BIBLIA

SAU

SFÂNTA SCRIPTURĂ

A

VECHIULUI ŞI NOULUI TESTAMENT

*

CU TRIMITERI

şi

Cuvintele Domnului Isus în roşu

Traducerea **Dumitru Cornilescu**
revizuită ortografic

Societatea Biblică din România

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Biblia 073. - Oradea : Metanoia, 2007
ISBN 978-973-8983-15-1
2

VECHIUL TESTAMENT

	Nr. cap.	Nr. pag.
Geneza (Facerea)	50	1
Exodul (Ieşirea)	40	59
Leviticul	27	107
Numerii	36	142
Deuteronomul (A doua Lege)	34	190
Iosua	24	233
Judecătorii	21	260
Rut	4	287
Cartea întâi a lui Samuel	31	290
A doua carte a lui Samuel	24	325
Cartea întâi a Împăraţilor (1 Regi)	22	354
A doua carte a Împăraţilor (2 Regi)	25	388
Cartea întâi a Cronicilor	29	420
A doua carte a Cronicilor	36	451
Ezra	10	487
Neemia	13	497
Estera	10	513
Iov	42	521
Psalmii	150	554
Pildele sau Proverbele lui Solomon	31	639
Eclesiastul	12	669
Cântarea cântărilor	8	677
Isaia	66	682
Ieremia	52	736
Plângerile lui Ieremia	5	797
Ezechiel	48	803
Daniel	12	857
Osea	14	874
Ioel	3	882
Amos	9	885
Obadia	1	892
Iona	4	893
Mica	7	895
Naum	3	899
Habacuc	3	901
Ţefania	3	904
Hagai	2	906
Zaharia	14	908
Maleahi	4	917

NOUL TESTAMENT

	Nr. cap.	Nr. pag.
Evanghelia după Matei	28	923
Evanghelia după Marcu	16	961
Evanghelia după Luca	24	984
Evanghelia după Ioan	21	1025
Faptele Apostolilor	28	1055
Epistola lui Pavel către Romani	16	1093
Epistola întâi a lui Pavel către Corinteni	16	1111
Epistola a doua a lui Pavel către Corinteni	13	1128
Epistola lui Pavel către Galateni	6	1139
Epistola lui Pavel către Efeseni	6	1144
Epistola lui Pavel către Filipeni	4	1150
Epistola lui Pavel către Coloseni	4	1154
Epistola întâi a lui Pavel către Tesaloniceni	5	1158
Epistola a doua a lui Pavel către Tesaloniceni	3	1162
Epistola întâi a lui Pavel către Timotei	6	1164
Epistola a doua a lui Pavel către Timotei	4	1168
Epistola lui Pavel către Tit	3	1172
Epistola lui Pavel către Filimon	1	1174
Epistola către Evrei	13	1174
Epistola sobornicească a lui Iacov	5	1187
Epistola întâi sobornicească a lui Petru	5	1191
Epistola a doua sobornicească a lui Petru	3	1196
Epistola întâi sobornicească a lui Ioan	5	1198
Epistola a doua a lui Ioan	1	1203
Epistola a treia a lui Ioan	1	1203
Epistola sobornicească a lui Iuda	1	1204
Apocalipsa lui Ioan	22	1205

Materiale ajutătoare	Nr. pag.
Plan de citire a Bibliei într-un singur an	I-IV
Dicţionar de cuvinte	IV-VIII
Lista de cuvinte care au fost corectate	VIII-XV
Minunile Domnului Isus	XVI-XVII
Pildele Domnului Isus	XVIII-XIX
Unităţi de măsură	XX

VECHIUL TESTAMENT

VECHIUL TESTAMENT

GENEZA (FACEREA)

SAU ÎNTÂIA CARTE A LUI MOISE

VREMURILE STRĂVECHI
DE LA FACEREA LUMII PÂNĂ LA AVRAAM

(Capitolele 1-11.9.)

Facerea lumii

1 1. La început*, Dumnezeu a făcut** cerurile şi pământul.
*Ioan 1.1,2. Evr. 1.10.**Ps. 8.3; 33.6; 89.11,12; 102.25; 136.5; 146.6. Isa. 44.24. Ier. 10.12; 51.15. Zah. 12.1. Fapt. 14.15; 17.24. Col. 1.16,17. Evr. 11.3. Apoc. 4.11; 10.6.

Lumina

2. Pământul era pustiu şi gol; peste faţa adâncului de ape era întuneric, şi* Duhul lui Dumnezeu Se mişca pe deasupra apelor. *Ps. 33.6. Isa. 40.13,14.
3. Dumnezeu* a zis: „Să fie** lumină!“ Şi a fost lumină.
*Ps. 33.9. **2 Cor. 4.6.
4. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; şi Dumnezeu a despărţit lumina de întuneric.
5. Dumnezeu a numit lumina zi*, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua întâi. *Ps. 74.16; 104.20.

Cerul

6. Dumnezeu a zis: „Să fie* o întindere între ape, şi ea să despartă apele de ape.“
*Iov 37.18. Ps. 136.5. Ier. 10.12; 51.15.
7. Şi Dumnezeu a făcut întinderea, şi ea a despărţit* apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra** întinderii. Şi aşa a fost.
*Prov. 8.28. **Ps. 148.4.
8. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a doua.

Pământul

9. Dumnezeu a zis: „Să* se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului şi să se arate uscatul!“ Şi aşa a fost. *Iov 26.10; 38.8. Ps. 33.7; 95.5; 104.9; 136.6. Prov. 8.29. Ier. 5.22. 2 Pet. 3.5.
10. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
11. Apoi Dumnezeu a zis: „Să dea* pământul verdeaţă, iarbă cu sământă, pomi roditori**, care să facă rod după soiul lor şi care să aibă în ei sământa lor pe pământ.“ Şi aşa a fost.
*Evr. 6.7. **Luca 6.44.
12. Pământul a dat verdeaţă, iarbă cu sământă după soiul ei şi pomi care fac rod şi care îşi au sământa în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
13. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a treia.

Soarele, luna şi stelele

14. Dumnezeu a zis: „Să fie nişte luminători* în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie nişte semne** care să arate vremile, zilele şi anii;*Deut. 4.19. Ps. 74.16; 136.7. **Ps. 74.17; 104.19.
15. şi să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul.“ Şi aşa a fost.
16. Dumnezeu* a făcut cei doi mari luminători, şi anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, şi** luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut şi† stelele.
*Ps. 136.7-9; 148.3,5. **Ps. 8.3. †Iov 38.7.
17. Dumnezeu i-a aşezat în întinderea cerului ca să lumineze pământul,
18. să stăpânească* ziua şi noaptea şi să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. *Ier. 31.35.
19. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a patra.

Vieţuitoarele mării

20. Dumnezeu a zis: „Să mişune apele de vieţuitoare şi să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului.“

21. Dumnezeu* a făcut peştii cei mari şi toate vieţuitoarele care se mişcă şi de care mişună apele, după soiurile lor; a făcut şi orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune. *Cap. 6.20; 7.14; 8.19. Ps. 104.26.

22. Dumnezeu le-a binecuvântat şi a zis: „Creşteţi*, înmulţiţi-vă şi umpleţi apele mărilor; să se înmulţească şi păsările pe pământ.“ *Cap. 8.17.

23. Astfel a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a cincea.

Vieţuitoarele pământului

24. Dumnezeu a zis: „Să dea pământul vieţuitoare după soiul lor, vite, târâtoare şi fiare pământeşti, după soiul lor.“ Şi aşa a fost.

25. Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor şi toate târâtoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.

26. Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem* om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească** peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul şi peste toate târâtoarele care se mişcă pe pământ.“
*Cap. 5.1; 9.6. Ps. 100.3. Ecl. 7.29. Fapt. 17.26,28,29. 1 Cor. 11.7. Efes. 4.24. Col. 3.10. Iac. 3.9. **Cap. 9.2. Ps. 8.6.

27. Dumnezeu a făcut pe om după* chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească** şi parte femeiască i-a făcut.
*1 Cor. 11.7. **Cap. 5.2. Mal. 2.15. Mat. 19.4. Marc. 10.6.

28. Dumnezeu i-a binecuvântat şi Dumnezeu le-a zis: „Creşteţi*, înmulţiţi-vă, umpleţi pământul şi supuneţi-l; şi stăpâniţi peste peştii mării, peste păsările cerului şi peste orice vieţuitoare care se mişcă pe pământ.“
*Cap. 9.1,7. Lev. 26.9. Ps. 127.3; 128.3,4.

29. Şi Dumnezeu a zis: „Iată că v-am dat orice iarbă care face sământă şi care este pe faţa întregului pământ şi orice pom care are în el rod cu sământă: aceasta să fie hrana* voastră.
*Cap. 9.3. Iov 36.31. Ps. 104.14,15; 136.25; 146.7. Fapt. 14.17.

30. Iar tuturor* fiarelor pământului, tuturor păsărilor** cerului şi tuturor vietăţilor care se mişcă pe pământ, care au în ele o suflare de viaţă, le-am dat ca hrană toată iarba verde.“ Şi aşa a fost. *Ps. 145.15,16; 147.9. **Iov 38.41.

31. Dumnezeu S-a uitat* la tot ce făcuse; şi iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a şasea.
*Ps. 104.24. 1 Tim. 4.4.

Ziua de odihnă

2 1. Astfel au fost sfârşite cerurile şi pământul şi toată* oştirea lor.
*Ps. 33.6.

2. În ziua* a şaptea, Dumnezeu Şi-a sfârşit lucrarea pe care o făcuse; şi în ziua a şaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
*Exod 20.11; 31.17. Deut. 5.14. Evr. 4.4.

3. Dumnezeu a binecuvântat* ziua a şaptea şi a sfinţit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise şi o făcuse.
*Neem. 9.14. Isa. 58.13.

Facerea omului

4. Iată* istoria cerurilor şi a pământului, când au fost făcute.
*Cap. 1.1. Ps. 90.1,2.

5. În ziua când a făcut Domnul Dumnezeu un pământ şi ceruri, nu era încă pe pământ nici un copăcel* de câmp şi nici o iarbă de pe câmp nu încolţea încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie** pe pământ şi nu era nici un om ca să lucreze† pământul.
*Cap. 1.12. Ps. 104.14. **Iov 38.26-28. †Cap. 3.23.

6. Ci un abur se ridica de pe pământ şi uda toată faţa pământului.

7. Domnul Dumnezeu a făcut pe om din ţărâna* pământului, i-a** suflat în nări† suflare de viaţă, şi omul s-a făcut†† astfel un suflet viu.
*Cap. 3.19,23. Ps. 103.14. Ecl. 12.7. Isa. 64.8. 1 Cor. 15.47. **Iov 33.4. Fapt. 17.25. †Cap. 7.22. Isa. 2.22. ††1 Cor. 15.45.

Raiul

8. Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină* în Eden**, spre răsărit†; şi a pus†† acolo pe omul pe care-l întocmise. *Cap. 13.10. Isa. 51.3. Ezec. 28.13. Ioel 2.3.**Cap. 3.24. †Cap. 4.16. 2 Împ. 19.12. Ezec. 27.23. ††Vers. 15.

9. Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul* de pomi, plăcuţi la vedere şi buni la mâncare, şi pomul** vieţii în mijlocul grădinii,

şi pomul† cunoştinţei binelui şi răului.
*Ezec. 31.8. **Cap. 3.22. Prov. 3.18; 11.30. Apoc. 2.7; 22.2,14. †Vers. 17.

10. Un râu ieşea din Eden şi uda grădina; şi de acolo se împărţea şi se făcea patru braţe.

11. Numele celui dintâi este Pison; el înconjoară toată* ţara Havila, unde se găseşte aur. *Cap. 25.18.

12. Aurul din ţara aceasta este bun; acolo se găseşte şi bedelion* şi piatră de onix. *Num. 11.7.

13. Numele râului al doilea este Ghihon; el înconjoară toată ţara Cuş.

14. Numele celui de al treilea este* Hidechel[1]: el curge la răsăritul Asiriei. Al patrulea râu este Eufratul.
*Dan. 10.4.

15. Domnul Dumnezeu a luat pe om şi l-a aşezat* în grădina Edenului, ca s-o lucreze şi s-o păzească. *Vers. 8.

16. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poţi să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

17. dar* din pomul cunoştinţei binelui şi răului să** nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri† negreşit.“ *Vers. 9. **Cap. 3.1,3,11,17. †Cap. 3.3,19. Rom. 6.23. 1 Cor. 15.56. Iac. 1.15. 1 Ioan 5.16.

Facerea femeii

18. Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am* să-i fac un ajutor potrivit pentru el.“
*Cap. 3.12. 1 Cor. 11.9. 1 Tim. 2.13.

19. Domnul Dumnezeu* a făcut din pământ toate fiarele câmpului şi toate păsările cerului; şi le-a adus** la om, ca să vadă cum are să le numească; şi orice nume pe care-l dădea omul fiecărei vieţuitoare, acela-i era numele. *Cap. 1.20,24. **Cap. 6.20. Ps. 8.6.

20. Şi omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului şi tuturor fiarelor câmpului; dar pentru om nu s-a găsit nici un ajutor care să i se potrivească.

21. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn* adânc peste om, şi omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui şi a închis carnea la locul ei. *Cap. 15.12. 1 Sam. 26.12.

22. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie şi a adus-o la* om. *Prov. 18.22. Evr. 13.4.

23. Şi omul a zis: „Iată în sfârşit aceea care este os* din oasele mele şi carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie“[1], pentru că a fost luată din** om.“
*Cap. 29.14. Judc. 9.2. 2 Sam. 5.1; 19.13. Efes. 5.30. **1 Cor. 11.8.

24. De aceea* va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa, şi se va lipi de nevasta sa şi se vor face un singur trup. *Cap. 31.15. Ps. 45.10. Mat. 19.5. Marc. 10.7. 1 Cor. 6.16. Efes. 5.31.

Ispitirea femeii

25. Omul şi nevasta lui erau amândoi* goi şi nu le era** ruşine.
*Cap. 3.7,10,11. **Exod 32.25. Isa. 47.3.

3 1. Şarpele* era mai** şiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu.
El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncaţi din toţi pomii din grădină“?“
*Apoc. 12.9; 20.2. **Mat. 10.16. 2 Cor. 11.3.

2. Femeia a răspuns şarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.

3. Dar* despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mâncaţi din el şi nici să nu vă atingeţi de el, ca să nu muriţi.“ *Cap. 2.17.

4. Atunci şarpele* a zis femeii: „Hotărât, că nu veţi muri,
*Vers. 13. 2 Cor. 11.3. 1 Tim. 2.14.

5. dar Dumnezeu ştie că, în ziua când veţi mânca din el, vi* se vor deschide ochii şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul.“ *Vers. 7. Fapt. 26.18.

6. Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat şi plăcut de privit şi că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui şi a mâncat*; a dat şi bărbatului ei, care era lângă ea, şi bărbatul** a mâncat şi el. *1 Tim. 2.14. **Vers. 12,17.

Păcatul lui Adam

7. Atunci li s-au deschis* ochii la amândoi; au cunoscut** că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin şi şi-au făcut şorţuri[2] din ele.
*Vers. 5. **Cap. 2.25.

8. Atunci au auzit glasul* Domnului Dumnezeu care umbla prin grădină în răcoarea zilei[3]: şi omul şi nevasta

1. Adică: Tigru

1. În evreieşte femeie *(işa)* vine de la un cuvânt care înseamnă bărbat *(iş)*. 2. Sau: cingători 3. Evreieşte: vântul

lui s-au ascuns** de faţa Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.
*Iov 38.1. **Iov 31.33. Ier. 23.24. Amos 9.3.

9. Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om şi i-a zis: „Unde eşti?“

10. El a răspuns: „Ţi-am auzit glasul în grădină; şi mi-a fost frică*, pentru că eram gol, şi m-am ascuns.“
*Cap. 2.25. Exod 3.6. 1 Ioan 3.20.

11. Şi Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ţi-a spus că eşti gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îţi poruncisem să nu mănânci?“

12. Omul a răspuns: „Femeia* pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom şi am mâncat.“
*Cap. 2.18. Iov 31.33. Prov. 28.13.

13. Şi Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?“ Femeia a răspuns: „Şarpele* m-a amăgit şi am mâncat din pom.“
*Vers. 4. 2 Cor. 11.3. 1 Tim. 2.14.

14. Domnul Dumnezeu a zis şarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat eşti între toate vitele şi între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieţii tale să te târăşti pe pântece şi să mănânci ţărână*. *Isa. 65.25. Mica 7.17.

15. Vrăjmăşie* voi pune între tine şi femeie, între sămânţa ta şi sămânţa** ei†. Aceasta†† îţi va zdrobi capul, şi tu îi vei zdrobi călcâiul.“
*Mat. 3.7; 13.38; 23.33. Ioan 8.44. Fapt. 13.10. 1 Ioan 3.8. **Ps. 132.11. Isa. 7.14. Mica 5.3. Mat. 1.23,25. Luca 1.31,34,35. Gal. 4.4. †Rom. 16.20. Col. 2.15. Evr. 1.14. 1 Ioan 5.5. Apoc. 12.7,17. ††Ps. 48.6. Isa. 13.8; 21.3. Ioan 16.21. 1 Tim. 2.15.

16. Femeii i-a zis: „Voi mări foarte mult suferinţa şi însărcinarea ta; cu* durere vei naşte copii, şi dorinţele** tale se vor ţine după bărbatul tău, iar el va stăpâni† peste tine.“
*Cap. 4.7. **1 Cor. 11.3; 14.34. Efes. 5.22-24. 1 Tim. 2.11,12. Tit 2.5. 1 Pet. 3.1,5,6. †1 Sam. 15.13.

17. Omului i-a zis: „Fiindcă* ai ascultat de glasul nevestei tale şi ai mâncat** din pomul despre care† îţi poruncisem: „Să nu mănânci deloc din el“, blestemat†† este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă*† să-ţi scoţi hrana din el în toate zilele vieţii tale; *Vers. 6 **Cap. 2.17. †Ecl. 1.2,3. Isa. 24.5,6. Rom. 8.20. ††Iov 5.7. Ecl. 2.23. *†Iov 31.40.

18. spini* şi pălămidă să-ţi dea şi să mănânci** iarba de pe câmp.
*Ps. 104.14. **Ecl. 1.13. 2 Tes. 3.10.

19. În sudoarea* feţei tale să-ţi mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci ţărână** eşti şi în† ţărână te vei întoarce.“
*Cap. 2.7. **Iov 21.26; 34.15. Ps. 104.29. Ecl. 3.20; 12.7. Rom. 5.12. Evr. 9.27. †Vers. 5. Isa. 19.12; 47.12,13. Ier. 22.23.

20. Adam a pus nevestei sale numele Eva[1]: căci ea a fost mama tuturor celor vii.

21. Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam şi nevestei lui haine de piele şi i-a îmbrăcat cu ele.

22. Domnul Dumnezeu a zis: „Iată* că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscând binele şi răul. Să-l împiedicăm, dar, acum ca nu cumva să-şi întindă mâna, să** ia şi din pomul vieţii, să mănânce din el şi să trăiască în veci.“ *Cap. 2.9. **Cap. 4.2; 9.20.

23. De aceea Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului, ca* să lucreze pământul din care fusese luat.
*Cap. 2.8.

24. Astfel a izgonit El pe Adam; şi la răsăritul* grădinii Edenului a pus nişte heruvimi**, care să învârtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieţii.
*Ps. 104.4. Evr. 1.7. **Exod 25.18-22. Ezec. 28.11-16.

Cain şi Abel

4 1. Adam s-a împreunat cu nevasta sa Eva; ea a rămas însărcinată şi a născut pe Cain. Şi a zis: „Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!“

2. A mai născut şi pe fratele său Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar*. *Cap. 3.23; 9.20.

3. După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncare[2] din roadele* pământului. *Num. 18.12.

4. Abel a adus şi el o jertfă de mâncare din oile întâi născute* ale turmei lui şi din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere** spre Abel şi spre jertfa lui; *Num. 18.17. Prov. 3.9. **Evr. 11.4.

5. dar spre Cain şi spre jertfa lui n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare şi* i s-a posomorât faţa.
*Cap. 31.2.

6. Şi Domnul a zis lui Cain: „Pentru ce te-ai mâniat şi pentru ce ţi s-a posomorât faţa?

7. Nu-i aşa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pândeşte* la uşă; dorinţa lui se ţine după tine, dar tu să-l stăpâneşti.“
*Iac. 1.15.

1. Adică: Viaţă 2. Sau: o jertfă pentru păcat

8. Însă Cain a zis fratelui său Abel: „Haidem să ieşim la câmp." Dar pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel şi l-a omorât*. *Mat. 23.35. 1 Ioan 3.12. Iuda 11.

Pedeapsa lui Cain

9. Domnul a zis lui Cain: „Unde* este fratele tău Abel?" El a răspuns: „Nu ştiu**. Sunt eu păzitorul fratelui meu?" *Ps. 9.12. **Ioan 8.44.
10. Şi Dumnezeu a zis: „Ce ai făcut? Glasul* sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine. *Evr. 12.24. Apoc. 6.10.
11. Acum blestemat eşti tu, izgonit din ogorul acesta, care şi-a deschis gura ca să primească din mâna ta sângele fratelui tău!
12. Când vei lucra pământul, să nu-ţi mai dea bogăţia lui. Pribeag şi fugar să fii pe pământ."
13. Cain a zis Domnului: „Pedeapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi.
14. Iată că Tu* mă izgoneşti azi de pe faţa pământului; eu va trebui să mă ascund de faţa** Ta şi să fiu pribeag şi fugar pe pământ; şi oricine† mă va găsi, mă va omorî."
*Iov 15.20-24. **Ps. 51.11. †Cap. 9.6. Num. 35.19,21,27.
15. Domnul i-a zis: „Nicidecum; ci dacă va omorî cineva pe Cain, Cain să fie răzbunat de şapte* ori." Şi Domnul a hotărât** un semn pentru Cain, ca oricine îl va găsi să nu-l omoare.
*Ps. 79.12. **Ezec. 9.4,6.
16. Apoi, Cain a ieşit* din faţa Domnului şi a locuit în ţara Nod[1], la răsărit de Eden. *2 Împ. 13.23; 24.20. Ier. 23.39; 52.3.

Cain şi urmaşii lui

17. Cain s-a împreunat cu nevasta sa; ea a rămas însărcinată şi a născut pe Enoh. El a început apoi să zidească o cetate şi a pus* acestei cetăţi numele fiului său Enoh. *Ps. 49.11.
18. Enoh a fost tatăl lui Irad; Irad a fost tatăl lui Mehuiael; Mehuiael a fost tatăl lui Metuşael; şi Metuşael a fost tatăl lui Lameh.
19. Lameh şi-a luat două neveste: numele uneia era Ada, şi numele celeilalte era Ţila.
20. Ada a născut pe Iabal: el a fost tatăl celor ce locuiesc în corturi şi păzesc vitele.
21. Numele fratelui său era Iubal: el a fost tatăl* tuturor celor ce cântă cu lăuta şi cu cavalul. *Rom. 4.11,12.
22. Ţila, de partea ei, a născut şi ea pe Tubal-Cain, făuritorul tuturor uneltelor de aramă şi de fier. Sora lui Tubal-Cain era Naama.
23. Lameh a zis nevestelor sale:
„Ada şi Ţila, ascultaţi glasul meu!
Nevestele lui Lameh, asculaţi cuvântul meu!
Am omorât un om pentru rana mea
Şi un tânăr pentru vânătăile mele.
24. Cain* va fi răzbunat de şapte ori,
Iar Lameh de şaptezeci de ori câte şapte." *Vers. 15.

Naşterea lui Set

25. Adam s-a împreunat iarăşi cu nevasta sa; ea a născut un fiu şi i-a* pus numele Set[1]; „căci", a zis ea, „Dumnezeu mi-a dat o altă sămânţă în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain."
*Cap. 5.3.
26. Lui Set i s-a născut* şi lui un fiu şi i-a pus numele Enos. Atunci au început oamenii să cheme** Numele Domnului.
*Cap. 5.6. **1 Împ. 18.24. Ps. 116.17. Ioel 2.32. Ţef. 3.9. 1 Cor. 1.2.

Urmaşii lui Adam prin Set până la Noe

5 1. Iată cartea* neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea** lui Dumnezeu.
*1 Cron. 1.1. Luca 3.38. **Cap. 1.26. Efes. 4.24. Col. 3.10.
2. I-a făcut parte bărbătească* şi parte femeiască, i-a binecuvântat şi le-a dat numele de „om", în ziua când au fost făcuţi. *Cap. 1.27.
3. La vârsta de o sută treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul şi asemănarea lui şi i-a pus* numele Set.
*Cap. 4.25.
4. După naşterea lui Set, Adam* a trăit opt sute de ani; şi a născut** fii şi fiice. *1 Cron. 1.1, etc. **Cap. 1.28.
5. Toate zilele pe care le-a trăit Adam au fost de nouă sute treizeci de ani; apoi* a murit. *Cap. 3.19. Evr. 9.27.
6. La vârsta de o sută cinci ani, Set a născut* pe Enos. *Cap. 4.26.
7. După naşterea lui Enos, Set a mai trăit opt sute şapte ani şi a născut fii şi fiice.
8. Toate zilele lui Set au fost de nouă sute doisprezece ani; apoi a murit.

1. Adică: Fugă

1. Adică: Înlocuit

9. La vârsta de nouăzeci de ani, Enos a născut pe Cainan.
10. După naşterea lui Cainan, Enos a mai trăit opt sute cincisprezece ani şi a născut fii şi fiice.
11. Toate zilele lui Enos au fost de nouă sute cinci ani; apoi a murit.
12. La vârsta de şaptezeci de ani, Cainan a născut pe Mahalaleel.
13. După naşterea lui Mahalaleel, Cainan a mai trăit opt sute patruzeci de ani; şi a născut fii şi fiice.
14. Toate zilele lui Cainan au fost de nouă sute zece ani; apoi a murit.
15. La vârsta de şaizeci şi cinci de ani, Mahalaleel a născut pe Iared.
16. După naşterea lui Iared, Mahalaleel a mai trăit opt sute treizeci de ani; şi a născut fii şi fiice.
17. Toate zilele lui Mahalaleel au fost de opt sute nouăzeci şi cinci de ani; apoi a murit.
18. La vârsta de o sută şaizeci şi doi de ani, Iared a născut pe* Enoh.
*Iuda 14,15.
19. După naşterea lui Enoh, Iared a mai trăit opt sute de ani; şi a născut fii şi fiice.
20. Toate zilele lui Iared au fost de nouă sute şaizeci şi doi de ani; apoi a murit.
21. La vârsta de şaizeci şi cinci de ani, Enoh a născut pe Metusala.
22. După naşterea lui Metusala, Enoh a umblat* cu Dumnezeu trei sute de ani; şi a născut fii şi fiice.
*Cap. 6.9; 17.1; 24.40. 2 Împ. 20.3. Ps. 16.8; 116.9; 128.1. Mica 6.8. Mal. 2.6.
23. Toate zilele lui Enoh au fost trei sute şaizeci şi cinci de ani.
24. Enoh* a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu. *2 Împ. 2.11. Evr. 11.5.
25. La vârsta de o sută optzeci şi şapte de ani, Metusala a născut pe Lameh.
26. După naşterea lui Lameh, Metusala a mai trăit şapte sute optzeci şi doi de ani; şi a născut fii şi fiice.
27. Toate zilele lui Metusala au fost de nouă sute şaizeci şi nouă de ani; apoi a murit.
28. La vârsta de o sută optzeci şi doi de ani, Lameh a născut un fiu.
29. El i-a pus numele Noe[1], zicând: „Acesta ne va mângâia pentru osteneala şi truda mâinilor noastre, care vin din acest pământ pe care* l-a blestemat Domnul.“ *Cap. 3.17; 4.11.
30. După naşterea lui Noe, Lameh a mai trăit cinci sute nouăzeci şi cinci de ani; şi a născut fii şi fiice.
31. Toate zilele lui Lameh au fost de şapte sute şaptezeci şi şapte de ani; apoi a murit.
32. Noe, la vârsta de cinci sute de ani, a născut pe Sem*, Ham şi Iafet**.
*Cap. 6.10. **Cap. 10.21.

Stricăciunea oamenilor

6 1. Când* au început oamenii să se înmulţească pe faţa pământului şi li s-au născut fete, *Cap. 1.28.
2. fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; şi din toate şi-au luat* de neveste pe acelea pe care şi le-au ales. *Deut. 7.3,4.
3. Atunci Domnul a zis: „Duhul* Meu nu va rămâne[2] pururi în om, căci** şi omul nu este decât carne păcătoasă: totuşi[3] zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.“
*Gal. 5.16,17. 1 Pet. 3.19,20. **Ps. 78.39.
4. Uriaşii erau pe pământ în vremurile acelea şi chiar şi după ce s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor şi le-au născut ele copii: aceştia erau vitejii care au fost în vechime, oameni cu nume.
5. Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ şi că toate întocmirile gândurilor* din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. *Cap. 8.21. Deut. 29.19. Prov. 6.18. Mat. 15.19.
6. I-a părut rău* Domnului că a făcut pe om pe pământ şi S-a mâhnit** în inima Lui. *Num. 23.19. 1 Sam. 15.11,29. 2 Sam. 24.16. Isa. 63.10. Mal. 3.6. Efes. 4.30. Iac. 1.17.
7. Şi Domnul a zis: „Am să şterg de pe faţa pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târâtoare şi până la păsările cerului; căci Îmi pare rău că i-am făcut.“

Noe

8. Dar Noe a căpătat* milă înaintea Domnului.
*Cap. 19.19. Exod 33.12,13,16,17. Luca 1.30. Fapt. 7.46.
9. Iată care sunt urmaşii lui Noe.

1. Adică: Mângâiere 2. Sau: nu se va lupta sau nu va stăpâni
3. Sau: de aceea

Noe* era un om neprihănit şi fără pată între cei din vremea lui: Noe** umbla cu Dumnezeu. *Cap. 7.1. Ezec. 14.14,20. Rom. 1.17. Evr. 11.7. 2 Pet. 2.5. **Cap. 5.22.
10. Noe a născut trei fii: Sem*, Ham şi Iafet. *Cap. 5.32.
11. Pământul era stricat* înaintea lui Dumnezeu, pământul era plin** de silnicie. *Cap. 7.1; 10.9; 13.13. 2 Cron. 34.27. Luca 1.6. Rom. 2.13; 3.19. **Ezec. 8.17; 28.16. Hab. 2.8,17.
12. Dumnezeu S-a uitat* spre pământ şi iată că pământul era stricat; căci orice făptură îşi stricase calea pe pământ. *Cap. 18.21. Ps. 14.2; 33.13,14; 53.2,3.
13. Atunci Dumnezeu a zis lui Noe: „Sfârşitul* oricărei făpturi este hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am** să-i nimicesc împreună cu pământul.
*Ier. 51.13. Ezec. 7.2,3,6. Amos 8.2. 1 Pet. 4.7. **Vers. 17.
14. Fă-ţi o corabie din lemn de gofer *(chiparos)*; corabia aceasta s-o împarţi în cămăruţe şi s-o tencuieşti cu smoală pe dinăuntru şi pe din afară.
15. Iată cum s-o faci: corabia să aibă trei sute de coţi în lungime, cincizeci de coţi în lăţime şi treizeci de coţi în înălţime.
16. Să faci corăbiei o fereastră[1], sus, lată de un cot; uşa s-o pui în latura corăbiei; şi să faci un rând de cămări jos, altul la mijloc şi altul sus.
17. Şi iată că Eu* am să fac să vină un potop de ape pe pământ, ca să nimicească orice făptură de sub cer, care are suflare de viaţă; tot ce este pe pământ va pieri.
*Vers. 13. Cap. 7.4,21-23. 2 Pet. 2.5.
18. Dar cu tine fac un legământ; să* intri în corabie, tu şi fiii tăi, nevasta ta şi nevestele fiilor tăi împreună cu tine. *Cap. 7.1,7,13. 1 Pet. 3.20. 2 Pet. 2.5.
19. Din tot ce trăieşte, din orice făptură, să iei în corabie câte două* din fiecare soi, ca să le ţii vii cu tine: să fie o parte bărbătească şi o parte femeiască. *Cap. 7.8,9,15,16.
20. Din păsări după soiul lor, din vite după soiul lor şi din toate târâtoarele de pe pământ după soiul lor, să vină* la tine înăuntru câte două din fiecare soi, ca să le ţii cu viaţă. *Cap. 7.9,15.
21. Şi tu ia-ţi din toate bucatele care se mănâncă şi fă-ţi merinde din ele, ca să-ţi slujească de hrană ţie şi lor."

1. Sau: acoperiş

22. Aşa a şi făcut Noe*: a făcut tot** ce-i poruncise Dumnezeu.
*Evr. 11.7. Exod 40.16. **Cap. 7.5,9,16.

Noe intră în corabie

7 1. Domnul a zis lui Noe: „Intră* în corabie, tu şi toată casa ta; căci te-am** văzut fără prihană înaintea Mea în neamul acesta de oameni.
*Vers. 7,13. Mat. 24.38. Luca 17.26. Evr. 11.7. 1 Pet. 3.20. 2 Pet. 2.5. **Cap. 6.9. Ps. 33.18,19. Prov. 10.9. 2 Pet. 2.9.
2. Ia cu tine câte şapte perechi din toate dobitoacele curate*, câte o parte bărbătească şi câte o parte femeiască; o pereche din dobitoacele care nu sunt curate**, câte o parte bărbătească şi câte o parte femeiască;
*Vers. 8. Lev. 11. **Lev. 10.10. Ezec. 44.23.
3. şi câte şapte perechi, de asemenea, din păsările cerului, câte o parte bărbătească şi câte o parte femeiască, pentru ca să le ţii vie sămânţa pe toată faţa pământului.
4. Căci după şapte zile, voi face să plouă pe pământ patruzeci* de zile şi patruzeci de nopţi; şi voi şterge astfel de pe faţa pământului toate făpturile pe care le-am făcut." *Vers. 12,17.
5. Noe* a făcut tot ce-i poruncise Domnul. *Cap. 6.22.
6. Noe era de şase sute de ani când a venit potopul pe pământ.
7. Şi Noe* a intrat în corabie cu fiii săi, cu nevasta sa şi cu nevestele fiilor săi, din pricina apelor potopului.
*Vers. 1.
8. Din dobitoacele curate şi din dobitoacele necurate, din păsări şi din tot ce se târăşte pe pământ,
9. au intrat în corabie la Noe, două câte două, câte o parte bărbătească şi câte o parte femeiască, aşa cum poruncise Dumnezeu lui Noe.

Potopul

10. După cele şapte zile, au venit apele potopului pe pământ.
11. În anul al şase sutelea al vieţii lui Noe, în luna a doua, în ziua a şaptesprezecea a lunii, în ziua aceea, s-au rupt toate izvoarele* Adâncului celui mare şi s-au deschis stăvilarele** cerurilor.
*Cap. 8.3. Prov. 8.28. Ezec. 26.19. **Cap. 1.7; 8.2. Ps. 78.23.
12. Ploaia a* căzut pe pământ patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi.
*Vers. 4,17.

13. În aceeaşi zi au intrat* în corabie: Noe, Sem, Ham şi Iafet, fiii lui Noe, nevasta lui Noe şi cele trei neveste ale fiilor lui cu ei:
*Vers. 1,7. Cap. 6.18. Evr. 11.7. 1 Pet. 3.20. 2 Pet. 2.5.
14. ei* şi toate fiarele câmpului după soiul lor, toate vitele după soiul lor, toate târâtoarele care se târăsc pe pământ după soiul lor, toate păsările după soiul lor, toate păsărelele, tot ce are aripi. *Vers. 2,3,8,9.
15. Au intrat* în corabie la Noe, două câte două, din orice făptură care are suflare de viaţă. *Cap. 6.10.
16. Cele care au intrat, erau câte o parte bărbătească şi câte o parte femeiască, din orice făptură, după cum* poruncise Dumnezeu lui Noe. Apoi Domnul a închis uşa după el.
*Vers. 2,3.
17. Potopul* a fost patruzeci de zile pe pământ. Apele au crescut şi au ridicat corabia, şi ea s-a înălţat deasupra pământului. *Vers. 4,12.
18. Apele au ajuns mari şi au crescut foarte mult pe pământ, şi corabia plutea* pe deasupra apelor. *Ps. 104.26.
19. Apele au ajuns din ce în ce mai mari şi toţi munţii înalţi, care sunt sub cerul întreg, au fost* acoperiţi.
*Ps. 104.6. Ier. 3.23.
20. Cu cincisprezece coţi s-au înălţat apele deasupra munţilor, care au fost acoperiţi.
21. Şi a pierit* orice făptură care se mişca pe pământ, atât păsările, cât şi vitele şi fiarele, tot ce se târa pe pământ şi toţi oamenii.
*Vers. 4. Cap. 6.13,17. Iov 22.16. Mat. 24.39. Luca 17.27. 2 Pet. 3.6.
22. Tot ce răsufla*, tot ce avea suflare de duh de viaţă în nări, tot ce era pe pământul uscat, a murit. *Cap. 2.7.
23. Toate făpturile care erau pe faţa pământului au fost nimicite, de la om până la vite, până la târâtoare şi până la păsările cerului: au fost nimicite de pe pământ. N-a rămas decât Noe* şi ce era cu el în corabie. *1 Pet. 3.20. 2 Pet. 1.5; 3.6.
24. Apele* au fost mari pe pământ o sută cincizeci de zile. *Vers. 11. Cap. 8.3,4.

Sfârşitul potopului

8 1. Dumnezeu Şi-a adus aminte* de Noe, de toate vieţuitoarele şi de toate vitele care erau cu el în corabie; şi Dumnezeu** a făcut să sufle un vânt pe pământ, şi apele s-au potolit.
*Cap. 19.29. Exod 2.24. 1 Sam. 2.19. **Exod 14.21.
2. Izvoarele Adâncului şi stăvilarele cerurilor au fost închise*, şi ploaia** din cer a fost oprită.
*Cap. 7.11. **Iov 38.37.
3. Apele au scăzut de pe faţa pământului, scurgându-se şi împuţinându-se, şi, după o sută cincizeci* de zile, apele s-au micşorat. *Cap. 7.24.
4. În luna a şaptea, în ziua a şaptesprezecea a lunii, corabia s-a oprit pe munţii Ararat.
5. Apele au mers scăzând până în luna a zecea. În luna a zecea, în ziua întâi a lunii, s-au văzut vârfurile munţilor.
6. După patruzeci de zile, Noe a deschis fereastra* corăbiei pe care o făcuse. *Cap. 6.16.
7. A dat drumul unui corb care a ieşit, ducându-se şi întorcându-se, până când au secat apele de pe pământ.
8. A dat drumul şi unui porumbel, ca să vadă dacă scăzuseră apele de pe faţa pământului.
9. Dar porumbelul n-a găsit nici un loc ca să-şi pună piciorul şi s-a întors la el în corabie, căci erau ape pe toată faţa pământului. Noe a întins mâna, l-a luat şi l-a băgat la el în corabie.
10. A mai aşteptat alte şapte zile şi iarăşi a dat drumul porumbelului din corabie.
11. Porumbelul s-a întors la el spre seară; şi iată că în ciocul lui era o frunză de măslin ruptă de curând. Noe a cunoscut astfel că apele scăzuseră pe pământ.
12. A mai aşteptat alte şapte zile; şi a dat drumul porumbelului. Dar porumbelul nu s-a mai întors la el.
13. În anul şase sute unu, în luna întâi, în ziua întâi a lunii, apele secaseră pe pământ. Noe a ridicat învelitoarea corăbiei: s-a uitat şi iată că faţa pământului se uscase.
14. În luna a doua, în a douăzeci şi şaptea zi a lunii, pământul era uscat de tot.

Ieşirea lui Noe din corabie

15. Atunci Dumnezeu a vorbit lui Noe şi i-a zis:
16. „Ieşi din corabie, tu* şi nevasta ta, fiii tăi şi nevestele fiilor tăi cu tine!
*Cap. 7.13.
17. Scoate afară împreună cu tine

toate* vieţuitoarele de tot felul care sunt cu tine, atât păsările, cât şi vitele şi toate târâtoarele care se târăsc pe pământ: să mişune pe pământ, să crească** şi să se înmulţească pe pământ.“ *Cap. 7.15. **Cap. 1.23.
18. Şi Noe a ieşit afară cu fiii săi, cu nevasta sa şi cu nevestele fiilor săi.
19. Toate dobitoacele, toate târâtoarele, toate păsările, tot ce se mişcă pe pământ, după soiurile lor, au ieşit din corabie.
20. Noe a zidit un altar Domnului; a luat din toate dobitoacele* curate şi din toate păsările curate şi a adus arderi de tot pe altar. *Lev. 11.
21. Domnul a mirosit un miros* plăcut; şi Domnul a zis în inima Lui: „Nu voi mai blestema** pământul, din pricina omului, pentru că întocmirile† gândurilor din inima omului sunt rele din tinereţea lui; şi nu voi mai lovi†† tot ce este viu, cum am făcut.
*Lev. 1.9. Ezec. 10.41. 2 Cor. 2.15. Efes. 5.2.**Cap. 3.17; 6.17. †Cap. 6.5. Iov 14.4; 15.14. Ps. 51.5. Ier. 17.9. Mat. 15.19. Rom. 1.31; 3.23. ††Cap. 9.11,15.
22. Cât va fi pământul*, nu va înceta semănatul şi seceratul, frigul şi căldura, vara şi iarna, ziua** şi noaptea!“
*Isa. 54.9. **Ier. 33.20,25.

Dumnezeu binecuvântează pe Noe

9 1. Dumnezeu a binecuvântat pe Noe şi pe fiii săi şi le-a zis: „Creşteţi*, înmulţiţi-vă şi umpleţi pământul. *Vers. 7,19. Cap. 1.28; 10.32.
2. S-apuce groaza* şi frica de voi pe orice dobitoc de pe pământ, pe orice pasăre a cerului, pe tot ce se mişcă pe pământ şi pe toţi peştii mării: vi le-am dat în mâinile voastre!
*Cap. 1.58. Osea 2.18.
3. Tot ce se mişcă* şi are viaţă să vă slujească de hrană: toate** acestea vi le dau, ca şi iarba† verde.
*Deut. 12.15; 14.3,9,11. Fapt. 10.12,13. **Cap. 1.29. †Rom. 14.14,20. 1 Cor. 10.23,26. Col. 2.16. 1 Tim. 4.3,4.
4. Numai carne cu viaţa ei*, adică sângele ei, să nu mâncaţi.
*Lev. 17.10,11,14; 11.26. Deut. 12.23. 1 Sam. 14.33. Fapt. 15.20,29.
5. Căci voi cere înapoi sângele vieţilor voastre; îl voi cere înapoi de la orice dobitoc*; şi voi cere înapoi viaţa omului din mâna omului**, din mâna oricărui om†, care este fratele lui.
*Exod 21.28. **Cap. 4.9,10. Ps. 9.12. †Fapt. 17.26.
6. Dacă varsă* cineva sângele omului, şi sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul** Lui. *Exod 21.12,14. Lev. 24.17. Mat. 26.52. Apoc. 13.10. **Cap. 1.27.
7. Iar voi, creşteţi* şi înmulţiţi-vă; răspândiţi-vă pe pământ şi înmulţiţi-vă pe el!“ *Vers. 1,19. Cap. 1.28.

Legământul lui Dumnezeu cu Noe

8. Dumnezeu a mai vorbit lui Noe şi fiilor lui care erau cu el şi a zis:
9. „Iată, Eu fac* un legământ** cu voi şi cu sămânţa voastră care va veni după voi; *Cap. 6.18. **Isa. 54.9.
10. cu toate* vieţuitoarele care sunt cu voi, atât păsările, cât şi vitele şi toate fiarele de pe pământ care sunt cu voi; cu toate cele care au ieşit din corabie şi cu orice alte dobitoace de pe pământ. *Ps. 115.9.
11. Fac* un legământ cu voi că nici o făptură nu va mai fi nimicită de apele potopului şi nu va mai veni potop ca să pustiască pământul.“ *Isa. 54.9.
12. Şi Dumnezeu a zis: „Iată semnul* legământului pe care-l fac între Mine şi voi şi între toate vieţuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci: *Cap. 17.11.
13. curcubeul Meu, pe care l-am aşezat* în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine şi pământ.
*Exod 28.12.
14. Când voi strânge nori deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor;
15. şi Eu Îmi voi aduce aminte* de legământul dintre Mine şi voi şi dintre toate vieţuitoarele de orice trup; şi apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice făptură.
*Lev. 26.42,45. Ezec. 16.60.
16. Curcubeul va fi în nor; şi Eu Mă voi uita la el ca să-Mi aduc aminte de legământul cel veşnic* dintre Dumnezeu şi toate vieţuitoarele de orice trup de pe pământ.“ *Cap. 17.13,19.
17. Şi Dumnezeu a zis lui Noe: „Acesta este semnul legământului pe care l-am făcut între Mine şi orice făptură de pe pământ.“

Fiii lui Noe

18. Fiii lui Noe, care au ieşit din corabie, erau: Sem, Ham şi Iafet; Ham* este tatăl lui Canaan. *Cap. 10.6.
19. Aceştia* au fost cei trei fii ai lui Noe, şi din ei** s-au răspândit oameni peste tot pământul.
*Cap. 5.32. **Cap. 10.32. 1 Cron. 14.

20. Noe a început să fie lucrător* de pământ şi a sădit o vie.
*Cap. 3.12,23; 4.2. Prov. 12.11.
21. A băut vin, s-a îmbătat* şi s-a dezgolit în mijlocul cortului său.
*Prov. 20.1. 1 Cor. 10.12.
22. Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său şi a spus celor doi fraţi ai lui afară.
23. Atunci Sem* şi Iafet au luat mantaua, au pus-o pe umeri, au mers de-a-ndărătelea şi au acoperit goliciunea tatălui lor; fiindcă feţele le erau întoarse înapoi, n-au văzut goliciunea tatălui lor. *Exod 20.12. Gal. 6.1.
24. Noe s-a trezit din ameţeala vinului şi a aflat ce-i făcuse fiul său cel mai tânăr.
25. Şi a zis:
„Blestemat* să fie Canaan!
Să fie robul** robilor fraţilor lui!“
*Deut. 27.16. **Ios. 9.23. 1 Împ. 9.20,21.
26. El a mai zis:
„Binecuvântat* să fie Domnul, Dumnezeul lui Sem,
Şi Canaan să fie robul lui[1]!
*Ps. 144.15. Evr. 11.16.
27. Dumnezeu să lărgească locurile stăpânite de Iafet,
Iafet să locuiască* în corturile lui Sem,
Şi Canaan să fie robul lor!“
*Efes. 2.13,14; 3.6.
28. Noe a trăit, după potop, trei sute cincizeci de ani.
29. Toate zilele lui Noe au fost de nouă sute cincizeci de ani; apoi a murit.

Urmaşii lui Iafet

10 1. Iată spiţa neamului fiilor lui Noe: Sem, Ham şi Iafet.
După potop li s-au* născut fii.
*Cap. 9.1,7,19.
2. Fiii* lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meşec şi Tiras. *1 Cron. 1.5, etc.
3. Fiii lui Gomer: Aşchenaz, Rifat şi Togarma.
4. Fiii lui Iavan: Elişa, Tarşiş, Chitim şi Dodanim.
5. De la ei se trag popoarele din ţările* neamurilor de pe malul mării, după ţinuturile lor, după limba fiecăruia, după familiile lor, după seminţiile lor. *Ps. 72.10. Ier. 2.10; 25.22. Ţef. 2.11.

1. Sau: lor

Urmaşii lui Ham

6. Fiii* lui Ham au fost: Cuş, Miţraim, Put şi Canaan. – *1 Cron. 1.8, etc.
7. Fiii lui Cuş: Seba, Havila, Sabta, Raema şi Sabteca. Fiii lui Raema: Şeba şi Dedan.
8. Cuş a născut şi pe Nimrod: el este acela care a început să fie puternic pe pământ.
9. El a fost un viteaz* vânător înaintea** Domnului; iată de ce se zice: „Ca Nimrod, viteaz vânător înaintea Domnului.“ *Ier. 16.16. Mica 7.2. **Cap. 6.11.
10. El a domnit la început* peste Babel, Erec, Acad şi Calne, în ţara Şinear. *Mica 5.6.
11. Din ţara aceasta a intrat în Asiria; a zidit Ninive, Rehobot-Ir, Calah
12. şi Resen între Ninive şi Calah; aceasta este cetatea cea mare. –
13. Miţraim a născut pe Ludimi, Anamimi, Lehabimi, Naftuhimi,
14. Patrusimi, Casluhimi (din care* au ieşit filistenii) şi pe Caftorimi.
*1 Cron. 1.12.
15. Canaan a născut pe Sidon, întâiul lui născut, şi pe Het;
16. şi pe iebusiţi, pe amoriţi, pe ghirgasiţi,
17. pe heviţi, pe archiţi, pe siniţi,
18. pe arvadiţi, pe ţemariţi, pe hamatiţi. În urmă, familiile canaaniţilor s-au împrăştiat.
19. Hotarele* canaaniţilor se întindeau de la Sidon, cum mergi spre Gherar, până la Gaza, şi, cum mergi spre Sodoma, Gomora, Adma şi Ţeboim, până la Leşa.
*Cap. 13.12,14,15,17; 15.18-21. Num. 34.2-12. Ios. 12.7,8.
20. Aceştia sunt fiii lui Ham, după familiile lor, după limbile lor, după ţările lor, după neamurile lor.

Urmaşii lui Sem

21. Şi lui Sem, tatăl tuturor fiilor lui Eber şi fratele cel mai mare al lui Iafet, i s-au născut fii.
22. Fiii lui Sem* au fost: Elam, Asur, Arpacşad, Lud şi Aram. *1 Cron. 1.17, etc.
23. Fiii lui Aram: Uţ, Hul, Gheter şi Maş.
24. Arpacşad a născut pe Şelah*; şi Şelah a născut pe Eber. *Cap. 11.12.
25. Lui Eber* i s-au născut doi fii: numele unuia era Peleg[1], numit aşa pentru că pe vremea lui s-a împărţit pământul; iar numele fratelui său era Ioctan. *1 Cron. 1.19.

1. Adică: Împărţire

26. Ioctan a născut pe Almodad, pe Şelef, pe Aţarmavet, pe Ierah,
27. pe Adoram, pe Uzal, pe Dicla,
28. pe Obal, pe Abimael, pe Seba,
29. pe Ofir, pe Havila şi pe Iobab. Toţi aceştia au fost fiii lui Ioctan.
30. Ei au locuit de la Meşa, cum mergi spre Sefar, până la muntele răsăritului.
31. Aceştia sunt fiii lui Sem, după familiile lor, după limbile lor, după ţările lor, după neamurile lor.
32. Acestea* sunt familiile fiilor lui Noe, după spiţa neamului lor, după neamurile lor. Şi din ei** au ieşit neamurile care s-au răspândit pe pământ după potop. *Vers. 1. **Cap. 9.19.

Turnul Babel

11 1. Tot pământul avea o singură limbă şi aceleaşi cuvinte.
2. Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în ţara Şinear; şi au descălecat acolo.
3. Şi au zis unul către altul: „Haidem! să facem cărămizi şi să le ardem bine în foc.“ Şi cărămida le-a ţinut loc de piatră, iar smoala le-a ţinut loc de var.
4. Şi au mai zis: „Haidem! să ne zidim o cetate şi un turn al cărui vârf* să atingă cerul şi să ne facem un nume, ca să nu fim împrăştiaţi pe toată faţa pământului!“ *Deut. 1.28.
5. Domnul* S-a coborât să vadă cetatea şi turnul pe care-l zideau fiii oamenilor. *Cap. 18.21.
6. Şi Domnul a zis: „Iată, ei sunt un singur* popor şi toţi au aceeaşi** limbă; şi iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce şi-au pus† în gând.
*Cap. 9.19. Fapt. 17.26. **Vers. 1. †Ps. 2.1.
7. Haidem! să* Ne coborâm şi să le încurcăm acolo limba, ca să** nu-şi mai înţeleagă vorba unii altora!“
*Cap. 1.26. Ps. 2.4. Fapt. 2.4-6. **Cap. 42.23. Deut. 28.49. Ier. 5.15. 1 Cor. 14.2,11.
8. Şi Domnul* i-a împrăştiat de acolo pe** toată faţa pământului; aşa că au încetat să zidească cetatea.
*Luca 1.51. **Cap. 10.25,32.
9. De aceea cetatea a fost numită Babel[1], căci* acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, şi de acolo i-a împrăştiat Domnul pe toată faţa pământului. *1 Cor. 14.23.

1. Adică: Încurcătură

STRĂMOŞII POPORULUI ISRAEL

DE LA AVRAAM PÂNĂ LA IOSIF

(Geneza 11.10-50. Isaia 51.1,2.
Evrei 11.13-16,39,40.)

Urmaşii lui Sem

10. Iată* spiţa neamului lui Sem:
La vârsta de o sută de ani, Sem a născut pe Arpacşad, la doi ani după potop. *Cap. 10.22. 1 Cron. 1.17.
11. După naşterea lui Arpacşad, Sem a trăit cinci sute de ani; şi a născut fii şi fiice.
12. La vârsta de treizeci şi cinci de ani, Arpacşad a născut pe Şelah*.
*Luca 3.36.
13. După naşterea lui Şelah, Arpacşad a mai trăit patru sute trei ani; şi a născut fii şi fiice.
14. La vârsta de treizeci de ani, Şelah a născut pe Eber.
15. După naşterea lui Eber, Şelah a mai trăit patru sute trei ani; şi a născut fii şi fiice.
16. La vârsta de treizeci şi patru de ani, Eber* a născut pe Peleg**.
*1 Cron. 1.19. **Luca 3.35.
17. După naşterea lui Peleg, Eber a mai trăit patru sute treizeci de ani; şi a născut fii şi fiice.
18. La vârsta de treizeci de ani, Peleg a născut pe Reu.
19. După naşterea lui Reu, Peleg a mai trăit două sute nouă ani; şi a născut fii şi fiice.
20. La vârsta de treizeci şi doi de ani, Reu a născut pe Serug*. *Luca 3.35.
21. După naşterea lui Serug, Reu a mai trăit două sute şapte ani; şi a născut fii şi fiice.
22. La vârsta de treizeci de ani, Serug a născut pe Nahor.
23. După naşterea lui Nahor, Serug a mai trăit două sute de ani; şi a născut fii şi fiice.
24. La vârsta de douăzeci şi nouă de ani, Nahor a născut pe Terah*.
*Luca 3.34.
25. După naşterea lui Terah, Nahor a mai trăit o sută nouăsprezece ani; şi a născut fii şi fiice.
26. La vârsta de şaptezeci de ani, Terah a născut pe Avram*, pe Nahor şi pe Haran. *Ios. 24.2. 1 Cron. 1.26.

Familia lui Terah

27. Iată spiţa neamului lui Terah:

Terah a născut pe Avram, pe Nahor şi pe Haran. – Haran a născut pe Lot.
28. Şi Haran a murit în faţa tatălui său, Terah, în ţara în care se născuse, în Ur, în Haldeea. –
29. Avram şi Nahor şi-au luat neveste. Numele nevestei lui Avram era Sarai*, şi numele nevestei lui Nahor era Milca**, fiica lui Haran, tatăl Milcăi şi Iscăi. *Cap. 17.15; 20.12. **Cap. 22.20.
30. Sarai era* stearpă: n-avea copii deloc. *Cap. 16.1,2; 18.11,12.
31. Terah a luat* pe fiul său, Avram, şi pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului său, şi pe Sarai, nora sa, nevasta fiului său, Avram. Au ieşit împreună din Ur**, din Haldeea, ca să meargă în ţara† Canaan. Au venit până la Haran şi s-au aşezat acolo.
*Cap. 12.1. **Neem. 9.7. Fapt. 7.4. †Cap. 10.19.
32. Zilele lui Terah au fost de două sute cinci ani; şi Terah a murit în Haran.

Plecarea şi sosirea lui Avram în ţara Canaan

12 1. Domnul* zisese lui Avram: „Ieşi din ţara ta, din rudenia ta şi din casa tatălui tău şi vino în ţara pe care ţi-o voi arăta.
*Cap. 15.7. Isa. 41.2. Fapt. 7.3. Evr. 11.8.
2. Voi face* din tine un neam mare şi te voi** binecuvânta; îţi voi face un nume mare şi† vei fi o binecuvântare.
*Cap. 17.6; 18.18. Deut. 26.5. 1 Împ. 3.8. **Cap. 24.35. †Cap. 28.4. Gal. 3.14.
3. Voi binecuvânta* pe cei ce te vor binecuvânta şi voi blestema pe cei ce te vor blestema; şi toate familiile pământului vor fi binecuvântate** în tine. *Cap. 27.29. Exod 23.22. Num. 24.9. **Cap. 18.18; 22.18; 26.4. Ps. 72.17. Fapt. 3.25. Gal. 3.8.
4. Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, şi a plecat şi Lot împreună cu el. Avram avea şaptezeci şi cinci de ani când a ieşit din Haran.
5. Avram a luat pe Sarai, nevasta sa, şi pe Lot, fiul fratelui său, împreună cu toate averile pe care le strânseseră şi cu toate slugile* pe care le câştigaseră în Haran**. Au plecat în ţara Canaan şi au ajuns în ţara Canaan.
*Cap. 14.14. **Cap. 11.31.
6. Avram a străbătut* ţara până la locul numit Sihem, până la stejarul** lui More. Canaaniţii† erau atunci în ţară.
*Evr. 11.9. **Deut. 11.30. Judc. 7.1. †Cap. 10.18,19; 13.7.
7. Domnul* S-a arătat lui Avram şi i-a zis: „Toată ţara aceasta o voi da seminţei** tale.“ Şi Avram a zidit acolo un altar† Domnului care i Se arătase.
*Cap. 17.1. **Cap. 13.15; 17.8. Ps. 105.9,11. †Cap. 13.4.
8. De acolo a pornit spre munte, la răsărit de Betel, şi şi-a întins cortul, având Betelul la apus şi Ai la răsărit. A zidit şi acolo un altar Domnului şi a chemat* Numele Domnului.
*Cap. 13.4.
9. Avram şi-a urmat* drumul, înaintând mereu spre miazăzi. *Cap. 13.3.

Avram în Egipt

10. A venit însă o foamete* în ţară; şi Avram s-a coborât** în Egipt ca să locuiască pentru câtăva vreme acolo; căci era mare† foamete în ţară.
*Cap. 26.1. **Ps. 105.13. †Cap. 43.1.
11. Când era aproape să intre în Egipt, a zis nevestei sale Sarai: „Iată, ştiu că eşti o femeie frumoasă* la faţă.
*Vers. 14. Cap. 26.7.
12. Când te vor vedea egiptenii, vor zice: „Aceasta este nevasta lui!“ Şi pe mine mă vor omorî*, iar pe tine te vor lăsa cu viaţă. *Cap. 20.11; 26.7.
13. Spune*, rogu-te, că eşti sora mea, ca să-mi meargă bine din pricina ta, şi sufletul meu să trăiască datorită ţie.“
*Cap. 20.5,13. Cap. 26.7.
14. Când a ajuns Avram în Egipt, egiptenii au văzut* că nevasta lui era foarte frumoasă. *Cap. 39.7. Mat. 5.28.
15. Slujbaşii cei mai de frunte ai lui faraon au văzut-o şi ei, şi au lăudat-o la faraon; şi femeia a fost adusă* în casa lui faraon. *Cap. 20.2.
16. Pe Avram l-a primit bine* din pricina ei; şi Avram a căpătat oi, boi, măgari, robi şi roabe, măgăriţe şi cămile. *Cap. 20.14.
17. Dar Domnul a lovit* cu mari urgii pe faraon şi casa lui, din pricina nevestei lui Avram, Sarai.
*Cap. 20.18. 1 Cron. 16.2. Ps. 105.14. Evr. 13.4.
18. Atunci faraon a chemat pe Avram şi i-a zis: „Ce mi-ai făcut? Pentru ce* nu mi-ai spus că este nevasta ta?
*Cap. 20.9; 26.10.
19. De ce ai zis: „Este sora mea“ şi am luat-o astfel de nevastă? Acum, iată-ţi nevasta; ia-o şi pleacă!“
20. Şi faraon* a dat poruncă oamenilor lui să-l petreacă pe el, pe nevasta sa şi tot ce avea. *Prov. 21.1.

Întoarcerea lui Avram în Canaan – Despărţirea de Lot

13 1. Avram s-a suit din Egipt în ţara de la miazăzi*, el, nevasta sa şi tot ce avea, împreună cu Lot.
*Cap. 12.9.

2. Avram* era foarte bogat în vite, în argint şi în aur. *Cap. 24.35. Ps. 112.3. Prov. 10.22.

3. Din ţara de la miazăzi* s-a îndreptat şi a mers până la Betel, până la locul unde fusese cortul lui la început, între Betel şi Ai, *Cap. 12.8,9.

4. în locul* unde era altarul pe care-l făcuse mai înainte. Şi acolo, Avram a chemat** Numele Domnului.
*Cap. 12.7,8. **Ps. 116.17.

5. Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea şi el oi, boi şi corturi.

6. Şi ţinutul* acela nu-i încăpea să locuiască împreună; căci averile lor erau aşa de mari, încât nu puteau să locuiască împreună. *Cap. 36.7.

7. S-a iscat* o ceartă între păzitorii vitelor lui Avram şi păzitorii vitelor lui Lot. Canaaniţii** şi feresiţii locuiau atunci în ţară. *Cap. 26.20. **Cap. 12.6.

8. Avram a zis lui Lot: „Te rog, să* nu fie ceartă între mine şi tine şi între păzitorii mei şi păzitorii tăi, căci suntem fraţi. *1 Cor. 6.7.

9. Nu-i* oare toată ţara înaintea ta? Mai bine desparte-te de mine: dacă** apuci tu la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stânga.“
*Cap. 20.15; 34.10. **Rom. 12.17. Evr. 12.14. Iac. 3.17.

10. Lot şi-a ridicat ochii şi a văzut că toată câmpia* Iordanului era bine udată în întregime. Înainte de a nimici** Domnul Sodoma şi Gomora, până la Ţoar†, era ca†† o grădină a Domnului, ca ţara Egiptului.
*Cap. 19.17. Deut. 34.3. Ps. 107.34. **Cap. 19.24,25. †Cap. 14.2,8; 19.22. ††Cap. 2.10. Isa. 51.3.

11. Lot şi-a ales toată câmpia Iordanului şi a mers spre răsărit. Astfel s-au despărţit ei unul de altul.

12. Avram a locuit în ţara Canaan, iar Lot* a locuit în cetăţile din câmpie şi şi-a întins** corturile până la Sodoma.
*Cap. 19.29. **Cap. 14.12; 19.1. 2 Pet. 2.7,8.

13. Oamenii din Sodoma erau* răi şi afară din cale de păcătoşi** împotriva Domnului. *Cap. 18.24. Ezec. 16.49. 2 Pet. 2.7,8. **Cap. 6.11.

Făgăduinţa dată lui Avram

14. Domnul a zis lui Avram, după ce s-a despărţit* Lot de el: „Ridică-ţi ochii şi, din locul în care eşti, priveşte spre miazănoapte** şi spre miazăzi, spre răsărit şi spre apus;
*Vers. 11. **Cap. 28.14.

15. căci toată ţara pe care o vezi, ţi-o voi da ţie* şi seminţei** tale în veac.
*Cap. 12.7; 15.18; 17.8; 24.7; 25.4. Num. 34.12. Deut. 34.4. Fapt. 7.5. **2 Cron. 20.7. Ps. 37.22,29; 112.2.

16. Îţi voi face sămânţa* ca pulberea pământului de mare; aşa că, dacă poate număra cineva pulberea pământului, şi sămânţa ta va putea să fie numărată. *Cap. 15.5; 22.17; 26.4; 28.14; 32.12. Exod 32.12. Num. 23.10. Deut. 1.10. 1 Împ. 4.20. 1 Cron. 7.23. Isa. 48.19. Ier. 33.22. Rom. 4.16-18. Evr. 11.12.

17. Scoală-te, străbate ţara în lung şi în lat; căci ţie ţi-o voi da.“

18. Avram şi-a ridicat corturile şi a venit de a locuit* lângă stejarii lui Mamre, care sunt** lângă Hebron. Şi acolo a zidit un altar Domnului.
*Cap. 14.13. **Cap. 35.27; 37.14.

Avram biruie pe împăraţi

14 1. Pe vremea lui Amrafel, împăratul Şinearului*, lui Arioc, împăratul Elasarului, lui Chedorlaomer, împăratul Elamului**, şi lui Tideal, împăratul Goiimului,
*Cap. 10.10; 11.2. **Isa. 11.11.

2. s-a întâmplat că ei au făcut război cu Bera, împăratul Sodomei, cu Birşa, împăratul Gomorei, cu Şineab, împăratul Admei*, cu Şemeeber, împăratul Ţeboimului şi cu împăratul Belei sau Ţoarului**. *Deut. 29.23. **Cap. 19.22.

3. Aceştia din urmă s-au adunat cu toţii în valea Sidim, adică* Marea Sărată. *Num. 34.12. Deut. 3.17. Ios. 3.16. Ps. 107.34.

4. Timp de doisprezece ani fuseseră supuşi* lui Chedorlaomer; şi în anul al treisprezecelea s-au răsculat. *Cap. 9.26.

5. Dar, în anul al paisprezecelea Chedorlaomer şi împăraţii care erau cu el au pornit, şi au bătut pe Refaimi* la Aşterot-Carnaim**, pe Zuzimi† la Ham, pe Emimi†† la Şave-Chiriataim,
*Cap. 15.20. Deut. 3.11. **Ios. 12.4; 13.13. †Deut. 2.20. ††Deut. 2.10,11.

6. şi pe horiţi* în muntele lor, Seir, până la stejarul Paran, care este lângă pustiu. *Deut. 2.12,22.

7. Apoi s-au întors, au venit la En-Mişpat, sau Cades, şi au bătut pe amaleciţi pe tot ţinutul lor, ca şi pe amoriţi, care locuiau la Haţaţon-Tamar*. *2 Cron. 20.2.

8. Atunci au ieşit împăratul Sodomei, împăratul Gomorei, împăratul Admei, împăratul Ţeboimului şi împăratul

Belei, sau Ţoarului, şi s-au aşezat în linie de bătaie împotriva lor, în valea Sidim,
9. şi anume: împotriva lui Chedorlaomer, împăratul Elamului, împotriva lui Tideal, împăratul Goiimului, împotriva lui Amrafel, împăratul Şinearului, şi împotriva lui Arioc, împăratul Elasarului: patru împăraţi împotriva a cinci.
10. Valea Sidim era acoperită cu fântâni de smoală*. Împăratul Sodomei şi împăratul Gomorei au luat-o la fugă şi au căzut în ele; ceilalţi au fugit spre munte**. *Cap. 11.3. **Cap. 19.17,30.
11. Biruitorii au luat toate* bogăţiile Sodomei şi Gomorei şi toată merindea lor şi au plecat. *Vers. 16,21.
12. Au luat şi pe Lot, fiul fratelui* lui Avram, care** locuia în Sodoma; au luat şi averile lui şi au plecat.
*Cap. 12.5. **Cap. 13.12.
13. A venit unul, care scăpase, şi a dat de ştire lui Avram, evreul; acesta locuia* lângă stejarii lui Mamre, amoritul, fratele lui Eşcol şi fratele lui Aner, care făcuseră legătură** de pace cu Avram. *Cap. 13.18. **Vers. 24.
14. Cum a auzit Avram că fratele* său fusese luat prins de război, a înarmat trei sute optsprezece din cei mai viteji slujitori ai lui, născuţi** în casa lui, şi a urmărit pe împăraţii aceia până la Dan†. *Cap. 13.8.
**Cap. 15.3; 17.12,27. Ecl. 2.7. †Deut. 34.1. Judc. 18.29.
15. Şi-a împărţit oamenii în mai multe cete, s-a aruncat asupra lor noaptea, i-a bătut* şi i-a urmărit până la Hoba, care este la stânga Damascului. *Isa. 41.2,3.
16. A adus înapoi toate* bogăţiile; a luat înapoi şi pe fratele său, Lot, cu averile lui, precum şi pe femei şi norodul. *Vers. 11,12.

Melhisedec binecuvântează pe Avram

17. După ce* s-a întors Avram de la înfrângerea lui Chedorlaomer şi a împăraţilor care erau împreună cu el, împăratul Sodomei i-a ieşit** în întâmpinare în valea Şave, sau valea împăratului†.
*Evr. 7.1. **Judc. 11.34. 1 Sam. 18.6. †2 Sam. 18.18.
18. Melhisedec*, împăratul Salemului, a adus pâine şi vin: el era preot** al Dumnezeului† celui Preaînalt.
*Evr. 7.1. Ps. 110.4. Evr. 5.6. †Mica 6.6. Fapt. 16.17.
19. Melhisedec a binecuvântat pe Avram şi a zis: „Binecuvântat* să fie Avram de Dumnezeul cel Preaînalt, Ziditorul** cerului şi al pământului.
*Rut 3.10. 2 Sam. 2.5. **Vers. 22. Mat. 11.25.
20. Binecuvântat* să fie Dumnezeul cel Preaînalt, care a dat pe vrăjmaşii tăi în mâinile tale!“ Şi Avram i-a dat zeciuială** din toate. *Cap. 24.27. **Evr. 7.4.
21. Împăratul Sodomei a zis lui Avram: „Dă-mi oamenii şi ţine bogăţiile pentru tine.“
22. Avram a răspuns împăratului Sodomei: „Ridic* mâna spre Domnul Dumnezeul cel Preaînalt, Ziditorul cerului şi al pământului,
*Vers. 19. Cap. 21.33. Exod 6.8. Dan. 12.7. Apoc. 10.5,6.
23. şi jur că* nu voi lua nimic din tot ce este al tău, nici măcar un fir de aţă, nici măcar o curea de încălţăminte, ca să nu zici: „Am îmbogăţit pe Avram.“ Nimic pentru mine! *Est. 9.15,16.
24. Afară de ce au mâncat flăcăii şi partea oamenilor care* au mers cu mine, Aner, Eşcol şi Mamre: ei pot să-şi ia partea lor!“ *Vers. 13.

Sămânţa lui Avram

15 1. După aceste întâmplări, cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie* şi a zis: „Avrame, nu te teme**; Eu sunt scutul† tău şi răsplata†† ta cea foarte mare.“
*Dan. 10.1. Fapt. 10.10,11. **Cap. 26.24. Dan. 10.12. Luca 1.13,30. †Ps. 3.3; 5.12; 84.11; 91.4; 119.114. ††Ps. 16.5; 58.11. Prov. 11.18.
2. Avram a răspuns: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci* mor fără copii; şi moştenitorul casei mele este Eliezer din Damasc.“ *Fapt. 7.5.
3. Şi Avram a zis: „Iată că nu mi-ai dat sămânţă, şi slujitorul născut* în casa mea va fi moştenitorul meu.“
*Cap. 14.14.
4. Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Nu el va fi moştenitorul tău, ci cel* ce va ieşi din tine, acela va fi moştenitorul tău.“
*2 Sam. 7.12; 16.11. 2 Cron. 32.21.
5. Şi, după ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer şi numără* stelele**, dacă poţi să le numeri.“ Şi i-a zis: „Aşa† va fi sămânţa ta.“
*Ps. 147.4. **Ier. 33.22. †Cap. 13.16; 22.17. Exod 32.13. Deut. 1.10; 10.22. 1 Cron. 27.23. Rom. 4.18. Evr. 11.12.
6. Avram a crezut* pe Domnul, şi Domnul i-a socotit** lucrul acesta ca neprihănire.
*Rom. 4.3,9,22. Gal. 3.6. Iac. 2.23. **Ps. 106.31.

Ţara făgăduită seminţei lui Avram

7. Domnul i-a mai zis: „Eu sunt Domnul care te-am scos* din Ur**, din Haldeea ca† să-ţi dau în stăpânire ţara aceasta."
*Cap. 12.1. **Cap. 11.28,31. †Ps. 105.42,44. Rom. 4.14.

8. Avram a răspuns: „Doamne Dumnezeule, prin ce* voi cunoaşte că o voi stăpâni?" *Cap. 24.13,14. Judc. 6.17,37. 1 Sam. 14.9,10. 2 Împ. 20.6. Luca 1.18.

9. Şi Domnul i-a zis: „Ia o juncană de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea şi un pui de porumbel."

10. Avram a luat toate dobitoacele acestea, le-a despicat* în două şi a pus fiecare bucată una în faţa alteia; dar păsările** nu le-a despicat.
*Ier. 34.18,19. **Lev. 1.17.

11. Păsările răpitoare s-au năpustit peste stârvuri; dar Avram le-a izgonit.

12. La apusul soarelui, un somn adânc* a căzut peste Avram; şi iată că l-a apucat o groază şi un mare întuneric. *Cap. 2.21. Iov 4.13.

13. Şi Domnul a zis lui Avram: „Să ştii hotărât că* sămânţa ta va fi străină într-o ţară care nu va fi a ei; acolo va fi robită şi o vor** apăsa greu, timp de patru sute de ani.
*Exod 12.40. Ps. 105.23. Fapt. 7.6. **Exod 1.11. Ps. 105.25.

14. Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca* Eu: şi pe urmă va** ieşi de acolo cu mari bogăţii.
*Exod 6.6. Deut. 6.22. **Exod 12.36. Ps. 105.37.

15. Tu vei* merge în pace la părinţii** tăi; vei† fi îngropat după o bătrâneţe fericită. *Iov 5.26. **Fapt. 13.36. †Cap. 25.8.

16. În al patrulea neam*, ea se va întoarce aici; căci nelegiuirea amoriţilor** nu şi-a atins† încă vârful."
*Exod 12.40. **1 Împ. 21.26. †Dan. 8.23. Mat. 23.32. 1 Tes. 2.16.

17. După ce a asfinţit soarele, s-a făcut un întuneric adânc; şi iată că a ieşit un fum ca dintr-un cuptor, şi nişte flăcări au trecut* printre dobitoacele despicate. *Ier. 34.18,19.

18. În ziua aceea, Domnul a făcut* un legământ cu Avram şi i-a zis: „Seminţei** tale dau ţara aceasta, de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul Eufrat,
*Cap. 24.7. **Cap. 12.7; 13.15; 26.4. Exod 23.31. Num. 34.3. Deut. 1.7; 11.24; 34.4. Ios. 1.4. 1 Împ. 4.21. 2 Cron. 9.26. Neem. 9.8. Ps. 105.11. Isa. 27.12.

19. şi anume: ţara cheniţilor, a cheniziţilor, a cadmoniţilor,

20. a hetiţilor, a fereziţilor, a refaimiţilor,

21. a amoriţilor, a canaaniţilor, a ghirgasiţilor şi a iebusiţilor."

Sarai şi Agar

16 1. Sarai, nevasta lui Avram, nu-i născuse* deloc copii. Ea avea o roabă** egipteancă numită Agar†.
*Cap. 15.2,3. **Cap. 21.9. †Gal. 4.24.

2. Şi Sarai a zis* lui Avram: „Iată, Domnul m-a făcut** stearpă; intră†, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea." Avram a ascultat†† cele spuse de Sarai. *Cap. 30.3.
**Cap. 20.18; 30.2. 1 Sam. 1.5,6. †Cap. 30.3,9. ††Cap. 3.17.

3. Atunci Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe egipteanca Agar, roaba ei, şi a dat-o de nevastă bărbatului său, Avram, după ce Avram locuise* ca străin zece ani în ţara Canaan.
*Cap. 12.5.

4. El a intrat la Agar, şi ea a rămas însărcinată. Când s-a văzut ea însărcinată, a privit cu dispreţ* pe stăpâna sa. *2 Sam. 6.16. Prov. 30.21,23.

5. Şi Sarai a zis lui Avram: „Asupra ta să cadă batjocura aceasta care mi se face! Eu însumi ţi-am dat în braţe pe roaba mea; şi ea, când a văzut că a rămas însărcinată, m-a privit cu dispreţ. Să judece* Domnul între mine şi tine!" *Cap. 31.53. 1 Sam. 24.12.

6. Avram* a răspuns Saraiei: „Iată**, roaba ta este în mâna ta; fă-i ce-ţi place!" Atunci Sarai s-a purtat rău cu ea; şi Agar a fugit† de ea.
*Prov. 15.1. 1 Pet. 3.7. **Iov 2.6. Ps. 106.41,42. Ier. 38.5. †Exod 2.15.

Fuga Agarei – Naşterea lui Ismael

7. Îngerul Domnului a găsit-o lângă un izvor de apă în pustiu, şi anume lângă izvorul* care este pe drumul ce duce la Şur**. *Cap. 25.18. **Exod 15.22.

8. El a zis: „Agar, roaba Saraiei, de unde vii şi unde te duci?" Ea a răspuns: „Fug de stăpâna mea, Sarai."

9. Îngerul Domnului i-a zis: „Întoarce-te la stăpâna ta şi supune-te* sub mâna ei." *Tit 2.9. 1 Pet. 2.18.

10. Îngerul Domnului i-a zis: „Îţi voi înmulţi* foarte mult sămânţa, şi ea va fi atât de multă la număr că nu va putea fi numărată." *Cap. 17.20; 21.18; 25.12.

11. Îngerul Domnului i-a zis: „Iată, acum eşti însărcinată şi vei naşte un fiu căruia îi vei pune numele*

Ismael[1]; căci Domnul a auzit mâhnirea ta. *Cap. 17.19. Mat. 1.21. Luca 1.13,31.

12. El va fi ca* un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor, şi mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui; şi va locui în** faţa tuturor fraţilor lui.“
*Cap. 21.20. **Cap. 25.18.

13. Ea a numit Numele Domnului care-i vorbise: „Tu eşti Dumnezeu care mă vede!“[2] căci a zis ea: „Cu adevărat, am văzut* aici spatele Celui ce m-a văzut!“ *Cap. 31.42.

14. De aceea fântâna aceea s-a numit „Fântâna* Celui Viu care mă vede“[3]; ea este între** Cades şi Bared.
*Cap. 24.62; 25.11. **Num. 13.26.

15. Agar* a născut lui Avram un fiu; şi Avram a pus fiului, pe care i l-a născut Agar, numele Ismael**.
*Gal. 4.22. **Vers. 11.

16. Avram era de optzeci şi şase de ani, când i-a născut Agar pe Ismael.

Numele
lui Avram schimbat în Avraam

17 1. Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci şi nouă de ani, Domnul i S-a arătat* şi i-a zis: „Eu** sunt Dumnezeul cel Atotputernic. Umblă† înaintea Mea şi fii fără prihană††.
*Cap. 12.1. **Cap. 28.3; 35.11. Exod 6.3. Deut. 10.17. †Cap. 5.22; 48.15. 1 Împ. 2.4; 8.25. 2 Împ. 20.3. ††Cap. 6.9. Deut. 18.13. Iov 1.1. Mat. 5.48.

2. Voi face un legământ între Mine şi tine şi te voi înmulţi* nespus de mult.“
*Cap. 12.2; 13.16; 22.17.

3. Avram s-a aruncat* cu faţa la pământ; şi Dumnezeu i-a vorbit astfel:
*Vers. 17.

4. „Iată legământul Meu, pe care-l fac cu tine: vei fi tatăl* multor neamuri.
*Rom. 4.11,12,16. Gal. 3.29.

5. Nu te vei mai numi Avram; ci numele* tău va fi Avraam[4]; căci** te fac tatăl multor neamuri.
*Neem. 9.7. **Rom. 4.17.

6. Te voi înmulţi nespus de mult; voi face din tine neamuri* întregi; şi din tine vor ieşi împăraţi**.
*Cap. 35.11. **Vers. 16. Cap. 35.11. Mat. 1.6, etc.

7. Voi pune* legământul Meu între Mine şi tine şi sămânţa ta după tine, din neam în neam; acesta va fi un legământ veşnic, în puterea căruia Eu voi fi** Dumnezeul tău şi al seminţei† tale după tine.
*Gal. 3.17. **Cap. 26.24; 28.13. Evr. 11.16. †Rom. 9.8.

8. Ţie, şi seminţei tale după tine, îţi voi* da ţara în care locuieşti** acum ca străin, şi anume îţi voi da toată ţara Canaanului în stăpânire veşnică; şi Eu voi fi† Dumnezeul lor.“
*Cap. 12.7; 13.15. Ps. 105.9,11. **Cap. 23.4; 28.4. †Exod 6.7. Lev. 26.12. Deut. 4.37; 14.2; 26.18; 29.13.

Tăierea împrejur

9. Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să păzeşti legământul Meu, tu şi sămânţa ta după tine, din neam în neam.

10. Acesta este legământul Meu pe care să-l păziţi între Mine şi voi, şi sămânţa ta după tine: tot ce este de parte bărbătească* între voi să fie tăiat împrejur. *Fapt. 7.8.

11. Să vă tăiaţi împrejur în carnea prepuţului vostru: şi acesta să fie semnul* legământului dintre Mine şi voi. *Fapt 7.8. Rom. 4.11.

12. La vârsta de opt zile, orice copil de parte bărbătească dintre voi să fie tăiat împrejur*, neam după neam: fie că este rob născut în casă, fie că este cumpărat cu bani de la vreun străin, care nu face parte din neamul tău.
*Lev. 12.13. Luca 2.21. Ioan 7.22. Filp. 3.5.

13. Va trebui tăiat împrejur atât robul născut în casă, cât şi cel cumpărat cu bani; şi astfel legământul Meu să fie întărit în carnea voastră ca un legământ veşnic.

14. Un copil de parte bărbătească netăiat împrejur în carnea prepuţului lui să fie nimicit* din mijlocul neamului său: a călcat legământul Meu.“
*Exod 4.24.

Sarai se numeşte Sara

15. Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu mai chemi Sarai pe nevasta ta, Sarai; ci numele ei să fie Sara.

16. Eu o voi binecuvânta, şi îţi voi da* un fiu din ea; da, o voi binecuvânta, şi ea va fi mama unor neamuri** întregi; chiar împăraţi de noroade vor ieşi din ea.“
*Cap. 18.10. **Cap. 35.11. Gal. 4.31. 1 Pet. 3.6.

17. Avraam s-a aruncat cu faţa la pământ şi* a râs, căci a zis în inima lui: „Să i se mai nască oare un fiu unui bărbat de o sută de ani? Şi să mai nască oare Sara la nouăzeci de ani?“
*Cap. 18.12; 21.6.

18. Şi Avraam a zis lui Dumnezeu: „Să trăiască Ismael înaintea Ta!“

1. Ismael: din două cuvinte care înseamnă: Dumnezeu aude.
2. Evreieşte: El-Roi 3. Evreieşte: Lahai-Roi 4. Avraam vine din două cuvinte care înseamnă: Tată al unei mulţimi.

19. Dumnezeu a zis: „Cu adevărat, nevasta ta, Sara*, îţi va naşte un fiu; şi-i vei pune numele Isaac. Eu voi încheia legământul Meu cu el, ca un legământ veşnic pentru sămânţa lui după el. *Cap. 18.10; 21.2. Gal. 4.28.
20. Dar şi cu privire la Ismael te-am ascultat. Iată, îl voi binecuvânta, îl voi face să crească şi îl voi* înmulţi nespus de mult; doisprezece** voievozi va naşte, şi voi† face din el un neam mare. *Cap. 16.10. **Cap. 25.12,16. †Cap. 21.18.
21. Dar legământul Meu îl voi încheia cu Isaac, pe care* ţi-l va naşte Sara la anul pe vremea aceasta.“ *Cap. 21.2.
22. Când a isprăvit de vorbit cu el, Dumnezeu S-a înălţat de la Avraam.

Avraam şi casa lui este tăiat împrejur

23. Avraam a luat pe fiul său, Ismael, pe toţi cei ce se născuseră în casa lui şi pe toţi robii cumpăraţi cu bani, adică pe toţi cei de parte bărbătească dintre oamenii din casa lui Avraam, şi le-a tăiat împrejur carnea prepuţului, chiar în ziua aceea, după porunca pe care i-o dăduse Dumnezeu.
24. Avraam era în vârstă de nouăzeci şi nouă de ani când a fost tăiat împrejur în carnea prepuţului său.
25. Fiul său, Ismael, era în vârstă de treisprezece ani când a fost tăiat împrejur în carnea prepuţului său.
26. Avraam şi fiul său, Ismael, au fost tăiaţi împrejur chiar în ziua aceea.
27. Şi toţi oamenii* din casa lui: robi născuţi în casa lui, sau cumpăraţi cu bani de la străini, au fost tăiaţi împrejur împreună cu el. *Cap. 18.19.

Isaac este făgăduit încă o dată

18 1. Domnul i S-a arătat la stejarii* lui Mamre, pe când Avraam şedea la uşa cortului, în timpul zădufului zilei. *Cap. 13.18; 14.13.
2. Avraam a ridicat ochii* şi s-a uitat: şi iată că trei bărbaţi stăteau în picioare lângă el. Când** i-a văzut, a alergat înaintea lor, de la uşa cortului, şi s-a plecat până la pământ.
*Evr. 13.2. **Cap. 19.1. 1 Pet. 4.9.
3. Apoi a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece, rogu-Te, pe lângă robul Tău.
4. Îngăduie să se aducă puţină* apă, ca să vi se spele picioarele; şi odihniţi-vă sub copacul acesta. *Cap. 19.2; 43.24.
5. Am să mă duc să iau o bucată de pâine*, ca să prindeţi la inimă**, şi după aceea vă veţi vedea de drum; căci pentru aceasta† treceţi pe lângă robul vostru.“ „Fă cum ai zis“, i-au răspuns ei. *Judc. 6.18; 13.15.
**Judc. 19.5. Ps. 104.15. †Cap. 19.8; 33.10.
6. Avraam s-a dus repede în cort la Sara, şi a zis: „Ia repede trei măsuri de făină albă, frământă şi fă turte.“
7. Şi Avraam a alergat la vite, a luat un viţel tânăr şi bun şi l-a dat unei slugi să-l gătească în grabă.
8. Apoi a luat* unt şi lapte, împreună cu viţelul pe care-l gătise, şi l-a pus înaintea lor. El însuşi a stat lângă ei, sub copac, şi le-a slujit până ce au mâncat. *Cap. 19.3.
9. Atunci ei i-au zis: „Unde este nevasta ta, Sara?“ „Uite-o în cort*“, a răspuns el. *Cap. 24.67.
10. Unul dintre ei a zis: „La anul pe vremea* aceasta, mă voi întoarce** negreşit la tine; şi iată că Sara†, nevasta ta, va avea un fiu.“ Sara asculta la uşa cortului, care era înapoia lui.
*Vers. 14. **2 Împ. 4.16. †Cap. 17.19,21; 21.2. Rom. 9.9.
11. Avraam* şi Sara erau bătrâni, înaintaţi în vârstă; şi Sarei nu-i mai venea rânduiala* femeilor.
*Cap. 17.17. Rom. 4.19. Evr. 11.11,12,19. **Cap. 31.35.
12. Sara* a râs în sine, zicând: „Acum**, când am îmbătrânit, să mai am pofte? Domnul meu, bărbatul†, de asemenea, este bătrân.“
*Cap. 17.17. **Luca 1.18. †1 Pet. 3.6.
13. Domnul a zis lui Avraam: „Pentru ce a râs Sara, zicând: „Cu adevărat, să mai pot avea copil, eu, care sunt bătrână?“
14. Este* oare ceva prea greu pentru Domnul? La anul** pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, şi Sara va avea un fiu.“ *Ier. 32.17. Zah. 8.6. Mat. 3.9; 19.26. Luca 1.37. **Vers. 10. Cap. 17.21. 2 Împ. 4.16.
15. Sara a tăgăduit şi a zis: „N-am râs!“ Căci i-a fost frică. Dar El a zis: „Ba da, ai râs!“

Avraam mijloceşte pentru Sodoma

16. Bărbaţii aceia s-au sculat să plece şi s-au uitat înspre Sodoma. Avraam a plecat cu ei, să-i petreacă*.
*Rom. 15.24. 3 Ioan 6.
17. Atunci Domnul a zis: „Să ascund* Eu oare de Avraam ce am să fac?...
*Ps. 25.14. Amos 3.7. Ioan 15.15.

18. Căci Avraam va ajunge negreşit un neam mare şi puternic, şi în el vor fi binecuvântate* toate neamurile pământului. *Cap. 12.3; 22.18. Fapt. 3.25. Gal. 3.8.

19. Căci Eu îl cunosc şi ştiu că are să poruncească fiilor lui şi casei lui după el să ţină Calea Domnului, făcând ce este drept şi bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească faţă de Avraam ce i-a făgăduit"...

*Deut. 4.9,10; 6.7. Ios. 24.15. Efes. 6.4.

20. Şi Domnul a zis: „Strigătul* împotriva Sodomei şi Gomorei s-a mărit, şi păcatul lor într-adevăr este nespus de greu. *Cap. 4.14; 19.13. Iac. 5.4.

21. De aceea Mă voi coborî* acum să văd dacă în adevăr au lucrat în totul după zvonul venit până la Mine; şi dacă nu va fi aşa, voi şti**."

*Cap. 11.5. Exod 3.8. **Deut. 8.2; 13.3. Ios. 22.22. Luca 16.15. 2 Cor. 11.11.

22. Bărbaţii* aceia s-au depărtat şi au plecat spre Sodoma. Dar Avraam stătea** tot înaintea Domnului.

*Cap. 19.1. **Vers. 1.

23. Avraam s-a* apropiat şi a zis: „Vei** nimici Tu oare şi pe cel bun împreună cu cel rău?

*Evr. 10.22. **Num. 16.22. 2 Sam. 24.17.

24. Poate* că în mijlocul cetăţii sunt cincizeci de oameni buni: îi vei nimici oare şi pe ei şi nu vei ierta locul acela din pricina celor cincizeci de oameni buni, care sunt în mijlocul ei? *Ier. 5.1.

25. Să omori pe cel bun împreună cu cel rău, aşa ca* cel bun să aibă aceeaşi soartă ca cel rău, departe de Tine aşa ceva! Departe de Tine! Cel ce judecă** tot pământul nu va face oare dreptate?" *Iov 8.20.

Isa. 3.10,11. **Iov 8.3; 34.17. Ps. 58.11; 94.2. Rom. 3.6.

26. Şi Domnul a zis: „Dacă voi* găsi în Sodoma cincizeci de oameni buni în mijlocul cetăţii, voi ierta tot locul acela din pricina lor."

*Ier. 5.1. Ezec. 22.30.

27. Avraam a luat din nou cuvântul şi a zis: „Iată*, am îndrăznit să vorbesc Domnului, eu care nu sunt decât** praf şi cenuşă. *Luca 18.1.

**Cap. 3.19. Iov 4.19. Ecl. 12.7. 1 Cor. 15.47,48. 2 Cor. 5.1.

28. Poate că din cincizeci de oameni buni vor lipsi cinci: pentru cinci, vei nimici Tu oare toată cetatea?" Şi Domnul a zis: „N-o voi nimici, dacă voi găsi în ea patruzeci şi cinci de oameni buni."

29. Avraam I-a vorbit mai departe şi a zis: „Poate că se vor găsi în ea numai patruzeci de oameni buni." Şi Domnul a zis: „N-o voi nimici pentru cei patruzeci."

30. Avraam a zis: „Să nu Te mânii, Doamne, dacă voi mai vorbi. Poate că se vor găsi în ea numai treizeci de oameni buni." Şi Domnul a zis: „N-o voi nimici, dacă voi găsi în ea treizeci de oameni buni."

31. Avraam a zis: „Iată, am îndrăznit să vorbesc Domnului. Poate că se vor găsi în ea numai douăzeci de oameni buni." Şi Domnul a zis: „N-o voi nimici, pentru cei douăzeci."

32. Avraam a zis: „Să* nu Te mânii, Doamne, dacă voi mai vorbi numai de data aceasta. Poate că se vor găsi în ea numai zece oameni buni." Şi Domnul** a zis: „N-o voi nimici, pentru cei zece oameni buni." *Judc. 6.39. **Iac. 5.16.

33. După ce a isprăvit de vorbit lui Avraam, Domnul a plecat. Şi Avraam s-a întors la locuinţa lui.

Cei doi îngeri la Sodoma

19 1. Cei doi îngeri* au ajuns la Sodoma seara; şi Lot** şedea la poarta Sodomei. Când i-a văzut Lot, s-a sculat, le-a ieşit înainte şi s-a plecat până la pământ.

*Cap. 18.22. **Cap. 18.1.

2. Apoi a zis: „Domnii mei*, intraţi, vă rog, în casa robului vostru, ca să rămâneţi peste noapte în ea şi spălaţi-vă** picioarele; mâine vă veţi scula de dimineaţă şi vă veţi vedea de drum." „Nu†", au răspuns ei, „ci vom petrece noaptea în uliţă."

*Evr. 13.3. **Cap. 18.4. †Luca 24.28.

3. Dar Lot a stăruit de ei până au venit şi au intrat în casa lui. Le-a pregătit* o cină, a pus să coacă azime şi au mâncat. *Cap. 18.8.

4. Dar nu se culcaseră încă, şi oamenii din cetate, bărbaţii din Sodoma, tineri şi bătrâni, au înconjurat casa; tot norodul a alergat din toate colţurile.

5. Au* chemat pe Lot şi i-au zis: „Unde sunt oamenii care au intrat la tine în noaptea aceasta? Scoate-i** afară la noi, ca să† ne împreunăm cu ei."

*Isa. 3.9. **Judc. 19.22. †Cap. 4.1. Rom. 1.24,27. Iuda 7.

6. Lot* a ieşit afară la ei, la uşă, a încuiat uşa după el *Judc. 19.23.

7. şi a zis: „Fraţilor, vă rog, nu faceţi o asemenea răutate!

8. Iată* că am două fete care nu ştiu

de bărbat; am să vi le aduc afară şi le veţi face ce vă va plăcea. Numai nu faceţi nimic acestor oameni, fiindcă** au venit sub umbra acoperişului casei mele.“ *Judc. 19.24. **Cap. 18.5.
9. Ei au strigat: „Pleacă!“ Şi au zis: „Omul acesta* a venit să locuiască aici ca un străin, şi acum vrea să facă** pe judecătorul. Ei bine, o să-ţi facem mai rău decât lor.“ Şi, împingând pe Lot cu sila, s-au apropiat să spargă uşa. *2 Pet. 2.7,8. **Exod 2.14.
10. Dar bărbaţii aceia au întins mâna, au tras pe Lot înăuntru la ei în casă şi au încuiat uşa.
11. Iar pe oamenii care erau la uşa casei i-au lovit cu orbire*, de la cel mai mic până la cel mai mare, aşa că degeaba se trudeau să găsească uşa. *2 Împ. 6.18. Fapt. 13.11.

Nimicirea Sodomei şi Gomorei

12. Bărbaţii aceia au zis lui Lot: „Pe cine mai ai aici? Gineri, fii şi fiice şi tot ce ai în cetate: scoate-i* din locul acesta. *Cap. 7.1. 2 Pet. 2.7,9.
13. Căci avem să nimicim locul acesta, pentru că* a ajuns mare plângere înaintea Domnului împotriva locuitorilor lui. De aceea ne-a trimis** Domnul, ca să-l nimicim.“ *Cap. 18.20. **1 Cron. 21.15.
14. Lot a ieşit şi a vorbit cu ginerii săi, care luaseră* pe fetele lui: „Sculaţi-vă**“, a zis el, „iesiţi din locul acesta; căci Domnul are să nimicească cetatea.“ Dar ginerii† lui credeau că glumeşte.
*Mat. 1.18. **Num. 16.21,45. †Exod 9.21. Luca 17.28; 24.11.
15. Când s-a crăpat de ziuă, îngerii au stăruit de Lot, zicând: „Scoală-te*, ia-ţi nevasta şi cele două fete, care se află aici, ca să nu pieri şi tu în nelegiuirea cetăţii.“ *Num. 16.24,26. Apoc. 18.4.
16. Şi, fiindcă Lot zăbovea, bărbaţii aceia l-au apucat de mână, pe el, pe nevasta sa şi pe cele două fete ale lui, căci Domnul* voia să-l cruţe; l-au scos** şi l-au lăsat afară din cetate. *Luca 18.13. Rom. 9.15,16. **Ps. 34.22.
17. După ce i-au scos afară, unul din ei a zis: „Scapă-ţi* viaţa; să** nu te uiţi înapoi şi să nu te opreşti în vreun loc din câmpie: scapă la munte, ca să nu pieri.“ *1 Împ. 19.3.
**Vers. 26. Mat. 24.16-18. Luca 9.62. Filp. 3.13,14.
18. Lot le-a zis: „O! nu*, Doamne! *Fapt. 10.14.
19. Iată că am căpătat trecere înaintea Ta şi ai arătat mare îndurare faţă de mine, păstrându-mi viaţa; dar nu pot să fug la munte înainte ca să mă atingă prăpădul, şi voi pieri.
20. Iată, cetatea aceasta este destul de aproape ca să fug în ea şi este mică. O! de aş putea să fug acolo... este aşa de mică... Şi să scap cu viaţă!“
21. Şi El i-a zis: „Iată* că-ţi fac şi hatârul acesta şi nu voi nimici cetatea de care vorbeşti. *Iov 42.8,9. Ps. 145.19.
22. Grăbeşte-te de fugi în ea, căci nu* pot face nimic până nu vei ajunge acolo.“ Pentru aceea s-a pus cetăţii aceleia numele** Ţoar[1]. *Cap. 32.25,26. Exod 32.10. Deut. 9.14. Marc. 6.5. **Cap. 13.10; 14.2.
23. Răsărea soarele pe pământ când a intrat Lot în Ţoar.
24. Atunci Domnul* a făcut să plouă peste Sodoma şi peste Gomora pucioasă şi foc de la Domnul din cer.
*Deut. 29.23. Isa. 13.19. Ier. 20.16; 50.40. Ezec. 16.49,50. Osea 11.8. Amos 4.11. Ţef. 2.9. Luca 17.29. 2 Pet. 2.6. Iuda 7.
25. A nimicit cu desăvârşire cetăţile acelea, toată câmpia şi pe toţi locuitorii cetăţilor şi tot ce creştea* pe pământ. *Cap. 14.3. Ps. 107.34.
26. Nevasta lui Lot s-a uitat înapoi şi s-a prefăcut într-un stâlp* de sare. *Luca 17.32.
27. Avraam s-a sculat a doua zi disde-dimineaţă şi s-a dus la locul unde stătuse* înaintea Domnului. *Cap. 18.22.
28. Şi-a îndreptat privirile spre Sodoma şi Gomora şi spre toată câmpia; şi iată că a văzut ridicându-se de pe pământ un fum*, ca fumul unui cuptor. *Apoc. 18.9.
29. Când a nimicit Dumnezeu cetăţile câmpiei, Şi-a adus aminte* de Avraam; şi a scăpat pe Lot din mijlocul prăpădului prin care a surpat din temelie cetăţile unde îşi aşezase Lot locuinţa. *Cap. 8.1; 18.23.

Păcatul fetelor lui Lot

30. Lot a ieşit din Ţoar şi a rămas pe munte*, cu cele două fete ale lui, căci s-a temut să rămână în Ţoar. A locuit într-o peşteră, cu cele două fete ale lui. *Vers. 17,19.
31. Cea mai mare a zis celei mai tinere: „Tatăl nostru este bătrân; şi nu mai este nici un bărbat în ţinutul acesta, ca să intre* la noi, după obiceiul tuturor ţărilor. *Cap. 16.2,4; 38.8,9. Deut. 25.5.

1. Adică: Mic

32. Vino să punem pe tatăl nostru să bea vin şi să ne culcăm cu el, ca să ne păstrăm sămânţa* prin tatăl nostru."
*Marc. 12.19.
33. Au făcut, dar, pe tatăl lor de a băut vin în noaptea aceea; şi cea mai mare s-a dus şi s-a culcat cu tatăl ei. El n-a băgat de seamă nici când s-a culcat ea, nici când s-a sculat.
34. A doua zi, cea mai mare a zis celei mai tinere: „Iată, eu m-am culcat în noaptea trecută cu tatăl meu; haidem să-i dăm să bea vin şi în noaptea aceasta, şi du-te de te culcă şi tu cu el, ca să ne păstrăm sămânţa prin tatăl nostru."
35. Au dat tatălui lor de a băut vin şi în noaptea aceea; apoi cea mai tânără s-a dus şi s-a culcat cu el. El n-a băgat de seamă nici când s-a culcat ea, nici când s-a sculat.
36. Cele două fete ale lui Lot au rămas astfel însărcinate de tatăl lor.
37. Cea mai mare a născut un fiu, căruia i-a pus numele Moab; el* este tatăl moabiţilor din ziua de azi.
*Deut. 2.9.
38. Cea mai tânără a născut şi ea un fiu, căruia i-a pus numele Ben-Ammi: el* este tatăl amoniţilor din ziua de azi. *Deut. 2.19.

Avraam în Gherar

20 1. Avraam a plecat* de acolo în ţara de miazăzi, s-a aşezat între Cades** şi Şur şi a locuit† ca străin în Gherar. *Cap. 18.1. **Cap. 16.7,14. †Cap. 26.6.
2. Avraam zicea despre Sara, nevasta sa: „Este* sora mea!" S-a temut să spună că este nevasta sa, ca să nu-l omoare oamenii din cetate, din pricina ei. Abimelec, împăratul Gherarului, a trimis şi a luat** pe Sara.
*Cap. 12.13; 26.7. **Cap. 12.15.
3. Atunci Dumnezeu* S-a arătat noaptea în vis** lui Abimelec şi i-a zis: „Iată†, ai să mori din pricina femeii pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat."
*Ps. 105.14. **Iov 33.15. †Vers. 7.
4. Abimelec, care nu se apropiase de ea, a răspuns: „Doamne*, vei omorî Tu oare chiar şi un neam nevinovat?
*Vers. 18. Cap. 18.23.
5. Nu mi-a spus el că este sora sa? Şi n-a zis ea însăşi că el este fratele său? Eu am lucrat cu inimă curată* şi cu mâini nevinovate." *2 Împ. 20.3. 2 Cor. 1.12.
6. Dumnezeu i-a zis în vis: „Ştiu şi Eu că ai lucrat cu inimă curată: de aceea te-am* şi ferit să păcătuieşti împotriva** Mea. Iată de ce n-am îngăduit să te atingi de ea.
*Cap. 31.7; 35.5. Exod 34.24. 1 Sam. 25.26,34. **Cap. 39.9. Lev. 6.2. Ps. 51.4.
7. Acum, dă omului nevasta înapoi; căci* el este proroc, se va ruga pentru tine şi vei trăi. Dar, dacă n-o dai înapoi, să ştii** că vei muri negreşit, tu şi tot† ce-i al tău."
*1 Sam. 7.5. 2 Împ. 5.11. Iov 42.8. Iac. 5.14,15. 1 Ioan 5.16. **Cap. 2.17. †Num. 16.32,33.
8. Abimelec s-a sculat dis-de-dimineaţă, a chemat pe toţi slujitorii săi şi le-a spus tot ce se întâmplase. Şi oamenii aceia au fost cuprinşi de o mare spaimă.
9. Abimelec a chemat şi pe Avraam şi i-a zis: „Ce ne-ai făcut? Şi cu ce am păcătuit eu împotriva ta, de ai făcut să vină* peste mine şi peste împărăţia mea un păcat atât de mare? Ai făcut faţă de mine lucruri care nu trebuiau** nicidecum făcute."
*Cap. 26.10. Exod 32.21. Ios. 7.25. **Cap. 34.7.
10. Şi Abimelec a zis lui Avraam: „Ce ai văzut de ai făcut lucrul acesta?"
11. Avraam a răspuns: „Îmi ziceam că, fără îndoială, nu-i nici o frică de Dumnezeu* în ţara aceasta şi că au să mă omoare** din pricina nevestei mele. *Cap. 42.18. Ps. 36.1. Prov. 16.6. **Cap. 12.12; 26.7.
12. De altfel, este adevărat că este* sora mea, fiica tatălui meu; numai că nu-i fiica mamei mele; şi a ajuns să-mi fie nevastă. *Cap. 11.29.
13. Când m-a scos Dumnezeu* din casa tatălui meu, am zis Sarei: „Iată hatârul pe care ai să mi-l faci: în toate locurile unde vom merge, spune** despre mine că sunt fratele tău."
*Cap. 12.1,9,11, etc. Evr. 11.8. **Cap. 12.13.
14. Abimelec a luat* oi şi boi, robi şi roabe şi le-a dat lui Avraam; şi i-a dat înapoi şi pe Sara, nevasta sa.
*Cap. 12.16.
15. Abimelec a zis: „Iată, ţara* mea este înaintea ta; locuieşte unde-ţi va plăcea." *Cap. 13.9.
16. Şi Sarei i-a zis: „Iată, dau fratelui* tău o mie de arginţi; aceasta** să-ţi fie o dovadă† de cinste faţă de toţi cei ce sunt cu tine, aşa că înaintea tuturor vei fi fără vină."
*Vers. 5. **Cap. 26.11. †Cap. 24.65.
17. Avraam* s-a rugat lui Dumnezeu, şi Dumnezeu a însănătoşit pe Abimelec,

pe nevasta şi roabele lui, aşa că au putut să nască. *Iov 42.9,10.

18. Fiindcă Domnul încuiase* pântecele tuturor femeilor din casa lui Abimelec, din pricina Sarei, nevasta lui Avraam. *Cap. 12.17.

Naşterea lui Isaac

21 1. Domnul Şi-a adus aminte* de cele ce spusese Sarei, şi Domnul a împlinit faţă de Sara ce** făgăduise.
*1 Sam. 2.21. **Cap. 17.19; 18.10,14. Gal. 4.23,28.

2. Sara* a rămas însărcinată şi a născut lui Avraam un fiu la bătrâneţe, la vremea** hotărâtă, despre care-i vorbise Dumnezeu.
*Fapt. 7.8. Gal. 4.22. Evr. 11.11. **Cap. 17.21.

3. Avraam a pus fiului său nou-născut, pe care i-l născuse Sara, numele Isaac*. *Cap. 17.19.

4. Avraam a tăiat împrejur* pe fiul său Isaac, la vârsta de opt zile, cum** îi poruncise Dumnezeu.
*Fapt. 7.8. **Cap. 17.10,12.

5. Avraam* era în vârstă de o sută de ani la naşterea fiului său, Isaac.
*Cap. 17.1,17.

6. Şi Sara a zis: „Dumnezeu* m-a făcut de râs: oricine va auzi va râde de mine.“ *Ps. 126.2. Isa. 54.1. Gal. 4.27. Luca 1.58.

7. Şi a adăugat: „Cine s-ar fi gândit să spună lui Avraam că Sara va da ţâţă la copii? Şi totuşi* i-am născut un fiu la bătrâneţe!“ *Cap. 18.11,12.

Izgonirea Agarei în pustiu

8. Copilul s-a făcut mare şi a fost înţărcat. Avraam a făcut un ospăţ mare în ziua când a fost înţărcat Isaac.

9. Sara a văzut râzând* pe fiul pe care-l** născuse lui Avraam, egipteanca† Agar. *Cap. 16.1. **Cap. 16.15. †Gal. 4.29.

10. Şi a zis lui Avraam: „Izgoneşte* pe roaba aceasta şi pe fiul ei; căci fiul roabei acesteia nu va moşteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.“
*Cap. 25.6; 36.6,7. Gal. 4.30.

11. Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina* fiului său. *Cap. 17.18.

12. Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu te mâhneşti de cuvintele acestea, din pricina copilului şi din pricina roabei tale: fă Sarei tot ce-ţi cere; căci numai din Isaac* va ieşi o sământă, care va purta cu adevărat numele tău. *Rom. 9.7,8. Evr. 11.18.

13. Dar şi pe fiul roabei tale îl voi face un neam*, căci este sământa ta.“
*Vers. 18. Cap. 16.10; 17.20.

14. A doua zi, Avraam s-a sculat de dimineaţă; a luat pâine şi un burduf cu apă, pe care l-a dat Agarei şi i l-a pus pe umăr; i-a dat şi copilul şi i-a dat drumul*. Ea a plecat şi a rătăcit prin pustiul Beer-Şeba. *Ioan 8.35.

15. Când s-a isprăvit apa din burduf, a aruncat copilul sub un tufiş

16. şi s-a dus de a şezut în faţa lui la o mică depărtare de el, ca la o aruncătură de arc; căci zicea ea: „Să nu văd moartea copilului!“ A şezut, dar, în faţa lui, la o parte, a ridicat glasul şi a început să plângă.

17. Dumnezeu* a auzit glasul copilului; şi Îngerul lui Dumnezeu a strigat din cer pe Agar şi i-a zis: „Ce ai tu, Agar? Nu te teme, căci Dumnezeu a auzit glasul copilului în locul unde este. *Exod 3.7.

18. Scoală-te, ia copilul şi ţine-l de mână; căci voi face* din el un neam mare.“ *Vers. 13.

19. Şi Dumnezeu* i-a deschis ochii şi ea a văzut un izvor de apă; s-a dus de a umplut burduful cu apă şi a dat copilului să bea.
*Num. 22.31. 2 Împ. 6.17,18,20. Luca 24.16,31.

20. Dumnezeu* a fost cu copilul, care a crescut, a locuit în pustiu şi** a ajuns vânător cu arcul.
*Cap. 28.15; 39.2,3,21. **Cap. 16.12.

21. A locuit în pustiul Paran şi mama sa i-a luat o nevastă* din ţara Egiptului. *Cap. 24.4.

Legământul lui Avraam cu Abimelec

22. În vremea aceea, Abimelec*, însoţit de Picol, căpetenia oştirii lui, a vorbit astfel lui Avraam: „Dumnezeu** este cu tine în tot ce faci.
*Cap. 20.2; 26.26. **Cap. 26.28.

23. Jură-mi* acum, aici, pe Numele lui Dumnezeu, că nu mă vei înşela niciodată, nici pe mine, nici pe copiii mei, nici pe nepoţii mei şi că vei avea faţă de mine şi faţă de ţara în care locuieşti ca străin, aceeaşi bunăvoinţă pe care o am eu faţă de tine.“
*Ios. 2.12. 1 Sam. 24.21.

24. Avraam a zis: „Jur!“

25. Dar Avraam a băgat vină lui Abimelec pentru o fântână de apă, pe care puseseră mâna cu sila* robii lui Abimelec. *Cap. 26.15,18,20-22.

26. Abimelec a răspuns: „Nu ştiu cine a făcut lucrul acesta; nici tu nu mi-ai dat de ştire şi nici eu nu aflu decât azi.“

27. Şi Avraam a luat oi şi boi, pe care i-a dat lui Abimelec; şi au făcut legământ* amândoi. *Cap. 26.31.
28. Avraam a pus deoparte şapte mieluşele din turmă.
29. Şi Abimelec a zis lui Avraam: „Ce sunt* aceste şapte mieluşele pe care le-ai pus deoparte?“ *Cap. 33.8.
30. El a răspuns: „Trebuie să primeşti din mâna mea aceste şapte mieluşele, pentru ca să-mi slujească de mărturie* că am săpat fântâna aceasta.“
*Cap. 31.48,52.
31. Iată de ce locul acela se numeşte* Beer-Şeba[1]; căci acolo şi-au jurat ei credinţă unul altuia. *Cap. 26.33.
32. Astfel au făcut ei legământ la Beer-Şeba. După aceea, Abimelec s-a sculat împreună cu Picol, căpetenia oştirii sale, şi s-au întors în ţara filistenilor.
33. Avraam a sădit un tamarisc la Beer-Şeba; şi a chemat* acolo Numele Domnului Dumnezeului celui Veşnic**.
*Cap. 4.26. **Deut. 33.27. Isa. 40.28. Rom. 16.26. 1 Tim. 1.17.
34. Avraam a locuit multă vreme ca străin în ţara filistenilor.

Jertfirea lui Isaac

22 1. După aceste lucruri, Dumnezeu* a pus la încercare pe Avraam şi i-a zis: „Avraame!“ „Iată-mă!“, a răspuns el.
*1 Cor. 10.13. Evr. 11.17. Iac. 1.12. 1 Pet. 1.7.
2. Dumnezeu i-a zis: „Ia pe fiul tău, pe singurul* tău fiu, pe care-l iubeşti, pe Isaac; du-te în ţara** Moria şi adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ţi-l voi spune.“
*Evr. 11.17. **2 Cron. 3.1.
3. Avraam s-a sculat dis-de-dimineaţă, a pus şaua pe măgar şi a luat cu el două slugi şi pe fiul său, Isaac. A tăiat lemne pentru arderea de tot şi a pornit spre locul pe care i-l spusese Dumnezeu.
4. A treia zi, Avraam a ridicat ochii şi a văzut locul de departe.
5. Şi Avraam a zis slugilor sale: „Rămâneţi aici cu măgarul; eu şi băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm, şi apoi ne vom întoarce la voi.“
6. Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus* în spinarea fiului său, Isaac, şi a luat în mână focul şi cuţitul. Şi au mers astfel amândoi împreună. *Ioan 19.17.

1. Adică: Fântâna jurământului

7. Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său, Avraam, a zis: „Tată!“ „Ce este, fiule?“, i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: „Iată focul şi lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?“
8. „Fiule“, a răspuns Avraam, „Dumnezeu însuşi va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.“ Şi au mers amândoi împreună înainte.
9. Când au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar şi a aşezat lemnele pe el. A legat pe fiul său, Isaac şi l-a pus pe altar*, deasupra lemnelor.
*Evr. 11.17. Iac. 2.21.
10. Apoi Avraam a întins mâna şi a luat cuţitul ca să înjunghie pe fiul său.
11. Atunci Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri şi a zis: „Avraame! Avraame!“ „Iată-mă!“, a răspuns el.
12. Îngerul a zis: „Să* nu pui mâna pe băiat şi să nu-i faci nimic; căci ştiu acum** că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruţat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.“
*1 Sam. 15.22. Mica 6.7,8. **Cap. 26.5. Iac. 2.22.
13. Avraam a ridicat ochii şi a văzut înapoia lui un berbec încurcat cu coarnele într-un tufiş; şi Avraam s-a dus de a luat berbecul şi l-a adus ca ardere de tot în locul fiului său.
14. Avraam a pus locului aceluia numele: „Domnul va purta de grijă“[1]. De aceea se zice şi azi: „La muntele unde Domnul va purta de grijă“.
15. Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam
16. şi a zis: „Pe* Mine însumi jur, zice Domnul: pentru că ai făcut lucrul acesta şi n-ai cruţat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, *Ps. 105.9. Luca 1.73.
17. te voi binecuvânta foarte mult şi-ţi voi înmulţi foarte mult sămânţa, şi anume: ca stelele* cerului şi ca nisipul** de pe ţărmul mării; şi sămânţa† ta va stăpâni†† cetăţile vrăjmaşilor ei.
*Cap. 15.5. Ier. 33.22. **Cap. 13.16. †Cap. 24.60. ††Mica 1.9.
18. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în* sămânţa ta, pentru că** ai ascultat de porunca Mea!“
*Cap. 12.3; 18.18; 26.4. Fapt. 3.25. Gal. 3.8,9,16,18. **Vers. 3,10. Cap. 26.5.
19. Avraam s-a întors la slugile sale şi s-au sculat şi au plecat împreună la Beer-Şeba*, căci Avraam locuia la Beer-Şeba. *Cap. 21.31.

1. Evreieşte: Iehova-Iire

Spiţa neamului lui Nahor

20. După aceste lucruri, i s-a spus lui Avraam: „Iată, Milca* a născut şi ea copii fratelui tău, Nahor, *Cap. 11.29.
21. şi anume pe Uţ*, întâiul său născut, pe Buz, fratele său, pe Chemuel, tatăl lui Aram, *Iov 1.1; 32.2.
22. pe Chesed, pe Hazo, pe Pildaş, pe Iidlaf şi pe Betuel.
23. Betuel* a născut pe Rebeca**. Aceştia sunt cei opt fii pe care i-a născut Milca lui Nahor, fratele lui Avraam. *Cap. 24.15. **Rom. 9.10.
24. Ţiitoarea lui, numită Reuma, a născut şi ea, pe Tebah, Gaham, Tahaş şi Maaca.

Moartea şi îngroparea Sarei

23 1. Viaţa Sarei a fost de o sută douăzeci şi şapte de ani: aceştia sunt anii vieţii Sarei.
2. Sara a murit la Chiriat-Arba*, adică Hebron**, în ţara Canaan; şi Avraam a venit să jelească pe Sara şi s-o plângă.
*Ios. 14.15. Judc. 1.10. **Vers. 19. Cap. 13.18.
3. Avraam s-a sculat apoi dinaintea moartei sale şi a vorbit astfel fiilor lui Het:
4. „Eu* sunt străin şi venetic printre voi, daţi-mi** un ogor, ca loc de îngropare la voi, ca să-mi îngrop moarta şi s-o ridic dinaintea mea.“
*Cap. 17.8. 1 Cron. 29.15. Ps. 105.12. Evr. 11.9,13. **Fapt. 7.5.
5. Fiii lui Het au răspuns astfel lui Avraam:
6. „Ascultă-ne, domnule! Tu eşti ca un domnitor* al lui Dumnezeu în mijlocul nostru; îngroapă-ţi moarta în cel mai bun din mormintele noastre! Nici unul din noi nu te va opri să-ţi îngropi moarta în mormântul lui.“
*Cap. 13.2; 14.14; 24.35.
7. Avraam s-a sculat şi s-a aruncat cu faţa la pământ înaintea norodului ţării, adică înaintea fiilor lui Het.
8. Şi le-a vorbit astfel: „Dacă găsiţi cu cale să-mi îngrop moarta şi s-o iau dinaintea ochilor mei, ascultaţi-mă şi rugaţi pentru mine pe Efron, fiul lui Ţohar,
9. să-mi dea peştera Macpela, care-i a lui şi care este chiar la marginea ogorului lui; să mi-o dea în schimbul preţului ei, ca să-mi slujească drept loc pentru îngropare în mijlocul vostru.“
10. Efron era şi el acolo în mijlocul fiilor lui Het. Şi Efron, hetitul, a răspuns lui Avraam, în auzul fiilor lui Het şi în auzul tuturor celor ce treceau* pe poarta cetăţii:
*Cap. 34.20,24. Rut 4.4.
11. „Nu*, domnul meu, ascultă-mă! Îţi dăruiesc ogorul şi-ţi dăruiesc şi peştera care este în el. Ţi le dăruiesc în faţa fiilor norodului meu: şi îngroapă-ţi moarta.“ *2 Sam. 24.21-24.
12. Avraam s-a aruncat cu faţa la pământ înaintea norodului ţării.
13. Şi a vorbit astfel lui Efron, în auzul norodului ţării: „Ascultă-mă, te rog! Îţi dau preţul ogorului: primeşte-l de la mine; şi-mi voi îngropa moarta în el.“
14. Şi Efron a răspuns astfel lui Avraam:
15. „Domnul meu, ascultă-mă! O bucată de pământ de patru sute de sicli* de argint, ce este aceasta între mine şi tine? Îngroapă-ţi, dar, moarta!“
*Exod 30.13. Ezec. 45.12.
16. Avraam a înţeles pe Efron. Şi Avraam a cântărit* lui Efron preţul cumpărării despre care vorbise, în faţa fiilor lui Het: patru sute de sicli de argint, care mergeau la orice negustor.
*Ier. 32.9.
17. Ogorul* lui Efron din Macpela, care este faţă în faţă cu Mamre, ogorul şi peştera din el şi toţi copacii care se aflau în ogor şi în toate hotarele lui de jur împrejur
*Cap. 25.9; 49.30-32; 50.13. Fapt. 7.16.
18. au fost întărite astfel ca moşie a lui Avraam, în faţa fiilor lui Het şi a tuturor celor ce treceau pe poarta cetăţii.
19. După aceea, Avraam a îngropat pe Sara, nevasta sa, în peştera din ogorul Macpela, care este faţă în faţă cu Mamre, adică Hebron, în ţara Canaan.
20. Ogorul şi peştera din el au fost întărite* astfel lui Avraam ca ogor pentru înmormântare de către fiii lui Het. *Rut 4.7-10. Ier. 32.10,11.

Rebeca cerută în căsătorie pentru Isaac

24 1. Avraam* era bătrân, înaintat în vârstă; şi Domnul binecuvântase** pe Avraam în orice lucru.
*Cap. 18.11; 21.5. **Vers. 35.Cap. 13.2. Ps. 112.3. Prov. 10.22.
2. Avraam a zis celui mai bătrân* rob din casa lui, care era îngrijitorul**

tuturor averilor lui: „Pune-ţi†, te rog, mâna sub coapsa mea; *Cap. 15.2. **Vers. 10. Cap. 39.4-6. †Cap. 47.29. 1 Cron. 29.24. Plân. 5.6.
3. şi te voi pune să juri* pe Domnul, Dumnezeul cerului şi Dumnezeul pământului că** nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele canaaniţilor, în mijlocul cărora locuiesc,
*Cap. 14.22. Deut. 6.13. Ios. 2.12. **Cap. 26.35; 27.46; 28.2. Exod 34.16. Deut. 7.3.
4. ci* te vei duce în ţara** şi la rudele mele să iei nevastă fiului meu, Isaac.“ *Cap. 28.2. **Cap. 12.1.
5. Robul i-a răspuns: „Poate că femeia n-are să vrea să mă urmeze în ţara aceasta; va trebui să duc oare pe fiul tău în ţara de unde ai ieşit tu?“
6. Avraam i-a zis: „Să nu care cumva să duci pe fiul meu acolo!
7. Domnul Dumnezeul cerului, care* m-a scos din casa tatălui meu şi din patria mea, care mi-a vorbit şi mi-a jurat, zicând: „Seminţei** tale voi da ţara aceasta“, va† trimite pe Îngerul Său înaintea ta; şi de acolo vei lua o nevastă fiului meu.
*Cap. 12.1. **Cap. 12.7; 13.15; 15.18; 17.8. Exod 32.13. Deut. 1.8; 34.4. Fapt. 7.5. †Exod 23.20,23; 33.2. Evr. 1.14.
8. Dacă femeia nu va vrea să te urmeze, vei* fi dezlegat de jurământul acesta pe care te pun să-l faci. Cu nici un chip să nu duci însă acolo pe fiul meu.“ *Ios. 2.17,20.
9. Robul şi-a pus mâna sub coapsa stăpânului său, Avraam, şi i-a jurat că are să păzească aceste lucruri.
10. Robul a luat zece cămile dintre cămilele stăpânului său şi a plecat, având* cu el toate lucrurile de preţ ale stăpânului său. S-a sculat şi a plecat în Mesopotamia, în cetatea** lui Nahor.
*Vers. 2. **Cap. 27.43.
11. A lăsat cămilele să se odihnească, în genunchi, afară din cetate, lângă o fântână. Era seara, pe vremea când ies femeile* să scoată apă.
*Exod 2.16. 1 Sam. 9.11.
12. Şi a zis: „Doamne Dumnezeul* stăpânului meu, Avraam! Te rog, dă-mi izbândă** astăzi şi îndură-Te de stăpânul meu, Avraam. *Vers. 27. Cap. 26.24; 28.13; 32.9. Exod 3.6,15. **Neem. 1.11. Ps. 37.5.
13. Iată, stau* lângă izvorul acesta de apă, şi fetele** oamenilor din cetate vin să scoată apă.
*Vers. 43. **Cap. 29.9. Exod 2.16.
14. Fă ca fata căreia îi voi zice: „Pleacă-ţi vadra, te rog, ca să beau“ şi care va răspunde: „Bea şi am să dau de băut şi cămilelor tale“ să fie aceea pe care ai rânduit-o Tu pentru robul Tău, Isaac! Şi prin aceasta* voi cunoaşte că Te-ai îndurat de stăpânul meu.“ *Judc. 6.17,37. 1 Sam. 6.7; 14.10; 20.7.
15. Nu sfârşise el încă de vorbit şi a ieşit, cu vadra pe umăr, Rebeca, fata lui Betuel, fiul Milcăi*, nevasta lui Nahor, fratele lui Avraam. *Cap. 11.29; 22.23.
16. Fata era* foarte frumoasă; era fecioară şi nici un bărbat n-avusese legături cu ea. Ea s-a coborât la izvor, şi-a umplut vadra şi s-a suit iarăşi.
*Cap. 26.7.
17. Robul a alergat înaintea ei şi a zis: „Dă-mi, te rog, să beau puţină apă din vadra ta.“
18. „Bea, domnul meu“, a răspuns* ea. Şi s-a grăbit de a plecat vadra pe mână şi i-a dat să bea. *1 Pet. 3.8; 4.9.
19. După ce i-a dat şi a băut de s-a săturat, a zis: „Am să scot apă şi pentru cămilele tale, până vor bea şi se vor sătura.“
20. A vărsat în grabă vadra în adăpătoare şi a alergat iarăşi la fântână ca să scoată apă; şi a scos pentru toate cămilele lui.
21. Omul o privea cu mirare şi fără să zică nimic, ca să vadă dacă Domnul* a făcut să-i izbutească sau nu călătoria.
*Vers. 12,56.
22. Când s-au săturat cămilele de băut, omul a luat o verigă* de aur, de greutatea unei jumătăţi de siclu, şi două brăţări, grele de zece sicli de aur.
*Exod 32.2,3. Isa. 3.19-21. Ezec. 16.11,12. 1 Pet. 3.3.
23. Şi a zis: „A cui fată eşti? Spune-mi, te rog. Este loc pentru noi în casa tatălui tău ca să rămânem peste noapte?“
24. Ea a răspuns: „Eu sunt* fata lui Betuel, fiul Milcăi şi al lui Nahor.“
*Cap. 22.23.
25. Şi i-a zis mai departe: „Avem paie şi nutreţ din belşug şi este şi loc de găzduit peste noapte.“
26. Atunci omul* a plecat capul şi s-a aruncat cu faţa la pământ înaintea Domnului, *Vers. 52. Exod 4.31.
27. zicând: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul* stăpânului meu, Avraam, care n-a părăsit îndurarea** şi credincioşia Lui faţă de stăpânul meu! Domnul m-a îndreptat† în casa fraţilor stăpânului meu.“
*Exod 18.10. Rut 4.14. 1 Sam. 25.32,39. 2 Sam. 18.28. Luca 1.68. **Cap. 32.10. Ps. 98.3. †Vers. 48.

28. Fata a alergat şi a istorisit mamei sale, acasă, cele întâmplate.
29. Rebeca avea un frate, numit Laban*. Şi Laban a alergat afară la omul acela, la izvor. *Cap. 29.5.
30. Văzuse veriga şi brăţările în mâinile surorii sale şi auzise pe sora sa, Rebeca, spunând: „Aşa mi-a vorbit omul acela.“ A venit, dar, la omul acela, care stătea lângă cămile la izvor,
31. şi a zis: „Vino, binecuvântatul* Domnului! Pentru ce stai afară? Am pregătit casa şi am pregătit un loc pentru cămile.“
*Cap. 26.29. Judc. 17.2. Rut 3.10. Ps. 115.15.
32. Omul a intrat în casă. Laban a pus să descarce cămilele, a dat* paie şi nutreţ cămilelor şi a adus apă pentru spălat picioarele omului aceluia şi ale oamenilor care erau cu el.
*Cap. 43.24. Judc. 19.21.
33. Apoi, i-a dat să mănânce. Dar el a zis: „Nu mănânc* până nu voi spune ce am de spus.“ „Vorbeşte!“, a zis Laban. *Iov 23.12. Ioan 4.34. Efes. 6.5-7.
34. Atunci el a zis: „Eu sunt robul lui Avraam.
35. Domnul a umplut* de binecuvântări pe stăpânul meu, care a ajuns la mare propăşire. I-a dat oi şi boi, argint şi aur, robi şi roabe, cămile şi măgari. *Vers. 1. Cap. 13.2.
36. Sara, nevasta stăpânului meu, a născut*, la bătrâneţe, un fiu stăpânului meu; şi lui** i-a dat el tot ce are.
*Cap. 21.2. **Cap. 21.10; 25.5.
37. Stăpânul* meu m-a pus să jur şi a zis: „Să nu iei fiului meu o nevastă dintre fetele canaaniţilor, în ţara cărora locuiesc; *Vers. 3.
38. ci* să te duci în casa tatălui meu şi la rudele mele, ca de acolo să iei nevastă fiului meu.“ *Vers. 4.
39. Eu* am zis stăpânului meu: „Poate că femeia n-are să vrea să mă urmeze.“ *Vers. 5.
40. Şi el mi-a răspuns*: „Domnul, înaintea** căruia umblu, va trimite pe Îngerul Său cu tine şi-ţi va da izbândă în călătorie, şi vei lua fiului meu o nevastă din rudele şi din casa tatălui meu. *Vers. 7. **Cap. 17.1.
41. Vei* fi dezlegat de jurământul pe care mi-l faci, dacă te vei duce la rudele mele; şi dacă nu ţi-o vor da, vei fi dezlegat de jurământul pe care mi-l faci.“ *Vers. 8.
42. Eu am ajuns, azi, la izvor şi am zis: „Doamne* Dumnezeul stăpânului meu, Avraam, dacă binevoieşti să-mi dai izbândă în călătoria pe care o fac,
*Vers. 12.
43. iată, eu* stau la izvorul de apă, şi fata care va ieşi să scoată apă şi căreia îi voi zice: „Dă-mi, te rog, să beau puţină apă din vadra ta“ *Vers. 13.
44. şi care îmi va răspunde: „Bea tu însuţi şi voi da de băut şi cămilelor tale“, fata aceea să fie nevasta pe care a rânduit-o Domnul pentru fiul stăpânului meu!“
45. Înainte* de a sfârşi de vorbit** în inima mea, iată că a ieşit Rebeca, cu vadra pe umăr, s-a coborât la izvor şi a scos apă. Eu i-am zis: „Dă-mi să beau, te rog!“ *Vers. 15, etc. **1 Sam. 1.13.
46. Ea s-a grăbit, şi-a plecat vadra deasupra umărului şi a zis: „Bea şi voi da de băut şi cămilelor tale.“ Am băut şi a dat de băut şi cămilelor mele.
47. Eu am întrebat-o şi am zis: „A cui fată eşti?“ Ea a răspuns: „Sunt fata lui Betuel, fiul lui Nahor şi al Milcăi.“ I-am pus* veriga în nas şi brăţările la mâini. *Ezec. 16.11,12.
48. Apoi am plecat* capul, m-am aruncat cu faţa la pământ înaintea Domnului şi am binecuvântat pe Domnul Dumnezeul stăpânului meu, Avraam, că m-a călăuzit pe calea cea dreaptă, ca să iau pe fata fratelui** stăpânului meu pentru fiul lui.
*Vers. 26. **Cap. 22.23.
49. Acum, dacă voiţi să arătaţi bunăvoinţă* şi credincioşie faţă de stăpânul meu, spuneţi-mi; dacă nu, spuneţi-mi iarăşi, ca să mă îndrept la dreapta sau la stânga.“ *Cap. 47.29. Ios. 2.14.
50. Laban şi Betuel, drept răspuns, au zis: „De la Domnul* vine lucrul acesta; noi nu-ţi mai putem spune** nici rău, nici bine.
*Ps. 118.23. Mat. 21.42. Marc. 12.11. **Cap. 31.24.
51. Iată, Rebeca este* înaintea ta; ia-o şi du-te, ca să fie nevasta fiului stăpânului tău, cum a spus Domnul.“
*Cap. 20.15.
52. Când a auzit robul lui Avraam cuvintele lor, s-a aruncat* cu faţa la pământ înaintea Domnului. *Vers. 26.
53. Şi robul a scos scule* de argint, scule de aur şi îmbrăcăminte, pe care le-a dat Rebecăi; a dat, de asemenea, daruri bogate** fratelui său şi mamei sale. *Exod 3.22; 11.2; 12.35. **2 Cron. 21.3. Ezra 1.6.
54. După aceea, au mâncat şi au băut, el şi oamenii care erau împreună cu

el şi s-au culcat. Dimineaţa când s-au
sculat, robul a zis: „Lăsaţi-mă* să mă
întorc la stăpânul meu.“ *Vers. 56,59.
55. Fratele şi mama fetei au zis: „Fata
să mai rămână câtva timp cu noi,
măcar vreo zece zile: pe urmă, poate
să plece.“
56. El le-a răspuns: „Nu mă opriţi,
fiindcă Domnul mi-a dat izbândă în
călătoria mea; lăsaţi-mă să plec şi să
mă duc la stăpânul meu.“
57. Atunci ei au răspuns: „Să chemăm
pe fată şi s-o întrebăm.“
58. Au chemat, dar, pe Rebeca şi i-au
zis: „Vrei să te duci cu omul acesta?“
„Da, vreau“, a răspuns ea.
59. Şi au lăsat pe sora lor, Rebeca, să
plece cu doica* ei, cu robul lui Avraam
şi cu oamenii lui. *Cap. 35.8.
60. Au binecuvântat pe Rebeca şi
i-au zis: „O, sora noastră, să ajungi
mama* a mii de zeci de mii, şi
sămânţa** ta să stăpânească cetăţile
vrăjmaşilor săi!“ *Cap. 17.16. **Cap. 22.17.
61. Rebeca s-a sculat, împreună cu
slujnicele ei, au încălecat pe cămile şi
au urmat pe omul acela. Robul a luat
pe Rebeca şi a plecat.
62. Isaac se întorsese de la fântâna*
„Lahai-Roi“, căci locuia în ţara de
miazăzi. *Cap. 16.14; 25.11.
63. Într-o seară, când Isaac ieşise să
cugete în taină* pe câmp, a ridicat
ochii şi s-a uitat; şi iată că veneau
nişte cămile. *Ios. 1.8. Ps. 1.2; 77.12; 119.15; 143.5.
64. Rebeca a ridicat şi ea ochii, a
văzut pe Isaac şi s-a dat* jos de pe
cămilă. *Ios. 15.18.
65. Şi a zis robului: „Cine este omul
acesta care vine înaintea noastră pe
câmp?“ Robul a răspuns: „Este stăpânul
meu!“ Atunci ea şi-a luat marama şi s-a
acoperit.
66. Robul a istorisit lui Isaac toate
lucrurile pe care le făcuse.
67. Isaac a dus pe Rebeca în cortul
mamei sale, Sara; a luat pe Rebeca, ea
a fost nevasta lui, şi el a iubit-o. Astfel
a fost mângâiat* Isaac pentru pierderea
mamei sale. *Cap. 38.12.

Moartea lui Avraam

25 1. Avraam a mai luat o nevastă,
numită Chetura.
2. Ea* i-a născut pe Zimran, pe
Iocşan, pe Medan, pe Madian, pe
Işbac şi Şuah. *1 Cron. 1.32.
3. Iocşan a născut pe Seba şi pe
Dedan. Fiii lui Dedan au fost Aşurimi,
Letuşimi şi Leumimi. –
4. Fiii lui Madian au fost: Efa, Efer,
Enoh, Abida şi Eldaa. Toţi aceştia sunt
fiii Cheturei.
5. Avraam* a dat lui Isaac toate
averile sale. *Cap. 24.36.
6. Dar a dat daruri fiilor ţiitoarelor
sale; şi, pe când era încă în viaţă, i-a
îndepărtat* de lângă fiul său, Isaac,
înspre** răsărit, în ţara răsăritului.
*Cap. 21.14. **Judc. 6.3.
7. Iată zilele anilor vieţii lui Avraam:
el a trăit o sută şaptezeci şi cinci de ani.
8. Avraam şi-a dat duhul şi a murit*,
după o bătrâneţe fericită, înaintat
în vârstă şi sătul de zile; şi a fost
adăugat** la poporul său.
*Cap. 15.15; 49.29. **Cap. 35.29; 49.33.
9. Isaac şi Ismael, fiii* săi, l-au
îngropat în peştera Macpela, în ogorul
lui Efron, fiul lui Ţohar, hetitul, care
este faţă în faţă cu Mamre.
*Cap. 35.29; 50.13.
10. Acesta este ogorul*, pe care-l
cumpărase Avraam de la fiii lui Het.
Acolo** au fost îngropaţi Avraam şi
nevasta sa, Sara. *Cap. 23.16. **Cap. 49.31.
11. După moartea lui Avraam, Dum-
nezeu a binecuvântat pe fiul său, Isaac.
El locuia lângă fântâna* „Lahai-Roi.“
*Cap. 16.14; 24.62.

Urmaşii lui Ismael

12. Iată spiţa neamului lui Ismael,
fiul lui Avraam, pe care-l* născuse lui
Avraam, egipteanca Agar, roaba Sarei.
*Cap. 16.15.
13. Iată* numele fiilor lui Ismael,
după numele lor, după neamurile lor:
Nebaiot, întâiul născut al lui Ismael;
Chedar, Adbeel, Mibsam, *1 Cron. 1.29.
14. Mişma, Duma, Masa;
15. Hadad, Tema, Ietur, Nafiş şi
Chedma.
16. Aceştia sunt fiii lui Ismael;
acestea sunt numele lor, după satele şi
taberele lor. Ei au fost cei doisprezece
voievozi*, după neamurile lor.
*Cap. 17.20.
17. Şi iată anii vieţii lui Ismael: o
sută treizeci şi şapte de ani. El şi-a
dat* duhul şi a murit, şi a fost adăugat
la poporul său. *Vers. 8.
18. Fiii lui au locuit* de la Havila
până la Şur, care este în faţa Egiptului,
cum mergi spre Asiria. El s-a aşezat în
faţa** tuturor fraţilor lui.
*1 Sam. 15.7. **Cap. 16.12.

Esau şi Iacov

19. Iată spiţa neamului lui Isaac, fiul lui Avraam.
Avraam* a născut pe Isaac.
*Mat. 1.2.
20. Isaac era în vârstă de patruzeci de ani când a luat de nevastă pe Rebeca, fata* lui Betuel, arameul din Padan-Aram[1], şi sora** lui Laban, arameul.
*Cap. 22.23. **Cap. 24.29.
21. Isaac s-a rugat Domnului pentru nevasta sa, căci era stearpă; şi Domnul* l-a ascultat: nevasta sa, Rebeca**, a rămas însărcinată.
*1 Cron. 5.20. 2 Cron. 33.13. Ezra 8.23. **Rom. 9.10.
22. Copiii se băteau în pântecele ei; şi ea a zis: „Dacă-i aşa, pentru ce mai sunt însărcinată?“ S-a dus să întrebe* pe Domnul. *1 Sam. 9.9; 10.22.
23. Şi Domnul i-a zis:
„Două neamuri* sunt în pântecele tău,
Şi două noroade se vor despărţi la ieşirea din pântecele tău.
Unul** din noroadele acestea va fi mai tare decât celălalt.
Şi cel mai mare† va sluji celui mai mic.“ *Cap. 17.16; 24.60. **2 Sam. 8.14. †Cap. 27.29. Mal. 1.3. Rom. 9.12.
24. S-au împlinit zilele când avea să nască; şi iată că în pântecele ei erau doi gemeni.
25. Cel dintâi a ieşit roşu de* tot, ca o manta de păr, şi de aceea i-au pus numele Esau[2]. *Cap. 27.11,16,23.
26. Apoi a ieşit fratele său, care* ţinea cu mâna de călcâi pe Esau; şi de aceea i-au pus numele** Iacov[3]. Isaac era în vârstă de şaizeci de ani când s-au născut ei. *Osea 12.3. **Cap. 27.36.

Esau îşi vinde dreptul de întâi născut

27. Băieţii aceştia s-au făcut mari. Esau a ajuns un vânător* îndemânatic, un om care îşi petrecea vremea mai mult pe câmp; dar Iacov era un om liniştit**, care stătea acasă† în corturi.
*Cap. 27.3,5. **Iov 1.1,8; 2.3. Ps. 37.37. †Evr. 11.9.
28. Isaac iubea pe Esau, pentru că mânca* din vânatul lui; Rebeca** însă iubea mai mult pe Iacov.
*Cap. 27.19,25,31. **Cap. 27.6.
29. Odată, pe când fierbea Iacov o ciorbă, Esau s-a întors de la câmp, rupt de oboseală.
30. Şi Esau a zis lui Iacov: „Dă-mi, te rog, să mănânc din ciorba aceasta roşiatică, fiindcă sunt rupt de oboseală.“ Pentru aceea s-a dat lui Esau numele Edom[1].
31. Iacov a zis: „Vinde-mi azi dreptul tău de întâi născut!“
32. Esau a răspuns: „Iată-mă, sunt pe moarte; la ce-mi slujeşte dreptul acesta de întâi născut?“
33. Şi Iacov a zis: „Jură-mi întâi.“ Esau i-a jurat şi astfel şi-a vândut* dreptul de întâi născut lui Iacov.
*Evr. 12.16.
34. Atunci Iacov a dat lui Esau pâine şi ciorbă de linte. El a mâncat şi a băut*; apoi s-a sculat şi a plecat. Astfel şi-a nesocotit Esau dreptul de întâi născut. *Ecl. 8.15. Isa. 22.13. 1 Cor. 15.32.

Isaac în ţara filistenilor – Legământul cu Abimelec

26 1. În ţară a venit o foamete, afară de foametea dintâi*, care fusese pe vremea lui Avraam. Isaac s-a dus la Abimelec**, împăratul filistenilor, la Gherar. *Cap. 12.10. **Cap. 20.2.
2. Domnul i S-a arătat şi i-a zis: „Nu te coborî în Egipt! Rămâi* în ţara în care îţi voi spune. *Cap. 12.1.
3. Locuieşte ca străin* în ţara aceasta; Eu voi** fi cu tine şi te† voi binecuvânta; căci†† toate ţinuturile acestea ţi le voi da ţie şi seminţei tale şi voi ţine*† jurământul pe care l-am făcut tatălui tău, Avraam.“
*Cap. 20.1. Ps. 39.12. Evr. 11.9. **Cap. 28.15. †Cap. 12.2. ††Cap. 13.15; 15.18. *†Cap. 22.16. Ps. 105.9.
4. Îţi voi* înmulţi sămânţa, ca stelele cerului; voi da seminţei tale toate ţinuturile acestea; şi toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânţa** ta, ca răsplată,
*Cap. 15.5; 22.17. **Cap. 12.3; 22.18.
5. pentru că Avraam* a ascultat de porunca Mea şi a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduirile Mele şi legile Mele.“ *Cap. 22.16,18.
6. Astfel Isaac a rămas la Gherar.
7. Când îi puneau oamenii locului aceluia întrebări cu privire la nevasta lui, el* zicea: „Este sora mea.“ Căci îi era frică** să spună că este nevasta sa, ca să nu-l omoare oamenii locului aceluia, fiindcă Rebeca† era frumoasă la chip.
*Cap. 12.13; 20.2,13. **Prov. 29.25. †Cap. 24.16.
8. Fiindcă şederea lui acolo se lungise, s-a întâmplat că Abimelec, împăratul filistenilor, uitându-se pe fereastră, a

1. Adică: Mesopotamia 2. Adică: Păros 3. Adică: Cel ce ţine de călcâi

1. Adică: Roşu

văzut pe Isaac jucându-se cu nevasta
sa, Rebeca.
9. Abimelec a trimis să cheme pe
Isaac şi i-a zis: „Nu mai încape
îndoială că e nevasta ta. Cum ai putut
zice: „E sora mea“? Isaac i-a răspuns:
„Am zis aşa, ca să nu mor din pricina ei.“
10. Şi Abimelec a zis: „Ce ne-ai
făcut? Ce uşor s-ar fi putut ca vreunul
din norod să se culce cu nevasta ta şi
ne-ai fi* făcut vinovaţi.“ *Cap. 20.9.
11. Atunci Abimelec a dat următoarea
poruncă întregului norod: „Cine se va
atinge* de omul acesta sau de nevasta
lui va fi omorât.“ *Ps. 105.15.

Averea lui Isaac şi certurile

12. Isaac a făcut semănături în ţara
aceea şi a strâns rod însutit* în anul acela;
căci Domnul l-a binecuvântat**.
*Mat. 13.8. Marc. 4.8. **Vers. 3. Cap. 24.1,35. Iov 42.12.
13. Astfel omul acesta s-a îmbogăţit*
şi a mers îmbogăţindu-se din ce în
ce mai mult, până ce a ajuns foarte
bogat. *Cap. 24.35. Ps. 112.3. Prov. 10.22.
14. Avea cirezi de vite şi turme de oi,
şi un mare număr de robi; de aceea
filistenii îl pizmuiau*. *Cap. 37.11. Ecl. 4.4.
15. Toate fântânile pe care* le
săpaseră robii tatălui său, pe vremea
tatălui său, Avraam, filistenii le-au
astupat şi le-au umplut cu ţărână.
*Cap. 21.30.
16. Şi Abimelec a zis lui Isaac:
„Pleacă de la noi, căci ai ajuns* mult
mai puternic decât noi.“ *Exod 1.9.
17. Isaac a plecat de acolo şi a tăbărât
în valea Gherar, unde s-a aşezat cu
locuinţa.
18. Isaac a săpat din nou fântânile de
apă pe care le săpaseră robii tatălui
său, Avraam, şi pe care le astupaseră
filistenii după moartea lui Avraam; şi
le-a pus iarăşi aceleaşi nume* pe care
le pusese tatăl său. *Cap. 21.31.
19. Robii lui Isaac au mai săpat în
vale şi au dat acolo peste o fântână cu
apă de izvor.
20. Păstorii din Gherar s-au certat*
însă cu păstorii lui Isaac, zicând: „Apa
este a noastră.“ Şi a pus fântânii
numele Esec[1], pentru că se certaseră
cu el. *Cap. 21.25.
21. Apoi au săpat o altă fântână,
pentru care iar au făcut gâlceavă, de
aceea a numit-o Sitna[2].
22. Pe urmă s-a mutat de acolo şi

1. Adică: Ceartă 2. Adică: Gâlceavă

a săpat o altă fântână, pentru care nu
s-au mai certat; şi a numit-o Rehobot[1];
„căci“, a zis el, „Domnul ne-a făcut
loc larg, ca să ne putem întinde* în
ţară.“ *Cap. 17.6; 28.3; 41.52. Exod 1.7.
23. De acolo s-a suit la Beer-Şeba.
24. Domnul i S-a arătat chiar în
noaptea aceea şi i-a zis: „Eu* sunt
Dumnezeul tatălui tău, Avraam; nu te
teme**, căci Eu sunt† cu tine; te voi
binecuvânta şi îţi voi înmulţi sămânţa,
din pricina robului Meu, Avraam.“
*Cap. 17.7; 24.12; 28.13. Exod 3.6. Fapt. 7.32. **Cap. 15.1.
†Vers. 3,4.
25. Isaac a zidit* acolo un altar, a
chemat** Numele Domnului şi şi-a
întins cortul acolo. Robii lui Isaac au
săpat acolo o fântână.
*Cap. 12.7; 13.18. **Ps. 116.17.
26. Abimelec a venit din Gherar la el,
cu prietenul său, Ahuzat, şi cu Picol*,
căpetenia oştirii lui. *Cap. 21.22.
27. Isaac le-a zis: „Pentru ce veniţi
la mine, voi* care mă urâţi şi m-aţi
izgonit** de la voi?“ *Judc. 11.7. **Vers. 16.
28. Ei au răspuns: „Vedem lămurit că
Domnul este* cu tine. De aceea zicem:
„Să fie un jurământ între noi, între noi
şi tine, şi să facem un legământ cu
tine! *Cap. 21.22,23.
29. Anume, jură că nu ne vei face nici
un rău, după cum nici noi nu ne-am
atins de tine, ci ţi-am făcut numai bine
şi te-am lăsat să pleci în pace. Tu
acum* eşti binecuvântat de Domnul.“
*Cap. 24.31. Ps. 115.15.
30. Isaac* le-a dat un ospăţ şi au
mâncat şi au băut. *Cap. 19.3.
31. S-au sculat dis-de-dimineaţă şi
s-au legat unul cu altul printr-un jurământ*. Isaac i-a lăsat apoi să plece, şi
ei l-au părăsit în pace. *Cap. 21.31.
32. În aceeaşi zi, nişte robi ai lui
Isaac au venit să-i vorbească de
fântâna pe care o săpau şi i-au zis:
„Am dat de apă!“
33. Şi el a numit-o Şiba[2]. De aceea
s-a pus cetăţii numele Beer-Şeba*
până în ziua de azi. *Cap. 21.31.

Întâia căsătorie a lui Esau

34. La vârsta de patruzeci* de ani,
Esau a luat de neveste pe Iudita, fata
hetitului Beeri, şi pe Basmat, fata
hetitului Elon. *Cap. 36.2.
35. Ele* au fost o pricină de mare
amărăciune pentru Isaac şi Rebeca.
*Cap. 27.46; 28.1,8.

1. Adică: Lărgime 2. Adică: Jurământ

Binecuvântarea lui Esau

27 1. Isaac îmbătrânise, şi ochii* îi slăbiseră, aşa că nu mai vedea. Atunci a chemat pe Esau, fiul lui cel mai mare, şi i-a zis: „Fiule!“ „Iată-mă“, i-a răspuns el. *Cap. 48.10. 1 Sam. 3.2.
2. Isaac a zis: „Iată, am îmbătrânit şi nu* ştiu ziua morţii mele. *Prov. 27.1. Iac. 4.14.
3. Acum*, dar, te rog, ia-ţi armele, tolba şi arcul, du-te la câmp şi adu-mi vânat. *Cap. 25.27,28.
4. Fă-mi o mâncare, cum îmi place mie, şi adu-mi s-o mănânc, ca să te binecuvânteze sufletul* meu înainte de a muri.“ *Vers. 27. Cap. 48.9,15; 49.28. Deut. 33.1.
5. Rebeca a ascultat ce spunea Isaac fiului său, Esau. Şi Esau s-a dus la câmp, ca să prindă vânatul şi să-l aducă.
6. Apoi Rebeca a zis fiului său Iacov: „Iată, am auzit pe tatăl tău vorbind astfel fratelui tău, Esau:
7. „Adu-mi vânat şi fă-mi o mâncare ca să mănânc; şi te voi binecuvânta înaintea Domnului, înainte de moartea mea.“
8. Acum, fiule, ascultă* sfatul meu şi fă ce îţi poruncesc. *Vers. 13.
9. Du-te de ia-mi din turmă doi iezi buni, ca să fac din ei tatălui tău o mâncare* gustoasă cum îi place; *Vers. 4.
10. tu ai s-o duci tatălui tău s-o mănânce, ca să te binecuvânteze* înainte de moartea lui.“ *Vers. 4.
11. Iacov a răspuns mamei sale: „Iată, fratele meu, Esau*, este păros, iar eu n-am păr deloc. *Cap. 25.25.
12. Poate că tatăl meu mă va pipăi* şi voi trece drept mincinos înaintea lui şi, în loc de binecuvântare, voi face să vină peste mine blestemul**.“ *Vers. 22. **Cap. 9.25. Deut. 27.18.
13. Mama sa i-a zis: „Blestemul acesta, fiule, să cadă peste mine*! Ascultă numai sfatul meu şi du-te de adu-mi-i.“ *Cap. 43.9. 1 Sam. 25.24. 2 Sam. 14.9. Mat. 27.25.
14. Iacov s-a dus de i-a luat şi i-a adus mamei sale, care a făcut o mâncare* cum îi plăcea tatălui său. *Vers. 4,9.
15. În urmă, Rebeca a luat hainele cele bune* ale lui Esau, fiul ei cel mai mare, care se găseau acasă, şi le-a pus pe Iacov, fiul ei cel mai tânăr. *Vers. 27.
16. I-a acoperit cu pielea iezilor mâinile şi gâtul care erau fără păr.
17. Şi a dat în mâna fiului său Iacov mâncarea gustoasă şi pâinea pe care le pregătise.
18. El a venit la tatăl său şi a zis: „Tată!“ „Iată-mă“, a zis Isaac. „Cine eşti tu, fiule?“
19. Iacov a răspuns tatălui său: „Eu sunt Esau, fiul tău cel mai mare; am făcut ce mi-ai spus. Scoală-te, rogu-te, şezi de mănâncă din vânatul meu, pentru ca să mă binecuvânteze* sufletul tău!“ *Vers. 4.
20. Isaac a zis fiului său: „Cum l-ai şi găsit, fiule?“ Şi Iacov a răspuns: „Domnul Dumnezeul tău, mi l-a scos înainte.“
21. Isaac a zis lui Iacov: „Apropie-te, dar, să te pipăi*, fiule, ca să ştiu dacă eşti cu adevărat fiul meu Esau sau nu.“ *Vers. 12.
22. Iacov s-a apropiat de tatăl său, Isaac, care l-a pipăit şi a zis: „Glasul este glasul lui Iacov, dar mâinile sunt mâinile lui Esau.“
23. Nu l-a cunoscut, pentru că mâinile îi erau păroase*, ca mâinile fratelui său, Esau; şi l-a binecuvântat. *Vers. 16.
24. Isaac a zis: „Tu eşti deci fiul meu Esau?“ Şi Iacov a răspuns: „Eu sunt.“
25. Isaac a zis: „Adu-mi să mănânc din vânatul fiului meu, ca sufletul meu să te* binecuvânteze.“ Iacov i-a adus, şi el a mâncat; i-a adus şi vin şi a băut. *Vers. 4.
26. Atunci tatăl său, Isaac, i-a zis: „Apropie-te, dar, şi sărută-mă, fiule.“
27. Iacov s-a apropiat şi l-a sărutat. Isaac a simţit mirosul hainelor lui; apoi l-a binecuvântat şi a zis: „Iată, mirosul* fiului meu este ca mirosul unui câmp pe care l-a binecuvântat Domnul. *Osea 14.6.
28. Să-ţi dea* Dumnezeu rouă** din cer
Şi grăsimea† pământului,
Grâu şi vin†† din belşug! *Evr. 11.20.
**Deut. 33.13,28. 2 Sam. 1.21. †Cap. 45.18. ††Deut. 33.28.
29. Să-ţi fie supuse noroade*,
Şi neamuri să se închine înaintea ta!
Să fii stăpânul fraţilor tăi,
Şi fiii** mamei tale să se închine înaintea ta!
Blestemat† să fie oricine te va blestema
Şi binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta.“
*Cap. 9.25; 25.23. **Cap. 49.8. †Cap. 12.3. Num. 24.9.

30. Isaac sfârşise de binecuvântat pe Iacov şi abia plecase Iacov de la tatăl său Isaac, când fratele său, Esau, s-a întors de la vânătoare.

31. A făcut şi el o mâncare gustoasă, pe care a adus-o tatălui său. Şi a zis tatălui său: „Tată, scoală-te şi mănâncă* din vânatul fiului tău, pentru ca să mă binecuvânteze sufletul tău!“
*Vers. 4.

32. Tatăl său, Isaac, i-a zis: „Cine eşti tu?“ Şi el a răspuns: „Eu sunt fiul tău cel mai mare, Esau.“

33. Isaac s-a înspăimântat foarte tare şi a zis: „Cine este atunci cel ce a prins vânat şi mi l-a adus? Eu am mâncat din toate, înainte de a veni tu, şi l-am binecuvântat. De aceea va rămâne* binecuvântat.“
*Cap. 28.3,4. Rom. 11.29.

34. Când a auzit Esau cuvintele tatălui său, a scos mari ţipete*, pline de amărăciune, şi a zis tatălui său: „Binecuvântează-mă şi pe mine, tată!“
*Evr. 12.17.

35. Isaac a zis: „Fratele tău a venit cu vicleşug şi ţi-a luat binecuvântarea.“

36. Esau a zis: „Da, nu degeaba* i-au pus numele Iacov; căci m-a înşelat de două ori. Mi-a luat** dreptul de întâi născut, şi iată-l acum că a venit de mi-a luat şi binecuvântarea!“ Şi a zis: „N-ai păstrat nici o binecuvântare pentru mine?“ *Cap. 25.26. **Cap. 25.33.

37. Isaac a răspuns şi a zis lui Esau: „Iată, l-am făcut stăpân* peste tine şi i-am dat ca slujitori pe toţi fraţii lui, l-am înzestrat cu grâu** şi vin din belşug: ce mai pot face oare pentru tine, fiule?“
*Vers. 29. 2 Sam. 8.14. **Vers. 28.

38. Esau a zis tatălui său: „N-ai decât această singură binecuvântare, tată? Binecuvântează-mă şi pe mine, tată!“ Şi Esau a ridicat glasul şi a plâns*.
*Evr. 12.17.

39. Tatăl său, Isaac, a răspuns şi i-a zis:

„Iată! Locuinţa* ta va fi lipsită[1] de grăsimea pământului
Şi de roua cerului de sus.
*Vers. 28. Evr. 11.20.

40. Vei trăi din sabia ta
Şi vei sluji* fratelui tău;
Dar, când** te vei răscula,
Vei scutura jugul lui de pe gâtul tău!“
*Cap. 35.23. 2 Sam. 8.14. Obad. 18-20. **2 Împ. 8.20.

1. Sau: departe

Esau urăşte pe Iacov

41. Esau a prins ură* pe Iacov, din pricina binecuvântării cu care-l binecuvântase tatăl său. Şi Esau zicea în inima sa: „Zilele** de bocet pentru tatăl meu sunt aproape, şi apoi am† să ucid pe fratele meu, Iacov.“
*Cap. 37.4,8. **Cap. 50.3,4,10. †Obad. 10.

42. Şi au spus Rebecăi cuvintele lui Esau, fiul ei cel mai mare. Ea a trimis atunci de a chemat pe Iacov, fiul ei cel mai tânăr, şi i-a zis: „Iată, fratele tău, Esau, vrea să se răzbune* pe tine omorându-te. *Ps. 64.5.

43. Acum, fiule, ascultă sfatul meu: scoală-te, fugi la fratele meu Laban în* Haran; *Cap. 11.31.

44. şi rămâi la el câtăva vreme, până se va potoli mânia fratelui tău,

45. până va trece de la tine urgia fratelui tău şi va uita ce i-ai făcut. Atunci voi trimite să te cheme. Pentru ce să fiu lipsită de voi amândoi într-o zi?“

46. Rebeca a zis lui Isaac: „M-am* scârbit de viaţă, din pricina fetelor lui Het. Dacă Iacov** va lua o asemenea nevastă, dintre fetele lui Het, dintre fetele ţării acesteia, la ce-mi mai este bună viaţa?“ *Cap. 26.35; 28.8. **Cap. 24.3.

Fuga lui Iacov în Mesopotamia

28 1. Isaac a chemat pe Iacov, l-a binecuvântat* şi i-a dat porunca aceasta: „Să** nu-ţi iei nevastă dintre fetele lui Canaan. *Cap. 27.33. **Cap. 24.3.

2. Scoală-te*, du-te la Padan-Aram**, în casa lui Betuel†, tatăl mamei tale, şi ia-ţi de acolo o nevastă, dintre fetele lui Laban††, fratele mamei tale.
*Osea 12.12. **Cap. 25.20. †Cap. 22.23. ††Cap. 24.29.

3. Dumnezeul* cel Atotputernic[1] să te binecuvânteze, să te facă să creşti şi să te înmulţeşti, ca să ajungi o ceată de noroade! *Cap. 17.1,6.

4. Să-ţi dea binecuvântarea* lui Avraam, ţie şi seminţei tale cu tine, ca să stăpâneşti ţara în care locuieşti** ca străin şi pe care a dat-o lui Avraam.“ *Cap. 12.2. **Cap. 17.8.

5. Şi Isaac a trimis pe Iacov, care s-a dus la Padan-Aram, la Laban, fiul lui Betuel, arameul, fratele Rebecăi, mama lui Iacov şi a lui Esau.

1. Evreieşte: El-Şadai

Esau mai ia o nevastă

6. Esau a văzut că Isaac binecuvântase pe Iacov şi-l trimisese la Padan-Aram, ca să-şi ia nevastă de acolo, şi că, binecuvântându-l, îi dăduse porunca aceasta: „Să nu-ţi iei nevastă dintre fetele lui Canaan.“
7. A văzut că Iacov ascultase de tatăl său şi de mama sa şi plecase la Padan-Aram.
8. Esau a înţeles* astfel că fetele lui Canaan nu-i plăceau tatălui său Isaac.
*Cap. 24.3; 26.35.
9. Şi Esau s-a dus la Ismael. El a mai luat de nevastă, pe lângă nevestele pe care le avea, pe Mahalat*, fata lui Ismael, fiul lui Avraam, şi sora lui Nebaiot**. *Cap. 36.3. **Cap. 25.13.

Scara cerului

10. Iacov a plecat din Beer-Şeba* şi şi-a luat drumul spre Haran**.
*Osea 12.12. **Fapt. 7.2.
11. A ajuns într-un loc unde a rămas peste noapte, căci asfinţise soarele. A luat o piatră de acolo, a pus-o căpătâi şi s-a culcat în locul acela.
12. Şi a visat* o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Îngerii** lui Dumnezeu se suiau şi se coborau pe scara aceea.
*Cap. 41.1. Iov 33.15. **Ioan 1.51. Evr. 1.14.
13. Şi Domnul* stătea deasupra[1] ei şi zicea: „Eu** sunt Domnul Dumnezeul tatălui tău, Avraam, şi Dumnezeul lui Isaac.“ Pământul† pe care eşti culcat ţi-l voi da ţie şi seminţei tale.
*Cap. 35.1; 48.3. **Cap. 26.24. †Cap. 13.15; 35.12.
14. Sămânţa ta va fi ca pulberea* pământului; te vei întinde** la apus şi la răsărit, la miazănoapte şi la miazăzi; şi toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine şi în sămânţa ta. *Cap. 13.16. **Cap. 13.14. Deut. 12.20.
15. Iată, Eu* sunt cu tine; te voi păzi** pretutindeni pe unde vei merge şi te voi aduce† înapoi în ţara aceasta; căci nu te voi părăsi††, până*† nu voi împlini ce-ţi spun.“
*Cap. 12.3; 18.18; 22.18; 26.4. **Vers. 20,21. Cap. 26.24; 31.3. †Cap. 48.16. Ps. 121.5,7,8. ††Cap. 35.6. *†Deut. 31.6,8. Ios. 1.5. 1 Împ. 8.57. Evr. 13.5.
16. Iacov s-a trezit din somn şi a zis: „Cu adevărat, Domnul este în locul* acesta, şi eu n-am ştiut.“ *Num. 23.19.
17. I-a fost frică şi a zis: „Cât de înfricoşat este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!“
18. Şi Iacov s-a sculat dis-de-dimineaţă, a luat piatra pe care o pusese căpătâi, a pus-o ca stâlp* de aducere aminte şi a turnat** untdelemn pe vârful ei.
*Exod 3.5. Ios. 5.15. **Cap. 31.13,45; 35.14.
19. A dat locului* acestuia numele Betel[1]; dar mai înainte cetatea se chema Luz. *Lev. 8.10-12. Num. 7.1.
20. Iacov* a făcut o juruinţă şi a zis: „Dacă** va fi Dumnezeu cu mine şi mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi va da pâine† să mănânc şi haine să mă îmbrac *Judc. 1.23,26. Osea 4.15. **Cap. 31.13. Judc. 11.30. 2 Sam. 15.8. †Vers. 15.
21. şi dacă mă voi întoarce* în pace în casa tatălui meu, atunci** Domnul va fi Dumnezeul meu;
*1 Tim. 6.8. **Judc. 11.31. 2 Sam. 19.24,30.
22. piatra aceasta, pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte, va fi casa lui Dumnezeu* şi Îţi voi da a zecea parte din tot** ce-mi vei da.“
*Deut. 26.17. 2 Sam. 15.8. 2 Împ. 5.17. **Cap. 35.7,14. Lev. 27.30.

Iacov la Laban

29 1. Iacov a pornit la drum şi s-a dus în ţara* celor ce locuiesc la răsărit. *Num. 23.7. Osea 12.12.
2. S-a uitat înainte şi iată că pe câmp era o fântână; şi lângă ea erau trei turme de oi, care se odihneau; căci la fântâna aceasta obişnuiau ciobanii să-şi adape turmele. Şi piatra de pe gura fântânii era mare.
3. Toate turmele se strângeau acolo; ciobanii prăvăleau piatra de pe gura fântânii, adăpau turmele şi apoi puneau piatra iarăşi la loc pe gura fântânii.
4. Iacov a zis păstorilor: „Fraţilor, de unde sunteţi?“ „Din Haran“, au răspuns ei.
5. El le-a zis: „Cunoaşteţi pe Laban, fiul lui Nahor?“ „Îl cunoaştem“, i-au răspuns ei.
6. El le-a zis: „Este* sănătos?“ „Sănătos“, au răspuns ei. Şi tocmai atunci venea Rahela, fata lui, cu oile.
*Cap. 43.27.
7. El a zis: „Iată, soarele este încă sus şi-i prea devreme ca să strângeţi vitele: adăpaţi oile, apoi duceţi-vă şi paşteţi-le iarăşi.“

1. Sau: lângă el

1. Adică, tălmăcit: Casa lui Dumnezeu

8. Ei au răspuns: „Nu putem, până nu se vor strânge toate turmele; atunci se prăvăleşte piatra de pe gura fântânii şi vom adăpa oile.“
9 Pe când le vorbea el încă, veni Rahela* cu oile tatălui său; căci ea le păzea. *Exod 2.16.
10. Când a văzut Iacov pe Rahela, fata lui Laban, fratele mamei sale, şi turma lui Laban, fratele mamei sale, s-a apropiat, a prăvălit* piatra de pe gura fântânii şi a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale. *Exod 2.17.
11. Apoi Iacov a sărutat* pe Rahela şi a început să plângă tare.
*Cap. 33.4; 45.14,15.
12. Iacov a spus Rahelei că este rudă cu tatăl* ei, că este fiul Rebecăi. Şi ea a dat fuga** de a spus tatălui său.
*Cap. 13.8; 14.14,16. **Cap. 24.28.
13. Cum a auzit Laban de Iacov, fiul surorii sale, i-a* alergat înainte, l-a îmbrăţişat, l-a sărutat şi l-a adus în casă. Iacov a istorisit lui Laban toate cele întâmplate. *Cap. 24.29.
14. Şi Laban i-a zis: „Cu adevărat*, tu eşti os din oasele mele şi carne din carnea mea!“ Iacov a stat la Laban o lună. *Cap. 2.23. Judc. 9.2. 2 Sam. 5.1; 19.12,13.

Lea şi Rahela

15. Apoi Laban a zis lui Iacov: „Fiindcă eşti rudă cu mine, să-mi slujeşti oare degeaba? Spune-mi ce simbrie vrei?“
16. Laban însă avea două fete: cea mai mare se numea Lea, şi cea mai mică Rahela.
17. Lea avea ochii slabi; dar Rahela era frumoasă la statură şi mândră la faţă.
18. Iacov iubea pe Rahela şi a zis: „Îţi voi* sluji şapte ani pentru Rahela, fata ta cea mai mică.“
*Cap. 31.41. 2 Sam. 3.14.
19. Şi Laban a răspuns: „Mai bine să ţi-o dau ţie decât s-o dau altuia. Rămâi la mine!“
20. Astfel Iacov a slujit* şapte ani pentru Rahela; şi anii aceştia i s-au părut ca vreo câteva zile, pentru că o iubea. *Cap. 30.26. Osea 12.12.
21. În urmă Iacov a zis lui Laban: „Dă-mi nevasta, căci mi s-a împlinit sorocul, ca să intru* la ea.“ *Judc. 15.1.
22. Laban a adunat pe toţi oamenii locului şi a făcut un ospăţ*.
*Judc. 14.10. Ioan 2.1,2.
23. Seara, a luat pe fiica sa Lea şi a adus-o la Iacov, care s-a culcat cu ea.
24. Şi Laban a dat ca roabă fetei sale Lea pe roaba sa Zilpa.
25. A doua zi dimineaţa, iată că era Lea. Atunci Iacov a zis lui Laban: „Ce mi-ai făcut? Nu ţi-am slujit oare pentru Rahela? Pentru ce m-ai înşelat?“
26. Laban a răspuns: „În locul acesta nu-i obicei să se dea cea mai tânără înaintea celei mai mari.
27. Isprăveşte* săptămâna cu aceasta şi-ţi vom da şi pe cealaltă pentru slujba pe care o vei mai face la mine alţi şapte ani.“ *Judc. 14.12.
28. Iacov a făcut aşa şi a isprăvit săptămâna cu Lea; apoi Laban i-a dat de nevastă pe fiica sa Rahela.
29. Şi Laban a dat ca roabă fetei sale Rahela pe roaba sa Bilha.
30. Iacov a intrat şi la Rahela, pe care o iubea* mai mult decât pe Lea; şi a mai slujit la Laban** alţi şapte ani.
*Vers. 20. Deut. 21.15. **Cap. 30.26; 31.41. Osea 12.12.

Copiii făcuţi lui Iacov de Lea

31. Domnul a văzut* că Lea nu era iubită; şi a făcut-o** să aibă copii, pe când Rahela era stearpă.
*Ps. 127.3. **Cap. 30.1.
32. Lea a rămas însărcinată şi a născut un fiu, căruia i-a pus numele Ruben *(Vedeţi fiu)*; „căci“, a zis ea, „Domnul a văzut* mâhnirea mea, şi acum bărbatul meu are să mă iubească negreşit.“*Exod 3.7; 4.31. Deut. 26.7. Ps. 25.18; 106.44.
33. A rămas iarăşi însărcinată şi a născut un fiu; şi a zis: „Domnul a auzit că nu eram iubită şi mi-a dat şi pe acesta.“ De aceea i-a pus numele Simeon *(Ascultare)*.
34. Iar a rămas însărcinată şi a născut un fiu; şi a zis: „De data aceasta bărbatul meu se va alipi de mine, căci i-am născut trei fii.“ De aceea i-a pus numele Levi *(Alipire)*.
35. A rămas iarăşi însărcinată şi a născut un fiu; şi a zis: „De data aceasta voi lăuda pe Domnul.“ De aceea i-a pus numele* Iuda *(Lăudat fie Domnul)*. Şi a încetat să mai nască.
*Mat. 1.2.

Copiii lui Iacov

30 1. Când a văzut Rahela că nu face* copii lui Iacov, a pizmuit** pe sora sa şi a zis lui Iacov: „Dă-mi copii, ori† mor!“
*Cap. 29.31. **Cap. 37.11. †Iov 5.2.
2. Iacov s-a mâniat pe Rahela şi a zis:

„Sunt eu oare* în locul lui Dumnezeu, care te-a oprit să ai copii?“

*Cap. 16.2. 1 Sam. 1.5. Ps. 128.3.

3. Ea a zis: „Iată roaba mea, Bilha*; culcă-te cu ea, ca să nască pe genunchii mei** şi să am† şi eu copii prin ea.“

*Cap. 16.2. **Cap. 50.23. Iov 3.12. †Cap. 16.2.

4. Şi i-a dat de* nevastă pe roaba ei, Bilha; şi Iacov s-a culcat cu ea.

*Cap. 16.3; 35.22.

5. Bilha a rămas însărcinată şi a născut lui Iacov un fiu.

6. Rahela a zis: „Mi-a făcut Dumnezeu dreptate*, mi-a auzit glasul şi mi-a dăruit un fiu.“ De aceea i-a pus numele Dan *(A judecat)*.

*Ps. 35.24; 43.1. Plân. 3.59.

7. Bilha, roaba Rahelei, a rămas iar însărcinată şi a născut lui Iacov un al doilea fiu.

8. Rahela a zis: „Am luptat cu Dumnezeu împotriva surorii mele şi am biruit.“ De aceea i-a pus numele Neftali* *(Luptele lui Dumnezeu)*. *Mat. 4.13.

9. Când a văzut Lea că nu mai naşte, a luat pe roaba sa, Zilpa, şi a dat-o* lui Iacov de nevastă. *Vers. 4.

10. Zilpa, roaba Leii, a născut lui Iacov un fiu.

11. „Cu noroc!“ a zis Lea. De aceea i-a pus numele Gad *(Noroc)*.

12. Zilpa, roaba Leii, a născut un al doilea fiul lui Iacov.

13. „Ce fericită sunt!“ a zis Lea; „căci femeile mă vor numi* fericită.“ De aceea i-a pus numele Aşer *(Fericit)*.

*Prov. 31.28. Luca 1.48.

14. Ruben a ieşit odată afară, pe vremea seceratului grâului, şi a găsit mandragore pe câmp. Le-a adus mamei sale, Lea. Atunci Rahela a zis Leii: „Dă-mi*, te rog, din mandragorele fiului tău.“ *Cap. 25.30.

15. Ea i-a răspuns: „Nu-ţi ajunge* că mi-ai luat bărbatul, de vrei să iei şi mandragorele fiului meu?“ Şi Rahela a zis: „Ei bine! Poate să se culce cu tine în noaptea aceasta, pentru mandragorele fiului tău.“ *Num. 16.9,13.

16. Seara, pe când se întorcea Iacov de la câmp, Lea i-a ieşit înainte şi a zis: „La mine ai să vii, căci te-am cumpărat cu mandragorele fiului meu.“ Şi în noaptea aceea s-a culcat cu ea.

17. Dumnezeu a ascultat pe Lea, care a rămas însărcinată şi a născut lui Iacov al cincilea fiu.

18. Lea a zis: „M-a răsplătit Dumnezeu, pentru că am dat bărbatului meu pe roaba mea.“ De aceea i-a pus numele Isahar *(Răsplătire)*.

19. Lea a rămas iarăşi însărcinată şi a născut un al şaselea fiul lui Iacov.

20. Lea a zis: „Frumos dar mi-a dat Dumnezeu! De data aceasta bărbatul meu va locui cu mine, căci i-am născut şase fii.“ De aceea i-a pus numele Zabulon* *(Locuinţă)*. *Mat. 4.13.

21. În urmă, a născut o fată, căreia i-a pus numele Dina *(Judecată)*.

22. Dumnezeu Şi-a adus aminte* de Rahela, a ascultat-o şi a făcut-o** să aibă copii. *Cap. 8.1. 1 Sam. 1.19. **Cap. 29.31.

23. Ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu; şi a zis: „Mi-a luat Dumnezeu ocara*!“ *1 Sam. 1.6. Isa. 4.1. Luca 1.25.

24. Şi i-a pus numele Iosif *(Adaos)*, zicând: „Domnul* să-mi mai adauge un fiu!“ *Cap. 35.17.

Îmbogăţirea lui Iacov

25. După ce a născut Rahela pe Iosif, Iacov a zis lui Laban: „Lasă-mă* să plec, ca să mă duc** acasă, în ţara mea. *Cap. 24.54,56. **Cap. 18.33; 31.55. Deut. 28.11.

26. Dă-mi nevestele şi copiii, pentru care ţi-am slujit*, şi voi pleca; fiindcă ştii ce slujbă ţi-am făcut.“

*Cap. 29.20,30.

27. Laban i-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, mai zăboveşte; văd bine* că Domnul m-a binecuvântat din** pricina ta; *Cap. 39.3,5. **Cap. 16.24.

28. hotărăşte-mi simbria* ta şi ţi-o voi da.“ *Cap. 29.15.

29. Iacov i-a răspuns: „Ştii* cum ţi-am slujit şi cum ţi-au propăşit vitele cu mine;

*Cap. 31.6,38-40. Mat. 24.45. Tit 2.10.

30. căci puţinul pe care-l aveai înainte de venirea mea, a crescut mult, şi Domnul te-a binecuvântat ori încotro am mers eu. Acum, când am să muncesc* şi pentru casa mea?“ *1 Tim. 5.8.

31. Laban a zis: „Ce să-ţi dau?“ Şi Iacov a răspuns: „Să nu-mi dai nimic. Dacă te învoieşti cu ce-ţi voi spune, îţi voi paşte turma şi mai departe şi o voi păzi.

32. Azi am să trec prin toată turma ta; am să pun deoparte din oi orice miel sein şi pestriţ şi orice miel negru, şi din capre tot ce este pestriţ şi sein. Aceasta* să fie simbria mea. *Cap. 31.8.

33. Iată cum se va dovedi* cinstea mea: de acum încolo, când ai să vii să-mi vezi simbria, tot ce nu va fi

sein şi pestriţ între capre şi negru între
miei, şi se va găsi la mine, să fie
socotit ca furat.“ *Ps. 37.6.
34. Laban a zis: „Bine! Fie aşa cum
ai zis.“
35. În aceeaşi zi, a pus deoparte ţapii
bălţaţi şi pestriţi, toate caprele seine şi
pestriţe, toate cele ce aveau alb pe ele
şi toţi mieii care erau negri. Le-a dat
în mâinile fiilor săi.
36. Apoi a pus o depărtare de trei zile
de drum între el şi Iacov; şi Iacov
păştea celelalte oi ale lui Laban.
37. Iacov* a luat nuiele verzi de plop,
de migdal şi de platan; a despuiat de
pe ele fâşii de coajă şi a făcut să se
vadă albeaţa care era pe nuiele.
*Cap. 31.9-12.
38. Apoi a pus nuielele pe care le
despuiase de coajă în jgheaburi, în
adăpători, sub ochii oilor care veneau
să bea, ca atunci când vor veni să bea,
să zămislească.
39. Oile zămisleau uitându-se la
nuiele şi făceau miei bălţaţi, seini şi
pestriţi.
40. Iacov despărţea mieii aceştia şi
abătea feţele oilor din turma lui Laban
către cele seine şi bălţate. Şi-a făcut
astfel turme deosebite, pe care nu le-a
împreunat cu turma lui Laban.
41. Ori de câte ori se înfierbântau
oile cele mai tari, Iacov punea nuielele
în jgheaburi, sub ochii oilor, ca ele să
zămislească uitându-se la nuiele.
42. Când oile erau slabe, nu punea
nuielele; aşa că cele slabe erau pentru
Laban, iar cele tari pentru Iacov.
43. Omul acesta s-a îmbogăţit* astfel
din ce în ce mai mult; a avut multe**
turme, robi şi roabe, cămile şi măgari.
*Vers. 30. **Cap. 13.2; 24.35; 26.13,14.

Plecarea lui Iacov în Canaan

31 1. Iacov a auzit vorbele fiilor lui
Laban, care ziceau: „Iacov a luat
tot ce era al tatălui nostru şi cu averea
tatălui nostru şi-a agonisit el toată
bogăţia* aceasta.“ *Ps. 49.16.
2. Iacov s-a uitat şi la faţa* lui Laban;
şi iată că ea nu mai** era ca înainte.
*Cap. 4.5. **Deut. 28.54.
3. Atunci Domnul a zis lui Iacov:
„Întoarce-te* în ţara părinţilor tăi şi în
locul tău de naştere; şi Eu voi fi cu
tine.“ *Cap. 28.15,20,21; 32.9.
4. Iacov a trimis de a chemat pe
Rahela şi pe Lea la câmp, la turma lui.
5. El le-a zis: „După faţa tatălui
vostru, văd* bine că el nu mai este ca
înainte; dar Dumnezeul tatălui meu a
fost** cu mine. *Vers. 2. **Vers. 3.
6. Voi înşevă ştiţi* că am slujit tatălui
vostru cu toată puterea mea.
*Vers. 38-41. Cap. 30.29.
7. Şi tatăl vostru m-a înşelat: de
zece* ori mi-a schimbat** simbria;
dar Dumnezeu nu i-a îngăduit† să mă
păgubească. *Vers. 41. **Num. 14.22.
Neem. 4.12. Iov 19.3. Zah. 8.23. †Cap. 20.6. Ps. 105.14.
8. Ci când zicea el: „Mieii pestriţi* să
fie simbria ta“, toate oile făceau miei
pestriţi. Şi când zicea: „Mieii bălţaţi
să fie simbria ta“, toate oile făceau
miei bălţaţi. *Cap. 30.32.
9. Dumnezeu a luat astfel* toată
turma tatălui vostru şi mi-a dat-o mie.
*Vers. 1,16.
10. Pe vremea când se înfierbântau
oile, eu am ridicat ochii şi am văzut în
vis că ţapii şi berbecii care săreau pe
capre şi pe oi erau bălţaţi, pestriţi şi
seini.
11. Şi Îngerul* lui Dumnezeu mi-a
zis în vis: „Iacove!“ „Iată-mă“, am
răspuns eu. *Cap. 48.16.
12. El a zis: „Ridică ochii şi priveşte:
toţi ţapii şi berbecii care sar pe capre
şi pe oi sunt bălţaţi, pestriţi şi seini;
căci am văzut* tot ce ţi-a făcut Laban.
*Exod 3.7.
13. Eu sunt Dumnezeul din Betel,
unde* ai uns un stâlp de aducere
aminte, unde Mi-ai făcut o juruinţă.
Acum, scoală-te**, ieşi din ţara aceasta
şi întoarce-te în ţara ta de naştere.“
*Cap. 28.18-20. **Vers. 3. Cap. 32.9.
14. Rahela şi Lea au răspuns şi i-au
zis: „Mai avem noi oare parte* şi
moştenire în casa tatălui nostru?
*Cap. 2.24.
15. Nu suntem noi oare privite de el
ca nişte străine, fiindcă ne-a* vândut
şi ne-a mâncat şi banii?
*Cap. 29.15,27.
16. Toată bogăţia pe care a luat-o
Dumnezeu de la tatăl nostru este a
noastră şi a copiilor noştri. Fă acum
tot ce ţi-a spus Dumnezeu.“
17. Iacov s-a sculat şi a pus pe copiii
şi nevestele sale călare pe cămile.
18. Şi-a luat toată turma şi toate
averile pe care le avea: turma pe care
o agonisise în Padan-Aram; şi a plecat
la tatăl său, Isaac, în ţara Canaan.
19. Pe când Laban se dusese să-şi
tundă oile, Rahela a furat idolii*
tatălui său; *Cap. 35.2.

20. şi Iacov a înşelat pe Laban, arameul, căci nu l-a înştiinţat de fuga sa.
21. A fugit astfel cu tot ce avea; s-a sculat, a trecut Râul* *(Eufrat)* şi s-a îndreptat spre muntele Galaad.
*Cap. 46.28. 2 Împ. 12.17. Luca 9.51,53.

Urmărirea lui Iacov de către Laban

22. A treia zi, au dat de veste lui Laban că Iacov a fugit.
23. Laban a luat cu el pe fraţii săi*, l-a urmărit cale de şapte zile şi l-a ajuns la muntele Galaad. *Cap. 13.8.
24. Dar Dumnezeu S-a arătat noaptea în vis* lui Laban, arameul, şi i-a zis: „Fereşte-te să spui o vorbă** rea lui Iacov!“ *Cap. 20.3. Iov 33.15. Mat. 1.20. **Cap. 24.50.
25. Laban a ajuns, dar, pe Iacov. Iacov îşi întinsese cortul pe munte; Laban şi-a întins şi el cortul, cu fraţii lui, pe muntele Galaad.
26. Atunci Laban a zis lui Iacov: „Ce-ai făcut? Pentru ce m-ai înşelat şi mi-ai luat fetele* ca pe nişte roabe luate cu sabia? *1 Sam. 30.2.
27. Pentru ce ai fugit pe ascuns, m-ai înşelat şi nu mi-ai dat de ştire? Te-aş fi lăsat să pleci în mijlocul veseliei şi al cântecelor, în sunet de timpane şi lăută.
28. Nu mi-ai îngăduit nici măcar să-mi sărut* nepoţii şi fetele! Ca un nebun** ai lucrat. *Vers. 55. Rut 1.9,14. 1 Împ. 19.20. Fapt. 20.37. **1 Sam. 13.13. 2 Cron. 16.9.
29. Mâna mea este destul de tare ca să vă fac rău; dar Dumnezeul* tatălui vostru mi-a zis în noaptea trecută**: „Fereşte-te să spui o vorbă rea lui Iacov!“ *Vers. 53. Cap. 28.13. **Vers. 24.
30. Dar acum, odată ce ai plecat, pentru că te topeşti de dor după casa tatălui tău, de ce mi-ai furat* dumnezeii mei?“ *Vers. 19. Judc. 18.24.
31. Drept răspuns, Iacov a zis lui Laban: „Am fugit fiindcă-mi era frică, gândindu-mă că poate îmi vei lua înapoi fetele tale.
32. Dar să piară* acela la care îţi vei găsi dumnezeii tăi! În faţa fraţilor noştri, cercetează şi vezi ce-i la mine din ale tale şi ia-ţi-l.“ Iacov nu ştia că Rahela îi furase. *Cap. 44.9.
33. Laban a intrat în cortul lui Iacov, în cortul Leii, în cortul celor două roabe şi n-a găsit nimic. A ieşit din cortul Leii şi a intrat în cortul Rahelei.
34. Rahela luase idolii, îi pusese sub samarul cămilei şi şezuse deasupra. Laban a scotocit tot cortul, dar n-a găsit nimic.
35. Ea a zis tatălui său: „Domnul meu, să nu te superi dacă nu mă pot scula* înaintea ta; căci mi-a venit rânduiala femeilor.“ A căutat peste tot, dar n-a găsit idolii.
Exod 20.12. Lev. 19.32.
36. Iacov s-a mâniat şi a certat pe Laban. A luat din nou cuvântul şi i-a zis: „Care este nelegiuirea mea şi care este păcatul meu de mă urmăreşti cu atâta înverşunare?
37. Mi-ai scormonit toate lucrurile, şi ce ai găsit din lucrurile din casa ta? Scoate-le aici înaintea fraţilor mei şi fraţilor tăi, ca să judece ei între noi amândoi!
38. Iată, am stat la tine douăzeci de ani; oile şi caprele nu ţi s-au stârpit şi n-am mâncat berbeci din turma ta.
39. Nu ţi-am adus acasă vite sfâşiate* de fiare: eu însumi te-am despăgubit pentru ele; îmi cereai înapoi** ce mi se fura ziua sau ce mi se fura noaptea.
*Exod 22.10, etc. **Exod 22.12.
40. Ziua mă topeam de căldură, iar noaptea mă prăpădeam de frig şi-mi fugea somnul de pe ochi.
41. Iată, douăzeci de ani am stat în casa ta, ţi-am slujit* paisprezece ani pentru cele două fete ale tale şi şase ani pentru turma ta şi de zece ori mi-ai schimbat** simbria.
*Cap. 29.27,28. **Vers. 7.
42. Dacă n-aş fi avut* cu mine pe Dumnezeul tatălui meu, pe Dumnezeul lui Avraam, pe Acela de care se teme** Isaac, mi-ai fi dat drumul acum cu mâinile goale. Dar Dumnezeu† a văzut suferinţa mea şi osteneala mâinilor mele şi ieri noapte a rostit†† judecata.“ *Ps. 124.1,2. **Vers. 53. Isa. 8.13. †Cap. 29.32. Exod 3.7. ††1 Cron. 12.17. Iuda 9.
43. Drept răspuns, Laban a zis lui Iacov: „Fiicele acestea sunt fiicele mele, copiii aceştia sunt copiii mei, turma aceasta este turma mea şi tot ce vezi este al meu. Şi ce pot face eu azi pentru fiicele mele, sau pentru copiii lor, pe care i-au născut?
44. Vino să facem amândoi un legământ*, şi legământul acesta să slujească de mărturie** între mine şi tine!“ *Cap. 26.28. **Ios. 24.27.
45. Iacov a luat* o piatră şi a pus-o ca stâlp de aducere aminte. *Cap. 28.18.

46. Iacov a zis fraţilor săi: „Strângeţi pietre." Ei au strâns pietre şi au făcut o movilă; şi au mâncat acolo pe movilă.
47. Laban a numit-o Iegar-Sahaduta *(Movila mărturiei),* şi Iacov a numit-o Galed *(Movila mărturiei).*
48. Laban a zis: „Movila* aceasta să slujească azi de mărturie între mine şi tine!" De aceea i-au pus numele Galed. *Ios. 24.27.
49. Se mai numeşte şi Miţpa* *(Veghere),* pentru că Laban a zis: „Domnul să vegheze asupra mea şi asupra ta când ne vom pierde din vedere unul pe altul. *Judc. 11.29. 1 Sam. 7.5.
50. Dacă vei asupri pe fetele mele şi dacă vei mai lua şi alte neveste afară de fetele mele, ia bine seama că nu un om va fi cu noi, ci Dumnezeu va fi martor între mine şi tine."
51. Laban a zis lui Iacov: „Iată movila aceasta şi iată stâlpul acesta, pe care l-am ridicat între mine şi tine.
52. Movila aceasta să fie martoră şi stâlpul acesta să fie martor că nici eu nu voi trece la tine peste movila aceasta şi nici tu nu vei trece la mine peste movila aceasta şi peste stâlpul acesta, ca să ne facem rău.
53. Dumnezeul lui Avraam şi al lui Nahor, Dumnezeul tatălui lor să judece* între noi." Iacov a jurat** pe Acela de care se temea† Isaac.
*Cap. 16.5. **Cap. 21.23. †Vers. 42.
54. Iacov a adus o jertfă pe munte şi a poftit pe fraţii lui să mănânce; ei au mâncat şi au rămas toată noaptea pe munte.
55. Laban s-a sculat dis-de-dimineaţă, şi-a sărutat nepoţii şi fetele şi i-a binecuvântat*. Apoi a plecat şi s-a întors** la locuinţa lui.
*Cap. 28.1. **Cap. 18.33; 30.25.

Frica lui Iacov

32 1. Iacov şi-a văzut de drum; şi l-au întâlnit îngerii* lui Dumnezeu. *Ps. 91.11. Evr. 1.14.
2. Când i-a văzut, Iacov a zis: „Aceasta este tabăra* lui Dumnezeu!" De aceea a pus locului aceluia numele Mahanaim *(Tabără îndoită).*
*Ios. 5.14. Ps. 103.21; 148.2. Luca 2.13.
3. Iacov a trimis înainte nişte soli la fratele său, Esau, în ţara Seir*, în ţinutul lui** Edom.
*Cap. 33.14,16. **Cap. 36.6-8. Deut. 2.5. Ios. 24.4.
4. El le-a dat porunca următoare: „Iată* ce să spuneţi domnului meu Esau: „Aşa vorbeşte robul tău Iacov: „Am locuit la Laban şi am rămas la el până acum; *Prov. 15.1.
5. am* boi, măgari, oi, robi şi roabe, şi trimit să dea de ştire lucrul acesta domnului meu, ca** să capăt trecere înaintea ta." *Cap. 30.43. **Cap. 33.8,15.
6. Solii s-au întors înapoi la Iacov şi au zis: „Ne-am dus la fratele tău, Esau; şi el vine* înaintea ta cu patru sute de oameni." *Cap. 33.1.
7. Iacov s-a înspăimântat* foarte mult şi l-a apucat groaza. A împărţit în două tabere oamenii pe care-i avea cu el, oile, boii şi cămilele *Cap. 35.3.
8. şi a zis: „Dacă vine Esau împotriva uneia din tabere şi o bate, tabăra care va rămâne va putea să scape."

Rugăciunea lui Iacov

9. Iacov* a zis: „Dumnezeul** tatălui meu Avraam, Dumnezeul tatălui meu Isaac! Tu, Doamne, care† mi-ai zis: „Întoarce-te în ţara ta şi în locul tău de naştere şi voi îngriji ca să-ţi meargă bine!" *Ps. 50.15. **Cap. 28.13. †Cap. 31.3,13.
10. Eu sunt prea mic pentru toate îndurările* şi pentru toată credincioşia, pe care ai arătat-o faţă de robul Tău; căci am trecut Iordanul acesta numai cu toiagul** meu, şi iată că acum fac două tabere. *Cap. 24.27. **Iov 8.7.
11. Izbăveşte-mă*, Te rog, din mâna fratelui meu, din mâna lui Esau! Căci mă tem de el, ca să nu vină şi să mă lovească, pe mine, pe mame** şi pe copii. *Ps. 59.1,2. **Osea 10.14.
12. Şi Tu* ai zis: „Eu voi îngriji ca să-ţi meargă bine şi-ţi voi face sămânţa ca nisipul mării, care, de mult ce este, nu se poate număra."
*Cap. 28.13-15.

Iacov caută să îmblânzească pe Esau

13. Iacov a petrecut noaptea în locul acela. A luat din ce mai avea cu el şi a pus deoparte, ca dar* pentru fratele său, Esau: *Cap. 43.11. Prov. 18.16.
14. două sute de capre şi douăzeci de ţapi, două sute de oi şi douăzeci de berbeci,
15. treizeci de cămile alăptătoare cu mânjii lor, patruzeci de vaci şi zece tauri, douăzeci de măgăriţe şi zece măgăruşi.
16. Le-a dat robilor săi, turmă cu turmă, deosebit, şi a poruncit robilor

săi: „Treceţi înaintea mea şi lăsaţi o
depărtare între fiecare turmă.“
17. A dat celui dintâi porunca urmă-
toare: „Când te va întâlni fratele meu,
Esau, şi te va întreba: „Al cui eşti?
Unde te duci? Şi a cui este turma
aceasta dinaintea ta?“
18. Să răspunzi: „A robului tău
Iacov; ea este un dar trimis domnului
meu Esau; şi el însuşi vine în urma
noastră.“
19. A dat aceeaşi poruncă celui de al
doilea, celui de al treilea şi tuturor
celor ce mânau turmele: „Aşa să
vorbiţi domnului meu Esau când îl
veţi întâlni.
20. Să spuneţi: „Iată, robul tău Iacov
vine şi el după noi.“ Căci îşi zicea el:
„Îl voi potoli* cu darul acesta, care
merge înaintea mea; în urmă îl voi
vedea faţă în faţă şi poate că mă va
primi cu bunăvoinţă.“ *Prov. 21.14.
21. Astfel darul a trecut înainte, iar el
a rămas în tabără în noaptea aceea.
22. Tot în noaptea aceea s-a sculat, a
luat pe cele două neveste ale lui, pe
cele două roabe şi pe cei unsprezece
copii ai lui şi a trecut* vadul Iabo-
cului. *Deut. 3.16.
23. I-a luat, i-a trecut pârâul şi a
trecut tot ce avea.

Lupta lui Iacov: Israel

24. Iacov însă a rămas singur. Atunci
un om s-a luptat* cu el până în
revărsatul zorilor. *Osea 12.3,4. Efes. 6.12.
25. Văzând că nu-l poate birui, omul
acesta l-a lovit la încheietura* coap-
sei, aşa că i s-a scrântit încheietura
coapsei lui Iacov pe când se lupta cu
el. *Mat. 26.41. 2 Cor. 12.7.
26. Omul acela* a zis: „Lasă-Mă să
plec, căci se revarsă zorile.“ Dar Iacov
a răspuns: „Nu Te** voi lasă să pleci
până nu mă vei binecuvânta.“
*Luca 24.28. **Osea 12.4.
27. Omul acela i-a zis: „Cum îţi este
numele?“ „Iacov“, a răspuns el.
28. Apoi a zis: „Numele* tău nu va
mai fi Iacov, ci te vei chema Israel
(Cel ce luptă cu Dumnezeu); căci ai
luptat** cu Dumnezeu şi cu oameni†
şi ai fost biruitor.“ *Cap. 35.10.
2 Împ. 17.34. **Osea 12.3,4. †Cap. 25.31; 27.33.
29. Iacov L-a întrebat: „Spune-mi,
Te rog, numele Tău.“ El a răspuns:
„Pentru ce* Îmi ceri numele?“ Şi l-a
binecuvântat acolo. *Judc. 13.18.
30. Iacov a pus locului aceluia nu-
mele Peniel *(faţa lui Dumnezeu)*;
„căci“, a zis el, „am* văzut pe Dum-
nezeu faţă în faţă şi totuşi am scăpat
cu viaţă.“ *Cap. 16.13.
Exod 24.11; 33.20. Deut. 5.24. Judc. 6.22; 13.22. Isa. 6.5.
31. Răsărea soarele când a trecut pe
lângă Peniel. Însă Iacov şchiopăta din
coapsă.
32. Iată de ce, până în ziua de azi,
israeliţii nu mănâncă vâna de la înche-
ietura coapsei; căci Dumnezeu a lovit
pe Iacov la încheietura coapsei în vână.

Împăcarea lui Iacov cu Esau

33 1. Iacov a ridicat ochii şi s-a
uitat; şi iată ca Esau* venea cu
patru sute de oameni. Atunci a împărţit
copiii între Lea, Rahela şi cele două
roabe. *Cap. 32.6.
2. A pus în frunte roabele cu copiii
lor, apoi pe Lea cu copiii ei, şi la urmă
pe Rahela cu Iosif.
3. El însuşi a trecut înaintea lor; şi
s-a aruncat* cu faţa la pământ de şapte
ori, până ce s-a apropiat de tot de
fratele său. *Cap. 18.2; 42.6; 43.26.
4. Esau* a alergat înaintea lui; l-a
îmbrăţişat, i s-a aruncat** pe grumaz
şi l-a sărutat. Şi au plâns.
*Cap. 32.28. **Cap. 45.14,15.
5. Esau, ridicând ochii, a văzut
femeile şi copiii şi a zis: „Cine sunt
aceia?“ Şi Iacov a răspuns: „Sunt
copiii*, pe care i-a dat Dumnezeu
robului tău.“ *Cap. 48.9. Ps. 127.3. Isa. 8.18.
6. Roabele s-au apropiat, cu copiii
lor, şi s-au aruncat cu faţa la pământ;
7. Lea şi copiii ei, de asemenea, s-au
apropiat şi s-au aruncat cu faţa la
pământ; în urmă s-au apropiat Iosif şi
Rahela şi s-au aruncat cu faţa la
pământ.
8. Esau a zis: „Ce ai de gând să faci
cu toată* tabăra aceea pe care am
întâlnit-o?“ Şi Iacov a răspuns: „Voiesc
să capăt** trecere cu ea înaintea
domnului meu.“ *Cap. 32.16. **Cap. 32.5.
9. Esau a zis: „Eu am din belşug,
păstrează, frate, ce este al tău.“
10. Şi Iacov a răspuns: „Nu; te rog,
dacă am căpătat trecere înaintea ta,
primeşte darul acesta din mâna mea;
căci* m-am uitat la faţa ta cum se uită
cineva la faţa lui Dumnezeu, şi tu
m-ai primit cu bunăvoinţă.
*Cap. 43.3. 2 Sam. 3.13; 14.24,28,32. Mat. 18.10.
11. Primeşte deci darul* meu, care
ţi-a fost adus, fiindcă Dumnezeu m-a

umplut de bunătăţi şi am de toate.“
Astfel a stăruit** de el, şi Esau a
primit.
*Judc. 1.15. 1 Sam. 25.27; 30.26. 2 Împ. 5.15. **2 Împ. 5.23.
12. Esau a zis: „Haidem să plecăm şi
să pornim la drum; eu voi merge
înaintea ta.“
13. Iacov i-a răspuns: „Domnul meu
vede că copiii sunt mici şi am oi şi
vaci fătate; dacă le-am sili la drum o
singură zi, toată turma va pieri.
14. Domnul meu s-o ia înaintea
robului său; şi eu voi veni încet pe
urmă, la pas cu turma, care va merge
înaintea mea, şi la pas cu copiii, până
voi ajunge la domnul meu, în Seir*.“
*Cap. 32.3.
15. Esau a zis: „Vreau să las cu tine
măcar o parte din oamenii mei.“ Şi
Iacov a răspuns: „Pentru ce aceasta?
Mi-ajunge să capăt trecere* înaintea
ta, domnul meu!“ *Cap. 34.11; 47.25. Rut 2.13.
16. În aceeaşi zi, Esau a luat drumul
înapoi la Seir.

Iacov se aşază la Sihem

17. Iacov a plecat mai departe la
Sucot*. Şi-a zidit o casă şi a făcut
colibe pentru turme. De aceea s-a
dat locului aceluia numele Sucot**
(Colibe). *Ios. 13.27. Judc. 8.5. Ps. 60.6. **Ioan 3.23.
18. La întoarcerea lui din Padan-
Aram, Iacov a ajuns cu bine în cetatea
Sihem*, în ţara Canaan, şi a tăbărât
înaintea cetăţii. *Ios. 24.1. Judc. 9.1.
19. Partea de ogor, pe care îşi
întinsese cortul, a cumpărat-o* de la
fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o
sută de chesita[1]. *Ios. 24.32. Ioan 4.5.
20. Şi acolo a ridicat un altar pe care
l-a numit* El-Elohe-Israel *(Domnul
este Dumnezeul lui Israel)*. *Cap. 35.7.

Dina şi Sihem

34 1. Dina*, fata pe care o născuse
lui Iacov, Lea, a ieşit** să vadă
pe fetele ţării. *Cap. 30.21. **Tit 2.5.
2. Ea a fost zărită* de Sihem, fiul
hevitului Hamor, domnitorul ţării. El a
pus** mâna pe ea, s-a culcat cu ea şi a
necinstit-o. *Cap. 6.2. Judc. 14.1. **Cap. 20.2.
3. S-a lipit cu toată inima de Dina,
fata lui Iacov, a iubit fata şi a căutat
s-o liniştească.
4. După aceea Sihem a zis* tatălui
său, Hamor: „Ia-mi de nevastă pe fata
aceasta!“ *Judc. 14.2.
5. Iacov a aflat că-i necinstise pe
fiica sa, Dina; şi fiindcă fiii săi erau cu
vitele la păşune, Iacov a tăcut* până la
întoarcerea lor. *1 Sam. 10.27. 2 Sam. 13.22.
6. Hamor, tatăl lui Sihem, s-a dus la
Iacov ca să-i vorbească.
7. Dar când s-au întors fiii lui Iacov
de la păşune şi au auzit lucrul acesta,
s-au supărat şi s-au mâniat foarte
tare*; pentru că Sihem săvârşise** o
mişelie în Israel culcându-se cu fata
lui Iacov: aşa ceva† n-ar fi trebuit să
se facă niciodată. *Cap. 49.7. 2 Sam. 13.21.
**Ios. 7.15. Judc. 20.6. †Deut. 23.17. 2 Sam. 13.12.
8. Hamor le-a vorbit astfel: „Fiul meu,
Sihem, s-a lipit cu toată inima de fata
voastră; vă rog, daţi-i-o de nevastă
9. şi încuscriţi-vă cu noi; voi daţi-ne
fetele voastre şi luaţi pentru voi pe ale
noastre.
10. Locuiţi cu noi; ţara* vă stă
înainte, rămâneţi în ea, faceţi negoţ**
şi cumpăraţi† pământuri în ea.“
*Cap. 13.9; 20.15. **Cap. 42.34. †Cap. 47.27.
11. Sihem a zis tatălui şi fraţilor
Dinei: „Să capăt trecere înaintea voas-
tră şi vă voi da ce-mi veţi cere.
12. Cereţi-mi o zestre* cât de mare
şi cât de multe daruri, şi voi da tot
ce-mi veţi zice; numai daţi-mi fata de
nevastă.“ *Exod 22.16,17. Deut. 22.29. 1 Sam. 18.25.
13. Fiii lui Iacov au răspuns şi au
vorbit cu vicleşug* lui Sihem şi tatălui
său, Hamor, pentru că Sihem necinstise
pe sora lor, Dina. *2 Sam. 13.24, etc.
14. Ei i-au zis: „Este un lucru pe care
nu-l putem face, să dăm pe sora
noastră unui om netăiat împrejur;
căci* ar fi o ocară pentru noi. *Ios. 5.9.
15. Nu ne vom învoi la aşa ceva decât
dacă vă faceţi şi voi ca noi şi dacă
orice parte bărbătească dintre voi se
va tăia împrejur.
16. Atunci vă vom da pe fetele
noastre şi vom lua pentru noi pe ale
voastre; vom locui cu voi şi vom face
împreună un singur norod.
17. Dar dacă nu voiţi să ne ascultaţi
şi să vă tăiaţi împrejur, ne vom lua fata
şi vom pleca.“
18. Cuvintele lor au plăcut lui Hamor
şi lui Sihem, fiul lui Hamor.
19. Tânărul n-a pregetat să facă
lucrul acesta, căci iubea pe fata lui
Iacov şi era* cel mai bine văzut în
casa tatălui său. *1 Cron. 4.9.
20. Hamor şi fiul său, Sihem, s-au
dus la poarta cetăţii şi au vorbit astfel
oamenilor din cetatea lor:

1. Chesita, o măsură de bani

21. „Oamenii aceştia au gânduri de pace faţă de noi; să rămână, dar, în ţară şi să facă negoţ; ţara este destul de largă pentru ei. Noi vom lua de neveste pe fetele lor şi le vom da de neveste pe fetele noastre.
22. Dar oamenii aceştia nu vor voi să locuiască împreună cu noi, ca să alcătuim un singur popor, decât dacă orice parte bărbătească dintre noi se va tăia împrejur, după cum şi ei înşişi sunt tăiaţi împrejur.
23. Turmele lor, averile lor şi toate vitele lor vor fi atunci ale noastre. Să primim numai ce cer ei, ca să rămână la noi.“
24. Toţi cei ce treceau pe poarta cetăţii* au ascultat pe Hamor şi pe fiul său, Sihem; şi toţi bărbaţii au fost tăiaţi împrejur, toţi cei ce treceau pe poarta cetăţii. *Cap. 23.10.
25. A treia zi, pe când sufereau ei încă, cei doi fii ai lui Iacov, Simeon* şi Levi, fraţii Dinei, şi-au luat fiecare sabia, s-au năpustit asupra cetăţii, care se credea în linişte, şi au ucis pe toţi bărbaţii. *Cap. 49.5-7.
26. Au trecut, de asemenea, prin ascuţişul sabiei pe Hamor şi pe fiul său Sihem; au ridicat pe Dina din casa lui Sihem şi au ieşit afară.
27. Fiii lui Iacov s-au aruncat asupra celor morţi şi au jefuit cetatea pentru că necinstiseră pe sora lor.
28. Le-au luat oile, boii şi măgarii, tot ce era în cetate şi ce era pe câmp;
29. le-au luat ca pradă de război toate bogăţiile, copiii şi nevestele, şi tot ce se găsea în case.
30. Atunci Iacov a zis lui Simeon şi lui Levi: „Voi m-aţi nenorocit, făcându-mă* urât locuitorilor ţării, canaaniţilor şi feresiţilor. N-am sub porunca mea decât un mic număr** de oameni; ei se vor strânge împotriva mea, mă vor bate şi voi fi nimicit, eu şi casa mea.“
*Exod 5.21. 1 Sam. 13.4. **Deut. 4.27. Ps. 105.12.
31. Ei au răspuns: „Se cuvenea oare să se poarte cu sora noastră cum se poartă cu o curvă?“

Iacov la Betel

35 1. Dumnezeu a zis lui Iacov: „Scoală-te, suie-te la Betel*, locuieşte acolo şi ridică acolo un altar Dumnezeului care** ţi S-a arătat când† fugeai de fratele tău, Esau.“
*Cap. 28.19. **Cap. 28.13. †Cap. 27.43.
2. Iacov a zis casei* lui şi tuturor celor ce erau cu el: „Scoateţi dumnezeii străini** care sunt în mijlocul vostru, curăţaţi-vă† şi schimbaţi-vă hainele, *Cap. 18.19. Ios. 24.15.
**Cap. 31.19,34. Ios. 24.2,23. 1 Sam. 7.3. †Exod 19.10.
3. ca să ne sculăm şi să ne suim la Betel; căci acolo voi ridica un altar Dumnezeului care* m-a ascultat în ziua necazului meu şi** care a fost cu mine în călătoria pe care am făcut-o.“ *Cap. 32.7,24. **Cap. 28.20; 31.3,42.
4. Ei au dat lui Iacov toţi dumnezeii străini care erau în mâinile lor şi cerceii* pe care-i purtau în urechi. Iacov i-a îngropat în pământ sub stejarul** de lângă Sihem.
*Osea 2.13. **Ios. 24.26. Judc. 9.6.
5. Apoi au plecat. Groaza* lui Dumnezeu s-a răspândit peste cetăţile care-i înconjurau, aşa că locuitorii lor n-au urmărit pe fiii lui Iacov.
*Exod 15.16; 23.27; 34.24. Deut. 11.25. Ios. 2.9; 5.1. 1 Sam. 14.15. 2 Cron. 14.14.
6. Iacov şi toţi cei ce erau cu el au ajuns la Luz*, adică Betel, în ţara Canaan. *Cap. 28.19,22.
7. A zidit* acolo un altar şi a numit locul acela: „El-Betel“ *(Dumnezeul Betelului),* căci acolo** i Se descoperise Dumnezeu, când fugea de fratele său. *Ecl. 5.4. **Cap. 28.13.
8. Debora*, doica Rebecăi, a murit; şi a fost îngropată mai jos de Betel, sub stejarul căruia i s-a pus numele: „Stejarul jalei.“ *Cap. 24.59.
9. Dumnezeu* S-a arătat iarăşi lui Iacov, după întoarcerea lui din Padan-Aram, şi l-a binecuvântat. *Osea 12.4.
10. Dumnezeu i-a zis: „Numele tău* este Iacov; dar nu te vei mai chema Iacov, ci numele tău** va fi Israel.“ Şi i-a pus numele Israel.
*Cap. 17.5. **Cap. 32.28.
11. Dumnezeu i-a zis: „Eu sunt* Dumnezeul cel Atotputernic. Creşte şi înmulţeşte-te; un neam** şi o mulţime de neamuri se vor naşte din tine şi chiar împăraţi vor ieşi din coapsele tale.
*Cap. 17.1; 48.3,4. Exod 6.3. **Cap. 17.5,6,16; 28.3; 48.4.
12. Ţie îţi voi da ţara pe* care am dat-o lui Avraam şi lui Isaac şi voi da ţara aceasta seminţei tale după tine.“
*Cap. 12.7; 13.15; 26.3,4; 28.13.
13. Dumnezeu S-a înălţat* de la el, în locul unde îi vorbise. *Cap. 17.22.
14. Şi Iacov a ridicat* un stâlp de aducere aminte în locul unde îi vorbise

Dumnezeu, un stâlp de piatră, pe care a adus o jertfă de băutură şi a turnat untdelemn. *Cap. 28.18.

15. Iacov a numit locul unde îi vorbise Dumnezeu, Betel*. *Cap. 28.19.

Moartea Rahelei

16. Apoi au plecat din Betel; şi mai era o depărtare bunicică până la Efrata, când Rahelei i-au venit durerile naşterii. A avut o naştere grea;
17. şi, în timpul durerilor naşterii, moaşa i-a zis: „Nu te teme, căci* mai ai un fiu!“ *Cap. 30.24. 1 Sam. 4.20.
18. Şi, pe când îşi dădea ea sufletul, căci trăgea să moară, i-a pus numele Ben-Oni *(Fiul durerii mele)*; dar tatăl său l-a numit Beniamin *(Fiul dreptei)*.
19. Rahela* a murit şi a fost îngropată pe drumul care duce la Efrata**, sau Betleem.
*Cap. 48.7. **Rut 1.2; 4.11. Mica 5.2. Mat. 2.6.
20. Iacov a ridicat un stâlp pe mormântul ei: acesta este stâlpul de pe mormântul Rahelei, care este* şi azi.
*1 Sam. 10.2. 2 Sam. 18.18.

Fiii lui Iacov

21. Israel a plecat mai departe; şi şi-a întins cortul dincolo de Migdal-Eder*.
*Mica 4.8.
22. Pe când locuia Israel în ţinutul acesta, Ruben s-a dus şi s-a culcat* cu Bilha, ţiitoarea tatălui său. Şi Israel a aflat.
Fiii lui Iacov erau în număr de doisprezece.
*Cap. 49.4. 1 Cron. 5.1. 2 Sam. 16.22; 20.3. 1 Cor. 5.1.
23. Fiii Leii: Ruben*, întâiul născut al lui Iacov, Simeon, Levi, Iuda, Isahar şi Zabulon. *Cap. 46.8. Exod 1.2.
24. Fiii Rahelei: Iosif şi Beniamin.
25. Fiii Bilhei, roaba Rahelei: Dan şi Neftali.
26. Fiii Zilpei, roaba Leii: Gad şi Aşer. Aceştia sunt fiii lui Iacov, care i s-au născut în Padan-Aram.

Moartea lui Isaac

27. Iacov a ajuns la tatăl său, Isaac, la Mamre*, la Chiriat-Arba**, care este totuna cu Hebronul, unde locuiseră ca străini Avraam şi Isaac.
*Cap. 13.18; 23.2,19. **Ios. 14.15; 15.13.
28. Zilele vieţii lui Isaac au fost de o sută optzeci de ani.
29. Isaac şi-a dat duhul şi a murit şi a fost* adăugat la poporul său, bătrân şi sătul de zile. Fiii** săi, Esau şi Iacov, l-au îngropat.
*Cap. 15.15; 25.8. **Cap. 25.9; 49.31.

Esau se aşază în Seir

36 1. Iată spiţa neamului lui Esau, adică Edom*. *Cap. 25.30.
2. Esau şi-a luat* neveste dintre fetele Canaanului pe: Ada, fata hetitului Elon, pe Oholibama**, fata Anei, fata hevitului Ţibeon, *Cap. 26.34. **Vers. 25.
3. şi pe Basmat*, fata lui Ismael, sora lui Nebaiot. – *Cap. 28.9.
4. Ada* a născut lui Esau pe Elifaz; Basmat a născut pe Reuel; *1 Cron. 1.35.
5. şi Oholibama a născut pe Ieuş, Iaelam şi Core. Aceştia sunt fiii lui Esau, care i s-au născut în ţara Canaan. –
6. Esau şi-a luat nevestele, fiii şi fiicele, toată lumea din casă, turmele, toate vitele şi toată averea pe care şi-o agonisise în ţara Canaan şi s-a dus într-o altă ţară, departe de fratele său Iacov.
7. Căci* bogăţiile lor erau prea mari ca să poată locui împreună, şi ţinutul** în care locuiau ca străini nu le mai putea ajunge din pricina turmelor lor. *Cap. 13.6,11. **Cap. 17.8; 28.4.
8. Esau s-a aşezat în muntele* Seir.
Esau** înseamnă Edom.
*Cap. 32.3. Deut. 2.5. Ios. 24.4. **Vers. 1.

Urmaşii lui Esau

9. Iată spiţa neamului lui Esau, tatăl edomiţilor, în muntele Seir.
10. Iată numele fiilor lui Esau: Elifaz*, fiul Adei, nevasta lui Esau; Reuel, fiul Basmatei, nevasta lui Esau. –
*1 Cron. 1.25, etc.
11. Fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Ţefo, Gaetam şi Chenaz.
12. Şi Timna era ţiitoarea lui Elifaz, fiul lui Esau; ea a născut lui Elifaz pe Amalec*. Aceştia sunt fiii Adei, nevasta lui Esau.
*Exod 17.8,14. Num. 24.20. 1 Sam. 15.2,3, etc.
13. Iată fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, Şama şi Miza. Aceştia sunt fiii Basmatei, nevasta lui Esau. –
14. Iată fiii Oholibamei, fata Anei, fata lui Ţibeon, nevasta lui Esau: ea a născut lui Esau pe Ieuş, Iaelam şi Core.
15. Iată căpeteniile seminţiilor ieşite din fiii lui Esau. – Iată fiii lui Elifaz, întâiul născut al lui Esau: căpetenia Teman, căpetenia Omar, căpetenia Ţefo, căpetenia Chenaz,
16. căpetenia Core, căpetenia Gaetam, căpetenia Amalec. Aceştia sunt căpe-

teniile ieşite din Elifaz, în ţara Edom. Aceştia sunt fiii Adei. –
17. Iată fiii lui Reuel, fiul lui Esau: căpetenia Nahat, căpetenia Zerah, căpetenia Şama, căpetenia Miza. Aceştia sunt căpeteniile ieşite din Reuel, în ţara Edom. Aceştia sunt fiii Basmatei, nevasta lui Esau.
18. Iată fiii Oholibamei, nevasta lui Esau: căpetenia Ieuş, căpetenia Iaelam, căpetenia Core. Aceştia sunt căpeteniile ieşite din Oholibama, fata Anei, nevasta lui Esau.
19. Aceştia sunt fiii lui Esau şi aceştia sunt căpeteniile seminţiilor lor. Esau înseamnă Edom.

Urmaşii lui Seir

20. Iată fiii lui Seir*, horitul**, vechii locuitori ai ţării: Lotan, Şobal, Ţibeon, Ana,
*1 Cron. 1.38. **Cap. 14.6. Deut. 2.12,22.
21. Dişon, Eţer şi Dişan. Aceştia sunt căpeteniile horiţilor, fiii lui Seir, în ţara Edom. –
22. Fiii lui Lotan au fost: Hori şi Hemam. Sora lui Lotan a fost Timna.
23. Iată fiii lui Şobal: Alvan, Manahat, Ebal, Şefo şi Onam. –
24. Iată fiii lui Ţibeon: Aia şi Ana. Ana acesta a găsit izvoarele calde în pustiu, când păştea măgarii tatălui său Ţibeon.
25. Iată fiii lui Ana: Dişon şi Oholibama, fata lui Ana. –
26. Iată fiii lui Dişon: Hemdan, Eşban, Itran şi Cheran. –
27. Iată fiii lui Eţer: Bilhan, Zaavan şi Acan. –
28. Iată fiii lui Dişan: Uţ şi Aran.
29. Iată căpeteniile horiţilor: căpetenia Lotan, căpetenia Şobal, căpetenia Ţibeon, căpetenia Ana,
30. căpetenia Dişon, căpetenia Eţer, căpetenia Dişan. Aceştia sunt căpeteniile horiţilor, căpeteniile pe care le-au avut în ţara lui Seir.

Împăraţii Edomului

31. Iată împăraţii* care au împărăţit în ţara Edom, înainte de a împărăţi un împărat peste copiii lui Israel. –
*1 Cron. 1.43.
32. Bela, fiul lui Beor, a împărăţit peste Edom; şi numele cetăţii lui era Dinhaba. –
33. Bela a murit; şi în locul lui a împărăţit Iobab, fiul lui Zerah din Boţra. –
34. Iobab a murit; şi în locul lui a împărăţit Huşam, din ţara temaniţilor. –
35. Huşam a murit; şi în locul lui a împărăţit Hadad, fiul lui Bedad. El a bătut pe Madian în câmpia Moabului. Numele cetăţii lui era Avit.
36. Hadad a murit; şi în locul lui a împărăţit Samla din Masreca.
37. Samla a murit; şi în locul lui a împărăţit Saul din Rehobot pe Râu.
38. Saul a murit; şi în locul lui a împărăţit Baal-Hanan, fiul lui Acbor.
39. Baal-Hanan, fiul lui Acbor, a murit; şi în locul lui a împărăţit Hadar*. Numele cetăţii lui era Pau; şi numele nevestei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui Mezahab.
*1 Cron. 1.50.
40. Iată numele căpeteniilor* ieşite din Esau, după seminţiile lor, după ţinuturile lor şi după numele lor: căpetenia Timna, căpetenia Alva, căpetenia Ietet, *1 Cron. 1.51.
41. căpetenia Oholibama, căpetenia Ela, căpetenia Pinon,
42. căpetenia Chenaz, căpetenia Teman, căpetenia Mibţar,
43. căpetenia Magdiel, căpetenia Iram. Aceştia sunt căpeteniile lui Edom, după locuinţele lor, în ţara pe care o aveau. Acesta este Esau, tatăl edomiţilor.

Iosif vândut de fraţii săi

37 1. Iacov a locuit în ţara Canaan, unde* locuise ca străin tatăl său.
*Cap. 17.8; 23.4; 28.4; 36.7. Evr. 11.9.
2. Iată istoria lui Iacov:
Iosif, la vârsta de şaptesprezece ani, păştea oile cu fraţii lui; băiatul acesta era cu fiii Bilhei şi cu fiii Zilpei, nevestele tatălui său. Şi Iosif spunea tatălui lor vorbele lor cele rele*.
*1 Sam. 2.22-24.
3. Israel iubea pe Iosif mai mult decât pe toţi ceilalţi fii ai săi, pentru că îl născuse* la bătrâneţe; şi i-a făcut o haină pestriţă[1]. *Cap. 44.20.
4. Fraţii lui au văzut că tatăl lor îl iubea mai mult decât pe ei toţi şi au început să-l* urască. Nu puteau să-i spună nici o vorbă prietenească.
*Cap. 27.41; 49.23.
5. Iosif a visat un vis şi l-a istorisit fraţilor săi, care l-au urât şi mai mult.
6. El le-a zis: „Ia ascultaţi ce vis am visat!

1. Sau: o haină lungă cu mâneci

7. Noi* eram la legatul snopilor în mijlocul câmpului; şi iată că snopul meu s-a ridicat şi a stat în picioare; iar snopii voştri l-au înconjurat şi s-au aruncat cu faţa la pământ înaintea lui.“ *Cap. 42.6,9; 43.26; 44.14.

8. Fraţii lui i-au zis: „Doar n-ai să împărăţeşti tu peste noi? Doar n-ai să ne cârmuieşti tu pe noi?“ Şi l-au urât şi mai mult, din pricina visurilor lui şi din pricina cuvintelor lui.

9. Iosif a mai visat un alt vis şi l-a istorisit fraţilor săi. El a zis: „Am mai visat un vis! Soarele*, luna şi unsprezece stele se aruncau cu faţa la pământ înaintea mea.“ *Cap. 46.29.

10. L-a istorisit tatălui său şi fraţilor săi. Tatăl său l-a mustrat şi i-a zis: „Ce înseamnă visul acesta pe care l-ai visat? Nu cumva vom veni eu, mama ta şi fraţii* tăi să ne aruncăm cu faţa la pământ înaintea ta?“ *Cap. 27.29.

11. Fraţii* săi au început să-l pizmuiască; dar tatăl** său a ţinut minte lucrurile acestea. *Fapt. 7.9. **Dan. 7.28. Luca 2.19,51.

12. Fraţii lui Iosif se duseseră la Sihem, ca să pască oile tatălui lor.

13. Israel a zis lui Iosif: „Fraţii tăi pasc oile la Sihem! Vino, căci vreau să te trimit la ei.“ „Iată-mă, sunt gata“, a răspuns el.

14. Israel i-a zis: „Du-te, rogu-te, şi vezi dacă fraţii tăi sunt sănătoşi şi dacă oile sunt bine; şi adu-mi veşti.“ L-a trimis astfel din valea Hebronului* şi Iosif a ajuns la Sihem. *Cap. 35.27.

15. Pe când rătăcea pe câmp, l-a întâlnit un om. Omul acela l-a întrebat: „Ce cauţi?“

16. „Caut pe fraţii mei“, a răspuns Iosif; „spune-mi*, te rog, unde pasc ei oile?“ *Cânt. 1.7.

17. Şi omul acela a zis: „Au plecat de aici; căci i-am auzit spunând: „Haidem la Dotan*.“ Iosif s-a dus după fraţii săi şi i-a găsit la Dotan. *2 Împ. 6.13.

18. Ei l-au zărit de departe şi, până să se apropie de ei, s-au sfătuit* să-l omoare. *1 Sam. 19.1. Ps. 31.13; 37.12,32; 94.21. Mat. 27.1. Marc. 14.1. Ioan 11.53. Fapt. 23.12.

19. Ei au zis unul către altul: „Iată că vine făuritorul de visuri!

20. Veniţi acum să-l* omorâm şi să-l aruncăm într-una din aceste gropi; vom spune că l-a mâncat o fiară sălbatică şi vom vedea ce se va alege de visurile lui.“ *Prov. 1.11,16; 6.17; 27.4.

21. Ruben* a auzit lucrul acesta şi l-a scos din mâinile lor. El a zis: „Să nu-i luăm viaţa!“ *Cap. 42.22.

22. Ruben le-a zis: „Să nu vărsaţi sânge; ci mai bine aruncaţi-l în groapa aceasta care este în pustiu şi nu puneţi mâna pe el.“ Căci avea de gând să-l scape din mâinile lor şi să-l aducă înapoi la tatăl său.

23. Când a ajuns Iosif la fraţii săi, aceştia l-au dezbrăcat de haina lui, de haina cea pestriţă, pe care o avea pe el.

24. L-au luat şi l-au aruncat în groapă. Groapa aceasta era goală: nu era apă în ea.

25. Apoi* au şezut să mănânce. Ridicându-şi ochii, au văzut o ceată** de ismaeliţi venind din Galaad; cămilele lor erau încărcate cu tămâie, cu leac alinător† şi smirnă, pe care le duceau în Egipt. *Prov. 30.20. Amos 6.6. **Vers. 28,36. †Ier. 8.22.

26. Atunci Iuda a zis fraţilor săi: „Ce vom câştiga să ucidem pe fratele nostru şi să-i ascundem* sângele? *Vers. 20. Cap. 4.10. Iov 16.18.

27. Veniţi mai bine să-l vindem ismaeliţilor şi să nu punem mâna* pe el, căci este fratele** nostru, carne† din carnea noastră.“ Şi fraţii lui l-au ascultat. *1 Sam. 18.17. **Cap. 42.21. †Cap. 29.14.

28. La trecerea negustorilor madianiţi*, au tras şi au scos pe Iosif afară din groapă şi l-au vândut**, cu douăzeci† de sicli de argint, ismaeliţilor, care l-au dus în Egipt. *Judc. 6.3. **Cap. 45.4,5. Ps. 105.17. Fapt. 7.9. †Mat. 27.9.

Jalea lui Iacov

29. Ruben s-a întors la groapă; şi iată că Iosif nu mai era în groapă. El şi-a rupt* hainele, *Iov 1.20.

30. s-a întors la fraţii săi şi a zis: „Băiatul nu mai este*! Ce mă voi face eu?“ *Cap. 42.13,36. Ier. 31.15.

31. Ei au luat atunci haina* lui Iosif; şi înjunghiind un ţap, i-au înmuiat haina în sânge. *Vers. 23.

32. Au trimis tatălui lor haina cea pestriţă, punând să-i spună: „Iată ce am găsit! Vezi dacă este haina fiului tău sau nu.“

33. Iacov a cunoscut-o şi a zis: „Este haina fiului meu! O fiară* sălbatică l-a mâncat! Da, Iosif a fost făcut bucăţi!“ *Vers. 20. Cap. 44.28.

34. Şi şi-a rupt* hainele, şi-a pus un sac pe coapse şi a jelit multă vreme pe fiul său. *Vers. 29. 2 Sam. 3.31.

35. Toţi fiii şi toate fiicele lui au venit* ca să-l mângâie; dar el nu voia să primească nici o mângâiere, ci zicea: „Plângând** mă voi coborî la fiul meu în Locuinţa morţilor.“ Şi plângea astfel pe fiul său.
*2 Sam. 12.17. **Cap. 42.38; 44.29,31.
36. Madianiţii* l-au vândut în Egipt lui Potifar, un dregător al lui faraon, şi anume căpetenia străjerilor.
*Cap. 39.1

Iuda şi Tamar

38 1. În vremea aceea, Iuda a părăsit pe fraţii săi şi a tras* la un om din Adulam, numit Hira.
*Cap. 19.3. 2 Împ. 4.8.
2. Acolo, Iuda a văzut* pe fata unui Canaanit, numit Şua**; a luat-o de nevastă şi s-a culcat cu ea.
*Cap. 34.2. **1 Cron. 2.3.
3. Ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu, pe care l-a numit Er*.
*Cap. 46.12. Num. 26.19.
4. A rămas iarăşi însărcinată şi a mai născut un fiu, căruia i-a pus numele Onan*. *Cap. 46.12. Num. 26.19.
5. A mai născut iarăşi un fiu, căruia i-a pus numele Şela*; Iuda era la Czib când a născut ea. *Cap. 46.12. Num 26.20.
6. Iuda a luat* întâiului său născut Er, o nevastă numită Tamar. *Cap. 21.21.
7. Er*, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului; şi ** Domnul l-a omorât. *Cap. 46.12. Num. 26.19. **1 Cron. 2.3.
8. Atunci Iuda a zis lui Onan: „Du-te la nevasta fratelui* tău, ia-o de nevastă, ca cumnat, şi ridică sămânţă fratelui tău.“ *Deut. 25.5. Mat. 22.24.
9. Onan, ştiind că sămânţa aceasta n-are să fie a* lui, vărsa sămânţa pe pământ ori de câte ori se culca cu nevasta fratelui său, ca să nu dea sămânţă fratelui său. *Deut. 25.6.
10. Ce făcea el n-a plăcut Domnului, care l-a omorât şi* pe el.
*Cap. 46.12. Num. 26.19.
11. Atunci Iuda a zis nurorii sale Tamar: „Rămâi* văduvă în** casa tatălui tău până va creşte fiul meu Şela.“ Zicea aşa ca să nu moară şi Şela ca fraţii lui. Tamar s-a dus şi a locuit în casa tatălui ei. *Rut 1.13. **Lev. 22.13.

Păcătuirea lui Iuda cu Tamar

12. Au trecut multe zile, şi fata lui Şua, nevasta lui Iuda, a murit. După ce au trecut* zilele de jale, Iuda s-a suit** la Timna, la cei ce-i tundeau oile, el şi prietenul său Hira, adulamitul. *2 Sam. 13.39. **Ios. 15.10,57. Judc. 14.1.
13. Au dat de veste Tamarei despre lucrul acesta şi i-au zis: „Iată că socrul tău se suie la Timna, ca să-şi tundă oile.“
14. Atunci ea şi-a lepădat hainele de văduvă, s-a acoperit cu o maramă, s-a îmbrăcat în alte haine şi a şezut* jos la intrarea în Enaim, pe drumul care duce la Timna; căci vedea că Şela se făcuse mare**, şi ea nu-i fusese dată de nevastă. *Prov. 7.12. **Vers. 11,26.
15. Iuda a văzut-o şi a luat-o drept curvă, pentru că îşi acoperise faţa.
16. S-a abătut la ea din drum şi a zis: „Lasă-mă să mă culc cu tine!“ Căci n-a cunoscut-o că era nora sa. Ea a zis: „Ce-mi dai ca să te culci cu mine?“
17. El a răspuns: „Am* să-ţi trimit un ied din turma mea.“ Ea a zis: „Îmi dai un** zălog până îl vei trimite?“
*Ezec. 16.33. **Vers. 20.
18. El a răspuns: „Ce zălog să-ţi dau?“ Ea a zis: „Inelul* tău, lanţul tău şi toiagul pe care-l ai în mână.“ El i le-a dat. Apoi s-a culcat cu ea; şi ea a rămas însărcinată de la el. *Vers. 25.
19. Ea s-a sculat şi a plecat; şi-a scos marama* şi s-a îmbrăcat iarăşi în hainele de văduvă. *Vers. 14.
20. Iuda a trimis iedul, prin prietenul său adulamitul, ca să scoată zălogul din mâinile femeii. Dar acesta n-a găsit-o.
21. A întrebat pe oamenii locului şi a zis: „Unde este curva aceea care stătea aici la Enaim, pe drum?“ Ei au răspuns: „N-a fost nici o curvă aici.“
22. Adulamitul s-a întors la Iuda şi i-a spus: „N-am găsit-o; şi chiar oamenii de acolo au zis: „N-a fost nici o curvă aici.“
23. Iuda a zis: „Ţină ce a luat, numai să nu ne facem de râs. Iată, am trimis iedul acesta şi n-ai găsit-o.“
24. Cam după trei luni, au venit şi au spus lui Iuda: „Tamar, nora ta, a curvit* şi a rămas chiar însărcinată în urma curvirii ei.“ Şi Iuda a zis: „Scoateţi-o afară, ca să fie** arsă.“
*Judc. 19.2. **Lev. 21.9. Deut. 22.21.
25. După ce au scos-o afară, ea a trimis să spună socrului său: „De la omul acela, ale cui sunt lucrurile acestea, am rămas eu însărcinată; vezi*,

te rog, al cui este inelul** acesta, lanţurile acestea şi toiagul acesta.“

*Cap. 37.32. **Vers. 18.

26. Iuda le-a cunoscut* şi a zis: „Ea este mai puţin vinovată** decât mine, fiindcă n-am dat-o† de nevastă fiului meu Şela.“ Şi nu s-a mai împreunat†† cu ea de atunci.

*Cap. 37.33. **1 Sam. 24.17. †Vers. 14. ††Iov 34.31,32.

27. Când i-a venit vremea să nască, iată că în pântecele ei erau doi gemeni.

28. Şi în timpul naşterii, unul a scos mâna înainte; moaşa i-a apucat mâna şi a legat-o cu un fir roşu, zicând: „Acesta a ieşit cel dintâi.“

29. Dar el a tras mâna înapoi şi a ieşit fratele său. Atunci moaşa a zis: „Ce spărtură ai făcut!“ De aceea i-a pus numele Pereţ* *(Spărtură)*.

*Cap. 46.12. Num. 26.20. 1 Cron. 2.4. Mat. 1.3.

30. În urmă a ieşit fratele lui, care avea firul roşu la mână; de aceea i-au pus numele Zerah *(Cărămiziu)*.

Iosif în Egipt

39 1. Iosif a fost dus în Egipt; şi Potifar*, dregătorul lui faraon, căpetenia străjerilor, un egiptean, l-a cumpărat** de la ismaeliţii care-l aduseseră acolo.

*Cap. 37.36. Ps. 105.17. **Cap. 37.28.

2. Domnul* a fost cu Iosif, aşa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpânului său, egipteanul. *Vers. 21. Cap. 21.22; 26.24,28; 28.15. 1 Sam. 16.18; 18.14,28. Fapt. 7.9.

3. Stăpânul lui a văzut că Domnul era cu el şi că Domnul făcea* să-i meargă bine ori de ce se apuca. *Ps. 1.3.

4. Iosif* a căpătat mare trecere înaintea stăpânului său, care l-a luat în slujba lui, l-a pus mai mare peste** casa lui şi i-a încredinţat tot ce avea.

*Vers. 21. Cap. 18.3; 19.19. **Cap. 24.2.

5. De îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui şi peste tot ce avea, Domnul a binecuvântat* casa egipteanului, din pricina lui Iosif; şi binecuvântarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acasă, fie la câmp.

*Cap. 30.27.

6. Egipteanul a lăsat pe mâinile lui Iosif tot ce avea şi n-avea altă grijă decât să mănânce şi să bea. Dar Iosif era frumos la statură* şi plăcut la chip. *1 Sam. 16.12.

Fecioria lui Iosif

7. După câtăva vreme, s-a întâmplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif şi a zis: „Culcă-te* cu mine!“ *2 Sam. 13.11.

8. El n-a voit şi a zis nevestei stăpânului său: „Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteală de nimic din casă şi mi-a dat pe mână tot ce are.

9. El nu este mai mare decât mine în casa aceasta şi nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că eşti nevasta lui. Cum* aş putea să fac eu un rău atât de mare şi să păcătuiesc** împotriva lui Dumnezeu?“

*Prov. 6.29,32. **Cap. 20.6. Lev. 6.2. 2 Sam. 12.13. Ps. 51.4.

10. Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce şi să se împreuneze cu ea.

11. Într-o zi, când intrase în casă ca să-şi facă lucrul şi când nu era acolo nici unul din oamenii casei,

12. ea* l-a apucat de haină, zicând: „Culcă-te cu mine!“ El i-a lăsat haina în mână şi a fugit afară din casă.

*Prov. 7.13, etc.

13. Când a văzut ea că-i lăsase haina în mână şi fugise afară,

14. a chemat oamenii din casă şi le-a zis: „Vedeţi, ne-a adus un evreu ca să-şi bată joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca să se culce cu mine, dar eu am ţipat în gura mare.

15. Şi, când a văzut că ridic glasul şi strig, şi-a lăsat haina lângă mine şi a fugit afară.“

16. Şi a pus haina lui Iosif lângă ea până s-a întors acasă stăpânul lui.

17. Atunci i-a vorbit* astfel: „Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca să-şi bată joc de mine.

*Exod 23.1. Ps. 120.3.

18. Şi, cum am ridicat glasul şi am ţipat, şi-a lăsat haina lângă mine şi a fugit afară.“

19. După ce a auzit cuvintele nevestei sale, care-i zicea: „Iată ce mi-a făcut robul tău“, stăpânul lui Iosif s-a mâniat* foarte tare. *Prov. 6.34,35.

20. A luat pe Iosif şi l-a aruncat* în temniţă** în locul unde erau închişi întemniţaţii împăratului; şi astfel, Iosif a stat acolo, în temniţă.

*Ps. 105.18. 1 Pet. 2.19. **Cap. 40.3,15; 41.14.

Iosif în temniţă

21. Domnul a fost cu Iosif şi Şi-a întins bunătatea peste el. L-a făcut* să capete trecere înaintea mai marelui temniţei. *Exod 3.21; 11.3; 12.36. Ps. 106.46. Prov. 16.7. Dan. 1.9. Fapt. 7.9,10.

22. Şi mai marele temniţei a pus* sub privegherea lui pe toţi întemniţaţii care erau în temniţă. Şi nimic nu se făcea acolo decât prin el. *Cap. 40.3,4.

23. Mai marele temniţei nu se mai îngrijea de nimic din ce avea Iosif în mână, pentru că Domnul* era cu el. Şi Domnul îi dădea izbândă în tot ce făcea. *Vers. 2,3

Iosif tâlcuieşte visurile în temniţă

40 1. După câtăva vreme, s-a întâmplat că paharnicul* şi pitarul împăratului Egiptului au supărat pe stăpânul lor, împăratul Egiptului.
*Neem. 1.11.

2. Faraon s-a mâniat* pe cei doi dregători ai săi: pe mai marele paharnicilor şi pe mai marele pitarilor.
*Prov. 16.14.

3. Şi* i-a pus sub pază în casa căpeteniei străjerilor, în temniţă, în locul unde fusese închis Iosif.
*Cap. 39.20,23.

4. Căpetenia străjerilor i-a pus sub privegherea lui Iosif, care făcea de slujbă lângă ei; şi au stat mai multă vreme în temniţă.

5. Paharnicul şi pitarul împăratului Egiptului, care erau închişi în temniţă, au visat într-o noapte amândoi câte un vis, şi anume fiecare câte un vis care putea să capete o tălmăcire deosebită.

6. Iosif, când a venit dimineaţa la ei, s-a uitat la ei; şi i-a văzut trişti.

7. Atunci a întrebat pe dregătorii lui faraon, care erau cu el în temniţa stăpânului său, şi le-a zis: „Pentru ce aveţi o faţă aşa de posomorâtă azi?“

8. Ei i-au răspuns: „Am* visat un vis şi nu este nimeni care să-l tălmăcească.“ Iosif le-a zis: „Tălmăcirile** sunt ale lui Dumnezeu. Istorisiţi-mi, dar, visul vostru.“ *Cap. 41.15. **Cap. 41.16. Dan. 2.11,28,47.

9. Mai marele paharnicilor şi-a istorisit lui Iosif visul şi i-a zis: „În visul meu se făcea că înaintea mea era o viţă.

10. Viţa aceasta avea trei mlădiţe. Când a început să dea lăstari, i s-a deschis floarea, şi ciorchinii au făcut struguri copţi.

11. Paharul lui faraon era în mâna mea. Eu am luat strugurii, i-am stors în paharul lui faraon şi am pus paharul în mâna lui faraon.“

12. Iosif i-a zis: „Iată* tălmăcirea visului: Cele trei mlădiţe** sunt trei zile. *Vers. 18. Cap. 41.12,52. Judc. 7.14. Dan. 2.36; 4.19. **Cap. 41.26.

13. Peste trei zile faraon te* va scoate din temniţă, te va pune iarăşi în slujba ta şi vei pune iarăşi paharul în mâna lui faraon, cum obişnuiai mai înainte, când erai paharnicul lui.
*2 Împ. 25.27. Ps. 3.3. Ier. 52.31.

14. Dar adu-ţi aminte* şi de mine când vei fi fericit şi arată, rogu-te, bunătate** faţă de mine; pune o vorbă bună pentru mine la faraon şi scoate-mă din casa aceasta. *Luca 23.42.
**Ios. 2.12. 1 Sam. 20.14,15. 2 Sam. 9.1. 1 Împ. 2.7.

15. Căci am fost luat cu sila din ţara evreilor şi chiar aici* n-am făcut nimic ca să fiu aruncat în temniţă.“
*Cap. 39.20.

16. Mai marele pitarilor, văzând că Iosif dăduse o tălmăcire îmbucurătoare, a zis: „Iată, şi în visul meu se făcea că port trei coşuri cu pâine albă pe capul meu.

17. În coşul de deasupra de tot erau tot felul de bucate pentru faraon: prăjituri coapte în cuptor; şi păsările mâncau din coşul care era deasupra de tot pe capul meu.“

18. Iosif a răspuns şi a zis: „Iată-i* tălmăcirea: Cele trei coşuri sunt trei zile. *Vers. 12.

19. Peste trei zile*, faraon îţi va lua capul, te va spânzura de un lemn, şi carnea ţi-o vor mânca păsările.“
*Vers. 13.

20. A treia zi era ziua naşterii* lui faraon. El a dat un ospăţ** tuturor slujitorilor săi; şi a scos† afară din temniţă pe mai marele paharnicilor şi pe mai marele pitarilor, în faţa slujitorilor săi:
*Mat. 14.6. **Marc. 6.21. †Vers. 13,19. Mat. 25.19.

21. pe mai marele paharnicilor l-a pus* iarăşi în slujba lui de paharnic, ca să pună paharul** în mâna lui faraon; *Vers. 13. **Neem. 2.1.

22. iar pe mai marele pitarilor l-a spânzurat*, după tălmăcirea pe care le-o dăduse Iosif. *Vers. 19.

23. Mai marele paharnicilor nu* s-a mai gândit însă la Iosif. L-a uitat.
*Iov 19.14. Ps. 31.12. Ecl. 9.15,16. Amos 6.6.

Iosif tâlcuieşte visurile lui faraon

41 1. După doi ani, faraon a visat un vis. I se părea că stătea lângă râu *(Nil)*.

2. Şi iată că şapte vaci frumoase la vedere şi grase la trup s-au suit din râu şi au început să pască prin mlaştini.

3. După ele s-au mai suit din râu alte şapte vaci, urâte la vedere şi slabe la trup, şi s-au aşezat lângă ele pe marginea râului.
4.Vacile urâte la vedere şi slabe la trup au mâncat pe cele şapte vaci frumoase la vedere şi grase la trup. Şi faraon s-a trezit.
5. A adormit din nou şi a visat un al doilea vis. Se făcea că şapte spice de grâu grase şi frumoase au crescut pe acelaşi pai.
6. Şi după ele au răsărit alte şapte spice slabe şi arse de vântul de răsărit.
7. Spicele slabe au înghiţit pe cele şapte spice grase şi pline. Şi faraon s-a trezit. Iată visul.
8. Dimineaţa, faraon s-a tulburat* şi a trimis să cheme pe toţi magii** şi pe toţi înţelepţii† Egiptului. Le-a istorisit visurile lui. Dar nimeni n-a putut să le tălmăcească lui faraon. *Dan. 2.1; 4.5,19. **Exod 7.11,22. Isa. 29.14. Dan. 1.20; 2.2; 4.7. †Mat. 2.1.
9. Atunci mai marele paharnicilor a luat cuvântul şi a zis lui faraon: „Mi-aduc aminte astăzi de greşeala mea.
10. Faraon se mâniase* pe slujitorii lui; şi mă aruncase** în temniţă, în casa căpeteniei străjerilor, pe mine şi pe mai marele pitarilor.
*Cap. 40.2,3. **Cap. 39.20.
11. Amândoi am* visat câte un vis în aceeaşi noapte; şi anume, fiecare din noi a visat un vis care a primit o tălmăcire deosebită. *Cap. 40.5.
12. Era acolo cu noi un tânăr evreu, rob* al căpeteniei străjerilor. I-am istorisit visurile noastre, şi el ni le-a tălmăcit** şi ne-a spus întocmai ce înseamnă visul fiecăruia.
*Cap. 37.36. **Cap. 40.12, etc.
13. Lucrurile s-au întâmplat întocmai după* tălmăcirea pe care ne-o dăduse el. Pe mine faraon m-a pus iarăşi în slujba mea, iar pe mai marele pitarilor l-a spânzurat.“ *Cap. 40.22.
14. Faraon* a trimis să cheme pe Iosif. L-au scos** în grabă din temniţă†. Iosif s-a ras, şi-a schimbat hainele şi s-a dus la faraon.
*Ps. 105.20. **Dan. 2.25. †1 Sam. 2.8. Ps. 113.7,8.
15. Faraon a zis lui Iosif: „Am visat un vis. Nimeni nu l-a putut tălmăci; şi am* aflat că tu tălmăceşti un vis îndată după ce l-ai auzit.“
*Vers. 12. Ps. 25.14. Dan. 5.16.
16. Iosif a răspuns lui faraon: „Nu eu*! Dumnezeu** este Acela care va da un răspuns prielnic lui faraon!“
*Dan. 2.30. Fapt. 3.12. 2 Cor. 3.5. **Cap. 40.8. Dan. 2.22,28,47; 4.2.
17. Faraon a început să istorisească atunci lui Iosif: „În visul meu* se făcea că stăteam pe malul râului. *Vers. 1.
18. Şi deodată şapte vaci grase la trup şi frumoase la chip s-au suit din râu şi au început să pască prin mlaştini.
19. După ele s-au suit alte şapte vaci, slabe, foarte urâte la chip şi sfrijite: n-am mai văzut altele aşa de urâte în toată ţara Egiptului.
20. Vacile cele sfrijite şi slabe au mâncat pe cele şapte vaci dintâi, care erau grase.
21. Le-au înghiţit, fără să se poată cunoaşte că intraseră în pântecele lor; ba încă înfăţişarea lor era tot aşa de urâtă ca mai înainte. Şi m-am deşteptat.
22. Am mai văzut în vis şapte spice pline şi frumoase, care creşteau pe acelaşi pai.
23. Şi după ele au răsărit şapte spice goale, slabe, arse de vântul de răsărit.
25. Spicele slabe au înghiţit pe cele şapte spice frumoase. Am spus aceste lucruri magilor*, dar nimeni nu mi le-a putut tălmăci.“ *Vers. 8. Dan. 4.7.
25. Iosif a zis lui faraon: „Ce a visat faraon însemnă un singur lucru: Dumnezeu* a arătat mai dinainte lui faraon ce are să facă. *Dan. 2.28,29,45. Apoc. 4.1.
26. Cele şapte vaci frumoase înseamnă şapte ani; şi cele şapte spice frumoase înseamnă şapte ani: este un singur vis.
27. Cele şapte vaci sfrijite şi urâte, care se suiau după cele dintâi, înseamnă şapte ani; şi cele şapte spice goale, arse de vântul de răsărit, vor fi şapte ani* de foamete. *2 Împ. 8.1.
28. Astfel, după cum am spus lui faraon, Dumnezeu a arătat lui faraon ce are* să facă. *Vers. 25.
29. Iată, vor fi şapte* ani de mare belşug în toată ţara Egiptului. *Vers. 47.
30. După ei vor veni* şapte ani de foamete, aşa că se va uita tot belşugul acesta în ţara Egiptului, şi foametea** va topi ţara. *Vers. 54. **Cap. 47.13.
31. Foametea aceasta care va urma va fi aşa de mare că nu se va mai cunoaşte belşugul în ţară.
32. Cât priveste faptul că faraon a visat visul de două ori înseamnă că

lucrul este hotărât* din partea lui Dumnezeu şi că Dumnezeu se va grăbi să-l aducă la îndeplinire.
*Num. 23.19. Isa. 46.10,11.
33. Acum, faraon să aleagă un om priceput şi înţelept şi să-l pună în fruntea ţării Egiptului.
34. Faraon să pună prefecţi în ţară, ca să ridice* o cincime din roadele Egiptului în timpul celor şapte ani de belşug. *Prov. 6.6-8.
35. Să se strângă* toate bucatele din aceşti ani buni care au să vină; să se facă, la îndemâna lui faraon, grămezi de grâu, provizii în cetăţi şi să le păzească. *Vers. 48.
36. Bucatele acestea vor fi provizia ţării pentru cei şapte ani de foamete care vor veni în ţara Egiptului, pentru ca ţara să nu fie prăpădită* de foamete.“ *Cap. 47.15,19.

Înălţarea lui Iosif

37. Cuvintele* acestea au plăcut lui faraon şi tuturor slujitorilor lui.
*Ps. 105.19. Fapt. 7.10.
38. Şi faraon a zis slujitorilor săi: „Am putea noi oare să găsim un om ca acesta, care* să aibă în el Duhul lui Dumnezeu?“
*Num. 27.18. Iov 32.8. Prov. 2.6. Dan. 4.8,18; 5.11,14; 6.3.
39. Şi faraon a zis lui Iosif: „Fiindcă Dumnezeu ţi-a făcut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care să fie atât de priceput şi atât de înţelept ca tine.
40. Te pun* mai mare peste casa mea, şi tot poporul meu va asculta de poruncile tale. Numai scaunul meu de domnie mă va ridica mai presus de tine.“ *Ps. 105.21,22. Fapt. 7.10.
41. Faraon a zis lui Iosif: „Uite, îţi dau* stăpânire peste toată ţara Egiptului.“ *Dan. 6.3.
42. Faraon şi-a scos* inelul din deget şi l-a pus în degetul lui Iosif; l-a îmbrăcat** cu haine de in subţire şi i-a pus† un lanţ de aur la gât.
*Est. 3.10; 8.2,8. **Est. 8.15. †Dan. 5.7,29.
43. L-a suit în carul care venea după al lui şi strigau* înaintea lui: „În genunchi!“ Astfel i-a dat faraon stăpânire peste toată ţara Egiptului.
*Cap. 42.6; 45.8,26. Est. 6.9. Fapt. 7.10.
44. Şi a mai zis lui Iosif: „Eu sunt faraon! Dar fără tine nimeni nu va ridica mâna, nici piciorul în toată ţara Egiptului.“
45. Faraon a pus lui Iosif numele: Ţafnat-Paeneah *(Descoperitor de taine)* şi i-a dat de nevastă pe Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. Şi Iosif a pornit să cerceteze ţara Egiptului.
46. Iosif era în vârstă de treizeci de ani când s-a înfăţişat* înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, şi a plecat de la faraon şi a străbătut toată ţara Egiptului.
*1 Sam. 16.21. 1 Împ. 12.6,8. Dan. 1.19.
47. În timpul celor şapte ani de rod, pământul a dat bucate din belşug.
48. Iosif a strâns toate bucatele din aceşti şapte ani de belşug în ţara Egiptului. A făcut provizii în cetăţi, punând în fiecare cetate bucatele de pe câmpul dimprejur.
49. Iosif a strâns grâu, ca nisipul* mării, atât de mult că au încetat să-l mai măsoare, pentru că era fără măsură.
*Cap. 22.17. Judc. 7.12. 1 Sam. 13.5. Ps. 78.27.

Iosif strânge bucate în Egipt

50. Înaintea anilor de foamete i s-au născut lui Iosif* doi fii, pe care i-a născut Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. *Cap. 46.20; 48.5.
51. Iosif a pus întâiului născut numele Manase *(Uitare)*; „căci“, a zis el, „Dumnezeu m-a făcut să uit toate necazurile mele şi toată casa tatălui meu.“
52. Şi celui de al doilea i-a pus numele Efraim *(Rodire)*; „căci“, a zis el, „Dumnezeu m-a făcut* roditor în ţara întristării mele.“ *Cap. 49.22.
53. Cei şapte ani de belşug care au fost în ţara Egiptului au trecut.
54. Şi au început* să vină cei şapte ani de foamete, aşa cum** vestise Iosif. În toate ţările era foamete; dar în toată ţara Egiptului era pâine.
*Ps. 105.16. Fapt. 7.11. **Vers. 30.
55. Când a flămânzit, în sfârşit, toată ţara Egiptului, poporul a strigat la faraon să-i dea pâine. Faraon a spus tuturor egiptenilor: „Duceţi-vă la Iosif şi faceţi ce vă va spune el.“
56. Foametea bântuia în toată ţara. Iosif a deschis toate locurile cu provizii şi a vândut* grâu egiptenilor. Foametea creştea din ce în ce mai mult în ţara Egiptului. *Cap. 42.6; 47.14,24.
57. Şi din toate ţările* venea lumea în Egipt ca să cumpere grâu de la Iosif; căci în toate ţările era foamete mare.
*Deut. 9.28.

Fraţii lui Iosif

42 1. Când a auzit Iacov* că este grâu în Egipt, a zis fiilor săi: „Pentru ce staţi şi vă uitaţi unii la alţii?“ *Fapt. 7.12.
2. Şi a zis: „Iată, aud că este grâu în Egipt; coborâţi-vă şi cumpăraţi-ne grâu de acolo, ca să trăim* şi să nu murim.“ *Cap. 43.8. Ps. 118.17. Isa. 38.1.
3. Zece fraţi ai lui Iosif s-au coborât în Egipt ca să cumpere grâu.
4. Iacov n-a trimis cu ei pe Beniamin, fratele lui Iosif, de teamă să* nu i se întâmple vreo nenorocire. *Vers. 38.
5. Fiii lui Israel au venit să cumpere şi ei grâu, împreună cu cei ce veneau pentru acelaşi lucru; căci în Canaan* era foamete. *Fapt. 7.11.

Întâia călătorie a fiilor lui Iacov în Egipt

6. Iosif era mai mare în ţară; el vindea grâu la tot poporul din ţară*. Fraţii lui Iosif au venit şi s-au aruncat** cu faţa la pământ înaintea lui. *Cap. 41.41. **Cap. 37.7.
7. Iosif, cum a văzut pe fraţii săi, i-a cunoscut; dar s-a făcut că le este străin, le-a vorbit aspru şi le-a zis: „De unde veniţi?“ Ei au răspuns: „Venim din ţara Canaan ca să cumpărăm merinde.“
8. Iosif a cunoscut pe fraţii săi, dar ei nu l-au cunoscut.
9. Iosif şi-a adus aminte* de visurile pe care le visase cu privire la ei şi le-a zis: „Voi sunteţi iscoade; aţi venit numai ca să cercetaţi locurile slabe ale ţării.“ *Cap. 37.5,9.
10. Ei i-au răspuns: „Nu, domnul meu; robii tăi au venit să cumpere hrană.
11. Noi toţi suntem fiii aceluiaşi om; suntem oameni de treabă, robii tăi nu sunt iscoade.“
12. El le-a zis: „Ba nu; aţi venit să cercetaţi locurile slabe ale ţării.“
13. Ei au răspuns: „Noi, robii tăi, suntem doisprezece fraţi, fii ai aceluiaşi om, din ţara Canaan; şi iată, cel mai tânăr este azi cu tatăl nostru, iar unul nu mai este* în viaţă.“ *Cap. 37.30; 44.20. Plân. 5.7.
14. Iosif le-a zis: „V-am spus că sunteţi iscoade.
15. Iată cum veţi fi încercaţi: Pe viaţa* lui faraon că nu veţi ieşi de aici până nu va veni fratele vostru cel tânăr! *1 Sam. 1.26; 17.55.
16. Trimiteţi pe unul din voi să aducă pe fratele vostru; iar voi, rămâneţi la opreală. Cuvintele voastre vor fi puse astfel la încercare şi voi şti dacă adevărul este cu voi sau nu; altfel, pe viaţa lui faraon că sunteţi nişte iscoade.“
17. Şi i-a aruncat pe toţi, trei zile, în temniţă.
18. A treia zi, Iosif le-a zis: „Faceţi lucrul acesta şi veţi trăi. Eu* mă tem de Dumnezeu! *Lev. 25.43. Neem. 5.15.
19. Dacă sunteţi oameni de treabă, să rămână unul din fraţii voştri închis în temniţa voastră; iar ceilalţi plecaţi luaţi grâu ca să vă hrăniţi familiile
20. şi aduceţi-mi* pe fratele vostru cel tânăr, pentru ca vorbele voastre să fie puse astfel la încercare şi să scăpaţi de moarte.“ Şi aşa au făcut.
*Vers. 34. Cap. 44.23; 48.5.
21. Ei au zis atunci unul către altul: „Da; am fost vinovaţi* faţă de fratele nostru; căci am văzut neliniştea sufletului lui când ne ruga şi nu l-am ascultat! Pentru aceea** vine peste noi necazul acesta.“
*Iov 36.8,9. Osea 3.15. **Prov. 21.13. Mat. 7.2.
22. Ruben a luat cuvântul şi le-a zis: „Nu vă spuneam* eu să nu faceţi o astfel de nelegiuire faţă de băiatul acesta? Dar n-aţi ascultat. Acum iată că ni se cere** socoteală pentru sângele lui.“ *Cap. 37.21. **Cap. 9.5.
1 Împ. 2.32. 2 Cron. 24.22. Ps. 9.12. Luca 11.50,51.
23. Ei nu ştiau că Iosif îi înţelegea, căci vorbea cu ei printr-un tălmaci.
24. Iosif a plecat la o parte de la ei ca să plângă. În urmă s-a întors şi le-a vorbit; apoi a luat dintre ei pe Simeon şi a pus să-l lege cu lanţuri în faţa lor.

Întoarcerea fraţilor lui Iosif

25. Iosif a poruncit să li se umple sacii cu grâu, să pună argintul fiecăruia în sacul lui şi să li se dea merinde pentru drum. Şi aşa* s-a făcut.
*Mat. 5.44. Rom. 12.17,20,21.
26. Ei şi-au încărcat grâul pe măgari şi au plecat.
27. Unul* din ei şi-a deschis sacul ca să dea nutreţ măgarului în locul unde au mas peste noapte. A văzut argintul la gura sacului *Cap. 43.21.
28. şi a zis fraţilor săi: „Argintul meu mi s-a dat înapoi şi iată-l în sacul meu.“ Atunci li s-a tăiat inima; şi

au zis unul altuia tremurând: „Ce ne-a făcut Dumnezeu?“

29. S-au întors la tatăl lor, Iacov, în ţara Canaan, şi i-au istorisit tot ce li se întâmplase. Ei au zis:

30. „Omul acela, care este domnul ţării, ne-a vorbit* aspru şi ne-a luat drept iscoade. *Vers. 7.

31. Noi i-am spus: „Suntem oameni de treabă, nu suntem iscoade.

32. Suntem doisprezece fraţi, fii ai tatălui nostru; unul nu mai este, şi cel mai tânăr este azi cu tatăl nostru în ţara Canaan.“

33. Şi omul acela, care este domnul ţării, ne-a zis: „Iată cum* voi cunoaşte dacă sunteţi oameni de treabă. Lăsaţi la mine pe unul din fraţii voştri, luaţi merinde pentru familiile voastre, plecaţi *Vers. 15,19,20.

34. şi aduceţi-mi pe fratele vostru cel tânăr. Voi şti astfel că nu sunteţi iscoade, ci sunteţi oameni de treabă; apoi vă voi da înapoi pe fratele vostru şi veţi putea să străbateţi* ţara în voie.“ *Cap. 34.10.

35. Când şi-au golit sacii, iată că legătura* cu argintul fiecăruia era în sacul lui. Ei şi tatăl lor au văzut legăturile cu argintul şi s-au temut. *Cap. 34.21.

36. Tatăl lor, Iacov, le-a zis: „Voi mă lipsiţi* de copii: Iosif nu mai este, Simeon nu mai este şi voiţi să luaţi şi pe Beniamin. Toate acestea pe mine mă lovesc!“ *Cap. 43.14.

37. Ruben a zis tatălui său: „Să-mi omori pe amândoi fiii mei, dacă nu-ţi voi aduce înapoi pe Beniamin; dă-l în mâna mea şi ţi-l voi aduce înapoi.“

38. Iacov a zis: „Fiul meu nu se poate coborî împreună cu voi; căci fratele* lui a murit, şi el a rămas singur; dacă i s-ar întâmpla vreo nenorocire** în călătoria pe care o faceţi, cu durere îmi veţi coborî perii mei cei albi† în Locuinţa morţilor.“ *Vers. 13. Cap. 37.33; 44.28. **Vers. 40. Cap. 44.29. †Cap. 37.35; 44.31.

A doua călătorie a fiilor lui Iacov în Egipt

43 1. Foametea bântuia* greu în ţară. *Cap. 41.54,57.

2. Când au isprăvit de mâncat grâul pe care-l aduseseră din Egipt, Iacov a zis fiilor săi: „Duceţi-vă iarăşi şi cumpăraţi-ne ceva merinde.“

3. Iuda i-a răspuns: „Omul acela ne-a spus curat: „Să nu-mi mai vedeţi faţa, dacă fratele vostru* nu va fi cu voi.“ *Cap. 42.20; 44.23.

4. Dacă vrei deci să trimiţi pe fratele nostru cu noi, ne vom coborî şi-ţi vom cumpăra merinde.

5. Dar dacă nu vrei să-l trimiţi, nu ne vom coborî, căci omul acela ne-a spus: „Să nu-mi mai vedeţi faţa, dacă fratele vostru nu va fi cu voi!“

6. Israel a zis atunci: „Pentru ce mi-aţi făcut un astfel de rău şi aţi spus omului aceluia că mai aveţi un frate?“

7. Ei au răspuns: „Omul acela ne-a întrebat despre noi şi familia noastră şi a zis: „Mai trăieşte tatăl vostru? Mai aveţi vreun frate?“ Şi noi am răspuns la întrebările acestea. Puteam noi să ştim că are să zică: „Aduceţi pe fratele vostru“?“

8. Iuda a zis tatălui său, Israel: „Trimite copilul cu mine, ca să ne sculăm şi să plecăm, şi vom trăi şi nu vom muri, noi, tu şi copiii noştri.

9. Răspund eu pentru el; ai să-l ceri înapoi din mâna mea. Dacă* nu-l voi aduce înapoi la tine şi dacă nu-l voi pune înaintea ta, vinovat să fiu faţă de tine pentru totdeauna. *Cap. 44.32. Filp. 18.19.

10. Căci dacă n-am mai fi zăbovit, de două ori ne-am fi întors până acum.“

11. Israel, tatăl lor, le-a zis: „Fiindcă trebuie, faceţi aşa. Luaţi-vă în saci ceva din cele mai bune roade ale ţării, ca să duceţi* un dar omului aceluia, şi anume: puţin leac alinător** şi puţină miere, mirodenii, smirnă, fistic şi migdale. *Cap. 32.20. Prov. 18.16. **Cap. 37.25. Ier. 8.22.

12. Luaţi cu voi argint îndoit şi duceţi înapoi argintul pe* care vi-l puseseră la gura sacilor: poate că a fost o greşeală. *Cap. 42.25,35.

13. Luaţi şi pe fratele vostru, sculaţi-vă şi întoarceţi-vă la omul acela.

14. Dumnezeul cel Atotputernic să vă facă să căpătaţi trecere înaintea omului aceluia şi să lase să se întoarcă împreună cu voi pe celălalt frate al vostru şi pe Beniamin! Iar eu, dacă* trebuie să fiu lipsit de copiii mei, lipsit să fiu!“ *Est. 4.16.

Venirea fraţilor lui Iosif în Egipt

15. Au luat darul; au luat cu ei argint îndoit, precum şi pe Beniamin; s-au sculat, s-au coborât în Egipt şi s-au înfăţişat înaintea lui Iosif.

16. Cum a văzut Iosif pe Beniamin cu
ei, a zis economului* său: „Bagă pe
oamenii aceştia în casă, taie vite şi
găteşte; căci oamenii aceştia au să
mănânce cu mine la amiază.“
*Cap. 24.2; 39.4; 44.1.
17. Omul acela a făcut ce-i poruncise
Iosif şi a dus pe oamenii aceia în casa
lui Iosif.
18. Ei s-au temut când au văzut că-i
bagă în casa lui Iosif şi au zis: „Ne
bagă înăuntru din pricina argintului
pus în sacii noştri data trecută; vor să
se năpustească peste noi, ca să ne ia
robi şi să pună mâna pe măgarii
noştri.“
19. S-au apropiat de economul casei
lui Iosif şi au intrat în vorbă cu el la
uşa casei;
20. şi au zis: „Domnule*, noi ne-am
mai coborât o dată aici, ca să cum-
părăm merinde. *Cap. 42.3,10.
21. Apoi, când am ajuns* la locul
unde trebuia să rămânem peste noapte,
ne-am deschis sacii; şi iată că argintul
fiecăruia era la gura sacului său,
argintul nostru, după greutatea lui: şi
l-am adus înapoi cu noi. *Cap. 42.27,35.
22. Am adus şi alt argint, ca să
cumpărăm merinde. Nu ştim cine a
pus argintul în sacii noştri.“
23. Economul a răspuns: „Fiţi pe pace!
Nu vă temeţi de nimic. Dumnezeul
vostru, Dumnezeul tatălui vostru, v-a
pus pe ascuns o comoară în saci.
Argintul vostru a trecut prin mâinile
mele.“ Şi le-a adus şi pe Simeon.
24. Omul acesta i-a băgat în casa lui
Iosif; le-a dat apă* de şi-au spălat
picioarele; a dat şi nutreţ măgarilor
lor. *Cap. 18.4; 24.32.
25. Ei şi-au pregătit darul până la
venirea lui Iosif, la amiază; căci
aflaseră că au să mănânce la el.
26. Când a ajuns Iosif acasă, i-au dat
darul pe care i-l aduseseră şi s-au
aruncat cu faţa la pământ* înaintea
lui. *Cap. 37.7,10.
27. El i-a întrebat de sănătate; şi a
zis: „Bătrânul vostru tată, de care aţi
vorbit*, este sănătos? Mai trăieşte?“
*Cap. 42.11,13.
28. Ei au răspuns: „Robul tău, tatăl
nostru, este sănătos; trăieşte încă.“ Şi
s-au plecat* şi s-au aruncat cu faţa la
pământ. *Cap. 37.7,10.
29. Iosif a ridicat ochii; şi, aruncând
o privire spre fratele său Beniamin,
fiul mamei* sale, a zis: „Acesta este
fratele vostru cel tânăr despre care
mi-aţi vorbit**?“ Şi a adăugat: „Dum-
nezeu să aibă milă de tine, fiule!“
*Cap. 35.17,18. **Cap. 42.13.
30. Iosif a isprăvit repede, căci i se
rupea inima* pentru fratele său şi
simţea nevoia să plângă; a intrat de-
grabă într-o odaie şi a plâns** acolo.
*1 Împ. 3.26. **Cap. 42.24.
31. După ce s-a spălat pe faţă, a ieşit
din odaie; şi, silindu-se să se stăpâ-
nească, a zis: „Aduceţi* de mâncare!“
*Vers. 25.
32. Au adus de mâncare lui Iosif
deoparte, şi fraţilor lui deoparte; egip-
tenilor, care mâncau cu el, le-au adus,
de asemenea, mâncare deoparte; căci
egiptenii nu puteau să mănânce cu
evreii, fiindcă lucrul acesta pentru ei
este o urâciune*. *Cap. 46.34. Exod 8.26.
33. Fraţii lui Iosif s-au aşezat la masă
în faţa lui: de la întâiul născut, după
dreptul lui de întâi născut, şi până la
cel mai tânăr, aşezaţi după vârstă; şi se
uitau unii la alţii cu mirare.
34. Iosif a pus să le dea din bucatele
care erau înaintea lui; iar Beniamin a
căpătat de cinci ori* mai mult decât
ceilalţi. Şi au băut şi s-au veselit
împreună cu el. *Cap. 45.22.

Spaima fraţilor lui Iosif

44 1. Iosif a dat următoarea poruncă
economului casei lui: „Umple cu
merinde sacii oamenilor acestora, cât
vor putea să ducă, şi pune argintul
fiecăruia la gura sacului său.
2. Să pui şi paharul meu, paharul de
argint, la gura sacului celui mai tânăr,
împreună cu argintul cuvenit pentru
preţul grâului lui.“ Economul a făcut
cum îi poruncise Iosif.
3. Dimineaţa, cum s-a crăpat de ziuă,
au dat drumul oamenilor acestora
împreună cu măgarii lor.
4. Dar abia ieşiseră din cetate şi nu se
depărtaseră deloc de ea, când Iosif a
zis economului său: „Scoală-te, aleargă
după oamenii aceia; şi, când îi vei
ajunge, să le spui: „Pentru ce aţi
răsplătit binele cu rău?
5. De ce aţi furat paharul din care bea
domnul meu şi de care se slujeşte
pentru ghicit? Rău aţi făcut că v-aţi
purtat astfel.“
6. Economul i-a ajuns şi le-a spus
aceste cuvinte.

7. Ei i-au răspuns: „Domnule, pentru ce vorbeşti astfel? Să ferească Dumnezeu pe robii tăi să fi săvârşit o asemenea faptă!
8. Iată, noi ţi-am adus din ţara Canaanului argintul* pe care l-am găsit la gura sacilor noştri; cum am fi putut să furăm argint sau aur din casa domnului tău? *Cap. 43.21.
9. Să moară acela* dintre robii tăi la care se va găsi paharul, şi noi înşine să fim robi ai domnului nostru!“ *Cap. 31.32.
10. El a zis: „Fie după cuvintele voastre! Acela la care se va găsi paharul să fie robul meu; iar voi veţi fi nevinovaţi.“
11. Îndată şi-a coborât fiecare sacul la pământ. Fiecare şi-a deschis sacul.
12. Economul i-a scotocit, începând cu cel mai în vârstă şi sfârşind cu cel mai tânăr; şi paharul a fost găsit în sacul lui Beniamin.
13. Ei şi-au rupt* hainele, şi-a încărcat fiecare măgarul şi s-au întors în cetate. *Cap. 37.29,34. Num. 14.6. 2 Sam. 1.11.
14. Iuda şi fraţii lui au ajuns la casa lui Iosif, pe când era el încă acolo, şi s-au aruncat* cu faţa la pământ înaintea lui. *Cap. 37.7.
15. Iosif le-a zis: „Ce faptă aţi făcut? Nu ştiţi că un om ca mine are putere să ghicească?“
16. Iuda a răspuns: „Ce să mai spunem domnului nostru? Cum să mai vorbim? Cum să ne mai îndreptăţim? Dumnezeu a dat pe faţă nelegiuirea robilor tăi. Iată-ne robi* ai domnului nostru: noi şi acela la care s-a găsit paharul.“ *Vers. 9.
17. Dar Iosif a zis: „Să mă* ferească Dumnezeu să fac aşa ceva! Omul la care s-a găsit paharul va fi robul meu; dar voi suiţi-vă înapoi în pace la tatăl vostru.“ *Prov. 17.15.

Iuda mijloceşte pentru Beniamin

18. Atunci Iuda s-a apropiat de Iosif şi a zis: „Te rog, domnul meu, dă voie robului tău să spună o vorbă domnului meu şi să nu te mânii* pe robul tău! Căci tu eşti ca faraon.
*Cap. 18.30,32. Exod 32.22.
19. Domnul meu a întrebat pe robii săi, zicând: „Mai trăieşte tatăl vostru şi mai aveţi vreun frate?“
20. Noi am răspuns domnului meu: „Avem un tată bătrân şi un frate tânăr, copil* făcut la bătrâneţea lui; băiatul acesta avea un frate care a murit şi care era de la aceeaşi mamă; el a rămas singur, şi tatăl lui îl iubeşte.“
*Cap. 37.3.
21. Tu ai spus robilor tăi: „Aduceţi-l la mine* ca să-l văd cu ochii mei.“
*Cap. 42.15,20.
22. Noi am răspuns domnului meu: „Băiatul nu poate părăsi pe tatăl său; dacă-l va părăsi, tatăl său are să moară.“
23. Tu ai spus robilor tăi: „Dacă* nu se va coborî şi fratele vostru împreună cu voi, să nu-mi mai vedeţi faţa.“
*Cap. 43.3,5.
24. Când ne-am suit la tatăl meu, robul tău, i-am spus cuvintele domnului meu.
25. Tatăl nostru* a zis: „Duceţi-vă iarăşi să ne cumpăraţi ceva merinde.“
*Cap. 43.2.
26. Noi am răspuns: „Nu putem să ne ducem; dar dacă fratele nostru cel tânăr va fi cu noi, ne vom duce; căci nu putem vedea faţa omului aceluia decât dacă fratele nostru cel tânăr va fi cu noi.“
27. Robul tău, tatăl nostru, ne-a zis: „Voi ştiţi că nevasta mea* mi-a născut doi fii. *Cap. 46.19.
28. Unul a ieşit de la mine şi cred că a fost sfâşiat negreşit* de fiare, căci nu l-am mai văzut până astăzi.
*Cap. 37.33.
29. Dacă-mi mai luaţi şi pe acesta* şi i se va întâmpla vreo nenorocire, cu durere îmi veţi coborî bătrâneţele în Locuinţa morţilor.“ *Cap. 42.36,38.
30. Acum, dacă mă voi întoarce la robul tău, tatăl meu, fără să avem cu noi băiatul de sufletul căruia este nedezlipit* sufletul lui, *1 Sam. 18.1.
31. el are să moară când va vedea că băiatul nu este; şi robii tăi vor coborî cu durere în Locuinţa morţilor bătrâneţele robului tău, tatăl nostru.
32. Căci robul tău s-a pus chezaş pentru copil şi a zis tatălui meu: „Dacă* nu-l voi aduce înapoi la tine, vinovat să fiu pentru totdeauna faţă de tatăl meu.“ *Cap. 43.9.
33. Îngăduie*, dar, te rog, robului tău să rămână în locul băiatului, ca rob al domnului meu; iar băiatul să se suie înapoi cu fraţii săi. *Exod 32.32.
34. Cum mă voi putea sui eu la tatăl meu, dacă băiatul nu este cu mine? Ah! să nu văd mâhnirea tatălui meu!“

Iosif se face cunoscut fraţilor săi

45 1. Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce-l înconjurau. Şi a strigat: „Scoateţi afară pe toată lumea.“ Şi n-a mai rămas nimeni cu Iosif, când s-a făcut cunoscut fraţilor săi.
2. A izbucnit într-un plâns aşa de tare că l-au auzit egiptenii şi casa lui faraon.
3. Iosif a zis fraţilor săi: „Eu* sunt Iosif! Mai trăieşte tatăl meu?“ Dar fraţii lui nu i-au putut răspunde, aşa de încremeniţi rămăseseră înaintea lui.
*Fapt. 7.13.
4. Iosif a zis fraţilor săi: „Apropiaţi-vă de mine.“ Şi ei s-au apropiat. El a zis: „Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care* l-aţi vândut ca să fie dus în Egipt.
*Cap. 37.28.
5. Acum, nu vă întristaţi* şi nu fiţi mâhniţi că m-aţi vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viaţa m-a trimis Dumnezeu** înaintea voastră.
*Isa. 40.2. 2 Cor. 2.7. **Cap. 50.20. Ps. 105.16,17. 2 Sam. 16.10,11. Fapt. 4.27,28.
6. Iată sunt doi ani de când bântuie foametea în ţară; şi încă cinci ani nu va fi nici arătură, nici seceriş.
7. Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă rămână sământa vie în ţară şi ca să vă păstreze viaţa printr-o mare izbăvire.
8. Aşa că nu voi m-aţi trimis aici, ci Dumnezeu; El m-a făcut ca un tată* al lui faraon, stăpân peste toată casa lui şi cârmuitorul întregii ţări a Egiptului.
*Cap. 41.43. Judc. 17.10. Iov 29.16.
9. Grăbiţi-vă de vă suiţi la tatăl meu şi spuneţi-i: „Aşa a vorbit fiul tău Iosif: „Dumnezeu m-a pus domn peste tot Egiptul; coboară-te la mine şi nu zăbovi!
10. Vei locui* în ţinutul Gosen şi vei fi lângă mine tu, fiii tăi şi fiii fiilor tăi, oile tale şi boii tăi şi tot ce este al tău.
*Cap. 47.1.
11. Acolo te voi hrăni, căci vor mai fi încă cinci ani de foamete; şi astfel nu vei pieri tu, casa ta şi tot ce este al tău.
12. Voi vedeţi cu ochii voştri, şi fratele meu Beniamin vede cu ochii lui că eu însumi vă vorbesc*. *Cap. 42.23.
13. Istorisiţi tatălui meu toată slava pe care o am în Egipt şi tot ce aţi văzut; şi aduceţi* aici cât mai curând pe tatăl meu.“ *Fapt. 7.14.
14. El s-a aruncat pe gâtul fratelui său Beniamin şi a plâns; şi Beniamin a plâns şi el pe gâtul lui.
15. A îmbrăţişat, de asemenea, pe toţi fraţii lui, plângând. După aceea, fraţii lui au stat de vorbă cu el.

Întoarcerea fiilor lui Iacov la tatăl lor

16. S-a răspândit vestea în casa lui faraon că au venit fraţii lui Iosif; lucrul acesta a plăcut lui faraon şi slujitorilor lui.
17. Faraon a zis lui Iosif: „Spune fraţilor tăi: „Iată ce să faceţi: Încărcaţi-vă dobitoacele şi plecaţi în ţara Canaanului;
18. luaţi pe tatăl vostru şi familiile voastre şi veniţi la mine. Eu vă voi da ce este mai bun în ţara Egiptului şi veţi mânca grăsimea* ţării.
*Cap. 27.28. Num. 18.12,29.
19. Ai poruncă să le spui: „Aşa să faceţi! Luaţi-vă din ţara Egiptului care pentru pruncii voştri şi pentru nevestele voastre; aduceţi pe tatăl vostru şi veniţi.
20. Să nu vă pară rău de ceea ce veţi lăsa; căci tot ce este mai bun în ţara Egiptului va fi pentru voi.“
21. Fiii lui Israel au făcut aşa. Iosif le-a dat care, după porunca lui faraon; le-a dat şi merinde pentru drum.
22. Le-a dat la toţi haine de schimb, iar lui Beniamin i-a dat trei sute de sicli de argint şi cinci haine de schimb*. *Cap. 43.34.
23. Tatălui său i-a trimis zece măgari încărcaţi cu ce era mai bun în Egipt şi zece măgăriţe încărcate cu grâu, pâine şi merinde, pentru ca să aibă pe drum.
24. Apoi a dat drumul fraţilor săi, care au plecat; şi le-a zis: „Să nu vă certaţi pe drum.“
25. Ei au ieşit din Egipt şi au ajuns în ţara Canaanului, la tatăl lor, Iacov.
26. Şi i-au spus: „Iosif tot mai trăieşte şi chiar el cârmuieşte toată ţara Egiptului.“ Dar inima* lui Iacov a rămas rece, pentru că nu-i credea.
*Iov 29.24. Ps. 126.1. Luca 24.11,41.
27. Când i-au istorisit însă tot ce le spusese Iosif şi a văzut carele pe care le trimisese Iosif ca să-l ducă, duhul tatălui lor, Iacov, s-a înviorat.
28. Şi Israel a zis: „Destul! Fiul meu Iosif tot mai trăieşte! Vreau să mă duc să-l văd înainte de moarte.“

Sosirea şi aşezarea familiei lui Iacov în Egipt

46 1. Israel a plecat cu tot ce avea. A ajuns la Beer-Şeba* şi a adus jertfe Dumnezeului** tatălui său, Isaac.
*Cap. 21.31,33; 28.10. **Cap. 26.24,25; 28.13; 31.42.
2. Dumnezeu a vorbit lui Israel într-o vedenie*, noaptea, şi a zis: „Iacove! Iacove!“ Israel a răspuns: „Iată-mă!“
*Cap. 15.1. Iov 33.14,15.
3. Şi Dumnezeu a zis: „Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul* tatălui tău. Nu te teme să te cobori în Egipt, căci acolo te voi face** să ajungi un neam mare. *Cap. 28.13. **Cap. 12.2. Deut. 26.5.
4. Eu însumi* Mă voi coborî cu tine în Egipt şi Eu însumi te voi scoate** iarăşi de acolo; iar Iosif† îţi va închide ochii.“ *Cap. 28.15; 48.21.
**Cap. 15.16; 50.13,24,25. Exod 3.8. †Cap. 50.1.
5. Iacov* a părăsit Beer-Şeba; şi fiii lui Israel au pus pe tatăl lor, Iacov, cu copilaşii şi nevestele lor, în carele** pe care le trimisese faraon ca să-l ducă. *Fapt. 7.15. **Cap. 45.19,21.
6. Şi-au luat şi turmele şi averile pe care le agonisiseră în ţara Canaanului. Şi Iacov s-a dus în Egipt* cu toată familia lui.
*Deut. 26.5. Ios. 24.4. Ps. 105.23. Isa. 52.4.
7. A luat cu el în Egipt pe fiii lui şi pe fiii fiilor lui, pe fiicele lui şi pe fiicele fiilor lui şi pe toată familia lui.

Copiii lui Israel

8. Iată* numele fiilor lui Israel, care au venit în Egipt.
Iacov şi fiii lui.
Întâiul născut al lui Iacov: Ruben**.
*Exod 1.1; 6.14. **Num. 26.5. 1 Cron. 5.1.
9. Fiii lui Ruben: Enoh, Palu, Heţron şi Carmi.
10. Fiii* lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin şi Ţohar; şi Saul, fiu dintr-o femeie canaanită.
*Exod 6.15. 1 Cron. 4.24.
11. Fiii lui Levi*: Gherşon, Chehat şi Merari. *1 Cron. 6.1,16.
12. Fiii lui Iuda*: Er, Onan, Şela, Pereţ şi Zarah; dar Er** şi Onan au murit în ţara Canaanului. Fiii lui Pereţ† au fost: Heţron şi Hamul.
*1 Cron. 2.3; 4.21. **Cap. 38.3,7,10. †Cap. 38.29. 1 Cron. 2.5.
13. Fiii lui* Isahar: Tola, Puva, Iov şi Şimron. *1 Cron. 7.1.
14. Fiii lui Zabulon: Sered, Elon şi Iahleel.
15. Aceştia sunt fiii pe care i-a născut lui Iacov, Lea, în Padan-Aram, împreună cu fiica, sa Dina. Fiii şi fiicele lui alcătuiau în totul treizeci şi trei de inşi.
16. Fiii lui Gad: Ţifion*, Haggi, Şuni, Eţbon, Eri, Arodi şi Areeli.
*Num. 26.15, etc.
17. Fiii lui Aşer*: Imna, Işva, Işvi şi Beria; şi Serah, sora lor. Şi fiii lui Beria: Heber şi Malchiel. *1 Cron. 7.30.
18. Aceştia sunt fiii Zilpei*, pe care o dăduse** Laban fetei sale Lea; pe aceştia i-a născut ea lui Iacov. În totul şaisprezece inşi. *Cap. 30.10. **Cap. 29.24.
19. Fiii Rahelei, nevasta* lui Iacov: Iosif şi Beniamin. *Cap. 44.27.
20. Lui Iosif* i s-au născut, în ţara Egiptului: Manase şi Efraim, pe care i i-a născut Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. – *Cap. 41.50.
21. Fiii* lui Beniamin: Bela, Becher, Aşbel, Ghera, Naaman, Ehi**, Roş, Mupim†, Hupim şi Ard.
*1 Cron. 7.6; 8.1. **Num. 26.38. †Num. 26.39.
22. Aceştia sunt fiii Rahelei, pe care i-a născut lui Iacov. În totul paisprezece inşi.
23. Fiul* lui Dan: Huşim.
*1 Cron. 7.12.
24. Fiii* lui Neftali: Iahţeel, Guni, Ieţer şi Şilem. *1 Cron. 7.13.
25. Aceştia* sunt fiii Bilhei, pe care** o dăduse Laban fetei sale Rahela; şi pe aceştia i-a născut ea lui Iacov. În totul şapte inşi. *Cap. 30.5,7. **Cap. 29.29.
26. Sufletele* care au venit cu Iacov în Egipt şi care ieşiseră din el, erau în totul şaizeci şi şase, fără să numărăm nevestele fiilor lui Iacov. *Exod 1.5.
27. Şi Iosif avea doi fii, care i se născuseră în Egipt. – Toate sufletele* din familia lui Iacov, care au venit în Egipt, erau în număr de şaptezeci.
*Deut. 10.22. Fapt. 7.14.

Primirea lui Iacov de către Iosif

28. Iacov a trimis pe Iuda înainte la Iosif ca să-i dea de ştire să-i iasă înainte în Gosen*. *Cap. 31.21.
29. Şi au venit în ţinutul* Gosen. Iosif şi-a pregătit carul şi s-a suit ca să se ducă în Gosen, în întâmpinarea tatălui său, Israel. Cum l-a văzut, s-a aruncat** pe gâtul lui şi a plâns multă vreme pe gâtul lui. *Cap. 47.1. **Cap. 45.14.
30. Israel a zis lui Iosif: „Acum* pot să mor, fiindcă ţi-am văzut faţa, şi tu tot mai trăieşti.“ *Luca 2.29,30.

31. Iosif a zis fraţilor săi şi familiei tatălui său: „Mă duc* să înştiinţez pe faraon şi să-i spun: „Fraţii mei şi familia tatălui meu, care erau în ţara Canaan, au venit la mine. *Cap. 47.1.
32. Oamenii aceştia sunt păstori, căci cresc vite; ei şi-au adus oile şi boii şi tot ce este al lor.“
33. Şi, când vă va chema faraon şi vă va întreba: „Cu ce vă îndeletniciţi*?“, *Cap. 47.2,3.
34. voi să răspundeţi: „Robii* tăi au crescut vite, din tinereţea** noastră până acum, atât noi, cât şi părinţii noştri.“ În felul acesta veţi locui în ţinutul Gosen, căci toţi păstorii sunt o urâciune† pentru egipteni.“ *Vers. 32. **Cap. 30.35; 34.5; 37.12. †Cap. 43.32. Exod 8.26.

Gosen – Iacov înaintea lui faraon

47 1. Iosif s-a dus* să înştiinţeze pe faraon şi i-a spus: „Fraţii mei şi tatăl meu au sosit din ţara Canaan, cu oile şi boii şi cu tot avutul lor; şi sunt în ţinutul Gosen**.“ *Cap. 46.31. **Cap. 45.10; 46.28.
2. A luat pe cinci din fraţii lui şi i-a adus înaintea* lui faraon. *Fapt. 7.13.
3. Faraon a întrebat pe fraţii lui Iosif: „Cu ce* vă îndeletniciţi?“ Ei au răspuns lui faraon: „Robii** tăi sunt păstori, cum erau şi părinţii noştri.“ *Cap. 46.33. **Cap. 46.34.
4. Şi au mai zis lui faraon: „Noi am venit ca să locuim* o vreme aici în ţară, pentru că nu mai este păşune pentru oile robilor tăi şi este o mare foamete** în ţara Canaanului; îngăduie, dar, robilor tăi să locuiască în ţinutul† Gosen.“ *Cap. 15.13. Deut. 26.5. **Cap. 43.1. Fapt. 7.11. †Cap. 46.34.
5. Faraon a zis lui Iosif: „Tatăl tău şi fraţii tăi au venit la tine.
6. Ţara Egiptului* este deschisă înaintea ta; aşază pe tatăl tău şi pe fraţii tăi în cea mai bună parte a ţării. Să locuiască în ţinutul** Gosen; şi dacă găseşti printre ei oameni destoinici, pune-i în fruntea turmelor mele.“ *Cap. 20.15. **Vers. 4.
7. Iosif a adus pe tatăl său, Iacov, şi l-a înfăţişat înaintea lui faraon. Şi Iacov a binecuvântat pe faraon.
8. Faraon a întrebat pe Iacov: „Care este numărul zilelor anilor vieţii tale?“
9. Iacov a răspuns lui faraon: „Zilele* anilor călătoriei mele sunt o sută treizeci de ani. Zilele anilor vieţii mele au fost puţine** la număr şi rele şi n-au† atins zilele anilor vieţii părinţilor mei, în timpul călătoriei lor.“ *Ps. 39.12. Evr. 11.9,13. **Iov 14.1. †Cap. 25.7; 35.28.
10. Iacov a binecuvântat* iarăşi pe faraon şi a plecat dinaintea lui faraon. *Vers. 7.
11. Iosif a aşezat pe tatăl său şi pe fraţii săi şi le-a dat o moşie în ţara Egiptului, în cea mai bună parte a ţării, în ţinutul lui Ramses*, cum** poruncise faraon. *Exod 1.11; 12.37. **Vers. 6.
12. Iosif a hrănit cu pâine pe tatăl său, pe fraţii săi şi pe toată familia tatălui său, după numărul copiilor.

Scumpetea în Egipt

13. Nu mai era pâine în toată ţara, căci foametea era foarte mare; ţara Egiptului* şi ţara Canaanului tânjeau din pricina foametei. *Cap. 41.30. Fapt. 7.11.
14. Iosif* a strâns tot argintul care se găsea în ţara Egiptului şi în ţara Canaanului, în schimbul grâului pe care-l cumpărau oamenii, şi astfel a făcut ca tot argintul acesta să intre în casa lui faraon. *Cap. 41.56.
15. Când s-a sfârşit argintul din ţara Egiptului şi din ţara Canaanului, toţi egiptenii au venit la Iosif şi au zis: „Dă-ne pâine! Pentru ce* să murim în faţa ta? Căci argint nu mai avem.“ *Vers. 19.
16. Iosif a zis: „Daţi vitele voastre şi vă voi da pâine în schimbul vitelor voastre, dacă nu mai aveţi argint.“
17. Şi-au adus vitele la Iosif, şi Iosif le-a dat pâine în schimbul cailor, în schimbul turmelor de oi şi de boi şi în schimbul măgarilor. Le-a dat astfel pâine în anul acela în schimbul tuturor turmelor lor.
18. După ce a trecut anul acela, au venit la Iosif în anul următor şi i-au zis: „Nu putem să ascundem domnului nostru faptul că argintul s-a sfârşit, şi turmele de vite au trecut în stăpânirea domnului nostru; nu mai rămân înaintea domnului nostru decât trupurile şi pământurile noastre.
19. Pentru ce să murim sub ochii tăi, noi şi pământurile noastre? Cumpără-ne, împreună cu pământurile noastre, în schimbul pâinii şi vom fi ai domnului nostru, noi şi pământurile noastre. Dă-ne sământă să semănăm, ca să trăim şi să nu murim şi să nu ne rămână pământurile pustii.“

20. Iosif a cumpărat pentru faraon toate pământurile Egiptului; căci egiptenii şi-au vândut fiecare ogorul, pentru că îi silea foametea. Şi ţara a ajuns în stăpânirea lui faraon.

21. Cât despre popor, l-a mutat în cetăţi, de la o margine a hotarelor Egiptului până la cealaltă.

22. Numai* pământurile preoţilor nu le-a cumpărat, pentru că era o lege a lui faraon, dată în folosul preoţilor, care trăiau din venitul pe care li-l dădea faraon: de aceea ei nu şi-au vândut pământurile. *Ezra 7.24.

23. Iosif a zis poporului: „V-am cumpărat azi cu pământurile voastre, pentru faraon; iată, vă dau sămânţă ca să puteţi semăna pământul.

24. La vremea roadelor, veţi da a cincea parte lui faraon; iar celelalte patru părţi vă vor rămâne vouă, ca să semănaţi ogoarele şi să vă hrăniţi împreună cu copiii voştri şi cu cei ce sunt în casele voastre.“

25. Ei au zis: „Tu ne-ai scăpat viaţa! Să căpătăm* trecere înaintea domnului nostru şi vom fi robi ai lui faraon.“
*Cap. 33.15.

26. Iosif a făcut din aceasta o lege, care a rămas în picioare până în ziua de azi, şi după care, a cincea parte din venitul pământurilor Egiptului este a lui faraon; numai* pământurile preoţilor nu sunt ale lui faraon. *Vers. 22.

Sfârşitul lui Iacov se apropie

27. Israel a locuit* în ţara Egiptului, în ţinutul Gosen. Ei s-au înstărit, au crescut** şi s-au înmulţit foarte mult.
*Vers. 11. **Cap. 46.3.

28. Iacov a trăit şaptesprezece ani în ţara Egiptului; şi zilele anilor vieţii lui Iacov au fost de o sută patruzeci şi şapte de ani.

29. Când s-a apropiat* Israel de clipa morţii, a chemat pe fiul său Iosif şi i-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, pune**, rogu-te, mâna sub coapsa mea şi poartă-te† cu bunătate şi credincioşie faţă de mine: să nu mă îngropi†† în Egipt. *Deut. 31.14. 1 Împ. 2.1. **Cap. 24.2. †Cap. 24.49. ††Cap. 50.25.

30. Ci când mă voi* culca lângă părinţii mei, să mă scoţi afară din Egipt şi să mă îngropi** în mormântul lor.“ Iosif a răspuns: „Voi face după cuvântul tău.“ *2 Sam. 19.37. **Cap. 49.29; 50.5,13.

31. Iacov a zis: „Jură-mi.“ şi Iosif i-a jurat. Apoi Israel* s-a plecat cu faţa pe căpătâiul patului.
*Cap. 48.2. 1 Împ. 1.47. Evr. 11.21.

Iacov înfiază pe fiii lui Iosif

48 1. După aceea, au venit şi au spus lui Iosif: „Tatăl tău este bolnav.“ Şi Iosif a luat cu el pe cei doi fii ai săi, Manase şi Efraim.

2. Au dat de ştire lui Iacov şi i-au spus: „Iată că fiul tău Iosif vine la tine.“ Şi Israel şi-a adunat puterile şi s-a aşezat pe pat.

3. Iacov a zis lui Iosif: „Dumnezeul cel Atotputernic mi S-a arătat la Luz*, în ţara Canaan, şi m-a binecuvântat.
*Cap. 28.13,19; 35.6,9, etc.

4. El mi-a zis: „Te voi face să creşti, te voi înmulţi şi voi face din tine o ceată de popoare; voi da ţara aceasta seminţei tale după tine, ca s-o stăpânească pentru totdeauna*.“ *Cap. 17.8.

5. Acum, cei doi fii, care ţi s-au născut în ţara Egiptului, înainte de venirea mea la tine în Egipt, vor fi ai mei*; Efraim şi Manase vor fi ai mei, ca şi Ruben şi Simeon.
*Cap. 41.50; 46.20. Ios. 13.7; 14.4.

6. Dar copiii pe care i-ai născut după ei vor fi ai tăi; ei vor purta numele fraţilor lor în partea lor de moştenire.

7. La întoarcerea mea din Padan, Rahela* a murit pe drum lângă mine, în ţara Canaan, la o depărtare bunicică de Efrata; şi am îngropat-o acolo, pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem.“ *Cap. 35.9,16,19.

Binecuvântarea
celor doi fii ai lui Iosif

8. Israel s-a uitat la fiii lui Iosif şi a zis: „Cine sunt aceştia?“

9. Iosif a răspuns tatălui său: „Sunt* fiii mei, pe care mi i-a dat Dumnezeu aici.“ Israel a zis: „Apropie-i, te rog, de mine ca să-i binecuvântez**.“
*Cap. 33.5. **Cap. 27.4.

10. Ochii* lui Israel erau îngreuiaţi de bătrâneţe, aşa că nu mai putea să vadă. Iosif i-a apropiat de el; şi Israel i-a sărutat** şi i-a îmbrăţişat.
*Cap. 27.1. **Cap. 27.27.

11. Israel a zis lui Iosif: „Nu credeam* că am să-ţi mai văd faţa, şi iată că Dumnezeu m-a făcut să-ţi văd şi sămânţa.“ *Cap. 45.26.

12. Iosif i-a dat la o parte de lângă

genunchii tatălui său şi s-a aruncat cu faţa la pământ înaintea lui.
13. Apoi Iosif i-a luat pe amândoi, pe Efraim cu mâna dreaptă, la stânga lui Israel, şi pe Manase cu mâna stângă, la dreapta lui Israel, şi i-a adus aproape de el.
14. Israel şi-a întins mâna dreaptă şi a pus-o pe capul lui Efraim, care era cel mai tânăr, iar mâna stângă a pus-o pe capul lui Manase; înadins şi-a încrucişat* mâinile astfel, căci Manase era cel dintâi născut. *Vers. 19.
15. A binecuvântat* pe Iosif şi a zis: „Dumnezeul înaintea** căruia au umblat părinţii mei, Avraam şi Isaac, Dumnezeul care m-a călăuzit de când m-am născut până în ziua aceasta,
*Evr. 11.21. **Cap. 17.1; 24.40.
16. Îngerul* care m-a izbăvit de orice rău, să binecuvânteze pe copiii aceştia! Ei să poarte numele** meu şi numele părinţilor mei, Avraam şi Isaac, şi să se înmulţească foarte mult în mijlocul ţării!“ *Cap. 28.15; 31.11,13,24. Ps. 34.22; 121.7. **Amos 9.12. Fapt. 15.17.
17. Lui Iosif nu i-a venit bine când a văzut că tatăl său îşi pune* mâna dreaptă pe capul lui Efraim; de aceea a apucat mâna tatălui său, ca s-o ia de pe capul lui Efraim şi s-o îndrepte pe al lui Manase. *Vers. 14.
18. Şi Iosif a zis tatălui său: „Nu aşa, tată, căci acela este cel întâi născut; pune-ţi mâna dreaptă pe capul lui.“
19. Tatăl său n-a vrut, ci a zis: „Ştiu*, fiule, ştiu; şi el va ajunge un popor, şi el va fi mare; dar fratele lui cel mai mic** va fi mai mare decât el; şi sămânţa lui va ajunge o ceată de neamuri.“ *Vers. 14.
**Num. 1.33,35; 2.19,21. Deut. 33.17. Apoc. 7.6,8.
20. El i-a binecuvântat în ziua aceea şi a zis: „Numele tău îl vor întrebuinţa israeliţii când vor binecuvânta*, zicând: „Dumnezeu să Se poarte cu tine cum S-a purtat cu Efraim şi cu Manase!“ Şi a pus astfel pe Efraim înaintea lui Manase. *Rut 4.11,12.
21. Israel a zis lui Iosif: „Iată că în curând am să mor! Dar Dumnezeu* va fi cu voi şi vă va aduce înapoi în ţara părinţilor voştri. *Cap. 46.4; 50.24.
22. Îţi* dau mai mult decât fraţilor tăi, o parte pe care am luat-o din mâna amoriţilor** cu sabia mea şi cu arcul meu.“ *Ios. 24.32.
1 Cron. 5.2. Ioan 4.5. **Cap. 15.16; 34.28. Ios. 17.14, etc.

Binecuvântarea dată de Iacov fiilor săi

49 1. Iacov a chemat pe fiii săi şi a zis: „Strângeţi-vă şi vă voi vesti* ce vi se va întâmpla în vremurile** care vor veni.
*Deut. 33.1. Amos 3.7. **Deut. 4.30. Num. 24.14. Isa. 2.2; 39.6. Ier. 23.20. Dan. 2.28,29. Fapt. 2.17. Evr. 1.2.
2. Strângeţi-vă şi ascultaţi, fii ai lui Iacov!
Ascultaţi* pe tatăl vostru, Israel!
*Ps. 34.11.
3. Ruben, tu, întâiul* meu născut,
Puterea mea şi pârga** tăriei mele,
Întâiul în vrednicie şi întâiul în putere, *Cap. 29.32. **Deut. 21.17. Ps. 78.51.
4. Năvalnic ca apele – tu nu vei mai avea întâietatea*!
Căci te-ai suit** în patul tatălui tău,
Mi-ai spurcat patul, suindu-te în el.
*1 Cron. 5.1. **Cap. 35.22. Deut. 27.20. 1 Cron. 5.1.
5. Simeon* şi Levi sunt fraţi**;
Săbiile lor sunt nişte unelte† de silnicie. *Cap. 29.33,34. **Prov. 18.9. †Cap. 34.25.
6. Nu vreau* să intre sufletul meu la sfaturile lor,
Nu vreau să se unească duhul** meu cu adunarea† lor!
Căci, în mânia†† lor, au ucis oameni,
Şi, în răutatea lor, au tăiat vinele taurilor. *Prov. 1.15,16.
**Ps. 26.9. Efes. 5.11. †Ps. 16.9; 30.12; 57.8. ††Cap. 34.26.
7. Blestemată să fie mânia lor, pentru că a fost prea turbată,
Şi furia lor, căci a fost prea sălbatică!
Îi voi împărţi* în Iacov şi-i voi risipi în Israel. *Ios. 19.1; 21.5-7. 1 Cron. 4.24,39.
8. Iudo*, tu vei primi laudele fraţilor tăi;
Mâna** ta va apuca de ceafă pe vrăjmaşii tăi.
Fiii tatălui tău se vor închina† până la pământ înaintea ta. *Cap. 29.35.
Deut. 33.7. **Ps. 18.40. †Cap. 27.29. 1 Cron. 5.2.
9. Iuda este un pui* de leu.
Tu te-ai întors de la măcel, fiule!
Iuda îşi pleacă** genunchii, se culcă întocmai ca un leu,
Ca o leoaică: cine-l va scula?
*Osea 5.14. Apoc. 5.5. **Num. 23.24; 24.9.
10. Toiagul* de domnie nu se va depărta din Iuda,
Nici toiagul** de cârmuire dintre† picioarele lui,
Până†† va veni Şilo[1],

1. Adică: Mesia

Şi de El*† vor asculta popoarele.
*Num. 24.17. Ier. 30.21. Zah. 10.11. **Num. 21.18. Ps. 60.7; 108.8. †Deut. 28.57. ††Isa. 11.1; 62.11. Ezec. 21.27. Dan. 9.25. Mat. 21.9. Luca 1.32,33. *†Isa. 2.2; 11.10; 42.1,4; 49.6,7, 22,23; 55.4,5; 60.1,3-5. Hag. 2.7. Luca 2.30-32.
11. El* îşi leagă măgarul de viţă
Şi, de cel mai bun butuc de viţă, mânzul măgăriţei lui;
Îşi spală haina în vin, şi mantaua în sângele strugurilor. *2 Împ. 18.32.
12. Are ochii* roşii de vin şi dinţii albi de lapte. *Prov. 23.29.
13. Zabulon* va locui pe ţărmul mărilor,
Lângă limanul corăbiilor,
Şi hotarul lui se va întinde înspre Sidon. *Deut. 33.18,19. Ios. 19.10,11.
14. Isahar este un măgar osos
Care se culcă în grajduri.
15. Vede că locul unde se odihneşte este plăcut
Şi că ţinutul lui este măreţ;
Îşi pleacă umărul* sub povară
Şi se supune birului. *1 Sam. 10.9.
16. Dan* va judeca pe poporul său,
Ca una din seminţiile lui Israel.
*Deut. 33.22. Judc. 18.1,2.
17. Dan va fi* un şarpe pe drum,
O năpârcă pe cărare,
Muşcând călcâiele calului,
Făcând să cadă călăreţul pe spate.
*Judc. 18.27.
18. În ajutorul* Tău nădăjduiesc, Doamne! *Ps. 25.5; 119.166,174. Isa. 25.9.
19. Peste Gad* vor da iureş cete înarmate,
Dar şi el va da iureş peste ele şi le va urmări. *Deut. 33.20. 1 Cron. 5.18.
20. Aşer* dă o hrană minunată;
El va da bucate alese împăraţilor.
*Deut. 33.24. Ios. 19.24.
21. Neftali* este o cerboaică slobodă:
Rosteşte cuvinte frumoase.
*Deut. 33.23.
22. Iosif este vlăstarul unui pom roditor,
Vlăstarul unui pom roditor sădit lângă un izvor;
Ramurile lui se înalţă deasupra zidului.
23. Arcaşii l-au aţâţat*, au aruncat săgeţi
Şi l-au urmărit cu ura lor.
*Cap. 37.4,24,28; 39.20; 42.21. Ps. 118.13.
24. Dar arcul* lui a rămas tare,
Şi mâinile lui au fost întărite
De mâinile Puternicului** lui Iacov:
Şi a ajuns astfel† păstorul††, stânca*† lui Israel. *Iov 29.20. Ps. 37.15. **Ps. 132.2,5. †Cap. 45.11; 47.12; 50.21. ††Ps. 80.1. *†Isa. 28.16.
25. Aceasta este lucrarea* Dumnezeului tatălui tău, care te va ajuta;
Aceasta este lucrarea** Celui Atotputernic, care† te va binecuvânta
Cu binecuvântările cerurilor de sus,
Cu binecuvântările apelor de jos,
Cu binecuvântările ţâţelor şi ale pântecelui mamei.
*Cap. 28.13,21; 35.3; 43.23. **Cap. 17.1; 35.11. †Deut. 33.13.
26. Binecuvântările tatălui tău
Întrec binecuvântările părinţilor mei şi se înalţă
Până în creştetul dealurilor veşnice*:
Ele** să vină peste capul lui Iosif,
Peste creştetul capului domnului fraţilor săi! *Deut. 33.15. Hab. 3.6. **Deut. 33.16.
27. Beniamin* este un lup care sfâşie;
Dimineaţa mănâncă prada,
Iar seara** împarte prada răpită."
*Judc. 20.21,25. Ezec. 22.25,27. **Num. 23.24. Est. 8.11. Ezec. 39.10. Zah. 14.1,7.
28. Aceştia sunt toţi cei ce alcătuiesc cele douăsprezece seminţii ale lui Israel. Şi acestea sunt lucrurile pe care li le-a spus tatăl lor când i-a binecuvântat. I-a binecuvântat pe fiecare cu o binecuvântare deosebită.

Moartea lui Iacov

29. Apoi le-a dat porunca următoare: „Eu am să fiu adăugat* la poporul meu; deci să mă îngropaţi** împreună cu părinţii mei, în peştera† care este în ogorul hetitului Efron,
*Cap. 15.15; 25.8. **Cap. 47.30. 2 Sam. 19.37. †Cap. 50.13.
30. în peştera din ogorul Macpela, care este faţă în faţă cu Mamre, în ţara Canaan. Acesta este ogorul pe care* l-a cumpărat Avraam de la hetitul Efron, ca moşie de înmormântare.
*Cap. 23.16.
31. Acolo* au îngropat pe Avraam şi pe Sara, nevasta lui; acolo au îngropat** pe Isaac şi pe Rebeca, nevasta lui; şi acolo am îngropat eu pe Lea.
*Cap. 23.19; 25.9. **Cap. 35.29.
32. Ogorul şi peştera care se află acolo au fost cumpărate de la fiii lui Het."
33. Când a însprăvit Iacov de dat porunci fiilor săi, şi-a tras picioarele în pat, şi-a dat duhul şi a fost adăugat* la poporul său. *Vers. 29.

Îngroparea lui Iacov

50 1. Iosif s-a aruncat* pe faţa tatălui său, l-a plâns** şi l-a sărutat. *Cap. 46.4. **2 Împ. 13.14.
2. A poruncit doctorilor, care erau în slujba lui, să îmbălsămeze* pe tatăl său; şi doctorii au îmbălsămat pe Israel.
*Vers. 26. 2 Cron. 16.14. Mat. 26.12. Marc. 14.8; 16.1. Luca 24.1. Ioan 12.7; 19.39,40.
3. Patruzeci de zile au trecut astfel şi au fost întrebuinţate cu îmbălsămarea lui. Şi egiptenii l-au plâns* şaptezeci de zile. *Num. 20.29. Deut. 34.8.
4. După ce au trecut zilele de jale, Iosif a vorbit oamenilor din casa* lui faraon şi le-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea voastră, spuneţi, vă rog, lui faraon ce vă spun eu. *Est. 4.2.
5. Tatăl meu* m-a pus să jur, zicând: „Iată, în curând eu am să mor! Să mă îngropi în mormântul pe care** mi l-am săpat în ţara Canaan.“ Aş vrea, dar, să mă sui acolo ca să îngrop pe tatăl meu; şi după aceea mă voi întoarce.“
*Cap. 47.29. **2 Cron. 11.14. Isa. 22.16. Mat. 27.60.
6. Faraon a răspuns: „Suie-te şi îngroapă pe tatăl tău, după jurământul pe care te-a pus să-l faci.“
7. Iosif s-a suit ca să îngroape pe tatăl său. Împreună cu el s-au suit toţi slujitorii lui faraon, bătrânii casei lui, toţi bătrânii ţării Egiptului,
8. toată casa lui Iosif, fraţii săi şi casa tatălui său; n-au lăsat în ţinutul Gosen decât pruncii, oile şi boii.
9. Împreună cu Iosif mai erau care şi călăreţi, aşa că alaiul era foarte mare.
10. Când au ajuns la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan, au făcut plângere* mare şi jalnică; şi Iosif a ţinut în cinstea tatălui său un bocet** de şapte zile.
*2 Sam. 1.17. Fapt. 8.2. **1 Sam. 31.13. Iov 2.13.
11. Locuitorii ţării, canaaniţii, au fost martori la bocetul acesta din aria lui Atad şi au zis: „Iată un mare bocet printre egipteni!“ De aceea s-a dat acestei arii numele Abel-Miţraim *(Jalea egiptenilor)*; ea este dincolo de Iordan.
12. Astfel au împlinit fiii* lui Iacov poruncile tatălui lor. *Cap. 49.29,30. Fapt. 7.16.
13. L-au dus în ţara Canaan şi l-au îngropat în peştera din ogorul Macpela, pe care-l* cumpărase Avraam de la hetitul Efron ca moşie de înmormântare şi care este faţă în faţă cu Mamre. *Cap. 23.16.
14. Iosif, după ce a îngropat pe tatăl său, s-a întors în Egipt, împreună cu fraţii săi şi cu toţi cei ce se suiseră cu el, ca să îngroape pe tatăl său.

Bunătatea lui Iosif

15. Când au văzut fraţii lui Iosif că tatăl lor a murit, au* zis: „Dacă va prinde Iosif ură pe noi şi ne va întoarce tot răul pe care i l-am făcut?“ *Iov 15.21,22.
16. Şi au trimis să spună lui Iosif: „Tatăl tău a dat porunca aceasta înainte de moarte:
17. „Aşa să vorbiţi lui Iosif: „Oh! iartă nelegiuirea fraţilor tăi şi păcatul lor, căci ţi-au făcut* rău!“ Iartă acum păcatul robilor Dumnezeului** tatălui tău!“ Iosif a plâns când a auzit cuvintele acestea. *Prov. 28.13. **Cap. 49.25.
18. Fraţii lui au venit şi s-au aruncat* ei înşişi cu faţa la pământ înaintea lui şi i-au zis: „Suntem robii tăi.“
*Cap. 37.7,10.
19. Iosif le-a zis: „Fiţi fără* teamă; căci sunt** eu oare în locul lui Dumnezeu? *Cap. 45.5.
**Deut. 32.35. 2 Împ. 5.7. Iov 34.29. Rom. 12.19. Evr. 10.30.
20. Voi*, negreşit, v-aţi gândit să-mi faceţi rău: dar Dumnezeu** a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, şi anume, să scape viaţa unui popor în mare număr.
*Ps. 56.5. Isa. 10.7. **Cap. 45.5,7. Fapt. 3.13-15.
21. Fiţi, dar, fără teamă, căci eu vă voi hrăni*, pe voi şi pe copiii voştri.“ Şi i-a mângâiat şi le-a îmbărbătat inimile.
*Cap. 47.12. Mat. 5.44.

Moartea lui Iosif

22. Iosif a locuit în Egipt, el şi casa tatălui său; şi a trăit o sută zece ani.
23. Iosif a văzut pe fiii lui Efraim până la al treilea* neam; şi fiii** lui Machir, fiul lui Manase, s-au născut† pe genunchii lui.
*Iov 42.16. **Num. 32.39. †Cap. 30.3.
24. Iosif a zis fraţilor săi: „Eu am să mor! Dar Dumnezeu* vă va cerceta şi vă va face să vă suiţi din ţara aceasta în ţara pe care a jurat** că o va da lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov.“
*Cap. 15.14; 46.4; 48.21. Exod 3.16,17. Evr. 11.22. **Cap. 15.18; 26.3; 35.12; 46.4.
25. Iosif* a pus pe fiii lui Israel să jure, zicând: „Când vă va cerceta Dumnezeu, să luaţi şi oasele mele de aici.“ *Exod 13.19. Ios. 24.32. Fapt. 7.16.
26. Iosif a murit în vârstă de o sută zece ani. L-au îmbălsămat* şi l-au pus într-un sicriu în Egipt. *Vers. 2.

EXODUL (IEŞIREA)

SAU A DOUA CARTE A LUI MOISE

(Psalmul 103.7. Neemia 9.9-20.)

POPORUL LUI ISRAEL ÎN EGIPT

(Geneza 15.13,14. Capitolele 1-15,21. Psalmul 105. 23-39; 106.7-12. Fapte 7.7-36.)

Înmulţirea israeliţilor în Egipt

1 1. Iată* numele fiilor lui Israel, intraţi în Egipt; au intrat cu Iacov fiecare cu familia lui: *Gen. 46.2. Cap. 6.14.

2. Ruben, Simeon, Levi, Iuda,

3. Isahar, Zabulon, Beniamin,

4. Dan, Neftali, Gad şi Aşer.

5. Sufletele ieşite din coapsele lui Iacov erau şaptezeci* de toate. Iosif era atunci în Egipt.
*Gen. 46.26,27. Vers. 20. Deut. 10.22.

6. Iosif* a murit, şi toţi fraţii lui, şi toată vârsta aceea de oameni.
*Gen. 50.26. Fapt. 7.15.

7. Fiii* lui Israel s-au înmulţit, s-au mărit, au crescut şi au ajuns foarte puternici. Şi s-a umplut ţara de ei.
*Gen. 46.3. Deut. 26.5. Ps. 105.24. Fapt. 7.17.

Suferinţele israeliţilor

8. Peste Egipt s-a ridicat* un nou împărat care nu cunoscuse pe Iosif.
*Fapt. 7.18.

9. El a zis poporului său: „Iată* că poporul copiilor lui Israel este mai mare şi mai puternic decât noi.
*Ps. 105.24.

10. Veniţi să ne arătăm dibaci faţă de el, ca să nu crească, pentru ca nu cumva, dacă se va întâmpla un război, să se unească şi el cu vrăjmaşii noştri, să ne bată şi să iasă apoi din ţară.“
*Ps. 10.2; 83.3,4. **Iov 5.13. Ps. 105.25. Prov. 16.25; 21.30. Fapt. 7.19.

11. Şi au pus peste ei isprăvnicei, ca* să-i asuprească prin** munci grele. Astfel a zidit el cetăţile Pitom şi Ramses†, ca să slujească de hambare lui faraon. *Gen. 15.13. Cap. 3.7. Deut. 26.6. **Cap. 2.11; 5.4,5. Ps. 81.6. †Gen. 47.11.

12. Dar cu cât îl asupreau mai mult, cu atât se înmulţea şi creştea; şi s-au scârbit de copiii lui Israel.

13. Atunci egiptenii au adus pe copiii lui Israel la o aspră robie.

14. Le-au făcut viaţa amară* prin lucrări grele de lut** şi cărămizi şi prin tot felul de lucrări de pe câmp, şi în toate muncile acestea, pe care-i sileau să le facă, erau fără nici un pic de milă.
*Cap. 2.23; 6.9. Num. 20.15. Fapt. 7.19,34. **Ps. 81.6.

15. Împăratul Egiptului a poruncit moaşelor evreilor, numite una Şifra, şi cealaltă Pua,

16. şi le-a zis: „Când veţi împlini slujba de moaşe pe lângă femeile evreilor şi le veţi vedea pe scaunul de naştere, dacă este băiat, să-l omorâţi; iar dacă este fată, s-o lăsaţi să trăiască.“

17. Dar moaşele s-au temut* de Dumnezeu şi n-au făcut** ce le poruncise împăratul Egiptului: ci au lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască.
*Prov. 16.6. **Dan. 3.16,18; 6.13. Fapt. 5.29.

18. Împăratul Egiptului a chemat pe moaşe şi le-a zis: „Pentru ce aţi făcut lucrul acesta şi aţi lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască?“

19. Moaşele* au răspuns lui faraon: „Pentru că femeile evreilor nu sunt ca egiptencele; ele sunt vânjoase şi nasc înainte de venirea moaşei.“
*Ios. 2.4, etc. 2 Sam. 17.19,20.

20. Dumnezeu* a făcut bine moaşelor; şi poporul s-a înmulţit şi a ajuns foarte mare la număr.
*Prov. 11.18. Ecl. 8.12. Isa. 3.10. Evr. 6.10.

21. Pentru că moaşele se temuseră de Dumnezeu, Dumnezeu le-a făcut case*.
*1 Sam. 2.35. 2 Sam. 7.11,13,27,29. 1 Împ. 2.24; 11.38. Ps. 127.1.

22. Atunci faraon a dat următoarea poruncă la tot poporul lui: „Să aruncaţi în râu pe orice băiat* care se va naşte şi să lăsaţi pe toate fetele să trăiască.“
*Fapt. 7.19.

Naşterea lui Moise

2 1. Un om* din casa lui Levi luase de nevastă pe o fată a lui Levi.
*Cap. 6.20. Num. 26.59. 1 Cron. 23.14.

2. Femeia aceasta a rămas însărcinată şi a născut un fiu. A văzut* că este frumos şi l-a ascuns trei luni.
*Fapt. 7.20. Evr. 11.23.

3. Nemaiputând să-l ascundă, a luat un sicriaş de papură, pe care l-a uns

cu lut şi cu smoală; a pus copilul în el şi l-a aşezat între trestii, pe malul râului.
4. Sora* copilului pândea la o depărtare oarecare, ca să vadă ce are să i se întâmple. *Cap. 15.20. Num. 26.59.
5. Fata* lui faraon s-a coborât la râu să se scalde; şi fetele care o însoţeau se plimbau pe marginea râului. Ea a zărit sicriaşul în mijlocul trestiilor şi a trimis pe roaba ei să-l ia. *Fapt. 7.21.
6. L-a deschis şi a văzut copilul: era un băieţaş care plângea. I-a fost milă de el şi a zis: „Este un copil de al evreilor!“
7. Atunci sora copilului a zis fetei lui faraon: „Să mă duc să-ţi chem o doică dintre femeile evreilor, ca să-ţi alăpteze copilul?“
8. „Du-te“, i-a răspuns fata lui faraon. Şi fata s-a dus şi a chemat pe mama copilului.
9. Fata lui faraon i-a zis: „Ia copilul acesta, alăptează-mi-l, şi îţi voi plăti.“ Femeia a luat copilul şi l-a alăptat.
10. Copilul a crescut, şi ea l-a adus fetei lui faraon; şi el i-a fost fiu*. I-a pus numele Moise *(Scos)*; „căci“, a zis ea, „l-am scos din ape.“ *Fapt. 7.21.

Fuga lui Moise în Madian

11. În vremea aceea, Moise, crescând mare*, a ieşit pe la fraţii săi şi a fost martor la muncile** lor grele. A văzut pe un egiptean care bătea pe un evreu, unul dintre fraţii lui.
*Fapt. 7.23,24. Evr. 11.24-26. **Cap. 1.11.
12. S-a uitat în toate părţile şi, văzând că nu este nimeni, a omorât* pe egiptean şi l-a ascuns în nisip.
*Fapt. 7.24.
13. A ieşit* şi în ziua următoare; şi iată că doi evrei se certau. A zis celui ce n-avea dreptate: „Pentru ce loveşti pe semenul tău?“ *Fapt. 7.26.
14. Şi omul acela a răspuns: „Cine* te-a pus pe tine mai mare şi judecător peste noi? Nu cumva ai de gând să mă omori şi pe mine, cum ai omorât pe egipteanul acela?“ Moise s-a temut şi a zis: „Nu mai încape îndoială că faptul este cunoscut.“ *Fapt. 7.27,28.
15. Faraon a aflat ce se petrecuse şi căuta să omoare pe Moise. Dar Moise* a fugit dinaintea lui faraon şi a locuit în ţara Madian. A şezut lângă o fântână**. *Fapt. 7.29. Evr. 11.27. **Gen. 24.11; 29.2.
16. Preotul* din Madian avea şapte fete**. Ele au venit să scoată apă şi au umplut jgheaburile ca să adape turma tatălui lor. *Cap. 3.1. **Gen. 24.11; 29.10.
17. Dar au venit păstorii şi le-au luat la goană. Atunci Moise s-a sculat, le-a ajutat şi le-a* adăpat turma. *Gen. 29.10.
18. Când s-au întors ele la tatăl lor Reuel*, el a zis: „Pentru ce vă întoarceţi aşa de curând azi?“ *Num. 10.29.
19. Ele au răspuns: „Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor şi chiar ne-a scos apă şi a adăpat turma.“
20. Şi el a zis fetelor: „Unde este? Pentru ce aţi lăsat acolo pe omul acela! Chemaţi-l* să mănânce pâine!“
*Gen. 31.54; 43.25.
21. Moise s-a hotărât să locuiască la omul acela, care i-a dat de nevastă pe fiica sa* Sefora. *Cap. 4.25; 18.2.
22. Ea a născut un fiu, căruia el i-a pus numele* Gherşom *(Sunt străin aici);* „căci“, a zis el, „locuiesc ca** străin într-o ţară străină.“
*Cap. 18.3. **Fapt. 7.29. Evr. 11.13,14.

Dumnezeu aude strigătul israeliţilor

23. După* multă vreme, împăratul Egiptului a murit; şi copiii lui Israel** gemeau încă din pricina robiei şi scoteau† strigăte deznădăjduite. Strigătele acestea, pe care li le smulgea robia, s-au suit până la Dumnezeu.
*Cap. 7.7. Fapt. 7.30. **Num. 20.16. Deut. 26.7. Ps. 12.5. †Gen. 18.20. Cap. 3.9; 22.23,27. Deut. 24.15. Iac. 5.4.
24. Dumnezeu a* auzit gemetele lor şi Şi-a adus** aminte de† legământul Său făcut cu Avraam, Isaac şi Iacov.
*Cap. 6.5. **Cap. 6.5. Ps. 105.8,42; 106.45. †Gen. 15.14; 46.4.
25. Dumnezeu a privit* spre copiii lui Israel şi a luat cunoştinţă de ei.
*Cap. 4.31. 1 Sam. 1.11. 2 Sam. 16.12. Luca 1.25. **Cap. 3.7.

Rugul aprins

3 1. Moise păştea turma socrului său, Ietro, preotul* Madianului. Odată a mânat turma până dincolo de pustiu şi a ajuns la muntele** lui Dumnezeu, la Horeb. *Cap. 2.16. **Cap. 18.5. 1 Împ. 19.8.
2. Îngerul* Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieşea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; şi iată că rugul era tot un foc, şi rugul nu se mistuia deloc.
*Deut. 33.16. Isa. 63.9. Fapt. 7.30.

3. Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie* minunată şi pentru ce nu se mistuie rugul.“
*Ps. 111.2. Fapt. 7.31.

4. Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; şi Dumnezeu l-a chemat* din mijlocul rugului şi a zis: „Moise! Moise!“ El a răspuns: „Iată-mă!“
*Deut. 33.16.

5. Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ţi* încălţămintea din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.“
*Cap. 19.12. Ios. 5.15. Fapt. 7.33.

6. Şi a adăugat: „Eu sunt* Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov.“ Moise şi-a ascuns faţa, căci se temea** să privească pe Dumnezeu.
*Gen. 28.13. Vers. 15. Cap. 4.5. Mat. 22.32. Marc. 12.26. Luca 20.37. Fapt. 7.32. **1 Împ. 19.13. Isa. 6.1,5.

7. Domnul a zis: „Am* văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, şi am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor* lui; căci îi** cunosc durerile.
*Cap. 2.23-25. Neem. 9.9. Ps. 106.44. Fapt. 7.34. **Gen. 18.21. Cap. 1.11; 2.25.

8. M-am coborât* ca să-l izbăvesc** din mâna egiptenilor şi să-l scot din ţara aceasta şi să-l duc într-o ţară† bună şi întinsă, într-o ţară unde curge†† lapte şi miere, şi anume, în locurile pe care le locuiesc canaaniţii*†, hetiţii, amoriţii, fereziţii, heviţii şi iebusiţii.
*Gen. 11.5,7; 18.21; 50.24. **Cap. 6.6,8; 12.51. †Deut. 1.25; 8.7,8,9. ††Vers. 17. Cap. 13.5; 33.3. Num. 13.27. Deut. 26.9,15. Ier. 11.5; 32.22. Ezec. 20.6. *†Gen. 15.18.

9. Iată* că strigătele israeliţilor au ajuns până la Mine şi am văzut chinul cu care îi chinuiesc** Egiptenii.
*Cap. 2.23. **Cap. 1.11,13,14,22.

10. Acum*, vino, Eu te voi trimite la faraon, şi vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.“
*Ps. 105.26. Mica 6.4.

Trimiterea lui Moise

11. Moise a zis lui Dumnezeu: „Cine* sunt eu, ca să mă duc la faraon şi să scot din Egipt pe copiii lui Israel?“
*Cap. 6.12. 1 Sam. 18.18. Isa. 6.5,8. Ier. 1.6.

12. Dumnezeu a zis: „Eu voi* fi negreşit cu tine; şi iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veţi sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.“
*Gen. 31.3. Deut. 31.23. Ios. 1.5. Rom. 8.31.

13. Moise a zis lui Dumnezeu: „Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel şi le voi spune: „Dumnezeul părinţilor voştri m-a trimis la voi“; şi mă vor întreba: „Care este Numele Lui?“ Ce le voi răspunde?“

14. Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sunt Cel ce sunt.“ Şi a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce Se numeşte „Eu* sunt“, m-a trimis la voi.“
*Cap. 6.3. Ioan 8.58. 2 Cor. 1.20. Evr. 13.8. Apoc. 1.4.

15. Dumnezeu a mai zis lui Moise: „Aşa să vorbeşti copiilor lui Israel: „Domnul Dumnezeul părinţilor voştri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele* Meu pentru veşnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam.“
*Ps. 135.13. Osea 12.5.

16. Du-te, strânge* pe bătrânii lui Israel şi spune-le: „Mi S-a arătat Domnul Dumnezeul părinţilor voştri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov. El a zis**: „V-am văzut şi am văzut ce vi se face în Egipt,
*Cap. 4.29. **Gen. 50.24. Cap. 2.25; 4.31. Luca 1.68.

17. şi am zis: „Vă* voi scoate din suferinţa Egiptului şi vă voi duce în ţara canaaniţilor, hetiţilor, amoriţilor, fereziţilor, heviţilor şi iebusiţilor, într-o ţară unde curge lapte şi miere.“
*Gen. 15.14,16. Vers. 8.

18. Ei vor asculta* de glasul tău; şi te vei duce, tu şi bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului şi îi veţi spune: „Domnul Dumnezeul evreilor S-a întâlnit** cu noi. Dă-ne voie să mergem cale de trei zile în pustiu, ca să aducem jertfe Domnului Dumnezeului nostru.“
*Cap. 4.31. **Cap. 5.1,3.

19. Ştiu că împăratul Egiptului n-are* să vă lase să plecaţi decât silit de o mână puternică.
*Num. 23.3,4,15,16.

20. Eu Îmi voi întinde* mâna şi voi lovi Egiptul cu tot** felul de minuni pe care le voi face în mijlocul lui. După aceea†, are să vă lase să plecaţi.“
*Cap. 5.2; 7.4. **Cap. 6.6; 7.5; 9.15. †Cap. 7.3; 11.9. Deut. 6.22. Neem. 9.10. Ps. 105.27; 135.9. Ier. 32.20. Fapt. 7.36.

21. Voi face* chiar ca poporul acesta să capete trecere înaintea egiptenilor; şi, când veţi pleca, nu veţi pleca cu mâinile goale.
*Cap. 12.31.

22. Fiecare femeie* va cere, de la vecina ei şi de la cea care locuieşte în casa ei, vase de argint, vase de aur şi

haine, pe care le veţi pune pe fiii şi fiicele voastre. Şi veţi jefui** astfel pe egipteni.“ *Cap. 11.3; 12.36. Ps. 106.46. Prov. 16.7. **Gen. 15.14. Cap. 11.2; 12.35,36. †Iov 27.17. Prov. 13.22. Ezec. 39.10.

Şovăirea lui Moise

4 1. Moise a răspuns şi a zis: „Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ţi S-a arătat Domnul!“

2. Domnul i-a zis: „Ce ai în mână?“ El a răspuns: „Un* toiag.“ *Vers. 17,20.

3. Domnul a zis: „Aruncă-l la pământ.“ El l-a aruncat la pământ, şi toiagul s-a prefăcut într-un şarpe. Moise fugea de el.

4. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ţi mâna şi apucă-l de coadă.“ El a întins mâna şi l-a apucat; şi şarpele s-a prefăcut iarăşi într-un toiag în mâna lui.

5. „Iată“, a zis Domnul, „ce vei face ca să creadă* că ţi S-a arătat Domnul** Dumnezeul părinţilor lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov.“ *Cap. 19.9. **Cap. 3.15.

6. Domnul i-a mai zis: „Bagă-ţi mâna în sân.“ El şi-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, şi iată că mâna i se acoperise de lepră şi se făcuse albă ca* zăpada. *Num. 12.10. 2 Împ. 5.27.

7. Domnul a zis: „Bagă-ţi din nou mâna în sân.“ El şi-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; şi iată că mâna se făcuse* iarăşi cum era carnea lui. *Num. 12.13,14. Deut. 32.39. 2 Împ. 5.14. Mat. 8.3.

8. „Dacă nu te vor crede“, a zis Domnul, „şi nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.

9. Dacă nu vor crede nici aceste două semne şi nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu şi s-o torni pe pământ; şi apa*, pe care o vei lua din râu, se va preface în sânge pe pământ.“ *Cap. 7.19.

10. Moise a zis Domnului: „Ah! Doamne, eu nu sunt un om cu vorbirea uşoară; şi cusurul acesta nu-i nici de ieri, nici de alaltăieri, nici măcar de când vorbeşti Tu robului Tău; căci vorba şi limba-mi* este încurcată.“ *Cap. 6.12. Ier. 1.6.

11. Domnul i-a zis: „Cine* a făcut gura omului? Şi cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul? *Ps. 94.9.

12. Du-te, dar; Eu voi fi cu gura* ta şi te voi învăţa ce vei avea de spus.“ *Isa. 50.4. Ier. 1.9. Mat. 10.19. Marc. 13.11. Luca 12.11,12; 21.14,15.

13. Moise a zis: „Ah! Doamne*, trimite pe cine vei vrea să trimiţi.“ *Iona 1.3.

14. Atunci Domnul S-a mâniat pe Moise şi a zis: „Nu-i oare acolo fratele tău, Aaron, levitul? Ştiu că el vorbeşte uşor. Iată că el însuşi vine* înaintea ta; şi, când te va vedea, se va bucura în inima lui. *Vers. 27. 1 Sam. 10.2,3,5.

15. Tu îi vei vorbi* şi vei pune** cuvintele în gura lui; şi Eu voi fi cu gura ta şi cu gura lui; şi vă voi† învăţa ce veţi avea de făcut. *Cap. 7.1,2. **Num. 22.38; 23.5,12,16. Deut. 18.18. Isa. 51.16. Ier. 1.9. †Deut. 5.31.

16. El va vorbi poporului pentru tine, îţi va sluji drept gură, şi tu vei ţine pentru el locul lui* Dumnezeu. *Cap. 7.4; 18.19.

17. Ia în mână* toiagul acesta, cu care vei face semnele.“ *Vers. 2.

Moise în Egipt

18. Moise a plecat; şi, când s-a întors la socrul său, Ietro, i-a zis: „Lasă-mă, te rog, să plec şi să mă întorc la fraţii mei, care sunt în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc.“ Ietro a zis lui Moise: „Du-te în pace!“

19. Domnul a zis lui Moise, în Madian: „Du-te, întoarce-te în Egipt: căci toţi* cei ce umblau să-ţi ia viaţa au murit.“ *Cap. 2.15,23. Mat. 2.20.

20. Moise şi-a luat nevasta şi copiii, i-a pus călare pe măgari şi s-a întors în ţara Egiptului. Şi-a luat în mână toiagul* lui Dumnezeu. *Cap. 17.9. Num. 20.8,9.

21. Domnul a zis lui Moise: „Plecând ca să te întorci în Egipt, vezi toate minunile* pe care ţi le pun în mână, să le faci înaintea lui faraon. Eu** îi voi împietri inima, şi nu va lăsa pe popor să plece. *Cap. 3.20. **Cap. 7.3,13; 9.12,35; 10.1; 14.8. Deut. 2.30. Ios. 11.20. Isa. 63.17. Ioan 12.40. Rom. 9.18.

22. Tu vei zice lui faraon: „Aşa vorbeşte Domnul: „Israel* este fiul Meu, întâiul** Meu născut. *Osea 11.1. Rom. 9.4. 2 Cor. 6.18. **Ier. 31.9. Iac. 1.18.

23. Îţi spun: Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească; dacă nu vrei să-l laşi să plece, voi ucide* pe fiul tău, pe întâiul tău născut.“ *Cap. 11.5; 12.29.

24. În timpul călătoriei, într-un loc unde a rămas Moise peste noapte, l-a

întâlnit* Domnul şi a vrut să-l** omoare. *Num. 22.22. **Gen. 17.14.
25. Sefora a luat o piatră ascuţită*, a tăiat prepuţul fiului său şi l-a aruncat la picioarele lui Moise, zicând: „Tu eşti un soţ de sânge pentru mine.“ *Ios. 5.2,3.
26. Şi Domnul l-a lăsat. Atunci a zis ea: „Soţ de sânge!“, din pricina tăierii împrejur.

Întâlnirea lui Moise cu Aaron

27. Domnul a zis lui Aaron: „Du-te înaintea* lui Moise în pustiu.“ Aaron a plecat: a întâlnit pe Moise la muntele** lui Dumnezeu şi l-a sărutat. *Vers. 14. **Cap. 3.1.
28. Moise a făcut* cunoscut lui Aaron toate cuvintele Domnului, care-l trimisese, şi toate semnele** pe care-i poruncise să le facă. *Vers. 15,16. **Vers. 8,9.
29. Moise şi Aaron şi-au văzut de drum* şi au adunat pe toţi bătrânii copiilor lui Israel. *Cap. 3.16.
30. Aaron* a istorisit toate cuvintele pe care le spusese Domnul lui Moise; şi Moise a făcut semnele înaintea poporului. *Vers. 16.
31. Poporul a crezut*. Astfel au aflat că Domnul cercetase** pe copiii lui Israel, că le văzuse† suferinţa; şi s-au plecat†† şi s-au aruncat cu faţa la pământ*†. *Vers. 8,9. Cap. 3.18. **Cap. 3.16. †Cap. 2.25; 3.7. ††Gen. 24.26. Cap. 12.27. *†1 Cron. 29.20.

Moise şi Aaron înaintea lui faraon

5 1. Moise şi Aaron s-au dus apoi la faraon şi i-au zis: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Lasă pe poporul Meu să plece ca să prăznuiască* în pustiu un praznic în cinstea Mea.“ *Cap. 10.9.
2. Faraon a răspuns: „Cine* este Domnul ca să ascult de glasul Lui şi să las pe Israel să plece? Eu nu cunosc pe Domnul şi nu voi** lăsa pe Israel să plece.“ *2 Împ. 18.35. Iov 21.15. **Cap. 3.19.
3. Ei au zis: „Ni S-a arătat* Dumnezeul evreilor. Dă-ne voie să facem un drum de trei zile în pustiu ca să aducem jertfe Domnului, pentru ca să nu ne bată cu ciumă sau cu sabie.“ *Cap. 3.18.
4. Şi împăratul Egiptului le-a zis: „Moise şi Aaron, pentru ce abateţi poporul de la lucrul lui? Plecaţi la lucrările* voastre.“ *Cap. 1.11.

Mărirea muncilor

5. Faraon a zis: „Iată că poporul acesta s-a* înmulţit acum în ţară, şi voi mai voiţi să-l faceţi să-şi înceteze lucrările?“ *Cap. 1.7,9.
6. Şi chiar în ziua aceea, faraon a dat următoarea poruncă ispravniceilor* norodului şi logofeţilor: *Cap. 1.11.
7. „Să nu mai daţi poporului paie, ca mai înainte, pentru facerea cărămizilor; ci să se ducă singuri să strângă paie.
8. Totuşi să le cereţi acelaşi număr de cărămizi, pe care le făceau mai înainte; să nu le scădeţi nimic din ele, căci sunt nişte leneşi; de aceea strigă mereu: „Haidem să aducem jertfe Dumnezeului nostru.“
9. Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru şi să nu mai umble după năluci.“
10. Ispravniceii poporului şi logofeţii au venit şi au spus poporului: „Aşa vorbeşte faraon: „Nu vă mai dau paie;
11. duceţi-vă singuri de vă luaţi paie de unde veţi găsi; dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru.“
12. Poporul s-a răspândit în toată ţara Egiptului ca să strângă mirişte în loc de paie.
13. Ispravniceii îi sileau, zicând: „Isprăviţi-vă lucrul, zi de zi, ca şi atunci când erau paie!“
14. Au bătut chiar pe logofeţii copiilor lui Israel, puşi peste ei de ispravniceii lui faraon. „Pentru ce“, li se zicea, „n-aţi isprăvit ieri şi azi, ca mai înainte, numărul de cărămizi care vă fusese hotărât?“
15. Logofeţii copiilor lui Israel s-au dus să se plângă la faraon şi i-au zis: „Pentru ce te porţi aşa cu robii tăi?
16. Robilor tăi nu li se mai dau paie ca mai înainte, şi totuşi ni se spune: „Faceţi cărămizi!“ Ba încă, robii tăi sunt şi bătuţi, ca şi când poporul tău ar fi vinovat.“
17. Faraon a răspuns: „Sunteţi nişte leneşi şi nişte trântori! De aceea ziceţi: „Haidem să aducem jertfe Domnului!“
18. Acum, duceţi-vă îndată de lucraţi; nu vi se vor da paie, şi veţi face acelaşi număr de cărămizi.“

Cârtirea israeliţilor

19. Logofeţii copiilor lui Israel au văzut în ce stare nenorocită erau, când

li se zicea: „Nu vi se scade nimic din numărul de cărămizi; ci în fiecare zi să faceţi lucrul cuvenit unei zile.“
20. Când au ieşit de la faraon, au întâlnit pe Moise şi pe Aaron, care îi aşteptau.
21. Şi* le-au zis: „Să vă vadă Domnul şi să judece! Voi ne-aţi făcut urâţi lui faraon şi slujitorilor lui; ba încă le-aţi dat sabia în mână ca să ne omoare.“
*Cap. 6.9.
22. Moise s-a întors la Domnul şi a zis: „Doamne, pentru ce ai făcut un astfel de rău poporului acestuia? Pentru ce m-ai trimis?
23. De când m-am dus la faraon ca să-i vorbesc în Numele Tău, el face şi mai rău poporului acestuia; şi n-ai izbăvit pe poporul Tău.“

Izbăvirea făgăduită

6 1. Domnul a zis lui Moise: „Vei vedea acum ce voi face lui faraon: o mână puternică* îl va sili să-i lase să plece; da, o mână puternică îl va sili să-i izgonească** din ţara lui.“
*Cap. 3.19. **Cap. 11.1; 12.31,33,39.
2. Dumnezeu a mai vorbit lui Moise şi i-a zis: „Eu sunt Domnul.
3. Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, ca Dumnezeul* cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca „Domnul**.“
*Gen. 17.1; 35.11; 48.3. **Cap. 3.14. Ps. 68.4; 83.18. Ioan 8.58. Apoc. 1.4.
4. De asemenea, Mi-am* încheiat legământul Meu cu ei ca să** le dau ţara Canaan, ţara călătoriilor lor sfinte, în care au locuit ca străini.
*Gen. 15.18; 17.4,7. **Gen. 17.8; 28.4.
5. Acum însă am* auzit gemetele copiilor lui Israel, pe care-i ţin egiptenii în robie, şi Mi-am adus aminte de legământul Meu. *Cap. 2.24.
6. De aceea, spune copiilor lui Israel: „Eu* sunt Domnul: Eu vă voi** izbăvi din muncile cu care vă apasă egiptenii, vă voi izbăvi din robia lor şi vă voi scăpa† cu braţ întins şi cu mari judecăţi.
*Vers. 2,8,29. **Cap. 3.17; 7.4. Deut. 26.8. Ps. 81.6; 136.11,12. †Cap. 15.13. Deut. 7.8. 1 Cron. 17.21. Neem. 1.10.
7. Vă voi* lua ca popor al Meu; Eu voi** fi Dumnezeul vostru, şi veţi cunoaşte că Eu, Domnul Dumnezeul vostru, vă izbăvesc de muncile† cu care vă apasă egiptenii.
*Deut. 4.20; 7.6; 14.2; 26.18. 2 Sam. 7.24. **Gen. 17.7,8. Cap. 29.45,46. Deut. 29.13. Apoc. 21.7. †Cap. 5.4,5. Ps. 81.6.
8. Eu vă voi aduce în ţara pe care am jurat* că o voi da lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov; Eu vă voi da-o în stăpânire; Eu, Domnul.“
*Gen. 15.18; 26.3; 28.13; 35.12.
9. Astfel a vorbit Moise copiilor lui Israel. Dar deznădejdea şi robia aspră în care se aflau i-au împiedicat* să asculte pe Moise. *Cap. 5.21.
10. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
11. „Du-te de vorbeşte lui faraon, împăratul Egiptului, să lase pe copiii lui Israel să iasă afară din ţara lui.“
12. Moise a răspuns în faţa Domnului: „Iată că nici copiii lui Israel nu m-au* ascultat: cum are să m-asculte faraon pe mine** care n-am o vorbire uşoară?“ *Vers. 9. **Vers. 30. Cap. 4.10. Ier. 1.6.
13. Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi le-a dat porunci cu privire la copiii lui Israel şi cu privire la faraon, împăratul Egiptului, ca să scoată din ţara Egiptului pe copiii lui Israel.

Spiţa neamului lui Moise şi Aaron

14. Iată căpeteniile familiilor lor.
Fiii* lui Ruben, întâiul născut al lui Israel: Enoh, Palu, Heţron şi Carmi. Acestea sunt familiile lui Ruben.
*Gen. 46.9. 1 Cron. 5.3.
15. Fiii lui Simeon*: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin şi Ţohar; şi Saul, fiu născut dintr-o femeie canaanită. Acestea sunt familiile lui Simeon.
*Gen. 46.10. 1 Cron. 4.24.
16. Iată numele fiilor* lui Levi, după spiţa neamului lor: Gherşon, Chehat şi Merari. Anii vieţii lui Levi au fost o sută treizeci şi şapte de ani.
*Gen. 46.11. Num. 3.17. 1 Cron. 6.1,16.
17. Fiii* lui Gherşon: Libni şi Şimei, şi familiile lor. *1 Cron. 6.17; 23.7.
18. Fiii lui Chehat*: Amram, Iţehar, Hebron şi Uziel. Anii vieţii lui Chehat au fost o sută treizeci şi trei de ani.
*Num. 26.57. 1 Cron. 6.2,18.
19. Fiii lui Merari*: Mahli şi Muşi. Acestea sunt familiile lui Levi, după spiţa neamului lor. *1 Cron. 6.19; 23.21.
20. Amram* a luat de nevastă pe mătuşa sa Iochebed; şi ea i-a născut pe Aaron şi pe Moise. Anii vieţii lui Amram au fost o sută treizeci şi şapte de ani. *Cap. 2.1,2. Num. 26.59.
21. Fiii lui* Iţehar: Core, Nefeg şi Zicri. *Num. 16.1. 1 Cron. 6.37,38.

22. Fiii lui* Uziel: Mişael, Elţafan şi Sitri. *Lev. 10.4. Num. 3.30.

23. Aaron a luat de nevastă pe Elişeba, fata lui Aminadab*, sora lui Nahşon; şi ea i-a născut pe Nadab**, Abihu, Eleazar şi Itamar.
*Rut 4.19,20. 1 Cron. 2.10. Mat. 1.4. **Lev. 10.1. Num. 3.2; 26.60. 1 Cron. 6.3; 24.1.

24. Fiii lui* Core: Asir, Elcana şi Abiasaf. Acestea sunt familiile coriţilor.
*Num. 26.11.

25. Eleazar, fiul lui Aaron, a luat de nevastă pe una din fetele lui Putiel; şi ea* i-a născut pe Fineas.
Aceştia sunt căpeteniile familiilor leviţilor cu familiile lor. *Num. 25.7,11. Ios. 24.33.

26. Aceştia sunt Aaron acela şi Moise acela, cărora* le-a zis Domnul: „Scoateţi din ţara Egiptului pe copiii lui Israel, după oştirile** lor.“
*Vers. 13. **Cap. 7.4; 12.17,51. Num. 33.1.

27. Ei sunt aceia care au vorbit* lui faraon, împăratul Egiptului, ca** să scoată din Egipt pe copiii lui Israel. Aceştia sunt Moise acela şi Aaron acela.
*Cap. 5.1,3; 7.10. **Vers. 13. Cap. 32.7; 33.1. Ps. 77.20.

28. Când a vorbit Domnul lui Moise în ţara Egiptului,

29. Domnul a zis lui Moise: „Eu* sunt Domnul. Spune** lui faraon, împăratul Egiptului, tot ce-ţi spun.“
*Vers. 2. **Vers. 11. Cap. 7.2.

30. Şi Moise a răspuns înaintea Domnului: „Iată că eu* nu vorbesc uşor: cum are să m-asculte faraon?“
*Vers. 12. Cap. 4.10.

Cele zece urgii

7 1. Domnul a zis lui Moise: „Iată că te fac Dumnezeu* pentru faraon; şi fratele tău, Aaron, va fi prorocul** tău.
*Cap. 4.16. Ier. 1.10. **Cap. 4.16.

2. Tu vei spune tot* ce-ţi voi porunci Eu, iar fratele tău, Aaron, va vorbi lui faraon, ca să lase pe copiii lui Israel să plece din ţara lui. *Cap. 4.15.

3. Eu voi împietri* inima lui faraon, şi Îmi voi înmulţi** semnele† şi minunile în ţara Egiptului.
*Cap. 4.21. **Cap. 11.9. †Cap. 4.7.

4. Totuşi, faraon n-are să v-asculte. Apoi Îmi voi întinde* mâna asupra Egiptului şi voi scoate din ţara Egiptului oştile Mele, pe poporul Meu, pe copiii lui Israel, prin** mari judecăţi.
*Cap. 10.1; 11.9. **Cap. 6.6.

5. Egiptenii vor cunoaşte* că Eu sunt Domnul, când Îmi voi întinde** mâna asupra Egiptului şi când voi scoate din mijlocul lor pe copiii lui Israel.“
*Vers. 17. Cap. 8.22; 14.4,18. Ps. 9.16. **Cap. 3.20.

6. Moise şi Aaron au făcut* ce le poruncise Domnul: aşa au făcut. *Vers. 2.

7. Moise era în vârstă de optzeci* de ani, iar Aaron de optzeci şi trei de ani, când au vorbit lui faraon.
*Deut. 29.5; 31.2; 34.7. Fapt. 7.23,30.

Moise şi Aaron fac minuni

8. Domnul a zis lui Moise şi lui Aaron:

9. „Dacă vă va vorbi faraon şi vă va zice*: „Faceţi o minune!“, să zici lui Aaron: „Ia-ţi** toiagul şi aruncă-l înaintea lui faraon. Şi toiagul se va preface într-un şarpe.“
*Isa. 7.11. Ioan 2.18; 6.30. **Cap. 4.2,17.

10. Moise şi Aaron s-au dus la faraon şi au făcut cum* poruncise Domnul. Aaron şi-a aruncat toiagul înaintea lui faraon şi înaintea slujitorilor lui; şi toiagul s-a prefăcut** într-un şarpe.
*Vers. 9. **Cap. 4.3.

11. Dar faraon a chemat pe nişte înţelepţi* şi pe nişte vrăjitori**, şi vrăjitorii Egiptului au făcut† şi ei la fel prin vrăjitoriile lor.
*Gen. 41.8. **2 Tim. 3.8. †Vers. 22. Cap. 8.7,18.

12. Toţi şi-au aruncat toiegele, şi s-au prefăcut în şerpi. Dar toiagul lui Aaron a înghiţit toiegele lor.

13. Inima lui faraon s-a împietrit şi n-a ascultat de Moise şi de Aaron, după* cum spusese Domnul.
*Vers. 4. Cap. 4.21.

Cea dintâi urgie: prefacerea apei în sânge

14. Domnul a zis lui Moise: „Faraon are inima* împietrită: nu vrea să lase poporul să plece. *Cap. 8.15; 10.1,20,27.

15. Du-te la faraon dis-de-dimineaţă, când are să iasă să se ducă la apă, şi să te înfăţişezi înaintea lui pe malul râului. Să-ţi iei în mână toiagul* care a fost prefăcut în şarpe, *Vers. 10. Cap. 4.2,3.

16. şi să zici lui faraon: „Domnul Dumnezeul* evreilor m-a trimis la tine să-ţi spun: „Lasă pe poporul Meu să plece ca** să-Mi slujească în pustiu. Dar iată că până acum n-ai ascultat. *Cap. 3.18. **Cap. 3.12,18; 5.1,3.

17. Acum, aşa vorbeşte Domnul: „Iată cum vei cunoaşte* că Eu sunt Domnul. Am să lovesc apele râului cu toiagul din mâna mea; şi ele se vor preface** în sânge†.
*Vers. 5. Cap. 5.2. **Cap. 4.9. †Apoc. 16.4,6.

18. Peştii din râu vor pieri, râul se va împuţi, aşa că le va fi greaţă* egiptenilor să bea din apa râului.“ *Vers. 24.
19. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Ia-ţi toiagul şi întinde-ţi* mâna peste apele egiptenilor, peste râurile lor, peste pâraiele lor, peste iazurile lor şi peste toate bălţile lor. Ele se vor preface în sânge; şi va fi sânge în toată ţara Egiptului, atât în vasele de lemn, cât şi în vasele de piatră.“ *Cap. 8.5,6,16; 9.22; 10.12,21; 14.21,26.
20. Moise şi Aaron au făcut cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat* toiagul şi a lovit apele râului, sub ochii lui faraon şi sub ochii slujitorilor lui; şi toate apele** râului s-au prefăcut în sânge.
*Cap. 17.5. **Ps. 78.44; 105.29.
21. Peştii din râu au pierit, râul s-a împuţit, aşa că egiptenii nu mai puteau* să bea apa râului, şi a fost sânge în toată ţara Egiptului. *Vers. 18.
22. Dar vrăjitorii* Egiptului au făcut şi ei la fel prin vrăjitoriile lor. Inima lui faraon s-a împietrit şi n-a ascultat de Moise şi de Aaron, după cum** spusese Domnul. *Vers. 11. **Vers. 3.
23. Faraon s-a întors de la râu şi s-a dus acasă; dar nu şi-a pus la inimă aceste lucruri.
24. Toţi egiptenii au săpat în împrejurimile râului ca să găsească apă de băut; căci nu puteau să bea din apa râului.
25. Au trecut şapte zile, după ce a lovit Domnul, râul.

Broaştele

8 1. Domnul a zis lui Moise: „Du-te la faraon şi spune-i: „Aşa vorbeşte Domnul: „Lasă pe poporul Meu să plece ca să-Mi* slujească.
*Cap. 3.12,18.
2. Dacă nu* vrei să-l laşi să plece, am să aduc broaşte** pe toată întinderea ţării tale. *Cap. 7.14; 9.2. **Apoc. 16.13.
3. Râul va mişuna de broaşte; ele se vor sui şi vor intra în casa ta, în odaia* ta de dormit şi în patul tău, în casa slujitorilor tăi şi în casele poporului tău, în cuptoarele şi în postăvile de frământat pâinea. *Ps. 105.30.
4. Ba încă broaştele se vor sui şi pe tine, pe poporul tău şi pe toţi slujitorii tăi.“
5. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron*: „Întinde-ţi mâna cu toiagul peste râuri, peste pâraie şi peste iazuri, şi scoate broaşte din ele peste ţara Egiptului!“ *Cap. 7.19.
6. Aaron şi-a întins mâna peste apele Egiptului; şi au ieşit* broaştele şi au acoperit ţara Egiptului. *Ps. 78.45; 105.30.
7. Dar* şi vrăjitorii au făcut la fel prin vrăjitoriile lor: au scos şi ei broaşte peste toată ţara Egiptului.
*Cap. 7.11.
8. Faraon a chemat pe Moise şi pe Aaron şi a zis*: „Rugaţi-vă Domnului, să depărteze broaştele de la mine şi de la poporul meu; şi am să las pe popor să plece să aducă jertfe Domnului.“
*Cap. 9.28; 10.17. Num. 21.7. 1 Împ. 13.6. Fapt. 8.24.
9. Moise a zis lui faraon: „Hotărăşte-mi când să mă rog Domnului pentru tine, pentru slujitorii tăi şi pentru poporul tău, ca să îndepărteze broaştele de la tine şi din casele tale? Nu vor mai rămâne decât în râu.“
10. El a răspuns: „Mâine.“ Şi Moise a zis: „Aşa va fi, ca să ştii că nimeni* nu este ca Domnul Dumnezeul nostru.
*Cap. 9.14. Deut. 33.26. 2 Sam. 7.22. 1 Cron. 17.20. Ps. 86.8. Isa. 46.9. Ier. 10.6,7.
11. Broaştele se vor depărta de la tine şi din casele tale, de la slujitorii tăi şi de la poporul tău; nu vor mai rămâne decât în râu.“
12. Moise şi Aaron au ieşit de la faraon. Şi Moise a* strigat către Domnul cu privire la broaştele cu care lovise pe faraon.
*Vers. 30. Cap. 9.33; 10.18; 32.11. Iac. 5.16-18.
13. Domnul a făcut cum cerea Moise; şi broaştele au pierit în case, în curţi şi în ogoare.
14. Le-au strâns grămezi, şi ţara s-a împuţit.
15. Faraon, văzând că are* răgaz să răsufle în voie, şi-a** împietrit inima şi n-a ascultat de Moise şi de Aaron, după cum spusese Domnul.
*Ecl. 8.11. **Cap. 7.14.

Păduchii

16. Domnul a zis lui Moise: „Spune lui Aaron: „Întinde-ţi toiagul şi loveşte ţărâna pământului, şi se va preface în păduchi[1], în toată ţara Egiptului.“
17. Aşa au făcut. Aaron şi-a întins mâna cu toiagul şi a lovit ţărâna pământului; şi s-a prefăcut în* păduchi pe toţi oamenii şi pe toate dobitoacele. Toată ţărâna pământului s-a prefăcut

1. Sau: ţânţari

în păduchi, în toată ţara Egiptului.
*Ps. 105.31.
18. Vrăjitorii* au căutat să facă şi ei păduchi prin vrăjitoriile lor; dar n-au** putut. Păduchii erau pe oameni şi pe dobitoace. *Cap. 7.11. **Luca 10.18. 2 Tim. 3.8,9.
19. Şi vrăjitorii au zis lui faraon: „Aici este* degetul lui Dumnezeu!“ Dar inima** lui faraon s-a împietrit şi n-a ascultat de Moise şi de Aaron, după cum spusese Domnul.
*1 Sam. 6.3,9. Ps. 8.3. Mat. 12.28. Luca 11.20. **Vers. 15.

Musca câinească

20. Domnul a zis lui Moise*: „Scoală-te dis-de-dimineaţă şi du-te înaintea lui faraon, când are să iasă să se ducă la apă. Să-i spui: „Aşa vorbeşte Domnul**: „Lasă pe poporul Meu să plece ca să-Mi slujească.
*Cap. 7.15. **Vers. 1.
21. Dacă nu vei lăsa pe poporul Meu să plece, am să trimit muşte câineşti împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, împotriva poporului tău şi împotriva caselor tale; casele egiptenilor vor fi pline de muşte, şi pământul va fi acoperit de ele.
22. Dar*, în ziua aceea, voi deosebi ţinutul Gosen, unde locuieşte poporul Meu, şi acolo nu vor fi muşte, pentru ca să cunoşti că Eu, Domnul, sunt în mijlocul ţinutului acestuia.
*Cap. 9.4,6,26; 10.23; 11.6,7; 12.13.
23. Voi face o deosebire între poporul Meu şi poporul tău. Semnul acesta va fi mâine.“
24. Domnul a făcut aşa. A venit* un roi de muşte câineşti în casa lui Faraon şi a slujitorilor lui, şi toată ţara Egiptului a fost pustiită de muşte câineşti.
*Ps. 78.45; 105.31.
25. Faraon a chemat pe Moise şi pe Aaron şi le-a zis: „Duceţi-vă de aduceţi jertfe Dumnezeului vostru aici în ţară.“
26. Moise a răspuns: „Nu este deloc potrivit să facem aşa; căci am aduce Domnului Dumnezeului nostru jertfe care sunt o urâciune pentru egipteni. Şi dacă am aduce, sub ochii lor, jertfe care sunt o* urâciune pentru egipteni, nu ne vor ucide ei oare cu pietre?
*Gen. 43.32; 46.34. Deut. 7.25,26; 12.31.
27. Vom face mai bine un drum de* trei zile în pustiu, şi acolo vom aduce jertfe Domnului Dumnezeului nostru, după cum** ne va spune.“
*Cap. 3.18. **Cap. 3.12.
28. Faraon a zis: „Vă voi lăsa să plecaţi, ca să aduceţi jertfe Domnului Dumnezeului vostru în pustiu; numai să nu vă depărtaţi prea mult, dacă plecaţi*. Rugaţi-vă pentru mine.“
*Vers. 8. Cap. 9.28. 1 Împ. 13.6.
29. Moise a răspuns: „Am să ies de la tine şi am să mă rog Domnului. Mâine, muştele se vor depărta de la faraon, de la slujitorii lui şi de la poporul lui. Dar să nu ne* mai înşele faraon, nevrând să lase pe popor să plece ca să aducă jertfe Domnului.“ *Vers. 15.
30. Moise a ieşit de la faraon şi s-a* rugat Domnului. *Vers. 12.
31. Domnul a făcut cum cerea Moise; şi muştele s-au depărtat de la faraon, de la slujitorii lui şi de la poporul lui. N-a mai rămas una.
32. Dar faraon, şi de data aceasta, şi-a împietrit* inima şi n-a lăsat pe popor să plece. *Vers. 15. Cap. 4.21.

Ciuma vitelor

9 1. Domnul a zis lui Moise*: „Du-te la faraon şi spune-i: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul evreilor: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească. *Cap. 8.1.
2. Dacă* nu vrei să-l laşi să plece şi dacă-l mai opreşti, *Cap. 8.2.
3. iată*, mâna Domnului va fi peste turmele tale de pe câmp; peste cai, peste măgari, peste cămile, peste boi şi peste oi; şi anume va fi o ciumă foarte mare. *Cap. 7.4.
4. Dar Domnul va* face deosebire între turmele lui Israel şi turmele egiptenilor, aşa că nu va pieri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel.“
*Cap. 8.22.
5. Domnul a hotărât vremea şi a zis: „Mâine, va face Domnul lucrul acesta în ţară.“
6. Şi Domnul a făcut aşa, chiar de a doua zi*. Toate turmele egiptenilor au pierit, dar n-a pierit nici o vită din turmele copiilor lui Israel. *Ps. 78.50.
7. Faraon a trimis să vadă ce se întâmplase: şi iată că nici o vită din turmele lui Israel nu pierise. Dar inima* lui faraon s-a împietrit şi n-a lăsat pe popor să plece. *Cap. 7.14; 8.32.

Vărsatul negru

8. Domnul a zis lui Moise şi lui Aaron: „Umpleţi-vă mâinile cu cenuşă

din cuptor, şi Moise s-o arunce spre cer, sub ochii lui faraon.
9. Ea se va preface într-o ţărână care va acoperi toată ţara Egiptului; şi va da naştere, în toată ţara Egiptului, pe oameni şi pe dobitoace, la nişte bube* pricinuite de nişte băşici fierbinţi.“
*Apoc. 16.2.
10. Ei au luat cenuşă din cuptor şi s-au înfăţişat înaintea lui faraon; Moise a aruncat-o spre cer, şi ea a dat naştere, pe oameni şi pe dobitoace, la nişte* bube pricinuite de nişte băşici fierbinţi. *Deut. 28.27.
11. Vrăjitorii* nu s-au putut arăta înaintea lui Moise, din pricina bubelor; căci bubele erau pe vrăjitori, ca şi pe toţi egiptenii. *Cap. 8.18,19. 2 Tim. 3.9.
12. Domnul a împietrit inima lui faraon, şi faraon n-a ascultat de Moise şi de Aaron*, după cum spusese Domnul lui Moise. *Cap. 4.21.

Piatra şi focul

13. Domnul a zis lui Moise*: „Scoală-te dis-de-dimineaţă, du-te înaintea lui faraon şi spune-i: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul evreilor: „Lasă pe poporul Meu să plece ca să-Mi slujească. *Cap. 8.20.
14. Fiindcă, de data aceasta, am să trimit toate urgiile Mele împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor tăi şi împotriva poporului tău ca să* ştii că nimeni nu este ca Mine pe tot pământul. *Cap. 8.10.
15. Dacă Mi-aş fi* întins mâna şi te-aş fi lovit cu ciumă, pe tine şi pe poporul tău, ai fi pierit de pe pământ.
*Cap. 3.20.
16. Dar te-am lăsat să rămâi în picioare* ca să vezi puterea Mea, şi Numele Meu să fie vestit în tot pământul.
*Cap. 14.17. Prov. 16.4. Rom. 9.17. 1 Pet. 2.9.
17. Dacă te mai ridici împotriva poporului Meu şi dacă nu-l laşi să plece,
18. iată, mâine, la ceasul acesta, voi face să bată o piatră aşa de mare, cum n-a mai fost în Egipt, din ziua întemeierii lui şi până azi.
19. Pune-ţi, dar, la adăpost turmele şi tot ce ai pe câmp. Piatra are să bată pe toţi oamenii şi toate vitele de pe câmp, care nu vor fi intrat în case; şi vor pieri.“
20. Aceia dintre slujitorii lui faraon, care s-au temut de cuvântul Domnului, şi-au adunat în case robii şi turmele.
21. Dar cei ce nu şi-au pus la inimă cuvântul Domnului şi-au lăsat robii şi turmele pe câmp.
22. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ţi mâna spre cer; şi are să bată* piatra în toată ţara Egiptului pe oameni, pe vite şi pe toată iarba de pe câmp în ţara Egiptului!“ *Apoc. 16.21.
23. Moise şi-a întins toiagul spre cer; şi* Domnul a trimis tunete şi piatră, de cădea foc pe pământ. Domnul a făcut să bată piatra peste ţara Egiptului.
*Ios. 10.11. Ps. 18.13; 78.47; 105.32; 148.8. Isa. 30.30. Ezec. 38.22. Apoc. 8.7.
24. A bătut piatra, şi focul se amesteca cu piatra; piatra era aşa de mare încât nu mai bătuse piatră ca aceea în toată ţara Egiptului de când este el locuit de oameni.
25. Piatra a nimicit, în toată ţara Egiptului, tot ce era pe câmp, de la oameni până la dobitoace; piatra a* nimicit şi toată iarba de pe câmp, şi a frânt toţi copacii de pe câmp.
*Ps. 105.33.
26. Numai* în ţinutul Gosen, unde erau copiii lui Israel, n-a bătut piatra.
*Cap. 8.22; 9.4,6; 10.23; 11.7; 12.13. Isa. 32.18,19.
27. Faraon a trimis să cheme pe Moise şi pe Aaron şi le-a zis: „De data aceasta*, am păcătuit**; Domnul are dreptate, iar eu şi poporul meu suntem vinovaţi. *Cap. 10.16.
**2 Cron. 12.6. Ps. 129.4; 145.17. Plân. 1.18. Dan. 9.14.
28. Rugaţi-vă* Domnului ca să nu mai fie tunete şi piatră; şi vă voi lăsa să plecaţi şi nu veţi mai fi opriţi.“
*Cap. 8.8,28; 10.17. Fapt. 8.24.
29. Moise i-a zis: „Când voi ieşi din cetate, voi ridica mâinile* spre Domnul, tunetele vor înceta şi nu va mai bate piatra, ca să** ştii că al Domnului este pământul! *1 Împ. 8.22,38.
Ps. 143.6. Isa. 1.15. **Ps. 24.1. 1 Cor. 10.26,28.
30. Dar ştiu* că tu şi slujitorii tăi tot nu vă veţi teme de Domnul Dumnezeu.“
*Isa. 26.10.
31. Inul şi orzul* se prăpădiseră, pentru că orzul tocmai dăduse în spic, iar inul era în floare; *Rut 1.22; 2.23.
32. grâul şi ovăzul nu se stricaseră, pentru că erau târzii.
33. Moise a plecat de la faraon şi a ieşit afară din cetate; şi-a ridicat* mâinile spre Domnul, tunetele şi piatra au încetat şi n-a mai căzut ploaia pe pământ. *Vers. 29. Cap. 8.12.
34. Faraon, văzând că ploaia, piatra şi tunetele încetaseră, n-a contenit să

păcătuiască şi şi-a împietrit inima, el şi slujitorii lui.

35. Lui faraon i s-a împietrit* inima şi n-a lăsat pe copiii lui Israel să plece, după cum spusese Domnul prin Moise. *Cap. 4.21.

Lăcustele

10 1. Domnul a zis lui Moise: „Du-te la faraon*, căci i-am împietrit inima lui şi a slujitorilor lui** ca să fac semnele Mele în mijlocul lor *Cap. 4.21; 7.14. **Cap. 7.4.

2. şi ca* să istoriseşti fiului tău şi fiului fiului tău cum M-am purtat cu egiptenii şi ce semne am făcut în mijlocul lor. Şi veţi cunoaşte că Eu sunt Domnul.“ *Deut. 4.9. Ps. 44.1; 71.18; 78.5, etc. Ioel 1.3.

3. Moise şi Aaron s-au dus la faraon şi i-au zis: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul evreilor: „Până când ai de gând să nu vrei să* te smereşti înaintea Mea? Lasă pe poporul Meu să plece ca să-Mi slujească. *1 Împ. 21.29. 2 Cron. 7.14; 34.27. Iov 42.6. Ier. 13.18. Iac. 4.10. 1 Pet. 5.6.

4. Dacă nu vrei să laşi pe poporul Meu să plece, iată, voi trimite mâine nişte* lăcuste pe toată întinderea ţării tale. *Prov. 30.27. Apoc. 9.3.

5. Ele vor acoperi faţa pământului, de nu se va mai putea vedea pământul*; vor mânca ce a mai rămas nevătămat, vor mânca ce v-a lăsat piatra, vor mânca toţi copacii care cresc pe câmpiile voastre, *Cap. 9.32. Ioel 1.4; 2.25.

6. îţi vor* umple casele tale, casele tuturor slujitorilor tăi şi casele tuturor egiptenilor. Părinţii tăi şi părinţii părinţilor tăi n-au văzut aşa ceva de când sunt ei pe pământ până în ziua de azi.“ Moise a plecat şi a ieşit de la faraon. *Cap. 8.3,21.

7. Slujitorii lui faraon i-au zis: „Până când are să fie omul acesta o pacoste* pentru noi? Lasă pe oamenii aceştia să plece şi să slujească Domnului Dumnezeului lor. Tot nu vezi că piere Egiptul?“ *Cap. 23.33. Ios. 23.13. 1 Sam. 18.21. Ecl. 7.26. 1 Cor. 7.15.

8. Au întors la faraon pe Moise şi Aaron. „Duceţi-vă“, le-a zis el, „şi slujiţi Domnului Dumnezeului vostru. Care şi cine sunt cei ce vor merge?“

9. Moise a răspuns: „Vom merge cu copiii şi cu bătrânii noştri, cu fiii şi fiicele noastre, cu oile şi boii noştri; căci avem să ţinem o sărbătoare* în cinstea Domnului.“ *Cap. 5.1.

10. Faraon le-a zis: „Aşa să fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu să plecaţi, pe voi şi pe copiii voştri! Luaţi seama, căci este rău ce aveţi de gând să faceţi!

11. Nu, nu; ci duceţi-vă voi, bărbaţii, şi slujiţi Domnului, căci aşa aţi cerut.“ Şi i-au izgonit dinaintea lui faraon.

12. Domnul a zis lui Moise*: „Întinde-ţi mâna peste ţara Egiptului ca să vină lăcustele peste ţara Egiptului şi să** mănânce toată iarba pământului, tot ce a lăsat piatra.“ *Cap. 7.19. **Vers. 4,5.

13. Moise şi-a întins toiagul peste ţara Egiptului; şi Domnul a făcut să sufle un vânt dinspre răsărit peste ţară, toată ziua şi toată noaptea aceea. Dimineaţa, vântul dinspre răsărit adusese lăcustele.

14. Lăcustele* au venit peste ţara Egiptului şi s-au aşezat pe toată întinderea Egiptului; erau în număr atât de mare cum nu mai** fusese şi nu va mai fi un astfel de roi de lăcuste. *Ps. 78.46; 105.34. **Ioel 2.2.

15. Au acoperit* toată faţa pământului, de nu se mai vedea pământul; au** mâncat toată iarba de pe pământ şi tot rodul pomilor, tot ce lăsase piatra; şi n-a rămas nimic verde în copaci, nici în iarba de pe câmp, în toată ţara Egiptului. *Vers. 5. **Ps. 105.35.

16. Faraon a chemat îndată pe Moise şi pe Aaron şi a zis: „Am* păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului vostru şi împotriva voastră. *Cap. 9.27.

17. Dar iartă-mi păcatul numai de data aceasta; şi rugaţi* pe Domnul Dumnezeul vostru să depărteze de la mine şi urgia aceasta de moarte!“ *Cap. 9.28. 1 Împ. 13.6.

18. Moise a* ieşit de la faraon şi s-a rugat Domnului. *Cap. 8.30.

19. Domnul a făcut să sufle un vânt foarte puternic dinspre apus, care a luat lăcustele şi le-a aruncat* în Marea Roşie; n-a rămas o lăcustă pe toată întinderea Egiptului. *Ioel 2.20.

20. Domnul a* împietrit inima lui faraon, şi faraon n-a lăsat pe copiii lui Israel să plece. *Cap. 4.21; 11.10.

Întuneric de trei zile

21. Domnul a zis lui Moise*: „Întinde-ţi mâna spre cer şi va fi întuneric peste

ţara Egiptului, aşa de întuneric de să
se poată pipăi.“ *Cap. 9.22.
22. Moise şi-a întins mâna spre cer; şi
a fost* întuneric beznă în toată ţara
Egiptului, timp de trei zile. *Ps. 105.28.
23. Nici nu se vedeau unii pe alţii, şi
nimeni nu s-a sculat din locul lui timp
de trei zile. Dar*, în locurile unde
locuiau toţi copiii lui Israel, era
lumină. *Cap. 8.22.
24. Faraon a chemat pe Moise şi a*
zis: „Duceţi-vă şi slujiţi Domnului! Să
nu rămână în ţară decât oile şi boii
voştri**; copiii voştri vor putea merge
şi ei împreună cu voi.“ *Vers. 8. **Vers. 10.
25. Moise a răspuns: „Chiar să ne dai
tu însuţi jertfele şi arderile de tot, pe
care le vom aduce Domnului Dum-
nezeului nostru,
26. şi turmele noastre tot trebuie să
meargă cu noi şi să nu rămână o
unghie din ele; căci din ele vom lua ca
să slujim Domnului Dumnezeului
nostru; iar până vom ajunge acolo, nu
ştim ce vom alege ca să aducem
Domnului.“
27. Domnul a împietrit* inima lui
faraon, şi faraon n-a vrut să-i lase să
plece. *Vers. 20. Cap. 4.21; 14.4,8.
28. Faraon a zis lui Moise: „Ieşi de la
mine! Să nu cumva să te mai arăţi
înaintea mea, căci în ziua în care te vei
arăta înaintea mea, vei muri.“
29. „Da!“, a răspuns Moise, „nu* mă
voi mai arăta înaintea ta.“ *Evr. 11.27.

Ameninţarea cu urgia a zecea

11 1. Domnul a zis lui Moise: „Voi
mai aduce o urgie asupra lui
faraon şi asupra Egiptului. După aceea
vă va lăsa să plecaţi de aici*. Când vă
va lăsa să plecaţi de tot, chiar vă va
izgoni de aici. *Cap. 12.31,33,39.
2. Vorbeşte cu poporul, ca atunci
fiecare să ceară de la vecinul său şi
fiecare de la vecina ei*, vase de argint
şi vase de aur.“ *Cap. 3.22; 12.35.
3. Domnul* a făcut ca poporul să
capete trecere înaintea egiptenilor.
Chiar Moise** era foarte bine văzut în
ţara Egiptului, înaintea slujitorilor lui
faraon şi înaintea poporului.
*Cap. 3.21; 12.36. Ps. 106.46. **2 Sam. 7.9. Est. 9.4.
4. Moise a zis: „Aşa vorbeşte Dom-
nul*: „Pe la miezul nopţii, voi trece
prin Egipt; *Cap. 12.12,23,29. Amos 5.17.
5. şi toţi întâii* născuţi din ţara
Egiptului vor muri, de la întâiul născut
al lui faraon, care şade pe scaunul lui
de domnie, până la întâiul născut al
roabei care stă la râşniţă, şi până la
toţi întâii născuţi ai dobitoacelor.
*Cap. 12.12,29. Amos 4.10.
6. În toată ţara Egiptului vor fi
ţipete* mari, aşa cum n-au fost şi nu
vor mai fi. *Cap. 12.30. Amos 5.17.
7. Dar dintre toţi* copiii lui Israel, de
la oameni până la dobitoace, nici
măcar un** câine nu va chelălăi cu
limba lui, ca să ştiţi ce deosebire face
Domnul între egipteni şi Israel.“
*Cap. 8.22. **Ios. 10.21.
8. Atunci toţi* aceşti slujitori ai tăi se
vor coborî la mine şi se vor închina
până la pământ înaintea mea, zicând:
„Ieşi, tu şi tot poporul care te urmează!“
După aceea, voi ieşi.“ Moise a ieşit de
la faraon, aprins de mânie.
*Cap. 12.33.
9. Domnul a zis lui Moise: „Faraon*
n-are s-asculte de voi, pentru ca să se
înmulţească** minunile Mele în ţara
Egiptului.“ *Cap. 3.19; 7.4; 10.1. **Cap. 7.3.
10. Moise şi Aaron au făcut toate
aceste minuni înaintea lui faraon*;
Domnul a împietrit inima lui faraon, şi
faraon n-a lăsat pe copiii lui Israel să
plece din ţara lui.
*Cap. 10.20,27. Rom. 2.5; 9.22.

Aşezarea Paştilor

12 1. Domnul a zis lui Moise şi lui
Aaron în ţara Egiptului:
2. „Luna* aceasta va fi pentru voi cea
dintâi lună; ea va fi pentru voi cea
dintâi lună a anului. *Cap. 13.4. Deut. 16.1.
3. Vorbiţi întregii adunări a lui Israel
şi spuneţi-i: „În ziua a zecea a acestei
luni, fiecare om să ia un miel de
fiecare familie, un miel de fiecare casă.
4. Dacă sunt prea puţini în casă
pentru un miel, să-l ia cu vecinul lui
cel mai de aproape, după numărul
sufletelor; să faceţi socoteala cât poate
mânca fiecare din mielul acesta.
5. Să fie un miel fără* cusur, de parte
bărbătească, de un an; veţi putea să
luaţi un miel sau un ied.
*Lev. 22.19-21. Mal. 1.8,14. Evr. 9.14. 1 Pet. 1.19.
6. Să-l păstraţi până în ziua a*
paisprezecea a lunii acesteia; şi toată
adunarea lui Israel să-l înjunghie
seara[1]. *Lev. 23.5. Num. 9.3; 28.16. Deut. 16.1,6.

1. Evreieşte: între cele două seri

7. Să ia din sângele lui şi să ungă amândoi stâlpii uşii şi pragul de sus al caselor unde îl vor mânca.
8. Carnea s-o mănânce chiar în noaptea aceea, friptă la foc; şi anume s-o mănânce cu azime* şi cu verdeţuri amare. *Cap. 34.25. Num. 9.11. Deut. 16.3. 1 Cor. 5.8.
9. Să nu-l mâncaţi crud sau fiert în apă; ci să fie* fript la foc: atât capul, cât şi picioarele şi măruntaiele.
*Deut. 16.7.
10. Să* nu lăsaţi nimic din el până a doua zi dimineaţa; şi, dacă va rămâne ceva din el pe a doua zi dimineaţa, să-l ardeţi în foc. *Cap. 23.18; 34.25.
11. Când îl veţi mânca, să aveţi mijlocul încins, încălţămintea în picioare şi toiagul în mână; şi să-l mâncaţi în grabă; căci este paştile* Domnului. *Deut. 16.5.
12. În noaptea aceea, Eu voi trece* prin ţara Egiptului şi voi lovi pe toţi întâii născuţi din ţara Egiptului, de la oameni până la dobitoace; şi voi face judecată împotriva tuturor zeilor** Egiptului, Eu†, Domnul.
*Cap. 11.4,5. Amos 5.17. **Num. 33.4. †Cap. 6.2.
13. Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veţi fi. Eu voi vedea sângele şi voi trece pe lângă voi, aşa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi ţara Egiptului.
14. Şi pomenirea* acestei zile s-o păstraţi şi s-o prăznuiţi printr-o sărbătoare** în cinstea Domnului; s-o prăznuiţi ca o† lege veşnică pentru urmaşii voştri. *Cap. 13.9.
**Lev. 23.4,5. 2 Împ. 23.21. †Vers. 24,43. Cap. 13.10.
15. Timp de şapte* zile veţi mânca azime. Din cea dintâi zi veţi scoate aluatul din casele voastre: căci oricine va mânca pâine dospită, din ziua întâi până în ziua a şaptea, va fi nimicit** din Israel.
*Cap. 13.6,7; 23.15; 34.18,25. Lev. 23.5,6. Num. 28.17. Deut. 16.3,8. 1 Cor. 5.7. **Gen. 17.14. Num. 9.13.
16. În ziua dintâi veţi avea o adunare de sărbătoare* sfântă; şi în ziua a şaptea veţi avea o adunare de sărbătoare sfântă. Să nu faceţi nici o muncă în zilele acelea; veţi putea numai să pregătiţi mâncarea fiecărui ins.
*Lev. 23.7,8. Num. 28.18,25.
17. Să ţineţi sărbătoarea Azimelor, căci chiar* în ziua aceea voi scoate oştile voastre din ţara Egiptului; să ţineţi ziua aceea ca o lege veşnică pentru urmaşii voştri. *Cap. 13.3.
18. În luna întâi, din a paisprezecea zi a lunii, seara, să mâncaţi azime, până în seara zilei a douăzeci şi una a lunii*. *Lev. 23.5. Num. 28.16.
19. Timp de* şapte zile, să nu se găsească aluat în casele voastre; căci oricine va mânca pâine dospită va fi nimicit** din adunarea lui Israel, fie străin, fie băştinaş.
*Cap. 23.15; 34.18. Deut. 16.3. 1 Cor. 5.7,8. **Num. 9.13.
20. Să nu mâncaţi pâine dospită; ci, în toate locuinţele voastre, să mâncaţi azime.“
21. Moise a chemat pe toţi bătrânii lui Israel şi le-a zis: „Duceţi-vă de luaţi* un miel pentru familiile voastre şi înjunghiaţi Paştile.
*Vers. 3. Num. 9.4. Ios. 5.10. 2 Împ. 23.21. Ezra 6.20. Mat. 26.18,19. Marc. 14.12-16. Luca 22.7, etc.
22. Să luaţi* apoi un mănunchi de isop, să-l înmuiaţi în sângele din strachină şi să ungeţi** pragul de sus şi cei doi stâlpi ai uşii cu sângele din strachină. Nimeni din voi să nu iasă din casă până dimineaţa. *Evr. 11.28. **Vers. 7.
23. Când* va trece Domnul ca să lovească Egiptul, şi va vedea sângele pe pragul de sus şi pe cei doi stâlpi ai uşii, Domnul va trece pe lângă uşă şi nu** va îngădui Nimicitorului† să intre în casele voastre ca să vă lovească. *Vers. 12,13. **Ezec. 9.6. Apoc. 7.3; 9.4. †2 Sam. 24.16. 1 Cor. 10.10. Evr. 11.28.
24. Să păziţi lucrul acesta ca o lege pentru voi şi pentru copiii voştri în veac.
25. Când veţi intra în ţara pe care v-o va da Domnul*, după făgăduinţa Lui, să ţineţi acest obicei sfânt. *Cap. 3.8,17.
26. Şi când* vă vor întreba copiii voştri: „Ce înseamnă obiceiul acesta?“,
*Cap. 13.8,14. Deut. 32.7. Ios. 4.6. Ps. 78.6.
27. să răspundeţi*: „Este jertfa de Paşti în cinstea Domnului, care a trecut pe lângă casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit Egiptul, şi ne-a scăpat casele noastre.“ Poporul s-a** plecat şi s-a închinat până la pământ.
*Vers. 11. **Cap. 4.31.
28. Şi copiii lui Israel au plecat şi au făcut* cum poruncise Domnul lui Moise şi lui Aaron; aşa au făcut.
*Evr. 11.28.

Moartea întâilor născuţi

29. La* miezul nopţii, Domnul a** lovit pe toţi întâii născuţi din ţara Egiptului, de la† întâiul născut al lui faraon, care şedea pe scaunul lui de domnie, până la întâiul născut al celui

închis în temniţă, şi până la toţi întâii născuţi ai dobitoacelor.
*Cap. 11.4. **Num. 8.17; 33.4. Ps. 78.51; 105.36; 135.8; 136.10. †Cap. 4.23; 11.5.
30. Faraon s-a sculat noaptea, el şi toţi slujitorii lui, şi toţi egiptenii; şi au fost mari ţipete* în Egipt, căci nu era casă unde să nu fie un mort.
*Cap. 11.6. Prov. 21.13. Amos 5.17. Iac. 2.13.
31. În aceeaşi noapte faraon a chemat* pe Moise şi pe Aaron şi le-a zis: „Sculaţi-vă, ieşiţi din mijlocul poporului meu, voi şi** copiii lui Israel. Duceţi-vă de slujiţi Domnului, cum aţi zis. *Cap. 11.1. Ps. 105.38. **Cap. 10.9.
32. Luaţi-vă* şi oile şi boii, cum aţi zis, duceţi-vă şi** binecuvântaţi-mă.“
*Cap. 10.26. **Gen. 27.34.
33. Egiptenii* zoreau poporul şi se grăbeau să-i scoată din ţară, căci ziceau: „Altfel, toţi** vom pieri.“
*Cap. 11.8. Ps. 105.38. **Gen. 20.3.
34. Poporul şi-a luat plămădeala (coca), înainte de a se dospi. Şi-au învelit postăvile cu plămădeala în haine şi le-au pus pe umeri.
35. Copiii lui Israel au făcut ce spusese Moise şi au cerut egiptenilor* vase de argint, vase de aur şi haine.
*Cap. 3.22; 11.2.
36. Domnul a* făcut ca poporul să capete trecere înaintea egiptenilor, care le-au împlinit cererea. Şi astfel au** jefuit pe egipteni.
*Cap. 3.21; 11.3. **Gen. 15.14. Cap. 3.22. Ps. 105.37.

Plecarea din Egipt

37. Copiii* lui Israel au plecat din** Ramses spre Sucot, în număr de aproape† şase sute de mii de oameni care mergeau pe jos, afară de copii.
*Num. 33.3,5. **Gen. 47.11. †Gen. 12.2; 46.3. Cap. 38.26. Num. 1.46; 11.21.
38. O mulţime de oameni de tot soiul s-au suit împreună cu ei; aveau şi turme însemnate de oi şi boi.
39. Cu plămădeala, pe care o luaseră din Egipt şi care nu se dospise încă, au făcut turte fără aluat; căci fuseseră izgoniţi* de egipteni, fără să mai poată zăbovi şi fără să-şi ia merinde cu ei. *Vers. 33. Cap. 6.1; 1.11.
40. Şederea copiilor lui Israel în Egipt a fost de patru sute treizeci* de ani. *Gen. 15.13. Fapt. 7.6. Gal. 3.17.
41. Şi, după patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate oştile* Domnului au ieşit din ţara Egiptului.
*Vers. 51. Cap. 7.4.
42. Noaptea* aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului, pentru că atunci i-a scos din ţara Egiptului; noaptea aceea trebuie prăznuită în cinstea Domnului de toţi copiii lui Israel şi de urmaşii lor. *Deut. 16.6.

Chipul cum să se prăznuiască Paştile

43. Domnul a zis lui Moise şi lui Aaron: „Iată porunca* privitoare la Paşti: nici un străin să nu mănânce din ele. *Num. 9.14.
44. Să tai împrejur* pe orice rob cumpărat cu bani, şi apoi să mănânce din ele. *Gen. 17.12,13.
45. Veneticul* şi simbriaşul să nu mănânce. *Lev. 22.10.
46. Să nu le mănânce decât într-o singură casă; să nu luaţi deloc carne afară din casă şi să nu zdrobiţi* nici un os. *Num. 9.12. Ioan 19.33,36.
47. Toată* adunarea lui Israel să facă Paştile. *Vers. 6. Num. 9.13.
48. Dacă un străin*, care va locui la tine, va vrea să facă Paştile Domnului, orice parte bărbătească din casa lui va trebui tăiată împrejur; apoi se va apropia să le facă, şi va fi ca şi băştinaşul; dar nici un netăiat împrejur să nu mănânce din ele. *Num. 9.14.
49. Aceeaşi lege* va fi pentru băştinaş ca şi pentru străinul care va locui în mijlocul vostru.“
*Num. 9.14; 15.15,16. Gal. 3.28.
50. Toţi copiii lui Israel au făcut cum poruncise Domnul lui Moise şi lui Aaron; aşa au făcut.
51. Şi chiar în ziua aceea*, Domnul a scos din ţara Egiptului pe copiii lui Israel, după** oştile lor.
*Vers. 41. **Cap. 6.26

Paştile şi întâii născuţi

13 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Pune-Mi deoparte ca sfânt* pe orice întâi născut, pe orice întâi născut dintre copiii lui Israel, atât dintre oameni, cât şi dintre dobitoace: este al Meu.“
*Vers. 12,13,15. Cap. 22.29,30; 34.19. Lev. 27.26. Num. 3.13; 8.16,17; 18.15. Deut. 15.19. Luca 2.23.
3. Moise a zis poporului: „Aduceţi-vă* aminte de ziua aceasta, când aţi ieşit din Egipt, din casa robiei; căci cu mână** puternică v-a scos Domnul de acolo. Să nu mâncaţi† pâine dospită.
*Cap. 12.42. Deut. 16.3. **Cap. 6.1. †Cap. 12.8.

4. Astăzi* ieşiţi, în luna spicelor[1].
*Cap. 23.15; 34.18. Deut. 16.1.
5. Când te va duce* Domnul în ţara canaaniţilor, hetiţilor, amoriţilor, heviţilor şi iebusiţilor, pe care a** jurat părinţilor tăi că ţi-o va da, ţară unde curge lapte şi miere, să ţii† următoarea slujbă în luna aceasta:
*Cap. 3.8. **Cap. 6.8. †Cap. 12.25,26.
6. Timp de şapte zile*, să mănânci azime; şi în ziua a şaptea, să fie o sărbătoare în cinstea Domnului.
*Cap. 12.15,16.
7. În timpul celor şapte zile, să mâncaţi azime; să nu se* vadă la tine nimic dospit, nici aluat, pe toată întinderea ţării tale. *Cap. 12.19.
8. Să spui* atunci fiului tău: „Aceasta este spre pomenirea celor ce a făcut Domnul pentru mine, când am ieşit din Egipt.“ *Vers. 14. Cap. 12.26.
9. Să-ţi fie ca un* semn pe mână şi ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochii tăi, pentru ca legea Domnului să fie întotdeauna în gura ta; căci cu mână puternică te-a scos Domnul din Egipt.
*Vers. 16. Cap. 12.14. Num. 15.39. Deut. 6.8; 11.18. Prov. 1.9. Isa. 49.16. Ier. 22.24. Mat. 23.5.
10. Să ţii* porunca aceasta la vremea hotărâtă, din an în an. *Cap. 12.14,24.
11. Când te va aduce Domnul în ţara canaaniţilor, cum a jurat ţie şi părinţilor tăi, şi când ţi-o va da,
12. să* închini Domnului pe orice întâi născut, chiar pe orice întâi născut din vitele pe care le vei avea: orice parte bărbătească este a Domnului.
*Vers. 2. Cap. 22.29; 34.19. Lev. 27.26. Num. 8.17; 18.15. Deut. 15.19. Ezec. 44.30.
13. Să răscumperi cu un miel pe orice întâi născut* al măgăriţei; iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i frângi gâtul. Să răscumperi** de asemenea pe orice întâi născut de parte bărbătească dintre fiii tăi.
*Cap. 34.20. Num. 18.15,16. **Num. 3.46,47; 18.15,16.
14. Şi când te va* întreba fiul tău într-o zi: „Ce înseamnă lucrul acesta?“, să-i răspunzi: „Prin mâna** Lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din casa robiei;
*Cap. 12.26. Deut. 6.20. Ios. 4.6,21. **Vers. 3.
15. şi, fiindcă faraon se încăpăţâna şi nu voia să ne lase să plecăm, Domnul* a omorât pe toţi întâii născuţi din ţara Egiptului, de la întâii născuţi ai oamenilor până la întâii născuţi ai dobitoacelor. Iată de ce aduc jertfă Domnului pe orice întâi născut de parte bărbătească şi răscumpăr pe orice întâi născut dintre fiii mei.
*Cap. 12.29.
16. Să-ţi fie ca un semn* pe mână şi ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochi; căci prin mâna Lui atotputernică ne-a scos Domnul din Egipt.“ *Vers. 9.

Călătoria spre pustiu

17. După ce a lăsat faraon pe popor să plece, Dumnezeu nu l-a dus pe drumul care dă în ţara filistenilor, măcar că era mai aproape; căci a zis Dumnezeu: „S-ar putea să-i pară* rău poporului, văzând războiul, şi să se întoarcă** în Egipt.“
*Cap. 14.11,12. Num. 14.1-4. **Deut. 17.16.
18. Ci Dumnezeu a pus* pe popor să facă un ocol pe drumul care duce spre pustiu, spre Marea Roşie. Copiii lui Israel au ieşit înarmaţi din ţara Egiptului. *Cap. 14.2. Num. 33.6, etc.
19. Moise a luat cu el oasele lui Iosif; căci Iosif pusese pe fiii lui Israel să jure, zicând: „Când vă va cerceta Dumnezeu*, să luaţi cu voi oasele mele de aici.“ *Gen. 50.25. Ios. 24.32. Fapt. 7.16.
20. Au plecat* din Sucot şi au tăbărât la Etam, la marginea pustiului.
*Num. 33.6.
21. Domnul* mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă şi ziua şi noaptea.
*Cap. 14.19,24; 40.38. Num. 9.15; 10.34; 14.14. Deut. 1.33. Neem. 9.12,19. Ps. 78.14; 99.7; 105.39. Isa. 4.5. 1 Cor. 10.1.
22. Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopţii.

Trecerea Mării Roşii

14 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Spune copiilor lui Israel să se întoarcă* şi să tăbărască înaintea Pi-Hahirotului**, între Migdol† şi mare, faţă în faţă cu Baal-Ţefon: în dreptul locului acestuia să tăbărâţi, lângă mare. *Cap. 13.18. **Num. 33.7. †Ier. 44.1.
3. Faraon va zice despre copiii lui Israel: „S-au* rătăcit prin ţară; îi închide pustiul.“ *Ps. 71.11
4. Eu* voi împietri inima lui faraon, şi-i va urmări; dar faraon şi toată

1. Sau: Abib

oastea lui vor face să se arate slava** Mea, şi† egiptenii vor şti că Eu sunt Domnul." Copiii lui Israel au făcut aşa. *Cap. 4.21; 7.3. **Vers. 17,18. Cap. 9.16. Rom. 9.17,22,23. †Cap. 7.5.

5. S-a dat de ştire împăratului Egiptului că poporul a luat fuga. Atunci inima* lui faraon şi inima slujitorilor lui s-a schimbat faţă de popor. Ei au zis: „Ce am făcut de am lăsat pe Israel să plece şi să nu ne mai slujească?" *Ps. 105.25.

6. Faraon şi-a pregătit carul de război şi şi-a luat oamenii de război cu el.

7. A luat* şase sute de care de luptă cu oameni aleşi şi toate carele Egiptului; în toate erau luptători. *Cap. 15.4.

8. Domnul a împietrit* inima lui faraon, împăratul Egiptului, şi faraon a urmărit pe copiii lui Israel. Copiii lui** Israel ieşiseră gata de luptă. *Vers. 4. **Cap. 6.1; 13.9. Num. 33.3.

9. Egiptenii* i-au urmărit; şi toţi caii, carele lui faraon, călăreţii lui şi oştirea lui, i-au ajuns tocmai când erau tăbărâţi lângă mare lângă Pi-Hahirot, faţă în faţă cu Baal-Ţefon. *Cap. 15.9. Ios. 24.6.

10. Faraon se apropia. Copiii lui Israel şi-au ridicat ochii, şi iată că egiptenii veneau după ei. Şi copiii lui Israel s-au înspăimântat foarte tare şi au strigat* către Domnul după ajutor. *Ios. 24.7. Neem. 9.9. Ps. 34.17; 107.6.

11. Ei au zis* lui Moise: „Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustiu? Ce ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt? *Ps. 106.7,8.

12. Nu-ţi* spuneam noi în Egipt: „Lasă-ne să slujim ca robi egiptenilor, căci vrem mai bine să slujim ca robi egiptenilor decât să murim în pustiu"?" *Cap. 5.21; 6.9.

13. Moise a răspuns poporului: „Nu vă temeţi* de nimic, staţi pe loc şi veţi vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta; căci pe egiptenii aceştia, pe care-i vedeţi azi, nu-i veţi mai vedea niciodată. *2 Cron. 20.15,17. Isa. 41.10,13,14.

14. Domnul* Se va lupta pentru voi; dar voi staţi** liniştiţi." *Vers. 25. Deut. 1.30; 3.22; 20.4. Ios. 10.14,42; 23.3. 2 Cron. 20.29. Neem. 4.20. Isa. 31.4. **Isa. 30.15.

15. Domnul a zis lui Moise: „Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte.

16. Tu* ridică-ţi toiagul, întinde-ţi mâna spre mare şi despică-o; şi copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat. *Vers. 21,26. Cap. 7.19.

17. Eu voi împietri* inima egiptenilor, ca să intre în mare după ei. Şi faraon şi toată oastea lui, carele şi călăreţii lui, vor face să se arate slava** Mea. *Vers. 8. Cap. 7.3. **Vers. 4.

18. Şi vor şti* egiptenii că Eu sunt Domnul când faraon, carele şi călăreţii lui, vor face să se arate slava Mea." *Vers. 4.

19. Îngerul lui Dumnezeu, care* mergea înaintea taberei lui Israel, Şi-a schimbat locul şi a mers înapoia lor, şi stâlpul de nor care mergea înaintea lor, şi-a schimbat locul şi a stat înapoia lor. *Cap. 13.21; 23.20; 32.34. Num. 20.16. Isa. 63.9.

20. El s-a aşezat între tabăra egiptenilor şi tabăra lui Israel. Norul acesta* pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Şi toată noaptea cele două tabere nu s-au apropiat una de alta. *Isa. 8.14. 2 Cor. 4.3.

21. Moise şi-a întins* mâna spre mare. Şi Domnul a pus marea în mişcare printr-un vânt dinspre răsărit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat** marea, şi apele s-au despărţit† în două. *Vers. 16. **Ps. 66.6. †Cap. 15.8. Ios. 3.16; 4.23. Neem. 9.11. Ps. 74.13; 106.9; 114.3. Isa. 63.12.

22. Copiii* lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, şi apele stăteau ca un zid** la dreapta şi la stânga lor. *Vers. 29. Cap. 15.19. Num. 33.8. Ps. 66.6; 78.13. Isa. 63.16. 1 Cor. 10.1. Evr. 11.29. **Hab. 3.10.

23. Egiptenii i-au urmărit; şi toţi caii lui faraon, carele şi călăreţii lui au intrat după ei în mijlocul mării.

24. În straja dimineţii, Domnul*, din stâlpul de foc şi de nor, S-a uitat spre tabăra egiptenilor şi a aruncat învălmăşeala în tabăra egiptenilor. *Ps. 77.17, etc.

25. A scos roţile carelor şi le-a îngreuiat mersul. Egiptenii au zis atunci: „Haidem să fugim dinaintea lui Israel, căci Domnul Se* luptă pentru el împotriva egiptenilor." *Vers. 14.

26. Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ţi* mâna spre mare; şi apele au să se întoarcă peste egipteni, peste carele lor şi peste călăreţii lor." *Vers. 16.

27. Moise şi-a întins mâna spre mare. Şi înspre dimineaţă, marea şi-a luat* iarăşi repeziciunea cursului, şi, la apro-

pierea ei, egiptenii au luat-o la fugă; dar Domnul a năpustit** pe egipteni în mijlocul mării. *Ios. 4.18. **Cap. 15.1,7.
28. Apele s-au* întors şi au** acoperit carele, călăreţii şi toată oastea lui faraon, care intraseră în mare după copiii lui Israel; nici unul măcar n-a scăpat. *Hab. 3.8,13. **Ps. 106.11.
29. Dar copiii* lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, în timp ce apele stăteau ca un zid la dreapta şi la stânga lor.
*Vers. 22. Ps. 77.20; 78.52,53.
30. În ziua aceea, Domnul a izbăvit* pe Israel din mâna egiptenilor; şi Israel a văzut** pe egipteni morţi pe ţărmul mării. *Ps. 106.8,10. **Ps. 58.10; 59.10.
31. Israel a văzut mâna puternică pe care o îndreptase Domnul împotriva egiptenilor. Şi poporul s-a temut de Domnul şi a crezut* în Domnul şi în robul Său Moise.
*Cap. 4.31; 19.9. Ps. 106.12. Ioan 2.11; 11.45.

Cântarea de laudă

15 1. Atunci* Moise şi copiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta. Ei au zis:
„Voi cânta** Domnului, căci Şi-a arătat slava:
A năpustit în mare pe cal şi pe călăreţ. *Judc. 5.1. 2 Sam. 22.1. Ps. 106.12. **Vers. 21.
2. Domnul este tăria mea şi temeiul cântărilor mele de* laudă:
El m-a scăpat.
El este Dumnezeul meu: pe El Îl voi lăuda;
El este Dumnezeul tatălui** meu: pe El Îl voi† preamări. *Deut. 10.21. Ps. 18.2; 22.3; 59.17; 62.6; 109.1; 118.14; 140.7. Isa. 12.2. Hab. 3.18,19. **Cap. 3.15,16. †2 Sam. 22.47. Ps. 99.5; 118.28. Isa. 25.1.
3. Domnul este un războinic* viteaz:
Numele** Lui este Domnul.
*Ps. 24.8. Apoc. 19.11. **Cap. 6.3. Ps. 83.18.
4. El a aruncat în mare carele* lui faraon şi oastea lui;
Luptătorii lui aleşi** au fost înghiţiţi în Marea Roşie. *Cap. 14.28. **Cap. 14.7.
5. I-au acoperit* valurile
Şi s-au coborât** în fundul apelor, ca o piatră. *Cap. 14.28. **Neem. 9.11.
6. Dreapta* Ta, Doamne, şi-a făcut vestită tăria;
Mâna Ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pe vrăjmaşi. *Ps. 118.15,16.
7. Prin mărimea măreţiei* Tale,
Tu trânteşti la pământ pe vrăjmaşii Tăi;
Îţi dezlănţui mânia,
Şi ea-i mistuie** ca pe† o trestie.
*Deut. 33.26. **Ps. 59.13. †Isa. 5.24; 47.14.
8. La suflarea* nărilor Tale, s-au îngrămădit apele,
S-au ridicat talazurile** ca un zid
Şi s-au închegat valurile în mijlocul mării. *Cap. 14.21. 2 Sam. 22.16. Iov 4.9. 2 Tes. 2.8. **Ps. 78.13. Hab. 3.10.
9. Vrăjmaşul* zicea: „Îi voi urmări, îi voi ajunge,
Voi împărţi** prada de război;
Mă voi răzbuna pe ei,
Voi scoate sabia şi-i voi nimici cu mâna mea!“
*Judc. 5.30. **Gen. 49.27. Isa. 53.12. Luca 11.22.
10. Dar Tu ai* suflat cu suflarea Ta:
Şi marea** i-a acoperit;
Ca plumbul s-au afundat
În adâncimea apelor.
*Cap. 14.21. Ps. 117.18. **Vers. 5. Cap. 14.28.
11. Cine* este ca Tine între dumnezei, Doamne?
Cine este ca Tine minunat** în sfinţenie,
Bogat în fapte de laudă,
Şi făcător† de minuni?
*2 Sam. 7.22. 1 Împ. 8.23. Ps. 71.19; 86.8; 89.6,8. Ier. 10.6; 49.19. **Isa. 6.3. †Ps. 77.14.
12. Tu Ţi-ai întins mâna* dreaptă:
Şi i-a înghiţit pământul. *Vers. 6.
13. Prin îndurarea Ta, Tu ai* călăuzit
Şi ai izbăvit pe poporul acesta;
Iar prin puterea Ta îl îndrepţi
Spre** locaşul sfinţeniei Tale.
*Ps. 77.15,20; 78.52; 80.1; 106.9. Isa. 63.12,13. Ier. 2.6. **Ps. 78.54.
14. Popoarele* vor afla lucrul acesta şi se vor cutremura:
Apucă groaza** pe filisteni,
*Num. 14.14. Deut. 2.25. Ios. 2.9,10. **Ps. 48.6.
15. Se înspăimântă* căpeteniile** Edomului,
Şi un tremur apucă pe† războinicii lui Moab;
Toţi†† locuitorii Canaanului leşină de la inimă.
*Gen. 36.40. **Deut. 2.4. †Num. 22.3. Hab. 3.7. ††Ios. 5.1.
16. Îi va apuca* teama şi spaima;
Iar văzând măreţia braţului Tău,
Vor sta muţi ca** o piatră,
Până va trece poporul Tău, Doamne!
Până va trece
Poporul pe care Ţi l-ai† răscumpărat.
*Deut. 2.25; 11.25. Ios. 2.9. **1 Sam. 25.37. †Cap. 19.5. Deut. 32.9. 2 Sam. 7.23. Ps. 74.2. Isa. 43.1,3; 51.10. Ier. 31.11. Tit 2.14. 1 Pet. 2.9. 2 Pet. 2.1.
17. Tu îi vei aduce şi-i vei aşeza* pe muntele moştenirii Tale,

În locul pe care Ţi l-ai pregătit ca locaş, Doamne,
La Templul** pe care mâinile Tale l-au întemeiat, Doamne!
*Ps. 44.2; 80.8. **Ps. 78.54.

18. Şi Domnul* va împărăţi în veac şi în veci de veci.
*Ps. 10.16; 29.10; 146.10. Isa. 57.15.

19. Căci caii* lui faraon, carele şi călăreţii lui au intrat în mare,
Şi Domnul** a adus peste ei apele mării;
Dar copiii lui Israel au mers ca pe uscat prin mijlocul mării.“
*Cap. 14.23. Prov. 21.31. **Cap. 14.28,29.

20. Maria*, prorociţa**, sora lui Aaron, a† luat în mână un timpan, şi toate femeile au venit după ea, cu†† timpane şi jucând.
*Judc. 4.4. 1 Sam. 10.5. **Num. 26.59. †1 Sam. 18.6. ††Judc. 11.34; 21.21. 2 Sam. 6.16. Ps. 68.11,25; 149.3; 150.4.

21. Maria răspundea* copiilor lui Israel:
„Cântaţi** Domnului, căci Şi-a arătat slava:
A năpustit în mare pe cal şi pe călăreţ.“ *1 Sam. 18.7. **Vers. 1.

Apele de la Mara

22. Moise a pornit pe Israel de la Marea Roşie. Au apucat înspre pustiul* Şur; şi, după trei zile de mers în pustiu, n-au găsit apă. *Gen. 16.7; 25.18.

23. Au ajuns la* Mara; dar n-au putut să bea apă din Mara, pentru că era amară. De aceea locul acela a fost numit Mara *(Amărăciune)*. *Num. 33.8.

24. Poporul a cârtit* împotriva lui Moise, zicând: „Ce avem să bem?“
*Cap. 16.2; 17.3.

25. Moise a strigat* către Domnul; şi Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat** în apă. Şi apa s-a făcut dulce. Acolo a dat Domnul† poporului legi şi porunci, şi acolo l-a pus la†† încercare.
*Cap. 14.10; 17.4. Ps. 50.15. **2 Împ. 2.21; 4.41. †Ios. 24.25. ††Cap. 16.4. Deut. 8.2,16. Judc. 2.22; 3.1,4. Ps. 66.10; 81.7.

26. El a zis: „Dacă* vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui şi dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una din bolile** cu care am lovit pe egipteni; căci Eu sunt Domnul† care te vindecă.“ *Deut. 7.12,15. **Deut. 28.27,60. †Cap. 23.25. Ps. 41.3,4; 103.3; 147.3.

27. Au ajuns la* Elim, unde erau douăsprezece izvoare de apă şi şaptezeci de finici. Şi au tăbărât acolo, lângă apă. *Num. 33.9.

Cârtirile în Sin – Prepeliţele şi mana – Sabatul

16 1. Toată adunarea copiilor lui Israel a* plecat din Elim; şi au ajuns în pustiul Sin**, care este între Elim şi Sinai, în a cincisprezecea zi a lunii a doua după ieşirea lor din ţara Egiptului. *Num. 33.10,11. **Ezec. 30.15.

2. Şi toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit* în pustiul acela împotriva lui Moise şi Aaron.
*Cap. 15.24. Ps. 106.25. 1 Cor. 10.10.

3. Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de* n-am murit loviţi de mâna Domnului în ţara Egiptului, când** şedeam lângă oalele noastre cu carne, când mâncam pâine de ne săturam? Căci ne-aţi adus în pustiul acesta ca să faceţi să moară de foame toată mulţimea aceasta.“
*Plân. 4.9. **Num. 11.4,5.

4. Domnul a zis lui Moise: „Iată că voi face să vă plouă pâine* din ceruri. Poporul va ieşi afară şi va strânge, cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la** încercare şi să văd dacă va umbla sau nu după legea Mea.
*Ps. 78.24,25; 105.40. Ioan 6.31,32. 1 Cor. 10.3. **Cap. 15.25. Deut. 8.2,16.

5. În ziua a şasea, când vor pregăti ce au adus acasă, vor avea* de două ori mai mult decât vor strânge în fiecare zi.“ *Vers. 22. Lev. 25.21.

6. Moise şi Aaron au zis tuturor copiilor lui Israel: „Astă-seară*, veţi înţelege că Domnul este Acela care v-a scos din ţara Egiptului.
*Vers. 12,13. Cap. 6.7. Num. 16.28-30.

7. Şi mâine dimineaţă, veţi vedea slava* Domnului; pentru că v-a auzit cârtirile împotriva Domnului; căci ce** suntem noi, ca să cârtiţi împotriva noastră?“
*Vers. 10. Isa. 35.2; 40.5. Ioan 11.4,40. **Num. 16.11.

8. Moise a zis: „Domnul vă va da astă-seară carne de mâncat, şi mâine dimineaţă vă va da pâine să vă săturaţi, pentru că a auzit Domnul cârtirile pe care le-aţi rostit împotriva Lui; căci ce suntem noi? Cârtirile voastre nu se îndreaptă împotriva noastră, ci împotriva* Domnului.“
*1 Sam. 8.7. Luca 10.16. Rom. 13.2.

9. Moise a zis lui Aaron: „Spune întregii adunări a copiilor lui Israel: „Apropiaţi-vă* înaintea Domnului; căci v-a auzit cârtirile.“ *Num. 16.16.

10. Şi, pe când vorbea Aaron întregii adunări a lui Israel, s-au uitat înspre pustiu, şi iată că slava Domnului s-a* arătat în nor.
*Vers. 7. Cap. 13.21. Num. 16.19. 1 Împ. 8.10,11.

11. Domnul, vorbind lui Moise, a zis:

12. „Am* auzit cârtirile copiilor lui Israel. Spune-le: „Între cele** două seri aveţi să mâncaţi carne, şi dimineaţa† vă veţi sătura de pâine; şi veţi şti că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.“ *Vers. 8. **Vers. 6. †Vers. 7.

13. Seara, au venit nişte* prepeliţe şi au acoperit tabăra; şi, dimineaţa, s-a aşezat un strat gros de rouă** în jurul taberei.
*Num. 11.31. Ps. 78.27,28; 105.40. **Num. 11.9.

14. Când s-a luat roua aceasta, pe faţa pustiului era ceva* mărunt ca nişte grăunţe, mărunt ca bobiţele de gheaţă albă pe pământ.
*Num. 11.7. Deut. 8.3. Neem. 9.15. Ps. 78.24; 105.40.

15. Copiii lui Israel s-au uitat la ea şi au zis unul către altul: „Ce este aceasta?“ Căci nu ştiau ce este. Moise le-a zis: „Este* pâinea pe care v-o dă Domnul ca hrană.
*Ioan 6.31,49,58. 1 Cor. 10.3.

16. Iată ce a poruncit Domnul: „Fiecare din voi să strângă cât îi trebuie pentru hrană, şi anume un* omer de cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din cortul lui.“ *Vers. 36.

17. Israeliţii au făcut aşa; şi au strâns unii mai mult, alţii mai puţin.

18. În urmă o măsurau cu omerul, şi cine* strânsese mai mult, n-avea nimic de prisos, iar cine strânsese mai puţin, nu ducea lipsă deloc. Fiecare strângea tocmai cât îi trebuia pentru hrană. *2 Cor. 8.15.

19. Moise le-a zis: „Nimeni să nu lase ceva din ea până a doua zi dimineaţă.“

20. N-au ascultat de Moise, şi s-au găsit unii care au lăsat ceva din ea până dimineaţa; dar a făcut viermi şi s-a împuţit. Moise s-a mâniat pe oamenii aceia.

21. Astfel, în toate dimineţile, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană; şi, când venea căldura soarelui, se topea.

22. În ziua a şasea, au strâns hrană îndoit, şi anume doi omeri de fiecare. Toţi fruntaşii adunării au venit şi au spus lui Moise lucrul acesta.

23. Şi Moise le-a zis: „Domnul a poruncit aşa. Mâine este ziua de* odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceţi ce aveţi de copt, fierbeţi ce aveţi de fiert şi păstraţi până a doua zi dimineaţa tot ce va rămâne!“
*Gen. 2.3. Cap. 20.8; 31.15; 35.3. Lev. 23.3.

24. Au lăsat-o până a doua zi dimineaţa, cum poruncise Moise; şi nu s-a* împuţit şi n-a făcut viermi.
*Vers. 20.

25. Moise a zis: „Mâncaţi-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veţi găsi mană pe câmp.

26. Veţi strânge timp* de şase zile; dar în ziua a şaptea, care este Sabatul, nu va fi.“ *Cap. 20.9,10.

27. În ziua a şaptea, unii din popor au ieşit să strângă mană, şi n-au găsit.

28. Atunci Domnul a zis lui Moise: „Până când aveţi de gând să nu păziţi* poruncile şi legile Mele?
*2 Împ. 17.14. Ps. 78.10,22; 106.13.

29. Vedeţi că Domnul v-a dat Sabatul; de aceea vă dă în ziua a şasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui, şi, în ziua a şaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găseşte.“

30. Şi poporul s-a odihnit în ziua a şaptea.

31. Casa lui Israel a numit hrana aceasta „mană“. Ea semăna* cu bobul de coriandru; era albă şi avea un gust de turtă cu miere. *Num. 11.7,8.

32. Moise a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: „Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmaşii voştri, ca să vadă şi ei pâinea pe care v-am dat-o s-o mâncaţi în pustiu, după ce v-am scos din ţara Egiptului.“

33. Şi Moise a zis lui Aaron*: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană[1] şi aşază-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmaşii voştri.“
*Evr. 9.4.

34. După porunca dată de Domnul lui Moise, Aaron l-a pus* înaintea chivotului mărturiei, ca să fie păstrat.
*Cap. 25.16,21; 40.20. Num. 17.10. Deut. 10.5. 1 Împ. 8.9.

35. Copiii lui Israel au mâncat mană patruzeci* de ani, până** la sosirea lor într-o ţară locuită; au mâncat mană până la sosirea lor la hotarele ţării Canaanului. *Num. 33.38. Deut. 8.2,3. Neem. 9.20,21. Ioan 6.31,49. **Ios. 5.12. Neem. 9.15.

1. Mana, numită aşa pentru că israeliţii, când au văzut-o întâia dată, au strigat: „Man hu = ce este aceasta?“ (v. 15)

36. Omerul este a zecea parte dintr-o efă.

Refidim – Stânca din Horeb

17 1. Toată* adunarea copiilor lui Israel a plecat din pustiul Sin, după călătoriile zilnice, pe care poruncise Domnul să le facă; şi au tăbărât la Refidim. Acolo poporul n-a găsit apă de băut. *Cap. 16.1. Num. 33.12,14.
2. Atunci poporul* a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: „Dă-ne apă să bem!“ Moise le-a răspuns: „Pentru ce căutaţi ceartă cu mine? Pentru ce ispitiţi** pe Domnul?“ *Num. 20.3,4. **Deut. 6.16. Ps. 78.18,41. Isa. 7.12. Mat. 4.7. 1 Cor. 10.9.
3. Poporul stătea acolo, chinuit de sete, şi cârtea* împotriva lui Moise. El zicea: „Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca să ne faci să murim de sete aici cu copiii şi turmele noastre?“ *Cap. 16.2.
4. Moise a strigat* către Domnul şi a zis: „Ce să fac cu poporul acesta? Încă puţin, şi au să mă** ucidă cu pietre.“ *Cap. 14.15. **1 Sam. 30.6. Ioan 8.59; 10.31.
5. Domnul a zis lui Moise: „Treci* înaintea poporului şi ia cu tine vreo câţiva din bătrânii lui Israel; ia-ţi în mână şi toiagul cu care ai** lovit râul, şi porneşte! *Ezec. 2.6. **Cap. 7.20. Num. 20.8.
6. Iată*, Eu voi sta înaintea ta pe stânca Horebului; vei lovi stânca şi va ţâşni apă din ea, şi poporul va bea.“ Moise a făcut aşa, în faţa bătrânilor lui Israel. *Num. 20.10,11. Ps. 78.15,20; 105.41; 114.8. 1 Cor. 10.4.
7. El a numit locul acela „Masa* şi Meriba“ *(Ispită şi ceartă)*, căci copiii lui Israel se certaseră şi ispitiseră pe Domnul, zicând: „Este oare Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?“ *Num. 20.13. Ps. 81.7; 95.8. Evr. 3.8.

Înfrângerea lui Amalec

8. Amalec* a venit să bată pe Israel la Refidim. *Gen. 36.12. Num. 24.20. Deut. 25.17. 1 Sam. 15.2.
9. Atunci Moise a zis lui* Iosua: „Alege nişte bărbaţi şi ieşi de luptă împotriva lui Amalec. Iar eu voi sta mâine pe vârful dealului cu toiagul** lui Dumnezeu în mână.“ *Fapt. 7.45. Evr. 4.8. **Cap. 4.20.
10. Iosua a făcut ce-i spusese Moise şi a ieşit să lupte împotriva lui Amalec. Iar Moise, Aaron şi Hur s-au suit pe vârful dealului.
11. Când îşi ridica* Moise mâna, era mai tare Israel; şi când îşi lăsa mâna în jos, era mai tare Amalec. *Iac. 5.16.
12. Mâinile lui Moise fiind trudite, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, şi el a şezut pe ea. Aaron şi Hur îi sprijineau mâinile, unul deoparte, iar altul de alta; şi mâinile lui au rămas întinse până la asfinţitul soarelui.
13. Şi Iosua a biruit pe Amalec şi poporul lui, cu tăişul sabiei.
14. Domnul a zis lui Moise: „Scrie* lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte, şi spune lui Iosua că voi** şterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri.“ *Cap. 34.27. **Num. 24.20. Deut. 25.19. 1 Sam. 15.3,7; 30.1,17. 2 Sam. 8.12. Ezra 9.14.
15. Moise a zidit un altar şi i-a pus numele „Domnul, steagul meu“[1].
16. El a zis: „Pentru că şi-a ridicat mâna împotriva scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!“

Ietro la Moise

18 1. Ietro*, preotul Madianului, socrul lui Moise, a aflat tot ce făcuse Dumnezeu** pentru Moise şi poporul Său, Israel; a aflat că Domnul scosese pe Israel din Egipt. *Cap. 2.16; 3.1. **Ps. 44.1; 77.14,15; 78.4; 105.5,43; 106.2,8.
2. Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, nevasta lui Moise, care fusese trimisă acasă.
3. A luat şi pe cei doi* fii ai Seforei; unul se numea Gherşom** *(Străin),* căci Moise zisese: „Locuiesc ca străin într-o ţară străină,“ *Fapt. 7.29. **Cap. 2.22.
4. iar celălalt se numea Eliezer *(Ajutorul lui Dumnezeu),* căci zisese: „Dumnezeul tatălui meu mi-a ajutat şi m-a scăpat de sabia lui faraon.“
5. Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii şi nevasta lui Moise în pustiu unde tăbăra el, la muntele* lui Dumnezeu. *Cap. 3.1,12.
6. A trimis vorbă lui Moise să-i spună: „Eu, socrul tău, Ietro, vin la tine cu nevasta ta şi cu cei doi fii ai tăi.“
7. Moise a ieşit* înaintea socrului său, s-a aruncat cu faţa la pământ, şi l-a sărutat**. S-au întrebat unul pe altul de sănătate şi au intrat în cortul lui Moise. *Gen. 14.17; 18.2; 19.1. 1 Împ. 2.19. **Gen. 29.13; 33.4.
8. Moise a istorisit socrului său tot ce făcuse Domnul împotriva lui faraon

1. Evreieşte: Iehova-Nisi

şi împotriva Egiptului, din pricina lui Israel, toate suferinţele care veniseră peste ei pe drum şi cum îi izbăvise* Domnul din ele.

*Ps. 78.42; 81.7; 106.10; 107.2.

9. Ietro s-a bucurat pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul lui Israel şi pentru că-l izbăvise din mâna egiptenilor.

10. Şi Ietro a zis: „Binecuvântat* să fie Domnul, care v-a izbăvit din mâna egiptenilor şi din mâna lui faraon, El, care a izbăvit poporul din mâna egiptenilor! *Gen. 14.20. 2 Sam. 18.28. Luca 1.68.

11. Cunosc acum că Domnul este* mai mare decât toţi dumnezeii; căci** în lucrul în care s-au purtat† cu trufie, El a fost mai presus de ei.“

*2 Cron. 2.5. Ps. 95.3; 97.9; 135.5. **Cap. 1.10,16,22; 5.2,7; 14.8,18. †1 Sam. 2.3. Neem. 9.10,16,29. Iov 40.11,12. Ps. 31,23; 119.21. Luca 1.51.

12. Ietro, socrul lui Moise, a adus lui Dumnezeu o ardere de tot şi o jertfă de mâncare. Aaron şi toţi bătrânii lui Israel au venit şi au luat parte la masă cu socrul lui Moise, înaintea* lui Dumnezeu. *Deut. 12.7. 1 Cron. 29.22. 1 Cor. 10.18,21,31.

Judecătorii

13. A doua zi, Moise s-a aşezat să judece poporul; şi poporul a stat înaintea lui de dimineaţa până seara.

14. Socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor, şi a zis: „Ce faci tu acolo cu poporul acela? De ce stai singur, şi tot poporul stă înaintea ta, de dimineaţa până seara?“

15. Moise a răspuns socrului său: „Poporul vine* la mine ca să ceară sfat lui Dumnezeu. *Lev. 24.12. Num. 15.34.

16. Când au vreo treabă*, vin la mine; eu judec între ei şi fac cunoscut** poruncile lui Dumnezeu şi legile Lui.“

*Cap. 23.7; 24.14. Deut. 17.8. 2 Sam. 15.3. Iov 31.13. Fapt. 18.15. 1 Cor. 6.1. **Lev. 24.15. Num. 15.35; 27.6 etc.; 36.6-9.

17. Socrul lui Moise i-a zis: „Ce faci tu nu este bine.

18. Te istoveşti singur şi vei istovi şi poporul acesta, care este cu tine; căci lucrul este mai presus de puterile tale şi nu-l vei putea face* singur.

*Num. 11.14,17. Deut. 1.9,12.

19. Acum ascultă glasul meu; am să-ţi dau un sfat, şi Dumnezeu* va fi cu tine! Fii tălmaciul poporului** înaintea lui Dumnezeu şi du† pricinile înaintea lui Dumnezeu.

*Cap. 3.12. **Cap. 4.16; 20.19. Deut. 5.5. †Num. 27.5.

20. Învaţă-i* poruncile şi legile; şi arată-le calea** pe care trebuie s-o urmeze şi ce† trebuie să facă.

*Deut. 4.1,5; 5.1; 6.1,2; 7.11. **Ps. 143.8. †Deut. 1.18.

21. Alege din tot poporul oameni* destoinici**, temători de Dumnezeu, oameni de încredere†, vrăjmaşi†† ai lăcomiei; pune-i peste popor drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci şi căpetenii peste zece. *Vers. 25. Deut. 1.15,16; 16.18. 2 Cron. 19.5-10. Fapt. 6.3. **Gen. 42.18. 2 Sam. 23.3. 2 Cron. 19.9. †Ezec. 18.8. ††Deut. 16.19.

22. Ei să judece poporul în tot timpul*; să aducă** înaintea ta toate pricinile însemnate, iar pricinile cele mai mici să le judece ei înşişi. În felul acesta îţi vei uşura sarcina, căci† o vor purta şi ei împreună cu tine.

*Vers. 26. **Vers. 26. Lev. 24.11. Num. 15.33; 27.2; 36.1. Deut. 1.17; 17.8. †Num. 11.17.

23. Dacă vei face lucrul acesta şi dacă Dumnezeu îţi va porunci aşa, vei putea* face faţă lucrurilor, şi tot poporul acesta va ajunge fericit la** locul lui.“

*Vers. 18. **Gen. 18.33; 30.25. Cap. 16.29. 2 Sam. 19.39.

24. Moise a ascultat sfatul socrului său şi a făcut tot ce spusese el.

25. Moise* a ales oameni destoinici din tot Israelul şi i-a pus căpetenii ale poporului, căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci şi căpetenii peste zece.

*Deut. 1.15. Fapt. 6.5.

26. Ei judecau* poporul în tot timpul; aduceau înaintea lui Moise pricinile** grele, iar toate pricinile mici le judecau ei înşişi. *Vers. 22. **Iov 29.16.

27. Apoi Moise a trimis* pe socrul său în ţara lui. *Num. 10.29,30.

Pustiul şi muntele Sinai

19 1. În luna a treia după ieşirea lor din ţara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns* în ziua aceea în pustiul Sinai. *Num. 33.15.

2. După ce au plecat de la Refidim*, au ajuns în pustiul Sinai şi au tăbărât în pustiu. Israel a tăbărât acolo, în faţa muntelui**. *Cap. 17.1,8. **Cap. 3.1,12.

3. Moise* s-a suit la Dumnezeu. Şi Domnul l-a chemat** de pe munte, zicând: „Aşa să vorbeşti casei lui Iacov şi să spui copiilor lui Israel:

*Cap. 20.21. Fapt. 7.38. **Cap. 3.4.

4. „Aţi* văzut ce am făcut Egiptului şi cum v-am purtat** pe aripi de vultur şi v-am adus aici la Mine.

*Deut. 29.2. **Deut. 32.11. Isa. 63.9. Apoc. 12.14.

5. Acum*, dacă veţi asculta glasul Meu şi dacă veţi păzi legământul Meu, veţi fi ai Mei** dintre toate popoarele, căci tot pământul† este al Meu;
*Deut. 5.2. **Deut. 4.20; 7.6; 14.2,21; 26.18; 32.8,9. 1 Împ. 8.53. Ps. 135.4. Cânt. 8.12. Isa. 41.8; 43.1. Ier. 10.16. Mal. 3.17. Tit 2.14. †Cap. 9.29. Deut. 10.14. Iov 41.11. Ps. 24.1; 50.12. 1 Cor. 10.26,28.
6. Îmi veţi fi o împărăţie* de preoţi şi un neam sfânt**. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel." *Deut. 33.2,3,4. 1 Pet. 2.5,9. Apoc. 1.6; 5.10; 20.6. **Lev. 20.24,26. Deut. 7.6; 26.19; 28.9. Isa. 62.12. 1 Cor. 3.17. 1 Tes. 5.27.
7. Moise a venit de a chemat pe bătrânii poporului şi le-a pus înainte toate cuvintele acestea, cum îi poruncise Domnul.
8. Tot* poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!" Moise a spus Domnului cuvintele poporului.
*Cap. 24.3,7. Deut. 5.27; 26.17.
9. Şi Domnul a zis lui Moise: „Iată, voi veni la tine într-un nor* gros, pentru ca** să audă poporul când îţi voi vorbi şi să aibă întotdeauna încredere† în tine." Moise a spus Domnului cuvintele poporului.
*Vers. 16. Cap. 20.21; 24.15,16. Deut. 4.11. Ps. 18.11,12; 97.2. Mat. 17.5. **Deut. 4.12,36. Ioan 12.29,30. †Cap. 14.31.

Pregătirea pentru primirea Legii

10. Şi Domnul a zis lui Moise: „Du-te la popor, sfinţeşte-i*, azi şi mâine, şi pune-i să-şi spele** hainele.
*Lev. 11.44,45. Evr. 10.22. **Vers. 14. Gen. 35.2. Lev. 15.5.
11. Să fie gata pentru a treia zi; căci a treia zi Domnul Se* va coborî, în faţa întregului popor, pe muntele Sinai.
*Cap. 34.35. Vers. 16,18. Deut. 33.2.
12. Să hotărăşti poporului anumite margini de jur împrejur şi să spui: „Să nu cumva să vă suiţi pe munte sau să vă atingeţi de poalele lui. Oricine se* va atinge de munte va fi pedepsit cu moartea. *Evr. 12.20.
13. Nici o mână să nu se atingă de el; ci pe oricine se va atinge să-l omoare cu pietre sau să-l străpungă cu săgeţi: dobitoc sau om, nu va trăi." Când va suna trâmbiţa*, ei vor înainta spre munte." *Vers. 16,19.
14. Moise s-a coborât de pe munte la popor: a sfinţit* poporul, şi ei şi-au spălat hainele. *Vers. 10.
15. Şi a zis poporului: „Fiţi gata* în trei zile; să nu vă apropiaţi de vreo** femeie."
*Vers. 11. **1 Sam. 21.4,5. Zah. 7.3. 1 Cor. 7.5.
16. A treia zi dimineaţa, au fost* tunete, fulgere şi un nor** gros pe munte; trâmbiţa răsuna† cu putere, şi tot poporul din tabără a fost†† apucat de spaimă.
*Ps. 77.18. Evr. 12.18,19. Apoc. 4.5; 8.5; 11.19. **Vers. 9. Cap. 40.34. 2 Cron. 5.14. †Apoc. 1.10; 4.1. ††Evr. 12.21.
17. Moise* a scos poporul din tabără, spre întâmpinarea lui Dumnezeu, şi s-au aşezat la poalele muntelui.
*Deut. 4.10.
18. Muntele* Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul Se coborâse pe el în mijlocul focului**. Fumul† acesta se înălţa ca fumul unui cuptor, şi tot†† muntele se cutremura cu putere.
*Deut. 4.11; 33.2. Judc. 5.5. Ps. 68.7,8. Isa. 6.4. Hab. 3.3. **Cap. 3.2; 24.17. 2 Cron. 7.1-3. †Gen. 15.17. Ps. 144.5. Apoc. 15.8. ††Ps. 68.8; 77.18; 114.7. Ier. 4.24. Evr. 12.26.
19. Trâmbiţa răsuna* tot mai puternic. Moise** vorbea, şi Dumnezeu† îi răspundea cu glas tare.
*Vers. 13. **Evr. 12.21. †Neem. 9.13. Ps. 81.7.
20. Domnul S-a coborât pe muntele Sinai, şi anume pe vârful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui. Şi Moise s-a suit sus.
21. Domnul a zis lui Moise: „Coboară-te şi porunceşte poporului cu tot dinadinsul să nu dea buzna spre Domnul, ca* să se uite, pentru ca nu cumva să piară un mare număr dintre ei. *Cap. 3.5. 1 Sam. 6.19.
22. Preoţii, care se apropie de Domnul, să se sfinţească* şi ei, ca nu cumva să-i lovească** Domnul cu moartea." *Lev. 10.3. **2 Sam. 6.7,8.
23. Moise a zis Domnului: „Poporul nu va putea să se suie pe muntele Sinai, căci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicând: „Hotărăşte* anumite margini în jurul muntelui şi sfinţeşte-l."
*Vers. 12. Ios. 3.4.
24. Domnul i-a zis: „Du-te, coboară-te şi suie-te apoi iarăşi cu Aaron; dar preoţii şi poporul să nu dea buzna să se suie la Domnul, ca nu cumva să-i lovească cu moartea."
25. Moise s-a coborât la popor şi i-a spus aceste lucruri.

Cele 10 porunci

20 1. Atunci Dumnezeu a rostit toate* aceste cuvinte şi a zis:
*Deut. 5.22.
2. „Eu* sunt Domnul Dumnezeul tău care te-a scos** din ţara Egiptului, din casa robiei.
*Lev. 26.1,13. Deut. 5.6. Ps. 81.10. Osea 13.4. **Cap. 13.3.
3. Să* nu ai alţi dumnezei afară de Mine. *Deut. 5.7; 6.14. 2 Împ. 17.35. Ier. 25.6; 35.15.

4. Să* nu-ţi faci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.
*Lev. 26.1. Deut. 4.16; 5.8; 27.15. Ps. 97.7.
5. Să nu* te închini înaintea lor şi să nu le slujeşti; căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos**, care† pedepsesc nelegiuirea părinţilor în copii, până la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,
*Cap. 23.24. Ios. 23.7. 2 Împ. 17.35. Isa. 44.15,19. **Cap. 34.14. Deut. 4.24; 6.15. Ios. 24.19. Naum 1.2. †Cap. 34.7. Lev. 20.5; 26.39,40. Num. 14.18,33. 1 Împ. 21.29. Iov 5.4; 21.19. Ps. 79.8; 109.14. Isa. 14.20,21; 65.6,7. Ier. 2.9; 32.18.
6. şi Mă îndur* până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele. *Cap. 34.7. Deut. 7.9. Ps. 89.34. Rom. 11.28.
7. Să* nu iei în deşert Numele Domnului Dumnezeului tău; căci Domnul** nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deşert Numele Lui. *Cap. 23.1. Lev. 19.12. Deut. 5.11. Ps. 15.4. Mat. 5.33. **Mica 6.11.
8. Adu-ţi* aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfinţeşti.
*Cap. 31.13,14. Lev. 19.3,30; 26.2. Deut. 5.12.
9. Să lucrezi* şase zile şi să-ţi faci lucrul tău.
*Cap. 23.12; 31.15; 34.21. Lev. 23.3. Ezec. 20.12. Luca 13.14.
10. Dar ziua a* şaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul** care este în casa ta.
*Gen. 2.2,3. Cap. 16.26; 31.15. **Neem. 13.16-19.
11. Căci în şase zile* a făcut Domnul cerurile, pământul şi marea, şi tot ce este în ele, iar în ziua a şaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă şi a sfinţit-o.
*Gen. 2.2.
12. Cinsteşte* pe tatăl tău şi pe mama ta, pentru ca să ţi se lungească zilele în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău.
*Cap. 23.26. Lev. 19.3. Deut. 5.16. Ier. 35.7,18,19. Mat. 15.4; 19.19. Marc. 7.10; 10.19. Luca 18.20. Efes. 6.2.
13. Să* nu ucizi.
*Deut. 5.17. Mat. 5.21. Rom. 13.9.
14. Să* nu preacurveşti.
*Deut. 5.18. Mat. 5.27.
15. Să* nu furi.
*Lev. 19.11. Deut. 5.19. Mat. 19.18. Rom. 13.9. 1 Tes. 4.6.
16. Să* nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău.
*Cap. 23.1. Deut. 5.20; 19.16. Mat. 19.18.
17. Să* nu pofteşti casa aproapelui tău; să** nu pofteşti nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.
*Deut. 5.21. Mica 2.2. Hab. 2.9. Luca 12.15. Fapt. 20.33. Rom. 7.7; 13.9. Efes. 5.3,5. Evr. 13.5. **Iov 31.9. Prov. 6.29. Ier. 5.8. Mat. 5.28.

Spaima poporului – Legea altarului

18. Tot* poporul auzea** tunetele şi sunetul trâmbiţei şi vedea flăcările muntelui care fumega†. La priveliştea aceasta, poporul tremura şi stătea în depărtare.
*Evr. 12.18. **Apoc. 1.10,12. †Cap. 19.18.
19. Ei au zis lui Moise: „Vorbeşte-ne* tu însuţi şi te vom asculta: dar să** nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim.“
*Deut. 5.27; 18.16. Gal. 3.19,20. Evr. 12.19. **Deut. 5.25.
20. Moise a zis poporului: „Nu vă* înspăimântaţi; căci** Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare şi ca să aveţi frica† Lui înaintea ochilor voştri, pentru ca să nu păcătuiţi.“
*1 Sam. 12.20. Isa. 41.10,13. **Gen. 22.1. Deut. 13.3. †Deut. 4.10; 6.2; 10.12; 17.13,19; 19.20; 28.58. Prov. 3.7; 16.6. Isa. 8.13.
21. Poporul stătea în depărtare; iar Moise s-a apropiat de norul* în care era Dumnezeu. *Cap. 19.16. Deut. 5.5. 1 Împ. 8.12.
22. Domnul a zis lui Moise: „Aşa să vorbeşti copiilor lui Israel: „Aţi văzut că v-am vorbit din* ceruri.
*Deut. 4.36. Neem. 9.13.
23. Să nu faceţi dumnezei de argint şi dumnezei de aur, ca să-i puneţi alături* de Mine; să nu vă faceţi alţi dumnezei.
*Cap. 32.1,2,4. 1 Sam. 5.4,5. 2 Împ. 17.33. Ezec. 20.39; 43.8. Dan. 5.4,23. Ţef. 1.5. 2 Cor. 6.14.15,16.
24. Să-Mi ridici un altar de pământ, pe care să-ţi aduci arderile de tot şi jertfele de mulţumire, oile* şi boii. În orice** loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine şi te voi† binecuvânta.
*Lev. 1.2. **Deut. 12.5,11,21; 14.23; 16.6,11; 26.2. 1 Împ. 8.43; 9.3. 2 Cron. 6.6; 7.16; 12.13. Ezra 6.12. Neem. 1.9. Ps. 74.7. Ier. 7.10,12. †Gen. 12.2. Deut. 7.13.
25. Dacă-Mi* vei ridica un altar de piatră, să nu-l zideşti din pietre cioplite; căci cum îţi vei pune dalta în piatră, o vei pângări. *Deut. 27.5. Ios. 8.31.
26. Să nu te sui la altarul Meu pe trepte, ca să nu ţi se descopere goliciunea înaintea lui.“

Despre slobozenie şi viaţă

21 1. „Iată legile pe care le vei* pune înaintea lor. *Cap. 24.3,4. Deut. 4.14; 6.1.
2. Dacă* vei cumpăra un rob evreu, să slujească şase ani ca rob; dar în

al şaptelea să iasă slobod, fără să plătească nimic ca despăgubire.
*Lev. 25.39-41. Deut. 15.12. Ier. 34.14.
3. Dacă a intrat singur, să iasă singur; dacă era însurat, să iasă şi nevasta sa împreună cu el.
4. Dacă stăpânul lui i-a dat o nevastă, şi a avut fii şi fiice cu ea, nevasta şi copiii să fie ai stăpânului lui, iar el să iasă singur.
5. Dacă robul* va zice: „Eu iubesc pe stăpânul meu, pe nevasta mea şi copiii mei, şi nu vreau să ies slobod",
*Deut. 15.16,17.
6. atunci stăpânul lui să-l ducă înaintea* lui Dumnezeu, să-l apropie de uşă sau de stâlpul uşii, şi stăpânul lui să-i** găurească urechea cu o sulă, şi robul să rămână pentru totdeauna în slujba lui. *Cap. 12.12; 22.8,28. **Ps. 40.6.
7. Dacă un om îşi va* vinde fata ca roabă, ea să nu iasă cum** ies robii.
*Neem. 5.5. **Vers. 2,3.
8. Dacă nu va plăcea stăpânului ei, care o luase de nevastă, el să-i înlesnească răscumpărarea; dar nu va avea dreptul s-o vândă unor străini, dacă nu-şi va ţine cuvântul.
9. Dacă o dă de nevastă fiului său, să se poarte cu ea după dreptul fiicelor.
10. Dacă-i va lua o altă nevastă, nu va scădea nimic pentru cea dintâi din hrană, din îmbrăcăminte şi din dreptul* ei de soţie. *1 Cor. 7.5.
11. Dacă nu-i face aceste trei lucruri, ea va putea ieşi, fără nici o despăgubire, fără să dea bani.

Legi în privinţa uciderii

12. Cine va lovi* pe altul cu o lovitură de moarte să fie pedepsit cu moartea.
*Gen. 9.6. Lev. 24.17. Num. 35.30,31. Mat. 26.52.
13. Dacă nu* i-a întins laţuri şi dacă Dumnezeu l-a făcut** să-i cadă în mână, îţi voi† hotărî un loc unde va putea să fugă. *Num. 35.22. Deut. 19.4,5.
**1 Sam. 24.4,10,18. †Num. 35.11. Deut. 19.3. Ios. 20.2.
14. Dar dacă lucrează* cineva cu răutate împotriva aproapelui său, folosindu-se de viclenie ca să-l omoare, chiar şi de la** altarul Meu să-l smulgi, ca să fie omorât.
*Num. 15.30; 35.20. Deut. 19.11,12. Evr. 10.26.
**1 Împ. 2.28-34. 2 Împ. 11.15.

Necinstirea părinţilor

15. Cine va lovi pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea.
16. Cine* va fura un om şi-l va** vinde sau îl va ţine în mâinile† lui să fie pedepsit cu moartea.
*Deut. 24.7. **Gen. 37.28. †Cap. 22.4.
17. Cine* va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.
*Lev. 20.9. Prov. 20.20. Mat. 15.4. Marc. 7.10.

Legi privitoare la vătămarea trupului

18. Dacă se vor certa doi oameni, şi unul din ei va lovi pe celălalt cu o piatră sau cu pumnul, fără să-i pricinuiască moartea, dar silindu-l să stea în pat,
19. cel ce l-a lovit să nu fie pedepsit, dacă celălalt se va scula şi se va plimba afară, sprijinit pe un toiag*. Numai să-l despăgubească pentru încetarea lucrului lui şi să-l îngrijească până la vindecare. *2 Sam. 3.29.
20. Dacă un om va lovi cu băţul pe robul său, fie bărbat, fie femeie, şi robul moare sub mâna lui, stăpânul să fie pedepsit.
21. Dar dacă mai trăieşte o zi sau două, stăpânul să nu fie pedepsit; căci este argintul* lui. *Lev. 25.45,46.
22. Dacă se ceartă doi oameni şi lovesc pe o femeie însărcinată şi o fac doar să nască înainte de vreme, fără altă nenorocire, să fie pedepsiţi cu o gloabă*, pusă de bărbatul femeii, şi pe care o vor plăti după hotărârea judecătorilor. *Vers. 30. Deut. 22.18,19.
23. Dar dacă se întâmplă o nenorocire, vei da viaţă pentru viaţă,
24. ochi* pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, *Lev. 24.20. Deut. 19.21. Mat. 5.38.
25. arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie.
26. Dacă un om loveşte ochiul robului său, fie bărbat, fie femeie, şi-l face să-şi piardă ochiul, să-i dea drumul, ca despăgubire pentru ochiul lui.
27. Şi dacă face să cadă un dinte robului său, fie bărbat, fie femeie, ca despăgubire pentru dintele lui, să-i dea drumul.
28. Dacă un bou va împunge şi va omorî pe un bărbat sau pe o femeie*, boul să fie ucis cu pietre, carnea să nu i se mănânce, iar stăpânul boului să nu fie pedepsit. *Gen. 9.5.
29. Dar dacă boul avea obicei mai înainte să împungă, şi stăpânul fusese înştiinţat de lucrul acesta, şi nu l-a închis, boul să fie ucis cu pietre, dacă va ucide un bărbat sau o femeie, şi stăpânul lui să fie pedepsit cu moartea.

30. Dacă i se pune stăpânului un preţ pentru răscumpărarea* vieţii lui, va plăti tot ce i se va cere.

*Vers. 22. Num. 35.31.

31. Când boul va împunge pe un băiat sau pe o fată, i se va face după legea aceasta;

32. dar dacă boul împunge pe un rob, fie bărbat, fie femeie, să se dea trei* sicli de argint stăpânului robului, şi boul** să fie ucis cu pietre.

*Zah. 11.12,13. Mat. 26.15. Filp. 2.7. **Vers. 28.

33. Dacă un om descoperă o groapă, sau dacă un om sapă o groapă şi n-o acoperă, şi cade în ea un bou sau un măgar,

34. stăpânul gropii să plătească stăpânului lor preţul vitei în argint, iar vita moartă să fie a lui.

35. Dacă boul unui om împunge boul unui alt om, şi boul acesta moare, vor vinde boul cel viu şi preţul lui îl vor împărţi; vor împărţi şi boul mort.

36. Dar dacă se ştia că boul avea obicei mai înainte să împungă, şi stăpânul lui nu l-a închis, stăpânul acesta să dea bou pentru bou, iar boul cel mort să-l ia el.

Legi privitoare la avere

22 1. Dacă un om fură un bou sau o oaie, şi-l taie sau îl vinde, să dea cinci boi pentru boul furat şi patru* oi pentru oaia furată.

*2 Sam. 12.6. Prov. 6.31. Luca 19.8.

2. Dacă hoţul este prins spărgând* şi e lovit, şi moare, cel ce l-a lovit nu** va fi vinovat de omor faţă de el;

*Mat. 24.43. **Num. 35.27.

3. dar dacă a răsărit soarele, va fi vinovat de omor faţă de el. Hoţul trebuie să dea înapoi ce este dator să dea; dacă n-are nimic, să fie vândut* rob, ca despăgubire pentru furtul lui;

*Cap. 21.2.

4. dacă ceea ce a furat, fie bou, fie măgar, sau oaie, se găseşte încă viu* în mâinile lui, să dea îndoit** înapoi.

*Cap. 21.16. **Vers. 1,7. Prov. 6.31.

5. Dacă cineva face stricăciune într-un ogor sau într-o vie şi îşi lasă vita să pască pe ogorul altuia, să dea ca despăgubire cel mai bun rod din ogorul şi via lui.

6. Dacă izbucneşte un foc şi întâlneşte mărăcini în cale şi arde grâul în snopi sau în picioare, sau câmpul, cel ce a pus foc să fie silit să dea o despăgubire deplină.

7. Dacă un om dă altuia bani sau unelte spre păstrare şi le fură cineva din casa acestuia din urmă, hoţul* trebuie să întoarcă îndoit, dacă va fi găsit.

*Vers. 4.

8. Dacă hoţul nu se găseşte, stăpânul casei să se înfăţişeze* înaintea lui Dumnezeu, ca să spună că n-a pus mâna pe avutul aproapelui său.

*Vers. 28. Cap. 21.6.

9. În orice pricină de înşelăciune cu privire la un bou, un măgar, o oaie, o haină, sau un lucru pierdut, despre care se va zice: „Uite-l!“ – pricina* amânduror părţilor să meargă până la Dumnezeu; acela, pe care-l va osândi Dumnezeu, trebuie să întoarcă îndoit aproapelui său.

*Deut. 25.1. 2 Cron. 19.10.

10. Dacă un om dă altuia un măgar, un bou, o oaie, sau un dobitoc oarecare, să i-l păstreze, şi dobitocul moare, îşi strică un mădular, sau e luat cu sila de la el, fără să fi văzut cineva,

11. să se facă un jurământ* în Numele Domnului între cele două părţi; şi cel ce a păstrat dobitocul va mărturisi că n-a pus mâna pe avutul aproapelui său; stăpânul dobitocului va primi jurământul acesta, şi celălalt nu va fi dator să i-l înlocuiască.

*Evr. 6.16.

12. Dar dacă dobitocul a fost furat* de la el, va fi dator faţă de stăpânul lui să i-l înlocuiască.

*Gen. 31.39.

13. Dacă dobitocul a fost sfâşiat de fiare sălbatice, îl va aduce ca dovadă şi nu va fi dator să-i înlocuiască dobitocul sfâşiat.

14. Dacă un om împrumută altuia o vită, şi vita îşi strică un mădular sau moare în lipsa stăpânului ei, va trebui s-o plătească.

15. Dacă stăpânul e de faţă, nu i-o va plăti. Dacă vita a fost dată cu chirie, preţul chiriei va fi de ajuns.

Necinstirea unei fete

16. Dacă* un om înşală pe o fată nelogodită şi se culcă cu ea, îi va plăti zestrea şi o va lua de nevastă.

*Deut. 22.28,29.

17. Dacă tatăl nu vrea să i-o dea, el va plăti în argint preţul zestrei* cuvenite fetelor.

*Gen. 34.12. Deut. 22.29. 1 Sam. 18.25.

18. Pe vrăjitoare* să n-o laşi să trăiască.

*Lev. 19.26,31; 20.27. Deut. 18.10,11. 1 Sam. 28.3,9.

19. Oricine* se culcă cu un dobitoc să fie pedepsit cu moartea.
*Lev. 18.23; 20.15.
20. Cine* aduce jertfe altor dumnezei decât Domnului singur să fie nimicit cu desăvârşire.
*Num. 25.2,7,8. Deut. 13.1,2,5,6,9,13-15; 17.2,3,5.

Legi privitoare la asuprirea celor săraci

21. Să nu chinuieşti pe străin* şi să nu-l asupreşti, căci şi voi aţi fost străini în ţara Egiptului. *Cap. 23.9. Lev. 19.33; 25.35. Deut. 10.19. Ier. 7.6. Zah. 7.10. Mal. 3.5.
22. Să nu asupreşti pe văduvă*, nici pe orfan. *Deut. 10.18; 24.17; 27.19. Ps. 94.6. Isa. 1.17,23; 10.2. Ezec. 22.7. Zah. 7.10. Iac. 1.27.
23. Dacă-i asupreşti, şi ei strigă* la Mine după ajutor, Eu le voi** auzi strigătele; *Deut. 15.9; 24.15. Iov 35.9. Luca 18.7. **Vers. 27. Iov 34.28. Ps. 18,6; 145.19. Iac. 5.4.
24. mânia* Mea se va aprinde şi vă voi nimici cu sabia; nevestele voastre** vor rămâne văduve, şi copiii voştri vor rămâne orfani.
*Iov 31.23. Ps. 69.24. **Ps. 109.9. Plân. 5.3.
25. Dacă* împrumuţi bani vreunuia din poporul Meu, săracului care este cu tine, să nu fii faţă de el ca un cămătar şi să nu ceri camătă de la el.
*Lev. 25.35-37. Deut. 23.19,20. Neem. 5.7. Ps. 15.5. Ezec. 18.8,17.
26. Dacă iei* zălog haina aproapelui tău, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui; *Deut. 24.6,10,13,17. Iov 22.6; 24.3,9. Prov. 20.16; 22.27. Ezec. 18.7,16. Amos 2.8.
27. căci este singura lui învelitoare, este haina cu care îşi înveleşte trupul: cu ce are să se culce? Dacă strigă* spre Mine după ajutor, Eu îl voi auzi, căci Eu** sunt milostiv.
*Vers. 23. **Cap. 34.6. 2 Cron. 30.9. Ps. 86.15.

Întâii născuţi

28. Să nu huleşti pe Dumnezeu* şi să nu blestemi pe mai marele poporului tău. *Ecl. 10.20. Fapt. 23.5. Iuda 8.
29. Să nu pregeţi să-Mi aduci pârga* secerişului tău şi a culesului viei tale. Să-Mi dai pe întâiul născut** din fiii tăi. *Cap. 23.16,19. Prov. 3.9. **Cap. 13.2,12; 34.19.
30. Să-Mi dai* şi întâiul născut al vacii tale şi al oii tale; să rămână şapte** zile cu mama sa, iar în ziua a opta să Mi-l aduci. *Deut. 15.19. **Lev. 22.27.
31. Să-Mi fiţi nişte oameni sfinţi*. Să nu** mâncaţi carne sfâşiată de fiare pe câmp, ci s-o aruncaţi la câini.
*Cap. 19.6. Lev. 19.2. Deut. 14.21. **Lev. 22.8. Ezec. 4.14; 44.31.

Legi privitoare la dreptate

23 1. Să nu răspândeşti zvonuri* neadevărate**. Să nu te uneşti cu cel rău, ca să faci o mărturisire mincinoasă pentru el.
*Vers. 7. Lev. 19.16. 2 Sam. 19.27. Ps. 15.3; 101.5. Prov. 10.18. **Cap. 20.16. Deut. 19.16-18. 1 Împ. 21.10,13. Ps. 35.11. Prov. 19.5,9,28; 24.28. Mat. 26.59-61. Fapt. 6.11,13.
2. Să* nu te iei după mulţime ca să faci rău; şi la judecată** să nu mărturiseşti trecând de partea celor mulţi, ca să abaţi dreptatea.
*Gen. 7.1; 19.4,7. Cap. 32.1,2. Ios. 24.15. 1 Sam. 15.9. 1 Împ. 19.10. Iov 31.34. Prov. 1.10,11,15; 4.14. Mat. 27.24,26. Marc. 15.15. Luca 23.23. Fapt. 24.27; 25.9. **Vers. 6,7. Lev. 19.15. Deut. 1.17. Ps. 72.2.
3. Să nu părtineşti pe sărac la judecată.
4. Dacă* întâlneşti boul vrăjmaşului tău sau măgarul lui rătăcit, să i-l aduci acasă.
*Deut. 22.1. Iov 31.29. Prov. 24.17; 25.21. Mat. 5.44. Rom. 12.20. 1 Tes. 5.15.
5. Dacă vezi* măgarul vrăjmaşului tău căzut sub povara lui, să nu treci pe lângă el, ci să-i ajuţi să ia povara de pe măgar. *Deut. 22.4.
6. La judecată, să nu te atingi de dreptul* săracului.
*Vers. 2. Deut. 27.19. Iov 31.13,21. Ecl. 5.8. Isa. 10.1,2. Ier. 5.28; 7.6. Amos 5.12. Mal. 3.5.
7. Fereşte-te de o învinuire* nedreaptă şi să nu omori pe cel nevinovat** şi pe cel drept; căci nu voi ierta† pe cel vinovat. *Vers. 1. Lev. 19.11. Luca 3.14. Efes. 4.25. **Deut. 27.25. Ps. 94.21. Prov. 17.15,26. Ier. 7.6. Mat. 27.4. †Cap. 34.7. Rom. 1.18.
8. Să nu primeşti* daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschişi şi sucesc hotărârile celor drepţi.
*Deut. 16.19. 1 Sam. 8.3; 12.3. 2 Cron. 19.7. Ps. 26.10. Prov. 15.27; 17.8,23; 29.4. Isa. 1.23; 5.23; 33.15. Ezec. 22.12. Amos 5.12. Fapt. 24.26.
9. Să nu asupreşti pe străin*; ştiţi ce simte străinul, căci şi voi aţi fost străini în ţara Egiptului. *Cap. 22.21. Deut. 10.19; 24.14,17; 27.19. Ps. 94.6. Ezec. 22.7. Mal. 3.5.

Dragostea de aproapele

10. Timp de şase* ani să semeni pământul şi să-i strângi rodul.*Lev. 25.3,4.
11. Dar în al şaptelea, să-i dai răgaz şi să-l laşi să se odihnească; din rodul lui să mănânce săracii poporului tău, iar ce va mai rămâne, să mănânce fiarele de pe câmp.
Tot aşa să faci cu via şi măslinii tăi.
12. Timp de şase* zile, să-ţi faci lucrul. Dar în ziua a şaptea să te odihneşti, pentru ca boul şi măgarul tău să aibă odihnă, pentru ca fiul roabei tale şi

străinul să aibă răgaz şi să răsufle.
*Cap. 20.8,9. Deut. 5.13. Luca 13.14.

13. Să păziţi* tot ce v-am spus şi să nu rostiţi numele** altor dumnezei: numele lor să nu se audă ieşind din gura voastră.
*Deut. 4.9. Ios. 22.5. Ps. 39.1. Efes. 5.15. 1 Tim. 4.16. **Num. 32.38. Deut. 12.3. Ios. 23.7. Ps. 16.4. Osea 2.17. Zah. 13.2.

Păzirea sărbătorilor

14. De trei* ori pe an, să prăznuieşti sărbători în cinstea Mea.
*Cap. 34.23. Lev. 23.4. Deut. 16.16.

15. Să ţii sărbătoarea* Azimelor; timp de şapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azime, cum ţi-am poruncit; căci în luna aceasta ai ieşit din Egipt; şi să nu** vii cu mâinile goale înaintea Mea. *Cap. 12.15; 13.6; 34.18. Lev. 23.6. Deut. 16.8. **Cap. 34.20. Deut. 16.16.

16. Să ţii sărbătoarea* secerişului, a celor dintâi roade din munca ta, din ceea ce vei semăna pe câmp; şi să ţii sărbătoarea strângerii** roadelor, la sfârşitul anului, când vei strânge de pe câmp rodul muncii tale.
*Cap. 34.22. Lev. 23.10. Deut. 16.13.

17. De trei ori* pe an toată partea bărbătească să se înfăţişeze înaintea Domnului Dumnezeu. *Cap. 34.23. Deut. 16.16.

18. Să n-aduci cu pâine* dospită sângele jertfei Mele; şi grăsimea praznicului Meu să nu rămână toată noaptea până dimineaţa.
*Cap. 12.8; 34.25. Lev. 2.11. Deut. 16.4.

19. Să aduci în Casa Domnului Dumnezeului tău pârga* celor dintâi roade ale pământului.

Să** nu fierbi un ied în laptele mamei lui. *Cap. 22.29; 34.26. Lev. 23.10,17. Num. 18.12,13. Deut. 26.10. Neem. 10.35. **Cap. 34.26. Deut. 14.21.

Dumnezeu izgoneşte pe canaaniţi

20. Iată*, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum şi să te ducă în locul pe care l-am pregătit.
*Cap. 14.19; 32.34; 33.2,14. Num. 20.16. Ios. 5.13; 6.2. Ps. 91.11. Isa. 63.9.

21. Fii cu ochii în patru înaintea Lui şi ascultă glasul Lui; să nu te împotriveşti* Lui, pentru că nu vă va** ierta păcatele, căci Numele† Meu este în El.
*Num. 14.11. Ps. 78.40,56. Efes. 4.30. Evr. 3.10,16. **Cap. 32.34. Num. 14.35. Deut. 18.19. Ios. 24.19. Ier. 5.7. Evr. 3.11. 1 Ioan 5.16. †Isa. 9.6. Ier. 23.6. Ioan 10.30,38.

22. Dar dacă vei asculta glasul Lui şi dacă vei face tot ce-ţi voi spune, Eu voi fi vrăjmaşul* vrăjmaşilor tăi şi potrivnicul potrivnicilor tăi.
*Gen. 12.3. Deut. 30.7. Ier. 30.20.

23. Îngerul* Meu va merge înaintea ta şi te va** duce la amoriţi, hetiţi, fereziţi, canaaniţi, heviţi şi iebusiţi, şi-i voi nimici. *Vers. 20. Cap. 33.2. **Ios. 24.8,11.

24. Să nu* te închini înaintea dumnezeilor lor şi să nu le slujeşti; să nu te iei** după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le† nimiceşti cu desăvârşire şi să le dărâmi capiştile.
*Cap. 20.5. **Lev. 18.3. Deut. 12.30,31. †Cap. 34.13. Num. 33.52. Deut. 7.5,25; 12.3.

25. Voi să slujiţi* Domnului Dumnezeului vostru, şi El vă va binecuvânta** pâinea şi apele, şi voi† îndepărta boala din mijlocul tău.
*Deut. 6.13; 10.12,20; 11.13,14; 13.4. Ios. 22.5; 24.14,15,21,24. 1 Sam. 7.3; 12.20,24. Mat. 4.10. **Deut. 7.13; 28.5.8. †Cap. 15.26. Deut. 7.15.

26. Nu* va fi în ţara ta nici femeie care să-şi lepede copilul, nici femeie stearpă. Numărul zilelor tale îl voi face să fie** deplin.
*Deut. 7.14; 28.4. Iov 21.10. Mal. 3.10,11. **Gen. 25.8; 35.29. 1 Cron. 23.1. Iov 5.26; 42.17. Ps. 55.23; 90.10.

27. Voi trimite groaza* Mea înaintea ta, voi pune pe** fugă pe toate popoarele la care vei ajunge şi voi face ca toţi vrăjmaşii tăi să dea dosul înaintea ta.
*Gen. 35.5. Cap. 15.14,16. Deut. 2.25; 11.25. Ios. 2.9,11. 1 Sam. 14.15. 2 Cron. 14.14. **Deut. 7.23.

28. Voi trimite* viespii bondăreşti înaintea ta şi vor izgoni dinaintea ta pe heviţi, canaaniţi şi hetiţi.
*Deut. 7.20. Ios. 24.12.

29. Nu-i* voi izgoni într-un singur an dinaintea ta, pentru ca ţara să n-ajungă un pustiu şi să nu se înmulţească împotriva ta fiarele de pe câmp. *Deut. 7.22.

30. Ci le voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta, până vei creşte la număr şi vei putea să intri în stăpânirea ţării.

31. Îţi voi întinde* hotarele de la Marea Roşie până la marea filistenilor, şi de la pustiu până la Râu *(Eufrat)*. Căci voi** da în mâinile voastre pe locuitorii ţării şi-i vei izgoni dinaintea ta. *Gen. 15.18. Num. 34.3. Deut. 11.24. Ios. 1.4. 1 Împ. 4.21,24. Ps. 72.8. **Ios. 21.44. Judc. 1.4; 11.21.

32. Să* nu faci legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor. *Cap. 34.12,15. Deut. 7.2.

33. Ei să nu locuiască în ţara ta, ca să nu te facă să păcătuieşti împotriva Mea; căci atunci ai sluji dumnezeilor lor, şi aceasta ar fi o* cursă pentru tine.“ *Cap. 34.12. Deut. 7.16; 12.30. Ios. 23.13. Judc. 2.3. 1 Sam. 18.21. Ps. 106.36.

Moise pe muntele Sinai

24 1. Dumnezeu a zis lui Moise: „Suie-te la Domnul, tu şi Aaron, Nadab* şi Abihu, şi** şaptezeci de bătrâni ai lui Israel, şi să vă închinaţi de departe, aruncându-vă cu faţa la pământ. *Cap. 1.5; 28.1. Lev. 10.1,2. Num. 11.16.

2. Numai Moise să se apropie* de Domnul; ceilalţi să nu se apropie şi poporul să nu se suie cu el.“ *Vers. 13,15,18.

3. Moise a venit şi a spus poporului toate cuvintele Domnului şi toate legile. Tot poporul a răspuns într-un glas: „Vom face tot* ce a zis Domnul.“ *Vers. 7. Cap. 19.8. Deut. 5.27. Gal. 3.19,20.

4. Moise a* scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dis-de-dimineaţă, a zidit un altar la poalele muntelui şi a ridicat douăsprezece pietre** pentru cele douăsprezece seminţii ale lui Israel. *Deut. 31.9. **Gen. 28.18; 31.45.

5. A trimis pe nişte tineri dintre copiii lui Israel să aducă Domnului arderi de tot şi să înjunghie tauri ca jertfe de mulţumire.

6. Moise a luat jumătate* din sânge şi l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. *Evr. 9.18.

7. A luat* cartea legământului şi a citit-o în faţa poporului. Ei au zis: „Vom face şi vom asculta tot** ce a zis Domnul.“ *Evr. 9.19. **Vers. 3.

8. Moise a luat sângele şi a stropit poporul, zicând: „Iată* sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.“ *Evr. 9.20; 13.20. 1 Pet. 1.2.

Vederea lui Dumnezeu

9. Moise* s-a suit împreună cu Aaron, Nadab şi Abihu, şi cu şaptezeci de bătrâni ai lui Israel. *Vers. 1.

10. Ei au* văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir** străveziu, întocmai† ca cerul în curăţia lui. *Gen. 32.30. Cap. 3.6; 33.20,23. Judc. 13.22. Isa. 6.1,5. Ioan 1.18. 1 Tim. 6.16. 1 Ioan 4.12. **Ezec. 1.26; 10.1. Apoc. 4.3. †Mat. 17.2.

11. El nu Şi-a întins* mâna împotriva aleşilor copiilor lui Israel. Ei au** văzut pe Dumnezeu, şi totuşi au† mâncat şi au băut.
*Cap. 19.21. **Gen. 16.13; 32.30. Vers. 10. Cap. 33.20. Deut. 4.33. Judc. 13.22. †Gen. 31.54. Cap. 18.12. 1 Cor. 10.18.

Moise se suie iarăşi pe munte

12. Domnul a zis lui Moise: „Suie-te* la Mine pe munte şi rămâi acolo. Eu îţi voi da nişte table** de piatră cu Legea şi poruncile pe care le-am scris pentru învăţătura lor.“ *Vers. 2,15,18. **Cap. 31.18; 32.15,16. Deut. 5.22.

13. Moise s-a sculat, împreună cu Iosua, care-i* slujea: şi Moise s-a** suit pe muntele lui Dumnezeu. *Cap. 32.17; 33.11. **Vers. 2.

14. El a zis bătrânilor: „Aşteptaţi-ne aici, până ne vom întoarce la voi. Iată, Aaron şi Hur vor rămâne cu voi; dacă va avea cineva vreo neînţelegere, să meargă la ei.“

15. Moise s-a suit pe munte, şi norul* a acoperit muntele. *Cap. 19.9,16. Mat. 17.5.

16. Slava* Domnului s-a aşezat pe muntele Sinai, şi norul l-a acoperit timp de şase zile. În ziua a şaptea, Domnul a chemat pe Moise din mijlocul norului. *Cap. 16.10. Num. 14.10.

17. Înfăţişarea slavei Domnului era ca un foc* mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel. *Cap. 3.2; 19.18. Deut. 4.36. Evr. 12.18,29.

18. Moise a intrat în mijlocul norului şi s-a suit pe munte. Moise* a rămas pe munte patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi. *Cap. 34.28. Deut. 9.9.

Porunci pentru facerea Cortului

25 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Vorbeşte copiilor lui Israel să-Mi aducă un dar; să-l primiţi pentru Mine de la orice* om care-l va da cu tragere de inimă. *Cap. 35.5,21. 1 Cron. 29.3,5,9,14. Ezra 2.68; 3.5; 7.16. Neem. 11.2. 2 Cor. 8.12; 9.7.

3. Iată ce veţi primi de la ei ca dar: aur, argint şi aramă;

4. materii vopsite în albastru, purpuriu, cârmâziu, pânză de in subţire şi păr de capră;

5. piei de berbeci vopsite în roşu şi piei de viţel de mare; lemn de salcâm;

6. untdelemn* pentru sfeşnic, mirodenii** pentru untdelemnul ungerii şi pentru tămâia† mirositoare; *Cap. 27.20. **Cap. 30.23. †Cap. 30.34.

7. pietre de onix şi alte pietre pentru efod* (umerar) şi pieptar**. *Cap. 28.4,6. **Cap. 28.15.

8. Să-Mi facă un* Locaş Sfânt, şi Eu voi** locui în mijlocul lor.
*Cap. 36.1,3,4. Lev. 4.6; 10.4; 21.12. Evr. 9.1,2. **Cap. 29.45. 1 Împ. 6.13. 2 Cor. 6.16. Evr. 3.6. Apoc. 21.3.

9. Să faceţi Cortul şi toate vasele lui după* chipul pe care ţi-l voi arăta.“ *Vers. 40.

Chivotul şi capacul ispăşirii

10. Să facă* un chivot de lemn de salcâm; lungimea lui să fie de doi coţi şi jumătate, lăţimea de un cot şi jumătate, şi înălţimea de un cot şi jumătate.
*Cap. 37.1. Deut. 10.3. Evr. 9.4.
11. Să-l poleieşti cu aur curat, să-l poleieşti pe dinăuntru şi pe din afară, şi să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.
12. Să torni pentru el patru verigi de aur şi să le pui la cele patru colţuri ale lui: două verigi de o parte şi două verigi de cealaltă parte.
13. Să faci nişte drugi de lemn de salcâm şi să-i poleieşti cu aur.
14. Să vâri drugii în verigile de pe laturile chivotului, ca să slujească la ducerea chivotului;
15. drugii* vor rămâne în verigile chivotului şi nu vor fi scoşi din ele.
*1 Împ. 8.8.
16. Să pui în chivot mărturia* pe care ţi-o voi da. *Cap. 16.34; 31.18. Deut. 10.2,5; 31.26. 1 Împ. 8.9. 2 Împ. 11.12. Evr. 9.4.
17. Să faci un* capac al ispăşirii de aur curat; lungimea lui să fie de doi coţi şi jumătate, şi lăţimea lui de un cot şi jumătate. *Cap. 37.6. Rom. 3.25. Evr. 9.5.
18. Să faci doi heruvimi de aur, să-i faci de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispăşirii;
19. să faci un heruvim la un capăt şi un heruvim la celălalt capăt; să faceţi heruvimii aceştia ieşind din capacul ispăşirii la cele două capete ale lui.
20. Heruvimii* să fie cu aripile întinse pe deasupra, acoperind cu aripile lor capacul ispăşirii, şi cu feţele întoarse una spre alta; heruvimii să aibă faţa întoarsă spre capacul ispăşirii. *1 Împ. 8.7. 1 Cron. 28.18. Evr. 9.5.
21. Să pui capacul* ispăşirii pe chivot**, şi în chivot să pui mărturia pe care ţi-o voi da. *Cap. 26.34. **Vers. 16.
22. Acolo* Mă voi întâlni cu tine; şi de la înălţimea capacului ispăşirii, dintre** cei doi heruvimi aşezaţi pe chivotul mărturiei, îţi voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel.
*Cap. 29.42,43; 30.6,36. Lev. 16.2. Num. 17.4. **Num. 7.89. 1 Sam. 4.4. 2 Sam. 6.2. 2 Împ. 19.15. Ps. 80.1; 90.1. Isa. 37.16.

Masa cu pâinile pentru punerea înainte

23. Să faci* o masă de lemn de salcâm; lungimea ei să fie de doi coţi, lăţimea de un cot, şi înălţimea de un cot şi jumătate.
*Cap. 37.10. 1 Împ. 7.48. 2 Cron. 4.8. Evr. 9.2.
24. S-o poleieşti cu aur curat şi să-i faci un chenar de aur de jur împrejur.
25. Să-i faci împrejur un pervaz de un lat de mână; peste el să pui un chenar de aur de jur împrejur.
26. Să faci pentru masă patru verigi de aur şi să pui verigile în cele patru colţuri, care vor fi la cele patru picioare ale ei.
27. Verigile să fie lângă pervaz, şi în ele se vor vârî drugii, ca să ducă masa.
28. Drugii să-i faci din lemn de salcâm şi să-i acoperi cu aur; şi ei vor sluji la ducerea mesei.
29. Să-i faci* farfurii, căţui, potire şi ceşti, ca să slujească la jertfele de băutură: să le faci de aur curat.
*Cap. 37.16. Num. 4.7.
30. Să pui* pe masă pâinile pentru punerea înainte, ca să fie necurmat înaintea Mea. *Lev. 24.5,6.

Sfeşnicul

31. Să faci* un sfeşnic de aur curat: sfeşnicul acesta să fie făcut de aur bătut: piciorul, fusul, potiraşele, gămălioarele şi florile lui să fie dintr-o bucată.
*Cap. 37.17. 1 Împ. 7.49. Zah. 4.2. Evr. 9.2. Apoc. 1.12; 4.5.
32. Din laturile lui să iasă şase braţe; trei braţe ale sfeşnicului dintr-o parte, şi trei braţe ale sfeşnicului din cealaltă parte.
33. Pe un braţ să fie trei potiraşe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele şi florile lor, şi pe celălalt braţ trei potiraşe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele şi florile lor; tot aşa să fie şi cele şase braţe care ies din sfeşnic.
34. Pe fusul sfeşnicului să fie patru potiraşe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele şi florile lor.
35. Să fie o gămălioară sub cele două braţe care ies din fusul sfeşnicului, o gămălioară sub alte două braţe, şi o gămălioară sub alte două braţe; tot aşa să fie şi sub cele şase braţe care ies din sfeşnic.
36. Gămălioarele şi braţele sfeşnicului să fie dintr-o singură bucată; totul să fie de aur bătut, de aur curat.
37. Să faci cele şapte candele, care

vor fi* puse[1] deasupra, aşa ca să lumineze** în faţă.

*Cap. 27.21; 30.8. Lev. 24.3,4. 2 Cron. 13.11. **Num. 8.2.

38. Mucările şi cenuşarele lui să fie de aur curat.

39. Se va întrebuinţa un talant de aur curat pentru facerea sfeşnicului cu toate uneltele lui.

40. Vezi* să faci după chipul care ţi s-a arătat pe munte.

*Cap. 26.30. Num. 8.4. 1 Cron. 28.11,19. Fapt. 7.44. Evr. 8.5.

Cortul

26 1. Cortul* să-l faci din zece covoare de in subţire răsucit şi din materii vopsite în albastru, purpuriu şi cărămiziu; pe el să faci heruvimi lucraţi cu măiestrie. *Cap. 36.8.

2. Lungimea unui covor să fie de douăzeci şi opt de coţi, iar lăţimea unui covor să fie de patru coţi; toate covoarele să aibă aceeaşi măsură.

3. Cinci din aceste covoare să fie prinse împreună, iar celelalte cinci covoare să fie de asemenea prinse împreună.

4. La marginea covorului cu care se sfârşeşte cea dintâi împreunare de covoare, să faci nişte cheotori albastre; tot aşa să faci şi la marginea covorului cu care se sfârşeşte a doua împreunare de covoare.

5. La cel dintâi covor să faci cincizeci de cheotori, iar la marginea covorului cu care se sfârşeşte a doua împreunare de covoare să faci tot cincizeci de cheotori. Cheotorile acestea să se potrivească unele cu altele şi să vină faţă în faţă.

6. Apoi să faci cincizeci de copci de aur, şi cu copcile acestea să prinzi covoarele unul de altul, aşa încât Cortul să alcătuiască un întreg.

7. Să* mai faci nişte covoare de păr de capră, ca să slujească de acoperiş peste Cort; să faci unsprezece covoare de acestea. *Cap. 36.14.

8. Lungimea fiecărui covor să fie de treizeci de coţi, şi lăţimea fiecărui covor să fie de patru coţi; toate cele unsprezece covoare să aibă aceeaşi măsură.

9. Pe cinci din aceste covoare să le legi împreună deosebit, şi pe celelalte şase deosebit, iar pe al şaselea covor să-l îndoie în faţa Cortului.

10. Să pui apoi cincizeci de cheotori la marginea covorului cu care se sfârşeşte cea dintâi împreunare de covoare şi cincizeci de cheotori la marginea covorului cu care se sfârşeşte a doua împreunare de covoare.

11. Să faci cincizeci de copci de aramă şi să pui copcile în cheotori. Să împreunezi astfel acoperişul Cortului, aşa încât să alcătuiască un întreg.

12. Fiindcă va mai trece ceva din covoarele acoperişului Cortului, jumătate din ce trece dintr-un covor să acopere partea dinapoi a Cortului;

13. iar ce mai trece din lungimea celorlalte covoare ale acoperişului Cortului să cadă câte un cot de o parte şi un cot de cealaltă parte, peste cele două laturi ale Cortului, aşa încât să le acopere.

14. Să* mai faci apoi pentru acoperişul Cortului o învelitoare de piei de berbeci vopsite în roşu, şi peste ea o învelitoare de piei de viţel de mare.

*Cap. 36.19.

15. Apoi să faci nişte scânduri pentru Cort; scândurile acestea să fie de lemn de salcâm, puse în picioare.

16. Lungimea fiecărei scânduri să fie de zece coţi, şi lăţimea fiecărei scânduri să fie de un cot şi jumătate.

17. Fiecare scândură să aibă două urechi unite una cu alta; aşa să faci la toate scândurile Cortului.

18. Să faci douăzeci de scânduri pentru Cort, înspre latura de miazăzi.

19. Sub cele douăzeci de scânduri, să pui patruzeci de picioare de argint, câte două picioare sub fiecare scândură pentru cele două urechi ale ei.

20. Pentru a doua latură a Cortului, latura de miazănoapte, de asemenea să faci douăzeci de scânduri,

21. împreună cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor: câte două picioare sub fiecare scândură.

22. Pentru fundul Cortului, înspre latura de apus, să faci şase scânduri.

23. Să mai faci două scânduri pentru unghiurile din fundul Cortului;

24. să fie câte două la un loc, începând de jos, şi bine legate la vârf cu un cerc; amândouă aceste scânduri, care sunt puse în cele două unghiuri, să fie la fel.

25. Vor fi astfel opt scânduri, cu picioarele lor de argint, adică şaisprezece picioare, câte două picioare sub fiecare scândură.

26. Să faci apoi cinci drugi de lemn

1. Sau: aprinse

de salcâm pentru scândurile uneia din părţile Cortului,
27. cinci drugi pentru scândurile din a doua parte a Cortului şi cinci drugi pentru scândurile din partea din fundul Cortului dinspre apus.
28. Drugul de la mijloc să ajungă de la un capăt până la celălalt al scândurilor.
29. Să poleieşti scândurile cu aur, şi verigile în care vor intra drugii să le faci de aur, iar drugii să-i poleieşti tot cu aur.
30. Cortul să-l faci* după chipul care ţi s-a arătat pe munte.
*Cap. 25.9,40; 27.8. Fapt. 7.44. Evr. 8.5.

Cele două perdele

31. Să faci* apoi o perdea albastră, purpurie şi cărămizie şi de in subţire răsucit; să fie lucrată cu măiestrie şi să aibă pe ea heruvimi.
*Cap. 36.35. Lev. 16.2. 2 Cron. 3.14. Mat. 27.51. Evr. 9.3.
32. S-o prinzi de patru stâlpi de salcâm poleiţi cu aur; stâlpii aceştia să aibă nişte cârlige de aur şi să stea pe patru picioare de argint.
33. Să atârni perdeaua de copci, şi în dosul perdelei să vâri chivotul* mărturiei: perdeaua să facă despărţirea între Locul** Sfânt şi Locul Preasfânt.
*Cap. 25.16; 40.21. **Lev. 16.2. Evr. 9.2,3.
34. Să pui* capacul ispăşirii pe chivotul mărturiei, în Locul Preasfânt.
*Cap. 25.21; 40.20. Evr. 9.5.
35. Masa* s-o pui dincoace de perdea, şi sfeşnicul** în faţa mesei, în partea dinspre miazăzi a Cortului; iar masa s-o pui înspre partea de miazănoapte.
*Cap. 40.22. Evr. 9.2. **Cap. 40.24.
36. La intrarea Cortului să* mai faci o perdea albastră, purpurie şi cărămizie şi de in subţire răsucit; aceasta să fie o lucrare de cusătură la gherghef.
*Cap. 36.37.
37. Pentru perdeaua aceasta să faci cinci stâlpi* de salcâm şi să-i îmbraci cu aur; stâlpii aceştia să aibă cârlige de aur şi să torni pentru ei cinci picioare de aramă.
*Cap. 36.38.

Altarul pentru arderile de tot

27 1. Altarul* să-l faci din lemn de salcâm; lungimea lui să fie de cinci coţi, şi lăţimea lui de cinci coţi. Altarul să fie în patru colţuri, şi înălţimea lui să fie de cinci coţi.
*Cap. 38.1. Ezec. 43.13.
2. În cele patru colţuri să faci nişte coarne care să fie dintr-o bucată cu altarul; şi să-l acoperi cu aramă*.
*Num. 16.38.
3. Să faci pentru altar oale de scos cenuşa, lopeţi, lighene, furculiţe şi tigăi pentru cărbuni; toate uneltele lui să le faci de aramă.
4. Să faci altarului un grătar de aramă, în chip de reţea, şi să pui patru verigi de aramă la cele patru colţuri ale reţelei.
5. Grătarul să-l pui sub streaşina altarului, începând de jos, aşa ca grătarul să vină până la jumătatea altarului.
6. Să faci apoi nişte drugi pentru altar, drugi de lemn de salcâm, şi să-i acoperi cu aramă.
7. Să vâri drugii în verigi; şi drugii să fie de amândouă părţile altarului, când îl vor purta.
8. Să-l faci din scânduri şi gol pe dinăuntru. Să fie făcut aşa* cum ţi s-a arătat pe munte.
*Cap. 25.40; 26.30.

Curtea Cortului

9. Curtea Cortului* s-o faci astfel: Înspre partea de miazăzi, pentru alcătuirea curţii, să fie nişte pânze de in subţire răsucit, pe o lungime de o sută de coţi pentru această întâi latură,
*Cap. 38.9.
10. cu douăzeci de stâlpi care să stea pe douăzeci de picioare de aramă; cârligele stâlpilor şi beţele lor de legătură să fie de argint.
11. Înspre partea de miazănoapte să fie de asemenea nişte pânze, pe o lungime de o sută de coţi, cu douăzeci de stâlpi şi cu cele douăzeci de picioare ale lor de aramă; cârligele stâlpilor şi beţele lor de legătură să fie de argint.
12. Înspre partea de apus, să fie pentru lăţimea curţii nişte pânze de cincizeci de coţi, cu zece stâlpi şi cele zece picioare ale lor.
13. Înspre partea de răsărit, pe lângă cei cincizeci de coţi pentru lăţimea curţii,
14. să mai fie cincisprezece coţi de pânză pentru o aripă, cu trei stâlpi şi cele trei picioare ale lor
15. şi cincisprezece coţi de pânză pentru a doua aripă, cu trei stâlpi şi cele trei picioare ale lor.
16. Pentru poarta curţii Cortului, să fie o perdea lată de douăzeci de coţi, albastră, purpurie şi cărămizie şi de in

subţire răsucit, lucrată la gherghef, cu patru stâlpi şi cele patru picioare ale lor.
17. Toţi stâlpii curţii de jur împrejur să aibă beţe de legătură de argint, cârlige de argint, şi picioare de aramă.
18. Lungimea curţii să fie de o sută de coţi, lăţimea de cincizeci de coţi de fiecare parte, şi înălţimea de cinci coţi; pânzele să fie de in subţire răsucit, iar picioarele să fie de aramă.
19. Toate uneltele rânduite pentru slujba Cortului, toţi ţăruşii lui şi toţi ţăruşii curţii să fie de aramă.

Untdelemnul sfânt

20. Să* porunceşti copiilor lui Israel să-ţi aducă pentru sfeşnic untdelemn curat de măsline fără drojdii, ca să ardă în candele necurmat. *Lev. 24.2.
21. Aaron* şi fiii săi să-l pregătească în Cortul întâlnirii**, dincoace de perdeaua care este înaintea chivotului mărturiei, pentru ca să ardă de seara până dimineaţa înaintea Domnului. Aceasta† este o lege veşnică pentru urmaşii lor şi pe care copiii lui Israel vor trebui s-o ţină.
*Cap. 26.31,33. **Cap. 30.8. 1 Sam. 3.3. 2 Cron. 13.11. †Cap. 28.43; 29.9,28. Lev. 3.17; 16.34; 24.9. Num. 18.23; 19.21. 1 Sam. 30.25.

Îmbrăcămintea preoţească

28 1. Apropie de tine pe fratele tău, Aaron*, şi pe fiii săi, şi ia-i dintre copiii lui Israel şi pune-i deoparte în slujba Mea ca preoţi: pe Aaron şi pe fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar şi Itamar. *Num. 18.7. Evr. 5.1,4.
2. Fratelui* tău, Aaron, să-i faci haine sfinte, ca să-i slujească de cinste şi podoabă.
*Cap. 29.5,29; 31.10; 39.1,2. Lev. 8.7,30. Num. 20.26,28.
3. Vorbeşte* cu toţi cei destoinici, cărora** le-am dat un duh de pricepere, să facă veşmintele lui Aaron, ca să fie sfinţit şi să-Mi împlinească slujba de preot.
*Cap. 31.6; 36.1. **Cap. 31.3; 35.30,31.
4. Iată veşmintele pe care le vor face: un* pieptar**, un efod, o† mantie, o tunică†† lucrată la gherghef, o mitră şi un brâu. Să facă fratelui tău, Aaron, şi fiilor săi veşminte sfinte, ca să-Mi împlinească slujba de preot.
*Vers. 15. **Vers. 6. †Vers. 31. ††Vers. 39.
5. Să întrebuinţeze aur, materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu şi in subţire.

Efodul şi brâul

6. Efodul* să-l facă de aur, de fir albastru, purpuriu şi cărămiziu şi de in subţire răsucit; să fie lucrat cu măiestrie. *Cap. 39.2.
7. Să aibă doi umerari uniţi cu el; la cele două capete ale lui, să fie legat de ei.
8. Brâul să fie de aceeaşi lucrătură ca efodul şi prins pe el; să fie de aur, de fir albastru, purpuriu şi cărămiziu şi de in subţire răsucit.
9. Să iei apoi două pietre de onix şi să sapi pe ele numele fiilor lui Israel:
10. şase din numele lor pe o piatră, şi alte şase pe a doua piatră, după şirul naşterilor.
11. Pe cele două pietre să sapi numele fiilor lui Israel, cum se face săpătura pe pietre şi pe peceţi; să le legi într-o ferecătură de aur.
12. Amândouă aceste pietre să le pui pe umerarii efodului, ca aducere aminte de fiii lui Israel; şi Aaron* le va purta numele înaintea Domnului, pe cei doi umeri ai lui, ca** aducere aminte de ei. *Vers. 29. Cap. 39.7. **Ios. 4.7. Zah. 6.14.
13. Să faci apoi nişte ferecături de aur
14. şi două lănţişoare de aur curat, pe care să le împleteşti în chip de sfori; şi lanţurile acestea, împletite astfel, să le pui în ferecături.

Pieptarul

15. Să faci* apoi pieptarul judecăţii, lucrat cu măiestrie; să-l faci din aceeaşi lucrătură ca efodul; să-l faci de aur, de fir albastru, purpuriu şi cărămiziu şi de in subţire răsucit.
*Cap. 39.8.
16. Să fie în patru colţuri şi îndoit; lungimea lui să fie de o palmă, şi lăţimea tot de o palmă.
17. În el să* ţeşi o ţesătură de pietre, şi anume patru rânduri de pietre: în rândul întâi: un sardonix, un topaz şi un smarald; *Cap. 39.10, etc.
18. în al doilea rând: un rubin, un safir şi un diamant;
19. în al treilea rând: un opal, un agat şi un ametist;
20. în al patrulea rând: un hrisolit, un onix şi un iaspis. Aceste pietre să fie legate în ferecătura lor de aur.
21. Să fie douăsprezece, după numele fiilor lui Israel, săpate ca nişte peceţi,

fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminţii.
22. Pentru pieptar să faci nişte lănţişoare de aur curat, împletite ca nişte sfori.
23. Să faci pentru pieptar două verigi de aur, şi aceste două verigi de aur să le pui la cele două capete ale pieptarului.
24. Cele două lanţuri de aur împletite să le prinzi de cele două verigi de la cele două capete ale pieptarului.
25. Iar celelalte două capete ale celor două lanţuri împletite să le prinzi de cele două ferecături şi să le pui peste umerarii efodului, în partea dinainte.
26. Să mai faci două verigi de aur şi să le pui la celelalte două capete de jos ale pieptarului, pe marginea dinăuntru care este îndreptată spre efod.
27. Şi să mai faci alte două verigi de aur, pe care să le pui jos la cei doi umerari ai efodului pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se îmbucă efodul cu umerarii, deasupra brâului efodului.
28. Pieptarul cu verigile lui să-l lege de verigile efodului cu o sfoară albastră, pentru ca pieptarul să stea ţeapăn deasupra brâului efodului şi să nu poată să se mişte de pe efod.
29. Când va intra Aaron în Sfântul Locaş, va purta pe inima lui numele fiilor lui Israel, săpate pe pieptarul judecăţii, ca să păstreze întotdeauna* aducerea aminte de ei înaintea Domnului. *Vers. 12.
30. Să pui* în pieptarul judecăţii Urim şi Tumim[1], care să fie pe inima lui Aaron, când se va înfăţişa el înaintea Domnului. Astfel, Aaron va purta necurmat pe inima lui judecata copiilor lui Israel, când se va înfăţişa înaintea Domnului. *Lev. 8.8. Num. 27.21. Deut. 33.8. 1 Sam. 28.6. Ezra 2.63. Neem. 7.65.

Mantia albastră

31. Mantia de sub efod s-o* faci întreagă de materie albastră. *Cap. 39.22.
32. La mijloc, să aibă o gură pentru intrarea capului; şi gura aceasta să aibă de jur împrejur o tivitură ţesută, ca gura unei platoşe, ca să nu se rupă.
33. Pe margine, de jur împrejurul tiviturii, să pui nişte rodii de culoare albastră, purpurie şi cărămizie, presărate cu clopoţei de aur:
34. un clopoţel de aur şi o rodie, un clopoţel de aur şi o rodie, pe toată marginea mantiei, de jur împrejur.
35. Aaron se va îmbrăca cu ea ca să facă slujba; când va intra în Locaşul Sfânt înaintea Domnului şi când va ieşi din el, se va auzi sunetul clopoţeilor, aşa că el nu va muri.

Tabla de aur, tunica, mitra şi brâul

36. Să faci şi o tablă de aur curat şi să sapi pe ea, cum se sapă pe o pecete: „Sfinţenie Domnului"*. *Cap. 39.30. Zah. 14.20.
37. S-o legi cu o sfoară albastră de mitră, în partea dinainte a mitrei.
38. Ea să fie pe fruntea lui Aaron; şi Aaron va* purta fărădelegile săvârşite de copiii lui Israel când îşi aduc toate darurile lor sfinte; ea va fi necurmat pe fruntea lui înaintea Domnului, pentru ca ei să fie plăcuţi** înaintea Lui. *Vers. 43. Lev. 10.17; 22.9. Num. 18.1. Isa. 53.11. Ezec. 4.4-6. Ioan 1.29. Evr. 9.28. 1 Pet. 2.24. **Lev. 1.4; 22.27; 23.11. Isa. 56.7.
39. Tunica s-o faci de in subţire; să faci o mitră de in subţire şi să faci un brâu lucrat la gherghef.
40. Fiilor lui Aaron să le* faci tunici, să le faci brâie şi să le faci scufii, spre cinste şi podoabă. *Vers. 4. Cap. 39.27-29,41. Ezec. 44.17,18.
41. Să îmbraci cu ele pe fratele tău, Aaron, şi pe fiii lui împreună cu el. Să-i ungi*, să-i închini** în slujbă, să-i sfinţeşti şi-Mi vor sluji ca preoţi. *Cap. 29.7; 30.30; 40.15. Lev. 10.7. **Cap. 29.9, etc. Lev. 8. Evr. 7.28.
42. Fă-le izmene* de in ca să-şi acopere goliciunea, de la brâu până la glezne. *Cap. 39.28. Lev. 6.10; 16.4. Ezec. 44.18.
43. Aaron şi fiii lui le vor purta când vor intra în Cortul întâlnirii sau când se vor apropia de altar* ca să facă slujba în Locaşul Sfânt; astfel ei nu se vor face vinovaţi** şi nu vor muri. Aceasta† este o lege veşnică pentru Aaron şi pentru urmaşii lui după el. *Cap. 20.26. **Lev. 5.1,17; 20.19,20; 22.9. Num. 9.13; 18.22. †Cap. 17.21. Lev. 17.7.

Sfinţirea preoţilor

29 1. Iată ce vei face pentru ca să-i sfinţeşti şi să-Mi împlinească slujba de preoţi:
Ia* un viţel şi doi berbeci fără cusur. *Lev. 8.2.

1. Adică: Lumină şi Desăvârşire

2. Fă, cu făină aleasă de grâu, nişte azime*, turte nedospite, frământate cu untdelemn, şi plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn. *Lev. 2.4; 6.20-22.
3. Să le pui într-un coş şi să le aduci împreună cu viţelul şi cei doi berbeci.
4. Să aduci apoi pe Aaron şi pe fiii lui la uşa Cortului întâlnirii şi să-i* speli cu apă. *Cap. 40.12. Lev. 8.6. Evr. 10.22.
5. Să iei* veşmintele; să îmbraci pe Aaron cu tunica, cu mantia efodului, cu efodul** şi cu pieptarul, şi să-l încingi cu brâul efodului.
*Cap. 28.2. Lev. 8.7. **Cap. 28.8.
6. Să-i pui* mitra pe cap, şi pe mitră să pui tabla sfinţeniei. *Lev. 8.9.
7. Să iei untdelemnul* pentru ungere, să i-l torni pe cap, şi să-l ungi.
*Cap. 28.41; 30.25. Lev. 8.12; 10.7; 21.10. Num. 35.25.
8. Să aduci* apoi pe fiii lui şi să-i îmbraci cu tunicile. *Lev. 8.13.
9. Să încingi pe Aaron şi pe fiii lui cu un brâu şi să pui scufiile pe capetele fiilor lui Aaron. Preoţia* va fi a lor printr-o lege veşnică. Astfel să închini pe** Aaron şi pe fiii lui în slujba Mea.
*Num. 18.7. **Cap. 28.41. Lev. 8.22, etc. Evr. 7.28.
10. Să aduci viţelul înaintea Cortului întâlnirii, şi Aaron* şi fiii lui să-şi pună mâinile pe capul viţelului.
*Lev. 1.4; 8.14.
11. Să înjunghii viţelul înaintea Domnului, la uşa Cortului întâlnirii.
12. Să iei* cu degetul tău din sângele viţelului, să pui pe** coarnele altarului, iar celălalt sânge să-l verşi la picioarele altarului.
*Lev. 8.15. **Cap. 27.2; 30.2.
13. Să iei* toată grăsimea care acoperă măruntaiele şi prapurul ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea care-i acoperă, şi să le arzi pe altar.
*Lev. 3.3.
14. Dar carnea* viţelului, pielea şi balega lui să le arzi în foc, afară din tabără: aceasta este o jertfă pentru păcat.
*Lev. 4.11,12,21. Evr. 13.11.
15. Să iei* pe unul din cei doi berbeci; şi Aaron şi fiii lui să-şi pună** mâinile pe capul berbecului.
*Lev. 8.18. **Lev. 1.4-9.
16. Să înjunghii berbecul; să-i iei sângele şi să-l stropeşti pe altar, de jur împrejur.
17. Apoi să tai berbecul în bucăţi şi să-i speli măruntaiele şi picioarele, şi să le pui lângă celelalte bucăţi şi lângă capul lui.
18. Berbecul să-l arzi de tot pe altar; aceasta este o ardere de tot pentru Domnul, este o jertfă mistuită de foc, de un miros* plăcut Domnului. *Gen. 8.21.
19. Să iei* apoi pe celălalt berbec; şi Aaron şi fiii lui să-şi pună mâinile pe capul berbecului. *Vers. 3. Lev. 8.22.
20. Să înjunghii berbecul; să iei din sângele lui, să pui pe vârful urechii drepte a lui Aaron şi pe vârful urechii drepte a fiilor lui, pe degetul cel mare al mâinii lor drepte şi pe degetul cel mare al piciorului lor drept, iar celălalt sânge să-l stropeşti pe altar, de jur împrejur.
21. Să iei* din sângele de pe altar şi din untdelemnul pentru ungere şi să stropeşti pe Aaron şi veşmintele lui, pe fiii lui şi veşmintele lor. Astfel vor fi închinaţi**, Aaron şi veşmintele lui, fiii lui şi veşmintele lor, în slujba Domnului. *Cap. 30.25,31. Lev. 8.30. **Vers. 1. Evr. 9.22.
22. Să iei apoi grăsimea berbecului, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rinichi, cu grăsimea care-i acoperă, şi spata dreaptă, căci acesta este un berbec de închinare în slujba Domnului;
23. din* coş să iei din azimele, puse înaintea Domnului, o turtă de pâine, o turtă cu untdelemn şi o plăcintă.
*Lev. 8.26.
24. Toate acestea să le pui în mâinile lui Aaron şi în mâinile fiilor lui, şi să le legeni* într-o parte şi într-alta, ca un dar legănat înaintea Domnului.
*Lev. 7.30.
25. Să le* iei apoi din mâinile lor şi să le arzi pe altar, deasupra arderii de tot; aceasta este o jertfă mistuită de foc înaintea Domnului, de un miros plăcut Domnului. *Lev. 8.28.
26. Să iei şi* pieptul berbecului care va sluji la închinarea lui Aaron în slujba Domnului şi să-l legeni într-o parte şi în alta, ca un dar legănat înaintea Domnului: aceasta va fi** partea ta. *Lev. 8.29. **Ps. 99.6.
27. Să sfinţeşti pieptul* legănat şi spata ridicată din berbecul care va sluji la închinarea lui Aaron şi a fiilor lui în slujba Domnului, pieptul legănându-l într-o parte şi într-alta, spata înfăţişând-o înaintea Domnului prin ridicare.
*Lev. 7.31,34. Num. 18.11,18. Deut. 18.3.
28. Ele vor fi ale lui Aaron şi ale fiilor lui, printr-o* lege veşnică, pe

care o vor ţine copiii lui Israel; căci este o jertfă adusă prin ridicare**; şi, în jertfele de mulţumire ale copiilor lui Israel, jertfa adusă prin ridicare va fi a Domnului. *Lev. 10.15. **Lev. 7.34.

29. Veşmintele sfinte ale lui Aaron vor fi după* el ale fiilor lui, care le vor pune când vor fi unşi şi când vor fi închinaţi în** slujbă.
*Num. 20.26,28. **Num. 18.8; 35.25.

30. Vor fi purtate timp de* şapte zile de acela** din fiii lui care îi va urma în slujba preoţiei şi care va intra în Cortul întâlnirii ca să facă slujba în Sfântul Locaş. *Lev. 8.35; 9.1,8. **Num. 20.28.

31. Să iei apoi berbecul pentru închinarea în slujba Domnului şi să pui să-i fiarbă* carnea într-un loc sfânt.
*Lev. 8.31.

32. Aaron şi fiii lui să mănânce, la uşa Cortului întâlnirii, carnea berbecului şi pâinea* din coş. *Mat. 12.4.

33. Să mănânce* astfel tot ce a slujit la facerea ispăşirii, ca să fie închinaţi în slujbă şi sfinţiţi; nimeni** altul să nu mănânce din ele, căci sunt lucruri sfinte. *Lev. 10.14,15,17. **Lev. 22.10.

34. Dacă va rămâne ceva din carnea întrebuinţată pentru închinarea în slujbă şi din pâine până dimineaţa, să arzi în foc ce va* rămâne; să nu se mănânce, căci este un lucru sfânt. *Lev. 8.32.

35. Să urmezi, cu privire la Aaron şi la fiii lui, toate poruncile pe care ţi le-am dat. În şapte zile* să-i închini în slujbă. *Exod 40.12. Lev. 8.33-35.

36. În fiecare zi* să mai aduci un viţel ca jertfă pentru păcat, pentru ispăşire; să cureţi altarul, făcând ispăşirea aceasta, şi să-l ungi** ca să-l sfinţeşti. *Evr. 10.11. **Cap. 30.26,28,29; 40.10.

37. Timp de şapte zile să faci ispăşire pentru altar şi să-l sfinţeşti; şi astfel* altarul va fi preasfânt, şi oricine** se va atinge de altar va fi sfinţit.
*Cap. 40.10. **Cap. 30.29. Mat. 23.19.

Jertfa necurmată

38. Iată ce să jertfeşti pe altar: doi* miei de un an, în fiecare** zi, necurmat.
*Num. 28.3. 1 Cron. 16.40. 2 Cron. 2.4; 13.11; 31.3. Ezra 3.3. **Dan. 9.27; 12.11.

39. Un miel să-l jertfeşti dimineaţa*, iar celălalt miel seara.
*2 Împ. 16.15. Ezec. 46.13-15.

40. Împreună cu cel dintâi miel, să aduci a zecea parte dintr-o efă de floare de făină frământată într-un sfert de hin[1] de untdelemn de măsline fără drojdii şi o jertfă de băutură de un sfert de hin de vin.

41. Pe al doilea miel să-l jertfeşti seara şi să aduci împreună cu el o jertfă de mâncare şi o jertfă de băutură, ca cele de dimineaţă; aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. *1 Împ. 18.29,36. 2 Împ. 16.15. Ezra 9.4,5. Ps. 141.2. Dan. 9.21.

42. Aceasta este* arderea de tot necurmată care va fi adusă de urmaşii voştri la uşa Cortului întâlnirii, înaintea Domnului; acolo* Mă voi întâlni cu voi şi îţi voi vorbi.
*Vers. 38. Cap. 30.8. Num. 28.6. Dan. 8.11-13. **Cap. 25.22; 30.6,36. Num. 17.4.

43. Acolo Mă voi întâlni cu copiii lui Israel, şi locul acela va fi sfinţit* de slava Mea. *Cap. 40.34. 1 Împ. 8.11. 2 Cron. 5.14; 7.1-3. Ezec. 43.5. Hag. 2.7,9. Mal. 3.1.

44. Voi sfinţi Cortul întâlnirii şi altarul; voi* sfinţi pe Aaron şi pe fiii lui ca să fie în slujba Mea ca preoţi.
*Lev. 21.15; 22.9,16.

45. Eu voi locui* în mijlocul copiilor lui Israel şi voi fi Dumnezeul lor.
*Exod 25.8. Lev. 26.12. Zah. 2.10. Ioan 14.17,23. 2 Cor. 6.16. Apoc. 21.3.

46. Ei vor cunoaşte că Eu* sunt Domnul Dumnezeul lor care i-am scos din ţara Egiptului ca să locuiesc în mijlocul lor. Eu sunt Domnul Dumnezeul lor. *Cap. 20.2.

Altarul tămâierii

30 1. Să faci apoi un* altar** pentru arderea tămâiei, şi anume să-l faci din lemn de salcâm.
*Cap. 37.25; 40.5. **Vers. 7,8,10. Lev. 4.7,18. Apoc. 8.3.

2. Lungimea lui să fie de un cot, iar lăţimea tot de un cot; să fie în patru colţuri, şi înălţimea lui să fie de doi coţi. Coarnele altarului să fie dintr-o bucată cu el.

3. Să-i poleieşti cu aur curat atât partea de sus, cât şi pereţii lui de jur împrejur şi coarnele; şi să-i faci o cunună de aur de jur împrejur.

4. Dedesubtul cununii să-i faci două verigi de aur de amândouă laturile, în cele două unghiuri, pentru punerea drugilor care vor sluji la ducerea lui.

5. Drugii să-i faci din lemn de salcâm şi să-i poleieşti cu aur.

6. Să aşezi altarul în faţa perdelei dinăuntru, care este înaintea chivotului mărturiei, în faţa capacului*

1. O măsură = cam 3 litri

ispăşirii, care este deasupra mărturiei, şi unde Mă voi întâlni cu tine.
*Cap. 25.21,22.
7. Aaron va arde pe el tămâie* mirositoare; va arde tămâie în fiecare dimineaţă, când va** pregăti candelele;
*Vers. 34. 1 Sam. 2.28. 1 Cron. 23.13. Luca 1.9. **Cap. 27.21.
8. va arde şi seara când va aşeza candelele. Astfel se va arde necurmat din partea voastră tămâie înaintea Domnului din neam în neam.
9. Să nu aduceţi pe altar altfel* de tămâie, nici ardere de tot, nici jertfă de mâncare şi să nu turnaţi pe el nici o jertfă de băutură. *Lev. 10.1.
10. Numai o dată pe fiecare an, Aaron* va face ispăşire pe coarnele altarului. Ispăşirea aceasta o va face o dată pe an cu sângele dobitocului adus ca jertfă pentru ispăşirea păcatului, printre urmaşii voştri. Acesta va fi un lucru preasfânt înaintea Domnului."
*Lev. 16.18; 23.27.

Darurile pentru Locaş

11. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
12. „Când* vei socoti pe copiii lui Israel şi le vei face numărătoarea, fiecare din ei să dea Domnului un dar în bani, pentru răscumpărarea** sufletului lui, ca să nu fie loviţi de nici o urgie†, cu prilejul acestei numărători.
*Cap. 38.25. Num. 1.2,5; 26.2. 2 Sam. 24.2 **Num. 31.50. Iov 33.24; 36.18. Ps. 49.7. Mat. 20.28. Marc. 10.45. 1 Tim. 2.6. 1 Pet. 1.18,19. †2 Sam. 24.15.
13. Iată ce* vor da toţi cei ce vor fi cuprinşi în numărătoarea aceasta: o jumătate de siclu, după siclul Sfântului Locaş, care este** de douăzeci de ghere; o jumătate† de siclu va fi darul ridicat pentru Domnul. *Mat. 17.24. **Lev. 27.25. Num. 3.47. Ezec. 45.12. †Cap. 38.26.
14. Orice om cuprins în numărătoare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, va plăti darul ridicat pentru Domnul.
15. Bogatul* să nu plătească mai mult, şi săracul să nu plătească mai puţin de o jumătate de siclu, ca dar ridicat pentru Domnul, pentru răscumpărarea** sufletelor.
*Iov 34.19. Prov. 22.2. Efes. 6.9. Col. 3.25. **Vers. 12.
16. Să ridici de la copiii lui Israel argintul pentru răscumpărare şi să-l întrebuinţezi* pentru slujba Cortului întâlnirii; aceasta va fi pentru copiii lui Israel o aducere aminte** înaintea Domnului pentru răscumpărarea sufletelor lor." *Cap. 18.25. **Num. 16.40.

Ligheanul de aramă

17. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
18. „Să faci* un lighean de aramă, cu piciorul lui de aramă, pentru spălat; să-l aşezi între Cortul** întâlnirii şi altar şi să torni apă în el,
*Cap. 38.8. 1 Împ. 7.38. **Cap. 40.7,30.
19. ca să-şi spele în el Aaron* şi fiii lui mâinile şi picioarele.
*Cap. 40.31,32. Ps. 26.6. Isa. 52.11. Ioan 13.10. Evr. 10.22.
20. Când vor intra în Cortul întâlnirii, se vor spăla cu apa aceasta ca să nu moară; şi se vor spăla şi când se vor apropia de altar ca să facă slujba şi ca să aducă Domnului jertfe arse de foc.
21. Îşi vor spăla mâinile şi picioarele ca să nu moară*. Aceasta va fi o lege necurmată pentru Aaron, pentru fiii lui şi pentru urmaşii lor." *Cap. 28.43.

Untdelemnul sfânt şi tămâia

22. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
23. „Ia* din cele mai bune mirodenii: cinci sute de sicli de smirnă** foarte curată, jumătate, adică două sute cincizeci de sicli, de scorţişoară mirositoare, două sute cincizeci de sicli de trestie† mirositoare, *Cânt. 4.14. Ezec. 27.22. **Ps. 45.8. Prov. 7.17. †Cânt. 4.14. Ier. 6.20.
24. cinci sute de sicli de* casia, după siclul Sfântului Locaş, şi un hin** de untdelemn de măslin.
*Ps. 45.8. **Cap. 29.40.
25. Cu ele să faci un untdelemn pentru ungerea sfântă: o amestecătură mirositoare, făcută după meşteşugul făcătorului de mir; acesta va fi untdelemnul* pentru ungerea sfântă.
*Cap. 37.29. Num. 35.25. Ps. 89.20; 133.2.
26. Cu el să ungi* Cortul întâlnirii şi chivotul mărturiei,
*Cap. 40.9. Lev. 8.10. Num. 7.1.
27. masa şi toate uneltele ei, sfeşnicul şi uneltele lui, altarul tămâierii,
28. altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui şi ligheanul cu piciorul lui.
29. Să sfinţeşti aceste lucruri, şi ele vor fi preasfinte; oricine* se va atinge de ele va fi sfinţit. *Cap. 29.37.
30. Să ungi* de asemenea pe Aaron şi pe fiii lui şi să-i sfinţeşti, ca să fie în slujba Mea ca preoţi.
*Cap. 29.7, etc. Lev. 8.12,30.
31. Să vorbeşti copiilor lui Israel şi să le spui: „Acesta Îmi va fi untdelemnul

pentru ungerea sfântă, printre urmaşii voştri.
32. Să nu se ungă cu el trupul nici unui om şi să nu faceţi un alt untdelemn ca el după aceeaşi întocmire; el este* sfânt, şi voi să-l priviţi ca sfânt. *Vers. 25,37.
33. Oricine* va face un untdelemn ca el sau va unge cu el pe altul va fi nimicit** din poporul lui."
*Vers. 38. **Gen. 17.14. Cap. 12.15. Lev. 7.20,21.
34. Domnul a zis lui Moise: „Ia* mirodenii, stacte, onice mirositoare, halvan şi tămâie curată, în aceeaşi măsură. *Cap. 25.6; 37.29.
35. Cu ele să faci tămâie: o amestecătură mirositoare, alcătuită* după meşteşugul făcătorului de mir; să fie sărată, curată şi sfântă. *Vers. 25.
36. S-o pisezi mărunt şi s-o pui înaintea mărturiei, în Cortul întâlnirii, unde* Mă voi întâlni cu tine. Acesta va fi pentru voi un lucru** preasfânt.
*Cap. 29.42. Lev. 16.2. **Vers. 32. Cap. 29.37. Lev. 2.3.
37. Tămâie ca aceasta, în aceeaşi întocmire, să nu* vă faceţi, ci s-o priviţi ca sfântă şi păstrată pentru Domnul. *Vers. 32.
38. Oricine* va face tămâie ca ea, ca s-o miroasă, va fi nimicit din poporul lui." *Vers. 33.

Rânduirea meşterilor

31 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Să* ştii că am ales pe Beţaleel, fiul** lui Uri, fiul lui Hur, din seminţia lui Iuda. *Cap. 35.30; 36.1. **1 Cron. 2.20.
3. L-am umplut* cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de înţelepciune, pricepere şi ştiinţă pentru tot felul de lucrări, *Cap. 35.31. 1 Împ. 7.14.
4. i-am dat putere să născocească tot felul de lucrări meşteşugite, să lucreze în aur, în argint şi în aramă,
5. să sape în pietre şi să le lege, să lucreze în lemn şi să facă tot felul de lucrări.
6. Şi iată că i-am dat ca ajutor pe* Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminţia lui Dan. Am dat pricepere** în mintea tuturor celor ce sunt iscusiţi, ca să facă tot ce ţi-am poruncit:
*Cap. 35.34. **Cap. 28.3; 35.10,35; 36.1.
7. Cortul* întâlnirii**, chivotul mărturiei†, capacul ispăşirii care va fi deasupra lui şi toate uneltele Cortului;
*Cap. 36.8. **Cap. 37.1. †Cap. 37.6.
8. masa* cu uneltele ei**, sfeşnicul de aur curat cu toate uneltele lui, altarul tămâierii; *Cap. 37.10. **Cap. 37.17.
9. altarul* arderilor de tot cu toate uneltele lui, ligheanul** cu piciorul lui; *Cap. 38.1. **Cap. 38.8.
10. veşmintele* pentru slujbă, veşmintele sfinte ale preotului Aaron, veşmintele fiilor lui pentru slujbele preoţeşti; *Cap. 39.1,41. Num. 4.5,6, etc.
11. untdelemnul* pentru ungere şi tămâia** mirositoare pentru Sfântul Locaş. Le vor face după toate poruncile pe care ţi le-am dat."
*Cap. 30.25,31; 37,29. **Cap. 30.34; 37.29.

Ţinerea Sabatului

12. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
13. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: „Să* nu care cumva să nu ţineţi Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine şi voi şi urmaşii voştri un semn după care se va cunoaşte că Eu sunt Domnul, care vă sfinţesc.
*Lev. 19.3,30; 26.2. Ezec. 20.12,20; 44.24.
14. Să ţineţi* Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine** îl va călca va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta va fi nimicit din mijlocul poporului său.
*Cap. 20.8. Deut. 5.12. Ezec. 20.12. **Cap. 35.2. Num. 15.35.
15. Să lucrezi şase* zile; dar a** şaptea este Sabatul, ziua de odihnă închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului va fi pedepsit cu moartea.
*Cap. 20.9. **Gen. 2.2. Cap. 16.23; 20.10.
16. Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei şi urmaşii lor, ca un legământ necurmat.
17. Acesta va fi între Mine şi copiii lui Israel un semn* veşnic; căci în şase** zile a făcut Domnul cerurile şi pământul, iar în ziua a şaptea S-a odihnit şi a răsuflat."
*Vers. 13. Ezec. 20.12,20. **Gen. 1.31; 2.2.

Tablele Legii

18. Când a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele* două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.
*Cap. 24.12; 32.15,16; 34.28,29. Deut. 4.13; 5.22; 9.10,11. 2 Cor. 3.3.

Viţelul de aur

32 1. Poporul, văzând că Moise* zăboveşte să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron şi i-a zis**: „Haide! fă-ne un dumnezeu

care să† meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din ţara Egiptului, nu ştim ce s-a făcut."
*Cap. 24.18. Deut. 9.9. **Fapt. 7.40. †Cap. 13.21.

2. Aaron le-a răspuns: „Scoateţi* cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor şi fiicelor voastre, şi aduceţi-i la mine." *Judc. 8.24-27.

3. Şi toţi şi-au scos cerceii de aur din urechi şi i-au adus lui Aaron.

4. El* i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta şi a făcut un viţel turnat. Şi ei au zis: „Israele! iată dumnezeul tău care te-a scos din ţara Egiptului."
*Cap. 20.23. Deut. 9.16. Judc. 17.3,4. 1 Împ. 12.28. Neem. 9.18. Ps. 106.19. Isa. 46.6. Fapt. 7.41. Rom. 1.23.

5. Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui şi a* strigat: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!"
*Lev. 23.2,4,21,37. 2 Împ. 10.29. 2 Cron. 30.5.

6. A doua zi, s-au sculat dis-de-dimineaţă şi au adus arderi de tot şi jertfe de mulţumire*. Poporul a şezut de a mâncat şi a băut; apoi s-au sculat să joace. *1 Cor. 10.7.

Mânia lui Dumnezeu

7. Domnul a zis lui Moise*: „Scoală şi coboară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din ţara Egiptului, s-a** stricat. *Vers. 1. Cap. 33.1. Deut. 9.12. Dan. 9.24. **Gen. 6.11,12. Deut. 4.16; 32.5. Judc. 2.19. Osea 9.9.

8. Foarte curând s-au abătut de la calea pe care le-o* poruncisem Eu; şi-au făcut un viţel turnat, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe şi au zis: „Israele**, iată dumnezeul tău care te-a scos din ţara Egiptului!"
*Cap. 20.3,4,23. Deut. 9.16. **1 Împ. 12.28.

9. Domnul a zis lui Moise: „Văd* că poporul acesta este un popor încăpăţânat. *Cap. 34.9; 38.3,5. Deut. 9.6,13; 31.27. 2 Cron. 30.8. Isa. 48.4. Fapt. 7.51.

10. Acum*, lasă-Mă; mânia** Mea are să se aprindă împotriva lor: şi-i voi mistui; dar pe† tine te voi face strămoşul unui neam mare."
*Deut. 9.14,19. **Cap. 22.24. †Num. 14.12.

11. Moise* s-a rugat Domnului Dumnezeului său şi a zis: „Pentru ce să se aprindă, Doamne, mânia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din ţara Egiptului cu mare putere şi cu mână tare? *Deut. 9.18,26-29. Ps. 74.1,2; 106.23.

12. Pentru ce* să zică egiptenii: „Spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munţi şi ca să-i şteargă de pe faţa pământului"? Întoarce-Te din iuţeala mâniei Tale şi** lasă-Te de răul acesta pe care vrei să-l faci poporului Tău.
*Num. 14.13. Deut. 9.28; 32.27. **Vers. 14.

13. Adu-Ţi aminte de Avraam, de Isaac şi de Israel, robii Tăi, cărora le-ai spus, jurându-Te* pe Tine însuţi: „Voi** înmulţi sămânţa voastră ca stelele cerului, voi da urmaşilor voştri toată ţara aceasta, de care am vorbit, şi ei o vor stăpâni în veac."
*Gen. 22.16. Evr. 6.13. **Gen. 12.7; 13.15; 15.7,18; 26.4; 28.13; 35.11,12.

14. Şi Domnul S-a* lăsat de răul pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său. *Deut. 32.26. 2 Sam. 24.16. 1 Cron. 21.15. Ps. 106.45. Ier. 18.8; 26.13,19. Ioel 2.13. Iona 3.10; 4.2.

Mânia lui Moise

15. Moise* s-a întors şi s-a coborât de pe munte, cu cele două table ale mărturiei în mână. Tablele erau scrise pe amândouă părţile, pe o parte şi pe alta. *Deut. 9.15.

16. Tablele* erau lucrarea lui Dumnezeu, şi scrisul era scrisul lui Dumnezeu, săpat pe table. *Cap. 31.18.

17. Iosua a auzit glasul poporului, care scotea strigăte, şi a zis lui Moise: „În tabără este un strigăt de război!"

18. Moise a răspuns: „Strigătul acesta nu-i nici strigăt de biruitori, nici strigăt de biruiţi; ce aud eu este glasul unor oameni care cântă!"

19. Şi, pe când se apropia de tabără, a văzut* viţelul şi jocurile. Moise s-a aprins de mânie, a aruncat tablele din mână şi le-a sfărâmat de piciorul muntelui. *Deut. 9.16,17.

20. A luat* viţelul, pe care-l făcuseră ei, şi l-a ars în foc; l-a prefăcut în cenuşă, a presărat cenuşa pe faţa apei şi a dat-o copiilor lui Israel s-o bea. *Deut. 9.21.

21. Moise a zis lui Aaron*: „Ce ţi-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare?" *Gen. 20.9; 26.10.

22. Aaron a răspuns: „Să nu se aprindă de mânie domnul meu! Tu singur* ştii că poporul acesta este pornit la rău. *Cap. 14.11; 15.24; 16.2,20,28; 17.2,4.

23. Ei mi-au zis*: „Fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din ţara Egiptului, nu ştim ce s-a făcut!" *Vers. 1.

24. Eu le-am zis: „Cine are aur, să-l scoată!" Şi mi l-au dat; l-am aruncat în foc, şi din el a* ieşit viţelul acesta."
*Vers. 4.

Măcelul

25. Moise a văzut că poporul era fără frâu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frâu*, spre batjocura vrăjmaşilor săi;
*2 Cron. 28.19.

26. s-a aşezat la uşa taberei şi a zis: „Cine este pentru Domnul să vină la mine!“ Şi toţi copiii lui Levi s-au strâns la el.

27. El le-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeţi şi străbateţi tabăra de la o poartă la alta, şi fiecare să* omoare pe fratele, pe prietenul şi pe ruda sa.“
*Num. 25.5. Deut. 33.9.

28. Copiii lui Levi au făcut după porunca lui Moise; şi aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor.

29. Moise* a zis: „Predaţi-vă azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului şi fratelui vostru, pentru ca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!“
*Num. 25.11-13. Deut. 13.6-11; 33.9,10. 1 Sam. 15.18,22. Prov. 21.3. Zah. 13.3. Mat. 10.37.

Moise se roagă pentru popor

30. A doua zi, Moise a zis poporului*: „Aţi făcut un păcat foarte mare. Am să mă sui acum la Domnul: poate** că voi† căpăta iertare pentru păcatul vostru.“
*1 Sam. 12.20,23. Luca 15.18. **2 Sam. 16.12. Amos 5.15. †Num. 25.13.

31. Moise s-a* întors la Domnul şi a zis: „Ah! poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Şi-au făcut un dumnezeu** de aur.
*Deut. 9.18. **Cap. 20.2.

32. Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci, şterge-mă* din** cartea Ta, pe care ai scris-o!“
*Ps. 69.28. Rom. 9.3. **Ps. 56.8; 139.16. Dan. 12.1. Filp. 4.3. Apoc. 3.5; 13.8; 17.8; 20.12,15; 21.27; 22.19.

33. Domnul a zis lui Moise: „Pe* cel ce a păcătuit împotriva Mea, pe acela îl voi şterge din cartea Mea.
*Lev. 23.30. Ezec. 18.4.

34. Du-te, dar, şi du poporul unde ţi-am spus. Iată*, Îngerul Meu va merge înaintea ta, dar în ziua** răzbunării Mele, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!“
*Cap. 33.2,14, etc. Num. 20.16. **Deut. 32.35. Amos 3.14. Rom. 2.5,6.

35. Domnul a lovit cu urgie poporul, pentru că* făcuse viţelul făurit de Aaron.
*2 Sam. 12.9. Fapt. 7.41.

Moise se roagă pentru poporul amărât

33 1. Domnul a zis lui Moise: „Du-te şi porneşte de aici cu* poporul pe care l-ai scos din ţara Egiptului; suie-te în ţara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, zicând: „Seminţei** tale o voi da!“
*Cap. 32.7. **Gen. 12.7. Cap. 32.13.

2. Voi* trimite înaintea ta un înger şi voi** izgoni pe canaaniţi, amoriţi, hetiţi, fereziţi, heviţi şi iebusiţi.
*Cap. 32.34; 34.11. **Deut. 7.22. Ios. 24.11.

3. Suie-te în* ţara aceasta unde curge lapte şi miere. Dar** Eu nu Mă voi sui în mijlocul tău, ca să nu te prăpădesc† pe drum, căci eşti un popor†† încăpăţânat.“
*Cap. 3.8. **Vers. 15,17. †Cap. 32.9; 34.9. Deut. 9.6,13. ††Cap. 23.21; 32.10. Num. 16.21,45.

4. Când a auzit poporul aceste triste cuvinte, toţi s-au* întristat; şi** nimeni nu şi-a pus podoabele pe el.
*Num. 14.1,39. **Lev. 10.6. 2 Sam. 19.24. 1 Împ. 21.27. 2 Împ. 19.1. Ezra 9.3. Est. 4.1,4. Iov 1.20; 2.12. Isa. 32.11. Ezec. 24.17,23; 26.16.

5. Şi Domnul a zis lui Moise: „Spune copiilor lui Israel: „Voi* sunteţi un popor încăpăţânat; numai o clipă dacă M-aş sui în** mijlocul tău, te-aş prăpădi. Aruncă-ţi acum podoabele de pe tine, şi voi† vedea ce-ţi voi face.“
*Vers. 3. **Num. 16.45,46. †Deut. 8.2. Ps. 139.23.

6. Copiii lui Israel şi-au scos de pe ei podoabele şi au plecat de la muntele Horeb.

Moise mergând la Cort

7. Moise a luat cortul lui şi l-a* întins afară din tabără, la o depărtare oarecare; l-a numit Cortul întâlnirii. Şi toţi cei ce** întrebau pe Domnul se duceau la Cortul întâlnirii, care era afară din tabără.
*Cap. 29.42,43. **Deut. 4.29. 2 Sam. 21.1.

8. Când se ducea Moise la Cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare stătea la* uşa cortului său şi urmărea cu ochii pe Moise, până intra el în Cort.
*Num. 16.27.

9. Şi când intra Moise în Cort, stâlpul de nor se cobora şi se oprea la uşa Cortului, şi Domnul* vorbea cu Moise.
*Cap. 25.22; 31.18. Ps. 99.7.

10. Tot poporul vedea stâlpul de nor oprindu-se la uşa Cortului; tot poporul se scula şi se arunca* cu faţa la pământ la uşa cortului lui.
*Cap. 4.31.

11. Domnul* vorbea cu Moise faţă în faţă, cum vorbeşte un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea în

tabără, dar tânărul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu ieşea deloc din mijlocul Cortului. *Gen. 32.30. Num. 12.8. Deut. 34.10.

Moise cere să vadă slava lui Dumnezeu

12. Moise a zis Domnului: „Iată*, Tu îmi zici: „Du pe poporul acesta!“ Şi nu-mi arăţi pe cine vei trimite cu mine. Însă, Tu ai zis: „Eu** te cunosc pe nume şi ai căpătat trecere înaintea Mea!“ *Cap. 32.34. **Gen. 18.19. Vers. 17. Ps. 1.6. Ier. 1.5. Ioan 10.14,15. 2 Tim. 2.19.

13. Acum, dacă* am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi** căile Tale; atunci Te voi cunoaşte şi voi avea trecere înaintea Ta. Şi gândeşte-Te că neamul aceasta este poporul† Tău!“

*Cap. 34.9. **Ps. 25.4; 27.11; 86.11; 119.33. †Deut. 9.26,29. Ioel 2.17.

14. Domnul a răspuns: „Voi merge Eu însumi* cu tine şi îţi voi da** odihnă.“ *Cap. 13.21; 40.34-38. Isa. 63.9. **Deut. 3.20. Ios. 21.44; 22.4; 23.1. Ps. 95.11.

15. Moise i-a zis: „Dacă* nu mergi Tu însuţi cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici. *Vers. 3. Cap. 34.9.

16. Cum se va şti că am căpătat trecere înaintea Ta, eu şi poporul Tău? Oare nu* când vei merge Tu cu noi şi când prin aceasta vom fi** deosebiţi, eu şi poporul Tău, de toate popoarele de pe faţa pământului?“ *Num. 14.14. **Cap. 34.10. Deut. 4.7,34. 2 Sam. 7.23. 1 Împ. 8.53. Ps. 147.20.

17. Domnul a zis lui Moise: „Voi* face şi ceea ce-Mi ceri acum, căci ai** căpătat trecere înaintea Mea şi te cunosc pe nume!“*Gen. 19.21. Iac. 5.16. **Vers. 16.

18. Moise a zis: „Arată-mi* slava Ta!“ *Vers. 20. 1 Tim. 6.16.

19. Domnul a răspuns: „Voi* face să treacă pe dinaintea ta toată frumuseţea Mea şi voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu Mă** îndur de cine vreau să Mă îndur şi am milă de cine vreau să am milă!“

*Cap. 34.5-7. Ier. 31.14. **Rom. 9.15,16,18.

20. Domnul a zis: „Faţa nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate* omul să Mă vadă şi să trăiască!“

*Gen. 32.30. Cap. 24.10. Deut. 5.24. Judc. 6.22; 13.22; Isa. 6.5. Apoc. 1.16,17.

21. Domnul a zis: „Iată un loc lângă Mine; vei sta pe stâncă.

22. Şi când va trece slava Mea, te voi pune în* crăpătura stâncii şi te voi acoperi** cu mâna Mea, până voi trece. *Isa. 2.21. **Ps. 91.1,4.

23. Iar când Îmi voi trage mâna la o parte de la tine, Mă vei vedea pe dinapoi; dar faţa Mea nu* se poate vedea.“ *Vers. 20. Ioan 1.18.

Noile table

34 1. Domnul a zis lui Moise: „Taie* două table de piatră ca cele dintâi, şi Eu** voi scrie pe ele cuvintele care erau pe tablele dintâi pe care le-ai sfărâmat.

*Cap. 32.16,19. Deut. 10.1. **Vers. 28. Deut. 10.2,4.

2. Fii gata dis-de-dimineaţă şi suie-te de dimineaţă pe muntele Sinai*; să stai acolo înaintea Mea, pe vârful muntelui. *Cap. 19.20; 24.12.

3. Nimeni să nu se suie cu tine şi nimeni să nu se arate pe tot muntele; şi nici boi, nici oi să nu pască pe lângă muntele acesta.“ *Cap. 19.12,13,21.

4. Moise a tăiat două table de piatră ca şi cele dintâi; s-a sculat dis-de-dimineaţă şi s-a suit pe muntele Sinai, după cum îi poruncise Domnul; şi a luat în mână cele două table de piatră.

5. Domnul S-a coborât într-un nor, a stat acolo lângă el şi a rostit* Numele Domnului. *Cap. 33.19. Num. 14.17.

6. Şi Domnul a trecut pe dinaintea lui şi a strigat: „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare şi milostiv, încet la mânie, plin de bunătate** şi credincioşie†,

*Num. 14.18. 2 Cron. 30.9. Neem. 9.17. Ps. 86.15; 103.8; 111.4; 112.4; 116.5; 145.8. Ioel 2.13. **Ps. 31.19. Rom. 2.4. †Ps. 57.10; 108.4.

7. care* Îşi ţine dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă** fărădelegea, răzvrătirea şi păcatul, dar nu socoteşte† pe cel vinovat drept nevinovat, şi pedepseşte fărădelegea părinţilor în copii şi în copiii copiilor lor până la al treilea şi al patrulea neam!“

*Cap. 20.6. Deut. 5.10. Ps. 86.15. Ier. 32.18. Dan. 9.4. **Ps. 103.3; 130.4. Dan. 9.9. Efes. 4.32. 1 Ioan 1.9. †Cap. 23.7,21. Ios. 24.19. Iov 10.14. Mica 6.11. Naum 1.3.

Înnoirea legământului

8. Îndată, Moise s-a plecat* până la pământ şi s-a închinat. *Cap. 4.31.

9. El a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, Te rog să mergi în mijlocul* nostru, Doamne; poporul acesta este în adevăr un popor încăpăţânat**, dar iartă-ne fărădelegile şi păcatele noastre şi ia-ne în stăpânirea† Ta!“

*Cap. 33.15,16. **Cap. 33.3. †Deut. 32.9. Ps. 28.9; 33.12; 78.62; 94.14. Ier. 10.16. Zah. 2.12.

10. Domnul a răspuns: „Iată, Eu fac* un legământ. Voi face, în faţa întregului popor, minuni** care n-au avut loc

în nici o ţară şi la nici un neam; tot poporul care este în jurul tău va vedea lucrarea Domnului, şi prin tine voi face lucruri înfricoşate†.

*Deut. 5.2; 29.12,14. **Deut. 4.32. 2 Sam. 7.23. Ps. 77.14; 78.12; 147.20. †Deut. 10.21. Ps. 145.6. Isa. 64.3.

11. Ia seama la ceea ce-ţi poruncesc* azi. Iată, voi** izgoni dinaintea ta pe amoriţi, canaaniţi, hetiţi, fereziţi, heviţi şi iebusiţi.

*Deut. 5.32; 6.3,25; 12.28,32; 28.1. **Cap. 33.2.

12. Să nu cumva să* faci legământ cu locuitorii ţării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă** pentru tine, dacă vor locui în mijlocul tău.

*Cap. 23.32. Deut. 7.2. Judc. 2.2. **Cap. 23.33.

13. Dimpotrivă să le dărâmaţi* altarele, să le sfărâmaţi stâlpii idoleşti şi să le trântiţi la pământ** idolii.

*Cap. 23.24. Deut. 12.3. Judc. 2.2. **Deut. 7.5; 12.2. Judc. 6.25. 2 Împ. 18.4; 23.14. 2 Cron. 31.1; 34.3,4.

14. Să nu te închini* înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numeşte gelos**, este un Dumnezeu† gelos.

*Cap. 20.3,5. **Isa. 9.6; 57.15. †Cap. 20.5.

15. Fereşte-te* să faci legământ cu locuitorii ţării, ca nu cumva, curvind** înaintea dumnezeilor lor şi aducându-le jertfe, să te poftească† şi pe tine şi să mănânci†† din jertfele lor,

*Vers. 12. **Deut. 31.16. Judc. 2.17. Ier. 3.9. Ezec. 6.9. †Num. 25.2. 1 Cor. 10.27. ††Ps. 106.28. 1 Cor. 8.4,7,10.

16. ca nu cumva să iei din fetele* lor neveste fiilor tăi, şi astfel, fetele lor, curvind** înaintea dumnezeilor lor, să târască şi pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor.

*Deut. 7.3. 1 Împ. 11.2. Ezra 9.2. Neem. 13.25. **Num. 25.1,2. 1 Împ. 11.4.

17. Să nu-ţi faci* un dumnezeu turnat.

*Cap. 32.8. Lev. 19.4.

Sărbătorile

18. Să ţii sărbătoarea Azimelor*: timp de şapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azime, cum ţi-am poruncit, căci în luna spicelor** ai ieşit din Egipt.

*Cap. 12.15; 23.15. **Cap. 13.4.

19. Orice întâi* născut este al Meu, chiar orice întâi născut de parte bărbătească din turmele de vaci sau de oi.

*Cap. 13.2,12; 22.29. Ezec. 44.30. Luca 2.23.

20. Să răscumperi cu un miel pe întâiul născut* al măgăriţei; iar dacă nu-l răscumperi, să-i frângi gâtul. Să răscumperi pe orice întâi născut al fiilor tăi; şi să nu te înfăţişezi cu mâinile** goale înaintea Mea.

*Cap. 13.13. Num. 18.15. **Cap. 23.15. Deut. 16.16. 1 Sam. 9.7,8. 2 Sam. 24.24.

21. Şase zile* să lucrezi, iar în ziua a şaptea să te odihneşti; să te odihneşti, chiar în vremea aratului şi seceratului.

*Cap. 20.9; 23.12; 35.2. Deut. 5.12,13. Luca 13.14.

22. Să ţii* sărbătoarea Săptămânilor, a celor dintâi roade din secerişul grâului, şi sărbătoarea strângerii roadelor la sfârşitul anului.

*Cap. 23.16. Deut. 16.10,13.

23. De trei* ori pe an, toţi cei de parte bărbătească să se înfăţişeze înaintea Domnului Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

*Cap. 23.14,17. Deut. 16.16.

24. Căci voi* izgoni neamurile dinaintea ta şi-ţi voi** întinde hotarele; şi nimeni nu-ţi va† pofti ţara, în timpul când te vei sui, de trei ori pe an, ca să te înfăţişezi înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

*Cap. 33.2. Lev. 18.24. Deut. 7.1. Ps. 78.55; 80.8. **Deut. 12.20; 19.8. †Gen. 35.5. 2 Cron. 17.10. Prov. 16.7. Fapt. 18.10.

25. Să n-aduci* cu pâine dospită sângele dobitocului jertfit în cinstea Mea; şi carnea din** jertfa praznicului Paştilor să nu fie ţinută în timpul nopţii până dimineaţa.

*Cap. 23.18. **Cap. 12.10.

26. Să aduci în Casa Domnului Dumnezeului tău pârga* celor dintâi roade ale pământului.

Iedul** să nu-l fierbi în laptele mamei lui.“

*Cap. 23.19. Deut. 26.2,10. **Cap. 23.19. Deut. 14.21.

27. Domnul a zis lui Moise: „Scrie-ţi cuvintele* acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legământ cu tine şi cu Israel!“

*Vers. 10. Deut. 4.13; 31.9.

28. Moise* a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi. N-a mâncat deloc pâine şi n-a băut deloc apă. Şi Domnul a** scris pe table cuvintele legământului, cele Zece Porunci.

*Cap. 24.18. Deut. 9.9,18. **Vers. 1. Cap. 31.18; 32.16. Deut. 4.13; 10.2,4.

Slava lui Moise

29. Moise s-a coborât de pe muntele Sinai, cu cele două* table ale mărturiei în mână. Când se cobora de pe munte, nu ştia că pielea** feţei lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul.

*Cap. 32.15. **Mat. 17.2. 2 Cor. 3.7,13.

30. Aaron şi toţi copiii lui Israel s-au uitat la Moise, şi iată că pielea feţei lui strălucea; şi se temeau să se apropie de el.

31. Moise i-a chemat; Aaron şi toţi fruntaşii adunării s-au întors la el, şi el le-a vorbit.

32. După aceea, toţi copiii lui Israel s-au apropiat, şi el* le-a dat toate

poruncile pe care le primise de la Domnul pe muntele Sinai. *Cap. 24.3.
33. Când a încetat să le vorbească, şi-a pus o maramă* pe faţă. *2 Cor. 3.13.
34. Când intra* Moise înaintea Domnului, ca să-I vorbească, îşi scotea marama până ce ieşea; iar când ieşea, spunea copiilor lui Israel ce i se poruncise. *2 Cor. 3.16.
35. Copiii lui Israel se uitau la faţa lui Moise şi vedeau că pielea feţei lui strălucea; şi Moise îşi punea iarăşi marama pe faţă până ce intra ca să vorbească cu Domnul.

Sabatul

35 1. Moise a strâns toată adunarea copiilor lui Israel şi le-a zis: „Iată* lucrurile pe care a poruncit Domnul să le faceţi: *Cap. 34.32.
2. Şase* zile să lucraţi, dar ziua a şaptea să vă fie sfântă; acesta este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua aceea să fie pedepsit cu moartea.
*Cap. 20.9; 31.14,15. Lev. 23.3. Num. 15.32, etc. Deut. 5.12. Luca 13.14.
3. Să n-aprinzi* foc, în nici una din locuinţele voastre, în ziua Sabatului.“ *Cap. 16.23.

Daruri pentru facerea Cortului

4. Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel şi a zis: „Iată* ce a poruncit Domnul. *Cap. 25.1,2.
5. Luaţi din ce aveţi şi aduceţi un prinos Domnului. – Fiecare* să aducă prinos Domnului ce-l lasă inima: aur, argint şi aramă; *Cap. 25.2.
6. materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, in subţire şi păr de capră;
7. piei de berbeci vopsite în roşu şi piei de viţel de mare; lemn de salcâm,
8. untdelemn pentru sfeşnic, mirodenii* pentru untdelemnul ungerii şi pentru tămâia mirositoare; *Cap. 25.6.
9. pietre de onix şi alte pietre pentru împodobirea efodului şi a pieptarului. –
10. Toţi* cei iscusiţi dintre voi să vină şi să facă tot ce a poruncit Domnul: *Cap. 31.6.
11. Locaşul*, Cortul şi acoperişul lui, copcile, scândurile, drugii, stâlpii şi picioarele lui; *Cap. 26.1,2, etc.
12. chivotul* şi drugii lui, capacul ispăşirii şi perdeaua dinăuntru pentru acoperirea chivotului; *Cap. 25.10, etc.
13. masa* şi drugii ei, cu toate uneltele ei, şi pâinile** pentru punerea înaintea Domnului; *Cap. 25.23. **Cap. 25.30. Lev. 24.5,6.
14. sfeşnicul* cu uneltele lui, candelele lui şi** untdelemnul pentru sfeşnic;
*Cap. 25.31, etc. **Cap. 30.1.
15. altarul* pentru tămâie şi drugii lui, untdelemnul pentru ungere şi tămâia** mirositoare, şi perdeaua uşii de afară de la intrarea Cortului;
*Cap. 30.23. **Cap. 30.34.
16. altarul* pentru arderile de tot, grătarul lui de aramă, drugii lui şi toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui,
*Cap. 27.1.
17. pânzele* curţii, stâlpii ei, picioarele ei şi perdeaua de la poarta curţii;
*Cap. 27.9.
18. ţăruşii Cortului, ţăruşii curţii şi funiile lor;
19. veşmintele* preoţeşti pentru slujba Sfântului Locaş, veşmintele sfinte ale preotului Aaron şi veşmintele fiilor lui pentru slujbele preoţeşti.“
*Cap. 31.10; 39.1,41. Num. 4.5,6, etc.
20. Toată adunarea copiilor lui Israel a ieşit dinaintea lui Moise.
21. Toţi cei cu tragere* de inimă şi bunăvoinţă au venit şi au adus un prinos Domnului pentru lucrarea Cortului întâlnirii, pentru toată slujba lui şi pentru veşmintele sfinte.
*Vers. 5,22,26,29. Cap. 25.2; 36.2. 1 Cron. 28.2,9; 29.9. Ezra 7.27. 2 Cor. 8.12; 9.7.
22. Au venit îndată bărbaţii şi femeile, toţi cei cu tragere de inimă, şi au adus belciuge de nas, inele, cercei, brăţări, salbe şi tot felul de lucruri de aur; fiecare a adus prinosul de aur pe care-l închinase Domnului.
23. Toţi* cei ce aveau stofe (materii) vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, in subţire şi păr de capră, piei de berbeci vopsite în roşu şi piei de viţel de mare, le-au adus. *1 Cron. 29.8.
24. Toţi cei ce puteau aduce prin ridicare un prinos de argint şi de aramă, au adus prinosul Domnului. Toţi cei ce aveau lemn de salcâm bun pentru lucrările rânduite pentru slujbă, l-au adus.
25. Toate femeile* iscusite au tors cu mâinile lor şi au adus lucrul lor, şi anume: tort vopsit în albastru, în purpuriu, în cărămiziu şi in subţire.
*Cap. 28.3; 31.6; 36.1. 2 Împ. 23.7. Prov. 31.19,22,24.
26. Toate femeile cu tragere de inimă şi iscusite au tors păr de capră.
27. Fruntaşii* poporului au adus

pietre de onix şi alte pietre pentru efod şi pieptar; *1 Cron. 29.6. Ezra 2.68.
28. mirodenii* şi untdelemn pentru sfeşnic, pentru untdelemnul ungerii şi pentru tămâia mirositoare. *Cap. 30.23.
29. Toţi copiii lui Israel, bărbaţi şi femei, pe care-i trăgea* inima să ajute la lucrul poruncit de Domnul prin Moise, au adus Domnului daruri de bunăvoie. *Vers. 21. 1 Cron. 29.9.

Chemarea meşterilor

30. Moise a zis copiilor lui Israel: „Să ştiţi că Domnul* a ales pe Beţaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminţia lui Iuda. *Cap. 31.2, etc.
31. L-a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, duh de înţelepciune, pricepere şi ştiinţă, pentru tot felul de lucrări.
32. I-a dat putere să născocească planuri, să lucreze în aur, în argint şi în aramă,
33. să sape în pietre şi să le lege, să lucreze lemnul cu meşteşug şi să facă tot felul de lucrări meşteşugite.
34. I-a dat şi darul să înveţe pe alţii, atât lui, cât şi lui Oholiab*, fiul lui Ahisamac, din seminţia lui Dan. *Cap. 31.6.
35. I-a umplut* cu pricepere ca să facă toate lucrările de săpătură în piatră, de cioplitură meşteşugită, de lucrat la gherghef şi de ţesut materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu şi in subţire, să facă tot felul de lucrări şi născociri de planuri. *Vers. 31. Cap. 31.3,6. 1 Împ. 7.14. 2 Cron. 2.14. Isa. 28.26.

Dărnicia poporului

36 1. Beţaleel, Oholiab şi toţi bărbăţii iscusiţi* în care pusese Domnul înţelepciune şi pricepere, ca să ştie să facă lucrările rânduite pentru slujba Sfântului Locaş**, au făcut totul după cum poruncise Domnul. *Cap. 28.3; 31.6; 35.10,35. **Cap. 25.8.
2. Moise a chemat pe Beţaleel, Oholiab şi pe toţi bărbaţii iscusiţi în mintea* cărora pusese Domnul pricepere, şi anume pe toţi cei cu tragere de inimă la lucrul acesta ca să-l facă. *Cap. 35.21,26. 1 Cron. 29.5.
3. Ei au luat dinaintea lui Moise toate prinoasele pe care le aduseseră* copiii lui Israel ca să facă lucrările rânduite pentru slujba Sfântului Locaş. Chiar şi după ce se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise, în fiecare dimineaţă, daruri de bunăvoie. *Cap. 35.27.
4. Atunci toţi bărbaţii iscusiţi, prinşi la toate lucrările Sfântului Locaş, şi-au lăsat fiecare lucrul pe care-l făceau
5. şi au venit de au spus lui Moise: „Poporul* aduce mult mai mult decât trebuie pentru facerea lucrărilor pe care a poruncit Domnul să le facem.“ *2 Cor. 8.2,3.
6. Moise a pus să strige în tabără ca nimeni, fie bărbat, fie femeie, să nu mai aducă daruri pentru Sfântul Locaş. Au oprit astfel pe popor să mai aducă daruri.
7. Materialul adus era de ajuns pentru toate lucrările care trebuiau făcute, ba încă mai şi trecea.

Clădirea Cortului

8. Toţi* bărbaţii iscusiţi şi lucrătorii au făcut Cortul din zece covoare de in subţire şi răsucit din fir albastru, purpuriu şi cărămiziu; pe ele au ţesut heruvimi lucraţi cu măiestrie. *Cap. 26.1.
9. Lungimea unui covor era de douăzeci şi opt de coţi; iar lăţimea unui covor era de patru coţi. Toate covoarele aveau aceeaşi măsură.
10. Cinci din aceste covoare au fost prinse la un loc; celelalte cinci de asemenea au fost prinse la un loc.
11. Au făcut cheotori albastre la marginea covorului cu care se sfârşea cea dintâi împreunare; tot aşa au făcut şi la marginea covorului cu care se sfârşea a doua împreunare de covoare.
12. Au făcut cincizeci* de cheotori la cel dintâi covor şi cincizeci de cheotori la marginea covorului cu care se sfârşea a doua împreunare de covoare; cheotorile acestea erau una în faţa alteia. *Cap. 26.5.
13. Au făcut cincizeci de copci de aur şi au prins covoarele unul de altul cu copcile, aşa încât Cortul alcătuia un întreg.
14. Au făcut* nişte covoare din păr de capră, ca să slujească de acoperiş pentru Cort: unsprezece covoare de acestea au făcut. *Cap. 26.7.
15. Lungimea unui covor era de treizeci de coţi, şi lăţimea unui covor era de patru coţi: cele unsprezece covoare aveau aceeaşi măsură.
16. Au prins împreună de o parte cinci din aceste covoare, iar pe celelalte şase de altă parte.
17. Au făcut cincizeci de cheotori la marginea covorului cu care se sfârşea o împreunare de covoare şi cincizeci

de cheotori la marginea covorului cu care se sfârşea a doua împreunare de covoare.

18. Au mai făcut şi cincizeci de copci de aramă, cu care să se împreuneze acoperişul Cortului ca să alcătuiască un întreg.

19. Au făcut* pentru acoperişul Cortului o învelitoare de piei de berbeci vopsite în roşu şi o învelitoare de piei de viţel de mare, care trebuia pusă pe deasupra. *Cap. 26.14.

20. Scândurile* pentru Cort le-au făcut din lemn de salcâm, aşezate în picioare. *Cap. 26.15.

21. Lungimea unei scânduri era de zece coţi, şi lăţimea unei scânduri era de un cot şi jumătate.

22. Fiecare scândură avea două urechi, unite una cu alta; tot aşa au făcut la toate scândurile Cortului.

23. Au făcut douăzeci de scânduri pentru Cort, înspre partea de miazăzi.

24. Au pus patruzeci de picioare de argint sub cele douăzeci de scânduri, câte două picioare sub fiecare scândură, pentru cele două urechi ale ei.

25. Au făcut apoi douăzeci de scânduri pentru a doua latură a Cortului, latura dinspre miazănoapte,

26. cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor, câte două picioare sub fiecare scândură.

27. Au făcut apoi şase scânduri pentru fundul Cortului, înspre apus.

28. Au făcut două scânduri pentru cele două unghiuri ale Cortului în partea din fund;

29. acestea erau făcute din două bucăţi, începând de la partea de jos, şi bine legate la vârf printr-un cerc; la fel au făcut pentru amândouă scândurile din cele două unghiuri.

30. Erau astfel opt scânduri, cu picioarele lor de argint, adică şaisprezece picioare, câte două picioare sub fiecare scândură.

31. Au făcut cinci drugi* din lemn de salcâm pentru scândurile uneia din laturile Cortului, *Cap. 26.26.

32. cinci drugi pentru scândurile celei de a doua laturi a Cortului şi cinci drugi pentru scândurile laturii Cortului din fundul dinspre apus;

33. drugul de la mijloc l-au făcut aşa ca să treacă prin mijlocul scândurilor, de la un capăt la celălalt.

34. Au poleit scândurile cu aur, şi verigile lor de aur le-au făcut aşa ca să se poată petrece drugii prin ele; şi drugii i-au poleit cu aur.

Cele două perdele

35. Perdeaua* dinăuntru au făcut-o de fir albastru, purpuriu şi cărămiziu şi de in subţire răsucit; au lucrat-o cu măiestrie; şi au făcut heruvimi pe ea. *Cap. 26.31.

36. Au făcut patru stâlpi de salcâm pentru ea şi i-au poleit cu aur; cârligele lor erau de aur şi au turnat pentru stâlpii aceştia patru picioare de argint.

37. Pentru uşa Cortului au făcut o perdea* de fir albastru, purpuriu şi cărămiziu şi de in subţire răsucit; aceasta era o lucrare făcută la gherghef. *Cap. 26.36.

38. Au făcut cei cinci stâlpi ai ei cu cârligele lor, iar căpătâiele şi beţele lor de legătură le-au poleit cu aur; cele cinci picioare ale lor erau de aramă.

Facerea chivotului

37 1. Apoi Beţaleel* a făcut chivotul din lemn de salcâm; lungimea lui era de doi coţi şi jumătate, lăţimea de un cot şi jumătate, şi înălţimea tot de un cot şi jumătate. *Cap. 25.10.

2. L-a poleit cu aur curat pe dinăuntru şi pe din afară, şi i-a făcut un chenar de jur împrejur.

3. A turnat pentru el patru verigi de aur, pe care le-a pus la cele patru colţuri ale lui: două verigi de o parte şi două verigi de cealaltă parte.

4. A făcut nişte drugi de lemn de salcâm şi i-a poleit cu aur.

5. A vârât drugii în verigile de la cele două laturi ale chivotului, ca să ducă chivotul.

6. A făcut şi capacul ispăşirii* de aur curat; lungimea lui era de doi coţi şi jumătate, şi lăţimea de un cot şi jumătate. *Cap. 25.17.

7. A făcut doi heruvimi de aur bătut, la cele două capete ale capacului ispăşirii;

8. un heruvim la un capăt, şi un heruvim la celălalt capăt; heruvimii i-a făcut pe capacul ispăşirii la cele două capete ale lui.

9. Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra, acoperind capacul ispăşirii cu aripile lor şi uitându-se unul la altul. Heruvimii stăteau cu faţa întoarsă spre capacul ispăşirii.

Facerea mesei

10. A făcut masa* din lemn de salcâm; lungimea ei era de doi coţi, lăţimea de un cot, şi înălţimea de un cot şi jumătate. *Cap. 25.23.
11. A poleit-o cu aur curat şi i-a făcut un chenar de jur împrejur.
12. I-a făcut împrejur un pervaz de un lat de mână, pe care a făcut un chenar de jur împrejur.
13. A turnat pentru masă patru verigi de aur şi a pus verigile în cele patru colţuri, care erau la cele patru picioare ale ei.
14. Verigile erau lângă pervaz, şi în ele erau vârâţi drugii pentru ducerea mesei.
15. A făcut drugii de lemn de salcâm şi i-a poleit cu aur; ei slujeau la ducerea mesei.
16. A făcut apoi uneltele care trebuiau puse pe masă: farfuriile*, căţuile, potirele şi ceştile ei, care slujeau la jertfele de băutură; le-a făcut de aur curat. *Cap. 25.29.

Facerea sfeşnicului

17. A făcut sfeşnicul* de aur curat; a făcut sfeşnicul de aur curat, bătut; piciorul, fusul, potiraşele, gămălioarele şi florile lui erau dintr-o bucată cu el. *Cap. 25.31. Zah. 4. Apoc. 1.12-20; 4.5.
18. Din amândouă părţile lui ieşeau şase braţe: trei braţe dintr-o latură, şi trei braţe din cealaltă latură.
19. Pe un braţ erau trei potiraşe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele şi florile lor, şi pe un alt braţ alte trei potiraşe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele şi florile lor; aşa era la toate cele şase braţe care ieşeau din sfeşnic.
20. Pe fusul sfeşnicului erau patru potiraşe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele şi florile lor.
21. Era o gămălioară sub două braţe care ieşeau din sfeşnic, o gămălioară sub alte două braţe, şi o gămălioară sub alte două braţe; aşa era la toate cele şase braţe care ieşeau din sfeşnic.
22. Gămălioarele şi braţele sfeşnicului erau dintr-o bucată cu el, bătut în întregime dintr-o bucată de aur curat.
23. A făcut apoi cele şapte candele ale lui, mucările şi cenuşarele lui, toate de aur curat.
24. A întrebuinţat un talant de aur curat pentru facerea sfeşnicului cu toate uneltele lui.

Altarul pentru tămâie

25. Apoi a făcut* altarul pentru tămâie din lemn de salcâm; lungimea lui era de un cot, şi lăţimea de un cot; era în patru muchii, şi înălţimea lui era de doi coţi. Coarnele erau dintr-o bucată cu el. *Cap. 30.1. Apoc. 8.3,4.
26. L-a poleit cu aur curat, atât partea de sus, cât şi laturile de jur împrejur şi coarnele. Şi i-a făcut o cunună de jur împrejur.
27. Sub cunună a făcut două verigi de aur, pe care le-a pus în cele două unghiuri din cele două laturi, ca să se vâre în ele drugii care slujeau la ducerea lui.
28. A făcut nişte drugi din lemn de salcâm şi i-a poleit cu aur.
29. A făcut untdelemnul* pentru ungerea sfântă şi tămâia mirositoare, curată, alcătuită după meşteşugul făcătorului de mir. *Cap. 30.23,34.

Altarul pentru arderile de tot şi ligheanul de aramă

38 1. A făcut* altarul pentru arderile de tot din lemn de salcâm; lungimea lui era de cinci coţi, şi lăţimea de cinci coţi; era în patru muchii, şi înălţimea lui era de trei coţi. *Cap. 27.1.
2. La cele patru colţuri i-a făcut nişte coarne dintr-o bucată cu el şi l-a poleit cu aramă.
3. A făcut toate uneltele altarului: oalele pentru cenuşă, lopeţile, lighenele, furculiţele şi tigăile pentru cărbuni; toate uneltele acestea le-a făcut de aramă.
4. A făcut pentru altar un grătar de aramă ca o reţea, pe care a pus-o sub pervazul altarului, începând de jos, aşa că venea până la jumătatea altarului.
5. A turnat apoi patru verigi, pe care le-a pus în cele patru colţuri ale grătarului de aramă, ca să vâre drugii în ele.
6. A făcut drugii din lemn de salcâm şi i-a poleit cu aramă.
7. A vârât drugii în verigile de pe laturile altarului ca să-l ducă. L-a făcut din scânduri, gol pe dinăuntru.
8. A făcut ligheanul* de aramă, cu piciorul lui de aramă, din oglinzile femeilor care slujeau la uşa Cortului întâlnirii. *Cap. 30.18.

Facerea curţii

9. Apoi a făcut curtea*. Înspre partea de miazăzi, pentru curte, erau nişte pânze de in subţire răsucit, pe o lungime de o sută de coţi, *Cap. 27.9.

10. cu douăzeci de stâlpi aşezaţi pe douăzeci de picioare de aramă; cârligele stâlpilor şi beţele lor de legătură erau de argint.

11. Înspre partea de miazănoapte erau o sută de coţi de pânză, cu douăzeci de stâlpi şi cu cele douăzeci de picioare de aramă ale lor; cârligele stâlpilor şi beţele lor de legătură erau de argint.

12. Înspre partea de apus erau cincizeci de coţi de pânză, cu zece stâlpi şi cele zece picioare ale lor; cârligele stâlpilor şi beţele lor de legătură erau de argint.

13. Înspre partea de răsărit, pe cei cincizeci de coţi lăţime, erau:

14. pentru o aripă, cincisprezece coţi de pânză, cu trei stâlpi şi cele trei picioare ale lor,

15. şi pentru a doua aripă, care era în faţa ei, de cealaltă parte a porţii curţii, cincisprezece coţi de pânză, cu trei stâlpi şi cele trei picioare ale lor.

16. Toate pânzele de jur împrejurul curţii erau de in subţire răsucit.

17. Picioarele stâlpilor erau de aramă, cârligele stâlpilor şi beţele lor de legătură erau de argint, şi căpătâiele lor erau poleite cu argint. Toţi stâlpii curţii erau legaţi între ei cu beţe de argint.

18. Perdeaua de la poarta curţii Cortului era o lucrătură făcută la gherghef din fir albastru, purpuriu, cărămiziu, şi din in subţire răsucit; avea o lungime de douăzeci de coţi, şi înălţimea era de cinci coţi, ca lăţimea pânzelor curţii;

19. cei patru stâlpi ai ei şi cele patru picioare ale lor erau de aramă; cârligele şi beţele lor de legătură erau de argint; iar căpătâiele erau poleite cu argint.

20. Toţi ţăruşii din jurul Cortului şi curţii erau de aramă*. *Cap. 27.19.

Socoteala Cortului

21. Iată socoteala locaşului* Cortului întâlnirii, făcută după porunca lui Moise, prin îngrijirea leviţilor, sub** cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron. *Num. 1.50,53; 9.15; 10.11; 11.7,8; 18.2. 2 Cron. 24.6. **Cap. 6.23. Num. 4.28,33.

22. Beţaleel*, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminţia lui Iuda, a făcut tot ce poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 31.2,6.

23. El a avut ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminţia lui Dan, meşter la săpat în pietre, la cioplit cu meşteşug şi la lucrat pe gherghef în materiile vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, şi în in subţire.

24. Tot aurul întrebuinţat la lucru pentru toate lucrările Sfântului Locaş, aur ieşit din daruri, se suia la douăzeci şi nouă de talanţi şi şapte sute treizeci de sicli, după siclul* Cortului. *Cap. 30.13,24. Lev. 5.15; 27.3,25. Num. 3.47; 18.16.

25. Argintul celor ieşiţi la numărătoare, din adunare, se suia la o sută de talanţi şi o mie şapte sute şaptezeci şi cinci de sicli, după siclul Sfântului Locaş:

26. câte* o jumătate de siclu de cap, o jumătate de siclu, după siclul Sfântului Locaş, pentru fiecare om cuprins în numărătoare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, adică pentru şase sute trei mii cinci sute cincizeci** de oameni. *Cap. 30.12,15. **Num. 1.46.

27. Din cei o sută de talanţi de argint s-au turnat picioarele* Sfântului Locaş şi picioarele perdelei dinăuntru, adică o sută de picioare la cei o sută de talanţi, câte un talant de picior. *Cap. 26.19,21,25,32.

28. Şi cu cei o mie şapte sute şaptezeci şi cinci de sicli s-au făcut cârligele şi beţele de legătură dintre stâlpi şi le-au poleit căpătâiele.

29. Arama dăruită se suia la şaptezeci de talanţi şi două mii patru sute de sicli.

30. Din ea au făcut picioarele de la uşa Cortului întâlnirii; altarul de aramă cu grătarul lui şi toate uneltele altarului;

31. picioarele stâlpilor curţii, de jur împrejur, şi picioarele stâlpilor de la poarta curţii; şi toţi ţăruşii din jurul Cortului şi ai curţii.

Facerea veşmintelor preoţeşti

39 1. Cu materiile vopsite în albastru*, în purpuriu şi în cărămiziu, au făcut veşmintele** preoţilor pentru slujba Sfântului Locaş şi au făcut veşminte sfinte lui Aaron, cum† poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 35.23. **Cap. 31.10; 35.19. †Cap. 28.4.

2. Au făcut efodul* de aur, de fir albastru, purpuriu şi cărămiziu şi de in subţire răsucit. *Cap. 28.6.
3. Au întins nişte plăci de aur şi le-au tăiat în fire subţiri, pe care le-au ţesut în materiile vopsite în albastru, în purpuriu şi în cărămiziu şi în in subţire; era lucrat cu măiestrie.
4. I-au făcut nişte umerari care se împreunau cu el, aşa că la cele două capete ale lui, efodul era legat cu ei.
5. Brâul era de aceeaşi lucrătură ca efodul şi prins de el; era de aur, de fir albastru, purpuriu şi cărămiziu şi de in subţire răsucit, cum poruncise lui Moise, Domnul.
6. Au pregătit pietrele* de onix, le-au prins în legături de aur şi au săpat pe ele numele fiilor lui Israel, cum se sapă peceţile. *Cap. 28.9.
7. Le-au pus pe umerarii efodului, ca pietre de aducere aminte* pentru fiii lui Israel, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 28.12.

Facerea pieptarului

8. Au făcut* apoi pieptarul, lucrat cu măiestrie, din aceeaşi lucrătură ca efodul: de aur, de fir albastru, purpuriu şi cărămiziu şi de in subţire răsucit. *Cap. 28.15.
9. Era în patru colţuri. Pieptarul l-au făcut îndoit; lungimea lui era de o palmă, şi lăţimea de o palmă; era îndoit.
10. Au pus în el patru şiruri* de pietre; în şirul întâi era: un sardonix, un topaz şi un smarald; *Cap. 28.17, etc.
11. în al doilea şir: un rubin, un safir şi un diamant;
12. în al treilea şir: un opal, un agat şi un ametist;
13. iar în al patrulea şir: un hrisolit, un onix şi un iaspis. Pietrele acestea erau legate în ferecăturile lor de aur.
14. Erau douăsprezece, după numele fiilor lui Israel; erau săpate ca nişte peceţi, fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminţii.
15. Pe pieptar au făcut apoi nişte lănţişoare de aur curat, împletite ca nişte sfori.
16. Au făcut două ferecături de aur şi două verigi de aur, şi au pus cele două verigi la cele două capete ale pieptarului.
17. Apoi cele două lănţişoare împletite, de aur, le-au vârât în cele două verigi de la cele două capete ale pieptarului;
18. iar celelalte două capete ale celor două lănţişoare le-au agăţat de cele două ferecături şi le-au pus pe umerarii efodului în partea dinainte.
19. Au mai făcut două verigi de aur, pe care le-au pus la cele două capete de jos ale pieptarului, pe marginea dinăuntru dinspre efod.
20. Apoi au făcut alte două verigi de aur, pe care le-au pus la cei doi umerari ai efodului, jos, pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se împreunează efodul cu umerarii, deasupra brâului efodului.
21. Au legat pieptarul cu verigile lui de verigile efodului cu o sfoară albastră, aşa ca pieptarul să stea ţeapăn deasupra brâului efodului şi să nu se poată mişca de pe efod, cum poruncise lui Moise, Domnul.

Facerea mantiei efodului

22. Au făcut* mantia de sub efod, ţesută toată cu meşteşug din materie albastră. *Cap. 28.31.
23. La mijlocul mantiei, sus, era o gură ca gura unei platoşe; gura aceasta era tivită de jur împrejur, ca să nu se rupă.
24. Pe marginea mantiei au făcut nişte rodii de culoare albastră, purpurie şi cărămizie, din fir răsucit;
25. au făcut şi nişte clopoţei* de aur curat, şi clopoţeii i-au pus între rodii, de jur împrejurul mantiei: *Cap. 28.33.
26. venea un clopoţel şi o rodie, un clopoţel şi o rodie pe toată marginea dimprejurul mantiei, pentru slujbă, cum poruncise lui Moise, Domnul.

Tunicile şi placa de aur

27. Au făcut* şi tunicile de in subţire ţesute cu măiestre, pentru Aaron şi fiii lui; *Cap. 28.39,40.
28. mitra* de in subţire şi scufiile de in subţire care slujeau ca podoabă; izmenele** de in subţire răsucit; *Cap. 28.4,39. Ezec. 44.18. **Cap. 28.42.
29. brâul* de in subţire răsucit, lucrat la gherghef şi de culoare albastră, purpurie şi cărămizie, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 28.39.
30. Au făcut apoi şi placa* de aur curat, cununa împărătească sfântă, şi au săpat pe ea, cum se sapă pe o pecete: „Sfânt Domnului“. *Cap. 28.36,37.
31. Au legat-o de mitră, sus, cu o

sfoară albastră, cum poruncise lui Moise Domnul.

Lucrarea este sfârşită

32. Astfel au fost isprăvite toate lucrările locaşului Cortului întâlnirii. Copiii lui Israel au făcut tot* ce poruncise lui Moise, Domnul: aşa au făcut. *Vers. 42,43. Cap. 25.40.
33. Au adus locaşul la Moise: Cortul şi toate uneltele lui, copcile, scândurile, drugii, stâlpii şi picioarele lui;
34. învelitoarea de piei de berbec vopsite în roşu, învelitoarea de piei de viţel de mare şi perdeaua de despărţire;
35. chivotul mărturiei şi drugii lui, şi capacul ispăşirii;
36. masa cu toate uneltele ei şi pâinile pentru punerea înaintea Domnului;
37. sfeşnicul de aur curat, candelele lui aşezate în rând şi toate uneltele lui, şi untdelemnul pentru sfeşnic;
38. altarul de aur, untdelemnul pentru ungere şi tămâia mirositoare, şi perdeaua de la uşa Cortului;
39. altarul de aramă, grătarul lui de aramă, drugii lui şi toate uneltele lui; ligheanul cu piciorul lui;
40. pânzele curţii, stâlpii ei şi picioarele lor, perdeaua de la poarta curţii, funiile ei, ţăruşii ei şi toate uneltele pentru slujba locaşului Cortului întâlnirii;
41. veşmintele pentru slujbă, pentru făcut slujba în Locul Sfânt, veşmintele sfinte pentru preotul Aaron şi veşmintele fiilor lui pentru slujbele preoţeşti.
42. Copiii lui Israel au făcut* toate aceste lucrări după toate poruncile pe care le dăduse lui Moise, Domnul. *Cap. 35.10.
43. Moise a cercetat toate lucrările; şi iată, le făcuseră cum poruncise Domnul, aşa le făcuseră. Şi Moise i-a binecuvântat*. *Lev. 9.22,23. Num. 6.23. Ios. 22.6. 2 Sam. 6.18. 1 Împ. 8.14. 2 Cron. 30.27.

Aşezarea şi sfinţirea Cortului

40 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „În ziua întâi a lunii* întâi, să întinzi locaşul** Cortului întâlnirii. *Cap. 12.2; 13.4. **Vers. 17. Cap. 26.1,30.
3. Să pui în el* chivotul mărturiei, şi înaintea chivotului să atârni perdeaua dinăuntru. *Vers. 21. Cap. 26.33. Num. 4.5.
4. Apoi să aduci masa* şi să pui** pe ea cele rânduite. După aceea, să aduci† sfeşnicul şi să-i aşezi candelele. *Vers. 22. Cap. 26.35. **Vers. 23. Cap. 25.30. Lev. 24.5,6. †Vers. 24,25.
5. Altarul* de aur pentru tămâie să-l aşezi înaintea chivotului mărturiei şi să atârni perdeaua la uşa Cortului. *Vers. 26.
6. Să aşezi altarul pentru arderile de tot înaintea uşii locaşului Cortului întâlnirii.
7. Ligheanul* să-l aşezi între Cortul întâlnirii şi altar şi să pui apă în el. *Vers. 30. Cap. 30.18.
8. Să aşezi curtea de jur împrejur şi să pui perdeaua la poarta curţii.
9. Să iei untdelemnul pentru ungere, să ungi* cu el Cortul şi tot ce cuprinde el şi să-l sfinţeşti, cu toate uneltele lui; şi va fi sfânt. *Cap. 30.26.
10. Să ungi altarul pentru arderile de tot şi toate uneltele lui şi să sfinţeşti altarul; şi altarul va fi* preasfânt. *Cap. 29.36,37.
11. Să ungi ligheanul cu piciorul lui şi să-l sfinţeşti.
12. Apoi să aduci* pe Aaron şi pe fiii lui la uşa Cortului întâlnirii şi să-i speli cu apă. *Lev. 8.1-13.
13. Să îmbraci pe Aaron cu veşmintele sfinte, să-l ungi* şi să-l sfinţeşti, ca să-Mi facă slujba de preot. *Cap. 28.41.
14. Să chemi şi pe fiii lui, să-i îmbraci cu tunicile
15. şi să-i ungi cum ai uns pe tatăl lor, ca să-Mi facă slujba de preoţi. În puterea acestei ungeri, ei vor avea pururi dreptul preoţiei printre urmaşii* lor.“ *Num. 25.13.
16. Moise a făcut întocmai cum îi poruncise Domnul; aşa a făcut.
17. În ziua întâi a lunii întâi a anului al doilea, Cortul* era aşezat. *Vers. 1. Num. 7.1.
18. Moise a aşezat Cortul; i-a pus picioarele, a aşezat scândurile şi verigile şi a ridicat stâlpii.
19. A întins învelitoarea care slujea de acoperiş deasupra Cortului, şi pe deasupra a pus învelitoarea acoperişului Cortului, cum poruncise lui Moise, Domnul.
20. Apoi a luat mărturia* şi a pus-o în chivot; a pus drugii la chivot şi a aşezat capacul ispăşirii deasupra chivotului. *Cap. 25.16.
21. A adus chivotul în Cort; a atârnat* perdeaua despărţitoare înaintea lui şi a acoperit astfel chivotul mărturiei,

cum poruncise lui Moise, Domnul.
*Cap. 26.33; 35.12.
22. A aşezat masa* în Cortul întâlnirii, în partea de miazănoapte a Cortului, dincoace de perdeaua dinăuntru;
*Cap. 26.35.
23. şi a pus* pe ea pâinile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Vers. 4.
24. Apoi a aşezat* sfeşnicul în Cortul întâlnirii, în faţa mesei, în partea de miazăzi a Cortului; *Cap. 26.35.
25. şi i-a aşezat* candelele, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Vers. 4. Cap. 25.37.
26. Apoi a aşezat altarul* de aur în Cortul întâlnirii în faţa perdelei dinăuntru; *Vers. 5. Cap. 30.6.
27. a ars pe el* tămâie mirositoare, cum poruncise lui Moise, Domnul.
*Cap. 30.7.
28. A aşezat* perdeaua la uşa Cortului.
*Vers. 5. Cap. 26.36.
29. A aşezat altarul* pentru arderile de tot la uşa locaşului Cortului întâlnirii; şi a adus pe** el arderea de tot şi jertfa de mâncare, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Vers. 6. **Cap. 29.38, etc.
30. A aşezat ligheanul* între Cortul întâlnirii şi altar şi a pus în el apă pentru spălat. *Vers. 7. Cap. 30.18.
31. Moise, Aaron şi fiii lui şi-au spălat mâinile şi picioarele în el;
32. când intrau în Cortul întâlnirii şi se apropiau de altar, se spălau, cum* poruncise lui Moise, Domnul.
*Cap. 30.19,20.
33. Apoi* a ridicat curtea împrejurul Cortului şi altarului şi a pus perdeaua la poarta curţii. Astfel a isprăvit Moise lucrarea. *Vers. 8. Cap. 27.9,16.

Slava Domnului

34. Atunci norul* a acoperit Cortul întâlnirii, şi slava Domnului a umplut Cortul. *Cap. 29.43. Lev. 16.2. Num. 9.15. 1 Împ. 8.10,11. 2 Cron. 5.13; 7.2. Isa. 6.4. Hag. 2.7,9. Apoc. 15.8.
35. Moise nu putea* să intre în Cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, şi slava Domnului umplea Cortul. *Lev. 16.2. 1 Împ. 8.11. 2 Cron. 5.14.
36. Cât au ţinut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai când* se ridica norul deasupra Cortului.
*Num. 9.17; 10.11. Neem. 9.19.
37. Şi când* nu se ridica norul, nu porneau, până ce nu se ridica.
*Num. 9.19-22.
38. Norul Domnului* era deasupra Cortului ziua; iar noaptea, era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.
*Cap. 13.21. Num. 9.15.

LEVITICUL

SAU A TREIA CARTE A LUI MOISE

(Ezechiel 20.11. Deuteronom 33.10.)

Arderile de tot

1 1. Domnul a* chemat pe Moise; i-a vorbit din Cortul** întâlnirii şi a zis: * Exod 19.3; 40.34,35. **Num. 12.4,5.
2. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le:
„Când* cineva dintre voi va aduce un dar Domnului, să-l aducă din vite, fie din cireadă, fie din turmă. *Cap. 22.18,19.
3. Dacă darul lui va fi o ardere de tot din cireadă, să-l aducă din partea bărbătească fără* cusur; şi anume să-l aducă la uşa Cortului întâlnirii, înaintea Domnului, ca să fie plăcut Domnului.
*Exod 12.5. Cap. 3.1; 22.20,21. Deut. 15.21. Mal. 1.14. Efes. 5.27. Evr. 9.14. 1 Pet. 1.19.
4. Să-şi pună* mâna pe capul dobitocului adus ca ardere de tot, şi va fi primit** de Domnul, ca să facă† ispăşire pentru el. *Exod 29.10,15,19. Cap. 3.2,8,13; 4.15; 8.14,22; 16.21. ** Cap. 22.21,27. Isa. 56.7. Rom. 12.1. Filp. 4.18. †Cap. 4.20,26,31,35; 9.7; 16.24. Num. 15.25. 2 Cron. 29.23,24. Rom. 5.11.
5. Să înjunghie* viţelul înaintea Domnului; şi preoţii**, fiii lui Aaron, să aducă sângele şi să-l stropească† de jur împrejur pe altarul de la uşa Cortului întâlnirii. *Mica 6.6. **2 Cron. 35.11. Evr. 10.11. †Cap. 3.8. Evr. 12.24. 1 Pet. 1.2.
6. Să jupoaie viţelul adus ca ardere de tot şi să-l taie în bucăţi.
7. Fiii preotului Aaron să facă foc pe altar şi să pună* lemne pe foc.
*Gen. 22.9.
8. Preoţii, fiii lui Aaron, să aşeze bucăţile, capul şi grăsimea, pe lemnele puse pe focul de pe altar.
9. Să spele cu apă măruntaiele şi

picioarele; şi preotul să le ardă toate pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros* plăcut Domnului.
*Gen. 8.21. Ezec. 20.28.41. 2 Cor. 2.15. Efes. 5.2. Filp. 4.18.

10. Dacă darul lui va fi o ardere de tot din turmă, de miei sau capre, să aducă o parte bărbătească fără* cusur.
*Vers. 3.

11. Să-l* înjunghie în partea de miazănoapte a altarului, înaintea Domnului; şi preoţii, fiii lui Aaron, să-i stropească sângele pe altar de jur împrejur.
*Vers. 5.

12. El să-l taie în bucăţi; şi preotul să le pună, împreună cu capul şi grăsimea, pe lemnele din focul de pe altar.

13. Să spele cu apă măruntaiele şi picioarele, şi preotul să le aducă pe toate şi să le ardă pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

Arderea de tot din păsări

14. Dacă darul adus de el Domnului va fi o ardere de tot din păsări, să-l aducă din turturele* sau din pui de porumbel.
*Cap. 5.7; 12.8. Luca 2.24.

15. Preotul să aducă pasărea pe altar; să-i despice capul cu unghia şi s-o ardă pe altar, iar sângele să i se scurgă pe un perete al altarului.

16. Să scoată guşa cu penele ei şi s-o arunce lângă* altar, spre răsărit, în locul unde se strânge cenuşa.
*Cap. 6.10.

17. Să-i frângă aripile, fără să le dezlipească; şi preotul să ardă pasărea pe altar, pe lemnele de pe foc. Aceasta** este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.
*Gen. 15.10. **Vers. 9,13.

Jertfele de mâncare

2 1. Când va aduce cineva Domnului un dar* ca jertfă de mâncare, darul lui să fie din floarea făinii: să toarne untdelemn peste ea şi să adauge şi tămâie.
*Cap. 6.14; 9.17. Num. 15.4.

2. S-o aducă preoţilor, fiilor lui Aaron; preotul să ia un pumn din această floare a făinii, stropită cu untdelemn, împreună cu toată tămâia, şi s-o ardă pe altar ca jertfă de aducere* aminte. Acesta este un dar de mâncare de un miros plăcut Domnului.
*Vers. 9. Cap. 5.12; 6.15; 24.7. Isa. 66.3. Fapt. 10.4.

3. Ce va rămâne* din darul acesta de mâncare să fie al lui Aaron şi al fiilor lui; acesta este un lucru** preasfânt între jertfele de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului.
*Cap. 7.9; 10.12,13. **Exod 29.37. Num. 18.9.

4. Dacă vei aduce ca jertfă de mâncare un dar din ceea ce se coace în cuptor, să aduci nişte turte nedospite, făcute din floare de făină, frământate cu untdelemn, şi nişte plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn*.
*Exod 29.2.

5. Dacă darul tău, adus ca jertfă de mâncare, va fi o turtă coaptă în tigaie, să fie făcută din floarea făinii, nedospită şi frământată cu untdelemn.

6. S-o frângi în bucăţi şi să torni untdelemn pe ea; acesta este un dar adus ca jertfă de mâncare.

7. Dacă darul tău adus ca jertfă de mâncare va fi o turtă coaptă pe grătar, să fie făcută din floarea făinii, frământată cu untdelemn.

8. Darul de mâncare făcut din aceste lucruri să-l aduci Domnului; şi anume, să fie dat preotului, care-l va aduce pe altar.

9. Preotul va lua din darul de mâncare partea care trebuie adusă ca aducere* aminte şi o va arde pe altar. Acesta este un dar adus ca** jertfă de mâncare, de un miros plăcut Domnului.
*Vers. 2. **Exod 29.18.

10. Ce va rămâne* din darul acesta de mâncare să fie al lui Aaron şi al fiilor lui; acesta este un lucru preasfânt între darurile mistuite de foc înaintea Domnului.
*Vers. 3.

Totul fără aluat şi cu sare

11. Nici unul din darurile, pe care le veţi aduce ca jertfă de mâncare înaintea Domnului, să nu fie făcut* cu aluat; căci nu trebuie să ardeţi nimic cu aluat sau cu miere, ca jertfă de mâncare mistuită de foc înaintea Domnului.
*Cap. 6.17. Mat. 16.12. Marc. 8.15. Luca 12.1. 1 Cor. 5.8. Gal. 5.9.

12. Ca jertfă* de mâncare din cele dintâi roade, veţi putea să le aduceţi Domnului; dar ca dar de mâncare de un miros plăcut, să nu fie aduse pe altar.
*Exod 22.29. Cap. 23.10,11.

13. Toate darurile tale de mâncare să le sărezi* cu sare; să nu laşi să lipsească niciodată de pe darurile tale de mâncare sarea**, care este semnul legământului Dumnezeului tău; la

toate† darurile tale de mâncare să aduci sare.
*Marc. 9.49. Col. 4.6. **Num. 18.19. †Ezec. 43.24.

Pârga

14. Dacă vei aduce Domnului un dar ca jertfă de mâncare din cele dintâi roade, să aduci* ca dar de mâncare din cele dintâi roade ale tale, spice** coapte de curând, prăjite la foc şi boabe noi, pisate. *Cap. 23.10,14. **2 Împ. 4.42.
15. Să torni untdelemn* pe ele şi să adaugi şi tămâie; acesta este un dar de mâncare. *Vers. 1.
16. Preotul să ardă ca aducere aminte* o parte din boabele pisate şi din untdelemn, cu toată tămâia. Acesta este un dar adus ca jertfă de mâncare mistuită de foc înaintea Domnului.
*Vers. 2.

Jertfele de mulţumire

3 1. Când cineva va aduce Domnului un dar ca jertfă* de mulţumire, dacă îl va aduce din cireadă, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, s-o aducă fără** cusur, înaintea Domnului.
*Cap. 7.11,29; 22.21, **Cap. 1.3.
2. Să pună* mâna pe capul dobitocului, să-l înjunghie la uşa Cortului întâlnirii; şi preoţii, fiii lui Aaron, să stropească sângele pe altar de jur împrejur. *Exod 29.10. Cap. 1.4,5.
3. Din această jertfă de mulţumire să aducă drept jertfă mistuită de foc înaintea Domnului: grăsimea* care acoperă măruntaiele şi toată grăsimea care ţine de măruntaie; *Exod 29.13,22. Cap. 4.8,9.
4. cei doi rinichi şi grăsimea de pe ei şi de pe coapse, şi prapurul de pe ficat, pe care-l va dezlipi de lângă rinichi.
5. Fiii lui Aaron să le ardă* pe altar, deasupra arderii de tot care va fi pe lemnele de pe foc. Aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. *Exod 29.13. Cap. 6.12.
6. Dacă darul pe care-l aduce ca jertfă de mulţumire Domnului va fi din turmă, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, s-o aducă fără* cusur.
*Vers. 1,etc.
7. Dacă va aduce jertfă un miel, să-l aducă înaintea Domnului.
8. Să-şi pună mâna pe capul dobitocului şi să-l înjunghie înaintea Cortului întâlnirii; fiii lui Aaron să-i stropească sângele pe altar de jur împrejur.
9. Din această jertfă de mulţumire, să aducă o jertfă mistuită de foc înaintea Domnului, şi anume: grăsimea, coada întreagă, pe care o va desface de la osul spinării, grăsimea care acoperă măruntaiele şi toată grăsimea care ţine de măruntaie,
10. cei doi rinichi şi grăsimea de pe ei, de pe coapse, şi prapurul ficatului, pe care-l va dezlipi de lângă rinichi.
11. Preotul să le ardă pe altar. Aceasta este mâncarea* unei jertfe mistuite de foc înaintea Domnului.
*Cap. 21.6,8,17,21,22; 22.25. Ezec. 44.7. Mal. 1.7,12.
12. Dacă darul lui va fi o capră, s-o aducă* înaintea Domnului.
*Vers. 1,7, etc.
13. Să-şi pună mâna pe capul vitei şi s-o înjunghie înaintea Cortului întâlnirii; şi fiii lui Aaron să-i stropească sângele pe altar de jur împrejur.
14. Apoi din ea să aducă drept jertfă mistuită de foc înaintea Domnului: grăsimea care acoperă măruntaiele şi toată grăsimea care ţine de ele,
15. cei doi rinichi şi grăsimea de pe ei, de pe coapse, şi prapurul ficatului, pe care-l va dezlipi de lângă rinichi.
16. Preotul să le ardă pe altar. Aceasta este mâncarea unei jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului. Toată* grăsimea este a Domnului.
*Cap. 7.23,25. 1 Sam. 2.15. 2 Cron. 7.7.
17. Aceasta este o lege* veşnică pentru urmaşii voştri, în toate locurile unde veţi locui: cu nici un chip să nu mâncaţi nici grăsime**, nici sânge†.“
*Cap. 6.18; 7.36; 17.7; 23.14. **Vers. 16. Cap. 7.23. Deut. 32.14. Neem. 8.10. †Gen. 9.4. Cap. 7.26; 17.10,14. Deut. 12.16. 1 Sam. 14.33. Ezec. 44.7,15.

Jertfele pentru ispăşire

4 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune:
„Când* va păcătui cineva fără voie împotriva vreuneia din poruncile Domnului, făcând lucruri care nu trebuie făcute, şi anume:
*Cap. 5.15,17. Num. 15.22, etc. 1 Sam. 14.27. Ps. 19.12.
3. Dacă a păcătuit preotul* care a primit ungerea, şi prin aceasta a adus vina asupra poporului, să aducă Domnului un viţel** fără cusur, ca jertfă de ispăşire pentru păcatul pe care l-a făcut. *Cap. 8.12. **Cap. 9.2.
4. Să aducă viţelul* la uşa Cortului întâlnirii înaintea Domnului, să-şi pună

mâna pe capul viţelului şi să-l înjunghie
înaintea Domnului. *Cap. 1.3,4.
5. Preotul care a primit ungerea să* ia
din sângele viţelului şi să-l aducă în
Cortul întâlnirii: *Cap. 16.14. Num. 19.4.
6. să-şi înmoaie degetul în sânge şi
să stropească de şapte ori înaintea
Domnului, în faţa perdelei dinăuntru
a Sfântului Locaş.
7. Apoi preotul să ungă* cu sânge
coarnele altarului pentru tămâia miro-
sitoare care este înaintea Domnului în
Cortul întâlnirii; iar tot** celălalt
sânge al viţelului să-l verse la picioa-
rele altarului pentru arderile de tot
care este la uşa Cortului întâlnirii.
*Cap. 8.15; 9.9; 16.18. **Cap. 5.9.
8. Să ia toată grăsimea viţelului adus
ca jertfă de ispăşire, şi anume: grăsimea
care acoperă măruntaiele şi toată
grăsimea care ţine de ele,
9. cei doi rinichi şi grăsimea de pe ei,
de pe coapse, şi prapurul ficatului, pe
care-l va dezlipi de lângă rinichi.
Preotul să ia aceste părţi,
10. cum* se iau de la viţelul adus ca
jertfă de mulţumire, şi să le ardă pe
altarul pentru arderile de tot.
*Cap. 3.3-5.
11. Dar pielea* viţelului, toată carnea
lui, cu capul, picioarele, măruntaiele
şi balega lui, *Exod 29.14. Num. 19.5.
12. adică tot viţelul care a mai rămas,
să-l scoată afară din tabără, într-un loc
curat, unde* se aruncă cenuşa, şi să-l
ardă cu lemne pe foc; să fie** ars pe
grămada de cenuşă. *Cap. 6.11. **Evr. 13.11.

Când toată adunarea a păcătuit

13. Dacă* toată adunarea lui Israel a
păcătuit fără voie şi fără să ştie,
făcând împotriva uneia din poruncile
Domnului lucruri care nu trebuie
făcute, şi făcându-se astfel vinovată,
*Num. 15.24. Ios. 7.11.
14. şi dacă păcatul săvârşit s-a*
descoperit, adunarea să aducă un viţel
ca jertfă de ispăşire, şi anume să-l
aducă înaintea Cortului întâlnirii.
*Cap. 5.2-4,17.
15. Bătrânii adunării să-şi* pună
mâinile pe capul viţelului înaintea
Domnului şi să înjunghie viţelul
înaintea Domnului. *Cap. 1.4.
16. Preotul* care a primit ungerea să
aducă din sângele viţelului în Cortul
întâlnirii; *Vers. 5. Evr. 9.12-14.
17. să-şi înmoaie degetul în sânge şi
să stropească cu el de şapte ori înaintea
Domnului, în faţa perdelei dinăuntru.
18. Să ungă cu sângele acesta coarnele
altarului care este înaintea Domnului
în Cortul întâlnirii; şi să verse tot
sângele care a mai rămas la picioarele
altarului pentru arderile de tot, care
este la uşa Cortului întâlnirii.
19. Toată grăsimea viţelului s-o ia şi
s-o ardă pe altar.
20. Cu viţelul* acesta să facă întocmai
cum a făcut cu viţelul adus ca jertfă de
ispăşire; să facă la fel. Astfel să facă
preotul** ispăşire pentru ei, şi li se va
ierta. *Vers. 3. **Num. 15.25.
Dan. 9.24. Rom. 5.11. Evr. 2.17; 10.10-12. 1 Ioan 1.7; 2.2.
21. Viţelul rămas să-l scoată apoi
afară din tabără şi să-l ardă ca şi pe
viţelul dintâi. Aceasta este o jertfă de
ispăşire pentru adunare.

Când păcătuieşte o căpetenie

22. Dacă o căpetenie a păcătuit,
făcând* fără voie împotriva uneia din
poruncile Domnului Dumnezeului său
lucruri care nu trebuie făcute, şi s-a
făcut astfel vinovat, *Vers. 2,13.
23. şi ajunge să descopere* păcatul
pe care l-a făcut, să aducă jertfă un ţap
fără cusur! *Vers. 14.
24. Să-şi* pună mâna pe capul ţapului
şi să-l înjunghie în locul unde se
înjunghie arderile de tot înaintea
Domnului. Aceasta este o jertfă de
ispăşire. *Vers. 4, etc.
25. Preotul* să ia cu degetul din
sângele jertfei de ispăşire, să ungă cu
el coarnele altarului pentru arderile de
tot, iar celălalt sânge să-l verse la
picioarele altarului pentru arderile de
tot. *Vers. 30.
26. Toată grăsimea* s-o ardă pe altar,
cum a ars grăsimea de la jertfa de
mulţumire. Astfel va face preotul**,
pentru căpetenia aceea, ispăşirea
păcatului lui, şi i se va ierta.
*Cap. 3.5. **Vers. 20. Num. 15.28.
27. Dacă cineva* din poporul de rând
a păcătuit fără voie, făcând împotriva
uneia din poruncile Domnului lucruri
care nu trebuie făcute, şi s-a făcut
astfel vinovat, *Vers. 2. Num. 15.27.
28. şi ajunge să descopere păcatul*
pe care l-a făcut, să aducă jertfă o iadă
fără cusur, pentru păcatul pe care l-a
făcut. *Vers. 23.
29. Să-şi* pună mâna pe capul jertfei

de ispăşire şi s-o înjunghie în locul unde se înjunghie arderile de tot.

*Vers. 4,24.

30. Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei, să ungă coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celălalt sânge să-l verse la picioarele altarului.

31. Preotul* să ia toată grăsimea, cum** se ia grăsimea jertfei de mulţumire, şi s-o ardă pe altar, şi ea va fi de un miros plăcut† Domnului. Astfel va face preotul ispăşirea†† pentru omul acesta, şi i se va ierta.

*Cap. 3.14. **Cap. 3.3. †Exod 29.18. Cap. 1.9. ††Vers. 26.

32. Dacă va aduce ca jertfă de ispăşire un miel, să aducă o parte femeiască* fără cusur. *Vers. 28.

33. Să-şi pună mâna pe capul jertfei şi s-o înjunghie ca jertfă de ispăşire în locul unde se înjunghie arderile de tot.

34. Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei, să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celălalt sânge să-l verse la picioarele altarului.

35. Preotul să ia toată grăsimea, cum se ia grăsimea mielului adus ca jertfă de mulţumire, şi s-o ardă pe altar*, peste jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel** va face preotul pentru omul acesta ispăşirea păcatului pe care l-a săvârşit, şi i se va ierta.

*Cap. 3.5. **Vers. 26,31.

Tot despre jertfele pentru ispăşirea păcatelor

5 1. Când cineva, fiind pus sub jurământ ca martor, va păcătui nespunând* ce a văzut sau ce ştie, şi va cădea astfel sub vină**,

*1 Împ. 8.31. Mat. 26.63. **Vers. 17. Cap. 7.18; 17.16; 19.8; 20.17. Num. 9.13.

2. sau când cineva, fără să ştie, se va* atinge de ceva necurat, fie de hoitul unei fiare sălbatice necurate, fie de hoitul unei vite de casă necurate, fie de hoitul unei târâtoare necurate, şi va băga apoi de seamă şi se va face astfel** vinovat;

*Cap. 11.24,28,31,39. Num. 19.11,13,16. **Vers. 17.

3. sau când cineva, fără să ia seama, se va atinge de vreo* spurcăciune omenească, de orice spurcăciune care face pe cineva necurat, şi va băga de seamă mai târziu şi se va face astfel vinovat; *Cap. 12; 13.15.

4. sau când cineva, vorbind cu uşurinţă, jură că are să* facă ceva rău sau bine**, şi nebăgând de seamă la început, bagă de seamă mai târziu, şi se va face astfel vinovat:

*1 Sam. 25.22. Fapt. 23.12. **Marc. 6.23.

5. Când cineva deci se va face vinovat de unul din aceste lucruri, trebuie să-şi mărturisească* păcatul.

*Cap. 16.21; 26.40. Num. 5.7. Ezra 10.11,12.

6. Apoi să aducă lui Dumnezeu ca jertfă de vină, pentru păcatul pe care l-a făcut, o parte femeiască din turmă, şi anume, o oaie sau o capră, ca jertfă ispăşitoare. Şi preotul să facă pentru el ispăşirea păcatului lui.

7. Dacă nu va* putea să aducă o oaie sau o capră, să aducă Domnului ca jertfă de vină pentru păcatul lui două turturele** sau doi pui de porumbel, unul ca jertfă de ispăşire, iar celălalt ca ardere de tot. *Cap. 12.8; 14.21. **Cap. 1.14.

8. Să le aducă preotului, care va jertfi întâi pe cea care are să slujească drept jertfă de ispăşire. Preotul să-i frângă* cu unghia capul de la grumaz, fără să-l despartă; *Cap. 1.15.

9. să stropească un perete al altarului cu sângele jertfei de ispăşire, iar celălalt* sânge să-l stoarcă la picioarele altarului; aceasta este o jertfă de ispăşire. *Cap. 4.7,18,30,34.

10. Cealaltă pasăre s-o pregătească drept ardere de tot, după* rânduielile aşezate. Astfel va face preotul** pentru omul acesta ispăşirea păcatului pe care l-a făcut, şi i se va ierta.

*Cap. 1.14. **Cap. 4.26.

11. Dacă nu poate să aducă nici două turturele sau doi pui de porumbel, să aducă pentru păcatul lui, ca dar, a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii, şi anume ca dar de ispăşire; să nu pună untdelemn* pe ea şi să n-adauge nici tămâie, căci este un dar de ispăşire. *Num. 5.15.

12. S-o aducă la preot, şi preotul să ia din ea un pumn plin, ca aducere aminte*, şi s-o ardă pe altar, ca şi pe** darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului: acesta este un dar de ispăşire. *Cap. 2.2. **Cap. 4.35.

13. Astfel va face preotul* pentru omul acela ispăşirea păcatului pe care l-a făcut faţă de unul din aceste lucruri, şi i se va ierta. Cealaltă parte care va mai rămâne** din darul acesta să fie a preotului, ca şi la darul de mâncare." *Cap. 4.26. **Cap. 2.3.

Jertfele pentru vină

14. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
15. „Când* cineva va face o nelegiuire şi va păcătui fără voie faţă de lucrurile închinate Domnului, să aducă** Domnului ca jertfă de vină pentru păcatul lui un berbec fără cusur din turmă, după preţuirea ta în sicli de argint, după siclul† Sfântului Locaş.
*Cap. 22.14. **Ezra 10.19. †Exod 30.13. Cap. 27.25.
16. Să mai adauge* a cincea parte la preţul lucrului cu care a înşelat Sfântul Locaş şi să-l încredinţeze preotului. Şi preotul** să facă ispăşire pentru el cu berbecul adus ca jertfă pentru vină, şi i se va ierta.
*Cap. 6.5; 22.14; 27.13,15,27,31. Num. 5.7. **Cap. 4.26.
17. Când va păcătui cineva* făcând, fără să** ştie, împotriva uneia din poruncile Domnului, lucruri care nu trebuie făcute, şi se va face vinovat† purtându-şi astfel vina,
*Cap. 4.2. **Vers. 15. Cap. 4.2,13,22,27. Ps. 19.12. Luca 12.48. †Vers. 1,2.
18. să* aducă preotului ca jertfă pentru vină un berbec fără cusur, luat din turmă, după preţuirea ta. Şi preotul** să facă pentru el ispăşirea greşelii pe care a făcut-o fără să ştie; şi i se va ierta. *Vers. 15. **Vers. 16.
19. Aceasta este o jertfă pentru vină. Omul acesta se făcuse vinovat faţă de Domnul*.“ *Ezra 10.3.

6 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Când va păcătui cineva şi va* săvârşi o nelegiuire faţă de Domnul, tăgăduind** aproapelui său un lucru încredinţat lui, sau dat† în păstrarea lui, sau luat cu sila, sau va înşela†† pe aproapele lui, *Num. 5.6. **Cap. 19.11. Fapt. 5.4. Col. 3.9. †Exod 22.7,10. ††Prov. 24.28; 26.19.
3. tăgăduind că a găsit* un lucru pierdut, sau făcând** un jurământ strâmb cu privire la un lucru oarecare pe care-l face omul şi păcătuieşte;
**Deut. 22.1-3. **Exod 22.11. Cap. 19.12. Ier. 7.9. Zah. 5.4.
4. când va păcătui astfel şi se va face vinovat, să dea înapoi lucrul luat cu sila, sau luat prin înşelăciune, sau încredinţat lui, sau lucrul pierdut pe care l-a găsit,
5. sau lucrul pentru care a făcut un jurământ strâmb – oricare ar fi – să-l dea înapoi* întreg, să mai adauge a cincea parte din preţul lui şi să-l dea în mâna stăpânului lui, chiar în ziua când îşi va aduce jertfa lui pentru vină.
*Cap. 5.16. Num. 5.7. 2 Sam. 12.6. Luca 19.8.
6. Iar ca jertfă pentru vină să aducă Domnului pentru păcatul lui un berbec* fără cusur, luat din turmă, după preţuirea ta, şi să-l dea preotului.
*Cap. 5.15.
7. Şi preotul* va face pentru el ispăşirea înaintea Domnului, şi i se va ierta, oricare ar fi greşeala de care se va fi făcut vinovat.“ *Cap. 4.26.

Legea arderii de tot

8. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
9. „Dă următoarea poruncă lui Aaron şi fiilor săi şi zi:
„Iată legea arderii de tot: Arderea de tot să rămână pe vatra altarului toată noaptea până dimineaţa, şi în felul acesta focul să ardă pe altar.
10. Preotul* să se îmbrace cu tunica de in, să-şi acopere goliciunea cu izmenele, să ia cenuşa făcută de focul care va mistui arderea de tot de pe altar şi s-o verse lângă** altar.
*Exod 28.39-41,43. Cap. 16.4. Ezec. 44.17,18. **Cap. 1.16.
11. Apoi să se dezbrace* de veşmintele lui şi să se îmbrace cu altele, ca să scoată cenuşa afară din tabără, într-un loc** curat. *Ezec. 44.19. **Cap. 4.12.
12. Focul să ardă pe altar şi să nu se stingă deloc: în fiecare dimineaţă, preotul să aprindă lemne pe altar, să aşeze arderea de tot pe ele şi să ardă deasupra grăsimea* jertfelor de mulţumire. *Cap. 3.3,9,14.
13. Focul să ardă necurmat pe altar şi să nu se stingă deloc.

Legea darului de mâncare

14. Iată legea* darului adus ca jertfă de mâncare. Fiii lui Aaron s-o aducă înaintea Domnului, înaintea altarului.
*Cap. 2.1. Num. 15.4.
15. Preotul să ia un pumn din floarea făinii şi din untdelemn, cu toată tămâia adăugată la darul de mâncare, şi s-o ardă pe altar ca aducere aminte*, de un miros plăcut Domnului.
*Cap. 2.2,9.
16. Aaron şi fiii lui să mănânce ce va mai rămâne* din darul de mâncare, s-o mănânce fără aluat**, într-un loc sfânt, în curtea Cortului întâlnirii.
*Cap. 2.3. Ezec. 44.29. **Vers. 26. Cap. 10.12,13. Num. 18.10.
17. Să* n-o coacă cu aluat. Aceasta este partea pe care le-am** dat-o Eu

din darurile Mele de mâncare mistuite de foc. Ea este un lucru preasfânt†, ca şi jertfa de ispăşire şi ca şi jertfa pentru vină. *Cap. 2.11. **Num. 18.9,10. †Exod 29.37. Vers. 25. Cap. 2.3; 7.1.

18. Toată* partea bărbătească dintre copiii lui Aaron să mănânce din ea. Aceasta este o lege** veşnică pentru urmaşii voştri cu privire la darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului: oricine† se va atinge de ele va fi sfinţit.“ *Vers. 29. Num. 18.10. **Cap. 3.17. †Exod 29.37. Cap. 22.3-7.

Darul de mâncare al preotului

19. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

20. „Iată* darul pe care îl vor face Domnului Aaron şi fiii lui, în ziua când vor primi ungerea: a zecea parte dintr-o efă** de floarea făinii, ca dar de mâncare veşnic, jumătate dimineaţa şi jumătate seara. *Exod 29.2. **Exod 16.36.

21. Să fie pregătită în tigaie cu untdelemn şi s-o aduci prăjită; s-o aduci coaptă şi tăiată în bucăţi, ca un dar de mâncare de un miros plăcut Domnului.

22. Preotul dintre fiii lui Aaron*, care va fi uns în locul lui, să aducă darul acesta ca jertfă de mâncare. Aceasta este o lege veşnică înaintea Domnului: să fie arsă** întreagă. *Cap. 4.3. **Exod 29.25.

23. Orice dar de mâncare al unui preot să fie ars în întregime: să nu se mănânce.“

Legea jertfei de ispăşire

24. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

25. „Vorbeşte lui Aaron şi fiilor lui şi zi:

„Iată* legea jertfei de ispăşire: Vita pentru jertfa de ispăşire să fie înjunghiată înaintea Domnului în locul** unde se înjunghie arderea de tot: ea este un lucru preasfânt†.
*Cap. 4.2. **Cap. 1.3,5,11; 4.24,29,33. †Vers. 17. Cap. 21.22.

26. Preotul* care va aduce jertfa de ispăşire, acela s-o mănânce; şi anume, să fie mâncată într-un** loc sfânt, în curtea Cortului întâlnirii.
*Cap. 10.17,18. Num. 18.9,10. Ezec. 44.28,29. **Vers. 16.

27. Oricine* se va atinge de carnea ei va fi sfinţit. Dacă va sări sânge din ea pe vreun veşmânt, locul stropit cu sânge să fie spălat într-un loc sfânt.
*Exod 29.32; 30.29.

28. Vasul de pământ în care se va fierbe, să se* spargă; dacă s-a fiert într-un vas de aramă, vasul să fie frecat şi spălat cu apă. *Cap. 11.33; 15.12.

29. Toată partea* bărbătească dintre preoţi să mănânce din ea: ea este un lucru** preasfânt.
*Vers. 18. Num. 18.10. **Vers. 25.

30. Dar să nu se mănânce nici o jertfă* de ispăşire din al cărei sânge se va aduce în Cortul întâlnirii pentru facerea ispăşirii în Sfântul Locaş: ci aceea să fie arsă în foc.
*Cap. 4.7,11,12,18,21; 10.18; 16.27. Evr. 13.11.

Legea jertfei pentru vină

7 1. Iată* legea jertfei pentru vină: ea este un lucru preasfânt**.
*Cap. 5; 6.1-7. **Cap. 6.17,25; 21.22.

2. În* locul unde se înjunghie arderea de tot, să se înjunghie şi vita care slujeşte ca jertfă pentru vină. Sângele ei să se stropească pe altar de jur împrejur. *Cap. 1.3,5,11; 4.24,29,33.

3. Să i se aducă toată grăsimea*, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele, *Exod 29.13. Cap. 3.4,9,10,14-16; 4.8,9.

4. cei doi rinichi şi grăsimea de pe ei, de pe coapse, şi prapurul ficatului, care va fi dezlipit de lângă rinichi.

5. Preotul să le ardă pe altar ca jertfă mistuită de foc înaintea Domnului. Aceasta este o jertfă pentru vină.

6. Toată* partea bărbătească dintre preoţi să mănânce din ea; şi anume s-o mănânce într-un loc sfânt, căci este un lucru** preasfânt.
*Cap. 6.16,17,18. Num. 18.9,10. **Cap. 2.3.

7. Cu jertfa pentru vină este ca şi cu jertfa* de ispăşire; aceeaşi lege este pentru amândouă aceste jertfe: vita jertfită va fi a preotului care va face ispăşirea. *Cap. 6.25,26; 14.13.

8. Preotul care va aduce arderea de tot a cuiva să aibă pentru el pielea arderii de tot pe care a adus-o.

9. Orice jertfă de mâncare*, coaptă în cuptor, gătită pe grătar sau în tigaie, să fie a preotului care a adus-o.
*Cap. 2.3,10. Num. 18.9. Ezec. 44.29.

10. Iar orice jertfă de mâncare, frământată cu untdelemn şi uscată, să fie a tuturor fiilor lui Aaron, a unuia ca şi a celuilalt.

Legea jertfei de mulţumire

11. Iată* legea jertfei de mulţumire care se va aduce Domnului.
*Cap. 3.1; 22.18,21.

12. Dacă cineva o aduce ca jertfă de laudă, să aducă împreună cu jertfa de mulţumire, nişte turte nedospite, frământate cu untdelemn, nişte plăcinte nedospite, stropite* cu untdelemn, şi nişte turte din floarea de făină, prăjite şi frământate cu untdelemn.
*Cap. 2.4. Num. 6.15.
13. Pe lângă aceste turte, să aducă şi pâine* dospită pentru darul lui de mâncare, împreună cu jertfa lui de laudă şi de mulţumire. *Amos 4.5.
14. Din toate acele daruri să aducă Domnului câte o bucată, ca dar ridicat; ea* să fie a preotului care stropeşte sângele jertfei de mulţumire.
*Num. 18.8,11,19.
15. Carnea* jertfei de laudă şi de mulţumire să fie mâncată chiar în ziua în care este adusă; să nu se lase nimic din ea până dimineaţa. *Cap. 22.30.
16. Dacă aduce* cineva o jertfă pentru împlinirea unei juruinţe sau ca dar de bunăvoie, jertfa să fie mâncată chiar în ziua când o va aduce; iar ce va rămâne din ea să se mănânce a doua zi. *Cap. 19.6,7,8.
17. Ce va mai rămâne din carnea vitei până a treia zi să fie ars în foc.
18. Dacă s-ar întâmpla să mănânce cineva a treia zi din carnea jertfei lui de mulţumire, jertfa lui nu va fi primită, şi nu se va ţine* în seamă celui ce a adus-o: ci va fi un lucru urâcios**, şi oricine va mânca din ea îşi va purta vina. *Num. 18.27. **Cap. 11.10,11,41; 19.7.
19. Nici carnea care s-a atins de ceva necurat nu trebuie mâncată: ci trebuie arsă în foc. Orice om curat poate să mănânce carne;
20. dar acela care, găsindu-se în stare de necurăţie*, va mânca din carnea jertfei de mulţumire, care este a Domnului, să fie** nimicit din poporul său. *Cap. 15.3. **Gen. 17.14.
21. Şi cine se va atinge de ceva necurat, fie de vreo spurcăciune* omenească, fie de** un dobitoc necurat, fie de o altă spurcăciune†, şi va mânca din carnea jertfei de mulţumire, care este a Domnului, să fie†† nimicit din poporul său."
*Cap. 12; 13; 15. **Cap. 11.24,28. †Ezec. 4.14. ††Vers. 20.

Să nu mănânce grăsimea şi sângele

22. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
23. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune:
„Să nu mâncaţi grăsime* de bou, de miel sau de capră.
*Cap. 3.17; 17.15. Deut. 14.21. Ezec. 4.14; 44.31.
24. Grăsimea unui dobitoc mort sau sfâşiat de fiară va putea să fie întrebuinţată la orice altceva, numai să n-o mâncaţi.
25. Căci cine va mânca din grăsimea dobitoacelor din care se aduc Domnului jertfe mistuite de foc, va fi nimicit din poporul său.
26. Să nu mâncaţi* sânge, nici de pasăre, nici de vită, în toate locurile în care veţi locui. *Gen. 9.4. Cap. 3.17; 17.10-14.
27. Cine va mânca vreun fel de sânge va fi nimicit din poporul său!"

Darul de mulţumire

28. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
29. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le:
„Cine* va aduce Domnului jertfa lui de mulţumire, să aducă Domnului darul lui, luat din jertfa lui de mulţumire.
*Cap. 3.1.
30. Să aducă cu mâinile* lui ceea ce trebuie mistuit de foc înaintea Domnului; şi anume să aducă grăsimea cu pieptul, pieptul** ca să-l legene într-o parte şi într-alta, ca dar legănat înaintea Domnului. *Cap. 3.3,4,9,14.
**Exod 29.24,27. Cap. 8.27; 9.21. Num. 6.20.
31. Preotul* să ardă grăsimea pe altar, iar pieptul** să fie al lui Aaron şi al fiilor lui. *Cap. 3.5,11,16. **Vers. 34.
32. Din jertfele voastre de mulţumire, să daţi preotului şi spata dreaptă* aducând-o ca dar luat prin ridicare.
*Vers. 34. Cap. 9.21. Num. 6.20.
33. Spata aceea dreaptă să fie partea aceluia dintre fiii lui Aaron, care va aduce sângele şi grăsimea jertfei de mulţumire.
34. Căci Eu iau din jertfele de mulţumire, aduse de copiii lui Israel, pieptul* care va fi legănat într-o parte şi într-alta, ca dar legănat, şi spata, care va fi adusă ca dar luat prin ridicare, şi le dau preotului Aaron şi fiilor lui, printr-o lege veşnică, pe care o vor păzi întotdeauna copiii lui Israel.
*Exod 29.28. Cap. 10.14,15. Num. 18.18,19. Deut. 18.3.
35. Acesta este dreptul pe care li-l va da ungerea lui Aaron şi a fiilor lui asupra jertfelor mistuite de foc înaintea Domnului, din ziua când vor fi

înfăţişaţi ca să fie în slujba Mea ca preoţi.
36. Iată ce porunceşte Domnul să le dea copii lui Israel din* ziua ungerii lor; aceasta va fi o lege veşnică printre urmaşii lor."
*Exod 40.13,15. Cap. 8.12,30.
37. Aceasta este legea arderii* de tot, a darului** de mâncare, a jertfei† de ispăşire, a jertfei†† pentru vină, a închinării*† în slujba Domnului şi a jertfei de mulţumire†*.
*Cap. 6.9. **Cap. 6.14. †Cap. 25. ††Vers. 1. *†Exod 29.1. Cap. 6.20. †*Vers. 11.
38. Domnul a dat-o lui Moise pe muntele Sinai, în ziua când a poruncit copiilor lui Israel să-şi aducă* darurile înaintea Domnului în pustiul Sinai.
*Cap. 1.2.

Sfinţirea lui Aaron şi a fiilor lui

8 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Ia* pe Aaron şi pe fiii lui împreună cu el, veşmintele**, untdelemnul† pentru ungere, viţelul pentru jertfa de ispăşire, cei doi berbeci şi coşul cu azimele,
*Exod 29.1-3. **Exod 28.2,4. †Exod 30.24,25.
3. şi cheamă toată adunarea la uşa Cortului întâlnirii."
4. Moise a făcut cum îi poruncise Domnul; şi adunarea s-a strâns la uşa Cortului întâlnirii.
5. Moise a zis adunării: „Iată* ce a poruncit Domnul să se facă." *Exod 29.4.
6. Moise a adus pe Aaron şi pe fiii lui şi i-a spălat* cu apă. *Exod 29.4.
7. A pus* tunica** pe Aaron, l-a încins cu brâul, l-a îmbrăcat cu mantia şi a pus pe el efodul, pe care l-a strâns cu brâul efodului cu care l-a îmbrăcat.
*Exod 29.5. **Exod 28.4.
8. I-a pus pieptarul* şi a pus în pieptar Urim şi Tumim. *Exod 28.30.
9. I-a pus* mitra pe cap, iar pe partea dinainte a mitrei a aşezat placa de aur, cununa împărătească sfântă, cum** poruncise lui Moise, Domnul.
*Exod 29.6. **Exod 28.37, etc.
10. Moise* a luat untdelemnul pentru ungere, a uns Sfântul Locaş şi toate lucrurile, care erau în el, şi le-a sfinţit.
*Exod 30.26-29.
11. A stropit cu el altarul de şapte ori şi a uns altarul şi toate uneltele lui, şi ligheanul cu piciorul lui, ca să le sfinţească.
12. Din untdelemnul* pentru ungere a turnat pe capul lui Aaron şi l-a uns, ca să-l sfinţească.
*Exod 29.7; 30.30. Cap. 21.10,12. Ps. 123.2.
13. Moise* a adus şi pe fiii lui Aaron; i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brâiele şi le-a legat scufiile, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Exod 29.8,9.

Viţelul ispăşitor şi arderea de tot

14. A apropiat* apoi viţelul adus ca jertfă de ispăşire; şi Aaron şi fiii lui şi-au pus** mâinile pe capul viţelului adus ca jertfă de ispăşire.
*Exod 29.10. Ezec. 43.19. **Cap. 4.4.
15. Moise l-a înjunghiat, a luat sânge* şi a uns cu degetul coarnele altarului de jur împrejur, şi a curăţat altarul; celălalt sânge l-a turnat la picioarele altarului şi l-a sfinţit astfel, făcând ispăşire pentru el.
*Exod 29.12,36. Cap. 4.7. Ezec. 43.20,26. Evr. 9.22.
16. A* luat apoi toată grăsimea care acoperă măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea lor, şi le-a ars pe altar. *Exod 29.13. Cap. 4.8.
17. Iar cealaltă parte care a mai rămas din viţel, şi anume: pielea, carnea şi balega le-a ars în foc, afară din tabără, cum* poruncise lui Moise, Domnul.
*Exod 29.14. Cap. 4.11,12.
18. A apropiat* apoi berbecul pentru arderea de tot; şi Aaron şi fiii lui şi-au pus mâinile pe capul berbecului.
*Exod 29.15.
19. Moise l-a înjunghiat şi a stropit sângele pe altar de jur împrejur.
20. A tăiat berbecul în bucăţi şi a ars capul, bucăţile şi grăsimea.
21. A spălat cu apă măruntaiele şi picioarele şi a ars tot berbecul pe altar: aceasta a fost arderea de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului, cum* poruncise lui Moise, Domnul. *Exod 29.18.

Sfinţirea în slujba preoţiei

22. A adus* apoi celălalt berbec, adică berbecul pentru închinarea în slujba Domnului; şi Aaron şi fiii lui şi-au pus mâinile pe capul berbecului.
*Exod 29.19,31.
23. Moise a înjunghiat berbecul, a luat din sângele lui şi a pus pe marginea urechii drepte a lui Aaron, pe degetul cel mare al mâinii drepte şi pe degetul cel mare de la piciorul lui cel drept.
24. A adus pe fiii lui Aaron, a pus sânge pe marginea urechii lor drepte,

pe degetul cel mare al mâinii drepte şi pe degetul cel mare de la piciorul lor cel drept, iar sângele rămas l-a stropit pe altar de jur împrejur.

25. A luat* grăsimea, coada, toată grăsimea care acoperă măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea lor şi spata dreaptă; *Exod 29.22.

26. a luat de asemenea din coşul* cu azime, pus înaintea Domnului, o turtă fără aluat, o turtă de pâine făcută cu untdelemn şi o plăcintă, şi le-a pus pe grăsime şi pe spata dreaptă. *Exod 29.23.

27. Toate aceste lucruri le-a pus în* mâinile lui Aaron şi în mâinile fiilor săi, şi le-a legănat într-o parte şi într-alta, ca dar legănat înaintea Domnului. *Exod 29.24, etc.

28. Apoi Moise* le-a luat din mâinile lor şi le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot; aceasta a fost jertfa de închinare în slujba Domnului, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. *Exod 29.25.

29. Moise a luat pieptul berbecului de închinare în slujba Domnului şi l-a legănat într-o parte şi într-alta, ca dar legănat înaintea Domnului; aceasta a fost partea* lui Moise, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Exod 29.26.

30. Moise* a luat din untdelemnul pentru ungere şi din sângele de pe altar; a stropit cu el pe Aaron şi veşmintele lui, pe fiii lui Aaron şi veşmintele lor; şi a sfinţit astfel pe Aaron şi veşmintele lui, pe fiii lui Aaron şi veşmintele lor împreună cu el. *Exod 29.21; 30.30. Num. 3.3.

31. Moise a zis lui Aaron şi fiilor lui: „Fierbeţi* carnea la uşa Cortului întâlnirii; acolo s-o mâncaţi, împreună cu pâinea care este în coş pentru jertfa de închinare în slujba Domnului, cum am poruncit, zicând: „Aaron şi fiii lui s-o mănânce.“ *Exod 29.31,32.

32. Iar* partea care va mai rămâne din carne şi din pâine s-o ardeţi în foc. *Exod 29.34.

33. Timp de şapte zile*, să nu ieşiţi deloc din uşa Cortului întâlnirii, până se vor împlini zilele pentru închinarea voastră în slujba Domnului; căci şapte zile* se vor întrebuinţa pentru închinarea voastră în slujba Domnului. *Exod 29.30,35. Ezec. 43.25,26.

34. Ce* s-a făcut azi, Domnul a poruncit să se facă şi de acum încolo ca ispăşire pentru voi. *Evr. 7.16.

35. Să rămâneţi dar şapte zile la uşa Cortului întâlnirii, zi şi noapte, şi să păziţi* poruncile Domnului, ca să nu muriţi; căci aşa mi s-a poruncit! *Num. 3.7; 9.19. Deut. 11.1. 1 Împ. 2.3.

36. Aaron şi fiii lui au făcut toate cele poruncite de Domnul prin Moise.

Jertfele lui Aaron şi fiilor lui

9 1. În ziua* a opta, Moise a chemat pe Aaron şi pe fiii lui şi pe bătrânii lui Israel. *Ezec. 43.27.

2. Şi a zis lui Aaron: „Ia* un viţel pentru jertfa de ispăşire şi** un berbec pentru arderea de tot, amândoi fără cusur, şi adu-i înaintea Domnului. *Exod 29.1. Cap. 4.3; 8.14. **Cap. 8.18.

3. Să vorbeşti copiilor lui Israel şi să le spui: „Luaţi* un ţap pentru jertfa de ispăşire, un viţel şi un miel de un an şi fără cusur pentru arderea de tot; *Cap. 4.23. Ezra 6.17; 10.19.

4. un taur şi un berbec pentru jertfa de mulţumire, ca să-i jertfiţi înaintea Domnului, şi un* dar de mâncare frământat cu untdelemn. Căci azi vi Se** va arăta Domnul.“ *Cap. 2.4. **Exod 29.43. Vers. 6,23.

5. Ei au adus înaintea Cortului întâlnirii tot ce poruncise Moise; şi toată adunarea s-a apropiat şi a stat înaintea Domnului.

6. Moise a zis: „Să faceţi ce a poruncit Domnul; şi vi se va arăta* slava Domnului.“ *Exod 24.16. Vers. 23.

7. Moise a zis lui Aaron: „Apropie-te de altar; adu-ţi* jertfa ta de ispăşire şi arderea ta de tot şi fă ispăşire pentru tine şi pentru popor; adu** şi jertfa poporului şi fă ispăşire pentru el, cum a poruncit Domnul.“ *Cap. 4.3. 1 Sam. 3.14. Evr. 5.3; 7.27; 9.7. **Cap. 4.16,20. Evr. 5.1.

8. Aaron s-a apropiat de altar şi a înjunghiat viţelul pentru jertfa lui de ispăşire.

9. Fiii* lui Aaron i-au adus sângele la el; el şi-a înmuiat degetul în sânge, a uns** coarnele altarului, iar celălalt sânge l-a turnat la picioarele altarului. *Cap. 8.15. **Cap. 4.7.

10. A ars pe altar grăsimea*, rinichii şi prapurul ficatului de la viţelul pentru jertfa de ispăşire, cum** poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 8.16. **Cap. 4.8.

11. Iar carnea* şi pielea le-a ars în foc, afară din tabără. *Cap. 4.11; 8.17.
12. A înjunghiat apoi arderea de tot. Fiii lui Aaron i-au adus sângele la el, şi el l-a stropit* pe altar de jur împrejur. *Cap. 1.5; 8.19.
13. I-au adus* şi arderea de tot tăiată în bucăţi, cu cap cu tot, şi le-a ars pe altar. *Cap. 8.20.
14. A spălat* măruntaiele şi picioarele şi le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot. *Cap. 8.21.
15. În urmă, a adus* jertfa pentru popor. A luat ţapul pentru jertfa de ispăşire a poporului, l-a înjunghiat şi l-a adus jertfă de ispăşire, ca şi pe cea dintâi jertfă. *Vers. 3. Isa. 53.10. Evr. 2.17; 5.3.
16. A adus apoi arderea de tot şi a jertfit-o, după* rânduielile aşezate. *Cap. 1.3,10.
17. A adus şi jertfa de mâncare*, a umplut un pumn din ea şi a ars-o pe altar, afară de** arderea de tot de dimineaţă. *Vers. 4. Cap. 2.1,2. **Exod 29.38.
18. A înjunghiat apoi taurul şi berbecul, ca jertfă* de mulţumire pentru popor. Fiii lui Aaron au adus sângele la el, şi el l-a stropit pe altar de jur împrejur. *Cap. 3.1, etc.
19. I-au adus apoi grăsimea taurului şi a berbecului, coada, grăsimea care acoperă măruntaiele, rinichii şi prapurul ficatului;
20. au pus grăsimile acestea deasupra piepturilor, şi el a ars* grăsimile pe altar. *Cap. 3.5,16.
21. Aaron a legănat într-o parte şi într-alta, ca dar* legănat înaintea Domnului, piepturile şi spata dreaptă, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Exod 29.24,26. Cap. 7.30-34.

Foc din cer

22. Aaron şi-a ridicat mâinile spre popor şi l-a binecuvântat*. Apoi, după ce a adus jertfa de ispăşire, arderea de tot şi jertfa de mulţumire, s-a coborât. *Num. 6.23. Deut. 21.5. Luca 24.50.
23. Moise şi Aaron au intrat în Cortul întâlnirii. Când au ieşit din el, au binecuvântat poporul. Şi slava* Domnului s-a arătat întregului popor. *Vers. 6. Num. 14.10; 16.19,42.
24. Un foc* a ieşit dinaintea Domnului şi a mistuit pe altar arderea de tot şi grăsimile. Tot poporul a văzut lucrul acesta; au scos strigăte** de bucurie şi s-au aruncat cu faţa la pământ. *Gen. 4.4. Judc. 6.21. 1 Împ. 18.38. 2 Cron. 7.1. Ps. 20.3. **1 Împ. 18.39. 2 Cron. 7.3. Ezra 3.11.

Doi fii ai lui Aaron arşi

10 1. Fiii lui Aaron, Nadab* şi Abihu, şi-au luat** fiecare cădelniţa, au pus foc în ea şi au pus tămâie pe foc; şi au adus astfel înaintea Domnului foc străin†, lucru pe care El nu li-l poruncise.
*Cap. 16.1; 22.9. Num. 3.3,4; 26.61. 1 Cron. 24.2. **Cap. 16.12. Num. 16.18. †Exod 30.9.
2. Atunci a ieşit un foc* dinaintea Domnului, i-a mistuit şi au murit înaintea Domnului. *Cap. 9.24. Num. 16.35. 2 Sam. 6.7.
3. Moise a zis lui Aaron: „Aceasta este ce a spus Domnul, când a zis: „Voi fi sfinţit de cei ce se apropie* de Mine şi voi fi proslăvit** în faţa întregului popor.“ Aaron† a tăcut.
*Exod 19.22; 29.43. Cap. 21.6,17,21. Isa. 52.11. Ezec. 20.41; 42.13. **Isa. 49.3. Ezec. 28.22. Ioan 13.31,32; 14.13. 2 Tes. 1.10. †Ps. 39.9.
4. Şi Moise a chemat pe Mişael şi Elţafan, fiii lui Uziel*, unchiul lui Aaron, şi le-a zis: „Apropiaţi-vă, scoate-ţi** pe fraţii voştri din Sfântul Locaş şi duceţi-i afară din tabără.“
*Exod 6.18,22. Num. 3.19,30. **Luca 7.12. Fapt. 5.6,9,10; 8.2.
5. Ei s-au apropiat şi i-au scos afară din tabără, îmbrăcaţi în tunicile lor, cum zisese Moise.
6. Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar şi lui Itamar, fiii lui Aaron: „Să nu vă descoperiţi capetele* şi să nu vă rupeţi hainele, ca nu cumva să muriţi şi să Se mânie** Domnul împotriva întregii adunări. Lăsaţi pe fraţii voştri, pe toată casa lui Israel, să plângă arderea care a venit de la Domnul.
*Exod 33.5. Cap. 13.45; 21.1,10. Num. 6.6,7. Deut. 33.9. Ezec. 24.16,17. **Num. 16.22,46. Ios. 7.1; 22.18,20. 2 Sam. 24.1.
7. Voi să nu ieşiţi din* uşa Cortului întâlnirii, ca să nu muriţi; căci untdelemnul** ungerii Domnului este peste voi.“ Ei au făcut cum zisese Moise. *Cap. 21.12. **Exod 28.41. Cap. 8.30.

Părţile cuvenite lui Aaron şi fiilor lui

8. Domnul a vorbit lui Aaron şi a zis:
9. „Tu şi fiii tăi împreună cu tine să nu beţi* vin, nici băutură ameţitoare, când veţi intra în Cortul întâlnirii, ca să nu muriţi: aceasta va fi o lege veşnică printre urmaşii voştri,
*Ezec. 44.21. Luca 1.15. 1 Tim. 3.3. Tit 1.7.
10. ca să puteţi deosebi* ce este sfânt de ce nu este sfânt, ce este necurat de ce este curat,
*Cap. 11.47; 20.25. Ier. 15.19. Ezec. 22.26; 44.23.
11. şi să* puteţi învăţa pe copiii

lui Israel toate legile pe care li le-a dat Domnul prin Moise."

*Deut. 24.8. Neem. 8.2,8,9,13. Ier. 18.18. Mal. 2.7.

12. Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar şi lui Itamar, cei doi fii care mai rămăseseră lui Aaron: „Luaţi partea din darul de mâncare* rămasă din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului şi mâncaţi-o fără aluat lângă altar: căci este un lucru** preasfânt.

*Exod 29.2. Cap. 6.16. Num. 18.9,10. **Cap. 21.22.

13. S-o mâncaţi într-un loc sfânt; acesta este dreptul tău şi dreptul fiilor tăi, ca parte din darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului; căci aşa mi-a* fost poruncit. *Cap. 2.3; 6.16.

14. Să mâncaţi de asemenea într-un loc curat, tu, fiii tăi şi fiicele tale împreună cu tine, pieptul* care a fost legănat într-o parte şi alta şi spata care a fost adusă ca jertfă prin ridicare; căci ele vă sunt date, ca un drept cuvenit ţie şi ca un drept cuvenit fiilor tăi, din jertfele de mulţumire ale copiilor lui Israel.

*Exod 29.24,26,27. Cap. 7.31,34. Num. 18.11.

15. Împreună cu grăsimile rânduite să fie mistuite de foc, ei vor aduce spata, adusă* ca jertfă prin ridicare, şi pieptul care se leagănă într-o parte şi alta înaintea Domnului; ele vor fi ale tale şi ale fiilor tăi împreună cu tine, printr-o lege veşnică, aşa cum a poruncit Domnul." *Cap. 7.29,30,34.

16. Moise a căutat ţapul* adus ca jertfă de ispăşire; şi iată că fusese ars. Atunci s-a mâniat pe Eleazar şi Itamar, fiii care mai rămăseseră lui Aaron, şi a zis: *Cap. 9.3,15.

17. „Pentru* ce n-aţi mâncat jertfa de ispăşire într-un loc sfânt? Ea este un lucru preasfânt; şi Domnul v-a dat-o ca să purtaţi nelegiuirea adunării şi să faceţi ispăşire pentru ea înaintea Domnului. *Cap. 6.26,29.

18. Iată că sângele* jertfei n-a fost dus înăuntrul Sfântului Locaş; trebuia s-o mâncaţi în Sfântul Locaş, cum** am poruncit." *Cap. 6.30. **Cap. 6.26.

19. Aaron a răspuns lui Moise: „Iată*, ei şi-au adus azi jertfa de ispăşire şi arderea lor de tot înaintea Domnului; şi, după cele ce mi s-au întâmplat, dacă aş fi mâncat azi jertfa de ispăşire, ar fi fost bine** oare înaintea Domnului?"

*Cap. 9.8,12. **Ier. 6.20; 14.12. Osea 9.4. Mal. 1.10,13.

20. Moise a auzit şi a fost mulţumit cu aceste cuvinte.

Dobitoacele curate şi necurate

11 1. Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi le-a zis:

2. „Vorbiţi copiilor lui Israel şi spuneţi-le:

„Iată* dobitoacele pe care le veţi mânca dintre toate dobitoacele de pe pământ:

*Deut. 14.4. Fapt. 10.12,14.

3. Să mâncaţi orice dobitoc care are unghia despicată, copita despărţită şi rumegă.

4. Dar să nu mâncaţi din cele ce rumegă numai sau care au numai unghia despicată. Astfel, să nu mâncaţi cămila, care rumegă, dar n-are unghia despicată: s-o priviţi ca necurată.

5. Să nu mâncaţi iepurele de casă, care rumegă, dar n-are unghia despicată: să-l priviţi ca necurat.

6. Să nu mâncaţi iepurele, care rumegă, dar n-are unghia despicată: să-l priviţi ca necurat.

7. Să nu mâncaţi porcul, care are unghia despicată şi copita despărţită, dar nu rumegă: să-l priviţi ca necurat*.

*Isa. 65.4; 66.3,17.

8. Să nu mâncaţi din carnea lor şi să nu vă atingeţi de trupurile lor moarte: să le priviţi ca necurate*.

*Isa. 52.11. Mat. 15.11,20. Marc. 7.2,15,18. Fapt. 10.14,15; 15.29. Rom. 14.14,17. 1 Cor. 8.8. Col. 2.16,21. Evr. 9.10.

9. Iată* vieţuitoarele pe care să le mâncaţi dintre toate cele ce sunt în ape. Să mâncaţi din toate cele ce au aripi (înotătoare) şi solzi şi care sunt în ape, fie în mări, fie în râuri.

*Deut. 14.9.

10. Dar să priviţi ca o urâciune* pe toate cele ce n-au aripi şi solzi, din tot ce mişună în ape şi tot ce trăieşte în ape, fie în mări, fie în râuri.

*Cap. 7.18. Deut. 14.3.

11. Să le priviţi ca o urâciune, să nu mâncaţi din carnea lor, şi trupurile lor moarte să le priviţi ca o urâciune.

12. Să priviţi ca o urâciune pe toate cele care n-au aripi şi solzi în ape.

13. Iată* dintre păsări, cele pe care le veţi privi ca o urâciune şi din care să nu mâncaţi: vulturul, gripsorul şi vulturul de mare; *Deut. 14.12.

14. şorecarul, şoimul şi tot ce este din neamul lui;

15. corbul şi toate soiurile lui;

16. struţul, bufniţa, pescărelul, coroiul şi tot ce ţine de neamul lui;

17. huhurezul, eretele şi cocostârcul;

18. lebăda, pelicanul şi corbul de mare;

19. barza, bâtlanul şi ce este din neamul lui, pupăza şi liliacul.
20. Să priviţi ca o urâciune orice târâtoare care zboară şi umblă pe patru picioare.
21. Dar dintre toate târâtoarele care zboară şi umblă pe patru picioare, să mâncaţi pe cele ce au fluierul picioarelor dinapoi mai lung ca să poată sări pe pământ.
22. Iată pe care să le mâncaţi: lăcusta*, lăcusta Solam, lăcusta Hargol şi lăcusta Hagab, după soiurile lor.
*Mat. 3.4. Marc. 1.6.
23. Pe toate celelalte târâtoare care zboară şi care au patru picioare să le priviţi ca o urâciune.
24. Ele vă vor face necuraţi: oricine se va atinge de trupurile lor moarte va fi necurat până seara,
25. şi oricine va purta trupurile lor moarte să-şi spele* hainele şi va fi necurat până seara.
*Cap. 14.8; 15.5. Num. 19.10,22; 31.24.
26. Să priviţi ca necurat orice dobitoc cu unghia despicată, dar care n-are copita despărţită şi nu rumegă: oricine se va atinge de el va fi necurat.
27. Să priviţi ca necurate toate acele dobitoace cu patru picioare care umblă pe labele lor: oricine se va atinge de trupurile lor moarte va fi necurat până seara;
28. şi oricine le va purta trupurile moarte îşi va spăla hainele şi va fi necurat până seara. Să le priviţi ca necurate.
29. Iată, din vietăţile care se târăsc pe pământ, cele pe care le veţi privi ca necurate: cârtiţa, şoarecele* şi şopârla, după soiurile lor; *Isa. 66.17.
30. ariciul, broasca, broasca ţestoasă, melcul şi cameleonul.
31. Să le priviţi ca necurate dintre toate târâtoarele: oricine se va atinge de ele moarte va fi necurat până seara.
32. Orice lucru pe care va cădea ceva din trupurile lor moarte va fi necurat, fie vas de lemn, fie haină, fie piele, fie sac, fie orice alt lucru care se întrebuinţează la ceva; să fie pus* în apă şi va rămâne necurat până seara; după aceea va fi curat. *Cap. 15.12.
33. Tot ce se va găsi într-un vas de pământ în care va cădea ceva din aceste trupuri moarte va fi necurat, şi veţi sparge* vasul. *Cap. 6.28; 15.12.
34. Orice lucru de mâncare pe care va cădea ceva din apa aceasta va fi necurat; şi orice băutură care se întrebuinţează la băut, oricare ar fi vasul în care se va găsi, va fi necurată.
35. Orice lucru pe care va cădea ceva din trupurile lor moarte va fi necurat; cuptorul şi vatra să se dărâme: vor fi necurate, şi le veţi privi ca necurate.
36. Numai izvoarele şi fântânile, care alcătuiesc grămezi de ape, vor rămâne curate; dar cine se va atinge de trupurile lor moarte va fi necurat.
37. Dacă se întâmplă să cadă ceva din trupurile lor moarte pe o sămânţă care trebuie semănată, ea va rămâne curată.
38. Dar dacă se pusese apă pe sămânţă şi cade pe ea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurată.
39. Dacă moare una din vitele care vă slujesc ca hrană, cine se va atinge de trupul ei mort va fi necurat până seara;
40. cine* va mânca din trupul ei mort îşi va spăla hainele şi va fi necurat până seara; şi cine va purta trupul ei mort îşi va spăla hainele şi va fi necurat până seara.
*Cap. 17.15; 22.8. Deut. 14.21. Ezec. 4.14; 44.31.
41. Pe orice târâtoare care se târăşte pe pământ s-o priviţi ca necurată; să nu se mănânce.
42. Din toate târâtoarele care se târăsc pe pământ, din toate cele ce se târăsc pe pântece să nu mâncaţi; nici din toate cele ce umblă pe patru picioare sau pe un mare număr de picioare; ci să le priviţi ca o urâciune.
43. Să nu vă faceţi urâcioşi* prin toate aceste târâtoare care se târăsc; să nu vă faceţi necuraţi prin ele, să nu vă spurcaţi prin ele. *Cap. 20.25.
44. Căci Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; voi să vă sfinţiţi şi fiţi sfinţi*, căci Eu sunt sfânt; să nu vă faceţi necuraţi prin toate aceste târâtoare care se târăsc pe pământ.
*Exod 19.6. Cap. 19.2; 20.7,26. 1 Tes. 4.7. 1 Pet. 1.15,16.
45. Căci* Eu sunt Domnul, care v-am scos din ţara Egiptului ca să fiu Dumnezeul vostru, şi să fiţi sfinţi**; căci Eu sunt sfânt. *Exod 6.7. **Vers. 44.
46. Aceasta este legea privitoare la dobitoacele, păsările, toate vieţuitoarele care se mişcă în ape şi toate vietăţile care se târăsc pe pământ,
47. ca să* faceţi deosebire între ce este necurat şi ce este curat, între dobitocul care se mănâncă şi dobitocul care nu se mănâncă.“ *Cap. 10.10.

Curăţarea femeilor după naştere

12 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le:
„Când o femeie* va rămâne însărcinată şi va naşte un copil de parte bărbătească, să fie necurată** şapte zile; să fie necurată ca† în vremea sorocului ei.
*Cap. 15.19. **Luca 2.22. †Cap. 15.19.
3. În ziua a opta*, copilul să fie tăiat împrejur. *Gen. 17.12. Luca 1.59; 2.21. Ioan 7.22,23.
4. Femeia să mai rămână încă treizeci şi trei de zile ca să se cureţe de sângele ei; să nu se atingă de nici un lucru sfânt şi să nu se ducă la Sfântul Locaş, până nu se vor împlini zilele curăţării ei.
5. Dacă naşte o fată, să fie necurată două săptămâni, ca pe vremea când i-a venit sorocul; şi să rămână şaizeci şi şase de zile ca să se cureţe de sângele ei.
6. Când se vor împlini* zilele curăţării ei, pentru un fiu sau pentru o fiică, să aducă preotului, la uşa Cortului întâlnirii, un miel de un an pentru arderea de tot şi un pui de porumbel sau o turturea pentru jertfa de ispăşire.
*Luca 2.22.
7. Preotul să le jertfească înaintea Domnului şi să facă ispăşire pentru ea; şi astfel ea va fi curăţată de scurgerea sângelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care naşte un băiat sau o fată.
8. Dacă* nu poate să aducă un miel, să ia două turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot, altul pentru jertfa de ispăşire. Preotul** să facă ispăşire pentru ea, şi va fi curată.“ *Cap. 5.7. Luca 2.24. **Cap. 4.26.

Lepra de oameni

13 1. Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi a zis:
2. „Când un om va avea pe pielea trupului o umflătură, o pecingine*, sau o pată albă care va semăna cu o rană de lepră pe pielea trupului lui, trebuie adus** la preotul Aaron sau la unul din fiii lui, care sunt preoţi.
*Deut. 28.27. **Deut. 17.8,9; 24.8. Luca 17.14.
3. Preotul să cerceteze rana de pe pielea trupului. Dacă părul din rană s-a făcut alb şi dacă rana se arată mai adâncă decât pielea trupului, este o rană de lepră: preotul care va face cercetarea să declare pe omul acela necurat.
4. Dacă pe pielea trupului va fi o pată albă, care nu se arată mai adâncă decât pielea, şi dacă părul nu s-a făcut alb, preotul să închidă şapte zile pe cel cu rana.
5. A şaptea zi preotul să-l cerceteze iarăşi. Dacă i se pare că rana a stat pe loc şi nu s-a întins pe piele, preotul să-l închidă a doua oară încă şapte zile.
6. Preotul să-l cerceteze a doua oară în ziua a şaptea. Dacă rana a mai scăzut şi nu s-a întins pe piele, preotul va spune că omul acesta este curat: este o pecingine; el să-şi spele* hainele, şi va fi curat. *Cap. 11.25; 14.8.
7. Dar dacă pecinginea s-a întins pe piele, după ce s-a arătat el preotului şi după ce acesta l-a declarat curat, să se mai supună încă o dată cercetării preotului.
8. Preotul îl va cerceta. Dacă pecinginea s-a întins pe piele, preotul îl va declara necurat: este lepră.
9. Când se va arăta o rană de lepră pe un om, să-l aducă la preot.
10. Preotul să-l* cerceteze. Şi dacă are pe piele o umflătură albă, dacă umflătura aceasta a făcut ca părul să albească, şi în umflătură este şi o urmă de carne vie,
*Num. 12.10,12. 2 Împ. 5.27. 2 Cron. 26.20.
11. atunci pe pielea trupului omului acestuia este o lepră învechită: preotul să-l declare necurat; să nu-l închidă, căci este necurat.
12. Dacă lepra va face o spuzeală pe piele şi va acoperi toată pielea celui cu rana, din cap până în picioare, pretutindeni pe unde-şi va arunca preotul privirile,
13. preotul să-l cerceteze; şi dacă va vedea că lepra a acoperit tot trupul, să declare curat pe cel cu rana: fiindcă s-a făcut toată albă, el este curat.
14. Dar în ziua când se va vedea în el carne vie, va fi necurat;
15. când preotul va vedea carnea vie, să-l declare necurat: carnea vie este necurată, este lepră.
16. Dacă se schimbă carnea vie şi se face albă, să se ducă la preot;
17. preotul să-l cerceteze, şi dacă rana s-a făcut albă, preotul să declare curat pe cel cu rana: el este curat.
18. Când un om va avea pe pielea

trupului său o bubă* care a fost tămăduită, *Exod 9.9.
19. şi pe locul unde era buba se va arăta o umflătură albă sau o pată de un alb roşiatic, omul acela să se arate preotului.
20. Preotul să-l cerceteze. Dacă pata pare mai adâncă decât pielea şi dacă părul s-a făcut alb, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră, care a dat în bubă.
21. Dacă preotul vede că nu este păr alb în pată, că ea nu este mai adâncă decât pielea şi că a mai scăzut, să închidă pe omul acela şapte zile.
22. Dacă s-a întins pata pe piele, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră.
23. Dar dacă pata a rămas pe loc şi nu s-a întins, este semnul rănii uscate unde a fost buba; preotul să-l declare curat.
24. Când un om va avea pe pielea trupului o arsură pricinuită de foc, şi se va arăta pe urma arsurii o pată albă sau de un alb roşiatic,
25. preotul să-l cerceteze. Dacă părul din pată s-a făcut alb, şi ea pare mai adâncă decât pielea, este lepră, care a dat în arsură; preotul să declare pe omul acela necurat: este o rană de lepră.
26. Dacă preotul vede că nu este păr alb în pată, că ea nu este mai adâncă decât pielea şi că a mai scăzut, să închidă pe omul acela şapte zile.
27. Preotul să-l cerceteze a şaptea zi. Şi dacă pata s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră.
28. Dar dacă pata a rămas pe loc, nu s-a întins pe piele şi a mai scăzut, este o rană pricinuită de umflătura arsurii; preotul să-l declare curat, căci este semnul rănii vindecate a arsurii.
29. Când un bărbat sau o femeie va avea o rană pe cap sau la barbă,
30. preotul să cerceteze rana. Dacă pare mai adâncă decât pielea şi are păr gălbui şi subţire, preotul să declare pe omul acela necurat: este râie de cap, este lepră de cap sau de barbă.
31. Dacă preotul vede că rana râiei nu pare mai adâncă decât pielea şi n-are păr negru, să închidă şapte zile pe cel cu rana de râie la cap.
32. Preotul să cerceteze rana a şaptea zi. Dacă râia nu s-a întins, dacă n-are păr gălbui şi dacă nu pare mai adâncă decât pielea,
33. cel cu râia la cap să se radă, dar să nu radă locul unde este râia; şi preotul să-l închidă a doua oară şapte zile.
34. Preotul să cerceteze râia a şaptea zi. Dacă râia nu s-a întins pe piele şi nu pare mai adâncă decât pielea, preotul să-l declare curat; el să-şi spele hainele şi va fi curat.
35. Dar dacă râia s-a întins pe piele, după ce a fost declarat curat,
36. preotul să-l cerceteze. Şi dacă râia s-a întins pe piele, preotul n-are să mai caute să vadă dacă are păr gălbui: este necurat.
37. Dacă i se pare că râia a stat pe loc şi că din ea a crescut păr negru, râia este vindecată: este curat, şi preotul să-l declare curat.
38. Când un bărbat sau o femeie va avea pete pe pielea trupului, şi anume pete albe,
39. preotul să-l cerceteze. Dacă pe pielea trupului lui sunt pete de un alb gălbui, acestea nu sunt decât nişte pete care au făcut spuzeală pe piele: este curat.
40. Când unui om îi va cădea părul de pe cap, este pleşuv: este curat.
41. Dacă i-a căzut părul de pe cap numai în partea dinainte, este pleşuv în partea dinainte: este curat.
42. Dar dacă în partea pleşuvă dinainte sau dinapoi este o rană de un alb roşiatic, este lepră, care a făcut spuzeală în partea pleşuvă dinainte sau dinapoi.
43. Preotul să-l cerceteze. Dacă în partea pleşuvă dinapoi sau dinainte este o umflătură de rană de un alb roşiatic, asemănătoare cu lepra de pe pielea trupului,
44. este lepros, este necurat: preotul să-l declare necurat; rana lui este pe cap.
45. Leprosul atins de această rană să-şi poarte hainele sfâşiate şi să umble cu capul gol; să-şi acopere* barba şi să strige: „Necurat**! Necurat!“
*Ezec. 24.17,22. Mica 3.7. **Plân. 4.15.
46. Câtă vreme va avea rana, va fi necurat: este necurat! Să locuiască singur; locuinţa lui să fie afară* din tabără.
*Num. 5.2; 12.14. 2 Împ. 7.3; 15.5. 2 Cron. 26.21. Luca 17.12.

Semnele leprei de pe haine

47. Când se va arăta o rană de lepră pe o haină, fie haină de lână, fie haină de in,
48. în urzeală sau în bătătură de in sau de lână, pe o piele sau pe vreun lucru de piele,
49. şi rana va fi verzuie sau roşiatică pe haină sau pe piele, în urzeală sau în bătătură, sau pe vreun lucru de piele, este o rană de lepră şi trebuie arătată preotului.
50. Preotul să cerceteze rana şi să închidă şapte zile lucrul cu rana.
51. Să cerceteze a şaptea zi rana. Dacă rana s-a întins pe haină, în urzeală sau în bătătură, pe piele sau pe lucrul acela de piele, este o rană de lepră* învechită: lucrul acela este necurat.

*Cap. 14.44.

52. Să ardă haina, urzeala sau bătătura de lână sau de in, sau lucrul de piele pe care se găseşte rana, căci este o lepră învechită: să fie ars în foc.
53. Dar dacă preotul vede că rana nu s-a întins pe haină, pe urzeală sau pe bătătură, sau pe lucrul acela de piele,
54. să poruncească să se spele partea atinsă de rană şi să-l închidă a doua oară şapte zile.
55. Preotul să cerceteze rana, după ce se va spăla. Şi dacă rana nu şi-a schimbat înfăţişarea şi nu s-a întins, lucrul acela este necurat: să fie ars în foc, căci o parte din faţă sau din dos a fost roasă.
56. Dacă preotul vede că rana a mai scăzut, după ce a fost spălată, s-o rupă din haină sau din piele, din urzeală sau din bătătură.
57. Şi dacă se mai iveşte pe haină, în urzeală sau în bătătură, sau pe lucrul de piele, înseamnă că este o spuzeală de lepră: lucrul atins de rană să fie ars în foc.
58. Haina, urzeala sau bătătura, sau vreun lucru de piele, care a fost spălat, şi de unde a pierit rana, să se mai spele a doua oară şi va fi curat.
59. Aceasta este legea privitoare la rana leprei, când loveşte hainele de lână sau de in, urzeala sau bătătura, sau un lucru oarecare de piele, şi după care vor fi declarate curate sau necurate.“

Curăţarea leprei de pe om

14 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Iată care va fi legea cu privire la cel lepros, în ziua curăţării lui. Să-l* aducă înaintea preotului.

*Mat. 8.2,4. Marc. 1.40,44. Luca 5.12,14; 17.14.

3. Preotul să iasă afară din tabără şi să cerceteze pe cel lepros. Dacă leprosul este tămăduit de rana leprei,
4. preotul să poruncească să se ia, pentru cel ce trebuie curăţat, două păsări vii şi curate, lemn de cedru*, cârmâz** şi isop†.

*Num. 19.6. **Evr. 9.19. †Ps. 51.7.

5. Preotul să poruncească să se înjunghie una din aceste păsări într-un vas de pământ, în apă curgătoare.
6. Să ia pasărea cea vie, lemnul de cedru, cârmâzul şi isopul, şi să le înmoaie împreună cu pasărea cea vie în sângele păsării înjunghiate în apa curgătoare.
7. Să stropească* de şapte ori** pe cel ce trebuie curăţat de lepră. Apoi să-l declare curat şi să dea drumul păsării celei vii pe câmp.

*Evr. 9.13. **2 Împ. 5.10,14.

8. Cel ce se curăţă trebuie să-şi spele hainele, să-şi radă tot părul şi să se scalde** în apă; şi va fi curat. În urmă va putea să intre în tabără, dar să rămână† şapte zile afară din Cort.

*Cap. 13.6. **Cap. 11.25. †Num. 12.15.

9. În ziua a şaptea, să-şi radă tot părul, capul, barba şi sprâncenele: tot părul să şi-l radă; să-şi spele hainele şi să-şi scalde trupul în apă, şi va fi curat.
10. A opta zi*, să ia doi miei fără cusur şi o oaie de un an fără cusur, trei zecimi dintr-o efă de floarea făinii, ca dar** de mâncare frământat cu untdelemn, şi un log (pahar) de untdelemn.

*Mat 8.4. Marc. 1.44. Luca 5.14. **Cap. 2.1. Num. 15.4,15.

11. Preotul care face curăţarea să aducă înaintea Domnului pe omul care se curăţă şi toate lucrurile acestea, la uşa Cortului întâlnirii.
12. Preotul să ia unul din miei şi să-l* aducă jertfă pentru vină, împreună cu logul de untdelemn; să le legene** într-o parte şi într-alta înaintea Domnului, ca dar legănat.

*Cap. 5.2,18; 6.6,7. **Exod 29.24.

13. Să înjunghie mielul în locul* unde se înjunghie jertfele de ispăşire şi

arderile de tot, adică în Locul Sfânt; căci, la jertfa pentru vină, ca şi la jertfa de ispăşire**, dobitocul pentru jertfă va fi al preotului: el este un lucru† preasfânt. *Exod 29.11. Cap. 1.5,11; 4.4,24. **Cap. 7.7. †Cap. 2.3; 7.6; 21.22.

14. Preotul să ia din sângele jertfei de ispăşire; să pună pe marginea* urechii drepte a celui ce se curăţă, pe degetul cel mare de la mâna dreaptă a lui şi pe degetul cel mare de la piciorul drept. *Exod 29.20. Cap. 8.23.

15. Preotul să ia untdelemn din log şi să toarne în palma mâinii stângi.

16. Preotul să-şi înmoaie degetul mâinii drepte în untdelemnul din palma mâinii stângi şi să stropească din untdelemn de şapte ori cu degetul înaintea Domnului.

17. Din untdelemnul care-i mai rămâne în mână, preotul să pună pe (moalele) marginea urechii drepte a celui ce se curăţă, pe degetul cel mare al mâinii drepte şi pe degetul cel mare al piciorului drept, deasupra sângelui de la jertfa pentru vină.

18. Iar untdelemnul care-i mai rămâne în mână, preotul să-l pună pe capul celui ce se curăţă; şi preotul să facă* ispăşire pentru el înaintea Domnului. *Cap. 4.26.

19. Apoi preotul să aducă jertfa de ispăşire*; şi să facă ispăşire pentru cel ce se curăţă de întinăciunea lui. În urmă să înjunghie arderea de tot. *Cap. 5.1; 12.7.

20. Preotul să aducă pe altar arderea de tot şi darul de mâncare; şi să facă ispăşire pentru omul acesta, şi va fi curat.

21. Dacă* este sărac şi nu poate să aducă toate aceste lucruri, atunci să ia un singur miel, care să fie adus ca jertfă pentru vină, după ce a fost legănat într-o parte şi într-alta, ca dar legănat, şi să facă ispăşire pentru el. Să ia o zecime din floarea făinii frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare, şi un log de untdelemn. *Cap. 5.7; 12.8.

22. Să ia şi două turturele* sau doi pui de porumbel, după mijloacele lui, unul ca jertfă de ispăşire, celălalt ca ardere de tot. *Cap. 12.8; 15.14,15.

23. În ziua a opta, să aducă* pentru curăţarea lui toate aceste lucruri la preot, la uşa Cortului întâlnirii, înaintea Domnului. *Vers. 10,11.

24. Preotul* să ia mielul pentru jertfa de vină şi logul cu untdelemn; şi să le legene într-o parte şi într-alta, ca dar legănat, înaintea Domnului. *Vers. 12.

25. Să înjunghie mielul jertfei pentru vină. Preotul să ia* din sângele jertfei pentru vină; să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curăţă, pe degetul cel mare al mâinii drepte şi pe degetul cel mare al piciorului drept. *Vers. 14.

26. Preotul să toarne untdelemn în palma mâinii stângi.

27. Preotul să stropească de şapte ori cu degetul de la mâna dreaptă, înaintea Domnului, din untdelemnul care este în mâna stângă a lui.

28. Iar din untdelemnul din mâna lui, preotul să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curăţă, pe degetul cel mare al mâinii drepte şi pe degetul cel mare al piciorului drept, în locul unde a pus din sângele jertfei pentru vină.

29. Ce mai rămâne din untdelemn în mână, preotul să-l pună pe capul celui ce se curăţă, ca să facă ispăşire pentru el înaintea Domnului.

30. Apoi să aducă una* din turturele sau un pui de porumbel, cum va putea, *Vers. 22. Cap. 15.15.

31. unul ca jertfă de ispăşire, şi altul ca ardere de tot, împreună cu darul de mâncare; şi preotul să facă ispăşire înaintea Domnului pentru cel ce se curăţă.

32. Aceasta este legea pentru curăţarea celui ce are o rană de lepră şi nu poate să aducă tot ce este rânduit pentru* curăţarea lui.“ *Vers. 10.

Curăţarea leprei de pe case

33. Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi a zis:

34. „După ce veţi intra în ţara Canaanului, pe care v-o dau în* stăpânire, dacă voi trimite o rană de lepră pe vreo casă din ţara pe care o veţi stăpâni, *Gen. 17.8. Num. 32.22. Deut. 7.1; 32.49.

35. cel cu casa să se ducă să spună preotului şi să zică: „Mi se pare că este ceva ca o rană* în casa mea.“ *Prov. 3.33. Zah. 5.4.

36. Preotul, înainte de a intra ca să cerceteze rana, să poruncească să se deşarte casa, ca nu cumva tot ce este în ea să se facă necurat. După aceea să intre preotul şi să cerceteze casa.

37. Preotul să cerceteze rana. Dacă

vede că pe zidurile casei sunt nişte gropişoare verzui sau roşiatice, părând mai adânci decât zidul,
38. să iasă din casă şi, când va ajunge la uşă, să pună să încuie casa şapte zile.
39. În ziua a şaptea, preotul să se întoarcă în ea. Şi dacă va vedea că rana s-a întins pe zidurile casei,
40. să poruncească să se scoată pietrele atinse de rană şi să le arunce afară din cetate, într-un loc necurat.
41. Să pună să răzuiască toată partea dinăuntru a casei, şi tencuiala răzuită să se arunce afară din cetate, într-un loc necurat.
42. Să ia alte pietre şi să le pună în locul celor dintâi; şi să se ia altă tencuială ca să se tencuiască din nou casa.
43. Dacă rana se va întoarce şi va izbucni din nou în casă, după ce au scos pietrele, după ce au răzuit şi tencuit din nou casa,
44. preotul să se întoarcă în ea. Şi dacă vede că rana s-a întins în casă, este o lepră învechită* în casă: casa este necurată. *Cap. 13.51. Zah. 5.4.
45. Să dărâme casa, lemnele şi toată tencuiala casei; şi să scoată aceste lucruri afară din cetate, într-un loc necurat.
46. Cine va intra în casă în tot timpul când era închisă va fi necurat până seara.
47. Cine se va culca în casă să-şi spele hainele. Cine va mânca în casă de asemenea să-şi spele hainele.
48. Dacă preotul, care s-a întors în casă, vede că rana nu s-a întins, după ce a fost tencuită din nou casa, să declare casa curată, căci rana este vindecată.
49. Pentru curăţarea casei să ia* două păsări, lemn de cedru, cârmâz şi isop. *Vers. 4.
50. Să înjunghie una din păsări într-un vas de pământ, într-o apă curgătoare.
51. Să ia lemnul de cedru, isopul, cârmâzul şi pasărea cea vie; să le înmoaie în sângele păsării înjunghiate şi în apa curgătoare şi să stropească de şapte ori casa.
52. Să cureţe casa cu sângele păsării, cu apa curgătoare, cu pasărea cea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul şi cârmâzul.
53. Să dea drumul păsării celei vii afară din cetate, pe câmp. Să facă* astfel ispăşire pentru casă, şi ea va fi curată. *Vers. 20.
54. Aceasta este legea pentru orice rană de lepră şi pentru râia* de cap, *Cap. 13.30.
55. pentru lepra* de pe haine şi de** pe case, *Cap. 13.47. **Vers. 34.
56. pentru* umflături, pentru pecingini şi pentru pete: *Cap. 13.2.
57. ea arată* când un lucru este necurat şi când este curat. Aceasta este legea pentru lepră.“ *Deut. 24.8. Ezec. 44.23.

Necurăţiile bărbatului

15 1. Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi a zis:
2. „Vorbiţi copiilor lui Israel şi spuneţi-le:
„Orice* om care are o scurgere din trupul lui, prin chiar faptul acesta este necurat. *Cap. 22.4. Num. 5.2. 2 Sam. 3.29. Mat. 9.20. Marc. 5.25. Luca 8.43.
3. Din pricina scurgerii lui este necurat: fie că trupul lui lasă să se facă scurgerea, fie că o opreşte, este necurat.
4. Orice pat în care se va culca va fi necurat; şi orice lucru pe care va şedea va fi necurat.
5. Cine se va atinge de patul lui să-şi spele hainele, să se scalde* în apă, şi va fi necurat până seara. *Cap. 11.25; 17.15.
6. Cine va şedea pe lucrul pe care a şezut el să-şi spele hainele, să se scalde în apă, şi să fie necurat până seara.
7. Cine se va atinge de trupul lui să-şi spele hainele, să se scalde în apă, şi va fi necurat până seara.
8. Dacă omul acela scuipă pe un om curat, acesta să-şi spele hainele, să se scalde în apă, şi va fi necurat până seara.
9. Orice şa pe care va călări el va fi necurată.
10. Cine se va atinge de vreun lucru care a fost sub el va fi necurat până seara; şi cine va ridica lucrul acela să-şi spele hainele, să se scalde în apă, şi va fi necurat până seara.
11. Cine va fi atins de cel cu scurgerea şi nu-şi va spăla mâinile în apă să-şi spele hainele, să se scalde în apă, şi va fi necurat până seara.
12. Orice vas* de pământ care va fi atins de el să fie spart, şi orice vas de lemn să fie spălat în apă. *Cap. 6.28; 11.32,33.
13. După ce va fi curăţat de scurgerea lui, omul acela să numere* şapte zile

pentru curăţarea lui; să-şi spele hainele, să-şi scalde trupul în apă curgătoare, şi va fi curat. *Vers. 28. Cap. 14.8.

14. În ziua a opta, să ia două* turturele sau doi pui de porumbel, să se ducă înaintea Domnului, la uşa Cortului întâlnirii, şi să-i dea preotului. *Cap. 14.22,23.

15. Preotul să-i aducă unul ca jertfă* de ispăşire, şi celălalt ca ardere de tot; şi preotul să facă ispăşire** pentru el înaintea Domnului, pentru scurgerea lui. *Cap. 14.30,31. **Cap. 14.19,31.

16. Omul care va avea o scurgere* a seminţei în somn să-şi scalde tot trupul în apă, şi va fi necurat până seara. *Cap. 22.4. Deut. 23.10.

17. Orice haină şi orice piele care vor fi atinse de scurgerea lui vor fi spălate cu apă, şi vor fi necurate până seara.

18. Dacă o femeie s-a culcat cu un astfel de om, să se scalde amândoi în apă, şi vor fi necuraţi* până seara. *1 Sam. 21.4.

Necurăţia femeii

19. Femeia* care va avea o scurgere, şi anume o scurgere de sânge din trupul ei, să rămână şapte zile în necurăţia ei. Oricine se va atinge de ea va fi necurat până seara. *Cap. 12.2.

20. Orice pat în care se va culca ea în timpul necurăţiei ei va fi necurat; şi orice lucru pe care va şedea ea va fi necurat.

21. Oricine se va atinge de patul ei să-şi spele hainele, să se scalde în apă, şi va fi necurat până seara.

22. Oricine se va atinge de un lucru pe care a şezut ea să-şi spele hainele, să se scalde în apă, şi va fi necurat până seara.

23. Dacă este ceva pe patul sau pe lucrul pe care a şezut ea, cine se va atinge de lucrul acela va fi necurat până seara.

24. Dacă* se culcă cineva cu ea şi vine peste el necurăţia femeii aceleia, el va fi necurat timp de şapte zile, şi orice pat în care se va culca va fi necurat. *Cap. 20.18.

25. Femeia care* va avea o scurgere de sânge timp de mai multe zile, afară de soroacele ei obişnuite, sau a cărei scurgere va ţine mai mult ca de obicei, va fi necurată tot timpul scurgerii ei, ca pe vremea când îi vine sorocul. *Mat. 9.20. Marc. 5.25. Luca 8.43.

26. Orice pat în care se va culca în timpul cât va ţine scurgerea aceasta va fi ca şi patul din timpul când ea este la scurgerea de la soroc; şi orice lucru pe care va şedea va fi necurat ca atunci când este ea la scurgerea de la soroc.

27. Oricine se va atinge de ele va fi necurat; să-şi spele hainele, să se scalde în apă, şi va fi necurat până seara.

28. După* ce va fi curăţată de scurgerea ei, să numere şapte zile, şi apoi va fi curată. *Vers. 13.

29. A opta zi, să ia două turturele sau doi pui de porumbel şi să-i ducă preotului, la uşa Cortului întâlnirii.

30. Preotul să aducă unul ca jertfă de ispăşire, şi altul ca ardere de tot; şi preotul să facă ispăşire pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea care o făcea necurată.

31. Aşa să îndepărtaţi* pe copiii lui Israel de necurăţiile lor, ca să nu moară din pricina necurăţiilor lor, dacă pângăresc** Cortul Meu, care este în mijlocul lor. *Cap. 11.47. Deut. 24.8. Ezec. 44.23. **Num. 5.3; 19.13,20. Ezec. 5.11; 23.38.

32. Aceasta* este legea pentru cel ce are o scurgere sau este întinat** printr-o lepădare de sământă în somn, *Vers. 2. **Vers. 16.

33. pentru cea* care este la scurgerea de la soroc, pentru bărbatul sau** femeia care are o scurgere şi pentru bărbatul† care se culcă cu o femeie necurată.“ *Vers. 19. **Vers. 25. †Vers. 24.

Legea pentru sărbătoarea de peste an a Ispăşirii

16 1. Domnul a vorbit lui Moise, după moartea* celor doi fii ai lui Aaron, morţi când s-au înfăţişat înaintea Domnului. *Cap. 10.1,2.

2. Domnul a zis lui Moise: „Vorbeşte fratelui tău, Aaron, şi spune-i să nu intre* în tot timpul în Sfântul Locaş, dincolo de perdeaua dinăuntru, înaintea capacului ispăşirii, care este pe chivot, ca să nu moară; căci deasupra capacului ispăşirii Mă voi arăta** în nor. *Exod 30.10. Cap. 23.27. Evr. 9.7; 10.19. **Exod 25.22; 40.34. 1 Împ. 8.10-12.

3. Iată cum să intre* Aaron în Sfântul Locaş: Să ia un viţel** pentru jertfa de ispăşire şi un berbec pentru arderea de tot. *Evr. 9.7,12,24,25. **Cap. 4.3.

4. Să se îmbrace cu tunica* sfinţită de in şi să-şi pună pe trup izmenele de in; să se încingă cu brâul de in şi

să-şi acopere capul cu mitra de in; acestea sunt veşmintele sfinţite, cu care se va îmbrăca el după ce îşi va spăla trupul** în apă. *Exod 28.39,42,43. Cap. 6.10. Ezec. 44.17,18. **Exod 30.20. Cap. 8.6,7.

5. Să ia de la* adunarea copiilor lui Israel doi ţapi pentru jertfa de ispăşire şi un berbec pentru arderea de tot.

*Cap. 4.14. Num. 29.11. 2 Cron. 92.21. Ezra 6.17. Ezec. 45.22,23.

6. Aaron să-şi aducă viţelul lui pentru jertfa de ispăşire şi să facă ispăşire* pentru el şi pentru casa lui.

*Cap. 9.7. Evr. 5.2; 7.27,28; 9.7.

7. Să ia cei doi ţapi şi să-i pună înaintea Domnului, la uşa Cortului întâlnirii.

8. Aaron să arunce sorţi pentru cei doi ţapi: un sorţ pentru Domnul şi un sorţ pentru Azazel.

9. Aaron să ia ţapul care a ieşit la sorţi pentru Domnul şi să-l aducă jertfă de ispăşire.

10. Iar ţapul care a ieşit la sorţi pentru Azazel să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru facerea ispăşirii*, şi să i se dea drumul în pustiu pentru Azazel. *1 Ioan 2.2.

11. Aaron să-şi aducă viţelul lui pentru jertfa de ispăşire şi să facă ispăşire pentru el şi pentru casa lui. Să-şi înjunghie viţelul pentru jertfa lui de ispăşire.

12. Să ia o cădelniţă* plină cu cărbuni aprinşi de pe altarul dinaintea Domnului şi doi pumni de tămâie** mirositoare pisată mărunt; să ducă aceste lucruri dincolo de perdeaua dinăuntru;

*Cap. 10.1. Num. 16.18,46. Apoc. 8.5. **Exod 30.34.

13. să pună tămâia* pe foc înaintea Domnului, pentru ca norul de fum de tămâie să acopere capacul ispăşirii** de pe chivotul mărturiei, şi astfel nu va muri.

*Exod 30.1,7,8. Num. 16.7,18,46. Apoc. 8.3,4. **Exod 25.21.

14. Să ia* din sângele viţelului şi să stropească** cu degetul pe partea dinainte a capacului ispăşirii spre răsărit; să stropească din sânge de şapte ori cu degetul lui înaintea capacului ispăşirii. *Cap. 4.5. Evr. 9.13,25; 10.4. **Cap. 4.6.

15. Să înjunghie* ţapul adus ca jertfă de ispăşire pentru popor şi să-i ducă sângele dincolo** de perdeaua dinăuntru. Cu sângele acesta să facă întocmai cum a făcut cu sângele viţelului, să stropească cu el spre capacul ispăşirii şi înaintea capacului ispăşirii.

*Evr. 2.17; 5.2; 9.7,28. **Vers. 2. Evr. 6.19; 9.3,7,12.

16. Astfel să facă* ispăşire pentru Sfântul Locaş, pentru necurăţiile copiilor lui Israel şi pentru toate călcările de lege, prin care au păcătuit ei. Să facă la fel pentru Cortul întâlnirii, care este cu ei în mijlocul necurăţiilor lor.

*Exod 29.36. Ezec. 45.18. Evr. 9.22,23.

17. Să* nu fie nimeni în Cortul întâlnirii când va intra Aaron să facă ispăşirea în Sfântul Locaş, până va ieşi din el. Să facă ispăşire pentru el şi pentru casa lui şi pentru toată adunarea lui Israel. *Exod 34.3. Luca 1.10.

18. După ce va ieşi, să se ducă la altarul care este înaintea Domnului şi să facă* ispăşire pentru altar; să ia din sângele viţelului şi ţapului şi să pună pe coarnele altarului de jur împrejur.

*Exod 30.10. Cap. 4.7,18. Evr. 9.22,23.

19. Să stropească pe altar cu degetul lui de şapte ori din sânge, şi astfel să-l cureţe* şi să-l sfinţească de necurăţiile copiilor lui Israel. *Ezec. 43.20.

Ţapul pentru Azazel

20. Când va isprăvi de făcut ispăşirea* pentru Sfântul Locaş, pentru Cortul întâlnirii şi pentru altar, să aducă ţapul cel viu. *Vers. 16. Ezec. 45.20.

21. Aaron să-şi pună amândouă mâinile pe capul ţapului celui viu şi să mărturisească peste el toate fărădelegile copiilor lui Israel şi toate călcările lor de lege cu care au păcătuit ei; să le pună* pe capul ţapului, apoi să-l izgonească în pustiu, printr-un om care va avea însărcinarea aceasta. *Isa. 53.6.

22. Ţapul acela va duce* asupra lui toate fărădelegile lor într-un pământ pustiit; în pustiu să-i dea drumul.

*Isa. 53.11,12. Ioan 1.29. Evr. 9.28. 1 Pet. 2.24.

23. Aaron să intre în Cortul întâlnirii; să-şi lepede* veşmintele de in, pe care le îmbrăcase la intrarea în Sfântul Locaş, şi să le pună acolo.

*Ezec. 22.14; 44.19.

24. Să-şi spele trupul cu apă într-un loc sfânt şi să-şi ia din nou veşmintele. Apoi să iasă afară, să-şi aducă arderea* lui de tot şi arderea de tot a poporului şi să facă ispăşire pentru el şi pentru popor. *Vers. 3,5.

25. Iar grăsimea* jertfei de ispăşire s-o ardă pe altar. *Cap. 4.10.

26. Cel ce va izgoni ţapul pentru Azazel să-şi spele hainele şi să-şi

scalde* trupul în apă; după aceea să intre iarăşi în tabără. *Cap. 15.5.

27. Să scoată afară din tabără viţelul* ispăşitor şi ţapul ispăşitor, al căror sânge a fost dus în Sfântul Locaş pentru facerea ispăşirii, şi să le ardă în foc pieile, carnea şi balega. *Cap. 4.12,21; 6.30. Evr. 13.11.

28. Cel ce le va arde să-şi spele hainele şi să-şi scalde trupul în apă; după aceea să intre iarăşi în tabără.

Sărbătoarea Ispăşirii

29. Aceasta să vă fie o lege veşnică: în* luna a şaptea, în a zecea zi a lunii, să vă smeriţi sufletele, să nu faceţi nici o lucrare, nici băştinaşul, nici străinul care locuieşte în mijlocul vostru. *Exod 30.10. Cap. 23.27. Num. 29.7. Isa. 58.3,5. Dan. 10.3,12.

30. Căci în ziua aceasta se va face ispăşire pentru voi ca să vă curăţaţi: veţi fi curăţaţi* de toate păcatele voastre înaintea Domnului. *Ps. 51.2. Ier. 33.8. Efes. 5.26. Evr. 9.13,14; 10.1,2. 1 Ioan 1.7,9.

31. Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat*, o zi de odihnă, în care să vă smeriţi sufletele. Aceasta să fie o lege veşnică. *Cap. 23.32.

32. Ispăşirea* să fie făcută de preotul care a primit ungerea şi care a fost închinat** în slujba Domnului, ca să urmeze tatălui său în slujba preoţiei; să se† îmbrace cu veşmintele de in, cu veşmintele sfinţite. *Cap. 4.3,5,16. **Exod 29.29,30. Num. 20.26,28. †Vers. 4.

33. Să facă* ispăşire pentru Locul Preasfânt, să facă ispăşire pentru Cortul întâlnirii şi pentru altar şi să facă ispăşire pentru preoţi şi pentru tot poporul adunării. *Vers. 6,16-18,24.

34. Aceasta* să fie pentru voi o lege veşnică: o dată** pe an să se facă ispăşire pentru copiii lui Israel, pentru păcatele lor.“ Aaron a făcut întocmai cum poruncise lui Moise, Domnul. *Cap. 23.31. Num. 29.7. **Exod 30.10. Evr. 9.7,25.

Locul pentru jertfe

17 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Vorbeşte lui Aaron şi fiilor lui şi tuturor copiilor lui Israel şi spune-le: „Iată ce a poruncit Domnul:

3. Dacă cineva din casa lui Israel înjunghie* în tabără sau afară din tabără un bou, un miel sau o capră, *Deut. 12.5,15,21.

4. şi* nu-l aduce la uşa Cortului întâlnirii, ca să-l aducă dar Domnului înaintea Cortului Domnului, sângele acesta va fi pus în socoteala omului aceluia: a vărsat sânge; omul acela va fi** nimicit din mijlocul poporului său. *Deut. 12.5,6,13,14. **Gen. 17.14.

5. De aceea copiii lui Israel, în loc să-şi înjunghie* jertfele pe câmp, trebuie să le aducă la preot, înaintea Domnului, la uşa Cortului întâlnirii, şi să le aducă Domnului ca jertfe de mulţumire. *Gen. 21.33; 22.2; 31.54. Deut. 12.2. 1 Împ. 14.23. 2 Împ. 16.4; 17.10. 2 Cron. 28.4. Ezec. 20.28; 22.9.

6. Preotul să le stropească* sângele pe altarul Domnului, la uşa Cortului întâlnirii; şi să ardă** grăsimea, care va fi de un miros plăcut Domnului. *Cap. 3.2. **Exod 29.18. Cap. 3.5,11,16; 4.31. Num. 18.17.

7. Să nu-şi mai aducă jertfele lor la idolii* cu care curvesc**. Aceasta va fi o lege veşnică pentru ei şi pentru urmaşii lor.“ *Deut. 32.17. 2 Cron. 11.15. Ps. 106.37. 1 Cor. 10.20. Apoc. 9.20. **Exod 34.15. Cap. 20.5. Deut. 31.16. Ezec. 23.8.

8. Să le spui, dar: „Dacă un om din casa lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în mijlocul lor aduce* o ardere de tot sau vreo altă jertfă, *Cap. 1.2,3.

9. şi n-o aduce* la uşa Cortului întâlnirii, ca s-o aducă jertfă Domnului, omul acela să fie nimicit din poporul lui. *Vers. 4.

Să nu mănânce sânge

10. Dacă un om* din casa lui Israel sau din străinii care locuiesc în mijlocul lor mănâncă sânge de orice fel, Îmi voi** întoarce faţa împotriva celui ce mănâncă sângele şi-l voi nimici din mijlocul poporului său. *Gen. 9.4. Cap. 3.17; 7.26,27; 19.26. Deut. 12.16,23; 15.23. 1 Sam. 14.33. Ezec. 44.7. **Cap. 20.3,5,6; 26.17. Ier. 44.11. Ezec. 14.8; 15.7.

11. Căci* viaţa[1] trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneţi pe altar, ca să slujească de ispăşire** pentru sufletele voastre, căci† prin viaţa din el face sângele ispăşire. *Vers. 14. **Mat. 26.28. Marc. 14.24. Rom. 3.25; 5.9. Efes. 1.7. Col. 1.14,20. Evr. 13.12. 1 Pet. 1.2. 1 Ioan 1.7. Apoc. 1.5. †Evr. 9.22.

12. De aceea am zis copiilor lui Israel: „Nimeni dintre voi să nu mănânce sânge şi nici străinul care locuieşte în mijlocul vostru să nu mănânce sânge.

13. Dacă vreunul din copiii lui Israel sau din străinii care locuiesc în mijlo-

1. Sau: sufletul

cul lor vânează* o fiară sau o pasăre care se mănâncă, să-i verse** sângele şi să-l acopere† cu ţărână.

*Cap. 7.26. **Deut. 12.16,24; 15.23. †Ezec. 24.7.

14. Căci viaţa* oricărui trup stă în sângele lui care este în el. De aceea am zis copiilor lui Israel: „Să nu mâncaţi sângele nici unui trup; căci viaţa oricărui trup este sângele lui: oricine va mânca din el va fi nimicit.“

*Gen. 9.4. Vers. 11,12. Deut. 12.23.

15. Oricine*, fie băştinaş, fie străin, care va mânca dintr-o fiară moartă sau sfâşiată, să-şi** spele hainele, să se† scalde în apă, şi va fi necurat până seara; apoi va fi curat.

*Exod 22.31. Cap. 22.8. Deut. 14.21. Ezec. 4.14; 44.31. **Cap. 11.25. †Cap. 15.5.

16. Dacă nu-şi spală hainele şi nu-şi scaldă trupul, îşi va purta* fărădelegea lui.“ *Cap. 5.1; 7.18; 19.8. Num. 19.20.

Oprirea însoţirilor nelegiuite

18 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: „Eu* sunt Domnul Dumnezeul vostru. *Exod 6.7. Vers. 4. Cap. 11.44; 19.4,10,34; 20.7. Ezec. 20.5,7,19,20.

3. Să nu faceţi ce* se face în ţara Egiptului unde aţi locuit şi să nu faceţi ce se** face în ţara Canaanului unde vă duc Eu: să nu vă luaţi după obiceiurile lor. *Ezec. 20.7,8; 23.8. **Exod 23.24. Cap. 20.23. Deut. 12.4,30,31.

4. Să împliniţi poruncile* Mele şi să ţineţi legile Mele: să le urmaţi. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

*Deut. 4.1,2; 6.1. Ezec. 20.19.

5. Să păziţi legile şi poruncile Mele: omul care* le va împlini va trăi prin ele. Eu sunt Domnul!

*Ezec. 20.11,13,21. Luca 10.28. Rom. 10.5. Gal. 3.12.

6. Nici unul din voi să nu se apropie de ruda lui de sânge, ca să-i descopere goliciunea. Eu* sunt Domnul.

*Exod 6.2,6,29. Mal. 3.6.

7. Să nu descoperi goliciunea* tatălui tău, nici goliciunea mamei tale. Îţi este mamă: să nu-i descoperi goliciunea.

*Cap. 20.11.

8. Să nu descoperi goliciunea* nevestei tatălui tău. Este goliciunea tatălui tău.

*Gen. 49.4. Cap. 20.11. Deut. 22.30; 27.20. Ezec. 22.10. Amos 2.7. 1 Cor. 5.1.

9. Să nu descoperi goliciunea* surorii tale, fata tatălui tău sau fata mamei tale, născută în casă sau afară din casă. *Cap. 20.17. 2 Sam. 13.12. Ezec. 22.11.

10. Să nu descoperi goliciunea fetei fiului tău sau a fetei fetei tale. Căci este goliciunea ta.

11. Să nu descoperi goliciunea fetei nevestei tatălui tău, născută din tatăl tău. Îţi este soră.

12. Să nu descoperi goliciunea* surorii tatălui tău. Este rudă de aproape cu tatăl tău. *Cap. 20.19.

13. Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale. Este rudă de aproape cu mama ta.

14. Să nu descoperi goliciunea* fratelui tatălui tău. Să nu te apropii de nevasta lui. Îţi este** mătuşă.

*Cap. 20.20. **Gen. 38.18,26. Cap. 20.12. Ezec. 22.11.

15. Să nu descoperi goliciunea nurorii tale. Este nevasta fiului tău: să nu-i descoperi goliciunea.

16. Să nu descoperi goliciunea* nevestei fratelui tău. Este goliciunea fratelui tău.

*Deut. 25.5. Cap. 20.21. Mat. 14.4; 22.24. Marc. 12.19.

17. Să nu descoperi goliciunea* unei femei şi a fetei ei. Să nu iei pe fata fiului ei, nici pe fata fetei ei, ca să le descoperi goliciunea. Îţi sunt rude de aproape: este o nelegiuire. *Cap. 20.14.

18. Să nu iei pe sora nevestei tale, ca să-i faci în necaz*, descoperindu-i goliciunea alături de nevasta ta, cât timp ea este încă în viaţă. *1 Sam. 1.6,8.

19. Să nu te apropii de o femeie* în timpul necurăţiei ei, când este la soroc, ca să-i descoperi goliciunea.

*Cap. 20.18. Ezec. 18.6; 22.10.

20. Să nu te împreunezi cu nevasta* semenului tău, ca să te pângăreşti cu ea.

*Cap. 20.10. Exod 20.14. Deut. 5.18; 22.22. Prov. 6.29,32. Mal. 3.5. Mat. 5.27. Rom. 2.22. 1 Cor. 6.9. Evr. 13.4.

21. Să nu* dai pe nici unul din copiii tăi ca să fie adus jertfă lui** Moloh şi să nu pângăreşti† Numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul.

*Cap. 20.2. 2 Împ. 16.3; 21.6; 23.10. Ier. 19.5. Ezec. 20.31; 23.37,39. **Cap. 19.12; 20.3; 21.6; 22.2,32. 1 Împ. 11.7,33. Fapt. 7.43. †Ezec. 36.20, etc. Mal. 1.12.

22. Să nu te culci cu un bărbat* cum se culcă cineva cu o femeie. Este o urâciune. *Cap. 20.13. Rom. 1.27. 1 Cor. 6.9. 1 Tim. 1.10.

23. Să nu te culci* cu o vită, ca să te pângăreşti cu ea. Femeia să nu se apropie de o vită, ca să curvească cu ea. Este o mare mişelie**.

*Exod 22.19. Cap. 20.15,16. **Cap. 20.12.

24. Să nu vă spurcaţi cu nici* unul din aceste lucruri, căci prin** toate aceste lucruri s-au spurcat neamurile

pe care le voi izgoni dinaintea voastră.
*Vers. 30. Mat. 15.18-20. Marc. 7.21-23. 1 Cor. 3.17. **Cap. 20.23. Deut. 18.12.

25. Ţara* a fost spurcată prin ele; Eu îi voi pedepsi** fărădelegea, şi pământul va† vărsa din gura lui pe locuitorii lui.
*Num. 35.34. Ier. 2.7; 16.18. Ezec. 36.17. **Ps. 89.32. Isa. 26.21. Ier. 5.9,29; 9.9; 14.10; 23.2. Osea 2.13; 8.13; 9.9. †Vers. 28.

26. Păziţi*, dar, legile şi poruncile Mele şi nu faceţi nici una din aceste spurcăciuni, nici băştinaşul, nici străinul care locuieşte în mijlocul vostru.
*Vers. 5,30. Cap. 20.22,23.

27. Căci toate aceste spurcăciuni le-au făcut oamenii din ţara aceasta care au fost înaintea voastră în ea; şi astfel ţara a fost pângărită.

28. Luaţi seama ca nu cumva să vă verse şi pe voi ţara* din gura ei, dacă o spurcaţi, cum a vărsat pe neamurile care erau în ea înaintea voastră.
*Cap. 20.22. Ier. 9.19. Ezec. 36.13,17.

29. Căci toţi cei ce vor face vreuna din aceste spurcăciuni vor fi nimiciţi din mijlocul poporului lor.

30. Păziţi poruncile Mele şi* nu faceţi nici unul din obiceiurile urâte care se făceau înaintea voastră, ca să nu** vă spurcaţi cu ele. Eu† sunt Domnul Dumnezeul vostru."
*Vers. 3,26. Cap. 20.23. Deut. 18.9. **Vers. 24. †Vers. 2,4.

Felurite legi ca tâlcuire a poruncilor

19 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Vorbeşte întregii adunări a copiilor lui Israel şi spune-le:
„Fiţi* sfinţi, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul Dumnezeul vostru.
*Cap. 11.44; 20.7,26. 1 Pet. 1.16.

3. Fiecare* din voi să cinstească pe mama sa şi pe tatăl său şi să păzească Sabatele** Mele. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
*Exod 20.12. **Exod 20.8; 31.13.

4. Să* nu vă întoarceţi spre idoli** şi să nu vă faceţi dumnezei turnaţi. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
*Exod 20.4. Cap. 26.1. 1 Cor. 10.14. 1 Ioan 5.21. **Exod 34.17. Deut. 27.15.

Porunci privitoare la jertfa de mulţumire

5. Când* veţi aduce Domnului o jertfă de mulţumire, s-o aduceţi aşa ca să fie primită.
*Cap. 7.16.

6. Jertfa să fie mâncată în ziua când o veţi jertfi sau a doua zi; ce va mai rămâne până a treia zi să se ardă în foc.

7. Dacă va mânca cineva din ea a treia zi, faptul acesta va fi un lucru urât: jertfa nu va fi primită.

8. Cine va mânca din ea îşi va purta vina păcatului său, căci necinsteşte ce a fost închinat Domnului: omul acela va fi nimicit din poporul lui.

9. Când* veţi secera holdele ţării, să laşi nesecerat un colţ din câmpul tău şi să nu strângi spicele rămase pe urma secerătorilor.
*Cap. 23.22. Deut. 24.19-21. Rut 2.15,16.

10. Nici să nu culegi strugurii rămaşi după cules în via ta şi să nu strângi boabele care vor cădea din ei. Să le laşi săracului şi străinului. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

11. Să nu* furaţi şi să nu minţiţi, nici să nu vă** înşelaţi unii pe alţii.
*Exod 20.15; 22.1,7,10-12. Deut. 5.19. **Cap. 6.2. Efes. 4.25. Col. 3.9.

12. Să* nu juraţi strâmb pe Numele Meu, căci ai** necinsti astfel Numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul.
*Exod 20.7. Cap. 6.3. Deut. 5.11. Mat. 5.33. Iac. 5.12. **Cap. 18.21.

13. Să nu asupreşti pe aproapele* tău şi să nu storci nimic de la el prin silă.
Să nu opreşti până a doua zi plata** celui tocmit cu ziua.
*Marc. 10.19. 1 Tes. 4.6. **Deut. 24.14,15. Mal. 3.5.

14. Să nu vorbeşti de rău pe un surd şi să nu pui înaintea unui orb* nimic care să-l poată face să cadă; ci să te temi** de Dumnezeul tău. Eu sunt Domnul.
*Deut. 27.18. Rom. 14.13. **Gen. 42.18. Vers. 32. Cap. 25.17. Ecl. 5.7. 1 Pet. 2.17.

15. Să* nu faceţi nedreptate la judecată: să nu cauţi la faţa săracului şi să nu părtineşti pe nimeni din cei mari, ci să judeci pe aproapele tău după dreptate.
*Exod 23.2,3. Deut. 1.17; 16.19; 27.19. Ps. 82.2. Prov. 24.23. Iac. 2.9.

16. Să* nu umbli cu bârfeli în poporul tău. Să nu te ridici** împotriva vieţii aproapelui tău. Eu sunt Domnul.
*Exod 23.1. Ps. 15.3; 50.20. Prov. 11.13; 20.19. Ezec. 22.9. **Exod 23.1,7. 1 Împ. 21.13. Mat. 26.60,61; 27.4.

17. Să nu* urăşti pe fratele tău în inima ta; să mustri** pe aproapele tău, dar să nu te încarci cu un păcat din pricina lui.
*1 Ioan 2.9,11; 3.15. **Mat. 18.15. Luca 17.3. Gal. 6.1. Efes. 5.11. 1 Tim. 5.20. 2 Tim. 4.2. Tit 1.13; 2.15.

18. Să nu* te răzbuni şi să nu ţii necaz pe copiii poporului tău. Să** iubeşti

pe aproapele tău ca pe tine însuţi. Eu sunt Domnul. *2 Sam. 13.22. Prov. 20.22. Rom. 12.17,19. Gal. 5.20. Efes. 4.31. Iac. 5.9. 1 Pet. 2.1. **Mat. 5.43; 22.39. Rom. 13.9. Gal. 5.14. Iac. 2.8.

19. Să păziţi legile mele.

Să nu împreunezi vite de două soiuri deosebite; să nu* semeni în ogorul tău două feluri de seminţe; şi să nu porţi o haină** ţesută din două feluri de fire. *Deut. 22.9,10. **Deut. 22.11.

20. Când un om se va culca cu o femeie, roabă logodită cu un alt bărbat, şi ea n-a fost răscumpărată de tot sau slobozită, să fie pedepsiţi amândoi, dar nu pedepsiţi cu moartea, pentru că ea nu era slobodă.

21. El* să aducă Domnului pentru vina lui, la uşa Cortului întâlnirii, un berbec ca jertfă pentru vină. *Cap. 5.15; 6.6.

22. Preotul să facă ispăşire pentru el înaintea Domnului, pentru păcatul pe care l-a făcut, cu berbecul adus ca jertfă pentru vină; şi păcatul pe care l-a făcut îi va fi iertat.

23. Când veţi intra în ţară şi veţi sădi tot felul de pomi roditori, roadele lor să le priviţi ca netăiate împrejur; timp de trei ani să fie netăiate împrejur pentru voi; să nu mâncaţi din ele.

24. În al patrulea an, toate roadele să fie închinate Domnului, spre lauda* Lui. *Deut. 12.17,18. Prov. 3.9.

25. În al cincilea an, să mâncaţi roadele, ca ele să vi se înmulţească din ce în ce mai mult: Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

26. Să* nu mâncaţi nimic cu sânge. Să nu ghiciţi** după vârcolaci, nici după nori.
*Cap. 17.10, etc. Deut. 12.23. **Deut. 18.10,11,14. 1 Sam. 15.23. 2 Împ. 17.17; 21.6. 2 Cron. 33.6. Mal. 3.5.

27. Să nu vă tăiaţi rotund colţurile* părului şi să nu-ţi razi colţurile bărbii. *Cap. 21.5. Isa. 15.2. Ier. 9.26; 48.37.

28. Să nu vă faceţi tăieturi* în carne pentru un mort şi să nu vă faceţi slove săpate pe voi. Eu sunt Domnul. *Cap. 21.5. Deut. 14.1. Ier. 16.6; 48.37.

29. Să* nu-ţi necinsteşti fata dând-o să fie curvă, pentru ca nu cumva ţara să ajungă un loc de curvie şi să se umple de fărădelegi. *Deut. 23.17.

30. Să păziţi Sabatele* Mele şi să cinstiţi Locaşul Meu cel Sfânt. Eu sunt Domnul. *Vers. 3. Cap. 26.2. **Ecl. 5.11.

31. Să nu vă duceţi la cei ce cheamă* duhurile morţilor, nici la vrăjitori: să nu-i întrebaţi, ca să nu vă spurcaţi cu ei. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
*Exod 22.18. Cap. 20.6,27. Deut. 18.10. 1 Sam. 28.7. 1 Cron. 10.13. Isa. 8.19. Fapt. 16.16.

32. Să te scoli înaintea* perilor albi şi să cinsteşti pe bătrân. Să te** temi de Dumnezeul tău. Eu sunt Domnul. *Prov. 20.29. 1 Tim. 5.1. **Vers. 14.

33. Dacă un* străin vine să locuiască împreună cu voi în ţara voastră, să nu-l asupriţi. *Exod 22.21; 23.9.

34. Să vă purtaţi cu străinul care locuieşte între voi ca şi cu un băştinaş* din mijlocul vostru; să-l** iubiţi ca pe voi înşivă, căci şi voi aţi fost străini în ţara Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. *Exod 12.48,49. **Deut. 10.19.

35. Să nu faceţi* nedreptate la judecată, nici în măsurile de lungime, nici în greutăţi, nici în măsurile de încăpere. *Vers. 15.

36. Să aveţi cumpene* drepte, greutăţi drepte, efe[1] drepte şi hine drepte. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru care v-am scos din ţara Egiptului. *Deut. 25.13,15. Prov. 11.1; 16.11; 20.10.

37. Să păziţi* toate legile Mele şi toate poruncile Mele şi să le împliniţi. Eu sunt Domnul. *Cap. 18.4,5. Deut. 4.5,6; 5.1; 6.25.

Pedepse

20 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Spune* copiilor lui Israel:

„Dacă un** om dintre copiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în Israel dă lui Moloh pe unul din copiii lui, omul acela să fie pedepsit cu moartea: poporul din ţară să-l ucidă cu pietre.
*Cap. 18. **Cap. 18.21. Deut. 12.31; 18.10. 2 Împ. 17.17; 23.10. 2 Cron. 33.6. Ier. 7.31; 32.35. Ezec. 20.26,31.

3. Şi Eu* Îmi voi întoarce faţa împotriva omului aceluia şi-l voi nimici din mijlocul poporului său, pentru că a dat lui Moloh pe unul din copiii săi, a spurcat** Locaşul Meu cel Sfânt şi a necinstit† Numele Meu cel sfânt. *Cap. 17.10. **Ezec. 5.11; 23.38,39. †Cap. 18.21.

4. Dacă poporul ţării închide ochii faţă de omul acela, care dă lui Moloh copii de ai săi, şi nu-l* omoară, *Deut. 17.2,3,5.

5. Îmi* voi întoarce Eu faţa împotriva** omului aceluia şi împotriva familiei lui şi-l voi nimici din mijlocul poporului lui, împreună cu toţi cei ce curvesc† ca el cu Moloh. *Cap. 17.10. **Exod 20.5. †Cap. 17.7.

1. Măsură pentru cereale = cam 20 litri

6. Dacă* cineva se duce la cei ce cheamă pe morţi şi la ghicitori, ca să curvească după ei, Îmi voi întoarce faţa împotriva omului aceluia şi-l voi nimici din mijlocul poporului lui.
*Cap. 19.31.
7. Voi* să vă sfinţiţi şi să fiţi sfinţi, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. *Cap. 11.44; 19.2. 1 Pet. 1.16.
8. Să păziţi* legile Mele şi să le împliniţi. Eu** sunt Domnul care vă sfinţesc.
*Cap. 19.37. **Exod 31.13. Cap. 21.8. Ezec. 37.28.
9. Dacă* un om oarecare blestemă pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea; a blestemat pe tatăl său sau pe mama sa: sângele** lui să cadă asupra lui.
*Exod 21.17. Deut. 27.16. Prov. 20.20. Mat. 15.4. **Vers. 11-13,16,27. 2 Sam. 1.16.
10. Dacă* un om preacurveşte cu o femeie măritată, dacă preacurveşte cu nevasta aproapelui său, omul acela şi femeia aceea preacurvari să fie pedepsiţi cu moartea. *Cap. 18.20. Deut. 22.22. Ioan 8.4,5.
11. Dacă un* om se culcă cu nevasta tatălui său şi descoperă astfel goliciunea tatălui său, omul acela şi femeia aceea să fie pedepsiţi cu moartea: sângele lor să cadă asupra lor.
*Cap. 18.8.
12. Dacă* un om se culcă cu nora sa, amândoi să fie pedepsiţi cu moartea; au făcut o** amestecătură de sânge: sângele lor să cadă asupra lor.
*Cap. 18.15. **Cap. 18.23.
13. Dacă* un om se culcă cu un om, cum se culcă cineva cu o femeie, amândoi au făcut un lucru scârbos; să fie pedepsiţi cu moartea: sângele lor să cadă asupra lor.
*Gen. 19.5. Cap. 18.22. Deut. 23.17. Judc. 19.22.
14. Dacă* un om ia de nevastă pe fată şi pe mama ei, este o nelegiuire: să-i ardă în foc, pe el şi pe ele, ca nelegiuirea aceasta să nu fie în mijlocul vostru. *Cap. 18.17. Deut. 27.23.
15. Dacă* un om se culcă cu o vită, să fie pedepsit cu moartea; şi vita s-o omorâţi. *Cap. 18.23. Deut. 27.21.
16. Dacă o femeie se apropie de o vită, ca să curvească cu ea, să ucizi şi pe femeie şi pe vită; să fie omorâte: sângele lor să cadă asupra lor.
17. Dacă* un om ia pe sora sa, fata tatălui său sau fata mamei lui, dacă îi vede goliciunea ei, şi ea o vede pe a lui, este o mişelie; să fie nimiciţi sub ochii copiilor poporului lor; el a descoperit goliciunea surorii lui, îşi va lua pedeapsa pentru păcatul lui.
*Gen. 20.12. Cap. 18.9. Deut. 27.22.
18. Dacă un* om se culcă cu o femeie care este la sorocul femeilor şi-i descoperă goliciunea, dacă-i descoperă scurgerea, şi ea îşi descoperă scurgerea sângelui ei, amândoi să fie nimiciţi din mijlocul poporului lor.
*Cap. 15.24; 18.19.
19. Să nu* descoperi goliciunea surorii mamei tale, nici a surorii tatălui tău, căci înseamnă să descoperi** pe ruda ta de aproape: amândoi aceştia îşi vor lua pedeapsa păcatului. *Cap. 18.12,13. **Cap. 18.6.
20. Dacă* un om se culcă cu mătuşa sa, a descoperit goliciunea unchiului său; îşi vor lua pedeapsa păcatului lor: vor muri fără copii. *Cap. 18.14.
21. Dacă* un om ia pe nevasta fratelui său, este o necurăţie; a descoperit goliciunea fratelui său: nu vor avea copii. *Cap. 18.16.
22. Să păziţi toate* legile Mele şi toate poruncile Mele şi să le împliniţi, pentru ca ţara în care vă duc să vă aşez, să nu vă verse** din gura ei.
*Cap. 18.26; 19.37. **Cap. 18.25,28.
23. Să nu trăiţi* după obiceiurile neamurilor pe care le voi izgoni dinaintea voastră; căci ele au făcut toate aceste lucruri şi-Mi este scârbă** de ele. *Cap. 18.3,24,30. **Cap. 18.27. Deut. 9.5.
24. V-am* spus: „Voi le veţi stăpâni ţara; Eu vă voi da-o în stăpânire: este o ţară în care curge lapte şi miere.“ Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru care** v-am pus deoparte dintre popoare. *Exod 3.17; 6.8.
**Exod 19.5; 33.16. Vers. 26. Deut. 7.6; 14.2. 1 Împ. 8.53.
25. Să* faceţi deosebire între dobitoacele curate şi necurate, între păsările curate şi necurate, ca să nu vă spurcaţi** prin dobitoacele, prin păsările, prin toate târâtoarele de pe pământ, pe care v-am învăţat să le deosebiţi ca necurate.
*Cap. 11.47. Deut. 14.4. **Cap. 11.43.
26. Voi să-Mi fiţi sfinţi, căci Eu* sunt sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am** pus deoparte dintre popoare ca să fiţi ai Mei. *Vers. 7. Cap. 19.2. 1 Pet. 1.16. **Vers. 24. Tit 2.14.
27. Dar dacă un om* sau o femeie cheamă duhul unui mort sau se îndeletniceşte cu ghicirea să fie pedepsiţi cu moartea; să-i ucideţi cu pietre: sângele** lor să cadă asupra lor.“
*Exod 22.18. Cap. 19.31. Deut. 18.10,11. 1 Sam. 28.7,8. **Vers. 9.

Porunci privitoare la preoţi

21 1. Domnul a zis lui Moise: „Vorbeşte preoţilor, fiilor lui Aaron, şi spune-le:
„Un preot* să nu se atingă de un mort din poporul său, ca să nu se facă necurat; *Ezec. 44.25.
2. afară de rudele lui cele mai de aproape, de mama lui, de tatăl lui, de fiul lui, de fratele lui
3. şi de sora sa care-i încă fecioară, stă lângă el şi nu este măritată, afară de aceştia, să nu se atingă de nici un alt mort.
4. Ca unul care este fruntaş în poporul lui, să nu se facă necurat atingându-se de un mort.
5. Preoţii* să nu-şi facă un loc pleşuv în cap pentru un mort, să nu-şi radă colţurile bărbii şi să nu-şi facă tăieturi în carne. *Cap. 19.27,28. Deut. 14.1. Ezec. 44.20.
6. Să fie sfinţi pentru Dumnezeul lor şi să nu necinstească* Numele Dumnezeului lor; căci ei aduc Domnului jertfele mistuite de foc, mâncarea Dumnezeului lor: de aceea să fie sfinţi. *Cap. 18.21; 19.12.
7. Să nu-şi ia de nevastă o curvă* sau o spurcată, nici o femeie lăsată** de bărbatul ei, căci ei sunt sfinţi pentru Dumnezeul lor. *Ezec. 44.22. **Deut. 24.1,2.
8. Să-l socoteşti ca sfânt, căci el aduce mâncarea Dumnezeului tău; el să fie sfânt pentru tine, căci Eu* sunt sfânt, Eu, Domnul, care vă sfinţesc. *Cap. 20.7,8.
9. Dacă fata* unui preot se necinsteşte curvind, necinsteşte pe tatăl ei: să fie arsă în foc. *Gen. 38.24.

Marele preot

10. Preotul* care este mare preot între fraţii lui, pe capul căruia a fost turnat untdelemnul pentru ungere, şi care** a fost închinat în slujba Domnului şi îmbrăcat în veşminte sfinţite, să nu-şi descopere† capul şi să nu-şi sfâşie veşmintele. *Exod 29.29,30. Cap. 8.12; 16.32. Num. 35.25. **Exod 28.2. Cap. 16.32. †Cap. 10.6.
11. Să nu se ducă la nici un* mort; să nu se facă necurat şi să nu se atingă nici chiar de tatăl său sau de mama sa. *Vers. 1,2. Num. 19.14.
12. Să nu iasă* din Sfântul Locaş şi să nu necinstească Sfântul Locaş al Dumnezeului său; căci untdelemnul ungerii Dumnezeului său este o** cunună pe el. Eu sunt Domnul. *Cap. 10.7. **Exod 28.36. Cap. 8.9,12,30.
13. Femeia* pe care o va lua el de nevastă să fie fecioară. *Vers. 7. Ezec. 44.22.
14. Să nu ia nici o văduvă, nici o femeie despărţită de bărbat, nici o femeie spurcată sau curvă; ci femeia pe care o va lua de nevastă din poporul său să fie fecioară.
15. Să nu-şi necinstească sămânţa în poporul lui; căci Eu* sunt Domnul, care-l sfinţesc.“ *Vers. 8.

Însuşirile preotului

16. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
17. „Vorbeşte lui Aaron şi spune-i:
„Nici un om din neamul tău şi din urmaşii tăi, care va avea o meteahnă trupească, să nu se apropie* ca să aducă mâncarea Dumnezeului lui. *Cap. 10.3. Num. 16.5. Ps. 65.4.
18. Nici un om care va avea o meteahnă trupească nu va putea să se apropie: şi anume nici un om orb, şchiop, cu nasul cârn sau cu un mădular* mai lung; *Cap. 22.23.
19. nici un om cu piciorul frânt sau cu mâna frântă;
20. nici un om ghebos sau pipernicit, cu albeaţă în ochi, care are râie, pecingine sau* boşit. *Deut. 23.1.
21. Nici un om din neamul preotului Aaron, care va avea vreo meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă* Domnului jertfele mistuite de foc; are o meteahnă trupească: să nu se apropie ca să aducă mâncarea Dumnezeului lui. *Vers. 6.
22. Din mâncarea Dumnezeului lui, fie lucruri preasfinte*, fie lucruri sfinte**, va putea să mănânce. *Cap. 2.3,10; 6.17,29; 7.1; 24.9. Num. 18.9. **Cap. 22.10-12. Num. 18.19.
23. Dar să nu se ducă la perdeaua dinăuntru şi să nu se apropie de altar, căci are o meteahnă trupească; să nu-Mi necinstească* locaşurile Mele cele sfinte, căci Eu sunt Domnul care îi sfinţesc.“ *Vers. 12.
24. Astfel a vorbit Moise lui Aaron şi fiilor săi şi tuturor copiilor lui Israel.

Când să mănânce din jertfe

22 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Vorbeşte lui Aaron şi fiilor lui, ca să* se ferească de lucrurile sfinte, care Îmi sunt închinate** de copiii lui Israel, şi să nu† necinstească Numele Meu cel sfânt. Eu sunt Domnul. *Num. 6.3. **Cap. 18.21. †Exod 28.38. Num. 18.32. Deut. 15.19.

3. Spune-le:
„Orice om dintre urmaşii voştri şi din neamul vostru, care se va apropia de lucrurile sfinte pe care le închină Domnului copiii lui Israel şi care va avea pe el o necurăţie*, omul acela să fie nimicit dinaintea Mea. Eu sunt Domnul. *Cap. 7.20.
4. Orice om din neamul lui Aaron, care va avea lepră sau scurgere* de sământă, să nu mănânce din lucrurile sfinte până nu** va fi curat. Tot aşa şi cel† ce se va atinge de cineva spurcat prin atingerea de vreun mort, de cel†† ce va avea o lepădare de sământă în somn, *Cap. 15.2. **Cap. 14.2; 15.13. †Num. 19.11,22. ††Cap. 15.16.
5. cel* ce se va atinge de o târâtoare şi se va spurca sau un** om atins de vreo necurăţie oarecare şi care se va fi făcut necurat prin ea. *Cap. 11.24,43,44. **Cap. 15.7,19.
6. Cine se va atinge de aceste lucruri va fi necurat până seara; să nu mănânce din lucrurile sfinte, decât după ce* îşi va scălda trupul în apă; *Cap. 15.5. Evr. 10.22.
7. după asfinţitul soarelui, va fi curat; şi în urmă va mânca din lucrurile sfinte, căci aceasta este hrana* lui. *Cap. 21.22. Num. 18.11,13.
8. Să nu mănânce dintr-o vită* moartă sau sfâşiată, ca să nu se spurce cu ea. Eu sunt Domnul. *Exod 22.31. Cap. 17.15. Ezec. 44.31.
9. Să păzească poruncile Mele, ca să nu-şi ia* pedeapsa pentru păcatul lor şi să nu moară, pentru că au necinstit lucrurile sfinte. Eu sunt Domnul care îi sfinţesc. *Exod 28.43. Num. 18.22,32.

Cine să nu mănânce din lucrurile sfinte

10. Nici* un străin să nu mănânce din lucrurile sfinte; cel ce locuieşte la un preot ca oaspete şi cel tocmit cu ziua să nu mănânce din lucrurile sfinte. *1 Sam. 21.6.
11. Dar robul cumpărat de preot cu preţ de argint va putea să mănânce, tot aşa şi cel născut în casa lui; ei* să mănânce din hrana lui. *Num. 18.11,13.
12. Fata unui preot, măritată după un străin, să nu mănânce din lucrurile sfinte aduse jertfă prin ridicare.
13. Dar fata unui preot, care va fi rămas văduvă sau despărţită de bărbat, fără să aibă copii, şi care se va întoarce* în casa tatălui său, ca atunci când** era fată, va putea să mănânce din hrana tatălui ei. Dar nici un străin să nu mănânce din ea. *Gen. 38.11. **Cap. 10.14. Num. 18.11,19.
14. Dacă un* om mănâncă dintr-un lucru sfânt, fără să bage de seamă, să dea preotului preţul lucrului sfânt, adăugând încă o cincime la el. *Cap. 5.15,16.
15. Preoţii să nu* necinstească lucrurile sfinte aduse de copiii lui Israel, pe care le-au adus ei Domnului ca jertfă prin ridicare; *Num. 18.32.
16. ei vor face să apese* astfel asupra lor păcatul de care s-ar face vinovaţi mâncând din lucrurile sfinte: căci Eu sunt Domnul care îi sfinţesc.“ *Vers. 9.

Jertfele să fie fără cusur

17. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
18. „Vorbeşte lui Aaron şi fiilor lui şi tuturor copiilor lui Israel şi spune-le:
„Orice* om din casa lui Israel sau dintre străinii din Israel, care va aduce o ardere de tot Domnului, fie pentru împlinirea unei juruinţe, fie ca dar de bunăvoie, *Cap. 1.2,3,10. Num. 15.14.
19. să ia* o parte bărbătească fără cusur din boi, miei sau capre, pentru ca jertfa să fie primită. *Cap. 1.3.
20. Să nu aduceţi nici una* care să aibă vreun cusur, căci n-ar fi primită. *Deut. 15.21; 17.1. Mal. 1.8,14. Efes. 5.27. Evr. 9.14. 1 Pet. 1.19.
21. Dacă un* om aduce Domnului din boi sau din oi o jertfă de mulţumire, fie pentru împlinirea** unei juruinţe, fie ca dar de bunăvoie, vita pentru jertfă să fie fără cusur, ca să fie primită; să n-aibă nici un cusur în ea. *Cap. 3.1,6. **Cap. 7.16. Num. 15.3,8. Deut. 23.21,23. Ps. 61.8; 65.1. Ecl. 5.4,5.
22. Să n-aduceţi nici una* care să fie oarbă, slută sau ciuntită, care să aibă bube, râie sau pecingine; din acestea să n-aduceţi pe altar ca jertfă mistuită** de foc înaintea Domnului. *Vers. 20. Mal. 1.8. **Cap. 1.9,13; 3.3,5.
23. Ca dar de bunăvoie vei putea să jertfeşti un bou sau un miel cu un mădular* prea lung sau prea scurt; dar, ca dar pentru împlinirea unei juruinţe, nu va fi primit. *Cap. 21.18.
24. Să n-aduceţi Domnului un dobitoc cu boaşele frânte, stricate, smulse sau tăiate; să nu-l aduceţi ca jertfă în ţara voastră.

25. Nici să nu luaţi de la străin* vreunul din aceste dobitoace, ca să-l aduceţi ca mâncare** Dumnezeului vostru; căci sunt sluţite†, au metehne: şi n-ar fi primite."
*Num. 15.15,16. **Cap. 21.6,17. †Mal. 1.14.
26. Domnul a zis lui Moise:
27. „Viţelul*, mielul sau iedul, după naştere, să mai rămână şapte zile cu mama sa, şi apoi, de la a opta zi înainte, va fi primit să fie adus Domnului ca jertfă mistuită de foc. *Exod 22.30.
28. Vaca, oaia sau capra, să n-o înjunghiaţi ca jertfă în aceeaşi zi* cu fătul lor. *Deut. 22.6.
29. Când veţi aduce Domnului o jertfă* de mulţumire, s-o aduceţi aşa ca să fie primită. *Cap. 7.12. Ps. 107.22; 116.17. Amos 4.5.
30. Vita să se mănânce în aceeaşi zi; să nu lăsaţi nimic* din ea până a doua zi dimineaţa. Eu sunt Domnul. *Cap. 7.15.
31. Să păziţi* poruncile Mele şi să le împliniţi. Eu sunt Domnul.
*Cap. 19.37. Num. 15.40. Deut. 4.40.
32. Să nu necinstiţi* Numele Meu cel sfânt, ca să** fiu sfinţit în mijlocul copiilor lui Israel. Eu sunt Domnul care vă† sfinţesc
*Cap. 18.21. **Cap. 10.3. Mat. 6.9. Luca 11.2. †Cap. 20.8.
33. şi care* v-am scos din ţara Egiptului, ca să fiu Dumnezeul vostru. Eu sunt Domnul."
*Exod 6.7. Cap. 11.45; 19.36; 25.38. Num. 15.41.

Sărbătorile – Sabatul

23 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le:
„Iată sărbătorile* Domnului, pe care le veţi vesti ca adunări** sfinte, iată sărbătorile Mele:
*Vers. 4,37. **Exod 32.5. 2 Împ. 10.20. Ps. 81.3.
3. Şase* zile să lucraţi; dar ziua a şaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfântă. Să nu faceţi nici o lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului, în toate locuinţele voastre.
*Exod 20.9; 23.12; 31.15; 34.21. Cap. 19.3. Deut. 5.13. Luca 13.14.

Paştile

4. Iată sărbătorile* Domnului, cu adunări sfinte, pe care le veţi vesti la vremurile lor hotărâte. *Exod 23.14. Vers. 2,37.
5. În luna* întâi, în a paisprezecea zi a lunii, între cele două seri, va fi Paştile Domnului. *Exod 12.6,14,18; 13.3,10; 23.15; 34.18. Num. 9.2,3; 28.16,17. Deut. 16.1-8. Ios. 5.10.
6. Şi în* a cincisprezecea zi a lunii acesteia, va fi sărbătoarea Azimelor în cinstea Domnului; şapte zile să mâncaţi azime. *Exod 12.16. Num. 28.18,25.
7. În ziua întâi, să aveţi o adunare sfântă: atunci să nu faceţi nici o lucrare de slugă.
8. Şapte zile să aduceţi Domnului jertfe mistuite de foc. În ziua a şaptea să fie o adunare sfântă: atunci să nu faceţi nici o lucrare de slugă."
9. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
10. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le:
„Când* veţi intra în ţara pe care v-o dau şi când veţi secera semănăturile, să aduceţi preotului un snop, ca pârgă** a secerişului vostru.
*Exod 23.16,19; 34.22,26. Num. 15.2,18; 28.26. Deut. 16.9. Ios. 3.15. **Rom. 11.16. 1 Cor. 15.20. Iac. 1.18. Apoc. 15.4.
11. El să legene* snopul într-o parte şi într-alta înaintea Domnului, ca să fie primit: preotul să-l legene într-o parte şi într-alta, a doua zi după Sabat.
*Exod 29.24.
12. În ziua când veţi legăna snopul, să aduceţi, ca ardere de tot Domnului, un miel de un an fără cusur;
13. să adăugaţi la el două zecimi de efă din floarea făinii frământată cu untdelemn, ca dar* de mâncare mistuit de foc, de un miros plăcut Domnului; şi să aduceţi o jertfă de băutură de un sfert de hin de vin. *Cap. 2.14-16.
14. Să nu mâncaţi nici pâine, nici spice prăjite sau pisate, până în ziua aceasta, când veţi aduce un dar de mâncare Dumnezeului vostru. Aceasta este o lege veşnică pentru urmaşii voştri, în toate locurile în care veţi locui.

Rusaliile

15. De a doua zi* după Sabat, din ziua când veţi aduce snopul ca să fie legănat într-o parte şi într-alta, să număraţi şapte săptămâni întregi.
*Exod 34.22. Cap. 25.8. Deut. 16.9.
16. Să număraţi cincizeci de zile până* în ziua care vine după al şaptelea Sabat; şi atunci să aduceţi Domnului un nou** dar de mâncare. *Fapt. 2.1. **Num. 28.26.
17. Să aduceţi din locuinţele voastre două pâini, ca să fie legănate într-o parte şi într-alta; să fie făcute cu două zecimi de efă din floarea făinii şi coapte cu aluat: acestea sunt cele dintâi roade* pentru Domnul.
*Exod 23.16,19; 22.29; 34.22,26. Num. 15.17-21; 28.26. Deut. 26.1.

18. Afară de aceste pâini, să aduceţi ca ardere de tot Domnului şapte miei de un an fără cusur, un viţel şi doi berbeci; să adăugaţi la ei darul de mâncare şi jertfa de băutură obişnuite, ca dar de mâncare mistuit de foc, de un miros plăcut Domnului.

19. Să aduceţi şi un ţap* ca jertfă de ispăşire, şi doi miei de un an ca jertfă de** mulţumire.

*Cap. 4.23,28. Num. 28.30. **Cap. 3.1.

20. Preotul să legene aceste dobitoace într-o parte şi într-alta ca dar legănat înaintea Domnului, împreună cu pâinea adusă ca pârgă şi cu cei doi miei: ele să fie închinate* Domnului şi să fie ale preotului. *Num. 18.12. Deut. 18.4.

21. În aceeaşi zi, să vestiţi sărbătoarea şi să aveţi o adunare sfântă: atunci să nu faceţi nici o lucrare de slugă. Aceasta este o lege veşnică pentru urmaşii voştri, în toate locurile în care veţi locui.

22. Când* veţi secera semănăturile din ţara voastră, să laşi nesecerat un colţ din câmpul tău şi să nu strângi ce rămâne** de pe urma secerătorilor. Să laşi săracului şi străinului aceste spice. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru."

*Cap. 19.9. **Deut. 24.19.

Anul nou

23. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

24. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le:

„În luna a şaptea*, în cea dintâi zi a lunii, să aveţi o zi de odihnă**, vestită cu sunet de trâmbiţe, şi o adunare sfântă. *Num. 29.1. **Cap. 25.9.

25. Atunci să nu faceţi nici o lucrare de slugă şi să aduceţi Domnului jertfe mistuite de foc."

Ziua Ispăşirii

26. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

27. „În ziua* a zecea a acestei a şaptea luni, va fi ziua Ispăşirii: atunci să aveţi o adunare sfântă, să vă smeriţi sufletele şi să aduceţi Domnului jertfe mistuite de foc. *Cap. 16.30. Num. 29.7.

28. Să nu faceţi nici o lucrare în ziua aceea, căci este ziua Ispăşirii, când trebuie făcută ispăşire pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

29. Oricine nu se va smeri în ziua aceea va fi nimicit* din poporul lui.

*Gen. 17.14.

30. Pe oricine va face în ziua aceea vreo lucrare oarecare îl voi* nimici din mijlocul poporului lui. *Cap. 20.3,5,6.

31. Să nu faceţi nici o lucrare atunci. Aceasta este o lege veşnică pentru urmaşii voştri, în toate locurile în care veţi locui.

32. Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, şi să vă smeriţi sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua până în seara următoare, să prăznuiţi Sabatul vostru."

Corturile

33. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

34. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le:

„În* a cincisprezecea zi a acestei a şaptea luni, va fi sărbătoarea Corturilor în cinstea Domnului, timp de şapte zile. *Exod 23.16. Num. 29.12. Deut. 16.13. Ezra 3.4. Neem. 8.14. Zah. 14.16. Ioan 7.2.

35. În ziua întâi să fie o adunare sfântă: să nu faceţi nici o lucrare de slugă în timpul ei.

36. Timp de şapte zile, să aduceţi Domnului jertfe mistuite de foc. A opta* zi, să aveţi o adunare sfântă şi să aduceţi Domnului jertfe mistuite de foc; aceasta să fie o adunare** de sărbătoare: să nu faceţi nici o lucrare de slugă în timpul ei.

*Num. 29.35. Neem. 8.18. Ioan 7.37. **Deut. 16.8. 2 Cron. 7.9. Neem. 8.18. Ioel 1.14; 2.15.

37. Acestea* sunt sărbătorile Domnului, în care veţi vesti adunări sfinte, ca să se aducă Domnului jertfe mistuite de foc, arderi de tot, daruri de mâncare, jertfe de vite şi jertfe de băutură, fiecare lucru la ziua hotărâtă.

*Vers. 2,4.

38. Afară de acestea* să păziţi Sabatele Domnului şi să vă aduceţi darurile voastre Domnului, să aduceţi toate jertfele făcute pentru împlinirea unei juruinţe şi toate darurile voastre făcute de bunăvoie. *Num. 29.39.

39. În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a şaptea, când veţi strânge roadele* ţării, să prăznuiţi o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de şapte zile: cea dintâi zi să fie o zi de odihnă, şi a opta să fie tot o zi de odihnă.

*Exod 23.16. Deut. 16.13.

40. În ziua întâi*, să luaţi poame din pomii cei frumoşi, ramuri de finici, ramuri de copaci stufoşi şi de sălcii de râu, şi să vă bucuraţi** înaintea

Domnului Dumnezeului vostru şapte zile. *Neem. 8.15. **Deut. 16.14,15.
41. În fiecare an să prăznuiţi* sărbătoarea aceasta în cinstea Domnului, timp de şapte zile. Aceasta este o lege veşnică pentru urmaşii voştri. În luna a şaptea s-o prăznuiţi.
*Num. 29.12. Neem. 8.18.
42. Şapte zile să locuiţi în* corturi; toţi băştinaşii din Israel să locuiască în corturi, *Neem. 8.14-16.
43. pentru ca* urmaşii voştri să ştie că am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, după ce i-am scos din ţara Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.“ *Deut. 31.13. Ps. 78.5,6.
44. Aşa a spus* Moise copiilor lui Israel care sunt sărbătorile Domnului.
*Vers. 2.

Rânduieli privitoare la sfeşnic

24 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Porunceşte* copiilor lui Israel să-ţi aducă pentru sfeşnic untdelemn curat de măsline tescuite, ca să ţină candelele aprinse neîncetat. *Exod 27.20,21.
3. Aaron să-l pregătească dincoace de perdeaua dinăuntru care este înaintea mărturiei, în Cortul întâlnirii, pentru ca să ardă neîncetat de seara până dimineaţa în faţa Domnului. Aceasta este o lege veşnică pentru urmaşii voştri.
4. Să aşeze candelele în sfeşnicul de aur curat, ca să ardă neîncetat înaintea Domnului. *Exod 31.8; 39.37.

Pâinile pentru punerea înainte

5. Să iei floare de făină şi să faci din ea douăsprezece turte*; fiecare turtă să fie făcută din două zecimi de efă.
*Exod 25.30.
6. Să le pui în două şiruri, câte şase în fiecare şir, pe masa* de aur curat, înaintea Domnului.
*1 Împ. 7.48. 2 Cron. 4.19; 13.11. Evr. 9.2.
7. Peste fiecare şir să pui tămâie curată, care să fie pe pâine ca aducere aminte, ca un dar de mâncare mistuit de foc înaintea Domnului.
8. În* fiecare zi de Sabat să se pună aceste pâini înaintea Domnului, neîncetat: acesta este un legământ veşnic pe care-l vor ţine copiii lui Israel. *Num. 4.7. 1 Cron. 9.32. 2 Cron. 2.4.
9. Pâinile acestea* să fie ale lui Aaron şi ale fiilor lui, şi** să le mănânce într-un loc sfânt; căci ele sunt pentru ei un lucru preasfânt, o parte din darurile de mâncare mistuite de foc înaintea Domnului. Aceasta este o lege veşnică.
*1 Sam. 21.6. Mat. 12.4. Marc. 2.26. Luca 6.4. **Exod 29.33. Cap. 8.31; 21.22.

Pedeapsa împotriva hulitorilor şi ucigaşilor

10. Fiul unei femei israelite şi al unui bărbat egiptean, venind în mijlocul copiilor lui Israel, s-a certat în tabără cu un bărbat israelit.
11. Fiul femeii israelite a hulit* şi a blestemat** Numele lui Dumnezeu. L-au† adus la Moise. Mama sa se numea Şelomit, fata lui Dibri din seminţia lui Dan. *Vers. 16.
**Iov 1.5,11,22; 2.5,9,10. Isa. 8.21. †Exod 18.22,26.
12. L-au aruncat* în temniţă, până** va spune Moise ce va porunci Domnul.
*Num. 15.34. **Exod 18.15,16. Num. 27.5; 36.5,6.
13. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
14. „Scoate din tabără pe cel ce a hulit; toţi cei ce l-au auzit să-şi pună mâinile* pe capul lui şi toată adunarea să-l ucidă cu pietre. *Deut. 13.9; 17.7.
15. Să vorbeşti copiilor lui Israel şi să le spui: „Oricine va blestema* pe Dumnezeul lui îşi va lua* pedeapsa pentru păcatul lui. *Cap. 5.1; 20.17. Num. 9.13.
16. Cine va blestema* Numele Domnului va fi pedepsit cu moartea: toată adunarea să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie băştinaş, să moară, pentru că a hulit Numele lui Dumnezeu.
*1 Împ. 21.10,13. Ps. 74.10,18. Mat. 12.31. Marc. 3.28. Iac. 2.7.
17. Cine* va da unui om o lovitură de moarte să fie pedepsit cu moartea.
*Exod 21.12. Num. 35.31. Deut. 19.11,12.
18. Cine* va da unui dobitoc o lovitură de moarte să-l înlocuiască: viaţă pentru viaţă. *Vers. 21.
19. Dacă cineva răneşte pe aproapele lui să i se facă aşa cum a făcut* şi el:
*Exod 21.24. Deut. 19.21. Mat. 5.38; 7.2.
20. frântură pentru frântură, ochi pentru ochi, dintre pentru dinte; să i se facă aceeaşi rană pe care a făcut-o el aproapelui său.
21. Cine va* ucide un dobitoc să-l înlocuiască; dar cine** va ucide un om să fie pedepsit cu moartea.
*Vers. 18. Exod 21.33. **Vers. 17.
22. Să aveţi aceeaşi* lege pentru străin ca şi pentru băştinaş; căci Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.“
*Exod 12.49. Cap. 19.34. Num. 15.16.

23. Moise a vorbit copiilor lui Israel; au scos* afară din tabără pe cel ce hulise şi l-au ucis cu pietre. Copiii lui Israel au făcut după porunca pe care o dăduse lui Moise, Domnul. *Vers. 14.

Anul sabatic

25 1. Domnul a vorbit lui Moise pe muntele Sinai şi a zis:
2. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le:
„Când veţi intra în ţara pe care v-o dau, pământul să se odihnească, să ţină un Sabat* în cinstea Domnului.
*Exod 23.10. Cap. 26.34,35. 2 Cron. 36.21.
3. Şase ani să-ţi semeni ogorul, şase ani să-ţi tai via şi să strângi roadele.
4. Dar anul al şaptelea să fie un Sabat, o vreme de odihnă pentru pământ, un Sabat ţinut în cinstea Domnului: în anul acela să nu-ţi semeni ogorul şi să nu-ţi tai via.
5. Să nu seceri ce* va ieşi din grăunţele căzute de la seceriş şi să nu culegi strugurii din via ta netăiată: acesta să fie un an de odihnă pentru pământ. *2 Împ. 19.29.
6. Ceea ce va ieşi de la sine din pământ în timpul Sabatului lui să vă slujească de hrană, ţie, robului şi roabei tale, celui tocmit de tine cu ziua şi străinului care locuieşte cu tine,
7. vitelor tale şi fiarelor din ţara ta; tot venitul pământului să slujească de hrană.

Anul de veselie
Răscumpărarea averilor şi robilor

8. Să numeri şapte săptămâni de ani, de şapte ori şapte ani, şi zilele acestor şapte săptămâni de ani vor face patruzeci şi nouă de ani.
9. În a zecea zi a lunii a şaptea, să pui să sune cu trâmbiţa răsunătoare; în ziua* Ispăşirii, să sunaţi cu trâmbiţa în toată ţara voastră. *Cap. 23.24,27.
10. Şi să sfinţiţi astfel anul al cincizecilea, să vestiţi* slobozenia în ţară pentru toţi locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare** din voi să se întoarcă la moşia lui şi fiecare din voi să se întoarcă în familia lui.
*Isa. 61.2; 63.4. Ier. 34.8,15,17. Luca 4.19. **Vers. 13. Num. 36.4.
11. Anul al cincizecilea să fie pentru voi anul de veselie; atunci să nu semănaţi*, să nu seceraţi ce vor aduce ogoarele de la ele şi să nu culegeţi via netăiată.
*Vers. 5.
12. Căci este anul de veselie: să-l priviţi ca ceva sfânt. Să mâncaţi ce vă vor da ogoarele* voastre. *Vers. 6,7.
13. În anul* acesta de veselie, fiecare din voi să se întoarcă la moşia lui.
*Vers. 10. Cap. 27.24. Num. 36.4.
14. Dacă vindeţi ceva aproapelui vostru sau dacă cumpăraţi ceva de la aproapele vostru, nici unul din voi să nu* înşele pe fratele lui.
*Vers. 17. Cap. 19.13. 1 Sam. 12.3,4. Mica 2.2. 1 Cor. 6.8.
15. Să cumperi de la aproapele tău, socotind* anii de la anul de veselie, şi el să-ţi vândă socotind anii de rod.
*Cap. 27.18,23.
16. Cu cât vor fi mai mulţi ani, cu atât să ridici preţul; şi cu cât vor fi mai puţini ani, cu atât să-l scazi; căci el îţi vinde numai numărul secerişurilor.
17. Nici unul din voi să nu înşele* deci pe aproapele lui, şi să te** temi de Dumnezeul tău; căci Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
*Vers. 14. **Vers. 43. Cap. 19.14,32.
18. Împliniţi* legile Mele, păziţi poruncile Mele şi împliniţi-le; şi veţi locui fără frică** în ţară. *Cap. 19.37.
**Cap. 26.5. Deut. 12.10. Ps. 4.8. Prov. 1.33. Ier. 23.6.
19. Ţara îşi va da roadele, veţi mânca din ele şi vă veţi sătura*, şi veţi locui fără frică în ea. *Cap. 26.5. Ezec. 34.25,27,28.
20. Dacă veţi zice: „Ce vom* mânca în anul al şaptelea, fiindcă nu** vom semăna şi nu vom strânge roadele?“
*Mat. 6.25,31. **Vers. 4,5.
21. Eu vă voi* da binecuvântarea Mea în anul al şaselea, şi pământul va da roade pentru trei ani.
*Exod 16.29. Deut. 28.8.
22. Când* veţi semăna în anul al optulea, veţi mânca tot din vechile** roade; până la al nouălea an, până la noile roade, veţi mânca tot din cele vechi. *2 Împ. 19.29. **Ios. 5.11,12.
23. Pământurile să nu se vândă de veci; căci ţara* este a Mea, iar voi sunteţi la Mine ca nişte** străini şi venetici.
*Deut. 32.43. 2 Cron. 7.20. Ps. 85.1. Ioel 2.18; 3.2. **1 Cron. 29.15. Ps. 39.12; 119.19. 1 Pet. 2.11.
24. De aceea în toată ţara pe care o veţi stăpâni, să daţi dreptul de răscumpărare pentru pământuri.
25. Dacă fratele* tău sărăceşte şi vinde o bucată din moşia lui, cel ce are dreptul de răscumpărare, ruda** lui cea mai de aproape, să vină şi să răscumpere ce a vândut fratele său.
*Rut 2.20; 4.4,6. **Rut 3.2,9,12. Ier. 32.7,8.

26. Dacă un om n-are pe nimeni care să aibă dreptul de răscumpărare şi-i stă în putinţă lui singur să facă răscumpărarea,
27. să* socotească anii de la vânzare, să dea înapoi cumpărătorului ce prisoseşte şi să se întoarcă la moşia lui.
*Vers. 50,51,52.
28. Dacă n-are cu ce să-i dea înapoi, lucrul vândut să rămână în mâinile cumpărătorului până la anul de veselie; la anul de veselie*, el să se întoarcă la moşia lui, şi cumpărătorul să iasă din ea. *Vers. 13.
29. Dacă un om vinde o casă de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, să aibă drept de răscumpărare până la împlinirea unui an de la vânzare; dreptul lui de răscumpărare să ţină un an.
30. Dar dacă această casă, aşezată într-o cetate înconjurată cu ziduri, nu este răscumpărată înainte de împlinirea unui an întreg, ea va rămâne de veci cumpărătorului şi urmaşilor lui; iar în anul de veselie să nu iasă din ea.
31. Casele din sate, care nu sunt înconjurate cu ziduri, să fie privite ca ţarini de pământ: ele vor putea fi răscumpărate, şi cumpărătorul va ieşi din ele în anul de veselie.
32. Cât priveşte cetăţile leviţilor* şi casele pe care le vor avea ei în aceste cetăţi, leviţii să aibă un drept necurmat de răscumpărare.
*Num. 35.2. Ios. 21.2, etc.
33. Cine va cumpăra de la leviţi o casă să iasă în anul* de veselie din casa vândută lui şi din cetatea în care o avea; căci casele din cetăţile leviţilor sunt averea lor în mijlocul copiilor lui Israel. *Vers. 28.
34. Ogoarele aşezate în* jurul cetăţilor leviţilor nu se vor putea vinde; căci ei le vor stăpâni de veci.
*Fapt. 4.36,37.
35. Dacă fratele tău sărăceşte şi nu mai poate munci lângă tine, să-l sprijineşti*, fie ca străin, fie ca venetic, ca să trăiască împreună cu tine.
*Deut. 15.7,8. Ps. 37.26; 41.1; 112.5,9. Prov. 14.31. Luca 6.35. Fapt. 11.29. Rom. 12.10. 1 Ioan 3.17.
36. Să nu* iei de la el nici dobândă, nici camătă: să te temi** de Dumnezeul tău, şi fratele tău să trăiască împreună cu tine.
*Exod 22.25. Deut. 23.19. Neem. 5.7. Ps. 15.5. Prov. 28.8. Ezec. 18.8,13,17; 22.12. **Vers. 17. Neem. 5.9.
37. Să nu-i împrumuţi banii tăi cu dobândă şi să nu-i împrumuţi merindea ta pe camătă.
38. Eu* sunt Domnul Dumnezeul tău care v-am scos din ţara Egiptului, ca să vă dau ţara Canaanului, ca să fiu Dumnezeul vostru. *Cap. 22.32,33.
39. Dacă* fratele tău sărăceşte lângă tine şi se vinde ţie, să nu-l pui să-ţi facă muncă de rob. *Exod 21.2.
Deut. 15.12. 1 Împ. 9.22. 2 Împ. 4.1. Neem. 5.5. Ier. 34.14.
40. Ci să fie la tine ca un om tocmit cu ziua, ca un venetic; să stea în slujba ta până la anul de veselie.
41. Atunci să iasă de la tine, el şi copiii lui care vor fi* cu el, şi să se întoarcă în familia lui, la moşia** părinţilor lui. *Exod 21.3. **Vers. 28.
42. Căci ei sunt* slujitorii Mei, pe care i-am scos din ţara Egiptului; să nu fie vânduţi cum se vând robii.
*Vers. 55. Rom. 6.22. 1 Cor. 7.23.
43. Să nu-l stăpâneşti* cu asprime** şi să te temi† de Dumnezeul tău.
*Efes. 6.9. Col. 4.1. **Exod 1.13. Vers. 46. †Exod 1.17,21. Vers. 17. Deut. 25.18. Mal. 3.5.
44. Dacă vrei să ai robi şi roabe, să-i iei de la neamurile* care vă înconjoară; de la ele să cumpăraţi robi şi roabe. *Isa. 56.3,6.
45. Veţi putea să-i cumpăraţi şi dintre copiii străinilor care vor locui la tine şi din familiile lor, pe care le vor naşte în ţara voastră; ei vor fi averea voastră.
46. Îi puteţi lăsa moştenire* copiilor voştri după voi, ca pe o moşie; şi puteţi să-i ţineţi astfel robi pe veci. Dar cât despre fraţii voştri, copiii lui Israel, nici unul** din voi să nu stăpânească pe fratele său cu asprime.
*Isa. 14.2. **Vers. 43.
47. Dacă un străin sau un venetic se îmbogăţeşte, şi fratele* tău sărăceşte lângă el şi se vinde străinului care locuieşte la tine sau vreunuia din familia străinului, *Vers. 25,35.
48. el să aibă dreptul de răscumpărare, după ce se va fi vândut: unul din fraţii lui să poată să-l* răscumpere.
*Neem. 5.5.
49. Unchiul lui, sau fiul unchiului lui, sau una din rudele lui de aproape, va putea să-l răscumpere; sau, dacă are mijloace, să se răscumpere singur*.
*Vers. 26.
50. Să facă socoteala cu cel ce l-a cumpărat, din anul când s-a vândut până în anul de veselie; şi preţul de plătit va atârna de numărul anilor, care

vor fi preţuiţi ca ai unui* om tocmit cu plată. *Iov 7.1. Isa. 16.14; 21.16.

51. Dacă mai sunt încă mulţi ani până la anul de veselie, îşi va plăti răscumpărarea după preţul anilor acelora şi să-l scadă din preţul cu care a fost cumpărat;

52. dacă mai rămân puţini ani până la anul de veselie, să le facă socoteala şi să-şi plătească răscumpărarea după aceşti ani.

53. Să fie la el ca unul tocmit cu anul; şi acela la care va fi să nu se poarte cu asprime cu el sub ochii tăi.

54. Iar dacă nu este răscumpărat în nici unul din aceste feluri, să* iasă de la el în anul de veselie, el şi copiii lui care vor fi împreună cu el.

*Exod 21.2,3. Vers. 41.

55. Căci copiii lui Israel sunt* robii Mei; ei sunt robii Mei, pe care i-am scos din ţara Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. *Vers. 42.

Binecuvântarea

26 1. Să nu vă faceţi idoli*, să nu vă ridicaţi nici chip cioplit, nici stâlp de aducere aminte; să nu puneţi în ţara voastră nici o piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinaţi înaintea ei; căci Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

*Exod 20.4,5. Deut. 5.8; 16.22; 27.15. Ps. 97.7.

2. Să păziţi Sabatele* Mele şi să cinstiţi Locaşul Meu cel Sfânt. Eu sunt Domnul. *Cap. 19.30.

3. Dacă* veţi urma legile Mele, dacă veţi păzi poruncile Mele şi le veţi împlini, *Deut. 11.13-15; 28.1-14.

4. vă voi trimite* ploi la vreme, pământul** îşi va da roadele, şi pomii de pe câmp îşi vor da roadele.

*Isa. 30.23. Ezec. 34.26. Ioel 2.23,24. **Ps. 67.6; 85.12. Ezec. 34.27; 36.30. Zah. 8.12.

5. Abia veţi treiera* grâul şi veţi începe culesul viei, şi culesul viei va ţine până la semănătură; veţi avea pâine** din† belşug, veţi mânca şi vă veţi sătura şi veţi locui fără frică în ţara voastră. *Amos 9.13. **Cap. 25.19. Deut. 11.15. Ioel 2.19,26. †Cap. 25.18. Iov 11.18. Ezec. 34.25,27,28.

6. Voi* da pace în ţară, şi nimeni nu vă va tulbura** somnul; voi face să piară din ţară fiarele† sălbatice, şi sabia†† nu va trece prin ţara voastră.

*1 Cron. 22.9. Ps. 29.11; 147.14. Isa. 45.7. Hag. 2.9. **Iov 11.19. Ps. 3.5; 4.8. Isa. 35.9. Ier. 30.10. Ezec. 34.25. Osea 2.18. Ţef. 3.13. †2 Împ. 17.25. Ezec. 5.17; 14.15. ††Ezec. 14.17.

7. Veţi urmări pe vrăjmaşii voştri, şi ei vor cădea ucişi de sabie înaintea voastră.

8. Cinci* din voi vor urmări o sută, şi o sută din voi vor urmări zece mii, şi vrăjmaşii voştri vor cădea ucişi de sabie înaintea voastră.

*Deut. 32.30. Ios. 23.10.

9. Eu Mă voi întoarce* spre voi, vă voi** face să creşteţi, vă voi înmulţi şi Îmi voi ţine legământul Meu cu voi.

*Exod 2.25. 2 Împ. 13.23. **Gen. 17.6,7. Neem. 9.23. Ps. 107.38.

10. Veţi mânca* din roadele cele vechi şi veţi scoate afară pe cele vechi, ca să faceţi loc celor noi.

*Cap. 25.22.

11. Îmi voi* aşeza Locaşul Meu în mijlocul vostru, şi sufletul Meu nu** vă va urî. *Exod 25.8; 29.45. Ios. 22.19. Ps. 76.2. Ezec. 37.26-28. Apoc. 21.3. **Cap. 20.23. Deut. 32.19.

12. Voi* umbla în mijlocul vostru; Eu** voi fi Dumnezeul vostru, şi voi veţi fi poporul Meu. *2 Cor. 6.16. **Exod 6.7. Ier. 7.23; 11.4; 30.22. Ezec. 11.20; 36.28.

13. Eu* sunt Domnul Dumnezeul vostru care v-am scos din ţara Egiptului, care v-am scos din** robie; Eu am rupt legăturile jugului vostru şi v-am făcut să mergeţi cu capul ridicat.

*Cap. 25.38,42,55. **Ier. 2.20. Ezec. 34.27.

Blestemul

14. Dar* dacă nu Mă ascultaţi şi nu împliniţi toate aceste porunci,

*Deut. 28.15. Plân. 2.17. Mal. 2.2.

15. dacă nesocotiţi* legile Mele şi dacă sufletul vostru urăşte rânduielile Mele, aşa încât să nu împliniţi toate poruncile Mele şi să rupeţi legământul Meu, *Vers. 43. 2 Împ. 17.15.

16. iată ce vă voi face atunci: voi trimite peste voi groaza*, lingoarea** şi frigurile, care vor face să vi se stingă† ochii şi să piară viaţa din voi. Sămânţa†† o veţi semăna în zadar, căci o vor mânca vrăjmaşii voştri.

*Deut. 28.65-67; 32.25. Ier. 15.8. **Deut. 28.22. †1 Sam. 2.33. ††Deut. 28.33,51. Iov 31.8. Ier. 5.17; 12.13. Mica 6.15.

17. Îmi* voi întoarce faţa împotriva voastră şi veţi fi** bătuţi şi veţi fugi dinaintea vrăjmaşilor voştri; cei ce vă urăsc† vă vor subjuga şi veţi fugi†† fără să fiţi urmăriţi chiar.

*Cap. 17.10. **Deut. 28.25. Judc. 2.14. Ier. 19.7. †Ps. 106.41. ††Vers. 36. Ps. 53.5. Prov. 28.1.

18. Dacă, cu toate acestea, nu Mă veţi asculta, vă voi pedepsi de şapte ori* mai mult pentru păcatele voastre.

*1 Sam. 2.5. Ps. 119.164. Prov. 24.16.

19. Voi frânge mândria* puterii voastre, voi face** ca deasupra voastră cerul să fie de fier, şi pământul de aramă.
*Isa. 25.11; 26.5. Ezec. 7.24; 30.6. **Deut. 28.23.
20. Vi se va istovi puterea* fără folos: pământul** vostru nu-şi va da roadele, şi pomii de pe pământ nu-şi vor da roadele.
*Ps. 127.1. Isa. 49.4. **Deut. 11.17; 28.18. Hag. 1.10.
21. Dacă şi după aceasta vă veţi împotrivi şi nu veţi voi să Mă ascultaţi, vă voi lovi de şapte ori mai mult pentru păcatele voastre.
22. Voi trimite* împotriva voastră fiarele de pe câmp care vă vor lăsa fără copii, vă vor nimici vitele şi vă vor împuţina; aşa că vă vor rămâne drumurile** pustii.
*Deut. 32.24. 2 Împ. 17.25. Ezec. 5.17; 14.15. **Judc. 5.6. 2 Cron. 15.5. Isa. 33.8. Plân. 1.4. Zah. 7.14.
23. Dacă pedepsele acestea nu vă vor* îndrepta şi dacă vă veţi împotrivi Mie, *Ier. 2.30; 5.3. Amos 4.6-12.
24. Mă voi* împotrivi şi Eu vouă şi vă voi lovi de şapte ori mai mult pentru păcatele voastre. *2 Sam. 22.27. Ps. 18.26.
25. Voi face* să vină împotriva voastră sabie, care va răzbuna călcarea legământului Meu; şi când vă veţi strânge în cetăţile voastre, voi trimite** ciuma în mijlocul vostru şi veţi fi daţi în mâinile vrăjmaşului.
*Ezec. 5.17; 6.3; 14.17; 29.8; 33.2. **Num. 14.12. Deut. 28.21. Ier. 14.12; 24.10; 29.17,18. Amos 4.10.
26. Când vă voi* trimite lipsă de pâine, zece femei vă vor coace pâine într-un singur cuptor şi vi se va da pâinea cu cântarul; veţi mânca**, dar nu vă veţi sătura. *Ps. 105.16. Isa. 3.1. Ezec. 4.16; 5.16; 14.13. **Isa. 9.20. Mica 6.14. Hag. 1.6.
27. Dacă, cu* toate acestea, nu Mă veţi asculta şi dacă vă veţi împotrivi Mie, *Vers. 21,24.
28. Mă voi împotrivi şi Eu vouă* cu mânie şi vă voi pedepsi de şapte ori mai mult pentru păcatele voastre.
*Isa. 59.18; 63.3; 66.15. Ier. 21.5. Ezec. 5.13,15; 8.18.
29. Veţi mânca* până şi carnea fiilor voştri, veţi mânca până şi carnea fiicelor voastre.
*Deut. 28.53. 2 Împ. 6.29. Plân. 4.10. Ezec. 5.10.
30. Vă voi nimici* înălţimile pentru jertfă, vă voi dărâma stâlpii închinaţi soarelui, voi arunca** trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voştri, şi sufletul Meu† vă va urî. *2 Cron. 34.3,4,7. Isa. 27.9. Ezec. 6.3-6,13. **2 Împ. 23.20. 2 Cron. 34.5. †Lev. 20.23. Ps. 78.59; 89.38. Ier. 14.19.
31. Vă voi lăsa cetăţile* pustii, vă voi pustii locaşurile** sfinte şi nu voi mai mirosi mirosul plăcut al tămâii voastre. *Neem. 2.3. Ier. 4.7. Ezec. 6.6. **Ps. 74.7. Plân. 1.10. Ezec. 9.6; 21.2.
32. Voi pustii* ţara, aşa că vrăjmaşii voştri care o vor locui vor rămâne încremeniţi** văzând-o. *Ier. 9.11; 25.11,18. **Deut. 28.37. 1 Împ. 9.8. Ier. 18.16; 19.8. Ezec. 5.15.
33. Vă voi* împrăştia printre neamuri şi voi scoate sabia după voi. Ţara voastră va fi pustiită, şi cetăţile voastre vor rămâne pustii.
*Deut. 4.27; 28.64. Ps. 44.11. Ier. 9.16. Ezec. 12.15; 20.23; 22.15. Zah. 7.14.
34. Atunci ţara* se va bucura de Sabatele ei, tot timpul cât va fi pustiită şi cât veţi fi în ţara vrăjmaşilor voştri; atunci ţara se va odihni şi se va bucura de Sabatele ei. *2 Cron. 36.21.
35. Tot timpul cât va fi pustiită, va avea odihna pe care n-o avusese în anii* voştri de Sabat, când o locuiaţi. *Cap. 25.2.
36. În inima acelora dintre voi care vor mai rămâne în viaţă, în ţara vrăjmaşilor lor, voi băga* frica; şi îi va urmări până şi foşnetul** unei frunze suflate de vânt; vor fugi ca de sabie şi vor cădea fără să fie urmăriţi.
*Ezec. 21.7,12,15. **Vers. 17. Iov 15.21. Prov. 28.1.
37. Se vor prăvăli unii* peste alţii ca înaintea sabiei, fără să fie urmăriţi. Nu veţi** putea să staţi în picioare în faţa vrăjmaşilor voştri; *Judc. 7.22. 1 Sam. 14.15,16. Isa. 10.4. **Ios. 7.12,13. Judc. 2.14.
38. veţi pieri printre neamuri şi vă va mânca ţara vrăjmaşilor voştri.
39. Iar pe aceia dintre voi care vor mai rămâne în viaţă îi va apuca durerea* pentru fărădelegile lor, în ţara vrăjmaşilor lor; îi va apuca durerea şi pentru fărădelegile părinţilor lor.
*Deut. 4.27; 28.65. Neem. 1.8. Ier. 3.25; 29.12,13. Ezec. 4.17; 6.9; 20.43; 21.23; 33.10; 36.31. Osea 5.15. Zah. 10.9.

Primirea din nou

40. Îşi* vor mărturisi fărădelegile lor şi fărădelegile părinţilor lor, călcările de lege pe care le-au săvârşit faţă de Mine şi împotrivirea cu care Mi s-au împotrivit, păcate din pricina cărora
*Num. 5.7. 1 Împ. 8.33,35,47. Neem. 9.2. Prov. 28.13. Dan. 9.3,4. Luca 15.18. 1 Ioan 1.9.
41. şi Eu M-am împotrivit lor şi i-am adus în ţara vrăjmaşilor lor. Şi atunci inima lor netăiată împrejur* se va smeri** şi vor plăti datoria fărădelegilor lor.
*Ier. 6.10; 9.25,26. Ezec. 44.7. Fapt. 7.51. Rom. 2.29. Col. 2.11. **1 Împ. 21.29. 2 Cron. 12.6,7,12; 32.26; 33.12,13.

42. Atunci Îmi voi* aduce aminte de legământul Meu cu Iacov, Îmi voi aduce aminte de legământul Meu cu Isaac şi de legământul Meu cu Avraam şi Îmi voi aduce aminte de** ţară.

* Exod 2.24; 6.5. Ps. 106.45. Ezec. 16.60. **Ps. 136.23.

43. Ţara însă va* trebui să fie părăsită de ei şi se va bucura de Sabatele ei în timpul când va rămâne pustiită departe de ei; şi ei vor plăti datoria fărădelegilor lor, pentru că au nesocotit** poruncile Mele şi pentru că sufletul lor a urât legile Mele. *Vers. 34,35. **Vers. 15.

44. Dar, şi când vor fi în ţara vrăjmaşilor lor, nu-i voi lepăda* de tot şi nu-i voi urî până acolo încât să-i nimicesc de tot şi să rup legământul Meu cu ei; căci Eu sunt Domnul Dumnezeul lor. *Deut. 4.31. 2 Împ. 13.23. Rom. 11.2.

45. Ci Îmi voi aduce aminte*, spre binele lor, de vechiul legământ prin** care i-am scos din ţara Egiptului, în† faţa neamurilor, ca să fiu Dumnezeul lor. Eu sunt Domnul." *Rom. 11.28. **Cap. 22.33; 25.38. †Ps. 98.2. Ezec. 20.9,14,22.

46. Acestea* sunt rânduielile, poruncile şi legile pe care le-a statornicit Domnul între El şi copiii lui Israel, pe muntele Sinai**, prin Moise.

*Cap. 27.34. Deut. 6.1; 12.1; 33.4. Ioan 1.17. **Cap. 25.1.

Juruinţele

27 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

„Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le:

2. „Când se* vor face juruinţe Domnului, dacă e vorba de oameni, ei să fie ai Domnului, după preţuirea ta.

*Num. 6.2. Judc. 11.30,31,39. 1 Sam. 1.11,28.

3. Iar preţuirea pe care o vei face unui bărbat de la douăzeci până la şaizeci de ani, să fie de cincizeci de sicli de argint, după* siclul Sfântului Locaş;

*Exod 30.13.

4. dacă este femeie, preţuirea să fie de treizeci de sicli.

5. De la cinci până la douăzeci de ani, preţuirea să fie de douăzeci de sicli pentru un băiat, şi de zece sicli pentru o fată.

6. De la o lună până la cinci ani, preţuirea să fie de cinci sicli de argint pentru un băiat, şi de trei sicli de argint pentru o fată.

7. De la şaizeci de ani în sus, preţuirea să fie de cincisprezece sicli pentru un bărbat, şi de zece sicli pentru o femeie.

8. Dacă cel ce a făcut juruinţa este prea sărac ca să plătească preţuirea aceasta făcută de tine, să-l aducă la preot să-l preţuiască; şi preotul să facă o preţuire potrivit cu mijloacele omului aceluia.

9. Dacă este vorba de dobitoacele care pot fi aduse ca jertfă Domnului, orice dobitoc care se va da Domnului va fi ceva sfânt.

10. Să nu-l schimbe şi să nu pună unul rău în locul unuia bun, nici unul bun în locul unuia rău; dacă s-ar întâmpla să se înlocuiască un dobitoc cu altul, şi unul şi celălalt va fi sfânt.

11. Dacă este vorba de dobitoacele necurate care nu pot fi aduse ca jertfă Domnului, să aducă dobitocul la preot,

12. care-i va face preţuirea, după cum va fi bun sau rău, şi va rămâne la preţuirea preotului.

13. Dacă* vrea să-l răscumpere, să mai adauge o cincime la preţuirea lui.

*Vers. 15,19.

Predarea lucrurilor

14. Dacă cineva îşi închină Domnului casa, hărăzind-o Domnului ca un dar sfânt, preotul să-i facă preţuirea, după cum va fi bună sau rea, şi să rămână la preţuirea făcută de preot.

15. Dacă* cel ce şi-a închinat Domnului casa vrea s-o răscumpere, să adauge o cincime la preţul preţuirii ei, şi va fi a lui. *Vers. 13.

16. Dacă cineva închină Domnului un ogor din moşia lui, preţuirea ta să fie după câtimea de sămânţă pe care o dă, şi anume cincizeci de sicli de argint pentru un omer de sămânţă de orz.

17. Dacă îşi închină Domnului ogorul, cu începere chiar din anul de veselie, să rămână la preţuirea ta;

18. dar dacă îşi închină Domnului ogorul după anul de veselie, atunci preotul să-i socotească* preţul după numărul anilor care mai rămân până la anul de veselie şi să-l scadă din preţuirea ta. *Cap. 25.15,16.

19. Dacă* cel ce şi-a închinat Domnului ogorul vrea să-l răscumpere, atunci să mai adauge o cincime la argintul preţuit de tine, şi ogorul să rămână al lui. *Vers. 13.

20. Dacă nu-şi răscumpără ogorul şi-l

vinde altui om, nu va mai putea fi răscumpărat.
21. Şi când va ieşi cumpărătorul din el la anul de veselie*, ogorul acela să fie închinat** Domnului, ca ogor hărăzit Lui; să fie moşia† preotului.
*Cap. 25.10,28,31. **Vers. 28. †Num. 18.14. Ezec. 44.29.
22. Dacă cineva închină Domnului un ogor cumpărat de el, care nu face parte din moşia* lui, *Cap. 25.10,25.
23. preotul* să-i socotească preţul după cât face preţuirea până la anul de veselie, şi omul acela să plătească în aceeaşi zi preţul hotărât de tine, ca lucru închinat Domnului. *Vers. 18.
24. În anul de* veselie, ogorul să se întoarcă la acela de la care fusese cumpărat şi din moşia căruia făcea parte. *Cap. 25.28.
25. Toate preţuirile să se facă în siclii Sfântului Locaş: siclul are douăzeci de ghere*. *Exod 30.13. Num. 3.47; 18.16. Ezec. 45.12.

Ce nu se poate închina

26. Nimeni nu va putea să închine Domnului pe întâiul* născut din vita lui, care chiar este al Domnului ca întâi născut: fie bou, fie miel, este al Domnului.
*Exod 13.2,12; 22.30. Num. 18.17. Deut. 15.19.
27. Dacă este vorba însă de un dobitoc necurat, să-l răscumpere cu preţul preţuit de tine, mai adăugând* încă o cincime; dacă nu este răscumpărat, să fie vândut după preţuirea ta.
*Vers. 11-13.
28. Tot* ce va dărui un om Domnului prin făgăduinţă, din ce are, nu va putea nici să se vândă, nici să se răscumpere: fie om, fie dobitoc, fie un ogor din moşia lui; tot ce va fi dăruit Domnului prin făgăduinţă va fi un lucru preasfânt pentru Domnul.
*Vers. 21. Ios. 6.17-19.
29. Nici un* om închinat Domnului prin făgăduinţă nu va putea fi răscumpărat, ci va fi omorât. *Num. 21.2,3.

Zeciuielile

30. Orice* zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.
*Gen. 28.22. Num. 18.21,24. 2 Cron. 31.5,6,12. Neem. 13.12. Mal. 3.8,10.
31. Dacă vrea cineva să răscumpere ceva din zeciuiala lui, să mai adauge o* cincime. *Vers. 13.
32. Orice zeciuială din cirezi şi din turme, din tot ce trece* sub toiag, să fie o zeciuială închinată Domnului.
*Ier. 33.13. Ezec. 20.37. Mica 7.14.
33. Să nu se cerceteze dacă dobitocul este bun sau rău şi să nu* se schimbe; dacă se înlocuieşte un dobitoc cu un altul, şi unul şi celălalt va fi sfânt, şi nu vor putea fi răscumpăraţi." *Vers. 10.
34. Acestea* sunt poruncile pe care le-a dat lui Moise, Domnul, pentru copiii lui Israel, pe muntele Sinai.
*Cap. 26.46.

NUMERII

SAU A PATRA CARTE A LUI MOISE

(Deuteronom 8.15; 32.9-14. Neemia 9.19-21.)

Numărătoarea israeliţilor

1 1. Domnul a vorbit lui Moise în pustiul* Sinai, în Cortul întâlnirii**, în cea dintâi zi a lunii a doua, în al doilea an după ieşirea lor din ţara Egiptului. El a zis:
*Exod 19.1. Cap. 10.11,12. **Exod 25.22.
2. „Faceţi numărătoarea* întregii adunări a copiilor lui Israel, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând pe cap numele tuturor bărbaţilor, *Exod 30.12; 38.26. Cap. 26.2,63,64. 2 Sam. 24.2. 1 Cron. 21.2.
3. de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei din Israel care sunt în stare să poarte armele; să le faceţi numărătoarea după cetele lor, tu şi Aaron.
4. Să fie cu voi câte un bărbat de fiecare seminţie, căpetenie a casei părinţilor săi.
5. Iată numele bărbaţilor care vor fi împreună cu voi:
pentru Ruben: Eliţur, fiul lui Şedeur;
6. pentru Simeon: Şelumiel, fiul lui Ţurişadai;
7. pentru Iuda: Nahşon, fiul lui Aminadab;

8. pentru Isahar: Netaneel, fiul lui
Ţuar;
9. pentru Zabulon: Eliab, fiul lui
Helon;
10. pentru fiii lui Iosif – pentru Efraim: Elişama, fiul lui Amihud; pentru Manase: Gamliel, fiul lui Pedahţur;
11. pentru Beniamin: Abidan, fiul lui
Ghideoni;
12. pentru Dan: Ahiezer, fiul lui Amişadai;
13. pentru Aşer: Paguiel, fiul lui
Ocran;
14. pentru Gad: Eliasaf, fiul lui
Deuel*; *Cap. 2.14.
15. pentru Neftali: Ahira, fiul lui
Enan.“
16. Aceştia sunt* cei ce au fost aleşi de adunare, mai marii seminţiilor părinţilor lor, căpeteniile** miilor lui Israel. *Cap. 7.2. 1 Cron. 27.16. **Exod 18.21,25.
17. Moise şi Aaron au luat pe bărbaţii aceştia care fuseseră chemaţi pe nume,
18. şi au strâns toată adunarea, în cea dintâi zi a lunii a doua. I-au trecut în cărţile care cuprindeau spiţa neamului, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând pe cap numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus.
19. Moise a făcut numărătoarea în pustiul Sinai, cum îi poruncise Domnul.
20. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând pe cap numele tuturor bărbaţilor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
21. bărbaţii din seminţia lui Ruben, ieşiţi la numărătoare, au fost patruzeci şi şase de mii cinci sute.
22. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Simeon, după familiile lor, după casele părinţilor lor; le-au făcut numărătoarea, numărând pe cap numele tuturor bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toţi cei în stare să poarte armele:
23. bărbaţii din seminţia lui Simeon, ieşiţi la numărătoare, au fost cincizeci şi nouă de mii trei sute.
24. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Gad, după familiile lor, după casele părinţilor lor; numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
25. bărbaţii din seminţia lui Gad, ieşiţi la numărătoare, au fost patruzeci şi cinci de mii şase sute cincizeci.
26. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Iuda, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
27. bărbaţii din seminţia lui Iuda, ieşiţi la numărătoare, au fost şaptezeci şi patru de mii şase sute.
28. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Isahar, după familiile lor, după casele părinţilor lor; numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
29. bărbaţii din seminţia lui Isahar, ieşiţi la numărătoare, au fost cincizeci şi patru de mii patru sute.
30. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Zabulon, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
31. bărbaţii din seminţia lui Zabulon, ieşiţi la numărătoare, au fost cincizeci şi şapte de mii patru sute.
32. Au trecut în cărţile neamului dintre fiii lui Iosif, pe fiii lui Efraim, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
33. bărbaţii din seminţia lui Efraim, ieşiţi la numărătoare, au fost patruzeci de mii cinci sute.
34. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Manase, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
35. bărbaţii din seminţia lui Manase, ieşiţi la numărătoare, au fost treizeci şi două de mii două sute.
36. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Beniamin, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
37. bărbaţii din seminţia lui Beniamin, ieşiţi la numărătoare, au fost treizeci şi cinci de mii patru sute.

38. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Dan, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
39. bărbaţii din seminţia lui Dan, ieşiţi la numărătoare, au fost şaizeci şi două de mii şapte sute.
40. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Aşer, după familiile lor, după casele părinţilor lor, numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
41. bărbaţii din seminţia lui Aşer, ieşiţi la numărătoare, au fost patruzeci şi una de mii cinci sute.
42. Au trecut în cărţile neamului pe fiii lui Neftali, după familiile lor, după casele părinţilor lor; numărând numele bărbaţilor de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pe toţi cei în stare să poarte armele:
43. bărbaţii din seminţia lui Neftali, ieşiţi la numărătoare, au fost cincizeci şi trei de mii patru sute.
44. Aceştia* sunt aceia a căror numărătoare a fost făcută de Moise şi Aaron, şi de cei doisprezece bărbaţi, mai mari ai lui Israel; era câte un bărbat pentru fiecare din casele părinţilor lor.

*Cap. 26.64.

45. Toţi aceia dintre copiii lui Israel, ieşiţi la numărătoare, după casele părinţilor lor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toţi aceia din Israel care erau în stare să poarte armele,
46. toţi cei ieşiţi la numărătoare, au fost şase* sute trei mii cinci sute cincizeci.

*Exod 12.37; 38.26. Cap. 2.32; 26.51.

Deosebirea leviţilor

47. Leviţii*, după seminţia părinţilor lor, n-au intrat în numărătoarea aceasta.

*Cap. 2.33; 3.4; 26.57. 1 Cron. 6; 21.6.

48. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
49. „Să nu* faci numărătoarea seminţiei lui Levi şi să nu-i numeri capetele în mijlocul celorlalţi copii ai lui Israel.

*Cap. 2.33; 26.62.

50. Dă* în grija leviţilor Cortul întâlnirii, toate uneltele lui şi tot ce ţine de el. Ei vor duce Cortul şi toate uneltele lui, vor face slujba în el şi vor tăbărî** în jurul Cortului.

*Exod 38.21. Cap. 3.7,8; 4.15,25,26,27,33. **Cap. 3.23,29,35,38.

51. Când va* porni Cortul, leviţii să-l desfacă; şi când se va opri Cortul, leviţii să-l întindă; iar străinul** care se va apropia de el, să fie pedepsit cu moartea.

*Cap. 10.17,21. **Cap. 3.10,38; 18.22.

52. Copiii lui Israel* să tăbărască fiecare în tabăra lui, fiecare lângă steagul lui, după cetele lor.

*Cap. 2.2,34.

53. Dar leviţii* să tăbărască în jurul Cortului întâlnirii, pentru ca să nu izbucnească** mânia Mea împotriva adunării copiilor lui Israel; şi† leviţii să aibă paza Cortului întâlnirii."

*Vers. 50. **Lev. 10.6. Cap. 8.19; 16.46; 18.5. 1 Sam. 6.19. †Cap. 3.7,8; 8.24-26; 18.3-5; 31.30,47. 1 Cron. 23.32. 2 Cron. 13.11.

54. Copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile pe care le dăduse lui Moise, Domnul; aşa au făcut.

Aşezarea taberelor

2 1. Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi a zis:
2. „Copiii lui Israel au să tăbărască fiecare* lângă steagul lui, sub semnele casei părinţilor lui; să tăbărască în faţa** şi împrejurul Cortului întâlnirii.

*Cap. 1.52. **Ios. 3.4.

3. La răsărit, tabăra lui Iuda, cu steagul ei şi cu oştirile sale. Acolo să tăbărască mai marele fiilor lui Iuda, Nahşon*, fiul lui Aminadab,

*Cap. 10.14. Rut 4.20. 1 Cron. 2.10. Mat. 1.4. Luca 3.32,33.

4. cu oştirea lui, alcătuită din şaptezeci şi patru de mii şase sute de oameni ieşiţi la numărătoare.
5. Lângă el să tăbărască seminţia lui Isahar şi mai marele fiilor lui Isahar, Netaneel, fiul lui Ţuar,
6. cu oştirea lui, alcătuită din cincizeci şi patru de mii patru sute de oameni ieşiţi la numărătoare;
7. apoi seminţia lui Zabulon şi mai marele fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon,
8. cu oştirea lui, alcătuită din cincizeci şi şapte de mii patru sute de oameni ieşiţi la numărătoare.
9. Toţi cei din tabăra lui Iuda, ieşiţi la numărătoare, sunt o sută optzeci şi şase de mii patru sute de bărbaţi, după oştirea lor. Ei să* pornească cei dintâi.

*Cap. 10.14.

10. La miazăzi, tabăra lui Ruben, cu steagul ei şi cu oştirile ei. Acolo să tăbărască mai marele fiilor lui Ruben, Eliţur, fiul lui Şedeur,
11. cu oştirea lui, alcătuită din patruzeci şi şase de mii cinci sute de bărbaţi ieşiţi la numărătoare.

12. Lângă el să tăbărască seminţia lui Simeon şi mai marele fiilor lui Simeon, Şelumiel, fiul lui Ţurişadai,
13. cu oştirea lui, alcătuită din cincizeci şi nouă de mii trei sute de oameni ieşiţi la numărătoare;
14. apoi seminţia lui Gad şi mai marele fiilor lui Gad, Elisa, fiul lui Deuel,
15. cu oştirea lui, alcătuită din patruzeci şi cinci de mii şase sute cincizeci de oameni ieşiţi la numărătoare.
16. Toţi cei din tabăra lui Ruben, ieşiţi la numărătoare, sunt o sută cincizeci şi unu de mii patru sute cincizeci de oameni, după oştirile lor. Ei* să pornească în al doilea rând. *Cap. 10.18.
17. Apoi* va porni Cortul întâlnirii, împreună cu tabăra leviţilor, aşezată în mijlocul celorlalte tabere. Pe drum vor ţine şirul în care au tăbărât, fiecare la rândul lui, după steagul lui.
*Cap. 10.17,21.
18. La apus, tabăra lui Efraim, cu steagul său şi cu oştirile sale. Acolo să tăbărască mai marele fiilor lui Efraim, Elişama, fiul lui Amihud,
19. cu oştirea lui, alcătuită din patruzeci de mii cinci sute de oameni ieşiţi la numărătoare.
20. Lângă el să tăbărască seminţia lui Manase şi mai marele fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedahţur,
21. cu oştirea lui, alcătuită din treizeci şi două de mii două sute de oameni ieşiţi la numărătoare;
22. apoi seminţia lui Beniamin şi mai marele fiilor lui Beniamin, Abidan, fiul lui Ghideoni,
23. cu oştirea lui, alcătuită din treizeci şi cinci de mii patru sute de oameni ieşiţi la numărătoare.
24. Toţi cei din tabăra lui Efraim, ieşiţi la numărătoare, sunt o sută opt mii o sută de oameni, după oştirile lor. Ei* să pornească în al treilea rând.
*Cap. 10.22.
25. La miazănoapte, tabăra lui Dan, cu steagul ei şi cu oştirile ei. Acolo să tăbărască mai marele fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Amişadai,
26. cu oştirea lui, alcătuită din şaizeci şi două de mii şapte sute de oameni ieşiţi la numărătoare.
27. Lângă el să tăbărască seminţia lui Aşer şi mai marele fiilor lui Aşer, Paguiel, fiul lui Ocran,
28. cu oştirea lui, alcătuită din patruzeci şi una de mii cinci sute de oameni ieşiţi la numărătoare;
29. apoi seminţia lui Neftali şi mai marele fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan,
30. cu oştirea lui, alcătuită din cincizeci şi trei de mii patru sute de oameni ieşiţi la numărătoare.
31. Toţi cei din tabăra lui Dan, ieşiţi la numărătoare, sunt o sută cincizeci şi şapte de mii şase sute de oameni. Ei să pornească* cei din urmă, după steagul lor.“ *Cap. 10.25.
32. Aceştia sunt copiii lui Israel, ieşiţi la numărătoare, după casele părinţilor lor. Toţi* cei ieşiţi la numărătoare şi care au alcătuit taberele, după oştirile lor, au fost şase sute trei mii cinci sute cincizeci. *Exod 38.26. Cap. 1.46; 11.21.
33. Leviţii*, după porunca pe care o dăduse lui Moise, Domnul, n-au intrat la numărătoare în mijlocul copiilor lui Israel. *Cap. 1.47.
34. Şi copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile pe care le dăduse lui Moise Domnul. Aşa* tăbărau ei, după steagurile lor; şi astfel porneau la drum, fiecare după familia lui, după casa părinţilor lui.
*Cap. 24.2,5,6.

Familia lui Aaron

3 1. Iată sămânţa lui Aaron şi a lui Moise, pe vremea când a vorbit Domnul cu Moise, pe muntele Sinai.
2. Iată numele fiilor lui Aaron: Nadab*, întâiul născut, Abihu, Eleazar şi Itamar. *Exod 6.23.
3. Acestea sunt numele fiilor lui Aaron, care au primit ungerea* preoţească şi care au fost închinaţi în slujba preoţiei. *Exod 28.41. Lev. 8.
4. Nadab* şi Abihu au murit înaintea Domnului, când au adus înaintea Domnului foc străin, în pustiul Sinai; ei n-aveau fii. Eleazar şi Itamar au împlinit slujba preoţiei, în faţa tatălui lor Aaron. *Lev. 10.1. Cap. 26.61. 1 Cron. 24.2.

Slujba leviţilor

5. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
6. „Apropie* seminţia lui Levi şi pune-o înaintea preotului Aaron, ca să fie în slujba lui. *Cap. 8.6; 18.2.
7. Ei să aibă grijă de tot ce este dat în paza lui şi de tot ce este poruncit întregii

adunări, înaintea Cortului întâlnirii: să facă slujba* Cortului.

*Cap. 1.50; 8.11,15,24,26.

8. Să* aibă grijă de toate uneltele Cortului întâlnirii şi de tot ce este poruncit copiilor lui Israel: ei să facă slujba Cortului. *Cap. 8.19; 18.6.

9. Să dai pe leviţi lui Aaron şi fiilor lui; ei să-i fie daţi lui în totul, din partea copiilor lui Israel.

10. Pe Aaron şi pe fiii lui să-i pui să* păzească slujba preoţiei lor; iar străinul**, care se va apropia, să fie pedepsit cu moartea."

*Cap. 18.7. **Vers. 38. Cap. 1.51; 16.40.

11. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

12. „Iată* că am luat pe leviţi din mijlocul copiilor lui Israel, în locul tuturor întâilor născuţi, care se nasc întâi dintre copiii lui Israel; şi leviţii vor fi ai Mei. *Vers. 41. Cap. 8.16; 18.6.

13. Căci* orice întâi născut este al Meu; în ziua** când am lovit pe toţi întâii născuţi din ţara Egiptului, Mi-am închinat Mie pe toţi întâii născuţi din Israel, atât din oameni, cât şi din dobitoace: ei vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul." *Exod 13.2. Lev. 27.26. Cap. 8.16. Luca 2.23. **Exod 13.12,15. Cap. 8.17.

Familiile leviţilor

14. Domnul a vorbit lui Moise în pustiul Sinai şi a zis:

15. „Fă numărătoarea copiilor lui Levi, după casele părinţilor lor, după familiile lor; şi anume, fă numărătoarea tuturor celor de parte bărbătească*, de la vârsta de o lună în sus."

*Vers. 39. Cap. 26.62.

16. Moise le-a făcut numărătoarea, după porunca Domnului, întocmai cum poruncise.

17. Iată* care sunt fiii lui Levi, după numele lor: Gherşon, Chehat şi Merari. –

*Gen. 46.11. Exod 6.16. Cap. 26.57. 1 Cron. 6.1,16; 23.6.

18. Iată numele fiilor lui Gherşon, după familiile lor: Libni şi* Şimei.

*Exod 6.17.

19. Iată fiii lui Chehat, după familiile lor: Amram*, Iţehar, Hebron şi Uziel;

*Exod 6.18.

20. şi fiii lui* Merari, după familiile lor: Mahli şi Muşi. Acestea sunt familiile lui Levi, după casele părinţilor lor. *Exod 6.19.

21. Din Gherşon se coboară familia lui Libni şi familia lui Şimei, alcătuind familiile gherşoniţilor.

22. Cei ieşiţi la numărătoare, când au numărat pe toţi bărbaţii de la vârsta de o lună în sus, au fost şapte mii cinci sute.

23. Familiile* gherşoniţilor tăbărau înapoia Cortului, la apus. *Cap. 1.53.

24. Căpetenia casei părinteşti a gherşoniţilor era Elisaf, fiul lui Lael.

25. În ce priveşte Cortul întâlnirii, în grija fiilor lui* Gherşon era dat: Cortul** şi acoperişul† Cortului, învelitoarea†† acoperişului Cortului şi perdeaua*† de la uşa Cortului întâlnirii;

*Cap. 4.24-26. **Exod 25.9. †Exod 26.1. ††Exod 26.7,14. *†Exod 26.36.

26. apoi pânzele curţii* şi perdeaua** de la poarta curţii Cortului de jur împrejurul Cortului şi altarului, şi toate funiile† pentru slujba Cortului.

*Exod 27.9. **Exod 27.16. †Exod 35.18.

27. Din Chehat* se coboară familia amramiţilor, familia iţehariţilor, familia hebroniţilor şi familia uzieliţilor, alcătuind familiile chehatiţilor.

*1 Cron. 26.23.

28. Numărând pe toţi bărbaţii de la vârsta de o lună în sus, s-au găsit opt mii şase sute de bărbaţi, însărcinaţi cu îngrijirea Sfântului Locaş.

29. Familiile* fiilor lui Chehat tăbărau în partea de miazăzi a Cortului.

*Cap. 1.53.

30. Căpetenia casei părinteşti a familiilor chehatiţilor era Eliţafan, fiul lui Uziel.

31. În grija* lor au dat chivotul**, masa†, sfeşnicul††, altarele*†, uneltele Sfântului Locaş, cu care îşi făceau slujba, perdeaua dinăuntru†* şi tot ce ţine de ea. *Cap. 4.15. **Exod 25.10. †Exod 25.23. ††Exod 25.31. *†Exod 27.1; 30.1. †*Exod 26.32.

32. Căpetenia căpeteniilor leviţilor era Eleazar, fiul preotului Aaron; el avea privegherea asupra celor însărcinaţi să îngrijească de Sfântul Locaş.

33. Din Merari se coboară familia lui Mahli şi familia lui Muşi, alcătuind familiile merariţilor.

34. Cei ieşiţi la numărătoare, când au numărat pe toţi bărbaţii de la vârsta de o lună în sus, au fost şase sute de mii două sute.

35. Căpetenia casei părinteşti a familiilor lui Merari era Ţuriel, fiul lui Abihail. Ei tăbărau* în partea de miazănoapte a Cortului. *Cap. 1.53.

36. În paza* şi grija fiilor lui Merari au dat: scândurile Cortului, drugii,

stâlpii şi picioarele lor, toate uneltele
şi tot ce ţine de ele; *Cap. 4.31,32.
37. apoi stâlpii curţii de jur împrejur,
picioarele lor, ţăruşii lor şi funiile lor.
38. Moise, Aaron şi fiii lui tăbărau*
înaintea Cortului, la răsărit, înaintea
Cortului întâlnirii, spre răsăritul
soarelui; ei aveau să îndeplinească la
Sfântul Locaş**, tot ce fusese†
poruncit copiilor lui Israel; iar
străinul†† care se va apropia, să fie
pedepsit cu moartea.
*Cap. 1.53. **Cap. 18.5. †Vers. 7,8. ††Vers. 10.
39. Toţi leviţii* a căror numărătoare
au făcut-o Moise şi Aaron, după
porunca Domnului, după familiile lor,
toţi bărbaţii de la vârsta de o lună în
sus, au fost douăzeci şi două de mii.
*Cap. 26.62.

Răscumpărarea întâilor născuţi

40. Domnul a zis lui Moise: „Fă
numărătoarea* tuturor întâilor născuţi
de parte bărbătească dintre copiii lui
Israel, de la vârsta de o lună în sus, şi
numără-i după numele lor. *Vers. 15.
41. Să* iei pe leviţi pentru Mine, Dom-
nul, în locul tuturor întâilor născuţi
din copiii lui Israel, şi vitele leviţilor
în locul tuturor întâilor născuţi din
vitele copiilor lui Israel!“ *Vers. 12,45.
42. Moise a făcut numărătoarea
tuturor întâilor născuţi dintre copiii
lui Israel, după porunca pe care i-o
dăduse Domnul.
43. Toţi întâii născuţi de parte bărbă-
tească, a căror numărătoare au făcut-o,
numărându-le numele, de la vârsta de
o lună în sus, au fost douăzeci şi două
de mii două sute şaptezeci şi trei.
44. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
45. „Ia* pe leviţi în locul tuturor
întâilor născuţi din copiii lui Israel şi
vitele leviţilor în locul vitelor lor; şi
leviţii vor fi ai Mei. Eu sunt Domnul.
*Vers. 12,41.
46. Pentru răscumpărarea* celor două
sute şaptezeci şi trei, care** trec peste
numărul leviţilor, dintre întâii născuţi
ai copiilor lui Israel,
*Exod 13.13. Cap. 18.15. **Vers. 39,43.
47. să iei câte* cinci sicli de cap,
după siclul Sfântului Locaş, care este
de douăzeci de ghere**. *Lev. 27.6.
Cap. 18.16. **Exod 30.13. Lev. 27.25. Cap. 18.16. Ezec. 45.12.
48. Să dai argintul acesta lui Aaron şi
fiilor lui, pentru răscumpărarea celor
ce trec peste numărul leviţilor.“
49. Moise a luat argintul pentru
răscumpărarea celor ce treceau peste
numărul celor răscumpăraţi de leviţi;
50. a luat argintul întâilor născuţi din
copiii lui Israel: o mie trei* sute
şaizeci şi cinci de sicli, după siclul
Sfântului Locaş. *Vers. 46,47.
51. Şi Moise a dat* argintul de răs-
cumpărare lui Aaron şi fiilor lui, după
porunca Domnului, cum poruncise lui
Moise Domnul. *Vers. 48.

Slujbele chehatiţilor

4 1. Domnul a vorbit lui Moise şi lui
Aaron şi a zis:
2. „Numără pe fiii lui Chehat dintre
copiii lui Levi, după familiile lor,
după casele părinţilor lor,
3. de la vârsta* de treizeci de ani în
sus până la vârsta de cincizeci de ani, pe
toţi cei destoinici să facă vreo slujbă la
Cortul întâlnirii. *Cap. 8.24. 1 Cron. 23.3,24,27.
4. Iată slujbele* fiilor lui Chehat, în
Cortul întâlnirii: ele privesc Locul
Preasfânt**. *Vers. 15. **Vers. 19.
5. La pornirea taberei, Aaron şi fiii lui
să vină să dea jos* perdeaua dinăuntru
şi să acopere cu ea chivotul**
mărturiei; *Exod 26.31. **Exod 25.10,16.
6. să pună deasupra ei o învelitoare
de piele de viţel de mare şi să întindă
pe deasupra un covor făcut în întregime
din materie albastră; apoi să pună
drugii* chivotului. *Exod 25.13.
7. Să întindă un covor albastru peste
masa* pâinilor pentru punerea înainte,
şi deasupra să pună strachinile, căţuile,
ceştile şi potirele pentru jertfele de
băutură; deasupra să fie şi pâinea care
se pune necurmat înaintea Domnului;
*Exod 25.23,29,30. Lev. 24.6,8.
8. peste toate aceste lucruri să întindă
un covor cărămiziu şi să-l acopere cu
o învelitoare de piele de viţel de mare;
apoi să pună drugii mesei.
9. Să ia un covor albastru şi să
acopere sfeşnicul*, candelele** lui,
mucările lui, cenuşarele lui şi toate
vasele lui pentru untdelemn, care se
întrebuinţează pentru slujba lui;
*Exod 25.31. **Exod 25.37,38.
10. să-l pună cu toate uneltele lui
într-o învelitoare de piele de viţel de
mare; apoi să-l pună pe targă.
11. Peste altarul* de aur să întindă un
covor albastru şi să-l acopere cu o
învelitoare de piele de viţel de mare;
apoi să-i pună drugii. *Exod 30.1,3.

12. Să ia apoi toate uneltele întrebuinţate pentru slujbă în Sfântul Locaş şi să le pună într-un covor albastru şi să le acopere cu o învelitoare de piele de viţel de mare; apoi să le pună pe targă.
13. Să ia cenuşa din altar şi să întindă peste altar un covor de purpură;
14. să pună deasupra toate uneltele pentru slujba lui, tigăile pentru cărbuni, furculiţele, lopeţile, lighenele, toate uneltele altarului, şi deasupra să întindă o învelitoare de piele de viţel de mare; apoi să-i pună drugii.
15. După ce Aaron şi fiii lui vor isprăvi de acoperit Sfântul Locaş şi toate uneltele Sfântului Locaş, fiii lui Chehat* să vină, la pornirea taberei, ca să le ducă; dar să nu se atingă** de lucrurile sfinte, ca să nu moară. Acestea† sunt lucrurile pe care au să le ducă fiii lui Chehat din Cortul întâlnirii. *Cap. 7.9; 10.21. Deut. 31.9. 2 Sam. 6.13. 1 Cron. 15.2,15. **2 Sam. 6.6,7. 1 Cron. 13.9,10. †Cap. 3.31.
16. Eleazar, fiul preotului Aaron, să aibă sub privegherea lui untdelemnul* pentru sfeşnic, tămâia** mirositoare, darul† de pâine de toate zilele şi untdelemnul†† pentru ungere; să aibă în grija lui tot Cortul şi tot ce cuprinde el, Sfântul Locaş şi uneltele lui."
*Exod 25.6. Lev. 24.2. **Exod 30.34. †Exod 29.40. ††Exod 30.23.
17. Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi a zis:
18. „Să nu cumva să puneţi neamul familiilor chehatiţilor în primejdie să fie nimicit din mijlocul leviţilor.
19. Iată ce să faceţi pentru ei, ca să trăiască şi să nu moară când se vor apropia de Locul Preasfânt*: Aaron şi fiii lui să vină şi să pună pe fiecare din ei la slujba şi sarcina lui. *Vers. 4.
20. Să nu* intre ei să învelească lucrurile sfinte, ca să nu moară."
*Exod 19.21. 1 Sam. 6.19.

Slujbele gherşoniţilor

21. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
22. „Numără şi pe fiii lui Gherşon, după casele părinţilor lor, după familiile lor;
23. şi anume, să faci numărătoarea începând de la vârsta de treizeci* de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sunt în stare să împlinească vreo slujbă în Cortul întâlnirii. *Vers. 3.
24. Iată slujbele familiilor gherşoniţilor, slujba pe care vor trebui s-o facă şi ce vor trebui să ducă.
25. Să ducă* covoarele Cortului şi Cortul întâlnirii, învelitoarea lui şi învelitoarea de piele de viţel de mare, care se pune deasupra, perdeaua de la uşa Cortului întâlnirii; *Cap. 3.25,26.
26. pânzele curţii şi perdeaua de la uşa porţii curţii, de jur împrejurul Cortului şi altarului, funiile lor şi toate uneltele care ţin de ele. Şi ei să facă toată slujba privitoare la aceste lucruri.
27. În slujbele lor, fiii gherşoniţilor să fie sub poruncile lui Aaron şi fiilor lui, pentru tot ce vor duce şi pentru toată slujba pe care vor trebui s-o facă; în grija lor să daţi tot ce au de dus.
28. Acestea sunt slujbele familiilor fiilor gherşoniţilor în Cortul întâlnirii şi ce au ei de păzit sub cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.

Slujbele fiilor lui Merari

29. Să faci numărătoarea fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele părinţilor lor;
30. şi anume, să faci numărătoarea, începând de la vârsta de treizeci* de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sunt în stare să facă vreo slujbă în Cortul întâlnirii.
*Vers. 3.
31. Iată* ce este dat în grija lor şi ce au ei de dus, pentru toate slujbele din Cortul întâlnirii: scândurile** Cortului, drugii lui, stâlpii lui, picioarele lui;
*Cap. 3.36,37. **Exod 26.15.
32. stâlpii curţii de jur împrejur, picioarele lor, ţăruşii lor, funiile lor, toate uneltele care ţin de ei şi tot ce este rânduit pentru slujba lor. Să spuneţi pe* nume lucrurile care sunt date în grija lor şi pe care le au ei de purtat. *Exod 38.21.
33. Acestea sunt slujbele familiilor fiilor lui Merari, toate slujbele pe care au să le facă ei în Cortul întâlnirii, sub cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron."
34. Moise*, Aaron şi mai marii adunării au făcut numărătoarea fiilor chehatiţilor, după familiile lor şi după casele părinţilor lor, *Vers. 2.
35. şi anume a tuturor acelora care, de la vârsta de treizeci de ani în sus

până la vârsta de cincizeci de ani, erau în stare să facă vreo slujbă în Cortul întâlnirii.
36. Cei ieşiţi la numărătoare, după familiile lor, au fost două mii şapte sute cincizeci.
37. Aceştia sunt cei ieşiţi la numărătoare din familiile chehatiţilor, toţi cei ce făceau vreo slujbă în Cortul întâlnirii; Moise şi Aaron le-au făcut numărătoarea, după porunca Domnului dată prin Moise.
38. Fiii lui Gherşon ieşiţi la numărătoare, după familiile lor şi după casele părinţilor lor,
39. de la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, şi anume, toţi cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în Cortul întâlnirii,
40. cei ieşiţi la numărătoare, după familiile lor, după casele părinţilor lor, au fost două mii şase sute treizeci.
41. Aceştia* sunt cei ieşiţi la numărătoare din familiile fiilor lui Gherşon, toţi cei ce făceau vreo slujbă în Cortul întâlnirii; Moise şi Aaron le-au făcut numărătoarea după porunca Domnului.
*Vers. 22.
42. Cei ieşiţi la numărătoare dintre familiile fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele părinţilor lor,
43. de la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, toţi cei ce erau în stare să facă vreo slujbă în Cortul întâlnirii,
44. cei ieşiţi la numărătoare, după familiile lor, au fost trei mii două sute.
45. Aceştia sunt cei ieşiţi la numărătoare din familiile fiilor lui Merari; Moise şi Aaron le-au făcut numărătoarea după* porunca Domnului dată prin Moise. *Vers. 29.
46. Toţi aceia dintre Leviţi a căror numărătoare au făcut-o Moise, Aaron şi mai marii lui Israel, după familiile lor şi după casele părinţilor lor,
47. de la vârsta* de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, toţi cei ce erau în stare să facă vreo slujbă şi să ducă Cortul întâlnirii,
*Vers. 3,23,30.
48. toţi cei ieşiţi la numărătoare, au fost opt mii cinci sute optzeci.
49. Le-au făcut numărătoarea după porunca Domnului dată prin Moise, arătând fiecăruia* slujba pe care trebuia s-o facă şi ce trebuia să ducă; le-au făcut numărătoarea după porunca** pe care o dăduse lui Moise, Domnul.
*Vers. 15,24,31. **Vers. 1,21.

Izgonirea celor necuraţi

5 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Porunceşte copiilor lui Israel să izgonească din tabără pe orice lepros* şi pe oricine are o lepădare** de sământă sau este întinat prin atingerea de† un mort. *Lev. 13.3,46. Cap. 12.14. **Lev. 15.2. †Lev. 21.1. Cap. 9.6,10; 19.11,13; 31.19.
3. Fie bărbaţi, fie femei, să-i scoateţi afară din tabără; să-i scoateţi afară, ca să nu spurce tabăra în mijlocul* căreia Îmi am Eu locuinţa.“
*Lev. 26.11,12. 2 Cor. 6.16.
4. Copiii lui Israel au făcut aşa şi i-au scos afară din tabără; cum poruncise lui Moise, Domnul, aşa au făcut copiii lui Israel.

Despăgubirea pentru furt

5. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
6. „Spune copiilor lui Israel: „Când* un bărbat sau o femeie va păcătui împotriva aproapelui său, făcând o călcare de lege faţă de Domnul, şi se va face astfel vinovat, *Lev. 6.2,3.
7. să-şi* mărturisească păcatul şi să dea înapoi în întregime** preţul lucrului câştigat prin mijloace necinstite, adăugând a cincea parte; să-l dea aceluia faţă de care s-a făcut vinovat.
*Lev. 5.5; 26.40. Ios. 7.19. **Lev. 6.5.
8. Dacă nu este nimeni care să aibă drept să ia înapoi lucrul câştigat prin mijloace necinstite, lucrul acela să se întoarcă la Domnul, la preot, afară de berbecul* adus ca jertfă de ispăşire cu care se va face ispăşire pentru cel vinovat. *Lev. 6.6,7; 7.7.
9. Orice dar* ridicat din lucrurile închinate Domnului de copiii lui Israel, să fie al preotului căruia îi sunt aduse. *Exod 29.28. Lev. 6.17,18,26; 7.6,7,9,10,14. Cap. 18.8,9,19. Deut. 18.3,4. Ezec. 44.29,30.
10. Lucrurile închinate Domnului vor fi ale preotului: tot ce i se va da preotului al* lui să fie.“ *Lev. 10.13.

Apa de gelozie

11. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
12. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: „Dacă păcătuieşte nevasta cuiva faţă de bărbatul ei şi-i este necredincioasă;

13. dacă altul se* culcă cu ea, şi lucrul este ascuns de bărbatul ei; dacă ea s-a pângărit în ascuns, fără să fie vreun martor împotriva ei şi fără să fie prinsă asupra faptului; – *Lev. 18.20.

14. şi dacă bărbatul este apucat de un duh de gelozie şi are bănuieli asupra nevestei lui care s-a pângărit, sau dacă este cuprins de un duh de gelozie şi are bănuieli asupra nevestei lui care nu s-a pângărit; –

15. omul acela să-şi aducă nevasta la preot, şi, ca dar de mâncare pentru ea, să aducă a zecea parte dintr-o efă de floare de făină de orz; să nu toarne untdelemn pe ea şi să nu pună tămâie pe ea, căci acesta este un dar de mâncare adus pentru gelozie, un dar de descoperire, care descoperă* o fărădelege. *1 Împ. 17.18. Ezec. 29.16.

16. Preotul s-o apropie şi s-o pună să stea în picioare înaintea Domnului.

17. Preotul să ia apă sfântă într-un vas de pământ; să ia ţărână de pe podeaua Cortului şi s-o pună în apă.

18. Preotul să pună pe femeie să stea în picioare înaintea Domnului; să descopere capul femeii şi să-i pună în mâini darul de mâncare adus pentru descoperire, darul de mâncare adus pentru gelozie; preotul să aibă în mână apa amară aducătoare de blestem.

19. Preotul să pună pe femeie să jure şi să-i zică: „Dacă nici un om nu s-a culcat cu tine şi dacă, fiind sub puterea bărbatului tău, nu te-ai abătut de la el ca să te pângăreşti cu altul, să nu-ţi facă nici un rău această apă amară aducătoare de blestem!

20. Dar dacă, fiind sub puterea bărbatului tău, te-ai abătut de la el şi te-ai pângărit, şi dacă un alt om decât bărbatul tău s-a culcat cu tine –

21. şi preotul* să pună pe femeie să jure cu un jurământ de blestem şi să-i zică: – „Domnul să** te facă să ajungi de blestem şi de urgie în mijlocul poporului tău, făcând să ţi se usuce coapsa şi să ţi se umfle pântecele,
*Ios. 6.26. 1 Sam. 14.24. Neem. 10.29. **Ier. 29.22.

22. şi apa aceasta aducătoare de blestem să intre* în măruntaiele tale, ca să facă să ţi se umfle pântecele şi să ţi se usuce coapsa!“ Şi** femeia să zică: „Amin! Amin!“ *Ps. 109.18. **Deut. 27.15.

23. Preotul să scrie blestemele acestea într-o carte, apoi să le şteargă cu apa cea amară.

24. Şi să dea femeii să bea apa amară aducătoare de blestem; şi apa aducătoare de blestem va intra în ea şi-i va pricinui amărăciunea.

25. Preotul să ia din mâinile femeii darul de mâncare adus pentru gelozie, să legene* darul într-o parte şi într-alta înaintea Domnului şi să-l aducă pe altar. *Lev. 8.27.

26. Apoi* preotul să ia un pumn din darul acesta, ca aducere aminte, şi să-l ardă pe altar. După aceea, să dea femeii să bea apa. *Lev. 2.2,9.

27. După ce îi va da să bea apa, dacă ea s-a pângărit şi a fost necredincioasă bărbatului ei, apa aducătoare de blestem va intra în ea şi-i va pricinui amărăciunea; pântecele i se va umfla, coapsa i se va usca, şi femeia aceasta va fi de blestem* în mijlocul poporului ei.
*Deut. 28.37. Ps. 83.9,11. Ier. 24.9; 29.18,22; 42.18. Zah. 8.13.

28. Dar, dacă femeia nu s-a pângărit şi este curată, va rămâne neatinsă şi va avea copii.

29. Aceasta este legea asupra geloziei, pentru împrejurarea când o femeie, care este sub puterea bărbatului ei, se abate* şi se pângăreşte *Vers. 19.

30. şi pentru împrejurarea când un bărbat, apucat de un duh de gelozie, are bănuieli asupra nevestei lui: preotul s-o pună să stea în picioare înaintea Domnului şi să-i facă întocmai după legea aceasta.

31. Bărbatul va fi scutit de vină, dar femeia aceea îşi va lua* pedeapsa nelegiuirii ei.“ *Lev. 20.17,19,20.

Legea nazireatului

6 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: „Când un bărbat sau o femeie se va despărţi* de ceilalţi, făcând o juruinţă de nazireat[1], ca să se închine Domnului,
*Lev. 27.2. Judc. 13.5. Fapt. 21.23. Rom. 1.1.

3. să se* ferească de vin şi de băutură îmbătătoare; să nu bea nici oţet făcut din vin, nici oţet făcut din vreo băutură îmbătătoare; să nu bea nici o băutură stoarsă din struguri şi să nu mănânce struguri proaspeţi, nici uscaţi.
*Amos 2.12. Luca 1.15.

4. În tot timpul nazireatului lui, să

1. Nazireat înseamnă a se despărţi de ceilalţi, a se supune la înfrânări.

nu mănânce nimic care vine din viţă, de la sâmburi până la pieliţa strugurelui.
5. În tot timpul nazireatului, briciul* să nu treacă pe capul lui; până la împlinirea zilelor pentru care s-a închinat Domnului, va fi sfânt; să-şi lase părul să crească în voie. *Judc. 13.5; 16.17. 1 Sam. 1.11.
6. În tot timpul cât s-a făgăduit Domnului prin jurământ, să nu se apropie de* un mort; *Lev. 21.11. Cap. 19.11,16.
7. să nu se pângărească nici la moartea tatălui* său, nici a mamei sale, nici a fratelui său, nici a surorii sale, căci poartă pe cap închinarea Dumnezeului lui. *Lev. 21.1,2,11. Cap. 9.6.
8. În tot timpul nazireatului să fie închinat Domnului.
9. Dacă moare cineva de moarte năprasnică lângă el, şi capul lui închinat se face astfel necurat, să-şi radă* capul în ziua curăţării, şi anume, să şi-l radă a şaptea zi. *Fapt. 18.18; 21.24.
10. În ziua a opta*, să aducă preotului două turturele sau doi pui de porumbel, la uşa Cortului întâlnirii.
*Lev. 5.7; 14.22; 15.14,29.
11. Preotul să jertfească pe unul ca jertfă de ispăşire, iar pe celălalt ca ardere de tot şi să facă pentru el ispăşirea păcatului lui, făcut cu prilejul mortului. Nazireul să-şi sfinţească apoi capul chiar în ziua aceea.
12. Să închine din nou Domnului zilele nazireatului lui dinainte şi să aducă un miel de un an ca* jertfă pentru vină; zilele dinainte nu vor fi socotite, pentru că nazireatul lui a fost pângărit. *Lev. 5.6.

După isprăvirea nazireatului

13. Iată legea nazireului: În ziua* când se va împlini vremea nazireatului lui, să fie adus la uşa Cortului întâlnirii. *Fapt. 21.26.
14. Ca dar, să aducă Domnului: un miel de un an fără cusur, pentru arderea de tot, o oaie de un an şi fără cusur, pentru jertfa* de ispăşire, şi un berbec fără cusur, pentru jertfa** de mulţumire; *Lev. 4.2,27,32. **Lev. 3.6.
15. un coş cu azime, turte făcute din floarea* făinii, frământată** cu untdelemn şi plăcinte fără aluat, stropite cu untdelemn, împreună cu darul de mâncare şi jertfa de† băutură obişnuite.
*Lev. 2.4. **Exod 29.2. †Cap. 15.5,7,10.
16. Preotul să aducă aceste lucruri înaintea Domnului şi să aducă jertfa lui de ispăşire şi arderea de tot;
17. să pregătească berbecul ca jertfă de mulţumire Domnului, împreună cu coşul cu azime, şi să pregătească şi darul lui de mâncare şi jertfa lui de băutură.
18. Nazireul* să-şi radă, la uşa Cortului întâlnirii, capul închinat Domnului; să ia părul capului său închinat Domnului şi să-l pună pe focul care este sub jertfa de mulţumire. *Fapt. 21.24.
19. Preotul să ia* spata dreaptă fiartă a berbecului, o turtă nedospită din coş şi o plăcintă nedospită; şi să le pună** în mâinile nazireului, după ce acesta şi-a ras capul închinat Domnului.
*1 Sam. 2.15. **Exod 29.23,24.
20. Preotul să le legene într-o parte şi într-alta înaintea Domnului: acesta* este un lucru sfânt, care este al preotului, împreună cu pieptul legănat şi spata adusă jertfă prin ridicare. Apoi, nazireul va putea să bea vin.
*Exod 29.27,28.
21. Aceasta este legea pentru cel ce a făcut juruinţa de nazireat: acesta este darul lui, care trebuie adus Domnului pentru nazireatul lui, afară de ce-i vor îngădui mijloacele lui. Să împlinească tot ce este poruncit pentru juruinţa pe care a făcut-o, după legea nazireatului."

Binecuvântarea

22. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
23. „Vorbeşte lui Aaron şi fiilor lui şi spune-le: „Aşa să binecuvântaţi* pe copiii lui Israel şi să le ziceţi:
*Lev. 9.22. 1 Cron. 23.13.
24. „Domnul să te binecuvânteze şi să te păzească*! *Ps. 121.7. Ioan 17.11.
25. Domnul să facă să lumineze* faţa Lui peste tine şi să Se îndure** de tine!
*Ps. 31.16; 67.1; 80.3,7,19; 119.135. Dan. 9.17. **Gen. 43.29.
26. Domnul să-Şi înalţe* faţa peste tine şi să-ţi dea** pacea!
*Ps. 4.6. **Ioan 14.27. 2 Tes. 3.16.
27. Astfel să pună* Numele Meu peste copiii lui Israel, şi Eu** îi voi binecuvânta." *Deut. 28.10.
2 Cron. 7.14. Isa. 43.7. Dan. 9.18,19. **Ps. 115.12.

Darurile căpeteniilor seminţiilor

7 1. Când a isprăvit Moise de aşezat* Cortul, l-a uns şi l-a sfinţit împreună cu toate uneltele lui, precum şi altarul cu toate uneltele lui; le-a uns şi le-a sfinţit. *Exod 40.18. Lev. 8.10,11.

2. Atunci mai* marii lui Israel, căpeteniile caselor părinţilor lor, şi-au adus darurile lor: aceştia erau mai marii seminţiilor, care luaseră parte la numărătoare. *Cap. 1.4, etc.

3. Ei şi-au adus ca dar înaintea Domnului: şase care acoperite şi doisprezece boi, adică un car la două căpetenii şi un bou de fiecare căpetenie; şi le-au adus înaintea Cortului.

4. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

5. „Ia de la ei aceste lucruri şi să le întrebuinţezi pentru slujba Cortului întâlnirii; să le dai leviţilor, fiecăruia după cum cere slujba lui."

6. Moise a luat carele şi boii şi le-a dat Leviţilor.

7. A dat* două care şi patru boi fiilor lui Gherşon, după cum cereau slujbele lor; *Cap. 4.25.

8. a dat* patru care şi opt boi fiilor lui Merari, după cum cereau slujbele lor, sub cârmuirea** lui Itamar, fiul preotului Aaron. *Cap. 4.31. **Cap. 4.28,33.

9. Dar n-a dat nici unul fiilor lui Chehat, pentru că, după cum cereau slujbele* lor, ei trebuiau să ducă lucrurile sfinte pe umeri.
*Cap. 4.6,8,10,12,14,15. 2 Sam. 6.13.

Darurile pentru sfinţirea altarului

10. Căpeteniile şi-au adus darurile pentru sfinţirea* altarului, în ziua când l-au uns; căpeteniile şi-au adus darurile înaintea altarului.
*Deut. 20.5. 1 Împ. 8.63. 2 Cron. 7.5,9. Ezra 6.16. Neem. 12.27. Ps. 30.1.

11. Domnul a zis lui Moise: „Căpeteniile să vină unul câte unul, şi anume fiecare în câte o zi deosebită, ca să-şi aducă darul pentru sfinţirea altarului."

12. Cel ce şi-a adus darul în ziua întâi, a fost Nahşon*, fiul lui Aminadab, din seminţia lui Iuda. *Cap. 2.3.

13. El a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul* Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul** de mâncare;
*Exod 30.13. **Lev. 2.1.

14. o căţuie de aur, de zece sicli, plină* cu tămâie, *Exod 30.34.

15. un viţel*, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot; *Lev. 1.2.

16. un ţap*, pentru jertfa de ispăşire;
*Lev. 4.23.

17. şi, pentru jertfa* de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Nahşon, fiul lui Aminadab. *Lev. 3.1.

18. A doua zi, şi-a adus darul Netaneel, fiul lui Ţuar, căpetenia lui Isahar.

19. El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

20. o căţuie de aur, de zece sicli, plină cu tămâie;

21. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

22. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;

23. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Netaneel, fiul lui Ţuar.

24. A treia zi, căpetenia fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon,

25. a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

26. o căţuie de aur, de zece sicli, plină cu tămâie;

27. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

28. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;

29. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliab, fiul lui Helon.

30. A patra zi, căpetenia fiilor lui Ruben, Eliţur, fiul lui Şedeur,

31. a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;

32. o căţuie de aur, de zece sicli, plină cu tămâie;

33. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

34. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;

35. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliţur, fiul lui Şedeur.

36. A cincea zi, căpetenia fiilor lui Simeon, Şelumiel, fiul lui Ţurişadai,

37. a adus: o farfurie de argint, în

greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;
38. o căţuie de aur, de zece sicli, plină cu tămâie;
39. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
40. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;
41. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul de mâncare al lui Şelumiel, fiul lui Ţurişadai.
42. A şasea zi, căpetenia fiilor lui Gad, Eliasaf, fiul lui Deuel,
43. a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;
44. o căţuie de aur de zece sicli, plină cu tămâie;
45. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
46. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;
47. şi, pentru jertfa de mulţumire, doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel.
48. A şaptea zi, căpetenia fiilor lui Efraim, Elişama, fiul lui Amihud,
49. a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;
50. o căţuie de aur, de zece sicli, plină cu tămâie;
51. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
52. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;
53. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Elişama, fiul lui Amihud.
54. A opta zi, căpetenia fiilor lui Manase, Gamliel, fiul lui Pedahţur,
55. a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;
56. o căţuie de aur, de zece sicli, plină cu tămâie;
57. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
58. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;
59. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Gamliel, fiul lui Pedahţur.
60. A noua zi, căpetenia fiilor lui Beniamin, Abidan, fiul lui Ghideoni,
61. a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;
62. o căţuie de aur, de zece sicli, plină cu tămâie;
63. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
64. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;
65. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Abidan, fiul lui Ghideoni.
66. A zecea zi, căpetenia fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Amişadai,
67. a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;
68. o căţuie de aur, plină cu tămâie;
69. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
70. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;
71. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahiezer, fiul lui Amişadai.
72. A unsprezecea zi, căpetenia fiilor lui Aşer, Paguiel, fiul lui Ocran,
73. a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;
74. o căţuie de aur, de zece sicli, plină cu tămâie;
75. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
76. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;
77. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Paguiel, fiul lui Ocran.

78. A douăsprezecea zi, căpetenia fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan,
79. a adus: o farfurie de argint, în greutate de o sută treizeci de sicli, un lighean de argint, de şaptezeci de sicli, după siclul Sfântului Locaş, amândouă pline cu floare de făină frământată cu untdelemn, pentru darul de mâncare;
80. o căţuie de aur, de zece sicli, plină cu tămâie;
81. un viţel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
82. un ţap, pentru jertfa de ispăşire;
83. şi, pentru jertfa de mulţumire: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahira, fiul lui Enan.
84. Acestea au fost darurile aduse de căpeteniile lui Israel pentru sfinţirea altarului, în ziua când l-au uns. Au fost douăsprezece farfurii de argint, douăsprezece lighene de argint, douăsprezece căţui de aur;
85. fiecare farfurie de argint cântărea o sută treizeci de sicli, şi fiecare lighean cântărea şaptezeci de sicli, aşa că argintul acestor unelte se ridica în totul la două mii patru sute de sicli, după siclul Sfântului Locaş.
86. Au fost douăsprezece căţui de aur pline cu tămâie, câte zece sicli căţuia, după siclul Sfântului Locaş; aurul căţuilor se ridica în totul la o sută douăzeci de sicli.
87. Toate dobitoacele pentru arderea de tot au fost doisprezece viţei, doisprezece berbeci, doisprezece miei de un an, cu darurile de mâncare obişnuite, doisprezece ţapi, pentru jertfa de ispăşire.
88. Toate dobitoacele pentru jertfa de mulţumire: douăzeci şi patru de boi, şaizeci de berbeci, şaizeci de ţapi, şaizeci de miei de un an. Acestea au fost darurile aduse pentru sfinţirea altarului, după ce l-au uns*. *Vers. 1.
89. Când intra Moise în Cortul întâlnirii ca să vorbească* cu Domnul, auzea glasul** care-i vorbea de pe capacul ispăşirii care era aşezat pe chivotul mărturiei, între cei doi heruvimi. Şi vorbea cu Domnul.

*Exod 33.9,11. Cap. 12.8. **Exod 25.22.

Aşezarea candelelor

8 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Vorbeşte lui Aaron şi spune-i: „Când vei aşeza* candelele în sfeşnic, cele şapte candele vor trebui să lumineze în partea dinainte a sfeşnicului.“

*Exod 25.37; 40.25.

3. Aaron a făcut aşa; a aşezat candelele în partea dinainte a sfeşnicului, cum poruncise lui Moise, Domnul.
4. Sfeşnicul* era de aur bătut; atât piciorul cât şi florile lui erau de aur** bătut. Moise făcuse sfeşnicul după† chipul pe care i-l arătase Domnul.

*Exod 25.31. **Exod 25.18. †Exod 25.40.

Închinarea leviţilor

5. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
6. „Ia pe leviţi din mijlocul copiilor lui Israel şi curăţă-i.
7. Iată cum să-i cureţi: Stropeşte-i* cu apă ispăşitoare; să lase** să treacă briciul peste tot trupul lor, să-şi spele hainele şi să se cureţe.

*Cap. 19.9,17,18. **Lev. 14.8,9.

8. Să ia apoi un viţel, cu darul* de mâncare obişnuit, făcut din floare de făină frământată cu untdelemn; şi să mai iei un alt viţel pentru jertfa de ispăşire. *Lev. 2.1.
9. Să apropii* pe leviţi înaintea Cortului întâlnirii şi să strângi** toată adunarea copiilor lui Israel.

*Exod 29.4; 40.12. **Lev. 8.3.

10. Să apropii pe leviţi înaintea Domnului; şi copiii lui Israel să-şi pună* mâinile pe leviţi. *Lev. 1.4.
11. Aaron să legene pe leviţi într-o parte şi într-alta înaintea Domnului, ca un dar legănat din partea copiilor lui Israel; şi să fie închinaţi astfel în slujba Domnului.
12. Leviţii* să-şi pună mâinile pe capul viţeilor şi să aduci unul ca jertfă de ispăşire, şi altul ca ardere de tot, ca să faci ispăşire pentru leviţi.

*Exod 29.10.

13. Să pui pe leviţi în picioare, înaintea lui Aaron şi înaintea fiilor lui, şi să-i legeni într-o parte şi într-alta, ca un dar legănat Domnului.
14. Aşa să desparţi pe leviţi din mijlocul copiilor lui Israel; şi leviţii vor fi ai* Mei. *Cap. 3.45; 16.9.
15. După aceea, leviţii să vină să facă slujbă în Cortul întâlnirii. Astfel să-i cureţi şi să-i legeni* într-o parte şi într-alta, ca un dar legănat.

*Vers. 11,13.

16. Căci ei Îmi sunt daţi cu totul din mijlocul copiilor lui Israel: Eu i-am luat pentru Mine în locul* întâilor născuţi,

din toţi întâii născuţi ai copiilor lui Israel. *Cap. 3.12,45.

17. Căci orice întâi născut al copiilor lui Israel este al Meu*, atât din oameni, cât şi din dobitoace; Mie Mi i-am închinat în ziua când am lovit pe toţi întâii născuţi în ţara Egiptului.
*Exod 13.2,12,13,15. Cap. 3.13. Luca 2.23.

18. Şi Eu am luat pe leviţi în locul tuturor întâilor născuţi ai copiilor lui Israel.

19. Am dat* pe leviţi în totul lui Aaron şi fiilor lui, din mijlocul copiilor lui Israel, ca să facă slujbă pentru copiii lui Israel în Cortul întâlnirii, să facă ispăşire pentru copiii lui Israel, şi astfel copiii lui Israel să nu fie loviţi cu nici** o urgie, când se vor apropia de Sfântul Locaş."
*Cap. 3.9. **Cap. 1.53; 16.46; 18.5. 2 Cron. 26.16.

20. Moise, Aaron şi toată adunarea copiilor lui Israel au făcut cu leviţii tot ce poruncise lui Moise, Domnul, despre leviţi; aşa au făcut copiii lui Israel cu ei.

21. Leviţii* s-au curăţat şi şi-au spălat hainele. Aaron** i-a legănat într-o parte şi într-alta, ca un dar legănat înaintea Domnului, şi a făcut ispăşire pentru ei, ca să-i cureţe.
*Vers. 7. **Vers. 11,12.

22. După aceea*, leviţii au venit să-şi facă slujba în Cortul întâlnirii, în faţa lui Aaron şi a fiilor lui. Întocmai cum poruncise** lui Moise, Domnul, cu privire la leviţi, aşa s-a făcut cu ei.
*Vers. 15. **Vers. 5, etc.

Timpul cât trebuie să slujească leviţii

23. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

24. „Iată legea privitoare la leviţi. De la vârsta de douăzeci* şi cinci de ani în sus, orice levit va intra în slujba Cortului întâlnirii ca să îndeplinească o slujbă acolo.
*Cap. 4.3. 1 Cron. 23.3,24,27.

25. De la vârsta de cincizeci* de ani încolo, să iasă din slujbă şi să nu mai slujească.

26. Va putea să ajute pe fraţii lui în Cortul întâlnirii, să păzească* ce le este dat în grijă; dar să nu mai facă slujbă. Aşa să faci cu leviţii în ce priveşte slujbele lor." *Cap. 1.53.

Paştile în pustiul Sinai

9 1. Domnul a vorbit lui Moise, în pustiul Sinai, în luna întâi a anului al doilea, după ieşirea lor din ţara Egiptului. Şi a zis:

2. „Copiii lui Israel să prăznuiască Paştile* la vremea hotărâtă.
*Exod 12.1, etc. Lev. 23.5. Cap. 28.16. Deut. 16.1,2.

3. Să îl prăznuiţi la vremea hotărâtă, în a paisprezecea zi a lunii acesteia, seara[1]; să îl prăznuiţi după toate legile şi după toate poruncile privitoare la el."

4. Moise a vorbit copiilor lui Israel să prăznuiască Paştile.

5. Şi au* prăznuit Paştile în a paisprezecea zi a lunii întâi, seara[1], în pustiul Sinai; copiii lui Israel au făcut întocmai după toate poruncile pe care le dăduse lui Moise, Domnul. *Ios. 5.10.

6. S-a întâmplat că nişte oameni, fiind necuraţi* din pricină că se atinseseră de un mort, nu puteau prăznui Paştile în ziua aceea. Ei s-au** înfăţişat în aceeaşi zi înaintea lui Moise şi înaintea lui Aaron. *Cap. 5.2; 19.11,16. Ioan 18.28. **Exod 18.15,19,26. Cap. 27.2.

7. Şi oamenii aceia au zis lui Moise: „Noi suntem necuraţi din pricina unui mort; de ce să fim nevoiţi să nu ne aducem la vremea hotărâtă darul cuvenit Domnului în mijlocul copiilor lui Israel?"

8. Moise le-a răspuns: „Aşteptaţi* să văd ce vă porunceşte Domnul."
*Cap. 27.5.

9. Şi Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

10. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: „Dacă cineva dintre voi sau dintre urmaşii voştri este necurat din pricina unui mort, sau este într-o călătorie lungă, totuşi să prăznuiască Paştile în cinstea Domnului.

11. Şi să îl prăznuiască în luna a doua*, în ziua a paisprezecea, seara[1]; să îl mănânce** cu azime şi cu ierburi amare. *2 Cron. 30.2,15. **Exod 12.8.

12. Să nu lase din* el nimic până a doua zi dimineaţa şi să nu frângă** nici un os din el. Să îl prăznuiască după toate† poruncile privitoare la Paşti.
*Exod 12.10. **Exod 12.46. Ioan 19.36. †Exod 12.43.

13. Dacă cineva nu este necurat, nici nu este în călătorie şi totuşi nu prăznuieşte Paştile, sufletul acela să fie nimicit* din poporul lui; pentru că n-a adus** darul cuvenit Domnului la vremea hotărâtă, omul acela să-şi ia† pedeapsa pentru păcatul lui.
*Gen. 17.14. Exod 12.15. **Vers. 7. †Cap. 5.31.

14. Dacă un străin, care locuieşte între voi, prăznuieşte Paştile Domnului, să

1. Evreieşte: între cele două seri

se ţină de legile şi poruncile privitoare la Paşti. Aceeaşi* lege să fie între voi, pentru străin ca şi pentru băştinaş.“
*Exod 12.49.

Norul

15. În ziua* când a fost aşezat Cortul, norul a acoperit locaşul Cortului întâlnirii; şi, de seara** până dimineaţa, deasupra Cortului era ca înfăţişarea unui foc.
*Exod 40.34. Neem. 9.12,19. Ps. 78.14. **Exod 13.21; 40.38.
16. Întotdeauna era aşa: ziua, norul acoperea Cortul, iar noaptea, avea înfăţişarea unui foc.
17. Când se* ridica norul de pe Cort, porneau şi copiii lui Israel; şi acolo unde se oprea norul, tăbărau şi copiii lui Israel. *Exod 40.36. Cap. 10.11,33,34. Ps. 80.1.
18. Copiii lui Israel porneau după porunca Domnului şi tăbărau după porunca Domnului; tăbărau atâta vreme* cât rămânea norul deasupra Cortului. *1 Cor. 10.1.
19. Când norul rămânea mai multă vreme deasupra Cortului, copiii lui Israel ascultau* de porunca Domnului şi nu porneau. *Cap. 1.53; 3.8.
20. Când norul rămânea mai puţine zile deasupra Cortului, ei tăbărau după porunca Domnului şi porneau după porunca Domnului.
21. Dacă norul se oprea de seara până dimineaţa şi se ridica dimineaţa, atunci porneau şi ei. Dacă norul se ridica după o zi şi o noapte, atunci porneau şi ei.
22. Dacă norul se oprea deasupra Cortului două zile, sau o lună, sau un an, copiii lui* Israel rămâneau tăbărâţi şi nu porneau; şi când se ridica, porneau şi ei. *Exod 40.36,37.
23. Tăbărau după porunca Domnului şi porneau după porunca Domnului; ascultau* de porunca Domnului, de porunca Domnului dată prin Moise.
*Vers. 19.

Trâmbiţele de argint

10 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Fă-ţi două trâmbiţe de argint; să le faci de argint bătut. Ele să-ţi slujească pentru chemarea* adunării şi pentru pornirea taberelor. *Isa. 1.13.
3. Când se va suna* cu ele, toată adunarea să se strângă la tine, la uşa Cortului întâlnirii. *Ier. 4.5. Ioel 2.15.
4. Când se va suna numai cu o trâmbiţă, să se strângă la tine căpeteniile, mai marii* peste miile lui Israel.
*Exod 18.21. Cap. 1.16; 7.2.
5. Când veţi suna cu vâlvă, să pornească cei ce tăbărăsc* la răsărit;
*Cap. 2.3.
6. când veţi suna a doua oară cu vâlvă, să pornească cei ce tăbărăsc* la miazăzi: pentru plecarea lor, să se sune cu vâlvă. *Cap. 2.10.
7. Când va fi vorba de strângerea adunării, să sunaţi*, dar să nu** sunaţi cu vâlvă. *Vers. 3. **Ioel 2.1.
8. Din trâmbiţe* să sune fiii lui Aaron, preoţii. Aceasta să fie o lege veşnică pentru voi şi pentru urmaşii voştri.
*Cap. 31.6. Ios. 6.4. 1 Cron. 15.24. 2 Cron. 13.12.
9. Când veţi merge* la război, în ţara voastră, împotriva vrăjmaşului** care va lupta împotriva voastră, să sunaţi cu vâlvă din trâmbiţe, şi Domnul, Dumnezeul vostru, Îşi va aduce aminte† de voi şi veţi fi izbăviţi de vrăjmaşii voştri.
*Cap. 31.6. Ios. 6.5. 2 Cron. 13.14. **Judc. 2.18; 4.3; 6.9; 10.8,12. 1 Sam. 10.18. Ps. 106.42. †Gen. 8.1. Ps. 106.4.
10. În zilele* voastre de bucurie, la sărbătorile voastre şi la lunile noi ale voastre, să sunaţi din trâmbiţe, când vă veţi aduce arderile de tot şi jertfele de mulţumire; şi ele vor face ca Dumnezeul vostru să-Şi aducă** aminte de voi. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.“
*Cap. 29.1. Lev. 23.24. 1 Cron. 15.24. 2 Cron. 5.12; 7.6; 29.26. Ezra 3.10. Neem. 12.35. Ps. 81.3. **Vers. 9.

Plecarea din Sinai

11. În ziua a douăzecea a lunii a doua a anului al doilea, s-a ridicat* norul de pe Cortul întâlnirii. *Cap. 9.17.
12. Şi copiii lui Israel au pornit* din pustiul Sinai** după taberele lor. Norul s-a oprit în pustiul† Paran.
*Exod 40.36. Cap. 2.9,16,24,31. **Exod 19.1. Cap. 1.1; 9.5. †Gen. 21.21. Cap. 12.16; 13.3,26. Deut. 1.1.
13. Această întâi plecare au făcut-o după porunca* Domnului dată prin Moise. *Vers. 5,6. Cap. 2.34.
14. Întâi* a pornit steagul taberei fiilor lui Iuda, împreună cu oştirile lui. Peste oştirea lui Iuda era mai mare Nahşon**, fiul lui Aminadab;
*Cap. 2.3,9. **Cap. 1.7.
15. peste oştirea seminţiei fiilor lui Isahar era Netaneel, fiul lui Ţuar;
16. peste oştirea seminţiei fiilor lui Zabulon era Eliab, fiul lui Helon.
17. Când a fost desfăcut Cortul*, au

pornit întâi fiii lui Gherşon şi fiii lui Merari, ducând** Cortul.
*Cap. 1.51. **Cap. 4.24,31; 7.6-8.
18. Apoi a pornit steagul* taberei lui Ruben, împreună cu oştirile lui. Peste oştirea lui Ruben era mai mare Eliţur, fiul lui Şedeur; *Cap. 2.10,16.
19. peste oştirea seminţiei fiilor lui Simeon, era Şelumiel, fiul lui Ţurişadai,
20. peste oştirea seminţiei fiilor lui Gad, era Eliasaf, fiul lui Deuel.
21. Apoi au pornit chehatiţii, ducând Sfântul* Locaş; până la venirea lor, ceilalţi întinseseră Cortul. *Cap. 4.4,15; 7.9.
22. Apoi a pornit steagul* taberei fiilor lui Efraim, împreună cu oştirile lui. Peste oştirea lui Efraim era mai mare Elişama, fiul lui Amihud;
*Cap. 2.18,24.
23. peste oştirea seminţiei fiilor lui Manase era Gamliel, fiul lui Pedahţur;
24. peste oştirea seminţiei fiilor lui Beniamin era Abidan, fiul lui Ghideoni.
25. Apoi a pornit steagul* taberei fiilor lui Dan, împreună cu oştirile lui: ei erau coada tuturor taberelor. Peste oştirea lui Dan era mai mare Ahiezer, fiul lui Amişadai; *Cap. 2.25,31. Ios. 6.9.
26. peste oştirea seminţiei fiilor lui Aşer era Paguiel, fiul lui Ocran;
27. peste oştirea seminţiei fiilor lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan.
28. Acesta* a fost şirul în care au pornit copiii lui Israel, după oştirile lor; aşa au plecat. *Cap. 2.34.

Moise şi socrul său

29. Moise a zis lui Hobab, fiul lui Reuel*, madianitul, socrul lui Moise: „Noi plecăm spre locul despre care Domnul a zis: „Eu vi-l** voi da." Vino cu noi, şi îţi vom face† bine, căci Domnul†† a făgăduit că va face bine lui Israel." *Exod 2.18. **Gen. 12.7. †Judc. 1.16; 4.11. ††Gen. 32.12. Exod 3.8; 6.7,8.
30. Hobab i-a răspuns: „Nu pot să merg; ci mă voi duce în ţara mea şi în locul meu de naştere."
31. Şi Moise a zis: „Nu ne părăsi, te rog; fiindcă tu cunoşti locurile unde putem să tăbărâm în pustiu; deci tu să ne fii* călăuză. *Iov 29.15.
32. Şi dacă vii cu noi, te vom face să te bucuri de binele* pe care ni-l va face Domnul." *Judc. 1.16.
33. Ei au plecat de la muntele* Domnului şi au mers trei zile; chivotul legământului Domnului a pornit înaintea lor** şi a făcut un drum de trei zile, ca să le caute un loc de odihnă.
*Exod 3.1. Deut. 1.33. Ios. 3.3,4,6. Ps. 132.8. Ier. 31.2. Ezec. 20.6.
34. Norul* Domnului era deasupra lor în timpul zilei, când porneau din tabără. *Exod 13.21. Neem. 9.12,19.
35. Când pornea chivotul, Moise zicea: „Scoală-te*, Doamne, ca să se împrăştie vrăjmaşii tăi şi să fugă dinaintea feţei Tale cei ce Te urăsc!" *Ps. 68.1,2; 132.8.
36. Iar când îl aşezau, zicea: „Întoarce-te, Doamne, la zecile de mii ale miilor lui Israel!"

Focul Domnului

11 1. Poporul* a cârtit în gura mare împotriva Domnului, zicând că-i merge rău. Când a auzit Domnul, S-a mâniat**, s-a aprins† între ei focul Domnului şi a mistuit o parte din marginea taberei. *Deut. 9.22. **Ps. 78.21. †Lev. 10.2. Cap. 16.35. 2 Împ. 1.12. Ps. 106.18.
2. Poporul a strigat către Moise. Moise s-a rugat* Domnului, şi focul s-a stins. *Iac. 5.16.
3. Locului aceluia i-au pus numele Tabeera *(Ardere),* pentru că se aprinsese focul Domnului printre ei.

Prepeliţele

4. Adunăturii* de oameni, care se aflau în mijlocul lui Israel, i-a venit poftă, ba chiar şi copiii lui Israel au început să plângă şi să zică: „Cine** ne va da carne să mâncăm?
*Exod 12.38. **Ps. 78.18; 106.14. 1 Cor. 10.6.
5. Ne aducem* aminte de peştii pe care-i mâncam în Egipt şi care nu ne costau nimic, de castraveţi, de pepeni, de praz, de ceapă şi de usturoi.
*Exod 10.3.
6. Acum ni s-a uscat* sufletul: nu mai este nimic! Ochii noştri nu văd decât mana aceasta." *Cap. 21.5.
7. Mana* semăna cu grăuntele de coriandru, şi la vedere era ca bedelimul**. *Exod 16.14,31. **Gen. 2.12.
8. Poporul se risipea şi o strângea, o măcina la râşniţă, sau o pisa într-o piuă; o fierbea în oală şi făcea turte din ea. Mana avea gustul* unei turte făcute cu untdelemn. *Exod 16.31.
9. Când cădea roua*, noaptea, în tabără, cădea şi mana. *Exod 16.13,14.
10. Moise a auzit pe popor plângând, fiecare în familia lui şi la uşa cortului

lui. Mânia* Domnului s-a aprins cu
tărie. Moise s-a întristat *Ps. 78.21.
11. şi a zis* Domnului: „Pentru ce
mâhneşti Tu pe robul Tău şi pentru ce
n-am căpătat eu trecere înaintea Ta, de
ai pus peste mine sarcina acestui popor
întreg? *Deut. 1.12.
12. Oare eu am zămislit pe poporul
acesta? Oare eu l-am născut ca să-mi
zici: „Poartă-l* la sânul tău, cum
poartă doica** pe copil," până în ţara
pe care ai jurat† părinţilor lui că i-o
vei da? *Isa. 40.11.
**Isa. 49.23. 1 Tes. 2.7. †Gen. 26.3; 50.24. Exod 13.5.
13. De unde* să iau carne, ca să dau
la tot poporul acesta? Căci ei plâng la
mine, zicând: „Dă-ne carne ca să
mâncăm!" *Mat. 15.33. Marc. 8.4.
14. Eu* singur nu pot să port pe tot
poporul acesta, căci este prea greu
pentru mine. *Exod 18.18.
15. Decât să Te porţi aşa cu mine,
mai bine omoară-mă*, Te rog, dacă
mai am vreo trecere înaintea Ta, ca să
nu-mi mai văd** nenorocirea."
*1 Împ. 19.4. Iona 4.3. **Ţef. 3.15.
16. Domnul a zis lui Moise: „Adună
la Mine şaptezeci* de bărbaţi, dintre
bătrânii lui Israel, din cei pe care-i
cunoşti ca bătrâni ai poporului şi cu
putere** asupra lor; adu-i la Cortul
întâlnirii şi să se înfăţişeze acolo
împreună cu tine. *Exod 24.1,9. **Deut. 16.18.
17. Eu* Mă voi coborî şi îţi voi vorbi
acolo; voi lua din Duhul** care este
peste tine şi-L voi pune peste ei ca să
poarte împreună cu tine sarcina popo-
rului şi să n-o porţi tu singur.
*Gen. 11.5; 18.21. Exod 19.20. Vers. 25. **1 Sam. 10.6.
2 Împ. 2.15. Neem. 9.20. Isa. 44.3. Ioel 2.28.
18. Să spui poporului: „Sfinţiţi-vă*
pentru mâine şi aveţi să mâncaţi
carne, fiindcă aţi plâns în** auzul
Domnului şi aţi zis: „Cine ne va da
carne să mâncăm? Căci noi† o duceam
bine în Egipt!" Domnul vă va da carne
şi veţi mânca.
*Exod 19.10. **Exod 16.7. †Vers. 5. Fapt. 7.39.
19. Aveţi să mâncaţi carne, nu o zi,
nici două zile, nici cinci zile, nici zece
zile, nici douăzeci de zile,
20. ci o lună* întreagă, până vă va
ieşi pe nări şi vă veţi scârbi de ea,
pentru că n-aţi ascultat de Domnul
care este în mijlocul vostru şi pentru
că aţi plâns înaintea Lui, zicând:
„Pentru ce** am ieşit noi oare din
Egipt?" *Ps. 78.29; 106.15. **Cap. 21.5.
21. Moise a zis: „Şase sute de mii
de oameni care merg pe jos alcătuiesc
poporul în mijlocul* căruia sunt eu, şi
Tu zici: „Le voi da carne şi vor mânca
o lună întreagă!"
*Gen. 12.2. Exod 12.37; 38.26. Cap. 1.46.
22. Putem tăia* oare atâtea oi şi
atâţia boi, ca să le ajungă? Sau nu
cumva avem să prindem toţi peştii
mării, ca să le ajungă?"
*2 Împ. 7.2. Mat. 15.33. Marc. 8.4. Ioan 6.7,9.
23. Domnul a răspuns lui Moise: „Nu
cumva* s-a scurtat oare mâna Dom-
nului? Vei vedea acum dacă ceea ce
ţi-am spus se va** întâmpla sau nu."
*Isa. 50.2; 59.1. **Cap. 23.19. Ezec. 12.25; 24.14.
24. Moise a ieşit şi a spus poporului
cuvintele Domnului. A adunat* şapte-
zeci de bărbaţi din bătrânii poporului
şi i-a pus în jurul Cortului. *Vers. 16.
25. Domnul S-a coborât* în nor şi a
vorbit lui Moise; a luat din Duhul care
era peste el şi L-a pus peste cei
şaptezeci de bătrâni. Şi, de îndată ce
Duhul S-a aşezat** peste ei, au început
să prorocească†; dar după aceea n-au
mai prorocit.
*Vers. 17. Cap. 12.5. **2 Împ. 2.15. †1 Sam. 10.5,6,10;
19.20,21,23. Ioel 2.28. Fapt. 2.17,18. 1 Cor. 14.1, etc.
26. Doi oameni, unul numit Eldad,
şi altul Medad, rămăseseră în tabără,
şi Duhul S-a aşezat şi peste ei; căci
erau dintre cei scrişi, măcar că nu* se
duseseră la Cort. Şi au început să
prorocească şi ei în tabără.
*1 Sam. 20.26. Ier. 36.5.
27. Un tânăr a alergat şi a dat de ştire
lui Moise, zicând: „Eldad şi Medad
prorocesc în tabără."
28. Şi Iosua, fiul lui Nun, care slujea
lui Moise din tinereţea lui, a luat
cuvântul şi a zis: „Domnule Moise*,
opreşte-i." *Marc. 9.38. Luca 9.49. Ioan 3.26.
29. Moise i-a răspuns: „Eşti gelos
pentru mine? Să dea Dumnezeu* ca
tot poporul Domnului să fie alcătuit
din proroci, şi Domnul să-Şi pună
Duhul Lui peste ei!" *1 Cor. 14.5.
30. Apoi Moise s-a întors în tabără, el
şi bătrânii lui Israel.
31. Domnul a făcut să sufle de peste
mare un vânt* care a adus prepeliţe şi
le-a răspândit peste tabără cale cam de
o zi într-o parte şi cale cam de o zi de
cealaltă parte în jurul taberei. Aveau o
înălţime de aproape doi coţi de la faţa
pământului. *Exod 16.13. Ps. 78.26-28; 105.40.
32. În tot timpul zilei aceleia şi
toată noaptea şi toată ziua următoare,
poporul s-a sculat şi a strâns prepeliţe;

cel ce strânsese cel mai puţin avea zece omeri. Ei şi le-au întins în jurul taberei.
33. Pe când carnea* era încă în dinţii lor, fără să fie mestecată, Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului; şi Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare. *Ps. 78.30,31.
34. Au pus locului aceluia numele Chibrot-Hataava *(Mormintele lăcomiei),* pentru că acolo au îngropat pe poporul apucat de poftă.
35. De la Chibrot-Hataava, poporul a plecat* la Haţerot şi s-a oprit la Haţerot. *Cap. 33.17.

Lepra Mariei

12 1. Maria şi Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiene* pe care o luase el de nevastă; căci luase o femeie etiopiană. *Exod 2.21.
2. Şi au zis: „Oare numai prin Moise vorbeşte Domnul? Nu vorbeşte oare* şi prin noi?“ Şi Domnul** a auzit-o. *Exod 15.20. Mica 6.4. **Gen. 29.33. Cap. 11.1. 2 Împ. 19.4. Isa. 37.4. Ezec. 35.12,13.
3. Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe faţa pământului.
4. Deodată Domnul* a zis lui Moise, lui Aaron şi Mariei: „Duceţi-vă toţi trei la Cortul întâlnirii.“ Şi s-au dus toţi trei. *Ps. 76.9.
5. Domnul S-a coborât* în stâlpul de nor şi a stat la uşa Cortului. A chemat pe Aaron şi pe Maria, şi ei s-au apropiat amândoi. *Cap. 11.25; 16.19.
6. Şi a zis: „Ascultaţi bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie* sau îi voi vorbi într-un** vis. *Gen. 15.1; 46.2. Iov 33.15. Ezec. 1.1. Dan. 8.2; 10.8,16,17. Luca 1.11,22. Fapt. 10.11,17; 22.17,18. **Gen. 31.10,11. 1 Împ. 3.5. Mat. 1.20.
7. Nu* tot aşa este însă cu robul Meu Moise. El este** credincios în toată casa† Mea. *Ps. 105.26. **Evr. 3.2,5. †1 Tim. 3.15.
8. Eu îi vorbesc gură către* gură, Mă descopăr lui nu** prin lucruri grele de înţeles, ci el vede chipul† Domnului. Cum de†† nu v-aţi temut deci să vorbiţi împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?“ *Exod 33.11. Deut. 34.10. **1 Cor. 13.12. †Exod 33.19. ††2 Pet. 2.10. Iuda 8.
9. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lor. Şi a plecat.
10. Norul s-a depărtat de pe Cort. Şi iată că Maria* era plină de** lepră, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Maria; şi iată că ea avea lepră. *Deut. 24.9. **2 Împ. 5.27; 15.5. 2 Cron. 26.19,20.
11. Atunci Aaron a zis lui Moise: „Ah, domnul meu, nu ne face să purtăm pedeapsa* păcatului pe care l-am făcut ca nişte nechibzuiţi şi de care ne-am făcut vinovaţi! *2 Sam. 19.19; 24.10. Prov. 30.32.
12. Să nu fie Maria ca un copil născut* mort, a cărui carne este pe jumătate putredă când iese din pântecele mamei lui!“ *Ps. 88.4.
13. Moise a strigat către Domnul, zicând: „Dumnezeule, Te rog, vindecă-o!“
14. Şi Domnul a zis lui Moise: „Dacă* ar fi scuipat-o tatăl ei în obraz, n-ar fi fost ea oare de ocară timp de şapte zile? Să fie închisă** deci şapte zile afară din tabără; după aceea, să fie primită în tabără.“ *Evr. 12.9. **Lev. 13.46. Cap. 5.2,3.
15. Maria* a fost închisă şapte zile afară din tabără. Şi poporul n-a pornit până ce a intrat din nou Maria în tabără. *Deut. 24.9. 2 Cron. 26.20,21.
16. După aceea, poporul a plecat din Haţerot* şi a tăbărât în pustiul Paran. *Cap. 11.35; 33.18.

Cele douăsprezece iscoade trimise în Canaan

13 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Trimite* nişte oameni să iscodească ţara Canaanului, pe care o dau copiilor lui Israel. Să trimiţi câte un om pentru fiecare din seminţiile părinţilor lor, toţi să fie dintre fruntaşii lor.“ *Cap. 32.8. Deut. 1.22.
3. Moise i-a trimis din pustiul* Paran, după porunca Domnului; toţi oamenii aceştia erau căpetenii ale copiilor lui Israel. *Cap. 12.16; 32.8. Deut. 1.19; 9.23.
4. Iată numele lor: pentru seminţia lui Ruben: Şamua, fiul lui Zacur;
5. pentru seminţia lui Simeon: Şafat, fiul lui Hori;
6. pentru seminţia lui Iuda*: Caleb**, fiul lui Iefune; *Cap. 34.19. 1 Cron. 4.15. **Vers. 30. Cap. 14.6,30. Ios. 14.6,7,13,14. Judc. 1.12.
7. pentru seminţia lui Isahar: Igual, fiul lui Iosif;
8. pentru seminţia lui Efraim: Hosea*, fiul lui Nun; *Vers. 16.
9. pentru seminţia lui Beniamin: Palti, fiul lui Rafu;

10. pentru seminţia lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi;
11. pentru seminţia lui Iosif, seminţia lui Manase: Gadi, fiul lui Susi;
12. pentru seminţia lui Dan: Amiel, fiul lui Ghemali;
13. pentru seminţia lui Aşer: Setur, fiul lui Micael;
14. pentru seminţia lui Neftali: Nahbi, fiul lui Vofsi;
15. pentru seminţia lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi.
16. Acestea sunt numele bărbaţilor pe care i-a trimis Moise să iscodească ţara. Lui Hosea, fiul lui Nun, Moise i-a pus numele Iosua.
17. Moise i-a trimis să iscodească ţara Canaanului. El le-a zis: „Mergeţi de aici spre miazăzi*, şi apoi să vă suiţi** pe munte.

*Vers. 21. **Gen. 14.10. Judc. 1.9,19.

18. Vedeţi ţara, vedeţi cum este ea, cum este poporul care o locuieşte, dacă este tare sau slab, dacă este mic sau mare la număr;
19. vedeţi cum este ţara în care locuieşte: dacă este bună sau rea; cum sunt cetăţile în care locuieşte: dacă sunt deschise sau întărite;
20. cum este pământul: dacă este gras* sau sterp, dacă sunt sau nu copaci pe el. Fiţi** cu inimă şi luaţi cu voi roade din ţară.“ Era pe vremea când încep să se coacă strugurii.

*Neem. 9.25,35. Ezec. 34.14. **Deut. 31.6,7,23.

21. Ei s-au suit şi au iscodit ţara, de la pustiul* Ţin până la Rehob**, pe drumul care duce la Hamat.

*Cap. 34.3. Ios. 15.1. **Ios. 19.28.

22. S-au suit pe la miazăzi şi au mers până la Hebron, unde se aflau Ahiman*, Şeşai şi Talmai, copiii lui Anac**. Hebronul† fusese zidit cu şapte ani înainte de cetatea Ţoan†† din Egipt.

*Ios. 11.21,22; 15.13,14. Judc. 1.10. **Vers. 33. †Ios. 21.11. ††Ps. 78.12. Isa. 19.11; 30.4.

23. Au ajuns* până la valea Eşcol; acolo au tăiat o ramură de viţă cu un strugure şi l-au dus câte doi cu ajutorul unei prăjini, au luat şi rodii şi smochine. *Deut. 1.24,25.
24. Locul acela l-au numit valea Eşcol *(Strugure),* din pricina strugurelui pe care l-au tăiat de acolo copiii lui Israel.
25. S-au întors de la iscodirea ţării după patruzeci de zile împlinite.
26. Au plecat şi au ajuns la Moise şi la Aaron şi la toată adunarea copiilor lui Israel, la Cades*, în pustiul** Paran. Le-au adus ştiri, lor şi întregii adunări, şi le-au arătat roadele ţării.

*Vers. 3. **Cap. 20.1,16; 32.8; 33.36. Deut. 1.19. Ios. 14.6.

27. Iată ce au istorisit lui Moise: „Ne-am dus în ţara în care ne-ai trimis. Cu adevărat, este o ţară în care curge lapte* şi miere şi iată-i** roadele.

*Exod 3.8; 33.3. **Deut. 1.25.

28. Dar poporul* care locuieşte în ţara aceasta este puternic, cetăţile sunt întărite şi foarte mari. Ba încă am văzut acolo şi pe fiii** lui Anac.

*Deut. 1.28; 9.1,2. **Vers. 33.

29. Amaleciţii* locuiesc ţinutul de la miazăzi; iebusiţii şi amoriţii locuiesc muntele; şi canaaniţii şi hetiţii locuiesc lângă mare şi de-a lungul Iordanului.“

*Exod 17.8. Cap. 14.43. Judc. 6.3. 1 Sam. 14.48; 15.3, etc.

30. Caleb* a potolit poporul care cârtea împotriva lui Moise. El a zis: „Haidem să ne suim şi să punem mâna pe ţară, căci vom fi biruitori!“

*Cap. 14.6,24. Ios. 14.7.

31. Dar* bărbaţii care fuseseră împreună cu el au zis: „Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decât noi.“

*Cap. 32.9. Deut. 1.28. Ios. 14.8.

32. Şi au înnegrit* înaintea copiilor lui Israel ţara pe care o iscodiseră. Ei au zis: „Ţara pe care am străbătut-o, ca s-o iscodim, este o ţară care mănâncă pe locuitorii ei; toţi aceia** pe care i-am văzut acolo sunt oameni de statură înaltă. *Cap. 14.36,37. **Amos 2.9.
33. Apoi am mai văzut în ea pe uriaşi, pe copiii lui Anac*, care se trag din neamul uriaşilor: înaintea noastră, şi faţă** de ei parcă eram nişte lăcuste†.“

*Deut. 1.28; 2.10; 9.2. **Isa. 40.22. †1 Sam. 17.42.

Patruzeci de ani în pustiu

14 1. Toată adunarea a ridicat glasul şi a început să ţipe. Şi poporul* a plâns în noaptea aceea. *Cap. 11.4.
2. Toţi copiii* lui Israel au cârtit împotriva lui Moise şi Aaron, şi toată adunarea le-a zis: „De** ce n-om fi murit noi în ţara Egiptului sau de ce n-om fi murit în pustiul acesta?

*Exod 16.2; 17.3. Cap. 16.41. Ps. 106.25. **Vers. 28,29.

3. Pentru ce ne duce Domnul în ţara aceasta, în care vom cădea ucişi de sabie, iar nevestele noastre şi copilaşii noştri vor fi de jaf? Nu este oare mai bine să ne întoarcem în Egipt?“

4. Şi au zis unul altuia: „Să* ne alegem o căpetenie şi să ne** întoarcem în Egipt.“ *Neem. 9.17. **Deut. 17.16. Fapt. 7.39.
5. Moise* şi Aaron au căzut cu faţa la pământ, în faţa întregii adunări a copiilor lui Israel care era strânsă laolaltă. *Cap. 16.4,22.
6. Şi, dintre cei ce iscodiseră ţara, Iosua*, fiul lui Nun, şi Caleb, fiul lui Iefune, şi-au rupt hainele,
*Vers. 24,30,38. Cap. 13.6,8.
7. şi au vorbit astfel întregii adunări a copiilor lui Israel: „Ţara* pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim este o ţară foarte bună, minunată.
*Cap. 13.27. Deut. 1.25.
8. Dacă Domnul* va fi binevoitor cu noi, ne va duce în ţara aceasta şi ne-o va da: este o ţară** în care curge lapte şi miere. *Deut. 10.15. 2 Sam. 15.25,26; 22.20. 1 Împ. 10.9. Ps. 22.8; 147.10,11. Isa. 62.4. **Cap. 13.27.
9. Numai nu vă* răzvrătiţi împotriva Domnului şi nu** vă temeţi de oamenii din ţara aceea, căci îi vom mânca†. Ei nu mai au nici un sprijin: Domnul†† este cu noi, nu vă temeţi de ei!“ *Deut. 9.7,23,24.
**Deut. 7.18; 20.3. †Cap. 24.8. ††Gen. 48.21. Exod 33.16. Deut. 20.1,3,4; 31.6,8. Ios. 1.5. Judc. 1.22. 2 Cron. 13.12; 15.2; 20.17; 32.8. Ps. 46.7,11. Isa. 41.10. Amos 5.14. Zah. 8.23.
10. Toată* adunarea vorbea să-i ucidă cu pietre, când slava** Domnului s-a arătat peste Cortul întâlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel. *Exod 17.4.
**Exod 16.10; 24.16,17; 40.34. Lev. 9.23. Cap. 16.19,42; 20.6.
11. Şi Domnul a zis lui Moise: „Până* când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu** va crede el în Mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui?
*Vers. 23. Deut. 9.7,8,22. Ps. 95.8. Evr. 3.8,16. **Deut. 1.32; 9.23. Ps. 78.22,32,42; 106.24. Ioan 12.37. Evr. 3.18.
12. De aceea, îl voi lovi cu ciumă, şi-l voi nimici, dar pe tine* te voi face un neam mai mare şi mai puternic decât el.“ *Exod 32.10.
13. Moise* a zis Domnului: „Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta.
*Exod 32.12. Ps. 106.23. Deut. 9.26-28; 32.27. Ezec. 20.9,14.
14. Şi vor spune locuitorilor ţării aceleia. Ei ştiau* că Tu, Domnul, eşti în mijlocul poporului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul** Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui, ziua, într-un stâlp de nor, şi, noaptea, într-un stâlp de foc.
*Exod 15.14. Ios. 2.9,10; 5.1. **Exod 13.21; 40.38. Cap. 10.34. Neem. 9.12. Ps. 78.14; 105.39.
15. Dacă omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile, care au auzit vorbindu-se de Tine, vor zice:
16. „Domnul n-avea* putere să ducă pe poporul acesta în ţara pe care jurase că i-o va da: de aceea l-a omorât în pustiu!“ *Deut. 9.28. Ios. 7.9.
17. Acum, să se arate puterea Domnului în mărimea ei, cum ai spus când ai zis:
18. „Domnul este încet* la mânie şi bogat în bunătate, iartă fărădelegea şi răzvrătirea; dar nu ţine pe cel vinovat drept nevinovat şi pedepseşte** fărădelegea părinţilor în copii până la al treilea şi al patrulea neam.
*Exod 34.6,7. Ps. 103.8; 145.8. Iona 4.2. **Exod 20.5; 34.7.
19. Iartă*, dar, fărădelegea poporului acestuia**, după† mărimea îndurării Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt până aici.“
*Exod 34.9. **Ps. 106.45. †Ps. 78.38.
20. Şi Domnul a zis: „Iert cum ai* cerut. *Ps. 106.23. Iac. 5.16. 1 Ioan 5.14-16.
21. Dar cât este de adevărat că Eu sunt viu şi că slava Domnului va umple tot* pământul, *Ps. 72.19.
22. atât este de adevărat că toţi* cei ce au văzut cu ochii lor slava Mea şi minunile pe care le-am făcut în Egipt şi în pustiu, şi totuşi M-au ispitit de zece** ori acum şi n-au ascultat glasul Meu,
*Deut. 1.35. Ps. 95.11; 106.26. Evr. 3.17,18. **Gen. 31.7.
23. toţi aceia* nu vor vedea ţara pe care am jurat părinţilor lor că le-o voi da, şi anume, toţi cei ce M-au nesocotit, n-o vor vedea. *Cap. 32.11. Ezec. 20.15.
24. Iar pentru că robul Meu Caleb* a fost însufleţit de un alt duh şi a urmat în** totul calea Mea, îl voi face să intre în ţara în care s-a dus, şi urmaşii lui o vor stăpâni.
*Deut. 1.36. Ios. 14.6,8,9,14. **Cap. 32.12.
25. Amaleciţii şi canaaniţii locuiesc valea aceasta: deci mâine, întoarceţi-vă şi plecaţi* în pustiu, pe calea care duce spre Marea Roşie.“ *Deut. 1.40.
26. Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi a zis:
27. „Până când* voi lăsa această rea adunare să cârtească împotriva Mea? Am auzit cârtirile** copiilor lui Israel, care cârteau împotriva Mea.
*Exod 16.28. Vers. 11. Mat. 17.17. **Exod 16.12.
28. Spune-le: „Pe* viaţa Mea! – zice Domnul – că vă voi face întocmai**

cum aţi vorbit în auzul urechilor Mele.
*Vers. 23. Cap. 26.65; 32.11. Deut. 1.35. Evr. 3.17. **Vers. 2.

29. Trupurile voastre moarte vor cădea în pustiul acesta. Voi toţi*, a căror numărătoare s-a făcut, numărându-vă de la vârsta de douăzeci de ani în sus, şi care aţi cârtit împotriva Mea,
*Cap. 1.45; 26.64.

30. nu veţi intra în ţara pe care jurasem că vă voi da-o s-o locuiţi, afară* de Caleb, fiul lui Iefune, şi Iosua, fiul lui Nun.
*Vers. 38. Cap. 26.65; 32.12. Deut. 1.36,38.

31. Pe* copilaşii voştri însă, despre care aţi zis că vor fi de jaf, îi voi face să intre în ea, ca să cunoască ţara pe care aţi** nesocotit-o voi.
*Deut. 1.39. **Ps. 106.24.

32. Iar cât despre voi, trupurile* voastre moarte vor cădea în pustiu.
*1 Cor. 10.5. Evr. 3.17.

33. Şi copiii voştri vor rătăci* patruzeci** de ani în pustiu şi vor ispăşi† astfel păcatele voastre, până ce toate trupurile voastre moarte vor cădea în pustiu.
*Cap. 32.13. Ps. 107.40. **Deut. 2.14. †Ezec. 23.35.

34. După cum* în patruzeci de zile** aţi iscodit ţara, tot aşa, patruzeci de ani veţi purta pedeapsa fărădelegilor voastre; adică un an de fiecare zi: şi veţi şti atunci ce înseamnă să-Mi trag Eu mâna de la voi.
*Cap. 13.25. **Ps. 95.10. Ezec. 4.6.

35. Eu*, Domnul, am vorbit! În adevăr, aşa voi face acestei rele** adunări care s-a unit împotriva Mea; vor fi nimiciţi în pustiul acesta şi în el vor muri.“ *Cap. 23.19. **Vers. 27,29. Cap. 26.65. 1 Cor. 10.5.

36. Bărbaţii* pe care îi trimisese Moise să iscodească ţara, şi care, la întoarcerea lor, făcuseră ca toată adunarea să cârtească împotriva lui, înnegrind ţara; *Cap. 13.31,32.

37. oamenii aceştia, care înnegriseră ţara, au murit* acolo înaintea Domnului, loviţi de o moarte năprasnică.
*1 Cor. 10.10. Evr. 3.17. Iuda 5.

38. Numai Iosua, fiul* lui Nun, şi Caleb, fiul lui Iefune, au rămas cu viaţă dintre oamenii aceia care se duseseră să iscodească ţara.
*Cap. 26.65. Ios. 14.6,10.

Neascultarea poporului pedepsit

39. Moise a spus aceste lucruri tuturor copiilor lui Israel; şi poporul a fost într-o mare* jale. *Exod 33.4.

40. S-au sculat dis-de-dimineaţă a doua zi şi s-au suit pe vârful muntelui zicând: „Iată-ne*! Suntem gata să ne suim în locul de care a vorbit Domnul, căci am păcătuit.“ *Deut. 1.41.

41. Moise a zis: „Pentru ce călcaţi porunca* Domnului? Nu veţi izbuti!
*Vers. 25. 2 Cron. 24.20.

42. Nu vă suiţi*, căci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu căutaţi să fiţi bătuţi de vrăjmaşii voştri! *Deut. 1.42.

43. Căci amaleciţii şi canaaniţii sunt înaintea voastră şi veţi cădea ucişi de sabie; odată ce v-aţi abătut* de la Domnul, Domnul nu va fi cu voi.“
*2 Cron. 15.2.

44. Ei s-au îndărătnicit* şi s-au suit pe vârful muntelui; dar chivotul legământului şi Moise n-au ieşit din mijlocul taberei. *Deut. 1.43.

45. Atunci* s-au coborât amaleciţii şi canaaniţii, care locuiau pe muntele acela, i-au bătut şi i-au tăiat în bucăţi până la** Horma.
*Vers. 43. Deut. 1.44. **Cap. 21.3. Judc. 1.17.

Legi asupra jertfelor

15 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Vorbeşte* copiilor lui Israel şi spune-le:

„Când veţi intra în ţara pe care v-o dau ca să vă aşezaţi locuinţele în ea,
*Vers. 18. Lev. 23.10. Deut. 7.1.

3. şi* veţi aduce Domnului o jertfă mistuită de foc, fie o ardere de tot, fie o jertfă adusă pentru împlinirea** unei juruinţe, sau ca dar de bunăvoie, sau la sărbătorile voastre†, ca să faceţi din cirezile sau turmele voastre un miros†† plăcut Domnului,
*Lev. 12.3. **Lev. 7.16; 22.18,21. †Lev. 23.8,12,36. Cap. 28.19,27; 29.2,8,13. Deut. 16.10. ††Gen. 8.21. Exod 29.18.

4. cel* ce îşi va aduce darul său Domnului, să aducă Domnului ca** dar de mâncare a zecea parte† dintr-o efă de floare de făină frământată într-un sfert de hin de untdelemn; *Lev. 2.1; 6.14.
**Exod 29.40. Lev. 23.13. †Lev. 14.10. Cap. 28.5.

5. iar* vin pentru jertfa de băutură la arderea de tot sau la jertfă, să aducă un sfert de hin de fiecare miel.
*Cap. 28.7,14.

6. Pentru un berbec* să aduci ca dar de mâncare două zecimi de efă din floarea făinii frământată într-o treime de hin de untdelemn *Cap. 28.12,14.

7. şi să faci o jertfă de băutură de o treime de hin de vin, ca dar de mâncare de un miros plăcut Domnului.

8. Dacă aduci un viţel, fie ca ardere de tot, fie ca jertfă pentru împlinirea unei juruinţe, sau ca jertfă de mulţumire* Domnului, *Lev. 7.11.
9. să* aduci ca dar de mâncare, împreună cu viţelul, trei zecimi de efă din floarea făinii frământată într-o jumătate de hin de untdelemn *Cap. 28.12,14.
10. şi să faci o jertfă de băutură de o jumătate de hin de vin: aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.
11. Aşa să se facă pentru fiecare bou, pentru fiecare berbec, pentru fiecare miel sau ied.
12. După numărul vitelor, aşa să faceţi pentru fiecare, după numărul lor.
13. Aşa* să facă lucrurile acestea orice băştinaş, când va aduce o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. *Exod 12.49. Vers. 29. Cap. 9.14.
14. Dacă un străin, care locuieşte la voi sau care se va găsi în viitor în mijlocul vostru, aduce o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului, s-o aducă în acelaşi fel ca voi.
15. Să fie o singură lege pentru toată adunarea, atât pentru voi, cât şi pentru străinul care locuieşte în mijlocul vostru; aceasta să fie o lege necurmată printre urmaşii voştri: cu străinul să fie ca şi cu voi, înaintea Domnului.
16. O singură lege şi o singură poruncă să fie atât pentru voi, cât şi pentru străinul care locuieşte printre voi."

Pârga plămădelii

17. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
18. „Vorbeşte* copiilor lui Israel şi spune-le:
„Când veţi intra în ţara în care vă voi duce *Vers. 2. Deut. 26.1.
19. şi când veţi mânca pâine* din ţara aceea, să luaţi întâi un dar ridicat pentru Domnul. *Ios. 5.11,12.
20. Ca dar ridicat să aduceţi o turtă din pârga* plămădelii voastre; s-o aduceţi cum aduceţi darul** care se ia întâi din arie.
*Deut. 26.2,10. Prov. 3.9,10. **Lev. 2.14; 23.10,16.
21. Din pârga plămădelii voastre să luaţi întâi un dar ridicat pentru Domnul, din neam în neam.

Păcatele fără voie

22. Dacă* păcătuiţi fără voie şi nu păziţi toate poruncile pe care le-a făcut cunoscut lui Moise, Domnul, *Lev. 4.2.
23. tot ce v-a poruncit Domnul prin Moise, din ziua când a dat Domnul porunci şi mai târziu din neam în neam;
24. dacă* păcatul a fost făcut fără voie şi fără să ştie adunarea, toată adunarea să aducă un viţel ca ardere de tot de un miros plăcut Domnului, împreună cu darul** său de mâncare şi cu jertfa sa de băutură, după rânduielile aşezate; să mai aducă şi un ţap† ca jertfă de ispăşire. *Lev. 4.13.
**Vers. 8-10. †Lev. 4.23. Cap. 28.15. Ezra 6.17; 8.35.
25. Preotul* să facă ispăşire pentru toată adunarea copiilor lui Israel şi li se va ierta; căci au păcătuit fără voie şi şi-au adus darul lor, o jertfă mistuită de foc în cinstea Domnului şi o jertfă de ispăşire înaintea Domnului, pentru păcatul pe care l-au săvârşit fără voie.
*Lev. 4.20.
26. Se va ierta întregii adunări a copiilor lui Israel şi străinului care locuieşte în mijlocul lor, căci tot poporul a păcătuit fără voie.
27. Dacă* unul singur a păcătuit fără voie, să aducă o capră de un an ca jertfă pentru păcat. *Lev. 4.27,28.
28. Preotul* să facă ispăşire pentru cel ce a păcătuit fără voie înaintea Domnului; când va face ispăşire pentru el, i se va ierta. *Lev. 4.35.
29. Atât pentru băştinaşul dintre copiii lui Israel, cât şi pentru străinul care locuieşte în mijlocul lor, să fie aceeaşi lege*; când va păcătui fără voie. *Vers. 15.
30. Dar* dacă cineva, fie băştinaş, fie străin, păcătuieşte cu voie, huleşte pe Domnul: acela va fi nimicit din mijlocul poporului său,
*Deut. 17.12. Ps. 19.13. Evr. 10.26. 2 Pet. 2.10.
31. căci a nesocotit* cuvântul Domnului şi a călcat porunca Lui; va fi nimicit şi îşi va lua astfel pedeapsa** pentru nelegiuirea lui.
*2 Sam. 12.9. Prov. 13.13. **Lev. 5.1. Ezec. 18.20.

Pedepsirea omului pentru călcarea Sabatului

32. Când erau copiii lui Israel în pustiu, au găsit* pe un om strângând lemne în ziua Sabatului.
*Exod 31.14,15; 35.2,3.
33. Cei ce-l găsiseră strângând lemne, l-au adus la Moise, la Aaron şi la toată adunarea.
34. L-au aruncat în temniţă*, căci nu se spusese ce trebuiau să-i facă.
*Lev. 24.12.

35. Domnul a zis lui Moise: „Omul acesta* să fie pedepsit cu moartea, toată adunarea** să-l ucidă cu pietre afară din tabără.“

*Exod 31.14,15. **Lev. 24.14. 1 Împ. 21.13. Fapt. 7.58.

36. Toată adunarea l-a scos afară din tabără şi l-a ucis cu pietre; şi a murit, cum poruncise lui Moise, Domnul.

Ciucurii de la veşminte

37. Domnul a zis lui Moise:

38. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le să-şi facă*, din neam în neam, un ciucure la colţurile veşmintelor lor şi să pună un fir albastru peste ciucurele acesta din colţurile veşmintelor. *Deut. 22.12. Mat. 23.5.

39. Când veţi avea ciucurele acesta, să vă uitaţi la el şi să vă aduceţi aminte de toate poruncile Domnului, ca să le împliniţi şi să nu urmaţi* după poftele inimilor voastre şi după poftele ochilor voştri, ca să vă lăsaţi târâţi** la curvie. *Deut. 29.19. Iov 31.7. Ier. 9.14. Ezec. 6.9. **Ps. 73.27; 106.39. Iac. 4.4.

40. Să vă aduceţi astfel aminte de poruncile Mele, să le împliniţi şi să fiţi sfinţi* pentru Dumnezeul vostru.

*Lev. 11.44,45. Rom. 12.1. Col. 1.22. 1 Pet. 1.15,16.

41. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru care v-am scos din ţara Egiptului, ca să fiu Dumnezeul vostru.“

Core, Datan şi Abiram

16 1. Core*, fiul lui Iţehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, s-a răsculat împreună cu Datan şi Abiram, fiii lui Eliab, şi On, fiul lui Pelet, toţi trei fiii lui Ruben. *Exod 6.21. Cap. 26.9; 27.3. Iuda 11.

2. S-au răsculat împotriva lui Moise, împreună cu două sute cincizeci de oameni din copiii lui Israel, din fruntaşii adunării, din cei ce erau chemaţi* la sfat, şi care erau oameni cu nume. *Cap. 26.9.

3. Ei s-au adunat* împotriva lui Moise şi Aaron şi le-au zis: „Destul! Căci toată** adunarea, toţi sunt sfinţi, şi Domnul† este în mijlocul lor. Pentru ce vă ridicaţi voi mai presus de adunarea Domnului?“

*Ps. 106.16. **Exod 19.6. †Exod 29.45. Cap. 14.14; 35.34.

4. Când a auzit Moise lucrul acesta, a căzut* cu faţa la pământ. *Cap. 14.5; 20.6.

5. A vorbit lui Core şi la toată ceata lui şi a zis: „Mâine, Domnul va arăta cine este al Lui şi cine este sfânt* şi-l va lăsa să se apropie** de El; va lăsa să se apropie de El pe acela pe care-l va† alege. *Lev. 21.6-8,12,15. Vers. 3. **Exod 28.1. Cap. 17.5. 1 Sam. 2.28. Ps. 105.26. †Lev. 10.3; 21.17,18. Cap. 3.10. Ezec. 40.46; 44.15,16.

6. Iată ce să faceţi: Luaţi cădelniţe, Core şi toată ceata lui.

7. Mâine, puneţi foc în ele şi puneţi tămâie pe el înaintea Domnului. Acela pe care-l va alege Domnul, va fi sfânt. Destul, copiii lui Levi!“

8. Moise a zis lui Core: „Ascultaţi, dar, copiii lui Levi!

9. Prea puţin* lucru este oare pentru voi că Dumnezeul lui Israel v-a ales** din adunarea lui Israel, lăsându-vă să vă apropiaţi de El, ca să fiţi întrebuinţaţi la slujba Cortului Domnului şi să vă înfăţişaţi înaintea adunării ca să-I slujiţi?

*1 Sam. 18.23. Isa. 7.13. **Cap. 3.41,45; 8.14. Deut. 10.8.

10. V-a lăsat să vă apropiaţi de El, pe tine şi pe toţi fraţii tăi, pe copiii lui Levi, şi acum mai voiţi şi preoţia!

11. De aceea te aduni tu şi ceata ta împotriva Domnului! Căci cine este Aaron*, ca să cârtiţi împotriva lui?“

*Exod 16.8. 1 Cor. 3.5.

12. Moise a trimis să cheme pe Datan şi pe Abiram, fiii lui Eliab. Dar ei au zis: „Nu ne suim.

13. N-ajunge* că ne-ai scos dintr-o ţară, unde curge lapte şi miere, ca să ne faci să murim în pustiu, de vrei să mai şi** stăpâneşti peste noi?

*Vers. 9. **Exod 2.14. Fapt. 7.27,35.

14. Ce bine ne-ai mai dus într-o ţară* unde curge lapte şi miere, şi ce bine ne-ai mai dat în stăpânire ogoare şi vii! Crezi că poţi să iei ochii oamenilor? Nu ne suim!“ *Exod 3.8. **Lev. 20.24.

15. Moise s-a mâniat foarte tare şi a zis Domnului: „Nu căuta* la darul lor. Nu le-am luat nici** măcar un măgar şi n-am făcut rău nici unuia din ei.“

*Gen. 4.4,5. **1 Sam. 12.3. Fapt. 20.33. 2 Cor. 7.2.

16. Moise a zis lui Core: „Tu* şi toată ceata ta, mâine să fiţi** înaintea Domnului, tu şi ei, împreună cu Aaron. *Vers. 6,7. **1 Sam. 12.3,7.

17. Luaţi-vă fiecare cădelniţa lui, puneţi tămâie în ea şi aduceţi fiecare înaintea Domnului cădelniţa lui: două sute cincizeci de cădelniţe; tu şi Aaron, să vă luaţi şi voi fiecare cădelniţa lui.“

18. Şi-au luat fiecare cădelniţa, au pus foc în ea, au pus tămâie în foc şi au stat la uşa Cortului întâlnirii, împreună cu Moise şi Aaron.

19. Şi Core a chemat toată adunarea împotriva lui Moise şi Aaron, la uşa Cortului întâlnirii. Atunci slava* Domnului s-a arătat întregii adunări.

*Exod 16.7,10. Lev. 9.6,23. Vers. 42. Cap. 14.10.

20. Şi Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi a zis:

21. „Despărţiţi-vă* din mijlocul acestei adunări şi-i voi topi într-o** clipă.“

*Gen. 19.17,22. Vers. 45. Ier. 51.6. Fapt. 2.40. Apoc. 18.4. **Exod 32.10; 33.5. Vers. 45.

22. Ei au* căzut cu feţele la pământ şi au zis: „Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor** oricărui trup! Un singur om a păcătuit, şi să Te mânii împotriva întregii adunări?“

*Vers. 45. Cap. 14.5. **Cap. 27.16. Iov 12.10. Ecl. 12.7. Isa. 57.16. Zah. 12.1. Evr. 12.9.

23. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

24. „Vorbeşte adunării şi spune-i: „Daţi-vă la o parte din preajma locuinţei lui Core, Datan şi Abiram!“

25. Moise s-a sculat şi s-a dus la Datan şi Abiram; şi bătrânii lui Israel au mers după el.

26. A vorbit adunării şi a zis: „Depărtaţi-vă* de corturile acestor oameni răi şi nu vă atingeţi de nimic din ce este al lor, ca să nu pieriţi odată cu pedepsirea lor pentru toate păcatele lor.“

*Gen. 19.12,14. Isa. 52.11. 2 Cor. 6.17. Apoc. 18.4.

27. Ei s-au depărtat din preajma locuinţei lui Core, Datan şi Abiram. Datan şi Abiram au ieşit afară şi au stat la uşa corturilor lor, cu nevestele, copiii şi pruncii lor.

28. Moise a zis: „Iată cum* veţi cunoaşte că Domnul m-a trimis să fac toate aceste lucruri şi că nu lucrez din** capul meu.

*Exod 3.12. Deut. 18.22. Zah. 2.9,11; 4.9. Ioan 5.36. **Cap. 24.13. Ier. 23.16. Ezec. 13.17. Ioan 5.30; 6.38.

29. Dacă oamenii aceştia vor muri cum mor toţi oamenii şi dacă vor avea aceeaşi soartă ca toţi oamenii, nu m-a trimis Domnul;

30. dar dacă Domnul va face un lucru nemaiauzit*, dacă pământul îşi va deschide gura ca să-i înghită cu tot ce au, aşa încât se vor coborî de** vii în Locuinţa morţilor – atunci veţi şti că oamenii aceştia au hulit pe Domnul.“

*Iov 31.3. Isa. 28.21. **Vers. 33. Ps. 55.15.

31. Pe când* isprăvea el de spus toate aceste vorbe, pământul de sub ei s-a despicat în două.

*Cap. 26.10; 27.3. Deut. 11.6. Ps. 106.17.

32. Pământul şi-a deschis gura şi i-a înghiţit, pe ei şi casele lor, împreună cu toţi* oamenii lui Core şi toate averile lor.

*Vers. 17. Cap. 26.11. 1 Cron. 6.22,37.

33. Şi s-au coborât astfel de vii în Locuinţa morţilor, ei şi tot ce aveau; pământul i-a acoperit de tot şi au pierit din mijlocul adunării.

34. Tot Israelul, care era în jurul lor, când au ţipat ei, a fugit; căci ziceau: „Să fugim ca să nu ne înghită pământul!“

35. Un foc* a ieşit de la Domnul şi a mistuit pe cei două** sute cincizeci de oameni care aduceau tămâia.

*Lev. 10.2. Cap. 11.1. Ps. 106.18. **Vers. 17.

36. Domnul a vorbit lui Moise şi zis:

37. „Spune lui Eleazar, fiul preotului Aaron, să scoată cădelniţele din foc şi să lepede focul din ele, căci sunt* sfinţite.

*Lev. 27.28.

38. Cu cădelniţele acestor oameni*, care au păcătuit şi au ispăşit păcatul cu viaţa lor, să se facă nişte plăci întinse cu care să se acopere altarul. Fiindcă au fost aduse înaintea Domnului şi sunt sfinţite, să slujească de aducere** aminte copiilor lui Israel.

*Prov. 20.2. Hab. 2.10. **Cap. 17.10; 26.10. Ezec. 14.8.

39. Preotul Eleazar a luat cădelniţele de aramă, pe care le aduseseră cei arşi, şi a făcut din ele nişte plăci pentru acoperirea altarului.

40. Acesta este un semn de aducere aminte pentru copiii lui Israel, pentru* ca nici un străin, care nu este din neamul lui Aaron, să nu se apropie să aducă tămâie înaintea Domnului şi să nu i se întâmple ca lui Core şi cetei lui, după cum spusese Domnul prin Moise.

*Cap. 3.10. 2 Cron. 26.18.

O nouă răzvrătire a poporului

41. A doua zi, toată adunarea* copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise şi împotriva lui Aaron, zicând: „Voi aţi omorât pe poporul Domnului!“

*Cap. 14.2. Ps. 106.25.

42. Pe când se strângea adunarea împotriva lui Moise şi împotriva lui Aaron, şi pe când îşi îndreptau privirile spre Cortul întâlnirii, iată că l-a acoperit* norul şi s-a arătat slava Domnului.

*Exod 40.34.

43. Atunci Moise şi Aaron* au venit înaintea Cortului întâlnirii.

*Vers. 19. Cap. 20.6.

44. Şi Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

45. „Daţi-vă* la o parte din mijlocul

acestei adunări, şi-i voi topi într-o clipă!“ Ei** au căzut cu feţele la pământ; *Vers. 21,24. **Vers. 22. Cap. 20.6.
46. şi Moise a zis lui Aaron: „Ia cădelniţa, pune foc în ea de pe altar, pune tămâie în ea, du-te repede la adunare şi fă ispăşire pentru ei; căci a* izbucnit mânia Domnului şi a început urgia.“ *Lev. 10.6. Cap. 1.53; 8.19; 11.33; 18.5. 1 Cron. 27.24. Ps. 106.29.
47. Aaron a luat cădelniţa, cum zisese Moise, şi a alergat în mijlocul adunării, şi iată că începuse urgia printre popor. El a tămâiat şi a făcut ispăşire pentru norod.
48. S-a aşezat între cei morţi şi între cei vii, şi urgia a încetat.
49. Paisprezece mii şapte sute de inşi au murit de urgia aceasta, afară de cei ce muriseră din pricina lui Core.
50. Aaron s-a întors la Moise, la uşa Cortului întâlnirii. Urgia încetase.

Toiagul lui Aaron

17 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:
2. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi ia de la ei un toiag, după casele părinţilor lor, adică douăsprezece toiege din partea căpeteniilor lor, după casele părinţilor lor. Să scrii numele fiecăruia pe toiagul lui;
3. şi să scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi; căci va fi câte un toiag de fiecare căpetenie a caselor părinţilor lor.
4. Să le pui în Cortul întâlnirii, înaintea mărturiei, unde Mă* întâlnesc cu voi. *Exod 25.22; 29.42,43; 30.36.
5. Bărbatul pe care-l* voi alege, va fi acela al cărui toiag va înflori, şi voi pune capăt dinaintea Mea cârtirilor pe care le ridică** împotriva voastră copiii lui Israel.“ *Cap. 16.5. **Cap. 16.11.
6. Moise a vorbit copiilor lui Israel; şi toate căpeteniile lor i-au dat câte un toiag, fiecare căpetenie câte un toiag, după casele părinţilor lor, adică douăsprezece toiege. Toiagul lui Aaron era în mijlocul toiegelor lor.
7. Moise a pus toiegele înaintea Domnului, în Cortul* mărturiei. *Exod 38.21. Cap. 18.2. Fapt. 7.44.
8. A doua zi, când a intrat Moise în Cortul mărturiei, iată că toiagul lui Aaron, care era pentru casa lui Levi, înverzise, făcuse muguri, înflorise şi copsese migdale.
9. Moise a luat dinaintea Domnului toate toiegele şi le-a dus tuturor copiilor lui Israel, ca să le vadă şi să-şi ia fiecare toiagul lui.
10. Domnul a zis lui Moise: „Pune toiagul* lui Aaron înapoi înaintea mărturiei şi să fie păstrat ca un** semn pentru cei răzvrătiţi, ca să pui astfel capăt înaintea Mea cârtirilor† lor şi să nu moară.“ *Evr. 9.4. **Cap. 16.38. †Vers. 5.
11. Moise a făcut aşa; a făcut întocmai după porunca pe care i-o dăduse Domnul.
12. Copiii lui Israel au zis lui Moise: „Iată că murim, pierim, pierim cu toţii!
13. Oricine* se apropie de Cortul Domnului moare. Va trebui oare să murim cu toţii?“ *Cap. 1.51,53; 18.4,7.

Preoţii şi leviţii

18 1. Domnul a zis lui Aaron: „Tu* şi fiii tăi, şi casa tatălui tău cu tine, să purtaţi** pedeapsa fărădelegilor făcute în Sfântul Locaş; tu şi fiii tăi împreună cu tine să purtaţi pedeapsa fărădelegilor făcute în împlinirea slujbei voastre preoţeşti. *Cap. 17.13. **Exod 28.38.
2. Apropie de asemenea de tine, pe fraţii tăi, seminţia lui Levi, seminţia tatălui tău, ca să fie legaţi* de tine şi** să-ţi slujească, atunci când tu şi† fiii tăi împreună cu tine veţi fi înaintea Cortului întâlnirii. *Gen. 29.34. **Cap. 3.6,7. †Cap. 3.10.
3. Ei să păzească* ce le vei porunci tu şi cele privitoare la tot Cortul; dar să** nu se apropie nici de uneltele Sfântului Locaş, nici de altar, ca să† nu muriţi, şi ei şi voi. *Cap. 3.25,31,36. **Cap. 16.40. †Cap. 4.15.
4. Ei să se alipească de tine şi să păzească tot ce priveşte Cortul întâlnirii pentru toată slujba Cortului. Nici un* străin să nu se apropie de voi. *Cap. 3.10.
5. Să păziţi cele privitoare* la Sfântul Locaş şi altar, ca** să nu mai fie mânie împotriva copiilor lui Israel. *Exod 27.21; 30.7. Lev. 24.3. Cap. 8.2. **Cap. 16.46.
6. Iată că am luat pe fraţii voştri leviţii din mijlocul copiilor lui Israel, ca unii care sunt daţi* Domnului: ei vă** sunt încredinţaţi vouă în dar, ca să facă slujba Cortului întâlnirii. *Cap. 3.12,45. **Cap. 3.9; 8.19.
7. Tu şi fiii* tăi împreună cu tine să păziţi slujbele preoţiei voastre în tot ce priveşte altarul şi tot ce este dincolo**

de perdeaua dinăuntru: aceasta este slujba pe care o veţi face. Vă dau în dar slujba preoţiei. Străinul care se va apropia, va fi omorât."
*Vers. 5. Cap. 3.10. **Evr. 9.3,6.

Întreţinerea preoţilor

8. Domnul a zis lui Aaron: „Iată, din toate lucrurile pe* care Mi le închină copiii lui Israel, îţi dau pe cele care Îmi sunt aduse prin ridicare; ţi le dau ţie şi fiilor tăi ca drept** al ungerii, printr-o lege veşnică.
*Lev. 6.16,18,26; 7.6,32. Cap. 5.9. **Exod 29.29; 40.13,15.

9. Iată ce va fi al tău dintre lucrurile preasfinte care nu sunt mistuite de foc: toate darurile din jertfele lor* de mâncare, toate jertfele** lor de ispăşire, şi toate jertfele† pentru vină, pe care Mi le vor aduce; lucrurile acestea preasfinte să fie ale tale şi ale fiilor tăi.
*Lev. 2.2,3; 10.12,13. **Lev. 4.22,27; 6.25,26. †Lev. 5.1; 7.7; 10.12; 14.13.

10. Să le mâncaţi într-un* loc preasfânt; orice bărbat să mănânce din ele; să le priviţi ca sfinte. *Lev. 6.16,18,26,29; 7.6.

11. Iată ce va mai fi al tău: toate darurile pe care le vor aduce copiii lui Israel* prin ridicare şi legănându-le într-o parte şi în alta, ţi** le dau ţie, fiilor tăi şi fiicelor tale împreună cu tine, printr-o lege veşnică. Oricine† va fi curat în casa ta să mănânce din ele.
*Exod 29.27,28. Lev. 7.30,34. **Lev. 10.14. Deut. 18.3. †Lev. 22.2,3,11-13.

12. Îţi dau cele dintâi roade pe care le vor aduce Domnului: tot* ce va fi mai bun din untdelemn, tot ce va fi mai bun din must şi grâu.
*Exod 23.19. Deut. 18.4. Neem. 10.35,36.

13. Cele dintâi* roade ale pământului lor, pe** care le vor aduce Domnului, să fie ale tale. Oricine† va fi curat în casa ta să mănânce din ele. *Exod 22.29.
**Exod 22.29; 23.19; 34.26. Lev. 2.14. Cap. 15.19. Deut. 26.2. †Vers. 11.

14. Tot ce* va fi închinat Domnului prin făgăduinţă în Israel, să fie al tău.
*Lev. 27.28.

15. Orice întâi născut* din orice trup, pe care-l vor aduce Domnului, atât din oameni, cât şi din dobitoace, să fie al tău. Numai să laşi să se răscumpere întâiul născut** al omului şi să laşi să se răscumpere şi întâiul născut al unui dobitoc necurat. *Exod 13.2; 22.29. Lev. 27.26. Cap. 3.13. **Exod 13.13; 34.20.

16. Să laşi să se răscumpere întâii născuţi ai oamenilor, de la vârsta de o lună, după* preţuirea ta, cu preţul de cinci sicli de argint, după siclul Sfântului Locaş, care este** de douăzeci de ghere. *Lev. 27.6.
Cap. 3.47. **Exod 30.13. Lev. 27.25. Cap. 3.47. Ezec. 45.12.

17. Dar* să nu laşi să se răscumpere întâiul născut al vacii, nici întâiul născut al oii, nici întâiul născut al caprei: acestea sunt lucruri sfinte. Sângele lor** să-l stropeşti pe altar şi să le arzi grăsimea: aceasta va fi o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. *Deut. 15.19. **Lev. 3.2,5.

18. Carnea lor să fie a ta, ca şi pieptul* care se leagănă într-o parte şi în alta şi ca şi spata dreaptă.
*Exod 29.26,28. Lev. 7.31,32,34.

19. Îţi dau ţie, fiilor tăi şi fiicelor tale împreună cu tine, printr-o lege veşnică, toate darurile sfinte* pe care le vor aduce Domnului, copiii lui Israel prin ridicare. Acesta este un** legământ de neîncălcat şi pe vecie înaintea Domnului, pentru tine şi pentru sământa ta împreună cu tine."
*Vers. 11. **Lev. 2.13. 2 Cron. 13.5.

Întreţinerea leviţilor

20. Domnul a zis lui Aaron: „Tu să n-ai nici o moştenire în ţara lor şi să n-ai nici o parte de moşie în mijlocul lor. Eu* sunt moştenirea şi partea ta de moşie în mijlocul copiilor lui Israel.
*Deut. 10.9; 12.12, 14.27,29; 18.1,2. Ios. 13.14,33; 14.3; 18.7. Ps. 16.5. Ezec. 44.28.

21. Fiilor lui* Levi le dau ca moştenire orice zeciuială în Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru** slujba Cortului întâlnirii. *Lev. 27.30,32. Vers. 24,26. Neem. 10.37; 12.44. Evr. 7.5,8,9. **Cap. 3.7,8.

22. Copiii* lui Israel să nu se mai apropie de Cortul întâlnirii, ca să nu** se facă vinovaţi de vreun păcat şi să moară. *Cap. 1.51. **Lev. 22.9.

23. Ci* leviţii să facă slujba Cortului întâlnirii şi să rămână încărcaţi cu fărădelegile lor. Ei să n-aibă nici o moştenire în mijlocul copiilor lui Israel: aceasta să fie o lege veşnică printre urmaşii voştri. *Cap. 3.7.

24. Leviţilor* le dau de moştenire zeciuielile pe care le vor aduce copiii lui Israel, Domnului, prin ridicare; de aceea zic cu privire la ei: „Să n-aibă** nici o moştenire în mijlocul copiilor lui Israel."
*Vers. 21. **Vers. 20. Deut. 10.9; 14.27,29; 18.1.

Darul leviţilor din ce primesc

25. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

26. „Să vorbeşti leviţilor şi să le spui: „Când veţi primi de la copiii lui Israel zeciuiala* pe care v-o dau din partea lor, ca moştenire a voastră, să luaţi întâi din ea un dar pentru Domnul, şi anume: a zecea parte din zeciuială;
*Neem. 10.38.
27. şi darul* vostru vi se va socoti ca grâul care se ia întâi din arie şi ca mustul care se ia întâi din teasc. *Vers. 30.
28. Astfel să luaţi şi voi întâi un dar pentru Domnul, din toate zeciuielile pe care le veţi primi de la copiii lui Israel, şi să daţi preotului Aaron darul pe care-l veţi lua întâi din ele pentru Domnul.
29. Din toate darurile care vi se vor da, să luaţi întâi toate darurile pentru Domnul; din tot ce va fi mai bun, să luaţi întâi partea închinată Domnului.
30. Să le spui: „După ce veţi lua din ele partea cea mai bună*, zeciuiala va fi socotită leviţilor ca venitul de la arie şi ca venitul de la teasc. *Vers. 27.
31. Să-l mâncaţi într-un loc oarecare, voi şi casa voastră; căci aceasta este plata* voastră pentru slujba pe care o faceţi în Cortul întâlnirii.
*Mat. 10.10. Luca 10.7. 1 Cor. 9.13. 1 Tim. 5.18.
32. Nu vă veţi* face vinovaţi pentru aceasta de nici un păcat, dacă veţi lua din ele pentru Domnul ce este mai bun, nici nu veţi** pângări darurile sfinte ale copiilor lui Israel şi nu veţi muri.“ *Lev. 19.8; 22.16. **Lev. 22.2,15.

Vaca roşie, apa de curăţare

19 1. Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron şi a zis:
2. „Iată ce porunceşte legea pe care a dat-o Domnul zicând: „Vorbeşte copiilor lui Israel să-ţi aducă o vacă roşie, fără pată, fără vreun cusur trupesc, şi care să nu* fi fost pusă la jug.
*Deut. 21.3. 1 Sam. 6.7.
3. S-o daţi preotului Eleazar; el s-o scoată* din tabără şi să fie înjunghiată înaintea lui. *Lev. 4.12,21; 16.27. Evr. 13.11.
4. Preotul Eleazar să ia cu degetul din sângele vacii şi să* stropească de şapte ori înaintea Cortului întâlnirii.
*Lev. 4.6; 16.14,19. Evr. 9.13.
5. Vaca să fie arsă sub ochii lui; să-i ardă pielea*, carnea şi sângele, împreună cu balega. *Exod 29.14. Lev. 4.11,12.
6. Preotul să ia* lemn de cedru, isop şi cârmâz şi să le arunce în mijlocul flăcărilor care vor mistui vaca.
*Lev. 14.4,6,49.
7. Preotul* să-şi spele hainele şi să-şi scalde trupul în apă; apoi să intre iarăşi în tabără şi să fie necurat până seara. *Lev. 11.25; 15.5.
8. Cel ce va arde vaca să-şi spele hainele în apă şi să-şi scalde trupul în apă; şi să fie necurat până seara.
9. Un om curat să strângă cenuşa* vacii şi s-o pună într-un loc curat afară din tabără; s-o păstreze pentru adunarea copiilor lui Israel, ca să facă apa de curăţare**. Aceasta este o apă de ispăşire. *Evr. 9.13. **Vers. 13,20,21. Cap. 31.23.
10. Cel ce va strânge cenuşa vacii să-şi spele hainele şi să fie necurat până seara. Aceasta să fie o lege veşnică atât pentru copiii lui Israel, cât şi pentru străinul care locuieşte în mijlocul lor.
11. Cine* se va atinge de vreun mort, de vreun trup omenesc mort, să fie necurat timp de şapte zile. *Lev. 21.1. Vers. 16. Cap. 5.2; 9.6,10; 31.19. Plân. 4.14. Hag. 2.13.
12. Să* se cureţe cu apa aceasta a treia zi şi a şaptea zi şi va fi curat; dar dacă nu se curăţă a treia zi şi a şaptea zi, nu va fi curat. *Cap. 31.19.
13. Cine se va atinge de un mort, de trupul unui om mort, şi nu se va curăţa, pângăreşte* Cortul Domnului; acela să fie nimicit din Israel. Fiindcă nu s-a stropit peste el apa** de curăţare, este necurat, şi necurăţia† lui este încă peste el.
*Lev. 15.31. **Vers. 9. Cap. 8.7. †Lev. 7.20; 22.3.
14. Iată legea când va muri un om într-un cort: oricine va intra în cort şi oricine se va afla în cort va fi necurat şapte zile.
15. De asemenea, orice* vas descoperit, care nu va avea un capac bine strâns pe el, va fi necurat.
*Lev. 11.32. Cap. 31.20.
16. Oricine* se va atinge, pe câmp, de un om ucis de sabie, sau de un mort, sau de oase omeneşti, sau de vreun mormânt, va fi necurat timp de şapte zile. *Vers. 11.
17. Pentru cel necurat să se ia* cenuşă de la jertfa de ispăşire care a fost arsă şi să toarne peste ea apă de izvor într-un vas. *Vers. 9.
18. Un om curat să ia* isop şi să-l înmoaie în apă; să stropească apoi cu el cortul, toate uneltele, oamenii care sunt acolo, pe cel ce s-a atins de oase omeneşti, sau de vreun om ucis, sau de vreun mort, sau de vreun mormânt.
*Ps. 51.7.

19. Cel curat să stropească pe cel necurat, a treia zi şi a şaptea zi, şi să-l curețe în ziua* a şaptea. Să-şi spele hainele şi să se scalde în apă; şi seara, va fi curat. *Lev. 14.9.

20. Un om care va fi necurat şi nu se va curăța, va fi nimicit din mijlocul adunării, căci a spurcat* Sfântul Locaş al Domnului; fiindcă n-a fost stropită peste el apa de curățare, este necurat. *Vers. 13.

21. Aceasta să fie o lege veşnică pentru ei. Cel ce va stropi pe altul cu apa de curățare să-şi spele hainele, şi cel ce se va atinge de apa de curățare să fie necurat până seara.

22. Orice* lucru de care se va atinge cel necurat va fi necurat; şi cine se** va atinge de el să fie necurat până seara." *Hag. 2.13. **Lev. 15.5.

Moartea Mariei – Apele de la Meriba – Pedepsirea lui Moise

20 1. Toată adunarea copiilor* lui Israel a ajuns în pustiul Țin în luna întâi. Şi poporul s-a oprit la Cades. Acolo a murit** şi a fost îngropată Maria. *Cap. 33.36. **Exod 15.20. Cap. 26.59.

2. Adunarea* n-avea apă. Şi s-au** răsculat împotriva lui Moise şi împotriva lui Aaron. *Exod 11.1. **Cap. 16.19,42.

3. Poporul a căutat* ceartă cu Moise. Ei au zis: „Ce bine ar fi fost să fi murit noi, când** au murit fraţii noştri înaintea Domnului!
*Exod 17.2. Cap. 14.2. **Cap. 11.1,33; 14.37; 16.32,35,49.

4. Pentru ce* aţi adus adunarea Domnului în pustiul acesta, ca să murim în el noi şi vitele noastre? *Exod 17.3.

5. Pentru ce ne-aţi scos din Egipt şi ne-aţi adus în acest loc rău, unde nu este nici loc de semănat, nici smochin, nici viţă, nici rodiu, nici apă de băut?"

6. Moise şi Aaron au plecat de la adunare şi s-au dus la uşa Cortului întâlnirii. Au căzut* cu faţa la pământ şi li s-a arătat slava** Domnului.
*Cap. 14.5; 16.4,22,45. **Cap. 14.10.

7. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

8. „Ia* toiagul şi cheamă adunarea, tu şi fratele tău Aaron. Să vorbiţi stâncii acesteia în faţa lor, şi ea va da apă. Să le scoţi** astfel apă din stâncă şi să adăpi adunarea şi vitele lor." *Exod 17.5.
**Neem. 9.15. Ps. 78.15,16; 105.41; 114.8. Isa. 43.20; 48.21.

9. Moise a luat toiagul dinaintea* Domnului, cum îi poruncise Domnul. *Cap. 17.10.

10. Moise şi Aaron au chemat adunarea înaintea stâncii. Şi Moise le-a zis: „Ascultaţi*, răzvrătiţilor! Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?" Ps. 106.33.

11. Apoi Moise a ridicat mâna şi a lovit stânca de două ori cu toiagul. Şi a ieşit apă* din belşug, aşa încât a băut şi adunarea, şi au băut şi vitele.
*Exod 17.6. Deut. 8.15. 1 Cor. 10.4.

12. Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pentru că n-aţi* crezut în Mine, ca să Mă sfinţiţi** înaintea copiilor lui Israel, nu voi veţi duce adunarea aceasta în ţara pe care i-o dau."
*Cap. 27.14. Deut. 1.37; 3.26; 32.51. **Lev. 10.3. Ezec. 20.41; 36.23; 38.16. 1 Pet. 3.15.

13. Acestea sunt* apele Meriba *(Ceartă),* unde s-au certat copiii lui Israel cu Domnul care a fost sfinţit între ei. *Deut. 33.8. Ps. 95.8; 106.32, etc.

Edomiţii şi israeliţii

14. De la Cades, Moise* a trimis nişte soli la împăratul Edomului, ca să-i spună: „Aşa** vorbeşte fratele tău, Israel: Tu ştii toate suferinţele prin care am trecut.
*Judc. 11.16,17. **Deut. 2.4, etc.; 23.7. Obad. 10,12.

15. Părinţii* noştri s-au coborât în Egipt şi am** locuit acolo multă vreme. Dar† egiptenii ne-au chinuit, pe noi şi pe părinţii noştri. *Gen. 46.6. Fapt. 7.15. **Exod 1.11, etc. ; 12.40. Deut. 26.6. Fapt. 7.19.

16. Am* strigat către Domnul, şi El ne-a auzit glasul. A trimis** un Înger şi ne-a scos din Egipt. Şi iată că suntem la Cades, cetate care se află la marginea ţinutului tău.
*Exod 2.23; 3.7. **Exod 3.2; 14.19; 23.20; 33.2.

17. Lasă-ne* să trecem prin ţara ta; nu vom trece nici prin ogoare, nici prin vii şi nici nu vom bea apă din fântâni; vom merge pe drumul împărătesc, fără să ne abatem la dreapta sau la stânga, până vom trece de ţinutul tău."
*Cap. 21.22. Deut. 2.27.

18. Edom i-a răspuns: „Să nu cumva să treci pe la mine, căci altfel îţi voi ieşi înainte cu sabia."

19. Copiii lui Israel i-au zis: „Vom merge pe drumul cel mare; şi dacă vom bea din apa ta, eu şi turmele mele, îţi voi* plăti preţul; nu-ţi cer altceva decât să trec cu picioarele!" *Deut. 2.6,28.

20. El a răspuns: „Să nu cumva* să treci!" Şi Edom i-a ieşit înainte cu multă gloată şi cu mână tare. *Judc. 11.17.

21. Astfel* Edom n-a vrut să lase pe Israel să treacă prin ţinutul lui. Şi Israel s-a abătut** de la el.
*Deut. 2.27,29. **Deut. 2.4,5,8. Judc. 11.18.

Moartea lui Aaron – Eleazar

22. Toată adunarea copiilor lui Israel a plecat de la Cades* şi a ajuns** la muntele Hor. *Cap. 33.37. **Cap. 21.4.
23. Domnul a zis lui Moise şi lui Aaron, lângă muntele Hor, la hotarele ţării lui Edom:
24. „Aaron are să fie adăugat* la poporul lui; căci nu va intra în ţara pe care o dau copiilor lui Israel, pentru că v-aţi** împotrivit poruncii Mele, la apele Meriba.
*Gen. 25.8. Cap. 27.13; 31.2. Deut. 32.50. **Vers. 12.
25. Ia pe Aaron şi pe fiul său Eleazar şi suie-i pe muntele Hor.
*Cap. 33.38. Deut. 32.50.
26. Dezbracă pe Aaron de veşmintele lui şi îmbracă pe fiul său Eleazar cu ele. Acolo va fi adăugat Aaron la poporul lui şi va muri.“
27. Moise a făcut ce-i poruncise Domnul. S-au suit pe muntele Hor, în faţa întregii adunări.
28. Moise* a dezbrăcat pe Aaron de veşmintele lui şi a îmbrăcat cu ele pe fiul său Eleazar. Aaron** a murit acolo, pe vârful muntelui. Moise şi Eleazar s-au coborât de pe munte.
*Exod 29.29,30. **Cap. 33.38. Deut. 10.6; 32.50.
29. Toată adunarea a văzut că Aaron murise, şi toată casa lui Israel a plâns pe Aaron treizeci* de zile. *Deut. 34.8.

Israeliţii în luptă cu canaaniţii

21 1. Împăratul Aradului, un canaanit, care locuia la miazăzi, a auzit* că Israel vine pe drumul Atarim. El s-a luptat împotriva lui Israel şi a luat mai mulţi prinşi de război.
*Cap. 33.40. Judc. 1.16.
2. Atunci* Israel a făcut Domnului o juruinţă şi a zis: „Dacă vei da pe poporul acesta în mâinile mele, îi voi nimici cu desăvârşire cetăţile.“
*Gen. 28.20. Judc. 11.30.
3. Domnul a auzit glasul lui Israel şi a dat pe canaaniţi în mâinile lui. Israeliţii i-au nimicit cu desăvârşire, pe ei şi cetăţile lor; şi locul acela l-au numit Horma *(Nimicire deplină)*.

Şerpii înfocaţi

4. Au* plecat de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea Roşie, ca să** ocolească ţara Edomului. Poporul şi-a pierdut răbdarea pe drum
*Cap. 20.22; 33.41. **Judc. 11.18.
5. şi a vorbit* împotriva lui Dumnezeu şi împotriva lui Moise: „Pentru ce** ne-aţi scos din Egipt ca să murim în pustiu? Căci nu este nici pâine, nici apă şi ni s-a scârbit† sufletul de această hrană proastă.“
*Ps. 78.19. **Exod 16.3; 17.3. †Cap. 11.6.
6. Atunci Domnul* a trimis împotriva poporului nişte** şerpi înfocaţi, care au muşcat poporul, aşa încât au murit mulţi oameni în Israel.
*1 Cor. 10.9. **Deut. 8.15.
7. Poporul* a venit la Moise şi a zis: „Am** păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului şi împotriva ta. Roagă-te† Domnului, ca să depărteze de la noi aceşti şerpi.“ Moise s-a rugat pentru popor. *Ps. 78.34.
**Vers. 5. †Exod 8.8,28. 1 Sam. 12.19. 1 Împ. 13.6. Fapt. 8.24.
8. Domnul a zis lui Moise: „Fă-ţi un şarpe înfocat şi spânzură-l de o prăjină; oricine este muşcat şi va privi spre el va trăi.“
9. Moise* a făcut un şarpe de aramă şi l-a pus într-o prăjină; şi oricine era muşcat de un şarpe şi privea spre şarpele de aramă, trăia.
*2 Împ. 18.4. Ioan 3.14,15.

Alte călătorii ale israeliţilor

10. Copiii lui Israel au plecat şi au* tăbărât la Obot. *Cap. 33.43.
11. Au plecat* din Obot şi au tăbărât** la Iie-Abarim, în pustiul din faţa Moabului, spre răsăritul soarelui.
*Cap. 33.44. **Deut. 2.13.
12. De acolo au plecat şi au tăbărât în valea Zered.
13. De acolo au plecat şi au tăbărât dincolo de Arnon, care curge prin pustiu, ieşind din ţinutul amoriţilor; căci Arnonul* face hotarul Moabului, între Moab şi amoriţi. *Cap. 22.36. Judc. 11.18.
14. De aceea se zice în cartea războaielor Domnului:
„Vaheb în Sufa,
Şuvoaiele Arnonului,
15. Şi scurgerile şuvoaielor,
Care se întind înspre Ar şi se ating* cu hotarul lui Moab.“ *Deut. 2.18,29.
16. De acolo s-au dus* la Beer *(Fântână)*. La această fântână, Domnul a zis lui Moise: „Strânge poporul şi le voi da apă.“ *Judc. 9.21.
17. Atunci a cântat* Israel cântarea aceasta:

„Ţâşneşte, fântână! Cântaţi în cinstea
ei! *Exod 15.1. Ps. 105.2; 106.12.
18. Fântâna pe care au săpat-o
căpeteniile,
Pe care au săpat-o mai marii popo-
rului,
Cu toiagul de cârmuire*, cu toiegele
lor!“
Din pustiul acesta s-au dus la
Matana; *Isa. 33.22.
19. din Matana, la Nahaliel; din
Nahaliel, la Bamot;
20. din Bamot, la valea din câmpia
Moabului, în vârful muntelui Pisga,
care caută spre* pustiu. *Cap. 23.28.

Sihon şi Og

21. Israel* a trimis soli la Sihon,
împăratul amoriţilor, ca să-i spună:
*Deut. 2.26,27. Judc. 11.19.
22. „Lasă-mă* să trec prin ţara ta; nu
vom intra nici în ogoare, nici în vii şi
nu vom bea apă din fântâni; vom ţine
drumul împărătesc, până vom trece de
ţinutul tău.“ *Cap. 20.17.
23. Sihon* n-a îngăduit lui Israel să
treacă prin ţinutul lui. Sihon a strâns
tot poporul şi a ieşit înaintea lui Israel,
în pustiu. A venit la Iahaţ** şi s-a
luptat împotriva lui Israel.
*Deut. 29.7. **Deut. 2.32. Judc. 11.20.
24. Israel* l-a bătut cu ascuţişul sabiei
şi i-a cucerit ţara de la Arnon până la
Iaboc, până la hotarul copiilor lui
Amon; căci hotarul copiilor lui Amon
era întărit. *Deut. 2.33; 29.7.
Ios. 12.1,2; 24.8. Neem. 9.22. Ps. 135.10,11; 136.19. Amos 2.9.
25. Israel a luat toate cetăţile acelea
şi s-a aşezat în toate cetăţile amori-
ţilor, în Hesbon şi în toate satele de
prin împrejurimi.
26. Căci Hesbonul era cetatea lui
Sihon, împăratul amoriţilor. El pornise
cu război împotriva împăratului
dinainte al Moabului şi-i luase toată
ţara până la Arnon.
27. De aceea zic poeţii:
„Veniţi la Hesbon!
Să se zidească din nou şi să se
întărească cetatea lui Sihon.
28. Căci a ieşit* un foc din Hesbon,
O flacără din cetatea lui Sihon,
Şi a mistuit pe** Ar-Moab,
Pe locuitorii înălţimilor Arnonului.
*Ier. 48.45,46. **Deut. 2.9,18. Isa. 15.1.
29. Vai de tine, Moab!
Eşti pierdut, poporul lui Chemoş*!
El a făcut pe fiii lui fugari,
Şi pe fetele lui le-a dat roabe
Lui Sihon, împăratul amoriţilor.
*Judc. 11.24. 1 Împ. 11.7,33. 2 Împ. 23.13. Ier. 48.7,13.
30. Noi am aruncat cu săgeţile asupra
lor:
Din Hesbon până la* Dibon totul este
nimicit;
Am pustiit până la Nofah,
Care se întindea până la** Medeba.“
*Ier. 48.18,22. **Isa. 15.2.
31. Israel s-a aşezat astfel în ţara
amoriţilor.
32. Moise a trimis să iscodească
Iaezerul*. Au luat satele care ţineau
de el şi au izgonit pe amoriţii care
erau în ele. *Cap. 32.1. Ier. 48.32.
33. Au* schimbat apoi drumul şi
s-au suit pe drumul care duce la
Basan. Og, împăratul Basanului, le-a
ieşit înainte, cu tot poporul lui, ca să
lupte împotriva lor la** Edrei.
*Deut. 3.1; 29.7. **Ios. 13.12.
34. Domnul a zis lui Moise: „Nu* te
teme de el; căci îl dau în mâinile tale,
pe el şi tot poporul lui, şi toată ţara
lui; să-i** faci cum ai făcut lui Sihon,
împăratul amoriţilor, care locuia la
Hesbon.“
*Deut. 3.2. **Vers. 24. Ps. 135.10,11; 136.20.
35. Şi ei l-au* bătut, pe el şi pe fiii
lui, şi tot poporul lui, de n-au lăsat să
scape nici unul măcar, şi au pus mâna
pe ţara lui. *Deut. 3.3, etc.

Balac trimite după Balaam

22 1. Copiii* lui Israel au pornit şi
au tăbărât în şesurile Moabului,
dincolo de Iordan, în faţa Ierihonului.
*Cap. 33.48.
2. Balac, fiul lui Ţipor*, a văzut tot
ce făcuse Israel, amoriţilor. *Judc. 11.25.
3. Şi Moab* a rămas foarte îngrozit
în faţa unui popor atât de mare la
număr; l-a apucat groaza în faţa
copiilor lui Israel. *Exod 15.15.
4. Moab a zis bătrânilor* lui Madian:
„Mulţimea aceasta are să înghită tot
ce este în jurul nostru, cum paşte boul
verdeaţa de pe câmp.“ Balac, fiul lui
Ţipor, era pe atunci împărat al Moabului.
*Cap. 31.8. Ios. 13.21.
5. El a trimis* soli la Balaam, fiul lui
Beor, la** Petor pe Râu *(Eufrat)*, în
ţara fiilor poporului său, ca să-l cheme
şi să-i spună: „Iată, un popor a ieşit
din Egipt, acoperă faţa pământului şi
s-a aşezat în faţa mea.
*Deut. 23.4. Ios. 13.22; 24.9. Neem. 13.1,2. Mica 6.5.
2 Pet. 2.15. Iuda 11. Apoc. 2.14. **Cap. 23.7. Deut. 23.4.

6. Vino, te rog, să-mi blestemi* pe poporul acesta, căci este mai puternic decât mine; poate că aşa îl voi putea bate şi-l voi izgoni din ţară, căci ştiu că pe cine binecuvântezi tu este binecuvântat şi pe cine blestemi tu este blestemat.“ *Cap. 23.7.

7. Bătrânii lui Moab şi bătrânii lui Madian au plecat, având cu ei daruri* pentru ghicitor. Au ajuns la Balaam şi i-au spus cuvintele lui Balac. *1 Sam. 9.7,8.

8. Balaam le-a zis: „Rămâneţi* aici peste noapte şi vă voi da răspuns, după cum îmi va spune Domnul.“ Şi căpeteniile Moabului au rămas la Balaam. *Vers. 19.

9. Dumnezeu* a venit la Balaam şi a zis: „Cine sunt oamenii aceştia pe care-i ai la tine?“ *Gen. 20.3. Vers. 20.

10. Balaam a răspuns lui Dumnezeu: „Balac, fiul lui Ţipor, împăratul Moabului, i-a trimis să-mi spună:

11. „Iată, un popor a ieşit din Egipt şi acoperă faţa pământului; vino, dar, şi blestemă-l; poate că aşa îl voi putea bate şi-l voi izgoni.“

12. Dumnezeu a zis lui Balaam: „Să nu te duci cu ei; şi nici să nu blestemi poporul acela, căci* este binecuvântat.“ *Cap. 23.20. Rom. 11.29.

13. Balaam s-a sculat dimineaţa şi a zis căpeteniilor lui Balac: „Duceţi-vă înapoi în ţara voastră, căci Domnul nu vrea să mă lase să merg cu voi.“

14. Şi mai marii Moabului s-au sculat, s-au întors la Balac şi i-au spus: „Balaam n-a vrut să vină cu noi.“

Măgăriţa lui Balaam vorbeşte

15. Balac a trimis din nou mai multe căpetenii mai cu vază decât cele dinainte.

16. Au ajuns la Balaam şi i-au zis: „Aşa vorbeşte Balac, fiul lui Ţipor: „Nu mai pune piedici, şi vino la mine;

17. căci îţi voi da multă cinste şi voi face tot ce-mi vei spune; numai vino*, te rog, şi blestemă-mi poporul acesta!“ *Vers. 6.

18. Balaam a răspuns şi a zis slujitorilor lui Balac: „Să-mi* dea Balac chiar şi casa lui plină de argint şi de aur, şi tot** n-aş putea să fac nici un lucru, fie mic, fie mare, împotriva poruncii Domnului Dumnezeului meu. *Cap. 24.13. **1 Împ. 22.14. 2 Cron. 18.13.

19. Totuşi, vă rog, rămâneţi* aici la noapte, şi voi vedea ce-mi va mai spune Domnul.“ *Vers. 8.

20. Dumnezeu* a venit la Balaam în timpul nopţii şi i-a zis: „Fiindcă oamenii aceştia au venit să te cheme, scoală-te şi du-te cu ei; dar** să faci numai ce-ţi voi spune.“ *Vers. 9. **Vers. 35. Cap. 23.12,26; 24.13.

21. Balaam s-a sculat dimineaţa, a pus şaua pe măgăriţă şi a plecat cu căpeteniile lui Moab.

22. Dumnezeu S-a aprins de mânie pentru că plecase. Şi Îngerul* Domnului S-a aşezat în drum, ca să i Se împotrivească. Balaam era călare pe măgăriţa lui, şi cei doi slujitori ai lui erau cu el. *Exod 4.24.

23. Măgăriţa* a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum cu sabia scoasă din teacă în mână, s-a abătut din drum şi a luat-o pe câmp. Balaam şi-a bătut măgăriţa ca s-o aducă la drum. *2 Împ. 6.17. Dan. 10.7. Fapt. 22.9. 2 Pet. 2.16. Iuda 11.

24. Îngerul Domnului S-a aşezat într-o cărare dintre vii, şi de fiecare parte a cărării era câte un zid.

25. Măgăriţa a văzut pe Îngerul Domnului; s-a strâns spre zid şi a strâns piciorul lui Balaam de zid. Balaam a bătut-o din nou.

26. Îngerul Domnului a trecut mai departe şi S-a aşezat într-un loc unde nu era chip să te întorci nici la dreapta, nici la stânga.

27. Măgăriţa a văzut pe Îngerul Domnului şi s-a culcat sub Balaam. Balaam s-a aprins de mânie şi a bătut măgăriţa cu un băţ.

28. Domnul* a deschis gura măgăriţei, şi ea a zis lui Balaam: „Ce ţi-am făcut, de mai bătut de trei ori?“ *2 Pet. 2.16.

29. Balaam a răspuns măgăriţei: „Pentru că ţi-ai bătut joc de mine; dacă aş avea o sabie în mână, te-aş ucide* pe loc.“ *Prov. 12.10.

30. Măgăriţa* a zis lui Balaam: „Nu sunt eu oare măgăriţa ta pe care ai călărit în tot timpul până în ziua de azi? Am eu oare obicei să-ţi fac aşa?“ Şi el a răspuns: „Nu.“ *2 Pet. 2.16.

31. Domnul a deschis* ochii lui Balaam, şi Balaam a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum, cu sabia scoasă în mână. Şi s-a plecat** şi s-a aruncat cu faţa la pământ. *Gen. 21.19. 2 Împ. 6.17. Luca 24.16,31. **Exod 34.8.

32. Îngerul Domnului i-a zis: „Pentru ce ţi-ai bătut măgăriţa de trei ori?

Iată, Eu am ieşit ca să-ţi stau împotrivă, căci drumul pe care mergi este un drum care duce la pierzare*, înaintea Mea. *2 Pet. 2.14,15.
33. Măgăriţa M-a văzut şi s-a abătut de trei ori dinaintea Mea; dacă nu s-ar fi abătut dinaintea Mea, pe tine te-aş fi omorât, iar pe ea aş fi lăsat-o vie."
34. Balaam a zis Îngerului Domnului: „Am* păcătuit, căci nu ştiam că Te-ai aşezat înaintea mea în drum; şi acum, dacă nu găseşti că e bine ce fac eu, mă voi întoarce."
*1 Sam. 15.24,30; 26.21. 2 Sam. 12.13. Iov 34.31,32.
35. Îngerul Domnului a zis lui Balaam: „Du-te cu oamenii aceştia; dar* să spui numai cuvintele pe care ţi le voi spune Eu." Şi Balaam a plecat înainte cu căpeteniile lui Balac. *Vers. 20.

Întâmpinarea lui Balaam

36. Balac a auzit că vine Balaam şi i-a ieşit* înainte până la cetatea Moabului, care** este la hotarul Arnonului, la hotarul cel mai depărtat.
*Gen. 14.17. **Cap. 21.13.
37. Balac a zis lui Balaam: „N-am trimis eu oare la tine să te cheme? Pentru ce n-ai venit la mine? Cum, nu pot eu oare să-ţi* dau cinste?"
*Vers. 17. Cap. 24.11.
38. Balaam a răspuns lui Balac: „Iată că am venit la tine; acum, îmi va fi oare îngăduit să spun ceva? Voi spune cuvintele* pe care mi le va pune Dumnezeu în gură."
*Cap. 23.26; 24.13. 1 Împ. 22.14. 2 Cron. 18.13.
39. Balaam a mers cu Balac şi au ajuns la Chiriat-Huţot.
40. Balac a jertfit boi şi oi şi a trimis din ei lui Balaam şi căpeteniilor care erau cu el.
41. Dimineaţa, Balac a luat pe Balaam şi l-a suit* pe Bamot-Baal, de unde Balaam putea să vadă o parte din popor. *Deut. 12.2.

Balaam binecuvântează

23 1. Balaam a zis lui Balac: „Zideşte-mi* aici şapte altare şi pregăteşte-mi aici şapte viţei şi şapte berbeci." *Vers. 29.
2. Balac a făcut cum spusese Balaam; şi Balac şi Balaam au adus câte* un viţel şi câte un berbec pe fiecare altar.
*Vers. 14,30.
3. Balaam a zis lui Balac: „Stai lângă* arderea ta de tot, şi eu mă voi depărta de ea; poate că Domnul îmi** va ieşi înainte; şi ce-mi va descoperi, îţi voi spune." Şi s-a dus pe un loc înalt. *Vers. 15. **Cap. 24.1.
4. Dumnezeu* a venit înaintea lui Balaam; şi Balaam I-a zis: „Am ridicat şapte altare, şi pe fiecare altar am adus câte un viţel şi câte un berbec."
*Vers. 16.
5. Domnul a pus* cuvinte în gura lui Balaam şi a zis: „Întoarce-te la Balac şi aşa să-i vorbeşti."
*Vers. 16. Cap. 22.35. Deut. 18.18. Ier. 1.9.
6. Balaam s-a întors la Balac; şi iată că Balac stătea lângă arderea lui de tot, el şi toate căpeteniile Moabului.
7. Balaam şi-a* rostit prorocia şi a zis:
„Balac m-a adus din Aram *(Mesopotamia)*.
Împăratul Moabului m-a chemat din munţii răsăritului, zicând:
„Vino** şi blestemă-mi pe Iacov!
Vino şi defaimă-mi pe Israel!"
*Vers. 18. Cap. 24.3,15,23. Iov 27.1; 29.1. Ps. 78.2. Ezec. 17.2. Mica 2.4. Hab. 2.6. **Cap. 22.6,11,17.
8. Cum* să blestem eu pe cel ce nu-l blestemă Dumnezeu?
Cum să defaim eu pe cel ce nu-l defaimă Domnul? *Isa. 47.12,13.
9. Îl văd din vârful stâncilor,
Îl privesc de pe înălţimea dealurilor:
Este* un popor care locuieşte deoparte
Şi nu** face parte dintre neamuri.
*Deut. 33.28. **Exod 33.16. Ezra 9.2. Efes. 2.14.
10. Cine* poate să numere pulberea lui Iacov
Şi să spună numărul unui sfert din Israel?
O, de aş muri de moartea** celor neprihăniţi,
Şi sfârşitul meu să fie ca al lor!"
*Gen. 13.16; 22.17. **Ps. 116.15.

Balaam binecuvântează a doua oară

11. Balac a zis lui Balaam: „Ce mi-ai făcut? Te-am* luat să blestemi pe vrăjmaşul meu, şi iată că tu-l binecuvântezi!" *Cap. 22.11,17; 24.10.
12. El a răspuns şi a zis: „Nu* trebuie oare să spun ce-mi pune Domnul în gură?" *Cap. 22.38.
13. Balac i-a zis: „Vino, te rog, cu mine în alt loc, de unde îl poţi vedea; căci aici nu vezi decât o parte din el, nu-l vezi întreg. Şi de acolo să mi-l blestemi."

14. L-a dus în câmpul Ţofim, spre vârful muntelui Pisga; a zidit* şapte altare şi a adus câte un viţel şi un berbec pe fiecare altar. *Vers. 1,2.

15. Balaam a zis lui Balac: „Stai aici, lângă arderea ta de tot, şi eu mă voi duce înaintea lui Dumnezeu.“

16. Domnul a venit înaintea lui Balaam; i-a pus* cuvinte în gură şi a zis: „Întoarce-te la Balac şi aşa să-i vorbeşti.“ *Vers. 5. Cap. 22.35.

17. Balaam s-a întors la el; şi iată că Balac stătea lângă arderea lui de tot, cu căpeteniile Moabului. Balac i-a zis: „Ce ţi-a spus Domnul?“

18. Balaam şi-a rostit prorocia şi a zis:
„Scoală-te*, Balac, şi ascultă!
Ia aminte la mine, fiul lui Ţipor!
*Judc. 3.20.

19. Dumnezeu* nu este un om ca să mintă,
Nici un fiu al omului, ca să-I pară rău.
Ce a spus, oare nu va face?
Ce a făgăduit, oare nu va împlini?
*1 Sam. 15.29. Mal. 3.6. Rom. 11.29. Tit 1.2. Iac. 1.17.

20. Iată că am primit poruncă să binecuvântez.
Da, El a binecuvântat, şi eu nu pot întoarce. *Gen. 12.2; 22.17. Cap. 22.12.

21. El nu vede* nici o fărădelege în Iacov,
Nu vede nici o răutate în Israel.
Domnul** Dumnezeul lui este cu el,
El este Împăratul lui, veselia lui.
*Rom. 4.7,8. **Exod 13.21; 29.45,46; 33.14.

22. Dumnezeu* i-a scos din Egipt,
Tăria Lui este pentru el** ca a bivolului. *Cap. 24.8. **Deut. 33.17. Iov 39.10,11.

23. Descântecul nu poate face nimic împotriva lui Iacov,
Nici vrăjitoria împotriva lui Israel;
Acum se poate spune despre Iacov şi Israel:
Ce lucruri* mari a făcut Dumnezeu!
*Ps. 31.19; 44.1.

24. Da, poporul acesta se scoală ca o* leoaică
Şi se ridică întocmai ca un leu;
Nu se culcă** până ce n-a mâncat prada
Şi n-a băut sângele celor ucişi.“
*Gen. 49.9. **Gen. 49.27.

Balaam proroceşte iarăşi bine

25. Balac a zis lui Balaam: „Nu-l blestema, dar măcar nici nu-l binecuvânta!“

26. Balaam a răspuns şi a zis lui Balac: „Nu ţi-am spus că voi face tot ce va* spune Domnul?“
*Vers. 12. Cap. 22.38. 1 Împ. 22.14.

27. Balac a zis lui Balaam: „Vino*, te rog, te voi duce într-un alt loc; poate că Dumnezeu va găsi cu cale să-mi blestemi de acolo pe poporul acesta!“
*Vers. 13.

28. Balac a dus pe Balaam pe vârful muntelui Peor, care este cu faţa spre pustiu*. *Cap. 21.20.

29. Balaam a zis lui Balac: „Zideşte-mi* aici şapte altare şi pregăteşte-mi aici şapte viţei şi şapte berbeci!“ *Vers. 1.

30. Balac a făcut cum zisese Balaam şi a adus câte un viţel şi câte un berbec pe fiecare altar.

24 1. Balaam a văzut că Domnul găseşte cu cale să binecuvânteze pe Israel şi n-a mai alergat ca în celelalte rânduri* la descântece; ci şi-a întors faţa spre pustiu. *Cap. 23.3,15.

2. Balaam a ridicat ochii şi a văzut pe Israel tăbărât în corturi*, după seminţiile lui. Atunci Duhul lui Dumnezeu a venit** peste el. *Cap. 2.2, etc. **Cap. 11.25. 1 Sam. 10.10; 19.20,23. 2 Cron. 15.1.

3. Balaam şi-a* rostit prorocia şi a zis:
„Iată ce zice Balaam, fiul lui Beor,
Omul cu ochii deschişi, *Cap. 23.7,18.

4. Cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu,
Cel ce vede vedenia Celui Atotputernic,
Cel ce cade* cu faţa la pământ şi ai cărui ochi sunt deschişi: *1 Sam. 19.24. Ezec. 1.28. Dan. 8.18; 10.15,16. 2 Cor. 12.2,3,4. Apoc. 1.10,17.

5. „Ce frumoase sunt corturile tale, Iacove!
Locuinţele tale, Israele!

6. Ele se întind ca nişte văi,
Ca nişte grădini lângă un râu,
Ca nişte copaci* de aloe, pe care i-a** sădit Domnul,
Ca nişte cedri pe lângă ape.
*Ps. 1.3. Ier. 17.8. **Ps. 104.16.

7. Apa curge din găleţile lui,
Şi sămânţa lui este udată de ape mari*.
Împăratul lui se înalţă mai presus de Agag**,
Şi împărăţia† lui ajunge puternică.
*Ier. 51.13. Apoc. 17.1,15. **1 Sam. 15.9. †2 Sam. 5.12. 1 Cron. 14.2.

8. Dumnezeu* l-a scos din Egipt,

Tăria Lui este ca a bivolului pentru el.
El nimiceşte** neamurile care se ridică împotriva lui,
Le sfărâmă oasele† şi le prăpădeşte†† cu săgeţile Lui. *Cap. 23.22. **Cap. 14.9; 23.24. †Ps. 2.9. Isa. 38.13. Ier. 50.17. ††Ps. 45.5. Ier. 50.9.
9. Îndoaie genunchii*, se culcă întocmai ca un leu,
Ca o leoaică:
Cine îl va scula?
Binecuvântat** să fie oricine te va binecuvânta
Şi blestemat să fie oricine te va blestema!“ *Gen. 49.9. **Gen. 12.3; 27.29.
10. Balac s-a aprins de mânie împotriva lui Balaam; a bătut din* mâini şi a zis lui Balaam: „Eu te-am** chemat să-mi blestemi vrăjmaşii, şi iată că de trei ori tu i-ai binecuvântat!
*Ezec. 21.14,17; 22.13. **Cap. 23.11. Deut. 23.4,5. Ios. 24.9,10. Neem. 13.2.
11. Fugi acum şi du-te acasă! Spusesem* că-ţi voi da cinste, dar Domnul te-a împiedicat s-o primeşti.“
*Cap. 22.17,37.
12. Balaam a răspuns lui Balac: „Eh! n-am spus eu oare solilor pe care mi i-ai trimis,
13. că dacă* mi-ar da Balac chiar şi casa lui plină cu argint şi cu aur, tot n-aş putea să fac de la mine însumi nici bine, nici rău împotriva poruncii Domnului, ci voi spune întocmai ce va zice Domnul? *Cap. 22.18.
14. Şi acum iată că mă duc la poporul meu. Vino, şi-ţi voi vesti* ce va face poporul acesta poporului tău în vremurile** care vor urma.“
*Mica 6.5. Apoc. 2.14. **Gen. 49.1. Dan. 2.28; 10.14.

Steaua din Iacov

15. Balaam şi-a rostit* prorocia şi a zis:
„Aşa zice Balaam, fiul lui Beor,
Aşa zice omul care are ochii deschişi,
*Vers. 3,4.
16. Aşa zice cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu,
Cel ce cunoaşte planurile Celui Preaînalt,
Cel ce vede vedenia Celui Atotputernic,
Cel ce cade cu faţa la pământ şi ai cărui ochi sunt deschişi:
17. „Îl văd*, dar nu acum,
Îl privesc, dar nu de aproape.
O stea răsare din Iacov,
Un toiag** de cârmuire se ridică din Israel.
El străpunge laturile Moabului
Şi prăpădeşte pe toţi copiii lui Set.
*Apoc. 1.7. **Gen. 49.10. Mat. 2.2. Apoc. 22.16.
18. Se face stăpân pe Edom*,
Se face stăpân pe Seir, vrăjmaşii lui.
Israel face fapte mari.
*2 Sam. 8.14. Ps. 60.8,9,12.
19. Cel ce se naşte din Iacov domneşte* ca stăpânitor
Şi pierde pe cei ce scapă din cetăţi.“
*Gen. 49.10.
20. Balaam a văzut pe Amalec şi a rostit următoarea prorocie:
„Amalec este cel dintâi dintre neamuri,
Dar într-o zi va fi nimicit.“
21. Balaam a văzut pe cheniţi şi a rostit următoarea prorocie:
„Locuinţa ta este tare de tot,
Şi cuibul tău este pus pe stâncă.
22. Dar Cain va fi pustiit,
Până ce te va lua prins Asur.“
23. Balaam a rostit următoarea prorocie:
„Vai! Cine va mai putea trăi când va face Dumnezeu acest lucru?
24. Dar nişte corăbii vor veni din Chitim*,
Vor smeri pe Asur, vor smeri pe Eber**;
Şi la urmă vor fi nimicite şi ele.“
*Gen. 10.4. Dan. 11.30. **Gen. 10.21,25.
25. Balaam s-a sculat, a plecat şi s-a* întors acasă. Balac a plecat şi el acasă.
*Cap. 31.8.

Închinarea la idoli

25 1. Israel locuia în Sitim*; şi poporul** a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab.
*Cap. 33.49. Ios. 2.1. Mica 6.5. **Cap. 31.16. 1 Cor. 10.8.
2. Ele au poftit* poporul la jertfele** dumnezeilor lor; şi poporul a mâncat şi s-a închinat† până la pământ înaintea dumnezeilor lor.
*Ios. 22.17. Ps. 106.28. Osea 9.10. **Exod 34.15,16. 1 Cor. 10.20. †Exod 20.5.
3. Israel s-a alipit de Baal-Peor, şi Domnul S-a* aprins de mânie împotriva lui Israel. *Ps. 106.29.
4. Domnul a zis lui Moise: „Strânge* pe toate căpeteniile poporului şi spânzură pe cei vinovaţi înaintea Domnului în faţa soarelui, pentru ca să se întoarcă de la Israel mânia aprinsă** a Domnului.“ *Deut. 4.3. Ios. 22.17. **Vers. 11. Deut. 13.17.
5. Moise a zis judecătorilor* lui

Israel: „Fiecare** din voi să ucidă pe aceia dintre ai lui care s-au alipit de Baal-Peor.“

*Exod 18.21,25. **Exod 32.27. Deut. 13.6,9,13,15.

6. Şi iată că un bărbat dintre copiii lui Israel a venit şi a adus la fraţii lui pe o madianită, sub ochii lui Moise şi sub ochii întregii adunări a copiilor lui Israel, pe când plângeau* la uşa Cortului întâlnirii. *Ioel 2.17.

7. La vederea acestui* lucru, Fineas, fiul** lui Eleazar, fiul preotului Aaron, s-a sculat din mijlocul adunării şi a luat o suliţă în mână.

*Ps. 106.30. **Exod 6.25.

8. S-a luat după omul acela din Israel până în cortul lui, i-a străpuns prin pântece pe amândoi: atât pe bărbatul acela din Israel cât şi pe femeia aceea. Şi a încetat astfel urgia* care izbucnise printre copiii lui Israel.

*Ps. 106.30.

9. Douăzeci şi patru de mii au murit* loviţi de urgia aceea. *Deut. 4.3. 1 Cor. 10.8.

10. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

11. „Fineas*, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a abătut mânia Mea de la copiii lui Israel prin râvna pe care a avut-o pentru Mine în mijlocul lor; şi n-am nimicit, în mânia** Mea, pe copiii lui Israel.

*Ps. 106.30. **Exod 20.5. Deut. 32.16,21. 1 Împ. 14.22. Ps. 78.58. Ezec. 16.38. Ţef. 1.18; 3.8.

12. De aceea să spui că închei* cu el un legământ de pace. *Mal. 2.4,5; 3.1.

13. Acesta va fi pentru el şi pentru sămânţa* lui după el legământul unei preoţii** veşnice, pentru că a fost plin de râvnă† pentru Dumnezeul lui şi a făcut ispăşire†† pentru copiii lui Israel.“ *1 Cron. 6.4, etc.

**Exod 40.15. †Fapt. 22.3. Rom. 10.2. ††Evr. 2.17.

14. Bărbatul acela din Israel care a fost ucis împreună cu madianita, se numea Zimri, fiul lui Salu; el era căpetenia unei case părinteşti a simeoniţilor.

15. Femeia care a fost ucisă se numea Cozbi, fata lui Ţur*, căpetenia seminţiilor ieşite dintr-o casă părintească din Madian. *Cap. 31.8. Ios. 13.21.

Omorârea madianiţilor

16. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

17. „Priviţi pe* madianiţi ca vrăjmaşi şi ucideţi-i; *Cap. 31.2.

18. căci şi ei vi s-au arătat vrăjmaşi, amăgindu-vă prin vicleşugurile* lor, în fapta lui Peor şi în fapta Cozbiei, fata unei căpetenii a lui Madian, sora lor, ucisă în ziua urgiei care a avut loc cu prilejul faptei lui Peor.“

*Cap. 31.16. Apoc. 2.14.

A doua numărătoare

26 1. În urma acestei urgii, Domnul a zis lui Moise şi lui Eleazar, fiul preotului Aaron:

2. „Faceţi* numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, de la vârsta de** douăzeci de ani în sus, după casele părinţilor lor, a tuturor celor din Israel care sunt în stare să poarte armele.“ *Exod 30.12; 38.25,26. Cap. 1.2. **Cap. 1.3.

3. Moise şi preotul Eleazar le-au vorbit în câmpia* Moabului, lângă Iordan, în faţa Ierihonului. Şi au zis:

*Vers. 63. Cap. 22.1; 31.12; 33.48; 35.1.

4. „Să se facă numărătoarea, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, cum poruncise* lui Moise şi copiilor lui Israel, Domnul, când au ieşit din ţara Egiptului.“ *Cap. 1.1.

5. Ruben*, întâiul născut al lui Israel.

Fiii lui Ruben au fost: Enoh, din care se coboară familia enohiţilor; Palu, din care se coboară familia paluiţilor;

*Gen. 46.8. Exod 6.14. 1 Cron 5.1.

6. Heţron, din care se coboară familia heţroniţilor; Carmi, din care se coboară familia carmiţilor.

7. Acestea sunt familiile rubeniţilor: cei ieşiţi la numărătoare au fost patruzeci şi trei de mii şapte sute treizeci.

8. Fiul lui Palu a fost: Eliab.

9. Fiii lui Eliab au fost: Nemuel, Datan şi Abiram. Datan acesta şi Abiram acesta au fost din cei ce erau chemaţi la adunare* şi care s-au răsculat împotriva lui Moise şi Aaron, în adunarea lui Core, când cu răscoala lor împotriva Domnului. *Cap. 16.1,2.

10. Pământul* şi-a deschis gura şi i-a înghiţit împreună cu Core, când au murit cei ce se adunaseră şi când a mistuit focul pe cei două sute cincizeci de oameni: ei au slujit poporului ca** pildă. *Cap. 16.32,35. **Cap. 16.38. 1 Cor. 10.6. 2 Pet. 2.6.

11. Fiii* lui Core n-au murit.

*Exod 6.24. 1 Cron. 6.22.

12. Fiii lui Simeon, după familiile lor: din Nemuel* se coboară familia nemueliţilor; din Iamin, familia iaminiţilor; din Iachin**, familia iachiniţilor;

*Gen. 46.10. Exod 6.15. **1 Cron. 4.24.

13. din Zerah*, familia zerahiţilor; din Saul, familia sauliţilor. *Gen. 46.10.
14. Acestea sunt familiile simeoniţilor: douăzeci şi două de mii două sute.
15. Fiii lui Gad, după familiile lor: din Ţefon* se coboară familia ţefoniţilor; din Haghi, familia haghiţilor; din Şuni, familia şuniţilor; *Gen. 46.16.
16. din Ozni, familia ozniţilor; din Eri, familia eriţilor;
17. din Arod*, familia arodiţilor; din Areli, familia areliţilor. *Gen. 46.16.
18. Acestea sunt familiile fiilor lui Gad, după cei ieşiţi la numărătoare: patruzeci de mii cinci sute*.
*Gen. 38.2, etc.; 46.12.
19. Fiii lui Iuda: Er şi Onan; dar Er şi Onan au murit în ţara Canaanului.
20. Iată fiii* lui Iuda, după familiile lor: din Şela se coboară familia şelaniţilor; din Pereţ, familia pereţiţilor; din Zerah, familia zerahiţilor.
*1 Cron. 2.3.
21. Fiii lui Pereţ au fost: Heţron, din care se coboară familia heţroniţilor; Hamul, din care se coboară familia hamuliţilor.
22. Acestea sunt familiile lui Iuda, după numărătoarea lor: şaptezeci şi şase de mii cinci sute.
23. Fiii* lui Isahar, după familiile lor: din Tola se coboară familia tolaiţilor; din Puva, familia puviţilor;
*Gen. 46.13. 1 Cron. 7.1.
24. din Iaşub, familia iaşubiţilor; din Şimron, familia şimroniţilor.
25. Acestea sunt familiile lui Isahar, după numărătoarea lor: şaizeci şi patru de mii trei sute.
26. Fiii* lui Zabulon, după familiile lor: din Sered se coboară familia serediţilor; din Elon, familia eloniţilor; din Iahleel, familia iahleeliţilor.
*Gen. 46.14.
27. Acestea sunt familiile zabuloniţilor, după numărătoarea lor: şaizeci de mii cinci sute.
28. Fiii* lui Iosif, după familiile lor: Manase şi Efraim. *Gen. 46.20.
29. Fiii lui Manase: din Machir* se coboară familia machiriţilor. – Machir a născut pe Galaad. Din Galaad se coboară familia galaadiţilor.
*Ios. 17.1. 1 Cron. 7.14,15.
30. Iată fiii lui Galaad: Iezer*, din care se coboară familia iezeriţilor; Helec, familia helechiţilor;
*Ios. 17.2. Judc. 6.11,24,34.
31. Asriel, familia asrieliţilor; Sihem, familia sihemiţilor;
32. Şemida, familia şemidaiţilor; Hefer, familia heferiţilor.
33. Ţelofhad*, fiul lui Hefer, n-a avut fii, dar a avut fete. Iată numele fetelor lui Ţelofhad: Mahla, Noa, Hogla, Milca şi Tirţa. *Cap. 27.1; 36.11.
34. Acestea sunt familiile lui Manase, după numărătoarea lor: cincizeci şi două de mii şapte sute.
35. Iată fiii lui Efraim, după familiile lor: din Şutelah se coboară familia şutelahiţilor; din Becher, familia becheriţilor; din Tahan, familia tahaniţilor.
36. Iată fiii lui Şutelah: din Eran se coboară familia eraniţilor.
37. Acestea sunt familiile fiilor lui Efraim, după numărătoarea lor: treizeci şi două de mii cinci sute.
Aceştia sunt fiii lui Iosif, după familiile lor.
38. Fiii* lui Beniamin, după familiile lor: din Bela se coboară familia belaiţilor; din Aşbel, familia aşbeliţilor; din Ahiram, familia ahiramiţilor;
*Gen. 46.21. 1 Cron. 7.8.
39. din Şufam, familia şufamiţilor; din Hufam, familia hufamiţilor.
40. Fiii lui Bela au fost: Ard şi Naaman. Din Ard se coboară familia ardiţilor; din Naaman, familia naamaniţilor.
41. Aceştia sunt fiii lui Beniamin, după familiile lor şi după numărătoarea lor: patruzeci şi cinci de mii şase sute.
42. Iată fiii* lui Dan, după familiile lor: din Şuham se coboară familia şuhamiţilor. Acestea sunt familiile lui Dan, după familiile lor. *Gen. 46. 28.
43. Toate familiile şuhamiţilor, după numărătoarea lor: şaizeci şi patru de mii patru sute.
44. Fiii* lui Aşer, după familiile lor: din Imna se coboară familia imniţilor; din Işvi, familia işviţilor; din Beria, familia beriiţilor. *Gen. 46.17. 1 Cron. 7.30.
45. Din fiii lui Beria se coboară: din Heber, familia heberiţilor; din Malchiel, familia malchieliţilor.
46. Numele fetei lui Aşer era Serah.
47. Acestea sunt familiile fiilor lui Aşer, după numărătoarea lor: cincizeci şi trei de mii patru sute.
48. Fiii* lui Neftali, după familiile lor: din Iahţeel se coboară familia

iahţeeliţilor; din Guni, familia guniţilor; *Gen. 46.24. 1 Cron. 7.13.
49. din Ieţer, familia ieţeriţilor; din Şilem, familia şilemiţilor.
50. Acestea sunt familiile lui Neftali, după familiile lor şi după numărătoarea lor: patruzeci şi cinci de mii patru sute.
51. Aceştia* sunt cei ieşiţi la numărătoare dintre copiii lui Israel: şase sute una de mii şapte sute treizeci.
*Cap. 1.46.
52. Domnul a vorbit lui Moise şi i-a zis:
53. Ţara să se împartă între* ei, ca să fie moştenirea lor, după numărul numelor. *Ios. 11.23; 14.1.
54. Celor* ce sunt în număr mai mare să le dai o parte mai mare, şi celor ce sunt în număr mai mic să le dai o parte mai mică; să se dea fiecăruia partea lui după cei ieşiţi la numărătoare.
*Cap. 33.54.
55. Dar împărţirea ţării să se facă prin* sorţi; s-o ia în stăpânire după numele seminţiilor părinţilor lor.
*Cap. 33.54; 34.13. Ios. 11.23; 14.2.
56. Ţara să fie împărţită prin sorţi între cei ce sunt în mare număr şi între cei ce sunt în mic număr.

Numărătoarea leviţilor

57. Iată* leviţii a căror numărătoare s-a făcut după familiile lor: din Gherşon se coboară familia gherşoniţilor; din Chehat, familia chehatiţilor; din Merari, familia merariţilor.
*Gen. 46.11. Exod 6.16-19. 1 Cron. 6.1,16.
58. Iată familiile lui Levi: familia libniţilor, familia hebroniţilor, familia mahliţilor, familia muşiţilor, familia coriţilor.
Chehat a născut pe Amram.
59. Numele nevestei lui Amram era Iochebed*, fata lui Levi, care i s-a născut lui Levi, în Egipt; ea a născut lui Amram: pe Aaron, pe Moise şi pe Maria, sora lor. *Exod 2.1,2; 6.20.
60. Lui Aaron* i s-au născut: Nadab şi Abihu, Eleazar şi Itamar. *Cap. 3.2.
61. Nadab* şi Abihu au murit, când au adus înaintea Domnului foc străin.
*Lev. 10.1,2. Cap. 3.4. 1 Cron. 24.2.
62. Cei ieşiţi* la numărătoare, toţi bărbaţii de la vârsta de o lună în sus, au fost de douăzeci şi trei de mii. Ei n-au** fost cuprinşi în numărătoarea copiilor lui Israel, pentru că nu li s-a dat† moştenire în mijlocul copiilor lui Israel. *Cap. 3.39. **Cap. 1.49.
†Cap. 18.20,23,24. Deut. 10.9. Ios. 13.14,33; 14.3.
63. Aceştia sunt aceia dintre copiii lui Israel a căror numărătoare au făcut-o Moise şi preotul Eleazar în câmpia* Moabului, lângă Iordan, în faţa Ierihonului. *Vers. 3.
64. Între ei*, nu era nici unul din copiii lui Israel a căror numărătoare o făcuse Moise şi preotul Aaron în pustiul Sinai. *Cap. 1. Deut. 2.14,15.
65. Căci Domnul zisese: „Vor muri în pustiu* şi nu va rămâne nici unul din ei, afară** de Caleb, fiul lui Iefune, şi Iosua, fiul lui Nun.“
*Cap. 14.28,29. 1 Cor. 10.5,6. **Cap. 14.30.

Legea asupra moştenirilor

27 1. Fetele lui Ţelofhad*, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif, şi ale căror nume erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca şi Tirţa, *Cap. 26.33; 36.1,11. Ios. 17.3.
2. s-au apropiat şi s-au înfăţişat înaintea lui Moise, înaintea preotului Eleazar, înaintea mai marilor şi înaintea întregii adunări, la uşa Cortului întâlnirii. Ele au zis:
3. „Tatăl nostru a murit* în pustiu; el nu era în mijlocul cetei celor ce s-au răzvrătit împotriva Domnului, în mijlocul cetei** lui Core, ci a murit pentru păcatul lui şi n-a avut fii.
*Cap. 14.35; 26.64,65. **Cap. 16.1,2.
4. Pentru ce să se stingă numele tatălui nostru din mijlocul familiei lui, pentru că n-a avut fii? Dă-ne* şi nouă deci o moştenire între fraţii tatălui nostru.“ *Ios. 17.4.
5. Moise a adus* pricina lor înaintea Domnului. *Exod 18.15,19.
6. Şi Domnul a zis lui Moise:
7. „Fetele lui Ţelofhad au dreptate. Să le* dai de moştenire o moşie între fraţii tatălui lor şi să treci asupra lor moştenirea tatălui lor. *Cap. 36.2.
8. Iar copiilor lui Israel să le vorbeşti şi să le spui: „Când un om va muri fără să lase fii, să treceţi moştenirea lui asupra fetei lui.
9. Dacă n-are nici o fată, moştenirea lui s-o daţi fraţilor lui.
10. Dacă n-are nici fraţi, moştenirea lui s-o daţi fraţilor tatălui său.
11. Şi dacă nici tatăl lui n-are fraţi, moştenirea lui s-o daţi rudei cele mai

apropiate din familia lui, şi ea s-o stăpânească. Aceasta să fie o lege* şi un drept pentru copiii lui Israel, cum a poruncit lui Moise, Domnul. *Cap. 35.29.

Iosua, urmaş lui Moise

12. Domnul a zis lui Moise: „Suie-te* pe muntele acesta Abarim şi priveşte ţara pe care am dat-o copiilor lui Israel.
*Cap. 33.47. Deut. 3.27; 32.49; 34.1.

13. S-o priveşti, dar şi tu vei fi adăugat* la poporul tău, cum a fost adăugat fratele tău Aaron;
*Cap. 20.24,28; 31.2. Deut. 10.6.

14. pentru că v-aţi* împotrivit poruncii Mele, în pustiul Ţin, când cu cearta adunării, şi nu M-aţi sfinţit înaintea lor cu prilejul apelor." (Acestea sunt** apele de ceartă, la Cades, în pustiul Ţin.)
*Cap. 20.12,24. Deut. 1.37; 32.51. Ps. 106.32. **Exod 17.7.

15. Moise a vorbit Domnului şi a zis:

16. „Domnul Dumnezeul* duhurilor oricărui trup să rânduiască peste adunare un om *Cap. 16.22. Evr. 12.9.

17. care să iasă* înaintea lor şi să intre înaintea lor, care să-i scoată afară şi să-i vâre înăuntru, pentru ca adunarea Domnului să nu fie ca nişte oi** care n-au păstor."
*Deut. 31.2. 1 Sam. 8.20; 18.13. 2 Cron. 1.10. **1 Împ. 22.17. Zah. 10.2. Mat. 9.36. Marc. 6.34.

18. Domnul a zis lui Moise: „Ia-ţi pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat în* care este Duhul Meu, şi să-ţi pui** mâna peste el.
*Gen. 41.38. Judc. 3.10; 11.29. 1 Sam. 16.13,18. **Deut. 34.9.

19. Să-l aşezi înaintea preotului Eleazar şi înaintea întregii adunări şi să-i dai porunci* sub ochii lor. *Deut. 31.7.

20. Să-l faci părtaş* la dregătoria ta, pentru ca toată adunarea copiilor lui Israel să-l** asculte.
*Cap. 11.17,28. 1 Sam. 10.6,9. 2 Împ. 2.15. **Ios. 1.16,17.

21. Să* se înfăţişeze înaintea preotului Eleazar, care să întrebe pentru el judecata lui Urim** înaintea Domnului; şi Iosua, toţi copiii lui Israel împreună cu el, şi toată adunarea, să iasă după porunca lui Eleazar şi să intre după porunca† lui."
*Ios. 9.14. Judc. 1.1; 20.18,23,26. 1 Sam. 23.9; 30.7. **Exod 28.30. †Ios. 9.14. 1 Sam. 22.10,13,15.

22. Moise a făcut cum îi poruncise Domnul. A luat pe Iosua şi l-a pus înaintea preotului Eleazar şi înaintea întregii adunări.

23. Şi-a pus mâinile peste el şi i-a dat porunci*, cum spusese Domnul prin Moise. *Deut. 3.28; 31.7.

Jertfa zilnică

28 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Porunceşte copiilor lui Israel şi spune-le: „Să aveţi grijă să-Mi aduceţi la vremea hotărâtă darul Meu* de mâncare, hrana jertfelor Mele mistuite de foc, care Îmi sunt de un plăcut miros." *Lev. 3.11; 21.6,8. Mal. 1.7,12.

3. Să le spui: „Iată* jertfa mistuită de foc pe care o veţi aduce Domnului: în fiecare zi, câte doi miei de un an fără cusur, ca ardere de tot necurmată.
*Exod 29.38.

4. Să aduci un miel dimineaţa, şi celălalt miel seara[1];

5. iar, ca dar de mâncare*, să aduci a zecea parte** dintr-o efă de floarea făinii frământată într-un sfert de hin† de untdelemn de măsline sfărâmate.
*Exod 29.40. **Exod 16.36. Cap. 15.4. †Lev. 2.1.

6. Aceasta este arderea* de tot necurmată, care a fost adusă la muntele Sinai; o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. *Exod 29.42. Amos 5.25.

7. Jertfa de băutură să fie de un sfert de hin pentru fiecare miel; jertfa de băutură de vin s-o faci Domnului în Locul Sfânt.

8. Al doilea miel să-l aduci seara[1], cu un dar de mâncare şi o jertfă de băutură ca cele de dimineaţă: aceasta este o jertfă mistuită prin foc, de un miros plăcut Domnului.

Jertfele de Sabat şi de lună nouă

9. În ziua Sabatului, să aduceţi doi miei de un an fără cusur, şi ca dar de mâncare, două zecimi de efă din floarea făinii frământată cu untdelemn, împreună cu jertfa de băutură.

10. Aceasta este arderea* de tot pentru fiecare zi de Sabat, afară de arderea de tot necurmată şi jertfa ei de băutură. *Ezec, 46.4.

11. La începutul* lunilor voastre, să aduceţi ca ardere de tot Domnului: doi viţei, un berbec şi şapte miei de un an fără cusur; *Cap. 10.10.
1 Sam. 20.5. 1 Cron. 23.31. 2 Cron. 2.4. Ezra 3.5. Neem. 10.33. Isa. 1.13,14. Ezec. 45.17; 46.6. Osea 2.11. Col. 2.16.

12. şi, ca dar de mâncare pentru fiecare viţel, trei zecimi* de efă din floarea făinii frământată cu untdelemn; ca dar de mâncare pentru berbec, să aduceţi două zecimi de efă din floarea făinii frământată cu untdelemn; *Cap. 15.4-12.

1. Evreieşte: între cele două seri

13. ca dar de mâncare pentru fiecare miel, să aduceţi o zecime* de efă din floarea făinii frământată cu untdelemn. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului. *Vers. 22. Cap. 15.24.
14. Jertfele de băutură să fie de o jumătate de hin de vin pentru un viţel, a treia parte dintr-un hin pentru un berbec, şi un sfert de hin pentru un miel. Aceasta este arderea de tot pentru începutul lunii, în fiecare lună, în toate lunile anului.
15. Să se aducă Domnului un ţap*, ca jertfă de ispăşire, afară de arderea de tot necurmată şi jertfa ei de băutură.
*Exod 12.6,18. Lev. 23.5. Cap. 9.3. Deut. 16.1. Ezec. 45.21.

Jertfele de Paşti

16. În luna* întâi, în ziua a paisprezecea a lunii, va fi Paştile Domnului.
*Lev. 23.6.
17. Ziua* a cincisprezecea a acestei luni să fie o zi de sărbătoare. Timp de şapte zile să se mănânce azime.
*Exod 12.16. Lev. 23.7.
18. În ziua* dintâi să fie o adunare sfântă: să nu faceţi nici o lucrare de slugă în ea.
*Lev. 22.20. Vers. 31. Cap. 29.8. Deut. 15.21.
19. Să aduceţi ca ardere de tot Domnului o jertfă mistuită de foc: doi viţei, un berbec şi şapte miei de un an fără* cusur. *Vers. 15.
20. Să mai adăugaţi şi darul lor de mâncare din floarea făinii frământată cu untdelemn, trei zecimi de efă pentru un viţel, două zecimi pentru un berbec,
21. şi o zecime pentru fiecare din cei şapte miei.
22. Să aduceţi* un ţap ca jertfă de ispăşire, ca să facă ispăşire pentru voi.
*Exod 12.16; 13.6. Lev. 23.8.
23. Să aduceţi aceste jertfe, afară de arderea de tot de dimineaţă, care este o ardere de tot necurmată.
24. Să le aduceţi în fiecare zi, timp de şapte zile, ca hrana unei jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului. Să fie aduse, afară de arderea de tot necurmată şi jertfa ei de băutură.
25. În ziua* a şaptea să aveţi o adunare sfântă: să nu faceţi nici o lucrare de slugă în ea.
*Exod 23.16; 34.22. Lev. 23.10,15. Deut. 16.10. Fapt. 2.1.

Jertfele de Rusalii

26. În ziua* celor dintâi roade, când veţi aduce Domnului un dar de mâncare, la sărbătoarea încheierii Săptămânilor *(Cincizecimea)*, să aveţi o adunare sfântă; să nu faceţi nici o lucrare de slugă în ea. *Lev. 23.18,19.
27. Să aduceţi ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului: doi viţei*, un berbec şi şapte miei de un an.
*Vers. 19.
28. Să mai adăugaţi darul lor de mâncare din floarea făinii frământată cu untdelemn, câte trei zecimi de fiecare viţel, două zecimi pentru berbec,
29. şi o zecime pentru fiecare din cei şapte miei.
30. Să aduceţi şi un ţap, ca să facă ispăşire pentru voi.
31. Să aduceţi aceste jertfe, afară de arderea de tot necurmată şi darul ei de mâncare. Mieii să fie fără cusur şi să adăugaţi şi jertfele lor de băutură.

Jertfe în ziua trâmbiţei

29 1. În luna a şaptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveţi o adunare sfântă: atunci să nu faceţi nici o lucrare de slugă. Ziua aceasta să fie vestită între voi* cu sunet de trâmbiţă.
*Lev. 23.24.
2. Să aduceţi ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului, un viţel, un berbec şi şapte miei de un an fără cusur.
3. Să mai adăugaţi şi darul lor de mâncare din floarea făinii frământată cu untdelemn, trei zecimi pentru viţel, două zecimi pentru berbec,
4. şi o zecime pentru fiecare din cei şapte miei.
5. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire, ca să facă ispăşire pentru voi.
6. Să aduceţi aceste jertfe, afară de arderea* de tot şi darul ei de mâncare din fiecare lună, afară de arderea** de tot necurmată, darul ei de mâncare şi jertfele de băutură, care se adaugă la ele, după† rânduielile aşezate. Acestea sunt nişte jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului.
*Cap. 28.11. **Cap. 28.3. †Cap. 15.11,12.

Jertfe pentru ziua împăcării

7. În ziua* a zecea a acestei luni a şaptea, să aveţi o adunare sfântă şi să vă smeriţi** sufletele; atunci să nu faceţi nici o lucrare.
*Lev. 16.29; 23.27. **Ps. 35.13. Isa. 58.5.
8. Să aduceţi ca ardere de tot, de un miros plăcut Domnului: un viţel, un

berbec şi şapte miei de un an fără* cusur. *Cap. 28.19.
9. Să mai adăugaţi şi darul lor de mâncare din floarea făinii frământată cu untdelemn, trei zecimi pentru viţel, două zecimi pentru berbec,
10. şi o zecime pentru fiecare din cei şapte miei.
11. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă* de ispăşire, afară de jertfa de ispăşire, afară de arderea de tot necurmată cu darul ei de mâncare şi jertfele de băutură obişnuite. *Lev. 16.3,5.

Jertfele pentru sărbătoarea Corturilor

12. În ziua* a cincisprezecea a lunii a şaptea, să aveţi o adunare sfântă; atunci să nu faceţi nici o lucrare de slugă. Să prăznuiţi o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de şapte zile.
*Lev. 23.34. Deut. 16.13. Ezec. 45.25.
13. Să aduceţi ca* ardere de tot o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului: treisprezece viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de un an fără cusur. *Ezra 3.4.
14. Să mai adăugaţi şi darul lor de mâncare din floarea făinii frământată cu untdelemn, trei zecimi pentru fiecare din cei treisprezece viţei, două zecimi pentru fiecare din cei doi berbeci,
15. şi o zecime pentru fiecare din cei paisprezece miei.
16. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare şi jertfa sa de băutură.
17. A doua zi, să aduceţi doisprezece viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de un an fără cusur,
18. împreună cu darul lor de mâncare şi jertfele lor de băutură pentru viţei, berbeci şi miei, după numărul lor, după rânduielile* aşezate.
*Vers. 3,4,9,10. Cap. 15.12; 28.7,14.
19. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare şi jertfele de băutură.
20. A treia zi, să aduceţi unsprezece viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de un an fără cusur,
21. împreună cu darul lor de mâncare şi jertfele lor de băutură pentru viţei, berbeci şi miei, după numărul lor, după rânduielile* aşezate. *Vers. 18.
22. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare şi jertfa de băutură.
23. A patra zi, să aduceţi zece viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de un an fără cusur,
24. împreună cu darul lor de mâncare şi jertfele lor de băutură pentru viţei, berbeci şi miei, după numărul lor, după rânduielile aşezate.
25. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare şi jertfa de băutură.
26. În ziua a cincea, să aduceţi nouă viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de un an fără cusur,
27. împreună cu darul lor de mâncare şi jertfele lor de băutură pentru viţei, berbeci şi miei, după numărul lor, după rânduielile aşezate.
28. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare şi jertfa de băutură.
29. În ziua a şasea, să aduceţi opt viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de un an fără cusur.,
30. împreună cu darul lor de mâncare şi jertfele lor de băutură pentru viţei, berbeci şi miei, după numărul lor, după rânduielile aşezate.
31. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare şi jertfa de băutură.
32. În ziua a şaptea, să aduceţi şapte viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de un an fără cusur,
33. împreună cu darul lor de mâncare şi jertfele lor de băutură pentru viţei, berbeci şi miei, după numărul lor, după rânduielile aşezate.
34. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire, afară de arderea de tot necurmată, darul ei de mâncare şi jertfa de băutură.
35. În ziua a opta, să aveţi o adunare* de sărbătoare: atunci să nu faceţi nici o lucrare de slugă. *Lev. 23.36.
36. Să aduceţi ca ardere de tot o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului: un viţel, un berbec şi şapte miei de un an fără cusur,
37. împreună cu darul lor de mâncare şi jertfele lor de băutură pentru viţel, berbec şi miei, după numărul lor, după rânduielile aşezate.
38. Să aduceţi şi un ţap ca jertfă de ispăşire, afară de arderea de tot

necurmată, darul ei de mâncare şi jertfa de băutură.

39. Acestea sunt jertfele pe care să le aduceţi Domnului la* sărbătorile voastre, afară de arderile voastre de tot, de darurile voastre de mâncare şi de jertfele voastre de băutură şi de jertfele voastre de mulţumire, ca împlinire a unei juruinţe**, sau ca daruri de bunăvoie." *Lev. 23.2. 1 Cron. 23.31. 2 Cron. 31.3. Ezra 3.5. Neem. 10.33. Isa. 1.14. **Lev. 7.11,16; 22.21,23.

40. Moise a spus copiilor lui Israel tot ce-i poruncise Domnul.

Legea asupra juruinţelor

30 1. Moise a vorbit căpeteniilor* seminţiilor copiilor lui Israel şi a zis: „Iată ce porunceşte Domnul:

*Cap. 1.4,16; 7.2.

2. Când un* om va face o juruinţă** Domnului sau un jurământ prin care se va lega printr-o făgăduinţă, să nu-şi calce cuvântul, ci să facă† potrivit cu tot ce i-a ieşit din gură.

*Lev. 27.2. Deut. 23.21. Judc. 11.30,35. Ecl. 5.4. **Lev. 5.4. Mat. 14.9. Fapt. 23.14. †Iov 22.27. Ps. 22.25; 50.14; 66.13,14; 116.14,18. Naum 1.15.

Juruinţa femeilor

3. Când o femeie va face o juruinţă Domnului şi se va lega printr-o făgăduinţă, în tinereţea ei şi în casa tatălui ei,

4. şi tatăl ei va afla de juruinţa pe care a făcut-o ea şi de făgăduinţa cu care s-a legat, dacă nu-i zice nimic în ziua când află de juruinţa ei, toate juruinţele ei vor fi primite, şi orice făgăduinţă cu care s-a legat ea va fi primită;

5. dar dacă tatăl ei nu-i dă voie în ziua când ia cunoştinţă de juruinţa ei, toate juruinţele ei şi toate făgăduinţele cu care se va fi legat ea, nu vor avea nici o tărie; şi Domnul o va ierta, pentru că nu i-a dat voie tatăl ei.

6. Când se va mărita, după ce a făcut juruinţe sau după ce s-a legat printr-un cuvânt ieşit de pe buzele ei,

7. şi bărbatul ei va lua cunoştinţă de lucrul acesta, şi nu-i va zice nimic în ziua când va lua cunoştinţă de ele, juruinţele ei vor rămâne în picioare; şi făgăduinţele cu care se va fi legat ea vor rămâne în picioare;

8. dar dacă bărbatul ei nu-i* dă voie în ziua când ia cunoştinţă de juruinţa ei, el va desfiinţa juruinţa, pe care a făcut-o, şi cuvântul scăpat de pe buzele ei, cu care s-a legat ea; şi Domnul o va ierta. *Gen. 3.16.

9. Juruinţa unei femei văduve sau despărţite de bărbat, făgăduinţa cu care se va fi legat ea, va rămâne în picioare pentru ea.

10. Când o femeie, fiind încă în casa bărbatului ei, va face juruinţe sau se va lega cu vreun jurământ,

11. şi bărbatul ei va afla de lucrul acesta, dacă nu-i zice nimic şi n-o opreşte, toate juruinţele ei vor rămâne în picioare, şi toate făgăduinţele prin care se va fi legat ea vor rămâne în picioare:

12. dar dacă bărbatul ei nu le primeşte în ziua când află de ele, orice juruinţă şi orice făgăduinţă ieşite de pe buzele ei nu vor mai avea nici un preţ, bărbatul ei nu le-a primit; şi Domnul o va ierta.

13. Bărbatul ei poate întări şi bărbatul ei poate desfiinţa orice juruinţă, orice jurământ cu care se leagă ea ca să-şi mâhnească sufletul.

14. Şi anume, dacă nu-i zice nimic zi de zi, după ce află de lucrul acesta, el întăreşte astfel toate juruinţele şi toate făgăduinţele cu care s-a legat ea; le întăreşte pentru că nu i-a zis nimic în ziua când a aflat de ele.

15. Dar dacă nu le primeşte, după ce a trecut ziua în care le-a aflat, va fi vinovat de păcatul nevestei lui."

16. Acestea sunt legile pe care le-a dat lui Moise, Domnul, ca să aibă putere între bărbat şi nevasta lui, între un tată şi fata lui, când ea este în tinereţe şi acasă la tatăl ei.

Biruinţa asupra madianiţilor

31 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Răzbună* pe copiii lui Israel împotriva madianiţilor, apoi vei** fi adăugat la poporul tău."

*Cap. 25.17. **Cap. 27.13.

3. Moise a vorbit poporului şi a zis: „Înarmaţi dintre voi nişte bărbaţi pentru oştire şi să meargă împotriva Madianului, ca să aducă la îndeplinire răzbunarea Domnului împotriva Madianului.

4. Să trimiteţi la oaste câte o mie de oameni de seminţie, din toate seminţiile lui Israel."

5. Au luat dintre miile lui Israel câte

o mie de oameni de seminţie, adică douăsprezece mii de oameni înarmaţi pentru oaste.

6. Moise a trimis la oaste pe aceşti o mie de oameni de seminţie şi a trimis cu ei pe fiul preotului Eleazar, Fineas, care ducea uneltele sfinte şi trâmbiţele* răsunătoare. *Cap. 10.9.

7. Au înaintat împotriva Madianului, după porunca pe care o dăduse lui Moise, Domnul; şi au* omorât pe toţi** bărbaţii. *Deut. 20.13. Judc. 21.11. 1 Sam. 27.9. 1 Împ. 11.15,16. **Judc. 6.1,2,33.

8. Împreună cu toţi ceilalţi, au omorât şi pe împăraţii Madianului: Evi*, Rechem, Ţur, Hur şi Reba, cei cinci împăraţi ai Madianului; au ucis cu sabia şi pe Balaam**, fiul lui Beor. *Ios. 13.21. **Ios. 13.22.

9. Copiii lui Israel au luat prinse pe femeile madianiţilor cu pruncii lor şi le-au jefuit toate vitele, toate turmele şi toate bogăţiile.

10. Le-au ars toate cetăţile pe care le locuiau şi toate ocoalele lor.

11. Au* luat toată prada şi toate jafurile de oameni şi dobitoace; *Deut. 20.14.

12. şi pe cei prinşi, prada şi jafurile, le-au adus lui Moise, preotului Eleazar şi adunării copiilor lui Israel, care erau tăbărâţi în câmpia Moabului, lângă Iordan, în faţa Ierihonului.

13. Moise, preotul Eleazar şi toţi mai marii adunării le-au ieşit înainte, afară din tabără.

14. Şi Moise s-a mâniat pe căpeteniile oştirii, pe căpeteniile peste o mie şi pe căpeteniile peste o sută, care se întorceau de la război.

15. El le-a zis: „Cum? Aţi lăsat cu viaţă pe toate* femeile? *Deut. 20.14. 1 Sam. 15.3.

16. Iată*, ele sunt acelea care, după cuvântul** lui Balaam, au târât pe copiii lui Israel să păcătuiască împotriva Domnului, în fapta lui Peor; şi atunci a izbucnit urgia† în adunarea Domnului. *Cap. 25.2. **Cap. 24.14. 2 Pet. 2.15. Apoc. 2.14. †Cap. 25.9.

17. Acum, dar, omorâţi* pe orice prunc de parte bărbătească şi omorâţi pe orice femeie care a cunoscut pe un bărbat culcându-se cu el; *Judc. 21.11.

18. dar lăsaţi cu viaţă pentru voi pe toţi pruncii de parte femeiască şi pe toate fetele care n-au cunoscut împreunarea cu un bărbat.

Curăţarea căpeteniilor şi ostaşilor

19. Iar voi tăbărâţi* şapte zile afară din tabără; toţi aceia dintre voi care au ucis pe cineva şi toţi cei ce s-au atins** de vreun mort să se cureţe a treia zi şi a şaptea zi, ei şi cei prinşi de voi. *Cap. 5.2. **Cap. 19.11, etc.

20. Să curăţaţi de asemenea orice haină, orice lucru de piele, orice lucru de păr de capră şi orice unealtă de lemn."

21. Preotul Eleazar a zis ostaşilor care se duseseră la război: „Iată ce este poruncit prin legea pe care a dat-o lui Moise, Domnul:

22. Aurul, argintul, arama, fierul, cositorul şi plumbul,

23. orice lucru care poate suferi focul, să-l treceţi prin foc ca să se cureţe. Dar tot ce nu poate suferi focul să fie curăţat cu apa* de curăţare; să-l treceţi prin apă. *Cap. 19.9,17.

24. Să* vă spălaţi hainele în ziua a şaptea şi veţi fi curaţi; apoi, veţi putea intra în tabără." *Lev. 11.25.

Împărţirea prăzii

25. Domnul a zis lui Moise:

26. „Fă, împreună cu preotul Eleazar şi cu căpeteniile caselor adunării, socoteala prăzii luate, fie oameni, fie dobitoace.

27. Împarte prada* între luptătorii care s-au dus la oaste şi între toată adunarea. *Ios. 22.8. 1 Sam. 30.24.

28. Să iei întâi din partea ostaşilor care s-au dus la oaste o dare pentru Domnul, şi anume: unul* din cinci sute, atât din oameni, cât şi din boi, măgari şi oi. *Vers. 30,47. Cap. 18.26.

29. Să le luaţi din jumătatea cuvenită lor şi să le dai preotului Eleazar ca un dar ridicat pentru Domnul.

30. Şi din jumătatea care se cuvine copiilor lui Israel să* iei unul din cincizeci, atât din oameni, cât şi din boi, măgari şi oi, din orice dobitoc; şi să le dai leviţilor care** păzesc Cortul Domnului†." *Vers. 42-47. **Cap. 3.7,8,25,31,36; 18.3,4. †Cap. 18.8,19.

31. Moise şi preotul Eleazar au făcut ce poruncise lui Moise, Domnul.

32. Prada de război, rămasă din jaful celor ce făcuseră parte din oaste, era de şase sute şaptezeci şi cinci de mii de oi,

33. şaptezeci şi două de mii de boi,

34. şaizeci şi una de mii de măgari

35. şi treizeci şi două de mii de suflete,

adică femei care nu cunoscuseră împreunarea cu un bărbat.
36. Jumătatea care alcătuia partea celor ce se duseseră la oaste a fost de trei sute treizeci şi şapte de mii cinci sute de oi,
37. din care şase sute şaptezeci şi cinci au fost luate ca dare Domnului;
38. treizeci şi şase de mii de boi, din care şaptezeci şi doi luaţi ca dare Domnului;
39. treizeci de mii cinci sute de măgari, din care şaizeci şi unu luaţi ca dare Domnului;
40. şi şaisprezece mii de inşi, din care treizeci şi doi luaţi ca dare Domnului.
41. Moise a dat preotului Eleazar darea luată ca dar ridicat pentru Domnul, după cum* îi poruncise Domnul.
*Vers. 30.
42. Jumătatea cuvenită copiilor lui Israel, pe care a despărţit-o Moise de a bărbaţilor care merseseră la oaste,
43. şi care era parte a adunării, a fost de trei sute treizeci şi şapte de mii cinci sute de oi,
44. treizeci şi şase de mii de boi,
45. treizeci de mii cinci sute de măgari
46. şi şaisprezece mii de suflete.
47. Din această jumătate care se cuvenea copiilor lui Israel, Moise a luat unul din cincizeci, atât din oameni, cât şi din dobitoace; şi le-a dat leviţilor care păzesc Cortul Domnului, după cum îi poruncise Domnul.
48. Căpeteniile oştirii, căpeteniile peste o mie şi căpeteniile peste o sută, s-au apropiat de Moise
49. şi i-au zis: „Robii tăi au făcut socoteala ostaşilor care erau sub poruncile noastre şi nu lipseşte nici un om dintre noi.
50. Noi aducem deci ca dar Domnului, fiecare ce a găsit ca scule de aur, şi anume: lănţişoare, brăţări, inele, cercei şi salbe, ca să se facă ispăşire* pentru sufletele noastre înaintea Domnului.“
*Exod 30.12,16.
51. Moise şi preotul Eleazar au primit de la ei toate aceste scule lucrate în aur.
52. Tot aurul, pe care l-au adus Domnului căpeteniile peste o mie şi căpeteniile peste o sută, ca dar ridicat, cântărea şaisprezece mii şapte sute cincizeci de sicli.
53. Oamenii din oaste au păstrat fiecare pentru sine prada* pe care o făcuse.
*Deut. 20.14.
54. Moise şi preotul Eleazar au luat aurul de la căpeteniile peste o mie şi de la căpeteniile peste o sută şi l-au adus în Cortul întâlnirii, ca aducere* aminte pentru copiii lui Israel înaintea Domnului.
*Exod 30.16.

Galaadul dat lui Gad şi Ruben

32 1. Fiii lui Ruben şi fiii lui Gad aveau o mare mulţime de vite şi au văzut că ţara lui Iaezer* şi ţara Galaadului erau un loc bun pentru vite.
*Cap. 21.32. Ios. 13.25. 2 Sam. 24.5.
2. Atunci fiii lui Gad şi fiii lui Ruben au venit la Moise, la preotul Eleazar şi la mai marii adunării, şi le-au zis:
3. „Atarot, Dibon, Iaezer, Nimra*, Hesbon, Eleale, Sebam**, Nebo şi Beon†,
*Vers. 36. **Vers. 38. †Vers. 38.
4. ţara aceasta, pe care* a lovit-o Domnul înaintea adunării lui Israel, este un loc bun pentru vite, şi robii tăi au vite.“
*Cap. 21.24,34.
5. Apoi au adăugat: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, să se dea ţara aceasta în stăpânirea robilor tăi şi să nu ne treci peste Iordan.“
6. Moise a răspuns fiilor lui Gad şi fiilor lui Ruben: „Fraţii voştri să meargă oare la război, şi voi să rămâneţi aici?
7. Pentru ce voiţi să muiaţi inima copiilor lui Israel şi să-i faceţi să nu treacă în ţara pe care le-o dă Domnul?
8. Aşa au făcut şi părinţii voştri când i-am* trimis din Cades-Barnea să** iscodească ţara.
*Cap. 13.3,26. **Deut. 1.22.
9. S-au suit* până la valea Eşcol şi, după ce au iscodit ţara, au muiat inimile copiilor lui Israel şi i-au făcut să nu intre în ţara pe care le-o dădea Domnul.
*Cap. 13.24,31. Deut. 1.24,28.
10. Şi Domnul* S-a aprins de mânie în ziua ceea şi a jurat zicând:
*Cap. 14.11,21. Deut. 1.34.
11. „Oamenii aceştia care s-au suit din Egipt, de la vârsta* de douăzeci de ani în sus, nu vor vedea ţara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, căci n-au** urmat în totul calea Mea,
*Cap. 14.28,29. Deut. 1.35. **Cap. 14.24,30.
12. afară de Caleb, fiul lui Iefune, chenizitul, şi Iosua, fiul lui Nun, care* au urmat în totul calea Domnului.“
*Cap. 14.24. Deut. 1.36. Ios. 14.8,9.

13. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel şi i-a făcut să rătăcească* în pustiu timp de patruzeci de ani, până la stingerea întregului** leat de oameni care făcuse rău înaintea Domnului. *Cap. 14.33-35. **Cap. 26.64,65.
14. Şi iată că voi luaţi locul părinţilor voştri, ca nişte odrasle de oameni păcătoşi, ca să faceţi pe Domnul să se aprindă* şi mai tare de mânie împotriva lui Israel. *Deut. 1.34.
15. Căci, dacă vă întoarceţi* de la El, El va lăsa mai departe pe Israel să rătăcească în pustiu şi veţi aduce pierderea poporului acestuia întreg." *Deut. 30.17. Ios. 22.16,18. 2 Cron. 7.19; 15.2.
16. Ei s-au apropiat de Moise şi au zis: „Vom face aici ocoale pentru vitele noastre şi cetăţi pentru pruncii noştri:
17. apoi ne vom* înarma în grabă şi vom merge înaintea copiilor lui Israel, până îi vom duce în locul care le este rânduit; şi pruncii noştri vor locui în aceste cetăţi întărite, din pricina locuitorilor ţării acesteia. *Ios. 4.12,13.
18. Nu ne* vom întoarce în casele noastre mai înainte ca fiecare din copiii lui Israel să fi pus stăpânire pe moştenirea lui, *Ios. 22.4.
19. şi nu vom stăpâni nimic cu ei dincolo de Iordan, nici mai departe, pentru că noi ne vom avea moştenirea* noastră dincoace de Iordan, la răsărit." *Vers. 33. Ios. 12.1; 13.8.
20. Moise* le-a zis: „Dacă faceţi aşa, dacă vă înarmaţi ca să luptaţi înaintea Domnului, *Deut. 3.18. Ios. 1.14; 4.12,13.
21. dacă toţi aceia dintre voi care se vor înarma trec Iordanul înaintea Domnului, până ce va izgoni pe vrăjmaşii Lui dinaintea Lui
22. şi dacă vă veţi întoarce* înapoi numai după ce ţara** va fi supusă înaintea Domnului, atunci, veţi fi fără vină înaintea Domnului şi înaintea lui Israel, şi ţinutul acesta va fi moşia† voastră înaintea Domnului.
*Deut. 3.20. Ios. 11.23; 18.1. **Ios. 22.4. †Deut. 3.12,15,16,18. Ios. 1.15; 13.8,32; 22.4,9.
23. Dar dacă nu faceţi aşa, păcătuiţi împotriva Domnului şi să ştiţi că păcatul* vostru vă va ajunge. *Gen. 4.7; 44.16. Isa. 59.12.
24. Zidiţi* cetăţi pentru pruncii voştri şi ocoale pentru vitele voastre şi faceţi ce aţi spus cu gura voastră." *Vers. 16,34, etc.
25. Fiii lui Gad şi fiii lui Ruben au zis lui Moise: „Robii tăi vor face tot ce porunceşte domnul nostru.
26. Pruncii* noştri, nevestele, turmele noastre şi toate vitele noastre, vor rămâne în cetăţile Galaadului; *Ios. 1.14.
27. iar robii* tăi, toţi înarmaţi pentru război, vor merge să se lupte înaintea Domnului, cum zice domnul nostru." *Ios. 4.12.
28. Moise a dat* porunci, cu privire la ei preotului Eleazar, lui Iosua, fiul lui Nun, şi capilor de familie din seminţiile copiilor lui Israel. *Ios. 1.13.
29. El le-a zis: „Dacă fiii lui Gad şi fiii lui Ruben trec cu voi Iordanul, înarmaţi cu toţii ca să lupte înaintea Domnului, după ce ţara va fi supusă înaintea voastră, să le daţi în stăpânire ţinutul Galaadului.
30. Dar dacă nu vor merge înarmaţi împreună cu voi, să se aşeze în mijlocul vostru în ţara Canaanului."
31. Fiii lui Gad şi fiii lui Ruben au răspuns: „Vom face tot ce a spus robilor tăi, Domnul.
32. Vom trece înarmaţi înaintea Domnului în ţara Canaanului; dar noi să ne avem moştenirea noastră dincoace de Iordan."

Luarea în stăpânire a Galaadului

33. Moise* a dat fiilor lui Gad şi fiilor lui Ruben şi la jumătate din seminţia lui Manase, fiul lui Iosif, împărăţia** lui Sihon, împăratul amoriţilor şi împărăţia lui Og, împăratul Basanului, ţara cu cetăţile ei, cu ţinuturile cetăţilor ţării de jur împrejur.
*Deut. 3.12-17; 29.8. Ios. 12.6; 13.8; 22.4. **Cap. 21.24,33,35.
34. Fiii lui Gad au zidit Dibonul*, Atarotul, Aroerul**, *Cap. 33.45,46. **Deut. 2.36.
35. Atrot-Şofan, Iaezer*, Iogbeha, *Vers. 1,3.
36. Bet-Nimra* şi Bet-Haran, cetăţi întărite**, şi au făcut staule pentru turme. *Vers. 3. **Vers. 24.
37. Fiii lui Ruben au zidit* Hesbonul, Eleale, Chiriataim, *Cap. 21.27.
38. Nebo* şi Baal-Meon**, ale căror nume au fost schimbate†, şi Sibma, şi au pus alte nume cetăţilor pe care le-au zidit.
*Isa. 46.1. **Cap. 22.41. †Exod 23.13. Vers. 3. Ios. 23.7.
39. Fiii lui Machir*, fiul lui Manase, au mers împotriva Galaadului şi au pus mâna pe el; au izgonit pe amoriţii care erau acolo. *Gen. 50.23.

40. Moise a dat* Galaadul lui Machir, fiul lui Manase, care s-a aşezat acolo.
*Deut. 3.12,13,15. Ios. 13.31; 17.1.
41. Iair*, fiul lui Manase, a pornit şi el, şi a luat târgurile şi le-a numit târgurile lui Iair**. *Deut. 3.14. Ios. 13.30. 1 Cron. 2.21-23. **Judc. 10.4. 1 Împ. 4.13.
42. Nobah a pornit şi el şi a luat Chenatul împreună cu cetăţile care ţineau de el, şi l-a numit Nobah, după numele lui.

Popasurile israeliţilor

33 1. Iată popasurile copiilor lui Israel care au ieşit din ţara Egiptului, după oştirile lor, sub povăţuirea lui Moise şi lui Aaron.
2. Moise a scris călătoriile lor din popas în popas, după porunca Domnului. Şi iată popasurile lor, după călătoriile lor.
3. Au pornit* din Ramses în luna întâi**, în ziua a cincisprezecea a lunii întâi. A doua zi după Paşti, copiii lui Israel au ieşit gata de† luptă în faţa tuturor egiptenilor,
*Exod 12.37. **Exod 12.2; 13.4. †Exod 14.8.
4. în timp ce egiptenii îşi îngropau pe toţi întâii lor născuţi, pe care-i lovise* Domnul dintre ei. Căci Domnul făcuse chiar şi pe dumnezeii** lor să simtă puterea Lui.
*Exod 12.29. **Exod 12.12; 18.11. Isa. 19.1. Apoc. 12.8.
5. Copiii* lui Israel au pornit din Ramses şi au tăbărât la Sucot. *Exod 12.37.
6. Au pornit din Sucot* şi au tăbărât la Etam, care este la marginea pustiului.
*Exod 13.20.
7. Au pornit din Etam*, s-au întors înapoi la Pi-Hahirot, faţă în faţă cu Baal-Ţefon, şi au tăbărât înaintea Migdolului. *Exod 14.2,9.
8. Au pornit dinaintea Pi-Hahirotului şi au trecut* prin mijlocul mării înspre pustiu; au făcut un drum de trei zile în pustiul Etamului şi au tăbărât la Mara.
*Exod 14.22; 15.22,23.
9. Au pornit de la Mara şi au ajuns la* Elim; la Elim erau douăsprezece izvoare de apă şi şaptezeci de finici: acolo au tăbărât. *Exod 15.27.
10. Au pornit de la Elim şi au tăbărât lângă Marea Roşie.
11. Au pornit de la Marea Roşie şi au tăbărât în pustiul* Sin. *Exod 16.1.
12. Au pornit din pustiul Sin şi au tăbărât la Dofca.
13. Au pornit din Dofca şi au tăbărât la Aluş.
14. Au pornit din Aluş şi au tăbărât la Refidim*, unde poporul n-a găsit apă de băut. *Exod 17.1; 19.2.
15. Au pornit din Refidim şi au tăbărât în pustiul* Sinai. *Exod 16.1; 19.1,2.

De la Sinai la Cades

16. Au pornit din pustiul Sinai şi au tăbărât la* Chibrot-Hataava. *Cap. 11.34.
17. Au pornit de la Chibrot-Hataava şi au tăbărât la* Haţerot. *Cap. 11.35.
18. Au pornit din Haţerot şi au tăbărât la Ritma.
19. Au pornit de la* Ritma şi au tăbărât la Rimon-Pereţ. *Cap. 12.16.
20. Au pornit din Rimon-Pereţ şi au tăbărât la Libna.
21. Au pornit din Libna şi au tăbărât la Risa.
22. Au pornit din Risa şi au tăbărât la Chehelata.
23. Au pornit din Chehelata şi au tăbărât la muntele Şafer.
24. Au pornit de la muntele Şafer şi au tăbărât la Harada.
25. Au pornit din Harada şi au tăbărât la Machelot.
26. Au pornit din Machelot şi au tăbărât la Tahat.
27. Au pornit din Tahat şi au tăbărât la Tarah.
28. Au pornit din Tarah şi au tăbărât la Mitca.
29. Au pornit din Mitca şi au tăbărât la Haşmona.
30. Au pornit din Haşmona şi au tăbărât la Moserot.
31. Au pornit din Moserot şi au tăbărât la Bene-Iaacan.
32. Au pornit din Bene-Iaacan* şi au tăbărât la** Hor-Ghidgad.
*Gen. 36.27. Deut. 10.6. 1 Cron. 1.42. **Deut. 10.7.
33. Au pornit din Hor-Ghidgad şi au tăbărât la Iotbata.
34. Au pornit din Iotbata şi au tăbărât la Abrona.
35. Au pornit din Abrona şi au tăbărât la Eţion-Gheber*. *Deut. 2.8. 1 Împ. 9.26; 22.48.
36. Au pornit din Eţion-Gheber şi au tăbărât în pustiul Ţin*, adică la Cades.
*Cap. 20.1; 27.14.

De la Cades la câmpia Moabului

37. Au pornit din Cades* şi au tăbărât la muntele Hor, la marginea ţării Edomului. *Cap. 20.22,23; 21.4.
38. Preotul Aaron* s-a suit pe muntele Hor, după porunca Domnului;

şi a murit acolo, în al patruzecilea an după ieşirea copiilor lui Israel din ţara Egiptului, în luna a cincea, în cea dintâi zi a lunii. *Cap. 20.25,28. Deut. 10.6; 32.50.

39. Aaron era în vârstă de o sută douăzeci şi trei de ani când a murit pe muntele Hor.

40. Împăratul Aradului*, canaanitul, care locuia în partea de miazăzi a ţării Canaanului, a aflat de sosirea copiilor lui Israel. *Cap. 21.1, etc.

41. Au pornit de la muntele Hor* şi au tăbărât la Ţalmona. *Cap. 21.4.

42. Au pornit din Ţalmona şi au tăbărât la Punon.

43. Au pornit din Punon şi au tăbărât la* Obot. *Cap. 21.10.

44. Au pornit* din Obot şi au tăbărât la Iie-Abarim**, la hotarul Moabului. *Cap. 21.11. **Cap. 21.11.

45. Au pornit din Iie-Abarim şi au tăbărât la Dibon-Gad*. *Cap. 32.34.

46. Au pornit din Dibon-Gad şi au tăbărât la Almon-Diblataim*. *Ier. 48.22.

47. Au pornit din Almon-Diblataim şi au tăbărât la munţii* Abarim, înaintea muntelui Nebo. *Cap. 21.20. Deut. 32.49.

48. Au pornit de la munţii Abarim şi au tăbărât în câmpia* Moabului, lângă Iordan, în faţa Ierihonului. *Cap. 22.1.

49. Au tăbărât lângă Iordan, de la Bet-Ieşimot până la Abel-Sitim*, în câmpia Moabului. *Cap. 25.1. Ios. 2.1.

Canaaniţii trebuie nimiciţi

50. Domnul a vorbit lui Moise în câmpia Moabului, lângă Iordan în faţa Ierihonului. Şi a zis:

51. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: „După ce* veţi trece Iordanul şi veţi intra în ţara Canaanului, *Deut. 7.1,2; 9.1. Ios. 3.17.

52. să izgoniţi dinaintea voastră pe toţi locuitorii* ţării, să le dărâmaţi toţi idolii de piatră, să le nimiciţi toate icoanele turnate şi să le nimiciţi toate înălţimile pentru jertfe.
*Exod 23.24,33; 34.13. Deut. 7.2,5; 12.3. Ios. 11.12. Judc. 2.2.

53. Să luaţi ţara în stăpânire şi să vă aşezaţi în ea; căci Eu v-am dat ţara aceasta, ca să fie moşia voastră.

54. Să împărţiţi* ţara prin sorţi, după familiile voastre. Celor ce sunt în număr mai mare să le daţi o parte mai mare, şi celor ce sunt în număr mai mic să le daţi o parte mai mică. Fiecare să stăpânească ce-i va cădea la sorţi; s-o luaţi în stăpânire, după seminţiile părinţilor voştri. *Cap. 26.53-55.

55. Dar dacă nu veţi izgoni dinaintea voastră pe locuitorii ţării, aceia dintre ei pe care îi veţi lăsa, vă vor fi ca nişte spini în ochi* şi ca nişte ghimpi în coaste: vă vor fi vrăjmaşi în ţara în care veţi merge să vă aşezaţi.
*Exod 23.33. Ios. 23.13. Judc. 2.3. Ps. 106.34,36. Ezec. 28.24.

56. Şi vă voi face şi vouă cum hotărâsem să le fac lor."

Hotarele Canaanului

34 1. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

2. „Dă porunca aceasta copiilor lui Israel şi spune-le: „Când veţi intra în ţara* Canaanului, ţara aceasta va fi moştenirea voastră, ţara Canaanului, ale cărei hotare iată-le:
*Gen. 17.8. Deut. 1.7. Ps. 78.55; 105.11. Ezec. 47.14.

3. hotarul* din partea de miazăzi va începe din pustiul Ţin, lângă Edom. Astfel, hotarul vostru de miazăzi va începe de la marginea Mării** Sărate, spre răsărit;
*Ios. 15.1. Ezec. 47.13, etc. **Gen. 14.3. Ios. 15.2.

4. se va întoarce la miazăzi de înălţimea* Acrabim, va trece prin Ţin şi se va întinde până la miazăzi de Cades-Barnea**; va urma mai departe prin Haţar-Adar† şi va trece spre Aţmon: *Ios. 15.3. **Cap. 13.26; 32.8. †Ios. 15.3,4.

5. de la Aţmon, se va întoarce până la pârâul* Egiptului şi va ieşi la mare.
*Gen. 15.18. Ios. 15.4,47. 1 Împ. 8.65. Isa. 27.12.

6. Hotarul vostru dinspre apus va fi Marea cea Mare *(Mediterana):* aceasta va fi hotarul vostru la apus.

7. Iată care va fi hotarul vostru spre miazănoapte: începând de la Marea cea Mare să trageţi hotarul până la muntele* Hor; *Cap. 33.37.

8. de la muntele Hor, să-l trageţi prin* Hamat şi să ajungă până la** Ţedad; *Cap. 13.21. 2 Împ. 14.25. **Ezec. 47.15.

9. să urmeze mai departe prin Zifron, ca să ajungă la Haţar-Enan*: acesta să vă fie hotarul înspre miazănoapte.
*Ezec. 47.17.

10. Să vă trageţi hotarul spre răsărit de la Haţar-Enan până la Şefam;

11. să se coboare din Şefam spre Ribla*, la răsărit de Ain; se va coborî şi se va întinde de-a lungul Mării Chineret** *(Ghenezaret),* la răsărit;
*2 Împ. 23.33. Ier. 39.5,6. **Deut. 3.17. Ios. 11.2; 19.35. Mat. 14.34. Luca 5.1.

12. se va coborî iarăşi spre Iordan, ca

să ajungă la Marea Sărată*. Aceasta va fi ţara voastră, cu hotarele ei de jur împrejur.“ *Vers. 3.

13. Moise a dat porunca aceasta copiilor lui Israel şi a zis: „Aceasta este ţara* pe care o veţi împărţi prin sorţi şi pe care a poruncit Domnul s-o dea celor nouă seminţii şi jumătate. *Vers. 1. Ios. 14.1,2.

14. Căci* seminţia fiilor lui Ruben, după casele lor părinteşti, şi seminţia fiilor lui Gad, după casele părinţilor lor, precum şi jumătate din seminţia lui Manase şi-au luat moştenirea. *Cap. 32.33. Ios. 14.2,3.

15. Aceste două seminţii şi jumătate şi-au luat moştenirea dincoace de Iordan, în faţa Ierihonului, înspre răsărit.“

Cum şi prin cine să se împartă ţara

16. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

17. „Iată numele bărbaţilor care vor împărţi ţara între voi: preotul Eleazar* şi Iosua, fiul lui Nun. *Ios. 14.1; 19.51.

18. Să mai luaţi câte o căpetenie* din fiecare seminţie, ca să facă împărţirea ţării. *Cap. 1.4,16.

19. Iată numele bărbaţilor acestora: Pentru seminţia lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune;

20. pentru seminţia fiilor lui Simeon: Samuel, fiul lui Amihud;

21. pentru seminţia lui Beniamin: Elidad, fiul lui Chislon;

22. pentru seminţia fiilor lui Dan: căpetenia Buchi, fiul lui Iogli;

23. pentru fiii lui Iosif – pentru seminţia fiilor lui Manase: căpetenia Haniel, fiul lui Efod;

24. şi pentru seminţia fiilor lui Efraim: căpetenia Chemuel, fiul lui Şiftan; –

25. pentru seminţia fiilor lui Zabulon: căpetenia Eliţafan, fiul lui Parnac;

26. pentru seminţia fiilor lui Isahar: căpetenia Paltiel, fiul lui Azan;

27. pentru seminţia fiilor lui Aşer: căpetenia Ahihud, fiul lui Şelomi;

28. pentru seminţia fiilor lui Neftali: căpetenia Pedahel, fiul lui Amihud.“

29. Aceştia sunt aceia cărora le-a poruncit Domnul să împartă ţara Canaanului între copiii lui Israel.

Cetăţile leviţilor

35 1. Domnul a vorbit lui Moise, în câmpia Moabului, lângă Iordan, în faţa Ierihonului. Şi a zis:

2. „Porunceşte* copiilor lui Israel să dea leviţilor, din moştenirea pe care o vor avea, nişte cetăţi în care să poată locui. Să mai daţi leviţilor şi un loc gol împrejurul acestor cetăţi. *Ios. 14.3,4; 21.2. Ezec. 45.1, etc.; 48.8, etc.

3. Cetăţile să fie ale lor, ca să locuiască în ele; iar locurile goale să fie pentru vitele lor, pentru averile lor şi pentru toate dobitoacele lor.

4. Locurile goale din jurul cetăţilor pe care le veţi da leviţilor să aibă, începând de la zidul cetăţii în afară, o mie de coţi de jur împrejur.

5. Să măsuraţi afară din cetate, două mii de coţi în partea de răsărit, două mii de coţi în parte de miazăzi, două mii de coţi în partea de apus şi două mii de coţi în partea de miazănoapte, aşa încât cetatea să fie la mijloc. Acestea să fie locurile goale din jurul cetăţilor lor.

6. Dintre cetăţile pe care le veţi da leviţilor, şase* să fie cetăţi de scăpare unde va putea să fugă ucigaşul, şi afară de acestea, să le mai daţi alte patruzeci şi două de cetăţi. *Vers. 13. Deut. 4.41. Ios. 20.2,7,8; 21.3,13,21,27,32,36,38.

7. Toate cetăţile pe care le veţi da leviţilor să fie patruzeci şi opt* de cetăţi, împreună cu locurile lor goale. *Ios. 21.41.

8. Cetăţile pe care le veţi da din* moşiile copiilor lui Israel să fie date mai multe de** cei ce au mai multe, şi mai puţine de cei ce au mai puţine; fiecare să dea leviţilor din cetăţile lui după moştenirea pe care o va avea.“ *Ios. 21.3. **Cap. 26.54.

Cetăţile de scăpare

9. Domnul a vorbit lui Moise şi a zis:

10. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: „Când* veţi trece Iordanul şi veţi intra în ţara Canaanului, *Deut. 19.2. Ios. 20.2.

11. să vă* alegeţi nişte cetăţi care să vă fie cetăţi de scăpare, unde să poată scăpa ucigaşul care va omorî pe cineva fără voie. *Exod 24.13.

12. Aceste* cetăţi să vă slujească drept cetăţi de scăpare împotriva răzbunătorului sângelui, pentru ca ucigaşul să

nu fie omorât înainte de a se înfăţişa în faţa adunării ca să fie judecat.
*Deut. 19.6. Ios. 20.3,5,6.
13. Din cetăţile pe care le veţi da, şase* să vă fie cetăţi de scăpare.
*Vers. 6.
14. Să daţi trei cetăţi dincoace* de Iordan, şi trei cetăţi în ţara Canaanului: acestea să vă fie cetăţi de scăpare. *Deut. 4.41. Ios. 20.8.
15. Aceste şase cetăţi să fie cetăţi de scăpare pentru copiii lui Israel, pentru străin* şi pentru cel ce locuieşte în mijlocul vostru: acolo va putea să scape orice om care va ucide pe cineva fără voie. *Cap. 15.16.
16. Dacă* un om loveşte pe aproapele său cu o unealtă de fier, şi acesta moare, este un ucigaş: ucigaşul să fie pedepsit cu moartea.
*Exod 21.12,14. Lev. 24.17. Deut. 19.11,12.
17. Dacă-l loveşte cu o piatră pe care o ţine în mână, de care poate muri, şi moare, este un ucigaş: ucigaşul să fie pedepsit cu moartea.
18. Dacă-l loveşte cu vreo unealtă de lemn pe care o ţine în mână, de care poate muri, şi moare, este un ucigaş: ucigaşul să fie pedepsit cu moartea.
19. Răzbunătorul* sângelui să omoare pe ucigaş; când îl va întâlni, să-l omoare. *Vers. 21,24,27. Deut. 19.6,12. Ios. 20.3,5.
20. Dacă* un om împinge pe aproapele său din ură sau dacă-l pândeşte** şi aruncă ceva asupra lui, şi moare,
*Gen. 4.8. 2 Sam. 3.27; 20.10. 1 Împ. 2.31,32. **Exod 21.14. Deut. 19.11.
21. sau dacă-l loveşte cu mâna* din vrăjmăşie, şi moare, cel ce l-a lovit să fie pedepsit cu moartea; este un ucigaş: răzbunătorul sângelui să omoare pe ucigaş, când îl va întâlni.
*Exod 21.13.
22. Dar dacă un om împinge pe aproapele lui fără veste şi nu din vrăjmăşie sau dacă aruncă ceva asupra lui fără să-l fi pândit,
23. sau dacă aruncă asupra lui din nebăgare de seamă o piatră care-i poate pricinui moartea, şi moare, fără să-l urască şi fără să caute să-i facă rău;
24. iată legile după care va judeca adunarea* între cel ce l-a lovit şi răzbunătorul sângelui: *Vers. 12. Ios. 20.6.
25. Adunarea va izbăvi pe ucigaş din mâna răzbunătorului sângelui şi-l va face să se întoarcă în cetatea de scăpare unde fugise. Să locuiască acolo* până la moartea marelui preot care este uns** cu untdelemn sfânt.
*Ios. 20.6. **Exod 29.7. Lev. 4.3; 21.10.
26. Dacă ucigaşul iese din hotarul cetăţii de scăpare unde fugise
27. şi dacă răzbunătorul sângelui întâlneşte afară din hotarul cetăţii de scăpare şi ucide pe ucigaş, nu va fi vinovat de omor.
28. Căci ucigaşul trebuia să locuiască în cetatea lui de scăpare până la moartea marelui preot; şi după moartea marelui preot, putea să se întoarcă la moşia lui.
29. Iată poruncile* de drept pentru voi şi pentru urmaşii voştri, în toate locurile în care veţi locui. *Cap. 27.11.

Pedeapsa pentru omor

30. Dacă un om omoară pe cineva, ucigaşul să fie omorât pe* mărturia martorilor. Un singur martor nu va fi de ajuns ca să fie osândit cineva la moarte.
*Deut. 17.6; 19.15. Mat. 18.16. 2 Cor. 13.1. Evr. 10.28.
31. Să nu primiţi răscumpărare pentru viaţa unui ucigaş vinovat de moarte, ci să fie pedepsit cu moartea.
32. Să nu primiţi răscumpărare pentru cel ce trebuie să fugă în cetatea lui de scăpare, ca să se întoarcă să locuiască în ţară până la moartea preotului.
33. Să nu* pângăriţi ţara unde veţi fi, căci sângele celui nevinovat pângăreşte ţara; şi ispăşirea sângelui vărsat în ţară nu se va putea face decât prin sângele** celui ce-l va vărsa.
*Ps. 106.38. Mica 4.11. **Gen. 9.6.
34. Să* nu pângăriţi deci ţara în care veţi merge să locuiţi şi în mijlocul căreia voi locui şi Eu, căci Eu** sunt Domnul care locuieşte în mijlocul copiilor lui Israel.“
*Lev. 18.25. Deut. 24.23. **Exod 29.45,46.

Măritarea fiicelor moştenitoare

36 1. Căpeteniile familiei lui* Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, dintre familiile fiilor lui Iosif, s-au apropiat şi au vorbit înaintea lui Moise şi înaintea mai marilor peste casele părinteşti ale copiilor lui Israel.
*Cap. 26.29.
2. Ei au zis: „Domnule, ţie ţi-a poruncit Domnul* să dai copiilor lui Israel ţara ca moştenire prin sorţi. Tu, domnule**, ai primit de asemenea poruncă de la Domnul ca moştenirea

fratelui nostru Ţelofhad s-o dai fetelor lui. *Cap. 26.55; 33.54. Ios. 17.3. **Cap. 27.1,7. Ios. 17.3,4.
3. Dar dacă ele se mărită după unul din fiii altei seminţii a copiilor lui Israel, moştenirea lor va fi ştearsă din moştenirea părinţilor noştri şi adăugată la a seminţiei din care vor face parte; şi astfel moştenirea care ne-a căzut nouă la sorţi se va micşora. *Lev. 25.10.
4. Şi când va veni anul de veselie pentru copiii lui Israel, moştenirea lor va rămâne adăugată la a seminţiei din care vor face parte şi va fi ştearsă astfel din moştenirea seminţiei părinţilor noştri."
5. Moise a poruncit copiilor lui Israel, din partea Domnului, şi a zis: „Seminţia fiilor lui Iosif are* dreptate. *Cap. 27.7.
6. Iată ce porunceşte Domnul cu privire la fetele lui Ţelofhad: să se mărite după cine vor vrea, numai să se mărite* într-o familie din seminţia părinţilor lor. *Vers. 12.
7. Nici o moştenire a copiilor lui Israel să nu treacă de la o seminţie la alta, ci fiecare din copiii lui Israel să se ţină* lipit de moştenirea seminţiei părinţilor lui. *1 Împ. 21.3.
8. Şi orice fată* care are o moştenire în seminţiile copiilor lui Israel, să se mărite după cineva dintr-o familie din seminţia tatălui ei, pentru ca fiecare din copiii lui Israel să-şi aibă moştenirea părinţilor săi. *1 Cron. 23.22.
9. Nici o moştenire să nu treacă de la o seminţie la alta, ci seminţiile copiilor lui Israel să se ţină fiecare de moştenirea sa."
10. Fetele lui Ţelofhad au făcut întocmai după porunca pe care o dăduse lui Moise, Domnul.
11. Mahla*, Tirţa, Hogla, Milca şi Noa, fetele lui Ţelofhad, s-au măritat după fiii unchilor lor; *Cap. 27.1.
12. s-au măritat în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif, şi moştenirea lor a rămas în seminţia familiei tatălui lor.
13. Acestea sunt poruncile şi legile pe care le-a dat Domnul prin Moise copiilor lui Israel, în câmpia* Moabului, lângă Iordan, în faţa Ierihonului. *Cap. 26.3; 33.50.

DEUTERONOMUL (A DOUA LEGE)

SAU A CINCEA CARTE A LUI MOISE

(Psalmul 119.1,2. Eclesiastul 12.15.)

ADUCERI AMINTE ŞI ÎNDEMNURI

(Capitolele 1-11. Deuteronom 8.2,3.)

Moise vorbeşte dincolo de Iordan

1 1. Iată cuvintele pe care le-a spus Moise întregului Israel, dincoace* de Iordan, în pustiu, într-o câmpie, faţă în faţă cu Suf, între Paran, Tofel, Laban, Haţerot şi Di-Zahab. *Ios. 9.1,10; 22.4,7.
2. (De la Horeb până* la Cades-Barnea, pe drumul care duce la muntele Seir, este o depărtare de unsprezece zile). *Num. 13.26. Cap. 9.23.
3. În al patruzecilea* an, în luna a unsprezecea, în ziua întâi a lunii, Moise a vorbit copiilor lui Israel şi le-a spus tot ce-i poruncise Domnul să le spună. *Num. 33.38.
4. Aceasta era după ce a bătut* pe Sihon, împăratul amoriţilor, care locuia la Hesbon, şi pe Og, împăratul Basanului, care locuia la Aştarot şi la Edrei**. *Num. 21.24,33. **Num. 21.33. Ios. 13.12.
5. Dincoace de Iordan, în ţara Moabului, Moise a început să lămurească Legea aceasta şi a zis:
6. „Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a vorbit la Horeb*, zicând: „Aţi locuit destulă** vreme în muntele acesta. *Exod 31. **Exod 19.1. Num. 10.11.
7. Întoarceţi-vă şi plecaţi; duceţi-vă la muntele amoriţilor şi în toate împrejurimile: în câmpie, pe munte, în vale, în partea de miazăzi, pe ţărmul mării, în ţara canaaniţilor şi în Liban, până la râul cel mare, râul Eufrat.
8. Vedeţi, v-am pus ţara înainte; intraţi şi luaţi în stăpânire ţara pe care Domnul a jurat părinţilor voştri, Avraam*, Isaac şi Iacov, că o va da lor şi seminţei lor după ei." *Gen. 12.7; 15.18; 17.7,8; 26.4; 28.13.

Cum a pus judecători

9. În vremea aceea, v-am spus*: „Eu nu vă pot purta singur. *Exod 18.18. Num. 11.14.

10. Domnul Dumnezeul vostru v-a înmulţit, şi azi sunteţi foarte* mulţi la număr, ca stelele cerului.

*Gen. 15.5. Cap. 10.22; 28.62.

11. Domnul* Dumnezeul părinţilor voştri să vă mărească de o mie de ori pe atât şi să vă binecuvânteze, după** cum a făgăduit!

*2 Sam. 24.3. **Gen. 15.5; 22.17; 26.4. Exod 32.13.

12. Cum* aş putea să port eu singur pricinile voastre, povara voastră şi certurile voastre? *1 Împ. 3.8,9.

13. Luaţi* din seminţiile voastre nişte bărbaţi înţelepţi, pricepuţi şi cunoscuţi, şi-i voi pune în fruntea voastră."

*Exod 18.21. Num. 11.16,17.

14. Voi mi-aţi răspuns şi aţi zis: „Ceea ce spui tu să facem este un lucru bun."

15. Am luat atunci pe căpeteniile seminţiilor voastre, bărbaţi înţelepţi şi cunoscuţi, şi i-am pus* în fruntea voastră drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci şi căpetenii peste zece, ca dregători în seminţiile voastre.

*Exod 18.25.

16. Am dat, în acelaşi timp, următoarea poruncă judecătorilor voştri: „Să ascultaţi pe fraţii voştri şi să judecaţi* după dreptate neînţelegerile fiecăruia cu fratele** lui sau cu străinul.

*Cap. 16.18. Ioan 7.24. **Lev. 24.22.

17. Să nu* căutaţi la faţa oamenilor în judecăţile voastre; să ascultaţi pe cel mic ca şi pe cel mare; să nu vă temeţi de nimeni, căci Dumnezeu** e Cel care face dreptate. Şi când veţi găsi o pricină prea grea, s-o aduceţi† înaintea mea, ca s-o aud."

*Lev. 19.15. Cap. 16.19. 1 Sam. 16.7. Prov. 24.23. Iac. 2.1. **2 Cron. 19.6. †Exod 18.22,26.

18. Aşa v-am poruncit, în vremea aceea, tot ce aveaţi de făcut.

De la Horeb la Cades-Barnea

19. Am plecat din Horeb şi am* străbătut tot pustiul acela mare şi grozav pe care l-aţi văzut; am luat drumul care duce în muntele amoriţilor, cum ne poruncise Domnul Dumnezeul nostru, şi am** ajuns la Cades-Barnea.

*Num. 10.12. Cap. 8.15. Ier. 2.6. **Num. 13.26.

20. Şi eu v-am zis: „Aţi ajuns la muntele amoriţilor, pe care ni-l dă Domnul Dumnezeul nostru.

21. Iată că Domnul Dumnezeul tău îţi pune ţara înainte; suie-te, ia-o în stăpânire, cum ţi-a spus Domnul Dumnezeul părinţilor tăi; nu te teme* şi nu te înspăimânta." *Ios. 1.9.

22. Voi v-aţi apropiat cu toţii de mine şi aţi zis: „Să trimitem nişte oameni înaintea noastră, ca să iscodească ţara şi să ne aducă răspuns cu privire la drumul pe care ne vom sui în ea şi asupra cetăţilor în care vom ajunge."

23. Părerea aceasta mi s-a părut bună; şi am luat* doisprezece oameni dintre voi, câte un om de fiecare seminţie.

*Num. 13.3.

24. Ei au* plecat, au trecut muntele şi au ajuns până la valea Eşcol şi au iscodit ţara. *Num. 13.22-24.

25. Au luat în mâini din roadele ţării şi ni le-au adus; ne-au făcut o dare de seamă şi au zis: „Bună* ţară ne dă Domnul Dumnezeul nostru." *Num. 13.27.

26. Dar* voi n-aţi vrut să vă suiţi în ea şi v-aţi răzvrătit împotriva poruncii Domnului Dumnezeului vostru.

*Num. 14.1-4. Ps. 106.24,25.

27. Aţi cârtit în corturile voastre şi aţi zis: „Pentru că ne urăşte*, de aceea ne-a scos Domnul din ţara Egiptului, ca să ne dea în mâinile amoriţilor şi să ne nimicească. *Cap. 9.28.

28. Unde să ne suim? Fraţii noştri ne-au muiat inima, zicând: „Poporul* acela este un popor mai mare şi mai înalt la statură decât noi; cetăţile sunt mari şi întărite până la cer; ba încă, am văzut acolo şi copii** de ai lui Anac."

*Num. 13.28,31-33. Cap. 9.1,2. **Num. 13.28.

29. Eu v-am zis: „Nu vă înspăimântaţi şi nu vă fie frică de ei.

30. Domnul Dumnezeul* vostru care merge înaintea voastră, Se va lupta El însuşi pentru voi, potrivit cu tot ce a făcut pentru voi sub ochii voştri în Egipt. *Exod 14.14,25. Neem. 4.20.

31. Apoi în pustiu, ai văzut că Domnul Dumnezeul tău te-a purtat* cum poartă un om pe fiul său, pe tot drumul pe care l-aţi făcut până la sosirea voastră în locul acesta."

*Exod 19.4. Cap. 32.11,12. Isa. 46.3,4; 63.9. Osea 11.3. Fapt. 13.18.

32. Cu toate acestea, voi* n-aţi avut încredere în Domnul Dumnezeul vostru

*Ps. 106.24. Iuda 5.

33. care* mergea înaintea voastră pe drum, ca** să vă caute un loc de poposire: noaptea într-un foc, ca să vă arate drumul pe care trebuia să mergeţi, şi ziua într-un nor.

*Exod 13.21. Ps. 78.14. **Num. 10.33. Ezec. 20.6.

34. Domnul a auzit glasul cuvintelor voastre. S-a mâniat şi a jurat*, zicând:
*Cap. 2.14,15.
35. „Nici unul* din bărbaţii care fac parte din acest neam rău nu va vedea ţara aceea bună pe care am jurat că o voi da părinţilor voştri,
*Num. 14.22,23. Ps. 95.11.
36. afară* de Caleb, fiul lui Iefune. El o va vedea, şi ţara în care a mers, o voi da lui şi copiilor lui, pentru că a** urmat în totul calea Domnului."
*Num. 14.24,30. Ios. 14.9. **Num. 14.24.
37. Domnul S-a mâniat şi pe mine*, din pricina voastră, şi a zis: „Nici tu nu vei intra în ea.
*Num. 20.12; 27.14. Cap. 3.26; 4.21; 34.4. Ps. 106.32.
38. Iosua*, fiul lui Nun, slujitorul** tău, va intra în ea; întăreşte-l†, căci el va pune pe Israel în stăpânirea ţării aceleia. *Num. 14.30. **Exod 24.13; 33.11. 1 Sam. 16.22. †Num. 27.18,19. Cap. 31.7,23.
39. Şi pruncii* voştri, despre care aţi** zis: „Vor fi de jaf!" şi fiii voştri, care nu cunosc† azi nici binele nici răul, ei vor intra în ea; da, lor le-o voi da, şi ei o vor stăpâni.
*Num. 14.31. **Num. 14.3. †Isa. 7.15,16. Rom. 9.11.
40. Dar voi, întoarceţi-vă* înapoi şi plecaţi în pustiu, înspre Marea Roşie."
*Num. 14.25.
41. Voi aţi răspuns şi mi-aţi zis: „Am păcătuit* împotriva Domnului; ne vom sui şi ne vom bate, cum ne-a poruncit Domnul Dumnezeul nostru." Şi v-aţi încins fiecare armele şi v-aţi încumetat să vă suiţi pe munte. *Num. 14.40.
42. Domnul mi-a zis: „Spune-le: „Nu* vă suiţi şi nu vă luptaţi, căci Eu nu sunt în mijlocul vostru; nu căutaţi să fiţi bătuţi de vrăjmaşii voştri."
*Num. 14.42.
43. Eu v-am spus, dar n-aţi ascultat; ci v-aţi răzvrătit împotriva poruncii Domnului şi v-aţi suit semeţi* pe munte. *Num. 14.44,45.
44. Atunci amoriţii, care locuiesc pe muntele acesta, v-au ieşit înainte şi v-au urmărit ca albinele*; v-au bătut din Seir, până la Horma. *Ps. 118.12.
45. La întoarcerea voastră, aţi plâns înaintea Domnului, dar Domnul nu v-a ascultat glasul şi n-a luat aminte la voi.
46. Şi aşa* aţi rămas la Cades, unde aţi stat multă vreme. *Num. 13.25; 20.1,22. Jud. 11.17.

Intrarea în pustiu

2 1. Ne-am întors şi am plecat în pustiu, pe drumul care duce la Marea Roşie, cum* îmi poruncise Domnul; şi am ocolit multă vreme muntele Seir. *Num. 14.25. Cap. 1.40.
2. Domnul mi-a zis:
3. „Vă ajunge* de când ocoliţi muntele acesta. Întoarceţi-vă spre miazănoapte. *Vers. 7,14.
4. Dă următoarea poruncă poporului: „Acum aveţi* să treceţi prin hotarele fraţilor voştri, copiii lui Esau, care locuiesc în Seir. Ei se vor teme de voi; dar să vă păziţi bine. *Num. 20.14.
5. Să nu vă încăieraţi cu ei; căci nu vă voi da în ţara lor nici măcar o palmă de loc: muntele Seir l-am dat* în stăpânire lui Esau. *Gen. 36.8. Ios. 24.4.
6. Să cumpăraţi de la ei cu preţ de argint, hrana pe care o veţi mânca, şi să cumpăraţi de la ei cu preţ de argint chiar şi apa pe care o veţi bea.
7. Căci Domnul Dumnezeul tău te-a binecuvântat în tot lucrul mâinilor tale şi ţi-a cunoscut călătoria în acest mare pustiu. Iată, de patruzeci de ani* de când Domnul Dumnezeul tău este cu tine, şi n-ai dus lipsă de nimic."
*Cap. 8.2-4.
8. Am* trecut pe departe de fraţii noştri, copiii lui Esau, care locuiesc în Seir, şi pe departe de drumul care duce în câmpie, departe de Elat** şi de Eţion-Gheber; apoi ne-am întors şi am apucat spre pustiul Moabului.
*Judc. 11.18. **1 Împ. 9.26.

Pribegirea în pustiu

9. Domnul mi-a zis: „Nu face război cu Moab şi nu te apuca la luptă cu el; căci nu-ţi voi da nimic să stăpâneşti în ţara lui: „Arul* l-am dat în stăpânire copiilor** lui Lot.
*Num. 21.28. **Gen. 19.36,37.
10. (Mai înainte aici locuiau emimii*: un popor mare, mult la număr şi de statură înaltă, ca anachimii**.
*Gen. 14.5. **Num. 13.22,33. Cap. 9.2.
11. Ei treceau drept refaimiţi, ca şi anachimii; dar moabiţii îi numeau emimi.
12. Seir era locuit altădată* de horiţi; copiii lui Esau i-au izgonit, i-au nimicit dinaintea lor şi s-au aşezat în locul lor, cum a făcut Israel în ţara

pe care o stăpâneşte şi pe care i-a dat-o Domnul.) *Gen. 14.6; 36.20. Vers. 22.

13. Acum sculaţi-vă şi treceţi pârâul* Zered."

Am trecut pârâul Zered. *Num. 21.12.

14. Vremea cât au ţinut călătoriile noastre de la Cades-Barnea* până la trecerea pârâului Zered a fost de treizeci şi opt de ani, până** a pierit din mijlocul taberei tot neamul oamenilor de război, cum† le jurase Domnul. *Num. 13.26. **Num. 14.33; 26.64. †Num. 14.35. Cap. 1.34,35. Ezec. 20.15.

15. Mâna Domnului* a fost împotriva lor ca să-i nimicească din mijlocul taberei, până ce au pierit. *Ps. 78.33; 106.26.

16. După ce au pierit toţi bărbaţii de război, murind în mijlocul poporului,

17. Domnul mi-a vorbit şi a zis:

18. „Să treci azi hotarul Moabului, la cetatea Ar,

19. şi să te apropii de copiii lui Amon. Să nu faci război cu ei şi să nu te iei la luptă cu ei; căci nu-ţi voi da nimic de stăpânit în ţara copiilor lui Amon: am dat-o în stăpânire copiilor* lui Lot. *Gen. 19.38.

20. Ţara aceasta trecea de asemenea ca o ţară a lui Refaim; mai înainte locuiau în ea refaimiţii; şi amoniţii îi numeau* zamzumimi: *Gen. 14.5.

21. un popor* mare, mult la număr şi de statură înaltă, ca anachimii. Domnul i-a nimicit dinaintea amoniţilor, care i-au izgonit şi s-au aşezat în locul lor. *Vers. 10.

22. (Aşa a făcut Domnul şi pentru copiii lui Esau care* locuiesc în Seir, când a nimicit pe horiţi** dinaintea lor; ei i-au izgonit şi s-au aşezat în locul lor, până în ziua de azi. *Fapt. 36.8. **Gen. 14.6; 36.20-30. Vers. 12.

23. De asemenea, aviţii*, care locuiau în sate până la Gaza**, au fost nimiciţi de caftoriţi†, ieşiţi din Caftor, care s-au aşezat în locul lor.) *Ios. 13.3. **Ier. 25.20. †Gen. 10.14. Amos 9.7.

24. Sculaţi-vă, plecaţi şi treceţi* pârâul Arnon. Iată, îţi dau în mâini pe Sihon, împăratul Hesbonului, amoritul, şi ţara lui. Începe cucerirea, fă război cu el! *Num. 21.13,14. Judc. 11.18,21.

25. De azi* încolo voi băga groaza şi frica de tine în toate popoarele de sub cer; şi, la auzul faimei tale, vor tremura şi se vor îngrozi de tine." *Exod 15.14,15. Cap. 11.25. Ios. 2.9,10.

Cucerirea ţării lui Sihon, împăratul Hesbonului

26. Din pustiul Chedemot, am trimis soli la Sihon, împăratul Hesbonului*, cu vorbe de pace. Am trimis să-i spună: *Cap. 20.10.

27. „Lasă-mă* să trec prin ţara ta; voi ţine drumul mare, fără să mă abat nici la dreapta, nici la stânga. *Num. 21.21,22. Judc. 11.19.

28. Să-mi vinzi pe preţ de argint hrana pe care o voi mânca şi să-mi dai cu preţ de argint apa pe care o voi bea; nu voi face altceva decât să trec* cu piciorul *Num. 20.19.

29. lucru pe care mi l-au îngăduit* copiii lui Esau care locuiesc în Seir şi moabiţii care locuiesc în Ar – îngăduie-mi şi tu lucrul acesta, până voi trece Iordanul ca să intru în ţara pe care ne-o dă Domnul Dumnezeul nostru." *Num. 20.18. Cap. 23.3,4. Judc. 11.17,18.

30. Dar Sihon*, împăratul Hesbonului, n-a vrut să ne lase să trecem pe la el; căci Domnul** Dumnezeul tău i-a făcut† duhul neînduplecat şi i-a împietrit inima, ca să-l dea în mâinile tale, cum vezi azi. *Num. 21.23. **Ios. 11.20. †Exod 4.21.

31. Domnul mi-a zis: „Vezi, acum încep să-ţi dau* pe Sihon şi ţara lui; începe şi tu dar să-i iei în stăpânire ţara ca s-o moşteneşti." *Cap. 1.8.

32. Sihon* ne-a ieşit înainte, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră, la Iahaţ. *Num. 21.23.

33. Domnul* Dumnezeul nostru ni l-a dat în mâini şi l-am** bătut, pe el şi pe fiii lui, şi pe tot poporul lui. *Cap. 7.2; 20.16. **Num. 21.24. Cap. 29.7.

34. I-am luat atunci toate cetăţile şi le-am nimicit* cu desăvârşire: bărbaţi, femei şi prunci i-am nimicit cu desăvârşire şi n-am lăsat să scape nici unul măcar. *Cap. 7.2,26.

35. Numai vitele le-am răpit pentru noi, precum şi prada din cetăţile pe care le luaserăm.

36. De la Aroer*, care este pe malurile pârâului Arnon, şi de la cetatea care este în vale, până la Galaad, n-a fost nici o cetate prea tare pentru noi: Domnul Dumnezeul nostru ni le-a dat pe toate** în mână. *Cap. 3.12; 4.48. Ios. 13.9. **Ps. 44.3.

37. Dar de ţara copiilor lui Amon nu te-ai apropiat, de toate malurile pârâului Iaboc*, de cetăţile de la munte şi de

toate** locurile pe care te-a oprit Domnul Dumnezeul tău să le loveşti.

*Gen. 32.22. Num. 21.24. Cap. 3.16. **Vers. 5,9,19.

Cucerirea ţării lui Og

3 1. Ne-am întors şi ne-am suit pe drumul care duce la Basan. Og*, împăratul Basanului, ne-a ieşit înainte, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră la Edrei**.

*Num. 21.33, etc. Cap. 29.7. **Cap. 1.4.

2. Domnul mi-a zis: „Nu te teme de el; căci îl dau în mâinile tale, pe el şi tot poporul lui şi ţara lui; să te porţi cu el cum te-ai purtat cu Sihon*, împăratul amoriţilor, care locuia la Hesbon.“ *Num. 21.34.

3. Şi Domnul Dumnezeul nostru a mai dat în mâinile noastre şi pe Og, împăratul Basanului, cu tot poporul lui*; l-am bătut şi n-am lăsat să scape nici unul din oamenii lui. *Num. 21.35.

4. I-am luat atunci toate cetăţile şi n-a fost una care să nu cadă în stăpânirea noastră: şaizeci de cetăţi, tot ţinutul Argob*, împărăţia lui Og din Basan. *1 Împ. 4.13.

5. Toate cetăţile acestea erau întărite, cu ziduri înalte, cu porţi şi zăvoare, afară de cetăţile fără ziduri care erau foarte multe la număr.

6. Le-am nimicit cu desăvârşire, cum făcusem cu Sihon, împăratul Hesbonului*; am nimicit cu desăvârşire toate cetăţile împreună cu bărbaţii, femeile şi pruncii. *Cap. 2.24. Ps. 135.10-12; 136.19-21.

7. Iar toate vitele şi prada din cetăţi le-am luat pentru noi.

8. Astfel în vremea aceea am cucerit de la cei doi împăraţi ai amoriţilor ţara de dincoace de Iordan, de la pârâul Arnon până la muntele Hermon,

9. (sidoniţii zic Hermonului* Sirion, şi amoriţii îl numesc Senir**),

*Cap. 4.48. Ps. 29.6. **1 Cron. 5.23.

10. toate cetăţile din* câmpie, tot Galaadul şi tot Basanul** până la Salca şi Edrei, cetăţi din împărăţia lui Og în Basan. *Cap. 4.49. **Ios. 12.5; 13.11.

11. (Numai* Og, împăratul Basanului, mai rămăsese din neamul** refaimiţilor. Patul lui, un pat de fier, este la Raba†, cetatea copiilor lui Amon. Lungimea lui este de nouă coţi, şi lăţimea de patru coţi, după cotul unui om.)

*Amos 2.9. **Gen. 14.5. †2 Sam. 12.26. Ier. 49.2. Ezec. 21.20.

Împărţirea ţării de dincolo de Iordan

12. Atunci am luat în stăpânire ţara aceasta. Am dat rubeniţilor şi gadiţilor ţinutul de la Aroer*, care este pe pârâul Arnon, şi jumătatea muntelui Galaad cu cetăţile** lui.

*Cap. 2.36. Ios. 12.2. **Num. 32.33. Ios. 12.6; 13.8, etc.

13. Am dat la jumătate* din seminţia lui Manase ce mai rămânea din Galaad şi toată împărăţia lui Og din Basan: tot ţinutul Argob, cu tot Basanul, care purta numele de ţara refaimiţilor.

*Ios. 13.29.

14. Iair*, fiul lui Manase, a luat tot ţinutul Argob până la** hotarul gheşuriţilor şi maacatiţilor, şi a pus numele lui târgurilor Basanului, numite† şi azi târgurile lui Iair.

*1 Cron. 2.22. **Ios. 13.13. 2 Sam. 3.3; 16.6. †Num. 32.41.

15. Am dat* Galaadul lui Machir.

*Num. 32.39.

16. Rubeniţilor şi gadiţilor le-am dat o parte din Galaad până la pârâul Arnon, al cărui mijloc slujeşte ca hotar, şi până la pârâul Iaboc, hotarul* copiilor lui Amon. *Num. 21.24. Ios. 12.2.

17. Le-am mai dat câmpia, mărginită de Iordan, de la Chineret* până la marea** câmpiei, Marea† Sărată, la picioarele muntelui Pisga spre răsărit.

*Num. 34.11. **Num. 34.12. Cap. 4.49. Ios. 12.3. †Gen. 14.3.

18. În vremea aceea, v-am dat porunca aceasta: „Domnul Dumnezeul vostru vă dă în mână ţara aceasta, ca s-o stăpâniţi. Voi* toţi, cei buni de luptă, să mergeţi înarmaţi înaintea copiilor lui Israel. *Num. 32.20, etc.

19. Numai femeile voastre, pruncii şi vitele voastre – ştiu că aveţi multe vite – să rămână în cetăţile pe care vi le-am dat,

20. până ce Domnul va da odihnă fraţilor voştri ca şi vouă şi vor lua şi ei în stăpânire ţara pe care le-o dă Domnul Dumnezeul vostru dincolo de Iordan. După aceea vă veţi întoarce* fiecare în moştenirea pe care v-am dat-o.“ *Ios. 22.4.

21. În vremea aceea, am poruncit lui Iosua* şi i-am zis: „Ochii tăi au văzut tot ce a făcut Domnul Dumnezeul vostru acestor doi împăraţi: aşa va face Domnul tuturor împărăţiilor împotriva cărora vei merge. *Num. 27.18.

22. Nu te teme de ei; căci Domnul* Dumnezeul vostru va lupta El însuşi pentru voi.“ *Exod 14.14. Cap. 1.30; 20.4.

Moise cere să vadă ţara

23. În vremea aceea, m-am rugat* Domnului şi am zis: *2 Cor. 12.8,9.
24. „Stăpâne Doamne! Tu ai început să arăţi robului Tău mărirea* Ta şi mâna Ta cea puternică; căci care este dumnezeul** acela, în cer şi pe pământ, care să poată face lucrări ca ale Tale şi să aibă o putere ca a Ta?
*Cap. 11.2. **Exod 15.11. 2 Sam. 7.22. Ps. 71.19; 86.8; 89.6,8.
25. Lasă-mă, te rog, să trec şi să văd* ţara aceea bună de dincolo de Iordan, munţii aceia frumoşi şi Libanul!“
*Exod 3.8. Cap. 4.22.
26. Dar Domnul* S-a mâniat pe mine, din pricina voastră, şi nu m-a ascultat. Domnul mi-a zis: „Destul! Nu-Mi mai vorbi de lucrul acesta. *Num. 20.12; 27.14. Cap. 1.37; 31.2; 32.51,52; 34.4. Ps. 106.32.
27. Suie-te* pe vârful muntelui Pisga, uită-te spre apus, spre miazănoapte, spre miazăzi şi spre răsărit, şi priveşte-o doar cu ochii; căci nu vei trece Iordanul acesta. *Num. 27.12.
28. Dă* porunci lui Iosua, întăreşte-l şi îmbărbătează-l; căci el va merge înaintea poporului acestuia şi-l va pune în stăpânirea ţării pe care o vei vedea.“ *Num. 27.18,23. Cap. 1.38; 31.3,7.
29. Şi am rămas astfel în* vale, în dreptul Bet-Peorului. *Cap. 4.43; 34.6.

Îndemn

4 1. Acum, Israele, ascultă legile* şi poruncile pe care vă învăţ să le păziţi. Împliniţi-le, pentru ca să trăiţi şi să intraţi în stăpânirea ţării pe care v-o dă Domnul Dumnezeul părinţilor voştri. *Lev. 19.37; 20.8; 22.31. Cap. 5.1; 8.1. Ezec. 20.11. Rom. 10.5.
2. Să* n-adăugaţi nimic la cele ce vă poruncesc eu şi să nu scădeţi nimic din ele; ci să păziţi poruncile Domnului Dumnezeului vostru aşa cum vi le dau eu.
*Cap. 12.32. Ios. 1.7. Prov. 30.6. Ecl. 12.13. Apoc. 22.18,19.
3. Aţi văzut cu ochii voştri ce a făcut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-Peor*: Domnul Dumnezeul tău a nimicit din mijlocul tău pe toţi aceia care se duseseră după Baal-Peor.
*Num. 25.4, etc. Ios. 22.17. Ps. 106.28,29.
4. Iar voi, care v-aţi alipit de Domnul Dumnezeul vostru sunteţi toţi vii astăzi.
5. Iată, v-am învăţat legi şi porunci, cum mi-a poruncit Domnul Dumnezeul meu ca să le împliniţi în ţara pe care o veţi lua în stăpânire.
6. Să le păziţi şi să le împliniţi; căci aceasta* va fi înţelepciunea şi priceperea voastră înaintea popoarelor care vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi şi vor zice: „Acest neam mare este un popor cu totul înţelept şi priceput!“
*Iov 28.28. Ps. 19.7; 111. 10. Prov. 1.7.
7. Care este, în adevăr, neamul* acela aşa de mare încât să fi avut pe dumnezeii** lui aşa de aproape cum avem noi pe Domnul Dumnezeul nostru, ori de câte ori Îl chemăm?
*2 Sam. 7.23. **Ps. 46.1; 145.18; 148.14. Isa. 55.6.
8. Şi care este neamul acela aşa de mare încât să aibă legi şi porunci aşa de drepte, cum este toată Legea aceasta pe care v-o pun astăzi înainte?
9. Numai ia seama asupra ta şi veghează* cu luare aminte asupra sufletului tău, în toate zilele vieţii tale, ca nu** cumva să uiţi lucrurile pe care ţi le-au văzut ochii şi să-ţi iasă din inimă; fă-le† cunoscut copiilor tăi şi copiilor copiilor tăi. *Prov. 4.23. **Prov. 3.1,3; 4.21. †Gen. 18.19. Cap. 6.7; 11.19. Ps. 78.5,6. Efes. 6.4.
10. Adu-ţi aminte de ziua* când te-ai înfăţişat înaintea Domnului Dumnezeului tău, la Horeb, când Domnul mi-a zis: „Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să înveţe să se teamă de Mine tot timpul cât vor trăi pe pământ; şi să înveţe şi pe copiii lor să le păzească.“
*Exod 19.9,16; 20.18. Evr. 12.18,19.
11. Voi v-aţi apropiat şi aţi stat la poalele muntelui. Muntele* era aprins, şi flăcările se ridicau până în inima cerului. Era întuneric, nori şi negură deasă. *Exod 19.18. Cap. 5.23.
12. Şi Domnul* v-a vorbit din mijlocul focului; voi aţi auzit sunetul** cuvintelor Lui, dar n-aţi văzut nici un chip, ci aţi auzit doar† un glas.
*Cap. 5.4,22. **Vers. 33,36. †Exod 20.22. 1 Împ. 19.12.
13. El Şi-a vestit* legământul Său, pe care v-a poruncit să-l păziţi, cele zece** porunci; şi le-a scris pe† două table de piatră.
*Cap. 9.9,11. **Exod 34.28. †Exod 24.12; 31.18.
14. În vremea aceea, Domnul mi-a poruncit* să vă învăţ legi şi porunci, ca să le împliniţi în ţara pe care o veţi lua în stăpânire. *Exod 21.1. Cap. 22; 23.
15. Fiindcă n-aţi văzut nici un chip* în ziua când v-a vorbit Domnul din mijlocul focului, la Horeb, vegheaţi**

cu luare aminte asupra sufletelor voastre, *Isa. 40.18. **Ios. 23.11.
16. ca nu cumva să vă* stricaţi şi să vă faceţi** un chip cioplit sau o înfăţişare a vreunui idol sau chipul† vreunui om sau chipul vreunei femei,
*Exod 32.7. **Exod 20.4,5. Vers. 23. Cap. 5.8. †Rom. 1.23.
17. sau chipul vreunui dobitoc de pe pământ sau chipul vreunei păsări care zboară în ceruri,
18. sau chipul vreunui dobitoc care se târăşte pe pământ sau chipul vreunui peşte care trăieşte în apele dedesubtul pământului.
19. Veghează asupra sufletului tău, ca nu cumva, ridicându-ţi* ochii spre cer, şi văzând soarele, luna şi stelele, toată oştirea** cerurilor, să fii târât să te închini† înaintea lor şi să le slujeşti: căci acestea sunt lucruri pe care Domnul Dumnezeul tău le-a făcut şi le-a împărţit ca să slujească tuturor popoarelor, sub cerul întreg. *Cap. 17.3. Iov 31.26,27. **Gen. 2.1. 2 Împ. 17.16; 21.3. †Rom. 1.25.
20. Dar pe voi, Domnul v-a luat şi v-a scos* din cuptorul de fier al Egiptului, ca** să-I fiţi un popor pus deoparte, cum sunteţi azi.
*1 Împ. 8.51. Ier. 11.4. **Exod 19.5. Cap. 9.29; 32.9.
21. Şi Domnul S-a mâniat* pe mine, din pricina voastră: şi a jurat ca eu să nu trec Iordanul şi să nu intru în ţara aceea bună pe care ţi-o dă ca moştenire Domnul Dumnezeul tău.
*Num. 20.12. Cap. 1.37; 3.26.
22. Eu* voi muri deci în ţara aceasta de aici, nu** voi trece Iordanul; dar voi îl veţi trece şi veţi stăpâni ţara† aceea bună.
*2 Pet. 1.13-15. **Cap. 3.27. †Cap. 3.25.
23. Vegheaţi asupra voastră, ca* să nu daţi uitării legământul pe care l-a încheiat cu voi Domnul Dumnezeul vostru şi să** nu faceţi vreun chip cioplit, nici vreo înfăţişare oarecare pe care ţi-a oprit Domnul Dumnezeul tău, s-o faci. *Vers. 9. **Vers. 16. Exod 20.4,5.
24. Căci Domnul* Dumnezeul tău este un foc mistuitor, un** Dumnezeu gelos. *Exod 24.17. Cap. 9.3. Isa. 33.14. Evr. 12.29. **Exod 20.5. Cap. 6.45. Isa. 42.8.

Pedeapsa pentru închinarea la idoli

25. Când vei avea copii*, şi copii din copiii tăi, şi vei fi de multă vreme în ţară, dacă vă veţi strica, dacă vă veţi face chipuri cioplite, înfăţişări ale vreunui lucru, dacă veţi face** ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului vostru, ca să-L mâniaţi
*Vers. 16. **2 Împ. 17.17, etc.
26. iau astăzi martor* împotriva voastră cerul şi pământul – că veţi pieri de o moarte repede din ţara pe care o veţi lua în stăpânire dincolo de Iordan şi nu veţi avea zile multe în ea, căci veţi fi nimiciţi de tot.
*Cap. 30.18,19. Isa. 1.2. Mica 6.2.
27. Domnul vă va împrăştia* printre popoare şi nu veţi rămâne decât un mic număr în mijlocul neamurilor unde vă va duce Domnul.
*Lev. 26.33. Cap. 28.62,64. Neem. 1.8.
28. Şi acolo* veţi sluji unor dumnezei, care sunt o lucrare făcută de mâini omeneşti, de lemn şi de piatră, care nu pot** nici să vadă, nici să audă, nici să mănânce, nici să miroasă.
*Cap. 28.64. 1 Sam. 26.19. Ier. 16.13. **Ps. 115.4,5; 135.15,16. Isa. 44.9; 46.7.
29. Şi dacă de acolo* vei căuta pe Domnul Dumnezeul tău, Îl vei găsi, dacă-L vei căuta din toată inima ta şi din tot sufletul tău. *Lev. 26.39,40. Cap. 30.1-3. 2 Cron. 15.4. Neem. 1.9. Isa. 55.6,7. Ier. 29.12-14.
30. Şi după ce ţi se vor întâmpla toate aceste lucruri în strâmtorarea ta, în zilele de* pe urmă, te vei întoarce** la Domnul Dumnezeul tău şi vei asculta glasul Lui;
*Gen. 49.1. Cap. 31.29. Ier. 23.20. Osea 3.5. **Ioel 2.12.
31. căci Domnul Dumnezeul tău* este un Dumnezeu plin de îndurare, care nu te va părăsi şi nu te va nimici; El nu va uita legământul pe care l-a încheiat prin jurământ cu părinţii tăi.
*2 Cron. 30.9. Neem. 9.31. Ps. 116.5. Iona 4.2.

Dumnezeul lui Israel mai presus de orice

32. Întreabă* vremurile străvechi, care au fost înaintea ta, din ziua când a făcut Dumnezeu pe om pe pământ, şi cercetează de la o margine** a cerului la cealaltă: a fost vreodată vreo întâmplare aşa de mare şi s-a auzit vreodată aşa ceva? *Iov 8.8. **Mat. 24.31.
33. A fost* vreodată vreun popor care să fi auzit glasul lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, cum l-ai auzit tu, şi să fi rămas viu?
*Exod 24.11; 33.20. Cap. 5.24,26.
34. A fost vreodată vreun dumnezeu care să fi căutat să ia un neam din mijlocul altui neam, prin încercări*, semne**, minuni şi lupte, cu mână† tare şi braţ†† întins şi cu minuni*†

înfricoşate, cum a făcut cu voi Domnul Dumnezeul vostru în Egipt şi sub ochii voştri? *Cap. 7.19; 29.3. **Exod 7.3. †Exod 13.3. ††Exod 6.6. *†Cap. 26.8; 34.12.

35. Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca să cunoşti că numai Domnul este Dumnezeu şi că nu este alt* Dumnezeu afară de El.

*Cap. 32.39. 1 Sam. 2.2. Isa. 45.5,18,22. Marc. 12.29,32.

36. Din cer*, te-a făcut să auzi glasul Lui, ca să te înveţe; şi, pe pământ, te-a făcut să vezi focul Lui cel mare şi ai auzit cuvintele Lui din mijlocul focului. *Exod 19.9,19; 20.18,22; 24.16. Evr. 12.18.

37. El a* iubit pe părinţii tăi, şi de aceea a ales sămânţa lor după ei; El însuşi te-a scos** din Egipt, prin puterea Lui cea mare. *Cap. 10.15. **Exod 13.3,9,14.

38. El* a izgonit dinaintea ta neamuri mai mari la număr şi mai tari decât tine, ca să te ducă în ţara lor şi să ţi-o dea în stăpânire, cum vezi azi.

*Cap. 7.1; 9.1,4,5.

39. Să ştii dar în ziua aceasta şi pune-ţi în inimă că numai Domnul* este Dumnezeu, sus în cer şi jos pe pământ, şi că nu este alt Dumnezeu afară de El.

*Vers. 35. Ios. 2.11.

40. Păzeşte* dar legile şi poruncile Lui, pe care ţi le dau azi, ca** să fii fericit, tu şi copiii tăi după tine, şi să ai zile multe în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău pe vecie."

*Lev. 22.31. **Cap. 5.16; 6.3,18; 12.25,28; 22.7. Efes. 6.3.

Cetăţile de scăpare de la răsăritul Iordanului

41. Atunci Moise a ales* trei cetăţi dincoace de Iordan, la răsărit, *Num. 35.6,14.

42. pentru ca* să slujească de scăpare ucigaşului care ar fi omorât fără voie pe aproapele lui, fără să-i fi fost vrăjmaş mai dinainte, şi să-şi poată scăpa astfel viaţa, fugind într-una din aceste cetăţi. *Cap. 19.4.

43. Aceste cetăţi erau: Beţer*, în pustiu, în câmpie, la rubeniţi; Ramot, în Galaad, la gadiţi, şi Golan, în Basan, la manasiţi. *Ios. 20.8.

Cele zece porunci

44. Aceasta este Legea pe care a dat-o Moise copiilor lui Israel.

45. Iată învăţăturile, legile şi poruncile pe care le-a dat Moise copiilor lui Israel, după ieşirea lor din Egipt.

46. Aceasta era dincoace de Iordan, în vale*, faţă în faţă cu Bet-Peor, în ţara lui Sihon, împăratul amoriţilor, care locuia la Hesbon, şi care a fost bătut** de Moise şi copiii lui Israel, după ieşirea lor din Egipt.

*Cap. 3.29. **Num. 21.24. Cap. 1.4.

47. Ei au pus mâna pe ţara lui şi pe ţara lui* Og, împăratul Basanului. Aceşti doi împăraţi ai amoriţilor erau dincoace de Iordan, la răsărit.

*Num. 21.35. Cap. 3.3,4.

48. Ţinutul lor se întindea de la Aroer*, care este pe malurile pârâului Arnon, până la muntele Sionului care este** Hermonul, *Cap. 2.36; 3.12. **Cap. 3.9. Ps. 133.3.

49. şi cuprindea toată câmpia de dincoace de Iordan, la răsărit, până la marea câmpiei, sub poalele* muntelui Pisga. *Cap. 3.17.

5 1. Moise a chemat pe tot Israelul şi i-a zis:

„Ascultă, Israele, legile şi poruncile pe care vi le spun astăzi în auzul vostru. Învăţaţi-le şi împliniţi-le cu scumpătate.

2. Domnul* Dumnezeul nostru a încheiat cu noi un legământ la Horeb.

*Exod 19.5 Cap. 4.23.

3. Nu* cu părinţii noştri a încheiat Domnul legământul acesta, ci cu noi, care suntem toţi vii astăzi aici.

*Mat. 13.17. Evr. 8.9

4. Domnul v-a vorbit faţă* în faţă pe munte, din mijlocul focului.

*Exod 19.9,19; 20.22. Cap. 4.33,36; 34.10.

5. Eu am stat* atunci între Domnul şi voi, ca să vă vestesc cuvântul Domnului; căci** vă era frică de foc şi nu v-aţi suit pe munte. El a zis:

*Exod 20.21. Gal. 3.19. **Exod 19.16; 20.18; 24.2.

6. „Eu sunt* Domnul Dumnezeul tău care te-am scos din ţara Egiptului, din casa robiei.

*Exod 20.2, etc. Lev. 26.1. Cap. 6.4. Ps. 81.10.

7. Să* n-ai alţi dumnezei afară de Mine. *Exod 20.3.

8. Să nu-ţi* faci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în ape sub pământ. *Exod 20.4.

9. Să nu te închini înaintea lor şi să nu le slujeşti, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care* pedepsesc fărădelegea părinţilor în copii până la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc;

*Exod 34.7.

10. şi Mă îndur* până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele. *Ier. 32.18. Dan. 9.4.

11. Să nu* iei în deşert Numele Dom-

nului Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deşert Numele Lui.
*Exod 20.7. Lev. 19.12. Mat. 5.33.
12. Ţine ziua* de odihnă, ca s-o sfinţeşti, cum ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău. *Exod 20.8.
13. Şase zile* să lucrezi şi să-ţi faci toate treburile. *Exod 23.12; 35.2. Ezec. 20.12.
14. Dar ziua a şaptea este ziua* de odihnă a Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca şi robul, şi roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.
*Gen. 2.2. Exod 16.29,30. Evr. 4.4.
15. Adu-ţi* aminte că şi tu ai fost rob în ţara Egiptului, şi Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos din ea cu** mână tare şi cu braţ întins: de aceea ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău să ţii ziua de odihnă.
*Cap. 15.15; 16.12; 24.18,22. **Cap. 4.34,37.
16. Cinsteşte* pe tatăl tău şi pe mama ta, cum ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău, ca să ai zile** multe şi să fii fericit în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău. *Exod 20.12. Lev. 19.3. Cap. 27.16. Efes. 6.2,3. Col. 3.20. **Cap. 4.40.
17. Să nu ucizi*. *Exod 20.13. Mat. 5.21.
18. Să nu preacurveşti*.
*Exod 20.14. Luca 18.20. Iac. 2.11.
19. Să nu furi*. *Exod 20.15. Rom. 13.9.
20. Să* nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău. *Exod 20.16.
21. Să* nu pofteşti nevasta aproapelui tău; să nu pofteşti casa aproapelui tău, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici un alt lucru care este al aproapelui tău.“
*Exod 20.17. Mica 2.2. Hab. 2.9. Luca 12.15. Rom. 7.7; 13.9.
22. Acestea sunt cuvintele pe care le-a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul focului, din nori şi din negură deasă, şi le-a spus la toată adunarea voastră, fără să adauge ceva. Le-a scris* pe două table de piatră şi mi le-a dat. *Exod 24.12; 31.18. Cap. 4.13.
23. Când aţi auzit* glasul acela din mijlocul întunericului şi pe când tot muntele era aprins, căpeteniile seminţiilor voastre şi bătrânii voştri s-au apropiat toţi de mine, *Exod 20.18,19.
24. şi aţi zis: „Iată că Domnul Dumnezeul nostru ne-a arătat slava şi mărimea Lui şi noi I-am auzit glasul* din mijlocul focului; astăzi, am văzut că Dumnezeu a vorbit unor oameni, şi totuşi au** rămas vii.
*Exod 19.19. **Cap. 4.33. Judc. 13.22.
25. Şi acum pentru ce să murim? Căci acest foc mare ne va mistui; dacă vom* auzi şi mai departe glasul Domnului Dumnezeului nostru, vom muri. *Cap. 18.16.
26. Cine este*, în adevăr, omul acela, care să fi auzit vreodată, ca noi, glasul Dumnezeului celui Viu vorbind din mijlocul focului, şi totuşi să fi rămas viu? *Cap. 4.33.
27. Apropie-te* mai bine tu şi ascultă tot ce-ţi va spune Domnul Dumnezeul nostru; apoi să ne spui tu însuţi tot ce-ţi va spune Domnul Dumnezeul nostru, şi noi vom asculta şi vom face.“
*Exod 20.19. Evr. 12.19.
28. Domnul a auzit cuvintele pe care mi le-aţi spus. Şi Domnul mi-a zis: „Am auzit cuvintele pe care ţi le-a spus poporul acesta: tot ce au* zis este bine. *Cap. 18.17.
29. O! de* ar rămâne ei cu aceeaşi inimă ca să se teamă de Mine şi să păzească toate poruncile** Mele, ca să† fie fericiţi pe vecie, ei şi copiii lor! *Cap. 32.29. Ps. 81.13. Isa. 48.18. Mat. 23.37. Luca 19.42. **Cap. 11.1. †Cap. 4.40.
30. Du-te de spune-le: „Întoarceţi-vă în corturile voastre.“
31. Dar tu, rămâi aici cu Mine, şi-ţi voi spune* toate poruncile, legile şi rânduielile, pe care să-i înveţi să le împlinească în ţara pe care le-o dau în stăpânire.“ *Gal. 3.19.
32. Luaţi seama, dar, să faceţi aşa cum v-a poruncit Domnul Dumnezeul vostru; să nu* vă abateţi de la cele ce a poruncit El nici la dreapta, nici la stânga. *Cap. 17.20; 28.14. Ios. 1.7; 23.6. Prov. 4.27.
33. Să urmaţi în totul calea* pe care v-a poruncit Domnul Dumnezeul vostru să umblaţi, ca să trăiţi şi să** fiţi fericiţi şi să aveţi zile multe în ţara pe care o veţi lua în stăpânire.
*Cap. 10.12. Ps. 119.6. Ier. 7.23. Luca 1.6. **Cap. 4.40.

Ţinerea poruncilor Domnului

6 1. Iată poruncile*, legile şi rânduielile pe care a poruncit Domnul Dumnezeul vostru să vă învăţ să le împliniţi în ţara pe care o veţi lua în stăpânire; *Cap. 4.1; 5.31; 12.1.
2. ca* să te temi de Domnul Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele

vieţii tale, tu, fiul tău şi fiul fiului tău, toate legile şi toate poruncile Lui pe care ţi le dau, şi să ai** zile multe.
*Exod 20.20. Cap. 10.12,13. Ps. 111.10; 128.1. Ecl. 12.13. **Cap. 4.40. Prov. 3.1,2.
3. Ascultă-le, dar, Israele, şi caută să le împlineşti, ca să fii fericit şi să vă înmulţiţi mult, cum* ţi-a spus Domnul Dumnezeul părinţilor tăi când ţi-a făgăduit ţara** în care curge lapte şi miere. *Gen. 15.5; 22.17. **Exod 3.8.
4. Ascultă*, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn.
*Isa. 42.8. Marc. 12.29,32. Ioan 17.3. 1 Cor. 8.4,6.
5. Să iubeşti* pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima** ta, cu tot sufletul tău şi cu toată puterea ta.
*Cap. 10.12. Mat. 22.37. Marc. 12.30. Luca 10.27. **2 Împ. 23.25.
6. Şi poruncile acestea*, pe care ţi le dau astăzi, să le ai în inima ta. *Cap. 11.18; 32.46. Ps. 37.31; 40.8; 119.11,98. Prov. 3.3. Isa. 51.7.
7. Să le întipăreşti* în mintea copiilor tăi şi să vorbeşti de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca şi când te vei scula.
*Cap. 4.9; 11.19. Ps. 78.4-6. Efes. 6.4.
8. Să le legi* ca un semn de aducere aminte la mâini şi să-ţi fie ca nişte fruntare între ochi.
*Exod 13.9,16. Cap. 11.18. Prov. 3.3; 6.21; 7.3.
9. Să le* scrii pe uşorii casei tale şi pe porţile tale. *Cap. 11.20. Isa. 57.8.

Tâlcuirea poruncii despre dragostea de Dumnezeu

10. Domnul Dumnezeul tău te va face să intri în ţara pe care a jurat părinţilor tăi, lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, că ţi-o va da. Vei stăpâni cetăţi mari şi bune pe care nu tu le-ai* zidit, *Ios. 24.13. Ps. 105.44.
11. case pline de tot felul de bunuri pe care nu tu le-ai umplut, puţuri de apă săpate pe care nu tu le-ai săpat, vii şi măslini pe care nu tu i-ai sădit. Când vei mânca şi te vei* sătura,
*Cap. 8.10, etc.
12. vezi să nu uiţi pe Domnul, care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei.
13. Să te temi* de Domnul Dumnezeul tău, să-I slujeşti, şi pe Numele Lui să juri. *Cap. 10.12,20; 13.4. Mat. 4.10. Luca 4.8.
14. Să nu* vă duceţi** după alţi dumnezei, dintre dumnezeii† popoarelor din jurul vostru;
*Ps. 63.11. Isa. 45.23; 65.16. Ier. 4.2; 5.7; 12.16. **Cap. 8.19; 11.28. Ier. 25.6. †Cap. 13.7.
15. căci Domnul* Dumnezeul tău este un Dumnezeu gelos în mijlocul tău. Altfel**, Domnul Dumnezeul tău S-ar aprinde de mânie împotriva ta şi te-ar nimici de pe faţa pământului.
*Exod 20.5. Cap. 4.24. **Cap. 7.4; 11.17.
16. Să* nu ispitiţi pe Domnul Dumnezeul vostru, cum** L-aţi ispitit la Masa. *Mat. 4.7. Luca 4.12. **Exod 17.2,7. Num. 20.3,4; 21.4,5. 1 Cor. 10.9.
17. Ci să păziţi* poruncile Domnului Dumnezeului vostru, poruncile Lui şi legile Lui pe care vi le-a dat.
*Cap. 11.13,22. Ps. 119.4.
18. Să faci* ce este plăcut şi bine înaintea Domnului, ca să fii fericit şi să intri în stăpânirea ţării aceleia bune, pe care Domnul a jurat părinţilor tăi că ţi-o va da, *Exod 15.26. Cap. 12.28; 13.18.
19. după ce va* izgoni pe toţi vrăjmaşii tăi dinaintea ta, cum a spus Domnul. *Num. 33.52,53.
20. Când fiul* tău te va întreba într-o zi: „Ce înseamnă învăţăturile acestea, legile acestea şi poruncile acestea, pe care vi le-a dat Domnul Dumnezeul nostru?“ *Exod 13.14.
21. să răspunzi fiului tău: „Noi eram robi ai lui faraon în Egipt, şi Domnul ne-a scos din Egipt cu mâna Lui* cea puternică. *Exod 3.19; 13.3.
22. Domnul* a făcut, sub ochii noştri, minuni şi semne mari şi nenorocite împotriva Egiptului, împotriva lui faraon şi împotriva întregii lui case;
*Exod 7-12. Ps. 135.9.
23. şi ne-a scos de acolo, ca să ne aducă în ţara pe care jurase părinţilor noştri că ne-o va da.
24. Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi şi să ne temem* de Domnul Dumnezeul nostru, ca să fim** întotdeauna fericiţi şi să ne† ţină în viaţă, cum face astăzi.
*Vers. 2. **Cap. 10.13. Iov 35.7,8. Ier. 32.39. †Cap. 4.1; 8.1. Ps. 41.2. Luca 10.28.
25. Vom avea parte* de îndurarea Lui, dacă vom împlini cu scumpătate toate aceste porunci înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cum ne-a poruncit El.“ *Lev. 18.5. Cap. 24.13. Rom. 10.3,5.

Nimicirea canaaniţilor şi a idolilor lor

7 1. Când Domnul Dumnezeul tău te* va aduce în ţara în care vei intra şi o vei lua în stăpânire, şi va izgoni dinaintea ta multe neamuri: pe hetiţi**, pe ghirgasiţi, pe amoriţi, pe canaaniţi, pe fereziţi, pe heviţi şi pe

iebusiţi, şapte neamuri mai mari† la
număr şi mai puternice decât tine;

*Cap. 31.3. Ps. 44.2,3. **Gen. 15.19, etc. Exod 33.2.
†Cap. 4.38; 9.1.

2. când Domnul Dumnezeul tău ţi le
va da în mâini* şi le vei bate, să** le
nimiceşti cu desăvârşire, să nu închei
legământ† cu ele şi să n-ai milă de ele.

*Vers. 23. Cap. 23.14. **Num. 33.52. Cap. 20.16,17. Ios.
6.17; 8.24; 9.24; 10.28,40; 11.11,12. †Exod 23.32; 34.12,15,16.
Cap. 20.10, etc. Ios. 2.14; 9.18. Judc. 1.24; 2.2.

3. Să nu* te încuscreşti cu popoarele
acestea, să nu măriţi pe fetele tale
după fiii lor şi să nu iei pe fetele lor de
neveste pentru fiii tăi;

*Ios. 23.12. 1 Împ. 11.2. Ezra 9.2.

4. căci ar abate de la Mine pe fiii tăi
şi ar sluji astfel altor dumnezei; Dom-
nul S-ar aprinde de mânie* împotriva
voastră şi te-ar nimici îndată. *Cap. 6.15.

5. Dimpotrivă, iată cum să vă purtaţi
cu ele: să le surpaţi altarele*, să le
sfărâmaţi stâlpii idoleşti, să le tăiaţi
pomii închinaţi dumnezeilor lor şi să
ardeţi în foc chipurile lor cioplite.

*Exod 23.24; 34.13. Cap. 12.2,3.

Israel este un popor sfânt

6. Căci* tu eşti un popor sfânt pentru
Domnul Dumnezeul tău; Domnul
Dumnezeul tău te-a ales**, ca să fii un
popor al Lui dintre toate popoarele de
pe faţa pământului. *Exod 19.6. Cap. 14.2;
26.19. Ps. 50.5. Ier. 2.3. **Exod 19.5. Amos 3.2. 1 Pet. 2.9.

7. Nu doar pentru că întreceţi la
număr pe toate celelalte popoare S-a
alipit Domnul de voi şi v-a ales, căci
voi sunteţi cel mai* mic dintre toate
popoarele. *Cap. 10.22.

8. Ci, pentru că* Domnul vă iubeşte,
pentru că a vrut să** ţină jurământul
pe care l-a făcut părinţilor voştri, pentru
aceea† v-a scos Domnul cu mâna Lui
puternică şi v-a izbăvit din casa robiei,
din mâna lui faraon, împăratul Egip-
tului. *Cap. 10.15. **Exod 32.13.
Ps. 105.8-10. Luca 1.55,72,73. †Exod 13.3,14.

9. Să ştii, dar, că Domnul Dumnezeul
tău este singurul Dumnezeu. El este
un Dumnezeu credincios* şi Îşi** ţine
legământul şi îndurarea până la al
miilea neam de oameni faţă de cei ce-L
iubesc şi păzesc poruncile Lui.

*Isa. 49.7. 1 Cor. 1.9; 10.13. 2 Cor. 1.18. 1 Tes. 5.24.
2 Tes. 3.3. 2 Tim. 2.13. Evr. 11.11. 1 Ioan 1.9. **Exod 20.6.
Cap. 5.10. Neem. 1.5. Dan. 9.4.

10. Dar răsplăteşte* îndată pe cei ce-L
urăsc şi-i pierde; nu dă nici o păsuire**
celui ce-L urăşte, ci-i răsplăteşte
îndată. *Isa. 59.18. Num. 1.2. **Cap. 32.35.

11. De aceea păzeşte poruncile, legile
şi rânduielile pe care ţi le dau azi şi
împlineşte-le.

Noi îndemnuri

12. Dacă* veţi asculta aceste porunci,
dacă le veţi păzi şi împlini, Domnul
Dumnezeul tău va ţine faţă de tine
legământul** şi îndurarea cu care S-a
jurat părinţilor tăi.

*Lev. 26.3. Cap. 28.1. **Ps. 105.8,9. Luca 1.55,72,73.

13. El te va iubi*, te va binecuvânta
şi te va înmulţi; va** binecuvânta
rodul trupului tău şi rodul pământului
tău, grâul tău, mustul şi untdelemnul
tău, rodul cirezilor tale de vite şi rodul
turmelor tale de oi, în ţara pe care a
jurat părinţilor tăi că ţi-o va da.

*Ioan 14.21. **Cap. 28.4.

14. Vei fi binecuvântat mai mult
decât toate popoarele; şi la tine nu va*
fi nici bărbat, nici femeie stearpă, nici
vită stearpă în turmele tale.

*Exod 23.26, etc.

15. Domnul va depărta de tine orice
boală; nu-ţi va trimite nici una din
acele molime* rele din Egipt, pe care
le cunoşti, ci va lovi cu ele pe toţi cei
ce te urăsc. *Exod 9.14; 15.26. Cap. 28.27,60.

16. Să nimiceşti* toate popoarele pe
care ţi le va da în mână Domnul Dum-
nezeul tău; să n-arunci nici o privire**
de milă spre ele şi să nu slujeşti
dumnezeilor lor, căci aceasta va fi o
cursă† pentru tine. *Vers. 2. **Cap. 13.8;
19.13,21; 25.12. †Exod 23.33. Cap. 12.30. Judc. 8.27. Ps. 106.36.

17. Poate că vei zice în inima ta:
„Neamurile acestea sunt mai mari la
număr decât mine; cum voi putea să le
izgonesc?“

18. Să nu* te temi de ele. Adu-ţi**
aminte ce a făcut Domnul Dumnezeul
tău lui faraon şi întregului Egipt;

*Cap. 31.6. **Ps. 105.5.

19. adu-ţi aminte de marile încercări*
pe care ţi le-au văzut ochii, de minunile
şi semnele, de mâna tare şi de braţul
întins cu care te-a scos Domnul
Dumnezeul tău. Aşa va face Domnul
Dumnezeul tău tuturor popoarelor de
care te temi. *Cap. 4.34; 29.3.

20. Domnul Dumnezeul tău va trimite
chiar şi viespii* bondăreşti împotriva
lor până la deplina nimicire a celor ce
vor scăpa şi se vor ascunde de tine.

*Exod 23.28. Ios. 24.12.

21. Să nu te înspăimânţi de ei; căci
Domnul Dumnezeul tău este în mij-

locul* tău, Dumnezeul cel** mare şi
înfricoşat. *Num. 11.20; 14.9,14,42;
16.3. Ios. 3.10. **Cap. 10.17. Neem. 1.5; 4.14; 9.32.
22. Şi Domnul* Dumnezeul tău va
izgoni încetul cu încetul aceste nea-
muri dinaintea ta: nu le vei putea
nimici îndată, ca să nu se înmulţească
fiarele câmpului împotriva ta.
*Exod 23.29,30.
23. Dar Domnul Dumnezeul tău le va
da în mâna ta; şi le va pune cu totul pe
fugă, până vor fi nimicite.
24. Pe împăraţii* lor îi va da în
mâinile tale şi le vei şterge numele de
sub** ceruri; nici unul† din aceste
popoare nu va putea să stea împotriva
ta, până le vei nimici.
*Ios. 10.24,25,42; 12.1, etc. **Exod 17.14. Cap. 9.14; 25.19;
29.20. †Cap. 11.25. Ios. 1.5; 10.8; 23.9.
25. Chipurile cioplite ale dumnezeilor
lor să le* ardeţi în foc. Să** nu
pofteşti şi să nu iei pentru tine argintul
şi aurul de pe ele, ca nu cumva aceste
lucruri să ajungă pentru tine o† cursă;
căci ele sunt o urâciune†† înaintea
Domnului Dumnezeului tău.
*Exod 32.20. Vers. 5. Cap. 12.3. 1 Cron. 14.12. **Ios. 7.1,21.
†Judc. 8.27. ††Cap. 17.1.
26. Să nu aduci nici un lucru urâcios
în casa ta, ca să nu fii nimicit cu
desăvârşire, tu şi lucrul acela; să-ţi fie
groază de el, să-ţi fie scârbă de el, căci
este* un lucru blestemat.
*Lev. 27.28. Cap. 13.17. Ios. 6.17,18; 7.1.

Pământul făgăduit şi mulţumirea către Dumnezeu

8 1. Să* păziţi şi să împliniţi toate
poruncile pe care vi le dau astăzi,
ca să trăiţi, să vă înmulţiţi şi să intraţi
în stăpânirea ţării pe care a jurat
Domnul că o va da părinţilor voştri.
*Cap. 4.1; 5.32,33; 6.1-3.
2. Adu-ţi aminte de tot drumul pe care
te-a călăuzit* Domnul Dumnezeul tău
în timpul acestor patruzeci de ani în
pustiu, ca să te smerească şi să te
încerce**, ca să-ţi† cunoască pornirile
inimii şi să vadă dacă ai să păzeşti sau
nu poruncile Lui.
*Cap. 1.3; 2.7; 29.5. Ps. 136.16. Amos 2.10. **Exod 16.4.
Cap. 13.3. †2 Cron. 32.31. Ioan 2.25.
3. Astfel, te-a smerit, te-a lăsat* să
suferi de foame şi te-a hrănit** cu
mană, pe care nici tu n-o cunoşteai şi
nici părinţii tăi n-o cunoscuseră, ca să
te înveţe că omul nu trăieşte† numai cu
pâine, ci cu orice lucru care iese din
gura Domnului trăieşte omul. *Exod 16.2,3.
**Exod 16.12,14,35. †Ps. 104.29. Mat. 4.4. Luca 4.4.
4. Haina* nu ţi s-a învechit pe tine şi
nici nu ţi s-au umflat picioarele, în
timpul acestor patruzeci de ani.
*Cap. 29.5. Neem. 9.21.
5. Recunoaşte*, dar, în inima ta că
Domnul Dumnezeul tău te mustră,
cum mustră un om pe copilul lui.
*2 Sam 7.14. Ps. 89.32. Prov. 3.12. Evr. 12.5,6. Apoc. 3.19.
6. Să păzeşti poruncile Domnului
Dumnezeului tău, ca* să umbli în
căile Lui, şi să te temi de El. *Cap. 5.33.
7. Căci Domnul Dumnezeul tău are să
te ducă într-o ţară* bună, ţară cu
pâraie de apă, cu izvoare şi cu lacuri,
care ţâşnesc din văi şi munţi;
*Cap. 11.10-12.
8. ţară cu grâu, cu orz, cu vii, cu
smochini şi cu rodii; ţară cu măslini şi
cu miere;
9. ţară unde vei mânca pâine din
belşug, unde nu vei duce lipsă de
nimic; ţară*, ale cărei pietre sunt de
fier, şi din ai cărei munţi vei scoate
aramă. *Cap. 33.25.
10. Când* vei mânca şi te vei sătura,
să binecuvântezi pe Domnul, Dum-
nezeul tău, pentru ţara cea bună pe
care ţi-a dat-o. *Cap. 6.11,12.
11. Vezi să nu uiţi pe Domnul
Dumnezeul tău, până acolo încât să nu
păzeşti poruncile, rânduielile şi legile
Lui, pe care ţi le dau azi.
12. Când vei mânca* şi te vei sătura,
când vei zidi şi vei locui în case
frumoase, *Cap. 28.47; 32.15. Prov. 30.9. Osea 13.6.
13. când vei vedea înmulţindu-ţi-se
cirezile de boi şi turmele de oi,
mărindu-ţi-se argintul şi aurul, şi
crescându-ţi tot ce ai,
14. ia seama să nu ţi se umfle inima*
de mândrie şi să nu** uiţi pe Domnul
Dumnezeul tău care te-a scos din ţara
Egiptului, din casa robiei;
*1 Cor. 4.7. **Ps. 106.21.
15. care te-a* dus în acel pustiu mare
şi grozav, unde erau şerpi** înfocaţi şi
scorpioni, în locuri uscate şi fără apă,
care a făcut să-ţi ţâşnească† apă din
stânca cea mai tare *Isa. 63.12-14. Ier. 2.6.
**Num. 21.6. Osea 13.5. †Num. 20.11. Ps. 78.15; 114.8.
16. şi care ţi-a dat să mănânci în
pustiu mana* aceea necunoscută de
părinţii tăi, ca să te smerească şi să te
încerce şi să-ţi facă** bine apoi.
*Exod 16.15. Vers. 3. **Ier. 24.5,6. Evr. 12.11.
17. Vezi să* nu zici în inima ta: „Tăria
mea şi puterea mâinii mele mi-au
câştigat aceste bogăţii.“ *Cap. 9.4. 1 Cor. 4.7.

18. Ci adu-ţi aminte de Domnul Dumnezeul tău, căci El* îţi va da putere să le câştigi, ca să** întărească legământul încheiat cu părinţii voştri prin jurământ, cum face astăzi.

*Prov. 10.22. Osea 2.8. **Cap. 7.8,12.

19. Dacă vei uita pe Domnul Dumnezeul tău şi vei merge după alţi dumnezei, dacă le vei sluji şi te vei închina înaintea lor, vă* spun hotărât azi că veţi pieri. *Cap. 4.26; 30.18.

20. Veţi pieri ca* şi neamurile pe care le-a pierdut Domnul dinaintea voastră, pentru că nu veţi asculta glasul Domnului Dumnezeului vostru.

*Dan. 9.11,12.

Aducerea aminte de răzvrătirile lui Israel

9 1. Ascultă, Israele! Astăzi vei trece* Iordanul, ca să te faci stăpân pe nişte neamuri** mai mari şi mai puternice decât tine, pe cetăţi mari şi întărite† până la cer, *Cap. 11.31. Ios. 3.16; 4.19. **Cap. 4.38; 7.1; 11.23. †Cap. 1.28.

2. pe un popor mare şi înalt la statură, pe copiii* lui Anac, pe care-i cunoşti şi despre care ai auzit zicându-se: „Cine va putea să stea împotriva copiilor lui Anac?!“ *Num. 13.22,28,32,33.

3. Să ştii azi că Domnul Dumnezeul tău va merge* El însuşi înaintea ta, ca un foc** mistuitor; El îi va† nimici, El îi va smeri înaintea ta; şi tu îi vei izgoni††, îi vei pierde curând, cum ţi-a spus Domnul. *Cap. 31.3. Ios. 3.11. **Cap. 4.24. Evr. 12.29. †Cap. 7.23. ††Exod 23.31. Cap. 7.24.

4. Când îi va izgoni Domnul Dumnezeul tău dinaintea ta, să nu* zici în inima ta: „Pentru bunătatea mea m-a făcut Domnul să intru în stăpânirea ţării acesteia.“ Căci din pricina răutăţii** neamurilor acelora le izgoneşte Domnul dinaintea ta. *Cap. 8.17. Rom. 11.6,20. 1 Cor. 4.4,7. **Gen. 15.16. Lev. 18.24,25. Cap. 18.12.

5. Nu, nu pentru* bunătatea ta, nici pentru curăţia inimii tale intri tu în stăpânirea ţării lor; ci din pricina răutăţii acestor neamuri le izgoneşte Domnul Dumnezeul tău dinaintea ta şi ca să împlinească astfel cuvântul** prin care Domnul S-a jurat părinţilor tăi, lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov.

*Tit 3.5. **Gen. 12.7; 13.15; 15.7; 17.8; 26.4; 28.13.

6. Să ştii, dar, că nu din pricina bunătăţii tale îţi dă Domnul Dumnezeul tău acea ţară bună ca s-o stăpâneşti; căci tu eşti un popor tare încăpăţânat*.

*Exod 32.9; 33.3; 34.9. Vers. 13.

7. Adu-ţi aminte şi nu uita cum ai aţâţat mânia Domnului Dumnezeului tău în pustiu. Din ziua* când ai ieşit din ţara Egiptului până la sosirea voastră în locul acesta, tot răzvrătiţi împotriva Domnului aţi fost!

*Exod 14.11; 16.2; 17.2. Num. 11.4; 20.2; 25.2. Cap. 31.27.

8. La Horeb*, atâta aţi aţâţat mânia Domnului, încât Domnul S-a mâniat pe voi şi voia să vă nimicească.

*Exod 32.4. Ps. 106.19.

9. Când m-am suit pe munte, ca să iau tablele de piatră, tablele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi, am rămas** pe munte patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, fără să mănânc pâine şi fără să beau apă;

*Exod 24.12,15. **Exod 24.18; 34.28.

10. şi* Domnul mi-a dat cele două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu şi cuprinzând toate cuvintele pe care vi le spusese Domnul pe munte, din mijlocul focului, în ziua când tot poporul era** adunat.

*Exod 31.18. **Exod 19.17; 20.1. Cap. 4.10; 10.4; 18.16.

11. După acele patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, Domnul mi-a dat cele două table de piatră, tablele legământului.

12. Domnul mi-a zis atunci: „Scoală-te* şi coboară-te în grabă de aici; căci poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, s-a stricat. S-au abătut** curând de la calea pe care le-am arătat-o; şi-au făcut un chip turnat.“

*Exod 32.7. **Cap. 31.29. Judc. 2.17.

13. Domnul mi-a zis: „Eu văd* că poporul acesta este un popor tare** încăpăţânat.

*Exod 32.9. **Vers. 6. Cap. 10.16; 31.27. 2 Împ. 17.14.

14. Lasă-Mă* să-i nimicesc şi să le şterg numele** de sub ceruri; iar† pe tine te voi face un neam mai puternic şi mai mare la număr decât poporul acesta.“

*Exod 32.10. **Cap. 29.20. Ps. 9.5; 109.13. †Num. 14.12.

15. M-am întors* şi m-am coborât de pe munte, care era** tot numai foc, cu cele două table ale legământului în amândouă mâinile mele.

*Exod 32.15. **Exod 19.18. Cap. 4.11; 5.23.

16. M-am uitat* şi iată că păcătuiserăţi împotriva Domnului Dumnezeului vostru, vă făcuserăţi un viţel turnat, vă depărtaserăţi curând de la calea pe care v-o arătase Domnul. *Exod 32.19.

17. Am apucat atunci cele două table, le-am aruncat din mâinile mele şi le-am sfărâmat sub ochii voştri.

18. M-am aruncat* cu faţa la pământ înaintea Domnului, ca mai înainte, patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, fără să mănânc şi fără să beau apă, din pricina tuturor păcatelor pe care le săvârşiserăţi, făcând ce este rău înaintea Domnului, ca să-L mâniaţi.
*Exod 34.28. Ps. 106.23.
19. Căci mă* îngrozisem la vederea mâniei şi urgiei de care era cuprins Domnul împotriva voastră, până acolo încât voia să vă nimicească. Dar Domnul** m-a ascultat şi de data aceasta.
*Exod 32.10,11. **Exod 32.14; 33.17. Cap. 10.10. Ps. 106.23.
20. Domnul, de asemenea, era foarte mâniat şi pe Aaron, aşa încât voia să-l piardă, şi eu m-am rugat atunci şi pentru el.
21. Am luat viţelul pe care-l făcuserăţi, isprava* păcatului vostru, l-am ars în foc, l-am sfărâmat până s-a făcut praf şi am aruncat praful acela în pârâul care curgea din munte. *Exod 32.20. Isa. 31.7.
22. Apoi la* Tabeera, la Masa** şi la Chibrot-Hataava†, voi iarăşi aţi aţâţat mânia Domnului.
*Num. 11.1,3,5. **Exod 17.7. †Num. 11.4,34.
23. Şi când* v-a trimis Domnul de la Cades-Barnea, zicând: „Suiţi-vă şi luaţi în stăpânire ţara pe care v-o dau!“, voi v-aţi răzvrătit împotriva poruncii Domnului Dumnezeului vostru, n-aţi avut** credinţă în El şi n-aţi ascultat glasul Lui.
*Num. 13.3; 14.1. **Ps. 106.24,25.
24. V-aţi tot* răzvrătit împotriva Domnului de când vă cunosc. *Cap. 31.27.
25. M-am aruncat* cu faţa la pământ înaintea Domnului: patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, m-am aruncat cu faţa la pământ, pentru că Domnul spusese că vrea să vă nimicească.
*Vers. 18.
26. M-am rugat* Domnului şi am zis: „Stăpâne, Doamne, nu nimici pe poporul Tău, moştenirea Ta, pe care ai răscumpărat-o, în mărimea Ta, pe care ai scos-o din Egipt, prin mâna Ta cea puternică. *Exod 32.11, etc.
27. Adu-ţi aminte de robii Tăi, Avraam, Isaac şi Iacov. Nu căuta la îndărătnicia acestui popor, la răutatea lui şi la păcatul lui,
28. ca nu cumva ţara din care ne-ai scos să zică: „Pentru că* Domnul n-avea putere să-i ducă în ţara pe care le-o făgăduise şi pentru că-i ura, de aceea i-a scos ca să-i omoare în pustiu.“ *Exod 32.12. Num. 14.16.
29. Totuşi ei* sunt poporul Tău şi moştenirea Ta, pe care ai scos-o din Egipt cu mâna Ta cea puternică şi braţul Tău cel întins.“
*Cap. 4.20. 1 Împ. 8.51. Neem. 1.10. Ps. 95.7.

Tablele cele noi

10 1. În vremea aceea, Domnul mi-a zis: „Taie* două table de piatră ca cele dintâi şi suie-te la Mine pe munte; fă şi** un chivot de lemn.
*Exod 34.1,2. **Exod 25.10.
2. Eu voi scrie pe aceste două table cuvintele care erau scrise pe tablele dintâi pe care le-ai sfărâmat, şi să* le pui în chivot.“ *Exod 25.16,21.
3. Am făcut un chivot de lemn de salcâm*, am tăiat** două table de piatră ca cele dintâi şi m-am suit pe munte cu cele două table în mână.
*Exod 25.5,10; 37.1. **Exod 34.4.
4. Domnul a scris* pe table ce fusese scris pe cele dintâi, cele zece porunci care vă fuseseră** spuse pe munte, din mijlocul focului†, în ziua adunării; şi Domnul mi le-a dat.
*Exod 34.28. **Exod 20.1. †Exod 17.19. Cap. 9.10; 18.16.
5. M-am întors apoi şi m-am coborât* de pe munte, am pus** tablele în chivotul pe care-l făcusem, şi ele au rămas† acolo, cum îmi poruncise Domnul.
*Exod 34.29. **Exod 40.20. †1 Împ. 8.9.
6. Copiii lui Israel au plecat din Beerot-Bene-Iaacan* la Mosera. Acolo** a murit Aaron şi a fost îngropat; Eleazar, fiul lui, i-a urmat în slujba preoţiei. *Num. 33.31. **Num. 20.28; 33.38.
7. Apoi de acolo* au pornit la Gudgoda, şi de la Gudgoda la Iotbata, ţară unde sunt pâraie de ape. *Num. 33.32,33.
8. În vremea aceea, Domnul a despărţit* seminţia lui Levi şi i-a poruncit să** ducă chivotul legământului Domnului, să stea înaintea† Domnului ca să-I slujească şi să binecuvânteze poporul în Numele†† Lui; lucru pe care l-a făcut până în ziua de azi.
*Num. 3.6; 4.4; 8.14; 16.9. **Num. 4.15. †Cap. 18.5. ††Lev. 9.22. Num. 6.23. Cap. 21.5.
9. De aceea* Levi n-are nici parte de moşie, nici moştenire cu fraţii lui: Domnul este moştenirea lui, cum i-a spus Domnul Dumnezeul tău.
*Num. 18.20,24. Cap. 18.1,2. Ezec. 44.28.
10. Eu am rămas* pe munte, ca şi mai înainte, patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi. Domnul** m-a ascultat şi de data aceasta; Domnul n-a voit să vă nimicească. *Exod 34.28. Cap. 9.18,25. **Exod 32.14,33,34; 33.17. Cap. 9.19.

11. Domnul mi-a* zis: „Scoală-te, du-te şi mergi în fruntea poporului. Să se ducă să ia în stăpânire ţara pe care am jurat părinţilor lor că le-o voi da.“ *Exod 32.34; 33.1.

Ce cere Dumnezeu

12. Acum, Israele, ce alta cere* de la tine Domnul Dumnezeul tău, decât să te temi** de Domnul Dumnezeul tău, să† umbli în toate căile Lui, să iubeşti†† şi să slujeşti Domnului Dumnezeului tău din toată inima ta şi din tot sufletul tău, *Mica 6.8. **Cap. 6.13. †Cap. 5.33. ††Cap. 6.5; 11.13; 30.16,20. Mat. 22.37.

13. să păzeşti poruncile Domnului şi legile Lui pe care ţi le dau astăzi, ca* să fii fericit? *Cap. 6.24.

14. Iată, ale Domnului Dumnezeului tău sunt cerurile* şi cerurile cerurilor, pământul** şi tot ce cuprinde el. *1 Împ. 8.27. Ps. 115.16; 148.4. **Gen. 14.19. Exod 19.5. Ps. 24.1.

15. Şi numai de* părinţii tăi S-a alipit Domnul ca să-i iubească; şi după ei, pe sămânţa lor, pe voi v-a ales El dintre toate popoarele, cum vedeţi azi. *Cap. 4.37.

16. Să vă tăiaţi, dar, inima* împrejur şi să nu vă mai înţepeniţi gâtul**. *Lev. 26.41. Cap. 30.6. Ier. 4.4. Rom. 2.28,29. Col. 2.11. **Cap. 9.6,13.

17. Căci Domnul Dumnezeul vostru este Dumnezeul* dumnezeilor, Domnul** domnilor, Dumnezeul† cel mare, puternic şi înfricoşat, care nu†† caută la faţa oamenilor şi nu primeşte daruri; *Ios. 22.22. Ps. 136.2. Dan. 2.47; 11.36. **Apoc. 17.14; 19.16. †Cap. 7.21. ††2 Cron. 19.7. Iov 34.19. Fapt. 10.34. Rom. 2.11. Gal. 2.6. Efes. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17.

18. care face dreptate* orfanului şi văduvei, care iubeşte pe străin şi-i dă hrană şi îmbrăcăminte. *Ps. 68.5; 146.9.

19. Să* iubiţi pe străin, căci şi voi aţi fost străini în ţara Egiptului. *Lev. 19.33,34.

20. Să te temi* de Domnul Dumnezeul tău, să-I slujeşti, să te** alipeşti de El, şi pe Numele† Lui să juri. *Cap. 6.13. Mat. 4.10. Luca 4.8. **Cap. 11.22; 13.4. †Ps. 63.11.

21. El* este slava ta, El este Dumnezeul tău. El** a făcut în mijlocul tău aceste lucruri mari şi grozave pe care ţi le-au văzut ochii. *Exod 15.2. Ps. 22.3. Ier. 17.14. **1 Sam. 12.24. 2 Sam. 7.23. Ps. 106.21,22.

22. Părinţii tăi s-au coborât în Egipt în număr* de şaptezeci de inşi; acum Domnul Dumnezeul tău a făcut din tine o mulţime ca** stelele cerului. *Gen. 46.27. Exod 1.5. Fapt. 7.14. **Gen. 15.5. Cap. 1.10; 28.62.

Aducerea aminte de minunile făcute de Dumnezeu cu poporul Său

11 1. Să iubeşti*, dar, pe Domnul Dumnezeul tău şi să păzeşti** întotdeauna învăţăturile Lui, legile Lui, rânduielile Lui şi poruncile Lui. *Cap. 10.12; 30.16,20. **Zah. 3.7.

2. Recunoaşteţi astăzi – ce n-au putut recunoaşte şi vedea copiii voştri – pedepsele* Domnului Dumnezeului vostru, mărimea** Lui, mâna† Lui cea tare şi braţul Lui cel întins, *Cap. 8.5. **Cap. 5.24. †Cap. 7.19.

3. semnele* Lui şi faptele pe care le-a săvârşit în mijlocul Egiptului împotriva lui faraon, împăratul Egiptului, şi împotriva întregii lui ţări. *Ps. 78.12; 135.9.

4. Recunoaşteţi ce a făcut El oştirii Egiptului, cailor lui şi carelor lui, cum* a făcut să vină peste ei apele Mării Roşii, *Exod 14.27,28; 15.9,10. Ps. 106.11.

5. când vă urmăreau, şi i-a nimicit pentru totdeauna;

6. ce v-a făcut în pustiu, până la venirea voastră în locul acesta; ce a făcut* lui Datan şi lui Abiram, fiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cum pământul şi-a deschis gura şi i-a înghiţit, cu casele şi corturile lor şi cu tot ce aveau în mijlocul întregului Israel. *Num. 16.1,31; 27.3. Ps. 106.17.

7. Căci aţi văzut cu ochii* voştri toate lucrurile mari pe care le-a făcut Domnul. *Cap. 5.3; 7.19.

8. Astfel, să păziţi toate poruncile pe care vi le dau eu astăzi, ca să puteţi* pune mâna pe ţara în care veţi trece ca s-o luaţi în stăpânire *Ios. 1.6,7.

9. şi să aveţi zile* multe în ţara pe care** Domnul a jurat părinţilor voştri că le-o va da, lor şi seminţei lor, ţară† în care curge lapte şi miere. *Cap. 4.40; 5.16. Prov. 10.27. **Cap. 9.5. †Exod 3.8.

10. Căci ţara în stăpânirea căreia vei intra, nu este ca ţara Egiptului, din care aţi ieşit, unde* îţi aruncai sămânţa în ogoare şi le udai cu piciorul ca pe o grădină de zarzavat. *Zah. 14.18.

11. Ţara* pe care o veţi stăpâni este o ţară cu munţi şi văi, care se adapă din ploaia cerului; *Cap. 8.7.

12. este o ţară de care îngrijeşte Domnul Dumnezeul tău şi asupra* căreia Domnul Dumnezeul tău are neîncetat ochii, de la începutul până la sfârşitul anului. *1 Împ. 9.3.

13. Dacă veţi asculta* de poruncile mele pe care vi le dau astăzi, dacă veţi iubi** pe Domnul Dumnezeul vostru

şi dacă-I veţi sluji din toată inima voastră şi din tot sufletul vostru,
*Vers. 22. Cap. 6.17. **Cap. 10.12.
14. El* va da ţării voastre ploaie la vreme, ploaie** timpurie şi ploaie târzie, şi-ţi vei strânge grâul, mustul şi untdelemnul; *Lev. 26.4. Cap. 28.12. **Ioel 2.23. Iac. 5.7.
15. de asemenea, va* da iarbă în câmpiile tale pentru vite, şi vei mânca** şi te vei sătura. *Ps. 104.14. **Cap. 6.11. Ioel 2.19.
16. Vedeţi să nu vi se amăgească inima* şi să vă abateţi, ca să slujiţi** altor dumnezei şi să vă închinaţi înaintea lor. *Cap. 29.18. Iov 31.27. **Cap. 8.19; 30.17.
17. Căci atunci Domnul S-ar aprinde* de mânie împotriva voastră; ar închide cerurile** şi n-ar mai fi ploaie; pământul nu şi-ar mai da roadele şi aţi pieri curând† din ţara aceea bună pe care v-o dă Domnul. *Cap. 6.15. **1 Împ. 8.35. 2 Cron. 6.26; 7.13. †Cap. 4.26; 8.19,20; 30.18. Ios. 23.13,15,16.

Îndemn la păzirea poruncilor

18. Puneţi-vă*, dar, în inimă şi în suflet aceste cuvinte pe care vi le spun. Să le legaţi** ca un semn de aducere aminte pe mâinile voastre şi să fie ca nişte fruntare între ochii voştri.
*Cap. 6.6; 32.46. **Cap. 6.8.
19. Să învăţaţi* pe copiii voştri în ele şi să le vorbeşti despre ele când vei fi acasă, când vei merge în călătorie, când te vei culca şi când te vei scula.
*Cap. 4.9,10; 6.7.
20. Să le* scrii pe uşorii casei tale şi pe porţile tale. *Cap. 6.9.
21. Şi atunci zilele voastre* şi zilele copiilor voştri, în ţara pe care Domnul a jurat părinţilor voştri că le-o va da, vor fi tot atât de multe cât** vor fi zilele cerurilor deasupra pământului.
*Cap. 4.40; 6.2. Prov. 3.2; 4.10; 9.11. **Ps. 72.5; 89.29.
22. Căci dacă veţi* păzi toate aceste porunci pe care vi le dau şi dacă le veţi împlini, dacă veţi iubi pe Domnul Dumnezeul vostru, veţi umbla în toate căile Lui şi vă veţi alipi** de El,
*Vers. 13. Cap. 6.17. **Cap. 10.20; 30.20.
23. Domnul va izgoni* dinaintea voastră pe toate aceste neamuri şi vă veţi face stăpâni pe toate aceste neamuri**, care sunt mai mari şi mai puternice decât voi. *Cap. 4.38; 9.5. **Cap. 9.1.
24. Orice loc* pe care-l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru: hotarul vostru se va întinde din** pustiu până la Liban şi de la râul Eufrat până la marea de apus.
*Ios. 1.3; 14.9. **Gen. 15.18. Exod 23.31. Num. 34.3, etc.
25. Nimeni* nu va putea să stea împotriva voastră. Domnul Dumnezeul vostru va răspândi, cum** v-a spus, frica† şi groaza de tine peste toată ţara în care veţi merge.
*Cap. 7.24. **Cap. 2.25. †Exod 23.27.

Binecuvântarea şi blestemul

26. Iată*, pun azi înaintea voastră binecuvântarea şi blestemul:
*Cap. 30.1,15,19.
27. binecuvântarea*, dacă veţi asculta de poruncile Domnului Dumnezeului vostru pe care vi le dau în ziua aceasta; *Cap. 28.2.
28. blestemul*, dacă nu veţi asculta de poruncile Domnului Dumnezeului vostru şi dacă vă veţi abate de la calea pe care v-o dau în ziua aceasta şi vă veţi duce după alţi dumnezei pe care nu-i cunoaşteţi. *Cap. 28.15.
29. Şi când Domnul Dumnezeul tău te va aduce în ţara pe care o vei lua în stăpânire, să rosteşti binecuvântarea* pe muntele Garizim, şi blestemul pe muntele Ebal. *Cap. 27.12,13. Ios. 8.33.
30. Munţii aceştia sunt dincolo de Iordan, înapoia drumului care merge spre apus, în ţara canaaniţilor care locuiesc în câmpie, faţă în faţă cu Ghilgal, lângă stejarii* More.
*Gen. 12.6. Judc. 7.1.
31. Căci veţi* trece Iordanul şi veţi intra în stăpânirea ţării pe care v-o dă Domnul Dumnezeul vostru ca s-o stăpâniţi şi să locuiţi în ea. *Cap. 9.1. Ios. 1.11.
32. Să păziţi şi* să împliniţi toate legile şi poruncile pe care vi le dau eu astăzi. *Cap. 5.32; 12.32.

REPETAREA LEGILOR ŞI PORUNCILOR

(Capitolele 12-26. Neemia 9.13,14. Psalmul 119.1-4.)

Stârpirea închinării la idoli

12 1. Iată* legile şi poruncile pe care să le păziţi şi să le împliniţi, cât** veţi trăi, în ţara pe care v-o dă în stăpânire Domnul Dumnezeul părinţilor voştri. *Cap. 6.1. **Cap. 4.10. 1 Împ. 8.40.
2. Să* nimiciţi toate locurile în care slujesc dumnezeilor lor neamurile pe care le veţi izgoni, fie pe munţi** înalţi, fie pe dealuri şi sub orice copac verde.
*Exod 34.13. Cap. 7.5. **2 Împ. 16.4; 17.10,11. Ier. 3.6.
3. Să le surpaţi* altarele, să le sfărâmaţi stâlpii idoleşti, să le ardeţi în foc

copacii închinaţi idolilor lor, să dărâmaţi chipurile cioplite ale dumnezeilor lor şi să faceţi să le piară numele din locurile acelea. *Num. 33.52. Judc. 2.2.

Locul şi chipul adevăratei slujbe dumnezeieşti

4. Voi să nu* faceţi aşa faţă de Domnul Dumnezeul vostru! *Vers. 31.

5. Ci să-L căutaţi la Locaşul Lui şi să mergeţi la locul pe care-l va* alege Domnul Dumnezeul vostru din toate seminţiile voastre, ca să-Şi aşeze acolo Numele Lui. *Vers. 11. Cap. 26.2. Ios. 9.27. 1 Împ. 8.29. 2 Cron. 7.12. Ps. 78.68.

6. Acolo* să vă aduceţi arderile voastre de tot, jertfele voastre, zeciuielile** voastre, cele dintâi roade, darurile aduse ca împlinire a unei juruinţe, darurile de bunăvoie şi întâii născuţi din cirezile şi turmele voastre.
*Lev. 17.3,4. **Vers. 17. Cap. 14.22,33; 15.19,20.

7. Acolo* să mâncaţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi să vă** bucuraţi, împreună cu familiile voastre, de toate bunurile cu care vă va fi binecuvântat Domnul Dumnezeul vostru. *Cap. 14.26. **Lev. 23.40. Vers. 12,18. Cap. 16.11,14,15; 26.11; 27.7.

8. Să nu faceţi, dar, cum facem noi acum aici, unde fiecare face* ce-i place, *Judc. 17.6; 21.25.

9. fiindcă n-aţi ajuns încă în locul de odihnă şi în moştenirea pe care v-o dă Domnul Dumnezeul vostru.

10. Dar veţi trece* Iordanul şi veţi locui în ţara pe care v-o va da în stăpânire Domnul Dumnezeul vostru. El vă va da odihnă, după ce vă va izbăvi de toţi vrăjmaşii voştri care vă înconjoară, şi veţi locui fără frică. *Cap. 11.31.

11. Atunci va fi un loc*, pe care-l va alege Domnul Dumnezeul vostru ca să facă să locuiască Numele Lui acolo. Acolo să aduceţi tot ce vă poruncesc: arderile voastre de tot, jertfele, zeciuielile, cele dintâi roade şi darurile alese pe care le veţi face Domnului pentru împlinirea juruinţelor voastre.
*Vers. 5,14,18,21,26. Cap. 14.23; 15.20; 16.2, etc.; 17.8; 18.6; 23.16; 26.2; 31.11. Ios. 18.1. 1 Împ. 8.29. Ps. 78.68.

12. Acolo să vă* bucuraţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru, voi, fiii voştri şi fiicele voastre, robii şi roabele voastre şi levitul care va fi în locurile voastre, căci el n-are** nici parte de moşie, nici moştenire cu voi.
*Vers. 7. **Cap. 10.9; 14.29.

13. Vezi să* n-aduci arderile tale de tot în toate locurile pe care le vei vedea; *Lev. 17.4.

14. ci să-ţi* aduci arderile de tot în locul pe care-l va alege Domnul în una din seminţiile tale, şi acolo să faci tot ce-ţi poruncesc eu. *Vers. 11.

15. Totuşi când vei* dori, vei putea să înjunghii vite şi să mănânci carne în toate cetăţile tale, cât îţi va fi dat prin binecuvântarea Domnului Dumnezeului tău; cel ce va fi** necurat şi cel ce va fi curat vor putea să mănânce din ea, cum se mănâncă† din căprioară şi din cerb. *Vers. 21. **Vers. 22. †Cap. 14.5; 15.22.

16. Numai* sângele să nu-l mâncaţi, ci să-l vărsaţi pe pământ ca apa.
*Gen. 9.4. Lev. 7.26; 17.10. Vers. 23,24. Cap. 15.23.

17. Nu vei putea să mănânci în cetăţile tale zeciuiala din grâul tău, din mustul tău şi din untdelemnul tău, nici întâii născuţi din cirezile şi turmele tale, nici vreunul din darurile aduse de tine pentru împlinirea unei juruinţe, nici darurile tale de bunăvoie, nici cele dintâi roade ale tale.

18. Ci pe acestea să le* mănânci înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău, tu, fiul tău şi fiica ta, robul tău şi roaba ta şi levitul care va fi în cetăţile tale; şi să te bucuri înaintea Domnului Dumnezeului tău de toate bunurile pe care le vei avea.
*Vers. 11,12. Cap. 14.23.

19. Cât vei trăi în ţara ta, vezi să nu cumva* să părăseşti pe levit. *Cap. 14.27.

20. Când Domnul Dumnezeul tău îţi va lărgi hotarele, cum* ţi-a făgăduit, şi dorinţa să mănânci carne te va face să zici: „Aş vrea să mănânc carne!“ vei putea să mănânci după dorinţa ta.
*Gen. 15.18; 28.14. Exod 34.24. Cap. 11.24; 19.8.

21. Dacă locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău ca să-Şi aşeze acolo Numele, este departe de tine, vei putea să tai vite din cireadă şi din turmă, cum ţi-am poruncit, şi vei putea să mănânci din ele în cetăţile tale, după dorinţa ta.

22. Să mănânci din ele cum* se mănâncă din căprioară şi cerb; cel ce va fi necurat şi cel ce va fi curat vor mânca şi ei amândoi. *Vers. 15.

23. Numai*, vezi să nu cumva să mănânci sângele**, căci sângele este viaţa (sufletul); şi să nu mănânci sufletul împreună cu carnea.
*Vers. 16. **Gen. 9.4. Lev. 17.11,14.

24. Să nu-l mănânci, ci să-l verşi pe pământ ca apa.
25. Să nu-l mănânci, ca* să fii fericit, tu şi copiii tăi după tine, făcând** ce este plăcut înaintea Domnului.
*Cap. 4.40. Isa. 3.10. **Exod 15.26. Cap. 13.18. 1 Împ. 11.38.
26. Dar lucrurile pe care vei voi să* le închini Domnului şi darurile pe care le vei aduce pentru împlinirea unei juruinţe**, să te duci să le aduci în locul pe care-l va alege Domnul.
*Num. 5.9,10; 18.19. **1 Sam. 1.21,22,24.
27. Să-ţi aduci* arderile de tot, carnea şi sângele, pe altarul Domnului Dumnezeului tău: în celelalte jertfe ale tale, sângele să fie vărsat pe altarul Domnului Dumnezeului tău, iar carnea s-o mănânci. *Lev. 1.5,9,13; 17.11.
28. Păzeşte şi ascultă toate aceste lucruri pe care ţi le poruncesc, ca* să fii fericit, tu şi copiii tăi după tine, pe vecie, făcând ce este bine şi ce este plăcut înaintea Domnului Dumnezeului tău. *Vers. 25.

Israel să nu se ia după canaaniţi

29. După ce Domnul* Dumnezeul tău va nimici toate neamurile pe care le vei izgoni dinaintea ta, după ce le vei izgoni şi te vei aşeza în ţara lor,
*Exod 23.23. Cap. 19.1. Ios. 23.4.
30. vezi să nu* te laşi prins în cursă, călcând pe urmele lor, după ce vor fi nimicite dinaintea ta. Fereşte-te să nu cercetezi despre dumnezeii lor şi să zici: „Cum slujeau neamurile acestea dumnezeilor lor? Şi eu vreau să fac la fel.“ *Cap. 7.16.
31. Tu* să nu faci aşa faţă de Domnul Dumnezeul tău; căci ele slujeau dumnezeilor lor, făcând toate urâciunile pe care le urăşte Domnul, şi ele chiar îşi ardeau** în foc fiii şi fiicele lor în cinstea dumnezeilor lor.
*Lev. 18.3,26,30. Vers. 4. 2 Împ. 17.15. **Lev. 18.21; 20.2. Cap. 18.10. Ier. 32.35. Ezec. 23.37.
32. Voi să păziţi şi să împliniţi toate lucrurile pe care vi le poruncesc eu; să n-adăugaţi* nimic la ele şi să nu scoateţi nimic din ele.
*Cap. 4.2; 13.18. Ios. 1.7. Prov. 30.6. Apoc. 22.18.

Pedepsirea prorocilor mincinoşi

13 1. Dacă se va ridica în mijlocul tău un proroc sau un visător* de vise care-ţi** va vesti un semn sau o minune, *Zah. 10.2. **Mat. 24.24. 2 Tes. 2.9.
2. şi se va împlini semnul* sau minunea aceea de care ţi-a vorbit el zicând: „Haidem după alţi dumnezei“ – dumnezei pe care tu nu-i cunoşti – „şi să le slujim!“ *Cap. 18.22. Ier. 28.9. Mat. 7.22.
3. să n-asculţi cuvintele acelui proroc sau visător de vise, căci Domnul Dumnezeul vostru vă pune la încercare* ca să ştie dacă iubiţi pe Domnul Dumnezeul vostru din toată inima voastră şi din tot sufletul vostru.
*Cap. 8.2. Mat. 24.24. 1 Cor. 11.19. 2 Tes. 2.11. Apoc. 13.14.
4. Voi să mergeţi după* Domnul Dumnezeul vostru şi de El să vă temeţi; poruncile Lui să le păziţi; de glasul Lui să ascultaţi; Lui să-I slujiţi şi de El să vă** alipiţi.
*2 Împ. 23.3. 2 Cron. 24.31. **Cap. 10.20; 30.20.
5. Prorocul* sau visătorul acela de vise să fie pedepsit cu moartea, căci a vorbit de răzvrătire împotriva Domnului Dumnezeului vostru care v-a scos din ţara Egiptului şi v-a izbăvit din casa robiei, şi a voit să te abată de la calea în care ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău să umbli. Să scoţi astfel** răul din mijlocul tău. *Cap. 18.20. Ier. 14.15. Zah. 13.3. **Cap. 17.7; 22.21,22,24. 1 Cor. 5.13.

Pedeapsa pentru cel ce aţâţă la închinarea la idoli

6. Dacă* fratele tău, fiul mamei tale, sau fiul tău, sau fiica ta, sau nevasta** care se odihneşte la sânul tău, sau prietenul tău pe care-l† iubeşti ca pe tine însuţi, te aţâţă în taină, zicând: „Haidem şi să slujim altor dumnezei!“ – dumnezei pe care nici tu, nici părinţii tăi nu i-aţi cunoscut,
*Cap. 17.2. **Gen. 16.5. Cap. 28.54. Prov. 5.20. Mica 7.5. †1 Sam. 18.1,3; 20.17.
7. dintre dumnezeii popoarelor care vă înconjoară, lângă tine sau departe de tine, de la o margine a pământului până la cealaltă –
8. să nu te* învoieşti şi să nu-l asculţi; să n-arunci spre el o privire de milă, să nu-l cruţi şi să nu-l ascunzi.
*Prov. 1.10.
9. Ci să-l omori*; întâi mâna** ta să se ridice asupra lui ca să-l omoare, şi apoi mâna întregului popor;
*Cap. 17.5. **Cap. 17.7. Fapt. 7.58.
10. să-l ucizi cu pietre şi să moară, pentru că a căutat să te abată de la Domnul Dumnezeul tău care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei.
11. Să se facă aşa, pentru ca tot* Israelul să audă şi să se teamă, şi să

nu se mai săvârşească o faptă aşa de nelegiuită în mijlocul tău.
*Cap. 17.13; 19.20.

Pedeapsa pentru o cetate din care ies aţâţători

12. Dacă vei* auzi spunându-se despre una din cetăţile pe care ţi le-a dat ca locuinţă Domnul Dumnezeul tău:
*Ios. 22.11, etc. Judc. 20.1,2.
13. „Nişte oameni răi* au ieşit din mijlocul tău şi au amăgit** pe locuitorii din cetatea lor zicând: „Haidem† şi să slujim altor dumnezei!“ – dumnezei pe care tu nu-i cunoşti –
*1 Ioan 2.19. Iuda 19. **2 Împ. 17.21. †Vers. 2,6.
14. să faci cercetări, să cauţi şi să întrebi cu de-amănuntul. Dacă este adevărat, dacă lucrul este întemeiat, dacă urâciunea aceasta a fost făcută în mijlocul tău,
15. atunci să treci prin ascuţişul sabiei pe locuitorii din cetatea aceea, s-o nimiceşti cu desăvârşire* împreună cu tot ce va fi în ea şi să-i treci chiar şi vitele prin ascuţişul sabiei.
*Exod 22.20. Ios. 6.17,21.
16. Să strângi toată prada în mijlocul pieţei şi să arzi de* tot cu foc cetatea şi toată prada ei, înaintea Domnului Dumnezeului tău: să rămână pentru totdeauna un morman** de dărâmături, şi niciodată să nu fie zidită din nou.
*Ios. 6.24. **Ios. 8.28. Isa. 17.1; 25.2. Ier. 49.2.
17. Nimic* din ce va fi blestemat ca să fie nimicit cu desăvârşire, să nu se lipească de mâna ta, pentru ca Domnul să Se întoarcă** din iuţimea mâniei lui, să Se îndure de tine, să te ierte şi să te înmulţească, după cum† a jurat lucrul acesta părinţilor tăi,
*Cap. 7.26. Ios. 6.18. **Ios. 6.26. †Gen. 22.17; 26.4,24; 28.14.
18. dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău păzind* toate poruncile Lui pe care ţi le dau astăzi şi făcând ce este plăcut înaintea Domnului Dumnezeului tău. *Cap. 12.25,28,32.

Oprirea crestăturilor – Dobitoacele curate şi necurate

14 1. Voi sunteţi* copiii Domnului Dumnezeului vostru. Să nu vă** faceţi crestături şi să nu vă radeţi între ochi pentru un mort. *Rom. 8.16; 9.8,26. Gal. 3.26. **Lev. 19.28; 21.5. Ier. 16.6; 41.5; 47.5. 1 Tes. 4.13.
2. Căci tu* eşti un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeul tău, şi Domnul Dumnezeul tău te-a ales ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe faţa pământului.
*Lev. 20.26. Cap. 7.6; 26.18,19.
3. Să nu mănânci nici un lucru urâcios*. *Ezec. 4.14. Fapt. 10.13,14.
4. Iată* dobitoacele pe care să le mâncaţi: boul, oaia şi capra; *Lev. 11.2, etc.
5. cerbul, căprioara şi bivolul; zimbrul, capra neagră, capra sălbatică şi girafa.
6. Să mâncaţi din orice dobitoc care are copita despicată, unghia despărţită în două şi rumegă.
7. Dar să nu mâncaţi din cele ce rumegă numai, sau care au numai copita despicată şi unghia despărţită în două. Astfel, să nu mâncaţi cămila, iepurele şi iepurele de casă, care rumegă, dar n-au copita despicată: să le priviţi ca necurate.
8. Să nu mâncaţi porcul, care are copita despicată, dar nu rumegă: să-l priviţi ca necurat. Să nu mâncaţi din carnea lor şi să nu vă atingeţi de trupurile lor* moarte. *Lev. 11.26,27.
9. Iată* dobitoacele din care veţi mânca, din toate cele ce sunt în ape: să mâncaţi din toate cele ce au înotătoare şi solzi. *Lev. 11.9.
10. Dar să nu mâncaţi din nici unul din cele ce n-au înotătoare şi solzi: să le priviţi ca necurate.
11. Să mâncaţi orice pasăre curată.
12. Dar* iată pe acelea pe care nu le puteţi mânca: vulturul, gripsorul şi vulturul de mare; *Lev. 11.13.
13. şorecarul, şoimul, gaia şi tot ce ţine de neamul său;
14. corbul şi toate soiurile lui;
15. struţul, bufniţa, pescărelul, coroiul şi ce ţine de neamul lui;
16. huhurezul, cocostârcul şi lebăda;
17. pelicanul, corbul de mare şi eretele,
18. barza, bâtlanul şi ce ţine de neamul lui, pupăza şi liliacul.
19. Să priviţi ca necurată orice târâtoare* care zboară: să** nu mâncaţi din ea. *Lev. 11.20. **Lev. 11.21.
20. Să mâncaţi orice pasăre curată.
21. Să nu* mâncaţi din nici o mortăciune; s-o dai străinului care va fi în cetăţile tale s-o mănânce, sau s-o vinzi unui străin; căci** tu eşti un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeul tău.
Să† nu fierbi iedul în laptele mamei lui.
*Lev. 17.15; 22.8. Ezec. 4.14. **Vers. 2. †Exod 23.19; 34.26.

Zeciuielile

22. Să iei zeciuiala* din tot ce-ţi va aduce sămânţa, din ce-ţi va aduce ogorul în fiecare an.
*Lev. 27.30. Cap. 12.6,17. Neem. 10.37.

23. Şi să mănânci* înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege ca să-Şi aşeze Numele acolo, zeciuiala din grâul tău, din mustul tău şi din untdelemnul tău şi întâii născuţi** din cireada şi turma ta, ca să te înveţi să te temi întotdeauna de Domnul Dumnezeul tău.
*Cap. 12.5,6,7,17,18. **Cap. 15.19,20.

24. Poate, când te va binecuvânta Domnul Dumnezeul tău, drumul va fi prea lung ca să-ţi poţi duce zeciuiala acolo, din pricina* depărtării tale de locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău ca să-Şi pună acolo Numele Lui.
*Cap. 12.21.

25. Atunci, să-ţi prefaci zeciuiala în argint, să strângi argintul acela în mână şi să te duci la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău.

26. Acolo, să cumperi cu argintul acela tot ce vei dori: boi, oi, vin şi băuturi tari, tot ce-ţi va plăcea, să* le mănânci înaintea Domnului Dumnezeului tău şi să te bucuri tu şi familia ta.
Cap. 12.7,18; 26.11.

27. Să nu părăseşti pe levitul* care va fi în cetăţile tale, căci n-are** nici parte de moşie, nici moştenire cu tine.
*Cap. 12.12,18,19. **Num. 18.20. Cap. 18.1,2.

28. După* trei ani, să scoţi toată zeciuiala din venitul tău din anul al treilea şi s-o pui în cetăţile tale.
*Cap. 26.12. Amos 4.4.

29. Atunci* să vină levitul, care n-are** nici parte, nici moştenire cu tine, străinul, orfanul şi văduva, care vor fi în cetăţile tale, şi să mănânce şi să se sature, pentru ca Domnul† Dumnezeul tău să te binecuvânteze în toate lucrările pe care le vei face cu mâinile tale.
*Cap. 26.12. **Vers. 27. Cap. 12.12. †Cap. 15.10. Prov. 3.9,10. Mal. 3.10.

Anul de iertare

15 1. La fiecare* şapte ani, să dai iertare.
*Exod 21.2; 23.10,11. Lev. 25.2,4. Cap. 31.10. Ier. 34.14.

2. Şi iată cum se va face iertarea. Când se va vesti iertarea în cinstea Domnului, orice creditor, care va fi împrumutat pe aproapele său, să-i ierte împrumutul, să nu silească pe aproapele său şi pe fratele său să-i plătească datoria.

3. Vei putea să sileşti pe străin* să-ţi plătească; dar să ierţi ce ai la fratele tău.
*Cap. 23.20.

4. Totuşi la tine să nu fie nici un sărac, căci Domnul te va* binecuvânta în ţara pe care ţi-o va da de moştenire Domnul Dumnezeul tău;
*Cap. 28.8.

5. numai* să asculţi de glasul Domnului Dumnezeului tău împlinind cu scumpătate toate aceste porunci pe care ţi le dau astăzi.
*Cap. 28.1.

6. Domnul Dumnezeul tău te va binecuvânta, cum ţi-a spus, aşa încât vei da* cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut de la ele; tu vei stăpâni** peste multe neamuri, dar ele nu vor stăpâni peste tine.
*Cap. 28.12,44. **Cap. 28.13. Prov. 22.7.

7. Dacă va fi la tine vreun sărac dintre fraţii tăi, în vreuna din cetăţile tale, în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, să nu-ţi* împietreşti inima şi să nu-ţi închizi mâna înaintea fratelui tău celui lipsit.
*1 Ioan 3.17.

8. Ci să-i* deschizi mâna, şi să-l împrumuţi cu ce-i trebuie ca să facă faţă nevoilor lui.
*Lev. 25.35. Mat. 5.42. Luca 6.34,35.

9. Vezi să nu fii aşa de rău ca să zici în inima ta: „Ah! se apropie anul al şaptelea, anul iertării!“ Vezi să n-ai un ochi* fără milă pentru fratele tău cel lipsit şi să nu-i dai. Căci atunci el ar** striga către Domnul împotriva ta, şi te-ai face vinovat de un† păcat:
*Cap. 28.54,56. Prov. 23.6; 28.22. Mat. 20.15. **Cap. 24.15. †Mat. 25.41,42.

10. ci să-i dai şi să* nu dai cu părere de rău în inimă; căci pentru** aceasta te va binecuvânta Domnul Dumnezeul tău în toate lucrările de care te vei apuca.
*2 Cor. 9.5,7. **Cap. 14.29; 24.19. Ps. 41.1. Prov. 22.9.

11. Întotdeauna vor fi săraci* în ţară; de aceea îţi dau porunca aceasta: „Să-ţi deschizi mâna faţă de fratele tău, faţă de sărac şi faţă de cel lipsit din ţara ta.“
*Mat. 26.11. Marc. 14.7. Ioan 12.8.

Slobozirea robilor cumpăraţi

12. Dacă* unul din fraţii tăi evrei, bărbat sau femeie, se vinde ţie, să-ţi slujească şase ani; dar în anul al şaptelea, să-i dai drumul de la tine şi să fie slobod.
*Exod 21.2. Lev. 25.39. Ier. 34.14.

13. Şi când îi vei da drumul ca să se ducă de la tine, să nu-i dai drumul cu mâna goală;

14. să-i dai daruri din cireada ta, din aria ta, din teascul tău, din ce vei avea

prin binecuvântarea* Domnului Dumnezeului tău. *Prov. 10.22.

15. Să-ţi aduci* aminte că şi tu ai fost rob în ţara Egiptului şi că Domnul Dumnezeul tău te-a răscumpărat: de aceea îţi dau astăzi porunca aceasta.
*Cap. 5.15; 16.12.

16. Dacă însă robul tău* îţi va zice: „Nu vreau să ies de la tine“ – pentru că te iubeşte pe tine şi casa ta, şi se simte bine la tine – *Exod 21.5,6.

17. atunci să iei o sulă şi să-i găureşti urechea de uşă, şi să-ţi fie rob pentru totdeauna. Tot aşa să faci şi cu roaba ta.

18. Să nu-ţi pară rău când îl vei lăsa să plece slobod de la tine, căci ţi-a slujit şase ani, ceea ce face de două* ori cât simbria unui om tocmit cu plată; şi Domnul Dumnezeul tău te va binecuvânta în tot ce vei face.
*Isa. 16.14; 21.16.

Sfinţirea întâiului născut din vite

19. Să închini Domnului Dumnezeului tău pe orice întâi* născut de parte bărbătească din cireada şi turma ta. Să nu munceşti cu întâiul născut al vacii tale, să nu tunzi pe întâiul născut al oilor tale. *Exod 13.2; 34.19. Lev. 27.26. Num. 3.13.

20. Să-l mănânci în fiecare an, tu şi familia ta, înaintea* Domnului Dumnezeului tău în locul pe care-l va alege El. *Cap. 12.5-7,17; 14.23; 16.11,14.

21. Dacă* are vreun cusur, dacă este şchiop sau orb, sau are vreo meteahnă trupească, să nu-l aduci ca jertfă Domnului Dumnezeului tău.
*Lev. 22.20. Cap. 17.1.

22. Să-l mănânci în cetăţile tale: cel ce va fi necurat* şi cel ce va fi curat vor putea să-l mănânce amândoi, cum se mănâncă acum căprioara sau cerbul.
*Cap. 12.15,22.

23. Numai* sângele să nu i-l mănânci, ci să-l verşi pe pământ ca apa.
*Cap. 12.16,23.

Paştile

16 1. Păzeşte luna* spicelor şi prăznuieşte sărbătoarea Paştilor în cinstea Domnului Dumnezeului tău; căci în luna spicelor** te-a scos Domnul Dumnezeul tău din Egipt, noaptea†.
*Exod 12.2, etc. **Exod 13.4; 34.18. †Exod 12.29,42.

2. Să jertfeşti paştile în cinstea Domnului Dumnezeului tău jertfele tale de oi şi boi*, în locul** pe care-l va alege Domnul ca să-Şi aşeze Numele acolo. *Num. 28.19. **Cap. 12.5,26.

3. În timpul sărbătorii, să nu mănânci* pâine dospită, ci şapte zile să mănânci azime, pâinea întristării, căci ai ieşit în grabă din ţara Egiptului: aşa să faci, ca să-ţi aduci aminte toată viaţa ta de ziua când ai ieşit din ţara Egiptului.
*Exod 12.15,19,39; 13.3,6,7; 34.18.

4. Să nu se vadă aluat* la tine, pe toată întinderea ţării tale, timp de şapte zile; şi nici o parte din** vitele pe care le vei jertfi în seara celei dintâi zile să nu fie păstrată peste noapte până dimineaţa. *Exod 13.7. **Exod 12.10; 34.25.

5. Nu vei putea să jertfeşti paştile în vreunul din locurile pe care ţi le dă Domnul Dumnezeul tău ca locuinţă;

6. ci în locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău ca să-Şi aşeze Numele în el, acolo să jertfeşti paştile, seara*, la apusul soarelui, pe vremea ieşirii tale din Egipt. *Exod 12.6.

7. Să* fierbi vita tăiată şi s-o mănânci** în locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău. Şi dimineaţa, vei putea să te întorci şi să te duci în corturile tale. *Exod 12.8,9.
2 Cron. 35.13. **2 Împ. 23.23. Ioan 2.13,23; 11.55.

8. Şase zile, să mănânci azime, şi a şaptea zi* să fie o adunare de sărbătoare în cinstea Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea.
*Exod 12.16; 13.6. Lev. 23.8.

Sărbătoarea Săptămânilor

9. Să numeri şapte* săptămâni; de când vei începe峰 seceratul grâului, să începi să numeri şapte săptămâni.
*Exod 23.16; 34.22. Lev. 23.15. Num. 28.26. Fapt. 2.1.

10. Apoi să prăznuieşti sărbătoarea Săptămânilor şi să aduci daruri de bunăvoie, după* binecuvântarea pe care ţi-o va da Domnul Dumnezeul tău. *Vers. 17. 1 Cor. 16.2.

11. Să te* bucuri înaintea Domnului Dumnezeului tău în locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău ca să locuiască Numele Lui acolo, tu, fiul tău şi fiica ta, robul tău şi roaba ta, levitul care va fi în cetăţile tale şi străinul, orfanul şi văduva care vor fi în mijlocul tău. *Vers. 14. Cap. 12.7,12,18.

12. Să-ţi aduci* aminte că ai fost rob în Egipt şi să păzeşti şi să împlineşti legile acestea. *Cap. 15.15.

Sărbătoarea Corturilor

13. Să prăznuieşti* sărbătoarea Corturilor şapte zile, după ce îţi vei strânge roadele din arie şi din teasc.
*Exod 23.16. Lev. 23.34. Num. 29.12.

14. Să te* bucuri la sărbătoarea aceasta, tu, fiul tău şi fiica ta, robul tău şi roaba ta, şi levitul, străinul, orfanul şi văduva care vor fi în cetăţile tale. *Neem. 8.9, etc.
15. Să prăznuieşti sărbătoarea şapte* zile în cinstea Domnului Dumnezeului tău în locul pe care-l va alege Domnul; căci Domnul Dumnezeul tău te va binecuvânta în toate roadele tale şi în tot lucrul mâinilor tale, şi de aceea să fii vesel. *Lev. 23.39,40.
16. De trei* ori pe an, toţi bărbaţii să se înfăţişeze înaintea Domnului Dumnezeului tău în locul pe care-l va alege El: la sărbătoarea Azimelor, la sărbătoarea Săptămânilor şi la sărbătoarea Corturilor. Să nu** se înfăţişeze cu mâinile goale înaintea Domnului.
*Exod 23.14,17; 34.23. **Exod 23.15; 34.20.
17. Fiecare să dea ce va putea, după binecuvântarea* pe care i-o va da Domnul Dumnezeul tău. *Vers. 10.

Aşezarea judecătorilor

18. Să pui judecători* şi dregători în toate cetăţile pe care ţi le dă Domnul Dumnezeul tău, după seminţiile tale; şi ei să judece poporul cu dreptate.
*Cap. 1.16. 1 Cron. 23.4; 26.29. 2 Cron. 19.5,8.
19. Să n-atingi* nici un drept, să nu** cauţi la faţa oamenilor şi să nu iei daruri†, căci darurile orbesc ochii înţelepţilor şi sucesc cuvintele celor drepţi. *Exod 23.2,6. Lev. 19.15. **Cap. 1.17. Prov. 24.23. †Exod 23.8. Prov. 17.23. Ecl. 7.7.
20. Să urmezi cu scumpătate dreptatea, ca să trăieşti şi să stăpâneşti ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău.
*Ezec. 18.5,9.

Idolii şi stâlpii

21. Să nu-ţi* aşezi nici un idol de lemn lângă altarul pe care-l vei ridica Domnului Dumnezeului tău. *Exod 34.13. 1 Împ. 14.15; 16.33. 2 Împ. 17.16; 21.3. 2 Cron. 33.3.
22. Să nu* ridici nici stâlpi idoleşti, care sunt urâţi de Domnul Dumnezeul tău. *Lev. 26.1.

Închinarea la idoli

17 1. Să n-aduci* jertfă Domnului Dumnezeului tău vreun bou, sau vreun miel care să aibă vreun cusur sau vreo meteahnă trupească; căci ar fi o urâciune înaintea Domnului Dumnezeului tău. *Cap. 15.21. Mal. 1.8,13,14.

Pedeapsa pentru închinarea la idoli

2. Se* va găsi poate în mijlocul tău, într-una din cetăţile pe care ţi le dă Domnul Dumnezeul tău un bărbat sau o femeie care să facă ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului tău, şi care să calce** legământul Lui;
*Cap. 13.6. **Ios. 7.11,15; 23.16. Judc. 2.20. 2 Împ. 18.12. Osea 8.1.
3. care să meargă după alţi dumnezei ca să le slujească şi să se închine înaintea lor, după soare*, lună sau toată oştirea cerurilor, aşa cum eu** n-am poruncit.
*Cap. 4.19. Iov 31.26. **Ier. 7.22,23,31; 19.5; 32.35.
4. De îndată ce vei* lua cunoştinţă şi vei afla lucrul acesta, să faci cercetări amănunţite. Dacă lucrul este adevărat, dacă faptul este întemeiat, dacă urâciunea aceasta a fost săvârşită în Israel, *Cap. 13.12,14.
5. atunci să aduci la porţile cetăţii tale pe bărbatul sau femeia care va fi vinovat de această faptă rea şi să ucizi cu pietre* sau să pedepseşti cu moartea pe bărbatul acela sau pe femeia aceea. *Lev. 24.14,16. Cap. 13.10. Ios. 7.25.
6. Cel vinovat de moarte să fie omorât pe mărturia* a doi sau trei martori; să nu fie omorât pe mărturia unui singur martor. *Num. 35.30. Cap. 19.15. Mat. 18.16. Ioan 8.17. 2 Cor. 13.1. 1 Tim. 5.19. Evr. 10.28.
7. Întâi mâna* martorilor să se ridice asupra lui ca să-l omoare, şi apoi mâna întregului popor. Să scoţi** astfel răul din mijlocul tău.
*Cap. 13.9. Fapt. 7.58. **Vers. 12. Cap. 13.5; 19.19.

Scaunul de judecată

8. Dacă ţi* se va părea prea greu de judecat o pricină privitoare la un omor**, la o neînţelegere sau la o rănire, şi va da prilej la ceartă înăuntrul cetăţii tale, să te scoli şi să te† sui la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău. *2 Cron. 19.10. Hag. 2.11. Mal. 2.7. **Exod 21.13,20,22,28; 22.2. Num. 35.11,16,19. Cap. 19.4,10,11. †Cap. 12.5; 19.17. Ps. 122.5.
9. Să te* duci la preoţi, leviţi şi la cel ce va împlini atunci slujba de judecător**; să-i întrebi, şi ei îţi vor spune† hotărârea Legii.
*Ier. 18.18. **Cap. 19.17. †Ezec. 44.24.
10. Să faci cum îţi vor spune ei, în locul pe care-l va alege Domnul, şi să ai grijă să faci cum te vor învăţa ei.
11. Să faci după Legea pe care te vor învăţa şi după hotărârea pe care o vor rosti ei, să nu te abaţi de la ce-ţi vor spune ei, nici la dreapta, nici la stânga.

12. Omul* care, din mândrie, nu va asculta de preotul pus** acolo ca să slujească Domnului Dumnezeului tău sau care nu va asculta de judecător, omul acela să fie pedepsit cu moartea. Să scoţi† astfel răul din mijlocul lui Israel,
*Num. 15.30. Ezra 10.8. Osea 4.4. **Cap. 18.5,7. †Cap. 13.5.

13. pentru ca tot* poporul să audă şi să se teamă şi să nu se mai îngâmfe.
*Cap. 13.11; 19.20.

Lege pentru împărat

14. După ce vei intra în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău şi o vei stăpâni, după ce-ţi vei aşeza locuinţa, şi vei zice: „Vreau să pun peste* mine un împărat, ca toate neamurile care mă înconjoară,“
*1 Sam. 8.5,19,20.

15. să pui peste tine ca împărat pe acela pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău, şi anume, să iei un împărat din** mijlocul fraţilor tăi; nu vei putea să pui împărat pe un străin, care să nu fie fratele tău.
*1 Sam. 9.15; 10.24; 16.12. 1 Cron. 22.10. **Ier. 30.21.

16. Dar să n-aibă mulţi cai* şi să nu întoarcă** pe popor în Egipt ca să aibă mulţi cai; căci Domnul† v-a zis: „Să nu vă mai†† întoarceţi pe drumul acela.“
*1 Împ. 4.26; 10.26,28. Ps. 20.7. **Isa. 31.1. Ezec. 17.15. †Exod 13.17. Num. 14.3,4. ††Cap. 28.68. Ier. 42.15. Osea 11.5.

17. Să n-aibă un mare număr de neveste, ca să nu i se abată* inima; şi să nu strângă mari grămezi de argint şi aur.
*1 Împ. 11.3,4.

18. Când se va aşeza* pe scaunul de domnie al împărăţiei lui, să scrie pentru el, într-o carte, o copie a acestei Legi, pe care s-o ia de la preoţii** din neamul leviţilor.
*2 Împ. 11.12. **Cap. 31.9,26. 2 Împ. 22.8.

19. Va trebui* s-o aibă cu el şi s-o citească în toate zilele vieţii lui, ca să înveţe să se teamă de Domnul Dumnezeul lui, să păzească şi să împlinească toate cuvintele din Legea aceasta şi toate poruncile acestea,
*Ios. 1.8. Ps. 119.97,98.

20. pentru ca inima lui să nu se înalţe mai presus de fraţii lui şi să nu se abată* de la poruncile acestea nici la dreapta, nici la stânga şi să aibă astfel multe zile în împărăţia lui, el şi copiii lui, în mijlocul lui Israel.
*Cap. 5.32. 1 Împ. 15.5.

Drepturile preoţilor şi leviţilor

18 1. Preoţii, leviţii şi toată seminţia lui Levi, să n-aibă* nici parte de moşie, nici moştenire în Israel; să se hrănească din jertfele mistuite de foc** în cinstea Domnului şi din darurile aduse Domnului.
*Num. 18.20; 26.62. Cap. 10.9. **Num. 18.8,9. 1 Cor. 9.13.

2. Să n-aibă moştenire în mijlocul fraţilor lor: Domnul va fi moştenirea lor, cum le-a spus.

3. Iată care va fi dreptul preoţilor de la popor: cei ce vor aduce o jertfă, fie bou, fie miel, să dea* preotului spata, fălcile şi pântecele.
*Lev. 7.30-34.

4. Să-i dai cele dintâi* roade din grâul tău, din mustul tău şi din untdelemnul tău şi pârga din lâna oilor tale;
*Exod 22.29. Num. 18.12,24.

5. căci pe el* l-a ales Domnul Dumnezeul tău dintre toate seminţiile, ca să facă** slujba în Numele Domnului, el şi fiii lui, în toate zilele.
*Exod 28.1. Num. 3.10. **Cap. 10.8; 17.12.

6. Când va pleca un levit din una din cetăţile tale, din locul unde locuieşte* el în Israel, ca să se ducă, după deplina dorinţă a sufletului său, în locul pe care-l va alege** Domnul,
*Num. 35.2,3. **Cap. 12.5.

7. şi va face slujba în Numele Domnului Dumnezeului tău, ca* toţi fraţii lui leviţi care stau înaintea Domnului:
*2 Cron. 31.2.

8. va primi ca hrană o parte* la fel cu a lor, şi, pe lângă ea, se va bucura şi de veniturile ieşite din vânzarea averii lui părinteşti.
*2 Cron. 31.4. Neem. 12.44,47.

Ghicirea şi vrăjitoria

9. După ce vei intra în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, să nu te* înveţi să faci după urâciunile neamurilor acelora.
*Lev. 18.26,27,30. Cap. 12.29-31.

10. Să nu fie la tine nimeni care să-şi treacă* pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meşteşugul** de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor,
*Lev. 18.21. Cap. 12.31. **Lev. 19.26,31; 20.27. Isa. 8.19.

11. de descântător*, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe** pe morţi.
*Lev. 20.27. **1 Sam. 28.7.

12. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului; şi din pricina* acestor lucruri va izgoni

Domnul Dumnezeul tău pe aceste neamuri dinaintea ta. *Lev. 18.24,25. Cap. 9.4.
13. Tu să te ţii în totul totului tot, numai de Domnul Dumnezeul tău.
14. Căci neamurile acelea pe care le vei izgoni, ascultă de cei ce citesc în stele şi de ghicitori; dar ţie, Domnul Dumnezeul tău nu-ţi îngăduie lucrul acesta.

Un mare proroc

15. Domnul Dumnezeul tău îţi va ridica din mijlocul tău, dintre fraţii tăi, un proroc* ca mine: să ascultaţi de el!
*Vers. 18. Ioan 1.45. Fapt. 3.22; 7.37.
16. Astfel, el va răspunde la cererea pe care ai făcut-o Domnului Dumnezeului tău la Horeb, în ziua adunării* poporului, când ziceai: „Să nu** mai aud glasul Domnului Dumnezeului meu şi să nu mai văd acest foc mare, ca să nu mor.“ *Cap. 9.10. **Exod 20.19. Evr. 12.19.
17. Atunci Domnul mi-a zis: „Ce au zis ei, este bine*. *Cap. 5.28.
18. Le voi ridica din mijlocul fraţilor lor un* proroc ca tine, voi pune** cuvintele Mele în gura lui, şi el† le va spune tot ce-i voi porunci Eu.
*Vers. 15. Ioan 1.45. Fapt. 3.22; 7.37. **Isa. 51.16. Ioan 17.8. †Ioan 4.25; 8.28; 12.49,50.
19. Şi dacă cineva* nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală. *Fapt. 3.23.
20. Dar prorocul* care va avea îndrăzneala să spună în Numele Meu un cuvânt pe care nu-i voi porunci să-l spună, sau care va vorbi** în numele altor dumnezei, prorocul acela să fie pedepsit cu moartea.“
*Cap. 13.5. Ier. 14.14,15. Zah. 13.3. **Cap. 13.1,2. Ier. 2.8.
21. Poate că vei zice în inima ta: „Cum vom cunoaşte cuvântul pe care nu-l va spune Domnul?“
22. Când ceea ce* va spune prorocul acela în Numele Domnului nu va avea loc şi nu se va întâmpla**, va fi un cuvânt pe care nu l-a spus Domnul. Prorocul acela l-a spus din îndrăzneală†: să n-ai teamă de el. *Ier. 28.9. **Cap. 13.2. †Vers. 20.

Cetăţile de scăpare

19 1. După ce Domnul Dumnezeul tău va* nimici toate neamurile acelea a căror ţară ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, după ce le vei izgoni şi vei locui în cetăţile şi în casele lor,
*Cap. 12.29.
2. să desparţi trei cetăţi în mijlocul ţării pe care ţi-o dă în stăpânire Domnul Dumnezeul tău.
*Exod 21.13. Num. 35.10,14. Ios. 20.2.
3. Să faci drumuri şi să împarţi în trei părţi ţinutul ţării pe care ţi-o va da ca moştenire Domnul Dumnezeul tău. Să faci aşa, pentru ca orice ucigaş să poată fugi în cetăţile acestea.
4. Legea* aceasta să fie pentru ucigaşul care va fugi acolo ca să-şi scape viaţa, când va omorî fără voie pe aproapele său, fără să-i fi fost vrăjmaş mai înainte. *Num. 35.15. Cap. 4.42.
5. Aşa, de pildă, un om se va duce să taie lemne în pădure cu un alt om; ridică securea cu mâna, ca să taie copacul, fierul scapă din coadă, loveşte pe tovarăşul său şi-l omoară. Atunci el să fugă într-una din cetăţile acestea ca să-şi scape viaţa;
6. pentru ca* nu cumva răzbunătorul sângelui, aprins de mânie şi urmărind pe ucigaş, să-l ajungă, fiind prea lung drumul, şi să lovească de moarte pe cel ce nu era vinovat de moarte, fiindcă mai înainte nu fusese vrăjmaş aproapelui său. *Num. 35.12.
7. De aceea îţi dau porunca aceasta: Să desparţi trei cetăţi.
8. Când Domnul Dumnezeul tău îţi va lărgi* hotarele, cum a jurat părinţilor tăi, şi-ţi va da toată ţara pe care a făgăduit părinţilor tăi că ţi-o va da,
*Gen. 15.18. Cap. 12.20.
9. – numai să păzeşti şi să împlineşti toate aceste porunci pe care ţi le dau astăzi, ca să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău şi să umbli întotdeauna pe căile Lui – atunci* să mai adaugi trei cetăţi la cele trei, *Ios. 20.7,8.
10. pentru ca să nu fie vărsat sângele celui nevinovat în mijlocul ţării pe care ţi-o dă de moştenire Domnul Dumnezeul tău, şi astfel să fii vinovat de omor.
11. Dar dacă* un om fuge într-una din aceste cetăţi, după ce a întins laţuri aproapelui său din vrăjmăşie împotriva lui, după ce s-a aruncat asupra lui şi l-a lovit aşa încât i-a pricinuit moartea,
*Exod 21.12, etc. Num. 35.16,24. Cap. 27.24. Prov. 28.17.
12. bătrânii din cetatea lui să trimită să-l prindă şi să-l dea în mâinile răzbunătorului sângelui, ca să moară.
13. Să n-ai milă de* el şi să** ştergi din Israel sângele celui nevinovat, ca să fii fericit.
*Cap. 13.8; 25.12. **Num. 35.33,34. Cap. 21.9. 1 Împ. 2.31.

Martorii mincinoşi

14. Să* nu muţi hotarele aproapelui tău, puse de strămoşii tăi, în moştenirea pe care vei avea-o în ţara pe care ţi-o dă în stăpânire Domnul Dumnezeul tău.

*Cap. 27.17. Iov 24.2. Prov. 22.28. Osea 5.10.

15. Un singur* martor nu va fi deajuns împotriva unui om, ca să adeverească vreo nelegiuire sau vreun păcat oarecare; un fapt nu va putea fi întemeiat decât pe mărturia a doi sau trei martori.

*Num. 35.30. Cap. 17.6. Mat. 18.16. Ioan 8.17. 2 Cor. 13.1. 1 Tim. 5.19. Evr. 10.28.

16. Când* un martor mincinos se va ridica împotriva cuiva ca să-l învinuiască de vreo nelegiuire, *Ps. 27.12; 35.11.

17. cei doi oameni cu pricina să se înfăţişeze înaintea Domnului, înaintea* preoţilor şi judecătorilor care vor fi atunci în slujbă. *Cap. 17.9; 21.5.

18. Judecătorii să facă cercetări amănunţite. Dacă se va afla că martorul acela este un martor mincinos şi că a făcut o mărturisire mincinoasă împotriva fratelui său,

19. atunci* să-i faceţi cum avea el de gând să facă fratelui său. Să scoţi** astfel răul din mijlocul tău. *Prov. 19.5,9. Dan. 6.24. **Cap. 13.5; 17.7; 21.21; 22.21,24; 24.7.

20. În felul acesta, ceilalţi vor* auzi şi se vor teme şi nu se va mai face o faptă aşa de nelegiuită în mijlocul tău.

*Cap. 17.13; 21.21.

21. Să n-ai* nici o milă, ci să ceri: viaţă** pentru viaţă, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

*Vers. 13. **Exod 21.23,24. Lev. 24.20. Mat. 5.38.

Scutirile de militărie

20 1. Când vei merge la război împotriva vrăjmaşilor tăi şi vei vedea cai şi care*, şi un popor mai mare la număr decât tine, să nu te temi de ei, căci Domnul Dumnezeul tău care te-a scos din ţara Egiptului este cu tine**. *Ps. 20.7. Isa. 31.1. **Num. 23.21. Cap. 31.6,8. 2 Cron. 13.12; 32.7,8.

2. La apropierea luptei, preotul să vină şi să vorbească poporului.

3. Să le spună: „Ascultă, Israele! Voi astăzi sunteţi aproape de luptă împotriva vrăjmaşilor voştri. Să nu vi se tulbure inima, fiţi fără teamă, nu vă înspăimântaţi, nu vă îngroziţi dinaintea lor.

4. Căci Domnul Dumnezeul vostru merge cu voi, ca să bată* pe vrăjmaşii voştri, ca să vă mântuiască.“

*Cap. 1.30; 3.22. Ios. 23.10.

5. Mai marii oştirii să vorbească apoi poporului şi să zică: „Cine a zidit o casă nouă, şi nu s-a aşezat* încă în ea, să plece şi să se întoarcă acasă, ca să nu moară în luptă şi să se aşeze altul în ea. *Neem. 12.27. Ps. 30, titlu.

6. Cine a sădit o vie, şi n-a mâncat încă din ea, să plece şi să se întoarcă acasă, ca să nu moară în luptă şi să mănânce altul din ea.

7. Cine* s-a logodit cu o femeie, şi n-a luat-o încă, să plece şi să se întoarcă acasă, ca să nu moară în luptă şi s-o ia altul.“ *Cap. 24.5.

8. Mai marii oştirii să vorbească mai departe poporului şi să spună: „Cine este* fricos şi slab la inimă, să plece şi să se întoarcă acasă, ca să nu moaie inima fraţilor lui.“ *Judc. 7.3.

9. După ce mai marii oştirii vor isprăvi de vorbit poporului, să aşeze pe căpeteniile oştirii în fruntea poporului.

Cum să se poarte cu cetăţile vrăjmaşe

10. Când te vei apropia de o cetate ca să te baţi împotriva ei, s-o* îmbii cu pace. *2 Sam. 20.18,20.

11. Dacă primeşte pacea şi-ţi deschide porţile, tot poporul care se va afla în ea să-ţi dea bir şi să-ţi fie supus.

12. Dacă nu primeşte pacea cu tine şi vrea să facă război cu tine, atunci s-o împresori.

13. Şi după ce Domnul Dumnezeul tău o va da în mâinile tale, să treci* prin ascuţişul sabiei pe toţi cei de parte bărbătească. *Num. 31.7.

14. Dar să iei pentru tine nevestele, copiii, vitele* şi tot ce va mai fi în cetate, toată prada, şi să mănânci** toată prada vrăjmaşilor tăi, pe care ţi-i va da în mână Domnul Dumnezeul tău.

*Ios. 8.2. **Ios. 22.8.

15. Aşa să faci cu toate cetăţile care vor fi foarte departe de tine şi care nu fac parte din cetăţile neamurilor acestora.

16. Dar în cetăţile* popoarelor acestora, a căror ţară ţi-o dă ca moştenire Domnul Dumnezeul tău, să nu laşi cu viaţă nimic care suflă.

*Num. 21.2,3,35; 33.52. Cap. 7.1,2. Ios. 11.14.

17. Ci să nimiceşti cu desăvârşire popoarele acelea, pe hetiţi, pe amoriţi, pe canaaniţi, pe fereziţi, pe heviţi şi

iebusiţi, cum ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău,

18. ca* să nu vă înveţe să faceţi după toate urâciunile pe care le fac ele pentru dumnezeii lor, şi să păcătuiţi** astfel împotriva Domnului Dumnezeului vostru. *Cap. 7.4; 12.30,31; 18.9. **Exod 23.33.

19. Dacă vei împresura multe zile o cetate cu care eşti în război, ca s-o cucereşti, pomii să nu-i strici tăindu-i cu securea; să mănânci din ei şi să nu-i tai; căci pomul de pe câmp este oare un om ca să fie nimicit prin împresurare de tine?

20. Numai copacii pe care-i vei şti că nu sunt pomi buni de mâncat, vei putea să-i strici şi să-i tai, şi vei putea să faci cu ei întărituri împotriva cetăţii care este în război cu tine, până va cădea.

Omorurile ai căror făptaşi sunt necunoscuţi

21 1. Dacă, în ţara pe care ţi-o dă în stăpânire Domnul Dumnezeul tău se găseşte întins în mijlocul unui câmp un om ucis, fără să se ştie cine l-a lovit,

2. bătrânii şi judecătorii tăi să se ducă să măsoare depărtarea de la trupul mort până în cetăţile de primprejur.

3. Când se va hotărî cetatea cea mai apropiată de trupul mort, bătrânii din cetatea aceea să ia o viţea care să nu fi fost pusă la muncă şi care să nu fi tras la jug.

4. Să ducă viţeaua aceea într-o vale cu apă care nu seacă niciodată şi unde nu se ară, nici nu se seamănă; şi acolo, să taie capul viţelei în vale.

5. Atunci să se apropie preoţii, fiii lui Levi; căci pe* ei i-a ales Domnul Dumnezeul tău ca să-I slujească şi să binecuvânteze în Numele Domnului, şi ei trebuie să hotărască** în orice ceartă şi în orice rănire.
*Cap. 10.8. 1 Cron. 23.13. **Cap. 17.8,9.

6. Toţi bătrânii din cetatea aceea, cea mai apropiată de trupul mort, să-şi spele* mâinile pe viţeaua căreia i-au tăiat capul în vale. *Ps. 19.12; 26.6. Mat. 27.24.

7. Şi, luând cuvântul, să zică: „Mâinile noastre n-au vărsat sângele acesta, şi ochii noştri nu l-au văzut vărsându-se.

8. Iartă, Doamne, pe poporul Tău, Israel, pe care l-ai răscumpărat; nu* pune sângele nevinovat în socoteala poporului Tău, Israel.“ Şi sângele acela nu-i va fi pus în socoteală. *Iona 1.14.

9. Astfel trebuie să cureţi* din mijlocul tău sângele nevinovat, făcând ce este plăcut înaintea Domnului. *Cap. 19.13.

Prinşii de război – Drepturile întâilor născuţi

10. Când vei merge la război împotriva vrăjmaşilor tăi, dacă Domnul îi dă în mâinile tale, şi vei lua prinşi din ei,

11. poate că printre cei prinşi vei vedea o femeie frumoasă şi vei dori s-o iei de nevastă.

12. Atunci s-o aduci înăuntrul casei tale. Ea să-şi radă capul şi să-şi taie unghiile,

13. să-şi lepede hainele pe care le purta când a fost prinsă, să locuiască în casa ta şi să plângă* pe tatăl şi pe mama ei o lună de zile. După aceea, să te duci la ea, să-i fii bărbat, şi ea să-ţi fie nevastă. *Ps. 45.10.

14. Dacă nu-ţi va mai plăcea, s-o laşi să plece unde va voi, dar nu vei putea s-o vinzi pe argint, nici să te porţi cu ea ca cu o roabă, pentru că ai înjosit-o*.
*Gen. 34.2. Cap. 22.29. Judc. 19.24.

15. Dacă un om, care are două neveste, iubeşte pe una şi nu iubeşte* pe cealaltă, şi dacă are copii cu ele, din care întâiul născut este de la nevasta pe care n-o iubeşte, *Gen. 29.33.

16. când îşi* va împărţi averile între fiii lui, nu va putea face întâi născut pe fiul aceleia pe care o iubeşte, în locul fiului aceleia pe care n-o iubeşte, şi care este întâiul născut.
*1 Cron. 5.2; 26.10. 2 Cron. 11.19,22.

17. Ci să recunoască de întâi născut pe fiul aceleia pe care n-o iubeşte şi să-i dea o parte îndoită* din averea lui; căci fiul acesta este cel dintâi rod** al puterii lui, şi lui i se cuvine dreptul† de întâi născut.
*1 Cron. 5.1. **Gen. 49.3. †Gen. 25.31,33.

Fiii neascultători

18. Dacă un om are un fiu neascultător şi îndărătnic, care n-ascultă nici de glasul tatălui său, nici de glasul mamei lui, şi nu-i ascultă nici chiar după ce l-au pedepsit,

19. tatăl şi mama să-l ia şi să-l ducă la bătrânii cetăţii lui şi la poarta locului în care locuieşte.

20. Să spună bătrânilor cetăţii lui: „Iată, fiul nostru este neascultător şi îndărătnic, n-ascultă de glasul nostru şi este lacom şi beţiv.“

21. Şi toţi oamenii din cetatea lui să-l ucidă cu pietre şi să moară. Astfel să cureţi* răul din mijlocul tău, pentru ca** tot Israelul s-audă şi să se teamă.
*Cap. 13.5; 19.19,20; 22.21,24. **Cap. 13.11.

Despre cei spânzuraţi

22. Dacă se va omorî un om care a săvârşit o nelegiuire vrednică de pedeapsa* cu moartea şi l-ai spânzurat de un lemn,
*Cap. 19.6; 22.26. Fapt. 23.29; 25.11,25; 26.31.
23. trupul lui* mort să nu stea noaptea pe lemn; ci să-l îngropi în aceeaşi zi, căci cel spânzurat** este blestemat înaintea lui Dumnezeu, şi să nu spurci† ţara pe care ţi-o dă de moştenire Domnul Dumnezeul tău.
*Ios. 8.29; 10.26,27. Ioan 19.31. **Gal. 3.13. †Lev. 18.25. Num. 35.34.

Dobitoacele şi lucrurile rătăcite

22 1. Dacă vezi* rătăcindu-se boul sau oaia fratelui tău, să nu le ocoleşti, ci să le aduci la fratele tău.
*Exod 23.4.
2. Dacă fratele tău nu locuieşte lângă tine şi nu-l cunoşti, să iei dobitocul la tine acasă şi să rămână la tine până ce-l cere fratele tău; şi atunci să i-l dai.
3. Tot aşa să faci şi cu măgarul lui, tot aşa să faci şi cu haina lui, şi tot aşa să faci cu orice lucru pierdut de el şi găsit de tine: să nu le ocoleşti.
4. Dacă* vezi măgarul fratelui tău sau boul lui căzut pe drum, să nu-l ocoleşti, ci să-i ajuţi să-l ridice.
*Exod 23.5

Amestecul seminţelor şi ţesăturilor

5. Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, şi bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeieşti; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului Dumnezeului tău.
6. Dacă întâlneşti pe drum un cuib de pasăre, într-un copac sau pe pământ, cu pui sau ouă, şi mama lor şezând peste pui sau peste ouă, să nu iei* şi pe mama şi pe puii ei,
*Lev. 22.28.
7. ci să dai drumul mamei şi să nu iei decât puii, ca* să fii fericit şi să ai zile multe.
*Cap. 4.40.
8. Când zideşti o casă nouă, să-ţi faci un pălimar împrejurul acoperişului, ca să nu aduci vină de sânge asupra casei tale, dacă s-ar întâmpla să cadă cineva de pe ea.
9. Să nu* semeni în via ta două feluri de seminţe, ca nu cumva să întinezi şi rodul seminţei pe care ai semănat-o şi rodul viei.
*Lev. 19.19.
10. Să nu ari* cu un bou şi un măgar înjugaţi împreună.
*2 Cor. 6.14-16.
11. Să nu* porţi o haină ţesută din felurite fire, din lână şi in unite împreună.
*Lev. 19.19.
12. Să faci ciucuri* la cele patru colţuri ale hainei cu care te vei înveli.
*Num. 15.38. Mat. 23.5.

Pedeapsa pentru curvie

13. Dacă un om care şi-a luat o nevastă şi s-a împreunat* cu ea, o urăşte
*Gen. 29.21. Judc. 15.1.
14. apoi, o învinuieşte de lucruri nelegiuite şi-i scoate nume rău, zicând: „Am luat pe femeia aceasta, m-am apropiat de ea şi n-am găsit-o fecioară“–
15. atunci tatăl şi mama fetei să ia semnele fecioriei ei şi să le aducă înaintea bătrânilor cetăţii, la poartă.
16. Tatăl fetei să spună bătrânilor: „Am dat pe fiica mea de nevastă omului acestuia, şi el a început s-o urască;
17. acum o învinuieşte de lucruri nelegiuite, zicând: „N-am găsit fecioară pe fiica ta.“ Dar iată semnele fecioriei fetei mele.“ Şi să desfacă haina ei înaintea bătrânilor cetăţii.
18. Bătrânii cetăţii să ia atunci pe omul acela şi să-l pedepsească;
19. şi, pentru că a scos nume rău unei fecioare din Israel, să-l osândească la o gloabă de o sută sicli de argint, pe care să-i dea tatălui fetei. Ea să rămână nevasta lui, şi el nu va putea s-o gonească, toată viaţa lui.
20. Dar dacă faptul este adevărat, dacă fata nu s-a găsit fecioară,
21. să scoată pe fată la uşa casei tatălui ei; să fie ucisă cu pietre de oamenii din cetate şi să moară, pentru că a săvârşit* o mişelie în Israel, curvind în casa tatălui ei. Să cureţi** astfel răul din mijlocul tău.
*Gen. 34.7. Judc. 20.6,10. 2 Sam. 13.12,13. **Cap. 13.5.

Pedeapsa pentru preacurvie

22. Dacă* se va găsi un bărbat culcat cu o femeie măritată, să moară amândoi: şi bărbatul care s-a culcat cu femeia, şi femeia. Să cureţi astfel răul din mijlocul lui Israel.
*Lev. 20.10. Ioan 8.5.
23. Dacă o fată fecioară* este logodită, şi o întâlneşte un om în cetate şi se culcă cu ea,
*Mat. 1.18,19.
24. să-i aduceţi pe amândoi la poarta

cetăţii, să-i ucideţi cu pietre şi să moară amândoi: fata, pentru că n-a ţipat în cetate, şi omul, pentru că a necinstit* pe nevasta aproapelui său. Să cureţi** astfel răul din mijlocul tău.
*Cap. 21.14. **Vers. 21,22.
25. Dar dacă omul acela întâlneşte în câmp pe fata logodită, o apucă cu sila şi se culcă cu ea, numai omul care s-a culcat cu ea să fie pedepsit cu moartea.
26. Fetei să nu-i faci nimic; ea nu este vinovată de o nelegiuire vrednică de pedeapsa cu moarte, căci e ca şi cu un om care se aruncă asupra aproapelui lui şi-l omoară.
27. Fata logodită, pe care a întâlnit-o omul acela pe câmp, a putut să strige fără să fie cineva să-i sară în ajutor.
28. Dacă un* om întâlneşte o fată fecioară nelogodită, o apucă cu sila şi se culcă cu ea, şi se întâmplă să fie prinşi, *Exod 22.16,17.
29. omul care s-a culcat cu ea să dea tatălui fetei cincizeci de sicli de argint; şi pentru că a necinstit-o*, s-o ia de nevastă, şi nu va putea s-o gonească, toată viaţa lui. *Vers. 24.
30. Nimeni* să nu ia pe nevasta tatălui său şi nici să nu ridice învelitoarea** tatălui său. *Lev. 18.8; 20.11. Cap. 27.20. 1 Cor. 5.1. **Rut 3.9. Ezec. 16.8.

Cei primiţi în adunare

23 1. Cel scopit sau famenul să nu intre în adunarea Domnului.
2. Cel născut din curvie să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecelea neam al lui să nu intre în adunarea Domnului.
3. Amonitul* şi moabitul să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecelea neam, pe vecie, *Neem. 13.1,2.
4. pentru că* nu v-au ieşit înainte cu pâine şi apă, pe drum, la ieşirea voastră din Egipt, şi pentru că** au adus, pe preţ de argint, împotriva ta pe Balaam, fiul lui Beor, din Petor din Mesopotamia, ca să te blesteme.
*Cap. 2.29. **Num. 22.5,6.
5. Dar Domnul Dumnezeul tău n-a voit să asculte pe Balaam; şi Domnul Dumnezeul tău a schimbat blestemul acela în binecuvântare, pentru că tu eşti iubit de Domnul Dumnezeul tău.
6. Să* nu-ţi pese nici de propăşirea lor, nici de bunăstarea lor, toată viaţa ta, pe vecie. *Ezra 9.12.
7. Să nu urăşti pe edomit, căci* este fratele tău; să nu urăşti pe egiptean, căci ai fost străin** în ţara lui:
*Gen. 25.24-26. Obad. 10.12. **Exod 22.21; 23.9. Lev. 19.34. Cap. 10.19.
8. fiii care li se vor naşte, în al treilea neam, să intre în adunarea Domnului.

Curăţia în tabără

9. Când vei ieşi cu oastea împotriva vrăjmaşilor tăi, fereşte-te de orice lucru rău.
10. Dacă va* fi la tine cineva care să nu fie curat, în urma vreunei întâmplări din timpul nopţii, să iasă din tabără şi să nu intre în tabără;
*Lev. 15.16.
11. spre seară, să se scalde* în apă şi după asfinţitul soarelui va putea să se întoarcă în tabără. *Lev. 15.5.
12. Să ai un loc afară din tabără, şi acolo să ieşi afară.
13. Între uneltele tale să ai o lopată, cu care să sapi şi să-ţi acoperi murdăriile ieşite din tine, când vei ieşi afară.
14. Căci Domnul Dumnezeul tău merge* în mijlocul taberei tale, ca să te ocrotească şi să-ţi dea în mână pe vrăjmaşii tăi dinaintea ta; tabăra ta va trebui deci să fie sfântă, pentru ca Domnul să nu vadă la tine nimic necurat şi să nu Se abată de la tine.
*Lev. 26.12.

Robii fugiţi – Darurile din curvie

15. Să nu dai înapoi stăpânului său pe un rob* care va fugi la tine după ce l-a părăsit. *1 Sam. 30.15.
16. Să rămână la tine, în mijlocul tău, în locul pe care-l va alege el, într-una din cetăţile tale, unde îi va plăcea: să nu-l asupreşti*. *Exod 22.21.
17. Să nu fie nici o curvă din fetele* lui Israel şi să nu fie nici un sodomit** din fiii lui Israel.
*Lev. 19.29. Prov. 2.16. **Gen. 19.5. 2 Împ. 23.7.
18. Să n-aduci în Casa Domnului Dumnezeului tău, câştigul unei curve, nici preţul unui câine, ca împlinire a unei juruinţe oarecare; căci şi unul şi altul sunt o urâciune înaintea Domnului Dumnezeului tău.

Împrumuturile cu dobândă

19. Să nu* ceri nici o dobândă de la fratele tău: nici pentru argint, nici pentru merinde, pentru nimic care se împrumută cu dobândă. *Exod 22.25. Lev. 25.36,37. Neem. 5.2,7. Ps. 15.5. Luca 6.34,35.

20. De la străin* vei putea să iei dobândă, dar de la fratele tău să nu iei, pentru ca Domnul** Dumnezeul tău să te binecuvânteze în tot ce vei face în ţara pe care o vei lua în stăpânire.

*Lev. 19.34. Cap. 15.3. **Cap. 15.10.

Juruinţele – Strugurii şi spicele

21. Dacă* faci o juruinţă Domnului Dumnezeului tău, să nu pregeţi s-o împlineşti; căci Domnul Dumnezeul tău îţi va cere socoteală, şi te vei face vinovat de un păcat. *Num. 30.2. Ecl. 5.4,5.

22. Dacă te fereşti să faci o juruinţă, nu faci un păcat.

23. Dar să păzeşti şi să împlineşti ce-ţi va ieşi* de pe buze, şi anume juruinţele pe care le vei face de bunăvoie Domnului Dumnezeului tău şi pe care le vei rosti cu gura ta. *Num. 30.2. Ps. 66.13,14.

24. Dacă intri în via aproapelui tău, vei putea să mănânci struguri, după plac, până te vei sătura; dar în vas să nu iei.

25. Dacă intri în holdele aproapelui tău, vei putea să culegi spice* cu mâna, dar secera în holdele aproapelui tău să n-o pui. *Mat. 12.1. Marc. 2.23. Luca 6.1.

Cartea de despărţire

24 1. Când cineva* îşi va lua o nevastă şi se va însura cu ea şi s-ar întâmpla ca ea să nu mai aibă trecere înaintea lui, pentru că a descoperit ceva ruşinos în ea, să-i scrie o carte de despărţire, şi, după ce-i va da-o în mână, să-i dea drumul din casa lui.

*Mat. 5.31; 19.7. Marc. 10.4.

2. Ea să iasă de la el, să plece şi va putea să se mărite după un alt bărbat.

3. Dacă şi acesta din urmă începe s-o urască, îi scrie o carte de despărţire şi, după ce i-o dă în mână, îi dă drumul din casa lui; sau, dacă acest bărbat din urmă, care a luat-o de nevastă, moare,

4. atunci bărbatul* dintâi, care îi dăduse drumul, nu va putea s-o ia iarăşi de nevastă, după ce s-a pângărit ea, căci lucrul acesta este o urâciune înaintea Domnului, şi să nu faci vinovată de păcat ţara pe care ţi-o dă de moştenire Domnul Dumnezeul tău.

*Ier. 3.1.

Furarea unui om – Leproşii

5. Când un* om va fi însurat de curând, să nu se ducă la oaste şi să nu se pună nici o sarcină peste el; să fie scutit, din pricina familiei, timp de un an, şi să veselească** astfel pe nevasta pe care şi-a luat-o.

*Cap. 20.7. **Prov. 5.18.

6. Să nu iei zălog cele două pietre de râşniţă, nici chiar piatra de râşniţă de deasupra; căci ar însemna că iei zălog însăşi viaţa cuiva.

7. Dacă se* va găsi cineva care să fi furat pe vreunul din fraţii lui, pe vreunul din copiii lui Israel, şi să-l fi făcut rob sau să-l fi vândut, hoţul acela să fie pedepsit cu moartea. Să cureţi** astfel răul din mijlocul tău.

*Exod 21.16. **Cap. 19.19.

8. Ia seama bine şi păzeşte-te de rana* leprei; şi să faceţi tot ce vă vor învăţa preoţii dintre leviţi, să aveţi grijă să lucraţi după poruncile pe care li le-am dat. *Lev. 13.2; 14.2.

9. Adu-ţi aminte* ce a făcut Domnul Dumnezeul tău Mariei**, pe drum, la ieşirea voastră din Egipt.

*Luca 17.32. 1 Cor. 10.6. **Num. 12.10.

Simbriaşii

10. Dacă ai vreo datorie la aproapele tău, să nu intri în casa lui ca să-i iei lucrul pus zălog;

11. ci să stai afară, şi cel pe care l-ai împrumutat să-ţi aducă afară lucrul pus zălog.

12. Dacă omul acela este sărac, să nu te culci cu lucrul luat zălog de la el la tine;

13. să i-l dai* înapoi la apusul soarelui, ca să se culce în haina lui şi să te binecuvânteze**; şi lucrul† acesta ţi se va socoti ca un lucru bun înaintea Domnului Dumnezeului tău.

*Exod 22.26. **Iov 29.11,13; 31.20. 2 Cor. 9.13. 2 Tim. 1.18. †Cap. 6.25. Ps. 106.31; 112.9. Dan. 4.27.

14. Să nu nedreptăţeşti* pe simbriaşul sărac şi nevoiaş, fie că este unul din fraţii tăi, fie că este unul din străinii care locuiesc în ţara ta, în cetăţile tale.

*Mal. 3.5.

15. Să-i dai plata* pentru ziua lui înainte de apusul soarelui; căci e sărac şi o doreşte mult. Altfel, ar striga** către Domnul împotriva ta, şi te-ai face vinovat de un păcat.

*Lev. 19.13. Ier. 22.13. Iac. 5.4. **Iac. 5.4.

16. Să nu omori* pe părinţi pentru copii şi să nu omori pe copii pentru părinţi; fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.

*2 Împ. 14.6. 2 Cron. 25.4. Ier. 31.29,30. Ezec. 18.20.

17. Să nu te atingi* de dreptul străinului şi al orfanului, şi să nu iei zălog haina** văduvei.

*Exod 22.11,22. Prov. 22.22. Isa. 1.23. Ier. 5.28; 22.3. Ezec. 22.29. Zah. 7.10. Mal. 3.5. **Exod 22.26.

18. Să-ţi aduci aminte* că ai fost rob în Egipt şi că Domnul Dumnezeul tău te-a răscumpărat de acolo; de aceea îţi dau aceste porunci ca să le împlineşti.

*Vers. 22. Cap. 16.12.

Drepturile străinului, orfanului şi văduvei

19. Când* îţi vei secera ogorul şi vei uita un snop pe câmp, să nu te întorci să-l iei: să fie al străinului, al orfanului şi al văduvei, pentru ca Domnul Dumnezeul tău să te binecuvânteze** în tot lucrul mâinilor tale.

*Lev. 19.9,10; 23.22. **Cap. 15.10. Ps. 41.1. Prov. 19.17.

20. Când îţi vei scutura măslinii, să nu culegi a doua oară roadele rămase pe ramuri: ele să fie ale străinului, ale orfanului şi ale văduvei.

21. Când îţi vei culege via, să nu culegi a doua oară ciorchinii care rămân pe urma ta: ei să fie ale străinului, ai orfanului şi ai văduvei.

22. Adu-ţi aminte* că ai fost rob în ţara Egiptului; de aceea îţi dau poruncile acestea, ca să le împlineşti. *Vers. 18.

Certurile

25 1. Când doi oameni vor avea o ceartă* între ei şi se vor înfăţişa înaintea judecăţii ca să fie judecaţi, celui nevinovat** să-i dea drumul, iar pe cel vinovat să-l osândească.

*Cap. 19.17. Ezec. 44.24. **Prov. 17.15.

2. Dacă cel vinovat este osândit să fie bătut*, judecătorul să pună să-l întindă la pământ şi să-i dea**, în faţa lui, un număr de lovituri potrivit cu greutatea vinii lui. *Luca 12.48. **Mat. 10.17.

3. Să nu pună să-i dea mai mult de patruzeci* de lovituri, ca nu cumva, dându-i mai multe lovituri decât atât, fratele tău să fie înjosit** înaintea ta.

*2 Cor. 11.24. **Lev. 18.3.

4. Să* nu legi gura boului, când treieră grâul. *Prov. 12.10. 1 Cor. 9.9. 1 Tim. 5.18.

Căsătoria între cumnat şi cumnată

5. Când fraţii vor locui împreună, şi unul din ei va muri fără să lase copii, nevasta mortului să nu se mărite afară cu un străin, ci cumnatul ei să se ducă la ea, s-o ia de nevastă şi să se însoare cu ea ca cumnat.

*Mat. 22.24. Marc. 12.19. Luca 20.28.

6. Întâiul născut, pe care-l va naşte, să moştenească* pe fratele cel mort şi să-i poarte numele, pentru ca numele acesta să nu** fie şters din Israel.

*Gen. 38.9. **Rut 4.10.

7. Dacă omul acesta nu vrea să ia pe cumnata sa, ea să se suie la poarta* cetăţii, la bătrâni, şi să spună: „Cumnatul meu nu vrea să ridice în Israel numele fratelui său, nu vrea să mă ia de nevastă după dreptul de cumnat.“

*Rut 4.1,2.

8. Bătrânii cetăţii să-l cheme şi să-i vorbească. Dacă el stăruieşte şi zice: „Nu vreau* s-o iau,“ *Rut 4.6.

9. atunci cumnata sa să se apropie de el în faţa bătrânilor, să-i* scoată încălţămintea din picior şi să-l scuipe în faţă. Şi, luând cuvântul, să zică: „Aşa să se facă omului care nu voieşte să ridice** casa fratelui său.“

*Rut 4.7. **Rut 4.11.

10. Şi casa lui se va numi în Israel „casa celui descălţat.“

11. Când doi oameni se vor certa unul cu altul, şi nevasta unuia se va apropia să scoată pe bărbatul său din mâna celui ce-l loveşte, dacă întinde mâna şi apucă pe acesta din urmă de părţile ruşinoase,

12. să-i tai mâna: să n-ai nici o milă* de ea. *Cap. 19.13.

Cântăreala dreaptă

13. Să n-ai* în sacul tău două feluri de greutăţi, una mare şi alta mică.

*Lev. 19.35,36. Prov. 11.1. Ezec. 45.10. Mica 6.11.

14. Să n-ai în casă două feluri de efe, una mare şi alta mică.

15. Ci să ai o greutate adevărată şi dreaptă, să ai o efă adevărată şi dreaptă, pentru ca să ai zile* multe în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău.

*Exod 20.12.

16. Căci oricine face aceste lucruri, oricine săvârşeşte o nedreptate, este o urâciune* înaintea Domnului Dumnezeului tău. *Prov. 11.1. 1 Tes. 4.6.

Nimicirea amaleciţilor

17. Adu-ţi* aminte ce ţi-a făcut Amalec pe drum, la ieşirea voastră din Egipt: *Exod 17.8.

18. cum te-a întâlnit pe drum şi, fără nici o teamă* de Dumnezeu, s-a aruncat asupra ta pe dinapoi, asupra tuturor celor ce se târau la coadă, când erai obosit şi sleit de puteri.

*Ps. 36.1. Prov. 16.6. Rom. 3.18.

19. Când îţi va* da Domnul Dumnezeul tău odihnă, după ce te va izbăvi de toţi vrăjmaşii care te înconjoară, în ţara pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă ca moştenire şi spre stăpânire, să ştergi** pomenirea lui Amalec de sub ceruri: să nu uiţi lucrul acesta.

*1 Sam. 15.3. **Exod 17.14.

Cele dintâi roade

26 1. Când vei intra în ţara pe care ţi-o dă de moştenire Domnul Dumnezeul tău, când o vei stăpâni şi te vei aşeza în ea,

2. să* iei cele dintâi roade din toate roadele pe care le vei scoate din pământ, în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, să le pui într-un coş şi să te duci la** locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău ca să facă să locuiască Numele Lui acolo.

*Exod 23.19; 34.26. Num. 18.13. Cap. 16.10. Prov. 3.9. **Cap. 12.5.

3. Să te duci la preotul care va fi în zilele acelea şi să-i spui: „Mărturisesc astăzi înaintea Domnului Dumnezeului tău că am intrat în ţara pe care Domnul a jurat părinţilor noştri că ne-o va da.“

4. Preotul să ia coşul din mâna ta şi să-l pună înaintea altarului Domnului Dumnezeului tău.

5. Apoi să iei iarăşi cuvântul şi să spui înaintea Domnului Dumnezeului tău:

„Tatăl meu era un arameu* pribeag, gata să piară; s-a coborât** în Egipt cu† puţini inşi şi s-a aşezat acolo pentru o vreme. Acolo, a ajuns un neam mare, puternic şi mare la număr.

*Osea 12.12. **Gen. 46.1,6,27. Fapt. 7.15. †Cap. 10.22.

6. Egiptenii* ne-au chinuit, ne-au asuprit şi ne-au supus la grea robie.

*Exod 1.11.

7. Noi am strigat* către Domnul Dumnezeul părinţilor noştri. Domnul ne-a auzit glasul şi a văzut asuprirea, chinurile şi necazurile noastre.

*Exod 2.23-25; 3.9; 4.31.

8. Şi Domnul* ne-a scos din Egipt, cu mână tare şi cu braţ întins, cu arătări înfricoşătoare**, cu semne şi minuni.

*Exod 12.37,51; 13.3,14,16. Cap. 5.15. **Cap. 4.34.

9. El ne-a adus în locul acesta şi ne-a dat ţara aceasta*, ţară în care curge lapte şi miere.

*Exod 3.8.

10. Acum, iată, aduc cele dintâi roade din roadele pământului pe care mi l-ai dat Tu, Doamne!“

Să le pui înaintea Domnului Dumnezeului tău, şi să te închini înaintea Domnului Dumnezeului tău.

11. Apoi să te* bucuri, cu levitul şi cu străinul care va fi în mijlocul tău, de toate bunurile pe care ţi le-a dat Domnul Dumnezeul tău ţie şi casei tale.

*Cap. 12.7,12,18; 16.11.

Zeciuielile din anul al treilea

12. După ce vei isprăvi* de luat toată zeciuiala din roadele tale, în anul al treilea, anul** zeciuielii, s-o dai levitului, străinului, orfanului şi văduvei; şi ei să mănânce şi să se sature, în cetăţile tale.

*Lev. 27.30. Num. 18.24. **Cap. 14.28,29.

13. Să spui înaintea Domnului Dumnezeului tău: „Am scos din casa mea ce este sfinţit şi l-am dat levitului, străinului, orfanului şi văduvei, după toate poruncile pe care mi le-ai dat Tu; n-am călcat, nici n-am uitat* nici una din poruncile Tale.

*Ps. 119.141,153,176.

14. N-am mâncat nimic* din aceste lucruri în timpul meu de jale, n-am îndepărtat nimic din ele pentru vreo întrebuinţare necurată şi n-am dat nimic din ele cu prilejul unui mort; am ascultat de glasul Domnului Dumnezeului meu, am lucrat după toate poruncile pe care mi le-ai dat.

*Lev. 7.20; 21.1,11. Osea 9.4.

15. Priveşte* din Locaşul Tău cel Sfânt, din ceruri, şi binecuvântează pe poporul Tău, Israel, şi ţara pe care ne-ai dat-o, cum ai jurat părinţilor noştri, ţara aceasta în care curge lapte şi miere.“

*Isa. 63.15. Zah. 2.13.

Îndemn la ascultarea de Domnul

16. Astăzi, Domnul Dumnezeul tău îţi porunceşte să împlineşti legile şi poruncile acestea; să le păzeşti şi să le împlineşti din toată inima ta şi din tot sufletul tău.

17. Astăzi, tu ai mărturisit* înaintea Domnului că El va fi Dumnezeul tău, că vei umbla în căile Lui, vei păzi legile, poruncile şi rânduielile Lui şi vei asculta de glasul Lui.

*Exod 20.19.

18. Şi, azi, Domnul* ţi-a mărturisit că

vei fi un popor al Lui, cum ţi-a spus, dacă vei păzi toate poruncile Lui,
*Exod 6.7; 19.5. Cap. 7.6; 14.2; 28.9.
19. şi îţi va da asupra* tuturor neamurilor pe care le-a făcut: întâietate în slavă, în faimă şi în măreţie, şi vei fi un popor sfânt** pentru Domnul Dumnezeul tău, cum ţi-a spus.“ *Cap. 4.7,8; 28.1. Ps. 148.14. **Exod 19.6. Cap. 7.6; 28.9. 1 Pet. 2.9.

BINECUVÂNTĂRI ŞI BLESTEME

(Capitolele 27-30.)

Legea să se scrie şi să se citească

27 1. Moise şi bătrânii lui Israel au dat următoarea poruncă poporului: „Păziţi toate poruncile pe care vi le dau astăzi.
2. După ce veţi trece* Iordanul, ca să intraţi în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, să ridici** nişte pietre mari şi să le tencuieşti cu var.
*Ios. 4.1. **Ios. 8.32.
3. Să scrii pe pietrele acestea toate cuvintele din Legea aceasta, după ce vei trece Iordanul, ca să intri în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău, ţară în care curge lapte şi miere, cum ţi-a spus Domnul Dumnezeul părinţilor tăi.
4. După ce veţi trece Iordanul, să ridicaţi pe muntele* Ebal pietrele acestea, pe care vă poruncesc azi să le ridicaţi, şi să le tencuiţi cu var.
*Cap. 11.29. Ios. 8.30.
5. Acolo, să zideşti un altar Domnului Dumnezeul tău, un altar de pietre, peste care să nu treacă* fierul;
*Exod 20.25. Ios. 8.31.
6. din pietre întregi să zideşti altarul Domnului Dumnezeului tău. Să aduci pe altarul acesta arderi de tot Domnului Dumnezeului tău;
7. să aduci jertfe de mulţumire şi să mănânci acolo şi să te bucuri înaintea Domnului Dumnezeului tău.
8. Să scrii pe aceste pietre toate cuvintele Legii acesteia, săpându-le foarte desluşit.“
9. Moise şi preoţii din neamul leviţilor au vorbit întregului Israel şi au zis: „Israele, ia aminte şi ascultă! Astăzi*, tu te-ai făcut poporul Domnului Dumnezeului tău. *Cap. 26.18.
10. Să asculţi de glasul Domnului Dumnezeului tău şi să împlineşti poruncile şi legile Lui pe care ţi le dau astăzi.“

Binecuvântările de pe muntele Garizim şi blestemele de pe muntele Ebal

11. În aceeaşi zi, Moise a mai dat următoarea poruncă poporului:
12. „După ce veţi trece Iordanul, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif şi Beniamin să stea pe muntele* Garizim, ca să binecuvânteze poporul;
*Cap. 11.29. Ios. 8.33. Judc. 9.7.
13. iar Ruben, Gad, Aşer, Zabulon, Dan şi Neftali să stea pe muntele Ebal, ca să rostească* blestemul.
*Cap. 11.29. Ios. 8.33.
14. Şi leviţii* să ia cuvântul şi să spună cu glas tare întregului Israel:
*Cap. 33.10. Ios. 8.33. Dan. 9.11.
15. „Blestemat să fie omul care va face un chip cioplit sau un chip turnat, căci este o urâciune înaintea Domnului, un lucru ieşit din mâini de meşter, şi care-l va pune într-un* loc ascuns!“ – Şi** tot poporul să răspundă: „Amin!†“
*Exod 20.4,23; 34.17. Lev. 19.4; 26.1. Cap. 4.16,23; 5.8. Isa. 44.9. Osea 13.2. **Num. 5.22. Ier. 11.5. 1 Cor. 14.16. †Exod 20.12; 21.17. Lev. 19.3. Cap. 21.18.
16. „Blestemat să fie cel ce va nesocoti pe tatăl său şi pe mama sa!“ – Şi* tot poporul să răspundă: „Amin!“
*Cap. 19.14. Prov. 22.28.
17. „Blestemat să fie cel ce va muta hotarele aproapelui său!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“
18. „Blestemat* să fie cel ce va face pe un orb să rătăcească pe drum!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“
*Lev. 19.14.
19. „Blestemat* să fie cel ce se atinge de dreptul străinului, orfanului şi văduvei!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“
*Exod 22.21,22. Cap. 10.18; 24.17. Mal. 3.5.
20. „Blestemat* să fie cel ce se va culca cu nevasta tatălui său, căci ridică învelitoarea tatălui său!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“
*Lev. 18.8; 20.11. Cap. 22.30.
21. „Blestemat* să fie cel ce se va culca cu vreo vită oarecare!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“
*Lev. 18.23; 20.15.
22. „Blestemat* să fie cel ce se va culca cu sora sa, fiica tatălui său sau fiica mamei sale!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“ *Lev. 18.9; 20.17.
23. „Blestemat* să fie cel ce se va culca cu soacra sa!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“ *Lev. 18.17; 20.14.

24. „Blestemat* să fie cel ce va lovi pe aproapele lui în ascuns!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“
*Exod 20.13; 21.12,14. Lev. 24.17. Num. 35.31. Cap. 19.11.

25. „Blestemat* să fie cel ce va primi un dar ca să verse sângele celui nevinovat!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“
*Exod 23.7,8. Cap. 10.17; 16.19. Ezec. 22.12.

26. „Blestemat* să fie cine nu va împlini cuvintele Legii acesteia şi cine nu le va face!“ – Şi tot poporul să răspundă: „Amin!“
*Cap. 28.15. Ps. 119.21. Ier. 11.3. Gal. 3.10.

Binecuvântările

28 1. Dacă* vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău păzind şi împlinind toate poruncile Lui pe care ţi le dau astăzi, Domnul Dumnezeul tău îţi va da** întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ.
*Exod 15.26. Lev. 26.3. Isa. 55.2. **Cap. 26.19.

2. Iată toate binecuvântările care vor veni* peste tine şi de care vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău:
*Vers. 15. Zah. 1.6.

3. Vei fi binecuvântat* în cetate şi vei fi binecuvântat la câmp**.
*Ps. 128.1,4. **Gen. 39.5.

4. Rodul pântecelui* tău, rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor şi oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate. *Vers. 11. Gen. 22.17; 49.25. Cap. 7.13. Ps. 107.38; 127.3; 128.3. Prov. 10.22. 1 Tim. 4.8.

5. Coşniţa şi postava ta vor fi binecuvântate.

6. Vei fi binecuvântat* la venirea ta şi vei fi binecuvântat la plecarea ta.
*Ps. 121.8.

7. Domnul* îţi va da biruinţă asupra vrăjmaşilor tăi care se vor ridica împotriva ta; pe un drum vor ieşi împotriva ta, dar pe şapte drumuri vor fugi dinaintea ta.
*Lev. 26.7,8. Vers. 25. 2 Sam. 22.38,39,41. Ps. 89.23.

8. Domnul va* face ca binecuvântarea să fie cu tine în grânarele tale şi în toate lucrurile pe care vei** pune mâna. Te va binecuvânta în ţara pe care ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău.
*Lev. 25.21. **Cap. 15.10.

9. Vei fi pentru Domnul* un popor sfânt, cum ţi-a jurat El, dacă vei păzi poruncile Domnului Dumnezeului tău şi vei umbla pe căile Lui.
*Exod 19.5,6. Cap. 7.6; 26.18,19; 29.13.

10. Toate popoarele vor vedea că tu porţi Numele* Domnului şi se vor** teme de tine. *Num. 6.27. 2 Cron. 7.14. Isa. 63.19. Dan. 9.18,19. **Cap. 11.25.

11. Domnul* te va copleşi cu bunătăţi, înmulţind rodul trupului tău, rodul turmelor tale şi rodul pământului tău, în ţara pe care Domnul a jurat părinţilor tăi că ţi-o va da.
*Vers. 4. Cap. 30.9. Prov. 10.22.

12. Domnul îţi va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să* trimită ţării tale ploaie la vreme şi ca să** binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu† împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.
*Lev. 26.4. Cap. 11.14. **Cap. 14.29. †Cap. 15.6.

13. Domnul te va face să fii cap*, nu coadă; întotdeauna vei fi sus, şi niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului Dumnezeului tău pe care ţi le dau astăzi, dacă le vei păzi şi le vei împlini *Isa. 9.14,15.

14. şi nu* te vei abate nici la dreapta, nici la stânga de la toate poruncile pe care vi le dau astăzi, ca să vă duceţi după alţi dumnezei şi să le slujiţi.
*Cap. 5.32; 11.16.

Blestemele

15. Dar dacă* nu vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă nu vei păzi şi nu vei împlini toate poruncile Lui şi toate legile Lui, pe care ţi le dau astăzi, iată toate blestemele care vor veni peste tine şi de care vei avea parte**.
*Lev. 26.14. Plân. 2.17. Dan. 9.11,13. Mal. 2.2. **Vers. 2.

16. Vei fi blestemat în* cetate şi vei fi blestemat pe câmp. *Vers. 3, etc.

17. Coşniţa şi postava ta vor fi blestemate.

18. Rodul trupului tău, rodul pământului tău, fătul vacilor tale şi fătul oilor tale, toate vor fi blestemate.

19. Vei fi blestemat la venirea ta şi vei fi blestemat la plecarea ta.

20. Domnul va trimite împotriva ta blestemul*, tulburarea** şi ameninţarea†, în mijlocul tuturor lucrurilor de care te vei apuca, până vei fi nimicit, până vei pieri curând, din pricina răutăţii faptelor tale, care te-a făcut să Mă părăseşti.
*Mal. 2.2. **Zah. 14.13. †Ps. 80.16. Isa. 30.17; 51.20; 66.15.

21. Domnul va trimite peste tine ciuma*, până te va nimici în ţara pe care o vei lua în stăpânire.
*Lev. 26.25. Ier. 24.10.

22. Domnul* te va lovi cu lingoare,

cu friguri, cu obrinteală, cu căldură
arzătoare, cu secetă, cu rugină** în
grâu şi cu tăciune, care te vor urmări
până vei pieri. *Lev. 26.16. **Amos 4.9.
23. Cerul* deasupra capului tău va fi
de aramă, şi pământul sub tine va fi de
fier. *Lev. 26.19.
24. Domnul va trimite ţării tale, în loc
de ploaie, praf şi pulbere care vor cădea
din cer peste tine până vei fi nimicit.
25. Domnul* te va face să fii bătut de
vrăjmaşii tăi; pe un drum vei ieşi
împotriva lor, dar pe şapte drumuri vei
fugi dinaintea lor; şi vei fi** o groază
pentru toate împărăţiile pământului.
*Lev. 26.17,37. Vers. 7. Cap. 32.30. Isa. 30.17. **Ier. 15.4;
24.9. Ezec. 23.46.
26. Trupul tău* mort va fi hrana tuturor
păsărilor cerului şi fiarelor pământului;
şi nu va fi nimeni care să le sperie.
*1 Sam. 17.44,46. Ps. 79.2. Ier. 7.33; 16.4; 34.20.
27. Domnul te va bate cu* buba rea a
Egiptului, cu bube rele** la şezut, cu
râie şi cu pecingine, de care nu vei
putea să te vindeci.
*Exod 9.9; 15.26. Vers. 35. **1 Sam. 5.6. Ps. 78.66.
28. Domnul te va lovi cu nebunie*,
cu orbire, cu rătăcire a minţii, *Ier. 4.9.
29. şi vei bâjbâi* pe întuneric ziua
namiaza mare, ca orbul pe întuneric;
nu vei avea noroc în treburile tale, şi
în toate zilele vei fi apăsat, prădat, şi
nu va fi nimeni care să-ţi vină în
ajutor. *Iov 5.14. Isa. 59.10.
30. Vei avea logodnică*, şi altul se va
culca cu ea; vei zidi** casă, şi n-o vei
locui; vei sădi vie†, şi nu vei mânca
din ea. *Iov 31.10. Ier. 8.10. **Iov 31.8.
Ier. 12.13. Amos 5.11. Mica 6.15. Ţef. 1.13. †Cap. 20.6.
31. Boul tău va fi înjunghiat sub ochii
tăi, şi nu vei mânca din el; ţi se va răpi
măgarul dinaintea ta, şi nu ţi se va da
înapoi; oile tale vor fi date vrăjmaşilor
tăi, şi nu va fi nimeni care să-ţi vină în
ajutor.
32. Fiii tăi şi fiicele tale vor fi daţi ca
robi pe mâna altui popor; ţi se vor
topi* ochii de dor, uitându-te toată
ziua după ei, şi mâna ta va fi fără
putere. *Ps. 119.82.
33. Un popor* pe care nu-l cunoşti
va mânca rodul pământului tău şi tot
venitul lucrului tău, şi în toate zilele
vei fi apăsat şi zdrobit.
*Lev. 26.16. Vers. 51. Ier. 5.17.
34. Priveliştea pe care o vei avea sub
ochi* te va face să înnebuneşti.
*Vers. 67.
35. Domnul te va* lovi cu o bubă rea
la genunchi şi la coapse, şi nu te vei
putea vindeca de ea: te va lovi de la
talpa piciorului până în creştetul
capului. *Vers. 27.
36. Domnul te va* duce, pe tine şi
împăratul pe care-l vei pune peste tine,
la un neam pe care nu l-ai cunoscut,
nici tu, nici părinţii tăi. Şi acolo, vei
sluji** altor dumnezei, de lemn şi de
piatră. *2 Împ. 17.4,6; 24.12,14; 25.7,11. 2 Cron. 33.11;
36.6,20. **Vers. 64. Cap. 4.28. Ier. 16.13.
37. Şi vei fi de pomină*, de batjocură**
şi de râs, printre toate popoarele la care
te va duce Domnul.
*1 Împ. 9.7,8. Ier. 24.9; 25.9. Zah. 8.13. **Ps. 44.14.
38. Vei semăna* multă sământă pe
câmpul tău, şi vei strânge puţin; căci o
vor mânca toată lăcustele**.
*Mica 6.15. Hag. 1.6. **Ioel 1.4.
39. Vei sădi vii şi le vei lucra, dar vin
nu vei bea, ba nici n-o vei culege, căci
o vor mânca viermii.
40. Vei avea măslini pe toată întin-
derea ţării tale: şi nu te vei unge cu
untdelemn, căci măslinele vor cădea.
41. Vei naşte fii şi fiice; dar nu vor fi
ai tăi, căci se vor duce* în robie.
*Plân. 1.5.
42. Omizile îţi vor mânca toţi pomii
şi rodul pământului.
43. Străinul care va fi în mijlocul tău
se va ridica tot mai sus peste tine, iar
tu te vei coborî tot mai jos;
44. el îţi va da* cu împrumut, şi tu
nu-i vei da cu împrumut; el va fi
fruntea**, şi tu vei fi coada.
*Vers. 12. **Vers. 13. Plân. 1.5.
45. Toate* blestemele acestea vor
veni peste tine, te vor urmări şi te vor
ajunge până vei fi nimicit, pentru că
n-ai ascultat de glasul Domnului
Dumnezeului tău, pentru că n-ai păzit
poruncile Lui şi legile Lui, pe care ţi
le-a dat. *Vers. 15.
46. Ele vor fi veşnic ca nişte semne*
şi minuni pentru tine şi sămânţa ta.
*Isa. 8.18. Ezec. 14.8.
47. Pentru că*, în mijlocul belşu-
gului** tuturor lucrurilor, n-ai slujit
Domnului Dumnezeului tău cu bucurie
şi cu dragă inimă,
*Neem. 9.35-37. **Cap. 32.15.
48. vei sluji în mijlocul foamei, setei,
goliciunii şi lipsei de toate, vrăjmaşilor
tăi, pe care-i va trimite Domnul împo-
triva ta. El îţi va pune pe grumaz un
jug* de fier, până te va nimici.
*Ier. 28.14.
49. Domnul va* aduce de departe,

de la marginile pământului, un neam
care va cădea peste tine cu zbor de
vultur**, un neam a cărui limbă n-o
vei înţelege, *Ier. 5.15; 6.22,23. Luca 19.43.
**Ier. 48.40; 49.22. Plân. 4.19. Ezec. 17.3,12. Osea 8.1.
50. un neam cu înfăţişarea sălbatică*
şi care nu se va sfii de cel bătrân, nici
nu va avea milă de copii.
*2 Cron. 36.17. Isa. 47.6.
51. El va mânca rodul* turmelor tale
şi rodul pământului tău, până vei fi
nimicit; nu-ţi va lăsa nici grâu, nici
must, nici untdelemn, nici viţeii de la
vaci, nici mieii de la oi, până te va
face să pieri. *Vers. 33. Isa. 1.7; 62.8.
52. Te va* împresura în toate cetăţile
tale, până îţi vor cădea zidurile, aceste
ziduri înalte şi tari, în care îţi puseseşi
încrederea pe toată întinderea ţării
tale; te va împresura în toate cetăţile
tale, în toată ţara pe care ţi-o dă
Domnul Dumnezeul tău. *2 Împ. 25.1,2,4.
53. În strâmtorarea şi necazul în care
te va duce vrăjmaşul tău, vei mânca*
rodul trupului tău, carnea fiilor şi
fiicelor tale, pe care ţi-i va da Domnul
Dumnezeul tău.
*Lev. 26.29. 2 Împ. 6.28,29. Ier. 19.9. Plân. 2.20; 4.10.
54. Omul cel mai gingaş şi cel mai
milos dintre voi se va* uita rău la
fratele său, la nevasta care se odih-
neşte** pe sânul lui, la copiii pe care
i-a cruţat: *Cap. 15.9. **Cap. 13.6.
55. nu va da nici unuia din ei din
carnea copiilor lui cu care se hrăneşte,
fiindcă nu-i va mai rămâne nimic în
mijlocul strâmtorării şi necazului în
care te va aduce vrăjmaşul tău în toate
cetăţile tale.
56. Femeia cea mai gingaşă şi cea mai
miloasă dintre voi, care, de gingaşă şi
miloasă ce era, nu ştia cum să calce
mai uşor cu piciorul pe pământ, va* privi
fără milă pe bărbatul care se odihneşte
la sânul ei, pe fiul şi pe fiica ei: *Vers. 54.
57. nu le va da nimic din pieliţa*
noului născut, pieliţă ieşită dintre
picioarele ei, şi din copiii pe care-i va
naşte, căci, ducând lipsă de toate, îi va
mânca în ascuns, din pricina strâm-
torării şi necazului în care te va aduce
vrăjmaşul tău în cetăţile tale. *Gen. 49.10.
58. Dacă nu vei păzi şi nu vei împlini
toate cuvintele Legii acesteia, scrise în
cartea aceasta, dacă nu te vei teme de
acest Nume slăvit* şi înfricoşat, adică
de Domnul Dumnezeul tău, *Exod 6.3.
59. Domnul* te va lovi în chip minunat,
pe tine şi sămânţa ta, cu răni mari şi
îndelungate, cu boli grele şi necurmate.
*Dan. 9.12.
60. Va aduce peste tine toate bolile*
Egiptului de care tremurai, şi ele se
vor lipi de tine. *Cap. 7.15.
61. Ba încă, Domnul va aduce peste
tine, până vei fi nimicit, toate felurile
de boli şi de răni care nu sunt
pomenite în cartea Legii acesteia.
62. După ce aţi fost atât de mulţi ca*
stelele cerului, nu veţi mai** rămâne
decât un mic număr, pentru că n-ai
ascultat de glasul Domnului Dum-
nezeului tău. *Cap. 4.27. **Cap. 10.22. Neem. 9.23.
63. După cum Domnul Se bucura* să
vă facă bine şi să vă înmulţească, tot
aşa Domnul Se va bucura** să vă
piardă şi să vă nimicească; şi veţi fi
smulşi din ţara pe care o vei lua în
stăpânire.
*Cap. 30.9. Ier. 32.41. **Prov. 1.26. Isa. 1.24.
64. Domnul te va împrăştia* printre
toate neamurile, de la o margine a
pământului până la cealaltă: şi acolo**
vei sluji altor dumnezei pe care nu
i-ai cunoscut nici tu, nici părinţii tăi,
dumnezei de lemn şi de piatră.
*Lev. 26.33. Cap. 4.27,28. Neem. 1.8. Ier. 16.13. **Vers. 36.
65. Între aceste neamuri*, nu vei fi
liniştit şi nu vei avea un loc de odihnă
pentru talpa picioarelor tale. Domnul**
îţi va face inima fricoasă, ochii lâncezi
şi sufletul† îndurerat.
*Amos 9.4. **Lev. 26.36. †Lev. 26.16.
66. Viaţa îţi va sta nehotărâtă înainte,
vei tremura zi şi noapte, nu vei fi sigur
de viaţa ta.
67. În groaza care-ţi va umple inima
şi în faţa lucrurilor pe care ţi le vor
vedea ochii*, dimineaţa** vei zice:
„O, de ar veni seara!“, şi seara vei
zice: „O, de ar veni dimineaţa!“
*Iov 7.4. **Vers. 34.
68. Şi Domnul* te va întoarce pe
corăbii în Egipt şi vei face drumul
acesta despre care-ţi spusesem: „Să
nu-l mai** vezi!“ Acolo, vă veţi vinde
vrăjmaşilor voştri, ca robi şi roabe: şi
nu va fi nimeni să vă cumpere.“
*Osea 8.13; 9.3. **Cap. 17.16.

Înnoirea legământului

29 1. Iată cuvintele legământului*
pe care a poruncit lui Moise
Domnul să-l încheie cu copiii lui
Israel în ţara Moabului, afară de
legământul pe care-l încheiase cu ei la
Horeb. *Cap. 5.2,3.

2. Moise a chemat pe tot Israelul şi le-a zis:

„Aţi* văzut tot ce a făcut Domnul sub ochii voştri, în ţara Egiptului, lui faraon, tuturor supuşilor lui şi întregii lui ţări: *Exod 19.4.

3. marile* încercări pe care ţi le-au văzut ochii, minunile şi semnele acelea mari. *Cap. 4.34; 7.19.

4. Dar Domnul* nu v-a dat minte să pricepeţi, nici ochi să vedeţi, nici urechi să auziţi, până în ziua de azi.

*Isa. 6.9,10; 63.17. Ioan 8.43. Fapt. 28.26,27. Efes. 4.18. 2 Tes. 2.11,12.

5. Totuşi El zice: „Eu v-am* călăuzit patruzeci de ani în pustiu; hainele** nu vi s-au învechit pe voi, şi încălţămintea nu vi s-a învechit în picior:

*Cap. 1.3; 8.2. **Cap. 8.4.

6. pâine n-aţi mâncat* şi n-aţi băut nici vin, nici băutură tare, ca să cunoaşteţi că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.“

*Exod 16.12. Cap. 8.3. Ps. 78.24,25.

7. Aţi* ajuns în locul acesta; Sihon, împăratul Hesbonului, şi Og, împăratul Basanului, ne-au ieşit înainte, ca să ne bată, şi i-am bătut.

*Num. 21.23,24,33. Cap. 2.32; 3.1.

8. Le-am luat ţara şi am dat-o în* stăpânire rubeniţilor, gadiţilor şi la jumătate din seminţia manasiţilor.

*Num. 32.33. Cap. 3.12,13.

9. Să păziţi*, dar, cuvintele legământului acestuia şi să le împliniţi, ca** să izbutiţi în tot ce veţi face.

*Cap. 4.6. Ios. 1.7. 1 Împ. 2.3. **Ios. 1.7.

10. Astăzi staţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru, voi toţi, căpeteniile seminţiilor voastre, bătrânii voştri, mai marii oştirii voastre, toţi bărbaţii din Israel,

11. copiii voştri, nevestele voastre şi străinul care este în mijlocul taberei tale, de la cel* ce-ţi taie lemne, până la cel ce-ţi scoate apă; *Ios. 9.21,23,27.

12. stai ca să intri în legământ cu Domnul Dumnezeul tău, în legământul acesta încheiat cu jurământ*, şi pe care Domnul Dumnezeul tău îl încheie cu tine în ziua aceasta, *Neem. 10.29.

13. ca să te facă azi* poporul Lui şi El să fie Dumnezeul tău, cum ţi-a spus** şi cum a jurat† părinţilor tăi, Avraam, Isaac şi Iacov.

*Cap. 28.9. **Exod 6.7. †Gen. 17.7.

14. Nu numai cu voi închei* legământul acesta încheiat cu jurământ,

*Ier. 31.31-33. Evr. 8.7,8.

15. ci atât cu cei ce sunt aici printre noi de faţă în ziua aceasta, înaintea Domnului Dumnezeului nostru, cât* şi cu cei ce nu sunt aici printre noi în ziua aceasta. *Fapt. 2.39. 1 Cor. 7.14.

Binecuvântarea şi blestemul înnoite

16. Ştiţi cum am locuit în ţara Egiptului şi cum am trecut prin mijlocul neamurilor pe care le-aţi străbătut.

17. Aţi văzut urâciunile şi idolii lor, lemnul şi piatra, argintul şi aurul, care erau la ele.

18. Să nu fie între voi nici bărbat, nici femeie, nici familie, nici seminţie, a căror inimă* să se abată azi de la Domnul Dumnezeul nostru ca să se ducă să slujească dumnezeilor neamurilor acelora. Să** nu fie printre voi nici o rădăcină care să aducă otravă şi pelin. *Cap. 11.16. **Fapt. 8.23. Evr. 12.15.

19. Nimeni, după ce a auzit cuvintele legământului acestuia încheiat cu jurământ, să nu se laude în inima lui şi să zică: „Voi avea pacea, chiar dacă aş urma după pornirile* inimii mele şi chiar dacă aş adăuga** beţia la sete.“

*Num. 15.39. Ecl. 11.9. **Isa. 30.1.

20. Pe acela* Domnul nu-l va ierta. Ci atunci, mânia** şi gelozia† Domnului se vor aprinde împotriva omului aceluia, toate blestemele scrise în cartea aceasta vor veni peste el, şi Domnul îi va şterge†† numele de sub ceruri.

*Ezec. 14.7,8. **Ps. 74.1. †Ps. 79.5. Ezec. 23.25. ††Cap. 9.14.

21. Domnul îl va* despărţi, spre pieirea lui, din toate seminţiile lui Israel şi-i va face după toate blestemele legământului scris în această carte a Legii. *Mat. 24.51.

22. Vârsta de oameni care va veni, copiii voştri care se vor naşte după voi şi străinul care va veni dintr-o ţară depărtată – la vederea urgiilor şi bolilor cu care va lovi Domnul ţara aceasta,

23. la vederea pucioasei*, sării şi arderii întregului ţinut, unde nu va fi nici sămânţă, nici rod, nici o iarbă care să crească, întocmai ca** la surparea Sodomei, Gomorei, Admei şi Ţeboimului, pe care le-a nimicit Domnul, în mânia şi urgia Lui –

*Ps. 107.34. Ier. 17.6. Ţef. 2.9. **Gen. 19.24,25. Ier. 20.16.

24. toate neamurile vor zice: „Pentru ce* a făcut Domnul astfel ţării acesteia? Pentru ce această mânie aprinsă, această mare urgie?“ *1 Împ. 9.8,9. Ier. 22.8,9.

25. Şi li se va răspunde: „Pentru că au părăsit legământul încheiat cu ei de Domnul Dumnezeul părinţilor lor când i-a scos din ţara Egiptului;
26. pentru că s-au dus să slujească altor dumnezei şi să se închine înaintea lor, dumnezei pe care ei nu-i cunoşteau şi pe care nu li-i dăduse Domnul.
27. De aceea S-a aprins Domnul de mânie împotriva acestei ţări şi a adus* peste ea toate blestemele scrise în cartea aceasta. *Dan. 9.11,13,14.
28. Domnul i-a smuls* din ţara lor cu mânie, cu urgie, cu o mare iuţime, şi i-a aruncat într-o altă ţară, cum se vede azi.“ *1 Împ. 14.15. 2 Cron. 7.20. Ps. 52.5. Prov. 2.22.
29. Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre şi ale copiilor noştri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele Legii acesteia.

Făgăduinţe

30 1. Când* se vor întâmpla toate** aceste lucruri, binecuvântarea şi blestemul pe care le pun înaintea ta, dacă le vei pune la† inimă în mijlocul tuturor neamurilor între care te va risipi Domnul Dumnezeul tău,
*Lev. 26.40. **Cap. 28. †Cap. 4.29,30. 1 Împ. 8.47,48.
2. dacă* te vei întoarce la Domnul Dumnezeul tău şi dacă vei asculta de glasul Lui din toată inima ta şi din tot sufletul tău, tu şi copiii tăi, potrivit cu tot ce-ţi poruncesc azi,
*Neem. 1.9. Isa. 55.7. Plân. 3.40. Ioel 2.12,13.
3. atunci* Domnul Dumnezeul tău va aduce înapoi robii tăi şi va avea milă de tine, te va** strânge iarăşi din mijlocul tuturor popoarelor la care te va împrăştia Domnul Dumnezeul tău.
*Ps. 106.45; 126.1,4. Ier. 29.14. Plân. 3.22,32. **Ps. 147.2. Ier. 32.37. Ezec. 34.13; 36.24.
4. Chiar dacă ai* fi risipit până la cealaltă margine a cerului, chiar şi de acolo te va strânge Domnul Dumnezeul tău şi acolo Se va duce să te caute. *Cap. 28.64. Neem. 1.9.
5. Domnul Dumnezeul tău* te va aduce în ţara pe care o stăpâneau părinţii tăi şi o vei stăpâni; îţi va face bine şi te va înmulţi mai mult decât pe părinţii tăi.
*Cap. 10.16. Ier. 32.39. Ezec. 11.19; 36.26.
6. Domnul Dumnezeul tău îţi va tăia împrejur inima ta şi inima seminţei tale, şi vei iubi pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta şi din tot sufletul tău, ca să trăieşti.
7. Domnul Dumnezeul tău va face ca toate aceste blesteme să cadă peste vrăjmaşii tăi, peste cei ce te vor urî şi te vor prigoni.
8. Şi tu te vei întoarce la Domnul, vei asculta de glasul Lui şi vei împlini toate aceste porunci pe care ţi le dau astăzi.
9. Domnul* Dumnezeul tău te va umple de bunătăţi, făcând să propăşească tot lucrul mâinilor tale, rodul trupului tău, rodul turmelor tale şi rodul pământului tău; căci Domnul Se va bucura** din nou de fericirea ta, cum Se bucura de fericirea părinţilor tăi, *Cap. 28.11. **Cap. 28.63. Ier. 32.41.
10. dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău păzind poruncile şi rânduielile Lui scrise în cartea aceasta a Legii, dacă te vei întoarce la Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta şi din tot sufletul tău.

Porunca nu este departe

11. Porunca aceasta, pe care ţi-o dau eu azi, nu este mai presus de* puterile tale, nici departe de tine. *Isa. 45.19.
12. Nu* este în cer, ca să zici: „Cine se va sui pentru noi în cer şi să ne-o aducă, pentru ca s-o auzim şi s-o împlinim?“ *Rom. 10.6, etc.
13. Nu este nici dincolo de mare, ca să zici: „Cine va trece pentru noi dincolo de mare şi să ne-o aducă, pentru ca s-o auzim şi s-o împlinim?“
14. Dimpotrivă, este foarte aproape de tine, în gura ta şi în inima ta, ca s-o împlineşti.

Alegerea

15. Iată, îţi pun azi înainte viaţa* şi binele, moartea şi răul.
*Vers. 1,19. Cap. 11.26.
16. Căci îţi poruncesc azi să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, să umbli pe căile Lui şi să păzeşti poruncile Lui, legile Lui şi rânduielile Lui, ca să trăieşti şi să te înmulţeşti şi ca Domnul Dumnezeul tău să te binecuvânteze în ţara pe care o vei lua în stăpânire.
17. Dar dacă inima ta se va abate, dacă nu vei asculta şi te vei lăsa amăgit să te închini înaintea altor dumnezei şi să le slujeşti,
18. vă* spun astăzi că veţi pieri şi nu veţi avea zile multe în ţara pe care o veţi lua în stăpânire, după ce veţi trece Iordanul. *Cap. 4.26; 8.19.

19. Iau azi cerul* şi pământul martori împotriva voastră că** ţi-am pus înainte viaţa şi moartea, binecuvântarea şi blestemul. Alege viaţa, ca să trăieşti, tu şi sămânţa ta, *Cap. 4.26; 31.28. **Vers. 15.

20. iubind pe Domnul Dumnezeul tău, ascultând de glasul Lui şi lipindu-te de El: căci de aceasta atârnă viaţa* ta şi lungimea zilelor tale, şi numai aşa vei putea locui în ţara pe care a jurat Domnul că o va da părinţilor tăi, lui Avraam, Isaac şi Iacov.“
*Ps. 27.1; 66.9. Ioan 11.25.

CELE DIN URMĂ CUVINTE ALE LUI MOISE

(Capitolele 31-34. Ioan 14-17.)

Iosua

31 1. Moise s-a dus şi a mai spus următoarele cuvinte întregului Israel:

2. „Astăzi,“ le-a zis el, „eu sunt* în vârstă de o sută douăzeci de ani: nu voi mai putea merge** în fruntea voastră, şi Domnul mi-a zis: „Tu să† nu treci Iordanul!“ *Exod 7.7. Cap. 34.7. **Num. 27.17. 1 Împ. 3.7. †Num. 20.12; 27.13. Cap. 3.27.

3. Domnul Dumnezeul tău va merge* El însuşi înaintea ta, va nimici neamurile acestea dinaintea ta şi vei pune stăpânire pe ele. Iosua va merge înaintea ta, cum a spus** Domnul.
*Cap. 9.3. **Num. 27.21. Cap. 3.28.

4. Domnul* va face neamurilor acestora cum** a făcut lui Sihon şi Og, împăraţii amoriţilor şi ţării lor, pe care i-a nimicit. *Cap. 3.21. **Num. 21.24,33.

5. Domnul* vi le va da în mână şi le veţi face după poruncile pe care vi le-am dat. *Cap. 7.2.

6. Întăriţi-vă* şi îmbărbătaţi-vă! Nu vă temeţi** şi nu vă înspăimântaţi de ei, căci Domnul Dumnezeul tău va merge El însuşi† cu tine, nu†† te va părăsi şi nu te va lăsa.“
*Ios. 10.25. 1 Cron. 22.13. **Cap. 1.29; 7.18. †Cap. 20.4. ††Ios. 1.5. Evr. 13.5.

7. Moise a chemat pe Iosua şi i-a zis în faţa întregului Israel: „Întăreşte-te* şi îmbărbătează-te. Căci tu vei intra cu poporul acesta în ţara pe care Domnul a jurat părinţilor lor că le-o va da, şi tu îi vei pune în stăpânirea ei.
*Vers. 23. Cap. 1.38; 3.28. Ios. 1.6.

8. Domnul* însuşi va merge înaintea ta, El însuşi va fi cu** tine, nu te va părăsi şi nu te va lăsa; nu te teme şi nu te înspăimânta!“
*Exod 13.21,22; 33.14. Cap. 9.3. **Ios. 1.5,9. 1 Cron. 28.20.

Să citească Legea

9. Moise a scris Legea aceasta şi a încredinţat-o* preoţilor, fiii lui Levi, care** duceau chivotul legământului Domnului, şi tuturor bătrânilor lui Israel. *Vers. 25. Cap. 17.18. **Num. 4.15. Ios. 3.3. 1 Cron. 15.12,15.

10. Moise le-a dat porunca aceasta: „La fiecare şapte ani, pe vremea anului* iertării, la** sărbătoarea Corturilor,
*Cap. 15.1. **Lev. 23.34.

11. când tot Israelul va veni să se* înfăţişeze înaintea Domnului Dumnezeului tău în locul pe care-l va alege El, să citeşti** Legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor.
*Cap. 16.16. **Ios. 8.34,35. 2 Împ. 23.2. Neem. 8.1-3, etc.

12. Să strângi poporul, bărbaţii, femeile, copiii şi străinul care va fi în cetăţile tale, ca să audă şi să înveţe să se teamă de Domnul Dumnezeul vostru, să păzească şi să împlinească toate cuvintele Legii acesteia.

13. Pentru ca şi copiii lor, care* n-o vor cunoaşte, s-o audă** şi să înveţe să se teamă de Domnul Dumnezeul vostru, în tot timpul cât veţi trăi în ţara pe care o veţi lua în stăpânire, după ce veţi trece Iordanul.“ *Cap. 11.2. **Ps. 78.6,7.

14. Domnul a zis lui Moise: „Iată* că se apropie clipa când vei muri. Cheamă pe Iosua şi înfăţişaţi-vă în Cortul întâlnirii. Eu îi voi da** poruncile Mele.“ Moise şi Iosua s-au dus şi s-au înfăţişat în Cortul întâlnirii.
*Num. 27.13. Cap. 34.5. **Num. 27.19. Vers. 23.

15. Şi Domnul* S-a arătat în Cort, într-un stâlp de nor: şi stâlpul de nor s-a oprit la uşa Cortului. *Exod 33.9.

16. Domnul a zis lui Moise: „Iată, tu vei adormi împreună cu părinţii tăi. Şi poporul acesta se va scula* şi va curvi** după dumnezeii străini ai ţării în care intră. Pe Mine† Mă va părăsi şi va călca†† legământul Meu pe care l-am încheiat cu el.
*Exod 32.6. **Exod 34.15. Judc. 2.17. †Cap. 32.15. Judc. 2.12; 10.6,13. ††Judc. 2.20.

17. În ziua aceea, Mă voi aprinde de mânie împotriva lui. Îi voi* părăsi şi-Mi voi ascunde faţa** de ei. El va fi prăpădit şi-l vor ajunge o mulţime de rele şi necazuri; şi atunci va zice: „Oare† nu m-au ajuns aceste†† rele

din pricină că Dumnezeul meu nu este în mijlocul meu?“

*2 Cron. 15.2. **Cap. 32.20. Ps. 104.29. Isa. 8.17; 64.7. Ezec. 39.23. †Num. 14.42. ††Judc. 6.13.

18. Şi Eu Îmi* voi ascunde faţa în ziua aceea, din pricina tot răului pe care-l va face, întorcându-se spre alţi dumnezei. *Vers. 17.

19. Acum, scrieţi-vă cântarea aceasta. Învaţă pe copiii lui Israel s-o cânte, pune-le-o în gură, şi cântarea aceasta să-Mi fie martoră* împotriva copiilor lui Israel. *Vers. 26.

20. Căci voi duce pe poporul acesta în ţara pe care am jurat părinţilor lui că i-o voi da, ţară unde curge lapte şi miere; el va mânca, se va sătura şi se va îngrăşa*; apoi se va întoarce** la alţi dumnezei şi le va sluji, iar pe Mine Mă va nesocoti şi va călca legământul Meu.

*Cap. 32.15. Neem. 9.25,26. Osea 13.6. **Vers. 16.

21. Când va fi lovit* atunci cu o mulţime de rele şi necazuri, cântarea aceasta, care nu va fi uitată şi pe care uitarea n-o va şterge din gura urmaşilor, va sta ca martoră împotriva acestui popor. Căci Eu îi cunosc** pornirile, care se arată† şi azi, înainte chiar ca să-l fi dus în ţara pe care am jurat că i-o voi da.“

*Vers. 17. **Osea 5.3; 13.5,6. †Amos 5.25,26.

22. În ziua aceea, Moise a scris cântarea aceasta şi a învăţat pe copiii lui Israel s-o cânte.

23. Domnul* a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, şi a zis: „Întăreşte-te** şi îmbărbătează-te, căci tu vei duce pe copiii lui Israel în ţara pe care am jurat că le-o voi da; şi Eu însumi voi fi cu tine.“ *Vers. 14. **Vers. 7. Ios. 1.6.

24. După ce a isprăvit Moise în totul de scris* într-o carte cuvintele Legii acesteia, *Vers. 9.

25. a dat următoarea poruncă leviţilor care duceau chivotul legământului Domnului:

26. „Luaţi cartea aceasta a Legii şi puneţi-o* lângă chivotul legământului Domnului Dumnezeului vostru, ca să fie acolo ca martoră** împotriva ta.

*2 Împ. 22.8. **Vers. 19.

27. Căci eu* îţi cunosc duhul tău de răzvrătire** şi încăpăţânarea ta cea mare. Dacă vă răzvrătiţi voi împotriva Domnului cât trăiesc eu încă în mijlocul vostru, cu cât mai răzvrătiţi veţi fi după moartea mea!

*Cap. 9.24; 32.20. **Exod 32.9. Cap. 9.6.

28. Strângeţi înaintea mea pe toţi bătrânii seminţiilor voastre şi pe căpeteniile oştirii voastre; voi spune cuvintele acestea în faţa lor şi voi lua martor împotriva lor cerul* şi pământul.

*Cap. 30.19; 32.1.

29. Căci ştiu că după moartea mea vă* veţi strica şi vă veţi abate de la calea pe care v-am arătat-o; şi în cele din urmă** vă va ajunge† nenorocirea, dacă veţi face ce este rău înaintea Domnului, până acolo încât să-L mâniaţi prin lucrul mâinilor voastre.“

*Cap. 32.5. Judc. 2.19. Osea 9.9. **Cap. 28.15. †Gen. 49.1. Cap. 4.30.

30. Moise a rostit toate cuvintele cântării acesteia, în faţa întregii adunări a lui Israel:

Cântarea lui Moise

32 1. „Luaţi aminte* ceruri şi voi vorbi;
Ascultă, pământule, cuvintele gurii mele.

*Cap. 4.26; 30.19; 31.28. Ps. 50.4. Isa. 1.2. Ier. 2.12; 6.19.

2. Ca ploaia să curgă* învăţăturile mele,
Ca roua să cadă cuvântul meu,
Ca ploaia** repede pe verdeaţă,
Ca picăturile de ploaie pe iarbă!

*Isa. 55.10,11. 1 Cor. 3.6-8. **Ps. 72.6. Mica 5.7.

3. Căci voi vesti Numele Domnului.
Daţi* slavă Dumnezeului nostru!

*1 Cron. 29.11.

4. El este* Stânca; lucrările** Lui sunt desăvârşite,
Căci toate† căile Lui sunt drepte;
El este un Dumnezeu†† credincios şi fără nedreptate*†,
El este drept şi curat.

*2 Sam. 22.3; 23.3. Ps. 18.2,31,46. Hab. 1.12. **2 Sam. 22.31. †Dan. 4.37. Apoc. 15.3. ††Ier. 10.10. *†Iov 34.10. Ps. 92.15.

5. Ei s-au stricat*;
Netrebnicia copiilor Lui este ruşinea lor!
Neam îndărătnic** şi stricat!

*Cap. 31.29. **Mat. 17.17. Luca 9.41. Filp. 2.15.

6. Pe Domnul Îl* răsplătiţi astfel!
Popor nechibzuit şi fără înţelepciune!
Nu este El oare Tatăl** tău, care te-a făcut†,
Te-a întocmit†† şi ţi-a dat fiinţă?

*Ps. 116.12. **Isa. 63.16. †Ps. 74.2. ††Vers. 15. Isa. 27.11; 44.2.

7. Adu-ţi aminte de zilele din vechime,
Socoteşte anii, vârstă de oameni după vârstă de oameni,
Întreabă pe tatăl* tău, şi te va învăţa,

Pe bătrânii tăi, şi îţi vor spune.
*Exod 13.14. Ps. 44.1; 78.3,4.
8. Când Cel Preaînalt a dat* o moştenire neamurilor,
Când a despărţit** pe copiii oamenilor,
A pus hotare popoarelor,
După numărul copiilor lui Israel,
*Zah. 9.2. Fapt. 17.26. **Gen. 11.8.
9. Căci partea* Domnului este poporul Lui,
Iacov este partea Lui de moştenire.
*Exod 15.16; 19.5. 1 Sam. 10.1. Ps. 78.71.
10. El l-a găsit într-un ţinut pustiu*,
Într-o singurătate plină de urlete înfricoşate;
L-a înconjurat, l-a îngrijit**
Şi l-a păzit† ca lumina ochiului Lui.
*Cap. 8.15. Ier. 2.6. Osea 13.5. **Cap. 4.36. †Ps. 17.8. Prov. 7.2. Zah. 2.8.
11. Ca vulturul* care îşi scutură cuibul,
Zboară deasupra puilor,
Îşi întinde aripile, îi ia
Şi-i poartă pe penele lui:
*Exod 19.4. Cap. 1.31. Isa. 31.5; 46.4; 63.9. Osea 11.3.
12. Aşa a călăuzit Domnul singur pe poporul Său
Şi nu era nici un dumnezeu străin cu El.
13. L-a suit* pe înălţimile ţării,
Şi Israel a mâncat roadele câmpului,
I-a dat să sugă** miere din stâncă,
Untdelemnul care iese din stânca cea mai tare,
*Cap. 33.29. Isa. 58.14. Ezec. 36.2. **Iov 29.6. Ps. 81.16.
14. Untul de la vaci şi laptele oilor,
Cu grăsimea mieilor,
A berbecilor din Basan şi a ţapilor,
Cu grăsimea grâului*,
Şi ai băut vinul, sângele** strugurelui.
*Ps. 81.16; 147.14. **Gen. 49.11.
15. Israel* s-a îngrăşat şi a azvârlit** din picior;
– Te-ai† îngrăşat, te-ai îngroşat şi te-ai lăţit! –
Şi a părăsit†† pe Dumnezeu, Ziditorul*† lui,
A nesocotit Stânca†* mântuirii lui,
*Cap. 33.5,26. Isa. 44.2. **1 Sam. 2.29. †Cap. 31.20. Neem. 9.25. Ps. 17.10. Ier. 2.7; 5.7,28. Osea 13.6. ††Cap. 31.16. Isa. 1.4. *†Vers. 6. Isa. 51.13. †*2 Sam. 22.47. Ps. 89.26; 95.1.
16. L-au* întărâtat la gelozie prin dumnezei străini,
L-au mâniat prin urâciuni;
*1 Împ. 14.22. 1 Cor. 10.22.
17. Au adus jertfe* dracilor, unor idoli care nu sunt dumnezei,
Unor dumnezei pe care nu-i cunoşteau,
Dumnezei noi, veniţi de curând,
De care nu se temuseră părinţii voştri. *Lev. 17.7. Ps. 106.37. 1 Cor. 10.20. Apoc. 9.20.
18. Ai părăsit Stânca* cea care te-a născut
Şi ai uitat** pe Dumnezeul care te-a întocmit. *Isa. 17.10. **Ier. 2.32.
19. Domnul a văzut lucrul* acesta şi S-a mâniat,
S-a supărat** pe fiii şi pe fiicele Lui.
*Judc. 2.14. **Isa. 1.2.
20. El a zis: „Îmi* voi ascunde faţa de ei,
Şi voi vedea care le va fi sfârşitul,
Căci sunt un neam stricat,
Sunt nişte copii** necredincioşi.
*Cap. 31.17. **Isa. 30.9. Mat. 17.17.
21. Mi-au* întărâtat gelozia prin ceea ce nu este Dumnezeu,
M-au mâniat** prin idolii lor deşerţi;
Şi Eu îi† voi întărâta la gelozie printr-un popor care nu este un popor.
Îi voi mânia printr-un neam fără pricepere. *Vers. 16. Ps. 78.58. **1 Sam. 12.21. 1 Împ. 16.13,26. Ps. 31.6. Ier. 8.19; 10.8; 14.22. Iona 2.8. Fapt. 14.15. †Osea 1.10. Rom. 10.19.
22. Căci* focul mâniei Mele s-a aprins
Şi va arde până în fundul Locuinţei morţilor,
Va nimici pământul şi roadele lui,
Va arde temeliile munţilor.
*Ier. 15.14; 17.4. Plân. 4.11.
23. Voi* îngrămădi toate nenorocirile peste ei,
Îmi voi** arunca toate săgeţile împotriva lor. *Isa. 26.15. **Ps. 7.12,13. Ezec. 5.16.
24. Vor fi topiţi de foame, stinşi de friguri
Şi de boli cumplite;
Voi trimite în ei dinţii fiarelor* sălbatice
Şi otrava şerpilor. *Lev. 26.22.
25. Afară*, vor pieri de sabie,
Şi înăuntru, vor pieri de groază:
Şi tânărul şi fata,
Şi copilul de ţâţă ca şi bătrânul.
*Plân. 1.20. Ezec. 7.15. 2 Cor. 7.5.
26. Voiam să* zic: „Îi voi lua cu o suflare,
Le voi şterge pomenirea dintre oameni!“ *Ezec. 20.13,14,23.
27. Dar Mă tem de ocările vrăjmaşului,
Mă tem ca nu cumva vrăjmaşii lor să se amăgească

Şi să* zică: „Mâna noastră cea puternică,
Şi nu Domnul a făcut toate aceste lucruri.“ *Ps. 140.8.
28. Ei sunt un neam care şi-a pierdut bunul simţ
Şi nu-i pricepere în ei*. *Isa. 27.11. Ier. 4.22.
29. Dacă ar fi fost* înţelepţi, ar înţelege
Şi s-ar gândi** la ce li se va întâmpla. *Cap. 5.29. Ps. 81.13; 107.43. Luca 19.42. **Isa. 47.7. Plân. 1.9.
30. Cum ar urmări unul* singur o mie din ei
Şi cum ar pune doi pe fugă zece mii,
Dacă nu i-ar fi vândut** Stânca,
Dacă nu i-ar fi vândut Domnul?
*Lev. 26.8. Ios. 23.10. 2 Cron. 24.24. Isa. 30.17. **Ps. 44.12. Isa. 50.1; 52.3.
31. Căci* stânca lor nu este ca Stânca noastră,
Vrăjmaşii noştri înşişi sunt judecători în această privinţă**.
*1 Sam. 2.2. **1 Sam. 4.8. Ier. 40.3.
32. Ci viţa* lor este din sadul Sodomei
Şi din ţinutul Gomorei;
Strugurii lor sunt struguri otrăviţi,
Bobiţele lor sunt amare; *Isa. 1.10.
33. Vinul lor este venin* de şerpi,
Este otravă** cumplită de aspidă.
*Ps. 58.4. **Ps. 140.3. Rom. 3.13.
34. Oare nu este ascuns* lucrul acesta la Mine,
Pecetluit în comorile Mele?
*Iov 14.17. Ier. 2.22. Osea 13.12. Rom. 2.5.
35. A Mea* este răzbunarea şi Eu voi răsplăti,
Când va începe să le alunece piciorul!
Căci ziua nenorocirii lor** este aproape,
Şi ceea ce-i aşteaptă nu va zăbovi.“ –
*Ps. 94.1. Rom. 12.19. Evr. 10.30. **2 Pet. 2.3.
36. Domnul* va judeca pe poporul Său,
Dar va avea milă** de robii Săi,
Văzând că puterea le este sleită
Şi că nu† mai este nici rob, nici slobod. *Ps. 135.14. **Judc. 2.18. Ps. 106.45. Ier. 31.20. Ioel 2.14. †1 Împ. 14.10; 21.21. 2 Împ. 9.8; 14.26.
37. El va zice: „Unde sunt dumnezeii* lor,
Stânca aceea care le slujea de adăpost,
*Judc. 10.14. Ier. 2.28.
38. Dumnezeii aceia care mâncau grăsimea jertfelor lor,
Care beau vinul jertfelor lor de băutură?
Să se scoale, să vă ajute
Şi să vă ocrotească!“
39. Să ştiţi, dar, că Eu sunt* Dumnezeu
Şi că nu** este alt dumnezeu afară de Mine;
Eu dau† viaţă şi Eu omor,
Eu rănesc şi Eu tămăduiesc,
Şi nimeni nu poate scoate pe cineva din mâna Mea.
*Ps. 102.27. Isa. 41.4; 48.12. **Cap. 4.35. Isa. 45.5,18,22. †1 Sam. 2.6. 2 Împ. 5.7. Iov 5.18. Ps. 68.20. Osea 6.1.
40. Căci Îmi* ridic mâna spre cer
Şi zic: „Cât este de adevărat că trăiesc în veci, *Gen. 14.22. Exod 6.8. Num. 14.30.
41. Atât este de adevărat că atunci când voi* ascuţi fulgerul sabiei Mele
Şi voi pune mâna să fac judecată,
Mă voi răzbuna** împotriva potrivnicilor Mei
Şi voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc;
*Isa. 27.1; 34.5; 66.16. Ezec. 21.9,10,14,20. **Isa. 1.24. Naum 1.2.
42. Sabia Mea le va înghiţi carnea,
Şi-Mi voi îmbăta* săgeţile de sânge,
De sângele celor ucişi şi prinşi,
Din capetele fruntaşilor** vrăjmaşului.“
*Ier. 46.10. **Iov 13.24. Ier. 30.14. Plân. 2.5.
43. Neamuri, cântaţi* laudele poporului Lui!
Căci Domnul răzbună** sângele robilor Săi,
El Se răzbună† împotriva potrivnicilor Săi
Şi face ispăşire pentru†† ţara Lui, pentru poporul Lui.“
*Rom. 15.10. **Apoc. 6.10; 19.2. †Vers. 41. ††Ps. 85.1.
44. Moise a venit şi a rostit toate cuvintele cântării acesteia în faţa poporului; Iosua, fiul lui Nun, era cu el.
45. După ce a isprăvit Moise de rostit toate cuvintele acestea înaintea întregului Israel,
46. le-a zis: „Puneţi-vă la* inimă toate cuvintele pe care vă jur astăzi să le porunciţi copiilor voştri, ca să păzească şi să împlinească toate cuvintele Legii acesteia. *Cap. 6.6; 11.18. Ezec. 40.4.
47. Căci nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viaţa* voastră, şi prin aceasta vă veţi lungi zilele în ţara pe care o veţi lua în stăpânire, după ce veţi trece Iordanul.“
*Lev. 18.5. Cap. 30.19. Prov. 3.2,22; 4.22. Rom. 10.5.

Domnul vorbeşte lui Moise

48. În aceeaşi zi, Domnul* a vorbit lui Moise şi a zis: *Num. 27.12,13.

49. „Suie-te pe muntele* acesta Abarim, pe muntele Nebo, în ţara Moabului, în faţa Ierihonului; şi priveşte ţara Canaanului pe care o dau în stăpânire copiilor lui Israel.
*Num. 33.47,48. Cap. 34.1.
50. Tu vei muri pe muntele pe care te vei sui şi vei fi adăugat la poporul tău, după cum Aaron*, fratele tău, a murit pe muntele Hor şi a fost adăugat la poporul lui, *Num. 20.25,28; 33.38.
51. pentru că aţi* păcătuit împotriva Mea în mijlocul copiilor lui Israel, lângă apele Meriba, la Cades, în pustiul Ţin, şi nu M-aţi sfinţit** în mijlocul copiilor lui Israel.
*Num. 20.11-13; 27.14. **Lev. 10.3.
52. Tu vei* vedea doar de departe ţara dinaintea ta; dar nu vei intra în ţara pe care o dau copiilor lui Israel.“
*Num. 27.12. Cap. 34.4.

Binecuvântarea rostită de Moise

33 1. Iată binecuvântarea* cu care Moise, omul** lui Dumnezeu, a binecuvântat pe copiii lui Israel, înainte de moartea lui. *Gen. 49.28. **Ps. 90, titlu.
2. El a zis:
„Domnul* a venit din Sinai
Şi a răsărit peste ei din Seir,
A strălucit din muntele Paran
Şi a ieşit din mijlocul zecilor de mii** de sfinţi,
Având în dreapta Lui focul Legii.
*Exod 19.18,20. Judc. 5.4,5. Hab. 3.3. **Ps. 68.17. Dan. 7.10. Fapt. 7.53. Gal. 3.19. Evr. 2.2. Apoc. 5.11; 9.16.
3. Da, El iubeşte* popoarele;
Toţi** sfinţii sunt în mâna Ta.
Ei au stat† la picioarele Tale,
Au primit†† cuvintele Tale.
*Exod 19.5. Cap. 7.7,8. Ps. 47.4. Osea 11.1. Mal. 1.2. **Cap. 7.6. 1 Sam. 2.9. Ps. 50.5. †Luca 10.39. Fapt. 22.3. ††Prov. 2.1.
4. Moise* ne-a dat Legea,
Moştenirea** adunării lui Iacov.
*Ioan 1.17; 7.19. **Ps. 119.111.
5. El era împărat* în Israel**,
Când se adunau căpeteniile poporului
Şi seminţiile lui Israel.
*Gen. 36.31. Judc. 9.2; 17.6. **Cap. 32.15.
6. Trăiască Ruben şi să nu moară,
Şi bărbaţii lui să fie mulţi la număr!“
7. Iată ce a zis despre Iuda:
„Ascultă, Doamne, glasul lui Iuda
Şi adu-l la poporul lui.
Puternice să-i fie mâinile*,
Şi să-i fii în ajutor** împotriva vrăjmaşilor lui!“ *Gen. 49.8. **Ps. 146.5.
8. Despre Levi a zis:
„Tumim* şi Urim au fost încredinţaţi bărbatului sfânt,
Pe care L-ai** ispitit la Masa
Şi cu care Te-ai certat la apele Meriba.“
*Exod 28.30. **Exod 17.7. Num. 20.13. Cap. 8.2,3,16. Ps. 81.7.
9. Levi a zis despre tatăl său şi despre mama sa: „Nu i-am văzut!“
Şi despre fraţii lui: „Nu vă* cunosc!“
Iar de copii n-a vrut să mai ştie.
Căci ei păzesc** Cuvântul Tău
Şi ţin legământul Tău;
*Exod 32.26-28. **Ier. 18.18. Mal. 2.5,6.
10. Ei învaţă* pe Iacov poruncile Tale,
Şi pe Israel Legea Ta;
Ei pun** tămâie sub nările Tale
Şi ardere† de tot pe altarul Tău.
*Lev. 10.11. Cap. 17.9-11; 24.8. Ezec. 44.23,24. Mal. 2.7. **Exod 30.7,8. Num. 16.40. 1 Sam. 2.28. †Lev. 1.9,13,17. Ps. 51.19. Ezec. 43.27.
11. „Binecuvântează tăria lui, Doamne!
Primeşte lucrarea* mâinilor lui!
Frânge şalele potrivnicilor lui,
Şi vrăjmaşii lui să nu se mai scoale!“
*2 Sam. 24.23. Ps. 20.3. Ezec. 20.40,41; 43.27.
12. Despre Beniamin a zis:
„El este preaiubitul Domnului,
El va locui la adăpost lângă Dânsul.
Domnul îl va ocroti întotdeauna
Şi se va odihni între umerii Lui.“
13. Despre Iosif a zis:
„Ţara lui va primi de la Domnul, ca semn de binecuvântare*,
Cel mai bun dar al cerului, roua**,
Cele mai bune ape care sunt jos,
*Gen. 49.25. **Gen. 27.28.
14. Cele mai bune roade ale soarelui,
Cele mai bune roade ale fiecărei luni,
15. Cele mai bune roade din munţii* cei vechi,
Cele mai bune roade de pe dealurile** cele veşnice,
*Gen. 49.26. **Hab. 3.6.
16. Cele mai bune roade ale pământului şi din tot ce cuprinde el.
Bunăvoinţa* Celui ce S-a arătat în rug
Să vină peste capul** lui Iosif,
Pe creştetul capului domnului fraţilor lui! *Exod 3.2,4. Fapt. 7.30,35. **Gen. 49.26.
17. El are frumuseţea întâiului născut* al taurului;

Coarnele** lui sunt cum sunt coarnele bivolului;
Cu ele va împunge† pe toate popoarele,
Până la marginile pământului:
Ele sunt zecile de mii†† ale lui Efraim,
Ele sunt miile lui Manase.“
*1 Cron. 5.1. **Num. 23.22. Ps. 92.10. †1 Împ. 22.11. Ps. 44.5. ††Gen. 48.19.
18. Despre Zabulon a zis:
„Bucură-te*, Zabuloane, de alergările tale,
Şi tu, Isahar, de corturile tale!
*Gen. 49.13-15.
19. Ei vor chema* popoarele pe munte;
Acolo, vor** aduce jertfe de dreptate,
Căci vor suge bogăţia mării,
Şi comorile ascunse în nisip.“
*Isa. 2.3. **Ps. 4.5.
20. Despre Gad a zis:
„Binecuvântat să fie cine lărgeşte* pe Gad:
Gad se odihneşte ca un leu
Şi sfâşie la braţe şi capete.
*Ios. 13.10, etc. 1 Cron. 12.8, etc.
21. El a ales* cea dintâi parte a ţării,
Căci acolo stă ascunsă moştenirea legiuitorului;
El a mers cu fruntaşii** poporului,
A adus la îndeplinire dreptatea Domnului
Şi poruncile Lui faţă de Israel.“
*Num. 32.16,17, etc. **Ios. 4.12.
22. Despre Dan a zis:
„Dan este un pui de leu,
Care s-aruncă* din Basan.“
*Ios. 19.47. Judc. 18.27.
23. Despre Neftali a zis:
„Neftali, sătul* de bunăvoinţă
Şi copleşit cu binecuvântări de la Domnul,
Ia în stăpânire partea de** apus şi miazăzi!“ *Gen. 49.21. **Ios. 19.32, etc.
24. Despre Aşer a zis:
„Binecuvântat* să fie Aşer între copiii lui Israel!
Plăcut să fie fraţilor lui
Şi să-şi moaie** piciorul în untdelemn! *Gen. 49.20. **Iov 29.6.
25. Zăvoarele tale să fie de fier şi de aramă*,
Şi puterea ta să ţină cât zilele tale!
*Cap. 8.9.
26. Nimeni* nu este ca Dumnezeul lui Israel**,
El trece pe ceruri ca să-ţi vină în ajutor,
Trece† cu măreţie pe nori.
*Exod 15.11. Ps. 86.8. Ier. 10.6. **Cap. 32.15. †Ps. 68.4,33,34; 104.3. Hab. 3.8.
27. Dumnezeul cel Veşnic este un loc de adăpost*,
Şi sub braţele Lui cele veşnice este un loc de scăpare.
El a izgonit** pe vrăjmaş dinaintea ta
Şi a zis: „Nimiceşte-l.“
*Ps. 90.1. **Cap. 9.3-5.
28. Israel* este fără frică în locuinţa lui,
Izvorul** lui Iacov este deoparte
Într-o ţară plină de grâu şi de must,
Şi cerul† lui picură roua.
*Num. 23.9. Ier. 23.6; 33.16. **Cap. 8.7,8. †Gen. 27.28. Cap. 11.11.
29. Ferice* de tine, Israele! Cine** este ca tine,
Un popor mântuit de Domnul,
Scutul† care îţi dă ajutor
Şi sabia care te face slăvit?
Vrăjmaşii tăi vor face pe prietenii†† înaintea ta,
Şi tu vei*† călca peste înălţimile lor.“
*Ps. 144.15. **2 Sam. 7.23. †Ps. 115.9-11. ††2 Sam. 22.45. Ps. 18.44; 66.3; 81.15. *†Cap. 32.13.

Moartea lui Moise

34 1. Moise s-a suit din câmpia Moabului pe* muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, în faţa Ierihonului. Şi Domnul i-a arătat** toată ţara: de la Galaad până† la Dan,
*Num. 27.12; 33.47. Cap. 32.49. **Cap. 3.27. †Gen. 14.14.
2. tot ţinutul lui Neftali, ţara lui Efraim şi Manase, toată ţara lui Iuda până la marea* de apus, *Cap. 11.24.
3. partea de miazăzi, împrejurimile Iordanului, valea Ierihonului, cetatea* finicilor, până la Ţoar.
*Judc. 1.16; 3.13. 2 Cron 28.15.
4. Domnul i-a zis: „Aceasta* este ţara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov zicând: „O voi da seminţei tale.“ Ţi-am arătat** ca s-o vezi cu ochii tăi; dar nu vei intra în ea.“
*Gen. 12.7; 13.15; 15.18; 26.3; 28.13. **Cap. 3.27; 32.52.
5. Moise*, robul Domnului, a murit acolo, în ţara Moabului, după porunca Domnului. *Cap. 32.50. Ios. 1.1,2.
6. Şi Domnul l-a îngropat în vale, în ţara Moabului, faţă în faţă cu Bet-Peor. Nimeni* nu i-a cunoscut mormântul până în ziua de azi. *Iuda 9.
7. Moise* era în vârstă de o sută douăzeci de ani când a murit; vederea** nu-i slăbise, şi puterea nu-i trecuse.
*Cap. 31.2. **Gen. 27.1; 48.10. Ios. 14.10,11.

8. Copiii lui Israel au plâns pe Moise
treizeci* de zile, în câmpia Moabului;
şi zilele acelea de plâns şi de jale pentru
Moise s-au sfârşit. *Gen. 50.3,10. Num. 20.29.
9. Iosua, fiul lui Nun, era plin* de
duhul înţelepciunii, căci Moise** îşi
pusese mâinile peste el. Copiii lui
Israel au ascultat de el şi au făcut
potrivit cu poruncile pe care le dăduse
lui Moise, Domnul.
*Isa. 11.2. Dan. 6.3. **Num. 27.18,23.
10. În Israel nu s-a mai ridicat* pro-
roc ca Moise, pe care** Domnul să-l fi
cunoscut faţă în faţă.
*Cap. 18.15,18. **Exod 33.11. Num. 12.6,8. Cap. 5.4.
11. Nici unul nu poate fi pus alături
de el, în ce priveşte toate* semnele şi
minunile, pe care l-a trimis Dumnezeu
să le facă în ţara Egiptului împotriva
lui faraon, împotriva supuşilor lui şi
împotriva întregii ţări, *Cap. 4.34; 7.19.
12. şi în ce priveşte toate semnele
înfricoşătoare pe care le-a făcut Moise
cu mână tare înaintea întregului Israel.

IOSUA

SAU ISUS NAVI

(Psalmul 111.6. 1 Timotei 6.12. Evrei 4.1-11.)

CUCERIREA ŢĂRII CANAANULUI

(Capitolele 1-12.)

Iosua în fruntea poporului

1 1. După moartea lui Moise, robul
Domnului, Domnul a zis lui Iosua,
fiul lui Nun, slujitorul* lui Moise:
*Exod 24.13. Deut. 1.38.
2. „Robul Meu Moise* a murit: acum,
scoală-te, treci Iordanul acesta, tu şi
tot poporul acesta, şi intraţi în ţara pe
care o dau copiilor lui Israel. *Deut. 34.5.
3. Orice loc* pe care-l va călca talpa
piciorului vostru vi-l dau, cum am
spus lui Moise. *Deut. 11.24. Cap. 14.9.
4. Ţinutul vostru* se va întinde de la
pustiu şi Liban până la râul cel mare,
râul Eufrat, toată ţara hetiţilor, şi până
la Marea cea Mare, spre apusul soarelui.
*Gen. 15.18. Exod 23.31. Num. 34.3-12.
5. Nimeni* nu va putea să stea împo-
triva ta, cât vei trăi. Eu voi fi** cu tine,
cum am† fost cu Moise; nu te†† voi
lăsa, nici nu te voi părăsi.
*Deut. 7.24. **Exod 3.12. †Deut. 31.8,23. Vers. 9,17.
Cap. 3.7; 6.27. Isa. 43.2,5. ††Deut. 31.6,8. Evr. 13.5.
6. Întăreşte-te* şi îmbărbătează-te,
căci tu vei da în stăpânire poporului
acestuia ţara pe care am jurat părinţilor
lor că le-o voi da. *Deut. 31.7,23.
7. Întăreşte-te numai şi îmbărbătează-te,
lucrând cu credincioşie după toată
Legea* pe care ţi-a dat-o robul Meu
Moise; nu** te abate de la ea nici la
dreapta, nici la stânga, ca să izbuteşti
în tot ce vei face.
*Num. 27.23. Deut. 31.7. Cap. 11.15. **Deut. 5.32; 28.14.
8. Cartea aceasta a Legii să nu se*
depărteze de gura ta; cugetă** asupra
ei zi şi noapte, căutând să faci tot ce
este scris în ea; căci atunci vei izbândi
în toate lucrările tale şi atunci vei
lucra cu înţelepciune.
*Deut. 17.18,19. **Ps. 1.2.
9. Nu* ţi-am dat Eu oare porunca
aceasta: „Întăreşte-te şi îmbărbătează-te“?
Nu** te înspăimânta şi nu te îngrozi,
căci Domnul Dumnezeul tău este cu
tine în tot ce vei face.“
*Deut. 31.7,8,23. **Ps. 27.1. Ier. 1.8.

Poporul făgăduieşte ascultare

10. Iosua a dat căpeteniilor oştirii
poporului următoarea poruncă:
11. „Treceţi prin tabără şi iată ce
să porunciţi poporului: „Pregătiţi-vă
merinde, căci peste trei* zile veţi
trece Iordanul acesta ca să mergeţi să
cuceriţi ţara pe care v-o dă în stă-
pânire Domnul Dumnezeul vostru.“
*Deut. 9.1; 11.31. Cap. 3.2.
12. Iosua a zis rubeniţilor, gadiţilor şi
jumătăţii din seminţia lui Manase:
13. „Aduceţi-vă aminte* ce v-a
poruncit Moise, robul Domnului, când
a zis: „Domnul Dumnezeul vostru v-a
dat odihnă şi v-a dat ţara aceasta.
*Num. 32.20-28. Cap. 22.2-4.
14. Nevestele voastre, pruncii voştri
şi vitele voastre să rămână în ţara pe
care v-a dat-o Moise dincoace de
Iordan; dar voi toţi bărbaţii voinici să
treceţi înarmaţi înaintea fraţilor voştri
şi să-i ajutaţi,

15. până ce Domnul va da odihnă fraţilor voştri, ca şi vouă, şi până ce vor fi şi ei în stăpânirea ţării pe care le-o dă Domnul Dumnezeul vostru. Apoi* să vă întoarceţi să stăpâniţi ţara care este moşia voastră şi pe care v-a dat-o Moise, robul Domnului, dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui."
*Cap. 22.4, etc.
16. Ei au răspuns lui Iosua şi au zis: „Vom face tot ce ne-ai poruncit şi ne vom duce oriunde ne vei trimite.
17. Te vom asculta în totul, cum am ascultat pe Moise. Numai Domnul Dumnezeul tău să fie* cu tine, cum a fost cu Moise! *Vers. 5. 1 Sam. 20.13. 1 Împ. 1.37.
18. Orice om care se va răzvrăti împotriva poruncii tale şi care nu va asculta de tot ce-i vei porunci să fie pedepsit cu moartea! Întăreşte-te numai şi îmbărbătează-te!"

Cele două iscoade la Ierihon

2 1. Iosua, fiul lui Nun, a trimis în ascuns din* Sitim doi oameni, ca iscoade, zicându-le: „Duceţi-vă de cercetaţi ţara şi mai ales Ierihonul."
Cei doi oameni au plecat şi au ajuns** în casa unei curve, care se chema Rahav†, şi s-au culcat acolo.
*Num. 25.1. **Evr. 11.31. Iac. 2.25. †Mat. 1.5.
2. S-a dat* de ştire împăratului din Ierihon şi i-au spus: „Iată că nişte oameni dintre copiii lui Israel au venit aici astă-noapte ca să iscodească ţara."
*Ps. 127.1. Prov. 21.30.
3. Împăratul Ierihonului a trimis la Rahav să-i spună: „Scoate afară pe bărbaţii care au venit la tine şi care au intrat în casa ta; căci au venit să iscodească ţara."
4. Femeia* a luat pe cei doi bărbaţi şi i-a ascuns; şi a zis: „Este adevărat că bărbaţii aceştia au venit la mine, dar nu ştiam de unde sunt; *2 Sam. 17.19,20.
5. şi, fiindcă poarta a trebuit să se închidă noaptea, bărbaţii aceştia au ieşit afară; nu ştiu unde s-au dus: grăbiţi-vă de-i urmăriţi şi-i veţi ajunge."
6. Ea îi suise* pe acoperiş şi-i ascunsese sub nişte mănunchiuri de in, pe care-l întinsese pe acoperiş.
*Exod 1.17. 2 Sam. 17.19.
7. Oamenii aceia i-au urmărit pe drumul care duce la vadul Iordanului, şi după ce au ieşit ei, s-a închis poarta.
8. Înainte de a se culca iscoadele, Rahav s-a suit la ei pe acoperiş
9. şi le-a zis: „Ştiu că Domnul v-a dat ţara aceasta, căci ne-a apucat groaza* de voi, şi toţi locuitorii ţării tremură înaintea voastră.
*Gen. 35.5. Exod 23.27. Deut. 2.25; 11.25.
10. Fiindcă am auzit cum, la ieşirea voastră din Egipt, Domnul a secat* înaintea voastră apele Mării Roşii şi am auzit ce aţi făcut** celor doi împăraţi ai amoriţilor dincolo de Iordan, lui Sihon şi Og, pe care i-aţi nimicit cu desăvârşire.
*Exod 14.21. Cap. 4.23. **Num. 21.24,34,35.
11. De când am* auzit lucrul acesta, ni s-a tăiat inima** şi toţi ne-am pierdut nădejdea înaintea voastră; căci Domnul† Dumnezeul vostru este Dumnezeu sus în ceruri şi jos pe pământ.
*Exod 15.14,15. **Cap. 5.1; 7.5. Isa. 13.7. †Deut. 4.39.
12. Şi acum, vă rog, juraţi-mi* pe Domnul că veţi avea faţă de casa** tatălui meu aceeaşi bunăvoinţă pe care am avut-o eu faţă de voi. Daţi-mi un semn† de încredinţare
*1 Sam. 20.14,15,17. **1 Tim. 5.8. †Vers. 18.
13. că veţi lăsa cu viaţă pe tatăl meu, pe mama mea, pe fraţii mei, pe surorile mele şi pe toţi ai lor şi că ne veţi scăpa de la moarte."
14. Bărbaţii aceia i-au răspuns: „Suntem gata să murim pentru voi, dacă nu ne daţi pe faţă; şi când Domnul ne va da ţara aceasta, ne vom purta cu tine cu bunăvoinţă* şi credincioşie."
*Judc. 1.24. Mat. 5.7.
15. Ea i-a coborât* cu o funie pe fereastră, căci casa în care locuia era lângă zidul cetăţii. *Fapt. 9.25.
16. Şi le-a zis: „Duceţi-vă spre munte, ca să nu vă întâlnească cei ce vă urmăresc; ascundeţi-vă acolo trei zile, până se vor întoarce; după aceea, să vă vedeţi de drum."
17. Bărbaţii aceia i-au zis: „Iată cum vom fi dezlegaţi* de jurământul pe care ne-ai pus să-l facem. *Exod 20.7.
18. La intrarea* noastră în ţară, leagă funia aceasta de fir cărămiziu la fereastra prin care ne-ai coborât şi strânge** la tine în casă pe tatăl tău, pe mama ta, pe fraţii tăi şi pe toată familia tatălui tău. *Vers. 12. **Cap. 6.23.
19. Dacă vreunul din ei va ieşi pe poarta casei tale, ca să meargă afară pe uliţă, sângele* lui va cădea asupra capului lui, şi noi vom fi nevinovaţi: dar dacă va pune cineva mâna pe vreunul din cei ce vor fi cu tine în casă,

sângele lui va cădea asupra capului nostru. *Mat. 27.25.

20. Şi dacă ne vei da pe faţă, vom fi dezlegaţi de jurământul pe care ne-ai pus să-l facem."

21. Ea a răspuns: „Fie după cuvintele voastre." Şi-a luat rămas bun de la ei, şi ei au plecat. Ea a legat funia cărămizie la fereastră.

22. Ei au plecat şi au ajuns la munte, unde au rămas trei zile, până s-au întors cei care-i urmăreau. Cei care-i urmăreau i-au căutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit.

23. Cei doi oameni s-au întors, s-au coborât din munte şi au trecut Iordanul. Au venit la Iosua, fiul lui Nun, şi i-au istorisit tot ce li se întâmplase.

24. Ei au zis lui Iosua: „Cu adevărat, Domnul* a dat toată ţara în mâinile noastre, şi toţi locuitorii ţării tremură înaintea noastră." *Exod 23.31. Cap. 6.2; 21.44.

Trecerea Iordanului

3 1. Iosua, sculându-se dis-de-dimineaţă, a pornit din Sitim* cu toţi copiii lui Israel. Au ajuns la Iordan; şi au rămas acolo peste noapte, înainte de a trece. *Cap. 2.1.

2. După trei* zile, căpeteniile oastei au trecut prin tabără *Cap. 1.10,11.

3. şi au dat poporului următoarea poruncă: „Când* veţi vedea chivotul legământului Domnului Dumnezeului vostru dus de preoţi**, care sunt din neamul Leviţilor, să plecaţi din locul în care sunteţi şi să porniţi după el.
*Num. 10.33. **Deut. 31.9,25.

4. Dar* între voi şi el să fie o depărtare de aproape două mii de coţi: să nu vă apropiaţi de el. El vă va arăta drumul pe care trebuie să-l urmaţi, căci n-aţi mai trecut pe drumul acesta." *Exod 19.12.

5. Iosua a zis poporului: „Sfinţiţi-vă*, căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru."
*Exod 19.10,14,15. Lev. 20.7. Num. 11.8. Cap. 7.13. 1 Sam. 16.5. Ioel 2.16.

6. Şi Iosua a zis preoţilor: „Luaţi* chivotul legământului şi treceţi înaintea poporului." Ei au luat chivotul legământului şi au pornit înaintea poporului.
*Num. 4.15.

7. Domnul a zis lui Iosua: „Astăzi voi începe să te înalţ* înaintea întregului Israel, ca să ştie că voi fi cu tine cum** am fost cu Moise.
*Cap. 4.14. 1 Cron. 29.25. 2 Cron. 1.1. **Cap. 1.5.

8. Să dai următoarea poruncă preoţilor* care duc chivotul legământului: „Când veţi ajunge la marginea apelor Iordanului, să vă** opriţi în Iordan."
*Vers. 3. **Vers. 17.

9. Iosua a zis copiilor lui Israel: „Apropiaţi-vă şi ascultaţi cuvintele Domnului, Dumnezeului vostru."

10. Iosua a zis: „Prin aceasta veţi cunoaşte că Dumnezeul* cel Viu este în mijlocul vostru şi că va izgoni** dinaintea voastră pe canaaniţi, pe hetiţi, pe heviţi, pe fereziţi, pe ghirgasiţi, pe amoriţi şi pe iebusiţi:
*Deut. 5.26. 1 Sam. 17.26. 2 Împ. 19.4. Osea 1.10. Mat. 16.16. 1 Tes. 1.9. **Exod 33.2. Deut. 7.1. Ps. 44.2.

11. Iată, chivotul legământului Domnului* întregului pământ va trece înaintea voastră în Iordan.
*Vers. 13. Mica 4.13. Zah. 4.14; 6.5.

12. Acum, luaţi* doisprezece bărbaţi din seminţiile lui Israel, câte un bărbat de fiecare seminţie. *Cap. 4.2.

13. Şi de îndată* ce preoţii care duc chivotul Domnului** Dumnezeului întregului pământ vor pune talpa piciorului în apele Iordanului, apele Iordanului se vor despica în două, şi anume apele care se coboară din sus se vor opri† grămadă."
*Vers. 15,16. **Vers. 11. †Ps. 78.13; 114.3.

14. Poporul a ieşit din corturi, ca să treacă Iordanul, şi preoţii care duceau chivotul* legământului au pornit înaintea poporului. *Fapt. 7.45.

15. Când preoţii care duceau chivotul au ajuns la Iordan şi când li s-au înmuiat picioarele* în marginea apei – căci** Iordanul se varsă peste toate malurile lui în† tot timpul secerişului –
*Vers. 13. **1 Cron. 12.15. Ier. 12.5; 49.19. †Cap. 4.18; 5.10,12.

16. apele care se coboară din sus s-au oprit şi s-au înălţat grămadă, la o foarte mare depărtare de lângă cetatea Adam, care este lângă Ţartan*; iar cele ce se coborau spre** marea câmpiei, care este Marea† Sărată, s-au scurs de tot. Poporul a trecut în faţa Ierihonului.
*1 Împ. 4.12; 7.46. **Deut. 3.17. †Gen. 14.3. Num. 34.3.

17. Preoţii care duceau chivotul legământului Domnului s-au oprit pe uscat, în mijlocul Iordanului, în timp ce tot Israelul* trecea pe uscat, până a isprăvit tot poporul de trecut Iordanul.
*Exod 14.29.

Pietre de aducere aminte

4 1. După ce a isprăvit tot poporul de trecut* Iordanul, Domnul a zis lui Iosua:
*Deut. 27.2. Cap. 3.17.

2. „Ia* doisprezece bărbaţi din popor, câte un bărbat din fiecare seminţie.
*Cap. 3.12.

3. Dă-le porunca următoare: „Luaţi de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde s-au oprit* preoţii, douăsprezece pietre, pe care să le duceţi cu voi şi să le puneţi în locul** unde veţi petrece noaptea aceasta.“
*Cap. 3.13. **Vers. 19,20.

4. Iosua a chemat pe cei doisprezece bărbaţi, pe care i-a ales dintre copiii lui Israel, câte un bărbat de fiecare seminţie,

5. şi le-a zis: „Treceţi înaintea chivotului Domnului Dumnezeului vostru, în mijlocul Iordanului, şi fiecare din voi să ia o piatră pe umăr, după numărul seminţiilor copiilor lui Israel,

6. pentru ca acesta să fie un semn de aducere aminte în mijlocul vostru. Când* vor întreba copiii voştri într-o zi: „Ce înseamnă pietrele acestea pentru voi?“
*Vers. 21. Exod 12.26; 13.14. Deut. 6.20. Ps. 44.1; 78.3-6.

7. Să le spuneţi: „Apele Iordanului* s-au despicat în două înaintea chivotului legământului Domnului; când a trecut chivotul Iordanul, apele Iordanului s-au despicat în două, şi pietrele acestea să fie întotdeauna o aducere aminte** pentru copiii lui Israel.“
*Cap. 3.13,16. **Exod 12.14. Num. 16.40.

8. Copiii lui Israel au făcut aşa cum le poruncise Iosua. Au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, cum spusese lui Iosua, Domnul, după numărul seminţiilor copiilor lui Israel, le-au luat cu ei şi le-au pus în locul unde aveau să rămână peste noapte.

9. Iosua a ridicat şi el douăsprezece pietre în mijlocul Iordanului, în locul unde se opriseră picioarele preoţilor care duceau chivotul legământului; şi ele au rămas acolo până în ziua de azi.

10. Preoţii care duceau chivotul au stat în mijlocul Iordanului până la deplina împlinire a celor ce poruncise lui Iosua, Domnul, să spună poporului, potrivit cu tot ce poruncise Moise lui Iosua. Şi poporul s-a grăbit să treacă.

11. După ce a isprăvit de trecut tot poporul, chivotul Domnului şi preoţii au trecut înaintea poporului.

12. Fiii lui Ruben, fiii lui Gad şi jumătate din seminţia lui Manase, au trecut* înarmaţi înaintea copiilor lui Israel, cum le spusese Moise.
*Num. 32.20,27,28.

13. Aproape patruzeci de mii de bărbaţi, pregătiţi de război, au trecut gata de luptă înaintea Domnului în câmpia Ierihonului.

14. În ziua aceea, Domnul a înălţat* pe Iosua înaintea întregului Israel; şi s-au temut de el, cum se temuseră de Moise, în toate zilele vieţii lui. *Cap. 3.7.

15. Domnul a zis lui Iosua:

16. „Porunceşte preoţilor care duc* chivotul mărturiei să iasă din Iordan.“
*Exod 25.16,22.

17. Şi Iosua a poruncit preoţilor: „Ieşiţi din Iordan!“

18. Când au ieşit preoţii care duceau chivotul legământului Domnului din mijlocul Iordanului şi când au călcat cu talpa picioarelor pe uscat, apele Iordanului s-au întors la locul lor şi s-au revărsat* ca mai înainte peste toate malurile lui. *Cap. 3.15.

19. Poporul a ieşit din Iordan în ziua a zecea a lunii întâi şi a tăbărât la Ghilgal*, la marginea de răsărit a Ierihonului. *Cap. 5.9.

20. Iosua a ridicat la Ghilgal cele* douăsprezece pietre pe care le luaseră din Iordan. *Vers. 3.

21. El a zis copiilor lui Israel: „Când vor* întreba copiii voştri într-o zi pe părinţii lor: „Ce înseamnă pietrele acestea?“ *Vers. 6.

22. Să învăţaţi pe copiii voştri şi să le spuneţi: „Israel* a trecut Iordanul acesta pe uscat. *Cap. 3.17.

23. Căci Domnul Dumnezeul vostru a secat înaintea voastră apele Iordanului până ce aţi trecut, după cum făcuse Domnul Dumnezeul vostru la Marea Roşie, pe care a secat-o* înaintea noastră până am trecut, *Exod 14.21.

24. pentru ca* toate popoarele pământului să ştie că mâna Domnului este** puternică, şi să vă† temeţi întotdeauna de Domnul Dumnezeul vostru.“
*1 Împ. 8.42,43. 2 Împ. 19.19. Ps. 106.8. **Exod 15.16. 1 Cron. 29.12. Ps. 89.13. †Exod 14.31. Deut. 6.2. Ps. 89.7. Ier. 10.7.

Tăierea împrejur

5 1. Când au auzit* toţi împăraţii amoriţilor de la apusul Iordanului, şi toţi împăraţii canaaniţilor de lângă** mare că Domnul secase apele Iorda-

nului înaintea copiilor lui Israel până am trecut, li s-a tăiat† inima şi au rămas îngroziţi înaintea copiilor lui Israel. *Exod 15.14,15. **Num. 13.29. Cap. 2.9-11. Ps. 48.6. Ezec. 21.7. †1 Împ. 10.5.
2. În vremea aceea, Domnul a zis lui Iosua: „Fă-ţi nişte cuţite* de piatră şi taie împrejur pe copiii lui Israel, a doua oară.“ *Exod 4.25.
3. Iosua şi-a făcut nişte cuţite de piatră şi a tăiat împrejur pe copiii lui Israel pe dealul Aralot.
4. Iată pricina pentru care i-a tăiat Iosua împrejur. Tot* poporul ieşit din Egipt, bărbaţii, toţi oamenii de luptă muriseră în pustiu, pe drum, după ieşirea lor din Egipt.
*Num. 14.29; 26.64,65. Deut. 2.16.
5. Tot poporul acela ieşit din Egipt era tăiat împrejur; dar tot poporul născut în pustiu, pe drum, după ieşirea din Egipt, nu fusese tăiat împrejur.
6. Căci copiii lui Israel umblaseră patruzeci* de ani prin pustiu până la nimicirea întregului neam de oameni de război care ieşiseră din Egipt şi care nu ascultaseră de glasul Domnului. Domnul le-a jurat că nu-i** va lăsa să vadă ţara pe care jurase părinţilor lor că ne-o va da, ţară† în care curge lapte şi miere. *Num. 14.33. Deut. 1.3; 2.7,14. Ps. 95.10. **Num. 14.23. Ps. 95.11. Evr. 3.11. †Exod 3.8.
7. În locul lor a ridicat pe* copiii lor; şi Iosua i-a tăiat împrejur, căci erau netăiaţi împrejur, pentru că nu-i tăiaseră împrejur pe drum.
*Num. 14.31. Deut. 1.39.
8. După ce a isprăvit de tăiat împrejur pe tot poporul, au rămas pe loc în tabără până la vindecare*. *Gen. 34.25.

Prăznuirea Paştilor – Mana încetează

9. Domnul a zis lui Iosua: „Astăzi, am ridicat ocara* Egiptului de deasupra voastră.“ Şi locului aceluia i-au pus numele** Ghilgal *(Prăvălire)* până în ziua de azi. *Gen. 34.14. 1 Sam. 14.6. Lev. 18.3. Cap. 24.14. Ezec. 20.7; 23.3,8. **Cap. 4.19.
10. Copiii lui Israel au tăbărât la Ghilgal; şi au prăznuit Paştile în a paisprezecea* zi a lunii, spre seară, în câmpia Ierihonului. *Exod 12.6. Num. 9.5.
11. A doua zi de Paşti au mâncat din grâul ţării, azime şi boabe prăjite; chiar în ziua aceea au mâncat.
12. Mana* a încetat a doua zi de Paşti, când au mâncat din grâul ţării. Copiii lui Israel n-au mai avut mană, ci au mâncat din roadele ţării Canaanului în anul acela. *Exod 16.35.

Descoperirea dumnezeiască

13. Pe când Iosua era lângă Ierihon, a ridicat ochii şi s-a uitat. Şi iată că un om* stătea în picioare înaintea lui, cu sabia scoasă** din teacă în mână. Iosua s-a dus spre el şi i-a zis: „Eşti dintre ai noştri sau dintre vrăjmaşii noştri?“ *Gen. 18.2; 32.24. Exod 23.23. Zah. 1.8. Fapt. 1.10. **Num. 22.23.
14. El a răspuns: „Nu, ci Eu sunt Căpetenia oştirii Domnului, şi acum am venit.“ Iosua s-a* aruncat cu faţa la pământ, s-a închinat şi I-a zis: „Ce spune Domnul meu robului Său?“
*Gen. 17.3.
15. Şi Căpetenia oştirii Domnului a zis lui Iosua: „Scoate-ţi* încălţămintea din picioare, căci locul pe care stai este sfânt.“ Şi Iosua a făcut aşa.
*Exod 3.5. Fapt. 7.33.

Luarea Ierihonului – Nelegiuirea şi pedepsirea lui Acan

6 1. Ierihonul era închis şi întărit de teama copiilor lui Israel. Nimeni nu ieşea din el şi nimeni nu intra în el.
2. Domnul a zis lui Iosua: „Iată, dau* în mâinile tale Ierihonul şi pe împăratul** lui, pe vitejii lui ostaşi.
*Cap. 2.9,24; 8.1. **Deut. 7.24.
3. Înconjuraţi cetatea, voi toţi bărbaţii de război, dând ocol cetăţii o dată. Aşa să faci şase zile.
4. Şapte preoţi să poarte înaintea chivotului şapte trâmbiţe de corn de berbec; în ziua a şaptea, să înconjuraţi cetatea de şapte ori, şi preoţii* să sune din trâmbiţe. *Num. 10.8.
5. Când vor suna lung din cornul de berbec şi când veţi auzi sunetul trâmbiţei, tot poporul să scoată mari strigăte. Atunci zidul cetăţii se va prăbuşi, şi poporul să se suie, fiecare drept înainte.“
6. Iosua, fiul lui Nun, a chemat pe preoţi şi le-a zis: „Luaţi chivotul legământului, şi şapte preoţi să poarte cele şapte trâmbiţe de corn de berbec înaintea chivotului Domnului.“
7. Şi a zis poporului: „Porniţi, înconjuraţi cetatea, şi bărbaţii înarmaţi să treacă înaintea chivotului Domnului.“
8. După ce a vorbit Iosua poporului, cei şapte preoţi care purtau înaintea

Domnului cele şapte trâmbiţe de corn de berbec au pornit şi au sunat din trâmbiţe. Chivotul legământului Domnului mergea în urma lor.

9. Bărbaţii înarmaţi mergeau înaintea preoţilor care sunau din trâmbiţe, şi coada* oştirii mergea după chivot; în timpul mersului, preoţii sunau din trâmbiţe. *Num. 10.25.

10. Iosua dăduse porunca aceasta poporului: „Voi să nu strigaţi, să nu vi se audă glasul şi să nu vă iasă o vorbă din gură, până în ziua când vă voi spune: „Strigaţi!“ Atunci să strigaţi.“

11. Chivotul Domnului a înconjurat cetatea şi i-a dat ocol o dată; apoi au intrat în tabără şi au rămas în tabără peste noapte.

12. Iosua s-a sculat cu noaptea în cap, şi preoţii* au luat chivotul Domnului. *Deut. 31.25.

13. Cei şapte preoţi, care purtau cele şapte trâmbiţe de corn de berbec înaintea chivotului Domnului, au pornit şi au sunat din trâmbiţe. Bărbaţii înarmaţi mergeau înaintea lor, şi coada oştirii venea după chivotul Domnului; în timpul mersului, preoţii sunau din trâmbiţe.

14. Au înconjurat cetatea o dată, a doua zi; apoi s-au întors în tabără. Au făcut acelaşi lucru timp de şase zile.

15. În ziua a şaptea, s-au sculat în zorii zilei şi au înconjurat în acelaşi fel cetatea de şapte ori; aceasta a fost singura zi când au înconjurat cetatea de şapte ori.

16. A şaptea oară, pe când preoţii sunau din trâmbiţe, Iosua a zis poporului: „Strigaţi, căci Domnul v-a dat cetatea în mână!

17. Cetatea să fie dată Domnului spre nimicire, ea şi tot ce se află în ea; dar să lăsaţi cu viaţă pe curva Rahav şi pe toţi cei ce vor fi cu ea în casă, pentru că a ascuns* pe solii pe care-i trimiseserăm noi. *Cap. 2.4.

18. Feriţi-vă numai de ceea ce va fi dat spre nimicire; căci dacă veţi lua ceva din ceea ce va fi dat spre nimicire, veţi face ca tabăra lui Israel să fie dată spre nimicire şi o veţi** nenoroci. *Deut. 7.26; 13.17. Cap. 7.1,11,12. **Cap. 7.25. 1 Împ. 18.17,18. Iona 1.12.

19. Tot argintul şi tot aurul, toate lucrurile de aramă şi de fier să fie închinate Domnului şi să intre în vistieria Domnului.“

20. Poporul a scos strigăte, şi preoţii au sunat din trâmbiţe. Când a auzit poporul sunetul trâmbiţei, a strigat tare, şi zidul* s-a prăbuşit; poporul s-a suit în cetate, fiecare drept înainte. Au pus mâna pe cetate *Vers. 5. Evr. 11.30.

21. şi au nimicit-o* cu desăvârşire, trecând prin ascuţişul sabiei tot ce era în cetate, bărbaţi şi femei, copii şi bătrâni, până la boi, oi şi măgari. *Deut. 7.2.

22. Iosua a zis celor doi bărbaţi care iscodiseră ţara: „Intraţi în casa curvei şi scoateţi din ea pe femeia aceea şi pe toţi ai ei, cum* i-aţi jurat.“ *Cap. 2.14. Evr. 11.31.

23. Tinerii, iscoadele, au intrat şi au scos pe Rahav, pe tatăl* ei, pe mama ei, pe fraţii ei şi pe toţi ai ei; au scos afară pe toţi cei din familia ei şi i-au aşezat afară din tabăra lui Israel. *Cap. 2.13.

24. Cetatea au ars-o împreună cu tot ce se afla în ea; numai argintul*, aurul şi toate lucrurile de aramă şi de fier le-au pus în vistieria Casei Domnului. *Vers. 19.

25. Iosua a lăsat cu viaţă pe curva Rahav, casa tatălui ei şi pe toţi ai ei; ea a locuit* în mijlocul lui Israel până în ziua de azi, pentru că ascunsese solii pe care-i trimisese Iosua să iscodească Ierihonul. *Mat. 1.5.

Blestemul lui Iosua asupra Ierihonului

26. Atunci a jurat Iosua şi a zis: „Blestemat* să fie înaintea Domnului omul care se va scula să zidească din nou cetatea aceasta a Ierihonului! Cu preţul întâiului său născut îi va pune temeliile şi cu preţul celui mai tânăr fiu al lui îi va aşeza porţile!“ *1 Împ. 16.34.

27. Domnul* a fost cu Iosua şi i s-a dus vestea** în toată ţara. *Cap. 1.5. **Cap. 9.1,3.

Nelegiuirea lui Acan

7 1. Copiii lui Israel au păcătuit cu privire la lucrurile date spre nimicire. Acan*, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din seminţia lui Iuda, a luat din lucrurile date spre nimicire. Şi Domnul S-a aprins de mânie împotriva copiilor lui Israel. *Cap. 22.20.

2. Iosua a trimis din Ierihon nişte bărbaţi la Ai, care este lângă Bet-Aven, la răsărit de Betel. Şi le-a zis: „Suiţi-vă şi iscodiţi ţara.“ Şi oamenii aceia s-au suit şi au iscodit cetatea Ai.

3. S-au întors la Iosua şi i-au spus:

„Degeaba mai faci să meargă tot
poporul; două sau trei mii de oameni
vor ajunge ca să baţi cetatea Ai; nu
osteni tot poporul; căci oamenii aceia
sunt puţini la număr."
4. Aproape trei mii de oameni au
pornit, dar au luat-o la* fugă dinaintea
oamenilor din Ai. *Lev. 26.17. Deut. 28.25.
5. Oamenii din Ai le-au omorât aproape
treizeci şi şase de oameni; i-au urmărit
de la poartă până la Şebarim şi i-au
bătut la vale. Poporul a rămas încremenit
şi cu inima moale* ca apa.
*Cap. 2.9,11. Lev. 26.36. Ps. 22.14.

Mâhnirea şi rugăciunea lui Iosua

6. Iosua şi-a sfâşiat* hainele şi s-a
aruncat cu faţa la pământ până seara
înaintea chivotului Domnului, el şi
bătrânii lui Israel, şi şi-au** presărat
capul cu ţărână. *Gen. 37.29,34.
**1 Sam. 4.12. 2 Sam. 1.2; 13.19. Neem. 9.1. Iov 2.12.
7. Iosua a zis: „Ah! Doamne Dum-
nezeule*, pentru ce ai trecut pe poporul
acesta Iordanul, ca să ne dai în mâinile
amoriţilor şi să ne prăpădeşti? De am
fi ştiut să rămânem de cealaltă parte a
Iordanului! *Exod 5.22. 2 Împ. 3.10.
8. Dar, Doamne, ce voi zice, după ce
Israel a dat dosul înaintea vrăjmaşilor
lui?
9. Canaaniţii şi toţi locuitorii ţării vor
afla; ne vor înconjura şi ne vor şterge*
numele de pe pământ. Şi ce vei face
Tu** Numelui Tău celui mare?"
*Ps. 83.4. **Exod 32.12. Num. 14.13.

Descoperirea şi pedepsirea lui Acan

10. Domnul a zis lui Iosua: „Scoală-te!
Pentru ce stai culcat astfel pe faţa ta?
11. Israel* a păcătuit; au călcat legă-
mântul Meu pe care li l-am dat, au luat
din lucrurile** date spre nimicire, le-au
furat şi au minţit† şi le-au ascuns
printre lucrurile lor.
*Vers. 1. **Cap. 6.17,18. †Fapt. 5.1,2.
12. De aceea* copiii lui Israel nu pot
să ţină piept vrăjmaşilor lor: vor da
dosul în faţa vrăjmaşilor lor, căci sunt
daţi** spre nimicire; Eu nu voi mai fi
cu voi, dacă nu nimiciţi ce este dat
spre nimicire din mijlocul vostru.
*Num. 14.45. Judc. 2.14. **Deut. 7.26. Cap. 6.18.
13. Scoală-te, sfinţeşte* poporul.
Spune-le: „Sfinţiţi-vă** pentru mâine.
Căci aşa zice Domnul Dumnezeul lui
Israel: „În mijlocul tău este un lucru
dat spre nimicire, Israele; nu vei putea
să ţii piept vrăjmaşilor tăi, până nu
veţi scoate lucrul dat spre nimicire din
mijlocul vostru. *Exod 19.10. **Cap. 3.5.
14. Să vă apropiaţi mâine dimineaţă
după seminţiile voastre; şi seminţia pe
care o va arăta Domnul* prin sorţi se
va apropia pe familii, şi familia pe
care o va arăta Domnul prin sorţi se va
apropia pe case, şi casa pe care o va
arăta Domnul prin sorţi se va apropia
pe bărbaţi. *Prov. 16.33.
15. Cine* va fi arătat prin sorţi că a
luat din ce era dat spre nimicire va fi
ars în foc, el şi tot ce este al lui, pentru
că a călcat** legământul Domnului şi
a făcut o† mişelie în Israel."
*1 Sam. 14.38,39. **Vers. 11. †Gen. 34.7. Judc. 20.6.
16. Iosua s-a sculat dis-de-dimineaţă
şi a apropiat pe Israel, după seminţiile
lui, şi a fost arătată prin sorţi seminţia
lui Iuda.
17. A apropiat familiile lui Iuda, şi a
fost arătată prin sorţi familia lui
Zerah. A apropiat familia lui Zerah pe
case, şi a fost arătată prin sorţi casa lui
Zabdi.
18. A apropiat casa lui Zabdi pe bărbaţi
şi a fost arătat prin sorţi Acan*, fiul
lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah,
din seminţia lui Iuda. *1 Sam. 14.42.
19. Iosua a zis lui Acan: „Fiule*, dă
slavă Domnului Dumnezeului lui
Israel, mărturiseşte** şi spune-mi† ce
ai făcut, nu-mi ascunde nimic."
*1 Sam. 6.5. Ier. 13.16. Ioan 9.24. **Num. 5.6,7. 2 Cron.
30.22. Ps. 51.3. Dan. 9.4. †1 Sam. 14.43.
20. Acan a răspuns lui Iosua şi a zis:
„Este adevărat că am păcătuit împotriva
Domnului Dumnezeului lui Israel şi
iată ce am făcut:
21. am văzut în pradă o manta
frumoasă de Şinear, două sute de sicli
de argint şi o placă de aur în greutate
de cincizeci de sicli; le-am poftit şi
le-am luat; iată, sunt ascunse în pământ
în mijlocul cortului meu, şi argintul
este pus sub ele."
22. Iosua a trimis nişte oameni, care
au alergat în cort; şi iată că lucrurile
erau ascunse în cortul lui Acan, şi
argintul era sub ele.
23. Le-au luat din mijlocul cortului,
le-au adus lui Iosua şi tuturor copiilor
lui Israel şi le-au pus înaintea Dom-
nului.
24. Iosua şi tot Israelul împreună cu
el au luat pe Acan, fiul lui Zerah,
argintul, mantaua, placa de aur, pe fiii
şi fiicele lui Acan, boii lui, măgarii,

oile, cortul lui şi tot ce era al lui; şi i-au suit în valea Acor*. *Vers. 26. Cap. 15.7.

25. Iosua a zis: „Pentru ce ne-ai* nenorocit? Şi pe tine te va nenoroci Domnul azi.“ Şi tot Israelul** i-a ucis cu pietre. I-au ars în foc, i-au ucis cu pietre *Cap. 6.18. 1 Cron. 2.7. **Deut. 17.5.

26. şi au ridicat* peste Acan un morman mare de pietre, care se vede până în ziua de azi. Şi Domnul** S-a întors din iuţimea mâniei Lui. Din pricina acestei întâmplări s-a dat până în ziua de azi locului aceluia numele de valea Acor† *(Tulburare)*.

*Cap. 8.29. 2 Sam. 18.17. Plân. 3.53. **Deut. 13.17. 2 Sam. 21.14. †Vers. 24. Gal. 5.12. Isa. 65.10. Osea 2.15.

Luarea cetăţii Ai

8 1. Domnul a zis lui Iosua: „Nu* te teme şi nu te înspăimânta! Ia cu tine pe toţi oamenii de război, scoală-te, suie-te împotriva cetăţii Ai. Iată** că îţi dau în mâinile tale pe împăratul din Ai şi pe poporul lui, cetatea lui şi ţara lui. *Deut. 1.21; 7.18; 31.8. Cap. 1.9. **Cap. 6.2.

2. Să faci cetăţii Ai cum ai făcut* Ierihonului şi împăratului lui: să păstraţi pentru voi numai** prada de război şi vitele. Pune nişte oameni la pândă înapoia cetăţii.“

*Cap. 6.21. **Deut. 20.14.

3. Iosua s-a sculat cu toţi oamenii de război ca să se suie împotriva cetăţii Ai. A ales treizeci de mii de bărbaţi viteji pe care i-a pornit noaptea

4. şi le-a dat următoarea poruncă: „Ascultaţi! Să* vă puneţi la pândă înapoia cetăţii; să nu vă depărtaţi mult de cetate şi toţi să fiţi gata.

*Judc. 20.29.

5. Iar eu şi tot poporul care este cu mine ne vom apropia de cetate. Şi când vor ieşi înaintea noastră, ca întâia dată, noi o s-o luăm la fugă* dinaintea lor. *Judc. 20.32.

6. Ei ne vor urmări până când îi vom trage departe de cetate, căci vor zice: „Fug dinaintea noastră, ca întâia dată!“ Şi vom fugi dinaintea lor.

7. Voi să ieşiţi atunci de la pândă şi să puneţi mâna pe cetate, şi Domnul Dumnezeul vostru o va da în mâinile voastre.

8. După ce veţi lua cetatea, să-i puneţi foc, să faceţi cum a zis Domnul: aceasta este porunca* pe care v-o dau.“

*2 Sam. 13.28.

9. Iosua i-a pornit, şi s-au dus de s-au aşezat la pândă între Betel şi Ai, la apus de Ai. Iar Iosua a petrecut noaptea aceea în mijlocul poporului.

10. Iosua s-a sculat dis-de-dimineaţă, a cercetat poporul şi a pornit împotriva cetăţii Ai, în fruntea poporului, el şi bătrânii lui Israel.

11. Toţi* oamenii de război care erau cu el s-au suit şi s-au apropiat de cetate; când au ajuns în faţa cetăţii, au tăbărât la miazănoapte de Ai, de care erau despărţiţi prin vale. *Vers. 5.

12. Iosua a luat aproape cinci mii de oameni şi i-a pus la pândă între Betel şi Ai, la apus de cetate.

13. După ce s-a aşezat toată tabăra la miazănoapte de cetate, şi cei de pândă la apus de cetate, Iosua a înaintat în noaptea aceea în mijlocul văii.

14. Când a văzut împăratul cetăţii Ai lucrul acesta, oamenii din Ai s-au sculat în grabă dis-de-dimineaţă şi au ieşit înaintea lui Israel, ca să-l bată. Împăratul s-a îndreptat, cu tot poporul lui, spre un loc hotărât, înspre câmpie, şi nu ştia* că înapoia cetăţii o mână de oameni stăteau la pândă împotriva lui.

*Judc. 20.34. Ecl. 9.12.

15. Iosua şi tot Israelul s-au prefăcut* că sunt bătuţi şi au fugit pe drumul dinspre pustiu. *Judc. 20.36, etc.

16. Atunci tot poporul care era în cetate s-a strâns ca să-i urmărească. Au urmărit pe Iosua şi au fost traşi departe din cetate.

17. N-a rămas nici un om în Ai şi în Betel care să nu fi ieşit împotriva lui Israel. Au lăsat cetatea deschisă şi au urmărit pe Israel.

18. Domnul a zis lui Iosua: „Întinde spre Ai suliţa pe care o ai în mână, căci am s-o dau în mâna ta!“ Şi Iosua a întins spre cetate suliţa pe care o avea în mână.

19. De îndată ce şi-a întins mâna, bărbaţii care stăteau la pândă au ieşit repede din locul unde erau; au pătruns în cetate, au luat-o şi s-au grăbit de i-au pus foc.

20. Oamenii din Ai, uitându-se înapoi, au văzut fumul cetăţii suindu-se spre cer şi n-au mai putut să scape în nici o parte. Poporul care fugea spre pustiu s-a întors împotriva celor ce-l urmăreau;

21. căci Iosua şi tot Israelul, văzând cetatea luată de cei ce stăteau la pândă,

şi fumul cetăţii suindu-se în sus, s-au întors şi au bătut pe oamenii din Ai.
22. Ceilalţi, de asemenea, le-au ieşit înainte din cetate, şi oamenii din Ai au fost înconjuraţi de Israel din toate părţile. Israel i-a bătut, fără să lase unul cu viaţă*, nici vreun fugar; *Deut. 7.2.
23. pe împăratul din Ai l-au prins viu şi l-au adus la Iosua.
24. După ce a isprăvit Israel de ucis pe toţi locuitorii din Ai, în câmp şi în pustiu unde îi urmăriseră ei, şi după ce toţi au fost trecuţi în totul prin ascuţişul sabiei, tot Israelul s-a întors la Ai şi a trecut cetatea prin ascuţişul sabiei.
25. În totul au fost douăsprezece mii de inşi ucişi în ziua aceea, bărbaţi şi femei, toţi oameni din Ai.
26. Iosua nu şi-a tras mâna pe care o ţinea întinsă cu suliţa, până ce toţi locuitorii au fost nimiciţi cu desăvârşire.
27. Israel* a păstrat pentru sine doar vitele şi prada din cetatea aceasta, după porunca** pe care o dăduse lui Iosua, Domnul. *Num. 31.22,26. **Vers. 2.
28. Iosua a ars cetatea Ai şi a făcut* din ea pentru totdeauna un morman de dărâmături, care se vede până în ziua de azi. *Deut. 13.16.
29. A spânzurat* de un lemn pe împăratul din Ai şi l-a lăsat pe lemn până seara. La apusul** soarelui, Iosua a poruncit să i se coboare trupul de pe lemn; l-au aruncat la intrarea porţii cetăţii şi au ridicat† pe el o mare grămadă de pietre, care este până în ziua de azi. *Cap. 10.26. Ps. 107.40; 110.5. **Deut. 21.23. Cap. 10.27. †Cap. 7.26; 10.27.

Altarul de pe muntele Ebal

30. Atunci Iosua a zidit un altar Domnului Dumnezeului lui Israel pe muntele Ebal*, *Deut. 27.4,5.
31. cum poruncise copiilor lui Israel Moise, robul Domnului, şi cum este scris în cartea* Legii lui Moise: era un altar de pietre necioplite, peste care nu trecuse fierul. Pe altarul acesta au adus Domnului arderi de tot şi jertfe** de mulţumiri. *Exod 20.25. Deut. 27.5,6. **Exod 20.24.
32. Şi acolo Iosua a scris* pe pietre o copie a Legii pe care o scrisese Moise înaintea copiilor lui Israel. *Deut. 27.2,8.
33. Tot Israelul, bătrânii, mai marii oastei şi judecătorii lui, stăteau de amândouă părţile chivotului, înaintea preoţilor din neamul leviţilor care* duceau chivotul legământului Domnului; erau de faţă atât străinii**, cât şi copiii lui Israel, jumătate în dreptul muntelui Garizim şi jumătate în dreptul muntelui Ebal, după† porunca pe care o dăduse mai înainte Moise, robul Domnului, ca să binecuvânteze pe poporul lui Israel.
*Deut. 31.9,25. **Deut. 31.12. †Deut. 11.29; 27.12.
34. Iosua a citit* apoi toate cuvintele Legii, binecuvântările** şi blestemele, după cum este scris în cartea Legii.
*Deut. 31.11. Neem. 8.3. **Deut. 28.2,15,45; 29.20,21; 30.19.
35. N-a rămas nimic din tot ce poruncise Moise, pe care să nu-l fi citit Iosua în faţa întregii adunări a lui Israel, în faţa femeilor*, copiilor şi străinilor** care mergeau în mijlocul lor.
*Deut. 31.12. **Vers. 33.

Împăraţii ţării se unesc

9 1. La auzul acestor lucruri, toţi împăraţii care erau dincoace de Iordan, în munte şi în vale, şi pe toată coasta* Mării celei Mari, până lângă Liban, hetiţii**, amoriţii, canaaniţii, fereziţii, heviţii şi iebusiţii,
*Num. 34.6. **Exod 3.17; 23.23.
2. s-au unit* împreună într-o înţelegere ca să lupte împotriva lui Iosua şi împotriva lui Israel. *Ps. 83.3,5.

Viclenia gabaoniţilor

3. Locuitorii* din Gabaon**, de partea lor, când au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului şi cetăţii Ai,
*Cap. 10.2. 2 Sam. 21.1,2. **Cap. 6.27.
4. au întrebuinţat un vicleşug şi au pornit la drum cu merinde pentru călătorie. Au luat nişte saci vechi pe măgarii lor şi nişte burdufuri vechi pentru vin, rupte şi cârpite,
5. iar în picioare purtau încălţăminte veche şi cârpită, şi erau îmbrăcaţi cu nişte haine vechi pe ei; iar toată pâinea pe care o aveau pentru hrană era uscată şi mucegăise.
6. S-au dus la Iosua în* tabără la Ghilgal şi i-au zis lui şi tuturor celor din Israel: „Noi venim dintr-o ţară depărtată, acum deci faceţi legământ cu noi.“ *Cap. 5.10.
7. Bărbaţii lui Israel au răspuns heviţilor* acestora: „Poate că voi locuiţi în mijlocul nostru, cum să** facem noi legământ cu voi?“
*Cap. 11.19. **Exod 23.32. Deut. 7.2; 20.16. Judc. 2.2.

8. Ei au zis lui Iosua: „Noi* suntem robii tăi.“ Şi Iosua le-a zis: „Cine sunteţi voi şi de unde veniţi?“ *Deut. 20.11. 2 Împ. 10.5.
9. Ei i-au răspuns: „Robii tăi vin dintr-o ţară foarte* depărtată, pentru faima Domnului Dumnezeului tău; căci am auzit** vorbindu-se de El, de tot ce a făcut în Egipt
*Deut. 20.15. **Exod 15.14. Ios. 2.10.
10. şi de ce a* făcut celor doi împăraţi ai amoriţilor dincolo de Iordan, lui Sihon, împăratul Hesbonului, şi lui Og, împăratul Basanului, care era la Aştarot. *Num. 21.24,33.
11. Şi bătrânii noştri şi toţi locuitorii din ţara noastră ne-au zis: „Luaţi cu voi merinde pentru călătorie, duceţi-vă înaintea lor şi spuneţi-le: „Noi suntem robii voştri; acum deci faceţi legământ cu noi.“
12. Iată pâinea noastră: era caldă când am luat-o ca merinde de acasă, în ziua când am plecat să venim la voi, şi acum s-a uscat şi s-a mucegăit.
13. Burdufurile acestea de vin, când le-am umplut, erau noi de tot şi iată-le s-au rupt; hainele şi încălţămintea noastră s-au învechit de lungimea prea mare a drumului.“
14. Bărbaţii lui Israel au luat din merindea lor şi n-au* întrebat pe Domnul. *Num. 27.21. Judc. 1.1. 1 Sam. 22.10; 23.10,11; 30.8. 2 Sam. 2.1; 5.19. Isa. 30.1,2.
15. Iosua a făcut pace* cu ei şi a încheiat un legământ prin care trebuia să-i lase cu viaţă, şi căpeteniile adunării le-au jurat lucrul acesta.
*Cap. 11.19. 2 Sam. 21.2.
16. La trei zile după încheierea acestui legământ, copiii lui Israel au aflat că erau vecini cu ei şi că locuiau în mijlocul lor.
17. Căci copiii lui Israel au plecat şi a treia zi au ajuns la cetăţile lor; cetăţile lor erau* Gabaon, Chefira, Beerot şi Chiriat-Iearim.
*Cap. 18.25,26,28. Ezra 2.25.
18. Dar nu i-au bătut, pentru că* fruntaşii adunării le juraseră pe Domnul Dumnezeul lui Israel că-i vor lăsa cu viaţă.
Şi toată adunarea a cârtit împotriva căpeteniilor. *Ps. 15.4. Ecl. 5.2.
19. Toate căpeteniile au zis întregii adunări: „Le-am jurat pe Domnul Dumnezeul lui Israel, şi acum nu putem să ne atingem de ei.
20. Iată ce le vom face: îi vom lăsa cu viaţă, ca să n-aducem peste* noi mânia Domnului, din pricina jurământului pe care li l-am făcut.“
*2 Sam. 21.1,2,6. Ezec. 17.13,15,18,19. Zah. 5.3,4. Mal. 3.5.
21. „Să trăiască“, le-au zis căpeteniile. Dar au fost întrebuinţaţi la tăiat lemne* şi la scos apă pentru toată adunarea, cum** le spuseseră căpeteniile.
*Deut. 29.11. **Vers. 15.
22. Iosua i-a chemat şi le-a vorbit astfel: „Pentru ce ne-aţi înşelat zicând: „Suntem* foarte departe de voi“, când voi** locuiţi în mijlocul nostru?
*Vers. 6,9. **Vers. 16.
23. Acum sunteţi blestemaţi* şi nu veţi înceta să fiţi în robie, să tăiaţi** lemne şi să scoateţi apă pentru Casa Dumnezeului meu.“ *Gen. 9.25. **Vers. 21,27.
24. Ei au răspuns lui Iosua şi au zis: „Robii tăi au auzit de poruncile* date de Domnul Dumnezeul tău robului Său Moise, ca să vă dea în mână toată ţara şi să nimicească dinaintea voastră pe toţi locuitorii ei; şi venirea voastră a băgat mare frică** în noi cu privire la viaţa noastră: iată de ce am lucrat aşa. *Exod 23.32. Deut. 7.1,2. **Exod 15.14.
25. Şi acum iată-ne în mâinile* tale; fă cu noi ce vei crede că este bine şi drept să faci.“ *Gen. 16.6.
26. Iosua le-a făcut aşa cum hotărâse; i-a izbăvit din mâna copiilor lui Israel, care nu i-au omorât;
27. dar din ziua aceea i-a pus să taie lemn* şi să scoată apă pentru adunare şi pentru altarul Domnului în locul pe care l-ar alege Domnul: ceea ce fac până în ziua** de azi.
*Vers. 21,23. **Deut. 12.5.

Marea luptă de la Gabaon

10 1. Adoni-Ţedec, împăratul Ierusalimului, a aflat că Iosua* pusese mâna pe Ai şi o nimicise cu desăvârşire, că făcuse cetăţii Ai** şi împăratului ei cum făcuse Ierihonului şi împăratului lui, şi că locuitorii† Gabaonului făcuseră pace cu Israel şi erau în mijlocul lor.
*Cap. 6.21. **Cap. 8.22,26,28. †Cap. 9.15.
2. Atunci i-a fost foarte mare* frică; fiindcă Gabaon era o cetate mare ca una din cetăţile împărăteşti, mai mare chiar decât Ai, şi toţi bărbaţii ei erau viteji. *Exod 15.14-16. Deut. 11.25.
3. Adoni-Ţedec, împăratul Ierusalimului, a trimis să spună lui Hoham, împăratul Hebronului, lui Piream, împăratul Iarmutului, lui Iafia, împă-

ratul Lachisului, şi lui Debir, împăratul Eglonului:
4. „Suiţi-vă la mine şi ajutaţi-mă, ca să batem Gabaonul, căci a făcut pace* cu Iosua şi cu copiii lui Israel.“
*Vers. 1. Cap. 9.15.
5. Cei cinci împăraţi ai amoriţilor: împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului şi împăratul Eglonului s-au adunat* astfel şi s-au suit împreună cu toate oştile lor; au venit şi au tăbărât lângă Gabaon şi au început să lupte împotriva lui. *Cap. 9.2.
6. Oamenii din Gabaon au trimis să spună lui Iosua, în tabăra* din Ghilgal: „Nu părăsi pe robii tăi, suie-te la noi în grabă, izbăveşte-ne, dă-ne ajutor; căci toţi împăraţii amoriţilor care locuiesc pe munte s-au strâns împotriva noastră.“ *Cap. 5.10; 9.6.
7. Iosua s-a suit din Ghilgal, el şi toţi oamenii de război* cu el, şi toţi cei viteji. *Cap. 8.1.
8. Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme* de ei, căci îi dau în mâinile tale, şi nici unul** din ei nu va putea să stea împotriva ta.“ *Cap. 11.6. Judc. 4.14. **Cap. 1.5.
9. Iosua a venit fără veste peste ei, după ce a mers toată noaptea de la Ghilgal.
10. Domnul i-a pus* în învălmăşeală dinaintea lui Israel; şi Israel le-a pricinuit o mare înfrângere la Gabaon, i-a urmărit pe drumul care suie la Bet-Horon** şi i-a bătut până la Azeca† şi până la Macheda. *Judc. 4.15. 1 Sam. 7.10,12. Ps. 18.14. Isa. 28.21. **Cap. 16.3,5. †Cap. 15.35.
11. Pe când fugeau ei dinaintea lui Israel şi se coborau din Bet-Horon, Domnul* a făcut să cadă din cer peste ei nişte pietre mari până la Azeca, şi au pierit; cei ce au murit de pietrele grindinei au fost mai mulţi decât cei ucişi cu sabia de copiii lui Israel.
*Ps. 18.13,14; 77.17. Isa. 30.30. Apoc. 16.21.

Soarele şi luna se opresc

12. Atunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua când a dat Domnul pe amoriţi în mâinile copiilor lui Israel, şi a zis în faţa lui Israel:
„Opreşte-te, soare*, asupra Gabaonului,
Şi tu, lună, asupra văii** Aialonului!“ *Isa. 28.21. Hab. 3.11. **Judc. 12.12.
13. Şi soarele s-a oprit, şi luna şi-a întrerupt mersul,
Până ce poporul şi-a răzbunat pe vrăjmaşii lui.
Lucrul acesta nu* este scris oare în Cartea Dreptului?
Soarele s-a oprit în mijlocul cerului şi nu s-a grăbit să apună, aproape o zi întreagă. *2 Sam. 1.18.
14. N-a mai* fost nici o zi ca aceea, nici înainte, nici după aceea, când Domnul să fi ascultat glasul unui om; căci Domnul** lupta pentru Israel.
*Isa. 38.8. **Deut. 1.30. Vers. 42. Cap. 23.3.
15. Şi Iosua* şi tot Israelul împreună cu el s-a întors în tabără la Ghilgal.
*Vers. 43.

Uciderea celor cinci împăraţi

16. Cei cinci împăraţi au fugit şi s-au ascuns într-o peşteră la Macheda.
17. S-a spus lucrul acesta lui Iosua, zicând: „Cei cinci împăraţi se află ascunşi într-o peşteră la Macheda.“
18. Iosua a zis: „Prăvăliţi nişte pietre mari la intrarea peşterii şi puneţi nişte oameni să-i păzească.
19. Şi voi nu vă opriţi, ci urmăriţi pe vrăjmaşii voştri şi bateţi-i pe dinapoi; nu-i lăsaţi să intre în cetăţile lor, căci Domnul Dumnezeul vostru i-a dat în mâinile voastre.“
20. După ce Iosua şi copiii lui Israel le-au pricinuit o foarte mare înfrângere şi i-au bătut cu desăvârşire, cei ce au putut scăpa au intrat în cetăţile întărite,
21. şi tot poporul s-a întors liniştit în tabără la Iosua în Macheda, fără ca cineva să fi crâcnit* cu limba lui împotriva copiilor lui Israel. *Exod 11.7.
22. Iosua a zis atunci: „Deschideţi intrarea peşterii, scoateţi afară din ea pe cei cinci împăraţi şi aduceţi-i la mine.“
23. Ei au făcut aşa şi au adus la el pe cei cinci împăraţi, pe care-i scoseseră din peşteră: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului şi pe împăratul Eglonului.
24. După ce au adus pe aceşti împăraţi înaintea lui Iosua, Iosua a chemat pe toţi bărbaţii lui Israel şi a zis căpeteniilor oamenilor de război care merseseră cu el: „Apropiaţi-vă şi puneţi-vă picioarele* pe grumajii împăraţilor acestora.“ Ei s-au apropiat şi au pus picioarele pe grumajii lor.
*Ps. 107.40; 110.5; 149.8,9. Isa. 26.5,6. Mal. 4.3.
25. Iosua le-a zis: „Nu vă temeţi* şi nu vă înspăimântaţi, ci întăriţi-vă şi îmbărbătaţi-vă, căci aşa** va face

Domnul tuturor vrăjmaşilor voştri împotriva cărora vă veţi lupta."
*Deut. 31.6,8. Cap. 1.9. **Deut. 3.21; 7.19.
26. După aceea, Iosua i-a lovit şi i-a omorât; i-a spânzurat de cinci copaci şi au rămas spânzuraţi* de copaci până seara. *Cap. 8.29.
27. Pe la apusul soarelui, Iosua a poruncit să-i coboare* din copaci, i-au aruncat în peştera în care se ascunseseră şi au pus la intrarea peşterii nişte pietre mari, care au rămas acolo până în ziua de azi. *Deut. 21.23. Cap. 8.29.

Alte izbânzi ale lui Iosua

28. Iosua a luat Macheda chiar în ziua aceea şi a trecut-o prin ascuţişul sabiei; a nimicit cu desăvârşire pe împărat, cetatea şi pe toţi cei ce se aflau în ea; n-a lăsat să scape nici unul, şi împăratului din Macheda i-a făcut cum* făcuse împăratului Ierihonului. *Cap. 6.21.
29. Iosua şi tot Israelul împreună cu el a trecut din Macheda la Libna şi a dat luptă împotriva Libnei.
30. Domnul a dat-o şi pe ea împreună cu împăratul ei în mâinile lui Israel şi a trecut-o prin ascuţişul sabiei, pe ea şi pe toţi cei ce se găseau în ea; n-a lăsat să scape nici unul şi a făcut împăratului ei cum făcuse împăratului Ierihonului.
31. Iosua şi tot Israelul împreună cu el a trecut din Libna în Lachis, a tăbărât înaintea ei şi a început lupta împotriva ei.
32. Domnul a dat cetatea Lachis în mâinile lui Israel, care a luat-o a doua zi şi a trecut-o prin ascuţişul sabiei, pe ea şi pe toţi cei ce se aflau în ea, cum făcuse cu Libna.
33. Atunci Horam, împăratul Ghezerului, s-a suit ca să dea ajutor Lachisului. Iosua l-a bătut, pe el şi pe poporul lui, fără să lase pe cineva să scape.
34. Iosua şi tot Israelul împreună cu el a trecut din Lachis la Eglon; au tăbărât înaintea ei şi au început lupta.
35. Au luat-o în aceeaşi zi şi au trecut-o prin ascuţişul sabiei, pe ea şi pe toţi cei ce se aflau în ea; Iosua a nimicit-o cu desăvârşire chiar în ziua aceea, cum făcuse cu Lachis.
36. Iosua şi tot Israelul împreună cu el s-a suit din Eglon la Hebron* şi au început lupta împotriva lui.
*Cap. 14.13; 15.13. Judc. 1.10.
37. L-au luat şi l-au trecut prin ascuţişul sabiei, pe el, pe împăratul lui, toate cetăţile care ţineau de el şi pe toţi cei ce se aflau în el; Iosua n-a lăsat pe nici unul să scape, cum făcuse cu Eglonul, şi l-a nimicit cu desăvârşire împreună cu toţi cei ce se aflau în el.
38. Iosua şi tot Israelul împreună cu el s-a îndreptat împotriva Debirului* şi a început lupta împotriva lui.
*Cap. 15.15. Judc. 1.11.
39. L-a luat, pe el, pe împăratul lui şi toate cetăţile care ţineau de el; le-au trecut prin ascuţişul sabiei şi au nimicit cu desăvârşire pe toţi cei ce se aflau în ele, fără să lase să scape vreunul; Iosua a făcut Debirului şi împăratului lui cum făcuse Hebronului şi cum făcuse Libnei şi împăratului ei.
40. Iosua a bătut astfel toată ţara, muntele, partea de miazăzi, câmpia şi costişele, şi a bătut pe toţi împăraţii; n-a lăsat să scape nimeni şi a nimicit cu desăvârşire tot ce avea suflare, cum poruncise* Domnul Dumnezeul lui Israel. *Deut. 20.16,17.
41. Iosua i-a bătut de la Cades-Barnea până la Gaza*, a bătut toată** ţara Gosen până la Gabaon.
*Gen. 10.19. **Cap. 11.16.
42. Iosua a luat în acelaşi timp pe toţi împăraţii aceia şi ţara lor, căci Domnul* Dumnezeul lui Israel lupta pentru Israel. *Vers. 14.
43. Şi Iosua şi tot Israelul împreună cu el s-a întors în tabără la Ghilgal.

Mare bătălie la apele Merom

11 1. Iabin, împăratul Haţorului, auzind de aceste lucruri, a trimis* soli la Iobab, împăratul Madonului, la împăratul Şimronului**, la împăratul Acşafului, *Cap. 10.3. **Cap. 19.15.
2. la împăraţii care erau la miazănoapte de munte, în câmpia de la miazăzi de Chineret*, în vale şi pe înălţimile Dorului** la apus,
*Num. 34.11. **Cap. 17.11. Judc. 1.27. 1 Împ. 4.11.
3. canaaniţilor de la răsărit şi de la apus, amoriţilor, hetiţilor, fereziţilor, iebusiţilor în munte şi heviţilor* la poalele Hermonului** în ţara† Miţpa.
*Judc. 3.3. **Cap. 13.11. †Gen. 31.49.
4. Au ieşit ei şi toate oştirile lor împreună cu ei, alcătuind un popor fără număr, ca nisipul* care este pe marginea mării, şi având cai şi care în foarte mare număr.
*Gen. 22.17; 32.12. Judc. 7.12. 1 Sam. 13.5.

5. Toţi împăraţii aceştia au hotărât un loc de întâlnire şi au venit de au tăbărât împreună la apele Merom, ca să lupte împotriva lui Israel.
6. Domnul a zis lui Iosua: „Nu te* teme de ei, căci mâine, pe vremea aceasta, îi voi da bătuţi pe toţi înaintea lui Israel. Cailor** să le tai vinele picioarelor, iar carele lor să le arzi în foc.“ *Cap. 10.8. **2 Sam. 8.4.
7. Iosua cu toţi oamenii lui de război au venit pe neaşteptate peste ei la apele Merom şi s-au năpustit în mijlocul lor.
8. Domnul i-a dat în mâinile lui Israel; ei i-au bătut şi i-au urmărit până la Sidonul cel mare, până la Misrefot-Maim* şi până în valea Miţpa la răsărit; i-au bătut, fără să lase să scape vreunul. *Cap. 13.6.
9. Iosua le-a făcut cum* îi spusese Domnul: cailor le-a tăiat vinele picioarelor, iar carele lor le-a ars în foc. *Vers. 6.

Cuceriri făcute la miazănoapte şi în cealaltă parte a ţării

10. La întoarcere, şi în acelaşi timp, Iosua a luat Haţorul şi a trecut prin sabie pe împăratul lui. Haţorul era mai înainte capitala tuturor acestor împărăţii.
11. Au trecut prin ascuţişul sabiei şi au nimicit cu desăvârşire pe toţi cei ce se găseau în el: n-a rămas nimic din ce avea suflare de viaţă şi au pus foc Haţorului.
12. Iosua a luat, de asemenea, toate cetăţile împăraţilor acelora, şi pe toţi împăraţii lor i-a trecut prin ascuţişul sabiei şi i-a nimicit cu desăvârşire, cum* poruncise Moise, robul Domnului. *Num. 33.52. Deut. 7.2; 20.16,17.
13. Dar Israel n-a ars nici una din cetăţile aşezate pe dealuri, afară numai de Haţor, care a fost ars de Iosua.
14. Copiii lui Israel au păstrat pentru ei toată prada cetăţilor acelora şi vitele; dar au trecut prin ascuţişul sabiei pe toţi oamenii, până i-au nimicit, fără să lase ceva din ce are suflare de viaţă.
15. Iosua* a împlinit poruncile date de Domnul robului Său** Moise şi de Moise lui† Iosua; n-a lăsat nimic neîmplinit din tot ce poruncise lui Moise, Domnul. *Exod 34.11,12. **Deut. 7.2. †Cap. 1.7.
16. Astfel Iosua a luat toată ţara aceasta, muntele*, toată partea de miazăzi, toată** ţara Gosen, valea, câmpia, muntele lui Israel şi văile lui, *Cap. 12.8. **Cap. 10.41.
17. de la muntele cel* pleşuv care se înalţă spre Seir până la Baal-Gad, în valea Libanului, la poalele muntelui Hermon. A luat pe toţi împăraţii** lor, i-a bătut şi i-a omorât. *Cap. 12.7. **Deut. 7.24. Cap. 12.7.
18. Războiul pe care l-a purtat Iosua împotriva tuturor acestor împăraţi a ţinut multă vreme.
19. N-a rămas nici o cetate, care să fi făcut pace cu copiii lui Israel, afară de heviţi*, care locuiau în Gabaon; pe toate le-au luat prin luptă. *Cap. 9.3,7.
20. Căci Domnul* a îngăduit ca popoarele acelea să-şi împietrească inima şi să lupte împotriva lui Israel, pentru ca Israel să le nimicească cu desăvârşire, fără să aibă milă de ele, şi să le nimicească, după cum** poruncise lui Moise, Domnul.
*Deut. 2.30. Judc. 14.4. 1 Sam. 2.25. 1 Împ. 12.15. Rom. 9.18. **Deut. 20.16,17.
21. În acelaşi timp, Iosua a pornit şi a nimicit pe anachimi* din muntele Hebronului, din Debir, din Anab, din tot muntele lui Iuda şi din tot muntele lui Israel; Iosua i-a nimicit cu desăvârşire, împreună cu cetăţile lor. *Num. 13.22,33. Deut. 1.28. Cap. 15.13,14.
22. N-au rămas deloc anachimi în ţara copiilor lui Israel; n-au rămas decât la Gaza, la Gat* şi la** Asdod. *1 Sam. 17.4. **Cap. 15.46.
23. Iosua a pus stăpânire deci pe toată ţara, potrivit* cu tot ce spusese lui Moise, Domnul. Şi Iosua a dat-o de moştenire lui Israel, fiecăruia i-a dat partea lui**, după seminţiile lor. Apoi ţara† s-a odihnit de război. *Num. 34.2, etc. **Num. 26.53. Cap. 14-19. †Cap. 14.15; 21.44; 22.4; 23.1.

Împăraţii biruiţi

12 1. Iată împăraţii pe care i-au bătut copiii lui Israel şi a căror ţară au luat-o în stăpânire de cealaltă parte a Iordanului, spre răsăritul soarelui, de la pârâul Arnon* până la** muntele Hermonului, cu toată câmpia de la răsărit: *Num. 21.24. **Deut. 3.8,9.
2. pe Sihon*, împăratul amoriţilor, care locuia la Hesbon. Stăpânirea lui se întindea de la Aroer, care este pe malul pârâului Arnon, şi, de la mijlocul pârâului, peste jumătate din Galaad, până la pârâul Iaboc, hotarul copiilor lui Amon; *Num. 21.24. Deut. 2.33,36; 3.6,16.

3. de la*câmpie până la Marea Chineret la răsărit şi până la marea câmpiei, care este Marea Sărată, la răsărit, spre** Bet-Ieşimot; şi de la miazăzi, sub poalele† muntelui Pisga.
*Deut. 3.17. **Cap. 13.20. †Deut. 3.17; 4.49.
4. Pe Og*, împăratul Basanului, singura rămăşiţă** a refaimiţilor, care locuiau† la Aştarot şi la Edrei.
*Num. 21.35. Deut. 3.4,10. **Deut. 3.11. Cap. 13.12. †Deut. 1.4.
5. Stăpânirea lui se întindea peste muntele* Hermonului, peste Salca**, peste tot Basanul, până† la hotarul gheşuriţilor şi maacatiţilor, şi peste jumătate din Galaad, hotarul lui Sihon, împăratul Hesbonului.
*Deut. 3.8. **Deut. 3.10. Cap. 13.11. †Deut. 3.14.
6. Moise*, robul Domnului, şi copiii lui Israel i-au bătut; şi Moise**, robul Domnului, le-a dat ţara lor în stăpânirea rubeniţilor, gadiţilor şi la jumătate din seminţia lui Manase.
*Num. 21.24,33. **Num. 32.29,33. Deut. 3.11,12. Cap. 13.8.

Împăraţii biruiţi dincoace de Iordan

7. Iată împăraţii pe care* i-au bătut Iosua şi copiii lui Israel dincoace de Iordan, la apus, de la Baal-Gad în valea Libanului până la muntele cel pleşuv, care se înalţă spre Seir**. Iosua a† dat ţara lor în stăpânire seminţiilor lui Israel, fiecăreia i-a dat partea ei,
*Cap. 11.17. **Gen. 14.6; 32.3. Deut. 2.1,4. †Cap. 11.23.
8. în munte*, în vale, în câmpie, pe costişe, în pustiu şi în partea de miazăzi, ţara hetiţilor**, amoriţilor, canaaniţilor, fereziţilor, heviţilor şi iebusiţilor.
*Cap. 10.40; 11.16. **Exod 3.8; 23.23. Cap. 9.1.
9. Împăratul* Ierihonului, unul; împăratul** din Ai, lângă Betel, unul;
*Cap. 6.2. **Cap. 8.29.
10. împăratul* Ierusalimului, unul; împăratul Hebronului, unul; *Cap. 10.23.
11. împăratul Iarmutului, unul; împăratul din Lachis, unul;
12. împăratul Eglonului, unul; împăratul Ghezerului*, unul; *Cap. 10.33.
13. împăratul Debirului*, unul; împăratul Ghederului, unul; *Cap. 10.38.
14. împăratul din Horma, unul; împăratul Aradului, unul;
15. împăratul Libnei*, unul; împăratul Adulamului, unul; *Cap. 10.29.
16. împăratul din Macheda*, unul; împăratul Betelului**, unul;
*Cap. 10.28. **Cap. 8.17. Judc. 1.22.
17. împăratul Tapuahului, unul; împăratul Heferului*, unul; *1 Împ. 4.10.
18. împăratul Afecului, unul; împăratul Laşaronului, unul;
19. împăratul Madonului, unul; împăratul Haţorului*, unul; *Cap. 11.10.
20. împăratul Şimron-Meronului*, unul; împăratul Acşafului, unul;
*Cap. 11.1; 19.15.
21. împăratul Taanacului, unul; împăratul din Meghido, unul;
22. împăratul din Chedeş*, unul; împăratul Iocneamului, la Carmel, unul;
*Cap. 19.37.
23. împăratul Dorului, pe înălţimile Dorului*, unul; împăratul Goimului**, lângă Ghilgal, unul;
*Cap. 11.2. **Gen. 14.1,2. Isa. 9.1.
24. împăratul din Tirţa, unul. Peste tot treizeci şi unu de împăraţi.

ÎMPĂRŢIREA ŢĂRII CANAANULUI

(Capitolele 13-24. Mica 4.4.)

Ţara care mai rămâne de cucerit

13 1. Iosua era* bătrân, înaintat în vârstă. Domnul i-a zis atunci: „Tu ai îmbătrânit, ai înaintat în vârstă, şi ţara care-ţi mai rămâne de supus este foarte mare. *Cap. 14.10; 23.1
2. Iată* ţara care mai rămâne: toate** ţinuturile filistenilor şi tot ţinutul gheşuriţilor†,
*Judc. 3.1. **Ioel 3.4. †Vers. 13. 2 Sam. 3.3; 13.37,38.
3. de la Şihor*, care curge înaintea Egiptului, până la hotarul Ecronului la miazănoapte, ţinut care trebuie socotit drept canaanit şi care este stăpânit de cei cinci** domnitori ai filistenilor: cel din Gaza, cel din Asdod, cel din Ascalon, cel din Gat şi cel din Ecron, şi de† aviţi;
*Ier. 2.18. **Judc. 3.3. 1 Sam. 6.4,16. Ţef. 2.5. †Deut. 2.23.
4. începând de la miazăzi, toată ţara Canaaniţilor şi Meara, care este a sidoniţilor, până la Afec*, până la hotarul amoriţilor**; *Cap. 19.30. **Judc. 1.34.
5. ţara ghibliţilor* şi tot Libanul spre răsăritul soarelui, de la** Baal-Gad, la poalele muntelui Hermon, până la intrarea Hamatului;
*1 Împ. 5.18. Ps. 83.7. Ezec. 27.9. **Cap. 12.7.
6. toţi locuitorii de pe munte, de la Liban până la Misrefot-Maim*, toţi sidoniţii. Eu îi voi izgoni** dinaintea copiilor lui Israel. Dă numai ţara aceasta de moştenire prin sorţi lui Israel, cum ţi-am poruncit;
*Cap. 11.8. **Cap. 23.13. Judc. 2.21,28.

7. şi împarte* acum ţara aceasta ca moştenire între cele nouă seminţii şi între jumătate din seminţia lui Manase.“
*Cap. 14.1,2.

Împărţirea ţării de la răsăritul Iordanului

8. Rubeniţii şi gadiţii, cu cealaltă jumătate din seminţia lui Manase, şi-au primit moştenirea, pe care le-a* dat-o Moise de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit, cum le-a dat-o Moise, robul Domnului:
*Num. 32.33. Deut. 3.12,13. Cap. 22.4.
9. de la Aroer, care este pe malurile pârâului Arnon, şi de la cetatea care este în mijlocul văii, toată câmpia Medeba*, până la Dibon; *Num. 21.30. Vers. 16.
10. toate* cetăţile lui Sihon, împăratul amoriţilor, care domnea la Hesbon, până la hotarul copiilor lui Amon; *Num. 21.24,25.
11. Galaadul*, ţinutul gheşuriţilor şi al maacatiţilor, tot muntele Hermonului şi tot Basanul până la Salca;
*Cap. 12.5.
12. toată împărăţia lui Og în Basan, care domnea în Aştarot şi în Edrei, şi care era singura rămăşiţă a* refaimiţilor. Moise a bătut pe aceşti** împăraţi şi i-a izgonit.
*Deut. 3.11. Cap. 12.4. **Num. 21.24,35.
13. Dar copiii lui Israel n-au izgonit* pe gheşuriţi şi pe maacatiţi, care au locuit în mijlocul lui Israel până în ziua de azi. *Vers. 11.
14. Seminţia lui Levi* a fost singura căreia Moise nu i-a dat parte de moştenire; jertfele mistuite de foc înaintea Domnului Dumnezeului lui Israel, aceasta a fost moştenirea lui, cum** îi spusese El.
*Num. 18.20,23,24. Cap. 14.3,4. **Vers. 33.
15. Moise dăduse seminţiei fiilor lui Ruben o parte de moştenire, după familiile lor.
16. Ei au avut ca ţinut al lor: de la Aroer*, care este pe malurile pârâului Arnon, şi cetatea** care este în mijlocul văii, toată câmpia† de lângă Medeba,
*Cap. 12.2. **Num. 21.28. †Num. 21.30. Vers. 9.
17. Hesbonul şi toate cetăţile lui din câmpie, Dibonul, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon,
18. Iahaţ*, Chedemot, Mefaat,
*Num. 21.33.
19. Chiriataim*, Sibma**, Ţeret-Haşahar, pe muntele văii,
*Num. 32.37. **Num. 32.38.
20. Bet-Peor, poalele muntelui* Pisga, Bet-Ieşimot, *Deut. 3.17. Cap. 12.3.
21. toate* cetăţile câmpiei şi toată împărăţia lui Sihon, împăratul amoriţilor, care domnea la Hesbon: Moise îl bătuse** pe el şi pe domnitorii† Madianului, pe Evi, Rechem, Ţur, Hur şi Reba, domnitori care se trăgeau din Sihon şi care locuiau în ţară.
*Deut. 3.10. **Num. 21.24. †Num. 31.8.
22. Între cei pe care i-au ucis copiii lui Israel, nimiciseră cu sabia şi pe ghicitorul Balaam*, fiul lui Beor.
*Num. 22.5; 31.8.
23. Hotarul ţinutului fiilor lui Ruben era Iordanul. Aceasta este moştenirea fiilor lui Ruben, după familiile lor: cetăţile şi satele lor.
24. Moise dăduse seminţiei lui Gad, fiilor lui Gad, o parte de moştenire, după familiile lor.
25. Ţinutul lor* a fost Iaezerul, toate cetăţile Galaadului, jumătate din** ţara copiilor lui Amon, până la Aroer, faţă în faţă cu Raba†,
*Num. 32.35. **Num. 21.26,28,29. Deut. 2.19. Judc. 11.13,15, etc. †2 Sam. 11.1; 12.26.
26. de la Hesbon până la Ramat-Miţpe şi Betonim, de la Mahanaim până la hotarul Debirului,
27. şi, în vale, Bet-Haram*, Bet-Nimra, Sucot** şi Ţafon, rămăşiţă din împărăţia lui Sihon, împăratul Hesbonului, având ca hotar Iordanul până la marginea Mării Chineret†, de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit.
*Num. 32.36. **Gen. 33.17. 1 Împ. 7.46. †Num. 34.11.
28. Aceasta este moştenirea fiilor lui Gad, după familiile lor: cetăţile şi satele lor.
29. Moise dăduse la jumătate din seminţia lui Manase, fiilor lui Manase, o parte de moştenire, după familiile lor.
30. Ţinutul lor a fost: de la Mahanaim, tot Basanul, toată împărăţia lui Og, împăratul Basanului, şi toate târguşoarele* lui Iair în Basan, şaizeci de cetăţi. *Num. 32.41. 1 Cron. 2.23.
31. Jumătate din Galaad, Aştarot* şi Edrei, cetăţi din împărăţia lui Og în Basan, au căzut fiilor** lui Machir, fiul lui Manase, adică la jumătate din fiii lui Machir, după familiile lor.
*Cap. 12.4. **Num. 32.39,40.
32. Acestea sunt părţile de moştenire pe care le-a dat Moise, când era în câmpia Moabului, de cealaltă parte a Iordanului, în faţa Ierihonului, la răsărit.

33. Moise n-a dat nici o moştenire seminţiei* lui Levi; Domnul Dumnezeul lui Israel este moştenirea lui, cum** îi spusese El.
*Vers. 14. Cap. 18.7. **Num. 18.20. Deut. 10.9; 18.1,2.

Împărţirea ţării de la apus de Iordan

14 1. Iată locurile pe care le-au primit copiii lui Israel ca moştenire în ţara Canaanului, pe care li le-au* împărţit între ei preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, şi căpeteniile de familie ale seminţiilor copiilor lui Israel:
*Num. 34.17,18.
2. Împărţirea s-a făcut prin sorţi*, cum poruncise Domnul prin Moise, pentru cele nouă seminţii şi jumătate.
*Num. 26.55; 33.54; 34.13.
3. Căci* Moise dăduse o moştenire celor două seminţii şi jumătate de cealaltă parte a Iordanului; dar leviţilor nu le dăduse moştenire printre ei.
*Cap. 13.8,32,33.
4. Fiii lui* Iosif alcătuiau două seminţii: Manase şi Efraim; şi leviţilor nu li s-a dat parte în ţară, afară de cetăţile pentru locuit, cu locurile goale dimprejurul lor pentru turmele şi averile lor. *Gen. 48.5. 1 Cron. 5.1,2.
5. Copiii lui Israel au făcut întocmai după poruncile* pe care le dăduse lui Moise, Domnul, şi au împărţit ţara.
*Num. 35.2. Cap. 21.2.

Caleb câştigă Hebronul

6. Fiii lui Iuda s-au apropiat de Iosua la Ghilgal; şi Caleb, fiul lui Iefune, chenizitul*, i-a zis: „Ştii ce** a spus Domnul lui Moise, omul lui Dumnezeu, cu privire la mine şi cu privire la tine, la Cades-Barnea†. *Num. 32.12. Cap. 15.17. **Num. 14.24,30. Deut. 1.36,38. †Num. 13.26.
7. Eram în vârstă de patruzeci de ani când m-a trimis* Moise, robul Domnului, din Cades-Barnea, ca să iscodesc ţara, şi i-am adus ştiri aşa cum îmi spunea inima mea curată. *Num. 13.6; 14.6.
8. Fraţii mei* care se suiseră împreună cu mine au tăiat inima poporului, dar eu am urmat** în totul calea Domnului Dumnezeului meu.
*Num. 13.31,32. Deut. 1.28. **Num. 14.24. Deut. 1.36.
9. Şi în ziua aceea Moise a jurat şi a zis: „Ţara* în care** a călcat piciorul tău va fi moştenirea ta pe vecie, pentru tine şi pentru copiii tăi, pentru că ai urmat în totul voia Domnului Dumnezeului meu.“
*Num. 14.23,24. Deut. 1.36. Cap. 1.3. **Num. 13.22.
10. Acum iată că Domnul m-a ţinut în viaţă, cum* a spus. Sunt patruzeci şi cinci de ani de când vorbea Domnul astfel prin Moise, când umbla Israel prin pustiu; şi acum iată că azi sunt în vârstă de optzeci şi cinci de ani.
*Num. 14.30.
11. Şi astăzi* sunt tot aşa de tare ca în ziua când m-a trimis Moise; am tot atâta putere cât aveam atunci, fie pentru luptă, fie pentru ca să merg** în fruntea voastră. *Deut. 34.7. **Deut. 31.2.
12. Dă-mi, dar, muntele acesta despre care a vorbit Domnul pe vremea aceea; căci ai auzit atunci că acolo sunt anachimi* şi că sunt cetăţi mari şi întărite. Domnul va fi, poate**, cu mine şi-i voi izgoni†, cum a spus Domnul.“ *Num. 13.28,33. **Ps. 18.32,34; 60.12. Rom. 8.31. †Cap. 15.14. Judc. 1.20.
13. Iosua a binecuvântat* pe Caleb, fiul lui Iefune, şi i-a** dat ca moştenire Hebronul. *Cap. 22.6. **Cap. 10.37; 15.13; 21.11,12. Judc. 1.20. 1 Cron. 6.55,56.
14. Astfel Caleb, fiul lui Iefune, chenizitul, a avut de moştenire până în ziua de azi Hebronul*, pentru că urmase** în totul calea Domnului Dumnezeului lui Israel. *Cap. 21.12. **Vers. 8,9.
15. Hebronul se chema* mai înainte Chiriat-Arba: Arba fusese omul cel mai mare dintre anachimi. Şi ţara** s-a odihnit de război.
*Gen. 23.2. Cap. 15.13. **Cap. 11.23.

Ţinutul seminţiei lui Iuda

15 1. Partea căzută prin sorţi seminţiei fiilor lui Iuda, după familiile lor, se întindea spre hotarul* Edomului până la pustiul** Ţin, la miazăzi. Acesta a fost hotarul cel mai de miazăzi. *Num. 34.3. **Num. 33.36.
2. Astfel, hotarul lor de miazăzi pornea de la capătul Mării Sărate, de la sânul care caută spre miazăzi.
3. Ieşea spre miazăzi de suişul* Acrabim, trecea prin Ţin şi se suia la miazăzi de Cades-Barnea; de acolo trecea înainte prin Heţron, suia spre Adar şi se întorcea la Carcaa; *Num. 34.4.
4. trecea apoi prin Aţmon*, mergea până la pârâul Egiptului şi ieşea la mare. Acesta să vă fie hotarul de miazăzi. *Num. 34.5.
5. Hotarul de răsărit era Marea Sărată până la îmbucătura Iordanului.
Hotarul de miazănoapte pornea de la sânul mării care este la îmbucătura Iordanului,

6. suia spre Bet-Hogla*, trecea pe la miazănoapte de Bet-Araba şi se ridica până la piatra lui Bohan**, fiul lui Ruben; *Cap. 18.19. **Cap. 18.17.
7. suia mai departe la Debir, la o depărtare bunicică de valea Acor*, şi se îndrepta spre miazănoapte înspre Ghilgal, care este în faţa suişului Adumim la miazăzi de pârâu. Trecea pe lângă apele En-Şemeş şi mergea până la** En-Roguel.
*Cap. 7.26. **2 Sam. 17.17. 1 Împ. 1.9.
8. Suia de acolo prin valea Ben-Hinom* înspre miazăzi de Iebus**, care este Ierusalimul; apoi se ridica până în vârful muntelui, care este în dreptul văii Hinom la apus, şi la capătul văii refaimiţilor† la miazănoapte.
*Cap. 18.16. 2 Împ. 23.10. Ier. 19.2,6. **Cap. 18.28. Judc. 1.21; 19.10. †Cap. 18.16.
9. Din vârful muntelui, hotarul se întindea până la izvorul apelor* Neftoah, ieşea la cetăţile muntelui Efron şi trecea prin Baala**, sau Chiriat-Iearim†. *Cap. 18.15. **1 Cron. 13.6. †Judc. 18.12.
10. Din Baala se întorcea la apus spre muntele Seir, trecea prin partea de miazănoapte a muntelui Iearim, sau Chesalon, se cobora la Bet-Şemeş şi trecea prin Timna*. *Gen. 38.18. Judc. 14.1.
11. Apoi ieşea în latura de miazănoapte a Ecronului*, se întindea spre Şicron, trecea prin muntele Baala, ajungea până la Iabneel şi ieşea la mare. *Cap. 19.43.
12. Hotarul de apus era Marea cea Mare* şi ţărmul ei. Acestea au fost, de jur împrejur, hotarele fiilor lui Iuda, după familiile lor. *Num. 34.6,7. Vers. 47.

Caleb ia Hebronul şi Debirul

13. Lui Caleb*, fiul lui Iefune, i-au dat o parte în mijlocul fiilor lui Iuda, cum poruncise lui Iosua, Domnul; lui i-au dat Chriat-Arba**, adică Hebronul: Arba era tatăl lui Anac.
*Cap. 14.13. **Cap. 14.15.
14. Caleb a izgonit de acolo pe cei* trei fii ai lui Anac: Şeşai**, Ahiman şi Talmai, copiii lui Anac.
*Judc. 1.10,20. **Num. 13.22.
15. De acolo* s-a suit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriat-Sefer.
*Cap. 10.38. Judc. 1.11.
16. Caleb* a zis: „Celui ce va bate cetatea Chiriat-Sefer şi o va lua îi voi da de nevastă pe fiica mea, Acsa.“
*Judc. 1.12.
17. Otniel*, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, a pus mâna pe ea; şi Caleb i-a dat de nevastă pe fiica sa, Acsa.
*Judc. 1.13; 3.9. **Num. 32.12. Cap. 14.6.
18. După ce* a intrat ea la Otniel, l-a sfătuit să ceară de la tatăl ei un ogor. Ea s-a coborât** de pe măgarul ei, şi Caleb i-a zis: „Ce vrei?“
*Judc. 1.14. **Gen. 24.64. 1 Sam. 25.23.
19. Ea a răspuns: „Fă-mi un dar*, căci mi-ai dat un pământ secetos; dă-mi şi izvoare de apă.“ Şi el i-a dat izvoarele de sus şi izvoarele de jos.
*Gen. 33.11.
20. Aceasta a fost moştenirea fiilor lui Iuda, după familiile lor.

Cetăţile din ţinutul lui Iuda

21. Cetăţile aşezate în ţinutul de la miazăzi, la marginea cea mai depărtată a seminţiei fiilor lui Iuda, spre hotarul Edomului, erau: Cabţeel, Eder, Iagur,
22. China, Dimona, Adada,
23. Chedeş, Haţor, Itnan,
24. Zif, Telem, Bealot,
25. Haţor-Hadata, Cheriot-Heţron, care este Haţor,
26. Amam, Şema, Molada,
27. Haţar-Gada, Heşmon, Bet-Palet,
28. Haţar-Şual, Beer-Şeba, Biziotia,
29. Baala, Iim, Aţem,
30. Eltolad, Chesil, Horma,
31. Ţiclag*, Madmana, Sansana,
*1 Sam. 27.6.
32. Lebaot, Şilhim, Ain şi Rimon. Toate cetăţile: douăzeci şi nouă, împreună cu satele lor.
33. În câmpie: Eştaol*, Ţorea, Aşna,
*Num. 13.23.
34. Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam,
35. Iarmut, Adulam, Soco, Azeca,
36. Şaaraim, Aditaim, Ghedera şi Ghederotaim; patruzeci de cetăţi şi satele lor.
37. Ţenan, Hadaşa, Migdal-Gad,
38. Dilean, Miţpe, Iocteel*, *2 Împ. 14.7.
39. Lachis, Boţcat, Eglon,
40. Cabon, Lahmas, Chitliş,
41. Ghederot, Bet-Dagon, Naama şi Macheda; şaisprezece cetăţi şi satele lor.
42. Libna, Eter, Aşan,
43. Iiftah, Aşna, Neţib,
44. Cheila, Aczib şi Mareşa; nouă cetăţi şi satele lor.
45. Ecron, cetăţile şi satele lui;

46. de la Ecron şi la apus, toate cetăţile de lângă Asdod şi satele lor,
47. Asdod, cetăţile şi satele lui; Gaza, cetăţile şi satele ei, până la pârâul Egiptului* şi la Marea** cea Mare, care slujeşte ca hotar. *Vers. 4. **Num. 34.6.
48. În munte: Şamir, Iatir, Soco,
49. Dana, Chiriat-Sana, care este Debirul,
50. Anab, Eştemo, Anim,
51. Gosen*, Holon şi Ghilo; unsprezece cetăţi şi satele lor. *Cap. 10.41; 11.16.
52. Arab, Duma, Eşean,
53. Janum, Bet-Tapuah, Afeca,
54. Humta, Chiriat-Arba*, care este Hebronul, şi Ţior; nouă cetăţi şi satele lor. *Vers. 13. Cap. 14.15.
55. Maon, Carmel, Zif, Iuta,
56. Iizreel, Iocdeam, Zanoah,
57. Cain, Ghibeea şi Timna; zece cetăţi şi satele lor.
58. Halhul, Bet-Ţur, Ghedor,
59. Maarat, Bet-Anot şi Eltecon; şase cetăţi şi satele lor.
60. Chiriat-Baal*, care este Chiriat-Iearim, şi Raba; două cetăţi şi satele lor. *Cap. 18.14.
61. În pustiu: Bet-Araba, Midin, Secaca,
62. Nibşan, Ir-Hamelah şi En-Ghedi; şase cetăţi şi satele lor.
63. Fiii lui Iuda* n-au putut izgoni pe iebusiţii care locuiau la Ierusalim; şi iebusiţii** au locuit cu fiii lui Iuda la Ierusalim până în ziua de azi.
*Judc. 1.8,21. 2 Sam. 5.6. **Judc. 1.21.

Ţinutul seminţiei lui Efraim

16 1. Partea căzută la sorţi fiilor lui Iosif se întindea de la Iordan, lângă Ierihon, spre apele Ierihonului, la răsărit. Hotarul urma pustiul care se ridică de la Ierihon la Betel prin munte.
2. Mergea mai departe de la Betel la Luz* şi trecea spre hotarul archiţilor prin Atarot. *Cap. 18.13. Judc. 1.26.
3. Apoi se cobora la apus spre hotarul iafletiţilor, până la hotarul Bet-Horonului* de jos şi până la Ghezer**, ieşind la mare.
*Cap. 18.13. 2 Cron. 8.5. **1 Împ. 9.15. 1 Cron. 7.28.
4. Acolo şi-au primit moştenirea fiii* lui Iosif: Manase şi Efraim. *Cap. 17.14.
5. Iată hotarele fiilor lui Efraim, după familiile lor:
Hotarul moştenirii lor era, la răsărit, Atarot-Adar* până la Bet-Horonul** de sus. *Cap. 18.13. **2 Cron. 8.5.
6. Ieşea spre mare la Micmetat* în partea de miazănoapte, se întorcea la răsărit până la Taanat-Silo şi trecea înspre răsărit prin Ianoah. *Cap. 17.7.
7. Din Ianoah cobora la Atarot* şi la Naarata, atingea Ierihonul şi mergea până la Iordan. *1 Cron. 7.28.
8. Din Tapuah mergea spre apus până la pârâul Cana* şi ieşea la mare.
Aceasta a fost moştenirea seminţiei fiilor lui Efraim, după familiile lor.
*Cap. 17.9.
9. Fiii lui Efraim aveau şi cetăţi* deosebite în mijlocul moştenirii fiilor lui Manase, toate cu satele lor. *Cap. 17.9.
10. Ei n-au izgonit* pe canaaniţii care locuiau în Ghezer, şi canaaniţii au locuit în mijlocul lui Efraim până în ziua de azi, dar au fost puşi să plătească un bir. *Judc. 1.29. 1 Împ. 9.16.

Ţinutul căzut jumătăţii lui Manase

17 1. O parte a căzut prin sorţi seminţiei lui Manase, căci el era* întâiul născut al lui Iosif. Machir**, întâiul născut al lui Manase şi tatăl lui Galaad, avusese Galaadul† şi Basanul, pentru că era un bărbat de război.
*Gen. 41.51; 46.20; 48.18. **Gen. 50.23. Num. 26.29; 32.39,40. 1 Cron. 7.14. †Deut. 3.15.
2. Au dat prin sorţi o parte celorlalţi* fii ai lui Manase, după familiile lor, fiilor lui Abiezer**, fiilor lui Helec, fiilor lui Asriel†, fiilor lui Sihem, fiilor†† lui Hefer, fiilor lui Şemida: aceştia sunt copiii de parte bărbătească ai lui Manase, fiul lui Iosif, după familiile lor. *Num. 26.29-32.
**1 Cron. 7.18. †Num. 26.31. ††Num. 26.32.
3. Ţelofhad*, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, n-a avut fii, dar a avut fiice, ale căror nume sunt acestea: Mahla, Noa, Hogla, Milca şi Tirţa. *Num. 26.33; 27.1; 36.2.
4. Ele s-au înfăţişat înaintea preotului Eleazar*, înaintea lui Iosua, fiul lui Nun, şi înaintea mai marilor şi au zis: „Domnul** a poruncit lui Moise să ne dea o moştenire între fraţii noştri.“ Şi li s-a dat, după porunca Domnului, o moştenire între fraţii tatălui lor.
*Cap. 14.1. **Num. 27.6,7.
5. Au căzut zece părţi lui Manase, afară de ţara Galaadului şi a Basanului, care este de cealaltă parte a Iordanului.
6. Căci fetele lui Manase au avut o moştenire între fiii lui, şi ţara Galaa-

dului a fost pentru ceilalţi fii ai lui Manase.
7. Hotarul lui Manase se întindea de la Aşer până la Micmetat*, care este la răsărit de Sihem, şi ducea la dreapta până la locuitorii din En-Tapuah.
*Cap. 16.6.
8. Ţara Tapuahului era a fiilor lui Manase, dar Tapuahul* de pe hotarul lui Manase era al fiilor lui Efraim.
*Cap. 16.8.
9. Hotarul se cobora până* la pârâul Cana, la miazăzi de pârâu. Cetăţile** acestea ale lui Efraim erau în mijlocul cetăţilor lui Manase. Hotarul lui Manase era pe partea de miazănoapte a pârâului şi ieşea la mare. *Cap. 16.8. **Cap. 16.9.
10. Ţinutul de la miazăzi era al lui Efraim, cel de la miazănoapte al lui Manase, şi marea le slujea ca hotar; la miazănoapte se întâlneau cu Aşer, şi la răsărit cu Isahar.
11. Manase* stăpânea în Isahar şi în Aşer: Bet-Şean** cu satele lui, Ibleam cu satele lui, locuitorii Dorului cu satele lui, locuitorii din En-Dor cu satele lui, locuitorii din Taanac cu satele lui şi locuitorii din Meghido cu satele lui, cele trei înălţimi.
*1 Cron. 7.29. **1 Sam. 31.10. 1 Împ. 4.12.
12. Fiii* lui Manase n-au putut să izgonească pe locuitorii din aceste cetăţi, şi canaaniţii au izbutit astfel să rămână în ţara aceasta. *Judc. 1.27,28.
13. Când copiii lui Israel au fost destul de tari, au supus pe canaaniţi la un* bir, dar nu i-au izgonit. *Cap. 16.10.
14. Fiii* lui Iosif au vorbit lui Iosua şi i-au zis: „Pentru ce ne-ai dat de moştenire numai** un sorţ şi numai o parte, când noi suntem un† popor mare la număr şi Domnul ne-a binecuvântat până acum?“
*Cap. 16.4. **Gen. 48.22. †Gen. 48.19. Num. 26.34,37.
15. Iosua le-a zis: „Dacă sunteţi un popor mare la număr, suiţi-vă în pădure şi tăiaţi-o, ca să vă faceţi loc în ţara fereziţilor şi a refaimiţilor, fiindcă muntele lui Efraim este prea strâmt pentru voi.“
16. Fiii lui Iosif au zis: „Muntele nu ne va ajunge, şi toţi canaaniţii care locuiesc în vale, cei ce sunt la Bet-Şean şi în satele lui şi cei ce sunt în valea lui Izreel* au care** de fier.“
*Cap. 19.18. 1 Împ. 4.12. **Judc. 1.19; 4.3.
17. Iosua a zis casei lui Iosif, lui Efraim şi lui Manase: „Voi sunteţi un popor mare la număr, şi puterea voastră este mare, nu veţi avea un singur sorţ.
18. Ci veţi avea muntele, căci veţi tăia pădurea, şi ieşirile ei vor fi ale voastre, şi veţi izgoni pe canaaniţi, cu toate* carele lor de fier şi cu toată tăria lor.“ *Deut. 20.1.

Măsurarea şi împărţirea pământului rămas

18 1. Toată adunarea copiilor lui Israel s-a strâns la Silo* şi au aşezat** acolo Cortul întâlnirii. Ţara era supusă înaintea lor. *Cap. 19.51; 21.2; 22.9. Ier. 7.12. **Judc. 18.31. 1 Sam. 1.3,24; 4.3,4.
2. Mai rămâneau şapte seminţii ale copiilor lui Israel, care nu-şi primiseră încă partea de moştenire.
3. Iosua a zis copiilor lui Israel: „Până când* vă veţi lenevi să mergeţi să luaţi în stăpânire ţara pe care v-a dat-o Domnul Dumnezeul părinţilor voştri? *Judc. 18.9.
4. Alegeţi trei bărbaţi de fiecare seminţie, şi-i voi porni. Să se scoale, să străbată ţara, să facă un plan în vederea împărţirii şi să se întoarcă la mine.
5. S-o împartă în şapte părţi; Iuda să rămână* în hotarele lui la miazăzi, şi casa lui** Iosif să rămână în hotarele ei la miazănoapte. *Cap. 15.1. **Cap. 16.1,4.
6. Voi dar, să faceţi un plan al ţării împărţite în şapte părţi şi să mi-l aduceţi aici. Voi arunca sorţii* pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului nostru. *Vers. 10. Cap. 14.2.
7. Dar leviţii* să n-aibă parte în mijlocul vostru, căci moştenirea lor este preoţia Domnului; şi Gad**, Ruben şi jumătate din seminţia lui Manase şi-au primit moştenirea pe care le-a dat-o Moise, robul Domnului, de cealaltă parte a Iordanului, la răsărit.“
*Cap. 13.33. **Cap. 13.8.
8. Când s-au sculat bărbaţii şi au pornit să facă planul ţării, Iosua le-a dat porunca aceasta: „Duceţi-vă, străbateţi ţara, faceţi-mi un plan şi întoarceţi-vă la mine; apoi eu voi arunca pentru voi sorţii înaintea Domnului la Silo.“
9. Bărbaţii aceştia au plecat, au străbătut ţara şi au făcut planul după cetăţi, într-o carte, împărţind-o în şapte părţi, şi s-au întors la Iosua în tabără la Silo.

10. Iosua a aruncat înaintea Domnului sorţi pentru ei la Silo şi a împărţit ţara între copiii lui Israel, dând fiecăruia partea lui.

Partea lui Beniamin

11. Sorţul a căzut pe seminţia fiilor lui Beniamin, după familiile lor, şi partea care le-a căzut prin sorţi îşi avea hotarele între fiii lui Iuda şi fiii lui Iosif.

12. Înspre miazănoapte, hotarul* lor pornea de la Iordan. Suia pe la miazănoapte de Ierihon, se ridica în munte spre apus şi ieşea în pustiul Bet-Aven.
*Cap. 16.1.

13. De acolo trecea prin Luz, la miazăzi de Luz, adică Betel*, şi se cobora la Atarot-Adar, peste muntele care este la miazăzi de Bet-Horonul** de jos. *Gen. 28.19. Judc. 1.23. **Cap. 16.3.

14. Înspre apus, hotarul mergea şi se întorcea pe la miazăzi de muntele care este în faţa Bet-Horonului; mergea spre miazăzi şi ieşea la Chiriat-Baal*, care este Chiriat-Iearim, cetatea fiilor lui Iuda. Aceasta era partea de apus. *Cap. 15.9.

15. Partea de miazăzi începea de la capătul Chiriat-Iearimului. Hotarul mergea spre apus până la izvorul* apelor Neftoahului. *Cap. 15.9.

16. Se cobora pe la capătul muntelui care este în faţa văii* Ben-Hinom, în valea refaimiţilor, la miazănoapte. Se cobora prin valea Hinom, pe partea de miazăzi a iebusiţilor, până la En-Roguel**. *Cap. 15.8. **Cap. 15.7.

17. Se îndrepta spre miazănoapte la En-Şemeş, apoi la Ghelilot, care este în faţa suişului Adumim, şi se cobora pe la piatra lui Bohan*, fiul lui Ruben.
*Cap. 15.6.

18. Trecea pe partea de miazănoapte în faţa* Arabei, se cobora pe la Araba,
*Cap. 15.6.

19. mergea înainte pe partea de miazănoapte de Bet-Hogla şi ieşea la sânul de miazănoapte al Mării Sărate, spre îmbucătura Iordanului la miazăzi. Acesta era hotarul de miazăzi.

20. Înspre răsărit hotarul îl făcea Iordanul.

Aceasta a fost moştenirea fiilor lui Beniamin, după familiile lor, cu hotarele ei de jur împrejur.

21. Cetăţile seminţiei fiilor lui Beniamin, după familiile lor, erau: Ierihonul, Bet-Hogla, Emec-Cheţiţ,

22. Bet-Araba, Ţemaraim, Betel,

23. Avim, Para, Ofra,

24. Chefar-Amonai, Ofni şi Gheba; douăsprezece cetăţi şi satele lor.

25. Gabaon, Rama, Beerot,

26. Miţpe, Chefira, Moţa,

27. Rechem, Iirpeel, Tareala,

28. Ţela, Elef, Iebus*, adică Ierusalimul, Ghibeat şi Chiriat; paisprezece cetăţi şi satele lor.

Aceasta a fost moştenirea fiilor lui Beniamin, după familiile lor. *Cap. 15.8.

Partea lui Simeon

19 1. A doua parte a căzut prin sorţi lui Simeon, seminţiei fiilor lui Simeon, după familiile lor. Moştenirea lor* era în mijlocul moştenirii fiilor lui Iuda. *Vers. 9.

2. Ei au avut* în moştenirea lor: Beer-Şeba, Şeba, Molada, *1 Cron. 4.28.

3. Haţar-Şual, Bala, Aţem,

4. Eltolad, Betul, Horma,

5. Ţiclag, Bet-Marcabot, Haţar-Susa,

6. Bet-Lebaot şi Şaruhen; treisprezece cetăţi şi satele lor;

7. Ain, Rimon, Eter şi Aşan, patru cetăţi şi satele lor;

8. şi toate satele din împrejurimile acestor cetăţi, până la Baalat-Beer, care este Ramatul de miazăzi.

Aceasta a fost moştenirea seminţiei fiilor lui Simeon, după familiile lor.

9. Moştenirea fiilor lui Simeon a fost luată din partea de moştenire a fiilor lui Iuda; căci partea fiilor lui Iuda era prea mare pentru ei, şi de aceea* fiii lui Simeon şi-au primit pe a lor în mijlocul moştenirii lor. *Vers. 1.

Partea lui Zabulon

10. A treia parte a căzut prin sorţi fiilor lui Zabulon, după familiile lor.

11. Hotarul moştenirii* lor se întindea până la Sarid. La apus se suia spre Mareala şi atingea Dabeşet, apoi pârâul care curge înaintea Iocneamului**.
*Gen. 49.13. **Cap. 12.22.

12. Din Sarid se întorcea spre răsărit, spre răsăritul soarelui, până la hotarul Chislot-Taborului, mergea înainte la Dabrat şi suia la Iafia.

13. De acolo trecea la răsărit prin Ghita-Hefer, prin Ita-Caţin, mergea la Rimon şi se întorcea până la Nea.

14. Se întorcea apoi înspre miazănoapte spre Hanaton şi ieşea la valea Iiftah-El.

15. Cuprindea: Catat, Nahalal, Şimron, Iideala, Betleem; douăsprezece cetăţi şi satele lor.
16. Aceasta a fost moştenirea fiilor lui Zabulon, după familiile lor, cetăţile acestea şi satele lor.

Partea lui Isahar

17. A patra parte a căzut prin sorţi lui Isahar, fiilor lui Isahar, după familiile lor.
18. Hotarul lor trecea prin Izreel, Chesulot, Sunem,
19. Hafaraim, Şion, Anaharat,
20. Rabit, Chişion, Abeţ,
21. Remet, En-Ganim, En-Hada şi Bet-Paţeţ;
22. atingea Taborul, Şahaţima, Bet-Şemeş şi ieşea la Iordan; şaisprezece cetăţi şi satele lor.
23. Aceasta a fost moştenirea seminţiei fiilor lui Isahar, după familiile lor, cetăţile acestea şi satele lor.

Partea lui Aşer

24. A cincea parte a căzut prin sorţi seminţiei fiilor lui Aşer, după familiile lor.
25. Hotarul lor trecea prin Helcat, Hali, Beten, Acşaf,
26. Alamelec, Amead şi Mişeal; atingea, spre apus, Carmelul şi Şihor-Libnat;
27. apoi se întorcea înspre răsărit la Bet-Dagon, se atingea de Zabulon şi de valea Iiftah-El, la miazănoapte de Bet-Emec şi Neiel, şi se întindea spre Cabul, la stânga,
28. şi spre Ebron, Rehob, Hamon şi Cana, până la Sidonul* cel mare.
*Cap. 11.8. Judc. 1.31.
29. Se întorcea apoi spre Rama până la cetatea cea tare a Tirului şi spre Hosa şi ieşea la mare prin ţinutul Aczib*. *Gen. 38.5. Judc. 1.31. Mica 1.14.
30. Cuprindea: Uma, Afec şi Rehob; douăzeci şi două de cetăţi şi satele lor.
31. Aceasta a fost moştenirea seminţiei fiilor lui Aşer, după familiile lor, cetăţile acestea şi satele lor.

Partea lui Neftali

32. A şasea parte a căzut prin sorţi fiilor lui Neftali, după familiile lor.
33. Hotarul lor se întindea de la Helef, de la Alon, prin Ţaananim, Adami-Necheb şi Iabneel, până la Lacum, şi ieşea la Iordan.
34. Se întorcea* spre apus la Aznot-Tabor, şi de acolo mergea înainte la Hucoc; se atingea de Zabulon, înspre miazăzi, de Aşer, înspre apus, şi de Iuda; înspre răsărit era Iordanul. *Deut. 23.33.
35. Cetăţile tari erau: Ţidim, Ţer, Hamat, Racat, Chineret,
36. Adama, Rama, Haţor,
37. Chedeş, Edrei, En-Haţor,
38. Iireon, Migdal-El, Horem, Bet-Anat şi Bet-Şemeş; nouăsprezece cetăţi şi satele lor.
39. Aceasta a fost moştenirea seminţiei fiilor lui Neftali, după familiile lor, cetăţile acestea şi satele lor.

Partea lui Dan

40. A şaptea parte a căzut prin sorţi seminţiei fiilor lui Dan, după familiile lor.
41. Hotarul moştenirii lor era Ţorea, Eştaol, Ir-Şemeş,
42. Şaalabin*, Aialon, Iitla, *Judc. 1.35.
43. Elon, Timnata, Ecron,
44. Elteche, Ghibeton, Baalat,
45. Iehud, Bene-Berac, Gat-Rimon,
46. Me-Iarcon şi Racon, cu hotarul care este faţă în faţă cu Iafo.
47. Ţinutul* fiilor lui Dan se întindea şi în afară de acestea. Fiii lui Dan s-au suit şi s-au luptat împotriva lui Leşem; au pus mâna pe el şi l-au trecut prin ascuţişul sabiei; au pus stăpânire pe el, s-au aşezat în el şi l-au numit Dan**, după numele tatălui lor, Dan.
*Judc. 18. **Judc. 18.29.
48. Aceasta a fost moştenirea seminţiei fiilor lui Dan, după familiile lor, cetăţile acestea şi satele lor.

Partea lui Iosua

49. După ce au isprăvit de împărţit ţara, după hotarele ei, copiii lui Israel au dat lui Iosua, fiul lui Nun, o moştenire în mijlocul lor.
50. După porunca Domnului, i-au dat cetatea pe care o cerea el: Timnat-Serah*, în muntele lui Efraim. El a zidit cetatea din nou şi şi-a aşezat locuinţa acolo. *Cap. 24.30.
51. Acestea* sunt moştenirile pe care le-au împărţit preotul Eleazar, Iosua, fiul lui Nun, şi căpeteniile de familie ale seminţiilor copiilor lui Israel, prin sorţi înaintea Domnului, la Silo**, la uşa Cortului întâlnirii. Astfel au isprăvit ei împărţirea ţării.
*Num. 34.17. Cap. 14.1. **Cap. 18.1,10.

Cele şase cetăţi de scăpare

20 1. Domnul a vorbit lui Iosua şi a zis:
2. „Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: „Hotărâţi-vă*, cum v-am poruncit prin Moise, cetăţi de scăpare,
*Exod 21.13. Num. 35.6,11,14. Deut. 19.2,9.
3. unde să poată fugi ucigaşul care va omorî pe cineva fără voie, fără să aibă de gând să-l omoare; ele să vă fie un loc de scăpare împotriva răzbunătorului sângelui.
4. Ucigaşul să fugă într-una din aceste cetăţi, să se oprească la intrarea porţii cetăţii* şi să spună întâmplarea lui bătrânilor cetăţii aceleia; ei să-l primească la ei în cetate şi să-i dea o locuinţă, ca să locuiască împreună cu ei. *Rut 4.1,2.
5. Dacă* răzbunătorul sângelui îl va urmări, ei să nu dea pe ucigaş în mâinile lui; căci fără să vrea a omorât pe aproapele lui şi fără să-i fi fost vrăjmaş mai înainte. *Num. 35.12.
6. El să rămână în cetatea aceasta până* se va înfăţişa înaintea adunării ca să fie judecat, până la moartea marelui preot care va fi atunci în slujbă. Atunci, ucigaşul să se întoarcă şi să intre iarăşi în cetatea şi în casa lui, în cetatea de unde fugise.“ *Num. 35.12,25.
7. Ei au pus deoparte Chedeşul*, în Galileea, în muntele lui Neftali; Sihemul**, în muntele lui Efraim; şi Chiriat-Arba†, sau Hebronul, în muntele†† lui Iuda. *Cap. 21.32. 1 Cron. 6.76. **Cap. 21.21. 2 Cron. 10.1. †Cap. 14.15; 21.11,13. ††Luca 1.39.
8. Şi de cealaltă parte a Iordanului, la răsăritul Ierihonului, a ales Beţerul*, în pustiu, în câmpie, în seminţia lui Ruben; Ramot**, în Galaad, în seminţia lui Gad; şi Golan†, în Basan, în seminţia lui Manase. *Deut. 4.43. Cap. 21.36. 1 Cron. 6.78. **Cap. 21.38. 1 Împ. 22.33. †Cap. 21.27.
9. Acestea* au fost cetăţile hotărâte pentru toţi copiii lui Israel şi pentru străinul care locuieşte în mijlocul lor, pentru ca cel ce va ucide pe cineva fără voie să poată fugi în ele şi să nu moară ucis de mâna răzbunătorului sângelui, înainte** de a se înfăţişa înaintea adunării. *Num. 35.15. **Vers. 6.

Cetăţile leviţilor

21 1. Căpeteniile de familie ale leviţilor s-au apropiat de preotul Eleazar*, de Iosua, fiul lui Nun, şi de căpeteniile de familie ale seminţiilor copiilor lui Israel. *Cap. 14.1; 17.4.
2. Le-au vorbit la Silo*, în ţara Canaanului, şi au zis: „Domnul** a poruncit prin Moise ca să ni se dea cetăţi de locuit, cu împrejurimile lor pentru vitele noastre.“
*Cap. 18.1. **Num. 35.2.
3. Copiii lui Israel au dat atunci leviţilor, din moştenirea lor, cetăţile următoare şi împrejurimile lor, după porunca Domnului.
4. Au tras la sorţi pentru familiile chehatiţilor; şi leviţii, fiii preotului Aaron, au avut* prin sorţi treisprezece cetăţi din seminţia lui** Iuda, din seminţia lui Simeon şi din seminţia lui Beniamin; *Vers. 8,19. **Cap. 24.33.
5. ceilalţi fii* ai lui Chehat au avut prin sorţi zece cetăţi ale familiilor din seminţia lui Efraim, din seminţia lui Dan şi din jumătate din seminţia lui Manase. *Vers. 20, etc.
6. Fiii* lui Gherşon au avut prin sorţi treisprezece cetăţi ale familiilor din seminţia lui Isahar, din seminţia lui Aşer, din seminţia lui Neftali şi din jumătate din seminţia lui Manase, în Basan. *Vers. 27, etc.
7. Fiii* lui Merari, după familiile lor, au avut douăsprezece cetăţi din seminţia lui Ruben, din seminţia lui Gad şi din seminţia lui Zabulon. *Vers. 34, etc.
8. Copiii* lui Israel au dat leviţilor prin sorţi aceste cetăţi şi împrejurimile lor, cum** poruncise lui Moise, Domnul. *Vers. 3. **Num. 35.2.
9. Au dat din seminţia fiilor lui Iuda şi din seminţia fiilor lui Simeon următoarele cetăţi numite pe nume
10. şi care au fost ale fiilor lui Aaron* dintre familiile chehatiţilor şi ale fiilor lui Levi, căci ei au ieşit cei dintâi la sorţi.
*Vers. 4.
11. Le-au dat* Chiriat-Arba, sau Hebronul, în muntele** lui Iuda, şi locul dimprejur: Arba era tatăl lui† Anac.
*1 Cron. 6.55. **Cap. 15.13,14. †Cap. 20.7. Luca 1.39.
12. Câmpia* cetăţii şi satele ei au fost date în stăpânire lui Caleb, fiul lui Iefune. *Cap 14.14. 1 Cron. 6.56.
13. Au dat deci* fiilor preotului Aaron: cetatea de scăpare pentru ucigaşi, Hebronul** şi împrejurimile lui, Libna† şi împrejurimile ei,
*1 Cron. 6.57, etc. **Cap. 15.54; 20.7. †Cap. 15.42.
14. Iatirul* şi împrejurimile lui, Eştemoa** şi împrejurimile ei,
*Cap. 15.48. **Cap. 15.50.

15. Holonul* şi împrejurimile lui, Debirul** şi împrejurimile lui,
*1 Cron. 6.58. **Cap. 15.49.
16. Ainul* şi împrejurimile lui, Iuta** şi împrejurimile ei şi Bet-Şemeşul† şi împrejurimile lui; nouă cetăţi din aceste două seminţii;
*1 Cron. 6.59. **Cap. 15.55. †Cap. 10.
17. şi din seminţia lui Beniamin: Gabaonul* şi împrejurimile lui, Gheba** şi împrejurimile ei, *Cap. 18.25. **Cap. 18.24.
18. Anatot şi împrejurimile lui şi Almonul* şi împrejurimile lui; patru cetăţi. *1 Cron. 6.60.
19. Toate cetăţile preoţilor, fiii lui Aaron, au fost treisprezece cetăţi şi împrejurimile lor.
20. Leviţii* din familiile celorlalţi fii ai lui Chehat au avut prin sorţi cetăţi din seminţia lui Efraim.
*Vers. 5. 1 Cron. 6.66.
21. Le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigaşi, Sihemul* şi împrejurimile lui, în muntele lui Efraim, Ghezerul şi împrejurimile lui, *Cap. 20.7.
22. Chibţaim şi împrejurimile lui şi Bet-Horon şi împrejurimile lui; patru cetăţi;
23. din seminţia lui Dan: Elteche şi împrejurimile ei, Ghibeton şi împrejurimile lui,
24. Aialon şi împrejurimile lui şi Gat-Rimon şi împrejurimile lui; patru cetăţi;
25. şi din jumătate din seminţia lui Manase: Taanac şi împrejurimile lui şi Gat-Rimon şi împrejurimile lui; două cetăţi.
26. Toate cetăţile erau zece şi împrejurimile lor, pentru familiile celorlalţi fii ai lui Chehat.
27. Au dat fiilor* lui Gherşon, dintre familiile leviţilor: din cealaltă jumătate a seminţiei lui Manase, cetatea de scăpare pentru ucigaşi, Golan** din Basan şi împrejurimile ei şi Beeştra şi împrejurimile ei; două cetăţi;
*Vers. 6. 1 Cron. 6.71. **Cap. 20.8.
28. din seminţia lui Isahar: Chişion şi împrejurimile lui, Dabrat şi împrejurimile lui,
29. Iarmutul şi împrejurimile lui şi En-Ganim şi împrejurimile lui; patru cetăţi;
30. din seminţia lui Aşer: Mişeal şi împrejurimile lui, Abdonul şi împrejurimile lui,
31. Helcat şi împrejurimile lui şi Rehob şi împrejurimile lui; patru cetăţi;
32. şi din seminţia lui Neftali: cetatea de scăpare pentru ucigaşi, Chedeş* din Galileea şi împrejurimile ei, Hamot-Dor şi împrejurimile lui şi Cartanul şi împrejurimile lui; trei cetăţi. *Cap. 20.7.
33. Toate cetăţile gherşoniţilor, după familiile lor, erau treisprezece cetăţi şi împrejurimile lor.
34. Celorlalţi* leviţi, care făceau parte din familiile fiilor lui Merari, le-au dat: din seminţia lui Zabulon: Iocneamul şi împrejurimile lui, Carta şi împrejurimile ei, *Vers. 7. 1 Cron. 6.77.
35. Dimna şi împrejurimile ei şi Nahalal şi împrejurimile lui; patru cetăţi;
36. din seminţia lui Ruben: Beţerul* şi împrejurimile lui, Iahţa şi împrejurimile ei, *Cap. 20.8.
37. Chedemot şi împrejurimile lui şi Mefaat şi împrejurimile lui; patru cetăţi;
38. şi din seminţia lui Gad: cetatea de scăpare pentru ucigaşi, Ramot* din Galaad şi împrejurimile lui, Mahanaim şi împrejurimile lui, *Cap. 20.8.
39. Hesbonul şi împrejurimile lui şi Iaezerul şi împrejurimile lui; de toate, patru cetăţi.
40. Toate cetăţile care au căzut la sorţi fiilor lui Merari, după familiile lor, alcătuind celelalte familii ale leviţilor, erau douăsprezece cetăţi.
41. Toate* cetăţile leviţilor din mijlocul moşiilor copiilor lui Israel erau patruzeci şi opt de cetăţi şi împrejurimile lor. *Num. 35.7.
42. Fiecare din aceste cetăţi îşi avea împrejurimile ei de jur împrejur; aşa erau toate cetăţile acestea.

Făgăduinţa împlinită

43. Astfel, Domnul a dat lui Israel toată ţara* pe care jurase că o va da părinţilor lor; ei au luat-o în stăpânire şi s-au aşezat în ea.
*Gen. 13.15; 15.18; 26.3; 28.4,13.
44. Domnul* le-a dat odihnă de jur împrejur, cum jurase părinţilor lor; nici unul** din vrăjmaşii lor nu putuse să le stea împotrivă, şi Domnul i-a dat pe toţi în mâinile lor.
*Cap. 11.23; 22.4. **Deut. 7.24.
45. Din toate vorbele bune pe care le spusese casei lui Israel, Domnul, nici una n-a rămas* neîmplinită: toate s-au împlinit. *Cap. 23.14.

Trimiterea celor două seminţii şi jumătate acasă

22 1. Atunci Iosua a chemat pe rubeniţi, pe gadiţi şi jumătate din seminţia lui Manase.
2. Şi le-a zis: „Voi aţi păzit tot* ce v-a poruncit Moise, robul Domnului, şi** aţi ascultat de glasul meu în tot ce v-am poruncit.
*Num. 32.20. Deut. 3.18. **Cap. 1.16,17.
3. N-aţi părăsit pe fraţii voştri, de o bună bucată de vreme până în ziua de azi; şi aţi păzit rânduielile şi poruncile Domnului Dumnezeului vostru.
4. Acum, când Domnul Dumnezeul vostru a dat odihnă fraţilor voştri, cum le spusese, întoarceţi-vă şi duceţi-vă la corturile voastre, în ţara dată în stăpânirea voastră, pe* care v-a dat-o Moise, robul Domnului, dincolo de Iordan. *Num. 32.33. Deut. 29.8. Cap. 13.8.
5. Aveţi grijă numai* să păziţi şi să împliniţi poruncile şi legile pe care vi le-a dat Moise, robul Domnului: să** iubiţi pe Domnul Dumnezeul vostru, să umblaţi în toate căile Lui, să ţineţi poruncile Lui, să vă alipiţi de El şi să-I slujiţi din toată inima voastră şi din tot sufletul vostru.“
*Deut. 6.6,17; 11.22. **Deut. 10.12.
6. Şi Iosua i-a binecuvântat* şi le-a dat drumul; şi ei au plecat la corturile lor.
*Gen. 47.7. Exod 39.43. Cap. 14.13. 2 Sam. 6.18. Luca 24.50.
7. Moise dăduse unei jumătăţi din seminţia lui Manase o moştenire în Basan, şi Iosua a dat celeilalte* jumătăţi o moştenire lângă fraţii lor, dincoace de Iordan, la apus. *Cap. 17.5.
8. Când i-a trimis Iosua la corturile lor, i-a binecuvântat şi le-a zis: „Voi vă întoarceţi la corturile voastre cu mari bogăţii, cu foarte multe turme şi cu o mare mulţime de argint, de aur, de aramă, de fier şi de îmbrăcăminte. Împărţiţi* cu fraţii voştri prada luată de la vrăjmaşii voştri.“
*Num. 31.27. 1 Sam. 30.24.
9. Fiii lui Ruben, fiii lui Gad şi jumătate din seminţia lui Manase s-au întors acasă, lăsând pe copiii lui Israel la Silo, în ţara Canaanului, ca să se ducă în ţara Galaadului*, care era moşia lor şi unde se aşezaseră, cum poruncise lui Moise, Domnul. *Num. 32.1,26,29.

Ei zidesc un alt altar

10. Când au ajuns pe malurile Iordanului, care fac parte din ţara Canaanului, fiii lui Ruben, fiii lui Gad şi jumătate din seminţia lui Manase au zidit acolo un altar lângă Iordan, un altar a cărui mărime izbea privirile.
11. Copiii lui Israel au auzit* zicându-se: „Iată că fiii lui Ruben, fiii lui Gad şi jumătate din seminţia lui Manase au zidit un altar în faţa ţării Canaanului, pe malurile Iordanului, în părţile copiilor lui Israel.“
*Deut. 13.12, etc. Judc. 20.12.
12. Când au auzit copiii lui Israel lucrul acesta, toată adunarea* copiilor lui Israel s-a strâns la Silo ca să se suie împotriva lor şi să se bată cu ei.
*Judc. 20.1.
13. Copiii lui Israel au trimis* la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad şi la jumătate din seminţia lui Manase, în ţara Galaadului, pe Fineas**, fiul preotului Eleazar,
*Deut. 13.14. Judc. 20.12. **Exod 6.25. Num. 25.7.
14. şi zece căpetenii cu el, câte o căpetenie de fiecare casă părintească pentru fiecare din seminţiile lui Israel; toţi erau căpetenii* de casă părintească între miile lui Israel. *Num. 1.4.
15. Ei au venit la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad şi la jumătate din seminţia lui Manase, în ţara Galaadului, şi le-au vorbit astfel:
16. „Aşa vorbeşte toată adunarea Domnului: „Ce înseamnă păcatul acesta pe care l-aţi săvârşit faţă de Dumnezeul lui Israel, şi pentru ce vă abateţi acum de la Domnul, zidindu-vă un altar ca să vă răzvrătiţi* azi împotriva Domnului? *Lev. 17.8,9. Deut. 12.13,14.
17. Privim oare ca o nimica nelegiuirea lui Peor*, a cărui pată n-am ridicat-o până acum de peste noi, cu toată urgia pe care a adus-o ea asupra adunării Domnului? *Num. 25.3,4. Deut. 4.3.
18. Şi voi vă abateţi astăzi de la Domnul! Dacă vă răzvrătiţi azi împotriva Domnului, mâine El Se va mânia* împotriva întregii adunări a lui Israel. *Num. 16.22.
19. Dacă priviţi ca necurată ţara care este moşia voastră, treceţi în ţara care este moşia Domnului, unde este aşezată locuinţa* Domnului, şi aşezaţi-vă în mijlocul nostru; dar nu vă răzvrătiţi împotriva Domnului şi nu vă despărţiţi de noi, zidindu-vă un altar, afară de altarul Domnului Dumnezeului nostru!
*Cap. 18.1.
20. Acan*, fiul lui Zerah, n-a săvârşit

oare un păcat cu privire la lucrurile date spre nimicire şi nu S-a aprins de mânie Domnul împotriva întregii adunării a lui Israel? Şi el n-a fost singurul care a pierit din pricina nelegiuirii lui.“ *Cap. 7.1,5.

Apărarea lor

21. Fiii lui Ruben, fiii lui Gad şi jumătate din seminţia lui Manase au răspuns astfel căpeteniilor peste miile lui Israel:
22. „Domnul Dumnezeu cel Atotputernic, Domnul Dumnezeu* cel Atotputernic ştie**, şi Israel însuşi să ştie lucrul acesta! Dacă din răzvrătire şi păcătuire împotriva Domnului am făcut lucrul acesta, să nu ne vină în ajutor Domnul în ziua aceasta!
*Deut. 10.17. **1 Împ. 8.39. Iov 10.7; 23.10. Ps. 44.21; 139.1,2. Ier. 12.3. 2 Cor. 11.11,31.
23. Dacă ne-am zidit un altar ca să ne abatem de la Domnul, ca să aducem pe el arderi de tot şi daruri de mâncare şi ca să aducem pe el jertfe de mulţumiri, Domnul să ne ceară* socoteală de aceasta! *Deut. 18.19. 1 Sam. 20.16.
24. Am făcut lucrul acesta mai degrabă de frică, gândindu-ne că într-o zi s-ar putea ca fiii voştri să zică fiilor noştri: „Ce legătură este între voi şi Domnul Dumnezeul lui Israel?
25. Domnul a pus Iordanul hotar între noi şi voi, fii ai lui Ruben şi fii ai lui Gad: voi n-aveţi parte de Domnul!“ – Şi fiii voştri ar face astfel ca fiii noştri să nu se mai teamă de Domnul.
26. De aceea am zis: „Să ne zidim deci un altar nu pentru arderi de tot şi pentru jertfe:
27. ci ca o* mărturie între noi şi voi, între urmaşii noştri şi ai voştri, că voim să slujim** Domnului, înaintea feţei Lui, prin arderile noastre de tot şi prin jertfele noastre de ispăşire şi de mulţumiri, ca să nu zică fiii voştri într-o zi fiilor noştri: „Voi n-aveţi parte de Domnul!“ *Gen. 31.48. Vers. 34. Cap. 24.27. **Deut. 12.5,6,11,12,17,18,26,27.
28. Noi am zis: „Dacă mai târziu ne vor vorbi astfel nouă sau urmaşilor noştri, vom răspunde: „Priviţi chipul altarului Domnului pe care l-au făcut părinţii noştri nu pentru arderi de tot şi pentru jertfe, ci ca mărturie între noi şi voi.
29. Departe de noi gândul să ne răzvrătim împotriva Domnului şi să ne abatem astăzi de la Domnul, zidind* un altar pentru arderi de tot, pentru daruri de mâncare şi pentru jertfe, afară de altarul Domnului Dumnezeului nostru care este înaintea Locaşului Lui!“ *Deut. 12.13,14.
30. Când au auzit preotul Fineas şi căpeteniile adunării, căpeteniile peste miile lui Israel, care erau cu el, cuvintele pe care le-au rostit fiii lui Ruben, fiii lui Gad şi fiii lui Manase, au rămas mulţumiţi.
31. Şi Fineas, fiul preotului Eleazar, a zis fiilor lui Ruben, fiilor lui Gad şi fiilor lui Manase: „Cunoaştem acum că Domnul este în mijlocul* nostru, fiindcă n-aţi săvârşit păcatul acesta împotriva Domnului; şi aţi izbăvit astfel pe copiii lui Israel din mâna Domnului.“ *Lev. 26.11,12. 2 Cron. 15.2.
32. Fineas, fiul preotului Eleazar, şi căpeteniile au părăsit pe fiii lui Ruben şi pe fiii lui Gad şi s-au întors din ţara Galaadului în ţara Canaanului, la copiii lui Israel, cărora le-au făcut o dare de seamă.
33. Copiii lui Israel au rămas mulţumiţi; au binecuvântat* pe Dumnezeu şi n-au mai vorbit să se suie înarmaţi ca să pustiască ţara pe care o locuiau fiii lui Ruben şi fiii lui Gad.
*1 Cron. 29.20. Neem. 8.6. Dan. 2.19. Luca 2.28.
34. Fiii lui Ruben şi fiii lui Gad au numit altarul acela Ed *(Martor)* „căci“, au zis ei, „el este martor între noi că Domnul este Dumnezeu.“

Adunarea lui Israel – Sfaturile lui Iosua

23 1. De multă vreme Domnul dăduse* odihnă lui Israel, izbăvindu-l de toţi vrăjmaşii care-l înconjurau. Iosua era bătrân**, înaintat în vârstă. *Cap. 21.44; 22.4. **Cap. 13.1.
2. Atunci Iosua a chemat* pe tot Israelul, pe bătrânii lui, pe căpeteniile lui, pe judecătorii lui şi pe căpeteniile oastei. Şi le-a zis:
„Eu sunt bătrân, înaintat în vârstă.
*Deut. 31.28. Cap. 24.1. 1 Cron. 28.1.
3. Aţi văzut tot ce a făcut Domnul Dumnezeul* vostru tuturor neamurilor acelora dinaintea voastră; căci Domnul Dumnezeul vostru a luptat pentru voi.
*Exod 14.14. Cap. 10.14,42.
4. Vedeţi, v-am* dat ca moştenire prin sorţi, după seminţiile voastre, neamurile acestea care au rămas, începând de la Iordan, şi toate neamurile pe care le-am

nimicit, până la Marea cea Mare spre
apusul soarelui. *Cap. 13.2,6; 18.10.
5. Domnul Dumnezeul* vostru le va
izgoni dinaintea voastră şi le va
alunga dinaintea voastră; şi voi le veţi
stăpâni ţara, cum** a spus Domnul,
Dumnezeul vostru.
*Exod 23.30; 33.2; 34.11. Deut. 11.23. Cap. 13.6.
**Num. 33.53.
6. Puneţi-vă toată puterea* ca să
păziţi şi să împliniţi tot ce este scris în
cartea Legii lui Moise, fără să vă**
abateţi nici la dreapta, nici la stânga.
*Cap. 1.7. **Deut. 5.32; 28.14.
7. Să nu* vă amestecaţi cu neamurile
acestea care au rămas printre voi; să
nu rostiţi** numele dumnezeilor lor
şi să nu-l întrebuinţaţi în jurământ;
să nu le slujiţi şi să nu vă închinaţi
înaintea lor. *Exod 23.33. Deut. 7.2,3. Prov. 4.14.
Efes. 5.11. **Exod 23.13. Ps. 16.4. Ier. 5.7. Ţef. 1.5. Num. 32.38.
8. Ci alipiţi-vă* de Domnul Dum-
nezeul vostru, cum aţi făcut până în
ziua aceasta. *Deut. 10.20; 11.22; 13.4. Cap. 22.5.
9. Domnul* a izgonit dinaintea
voastră neamuri mari şi puternice; şi
nimeni**, până în ziua aceasta, n-a
putut să vă stea împotrivă.
*Deut. 11.23. **Cap. 1.5.
10. Unul* singur dintre voi urmărea o
mie din ei, căci Domnul Dumnezeul
vostru lupta pentru voi, cum** v-a
spus. *Lev. 26.8. Deut. 32.30. Judc. 3.31;
15.15. 2 Sam. 23.8. **Exod 14.14; 23.27. Deut. 3.22.
11. Vegheaţi*, dar, cu luare aminte
asupra sufletelor voastre, ca să iubiţi pe
Domnul, Dumnezeul vostru. *Cap. 22.5.
12. Dacă vă veţi* abate şi vă veţi
alipi de neamurile acestea care au
rămas printre voi, dacă vă veţi uni cu
ele** prin căsătorii şi dacă veţi intra
în legături cu ele,
*Evr. 10.38,39. 2 Pet. 2.20,21. **Deut. 7.3.
13. să fiţi încredinţaţi că Domnul*
Dumnezeul vostru nu va mai izgoni
aceste neamuri dinaintea voastră; ci**
ele vă vor fi o cursă şi un laţ, un bici
în coaste şi nişte spini în ochi, până
veţi pieri de pe faţa acestei ţări bune,
pe care v-a dat-o Domnul Dumnezeul
vostru.
*Judc. 2.3. **Exod 23.33. Num. 33.55. Deut. 7.16. 1 Împ. 11.4.
14. Iată că astăzi eu mă duc* pe calea
pe care merge tot ce este pământesc.
Recunoaşteţi, dar, din toată inima
voastră şi din tot sufletul vostru, că
nici unul din toate cuvintele bune ros-
tite asupra voastră de Domnul Dum-
nezeul vostru n-a rămas** neîmplinit;
toate vi s-au împlinit, nici unul n-a
rămas neîmplinit.
*1 Împ. 2.2. Evr. 9.27. **Cap. 21.45. Luca 21.33.
15. Şi după* cum toate cuvintele bune
pe care vi le spusese Domnul Dum-
nezeul vostru s-au împlinit pentru voi,
tot aşa Domnul va împlini faţă de voi
toate cuvintele rele**, până vă va nimici
de pe faţa acestei ţări bune pe care v-a
dat-o Domnul Dumnezeul vostru.
*Deut. 28.63. **Lev. 26.16. Deut. 28.15,16, etc.
16. Dacă veţi călca legământul pe
care vi l-a dat Domnul, Dumnezeul
vostru şi dacă vă veţi duce să slujiţi
altor dumnezei şi să vă închinaţi îna-
intea lor, Domnul Se va aprinde de
mânie împotriva voastră şi veţi pieri
degrabă din ţara cea bună pe care v-a
dat-o El."

Cea din urmă adunare

24 1. Iosua a adunat toate semin-
ţiile lui Israel la Sihem* şi a
chemat** pe bătrânii lui Israel, pe
căpeteniile lui, pe judecătorii lui şi pe
căpeteniile oastei. Ei s-au înfăţişat†
înaintea lui Dumnezeu.
*Gen. 35.4. **Cap. 23.2. †1 Sam. 10.19.
2. Iosua a zis întregului popor:
„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul
lui Israel: „Părinţii voştri, Terah, tatăl
lui Avraam şi tatăl lui Nahor, locuiau
în vechime de cealaltă parte a Râului*
(Eufrat) şi slujeau** altor dumnezei.
*Gen. 11.26,31. **Gen. 31.53.
3. Eu am* luat pe tatăl vostru
Avraam din cealaltă parte a Râului şi
l-am purtat prin toată ţara Canaanului;
i-am înmulţit sămânţa şi i-am** dat
pe Isaac. *Gen. 12.1. Fapt. 7.2,3. **Gen. 21.2,3.
Ps. 127.3.
4. Lui Isaac i-am dat pe Iacov* şi pe
Esau: lui Esau** i-am dat în stăpânire
muntele Seir, iar Iacov† şi fiii lui s-au
coborât în Egipt. *Gen. 25.24-26.
**Gen. 36.8. Deut. 2.5. †Gen. 46.1,6. Fapt. 7.15.
5. Am trimis* pe Moise şi pe Aaron
şi am lovit** Egiptul cu minunile pe
care le-am făcut în mijlocul lui; apoi
v-am scos afară din el.
*Exod 3.10. **Exod 7-10,12.
6. Am scos* pe părinţii voştri din
Egipt, şi aţi ajuns** la mare. Egiptenii†
au urmărit pe părinţii voştri până la
Marea Roşie, cu care şi călăreţi.
*Exod 12.37,51. **Exod 14.2. †Exod 14.9.
7. Părinţii voştri au strigat* către
Domnul. Şi Domnul a pus** întuneric

între voi şi egipteni, a adus† marea
înapoi peste ei şi i-a acoperit. Aţi văzut
cu ochii†† voştri ce am făcut egip-
tenilor. Şi aţi rămas multă vreme*† în
pustiu. *Exod 14.10. **Exod 14.20.
†Exod 14.27,28. ††Deut. 4.34; 29.2. *†Cap. 5.6.
8. V-am adus în ţara amoriţilor, care
locuiau dincolo de Iordan, şi ei au
luptat* împotriva voastră. I-am dat în
mâinile voastre; aţi pus stăpânire pe
ţara lor, şi i-am nimicit dinaintea
voastră. *Num. 21.21,33. Deut. 2.32; 3.1.
9. Balac*, fiul lui Ţipor, împăratul
Moabului, s-a sculat şi a pornit la
luptă împotriva lui Israel. A chemat**
pe Balaam, fiul lui Beor, ca să vă
blesteme. *Judc. 11.25. **Num. 22.5. Deut. 23.4.
10. Dar n-am vrut* să ascult pe
Balaam: el v-a** binecuvântat, şi v-
am izbăvit din mâna lui Balac.
*Deut. 23.5. **Num. 23.11,20; 24.10.
11. Aţi trecut* Iordanul şi aţi ajuns
la Ierihon. Locuitorii Ierihonului au
luptat** împotriva voastră: amoriţii,
fereziţii, canaaniţii, hetiţii, ghirgasiţii,
heviţii şi Iebusiţii. I-am dat în mâinile
voastre,
*Cap. 3.14,17; 4.10-12. **Cap. 6.1; 10.1; 11.1.
12. am trimis* înaintea voastră viespe
bondărească, şi i-a izgonit dinaintea
voastră, ca pe cei doi împăraţi ai
amoriţilor: nu cu sabia**, nici cu arcul
tău. *Exod 23.28. Deut. 7.20. **Ps. 44.3,6.
13. V-am dat o ţară pe care n-o
munciserăţi, cetăţi* pe care nu le
zidiserăţi, dar pe care le locuiţi, vii şi
măslini pe care nu-i sădiserăţi, dar care
vă slujesc ca hrană. *Deut. 6.10,11. Cap. 11.13.

Făgăduinţele poporului

14. Acum, temeţi-vă* de Domnul
şi slujiţi-I cu scumpătate** şi credin-
cioşie. Depărtaţi† dumnezeii cărora
le-au slujit părinţii voştri dincolo de
Râu şi în†† Egipt şi slujiţi Domnului.
*Deut. 10.12. 1 Sam. 12.24. **Gen. 17.1; 26.5. Deut. 18.13.
Ps. 119.1. 2 Cor. 1.12. Efes. 6.24. †Lev. 17.7.Vers. 2,23.
Ezec. 20.18. ††Ezec. 20.7,8; 23.3.
15. Şi dacă nu găsiţi cu cale să slujiţi
Domnului, alegeţi* astăzi cui vreţi să
slujiţi: sau dumnezeilor** cărora le
slujeau părinţii voştri dincolo de Râu,
sau dumnezeilor† amoriţilor în a căror
ţară locuiţi. Cât†† despre mine, eu şi
casa mea vom sluji Domnului."
*Rut 1.15. 1 Împ. 18.21. Ezec. 20.39. Ioan 6.67. **Vers. 14.
†Exod 23.24,32,33; 34.15. Deut. 13.7; 29.18. Judc. 6.10.
††Gen. 18.19.
16. Poporul a răspuns şi a zis:
„Departe de noi gândul să părăsim pe
Domnul şi să slujim altor dumnezei.
17. Căci Domnul este Dumnezeul
nostru. El ne-a scos din ţara Egiptului,
din casa robiei, pe noi şi pe părinţii
noştri; El a făcut înaintea ochilor
noştri acele minuni mari şi ne-a păzit
în tot timpul drumului pe care l-am
urmat şi în mijlocul tuturor popoarelor
pe la care am trecut.
18. El a izgonit dinaintea noastră pe
toate popoarele şi pe amoriţii care
locuiau ţara aceasta. Şi noi vom sluji
Domnului, căci El este Dumnezeul
nostru."
19. Iosua a zis poporului: „Voi nu*
veţi putea să slujiţi Domnului, căci este
un Dumnezeu** sfânt, un Dumnezeu†
gelos; El nu†† vă va ierta fără-delegile
şi păcatele.
*Mat. 6.24. **Lev. 19.2. 1 Sam. 6.20. Ps. 99.5,9. Isa. 5.16.
†Exod 20.5. ††Exod 23.21.
20. Când* veţi părăsi pe Domnul şi
veţi sluji unor dumnezei străini, El
Se va** întoarce şi vă va face rău şi
vă va nimici, după ce v-a făcut
bine." *1 Cron. 28.9. 2 Cron. 15.2. Ezra 8.22. Isa. 1.28;
65.11,12. Ier. 17.13. **Cap. 23.15. Isa. 63.10. Fapt. 7.42.
21. Poporul a zis lui Iosua: „Nu! Căci
vom sluji Domnului."
22. Iosua a zis poporului: „Voi sunteţi
martori împotriva voastră înşivă că aţi
ales* pe Domnul, ca să-I slujiţi."
Ei au răspuns: „Suntem martori!"
*Ps. 119.173.
23. „Scoateţi*, dar, dumnezeii străini
care sunt în mijlocul vostru şi întoar-
ceţi-vă inima spre Domnul, Dumne-
zeul lui Israel."
*Gen. 35.2. Vers. 14. Judc. 10.16. 1 Sam. 7.3.
24. Şi poporul a zis lui Iosua: „Noi
vom sluji Domnului Dumnezeului
nostru şi vom asculta glasul Lui."
25. Iosua a făcut în ziua aceea un*
legământ cu poporul şi i-a dat legi şi
porunci, la** Sihem.
*Exod 15.25. 2 Împ. 11.17. **Vers. 26.
26. Iosua a scris* aceste lucruri în
cartea Legii lui Dumnezeu. A luat o**
piatră mare şi a ridicat-o† acolo sub††
stejarul care era în locul închinat
Domnului.
*Deut. 31.24. **Judc. 9.6. †Gen. 28.18. Cap. 4.3. ††Gen. 35.4.
27. Şi Iosua a zis întregului popor:
„Iată piatra aceasta va fi martoră*
împotriva noastră, căci a auzit** toate
cuvintele pe care ni le-a spus Domnul,
ea va fi martoră împotriva voastră, ca

să nu fiţi necredincioşi Dumnezeului vostru.“
*Gen. 31.48,52. Deut. 31.19,21,26. Cap. 22.27,28,34. **Deut. 32.1.

28. Apoi Iosua* a dat drumul poporului, şi s-a dus fiecare în moştenirea lui. *Judc. 2.6.

Moartea lui Iosua

29. După aceste* lucruri, Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit în vârstă de o sută zece ani. *Judc. 2.8.

30. L-au înmormântat în ţinutul care-i căzuse la împărţire, la Timnat-Serah*, în muntele lui Efraim, la miazănoapte de muntele Gaaş. *Cap. 19.50. Judc. 2.9.

31. Israel* a slujit Domnului în tot timpul vieţii lui Iosua şi în tot timpul vieţii bătrânilor care au trăit după Iosua şi care cunoşteau** tot ce făcuse Domnul pentru Israel.
*Judc. 2.7. **Deut. 11.2; 31.13.

32. Oasele* lui Iosif, pe care le aduseseră copiii lui Israel din Egipt, au fost îngropate la Sihem, în partea ţarinii pe care o cumpărase** Iacov de la fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de chesita, şi care a ajuns moştenirea fiilor lui Iosif.
*Gen. 50.25. Exod 13.19. **Gen. 33.19.

34. Eleazar, fiul lui Aaron, a murit şi a fost îngropat la Ghibeat-Fineas, care fusese dat fiului său Fineas, în muntele* lui Efraim. *Exod 6.25. Judc. 20.28.

JUDECĂTORII

(Psalmul 106.34-36. Faptele Apostolilor 13.20. Ieremia 50.6.)

Iuda bate pe canaaniţi şi fereziţi

1 1. După moartea lui Iosua, copiii lui Israel au întrebat* pe Domnul şi au zis: „Cine dintre noi să se suie întâi împotriva canaaniţilor ca să pornească lupta cu ei?“ *Num. 27.21. Cap. 20.18.

2. Domnul a răspuns: „Iuda* să se suie; iată că am dat ţara în mâinile lui.“ *Gen. 49.8.

3. Şi Iuda a zis fratelui său Simeon: „Suie-te împreună cu mine în ţara care mi-a căzut la sorţi şi să luptăm împotriva canaaniţilor; şi voi merge* şi eu cu tine în ţara care ţi-a căzut la sorţi.“ Şi Simeon s-a dus cu el. *Vers. 17.

4. Iuda s-a suit, şi Domnul a dat pe canaaniţi şi pe fereziţi în mâinile lor; au ucis zece mii de oameni la Bezec*.
*1 Sam. 11.8.

5. Au găsit pe Adoni-Bezec la Bezec; au pornit lupta împotriva lui şi au bătut pe canaaniţi şi fereziţi.

6. Adoni-Bezec a luat fuga; dar ei l-au urmărit şi l-au prins şi i-au tăiat degetele cele mari de la mâini şi de la picioare.

7. Adoni-Bezec a zis: „Şaptezeci de împăraţi, cu degetele cele mari de la mâini şi de la picioare tăiate, strângeau mâncare sub masa mea; Dumnezeu îmi răsplăteşte şi mie* cum am făcut.“ L-au dus la Ierusalim şi a murit acolo.
*Lev. 24.19. 1 Sam. 15.33. Iac. 2.13.

8. Fiii* lui Iuda au pornit lupta împotriva Ierusalimului şi l-au luat; l-au trecut prin ascuţişul sabiei şi au dat foc cetăţii. *Ios. 15.63.

9. Fiii* lui Iuda s-au coborât apoi ca să bată pe canaaniţi, care locuiau muntele, ţinutul de miazăzi şi câmpia.
* Ios. 10.36; 11.21; 15.13.

10. Iuda a pornit împotriva canaaniţilor care locuiau la Hebron, numit mai înainte Chiriat-Arba*; şi a bătut pe Şeşai, pe Ahiman şi Talmai.
*Ios. 14.15; 15.13,14.

11. De acolo* a pornit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriat-Sefer. *Ios. 15.15.

12. Caleb* a zis: „Voi da pe fiica mea, Acsa, de nevastă cui va bate Chiriat-Seferul şi-l va lua.“ *Ios. 15.16,17.

13. Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai* mic al lui Caleb, a pus mâna pe cetate; şi Caleb i-a dat de nevastă pe fiica sa Acsa. *Cap. 3.9.

14. Când* a intrat ea la Otniel, l-a îndemnat să ceară un ogor de la tatăl ei. Ea s-a coborât de pe măgar; şi Caleb i-a zis: „Ce vrei?“ *Ios. 15.18,19.

15. Ea i-a răspuns: „Dă-mi un dar*, căci mi-ai dat un pământ secetos; dă-mi şi izvoare de apă.“ Şi Caleb i-a dat Izvoarele de sus şi iIzvoarele de jos. *Gen. 33.11.

16. Fiii* chenitului, socrul lui Moise, s-au suit din Cetatea Finicilor**, împreună cu fiii lui Iuda, în pustiul lui

Iuda, la miazăzi de Arad†, şi s-au dus†† de s-au aşezat între popor.
*Cap. 4.11,17. 1 Sam. 15.6. 1 Cron. 2.55. Ier. 35.2. **Deut. 34.3. †Num. 21.1. ††Num. 10.32.
17. Iuda* a pornit cu fratele său Simeon şi au bătut pe canaaniţii care locuiau la Ţefat; au nimicit cetatea cu desăvârşire şi au numit-o Horma** *(Nimicire)*. *Vers. 3. **Num. 21.3. Ios. 19.4.
18. Iuda a mai pus mâna pe Gaza* şi pe ţinutul ei, pe Ascalon şi pe ţinutul lui şi pe Ecron şi pe ţinutul lui.
*Ios. 11.22.
19. Domnul* a fost cu Iuda; şi Iuda a pus stăpânire pe munte, dar n-a putut să izgonească pe locuitorii din câmpie, pentru că aveau care** de fier.
*Vers. 2. 2 Împ. 18.7. **Ios. 17.16,18.
20. Au dat* Hebronul lui Caleb, cum spusese Moise; şi el a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac.
*Num. 14.24. Deut. 1.36. Ios. 14.9,13; 15.13,14.

Cruţarea canaaniţilor

21. Fiii* lui Beniamin n-au izgonit pe iebusiţii care locuiau la Ierusalim; şi iebusiţii au locuit în Ierusalim cu fiii lui Beniamin până în ziua de azi.
*Ios. 15.63; 18.28.
22. Casa lui Iosif s-a suit şi ea împotriva Betelului, şi Domnul* a fost cu ei. *Vers. 19.
23. Cei din casa lui Iosif au iscodit* Betelul, care mai înainte se chema Luz**. *Ios. 2.1; 7.2. Cap. 18.2. **Gen. 28.19.
24. Străjerii au văzut pe un om ieşind din cetate şi i-au zis: „Arată-ne pe unde putem intra în cetate, şi vom avea milă* de tine.“ *Ios. 2.12,14.
25. El le-a arătat pe unde ar putea să intre în cetate. Şi au trecut cetatea prin ascuţişul sabiei; dar pe omul acela l-au lăsat să plece cu toată familia lui.
26. Omul acela s-a dus în ţara hetiţilor; a zidit o cetate şi i-a pus numele Luz, nume pe care l-a purtat până în ziua de azi.
27. Manase* n-a izgonit nici el pe locuitorii din Bet-Şean şi din satele dimprejurul lui, din Taanac şi satele lui, din Dor şi satele dimprejurul lui, din Iibleam şi satele dimprejurul lui, din Meghido şi satele dimprejurul lui; aşa încât canaaniţii au izbutit să rămână în ţara aceasta. *Ios. 17.11,12,13.
28. Când Israel a fost destul de tare, a supus pe canaaniţi la un bir, dar nu i-a izgonit.
29. Efraim* n-a izgonit pe canaaniţii care locuiau la Ghezer, şi canaaniţii au locuit în mijlocul lui Efraim la Ghezer. *Ios. 16.10. 1 Împ. 9.16.
30. Zabulon n-a izgonit nici el pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol*; şi canaaniţii au locuit în mijlocul lui Zabulon, dar au fost supuşi la un bir. *Ios. 19.15.
31. Nici Aşer* n-a izgonit pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici pe cei din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afic şi din Rehob; *Ios. 19.24-30.
32. şi aşeriţii* au locuit în mijlocul canaaniţilor, locuitorii ţării, căci nu i-au izgonit. *Ps. 106.34,35.
33. Neftali* n-a izgonit pe locuitorii din Bet-Şemeş, nici pe locuitorii din Bet-Anat şi a locuit** în mijlocul canaaniţilor, locuitorii ţării; dar locuitorii din Bet-Şemeş şi din Bet-Anat au fost supuşi la un bir†.
*Ios. 19.38. **Vers. 32. †Vers. 30.
34. Amoriţii au dat înapoi în munte pe fiii lui Dan şi nu i-au lăsat să se coboare în câmpie.
35. Amoriţii au izbutit să rămână la Har-Heres, la Aialon* şi la Şaalbim; dar mâna casei lui Iosif a apăsat asupra lor şi au fost supuşi la un bir.
*Ios. 19.42.
36. Ţinutul amoriţilor se întindea de la suişul* Acrabim, de la Sela şi în sus. *Num. 34.4. Ios. 15.3.

Îngerul Domnului mustră

2 1. Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim* şi a zis: „Eu v-am scos din Egipt şi v-am adus în ţara pe care am jurat părinţilor voştri că v-o voi da. Am zis**: „Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi;
*Vers. 5. **Gen. 17.7.
2. şi voi* să nu încheiaţi legământ cu locuitorii din ţara aceasta, ci să le surpaţi** altarele.“ Dar voi† n-aţi ascultat de glasul Meu. Pentru ce aţi făcut lucrul acesta?
*Deut. 7.2. **Deut. 12.3. †Vers. 20. Ps. 106.34.
3. Am zis atunci: „Nu-i voi izgoni dinaintea voastră; ci vă vor sta în coaste*, şi dumnezeii** lor vă vor fi o† cursă.“ *Ios. 23.13. **Cap. 3.6. †Exod 23.33; 34.12. Deut. 7.16. Ps. 106.36.
4. După ce a spus Îngerul Domnului aceste vorbe tuturor copiilor lui Israel, poporul a ridicat glasul şi a plâns.

5. Au pus locului aceluia numele
Bochim *(Cei ce plâng);* şi au adus jertfe
Domnului acolo.

Poporul slujeşte Domnului în timpul lui Iosua

6. Iosua* a dat drumul poporului, şi
copiii lui Israel au plecat fiecare în
moştenirea lui, ca să ia ţara în stăpâ-
nire. *Ios. 22.6; 24.28.
7. Poporul* a slujit Domnului în tot
timpul vieţii lui Iosua şi în tot timpul
vieţii bătrânilor care au trăit după
Iosua şi care văzuseră toate lucrurile
mari pe care le făcuse Domnul pentru
Israel. *Ios. 24.31.
8. Iosua*, fiul lui Nun, robul Domnului,
a murit în vârstă de o sută zece ani.
*Ios. 24.29.
9. L-au îngropat* în ţinutul pe care-l
avea de moştenire, la Timnat-Heres**,
în muntele lui Efraim, la miazănoapte
de muntele Gaaş.
*Ios. 24.30. **Ios. 19.50; 24.30.

Judecătorii

10. Tot neamul acela de oameni a fost
adăugat la părinţii lui, şi s-a ridicat
după el un alt neam de oameni, care nu
cunoştea* pe Domnul, nici ce făcuse
El pentru Israel. *Exod 5.2. 1 Sam. 2.12.
1 Cron. 28.9. Ier. 9.3; 22.16. Gal. 4.8. 2 Tes. 1.8. Tit 1.16.
11. Copiii lui Israel au făcut atunci ce
nu plăcea Domnului şi au slujit
Baalilor.
12. Au* părăsit pe Domnul Dumnezeul
părinţilor lor care-i scosese din ţara
Egiptului şi au mers** după alţi
dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor
care-i înconjurau; s-au închinat† înaintea
lor şi au mâniat pe Domnul.
*Deut. 31.16. **Deut. 6.14. †Exod 20.5.
13. Au părăsit pe Domnul şi au
slujit* lui Baal şi Astarteilor.
*Cap. 3.7; 10.6. Ps. 106.36.
14. Domnul S-a aprins de mânie*
împotriva lui Israel. El i-a dat** în
mâinile unor prădători care i-au prădat,
i-a vândut† în mâinile vrăjmaşilor lor
de jur împrejur şi nu s-au mai putut††
împotrivi vrăjmaşilor lor.
*Cap. 3.8. Ps. 106.40-42. **2 Împ. 17.20. †Cap. 3.8; 4.2.
Ps. 44.12. Isa. 50.1. ††Lev. 26.37. Ios. 7.12,13.
15. Oriunde mergeau, mâna Domnului
era împotriva lor ca să le facă rău,
cum spusese Domnul şi cum le* jurase
Domnul. Au ajuns astfel într-o mare
strâmtorare. *Lev. 26. Deut. 28.
16. Domnul* a ridicat judecători, ca
să-i izbăvească din mâna celor ce-i
prădau. *Cap. 3.9,10,15. 1 Sam. 12.11. Fapt. 13.20.
17. Dar ei n-au ascultat nici de jude-
cătorii lor, căci au curvit* cu alţi
dumnezei şi s-au închinat înaintea lor.
În curând s-au abătut de la calea pe
care o urmaseră părinţii lor şi n-au
ascultat de poruncile Domnului, ca şi
ei. *Exod 24.15,16. Lev. 17.7.
18. Când le ridica Domnul judecători,
Domnul era cu judecătorul* şi-i izbăvea
din mâna vrăjmaşilor lor în tot timpul
vieţii judecătorului, căci Domnului**
I se făcea milă de suspinele scoase de
ei împotriva celor ce-i apăsau şi-i
chinuiau.
*Ios. 1.5. **Gen. 6.6. Deut. 32.36. Ps. 106.44,45.
19. Dar, după moartea* judecătorului,
se stricau din nou, mai mult decât
părinţii lor, ducându-se după alţi
dumnezei, ca să le slujească şi să se
închine înaintea lor, şi stăruiau în
această purtare şi împietrire.
*Cap. 3.12; 4.1; 8.33.
20. Atunci Domnul S-a aprins de*
mânie împotriva lui Israel şi a zis:
„Fiindcă neamul acesta a călcat legă-
mântul** Meu pe care-l poruncisem
părinţilor lor şi fiindcă n-au ascultat
de glasul Meu, *Vers. 14. **Ios. 23.16.
21. nu voi mai izgoni* dinaintea lor
nici unul din neamurile pe care le-a
lăsat Iosua când a murit. *Ios. 23.13.
22. Astfel, prin ele*, voi pune pe
Israel la încercare**, ca să ştiu dacă
vor căuta sau nu să urmeze calea
Domnului, cum au căutat părinţii lor."
*Deut. 8.2,16; 13.3. **Cap. 3.1,4.
23. Şi Domnul a lăsat în pace pe
popoarele acelea pe care nu le dăduse
în mâinile lui Iosua şi nu S-a grăbit să
le izgonească.

Slujirea israeliţilor la idoli

3 1. Iată neamurile* pe care le-a lăsat
Domnul ca să încerce pe Israel prin
ele, pe toţi cei ce nu cunoscuseră toate
războaiele Canaanului. *Cap. 2.21,22.
2. El voia numai ca vârstele de oameni
ale copiilor lui Israel să cunoască şi să
înveţe războiul, şi anume cei ce nu-l
cunoscuseră mai înainte.
3. Neamurile acestea erau cei* cinci
domnitori ai filistenilor, toţi canaaniţii,
sidoniţii şi heviţii care locuiau în
muntele Liban, de la muntele Baal-
Hermon până la intrarea Hamatului.
*Ios. 13.3.
4. Neamurile* acestea au slujit ca să

pună pe Israel la încercare, pentru ca Domnul să vadă dacă vor asculta de poruncile pe care le dăduse părinţilor lor prin Moise. *Cap. 2.22.

5. Şi copiii* lui Israel au locuit în mijlocul canaaniţilor, hetiţilor, amoriţilor, fereziţilor, heviţilor şi iebusiţilor; *Ps. 106.35.

6. au luat* de neveste pe fetele lor şi au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor şi au slujit dumnezeilor lor.
*Exod 34.16. Deut. 7.3.

Otniel

7. Copiii* lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului, au uitat pe Domnul şi au slujit** Baalilor şi idolilor†.
*Cap. 2.11. **Cap. 2.13. †Exod 34.13. Deut. 16.21. Cap. 6.25.

8. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel şi i-a vândut* în mâinile lui Cuşan-Rişeataim**, împăratul Mesopotamiei. Şi copiii lui Israel au fost supuşi opt ani lui Cuşan-Rişeataim.
*Cap. 2.14. **Hab. 3.7.

9. Copiii lui Israel au strigat* către Domnul, şi Domnul le-a ridicat un izbăvitor**, care i-a izbăvit: pe Otniel†, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb.
*Vers. 15. Cap. 4.3; 6.7; 10.10. 1 Sam. 12.10. Neem. 9.27. Ps. 22.5; 106.44; 107.13,19. **Cap. 2.16. †Cap. 1.13.

10. Duhul* Domnului a fost peste el. El a ajuns judecător în Israel şi a pornit la război. Domnul a dat în mâinile lui pe Cuşan-Rişeataim, împăratul Mesopotamiei, şi mâna Lui a fost puternică împotriva lui Cuşan-Rişeataim.
*Num. 27.18. Cap. 6.34; 11.29; 13.25; 14.6,19. 1 Sam. 11.6. 2 Cron. 15.1.

11. Ţara a avut odihnă patruzeci de ani. Şi Otniel, fiul lui Chenaz, a murit.

Ehud

12. Copiii* lui Israel au făcut iarăşi ce nu plăcea Domnului; şi Domnul a întărit pe Eglon**, împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentru că făcuseră ce nu plăcea Domnului.
*Cap. 2.19. **1 Sam. 12.9.

13. Eglon a strâns la el pe fiii lui Amon şi pe amaleciţi* şi a pornit. A bătut pe Israel şi a luat Cetatea Finicilor**. *Cap. 5.14. **Cap. 1.16.

14. Şi copiii lui Israel au fost supuşi* optsprezece ani lui Eglon, împăratul Moabului. *Deut. 28.48.

15. Copiii lui Israel au* strigat către Domnul, şi Domnul le-a ridicat un izbăvitor, pe Ehud, fiul lui Ghera, beniamitul, care nu se slujea de mâna dreaptă. Copiii lui Israel au trimis prin el un dar lui Eglon, împăratul Moabului.
*Vers. 9. Ps. 78.34.

16. Ehud şi-a făcut o sabie cu două tăişuri, lungă de un cot, şi a încins-o pe sub haine, în partea dreaptă.

17. A dat darul lui Eglon, împăratul Moabului: Eglon era un om foarte gras.

18. Când a isprăvit de dat darul, a dat drumul oamenilor care-l aduseseră.

19. El însuşi s-a întors* de la pietrăriile de lângă Ghilgal şi a zis: „Împărate, am să-ţi spun ceva în taină.“ Împăratul a zis: „Tăcere!“ Şi toţi cei ce erau lângă el au ieşit afară. *Ios. 4.20.

20. Ehud a început vorba cu el pe când stătea singur în odaia lui de vară şi a zis: „Am un cuvânt din partea lui Dumnezeu pentru tine.“ Eglon s-a sculat de pe scaun.

21. Atunci Ehud a întins mâna stângă, a scos sabia din partea dreaptă şi i-a împlântat-o în pântece.

22. Chiar şi mânerul a intrat după fier, şi grăsimea s-a strâns în jurul fierului; căci n-a putut scoate sabia din pântece, ci a lăsat-o în trup aşa cum o înfipsese.

23. Ehud a ieşit prin tindă, a închis uşile de la odaia de sus după el şi a tras zăvorul.

24. După ce a ieşit el, au venit slujitorii împăratului şi s-au uitat; şi iată că uşile odăii de sus erau închise cu zăvorul. Ei au zis: „Fără îndoială, îşi acoperă picioarele în odaia de vară.“

25. Au aşteptat multă vreme; şi fiindcă el nu deschidea uşile odăii de sus, au luat cheia şi au descuiat; şi iată că stăpânul lor era mort, întins pe pământ.

26. Până să se dumirească ei, Ehud a luat-o la fugă, a trecut de pietrării şi a scăpat în Seira.

27. Cum a ajuns, a sunat* din trâmbiţă în muntele** lui Efraim. Copiii lui Israel s-au coborât cu el din munte, şi el s-a pus în fruntea lor.
*Cap. 5.14; 6.34. 1 Sam. 13.3. **Ios. 17.15. Cap. 7.24; 17.1; 19.1.

28. El le-a zis: „Veniţi după mine, căci Domnul* a dat în mâinile voastre pe vrăjmaşii voştri moabiţi.“ Ei s-au coborât după el, au pus stăpânire pe vadurile** Iordanului, în faţa Moabului, şi n-au lăsat pe nimeni să treacă.
*Cap. 7.9,15. 1 Sam. 17.47. **Ios. 2.7. Cap. 12.5.

29. Au ucis atunci aproape zece mii
de oameni din Moab, toţi voinici şi
viteji, şi n-a scăpat unul.
30. În ziua aceea Moabul a fost
smerit sub mâna lui Israel. Şi ţara* a
avut odihnă optzeci de ani. *Vers. 11.

Şamgar

31. După el a urmat Şamgar*, fiul lui
Anat. El a ucis şase sute de oameni
dintre filisteni cu un otic** de plug. Şi
el a fost un izbăvitor† al lui Israel††.
*Cap. 5.6,8. 1 Sam. 13.19,22. **1 Sam. 17.47,50.
†Cap. 2.16. ††Cap. 4.1,3, etc.; 10.7,17; 11.4, etc. 1 Sam. 4.1.

Debora şi Barac

4 1. Copiii* lui Israel iarăşi au făcut
ce nu plăcea Domnului, după moartea
lui Ehud. *Cap. 2.19.
2. Şi Domnul i-a vândut* în mâinile
lui Iabin, împăratul Canaanului, care
domnea la Haţor**. Căpetenia oştirii
lui era Sisera†, şi locuia la Haroşet-
Goim††. *Cap. 2.14.
**Ios. 11.1,10; 19.36. †1 Sam. 12.9. Ps. 83.9. ††Vers. 13,16.
3. Copiii lui Israel au strigat către
Domnul, căci Iabin avea nouă sute de
care de fier* şi, de douăzeci de ani
apăsa** cu putere pe copiii lui Israel.
*Cap. 1.19. **Cap. 5.8. Ps. 106.42.
4. Pe vremea aceea judecător în Israel
era Debora, prorociţa, nevasta lui
Lapidot.
5. Ea şedea* sub finicul Deborei,
între Rama şi Betel, în muntele lui
Efraim; şi copiii lui Israel se suiau la
ea ca să fie judecaţi. *Gen. 35.8.
6. Ea a trimis să cheme pe Barac*,
fiul lui Abinoam, din Chedeş-Neftali**,
şi i-a zis: „Iată porunca pe care a
dat-o Domnul Dumnezeul lui Israel:
„Du-te, îndreaptă-te spre muntele
Taborului şi ia cu tine zece mii de
oameni din copiii lui Neftali şi din
copiii lui Zabulon; *Evr. 11.32. **Ios. 19.37.
7. voi trage* spre tine, la pârâul
Chison**, pe Sisera, căpetenia oştirii lui
Iabin, împreună cu carele şi oştile lui,
şi-l voi da în mâinile tale.“
*Exod 14.4. **Cap. 5.21. 1 Împ. 18.40. Ps. 83.9,10.
8. Barac i-a zis: „Dacă vii tu cu mine,
mă voi duce; dar dacă nu vii cu mine,
nu mă voi duce.“
9. Ea a răspuns: „Voi merge cu tine;
dar nu vei avea slavă în calea pe care
mergi, căci Domnul va da* pe Sisera
în mâinile unei femei.“ Şi Debora s-a
sculat şi s-a dus cu Barac la Chedeş.
*Cap. 2.14.
10. Barac a chemat pe Zabulon* şi
Neftali la Chedeş; zece mii de oameni
mergeau în** urma lui, şi Debora a
plecat cu el.
*Cap. 5.18. **Exod 11.8. 1 Împ. 20.10.
11. Heber, chenitul*, se despărţise de
cheniţi, fiii lui Hobab**, socrul lui
Moise, şi îşi întinsese cortul până la
stejarul Ţaanaim, lângă† Chedeş.
*Cap. 1.16. **Num. 10.29. †Vers. 6.
12. Au dat de ştire lui Sisera că
Barac, fiul lui Abinoam, s-a îndreptat
spre muntele Taborului.
13. Şi, de la Haroşet-Goim, Sisera şi-a
strâns spre pârâul Chisonului toate
carele, nouă sute de care de fier, şi tot
poporul care era cu el.
14. Atunci Debora a zis lui Barac:
„Scoală-te, căci iată ziua când dă Domnul
pe Sisera în mâinile tale. Într-adevăr,
Domnul* merge înaintea ta.“ Şi Barac
s-a repezit de pe muntele Taborului,
cu zece mii de oameni după el.
*Deut. 9.3. 2 Sam. 5.24. Ps. 68.7. Isa. 52.12.
15. Domnul* a pus pe fugă dinaintea
lui Barac, prin ascuţişul sabiei, pe
Sisera, toate carele lui şi toată tabăra.
Sisera s-a dat jos din carul lui şi a
fugit pe jos. *Ios. 10.10. Ps. 83.9,10.
16. Barac a urmărit carele şi oştirea
până la Haroşet-Goim; şi toată oştirea
lui Sisera a căzut sub ascuţişul sabiei,
fără să fi rămas un singur om.

Sisera este ucis de Iael

17. Sisera a fugit pe jos în cortul
Iaelei, nevasta lui Heber, chenitul;
căci între Iabin, împăratul Haţorului,
şi casa lui Heber, chenitul, era pace.
18. Iael a ieşit înaintea lui Sisera şi
i-a zis: „Intră, domnul meu, intră la
mine şi nu te teme!“ El a intrat la ea în
cort, şi ea l-a ascuns sub o învelitoare.
19. El a zis: „Dă-mi, te rog, puţină
apă să beau, căci mi-e sete.“ Ea a
deschis burduful* cu lapte, i-a dat să
bea şi l-a acoperit. *Cap. 5.25.
20. El i-a mai zis: „Stai la uşa cortului,
şi dacă vine cineva şi te întreabă:
„Este cineva aici?“, să răspunzi: „Nu.“
21. Iael*, nevasta lui Heber, a luat un
ţăruş de-al cortului, a pus mâna pe
ciocan, s-a apropiat încet de el şi i-a
bătut ţăruşul în tâmplă, aşa că a
răspuns până în pământ. El adormise
adânc şi era rupt de oboseală; şi a
murit. *Cap. 5.26.

22. Pe când Barac urmărea pe Sisera, Iael i-a ieşit înainte şi i-a zis: „Vino, şi-ţi voi arăta pe omul pe care-l cauţi.“ El a intrat la ea, şi iată că Sisera stătea întins, mort, cu ţăruşul bătut în tâmplă.
23. În ziua aceea, Dumnezeu a smerit* pe Iabin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel. *Ps. 18.47.
24. Şi mâna copiilor lui Israel a apăsat greu asupra lui Iabin, împăratul Canaanului, până ce au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

Cântarea de laudă a Deborei

5 1. În ziua aceea, Debora a cântat* această cântare cu Barac, fiul lui Abinoam: *Exod 15.1. Ps. 18, titlu.
2. „Nişte căpetenii s-au pus în fruntea poporului în Israel,
Şi poporul* s-a arătat gata de luptă:
Binecuvântaţi pe Domnul! *2 Cron. 17.16.
3. Ascultaţi*, împăraţi!
Luaţi aminte, domnitori!
Voi cânta, da, voi cânta Domnului,
Voi cânta din lăută Domnului Dumnezeului lui Israel. *Deut. 32.1,3. Ps. 2.10.
4. Doamne*, când ai ieşit din Seir,
Când ai plecat din câmpiile Edomului,
Pământul** s-a cutremurat, cerurile au picurat,
Şi norii au turnat ape cu găleata;
*Deut. 33.2. Ps. 68.7. **2 Sam. 22.8. Ps. 68.8. Isa. 64.3. Hab. 3.3,10.
5. Munţii* s-au clătinat înaintea Domnului,
Sinaiul** acela s-a clătinat înaintea Domnului Dumnezeului lui Israel.“
*Deut. 4.11. Ps. 97.5. **Exod 19.18.
6. „Pe vremea lui* Şamgar, fiul lui Anat,
Pe vremea Iaelei** drumurile† erau părăsite,
Şi călătorii apucau pe căi strâmbe.
*Cap. 3.31. **Cap. 4.17. †Lev. 26.22. 2 Cron. 15.5. Isa. 33.8. Plân. 1.4; 4.18.
7. Căpeteniile erau fără putere în Israel, fără putere,
Până când m-am sculat eu, Debora,
Până când m-am ridicat eu, ca o mamă* în Israel. *Isa. 49.23.
8. El îşi alesese noi dumnezei*:
Atunci războiul era la porţi;
Dar nu vedeai** nici scut, nici suliţă
La patruzeci de mii în Israel.
*Deut. 32.16. Cap. 2.12,17. **Cap. 4.3. 1 Sam. 13.19,22.
9. Inima mea se îndreaptă spre căpeteniile lui Israel,
Spre aceia din popor care* s-au arătat gata să lupte.
Binecuvântaţi pe Domnul! *Vers. 2
10. Voi, care* călăriţi pe măgăriţe albe,
Voi, care** şedeţi pe covoare,
Şi voi, care umblaţi pe drum – cântaţi†!
*Ps. 105.2; 145.5. **Cap. 10.4; 12.14. †Ps. 107.32.
11. Arcaşii, din mijlocul adăpătoarelor,
Să laude cu glasul lor binefacerile* Domnului,
Binefacerile cârmuirii Sale în Israel.
Atunci poporul Domnului s-a coborât la porţi: *1 Sam. 12.7. Ps. 145.7.
12. Trezeşte-te*, trezeşte-te, Debora!
Trezeşte-te, trezeşte-te şi zi o cântare!
Scoală-te, Barac,
Şi adu-ţi robii** de război,
Fiul lui Abinoam! *Ps. 57.8. **Ps. 68.18.
13. Atunci o rămăşiţă din popor a biruit* pe cei puternici,
Domnul mi-a dat biruinţa asupra celor viteji. *Ps. 49.14.
14. Din Efraim* au venit locuitorii lui** Amalec.
După tine a mers Beniamin în oştirea ta.
Din Machir† au venit căpeteniile,
Şi din Zabulon cârmuitorii.
*Cap. 3.13. **Cap. 3.27. †Num. 32.39,40.
15. Mai marii lui Isahar au fost cu Debora,
Şi Isahar a venit după Barac*,
A fost trimis pe urma lui în vale.
La pâraiele lui Ruben
Au fost mari hotărâri! *Cap. 4.14.
16. Pentru ce ai rămas în mijlocul* staulelor
Să asculţi behăitul turmelor?
La pâraiele lui Ruben
Mari au fost sfaturile! *Num. 32.1.
17. Galaadul* de dincolo de Iordan nu şi-a părăsit locuinţa.
Pentru ce a stat Dan pe corăbii?
Aşer** a stat pe malul mării
Şi s-a odihnit în limanurile lui.
*Ios. 13.25,31. **Ios. 19.29,31.
18. Zabulon* este un popor care a înfruntat moartea,
Şi Neftali la fel, pe înălţimile din câmpie. *Cap. 4.10.
19. Împăraţii au venit, s-au luptat;
Atunci au luptat împăraţii Canaanului

La Tanaac, la apele Meghido;
N-au luat nici o pradă, nici argint*.
*Vers. 30. Cap. 4.16. Ps. 44.12.
20. Din ceruri* se luptau,
De pe cărările lor, stelele** se luptau împotriva lui Sisera,
*Ios. 10.11. Ps. 77.11,18. **Cap. 4.15.
21. Pârâul* Chison i-a luat,
Pârâul din vremurile străvechi, pârâul Chison!
Suflete, calcă-n picioare pe viteji!
*Cap. 4.7.
22. Atunci copitele cailor au răsunat
De goana, de goana năbădăioasă a războinicilor lor.
23. Blestemaţi pe Meroza, a zis Îngerul Domnului,
Blestemaţi, blestemaţi pe locuitorii lui;
Căci* n-au venit în ajutorul** Domnului,
În ajutorul Domnului, printre oamenii viteji.
*Cap. 21.9,10. Neem. 3.5. **1 Sam. 17.47; 18.17; 25.28.
24. Binecuvântată să fie între femei Iael*,
Nevasta lui Heber, chenitul!
Binecuvântată** să fie ea între femeile care locuiesc în corturi!
*Cap. 4.17. **Luca 1.28.
25. El a cerut* apă, şi ea i-a dat lapte;
În pahar împărătesc i-a adus unt.
*Cap. 4.19.
26. Cu o mână* a luat ţăruşul,
Şi cu dreapta ciocanul lucrătorilor,
A lovit pe Sisera, i-a despicat capul,
I-a sfărâmat şi străpuns tâmpla.
*Cap. 4.21.
27. El s-a ghemuit: a căzut şi s-a culcat la picioarele ei;
S-a ghemuit şi a căzut la picioarele ei;
Acolo unde s-a ghemuit, acolo a căzut fără viaţă.
28. Pe fereastră, prin zăbrele,
Se uită mama lui Sisera şi strigă:
„Pentru ce zăboveşte carul lui să vină?
Pentru ce vin carele lui aşa de încet?“
29. Cele mai înţelepte dintre femeile ei îi răspund
Şi ea îşi răspunde singură:
30. „Negreşit, au găsit pradă*! Şi-o împart:
O fată, două fete de fiecare om;
Pradă de haine vopsite pentru Sisera;
Pradă de haine vopsite, cusute la gherghef,
Două haine vopsite şi cusute la gherghef,
De pus pe grumazul biruitorului!“
*Exod 15.9.
31. Aşa* să piară toţi vrăjmaşii Tăi, Doamne!
Dar cei ce-L iubesc sunt ca soarele**, când se arată† în puterea lui.“
Ţara a avut odihnă patruzeci de ani.
*Ps. 83.9,10. **2 Sam. 23.4. †Ps. 19.5.

Apăsarea madianiţilor

6 1. Copiii* lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului; şi Domnul i-a dat în mâinile lui Madian**, timp de şapte ani.
*Cap. 2.19. **Hab. 3.7.
2. Mâna lui Madian a fost puternică împotriva lui Israel. Ca să scape de Madian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile* munţilor, în peşteri şi pe stânci întărite.
*1 Sam. 13.6. Evr. 11.38.
3. După ce semăna Israel, Madian se suia cu Amalec* şi fiii răsăritului** şi porneau împotriva lui.
*Cap. 3.13. **Gen. 29.1. Cap. 7.12; 8.10. 1 Împ. 4.30. Iov 1.3.
4. Tăbărau în faţa lui, nimiceau* roadele ţării până spre Gaza; şi nu lăsau în Israel nici merinde, nici oi, nici boi, nici măgari.
*Lev. 26.16. Deut. 28.30,33,51. Mica 6.15.
5. Căci se suiau împreună cu turmele şi corturile lor, soseau ca o mulţime de lăcuste*, erau fără număr, ei şi cămilele lor, şi veneau în ţară ca s-o pustiască.
*Cap. 7.12.
6. Israel a ajuns foarte nenorocit din pricina lui Madian, şi copiii lui Israel au strigat* către Domnul.
*Cap. 3.15. Osea 5.15.
7. Când copiii lui Israel au strigat către Domnul din pricina lui Madian,
8. Domnul a trimis copiilor lui Israel un proroc. El le-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din casa robiei.
9. V-am scăpat din mâna egiptenilor şi din mâna tuturor celor ce vă apăsau; i-am* izgonit dinaintea voastră şi v-am dat vouă ţara lor.
*Ps. 44.2,3.
10. V-am zis: „Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; să nu vă* temeţi de dumnezeii amoriţilor, în a căror ţară locuiţi.“ Dar voi n-aţi ascultat glasul Meu.“
*2 Împ. 17.35,37,38. Ier. 10.2.

Ghedeon

11. Apoi a venit Îngerul Domnului şi S-a aşezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui Abiezer*. Ghedeon**, fiul său, bătea grâu în teasc ca să-l ascundă de Madian.
*Ios. 17.2. **Evr. 11.32.
12. Îngerul Domnului i S-a arătat* şi i-a zis: „Domnul este** cu tine, viteazule!“ *Cap. 13.3. Luca 1.11,28. **Ios. 1.5.
13. Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, domnul meu, dacă Domnul este cu noi, pentru ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri? Şi unde* sunt toate minunile acelea** pe care ni le istorisesc părinţii noştri când spun: „Nu ne-a scos oare Domnul din Egipt?“ Acum Domnul ne părăseşte† şi ne dă în mâinile lui Madian!“
*Ps. 89.49. Isa. 59.1; 63.15. **Ps. 44.1. †2 Cron. 15.2.
14. Domnul S-a uitat la el şi a zis: „Du-te cu puterea* aceasta pe care o ai şi izbăveşte pe Israel din mâna lui Madian; oare** nu te trimit Eu?“
*1 Sam. 12.11. Evr. 11.32,34. **Ios. 1.9. Cap. 4.6.
15. Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, domnul meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată că familia mea este cea mai săracă* din Manase, şi eu sunt cel mai mic din casa tatălui meu.“ *1 Sam. 9.21.
16. Domnul i-a zis: „Eu* voi fi cu tine, şi vei bate pe Madian ca pe un singur om.“ *Exod 3.12. Ios. 1.5.
17. Ghedeon I-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, dă-mi un semn* ca să-mi arăţi că Tu îmi vorbeşti.
*Exod 4.1-8. Vers. 36,37. 2 Împ. 20.8. Ps. 86.17. Isa. 7.11.
18. Nu Te depărta de aici* până mă voi întoarce la Tine, să-mi aduc darul şi să-l pun înaintea Ta.“ Şi Domnul a zis: „Voi rămâne până te vei întoarce.“
*Gen. 18.3,5. Cap. 13.15.
19. Ghedeon* a intrat în casă, a pregătit un ied şi a făcut azime dintr-o efă de făină. A pus carnea într-un coş, şi zeama a turnat-o într-o oală, le-a adus sub stejar şi I le-a pus înainte.
*Gen. 18.6-8.
20. Îngerul lui Dumnezeu i-a zis: „Ia carnea şi azimele, pune-le* pe stânca aceasta şi varsă** zeama.“ Şi el a făcut aşa. *Cap. 13.19. **1 Împ. 18.33,34.
21. Îngerul Domnului a întins vârful toiagului pe care-l avea în mână şi a atins carnea şi azimele. Atunci, s-a ridicat din stâncă un foc* care a mistuit carnea şi azimele. Şi Îngerul Domnului S-a făcut nevăzut dinaintea lui. *Lev. 9.24. 1 Împ. 18.38. 2 Cron. 7.1.
22. Ghedeon, văzând* că fusese Îngerul Domnului, a zis: „Vai de mine, Stăpâne Doamne! Am văzut** pe Îngerul Domnului faţă-n faţă.“
*Cap. 13.21. **Gen. 16.13; 32.30. Exod 33.20. Cap. 13.22.
23. Şi Domnul i-a zis: „Fii pe pace*, nu te teme, căci nu vei muri.“
*Dan. 10.19.
24. Ghedeon a zidit acolo un altar Domnului şi i-a pus numele „Domnul păcii“: altarul aceasta este şi astăzi la Ofra*, care era a familiei lui Abiezer.
*Cap. 8.32.

Dărâmarea altarului lui Baal

25. În aceeaşi noapte, Domnul a zis lui Ghedeon: „Ia viţelul tatălui tău şi un alt taur de şapte ani. Dărâmă altarul lui Baal, care este al tatălui tău, şi taie parul închinat* Astarteii, care este deasupra. *Exod 34.13. Deut. 7.5.
26. Să zideşti apoi şi să întocmeşti, pe vârful acestei stânci, un altar Domnului Dumnezeului tău. Să iei taurul al doilea şi să aduci o ardere de tot, cu lemnul din stâlpul idolului pe care-l vei tăia.“
27. Ghedeon a luat zece oameni dintre slujitorii lui şi a făcut ce spusese Domnul; dar, fiindcă se temea de casa tatălui său şi de oamenii din cetate, a făcut lucrul acesta noaptea, nu ziua.
28. Când s-au sculat oamenii din cetate dis-de-dimineaţă, iată că altarul lui Baal era dărâmat, parul închinat idolului deasupra lui era tăiat; şi al doilea taur era adus ca ardere de tot pe altarul care fusese zidit.
29. Ei şi-au zis unul altuia: „Cine a făcut lucrul acesta?“ Şi au întrebat şi au făcut cercetări. Li s-a spus: „Ghedeon, fiul lui Ioas, a făcut lucrul acesta.“
30. Atunci oamenii din cetate au zis lui Ioas: „Scoate pe fiul tău, ca să moară, căci a dărâmat altarul lui Baal şi a tăiat parul sfânt care era deasupra lui.“
31. Ioas a răspuns tuturor celor ce s-au înfăţişat înaintea lui: „Oare datoria voastră este să apăraţi pe Baal? Voi trebuie să-i veniţi în ajutor? Oricine va lua apărarea lui Baal să moară până dimineaţă. Dacă Baal este un dumnezeu, să-şi apere el pricina, fiindcă i-au dărâmat altarul.“
32. În ziua aceea au pus lui Ghedeon numele Ierubaal* *(Apere-se Baal),*

căci au zis ei: „Apere-se Baal împo-
triva lui, fiindcă i-a dărâmat altarul.“
*1 Sam. 12.11. 2 Sam. 11.21.
33. Tot Madianul*, Amalec şi fiii ră-
săritului, s-au strâns împreună, au tre-
cut Iordanul şi au tăbărât în valea**
Izreel. *Vers. 3. **Ios. 17.16.
34. Ghedeon a fost îmbrăcat cu
Duhul* Domnului; a sunat** din
trâmbiţă, şi Abiezer a fost chemat ca
să meargă după el. *Cap. 3.10.
1 Cron. 12.18. 2 Cron. 24.20. **Num. 10.3. Cap. 3.27.
35. A trimis soli în tot Manase, care
de asemenea a fost chemat să meargă
după el. A trimis soli în Aşer, în
Zabulon şi în Neftali, care s-au suit să
le iasă înainte.

Semnul cu lâna

36. Ghedeon a zis lui Dumnezeu:
„Dacă vrei să izbăveşti pe Israel prin
mâna mea, cum ai spus,
37. iată*, voi pune un val de lână în
arie; dacă numai lâna va fi acoperită de
rouă, şi tot pământul va rămâne uscat,
voi cunoaşte că vei izbăvi pe Israel prin
mâna mea, cum ai spus.“ *Exod 4.3,4,6,7.
38. Şi aşa s-a întâmplat. În ziua
următoare, el s-a sculat dis-de-dimi-
neaţă, a stors lâna şi a scos roua din
ea, care a dat un pahar plin cu apă.
39. Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „Să
nu Te aprinzi* de mânie împotriva
mea, şi nu voi mai vorbi decât de data
aceasta. Aş vrea numai să mai fac o
încercare cu lâna: numai lâna să
rămână uscată, şi tot pământul să se
acopere cu rouă.“ *Gen. 18.32.
40. Şi Dumnezeu a făcut aşa în noaptea
aceea. Numai lâna a rămas uscată, şi
tot pământul s-a acoperit cu rouă.

Biruinţa asupra madianiţilor

7 1. Ierubaal*, sau Ghedeon, şi tot
poporul care era cu el, s-au sculat
dis-de-dimineaţă şi au tăbărât la
izvorul Harod. Tabăra lui Madian era
la miazănoapte de Ghedeon, spre
dealul More, în vale. *Cap. 6.32.
2. Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul
pe care-l ai cu tine este prea mult,
pentru ca să dau pe Madian în mâinile
lui; el ar putea să se laude* împotriva
Mea şi să zică: „Mâna mea m-a
izbăvit.“
*Deut. 8.17. Isa. 10.13. 1 Cor. 1.29. 2 Cor. 4.7.
3. Vesteşte, dar, lucrul acesta în auzul
poporului: „Cine este* fricos şi se teme,
să se întoarcă şi să se depărteze de
muntele Galaadului.“ Douăzeci şi
două de mii de oameni din popor s-au
întors şi au mai rămas zece mii.
*Deut. 20.8.
4. Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul
este încă prea mult. Coboară-i la apă,
şi acolo ţi-i voi alege; acela despre
care îţi voi spune: „Acesta să meargă
cu tine“, va merge cu tine; şi acela
despre care îţi voi spune: „Acesta să
nu meargă cu tine“, nu va merge cu
tine.“
5. Ghedeon a coborât poporul la apă,
şi Domnul a zis lui Ghedeon: „Pe toţi
cei ce vor lipăi apă cu limba, cum
lipăie câinele, să-i desparţi de toţi cei
ce vor bea apă din genunchi.“
6. Cei ce au lipăit apa, ducând-o la
gură cu mâna, au fost în număr de trei
sute de oameni; şi tot poporul celălalt
a îngenuncheat ca să bea.
7. Şi Domnul a zis lui Ghedeon: „Cu*
cei trei sute de oameni care au lipăit,
vă voi mântui şi voi da pe Madian în
mâinile tale. Toţi ceilalţi din popor să
se ducă fiecare acasă. *1 Sam. 14.6.
8. Au luat merindea poporului şi
trâmbiţele lui. Apoi Ghedeon a trimis
pe toţi bărbaţii lui Israel, pe fiecare în
cortul lui, şi a ţinut pe cei trei sute de
oameni. Tabăra lui Madian era jos în
vale.
9. Domnul a zis lui Ghedeon în
timpul* nopţii: „Scoală-te şi coboară-te
în tabără, căci am dat-o în mâinile tale.
*Gen. 46.2,3.
10. Dacă ţi-e frică să te cobori,
coboară-te cu Pura, slujitorul tău.
11. Să asculţi* ce vor zice, şi după
aceea ţi se vor întări mâinile: coboară-te,
dar, în tabără.“ El s-a coborât cu Pura,
slujitorul lui, până la întâia strajă a
taberei. *Gen. 24.14. Vers. 13-15. 1 Sam. 14.9,10.
12. Madian, Amalec şi toţi fiii
răsăritului* erau răspândiţi în vale, ca
o mulţime de lăcuste, şi cămilele lor
erau fără număr, ca nisipul de pe
marginea mării. *Cap. 6.5,33; 8.10.
13. Ghedeon a sosit; şi iată că un om
istorisea tovarăşului său un vis. El
zicea: „Am visat un vis; şi se făcea că
o turtă de orz se rostogolea în tabăra
lui Madian; a venit de s-a lovit până la
cort, şi cortul a căzut; l-a răsturnat cu
susul în jos, şi cortul a fost dărâmat.“
14. Tovarăşul lui a răspuns şi a zis:

„Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, bărbatul lui Israel; Dumnezeu a dat în mâinile lui pe Madian şi toată tabăra.“

15. Când a auzit Ghedeon istorisirea visului şi tâlcuirea lui, s-a aruncat cu faţa la pământ, s-a întors în tabăra lui Israel şi a zis: „Sculaţi-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian.“

16. A împărţit în trei cete pe cei trei sute de oameni şi le-a dat tuturor trâmbiţe şi ulcioare goale, cu nişte făclii în ulcioare.

17. El le-a zis: „Să vă uitaţi la mine şi să faceţi ca mine. Cum voi ajunge în tabără, să faceţi ce voi face eu;

18. şi când voi suna din trâmbiţă, eu şi toţi cei ce vor fi cu mine, să sunaţi şi voi din trâmbiţă de jur împrejurul taberei şi să ziceţi: „Sabia Domnului şi a lui Ghedeon!“

19. Ghedeon şi cei o sută de oameni care erau cu el au ajuns la capătul taberei la începutul străjii de la mijlocul nopţii, îndată după ce puseseră pe păzitori.

Au sunat din trâmbiţă şi au spart ulcioarele pe care le aveau în mână.

20. Cele trei cete au sunat din trâmbiţă şi au spart ulcioarele; au apucat făcliile cu mâna stângă, şi trâmbiţele cu mâna dreaptă ca să sune şi au strigat: „Sabia Domnului şi a lui Ghedeon!“

21. Au rămas* fiecare la locul lui în jurul taberei, şi toată** tabăra a început să alerge, să ţipe şi să fugă.

*Exod 14.13,14. 2 Cron. 20.17. **2 Împ. 7.7.

22. Cei trei sute de oameni au sunat* iarăşi din trâmbiţă; şi, în toată tabăra, Domnul** i-a făcut să întoarcă sabia† unii împotriva altora. Tabăra a fugit până la Bet-Şita spre Ţerera, până la hotarul de la Abel-Mehola lângă Tabat.

*Ios. 6.4,16,20. **Ps. 83.9. Isa. 9.4. †1 Sam. 14.20. 2 Cron. 20.23.

23. Bărbaţii lui Israel s-au strâns, cei din Neftali, din Aşer şi din tot Manase, şi au urmărit pe Madian.

24. Ghedeon a trimis soli în tot muntele* lui Efraim ca să spună: „Coborâţi-vă înaintea lui Madian şi tăiaţi-le trecerea apelor până la Bet-Bara şi Iordan.“ Toţi bărbaţii lui Efraim s-au strâns şi au pus stăpânire pe trecerea** apelor până la Bet-Bara† şi Iordan.

*Cap. 3.27. **Cap. 3.28. †Ioan 1.28.

25. Au pus mâna pe două* căpetenii ale lui Madian: Oreb şi Zeeb; au ucis pe Oreb la stânca** lui Oreb şi au ucis pe Zeeb la teascul lui Zeeb. Au urmărit pe Madian şi au adus capetele lui Oreb şi Zeeb la Ghedeon, de cealaltă parte† a Iordanului.

*Cap. 8.3. Ps. 83.11. **Isa. 10.26. †Cap. 8.4.

Cearta cu bărbaţii lui Efraim

8 1. Bărbaţii* lui Efraim au zis lui Ghedeon: „Ce înseamnă felul acesta de purtare faţă de noi? Pentru ce nu ne-ai chemat, când ai plecat să te lupţi împotriva lui Madian?“ Şi au avut o mare ceartă cu el.

*Cap. 12.1. 2 Sam. 19.41.

2. Ghedeon le-a răspuns: „Ce-am făcut eu pe lângă voi? Oare nu face mai mult culesul ciorchinilor rămaşi în via lui Efraim decât culesul întregii vii a lui Abiezer?

3. În mâinile voastre* a dat Dumnezeu pe căpeteniile lui Madian: Oreb şi Zeeb. Ce-am putut face eu deci pe lângă voi?“ După ce le-a vorbit astfel, li s-a potolit mânia**.

*Cap. 7.24,25. Filp. 2.3. **Prov. 15.1.

Urmărirea vrăjmaşului dincolo

4. Ghedeon a ajuns la Iordan şi l-a trecut, el şi cei trei sute de oameni care erau cu el, obosiţi, dar urmărind mereu pe vrăjmaş.

5. El a zis celor din* Sucot: „Daţi, vă rog, câteva pâini poporului care mă însoţeşte, căci sunt obosiţi şi sunt în urmărirea lui Zebah şi Ţalmuna, împăraţii Madianului.“

*Gen. 33.17. Ps. 60.6.

6. Căpeteniile din Sucot au răspuns: „Este oare mâna lui Zebah* şi Ţalmuna în stăpânirea ta, ca să dăm pâine** oştirii tale?“

*1 Împ. 20.11. **1 Sam. 25.11.

7. Şi Ghedeon a zis: „Ei bine! După ce Domnul va da în mâinile noastre pe Zebah şi pe Ţalmuna, vă voi scărpina* carnea cu spini din pustiu şi cu mărăcini.“

*Vers. 16.

8. De acolo s-a suit la Penuel* şi a făcut celor din Penuel aceeaşi rugăminte. Ei i-au răspuns cum îi răspunseseră cei din Sucot.

*Gen. 32.30. 1 Împ. 12.25.

9. Şi a zis şi celor din Penuel: „Când* mă voi întoarce în pace, voi dărâma** turnul acesta.“

*1 Împ. 22.27. **Vers. 17.

10. Zebah şi Ţalmuna erau la Carcor împreună cu oştirea lor de aproape cincisprezece mii de oameni; toţi cei ce mai rămăseseră din toată* oştirea

fiilor răsăritului: o sută douăzeci de mii de oameni care scoteau sabia fuseseră ucişi. *Cap. 7.12.
11. Ghedeon s-a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi, la răsărit de Nobah* şi de Iogbeha, şi a bătut oştirea care se credea la adăpost**.
*Num. 32.35,42. **Cap. 18.27. 1 Tes. 5.3.
12. Zebah şi Ţalmuna au luat fuga; Ghedeon i-a urmărit, a prins* pe cei doi împăraţi ai Madianului, Zebah şi Ţalmuna, şi a pus pe fugă toată oştirea.
*Ps. 83.11.
13. Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a întors de la luptă prin suişul Heres.
14. A prins dintre cei din Sucot un tânăr pe care l-a întrebat, şi care i-a dat în scris numele căpeteniilor şi bătrânilor din Sucot; erau şaptezeci şi şapte de bărbaţi.
15. Apoi a venit la cei din Sucot şi a zis: „Iată pe Zebah şi Ţalmuna pentru care m-aţi batjocorit*, zicând: „Oare mâna lui Zebah şi Ţalmuna este în stăpânirea ta, ca să dăm pâine oamenilor tăi obosiţi?“ *Vers. 6.
16. Şi a luat* pe bătrânii cetăţii şi a pedepsit pe oamenii din Sucot cu spini din pustiu şi cu mărăcini. *Vers. 7.
17. A dărâmat* şi turnul** din Penuel şi a ucis pe oamenii cetăţii.
*Vers. 9. **1 Împ. 12.25.
18. El a zis lui Zebah şi lui Ţalmuna: „Cum erau oamenii pe care i-aţi ucis la Tabor*?“ Ei au răspuns: „Erau ca tine, fiecare avea înfăţişarea unui fiu de împărat.“ *Cap. 4.6. Ps. 89.12.
19. El a zis: „Erau fraţii mei, fiii mamei mele. Viu este Domnul că, dacă i-aţi fi lăsat cu viaţă, nu v-aş ucide.“
20. Şi a zis lui Ieter, întâiul lui născut: „Scoală-te şi ucide-i!“ Dar tânărul nu şi-a scos sabia, pentru că-i era teamă, căci era încă un copil.
21. Zebah şi Ţalmuna au zis: „Scoală-te tu însuţi şi ucide-ne. Căci cum e omul, aşa e şi puterea lui.“ Şi Ghedeon s-a sculat şi a ucis* pe Zebah şi Ţalmuna. A luat apoi lunişoarele de la gâtul cămilelor lor. *Ps. 83.11.

Moartea lui Ghedeon

22. Bărbaţii lui Israel au zis lui Ghedeon: „Domneşte peste noi, tu şi fiul tău, şi fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mâna lui Madian.“
23. Ghedeon le-a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul* va domni peste voi.“ *1 Sam. 8.7; 10.19; 12.12.
24. Ghedeon le-a zis: „Am să vă fac o rugăminte: daţi-mi fiecare verigile de nas pe care le-aţi luat ca pradă.“ – Vrăjmaşii aveau verigi de aur, căci* erau ismaeliţi. – *Gen. 25.13; 37.25,28.
25. Ei au zis: „Ţi le vom da cu plăcere.“ Şi au întins o manta, pe care a aruncat fiecare verigile pe care le prădase.
26. Greutatea verigilor de aur, pe care le-a cerut Ghedeon, a fost de o mie şapte sute de sicli de aur, afară de lunişoare, de cerceii de aur şi hainele de purpură, pe care le purtau împăraţii Madianului, şi afară de lănţişoarele de la gâtul cămilelor lor.
27. Ghedeon a făcut* din ele un efod şi l-a pus în cetatea lui, la** Ofra, unde a ajuns o pricină de curvie† pentru tot Israelul; şi a fost o cursă†† pentru Ghedeon şi pentru casa lui.
*Cap. 17.5. **Cap. 6.24. †Ps. 106.39. ††Deut. 7.16.
28. Madianul a fost smerit înaintea copiilor lui Israel şi n-a mai ridicat capul. Şi ţara* a avut odihnă patruzeci de ani, în timpul vieţii lui Ghedeon.
*Cap. 6.31.
29. Ierubaal, fiul lui Ioas, s-a întors şi a locuit în casa lui.
30. Ghedeon a avut şaptezeci* de fii, ieşiţi din el, căci a avut mai multe neveste. *Cap. 9.2,5.
31. Ţiitoarea* lui, care era la Sihem, i-a născut de asemenea un fiu, căruia i-au pus numele Abimelec. *Cap. 9.1.
32. Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o bătrâneţe* fericită; şi a fost îngropat în mormântul tatălui său, Ioas, la Ofra**, care era a familiei lui Abiezer. *Gen. 25.8. Iov 5.26. **Vers. 27. Cap. 6.24.

Israeliţii se închină iarăşi la idoli

33. După moartea lui Ghedeon*, copiii lui Israel au început iarăşi să curvească** cu Baalii şi au luat† pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor.
*Cap. 2.19. **Cap. 2.17. †Cap. 9.4,46.
34. Copiii lui Israel nu* şi-au adus aminte de Domnul Dumnezeul lor care-i izbăvise din mâna tuturor vrăjmaşilor care-i înconjurau.
*Ps. 78.11,42; 106.13,21.
35. Şi* n-au ţinut la casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon, după tot binele pe care-l făcuse el lui Israel.
*Cap. 9.16-18. Ecl. 9.14,15.

Uneltirea lui Abimelec

9 1. Abimelec, fiul lui Ierubaal, s-a dus la Sihem la fraţii* mamei lui şi iată cum le-a vorbit, atât lor, cât şi la toată familia casei tatălui mamei sale:
*Cap. 8.31.

2. „Spuneţi, vă rog, în auzul tuturor locuitorilor din Sihem: „Este mai bine pentru voi ca şaptezeci de oameni, toţi fii ai lui Ierubaal, să stăpânească peste* voi sau un singur om să stăpânească peste voi?“ Şi aduceţi-vă aminte că eu sunt os** din oasele voastre şi carne din carnea voastră.“ *Cap. 8.30. **Gen. 29.14.

3. Fraţii mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, şi inima lor s-a plecat spre Abimelec; căci îşi ziceau: „El este frate* cu noi.“
*Gen. 29.15.

4. I-au dat şaptezeci de sicli de argint, pe care i-au ridicat din casa lui Baal-Berit*. Abimelec a cumpărat cu ei pe nişte oameni fără căpătâi** şi neastâmpăraţi, care au mers după el.
*Cap. 8.33. **Cap. 11.3. 2 Cron. 13.7. Prov. 12.11. Fapt. 17.5.

5. A venit în casa tatălui său la Ofra* şi a ucis** pe fraţii săi, fiii lui Ierubaal, şaptezeci de oameni, pe aceeaşi piatră. N-a scăpat decât Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, căci se ascunsese.
*Cap. 6.24. **2 Împ. 11.1,2.

6. Toţi locuitorii din Sihem şi toată casa lui Milo s-au strâns laolaltă şi au venit de au făcut împărat pe Abimelec, lângă stejarul sădit în Sihem.

Pilda lui Iotam

7. Iotam a aflat despre lucrul acesta. S-a dus şi s-a aşezat pe vârful muntelui Garizim* şi iată ce le-a strigat el cu glas tare:
„Ascultaţi-mă, locuitorii Sihemului, şi Dumnezeu să vă asculte!
*Deut. 11.29; 27.12. Ios. 8.33. Ioan 4.20.

8. Copacii* au plecat să ungă un împărat şi să-l pună în fruntea lor. Ei au zis măslinului: „Împărăţeşte** peste noi!“ *2 Împ. 14.9. **Cap. 8.22,23.

9. Dar măslinul le-a răspuns: „Să-mi părăsesc eu untdelemnul meu, care* îmi aduce laude din partea lui Dumnezeu şi a oamenilor, ca să mă duc să domnesc peste copaci?“ *Ps. 104.15.

10. Şi copacii au zis smochinului: „Vino, tu, de împărăţeşte peste noi!“

11. Dar smochinul le-a răspuns: „Să-mi părăsesc eu dulceaţa mea şi rodul meu cel minunat, ca să mă duc să domnesc peste copaci?“

12. Şi copacii au zis viţei: „Vino, tu, şi domneşte peste noi!“

13. Dar viţa le-a răspuns: „Să-mi părăsesc eu vinul, care înveseleşte* pe Dumnezeu şi pe oameni, ca să mă duc să domnesc peste copaci?“ *Ps. 104.15.

14. Atunci toţi copacii au zis spinului: „Vino, tu, şi împărăţeşte peste noi.“

15. Şi spinul a răspuns copacilor: „Dacă, în adevăr, vreţi să mă ungeţi ca împărat al vostru, veniţi şi adăpostiţi-vă sub* umbra mea; altfel, să iasă un foc** din spin şi să mistuie† cedrii Libanului.“ *Isa. 30.2. Dan. 4.12. Osea 14.7. **Vers. 20. Num. 21.28. Ezec. 19.14. †2 Împ. 14.9. Ps. 104.16. Isa. 2.13; 37.24. Ezec. 31.3.

16. Acum, oare cu adevărat şi cu toată curăţia aţi lucrat voi, făcând împărat pe Abimelec? Aţi arătat voi bunăvoinţă faţă de Ierubaal şi de casa lui? V-aţi purtat voi oare cu el potrivit cu slujba* pe care v-a făcut-o? –
*Cap. 8.35.

17. Căci tatăl meu s-a luptat pentru voi; şi-a pus viaţa în primejdie şi v-a izbăvit din mâna lui Madian;

18. şi voi v-aţi* ridicat împotriva casei tatălui meu, i-aţi ucis fiii, şaptezeci de oameni, pe aceeaşi piatră, şi aţi făcut împărat peste locuitorii din Sihem pe Abimelec, fiul roabei lui, pentru că este fratele vostru. – *Vers. 5,6.

19. Dacă, în adevăr şi cu toată curăţia, v-aţi purtat voi astăzi faţă de Ierubaal şi casa lui, bine! Abimelec să fie bucuria* voastră, şi voi să fiţi bucuria lui! *Isa. 8.6. Filp. 3.3.

20. Dacă nu, să iasă un foc* din Abimelec şi să mistuie pe locuitorii din Sihem şi casa lui Milo; şi un foc să iasă din locuitorii Sihemului şi din casa lui Milo şi să mistuie pe Abimelec!“
*Vers. 15,56,57.

21. Iotam s-a dat în lături şi a luat-o la fugă; s-a dus la Beer*, unde a locuit departe de fratele său Abimelec.
*2 Sam. 20.14.

Sfârşitul ruşinos al lui Abimelec

22. Abimelec stăpânise trei ani peste Israel.

23. Atunci Dumnezeu* a trimis un duh rău între Abimelec şi locuitorii Sihemului, şi locuitorii Sihemului au fost necredincioşi** lui Abimelec,
*1 Sam. 16.14; 18.9,10. 1 Împ. 12.15; 22.22. 2 Cron. 10.15; 18.19, etc. Isa. 19.2,14. **Isa. 33.1.

24. pentru ca* şi cruzimea săvârşită cu cei şaptezeci de fii ai lui Ierubaal să-şi ia pedeapsa, şi sângele lor să cadă asupra fratelui lor Abimelec, care-i ucisese, şi asupra locuitorilor Sihemului, care-l ajutaseră să ucidă pe fraţii săi.
*1 Împ. 2.32. Est. 9.25. Ps. 7.16. Mat. 23.35,36.
25. Locuitorii Sihemului au pus la pândă împotriva lui, pe vârfurile munţilor, nişte oameni care jefuiau pe toţi cei ce treceau pe lângă ei pe drum. Şi lucrul acesta a fost adus la cunoştinţa lui Abimelec.
26. Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu fraţii săi şi au trecut la Sihem. Locuitorii Sihemului au avut încredere în el!
27. Au ieşit la câmp, le-au cules viile, le-au călcat strugurii şi au început să se veselească; au intrat în casa* dumnezeului lor, au mâncat şi au băut şi au blestemat pe Abimelec. *Vers. 4.
28. Şi Gaal, fiul lui Ebed, zicea: „Cine* este Abimelec şi cine este Sihem, ca să slujim lui Abimelec? Nu este el fiul lui Ierubaal şi nu este Zebul îngrijitorul lui? Slujiţi bărbaţilor lui Hamor**, tatăl lui Sihem; de ce să slujim lui Abimelec?
*1 Sam. 25.10. 1 Împ. 12.16. **Gen. 34.2,6.
29. Oh! Dacă* aş fi eu stăpânul acestui popor, aş răsturna pe Abimelec.“ Şi despre Abimelec zicea: „Strânge-ţi oştirea şi ieşi!“ *2 Sam. 15.4.
30. Zebul, cârmuitorul cetăţii, a auzit ce zicea Gaal, fiul lui Ebed, şi s-a aprins de mânie.
31. A trimis pe ascuns nişte soli la Abimelec, ca să-i spună: „Iată, Gaal, fiul lui Ebed, şi fraţii lui, au venit la Sihem şi au răsculat cetatea împotriva ta.
32. Acum, pleacă noaptea, tu şi poporul care este cu tine, şi stai la pândă în câmp.
33. Dimineaţa, la răsăritul soarelui, să te arunci cu năvală asupra cetăţii. Şi când Gaal şi poporul care este cu el vor ieşi împotriva ta, să-i faci ce-ţi vor îngădui puterile.
34. Abimelec şi tot poporul care era cu el au plecat noaptea şi s-au pus la pândă lângă Sihem, împărţiţi în patru cete.
35. Gaal, fiul lui Ebed, a ieşit şi a stat la intrarea porţii cetăţii. Abimelec şi tot poporul care era cu el s-au sculat atunci de la pândă.
36. Gaal a zărit poporul şi a zis lui Zebul: „Iată un popor care se coboară din vârful munţilor.“ Zebul i-a răspuns: „Este umbra munţilor pe care-i iei drept oameni.“
37. Gaal, luând iarăşi cuvântul, a zis: „Este chiar un popor care se coboară de pe înălţimile ţării, şi o ceată vine pe drumul Stejarului Ghicitorilor.“
38. Zebul i-a răspuns: „Unde îţi este acum gura cu care* ziceai: „Cine este Abimelec, ca să-i slujim? Nu este oare acesta poporul pe care-l dispreţuiai tu? Mergi acum şi luptă-te cu el!“
*Vers. 28,29.
39. Gaal a înaintat în fruntea locuitorilor Sihemului şi s-a luptat cu Abimelec.
40. Urmărit de Abimelec, a luat-o la fugă dinaintea lui, şi mulţi oameni au căzut morţi până la intrarea porţii.
41. Abimelec s-a oprit la Aruma. Şi Zebul a izgonit pe Gaal şi pe fraţii lui, care n-au putut să rămână la Sihem.
42. A doua zi, poporul a ieşit la câmp. Abimelec, căruia i s-a dat de ştire,
43. şi-a luat ceata, a împărţit-o în trei părţi şi s-a pus la pândă în câmp. Văzând că poporul ieşea din cetate, s-a sculat împotriva lor şi i-a bătut.
44. Abimelec şi cetele care erau cu el au pornit înainte şi s-au aşezat la intrarea porţii cetăţii: două din aceste cete s-au aruncat asupra tuturor celor ce erau în câmp şi i-au bătut.
45. Abimelec a bătut cetatea toată ziua; a luat-o* şi a ucis poporul care se afla în ea. Apoi a dărâmat** cetatea până în temelie şi a presărat sare peste ea.
*Vers. 20. **Deut. 29.23. 1 Împ. 12.25. 2 Împ. 3.25.
46. La auzul acestui lucru, toţi locuitorii turnului Sihemului s-au dus în cetăţuia casei dumnezeului* Berit.
*Cap. 8.33.
47. S-a dat de ştire lui Abimelec că toţi locuitorii turnului Sihemului s-au strâns acolo.
48. Atunci Abimelec s-a suit pe muntele Ţalmon*, el şi tot poporul care era cu el. A luat o secure în mână, a tăiat o ramură de copac, a luat-o şi a pus-o pe umăr. Apoi a zis poporului care era cu el: „Aţi văzut ce am făcut? Grăbiţi-vă şi faceţi şi voi ca mine.“ *Ps. 68.14.
49. Şi au tăiat fiecare câte o ramură şi au mers după Abimelec; au aşezat ramurile lângă cetăţuie şi i-au dat foc ei şi celor ce se aflau în ea. Aşa au pierit toţi oamenii din turnul Sihemului, în

număr de aproape o mie, bărbaţi şi femei.

50. Abimelec a pornit împotriva Tebeţului. A împresurat Tebeţul şi l-a luat.

51. În mijlocul cetăţii era un turn tare, unde au fugit toţi locuitorii cetăţii, bărbaţi şi femei; au încuiat uşile după ei şi s-au suit pe acoperişul turnului.

52. Abimelec a ajuns până la turn; l-a bătut şi s-a apropiat de uşa turnului ca să-i pună foc.

53. Atunci o femeie a aruncat* o piatră de râşniţă pe capul lui Abimelec şi i-a sfărâmat ţeasta capului.*1 Sam. 11.21.

54. Îndată el* a chemat pe tânărul care-i purta armele şi i-a zis: „Scoate-ţi sabia şi omoară-mă, ca să nu se zică de mine: „L-a omorât o femeie." Tânărul l-a străpuns cu sabia şi a murit. *1 Sam. 31.4.

55. Când au văzut bărbaţii lui Israel că Abimelec a murit, au plecat fiecare acasă.

56. Astfel* a făcut Dumnezeu să cadă asupra lui Abimelec răul pe care-l făcuse tatălui său, ucigând pe cei şaptezeci de fraţi ai lui; *Vers. 24. Iov 31.3. Ps. 94.23. Prov. 5.22.

57. şi Dumnezeu a făcut să cadă asupra capului oamenilor din Sihem tot răul pe care-l făcuseră. Astfel s-a împlinit faţă de ei blestemul* lui Iotam, fiul lui Ierubaal. *Vers. 20.

Tola şi Iair, judecători în Israel

10 1. După Abimelec, s-a sculat* Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, bărbat din Isahar, ca să izbăvească pe Israel; el locuia la Şamir, în muntele lui Efraim. *Cap. 2.16.

2. Tola a fost judecător în Israel douăzeci şi trei de ani; apoi a murit şi a fost îngropat la Şamir.

3. După el, s-a sculat Iair, galaaditul, care a fost judecător în Israel douăzeci şi doi de ani.

4. El avea treizeci de fii, care călăreau pe treizeci* de mânji de măgari şi stăpâneau treizeci de cetăţi, numite** şi azi cetăţile lui Iair şi aşezate în ţara Galaadului. *Cap. 5.10; 12.14. **Deut. 3.14.

5. Şi Iair a murit şi a fost îngropat la Camon.

Filistenii şi amoniţii apasă pe Israel

6. Copiii* lui Israel au făcut iarăşi ce nu plăcea Domnului; au** slujit Baalilor şi Astarteilor, dumnezeilor† Siriei, dumnezeilor Sidonului††, dumnezeilor Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon şi dumnezeilor filistenilor, şi au părăsit pe Domnul şi nu I-au mai slujit. *Cap. 2.11; 3.7; 4.1; 6.1; 13.1. **Cap. 2.13. †Cap. 2.12. ††1 Împ. 11.33. Ps. 106.36.

7. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel şi i-a vândut* în mâinile filistenilor şi în mâinile fiilor lui Amon. *Cap. 2.14. 1 Sam. 12.9.

8. Ei au apăsat şi au asuprit pe copiii lui Israel în vremea aceea optsprezece ani, şi anume: pe toţi copiii lui Israel care erau de cealaltă parte a Iordanului, în ţara amoriţilor, în Galaad.

9. Fiii lui Amon au trecut Iordanul ca să se bată şi împotriva lui Iuda, împotriva lui Beniamin şi împotriva casei lui Efraim. Şi Israel era într-o mare strâmtorare.

10. Copiii* lui Israel au strigat către Domnul şi au zis: „Am păcătuit împotriva Ta, căci am părăsit pe Dumnezeul nostru şi am slujit Baalilor." *1 Sam. 12.10.

11. Domnul a zis copiilor lui Israel: „Nu v-am izbăvit* Eu de egipteni, de amoriţi**, de fiii lui Amon† şi de filisteni††? *Exod 14.30. **Num. 21.21,24,25. †Cap. 3.12,13. ††Cap. 3.31.

12. Şi când v-au apăsat* sidoniţii**, Amalec† şi Maon, şi aţi strigat către Mine, nu v-am izbăvit Eu din mâinile lor? *Ps. 106.42,43. **Cap. 5.19. †Cap. 6.3.

13. Dar voi M-aţi părăsit* şi aţi slujit altor dumnezei. De aceea, nu vă voi mai izbăvi. *Deut. 32.15. Ier. 2.13.

14. Duceţi-vă şi chemaţi* pe dumnezeii pe care i-aţi ales; ei să vă izbăvească în vremea strâmtorării voastre!" *Deut. 32.37,38. 2 Împ. 3.13. Ier. 2.28.

15. Copiii lui Israel au zis Domnului: „Am păcătuit, fă-ne* ce-Ţi va plăcea. Numai izbăveşte-ne astăzi!" *1 Sam. 3.18. 2 Sam. 15.26.

16. Şi au* scos dumnezeii străini din mijlocul lor şi au slujit Domnului. El S-a îndurat** de suferinţele lui Israel. *2 Cron. 7.14; 15.8. Ier. 18.7,8. **Ps. 106.44,45. Isa. 63.8.

17. Fiii lui Amon s-au strâns şi au tăbărât în Galaad, şi copiii lui Israel s-au strâns şi au tăbărât la* Miţpa. *Gen. 31.49. Cap. 11.11,29.

18. Poporul şi căpeteniile Galaadului şi-au zis unul altuia: „Cine este omul care va începe lupta împotriva fiilor

lui Amon? El va* fi căpetenia tuturor locuitorilor Galaadului."
*Cap. 11.8,11.

Iefta, judecător în Israel

11 1. Iefta*, galaaditul, era un om viteaz**. El era fiul unei curve. Galaad născuse pe Iefta.
*Evr. 11.32. **Cap. 6.12. 2 Împ. 5.1.

2. Nevasta lui Galaad i-a născut fii, care, făcându-se mari, au izgonit pe Iefta şi i-au zis: „Tu nu vei avea moştenire în casa tatălui nostru, căci eşti fiul unei alte femei."

3. Şi Iefta a fugit de la fraţii lui şi a locuit în ţara Tob. Nişte oameni* fără căpătâi s-au strâns la Iefta şi făceau plimbări cu el. *Cap. 9.4. 1 Sam. 22.2.

4. După câtva timp, fiii lui Amon au pornit cu război împotriva lui Israel.

5. Şi pe când fiii lui Amon făceau război cu Israel, bătrânii Galaadului s-au dus să caute pe Iefta din ţara Tob.

6. Ei au zis lui Iefta: „Vino de fii căpetenia noastră, şi să batem pe fiii lui Amon."

7. Iefta a răspuns bătrânilor Galaadului: „Nu m-aţi* urât voi şi nu m-aţi izgonit voi din casa tatălui meu? Pentru ce veniţi la mine acum când sunteţi în strâmtorare?" *Gen. 26.27.

8. Bătrânii* Galaadului au zis lui Iefta: „Ne întoarcem** la tine acum, ca să mergi cu noi, să baţi pe fiii lui Amon şi să fii căpetenia† noastră, căpetenia tuturor locuitorilor Galaadului."
*Cap. 10.18. **Luca 17.4. †Cap. 10.18.

9. Iefta a răspuns bătrânilor Galaadului: „Dacă mă aduceţi înapoi ca să bat pe fiii lui Amon şi dacă Domnul îi va da înaintea mea, voi fi eu oare căpetenia voastră?"

10. Bătrânii Galaadului au zis lui Iefta: „Domnul* să ne audă şi să judece dacă nu vom face ce spui." *Ier. 42.5.

11. Şi Iefta a pornit cu bătrânii Galaadului. Poporul l-a pus în fruntea lui şi l-a aşezat căpetenie*, şi Iefta a spus din nou înaintea** Domnului, la Miţpa, toate cuvintele pe care le rostise.
*Vers. 8. **Cap. 10.17; 20.1. 1 Sam. 10.17; 11.15.

Înfrângerea amoniţilor

12. Iefta a trimis soli împăratului fiilor lui Amon, ca să-i spună: „Ce ai cu mine de vii împotriva mea să faci război împotriva ţării mele?"

13. Împăratul fiilor lui Amon a răspuns solilor lui Iefta: „Pentru că* Israel, când s-a suit din Egipt, a pus mâna pe ţara mea, de la Arnon până la Iaboc** şi Iordan. Dă-mi-o înapoi acum de bunăvoie." *Num. 21.24-26. **Gen. 32.22.

14. Iefta a trimis iarăşi soli împăratului fiilor lui Amon,

15. ca să-i spună: „Aşa vorbeşte Iefta: „Israel* n-a pus mâna pe ţara Moabului, nici pe ţara fiilor lui Amon. *Deut. 2.9,19.

16. Căci, când s-a suit Israel din Egipt, a mers* în pustiu până la Marea Roşie şi a ajuns la Cades**.
*Num. 14.25. Deut. 1.40. Ios. 5.6. **Num. 13.26; 20.1. Deut. 1.46.

17. Atunci Israel a trimis* soli împăratului Edomului, ca să-i spună: „Lasă-mă să trec prin ţara ta." Dar** împăratul Edomului n-a voit. A trimis şi la împăratul Moabului, şi nici el n-a vrut. Şi Israel a rămas la† Cades.
*Num. 20.14. **Num. 20.18,21. †Num. 20.1.

18. Apoi a mers prin pustiu, a ocolit* ţara Edomului şi ţara Moabului şi a venit** la răsăritul ţării Moabului; au tăbărât† dincolo de Arnon, fără să intre pe ţinutul Moabului, căci Arnonul era hotarul Moabului.
*Num. 21.4. Deut. 2.1-8. **Num. 21.11. †Num. 21.13; 22.36.

19. Israel a trimis* soli lui Sihon, împăratul amoriţilor, împăratul Hesbonului.

Şi Israel i-a zis: „Lasă-mă să trec prin** ţara ta până la locul spre care mergem."
*Num. 21.21. Deut. 2.26. **Num. 21.22. Deut. 2.27.

20. Dar Sihon* n-a avut încredere în Israel, ca să-l lase să treacă pe ţinutul lui; şi-a strâns tot poporul, a tăbărât la Iahaţ şi a luptat împotriva lui Israel.
*Num. 21.23. Deut. 2.32.

21. Domnul Dumnezeul lui Israel a dat pe Sihon şi pe tot poporul lui în mâinile lui Israel care i-a bătut*. Israel a pus mâna pe toată ţara amoriţilor care erau aşezaţi în ţara aceasta.
*Num. 21.24,25. Deut. 2.33,34.

22. Au pus mâna pe tot ţinutul amoriţilor*, de la Arnon până la Iaboc, şi de la pustiu până la Iordan.
*Deut. 2.36.

23. Şi acum, când Domnul Dumnezeul lui Israel a izgonit pe amoriţi dinaintea poporului Său, Israel, tu să le stăpâneşti ţara?

24. Oare ce-ţi dă în stăpânire dumnezeul tău, Chemoş*, nu vei stăpâni? Şi

tot ce ne-a dat în stăpânire Domnul** Dumnezeul nostru, înaintea noastră, noi să nu stăpânim?! *Num. 21.29. 1 Împ. 11.7. Ier. 48.7. **Deut. 9.4,5; 18.12. Ios. 3.10.
25. Eşti tu mai bun decât Balac*, fiul lui Ţipor, împăratul Moabului? S-a certat el cu Israel sau a făcut el război împotriva lui? *Num. 22.2. Ios. 24.9.
26. Iată că sunt trei sute de ani de când locuieşte Israel la Hesbon* şi în satele din jurul lui, la Aroer** şi în satele din jurul lui şi în toate cetăţile care sunt pe malul Arnonului: pentru ce nu i le-aţi luat în tot timpul acesta? *Num. 21.25. **Deut. 2.36.
27. Eu nu te-am supărat deloc, şi rău te-ai purtat cu mine, făcându-mi război. Domnul să judece* lucrul acesta. El să fie astăzi judecător** între fiii lui Israel şi fiii lui Amon.“ *Gen. 18.25. **Gen. 16.5; 31.53. 1 Sam. 24.12,15.
28. Împăratul fiilor lui Amon n-a ascultat cuvintele pe care a trimis Iefta să i le spună.

Fiica lui Iefta

29. Duhul* Domnului a venit peste Iefta. Iefta a străbătut Galaadul şi Manase; a trecut la Miţpe, în Galaad; şi din Miţpe, din Galaad, a pornit împotriva fiilor lui Amon. *Cap. 3.10.
30. Iefta a făcut o juruinţă* Domnului şi a zis: „Dacă vei da în mâinile mele pe fiii lui Amon, *Gen. 28.20. 1 Sam. 1.11.
31. oricine va ieşi pe porţile casei mele înaintea mea, la întoarcerea mea fericită de la fiii lui Amon, va* fi închinat Domnului şi-l voi** aduce ca ardere de tot.“ *Lev. 27.2,3, etc. 1 Sam. 1.11,28; 2.18. **Lev. 27.11,12. Ps. 66.13.
32. Iefta a pornit împotriva fiilor lui Amon, şi Domnul i-a dat în mâinile lui.
33. Le-a pricinuit o foarte mare înfrângere, de la Aroer până spre* Minit, loc care cuprindea douăzeci de cetăţi, şi până la Abel-Cheramim. Şi fiii lui Amon au fost smeriţi înaintea copiilor lui Israel. *Ezec. 27.17.
34. Iefta s-a întors acasă la Miţpa*. Şi iată că fiica sa** i-a ieşit înainte cu timpane şi jocuri. Ea era singurul lui copil; n-avea fii şi nici altă fată. *Vers. 11. Cap. 10.17. **Exod 15.20. 1 Sam. 18.6. Ps. 68.25. Ier. 31.4.
35. Cum a văzut-o, el şi-a rupt* hainele şi a zis: „Ah! fata mea! Adânc mă loveşti şi mă tulburi! Am făcut o** juruinţă Domnului şi n-o pot† întoarce.“ *Gen. 37.29,34. **Ecl. 5.2. †Num. 30.2. Ps. 15.4. Ecl. 5.4,5.
36. Ea i-a zis: „Tată, ai făcut o juruinţă Domnului, fă-mi* potrivit cu ceea ce ţi-a ieşit din gură, acum când** Domnul te-a răzbunat pe vrăjmaşii tăi, pe fiii lui Amon.“ *Num. 30.2. **2 Sam. 18.19,31.
37. Şi ea a zis tatălui său: „Atât îngăduie-mi: lasă-mă slobodă două luni, ca să mă duc să mă cobor în munţi şi să-mi plâng fecioria cu tovarăşele mele.“
38. El a răspuns: „Du-te!“ Şi a lăsat-o slobodă două luni. Ea s-a dus cu tovarăşele ei şi şi-a plâns fecioria pe munţi.
39. După cele două luni, s-a întors la tatăl ei, şi el a împlinit* cu ea juruinţa pe care o făcuse. Ea nu cunoscuse împreunarea cu bărbat. De atunci s-a făcut în Israel obiceiul *Vers. 31. 1 Sam. 1.22,24; 2.18.
40. ca, în toţi anii, fetele lui Israel se duc să prăznuiască pe fiica lui Iefta, galaaditul, patru zile pe an.

Războiul dintre efraimiţi şi galaadiţi

12 1. Bărbaţii* lui Efraim s-au strâns, au pornit spre miazănoapte şi au zis lui Iefta: „Pentru ce te-ai dus să baţi pe fiii lui Amon, fără să ne fi chemat şi pe noi să mergem cu tine? Vrem să-ţi dăm foc casei şi să te ardem împreună cu ea.“ *Cap. 8.1.
2. Iefta le-a răspuns: „Eu şi poporul meu am avut mari certuri cu fiii lui Amon; şi când v-am chemat, nu m-aţi scăpat din mâinile lor.
3. Văzând că nu-mi vii în ajutor, mi-am pus viaţa* în joc şi am pornit împotriva fiilor lui Amon. Domnul i-a dat în mâinile mele. Pentru ce vă suiţi, dar, azi împotriva mea ca să-mi faceţi război?“ *1 Sam. 19.5; 28.21. Iov 13.14. Ps. 119.109.
4. Iefta a strâns pe toţi bărbaţii Galaadului şi a început lupta cu Efraim. Bărbaţii Galaadului au bătut pe Efraim, pentru că efraimiţii ziceau: „Sunteţi nişte fugari* ai lui Efraim! Galaadul este în mijlocul lui Efraim, în mijlocul lui Manase!“ *1 Sam. 25.10. Ps. 78.9.
5. Galaadiţii au pus mâna pe vadurile* Iordanului dinspre Efraim. Şi când unul din fugarii lui Efraim zicea: „Lasă-mă să trec!“, bărbaţii Galaadului îl întrebau: „Eşti efraimit?“ Dacă răspundea: „Nu“, *Ios. 22.11. Cap. 3.28; 7.24.

6. atunci îi ziceau: „Ei bine, zi:
Şibolet.“ Şi el zicea: „Sibolet“, căci nu
putea să-l spună bine. Atunci bărbaţii
Galaadului îl apucau şi-l înjunghiau
lângă vadurile Iordanului. Astfel au
pierit în vremea aceea patruzeci şi
două de mii de bărbaţi din Efraim.
7. Iefta a fost judecător în Israel zece
ani; apoi Iefta, galaaditul, a murit şi a
fost îngropat într-una din cetăţile
Galaadului.

Ibţan, Elon, Abdon

8. După el, a fost judecător în Israel
Ibţan din Betleem.
9. El a avut treizeci de fii, a măritat
treizeci de fete în afară şi a adus
pentru fiii lui treizeci de fete de afară.
El a fost judecător în Israel şapte ani;
10. apoi Ibţan a murit şi a fost
îngropat în Betleem.
11. După el a fost judecător în Israel
Elon din Zabulon. El a fost judecător
în Israel zece ani;
12. apoi Elon din Zabulon a murit şi
a fost îngropat la Aialon, în ţara lui
Zabulon.
13. După el, a fost judecător în Israel
Abdon, fiul lui Hilel, piratonitul.
14. El a avut patruzeci de fii şi
treizeci de nepoţi, care călăreau* pe
şaptezeci de mânji de măgari. El a fost
judecător în Israel opt ani;
*Cap. 5.10; 10.4.
15. apoi Abdon, fiul lui Hilel, pirato-
nitul, a murit şi a fost îngropat la
Piraton, în ţara lui Efraim, pe muntele*
amaleciţilor. *Cap. 3.13,27; 5.14.

Vestirea naşterii lui Samson

13 1. Copiii lui Israel au făcut iarăşi*
ce nu plăcea Domnului; şi Domnul
i-a dat în mâinile** filistenilor, timp
de patruzeci de ani.
*Cap. 2.11; 3.7; 4.1; 6.1; 10.6. **1 Sam. 12.9.
2. Era un om în Ţorea*, din familia
daniţilor, care se chema Manoah.
Nevasta sa era stearpă şi nu năştea.
*Ios. 19.41.
3. Îngerul* Domnului S-a arătat femeii
şi i-a zis: „Iată că tu eşti stearpă şi n-ai
copii; dar vei rămâne însărcinată şi vei
naşte un fiu. *Cap. 6.12. Luca 1.11,13,28,31.
4. Acum ia bine seama să nu bei*
nici vin, nici băutură tare şi să nu
mănânci nimic necurat.
*Num. 6.2,3. Vers. 14. Luca 1.15.
5. Căci vei rămâne însărcinată şi vei
naşte un fiu. Briciul* nu va trece peste
capul lui, pentru că acest copil va fi
închinat** lui Dumnezeu din pântecele
mamei lui; şi el va începe să† izbăvească
pe Israel din mâna filistenilor.“
*Num. 6.5. 1 Sam. 1.11. **Num. 6.2. †1 Sam. 7.13.
2 Sam. 8.1. 1 Cron. 18.1.
6. Femeia s-a dus şi a spus bărbatului
ei: „Un om* al lui Dumnezeu a venit la
mine şi avea înfăţişarea** unui Înger al
lui Dumnezeu, o înfăţişare înfricoşată.
Nu L-am întrebat† de unde este şi nici
nu mi-a spus care-I este numele.
*Deut. 33.1. 1 Sam. 2.27; 9.6. 1 Împ. 17.24. **Mat. 28.3.
Luca 9.29. Fapt. 6.15. †Vers. 17,18.
7. Dar mi-a zis: „Tu vei rămâne însăr-
cinată şi vei naşte un fiu; şi acum să nu
bei nici vin, nici băutură tare şi să nu
mănânci nimic necurat, pentru că acest
copil va fi închinat lui Dumnezeu din
pântecele maicii lui, până în ziua
morţii lui.“

Îngerul Se arată din nou

8. Manoah a făcut Domnului urmă-
toarea rugăciune: „Doamne, Te rog,
să mai vină o dată la noi omul lui
Dumnezeu pe care L-ai trimis şi să ne
înveţe ce să facem pentru copilul care
se va naşte!“
9. Dumnezeu a ascultat rugăciunea
lui Manoah, şi Îngerul lui Dumnezeu a
venit iarăşi la femeie. Ea şedea într-un
ogor, şi Manoah, bărbatul ei, nu era cu ea.
10. Ea a alergat repede să dea de
veste bărbatului ei şi i-a zis: „Iată că
omul care venise în cealaltă zi la
mine, mi S-a arătat iarăşi.“
11. Manoah s-a sculat, a mers după
nevasta sa, s-a dus la omul acela şi
I-a zis: „Tu ai vorbit femeii acesteia?“
El a răspuns: „Eu.“
12. Manoah a zis: „Acum, dacă se va
împlini cuvântul Tău, ce va trebui să
păzim cu privire la copil şi ce va fi de
făcut?“
13. Îngerul Domnului a răspuns lui
Manoah: „Femeia să se ferească de tot
ce i-am spus.
14. Să nu guste nici un rod din viţă,
să nu bea nici vin*, nici băutură tare
şi să nu mănânce nimic necurat; să
păzească tot ce i-am poruncit.“ *Vers. 4.
15. Manoah a zis Îngerului Domnului:
„Îngăduie-mi să Te opresc* şi să-Ţi
pregătesc un ied.“ *Gen. 18.5. Cap. 6.18.

16. Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Chiar dacă M-ai opri, n-aş mânca din bucatele tale; dar dacă vrei să aduci o ardere de tot, s-o aduci Domnului.“ Manoah nu ştia că este Îngerul Domnului.

17. Şi Manoah a zis Îngerului Domnului: „Care-Ţi este numele, ca să-Ţi aducem slavă, când se va împlini cuvântul Tău?“

18. Îngerul Domnului i-a răspuns: „Pentru ce* Îmi ceri Numele? El este minunat.“ *Gen. 32.29.

19. Manoah a luat iedul şi darul de mâncare şi a adus* jertfă Domnului pe stâncă. S-a făcut o minune, în timp ce Manoah şi nevasta sa priveau. *Cap. 6.19,20.

20. Pe când flacăra se suia de pe altar spre cer, Îngerul Domnului S-a suit în flacăra altarului. Văzând lucrul acesta, Manoah şi nevasta sa au căzut* cu faţa la pământ.
*Lev. 9.24. 1 Cron. 21.16. Ezec. 1.28. Mat. 17.6.

21. Îngerul Domnului nu S-a mai arătat lui Manoah şi nevestei lui. Atunci* Manoah a înţeles că este Îngerul Domnului *Cap. 6.22.

22. şi a zis nevestei sale: „Vom muri*, căci am văzut pe Dumnezeu.“
*Gen. 32.30. Exod 33.20. Deut. 5.26. Cap. 6.22.

23. Nevasta sa i-a răspuns: „Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare, n-ar fi primit din mâinile noastre arderea de tot şi darul de mâncare, nu ne-ar fi arătat toate acestea şi nu ne-ar fi făcut să auzim acum asemenea lucruri.“

Naşterea lui Samson

24. Femeia a născut un fiu şi i-a pus numele Samson*. Copilul** a crescut, şi Domnul l-a binecuvântat.
*Evr. 11.32. **1 Sam. 3.19. Luca 1.80; 2.52.

25. Şi Duhul* Domnului a început să-l mişte la Mahane-Dan, între** Ţorea şi Eştaol.
*Cap. 3.10. 1 Sam. 11.6. Mat. 4.1. **Ios. 15.33. Cap. 18.11.

Lupta lui Samson cu leul

14 1. Samson s-a coborât la Timna* şi a văzut** acolo o femeie din fetele filistenilor.
*Gen. 38.13. Ios. 15.10. **Gen. 34.2.

2. Când s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său şi mamei sale şi a zis: „Am văzut la Timna o femeie din fetele filistenilor; luaţi-mi-o acum* de nevastă.“ *Gen. 21.21; 34.4.

3. Tatăl său şi mama sa i-au zis: „Nu este nici o femeie între fetele fraţilor* tăi şi în tot poporul nostru, de te duci să-ţi iei nevastă de la filisteni, care sunt netăiaţi** împrejur?“ Şi Samson a zis tatălui său: „Ia-mi-o, căci îmi place.“
*Gen. 24.3,4. **Gen. 34.14. Exod 34.16. Deut. 7.3.

4. Tatăl său şi mama sa nu ştiau că lucrul acesta venea de la* Domnul: căci Samson căuta un prilej de ceartă din partea filistenilor. În vremea aceea filistenii stăpâneau** peste Israel.
*Ios. 11.20. 1 Împ. 12.15. 2 Împ. 6.33. 2 Cron. 10.15; 22.7; 25.20. **Cap. 13.1. Deut. 28.48.

5. Samson s-a coborât împreună cu tatăl său şi cu mama sa la Timna. Când au ajuns la viile din Timna, iată că i-a ieşit înainte un leu tânăr mugind.

6. Duhul* Domnului a venit peste Samson; şi, fără să aibă ceva în mână, Samson a sfâşiat pe leu cum se sfâşie un ied. N-a spus tatălui său şi mamei sale ce făcuse. *Cap. 3.10; 13.25. 1 Sam. 11.6.

7. S-a coborât şi a vorbit cu femeia aceea, şi ea i-a plăcut.

8. După câtva timp, s-a dus iarăşi la Timna ca s-o ia şi s-a abătut să vadă hoitul leului. Şi iată că în trupul leului era un roi de albine şi miere.

9. A luat mierea în mână şi a mâncat-o pe drum; şi când a ajuns la tatăl său şi la mama sa, le-a dat şi au mâncat şi ei din ea. Dar nu le-a spus că luase mierea aceasta din trupul leului.

Căsătoria lui Samson şi ghicitorile

10. Tatăl lui Samson s-a coborât la femeia aceea. Şi acolo Samson a făcut un ospăţ, căci aşa făceau tinerii.

11. Cum l-au văzut, au poftit treizeci de tovarăşi care au stat împreună cu el.

12. Samson le-a zis: „Am să vă spun o ghicitoare*. Dacă mi-o veţi ghici în cele şapte** zile ale ospăţului şi dacă o veţi dezlega, vă voi da treizeci de cămăşi şi treizeci de haine† de schimb.
*1 Împ. 10.1. Ezec. 17.2. Luca 14.7. **Gen. 29.27. †Gen. 45.22. 2 Împ. 5.22.

13. Dar dacă n-o veţi ghici, să-mi daţi voi treizeci de cămăşi şi treizeci de haine de schimb.“ Ei i-au zis: „Spune-ne ghicitoarea ta s-o auzim.“

14. Şi el le-a zis:
„Din cel ce mănâncă a ieşit ce se mănâncă,
Şi din cel tare a ieşit dulceaţă.“

15. Trei zile, n-au putut dezlega ghicitoarea. În ziua a şaptea, au zis

nevestei lui Samson: „Înduplecă* pe bărbatul tău să ne dezlege ghicitoarea; altfel, te vom arde**, pe tine şi casa tatălui tău. Ne-aţi adunat aici ca să ne jefuiţi, nu-i aşa?“ *Cap. 16.5 **Cap. 15.6.

16. Nevasta lui Samson plângea lângă el şi zicea: „Tu n-ai* decât ură pentru mine şi nu mă iubeşti; ai spus o ghicitoare copiilor poporului meu, şi nu mi-ai dezlegat-o!“ Şi el i-a răspuns: „N-am dezlegat-o nici tatălui meu, nici mamei mele: să ţi-o dezleg ţie?“ *Cap. 16.15.

17. Ea a plâns lângă el tot timpul celor şapte zile cât a ţinut ospăţul; şi în ziua a şaptea, i-a dezlegat-o, căci îl necăjea. Şi ea a dat copiilor poporului ei dezlegarea ghicitorii.

18. Oamenii din cetate au zis lui Samson în ziua a şaptea, înainte de apusul soarelui: „Ce este mai dulce decât mierea şi ce este mai tare decât leul?“ Şi el le-a zis:

„Dacă n-aţi fi arat cu juncana mea,
Nu mi-aţi fi dezlegat ghicitoarea.“

19. Duhul Domnului a venit* peste el, şi s-a coborât la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le-a luat hainele şi a dat hainele de schimb celor ce dezlegaseră ghicitoarea. Era aprins de mânie şi s-a suit la casa tatălui său. *Cap. 3.10; 13.25.

20. Nevasta sa a* fost dată unuia din tovarăşii lui, cu care era prieten** el. *Cap. 15.2. **Ioan 3.29.

Stricăciunea făcută holdelor filistenilor cu vulpile

15 1. După câtva timp, pe vremea seceratului grâului, Samson s-a dus să-şi vadă nevasta şi i-a dus un ied. El a zis: „Vreau să intru la nevasta mea în odaia ei.“

2. Dar tatăl nevestei nu i-a îngăduit să intre. „Am crezut că o* urăşti“, a zis el, „şi am dat-o tovarăşului tău. Nu este sora sa cea tânără mai frumoasă ca ea? Ia-o, dar, în locul ei.“ *Cap. 14.20.

3. Samson le-a zis: „De data aceasta nu voi fi vinovat faţă de filisteni, dacă le voi face rău.“

4. Samson a plecat. A prins trei sute de vulpi şi a luat nişte făclii; apoi a legat vulpile coadă de coadă şi a pus câte o făclie între cele două cozi, la mijloc.

5. A aprins făcliile, a dat drumul vulpilor în grânele filistenilor şi a aprins astfel atât stogurile de snopi, cât şi grâul care era în picioare, ba încă şi grădinile de măslini.

6. Filistenii au zis: „Cine a făcut lucrul acesta?“ Li s-a răspuns: „Samson, ginerele timneanului, pentru că acesta i-a luat nevasta şi a dat-o tovarăşului lui.“ Şi* filistenii s-au suit şi au ars-o pe ea şi pe tatăl ei. *Cap. 14.15.

7. Samson le-a zis: „Aşa faceţi? Nu voi înceta decât după ce mă voi răzbuna pe voi.“

8. I-a bătut aspru, pe spate şi pe pântece; apoi s-a coborât şi a locuit în crăpătura stâncii Etam.

Samson ucide o mie de filisteni

9. Atunci filistenii au pornit, au tăbărât în Iuda şi s-au întins până la* Lehi. *Vers. 19.

10. Bărbaţii din Iuda au zis: „Pentru ce v-aţi suit împotriva noastră?“ Ei au răspuns: „Ne-am suit să legăm pe Samson, ca să-i facem aşa cum ne-a făcut el nouă.“

11. Atunci trei mii de bărbaţi din Iuda s-au coborât la crăpătura stâncii Etam şi au zis lui Samson: „Nu ştii că filistenii stăpânesc* peste noi? Ce ne-ai făcut deci?“ El le-a răspuns: „Le-am făcut aşa cum mi-au făcut şi ei mie.“ *Cap. 14.4.

12. Ei i-au zis: „Noi ne-am coborât să te legăm, ca să te dăm în mâinile filistenilor.“ Samson le-a zis: „Juraţi-mi că nu mă veţi omorî.“

13. Ei i-au răspuns: „Nu; vrem numai să te legăm şi să te dăm în mâinile lor, dar nu te vom omorî.“ Şi l-au legat cu două funii noi şi l-au scos din stâncă.

14. Când a ajuns la Lehi, filistenii au început să strige de bucurie înaintea lui. Atunci Duhul* Domnului a venit peste el. Funiile pe care le avea la braţe s-au făcut ca nişte fire de in ars în foc, şi legăturile i-au căzut de pe mâini. *Cap. 3.10; 14.6.

15. El a găsit o falcă de măgar neuscată încă, a întins mâna şi a luat-o şi a ucis* cu ea o mie de oameni. *Lev. 26.8. Ios. 23.10. Cap. 3.31.

16. Şi Samson a zis:

„Cu o falcă de măgar, o grămadă, două grămezi;
Cu o falcă de măgar am ucis o mie de oameni.“

17. După ce a isprăvit de vorbit, a aruncat falca din mână. Şi locul acela

s-a numit Ramat-Lehi *(Aruncarea fălcii)*.

Samson bea apă din stâncă

18. Fiindu-i foarte sete, a strigat către Domnul şi a zis: „Tu ai îngăduit*, prin mâna robului Tău, această mare izbăvire; şi acum să mor de sete şi să cad în mâinile celor netăiaţi împrejur?“ *Ps. 3.7.

19. Dumnezeu a despicat crăpătura stâncii din Lehi, şi a ieşit apă din ea. Samson a băut, duhul i s-a* întremat şi s-a înviorat. De aceea s-a numit izvorul acela En-Hacore *(Izvorul celui ce strigă);* el este şi astăzi la Lehi. *Gen. 45.27. Isa. 40.29.

20. Samson a fost douăzeci de ani judecător în Israel, pe vremea filistenilor*. *Cap. 13.1.

Dalila

16 1. Samson a plecat la Gaza; acolo a văzut o curvă şi a intrat la ea.

2. S-a spus oamenilor din Gaza: „Samson a venit aici.“ Şi l-au înconjurat* şi au pândit toată noaptea la poarta cetăţii. Au stat liniştiţi toată noaptea şi au zis: „Când se va lumina de ziuă, îl vom omorî.“
*1 Sam. 23.26. Ps. 118.10-12. Fapt. 9.24.

3. Samson a rămas culcat până la miezul nopţii. Pe la miezul nopţii, s-a sculat şi a apucat porţile cetăţii cu amândoi stâlpii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe umeri şi le-a dus pe vârful muntelui din faţa Hebronului.

4. După aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila.

5. Domnitorii filistenilor s-au suit la ea şi i-au zis: „Înduplecă-l* şi află de unde-i vine puterea lui cea mare şi cum am putea să-l biruim, ca să-l legăm şi să-l slăbim, şi-ţi vom da fiecare câte o mie o sută de sicli de argint.“
*Cap. 14.15. Prov. 2.16-19; 5.3-11; 6.24-26; 7.21-23.

6. Dalila a zis lui Samson: „Spune-mi, te rog, de unde-ţi vine puterea ta cea mare şi cu ce ar trebui să fii legat ca să fii biruit.“

7. Samson i-a zis: „Dacă aş fi legat cu şapte funii noi, care să nu fie uscate încă, aş slăbi şi aş fi ca orice alt om.“

8. Domnitorii filistenilor au adus Dalilei şapte funii noi, neuscate încă. Şi ea l-a legat cu funiile acestea.

9. Iar nişte oameni stăteau la pândă la ea, într-o odaie. Ea i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!“ Şi el a rupt funiile, cum se rupe o aţă de câlţi când se atinge de foc. Şi astfel n-au ştiut de unde-i venea puterea.

10. Dalila a zis lui Samson: „Vezi, ţi-ai bătut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arată-mi cu ce trebuie să fii legat.“

11. El i-a zis: „Dacă aş fi legat cu funii noi, care să nu fi fost întrebuinţate niciodată, aş slăbi şi aş fi ca orice alt om.“

12. Dalila a luat nişte funii noi şi l-a legat cu ele. Apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!“ Iar nişte oameni stăteau la pândă într-o odaie. Şi el a rupt funiile de la braţe ca pe o aţă.

13. Dalila a zis lui Samson: „Până acum ţi-ai bătut joc de mine şi mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie să fii legat.“ El i-a zis: „N-ai decât să împleteşti cele şapte şuviţe de păr din capul meu în urzeala ţesăturii.“

14. Şi ea le-a pironit cu un cui de lemn în pământ. Apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!“ Şi el s-a trezit din somn şi a smuls cuiul de lemn din pământ cu urzeală cu tot.

15. Ea i-a zis: „Cum poţi* spune: „Te iubesc!“, când inima ta nu este cu mine? Iată că de trei ori ţi-ai bătut joc de mine şi nu mi-ai spus de unde-ţi vine puterea ta cea mare.“ *Cap. 14.16.

16. Fiindcă ea îl necăjea şi-l chinuia în fiecare zi cu stăruinţele ei, sufletul i s-a umplut de o nelinişte de moarte,

17. şi-a deschis* toată inima faţă de ea şi i-a zis: „Briciul** n-a trecut peste capul meu, pentru că sunt închinat Domnului din pântecele maicii mele. Dacă aş fi ras, puterea m-ar părăsi, aş slăbi şi aş fi ca orice alt om.“
*Mica 7.5. **Num. 6.5. Cap. 13.5.

18. Dalila, văzând că îşi deschisese toată inima faţă de ea, a trimis să cheme pe domnitorii filistenilor şi a pus să le spună: „Suiţi-vă de data aceasta, căci mi-a deschis toată inima lui.“ Şi domnitorii filistenilor s-au suit la ea şi au adus argintul în mâini.

19. Ea* l-a adormit pe genunchii ei. Şi, chemând un om, a ras cele şapte şuviţe de pe capul lui Samson, şi a început astfel să-l slăbească. El şi-a pierdut puterea. *Prov. 7.26,27.

20. Atunci ea a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!“ Şi el s-a trezit

din somn şi a zis: „Voi face ca şi mai înainte şi mă voi scutura.“ Nu ştia că Domnul Se* depărtase de el. *Num. 14.9, 42,43. Ios. 7.12. 1 Sam. 16.14; 18.12; 28.15,16. 2 Cron. 15.2.

21. Filistenii l-au apucat şi i-au scos ochii; l-au coborât la Gaza şi l-au legat cu nişte lanţuri de aramă. El învârtea la râşniţă în temniţă.

Răzbunarea şi moartea lui Samson

22. Dar părul capului lui a început iarăşi să crească, după ce fusese ras.

23. Şi domnitorii filistenilor s-au strâns ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, şi ca să se veselească. Ei ziceau: „Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe Samson, vrăjmaşul nostru.“

24. Şi când l-a văzut poporul, au lăudat* pe dumnezeul lor, zicând: „Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe vrăjmaşul nostru, pe acela care ne pustia ţara şi ne înmulţea morţii.“ *Dan. 5.4.

25. În bucuria* inimii lor, au zis: „Chemaţi pe Samson, ca să ne desfăteze!“ Au scos pe Samson din temniţă, şi el a jucat înaintea lor. L-au aşezat între stâlpi. *Cap. 9.27.

26. Şi Samson a zis tânărului care-l ţinea de mână: „Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stâlpii pe care se reazemă casa şi să mă reazem de ei.“

27. Casa era plină de bărbaţi şi de femei; toţi domnitorii filistenilor erau acolo, şi pe* acoperiş erau aproape trei mii de inşi, bărbaţi şi femei, care priveau la Samson cum juca. *Deut. 22.8.

28. Atunci Samson a strigat către Domnul şi a zis: „Doamne Dumnezeule! Adu-Ţi* aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, şi cu o singură lovitură să mă răzbun pe filisteni pentru cei doi ochi ai mei!“ *Ier. 15.15.

29. Şi Samson a îmbrăţişat amândoi stâlpii de la mijloc, pe care se sprijinea casa, şi s-a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, şi altul la stânga.

30. Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!“ S-a plecat cu toată puterea, şi casa a căzut peste domnitori şi peste tot poporul care era acolo. Cei pe care i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulţi decât cei pe care-i omorâse în timpul vieţii.

31. Fraţii lui şi toată casa tatălui său s-au coborât şi l-au luat. Când s-au suit înapoi, l-au îngropat* între Ţorea şi Eştaol, în mormântul tatălui său Manoah. El fusese judecător în Israel douăzeci de ani. *Cap. 13.25.

Mica

17 1. Era un om din muntele lui Efraim, numit Mica.

2. El a zis mamei sale: „Cei o mie o sută de sicli de argint, care ţi s-au luat şi pentru care ai blestemat chiar în auzul urechilor mele, argintul acesta este în mâinile mele, eu îl luasem.“ Şi mama sa a zis: „Binecuvântat* să fie fiul meu de Domnul!“ *Gen. 14.19. Rut 3.10.

3. El a dat înapoi mamei sale cei o mie o sută de sicli de argint; şi mama sa a zis: „Închin cu mâna mea argintul acesta Domnului, ca să fac* cu el fiului meu un chip cioplit şi un chip turnat; şi astfel ţi-l voi da înapoi.“ *Exod 20.4,23. Lev. 19.4.

4. El a dat argintul înapoi mamei sale. Mama sa a luat* două sute de sicli de argint şi a dat argintul la argintar, care a făcut din el un chip cioplit şi un chip turnat. Chipurile au fost aduse în casa lui Mica. *Isa. 46.6.

5. Mica acesta avea o casă a lui Dumnezeu; a făcut un efod* şi terafimi** şi a sfinţit pe unul din fiii lui ca preot. *Cap. 8.27. **Gen. 31.19,30. Osea 3.4.

6. În vremea aceea*, nu era împărat în Israel. Fiecare** făcea ce-i plăcea. *Cap. 18.1; 19.1; 21.25. Deut. 33.5. **Deut. 12.8.

7. Era un tânăr în Betleemul lui Iuda, din familia lui Iuda; era levit şi locuia pentru o vreme acolo.

8. Omul acesta a plecat din cetatea* Betleemul lui Iuda, să-şi caute o locuinţă potrivită. Urmându-şi drumul, a ajuns în muntele lui Efraim la casa lui Mica. *Ios. 19.15. Cap. 19.1. Rut 1.1,2. Mica 5.2. Mat. 2.1,5,6.

9. Mica i-a zis: „De unde vii?“ El i-a răspuns: „Eu sunt levit, din Betleemul lui Iuda, şi merg să-mi caut o locuinţă potrivită.“

10. Mica i-a zis: „Rămâi la mine, tu să-mi* fii tată** şi preot, şi eu îţi voi da zece sicli de argint pe an, hainele de care vei avea nevoie şi mijloace de trai.“ *Cap. 18.19. **Gen. 45.8. Iov 29.16.

11. Şi levitul a intrat la el. S-a hotărât astfel să rămână la omul acesta, care a privit pe tânăr ca pe unul din fiii lui.

12. Mica a sfinţit* pe levit, şi tânărul acesta i-a slujit ca** preot şi a locuit în casa lui. *Vers. 5. **Cap. 18.30.

13. Şi Mica a zis: „Acum, ştiu că Domnul îmi va face bine, fiindcă am ca preot pe levitul acesta.“

Fiii lui Dan ridică lucruri pentru slujbă din casa lui Mica

18 1. În vremea* aceea, nu era împărat în Israel; şi seminţia** daniţilor îşi căuta o moşie ca să se aşeze în ea, căci până în ziua aceea nu-i căzuse la sorţi nici o moştenire în mijlocul seminţiilor lui Israel.
*Cap. 17.6; 21.25. **Ios. 19.47.

2. Fiii lui Dan au luat dintre ei toţi, din familiile lor, cinci oameni viteji, pe care i-au trimis din Ţorea* şi din Eştaol să iscodească** ţara şi s-o cerceteze. Ei le-au zis: „Duceţi-vă şi cercetaţi ţara.“ Ei au ajuns în muntele lui Efraim, la casa† lui Mica, şi au rămas peste noapte acolo.
*Cap. 13.25. **Num. 13.17. Ios. 2.1. †Cap. 17.1.

3. Când erau aproape de casa lui Mica, au cunoscut glasul tânărului levit, s-au apropiat şi i-au zis: „Cine te-a adus aici? Ce faci tu în locul acesta? Şi ce ai aici?“

4. El le-a răspuns: „Mica face cutare şi cutare lucru pentru mine, îmi* dă o simbrie, şi eu îi sunt preot.“ *Cap. 17.10.

5. Ei i-au zis: „Întrebă* pe Dumnezeu**, ca să ştim dacă vom avea noroc în călătoria noastră.“
*1 Împ. 22.5. Isa. 30.1. Osea 4.12. **Vers. 14. Cap. 17.5.

6. Şi preotul le-a răspuns: „Duceţi-vă* în pace; călătoria pe care o faceţi este sub privirea Domnului.“ *1 Împ. 22.6.

7. Cei cinci oameni au plecat şi au ajuns în Lais*. Au văzut poporul de acolo trăind** la adăpost, în felul sidoniţilor, liniştit şi fără grijă; în ţară nu era nimeni care să le facă cel mai mic neajuns, stăpânind peste ei; erau departe de sidoniţi şi n-aveau nici o legătură cu alţi oameni.
*Ios. 19.47. **Vers. 27,28.

8. S-au întors la fraţii lor în Ţorea* şi Eştaol, şi fraţii lor le-au zis: „Ce veste ne aduceţi?“ *Vers. 2.

9. „Haidem*“, au răspuns ei, „să ne suim împotriva lor; căci am văzut ţara şi iată că era foarte bună. Ce! Staţi** şi nu ziceţi nimic? Nu fiţi leneşi şi porniţi să puneţi stăpânire pe ţara aceasta. *Num. 13.30. Ios. 2.23,24. **1 Împ. 22.3.

10. Când veţi intra în ea, veţi da peste un popor care stă fără* frică. Ţara este mare, şi Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; este un loc** unde nu lipseşte nimic din tot ce este pe pământ.“ *Vers. 7,27. **Deut. 8.9.

11. Şase sute de oameni din familia lui Dan au pornit din Ţorea şi Eştaol, încinşi cu armele lor de război.

12. S-au suit şi au tăbărât la Chiriat-Iearim*, în Iuda; de aceea locul acesta, care este înapoia lui Chiriat-Iearim, a fost chemat până în ziua de azi** Mahane-Dan *(Tabăra lui Dan)*.
*Ios. 15.60. **Cap. 13.25.

13. Au trecut de acolo în muntele lui Efraim şi au ajuns până la casa lui* Mica. *Vers. 2.

14. Atunci* cei cinci oameni, care se duseseră să iscodească ţara Lais, au luat cuvântul şi au zis fraţilor lor: „Ştiţi că în** casele acestea este un efod, terafimi, un chip cioplit şi un chip turnat? Vedeţi acum ce aveţi de făcut.“ *1 Sam. 14.28. **Cap. 17.5.

15. Ei s-au abătut pe acolo, au intrat în casa tânărului levit, în casa lui Mica, şi l-au întrebat de sănătate.

16. Cei şase* sute de oameni din fiii lui Dan, încinşi cu armele lor de război, stăteau la intrarea porţii. *Vers. 11.

17. Şi cei cinci* oameni, care se duseseră să iscodească ţara, s-au suit şi au intrat în casă; au luat chipul** cioplit, efodul, terafimii şi chipul turnat, în timp ce preotul era la intrarea porţii cu cei şase sute de oameni, încinşi cu armele lor de război. *Vers. 2,14. **Cap. 17.4,5.

18. Când au intrat în casa lui Mica şi au luat chipul cioplit, efodul, terafimii şi chipul turnat, preotul le-a zis: „Ce faceţi?“

19. Ei au răspuns: „Taci, pune-ţi* mâna la gură şi vino cu noi; să ne fii părinte** şi preot. Mai bine este să fii preot la casa unui singur om sau să fii preotul unei seminţii şi unei familii din Israel?“
*Iov 21.5; 29.9; 40.4. Prov. 30.32. Mica 7.16. **Cap. 17.10.

20. Preotul s-a bucurat în inima lui; a luat efodul, terafimii şi chipul cioplit şi s-a unit cu ceata poporului.

21. Au pornit iarăşi la drum şi au plecat, punând înaintea lor copiii, vitele şi calabalâcurile.

22. După ce se depărtaseră bine de casa lui Mica, oamenii care locuiau în casele vecine cu a lui Mica s-au strâns şi au urmărit pe fiii lui Dan.

23. Au strigat după fiii lui Dan, care s-au întors şi au zis lui Mica: „Ce ai,

şi ce înseamnă gloata aceasta de oameni?“

24. El a răspuns: „Dumnezeii mei, pe care mi-i făcusem, mi i-aţi luat împreună cu preotul şi aţi plecat: ce-mi mai rămâne? Cum puteţi dar să-mi spuneţi: „Ce ai?“

25. Fiii lui Dan i-au zis: „Să nu-ţi auzim glasul; căci altfel nişte oameni amărâţi se vor arunca asupra voastră, şi te vei pierde şi pe tine şi pe cei din casa ta.“

26. Şi fiii lui Dan şi-au văzut mai departe de drum. Mica, văzând că sunt mai tari decât el, s-a întors şi a venit acasă.

Cucerirea cetăţii Lais

27. Au ridicat, dar, ce făcuse Mica şi au luat pe preotul care era în slujba lui şi s-au năpustit* asupra Laisului, asupra unui popor liniştit şi în pace; l-au trecut** prin ascuţişul sabiei şi au ars cetatea.

*Vers. 7,10. Deut. 33.22. **Ios. 19.47.

28. Nimeni n-a izbăvit-o, căci era departe* de Sidon, şi locuitorii ei n-aveau nici o legătură cu alţi oameni: ea era în valea care se întinde spre Bet-Rehob**. Fiii lui Dan au zidit din nou cetatea şi au locuit în ea;

*Vers. 7. **Num. 13.21. 2 Sam. 10.6.

29. au numit-o* Dan**, după numele lui Dan, tatăl lor, care se născuse lui Israel; dar cetatea se chema mai înainte Lais.

*Ios. 19.47. **Gen. 14.14. Cap. 20.1. 1 Împ. 12.29,30; 15.20.

30. Au înălţat pentru ei chipul cioplit; şi Ionatan, fiul lui Gherşom, fiul lui Moise, el şi fiii lui au fost preoţii seminţiei daniţilor până* pe vremea robirii ţării.

*Cap. 13.1. 1 Sam. 4.2,3,10,11. Ps. 78.60,61.

31. Au aşezat pentru ei chipul cioplit pe care-l făcuse Mica, în tot* timpul cât a fost casa lui Dumnezeu la Silo.

*Ios. 18.1. Cap. 19.18; 21.12.

Răutatea oamenilor din Ghibeea, din Beniamin

19 1. Pe vremea când* nu era împărat în Israel, un levit, care locuia la marginea muntelui lui Efraim, şi-a luat ca ţiitoare o femeie din Betleemul lui Iuda. *Cap. 17.6; 18.1; 21.25.

2. Ţiitoarea nu i-a fost credincioasă şi l-a părăsit, ca să se ducă în casa tatălui ei în Betleemul* lui Iuda, unde a rămas timp de patru luni. *Cap. 17.7.

3. Bărbatul ei s-a sculat şi s-a dus la ea, ca să-i vorbească inimii şi s-o aducă înapoi. Avea cu el pe sluga lui şi doi măgari. Ea l-a adus în casa tatălui ei; şi când l-a văzut tatăl femeii aceleia tinere, l-a primit cu bucurie.

4. Socrul său, tatăl femeii aceleia tinere, l-a ţinut la el trei zile. Au mâncat şi au băut, şi au rămas noaptea acolo.

5. A patra zi, s-au sculat dis-de-dimineaţă, şi levitul se pregătea să plece. Dar tatăl tinerei femei a zis ginerelui său: „Ia o bucată de pâine, ca să prinzi la inimă*; şi apoi veţi pleca.“ *Gen. 18.5.

6. Şi au şezut de au mâncat şi au băut amândoi. Apoi tatăl tinerei femei a zis bărbatului: „Hotărăşte-te, dar, să rămâi aici la noapte, şi să ţi se veselească inima.“

7. Bărbatul se scula să plece; dar, în urma stăruinţelor socrului său, a rămas acolo şi noaptea aceea.

8. În ziua a cincea, s-a sculat dis-de-dimineaţă să plece. Atunci tatăl tinerei femei a zis: „Întăreşte-ţi mai întâi inima, te rog; şi rămâi până ce se va pleca ziua spre seară.“ Şi au mâncat amândoi.

9. Bărbatul se scula să plece cu ţiitoarea şi sluga lui, dar socrul său, tatăl tinerei femei, i-a zis: „Iată că ziua a trecut, e târziu, rămâi, dar, peste noapte aici; iată că ziua se pleacă spre noapte, rămâi aici peste noapte, şi să ţi se veselească inima; mâine vă veţi scula dis-de-dimineaţă ca să porniţi la drum, şi te vei duce la cortul tău.“

10. Bărbatul n-a vrut să mai rămână şi în noaptea aceea, ci s-a sculat şi a plecat.

A ajuns până în faţa Iebusului*, adică Ierusalimul, cu cei doi măgari înşeuaţi şi cu ţiitoarea lui. *Ios. 18.28.

11. Când s-au apropiat de Iebus, ziua se plecase mult spre seară. Sluga a zis atunci stăpânului său: „Haidem să ne îndreptăm spre cetatea* aceasta a iebusiţilor şi să rămânem în ea peste noapte.“ *Ios. 15.8,63. Cap. 1.21. 2 Sam. 5.6.

12. Stăpânul său i-a răspuns: „Nu putem să intrăm într-o cetate străină, unde nu sunt copii de ai lui Israel, ci să mergem până la* Ghibeea.“ *Ios. 18.28.

13. A mai zis slugii sale: „Haidem să ne apropiem de unul din locurile acestea, Ghibeea sau Rama*, şi să rămânem acolo peste noapte.“ *Ios. 18.25.

14. Au mers mai departe, şi apunea soarele când s-au apropiat de Ghibeea, care este a lui Beniamin.
15. S-au îndreptat într-acolo ca să se ducă să rămână peste noapte în Ghibeea.
Levitul a intrat şi s-a oprit în piaţa cetăţii. Nu s-a găsit nimeni care să-i* primească în casă să rămână peste noapte. *Mat. 25.43. Evr. 13.2.
16. Şi iată că un bătrân se întorcea seara de la munca* câmpului; omul acesta era din muntele lui Efraim, locuia pentru o vreme la Ghibeea, şi oamenii din locul acela erau beniamiţi. *Ps. 104.23.
17. El a ridicat ochii şi a văzut pe călător în piaţa cetăţii. Şi bătrânul i-a zis: „Încotro mergi şi de unde vii?“
18. El i-a răspuns: „Venim din Betleemul lui Iuda şi mergem până la marginea muntelui lui Efraim, de unde sunt. Mă dusesem la Betleemul lui Iuda, şi acum mă duc la* Casa Domnului. Dar nu se găseşte nimeni să mă primească în casă.
*Ios. 18.1. Cap. 18.31; 20.18. 1 Sam. 1.3,7.
19. Avem însă paie şi nutreţ pentru măgarii noştri; avem şi pâine şi vin pentru mine, pentru roaba ta şi pentru băiatul care este cu robii tăi. Nu ducem lipsă de nimic.“
20. Bătrânul a zis: „Pacea să fie* cu tine! Toate nevoile tale le iau asupra mea, numai** să nu rămâi în piaţă peste noapte.“ *Gen. 43.23. Cap. 6.23. **Gen. 19.2.
21. L-a* dus în casa lui şi a dat nutreţ măgarilor. Călătorii** şi-au spălat picioarele; apoi au mâncat şi au băut.
*Gen. 24.32; 43.24. **Gen. 18.4. Ioan 13.5.
22. Pe când se veseleau ei, iată că oamenii* din cetate, nişte fii ai lui Belial**, oameni stricaţi, au înconjurat casa, au bătut la poartă şi au zis bătrânului, stăpânul casei: „Scoate† pe omul acela care a intrat la tine, ca să ne împreunăm cu el.“
*Gen. 19.4. Cap. 20.5. Osea 9.9; 10.9. **Deut. 13.13. †Gen. 19.5. Rom. 1.26,27.
23. Stăpânul* casei a ieşit la ei şi le-a zis: „Nu, fraţilor, vă rog să nu faceţi un lucru aşa de rău; fiindcă omul acesta a intrat în casa mea, nu săvârşiţi** mişelia aceasta.
*Gen. 19.6,7. **2 Sam. 13.12.
24. Iată* că am o fată fecioară, şi omul acesta are o ţiitoare; vi le voi aduce afară: necinstiţi-le** şi faceţi-le ce vă va plăcea. Dar nu săvârşiţi cu omul acesta o faptă aşa de nelegiuită.“
*Gen. 19.8. **Gen. 34.2. Deut. 21.14.
25. Oamenii aceia n-au vrut să-l asculte. Atunci omul şi-a luat ţiitoarea şi le-a adus-o afară. Ei s-au împreunat* cu ea şi şi-au bătut joc de ea toată noaptea până dimineaţa; şi i-au dat drumul când se lumina de ziuă.
*Gen. 4.1.
26. Către ziuă, femeia aceasta a venit şi a căzut la uşa casei omului la care era bărbatul ei şi a rămas acolo până la ziuă.
27. Şi dimineaţa, bărbatul ei s-a sculat, a deschis uşa casei şi a ieşit ca să-şi urmeze drumul mai departe. Dar iată că femeia, ţiitoarea lui, era întinsă la uşa casei, cu mâinile pe prag.
28. El i-a zis: „Scoală-te şi haidem să mergem!“ Ea n-a* răspuns. Atunci bărbatul a pus-o pe măgar şi a plecat acasă. *Cap. 20.5.
29. Când a ajuns acasă, a luat un cuţit, a apucat pe ţiitoarea lui şi a* tăiat-o mădular cu mădular în douăsprezece bucăţi, pe care le-a trimis în tot ţinutul lui Israel. *Cap. 20.6. 1 Sam. 11.7.
30. Toţi cei ce au văzut lucrul acesta au zis: „Niciodată nu s-a întâmplat şi nu s-a văzut aşa ceva, de când s-au suit copiii lui Israel din Egipt până în ziua de azi; luaţi aminte, dar, la lucrul acesta, sfătuiţi-vă* şi vorbiţi!“
*Cap. 20.7. Prov. 13.10.

Poporul la Miţpa

20 1. Toţi copiii* lui Israel au ieşit de la Dan** până la Beer-Şeba şi ţara Galaadului, şi adunarea s-a strâns ca un singur om înaintea Domnului, la Miţpa†. *Deut. 13.12. Ios. 22.12. Cap. 21.5. 1 Sam. 11.7. **Cap. 18.29. 1 Sam. 3.20. 2 Sam. 3.10; 24.2. †Cap. 10.17; 11.11. 1 Sam. 7.5; 10.17.
2. Căpeteniile întregului popor, toate seminţiile lui Israel, au venit în adunarea poporului lui Dumnezeu: erau patru sute de mii de oameni pedeştri, care scoteau* sabia. *Cap. 8.10.
3. Şi fiii lui Beniamin au auzit că se suiseră copiii lui Israel la Miţpa.
Copiii lui Israel au zis: „Spuneţi cum s-a întâmplat această nelegiuire?“
4. Atunci levitul, bărbatul femeii care fusese ucisă, a luat cuvântul şi a zis: „Ajunsesem, împreună cu ţiitoarea mea, la Ghibeea* lui Beniamin, ca să rămânem peste noapte acolo. *Cap. 19.15.
5. Locuitorii* din Ghibeea s-au sculat împotriva mea şi au înconjurat noaptea

casa în care eram. Aveau de gând să mă omoare; au siluit pe ţiitoarea** mea până când a murit.
*Cap. 19.22. **Cap. 19.25,26.
6. Mi-am luat* ţiitoarea şi am tăiat-o în bucăţi, pe care le-am trimis în tot ţinutul moştenirii lui Israel; căci au săvârşit o nelegiuire** şi o mişelie în Israel. *Cap. 19.29. **Ios. 7.15.
7. Iată-vă pe toţi, copii ai lui Israel; sfătuiţi-vă* şi luaţi o hotărâre aici!“
*Cap. 19.30.
8. Tot poporul s-a sculat ca un singur om şi a zis: „Nici unul din noi să nu se ducă în cortul lui şi nimeni să nu se întoarcă acasă.
9. Iată acum ce vom face cetăţii Ghibeea: să mergem împotriva ei după cum vom ieşi la sorţi.
10. Să luăm din toate seminţiile lui Israel zece oameni din o sută, o sută dintr-o mie şi o mie din zece mii; ei să se ducă să caute merinde pentru popor pentru ca, la întoarcerea lor, să facem cetăţii Ghibeea din Beniamin, potrivit cu toată mişelia pe care a făcut-o ea în Israel.“
11. Astfel toţi bărbaţii lui Israel s-au strâns împotriva cetăţii, uniţi ca un singur om.
12. Seminţiile* lui Israel au trimis nişte oameni în toate familiile lui Beniamin, ca să-i spună: „Ce înseamnă nelegiuirea aceasta care s-a făcut între voi? *Deut. 13.14. Ios. 22.13,16.
13. Scoateţi afară acum pe oamenii aceia stricaţi* din Ghibeea ca să-i omorâm şi să curăţăm răul** din mijlocul lui Israel.“ Dar beniamiţii n-au vrut să asculte glasul fraţilor lor, copiii lui Israel. *Deut. 13.13. Cap. 19.22. **Deut. 17.12.
14. Beniamiţii au ieşit din cetăţile lor şi s-au strâns la Ghibeea ca să lupte împotriva copiilor lui Israel.
15. Numărul beniamiţilor ieşiţi în ziua aceea din cetăţi a fost de douăzeci şi şase de mii de oameni care scoteau sabia, fără să se mai socotească şi locuitorii din Ghibeea, care alcătuiau şapte sute de oameni aleşi.
16. În tot poporul acesta, erau şapte sute de oameni aleşi care nu* se slujeau de mâna dreaptă; toţi aceştia, aruncând o piatră cu praştia, puteau să ochească un fir de păr şi nu dădeau greş. *Cap. 3.15. 1 Cron. 12.2.
17. S-a făcut şi numărătoarea bărbaţilor lui Israel, afară de ai lui Beniamin, şi s-au găsit patru sute de mii care scoteau sabia, toţi bărbaţi de război.
18. Şi copiii lui Israel s-au sculat, s-au suit* la Betel şi au întrebat** pe Dumnezeu, zicând: „Cine din noi să se suie întâi ca să lupte împotriva fiilor lui Beniamin?“ Domnul a răspuns: „Iuda să se suie întâi.“
*Vers. 23,26. **Num. 27.21. Cap. 1.1.

Seminţia lui Beniamin este aproape nimicită

19. Copiii lui Israel au pornit dis-de-dimineaţă şi au tăbărât la Ghibeea.
20. Şi bărbaţii lui Israel au înaintat ca să înceapă lupta împotriva bărbaţilor lui Beniamin şi s-au aşezat în linie de bătaie împotriva lor, înaintea cetăţii Ghibeea.
21. Fiii* lui Beniamin au ieşit din Ghibeea şi în ziua aceea au culcat la pământ douăzeci şi două de mii de oameni din Israel. *Gen. 49.27.
22. Poporul, bărbaţii lui Israel, s-au îmbărbătat şi s-au aşezat din nou în linie de bătaie în locul unde se aşezaseră în ziua întâi.
23. Şi* copiii lui Israel s-au suit şi au plâns înaintea Domnului până seara; au întrebat pe Domnul şi au zis: „Să mă mai sui la luptă împotriva fiilor fratelui meu Beniamin?“ Domnul a răspuns: „Suiţi-vă împotriva lui.“
*Vers. 26,27.
24. Copiii lui Israel au înaintat împotriva fiilor lui Beniamin, în ziua a doua.
25. Şi în aceeaşi zi*, beniamiţii le-au ieşit înainte din Ghibeea şi iarăşi au culcat la pământ optsprezece mii de oameni din copiii lui Israel, toţi în stare să poarte armele. *Vers. 21.
26. Toţi copiii lui Israel şi tot poporul s-au suit* şi au venit la Betel; au plâns şi au rămas acolo înaintea Domnului, au postit în ziua aceea până seara şi au adus arderi de tot şi jertfe de mulţumire înaintea Domnului. *Vers. 18.
27. Şi copiii lui Israel au întrebat pe Domnul – acolo se găsea atunci chivotul* legământului lui Dumnezeu,
*Ios. 18.1. 1 Sam. 4.3,4.
28. şi Fineas*, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea** pe vremea aceea înaintea lui Dumnezeu – şi au zis: „Să mai pornesc la luptă împotriva fiilor fratelui meu Beniamin sau să mă las?“ Domnul a răspuns: „Suiţi-vă, căci mâine

îi voi da în mâinile voastre.“
*Ios. 24.33. **Deut. 10.8; 18.5.
29. Atunci Israel a pus nişte oameni la*
pândă în jurul cetăţii Ghibeea. *Ios. 3.4.
30. Copiii lui Israel s-au suit împotriva
fiilor lui Beniamin, a treia zi, şi s-au
aşezat în linie de bătaie înaintea cetăţii
Ghibeea, ca şi în celelalte dăţi.
31. Şi fiii lui Beniamin au ieşit înaintea
poporului şi au fost traşi departe de
cetate. Au început să lovească de
moarte în popor, ca şi în celelalte dăţi,
pe drumurile cele mari, care suie: unul
la Betel şi altul la Ghibeea prin câmpie,
şi au ucis aproape treizeci de bărbaţi
din Israel.
32. Fiii lui Beniamin ziceau: „Iată-i
bătuţi înaintea noastră ca şi mai
înainte!“ Dar copiii lui Israel ziceau:
„Să fugim şi să-i tragem departe de
cetate, la drumul mare.“
33. Toţi bărbaţii lui Israel şi-au părăsit
locurile şi s-au înşiruit de bătaie la
Baal-Tamar; şi oamenii lui Israel, care
stăteau la pândă, s-au aruncat din
locul în care erau, din Maare-Ghibeea.
34. Zece mii de oameni aleşi din tot
Israelul au ajuns înaintea cetăţii
Ghibeea. Lupta a fost aprigă, şi benia-
miţii* nu-şi închipuiau prăpădul prin
care aveau să treacă. *Ios. 8.14. Isa. 47.11.
35. Domnul a bătut pe Beniamin
înaintea lui Israel, şi copiii lui Israel
au ucis în ziua aceea douăzeci şi cinci
de mii o sută de oameni din Beniamin,
toţi în stare să poarte armele.
36. Fiii lui Beniamin credeau că
bărbaţii* lui Israel sunt bătuţi, căci
aceştia făceau loc beniamiţilor şi se
bizuiau pe oamenii pe care-i puseseră
la pândă împotriva cetăţii Ghibeea.
*Ios. 8.15.
37. Oamenii de la pândă* s-au aruncat
repede asupra cetăţii Ghibeea, au
pornit înainte şi au trecut toată cetatea
prin ascuţişul sabiei. *Ios. 8.19.
38. După un semn asupra căruia se
învoiseră cu bărbaţii lui Israel, cei de
la pândă aveau să facă să se înalţe din
cetate un fum gros.
39. Atunci bărbaţii lui Israel s-au
întors în luptă. Beniamiţii le omorâseră
aproape treizeci de oameni şi ziceau:
„Negreşit, iată-i bătuţi înaintea noastră
ca în cea dintâi luptă!“
40. Dar un fum gros începea să se
înalţe atunci din cetate. Beniamiţii s-au
uitat* înapoi; şi iată că flăcările se
ridicau din cetatea întreagă spre cer.
*Ios. 8.20.
41. Bărbaţii lui Israel se întorseseră;
şi bărbaţii lui Beniamin s-au înspăi-
mântat, văzând prăpădul care avea
să-i ajungă.
42. Au dat dosul înaintea bărbaţilor
lui Israel şi au fugit pe calea care duce
în pustiu. Dar năvălitorii s-au luat
după ei, iar pe cei ce ieşiseră din
cetate i-au culcat la pământ, căci îi
prinseseră la mijloc.
43. Au înconjurat pe Beniamin, l-au
gonit şi l-au zdrobit de îndată ce voia
să se odihnească, până în faţa cetăţii
Ghibeea înspre soare-răsare.
44. Optsprezece mii de bărbaţi au
căzut din Beniamin, toţi voinici.
45. Din cei ce au dat dosul ca să fugă
spre pustiu, la stânca Rimon*, bărbaţii
lui Israel au nimicit cinci mii pe
drumuri; i-au urmărit până la Ghideom
şi au ucis din ei două mii. *Ios. 15.32.
46. Întreg numărul beniamiţilor care
au pierit în ziua aceea a fost de două-
zeci şi cinci de mii de oameni în stare
să poarte armele, toţi voinici.
47. Şase sute de oameni erau cei ce
däduseră* dosul şi fugiseră spre pustiu,
la stânca Rimon; acolo au rămas patru
luni. *Cap. 21.13.
48. Bărbaţii lui Israel s-au întors la
fiii lui Beniamin şi i-au trecut prin
ascuţişul sabiei, de la oamenii din
cetăţi până la dobitoace şi tot ce au
găsit. Au pus de asemenea foc tuturor
cetăţilor pe care le-au găsit în cale.

Înmulţirea din nou a seminţiei lui Beniamin

21 1. Bărbaţii* lui Israel juraseră la
Miţpa, zicând: „Nici unul din noi
să nu-şi dea fata după un beniamit.“
*Cap. 20.1.
2. Poporul a venit la Betel* şi a stat
înaintea lui Dumnezeu până seara. Au
ridicat glasul, au vărsat multe lacrimi
*Cap. 20.18,26.
3. şi au zis: „Doamne Dumnezeul lui
Israel, pentru ce s-a întâmplat aşa ceva
în Israel: să lipsească astăzi o seminţie
întreagă din Israel?“
4. A doua zi, poporul s-a sculat dis-
de-dimineaţă; au zidit* acolo un altar
şi au adus arderi de tot şi jertfe de
mulţumire. *2 Sam. 24.25.

5. Copiii lui Israel au zis: „Cine dintre toate seminţiile lui Israel nu s-a suit la adunare înaintea Domnului?“ Căci făcuseră* un jurământ mare împotriva oricui nu s-ar sui la Domnul, la Miţpa, şi ziseseră: „Să fie pedepsit cu moartea.“ *Cap. 5.23.

6. Copiilor lui Israel le părea rău de fratele lor Beniamin şi ziceau: „Astăzi a fost nimicită o seminţie din Israel.

7. Cum să facem rost de neveste celor ce au rămas cu viaţă, fiindcă am jurat pe Domnul să nu le dăm fetele noastre de neveste?“

8. Ei au zis deci: „Este cineva dintre seminţiile lui Israel care să nu se fi suit la Domnul, la Miţpa?“ Şi nimeni din Iabes*, din Galaad, nu venise în tabără, la adunare. *1 Sam. 11.1; 31.11.

9. Au făcut numărătoarea poporului, şi nu era acolo nici unul din locuitorii din Iabes, din Galaad.

10. Atunci adunarea a trimis împotriva lor douăsprezece mii de ostaşi, dându-le porunca aceasta: „Duceţi-vă* şi treceţi prin ascuţişul sabiei pe locuitorii din Iabes, din Galaad, cu femeile şi copiii. *Vers. 5. Cap. 5.23. 1 Sam. 11.7.

11. Iată ce să faceţi: să nimiciţi cu desăvârşire orice bărbat* şi orice femeie care a cunoscut împreunarea cu bărbat.“ *Num. 31.17.

12. Au găsit între locuitorii din Iabes, din Galaad, patru sute de fete fecioare, care nu se culcaseră cu bărbat, şi le-au adus în tabără la Silo*; care este în ţara Canaanului.“ *Ios. 18.1.

13. Toată adunarea a trimis soli să vorbească fiilor lui Beniamin care erau* la stânca Rimon şi să le vestească pacea. *Cap. 20.47.

14. În timpul acela beniamiţii s-au întors şi li s-au dat de neveste acelea pe care le lăsaseră cu viaţă din femeile din Iabes, din Galaad. Dar nu erau destule.

15. Poporului îi* părea rău de Beniamin, căci Domnul făcuse o spărtură în seminţiile lui Israel. *Vers. 6.

16. Bătrânii adunării au zis: „Cum să facem rost de neveste pentru cei rămaşi, căci femeile lui Beniamin au fost nimicite?“

17. Şi au zis: „Cei ce au mai rămas din Beniamin să-şi păstreze moştenirea, ca să nu se şteargă o seminţie din Israel.

18. Dar noi nu putem să dăm pe fetele noastre după ei, căci copiii lui Israel* au jurat, zicând: „Blestemat să fie cine va da o nevastă unui beniamit!“ *Vers. 1. Cap. 11.35.

19. Şi au zis: „Iată, în fiecare an este o sărbătoare a Domnului la Silo, care este la miazănoapte de Betel, la răsăritul drumului care suie din Betel la Sihem, şi la miazăzi de Lebona.“

20. Apoi au dat următoarea poruncă fiilor lui Beniamin: „Duceţi-vă şi staţi la pândă în vii.

21. Uitaţi-vă, şi când veţi vedea pe fetele din Silo ieşind să joace*, să ieşiţi din vii, să vă luaţi fiecare câte o nevastă din fetele din Silo şi să vă duceţi în ţara lui Beniamin. *Exod 15.20. Cap. 11.34. 1 Sam. 18.6. Ier. 31.13.

22. Dacă părinţii sau fraţii lor vor veni să se plângă la noi, le vom spune: „Daţi-ni-le nouă, căci n-am luat câte o nevastă de fiecare în război. Nu voi li le-aţi dat: numai atunci aţi fi vinovaţi.“

23. Fiii lui Beniamin au făcut aşa: şi-au luat neveste, după numărul lor, dintre jucătoarele pe care le-au răpit; apoi au plecat şi s-au întors în moştenirea lor; au zidit* iarăşi cetăţile şi au locuit acolo. *Cap. 20.48.

24. Şi, în acelaşi timp, copiii lui Israel au plecat de acolo fiecare în seminţia lui şi în familia lui şi s-a întors fiecare în moştenirea lui.

25. Pe vremea aceea*, nu era împărat în Israel, fiecare** făcea ce-i plăcea. *Cap. 17.6; 18.1; 19.1. **Deut. 12.8. Cap. 17.6.

RUT

(Psalmul 113.5-9. Fapte 10.35. Romani 4.7; 9.25,26. 1 Timotei 5.4,14.)

Naomi

1 1. Pe vremea judecătorilor*, a fost
o foamete** în ţară. Un om din
Betleemul† lui Iuda a plecat cu
nevasta sa şi cu cei doi fii ai lui, să
locuiască pentru o vreme în ţara
Moabului.

*Judc. 2.16. **Gen. 12.10; 26.1. 2 Împ. 8.1. †Judc.17.8.

2. Numele omului aceluia era Elimelec,
numele nevestei lui era Naomi, şi cei
doi fii ai lui se numeau Mahlon şi
Chilion: erau efratiţi*, din Betleemul
lui Iuda. Ajungând în ţara Moabului,
şi-au aşezat locuinţa acolo.

*Gen. 35.19. **Judc. 3.30.

3. Elimelec, bărbatul Naomei, a murit,
şi ea a rămas cu cei doi fii ai ei.
4. Ei şi-au luat neveste moabite. Una
se numea Orpa, şi cealaltă Rut, şi au
locuit acolo aproape zece ani.
5. Mahlon şi Chilion au murit şi ei
amândoi, şi Naomi a rămas fără cei
doi fii ai ei şi fără bărbat.

Rut se ţine de Naomi

6. Apoi s-a sculat, ea şi nurorile ei, ca
să se întoarcă în ţara ei din ţara
Moabului, căci aflase în ţara Moabului
că Domnul cercetase* pe poporul Său
şi-i dăduse** pâine.

*Exod 4.31. Luca 1.68. **Ps. 132.15. Mat. 6.11.

7. Ea a ieşit din locul în care locuia
însoţită de cele două nurori ale ei şi a
pornit ca să se întoarcă în ţara lui
Iuda.
8. Naomi a zis atunci celor două nurori
ale ei: „Duceţi-vă şi întoarceţi-vă fie-
care* la casa mamei ei! Domnul să
Se** îndure de voi, cum v-aţi îndurat†
şi voi de cei ce au murit şi de mine!

*Ios. 24.15. **2 Tim. 1.16-18. †Vers. 5. Cap. 2.20.

9. Să vă dea Domnul să găsiţi
odihnă* fiecare în casa unui bărbat!“
Şi le-a sărutat. Ele au ridicat glasul şi
au plâns; *Cap. 3.1.
10. şi i-au zis: „Nu; noi vom merge
cu tine la poporul tău.“
11. Naomi a zis: „Întoarceţi-vă,
fiicele mele! Pentru ce să veniţi voi cu
mine? Mai am eu oare fii în pântecele
meu, ca să poată fi bărbaţii* voştri?

*Gen. 38.11. Deut. 25.5.

12. Întoarceţi-vă, fiicele mele, şi
duceţi-vă! Eu sunt prea bătrână ca să
mă mărit din nou. Şi chiar dacă aş zice
că trag nădejde; chiar dacă în noaptea
aceasta aş fi cu un bărbat şi aş naşte fii,
13. aţi mai aştepta voi până să se facă
mari şi aţi vrea voi să nu vă măritaţi
din pricina lor? Nu, fiicele mele! Eu
sunt mult mai amărâtă decât voi,
pentru că mâna Domnului s-a întins*
împotriva mea.“

*Judc. 2.15. Iov 19.21. Ps. 32.4; 38.2; 39.9,10

14. Şi ele au ridicat glasul şi iarăşi au
plâns. Orpa a sărutat pe soacra sa şi a
plecat, dar Rut s-a ţinut* de ea.

*Prov. 17.17; 18.24.

15. Naomi a zis către Rut: „Iată, cum-
nata ta s-a întors la poporul ei şi la
dumnezeii* ei; întoarce-te** şi tu
după cumnata ta.“

* Judc. 11.24. **Ios. 24.15,19. 2 Împ. 2.2. Luca 24.28.

16. Rut a răspuns: „Nu sta* de mine
să te las şi să mă întorc de la tine!
Încotro vei merge tu, voi merge şi eu,
unde vei locui tu, voi locui şi eu;
poporul** tău va fi poporul meu, şi
Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu;

*2 Împ. 2.2,4,6. **Cap. 2.11,12.

17. unde vei muri tu, voi muri şi eu şi
voi fi îngropată acolo. Facă-mi
Domnul* ce o vrea, dar nimic nu mă
va despărţi de tine decât moartea!“

*1 Sam. 3.17; 25.22. 2 Sam. 19.13. 2 Împ. 6.31.

18. Naomi, văzând-o* hotărâtă să
meargă cu ea, n-a mai stăruit. *Fapt. 21.14.
19. Au călătorit împreună până ce
au ajuns la Betleem. Şi când au intrat
în Betleem, toată cetatea s-a pus* în
mişcare din pricina lor, şi femeile ziceau:
„Naomi** *(Plăcută)* este aceasta?“

*Mat. 21.10. **Isa. 23.7. Plân. 2.15.

20. Ea le-a zis: „Nu-mi mai ziceţi
Naomi; ziceţi-mi Mara *(Amărăciune),*
căci Cel Atotputernic m-a umplut de
amărăciune.
21. La plecare eram în belşug, şi
acum Domnul mă aduce înapoi cu
mâinile* goale. De ce să-mi mai ziceţi
Naomi, când Domnul S-a rostit împo-
triva mea, şi Cel Atotputernic m-a
întristat?“ *Iov 1.21.
22. Astfel s-au întors din ţara Moa-
bului Naomi şi nora sa Rut, moabita.
Au ajuns la Betleem la începutul*
seceratului orzului.

*Exod 9.31,32. Cap. 2.23. 2 Sam. 21.9.

Rut – Boaz

2 1. Naomi avea o rudă* după bărbat. Acesta era un om foarte bogat, din familia lui Elimelec, şi se numea Boaz**. *Cap. 3.2,12. **Cap. 4.21.
2. Rut, moabita, a zis către Naomi: „Lasă-mă, te rog, să mă duc să strâng spice de pe câmpul aceluia înaintea* căruia voi căpăta trecere." Ea i-a răspuns: „Du-te, fiica mea." *Lev. 19.9. Deut. 24.19.
3. Ea s-a dus într-un ogor să strângă spice pe urma secerătorilor. Şi s-a întâmplat că ogorul acela era al lui Boaz, care era din familia lui Elimelec.
4. Şi iată că Boaz a venit din Betleem şi a zis secerătorilor: „Domnul* să fie cu voi!" Ei au răspuns: „Domnul să te binecuvânteze!" *Ps. 129.7,8. Luca 1.28. 2 Tes. 3.16.
5. Şi Boaz a zis slujitorului însărcinat cu privegherea secerătorilor: „A cui este tânăra aceasta?"
6. Slujitorul însărcinat cu privegherea secerătorilor a răspuns: „Este o tânără moabită, care s-a întors* cu Naomi din ţara Moabului. *Cap. 1.22.
7. Ea a zis: „Dă-mi voie să strâng şi să culeg spice dintre snopi, rămase pe urma secerătorilor." Şi de azi dimineaţă, de când a venit, a stat în picioare până acum şi nu s-a odihnit decât o clipă în casă."
8. Boaz a zis către Rut: „Ascultă, fiică, să nu te duci să culegi spice în alt ogor; să nu te depărtezi de aici şi rămâi cu slujnicele mele.
9. Uită-te unde vor secera pe câmp şi du-te după ele. Am poruncit slugilor mele să nu se atingă de tine. Şi când îţi va fi sete, să te duci la vase şi să bei din ce vor scoate slugile."
10. Atunci ea s-a aruncat* cu faţa la pământ şi i-a zis: „Cum am căpătat eu trecere înaintea ta, ca să te îngrijeşti de mine, o străină?" *1 Sam. 25.23.
11. Boaz i-a răspuns: „Mi s-a spus tot* ce ai făcut pentru soacra ta, de la moartea bărbatului tău, şi cum ai părăsit pe tatăl tău şi pe mama ta şi ţara în care te-ai născut, ca să mergi la un popor pe care nu-l cunoşteai mai înainte. *Cap. 1.14,16,17.
12. Domnul să-ţi răsplătească* ce ai făcut, şi plata să-ţi fie deplină din partea Domnului Dumnezeului lui Israel sub ale** cărui aripi ai venit să te adăposteşti!" *1 Sam. 24.19. **Cap. 1.16. Ps. 17.8; 36.7; 57.1; 63.7.
13. Şi ea a zis: „O! Să* capăt trecere înaintea ta, domnul meu! Căci tu m-ai mângâiat, şi vorbele tale au mers la inima slujnicei tale. Şi totuşi eu nu** sunt nici măcar ca una din slujnicele tale." *Gen. 33.15. 1 Sam. 1.18. **1 Sam. 25.41.
14. La vremea prânzului, Boaz a zis către Rut: „Apropie-te, mănâncă pâine şi înmoaie-ţi bucata în oţet." Ea a şezut lângă secerători. I-au dat grăunţe prăjite; a mâncat şi s-a săturat*, şi ce a rămas a strâns. *Vers. 8.
15. Apoi s-a sculat să culeagă spice. Boaz a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: „Lăsaţi-o să culeagă spice şi între snopi şi să n-o opriţi;
16. şi chiar voi să-i scoateţi din snopi câteva spice; s-o lăsaţi să culeagă spice şi să n-o înfruntaţi."
17. Ea a cules spice de pe câmp până seara şi a bătut ce culesese. A ieşit aproape o efă de orz.
18. A luat-o şi a intrat în cetate, şi soacra sa a văzut ce culesese. Rut a scos şi rămăşiţele de la prânz şi* i le-a dat. *Vers. 14.
19. Soacra sa i-a zis: „Unde ai cules astăzi spice şi unde ai muncit? Binecuvântat să fie cel ce s-a îngrijit* de tine!" Şi Rut a spus soacrei sale la cine muncise: „Omul la care am muncit azi", a zis ea, „se numeşte Boaz." *Vers. 10. Ps. 41.1.
20. Naomi a zis nurorii sale: „Să fie binecuvântat* de Domnul, care este plin de îndurare** pentru cei vii, cum a fost şi pentru cei ce au murit. Omul acesta este rudă cu noi", i-a mai spus Naomi, „este din cei ce au† drept de răscumpărare asupra noastră." *Cap. 3.10. 2 Sam. 2.5. Iov 29.13. **Prov. 17.17. †Cap. 3.9; 4.6.
21. Rut, moabita, a adăugat: „El mi-a mai zis: „Rămâi cu slugile mele până vor isprăvi de secerat."
22. Şi Naomi a zis către nora sa, Rut: „Este bine, fiica mea, să ieşi cu slujnicele lui şi să nu te întâlnească cineva în alt ogor."
23. Ea s-a ţinut, dar, de slujnicele lui Boaz, ca să culeagă spice, până la sfârşitul seceratului orzului şi seceratului grâului. Şi locuia cu soacra sa.

Rut ascultă de sfatul soacrei ei

3 1. Soacra sa, Naomi, i-a zis: „Fiica mea, aş vrea* să-ţi dau un loc de odihnă**, ca să fii fericită. *1 Cor. 7.36. 1 Tim. 5.8. **Cap. 1.9.

2. Şi acum Boaz, cu ale cărui slujnice* ai fost, nu este el rudă cu noi? Iată, el are să vânture la noapte orzul în arie.
*Cap. 2.8.
3. Spală-te şi unge-te*, apoi îmbracă-te cu hainele tale şi coboară-te la arie. Să nu te faci cunoscută lui, până va isprăvi de mâncat şi de băut. *2 Sam. 14.2.
4. Şi când se va duce să se culce, însemnează-ţi locul unde se culcă. Apoi du-te, descoperă-i picioarele şi culcă-te. Şi el însuşi îţi va spune ce să faci."
5. Ea i-a răspuns: „Voi face tot ce ai spus."
6. Rut s-a coborât la arie şi a făcut tot ce poruncise soacra sa.
7. Boaz a mâncat şi a băut, şi inima-i era* veselă. S-a dus şi s-a culcat la marginea unui stog. Rut a venit atunci încet de tot, i-a descoperit picioarele şi s-a culcat. *Judc. 19.6,9,22. 2 Sam. 13.28. Est. 1.10.
8. La miezul nopţii, omul s-a speriat; s-a plecat şi iată că o femeie era culcată la picioarele lui.
9. El a zis: „Cine eşti tu?" Ea a răspuns: „Eu sunt Rut, slujnica ta; întinde-ţi poala hainei* peste slujnica ta, căci ai drept** de răscumpărare."
*Ezec. 16.8. **Vers. 12. Cap. 2.20.
10. Şi el a zis: „Fii binecuvântată* de Domnul, fiică! Această faptă de pe urmă mărturiseşte şi mai mult pentru tine decât cea dintâi**, că n-ai umblat după tineri, săraci sau bogaţi.
*Cap. 2.20. **Cap. 1.8.
11. Acum, fiică, nu te teme, îţi voi face tot ce vei zice, căci toată cetatea ştie că eşti o femeie* cinstită. *Prov. 4.12.
12. Este adevărat că am drept* de răscumpărare, dar este o altă** rudă mai aproape decât mine. *Vers. 9. **Cap. 4.1.
13. Rămâi în noaptea aceasta aici. Şi mâine, dacă vrea să te răscumpere*, bine, să te răscumpere; dar dacă nu-i place să te răscumpere, te voi răscumpăra eu, viu** este Domnul! Culcă-te aici până dimineaţă."
*Deut. 25.5. Cap. 4.5. Mat. 22.24. **Judc. 8.19. Ier. 4.2.
14. Ea a rămas culcată la picioarele lui până dimineaţa şi s-a sculat mai înainte de a se putea cunoaşte unul pe altul. Boaz a zis: „Să nu ştie nimeni că a intrat o femeie* în arie!"
*Rom. 12.17; 14.16. 1 Cor. 10.32. 2 Cor. 8.21. 1 Tes. 5.22.
15. Şi a adăugat: „Adu mantaua de pe tine şi ţine-o." Ea a ţinut-o, şi el a măsurat şase măsuri de orz şi le-a pus pe ea. Apoi a intrat în cetate.
16. Rut s-a întors la soacra sa, şi Naomi a zis: „Tu eşti, fiica mea?" Rut i-a istorisit tot ce-i făcuse omul acela.
17. Ea a zis: „Mi-a dat aceste şase măsuri de orz, zicând: „Să nu te întorci cu mâinile goale la soacra ta."
18. Şi Naomi a zis: „Fii liniştită*, fiica mea, până vei şti cum se va isprăvi lucrul acesta, căci omul acesta nu va avea odihnă până nu va sfârşi lucrul chiar astăzi." *Ps. 37.3,5.

Căsătoria lui Boaz cu Rut

4 1. Boaz s-a suit la poarta cetăţii şi s-a oprit acolo. Şi iată că cel* ce avea drept de răscumpărare, şi despre care vorbise Boaz, trecea. Boaz i-a zis: „Hei, cutare, apropie-te, stai aici." Şi el s-a apropiat şi s-a oprit. *Cap. 3.12.
2. Boaz a luat atunci zece oameni dintre bătrânii* cetăţii şi a zis: „Şedeţi aici." Şi ei au şezut jos.
*1 Împ. 21.8. Prov. 31.23.
3. Apoi a zis celui ce avea drept de răscumpărare: „Naomi, întorcându-se din ţara Moabului, a vândut bucata de pământ care era a fratelui nostru Elimelec.
4. Am crezut de datoria mea să te înştiinţez despre aceasta şi să-ţi spun: „Cumpără-o*, în faţa** locuitorilor şi în faţa bătrânilor poporului meu. Dacă vrei s-o răscumperi, răscumpăr-o; dar dacă nu vrei, spune-mi, ca să ştiu. Căci nu este nimeni† înaintea ta care să aibă dreptul de răscumpărare, şi după tine, eu am dreptul acesta." Şi el a răspuns: „O voi răscumpăra."
*Ier. 32.7,8. **Gen. 23.18. †Lev. 25.25.
5. Boaz a zis: „În ziua în care vei cumpăra ţarina din mâna Naomei, o vei cumpăra în acelaşi timp şi de la Rut, moabita, nevasta* celui mort, ca să ridici numele mortului în moştenirea lui." *Gen. 38.8. Deut. 25.5,6. Cap. 3.13. Mat. 22.24.
6. Şi* cel ce avea drept de răscumpărare a răspuns: „Nu pot s-o răscumpăr pe socoteala mea, de frică să nu-mi stric moştenirea mea; ia tu dreptul de răscumpărare, căci eu nu pot s-o răscumpăr." – *Cap. 3.12.13.
7. Odinioară în Israel, pentru întărirea unei* răscumpărări sau unui schimb, omul îşi scotea încălţămintea şi o dădea celuilalt: aceasta slujea ca mărturie în Israel. – *Deut. 25.7,9.
8. Cel ce avea drept de răscumpărare

a zis, dar, lui Boaz: „Cumpăr-o pe socoteala ta!“ Şi şi-a scos încălţămintea.
9. Atunci Boaz a zis bătrânilor şi întregului popor: „Voi sunteţi martori azi că am cumpărat din mâna Naomei tot ce era al lui Elimelec, al lui Chilion şi al lui Mahlon,
10. şi că mi-am cumpărat de asemenea de nevastă pe Rut, moabita, nevasta lui Mahlon, ca să ridic numele mortului în moştenirea lui şi pentru ca numele mortului să nu fie şters* dintre fraţii lui şi din poarta locului lui. Voi sunteţi martori azi despre aceasta!“ *Deut. 25.6.
11. Tot poporul care era la poartă şi bătrânii au zis: „Suntem martori! Domnul să facă* pe femeia care intră în casa ta ca Rahela şi ca Lea, care amândouă au zidit** casa lui Israel! Arată-ţi puterea în Efrata† şi fă-ţi un nume în Betleem! *Ps. 127.3; 128.3. **Deut. 25.9. †Gen. 35.16,19.
12. Sământa* pe care ţi-o va da Domnul, prin această tânără femeie, să-ţi facă o casă asemenea casei lui Pereţ, care** s-a născut lui Iuda din Tamar!“ *Gen. 38.29. 1 Cron. 2.4. Mat. 1.3. **1 Sam. 2.20.

Naşterea lui Obed, strămoşul lui David

13. Boaz a luat* pe Rut, care i-a fost nevastă, şi el a intrat la ea. Domnul** a făcut-o să zămislească, şi ea a născut un fiu. *Cap. 3.11. **Gen. 29.31; 33.3.
14. Femeile au* zis Naomei: „Binecuvântat să fie Domnul, care nu te-a lăsat lipsită azi de un bărbat cu drept de răscumpărare şi al cărui nume va fi lăudat în Israel! *Luca 1.58. Rom. 12.15.
15. Copilul acesta îţi va înviora sufletul şi va fi sprijinul bătrâneţilor tale; căci l-a născut nora ta, care te iubeşte şi care face pentru tine mai mult* decât şapte fii.“ *1 Sam. 1.8.
16. Naomi a luat copilul, l-a ţinut în braţe şi a văzut de el.
17. Vecinele* i-au pus nume, zicând: „Un fiu s-a născut Naomei!“ Şi l-au numit Obed. Aceasta a fost tatăl lui Isai, tatăl lui David. *Luca 1.58,59.

Sământa lui Pereţ

18. Iată sământa lui Pereţ:
Pereţ* a fost tatăl lui Heţron; *1 Cron. 2.4, etc. Mat. 1.3.
19. Heţron a fost tatăl lui Ram; Ram a fost tatăl lui Aminadab;
20. Aminadab a fost tatăl lui Nahşon*; Nahşon a fost tatăl lui** Salmon; *Num. 1.7. **Mat. 1,4, etc.
21. Salmon a fost tatăl lui Boaz; Boaz a fost tatăl lui Obed;
22. Obed a fost tatăl lui Isai; şi Isai a fost tatăl lui David*. *1 Cron. 2.15. Mat. 1.6.

CARTEA ÎNTÂI A LUI SAMUEL

SAU ÎNTÂI A ÎMPĂRAŢILOR

(Osea 13.11.)

ELI ŞI SAMUEL, CEI DIN URMĂ DOI JUDECĂTORI ÎN ISRAEL

(Capitolele 1-12. Psalmul 99.6.)

Penina necăjeşte pe Ana

1 1. Era un om din Ramataim-Ţofim, din muntele lui Efraim, numit Elcana*, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Ţuf, efratit**. *1 Cron. 6.27,34. **Rut 1.2.
2. El avea două neveste: una se numea Ana, iar cealaltă Penina. Penina avea copii, dar Ana n-avea.
3. Omul acesta se suia în fiecare an* din cetatea sa la Silo**, ca să se închine† înaintea Domnului oştirilor şi să-I aducă jertfe. Acolo se aflau cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi Fineas, preoţi ai Domnului. *Exod 23.14. Deut. 16.16. Luca. 2.41. **Ios. 18.1. †Deut. 12.5-7.
4. În ziua când îşi aducea Elcana jertfa*, dădea părţi nevestei sale Penina, tuturor fiilor şi tuturor fiicelor pe care le avea de la ea. *Deut. 12.17,18; 16.11.
5. Dar Anei îi dădea o parte îndoită; căci iubea pe Ana. Dar Domnul* o făcuse stearpă. *Gen. 30.2.
6. Potrivnica ei o înţepa* deseori, ca s-o facă să se mânie, pentru că Domnul o făcuse stearpă. *Iov 24.21.

7. Şi în toţi anii era aşa. Ori de câte
ori se suia Ana la Casa Domnului,
Penina o înţepa la fel. Atunci ea plângea
şi nu mânca.
8. Elcana, bărbatul ei, îi zicea: „Ano,
pentru ce plângi şi nu mănânci? Pentru
ce ţi-este întristată inima? Oare nu
preţuiesc eu pentru tine mai mult*
decât zece fii?“ *Rut 4.15.

Rugăciunea Anei

9. Ana s-a sculat, după ce au mâncat
şi au băut ei la Silo. Preotul Eli şedea
pe un scaun, lângă unul din uşorii
Templului* Domnului. *Cap. 3.3.
10. Şi Ana se ruga Domnului cu
sufletul amărât* şi plângea. *Iov 7.11; 10.1.
11. Ea a făcut o juruinţă* şi a zis:
„Doamne Dumnezeul oştirilor! Dacă
vei binevoi să cauţi spre** întristarea
roabei Tale, dacă-Ţi vei aduce† aminte
de mine şi nu vei uita pe roaba Ta şi
dacă vei da roabei Tale un copil de
parte bărbătească, îl voi închina Dom-
nului pentru toate zilele vieţii lui, şi
brici†† nu va trece peste capul lui.“
*Gen. 28.20. Num. 30.3. Judc. 11.30. **Gen. 29.32. Exod 4.31. 2 Sam. 16.12. Ps. 25.18. †Gen. 8.1; 30.22. ††Num. 6.5. Judc. 13.5.
12. Fiindcă ea stătea multă vreme în
rugăciune înaintea Domnului, Eli se
uita cu băgare de seamă la gura ei.
13. Ana vorbea în inima ei şi numai
buzele şi le mişca, dar nu i se auzea
glasul. Eli credea că este beată
14. şi i-a zis: „Până când vei fi beată?
Du-te de te trezeşte!“
15. Ana a răspuns: „Nu, domnul meu,
eu sunt o femeie care suferă în inima
ei, şi n-am băut nici vin, nici băutură
ameţitoare; ci îmi vărsam* sufletul
înaintea Domnului. *Ps. 62.8; 142.2.
16. Să nu iei pe roaba ta drept o
femeie stricată*, căci numai prea multa
mea durere şi supărare m-a făcut să
vorbesc până acum.“ *Deut. 13.13.
17. Eli a luat din nou cuvântul şi a
zis: „Du-te* în pace, şi Dumnezeul**
lui Israel să asculte rugăciunea pe care
I-ai făcut-o!“
*Judc. 18.6. Marc. 5.34. Luca 7.50; 8.48. **Ps. 20.4,5.
18. Ea a zis: „Să capete* roaba ta
trecere înaintea ta!“ Şi femeia a
plecat**. A mâncat, şi faţa ei n-a mai
fost aceeaşi. *Gen. 33.15. Rut 2.13. **Ecl. 9.7.
19. S-au sculat dis-de-dimineaţă şi,
după ce s-au închinat până la pământ
înaintea Domnului, s-au întors şi au
venit acasă la Rama.

Naşterea lui Samuel

Elcana s-a culcat* cu nevasta sa Ana,
şi Domnul Şi-a adus** aminte de ea.
*Gen. 4.1. **Gen. 30.22.
20. Când i s-au împlinit zilele, Ana
a rămas însărcinată şi a născut un fiu,
căruia i-a pus numele Samuel *(Dumnezeu
a ascultat),* „căci“, a zis ea, „de la
Domnul l-am cerut.“
21. Bărbatul său, Elcana, s-a suit* apoi
cu toată casa lui să aducă Domnului
jertfa de peste an şi să-şi împlinească
juruinţa. *Vers. 3.
22. Dar Ana nu s-a suit şi a zis băr-
batului ei: „Când voi înţărca copilul
îl voi duce*, ca să fie pus înaintea
Domnului şi să rămână** acolo pentru
totdeauna†.“
*Luca 2.22. **Vers. 11,28. Cap. 2.11,18; 3.1. †Exod 21.6.
23. Elcana*, bărbatul ei, i-a zis: „Fă
ce vei crede, aşteaptă până-l vei înţărca.
Numai** împlinească-Şi Domnul
cuvântul Lui!“ Şi femeia a rămas
acasă şi a dat ţâţă fiului ei, până l-a
înţărcat. *Num. 30.7. **2 Sam. 7.25.
24. Când l-a înţărcat, l-a suit cu ea, şi
a luat trei tauri, o efă de făină şi un
burduf cu vin. L-a dus* în Casa**
Domnului la Silo: copilul era încă mic
de tot. *Deut. 12.5,6,11. **Ios. 18.1.
25. Au înjunghiat taurii şi au dus*
copilul la Eli. *Luca 2.22.
26. Ana a zis: „Domnul meu, iartă-mă!
Cât este de adevărat că sufletul tău*
trăieşte, domnul meu, atât este de
adevărat că eu sunt femeia aceea care
stăteam aici lângă tine şi mă rugam
Domnului. *Gen. 42.15. 2 Împ. 2.2,4,6.
27. Pentru* copilul acesta mă rugam,
şi Domnul a ascultat rugăciunea pe
care I-o făceam. *Mat. 7.7.
28. De aceea vreau să-l dau* Domnului:
toată viaţa lui să fie dat Domnului.“
Şi s-au** închinat acolo înaintea
Domnului. *Vers. 11,22. **Gen. 24.26,52.

Cântarea Anei

2 1. Ana s-a rugat* şi a zis:
„Mi se bucură inima** în Domnul,
Puterea mea† a fost înălţată de
Domnul;
Mi s-a deschis larg gura împotriva
vrăjmaşilor mei,
Căci mă bucur†† de ajutorul Tău.
*Filp. 4.6. **Luca 1.46, etc. †Ps. 92.10; 112.9. ††Ps. 9.14; 13.5; 20.5; 35.9.
2. Nimeni* nu este sfânt ca Domnul;
Nu este alt** Dumnezeu decât Tine;

Nu este stâncă aşa ca Dumnezeul
nostru. *Exod 15.11.
Deut. 3.24; 32.4. Ps. 86.8; 89.6,8. **Deut. 4.35. 2 Sam. 22.32.
3. Nu mai vorbiţi cu atâta îngâmfare,
Să nu vă mai iasă din gură cuvinte de
mândrie*;
Căci Domnul este un Dumnezeu care
ştie totul,
Şi toate faptele sunt cântărite de El.
*Ps. 94.4. Mal. 3.13. Iuda 15.
4. Arcul* celor puternici s-a sfărâ-
mat,
Şi cei slabi sunt încinşi cu putere.
*Ps. 37.15,17; 76.3.
5. Cei ce* erau sătui se închiriază
pentru pâine,
Şi cei ce erau flămânzi se odihnesc;
Chiar cea** stearpă naşte de şapte
ori,
Şi cea care† avea mulţi copii stă
lâncezită.
*Ps. 34.10. Luca 1.53. **Ps. 113.9. †Isa. 54.1. Ier. 15.9.
6. Domnul omoară* şi învie,
El coboară în Locuinţa morţilor şi El
scoate de acolo. *Deut. 32.39. Iov 5.18. Osea 6.1.
7. Domnul sărăceşte* şi El îmbogă-
ţeşte,
El smereşte** şi El înalţă,
*Iov 1.21. **Ps. 75.7.
8. El ridică* din pulbere pe cel sărac,
Ridică din gunoi pe cel lipsit.
Ca să-i pună** să şadă alături cu cei
mari.
Şi le dă de moştenire un scaun de
domnie îmbrăcat cu slavă;
Căci ai Domnului sunt stâlpii†
pământului
Şi pe ei a aşezat El lumea.
*Ps. 113.7,8. Dan. 4.17. Luca 1.52. **Iov 36.7. †Iov 38.4-6.
Ps. 24.2; 102.25; 104.5. Evr. 1.3.
9. El va păzi paşii* preaiubiţilor Lui,
Dar cei răi vor fi nimiciţi în întu-
neric;
Căci omul nu va birui prin putere.
*Ps. 91.11; 121.3.
10. Vrăjmaşii Domnului vor tremura*,
Din înălţimea** cerului El Îşi va
arunca tunetul asupra lor;
Domnul† va judeca marginile pămân-
tului.
El va da Împăratului Său putere
Şi El va înălţa tăria†† Unsului Lui."
*Ps. 2.9. **Cap. 7.10. Ps. 18.13. †Ps. 96.13; 98.9.
††Ps. 89.24.
11. Elcana s-a dus acasă la Rama, şi
copilul a rămas în slujba* Domnului,
înaintea preotului Eli. *Vers. 18. Cap. 3.1.

Răutatea fiilor lui Eli

12. Fiii lui Eli erau nişte oameni răi*.
Nu** cunoşteau pe Domnul.
*Deut. 13.13. **Judc. 2.10. Ier. 22.16. Rom. 1.28.
13. Şi iată care era felul de purtate
al acestor preoţi faţă de popor: Când
aducea cineva o jertfă, venea sluga
preotului în clipa când se fierbea
carnea, ţinând în mână o furculiţă cu
trei coarne,
14. o vâra în cazan, în căldare, în
tigaie sau în oală; şi tot ce apuca cu
furculiţa lua preotul pentru el. Aşa
făceau ei tuturor acelora din Israel
care veneau la Silo.
15. Chiar înainte de a arde* grăsimea,
venea sluga preotului şi zicea celui ce
aducea jertfa: „Dă pentru preot carnea
de fript; el nu va lua de la tine carne
fiartă, ci vrea carne crudă." *Lev. 3.3-5,16.
16. Şi dacă omul zicea: „După ce se
va arde grăsimea, vei lua ce-ţi va
plăcea", sluga răspundea: „Nu! Dă-mi
acum, căci altfel iau cu sila."
17. Tinerii aceştia se făceau vinovaţi
înaintea Domnului de un foarte* mare
păcat, pentru că nesocoteau** darurile
Domnului. *Gen. 6.11. **Mal. 2.8.

Samuel în slujba Domnului

18. Samuel* făcea slujba înaintea Dom-
nului; şi copilul acesta era îmbrăcat**
cu un efod de in.
*Vers. 11. **Exod 28.4. 2 Sam. 6.14.
19. Mama sa îi făcea pe fiecare an o
mantie mică şi i-o aducea când se
suia* cu bărbatul ei ca să aducă jertfa
din fiecare an. *Cap. 1.3.
20. Eli a binecuvântat* pe Elcana şi
pe nevasta sa şi a zis: „Să dea Domnul
să ai copii din femeia aceasta, care să
înlocuiască pe acela pe care l-a
împrumutat** ea Domnului!" Şi s-au
întors acasă. *Gen. 14.19. **Cap. 1.28.
21. Când a cercetat* Domnul pe Ana,
ea a rămas însărcinată şi a născut trei
fii şi două fiice. Şi tânărul Samuel
creştea** înaintea Domnului. *Gen. 21.1.
**Judc. 13.24. Vers. 26. Cap. 3.19. Luca 1.80; 2.40.

Eli îşi mustră copiii

22. Eli era foarte bătrân şi a aflat cum
se purtau fiii lui cu tot Israelul; a aflat
şi că se culcau cu femeile* care
slujeau afară la uşa Cortului întâlnirii.
*Exod 38.8.
23. El le-a zis: „Pentru ce faceţi

astfel de lucruri? Căci aflu de la tot poporul despre faptele voastre rele.

24. Nu, copii, ce aud spunându-se despre voi nu este bine; voi faceţi pe poporul Domnului să păcătuiască.

25. Dacă un om păcătuieşte împotriva altui om, îl va judeca Dumnezeu; dar dacă păcătuieşte împotriva* Domnului, cine se va ruga pentru el?“ Totuşi ei n-au ascultat de glasul tatălui lor, căci Domnul** voia să-i omoare.

*Num. 15.30. **Ios. 11.20. Prov. 15.10.

26. Tânărul Samuel creştea mereu* şi era plăcut** Domnului şi oamenilor.

*Vers. 21. **Prov. 3.4. Luca 2.52. Fapt. 2.47. Rom. 14.18.

Vestirea pedepsei împotriva casei lui Eli

27. Un om* al lui Dumnezeu a venit la Eli şi i-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: „Nu M-am descoperit** Eu casei tatălui tău, când erau în Egipt, în casa lui faraon? *1 Împ. 13.1. **Exod 4.14,27.

28. Eu l-am ales* dintre toate seminţiile lui Israel ca să fie în slujba Mea, în preoţie, ca să se suie la altarul Meu, să ardă tămâia şi să poarte efodul înaintea Mea; şi am dat** casei tatălui tău toate jertfele mistuite de foc şi aduse de copiii lui Israel.

*Exod 28.1,4. Num. 16.5; 18.1,7. **Lev. 2.3,10; 6.16; 7.7,8,34,35; 10.14,15. Num. 5.9,10; 18.8-19.

29. Pentru ce călcaţi* voi în picioare jertfele Mele şi darurile Mele, care am poruncit să se facă în Locaşul** Meu? Şi cum se face că tu cinsteşti pe fiii tăi mai mult decât pe Mine, ca să vă îngrăşaţi din cele dintâi roade luate din toate darurile poporului Meu, Israel?“ *Deut. 32.15. **Deut. 12.5,6.

30. De aceea, iată ce zice Domnul Dumnezeul lui Israel: „Spusesem* că şi casa ta şi casa tatălui tău au să umble întotdeauna înaintea Mea.“ Şi acum, zice Domnul, departe** de Mine lucrul acesta! Căci voi cinsti† pe cine Mă cinsteşte, dar cei ce Mă dispreţuiesc†† vor fi dispreţuiţi.

*Exod 29.9. **Ier. 18.9,10. †Ps. 18.20; 91.14. ††Mal. 2.9.

31. Iată că vine vremea* când voi tăia braţul tău şi braţul casei tatălui tău, aşa încât nu va mai fi nici un bătrân în casa ta.

*Cap. 4.11,18,20; 14.3; 22.18, etc. 1 Împ. 2.27. Ezec. 44.10.

32. Vei vedea un potrivnic al tău în Locaşul Meu, în timp ce Israel va fi copleşit de bunătăţi de Domnul; şi nu va mai fi niciodată nici un bătrân* în casa ta. *Zah. 8.4.

33. Voi lăsa să rămână la altarul Meu numai unul dintre ai tăi, ca să ţi se topească ochii de durere şi să ţi se întristeze sufletul; dar toţi ceilalţi din casa ta vor muri în floarea vârstei.

34. Şi iată semnul* celor ce se vor întâmpla celor doi fii ai tăi, Hofni şi Fineas: amândoi vor muri** într-o zi.

*1 Împ. 13.3. **Cap. 4.11.

35. Eu* Îmi voi pune un preot credincios, care va lucra după inima Mea şi după sufletul Meu; îi voi zidi** o casă stătătoare, şi va umbla întotdeauna înaintea Unsului† Meu.

*1 Împ. 2.35. 1 Cron. 29.22. Ezec. 44.15. **2 Sam. 7.11,27. 1 Împ. 11.38. †Ps. 2.2; 18.50.

36. Şi* oricine va mai rămâne din casa ta va veni să se arunce cu faţa la pământ înaintea lui, pentru un ban de argint şi pentru o bucată de pâine, şi va zice: „Pune-mă, te rog, în una din slujbele preoţiei, ca să am o bucată de pâine să mănânc.“ *1 Împ. 2.27.

Domnul Se descoperă

3

1. Tânărul* Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvântul** Domnului era rar în vremea aceea, şi vedeniile nu erau dese.

*Cap. 2.11. **Vers. 21. Ps. 74.9. Amos 8.11.

2. Tot pe vremea aceea, Eli începea să aibă ochii tulburi* şi nu mai putea să vadă. El stătea culcat la locul lui,

*Gen. 27.1; 48.10. Cap. 2.22; 4.15.

3. iar candela* lui Dumnezeu nu se stinsese încă; şi Samuel era culcat în Templul** Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu.

*Exod 27.21. Lev. 24.3. 2 Cron. 13.11. **Cap. 1.9.

4. Atunci Domnul a chemat pe Samuel. El a răspuns: „Iată-mă!“

5. Şi a alergat la Eli şi a zis: „Iată-mă, căci m-ai chemat.“ Eli a răspuns: „Nu te-am chemat; întoarce-te şi te culcă.“ Şi s-a dus şi s-a culcat.

6. Domnul a chemat din nou pe Samuel. Şi Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli şi a zis: „Iată-mă, căci m-ai chemat.“ Eli a răspuns: „Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te şi te culcă.“

7. Samuel nu cunoştea* încă pe Domnul, şi cuvântul Domnului nu-i fusese încă descoperit. *Fapt. 19.2.

8. Domnul a chemat din nou pe Samuel, pentru a treia oară. Şi Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli şi a zis: „Iată-mă, căci m-ai chemat.“ Eli a înţeles că Domnul cheamă pe copil

9. şi a zis lui Samuel: „Du-te, de te culcă; şi dacă vei mai fi chemat, să

spui: „Vorbeşte, Doamne, căci robul Tău ascultă.“ Şi Samuel s-a dus să se culce la locul lui.

10. Domnul a venit, S-a înfăţişat şi l-a chemat ca şi în celelalte dăţi: „Samuele, Samuele!“ Şi Samuel a răspuns: „Vorbeşte, căci robul Tău ascultă.“

11. Atunci Domnul a zis lui Samuel: „Iată că voi face în Israel un lucru care va asurzi urechile oricui* îl va auzi.

*2 Împ. 21.12. Ier. 19.3.

12. În ziua aceea voi împlini asupra lui Eli tot* ce am rostit împotriva casei lui; voi începe şi voi isprăvi.

*Cap. 2.30-36.

13. I-am* spus că vreau să pedepsesc** casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de care are cunoştinţă şi prin care fiii lui† s-au făcut vrednici de lepădat, fără†† ca el să-i fi oprit.

*Cap. 2.29-31, etc. **Ezec. 7.3; 18.30. †Cap. 2.12,17,22. ††Cap. 2.23,25.

14. De aceea jur casei lui Eli că niciodată fărădelegea casei lui Eli nu* va fi ispăşită, nici prin jertfe, nici prin daruri de mâncare.“ *Num. 15.30,31. Isa. 22.14.

15. Samuel a rămas culcat până dimineaţa, apoi a deschis uşile Casei Domnului. Samuel s-a temut să istorisească lui Eli vedenia aceea.

16. Dar Eli a chemat pe Samuel şi a zis: „Samuele, fiule!“ El a răspuns: „Iată-mă!“

17. Şi Eli a zis: „Care este cuvântul pe care ţi l-a vorbit Domnul? Nu-mi ascunde nimic. Dumnezeu să Se poarte* cu tine cu toată asprimea, dacă-mi ascunzi ceva din tot ce ţi-a spus!“ *Rut 1.17.

18. Samuel i-a istorisit tot, fără să-i ascundă nimic. Şi Eli a zis: „Domnul* este acesta, să facă ce va crede!“

*Iov 1.21; 2.10. Ps. 39.9. Isa. 39.8.

19. Samuel creştea*, Domnul** era cu el şi n-a lăsat să cadă la pământ nici unul† din cuvintele Sale.

*Cap. 2.21. **Gen. 39.2,21,23. †Cap. 9.6.

20. Tot Israelul, de la Dan* până la Beer-Şeba, a cunoscut că Domnul pusese pe Samuel proroc al Domnului.

*Judc. 20.1.

21. Domnul nu înceta să Se arate în Silo; căci Domnul Se descoperea lui Samuel, în Silo, prin cuvântul* Domnului. *Vers. 1,4.

Israel bătut de filisteni

4 1. Chemarea lui Samuel a ajuns la cunoştinţa întregului Israel.

Israel a ieşit înaintea filistenilor ca să lupte împotriva lor. Au tăbărât lângă Eben-Ezer*, şi filistenii tăbărâseră la Afec. *Cap. 5.1; 7.12.

2. Filistenii s-au aşezat în linie de bătaie împotriva lui Israel, şi lupta a început. Israel a fost bătut de filisteni, care au omorât pe câmpul de bătaie aproape patru mii de oameni.

3. Poporul s-a întors în tabără, şi bătrânii lui Israel au zis: „Pentru ce ne-a lăsat Domnul să fim bătuţi astăzi de filisteni? Haidem să luăm de la Silo chivotul legământului Domnului, ca să vină în mijlocul nostru şi să ne izbăvească din mâna vrăjmaşilor noştri.“

4. Poporul a trimis la Silo, de unde au adus chivotul legământului Domnului oştirilor, care* şade între heruvimi**. Cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi Fineas, erau acolo, împreună cu chivotul legământului lui Dumnezeu.

*2 Sam. 6.2. Ps. 80.1; 99.1. **Exod 25.18,22. Num. 7.89.

5. Când a intrat chivotul legământului Domnului în tabără, tot Israelul a scos strigăte de bucurie, de s-a cutremurat pământul.

6. Răsunetul acestor strigăte a fost auzit de filisteni, şi au zis: „Ce înseamnă strigătele acestea care răsună în tabăra evreilor?“ Şi au auzit că sosise chivotul Domnului în tabără.

7. Filistenii s-au temut, pentru că au crezut că Dumnezeu venise în tabără. „Vai de noi!“, au zis ei, „căci n-a fost aşa ceva până acum.

8. Vai de noi! Cine ne va izbăvi din mâna acestor dumnezei puternici? Dumnezeii aceştia au lovit pe egipteni cu tot felul de urgii în pustiu.

9. Întăriţi-vă* şi fiţi oameni, filistenilor, ca nu cumva să fiţi robi evreilor, cum v-au fost ei robi** vouă: fiţi oameni şi luptaţi!“ *1 Cor. 16.13. **Judc. 13.1.

10. Filistenii au început lupta, şi Israel a fost bătut*. Fiecare a fugit în cortul lui. Înfrângerea a fost foarte mare, şi din Israel au căzut treizeci de mii de oameni pedeştri.

*Lev. 26.17. Deut. 28.25. Vers. 2. Ps. 78.9,62.

11. Chivotul* lui Dumnezeu a fost luat, şi cei doi** fii ai lui Eli, Hofni şi Fineas, au murit.

*Cap. 2.32. Ps. 78.61. **Cap. 2.34. Ps. 78.64.

12. Un om din Beniamin a alergat

din tabăra de bătaie şi a venit la Silo*, în aceeaşi zi cu hainele sfâşiate şi cu capul acoperit** cu ţărână. *2 Sam. 1.2. **Ios. 7.6. 2 Sam. 13.19; 15.32. Neem. 9.1. Iov 2.12.

13. Când a ajuns, Eli aştepta stând pe un scaun* lângă drum, căci inima îi era neliniştită pentru chivotul lui Dumnezeu. La intrarea lui în cetate, omul acesta a dat de veste, şi toată cetatea a strigat. *Cap. 1.9.

14. Eli, auzind aceste strigăte, a zis: „Ce însemnă zarva aceasta?“ Şi îndată omul a venit şi a adus lui Eli vestea aceasta.

15. Şi Eli era în vârstă de nouăzeci şi opt de ani, avea ochii* întunecaţi şi nu mai putea să vadă. *Cap. 3.2.

16. Omul a zis lui Eli: „Vin de pe câmpul de bătaie, şi din câmpul de bătaie am fugit astăzi.“ Eli a zis: „Ce s-a întâmplat*, fiule?“ *2 Sam. 1.4.

17. Cel ce aducea vestea aceasta, ca răspuns, a zis: „Israel a fugit dinaintea filistenilor, şi poporul a suferit o mare înfrângere; şi chiar cei doi fii ai tăi, Hofni şi Fineas, au murit, şi chivotul Domnului a fost luat.“

18. Abia a pomenit de chivotul lui Dumnezeu, şi Eli a căzut de pe scaun pe spate, lângă poartă; şi-a rupt ceafa şi a murit, căci era om bătrân şi greu. El fusese judecător în Israel patruzeci de ani.

19. Nora sa, nevasta lui Fineas, era însărcinată şi sta să nască. Când a auzit vestea despre luarea chivotului lui Dumnezeu, despre moartea socrului ei şi despre moartea bărbatului ei, s-a încovoiat şi a născut, căci au apucat-o durerile naşterii.

20. Când trăgea să moară, femeile* care erau lângă ea i-au zis: „Nu te teme, căci ai născut un fiu!“ Dar ea n-a răspuns şi n-a luat seama la ce i se spunea. *Gen. 35.17.

21. A pus copilului numele I-Cabod* *(Nu mai e slavă),* zicând: „S-a dus slava** din Israel!“ Spunea lucrul acesta din pricina luării chivotului lui Dumnezeu şi din pricina socrului şi bărbatului ei. *Cap. 14.3. **Ps. 26.8; 78.61.

22. Ea a zis: „S-a dus slava din Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este luat.“

Căderea lui Dagon înaintea chivotului

5 1. Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu şi l-au dus din Eben-Ezer* la Asdod. *Cap. 4.1; 7.12.

2. După ce au pus mâna pe chivotul lui Dumnezeu, filistenii l-au dus în casa lui Dagon* *(Zeul peşte)* şi l-au aşezat lângă Dagon. *Judc. 16.23.

3. A doua zi, asdodienii, care se sculaseră dis-de-dimineaţă, au găsit pe Dagon întins* cu faţa la pământ, înaintea chivotului Domnului. Au luat pe Dagon şi l-au pus** înapoi la locul lui. *Isa. 19.1; 46.1,2. **Isa. 46.7.

4. Şi a doua zi, sculându-se dis-de-dimineaţă, au găsit pe Dagon întins cu faţa la pământ, înaintea chivotului Domnului; capul* lui Dagon şi cele două mâini ale lui erau tăiate pe prag şi nu-i rămăsese decât trunchiul. *Ier. 50.2. Ezec. 6.4,6. Mica 1.7.

5. De aceea, până în ziua de azi, preoţii lui Dagon şi toţi cei ce intră* în casa lui Dagon, la Asdod, nu calcă pe prag. *Ţef. 1.9.

Pedeapsa filistenilor

6. Mâna* Domnului a apăsat asupra celor din Asdod şi i-a pustiit**; i-a lovit cu bube† la şezut, atât în Asdod, cât şi în ţinutul lui. *Exod 9.3. Vers. 7,11. Ps. 32.4. Fapt. 13.11. **Cap. 6.5. †Deut. 28.27. Ps. 78.66.

7. Când au văzut că aşa stau lucrurile, oamenii din Asdod au zis: „Chivotul Dumnezeului lui Israel să nu rămână la noi, căci mâna Lui apasă asupra noastră şi asupra lui Dagon, dumnezeul nostru.“

8. Şi au trimis şi au adunat la ei pe toţi domnitorii filistenilor şi au zis: „Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?“ Domnitorii au răspuns: „Să se ducă la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel.“ Şi au dus acolo chivotul Dumnezeului lui Israel.

9. Dar după ce a fost dus acolo, mâna* Domnului a apăsat asupra cetăţii, şi a fost o mare** groază; a lovit† pe oamenii cetăţii de la mic la mare, şi au avut o spuzenie de bube la şezut. *Deut. 2.15. Cap. 7.13; 12.15. **Vers. 11. †Vers. 6. Ps. 78.66.

10. Atunci au trimis chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Când a intrat chivotul lui Dumnezeu în Ecron, ecroniţii au strigat: „Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel ca să ne omoare, pe noi şi poporul nostru.“

11. Şi au trimis şi au strâns pe toţi domnitorii filistenilor şi au zis: „Trimiteţi înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel; să se întoarcă la locul lui, ca să nu ne omoare, pe noi şi poporul nostru.“ Căci în toată cetatea era o

groază de moarte, şi mâna* lui Dum-
nezeu apăsa cu putere. *Vers. 6,9.
12. Oamenii care nu mureau erau
loviţi cu bube la şezut, şi ţipetele
cetăţii se înălţau până la cer.

Filistenii trimit chivotul înapoi

6 1. Chivotul Domnului a fost şapte
luni în ţara filistenilor.
2. Şi filistenii au chemat* pe preoţi şi
pe ghicitori şi au zis: „Ce să facem cu
chivotul Domnului? Arătaţi-ne cum
trebuie să-l trimitem înapoi la locul
lui.“ *Gen. 41.8. Exod 7.11. Dan. 2.2; 5.7. Mat. 2.4.
3. Ei au răspuns: „Dacă trimiteţi
înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel,
să nu-l trimiteţi cu mâna goală*, ci
aduceţi lui Dumnezeu o jertfă** pentru
vină; atunci vă veţi vindeca şi veţi şti†
pentru ce nu s-a îndepărtat mâna Lui
de peste voi.“
*Exod 23.15. Deut. 16.16. **Lev. 5.15,16. †Vers. 9.
4. Filistenii au zis: „Ce jertfă pentru
vină să-I aducem?“ Ei au răspuns:
„Cinci umflături de aur şi cinci şoareci
de aur, după* numărul domnitorilor
filistenilor, căci aceeaşi urgie a fost
peste voi toţi şi peste domnitorii
voştri. *Ios. 13.3. Judc. 3.3. Vers. 17,18.
5. Faceţi nişte chipuri după umflăturile*
voastre şi nişte chipuri după şoarecii
voştri care pustiesc ţara şi daţi** slavă
Dumnezeului lui Israel: poate că va
înceta† să-Şi apese mâna peste voi,
peste dumnezeii†† voştri şi peste ţara
voastră.
*Cap. 5.6. **Ios. 7.19. Isa. 42.12. Mal. 2.2. Ioan 9.24.
†Cap. 5.6,11. Ps. 39.10. ††Cap. 5.3,4,7.
6. Pentru ce să vă împietriţi inima,
cum* şi-au împietrit inima egiptenii şi
faraon? Nu i-a pedepsit El, şi n-au
lăsat** ei atunci pe copiii lui Israel să
plece? *Exod 7.13; 8.15; 14.17. **Exod 12.31.
7. Acum, faceţi un* car nou de tot şi
luaţi două vaci tinere care dau ţâţă şi
care n-au tras** la jug; înjugaţi vacile
la car şi mânaţi înapoi acasă viţeii lor
care se ţin după ele. *2 Sam. 6.3. **Num. 19.2.
8. Să luaţi chivotul Domnului şi să-l
puneţi în car; să puneţi alături de el,
într-o ladă, lucrurile de aur* pe care le
daţi Domnului ca dar pentru vină; apoi
să-l trimiteţi, şi va pleca. *Vers. 4,5.
9. Să-l urmăriţi cu privirea; şi dacă se
va sui pe drumul hotarului său spre
Bet-Şemeş*, Domnul ne-a făcut acest
mare rău; dacă nu, vom şti** că nu
mâna Lui ne-a lovit, ci lucrul acesta a
venit peste noi din întâmplare.“
*Ios. 15.10. **Vers. 3.
10. Oamenii au făcut aşa. Au luat
două vaci care alăptau, le-au înjugat la
car şi le-au închis viţeii acasă.
11. Au pus în car chivotul Domnului
şi lada cu şoarecii de aur şi chipurile
umflăturilor lor.
12. Vacile au apucat drept pe drum
spre Bet-Şemeş; au ţinut mereu acelaşi
drum, mugind, şi nu s-au abătut nici la
dreapta, nici la stânga. Domnitorii
filistenilor au mers după ele până la
hotarul Bet-Şemeşului.

Chivotul la Bet-Şemeş

13. Locuitorii din Bet-Şemeş secerau
grânele în vale: au ridicat ochii, au
zărit chivotul şi s-au bucurat când
l-au văzut.
14. Carul a ajuns în câmpul lui Iosua
din Bet-Şemeş şi s-a oprit acolo.
Acolo era o piatră mare. Au despicat
lemnele carului, şi vacile le-au adus ca
ardere de tot Domnului.
15. Leviţii au coborât chivotul Dom-
nului şi lada de lângă el în care se
aflau lucrurile de aur şi le-au pus pe
toate pe piatra cea mare. Oamenii din
Bet-Şemeş au adus Domnului în ziua
aceea arderi de tot şi jertfe.
16. Cei cinci* domnitori ai filistenilor,
după ce au văzut lucrul acesta, s-au
întors la Ecron în aceeaşi zi. *Ios. 13.3.
17. Iată* umflăturile de aur pe care
le-au dat Domnului, filistenii, ca dar
pentru vină: una pentru Asdod, una
pentru Gaza, una pentru Ascalon, una
pentru Gat, una pentru Ecron. *Vers. 4.
18. Erau şi nişte şoareci de aur, după
numărul tuturor cetăţilor filistenilor,
care erau ale celor cinci căpetenii, atât
cetăţi întărite, cât şi cetăţi fără ziduri.
Lucrul acesta îl adevereşte piatra cea
mare pe care au pus chivotul Dom-
nului şi care este şi astăzi în câmpul
lui Iosua din Bet-Şemeş.
19. Domnul a lovit* pe oamenii din
Bet-Şemeş, când s-au uitat în chivotul
Domnului; a lovit (cincizeci de mii)
şaptezeci de oameni din popor. Şi
poporul a plâns, pentru că Domnul îl
lovise cu o mare urgie.
*Exod 19.21. Num. 4.5,15,20. 2 Sam. 6.7.
20. Oamenii din Bet-Şemeş au zis:
„Cine poate* sta înaintea Domnului,
înaintea acestui Dumnezeu sfânt? Şi

la cine trebuie să se suie chivotul, dacă se depărtează de la noi?“

*2 Sam. 6.9. Mal. 3.2.

21. Au trimis soli la locuitorii din Chiriat-Iearim* ca să le spună: „Filistenii au adus înapoi chivotul Domnului; coborâţi-vă şi suiţi-l la voi.“

*Ios. 18.14. Judc. 18.12. 1 Cron. 13.5,6.

Chivotul la Chiriat-Iearim

7 1. Locuitorii din Chiriat-Iearim* au venit şi au suit chivotul Domnului; l-au dus în casa lui Abinadab**, pe deal, şi au sfinţit pe fiul său Eleazar ca să păzească chivotul Domnului.

*Cap. 6.21. Ps. 132.6. **2 Sam. 6.4.

2. Trecuse destulă vreme din ziua când fusese pus chivotul în Chiriat-Iearim. Trecuseră douăzeci de ani. Atunci toată casa lui Israel a plâns după Domnul.

3. Samuel a zis întregii case a lui Israel: „Dacă din toată inima voastră vă întoarceţi* la Domnul, scoateţi** din mijlocul vostru dumnezeii străini şi Astarteile†, îndreptaţi-vă inima†† spre Domnul şi slujiţi-I numai*† Lui; şi El vă va izbăvi din mâna filistenilor.“

*Deut. 30.2-10. 1 Împ. 8.48. Isa. 55.7. Osea 6.1. Ioel 2.12. **Gen. 35.2. Ios. 24.14,23. †Judc. 2.13. ††2 Cron. 30.19. Iov 11.13,14. *†Deut. 6.13; 10.20; 13.4. Mat. 4.10. Luca 4.8.

4. Şi copiii lui Israel au scos din mijlocul lor Baalii* şi Astarteile şi au slujit numai Domnului. *Judc. 2.11.

5. Samuel a zis: „Strângeţi* pe tot Israelul la Miţpa, şi eu mă voi ruga Domnului pentru voi.“ *Judc. 20.1. 2 Împ. 25.23.

6. Şi s-au strâns la Miţpa. Au scos* apă şi au vărsat-o înaintea Domnului, şi au postit** în ziua aceea, zicând: „Am păcătuit† împotriva Domnului!“

Samuel judeca pe copiii lui Israel la Miţpa. *2 Sam. 14.14. **Neem. 9.1,2. Dan. 9.3-5. Ioel 2.12. †Judc. 10.10. 1 Împ. 8.47. Ps. 106.6.

Israel se căieşte

7. Filistenii au aflat că fiii lui Israel se adunaseră la Miţpa, şi domnitorii filistenilor s-au suit împotriva lui Israel. La vestea aceasta copiii lui Israel s-au temut de filisteni

8. şi au zis lui Samuel: „Nu înceta* să strigi pentru noi către Domnul Dumnezeul nostru, ca să ne scape din mâna filistenilor.“ *Isa. 37.4.

9. Samuel a luat un miel sugar şi l-a adus întreg ca ardere de tot Domnului. A strigat* către Domnul pentru Israel, şi Domnul l-a ascultat. *Ps. 99.6. Ier. 15.1.

10. Pe când aducea Samuel arderea de tot, filistenii s-au apropiat ca să bată pe Israel. Domnul a tunat* în ziua aceea cu mare vuiet împotriva filistenilor şi i-a pus pe fugă. Au fost bătuţi dinaintea lui Israel.

*Ios. 10.10. Judc. 4.15; 5.20. Cap. 2.10. 2 Sam. 22.14,15.

11. Bărbaţii lui Israel au ieşit din Miţpa, au urmărit pe filisteni şi i-au bătut până sub Bet-Car.

12. Samuel a luat* o piatră pe care a pus-o între Miţpa şi Şen şi i-a pus numele Eben-Ezer *(Piatră de ajutor)*, zicând: „Până aici Domnul ne-a ajutat.“

*Gen. 28.18; 31.45; 34.14. Ios. 4.9; 24.26.

13. Astfel* au fost smeriţi filistenii şi n-au mai** venit pe ţinutul lui Israel. Mâna Domnului a fost împotriva filistenilor în tot timpul vieţii lui Samuel.

*Judc. 13.1. **Cap. 13.5.

14. Cetăţile pe care le luaseră filistenii de la Israel s-au întors la Israel, de la Ecron până la Gat, cu ţinutul lor; Israel le-a smuls din mâna filistenilor. Şi a fost pace între Israel şi amoriţi.

Samuel, judecător

15. Samuel a fost judecător* în Israel în tot timpul vieţii lui.

*Judc. 2.16. Vers. 6. Cap. 12.11.

16. El se ducea în fiecare an de făcea înconjurul Betelului, Ghilgalului şi Miţpei şi judeca pe Israel în toate locurile acestea.

17. Apoi se întorcea* la Rama, unde era casa lui; şi acolo judeca pe Israel. Şi a zidit** acolo un altar Domnului.

*Cap. 8.4. **Judc. 21.4.

Israeliţii cer un împărat

8 1. Când a îmbătrânit Samuel, a pus* pe fiii săi** judecători peste Israel.

*Deut. 16.18. 2 Cron. 19.5. **Judc. 5.10, 10.4; 12.14.

2. Fiul său întâi născut se numea Ioel, şi al doilea Abia; ei erau judecători la Beer-Şeba.

3. Fiii lui Samuel n-au* călcat pe urmele lui; ci se dădeau** la lăcomie, luau mită† şi călcau dreptatea.

*Ier. 22.15-17. **Exod 18.21. 1 Tim. 3.3; 6.10. †Deut. 16.19. Ps. 15.5.

4. Toţi bătrânii lui Israel s-au strâns şi au venit la Samuel, la Rama.

5. Ei au zis: „Iată că tu eşti bătrân, şi copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune* un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.“

*Deut. 17.14. Vers. 19,20. Osea 13.10. Fapt. 13.21.

6. Samuel n-a văzut cu plăcere faptul că ziceau: „Dă-ne un împărat ca să ne judece.“ Şi Samuel s-a rugat Domnului.

7. Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ţi va spune; căci nu pe* tine te leapădă, ci pe** Mine Mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.

*Exod 16.8. **Cap. 10.19; 12.17,19. Osea 13.10,11.

8. Ei se poartă cu tine cum s-au purtat întotdeauna, de când i-am scos din Egipt până în ziua de astăzi; M-au părăsit şi au slujit altor dumnezei.

9. Ascultă-le glasul deci; dar înştiinţează-i şi fă-le* cunoscut dreptul împăratului care va domni peste ei.“

*Vers. 11.

10. Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care-i cerea un împărat.

11. El a zis: „Iată* care va fi dreptul împăratului care va domni peste voi: el** va lua pe fiii voştri, îi va pune la carele sale şi între călăreţii lui, ca să alerge înaintea carului lui;

*Deut. 17.16, etc. Cap. 10.25. **Cap. 14.52.

12. îi va pune căpetenii peste o mie şi căpetenii peste cincizeci şi-i va întrebuinţa la aratul pământurilor lui, la seceratul bucatelor lui, la facerea armelor lui de război şi a uneltelor carelor lui.

13. Va lua pe fetele voastre să-i facă miresme de mâncare şi pâine.

14. Va lua cea mai bună parte din câmpiile* voastre, din viile voastre şi din măslinii voştri şi o va da slujitorilor lui. *1 Împ. 21.7. Ezec. 46.18.

15. Va lua zeciuială din rodul seminţelor şi viilor voastre şi o va da famenilor şi slujitorilor lui.

16. Va lua pe robii şi roabele voastre, cei mai buni boi şi măgari ai voştri, şi-i va întrebuinţa la lucrările lui.

17. Va lua zeciuială din oile voastre, şi voi înşivă veţi fi slugile lui.

18. Şi atunci veţi striga împotriva împăratului vostru pe care-l veţi alege, dar Domnul* nu vă va asculta.“

*Prov. 1.25-28. Isa. 1.15. Mica 3.4.

19. Poporul n-a* vrut să asculte glasul lui Samuel. „Nu!“, au zis ei, „ci să fie un împărat peste noi, *Ier. 44.16.

20. ca să fim şi noi ca* toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră şi ne va cârmui în războaiele noastre.“ *Vers. 5.

21. Samuel, după ce a auzit toate cuvintele poporului, le-a spus în auzul Domnului.

22. Şi Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă-le* glasul şi pune un împărat peste ei.“ Şi Samuel a zis bărbaţilor lui Israel: „Duceţi-vă fiecare în cetatea lui.“ *Vers. 7. Osea 13.11.

Saul la Samuel

9 1. Era un om din Beniamin, numit Chis*, fiul lui Abiel, fiul lui Ţeror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, fiul unui beniamit, un om tare şi voinic.

*Cap. 14.51. 1 Cron. 8.33; 9.39.

2. El avea un fiu cu numele Saul, tânăr şi frumos, mai frumos decât oricare din copiii lui Israel. Şi-i întrecea pe toţi în înălţime, de la umăr* în sus. *Cap. 10.23.

3. Măgăriţele lui Chis, tatăl lui Saul, s-au rătăcit; şi Chis a zis fiului său Saul: „Ia cu tine o slugă, scoală-te şi du-te de caută măgăriţele.“

4. Saul a trecut prin muntele lui Efraim şi a străbătut ţara Şalişa* fără să le găsească; au trecut prin ţara Şaalim, şi nu erau acolo; au străbătut ţara lui Beniamin, şi nu le-au găsit. *2 Împ. 4.42.

5. Ajunseseră în ţara Ţuf, când Saul a zis slugii care îl însoţea: „Haide să ne întoarcem, ca nu cumva tatăl meu, lăsând măgăriţele, să fie îngrijorat de noi.“

6. Sluga i-a zis: „Iată că în cetatea aceasta este un om* al lui Dumnezeu, un om cu vază; tot ce spune** el nu se poate să nu se întâmple. Haidem la el dar; poate că ne va arăta drumul pe care trebuie să apucăm.“

*Deut. 33.1. 1 Împ. 13.1. **Cap. 3.19.

7. Saul a zis slugii sale: „Dar dacă mergem acolo, ce să* aducem omului lui Dumnezeu? Căci nu mai avem merinde în saci şi n-avem nici un dar de adus omului lui Dumnezeu. Ce avem?“

*Judc. 6.18; 13.17. 1 Împ. 14.3. 2 Împ. 4.42; 8.8.

8. Sluga a luat din nou cuvântul şi a zis lui Saul: „Uite, eu am la mine un sfert de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu, şi ne va arăta drumul.“ –

9. Odinioară în Israel, când se ducea cineva să întrebe* pe Dumnezeu, zicea: „Haidem să mergem la văzător!“ Căci acela care se numeşte azi proroc, se numea odinioară văzător**. –

*Gen. 25.22. **2 Sam. 24.11. 2 Împ. 17.13. 1 Cron. 26.28; 29.29. 2 Cron. 16.7,10. Isa. 30.10. Amos 7.12.

10. Saul a zis slugii: „Ai dreptate; haidem să mergem!“ Şi s-au dus în cetatea unde era omul lui Dumnezeu.
11. Pe când se suiau ei spre cetate, au întâlnit nişte fete* care ieşiseră să scoată apă; şi le-au zis: „Aici este văzătorul?“ *Gen. 24.11.
12. Ele le-au răspuns: „Da, iată-l înaintea ta; dar du-te repede, astăzi* a venit în cetate, pentru că poporul aduce jertfă** pe înălţime.
*Gen. 31.54. Cap. 16.2. **1 Împ. 3.2.
13. Când veţi intra în cetate, îl veţi găsi înainte ca să se suie la locul înalt să mănânce; căci poporul nu mănâncă până nu vine el, fiindcă el trebuie să binecuvânteze jertfa; după aceea, mănâncă şi cei poftiţi. Suiţi-vă, dar, căci acum îl veţi găsi.“
14. Şi s-au suit în cetate. Tocmai când intrau pe poarta cetăţii, au fost întâlniţi de Samuel, care ieşea să se suie pe înălţime.
15. Dar, cu o zi mai înainte de venirea lui Saul, Domnul* înştiinţase pe Samuel şi-i zisese: *Cap. 15.1. Fapt. 13.21.
16. „Mâine, la ceasul acesta, îţi voi trimite un om din ţara lui Beniamin, şi să-l* ungi drept căpetenie a poporului Meu, Israel. El va scăpa poporul Meu din mâna filistenilor, căci am căutat** cu îndurare spre poporul Meu, pentru că strigătul lui a ajuns până la Mine.“
*Cap. 10.1. **Exod 2.25; 3.7,9.
17. Când a zărit Samuel pe Saul, Domnul i-a zis: „Iată* omul despre care ţi-am vorbit; el va domni peste poporul Meu.“ *Cap. 16.12. Osea 13.11.
18. Saul s-a apropiat de Samuel la mijlocul porţii şi a zis: „Arată-mi, te rog, unde este casa văzătorului.“
19. Samuel a răspuns lui Saul: „Eu sunt văzătorul. Suie-te înaintea mea pe înălţime şi veţi mânca astăzi cu mine. Mâine te voi lăsa să pleci şi-ţi voi spune tot ce se petrece în inima ta.
20. Nu te nelinişti de măgăriţele* pe care le-ai pierdut acum trei zile, căci s-au găsit. Şi pentru cine este păstrat** tot ce este mai de preţ în Israel? Oare nu pentru tine şi pentru toată casa tatălui tău?“ *Vers. 3. **Cap. 8.5,19; 12.13.
21. Saul a răspuns: „Oare nu sunt eu beniamit*, din una din cele mai mici** seminţii ale lui Israel? Şi familia† mea nu este cea mai mică dintre toate familiile din seminţia lui Beniamin? Pentru ce, dar, îmi vorbeşti astfel?“
*Cap. 15.17. **Judc. 20.46-48. Ps. 68.27. †Judc. 6.15.
22. Samuel a luat pe Saul şi pe sluga lui i-a vârât în odaia de mâncare, le-a dat locul cei dintâi între cei poftiţi, care erau aproape treizeci de inşi.
23. Samuel a zis bucătarului: „Adu porţia pe care ţi-am dat-o, când ţi-am zis: „Pune-o deoparte.“
24. Bucătarul a dat spata* şi ce era pe ea şi a pus-o înaintea lui Saul. Şi Samuel a zis: „Iată ce a fost păstrat, pune-o înainte şi mănâncă, fiindcă pentru tine s-a păstrat când am poftit poporul.“ Astfel Saul a mâncat cu Samuel în ziua aceea.
*Lev. 7.32,33. Ezec. 24.4.
25. S-au coborât apoi de pe înălţime în cetate, şi Samuel a stat de vorbă cu Saul pe acoperişul* casei.
*Deut. 22.8. 2 Sam. 11.2. Fapt. 10.9.
26. Apoi s-au sculat dis-de-dimineaţă; şi în revărsatul zorilor, Samuel a chemat pe Saul de pe acoperiş şi a zis: „Scoală-te, şi te voi însoţi.“ Saul s-a sculat, şi au ieşit amândoi, el şi Samuel.
27. Când s-au coborât la marginea cetăţii, Samuel a zis lui Saul: „Spune slugii tale să treacă înaintea noastră.“ Şi sluga a trecut înainte. „Opreşte-te acum“, a zis iarăşi Samuel, „şi-ţi voi face cunoscut cuvântul lui Dumnezeu.“

Saul este uns de Samuel ca împărat

10 1. Samuel* a luat sticluţa cu untdelemn şi a turnat-o pe capul lui Saul. Apoi l-a sărutat** şi a zis: „Nu te-a uns Domnul† ca să fii căpetenia moştenirii†† Lui?
*Cap. 9.16; 16.13. 2 Împ. 9.3,6. **Ps. 2.12. †Fapt. 13.21. ††Deut. 32.9. Ps. 78.71.
2. Astăzi, după ce mă vei părăsi, vei găsi doi oameni la mormântul* Rahelei, în hotarul lui Beniamin, la Ţelţah**. Ei îţi vor zice: „Măgăriţele pe care te-ai dus să le cauţi s-au găsit; şi iată că tatăl tău nu se mai gândeşte la măgăriţe, ci este îngrijorat de voi şi zice: „Ce să fac pentru fiul meu?“
*Gen. 35.19,20. **Ios. 18.28.
3. De acolo vei merge mai departe şi vei ajunge la stejarul din Tabor, unde vei fi întâmpinat de trei oameni suindu-se la* Dumnezeu, în Betel, şi ducând unul trei iezi, altul trei turte de pâine, iar altul un burduf cu vin.
*Gen. 28.22; 35.1,3,7.

4. Ei te vor întreba de sănătate şi-ţi vor da două pâini, pe care le vei lua din mâna lor.
5. După aceea, vei ajunge la Ghibeea Elohim*, unde** se află garnizoana filistenilor. Când vei intra în cetate, vei întâlni o ceată de proroci coborându-se† de pe înălţimea pentru jertfă, cu lăute, timpane, fluiere şi cobze înainte, şi†† prorocind. *Vers. 10. **Cap. 13.3. †Cap. 9.12. ††Exod 15.20,21. 2 Împ. 3.15. 1 Cor. 14.1.
6. Duhul* Domnului va veni peste tine, vei proroci** cu ei şi vei fi prefăcut într-alt om.
*Num. 11.25. Cap. 16.13. **Vers. 10. Cap. 19.23,24.
7. Când ţi se vor împlini semnele* acestea, fă ce vei găsi de făcut, căci Dumnezeu** este cu tine.
*Exod 4.8. Luca 2.12. **Judc. 6.12.
8. Apoi să te cobori înaintea mea la* Ghilgal; şi eu mă voi coborî la tine, ca să aduc arderi de tot şi jertfe de mulţumire. Să mă aştepţi şapte** zile acolo, până voi ajunge eu la tine şi-ţi voi spune ce ai să faci."
*Cap. 11.14,15; 13.4. **Cap. 13.8.
9. De îndată ce Saul a întors spatele ca să se despartă de Samuel, Dumnezeu i-a dat o altă inimă, şi toate semnele acestea s-au împlinit în aceeaşi zi.
10. Când au ajuns* la Ghibeea, iată că i-a ieşit înainte o ceată de** proroci. Duhul† lui Dumnezeu a venit peste el şi el a prorocit în mijlocul lor.
*Vers. 5. **Cap. 19.20. †Vers. 6.
11. Toţi cei ce-l cunoscuseră mai înainte au văzut că prorocea împreună cu prorocii şi îşi ziceau unul altuia în popor: „Ce s-a întâmplat cu fiul lui Chis? Oare şi Saul este între proroci?"
12. Cineva din Ghibeea a răspuns: „Şi cine este tatăl lor?" – De acolo zicala: „Oare şi Saul* este între proroci?" –
*Cap. 19.24. Mat. 13.54,55. Ioan 7.15. Fapt. 4.13.
13. Când a sfârşit de prorocit, s-a dus pe înălţime.
14. Unchiul lui Saul a zis lui Saul şi slugii lui: „Unde v-aţi dus?" Saul a răspuns: „Să căutăm măgăriţele; dar când am văzut că nu le găsim, ne-am dus la Samuel."
15. Unchiul lui Saul a zis din nou: „Istoriseşte-mi, dar, ce v-a spus Samuel."
16. Şi Saul a răspuns unchiului său: „Ne-a spus că măgăriţele s-au găsit." Şi nu i-a spus nimic despre împărăţia despre care vorbise Samuel.

Saul ales împărat prin sorţi

17. Samuel a chemat poporul înaintea* Domnului, la Miţpa**
*Judc. 11.11; 20.1. Cap. 11.15. **Cap. 7.5,6.
18. şi a zis copiilor lui Israel: „Aşa vorbeşte* Domnul Dumnezeul lui Israel: „Eu am scos din Egipt pe Israel şi v-am izbăvit din mâna egiptenilor şi din mâna tuturor împărăţiilor care vă apăsau. *Judc. 6.8,9.
19. Şi astăzi, voi* lepădaţi pe Dumnezeul vostru, care v-a izbăvit din toate relele şi din toate suferinţele voastre, şi-I ziceţi: „Pune un împărat peste noi!" Înfăţişaţi-vă acum înaintea Domnului, după seminţiile voastre şi după miile voastre." *Cap. 8.7,19; 12.12.
20. Samuel a apropiat* toate seminţiile lui Israel, şi a ieşit la sorţi seminţia lui Beniamin. *Ios. 7.14,16,17. Fapt. 1.24,26.
21. A apropiat seminţia lui Beniamin pe familii, şi a ieşit la sorţi familia lui Matri. Apoi a ieşit la sorţi Saul, fiul lui Chis. L-au căutat, dar nu l-au găsit.
22. Au întrebat* din nou pe Domnul: „A venit oare omul acesta aici?" Şi Domnul a zis: „Iată că este ascuns între vase." *Cap. 23.2,4,10,11.
23. Au alergat şi l-au scos de acolo, şi el s-a înfăţişat în mijlocul poporului. Îi întrecea pe toţi în înălţime*, de la umăr în sus. *Cap. 9.2.
24. Samuel a zis întregului popor: „Vedeţi pe cel pe care l-a ales* Domnul? Nu este nimeni în tot poporul care să fie ca el." Şi tot poporul a strigat: „Trăiască** împăratul!"
*2 Sam. 21.6. **1 Împ. 1.25,39. 2 Împ. 11.12.
25. Samuel a făcut cunoscut poporului dreptul* împărăţiei şi l-a scris într-o carte, pe care a pus-o înaintea Domnului. Apoi a dat drumul întregului popor, trimiţând pe fiecare acasă.
*Deut. 17.14, etc. Cap. 8.11.
26. Şi Saul s-a dus acasă în* Ghibeea, însoţit de o parte din ostaşi, a căror inimă o mişcase Dumnezeu.
*Judc. 20.14. Cap. 11.4.
27. S-au găsit însă* şi oameni răi**, care ziceau: „Ce ne poate ajuta acesta?" Şi l-au dispreţuit şi nu† i-au adus nici un dar. Dar Saul s-a făcut că nu-i aude. *Cap. 11.12. **Deut. 13.13. †2 Sam. 8.2. 1 Împ. 4.21; 10.25. 2 Cron. 17.5. Ps. 72.10. Mat. 2.11.

Înfrângerea amoniţilor

11 1. Nahaş*, amonitul, a venit şi a împresurat Iabesul** din Galaad. Toţi locuitorii din Iabes au zis lui Nahaş: „Fă† legământ cu noi, şi-ţi vom fi supuşi.“ *Cap. 12.42. **Judc. 21.8. †Gen. 26.28. Exod 23.32. 1 Împ. 10.34. Iov 41.4. Ezec. 17.13.

2. Dar Nahaş, amonitul, le-a răspuns: „Voi face legământ cu voi, dacă mă lăsaţi să vă scot la toţi ochiul drept şi să arunc astfel o ocară* asupra întregului Israel.“ *Gen. 34.14. Cap. 17.26.

3. Bătrânii din Iabes i-au zis: „Dă-ne un răgaz de şapte zile, ca să trimitem soli în tot ţinutul lui Israel; şi dacă nu va fi nimeni să ne ajute, ne vom supune ţie.“

4. Solii au ajuns la* Ghibeea, cetatea lui Saul, şi au spus aceste lucruri în auzul poporului. Şi tot poporul** a ridicat glasul şi a plâns. *Cap. 10.26; 15.34. 2 Sam. 21.6. **Judc. 2.4; 21.2.

5. Saul tocmai se întorcea de la câmp, în urma boilor, şi a întrebat: „Ce are poporul de plânge?“ I-au istorisit ce spuseseră cei din Iabes.

6. Cum a auzit Saul aceste lucruri, Duhul* lui Dumnezeu a venit peste el, şi s-a mâniat foarte tare. *Judc. 3.10; 6.34; 11.29; 13.25; 14.6. Cap. 10.10; 16.13.

7. A luat o pereche de boi, i-a tăiat* în bucăţi şi le-a trimis prin soli în tot ţinutul lui Israel, zicând: „Oricine** nu va merge după Saul şi Samuel îşi va vedea boii tăiaţi la fel.“ Groaza Domnului a apucat pe popor, care a pornit ca un singur om. *Judc. 19.29. **Judc. 21.6,8,10.

8. Saul le-a făcut numărătoarea la Bezec*; copiii lui Israel** erau trei sute de mii, şi bărbaţii lui Iuda treizeci de mii. *Judc. 1.5. **2 Sam. 24.9.

9. Ei au zis solilor care veniseră: „Aşa să vorbiţi locuitorilor Iabesului din Galaad: „Mâine, când va dogori soarele, veţi avea ajutor.“ Solii au dus vestea aceasta celor din Iabes, care s-au umplut de bucurie

10. şi au zis amoniţilor: „Mâine ne vom* supune vouă, şi ne veţi face ce vă va plăcea.“ *Vers. 3.

11. A doua zi, Saul* a împărţit poporul în trei** cete. Au pătruns în tabăra amoniţilor în straja dimineţii şi i-au bătut până la căldura zilei. Cei ce au scăpat au fost risipiţi şi n-au mai rămas doi laolaltă dintre ei. *Cap. 31.11. **Judc. 7.16.

Bunătatea lui Saul – Jertfa din Ghilgal

12. Poporul a zis lui Samuel: „Cine* zicea: „Saul să domnească peste noi?“? Daţi** încoace pe oamenii aceia, ca să-i omorâm.“ *Cap. 10.27. **Luca 19.27.

13. Dar Saul a zis: „Nimeni* nu va fi omorât în ziua aceasta, căci astăzi Domnul a dat o izbăvire** lui Israel.“ *2 Sam. 19.22. **Exod 14.13,30. Cap. 19.5.

14. Şi Samuel a zis poporului: „Veniţi şi să mergem la Ghilgal, ca să întărim acolo împărăţia.“

15. Tot poporul s-a dus la Ghilgal* şi au pus pe Saul împărat, înaintea** Domnului, la Ghilgal. Acolo au adus jertfe† de mulţumire înaintea Domnului; şi Saul şi toţi oamenii lui Israel s-au veselit foarte mult acolo. *Cap. 10.8. **Cap. 10.17. †Cap. 10.8.

Curăţia de inimă a lui Samuel

12 1. Samuel a zis întregului Israel: „Iată că v-am ascultat glasul* în tot ce mi-aţi zis şi am pus un împărat** peste voi. *Cap. 8.5,19,20. **Cap. 10.24; 11.14,15.

2. De acum, iată împăratul* care va merge înaintea voastră. Cât despre mine, eu** sunt bătrân, am albit, aşa că fiii mei sunt cu voi; am umblat înaintea voastră, din tinereţe până în ziua de azi. *Num. 27.17. Cap. 8.20. **Cap. 8.1,5.

3. Iată-mă! Mărturisiţi împotriva mea, în faţa Domnului şi în faţa unsului* Lui: Cui i-am** luat boul sau cui i-am luat măgarul? Pe cine am apăsat şi pe cine am năpăstuit? De la cine am luat mită ca să închid ochii† asupra lui? Mărturisiţi, şi vă voi da înapoi.“ *Vers. 5. Cap. 10.1; 24.6. 2 Sam. 1.14,16. **Num. 16.15. Fapt. 20.33. 1 Tes. 2.5. †Deut. 16.19.

4. Ei au răspuns: „Nu ne-ai apăsat, nu ne-ai năpăstuit şi nici n-ai primit nimic din mâna nimănui.“

5. El le-a mai zis: „Domnul este martor împotriva voastră şi unsul Lui este martor, în ziua aceasta, că n-aţi* găsit nimic în** mâinile mele.“ Şi ei au răspuns: „Sunt martori!“ *Ioan 18.38. Fapt. 23.9; 24.16,20. **Exod 22.4.

Samuel nu mai e judecător

6. Atunci Samuel a zis poporului: „Domnul* a pus pe Moise şi pe Aaron şi a scos pe părinţii voştri din Egipt. *Mica 6.4.

7. Acum, înfăţişaţi-vă ca să vă judec* înaintea Domnului pentru toate bine-

facerile pe care vi le-a făcut Domnul,
vouă şi părinţilor voştri.
*Isa. 1.18; 5.3,4. Mica 6.2,3.
8. După ce* a venit Iacov în Egipt,
părinţii voştri au strigat** către Dom-
nul, şi Domnul a trimis† pe Moise şi
pe Aaron, care au scos pe părinţii voştri
din Egipt şi i-au adus să locuiască în
locul acesta.
*Gen. 46.5,6. **Exod 2.23. †Exod 3.10; 4.16.
9. Dar ei au uitat* pe Domnul Dum-
nezeul lor; şi El i-a vândut** în mâinile
lui Sisera, căpetenia oştirii Haţorului,
în mâinile filistenilor† şi în mâinile
împăratului Moabului††, care au început
lupta împotriva lor.
*Judc. 3.7. **Judc. 4.2. †Judc. 10.7; 13.1. ††Judc. 3.12.
10. Au strigat iarăşi către Domnul şi
au zis: „Am păcătuit*, căci am părăsit
pe Domnul şi am** slujit Baalilor şi
Astarteilor; izbăveşte-ne† acum din
mâna vrăjmaşilor noştri şi-Ţi vom
sluji.“ *Judc. 10.10. **Judc. 2.13. †Judc. 10.15,16.
11. Şi Domnul a trimis pe Ierubaal*
şi pe Barac, şi pe Iefta**, şi pe
Samuel†, şi v-a izbăvit din mâna
vrăjmaşilor voştri care vă înconjurau,
şi aţi locuit în linişte.
*Judc. 6.14,32. **Judc. 11.1. †Cap. 7.13.
12. Apoi, când aţi văzut că Nahaş*,
împăratul fiilor lui Amon, mergea
împotriva voastră, mi-aţi** zis: „Nu!
Ci un împărat să domnească peste
noi.“ Şi totuşi Domnul† Dumnezeul
vostru era Împăratul vostru.
*Cap. 11.1. **Cap. 8.5,19. †Judc. 8.23. Cap. 8.7; 10.19.
13. Iată*, dar, împăratul pe care** l-aţi
ales şi pe care l-aţi cerut; iată că
Domnul† a pus un împărat peste voi.
*Cap. 10.24. **Cap. 8.5; 9.20. †Osea 13.11.
14. Dacă vă veţi teme* de Domnul,
dacă-I veţi sluji, dacă veţi asculta de
glasul Lui şi dacă nu vă veţi împotrivi
cuvântului Domnului, vă veţi alipi de
Domnul Dumnezeul vostru, atât voi
cât şi împăratul care domneşte peste
voi. *Ios. 24.14. Ps. 81.13,14.
15. Dar dacă nu veţi asculta* de
glasul Domnului şi vă veţi împotrivi
cuvântului Domnului, mâna Domnului
va fi împotriva voastră, cum** a fost
împotriva părinţilor voştri.
*Lev. 26.14,15, etc. Deut. 28.15, etc. Ios. 24.20. **Vers. 9.
16. Acum mai aşteptaţi* aici ca să
vedeţi minunea pe care o va face
Domnul sub ochii voştri. *Exod 14.13,31.
17. Nu suntem noi la seceratul*
grânelor? Voi** striga către Domnul,
şi va trimite tunete şi ploaie. Să ştiţi
atunci şi să vedeţi cât de rău† aţi făcut
înaintea Domnului, când aţi cerut un
împărat pentru voi.“ *Prov. 26.1.
**Ios. 10.12. Cap. 7.9,10. Iac. 5.16-18. †Cap. 8.7.
18. Samuel a strigat către Domnul, şi
Domnul a trimis chiar în ziua aceea
tunete şi ploaie. Tot poporul* a avut o
mare frică de Domnul şi de Samuel.
*Exod 14.31. Ezra 10.9.
19. Şi tot poporul a zis lui Samuel:
„Roagă-te* Domnului Dumnezeului
tău pentru robii tăi, ca să nu murim;
căci la toate păcatele noastre am mai
adăugat şi pe acela de a cere un
împărat pentru noi.“
*Exod 9.28; 10.17. Iac. 5.15. 1 Ioan 5.16.
20. Samuel a zis poporului: „Nu vă
temeţi! Aţi făcut tot răul acesta; dar nu
vă abateţi de la Domnul şi slujiţi
Domnului din toată inima voastră.
21. Nu vă abateţi* de la El; altfel,
aţi** merge după lucruri de nimic,
care n-aduc nici folos, nici izbăvire,
pentru că sunt lucruri de nimic.
*Deut. 11.16. **Ier. 16.19. Hab. 2.18. 1 Cor. 8.4.
22. Domnul* nu va părăsi pe poporul
Lui, din pricina Numelui** Lui celui
mare, căci Domnul a hotărât† să facă
din voi poporul Lui.
*1 Împ. 6.13. Ps. 94.14. **Ios. 7.9. Ps. 106.8. Ier. 14.21. Ezec.
20.9,14. †Deut. 7.7,8; 14.2. Mal. 1.2.
23. Departe iarăşi de mine să păcă-
tuiesc împotriva Domnului, încetând*
să mă rog pentru voi! Vă voi** învăţa
calea† cea bună şi cea dreaptă.
*Fapt. 12.5. Rom. 1.9. Col. 1.9. 2 Tim. 1.3. **Ps. 34.11.
Prov. 4.11. †1 Împ. 8.36. 2 Cron. 6.27. Ier. 6.16.
24. Temeţi-vă numai* de Domnul şi
slujiţi-I cu credincioşie din toată
inima voastră; căci vedeţi** ce putere
desfăşură† El printre voi.
*Ecl. 12.13. **Isa. 5.12. †Deut. 10.21. Ps. 126.2,3.
25. Dar dacă veţi face răul, veţi*
pieri, voi** şi împăratul vostru.“
*Ios. 24.20. **Deut. 28.39.

DOMNIA LUI SAUL

(Capitolele 13-31. Osea 13.11.)

Războiul cu filistenii

13 1. Saul era în vârstă de treizeci
de ani când a ajuns împărat şi a
domnit doi ani peste Israel.
2. Saul şi-a ales trei mii de bărbaţi
din Israel: două mii erau cu el la
Micmaş şi pe muntele Betel, iar o
mie erau cu Ionatan la Ghibeea* lui
Beniamin. Pe ceilalţi din popor i-a
trimis pe fiecare la cortul lui. *Cap. 10.26.

3. Ionatan a bătut tabăra* filistenilor care era la Gheba, şi filistenii au auzit lucrul acesta. Saul a pus să sune cu trâmbiţa prin toată ţara, zicând: „Să audă evreii lucrul acesta!“ *Cap. 10.5.
4. Tot Israelul a auzit zicându-se: „Saul a bătut tabăra filistenilor, şi Israel s-a făcut urât filistenilor.“ Şi poporul a fost adunat la Saul, în Ghilgal.
5. Filistenii s-au strâns să lupte cu Israel. Aveau o mie de care şi şase mii de călăreţi; şi poporul acesta era fără număr: ca nisipul de pe ţărmul mării. Au venit şi au tăbărât la Micmaş, la răsărit de Bet-Aven.
6. Bărbaţii lui Israel s-au văzut la strâmtoare, căci erau strânşi de aproape, şi s-au ascuns* în peşteri, în tufişuri, în stânci, în turnuri şi în gropile pentru apă. *Judc. 2.6.
7. Unii evrei au trecut Iordanul, ca să se ducă în ţara lui Gad şi Galaad. Saul era tot la Ghilgal, şi tot poporul de lângă el tremura.
8. A aşteptat* şapte zile, după timpul hotărât de Samuel. Dar Samuel nu venea la Ghilgal, şi poporul se împrăştia de lângă Saul. *Cap. 10.8.
9. Atunci Saul a zis: „Aduceţi-mi arderea de tot şi jertfele de mulţumire.“ Şi a jertfit arderea de tot.
10. Pe când sfârşea de adus arderea de tot, a venit Samuel, şi Saul i-a ieşit înainte să-i ureze de bine.
11. Samuel a zis: „Ce-ai făcut?“ Saul a răspuns: „Când am văzut că poporul se împrăştie de lângă mine, că nu vii la timpul hotărât şi că filistenii sunt strânşi la Micmaş,
12. mi-am zis: „Filistenii se vor coborî împotriva mea la Ghilgal, şi eu nu m-am rugat Domnului!“ Atunci am îndrăznit şi am adus arderea de tot.“
13. Samuel a zis lui Saul: „Ai lucrat ca un nebun* şi n-ai păzit** porunca pe care ţi-o dăduse Domnul Dumnezeul tău. Domnul ar fi întărit pe vecie domnia ta peste Israel;
*2 Cron. 16.9. **Cap. 15.11.
14. dar acum*, domnia ta nu va dăinui. Domnul** Şi-a ales un om după inima Lui şi Domnul l-a rânduit să fie căpetenia poporului Său, pentru că n-ai păzit ce-ţi poruncise Domnul.“
*Cap. 15.28. **Ps. 89.20. Fapt. 13.22.
15. Apoi Samuel s-a sculat şi s-a suit din Ghilgal la Ghibeea lui Beniamin. Saul a făcut numărătoarea poporului care se afla cu el: erau aproape* şase sute de oameni. *Cap. 14.2.
16. Saul, fiul său Ionatan şi poporul care se afla cu ei se aşezaseră la Gheba lui Beniamin, şi filistenii tăbărau la Micmaş.
17. Din tabăra filistenilor au ieşit trei cete ca să pustiască: una a luat drumul spre Ofra*, spre ţara Şual; *Ios. 18.23.
18. alta a luat drumul spre Bet-Horon*; şi a treia a luat drumul spre hotarul care caută spre valea Ţeboim**, înspre pustiu.
*Ios. 16.3; 18.13,14. **Neem. 11.34.
19. În toată ţara lui Israel nu* se găsea nici un fierar; căci filistenii ziseseră: „Să împiedicăm pe evrei să-şi facă săbii sau suliţe.“ *2 Împ. 24.14. Ier. 24.1.
20. Şi fiecare om din Israel se cobora la filisteni, ca să-şi ascută fierul plugului, coasa, securea şi sapa,
21. când se tocea sapa, coasa, furca cu trei coarne şi securea, şi ca să facă vârf ţepuşului cu care mâna boii.
22. Şi aşa s-a întâmplat că în ziua luptei nu* era nici sabie, nici suliţă în mâinile întregului popor care era cu Saul şi Ionatan: nu avea decât Saul şi fiul său Ionatan. *Judc. 5.8.
23. O ceată* de filisteni a venit şi s-a aşezat la trecătoarea Micmaşului.
*Cap. 14.1,4.

Vitejia lui Ionatan

14 1. Într-o zi, Ionatan, fiul lui Saul, a zis tânărului care-i purta armele: „Vino, şi să pătrundem până la straja filistenilor, care este dincolo de locul acesta.“ Şi n-a spus nimic tatălui său.
2. Saul stătea la marginea cetăţii Ghibeea, sub rodiul din Migron, şi poporul care era cu el era aproape şase* sute de oameni. *Cap. 13.15.
3. Ahia*, fiul lui Ahitub, fratele lui I-Cabod**, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul Domnului la Silo, purta† efodul. Poporul nu ştia că Ionatan s-a dus. *Cap. 22.9,11,20. **Cap. 4.21. †Cap. 2.28.
4. Între trecătorile prin care căuta Ionatan să ajungă la straja* filistenilor, era un pisc de stâncă de o parte şi un pisc de stâncă de cealaltă parte; unul purta numele Boţeţ, şi celălalt Sene.
*Cap. 13.23.
5. Unul din aceste piscuri este la miazănoapte, faţă în faţă cu Micmaş, şi celălalt la miazăzi, faţă în faţă cu Gheba.

6. Ionatan a zis tânărului care-i purta armele: „Vino, şi să pătrundem până la straja acestor netăiaţi împrejur. Poate că Domnul va lucra pentru noi, căci nimic nu împiedică pe Domnul să dea izbăvire* printr-un mic număr ca şi printr-un mare număr.“
*Judc. 7.4,7. 2 Cron. 14.11.

7. Cel ce-i ducea armele i-a răspuns: „Fă tot ce ai în inimă, n-asculta decât de simţământul tău şi iată-mă cu tine, gata să te urmez oriunde.“

8. „Ei bine!“, a zis Ionatan, „haidem la oamenii aceştia şi să ne arătăm lor.

9. Dacă ne vor zice: „Opriţi-vă până vom veni noi la voi!“ vom rămâne pe loc şi nu ne vom sui la ei.

10. Dar dacă vor zice: „Suiţi-vă la noi!“ ne vom sui, căci Domnul îi dă în mâinile noastre. Acesta* să ne fie semnul.“ *Gen. 24.14. Judc. 7.11.

11. S-au arătat amândoi străjii filistenilor, şi filistenii au zis: „Iată că evreii ies din găurile în care s-au ascuns.“

12. Şi oamenii care erau de strajă au vorbit astfel lui Ionatan şi celui ce-i ducea armele: „Suiţi-vă la noi, ca să vă arătăm ceva.“ Ionatan a zis celui ce-i ducea armele: „Suie-te după mine, căci Domnul îi dă în mâinile lui Israel.“

13. Şi Ionatan s-a suit ajutându-se cu mâinile şi picioarele, şi cel ce-i ducea armele a mers după el. Filistenii au căzut înaintea lui Ionatan, şi cel ce-i ducea armele arunca moartea în urma lui.

14. În această întâi înfrângere, Ionatan şi cel ce-i ducea armele au ucis douăzeci de oameni, pe întindere de aproape o jumătate de pogon de pământ.

15. A intrat groaza* în tabără, în ţară şi în tot poporul; straja şi chiar şi prădătorii** s-au înspăimântat; ţara s-a îngrozit. Era groaza† lui Dumnezeu.
*2 Împ. 7.7. Iov 18.11. **Cap. 13.17. †Gen. 35.5.

16. Străjerii lui Saul, care erau la Ghibeea lui Beniamin, au văzut că mulţimea se împrăştie şi fuge* în toate părţile. *Vers. 20.

17. Atunci Saul a zis poporului care era cu el: „Număraţi, vă rog, şi vedeţi cine a plecat din mijlocul nostru.“ Au numărat, şi iată că lipsea Ionatan şi cel ce-i purta armele.

18. Şi Saul a zis lui Ahia: „Adu încoace chivotul lui Dumnezeu!“ – Căci pe vremea aceea chivotul lui Dumnezeu era cu copiii lui Israel. –

19. Pe când vorbea* Saul cu preotul, zarva în tabăra filistenilor se făcea tot mai mare; şi Saul a zis preotului: „Trage-ţi mâna!“ *Num. 27.21.

20. Apoi Saul şi tot poporul care era cu el s-au strâns şi au înaintat până la locul luptei; şi filistenii au întors* sabia unii împotriva altora, şi învălmăşeala era nespus de mare. *Judc. 7.22. 2 Cron. 20.23.

21. Evreii care erau mai dinainte la filisteni şi care se suiseră cu ei în tabără de pe unde erau împrăştiaţi s-au unit cu israeliţii care erau cu Saul şi Ionatan.

22. Toţi bărbaţii lui Israel care se ascunseseră* în muntele lui Efraim, aflând că filistenii fugeau, au început să-i urmărească şi ei în bătaie.
*Cap. 13.6.

23. Domnul a izbăvit pe Israel în ziua* aceea, şi lupta s-a întins până dincolo** de Bet-Aven.
*Exod 14.30. Ps. 44.6,7. Osea 1.7. **Cap. 13.5.

Ionatan în primejdie

24. Ziua aceea a fost obositoare pentru bărbaţii lui Israel. Saul pusese pe popor să jure*, zicând: „Blestemat să fie omul care va mânca pâine până seara, până mă voi răzbuna pe vrăjmaşii mei!“ Şi nimeni nu mâncase. *Ios. 6.26.

25. Tot* poporul ajunsese într-o pădure, unde se găsea miere** pe faţa pământului.
*Deut. 9.28. Mat. 3.5. **Exod 3.8. Num. 13.27. Mat. 3.4.

26. Când a intrat poporul în pădure, a văzut mierea curgând; dar nici unul n-a dus mierea la gură, căci poporul ţinea jurământul.

27. Ionatan nu ştia de jurământul pe care pusese tatăl său pe popor să-l facă; a întins vârful toiagului pe care-l avea în mână, l-a vârât într-un fagure de miere şi a dus mâna la gură; şi ochii i s-au luminat.

28. Atunci cineva din popor, vorbindu-i, i-a zis: „Tatăl tău a pus pe popor să jure, zicând: „Blestemat să fie omul care va mânca astăzi!“ Şi poporul era sleit de puteri.

29. Şi Ionatan a zis: „Tatăl meu tulbură poporul; vedeţi, dar, cum mi s-au luminat ochii, pentru că am gustat puţin din mierea aceasta!

30. Negreşit, dacă poporul ar fi mâncat azi din prada pe care a găsit-o la vrăjmaşii lui, n-ar fi fost înfrângerea filistenilor mai mare?“

31. În ziua aceea au bătut pe filisteni de la Micmaş până la Aialon. Poporul era foarte obosit
32. şi s-a aruncat asupra prăzii. A luat oi, boi şi viţei, i-a înjunghiat pe pământ şi i-a mâncat cu* sânge cu tot.
*Lev. 3.17; 7.26; 17.10; 19.26. Deut. 12.16,23,24.
33. Au spus lucrul acesta lui Saul şi i-au zis: „Iată că poporul păcătuieşte împotriva Domnului, mâncând cu sânge.“ Saul a zis: „Voi faceţi o nelegiuire; rostogoliţi îndată o piatră mare încoace.“
34. Apoi a adăugat: „Împrăştiaţi-vă printre popor şi spuneţi fiecăruia să-şi aducă boul sau oaia şi să-l înjunghie aici. Apoi să mâncaţi şi nu păcătuiţi împotriva Domnului, mâncând cu sânge.“ Şi peste noapte, fiecare din popor şi-a adus boul cu mâna, ca să-l înjunghie pe piatră.
35. Saul a zidit un altar* Domnului: acesta a fost cel dintâi altar pe care l-a zidit Domnului. *Cap. 7.17.
36. Saul a zis: „Să ne coborâm în noaptea aceasta după filisteni, să-i jefuim până la lumina zilei şi să nu lăsăm să rămână unul măcar.“ Ei au zis: „Fă tot ce vei crede.“ Atunci preotul a zis: „Să ne apropiem aici de Dumnezeu.“
37. Şi Saul a întrebat pe Dumnezeu: „Să mă cobor după filisteni? Îi vei da în mâinile lui Israel?“ Dar în clipa aceea nu i-a dat nici un răspuns*.
*Cap. 28.6.
38. Saul a zis: „Apropiaţi-vă* aici, toate căpeteniile poporului; căutaţi şi vedeţi de cine şi cum a fost săvârşit păcatul acesta astăzi. *Ios. 7.14. Cap. 10.19.
39. Căci viu* este Domnul, Izbăvitorul lui Israel: chiar dacă l-ar fi săvârşit fiul meu Ionatan, va muri.“ Şi nimeni din tot poporul nu i-a răspuns.
*2 Sam. 12.15.
40. Atunci a zis întregului Israel: „Aşezaţi-vă voi de o parte; şi eu şi fiul meu Ionatan vom sta de cealaltă.“ Şi poporul a zis lui Saul: „Fă ce vei crede.“
41. Saul a zis Domnului: „Dumnezeul lui Israel, arată* adevărul.“ Sorţul** a căzut pe Ionatan şi pe Saul, şi poporul a scăpat.
*Prov. 16.33. Fapt. 1.24. **Ios. 7.16. Cap. 10.20,21.
42. Saul a zis: „Aruncaţi sorţii între mine şi fiul meu Ionatan.“ Şi sorţul a căzut pe Ionatan.
43. Saul a zis lui Ionatan: „Spune-mi* ce-ai făcut.“ Ionatan i-a spus şi a zis: „Am** gustat puţină miere, cu vârful toiagului pe care-l aveam în mână: iată-mă, voi muri.“ *Ios. 7.19. **Vers. 27.
44. Şi Saul a zis: „Dumnezeu* să Se poarte cu toată asprimea faţă de mine, dacă** nu vei muri, Ionatane!“
*Rut 1.17. **Vers. 39.
45. Poporul a zis lui Saul: „Ce! să moară Ionatan, el, care a făcut această mare izbăvire în Israel? Niciodată! Viu* este Domnul, că un păr din capul lui nu va cădea la pământ, căci cu Dumnezeu a lucrat el în ziua aceasta.“ Astfel poporul a scăpat pe Ionatan de la moarte. *2 Sam. 14.11. 1 Împ. 1.52. Luca 21.18.
46. Saul a încetat să mai urmărească pe filisteni, şi filistenii s-au dus acasă.

Războaiele lui Saul şi neamul lui

47. După ce a luat Saul domnia peste Israel, a făcut război în toate părţile cu toţi vrăjmaşii lui: cu Moab, cu copiii lui Amon*, cu Edom, cu împăraţii din Ţoba** şi cu filistenii; şi oriîncotro se întorcea, era biruitor.
*Cap. 11.11. **2 Sam. 10.6.
48. S-a arătat viteaz, a bătut* pe Amalec şi a scăpat pe Israel din mâna celor ce-l jefuiau. *Cap. 15.3,7.
49. Fiii* lui Saul au fost: Ionatan, Işvi şi Malchişua. Cele două fete ale lui se numeau: cea mai mare Merab, iar cea mai mică Mical. *Cap. 31.2. 1 Cron. 8.33.
50. Numele nevestei lui Saul era Ahinoam, fata lui Ahimaaţ. Numele căpeteniei oştirii lui era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.
51. Chis*, tatăl lui Saul, şi Ner, tatăl lui Abner, erau fiii lui Abiel. *Cap. 9.1.
52. În tot timpul vieţii lui Saul a fost un război înverşunat împotriva filistenilor; şi de îndată ce Saul zărea vreun om tare şi voinic, îl lua* cu el.
*Cap. 8.11.

Război cu amaleciţii

15 1. Samuel a zis lui Saul: „Pe* mine m-a trimis Domnul să te ung împărat peste poporul Lui, peste Israel: ascultă, dar, ce zice Domnul.
*Cap. 9.16.
2. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Mi-aduc aminte de ceea ce a făcut Amalec lui Israel, când i-a* astupat drumul la ieşirea lui din Egipt.
*Exod 17.8,14. Num. 24.20. Deut. 25.17-19.

3. Du-te acum, bate pe Amalec şi nimiceşte* cu desăvârşire tot ce-i al lui; să nu-i cruţi, şi să omori bărbaţii şi femeile, copiii şi pruncii, cămilele şi măgarii, boii şi oile.“ *Ios. 6.17,21.
4. Saul a adunat poporul şi l-a numărat la Telaim: erau două sute de mii de oameni pedeştri şi zece mii de oameni din Iuda.
5. Saul a mers până la cetatea lui Amalec şi a pus nişte oameni la pândă în vale.
6. Şi a zis cheniţilor*: „Duceţi-vă**, plecaţi şi ieşiţi din mijlocul lui Amalec, ca să nu vă prăpădesc împreună cu el; căci† voi v-aţi purtat cu bunăvoinţă faţă de copiii lui Israel, când s-au suit din Egipt.“ Şi cheniţii au plecat din mijlocul lui Amalec.

*Num. 24.21. Judc. 1.16; 4.11. **Gen. 18.25; 19.12,14. Apoc. 18.4. †Exod 18.10,19. Num. 10.29,32.

7. Saul* a bătut pe Amalec, de la Havila** până la Şur†, care este în faţa Egiptului.

*Cap. 14.48. **Gen. 2.11; 25.18. †Gen. 16.7.

8. A prins* viu pe Agag, împăratul lui Amalec, şi a nimicit cu desăvârşire tot poporul, trecându-l** prin ascuţişul sabiei. *1 Împ. 20.34,35, etc. **Cap. 30.1.
9. Dar Saul şi poporul au cruţat* pe Agag şi oile cele mai bune, boii cei mai buni, vitele grase, mieii graşi şi tot ce era mai bun; n-a vrut să le nimicească cu desăvârşire, şi au nimicit numai tot ce era prost şi nebăgat în seamă. *Vers. 3,15.

Neascultarea lui Saul

10. Domnul a vorbit lui Samuel şi i-a zis:
11. „Îmi pare* rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate** de la Mine şi nu păzeşte† cuvintele Mele.“ Samuel s-a mâhnit†† şi toată noaptea a strigat către Domnul.

*Gen. 6.6,7. Vers. 25. 2 Sam. 24.16. **Ios. 22.16. 1 Împ. 9.6. †Vers. 3,9. Cap. 13.13. ††Vers. 35. Cap. 16.1.

12. S-a sculat dis-de-dimineaţă ca să se ducă înaintea lui Saul. Şi au venit şi i-au spus: „Saul s-a dus la Carmel* şi iată că şi-a înălţat un semn de biruinţă, apoi s-a întors şi, trecând mai departe, s-a coborât la Ghilgal.“ *Ios. 15.55.
13. Samuel s-a dus la Saul, şi Saul i-a zis: „Fii binecuvântat* de Domnul! Am păzit cuvântul Domnului.“

*Gen. 14.19. Judc. 17.2. Rut 3.10.

14. Samuel a zis: „Ce înseamnă behăitul acesta de oi care ajunge la urechile mele şi mugetul acesta de boi pe care-l aud?“
15. Saul a răspuns: „Le-au adus de la amaleciţi, pentru că poporul a* cruţat oile cele mai bune şi boii cei mai buni, ca să-i jertfească Domnului Dumnezeului tău; iar pe celelalte le-am nimicit cu desăvârşire.“

*Gen. 3.12. Vers. 9,21. Prov. 28.13.

16. Samuel a zis lui Saul: „Stai, şi-ţi voi spune ce mi-a zis Domnul astă-noapte.“ Şi Saul i-a zis: „Vorbeşte.“
17. Samuel a zis: „Când* erai mic în ochii tăi, n-ai ajuns tu căpetenia seminţiilor lui Israel şi nu te-a uns Domnul ca să fii împărat peste Israel?

*Cap. 9.21.

18. Domnul te trimisese, zicând: „Du-te şi nimiceşte cu desăvârşire pe păcătoşii aceia, pe amaleciţi; războieşte-te cu ei până îi vei nimici.“
19. Pentru ce n-ai ascultat glasul Domnului? Pentru ce te-ai aruncat asupra prăzii şi ai făcut ce este rău înaintea Domnului?“
20. Saul a răspuns lui Samuel: „Am* ascultat glasul Domnului şi m-am dus în calea pe care mă trimitea Domnul. Am adus pe Agag, împăratul lui Amalec, şi am nimicit cu desăvârşire pe amaleciţi; *Vers. 13.
21. dar* poporul a luat din pradă oi şi boi, ca pârgă din ceea ce trebuia nimicit cu desăvârşire, ca să le jertfească Domnului Dumnezeului tău la Ghilgal.“ *Vers. 15.
22. Samuel a zis: „Îi plac* Domnului mai mult arderile de tot şi jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea** face mai mult decât jertfele, şi păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.

*Ps. 50.8,9. Prov. 21.3. Isa. 1.11-13,16,17. Ier. 7.22,23. Mica 6.6-8. Evr. 10.6-9. **Ecl. 5.1. Osea 6.6. Mat. 5.24; 9.13; 12.7. Marc. 12.33.

23. Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, şi împotrivirea nu este mai puţin vinovată decât închinarea la idoli şi terafimi. Fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului, te* leapădă şi El ca împărat.“ *Cap. 13.14.
24. Atunci Saul* a zis lui Samuel: „Am păcătuit, căci am călcat porunca Domnului şi n-am ascultat cuvintele tale; mă temeam** de popor şi i-am ascultat glasul.

*2 Sam. 12.13. **Exod 23.2. Prov. 29.25. Isa. 51.12,13.

25. Acum, te rog, iartă-mi păcatul,

întoarce-te cu mine, ca să mă închin
până la pământ înaintea Domnului.“
26. Samuel a zis lui Saul: „Nu mă voi
întoarce cu tine: fiindcă ai lepădat*
cuvântul Domnului, şi Domnul te
leapădă, ca să nu mai fii împărat peste
Israel.“ *Cap. 2.30.
27. Şi pe când se întorcea Samuel să
plece, Saul l-a apucat* de pulpana
hainei, şi s-a rupt. *1 Împ. 11.30.
28. Samuel i-a zis: „Domnul rupe
astăzi* domnia lui Israel deasupra ta şi
o dă altuia mai bun decât tine.
*Cap. 28.17,18. 1 Împ. 11.31.
29. Cel ce este tăria lui Israel nu*
minte şi nu Se căieşte, căci nu este un
om ca să-I pară rău.“
*Num. 23.19. Ezec. 24.14. 2 Tim. 2.13. Tit 1.2.
30. Saul a zis iarăşi: „Am păcătuit!
Acum, te rog, cinsteşte-mă* în faţa
bătrânilor poporului meu şi în faţa lui
Israel; întoarce-te cu mine, ca să mă
închin înaintea Domnului Dumnezeului
tău.“ *Ioan 5.44; 12.43.
31. Samuel s-a întors şi a mers după
Saul, şi Saul s-a închinat înaintea
Domnului.
32. Apoi Samuel a zis: „Adu-mi pe
Agag, împăratul lui Amalec.“ Şi Agag
a înaintat vesel spre el, căci zicea:
„Negreşit, a trecut amărăciunea morţii!“
33. Samuel a zis: „După* cum sabia
ta a lăsat femei fără copii, tot aşa şi
mama ta va fi lăsată fără copii între
femei.“ Şi Samuel a tăiat pe Agag în
bucăţi înaintea Domnului, la Ghilgal.
*Exod 17.11. Num. 14.45. Judc. 1.7.
34. Samuel a plecat la Rama, şi Saul
s-a suit acasă la Ghibeea* lui Saul.
*Cap. 11.4.
35. Samuel* nu s-a mai dus să vadă
pe Saul până în ziua morţii sale. Dar
Samuel plângea** pe Saul, pentru că
Domnul† Se căise că pusese pe Saul
împărat peste Israel.
*Cap. 19.24. **Vers. 11. Cap. 16.1. †Vers. 11.

David, uns împărat

16 1. Domnul a zis lui Samuel:
„Când* vei înceta să plângi pe
Saul, pentru că l-am** lepădat, ca să nu
mai domnească peste Israel? Umple-ţi†
cornul cu untdelemn şi du-te; te voi
trimite la Isai, betleemitul, căci pe
unul din fiii lui Mi l-am ales†† ca
împărat.“ *Cap. 15.35. **Cap. 15.23.
†Cap. 9.16. 2 Împ. 9.1. ††Ps. 78.70; 89.19,20. Fapt. 13.22.
2. Samuel a zis: „Cum să mă duc?
Saul are să afle şi mă va ucide.“ Şi
Domnul a zis: „Să iei cu tine un viţel
şi să zici: „Vin să aduc o jertfă*
Domnului.“ *Cap. 9.12; 20.29.
3. Să pofteşti pe Isai la jertfă; Eu îţi
voi arăta* ce trebuie să faci, şi Îmi vei
unge** pe acela pe care-ţi voi spune
să-l ungi.“ *Exod 4.15. **Cap. 9.16.
4. Samuel a făcut ce zisese Domnul,
şi s-a dus la Betleem. Bătrânii cetăţii
au alergat înspăimântaţi* înaintea lui
şi au zis: „Ce vesteşte venirea ta: ceva
bun**?“ *Cap. 21.1. **1 Împ. 2.13. 2 Împ. 9.22.
5. El a răspuns: „Da; vin să aduc o
jertfă Domnului. Sfinţiţi-vă* şi veniţi
cu mine la jertfă.“ A sfinţit şi pe Isai
cu fiii lui şi i-a poftit la jertfă.
*Exod 19.10,14.
6. Când au intrat ei, Samuel, văzând
pe Eliab*, şi-a zis**: „Negreşit, unsul
Domnului este aici înaintea Lui.“
*Cap. 17.13. **1 Împ. 12.26.
7. Şi Domnul a zis lui Samuel: „Nu te
uita la înfăţişarea* şi înălţimea staturii
lui, căci l-am lepădat. Domnul** nu Se
uită la ce se uită omul; omul se uită la
ceea ce izbeşte ochii†, dar Domnul Se
uită la inimă††.“
*Ps. 147.10,11. **Isa. 55.8. †2 Cor. 10.7. ††1 Împ. 8.39.
1 Cron. 28.9. Ps. 7.9. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Fapt. 1.24.
8. Isai a chemat pe Abinadab* şi l-a
trecut pe dinaintea lui Samuel; şi
Samuel a zis: „Nici pe acesta nu l-a
ales Domnul.“ *Cap. 17.13.
9. Isai a trecut pe Şama*; şi Samuel
a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales
Domnul.“ *Cap. 17.13.
10. Şi aşa a trecut Isai pe cei şapte fii
ai lui pe dinaintea lui Samuel; şi
Samuel a zis lui Isai: „Domnul n-a
ales pe nici unul din ei.“
11. Apoi Samuel a zis lui Isai: „Aceştia
sunt toţi fiii tăi?“ Şi el a răspuns: „A
mai rămas* cel mai tânăr, dar paşte
oile.“ Atunci Samuel a zis lui Isai:
„Trimite** să-l aducă, fiindcă nu vom
şedea la masă până nu va veni aici.“
*Cap. 17.12. **2 Sam. 7.8. Ps. 78.70.
12. Isai a trimis să-l aducă. Şi el era
cu păr bălai*, cu ochi frumoşi şi faţă
frumoasă. Domnul** a zis lui Samuel:
„Scoală-te şi unge-l, căci el este!“
*Cap. 17.42. Cânt. 5.10. **Cap. 9.17.
13. Samuel a luat cornul cu untde-
lemn şi l-a uns* în mijlocul fraţilor
lui. Duhul** Domnului a venit peste
David, începând din ziua aceea şi în
cele următoare.
Samuel s-a sculat şi s-a dus la Rama.
*Cap. 10.1. Ps. 89.20. **Num. 27.18. Judc. 11.29; 13.25;
14.6. Cap. 10.6,10.

David cântă din harpă lui Saul

14. Duhul* Domnului S-a depărtat de la Saul; şi a fost muncit de un** duh rău care venea de la Domnul.

*Cap. 11.6; 18.12; 28.15. Judc. 16.20. Ps. 51.11. **Judc. 9.23. Cap. 18.10; 19.9.

15. Slujitorii lui Saul i-au zis: „Iată că un duh rău de la Dumnezeu te munceşte.

16. Poruncească numai domnul nostru! Robii tăi sunt înaintea* ta. Ei vor căuta un om care să ştie să cânte cu harpa; şi, când duhul rău trimis de Dumnezeu va fi peste tine, el va cânta cu mâna**, şi vei fi uşurat."

*Gen. 41.46. Vers. 21,22. 1 Împ. 10.8. **Vers. 23. 2 Împ. 3.15.

17. Saul a răspuns slujitorilor săi: „Găsiţi-mi, dar, un om care să cânte bine şi aduceţi-l la mine."

18. Unul din slujitori a luat cuvântul şi a zis: „Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai, betleemitul, care ştie să cânte; el este şi un om tare şi voinic*, un războinic, vorbeşte bine, este frumos la chip, şi Domnul** este cu el."

*Cap. 17.32,34-36. **Cap. 3.19; 18.12,14.

19. Saul a trimis nişte oameni la Isai să-i spună: „Trimite-mi pe fiul tău David, care este cu* oile."

*Vers. 11. Cap. 17.15,34.

20. Isai a luat* un măgar, l-a încărcat cu pâine, cu un burduf cu vin şi cu un ied, şi a trimis lui Saul aceste lucruri, prin fiul său David.

*Gen. 43.11. Cap. 10.27; 17.18. Prov. 18.16.

21. David a ajuns la Saul şi s-a* înfăţişat înaintea lui; i-a plăcut mult lui Saul, şi a fost pus să-i poarte armele.

*Gen. 41.46. 1 Împ. 10.8. Prov. 22.29.

22. Saul a trimis vorbă lui Isai, zicând: „Te rog să laşi pe David în slujba mea, căci a căpătat trecere înaintea mea."

23. Şi când duhul* trimis de Dumnezeu venea peste Saul, David lua harpa şi cânta cu mâna lui; Saul răsufla atunci mai uşor, se simţea uşurat, şi duhul cel rău pleca de la el. *Vers. 14,16.

Războiul cu filistenii

17 1. Filistenii şi-au strâns* oştile ca să facă război şi s-au adunat la Soco, o cetate a lui Iuda; au tăbărât între Soco** şi Azeca, la Efes-Damim.

*Cap. 13.5. **Ios. 15.35. 2 Cron. 28.18.

2. Saul şi bărbaţii lui Israel s-au strâns şi ei; au tăbărât în valea Terebinţilor şi s-au aşezat în linie de bătaie împotriva filistenilor.

3. Filistenii se aşezaseră pe un munte de o parte, şi Israel pe un munte de cealaltă parte: doar valea îi despărţea.

4 Atunci a ieşit un om din tabăra filistenilor şi a înaintat între cele două oştiri. El se numea Goliat*, era din** Gat şi avea o înălţime de şase coţi şi o palmă. *2 Sam. 21.19. **Ios. 11.22.

5. Pe cap avea un coif de aramă şi purta nişte zale de solzi, în greutate de cinci mii de sicli de aramă.

6. Avea nişte turetci de aramă peste fluierele picioarelor şi o pavăză de aramă între umeri.

7. Coada* suliţei lui era ca un sul de ţesut, şi fierul suliţei cântărea şase sute de sicli de fier. Cel ce-i purta scutul mergea înaintea lui. *2 Sam. 21.19.

8. Filisteanul s-a oprit; şi, vorbind oştilor lui Israel aşezate în şiruri de bătaie, le-a strigat: „Pentru ce ieşiţi să vă aşezaţi în şiruri de bătaie? Nu sunt eu filistean şi nu sunteţi voi slujitorii* lui Saul? Alegeţi un om care să se coboare împotriva mea! *Cap. 8.17.

9. Dacă va putea să se bată cu mine şi să mă omoare, noi vom fi robii voştri; dar dacă-l voi birui şi-l voi omorî eu, voi ne veţi fi robi nouă şi ne veţi* sluji." *Cap. 11.1.

10. Filisteanul a mai zis: „Arunc astăzi o ocară* asupra oştirii lui Israel! Daţi-mi un om ca să mă lupt cu el."

*Vers. 26. 2 Sam. 21.21.

11. Saul şi tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale filisteanului şi s-au înspăimântat şi au fost cuprinşi de o mare frică.

David şi Goliat

12. Şi David era fiul* efratitului** aceluia din Betleemul lui Iuda, numit Isai, care avea opt† fii. Pe vremea lui Saul, el era bătrân, înaintat în vârstă.

*Rut 4.22. Vers. 58. Cap. 16.1,18. **Gen. 35.19. †Cap. 16.10,11. 1 Cron. 2.13-15.

13. Cei trei fiii mai mari ai lui Isai urmaseră pe Saul la război; întâiul născut din cei trei fii ai lui care porniseră la război se numea* Eliab, al doilea, Abinadab, şi al treilea, Şama.

*Cap. 16.6,8,9. 1 Cron. 2.13.

14. David era cel mai tânăr. Şi când cei trei mai mari au urmat pe Saul,

15. David a plecat de la Saul şi s-a întors la Betleem ca să pască* oile tatălui său. *Cap. 16.19.

16. Filisteanul înainta dimineaţa şi seara şi s-a înfăţişat astfel timp de patruzeci de zile.
17. Isai a zis fiului său David: „Ia pentru fraţii tăi efa aceasta de grâu prăjit şi aceste zece pâini şi aleargă în tabără la fraţii tăi;
18. du şi aceste zece caşuri de brânză căpeteniei care este peste mia lor. Să vezi dacă fraţii tăi sunt bine* şi să-mi aduci veşti temeinice. *Gen. 37.14.
19. Ei sunt cu Saul şi cu toţi bărbaţii lui Israel în valea Terebinţilor în război cu filistenii."
20. David s-a sculat dis-de-dimineaţă. A lăsat oile în seama unui paznic, şi-a luat lucrurile şi a plecat, cum îi poruncise Isai. Când a ajuns în tabără, oştirea pornise să se aşeze în şiruri de bătaie şi scotea strigăte de război.
21. Israel şi filistenii s-au aşezat în şiruri de bătaie, oştire către oştire.
22. David a dat lucrurile pe care le avea în mâinile celui ce păzea calabalâcurile şi a alergat la şirurile de bătaie. Cum a ajuns, a întrebat pe fraţii săi de sănătate.
23. Pe când vorbea cu ei, iată că filisteanul din Gat, numit Goliat, a înaintat între cele două oştiri, ieşind afară din şirurile filistenilor. A rostit aceleaşi cuvinte* ca mai înainte, şi David le-a auzit. *Vers. 8.
24. La vederea acestui om, toţi cei din Israel au fugit dinaintea lui şi i-a apucat o mare frică.
25. Fiecare zicea: „Aţi văzut pe omul acesta înaintând? A înaintat ca să arunce ocara asupra lui Israel! Dacă-l va omorî cineva, împăratul îl va umple de bogăţii, îi va da de nevastă* pe fiica sa şi va scuti de dări casa tatălui său în Israel." *Ios. 15.16.
26. David a zis oamenilor de lângă el: „Ce se va face aceluia care va omorî pe filisteanul acesta şi va lua ocara* deasupra lui Israel? Cine este filisteanul acesta, acest netăiat împrejur**, ca să ocărască† oştirea†† Dumnezeului celui Viu?" *Cap. 11.2. **Cap. 14.6. †Vers. 10. ††Deut. 5.26.
27. Poporul, spunând din nou aceleaşi lucruri, i-a zis: „Aşa* şi aşa se va face aceluia care-l va omorî." *Vers. 25.
28. Eliab, fratele lui cel mai mare, care-l auzise vorbind cu oamenii aceştia, s-a aprins* de mânie împotriva lui David. Şi a zis: „Pentru ce te-ai coborât tu şi cui ai lăsat acele puţine oi în pustiu? Îţi cunosc eu mândria şi răutatea inimii. Te-ai coborât ca să vezi lupta." *Gen. 37.4,8,11. Mat. 10.36.
29. David a răspuns: „Ce-am făcut oare? Nu pot să vorbesc* astfel?" *Vers. 17.
30. Şi s-a întors de la el ca să vorbească cu altul, şi i-a pus aceleaşi* întrebări. Poporul i-a răspuns ca şi întâia dată. *Vers. 26,27.
31. Când s-au auzit cuvintele rostite de David, au fost spuse înaintea lui Saul, care a trimis să-l caute.
32. David a zis lui Saul: „Nimeni* să nu-şi piardă nădejdea din pricina filisteanului acestuia. Robul** tău va merge să se bată cu el." *Deut. 20.1,3. **Cap. 16.18.
33. Saul a zis lui David: „Nu poţi* să te duci să te baţi cu filisteanul acesta, căci tu eşti un copil, şi el este un om războinic din tinereţea lui." *Num. 13.31. Deut. 9.2.
34. David a zis lui Saul: „Robul tău păştea oile tatălui său. Şi când un leu sau un urs venea să-i ia o oaie din turmă,
35. alergam după el, îl loveam şi-i smulgeam oaia din gură. Dacă se ridica împotriva mea, îl apucam de falcă, îl loveam şi-l omoram.
36. Aşa a doborât robul tău leul şi ursul; şi cu filisteanul acesta, cu acest netăiat împrejur, va fi ca şi cu unul din ei, căci a ocărât oştirea Dumnezeului celui Viu."
37. David a mai zis: „Domnul*, care m-a izbăvit din gheara leului şi din laba ursului, mă va izbăvi şi din mâna acestui filistean." Şi Saul a zis lui David: „Du-te, şi Domnul** să fie cu tine!" *Ps. 18.16,17; 63.7; 77.11. 2 Cor. 1.10. 2 Tim. 4.17,18. **Cap. 20.13. 1 Cron. 22.11,16.
38. Saul a îmbrăcat pe David cu hainele lui, i-a pus pe cap un coif de aramă şi l-a îmbrăcat cu o platoşă.
39. David a încins sabia lui Saul peste hainele lui şi a vrut să meargă, căci nu încercase încă să meargă cu ele. Apoi a zis lui Saul: „Nu pot să merg cu armătura aceasta, căci nu sunt obişnuit cu ea." Şi s-a dezbrăcat de ea.
40. Şi-a luat toiagul în mână, şi-a ales din pârâu cinci pietre netede şi le-a pus în traista lui de păstor şi în buzunarul hainei. Apoi, cu praştia în mână, a înaintat împotriva filisteanului.
41. Filisteanul s-a apropiat puţin câte puţin de David, şi omul care-i ducea scutul mergea înaintea lui.

42. Filisteanul s-a uitat şi, când a zărit pe David, a râs* de el, căci nu vedea în el decât un copil cu păr bălai** şi cu faţa frumoasă.
*Ps. 123.3,4. 1 Cor. 1.27,28. **Cap. 16.12.
43. Filisteanul a zis lui David: „Ce! sunt câine*, de vii la mine cu toiege?" Şi, după ce l-a blestemat pe dumnezeii lui, *Cap. 24.14. 2 Sam. 3.8; 9.8; 16.9. 2 Împ. 8.13.
44. a adăugat*: „Vino la mine, şi-ţi voi da carnea ta păsărilor cerului şi fiarelor câmpului." *1 Împ. 20.10,11.
45. David a zis filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliţă şi cu pavăză; iar* eu vin împotriva ta în Numele Domnului oştirilor, în Numele Dumnezeului oştirii lui Israel, pe care ai** ocărât-o. *2 Sam. 22.33,35. Ps. 124.8; 125.1. 2 Cor. 10.4. Evr. 11.33,34. **Vers. 10.
46. Astăzi Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî şi-ţi voi tăia capul; astăzi voi da stârvurile* taberei filistenilor păsărilor cerului şi fiarelor pământului. Şi tot pământul va şti** că Israel are un Dumnezeu. *Deut. 28.26. **Ios. 4.24. 1 Împ. 8.43; 18.36. 2 Împ. 19.19. Isa. 52.10.
47. Şi toată mulţimea aceasta va şti că Domnul nu mântuieşte nici prin sabie*, nici prin suliţă. Căci biruinţa este** a Domnului. Şi El vă dă în mâinile noastre."
*Ps. 44.6,7. Osea 1.7. Zah. 4.6. **2 Cron. 20.15.
48. Îndată ce filisteanul a pornit să meargă înaintea lui David, David a alergat pe câmpul de bătaie înaintea filisteanului.
49. Şi-a vârât mâna în traistă, a luat o piatră şi a aruncat-o cu praştia; a lovit pe filistean în frunte, şi piatra a intrat în fruntea filisteanului, care a căzut cu faţa la pământ.
50. Astfel, cu o praştie şi cu o piatră, David a fost mai* tare decât filisteanul; l-a trântit la pământ şi l-a omorât, fără să aibă sabie în mână.
*Judc. 3.31; 15.15. Cap. 21.9. 2 Sam. 23.21.
51. A alergat, s-a oprit lângă filistean, i-a luat sabia, pe care i-a scos-o din teacă, l-a omorât şi i-a tăiat capul.
Filistenii, când au văzut că uriaşul lor a murit, au luat-o la* fugă. *Evr. 11.34.
52. Şi bărbaţii lui Israel şi Iuda au dat chiote şi au pornit în urmărirea filistenilor până în vale şi până la porţile Ecronului. Filistenii, răniţi de moarte, au căzut pe drumul care duce la Şaaraim*, până la Gat şi până la Ecron.
*Ios. 15.36.
53. Şi copiii lui Israel s-au întors de la urmărirea filistenilor şi le-au jefuit tabăra.
54. David a luat capul filisteanului şi l-a dus la Ierusalim şi a pus armele filisteanului în cortul său.
55. Când a văzut Saul pe David mergând împotriva filisteanului, a zis lui Abner, căpetenia oştirii: „Al* cui fiu este tânărul acesta, Abner?" Abner a răspuns: „Pe sufletul tău, împărate, că nu ştiu." *Cap. 16.21,22.
56. „Întreabă, dar, al cui fiu este tânărul acesta", a zis împăratul.
57. Şi când s-a întors David după ce omorâse pe filistean, Abner l-a luat şi l-a adus înaintea lui Saul. David avea în mână capul* filisteanului. *Vers. 54.
58. Saul i-a zis: „Al cui fiu eşti, tinere?" Şi David a răspuns: „Sunt fiul robului* tău Isai, betleemitul." *Vers. 12.

Ionatan şi David

18 1. David sfârşise de vorbit cu Saul. Şi de atunci sufletul* lui Ionatan s-a alipit de sufletul lui David, şi Ionatan** l-a iubit ca pe sufletul din el.
*Gen. 44.30. **Cap. 19.2; 20.17; 2 Sam. 1.26. Deut. 13.6.
2. În aceeaşi zi, Saul a oprit pe David şi nu l-a* lăsat să se întoarcă în casa tatălui său. *Cap. 17.15.
3. Ionatan a făcut legământ cu David, pentru că-l iubea ca pe sufletul lui.
4. A scos mantaua pe care o purta, ca s-o dea lui David; şi i-a dat hainele sale, chiar sabia, arcul şi cingătoarea lui.
5. David se ducea şi izbutea oriunde-l trimitea Saul; a fost pus de Saul în fruntea oamenilor de război şi era plăcut întregului popor, chiar şi slujitorilor lui Saul.

Cântarea de biruinţă a femeilor

6. Pe când veneau ei, la întoarcerea lui David de la omorârea filisteanului, femeile* au ieşit din toate cetăţile lui Israel înaintea împăratului Saul, cântând şi jucând, în sunetul timpanelor şi lăutelor şi scoţând strigăte de bucurie.
*Exod 15.20. Judc. 11.34.
7. Femeile care cântau îşi răspundeau* unele altora şi ziceau:
„Saul** a bătut miile lui,
Iar David zecile lui de mii."
*Exod 15.21. **Cap. 21.11; 29.5.
8. Saul s-a mâniat foarte tare şi nu*

i-a plăcut vorba aceasta. El a zis: „Lui David îi dau zece mii şi mie-mi dau mii! Nu-i mai lipseşte** decât împărăţia.“
*Ecl. 4.4. **Cap. 15.28.
9. Şi din ziua aceea, Saul a privit cu ochi răi pe David.
10. A doua zi, duhul* cel rău, trimis de Dumnezeu, a apucat pe Saul, care s-a** înfuriat în mijlocul casei. David cânta, ca şi în celelalte zile, şi Saul era cu suliţa† în mână. *Cap. 16.14. **Cap. 19.24. 1 Împ. 18.29. Fapt. 16.16. †Cap. 19.9.
11. Saul a ridicat* suliţa, zicându-şi în sine: „Voi pironi pe David de perete.“ Dar David s-a ferit de el de două ori. *Cap. 19.10; 20.33. Prov. 27.4.
12. Saul se temea* de David, pentru că Domnul** era cu David şi Se depărtase† de la el.
*Vers. 15,29. **Cap. 16.13,18. †Cap. 16.14; 28.15.
13. L-a îndepărtat de lângă el şi l-a pus mai mare peste o mie de oameni. David ieşea* şi intra în fruntea poporului; *Num. 27.17. Vers. 16. 2 Sam. 5.2.
14. izbutea în tot ce făcea, şi Domnul* era cu el. *Gen. 39.2,3,23. Ios. 6.27.
15. Saul, văzând că izbutea întotdeauna, se temea de el;
16. dar tot* Israelul şi Iuda iubeau pe David, pentru că ieşea şi intra în fruntea lor. *Vers. 5.

David, ginerele împăratului

17. Saul a zis lui David: „Iată, îţi voi da de nevastă* pe fiica mea cea mai mare, Merab: numai să-mi slujeşti cu vitejie şi să porţi războaiele** Domnului.“ Dar Saul îşi zicea: „Nu vreau să-mi pun mâna† mea pe el, ci mâna filistenilor să fie asupra lui.“
*Cap. 17.25. **Num. 32.20,27,29. Cap. 25.28. †Vers. 21,25. 2 Sam. 12.9.
18. David a răspuns lui Saul: „Cine sunt* eu şi ce este viaţa mea, ce este familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginerele împăratului?“
*Vers. 23. Cap. 9.21. 2 Sam. 7.18.
19. Venind vremea când Merab, fata lui Saul, avea să fie dată lui David, ea a fost dată de nevastă lui Adriel*, din Mehola**. *2 Sam. 21.8. **Judc. 7.22.
20. Mical*, fata lui Saul, iubea pe David. Au spus lui Saul, şi lucrul i-a plăcut. *Vers. 28.
21. El îşi zicea: „I-o voi da ca să-i fie o cursă* şi să cadă sub** mâna filistenilor.“ Şi Saul a zis lui David pentru a doua oară: „Astăzi îmi vei fi† ginere.“ *Exod 10.7. **Vers. 17. †Vers. 26.
22. Saul a dat slujitorilor săi următoarea poruncă: „Vorbiţi în taină lui David şi spuneţi-i: „Iată că împăratul e binevoitor faţă de tine şi toţi slujitorii lui te iubesc; fii acum ginerele împăratului.“
23. Slujitorii lui Saul au spus aceste lucruri la urechile lui David. Şi David a răspuns: „Credeţi că este uşor să fii ginerele împăratului? Eu sunt un om sărac şi de puţină însemnătate.“
24. Slujitorii lui Saul i-au spus ce răspunsese David.
25. Saul a zis: „Aşa să vorbiţi lui David: „Împăratul nu cere nici o* zestre; ci doreşte o sută de prepuţuri de ale filistenilor, ca să-şi răzbune** pe vrăjmaşii lui.“ Saul avea de gând† să facă pe David să cadă în mâinile filistenilor.
*Gen. 34.12. Exod 22.17. **Cap. 14.24. †Vers. 17.
26. Slujitorii lui Saul au spus aceste cuvinte lui David, şi David a primit ce i se ceruse, pentru ca să fie ginerele împăratului. Înainte de vremea* hotărâtă,
*Vers. 21.
27. David s-a sculat, a plecat cu oamenii* lui şi a ucis două sute de oameni dintre filisteni, le-a adus** prepuţurile şi a dat împăratului numărul întreg, ca să fie ginerele împăratului. Atunci Saul i-a dat de nevastă pe fiica sa Mical. *Vers. 13. **2 Sam. 3.14.
28. Saul a văzut şi a înţeles că Domnul era cu David; şi fiica sa Mical iubea pe David.
29. Saul s-a temut din ce în ce mai mult de David şi toată viaţa i-a fost vrăjmaş.
30. Domnitorii filistenilor ieşeau la* luptă; şi ori de câte ori ieşeau, David avea mai multă izbândă** decât toţi slujitorii lui Saul, şi numele lui a ajuns foarte vestit. *2 Sam. 11.1. **Vers. 5.

David este prigonit de Saul

19 1. Saul a vorbit fiului său Ionatan şi tuturor slujitorilor lui să omoare pe David.
2. Dar Ionatan, fiul lui Saul, care iubea* mult pe David, i-a dat de ştire şi i-a zis: „Tatăl meu, Saul, caută să te omoare. Păzeşte-te, dar, mâine dimineaţă, stai într-un loc tăinuit şi ascunde-te. *Cap. 18.1.
3. Eu voi ieşi şi voi sta lângă tatăl meu în câmpul în care vei fi; voi

vorbi tatălui meu despre tine, voi vedea ce va zice şi-ţi voi spune.“

4. Ionatan a vorbit* bine de David tatălui său, Saul: „Să nu facă împăratul“, a zis el, „un păcat** faţă de robul său David, căci el n-a făcut nici un păcat faţă de tine. Dimpotrivă, a lucrat pentru binele tău; *Prov. 31.8,9. **Gen. 42.22. Ps. 35.12; 109.5. Prov. 17.13. Ier. 18.20.

5. şi-a pus în joc viaţa*, a ucis** pe filistean, şi Domnul† a dat o mare izbăvire pentru tot Israelul. Tu ai văzut şi te-ai bucurat. Pentru ce†† să păcătuieşti*† împotriva unui sânge nevinovat şi să omori fără pricină pe David?“

*Judc. 9.17; 12.3. Cap. 28.21. Ps. 119.109. **Cap. 17.49,50. †Cap. 11.13. 1 Cron. 11.14. ††Cap. 29.32. *†Mat. 27.4.

6. Saul a ascultat glasul lui Ionatan şi a jurat, zicând: „Viu este Domnul, că David nu va muri!“

7. Ionatan a chemat pe David şi i-a spus toate cuvintele acestea; apoi l-a adus la Saul; şi David a fost înaintea lui ca mai înainte*. *Cap. 16.21; 18.2,13.

David scăpat de Mical

8. Războiul urma înainte. David a mers împotriva filistenilor şi s-a bătut cu ei, le-a pricinuit o mare înfrângere, şi au fugit dinaintea lui.

9. Atunci duhul* cel rău, trimis de Domnul, a venit peste Saul, care şedea în casă, cu suliţa în mână. David cânta, *Cap. 16.14; 18.10,11.

10. şi Saul a vrut să-l pironească cu suliţa de perete. Dar David s-a ferit de el, şi Saul a lovit cu suliţa în perete. David a fugit şi a scăpat noaptea.

11. Saul a trimis* nişte oameni acasă la David, ca să-l pândească şi să-l omoare dimineaţa. Dar Mical, nevasta lui David, i-a dat de ştire şi i-a zis: „Dacă nu fugi în noaptea aceasta, mâine vei fi omorât.“ *Ps. 59, titlu.

12. Ea l-a coborât* pe fereastră, şi David a plecat şi a fugit. Aşa a scăpat. *Ios. 2.15. Fapt. 9.24,25.

13. În urmă, Mical a luat terafimul şi l-a pus în pat; i-a pus o piele de capră în jurul capului şi l-a învelit cu o haină.

14. Când a trimis Saul oamenii să ia pe David, ea a zis: „Este bolnav.“

15. Saul i-a trimis înapoi să-l vadă şi a zis: „Aduceţi-l la mine în patul lui, ca să-l omor.“

16. Oamenii aceia s-au întors, şi iată că terafimul era în pat, şi în jurul capului era o piele de capră.

17. Saul a zis către Mical: „Pentru ce m-ai înşelat în felul acesta şi ai dat drumul vrăjmaşului meu, şi a scăpat?“ Mical a răspuns lui Saul: „El mi-a zis: „Lasă-mă să plec, ori te omor*!“ *2 Sam. 2.22.

Fuga lui David la Samuel, la Rama

18. Aşa a fugit şi a scăpat David. El s-a dus la Samuel, la Rama, şi i-a istorisit tot ce-i făcuse Saul. Apoi s-a dus cu Samuel şi a locuit în Naiot.

19. Au spus lucrul acesta lui Saul şi au zis: „Iată că David este în Naiot, lângă Rama.“

20. Saul* a trimis nişte oameni să ia pe David. Ei au văzut o adunare** de proroci care proroceau cu Samuel în frunte. Duhul lui Dumnezeu a venit peste trimişii lui Saul, şi au început şi ei să† prorocească. *Ioan 7.32,45. etc. **Cap. 10.5,6. 1 Cor. 14.3,24,25. †Num. 11.25. Ioel 2.28.

21. Au spus lui Saul lucrul acesta; el a trimis alţi oameni, şi au prorocit şi ei. A mai trimis alţii a treia oară, şi au prorocit şi ei.

22. Atunci Saul s-a dus el însuşi la Rama. Ajungând la fântâna cea mare fără apă, care este la Secu, a întrebat: „Unde sunt Samuel şi David?“ I s-a răspuns: „Sunt în Naiot, lângă Rama.“

23. Şi s-a îndreptat spre Naiot, lângă Rama. Duhul* lui Dumnezeu a venit şi peste el; şi Saul şi-a văzut de drum prorocind până la sosirea lui în Naiot, lângă Rama. *Cap. 10.10.

24. S-a dezbrăcat* de haine şi a prorocit şi el înaintea lui Samuel; şi s-a aruncat dezbrăcat** la pământ toată ziua aceea şi toată noaptea. De aceea se zice: „Oare† şi Saul este între proroci?“ *Isa. 20.2. **Mica 1.8. †Cap. 10.11. 2 Sam. 6.14,20.

David, înştiinţat de Ionatan

20 1. David a fugit din Naiot, de lângă Rama. S-a dus la Ionatan şi a zis: „Ce-am făcut eu? Care este nelegiuirea mea, care este păcatul meu înaintea tatălui tău, de vrea să-mi ia viaţa?“

2. Ionatan i-a răspuns: „Ferească Dumnezeu! Nu vei muri. Tatăl meu nu face nici un lucru, fie mare, fie mic, fără să-mi dea de ştire; pentru ce mi-ar ascunde el lucrul acesta? Nu este nimic.“

3. David a zis iarăşi, jurând: „Tatăl tău ştie bine că am căpătat trecere înaintea ta şi va fi zis: „Să nu ştie Ionatan, căci s-ar întrista.“ Dar viu este Domnul şi viu este sufletul tău, că nu este decât un pas între mine şi moarte.“
4. Ionatan a zis lui David: „Pentru tine voi face tot ce vei vrea.“
5. Şi David i-a răspuns: „Iată că mâine este lună nouă* şi ar trebui să şed să mănânc cu împăratul; lasă-mă să mă duc şi să mă ascund** în câmpii până în seara zilei a treia.
*Num. 10.10; 28.11. **Cap. 19.2.
6. Dacă tatăl tău va băga de seamă lipsa mea, să-i spui: „David m-a rugat să-l las să se ducă până la Betleem*, în cetatea lui, pentru că acolo se aduce pentru toată familia o jertfă de peste an.“ *Cap. 16.4.
7. Şi dacă* va zice: „Bine!“, atunci robul tău n-are nimic de temut; dar dacă-l va apuca mânia, să ştii că pieirea mea** este lucru hotărât din partea lui.
*Deut. 1.23. 2 Sam. 17.4. **Cap. 25.17. Est. 7.7.
8. Arată-ţi*, dar, dragostea pentru robul tău, căci ai făcut cu robul tău un legământ** înaintea Domnului. Şi dacă este vreo nelegiuire† în mine, ia-mi tu viaţa, de ce să mă mai duci până la tatăl tău?“
*Ios. 2.14. **Vers. 16. Cap. 18.3; 23.18. †2 Sam. 14.32.
9. Ionatan i-a zis: „Departe de tine gândul să nu-ţi dau de ştire, dacă voi afla că pieirea ta este lucru hotărât din partea tatălui meu şi ameninţă să te ajungă!“
10. David a zis lui Ionatan: „Cine-mi va da de ştire dacă tatăl tău ţi-ar răspunde cu asprime?“
11. Şi Ionatan a zis lui David: „Vino să ieşim pe câmp.“ Şi au ieşit amândoi pe câmp.
12. Ionatan a zis lui David: „Iau martor pe Domnul Dumnezeul lui Israel că voi cerceta de aproape pe tatăl meu mâine sau poimâine; şi de va gândi bine de David,
13. Domnul* să Se poarte cu Ionatan cu toată asprimea, dacă nu voi trimite pe nimeni să-ţi dea de ştire! Dacă tatăl meu va găsi cu cale să-ţi facă rău, iarăşi îţi voi da de ştire şi te voi lăsa să pleci, ca să te duci în pace; şi Domnul** să fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu!
*Rut 1.17. **Ios. 1.5. Cap. 17.37. 1 Cron. 22.11,16.
14. Dacă voi mai trăi, să te porţi faţă de mine cu o bunătate ca a Domnului; şi dacă voi muri,
15. să nu îţi îndepărtezi* niciodată bunătatea faţă de casa mea, nici chiar când Domnul va nimici pe fiecare din vrăjmaşii lui David de pe faţa pământului. *2 Sam. 9.1,3,7; 21.7.
16. Căci Ionatan a făcut legământ cu casa lui David! Domnul să Se răzbune* pe vrăjmaşii lui David!“
*Cap. 25.22. Cap. 31.2. 2 Sam. 4.7; 21.8.
17. Ionatan a întărit şi mai mult faţă de David dragostea pe care o avea pentru el, căci îl iubea ca pe sufletul* lui. *Cap. 18.1.
18. Ionatan i-a zis: „Mâine* este luna nouă; se va băga de seamă lipsa ta, căci locul tău va fi gol. *Vers. 5.
19. Să te cobori a treia zi până în fundul locului* în care te ascunseseşi în ziua când cu întâmplarea aceea şi să rămâi lângă piatra Ezel. *Cap. 19.2.
20. Eu voi trage trei săgeţi înspre piatra aceasta, ca şi când aş lovi la ţintă.
21. Şi voi trimite un tânăr şi-i voi zice: „Du-te de găseşte săgeţile!“ Dacă-i voi zice: „Iată că săgeţile sunt dincoace de tine, ia-le!“, atunci să vii, căci este pace pentru tine şi n-ai să te temi de nimic, viu* este Domnul! *Ier. 4.2.
22. Dar dacă voi zice tânărului: „Iată că săgeţile sunt dincolo de tine!“, atunci să pleci, căci Domnul te trimite.
23. Domnul este martor pe vecie pentru cuvântul* pe care ni l-am dat unul altuia.“ *Vers. 14,15,42.
24. David s-a ascuns în câmp. A venit luna nouă, şi împăratul a luat loc la ospăţ ca să mănânce.
25. Împăratul a şezut ca de obicei pe scaunul lui lângă perete. Ionatan s-a sculat, şi Abner a şezut lângă Saul; dar locul lui David a rămas gol.
26. Saul n-a zis nimic în ziua aceea; „Căci“, zicea el, „s-a întâmplat: el nu este curat*, negreşit nu este curat.“
*Lev. 7.21; 15.5, etc.
27. A doua zi, ziua a doua a lunii noi, locul lui David era tot gol. Şi Saul a zis fiului său Ionatan: „Pentru ce n-a venit fiul lui Isai la masă nici ieri, nici azi?“
28. Ionatan a răspuns* lui Saul: „David mi-a cerut voie să se ducă la Betleem. *Vers. 6.
29. El a zis: „Dă-mi drumul, te rog, căci avem în cetate o jertfă de familie,

şi fratele meu mi-a spus lucrul acesta;
deci dacă am căpătat trecere înaintea
ta, dă-mi voie să mă duc în grabă
să-mi văd fraţii." Pentru aceea n-a
venit la masa împăratului."
30. Atunci Saul s-a aprins de mânie
împotriva lui Ionatan şi i-a zis: „Fiu
rău şi neascultător, nu ştiu eu că ţi-ai
luat ca prieten pe fiul lui Isai, spre
ruşinea ta şi spre ruşinea mamei tale?
31. Căci câtă vreme va trăi fiul lui
Isai pe pământ, nu va fi linişte nici
pentru tine, nici pentru împărăţia ta.
Şi acum trimite să-l caute şi să mi-l
aducă, fiindcă este vrednic de moarte."
32. Ionatan a răspuns tatălui său, Saul,
şi i-a zis: „Pentru ce* să fie omorât? Ce
a făcut?" *Cap. 19.5. Mat. 27.23. Luca 23.22.
33. Şi Saul şi-a îndreptat* suliţa spre
el, ca să-l lovească. Ionatan a înţeles**
că era lucru hotărât din partea tatălui
său să omoare pe David.
*Cap. 18.11. **Vers. 7.
34. S-a sculat de la masă într-o mânie
aprinsă şi n-a luat deloc parte la masă
în ziua a doua a lunii noi; căci era
mâhnit din pricina lui David, pentru că
tatăl său îl ocărâse.
35. A doua zi de dimineaţă, Ionatan
s-a dus pe câmp în locul în care se
învoise cu David şi era însoţit de un
băieţaş.
36. El i-a zis: „Dă fuga şi găseşte
săgeţile pe care le voi trage." Băiatul a
alergat, şi Ionatan a tras o săgeată care
a trecut dincolo de el.
37. Când a ajuns băiatul la locul unde
era săgeata pe care o trăsese Ionatan,
Ionatan a strigat după el: „Iată că
săgeata este dincolo de tine."
38. I-a strigat iarăşi: „Iute, grăbeşte-te,
nu te opri!" Şi băiatul lui Ionatan a
strâns săgeţile şi s-a întors la stăpânul
lui.
39. Băiatul nu ştia nimic: numai
Ionatan şi David înţelegeau lucrul
acesta.
40. Ionatan a dat băiatului armele şi
i-a zis: „Du-te şi du-le în cetate!"
41. După plecarea băiatului, David
s-a sculat din partea de miazăzi, apoi
s-a aruncat cu faţa la pământ şi s-a
închinat de trei ori. Cei doi prieteni
s-au îmbrăţişat şi au plâns împreună.
David mai ales se prăpădea plângând.
42. Şi Ionatan a zis lui David: „Du-te
în* pace, acum când am jurat amândoi
în Numele Domnului, zicând: „Domnul
să fie pe vecie între mine şi tine, între
sămânţa mea şi sămânţa ta!"
David s-a sculat şi a plecat, iar
Ionatan s-a întors în cetate. *Cap. 1.17.

Fuga lui David la Nob

21 1. David s-a dus la Nob, la preotul
Ahimelec*, care a alergat speriat**
înaintea lui şi i-a zis: „Pentru ce eşti
singur şi nu este nimeni cu tine?"
*Cap. 14.3. **Cap. 16.4.
2. David a răspuns preotului Ahimelec:
„Împăratul mi-a dat o poruncă şi mi-a
zis: „Nimeni să nu ştie nimic de
pricina pentru care te trimit şi de
porunca pe care ţi-am dat-o." Am
hotărât un loc de întâlnire cu oamenii
mei.
3. Acum ce ai la îndemână? Dă-mi
cinci pâini sau ce se va găsi."
4. Preotul a răspuns lui David: „N-am
pâine obişnuită la îndemână, ci numai
pâine sfinţită*, doar dacă oamenii tăi
s-au** ferit de împreunarea cu femei!"
*Exod 25.30. Lev. 24.5. Mat. 12.4. **Exod 19.15. Zah. 7.3.
5. David a răspuns preotului: „Ne-am
ferit de împreunarea cu femei de trei
zile de când am plecat, şi toţi oamenii*
mei sunt curaţi; de altfel, dacă aceasta
este o faptă necurată, va fi sfinţită
negreşit azi de acela** care o va
face." *1 Tes. 4.4. **Lev. 8.26.
6. Atunci preotul i-a dat* pâinea
sfinţită, căci nu era acolo altă pâine
decât pâinea pentru punerea înainte,
care fusese luată dinaintea** Dom-
nului, ca să fie înlocuită cu pâine caldă,
în clipa când luaseră pe cealaltă.
*Mat. 12.3,4. Marc. 2.25,26. Luca 6.3,4. **Lev. 24.8,9.
7. Chiar în ziua aceea, se afla acolo
închis înaintea Domnului un om dintre
slujitorii lui Saul; era un edomit,
numit Doeg*, căpetenia păstorilor lui
Saul. *Cap. 22.9. Ps. 52, titlu.
8. David a zis lui Ahimelec: „N-ai la
îndemână o suliţă sau o sabie? Căci nu
mi-am luat cu mine nici sabia, nici
armele, pentru că porunca împăratului
era grabnică."
9. Preotul a răspuns: „Iată sabia lui
Goliat, filisteanul, pe care l-ai omorât
în Valea Terebinţilor; este învelită**
într-un covor, în dosul efodului; dacă
vrei s-o iei, ia-o, căci nu este alta
aici." Şi David a zis: „Nu-i alta ca ea;
dă-mi-o." *Cap. 17.2,50. **Cap. 31.10.

David fuge la Gat, la împăratul Achiş

10. David s-a sculat şi a fugit chiar în ziua aceea de Saul. A ajuns la Achiş, împăratul Gatului.

11. Slujitorii* lui Achiş i-au zis: „Nu este acesta David, împăratul ţării? Nu este el acela pentru care se cânta jucând:
„Saul** şi-a bătut miile lui,
Iar David zecile lui de mii“?“

*Ps. 56, titlu. **Cap. 18.7; 29.5.

12. David a pus la* inimă aceste cuvinte şi a avut o mare frică de Achiş, împăratul Gatului. *Luca 2.19.

13. A făcut pe nebunul* înaintea lor; făcea năzdrăvănii înaintea lor; făcea zgârieturi pe uşile porţilor şi lăsa să-i curgă balele pe barbă. *Ps. 34, titlu.

14. Achiş a zis slujitorilor săi: „Vedeţi bine că omul acesta şi-a pierdut minţile; pentru ce mi-l aduceţi?

15. Oare duc lipsă de nebuni, de-mi aduceţi pe acesta şi mă faceţi martor la năzdrăvăniile lui? Să intre el în casa mea?“

David fuge în peştera Adulam şi la Miţpe

22 1. David a plecat de acolo şi a scăpat* în peştera** Adulam. Fraţii lui şi toată casa tatălui său au aflat şi s-au coborât la el.

*Ps. 57, titlu; 142, titlu. **2 Sam. 23.13.

2. Toţi* cei ce se aflau în nevoie, care aveau datorii sau care erau nemulţumiţi, s-au strâns la el, şi el a ajuns căpetenia lor. Astfel s-au unit cu el aproape patru sute de oameni. *Judc. 11.3.

3. De acolo David s-a dus la Miţpe, în ţara Moabului. El a zis împăratului Moabului: „Dă voie, te rog, tatălui meu şi mamei mele să vină la voi, până voi şti ce va face Dumnezeu cu mine.“

4. Şi i-a adus înaintea împăratului Moabului şi au locuit cu el în tot timpul cât a stat David în cetăţuie.

5. Prorocul Gad* a zis lui David: „Nu sta în cetăţuie, ci du-te şi intră în ţara lui Iuda.“ Şi David a plecat şi a ajuns la pădurea Heret.

*2 Sam. 24.11. 1 Cron. 21.9. 2 Cron. 29.25.

Saul ucide preoţii din Nob

6. Saul a aflat că David şi oamenii lui au fost descoperiţi. Saul şedea sub tamarisc, la Ghibeea, pe înălţime; avea suliţa în mână, şi toţi slujitorii lui stăteau lângă el.

7. Şi Saul a zis slujitorilor săi de lângă el: „Ascultaţi, beniamiţi! Vă va da* fiul lui Isai la toţi ogoare şi vii? Va face el din voi toţi căpetenii peste o mie şi căpetenii peste o sută?

*Cap. 8.14.

8. Dacă nu, de ce v-aţi unit toţi împotriva mea şi nimeni nu mi-a dat de ştire despre legământul fiului* meu cu fiul lui Isai? Pentru ce n-a fost nimeni dintre voi pe care să-l doară inima pentru mine şi să mă înştiinţeze că fiul meu a răsculat pe robul meu împotriva mea, ca să-mi întindă curse, cum face astăzi?“ *Cap. 18.3; 20.30.

9. Doeg*, edomitul, care era şi el printre slujitorii lui Saul, a răspuns: „Eu am văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec**, fiul lui Ahitub†.

*Cap. 21.7. Ps. 52, titlu. Vers. 1-3. **Cap. 21.1. †Cap. 14.3.

10. Ahimelec a* întrebat pe Domnul pentru el, i-a dat merinde** şi i-a dat sabia lui Goliat, filisteanul.“

*Num. 27.21. **Cap. 21.6,9.

11. Împăratul a trimis după Ahimelec, fiul lui Ahitub, preotul, şi după toată casa tatălui său, după preoţii care erau la Nob. Ei au venit toţi la împărat.

12. Saul a zis: „Ascultă, fiul lui Ahitub!“ El a răspuns: „Iată-mă, domnul meu!“

13. Saul i-a zis: „Pentru ce v-aţi unit împotriva mea, tu şi fiul lui Isai? Pentru ce i-ai dat pâine şi o sabie şi ai întrebat pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea şi să-mi întindă curse, cum face astăzi?“

14. Ahimelec a răspuns împăratului: „Care dintre slujitorii tăi poate fi pus alături cu credinciosul David, ginerele împăratului, gata la poruncile lui şi înconjurat cu cinste în casa ta?

15. Oare de astăzi am început eu să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine aşa ceva! Să nu arunce împăratul nici o vină asupra robului său, nici asupra nimănui din casa tatălui meu, căci robul tău nu ştie nimic din toate acestea, nici lucru mic, nici lucru mare.“

16. Împăratul a zis: „Trebuie să mori, Ahimelec, tu şi toată casa tatălui tău.“

17. Şi împăratul a zis alergătorilor care stăteau lângă el: „Întoarceţi-vă şi omorâţi pe preoţii Domnului; căci s-au învoit cu David: au ştiut bine că fuge şi nu mi-au dat de veste.“ Dar

slujitorii împăratului n-au* voit să întindă mâna ca să lovească pe preoţii Domnului. *Exod 1.17.
18. Atunci împăratul a zis lui Doeg: „Întoarce-te şi loveşte pe preoţi.“ Şi Doeg, edomitul, s-a întors şi a lovit pe preoţi; a omorât* în ziua aceea optzeci şi cinci de oameni care purtau efodul de in. *Cap. 2.31.
19. Saul a mai trecut prin ascuţişul sabiei cetatea preoţească Nob*; bărbaţi şi femei, copii şi prunci, boi, măgari şi oi: toţi au căzut sub ascuţişul sabiei. *Vers. 9,11.
20. Un fiu* al lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, a scăpat**. Numele lui era Abiatar. A fugit la David *Cap. 23.6. **Cap. 2.33.
21. şi i-a spus că Saul a ucis pe preoţii Domnului.
22. David a zis lui Abiatar: „M-am gândit chiar în ziua aceea că Doeg, edomitul, fiind acolo, nu se putea să nu spună lui Saul. Eu sunt pricina morţii tuturor sufletelor din casa tatălui tău.
23. Rămâi cu mine, nu te teme de nimic, căci cel* ce caută să ia viaţa mea caută s-o ia şi pe a ta; lângă mine vei fi bine păzit.“ *1 Împ. 2.26.

David scapă Cheila

23 1. Au venit şi au spus lui David: „Iată că filistenii au început lupta împotriva Cheilei* şi au jefuit ariile.“ *Ios. 15.44.
2. David a întrebat* pe Domnul şi a zis: „Să mă duc şi să bat pe filistenii aceştia?“ Şi Domnul i-a răspuns: „Du-te, bate pe filisteni şi izbăveşte Cheila.“ *Vers. 4,6,9. Cap. 30.8. 2 Sam. 5.19,23.
3. Dar oamenii lui David i-au zis: „Iată că noi ne temem chiar aici în Iuda; ce va fi când vom merge la Cheila, împotriva oştilor filistenilor?“
4. David a întrebat iarăşi pe Domnul. Şi Domnul i-a răspuns: „Scoală-te şi coboară-te la Cheila, căci dau pe filisteni în mâinile tale.“
5. David s-a dus, dar, cu oamenii lui la Cheila şi s-a bătut împotriva filistenilor; le-a luat vitele şi le-a pricinuit o mare înfrângere. Astfel a izbăvit David pe locuitorii din Cheila.
6. Când a fugit* Abiatar, fiul lui Ahimelec, la David, în Cheila, s-a coborât cu efodul în mână. *Cap. 22.20.
7. Saul a fost înştiinţat de sosirea lui David la Cheila şi a zis: „Dumnezeu îl dă în mâinile mele, căci a venit şi s-a închis într-o cetate cu porţi şi zăvoare.“
8. Şi Saul a chemat tot poporul la război, ca să se coboare la Cheila şi să împresoare pe David şi pe oamenii lui.
9. David, luând cunoştinţă de acest plan rău pe care-l punea la cale Saul împotriva lui, a zis* preotului Abiatar: „Adu efodul!“ *Num. 27.21. Cap. 30.7.
10. Şi David a zis: „Doamne Dumnezeul lui Israel, robul Tău a aflat că Saul vrea să vină la Cheila ca să nimicească* cetatea din pricina mea. *Cap. 22.19.
11. Mă vor da în mâinile lui locuitorii din Cheila? Se va coborî Saul aici, cum a aflat robul Tău? Doamne Dumnezeul lui Israel, binevoieşte şi descoperă lucrul acesta robului Tău!“ Şi Domnul a răspuns: „Se va coborî.“
12. David a mai zis: „Mă vor da locuitorii din Cheila, pe mine şi pe oamenii mei, în mâinile lui Saul?“ Şi Domnul a răspuns: „Te vor da.“
13. Atunci David s-a sculat cu oamenii lui, în număr* de aproape şase sute de inşi; au ieşit din Cheila şi s-au dus unde au putut. Saul, aflând că David a scăpat din Cheila, s-a oprit din mers. *Cap. 22.2; 25.13.
14. David a locuit în pustiu, în locuri întărite, şi a rămas pe muntele* din pustiul Zif**. Saul îl căuta† mereu, dar Dumnezeu nu l-a dat în mâinile lui. *Ps. 11.1. **Ios. 15.55. †Ps. 54.3,4.

David în pustiul Zif şi Maon

15. David, văzând că Saul a pornit să-i ia viaţa, a stat în pustiul Zif, în pădure.
16. Atunci Ionatan, fiul lui Saul, s-a sculat şi s-a dus la David, în pădure. El i-a întărit încrederea în Dumnezeu
17. şi i-a zis: „Nu te teme de nimic, căci mâna tatălui meu, Saul, nu te va atinge. Tu vei domni peste Israel, şi eu voi fi al doilea după tine; tatăl meu, Saul, ştie* şi el bine lucrul acesta.“ *Cap. 24.20.
18. Au făcut iarăşi amândoi legământ* înaintea Domnului, şi David a rămas în pădure, iar Ionatan s-a dus acasă. *Cap. 18.3; 20.16,42. 2 Sam. 21.7.
19. Zifiţii* s-au suit la Saul, la Ghibeea, şi au zis: „Nu-i David ascuns

între noi în locuri întărite, în pădure, pe dealul Hachila, care este la miazăzi de pustiu? *Cap. 26.1. Ps. 54, titlu.
20. Coboară-te, dar, împărate, fiindcă aceasta este toată dorinţa sufletului tău; lasă pe noi dacă* e vorba să-l dăm în mâinile împăratului. *Ps. 54.3.
21. Saul a zis: „Domnul să vă binecuvânteze că aveţi milă de mine!
22. Duceţi-vă, vă rog, de mai cercetaţi, ca să ştiţi şi să descoperiţi în ce loc şi-a îndreptat paşii şi cine l-a văzut, căci mi s-a spus că este foarte şiret.
23. Cercetaţi şi vedeţi toate locurile unde se ascunde, veniţi apoi la mine cu ceva temeinic, şi voi porni cu voi. Dacă este în ţară, îl voi căuta printre toate miile lui Iuda.“
24. S-au sculat, dar, şi s-au dus la Zif înaintea lui Saul. David şi oamenii lui erau în pustiul Maon*, şi anume în câmpia dinspre miazăzi de pustiu.
*Ios. 15.55. Cap. 25.2.
25. Saul a plecat cu oamenii săi în căutarea lui David. Despre lucrul acesta s-a dat de veste lui David, care s-a coborât la stâncă şi a rămas în pustiul Maon. Saul, când a auzit, a urmărit pe David în pustiul Maon.
26. Saul mergea pe o parte a muntelui, şi David cu oamenii lui pe cealaltă parte a muntelui. David fugea* repede ca să scape de Saul. Dar Saul şi oamenii lui chiar înconjuraseră** pe David şi pe ai lui, ca să pună mâna pe ei, *Ps. 31.22. **Ps. 17.9.
27. când un sol* a venit şi a spus lui Saul: „Grăbeşte-te să vii, căci au năvălit filistenii în ţară.“ *2 Împ. 19.9.
28. Saul a încetat să urmărească pe David şi s-a întors să iasă înaintea filistenilor. De aceea locul acela s-a numit Sela-Hamahlecot *(Stânca împărţirii)*.
29. De acolo David s-a suit spre locurile întărite din En-Ghedi* şi a locuit acolo. *2 Cron. 20.2.

David în peştera En-Ghedi – Saul cruţat de David

24 1. Când s-a întors Saul* de la urmărirea filistenilor, au venit şi i-au spus: „Iată că David este în pustiul En-Ghedi.“ *Cap. 23.28.
2. Saul a luat trei mii de oameni aleşi din tot Israelul şi s-a dus* să caute pe David şi pe oamenii lui până pe stâncile ţapilor sălbatici. *Ps. 38.12.
3. A ajuns la nişte stâne de oi, care erau lângă drum; şi acolo era o peşteră în care a intrat* să doarmă**. David şi oamenii lui erau† în fundul peşterii.
*Ps. 141.6. **Judc. 3.24. †Ps. 57, titlu; 142, titlu.
4. Oamenii lui* David i-au zis: „Iată ziua în care Domnul îţi zice: „Dau pe vrăjmaşul tău în mâinile tale; fă-i ce-ţi va plăcea.“ David s-a sculat şi a tăiat încet colţul hainei lui Saul. *Cap. 26.8.
5. După aceea, inima* îi bătea, pentru că tăiase colţul hainei lui Saul.
*2 Sam. 24.10.
6. Şi a zis oamenilor săi: „Să mă* ferească Domnul să fac împotriva domnului meu, care este unsul Domnului, o aşa faptă ca să pun mâna pe el! Căci el este unsul Domnului.“
*Cap. 26.11.
7. Cu aceste cuvinte, David a oprit* pe oamenii săi şi i-a împiedicat să se arunce asupra lui Saul. Apoi Saul s-a sculat să iasă din peşteră şi şi-a văzut înainte de drum.
*Ps. 7.4. Mat. 5.44. Rom. 12.17,19.
8. După aceea, David s-a sculat şi a ieşit din peşteră. El a început să strige atunci după Saul: „Împărate, domnul meu!“ Saul s-a uitat înapoi, şi David s-a plecat cu faţa la pământ şi s-a închinat.
9. David a zis lui Saul: „De ce asculţi* tu de vorbele oamenilor care zic: „David îţi vrea răul“?
*Ps. 141.6. Prov. 16.28; 17.9.
10. Vezi acum cu ochii tăi că Domnul te dăduse astăzi în mâinile mele în peşteră. Oamenii mei mă îndemnau să te omor; dar te-am cruţat şi am zis: „Nu voi pune mâna pe domnul meu, căci este unsul Domnului.“
11. Uite, părintele meu, uite colţul hainei tale în mâna mea. Fiindcă ţi-am tăiat colţul hainei şi nu te-am ucis, să ştii şi să vezi că în purtarea mea nu este nici răutate*, nici răzvrătire şi că n-am păcătuit împotriva ta. Totuşi tu îmi întinzi curse** ca să-mi iei viaţa.
*Ps. 7.3; 35.7. **Cap. 26.20.
12. Judece* Domnul între mine şi tine şi Domnul să mă răzbune pe tine; dar eu nu voi pune mâna pe tine.
*Gen. 16.5. Judc. 11.27. Cap. 26.10. Iov 5.8.
13. Răul de la cei răi vine, zice vechea zicală. De aceea eu nu voi pune mâna pe tine.
14. Împotriva cui a pornit împăratul

lui Israel? Pe cine urmăreşti tu? Un câine* mort, un** purice.
*Cap. 17.43. 2 Sam. 9.8. **Cap. 26.21.
15. Domnul* va judeca şi va hotărî între mine şi tine, El va** vedea. El îmi va† apăra pricina şi El îmi va face dreptate, izbăvindu-mă din mâna ta."
*Vers. 12. **2 Cron. 24.22. †Ps. 35.1; 43.1; 119.154. Mica 7.9.
16. Când a sfârşit David de spus aceste vorbe lui Saul, Saul a zis: „Glasul* tău este, fiule David?" Şi Saul a ridicat glasul şi a plâns. *Cap. 26.17.
17. Şi a zis* lui David: „Tu eşti mai bun** decât mine; căci tu mi-ai făcut† bine, iar eu ţi-am făcut rău.
*Cap. 26.21. **Gen. 38.29. †Mat. 5.44.
18. Tu îţi arăţi azi bunătatea cu care te porţi faţă de mine, căci Domnul* mă dăduse în mâinile tale, şi nu m-ai omorât. *Cap. 26.23.
19. Dacă întâlneşte cineva pe vrăjmaşul lui, îl lasă oare să-şi urmeze drumul în linişte? Domnul să-ţi răsplătească pentru ce mi-ai făcut în ziua aceasta!
20. Acum iată, ştiu* că tu vei domni şi că împărăţia lui Israel va rămâne în mâinile tale. *Cap. 23.17.
21. Jură-mi*, dar, pe Domnul că** nu-mi vei nimici sămânţa mea după mine şi că nu-mi vei şterge numele din casa tatălui meu." *Gen. 21.23. **2 Sam. 21.6,8.
22. David a jurat lui Saul. Apoi Saul a plecat acasă, iar David şi oamenii lui s-au suit în locul întărit*. *Cap. 23.29.

Asprimea lui Nabal faţă de David

25 1. Samuel* a murit. Tot Israelul s-a adunat şi l-a plâns** şi l-au îngropat în locuinţa lui, la Rama. Atunci David s-a sculat şi s-a coborât în pustiul† Paran.
*Cap. 28.3. **Num. 20.29. Deut. 34.8. †Gen. 21.21. Ps. 120.5.
2. În Maon* era un om foarte bogat, a cărui avere era în Carmel; avea trei mii de oi şi o mie de capre şi se afla la Carmel** pentru tunderea oilor lui.
*Cap. 23.24. **Ios. 15.55.
3. Numele acestui om era Nabal, şi nevasta lui se chema Abigail; era o femeie cu judecată şi frumoasă la chip, dar bărbatul ei era aspru şi rău în faptele lui. El se trăgea din Caleb.
4. David a aflat în pustiu că Nabal îşi tunde* oile. *Gen. 38.13. 2 Sam. 13.23.
5. A trimis la el zece tineri, cărora le-a zis: „Suiţi-vă la Carmel şi duceţi-vă la Nabal. Întrebaţi-l de sănătate în numele meu
6. şi să-i vorbiţi aşa: „Să trăieşti* în pace, şi pacea să fie cu casa ta şi cu tot ce este al tău. *1 Cron. 12.18. Ps. 122.7. Luca 10.5.
7. Şi acum, am auzit că tunzi oile. Păstorii tăi au fost cu noi; nu i-am ocărât şi nu li s-a luat* nimic în tot timpul cât au fost la Carmel. *Vers. 15,21.
8. Întreabă pe slujitorii tăi şi-ţi vor spune. Să capete trecere, dar, tinerii aceştia înaintea ta, fiindcă venim într-o zi* de bucurie. Dă, dar, te rog, robilor tăi şi fiului tău David, ce te lasă inima." *Neem. 8.10. Est. 9.19.
9. Când au ajuns oamenii lui David, au spus lui Nabal toate aceste cuvinte, în numele lui David. Apoi au tăcut.
10. Nabal a răspuns slujitorilor lui David: „Cine* este David şi cine este fiul lui Isai? Astăzi sunt mulţi slujitori care fug de la stăpâni.
*Judc. 9.28. Ps. 73.7,8; 123.3,4.
11. Şi să-mi iau eu* pâinea, apa şi vitele mele, pe care le-am tăiat pentru tunzătorii mei, şi să le dau unor oameni care sunt de nu ştiu unde?"
*Judc. 8.6.
12. Oamenii lui David şi-au luat drumul înapoi; s-au întors şi au spus, la sosirea lor, toate aceste cuvinte lui David.
13. Atunci David a zis oamenilor săi: „Fiecare din voi să-şi încingă sabia!" Şi fiecare şi-a încins sabia. David şi-a încins şi el sabia, şi aproape patru sute de inşi s-au suit după el. Au mai rămas* doar două sute la calabalâcuri.
*Cap. 30.24.
14. Unul din slujitorii lui Nabal a venit şi a zis către Abigail, nevasta lui Nabal: „Iată că David a trimis din pustiu nişte soli să întrebe de sănătate pe stăpânul nostru, şi el s-a purtat rău cu ei.
15. Şi totuşi oamenii aceştia au fost foarte buni cu noi; nu ne-au* ocărât şi nu ni s-a luat nimic, în tot timpul cât am fost cu ei în câmp. *Vers. 7.
16. Ne-au fost zid* şi zi şi noapte, în tot timpul cât am fost cu ei, la păscutul turmelor. *Exod 14.22. Iov 1.10.
17. Să ştii acum şi vezi ce ai de făcut, căci pierderea* stăpânului nostru şi a întregii lui case este hotărâtă, şi el este aşa de rău** încât nimeni nu îndrăzneşte să-i vorbească."
*Cap. 20.7. **Deut. 13.13. Judc. 19.22.
18. Abigail a luat* îndată două sute

de pâini, două burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci măsuri de grâu prăjit, o sută de turte de stafide şi două sute de legături de smochine. Le-a pus pe măgari

*Gen. 32.13. Prov. 18.16; 21.14.

19. şi a zis slujitorilor săi: „Luaţi-o înaintea* mea, şi eu voi veni după voi." N-a spus nimic bărbatului ei, Nabal.

*Gen. 32.16,20.

20. Ea a încălecat pe un măgar, a coborât muntele pe un drum tufos, şi iată că David şi oamenii lui se coborau în faţa ei, aşa că i-a întâlnit. –

21. David zisese: „În zadar am păzit tot ce are omul acesta în pustiu, de nu s-a luat nimic din tot ce are, căci mi-a întors* rău pentru bine.

*Ps. 109.5. Prov. 17.13.

22. Dumnezeu să pedepsească* pe robul Său David cu toată asprimea, dacă voi mai lăsa să rămână până la lumina zilei pe cineva** de parte bărbătească† din tot ce este al lui Nabal!"

*Rut 1.17. Cap. 3.17; 20.13,16. **Vers. 34. †1 Împ. 14.10; 21.21. 2 Împ. 9.8.

23. Când a zărit Abigail pe David, s-a dat jos* repede de pe măgar, a căzut cu faţa la pământ înaintea lui David şi s-a închinat până la pământ.

*Ios. 15.18. Judc. 1.14.

24. Apoi, aruncându-se la picioarele lui, a zis: „Eu sunt de vină, domnul meu! Îngăduie roabei tale să-ţi vorbească la urechi şi ascultă cuvintele roabei tale.

25. Să nu-şi pună domnul meu mintea cu omul acela rău, cu Nabal, căci, cum îi este numele, aşa este şi el; Nabal *(Nebun)* îi este numele şi este plin de nebunie. Şi eu, roaba ta, n-am văzut pe oamenii trimişi de domnul meu.

26. Acum, domnul meu, viu* este Domnul şi viu este sufletul tău, că Domnul te-a oprit** să verşi sânge şi să te ajuţi† cu mâna ta. Vrăjmaşii tăi, cei ce vor răul domnului meu, să fie ca†† Nabal!

*2 Împ. 2.2. **Gen. 20.6. Vers. 33. †Rom. 12.19. ††2 Sam. 18.32.

27. Primeşte darul acesta* pe care-l aduce roaba ta domnului meu şi să se împartă oamenilor care merg după domnul meu.

*Gen. 33.11. Cap. 30.26. 2 Împ. 5.15.

28. Iartă, te rog, vina roabei tale, căci Domnul* va face domnului meu o casă trainică; iartă, căci domnul meu poartă războaiele** Domnului, şi niciodată nu va fi răutate† în tine.

*2 Sam. 7.11,27. 1 Împ. 9.5. 1 Cron. 17.10,25. **Cap. 18.17. †Cap. 24.11.

29. Dacă se va ridica cineva care să te urmărească şi să vrea să-ţi ia viaţa, sufletul domnului meu va fi legat în mănunchiul celor vii la Domnul Dumnezeul tău, şi să arunce cu praştia* sufletul vrăjmaşilor tăi.

*Ier. 10.18.

30. Când va face Domnul domnului meu tot binele pe care ţi l-a făgăduit, şi te va pune mai mare peste Israel,

31. atunci nu va avea domnul meu nici mustrări de cuget şi nici nu-l va durea inima că a vărsat sânge degeaba şi că s-a răzbunat singur. Şi când va face Domnul bine domnului meu, adu-ţi aminte de roaba ta."

32. David a zis Abigailei: „Binecuvântat* să fie Domnul Dumnezeul lui Israel care te-a trimis astăzi înaintea mea!

*Gen. 24.27. Exod 18.10. Ps. 41.13; 72.18. Luca 1.68.

33. Binecuvântată să fie judecata ta şi binecuvântată să fii tu, că m-ai oprit* în ziua aceasta să vărs sânge şi mi-ai oprit mâna!

*Vers. 26.

34. Dar viu este Domnul Dumnezeul lui Israel care m-a oprit* să-ţi fac rău că, dacă nu te-ai fi grăbit să vii înaintea mea, n-ar mai fi rămas** nimic din ce este al lui Nabal, până la lumina zilei de mâine."

*Vers. 26. **Vers. 22.

35. Şi David a luat din mâna Abigailei ce-i adusese şi i-a zis: „Suie-te* în pace acasă; vezi că ţi-am ascultat glasul şi te-am** primit bine."

*Cap. 20.42. 2 Sam. 15.9. 2 Împ. 5.19. Luca 7.50; 8.48. **Gen. 19.21.

David ia pe Abigail

36. Abigail a ajuns la Nabal. Şi tocmai el dădea în casa lui un ospăţ* ca un ospăţ împărătesc; inima îi era veselă şi era beat mort. Ea nu i-a spus nimic, nimic, până la lumina zilei.

*2 Sam. 13.23.

37. Dar dimineaţa, după ce trecuse beţia lui Nabal, nevasta sa i-a istorisit ce se întâmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitură de moarte şi s-a făcut ca o piatră.

38. Cam după zece zile, Domnul a lovit pe Nabal şi a murit.

39. David a aflat că murise Nabal şi a zis: „Binecuvântat* să fie Domnul, că mi-a apărat pricina** în ocara pe care mi-a făcut-o Nabal şi a împiedicat† pe robul Său să facă rău! Domnul a făcut ca răutatea lui Nabal să cadă†† asupra capului lui."

David a trimis vorbă Abigailei că vrea s-o ia de nevastă.

*Vers. 32. **Prov. 22.23. †Vers. 26,34. ††1 Împ. 2.44. Ps. 7.16.

40. Slujitorii lui David au ajuns la Abigail, la Carmel, şi i-au vorbit aşa: „David ne-a trimis la tine ca să te ia de nevastă.“
41. Ea s-a sculat, s-a aruncat cu faţa la pământ şi a zis: „Iată, roaba ta se socoteşte ca o roabă*, gata să spele picioarele slujitorilor domnului meu.“
*Rut 2.10,13. Prov. 15.33.
42. Şi îndată Abigail a plecat călare pe un măgar şi însoţită de cinci fete; a mers după solii lui David şi i-a fost nevastă.
43. David luase şi pe Ahinoam din* Izreel, şi amândouă** au fost nevestele lui. *Ios. 15.56. **Cap. 27.3; 30.5.
44. Şi Saul dăduse pe fiica sa Mical*, nevasta lui David, lui Palti din Galim**, fiul lui Laiş. *2 Sam. 3.14. **Isa. 10.30.

David în tabăra lui Saul

26 1. Zifiţii s-au dus la Saul la Ghibeea, şi au zis: „Iată că David* este ascuns pe dealul Hachila, în faţa pustiului.“ *Cap. 23.19. Ps. 54, titlu.
2. Saul s-a sculat şi s-a coborât în pustiul Zif, cu trei mii de oameni aleşi din Israel, ca să caute pe David în pustiul Zif.
3. A tăbărât pe dealul Hachila, în faţa pustiului, lângă drum. David era în pustiu; şi, înţelegând că Saul merge în urmărirea lui în pustiu,
4. a trimis nişte iscoade şi a aflat că în adevăr Saul venise.
5. Atunci David s-a sculat şi a venit la locul unde tăbărâse Saul şi a văzut locul unde era culcat Saul, cu Abner*, fiul lui Ner, căpetenia oştirii lui. Saul era culcat în cort în mijlocul taberei, şi poporul era tăbărât în jurul lui.
*Cap. 14.50; 17.55.
6. David a luat cuvântul şi, vorbind lui Ahimelec, hetitul, şi lui Abişai, fiul Ţeruiei* şi fratele lui Ioab, a zis: „Cine vrea să se coboare** cu mine în tabără la Saul?“ Şi Abişai a răspuns: „Eu mă voi coborî cu tine.“
*1 Cron. 2.16. **Judc. 7.10,11.
7. David şi Abişai s-au dus noaptea la popor. Şi iată că Saul era culcat şi dormea în cort în mijlocul taberei, şi suliţa lui era înfiptă în pământ la capul lui. Abner şi poporul erau culcaţi în jurul lui.
8. Abişai a zis lui David: „Dumnezeu dă astăzi pe vrăjmaşul tău în mâinile tale; lasă-mă, te rog, să-l lovesc cu suliţa mea şi să-l pironesc dintr-o lovitură în pământ, ca să n-am nevoie să-i mai dau alta.“
9. Dar David a zis lui Abişai: „Nu-l omorî! Căci cine* ar putea pune mâna pe unsul Domnului şi să rămână nepedepsit?“ *Cap. 24.6,7. 2 Sam. 1.16.
10. Şi David a zis: „Viu este Domnul, că numai Domnul* îl poate lovi; fie că-i va veni ziua** să moară, fie că se va coborî† într-un câmp de bătaie şi va pieri.
*Cap. 25.38. Ps. 94.1,2,23. Luca 18.7. Rom. 12.19. **Gen. 47.29. Deut. 31.14. Iov 7.1; 14.5. Ps. 37.13. †Cap. 31.6.
11. Să* mă ferească Domnul să pun mâna pe unsul Domnului! Ia numai suliţa de la căpătâiul lui, cu ulciorul cu apă, şi să plecăm.“ *Cap. 24.6,12.
12. David a luat, dar, suliţa şi ulciorul cu apă de la căpătâiul lui Saul şi au plecat. Nimeni nu i-a văzut, nici n-a băgat de seamă nimic şi nimeni nu s-a deşteptat, căci Domnul îi cufundase pe toţi într-un somn adânc*.
*Gen. 2.21; 15.12.
13. David a trecut de cealaltă parte şi a ajuns departe pe vârful muntelui, la o mare depărtare de tabără.
14. Şi a strigat poporului şi lui Abner, fiul lui Ner: „N-auzi tu, Abner?“ Abner a răspuns: „Cine eşti tu care strigi către împăratul?“
15. Şi David a zis lui Abner: „Oare nu eşti tu bărbat? Şi cine este ca tine în Israel? Pentru ce atunci n-ai păzit pe împărat, stăpânul tău? Căci cineva din popor a venit să omoare pe împăratul, stăpânul tău.
16. Ce ai făcut tu nu este bine. Viu este Domnul, că sunteţi vrednici de moarte, căci n-aţi vegheat asupra stăpânului vostru, asupra unsului Domnului. Uită-te acum unde este suliţa împăratului şi ulciorul de apă, care erau la căpătâiul lui.“
17. Saul a cunoscut glasul lui David şi a zis: „Glasul tău* este, fiul meu David?“ Şi David a răspuns: „Glasul meu, împărate, domnul meu!“
*Cap. 24.16.
18. Şi a zis: „Pentru ce* urmăreşte domnul meu pe robul său? Ce-am făcut şi cu ce sunt vinovat? *Cap. 24.9,11.
19. Să binevoiască acum împăratul, domnul meu, să asculte cuvintele robului său: „Dacă Domnul este Cel ce te aţâţă* împotriva mea, să primească mirosul unui dar de mâncare de la noi; dar dacă oamenii te aţâţă, blestemaţi să fie înaintea Domnului,

fiindcă ei mă izgonesc** azi ca să mă
dezlipească de moştenirea† Domnului,
zicându-mi: „Du-te de slujeşte unor dum-
nezei străini!“ *2 Sam. 16.11; 24.1.
**Deut. 4.28. Ps. 120.5. †2 Sam. 14.16; 20.19.
20. Of! să nu-mi cadă sângele pe pă-
mânt departe de faţa Domnului! Căci
împăratul lui Israel a pornit să mă caute
ca pe un purice*, cum ar urmări o
potârniche în munţi.“ *Cap. 24.14.
21. Saul a zis: „Am păcătuit*; întoar-
ce-te, fiul meu David, căci nu-ţi voi
mai face rău, fiindcă în ziua aceasta
viaţa mea a fost scumpă** înaintea ta.
Am lucrat ca un nebun şi am făcut o
mare greşeală.“ *Cap. 15.24; 24.17. **Cap. 18.30.
22. David a răspuns: „Iată suliţa
împăratului; să vină unul din oamenii
tăi s-o ia.
23. Domnul va* răsplăti fiecăruia
după dreptatea lui şi după credincioşia
lui: căci Domnul te dăduse azi în
mâinile mele, şi eu n-am vrut să pun
mâna pe unsul Domnului. *Ps. 7.8; 18.20.
24. Şi după cum azi viaţa ta a avut un
mare preţ înaintea mea, tot aşa şi viaţa
mea va avea un mare preţ înaintea
Domnului, şi El mă va izbăvi din orice
necaz.“
25. Saul a zis lui David: „Fii binecu-
vântat, fiul meu David! Tu vei face
lucruri mari şi vei* birui.“ David şi-a
văzut de drum, şi Saul s-a întors
acasă. *Gen. 32.28.

David în ţara filistenilor –
Şederea lui la Ţiclag

27 1. David şi-a zis în sine: „Voi
pieri într-o zi ucis de mâna lui
Saul; nu este nimic mai bine pentru
mine decât să fug în ţara filistenilor,
pentru ca Saul să înceteze să mă mai
caute în tot ţinutul lui Israel; aşa voi
scăpa de mâna lui.“
2. Şi David s-a sculat, el şi cei şase
sute de oameni care erau împreună cu
el, şi* au trecut la Achiş**, fiul lui
Maoc, împăratul Gatului.
*Cap. 25.13. **Cap. 21.10.
3. David şi oamenii lui au rămas în
Gat, la Achiş; îşi aveau fiecare familia
lui, şi David îşi avea cele două*
neveste: Ahinoam din Izreel şi Abigail
din Carmel, nevasta lui Nabal.
*Cap. 25.43.
4. Saul, când a aflat că David fugise
la Gat, a încetat să-l mai caute.
5. David a zis lui Achiş: „Dacă am
căpătat trecere înaintea ta, rogu-te să
mi se dea într-una din cetăţile ţării un
loc unde să pot locui; căci pentru ce să
locuiască robul tău cu tine în cetatea
împărătească?“
6. Şi chiar în ziua aceea, Achiş i-a dat
Ţiclagul*. De aceea, Ţiclagul a fost al
împăraţilor lui Iuda până în ziua de
azi. *Ios. 15.31; 19.5.
7. Timpul cât a locuit David în ţara
filistenilor a fost de un an şi patru
luni.
8. David şi oamenii lui se suiau şi
năvăleau asupra gheşuriţilor*, ghirzi-
ţilor** şi amaleciţilor†; căci neamu-
rile acestea locuiau din vremuri vechi
în ţinutul acela până la Şur†† şi până
în ţara Egiptului. *Ios. 13.2. **Ios. 16.10.
Judc. 1.29. †Exod 16.17. Cap. 15.7,8. ††Gen. 25.18.
9. David pustia ţinutul acesta; nu lăsa
cu viaţă nici bărbat, nici femeie, le lua
oile, boii, măgarii, cămilele, hainele,
şi apoi se întorcea şi se ducea la
Achiş.
10. Achiş zicea: „Unde aţi năvălit azi?“
Şi David răspundea: „Spre miazăzi de
Iuda, spre miazăzi de ierahmeeliţi* şi
spre miazăzi de** cheniţi.“
*1 Cron. 2.9,25. **Judc. 1.16.
11. David nu lăsa cu viaţă nici bărbat,
nici femeie ca să vină la Gat; „căci“,
se gândea el, „ei ar putea să vorbească
împotriva noastră şi să zică: „Aşa a
făcut David.“ Şi acesta a fost felul lui
de purtare în tot timpul cât a locuit în
ţara filistenilor.
12. Achiş se încredea în David şi
zicea: „S-a făcut urât poporului său,
Israel, şi va rămâne în slujba mea pe
vecie.“

Războiul cu filistenii

28 1. Pe vremea aceea*, filistenii
şi-au strâns taberele şi au făcut o
oştire ca să pornească cu război
împotriva lui Israel. Achiş a zis lui
David: „Să ştii că vei veni cu mine la
oştire, tu şi oamenii tăi.“ *Cap. 29.1.
2. David a răspuns lui Achiş: „Ei
bine, vei vedea ce va face robul tău.“
Şi Achiş a zis lui David: „De aceea, te
voi pune păzitorul capului meu în tot
timpul.“ –
3. Samuel* murise. Tot Israelul îl
plânsese şi-l îngropaseră la Rama în
cetatea lui. Saul îndepărtase din ţară
pe cei ce chemau morţii** şi pe cei ce
ghiceau. – *Cap. 25.1.
**Exod 22.18. Lev. 19.31; 20.27. Deut. 18.10,11. Vers. 9.

4. Filistenii s-au strâns şi au venit de au tăbărât la Sunem*: Saul a strâns pe tot Israelul şi au tăbărât la Ghilboa**.
*Ios. 19.18. 2 Împ. 4.8. **Cap. 31.1.
5. La vederea taberei filistenilor, Saul a fost cuprins de frică*, şi un tremur puternic i-a apucat inima. *Iov 18.11.
6. Saul a întrebat pe Domnul, şi Domnul nu i-a răspuns* nici prin** vise, nici prin Urim†, nici prin proroci.
*Cap. 14.37. Prov. 1.28. Plân. 2.9. **Num. 12.6. †Exod 28.30. Num. 27.21. Deut. 33.8.
7. Atunci Saul a zis slujitorilor lui: „Căutaţi-mi o femeie care să cheme morţii, ca să mă duc s-o întreb.“ Slujitorii lui i-au zis: „Iată că în En-Dor este o femeie care cheamă morţii.“
8. Atunci Saul s-a schimbat, a luat alte haine şi a plecat cu doi oameni. Au ajuns la femeia aceea noaptea. Saul i-a zis: „Spune-mi viitorul chemând un mort şi scoală-mi pe cine-ţi* voi spune.“ *Deut. 18.11. 1 Cron. 10.13. Isa. 8.19.
9. Femeia i-a răspuns: „Ştii ce a făcut Saul, cum a nimicit* din ţară pe cei ce cheamă morţii şi pe cei ce ghicesc viitorul: pentru ce, dar, întinzi o cursă vieţii mele, ca să mă omori?“ *Vers. 3.
10. Saul i-a jurat pe Domnul şi a zis: „Viu este Domnul, că nu ţi se va întâmpla nici un rău pentru aceasta.“
11. Femeia a zis: „Pe cine vrei să-ţi scol?“ Şi el a răspuns: „Scoală-mi pe Samuel.“
12. Când a văzut femeia pe Samuel, a scos un ţipăt mare şi a zis lui Saul: „Pentru ce m-ai înşelat? Tu eşti Saul!“
13. Împăratul i-a zis: „Nu te teme de nimic; dar ce vezi?“ Femeia a zis lui Saul: „Văd o fiinţă dumnezeiască sculându-se din pământ.“
14. El i-a zis: „Cum e la chip?“ Şi ea a răspuns: „Este un bătrân care se scoală şi este învelit cu o mantie*.“ Saul a înţeles că era Samuel şi s-a plecat cu faţa la pământ şi s-a închinat.
*Cap. 15.27. 2 Împ. 2.8,13.
15. Samuel a zis lui Saul: „Pentru ce m-ai tulburat, chemându-mă?“ Saul a răspuns: „Sunt* într-o mare strâmtorare: filistenii îmi fac război, şi Dumnezeu** S-a depărtat de la mine; nu mi-a† răspuns nici prin proroci, nici prin visuri. Şi te-am chemat să-mi arăţi ce să fac.“
*Prov. 5.11-13; 14.14. **Cap. 18.12. †Vers. 6.
16. Samuel a zis: „Pentru ce mă întrebi pe mine când Domnul S-a depărtat de tine şi S-a făcut vrăjmaşul tău?
17. Domnul îţi face aşa cum îţi* vestisem din partea Lui; Domnul a rupt împărăţia din mâinile tale şi a dat-o altuia, lui David. *Cap. 15.28.
18. N-ai ascultat* de glasul Domnului şi n-ai făcut pe Amalec să simtă aprinderea mâniei Lui: de aceea îţi face Domnul aşa astăzi.
*Cap. 15.9. 1 Împ. 20.42. 1 Cron. 10.13. Ier. 48.10.
19. Şi chiar Domnul va da pe Israel împreună cu tine în mâinile filistenilor. Mâine, tu şi fiii tăi veţi fi împreună cu mine, şi Domnul va da tabăra lui Israel în mâinile filistenilor.“
20. Îndată Saul a căzut la pământ cât era de lung, şi cuvintele lui Samuel l-au umplut de groază; nu mai avea nici o putere, căci nu mâncase toată ziua şi toată noaptea.
21. Femeia a venit la Saul şi, văzându-l foarte înspăimântat, i-a zis: „Iată că roaba ta ţi-a ascultat glasul; mi-am pus viaţa* în primejdie, ascultând de cuvintele pe care mi le-ai spus.
*Judc. 12.3. Cap. 19.5. Iov 13.14.
22. Ascultă acum, şi tu, glasul roabei tale şi lasă-mă să-ţi dau o bucată de pâine, ca să mănânci şi să prinzi putere ca să porneşti la drum.“
23. Dar el n-a vrut, şi a zis: „Nu mănânc nimic!“ Slujitorii lui şi femeia au stăruit de el până i-a ascultat. S-a sculat de la pământ şi a şezut pe pat.
24. Femeia avea la ea un viţel gras, pe care l-a tăiat în grabă; a luat făină, a frământat-o şi a copt azime.
25. Le-a pus înaintea lui Saul şi înaintea slujitorilor lui, şi au mâncat. Apoi s-au sculat şi au plecat chiar în noaptea aceea.

David e trimis înapoi

29 1. Filistenii* îşi strânseseră toate oştile la** Afec, şi Israel tăbărâse la fântâna lui Izreel.
*Cap. 28.1. **Cap. 4.1.
2. Domnii filistenilor au înaintat cu sutele şi miile lor; şi David şi oamenii lui mergeau mai la coadă cu* Achiş.
*Cap. 28.1,2.
3. Domnii filistenilor au zis: „Ce caută evreii aceştia aici?“ Şi Achiş a răspuns domnitorilor filistenilor: „Acesta este David, slujitorul lui Saul, împăratul lui Israel. De mult* este cu mine şi n-am găsit** nici cel mai mic

lucru de care să-l învinuiesc, de la venirea lui şi până în ziua de azi.“
*Cap. 27.7. **Dan. 6.5.
4. Dar domnitorii filistenilor s-au mâniat pe Achiş şi i-au zis: „Trimite înapoi* pe omul acesta, ca să se întoarcă în locul unde l-ai aşezat; să nu se coboare cu noi pe câmpul de bătaie, ca să nu ne fie vrăjmaş în timpul luptei**. Şi cum ar putea să se facă omul acesta plăcut stăpânului său, decât cu capetele oamenilor noştri? *1 Cron. 12.19. **Cap. 14.21.
5. Nu este acesta David pentru care cântau jucând:
„Saul şi-a bătut miile lui*,
Iar David zecile lui de mii“?“
*Cap. 18.7; 21.11.
6. Achiş a chemat pe David şi i-a zis: „Viu este Domnul, că eşti un om curat la suflet şi-mi place să te văd mergând* şi venind cu mine în tabără, căci n-am găsit** nimic rău în tine, de la venirea ta la mine până în ziua de azi; dar nu eşti pe placul domnitorilor.
*2 Sam. 3.25. 2 Împ. 19.27. **Vers. 3.
7. Întoarce-te, dar, şi mergi în pace, ca să nu faci nimic neplăcut înaintea domnitorilor filistenilor.“
8. David a zis lui Achiş: „Dar ce am făcut şi ce ai găsit în robul tău, de când sunt la tine până în ziua de azi, ca să nu merg să lupt împotriva vrăjmaşilor domnului meu, împăratul?“
9. Achiş a răspuns lui David: „Ştiu că eşti plăcut înaintea mea ca* un înger al lui Dumnezeu; dar domnitorii** filistenilor au zis: „Să nu se suie cu noi la luptă.“ *2 Sam. 14.17,20; 19.27. **Vers. 4.
10. Astfel, scoală-te dis-de-dimineaţă, tu şi slujitorii stăpânului tău care au venit cu tine; sculaţi-vă dis-de-dimineaţă şi plecaţi de îndată ce se va lumina.“
11. David şi oamenii lui s-au sculat de noapte de tot, ca să plece dimineaţa şi să se întoarcă în ţara filistenilor. Şi filistenii* s-au suit la Izreel. *2 Sam. 4.4.

Întoarcerea lui David la Ţiclag

30 1. Când a ajuns David cu oamenii lui a treia zi la Ţiclag, amaleciţii* năvăliseră în partea de miazăzi şi în Ţiclag. Ei nimiciseră şi arseseră Ţiclagul, *Cap. 15.7; 27.8.
2. după ce luaseră prinşi pe femei şi pe toţi cei ce se aflau acolo, mici şi mari. Nu omorâseră pe nimeni, dar luaseră totul şi plecaseră.
3. David şi oamenii lui au ajuns în cetate, şi iată că era arsă; şi nevestele, fiii şi fiicele lor, fuseseră luaţi prinşi.
4. Atunci David şi poporul care era cu el au ridicat glasul şi au plâns până n-au mai putut plânge.
5. Cele două* neveste ale lui David: Ahinoam din Izreel şi Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal, fuseseră luate şi ele. *Cap. 25.42,43. 2 Sam. 2.2.
6. David a fost în mare strâmtorare, căci poporul vorbea* să-l ucidă cu pietre, pentru că toţi erau amărâţi în suflet, fiecare din pricina fiilor şi fetelor lui. Dar** David s-a îmbărbătat, sprijinindu-se pe Domnul Dumnezeul lui.
*Exod 17.4. **Ps. 42.5; 56.3,4,11. Hab. 3.17,18.
7. El* a zis preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: „Adu-mi efodul!“ Abiatar a adus efodul la David. *Cap. 23.6,9.
8. Şi David* a întrebat pe Domnul: „Să urmăresc oastea aceasta? O voi ajunge?“ Domnul i-a răspuns: „Urmăreşte-o, căci o vei ajunge şi vei izbăvi totul.“ *Cap. 23.2,4.
9. Şi David a pornit, el şi cei şase sute de oameni care erau cu el. Au ajuns la pârâul Besor, unde s-au oprit cei ce rămâneau la coadă.
10. David i-a urmărit mai departe, cu patru sute de oameni; dar două* sute de oameni s-au oprit, fiind prea obosiţi ca să mai treacă pârâul Besor. *Vers. 21.
11. Pe câmp au dat peste un om egiptean, pe care l-au adus la David. I-au dat să mănânce pâine şi să bea apă
12. şi i-au mai dat şi o legătură de smochine şi două legături de stafide. După ce a mâncat*, i-au venit iarăşi puterile, căci nu mâncase şi nu băuse apă de trei zile şi trei nopţi.
*Judc. 15.19. Cap. 14.27.
13. David i-a zis: „Al cui eşti şi de unde eşti?“ El a răspuns: „Sunt un băiat egiptean, în slujba unui amalecit, şi de trei zile stăpânul meu m-a părăsit pentru că eram bolnav.
14. Am năvălit în partea de miazăzi a cheretiţilor*, pe ţinutul lui Iuda şi la miazăzi de Caleb**, şi am ars Ţiclagul.“ *Vers. 16. 2 Sam. 8.18. 1 Împ. 1.38,44. Ezec. 25.16. Ţef. 2.5. **Ios. 14.13; 15.13.
15. David i-a zis: „Vrei să mă duci la oastea aceasta?“ Şi el a zis: „Jură-mi pe Numele lui Dumnezeu că nu mă vei omorî şi nu mă vei da pe mâna stăpânului meu, şi te voi coborî la oastea aceasta.“

16. El i-a slujit astfel de călăuză. Şi amaleciţii erau risipiţi pe tot ţinutul, mâncând*, bând şi jucând, de bucuria prăzii celei mari pe care o luaseră din ţara filistenilor şi din ţara lui Iuda.

*1 Tes. 5.3.

17. David i-a bătut din zorii zilei până a doua zi seara şi n-a scăpat nici unul din ei, afară de patru sute de tineri, care au încălecat pe cămile şi au fugit.

18. David a scăpat astfel tot ce luaseră amaleciţii şi a scăpat şi pe cele două neveste ale lui.

19. Nu le-a lipsit nimeni, de la mic până la mare, nici fiu, nici fiică, nici un lucru din pradă, nimic din ce li se luase: David a adus înapoi totul*.

*Vers. 8.

20. Şi David a luat toate oile şi toţi boii; şi cei ce mânau turma aceasta şi mergeau în fruntea ei ziceau: „Aceasta este prada lui David!"

21. David a ajuns la cei două* sute de oameni care fuseseră prea obosiţi ca să mai meargă după el şi pe care-i lăsase la pârâul Besor. Ei au ieşit înaintea lui David şi înaintea poporului care era cu el. David s-a apropiat de ei şi i-a întrebat de sănătate. *Vers. 10.

22. Toţi oamenii răi şi de* nimic dintre cei ce merseseră cu David au luat cuvântul şi au zis: „Fiindcă n-au venit cu noi, să nu le dăm nimic din prada pe care am scăpat-o, ci doar să-şi ia fiecare nevasta şi copiii şi să plece." *Deut. 13.13. Judc. 19.22.

23. Dar David a zis: „Să nu faceţi aşa, fraţilor, cu ce ne-a dat Domnul; căci El ne-a păzit şi a dat în mâinile noastre ceata care venise împotriva noastră.

24. Şi cine v-ar asculta în privinţa aceasta? Partea trebuie să fie aceeaşi atât* pentru cel ce s-a coborât pe câmpul de bătaie, cât şi pentru cel ce a rămas la calabalâcuri: s-o împartă deopotrivă." *Num. 31.27. Ios. 22.8.

25. Lucrul acesta a rămas de atunci şi până în ziua de azi o lege şi un obicei în Israel.

26. Când s-a întors la Ţiclag, David a trimis o parte din pradă bătrânilor lui Iuda, prietenilor săi, spunându-le aceste cuvinte: „Iată darul pe care vi-l fac din prada luată de la vrăjmaşii Domnului!"

27. A trimis celor din Betel, celor din Ramot* de la miazăzi, celor din Iatir**, *Ios. 19.8. **Ios. 15.48.

28. celor din Aroer*; celor din Sifmot, celor din Eştemoa**,

*Ios. 13.16. **Ios. 15.50.

29. celor din Racal, celor din cetăţile ierahmeeliţilor*, celor din cetăţile cheniţilor**, *Cap. 27.10. **Judc. 1.16.

30. celor din Horma*, celor din Cor-Aşan, celor din Atac, *Judc. 1.17.

31. celor din Hebron* şi în toate locurile pe care le străbătuse David cu oamenii lui. *Ios. 14.13. 2 Sam. 2.1.

Israeliţii biruiţi de filisteni

31 1. Filistenii* s-au luptat cu Israel, şi bărbaţii lui Israel au luat-o la fugă dinaintea filistenilor şi au căzut ucişi pe muntele Ghilboa**.

*1 Cron. 10.1-12. **Cap. 28.4.

2. Filistenii au urmărit pe Saul şi pe fiii lui şi au ucis pe Ionatan*, Abinadab şi Malchişua, fiii lui Saul.

*Cap. 14.49. 1 Cron. 8.33.

3. Saul a fost prins în toiul* luptei; arcaşii l-au ajuns şi l-au rănit greu.

*2 Sam. 1.6, etc.

4. Saul* a zis atunci celui ce-i ducea armele: „Scoate-ţi sabia şi străpunge-mă, ca nu cumva aceşti netăiaţi** împrejur să vină să mă străpungă şi să-şi bată joc de mine." Cel ce-i ducea armele n-a voit, căci îi era† teamă. Şi Saul şi-a luat sabia şi s-a aruncat†† în ea.

*Judc. 9.54. **Cap. 14.6; 17.26. †2 Sam. 1.14. ††2 Sam. 1.10.

5. Cel ce ducea armele lui Saul, văzându-l mort, s-a aruncat şi el în sabia lui şi a murit împreună cu el.

6. Astfel au pierit, în acelaşi timp şi în aceeaşi zi, Saul şi cei trei fii ai lui, cel ce-i purta armele şi toţi oamenii lui.

7. Cei din Israel, care erau dincolo de vale şi dincolo de Iordan, văzând că oamenii lui Israel fugeau şi că Saul şi fiii lui muriseră, şi-au părăsit cetăţile şi au luat-o şi ei la fugă. Şi filistenii au venit şi s-au aşezat în ele.

8. A doua zi, filistenii au venit să dezbrace pe cei morţi şi au găsit pe Saul şi pe cei trei fii ai lui căzuţi pe muntele Ghilboa.

9. Au tăiat capul lui Saul şi i-au luat armele. Apoi au trimis să dea de veste* prin toată ţara filistenilor în casele idolilor lor şi în popor. *2 Sam. 1.20.

10. Au pus* armele lui Saul în casa Astarteilor** şi i-au atârnat trupul† pe zidurile Bet-Şanului††. *Cap. 21.9.

**Judc. 2.13. †2 Sam. 21.12. ††Ios. 17.11. Judc. 1.27.

11. Când au auzit* locuitorii Iabesului din Galaad ce au făcut filistenii lui Saul, *Cap. 11.3,9,11.
12. toţi vitejii s-au sculat*; au mers toată noaptea şi au luat de pe zidurile Bet-Şanului trupul lui Saul şi trupurile fiilor lui. Apoi s-au întors la Iabes, unde le-au ars**; *Cap. 11.1-11. 2 Sam. 2.4-7. **2 Cron. 16.14. Ier. 34.5. Amos 6.10.
13. le-au luat oasele şi le-au îngropat* sub stejarul din Iabes. Şi au postit** şapte zile. *2 Sam. 2.4,5; 21.12-14. **Gen. 50.10.

A DOUA CARTE A LUI SAMUEL

SAU A DOUA A ÎMPĂRAŢILOR

DOMNIA LUI DAVID

(Faptele Apostolilor 13.22.)

Ştirea morţii lui Saul

1 1. După moartea lui Saul, David, după ce bătuse* pe amaleciţi, se întorsese de două zile la Ţiclag. *1 Sam. 30.17,26.
2. A treia zi, a venit un om* din tabăra lui Saul, cu hainele sfâşiate** şi cu capul presărat cu ţărână. Când a ajuns în faţa lui David, s-a aruncat cu faţa la pământ şi s-a închinat. *Cap. 4.10. **1 Sam. 4.12.
3. David i-a zis: „De unde vii?“ Şi el i-a răspuns: „Am scăpat din tabăra lui Israel.“
4. David i-a zis: „Spune-mi, ce s-a întâmplat?“ Şi el a răspuns: „Poporul a fugit de pe câmpul de bătaie, şi un mare număr de oameni au căzut şi au pierit; chiar şi Saul şi fiul său Ionatan au murit.“
5. David a zis tânărului care-i aducea aceste veşti: „De unde ştii că Saul şi fiul său Ionatan au murit?“
6. Şi tânărul care-i aducea aceste veşti a răspuns: „Am venit din întâmplare pe muntele Ghilboa*; şi Saul** stătea rezemat în suliţa lui, şi carele şi călăreţii erau aproape să-l ajungă. *1 Sam. 31.1. **1 Sam. 31.2-4.
7. Întorcându-se, m-a văzut şi m-a chemat. Eu am zis: „Iată-mă!“
8. Şi el mi-a zis: „Cine eşti?“ I-am răspuns: „Eu sunt amalecit.“
9. Şi a zis: „Apropie-te, dar, şi omoară-mă; căci m-a apucat ameţeala, măcar că sunt încă plin de viaţă.“
10. M-am apropiat de el şi l-am omorât*, ştiind bine că n-avea să mai rămână cu viaţă în urma înfrângerii. Am luat cununa împărătească de pe capul lui şi brăţara pe care o avea la braţ şi le-am adus aici domnului meu.“ *Judc. 9.54.
11. David şi-a apucat hainele şi le-a sfâşiat*, şi toţi oamenii care erau lângă el au făcut acelaşi lucru. *Cap. 3.31; 13.31.
12. Au jelit, au plâns şi au postit până seara, de durere pentru Saul, pentru fiul său Ionatan, pentru poporul Domnului, fiindcă fuseseră tăiaţi cu sabia.
13. David a zis tânărului care-i adusese aceste veşti: „De unde eşti?“ Şi el a răspuns: „Sunt fiul unui străin, unui amalecit.“
14. David i-a zis: „Cum* nu ţi-a fost frică** să pui mâna† pe unsul Domnului şi să-l omori?“ *Num. 12.8. **1 Sam. 31.4. †1 Sam. 24.6; 26.9. Ps. 105.15.
15. Şi David* a chemat pe unul din oamenii lui şi a zis: „Apropie-te şi omoară-l!“ Omul acela a lovit pe amalecit, care a murit. *Cap. 4.10,12.
16. Şi David i-a zis: „Sângele* tău să cadă asupra capului tău, căci gura** ta a mărturisit împotriva ta, fiindcă ai zis: „Am omorât pe unsul Domnului!“ *1 Sam. 26.9. 1 Împ. 2.32,33,37. **Vers. 10. Luca 19.22.

Cântarea de jale a lui David pentru Saul şi Ionatan

17. Iată cântarea de jale pe care a alcătuit-o David pentru Saul şi fiul său Ionatan
18. şi pe care a poruncit s-o înveţe copiii lui Iuda. Este numită cântarea arcului şi se află scrisă în Cartea* Dreptului. *Ios. 10.13.
19. „Fala ta, Israele, zace ucisă pe dealurile tale!
Cum* au căzut vitejii! *Vers. 27.
20. Nu* spuneţi lucrul acesta în Gat,
nu răspândiţi vestea aceasta în uliţele Ascalonului,
ca să nu se bucure fetele** filistenilor,

ca să nu se laude fetele celor netăiaţi†
împrejur. *1 Sam. 31.9. Mica 1.10. Judc. 16.23. **Exod 15.20. Judc. 11.34. 1 Sam. 18.6. †1 Sam. 31.4.
21. Munţi* din Ghilboa! Nici rouă**,
nici ploaie să nu cadă pe voi!
Să nu fie pe voi nici câmpii care să
dea pârgă pentru darurile de mâncare!
Căci acolo au fost aruncate scuturile
vitejilor,
scutul lui Saul, ca şi când n-ar fi fost
uns† cu untdelemn.
*1 Sam. 31.1. **Judc. 5.23. Iov 3.3,4. Ier. 20.14. †1 Sam. 10.1.
22. De la sângele celor răniţi,
de la grăsimea celor mai voinici,
arcul* lui Ionatan nu dădea înapoi
niciodată,
şi sabia lui Saul nu se învârtea
niciodată în vânt. *1 Sam. 18.4.
23. Saul şi Ionatan, care s-au plăcut şi
s-au iubit în timpul vieţii lor,
n-au fost despărţiţi nici la moarte;
erau mai uşori decât vulturii,
mai tari* decât leii. *Judc. 14.18.
24. Fiicele lui Israel! Plângeţi pe
Saul,
care vă îmbrăca în stacojiu şi alte
podoabe,
care vă punea găteli de aur pe hainele
voastre!
25. Cum au căzut vitejii în mijlocul
luptei!
Cum a murit Ionatan pe dealurile
tale!
26. Mă doare după tine, frate
Ionatane!
Tu erai plăcerea mea;
dragostea* ta pentru mine era
minunată:
mai presus de dragostea femeiască.
*1 Sam. 18.1,3; 19.2; 20.17,41; 23.16.
27. Cum* au căzut vitejii!
Cum li s-au pierdut armele!“ *Vers. 19.

David, împărat al lui Iuda la Hebron

2 1. După aceea, David a întrebat* pe
Domnul: „Să mă sui în vreuna din
cetăţile lui Iuda?“ Domnul i-a răspuns:
„Suie-te.“ David a zis: „Unde să mă
sui?“ Şi Domnul a răspuns: „La**
Hebron.“ *Judc. 1.1. 1 Sam. 23.2,4,9; 30.7,8. **1 Sam. 30.31. Vers. 11. Cap. 5.1,3. 1 Împ. 2.11.
2. David s-a suit acolo, cu cele două
neveste* ale sale: Ahinoam din Izreel
şi Abigail din Carmel, nevasta lui
Nabal. *1 Sam. 30.5.
3. David a luat cu el şi pe oamenii*
care erau la el, pe fiecare cu casa lui;
şi au locuit în cetăţile Hebronului.
*1 Sam. 27.2,3; 30.1. 1 Cron. 12.1.
4. Bărbaţii lui Iuda au* venit şi au
uns acolo pe David ca împărat peste
casa lui Iuda.
Au dat de ştire lui David că oamenii**
din Iabesul Galaadului au îngropat pe
Saul. *Vers. 11. Cap. 5.5. **1 Sam. 31.11,13.
5. David a trimis nişte soli oamenilor
din Iabesul Galaadului să le spună:
„Binecuvântaţi* să fiţi de Domnul,
fiindcă aţi arătat astfel bunăvoinţă
faţă de Saul, stăpânul vostru, şi l-aţi
îngropat! *Rut 2.20; 3.10. Ps. 115.15.
6. Şi acum, Domnul* să vă arate
bunătate şi credincioşie! Vă voi face şi
eu bine, pentru că v-aţi purtat astfel.
*2 Tim. 1.16,18.
7. Să vi se întărească mâinile şi fiţi
viteji; căci stăpânul vostru Saul a murit,
şi pe mine m-a uns casa lui Iuda
împărat peste ea.“

Iş-Boşet, împărat al lui Israel la Mahanaim

8. Însă Abner*, fiul lui Ner, căpetenia
oştirii lui Saul, a luat pe Iş-Boşet, fiul
lui Saul, şi l-a trecut la Mahanaim.
*1 Sam. 14.50.
9. L-a pus împărat peste Galaad, peste
Gheşuriţi, peste Izreel, peste Efraim,
peste Beniamin, peste tot Israelul.
10. Iş-Boşet, fiul lui Saul, era în
vârstă de patruzeci de ani, când s-a
făcut împărat al lui Israel, şi a domnit
doi ani. Numai casa lui Iuda a rămas
lipită de David.
11. Timpul* cât a domnit David la
Hebron peste casa lui Iuda a fost de
şapte ani şi şase luni. *Cap. 5.5. 1 Împ. 2.11.

Abner ucide pe Asael

12. Abner, fiul lui Ner, şi oamenii lui
Iş-Boşet, fiul lui Saul, au ieşit din
Mahanaim ca să meargă asupra Gaba-
onului*. *Ios. 18.25.
13. Ioab, fiul Ţeruiei, şi oamenii lui
David, au pornit şi ei. S-au întâlnit la
iazul* din Gabaon şi s-au oprit unii
dincoace de iaz, şi ceilalţi dincolo.
*Ier. 41.12.
14. Abner a zis lui Ioab: „Să se scoale
tinerii aceştia şi să se bată înaintea
noastră!“ Ioab a răspuns: „Să se
scoale!“
15. S-au sculat şi au înaintat în acelaşi
număr, doisprezece din Beniamin, pentru
Iş-Boşet, fiul lui Saul; şi doisprezece
inşi ai lui David.
16. Fiecare, apucând pe potrivnicul

lui de cap, i-a împlântat sabia în coastă, şi au căzut toţi deodată. Şi locul acela de lângă Gabaon s-a numit Helcat-Haţurim *(Locul săbiilor)*.
17. În ziua aceea a fost o luptă foarte aprigă, în care Abner şi bărbaţii lui Israel au fost bătuţi de oamenii lui David.
18. Acolo se aflau cei* trei fii ai Ţeruiei: Ioab, Abişai şi Asael. Asael era iute** de picioare, ca† o căprioară de câmp:

*1 Cron. 2.16. **1 Cron. 12.8. †Ps. 18.33. Cânt. 2.17; 8.14.

19. el a urmărit pe Abner, fără să se abată la dreapta sau la stânga.
20. Abner s-a uitat înapoi şi a zis: „Tu eşti Asael?“ Şi el a răspuns: „Eu.“
21. Abner i-a zis: „Abate-te la dreapta sau la stânga, pune mâna pe unul din tinerii aceştia şi ia-i armele.“ Dar Asael n-a vrut să se abată dinapoia lui.
22. Abner a zis iarăşi lui Asael: „Abate-te dinapoia mea; pentru ce să te lovesc şi să te trântesc la pământ? Cum voi ridica apoi faţa înaintea fratelui tău Ioab?“
23. Şi Asael n-a vrut să se abată. Atunci Abner l-a lovit în pântece* cu capătul de jos al suliţei, şi suliţa a ieşit pe dinapoi. A căzut şi a murit pe loc. Toţi cei ce ajungeau în locul unde căzuse Asael mort se opreau.

*Cap. 3.27; 4.6; 20.10.

24. Ioab şi Abişai au urmărit pe Abner. Şi, la asfinţitul soarelui, au ajuns la coasta Ama, care este în dreptul Ghiahului, pe drumul care duce în pustiul Gabaonului.
25. Fiii lui Beniamin s-au adunat în urma lui Abner, au făcut o ceată şi s-au oprit pe vârful unui deal.
26. Abner a chemat pe Ioab şi a zis: „Oare mereu are să sfâşie sabia? Nu ştii că la sfârşit va fi amar? Până când vei pregeta să spui poporului să nu mai urmărească pe fraţii lui?“
27. Ioab a răspuns: „Viu este Dumnezeu, că, dacă n-ai* fi vorbit, poporul n-ar fi încetat până mâine dimineaţă să urmărească pe fraţii lui.“

*Vers. 14. Prov. 17.14.

28. Şi Ioab a sunat din trâmbiţă, şi tot poporul s-a oprit; n-au mai urmărit pe Israel şi nici nu s-au mai bătut.
29. Abner şi oamenii lui au mers toată noaptea în câmpie; au trecut Iordanul, au străbătut în întregime Bitronul şi au ajuns la Mahanaim.
30. Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner şi a adunat tot poporul: lipseau nouăsprezece inşi din oamenii lui David şi Asael.
31. Dar oamenii lui David omorâseră trei sute şaizeci de inşi din bărbaţii lui Beniamin şi ai lui Abner.
32. Au luat pe Asael şi l-au îngropat în mormântul tatălui său, la Betleem. Ioab şi oamenii lui au mers toată noaptea şi li s-au revărsat zorile în Hebron.

Puterea lui David creşte – Familia lui

3 1. Războiul a ţinut mult între casa lui Saul şi casa lui David. David era tot mai tare, şi casa lui Saul mergea slăbind.
2. Lui David* i s-au născut fii la Hebron. Întâiul lui născut a fost Amnon, din Ahinoam** din Izreel;

*1 Cron. 3.1-4. **1 Sam. 25.43.

3. al doilea, Chileab, din Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal; al treilea, Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai, împăratul Gheşurului*;

*1 Sam. 27.8. Cap. 13.37.

4. al patrulea, Adonia*, fiul Hagitei; al cincilea, Şefatia, fiul Abitalei;

*1 Împ. 1.5.

5. şi al şaselea, Itream, din Egla, nevasta lui David. Aceştia i s-au născut lui David la Hebron.

Abner pentru David

6. În timpul războiului dintre casa lui Saul şi casa lui David, Abner a ţinut cu tărie la casa lui Saul.
7. Dar Saul avusese o ţiitoare, numită Riţpa*, fata lui Aiia. Şi Iş-Boşet a zis lui Abner: „Pentru ce ai intrat la ţiitoarea** tatălui meu?“

*Cap. 21.8,10. **Cap. 16.21.

8. Abner s-a mâniat foarte rău de cuvintele lui Iş-Boşet şi a răspuns: „Oare* cap de câine sunt eu şi ţin cu Iuda? Eu dau astăzi dovadă de bunăvoinţă faţă de casa tatălui tău, Saul, faţă de fraţii şi prietenii lui, nu te-am dat în mâinile lui David, şi astăzi îmi bagi vină pentru un păcat făcut cu femeia aceasta?

*Deut. 23.18. 1 Sam. 24.14. Cap. 9.8; 16.9.

9. Dumnezeu să pedepsească* cu toată asprimea pe Abner, dacă nu voi face cum a jurat** Domnul lui David,

*Rut 1.17. 1 Împ. 19.2. **1 Sam. 15.28; 16.1,12; 28.17. 1 Cron. 12.23.

10. când i-a spus că împărăţia va fi luată de la casa lui Saul şi că scaunul de domnie al lui David va fi ridicat peste Israel şi peste Iuda, de la Dan* până la Beer-Şeba."
*Judc. 20.1. Cap. 17.11. 1 Împ. 4.25.
11. Iş-Boşet n-a îndrăznit să mai răspundă o vorbă lui Abner, pentru că se temea de el.
12. Abner a trimis soli la David, să-i spună din partea lui: „A cui este ţara? Fă legământ cu mine, şi mâna mea te va ajuta să întorci la tine pe tot Israelul."
13. El a răspuns: „Bine! voi face legământ cu tine, dar îţi cer un lucru: să nu-mi vezi faţa* decât dacă-mi vei aduce mai întâi pe Mical**, fata lui Saul, când vei veni la mine."
*Gen. 43.3. **1 Sam. 18.20.
14. Şi David a trimis soli lui Iş-Boşet, fiul lui Saul, să-i spună: „Dă-mi pe nevasta mea Mical, cu care m-am logodit pentru* o sută de prepuţuri de la filisteni." *1 Sam. 18.25,27.
15. Iş-Boşet a trimis s-o ia de la bărbatul ei, Paltiel*, fiul lui Laiş. *1 Sam. 25.44.
16. Şi bărbatul ei a mers după ea plângând până la Bahurim*. Atunci Abner i-a zis: „Pleacă şi întoarce-te!" Şi el s-a întors. *Cap. 19.16.
17. Abner a stat de vorbă cu bătrânii lui Israel şi le-a zis: „Odinioară voi doreaţi să aveţi împărat pe David;
18. puneţi-l acum, căci Domnul* a zis despre el: „Prin robul Meu David voi izbăvi pe poporul Meu, Israel, din mâna filistenilor şi din mâna tuturor vrăjmaşilor lui." *Vers. 9.
19. Abner a vorbit şi lui Beniamin şi s-a dus să spună în auzul lui David la Hebron ce hotărâse Israel şi toată casa lui* Beniamin. *1 Cron. 12.29.
20. A ajuns la David, în Hebron, însoţit de douăzeci de oameni; şi David a dat un ospăţ în cinstea lui Abner şi a celor care erau cu el.
21. Abner a zis lui David: „Mă voi scula şi voi pleca să* strâng tot Israelul la domnul meu, împăratul, ca să facă legământ cu tine şi să domneşti** în totul după dorinţa ta." David a dat drumul lui Abner, care a plecat în pace. *Vers. 10,12. **1 Împ. 11.37.

Abner este omorât de Ioab

22. Ioab şi oamenii lui David s-au întors de la urmărirea unei cete şi au adus cu ei o mare pradă. Abner nu mai era la David, în Hebron, căci David îi dăduse drumul şi plecase în pace.
23. Când a venit Ioab cu toată ceata lui i s-a spus: „Abner, fiul lui Ner, a venit la împărat, care i-a dat drumul şi s-a dus în pace."
24. Ioab s-a dus la împărat şi a zis: „Ce ai făcut? Abner a venit la tine; pentru ce i-ai dat drumul şi l-ai lăsat să plece?
25. Tu cunoşti pe Abner, fiul lui Ner! A venit să te înşele, ca să-ţi pândească paşii* şi să ştie tot ce faci."
*1 Sam. 29.6. Isa. 37.28.
26. Şi Ioab, după ce a plecat de la David, a trimis pe urmele lui Abner nişte soli care l-au adus înapoi de la fântâna fără apă, Sira: David nu ştia nimic.
27. Când s-a întors Abner la Hebron, Ioab l-a tras deoparte* în mijlocul porţii, ca să-i vorbească în taină, şi l-a lovit acolo în pântece** şi l-a omorât, ca să răzbune moartea fratelui său Asael†.
*1 Împ. 2.5. Cap. 20.9,10. **Cap. 4.6. †Cap. 2.26.

Plângerea lui David pentru Abner

28. David a aflat apoi şi a zis: „Nevinovat sunt eu şi împărăţia mea pe vecie, înaintea Domnului, de sângele lui Abner, fiul lui Ner.
29. Sângele acesta să cadă* asupra lui Ioab şi asupra întregii case a tatălui său! Întotdeauna să fie în casa lui Ioab cineva atins de o scurgere** de sământă sau de lepră, sau care să se reazeme în cârjă, sau să cadă ucis de sabie, sau să ducă lipsă de pâine!"
*1 Împ. 2.32,33. **Lev. 15.2.
30. Astfel Ioab şi fratele său Abişai au omorât pe Abner, pentru că omorâse pe fratele lor Asael* în lupta de la Gabaon. *Cap. 2.23.
31. David a zis lui Ioab şi întregului popor care era cu el: „Rupeţi-vă* hainele, încingeţi-vă** cu saci şi bociţi-vă înaintea lui Abner!" Şi împăratul David mergea în urma sicriului.
*Ios. 7.6. Cap. 1.2,11. **Gen. 37.34.
32. Au îngropat pe Abner la Hebron. Împăratul a ridicat glasul şi a plâns la mormântul lui Abner, şi tot poporul plângea.
33. Împăratul a făcut următoarea cântare de jale pentru Abner şi a zis:
„Să moară Abner cum moare* un mişel? *Cap. 13.12,13.
34. N-aveai nici mâinile legate,
Nici picioarele puse în lanţuri.

Ai căzut cum cade cineva înaintea celor răi!“
Şi tot poporul a plâns şi mai mult după Abner.
35. Tot poporul s-a apropiat de David ca* să-l facă să mănânce ceva, cât era încă ziuă; dar David a jurat, zicând: „Să mă pedepsească** Dumnezeu cu toată asprimea, dacă voi gusta pâine sau altceva înainte de† apusul soarelui!“
*Cap. 12.17. Ier. 16.7. **Rut 1.17. †Cap. 1.12.
36. Lucrul acesta a fost cunoscut şi plăcut la tot poporul; toţi au găsit că era bine ce făcuse împăratul.
37. Tot poporul şi tot Israelul au înţeles în ziua aceea că Abner, fiul lui Ner, nu fusese ucis din porunca împăratului.
38. Împăratul a zis slujitorilor săi: „Nu ştiţi că o căpetenie, un om mare, a căzut astăzi în Israel?
39. Eu sunt încă slab, măcar că am primit ungerea împărătească; şi oamenii aceştia, fiii Ţeruiei, sunt* prea puternici pentru mine. Domnul** să răsplătească după răutatea lui celui ce a făcut răul!“ *Cap. 19.7.
**Cap. 19.13. 1 Împ. 2.5,6,33,34. Ps. 28.4; 62.12. 2 Tim. 4.14.

Iş-Boşet este ucis

4 1. Când a auzit fiul lui Saul că Abner a murit la Hebron, mâinile i-au rămas fără* putere, şi tot Israelul s-a** înspăimântat.
*Ezra 4.4. Isa. 13.7. **Mat. 2.3.
2. Fiul lui Saul avea doi capi peste cetele de război, dintre care unul se numea Baana, iar altul Recab; erau fiii lui Rimon din Beerot, dintre fiii lui Beniamin. – Căci Beerot* era privit ca făcând parte din Beniamin, *Ios. 18.25.
3. şi beerotiţii fugiseră la Ghitaim*, unde au locuit până în ziua de azi. –
*Neem. 11.33.
4. Ionatan*, fiul lui Saul, avea un fiu olog de picioare şi în vârstă de cinci ani, când a venit din Izreel** vestea morţii lui Saul şi a lui Ionatan; doica lui l-a luat şi a fugit, şi fiindcă se grăbea să fugă, a căzut şi a rămas olog; numele lui era Mefiboşet.
*Cap. 9.3. **1 Sam. 29.1,11.
5. Şi fiii lui Rimon din Beerot, Recab şi Baana, s-au dus în timpul zădufului zilei în casa lui Iş-Boşet, care îşi făcea somnul de amiază.
6. Au pătruns până în mijlocul casei, dându-se drept negustori de grâu, şi l-au lovit în pântece*; apoi Recab şi Baana, fratele său, au scăpat. *Cap. 2.23.
7. Au intrat în casă, pe când el era culcat pe pat în odaia lui de dormit, l-au lovit, l-au omorât şi i-au tăiat capul. I-au luat capul şi au mers toată noaptea prin câmpie.
8. Au adus capul lui Iş-Boşet la David, în Hebron, şi au zis împăratului: „Iată capul lui Iş-Boşet, fiul lui Saul, vrăjmaşul tău, care voia să-ţi ia* viaţa; Domnul răzbună azi pe împărat, domnul meu, împotriva lui Saul şi împotriva neamului lui.“
*1 Sam. 19.2,10,11; 23.15; 25.29.
9. David a răspuns lui Recab şi lui Baana, fratele său, fiii lui Rimon din Beerot: „Viu este Domnul* care m-a izbăvit din orice primejdie,
*Gen. 48.16. 1 Împ. 1.29. Ps. 31.7.
10. că pe cel ce a venit să-mi spună*: „Iată, Saul a murit“, şi care credea că-mi aduce o veste bună, l-am prins şi l-am omorât la Ţiclag, ca să-l răsplătesc pentru ştirea lui; *Cap. 1.2,4,15.
11. şi când nişte răi au ucis pe un om nevinovat în casa lui şi în patul lui, cu cât mai mult îi voi cere* sângele din mâinile voastre şi vă voi nimici de pe pământ.“ *Gen. 9.5,6.
12. Şi David a poruncit* oamenilor lui să-i omoare; le-au tăiat mâinile şi picioarele,şi i-au spânzurat la marginea iazului din Hebron. Au luat apoi capul lui Iş-Boşet şi l-au îngropat în mormântul** lui Abner, la Hebron.
*Cap. 1.15. **Cap. 3.32.

David împărat peste tot Israelul

5 1. Toate seminţiile lui Israel au venit* la David, în Hebron, şi au zis: „Iată că noi suntem os** din oasele tale şi carne din carnea ta.
*1 Cron. 11.1; 12.23. **Gen. 29.14.
2. Chiar odinioară când Saul era împăratul nostru, tu* povăţuiai şi strângeai pe Israel. Domnul ţi-a zis: „Tu vei paşte** pe poporul Meu, Israel, şi vei fi căpetenia lui Israel.“
*1 Sam. 18.13. **1 Sam. 16.1,12. Ps. 78.71. Cap. 7.7.
3. Astfel toţi bătrânii lui Israel au* venit la împărat, în Hebron, şi împăratul** David a făcut legământ cu ei la Hebron, înaintea† Domnului. Şi au uns pe David împărat peste Israel.
*1 Cron. 11.3. **2 Împ. 11.17. †Judc. 11.11. 1 Sam. 23.17.
4. David era în vârstă de treizeci de ani când s-a făcut împărat şi a domnit* patruzeci de ani. *1 Cron. 26.31; 29.27.

5. La Hebron a domnit peste Iuda şapte* ani şi şase luni, şi la Ierusalim a domnit treizeci şi trei de ani peste tot Israelul şi Iuda. *Cap. 2.11. 1 Cron. 3.4.

Cucerirea Ierusalimului

6. Împăratul a mers cu oamenii lui asupra Ierusalimului*, împotriva iebusiţilor**, locuitorii ţării. Ei au zis lui David: „Să nu intri aici, căci şi orbii şi ologii ţi se vor împotrivi!“ Prin aceasta voiau să spună că David nu va intra cu nici un chip aici.
*Judc. 1.21. **Ios. 15.63. Judc. 1.8; 19.11,12.

7. Dar David a pus mâna pe cetăţuia Sionului: aceasta* este cetatea lui David. *Vers. 9. 1 Împ. 2.10; 8.1.

8. David zisese în ziua aceea: „Oricine va bate pe iebusiţi să arunce în canal pe şchiopii şi pe orbii aceia care sunt vrăjmaşii lui David*.“ – De aceea se zice: „Orbul şi şchiopul să nu intre în Casa Domnului.“ – *1 Cron. 11.6-9.

9. David s-a aşezat în cetăţuie, pe care a numit-o cetatea* lui David. A făcut întărituri de jur împrejur, în afară şi înăuntrul lui Milo *(Cetăţuie)*. *Vers. 7.

10. David ajungea tot mai mare, şi Domnul Dumnezeul oştirilor era cu el.

Casa lui David

11. Hiram*, împăratul Tirului, a trimis soli lui David, şi lemn de cedru, şi tâmplari şi cioplitori de piatră, care au zidit o casă lui David. *1 Împ. 5.2. 1 Cron. 14.1.

12. David a cunoscut că Domnul îl întărea ca împărat al lui Israel şi că-i ridica împărăţia din pricina poporului Său, Israel.

13. David* şi-a mai luat ţiitoare şi neveste din Ierusalim, după ce a venit din Hebron, şi i s-au născut iarăşi fii şi fiice. *Deut. 17.17. 1 Cron. 3.9; 14.3.

14. Iată* numele celor ce i s-au născut la Ierusalim: Şamua, Şobab, Natan, Solomon, *1 Cron. 3.5; 14.4.

15. Ibhar, Elişua, Nefeg, Iafia,

16. Elişama, Eliada şi Elifelet.

Biruinţele asupra filistenilor

17. Filistenii au aflat* că David fusese uns împărat peste Israel şi s-au suit toţi să-l caute. David, căruia i s-a dat de ştire, s-a coborât** în cetăţuie. *1 Cron. 11.16; 14.8. **Cap. 23.14.

18. Filistenii au venit şi s-au răspândit în Valea* Refaim. *Ios. 15.8; 18.16. Isa. 17.5.

19. David a* întrebat pe Domnul: „Să mă sui împotriva filistenilor? Îi vei da în mâinile mele?“ Şi Domnul a zis lui David: „Suie-te, căci voi da pe filisteni în mâinile tale.“
*1 Sam. 23.2,4; 30.8. Cap. 2.1.

20. David a venit la Baal-Peraţim*, unde i-a bătut. Apoi a zis: „Domnul a risipit pe vrăjmaşii mei dinaintea mea, ca nişte ape care se rup.“ De aceea s-a dat locului aceluia numele Baal-Peraţim *(Şesul rupturii)*. *Isa. 28.21.

21. Ei şi-au lăsat idolii acolo, şi David şi oamenii lui i-au luat*. *Deut. 7.5,25. 1 Cron. 14.12.

22. Filistenii* s-au suit din nou şi s-au răspândit în Valea Refaim. *1 Cron. 14.13.

23. David a întrebat* pe Domnul. Şi Domnul a zis: „Să nu te sui; ci ia-i pe la spate şi mergi asupra lor în dreptul duzilor. *Vers. 19.

24. Când vei auzi* un vuiet de paşi în vârfurile duzilor, atunci să te grăbeşti, căci Domnul** merge înaintea ta ca să bată oştirea filistenilor.“ *2 Împ. 7.6. **Judc. 4.14.

25. David a făcut cum îi poruncise Domnul şi a bătut pe filisteni de la Gheba* până la Ghezer**. *1 Cron. 14.16. **Ios. 16.10.

Chivotul la Obed-Edom

6 1. David a strâns iarăşi pe toţi aleşii lui Israel, în număr de treizeci de mii de oameni.

2. Şi David*, cu tot poporul care era cu el, a pornit de la Baale-Iuda, ca să suie de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea căruia este chemat Numele Domnului oştirilor care** stă între heruvimi deasupra chivotului.
*1 Cron. 13.5,6. **1 Sam. 4.4. Ps. 80.1.

3. Au pus chivotul lui Dumnezeu* într-un car nou şi l-au ridicat din casa lui Abinadab, de pe deal; Uza şi Ahio, fiul lui Abinadab, cârmuiau carul cel nou. *Num. 7.9. 1 Sam. 6.7.

4. L-au luat, dar, din* casa lui Abinadab, de pe deal; Uza mergea alături de chivotul lui Dumnezeu, şi Ahio mergea înaintea chivotului. *1 Sam. 7.1.

5. David şi toată casa lui Israel cântau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente de lemn de chiparos, cu harpe, cu lăute, cu timpane, cu fluiere şi cu ţambale.

6. Când au ajuns la aria lui Nacon*, Uza a întins** mâna spre chivotul lui Dumnezeu şi l-a apucat, pentru că era să-l răstoarne boii. *1 Cron. 13.9. **Num. 4.15.
7. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Uza, şi Dumnezeu* l-a lovit pe loc pentru păcatul lui, şi a murit acolo lângă chivotul lui Dumnezeu.
*1 Sam. 6.19.
8. David s-a întristat că Dumnezeu lovise pe Uza cu o astfel de pedeapsă, rupându-l pe loc. Şi locul acesta a fost numit până în ziua de azi Pereţ-Uza *(Ruperea lui Uza)*.
9. David* s-a temut de Domnul în ziua aceea, şi a zis: „Cum să intre chivotul Domnului la mine?“
*Ps. 119.120. Luca 5.8,9.
10. N-a vrut să aducă chivotul Domnului la el în cetatea lui David, şi l-a dus în casa lui Obed-Edom din* Gat.
*1 Cron. 13.13.
11. Chivotul* Domnului a rămas trei luni în casa lui Obed-Edom din Gat, şi Domnul a binecuvântat** pe Obed-Edom şi toată casa lui.
*1 Cron. 13.14. **Gen. 30.27; 39.5.

Aducerea chivotului la Ierusalim

12. Au venit şi au spus împăratului David: „Domnul a binecuvântat casa lui Obed-Edom şi tot ce avea, din pricina chivotului lui Dumnezeu.“ Atunci* David a pornit şi a suit chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David, în mijlocul veseliei.
*1 Cron. 15.25.
13. Când cei ce duceau* chivotul Domnului au făcut şase paşi, au jertfit un bou** şi un viţel gras. *Num. 4.15. Ios. 3.3. 1 Cron. 15.2,15. **1 Împ. 8.5. 1 Cron. 15.26.
14. David juca* din răsputeri înaintea Domnului şi era încins cu efodul** de in subţire.
*Exod 15.20. Ps. 30.11. **1 Sam. 2.18. 1 Cron. 15.27.
15. Astfel* au suit David şi toată casa lui Israel chivotul Domnului, în strigăte de bucurie şi în sunet de trâmbiţe.
*1 Cron. 15.28.
16. Pe când* chivotul Domnului intra în cetatea lui David, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastră; şi, văzând pe împăratul David sărind şi jucând înaintea Domnului, l-a dispreţuit în inima ei. *1 Cron. 15.29.
17. După ce au adus* chivotul Domnului, l-au pus la locul** lui în mijlocul cortului pe care-l ridicase David pentru chivot; şi David a adus† înaintea Domnului arderi de tot şi jertfe de mulţumire.
*1 Cron. 16.1. **1 Cron. 15.1. Ps. 132.8. †1 Împ. 8.5,62,63.
18. Când a isprăvit David de adus arderile de tot şi jertfele de mulţumire, a binecuvântat* poporul în Numele Domnului oştirilor. *1 Împ. 8.55. 1 Cron. 16.2.
19. Apoi a împărţit* la tot poporul, la toată mulţimea lui Israel, bărbaţi şi femei, fiecăruia câte o pâine, o bucată de carne şi o turtă de stafide. Şi tot poporul a plecat, fiecare la casa lui.
*1 Cron. 16.3.
20. David* s-a întors să-şi binecuvânteze casa. Mical, fata lui Saul, i-a ieşit înainte şi a zis: „Cu câtă cinste s-a purtat azi împăratul lui Israel descoperindu-se** înaintea slujnicelor supuşilor lui, cum s-ar descoperi un om† de nimic!“
*Ps. 30, titlu. **Vers. 14,16. 1 Sam. 19.24. †Judc. 9.4.
21. David a răspuns Micalei: „Înaintea Domnului, care* m-a ales mai presus de tatăl tău şi de toată casa lui, ca să mă pună căpetenie peste poporul Domnului, peste Israel, înaintea Domnului am jucat. *1 Sam. 13.14; 15.28.
22. Vreau să mă arăt şi mai de nimic decât de data asta şi să mă înjosesc în ochii mei; totuşi voi fi în cinste la slujnicele de care vorbeşti.“
23. Şi Mical, fata lui Saul, n-a avut copii până în ziua morţii ei.

David doreşte să zidească o Casă lui Dumnezeu

7 1. Când* a locuit împăratul în casa lui şi când i-a dat odihnă Domnul, după ce l-a izbăvit de toţi vrăjmaşii care-l înconjurau, *1 Cron. 17.1, etc.
2. a zis proorocului Natan: „Iată! eu locuiesc într-o casă* de cedru, şi** chivotul lui Dumnezeu locuieşte într-un† cort.“ *Cap. 5.11. **Fapt. 7.46. †Exod 26.1; 40.21.
3. Natan a răspuns împăratului: „Du-te şi fă tot ce ai în inimă*, căci Domnul este cu tine.“
*1 Împ. 8.17,18. 1 Cron. 22.7; 28.2.
4. În noaptea următoare, cuvântul Domnului a vorbit lui Natan:
5. „Du-te şi spune robului Meu David: „Aşa vorbeşte Domnul: „Oare tu Îmi vei* zidi o Casă ca să locuiesc în ea? *1 Împ. 5.3; 8.19. 1 Cron. 22.8; 28.3.
6. Dar Eu n-am locuit într-o casă, din* ziua când am scos pe copiii lui Israel din Egipt până în ziua aceasta;

ci am călătorit într-un Cort** drept locuinţă. *1 Împ. 8.16. **Exod 40.18,19,34.

7. Pretutindeni pe unde am mers* cu toţi copiii lui Israel, am spus Eu oare vreo vorbă vreuneia din seminţiile lui Israel, căreia îi poruncisem să pască** pe poporul Meu, Israel, zicând: „Pentru ce nu-Mi zidiţi o Casă de cedru?“?

*Lev. 26.11,12. Deut. 23.14. **Cap. 5.2. Ps. 78.71,72. Mat. 2.6. Fapt. 20.28.

8. Acum să spui robului Meu David: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Te-am luat* de la păşune, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel; *1 Sam. 16.11,12. Ps. 78.70.

9. am fost* cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toţi vrăjmaşii** tăi dinaintea ta şi ţi-am făcut numele mare† ca numele celor mari de pe pământ; *1 Sam. 18.14. Cap. 5.10; 8.6,14. **1 Sam. 31.6. Ps. 89.23. †Gen. 12.2.

10. am dat un loc poporului Meu, lui Israel, şi l-am sădit* ca să locuiască în el şi să nu mai fie tulburat, ca să nu-l mai apese cei răi** ca mai înainte

*Ps. 44.2; 80.8. Ier. 24.6. Amos 9.15. **Ps. 89.22.

11. şi ca pe vremea când* pusesem judecători peste poporul Meu, Israel. Ţi-am dat odihnă** izbăvindu-te de toţi vrăjmaşii tăi. Şi Domnul îţi vesteşte că-ţi† va zidi o casă.

*Judc. 2.14-16. 1 Sam. 12.9,11. Ps. 106.42. **Vers. 1. †Exod 1.21. Vers. 27. 1 Împ. 11.38.

12. Când* ţi se vor împlini zilele şi vei fi culcat** cu părinţii tăi, Eu îţi voi ridica† un urmaş după tine, care va ieşi din trupul tău, şi-i voi întări împărăţia. *1 Împ. 2.1. **Deut. 31.16. 1 Împ. 1.21. Fapt. 13.36. †1 Împ. 8.20. Ps. 132.11.

13. El* va zidi Numelui Meu o Casă, şi voi** întări pe vecie scaunul de domnie al împărăţiei lui. *1 Împ. 5.5; 6.12; 8.19. 1 Cron. 22.10; 28.6. **Vers. 16. Ps. 89.4,29,36,37.

14. Eu* îi voi fi Tată, şi el Îmi va fi fiu. Dacă va face răul**, îl voi pedepsi cu o nuia omenească şi cu lovituri omeneşti; *Ps. 89.26,27. Evr. 1.5. **Ps. 89.30-33.

15. dar harul Meu nu se va depărta de la el, cum* l-am depărtat de la Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta.

*1 Sam. 15.23,28; 16.14. 1 Împ. 11.13,34.

16. Ci casa ta şi împărăţia ta vor dăinui* veşnic înaintea Mea, şi scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie.“

*Vers. 13. Ps. 89.36,37. Ioan 12.34.

Rugăciunea lui David

17. Natan a spus lui David toate aceste cuvinte şi toată vedenia aceasta.

18. Şi împăratul David s-a dus şi s-a înfăţişat înaintea Domnului şi a zis: „Cine* sunt eu, Doamne Dumnezeule, şi ce este casa mea, de m-ai făcut să ajung unde sunt? *Gen. 32.10.

19. Şi încă atât este puţin înaintea Ta, Doamne Dumnezeule! Tu vorbeşti despre* casa robului Tău şi în viitor. Şi binevoieşti să înveţi** pe un om cu privire la aceste lucruri, Doamne Dumnezeule! *Vers. 12,13. **Isa. 55.8.

20. Ce Ţi-ar putea spune David mai mult? Tu cunoşti* pe robul Tău, Doamne Dumnezeule! *Gen. 18.19. Ps. 139.1.

21. După cuvântul Tău şi după inima Ta, Tu ai făcut toate aceste lucruri mari, ca să le descoperi robului Tău!

22. Ce mare* eşti Tu, Doamne Dumnezeule! Căci nimeni** nu este ca Tine şi nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după tot ce am auzit cu urechile noastre.

*1 Cron. 16.25. 2 Cron. 2.5. Ps. 48.1; 86.10; 96.4; 135.5; 145.3. Ier. 10.6. **Deut. 3.24; 4.35; 32.39. 1 Sam. 2.2. Ps. 86.8; 89.6,8. Isa. 45.5,18,22.

23. Este oare pe pământ un singur neam* care să fie ca poporul Tău, ca Israel, pe care a venit să-l răscumpere Dumnezeu, ca să facă din el poporul Lui, ca să-Şi facă un Nume şi ca să facă pentru el, pentru ţara Ta, minuni şi semne, izgonind dinaintea poporului** Tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt, neamuri şi pe dumnezeii lor?

*Deut. 4.7,32,34; 33.29. Ps. 147.20. **Deut. 9.26. Neem. 1.10.

24. Tu ai întărit* pe poporul Tău, Israel, ca să fie poporul Tău pe vecie; şi Tu**, Doamne, Te-ai făcut Dumnezeul lui. *Deut. 26.18. **Ps. 48.14.

25. Acum, Doamne Dumnezeule, fă să rămână în veci cuvântul pe care l-ai rostit asupra robului Tău şi asupra casei lui, şi lucrează după cuvântul Tău.

26. Slăvit să fie Numele Tău pe vecie şi să se zică: „Domnul oştirilor este Dumnezeul lui Israel.“ Şi casa robului Tău David să rămână înaintea Ta!

27. Căci Tu însuţi, Doamne al oştirilor, Dumnezeul lui Israel, Te-ai descoperit robului Tău, zicând: „Eu îţi voi întemeia o casă!“ De aceea a îndrăznit robul Tău să-Ţi facă această rugăciune.

28. Acum, Doamne Dumnezeule, Tu eşti Dumnezeu, şi cuvintele* Tale sunt adevăr, şi Tu ai vestit harul acesta robului Tău. *Ioan 17.17.

29. Binecuvântează, dar, casa robului Tău, ca să dăinuiască pe vecie înaintea Ta! Căci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit, şi, prin binecuvântarea Ta, casa robului Tău va fi binecuvântată pe* vecie." *Cap. 22.51.

Biruinţele lui David

8 1. După* aceea, David a bătut pe filisteni şi i-a smerit şi a luat din mâna filistenilor cârmuirea capitalei lor. *1 Cron. 18.1, etc.

2. A bătut* pe moabiţi şi i-a măsurat cu o frânghie, punându-i să se culce la pământ; a măsurat două frânghii ca să-i omoare, şi o frânghie plină ca să-i lase vii. Şi moabiţii** au fost supuşi lui David şi i-au plătit† un bir. *Num. 24.17. **Vers. 6,14. †1 Sam. 10.27. Ps. 72.10.

3. David a bătut pe Hadadezer[1], fiul lui Rehob, împăratul din Ţoba*, când s-a dus să-şi aşeze iarăşi stăpânirea** peste râul Eufrat. *Cap. 10.6. Ps. 60, titlu. **Gen. 15.18.

4. David i-a luat o mie şapte sute de călăreţi şi douăzeci de mii de pedeştri; a tăiat* vinele cailor de trăsură şi n-a păstrat cai decât pentru o sută de care. *Ios. 11.6,9.

5. Sirienii* din Damasc au venit în ajutorul lui Hadadezer, împăratul din Ţoba, şi David a ucis douăzeci şi două de mii de sirieni. *1 Împ. 11.23-25.

6. David a pus strajă în Siria Damascului. Şi sirienii au fost* supuşi lui David şi i-au plătit un bir. Domnul ocrotea** pe David oriunde se ducea. *Vers. 2. **Vers. 14. Cap. 7.9.

7. Şi David a luat* scuturile de aur, pe care le aveau slujitorii lui Hadadezer, şi le-a adus la Ierusalim. *1 Împ. 10.16.

8. Împăratul David a mai luat multă aramă din Betah şi din Berotai, cetăţile lui Hadadezer.

9. Toi, împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată oştirea lui Hadadezer

10. şi a trimis pe fiul său* Ioram la împăratul David, ca să-i ureze de bine şi să-l laude că a pornit lupta împotriva lui Hadadezer şi că l-a bătut. Căci Toi era în război cu Hadadezer. Ioram a adus vase de argint, vase de aur şi vase de aramă. *1 Cron. 18.10.

11. Împăratul David le-a închinat* Domnului, cum închinase şi argintul şi aurul luat de la toate neamurile pe care le biruise, *1 Împ. 7.51. 1 Cron. 18.11; 26.26.

1. Sau: Hadarezer

12. din Siria, din Moab, de la fiii lui Amon, de la filisteni, de la Amalec şi din prada de la Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Ţoba.

13. La întoarcerea de la biruinţa lui asupra sirienilor, David şi-a făcut iarăşi un nume, bătând în Valea Sării* optsprezece** mii de edomiţi. *1 Cron. 18.12. Ps. 60, titlu. **2 Împ. 14.7.

14. A pus străji în Edom, a pus străji în tot Edomul. Şi tot* Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea** pe David pretutindeni pe unde mergea. *Gen. 27.29,37,40. Num. 24.18. **Vers. 6.

Înalţi slujbaşi ai lui David

15. David a împărăţit peste Israel şi făcea judecată şi dreptate la tot poporul lui.

16. Ioab*, fiul Ţeruiei, era mai mare peste oştire; Iosafat**, fiul lui Ahilud, era mai mare peste scriitori; *Cap. 19.13; 20.23. 1 Cron. 11.6; 18.15. **1 Împ. 4.3.

17. Ţadoc*, fiul lui Ahitub, şi Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoţi; Seraia era logofăt; *1 Cron. 24.3.

18. Benaia*, fiul lui Iehoiada, era căpetenia cheretiţilor** şi a peletiţilor; şi fiii lui David erau mari dregători. *1 Cron. 18.17. **1 Sam. 30.14.

David şi Mefiboşet

9 1. David a zis: „A mai rămas cineva din casa lui Saul, ca să-i fac bine* din pricina lui Ionatan?" *1 Sam. 18.3; 20.14-17,42. Prov. 27.10.

2. Era un slujitor din casa lui Saul, numit Ţiba*, pe care l-au adus la David. Împăratul i-a zis: „Tu eşti Ţiba?" Şi el a răspuns: „Robul tău, da!" *Cap. 16.1; 19.17,29.

3. Împăratul a zis: „Nu mai este nimeni din casa lui Saul ca să mă port cu el cu o bunătate ca bunătatea* lui Dumnezeu?" Şi Ţiba a răspuns împăratului: „Mai este un fiu al lui Ionatan, olog** de picioare." *1 Sam. 20.14. **Cap. 4.4.

4. Împăratul a zis: „Unde este?" Şi Ţiba a răspuns împăratului: „Este în casa lui Machir*, fiul lui Amiel, la Lodebar." *Cap. 17.27.

5. Împăratul David l-a trimis să-l ia din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.

6. Şi Mefiboşet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu faţa la pământ şi s-a închinat. David a zis: „Mefiboşet!" Şi el a răspuns: „Iată robul tău!"

7. David i-a zis: „Nu te teme, căci vreau să-ţi fac bine* din pricina tatălui tău Ionatan. Îţi voi da înapoi toate pământurile tatălui tău Saul, şi vei mânca întotdeauna la masa mea.“ *Vers. 1,3.

8. El s-a închinat, şi a zis: „Cine este robul tău, ca să te uiţi la un câine mort* ca mine?“ *1 Sam. 24.14. Cap. 16.9.

9. Împăratul a chemat pe Ţiba, slujbaşul lui Saul şi i-a zis: „Dau fiului stăpânului tău tot ce* era al lui Saul şi tot ce avea toată casa lui. *Cap. 16.4; 19.29.

10. Tu să lucrezi pământurile pentru el, tu, fiii tăi şi robii tăi, şi să strângi roadele, ca fiul stăpânului tău să aibă pâine de mâncare; şi Mefiboşet, fiul stăpânului tău, va mânca* întotdeauna la masa mea.“ Şi Ţiba avea** cincisprezece fii şi douăzeci de robi.
*Vers. 7,11,13. Cap. 19.28. **Cap. 19.17.

11. El a zis împăratului: „Robul tău va face tot ce porunceşte împăratul, domnul meu, robului său.“ Şi Mefiboşet a mâncat la masa lui David, ca unul din fiii împăratului.

12. Mefiboşet avea un fiu mic, numit* Mica, şi toţi cei ce locuiau în casa lui Ţiba erau robii lui Mefiboşet.
*1 Cron. 8.34.

13. Mefiboşet locuia la Ierusalim, căci mânca* întotdeauna la masa împăratului. El era olog** de amândouă picioarele. *Vers. 7,10. **Vers. 3.

Războiul cu amoniţii

10 1. După aceea, împăratul* fiilor lui Amon a murit, şi în locul lui a domnit fiul său Hanun. *1 Cron. 19.1, etc.

2. David a zis: „Voi arăta bunăvoinţă lui Hanun, fiul lui Nahaş, cum a arătat şi tatăl lui faţă de mine.“ Şi David a trimis pe slujitorii săi să-l mângâie pentru moartea tatălui său. Când au ajuns slujitorii lui David în ţara fiilor lui Amon,

3. căpeteniile fiilor lui Amon au zis stăpânului lor, Hanun: „Crezi că David îţi trimite oameni să te mângâie, ca să cinstească pe tatăl tău? Ori ca să cunoască şi să cerceteze cetatea, ca s-o nimicească îşi trimite el slujitorii la tine?“

4. Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, le-a ras barba pe jumătate şi le-a tăiat hainele pe jumătate până la coapse*. Apoi le-a dat drumul.
*Isa. 20.4; 47.2.

5. David, înştiinţat de lucrul acesta, a trimis nişte oameni înaintea lor, căci oamenii aceia erau foarte batjocoriţi; şi împăratul a spus să le spună: „Rămâneţi la Ierihon până vă va creşte barba, şi pe urmă să vă întoarceţi.“

6. Fiii lui Amon, văzând că se făcuseră urâţi* lui David, au tocmit douăzeci de mii de pedeştri de la sirienii** din Bet-Rehob şi de la sirienii din Ţoba, o mie de oameni de la împăratul din Maaca şi douăsprezece mii de oameni de la oamenii din Tob.
*Gen. 34.30. Exod 5.21. 1 Sam. 13.4. **Cap. 8.3,5.

7. La auzul acestei veşti, David a trimis împotriva lor pe Ioab şi toată oştirea, numai* oameni viteji. *Cap. 23.8.

8. Fiii lui Amon au ieşit şi s-au aşezat în şiruri de bătaie la intrarea porţii; sirienii* din Ţoba şi din Rehob şi oamenii din Tob şi din Maaca erau deoparte în câmpie. *Vers. 6.

9. Ioab a văzut că avea să lupte şi înainte şi înapoi. A ales atunci din toţi aleşii lui Israel o ceată, pe care a aşezat-o împotriva sirienilor;

10. şi a pus sub porunca fratelui său Abişai ce mai rămăsese din popor, ca să ţină piept fiilor lui Amon.

11. El a zis: „Dacă sirienii vor fi mai tari decât mine, să vii în ajutorul meu; şi dacă fiii lui Amon vor fi mai tari decât tine, voi veni eu să te ajut.

12. Fii tare*, şi să ne arătăm plini** de bărbăţie pentru poporul nostru şi pentru cetăţile Dumnezeului nostru; şi Domnul† să facă ce va crede!“
*Deut. 31.6. **1 Sam. 4.9. 1 Cor. 16.13. †1 Sam. 3.18.

13. Ioab, cu poporul lui, a înaintat la luptă împotriva sirienilor, şi ei au luat-o la fugă dinaintea lui.

14. Şi când au văzut fiii lui Amon că sirienii o luaseră la fugă, au fugit şi ei dinaintea lui Abişai şi au intrat în cetate. Ioab a plecat de la fiii lui Amon şi s-a întors la Ierusalim.

15. Sirienii, văzând că fuseseră bătuţi de Israel, şi-au strâns puterile.

16. Hadarezer a trimis după sirienii care erau de cealaltă parte a Râului; şi au venit la Helam, în frunte cu Şobac, căpetenia oştirii lui Hadarezer.

17. Au dat de veste lui David, care a strâns tot Israelul, a trecut Iordanul şi a venit la Helam; sirienii s-au pregătit de au ieşit înaintea lui David şi au început lupta cu el.

18. Dar sirienii au fugit dinaintea lui Israel. Şi David le-a tăiat şapte sute de

cai de trăsură şi patruzeci de mii de călăreţi*; a lovit şi pe căpetenia oştirii lor, Şobac, care a murit pe loc.
*1 Cron. 19.18.
19. Toţi împăraţii supuşi lui Hadarezer, văzându-se bătuţi de Israel, au făcut pace cu Israel şi i s-au supus*. Şi sirienii n-au mai îndrăznit să ajute pe fiii lui Amon. *Cap. 8.6.

Păcătuirea lui David cu Bat-Şeba şi Urie

11 1. În anul următor, pe vremea când porneau împăraţii la război, David a trimis* pe Ioab, cu slujitorii lui şi tot Israelul, să pustiască ţara lui Amon şi să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim. *1 Cron. 20.1.
2. Într-o după amiază spre seară, David s-a sculat de pe pat; şi pe când se plimba* pe acoperişul casei împărăteşti, a zărit** de acolo o femeie care se scălda şi care era foarte frumoasă la chip. *Deut. 22.8. **Gen. 34.2. Iov 31.1. Mat. 5.28.
3. David a întrebat cine este femeia aceasta, şi i-au spus: „Este Bat-Şeba, fata lui Eliam, nevasta lui Urie*, hetitul.“ *Cap. 23.39.
4. Şi David a trimis nişte oameni s-o aducă. Ea a venit la el, şi el s-a culcat* cu ea. După ce s-a curăţat** de necurăţia ei, ea s-a întors acasă.
*Ps. 51, titlu. Iac. 1.14. **Lev. 15.19,28; 18.19.
5. Femeia a rămas însărcinată şi a trimis vorbă lui David, zicând: „Sunt însărcinată.“
6. Atunci David a trimis următoarea poruncă lui Ioab: „Trimite-mi pe Urie, hetitul.“ Şi Ioab a trimis pe Urie la David.
7. Urie a venit la David, care l-a întrebat despre starea lui Ioab, despre starea poporului şi despre mersul războiului.
8. Apoi David a zis lui Urie: „Coboară-te acasă şi spală-ţi* picioarele.“ Urie a ieşit din casa împărătească şi a fost urmat de un dar din partea împăratului. *Gen. 18.4; 19.2.
9. Dar Urie s-a culcat la poarta casei împărăteşti, cu toţi slujitorii stăpânului său, şi nu s-a coborât acasă la el.
10. Au dat de ştire lui David despre aceasta şi i-au spus: „Urie nu s-a coborât la el acasă.“ Şi David a zis lui Urie: „Nu vii tu oare din călătorie? Pentru ce nu te-ai coborât acasă?“
11. Urie a răspuns lui David: „Chivotul* şi Israel şi Iuda locuiesc în corturi, domnul** meu Ioab şi slujitorii domnului meu sunt tăbărâţi în câmp, şi eu să intru în casă să mănânc şi să beau şi să mă culc cu nevasta mea!? Viu eşti tu şi viu este sufletul tău, că nu voi face lucrul acesta.“ *Cap. 7.2,6. **Cap. 20.6.
12. David a zis lui Urie: „Mai rămâi şi astăzi aici, şi mâine îţi voi da drumul.“ Şi Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea şi a doua zi.
13. David l-a poftit să mănânce şi să bea cu el şi l-a îmbătat*; şi seara Urie a ieşit şi s-a culcat cu slujitorii** stăpânului său, dar nu s-a coborât acasă. *Gen. 19.33,35. **Vers. 9.
14. A doua zi dimineaţa, David a scris* o scrisoare lui Ioab şi a trimis-o prin Urie. *1 Împ. 21.8,9.
15. În scrisoarea aceasta scria: „Puneţi pe Urie în locul cel mai greu al luptei şi trageţi-vă înapoi de la el, ca să fie lovit* şi să moară.“ *Cap. 12.9.
16. Ioab, împresurând cetatea, a pus pe Urie în locul pe care-l ştia apărat de ostaşi viteji.
17. Oamenii din cetate au făcut o ieşire şi s-au bătut împotriva lui Ioab; au căzut mulţi din popor, din slujitorii lui David, şi a fost ucis şi Urie, hetitul.
18. Ioab a trimis un sol să istorisească lui David tot ce se petrecuse în luptă.
19. Şi a dat solului următoarea poruncă: „Când vei isprăvi de istorisit împăratului toate amănuntele luptei,
20. poate că se va mânia şi va zice: „Pentru ce v-aţi apropiat de cetate să luptaţi împotriva ei? Nu ştiaţi că se aruncă săgeţi din vârful zidului?
21. Cine a omorât pe Abimelec*, fiul lui Ierubeşet**? Nu o femeie, care a aruncat peste el din vârful zidului o piatră de moară, şi n-a murit el la Tebeţ? Pentru ce v-aţi apropiat de zid?“ Atunci să-i spui: „A murit şi robul tău Urie, hetitul.“ *Judc. 9.53. **Judc. 6.32.
22. Solul a plecat; şi, la sosire, a istorisit lui David tot ce-i poruncise Ioab.
23. Solul a zis lui David: „Oamenii aceia au fost mai tari decât noi; făcuseră o ieşire împotriva noastră în câmp şi i-am dat înapoi până la intrarea porţii,
24. dar arcaşii au tras de pe vârful

zidului asupra slujitorilor tăi, şi mulţi din slujitorii împăratului au fost ucişi, şi a murit şi robul tău Urie, hetitul."
25. David a zis solului: „Iată ce să spui lui Ioab: „Nu te munci pentru întâmplarea aceasta, căci sabia doboară când pe unul când pe altul; bate cetatea cu putere, dărâm-o. Şi tu îmbărbătează-l!"
26. Nevasta lui Urie a aflat că bărbatul ei murise şi a plâns pe bărbatul ei.
27. După ce au trecut zilele de jale, David a trimis s-o ia şi a primit-o în casa lui. Ea i-a fost nevastă* şi i-a născut un fiu.
Fapta lui David n-a plăcut Domnului.
*Cap. 12.9.

Dumnezeu mustră pe David prin Natan

12 1. Domnul a trimis pe Natan la David. Şi Natan a venit* la el şi i-a zis**:
„Într-o cetate erau doi oameni, unul bogat şi altul sărac.
*Ps. 51, titlu. **Cap. 14.5, etc. 1 Împ. 20.35-41. Isa. 5.3.
2. Bogatul avea foarte multe oi şi foarte mulţi boi.
3. Săracul n-avea nimic decât o mieluşea, pe care o cumpărase; o hrănea şi o creştea la el împreună cu copiii lui; ea mânca din aceeaşi bucată de pâine cu el, bea din acelaşi pahar cu el, dormea la sânul lui şi o privea ca pe fata lui.
4. A venit un călător la omul acela bogat. Şi bogatul nu s-a îndurat să se atingă de oile sau de boii lui, ca să pregătească un prânz călătorului care venise la el; ci a luat oaia săracului şi a gătit-o pentru omul care venise la el."
5. David s-a aprins foarte tare de mânie împotriva omului acestuia şi a zis lui Natan: „Viu este Domnul, că omul care a făcut lucrul acesta este vrednic de moarte.
6. Şi să dea înapoi patru miei*, pentru că a săvârşit fapta aceasta şi n-a avut milă." *Exod 22.1. Luca 19.8.
7. Şi Natan a zis lui David: „Tu eşti omul acesta! Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Eu te-am uns* împărat peste Israel şi te-am scăpat din mâna lui Saul; *1 Sam. 16.13.
8. te-am făcut stăpân pe casa stăpânului tău, am pus la sânul tău nevestele stăpânului tău şi ţi-am dat casa lui Israel şi Iuda. Şi dacă ar fi fost puţin atâta, aş mai fi adăugat.
9. Pentru ce*, dar, ai dispreţuit** tu cuvântul Domnului, făcând ce este rău înaintea Lui? Ai lovit cu sabia pe Urie†, hetitul; ai luat de nevastă pe nevasta sa, şi pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon.
*1 Sam. 15.19. **Num. 15.31. †Cap. 11.15-17,27.
10. Acum, niciodată nu se va depărta sabia* din casa ta, pentru că M-ai dispreţuit şi pentru că ai luat de nevastă pe nevasta lui Urie, hetitul."
*Amos 7.9.
11. Aşa vorbeşte Domnul: „Iată, din casa ta voi ridica nenorocirea împotriva ta şi voi lua sub ochii tăi pe nevestele tale* şi le voi da altuia care se va culca cu ele în faţa soarelui acestuia. *Deut. 28.30. Cap. 16.22.
12. Căci ai lucrat pe ascuns; Eu însă* voi face lucrul acesta în faţa întregului Israel şi în faţa soarelui." *Cap. 16.22.
13. David* a zis lui Natan: „Am** păcătuit împotriva Domnului!" Şi Natan a zis lui David: „Domnul îţi iartă păcatul†, nu vei muri.
*1 Sam. 15.24. **Cap. 24.10. Iov 7.20. Ps. 32.5; 51.4. Prov. 28.13. †Cap. 24.10. Iov 7.21. Ps. 32.1. Mica 7.18. Zah. 3.4.
14. Dar, pentru că ai făcut pe vrăjmaşii Domnului să-L hulească*, săvârşind fapta aceasta, fiul care ţi s-a născut va muri." *Isa. 52.5. Ezec. 36.20,23. Rom. 2.24.

Moartea copilului – Solomon

15. Şi Natan a plecat acasă.
Domnul a lovit copilul pe care-l născuse lui David nevasta lui Urie, şi a fost greu bolnav.
16. David s-a rugat lui Dumnezeu pentru copil şi a postit; şi când a venit acasă, toată noaptea a stat culcat* pe pământ. *Cap. 13.31.
17. Bătrânii casei au stăruit de el să se scoale de la pământ; dar n-a voit şi n-a mâncat nimic cu ei.
18. A şaptea zi, copilul a murit. Slujitorii lui David s-au temut să-i dea de veste că a murit copilul. Căci ziceau: „Când copilul trăia încă, i-am vorbit şi nu ne-a ascultat: cum să îndrăznim să-i spunem: „A murit copilul"? Are să se întristeze şi mai mult."
19. David a băgat de seamă că slujitorii lui vorbeau în şoaptă între ei şi a înţeles că murise copilul. El a zis slujitorilor

săi: „A murit copilul?“ Şi ei au răspuns:
„A murit.“
20. Atunci David s-a sculat de la
pământ. S-a spălat, s-a uns* şi şi-a
schimbat hainele; apoi s-a dus în Casa
Domnului şi s-a închinat**. Întorcân-
du-se acasă, a cerut să i se dea să
mănânce şi a mâncat. *Rut 3.3. **Iov 1.20.
21. Slujitorii lui i-au zis: „Ce înseamnă
ceea ce faci? Când trăia copilul, posteai
şi plângeai; şi acum, când a murit
copilul, te scoli şi mănânci!“
22. El a răspuns: „Când trăia copilul,
posteam şi plângeam, căci* ziceam:
„Cine ştie dacă nu Se va îndura
Domnul de mine şi dacă nu va trăi
copilul?“ *Isa. 38.1,5. Iona 3.9.
23. Acum, când a murit, pentru ce să
mai postesc? Pot să-l întorc în viaţă?
Eu mă voi duce la el, dar el nu se va*
întoarce la mine.“ *Iov 7.8-10.
24. David a mângâiat pe nevasta sa
Bat-Şeba şi a intrat la ea şi s-a culcat
cu ea. Ea* a născut un fiu, pe care l-a
numit** Solomon şi care a fost iubit
de Domnul. *Mat. 1.6. **1 Cron. 22.9.
25. El l-a încredinţat în mâinile
proorocului Natan, şi Natan i-a pus
numele Iedidia *(Iubitul Domnului),*
pentru Domnul.

Luarea Rabei şi supunerea amoniţilor

26. Ioab*, care împresura Raba**
fiilor lui Amon, a pus mâna pe cetatea
împărătească *1 Cron. 20.1. **Deut. 3.11.
27. şi a trimis soli lui David să-i spună:
„Am început lupta împotriva Rabei şi
am şi pus stăpânire pe cetatea apelor;
28. strânge acum cealaltă parte a
poporului, tăbărăşte împotriva cetăţii
şi ia-o, ca să n-o iau eu şi să vină
asupra mea cinstea.“
29. David a strâns tot poporul şi a
mers asupra cetăţii Raba; a bătut-o şi a
luat-o.
30. A* luat cununa de pe capul împă-
ratului ei, care cântărea un talant de
aur şi era împodobită cu pietre scumpe.
Au pus-o pe capul lui David, care a
luat o foarte mare pradă din cetate.
*1 Cron. 20.2.
31. A scos pe locuitori şi i-a trecut
prin ferăstraie, prin grape de fier şi
securi de fier şi i-a pus în cuptoarele
de cărămizi: aşa a făcut tuturor cetă-
ţilor fiilor lui Amon. David s-a întors
la Ierusalim cu tot poporul.

Amnon curveşte cu sora sa

13 1. După aceea, iată ce s-a întâm-
plat. Absalom*, fiul lui David,
avea o soră frumoasă, numită Tamar**;
şi Amnon, fiul lui David, a iubit-o.
*Cap. 3.2,3. **1 Cron. 3.9.
2. Amnon era atât de chinuit din
această pricină, încât a căzut bolnav
după sora sa Tamar; căci era fecioară
şi-i venea greu lui Amnon să-i facă ceva.
3. Amnon avea un prieten, numit
Ionadab, fiul lui Şimea*, fratele lui
David. Şi Ionadab era un om foarte
şiret. *1 Sam. 16.9.
4. El i-a zis: „Pentru ce te usuci din zi
în zi, tu, fiul împăratului? Nu vrei
să-mi spui?“ Amnon i-a răspuns:
„Iubesc pe Tamar, sora fratelui meu
Absalom.“
5. Ionadab i-a zis: „Culcă-te în pat şi
fă-te bolnav. Când va veni tatăl tău să
te vadă, să-i spui: „Dă voie surorii
mele Tamar, să vină să-mi dea să
mănânc; să-mi pregătească sub ochii
mei o mâncare, ca s-o văd şi s-o iau
din mâna ei.“
6. Amnon s-a culcat şi s-a făcut
bolnav. Împăratul a venit să-l vadă, şi
Amnon a zis împăratului: „Te rog, să
vină sora mea Tamar să facă două*
turte sub ochii mei şi să le mănânc din
mâna ei.“ *Gen. 18.6.
7. David a trimis să spună Tamarei
înăuntrul odăilor ei: „Du-te în casa
fratelui tău Amnon şi pregăteşte-i o
mâncare.“
8. Tamar s-a dus în casa fratelui
ei Amnon, care era culcat. A luat
plămădeală, a frământat-o, a pregătit
turte înaintea lui şi le-a copt;
9. luând apoi tigaia, le-a răsturnat
înaintea lui. Dar Amnon n-a vrut să
mănânce. El a zis: „Scoateţi* pe toată
lumea afară.“ Şi toată lumea a ieşit
afară de la el. *Gen. 45.1.
10. Atunci Amnon a zis Tamarei:
„Adu-mi mâncarea în odaie şi s-o
mănânc din mâna ta.“ Tamar a luat
turtele pe care le făcuse şi le-a dus
fratelui său Amnon, în odaie.
11. Pe când i le dădea ea să le mănânce,
el a apucat-o* şi i-a zis: „Vino, soro, şi
culcă-te cu mine.“ *Gen. 39.12.
12. Ea i-a răspuns: „Nu, frate, nu mă
necinsti, căci nu se face aşa* în Israel;
nu face mişelia** aceasta.
*Lev. 18.9,11; 20.17. **Gen. 34.7. Judc. 19.23; 20.6.
13. Unde mă voi duce eu cu ruşinea

mea? Şi tu vei trece drept un mişel în Israel. Acum, vorbeşte, te rog, împăratului, şi nu* se va împotrivi să fiu a ta." *Lev. 18.9,11.
14. Dar el n-a vrut s-o asculte; a silit-o, a necinstit-o* şi s-a culcat cu ea. *Deut. 22.25. Cap. 12.11.
15. Apoi Amnon a urât-o foarte mult, mai mult decât o iubise. Şi i-a zis: „Scoală-te şi du-te!"
16. Ea i-a răspuns: „Nu mai mări răul pe care l-ai făcut, izgonindu-mă."
17. El n-a vrut s-o asculte şi, chemând băiatul care-i slujea, a zis: „Izgoneşte de la mine pe femeia aceasta, scoate-o afară şi încuie uşa după ea!"
18. Ea avea o rochie pestriţă*; căci aceasta era haina pe care o purtau fetele împăratului, câtă vreme erau fecioare. Slujitorul lui Amnon a scos-o afară şi a încuiat uşa după ea. *Gen. 37.3. Judc. 5.30. Ps. 45.14.
19. Tamar şi-a presărat cenuşă* pe cap şi şi-a sfâşiat haina pestriţă; a pus mâna în cap şi a plecat ţipând. *Ios. 7.6. Cap. 1.2. Iov 2.12. **Ier. 2.37.
20. Fratele ei Absalom i-a zis: „A stat fratele tău Amnon cu tine? Acum, soro, taci, căci este fratele tău; nu te prea trece cu firea din pricina aceasta." Şi Tamar, nemângâiată, a locuit în casa fratelui ei Absalom.
21. Împăratul David a aflat toate aceste lucruri şi s-a mâniat foarte tare.
22. Absalom n-a vorbit nici bine, nici rău* cu Amnon; dar a început să-l urască**, pentru că necinstise pe sora sa Tamar. *Gen. 24.50; 31.24. **Lev. 19.17,18.

Amnon omorât

23. După doi ani, pe când Absalom avea tunsul oilor* la Baal-Haţor, lângă Efraim, a poftit pe toţi fiii împăratului. *Gen. 38.12,13. 1 Sam. 25.4,36.
24. Absalom s-a dus la împărat şi a zis: „Iată, robul tău are tunsul oilor; să vină împăratul şi slujitorii lui la robul tău."
25. Şi împăratul a zis lui Absalom: „Nu, fiule, nu vom veni toţi, ca să nu-ţi fie greu." Absalom a stăruit de el; dar împăratul n-a vrut să se ducă şi l-a binecuvântat.
26. Absalom a zis: „Dă voie măcar fratelui meu Amnon să vină cu noi." Împăratul i-a răspuns: „Pentru ce să vină el cu tine?"
27. În urma stăruinţelor lui Absalom, împăratul a lăsat să meargă cu el pe Amnon şi toţi fiii săi.
28. Absalom a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: „Luaţi seama când se va veseli* inima lui Amnon de vin şi când vă voi zice: „Loviţi pe Amnon!" atunci să-l omorâţi; să nu vă temeţi de nimic: oare nu vă poruncesc eu? Fiţi tari şi arătaţi-vă oameni de inimă!"
*Judc. 19.6,9,22. Rut 3.7. 1 Sam. 25.36. Est. 1.10. Ps. 104.15.
29. Slujitorii lui Absalom au făcut lui Amnon cum le poruncise Absalom. Şi toţi fiii împăratului s-au sculat, au încălecat fiecare pe catârul lui şi au fugit.
30. Pe când erau pe drum, a ajuns zvonul la David că Absalom a ucis pe toţi fiii împăratului şi că n-a mai rămas nici unul din ei.
31. Împăratul s-a sculat, şi-a rupt hainele* şi s-a culcat** pe pământ, şi toţi slujitorii lui stăteau acolo cu hainele sfâşiate. *Cap. 1.11. **Cap. 12.16.
32. Ionadab*, fiul lui Şimea, fratele lui David, a luat cuvântul şi a zis: „Să nu creadă domnul meu că toţi tinerii, fiii împăratului, au fost ucişi, căci numai Amnon a murit; aceasta este urmarea unei hotărâri a lui Absalom, din ziua când Amnon a necinstit pe sora sa Tamar. *Vers. 3.
33. Să nu* se mai muncească, dar, împăratul, domnul meu, cu gândul că toţi fiii împăratului au murit, căci numai Amnon a murit." *Cap. 19.19.
34. Absalom* a fugit.
Şi tânărul pus de strajă a ridicat ochii şi s-a uitat. Şi iată că o mare ceată venea pe drumul dinapoia lui, dinspre munte. *Vers. 38.
35. Ionadab a zis împăratului: „Iată că vin fiii împăratului! Astfel se adevereşte ce spunea robul tău."
36. Pe când isprăvea el vorba, iată că fiii împăratului au venit. Au ridicat glasul şi au plâns; şi împăratul şi toţi slujitorii lui au plâns mult.
37. Absalom fugise şi s-a dus la Talmai*, fiul lui Amihur, împăratul Gheşurului. Şi David jelea în fiecare zi pe fiul său. *Cap. 3.3.
38. Absalom a stat trei ani la Gheşur*, unde se dusese după ce fugise. *Cap. 14.23,32; 15.8.
39. Împăratul David a încetat să mai urmărească pe Absalom, căci se mângâiase* de moartea lui Amnon. *Gen. 38.12.

Ioab trimite pe o femeie din Tecoa la David

14 1. Ioab, fiul Ţeruiei, a băgat de seamă că inima împăratului era aprinsă de dor după* Absalom.

*Cap. 13.39.

2. A trimis să aducă din Tecoa* o femeie iscusită şi i-a zis: „Fă-te că plângi şi îmbracă-te** în haine de jale; nu te unge cu untdelemn şi fii ca o femeie care de multă vreme plânge după un mort. *2 Cron. 11.6. **Rut 3.3.

3. Să te duci astfel la împărat şi să-i vorbeşti aşa şi aşa.“ Şi Ioab* i-a spus ce trebuia să zică. *Exod 4.15. Vers. 19.

4. Femeia aceea din Tecoa s-a dus să vorbească împăratului. A căzut* cu faţa la pământ, s-a închinat şi a zis: „Împărate, scapă-mă**!“

*1 Sam. 20.41. Cap. 1.2. **2 Împ. 6.26,28.

5. Împăratul i-a zis: „Ce ai?“ Ea a răspuns: „Da, sunt văduvă*, bărbatul mi-a murit! *Cap. 12.1.

6. Roaba ta avea doi fii; amândoi s-au certat pe câmp şi n-a fost nimeni să-i despartă; unul a lovit pe celălalt şi l-a omorât.

7. Şi iată că toată familia* s-a ridicat împotriva roabei tale, zicând: „Scoate încoace pe ucigaşul fratelui său! Vrem să-l omorâm, pentru viaţa fratelui său pe care l-a ucis; vrem să nimicim chiar şi pe moştenitor!“ Ei ar stinge astfel şi tăciunele care-mi mai rămâne, ca să nu lase bărbatului meu nici nume, nici urmaş viu pe faţa pământului.“

*Num. 35.19. Deut. 19.12.

8. Împăratul a zis femeii: „Du-te acasă. Voi da porunci cu privire la tine.“

9. Femeia din Tecoa a zis împăratului: „Asupra mea*, împărate, domnul meu, şi asupra casei tatălui meu să cadă pedeapsa; împăratul** şi scaunul lui de domnie să nu aibă nimic de suferit.“

*Gen. 27.13. 1 Sam. 25.24. Mat. 27.25. **Cap. 3.28,29. 1 Împ. 2.33.

10. Împăratul a zis: „Dacă va vorbi cineva împotriva ta, să-l aduci la mine, şi nu se va mai atinge de tine.“

11. Ea a zis: „Să-şi aducă aminte împăratul de Domnul Dumnezeul tău, pentru ca răzbunătorul sângelui* să nu mărească prăpădul şi să nu mi se nimicească fiul!“ Şi el a zis: „Viu este** Domnul, că un păr din capul fiului tău nu va cădea la pământ!“

*Num. 35.19. **1 Sam. 11.45. Fapt. 27.34.

12. Femeia a zis: „Dă voie roabei tale să spună o vorbă domnului meu, împăratul.“ Şi el a zis: „Vorbeşte!“

13. Femeia a zis: „Pentru ce gândeşti tu astfel cu privire la poporul* lui Dumnezeu, căci nu iese chiar din cuvintele împăratului că împăratul este ca şi vinovat când nu cheamă înapoi pe acela pe care l-a** gonit?

*Judc. 20.2. **Cap. 13.37,38.

14. Trebuie negreşit să murim* şi vom fi ca nişte ape vărsate pe pământ, care nu se mai adună. Dumnezeu nu ia viaţa, ci doreşte** ca fugarul să nu rămână izgonit dinaintea Lui.

*Iov 34.15. Evr. 9.27. **Num. 35.15,25,28.

15. Acum, dacă am venit să spun aceste lucruri împăratului, domnului meu, am venit pentru că poporul m-a înspăimântat. Şi roaba ta a zis: „Vreau să vorbesc împăratului; poate că împăratul va face ce va zice roaba sa.

16. Da, împăratul va asculta pe roaba sa, ca să scape din mâna celor ce caută să ne nimicească, pe mine şi pe fiul meu, din moştenirea lui Dumnezeu.“

17. Roaba ta a zis: „Cuvântul domnului meu, împăratul, să-mi dea odihnă. Căci domnul meu, împăratul, este ca un înger* al lui Dumnezeu, gata să audă binele şi răul. Şi Domnul Dumnezeul tău să fie cu tine.“ *Vers. 20. Cap. 19.27.

18. Împăratul a răspuns şi a zis femeii: „Nu-mi ascunde ce te voi întreba.“ Şi femeia a zis: „Să vorbească domnul meu, împăratul!“

19. Împăratul a zis atunci: „Oare mâna lui Ioab nu este ea cu tine în toată treaba aceasta?“ Şi femeia a răspuns: „Viu este sufletul tău, împărate, domnul meu, că nu este cu putinţă nici o abatere nici la dreapta, nici la stânga de la tot ce a zis domnul meu, împăratul. În adevăr, robul tău Ioab mi-a poruncit şi a pus în* gura roabei tale toate aceste cuvinte. *Vers. 3.

20. Ca să dea o altă înfăţişare lucrului, a făcut robul tău Ioab lucrul acesta. Dar domnul meu este tot atât de înţelept* ca şi un înger al lui Dumnezeu, ca să cunoască tot ce se petrece pe pământ.“ *Vers. 17. Cap. 19.27.

Absalom este iertat şi adus înapoi

21. Împăratul a zis lui Ioab: „Iată, vreau să fac lucrul acesta; du-te, dar, de adu înapoi pe tânărul Absalom.“

22. Ioab a căzut cu faţa la pământ, s-a

închinat şi a binecuvântat pe împăratul. Apoi a zis: „Robul tău cunoaşte azi că am căpătat trecere înaintea ta, împărate, domnul meu, fiindcă împăratul lucrează după cuvântul robului său.“

23. Ioab s-a sculat, a plecat în Gheşur* şi a adus pe Absalom înapoi la Ierusalim. *Cap. 13.37.

24. Dar împăratul a zis: „Să se ducă în casa lui şi să nu-mi vadă* faţa.“ Şi Absalom s-a dus în casa lui şi n-a văzut faţa împăratului. *Gen. 43.3. Cap. 3.13.

25. Nu era om în tot Israelul aşa de vestit ca Absalom în privinţa frumuseţii lui; din talpa* piciorului până în creştetul capului, n-avea nici un cusur. *Isa. 1.6.

26. Când îşi tundea capul – şi-l tundea în fiecare an, pentru că părul îi era greu – greutatea părului de pe capul lui era de două sute de sicli, după greutatea împăratului.

27. Lui Absalom i s-au născut* trei fii şi o fiică, numită Tamar, care era o femeie frumoasă la chip. *Cap. 18.18.

28. Absalom a locuit doi ani la Ierusalim, fără să vadă* faţa împăratului. *Vers. 24.

29. Apoi a chemat pe Ioab, să-l trimită la împăratul: dar Ioab n-a voit să vină la el. L-a chemat a doua oară; şi Ioab tot n-a vrut să vină.

30. Absalom a zis atunci slujitorilor lui: „Vedeţi, ogorul lui Ioab este lângă al meu; are orz pe el; duceţi-vă şi puneţi-i foc.“ Şi slujitorii lui Absalom au pus foc câmpului.

31. Ioab s-a sculat şi s-a dus la Absalom acasă. Şi i-a zis: „Pentru ce au pus slujitorii tăi foc câmpului meu?“

32. Absalom a răspuns lui Ioab: „Iată, ţi-am trimis vorbă şi ţi-am zis: „Vino aici, şi te voi trimite la împărat să-i spui: „Pentru ce m-am întors din Gheşur? Ar fi fost mai bine pentru mine să fiu şi acum acolo.“ Doresc acum să văd faţa împăratului; şi dacă este vreo nelegiuire în mine, să mă omoare.“

33. Ioab s-a dus la împărat şi i-a spus lucrul acesta. Şi împăratul a chemat pe Absalom, care a venit la el şi s-a aruncat cu faţa la pământ înaintea lui. Împăratul a sărutat* pe Absalom. *Gen. 33.4; 45.15. Luca 15.20.

Răscoala lui Absalom

15 1. După* aceea, Absalom şi-a pregătit care** şi cai şi cincizeci de oameni care alergau înaintea lui. *Cap. 12.11. **1 Împ. 1.5.

2. Se scula dis-de-dimineaţă şi stătea la marginea drumului la poartă. Şi ori de câte ori avea cineva vreo neînţelegere şi se ducea la împărat la judecată, Absalom îl chema şi zicea: „Din ce cetate eşti?“ După ce-i răspundea: „Sunt din cutare seminţie a lui Israel“,

3. Absalom îi zicea: „Iată, pricina ta este bună şi dreaptă; dar nimeni din partea împăratului nu te va asculta.“

4. Absalom zicea: „De* m-ar pune pe mine judecător în ţară! Orice om care ar avea o neînţelegere şi o judecată ar veni la mine, şi i-aş face dreptate.“ *Judc. 9.29.

5. Şi când se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi întindea mâna, îl apuca şi-l săruta.

6. Absalom se purta aşa cu toţi aceia din Israel care se duceau la împărat să ceară dreptate. Şi Absalom câştiga* inima oamenilor lui Israel. *Rom. 16.18.

7. După trecere de patruzeci[1] de ani, Absalom a zis împăratului: „Dă-mi voie să mă duc la Hebron să împlinesc o juruinţă pe care am făcut-o Domnului.

8. Căci robul* tău a făcut o juruinţă**, când† locuiam la Gheşur, în Siria; şi am zis: „Dacă mă va aduce Domnul înapoi la Ierusalim, voi da cinste Domnului.“ *Gen. 28.20,21. **1 Sam. 16.2. †Cap. 13.38.

9. Împăratul i-a zis: „Du-te în pace.“ Absalom s-a sculat şi a plecat la Hebron.

10. Absalom a trimis iscoade în toate seminţiile lui Israel, să spună: „Când veţi auzi sunetul trâmbiţei, să ziceţi: „Absalom s-a făcut împărat la Hebron!“

11. Două sute de oameni din Ierusalim, care fuseseră poftiţi*, au însoţit pe Absalom; şi l-au însoţit în prostia** lor, fără să ştie nimic. *1 Sam. 9.13; 16.3,5. **Gen. 20.5.

12. Pe când aducea Absalom jertfele, a trimis în cetatea Ghilo după Ahitofel, ghilonitul*, sfetnicul** lui David. Uneltirea căpăta putere, şi poporul se

1. Sau: patru

îndrepta în număr tot mai mare† de partea lui Absalom.

*Ios. 15.51. **Ps. 41.9; 55.12-14. †Ps. 3.1.

Fuga lui David

13. Cineva a venit şi a dat de ştire lui David şi a zis: „Inima* oamenilor lui Israel s-a întors spre Absalom.“

*Judc. 9.3. Vers. 6.

14. Şi David a zis tuturor slujitorilor lui care erau cu el la Ierusalim: „Sculaţi-vă să fugim*, căci nu vom scăpa dinaintea lui Absalom. Grăbiţi-vă de plecare; altfel, nu va întârzia să ne ajungă şi va arunca nenorocirea peste noi şi va trece cetatea prin ascuţişul sabiei.“ *Cap. 19.9. Ps. 3, titlu.

15. Slujitorii împăratului i-au zis: „Slujitorii tăi vor face tot ce va voi domnul nostru împăratul.“

16. Împăratul* a ieşit, şi toată casa lui mergea după el; şi a lăsat zece** ţiitoare pentru paza casei.

*Ps. 3, titlu. **Cap. 16.21,22.

17. Împăratul a ieşit astfel, şi tot poporul îl urma. Şi s-au oprit la cea din urmă casă.

18. Toţi slujitorii lui, toţi cheretiţii* şi toţi peletiţii, au trecut alături de el; şi toţi gatiţii, în număr de şase sute de oameni, veniţi din Gat, după el, au trecut înaintea împăratului. *Cap. 8.18.

19. Împăratul a zis lui Itai* din Gat: „Pentru ce să vii şi tu cu noi? Întoarce-te şi rămâi cu împăratul, căci eşti străin şi ai fost luat chiar din ţara ta.

*Cap. 18.2.

20. De ieri ai venit, şi azi să te fac să rătăceşti cu noi încoace şi încolo, când nici eu însumi nu ştiu unde* mă duc! Întoarce-te şi ia şi pe fraţii tăi cu tine. Domnul să Se poarte cu tine cu bunătate şi credincioşie!“ *1 Sam. 23.13.

21. Itai a răspuns împăratului şi a zis: „Viu* este Domnul şi viu este domnul meu, împăratul, că în locul unde va fi domnul meu, împăratul, fie ca să moară, fie ca să trăiască, acolo va fi şi robul tău.“ *Rut 1.16,17. Prov. 17.17; 18.24.

22. David a zis atunci lui Itai: „Du-te şi treci!“ Şi Itai din Gat a trecut înainte, cu toţi oamenii lui şi toţi copiii care erau cu el.

23. Tot ţinutul plângea şi scoteau ţipete mari la trecerea întregului popor. Împăratul a trecut apoi şi el pârâul Chedron, şi tot poporul a apucat pe drumul care duce în* pustiu. *Cap. 16.2.

24. Ţadoc era şi el acolo, şi cu el toţi leviţii, ducând* chivotul legământului lui Dumnezeu; şi au aşezat jos chivotul lui Dumnezeu, şi Abiatar se suia, în timp ce tot poporul isprăvea de ieşit din cetate. *Num. 4.15.

25. Împăratul a zis lui Ţadoc: „Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate. Dacă voi căpăta trecere înaintea Domnului, mă va aduce înapoi* şi mă va face să văd chivotul şi Locaşul Lui.

*Ps. 43.3.

26. Dar dacă va zice: „Nu-mi place* de tine“, iată-mă, să facă ce va crede cu** mine.“ *Num. 14.8. Cap. 22.20. 1 Împ. 10.9. 2 Cron. 9.8. Isa. 62.4. **1 Sam. 3.18.

27. Împăratul a mai zis preotului Ţadoc: „Înţelegi? Întoarce-te* în pace în cetate, cu fiul tău Ahimaaţ şi cu Ionatan, fiul lui Abiatar, cei doi fii** ai voştri. *1 Sam. 9.9. **Cap. 17.17.

28. Vedeţi, voi aştepta* în câmpiile pustiului, până ce-mi vor veni veşti din partea voastră.“ *Cap. 17.16.

29. Astfel Ţadoc şi Abiatar au dus înapoi chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim şi au rămas acolo.

30. David a suit dealul măslinilor. Suia plângând şi cu capul* acoperit şi mergea cu picioarele goale**; şi toţi cei ce erau cu el şi-au acoperit† şi ei capul şi suiau plângând††.

*Cap. 9.4. Est. 6.12. **Isa. 20.2,4. †Ier. 14.3,4. ††Ps. 126.6.

31. Au venit şi au spus lui David: „Ahitofel* este împreună cu Absalom printre uneltitori.“ Şi David a zis: „Doamne, nimiceşte** sfaturile lui Ahitofel!“ *Ps. 3.1,2; 55.12, etc. **Cap. 16.23; 17.14,23.

32. Când a ajuns David pe vârf, unde s-a închinat înaintea lui Dumnezeu, iată că Huşai, architul, a venit înaintea lui, cu haina sfâşiată* şi capul acoperit cu ţărână. *Cap. 1.2.

33. David i-a zis: „Dacă vei veni cu mine, îmi vei fi o* povară. *Cap. 19.35.

34. Dimpotrivă, vei nimici pentru mine sfaturile lui Ahitofel, dacă te vei întoarce în cetate şi vei zice lui Absalom: „Împărate, eu voi fi robul* tău; odinioară am fost robul tatălui tău, dar acum sunt robul tău.“ *Cap. 16.19.

35. Preoţii Ţadoc şi Abiatar nu vor fi acolo cu tine? Tot ce vei afla din casa împăratului spune* preoţilor Ţadoc şi Abiatar. *Cap. 17.15,16.

36. Şi fiindcă ei au acolo la* ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaaţ, fiul lui Ţadoc, şi pe Ionatan, fiul lui Abiatar,

prin ei îmi veţi trimite tot ce veţi afla.“
*Vers. 27.
37. Huşai, prietenul* lui David, s-a întors, dar, în cetate. Şi Absalom** a intrat în Ierusalim.
*Cap. 16.16. 1 Cron. 27.33. **Cap. 16.15.

Ţiba înnegreşte pe Mefiboşet

16 1. Când* trecuse David puţin de vârf, iată că Ţiba**, slujitorul lui Mefiboşet, a venit înaintea lui cu doi măgari înşeuaţi, pe care erau două sute de pâini, o sută de turte de stafide, o sută de roade de vară şi un burduf cu vin. *Cap. 15.30,32. **Cap. 9.2.
2. Împăratul a zis lui Ţiba: „Ce vrei să faci cu acestea?“ Şi Ţiba a răspuns: „Măgarii sunt pentru casa împăratului, pentru călărie, pâinile şi roadele de vară sunt pentru hrana tinerilor, şi vinul pentru potolirea setei celor* ce vor fi obosiţi în pustiu.“ *Cap. 15.23; 17.29.
3. Împăratul a zis: „Unde este fiul stăpânului tău?“ Şi* Ţiba a răspuns împăratului: „Iată, a rămas la Ierusalim, căci a zis: „Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi împărăţia tatălui meu.“ *Cap. 19.27.
4. Împăratul* a zis lui Ţiba: „Tot ce este al lui Mefiboşet este la tău.“ Şi Ţiba a zis: „Mă închin cu plecăciune! Să capăt trecere înaintea ta, împărate, domnul meu!“ *Prov. 18.13.

Şimei blestemă

5. David ajunsese până la Bahurim. Şi de acolo a ieşit un om din familia şi din casa lui Saul, numit Şimei*, fiul lui Ghera. El înainta blestemând
*Cap. 19.16. 1 Împ. 2.8,44.
6. şi a aruncat cu pietre după David şi după toţi slujitorii împăratului David, în timp ce tot poporul şi toţi vitejii stăteau la dreapta şi la stânga împăratului.
7. Şimei vorbea astfel când blestema: „Du-te, du-te, om al sângelui, om* rău! *Deut. 13.13.
8. Domnul face să cadă asupra ta pedeapsa* pentru tot sângele** casei lui Saul, al cărui scaun de domnie l-ai luat, şi Domnul a dat împărăţia în mâinile fiului tău Absalom; şi iată-te nenorocit, căci eşti un om al sângelui!“
*Judc. 9.24,56,57. 1 Împ. 2.32,33. **Cap. 1.16; 3.28,29; 4.11,12.
9. Atunci Abişai, fiul Ţeruiei, a zis împăratului: „Pentru ce blestemă* acest câine** mort pe domnul meu, împăratul? Lasă-mă, te rog, să mă duc să-i tai capul.“
*1 Sam. 24.14. Cap. 9.8. **Exod 22.82.
10. Dar împăratul a zis: „Ce* aveţi voi cu mine, fiii Ţeruiei? Dacă blestemă, înseamnă că Domnul** i-a zis: „Blestemă pe David!“ Cine-i† va zice, dar: „Pentru ce faci aşa?“?“ *Cap. 19.22. 1 Pet. 2.23. **2 Împ. 18.25. Plân. 3.38. †Rom. 9.20.
11. Şi David a zis lui Abişai şi tuturor slujitorilor săi: „Iată că fiul meu*, care** a ieşit din trupul meu, vrea să-mi ia viaţa; cu cât mai mult beniamitul acesta! Lăsaţi-l să blesteme, căci Domnul i-a zis. *Cap. 12.11. **Gen. 15.4.
12. Poate că Domnul Se va uita la necazul meu şi-mi va* face bine în locul blestemelor de azi.“ *Rom. 8.28.
13. David şi oamenii lui şi-au văzut de drum. Şimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, şi mergând blestema, arunca cu pietre împotriva lui şi vântura praf.
14. Împăratul şi tot poporul care era cu el au ajuns la Aiefim, şi acolo s-au odihnit.

Huşai la Absalom

15. Absalom* şi tot poporul, bărbaţii lui Israel, intraseră în Ierusalim. Ahitofel era şi el cu Absalom. *Cap. 15.37.
16. Când a ajuns Huşai, Architul, prietenul* lui David, la Absalom, i-a zis: „Trăiască împăratul! Trăiască împăratul!“ *Cap. 15.37.
17. Şi Absalom a zis lui Huşai: „Iată cât de mult ţii tu la prietenul tău! Pentru ce nu* te-ai dus cu prietenul tău?“ *Cap. 19.25. Prov. 17.17.
18. Huşai a răspuns lui Absalom: „Pentru că vreau să fiu al aceluia pe care l-a ales Domnul şi tot poporul acesta şi toţi bărbaţii lui Israel, şi cu el vreau să rămân.
19. De altfel, cui* îi voi sluji? Nu fiului său? Cum am slujit tatălui tău, aşa îţi voi sluji şi ţie.“ *Cap. 15.34.

Absalom ascultă de Ahitofel

20. Absalom a zis lui Ahitofel: „Sfătuiţi-vă împreună; ce avem de făcut?“
21. Şi Ahitofel a zis lui Absalom: „Intră la ţiitoarele* pe care le-a lăsat tatăl tău pentru paza casei; astfel, tot Israelul va şti că te-ai făcut urât** tatălui tău, şi mâinile tuturor† celor ce sunt cu tine se vor întări.“ *Cap. 15.16; 20.3. **Gen. 34.30. 1 Sam. 13.4. †Cap. 2.7. Zah. 8.13.

22. Au întins un cort pentru Absalom pe acoperiş, şi Absalom a intrat la ţiitoarele tatălui său, în faţa întregului* Israel. – *Cap. 12.11,12.

23. Sfatul dat pe vremea aceea de Ahitofel avea tot atâta putere ca şi când ar fi întrebat chiar pe Dumnezeu. Tot aşa era cu toate sfaturile lui Ahitofel, fie pentru* David, fie pentru Absalom. – *Cap. 15.12.

Sfatul lui Ahitofel zădărnicit de Huşai

17 1. Ahitofel a zis lui Absalom: „Lasă-mă să aleg douăsprezece mii de oameni! Mă voi scula şi voi urmări pe David chiar în noaptea aceasta.

2. Îl voi lua pe neaşteptate, când va fi obosit* şi va avea mâinile slăbite, îl voi înspăimânta, şi tot poporul care este cu el va fugi. Voi lovi numai pe împărat** *Deut. 25.18. Cap. 16.14. **Zah. 13.7.

3. şi voi aduce înapoi la tine pe tot poporul; moartea omului pe care-l urmăreşti va face ca toţi să se întoarcă, şi tot poporul va fi în pace.“

4. Cuvintele acestea au plăcut lui Absalom şi tuturor bătrânilor lui Israel.

5. Dar Absalom a zis: „Chemaţi şi pe Huşai, architul, şi să auzim şi ce va zice el.“

6. Huşai a venit la Absalom, şi Absalom i-a zis: „Iată cum a vorbit Ahitofel; trebuie să facem ce a zis el, sau nu? Spune tu!“

7. Huşai a răspuns lui Absalom: „De data aceasta, sfatul pe care ţi l-a dat Ahitofel nu este bun.“

8. Şi Huşai a zis: „Tu cunoşti vitejia tatălui tău şi a oamenilor lui; sunt înfuriaţi ca o ursoaică* de pe câmp, căreia i s-au răpit puii. Tatăl tău este un om de război şi nu va petrece noaptea cu poporul; *Osea 13.8.

9. iată, acum stă ascuns în vreo groapă sau în vreun alt loc. Şi dacă, de la început, vor cădea unii sub loviturile lor, se va auzi îndată şi se va zice: „Poporul care urma pe Absalom a fost înfrânt!“

10. Atunci cel mai viteaz, chiar dacă ar fi avut o inimă de leu, se va înspăimânta*; căci tot Israelul ştie că tatăl tău este un viteaz şi că are nişte viteji cu el. *Ios. 2.11.

11. Sfatul meu este, dar, ca tot Israelul să se strângă la tine, de la Dan* până la Beer-Şeba, o mulţime ca nisipul** de pe marginea mării. Şi tu însuţi să mergi la luptă. *Judc. 20.1. **Gen. 22.17.

12. Dacă vom ajunge la el în vreun loc unde l-am găsi, vom cădea peste el cum cade roua pe pământ; şi nu va scăpa nici unul, nici el, nici vreunul din oamenii care sunt cu el.

13. Dacă va fugi într-o cetate, tot Israelul va duce funii la cetatea aceea, şi o vom trage în pârâu, până când nu va mai rămâne nici o piatră în ea.“

14. Absalom şi toţi oamenii lui Israel au zis: „Sfatul lui Huşai, architul, este mai bun decât sfatul lui Ahitofel.“ Dar Domnul* hotărâse să nimicească bunul sfat al lui Ahitofel, ca să aducă nenorocirea peste Absalom. *Cap. 15.31,34.

Moartea lui Ahitofel

15. Huşai* a zis preoţilor Ţadoc şi Abiatar: „Ahitofel a dat cutare şi cutare sfat lui Absalom şi bătrânilor lui Israel, şi eu i-am sfătuit cutare şi cutare lucru. *Cap. 15.35.

16. Acum trimiteţi îndată ştire lui David şi spuneţi-i: „Nu sta noaptea în câmpiile* pustiului, ci du-te mai departe, ca nu cumva împăratul şi tot poporul care este cu el să fie în primejdie să piară.“ *Cap. 15.28.

17. Ionatan* şi Ahimaaţ stăteau lângă fântâna Roguel**. Slujnica venea şi le aducea ştiri, iar ei se duceau să dea de veste împăratului David; căci nu îndrăzneau să se arate şi să intre în cetate. *Cap. 15.27,36. **Ios. 15.7; 18.16.

18. Dar o dată i-a zărit un tânăr şi a spus lui Absalom. Ei au plecat amândoi în grabă şi au ajuns la Bahurim*, la casa unui om care avea o fântână în curte, şi s-au coborât în ea. *Cap. 16.5.

19. Femeia* a luat o învelitoare, a întins-o peste gura fântânii şi a împrăştiat urluială pe ea, ca să nu dea nimic de bănuit. *Ios. 2.6.

20. Slujitorii lui Absalom au intrat în casă la femeia aceasta şi au zis: „Unde sunt Ahimaaţ şi Ionatan?“ Femeia* le-a răspuns: „Au trecut pârâul.“ Au căutat, şi negăsindu-i, s-au întors la Ierusalim. *Exod 1.19. Ios. 2.4,5.

21. După plecarea lor, Ahimaaţ şi Ionatan au ieşit din fântână şi s-au dus să dea de ştire împăratului David. Au zis lui David: „Sculaţi-vă* şi grăbiţi-vă de treceţi apa, căci Ahitofel

a plănuit cutare şi cutare lucru împotriva voastră.“ *Vers. 15,16.
22. David şi tot poporul care era cu el s-au sculat şi au trecut Iordanul; când se lumina de ziuă, nu rămăsese nici unul care să nu fi trecut Iordanul.
23. Ahitofel, când a văzut că sfatul lui n-a fost urmat, a pus şaua pe măgar şi a plecat acasă în cetatea* lui. Şi-a pus casa în rânduială şi s-a spânzurat**. Când a murit, l-au îngropat în mormântul tatălui său.
*Cap. 15.12. **Mat. 27.5.

David la Mahanaim

24. David ajunsese la Mahanaim*, când a trecut Absalom Iordanul, însoţit de toţi bărbaţii lui Israel.
*Gen. 32.2. Ios. 13.26. Cap. 2.8.
25. Absalom a pus pe Amasa în fruntea oştirii, în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui om numit Itra, israelitul, care intrase la Abigail*, fata lui Nahaş şi sora Ţeruiei, mama lui Ioab. *1 Cron. 2.17.
26. Israel şi Absalom au tăbărât în ţara Galaadului.
27. Când a ajuns David la Mahanaim, Şobi*, fiul lui Nahaş, din Raba fiilor lui Amon, Machir**, fiul lui Amiel, din Lodebar, şi Barzilai†, galaaditul, din Roghelim,
*Cap. 10.1; 12.29. **Cap. 9.4. †Cap. 19.31,32. 1 Împ. 2.7.
28. au adus paturi, lighene, vase de pământ, grâu, orz, făină, grâu prăjit, bob, linte, uscături,
29. miere, unt, oi şi brânză de vacă. Au adus aceste lucruri lui David şi poporului care era cu el ca să mănânce; căci ziceau: „Poporul acesta trebuie să fi suferit de foame, de oboseală şi de sete, în pustiu*.“ *Cap. 16.2.

Absalom ucis de Ioab

18 1. David a numărat poporul care era cu el şi a pus peste ei căpetenii peste mii şi căpetenii peste sute.
2. A pus o treime din popor sub porunca lui Ioab, o treime* sub Abişai, fiul Ţeruiei, fratele lui Ioab, şi o treime sub Itai, din Gat. Şi împăratul a zis poporului: „Vreau să ies şi eu împreună cu voi.“ *Cap. 15.19.
3. Dar poporul* a zis: „Să nu ieşi! Căci dacă vom lua-o la fugă, luarea aminte nu se va îndrepta asupra noastră; şi când vor cădea jumătate din noi, nu vor lua seama la noi; dar tu eşti ca zece mii dintre noi, şi acum este mai bine să ne vii în ajutor din cetate.“ *Cap. 21.17.
4. Împăratul le-a răspuns: „Voi face ce credeţi că este mai bine.“ Şi împăratul a stat lângă poartă, în timp ce tot poporul ieşea cu sutele şi miile.
5. Împăratul a dat următoarea poruncă lui Ioab, lui Abişai şi lui Itai: „Pentru dragostea pe care o aveţi faţă de mine, purtaţi-vă blând cu tânărul Absalom!“ Şi tot poporul* a auzit porunca împăratului, dată tuturor căpeteniilor cu privire la Absalom. *Vers. 12.
6. Poporul a ieşit în câmp înaintea lui Israel, şi bătălia a avut loc în pădurea* lui Efraim. *Ios. 17.15,18.
7. Acolo, poporul lui Israel a fost bătut de slujitorii lui David şi a fost o mare înfrângere în ziua aceea, ca douăzeci de mii de oameni.
8. Lupta s-a întins pe tot ţinutul, şi pădurea a mâncat mai mult popor în ziua aceea decât a mâncat sabia.
9. Absalom s-a pomenit în faţa oamenilor lui David. Era călare pe un catâr. Catârul a pătruns sub ramurile încâlcite ale unui mare stejar, şi capul lui Absalom s-a prins de stejar; a rămas astfel spânzurat între cer şi pământ, şi catârul care era sub el a trecut înainte.
10. Un om, văzând lucrul acesta, a venit şi a spus lui Ioab: „Iată, am văzut pe Absalom spânzurat de un stejar.“
11. Şi Ioab a zis omului care i-a adus ştirea aceasta: „L-ai văzut! De ce, dar, nu l-ai tăiat pe loc? Ţi-aş fi dat zece sicli de argint şi un brâu.“
12. Dar omul acela a zis lui Ioab: „Chiar dacă aş cântări în mâna mea o mie de sicli de argint, n-aş pune mâna pe fiul împăratului; căci noi am auzit* următoarea poruncă pe care ţi-a dat-o împăratul ţie, lui Abişai şi lui Itai: „Luaţi seama fiecare la tânărul Absalom!“ *Vers. 5.
13. Şi dacă l-aş fi omorât mişeleşte, nimic n-ar fi rămas ascuns împăratului, şi tu însuţi ai fi fost împotriva mea.“
14. Ioab a zis: „Nu voi zăbovi atâta cu tine!“ Şi a luat trei săgeţi în mână şi le-a înfipt în inima lui Absalom, care era încă plin de viaţă în mijlocul stejarului.
15. Zece tineri, care duceau armele

lui Ioab, au înconjurat pe Absalom, l-au lovit şi l-au omorât.

16. Ioab a sunat din trâmbiţă; şi poporul s-a întors, încetând astfel să mai urmărească pe Israel, oprit de Ioab.

17. Au luat pe Absalom, l-au aruncat într-o groapă mare din mijlocul pădurii şi au pus* peste el o grămadă foarte mare de pietre. Tot Israelul a fugit, fiecare în cortul lui. – *Ios. 7.26.

18. Pe când trăia, Absalom îşi ridicase un stâlp de aducere aminte în Valea Împăratului*. Căci zicea: „N-am** fii, prin care să se poată păstra aducerea aminte a numelui meu.“ Şi a pus numele său stâlpului, care şi astăzi se numeşte stâlpul lui Absalom. –
*Gen. 14.17. **Cap. 14.27.

Solia lui Cuşi

19. Ahimaaţ, fiul lui Ţadoc, a zis: „Lasă-mă să dau fuga şi să duc împăratului vestea cea bună că Domnul i-a făcut dreptate, scăpându-l din mâna vrăjmaşilor săi.“

20. Ioab i-a zis: „Nu tu ai să duci veştile azi; le vei duce într-o altă zi, dar nu astăzi, fiindcă fiul împăratului a murit.“

21. Şi Ioab a zis lui Cuşi: „Du-te şi vesteşte împăratului ce ai văzut.“ Cuşi s-a închinat înaintea lui Ioab şi a dat fuga.

22. Ahimaaţ, fiul lui Ţadoc, a zis iarăşi lui Ioab: „Orice s-ar întâmpla, lasă-mă să alerg după Cuşi.“ Şi Ioab a zis: „Pentru ce vrei să alergi, fiule? Nu este o solie care-ţi va fi de folos.“

23. „Orice s-ar întâmpla vreau să alerg“, a zis din nou Ahimaaţ. Şi Ioab i-a zis: „Dă fuga!“ Ahimaaţ a alergat pe drumul care duce în câmpie şi a luat-o înaintea lui Cuşi.

24. David şedea între cele două porţi. Caraula* s-a dus pe acoperişul porţii spre zid; a ridicat ochii şi s-a uitat. Şi iată că un om alerga singur singurel.
*2 Împ. 9.17.

25. Caraula a strigat şi a dat de ştire împăratului. Împăratul a zis: „Dacă este singur, aduce veşti.“ Şi omul acela se apropia din ce în ce mai mult.

26. Caraula a văzut un alt om alergând; a strigat la portar: „Iată un om aleargă singur singurel.“ Împăratul a zis: „Şi el aduce veşti.“

27. Caraula a zis: „Alergătura celui dintâi pare că e a lui Ahimaaţ, fiul lui Ţadoc.“ Şi împăratul a zis: „Este un om de bine şi aduce veşti bune.“

28. Ahimaaţ a strigat şi a zis împăratului: „Este bine de tot!“ S-a închinat înaintea împăratului cu faţa până la pământ şi a zis: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul tău care a dat în mâinile noastre pe cei ce ridicau mâna împotriva domnului nostru, împăratul.“

29. Împăratul a zis: „Tânărul Absalom este bine, sănătos?“ Ahimaaţ a răspuns: „Am văzut o mare învălmăşeală, când a trimis Ioab pe slujitorul împăratului şi pe mine, slujitorul tău: dar nu ştiu ce era.“

30. Şi împăratul a zis: „Stai acolo la o parte.“ Şi Ahimaaţ a stat deoparte.

31. Îndată a sosit Cuşi. Şi a zis: „Să afle domnul meu, împăratul, vestea cea bună! Astăzi Domnul ţi-a făcut dreptate, scăpându-te din mâna tuturor celor ce se ridicau împotriva ta.“

32. Împăratul a zis lui Cuşi: „Tânărul Absalom este bine, sănătos?“ Cuşi a răspuns: „Ca tânărul acesta să fie vrăjmaşii domnului meu, împăratul, şi toţi cei ce se ridică împotriva ta ca să-ţi facă rău!“

33. Atunci împăratul, cutremurându-se, s-a suit în odaia de sus a porţii şi a plâns. Pe când mergea, zicea: „Fiul* meu Absalom! Fiul meu, fiul meu Absalom! Cum n-am murit eu în locul tău! Absalom, fiul meu, fiul meu!“
*Cap. 19.4.

Jalea împăratului

19 1. Au venit şi au spus lui Ioab: „Iată că împăratul plânge şi se jeleşte din pricina lui Absalom.“

2. Şi în ziua aceea, biruinţa s-a prefăcut în jale pentru tot poporul, căci în ziua aceea, poporul auzea zicându-se: „Împăratul este mâhnit din pricina fiului său.“

3. În aceeaşi zi, poporul a intrat în cetate* pe furiş, ca nişte oameni ruşinaţi că au fugit din luptă. *Vers. 32.

4. Împăratul îşi acoperise* faţa şi striga în gura mare: „Fiul** meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu!“ *Cap. 15.30. **Cap. 18.33.

5. Ioab a intrat în odaia unde era împăratul şi a zis: „Tu acoperi azi de ruşine faţa tuturor slujitorilor tăi, care au scăpat azi viaţa ta, a fiilor tăi

şi a fetelor tale, a nevestelor tale şi a ţiitoarelor tale.
6. Tu iubeşti pe cei ce te urăsc şi urăşti pe cei ce te iubesc, căci arăţi azi că pentru tine nu sunt nici căpetenii, nici slujitori; şi văd acum că, dacă ar trăi Absalom, şi noi toţi am fi murit în ziua aceasta, lucrul acesta ţi-ar fi plăcut.
7. Scoală-te, dar, ieşi şi vorbeşte după inima slujitorilor tăi! Căci jur pe Domnul, că, dacă nu ieşi să te arăţi, nu va rămâne un om cu tine în noaptea aceasta; şi aceasta va fi o nenorocire mai rea pentru tine decât toate nenorocirile care ţi s-au întâmplat din tinereţe până acum."
8. Atunci împăratul s-a sculat şi a şezut la poartă. Au spus tot poporului: „Iată că împăratul stă la poartă." Şi tot poporul a venit înaintea împăratului.

Întoarcerea împăratului la Ierusalim

Însă Israel fugise, fiecare în cortul lui.
9. Şi în toate seminţiile lui Israel, tot poporul se certa, zicând: „Împăratul ne-a izbăvit din mâna vrăjmaşilor noştri, el ne-a scăpat din mâna filistenilor; şi acum a trebuit să fugă* din ţară dinaintea lui Absalom. *Cap. 15.14.
10. Şi Absalom, pe care-l unsesem să domnească peste noi, a murit în bătălie: de ce nu puneţi o vorbă pentru întoarcerea împăratului?"
11. La rândul său, împăratul David a trimis să spună preoţilor Ţadoc şi Abiatar: „Vorbiţi bătrânilor lui Iuda şi spuneţi-le: „Pentru ce aţi fi voi cei din urmă pentru întoarcerea împăratului în casa lui?" – căci ce se spunea în tot Israelul ajunsese până la împărat. –
12. Voi sunteţi fraţii mei, sunteţi os* din oasele mele şi carne din carnea mea; pentru ce aţi fi voi cei din urmă pentru aducerea împăratului înapoi? *Cap. 5.1.
13. Şi lui Amasa* spuneţi-i aşa: „Nu eşti tu oare os din oasele mele şi carne din carnea mea? Să mă pedepsească** Dumnezeu cu toată asprimea dacă nu vei fi înaintea mea pentru totdeauna căpetenia oştirii, în locul lui Ioab!" *Cap. 17.25. **Rut 1.17.
14. David a înmuiat inima tuturor celor din Iuda, de parcă ar fi fost un singur* om; şi au trimis să spună împăratului: „Întoarce-te, tu şi toţi slujitorii tăi." *Judc. 20.1.
15. Împăratul s-a întors şi a ajuns până la Iordan. Şi Iuda s-a dus la Ghilgal*, ca să iasă înaintea împăratului şi să-l facă să treacă Iordanul. *Ios. 5.9.

Bunătatea lui David faţă de Şimei

16. Şimei*, fiul lui Ghera, beniamitul, care era din Bahurim, s-a grăbit să se coboare cu cei din Iuda înaintea împăratului David. *Cap. 16.5. 1 Împ. 2.8.
17. Avea cu el o mie de oameni din Beniamin şi pe Ţiba*, mai marele casei lui Saul, şi pe cei cincisprezece fii şi pe cei douăzeci de robi ai lui Ţiba. Au trecut Iordanul în faţa împăratului. *Cap. 9.2,10; 16.1,2.
18. Luntrea pusă la îndemâna împăratului tocmai pornise ca să-i treacă şi casa dincolo; şi în clipa când era să treacă împăratul Iordanul, Şimei, fiul lui Ghera, s-a închinat înaintea lui.
19. Şi a zis împăratului: „Să nu ţină seamă* domnul meu de nelegiuirea mea**, să uite că robul tău l-a ocărât în ziua când împăratul, domnul meu, ieşea din Ierusalim şi să nu ţină seama† împăratul de lucrul acesta! *1 Sam. 22.15. **Cap. 16.5,6, etc. †Cap. 13.33.
20. Căci robul tău mărturiseşte că a păcătuit. Şi iată, vin astăzi, cel dintâi din toată casa lui Iosif*, înaintea împăratului, domnul meu." *Cap. 16.5.
21. Atunci Abişai, fiul Ţuriei, a luat cuvântul şi a zis: „Nu trebuie oare să moară Şimei pentru că a blestemat* pe unsul Domnului?" *Exod 22.28.
22. Dar David a zis: „Ce* am eu cu voi, fiii Ţuriei, şi pentru ce vă arătaţi astăzi potrivnicii mei? Astăzi să se omoare** oare vreun om în Israel? Nu ştiu eu că împărăţesc azi peste Israel?" *Cap. 16.10. **1 Sam. 11.13.
23. Şi împăratul* a zis lui Şimei: „Nu vei muri!" Împăratul i-a jurat că nu-l va omorî. *1 Împ. 2.8,9,37,46.

Bunătatea lui David faţă de Mefiboşet

24. Mefiboşet*, fiul lui Saul, s-a coborât şi el înaintea împăratului. Nu-şi îngrijise nici picioarele, nici barba, nici nu-şi spălase hainele, din ziua când plecase împăratul până în ziua când se întorcea în pace. *Cap. 9.6.
25. Când s-a dus înaintea împăratului

la Ierusalim, împăratul i-a zis: „Pentru ce n-ai venit* cu mine, Mefiboşet?“
*Cap. 16.17.

26. Şi el a răspuns: „Împărate, domnul meu, slujitorul meu m-a înşelat, căci robul tău, care este olog, zisese: „Voi pune şaua pe măgar, voi încăleca pe el şi voi merge cu împăratul.“

27. Şi el a* înnegrit pe robul tău la domnul meu, împăratul. Dar domnul meu**, împăratul, este ca un înger al lui Dumnezeu. Fă ce vei crede.
*Cap. 16.3. **Cap. 14.17,20.

28. Căci toţi cei din casa tatălui meu au fost nişte oameni vrednici de moarte înaintea împăratului, domnul meu; şi totuşi* tu ai pus pe robul tău în rândul celor ce mănâncă la masă cu tine. Ce drept mai pot avea eu şi ce am să cer eu împăratului?“ *Cap. 9.7,10,13.

29. Împăratul i-a zis: „Ce mai vorbeşti atâta? Am spus: „Tu şi Ţiba veţi împărţi pământurile.“

30. Şi Mefiboşet a zis împăratului: „Să ia chiar totul, căci împăratul, domnul meu, se întoarce în pace acasă.“

Mulţumirea lui David faţă de Barzilai

31. Barzilai*, galaaditul, s-a coborât din Roghelim şi a trecut Iordanul împreună cu împăratul, ca să-l petreacă până dincolo de Iordan. *1 Împ. 2.7.

32. Barzilai era foarte bătrân, în vârstă de optzeci de ani. El îngrijise* de împărat în timpul şederii lui la Mahanaim, căci era un om foarte bogat.
*Cap. 17.27.

33. Împăratul a zis lui Barzilai: „Vino cu mine şi te voi hrăni la mine, în Ierusalim.“

34. Dar Barzilai a răspuns împăratului: „Câţi ani voi mai trăi, ca să mă sui cu împăratul la Ierusalim?

35. Eu sunt astăzi în vârstă de optzeci de ani*. Pot eu să mai cunosc ce este bun şi ce este rău? Poate robul tău să mai aibă vreun gust pentru ce mănâncă şi bea? Pot eu să mai aud glasul cântăreţilor şi cântăreţelor? Şi pentru ce să mai fie robul tău o povară pentru domnul meu, împăratul? *Ps. 90.10.

36. Robul tău va merge puţin dincolo de Iordan cu împăratul. De altfel, pentru ce mi-ar face împăratul această binefacere?

37. Să se întoarcă robul tău, şi să mor în cetatea mea, lângă mormântul tatălui meu şi mamei mele! Dar iată că robul tău Chimham* va trece cu împăratul, domnul meu; fă ce vei crede pentru el.“ *1 Împ. 2.7. Ier. 41.17.

38. Împăratul a zis: „Chimham să treacă împreună cu mine şi voi face pentru el ce vei vrea: tot ce vei dori de la mine, îţi voi da!“

39. După ce tot poporul a trecut Iordanul şi după ce l-a trecut şi împăratul, împăratul a sărutat* pe Barzilai şi l-a binecuvântat. Şi Barzilai s-a întors acasă. *Gen. 31.55.

40. Împăratul s-a îndreptat spre Ghilgal, însoţit de Chimham.

Tot poporul lui Iuda şi jumătate din poporul lui Israel petrecuse pe împărat dincolo de Iordan.

41. Dar toţi bărbaţii lui Israel au venit la împărat şi i-au zis: „Pentru ce te-au furat fraţii noştri, bărbaţii lui Iuda, şi au trecut* pe împărat peste Iordan, împreună cu casa lui şi cu toţi oamenii lui David?“ *Vers. 15.

42. Toţi bărbaţii lui Iuda au răspuns bărbaţilor lui Israel: „Fiindcă împăratul ne este* rudă; şi ce aţi găsit aici, ca să vă mâniaţi? Am trăit noi pe cheltuiala împăratului? Ne-a făcut el daruri?“ *Vers. 12.

43. Şi bărbaţii lui Israel au răspuns bărbaţilor lui Iuda: „Împăratul este de zece ori mai mult al nostru, şi chiar la David avem mai mult drept decât voi. Pentru ce ne-aţi nesocotit? N-am fost noi cei dintâi care am spus să se întoarcă împăratul nostru?“ Şi bărbaţii lui Iuda au vorbit* cu mai multă asprime decât bărbaţii lui Israel.
*Judc. 8.1; 12.1.

Ioab omoară pe Amasa

20 1. Acolo era un om de nimic, numit Şeba, fiul lui Bicri, beniamitul. El a sunat din trâmbiţă şi a zis: „Noi* n-avem nici o parte cu David, nici o moştenire cu fiul lui Isai! Fiecare** la cortul său, Israele!“
*Cap. 19.43. **1 Împ. 12.16. 2 Cron. 10.16.

2. Şi toţi bărbaţii lui Israel s-au depărtat de David şi au urmat pe Şeba, fiul lui Bicri. Dar bărbaţii lui Iuda au rămas credincioşi împăratului lor şi l-au însoţit de la Iordan până la Ierusalim.

3. David a intrat iarăşi în casa lui, la Ierusalim. Împăratul a luat cele zece ţiitoare* pe care le lăsase pentru paza

casei şi le-a pus într-o casă sub pază; a îngrijit de ele, dar n-a intrat la ele. Şi au fost închise până în ziua morţii lor, trăind în văduvie. *Cap. 15.16; 16.21,22.

4. Împăratul a zis lui Amasa: „Cheamă-mi* peste trei zile pe bărbaţii lui Iuda, şi tu să fii de faţă aici.“ *Cap. 19.13.

5. Amasa a plecat să cheme pe Iuda; dar a zăbovit peste vremea pe care i-o hotărâse împăratul.

6. David a zis atunci lui Abişai: „Şeba, fiul lui Bicri, ne va face acum mai mult rău decât Absalom. Ia tu însuţi pe slujitorii* stăpânului tău şi urmăreşte-l, ca nu cumva să găsească cetăţi întărite şi să se ascundă dinaintea noastră.“ *Cap. 11.11. 1 Împ. 1.33.

7. Şi Abişai a plecat, urmat de oamenii lui Ioab, de cheretiţi* şi de peletiţi şi de toţi vitejii; au ieşit din Ierusalim, ca să urmărească pe Şeba, fiul lui Bicri. *Cap. 8.18. 1 Împ. 1.38.

8. Când au fost lângă piatra cea mare care este la Gabaon, Amasa a ajuns înaintea lor. Ioab era încins cu o sabie pe deasupra hainelor de război, cu care era îmbrăcat; ea era legată la coapsă şi stătea în teacă, şi când a înaintat Ioab, sabia a alunecat.

9. Ioab a zis lui Amasa: „Eşti sănătos, frate?“ Şi cu mâna dreaptă a apucat* pe Amasa de barbă să-l sărute. *Mat. 26.49. Luca 22.47.

10. Amasa n-a luat seamă la sabia care era în mâna lui Ioab; şi Ioab l-a lovit* cu ea în** pântece şi i-a vărsat măruntaiele pe pământ, fără să-i mai dea o a doua lovitură. Şi Amasa a murit.

Ioab şi fratele său Abişai au urmărit pe Şeba, fiul lui Bicri. *1 Împ. 2.5. **Cap. 2.23.

11. Un bărbat dintre oamenii lui Ioab a rămas lângă Amasa şi zicea: „Cine vrea pe Ioab şi cine este pentru David? Să urmeze pe Ioab!“

12. Amasa se rostogolea în sânge în mijlocul drumului; şi omul acela, văzând că tot poporul se opreşte, a tras pe Amasa din drum pe un câmp şi a aruncat o haină pe el, când a văzut că toţi cei ce ajungeau lângă el se opreau.

13. După ce a fost luat din drum, fiecare a urmat pe Ioab, ca să urmărească pe Şeba, fiul lui Bicri.

Omorârea lui Şeba

14. Ioab a străbătut toate seminţiile lui Israel înspre Abel-Bet-Maaca*, şi toţi bărbaţii de seamă s-au strâns şi l-au urmat. *2 Împ. 15.29. 2 Cron. 16.4.

15. Au venit şi au împresurat pe Şeba în Abel-Bet-Maaca şi au ridicat* împotriva cetăţii un val care atingea întăritura. Tot poporul care era cu Ioab săpa zidul ca să-l facă să cadă. *2 Împ. 19.32.

16. Atunci o femeie înţeleaptă a început să strige din cetate: „Ascultaţi, ascultaţi! Spuneţi, vă rog, lui Ioab: „Apropie-te până aici, căci vreau să-ţi vorbesc!“

17. El s-a apropiat de ea, şi femeia a zis: „Tu eşti Ioab?“ El a răspuns: „Eu sunt.“ Şi ea i-a zis: „Ascultă vorbele roabei tale.“ El a răspuns: „Ascult.“

18. Şi ea a zis: „Odinioară era obiceiul să se spună: „Să întrebăm în Abel!“ Şi totul se isprăvea astfel.

19. Eu sunt una din cetăţile liniştite şi credincioase din Israel; şi tu cauţi să pierzi o cetate care este o mamă în Israel! Pentru ce ai nimici tu moştenirea* Domnului?“ *1 Sam. 26.19. Cap. 21.3.

20. Ioab a răspuns: „Departe, departe de mine gândul să nimicesc sau să dărâm!

21. Nu este aşa! Dar un om din muntele lui Efraim, numit Şeba, fiul lui Bicri, a ridicat mâna împotriva împăratului David; daţi-l încoace numai pe el, şi mă voi depărta de cetate.“ Femeia a zis lui Ioab: „Iată, capul lui îţi va fi aruncat peste zid.“

22. Şi femeia s-a dus şi a înduplecat pe tot poporul cu înţelepciunea* ei; au tăiat capul lui Şeba, fiul lui Bicri, şi l-au aruncat lui Ioab. Ioab a sunat din trâmbiţă; s-au împrăştiat de lângă cetate şi fiecare s-a dus în cortul lui. Şi Ioab s-a întors la Ierusalim, la împărat. *Ecl. 9.14,15.

Dregătorii lui David

23. Ioab* era mai mare peste toată oştirea lui Israel; Benaia, fiul lui Iehoiada, era în fruntea cheretiţilor şi a peletiţilor; *Cap. 8.16,18.

24. Adoram era mai mare* peste dări; Iosafat**, fiul lui Ahilud, era scriitor (arhivar); *1 Împ. 4.6. **Cap. 8.16. 1 Împ. 4.3.

25. Şeia era logofăt; Ţadoc* şi Abiatar erau preoţi; *Cap. 8.17. 1 Împ. 4.4.

26. şi Ira* din Iair era slujbaş de stat al lui David. *Cap. 23.38.

Foamete de trei ani

21 1. Pe vremea lui David, a fost o foamete care a ţinut trei ani. David a întrebat pe Domnul, şi Domnul a zis: „Din pricina lui Saul şi a casei lui sângeroase, pentru că a ucis pe gabaoniţi, este foametea aceasta.“

2. Împăratul a chemat pe gabaoniţi să le vorbească. – Gabaoniţii nu erau dintre copiii lui Israel, ci erau o rămăşiţă* a amoriţilor; copiii lui Israel se legaseră faţă de ei cu un jurământ, şi totuşi Saul voise să-i ucidă, în râvna lui pentru copiii lui Israel şi Iuda. –

*Ios. 9.3,15-17.

3. David a zis gabaoniţilor: „Ce pot face eu pentru voi şi cu ce să fac ispăşire, ca să binecuvântaţi moştenirea* Domnului?“ *Cap. 20.19.

4. Gabaoniţii i-au răspuns: „Nu voim nici argint, nici aur de la Saul şi de la casa lui şi nici nu este treaba noastră să omorâm pe cineva din Israel.“ Şi împăratul a zis: „Ce voiţi, dar, să vă fac?“

5. Ei au răspuns împăratului: „Fiindcă omul acela ne-a slăbit şi îşi pusese de gând să ne nimicească pentru ca să ne facă să pierim din tot ţinutul lui Israel,

6. să ni se dea şapte bărbaţi din fiii lui şi-i vom spânzura înaintea Domnului, la Ghibeea* lui Saul, alesul** Domnului.“ Şi împăratul a zis: „Vi-i voi da.“ *1 Sam. 10.26; 11.4. **1 Sam. 10.24.

7. Împăratul a cruţat pe Mefiboşet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru jurământul* pe care-l făcuseră între ei, înaintea Domnului, David şi Ionatan, fiul lui Saul. *1 Sam. 18.3; 20.8,15,42; 23.18.

8. Dar împăratul a luat pe cei doi fii, pe care-i născuse lui Saul, Riţpa*, fata lui Aiia, şi anume: Armoni şi Mefiboşet, şi pe cei cinci fii, pe care-i născuse Merab, fata lui Saul, lui Adriel din Mehola, fiul lui Barzilai; *Cap. 3.7.

9. i-a dat în mâinile gabaoniţilor, care i-au spânzurat pe munte, înaintea* Domnului. Toţi cei şapte au pierit împreună; au fost omorâţi în cele dintâi zile ale seceratului, la începutul seceratului orzului. *Cap. 6.17.

10. Riţpa*, fata lui Aiia, a luat un sac şi l-a întins sub ea peste stâncă, de la începutul** seceratului până când a căzut peste ei ploaie din cer; şi a oprit păsările cerului să se apropie de ei în timpul zilei, şi fiarele câmpului în timpul nopţii. *Vers. 8. Cap. 3.7. **Deut. 21.23.

11. Au înştiinţat pe David despre ce făcuse Riţpa, fata lui Aiia, ţiitoarea lui Saul.

12. Şi David s-a dus şi a luat oasele lui Saul şi oasele fiului său Ionatan de la locuitorii din Iabesul Galaadului*, care le luaseră din piaţa Bet-Şan, unde îi spânzuraseră filistenii** când au bătut pe Saul la Ghilboa.

*1 Sam. 31.11-13. **1 Sam. 31.10.

13. A luat de acolo oasele lui Saul şi oasele fiului său Ionatan; şi s-au strâns şi oasele celor ce fuseseră spânzuraţi.

14. Au îngropat oasele lui Saul şi fiului său Ionatan în ţara lui Beniamin, la Ţela*, în mormântul lui Chis, tatăl lui Saul. Şi au făcut tot ce poruncise împăratul.

După aceea, Dumnezeu** a fost potolit faţă de ţară.

*Ios. 18.28. **Ios. 7.26. Cap. 24.25.

Războiul împotriva filistenilor

15. Filistenii au pornit iarăşi cu război împotriva lui Israel. David s-a coborât cu slujitorii lui şi a luptat împotriva filistenilor. David era obosit.

16. Şi Işbi-Benob, unul din copiii lui Rafa, a voit să omoare pe David; avea o suliţă în greutate de trei sute de sicli de aramă şi era încins cu o sabie nouă.

17. Abişai, fiul Ţeruiei, a venit în ajutorul lui David, a lovit pe filistean şi l-a omorât. Atunci oamenii lui David i-au jurat, zicând: „Să* nu mai ieşi cu noi la luptă, ca să nu stingi lumina** lui Israel.“

*Cap. 18.3. **1 Împ. 11.36; 15.4. Ps. 132.17.

18. După aceea, a mai fost* o bătălie la Gob cu filistenii. Atunci Sibecai**, huşatitul, a omorât pe Saf, care era unul din copiii lui Rafa.

*1 Cron. 20.4. **1 Cron. 11.29.

19. A mai fost o bătălie la Gob cu filistenii. Şi Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, din Betleem, a omorât pe Goliat* din Gat, care avea o suliţă al cărei mâner era ca sulul de ţesut.

*1 Cron. 20.5.

20. A mai fost o bătălie la Gat*. Acolo era un om de statură înaltă, care avea şase degete la fiecare mână şi la fiecare picior, în totul douăzeci şi patru, şi care se trăgea tot din Rafa.

*1 Cron. 20.6.

21. El a batjocorit pe Israel; şi Ionatan,

fiul lui Şimea*, fratele lui David, l-a omorât. *1 Sam. 16.9.
22. Aceşti patru* oameni erau copiii lui Rafa născuţi la Gat. Au pierit ucişi de mâna lui David şi de mâna slujitorilor lui. *1 Cron. 20.8.

Cântarea lui David

22 1. David a îndreptat către Domnul cuvintele* acestei cântări, după ce Domnul l-a izbăvit** din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul.
*Exod 15.1. Judc. 5.1. **Ps. 18, titlu; 34.19.
2. El a zis:
„Domnul* este stânca mea, cetăţuia mea, izbăvitorul meu.
*Deut. 32.4. Ps. 18.2, etc.; 31.3; 71.3; 91.2; 144.2.
3. Dumnezeu este stânca mea, la care* găsesc un adăpost,
scutul** meu şi puterea† care mă mântuieşte,
turnul†† meu cel înalt şi scăparea*† mea.
Mântuitorule! Tu mă scapi de silnicie.
*Evr. 2.13. **Gen. 15.1. †Luca 1.69. ††Prov. 18.10. *†Ps. 9.9; 14.6; 59.16; 71.7. Ier. 16.19.
4. Eu chem pe Domnul cel vrednic de laudă şi sunt izbăvit de vrăjmaşii mei.
5. Căci valurile morţii mă înconjuraseră,
şuvoaiele nimicirii mă înspăimântaseră;
6. legăturile* mormântului mă înconjuraseră,
laţurile morţii mă prinseseră. *Ps. 116.3.
7. În strâmtorarea mea, am chemat* pe Domnul,
am chemat pe Dumnezeul meu;
din locaşul Lui, El mi-a auzit** glasul,
şi strigătul meu a ajuns la urechile Lui. *Ps. 116.4; 120.1. Iona 2.2. **Exod 3.7. Ps. 34.6,15,17.
8. Atunci pământul s-a cutremurat* şi s-a clătinat,
temeliile** cerului s-au mişcat şi s-au zguduit,
pentru că El Se mâniase.
*Judc. 5.4. Ps. 77.18; 97.4. **Iov 26.11.
9. Fum se ridica din nările Lui,
şi un foc* mistuitor ieşea din gura Lui:
cărbuni aprinşi ţâşneau din ea.
*Ps. 97.3. Hab. 3.5. Evr. 12.29.
10. A plecat* cerurile şi S-a coborât:
un nor gros** era sub picioarele Lui.
*Ps. 144.5. Isa. 64.1. **Exod 20.21. 1 Împ. 8.12. Ps. 97.2.
11. Călărea pe un heruvim şi zbura,
venea pe aripile* vântului; *Ps. 104.3.
12. era înconjurat cu întunericul* ca şi cu un cort,
era înconjurat cu grămezi de ape şi cu nori întunecoşi. *Vers. 10. Ps. 97.2.
13. Din strălucirea care era înaintea Lui
scânteiau cărbuni* de foc. *Vers. 9.
14. Domnul a tunat* din ceruri,
Cel Preaînalt a făcut să-I răsune glasul;
*Judc. 5.20. 1 Sam. 2.10; 7.10. Ps. 29.3. Isa. 30.30.
15. a aruncat săgeţi* şi a risipit pe vrăjmaşii mei,
a aruncat fulgerul şi i-a pus pe fugă.
*Deut. 32.23. Ps. 7.13; 77.17; 144.6. Hab. 3.11.
16. Fundul mării s-a văzut,
temeliile lumii au fost descoperite
de mustrarea* Domnului,
de vuietul suflării nărilor Lui.
*Exod 15.8. Ps. 106.9. Naum 1.4. Mat. 8.26.
17. El Şi-a întins mâna de sus din înălţime, m-a apucat,
m-a scos din apele cele mari; *Ps. 144.7.
18. m-a izbăvit* de potrivnicul meu cel puternic,
de vrăjmaşii mei care erau mai tari decât mine. *Vers. 1.
19. Ei mă prinseseră în ziua strâmtorării mele,
dar Domnul a fost sprijinitorul meu,
20. El m-a scos la loc* larg.
El m-a mântuit pentru că mă** iubeşte.
*Ps. 31.8; 118.5. **Cap. 15.26. Ps. 22.8.
21. Domnul mi-a* răsplătit după nevinovăţia mea,
mi-a făcut după curăţia** mâinilor mele;
*1 Sam. 26.23. Vers. 25. 1 Împ. 8.32. Ps. 7.8. **Ps. 24.4.
22. căci am păzit* căile Domnului,
nu m-am făcut vinovat faţă de Dumnezeul meu.
*Gen. 18.19. Ps. 119.3; 128.1. Prov. 8.32.
23. Toate poruncile* Lui au fost** înaintea mea,
şi nu m-am depărtat de la legile Lui.
*Deut. 7.12. Ps. 119.30,102. **Gen. 6.9; 17.1. Iov 1.1.
24. Am fost fără vină înaintea Lui,
m-am păzit de fărădelegea mea.
25. De aceea Domnul mi-a răsplătit nevinovăţia* mea,
după curăţia mea înaintea Lui.
*Vers. 21.
26. Cu cel bun* Tu eşti bun,
cu omul drept Te porţi după dreptate,
*Mat. 5.7.
27. cu cel curat eşti curat,
cu cel îndărătnic* Te porţi după îndărătnicia lui. *Lev. 26.23,24,27,28.

28. Tu mântuieşti pe poporul* care se smereşte,
şi cu privirea Ta cobori pe cei mândri**. *Exod 3.7,8. Ps. 72.12,13. **Iov 40.11,12. Isa. 2.11,12,17; 5.15. Dan. 4.37.
29. Da, Tu eşti lumina mea, Doamne!
Domnul luminează întunericul meu.
30. Cu Tine mă năpustesc asupra unei oşti înarmate,
cu Dumnezeul meu sar peste zid.
31. Căile lui Dumnezeu sunt* desăvârşite,
cuvântul Domnului este** curăţat;
El este un scut pentru toţi cei ce caută adăpost în El. *Deut. 32.4. Dan. 4.37. Apoc. 15.3. **Ps. 12.6; 119.140. Prov. 30.5.
32. Căci cine* este Dumnezeu, afară de Domnul?
Şi cine este o stâncă, afară de Dumnezeul nostru? *1 Sam. 2.2. Isa. 45.5,6.
33. Dumnezeu este cetăţuia mea* cea tare
şi El mă călăuzeşte pe** calea cea dreaptă†. *Exod 15.2. Ps. 27.1; 28.7,8; 31.4. Isa. 12.2. **Evr. 13.21. †Deut. 18.13. Iov 22.3. Ps. 101.2,6; 119.1.
34. El îmi face picioarele ca* ale cerboaicelor
şi El mă aşază pe locurile mele cele înalte**.
*Cap. 2.18. Hab. 3.19. **Deut. 32.13. Isa. 33.16; 58.14.
35. Îmi* deprinde mâinile la luptă,
şi braţele mele întind arcul de aramă.
*Ps. 144.1.
36. Tu îmi dai scutul mântuirii Tale,
şi ajung mare prin bunătatea Ta.
37. Lărgeşti* drumul sub paşii mei,
şi picioarele mele nu se clatină. *Prov. 4.12.
38. Urmăresc pe vrăjmaşii mei şi-i nimicesc,
nu mă întorc până nu-i nimicesc.
39. Îi nimicesc, îi zdrobesc, de nu se mai scoală;
cad* sub picioarele mele. *Mal. 4.3.
40. Tu mă încingi* cu putere pentru luptă,
răpui sub mine pe potrivnicii** mei.
*Ps. 18.32,39. **Ps. 44.5.
41. Faci pe vrăjmaşii mei să dea dosul* înaintea mea,
şi nimicesc pe cei ce mă urăsc.
*Gen. 49.8. Exod 23.27. Ios. 10.24.
42. Se uită în jurul lor, şi nu-i cine să-i scape.
Strigă către Domnul*, dar nu le răspunde! *Iov 27.9. Prov. 1.28. Isa. 1.15. Mica 3.4.
43. Îi pisez ca* pulberea pământului,
îi zdrobesc, îi calc în picioare, ca noroiul** de pe uliţe. *2 Împ. 13.7. Ps. 35.5. Dan. 2.35. **Isa. 10.6. Mica 7.10. Zah. 10.5.
44. Mă scapi* din neînţelegerile poporului meu;
mă păstrezi drept căpetenie** a neamurilor;
un popor† pe care nu-l cunoşteam îmi este supus. *Cap. 3.1; 5.1; 19.9,14; 20.1,2,22. **Deut. 28.13. Cap. 8.1-14. Ps. 2.8. †Isa. 55.5.
45. Fiii străinului mă linguşesc;
mă ascultă la cea dintâi poruncă.
46. Fiii străinului leşină de la inimă,
tremură când ies afară din* cetăţuie.
*Mica 7.17.
47. Trăiască Domnul şi binecuvântată să fie Stânca mea!
Înălţat să fie Dumnezeu, Stânca mântuirii* mele, *Ps. 89.26.
48. Dumnezeu, care este Răzbunătorul meu,
care-mi supune* popoarele *Ps. 144.2.
49. şi care mă face să scap de vrăjmaşii mei!
Tu mă înalţi mai presus de potrivnicii mei,
mă izbăveşti de omul* asupritor.
*Ps. 140.1.
50. De aceea Te voi lăuda printre* neamuri, Doamne!
Şi voi cânta spre slava Numelui Tău.
*Rom. 15.9.
51. El dă* mari izbăviri împăratului Său
şi arată milă unsului** Său:
lui David şi seminţei† lui, pentru totdeauna.“
*Ps. 144.10. **Ps. 89.20. †Cap. 7.12,13. Ps. 89.29.

Cele din urmă cuvinte ale lui David

23 1. Iată cele din urmă cuvinte ale lui David.
Cuvântul lui David, fiul lui Isai,
cuvântul omului* care a fost înălţat sus de tot,
cuvântul unsului** Dumnezeului lui Iacov,
cuvântul cântăreţului plăcut al lui Israel. *Cap. 7.8,9. Ps. 78.70,71; 89.27. **1 Sam. 16.12,13. Ps. 89.20.
2. „Duhul* Domnului vorbeşte prin mine,
şi cuvântul Lui este pe limba mea.
*2 Pet. 1.21.
3. Dumnezeul lui Israel a vorbit. Stânca* lui Israel mi-a zis:
„Cel ce împărăţeşte între oameni cu dreptate,
cel ce împărăţeşte** în frică de Dumnezeu
*Deut. 32.4,31. Cap. 22.2,32. **Exod 18.21. 2 Cron. 19.7,9.
4. este* ca lumina dimineţii când răsare soarele

în dimineaţa fără nori;
ca razele soarelui după ploaie,
care fac să încolţească din pământ verdeaţa.“
*Judc. 5.31. Ps. 89.36; 110.3. Prov. 4.18. Osea 6.5.
5. Măcar că nu este aşa casa mea înaintea lui Dumnezeu,
totuşi El a* făcut cu mine un legământ veşnic,
bine întărit în toate privinţele şi tare.
Nu va face El oare să răsară din el tot ce este spre mântuirea şi bucuria mea?
*Cap. 7.15,16. Ps. 89.29. Isa. 55.3.
6. Dar cei răi sunt toţi ca nişte spini
pe care-i arunci
şi nu-i iei cu mâna;
7. cine se atinge de ei
se înarmează cu un fier sau cu mânerul unei suliţe
şi-i arde în foc pe loc.“

Vitejii lui David

8. Iată numele vitejilor care erau în slujba lui David:
Ioşeb-Basşebet, tahchemonitul, unul din fruntaşii căpeteniilor. El şi-a învârtit suliţa peste opt sute de oameni, pe care i-a omorât dintr-o dată.
9. După el, Eleazar*, fiul lui Dodo, fiul lui Ahohi. El era unul din cei trei războinici care au ţinut piept împreună cu David împotriva filistenilor strânşi pentru luptă, când bărbaţii lui Israel se dădeau înapoi pe înălţimi.
*1 Cron. 11.12; 27.4.
10. El s-a sculat şi a lovit pe filisteni până ce i-a obosit mâna şi a rămas lipită de sabie. Domnul a dat o mare izbăvire în ziua aceea. Poporul s-a întors după Eleazar, numai ca să ia prada.
11. După el, Şama*, fiul lui Aghe, din Harar. Filistenii** se strânseseră la Lehi. Acolo era o bucată de pământ semănată cu linte; şi poporul fugea dinaintea filistenilor.
*1 Cron. 11.27. **1 Cron. 11.13,14.
12. Şama s-a aşezat în mijlocul ogorului, l-a apărat şi a bătut pe filisteni. Şi Domnul a dat o mare izbăvire.
13. Trei* dintre cei treizeci de căpetenii s-au coborât pe vremea seceratului şi au venit la David, în peştera** Adulam, când o ceată de filisteni tăbărâse în Valea† Refaim.
*1 Cron. 11.15. **1 Sam. 22.1. †Cap. 5.18.
14. David era atunci în* cetăţuie, şi o strajă a filistenilor era la Betleem.
*1 Sam. 22.4,5.
15. David a avut o dorinţă şi a zis: „Cine-mi va da să beau apă din fântâna de la poarta Betleemului?“
16. Atunci cei trei viteji au trecut prin tabăra filistenilor şi au scos apă din fântâna de la poarta Betleemului. Au adus-o şi au dat-o lui David; dar el n-a vrut s-o bea şi a vărsat-o înaintea Domnului.
17. El a zis: „Departe de mine, Doamne, gândul să fac lucrul acesta! Să beau sângele* oamenilor acestora care s-au dus cu primejdia vieţii lor?“ Şi n-a vrut s-o bea. Iată ce au făcut aceşti trei viteji. *Lev. 17.10.
18. Abişai*, fratele lui Ioab, fiul Ţeruiei, era căpetenia celor trei. El şi-a învârtit suliţa peste trei sute de oameni şi i-a omorât şi a fost vestit între cei trei. *1 Cron. 11.20.
19. Era cel mai cu vază din cei trei şi a fost căpetenia lor; dar n-a fost la înălţimea celor trei dintâi.
20. Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabţeel*, om viteaz şi vestit prin faptele lui mari. El** a ucis pe cei doi fii ai lui Ariel din Moab. S-a coborât în mijlocul unei gropi pentru apă unde a ucis un leu, într-o zi când căzuse zăpadă. *Ios. 15.21. **Exod 15.15. 1 Cron. 11.22.
21. A omorât pe un egiptean groaznic la înfăţişare, care avea o suliţă în mână; s-a coborât împotriva lui cu un toiag, a smuls suliţa din mâna egipteanului şi l-a omorât cu ea.
22. Iată ce a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada; şi a fost vestit printre cei trei viteji.
23. Era cel mai cu vază din cei treizeci; dar n-a ajuns la înălţimea celor trei dintâi. David l-a primit între sfetnicii lui* de aproape. *Cap. 8.18; 20.23.
24. Asael*, fratele lui Ioab, din numărul celor treizeci, Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem. *Cap. 2.18.
25. Şama* din Harod. Elica din Harod. *1 Cron. 11.27.
26. Heleţ din Pelet. Ira, fiul lui Icheş, din Tecoa.
27. Abiezer din Anatot. Mebunai din Huşa.
28. Ţalmon din Ahoah. Maharai din Netofa.
29. Heleb, fiul lui Baana, din Netofa.
Itai, fiul lui Ribai, din Ghibeea fiilor lui Beniamin.
30. Benaia din Piraton. Hidai din Nahale-Gaaş*. *Judc. 2.9.

31. Abi-Albon din Araba. Azmavet din Barhum.
32. Eliahba din Şaalbon. Bene-Iaşen. Ionatan.
33. Şama din Harar. Ahiam, fiul lui Şarar din Arar.
34. Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul unui maacatit. Eliam, fiul lui Ahitofel, din Ghilo.
35. Heţrai din Carmel. Paarai din Arab.
36. Igheal, fiul lui Natan, din Ţoba. Bani din Gad.
37. Ţelec, amonitul. Naharai din Beerot, care ducea armele lui Ioab, fiul Ţeruiei.
38. Ira* din Ieter. Gareb din Ieter.
*Cap. 20.26.
39. Urie*, hetitul. De toţi: treizeci şi şapte. *Cap. 11.3,6.

Numărătoarea poporului

24 1. Domnul S-a aprins de mânie* din nou împotriva lui Israel; şi a stârnit pe David împotriva lor, zicând: „Du-te** şi fă numărătoarea lui Israel şi a lui Iuda.“ *Cap. 21.1. **1 Cron. 27.23,24.
2. Şi împăratul a zis lui Ioab, căpetenia oştirii, care se afla lângă el: „Străbate toate seminţiile lui Israel, de la Dan* până al Beer-Şeba; să se facă numărătoarea poporului şi să ştiu** la cât se ridică numărul lor.“
*Judc. 20.1. **Ier. 17.5.
3. Ioab a zis împăratului: „Domnul Dumnezeul tău să facă poporul de o sută de ori mai mare, şi împăratul, domnul meu, să vadă cu ochii lui lucrul acesta! Dar pentru ce vrea împăratul, domnul meu, să facă lucrul acesta?“
4. Împăratul a stăruit în porunca pe care o dădea lui Ioab şi căpeteniilor oştirii; şi Ioab şi căpeteniile oştirii au plecat de la împărat, ca să facă numărătoarea poporului Israel.
5. Au trecut Iordanul şi au tăbărât la Aroer*, la dreapta cetăţii care este în mijlocul văii Gad, şi lângă Iaezer**.
*Deut. 2.36. Ios. 13.9,16. **Num. 22.1,3.
6. Au venit până în Galaad şi în ţara lui Tahtim-Hodşi. S-au dus până la Dan Iaan* şi în împrejurimile Sidonului**.
*Ios. 19.47. Judc. 18.29. **Ios. 19.28. Judc. 18.28.
7. Au venit până la cetăţuia Tir şi în toate cetăţile heviţilor şi ale canaaniţilor. Au ieşit spre partea de miazăzi a lui Iuda, la Beer-Şeba.
8. Au străbătut astfel toată ţara şi au ajuns la Ierusalim, după nouă luni şi douăzeci de zile.
9. Ioab a dat împăratului numărul poporului: erau* în Israel opt sute de mii de oameni de război care scoteau sabia, şi în Iuda cinci sute de mii de oameni. *1 Cron. 21.5.

Ciuma

10. David a simţit cum îi bătea* inima, după ce făcuse numărătoarea poporului. Şi a zis Domnului: „Am săvârşit un mare** păcat, făcând lucrul acesta! Acum, Doamne, binevoieşte şi iartă nelegiuirea robului Tău, căci am lucrat în totul ca un† nebun!“
*1 Sam. 24.5. **Cap. 12.13. †1 Sam. 13.13.
11. A doua zi, când s-a sculat David, cuvântul Domnului a vorbit astfel prorocului Gad*, văzătorul** lui David:
*1 Sam. 22.5. **1 Sam. 9.9. 1 Cron. 29.29.
12. „Du-te şi spune lui David: „Aşa vorbeşte Domnul: „Îţi pun înainte trei nenorociri; alege una din ele, şi te voi lovi cu ea.“
13. Gad s-a dus la David şi i-a făcut cunoscut lucrul acesta, zicând: „Vrei şapte ani de foamete* în ţara ta sau să fugi trei luni dinaintea vrăjmaşilor tăi, care te vor urmări, sau să bântuie ciuma trei zile în ţară? Acum alege şi vezi ce trebuie să răspund Celui ce mă trimite.“ *1 Cron. 21.13.
14. David a răspuns lui Gad: „Sunt într-o mare strâmtoare! Of! mai bine să cădem în mâinile Domnului, căci îndurările* Lui sunt nemărginite; dar să nu** cad în mâinile oamenilor!“
*Ps. 103.8,13,14; 119.156. **Isa. 47.6. Zah. 1.15.
15. Domnul* a trimis ciuma în Israel, de dimineaţă până la vremea hotărâtă. Şi, din Dan până la Beer-Şeba, au murit şaptezeci de mii de oameni din popor. *1 Cron. 21.14; 27.24.
16. Pe* când îngerul întindea mâna peste Ierusalim ca să-l nimicească, Domnul S-a căit** de răul acela şi a zis îngerului care ucidea poporul: „Destul! Trage-ţi mâna acum!“ Îngerul Domnului era lângă aria lui Aravna†, iebusitul.
*Exod 12.23. 1 Cron. 21.15. **Gen. 6.6. 1 Sam. 15.11. Ioel 2.13,14. †Vers. 18. 1 Cron. 21.15. 2 Cron. 3.1.
17. David, văzând pe îngerul care lovea pe popor, a zis Domnului: „Iată că am* păcătuit! Eu sunt vinovat: dar

oile acestea ce au făcut? Mâna Ta să se
îndrepte, dar, împotriva mea şi împo-
triva casei tatălui meu!“ *1 Cron. 21.17.
18. În ziua aceea, Gad a venit la
David şi i-a zis: „Suie-te* şi înalţă un
altar Domnului în aria lui Aravna,
iebusitul.“ *1 Cron. 21.18, etc.
19. David s-a suit, după cuvântul lui
Gad, cum poruncise Domnul.
20. Aravna s-a uitat şi a văzut pe
împărat şi pe slujitorii lui îndrep-
tându-se spre el; şi Aravna a ieşit şi
s-a închinat înaintea împăratului, cu
faţa la pământ.
21. Aravna a zis: „Pentru ce vine
domnul meu, împăratul, la slujitorul lui?“
Şi David* a răspuns: „Ca să cumpăr de
la tine aria şi să zidesc în ea un altar
Domnului, pentru ca să înceteze
urgia** aceasta de peste popor.“
*Gen. 23.8-16. **Num. 16.48,50.
22. Aravna a zis lui David: „Să ia
domnul meu, împăratul, aria şi să
aducă în ea jertfele care-i vor plăcea;
vezi*, boii vor fi pentru arderea de tot,
şi carele cu uneltele lor vor ţine loc de
lemne.“ *1 Împ. 19.21.
23. Aravna a dat împăratului totul. Şi
Aravna a zis împăratului: „Domnul
Dumnezeul tău să te* primească!“
*Ezec. 20.40,41.
24. Dar împăratul a zis lui Aravna:
„Nu! Vreau s-o cumpăr de la tine pe preţ
de argint şi nu voi aduce Domnului
Dumnezeului meu arderi de tot, care
să nu mă coste nimic.“ Şi David a
cumpărat** aria şi boii cu cincizeci de
sicli de argint. *1 Cron. 21.24,25.
25. David a zidit acolo un altar
Domnului şi a adus arderi de tot şi
jertfe de mulţumire.
Atunci Domnul* a fost potolit faţă de
ţară şi a încetat urgia** deasupra lui
Israel. *Cap. 21.14. **Vers. 21.

CARTEA ÎNTÂI A ÎMPĂRAŢILOR

SAU A TREIA A ÎMPĂRAŢILOR[1]

(Deuteronom 32.15-18. Osea 10.1; 4.15.)

DOMNIA LUI SOLOMON

(2 Samuel 7.12-15. Capitolele 1-11. 2 Cronici 1-9. Psalm 89.)

Bătrâneţea lui David

1 1. Împăratul David era bătrân,
înaintat în vârstă; îl acopereau cu
haine şi nu se putea încălzi.
2. Slujitorii lui i-au zis: „Să se caute
pentru domnul, împăratul, o fată
fecioară; ea să stea înaintea împăra-
tului, să-l îngrijească şi să se culce la
sânul tău; şi domnul meu, împăratul,
se va încălzi.“
3. Au căutat în tot ţinutul lui Israel o
fată tânără şi frumoasă şi au găsit pe
Abişag, sunamita*, pe care au adus-o
la împărat. *Ios. 19.18.
4. Această fată era foarte frumoasă.
Ea a îngrijit pe împărat şi i-a slujit;
dar împăratul nu s-a împreunat cu ea.

Adonia vrea să ia scaunul de domnie

5. Adonia*, fiul Haghitei, s-a sumeţit
până acolo încât a zis: „Eu voi fi
împărat!“ Şi şi-a pregătit** care şi
călăreţi şi cincizeci de oameni care
alergau înaintea lui. *2 Sam. 3.4. **2 Sam. 15.1.
6. Tatăl său nu-l mustrase niciodată
în viaţa lui, zicând: „Pentru ce faci
aşa?“ Adonia, de altfel, era foarte
frumos la chip şi se născuse după*
Absalom. *2 Sam. 3.3,4. 1 Cron. 3.2.
7. El a vorbit cu Ioab, fiul Ţeruiei, şi
cu preotul* Abiatar: şi aceştia au trecut
de** partea lui. *2 Sam. 20.25. **Cap. 2.22,28.
8. Dar preotul Ţadoc, Benaia, fiul lui
Iehoiada, prorocul Natan, Şimei*, Rei
şi vitejii** lui David n-au fost cu
Adonia. *Cap. 4.18. **2 Sam. 23.8.
9. Adonia a tăiat oi, boi şi viţei graşi,
lângă piatra lui Zohelet, care este lângă
En-Roguel; şi a poftit pe toţi fraţii lui,
fiii împăratului, şi pe toţi bărbaţii lui
Iuda din slujba împăratului.
10. Dar n-a poftit pe prorocul Natan,
nici pe Benaia, nici pe viteji, nici pe
fratele său Solomon.

Bat-Şeba la David

11. Atunci Natan a zis Bat-Şebei, mama
lui Solomon: „N-ai auzit că Adonia,

1. Aşa se numeşte în Septuaginta

fiul Haghitei*, s-a făcut împărat, fără
să ştie domnul nostru David? *2 Sam. 3.4.
12. Vino, dar, acum, şi-ţi voi da un
sfat, ca să-ţi scapi viaţa ta şi viaţa
fiului tău Solomon.
13. Du-te, intră la împăratul David şi
spune-i: „Împărate, domnul meu, n-ai
jurat tu roabei tale, zicând: „Fiul tău
Solomon* va împărăţi după mine şi va
şedea pe scaunul meu de domnie?“
Pentru ce, dar, împărăţeşte Adonia?“
*1 Cron. 22.9.
14. Şi în timp ce tu vei vorbi cu
împăratul, eu însumi voi intra după
tine şi-ţi voi întări cuvintele.“
15. Bat-Şeba s-a dus în odaia împă-
ratului. El era foarte bătrân; şi Abişag,
sunamita, îi slujea.
16. Bat-Şeba s-a plecat şi s-a închinat
înaintea împăratului. Şi împăratul a
zis: „Ce vrei?“
17. Ea i-a răspuns: „Domnul meu, tu
ai jurat* roabei tale pe Domnul Dum-
nezeul tău, zicând: „Solomon, fiul tău,
va împărăţi după mine şi va şedea pe
scaunul meu de domnie.“ *Vers. 13,30.
18. Şi acum iată că Adonia împără-
ţeşte! Şi tu nu ştii, împărate, domnul
meu!
19. El a* înjunghiat boi, viţei graşi şi
oi, în mare număr; şi a poftit pe toţi
fiii împăratului, pe preotul Abiatar şi
pe Ioab, căpetenia oştirii, dar pe robul
tău Solomon nu l-a poftit. *Vers. 7-9,25.
20. Împărate, domnul meu, tot Israelul
are ochii îndreptaţi spre tine, ca să-i
faci cunoscut cine va şedea pe scaunul
de domnie al împăratului, domnului
meu, după el.
21. Şi când împăratul, domnul meu,
va fi culcat* împreună cu părinţii săi,
se va întâmpla că eu şi fiul meu Solo-
mon vom fi priviţi ca nişte vinovaţi.“
*Deut. 31.16. Cap. 2.10.
22. Pe când încă vorbea ea cu împă-
ratul, iată că a sosit prorocul Natan.
23. Au dat de ştire împăratului şi au
zis: „Iată că a venit prorocul Natan!“
El a intrat înaintea împăratului şi s-a
închinat înaintea împăratului cu faţa
până la pământ.
24. Şi Natan a zis: „Împărate, domnul
meu, oare tu ai zis: „Adonia va împărăţi
după mine şi va şedea pe scaunul meu
de domnie“?
25. Căci el s-a* coborât astăzi, a tăiat
boi, viţei graşi şi oi, în mare număr; şi
a poftit pe toţi fiii împăratului, pe
căpeteniile oştirii şi pe preotul Abiatar.
Şi ei mănâncă şi beau înaintea lui şi
zic: „Trăiască împăratul** Adonia!“
*Vers. 19. **1 Sam. 10.24.
26. Dar nu m-a poftit nici pe mine, care
sunt robul tău, nici pe preotul Ţadoc,
nici pe Benaia, fiul lui Iehoiada, nici
pe robul tău Solomon.
27. Oare din porunca domnului meu,
împăratul, are loc lucrul acesta şi fără
să fi făcut cunoscut robului tău cine
are să se suie pe scaunul de domnie al
împăratului, domnului meu, după el?“
28. Împăratul David a răspuns: „Che-
maţi-mi pe Bat-Şeba.“ Ea a intrat şi
s-a înfăţişat înaintea împăratului.
29. Şi împăratul a jurat şi a zis: „Viu*
este Domnul, care m-a izbăvit din
toate necazurile, *2 Sam. 4.9.
30. că – aşa* cum am jurat pe Domnul
Dumnezeul lui Israel, zicând: „Fiul tău
Solomon va împărăţi după mine şi va
şedea pe scaunul meu de domnie în
locul meu“ – aşa voi face azi.“ *Vers. 17.
31. Bat-Şeba s-a plecat cu faţa la
pământ şi s-a închinat înaintea împă-
ratului. Şi a zis: „Trăiască* pe vecie
domnul meu, împăratul David!“
*Neem. 2.3. Dan. 2.4.

Solomon, împărat

32. Împăratul David a zis: „Chemaţi-mi
pe preotul Ţadoc, pe prorocul Natan
şi pe Benaia, fiul lui Iehoiada.“ Ei
au intrat şi s-au înfăţişat înaintea
împăratului.
33. Şi împăratul le-a zis: „Luaţi* cu
voi pe slujitorii stăpânului vostru,
puneţi pe fiul meu Solomon călare pe
catârul meu şi coborâţi-l la** Ghihon.
*2 Sam. 20.6. **2 Cron. 32.30.
34. Acolo, preotul Ţadoc şi prorocul
Natan să-l* ungă împărat peste Israel.
Să sunaţi** din trâmbiţă şi să ziceţi:
„Trăiască împăratul Solomon!“
*1 Sam. 10.1; 16.3,12. 2 Sam. 2.4; 5.3. Cap. 19.16. 2 Împ.
9.3; 11.12. **2 Sam. 15.10. 2 Împ. 9.13; 11.14.
35. Să vă suiţi apoi după el ca să vină
să se aşeze pe scaunul meu de domnie
şi să împărăţească în locul meu. Căci
porunca mea este ca el să fie căpetenia
lui Israel şi Iuda.“
36. Benaia, fiul lui Iehoiada, a răspuns
împăratului: „Amin! Aşa să vrea
Domnul Dumnezeul domnului meu,
împăratul:
37. Domnul să fie cu Solomon cum*
a fost cu domnul meu, împăratul, ca
să-şi înalţe** scaunul de domnie mai

presus de scaunul de domnie al domnului meu, împăratul David!“
*Ios. 1.5,17. 1 Sam. 20.13. **Vers. 47.
38. Atunci preotul Ţadoc s-a coborât împreună cu prorocul Natan, cu Benaia*, fiul lui Iehoiada, cu cheretiţii şi peletiţii; au pus pe Solomon călare pe catârul împăratului David şi l-au dus la Ghihon. *2 Sam. 8.18; 23.20-23.
39. Preotul Ţadoc a luat cornul cu untdelemn* din Cort şi a uns** pe Solomon. Au sunat din trâmbiţă, şi tot† poporul a zis: „Trăiască împăratul Solomon!“ *Exod 30.23,25,32. Ps. 89.20. **1 Cron. 29.22. †1 Sam. 10.24.
40. Tot poporul s-a suit după el, şi poporul cânta din fluier şi se desfăta cu mare bucurie; se clătina pământul de strigătele lor.

Adonia aude

41. Zvonul acesta a ajuns până la Adonia şi la toţi cei poftiţi care erau cu el, tocmai în clipa când sfârşeau de mâncat. Ioab, auzind sunetul trâmbiţei, a zis: „Ce este cu vuietul acesta de care răsună cetatea?“
42. Pe când vorbea el încă, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. Şi Adonia a zis: „Apropie-te, că eşti un om* viteaz şi aduci veşti bune.“ *2 Sam. 18.27.
43. „Da“, a răspuns Ionatan lui Adonia, „domnul nostru, împăratul David, a făcut împărat pe Solomon.
44. A trimis cu el pe preotul Ţadoc, pe prorocul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, pe cheretiţi şi peletiţi, şi l-au pus călare pe catârul împăratului.
45. Preotul Ţadoc şi prorocul Natan l-au uns împărat la Ghihon. De acolo s-au suit veselindu-se, şi cetatea a fost pusă în mişcare: acesta este vuietul pe care l-aţi auzit.
46. Solomon s-a şi aşezat* pe scaunul de domnie al împăratului. *1 Cron. 29.23.
47. Şi slujitorii împăratului au venit să binecuvânteze pe domnul nostru, împăratul David, zicând: „Dumnezeul tău să facă numele lui Solomon mai* vestit decât numele tău, şi el să-şi înalţe scaunul de domnie mai presus de scaunul tău de domnie!“ Şi împăratul s-a închinat* pe patul său. *Vers. 37. **Gen. 47.31.
48. Iată ce a zis şi împăratul: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul lui Israel care mi-a dat* astăzi un urmaş pe scaunul meu de domnie şi mi-a îngăduit să-l văd!“ *Cap. 3.6. Ps. 132. 11,12.
49. Toţi cei poftiţi de Adonia s-au umplut de spaimă; s-au sculat şi au plecat care încotro.
50. Adonia s-a temut de Solomon; s-a sculat şi el, a plecat şi s-a apucat* de coarnele altarului. *Cap. 2.28.
51. Au venit şi au spus lui Solomon: „Iată că Adonia se teme de împăratul Solomon şi s-a apucat de coarnele altarului, zicând: „Să-mi jure împăratul Solomon azi că nu va omorî pe robul său cu sabia!“
52. Solomon a zis: „Dacă va fi om cinstit, un* păr din cap nu-i va cădea la pământ; dar dacă se va găsi răutate în el, va muri.“
*1 Sam. 14.45. 2 Sam. 14.11. Fapt. 27.34.
53. Şi împăratul Solomon a trimis nişte oameni, care l-au coborât de pe altar. El a venit şi s-a închinat înaintea împăratului Solomon, şi Solomon i-a zis: „Du-te acasă.“

Învăţăturile date lui Solomon la moarte

2 1. David se apropia de clipa* morţii şi a dat îndrumări fiului său Solomon, zicând: *Gen. 47.29. Deut. 31.14.
2. „Eu* plec pe calea pe care merge toată lumea. Întăreşte-te** şi fii om!
*Ios. 23.14. **Deut. 17.19,20.
3. Păzeşte poruncile Domnului Dumnezeului tău umblând în căile Lui şi păzind legile Lui, poruncile Lui, hotărârile Lui şi învăţăturile Lui, după cum este scris în Legea lui Moise, ca să izbuteşti* în tot ce vei face şi ori încotro te vei întoarce
*Deut. 29.9. Ios. 1.7. 1 Cron. 22.12,13.
4. şi pentru ca Domnul să împlinească* următoarele cuvinte pe care le-a rostit pentru mine: „Dacă** fiii tăi vor lua seama la calea lor, umblând† cu credincioşie înaintea Mea, din toată inima lor şi din tot sufletul lor, nu vei fi lipsit†† niciodată de un urmaş pe scaunul de domnie al lui Israel.“
*2 Sam. 7.25. **Ps. 132.12. †2 Împ. 20.3. ††2 Sam. 7.12,13. Cap. 8.25.
5. Ştii ce mi-a făcut* Ioab, fiul Ţeruiei, ce a făcut celor două căpetenii ale oştirii lui Israel, lui Abner**, fiul lui Ner, şi lui Amasa†, fiul lui Ieter. I-a omorât; a vărsat în timp de pace sânge de război şi a pus sângele de război pe cingătoarea cu care era încins la mijloc şi pe încălţămintea din picioare. *2 Sam. 3.39; 18.5,12,14; 19.5-7. **2 Sam. 3.27. †2 Sam. 20.10.

6. Fă după înţelepciunea* ta, şi să nu laşi ca perii lui cei albi să se coboare în pace în Locuinţa morţilor.

*Vers. 9. Prov. 20.26.

7. Să te porţi cu bunăvoinţă cu fiii lui Barzilai*, galaaditul, şi ei să mănânce** la masă cu tine; căci tot aşa s-au purtat şi ei† cu mine, ieşindu-mi înainte, când fugeam de fratele tău Absalom.

*2 Sam. 19.31,38. **2 Sam. 9.7,10; 19.28. †2 Sam. 17.27.

8. Iată că ai lângă tine pe Şimei*, fiul lui Ghera, beniamitul, din Bahurim. El a rostit împotriva mea mari blesteme în ziua când mă duceam la Mahanaim. Dar s-a coborât înaintea** mea la Iordan, şi i-am jurat† pe Domnul, zicând: „Nu te voi omorî cu sabia.“ *2 Sam. 16.5. **2 Sam. 19.18. †2 Sam. 19.23.

9. Acum, tu să nu-l laşi nepedepsit*; căci eşti un om înţelept şi ştii cum trebuie să te porţi cu el. Să-i cobori perii albi însângeraţi** în Locuinţa morţilor.“ *Exod 20.7. Iov 9.28. **Gen. 42.38; 44.31.

10. David a adormit* cu părinţii lui şi a fost îngropat în cetatea** lui David.

*Cap. 1.21. Fapt. 2.29; 13.36. **2 Sam. 5.7.

11. Vremea cât a împărăţit* David peste Israel a fost de patruzeci de ani: la Hebron a împărăţit şapte ani, iar la Ierusalim a împărăţit treizeci şi trei de ani. *2 Sam. 5.4. 1 Cron. 29.26,27.

12. Solomon a şezut* pe scaunul de domnie al tatălui său, David, şi împărăţia lui s-a întărit foarte mult.

*1 Cron. 29.23. 2 Cron. 1.1.

Solomon omoară pe Adonia

13. Adonia, fiul Haghitei, s-a dus la Bat-Şeba, mama lui Solomon. Ea i-a zis: „Vii* cu gânduri paşnice?“ El a răspuns: „Da.“ *1 Sam. 16.4,5.

14. Şi a adăugat: „Am să-ţi spun o vorbă.“ Ea a zis: „Vorbeşte!“

15. Şi el a zis: „Ştii că împărăţia era* a mea şi că tot Israelul îşi îndrepta privirile spre mine ca să fiu împărat. Dar împărăţia s-a întors şi a căzut fratelui meu, pentru că Domnul i-a** dat-o.

*Cap. 1.5. **1 Cron. 22.9,10; 28.5-7. Prov. 21.30. Dan. 2.21.

16. Acum îţi cer un lucru: nu-ţi întoarce faţa!“ Ea i-a răspuns: „Vorbeşte!“

17. Şi el a zis: „Spune, te rog, împăratului Solomon – căci nu se poate să nu te asculte – să-mi dea de nevastă pe* Abişag, sunamita.“ *Cap. 1.3,4.

18. Bat-Şeba a zis: „Bine! Voi vorbi împăratului pentru tine.“

19. Bat-Şeba s-a dus la împăratul Solomon, să-i vorbească pentru Adonia. Împăratul s-a sculat s-o întâmpine, s-a închinat* înaintea ei şi a şezut pe scaunul său de domnie. Au pus un scaun pentru mama împăratului, şi ea a şezut** la dreapta lui.

*Exod 20.12. **Ps. 45.9.

20. Apoi a zis: „Am să-ţi fac o mică rugăminte: să mă asculţi!“ Şi împăratul i-a zis: „Cere, mamă, căci te voi asculta.“

21. Ea a zis: „Abişag, sunamita, să fie dată de nevastă fratelui tău Adonia.“

22. Împăratul Solomon a răspuns mamei sale: „Pentru ce ceri numai pe Abişag, sunamita, pentru Adonia? Cere şi împărăţia pentru el – căci este fratele meu mai mare decât mine – pentru el, pentru preotul Abiatar* şi pentru Ioab, fiul Ţeruiei.“ *Cap. 1.7.

23. Atunci împăratul a jurat pe Domnul, zicând: „Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată* asprimea, dacă nu-l vor costa viaţa pe Adonia cuvintele acestea!

*Rut 1.17.

24. Acum, viu este Domnul, care m-a întărit şi m-a suit pe scaunul de domnie al tatălui meu, David, şi care mi-a făcut o casă, după făgăduinţa* Lui, că astăzi va muri Adonia!“

*2 Sam. 7.11,13. 1 Cron. 22.10.

25. Şi împăratul Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, care l-a lovit; şi Adonia a murit.

Abiatar scos din slujbă

26. Împăratul a zis apoi preotului Abiatar: „Du-te la Anatot*, la moşiile tale, căci eşti vrednic de moarte; dar nu te voi omorî azi, pentru că ai purtat** chivotul Domnului Dumnezeu înaintea tatălui meu, David, şi pentru că ai luat† parte la toate suferinţele tatălui meu.“

*Ios. 21.18. **1 Sam. 23.6. 2 Sam. 15.24,29. †1 Sam. 22.20,23. 2 Sam. 15.24.

27. Astfel Solomon a scos pe Abiatar din slujba de preot al Domnului, ca să împlinească* cuvântul rostit de Domnul asupra casei lui Eli, în Silo.

*1 Sam. 2.31-35.

Omorârea lui Ioab

28. Vestea aceasta a ajuns până la Ioab, care luase partea* lui Adonia, măcar că nu luase partea lui Absalom. Şi Ioab a fugit la Cortul Domnului şi s-a apucat** de coarnele altarului.

*Cap. 1.7. **Cap. 1.50.

29. Au dat de ştire împăratului Solomon că Ioab a fugit la Cortul Domnului şi că este la altar. Şi Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, zicându-i: „Du-te şi loveşte-l!"

30. Benaia a ajuns la Cortul Domnului şi a zis lui Ioab: „Ieşi! Căci aşa porunceşte împăratul."

Dar el a răspuns: „Nu! Vreau să mor aici." Benaia a spus lucrul acesta împăratului zicând: „Aşa a vorbit Ioab şi aşa mi-a răspuns."

31. Împăratul a zis lui Benaia: „Fă* cum a zis, loveşte-l şi îngroapă-l; şi ia** astfel de peste mine şi de peste casa tatălui meu sângele pe care l-a vărsat Ioab fără temei.

*Exod 21.14. **Num. 35.33. Deut. 19.13; 21.8,9.

32. Domnul va face ca sângele lui să cadă* asupra capului lui, pentru că a lovit pe doi bărbaţi mai drepţi şi mai buni** decât el şi i-a ucis cu sabia, fără să fi ştiut tatăl meu, David: pe Abner†, fiul lui Ner, căpetenia oştirii lui Israel, şi pe Amasa††, fiul lui Ieter, căpetenia oştirii lui Iuda. *Judc. 9.24,57. Ps. 7.16. **2 Cron. 21.13. †2 Sam. 3.27. ††2 Sam. 20.10.

33. Sângele lor să cadă peste capul lui Ioab şi peste capul urmaşilor* lui pentru totdeauna; dar David**, sămânţa lui, casa lui şi scaunul lui de domnie, să aibă parte de pace pe vecie din partea Domnului." *2 Sam. 3.29. **Prov. 25.5.

34. Benaia, fiul lui Iehoiada, s-a suit, a lovit pe Ioab şi l-a omorât. El a fost îngropat în casa lui, în pustiu.

35. Împăratul a pus în fruntea oştirii pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui Ioab, iar în locul lui Abiatar* a pus pe preotul Ţadoc**.

*Vers. 27. **Num. 25.11-13. 1 Sam. 2.35. 1 Cron. 6.53; 24.3.

Omorârea lui Şimei

36. Împăratul a chemat pe Şimei* şi i-a zis: „Zideşte-ţi o casă la Ierusalim: să locuieşti în ea şi să nu ieşi din ea ca să te duci într-o parte sau alta.

*2 Sam. 16.5. Vers. 8.

37. Să ştii bine că în ziua când vei ieşi şi vei trece pârâul* Chedron, vei muri. Atunci sângele** tău va cădea asupra capului tău.

*2 Sam. 15.23. **Lev. 20.9. Ios. 2.19. 2 Sam. 1.16.

38. Şimei a răspuns împăratului: „Bine! Robul tău va face cum spune domnul meu, împăratul." Şi Şimei a locuit multă vreme la Ierusalim.

39. După trei ani, s-a întâmplat că doi slujitori ai lui Şimei au fugit la Achiş*, fiul lui Maaca, împăratul Gatului. Au dat de ştire lui Şimei, zicând: „Iată că slujitorii tăi sunt la Gat." *1 Sam. 27.2.

40. Şimei s-a sculat, a pus şaua pe măgar şi s-a dus la Gat, la Achiş, să-şi caute slujitorii. Şimei s-a dus şi şi-a adus înapoi slujitorii din Gat.

41. Au dat de veste lui Solomon că Şimei a plecat din Ierusalim la Gat şi că s-a întors.

42. Împăratul a chemat pe Şimei şi i-a zis: „Nu te-am pus eu să juri pe Domnul şi nu ţi-am spus eu hotărât: „Să ştii că vei muri în ziua când vei ieşi să te duci într-o parte sau alta"? Şi nu mi-ai răspuns tu: „Bine! Am înţeles"?

43. Pentru ce atunci n-ai ascultat de jurământul Domnului şi de porunca pe care ţi-o dădusem?"

44. Şi împăratul a zis lui Şimei: „Ştii înăuntrul inimii tale tot* răul pe care l-ai făcut tatălui meu, David; Domnul** a întors răutatea ta asupra capului tău. *2 Sam. 16.5. Ps. 7.16. **Ezec. 17.19.

45. Dar împăratul Solomon va fi binecuvântat, şi scaunul* de domnie al lui David va fi întărit pe vecie înaintea Domnului." *Prov. 25.5.

46. Şi împăratul a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, care a ieşit şi a lovit pe Şimei; şi Şimei a murit.

Astfel, împărăţia* s-a întărit în mâinile lui Solomon. *Vers. 12.

Căsătoria lui Solomon – Visul lui

3 1. Solomon* s-a încuscrit cu faraon, împăratul Egiptului. A luat de nevastă pe fata lui faraon şi a adus-o în cetatea** lui David, până şi-a isprăvit de zidit casa† lui, casa†† Domnului şi zidul*† dimprejurul Ierusalimului. *Cap. 7.8; 9.24. **2 Sam. 5.7. †Cap. 7.1. ††Cap. 6. *†Cap. 9.15,19.

2. Poporul* nu aducea jertfe decât pe înălţimi, căci până pe vremea aceasta nu se zidise încă o casă în Numele Domnului. *Lev. 17.3-5. Deut. 12.2,4,5. Cap. 22.43.

3. Solomon iubea* pe Domnul şi se ţinea** de obiceiurile tatălui său, David. Numai că aducea jertfe şi tămâie pe înălţimi. *Deut. 6.5; 30.16,20. Ps. 31.23. Rom. 8.28. 1 Cor. 8.3. **Vers. 6,14.

4. Împăratul s-a dus* la Gabaon să aducă jertfe acolo, căci** era cea mai însemnată înălţime. Solomon a adus o mie de arderi de tot pe altar.

*2 Cron. 1.3. **1 Cron. 16.39. 2 Cron. 1.3.

5. La Gabaon*, Domnul S-a arătat în vis** lui Solomon noaptea şi Dumnezeu i-a zis: „Cere ce vrei să-ţi dau.“
*Cap. 9.2. 2 Cron. 1.7. **Num. 12.6. Mat. 1.20; 2.13,19.
6. Solomon* a răspuns: „Tu ai arătat o mare bunăvoinţă faţă de robul Tău David, tatăl meu, pentru că umbla** înaintea Ta în credincioşie, în dreptate şi în curăţie de inimă faţă de Tine; i-ai păstrat această mare bunăvoinţă şi i-ai dat un fiu†, care şade pe scaunul lui de domnie, cum se vede astăzi.
*2 Cron. 1.8, etc. **Cap. 2.4; 9.4. 2 Împ. 20.3. Ps. 15.2. †Cap. 1.48.
7. Acum Doamne Dumnezeul meu, Tu ai pus pe robul Tău să împărăţească în locul tatălui meu, David; şi eu nu sunt decât un tânăr*, nu sunt încercat**. *1 Cron. 29.1. **Num. 27.17.
8. Robul Tău este în mijlocul poporului pe care l-ai* ales, popor foarte mare, care nu poate fi nici** socotit, nici numărat, din pricina mulţimii lui.
*Deut. 7.6. **Gen. 13.16; 15.5.
9. Dă, dar*, robului Tău o inimă pricepută, ca să judece** pe poporul Tău, să deosebească† binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta aşa de mare la număr!?“
*2 Cron. 1.10. Prov. 2.3-9. Iac. 1.5. **Ps. 72.1,2. †Evr. 5.14.
10. Cererea aceasta a lui Solomon a plăcut Domnului.
11. Şi Dumnezeu a zis: „Fiindcă lucrul acesta îl ceri, fiindcă nu ceri* pentru tine nici viaţă lungă, nici bogăţii, nici moartea vrăjmaşilor tăi, ci ceri pricepere, ca să faci dreptate,
*Iac. 4.3.
12. voi* face după cuvântul tău. Îţi voi** da o inimă înţeleaptă şi pricepută, aşa cum n-a fost nimeni înaintea ta şi nu se va scula nimeni niciodată ca tine.
*1 Ioan 5.14,15. **Cap. 4.29-31; 5.12; 10.24. Ecl. 1.16.
13. Mai mult, îţi voi da* şi ce n-ai cerut: bogăţii** şi slavă, aşa încât în tot timpul vieţii tale nu va fi nici un împărat ca tine. *Mat. 6.33. Efes. 3.20. **Cap. 4.21,24; 10.23,25, etc. Prov. 3.16.
14. Şi dacă vei umbla în căile Mele, păzind legile şi poruncile Mele, cum* a făcut David, tatăl tău, îţi voi lungi** zilele.“ *Cap. 15.5. **Ps. 91.16. Prov. 3.2.
15. Solomon s-a* deşteptat. Acesta a fost visul. Solomon s-a întors la Ierusalim şi s-a înfăţişat înaintea chivotului legământului Domnului. A adus arderi de tot şi jertfe de mulţumire şi a dat un ospăţ** tuturor slujitorilor lui.
*Gen. 41.7. **Gen. 40.20. Cap. 8.65. Est. 1.3. Dan. 5.1. Marc. 6.21.

Judecata lui Solomon

16. Atunci au venit două femei curve la împărat şi s-au înfăţişat* înaintea lui. *Num. 27.2.
17. Una din femei a zis: „Rogu-mă, domnul meu, eu şi femeia aceasta locuiam în aceeaşi casă, şi am născut lângă ea în casă.
18. După trei zile, femeia aceasta a născut şi ea. Locuiam împreună, nici un străin nu era cu noi în casă. Nu eram decât noi amândouă.
19. Peste noapte, fiul acestei femei a murit, pentru că se culcase peste el.
20. Ea s-a sculat pe la mijlocul nopţii, a luat pe fiul meu de lângă mine, pe când dormea roaba ta, şi l-a culcat la sânul ei: iar pe fiul ei, care murise, l-a culcat la sânul meu.
21. Dimineaţa, m-am sculat să dau ţâţă copilului; şi iată că era mort. M-am uitat cu luare aminte la el dimineaţa; şi iată că nu era fiul meu, pe care-l născusem.“
22. Cealaltă femeie a zis: „Ba nu; fiul meu este cel viu, iar fiul tău cel mort.“ Dar cea dintâi a răspuns: „Ba nicidecum! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu.“ Aşa au vorbit ele înaintea împăratului.
23. Împăratul a zis: „Una zice: „Fiul meu este cel viu, iar fiul tău este cel mort.“ Şi cealaltă zice: „Ba nicidecum! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu.“
24. Apoi a adăugat: „Aduceţi-mi o sabie.“ Au adus o sabie înaintea împăratului.
25. Şi împăratul a zis: „Tăiaţi în două copilul cel viu şi daţi o jumătate uneia şi o jumătate celeilalte.“
26. Atunci femeia al cărei copil era viu a simţit că i* se rupe inima pentru copil şi a zis împăratului: „Ah! domnul meu, dă-i mai bine ei copilul cel viu şi nu-l omorî!“ Dar cealaltă a zis: „Să nu fie nici al meu, nici al tău; tăiaţi-l!“
*Gen. 43.30. Isa. 49.15. Ier. 31.20. Osea 11.8.
27. Şi împăratul, luând cuvântul, a zis: „Daţi celei dintâi copilul cel viu şi nu-l omorâţi. Ea este mama lui.“
28. Tot Israelul a auzit de hotărârea pe care o rostise împăratul. Şi s-au temut de împărat, căci au văzut că

înţelepciunea* lui Dumnezeu era în el, povăţuindu-l în judecăţile lui.
*Vers. 9,11,12.

Slujbaşii cei mai înalţi ai lui Solomon

4 1. Împăratul Solomon era împărat peste tot Israelul.
2. Iată căpeteniile pe care le avea în slujba lui: Azaria, fiul preotului Ţadoc,
3. Elihoref şi Ahia, fiii lui Şişa, erau logofeţi; Iosafat*, fiul lui Ahilud, era scriitor; *2 Sam. 8.16; 20.24.
4. Benaia*, fiul lui Iehoiada, era peste oştire; Ţadoc şi Abiatar** erau preoţi. *Cap. 2.35. **Cap. 2.27.
5. Azaria, fiul lui Natan, era mai mare* peste îngrijitori. Zabud, fiul lui Natan era slujbaş** de stat, ciraci† al împăratului; *Vers. 7.
**2 Sam. 8.18; 20.26. †2 Sam. 15.37; 16.16. 1 Cron. 27.33.
6. Ahişar era mai mare peste casa împăratului; şi Adoniram*, fiul lui Abda, era mai mare peste dări. *Cap. 5.14.

Numele celor doisprezece îngrijitori

7. Solomon avea doisprezece îngrijitori peste tot Israelul. Ei îngrijeau de hrana împăratului şi a casei lui, fiecare timp de o lună din an.
8. Iată-le numele:
Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim.
9. Fiul lui Decher, la Macaţ, la Saalbim, la Bet-Şemeş, la Elon şi la Bet-Hanan.
10. Fiul lui Hesed, la Arubot; el avea Soco şi toată ţara Hefer.
11. Fiul lui Abinadab avea tot ţinutul Dorului. Tafat, fata lui Solomon, era nevasta lui.
12. Baana, fiul lui Ahilud, avea Taanac şi Meghido şi tot Bet-Şeanul de lângă Ţartan sub Izreel, de la Bet-Şean până la Abel-Mehola, până dincolo de Iocmeam.
13. Fiul lui Gheber, la Ramot din Galaad; el avea târgurile* lui Iair, fiul lui Manase, în Galaad; mai avea şi ţinutul** Argob în Basan, şaizeci de cetăţi mari cu ziduri şi zăvoare de aramă. *Num. 32.41. **Deut. 3.4.
14. Ahinadab, fiul lui Ido, la Mahanaim.
15. Ahimaaţ, în Neftali. El luase de nevastă pe Basmat, fata lui Solomon.
16. Baana, fiul lui Huşai, în Aşer şi la Bealot.
17. Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar.
18. Şimei, fiul lui Ela, în Beniamin.
19. Gheber, fiul lui Uri, în ţara Galaadului; el avea ţinutul* lui Sihon, împăratul amoriţilor şi al lui Og, împăratul Basanului. Era un singur îngrijitor în ţara aceasta. *Deut. 3.8.

Mărirea lui Solomon

20. Iuda şi Israel erau în număr foarte mare, ca nisipul* de pe ţărmul mării. Ei mâncau**, beau şi se veseleau.
*Gen. 22.17. Cap. 3.8. Prov. 14.28. **Ps. 72.3,7. Mica 4.4.
21. Solomon* mai stăpânea şi toate împărăţiile de la Râu** până în ţara filistenilor şi până la hotarul Egiptului. Ei îi aduceau† daruri şi au fost supuşi lui Solomon tot timpul vieţii lui. *2 Cron. 9.26.
Ps. 72.8. **Gen. 15.18. Ios. 1.4. †Ps. 68.29; 72.10,11.
22. În fiecare zi Solomon mânca: treizeci de cori de floare de făină şi şaizeci de cori de altă făină,
23. zece boi graşi, douăzeci de boi de păscut şi o sută de oi, afară de cerbi, căprioare, ciute şi păsări îngrăşate.
24. Stăpânea peste toată ţara de dincoace de Râu, de la Tifsah până la Gaza, peste toţi împăraţii* de dincoace de Râu. Şi avea pace** pretutindeni de jur împrejur. *Ps. 72.11. **1 Cron. 22.9.
25. Iuda şi Israel, de la Dan* până la Beer-Şeba, au locuit** în linişte fiecare† sub via lui şi sub smochinul lui, în tot timpul lui Solomon.
*Ier. 23.6. **Mica 4.4. Zah. 3.10. †Judc. 20.1.
26. Solomon* avea patruzeci de mii de iesle pentru caii** de la carele lui, şi douăsprezece mii de călăreţi.
*Cap. 10.26. 2 Cron. 1.14; 9.25. **Deut. 17.16.
27. Îngrijitorii* îngrijeau de hrana împăratului Solomon şi a tuturor celor ce se apropiau de masa lui, fiecare în luna lui; şi nu lăsau să fie vreo lipsă.
*Vers. 7.
28. Aduceau şi orz şi paie pentru armăsari şi fugari, în locul unde se afla împăratul, fiecare după poruncile pe care le primise.

Faima şi înţelepciunea lui Solomon

29. Dumnezeu* a dat lui Solomon înţelepciune, foarte mare pricepere şi cunoştinţe multe ca nisipul de pe ţărmul mării. *Cap. 3.12.
30. Înţelepciunea lui Solomon întrecea înţelepciunea tuturor fiilor răsăritului* şi toată înţelepciunea** egiptenilor.
*Gen. 25.6. **Fapt. 7.22.
31. El era mai înţelept* decât** orice

om, mai mult† decât Etan, ezrahitul, mai mult decât Heman, Calcol şi Darda, fiii lui Mahol; şi faima lui se răspândise printre toate neamurile dimprejur. *Cap. 3.12. **1 Cron. 15.19. Ps. 89, titlu. †1 Cron. 2.6; 6.33; 15.19. Ps. 88, titlu.

32. A rostit* trei mii de pilde şi a alcătuit o mie cinci** cântări.
*Prov. 1.1. Ecl. 12.9. **Cânt. 1.1.

33. A vorbit despre copaci, de la cedrul din Liban până la isopul care creşte pe zid, a vorbit de asemenea despre dobitoace, despre păsări, despre târâtoare şi despre peşti.

34. Veneau* oameni din toate popoarele să asculte înţelepciunea lui Solomon, din partea tuturor împăraţilor pământului care auziseră vorbindu-se de înţelepciunea lui. *Cap. 10.1. 2 Cron. 9.1,23.

Zidirea Templului

5 1. Hiram*, împăratul Tirului, a trimis pe slujitorii săi la Solomon; căci auzise că fusese uns împărat în locul tatălui său, şi el iubise** totdeauna pe David. *Vers. 10,18. 2 Cron. 2.3. **2 Sam. 5.11. 1 Cron. 14.1. Amos 1.9.

2. Solomon* a trimis vorbă lui Hiram:
*2 Cron. 2.3.

3. „Ştii că tatăl meu, David, n-a putut să zidească o Casă Domnului Dumnezeului lui, din pricina războaielor* cu care l-au înconjurat vrăjmaşii lui, până ce Domnul i-a pus sub talpa picioarelor lui. *1 Cron. 22.8; 28.3.

4. Acum Domnul Dumnezeul meu mi-a dat odihnă* din toate părţile; nu mai am nici potrivnic, nici nenorociri!
*Cap. 4.24. 1 Cron. 22.9.

5. Iată* că am de gând să zidesc o Casă Numelui Domnului Dumnezeului meu, cum** a spus Domnul, tatălui meu, David, zicând: „Fiul tău, pe care-l voi pune în locul tău pe scaunul tău de domnie, el va zidi o Casă Numelui Meu.“
*2 Cron. 2.4. **2 Sam. 7.13. 1 Cron. 17.12; 22.10.

6. Porunceşte acum să se taie pentru mine cedri* din Liban. Slujitorii mei vor fi cu ai tăi şi-ţi voi plăti simbria slujitorilor tăi aşa cum o vei hotărî tu; căci ştii că dintre noi nimeni nu se pricepe să taie lemne ca sidonienii.“
*2 Cron. 2.8,10.

7. Când a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, a avut o mare bucurie şi a zis: „Binecuvântat să fie astăzi Domnul care a dat lui David un fiu înţelept drept căpetenie a acestui mare popor!“

8. Şi Hiram a trimis răspuns lui Solomon: „Am auzit ce ai trimis să mi se spună. Voi face tot ce vei vrea în ce priveşte lemnele de cedru şi lemnele de chiparos.

9. Slujitorii mei le vor coborî din Liban la mare şi* le voi trimite pe mare în plute până la locul pe care mi-l vei arăta: acolo, voi pune să le dezlege, şi le vei lua. Ceea ce cer în schimb este să trimiţi merinde** casei mele.“
*2 Cron. 2.16. **Ezra 3.7. Ezec. 27.17. Fapt. 12.20.

10. Hiram a dat lui Solomon lemne de cedru şi lemne de chiparos cât a voit.

11. Şi Solomon* a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grâu pentru hrana casei lui şi douăzeci de cori de untdelemn curat; iată ce a dat Solomon în fiecare an lui Hiram. *2 Cron. 2.10.

12. Domnul a dat înţelepciune lui Solomon, cum* îi făgăduise. Între Hiram şi Solomon a fost pace, şi au făcut legământ împreună. *Cap. 3.12.

13. Împăratul Solomon a luat din tot Israelul oameni de corvoadă, în număr de treizeci de mii.

14. I-a trimis în Liban, câte zece mii pe lună, cu schimbul; o lună erau în Liban, şi două luni erau acasă. Adoniram era mai mare peste* oamenii de corvoadă. *Cap. 4.6.

15. Solomon* mai avea şaptezeci de mii de oameni care purtau poverile şi optzeci de mii care tăiau pietrele în munţi, *Cap. 9.21. 2 Cron. 2.17,18.

16. afară de căpeteniile, în număr de trei mii trei sute, puse de Solomon peste lucrări şi însărcinate cu privegherea lucrătorilor.

17. Împăratul a poruncit să se scoată pietre mari şi măreţe, cioplite* pentru temeliile Casei. *1 Cron. 22.2.

18. Lucrătorii lui Solomon, ai lui Hiram şi ghibliţii, le-au cioplit şi au pregătit lemnele şi pietrele pentru zidirea Casei.

Zidirea Templului

6 1. În* al patru sute optzecilea an după ieşirea copiilor lui Israel din ţara Egiptului, Solomon a** zidit Casa Domnului, în al patrulea an al domniei lui peste Israel, în luna Ziv, care este luna a doua. *2 Cron. 3.1,2. **Fapt. 7.47.

2. Casa*, pe care a zidit-o împăratul Solomon Domnului, era lungă de şai-

zeci de coţi, lată de douăzeci şi înaltă
de treizeci. *Ezec. 41.1, etc.
3. Pridvorul dinaintea Templului casei
avea o lungime de douăzeci de coţi, în
lăţimea casei, şi zece coţi lărgime în
faţa casei.
4. Împăratul a făcut Casei ferestre*
largi înăuntru şi strâmte afară.
*Ezec. 40.16; 41.16.
5. A zidit lipite de zidul Casei mai
multe rânduri* de odăi, unul peste
altul, de jur împrejur, care înconjurau
zidurile Casei, Templul** şi Sfântul
Locaş; şi a făcut astfel odăi lăturalnice
de jur împrejur.
*Ezec. 41.6. **Vers. 16,19-21,31.
6. Catul de jos era lat de cinci coţi,
cel de la mijloc de şase coţi, iar al
treilea de şapte coţi; căci pe partea de
afară a Casei a făcut arcade strâmte
împrejur ca grinzile să nu fie prinse în
zidurile Casei.
7. Când s-a zidit Casa*, s-au între-
buinţat pietre cioplite gata înainte de a
fi aduse acolo, aşa că nici ciocan, nici
secure, nici o unealtă de fier nu s-au
auzit în Casă în timpul zidirii.
*Deut. 27.5,6. Cap. 5.18.
8. Intrarea odăilor din catul de jos era
în partea dreaptă a Casei; în catul de la
mijloc te suiai pe o scară cotită, şi tot
aşa de la catul de mijloc la al treilea.
9. După ce a isprăvit* de zidit Casa,
Solomon a acoperit-o cu scânduri şi cu
grinzi de cedru. *Vers. 14,38.
10. A făcut de cinci coţi de înalte
fiecare din caturile dimprejurul întregii
Case şi le-a legat de Casă prin lemne
de cedru.
11. Domnul a vorbit lui Solomon şi
i-a zis:
12. „Tu zideşti Casa aceasta! Dacă
vei* umbla după legile Mele, dacă vei
împlini orânduirile Mele, dacă vei
păzi şi vei urma toate poruncile Mele,
voi împlini faţă de tine făgăduinţa**
pe care am făcut-o tatălui tău, David,
*Cap. 2.4; 9.4. **2 Sam. 7.13. 1 Cron. 22.10.
13. voi* locui în mijlocul copiilor lui
Israel şi nu voi părăsi** pe poporul
Meu, Israel."
*Exod 25.8. Lev. 26.11. 2 Cor. 6.16. Apoc. 21.3. **Deut. 31.6.
14. După ce a isprăvit* de zidit Casa,
*Vers. 38.
15. Solomon i-a îmbrăcat zidurile pe
dinăuntru cu scânduri de cedru, de la
pardoseală până la tavan; a îmbrăcat
astfel în lemn partea dinăuntru şi a
acoperit pardoseala Casei cu scânduri
de chiparos.
16. A îmbrăcat cu scânduri de cedru
cei douăzeci de coţi ai fundului Casei
de la pardoseală până în creştetul
zidurilor şi a păstrat locul acesta ca să
facă din el Sfânta Sfintelor*, Locul
Preasfânt. *Exod 26.33.
Lev. 16.2. Cap. 8.6. 2 Cron. 3.8. Ezec. 45.3. Evr. 9.3.
17. Cei patruzeci de coţi de dinainte
alcătuiau Casa, adică Templul.
18. Lemnul de cedru dinăuntru avea
săpături de colocinţi şi flori deschise;
totul era de cedru, nu se vedea nici o
piatră.
19. Solomon a pregătit Locul Prea-
sfânt înăuntru în mijlocul Casei, ca
să aşeze acolo chivotul legământului
Domnului.
20. Locul Preasfânt avea douăzeci de
coţi lungime, douăzeci de coţi lăţime
şi douăzeci de coţi înălţime. Solomon
l-a căptuşit cu aur curat. A făcut
înaintea Locului Preasfânt un altar de
lemn de cedru şi l-a acoperit cu aur.
21. Partea dinăuntru a Casei a
căptuşit-o cu aur şi a prins perdeaua
dinăuntru în lănţişoare de aur înaintea
Locului Preasfânt, pe care l-a acoperit
cu aur.
22. A căptuşit toată Casa cu aur, Casa
întreagă, şi a acoperit cu aur tot
altarul* care era înaintea Locului
Preasfânt. *Exod 30.1,3,6.
23. În Locul Preasfânt a făcut* doi
heruvimi de lemn de măslin sălbatic,
înalţi de zece coţi. *Exod 37.7-9. 2 Cron. 3.10-12.
24. Fiecare din cele două aripi ale
unuia din heruvimi avea cinci coţi,
ceea ce făcea zece coţi de la capătul
uneia din aripile lui până la capătul
celeilalte.
25. Al doilea heruvim avea tot zece
coţi. Măsura şi chipul erau aceleaşi
pentru amândoi heruvimii.
26. Înălţimea fiecăruia din cei doi
heruvimi era de zece coţi.
27. Solomon a aşezat heruvimii în
mijlocul Casei, în partea dinăuntru.
Aripile lor erau întinse*, aripa celui
dintâi atingea un zid, şi aripa celui de
al doilea atingea celălalt zid; iar
celelalte aripi ale lor se întâlneau la
capete, în mijlocul Casei.
*Exod 25.20; 37.9. 2 Cron. 5.8.
28. Solomon a acoperit şi heruvimii
cu aur.
29. Pe toate zidurile Casei, de jur

împrejur, în partea din fund şi în faţă, a pus să sape chipuri de heruvimi, de finici şi de flori deschise.
30. A acoperit pardoseala Casei cu aur, în partea din fund şi în faţă.
31. La intrarea Locului Preasfânt a făcut două uşi din lemn de măslin sălbatic; pragul de sus şi uşorii uşilor erau în cinci muchii.
32. Cele două uşi erau făcute din lemn de măslin sălbatic. A pus să sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici şi de flori deschise şi le-a acoperit cu aur, a întins aurul şi peste heruvimi şi peste finici.
33. A făcut de asemenea pentru poarta Templului, nişte uşori de lemn de măslin sălbatic, în patru muchii,
34. şi cu două uşi de lemn de chiparos; fiecare* uşă era făcută din două scânduri despărţite. *Ezec. 41.23-25.
35. A pus să sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici şi de flori deschise şi le-a acoperit cu aur, pe care l-a întins pe săpătura de chipuri.
36. A zidit şi curtea dinăuntru din trei rânduri de pietre cioplite şi dintr-un rând de grinzi de cedru.
37. În anul al* patrulea, în luna Ziv, s-au pus temeliile Casei Domnului; *Vers. 1.
38. şi în anul al unsprezecelea, în luna Bul, care este a opta lună, Casa a fost isprăvită în toate părţile ei şi aşa cum trebuia să fie. În timp de şapte* ani a zidit-o Solomon. *Vers. 1.

Zidirea casei lui Solomon

7 1. Solomon şi-a mai zidit şi casa lui şi a ţinut treisprezece* ani până când a isprăvit-o de tot.
*Cap. 9.10. 2 Cron. 8.1.
2. A zidit mai întâi casa din pădurea Libanului, lungă de o sută de coţi, lată de cincizeci de coţi şi înaltă de treizeci de coţi. Se sprijinea pe patru rânduri de stâlpi de cedru, şi pe stâlpi erau grinzi de cedru.
3. A acoperit cu cedru odăile care erau sprijinite de stâlpi şi care erau în număr de patruzeci şi cinci, câte cincisprezece de fiecare cat.
4. Erau trei caturi, şi fiecare din ele avea ferestrele faţă în faţă.
5. Toate uşile şi toţi uşorii erau din bârne în patru muchii, şi la fiecare din cele trei caturi, uşile erau faţă în faţă.
6. A făcut un pridvor de stâlpi, lung de cincizeci de coţi şi lat de treizeci de coţi, şi un alt pridvor înainte cu stâlpi şi trepte în faţă.
7. A făcut pridvorul scaunului de domnie, unde judeca, pridvorul judecăţii; şi l-a acoperit cu cedru, de la pardoseală până în tavan.
8. Casa lui de locuit a fost zidită în acelaşi fel, într-o altă curte, în dosul pridvorului. Şi a făcut o casă la fel cu pridvorul acesta pentru fata lui faraon, pe care* o luase de nevastă.
*Cap. 3.1. 2 Cron. 8.11.
9. Pentru toate aceste clădiri a întrebuinţat pietre minunate, cioplite după măsură, ferestruite cu ferăstrăul, înăuntru şi în afară; şi aceasta din temelii până la streaşină, şi afară până la curtea cea mare.
10. Temeliile erau de pietre foarte de preţ şi mari, pietre de zece coţi şi pietre de opt coţi.
11. Deasupra erau iarăşi pietre foarte de preţ, tăiate după măsură, şi lemn de cedru.
12. Curtea cea mare avea de jur împrejurul ei trei şiruri de pietre cioplite şi un şir de bârne de cedru, ca şi curtea dinăuntru a Casei Domnului şi* ca şi pridvorul Casei. *Ioan 10.23. Fapt. 3.11.

Cei doi stâlpi de aramă

13. Împăratul Solomon a trimis şi a adus din Tir pe Hiram*, *2 Cron. 4.11.
14. fiul* unei văduve din seminţia lui Neftali şi al unui tată** din Tir, care lucra în aramă. Hiram era plin† de înţelepciune, de pricepere şi de ştiinţă în săvârşirea oricărei lucrări de aramă. El a venit la împăratul Solomon şi i-a făcut toate lucrările.
*2 Cron. 2.14. **2 Cron. 4.16. †Exod 31.3; 36.1.
15. A turnat cei doi* stâlpi de aramă. Cel dintâi avea optsprezece coţi în înălţime, şi un fir de doisprezece coţi măsura grosimea celui de al doilea.
*2 Împ. 25.17. 2 Cron. 3.15; 4.12. Ier. 52.21.
16. A turnat două acoperişuri de aramă, ca să le pună pe vârfurile stâlpilor; cel dintâi era înalt de cinci coţi, şi al doilea era înalt de cinci coţi.
17. A mai făcut nişte împletituri în chip de reţea, nişte ciucuri făcuţi cu lănţişoare, pentru acoperişurile de pe vârful stâlpilor, şapte pentru acoperişul dintâi, şi şapte pentru acoperişul al doilea.
18. A făcut câte două şiruri de rodii împrejurul uneia din reţele, ca să acopere

acoperişul de pe vârful unuia din stâlpi;
tot aşa a făcut şi pentru al doilea.
19. Acoperişurile de pe vârful stâlpilor,
în pridvor, erau lucrate aşa de parcă
erau nişte crini şi aveau patru coţi.
20. Acoperişurile de pe cei doi stâlpi
erau înconjurate de două sute de rodii,
sus, lângă umflătura care era peste
reţea; de asemenea, erau două sute* de
rodii înşirate în jurul celui de la doilea
acoperiş. *2 Cron. 3.16; 4.13. Ier. 52.23.
21. A aşezat* stâlpii în pridvorul**
Templului; a aşezat stâlpul din dreapta
şi l-a numit Iachin; apoi a aşezat
stâlpul din stânga şi l-a numit Boaz.
*2 Cron. 3.17. **Cap. 6.3.
22. În vârful stâlpilor era o lucrătură
în chip de crini. Astfel s-a isprăvit
lucrarea stâlpilor.

Marea de aramă, lighenele de aramă

23. A făcut marea* turnată din aramă.
Avea zece coţi de la o margine până la
cealaltă, era rotundă de tot, înaltă de
cinci coţi, şi de jur împrejur se putea
măsura cu un fir de treizeci de coţi.
*2 Împ. 25.13. 2 Cron. 4.2. Ier. 52.17.
24. Sub buza ei erau săpaţi nişte
colocinţi, câte zece la fiecare cot, de jur*
împrejurul mării; colocinţii, aşezaţi pe
două rânduri, erau turnaţi împreună cu
ea dintr-o singură bucată. *2 Cron. 4.3.
25. Era aşezată pe doisprezece boi,
din care trei întorşi spre miazănoapte,
trei întorşi spre apus; trei întorşi spre
miazăzi, şi trei întorşi spre răsărit;
marea era deasupra lor, şi toată partea
dinapoi a trupurilor lor era înăuntru.
*2 Cron. 4.4,5. Ier. 52.20.
26. Grosimea ei era de un lat de
mână; şi marginea ei era ca marginea
unui potir, făcută ca floarea crinului.
Avea o încăpere de două* mii de
vedre. *2 Cron. 4.5.
27. A mai făcut zece temelii de aramă.
Fiecare temelie era lungă de patru coţi,
lată de patru coţi şi înaltă de trei coţi.
28. Iată cum erau temeliile acestea.
Erau făcute din tăblii, legate la colţuri
cu încheieturi.
29. Pe tăbliile dintre încheieturi erau
nişte lei, boi şi heruvimi; şi pe înche-
ieturi, deasupra şi dedesubtul leilor şi
boilor, erau nişte împletituri care atâr-
nau în chip de ciucuri.
30. Fiecare temelie avea patru roţi de
aramă cu osii de aramă; şi la cele patru
colţuri erau nişte poliţe turnate, sub
lighean şi lângă ciucuri.
31. Gura temeliei dinăuntrul acope-
rişului până sus era de un cot; gura
aceasta era rotundă, ca pentru lucrările
de felul acesta, şi era lată de un cot şi
jumătate; avea şi săpături. Tăbliile erau
în patru muchii, nu rotunde.
32. Cele patru roţi erau sub tăblii, şi
osiile roţilor erau prinse de temelie;
fiecare era înaltă de un cot şi jumătate.
33. Roţile erau făcute ca ale unui car.
Osiile, obezile, spiţele şi butucii lor
erau toate turnate.
34. La cele patru colţuri ale fiecărei
temelii erau nişte poliţe dintr-o bucată
cu temelia.
35. Partea de sus a temeliei se sfârşea
cu un cerc înalt de o jumătate de cot şi
îşi avea proptelele cu tăbliile ei făcute
dintr-o bucată cu ea.
36. Pe plăcile proptelelor şi pe tăblii,
a săpat heruvimi, lei şi finici, după locu-
rile goale, şi ciucuri de jur împrejur.
37. Aşa a făcut cele zece temelii;
turnătura, măsura şi chipul erau la fel
pentru toate.
38. A mai* făcut zece lighene de
aramă. Fiecare lighean avea o încăpere
de patruzeci de baţi, fiecare lighean
avea patru coţi, fiecare lighean era pe
câte una din cele zece temelii. *2 Cron. 4.6.
39. A pus cinci temelii pe partea
dreaptă a Casei, şi cinci temelii pe
partea stângă a Casei; iar marea de
aramă a pus-o în partea dreaptă a
Casei, la miazăzi-răsărit.
40. Hiram a făcut cenuşarele, lopeţile
şi lighenele.

Sfârşitul lucrării

Aşa a sfârşit Hiram toată lucrarea pe
care i-o dăduse împăratul Solomon s-o
facă pentru Casa Domnului:
41. doi stâlpi cu cele două acoperişuri
şi cu cununile lor de pe vârful stâlpilor;
cele două reţele* ca să acopere cele
două cununi al acoperişurilor de pe
vârful stâlpilor; *Vers. 17,18.
42. cele patru sute de rodii pentru
cele două reţele, câte două rânduri de
rodii de fiecare reţea, ca să acopere
cele două cununi ale acoperişurilor de
pe vârful stâlpilor;
43. cele zece temelii şi cele zece
lighene de pe temelii;

44. marea şi cei doisprezece boi de
sub mare;
45. cenuşarele*, lopeţile şi lighenele.
Toate aceste unelte, pe care le-a dat
împăratul Solomon lui Hiram să le
facă pentru Casa Domnului, erau de
aramă lustruită. *Exod 27.3. 2 Cron. 4.16.
46. Împăratul a pus să le toarne în
câmpia* Iordanului, într-un pământ
humos, între Sucot** şi Ţartan†.
*2 Cron. 4.17. **Gen. 33.17. †Ios. 3.16.
47. Solomon a lăsat toate aceste unelte
necântărite, căci erau foarte multe, şi
greutatea aramei nu se putea socoti.
48. Solomon a mai făcut toate celelalte
unelte pentru Casa Domnului: altarul*
de aur; masa** de aur, unde se puneau
pâinile† pentru punerea înaintea Dom-
nului; *Exod 37.25, etc.
**Exod 37.10, etc. †Exod 25.30. Lev. 24.5-8.
49. sfeşnicele de aur curat, cinci la
dreapta, şi cinci la stânga, înaintea
Locului Preasfânt, cu florile, candelele
şi mucările de aur;
50. lighenele, cuţitele, potirele, ceştile
şi căţuile de aur curat; şi ţâţânile de
aur curat pentru uşa dinăuntrul Casei la
intrarea în Locul Preasfânt şi pentru
uşa Casei de la intrarea Templului.
51. Astfel s-a isprăvit toată lucrarea, pe
care a făcut-o împăratul Solomon pentru
Casa Domnului. Apoi a adus argintul,
aurul şi uneltele, pe care le hărăzise*
tatăl său, David, şi le-a pus în vistieriile
Casei Domnului. *2 Sam. 8.11. 2 Cron. 5.1.

Mutarea chivotului şi Cortului

8 1. Atunci împăratul Solomon* a
adunat la el, la Ierusalim, pe bătrânii
lui Israel şi pe toate căpeteniile
seminţiilor, pe căpeteniile familiilor
copiilor lui Israel, ca să mute din
cetatea** lui David, adică Sionul,
chivotul† legământului Domnului.
*2 Cron. 5.2, etc. **2 Sam. 6.17. †2 Sam. 5.7,9; 6.12,16.
2. Toţi bărbaţii lui Israel s-au strâns
la împăratul Solomon, în luna lui
Etanim, care este a şaptea lună, în
timpul praznicului*. *Lev. 23.34. 2 Cron. 7.8.
3. Când au venit toţi bătrânii lui
Israel, preoţii* au ridicat chivotul.
*Num. 4.15. Deut. 31.9. Ios. 3.3,6. 1 Cron. 15.14,15.
4. Au adus chivotul Domnului, Cortul*
întâlnirii şi toate uneltele sfinte care
erau în Cort: preoţii şi leviţii le-au
adus. *Cap. 3.4. 2 Cron. 1.3.
5. Împăratul Solomon şi toată
adunarea lui Israel chemată la el au
stat înaintea chivotului. Au jertfit* oi
şi boi, care n-au putut fi nici număraţi,
nici socotiţi, din pricina mulţimii lor.
*2 Sam. 6.13.
6. Preoţii au dus* chivotul legămân-
tului Domnului la** locul lui, în Locul
Preasfânt al Casei, în Sfânta Sfintelor,
sub† aripile heruvimilor.
*2 Sam. 6.17. **Exod 26.33,34. Cap. 6.19. †Cap. 6.27.
7. Căci heruvimii aveau aripile întinse
peste locul chivotului şi acopereau
chivotul şi drugii lui pe deasupra.
8. Se dăduse drugilor* o aşa lungime
încât capetele lor se vedeau din Locul
Sfânt dinaintea Locului Preasfânt, dar
nu se vedeau de afară. Ei au fost acolo
până în ziua de azi. *Exod 25.14,15.
9. În chivot* nu erau decât** cele
două table de piatră, pe care le-a† pus
Moise în el la Horeb, când†† a făcut
Domnul legământ cu copiii lui Israel,
la ieşirea lor din ţara Egiptului.
*Exod 25.21. Deut. 10.2. **Deut. 10.5. Evr. 9.4. †Exod
40.20. ††Exod 34.27,28. Deut. 4.13. Vers. 21.
10. În clipa când au ieşit preoţii din
Locul Sfânt, norul a umplut* Casa
Domnului. *Exod 40.34,35. 2 Cron. 5.13,14; 7.2.
11. Preoţii n-au putut să rămână acolo
să facă slujba, din pricina norului; căci
slava Domnului umpluse Casa Dom-
nului.

Solomon binecuvântează adunarea

12. Atunci* Solomon a zis: „Domnul
a zis că vrea să locuiască în întuneric**!
*2 Cron. 6.1, etc. **Lev. 16.2. Ps. 18.11; 97.2.
13. Eu am zidit* o Casă care va fi
locuinţa Ta, un loc** unde vei locui pe
vecie!“ *2 Sam. 7.13. **Ps. 132.14.
14. Împăratul şi-a întors faţa şi a
binecuvântat* pe toată adunarea lui
Israel. Toată adunarea lui Israel era în
picioare. *2 Sam. 6.18.
15. Şi el a zis: „Binecuvântat* să fie
Domnul Dumnezeul lui Israel care a
vorbit** cu gura Lui tatălui meu, David,
şi care împlineşte, prin puterea Lui, ce
spusese, când a zis: *Luca 1.68. **2 Sam. 7.5,25.
16. „Din* ziua când am scos din Egipt
pe poporul Meu, Israel, n-am ales nici o
cetate dintre toate seminţiile lui Israel
ca să Mi se zidească în ea o Casă unde**
să locuiască Numele Meu, ci am ales pe
David† să împărăţească peste poporul
Meu, Israel!“ *2 Sam. 7.6. 2 Cron. 6.5, etc. **Deut.
12.11. †1 Sam. 16.1. 2 Sam. 7.8. Vers. 29. 1 Cron. 28.4.
17. Tatăl meu, David, avea de gând* să
zidească o Casă Numelui Domnului
Dumnezeului lui Israel.
*2 Sam. 7.2. 1 Cron. 17.1.

18. Şi Domnul* a zis tatălui meu
David: „Fiindcă ai avut de gând să
zideşti o Casă Numelui Meu, bine ai
făcut că ai avut acest gând. *2 Cron. 6.8,9.
19. Numai că nu tu* vei zidi Casa; ci
fiul tău ieşit din trupul tău, va zidi Casa
Numelui Meu.“ *2 Sam. 7.5,12,13. Cap. 5.3,5.
20. Domnul a împlinit cuvintele pe
care* le rostise. Eu m-am ridicat în
locul tatălui meu, David, şi am şezut
pe scaunul de domnie al lui Israel,
cum vestise Domnul, şi am zidit casa
Numelui Domnului Dumnezeului lui
Israel. *1 Cron. 28.5,6.
21. Am rânduit un loc pentru chivot,
unde este legământul* Domnului,
legământul pe care l-a făcut El cu
părinţii noştri, când i-a scos din ţara
Egiptului.“ *Deut. 31.26. Vers. 9.

Rugăciunea lui Solomon

22. Solomon s-a aşezat înaintea
altarului* Domnului, în faţa întregii
adunări a lui Israel. Şi-a întins**
mâinile spre cer,
*2 Cron. 6.12, etc. **Exod 9.33. Ezra 9.5. Isa. 1.15.
23. şi a zis:
„Doamne Dumnezeul lui Israel! Nu*
este Dumnezeu ca Tine, nici sus în
ceruri, nici jos pe pământ: Tu ţii**
legământul şi îndurarea faţă de robii
Tăi, care umblă† înaintea Ta din toată
inima lor! *Exod 15.11. 2 Sam. 7.22. **Deut.
7.9. Neem. 1.5. Dan. 9.4. †Gen. 17.1. Cap. 3.6. 2 Împ. 20.3.
24. Astfel, ai ţinut cuvântul dat robu-
lui tău David, tatăl meu; şi ce ai spus
cu gura Ta împlineşti în ziua aceasta
cu puterea Ta.
25. Acum, Doamne Dumnezeul lui
Israel, ţine făgăduinţa pe care ai făcut-o
tatălui meu, David, când ai zis: „Nu*
vei fi lipsit niciodată înaintea Mea de
un urmaş care să şadă pe scaunul de
domnie al lui Israel, numai fiii tăi să ia
seama la calea lor şi să umble înaintea
Mea, cum ai umblat tu înaintea Mea.“
*2 Sam. 7.12,16. Cap. 2.4.
26. O, Dumnezeul lui Israel, împli-
nească-se făgăduinţa* pe care ai făcut-o
robului Tău David, tatăl meu!
*2 Sam. 7.25.
27. Dar ce! Va locui* oare cu adevărat
Dumnezeu pe pământ? Iată că cerurile
şi cerurile** cerurilor nu pot să Te
cuprindă: cu cât mai puţin Casa
aceasta pe care Ţi-am zidit-o eu!
*2 Cron. 2.6. Isa. 66.1. Ier. 23.24. Fapt. 7.49; 17.24. **2 Cor. 12.2.
28. Totuşi, Doamne Dumnezeul meu,
ia aminte la rugăciunea robului Tău şi la
cererea lui, ascultă strigătul şi rugăciunea
pe care Ţi-o face astăzi robul Tău.
29. Ochii Tăi să fie zi şi noapte
deschişi asupra Casei acesteia, asupra
locului despre care ai zis: „Acolo va fi
Numele Meu!“ Ascultă rugăciunea pe
care Ţi-o face robul Tău în locul*
acesta. *Dan. 6.10.
30. Binevoieşte şi ascultă* cererea
robului Tău şi a poporului Tău, Israel,
când se vor ruga în locul acesta! Ascultă-i
din locul locuinţei Tale, din ceruri,
ascultă-i şi iartă-i! *2 Cron. 20.9. Neem. 1.6.
31. Dacă va păcătui cineva împotriva
aproapelui său şi va fi silit să* facă un
jurământ şi va veni să jure înaintea
altarului Tău, în Casa aceasta –
*Exod 22.11.
32. ascultă-l din ceruri, lucrează şi fă
dreptate robilor Tăi; osândeşte* pe cel
vinovat şi întoarce vina purtării lui
asupra capului lui; dă dreptate celui
nevinovat şi fă-i după nevinovăţia lui!
*Deut. 25.1.
33. Când* poporul Tău, Israel, va fi
bătut de vrăjmaş, pentru că a păcătuit
împotriva Ta: dacă se vor întoarce**
la Tine şi vor da slavă Numelui Tău,
dacă Îţi vor face rugăciuni şi cereri în
Casa aceasta –
*Lev. 26.17. Deut. 28.25. **Lev. 26.39,40. Neem. 1.9.
34. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul
poporului Tău, Israel, şi întoarce-i în
ţara pe care ai dat-o părinţilor lor!
35. Când* se va închide cerul şi nu va
fi ploaie, din pricina păcatelor făcute
de ei împotriva Ta: dacă se vor ruga în
locul acesta şi vor da slavă Numelui
Tău şi dacă se vor abate de la păcatele
lor, pentru că-i vei pedepsi –
*Lev. 26.19. Deut. 28.23.
36. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul
robilor Tăi şi al poporului Tău, Israel,
învaţă-l* calea cea** bună pe care
trebuie să umble şi să trimiţi ploaie pe
pământul pe care l-ai dat de moştenire
poporului Tău!
*Ps. 25.4; 27.11; 94.12; 143.8. **1 Sam. 12.23.
37. Când foametea*, ciuma, rugina,
tăciunele, lăcustele, de un fel sau
altul, vor fi în ţară, când vrăjmaşul va
împresura pe poporul Tău în ţara lui,
în cetăţile lui, când vor fi urgii sau
boli de orice fel:
*Lev. 26.16,25,26. Deut. 28.21,22,27,38,42,52. 2 Cron. 20.9.
38. dacă un om, dacă tot poporul Tău,
Israel, va face rugăciuni şi cereri, şi

fiecare îşi va cunoaşte mustrarea cugetului lui şi va întinde mâinile spre casa aceasta –
39. ascultă-l din ceruri, din locul locuinţei Tale, şi iartă-l; lucrează şi răsplăteşte fiecăruia după căile lui, Tu care cunoşti inima fiecăruia, căci numai Tu cunoşti* inima tuturor copiilor oamenilor,
*1 Sam. 16.7. 1 Cron. 28.9. Ps. 11.4. Ier. 17.10. Fapt. 1.24.
40. ca să se teamă* de Tine în tot timpul cât vor trăi în ţara pe care ai dat-o părinţilor noştri! *Ps. 130.4.
41. Când străinul, care nu este din poporul Tău, Israel, va veni dintr-o ţară depărtată, pentru Numele Tău,
42. căci se va şti că Numele Tău este mare, mâna* Ta este tare şi braţul Tău este întins, când va veni să se roage în Casa aceasta, – *Deut. 3.24.
43. ascultă-l din ceruri, din locul locuinţei Tale, şi dă străinului aceluia tot ce-Ţi va cere, pentru ca toate popoarele pământului să cunoască* Numele Tău, să se teamă** de Tine, ca şi poporul Tău, Israel, şi să ştie că Numele Tău este chemat peste Casa aceasta pe care am zidit-o eu!
*1 Sam. 17.46. 2 Împ. 19.19. Ps. 67.2. **Ps. 102.15.
44. Când poporul Tău va ieşi la luptă împotriva vrăjmaşului său, urmând calea pe care i-o vei porunci Tu: dacă vor face rugăciuni Domnului, cu privirile întoarse spre cetatea pe care ai ales-o Tu şi spre Casa pe care am zidit-o eu Numelui Tău –
45. ascultă din ceruri rugăciunile şi cererile lor şi fă-le dreptate!
46. Când vor păcătui împotriva Ta – căci* nu este om care să nu păcătuiască – şi Te vei mânia împotriva lor şi-i vei da în mâna vrăjmaşului, care-i va duce robi într-o ţară** vrăjmaşă, depărtată sau apropiată:
*2 Cron. 6.36. Prov. 20.9. Ecl. 7.20. Iac. 3.2. 1 Ioan 1.8,10. **Lev. 26.34,44. Deut. 28.36,64.
47. dacă* se vor coborî în ei înşişi, în ţara unde vor fi robi, dacă se vor întoarce la Tine şi-Ţi vor face cereri în ţara celor ce-i vor duce în robie şi vor** zice: „Am păcătuit, am săvârşit fărădelegi, am făcut rău!“;
*Lev. 26.40. **Neem. 1.6. Ps. 106.6. Dan. 9.5.
48. dacă se vor întoarce* la Tine din toată inima lor şi din tot sufletul lor, în ţara vrăjmaşilor lor care i-au luat robi, dacă-Ţi vor face rugăciuni** cu privirile întoarse spre ţara lor, pe care ai dat-o părinţilor lor, spre cetatea pe care ai ales-o şi spre Casa pe care am zidit-o eu Numelui Tău –
*Ier. 29.12-14. **Dan. 6.10.
49. ascultă din ceruri, din locul locuinţei Tale, rugăciunile şi cererile lor: şi fă-le dreptate;
50. iartă poporului Tău păcatele lui şi toate fărădelegile făcute împotriva Ta; trezeşte* mila celor ce-i vor ţine robi, ca să se îndure de ei, *Ezra 7.6. Ps. 106.46.
51. căci sunt* poporul Tău şi moştenirea Ta, şi Tu i-ai scos din Egipt, din mijlocul unui cuptor** de fier!
*Deut. 9.29. Neem. 1.10. **Deut. 4.20. Ier. 11.4.
52. Ochii Tăi să fie deschişi la cererea robului Tău şi la cererea poporului Tău, Israel, ca să-i asculţi în tot ce-Ţi vor cere!
53. Căci Tu i-ai ales din toate celelalte popoare ale pământului, ca să faci din ei moştenirea Ta, cum ai* spus prin robul Tău Moise, când ai scos din Egipt pe părinţii noştri, Doamne Dumnezeule!“
*Exod 19.5. Deut. 9.26,29; 14.2.
54. Când a isprăvit Solomon de spus Domnului toată rugăciunea aceasta şi cererea aceasta, s-a sculat dinaintea altarului Domnului, unde îngenunchease cu mâinile întinse spre cer.
55. Şi, stând în picioare, a binecuvântat* cu glas tare toată adunarea lui Israel, zicând: *2 Sam. 6.18.
56. „Binecuvântat să fie Domnul, care a dat odihnă poporului Său, Israel, după toate făgăduinţele Lui! Din toate bunele cuvinte pe care le rostise prin robul Său Moise, nici unul n-a rămas* neîmplinit. *Deut. 12.10. Ios. 21.45; 23.14.
57. Domnul Dumnezeul nostru să fie cu noi, cum a fost cu părinţii noştri; să* nu ne părăsească şi să nu ne lase,
*Deut. 31.6. Ios. 1.5.
58. ci să* ne plece inimile spre El, ca să umblăm în toate căile Lui şi să păzim poruncile Lui, legile Lui şi rânduielile Lui, pe care le-a poruncit părinţilor noştri! *Ps. 119.36.
59. Cuvintele acestea, cuprinse în cererile mele înaintea Domnului, să fie zi şi noapte înaintea Domnului Dumnezeului nostru şi să facă în tot timpul dreptate robului Său şi poporului Său, Israel,
60. pentru ca toate popoarele pământului să poată cunoaşte* că Domnul** este Dumnezeu şi că nu este alt Dumnezeu afară de El!
*Ios. 4.24. 1 Sam. 17.46. 2 Împ. 19.19. **Deut. 4.35,39.

61. Inima* voastră să fie în totul a Domnului Dumnezeului nostru, cum este astăzi, ca să urmaţi legile Lui şi să păziţi poruncile Lui."
*Cap. 11.4; 15.3,14. 2 Împ. 20.3.

Sfinţirea Templului

62. Împăratul* şi tot Israelul împreună cu el au adus jertfe înaintea Domnului.
*2 Cron. 7.4, etc.
63. Solomon a înjunghiat douăzeci şi două de mii de boi şi o sută douăzeci de mii de oi pentru jertfa de mulţumire pe care a adus-o Domnului. Aşa a făcut împăratul şi toţi copiii lui Israel sfinţirea Casei Domnului.
64. În ziua* aceea, împăratul a sfinţit mijlocul curţii, care este înaintea Casei Domnului; căci acolo a adus arderile de tot, darurile de mâncare şi grăsimile jertfelor de mulţumire, pentru că altarul de aramă** care este înaintea Domnului era prea mic ca să cuprindă arderile de tot, darurile de mâncare şi grăsimile jertfelor de mulţumire.
*2 Cron. 7.7. **2 Cron. 4.1.
65. Solomon a prăznuit atunci sărbătoarea*, şi tot Israelul a prăznuit împreună cu el. O mare mulţime, venită de la împrejurimile** Hamatului până la pârâul† Egiptului, s-a strâns înaintea Domnului Dumnezeului nostru, timp de şapte zile†† şi alte şapte zile, adică paisprezece zile.
*Lev. 23.34. Vers. 2. **Num. 34.8. Ios. 13.5. Judc. 3.3. 2 Împ. 14.25. †Gen. 15.18. Num. 34.5. ††2 Cron. 7.8.
66. În ziua a opta*, a dat drumul poporului. Şi ei au binecuvântat pe împărat şi s-au dus în corturile lor, veseli şi cu inima mulţumită pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul robului Său David şi poporului Său, Israel.
*2 Cron. 7.9,10.

Dumnezeu Se arată a doua oară

9 1. Când a isprăvit* Solomon de zidit Casa Domnului, casa** împăratului şi tot† ce a găsit cu cale să facă,
*2 Cron. 7.11, etc. **Cap. 7.1. †2 Cron. 8.6.
2. Domnul S-a arătat a doua oară lui Solomon, cum i Se arătase la* Gabaon.
*Cap. 3.5.
3. Şi Domnul i-a zis: „Îţi* ascult rugăciunea şi cererea pe care Mi-ai făcut-o, sfinţesc Casa aceasta pe care ai zidit-o ca** să pui în ea pentru totdeauna Numele Meu, şi ochii† Mei şi inima Mea vor fi acolo pe vecie.
*2 Împ. 20.5. Ps. 10.17. **Cap. 8.29. †Deut. 11.12.
4. Şi tu, dacă vei umbla* înaintea Mea, cum** a umblat tatăl tău, David, cu inimă curată şi cu neprihănire, făcând tot ce ţi-am poruncit, dacă vei păzi legile şi poruncile Mele,
*Gen. 17.1. **Cap. 11.4,6,38; 14.8; 15.5.
5. voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăţiei tale în Israel, cum* am spus tatălui tău, David, când am zis: „Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaş pe scaunul de domnie al lui Israel."
*2 Sam. 7.12,16. Cap. 2.4; 6.12. 1 Cron. 22.10. Ps. 132.12.
6. Dar* dacă vă veţi abate de la Mine, voi şi fiii voştri, dacă nu veţi păzi poruncile Mele şi legile Mele pe care vi le-am dat şi dacă vă veţi duce să slujiţi altor dumnezei şi să vă închinaţi înaintea lor,
*2 Sam. 7.14. 2 Cron. 7.19,20. Ps. 89.30, etc.
7. voi* nimici pe Israel din ţara pe care i-am dat-o, voi lepăda de la Mine Casa pe care am sfinţit-o Numelui** Meu, şi Israel va ajunge de râs† şi de pomină printre toate popoarele.
*Deut. 4.26. 2 Împ. 17.33; 25.21. **Ier. 7.14. †Deut. 28.37. Ps. 44.14.
8. Şi oricât de înaltă este Casa* aceasta, oricine va trece pe lângă ea, va rămâne încremenit şi va fluiera. Şi va zice: „Pentru ce** a făcut Domnul aşa ţării acesteia şi Casei acesteia?"
*2 Cron. 7.21. **Deut. 29.24-26. Ier. 22.8,9.
9. Şi i se va răspunde: „Pentru că au părăsit pe Domnul Dumnezeul lor care a scos pe părinţii lor din ţara Egiptului, pentru că s-au alipit de alţi dumnezei, s-au închinat înaintea lor şi le-au slujit; de aceea a făcut Domnul să vină peste ei toate aceste rele."

Cetăţile zidite de Solomon

10. După douăzeci* de ani, Solomon zidise cele două case, Casa Domnului şi casa împăratului.
*Cap. 6.37,38; 7.1. 1 Cron. 8.1.
11. Atunci, fiindcă Hiram*, împăratul Tirului, dăduse lui Solomon lemne de cedru şi lemne de chiparos şi aur cât a voit, împăratul Solomon a dat lui Hiram douăzeci de cetăţi în ţara Galileii.
*2 Cron. 8.2.
12. Hiram a ieşit din Tir, să vadă cetăţile pe care i le dădea Solomon. Dar nu i-au plăcut
13. şi a zis: „Ce cetăţi mi-ai dat, frate?" Şi le-a numit* ţara Cabul, nume pe care le-au păstrat până în ziua de azi.
*Ios. 19.27.
14. Hiram trimisese împăratului o sută douăzeci de talanţi de aur.

15. Iată cum stau lucrurile cu privire
la oamenii de corvoadă* pe care i-a
luat împăratul Solomon pentru zidirea
Casei Domnului şi a casei sale Milo**
şi a zidului Ierusalimului, Haţorului†,
Meghidoului†† şi Ghezerului*†:
*Cap. 5.13. **Vers. 24. 2 Sam. 5.9. †Ios. 19.36. ††Ios. 17.11.
*†Ios. 16.10. Judc. 1.29.
16. Faraon, împăratul Egiptului,
venise şi cucerise Ghezerul, îi dăduse
foc şi omorâse pe canaaniţii* care
locuiau în cetate. Apoi îl dăduse de
zestre fetei lui, nevasta lui Solomon.
*Ios. 16.10.
17. Şi Solomon a zidit Ghezerul, Bet-
Horonul* de jos, *Ios. 16.3; 21.22. 2 Cron. 8.5.
18. Baalatul* şi Tadmorul, în pustiul
ţării, *Ios. 19.44. 2 Cron. 8.4,6, etc.
19. toate cetăţile slujindu-i ca magazii
şi fiind ale lui, cetăţile pentru* care,
cetăţile pentru călărime şi tot ce a
găsit cu** cale Solomon să zidească la
Ierusalim, la Liban şi în toată ţara
peste care împărăţea. *Cap. 4.26. **Vers. 1.
20. Iar* pe tot poporul care mai
rămăsese din amoriţi, hetiţi, fereziţi,
heviţi şi iebusiţi, nefăcând parte din
copiii lui Israel, *2 Cron. 8.7, etc.
21. pe urmaşii lor, care mai rămăse-
seră* după ei în ţară şi pe care**
copiii lui Israel nu-i putuseră nimici
cu desăvârşire, Solomon i-a luat† ca
robi de corvoadă††, şi aşa au fost până
în ziua de astăzi.
*Judc. 1.21,27,29; 3.1. **Ios. 15.63; 17.12. †Judc. 1.28.
††Gen. 9.25,26. Ezra 2.55,58. Neem. 7.57; 11.3.
22. Dar Solomon n-a întrebuinţat ca
robi* de corvoadă pe copiii lui Israel;
căci ei erau oameni de război, sluji-
torii lui, căpeteniile lui, căpitanii lui,
cârmuitorii carelor şi călărimii lui.
*Lev. 25.39.
23. Căpeteniile puse de Solomon
peste lucrări erau în număr de cinci
sute cincizeci*, însărcinaţi să privegheze
pe lucrători. *2 Cron. 8.10.
24. Fata* lui faraon s-a suit din
cetatea lui David în casa** ei, pe care
i-o zidise Solomon. Atunci a zidit el
Milo†. *Cap. 3.1. 2 Cron. 8.11.
**Cap. 7.8. 2 Sam. 5.9. †Cap. 11.2. 2 Cron. 32.5.
25. Solomon aducea* de trei ori pe an
arderi de tot şi jertfe de mulţumire pe
altarul pe care-l zidise Domnului şi
ardea tămâie pe cel care era înaintea
Domnului. Şi a isprăvit astfel Casa.
*2 Cron. 8.12,13,16.
26. Împăratul* Solomon a mai făcut
şi corăbii la Eţion-Gheber**, lângă
Elot, pe ţărmul Mării Roşii, în ţara
Edomului.
*2 Cron. 8.17,18. **Num. 33.35. Deut. 2.8. Cap. 22.48.
27. Şi Hiram* a trimis cu aceste
corăbii la slujitorii lui Solomon, pe
înşişi slujitorii lui, marinari care
cunoşteau marea. *Cap. 10.11.
28. S-au dus la Ofir* şi au luat de
acolo aur, patru sute douăzeci de
talanţi, pe care i-au adus împăratului
Solomon. *Iov 22.24.

Împărăteasa din Seba la Ierusalim

10 1. Împărăteasa* din Seba a auzit
de faima lui Solomon, în ce
priveşte slava Domnului, şi a venit
să-l încerce** prin întrebări grele.
*2 Cron. 9.1, etc. Mat. 12.42. Luca 11.31. **Judc. 14.12.
Prov. 1.6.
2. A sosit la Ierusalim cu un alai
foarte mare şi cu cămile care aduceau
mirodenii, aur foarte mult şi pietre
scumpe. S-a dus la Solomon şi i-a
spus tot ce avea pe inimă.
3. Solomon i-a răspuns la toate între-
bările şi n-a fost nimic pe care împă-
ratul să nu fi ştiut să i-l lămurească.
4. Împărăteasa din Seba a văzut toată
înţelepciunea lui Solomon şi casa pe
care o zidise,
5. şi bucatele de la masa lui, şi
locuinţa slujitorilor lui, şi slujbele şi
hainele celor ce-i slujeau, şi paharnicii
lui, şi arderile de tot* pe care le aducea
în Casa Domnului. *1 Cron. 26.16.
6. Uimită, a zis împăratului: „Deci
era adevărat ce am auzit în ţara mea
despre faptele şi înţelepciunea ta!
7. Dar nu credeam, până n-am venit
şi n-am văzut cu ochii mei. Şi iată că
nici pe jumătate nu mi s-a spus. Tu ai
mai multă înţelepciune şi propăşire
decât am auzit mergându-ţi faima.
8. Ferice* de oamenii tăi, ferice de
slujitorii tăi, care sunt necurmat înaintea
ta, care aud înţelepciunea ta!
*Prov. 8.34.
9. Binecuvântat* să fie Domnul
Dumnezeul tău care a binevoit să te
pună pe scaunul de domnie al lui
Israel! Pentru că Domnul iubeşte
pentru totdeauna pe Israel, de aceea
te-a pus împărat, ca să** judeci şi să
faci dreptate.“
*Cap. 5.7. **2 Sam. 8.15. Ps. 72.2. Prov. 8.15.
10. Ea a dat împăratului* o sută
douăzeci de talanţi de aur, foarte
multe mirodenii şi pietre scumpe. N-au
mai venit niciodată în urmă atâtea

mirodenii câte a dat împărăteasa din
Seba împăratului Solomon. *Ps. 72.10,15.
11. Corăbiile* lui Hiram, care au
adus aur din Ofir, au adus din Ofir şi
foarte mult lemn de santal şi pietre
scumpe. *Cap. 9.27.
12. Împăratul* a făcut cu lemnul
mirositor** pălimare pentru Casa
Domnului şi pentru casa împăratului,
şi harpe şi lăute pentru cântăreţi. N-a
mai venit de atunci lemn de acesta
mirositor şi nu s-a mai văzut până în
ziua de azi. *2 Cron. 9.11. **2 Cron. 9.10.
13. Împăratul Solomon a dat împără-
tesei din Seba tot ce a dorit, tot ce a
cerut şi i-a mai dat şi pe deasupra
daruri vrednice de un împărat ca
Solomon. Apoi ea s-a întors şi s-a dus
în ţara ei, cu slujitorii ei.

Bogăţiile lui Solomon

14. Greutatea aurului care venea lui
Solomon, pe fiecare an, era de şase
sute şaizeci şi şase de talanţi de aur,
15. afară de ce scotea de la negustorii
cei mari şi din negoţul* cu mărfuri, de
la toţi împăraţii Arabiei şi de la
dregătorii ţării. *2 Cron. 9.24. Ps. 72.10.
16. Împăratul Solomon a făcut două
sute de scuturi mari de aur bătut, şi
pentru fiecare din ele a întrebuinţat
şase sute de sicli de aur,
17. şi alte trei* sute de scuturi mici
de aur bătut, şi pentru fiecare din
ele a întrebuinţat trei mine de aur; şi
împăratul le-a pus în casa** numită
Pădurea Libanului. *Cap. 14.26. **Cap. 7.2.
18. Împăratul* a făcut un mare scaun
de domnie de fildeş şi l-a acoperit cu
aur curat. *2 Cron. 9.17, etc.
19. Scaunul acesta de domnie avea şase
trepte, şi partea de sus era rotunjită pe
dinapoi; de fiecare parte a scaunului erau
rezemători: lângă rezemători stăteau
doi lei,
20. şi pe cele şase trepte stăteau
doisprezece lei de o parte şi de alta.
Aşa ceva nu s-a făcut pentru nici o
împărăţie.
21. Toate paharele* împăratului
Solomon erau de aur, şi toate vasele
din casa Pădurii Libanului erau de aur
curat. Nimic nu era de argint: pe vremea
lui Solomon argintul n-avea nici o
trecere. *2 Cron. 9.20, etc.
22. Căci împăratul avea pe mare
corăbii* din Tars cu ale lui Hiram;
şi corăbiile din Tars veneau la fiecare
trei ani, aducând aur şi argint, fildeş,
maimuţe şi păuni. *Gen. 10.4. 2 Cron. 20.36.
23. Împăratul Solomon a întrecut* pe
toţi împăraţii pământului în bogăţii şi
înţelepciune. *Cap. 3.12,13; 4.30.
24. Toată lumea căuta să vadă pe
Solomon, ca să audă înţelepciunea pe
care o pusese Dumnezeu în inima lui.
25. Şi fiecare îşi aducea darul lui:
lucruri de argint şi lucruri de aur,
haine, arme, mirodenii, cai şi catâri;
aşa era în fiecare an.
26. Solomon* a strâns** care şi
călărime; avea o mie patru sute de care
şi douăsprezece mii de călăreţi, pe
care i-a pus în cetăţile unde îşi ţinea
carele şi la Ierusalim, lângă împărat.
*Cap. 4.26. 2 Cron. 1.14; 9.25. **Deut. 17.16.
27. Împăratul* a făcut ca argintul să
fie tot aşa de obişnuit la Ierusalim ca
pietrele, şi cedrii tot aşa de mulţi ca
smochinii din Egipt care cresc pe
câmpie. *2 Cron. 1.15-17.
28. Solomon îşi aducea* caii din
Egipt; o ceată de negustori de-ai îm-
păratului se ducea să-i ia cu grămada
pe un preţ hotărât:
*Deut. 17.16. 2 Cron. 1.16; 9.28.
29. un car se aducea din Egipt cu şase
sute de sicli de argint, şi un cal cu o
sută cincizeci de sicli. De asemenea*
aduceau cai cu ei pentru toţi împăraţii
hetiţilor şi pentru împăraţii Siriei.
*Ios. 1.4. 2 Împ. 7.6.

Femeile străine

11 1. Împăratul* Solomon a iubit**
multe femei străine, afară de fata
lui faraon; moabite, amonite, edomite,
sidoniene, hetite,
*Neem. 13.26. **Deut. 17.17.
2. care făceau parte din neamurile
despre care Domnul zisese copiilor lui
Israel: „Să nu intraţi* la ele, şi nici ele
să nu intre la voi; căci v-ar întoarce
negreşit inimile înspre dumnezeii lor.“
De aceste neamuri s-a alipit Solomon,
târât de iubire. *Exod 34.16. Deut. 7.3,4.
3. A avut de neveste şapte sute de
crăiese împărăteşti şi trei sute de ţiitoare;
şi nevestele i-au abătut inima.
4. Când a îmbătrânit Solomon,
nevestele* i-au plecat inima spre alţi
dumnezei; şi inima** nu i-a fost în
totul a Domnului Dumnezeului său,
cum fusese inima† tatălui său, David.
*Deut. 17.17. Neem. 13.26. **Cap. 8.61. †Cap. 9.4.

5. Solomon s-a dus după Astarteea*, zeiţa sidonienilor, şi după Milcom, urâciunea amoniţilor.
*Vers. 33. Judc. 2.13. 2 Împ. 23.13.

6. Şi Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului şi n-a urmat în totul pe Domnul, ca tatăl său David.

7. Atunci* Solomon a zidit pe muntele** din faţa Ierusalimului un loc înalt pentru Chemoş†, urâciunea Moabului, pentru Moloc, urâciunea fiilor lui Amon.
*Num. 33.52. **2 Împ. 23.13. †Num. 21.29. Judc. 11.21.

8. Aşa a făcut pentru toate nevestele lui străine, care aduceau tămâie şi jertfe dumnezeilor lor.

9. Domnul S-a mâniat pe Solomon, pentru că îşi abătuse inima* de la Domnul Dumnezeul lui Israel care i Se arătase** de două ori.
*Vers. 2,3. **Cap. 3.5; 9.2.

10. În privinţa aceasta îi spusese* să nu meargă după alţi dumnezei; dar Solomon n-a păzit poruncile Domnului.
*Cap. 6.12; 9.6.

11. Şi Domnul a zis lui Solomon: „Fiindcă ai făcut aşa şi n-ai păzit legământul Meu şi legile Mele pe care ţi le-am dat, voi rupe* împărăţia de la tine şi o voi da slujitorului tău.
*Vers. 31. Dan. 12.15,16.

12. Numai, nu voi face lucrul acesta în timpul vieţii tale, pentru tatăl tău, David. Ci din mâna fiului tău o voi rupe.

13. Nu voi* rupe însă toată împărăţia; voi lăsa o seminţie** fiului tău, din pricina robului Meu David şi din pricina Ierusalimului, pe† care l-am ales.“
*2 Sam. 7.15. Ps. 80.33. **Cap. 12.20. †Deut. 12.11.

Vrăjmăşia lui Hadad şi Rezon

14. Domnul* a ridicat un vrăjmaş lui Solomon: pe Hadad, edomitul, din neamul împărătesc al Edomului.
*1 Cron. 5.26.

15. Pe vremea când a bătut David Edomul*, Ioab, căpetenia oştirii, suindu-se să îngroape morţii, a ucis toată partea** bărbătească din Edom;
*2 Sam. 8.14. 1 Cron. 18.12,13. **Num. 24.19. Deut. 20.13.

16. a rămas acolo şase luni cu tot Israelul, până ce a nimicit toată partea bărbătească.

17. Atunci Hadad a fugit cu nişte edomiţi, slujitori ai tatălui său, şi s-a dus în Egipt.

Hadad era încă un băiat pe atunci.

18. Plecând din Madian, s-au dus la Paran, au luat cu ei nişte oameni din Paran şi au ajuns în Egipt la faraon, împăratul Egiptului. Faraon a dat o casă lui Hadad, i-a purtat grijă de mâncare şi i-a dat moşii.

19. Hadad a căpătat trecere înaintea lui faraon, până acolo încât faraon i-a dat de nevastă pe sora nevestei lui, sora împărătesei Tahpenes.

20. Sora Tehpenei i-a născut pe fiul său Ghenubat. Tahpenes l-a înţărcat în casa lui faraon; şi Ghenubat a fost în casa lui faraon, în mijlocul copiilor lui faraon.

21. Când a auzit* Hadad în Egipt că David a adormit cu părinţii lui şi că Ioab, căpetenia oştirii, murise, a zis lui faraon: „Lasă-mă să mă duc în ţara mea.“ *Cap. 2.10,34.

22. Şi faraon i-a zis: „Ce-ţi lipseşte la mine, de doreşti să te duci în ţara ta?“ El a răspuns: „Nimic, dar lasă-mă să plec.“

23. Dumnezeu a ridicat un alt vrăjmaş lui Solomon: pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său Hadadezer[1]*, împăratul din Ţoba.
*2 Sam. 8.3.

24. El strânsese nişte oameni la el şi se făcuse capul cetei, când* a măcelărit David oştile stăpânului său. S-au dus la Damasc şi s-au aşezat acolo şi au domnit la Damasc. *2 Sam. 8.3; 10.8,18.

25. El a fost un vrăjmaş al lui Israel în tot timpul vieţii lui Solomon, în acelaşi timp când îi făcea rău Hadad şi ura pe Israel. El a împărăţit peste Siria.

Prorocul Ahia vesteşte lui Ieroboam dezbinarea

26. Şi Ieroboam*, slujitorul lui Solomon, a ridicat mâna împotriva împăratului. El era fiul lui Nebat, efratit din Ţereda, şi avea ca mamă pe o văduvă numită Ţerua. *Cap. 12.2. 2 Cron. 13.6.

27. Iată cu ce prilej a ridicat* el mâna împotriva împăratului: Solomon** zidea Milo şi închidea spărturile cetăţii tatălui său, David. *2 Sam. 20.21. **Cap. 9.24.

28. Ieroboam era tare şi viteaz; şi Solomon, văzând pe tânărul acesta la lucru, i-a dat privegherea peste toţi oamenii de corvoadă din casa lui Iosif.

29. În vremea aceea, Ieroboam, ieşind din Ierusalim, a fost întâlnit pe drum de prorocul Ahia* din Silo, îmbrăcat cu o haină nouă. Erau amândoi singuri pe câmp. *Cap. 14.2.

1. Sau: Hadarezer

30. Ahia a apucat haina nouă pe care
o avea pe el, a rupt-o* în douăsprezece
bucăţi *1 Sam. 15.27; 24.5.
31. şi a zis lui Ieroboam: „Ia-ţi zece
bucăţi! Căci aşa vorbeşte* Domnul
Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi rupe
împărăţia din mâna lui Solomon şi-ţi
voi da zece seminţii. *Vers. 11,13.
32. Dar el va avea o seminţie, din
pricina robului Meu David şi din
pricina Ierusalimului, cetatea pe care
am ales-o din toate seminţiile lui Israel.
33. Şi aceasta, pentru că* M-au părăsit
şi s-au închinat înaintea Astarteii,
zeiţa sidonienilor, înaintea lui Chemoş,
dumnezeul Moabului, şi înaintea lui
Milcom, dumnezeul fiilor lui Amon, şi
pentru că n-au umblat în căile Mele ca
să facă ce este drept înaintea Mea şi să
păzească legile şi poruncile Mele, cum
a făcut David, tatăl lui Solomon.
*Vers. 5-7.
34. Nu voi lua din mâna lui toată
împărăţia, căci îl voi ţine domn în tot
timpul vieţii lui, pentru robul Meu
David, pe care l-am ales şi care a păzit
poruncile şi legile Mele.
35. Dar* voi lua împărăţia din mâna
fiului său şi-ţi voi da zece seminţii din
ea; *Cap. 12.16,17.
36. voi lăsa o seminţie fiului său,
pentru ca robul Meu David* să aibă
totdeauna o lumină înaintea Mea la
Ierusalim, cetatea pe care am ales-o să
pun în ea Numele Meu.
*Cap. 15.4. 2 Împ. 8.19. Ps. 132.17.
37. Pe tine te voi lua, şi vei domni
peste tot ce-ţi va dori sufletul, vei fi
împăratul lui Israel.
38. Dacă vei asculta de tot ce-ţi voi
porunci, dacă vei umbla în căile Mele
şi dacă vei face ce este drept înaintea
Mea, păzind legile şi poruncile Mele,
cum a făcut robul Meu David, voi fi*
cu tine, îţi voi** zidi o casă trainică,
aşa cum am zidit lui David, şi-ţi voi da
ţie pe Israel. *Ios. 1.5. 2 Sam. 7.11,27.
39. Voi smeri prin aceasta sămânţa
lui David, dar nu pentru totdeauna.“
40. Solomon a căutat să omoare pe
Ieroboam. Şi Ieroboam s-a sculat şi a
fugit în Egipt la Şişac, împăratul
Egiptului; a locuit în Egipt până la
moartea lui Solomon.

Moartea lui Solomon

41. Celelalte* fapte ale lui Solomon,
tot ce a făcut el, şi înţelepciunea lui nu
sunt scrise oare în cartea faptelor lui
Solomon? *2 Cron. 9.29.
42. Solomon a domnit patruzeci de
ani* la Ierusalim peste tot Israelul.
*2 Cron. 9.30.
43. Apoi Solomon a adormit* cu
părinţii lui şi a fost îngropat în cetatea
tatălui său, David. În locul lui a domnit
fiul său Roboam**. *2 Cron. 9.31. **Mat. 1.7.

ÎMPĂRAŢII LUI IUDA ŞI ÎMPĂRAŢII LUI ISRAEL, DE LA DEZBINAREA ÎMPĂRĂŢIEI PÂNĂ LA IOSAFAT, ÎMPĂRATUL LUI IUDA, ŞI AHAB, ÎMPĂRATUL LUI ISRAEL

(Capitolele 12-22. 2 Cronici 10-20. Osea 4.15,17; 6.10,11.)

Dezbinarea împărăţiei

12 1. Roboam* s-a dus la Sihem,
căci tot Israelul venise la Sihem
să-l facă împărat. *2 Cron. 10.1, etc.
2. Când a auzit lucrul acesta, Iero-
boam*, fiul lui Nebat, era tot în
Egipt**, unde fugise de împăratul
Solomon, şi în Egipt locuia.
*Cap. 11.26. **Cap. 11.40.
3. Au trimis să-l cheme. Atunci
Ieroboam şi toată adunarea lui Israel
au venit la Roboam şi i-au vorbit aşa:
4. „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul*;
acum tu uşurează această aspră robie
şi jugul greu pe care l-a pus peste noi
tatăl tău. Şi îţi vom sluji.“
*1 Sam. 8.11-18. Cap. 4.7.
5. El le-a zis: „Duceţi-vă şi întoarceţi-vă
la mine peste trei zile.“ Şi poporul a
plecat.
6. Împăratul Roboam s-a sfătuit cu
bătrânii care fuseseră pe lângă tatăl
său, Solomon, în timpul vieţii lui, şi a
zis: „Ce mă sfătuiţi să răspund popo-
rului acestuia?“
7. Şi iată ce i-au zis ei: „Dacă* vei
îndatora astăzi pe poporul acesta, dacă
le faci ce cer şi dacă le vei răspunde cu
vorbe binevoitoare, îţi vor sluji pe
vecie.“ *2 Cron. 10.7. Prov. 15.1.
8. Dar Roboam a lăsat sfatul pe care
i-l dădeau bătrânii şi s-a sfătuit cu
tinerii care crescuseră cu el şi care
erau împrejurul lui.
9. El a zis: „Ce mă sfătuiţi să răspund
poporului acestuia, care-mi vorbeşte
aşa: „Uşurează-ne jugul pe care l-a pus
peste noi tatăl tău“?“

10. Şi iată ce i-au zis tinerii care crescuseră cu el: „Să spui aşa poporului acestuia care ţi-a vorbit astfel: „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul, tu uşurează-ni-l!“ Să le vorbeşti aşa: „Degetul meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu.
11. Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, dar eu vi-l voi face şi mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioni.“
12. Ieroboam şi tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum zisese împăratul: „Întoarceţi-vă la mine peste trei zile!“
13. Împăratul a răspuns aspru poporului. A lăsat sfatul pe care i-l dăduseră bătrânii
14. şi le-a vorbit astfel, după sfatul tinerilor: „Tatăl meu v-a îngreuiat jugul, dar eu vi-l voi face şi mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioni.“
15. Astfel împăratul n-a ascultat pe popor; căci lucrul acesta a fost cârmuit* de Domnul, în vederea împlinirii cuvântului pe care-l spusese** Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat. *Judc. 14.4. Vers. 24. 2 Cron. 10.15; 22.7; 25.20. **Cap. 11.11,31.
16. Când a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă, poporul a răspuns împăratului: „Ce* parte avem noi cu David? Noi n-avem moştenire cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum vezi-ţi de casă, Davide!“ Şi Israel s-a dus în corturile lui. *2 Sam. 20.1.
17. Copiii lui Israel* care locuiau în cetăţile lui Iuda au fost singurii peste care a domnit Roboam. *Cap. 11.13,36.
18. Atunci împăratul Roboam a trimis* la ei pe Adoram, care era mai mare peste biruri. Dar Adoram a fost ucis cu pietre de tot Israelul, şi a murit. Şi împăratul Roboam s-a grăbit să se suie într-un car, ca să fugă la Ierusalim. *Cap. 4.6; 5.14.
19. Astfel s-a dezlipit* Israel de casa lui David până în ziua de azi. *2 Împ. 17.21.
20. Tot Israelul, auzind că Ieroboam s-a întors, au trimis să-l cheme în adunare şi l-au făcut împărat peste tot Israelul. Seminţia lui Iuda a fost singura* care a mers după casa lui David. *Cap. 11.13,32.
21. Roboam* ajungând la Ierusalim, a strâns toată casa lui Iuda şi seminţia lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni aleşi, buni pentru război, ca să lupte împotriva casei lui Israel şi s-o aducă înapoi sub stăpânirea lui Roboam, fiul lui Solomon. *2 Cron. 11.1.
22. Dar cuvântul* lui Dumnezeu a vorbit astfel lui Şemaia, omul lui Dumnezeu: *2 Cron. 11.2.
23. „Vorbeşte lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, şi întregii case a lui Iuda şi a lui Beniamin şi celuilalt popor şi spune-le:
24. „Aşa vorbeşte Domnul: „Nu vă suiţi şi nu faceţi război împotriva fraţilor voştri, copiii lui Israel! Fiecare din voi să se întoarcă acasă, căci de la Mine* s-a întâmplat lucrul acesta.“ Ei au ascultat de cuvântul Domnului şi s-au întors acasă, după cuvântul Domnului. *Vers. 15.

Cei doi viţei de aur

25. Ieroboam a zidit Sihemul* pe muntele lui Efraim şi a locuit acolo; apoi a ieşit de acolo şi a zidit** Penuel. *Judc. 9.45. **Judc. 8.17.
26. Ieroboam a zis în inima sa: „Împărăţia s-ar putea acum să se întoarcă la casa lui David.
27. Dacă poporul acesta se va* sui la Ierusalim să aducă jertfe în Casa Domnului, inima poporului acestuia se va întoarce la domnul său, la Roboam, împăratul lui Iuda, şi mă vor omorî şi se vor întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda.“ *Deut. 12.5,6.
28. După ce s-a sfătuit, împăratul a făcut* doi viţei de aur şi a zis poporului: „Destul v-aţi suit la Ierusalim; Israele! Iată** Dumnezeul tău care te-a scos din ţara Egiptului.“ *2 Împ. 10.29; 17.16. **Exod 32.4,8.
29. A aşezat unul din aceşti viţei la Betel*, iar pe celălalt l-a pus în Dan. *Gen. 28.19. Osea 4.15.
30. Şi fapta aceasta a fost un prilej* de păcătuire. Poporul se ducea să se închine înaintea unuia din viţei până la** Dan. *Judc. 18.29. **Cap. 13.34. 2 Împ. 17.21.
31. Ieroboam a făcut o casă* de înălţimi şi a pus** preoţi luaţi din tot poporul, care nu făceau parte din fiii lui Levi. *Cap. 13.32. **Num. 3.10. Cap. 13.33. 2 Împ. 17.32. 2 Cron. 11.14,15. Ezec. 44.7,8.
32. A rânduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea* care se prăznuia în Iuda, şi a adus jertfe pe altar. Iată ce a făcut la Betel, ca să se aducă jertfe viţeilor pe care-i făcuse el. A pus** în

slujbă la Betel pe preoţii înălţimilor ridicate de el.

*Lev. 23.33,34. Num. 29.12. Cap. 8.2,5. **Amos 7.13.

33. Şi a jertfit pe altarul pe care-l făcuse la Betel, în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, lună pe care o alesese* după bunul lui plac. A hotărât-o ca sărbătoare pentru copiii lui Israel şi s-a suit la altar să ardă tămâie**.

*Num. 15.39. **Cap. 13.1.

Un om al lui Dumnezeu vorbeşte împotriva altarului

13 1. Dar iată că un om al lui Dumnezeu a venit* din Iuda la Betel, trimis de cuvântul Domnului, tocmai pe când stătea** Ieroboam la altar să ardă tămâie.

*2 Împ. 23.17. **Cap. 12.32,33.

2. El a strigat împotriva altarului, după cuvântul Domnului, şi a zis: „Altarule! Altarule! Aşa vorbeşte Domnul: „Iată că se va naşte un fiu casei lui David; numele lui va fi Iosia*; el va înjunghia pe tine pe preoţii înălţimilor, care ard tămâie pe tine, şi pe tine se vor arde oseminte omeneşti!“

*2 Împ. 23.15,16.

3. Şi în aceeaşi zi a dat un* semn, zicând: „Acesta este semnul care arată că Domnul a vorbit: altarul se va despica, şi cenuşa de pe el se va vărsa.“

*Isa. 7.14. Ioan 2.18. 1 Cor. 1.22.

4. Când a auzit împăratul cuvântul pe care-l strigase omul lui Dumnezeu împotriva altarului din Betel, a întins mâna de pe altar, zicând: „Prindeţi-l!“ Şi mâna, pe care o întinsese Ieroboam împotriva lui, s-a uscat şi n-a putut s-o întoarcă înapoi.

5. Altarul s-a despicat, şi cenuşa de pe el s-a vărsat, după semnul pe care-l dăduse omul lui Dumnezeu, potrivit cu cuvântul Domnului.

6. Atunci împăratul a luat cuvântul şi a zis omului lui Dumnezeu: „Roagă-te* Domnului Dumnezeului tău şi cere-I să-mi pot trage mâna înapoi.“ Omul lui Dumnezeu s-a rugat Domnului, şi împăratul a putut să-şi tragă înapoi mâna, care s-a făcut sănătoasă ca mai înainte.

*Exod 8.8; 9.28; 10.17. Num. 21.7. Fapt. 8.24. Iac. 5.16.

7. Împăratul a zis omului lui Dumnezeu: „Intră cu mine în casă, să iei ceva de mâncare, şi-ţi voi da* un dar.“

*1 Sam. 9.7. 2 Împ. 5.15.

8. Omul lui Dumnezeu a zis împăratului: „Jumătate* din casa ta să-mi dai, şi n-aş intra cu tine. Nu voi mânca pâine şi nu voi bea apă în locul acesta;

*Num. 22.18; 24.13.

9. căci iată ce poruncă mi-a fost dată, prin cuvântul Domnului: „Să* nu mănânci pâine, nici să bei apă şi nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.“

*1 Cor. 5.11.

10. El a plecat pe un alt drum şi nu s-a întors pe drumul pe care venise la Betel.

Omul lui Dumnezeu omorât de un leu

11. În Betel locuia un proroc bătrân. Fiii săi au venit şi i-au istorisit toate lucrurile pe care le făcuse omul lui Dumnezeu la Betel în ziua aceea, precum şi cuvintele pe care le spusese împăratului. După ce au istorisit tatălui lor toate,

12. el le-a zis: „Pe ce drum a plecat?“ Fiii săi văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda.

13. Şi a zis fiilor săi: „Puneţi-mi şaua pe măgar.“ I-au pus şaua pe măgar, şi a încălecat pe el.

14. S-a dus după omul lui Dumnezeu şi l-a găsit stând sub un stejar. Şi i-a zis: „Tu eşti omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda?“ El a răspuns: „Eu sunt.“

15. Atunci el i-a zis: „Vino cu mine acasă şi să iei ceva să mănânci.“

16. Dar el a răspuns: „Nu pot* nici să mă întorc cu tine, nici să intru la tine. Nu voi mânca pâine şi nici nu voi bea apă cu tine în locul acesta;

*Vers. 8,9.

17. căci mi s-a spus prin cuvântul* Domnului: „Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă acolo şi nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.“

*Cap. 20.35. 1 Tes. 4.15.

18. Şi el i-a zis: „Şi eu sunt proroc ca tine; şi un înger mi-a vorbit din partea Domnului şi mi-a zis: „Adu-l acasă cu tine ca să mănânce pâine şi să bea apă.“ Îl minţea.

19. Omul lui Dumnezeu s-a întors cu el şi a mâncat pâine şi a băut apă în casa lui.

20. Pe când stăteau ei la masă, cuvântul Domnului a vorbit prorocului, care-l adusese înapoi.

21. Şi el a strigat omului lui Dumnezeu care venise din Iuda: „Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru că n-ai ascultat porunca Domnului şi n-ai păzit porunca pe care ţi-o dăduse Domnul Dumnezeul tău;

22. pentru că te-ai întors şi ai mâncat
pâine şi ai băut apă – în locul despre
care* îţi spusese: „Să nu mănânci
pâine şi să nu bei apă acolo" – trupul
tău mort nu va intra în mormântul
părinţilor tăi." *Vers. 9.
23. Şi după ce a mâncat pâine şi a
băut apă, prorocul pe care-l întorsese,
i-a pus şaua pe măgar.
24. Omul lui Dumnezeu a plecat; şi a
fost întâlnit pe drum de un leu*, care
l-a omorât. Trupul lui mort era întins
pe drum; măgarul a rămas lângă el, şi
leul stătea şi el lângă trup. *Cap. 20.36.
25. Şi nişte oameni care treceau pe
acolo au văzut trupul întins în drum şi
leul stând lângă trup; şi au spus lucrul
acesta, la venirea lor în cetatea în care
locuia prorocul cel bătrân.
26. Când a auzit lucrul acesta proro-
cul care întorsese de pe drum pe omul
lui Dumnezeu, a zis: „Este omul lui
Dumnezeu care n-a ascultat de porunca
Domnului, şi Domnul l-a dat în ghiarele
leului, care l-a sfâşiat şi l-a omorât,
după cuvântul pe care i-l spusese
Domnul."
27. Apoi, îndreptându-se către fiii
săi, a zis: „Puneţi-mi şaua pe măgar."
Au pus şaua pe măgar,
28. şi el a plecat. A găsit trupul întins
în drum, şi măgarul şi leul stând lângă
trup. Leul nu mâncase trupul şi nu
sfâşiase pe măgar.
29. Prorocul a ridicat trupul omului
lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar şi l-a
adus înapoi; şi bătrânul proroc s-a
întors în cetate să-l jelească şi să-l
îngroape.
30. I-a pus trupul în mormânt şi l-au
jelit, zicând: „Vai*, frate!" *Ier. 22.18.
31. După ce l-a îngropat, a zis fiilor
săi: „Când voi muri, să mă îngropaţi în
mormântul în care este îngropat omul
lui Dumnezeu; să-mi puneţi oasele*
lângă oasele lui. *2 Împ. 23.17,18.
32. Căci se* va împlini cuvântul pe
care l-a strigat el din partea Domnului
împotriva altarului din Betel şi împo-
triva tuturor capiştilor de înălţimi din
cetăţile** Samariei."
*Vers. 2. 2 Împ. 23.16,19. **Cap. 16.24.

Neascultarea lui Ieroboam

33. După întâmplarea* aceasta, Iero-
boam nu s-a abătut de pe calea lui cea
rea. A pus iarăşi preoţi pentru înălţimi,
luaţi din tot poporul: pe oricine dorea,
îl sfinţea preot al înălţimilor.
*Cap. 12.31,32. 2 Cron. 11.15; 13.9.
34. Şi fapta aceasta a fost* un prilej
de păcătuire pentru casa lui Ieroboam,
şi pentru aceasta a fost nimicită** ea
şi ştearsă de pe faţa pământului.
*Cap. 12.30. **Cap. 14.10.

Nevasta lui Ieroboam la prorocul Ahia

14 1. În vremea aceea, s-a îmbol-
năvit Abiia, fiul lui Ieroboam.
2. Şi Ieroboam a zis nevestei sale:
„Scoală-te, te rog, şi schimbă-ţi hainele,
ca să nu se ştie că eşti nevasta lui
Ieroboam, şi du-te la Silo. Iată că
acolo este Ahia, prorocul; el mi-a spus
că voi* fi împăratul poporului acestuia.
*Cap. 11.31.
3. Ia* cu tine zece pâini, turte şi un
vas cu miere şi intră la el: el îţi va
spune ce va fi cu copilul." *1 Sam. 9.7,8.
4. Nevasta lui Ieroboam a făcut aşa;
s-a sculat, s-a dus* la Silo şi a intrat în
casa lui Ahia. Ahia nu mai putea să
vadă, căci ochii i se întunecaseră de
bătrâneţe. *Cap. 11.29.
5. Domnul spusese lui Ahia: „Nevasta
lui Ieroboam are să vină să te întrebe
de fiul ei, pentru că este bolnav. Să
vorbeşti aşa şi aşa. Ea, când va veni,
se va da drept alta."
6. Când a auzit Ahia vuietul paşilor
ei, în clipa când intra pe uşă, a zis:
„Intră nevasta lui Ieroboam; pentru ce
vrei să te dai drept alta? Sunt însărcinat
să-ţi vestesc lucruri aspre.
7. Du-te şi spune lui Ieroboam:
„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui
Israel: „Te-am* ridicat din mijlocul
poporului, te-am pus căpetenie peste
poporul Meu, Israel, *2 Sam. 12.7,8. Cap. 16.2.
8. am* rupt împărăţia de la casa lui
David şi ţi-am dat-o ţie, şi n-ai fost ca
robul Meu David, care** a păzit
poruncile Mele şi a umblat după Mine
din toată inima lui, nefăcând decât ce
este drept înaintea Mea.
*Cap. 11.31. **Cap. 11.33,38; 15.5.
9. Tu ai făcut* mai rău decât toţi cei
ce au fost înaintea ta: te-ai dus să-ţi
faci alţi dumnezei şi chipuri turnate ca
să Mă mânii şi M-ai lepădat** înapoia
ta! *Cap. 12.28.
2 Cron. 11.15. **Neem. 9.26. Ps. 50.17. Ezec. 23.35.
10. De aceea, voi trimite nenorocirea*
peste casa lui Ieroboam, voi nimici**
pe oricine este al lui Ieroboam, fie
rob†, fie slobod în Israel, şi voi mătura

casa lui Ieroboam, cum se mătură
murdăriile, până va pieri. *Cap. 15.29.
**Cap. 21.21. 2 Împ. 9.8. †Deut. 32.36. 2 Împ. 14.36.
11. Cel* ce va muri în cetate din casa
lui Ieroboam va fi mâncat de câini, şi
cel ce va muri pe câmp va fi mâncat
de păsările cerului. Căci Domnul a
vorbit. *Cap. 16.4; 21.24.
12. Tu, scoală-te şi du-te acasă. Şi
cum îţi vor păşi* picioarele în cetate,
copilul va muri. *Vers. 17.
13. Tot Israelul îl va plânge şi-l vor
îngropa; căci el este singurul din casa
lui Ieroboam care va fi pus într-un
mormânt, pentru că este singurul* din
casa lui Ieroboam în care s-a găsit ceva
bun înaintea Domnului Dumnezeului
lui Israel. *2 Cron. 12.12; 19.3.
14. Domnul va pune peste Israel un
împărat*, care va nimici casa lui Iero-
boam în ziua aceea. Şi nu se întâmplă
oare chiar acum lucrul acesta?
*Cap. 15.27-29.
15. Domnul va lovi pe Israel, şi Israel
va fi ca trestia clătinată în ape; va
smulge* pe Israel din această ţară
bună**, pe care o dăduse părinţilor
lor, şi-i va împrăştia dincolo† de Râu,
pentru că†† şi-au făcut idoli, mâniind
pe Domnul. *2 Împ. 17.6. Ps. 52.5.
**Ios. 23.15,16. †2 Împ. 15.29. ††Exod 34.13. Deut. 12.3,4.
16. Va părăsi pe Israel, din pricina
păcatelor* pe care le-a făcut Ieroboam
şi în care a târât şi pe Israel."
*Cap. 12.30; 13.34; 15.30,34; 16.2.
17. Nevasta lui Ieroboam s-a sculat şi
a plecat. A ajuns la Tirţa*; şi cum** a
atins pragul casei, copilul a murit.
*Cap. 16.6,8,15,23. Cânt. 6.4. **Vers. 12.
18. L-au îngropat, şi tot Israelul l-a
plâns, după cuvântul* Domnului, pe
care-l spusese prin robul Său Ahia,
prorocul. *Vers. 13.

Moartea lui Ieroboam

19. Celelalte fapte ale lui Ieroboam,
cum a făcut* război şi cum a domnit,
sunt scrise în cartea Cronicilor împă-
raţilor lui Israel. *2 Cron. 13.2, etc.
20. Ieroboam a împărăţit douăzeci şi
doi de ani; apoi a adormit cu părinţii
săi. Şi în locul lui a împărăţit fiul său
Nadab.

Domnia lui Roboam

21. Roboam, fiul lui Solomon, a împă-
răţit peste Iuda. Avea patruzeci* şi
unu de ani când s-a făcut împărat şi a
împărăţit şaptesprezece ani la Ierusalim,
cetatea** pe care o alesese Domnul
din toate seminţiile lui Israel, ca să-Şi
pună Numele în ea. Mama sa se
chema† Naama, amonita.
*2 Cron. 12.13. **Cap. 11.36. †Vers. 31.
22. Iuda* a făcut ce este rău înaintea
Domnului; şi, prin păcatele pe care
le-au săvârşit, I-au stârnit** gelozia
mai mult decât părinţii lor.
*2 Cron. 12.1. **Deut. 32.21. Ps. 78.58. 1 Cor. 10.22.
23. Şi-au zidit şi ei înălţimi* cu stâlpi
închinaţi idolilor şi Astartei** pe
orice deal înalt şi sub† orice copac
verde.
*Deut. 12.2. Ezec. 16.24,25. **2 Împ. 17.9,10. †Isa. 57.5.
24. Au fost chiar şi sodomiţi* în ţară.
Au făcut de toate urâciunile neamu-
rilor pe care le izgonise Domnul
dinaintea copiilor lui Israel.
*Deut. 23.17. Cap. 15.12; 22.46. 2 Împ. 23.7.
25. În al cincilea an* al împărăţirii lui
Roboam, Şişac, împăratul Egiptului,
s-a suit împotriva Ierusalimului.
*Cap. 11.40. 2 Cron. 12.2.
26. A luat vistieriile* Casei Domnului
şi vistieriile casei împăratului, a luat
tot. A luat toate scuturile de aur pe
care le făcuse** Solomon.
*2 Cron. 12.9,10,11. **Cap. 10.17.
27. Împăratul Roboam a făcut în
locul lor nişte scuturi de aramă şi le-a
dat în grija căpeteniilor alergătorilor,
care păzeau intrarea casei împăratului.
28. Ori de câte ori se ducea împăratul
la Casa Domnului, alergătorii le
purtau; apoi le aduceau iarăşi în odaia
alergătorilor.
29. Celelalte* fapte ale lui Roboam
şi tot ce a făcut el nu sunt scrise oare
în cartea Cronicilor împăraţilor lui
Iuda? *2 Cron. 12.15.
30. Totdeauna a fost război* între
Roboam şi Ieroboam.
*Cap. 12.24; 15.6. 2 Cron. 12.15.
31. Roboam* a adormit cu părinţii
lui şi a fost îngropat cu părinţii lui
în cetatea lui David. Mama sa se
numea** Naama, amonita. Şi în locul
lui a împărăţit fiul său Abiam†.
*2 Cron. 12.16. **Vers. 21. †2 Cron. 12.16.

Abiam

15 1. În al optsprezecelea* an al
domniei lui Ieroboam, fiul lui
Nebat, a început să împărăţească peste
Iuda, Abiam. *2 Cron. 13.1.
2. A împărăţit trei ani la Ierusalim.
Mama sa* se chema Maaca**, fata lui
Abisalom. *2 Cron. 11.20-22. **2 Cron. 13.2.

3. El s-a dedat la toate păcatele pe care le făcuse tatăl său înaintea lui; şi inima* lui n-a fost întreagă a Domnului Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David. *Cap. 11.4. Ps. 119.80.
4. Dar din pricina* lui David, Domnul Dumnezeul lui i-a dat o lumină la Ierusalim, punând pe fiul lui după el şi lăsând Ierusalimul în picioare. *Cap. 11.32,36. 2 Cron. 21.7.
5. Căci David făcuse* ce este plăcut înaintea Domnului şi nu se abătuse de la nici una din poruncile Lui în tot timpul vieţii lui, afară** de întâmplarea cu Urie, hetitul. *Cap. 14.8. **2 Sam. 11.4,15; 12.9.
6. Între Roboam şi Ieroboam a fost război* tot timpul cât a trăit Roboam. *Cap. 14.30.
7. Celelalte* fapte ale lui Abiam şi tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
Între Abiam şi Ieroboam a fost război. *2 Cron. 13.2,3,22.
8. Abiam* a adormit cu părinţii lui şi l-au îngropat în cetatea lui David. Şi în locul lui a domnit fiul său Asa. *2 Cron. 14.1.

Asa

9. În al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început să domnească peste Iuda Asa.
10. El a domnit patruzeci şi unu de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Maaca, fata lui Abisalom.
11. Asa* a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, ca tatăl său David. *2 Cron. 14.2.
12. A scos* din ţară pe sodomiţi şi a îndepărtat toţi idolii pe care-i făcuseră părinţii lui. *Cap. 14.24; 22.46.
13. Şi chiar pe mama* sa, Maaca, n-a mai lăsat-o să fie împărăteasă, pentru că făcuse un idol Astarteii. Asa i-a sfărâmat idolul şi l-a ars** în pârâul Chedron. *2 Cron. 15.16. **Exod 32.20.
14. Dar înălţimile* n-au pierit, măcar că inima** lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vieţii lui. *Cap. 22.43. 2 Cron. 15.17,18. **Vers. 3.
15. El a pus în Casa Domnului lucrurile hărăzite de tatăl său şi de el însuşi: argint, aur şi vase.

Războiul dintre Asa şi Baeşa

16. Între Asa şi Baeşa, împăratul lui Israel, a fost război în tot timpul vieţii lor.
17. Baeşa*, împăratul lui Israel, s-a suit împotriva lui Iuda; şi a întărit Rama**, ca să† împiedice pe ai lui Asa, împăratul lui Iuda, să iasă şi să intre. *2 Cron. 16.1, etc. **Ios. 18.25. †Cap. 12.27.
18. Asa a luat tot argintul şi tot aurul care rămăseseră în vistieriile Casei Domnului şi vistieriile casei împăratului şi le-a pus în mâinile slujitorilor lui, pe care i-a trimis la Ben-Hadad*, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia la Damasc**. Împăratul Asa a trimis să-i spună: *2 Cron. 16.2. **Cap. 11.23,24.
19. „Să fie un legământ între mine şi tine, cum a fost între tatăl meu şi tatăl tău. Iată, îţi trimit un dar în argint şi în aur. Du-te, rupe legământul tău cu Baeşa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de la mine."
20. Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimis pe căpeteniile oştirii lui împotriva cetăţilor lui Israel, şi au pustiit Iionul*, Dan**, Abel-Bet-Maaca†, tot Chinerotul şi toată ţara lui Neftali. *2 Împ. 15.29. **Judc. 18.29. †2 Sam. 20.14.
21. Când a auzit Baeşa lucrul acesta, a încetat să mai întărească Rama şi s-a întors la Tirţa.
22. Împăratul Asa a chemat* pe tot Iuda, fără să lase la o parte pe cineva, şi au ridicat pietrele şi lemnul pe care-l întrebuinţa Baeşa la întărirea Ramei; şi împăratul Asa le-a întrebuinţat la întărirea Ghebei** lui Beniamin şi Miţpei†. *2 Cron. 16.6. **Ios. 21.17. †Ios. 18.26.
23. Toate celelalte fapte ale lui Asa, toate isprăvile lui şi tot ce a făcut şi cetăţile pe care le-a zidit nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda? Totuşi, la bătrâneţe*, a fost bolnav de picioare. *2 Cron. 16.12.
24. Asa a adormit cu părinţii lui şi a fost îngropat cu părinţii lui în cetatea tatălui său David. Şi în* locul lui a domnit fiul său Iosafat**. *2 Cron. 17.1. **Mat. 1.8.

Domnia lui Nadab

25. Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. El a domnit doi ani peste Israel.
26. El a făcut ce este rău înaintea Domnului şi a umblat pe calea tatălui său, săvârşind păcatele** în care târâse tatăl său pe Israel. *Cap. 12.30; 14.16.
27. Baeşa*, fiul lui Ahia, din casa

lui Isahar, a uneltit împotriva lui şi Baeşa l-a omorât la Ghibeton**, care era al filistenilor, pe când Nadab şi tot Israelul împresurau Ghibetonul.
*Cap. 14.14. **Ios. 19.44; 21.23. Cap. 16.15.
28. Baeşa l-a omorât în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, şi a domnit el în locul lui.
29. Când s-a făcut împărat, a ucis toată casa lui Ieroboam, n-a lăsat să scape nimeni cu viaţă, ci a nimicit totul, după cuvântul* pe care-l spusese Domnul prin robul Său Ahia din Silo, *Cap. 14.10,14.
30. din pricina păcatelor* pe care le făcuse Ieroboam şi în care târâse şi pe Israel, mâniind astfel pe Domnul Dumnezeul lui Israel. *Cap. 14.9,16.
31. Celelalte fapte ale lui Nadab şi tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?
32. Între Asa şi Baeşa, împăratul lui Israel, a fost război* în tot timpul vieţii lor. *Vers. 16.

Domnia lui Baeşa

33. În al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste tot Israelul la Tirţa, Baeşa, fiul lui Ahia. A domnit douăzeci şi patru de ani.
34. El a făcut ce este rău înaintea Domnului şi a umblat pe calea* lui Ieroboam, săvârşind păcatele în care târâse Ieroboam pe Israel.
*Cap. 12.28,29; 13.33; 14.16.

16 1. Cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Iehu*, fiul lui Hanani, împotriva lui Baeşa:
*Vers. 7. 2 Cron. 19.2; 20.34.
2. „Eu te-am ridicat* din ţărână şi te-am pus mai mare peste poporul Meu, Israel; dar pentru că ai umblat pe calea** lui Ieroboam şi ai făcut pe poporul Meu, Israel, să păcătuiască, pentru ca să Mă mânii prin păcatele lor, *Cap. 14.7. **Cap. 15.34.
3. iată că voi mătura* pe Baeşa şi casa lui, şi casa ta o voi face ca şi casa lui** Ieroboam, fiul lui Nebat.
*Vers. 11. **Cap. 14.10; 15.29.
4. Cine* va muri în cetate din casa lui Baeşa, va fi mâncat de câini, şi cine va muri pe câmp dintr-ai lui, va fi mâncat de păsările cerului.“ *Cap. 14.11.
5. Celelalte fapte ale lui Baeşa, ce a făcut el şi isprăvile lui, nu sunt scrise* oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel? *2 Cron. 16.1.
6. Baeşa a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat la Tirţa*. Şi în locul lui a domnit fiul său Ela. *Cap. 14.17; 15.21.
7. Cuvântul Domnului vorbise prin prorocul Iehu*, fiul lui Hanani, împotriva lui Baeşa şi împotriva casei lui, pe de o parte pentru tot răul pe care-l făcuse sub ochii Domnului, mâniindu-L prin lucrul mâinilor lui şi ajungând ca şi casa lui Ieroboam, iar pe de alta pentru că lovise** casa lui Ieroboam.
*Vers. 1. **Cap. 15.17,27,29. Osea 1.4.

Domnia lui Ela

8. În al douăzeci şi şaselea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească Ela, fiul lui Baeşa. El a domnit peste Israel la Tirţa. A domnit doi ani.
9. Slujitorul său Zimri, care era mai mare peste jumătate din carele lui, a uneltit* împotriva lui. Ela era la Tirţa, chefuind şi îmbătându-se în casa lui Arţa, căpetenia casei împăratului, la Tirţa. *2 Împ. 9.31.
10. Zimri a intrat, l-a lovit şi l-a ucis, în al douăzeci şi şaptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Şi a domnit el în locul lui.
11. Când s-a făcut împărat şi a şezut pe scaunul lui de domnie, a omorât toată casa lui Baeşa, n-a lăsat să scape nimeni* din ai lui: nici rudă, nici prieten. *1 Sam. 25.22.
12. Zimri a nimicit toată casa lui Baeşa, după* cuvântul pe care-l spusese Domnul împotriva lui Baeşa prin prorocul** Iehu, *Vers. 3. **Vers. 1.
13. din pricina tuturor păcatelor pe care le săvârşise Baeşa şi fiul său Ela, şi în care târâseră şi pe Israel, mâniind prin idolii* lor pe Domnul Dumnezeul lui Israel. *Deut. 32.21.
1 Sam. 12.21. Isa. 41.29. Iona 2.8. 1 Cor. 8.4; 10.19.
14. Celelalte fapte ale lui Ela şi tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?

Zimri

15. În al douăzeci şi şaptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, Zimri a domnit şapte zile la Tirţa.
Poporul tăbăra împotriva Ghibetonului*, care era al filistenilor. *Cap. 15.27.
16. Şi poporul a auzit în tabără vestea aceasta: „Zimri a uneltit şi chiar a ucis pe împărat!“ Şi în ziua aceea, tot Israelul a pus, în tabără, ca împărat al lui Israel pe Omri, căpetenia oştirii.

17. Omri şi tot Israelul cu el au pornit din Ghibeton şi au împresurat Tirţa.
18. Zimri, văzând că cetatea este luată a intrat în cetăţuia casei împăratului, şi a dat foc casei împăratului peste el. Astfel a murit el,
19. din pricina păcatelor pe care le săvârşise, făcând ce este rău înaintea Domnului, umblând* pe calea lui Ieroboam, săvârşind păcatele pe care le făcuse Ieroboam şi făcând şi pe Israel să păcătuiască. *Cap. 12.28; 15.26,34.
20. Celelalte fapte ale lui Zimri şi uneltirea pe care a făcut-o el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?
21. Atunci poporul lui Israel s-a dezbinat în două părţi; jumătate din popor voia să facă împărat pe Tibni, fiul lui Ghinat, şi jumătate era pentru Omri.
22. Cei ce urmau pe Omri au biruit pe cei ce urmau pe Tibni, fiul lui Ghinat. Tibni a murit, şi Omri a domnit.

Domnia lui Omri

23. În al treizeci şi unulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Omri. A domnit doisprezece ani. După ce a domnit şase ani la Tirţa,
24. a cumpărat de la Şemer muntele Samariei, cu doi talanţi de argint; a întărit muntele şi a pus cetăţii pe care a zidit-o numele Samaria*, după numele lui Şemer, domnul muntelui.
*Cap. 13.32. 2 Împ. 17.24. Ioan 4.4.
25. Omri* a făcut ce este rău înaintea Domnului şi a lucrat mai rău decât toţi cei ce fuseseră înaintea lui. *Mica 6.16.
26. A umblat* în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, şi s-a dedat la păcatele în care târâse Ieroboam pe Israel, mâniind prin idolii** lor pe Domnul Dumnezeul lui Israel.
*Vers. 19. **Vers. 13.
27. Celelalte fapte ale lui Omri, ce a făcut el şi isprăvile lui, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?
28. Omri a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat la Samaria. Şi în locul lui a domnit fiul său Ahab.

Ahab şi Izabela

29. Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel în al treizeci şi optulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit douăzeci şi doi de ani peste Israel la Samaria.
30. Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toţi cei ce fuseseră înaintea lui.
31. Şi, ca şi cum ar fi fost puţin lucru pentru el să se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de* nevastă şi pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul sidonienilor**, şi a† slujit lui Baal şi s-a închinat înaintea lui.
*Deut. 7.3. **Judc. 18.7. †Cap. 21.25,26. 2 Împ. 10.18; 17.16.
32. A ridicat un altar lui Baal în templul* lui Baal pe care l-a zidit la Samaria *2 Împ. 10.21,26,27.
33. şi a făcut* un idol Astarteii. Ahab** a făcut mai multe rele decât toţi împăraţii lui Israel care fuseseră înaintea lui, ca să mânie pe Domnul Dumnezeul lui Israel.
*2 Împ. 13.6; 17.10; 21.3. Ier. 17.2. **Vers. 30. Cap. 21.25.
34. Pe vremea lui, Hiel din Betel a zidit iarăşi Ierihonul; i-a pus temeliile cu preţul lui Abiram, întâiul lui născut, şi i-a pus porţile cu preţul lui Segub, cel mai tânăr fiu al lui, după* cuvântul pe care-l spusese Domnul prin Iosua, fiul lui Nun. *Ios. 6.26.

Prorocul Ilie

17 1. Ilie, tişbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu* este Domnul Dumnezeul lui Israel al** cărui slujitor sunt, că în† anii aceştia nu†† va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.“
*2 Împ. 3.14. **Deut. 10.8. †Luca 3.25. ††Iac. 4.17.
2. Şi cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie cu aceste vorbe:
3. „Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit şi ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este în faţa Iordanului.
4. Vei bea apă din pârâu, şi am poruncit corbilor să te hrănească acolo.“
5. El a plecat şi a făcut după cuvântul Domnului. S-a dus şi s-a aşezat lângă pârâul Cherit, care este în faţa Iordanului.
6. Corbii îi aduceau pâine şi carne dimineaţa şi pâine şi carne seara, şi bea apă din pârâu.
7. Dar după câtăva vreme, pârâul a secat, căci nu căzuse ploaie în ţară.

Văduva din Sarepta

8. Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel:

9. „Scoală-te, du-te la Sarepta*, care ţine de Sidon, şi rămâi acolo. Iată că am poruncit acolo unei femei văduve să te hrănească.“ *Obad. 20. Luca 4.26.

10. Ilie s-a sculat şi s-a dus la Sarepta. Când a ajuns la poarta cetăţii, acolo era o femeie văduvă care strângea lemne. El a chemat-o şi a zis: „Du-te şi adu-mi, te rog, puţină apă într-un vas, ca să beau.“

11. Pe când se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou şi a zis: „Adu-mi, te rog, şi o bucată de pâine în mâna ta.“

12. Şi ea a răspuns: „Viu este Domnul Dumnezeul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală şi puţin untdelemn într-un ulcior. Şi iată, strâng două bucăţi de lemne, apoi mă voi întoarce şi voi pregăti ce am pentru mine şi pentru fiul meu: vom mânca şi apoi vom muri.“

13. Ilie i-a zis: „Nu te teme, întoarce-te şi fă cum ai zis. Numai, pregăteşte-mi întâi mie, cu untdelemnul şi făina aceea, o mică turtă şi adu-mi-o; pe urmă să faci şi pentru tine şi pentru fiul tău.

14. Căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea, şi untdelemnul din ulcior nu se va împuţina până în ziua când va da Domnul ploaie pe faţa pământului.“

15. Ea s-a dus şi a făcut după cuvântul lui Ilie. Şi multă vreme a avut ce să mănânce, ea şi familia ei şi Ilie.

16. Făina din oală n-a scăzut, şi untdelemnul din ulcior nu s-a împuţinat, după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie.

Învierea fiului văduvei

17. După aceea, fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit. Şi boala lui a fost atât de cumplită, încât n-a mai rămas suflare în el.

18. Femeia a zis atunci lui Ilie: „Ce am* eu a face cu tine, omule al lui Dumnezeu? Ai venit la mine doar ca să aduci aminte lui Dumnezeu de nelegiuirea mea şi să-mi omori astfel fiul?“ *Luca 5.8.

19. El i-a răspuns: „Dă-mi încoace pe fiul tău.“ Şi l-a luat de la sânul femeii, l-a suit în odaia de sus unde locuia el şi l-a culcat pe patul lui.

20. Apoi a chemat pe Domnul şi a zis: „Doamne Dumnezeule, oare atât de mult să mâhneşti Tu chiar pe văduva aceasta, la care am fost primit ca oaspete, încât să-i omori fiul?“

21. Şi s-a întins* de trei ori peste copil, a chemat pe Domnul şi a zis: „Doamne Dumnezeule, Te rog, fă să se întoarcă sufletul copilului în el!“ *2 Împ. 4.34,35.

22. Domnul a ascultat glasul lui Ilie, şi sufletul copilului s-a întors în el, şi a înviat.

23. Ilie a luat* copilul, l-a coborât jos în casă din odaia de sus şi l-a dat mamei sale. Şi Ilie a zis: „Iată, fiul tău este viu.“ *Evr. 11.35.

24. Şi femeia a zis lui Ilie: „Cunosc* acum că eşti un om al lui Dumnezeu, şi cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!“ *Ioan 3.2; 16.30.

Ilie înaintea lui Ahab

18 1. Au trecut multe* zile, şi cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Ilie, în al treilea an: „Du-te şi înfăţişează-te înaintea lui Ahab, ca să dau** ploaie pe faţa pământului.“ *Luca 4.25. Iac. 5.17. **Deut. 28.12.

2. Şi Ilie s-a dus să se înfăţişeze înaintea lui Ahab.

Era mare foamete în Samaria.

3. Şi Ahab a trimis să cheme pe Obadia, mai marele casei lui. – Obadia se temea mult de Domnul.

4. De aceea, când a nimicit Izabela pe prorocii Domnului, Obadia a luat o sută de proroci, i-a ascuns câte cincizeci într-o peşteră şi i-a hrănit cu pâine şi cu apă. –

5. Ahab a zis lui Obadia: „Haidem prin ţară pe la toate izvoarele de apă şi pe la toate pârâurile; poate că vom găsi iarbă ca să păstrăm viaţa cailor şi catârilor, şi să n-avem nevoie să omorâm vitele.“

6. Şi-au împărţit ţara s-o cutreiere. Ahab a plecat singur pe un drum, şi Obadia a plecat singur pe un alt drum.

7. Pe când era Obadia pe drum, iată că l-a întâlnit Ilie. Obadia, cunoscându-l, a căzut cu faţa la pământ şi a zis: „Tu eşti, domnul meu Ilie?“

8. El i-a răspuns: „Eu sunt; du-te şi spune stăpânului tău: „Iată că a venit Ilie!“

9. Şi Obadia a zis: „Ce păcat am săvârşit eu, ca să dai pe robul tău în mâinile lui Ahab, ca să mă omoare?

10. Viu este Domnul, că n-a rămas popor sau împărăţie unde să nu fi trimis stăpânul meu să te caute; şi când

se spunea că nu eşti acolo, punea pe împărăţia şi poporul acela să jure că nu te-a găsit.
11. Şi acum zici: „Du-te şi spune stăpânului tău: „Iată că a venit Ilie!“
12. Şi apoi, când voi pleca de la tine, Duhul* Domnului te va duce nu ştiu unde. Dacă m-aş duce să dau de ştire lui Ahab, şi nu te-ar găsi, mă va omorî. Şi totuşi robul tău se teme de Domnul din tinereţea lui.
*2 Împ. 2.16. Ezec. 3.12,14. Mat. 4.1. Fapt. 8.39.
13. Nu s-a spus oare domnului meu ce am făcut când a ucis Izabela pe prorocii Domnului? Cum am ascuns o sută de proroci ai Domnului, câte cincizeci într-o peşteră, şi i-am hrănit cu pâine şi cu apă?
14. Şi acum tu zici: „Du-te şi spune stăpânului tău: „Iată că a venit Ilie!“ El mă va ucide.“
15. Dar Ilie a zis: „Viu este Domnul oştirilor al cărui slujitor sunt, că astăzi mă voi înfăţişa înaintea lui Ahab.“

Ilie şi prorocii lui Baal

16. Obadia, ducându-se înaintea lui Ahab, l-a înştiinţat despre lucrul acesta. Şi Ahab s-a dus înaintea lui Ilie.
17. Abia a zărit Ahab pe Ilie şi i-a zis: „Tu eşti* acela care nenoroceşti pe** Israel?“ *Cap. 21.20. **Ios. 7.25. Fapt. 16.20.
18. Ilie a răspuns: „Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu şi casa tatălui tău, fiindcă* aţi părăsit poruncile Domnului şi te-ai dus după Baali. *2 Cron. 15.2.
19. Strânge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel*, pe cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal şi pe cei patru sute** de proroci ai Astarteii, care mănâncă la masa Izabelei.“ *Ios. 19.26. **Cap. 16.33.
20. Ahab a trimis soli la toţi copiii lui Israel şi a strâns* pe proroci la muntele Carmel. *Cap. 22.6.
21. Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul şi a zis: „Până* când vreţi să şchiopătaţi de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeţi după El; iar dacă este Baal, mergeţi** după Baal!“ Poporul nu i-a răspuns nimic. *2 Împ. 17.41. Mat. 6.24. **Ios. 24.15.
22. Şi Ilie a zis poporului: „Eu singur* am rămas din prorocii Domnului, pe când proroci** ai lui Baal sunt patru sute cincizeci.
*Cap. 19.10,14. **Vers. 19.
23. Să ni se dea doi junci. Ei să-şi aleagă un junc, pe care să-l taie în bucăţi şi să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Şi eu voi pregăti celălalt junc şi-l voi pune pe lemne, fără să pun foc.
24. Apoi voi să chemaţi numele dumnezeului vostru; şi eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeul care va răspunde prin* foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Şi tot poporul a răspuns şi a zis: „Bine!“ *Vers. 38. 1 Cron. 21.26.
25. Ilie a zis prorocilor lui Baal: „Alegeţi-vă un junc din cei doi, pregătiţi-l voi întâi, căci sunteţi mai mulţi, şi chemaţi numele dumnezeului vostru; dar să nu puneţi foc.“
26. Ei au luat juncul pe care li l-au dat şi l-au pregătit. Şi au chemat numele lui Baal, de dimineaţă până la amiază, zicând: „Baale, auzi-ne!“ Dar nu s-a auzit nici glas*, nici răspuns. Şi săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră. *Ps. 115.5. Ier. 10.5. 1 Cor. 8.4; 12.2.
27. La amiază, Ilie şi-a bătut joc de ei şi a zis: „Strigaţi tare, fiindcă este dumnezeu; se gândeşte la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, şi se va trezi.“
28. Ei au strigat tare şi, după obiceiul lor, şi-au făcut tăieturi* cu săbiile şi cu suliţele, până ce a curs sânge pe ei.
*Lev. 19.28. Deut. 14.1.
29. Când a trecut amiaza, au aiurit până în clipa când se aducea jertfa de seară. Dar nu s-a auzit nici glas*, nici răspuns, nici semn de luare aminte.
*Vers. 26.
30. Ilie a zis atunci întregului popor: „Apropiaţi-vă de mine!“ Tot* poporul s-a apropiat de el. Şi Ilie a dres altarul Domnului care fusese sfărâmat.
*Cap. 19.10.
31. A luat douăsprezece pietre, după numărul seminţiilor fiilor lui Iacov, căruia Domnul îi zisese: „Israel* îţi va fi numele“ *Gen. 32.28; 35.10. 2 Împ. 17.34.
32. şi a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul altarului un şanţ, în care încăpeau două măsuri de sămânţă.
33. A aşezat* apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăţi şi l-a pus pe lemne. Apoi a zis: „Umpleţi patru vedre cu apă şi vărsaţi-le** pe arderea de tot şi pe lemne.“ Şi au făcut aşa.
*Lev. 1.6-8. **Judc. 6.20.
34. Apoi a zis: „Mai faceţi lucrul acesta o dată.“ Şi l-au făcut încă o dată. Apoi a zis: „Mai faceţi-l şi a treia oară.“ Şi l-au făcut şi a treia oară.

35. Apa curgea în jurul altarului, şi
au umplut* cu apă şi şanţul. *Vers. 32,38.
36. În clipa când se aducea jertfa de
seară, prorocul Ilie s-a apropiat şi a zis:
„Doamne Dumnezeul* lui Avraam,
Isaac şi Israel! Fă să se** ştie astăzi că
Tu eşti Dumnezeu în Israel, că eu sunt
slujitorul Tău şi că toate aceste lucruri
le-am făcut† după porunca Ta.
*Exod 3.6. **Cap. 8.43. 2 Împ. 19.19. Ps. 83.18.
†Num. 16.28.
37. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă,
pentru ca să cunoască poporul acesta
că Tu, Doamne, eşti adevăratul Dum-
nezeu, şi să le întorci astfel inima spre
bine!“
38. Atunci a căzut foc* de la Domnul
şi a mistuit arderea de tot, lemnele,
pietrele şi pământul, şi a supt şi apa
care era în şanţ.
*Lev. 9.24. Judc. 6.21. 1 Cron. 21.26. 2 Cron. 7.1.
39. Când a văzut tot poporul lucrul
acesta, au căzut cu faţa la pământ şi
au zis: „Domnul* este adevăratul
Dumnezeu! Domnul este adevăratul
Dumnezeu!“ *Vers. 24.
40. „Puneţi* mâna pe prorocii lui
Baal“, le-a zis Ilie, „nici unul să nu
scape!“ Şi au pus mâna pe ei. Ilie i-a
coborât la pârâul Chison şi i-a înjun-
ghiat** acolo. *2 Împ. 10.25. **Deut. 13.5; 18.20.

Ploaia

41. Apoi Ilie a zis lui Ahab: „Suie-te
de mănâncă şi bea; căci se aude vuiet
de ploaie.“
42. Ahab s-a suit să mănânce şi să
bea. Dar Ilie s-a suit pe vârful Carme-
lului şi, plecându-se* la pământ, s-a
aşezat cu faţa între genunchi *Iac. 5.17,18.
43. şi a zis slujitorului său: „Suite-te
şi uită-te înspre mare.“ Slujitorul s-a
suit, s-a uitat şi a zis: „Nu este nimic!“
Ilie a zis de şapte ori: „Du-te iarăşi.“
44. A şaptea oară, slujitorul a zis:
„Iată că se ridică un mic nor din mare,
ca o palmă de om.“ Ilie a zis: „Suie-te şi
spune lui Ahab: „Înhamă şi coboară-te,
ca să nu te oprească ploaia.“
45. Peste câteva clipe, cerul s-a
înnegrit de nori, a început vântul şi a
venit o ploaie mare. Ahab s-a suit în
car şi a plecat la Izreel.
46. Şi mâna Domnului a venit peste
Ilie, care şi-a încins* mijlocul şi a
alergat înaintea lui Ahab până la
intrarea în Izreel. *2 Împ. 4.29; 9.1.

Fuga lui Ilie în pustiu

19 1. Ahab a spus Izabelei tot ce
făcuse Ilie şi cum ucisese* cu
sabia pe toţi prorocii. *Cap. 18.40.
2. Izabela a trimis un sol la Ilie, să-i
spună: „Să mă* pedepsească zeii cu
toată asprimea lor, dacă mâine, la
ceasul acesta, nu voi face cu viaţa ta
ce ai făcut tu cu viaţa fiecăruia din ei.“
*Rut 1.17. Cap. 20.10. 2 Împ. 6.31.
3. Ilie, când a văzut lucrul acesta, s-a
sculat şi a plecat, ca să-şi scape viaţa.
A ajuns la Beer-Şeba, care ţine de
Iuda, şi şi-a lăsat slujitorul acolo.
4. El s-a dus în pustiu unde, după un
drum de o zi, a şezut sub un ienupăr şi
dorea* să moară, zicând: „Destul!
Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu
sunt mai bun decât părinţii mei.“
*Num. 11.15. Iona 4.3,8.
5. S-a culcat şi a adormit sub un
ienupăr. Şi iată, l-a atins un înger şi
i-a zis: „Scoală-te şi mănâncă.“
6. El s-a uitat, şi la căpătâiul lui era o
turtă coaptă pe nişte pietre încălzite şi
un ulcior cu apă. A mâncat şi a băut,
apoi s-a culcat din nou.
7. Îngerul Domnului a venit a doua
oară, l-a atins şi a zis: „Scoală-te şi
mănâncă, fiindcă drumul pe care-l ai
de făcut este prea lung pentru tine.“
8. El s-a sculat, a mâncat şi a băut; şi,
cu puterea pe care i-a dat-o mâncarea
aceasta, a mers patruzeci* de zile şi
patruzeci de nopţi până la muntele lui
Dumnezeu, Horeb**.
*Exod 34.28. Deut. 9.9,18. Mat. 4.2. **Exod 3.1.

Dumnezeu Se arată

9. Şi acolo, Ilie a intrat într-o peşteră
şi a rămas în ea peste noapte. Şi
cuvântul Domnului i-a vorbit astfel:
„Ce faci tu aici, Ilie?“
10. El a răspuns: „Am* fost plin de
râvnă** pentru Domnul Dumnezeul
oştirilor; căci copiii lui Israel au
părăsit legământul Tău, au sfărâmat
altarele Tale şi au ucis cu sabia pe
prorocii† Tăi; am rămas†† numai eu
singur, şi caută să-mi ia viaţa!“
*Rom. 11.3 **Num. 25.11,13. Ps. 69.9. †Cap. 18.4. ††Cap.
18.22. Rom. 11.3.
11. Domnul i-a zis: „Ieşi şi stai pe
munte* înaintea Domnului!“ Şi iată
că Domnul a trecut pe lângă peşteră.
Şi înaintea Domnului a trecut un
vânt** tare şi puternic, care despica
munţii şi sfărâma stâncile. Domnul nu
era în vântul acela. Şi după vânt, a

venit un cutremur de pământ. Domnul nu era în cutremurul de pământ.
*Exod 24.12. **Ezec. 1.4; 37.7.

12. Şi după cutremurul de pământ, a venit un foc: Domnul nu era în focul acela. Şi după foc, a venit un susur blând şi subţire.

13. Când l-a auzit Ilie, şi-a acoperit faţa* cu mantaua, a ieşit şi a stat la gura peşterii.

Şi** un glas i-a vorbit, zicând: „Ce faci tu aici, Ilie?“ *Exod 3.6. Isa. 6.2. **Vers. 9.

14. El a* răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeul oştirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale şi au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, şi caută să-mi ia viaţa.“ *Vers. 10.

15. Domnul i-a zis: „Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustiu până la Damasc; şi când* vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei. *2 Împ. 8.12,13.

16. Să ungi şi pe Iehu*, fiul lui Nimşi, ca împărat al lui Israel; şi să ungi pe Elisei**, fiul lui Şafat, din Abel-Mehola, ca proroc în locul tău.
*2 Împ. 9.1-3. **Luca 4.27.

17. Şi se va întâmpla* că, pe cel ce va scăpa de sabia lui Hazael îl va omorî Iehu; şi pe cel ce va scăpa de sabia lui Iehu îl va omorî** Elisei.
*2 Împ. 8.12; 9.14, etc.; 10.6, etc.; 13.3. **Osea 6.5.

18. Dar voi lăsa în Israel* şapte mii de bărbaţi, şi anume pe toţi cei ce nu şi-au plecat genunchii înaintea lui Baal şi a căror gură** nu l-au sărutat.“
*Rom. 11.4. **Osea 13.2.

Elisei, ucenicul lui Ilie

19. Ilie a plecat de acolo şi a găsit pe Elisei, fiul lui Şafat, arând. Înaintea lui erau douăsprezece perechi de boi, şi el era cu a douăsprezecea. Ilie s-a apropiat de el şi şi-a aruncat mantaua pe el.

20. Elisei a părăsit boii, a alergat după Ilie şi a zis: „Lasă-mă să sărut* pe tatăl meu şi pe mama mea şi te voi urma.“ Ilie i-a răspuns: „Du-te, şi apoi întoarce-te: dar gândeşte-te la ce ţi-am făcut.“ *Mat. 8.21,22. Luca 9.61,62.

21. După ce s-a depărtat de Ilie, s-a întors şi a luat o pereche de boi pe care i-a adus jertfă; cu uneltele boilor le-a fiert* carnea şi a dat-o oamenilor s-o mănânce. Apoi s-a sculat, a urmat pe Ilie şi a fost în slujba lui. *2 Sam. 24.22.

Biruinţa lui Ahab

20 1. Ben-Hadad, împăratul Siriei, şi-a strâns toată oştirea: avea cu el treizeci şi doi de împăraţi, cai şi care. S-a suit, a împresurat Samaria şi a început lupta împotriva ei.

2. A trimis în cetate soli la Ahab, împăratul lui Israel, să-i spună: „Aşa vorbeşte Ben-Hadad:

3. „Argintul şi aurul tău sunt ale mele, nevestele şi cei mai frumoşi copii ai tăi sunt tot ai mei.“

4. Împăratul lui Israel a răspuns: „Împărate, domnul meu, fie cum zici! Sunt al tău cu tot ce am.“

5. Solii s-au întors şi au zis: „Aşa vorbeşte Ben-Hadad: „Am trimis să-ţi spună: „Să-mi dai argintul şi aurul tău, nevestele şi copiii tăi.“

6. De aceea, voi trimite mâine, la ceasul acesta, pe slujitorii mei la tine. Ei îţi vor scormoni casa ta şi casele slujitorilor tăi, vor pune mâna pe tot ce ai mai scump şi vor lua.“

7. Împăratul lui Israel a chemat pe toţi bătrânii ţării şi a zis: „Vedeţi bine şi înţelegeţi că omul acesta ne vrea răul; căci a trimis să-mi ceară nevestele şi copiii, argintul şi aurul, şi n-am zis că nu i le dau!“

8. Toţi bătrânii şi tot poporul au zis lui Ahab: „Nu-l asculta şi nu te învoi.“

9. Şi el a zis solilor lui Ben-Hadad: „Spuneţi domnului meu, împăratul: „Voi face tot ce ai trimis să ceri robului tău întâia dată; dar lucrul acesta nu-l pot face.“ Solii au plecat şi i-au dus răspunsul.

10. Ben-Hadad a trimis să spună lui Ahab: „Să* mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, de va ajunge praful Samariei să umple mâna întregului popor care mă urmează!“ *Cap. 19.2.

11. Şi împăratul lui Israel a răspuns: „Cine încinge armele să nu se laude ca cel ce le pune jos!“

12. Când a primit Ben-Hadad răspunsul acesta, stătea la băut* cu împăraţii în corturi şi a zis slujitorilor lui: „Pregătiţi-vă!“ Şi ei s-au pregătit de năvală împotriva cetăţii. *Vers. 16.

13. Dar iată că un proroc s-a apropiat de Ahab, împăratul lui Israel, şi a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: „Vezi toată această mulţime mare? O voi da* astăzi în mâinile tale, ca să cunoşti că Eu sunt Domnul.“ *Vers. 28.

14. Ahab a zis: „Prin cine?“ Şi el a

răspuns: „Aşa vorbeşte Domnul: „Prin slujitorii mai marilor peste ţinuturi.“ Ahab a zis: „Cine va începe lupta?“ Şi el a răspuns: „Tu.“
15. Atunci Ahab a numărat slujitorii mai marilor peste ţinuturi şi s-au găsit două sute treizeci şi doi; şi după ei, a numărat tot poporul, pe toţi copiii lui Israel, şi erau şapte mii.
16. Au făcut o ieşire pe la miazăzi. Ben-Hadad bea şi se îmbăta* în corturile lui cu cei treizeci şi doi de împăraţi care-l ajutau. *Vers. 12. Cap. 16.9.
17. Slujitorii mai marilor peste ţinuturi au ieşit cei dintâi. Ben-Hadad a cercetat, şi i-au spus astfel: „Au ieşit nişte oameni din Samaria.“
18. El a zis: „Dacă ies pentru pace, prindeţi-i vii; şi chiar dacă ies pentru luptă, prindeţi-i vii.“
19. Când au ieşit din cetate slujitorii mai marilor peste ţinuturi şi armata care-i urma,
20. a lovit fiecare pe omul dinaintea lui, şi sirienii au luat-o la fugă. Israel i-a urmărit. Ben-Hadad, împăratul Siriei, a scăpat pe un cal, cu nişte călăreţi.
21. Împăratul lui Israel a ieşit, a lovit caii şi carele şi a pricinuit sirienilor o mare înfrângere.

A doua biruinţă asupra lui Ben-Hadad

22. Atunci prorocul s-a apropiat de împăratul lui Israel şi i-a zis: „Du-te, întăreşte-te, cercetează şi vezi ce ai de făcut; căci, la anul viitor*, împăratul Siriei se va sui din nou împotriva ta.“ *2 Sam. 11.1.
23. Slujitorii împăratului Siriei i-au zis: „Dumnezeul lor este un Dumnezeu al munţilor; de aceea au fost mai tari decât noi. Dar ia să ne luptăm cu ei în câmpie, şi se va vedea dacă nu vom fi mai tari decât ei.
24. Fă şi lucrul acesta: scoate pe fiecare din împăraţi de la locul lui şi înlocuieşte-i cu căpetenii;
25. şi fă-ţi o armată ca aceea pe care ai pierdut-o, cu tot atâţia cai şi tot atâtea care. Apoi să ne batem cu ei în câmpie, şi se va vedea dacă nu vom fi mai tari decât ei.“ El i-a ascultat şi a făcut aşa.
26. În anul următor, Ben-Hadad a numărat pe sirieni şi s-a suit la Afec* să lupte împotriva lui Israel. *Ios. 13.4.
27. Copiii lui Israel au fost număraţi şi ei; au primit merinde şi au ieşit în întâmpinarea sirienilor. Au tăbărât în faţa lor, ca două turme mici de capre, pe când sirienii umpleau ţara.
28. Omul lui Dumnezeu s-a apropiat şi a zis împăratului lui Israel: „Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru că sirienii au zis: „Domnul este un Dumnezeu al munţilor, şi nu un Dumnezeu al văilor“, voi da* toată această mare mulţime în mâinile tale, şi veţi şti că Eu sunt Domnul.“ *Vers. 13.
29. Au stat tăbărâţi şapte zile unii în faţa altora. În ziua a şaptea au început lupta, şi copiii lui Israel au omorât sirienilor o sută de mii de oameni pedeştri într-o zi.
30. Ceilalţi au fugit în cetatea Afec, şi a căzut zidul cetăţii peste douăzeci şi şapte de mii de oameni care mai rămăseseră.

Ahab dă drumul lui Ben-Hadad

Ben-Hadad fugise şi el în cetate şi umbla din odaie în odaie.
31. Slujitorii lui i-au zis: „Iată, am auzit că împăraţii casei lui Israel sunt nişte împăraţi miloşi; să ne încingem deci coapsele* cu saci, să ne punem funii pe capetele noastre şi să ieşim la împăratul lui Israel: poate că te va lăsa cu viaţă.“ *Gen. 37.34.
32. Şi-au pus saci împrejurul coapselor şi funii împrejurul capului, s-au dus la împăratul lui Israel şi au zis: „Robul tău Ben-Hadad a zis: „Lasă-mă cu viaţă!“ Ahab a răspuns: „Mai este încă în viaţă? Este fratele meu!“
33. Oamenii aceştia au luat lucrul acesta ca un semn bun şi s-au grăbit să-l ia pe cuvânt şi să zică: „Ben-Hadad este fratele tău!“ Şi el a zis: „Duceţi-vă şi aduceţi-l!“ Ben-Hadad a venit la el, şi Ahab l-a suit în carul lui.
34. Ben-Hadad i-a zis: „Îţi voi da înapoi cetăţile* pe care le-a luat tatăl meu de la tatăl tău; şi-ţi vei face uliţe în Damasc, cum făcuse tatăl meu în Samaria.“ „Şi eu“, a răspuns Ahab, „îţi voi da drumul, făcând un legământ.“ A făcut legământ cu el şi i-a dat drumul. *Cap. 15.20.
35. Unul din fiii* prorocilor a zis tovarăşului său, după porunca* Domnului: „Loveşte-mă, te rog!“ Dar omul acela n-a vrut să-l lovească. *2 Împ. 2.3,5,7,15. **Cap. 13.17,18.
36. Atunci el i-a zis: „Pentru că n-ai ascultat de glasul Domnului, iată, când vei pleca de la mine, te va omorî un

leu. Şi când a plecat de la el, l-a întâlnit un leu* şi l-a omorât. *Cap. 13.24.
37. A găsit pe un alt om şi a zis: „Loveşte-mă, te rog!“ Omul acela l-a lovit şi l-a rănit.
38. Prorocul s-a dus şi s-a aşezat pe drumul împăratului şi s-a legat la ochi.
39. Când a trecut împăratul*, prorocul a strigat şi i-a zis: „Robul tău era în mijlocul luptei; şi iată că un om se apropie şi-mi aduce pe un alt om, zicând: „Păzeşte pe omul acesta; dacă va fugi, viaţa ta va răspunde pentru viaţa lui** sau vei plăti un talant de argint!“ *2 Sam. 12.1, etc. **2 Împ. 10.24.
40. Şi pe când robul tău făcea câte ceva încoace şi încolo, omul s-a făcut nevăzut.“ Împăratul lui Israel i-a zis: „Aceasta îţi este osânda; tu însuţi ai rostit-o.“
41. Îndată prorocul şi-a scos legătura de la ochi, şi împăratul lui Israel l-a cunoscut că făcea parte din proroci.
42. El a zis atunci împăratului: „Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru că* ai lăsat să-ţi scape din mâini omul pe care-l sortisem nimicirii, viaţa ta va răspunde pentru viaţa lui, şi poporul tău pentru poporul lui.“ *Cap. 22.31-37.
43. Împăratul lui Israel s-a dus* acasă, trist şi mânios, şi a ajuns la Samaria. *Cap. 21.4.

Via lui Nabot

21 1. După aceste lucruri, iată ce s-a întâmplat: Nabot din Izreel avea o vie la Izreel, lângă casa lui Ahab, împăratul Samariei.
2. Şi Ahab a vorbit astfel lui Nabot: „Dă-mi mie via* ta, să fac din ea o grădină de verdeţuri, căci este foarte aproape de casa mea. În locul ei îţi voi da o vie mai bună sau, dacă-ţi vine mai bine, îţi voi plăti preţul ei în argint.“ *1 Sam. 8.14.
3. Dar Nabot a răspuns lui Ahab: „Să mă ferească Domnul să-ţi dau moştenirea părinţilor mei!“
4. Ahab a intrat în casă, trist şi mâniat, din pricina cuvintelor pe care i le spusese Nabot din Izreel: „Nu-ţi voi da* moştenirea părinţilor mei!“ Şi s-a culcat pe pat, şi-a întors faţa şi n-a mâncat nimic.
*Lev. 25.23. Num. 36.7. Ezec. 46.18.
5. Nevasta sa, Izabela, a venit la el şi i-a zis: „Pentru ce îţi este tristă inima şi nu mănânci?“
6. El i-a răspuns: „Am vorbit cu Nabot din Izreel şi i-am zis: „Dă-mi via ta pe preţ de argint; sau, dacă vrei, îţi voi da o altă vie în locul ei.“ Dar el a zis: „Nu pot să-ţi dau via mea!“
7. Atunci Izabela, nevasta lui, i-a zis: „Oare nu domneşti tu acum peste Israel? Scoală-te, ia şi mănâncă şi fii cu inima veselă, căci eu îţi voi da via lui Nabot din Izreel!“
8. Şi ea a scris nişte scrisori în numele lui Ahab, le-a pecetluit cu pecetea lui Ahab şi le-a trimis bătrânilor şi dregătorilor care locuiau cu Nabot în cetatea lui.
9. Iată ce a scris în aceste scrisori: „Vestiţi un post; puneţi pe Nabot în fruntea poporului
10. şi puneţi-i în faţă doi oameni de nimic, care să mărturisească astfel împotriva lui: „Tu ai blestemat* pe Dumnezeu şi pe împăratul!“ Apoi scoateţi-l afară, împroşcaţi-l** cu pietre, şi să moară.“
*Exod 22.28. Lev. 24.15,16. Fapt. 6.11. **Lev. 24.14.
11. Oamenii din cetatea lui Nabot, bătrânii şi dregătorii care locuiau în cetate au făcut cum le spusese Izabela, după cum era scris în scrisorile pe care li le trimisese ea.
12. Au vestit* un post şi au pus pe Nabot în fruntea poporului. *Isa. 58.4.
13. Cei doi oameni de nimic au venit şi s-au aşezat în faţa lui; şi aceşti oameni răi au mărturisit aşa înaintea poporului, împotriva lui Nabot: „Nabot a blestemat pe Dumnezeu şi pe împăratul!“ Apoi l-au scos* afară din cetate, l-au împroşcat cu pietre, şi a murit. *2 Împ. 9.26.
14. Şi au trimis să spună Izabelei: „Nabot a fost împroşcat cu pietre, şi a murit.“
15. Când a auzit Izabela că Nabot fusese împroşcat cu pietre şi că murise, a zis lui Ahab: „Scoală-te şi ia în stăpânire via lui Nabot din Izreel, care n-a vrut să ţi-o dea pe preţ de argint; căci Nabot nu mai trăieşte, a murit.“
16. Ahab, auzind că a murit Nabot, s-a sculat să se coboare la via lui Nabot din Izreel ca s-o ia în stăpânire.

Vestirea pedepsei

17. Atunci cuvântul* Domnului a vorbit lui Ilie, tişbitul, astfel: *Ps. 9.12.

18. „Scoală-te şi coboară-te înaintea lui Ahab, împăratul lui Israel, la Samaria*; iată-l este în via lui Nabot, unde s-a coborât s-o ia în stăpânire. *Cap. 13.32. 2 Cron. 22.9.
19. Să-i spui: „Aşa vorbeşte Domnul: „Nu eşti tu un ucigaş şi un hoţ?“ Şi să-i mai spui: „Aşa vorbeşte Domnul: „Chiar în locul* unde au lins câinii sângele lui Nabot, vor linge câinii şi sângele tău.“ *Cap. 22.38.
20. Ahab a zis lui Ilie: „M-ai găsit*, vrăjmaşule?“ Şi el a răspuns: „Te-am găsit, pentru că te-ai vândut** ca să faci ce este rău înaintea Domnului. *Cap. 18.17. **2 Împ. 17.17. Rom. 7.14.
21. Iată ce zice Domnul: „Voi aduce nenorocirea* peste tine; te voi mătura, voi nimici pe oricine este** al lui Ahab, fie rob†, fie slobod în Israel, *Cap. 14.10. 2 Împ. 9.8. **1 Sam. 25.22. †Cap. 14.10.
22. şi voi face casei tale cum am făcut casei* lui Ieroboam, fiul lui Nebat, şi casei lui Baeşa**, fiul lui Ahia, pentru că M-ai mâniat şi ai făcut pe Israel să păcătuiască.“ *Cap. 15.29. **Cap. 16.3,11.
23. Domnul a vorbit şi despre Izabela* şi a zis: „Câinii vor mânca pe Izabela lângă întăritura Izreelului. *2 Împ. 9.36.
24. Cine* va muri în cetate din casa lui Ahab va fi mâncat de câini, iar cine va muri pe câmp va fi mâncat de păsările cerului.“ *Cap. 14.11; 16.4.
25. N-a fost nimeni* care să se fi vândut, pentru ca să facă ce este rău înaintea Domnului, ca Ahab, pe care nevasta sa, Izabela, îl aţâţa** la aceasta. *Cap. 16.30, etc. **Cap. 16.31.
26. El a lucrat în chipul cel mai urâcios, mergând după idoli, cum* făceau amoriţii, pe care-i izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. *Gen. 15.16. 2 Împ. 21.11.

Smerirea lui Ahab

27. După ce a auzit cuvintele lui Ilie, Ahab şi-a rupt hainele, şi-a pus* un sac pe trup şi a postit: se culca cu sacul acesta şi mergea încet. *Gen. 37.34.
28. Şi cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie, tişbitul, astfel:
29. „Ai văzut cum s-a smerit Ahab înaintea Mea? Pentru că s-a smerit înaintea Mea, nu voi aduce nenorocirea în timpul vieţii lui; ci în timpul vieţii* fiului său voi aduce nenorocirea casei lui!“ *2 Împ. 9.25.

Legământul cu Iosafat

22 1. Au stat trei ani liniştiţi, fără să fie război între Siria şi Israel.
2. În anul al treilea, Iosafat*, împăratul lui Iuda, s-a coborât la împăratul lui Israel. *2 Cron. 18.2, etc.
3. Împăratul lui Israel a zis slujitorilor săi: „Ştiţi că Ramot din* Galaad este al nostru. Şi noi stăm fără grijă, în loc să-l luăm înapoi din mâinile împăratului Siriei.“ *Deut. 4.43.
4. Şi a zis lui Iosafat: „Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Ramotului din Galaad?“ Iosafat a răspuns împăratului lui Israel: „Eu* voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi.“ *2 Împ. 3.7.
5. Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel: „Întreabă acum, te rog, cuvântul Domnului.“
6. Împăratul lui Israel a strâns* pe proroci, în număr de aproape patru sute, şi le-a zis: „Să merg să lupt împotriva Ramotului din Galaad sau să mă las?“ Şi ei au răspuns: „Suie-te, şi Domnul îl va da în mâinile împăratului.“ *Cap. 18.19.
7. Dar Iosafat* a zis: „Nu mai este aici nici un proroc al Domnului, ca să-L putem întreba?“ *2 Împ. 3.11.
8. Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi proroceşte nimic bun, nu proroceşte decât rău: este Mica, fiul lui Imla.“ Şi Iosafat a zis: „Să nu vorbească împăratul aşa!“
9. Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător şi a zis: „Trimite şi adu îndată pe Mica, fiul lui Imla.“
10. Împăratul lui Israel şi Iosafat, împăratul lui Iuda, şedeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcaţi cu hainele lor împărăteşti, în locul de la intrarea porţii Samariei. Şi toţi prorocii proroceau înaintea lor.
11. Zedechia, fiul lui Chenaana, îşi făcuse nişte coarne de fier şi a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: „Cu coarnele acestea vei bate pe sirieni până îi vei nimici.“
12. Şi toţi prorocii proroceau la fel, zicând: „Suie-te la Ramot din Galaad! Căci vei izbândi, şi Domnul îl va da în mâinile împăratului.“
13. Solul care se dusese să cheme pe Mica i-a vorbit aşa: „Iată că prorocii, într-un glas, prorocesc bine împă-

ratului; să fie, dar, şi cuvântul tău ca al fiecăruia din ei! Vesteşte-i bine!“

14. Mica a răspuns: „Viu este Domnul, că voi vesti ce-mi* va spune Domnul.“

*Num. 22.38.

15. Când a ajuns la împărat, împăratul i-a zis: „Mica, să mergem să luptăm împotriva Ramotului din Galaad sau să ne lăsăm?“ El a răspuns: „Suie-te, căci vei izbândi, şi Domnul îl va da în mâinile împăratului.“

16. Şi împăratul i-a zis: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?“

17. Mica a răspuns: „Văd* tot Israelul risipit pe munţi, ca nişte oi care n-au păstor. Şi Domnul zice: „Oamenii aceştia n-au stăpân; să se întoarcă fiecare acasă în pace.“

*Mat. 9.36.

18. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu ţi-am spus că el nu proroceşte nimic bun despre mine, ci proroceşte numai rău?“

19. Şi Mica a zis: „Ascultă, dar, cuvântul Domnului! Am văzut* pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie şi toată oştirea** cerurilor stând lângă El, la dreapta şi la stânga Lui.

*Isa. 6.1. Dan. 7.9. **Iov 1.6; 2.1. Ps. 103.20,21. Dan. 7.10. Mat. 18.10. Evr. 1.7,14.

20. Şi Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad şi să piară acolo?“ Şi au răspuns unul într-un fel, altul într-altul.

21. Şi un duh a venit şi s-a înfăţişat înaintea Domnului şi a zis: „Eu îl voi amăgi.“

22. Domnul i-a zis: „Cum?“ „Voi ieşi“, a răspuns el, „şi voi fi un duh de minciună în gura tuturor prorocilor lui.“ Domnul a zis: „Îl vei* amăgi şi-ţi vei ajunge ţinta; ieşi şi fă aşa!“

*Judc. 9.23. Iov 12.16. Ezec. 14.9. 2 Tes. 2.11.

23. Şi acum*, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura tuturor prorocilor tăi care sunt de faţă. Dar Domnul a hotărât lucruri rele împotriva ta.“

*Ezec. 14.9.

24. Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz şi a zis: „Pe unde* a ieşit Duhul Domnului din mine ca să-ţi vorbească?“

*2 Cron. 18.23.

25. Mica a răspuns: „Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi.“

26. Împăratul lui Israel a zis: „Ia pe Mica, du-l la Amon, mai marele cetăţii, şi la Ioas, fiul împăratului,

27. şi să le spui: „Aşa vorbeşte împăratul: „Puneţi pe omul acesta la închisoare şi hrăniţi-l cu pâinea şi cu apa întristării, până când mă voi întoarce în pace.“

28. Şi Mica a zis: „Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a* vorbit prin mine.“ Apoi a mai zis: „Auziţi, popoare, toate!“

*Num. 16.29. Deut. 18.20-22.

Moartea lui Ahab

29. Împăratul lui Israel şi Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au suit la Ramot din Galaad.

30. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Vreau să-mi schimb* hainele ca să merg la luptă; dar tu, îmbracă-te cu hainele tale împărăteşti.“ Şi împăratul lui Israel şi-a schimbat hainele şi s-a dus la luptă.

*2 Cron. 35.22.

31. Împăratul Siriei dăduse următoarea poruncă celor treizeci şi două de căpetenii ale carelor lui: „Să nu vă luptaţi nici cu cei mici, nici cu cei mari, ci să vă luptaţi numai cu împăratul lui Israel.“

32. Când au zărit căpeteniile carelor pe Iosafat, au zis: „Negreşit, acesta este împăratul lui Israel.“ Şi s-au apropiat de el să-l lovească. Iosafat a scos* un ţipăt.

*2 Cron. 18.31. Prov. 13.20.

33. Căpeteniile carelor văzând că nu este împăratul lui Israel, s-au depărtat de el.

34. Atunci un om a tras cu arcul la întâmplare şi a lovit pe împăratul lui Israel la încheietura platoşei. Împăratul a zis cărăuşului său: „Întoarce şi scoate-mă din câmpul de bătaie, căci sunt greu rănit.“

35. Lupta a fost din ce în ce mai crâncenă în ziua aceea. Împăratul a stat drept în carul lui în faţa sirienilor, şi seara a murit. Sângele a curs din rană înăuntrul carului.

36. La apusul soarelui, s-a strigat prin toată tabăra: „Să plece fiecare în cetatea lui şi să plece fiecare în ţara lui,

37. căci a murit împăratul.“ S-au întors la Samaria, şi împăratul a fost îngropat la Samaria.

38. Când au spălat carul în iazul Samariei, câinii au lins sângele lui Ahab, şi curvele s-au scăldat în el, după* cuvântul pe care-l spusese Domnul.

*Cap. 21.19.

39. Celelalte fapte ale lui Ahab, tot ce a făcut el, casa* de fildeş pe care a zidit-o şi toate cetăţile pe care le-a zidit nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?

*Amos 3.15.

40. Ahab a adormit cu părinţii săi. Şi în locul lui, a domnit fiul său Ahazia.

Iosafat, împăratul lui Iuda

41. Iosafat*, fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda în al patrulea an al lui Ahab, împăratul lui Israel.

*2 Cron. 20.31.

42. Iosafat era de treizeci şi cinci de ani când s-a făcut împărat şi a domnit douăzeci şi cinci de ani la Ierusalim. Mama sa se numea Azuba, fata lui Şilhi.

43. El a umblat* în toată calea tatălui său, Asa, şi nu s-a abătut deloc de la ea, făcând ce este plăcut înaintea Domnului. Numai că înălţimile** n-au fost îndepărtate: poporul tot mai aducea jertfe şi tămâie pe înălţimi.

*2 Cron. 17.3. **Cap. 14.23; 15.14. 2 Împ. 12.3.

44. Iosafat* a trăit în pace cu împăratul lui Israel. *2 Cron. 19.2. 2 Cor. 6.14.

45. Celelalte fapte ale lui Iosafat, isprăvile şi războaiele lui nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?

46. El a scos din ţară pe sodomiţii* care mai rămăseseră de pe vremea tatălui său, Asa. *Cap. 14.24; 15.12.

47. În Edom* nu era împărat pe atunci: cârmuia un dregător.

*Gen. 25.23. 2 Sam. 8.14. 2 Împ. 3.9; 8.20.

48. Iosafat* a** făcut corăbii din Tars ca să meargă la Ofir să aducă aur; dar† nu s-au dus, căci corăbiile s-au sfărâmat la Eţion-Gheber††.

*2 Cron. 20.35, etc. **Cap. 10.22. †2 Cron. 20.37. ††Cap. 9.26.

49. Atunci Ahazia, fiul lui Ahab, a zis lui Iosafat: „Vrei ca slujitorii mei să meargă împreună cu ai tăi pe corăbii?“ Dar Iosafat n-a voit.

50. Iosafat* a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat cu părinţii săi, în cetatea tatălui său David. Şi în locul lui a domnit fiul său Ioram.

*2 Cron. 21.1.

Domnia lui Ahazia

51. Ahazia*, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel la Samaria, în al şaptesprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda. A domnit doi ani peste Israel. *Vers. 40.

52. El a făcut ce este rău înaintea Domnului şi a umblat în calea* tatălui său şi în calea mamei sale şi în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

*Cap. 15.26.

53. A slujit* lui Baal şi s-a închinat înaintea lui şi a mâniat pe Domnul Dumnezeu lui Israel, cum făcuse şi tatăl său. *Judc. 2.11. Cap. 16.31

A DOUA CARTE A ÎMPĂRAŢILOR

SAU A PATRA A ÎMPĂRAŢILOR[1]

(Deuteronom 29.18-28. 1 Samuel 12.25. Isaia 23.)

ŞIRUL ÎMPĂRAŢILOR LUI IUDA ŞI ÎMPĂRAŢILOR LUI ISRAEL, DE LA IOSAFAT ŞI MOARTEA LUI AHAB PÂNĂ LA NIMICIREA ÎMPĂRĂŢIEI LUI ISRAEL

(Capitolele 1-17. 2 Cronici 21-28. Ieremia 3.6,7. Osea 7; 10.1-11; 13.1-13.)

Boala lui Ahazia şi moartea lui

1 1. Moab s-a răzvrătit* împotriva lui Israel, după moartea** lui Ahab.

*Cap. 3.5. **2 Sam. 8.2.

2. Ahazia a căzut prin zăbrelele odăii lui de sus, în Samaria, şi s-a îmbolnăvit. A trimis nişte soli şi le-a zis: „Duceţi-vă şi întrebaţi pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului*, ca să ştiu dacă mă voi vindeca de boala aceasta.” *1 Sam. 5.10.

3. Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie, tişbitul: „Scoală-te, suie-te înaintea solilor împăratului Samariei şi spune-le: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceţi să întrebaţi pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?

4. De aceea, aşa vorbeşte Domnul: „Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.” Şi Ilie a plecat.

1. Aşa se numeşte în Septuaginta

5. Solii s-au întors la Ahazia. Şi el le-a zis: „Pentru ce v-aţi întors?“
6. Ei i-au răspuns: „Un om s-a suit înaintea noastră şi ne-a zis: „Întoarceţi-vă la împăratul care v-a trimis şi spuneţi-i: „Aşa vorbeşte Domnul: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de trimiteţi să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.“
7. Ahazia le-a zis: „Ce înfăţişare avea omul acela care s-a suit înaintea voastră şi v-a spus aceste cuvinte?“
8. Ei au răspuns: „Era un om îmbrăcat cu o manta de păr* şi încins cu o curea la mijloc.“ Şi Ahazia a zis: „Este Ilie, tişbitul.“ *Zah. 13.4. Mat. 3.4.
9. A trimis la el pe o căpetenie de cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta s-a suit la Ilie, care şedea pe vârful muntelui, şi i-a zis: „Omule al lui Dumnezeu, împăratul a zis: „Coboară-te!“
10. Ilie a răspuns căpeteniei peste cincizeci: „Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare* foc din cer şi să te mistuie, pe tine şi pe cei cincizeci de oameni ai tăi!“ Şi s-a coborât foc din cer şi l-a mistuit pe el şi pe cei cincizeci de oameni ai lui. *Luca 9.54.
11. Ahazia a trimis din nou la el altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta a luat cuvântul şi a zis lui Ilie: „Omule al lui Dumnezeu, aşa a zis împăratul: „Grăbeşte-te de te coboară!“
12. Ilie le-a răspuns: „Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer şi să te mistuie, pe tine şi pe cei cincizeci de oameni ai tăi!“ Şi s-a coborât for din cer şi l-a mistuit, pe el şi pe cei cincizeci de oameni ai lui.
13. Ahazia a trimis din nou o a treia căpetenie peste cincizeci, împreună cu cei cincizeci de oameni ai săi. Această a treia căpetenie peste cincizeci s-a suit; şi, la sosire, şi-a plecat genunchii înaintea lui Ilie şi i-a zis, rugându-l: „Omule al lui Dumnezeu, te rog, viaţa mea şi viaţa acestor cincizeci de oameni, slujitorii tăi, să fie scumpă* înaintea ta! *1 Sam. 26.21. Ps. 72.14.
14. Iată, s-a coborât foc din cer şi a mistuit pe cele dintâi două căpetenii peste cincizeci şi pe cei cincizeci de oameni ai lor: dar acum, viaţa mea să fie scumpă înaintea ta!“
15. Îngerul Domnului a zis lui Ilie: „Coboară-te împreună cu el, n-ai nici o frică de el.“ Ilie s-a sculat şi s-a coborât cu el la împăratul.
16. El i-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru că ai trimis soli să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca şi cum n-ar fi în Israel Dumnezeu al cărui cuvânt să-l poţi întreba, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.“
17. Ahazia a murit, după cuvântul Domnului, rostit prin Ilie. Şi în locul lui, a început să domnească Ioram, în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; căci n-avea fiu.
18. Celelalte fapte ale lui Ahazia şi ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?

Înălţarea lui Ilie la cer

2 1. Când a voit Domnul să ridice* pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie pleca din Ghilgal cu** Elisei. *Gen. 5.24. **1 Împ. 19.21.
2. Ilie a zis lui Elisei: „Rămâi aici*, te rog, căci Domnul mă trimite până la Betel.“ Elisei a răspuns: „Viu este Domnul şi viu este sufletul** tău că nu te voi părăsi.“ Şi s-au coborât la Betel. *Rut 1.15,16. **1 Sam. 1.26. Vers. 4,6. Cap. 4.30.
3. Fiii prorocilor*, care erau la Betel, au ieşit la Elisei şi i-au zis: „Ştii că Domnul răpeşte astăzi pe stăpânul tău deasupra capului tău?“ Şi el a răspuns: „Ştiu şi eu, dar tăceţi.“ *1 Împ. 20.35. Vers. 5,7,15. Cap. 4.1,38; 9.1.
4. Ilie i-a zis: „Eliseie, rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Ierihon.“ El a răspuns: „Viu este Domnul şi viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi!“ Şi au ajuns la Ierihon.
5. Fiii prorocilor, care erau la Ierihon, s-au apropiat de Elisei şi i-au zis: „Ştii că Domnul răpeşte azi pe stăpânul tău deasupra capului tău?“ Şi el a răspuns: „Ştiu şi eu; dar tăceţi.“
6. Ilie i-a zis: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Iordan.“ El a răspuns: „Viu este Domnul şi viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi.“ Şi amândoi şi-au văzut de drum.
7. Cincizeci de inşi dintre fiii prorocilor au sosit şi s-au oprit la o depărtare oarecare în faţa lor, şi ei amândoi s-au oprit pe malul Iordanului.

8. Atunci Ilie şi-a luat mantaua, a făcut-o sul şi a lovit cu ea apele, care s-au despărţit* într-o parte şi într-alta, şi au trecut amândoi pe uscat.

*Exod 14.21. Ios. 3.16. Vers. 14.

9. După ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: „Cere ce vrei să-ţi fac, înainte ca să fiu răpit de la tine.“ Elisei a răspuns: „Te rog să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!“

10. Ilie a zis: „Greu lucru ceri. Dar dacă mă vei vedea când voi fi răpit de la tine, aşa ţi se va întâmpla; dacă nu, nu ţi se va întâmpla aşa.“

11. Pe când mergeau ei vorbind, iată că un car* de foc şi nişte cai de foc i-au despărţit pe unul de altul, şi Ilie s-a înălţat la cer într-un vârtej de vânt.

*Cap. 6.17. Ps. 104.4.

12. Elisei se uita şi striga: „Părinte*! Părinte! Carul lui Israel şi călărimea lui!“ Şi nu l-a mai văzut. Apucându-şi hainele, le-a sfâşiat în două bucăţi

*Cap. 13.14.

13. şi a ridicat mantaua, căreia îi dăduse drumul Ilie. Apoi s-a întors şi s-a oprit pe malul Iordanului;

14. a luat mantaua, căreia îi dăduse Ilie drumul, şi a lovit apele cu ea şi a zis: „Unde este acum Domnul Dumnezeul lui Ilie?“ Şi a lovit apele, care s-au despărţit* într-o parte şi în alta, şi Elisei a trecut. *Vers. 8.

Fiii prorocilor trimit să caute pe Ilie

15. Fiii prorocilor care erau în faţa* Ierihonului, când l-au văzut, au zis: „Duhul lui Ilie a venit peste Elisei.“ Şi i-au ieşit înainte şi s-au închinat până la pământ înaintea lui. *Vers. 7.

16. Ei i-au zis: „Iată că între slujitorii tăi sunt cincizeci de oameni viteji; vrei să se ducă să caute pe stăpânul tău? Poate* că Duhul Domnului l-a dus şi l-a aruncat pe vreun munte sau în vreo vale.“ El a răspuns: „Nu-i trimiteţi.“ *1 Împ. 18.12. Ezec. 8.3. Fapt. 8.39.

17. Dar ei au stăruit multă vreme de el. Şi el a zis: „Trimiteţi-i.“ Au trimis pe cei cincizeci de oameni, care au căutat pe Ilie trei zile şi nu l-au găsit.

18. Când s-au întors la Elisei, care era la Ierihon, el le-a zis: „Nu v-am spus să nu vă duceţi?“

Vindecarea apelor de la Ierihon

19. Oamenii din cetate au zis lui Elisei: „Iată, aşezarea cetăţii este bună, după cum vede domnul meu; dar apele sunt rele, şi ţara este stearpă.“

20. El a zis: „Aduceţi-mi un blid nou şi puneţi sare în el.“ Şi i-au adus.

21. Apoi s-a dus la izvorul apelor şi a aruncat* sare în el şi a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: „Vindec apele acestea; nu va mai veni din ele nici moarte, nici sterpiciune.“

*Exod 15.25. Cap. 4.41; 6.6. Ioan 9.6.

22. Şi apele au fost vindecate până în ziua aceasta, după cuvântul pe care-l rostise Domnul.

Pedepsirea copiilor

23. De acolo s-a suit la Betel. Şi pe când mergea pe drum, nişte băieţaşi au ieşit din cetate şi şi-au bătut joc de el. Ei îi ziceau: „Suie-te, pleşuvule! Suie-te, pleşuvule!“

24. El s-a întors să-i privească şi i-a blestemat în Numele Domnului. Atunci au ieşit doi urşi din pădure şi au sfâşiat patruzeci şi doi din aceşti copii.

25. De acolo s-a dus pe muntele Carmel, de unde s-a întors la Samaria.

Ioram, împăratul lui Israel

3 1. Ioram*, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel la Samaria, în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda. A domnit doisprezece ani. *Cap. 1.17.

2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuşi nu ca tatăl său şi ca mama sa. A răsturnat stâlpii lui Baal, pe* care-i făcuse tatăl său; *1 Împ. 16.31,32.

3. dar s-a dedat la păcatele* lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, şi nu s-a abătut de la ele. *1 Împ. 12.28,31,32.

4. Meşa, împăratul Moabului, avea turme mari şi plătea împăratului lui Israel un bir de o sută de mii de miei* şi de o sută de mii de berbeci cu lâna lor. *Isa. 16.1.

5. La moartea* lui Ahab, împăratul Moabului s-a răsculat împotriva împăratului lui Israel. *Cap. 1.1.

6. Împăratul Ioram a ieşit atunci din Samaria şi a numărat pe tot Israelul.

7. A pornit şi a trimis să spună lui Iosafat, împăratul lui Iuda: „Împăratul Moabului s-a răsculat împotriva mea; vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Moabului?“ Iosafat a răspuns: „Voi merge, eu ca* tine, poporul meu

ca poporul tău, caii mei ca ai tăi."
*1 Împ. 22.4.
8. Şi a zis: „Pe care drum să ne suim?"
Ioram a zis: „Pe drumul care duce în
pustiul Edomului."
9. Împăratul lui Israel, împăratul lui
Iuda şi împăratul Edomului au plecat;
şi, după un drum de şapte zile, n-au
avut apă pentru oştire şi pentru vitele
care veneau după ea.
10. Atunci împăratul lui Israel a zis:
„Vai! Domnul a chemat pe aceşti trei
împăraţi ca să-i dea pe mâinile Moa-
bului!"
11. Dar Iosafat* a zis: „Nu este aici
nici un proroc al Domnului, prin care
să putem întreba pe Domnul?" Unul
din slujitorii împăratului lui Israel a
răspuns: „Este aici Elisei, fiul lui
Şafat, care turna apă în mâinile lui
Ilie." *1 Împ. 22.7.
12. Şi Iosafat a zis: „Cuvântul Dom-
nului este cu el." Împăratul lui Israel,
Iosafat şi împăratul Edomului s-au
coborât* la el. *Cap. 2.25.
13. Elisei a zis împăratului lui Israel:
„Ce am* eu a face cu tine? Du-te** la
prorocii† tatălui tău şi la prorocii
mamei tale." Şi împăratul lui Israel i-a
zis: „Nu! căci Domnul a chemat pe
aceşti trei împăraţi ca să-i dea în
mâinile Moabului!"
*Ezec. 14.3. **Judc. 10.14. Rut 1.15. †1 Împ. 18.19.
14. Elisei a zis: „Viu este* Domnul
oştirilor, al cărui slujitor sunt, că, dacă
n-aş avea în vedere pe Iosafat, împă-
ratul lui Iuda, pe tine nu te-aş băga
deloc în seamă şi nici nu m-aş uita la
tine. *1 Împ. 17.1. Cap. 5.16.
15. Acum aduceţi-mi un cântăreţ* cu
harpa." Şi pe când cânta cântăreţul din
harpă, mâna Domnului a fost** peste
Elisei. *1 Sam. 10.5. **Ezec. 1.3; 3.14,22; 8.1.
16. Şi a zis: „Aşa vorbeşte Domnul:
„Faceţi gropi* în valea aceasta, groapă
lângă groapă!" *Cap. 4.3.
17. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Nu
veţi vedea vânt şi nu veţi vedea ploaie,
dar totuşi valea aceasta se va umple de
apă şi veţi bea voi, turmele voastre şi
vitele voastre.
18. Dar aceasta este puţin lucru
înaintea Domnului. El va da pe Moab
în mâinile voastre;
19. veţi sfărâma toate cetăţile întărite
şi toate cetăţile alese, veţi tăia toţi
copacii cei buni, veţi astupa toate
izvoarele de apă şi veţi strica cu pietre
toate ogoarele cele mai bune."
20. Şi dimineaţa, în clipa când se
aducea* jertfa, iată că a venit apa de
pe drumul Edomului şi s-a umplut ţara
de apă. *Exod 29.39,40.
21. Însă, toţi moabiţii, auzind că
împăraţii se suie să lupte împotriva
lor, au chemat pe toţi cei în vârstă să
poarte armele şi mai mari chiar şi au
stat la hotar.
22. S-au sculat dis-de-dimineaţă şi,
când a strălucit soarele peste ape,
moabiţii au văzut în faţa lor apele roşii
ca sângele.
23. Ei au zis: „Este sânge! Împăraţii
au scos sabia între ei, s-au tăiat unii pe
alţii; acum, la pradă, moabiţi!"
24. Şi au mers împotriva taberei lui
Israel. Dar Israel s-a sculat şi a bătut
pe Moab, care a luat-o la fugă dina-
intea lor. Au pătruns în ţară şi au bătut
pe Moab.
25. Au sfărâmat cetăţile, au aruncat
fiecare pietre în toate ogoarele cele
mai bune şi le-au umplut cu pietre, au
astupat toate izvoarele de apă şi au
tăiat toţi copacii cei buni; prăştiaşii au
înconjurat şi au bătut Chir-Hareset*,
din care n-au lăsat decât pietrele.
*Isa. 16.7,11.
26. Împăratul Moabului, văzând că
fusese înfrânt în luptă, a luat cu el
şapte sute de oameni, care scoteau
sabia, să-şi croiască drum până la
împăratul Edomului; dar n-au putut.
27. A luat atunci pe fiul său întâi
născut, care trebuia să domnească în
locul lui, şi l-a adus ca ardere de tot pe
zid. Şi o mare mânie a cuprins pe
Israel, care s-a depărtat de împăratul
Moabului şi s-a întors în ţară.

Înmulţirea untdelemnului

4 1. O femeie dintre nevestele fiilor*
prorocilor a strigat lui Elisei: „Robul
tău, bărbatul meu, a murit, şi ştii că
robul tău se temea de Domnul; şi cel
ce l-a împrumutat a venit să ia cei
doi** copii ai mei şi să-i facă robi."
*1 Împ. 20.35. **Lev. 25.39. Mat. 18.25.
2. Elisei i-a zis: „Ce pot să fac pentru
tine? Spune-mi ce ai acasă?" Ea a
răspuns: „Roaba ta n-are acasă decât
un vas cu untdelemn."
3. Şi el a zis: „Du-te de cere vase de
afară de la toţi vecinii tăi, vase goale,
şi nu cere* puţine. *Cap. 3.16.
4. Când te vei întoarce, închide uşa
după tine şi după copiii tăi; toarnă

din untdelemn în toate aceste vase şi pune deoparte pe cele pline."
5. Atunci ea a plecat de la el. A închis uşa după ea şi după copiii ei; ei îi apropiau vasele, şi ea turna din untdelemn în ele.
6. Când s-au umplut vasele, ea a zis fiului său: „Mai dă-mi un vas." Dar el i-a răspuns: „Nu mai este nici un vas." Şi n-a mai curs untdelemn.
7. Ea s-a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. Şi el a zis: „Du-te de vinde untdelemnul şi plăteşte-ţi datoria; iar cu ce va rămâne, vei trăi tu şi fiii tăi."

Fiul sunamitei

8. Într-o zi, Elisei trecea prin Sunem*. Acolo era o femeie bogată. Ea a stăruit de el să primească să mănânce la ea. Şi ori de câte ori trecea, se ducea să mănânce la ea. *Ios. 19.18.
9. Ea a zis bărbatului ei: „Iată, ştiu că omul acesta care trece întotdeauna pe la noi este un om sfânt al lui Dumnezeu.
10. Să facem o mică odaie sus, cu ziduri, şi să punem în ea un pat pentru el, o masă, un scaun şi un sfeşnic, ca să stea acolo când va veni la noi."
11. Elisei, întorcându-se la Sunem, s-a dus în odaia de sus şi s-a culcat acolo.
12. El a zis slujitorului său, Ghehazi: „Cheamă pe sunamita aceasta!" Ghehazi a chemat-o, şi ea a venit înaintea lui.
13. Şi Elisei a zis lui Ghehazi: „Spune-i: „Iată, pentru noi tu ţi-ai făcut toată tulburarea aceasta, noi ce putem face pentru tine? Trebuie să vorbim pentru tine împăratului sau căpeteniei oştirii?" Ea a răspuns: „Eu locuiesc liniştită în mijlocul poporului meu."
14. Şi el a zis: „Ce să fac pentru ea?" Ghehazi a răspuns: „Ea n-are fiu, şi bărbatul ei este bătrân."
15. Şi el a zis: „Cheam-o!" Ghehazi a chemat-o, şi ea a venit la uşă.
16. Elisei i-a zis: „La anul*, pe vremea aceasta, vei ţine în braţe un fiu." Şi ea a zis: „Nu! domnul meu, omule al lui Dumnezeu, nu amăgi** pe roaba ta!" *Gen. 18.10,14. **Vers. 28.
17. Femeia a rămas însărcinată şi a născut un fiu chiar pe vremea aceea, în anul următor, cum îi spusese Elisei.
18. Copilul s-a făcut mare. Şi într-o zi, când se dusese pe la tatăl său la secerători,
19. a zis tatălui său: „Capul meu! Capul meu!" Tatăl a zis slujitorului său: „Du-l la mama sa!"
20. Slujitorul l-a luat şi l-a dus la mama sa. Şi copilul a stat pe genunchii mamei sale până la amiază, şi apoi a murit.
21. Ea s-a suit, l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis uşa după ea şi a ieşit.
22. A chemat pe bărbatul ei şi a zis: „Trimite-mi, te rog, un slujitor şi o măgăriţă; vreau să mă duc în grabă la omul lui Dumnezeu, şi apoi mă voi întoarce."
23. Şi el a zis: „Pentru ce vrei să te duci astăzi la el? Doar nu este nici lună nouă, nici Sabat." Ea a răspuns: „Fii pe pace!"
24. Apoi a pus şaua pe măgăriţă şi a zis slujitorului său: „Mână şi pleacă, să nu opreşti pe drum decât când ţi-oi spune."
25. Ea a plecat deci şi s-a dus la omul lui Dumnezeu, pe muntele* Carmel.
Omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe şi a zis slujitorului său, Ghehazi: „Iată pe sunamita aceea! *Cap. 2.25.
26. Acum, aleargă, dar, înaintea ei şi spune-i: „Eşti bine? Bărbatul tău şi copilul sunt bine?" Ea a răspuns: „Bine."
27. Şi cum a ajuns la omul lui Dumnezeu pe munte, i-a îmbrăţişat picioarele. Ghehazi s-a apropiat s-o dea înapoi. Dar omul lui Dumnezeu a zis: „Las-o, căci este tare amărâtă, şi Domnul mi-a ascuns lucrul acesta şi nu mi l-a făcut cunoscut."
28. Atunci ea a zis: „Am cerut eu oare domnului meu un fiu? N-am zis* eu: „Nu mă amăgi"?" *Vers. 16.
29. Şi Elisei a zis lui Ghehazi: „Încinge-ţi* mijlocul, ia toiagul meu în mână şi pleacă. Dacă vei întâlni pe cineva, să nu-l întrebi** de sănătate; şi dacă te va întreba cineva de sănătate, să nu-i răspunzi. Să pui toiagul† meu pe faţa copilului." *1 Împ. 18.46. Cap. 9.1. **Luca 10.4. †Exod 7.19; 14.16. Cap. 2.8,14. Fapt. 19.12.
30. Mama copilului a zis: „Viu* este Domnul şi viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi."
Şi el s-a sculat şi a mers după ea. *Cap. 2.2.
31. Ghehazi le-o luase înainte şi pusese toiagul pe faţa copilului, dar n-a

dat nici glas, nici semn de simţire. S-a
întors înaintea lui Elisei, i-a spus
lucrul acesta şi a zis: „Copilul nu*
s-a trezit.“ *Ioan 11.11.
32. Când a ajuns Elisei în casă, iată
că murise copilul, culcat în patul lui.
33. Elisei a intrat* şi a închis uşa
după ei amândoi şi s-a rugat** Dom-
nului. *Vers. 4. Mat. 6.6. **1 Împ. 17.20.
34. S-a suit şi s-a culcat pe copil;
şi-a pus gura pe gura lui, ochii lui pe
ochii lui, mâinile lui pe mâinile lui, şi
s-a întins* peste el. Şi trupul copilului
s-a încălzit. *1 Împ. 17.21. Fapt. 20.10.
35. Elisei a plecat, a mers încoace şi
încolo prin casă, apoi s-a suit iarăşi
şi s-a întins* peste copil. Şi copilul a
strănutat** de şapte ori şi a deschis
ochii. *1 Împ. 17.21. **Cap. 8.1,5.
36. Elisei a chemat pe Ghehazi şi a
zis: „Cheamă pe sunamita.“ Ghehazi a
chemat-o, şi ea a venit la Elisei, care a
zis: „Ia-ţi fiul!“
37. Ea s-a dus şi s-a aruncat la picioarele
lui şi s-a închinat până la pământ. Şi
şi-a luat* fiul şi a ieşit afară.
*1 Împ. 17.23. Evr. 11.35.

Moartea în oală

38. Elisei s-a întors la Ghilgal*, şi în
ţară bântuia o foamete**. Pe când fiii
prorocilor şedeau† înaintea lui, a zis
slujitorului său: „Pune oala cea mare
şi fierbe o ciorbă pentru fiii proro-
cilor!“
*Cap. 2.1. **Cap. 8.1. †Cap. 2.3. Luca 10.39. Fapt. 22.3.
39. Unul din ei a ieşit pe câmp să
culeagă verdeţuri; a găsit viţă sălbatică
şi a cules din ea curcubeţe[1] sălbatice,
până şi-a umplut haina. Când s-a
întors, le-a tăiat în bucăţi în oala cu
ciorbă, căci nu le cunoştea.
40. Au dat oamenilor acelora să
mănânce. Dar, cum au mâncat din
ciorba aceea, au strigat: „Omule al lui
Dumnezeu, moartea* este în oală!“ Şi
n-au putut să mănânce. *Exod 10.17.
41. Elisei a zis: „Luaţi făină.“ A
aruncat făină* în oală şi a zis: „Dă
oamenilor acestora să mănânce.“ Şi nu
mai era nimic vătămător în oală.
*Exod 15.25. Cap. 2.21. Ioan 9.6.

Cele douăzeci de pâini de orz

42. A venit un om din Baal-Şalişa*.
A adus** pâine din cele dintâi roade
omului lui Dumnezeu, şi anume două-
zeci de pâini de orz şi spice noi în sac.
Elisei a zis: „Dă oamenilor acestora să
mănânce.“
*1 Sam. 9.4. **1 Sam. 9.7. 1 Cor. 9.11. Gal. 6.6.
43. Slujitorul său a răspuns: „Cum*
pot să dau din ele la o sută de inşi?“
Dar Elisei a zis: „Dă oamenilor să
mănânce; căci aşa vorbeşte Domnul:
„Vor** mânca şi va mai rămâne.“
*Luca 9.13. Ioan 6.9. **Luca 9.17. Ioan 6.11.
44. Atunci le-a pus pâinile înainte; şi
au mâncat şi le-a mai* şi rămas, după
cuvântul Domnului.
*Mat. 14.20; 15.37. Ioan 6.13.

Naaman vindecat de lepră

5 1. Naaman*, căpetenia oştirii împă-
ratului Siriei, avea trecere** înaintea
stăpânului său şi mare vază; căci prin
el izbăvise Domnul pe sirieni. Dar
omul acesta tare şi viteaz era lepros.
*Luca 4.27. **Exod 11.3.
2. Şi sirienii ieşiseră în cete la o luptă
şi aduseseră roabă pe o fetiţă din ţara
lui Israel. Ea era în slujba nevestei lui
Naaman.
3. Şi ea a zis stăpânei sale: „Of, dacă
domnul meu ar fi la prorocul acela din
Samaria, prorocul l-ar tămădui de
lepra lui!“
4. Naaman s-a dus şi a spus stăpâ-
nului său: „Fata aceea din ţara lui
Israel a vorbit aşa şi aşa.“
5. Şi împăratul Siriei a zis: „Du-te la
Samaria, şi voi trimite o scrisoare
împăratului lui Israel.“ A plecat, luând
cu el zece* talanţi de argint, şase mii
de sicli de aur şi zece haine de schimb.
*1 Sam. 9.8. Cap. 8.8,9.
6. A dus împăratului lui Israel scri-
soarea, care glăsuia aşa: „Acum, când
vei primi scrisoarea aceasta, vei şti că
îţi trimit pe slujitorul meu Naaman, ca
să-l vindeci de lepra lui.“
7. După ce a citit scrisoarea, împăratul
lui Israel şi-a rupt hainele şi a zis:
„Oare sunt eu Dumnezeu*, ca să omor
şi să înviez, de-mi spune să vindec pe
un om de lepra lui? Să ştiţi dar, şi să
înţelegeţi că el caută prilej de ceartă cu
mine.“ *Gen. 30.2. Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6.
8. Când a auzit Elisei, omul lui
Dumnezeu, că împăratul lui Israel şi-a
sfâşiat hainele, a trimis să spună
împăratului: „Pentru ce ţi-ai sfâşiat
hainele? Lasă-l să vină la mine şi va
şti că este un proroc în Israel.“
9. Naaman a venit cu caii şi cu carul
lui şi s-a oprit la poarta casei lui
Elisei.

1. Un fel de castraveţi

10. Elisei a trimis să-i spună printr-un
sol: „Du-te şi scaldă-te* de şapte ori
în Iordan; şi carnea ţi se va face sănă-
toasă şi vei fi curat.“ *Cap. 4.41. Ioan 9.7.
11. Naaman s-a mâniat şi a plecat,
zicând: „Eu credeam că va ieşi la
mine, se va înfăţişa el însuşi, va chema
Numele Domnului Dumnezeului lui,
îşi va duce mâna pe locul rănii şi va
vindeca lepra.
12. Nu sunt oare râurile Damascului,
Abana şi Parpar, mai bune decât toate
apele lui Israel? N-aş fi putut oare să
mă spăl în ele şi să mă fac curat?“ Şi
s-a întors şi a plecat plin de mânie.
13. Dar slujitorii lui s-au apropiat
să-i vorbească şi au zis: „Părinte, dacă
prorocul ţi-ar fi cerut un lucru greu, nu
l-ai fi făcut? Cu atât mai mult trebuie
să faci ce ţi-a spus: „Scaldă-te, şi vei
fi curat.“
14. S-a coborât atunci şi s-a cufundat
de şapte ori în Iordan, după cuvântul
omului lui Dumnezeu; şi carnea* lui s-a
făcut iarăşi cum este carnea unui copilaş,
şi s-a** curăţat. *Iov 33.25. **Luca 4.27.
15. Naaman s-a întors la omul lui
Dumnezeu cu tot alaiul lui. Când a
ajuns, s-a înfăţişat înaintea lui şi a
zis: „Iată, cunosc acum că nu este
Dumnezeu* pe tot pământul, decât în
Israel. Şi acum, primeşte, rogu-te, un
dar** din partea robului tău.“
*Dan. 2.47; 3.29; 6.26,27. **Gen. 33.11.
16. Elisei a răspuns: „Viu este*
Domnul, al cărui slujitor sunt, că nu**
voi primi.“ Naaman a stăruit de el să
primească, dar el n-a vrut.
*Cap. 3.14. **Gen. 14.23. Mat. 10.8. Fapt. 8.18,20.
17. Atunci Naaman a zis: „Fiindcă nu
vrei să primeşti tu, îngăduie să se dea
robului tău pământ cât pot duce doi
catâri; căci robul tău nu mai vrea să
mai aducă altor dumnezei nici ardere
de tot, nici jertfă, ci va aduce numai
Domnului.
18. Iată totuşi ce rog pe Domnul să
ierte robului tău: când stăpânul meu
intră în casa lui Rimon să se închine
acolo şi se sprijină* pe mâna mea, mă
închin şi eu în casa lui Rimon: să ierte
Domnul pe robul tău, când mă voi
închina în casa lui Rimon!“ *Cap. 7.2,17.
19. Elisei i-a zis: „Du-te în pace.“

Ghehazi lovit cu lepra

După ce a plecat Naaman de la Elisei
şi a fost la o depărtare bunicică,
20. Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul
lui Dumnezeu, a zis în sine: „Iată că
stăpânul meu a cruţat pe sirianul
acela, Naaman, şi n-a primit din mâna
lui ce adusese. Viu este Domnul, că
voi alerga după el şi voi căpăta ceva
de la el.“
21. Şi Ghehazi a alergat după Naa-
man. Naaman, când l-a văzut alergând
după el, s-a dat jos din car ca să-i iasă
înainte şi a zis: „Este bine totul?“
22. El a răspuns: „Totul este bine.
Stăpânul meu mă trimite să-ţi spun:
„Iată că au venit la mine doi tineri din
muntele lui Efraim, dintre fiii prorocilor;
dă-mi pentru ei, te rog, un talant de
argint şi două haine de schimb.“
23. Naaman a zis: „Fă-mi plăcerea şi
ia doi talanţi.“ A stăruit de el şi a legat
doi talanţi de argint în doi saci,
împreună cu două haine de schimb, şi
a pus pe doi din slujitorii săi să le ducă
înaintea lui Ghehazi.
24. Ajungând la deal, Ghehazi le-a
luat din mâinile lor şi le-a pus în casă.
Apoi a dat drumul oamenilor acelora
care au plecat.
25. După aceea s-a dus şi s-a înfăţişat
înaintea stăpânului său. Elisei i-a zis:
„De unde vii, Ghehazi?“ El a răspuns:
„Robul tău nu s-a dus nicăieri.“
26. Dar Elisei i-a zis: „Oare n-a fost
duhul meu cu tine, când a lăsat omul
acela carul şi a venit înaintea ta? Este
oare acum vremea de luat argint, haine,
măslini, vii, oi, boi, robi şi roabe?
27. Lepra lui Naaman se va lipi* de
tine şi de sămânţa ta pentru totdeauna.“
Şi Ghehazi a ieşit dinaintea lui Elisei
plin** de lepră, alb ca zăpada.
*1 Tim. 6.10. **Exod 4.10. Num. 12.10. Cap. 15.5.

Securea unui fiu al prorocilor

6 1. Fiii* prorocilor au zis lui Elisei:
„Iată că locul unde locuim noi cu
tine este prea strâmt pentru noi.
*Cap. 4.38.
2. Haidem până la Iordan; ca să luăm
de acolo fiecare câte o bârnă şi să ne
facem acolo un loc de locuit.“ Elisei a
răspuns: „Duceţi-vă.“
3. Şi unul din ei a zis: „Fii bun şi vino
cu slujitorii tăi.“ El a răspuns: „Voi
merge!“
4. A plecat deci cu ei. Ajungând la
Iordan, au tăiat lemne.
5. Şi pe când tăia unul din ei o bârnă,

a căzut fierul de la secure în apă. El a
strigat: „Ah! domnul meu, era împru-
mutat!“
6. Omul lui Dumnezeu a zis: „Unde a
căzut?“ Şi i-a arătat locul. Atunci
Elisei a tăiat* o bucată de lemn, a
aruncat-o în locul acela, şi fierul de la
secure a plutit pe apă. *Cap. 2.21.
7. Apoi a zis: „Ridică-l!“ Şi a întins
mâna şi l-a luat.

Orbirea sirienilor

8. Împăratul Siriei era în război cu
Israel. Şi, într-un sfat pe care l-a ţinut
cu slujitorii săi, a zis: „Tabăra mea va
fi în cutare loc.“
9. Dar omul lui Dumnezeu a trimis să
spună împăratului lui Israel: „Fereşte-te
să treci pe lângă locul acela, căci acolo
sunt ascunşi sirienii.“
10. Şi împăratul lui Israel a trimis
nişte oameni să stea la pândă spre
locul pe care i-l spusese şi despre care
îl înştiinţase omul lui Dumnezeu.
Aceasta s-a întâmplat nu o dată, nici
de două ori.
11. Împăratului Siriei i s-a tulburat
inima. A chemat pe slujitorii săi şi
le-a zis: „Nu voiţi să-mi spuneţi care
din noi este pentru împăratul lui
Israel?“
12. Unul din slujitorii săi a răspuns:
„Nimeni, împărate, domnul meu; dar
prorocul Elisei, care este în Israel, spune
împăratului lui Israel cuvintele pe care
le rosteşti în odaia ta de culcare.“
13. Şi împăratul a zis: „Duceţi-vă şi
vedeţi unde este, ca să trimit să-l
prindă.“ Au venit şi i-au spus: „Iată că
este la* Dotan.“ *Gen. 37.17.
14. A trimis acolo cai, care şi o oaste
puternică. Au ajuns noaptea şi au
înconjurat cetatea.
15. Slujitorul omului lui Dumnezeu
s-a sculat dis-de-dimineaţă şi a ieşit.
Şi iată că o oaste înconjura cetatea, cu
cai şi care. Şi slujitorul a zis omului
lui Dumnezeu: „Ah! domnul meu, cum
vom face?“
16. El a răspuns: „Nu te teme, căci
mai mulţi* sunt cei cu noi decât cei cu
ei.“ *2 Cron. 32.7. Ps. 55.18. Rom. 8.31.
17. Elisei s-a rugat şi a zis: „Doamne,
deschide-i ochii să vadă.“ Şi Domnul
a deschis ochii slujitorului, care a văzut
muntele plin de cai şi de care* de foc
împrejurul lui Elisei.
*Cap. 2.11. Ps. 34.7; 68.17. Zah. 1.8; 6.1-7.
18. Sirienii s-au coborât la Elisei. El
a făcut atunci următoarea rugăciune
către Domnul: „Loveşte, rogu-Te, pe
poporul acesta cu orbire.“ Şi Domnul
i-a lovit* cu orbire, după cuvântul lui
Elisei. *Gen. 19.11.
19. Elisei le-a zis: „Nu este aceasta
calea şi nu este aceasta cetatea; veniţi
după mine, şi vă voi duce la omul pe
care-l căutaţi.“ Şi i-a dus la Samaria.
20. Când au intrat în Samaria, Elisei a
zis: „Doamne, deschide ochii oame-
nilor acestora să vadă!“ Şi Domnul le-a
deschis ochii şi au văzut că erau în
mijlocul Samariei.
21. Împăratul lui Israel, văzându-i, a
zis lui Elisei: „Să-i măcelăresc? Să-i
măcelăresc, părinte?“
22. „Să nu-i măcelăreşti“, a răspuns
Elisei. „Obişnuieşti tu oare să măce-
lăreşti pe aceia pe care îi iei prinşi cu
sabia şi cu arcul tău? Dă-le* pâine şi
apă, ca să mănânce şi să bea; apoi să
se ducă la stăpânul lor.“ *Rom. 12.20.
23. Împăratul lui Israel le-a dat un
prânz mare, şi ei au mâncat şi au băut;
apoi le-a dat drumul, şi au plecat la
stăpânul lor. Şi oştile sirienilor nu s-au*
mai întors pe ţinutul lui Israel.
*Vers. 8,9. Cap. 5.2.

Împresurarea Samariei

24. După aceea, Ben-Hadad, împăratul
Siriei, strângându-şi toată oştirea, s-a
suit şi a împresurat Samaria.
25. În Samaria a fost o mare foamete,
şi atât de mult au strâmtorat-o încât un
cap de măgar preţuia optzeci de sicli
de argint, şi un sfert de cab de găinaţ
de porumbel cinci sicli de argint.
26. Şi, pe când trecea împăratul pe
zid, o femeie i-a strigat: „Scapă-mă,
împărate, domnul meu!“
27. El a răspuns: „Dacă nu te scapă
Domnul, cu ce să te scap eu? Cu
venitul ariei sau al teascului?“
28. Şi împăratul i-a zis: „Ce ai?“ Ea a
răspuns: „Femeia aceea mi-a zis: „Dă-mi
pe fiul tău să-l mâncăm astăzi, şi
mâine vom mânca pe fiul meu.“
29. Noi am* fiert pe fiul meu şi l-am
mâncat. Şi în ziua următoare i-am zis:
„Dă pe fiul tău să-l mâncăm.“ Dar ea a
ascuns pe fiul ei.“ *Lev. 26.29. Deut. 28.53,57.
30. Cum a auzit împăratul cuvintele
acestei femei, şi-a rupt* hainele, când

stătea pe zid. Şi poporul a văzut că pe dinăuntru avea un sac de păr pe trup.

*1 Împ. 21.27.

31. Împăratul a zis: „Să mă* pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă va rămâne astăzi capul lui Elisei, fiul lui Şafat, pe trupul lui!“

*Rut 1.17. 1 Împ. 19.2.

32. Elisei şedea în casă, şi bătrânii* şedeau lângă el. Împăratul a trimis pe cineva înainte. Dar înainte ca să ajungă solul, Elisei a zis bătrânilor: „Vedeţi** că acest fiu de ucigaş† trimite pe cineva să-mi ia capul? Ascultaţi! Când va veni solul, închideţi uşa şi opriţi-l la uşă; nu se aude oare sunetul paşilor stăpânului său în urma lui?“

*Ezec. 8.1; 20.1. **Luca 13.32. †1 Împ. 18.4.

33. Pe când le vorbea el încă, solul se şi coborâse la el, şi împăratul a zis: „Iată, răul acesta vine de la Domnul; ce mai am* de nădăjduit de la Domnul?“

*Iov 2.9.

Vestirea lui Elisei

7 1. Elisei a zis: „Ascultaţi cuvântul Domnului! Aşa vorbeşte Domnul: „Mâine*, la ceasul acesta, se va vinde la poarta Samariei o măsură de floare de făină cu un siclu, şi două măsuri de orz, cu un siclu.“ *Vers. 18,19.

2. Călăreţul pe braţul căruia se rezema împăratul a răspuns* omului lui Dumnezeu: „Chiar** dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s-ar putea întâmpla un asemenea lucru?“ Şi Elisei a zis: „Vei vedea cu ochii tăi: dar tu nu vei mânca din ele.“

*Vers. 17,19,20. **Mal. 3.10.

3. La intrarea* porţii erau patru leproşi, care au zis unul către altul: „La ce să şedem aici până vom muri?

*Lev. 13.46.

4. Dacă ne vom gândi să intrăm în cetate, în cetate este foamete, şi vom muri; şi dacă vom sta aici, de asemenea vom muri. Haidem, dar, să ne aruncăm în tabăra Sirienilor; dacă ne vor lăsa cu viaţă, vom trăi, iar dacă ne vor omorî, vom muri.“

5. Au plecat, dar, în amurg să se ducă în tabăra sirienilor. Şi când au ajuns la intrarea taberei sirienilor, iată că nu era nimeni.

6. Domnul făcuse să se audă* în tabăra sirienilor un vuiet de care şi un vuiet de cai, vuietul unei mari oştiri, şi îşi ziseseră unul către altul: „Împăratul lui Israel a tocmit împotriva noastră pe împăraţii hetiţilor** şi pe împăraţii egiptenilor ca să vină să lupte împotriva noastră.“

*2 Sam. 5.24. Cap. 19.7. Iov 15.21. **1 Împ. 10.29.

7. Şi s-au sculat* şi au luat-o la fugă în amurg. Şi-au lăsat corturile, caii şi măgarii, tabăra aşa cum era, şi au fugit ca să-şi scape viaţa. *Ps. 48.4-6. Prov. 28.1.

8. Leproşii, ajungând la intrarea taberei, au pătruns într-un cort, au mâncat şi au băut, au luat din el argint, aur şi haine, şi s-au dus şi le-au ascuns. S-au întors iarăşi, au pătruns într-un alt cort şi au luat şi de acolo lucruri pe care s-au dus şi le-au ascuns.

9. Apoi şi-au zis unul altuia: „Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi de veste bună. Dacă vom tăcea şi dacă vom aştepta până la lumina zilei de mâine, vom fi pedepsiţi. Veniţi acum şi haidem să dăm de ştire casei împăratului.“

10. Au plecat şi au chemat pe străjerii de la poarta cetăţii şi le-au spus aşa: „Am intrat în tabăra sirienilor, şi iată că nu este nimeni, nu se aude nici un glas de om; n-am găsit decât cai legaţi şi măgari legaţi, şi corturile aşa cum erau.“

11. Străjerii de la poartă au strigat şi au trimis vestea aceasta înăuntrul casei împăratului.

12. Împăratul s-a sculat noaptea şi a zis slujitorilor săi: „Vreau să vă spun ce ne fac sirienii. Fiindcă ştiu că suntem flămânzi, au părăsit tabăra ca să se ascundă în ogoare şi şi-au zis: „Când vor ieşi din cetate, îi vom prinde vii şi vom intra în cetate.“

13. Unul din slujitorii împăratului a răspuns: „Să se ia cinci din caii care au mai rămas în cetate – li se va întâmpla doar cum s-a întâmplat la toată mulţimea lui Israel care a mai rămas, toată mulţimea lui Israel care se istoveşte – şi să trimitem să vedem ce se petrece.“

14. Au luat două care cu caii lor, şi împăratul a trimis nişte soli pe urmele oştirii sirienilor, zicând: „Duceţi-vă şi vedeţi.“

15. S-au dus după ei până la Iordan; şi iată că tot drumul era plin cu haine şi lucruri pe care le aruncaseră sirienii în goana lor. Solii s-au întors şi au spus împăratului.

16. Poporul a ieşit şi a jefuit tabăra sirienilor. Şi s-a vândut o măsură de

floare de făină cu un siclu, şi două măsuri de orz, cu un siclu, după* cuvântul Domnului. *Vers. 1.

17. Împăratul încredinţase paza porţii în mâna călăreţului pe braţul căruia se rezemase atunci. Dar călăreţul acesta a fost călcat în picioare de popor la poartă şi a murit, după cuvântul* pe care-l rostise omul lui Dumnezeu, când se coborâse împăratul la el. *Vers. 2. Cap. 6.32.

18. Omul lui Dumnezeu spusese atunci împăratului: „Mâine, la ceasul acesta, se vor vinde la poarta Samariei două* măsuri de orz cu un siclu, şi o măsură de floare de făină, cu un siclu.“ *Vers. 1.

19. Iar călăreţul răspunsese omului lui Dumnezeu: „Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s-ar putea întâmpla un asemenea lucru?“ Şi Elisei zisese: „Vei vedea cu ochii tăi; dar tu nu vei mânca din ele.“

20. În adevăr aşa i s-a şi întâmplat: a fost călcat în picioare la poartă de popor şi a murit.

Sunamita e ajutată de Elisei

8 1. Elisei a zis femeii pe al cărei* fiu îl înviase: „Scoală-te, du-te, tu şi casa ta, şi locuieşte pentru o vreme unde vei putea; căci Domnul va trimite o foamete** de şapte ani peste ţară, şi foametea a şi început.“ *Cap. 4.35. **Ps. 105.16. Hag. 1.11.

2. Femeia s-a sculat şi a făcut după cuvântul omului lui Dumnezeu: a plecat, ea şi casa ei, şi a locuit şapte ani în ţara filistenilor.

3. După şapte ani, femeia s-a întors din ţara filistenilor şi s-a dus să roage pe împărat pentru casa şi ogorul ei.

4. Împăratul stătea de vorbă cu Ghehazi*, slujitorul omului lui Dumnezeu, şi zicea: „Istoriseşte-mi, te rog, toate lucrurile mari pe care le-a făcut Elisei.“ *Cap. 5.27.

5. Şi pe când istorisea împăratului cum înviase* pe un mort, tocmai a venit femeia pe al cărei fiu îl înviase Elisei să roage pe împărat pentru casa şi ogorul ei. Ghehazi a zis: „Împărate, domnul meu, iată femeia şi iată fiul ei, pe care l-a înviat Elisei.“ *Cap. 4.35.

6. Împăratul a întrebat pe femeie, şi ea i-a istorisit faptul. Apoi împăratul i-a dat un dregător, căruia i-a zis: „Vezi să se dea înapoi tot ce este al femeii acesteia, cu toate veniturile ogorului, din ziua când a părăsit ţara şi până acum!“

Hazael, împărat al Siriei

7. Elisei s-a întors la Damasc. Ben-Hadad, împăratul Siriei, era bolnav. Şi l-au înştiinţat, zicând: „Omul lui Dumnezeu a venit aici!“

8. Împăratul a zis lui Hazael*: „Ia cu tine** un dar şi du-te înaintea omului lui Dumnezeu. Întreabă† prin el pe Domnul şi zi: „Mă voi tămădui de boala aceasta?“ *1 Împ. 19.15. **1 Sam. 9.7. 1 Împ. 14.3. Cap. 5.5. †Cap. 1.2.

9. Hazael s-a dus înaintea lui Elisei, luând cu el un dar, tot ce era mai bun în Damasc, patruzeci de cămile încărcate. Când a ajuns, s-a înfăţişat înaintea lui şi a zis: „Fiul tău Ben-Hadad, împăratul Siriei, mă trimite la tine să te întreb: „Mă voi tămădui de boala aceasta?“

10. Elisei i-a răspuns: „Du-te şi spune-i: „Te vei tămădui“, măcar că Domnul mi-a descoperit că va* muri.“ *Vers. 15.

11. Omul lui Dumnezeu şi-a pironit privirea asupra lui Hazael şi s-a uitat ţintă la el multă vreme; apoi a* plâns. *Luca 19.41.

12. Hazael a zis: „Pentru ce plânge domnul meu?“ Şi Elisei a răspuns: „Pentru că ştiu răul* pe care-l vei face copiilor lui Israel; vei pune foc cetăţilor întărite ale lor; vei ucide cu sabia pe tinerii lor, vei zdrobi pe pruncii** lor şi vei spinteca pântecele femeilor însărcinate.“ *Cap. 10.32; 12.17; 13.3,7. Amos 1.3. **Cap. 15.16. Osea 13.16. Amos 1.13.

13. Hazael a zis: „Dar ce este robul tău*, câinele acesta, ca să facă lucruri aşa de mari?“ Şi Elisei a zis: „Domnul** mi-a descoperit că vei fi împărat al Siriei.“ *1 Sam. 17.43. **1 Împ. 19.15.

14. Hazael a plecat de la Elisei şi s-a întors la stăpânul său, care i-a zis: „Ce ţi-a spus Elisei?“ Şi el a răspuns: „Mi-a spus că te vei tămădui!“

15. A doua zi, Hazael a luat o învelitoare, pe care a înmuiat-o în apă şi a întins-o pe faţa împăratului, care a murit. Şi în locul lui a domnit Hazael.

Domnia lui Ioram

16. În al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ioram*, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda. *2 Cron. 21.3,4.

17. Avea treizeci şi doi* de ani când s-a făcut împărat şi a domnit opt ani la Ierusalim. *2 Cron. 21.5, etc.
18. El a umblat în calea împăraţilor lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată* a lui Ahab, şi a făcut ce este rău înaintea Domnului. *Vers. 26.
19. Dar Domnul n-a voit să nimicească pe Iuda, din pricina robului Său David, după făgăduinţa* pe care i-o făcuse că-i va da totdeauna o lumină printre fiii săi.
*2 Sam. 7.13. 1 Împ. 11.36; 15.4. 2 Cron. 21.7.
20. Pe vremea sa, Edom* s-a răsculat împotriva stăpânirii lui Iuda, şi au pus** un împărat peste ei.
*Gen. 27.40. 2 Cron. 21.8-10. **1 Împ. 22.47.
21. Ioram a trecut la Ţair, cu toate carele lui. Sculându-se noaptea, a bătut pe edomiţi, care-l înconjurau, şi pe căpeteniile carelor, şi poporul a fugit în corturi.
22. Răscoala Edomului împotriva stăpânirii lui Iuda a ţinut până în ziua de azi. Libna* s-a răsculat tot în acelaşi timp. *2 Cron. 21.10.
23. Celelalte fapte ale lui Ioram şi tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
24. Ioram a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat cu părinţii săi în cetatea lui David. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Ahazia*. *2 Cron. 22.1.

Ahazia

25. În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.
26. Ahazia* avea douăzeci şi doi de ani când a ajuns împărat şi a domnit un an la Ierusalim. Mama sa se chema Atalia, fata lui Omri, împăratul lui Israel. *2 Cron. 22.2.
27. El a umblat* în calea casei lui Ahab şi a făcut ce este rău înaintea Domnului, ca şi casa lui Ahab, căci era ginerele casei lui Ahab. *2 Cron. 22.3,4.
28. El a mers cu Ioram*, fiul lui Ahab, la război împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot din Galaad. Şi sirienii au rănit pe Ioram. *2 Cron. 22.5.
29. Împăratul Ioram s-a întors* să se tămăduiască la Izreel de rănile pe care i le făcuseră sirienii la Rama, când se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Ahazia**, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, s-a coborât să vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.
*Cap. 9.15. **Cap. 9.16. 2 Cron. 22.6,7.

Împăraţii lui Israel şi Iuda ucişi de Iehu

9 1. Prorocul Elisei a chemat pe unul din fiii* prorocilor şi i-a zis: „Încinge-ţi** mijlocul, ia cu tine sticluţa aceasta cu untdelemn şi du-te† la Ramot în Galaad.
*1 Împ. 20.35. **Cap. 4.29. Ier. 1.17. †Cap. 8.28,29.
2. Când vei ajunge acolo, să cauţi să vezi pe Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimşi. Să te duci să-l ridici din mijlocul fraţilor săi* şi să-l aduci într-o odaie deoparte. *Vers. 5,11.
3. Să iei* sticluţa cu untdelemn, să-l torni pe capul lui şi să zici: „Aşa** zice Domnul: „Te ung împărat al lui Israel!“ Apoi să deschizi uşa şi să fugi fără să te opreşti.“
*1 Împ. 19.16. **1 Împ. 19.16. 2 Cron. 22.7.
4. Tânărul, slujitorul prorocului, a plecat în Ramot din Galaad.
5. Când a ajuns, căpeteniile oştirii şedeau jos. El a zis: „Căpetenie, am să-ţi spun o vorbă.“ Şi Iehu a zis: „Căruia dintre noi toţi?“ El a răspuns: „Ţie, căpetenie.“
6. Iehu s-a sculat şi a intrat în casă, şi tânărul i-a turnat untdelemnul pe cap, zicându-i: „Aşa zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Te ung împărat al lui Israel, al poporului Domnului.
7. Să nimiceşti casa stăpânului tău Ahab, şi voi răzbuna asupra Izabelei* sângele robilor Mei, prorocii, şi sângele tuturor slujitorilor Domnului.
*1 Împ. 18.4; 21.15.
8. Toată casa lui Ahab va pieri; voi nimici* pe oricine ţine** de Ahab, fie rob†, fie slobod în Israel,
*1 Împ. 14.10; 21.21. **1 Sam. 25.22. †Deut. 32.36.
9. şi voi face casa lui Ahab asemenea casei lui Ieroboam*, fiul lui Nebat, şi casei lui Baeşa**, fiul lui Ahia.
*1 Împ. 14.10; 15.29; 21.22. **1 Împ. 16.3,11.
10. Câinii vor mânca pe Izabela* în ogorul din Izreel şi nu va fi cine s-o îngroape.“ Apoi tânărul a deschis uşa şi a fugit. *1 Împ. 21.23. Vers. 35,36.
11. Când a ieşit Iehu la slujitorii stăpânului său, ei i-au zis: „Toate bune? Pentru ce a venit nebunul* acesta la tine?“ Iehu le-a răspuns: „Voi

cunoaşteţi bine pe omul acesta şi ce poate spune."
*Ier. 29.26. Ioan 10.20. Fapt. 26.24. 1 Cor. 4.10.
12. Dar ei au zis: „Minciună! Spune-ne, dar!" Şi el a zis: „Mi-a vorbit aşa şi aşa, zicând: „Aşa zice Domnul: „Te ung împărat al lui Israel."
13. Îndată şi-au luat fiecare* hainele şi le-au pus sub Iehu pe treptele goale. Apoi au sunat din trâmbiţă şi au zis: „Iehu este împărat!" *Mat. 21.7.
14. Astfel a uneltit Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimşi, împotriva lui Ioram. – Şi Ioram şi tot Israelul apărau Ramotul din Galaad împotriva lui Hazael, împăratul Siriei.
15. Dar împăratul Ioram* se întorsese să se vindece la Izreel de rănile pe care i le făcuseră sirienii, când se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. – Iehu a zis: „Dacă voiţi, să nu lăsaţi pe nimeni să scape din cetate, ca să se ducă să dea de veste la Izreel."
*Cap. 8.29.
16. Şi Iehu s-a suit în carul lui şi a plecat la Izreel; căci Ioram era bolnav în pat acolo, şi Ahazia*, împăratul lui Iuda, se coborâse să-l vadă. *Cap. 8.29.
17. Caraula pusă pe turnul lui Izreel a văzut ceata lui Iehu venind şi a zis: „Văd o ceată de oameni." Ioram a zis: „Ia un călăreţ şi trimite-l înaintea lor să întrebe dacă este pace."
18. Călăreţul s-a dus înaintea lui Iehu şi a zis: „Aşa zice împăratul: „Veniţi cu pace?" Şi Iehu a răspuns: „Ce-ţi pasă de pace? Treci înapoia mea." Caraula a dat de ştire şi a zis: „Solul s-a dus până la ei şi nu se mai întoarce."
19. Ioram a trimis un al doilea călăreţ, care a ajuns la ei şi a zis: „Aşa zice împăratul: „Veniţi cu pace?" Şi Iehu a răspuns: „Ce-ţi pasă de pace? Treci înapoia mea."
20. Caraula a dat de ştire şi a zis: „S-a dus până la ei şi nu se întoarce. Şi alaiul este ca al lui Iehu, fiul lui Nimşi, căci mână ca un nebun."
21. Atunci Ioram a zis: „Înhamă!" Şi au pus caii la car. Ioram*, împăratul lui Israel, şi Ahazia, împăratul lui Iuda, au ieşit fiecare, în carul lui, înaintea lui Iehu; şi l-au întâlnit în ogorul lui Nabot din Izreel.
*2 Cron. 22.7.
22. Cum a văzut Ioram pe Iehu, a zis: „Pace, Iehu?" Iehu a răspuns: „Ce, pace! Câtă vreme dăinuiesc curviile mamei tale, Izabela, şi mulţimea vrăjitoriilor ei!"
23. Ioram a sucit frânele şi a fugit, zicând lui Ahazia: „Vânzare, Ahazia!"
24. Dar Iehu a pus mâna pe arc şi a lovit pe Ioram între umeri. Săgeata a ieşit prin inimă, şi Ioram a căzut în car.
25. Iehu a zis căpeteniei sale Bidcar: „Ia-l şi aruncă-l în ogorul lui Nabot din Izreel; căci adu-ţi aminte că atunci când stăteam împreună, eu şi tu, călare pe cai înapoia tatălui său, Ahab, Domnul* a rostit împotriva lui hotărârea aceasta: *1 Împ. 21.29.
26. „Am văzut ieri sângele lui Nabot şi sângele fiilor lui", zice Domnul, „şi-ţi voi face la fel chiar în ogorul* acesta", zice Domnul! Ia-l, dar, şi aruncă-l în ogor, după cuvântul Domnului." *1 Împ. 21.19.
27. Ahazia, împăratul lui Iuda, când a văzut lucrul acesta, a fugit pe drumul care duce la casa din grădină. Iehu l-a urmărit şi a zis: „Loveşte-l şi pe el în car!" Şi l-au lovit la suişul Gur, lângă Ibleam. El a fugit la Meghido* şi a murit acolo. *2 Cron. 22.9.
28. Slujitorii lui l-au dus într-un car la Ierusalim şi l-au îngropat în mormântul lui, cu părinţii lui, în cetatea lui David.
29. Ahazia se făcuse împărat al lui Iuda în anul al unsprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab.

Izabela aruncată de pe fereastră

30. Iehu a intrat în Izreel. Izabela, auzind lucrul acesta, şi-a uns sprâncenele*, şi-a împodobit capul şi se uita pe fereastră. *Ezec. 23.40.
31. Pe când intra Iehu pe poartă, ea a zis: „Pace*, noule Zimri, ucigaşul stăpânului său?" *1 Împ. 16.9-20.
32. El a ridicat faţa spre fereastră şi a zis: „Cine este pentru mine? Cine?" Şi doi sau trei dregători s-au uitat la el, apropiindu-se de fereastră.
33. El a zis: „Aruncaţi-o jos!" Ei au aruncat-o jos, şi i-a ţâşnit sângele pe zid şi pe cai. Iehu a călcat-o în picioare.
34. Apoi a intrat, a mâncat şi a băut, şi a zis: „Duceţi-vă de vedeţi pe blestemata aceea şi îngropaţi-o, căci este fată* de împărat." *1 Împ. 16.31.
35. S-au dus s-o îngroape; dar n-au găsit din ea decât ţeasta capului, picioarele şi palmele mâinilor.

36. S-au întors şi au spus lui Iehu, care a zis: „Aşa spusese Domnul prin robul său Ilie, tişbitul: „Câinii vor mânca în ogorul din Izreel* carnea Izabelei; *1 Împ. 21.23.
37. şi hoitul Izabelei va fi ca gunoiul* pe faţa ogoarelor, în ogorul din Izreel, aşa încât nu se va mai putea zice: „Aceasta este Izabela!“ *Ps. 83.10.

Iehu, împărat al lui Israel

10 1. În Samaria erau şaptezeci de fii ai lui Ahab. Iehu a scris scrisori şi le-a trimis la Samaria căpeteniilor din Izreel, bătrânilor şi îngrijitorilor copiilor lui Ahab. În ele zicea:
2. „Acum, când veţi primi scrisoarea aceasta – fiindcă aveţi cu voi pe fiii stăpânului vostru, carele şi caii, o cetate întărită şi arme –
3. vedeţi care din fiii stăpânului vostru este cel mai bun şi mai vrednic, puneţi-l pe scaunul de domnie al tatălui său şi luptaţi pentru casa stăpânului vostru!“
4. Ei s-au temut foarte mult şi au zis: „Iată că doi împăraţi n-au putut să-i stea împotrivă; cum îi vom sta noi împotrivă?“
5. Şi căpetenia casei împărăteşti, căpetenia cetăţii, bătrânii şi îngrijitorii copiilor au trimis să spună lui Iehu: „Noi suntem slujitorii tăi şi vom face tot ce ne vei spune; nu vom pune pe nimeni împărat, fă ce vei crede.“
6. Iehu le-a scris o a doua scrisoare în care spunea: „Dacă sunteţi ai mei şi dacă ascultaţi de glasul meu, luaţi capetele oamenilor acelora, fiii stăpânului vostru, şi veniţi la mine mâine la ceasul acesta, la Izreel.“ Şi cei şaptezeci de fii ai împăratului erau la mai marii cetăţii, care-i creşteau.
7. Când au primit scrisoarea, au luat pe fiii împăratului şi au tăiat* pe aceşti şaptezeci de oameni; apoi le-au pus capetele în coşuri şi le-au trimis lui Iehu, la Izreel. *1 Împ. 21.21.
8. Solul a venit să-i spună, zicând: „Au adus capetele fiilor împăratului.“ Şi el a zis: „Faceţi-le două grămezi la intrarea porţii, până dimineaţă.“
9. Dimineaţa a ieşit; şi, venind înaintea întregului popor, a zis: „Voi sunteţi fără vină! Eu am* uneltit împotriva stăpânului meu şi l-am omorât; dar cine a lovit pe toţi aceştia? *Cap. 9.14,24.
10. Să ştiţi*, dar, că nu va cădea nimic la pământ din cuvântul Domnului, din cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva casei lui Ahab; Domnul împlineşte ce a spus prin robul** Său Ilie.“ *1 Sam. 3.19. **1 Împ. 21.19,21,29.
11. Şi Iehu a lovit pe toţi cei ce mai rămăseseră din casa lui Ahab la Izreel, pe toţi mai marii lui, pe prietenii şi pe preoţii lui, şi n-a lăsat să scape nici unul.
12. Apoi s-a sculat şi a plecat la Samaria. Când a ajuns la coliba de întâlnire a unor ciobani, pe drum,
13. Iehu a dat* peste fraţii lui Ahazia, împăratul lui Iuda, şi a zis: „Cine sunteţi voi?“ Ei au răspuns: „Suntem fraţii lui Ahazia şi ne coborâm să urăm de bine fiilor împăratului şi fiilor împărătesei.“ *Cap. 8.29. 2 Cron. 22.8.
14. Iehu a zis: „Prindeţi-i de vii.“ Şi i-au prins de vii şi i-au tăiat în număr de patruzeci şi doi, la fântâna colibei de întâlnire. Iehu n-a lăsat să scape nici unul.
15. Plecând de acolo, a întâlnit pe Ionadab*, fiul lui Recab**, care venea înaintea lui. L-a întrebat de sănătate şi i-a zis: „Inima ta este tot aşa de curată, cum este inima mea faţă de a ta?“ Şi Ionadab a răspuns: „Este.“ „Dacă este“, a zis Iehu, „dă-mi† mâna.“ Ionadab i-a dat mâna. Şi Iehu l-a suit la el în car
*Ier. 35.6, etc. **1 Cron. 2.55. †Ezra 10.19.
16. şi a zis: „Vino cu mine şi vei vedea râvna mea pentru Domnul*.“ L-a luat astfel în carul său. *1 Împ. 19.10.

Familia lui Ahab şi prorocii lui Baal nimiciţi

17. Când a ajuns Iehu la Samaria, a ucis* pe toţi cei rămaşi din Ahab în Samaria şi i-a nimicit cu desăvârşire, după cuvântul pe** care-l spusese lui Ilie, Domnul. *Cap. 9.8. 2 Cron. 22.8. **1 Împ. 21.21.
18. Apoi a strâns tot poporul şi le-a zis: „Ahab* a slujit puţin lui Baal, Iehu însă îi va sluji mult. *1 Împ. 16.31,32.
19. Acum, chemaţi la mine pe toţi prorocii* lui Baal, pe toţi slujitorii lui şi pe toţi preoţii lui, fără să lipsească unul, căci vreau să aduc o mare jertfă lui Baal: oricine va lipsi va muri.“ Iehu lucra cu viclenie, ca să omoare pe toţi slujitorii lui Baal.
*1 Împ. 22.6.

20. El a zis: „Vestiţi o sărbătoare în cinstea lui Baal!“ Şi au vestit-o.
21. A trimis soli în tot Israelul. Şi au venit toţi slujitorii lui Baal; n-a fost unul care să nu fi venit. Au intrat în templul lui Baal*, aşa încât templul lui Baal s-a umplut de la un capăt până la celălalt. *1 Împ. 16.32.
22. Iehu a zis celui ce păzea odaia cu veşmintele: „Scoate veşminte pentru toţi slujitorii lui Baal.“ Şi omul acela a scos veşminte pentru ei.
23. Atunci Iehu a venit în templul lui Baal cu Ionadab, fiul lui Recab, şi a zis slujitorilor lui Baal: „Căutaţi şi vedeţi să nu fie nici un slujitor al Domnului aici, ci să fie numai slujitori de ai lui Baal.“
24. Şi au intrat să aducă jertfe şi arderi de tot.
Iehu pusese afară optzeci de oameni şi le zisese: „Cine va lăsa să scape vreunul din oamenii pe care-i dau pe mâna voastră va răspunde* de viaţa lui cu a sa.“ *1 Împ. 20.39.
25. Când au isprăvit de adus arderile de tot, Iehu a zis alergătorilor şi căpeteniilor: „Intraţi şi loviţi-i: unul să nu iasă.“ Şi i-au lovit cu ascuţişul sabiei. Alergătorii şi căpeteniile i-au aruncat acolo şi s-au dus până la odaia din fund a templului lui Baal.
26. Au scos afară stâlpii* Astarteii din casa lui Baal şi i-au ars. *1 Împ. 14.23.
27. Au sfărâmat stâlpul lui Baal, au dărâmat şi templul lui Baal şi l-au prefăcut într-o hazna* de gunoi, care a rămas în picioare până în ziua de azi. *Ezra 6.11. Dan. 2.5; 3.29.

Iehu şi închinarea la idoli

28. Iehu a nimicit pe Baal din mijlocul lui Israel,
29. dar nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, n-a părăsit viţeii* de aur din Betel şi Dan. *1 Împ. 12.28,29.
30. Domnul a zis lui Iehu: „Pentru că ai adus bine la îndeplinire ce este plăcut înaintea Mea şi ai făcut casei lui Ahab tot ce era după voia Mea, fiii tăi* până la al patrulea neam vor şedea pe scaunul de domnie al lui Israel.“ *Vers. 35. Cap. 13.1,10; 14.23; 15.8,12.
31. Totuşi Iehu n-a luat seama să umble din toată inima lui în Legea Domnului Dumnezeului lui Israel; şi nu s-a abătut de la păcatele* în care târâse Ieroboam pe Israel. *1 Împ. 14.16.
32. Pe vremea aceea, Domnul a început să taie câte o bucată din ţinutul lui Israel; şi Hazael* i-a bătut la toate hotarele lui Israel. *Cap. 8.12.
33. De la Iordan, spre soare-răsare, a bătut toată ţara Galaadului, pe gadiţi, rubeniţi şi manasiţi, de la Aroer, care este pe pârâul Arnon, până la Galaad* şi Basan. *Amos 1.3.
34. Celelalte fapte ale lui Iehu, tot ce a făcut el şi toate isprăvile lui nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?
35. Iehu a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat la Samaria. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Ioahaz.
36. Iehu domnise douăzeci şi opt de ani peste Israel la Samaria.

Uneltirea Ataliei

11 1. Atalia*, mama** lui Ahazia, văzând că fiul ei a murit, s-a sculat şi a omorât pe toţi cei de neam împărătesc. *2 Cron. 22.10. **Cap. 8.26.
2. Dar Ioşeba, fata împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, şi l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, când i-au omorât: l-a pus împreună cu doica lui în odaia paturilor. Astfel a fost ascuns de privirile Ataliei şi n-a fost omorât.
3. A stat şase ani ascuns cu Ioşeba în Casa Domnului. Şi în ţară domnea Atalia.

Ioas este uns împărat

4. În anul* al şaptelea, Iehoiada a trimis şi a luat pe sutaşii cheretiţilor şi alergătorilor şi i-a adus la el în Casa Domnului. A făcut legământ cu ei, i-a pus să jure în Casa Domnului şi le-a arătat pe fiul împăratului. *2 Cron. 23.1, etc.
5. Apoi le-a poruncit astfel: „Iată ce aveţi să faceţi. O treime din voi, care intră de slujbă în ziua Sabatului*, să facă de strajă la casa împăratului, *1 Cron. 9.25.
6. o treime la poarta Sur, şi o treime la poarta dinapoia alergătorilor: să păziţi bine casa, aşa încât să nu lăsaţi pe nimeni să intre.
7. Celelalte două cete ale voastre, toţi cei ce ies din slujbă în ziua Sabatului, vor păzi Casa Domnului de lângă împărat;
8. să înconjuraţi pe împărat de toate

părţile, fiecare cu armele în mână, şi să omorâţi pe oricine va intra în şirurile voastre; să fiţi lângă împărat când va ieşi şi când va intra."

9. Sutaşii* au îndeplinit toate poruncile pe care le dăduse preotul Iehoiada. Şi-au luat fiecare oamenii, pe cei ce intrau în slujbă şi pe cei ce ieşeau din slujbă în ziua Sabatului, şi s-au dus la preotul Iehoiada. *2 Cron. 23.8.

10. Preotul a dat sutaşilor suliţele şi scuturile care veneau de la împăratul David şi care se aflau în Casa Domnului.

11. Alergătorii, fiecare cu armele în mână, au înconjurat pe împărat, aşezându-se de la latura dreaptă până la latura stângă a casei, lângă altar şi lângă casă.

12. Preotul a adus înainte pe fiul împăratului şi i-a pus cununa împărătească şi mărturia. L-au pus împărat, l-au uns şi, bătând din palme, au zis: „Trăiască* împăratul!" *1 Sam. 10.24.

13. Atalia a auzit* vuietul alergătorilor şi poporului şi a venit la popor în Casa Domnului. *2 Cron. 23.12, etc.

14. S-a uitat. Şi iată că împăratul stătea pe scaunul împărătesc*, după datină. Căpeteniile şi trâmbiţele erau lângă împărat: tot poporul ţării se bucura şi sunau din trâmbiţe. Atalia şi-a sfâşiat hainele şi a strigat: „Vânzare! Vânzare!" *Cap. 23.3. 2 Cron. 34.31.

15. Atunci preotul Iehoiada a dat următoarea poruncă sutaşilor care erau în fruntea oştirii: „Scoateţi-o afară din şiruri şi ucideţi cu sabia pe oricine va merge după ea." Căci preotul zisese: „Să nu fie omorâtă în Casa Domnului!"

16. I-au făcut loc, şi s-a dus la casa împăratului pe drumul pe care intrau caii: acolo a fost omorâtă.

17. Iehoiada* a făcut un legământ între Domnul, împărat şi popor, prin care ei aveau să fie poporul Domnului; a încheiat şi un legământ între împărat** şi popor. *2 Cron. 23.16. **2 Sam. 5.3.

18. Tot poporul ţării a intrat în templul lui Baal* şi l-au dărâmat, i-au sfărâmat** cu desăvârşire altarele şi icoanele, şi au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal. Preotul Iehoiada a pus străjeri† în Casa Domnului.
*Cap. 10.26. **Deut. 12.3. 2 Cron. 23.17. †2 Cron. 23.18, etc.

19. A luat pe sutaşi, pe cheretiţi şi alergători şi pe tot poporul ţării, au coborât pe împărat din Casa Domnului şi au intrat în casa împăratului, pe drumul care duce la poarta alergătorilor. Şi Ioas a şezut pe scaunul de domnie al împăraţilor.

20. Tot poporul ţării se bucura, şi cetatea era liniştită. Pe Atalia o omorâseră cu sabia în casa împăratului.

Domnia lui Ioas

21. Ioas avea şapte* ani când a ajuns împărat. *2 Cron. 24.1.

12 1. Ioas* s-a făcut împărat în al şaptelea an al lui Iehu şi a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ţibia, din Beer-Şeba. *2 Cron. 24.1.

2. Ioas a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, în tot timpul cât a urmat îndrumările preotului Iehoiada.

3. Numai că înălţimile* n-au încetat; poporul tot mai aducea jertfe şi tămâie pe înălţimi. *1 Împ. 15.14; 22.43. Cap. 14.4.

4. Ioas a zis preoţilor: „Tot argintul* închinat şi adus în Casa Domnului, argintul ieşit la numărătoare, şi anume argintul** pentru răscumpărarea oamenilor, după preţuirea făcută, şi tot argintul pe care-i spune cuiva inima să-l aducă la Casa† Domnului,
*Cap. 22.4. **Exod 30.13. †Exod 35.5. 1 Cron. 29.9.

5. preoţii să-l ia fiecare de la cei pe care-i cunoaşte şi să-l întrebuinţeze la dregerea Casei, oriunde se va găsi ceva de dres."

6. Dar s-a întâmplat că, în al douăzeci şi treilea an al împăratului Ioas, preoţii* încă nu dreseseră stricăciunile Casei. *2 Cron. 24.5.

7. Împăratul Ioas* a chemat pe preotul Iehoiada şi pe ceilalţi preoţi şi le-a zis: „Pentru ce n-aţi dres stricăciunile Casei? Acum, să nu mai luaţi argint de la cunoscuţii voştri, ci să-l daţi pentru dregerea stricăciunilor Casei." *2 Cron. 24.6.

8. Preoţii s-au învoit să nu mai ia argint de la popor şi să nu mai fie însărcinaţi cu dregerea stricăciunilor Casei.

9. Atunci preotul Iehoiada a luat o ladă*, i-a făcut o gaură în capac şi a pus-o lângă altar, la dreapta, în drumul pe unde se intra în Casa Domnului. Preoţii care păzeau pragul puneau în ea tot argintul care se aducea în Casa Domnului. *2 Cron. 24.8, etc.

10. Când vedeau că este mult argint în ladă, se suia logofătul împăratului

cu marele preot, şi strângeau şi numărau argintul care se afla în Casa Domnului.
11. Încredinţau argintul cântărit în mâinile celor însărcinaţi cu facerea lucrărilor în Casa Domnului. Şi dădeau argintul acesta teslarilor şi lucrătorilor care lucrau la Casa Domnului,
12. zidarilor şi cioplitorilor de pietre, pentru cumpărarea lemnelor şi pietrelor cioplite trebuitoare la dregerea stricăciunilor Casei Domnului şi pentru toate cheltuielile privitoare la stricăciunile Casei.
13. Dar, cu argintul care se aducea în Casa Domnului, n-au făcut* pentru Casa Domnului nici lighene de argint, nici mucări, nici potire, nici trâmbiţe, nici un vas de aur sau de argint:

*2 Cron. 24.14.

14. ci îl dădeau celor ce făceau lucrarea, ca să-l întrebuinţeze pentru dregerea Casei Domnului.
15. Nu* se cerea socoteală oamenilor în mâinile cărora dădeau argintul ca să-l împartă lucrătorilor, căci lucrau cinstit. *Cap. 22.7.
16. Argintul* jertfelor pentru vină şi al jertfelor de ispăşire nu era adus în Casa Domnului: ci era pentru** preoţi. *Lev. 5.15,18. **Lev. 7.7. Num. 18.9.

Hazael spre Ierusalim – Ioas omorât

17. Atunci Hazael*, împăratul Siriei, s-a suit şi s-a bătut împotriva Gatului şi l-a cucerit. Hazael** avea de gând să se suie împotriva Ierusalimului.

*Cap. 8.12. **2 Cron. 24.23.

18. Ioas*, împăratul lui Iuda, a luat toate lucrurile închinate Domnului, şi anume ce fusese închinat Domnului de Iosafat, de Ioram şi de Ahazia, părinţii săi, împăraţii lui Iuda, ce închinase el însuşi şi tot aurul care se găsea în vistieriile Casei Domnului şi casei împăratului. Şi a trimis totul lui Hazael, împăratul Siriei, care nu s-a suit împotriva Ierusalimului.

*1 Împ. 15.18. Cap. 18.15,16.

19. Celelalte fapte ale lui Ioas şi tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
20. Slujitorii* lui s-au răsculat, au făcut o uneltire şi au lovit pe Ioas în casa Milo, care este la coborâşul de la Sila. *Cap. 14.5. 2 Cron. 24.25.
21. Iozacar*, fiul lui Şimeat, şi Iozabad, fiul lui Şomer, slujitorii lui, l-au lovit, şi a murit. Apoi l-au îngropat cu părinţii săi, în cetatea lui David. Şi în locul lui a domnit fiul său Amaţia**.

*2 Cron. 24.26. **2 Cron. 24.27.

Domnia lui Ioahaz în Israel

13 1. În al douăzeci şi treilea an al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Ioahaz, fiul lui Iehu. A domnit şaptesprezece ani.
2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; a săvârşit aceleaşi păcate ca Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, şi nu s-a abătut de la ele.
3. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel şi i-a dat în mâinile lui Hazael**, împăratul Siriei, şi în mâinile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, tot timpul cât au trăit împăraţii aceştia.

*Judc. 2.14. **Cap. 8.12.

4. Ioahaz* s-a rugat Domnului. Domnul l-a ascultat, căci a văzut apăsarea** sub care ţinea împăratul Siriei pe Israel,

*Ps. 78.34. **Exod 3.7. Cap. 14.26.

5. şi Domnul* a dat un izbăvitor lui Israel. Copiii lui Israel au scăpat din mâinile sirienilor şi au locuit în corturile lor ca mai înainte.

*Vers. 25. Cap. 14.25,27.

6. Dar nu s-au abătut de la păcatele casei lui Ieroboam, care făcuse pe Israel să păcătuiască; s-au dedat şi ei la ele, şi chiar idolul Astarteii* stătea încă în picioare la Samaria. *1 Împ. 16.33.
7. Din tot poporul lui Ioahaz, Domnul nu-i lăsase decât cincizeci de călăreţi, zece care şi zece mii de pedeştri; căci împăratul Siriei îi prăpădise şi-i făcuse ca pulberea* pe care o calci în picioare. *Amos 1.3.
8. Celelalte fapte ale lui Ioahaz, tot ce a făcut el şi isprăvile lui nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?
9. Ioahaz a adormit cu părinţii săi, şi l-au îngropat la Samaria. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Ioas.

Ioas

10. În al treizeci şi şaptelea an al lui Ioas, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Ioas, fiul lui Ioahaz. A domnit şaisprezece ani.
11. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la nici unul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, şi s-a dedat la ele ca şi el.

12. Celelalte* fapte ale lui Ioas, tot** ce a făcut el, isprăvile† lui şi războiul pe care l-a avut cu Amaţia, împăratul lui Iuda, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?

*Cap. 14.15. **Vers. 14,25. †Cap. 14.9, etc. 2 Cron. 25.17, etc.

13. Ioas a adormit cu părinţii săi. Şi pe scaunul lui de domnie s-a suit Ieroboam. Ioas a fost îngropat la Samaria cu împăraţii lui Israel.

Moartea lui Elisei

14. Elisei s-a îmbolnăvit de o boală de care a murit. Ioas, împăratul lui Israel, s-a coborât la el, a plâns pe faţa lui şi a zis: „Părinte, părinte! Carul* lui Israel şi călărimea lui.“ *Cap. 2.12.

15. Elisei i-a zis: „Ia un arc şi săgeţi!“ Şi a luat un arc şi nişte săgeţi!

16. Apoi Elisei a zis împăratului lui Israel: „Încordează arcul cu mâna ta.“ Şi după ce l-a încordat cu mâna lui, Elisei şi-a pus mâinile pe mâinile împăratului

17. şi a zis: „Deschide fereastra dinspre răsărit.“ Şi a deschis-o. Elisei a zis: „Trage.“ Şi a tras. Elisei a zis: „Aceasta este o săgeată de izbăvire din partea Domnului, o săgeată de izbăvire împotriva sirienilor: vei bate pe sirieni la Afec* până îi vei nimici.“

*1 Împ. 20.26.

18. Elisei a mai zis: „Ia săgeţi.“ Şi a luat. Elisei a zis împăratului lui Israel: „Loveşte în pământ!“ Şi a lovit de trei ori, apoi s-a oprit.

19. Omul lui Dumnezeu s-a mâniat pe el şi a zis: „Trebuia să loveşti de cinci sau şase ori: atunci ai fi bătut pe sirieni până i-ai fi nimicit, acum* îi vei bate numai de trei ori.“ *Vers. 25.

20. Elisei a murit şi a fost îngropat. În anul următor, au intrat în ţară nişte cete de moabiţi.

21. Şi, pe când îngropau un om, iată că au zărit una din aceste cete şi au aruncat pe omul acela în mormântul lui Elisei. Omul s-a atins de oasele lui Elisei şi a înviat şi s-a sculat pe picioare.

22. Hazael*, împăratul Siriei, asuprise pe Israel tot timpul vieţii lui Ioahaz.

*Cap. 8.12.

23. Dar Domnul* S-a îndurat de ei şi a avut milă de ei, Şi-a întors faţa** spre ei din pricina legământului† Său cu Avraam, Isaac şi Iacov, n-a vrut să-i nimicească, şi până acum nu i-a lepădat de la faţa Lui.

*Cap. 14.27. **Exod 2.24,25. †Exod 32.13.

24. Hazael, împăratul Siriei, a murit, şi în locul lui a domnit fiul său Ben-Hadad.

25. Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat înapoi din mâinile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetăţile luate de Hazael de la Ioahaz, tatăl său, în timpul războiului. Ioas l-a bătut de trei ori* şi a luat înapoi cetăţile lui Israel. *Vers. 18,19.

Amaţia, împăratul lui Iuda

14 1. În al doilea* an al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, a început să domnească Amaţia**, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda.

*Cap. 13.10. **2 Cron. 25.1.

2. Avea douăzeci şi cinci de ani când s-a făcut împărat şi a domnit douăzeci şi nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ioadan, din Ierusalim.

3. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, totuşi nu ca tatăl său David; ci a lucrat în totul cum lucrase tatăl său, Ioas.

4. Numai că înălţimile* nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe şi tămâie pe înălţimi. *Cap. 12.3.

5. Când s-a întărit împărăţia în mâinile lui, a lovit pe slujitorii săi care uciseseră* pe tatăl său împăratul. *Cap. 12.20.

6. Dar n-a omorât pe fiii ucigaşilor, căci aşa este scris în cartea Legii lui Moise, unde Domnul dă următoarea poruncă: „Să nu se omoare părinţii* pentru copii, şi să nu se omoare copiii pentru părinţi; ci fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.“ *Deut. 24.16. Ezec. 18.4,20.

7. A bătut* zece mii de edomiţi în Valea** Sării. Şi, în tot timpul războiului, a luat Sela şi a numit-o† Iocteel, nume pe care l-a păstrat până în ziua de azi.

*2 Cron. 25.11. **2 Sam. 8.13. Ps. 60, titlu. †Ios. 15.38.

8. Atunci* Amaţia a trimis nişte soli la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, să-i spună: „Vino să ne vedem faţa!“ *2 Cron. 25.17,18, etc.

9. Şi Ioas, împăratul lui Israel, a trimis să spună lui Amaţia, împăratul lui Iuda: „Spinul* din Liban a trimis să spună cedrului** din Liban: „Dă pe fiica ta de nevastă fiului meu!“ Şi fiarele sălbatice din Liban au trecut şi au călcat spinul în picioare.

*Judc. 9.8. **1 Împ. 4.33.

10. Ai bătut* pe edomiţi, şi a început

să ţi se înalţe inima. Bucură-te mai bine de slava ta şi stai acasă. Pentru ce să stârneşti un rău care ar aduce căderea ta şi a lui Iuda?“

*Deut. 8.14. 2 Cron. 32.25. Ezec. 28.2,5,17. Hab. 2.4.

11. Dar Amaţia nu l-a ascultat. Şi Ioas, împăratul lui Israel, s-a suit; şi şi-au văzut faţa, el şi Amaţia, împăratul lui Iuda, la Bet-Şemeşul* lui Iuda.

*Ios. 19.38; 21.16.

12. Iuda a fost bătut de Israel şi a fugit fiecare în cortul său.

13. Ioas, împăratul lui Israel, a prins la Bet-Şemeş pe Amaţia, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia. Apoi a venit la Ierusalim şi a făcut o spărtură de patru sute de coţi în zidul Ierusalimului, de la poarta* lui Efraim până la poarta** unghiului.

*Neem. 8.16; 12.39. **Ier. 31.38. Zah. 14.10.

14. A luat tot* aurul şi argintul şi toate vasele care se aflau în Casa Domnului şi în vistieriile casei împăratului; a luat şi ostatici şi s-a întors în Samaria. *1 Împ. 7.51.

15. Celelalte* fapte ale lui Ioas, ce a făcut el, isprăvile lui şi războiul pe care l-a avut cu Amaţia, împăratul lui Iuda, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel? *Cap. 13.12.

16. Ioas a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat la Samaria cu împăraţii lui Israel. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Ieroboam.

17. Amaţia*, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel. *2 Cron. 25.25, etc.

18. Celelalte fapte ale lui Amaţia nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?

19. Împotriva lui s-a făcut o uneltire* la Ierusalim. El a fugit la** Lachis, dar l-au urmărit şi la Lachis, unde l-au omorât. *2 Cron. 25.27. **Ios. 10.31.

20. L-au dus pe cai, şi a fost îngropat la Ierusalim cu părinţii săi, în cetatea lui David.

21. Şi tot poporul lui Iuda a luat pe Azaria*, în vârstă de şaisprezece ani, şi l-a pus împărat în locul tatălui său, Amaţia. *Cap. 15.13. 2 Cron. 26.1.

22. Azaria a zidit iarăşi Elatul* şi l-a adus din nou sub stăpânirea lui Iuda, după ce a adormit împăratul cu părinţii săi. *Cap. 16.6. 2 Cron. 26.2.

Ieroboam al doilea

23. În al cincisprezecelea an al lui Amaţia, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a început să domnească la Samaria, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel. A domnit patruzeci şi unu de ani.

24. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la nici unul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

25. A luat înapoi hotarele lui Israel, de la intrarea* Hamatului până la marea** câmpiei, după cuvântul pe care-l rostise Domnul Dumnezeul lui Israel prin robul Său Iona†, prorocul, fiul lui Amitai, din†† Gat-Hefer.

*Num. 13.21; 34.8. **Deut. 3.17. †Iona 1.1. Mat. 12.39,40. ††Ios. 19.13.

26. Căci Domnul* a văzut că necazul lui Israel ajunsese prea mare, a văzut şi strâmtorarea în care se aflau, şi robii** şi oamenii slobozi, fără să fie cineva care să vină în ajutorul lui Israel. *Cap. 13.4. **Deut. 32.36.

27. Domnul* nu hotărâse să şteargă numele lui Israel de sub ceruri, şi i-a izbăvit prin Ieroboam, fiul lui Ioas.

*Cap. 13.5.

28. Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a făcut el, isprăvile lui la război şi cum a adus iarăşi sub stăpânirea lui Israel Damascul şi Hamatul*, care fuseseră ale lui Iuda, nu sunt scrise oare toate acestea în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?

*2 Sam. 8.6. 1 Împ. 11.24. 2 Cron. 8.3.

29. Ieroboam a adormit cu părinţii săi, cu împăraţii lui Israel. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Zaharia*. *Cap. 15.8.

Azaria, împăratul lui Iuda

15 1. În al douăzeci şi şaptelea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început* să domnească Azaria*, fiul lui Amaţia, împăratul lui Iuda.

*Cap. 14.21. 2 Cron. 26.1,3,4. **Vers. 13,30, etc. 2 Cron. 26.1.

2. Avea şaisprezece ani când a ajuns împărat, şi a domnit cincizeci şi doi de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Iecolia, din Ierusalim.

3. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său, Amaţia.

4. Numai că înălţimile* nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe şi tămâie pe înălţimi. *Vers. 35. Cap. 12.3; 14.4.

5. Domnul a lovit* pe împărat cu lepră, şi el a fost lepros până în ziua morţii şi a locuit** într-o casă deosebită. Şi Iotam, fiul împăratului, era în fruntea casei şi judeca poporul ţării.

*2 Cron. 26.19-21. **Lev. 13.46.

6. Celelalte fapte ale lui Azaria şi tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
7. Azaria a adormit cu părinţii săi, şi l-au îngropat* cu părinţii săi în cetatea lui David. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Iotam. *2 Cron. 26.23.

Zaharia, împăratul lui Israel

8. În al treizeci şi optulea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Zaharia, fiul lui Ieroboam. A domnit şase luni.
9. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, ca şi părinţii lui; nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.
10. Şalum, fiul lui Iabeş, a uneltit împotriva lui, l-a lovit* înaintea poporului şi l-a omorât; şi, în locul lui, a domnit el. *Amos 7.9.
11. Celelalte fapte ale lui Zaharia sunt scrise în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel.
12. Astfel s-a împlinit ce spusese* lui Iehu, Domnul, când zisese: „Fiii tăi până la al patrulea neam vor şedea pe scaunul de domnie al lui Israel.“
*Cap. 10.30.

Şalum, împăratul lui Israel

13. Şalum, fiul lui Iabeş, a început să domnească în al treizeci şi nouălea an al lui Ozia*, împăratul lui Iuda. A domnit o lună la Samaria. *Vers. 1. Mat. 1.8,9.
14. Menahem, fiul lui Gadi, s-a suit din Tirţa* şi a venit la Samaria, a lovit în Samaria pe Şalum, fiul lui Iabeş, şi l-a omorât; şi, în locul lui, a domnit el.
*1 Împ. 14.17.
15. Celelalte fapte ale lui Şalum şi uneltirea pe care a făcut-o sunt scrise în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel.
16. Atunci Menahem a bătut Tifsahul* şi pe toţi cei ce erau în el, cu ţinutul lui dinspre Tirţa; l-a bătut pentru că nu-şi deschisese porţile. Şi a spintecat pântecele tuturor femeilor** însărcinate.
*1 Împ. 4.24. **Cap. 8.12.

Menahem, împăratul lui Israel

17. În al treizeci şi nouălea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Menahem, fiul lui Gadi. A domnit zece ani la Samaria.
18. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut, cât a trăit, de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.
19. Pul*, împăratul Asiriei, a venit în ţară. Şi Menahem a dat lui Pul o mie de talanţi de argint ca să-l ajute să-şi întărească** domnia.
*1 Cron. 5.26. Isa. 9.1. Osea 8.9. **Cap. 14.5.
20. Menahem a ridicat argintul acesta de la toţi cei cu avere din Israel, ca să-l dea împăratului Asiriei; i-a pus să dea fiecare câte cincizeci de sicli de argint. Împăratul Asiriei s-a întors înapoi şi nu s-a oprit atunci în ţară.
21. Celelalte fapte ale lui Menahem şi tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel?
22. Menahem a adormit cu părinţii săi. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Pecahia.

Pecahia, împăratul lui Israel

23. În al cincizecilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria, Pecahia, fiul lui Menahem. A domnit doi ani.
24. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.
25. Pecah, fiul lui Remalia, slujbaşul lui, a uneltit împotriva lui; l-a lovit la Samaria, în palatul casei împăratului, ca şi pe Argob şi Arie; avea cu el cincizeci de oameni dintre fiii galaadiţilor. A omorât astfel pe Pecahia şi a domnit în locul lui.
26. Celelalte fapte ale lui Pecahia şi tot ce a făcut el sunt scrise în cartea Cronicilor împăraţilor lui Israel.

Pecah, împăratul lui Israel

27. În al cincizeci şi doilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Pecah*, fiul lui Remalia. A domnit douăzeci de ani. *Isa. 7.1.
28. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.
29. Pe vremea lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit* Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, şi a luat Iionul**, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chedeş, Haţor,

Galaad şi Galileea, toată ţara lui Nef-
tali, şi pe locuitori i-a dus în prinsoare
în Asiria. *1 Cron. 5.26. Isa. 9.1. **1 Împ. 15.20.
30. Osea, fiul lui Ela, a făcut o
uneltire împotriva lui Pecah, fiul lui
Remalia, l-a lovit şi l-a omorât, şi a
domnit* el în locul lui, în al douăze-
cilea an al lui Iotam, fiul lui Ozia.
*Cap. 17.1. Osea 10.3,7,15.
31. Celelalte fapte ale lui Pecah şi tot
ce a făcut el sunt scrise în cartea
Cronicilor împăraţilor lui Israel.

Iotam, împăratul lui Iuda

32. În al doilea an al lui Pecah, fiul
lui Remalia, împăratul lui Israel, a
început să domnească Iotam*, fiul lui
Ozia, împăratul lui Iuda. *2 Cron. 27.1.
33. Avea douăzeci şi cinci de ani când
a ajuns împărat şi a domnit şaispre-
zece ani la Ierusalim. Mama sa se
chema Ieruşa, fata lui Ţadoc.
34. El a făcut ce este plăcut înaintea
Domnului; a lucrat întocmai* ca tatăl
său, Ozia. *Vers. 3.
35. Numai* că înălţimile nu le-a stricat;
poporul tot mai aducea jertfe şi tămâie
pe înălţimi. Iotam a zidit poarta** cea
mai înaltă a Casei Domnului.
*Vers. 4. **2 Cron. 27.3, etc.
36. Celelalte fapte ale lui Iotam şi tot
ce a făcut el nu sunt scrise oare în
cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
37. În vremea aceea, Domnul a început
să trimită împotriva lui Iuda pe Reţin*,
împăratul Siriei, şi pe Pecah**, fiul lui
Remalia. *Cap. 16.5. Isa. 7.1. **Vers. 27.
38. Iotam a adormit cu părinţii săi şi a
fost îngropat cu părinţii săi în cetatea
tatălui său David. Şi în locul lui a
domnit fiul său Ahaz.

Ahaz, împăratul lui Iuda

16 1. În al şaptesprezecelea an al lui
Pecah, fiul lui Remalia, a început
să domnească Ahaz*, fiul lui Iotam,
împăratul lui Iuda. *2 Cron. 28.1, etc.
2. Ahaz avea douăzeci de ani când a
ajuns împărat, şi a domnit şaisprezece
ani la Ierusalim.
El n-a făcut ce este plăcut înaintea
Domnului Dumnezeului său, cum
făcuse tatăl său David.
3. Ci a umblat în calea împăraţilor lui
Israel; şi chiar a trecut* pe fiul său
prin foc, după urâciunile** neamurilor
pe care le izgonise Domnul dinaintea
copiilor lui Israel.
*Lev. 18.21. 2 Cron. 28.3. Ps. 106.37,38. **Deut. 12.31.
4. A adus jertfe şi tămâie pe înăl-
ţimi*, pe dealuri şi sub toţi copacii
verzi. *Deut. 12.2. 1 Împ. 14.23.
5. Atunci* Reţin, împăratul Siriei, şi
Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui
Israel, s-au suit împotriva Ierusalimului,
ca să lupte împotriva lui. Au împresurat
pe Ahaz, dar n-au putut să-l biruie.
*Isa. 7.1,4, etc.
6. În acelaşi timp, Reţin, împăratul
Siriei, a adus iarăşi Elatul* sub stă-
pânirea sirienilor; a izgonit pe evrei
din Elat, şi sirienii au venit la Elat,
unde au locuit până în ziua de azi.
*Cap. 14.22.
7. Ahaz a trimis soli lui* Tiglat-
Pileser, împăratul Asiriei, să-i spună:
„Eu sunt robul tău şi fiul tău; suie-te
şi izbăveşte-mă din mâna împăratului
Siriei şi din mâna împăratului lui
Israel, care se ridică împotriva mea.“
*Cap. 15.29.
8. Şi Ahaz* a luat argintul şi aurul
din Casa Domnului şi din vistieriile
casei împăratului şi l-a trimis ca dar
împăratului Asiriei. *Cap. 12.18. 2 Cron. 28.21.
9. Împăratul Asiriei l-a ascultat. S-a
suit împotriva Damascului, l-a* luat, a
dus pe locuitori în robie la Chir şi a
omorât pe Reţin. *Amos 1.5.
10. Împăratul Ahaz s-a dus la Damasc
înaintea lui Tiglat-Pileser, împăratul
Asiriei. Şi, văzând altarul din Damasc,
împăratul Ahaz a trimis preotului Urie
chipul şi înfăţişarea acestui altar,
întocmai cum era făcut.
11. Preotul Urie a făcut un altar
întocmai după chipul trimis din Damasc
de împăratul Ahaz, şi preotul Urie l-a
făcut mai înainte ca să se întoarcă
împăratul Ahaz din Damasc.
12. La venirea lui din Damasc, împă-
ratul a văzut altarul, s-a apropiat* de
el şi s-a suit pe el. *2 Cron. 26.16,19.
13. A ars pe el arderea de tot şi darul
de mâncare, a vărsat jertfele de bătură
şi a stropit pe altar sângele jertfelor de
mulţumire.
14. A îndepărtat dinaintea Casei
altarul* de aramă care era înaintea
Domnului, ca să nu fie între noul altar
şi Casa Domnului; l-a pus lângă noul
altar, spre miazănoapte. *2 Cron. 4.1.
15. Şi împăratul Ahaz a dat următoarea
poruncă preotului Urie: „Să arzi pe
altarul cel mare arderea* de tot de
dimineaţă şi darul de mâncare de
seară, arderea de tot a împăratului şi
darul lui de mâncare, arderile de tot

ale întregului popor din ţară şi darurile lor de mâncare, să torni pe el jertfele lor de băutură şi să stropeşti pe el tot sângele arderilor de tot şi tot sângele jertfelor; cât despre altarul de aramă, nu-mi pasă de el.“ *Exod 29.39-41.

16. Preotul Urie a făcut întocmai cum poruncise împăratul Ahaz.

17. Şi împăratul* Ahaz a sfărâmat tăbliile** de la temelie şi a scos lighenele de pe ele. A dat jos marea† de pe boii de aramă care erau sub ea şi a pus-o pe o pardoseală de piatră.

*2 Cron. 28.24. **1 Împ. 7.27,28. †1 Împ. 7.23,25.

18. De hatârul împăratului Asiriei, a schimbat în Casa Domnului pridvorul Sabatului care fusese zidit acolo, precum şi intrarea de afară a împăratului.

19. Celelalte fapte ale lui Ahaz şi tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?

20. Ahaz a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat* cu părinţii săi în cetatea lui David. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Ezechia. *2 Cron. 28.27.

Osea, cel din urmă împărat al lui Israel

17 1. În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Osea*, fiul lui Ela. A domnit nouă ani.

*Cap. 15.30.

2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuşi nu ca împăraţii lui Israel dinaintea lui.

3. Salmanasar*, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva lui; şi Osea i s-a supus şi i-a plătit un bir. *Cap. 18.9.

4. Dar împăratul Asiriei a descoperit o uneltire la Osea, căci trimisese soli lui So, împăratul Egiptului, şi nu mai plătea pe fiecare an birul împăratului Asiriei. Împăratul Asiriei l-a închis şi l-a pus în lanţuri într-o temniţă.

5. Şi împăratul* Asiriei a străbătut toată ţara şi s-a suit împotriva Samariei, pe care a împresurat-o timp de trei ani.

*Cap. 18.9.

6. În al nouălea* an al lui Osea, împăratul Asiriei a luat Samaria şi a dus pe** Israel în robie în Asiria, l-a pus† să locuiască la Halah şi la Habor, lângă râul Gozan şi în cetăţile mezilor.

*Cap. 18.10,11. Osea 13.16. **Lev. 26.32,33. Deut. 28.36,64; 29.27,28. †1 Cron. 5.26.

Robia asiriană

7. Lucrul acesta s-a întâmplat pentru că copiii lui Israel au păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului lor care-i scosese din ţara Egiptului, de sub mâna lui faraon, împăratul Egiptului, şi pentru că s-au închinat la alţi dumnezei.

8. Au urmat* obiceiurile neamurilor pe care Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui Israel şi obiceiurile rânduite de împăraţii lui Israel.

*Lev. 18.3. Deut. 18.9. Cap. 16.3.

9. Copiii lui Israel au făcut pe ascuns împotriva Domnului Dumnezeului lor lucruri care nu sunt bune. Şi-au zidit înălţimi în toate cetăţile lor, de la turnurile* străjerilor până la cetăţile întărite. *Cap. 18.8.

10. Şi-au ridicat* stâlpi idoleşti şi Astartei** pe orice† deal şi sub orice copac verde. *1 Împ. 14.23. Isa. 57.5.

**Exod 34.13. Deut. 16.21. Mica 5.14. †Deut. 12.2. Cap. 16.4.

11. Şi acolo au ars tămâie pe toate înălţimile, ca şi neamurile pe care le izgonise Domnul dinaintea lor, şi au făcut lucruri rele, prin care au mâniat pe Domnul.

12. Au slujit idolilor*, despre care Domnul le zisese: „Să** nu faceţi lucrul acesta!“

*Exod 20.3,4. Lev. 26.1. Deut. 5.7,8. **Deut. 4.19.

13. Domnul a înştiinţat pe Israel şi Iuda prin toţi prorocii Lui, prin toţi văzătorii* şi le-a zis: „Întoarceţi-vă** de la căile voastre cele rele şi păziţi poruncile şi rânduielile Mele, urmând în totul Legea pe care am dat-o părinţilor voştri şi pe care v-am trimis-o prin robii Mei prorocii.“

*1 Sam. 9.9. **Ier. 18.11; 25.5; 35.15.

14. Dar ei n-au ascultat, şi-au înţepenit* grumazul, ca şi părinţii lor, care nu crezuseră în Domnul Dumnezeul lor. *Deut. 31.27. Prov. 29.1.

15. N-au vrut să ştie de legile Lui, de legământul* pe care-l făcuse cu părinţii lor şi de înştiinţările pe care li le dăduse. S-au luat după lucruri de nimic**, şi ei înşişi n-au fost decât† nimic, şi după neamurile în mijlocul cărora trăiau, măcar că Domnul le poruncise să nu†† se ia după ele.

*Deut. 29.25. **Deut. 32.21. 1 Împ. 16.13. 1 Cor. 8.4. †Ps. 115.8. Rom. 1.21. ††Deut. 12.30,31.

16. Au părăsit toate poruncile Domnului Dumnezeului lor, şi-au făcut* viţei turnaţi, au făcut idoli de ai Astarteii**, s-au închinat înaintea întregii oştiri a cerurilor şi au slujit† lui Baal. *Exod 32.8. 1 Împ. 12.28. **1 Împ. 14.15,23; 15.13; 16.33. †1 Împ. 16.31; 22.53. Cap. 11.18.

17. Au trecut* prin foc pe fiii şi fiicele lor, s-au dedat la** ghicire şi vrăjitorii şi s-au vândut† ca să facă ce este rău înaintea Domnului, mâniindu-L.
*Lev. 18.21. Cap. 16.3. Ezec. 23.37. **Deut. 18.10. †1 Împ. 21.20.
18. De aceea Domnul S-a mâniat foarte tare împotriva lui Israel, şi i-a îndepărtat de la faţa Lui. – N-a rămas* decât seminţia lui Iuda: *1 Împ. 11.13,32.
19. şi chiar Iuda* nu păzise poruncile Domnului Dumnezeului lui, ci se luase după obiceiurile rânduite de Israel. – *Ier. 3.8.
20. Domnul a lepădat tot neamul lui Israel; i-a smerit, i-a dat* în mâinile jefuitorilor şi a sfârşit prin a-i izgoni dinaintea feţei Lui. *Cap. 13.3; 15.29.
21. Căci Israel* se dezlipise de casa lui David şi făcuseră împărat** pe Ieroboam, fiul lui Nebat, care-i abătuse de la Domnul şi făcuse pe Israel să săvârşească un mare păcat.
*1 Împ. 11.11,31. **1 Împ. 12.20,28.
22. Copiii lui Israel se dăduseră la toate păcatele pe care le făcuse Ieroboam; nu s-au abătut de la ele,
23. până ce Domnul a izgonit pe Israel dinaintea Lui, cum* vestise prin toţi slujitorii Săi proroci. Şi Israel a fost** dus în robie, departe de ţara lui, în Asiria, unde a rămas până în ziua de azi. *1 Împ. 14.16. **Vers. 6.

Samaritenii

24. Împăratul Asiriei a adus* oameni din Babilon, din** Cuta, din Ava†, din Hamat şi din Sefarvaim şi i-a aşezat în cetăţile Samariei în locul copiilor lui Israel. Au pus stăpânire pe Samaria şi au locuit în cetăţile ei.
*Ezra 4.2,10. **Vers. 30. †Cap. 18.34.
25. Când au început să locuiască aici, nu se temeau de Domnul, şi Domnul a trimis împotriva lor nişte lei care-i omorau.
26. Atunci au spus împăratului Asiriei: „Neamurile pe care le-ai strămutat şi le-ai aşezat în cetăţile Samariei nu cunosc felul în care să slujească Dumnezeului ţării, şi El a trimis împotriva lor nişte lei care le omoară, pentru că nu cunosc felul în care trebuie să slujească Dumnezeului ţării."
27. Împăratul Asiriei a dat următoarea poruncă: „Trimiteţi pe unul din preoţii pe care i-aţi luat de acolo în robie; să plece să se aşeze acolo şi să le înveţe felul în care să slujească Dumnezeului ţării."
28. Unul din preoţii care fuseseră luaţi robi din Samaria a venit de s-a aşezat la Betel şi le-a învăţat cum să se teamă de Domnul.
29. Dar neamurile şi-au făcut fiecare dumnezeii săi în cetăţile pe care le locuiau şi i-au aşezat în templele idoleşti din înălţimile zidite de samariteni.
30. Oamenii din Babilon* au făcut pe Sucot-Benot, oamenii din Cut au făcut pe Nergal, cei din Hamat au făcut pe Aşima, *Vers. 24.
31. cei din Ava* au făcut pe Nibhaz şi Tartac; cei din Sefarvaim îşi ardeau** copiii în foc în cinstea lui Adramelec şi Anamelec, dumnezeii din Sefarvaim.
*Ezra 4.9. **Lev. 18.21. Deut. 12.31.
32. Totodată se închinau şi Domnului şi şi-au făcut preoţi ai înălţimilor, luaţi* din tot poporul: preoţii aceştia aduceau pentru ei jertfe în templele din înălţimi. *1 Împ. 12.31.
33. Astfel se închinau* Domnului, dar slujeau în acelaşi timp şi dumnezeilor lor, după obiceiul neamurilor de unde fuseseră mutaţi. *Ţef. 1.5.
34. Până în ziua de astăzi îşi urmează ei obiceiurile de la început: nu se închină Domnului şi nu se ţin nici de legile şi rânduielile lor, nici de legile şi poruncile date de Domnul copiilor lui Iacov, căruia i-a pus numele* Israel. *Gen. 32.28; 35.10. 1 Împ. 11.31.
35. Domnul făcuse legământ cu ei şi le dăduse porunca aceasta: „Să nu vă temeţi* de alţi dumnezei; să nu vă închinaţi** înaintea lor, să nu le slujiţi şi să nu le aduceţi jertfe.
*Judc. 6.10. **Exod 20.5.
36. Ci să vă temeţi de Domnul, care v-a scos din ţara Egiptului cu o mare putere şi cu braţul întins*; înaintea Lui să** vă închinaţi şi Lui să-I aduceţi jertfe. *Exod 6.6. **Deut. 10.20.
37. Să păziţi şi să împliniţi* întotdeauna învăţăturile, rânduielile, Legea şi poruncile pe care vi le-a scris El şi să nu vă temeţi de alţi dumnezei. *Deut. 5.32.
38. Să nu* uitaţi legământul pe care l-am făcut cu voi şi să nu vă temeţi de alţi dumnezei. *Deut. 4.23.
39. Ci să vă temeţi de Domnul Dumnezeul vostru; şi El vă va izbăvi din mâna tuturor vrăjmaşilor voştri."
40. Ei n-au ascultat şi au urmat obiceiurile lor de la început.
41. Neamurile acestea* se temeau de

Domnul, şi slujeau şi chipurilor lor cioplite; şi copiii lor şi copiii copiilor lor fac până în ziua de azi ce au făcut părinţii lor. *Vers. 32,33.

CEI DIN URMĂ ÎMPĂRAŢI AI LUI IUDA, DE LA EZECHIA PÂNĂ LA NIMICIREA ÎMPĂRĂŢIEI LUI IUDA

(Capitolele 18-25. 2 Cronici 29-36. Ieremia 3.8-10. Amos 2.4,5. Ţefania 3.1-4.)

Ezechia, împăratul lui Iuda

18 1. În al treilea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, a început să domnească Ezechia*, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda. *2 Cron 28.27; 29.1. Mat. 1.9.

2. Avea douăzeci şi cinci de ani când a ajuns împărat şi a domnit douăzeci şi nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Abi*, fata lui Zaharia. *2 Cron. 29.1.

3. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David.

4. A îndepărtat* înălţimile, a sfărâmat stâlpii idoleşti, a tăiat Astarteile şi a sfărâmat în bucăţi şarpele** de aramă pe care-l făcuse Moise, căci copiii lui Israel arseseră până atunci tămâie înaintea lui: îl numeau Nehuştan. *2 Cron. 31.1. **Num. 21.9.

5. El şi-a pus* încrederea în Domnul Dumnezeul lui Israel; şi dintre toţi împăraţii lui Iuda, care au venit după el sau care au fost înainte de el, n-a fost** nici unul ca el. *Cap. 19.10. Iov 13.15. Ps. 13.5. **Cap. 23.25.

6. El s-a* alipit de Domnul, nu s-a abătut de la El şi a păzit poruncile pe care le dăduse lui Moise, Domnul. *Deut. 10.20. Ios. 23.8.

7. Şi Domnul* a fost cu Ezechia, care a izbutit** în tot ce a făcut. El s-a răsculat† împotriva împăratului Asiriei şi nu i-a mai fost supus. *2 Cron. 15.2. **1 Sam. 18.5,14. Ps. 60.12. †Cap. 16.7.

8. A bătut* pe filisteni până la Gaza şi le-a pustiit ţinutul, de la toate turnurile** de pază până la cetăţile întărite. *1 Cron. 4.41. Isa. 14.29. **Cap. 17.9.

Luarea Samariei de asirieni

9. În al* patrulea an al împăratului Ezechia, care era al şaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva Samariei şi a împresurat-o. *Cap. 17.3.

10. După trei ani a luat-o, în al şaselea an al lui Ezechia, care era al nouălea* an al lui Osea, împăratul lui Israel: atunci a fost luată Samaria. *Cap. 17.6.

11. Împăratul* Asiriei a dus pe Israel rob în Asiria şi i-a aşezat la Halah** şi Habor, lângă râul Gozan şi în cetăţile mezilor, *Cap. 17.6. **1 Cron. 5.26.

12. pentru că n-ascultaseră* de glasul Domnului Dumnezeului lor şi călcaseră legământul Lui; pentru că nici n-ascultaseră, nici nu împliniseră tot ce poruncise Moise, robul Domnului. *Cap. 17.7. Dan. 9.6,10.

Năvălirea lui Sanherib

13. În al* paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăţilor întărite din Iuda şi a pus stăpânire pe ele. *2 Cron. 32.1, etc. Isa. 36.1, etc.

14. Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis să spună împăratului Asiriei la Lachis: „Am greşit! Depărtează-te de mine. Ce vei pune asupra mea voi purta.“ Şi împăratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanţi de argint şi treizeci de talanţi de aur.

15. Ezechia* a dat tot argintul care se afla în Casa Domnului şi în vistieriile casei împăratului. *Cap. 16.8.

16. Atunci a luat Ezechia, împăratul lui Iuda, şi a dat împăratului Asiriei aurul cu care acoperise uşile şi uşorii Templului Domnului.

Împresurarea Ierusalimului

17. Împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris şi pe Rabşache cu o oştire puternică. S-au suit şi au ajuns la Ierusalim. Când s-au suit şi au ajuns, s-au oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul* care duce în ogorul înălbitorului. *Isa. 7.3.

18. Au chemat pe împărat; şi Eliachim, fiul lui Hilchia, mai marele peste casa împăratului, s-a dus la ei cu Şebna, logofătul, şi cu Ioah, fiul lui Asaf, arhivarul.

19. Rabşache le-a zis: „Spuneţi lui Ezechia: „Aşa vorbeşte marele împărat, împăratul Asiriei: „Ce este încrederea* aceasta pe care te bizui? *2 Cron. 32.10, etc.

20. Tu ai zis: „Pentru război trebuie chibzuinţă şi putere." Dar acestea sunt doar vorbe în vânt. În cine, dar, ţi-ai pus încrederea de te-ai răsculat împotriva mea?
21. Iată*, ai pus-o în Egipt, ai luat în ajutor trestia aceea frântă, care înţeapă şi străpunge mâna oricui se sprijină pe ea: aşa este faraon, împăratul Egiptului, pentru toţi cei ce se încred în el. *Ezec. 29.6,7.
22. Poate că îmi veţi spune: „În Domnul Dumnezeul nostru ne încredem." Dar nu este El acela ale cărui înălţimi* şi altare le-a îndepărtat Ezechia, zicând lui Iuda şi Ierusalimului: „Să vă închinaţi înaintea altarului acestuia la Ierusalim"? *Vers. 4. 2 Cron. 31.1; 32.12.
23. Acum fă o învoială cu stăpânul meu, împăratul Asiriei: îţi voi da două mii de cai, să vedem dacă poţi din partea ta să dai atâţia călăreţi ca să încalece pe ei.
24. Şi cum ai putea îndepărta o căpetenie din cei mai mici slujitori ai stăpânului meu? Îţi pui încrederea în Egipt pentru care şi călăreţi.
25. De altfel, oare fără voia Domnului m-am suit eu împotriva acestui loc, ca să-l nimicesc? Domnul mi-a zis: „Suie-te împotriva ţării acesteia şi nimiceşte-o."
26. Eliachim, fiul lui Hilchia, Şebna şi Ioah au zis lui Rabşache: „Vorbeşte robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înţelegem; nu ne vorbi în limba iudaică, în auzul poporului de pe zid."
27. Rabşache le-a răspuns: „Oare stăpânului tău şi ţie m-a trimis stăpânul meu să spun aceste vorbe? Oare nu acestor oameni care stau pe zid să-şi mănânce balega şi să-şi bea udul cu voi?"
28. Atunci Rabşache, înaintând, a strigat cu glas tare în limba iudaică şi a zis: „Ascultaţi cuvântul marelui împărat, împăratul Asiriei!
29. Aşa vorbeşte împăratul: „Să nu vă înşele* Ezechia, căci nu va putea să vă izbăvească din mâna mea. *2 Cron. 32.15.
30. Să nu vă facă Ezechia să vă încredeţi în Domnul, zicând: „Domnul ne va izbăvi, şi cetatea aceasta nu va fi dată în mâinile împăratului Asiriei."
31. N-ascultaţi de Ezechia; căci aşa vorbeşte împăratul Asiriei: „Faceţi pace cu mine, supuneţi-vă mie, şi fiecare din voi va mânca din via lui şi din smochinul lui, fiecare va bea apă din fântâna lui,
32. până voi veni şi vă voi duce într-o ţară ca a voastră, într-o ţară cu grâu* şi cu vin, o ţară cu pâine şi vii, o ţară cu măslini de untdelemn şi miere, şi veţi trăi şi nu veţi muri. N-ascultaţi, dar, de Ezechia, care vă amăgeşte zicând: „Domnul ne va izbăvi." *Deut. 8.7,8.
33. Oare dumnezeii* neamurilor au izbăvit ei fiecare ţara lui din mâna împăratului Asiriei?
*Cap. 19.12. 2 Cron. 32.14. Isa. 10.10,11.
34. Unde* sunt dumnezeii Hamatului şi Arpadului? Unde sunt dumnezeii Sefarvaimului, Henei şi** Ivei? Au izbăvit ei Samaria din mâna mea?
*Cap. 19.13. **Cap. 17.24.
35. Care dintre toţi dumnezeii acestor ţări şi-au izbăvit ţara din mâna mea, pentru ca şi Domnul* să izbăvească Ierusalimul din mâna mea?" *Dan. 3.15.
36. Poporul a tăcut şi nu i-a răspuns o vorbă; căci împăratul dăduse porunca aceasta: „Să nu-i răspundeţi."
37. Şi Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Şebna, logofătul, şi Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit la Ezechia cu hainele sfâşiate* şi i-au spus cuvintele lui Rabşache. *Isa. 33.7.

Ierusalimul scăpat

19 1. Când a auzit împăratul Ezechia* lucrul acesta, şi-a sfâşiat hainele, s-a acoperit cu un sac şi s-a dus în Casa Domnului. *Isa. 37.1, etc.
2. A trimis pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Şebna, logofătul, şi pe preoţii cei mai bătrâni, acoperiţi cu saci, la prorocul* Isaia, fiul lui Amoţ. *Luca 3.4.
3. Şi i-au zis: „Aşa vorbeşte Ezechia: „Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă şi de ocară; căci copiii sunt aproape să iasă din pântecele mamei, şi nu este putere pentru naştere.
4. Poate* că Domnul Dumnezeul tău a auzit toate cuvintele lui Rabşache, pe care l-a trimis împăratul** Asiriei, stăpânul său, să batjocorească pe Dumnezeul cel Viu, şi poate că Domnul Dumnezeul tău îl va pedepsi† pentru cuvintele pe care le-a auzit. Înalţă, dar, o rugăciune pentru ceilalţi care au mai rămas." *2 Sam. 16.12. **Cap. 18.35. †Ps. 50.21.
5. Slujitorii împăratului Ezechia s-au dus, dar, la Isaia.
6. Şi Isaia* le-a zis: „Iată ce să spuneţi

stăpânului vostru: „Aşa vorbeşte Domnul: „Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit şi prin care M-au batjocorit slujitorii** împăratului Asiriei.
*Isa. 37.6, etc. **Cap. 18.17.
7. Voi pune în el un duh* care îl va face ca, la auzul unei veşti pe care o va primi, să se întoarcă în ţara lui; şi-l voi face să cadă ucis de sabie în ţara lui.“ *Vers. 35-37. Ier. 51.1.
8. Rabşache, plecând, a găsit pe împăratul Asiriei luptând împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din* Lachis. *Cap. 18.14.
9. Atunci împăratul Asiriei a primit o veste* cu privire la Tirhaca, împăratul Etiopiei. I s-a spus: „Iată că acela a pornit cu război împotriva ta.“ Şi împăratul Asiriei a trimis soli din nou lui Ezechia, zicând: *1 Sam. 23.27.
10. „Aşa să vorbiţi lui Ezechia, împăratul lui Iuda: „Să nu te înşele Dumnezeul tău în care* te încrezi, zicând: „Ierusalimul nu va fi dat în mâinile împăratului Asiriei.“ *Cap. 18.5.
11. Iată, ai auzit ce au făcut împăraţii Asiriei tuturor ţărilor şi cum le-au nimicit; şi tu, să fii izbăvit?!
12. Dumnezeii* neamurilor pe care le-au nimicit părinţii mei au izbăvit ei pe Gozan, Haran, Reţef şi pe fiii lui** Eden din Telasar? *Cap. 18.33. **Ezec. 27.23.
13. Unde* este împăratul Hamatului, împăratul Arpadului şi împăratul cetăţii Sefarvaimului, Henei şi Ivei?“
*Cap. 18.34.
14. Ezechia* a luat scrisoarea din mâna solilor şi a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului şi a întins-o înaintea Domnului, *Isa. 37.14, etc.
15. căruia i-a făcut următoarea rugăciune: „Doamne Dumnezeul lui Israel care şezi* pe heruvimi! Tu** eşti singurul Dumnezeu al tuturor împărăţiilor pământului! Tu ai făcut cerurile şi pământul.
*1 Sam. 4.4. Ps. 80.1. **1 Împ. 18.39. Isa. 44.6. Ier. 10.10-12.
16. Doamne, pleacă-Ţi* urechea şi ascultă! Doamne, deschide-Ţi** ochii şi priveşte. Auzi cuvintele lui Sanherib, care a trimis† pe Rabşache să batjocorească pe Dumnezeul cel Viu.
*Ps. 31.2. **2 Cron. 6.30. †Vers. 4.
17. Da, Doamne, este adevărat că împăraţii Asiriei au nimicit neamurile şi le-au pustiit ţările
18. şi că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări* făcute de mâna omului, erau lemn şi piatră; şi i-au nimicit.
*Ps. 115.4. Ier. 10.3.
19. Acum, Doamne Dumnezeul nostru, izbăveşte-ne din mâna lui Sanherib, ca să ştie toate împărăţiile* pământului că numai Tu eşti Dumnezeu, Doamne!“
*Ps. 83.18.
20. Atunci Isaia, fiul lui Amoţ, a trimis să spună lui Ezechia: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Am auzit* rugăciunea** pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei. *Isa. 37.21, etc. **Ps. 65.2.
21. Iată cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui:
„Fecioara, fiica* Sionului, te dispreţuieşte şi râde de tine;
fata Ierusalimului dă** din cap după tine. *Plân. 2.13. **Iov 16.4. Ps. 22.7,8. Plân. 2.15.
22. Pe cine ai batjocorit şi ai ocărât tu?
Împotriva cui ai ridicat glasul?
Şi împotriva cui ţi-ai ridicat ochii?
Împotriva Sfântului* lui Israel!
*Ps. 71.22. Isa. 5.24. Ier. 51.5.
23. Prin solii* tăi ai batjocorit pe Domnul şi ai zis:
„Cu** mulţimea carelor mele am suit vârful munţilor, coastele Libanului!
Voi tăia cei mai înalţi cedri ai lui, cei mai frumoşi chiparoşi ai lui
şi voi atinge creasta lui cea mai înaltă, pădurea lui care este ca o grădină de poame; *Cap. 18.17. **Ps. 20.7.
24. am săpat şi am băut ape străine,
şi voi seca cu talpa picioarelor mele toate râurile Egiptului.“
25. N-ai auzit că Eu de mult am pregătit aceste lucruri* şi că le-am hotărât din vremurile vechi? Acum însă am îngăduit să se împlinească
şi să prefaci** cetăţi întărite în mormane de dărâmături. *Isa. 45.7. **Isa. 10.5.
26. Locuitorii lor sunt neputincioşi,
îngroziţi şi înmărmuriţi;
au ajuns ca iarba* de pe câmp şi ca verdeaţa fragedă,
ca iarba de pe acoperişuri şi ca grâul care se usucă înainte de a-i da spicul.
*Ps. 129.6.
27. Dar ştiu* când stai jos, când ieşi şi când intri
şi când eşti furios împotriva Mea.
*Ps. 139.1, etc.
28. Pentru că eşti furios împotriva Mea şi pentru că trufia ta a ajuns până la urechile Mele,
de aceea voi pune belciugul* Meu în nările tale

şi zăbala Mea între buzele tale,
şi te voi face să te întorci pe drumul**
pe care ai venit.
*Iov 41.2. Ezec. 29.4; 38.4. Amos 4.2. **Vers. 33,36,37.
29. Acesta să-ţi fie* semnul:
Anul acesta veţi mânca ce creşte de la
sine,
şi al doilea an ce va răsări din
rădăcinile rămase;
dar în al treilea an veţi semăna, veţi
secera,
veţi sădi vii şi veţi mânca din rodul
lor. *1 Sam. 2.34. Cap. 20.8,9. Isa. 7.11,14. Luca 2.12.
30. Rămăşiţa* din casa lui Iuda, ce va
mai rămâne,
va prinde iarăşi rădăcini dedesubt, şi
deasupra va da rod. *2 Cron. 32.22,23.
31. Căci din Ierusalim va ieşi o
rămăşiţă,
şi din muntele Sionului cei scăpaţi.
Iată ce va face râvna* Domnului
oştirilor." *Isa. 9.7.
32. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
asupra împăratului Asiriei:
„Nu va intra în cetatea aceasta, nici
nu va arunca săgeţi în ea,
nu va sta înaintea ei cu scuturi şi nu
va ridica întărituri de şanţuri împotriva
ei.
33. Se va întoarce pe drumul pe care
a venit
şi nu va intra în cetatea aceasta, zice
Domnul.
34. Căci Eu voi ocroti* cetatea
aceasta ca s-o mântuiesc,
din pricina Mea şi din pricina robu-
lui** Meu David."
*Cap. 20.6. **1 Împ. 11.12,13.
35. În noaptea* aceea, a ieşit îngerul
Domnului şi a ucis în tabăra asiri-
enilor o sută optzeci şi cinci de mii de
oameni. Şi când s-au sculat dimineaţa,
iată că toţi erau nişte trupuri moarte.
*2 Cron. 32.21. Isa. 37.36.
36. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei,
şi-a ridicat tabăra, a plecat şi s-a
întors; şi a locuit la Ninive*. *Gen. 10.11.
37. Şi, pe când se închina în casa
dumnezeului său, Nisroc, Adramelec*
şi Şareţer, fiii săi, l-au** ucis cu sabia
şi au fugit în ţara Ararat. Şi, în locul
lui, a domnit fiul său Esar-Hadon†.
*2 Cron. 32.21. **Vers. 7. †Ezra 4.2.

Boala şi însănătoşirea lui Ezechia

20 1. În vremea* aceea, Ezechia
a fost bolnav pe moarte.
Prorocul Isaia, fiul lui Amoţ, a venit
la el şi i-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul:
„Rânduieşte ce ai de rânduit casei tale,
căci vei muri şi nu vei mai trăi."
*2 Cron. 32.24, etc. Isa. 38.1, etc.
2. Ezechia s-a întors cu faţa la perete
şi a făcut Domnului următoarea rugă-
ciune:
3. „Doamne, adu-Ţi* aminte că am
umblat** înaintea feţei Tale cu credin-
cioşie şi curăţie de inimă şi am făcut
ce este bine înaintea Ta!" Şi Ezechia a
vărsat multe lacrimi.
*Neem. 13.22. **Gen. 17.1. 1 Împ. 3.6.
4. Isaia, care ieşise, n-ajunsese încă
în curtea din mijloc, când cuvântul
Domnului i-a vorbit astfel:
5. „Întoarce-te şi spune lui Ezechia,
căpetenia* poporului Meu: „Aşa vor-
beşte Domnul Dumnezeul tatălui tău
David: „Ţi-am auzit** rugăciunea şi
ţi-am văzut lacrimile†. Iată că te voi
face sănătos; a treia zi, te vei sui la
Casa Domnului.
*1 Sam. 9.16; 10.1. **Cap. 19.20. Ps. 65.2. †Ps. 39.12; 56.8.
6. Voi mai adăuga cincisprezece ani
la zilele tale. Te voi izbăvi, pe tine şi
cetatea aceasta, din mâna împăratului
Asiriei şi voi ocroti* cetatea aceasta,
din pricina Mea şi din pricina robului
Meu David." *Cap. 19.34.
7. Isaia* a zis: „Luaţi o turtă de
smochine." Au luat-o şi au pus-o pe
umflătură. Şi Ezechia s-a vindecat.
*Isa. 38.21.
8. Ezechia zisese lui Isaia: „După
care semn* voi cunoaşte că mă va
vindeca Domnul şi că mă voi sui a
treia zi la Casa Domnului?"
*Judc. 6.17,37,39. Isa. 7.11,14; 38.22.
9. Şi Isaia a zis: „Iată, din partea
Domnului, semnul* după care vei
cunoaşte că Domnul va împlini cuvântul
pe care l-a rostit: „Cum vrei: să treacă
umbra peste zece trepte înainte sau să
dea înapoi cu zece trepte?" *Isa. 38.7,8.
10. Ezechia a răspuns: „Nu este mare
lucru ca umbra să treacă înainte peste
zece trepte; ci mai bine să se dea
înapoi cu zece trepte."
11. Atunci Isaia, prorocul, s-a rugat
Domnului, şi Domnul a dat cu zece*
trepte înapoi umbra din locul în care
se coborâse pe cadranul soarelui lui
Ahaz. *Ios. 10.12,14. Isa. 38.8.

Fudulia lui Ezechia

12. În acelaşi* timp, Berodac-Baladan,
fiul lui Baladan, împăratul Babilo-
nului, a trimis o scrisoare şi un dar

lui Ezechia, căci auzise de boala lui Ezechia. *Isa. 39.1, etc.
13. Ezechia a ascultat* pe soli şi le-a arătat locul unde erau lucrurile lui de preţ, argintul şi aurul, mirodeniile şi untdelemnul cel scump, casa lui cu arme şi tot ce se afla în vistieriile lui: n-a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat Ezechia în casa lui şi în toate moşiile lui. *2 Cron. 32.27,31.
14. Prorocul Isaia a venit în urmă la împăratul Ezechia şi i-a zis: „Ce au zis oamenii aceia şi de unde au venit la tine?“ Ezechia a răspuns: „Au venit dintr-o ţară depărtată, din Babilon.“
15. Isaia a mai zis: „Ce au văzut în casa ta?“ Ezechia a răspuns: „Au văzut* tot ce este în casa mea: n-a fost nimic în vistieriile mele pe care să nu li-l fi arătat.“ *Vers. 13.
16. Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvântul Domnului!
17. „Iată că vor veni vremuri când vor duce în Babilon* tot ce este în casa ta şi ce au strâns părinţii tăi până în ziua de azi; nu va rămâne nimic – zice Domnul. –
*Cap. 24.13; 25.13. Ier. 27.21,22; 52.17.
18. Şi vor* lua din fiii tăi, care vor ieşi din tine, pe care-i vei naşte, şi-i vor face fameni slujitori în casa împăratului Babilonului.“ *Cap. 24.12. 2 Cron. 33.11.
19. Ezechia a răspuns lui Isaia: „Cuvântul Domnului, pe care l-ai rostit, este* bun.“ Şi a adăugat: „Căci va fi pace şi linişte în timpul vieţii mele!“ *1 Sam. 3.18. Iov 1.21. Ps. 39.9.
20. Celelalte* fapte ale lui Ezechia, toate isprăvile lui şi cum a făcut iazul** şi canalul de apă şi a adus apele† în cetate nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
*2 Cron. 32.32. **Neem. 3.16. †2 Cron. 32.30.
21. Ezechia* a adormit cu părinţii săi. Şi în locul lui a domnit fiul său Manase. *2 Cron. 32.33.

Manase, împăratul lui Iuda

21 1. Manase avea doisprezece* ani când a ajuns împărat, şi a domnit cincizeci şi cinci de ani la Ierusalim. Mama sa se numea Hefţiba.
*2 Cron. 33.1, etc.
2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urâciunile* neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. *Cap. 16.3.
3. El a zidit din nou înălţimile pe care* le dărâmase tatăl său, Ezechia, a ridicat altare lui Baal, a făcut un idol al Astarteii, cum făcuse Ahab**, împăratul lui Israel, şi s-a închinat† înaintea întregii oştiri a cerurilor şi i-a slujit.
*Cap. 18.4. **1 Împ. 16.32,33. †Deut. 4.19; 17.3. Cap. 17.16.
4. A* zidit astfel altare în Casa Domnului, măcar că Domnul spusese: „În Ierusalim** Îmi voi pune Numele.“
*Ier. 32.34. **2 Sam. 7.13. 1 Împ. 8.29; 9.3.
5. A zidit altare întregii oştiri a cerurilor în cele două curţi ale Casei Domnului.
6. Şi-a* trecut pe fiul său prin foc; se îndeletnicea cu ghicirea** şi vrăjitoria, şi a ţinut la el oameni care chemau duhurile şi ghiceau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, mâniindu-L.
*Lev. 18.21; 20.2. Cap. 16.3; 17.17. **Lev. 19.26,31. Deut. 18.10,11. Cap. 17.17.
7. A pus idolul Astarteii, pe care-l făcuse, în Casa despre care Domnul spusese lui David şi fiului său Solomon: „În Casa* aceasta şi în Ierusalim, pe care l-am ales din toate seminţiile lui Israel, vreau să pun pentru totdeauna Numele Meu. *2 Sam. 7.13. 1 Împ. 8.29; 9.3. Cap. 23.27. Ps. 132.13,14. Ier. 32.34.
8. Nu voi* mai muta piciorul lui Israel afară din ţara pe care am dat-o părinţilor lui, numai să aibă grijă să împlinească tot ce le-am poruncit şi toată Legea pe care le-a dat-o robul Meu Moise.“ *2 Sam. 7.10.
9. Dar ei n-au ascultat; şi Manase a fost pricina pentru* care s-au rătăcit şi au făcut rău mai mult decât neamurile pe care le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. *Prov. 29.12.
10. Atunci Domnul a vorbit astfel prin robii Săi prorocii:
11. „Pentru că* Manase, împăratul lui Iuda, a săvârşit aceste urâciuni, pentru că a făcut mai** rău decât tot ce făcuseră înaintea lui amoriţii şi pentru că a făcut† şi pe Iuda să păcătuiască prin idolii lui,
*Cap. 23.26,27; 24.3,4. Ier. 15.4. **1 Împ. 21.26. †Vers. 9.
12. iată ce zice Domnul Dumnezeul lui Israel: „Voi aduce peste Ierusalim şi peste Iuda nenorociri care vor asurzi* urechile oricui va auzi vorbindu-se de ele. *1 Sam. 3.11. Ier. 19.3.
13. Voi întinde asupra Ierusalimului frânghia*, ca asupra Samariei, şi cumpăna, ca asupra casei lui Ahab: şi voi curăţa Ierusalimul, ca o farfurie, care

se curăţă şi se răstoarnă cu faţa în jos, după ce a fost curăţată.
*Isa. 34.11. Plân. 2.8. Amos 7.7,8.
14. Voi părăsi rămăşiţa moştenirii Mele şi-i voi da în mâinile vrăjmaşilor lor; şi vor ajunge de jaful şi prada tuturor vrăjmaşilor lor,
15. pentru că au făcut ce este rău înaintea Mea şi M-au mâniat din ziua când au ieşit părinţii lor din Egipt până în ziua de azi!“
16. Manase* a vărsat de asemenea mult sânge nevinovat, până acolo încât a umplut Ierusalimul de la un capăt la altul, afară de păcatele pe care le-a săvârşit şi în care a târât şi pe Iuda, făcând ce este rău înaintea Domnului. *Cap. 24.4.
17. Celelalte* fapte ale lui Manase, tot ce a făcut el şi păcatele la care s-a dedat nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
*2 Cron. 33.11-19.
18. Manase a adormit* cu părinţii săi şi a fost îngropat în grădina casei, în grădina lui Uza. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Amon. *2 Cron. 33.20.

Amon, împăratul lui Iuda

19. Amon avea douăzeci şi doi* de ani când a ajuns împărat şi a domnit doi ani la Ierusalim. Mama sa se chema Meşulemet, fata lui Haruţ din Iotba. *2 Cron. 33.21-23.
20. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum* făcuse tatăl său, Manase; *Vers. 2, etc.
21. a umblat în toată calea în care umblase tatăl său, a slujit idolilor cărora slujise şi tatăl său şi s-a închinat înaintea lor;
22. a părăsit* pe Domnul Dumnezeul părinţilor săi şi n-a umblat în calea Domnului. *1 Împ. 11.33.
23. Slujitorii lui Amon au uneltit* împotriva lui şi au omorât pe împărat în casa lui. *2 Cron. 33.24,25.
24. Dar poporul ţării a lovit pe toţi cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon; şi poporul ţării a pus împărat, în locul său, pe fiul său Iosia.
25. Celelalte fapte ale lui Amon şi ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
26. L-au îngropat în mormântul său, în grădina lui Uza. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Iosia.

Iosia, împăratul lui Iuda

22 1. Iosia avea opt* ani când s-a făcut împărat, şi a domnit treizeci şi unu de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Iedida, fata lui Adaia din Boţcat**. *2 Cron. 34.1. **Ios. 15.39.
2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului şi a umblat în toată calea tatălui său David; nu* s-a abătut de la ea nici la dreapta, nici la stânga.
*Deut. 5.32.
3. În anul* al optsprezecelea al împăratului Iosia, împăratul a trimis în Casa Domnului pe Şafan, logofătul, fiul lui Aţalia, fiul lui Meşulam. El i-a zis: *2 Cron. 34.8, etc.
4. „Suie-te la marele preot Hilchia şi spune-i să strângă argintul adus* în Casa Domnului, pe care l-au primit de la popor cei ce păzesc** pragul.
*Cap. 12.4. **Cap. 12.9. Ps. 84.10.
5. Să se dea argintul acesta în mâinile* meşterilor însărcinaţi cu lucrarea în Casa Domnului. Şi să-l dea celor ce lucrează la dregerea stricăciunilor Casei Domnului, *Cap. 12.11,12,14.
6. anume: dulgherilor, zidarilor şi pietrarilor, pentru cumpărăturile de lemn şi de pietre cioplite, trebuitoare pentru dregerea stricăciunilor Casei.
7. Dar să* nu li se ceară socoteala de argintul dat în mâinile lor, căci ei lucrează cinstit.“ *Cap. 12.15.

Cartea Legii găsită

8. Atunci marele preot Hilchia a zis lui Şafan, logofătul: „Am găsit* cartea Legii în Casa Domnului.“ Şi Hilchia a dat cartea lui Şafan, şi Şafan a citit-o.
*Deut. 31.24, etc. 2 Cron. 34.14, etc.
9. Apoi logofătul Şafan s-a dus să dea socoteală împăratului şi a zis: „Slujitorii tăi au strâns argintul care se afla în Casă şi l-au dat în mâinile meşterilor însărcinaţi cu facerea lucrării în Casa Domnului.“
10. Şafan, logofătul, a mai spus împăratului: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.“ Şi Şafan a citit-o înaintea împăratului.
11. Când a auzit împăratul cuvintele din cartea Legii, şi-a sfâşiat hainele.
12. Şi împăratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Şafan, lui Acbor*, fiul lui Mica, lui Şafan, logofătul, şi lui Asaia, slujitorul împăratului: *2 Cron. 34.20.
13. „Duceţi-vă şi întrebaţi pe Domnul

pentru mine, pentru popor şi pentru Iuda, cu privire la cuvintele cărţii acesteia care s-a găsit; căci mare este mânia* Domnului care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinţii noştri n-au ascultat de cuvintele cărţii acesteia şi n-au împlinit tot ce ne este poruncit în ea." *Deut. 29.27.

14. Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Şafan şi Asaia, s-au dus la prorociţa Hulda, nevasta lui Şalum, fiul lui Ticva*, fiul lui Harhas, păzitorul veşmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetăţii. După ce i-au vorbit, *2 Cron. 34.22.

15. ea le-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Spuneţi omului care v-a trimis la mine:

16. „Aşa vorbeşte Domnul: „Iată, voi trimite nenorociri* asupra locului acestuia şi asupra locuitorilor lui, după toate cuvintele cărţii pe care a citit-o împăratul lui Iuda. *Deut. 29.27. Dan. 9.11-14.

17. Pentru că M-au* părăsit şi au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-Mă prin toate lucrările mâinilor lor, mânia Mea s-a aprins împotriva locului acestuia şi nu se va stinge." *Deut. 29.25-27.

18. Dar să spuneţi împăratului* lui Iuda care v-a trimis să întrebaţi pe Domnul: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel despre cuvintele pe care le-ai auzit: *2 Cron. 34.26, etc.

19. „Pentru că ţi s-a mişcat* inima, pentru că te-ai smerit** înaintea Domnului când ai auzit ce am spus împotriva acestui loc şi împotriva locuitorilor lui, care vor ajunge de spaimă† şi de blestem††, şi pentru că ţi-ai sfâşiat hainele şi ai plâns înaintea Mea, şi Eu am auzit – zice Domnul. – *Ps. 51.17. Isa. 57.15. **1 Împ. 21.29. †Lev. 26.31,32. ††Ier. 26.6; 44.22.

20. De aceea, iată, te voi adăuga la părinţii tăi, vei fi adăugat* în pace în mormântul tău şi nu-ţi vor vedea ochii toate nenorocirile pe care le voi aduce asupra locului acestuia."

Ei au adus împăratului răspunsul acesta. *Ps. 37.37. Isa. 57.1,2.

Nimicirea închinării la idoli

23 1. Împăratul Iosia a strâns* la el pe toţi bătrânii lui Iuda şi ai Ierusalimului. *2 Cron. 34.29,30, etc.

2. Apoi s-a suit în Casa Domnului, cu toţi bărbaţii lui Iuda şi cu toţi locuitorii Ierusalimului, preoţii, prorocii şi tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea legământului, pe care o găsiseră în Casa* Domnului. *Cap. 22.8.

3. Împăratul stătea* pe scaunul lui împărătesc şi a făcut legământ înaintea Domnului, îndatorându-se să urmeze pe Domnul şi să păzească poruncile, învăţăturile şi legile Lui, din toată inima şi din tot sufletul lui, ca să împlinească astfel cuvintele legământului acestuia, scrise în cartea aceasta. Şi tot poporul a intrat în legământ. *Cap. 11.14,17.

4. Împăratul a poruncit marelui preot Hilchia, preoţilor de al doilea rând şi celor ce păzeau pragul, să scoată din Templul Domnului toate sculele care fuseseră făcute pentru Baal, pentru Astarteea* şi pentru toată oştirea cerurilor: şi le-a ars afară din Ierusalim, în ogoarele Chedronului, şi a pus să le ducă cenuşa la Betel. *Cap. 21.3,7.

5. A izgonit pe preoţii idolilor, puşi de împăraţii lui Iuda să ardă tămâie pe înălţimi în cetăţile lui Iuda şi în împrejurimile Ierusalimului, şi pe cei ce aduceau tămâie lui Baal, soarelui, lunii, zodiilor şi întregii oştiri* a cerurilor. *Cap. 21.3.

6. A scos din Casa Domnului idolul Astarteii* şi l-a dus afară din Ierusalim la pârâul Chedron; l-a ars la pârâul Chedron şi l-a prefăcut în cenuşă, iar cenuşa i-a aruncat-o pe mormintele** copiilor poporului. *Cap. 21.7. **2 Cron. 34.4.

7. A dărâmat casele sodomiţilor* care erau în Casa Domnului şi unde** femeile împleteau corturi pentru Astarteea. *1 Împ. 14.24; 15.12. **Ezec. 16.16.

8. A adus pe toţi preoţii din cetăţile lui Iuda; a pângărit înălţimile unde ardeau preoţii tămâie, de la Gheba* până la Beer-Şeba; şi a dărâmat înălţimile de la porţi, cea care era la intrarea porţii lui Iosua, căpetenia cetăţii, şi cea care era la stânga porţii cetăţii. *1 Împ. 15.22.

9. Totuşi preoţii înălţimilor* nu se suiau la altarul Domnului în Ierusalim, ci mâncau** azime în mijlocul fraţilor lor. *Ezec. 44.10-14. **1 Sam. 2.36.

10. Împăratul a pângărit Tofetul* în valea** fiilor lui Hinom, ca nimeni† să nu-şi mai treacă fiul sau fiica prin foc în cinstea lui Moloh.

*Isa. 30.33. Ier. 7.31; 19.6,11-13. **Ios. 15.8. †Lev. 18.21. Deut. 18.10. Ezec. 23.37,39.

11. A îndepărtat de la intrarea Casei Domnului caii, pe care împăraţii lui Iuda îi închinaseră soarelui, lângă odaia dregătorului Netan-Melec, care locuia în mahala; şi a ars în foc carele soarelui.
12. Împăratul a dărâmat altarele de pe* acoperişul odăii de sus a lui Ahaz, pe care le** făcuseră împăraţii lui Iuda, şi altarele pe care le făcuse Manase în cele două curţi ale Casei Domnului; după ce le-a sfărâmat şi le-a luat de acolo, le-a aruncat ţărâna în pârâul Chedron. *Ier. 19.13. Ţef. 1.5. **Cap. 21.5.
13. Împăratul a pângărit înălţimile care erau în faţa Ierusalimului, pe partea dreaptă a Muntelui Pierzării, şi pe care* le zidise Solomon, împăratul lui Israel, Astarteii, urâciunea sidonienilor, lui Chemoş, urâciunea Moabului, şi lui Milcom, urâciunea fiilor lui Amon.
*1 Împ. 11.7.
14. A sfărâmat* stâlpii idoleşti şi a dărâmat Astarteile, şi locul lor l-a umplut cu oase omeneşti.
*Exod 23.24. Deut. 7.5,25.
15. A dărâmat şi altarul de la Betel şi înălţimea* făcută de Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; a ars înălţimea şi a prefăcut-o în ţărână şi a ars idolul Astarteii.
*1 Împ. 12.28,33.

Mormântul prorocului din Iuda

16. Iosia, întorcându-se şi văzând mormintele care erau acolo în munte, a trimis să ia oasele din morminte, şi le-a ars pe altar, şi l-a pângărit, după cuvântul* Domnului, rostit prin omul lui Dumnezeu, care vestise aceste lucruri. *1 Împ. 13.2.
17. El a zis: „Ce este mormântul acesta pe care-l văd?“ Oamenii din cetate i-au răspuns: „Este mormântul* omului lui Dumnezeu, care a venit din Iuda şi a strigat împotriva altarului din Betel lucrurile acestea pe care le împlineşti tu.“ *1 Împ. 13.1,30.
18. Şi el a zis: „Lăsaţi-l; nimeni să nu-i mişte oasele!“ Astfel, au păstrat oasele lui împreună cu ale prorocului* care venise din Samaria. *1 Împ. 13.31.
19. Iosia a mai înlăturat toate templele idoleşti ale înălţimilor care se aflau în cetăţile* Samariei şi pe care le făcuseră împăraţii lui Israel ca să mânie pe Domnul; a făcut cu ele întocmai cum făcuse în Betel. *2 Cron. 34.6,7.
20. A înjunghiat* pe altare** pe toţi preoţii înălţimilor, care erau acolo, şi a ars pe ele oase† de oameni. Apoi s-a întors la Ierusalim. *1 Împ. 13.2.
**Exod 22.20. 1 Împ. 18.40. Cap. 11.18. †2 Cron. 34.5.

Prăznuirea Paştilor

21. Împăratul a dat următoarea poruncă întregului popor: „Prăznuiţi* Paştile în cinstea Domnului Dumnezeului vostru cum** este scris în această carte a legământului.“
*2 Cron. 35.1. **Exod 12.3. Lev. 23.5. Num. 9.2. Deut. 16.2.
22. Paşti ca acesta nu* se prăznuise din vremea când judecau judecătorii pe Israel şi în tot timpul împăraţilor lui Israel şi împăraţilor lui Iuda.
*2 Cron. 35.18,19.
23. Ci abia în al optsprezecelea an al împăratului Iosia s-a prăznuit acest Paşti în cinstea Domnului, la Ierusalim.
24. Mai mult, Iosia a stârpit pe cei ce chemau* duhurile, pe cei ce spuneau viitorul, terafimii, idolii şi toate urâciunile care se vedeau în ţara lui Iuda şi la Ierusalim, ca să împlinească astfel cuvintele Legii**, scrise în cartea pe care o găsise preotul Hilchia în Casa Domnului.
*Cap. 21.6. **Lev. 19.31; 20.27. Deut. 18.11.
25. Înainte de Iosia*, n-a fost nici un împărat care să se întoarcă la Domnul, ca el, din toată inima, din tot sufletul şi din toată puterea lui, întocmai după toată Legea lui Moise; şi chiar după el, n-a fost nici unul ca el. *Cap. 18.5.
26. Totuşi Domnul nu S-a întors din iuţimea mâniei Lui celei mari de care era aprins împotriva lui Iuda, din pricina* tuturor celor ce făcuse Manase ca să-L mânie.
*Cap. 21.11,12; 24.3,4. Ier. 15.4.
27. Şi Domnul a zis: „Voi lepăda şi pe Iuda dinaintea Mea, cum am lepădat* pe Israel, şi voi lepăda cetatea aceasta a Ierusalimului, pe care o alesesem, şi casa despre care zisesem: „Acolo va fi Numele** Meu.“
*Cap. 17.18,20; 18.11; 21.13. **1 Împ. 8.29; 9.3. Cap. 21.4,7.
28. Celelalte fapte ale lui Iosia şi tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
29. Pe vremea* sa, Faraon Neco, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva împăratului Asiriei, la râul Eufratului. Împăratul Iosia i-a ieşit înainte; şi faraon l-a omorât la Meghido**, cum† l-a văzut. *2 Cron. 35.20. **Zah. 12.11. †Cap. 14.8.

30. Slujitorii* lui l-au luat mort într-un car; l-au adus din Meghido la Ierusalim şi l-au îngropat în mormântul său. Şi poporul** ţării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia: ei l-au uns şi l-au făcut împărat în locul tatălui său.
*2 Cron. 35.24. **2 Cron. 36.1.

Ioahaz, împăratul lui Iuda

31. Ioahaz avea douăzeci şi trei de ani când s-a făcut împărat şi a domnit trei luni la Ierusalim. Mama sa se chema Hamutal*, fata lui Ieremia, din Libna. *Cap. 24.18.
32. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră părinţii lui.
33. Faraon Neco l-a pus în lanţuri la Ribla*, în ţara Hamatului, ca să nu mai domnească la Ierusalim; şi a pus asupra ţării o gloabă de o sută de talanţi de argint şi de un talant de aur.
*Cap. 25.6. Ier. 52.27.
34. Şi Faraon Neco* a pus împărat pe Eliachim, fiul lui Iosia, în locul tatălui său Iosia şi i-a schimbat** numele în Ioiachim†. A luat pe Ioahaz, care a mers†† în Egipt şi a murit acolo.
*2 Cron. 36.4. **Cap. 24.17. Dan. 1.7. †Mat. 1.11. ††Ier. 22.11,12. Ezec. 19.3,4.
35. Ioiachim a dat lui faraon argintul* şi aurul; dar a trebuit să pună bir asupra ţării ca să scoată argintul acesta, cerut de faraon; a hotărât partea fiecăruia şi a cerut de la poporul ţării argintul şi aurul pe care trebuia să-l dea lui Faraon Neco. *Vers. 33.

Ioiachim, împăratul lui Iuda

36. Ioiachim* avea douăzeci şi cinci de ani când a ajuns împărat şi a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Zebuda, fata lui Pedaia, din Ruma. *2 Cron. 36.5.
37. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră părinţii săi.

24 1. Pe vremea* sa, Nebucadneţar, împăratul Babilonului, a pornit cu război. Ioiachim i-a fost supus trei ani; dar s-a răsculat din nou împotriva lui. *2 Cron. 36.6. Ier. 25.1,9. Dan. 1.1.
2. Atunci Domnul* a trimis împotriva lui Ioiachim cete de haldei, cete de sirieni, cete de moabiţi şi cete de amoniţi; le-a trimis împotriva lui Iuda, ca să-l nimicească, după cuvântul** pe care-l spusese Domnul prin robii Săi prorocii.
*Ier. 25.9; 32.28. Ezec. 19.8. **Cap. 20.17; 21.12-14; 23.27.
3. Lucrul acesta s-a întâmplat numai după porunca Domnului, care voia să lepede pe Iuda dinaintea Lui, din pricina tuturor păcatelor* săvârşite de Manase *Cap. 21.2,11; 23.26.
4. şi din pricina sângelui* nevinovat pe care-l vărsase Manase şi de care umpluse Ierusalimul. De aceea, lucrul acesta Domnul n-a vrut să-l ierte.
*Cap. 21.16.
5. Celelalte fapte ale lui Ioiachim şi tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraţilor lui Iuda?
6. Ioiachim a adormit* cu părinţii săi. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Ioiachin. *2 Cron. 36.6,8. Ier. 22.18,19; 36.30.
7. Împăratul* Egiptului n-a mai ieşit din ţara lui, căci împăratul** Babilonului luase tot ce era al împăratului Egiptului, de la pârâul Egiptului până la râul Eufratului. *Ier. 37.5,7. **Ier. 46.2.

Ioiachin – Împresurarea Ierusalimului

8. Ioiachin avea optsprezece* ani când a ajuns împărat şi a domnit trei luni la Ierusalim. Mama sa se chema Nehuşta, fata lui Elnatan, din Ierusalim.
*2 Cron. 36.9.
9. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său.
10. În vremea aceea*, slujitorii lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului, s-au suit împotriva Ierusalimului, şi cetatea a fost împresurată. *Dan. 1.1.
11. Nebucadneţar, împăratul Babilonului, a venit înaintea cetăţii pe când o împresurau slujitorii lui.
12. Atunci Ioiachin, împăratul lui Iuda, s-a dus* la împăratul Babilonului, cu mama sa, cu slujitorii, căpeteniile şi dregătorii lui. Şi împăratul** Babilonului l-a luat prins†, în al optulea an†† al domniei lui. *Ier. 24.1; 29.1,2. Ezec. 17.12. **Ier. 25.1. †Cap. 25.27. ††Ier. 52.28.
13. A luat* de acolo toate vistieriile Casei Domnului şi vistieriile casei împăratului; şi a sfărâmat** toate vasele de aur pe care le făcuse Solomon, împăratul lui Israel, în Templul Domnului, cum† spusese Domnul.
*Cap. 20.17. Isa. 39.6. **Dan. 5.2,3. †Ier. 20.5.
14. A dus* în robie tot Ierusalimul, toate căpeteniile şi toţi oamenii viteji, în număr de zece** mii, cu toţi teslarii†

şi fierarii: n-a mai rămas decât poporul††
sărac al ţării. *Ier. 24.1.
**Ier. 52.28. †1 Sam. 13.19,22. ††Cap. 25.12. Ier. 40.7.
15. A strămutat* pe Ioiachin la
Babilon; şi a dus robi din Ierusalim la
Babilon, pe mama împăratului, pe
nevestele împăratului şi pe dregătorii
lui şi pe mai marii ţării,
*2 Cron. 36.10. Est. 2.6. Ier. 22.24, etc.
16. pe toţi* războinicii, în număr de
şapte mii, şi pe teslari şi fierari, în
număr de o mie, toţi numai oameni
viteji şi buni pentru război. Împăratul
Babilonului i-a luat robi în Babilon.
*Ier. 52.28.
17. Şi împăratul* Babilonului a pus
împărat, în locul lui Ioiachin, pe
unchiul** său Matania, căruia i-a
schimbat† numele în Zedechia. *Ier. 37.1.
**1 Cron. 3.15. 2 Cron. 36.10. †Cap. 23.34. 2 Cron. 36.4.

Zedechia

18. Zedechia avea douăzeci şi unu de
ani* când a ajuns împărat şi a domnit
unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se
chema Hamutal**, fata lui Ieremia, din
Libna. *2 Cron. 36.11. Ier. 37.1; 52.1. **Cap. 23.31.
19. El a făcut ce este rău* înaintea
Domnului, întocmai cum făcuse Ioia-
chim. *2 Cron. 36.12.
20. Şi lucrul acesta s-a întâmplat din
pricina mâniei Domnului împotriva
Ierusalimului şi împotriva lui Iuda, pe
care voia să-i lepede dinaintea Lui. Şi
Zedechia* s-a răsculat împotriva împă-
ratului Babilonului. *2 Cron. 36.13. Ezec. 17.15.

25 1. În al nouălea* an al domniei lui
Zedechia, în a zecea zi a lunii a
zecea, Nebucadneţar, împăratul Babilo-
nului, a venit cu toată oştirea lui împo-
triva Ierusalimului; a tăbărât înaintea
lui şi a ridicat întărituri de jur împrejur.
*2 Cron. 36.17. Ier. 34.2; 39.1; 52.4,5. Ezec. 24.1.
2. Cetatea a fost împresurată până la
al unsprezecelea an al împăratului
Zedechia.
3. În ziua a noua a lunii a patra*, era
mare foamete în cetate şi nu era pâine
pentru poporul ţării. *Ier. 39.2; 52.6.
4. Atunci s-a făcut o spărtură* în
cetate; şi toţi oamenii de război au
fugit noaptea, pe drumul porţii dintre
cele două ziduri de lângă grădina
împăratului, pe când haldeii încon-
jurau cetatea. Fugarii au apucat pe
drumul** care duce în câmpie.
*Ier. 39.2; 52.7, etc. **Ier. 39.4-7; 52.7. Ezec. 12.12.
5. Dar oştirea haldeilor a urmărit pe
împărat şi l-a ajuns în câmpiile
Ierihonului, şi toată oştirea lui s-a
risipit de la el.
6. Au prins pe împărat şi l-au suit
la împăratul Babilonului, la* Ribla; şi
s-a rostit o hotărâre împotriva lui.
*Cap. 23.33. Ier. 52.9.
7. Fiii lui Zedechia au fost înjun-
ghiaţi în faţa lui; apoi lui Zedechia
i-au scos ochii*, l-au legat cu lanţuri
de aramă şi l-au dus la Babilon.
*Ier. 39.7. Ezec. 12.13.

*Dărâmarea Ierusalimului şi Templului –
Poporul este dus în robie*

8. În ziua a şaptea* a lunii a cincea –
era în anul** al nouăsprezecelea al
domniei lui Nebucadneţar, împăratul
Babilonului – a venit† Nebuzaradan,
căpetenia străjerilor, slujitorul împăra-
tului Babilonului, şi a intrat în Ieru-
salim. *Ier. 52.12-14. **Vers. 27. Cap. 24.12. †Ier. 39.9.
9. A ars* Casa Domnului, casa împă-
ratului şi** toate casele Ierusalimului;
a pus foc tuturor caselor care aveau
vreo însemnătate oarecare.
*2 Cron. 36.19. Ps. 79.1. **Ier. 39.8. Amos 2.5.
10. Toată oştirea haldeilor, care era
cu căpetenia străjerilor, a* dărâmat
zidurile dimprejurul Ierusalimului.
*Neem. 1.3. Ier. 52.14.
11. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor,
a luat robi pe cei ce mai* rămăseseră
în cetate din popor, pe cei ce fugiseră
la împăratul Babilonului şi pe cealaltă
mulţime. *Ier. 39.9; 52.15.
12. Însă căpetenia străjerilor a lăsat
ca vieri şi lucrători de pământ câţiva
din cei mai săraci* din ţară.
*Cap. 24.14. Ier. 39.10; 40.7; 52.16.
13. Haldeii au sfărâmat stâlpii* de
aramă** din Casa Domnului, temeliile†,
marea†† de aramă care era în Casa
Domnului şi au dus arama în Babilon.
*Cap. 20.17. Ier. 27.19,22; 52.17, etc. **1 Împ. 7.15.
†1 Împ. 7.27. ††1 Împ. 7.23.
14. Au luat cenuşarele*, lopeţile,
mucările, ceştile şi toate uneltele de
aramă cu care se făcea slujba.
*Exod 27.3. 1 Împ. 7.45,50.
15. Căpetenia străjerilor a mai luat şi
tigăile pentru cărbuni şi lighenele, tot
ce era de aur şi tot ce era de argint.
16. Cei doi stâlpi, marea şi temeliile,
pe care le făcuse Solomon pentru Casa
Domnului, toate uneltele acestea de
aramă* aveau o greutate necunoscută.
*1 Împ. 7.47.

17. Înălţimea* unui stâlp era de optsprezece coţi, şi deasupra avea un acoperiş de aramă, a cărui înălţime era de trei coţi; împrejurul acoperişului era o împletitură în chip de reţea şi rodii, toate de aramă; tot aşa avea şi al doilea stâlp cu împletitura în chip de reţea. *1 Împ. 7.15. Ier. 52.21.

18. Căpetenia* străjerilor a luat pe marele preot Seraia**, pe Ţefania†, al doilea preot, şi pe cei trei păzitori ai pragului. *Ier. 52.24, etc. **1 Cron. 6.14. Ezra 7.1. †Ier. 21.1; 29.25.

19. Şi din cetate a luat un dregător care avea sub porunca lui pe oamenii de război, cinci* oameni care făceau parte din sfetnicii împăratului şi care au fost găsiţi în cetate, pe logofătul căpeteniei oştirii, însărcinat să scrie la oaste pe poporul ţării, şi şaizeci de oameni din poporul ţării, care se aflau în cetate. *Ier. 52.25.

20. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a luat şi i-a dus la împăratul Babilonului, la Ribla.

21. Împăratul Babilonului i-a lovit şi i-a omorât la Ribla, în ţara Hamatului.

Ghedalia dregător – Uciderea lui

Astfel* a fost dus în robie Iuda, departe de ţara lui. *Lev. 26.33. Deut. 28.36,64. Cap. 23.27.

22. Şi Nebucadneţar, împăratul Babilonului, a pus pe poporul* care mai rămăsese şi pe care-l lăsase în ţara lui Iuda, sub porunca lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan. *Ier. 40.5.

23. Când au auzit toate căpeteniile* oştilor, ei şi oamenii lor, că împăratul Babilonului a pus dregător pe Ghedalia, s-au dus la Ghedalia la Miţpa, şi anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanan, fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, din Netofa, şi Iaazania, fiul unui maacatit, ei şi oamenii lor. *Ier. 40.7-9.

24. Ghedalia le-a jurat, lor şi oamenilor lor, şi le-a zis: „Să nu vă temeţi de nimic din partea slujitorilor haldeilor; rămâneţi în ţară, slujiţi împăratului Babilonului şi veţi duce-o bine.“

25. Dar în luna* a şaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elişama, din neamul împărătesc, a venit, însoţit de zece oameni, şi au lovit de moarte pe Ghedalia, ca şi pe iudeii şi haldeii care erau cu el la Miţpa. *Ier. 41.1,2.

26. Atunci tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare, şi căpeteniile oştilor, s-au sculat şi au plecat în* Egipt, pentru că le era frică de haldei. *Ier. 43.4,7.

Robia lui Ioiachin uşurată de Evil-Merodac

27. În* al treizeci şi şaptelea an al robiei lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăzeci şi şaptea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în cel dintâi an al domniei lui, a înălţat** capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, şi l-a scos din temniţă, *Ier. 52.31, etc. **Gen. 40.13,20.

28. i-a vorbit cu bunătate şi a pus scaunul lui de domnie mai presus de scaunul de domnie al împăraţilor care erau cu el la Babilon.

29. I-a schimbat hainele de temniţă, şi Ioiachin a mâncat* întotdeauna la masa lui, în tot timpul vieţii lui. *2 Sam. 9.7.

30. Împăratul i-a îngrijit necurmat de hrana de toate zilele, în tot timpul vieţii lui.

CARTEA ÎNTÂI A CRONICILOR

SAU ÎNTÂIA PARALIPOMENE[1]

SPIŢELE NEAMURILOR

(Capitolele 1-9. Faptele Apostolilor 17.26.)

Cei zece patriarhi de la Adam până la Noe

1 1. Adam, Set*, Enoş, *Gen. 4.25,26; 5.3,6.
2. Chenan, Mahalaleel, Iered,
3. Enoh, Metuşelah, Lemec,

Fiii lui Noe – Urmaşii lui Iafet şi Ham

4. Noe. Sem, Ham şi Iafet.

5. Fiii* lui Iafet: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meşec şi Tiras. *Gen. 10.2, etc.

1. Aşa se numeşte în Septuaginta.

6. Fiii lui Gomer: Aşchenaz, Difat şi Togarma. –
7. Fiii lui Iavan: Elişa, Tarsisa, Chitim şi Rodanim.
8. Fiii* lui Ham: Cuş, Miţraim, Put şi Canaan. – *Gen. 10.6, etc.
9. Fiii lui Cuş: Saba, Havila, Sabta, Raema şi Sabteca. – Fiii lui Raema: Seba şi Dedan.
10. Cuş* a născut pe Nimrod; el a început să fie puternic pe pământ. – *Gen. 10.8, etc.
11. Miţraim a născut pe Ludimi, Ananimi, Lehabimi, Naftuhimi,
12. Patrusimi, Casluhimi, din care au ieşit filistenii şi caftorimii*. – *Deut. 2.23.
13. Canaan* a născut pe Sidon, întâiul lui născut, şi pe Het, *Gen. 10.15, etc.
14. şi pe iebusiţi, amoriţi, ghirgasiţi,
15. heviţi, archiţi, siniţi,
16. arvadiţi, ţemariţi, hamatiţi.

Fiii lui Sem

17. Fiii lui Sem*: Elam, Asur, Arpacşad, Lud şi Aram; Uţ, Hul, Gheter şi Meşec. – *Gen. 10.22; 11.10.
18. Arpacşad a născut pe Şelah; şi Şelah a născut pe Eber.
19. Lui Eber i s-au născut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru că pe vremea lui s-a împărţit pământul, iar numele fratelui său era Ioctan.
20. Ioctan* a născut pe Almodad, pe Şelef, pe Haţarmavet, pe Ierah, *Gen. 10.26.
21. pe Hadoram, pe Uzal, pe Dicla,
22. pe Ebal, pe Abimael, pe Seba,
23. pe Ofir, pe Havila şi pe Iobab. Toţi aceştia au fost fii ai lui Ioctan.

Cei zece patriarhi de la Sem la Avraam

24. Sem*, Arpacşad, Şelah, *Gen. 11.10, etc. Luca 3.36, etc.
25. Eber*, Peleg, Rehu, *Gen. 11.15.
26. Serug, Nahor, Terah,
27. Avram*, adică Avraam. *Gen. 17.5.

Fiii lui Avraam

28. Fiii lui Avraam: Isaac* şi Ismael**. *Gen. 21.2,3. **Gen. 16.11,15.
29. Iată sămânţa lor:
Nebaiot, întâiul născut* al lui Ismael, Chedar, Adbeel, Mibsam, *Gen. 25.13-16.
30. Mişma, Duma, Masa, Hadad, Tema,
31. Ietur, Nafiş şi Chedma. Aceştia sunt fiii lui Ismael.
32. Fiii Cheturei*, ţiitoarea lui Avraam. Ea a născut pe Zimran, Iocşan, Medan, Madian, Işbac şi Şuah. – Fiii lui Iocşan: Seba şi Dedan. – *Gen. 25.1,2.
33. Fiii lui Madian: Efa, Efer, Enoh, Abida şi Eldaa. – Aceştia sunt toţi fiii Cheturei.

Fiii lui Isaac şi Esau

34. Avraam* a născut pe Isaac. –
Fiii lui Isaac**: Esau şi Israel. *Gen. 21.2,3. **Gen. 25.25,26.
35. Fiii lui* Esau: Elifaz, Reuel, Ieuş, Iaelam şi Core. – *Gen. 36.9,10.
36. Fiii lui Elifaz: Teman, Omar, Ţefi, Gaetam, Chenaz, Timna şi Amalec. –
37. Fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, Şama şi Miza.
38. Fiii* lui Seir: Lotan, Şobal, Ţibeon, Ana, Dişon, Eţer şi Dişan. – *Gen. 36.20.
39. Fiii lui Lotan: Hori şi Homam. Sora lui Lotan: Timna. –
40. Fiii lui Şobal: Alian, Manahat, Ebal, Şefi şi Onam. – Fiii lui Ţibeon: Aia şi Ana. –
41. Fiul lui Ana: Dişon*. Fiii lui Dişon: Hamran, Eşban, Itran şi Cheran. – *Gen. 36.25.
42. Fiii lui Eţer: Bilhan, Zaavan şi Iaacan. Fiii lui Dişan: Uţ şi Aran.

Împăraţii Edomului

43. Iată împăraţii* care au domnit în ţara Edomului, înainte ca să fi domnit un împărat peste copiii lui Israel. – Bela, fiul lui Beor; numele cetăţii lui era Dinhaba. – *Gen. 36.31, etc.
44. Bela a murit; şi, în locul lui, a domnit Iobab, fiul lui Zerah, din Boţra. –
45. Iobab a murit; şi, în locul lui, a domnit Huşam din ţara temaniţilor. –
46. Huşam a murit; şi, în locul lui, a domnit Hadad, fiul lui Bedad. El a bătut pe Madian în câmpia Moabului. Numele cetăţii lui era Avit. –
47. Hadad a murit; şi, în locul lui, a domnit Samla din Masreca. –
48. Samla a* murit; şi, în locul lui, a domnit Saul din Rehobot pe Râu. – *Gen. 36.37.
49. Saul a murit; şi, în locul lui, a domnit Baal-Hanan, fiul lui Acbor. –
50. Baal-Hanan a murit; şi, în locul

lui, a domnit Hadad. Numele cetăţii lui era Pahi; şi numele nevestei lui era Mehetabeel, fata lui Matred, fata lui Mezahab. –
51. Hadad a murit.

Căpeteniile Edomului

Căpeteniile Edomului* au fost: căpetenia Timna, căpetenia Alia, căpetenia Ietet, *Gen. 36.40.
52. căpetenia Oholibama, căpetenia Ela, căpetenia Pinon,
53. căpetenia Chenaz, căpetenia Teman, căpetenia Mibţar,
54. căpetenia Magdiel, căpetenia Iram. Acestea sunt căpeteniile Edomului.

Fiii lui Iacov

2 1. Iată fiii lui Israel:
Ruben*, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zabulon, *Gen. 29.32; 30.5, etc.; 35.18,22; 46.8, etc.
2. Dan, Iosif, Beniamin, Neftali, Gad şi Aşer.
3. Fiii lui* Iuda: Er, Onan, Şela; aceştia trei i s-au născut din fata lui Şua**, canaanita. Er†, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului, care l-a omorât.
*Gen. 38.3; 46.12. Num. 26.19. **Gen. 38.2. †Gen. 38.7.
4. Tamar*, nora lui Iuda, i-a născut pe Pereţ şi Zerah. Toţi fiii lui Iuda au fost cinci. *Gen. 38.29,30. Mat. 1.3.
5. Fiii lui Pereţ*: Heţron şi Hamul.
*Gen. 46.12. Rut 4.18.
6. Fiii lui Zerah: Zimri, Etan*, Heman, Calcol şi Dara. De toţi: cinci. –
*1 Împ. 4.31.
7. Fiii lui* Carmi au fost: Acar, care a tulburat pe Israel când a săvârşit o fărădelege cu privire la lucrurile care trebuiau nimicite** cu desăvârşire. –
*Cap. 4.1. **Ios. 6.18; 7.1.
8. Fiul lui Etan: Azaria.
9. Fiii care s-au născut lui Heţron au fost Ierahmeel, Ram şi Chelubai (Caleb).
10. Ram a născut* pe Aminadab. Aminadab a născut pe Nahşon, domnul** fiilor lui Iuda.
*Rut 4.19,20. Mat. 1.4. **Num. 1.7; 2.3.
11. Nahşon a născut pe Salma. Salma a născut pe Boaz.
12. Boaz a născut pe Obed. Obed a născut pe Isai.
13. Isai* a născut pe Eliab, întâiul lui născut; pe Abinadab, al doilea; pe Şimea, al treilea; *1 Sam. 16.6.
14. pe Netaneel, al patrulea; pe Radai, al cincilea;
15. pe Oţem, al şaselea; pe David, al şaptelea.
16. Surorile lor erau: Ţeruia şi Abigail. Fiii Ţeruiei* au fost: Abişai, Ioab şi Asael, trei. *2 Sam. 2.18.
17. Abigail* a născut pe Amasa; tatăl lui Amasa a fost Ieter, ismaelitul.
*2 Sam. 17.25.

Fiii lui Caleb

18. Caleb, fiul lui Heţron, a avut copii cu nevasta sa Azuba şi cu Ieriot. Iată fiii pe care i-a avut cu Azuba: Ieşer, Şobab şi Ardon.
19. Azuba a murit; şi Caleb a luat pe Efrat*, care i-a născut pe Hur. *Vers. 50.
20. Hur a născut pe Uri, şi Uri a născut pe Beţaleel*. – *Exod 31.2.
21. În urmă, Heţron a intrat la fiica lui Machir*, tatăl lui Galaad, şi avea şaizeci de ani când a luat-o; ea i-a născut pe Segub. *Num. 27.1.
22. Segub a născut pe Iair, care a avut douăzeci şi trei de cetăţi în ţara Galaadului.
23. Gheşuriţii* şi sirienii le-au luat târgurile lui Iair cu Chenatul şi cetăţile care ţineau de el: şaizeci de cetăţi. Toţi aceştia erau fiii lui Machir, tatăl lui Galaad. *Num. 32.41. Deut. 3.14. Ios. 13.30.
24. După moartea lui Heţron la Caleb-Efrata, Abia, nevasta lui Heţron, i-a născut pe Aşhur, tatăl lui Tecoa*.
*Cap. 4.5.
25. Fiii lui Ierahmeel, întâiul născut al lui Heţron, au fost: Ram, întâiul născut, Buna, Oren şi Oţem, născuţi din Ahia.
26. Ierahmeel a avut o altă nevastă, numită Atara, care a fost mama lui Onam. –
27. Fiii lui Ram, întâiul născut al lui Ierahmeel, au fost: Maaţ, Iamin şi Echer. –
28. Fiii lui Onam au fost Şamai şi Iada. Fiii lui Şamai: Nadab şi Abişur.
29. Numele nevestei lui Abişur era Abihail, şi ea i-a născut pe Ahban şi Molid.
30. Fiii lui Nadab: Seled şi Apaim. Seled a murit fără fii.
31. Fiul lui Apaim: Işei. Fiul lui Işei: Şeşan. Fiul* lui Şeşan: Ahlai.
*Vers. 34,35.
32. Fiii lui Iada, fratele lui Şamai: Ieter şi Ionatan. Ieter a murit fără fii.

33. Fiii lui Ionatan: Pelet şi Zaza. – Aceştia sunt fiii lui Ierahmeel. –
34. Şeşan n-a avut fii, dar a avut fete. Şeşan avea un rob egiptean, numit Iarha.
35. Şi Şeşan a dat pe fiica sa de nevastă robului său Iarha; ea i-a născut pe Atai.
36. Atai a născut pe Natan; Natan a născut pe* Zabad; *Cap. 11.41.
37. Zabad a născut pe Eflal; Eflal a născut pe Obed;
38. Obed a născut pe Iehu; Iehu a născut pe Azaria;
39. Azaria a născut pe Haleţ; Haleţ a născut pe Elasa.
40. Elasa a născut pe Sismai; Sismai a născut pe Şalum;
41. Şalum a născut pe Iecamia; Iecamia a născut pe Elişama.
42. Fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel: Meşa, întâiul său născut, care a fost tatăl lui Zif, şi fiii lui Mareşa, tatăl lui Hebron.
43. Fiii lui Hebron: Core, Tapuah, Rechem şi Şema.
44. Şema a născut pe Raham, tatăl lui Iorcheam. Rechem a născut pe Şamai.
45. Fiul lui Şamai: Maon; şi Maon, tatăl lui Bet-Ţur.
46. Efa, ţiitoarea lui Caleb, a născut pe Haran, Moţa şi Gazez. Haran a născut pe Gazez.
47. Fiii lui Iahdai: Reghem, Iotam, Gheşan, Pelet, Efa şi Şaaf.
48. Maaca, ţiitoarea lui Caleb, a născut pe Şeber şi Tirhana.
49. Ea a mai născut pe Şaaf, tatăl lui Madmana, şi pe Şeva, tatăl lui Macbena şi tatăl lui Ghibeea. Fata lui Caleb era Acsa*. *Ios. 15.17.
50. Aceştia au fost fiii lui Caleb: Şobal, fiul lui Hur, întâiul născut al Efratei şi tatăl lui Chiriat-Iearim;
51. Salma, tatăl lui Betleem; Haref, tatăl lui Bet-Gader.
52. Fiii lui Şobal, tatăl lui Chiriat-Iearim, au fost: Haroe, Haţi-Hamenuhot.
53. Familiile lui Chiriat-Iearim au fost: ietriţii, putiţii, şumatiţii şi mişraiţii; din aceste familii au ieşit ţoreatiţii şi eştaoliţii.
54. Fiii lui Salma: Betleem şi netofatiţii, Atrot-Bet-Ioab, Haţi-Hamanahti, ţoreiţii;
55. şi familiile cărturarilor care locuiau la Iaebeţ, tireatiţii, şimeatiţii şi sucatiţii. Aceştia sunt cheniţii*, ieşiţi din Hamat, tatăl casei lui Recab**.
*Judc. 1.16. **Ier. 35.2.

Familia lui David

3 1. Iată fiii lui David, care i s-au născut la Hebron:
întâiul născut, Amnon*, cu Ahinoam din Izreel**; al doilea, Daniel, cu Abigail din Carmel; *2 Sam. 3.2. **Ios. 15.56.
2. al treilea, Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai, împăratul Gheşurului; al patrulea, Adonia, fiul Haghitei;
3. al cincilea, Şefatia, cu Abital; al şaselea, Itream, cu nevasta sa Egla*.
*2 Sam. 3.5.
4. Aceştia şase i s-au născut la Hebron. El a domnit* acolo şapte ani şi şase luni, iar la Ierusalim** a domnit treizeci şi trei de ani. *2 Sam. 2.11. **2 Sam. 5.5.
5. Iată cei ce i s-au născut* la Ierusalim:
Şimea, Şobab, Natan şi Solomon**, patru, cu Bat-Şua, fata lui Amiel;
*2 Sam. 5.14. Cap. 14.4. **2 Sam. 12.24.
6. Ibhar, Elişama, Elifelet,
7. Noga, Nefeg, Iafia,
8. Elişama, Eliada şi Elifelet, nouă*.
*2 Sam. 5.14-16.
9. Aceştia sunt toţi fiii lui David, afară de fiii ţiitoarelor. Şi Tamar* era sora lor. *2 Sam. 13.1.

Urmaşii lui Solomon

10. Fiul lui Solomon: Roboam*. Abia, fiul său; Asa, fiul său; Iosafat, fiul său; *1 Împ. 11.43; 15.6.
11. Ioram, fiul său; Ahazia, fiul său; Ioas, fiul său;
12. Amaţia, fiul său; Azaria, fiul său; Iotam, fiul său;
13. Ahaz, fiul său; Ezechia, fiul său; Manase, fiul său;
14. Amon, fiul său; Iosia, fiul său.
15. Fiii lui Iosia: întâiul născut, Iohanan; al doilea, Ioiachim; al treilea, Zedechia; al patrulea, Şalum.
16. Fiii lui Ioiachim: Ieconia, fiul său; Zedechia, fiul său.
17. Fiii lui Ieconia: Asir, al cărui fiu a fost Şealtiel;
18. Malchiram, Pedaia, Şenaţar, Iecamia, Hoşama şi Nedabia.
19. Fiii lui Pedaia: Zorobabel şi Şimei. Fiii lui Zorobabel: Meşulam şi Hanania; Şelomit, sora lor;
20. şi Haşuba, Ohel, Berechia, Hasadia, Iuşab-Hesed, cinci.

21. Fiii lui Hanania: Pelatia şi Isaia; fiii lui Refaia, fiii lui Arnan, fiii lui Obadia, fiii lui Şecania.
22. Fiul lui Şecania: Şemaia. Fiii lui Şemaia: Hatuş*, Igheal, Bariah, Nearia şi Şafat, şase. *Ezra 8.2.
23. Fiii lui Nearia: Elioenai, Ezechia şi Azricam, trei.
24. Fiii lui Elioenai: Hodavia, Eliaşib, Pelaia, Acub, Iohanan, Delaia şi Anani, şapte.

Urmaşii lui Iuda

4 1. Fiii lui Iuda: Pereţ*, Heţron, Carmi, Hur şi Şobal. *Gen. 38.29; 46.12.
2. Reaia, fiul lui Şobal, a născut pe Iahat; Iahat a născut pe Ahumai şi Lahad. Acestea sunt familiile ţoreatiţilor.
3. Iată urmaşii tatălui lui Etam: Izreel, Işma şi Idbaş; numele surorii lor era Haţelelponi.
4. Penuel era tatăl lui Ghedor, şi Ezer tatăl lui Huşa. Aceştia sunt fiii lui Hur*, întâiul născut al Efratei, tatăl lui Betleem. *Cap. 2.50.
5. Aşhur*, tatăl lui Tecoa, a avut două neveste, Helea şi Naara. *Cap. 2.24.
6. Naara i-a născut pe Ahuzam, pe Hefer, pe Temeni şi pe Ahaştari: aceştia sunt fiii Naarei.
7. Fiii Heleii: Ţeret, Ţohar şi Etnan.
8. Coţ a născut pe Anub şi Haţobeba, şi familiile lui Aharhel, fiul lui Harum.
9. Iaebeţ era mai cu vază* decât fraţii săi; mama sa i-a pus numele Iaebeţ *(Trist),* zicând: „Pentru că l-am născut cu durere.“ *Gen. 34.19.
10. Iaebeţ a chemat pe Dumnezeul lui Israel şi a zis: „Dacă mă vei binecuvânta şi-mi vei întinde hotarele, dacă mâna Ta va fi cu mine şi dacă mă vei feri de nenorocire, aşa încât să nu fiu în suferinţă!...“ Şi Dumnezeu i-a dat ce ceruse.
11. Chelub, fratele lui Şuha, a născut pe Mechir, care a fost tatăl lui Eşton.
12. Eşton a născut casa lui Rafa, Paseah şi Techina, tatăl cetăţii lui Nahaş. Aceştia sunt bărbaţii de la Reca.
13. Fiii lui Chenaz: Otniel* şi Seraia. Fiul lui Otniel: Hatat. *Ios. 15.17.
14. Meonotai a născut pe Ofra. Seraia a născut pe Ioab, tatăl văii* lucrătorilor; căci erau lucrători. *Neem. 11.3.
15. Fiii lui Caleb, fiul lui Iefune: Iru, Ela şi Naam, şi fiii lui Ela, şi Chenaz.
16. Fiii lui Iehaleleel: Zif, Zifa, Tiria şi Asareel.
17. Fiii lui Ezra: Ieter, Mered, Efer şi Ialon. Nevasta lui Mered a născut pe Miriam, pe Şamai şi pe Işbah, tatăl lui Eştemoa.
18. Nevasta sa, iudaica, a născut pe Iered, tatăl lui Ghedor, pe Eber, tatăl lui Soco, şi pe Iecutiel, tatăl lui Zanoah. Aceştia sunt fiii Bitiei, fata lui faraon, pe care a luat-o Mered de nevastă.
19. Fiii nevestei lui Hodia, sora lui Naham; tatăl lui Chehila, garmitul, şi Eştemoa, maacatitul.
20. Fiii lui Simon: Amnon, Rina, Ben-Hanan şi Tilon. Fiii lui Işei: Zohet şi Ben-Zohet.
21. Fiii lui Şela, fiul* lui Iuda: Er, tatăl lui Leca, Laeda, tatăl lui Mareşa, şi familiile casei unde se lucrează pânza, din casa lui Aşbea, *Gen. 38.1,5; 46.12.
22. şi Iochim, şi oamenii lui Cozeba, şi Ioas şi Saraf, care au stăpânit asupra Moabului, şi Iaşubi-Lehem. Aceste lucruri sunt vechi.
23. Ei erau olari şi locuiau în livezi şi în lunci; locuiau acolo lângă împărat şi lucrau pentru el.

Urmaşii lui Simeon

24. Fiii lui Simeon: Nemuel, Iamin, Iarib, Zerah, Saul.
25. Fiul lui Saul: Şalum; Mibsam, fiul său; Mişma, fiul său.
26. Fiii lui Mişma: Hamuel, fiul său. Zacur, fiul său; Şimei, fiul său.
27. Şimei a avut şaisprezece fii şi şase fiice. Fraţii săi n-au avut mulţi fii. Şi toate familiile lor nu s-au înmulţit atât cât fiii lui Iuda.
28. Ei locuiau la Beer-Şeba*, la Molada, la Haţar-Şual, *Ios. 19.2.
29. la Bilha, la Eţem, la Tolad,
30. la Betuel, la Horma, la Ţiclag,
31. la Bet-Marcabot, la Haţar-Susim, la Bet-Birei şi la Şaaraim. Acestea au fost cetăţile lor, până la domnia lui David,
32. şi satele lor. Ei mai aveau şi Etam, Ain, Rimon, Tochen şi Aşan, cinci cetăţi;
33. şi toate satele din împrejurimile acestor cetăţi, până la Baal. Iată locuinţele lor şi spiţa neamului lor.
34. Meşobab; Iamlec; Ioşa, fiul lui Amaţia;
35. Ioel, Iehu, fiul lui Ioşibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel;

36. Elioenai, Iaacoba, Ieşohaia, Asaia, Adiel, Iesimiel, Benaia;
37. Ziza, fiul lui Şifei, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Şimri, fiul lui Şemaia.
38. Aceştia, numiţi pe nume, erau domni în familiile lor, şi casele lor părinteşti au crescut mult.
39. Ei s-au dus înspre Ghedor până la răsăritul văii, să caute păşune pentru turmele lor.
40. Au găsit păşuni grase şi bune şi o ţară întinsă, liniştită şi paşnică, fiindcă cei ce o locuiau mai înainte se coborau din Ham.
41. Oamenii aceştia, scrişi pe nume, au venit pe vremea lui Ezechia, împăratul lui Iuda; au sfărâmat* corturile lor şi pe maoniţi, care se aflau acolo, i-au nimicit cu desăvârşire până în ziua de azi şi s-au aşezat în locul lor, căci acolo erau păşuni pentru turmele lor.
*2 Împ. 18.8.
42. Şi dintre fiii lui Simeon s-au dus la muntele Seir, în număr de cinci sute de oameni. Aveau în frunte pe Pelatia, Nearia, Refaia şi Uziel, fiii lui Işei.
43. Au bătut rămăşiţa* de amaleciţi care scăpase cu viaţă şi s-au aşezat acolo până în ziua de azi.
*1 Sam. 15.8; 30.17. 2 Sam. 8.12.

Urmaşii lui Ruben

5 1. Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel. – Căci el era întâiul* născut, dar, pentru că a spurcat** patul tatălui său, dreptul† lui de întâi născut a fost dat fiilor lui Iosif, fiul lui Israel; totuşi Iosif n-a fost scris în spiţele de neam ca întâi născut.
*Gen. 29.32; 49.3. **Gen. 35.22; 49.4. †Gen. 48.15,22.
2. Iuda* a fost în adevăr puternic** printre fraţii săi, şi din el a ieşit un domnitor; dar dreptul de întâi născut este al lui Iosif.
*Gen. 49.8,10. Ps. 60.7; 108.8. **Mica 5.2. Mat. 2.6.
3. Fiii lui Ruben*, întâiul născut al lui Israel: Enoh, Palu, Heţron şi Carmi.
*Gen. 46.9. Exod 6.14. Num. 26.5.
4. Fiii lui Ioel: Şemaia, fiul său; Gog, fiul său; Şimei, fiul său;
5. Mica, fiul său; Reaia, fiul său; Baal, fiul său;
6. Beera, fiul său, pe care l-a luat rob Tiglat-Pilneser, împăratul Asiriei; el era domnul rubeniţilor. –
7. Fraţii lui Beera, după familiile lor, aşa cum* sunt scrişi în spiţele neamului după neamurile lor: cel dintâi, Ieiel; Zaharia; *Vers. 17.
8. Bela, fiul lui Azaz, fiul lui Şema, fiul lui Ioel. Bela locuia la Aroer* şi până la Nebo şi la Baal-Meon;
*Ios. 13.15,16.
9. la răsărit, locuia până la intrarea pustiului de la râul Eufrat, căci turmele lor erau în mare număr în ţara* Galaadului. *Ios. 22.9.
10. Pe vremea lui Saul au făcut război cu hagareniţii*, care au căzut în mâinile lor, şi au locuit în corturile lor pe toată partea de răsărit a Galaadului.
*Gen. 25.12.

Urmaşii lui Gad

11. Fiii lui Gad locuiau în faţa lor, în ţara Basanului*, până la Salca.
*Ios. 13.11,24.
12. Ioel, cel dintâi; Şafam, al doilea; Iaenai şi Şafat, în Basan.
13. Fraţii lor, după casele părinţilor lor: Micael, Meşulam, Şeba, Iorai, Iaecan, Zia şi Eber, şapte.
14. Iată fiii lui Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Galaad, fiul lui Micael, fiul lui Ieşişai, fiul lui Iahdo, fiul lui Buz;
15. Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, era căpetenia caselor părinţilor lor.
16. Ei locuiau în Galaad, în Basan şi în cetăţile lor şi în toate împrejurimile Saronului* până la marginile lor.
*Cap. 27.29.
17. Toţi au fost scrişi în spiţele de neamuri pe vremea lui Iotam*, împăratul lui Iuda, şi pe vremea lui Ieroboam**, împăratul lui Israel.
*2 Împ. 15.5,32. **2 Împ. 14.16,28.
18. Fiii lui Ruben, gadiţii şi jumătate din seminţia lui Manase aveau oameni viteji, care purtau scut şi sabie, trăgeau cu arcul şi erau deprinşi cu războiul, în număr de patruzeci şi patru de mii şapte sute şaizeci, în stare să meargă la oaste.
19. Au făcut război cu hagareniţii, cu Ietur*, cu Nafiş şi cu Nodab.
*Gen. 25.15. Cap. 1.31.
20. Au* primit ajutor împotriva lor, şi hagareniţii şi toţi cei ce erau cu ei au fost daţi în mâinile lor. Căci, în timpul luptei, strigaseră către Dumnezeu, care i-a ascultat, pentru că se încrezuseră** în El. *Vers. 22. **Ps. 22.4,5.
21. Şi le-au luat turmele, cincizeci de mii de cămile, două sute cincizeci de mii de oi, două mii de măgari şi o sută de mii de inşi;
22. căci au fost mulţi morţi, pentru că

lupta venea de la Dumnezeu. Şi s-au aşezat în locul lor până în vremea când au fost luaţi în robie*.
*2 Împ. 15.29; 17.6.

Jumătatea seminţiei lui Manase

23. Fiii jumătăţii seminţiei lui Manase locuiau în ţară, de la Basan până la Baal-Hermon şi Senir, şi pe muntele Hermon; erau mulţi la număr.
24. Iată căpeteniile caselor părinţilor lor: Efer, Işei, Eliel, Azriel, Ieremia, Hodavia şi Iahdiel, oameni viteji, oameni vestiţi, căpeteniile caselor părinţilor lor.
25. Dar au păcătuit împotriva Dumnezeului părinţilor lor şi au curvit* după dumnezeii popoarelor ţării, pe care Dumnezeu le nimicise dinaintea lor. *2 Împ. 17.7.
26. Dumnezeul lui Israel a aţâţat duhul lui Pul*, împăratul Asiriei, şi duhul lui** Tiglat-Pilneser, împăratul Asiriei; şi Tiglat-Pilneser a luat robi pe rubeniţi, gadiţi şi jumătate din seminţia lui Manase şi i-a dus la Halah†, la Habor, la Hara şi la râul Gozan, unde au rămas până în ziua de azi. *2 Împ. 15.19. **2 Împ. 15.29. †2 Împ. 17.6; 18.11.

Urmaşii lui Levi

6 1. Fiii lui Levi: Gherşon*, Chehat şi Merari.
*Gen. 46.11. Exod 6.16. Num. 26.57. Cap. 23.6.
2. Fiii lui Chehat: Amram, Iţehar, Hebron şi Uziel.
3. Fiii lui Amram: Aaron şi Moise, şi Maria. Fiii lui Aaron: Nadab*, Abihu, Eleazar şi Itamar. *Lev. 10.1.
4. Eleazar a născut pe Fineas; Fineas a născut pe Abişua;
5. Abişua a născut pe Buchi; Buchi a născut pe Uzi;
6. Uzi a născut pe Zerahia; Zerahia a născut pe Meraiot;
7. Meraiot a născut pe Amaria; Amaria a născut pe Ahitub;
8. Ahitub* a născut pe Ţadoc; Ţadoc** a născut pe Ahimaaţ;
*2 Sam. 8.17. **2 Sam. 15.27.
9. Ahimaaţ a născut pe Azaria; Azaria a născut pe Iohanan;
10. Iohanan a născut pe Azaria, care a fost preot* în Casa** pe care a zidit-o Solomon la Ierusalim;
*2 Cron. 26.17,18. **1 Împ. 6. 2 Cron. 3.
11. Azaria* a născut pe Amaria; Amaria a născut pe Ahitub; *Ezra 7.3.
12. Ahitub a născut pe Ţadoc; Ţadoc a născut pe Şalum;
13. Şalum a născut pe Hilchia; Hilchia a născut pe Azaria;
14. Azaria a născut pe Seraia*; Seraia a născut pe Iehoţadac. *Neem. 11.11.
15. Iehoţadac a plecat şi el când a dus Domnul în robie* pe Iuda şi Ierusalimul prin Nebucadneţar. *2 Împ. 25.18.

Urmaşii fiilor lui Levi

16. Fiii lui Levi: Gherşon*, Chehat şi Merari. – *Exod 6.16.
17. Iată numele fiilor lui Gherşon: Libni şi Şimei. –
18. Fiii lui Chehat: Amram, Iţehar, Hebron şi Uziel.
19. Fiii lui Merari: Mahli şi Muşi. – Acestea sunt familiile lui Levi, după părinţii lor.
20. Din Gherşon: Libni, fiul său; Iahat, fiul său; Zima*, fiul său; *Vers. 42.
21. Ioah, fiul său; Ido, fiul său; Zerah, fiul său; Ieatrai, fiul său. –
22. Fiii lui Chehat: Aminadab, fiul său; Core, fiul său; Asir, fiul său;
23. Elcana, fiul său; Ebiasaf, fiul său; Asir, fiul său;
24. Tahat, fiul său; Uriel, fiul său; Ozia, fiul său; Saul, fiul său.
25. Fiii lui Elcana: Amasai* şi Ahimot;
*Vers. 35,36.
26. Elcana, fiul său; Elcana-Ţofai, fiul său; Nahat, fiul său;
27. Eliab, fiul său; Ieroham, fiul său; Elcana, fiul său;
28. şi fiii lui Samuel, întâiul născut: Vaşni şi Abia. –
29. Fiii lui Merari: Mahli; Libni, fiul său; Şimei, fiul său; Uza, fiul său;
30. Şimea, fiul său; Haghia, fiul său; Asaia, fiul său.

Leviţii cântăreţi: Heman, Asaf şi Etan

31. Iată aceia pe care i-a pus David pentru cârmuirea cântării în Casa Domnului, de când a avut chivotul un loc* de odihnă: *Cap. 16.1.
32. ei împlineau slujba de cântăreţi înaintea locaşului Cortului întâlnirii, până când a zidit Solomon Casa Domnului la Ierusalim, şi îşi făceau slujba după rânduiala care le era poruncită.
33. Iată cei ce slujeau cu fiii lor. Dintre fiii chehatiţilor: Heman, cântăreţul, fiul lui Ioel, fiul lui Samuel,
34. fiul lui Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah,

35. fiul lui Ţuf, fiul lui Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai,
36. fiul lui Elcana, fiul lui Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui Ţefania,
37. fiul lui Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Ebiasaf*, fiul lui Core, *Exod 6.24.
38. fiul lui Iţehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, fiul lui Israel. –
39. Fratele său Asaf, care stătea la dreapta sa, Asaf, fiul lui Berechia, fiul lui Şimea,
40. fiul lui Micael, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia,
41. fiul lui Etni, fiul lui Zerah, fiul lui Adaia,
42. fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui Şimei,
43. fiul lui Iahat, fiul lui Gherşon, fiul lui Levi. –
44. Fiii lui Merari, fraţii lor, la stânga: Etan, fiul lui Chişi, fiul lui Abdi, fiul lui Maluc,
45. fiul lui Haşabia, fiul lui Amaţia, fiul lui Hilchia,
46. fiul lui Amţi, fiul lui Bani, fiul lui Şemer,
47. fiul lui Mahli, fiul lui Muşi, fiul lui Merari, fiul lui Levi.

Familia lui Aaron

48. Fraţii lor, leviţii, erau însărcinaţi cu toată slujba locaşului Casei lui Dumnezeu.
49. Aaron şi fiii săi aduceau jertfe pe altarul* arderilor de tot şi tămâie pe altarul** tămâiei, împlineau toate slujbele în Locul Preasfânt şi făceau ispăşire pentru Israel, potrivit cu tot ce poruncise Moise, robul lui Dumnezeu.
*Lev. 1.9. **Exod 30.7.
50. Iată fiii lui Aaron: Eleazar, fiul său; Fineas, fiul său; Abişua, fiul său;
51. Buchi, fiul său; Uzi, fiul său; Zerahia, fiul său;
52. Meraiot, fiul său; Amaria, fiul său; Ahitub, fiul său;
53. Ţadoc, fiul său; Ahimaaţ, fiul său.

Locurile date leviţilor

54. Iată locuinţele* lor, după satele lor, în hotarele care le-au fost însemnate. Fiilor lui Aaron din familia chehatiţilor, ieşiţi cei dintâi la sorţi,
*Ios. 21.
55. li s-a dat Hebronul*, în ţara lui Iuda, şi locurile lui de păşunat;
*Ios. 21.11,12.
56. dar câmpia* cetăţii şi satele ei au fost date lui Caleb, fiul lui Iefune.
*Ios. 14.13; 15.13.
57. Fiilor lui Aaron* li s-a dat cetatea de scăpare Hebron, Libna şi locurile ei de păşunat, Iatir, Eştemoa cu locurile ei de păşunat, *Ios. 21.13.
58. Hilen cu locurile lui de păşunat, Debir cu locurile lui de păşunat,
59. Aşan cu locurile lui de păşunat, Bet-Şemeş cu locurile lui de păşunat;
60. şi din seminţia lui Beniamin: Gheba cu locurile lui de păşunat, Alemet cu locurile lui de păşunat, Anatot cu locurile lui de păşunat. Toate cetăţile lor erau treisprezece cetăţi, după familiile lor.
61. Celorlalţi fii ai lui Chehat li s-au dat prin sorţi* zece cetăţi din familiile seminţiei lui Efraim, din seminţia lui Dan şi din jumătatea** seminţiei lui Manase. *Vers. 66. **Ios. 21.5.
62. Fiii lui Gherşon, după familiile lor, au căpătat treisprezece cetăţi din seminţia lui Isahar, din seminţia lui Aşer, din seminţia lui Neftali şi din seminţia lui Manase în Basan.
63. Fiii lui Merari, după familiile lor, au căpătat prin sorţi douăsprezece* cetăţi din seminţia lui Ruben, din seminţia lui Gad şi din seminţia lui Zabulon. *Ios. 21.7,34.
64. Copiii lui Israel au dat astfel leviţilor cetăţile şi locurile lor de păşunat.
65. Au dat prin sorţi, din seminţia lui Iuda, din seminţia fiilor lui Simeon şi din seminţia fiilor lui Beniamin, aceste cetăţi, pe care le-au numit pe nume.
66. Cât pentru celelalte* familii ale fiilor lui Chehat, cetăţile ţinutului lor au fost luate din seminţia lui Efraim.
*Vers. 61.
67. Le-au* dat: cetatea de scăpare Sihem cu locurile lui de păşunat, în muntele lui Efraim, Ghezer cu locurile lui de păşunat, *Ios. 21.21.
68. Iocmeam* cu locurile lui de păşunat, Bet-Horon cu locurile lui de păşunat, *Ios. 21.22-35.
69. Aialon cu locurile lui de păşunat şi Gat-Rimon cu locurile lui de păşunat;
70. şi din jumătatea seminţiei lui Manase au dat: Aner cu locurile lui de păşunat şi Bileam cu locurile lui de păşunat, pentru familia celorlalţi fii ai lui Chehat.

71. Fiilor lui Gherşon le-au dat: din familia jumătăţii seminţiei lui Manase, Golan în Basan cu locurile lui de păşunat şi Aştarot cu locurile lui de păşunat;
72. din seminţia lui Isahar, Chedeş cu locurile lui de păşunat, Dobrat cu locurile lui de păşunat,
73. Ramot cu locurile lui de păşunat şi Anem cu locurile lui de păşunat;
74. din seminţia lui Aşer, Maşal cu locurile lui de păşunat, Abdon cu locurile lui de păşunat,
75. Hucoc cu locurile lui de păşunat şi Rehob cu locurile lui de păşunat;
76. şi din seminţia lui Neftali, Chedeş din Galileea cu locurile lui de păşunat, Hamon cu locurile lui de păşunat şi Chiriataim cu locurile lui de păşunat.
77. Celorlalţi leviţi, fiilor lui Merari, le-au dat: din seminţia lui Zabulon, Rimono cu locurile lui de păşunat şi Taborul cu locurile lui de păşunat,
78. iar de cealaltă parte a Iordanului, în faţa Ierihonului, la răsărit de Iordan: din seminţia lui Ruben, Beţer, în pustiu, cu locurile lui de păşunat, Iahţa cu locurile lui de păşunat,
79. Chedemot cu locurile lui de păşunat şi Mefaat cu locurile lui de păşunat;
80. şi din seminţia lui Gad, Ramot din Galaad cu locurile lui de păşunat, Mahanaim cu locurile lui de păşunat,
81. Hesbonul cu locurile lui de păşunat şi Iaezer cu locurile lui de păşunat.

Urmaşii lui Isahar

7 1. Fiii lui Isahar: Tola*, Pua, Iaşub şi Şimron, patru. *Gen. 46.13. Num. 26.23.
2. Fiii lui Tola: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmai, Ibsam şi Samuel, căpeteniile caselor părinţilor lor, anume ai lui Tola, oameni viteji în neamul lor; pe vremea lui David numărul* lor era de douăzeci şi două de mii şase sute.
*2 Sam. 24.1,2. Cap. 27.1.
3. Fiul lui Uzi: Izrahia. Fiii lui Izrahia: Micael, Obadia, Ioel, Işia, de toţi cinci căpetenii;
4. aveau cu ei, după neamurile lor, după casele părinţilor lor, treizeci şi şase de mii de oameni, ostaşi înarmaţi pentru război, căci aveau multe neveste şi fii.
5. Fraţii lor, după toate familiile lui Isahar, oameni viteji, erau de toţi optzeci şi şapte de mii, scrişi în spiţele de neam.

Urmaşii lui Beniamin

6. Fiii lui Beniamin*: Bela, Becher şi Iediael, trei. *Gen. 46.21. Num. 26.39. Cap. 8.1, etc.
7. Fiii lui Bela: Eţbon, Uzi, Uziel, Ierimot şi Iri, cinci căpetenii ai caselor părinţilor lor, oameni viteji şi scrişi în spiţele de neam, în număr de douăzeci şi două de mii treizeci şi patru. –
8. Fiii lui Becher: Zemira, Ioaş, Eliezer, Elioenai, Omri, Ieremot, Abia, Anatot şi Alamet; toţi aceştia erau fii ai lui Becher
9. şi scrişi în spiţele de neam după neamurile lor, drept căpetenii ale caselor părinţilor lor, oameni viteji, în număr de douăzeci de mii două sute. –
10. Fiul lui Iediael: Bilhan. Fiii lui Bilhan: Ieuş, Beniamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarsis şi Ahişahar;
11. toţi aceştia erau fii ai lui Iediael, căpetenii ale caselor părinţilor lor, oameni viteji, în număr de şaptesprezece mii două sute, în stare să poarte armele şi să meargă la război.
12. Şupim* şi Hupim, fiii lui Ir; Huşim, fiul lui Aher. *Num. 26.39.

Urmaşii lui Neftali

13. Fiii lui Neftali: Iahţiel, Guni, Ieţer şi Şalum*, fiii Bilhei. *Gen. 46.24.

Urmaşii lui Manase

14. Fiii lui Manase: Asriel, pe care l-a născut ţiitoarea sa siriană; ea a născut pe Machir, tatăl lui Galaad.
15. Machir a luat de nevastă pe sora lui Hupim şi Şupim. Numele surorii lui era Maaca. Numele celui de al doilea fiu era Ţelofhad; şi Ţelofhad a avut fete.
16. Maaca, nevasta lui Machir, a născut un fiu şi i-a pus numele Pereş; numele fratelui său era Şereş, şi fiii săi erau Ulam şi Rechem.
17. Fiul lui Ulam: Bedan*. Aceştia sunt fiii lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase. *1 Sam. 12.11.
18. Sora sa, Hamolechet, a născut pe Işhod, pe Abiezer* şi pe Mahla.
*Num. 26.30.
19. Fiii lui Şemida erau: Ahian, Sihem, Lichi şi Aniam.

Urmaşii lui Efraim

20. Fiii lui Efraim*: Şutelah; Bered, fiul său; Tahat, fiul său; Eleada, fiul său; Tahat, fiul său; *Num. 26.35.

21. Zabad, fiul său; Şutelah, fiul său; Ezer şi Elead. Oamenii din Gat, născuţi în ţară, i-au omorât, pentru că se coborâseră să le ia turmele.
22. Efraim, tatăl lor, s-a jelit multă vreme, şi fraţii săi au venit să-l mângâie.
23. Apoi a intrat la nevasta sa, şi ea a zămislit şi a născut un fiu; el i-a pus numele Beria *(În nenorocire),* pentru că nenorocirea era în casă.
24. A avut ca fiică pe Şeera, care a zidit Bet-Horonul de jos şi Bet-Horonul de sus, şi pe Uzen-Şeera.
25. Refah, fiul său, şi Reşef; Telah, fiul său; Tahan, fiul său;
26. Laedan, fiul său; Amihud, fiul său; Elişama, fiul său;
27. Nun, fiul său; Iosua, fiul său.
28. Ei aveau în stăpânire şi ca locuinţă Betelul cu satele lui; la răsărit: Naaran*; la apus: Ghezer cu satele lui, Sihemul cu satele lui, până la Gaza cu satele ei. *Ios. 16.7.
29. Fiii lui Manase* stăpâneau Bet-Şeanul cu satele lui, Taanacul cu satele lui, Meghidoul** cu satele lui, Dorul cu satele lui. În aceste cetăţi au locuit fiii lui Iosif, fiul lui Israel.

*Ios. 17.7. **Ios. 17.11.

Urmaşii lui Aşer

30. Fiii lui Aşer*: Imna, Işva, Işvi şi Beria; şi Serah, sora lor.

*Gen. 46.17. Num. 26.44.

31. Fiii lui Beria: Eber şi Malchiel.
32. Malchiel a fost tatăl lui Birzavit. Şi Eber a născut pe Iaflet, pe Şomer şi pe Hotam, şi pe sora lor Şua. –
33. Fiii lui Iaflet: Pasac, Bimhal şi Aşvat. Aceştia sunt fiii lui Iaflet. –
34. Fiii lui Şamer: Ahi, Rohega, Huba şi Aram. –
35. Fiii lui Helem, fratele său: Ţofah, Imna, Şeleş şi Amal.
36. Fiii lui Ţofah: Suah, Harnefer, Şual, Beri, Imra,
37. Beţer, Hod, Şama, Şilşa, Itran şi Beera.
38. Fiii lui Ieter: Iefune, Pispa şi Ara. –
39. Fiii lui Ula: Arah, Haniel şi Riţia. –
40. Toţi aceştia erau fiii lui Aşer, căpeteniile caselor părinţilor lor, oameni aleşi şi viteji, căpeteniile domnilor, scrişi în număr de douăzeci şi şase de mii de oameni, în stare să poarte armele şi să meargă la război.

Urmaşii lui Beniamin

8 1. Beniamin a născut pe Bela*, întâiul lui născut, pe Aşbel, al doilea, Ahrah, al treilea,

*Gen. 46.21. Num. 26.38. Cap. 7.6.

2. Noha, al patrulea, şi Rafa, al cincilea.
3. Fiii lui Bela au fost: Adar, Ghera, Abihud,
4. Abişua, Naaman, Ahoah,
5. Ghera, Şefufan şi Huram.
6. Iată fiii lui Ehud, care erau capi de familie între locuitorii din Gheba şi care i-au strămutat la Manahat*: *Cap. 2.52.
7. Naaman, Ahia şi Ghera. Ghera, care i-a strămutat, a născut pe Uza şi pe Ahihud.
8. Şaharaim a avut copii în ţara Moabului, după ce a îndepărtat pe nevestele sale: Huşim şi Baara.
9. Cu nevasta sa Hodeş a avut pe: Iobab, Ţibia, Meşa, Malcam,
10. Ieuţ, Şochia şi Mirma. Aceştia sunt fiii săi, capii de familie.
11. Cu Huşim a avut pe: Abitub şi Elpaal.
12. Fiii lui Elpaal: Eber, Mişeam şi Şemer, care a zidit Ono, Lod şi satele lui.
13. Beria şi Şema, care erau capi de familie între locuitorii Aialonului, au pus pe fugă pe locuitorii din Gat.
14. Ahio, Şaşac, Ieremot,
15. Zebadia, Arad, Eder,
16. Micael, Işfa şi Ioha erau fiii lui Beria. –
17. Zebadia, Meşulam, Hizchi, Eber,
18. Işmerai, Izlia şi Iobab erau fiii lui Elpaal. –
19. Iachim, Zicri, Zabdi,
20. Elienai, Ţiltai, Eliel,
21. Adaia, Beraia şi Şimrat erau fiii lui Şimei.
22. Işpan, Eber, Eliel,
23. Abdon, Zicri, Hanan,
24. Hanania, Elam, Antotia,
25. Ifdeia şi Penuel erau fiii lui Şaşac. –
26. Şamşerai, Şeharia, Atalia,
27. Iaareşia, Elia şi Zicri erau fiii lui Ieroham. –
28. Aceştia sunt capi de familie, capi după neamurile lor. Ei locuiau la Ierusalim.

Spiţa neamului lui Saul

29. Tatăl lui Gabaon locuia la Gabaon, şi numele nevestei* lui era Maaca.

*Cap. 9.35.

30. Abdon era fiul său întâi născut, apoi Ţur, Chis, Baal, Nadab,
31. Ghedor, Ahio şi Zecher.
32. Miclot a născut pe Şimea. Şi ei locuiau tot la Ierusalim lângă fraţii lor, împreună cu fraţii lor. –
33. Ner* a născut pe Chis; Chis a născut pe Saul; Saul a născut pe Ionatan, pe Malchi-Şua, pe Abinadab şi pe Eşbaal. *1 Sam. 14.51.
34. Fiul lui Ionatan: Merib-Baal. Merib-Baal a născut pe Mica*. *2 Sam. 9.12.
35. Fiii lui Mica: Piton, Melec, Taerea şi Ahaz.
36. Ahaz a născut pe Iehoada; Iehoada a născut pe Alemet, Azmavet şi Zimri; Zimri a născut pe Moţa;
37. Moţa a născut pe Binea. Fiul acestuia a fost Rafa*; Eleasa a fost fiul acestuia; Aţel a fost fiul acestuia; *Cap. 9.43.
38. Aţel a avut şase fii, ale căror nume iată-le: Azricam, Bocru, Ismael, Şearia, Obadia şi Hanan. Toţi aceştia erau fiii lui Aţel. –
39. Fiii fratelui său Eşec: Ulam, întâiul lui născut, Ieus, al doilea, şi Elifelet, al treilea.
40. Fiii lui Ulam au fost oameni viteji care trăgeau cu arcul, şi au avut mulţi fii şi nepoţi, o sută cincizeci.
Toţi aceştia sunt fiii lui Beniamin.

Locuitorii Ierusalimului după întoarcerea din robie

9 1. Tot* Israelul este scris în spiţele de neam şi trecut în cartea împăraţilor lui Israel. Şi Iuda a fost luat rob în Babilon, din pricina fărădelegilor lui. *Ezra 2.59.
2. Cei dintâi* locuitori care au locuit în moşiile lor, în cetăţile lor, erau israeliţii, preoţii, leviţii şi netiniţii**.
*Ezra 2.70. Neem. 7.73. **Ios. 9.27. Ezra 2.43; 8.20.
3. La Ierusalim* locuiau fii de ai lui Iuda, fii de ai lui Beniamin şi fii de ai lui Efraim şi Manase. – *Neem. 11.1.
4. Fii de ai lui Pereţ, fiul lui Iuda: Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani.
5. Dintre şiloniţi: Asaia, întâiul născut, şi fiii săi.
6. Fii de ai lui Zerah: Ieuel şi fraţii săi, şase sute nouăzeci. –
7. Fii de ai lui Beniamin: Salu, fiul lui Meşulam, fiul lui Hodavia, fiul lui Asenua;
8. Ibneia, fiul lui Ieroham; Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri; Meşulam, fiul lui Şefatia, fiul lui Reuel, fiul lui Ibnia;
9. şi fraţii lor, după neamurile lor, nouă sute cincizeci şi şase. Toţi oamenii aceştia erau capi de familie în casele părinţilor lor.

Preoţii

10. Din* preoţi: Iedaeia, Iehoiarib, Iachin, *Neem. 11.10, etc.
11. Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Meşulam, fiul lui Ţadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, mai marele Casei lui Dumnezeu;
12. Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Paşhur, fiul lui Malchia; Maesai, fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Meşulam, fiul lui Meşilemit, fiul lui Imer;
13. şi fraţii lor, căpetenii ale caselor părinţilor lor, o mie şapte sute şaizeci, oameni viteji, puşi în slujba Casei lui Dumnezeu.

Leviţii şi slujbele Sfântului Locaş

14. Din leviţi: Şemaia, fiul lui Haşub, fiul lui Azricam, fiul lui Haşabia, din fiii lui Merari;
15. Bacbacar, Hereş, Galal, Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul lui Asaf;
16. Obadia, fiul lui Şemaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun; Berechia, fiul lui Asa, fiul lui Elcana, care locuia în satele netofatiţilor.
17. Şi uşierii: Şalum, Acub, Talmon, Ahiman şi fraţii lor; Şalum era căpetenia lor,
18. şi până în ziua de azi el este la uşa împăratului, la răsărit. Aceştia sunt uşierii taberei fiilor lui Levi.
19. Şalum, fiul lui Core, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, şi fraţii săi din casa tatălui său, coreiţii, împlineau slujba de păzitori ai pragurilor Cortului; părinţii lor păziseră intrarea în tabăra Domnului,
20. şi Fineas*, fiul lui Eleazar, fusese odinioară căpetenia lor, şi Domnul era cu el. *Num. 31.6.
21. Zaharia, fiul lui Meşelemia, era uşier la intrarea Cortului întâlnirii.
22. De toţi erau două sute doisprezece, aleşi ca uşieri ai pragurilor şi scrişi în spiţele de neam, după satele lor. David şi* văzătorul** Samuel îi puseseră în slujba lor. *1 Sam. 9.9. **Cap. 16.1,2.
23. Ei şi copiii lor păzeau uşile Casei Domnului, adică ale casei Cortului.

24. Erau uşieri în cele patru vânturi: la răsărit, la apus, la miazănoapte şi la miazăzi.
25. Fraţii lor, care locuiau în satele lor, trebuiau să vină din timp în timp la ei* şapte zile. *2 Împ. 11.5.
26. Căci aceste patru căpetenii ale uşierilor, aceşti leviţi, erau întotdeauna în slujbă şi mai aveau privegherea asupra odăilor şi vistieriilor Casei lui Dumnezeu;
27. petreceau noaptea în jurul Casei lui Dumnezeu, a cărei pază o aveau şi pe care trebuiau s-o deschidă în fiecare dimineaţă.
28. Unii din leviţi aveau grijă de uneltele pentru slujbă, pe care le numărau la intrare şi le numărau şi la ieşire.
29. Alţii îngrijeau de unelte, de toate uneltele Sfântului Locaş, şi de floarea făinii, de vin, de untdelemn, de tămâie şi de miresme.
30. Fii de ai preoţilor pregăteau tămâia* mirositoare. *Exod 30.23.
31. Matitia, unul din leviţi, întâiul născut al lui Şalum, coreitul, avea grijă de* turtele coapte în tigaie. *Lev. 2.5; 6.21.
32. Şi unii din fraţii lor, dintre chehatiţi, erau însărcinaţi să pregătească pentru fiecare Sabat pâinile* pentru punerea înaintea Domnului. *Lev. 24.8.
33. Aceştia sunt cântăreţii*, capii de familie ai leviţilor, care locuiau în odăi, scutiţi de alte slujbe, pentru că lucrau zi şi noapte. *Cap. 6.31; 25.1.
34. Aceştia sunt capii de familie ai leviţilor, capi după neamurile lor. Ei locuiau la Ierusalim.

Locuitorii din Gabaon şi casa lui Saul

35. Tatăl lui Gabaon, Ieiel, locuia la Gabaon, şi numele nevestei lui era Maaca*. *Cap. 8.29.
36. Abdon a fost fiul său întâi născut, apoi Ţur, Chis, Baal, Ner, Nadab,
37. Ghedor, Ahio, Zaharia şi Miclot.
38. Miclot a născut pe Şimeam. Şi ei locuiau tot la Ierusalim lângă fraţii lor, cu fraţii lor.
39. Ner* a născut pe Chis; Chis a născut pe Saul; Saul a născut pe Ionatan, pe Malchi-Şua, pe Abinadab şi pe Eşbaal. *Cap. 8.33.
40. Fiul lui Ionatan: Merib-Baal. Merib-Baal a născut pe Mica.
41. Fiii lui Mica: Piton, Melec şi Tahrea.
42. Ahaz* a născut pe Iaera; Iaera a născut pe Alemet, Azmavet şi Zimri; Zimri a născut pe Moţa; *Cap. 8.35.
43. Moţa a născut pe Binea. Fiul acestuia a fost Refaia; Eleasa a fost fiul acestuia; Aţel a fost fiul acestuia.
44. Aţel a avut şase fii, ale căror nume iată-le: Azricam, Bocru, Ismael, Şearia, Obadia şi Hanan. Aceştia sunt fiii lui Aţel.

ISTORIA LUI DAVID

(2 Samuel 23.3-5. Capitolele 10-29.)

Moartea lui Saul

10 1. Filistenii* s-au luptat cu Israel, şi oamenii lui Israel au luat-o la fugă înaintea filistenilor şi au căzut morţi pe muntele Ghilboa. *1 Sam. 31.1,2.
2. Filistenii au urmărit pe Saul şi pe fiii lui şi au ucis pe Ionatan, Abinadab şi Malchi-Şua, fiii lui Saul.
3. Învălmăşeala luptei a prins şi pe Saul; arcaşii l-au ajuns şi l-au rănit.
4. Saul a zis atunci celui ce-i ducea armele: „Scoate-ţi sabia şi străpunge-mă cu ea, ca nu cumva să vină aceşti netăiaţi împrejur să mă batjocorească.“ Cel ce-i ducea armele n-a voit, căci se temea. Şi Saul şi-a luat sabia şi s-a aruncat în ea.
5. Cel ce ducea armele lui Saul, văzându-l mort, s-a aruncat şi el în sabia lui şi a murit.
6. Astfel a pierit Saul şi cei trei fii ai lui, şi toată casa lui a pierit în acelaşi timp.
7. Toţi bărbaţii lui Israel care erau în vale, văzând fuga şi văzând că Saul şi fiii lui au murit, şi-au părăsit cetăţile şi au fugit şi ei. Şi filistenii au venit şi s-au aşezat acolo.
8. A doua zi, filistenii au venit să jefuiască morţii şi au găsit pe Saul şi pe fiii lui căzuţi pe muntele Ghilboa.
9. L-au jefuit şi i-au luat capul şi armele. Apoi au trimis să dea de ştire prin toată ţara filistenilor, idolilor lor şi poporului.
10. Au pus* armele lui Saul în casa dumnezeului lor şi i-au atârnat ţeasta capului în templul lui Dagon. *1 Sam. 31.10.
11. Când au auzit toţi locuitorii din Iabesul din Galaad tot ce au făcut filistenii lui Saul,

12. s-au sculat toţi oamenii viteji, au luat trupul lui Saul şi trupurile fiilor lui şi le-au dus la Iabes. Le-au îngropat oasele sub stejar, la Iabes, şi au postit şapte zile.

13. Saul a murit, pentru că s-a făcut vinovat de fărădelege faţă de Domnul, al cărui cuvânt* nu l-a păzit, şi pentru că a întrebat** şi cerut sfatul celor ce cheamă morţii.

*1 Sam. 13.13; 15.23. **1 Sam. 28.7.

14. N-a întrebat pe Domnul: de aceea Domnul l-a omorât, şi împărăţia a dat-o* lui David, fiul lui Isai.

*1 Sam. 15.28. 2 Sam. 3.9,10; 5.3.

David, împărat

11 1. Tot Israelul* s-a strâns la David la Hebron, zicând: „Iată că noi suntem os din oasele tale şi carne din carnea ta. *2 Sam. 5.1.

2. Odinioară, chiar când era Saul împărat, tu duceai şi aduceai pe Israel înapoi. Domnul Dumnezeul tău ţi-a zis: „Tu vei paşte* pe poporul Meu, Israel, şi tu vei fi căpetenia poporului Meu, Israel.“ *Ps. 78.71.

3. Astfel toţi bătrânii lui Israel au venit la împărat la Hebron, şi David a făcut legământ cu ei la Hebron, înaintea Domnului. Au uns* pe David împărat peste Israel, după cuvântul Domnului spus prin Samuel**.

*2 Sam. 5.3. **1 Sam. 16.1,12,13.

4. David a mers* cu tot Israelul asupra Ierusalimului, adică Iebus. Acolo** erau iebusiţii, locuitorii ţării.

*2 Sam. 5.6. **Judc. 1.21; 19.10.

5. Locuitorii Iebusului au zis lui David: „Nu vei intra aici.“ Dar David a luat cetăţuia Sionului: aceasta este cetatea lui David.

6. David zisese: „Oricine va bate cel dintâi pe iebusiţi va fi căpetenie şi domn.“ Ioab, fiul Ţeruiei, s-a suit cel dintâi, şi a ajuns căpetenie.

7. David s-a aşezat în cetăţuie; de aceea au numit-o cetatea lui David.

8. Au făcut zid împrejurul cetăţii, de la Milo de jur împrejur; şi Ioab a dres cealaltă parte a cetăţii.

9. David ajungea din ce în ce mai mare, şi Domnul oştirilor era cu el.

Vitejii lui David

10. Iată* căpeteniile vitejilor care erau în slujba lui David şi care l-au ajutat, împreună cu tot Israelul, să-şi întărească stăpânirea, ca să-l pună împărat, după cuvântul** Domnului cu privire la Israel. *2 Sam. 23.8. **1 Sam. 16.1,12.

11. Iată, după numărul lor, vitejii care erau în slujba lui David:

Iaşobeam, fiul lui Hacmoni, unul din căpitanii de seamă. El şi-a învârtit suliţa peste trei sute de oameni, pe care i-a omorât dintr-o singură dată.

12. După el, Eleazar, fiul lui Dodo, ahohitul, unul din cei trei războinici.

13. El era cu David la Pas-Damim, unde se strânseseră filistenii pentru luptă. Acolo era o bucată de pământ plină cu orz: şi poporul fugea dinaintea filistenilor.

14. S-au aşezat în mijlocul ogorului, l-au ocrotit şi au bătut pe filisteni. Şi Domnul a dat o mare izbăvire.

15. Trei din cele treizeci de căpetenii s-au* coborât la David pe stâncă, în peştera Adulam, când tabăra filistenilor era în valea** refaimiţilor.

*2 Sam. 23.13. **Cap. 14.9.

16. David era atunci în cetăţuie, şi o ceată a filistenilor era la Betleem.

17. David a avut o dorinţă şi a zis: „Cine-mi va aduce apă de băut din fântâna de la poarta Betleemului?“

18. Atunci cei trei bărbaţi au trecut prin tabăra filistenilor şi au scos apă din fântâna de la poarta Betleemului. Au adus-o şi au dat-o lui David; dar David n-a vrut s-o bea, ci a vărsat-o înaintea Domnului.

19. El a zis: „Să mă ferească Dumnezeul meu să fac una ca aceasta! Să beau eu sângele acestor oameni, care s-au dus cu primejdia vieţii lor? Căci cu primejdia vieţii lor au adus-o.“ Şi n-a voit s-o bea. Iată ce au făcut aceşti trei viteji.

20. Abişai*, fratele lui Ioab, era căpetenia celor trei. El şi-a învârtit suliţa peste trei sute de oameni şi i-a omorât; şi i-a mers faima între cei trei.

*2 Sam. 23.18.

21. El* era cel mai cu vază din cei trei din rândul al doilea şi a fost căpetenia lor; dar n-a ajuns pe cei trei dintâi; *2 Sam. 23.19.

22. Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabţeel, om de preţ şi vestit prin isprăvile lui. El* a ucis cei doi lei ai Moabului. S-a coborât în mijlocul unei gropi pentru apă, unde a ucis un leu, într-o zi când căzuse zăpada. *2 Sam. 23.20.

23. El a ucis pe un egiptean care avea o statură de cinci coţi şi avea

în mână o suliţă ca sulul unui ţesător; s-a coborât împotriva lui cu un toiag, a smuls suliţa din mâna egipteanului şi l-a ucis cu ea.
24. Iată ce a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada; şi i-a mers faima printre cei trei viteji.
25. Era cel mai cu vază din cei treizeci; dar n-a ajuns pe cei trei dintâi. David l-a primit în sfatul celor mai aproape de el.
26. Vitejii oştirii:
Asael*, fratele lui Ioab; Elhanan, fiul lui Dodo din Betleem; *2 Sam. 23.24.
27. Şamot din Haror; Heleţ din Palon;
28. Ira, fiul lui Icheş, din Tecoa; Abiezer din Anatot;
29. Sibecai, huşatitul; Ilai din Ahoah;
30. Maharai din Netofa; Heled, fiul lui Baana, din Netofa;
31. Itai, fiul lui Ribai, din Ghibeea fiilor lui Beniamin; Benaia din Piraton;
32. Hurai din Nahale-Gaaş; Abiel, din Araba;
33. Azmavet din Baharum; Eliahba din Şaalbon;
34. Bene-Haşem din Ghizon; Ionatan, fiul lui Şaghe, din Harar;
35. Ahiam, fiul lui Sacar, din Harar; Elifal, fiul lui Ur;
36. Hefer din Mechera; Ahia din Palon;
37. Heţro din Carmel; Naarai, fiul lui Ezbai;
38. Ioel, fratele lui Natan; Mibhar, fiul lui Hagri;
39. Ţelec, amonitul; Nahrai, din Berot, care ducea armele lui Ioab, fiul Ţeruiei;
40. Ira din Ieter; Gareb din Ieter;
41. Urie, hetitul; Zabad, fiul lui Ahlai;
42. Adina, fiul lui Şiza, rubenitul, căpetenia rubeniţilor, şi treizeci împreună cu el;
43. Hanan, fiul lui Maaca; Iosafat din Mitni;
44. Ozia din Aştarot; Şama şi Iehiel, fiii lui Hotam, din Aroer;
45. Iediael, fiul lui Şimri; Ioha, fratele său, tiţitul;
46. Eliel din Mahavim; Ieribai şi Ioşavia, fiii lui Elnaam; Itma, moabitul;
47. Eliel, Obed şi Iaasiel-Meţobaia.

Războinicii lui David în timpul lui Saul

12 1. Iată* cei ce s-au dus la David la Ţiclag**, pe când se ţinea el departe de faţa lui Saul, fiul lui Chis. Ei făceau parte din vitejii care i-au dat ajutor în timpul războiului.
*1 Sam. 27.2. **1 Sam. 27.6.
2. Erau arcaşi, cu mâna dreaptă şi cu mâna stângă* aruncau pietre, iar cu arcul trăgeau săgeţi: erau din Beniamin, din numărul fraţilor lui Saul. *Judc. 20.16.
3. Căpetenia Ahiezer şi Ioas, fiii lui Şemaa din Ghibeea; Ieziel şi Pelet, fiii lui Azmavet; Beraca, Iehu din Anatot;
4. Işmaia din Gabaon, viteaz între cei treizeci şi căpetenie peste treizeci; Ieremia, Iahaziel, Iohanan, Iozabad din Ghedera;
5. Eluzai, Ierimot, Bealia, Şemaria, Şefatia din Harof;
6. Elcana, Işia, Azareel, Ioezer şi Iaşobeam, coreiţi;
7. Ioela şi Zebadia, fiii lui Ieroham din Ghedor.
8. Dintre gadiţi, nişte viteji au plecat să se ducă la David în cetăţuia din pustiu, ostaşi deprinşi la război, înarmaţi cu scut şi cu suliţă, ca nişte lei, şi iuţi ca nişte căprioare* de pe munţi.
*2 Sam. 2.18.
9. Ezer, căpetenia; Obadia, al doilea; Eliab, al treilea;
10. Mişmana, al patrulea; Ieremia, al cincilea;
11. Atai, al şaselea; Eliel, al şaptelea;
12. Iohanan, al optulea; Elzabad, al nouălea;
13. Ieremia, al zecelea; Macbanai, al unsprezecelea.
14. Aceştia erau fiii lui Gad, căpetenii ale oştirii; unul singur, cel mai mic, putea să se lupte cu o sută de oameni, şi cel mai mare cu o mie.
15. Aceştia au trecut Iordanul în luna întâi, când ieşea* din matcă pe tot cursul lui, şi ei sunt aceia care au pus pe fugă pe toţi locuitorii din văi, la răsărit şi la apus. *Ios. 3.15.
16. Şi din fiii lui Beniamin şi ai lui Iuda au fost unii care s-au dus la David în cetăţuie.
17. David le-a ieşit înainte şi le-a vorbit astfel: „Dacă veniţi la mine cu gânduri bune, ca să mă ajutaţi, inima mea se va uni cu voi; dar, dacă veniţi

să mă înşelaţi în folosul vrăjmaşilor
mei, când nu fac nici o silnicie, Dum-
nezeul părinţilor noştri să vadă şi să
judece!“
18. Amasai*, unul din căpitanii de
seamă, a fost apucat de Duhul şi a zis:
„Suntem cu tine, Davide, şi cu tine,
fiul lui Isai! Pace, pace ţie şi pace
celor ce te ajută, căci Dumnezeul tău
ţi-a ajutat!“ Şi David i-a primit şi i-a
pus între căpeteniile oştirii. *2 Sam. 17.25.
19. Nişte oameni din Manase s-au
unit cu David, când* a pornit cu
război împotriva lui Saul cu filistenii.
Dar n-au fost de ajutor filistenilor;
căci, după ce s-au sfătuit, domnii filis-
tenilor au trimis înapoi pe David,
zicând: „S-ar putea ca el să treacă de
partea stăpânului său Saul, şi să ne
pună astfel în primejdie capetele**
noastre.“ *1 Sam. 29.2. **1 Sam. 29.4.
20. Când s-a întors la Ţiclag, iată cei
ce s-au unit cu el din Manase: Adnah,
Iozabad, Iediael, Micael, Iozabad,
Elihu şi Ţiltai, căpetenia miilor lui
Manase.
21. Au dat ajutor lui David împotriva
cetei* (jefuitorilor amaleciţi), căci toţi
erau oameni viteji, şi au ajuns căpe-
tenii în oştire. *1 Sam. 30.1,9,10.
22. Şi din zi în zi veneau oameni la
David să-l ajute, până ce a avut o
tabără mare, ca o tabără a lui Dum-
nezeu.

Războinicii celor douăsprezece seminţii

23. Iată numărul oamenilor înarmaţi
pentru război, care s-au dus* la David
în Hebron, ca să treacă** asupra lui
domnia lui Saul, după† porunca Dom-
nului:
*2 Sam. 2.3,4; 5.1. Cap. 11.1. **Cap. 10.14. †1 Sam. 16.1,3.
24. Fiii lui Iuda, care purtau scutul şi
suliţa, şase mii opt sute înarmaţi
pentru război.
25. Din fiii lui Simeon, oameni viteji
la război, şapte mii o sută.
26. Din fiii lui Levi, patru mii şase
sute;
27. şi Iehoiada, mai marele aaro-
niţilor, şi cu el trei mii şapte sute;
28. şi Ţadoc*, tânăr viteaz, şi casa
tatălui său, douăzeci şi două de căpe-
tenii. *2 Sam. 8.17.
29. Din fiii lui Beniamin, fraţii lui
Saul, trei mii; căci până atunci cea mai
mare* parte dintre ei rămăseseră cre-
dincioşi casei lui Saul. *2 Sam. 2.8,9.
30. Din fiii lui Efraim, douăzeci de
mii opt sute, oameni viteji, oameni cu
faimă, după casele părinţilor lor.
31. Din jumătatea seminţiei lui
Manase, optsprezece mii, care au fost
numiţi pe nume să se ducă să pună
împărat pe David.
32. Din fiii lui Isahar, care se price-
peau* în înţelegerea vremurilor şi
ştiau ce trebuia să facă Israel, două
sute de căpetenii, şi toţi fraţii lor erau
puşi sub porunca lor. *Est. 1.13.
33. Din Zabulon, cincizeci de mii în
stare să meargă la oştire, înarmaţi
pentru luptă cu toate armele de război
şi gata să se lupte cu o inimă hotărâtă.
34. Din Neftali, o mie de căpetenii,
şi cu ei treizeci şi şapte de mii care
purtau scutul şi suliţa.
35. Din daniţi, înarmaţi pentru război
douăzeci şi opt de mii şase sute.
36. Din Aşer, în stare să meargă la
oaste şi gata de luptă, patruzeci de mii.
37. Şi de cealaltă parte a Iordanului,
din rubeniţi, din gadiţi şi din jumă-
tatea seminţiei lui Manase, cu toate
armele de război, o sută douăzeci de mii.
38. Toţi aceşti bărbaţi, oameni de
război, gata de luptă, au venit la Hebron
cu inima neprefăcută, ca să pună pe
David împărat peste tot Israelul. Şi
toţi ceilalţi din Israel erau tot cu un
gând să facă împărat pe David.
39. Au stat acolo trei zile cu David,
mâncând şi bând, căci fraţii lor le
pregătiseră de mâncare.
40. Şi chiar cei ce locuiau lângă ei
până la Isahar, la Zabulon şi Neftali,
aduceau merinde pe măgari, pe cămile,
pe catâri şi pe boi: aluaturi, turte de
smochine şi de stafide, vin, untdelemn,
boi şi oi din belşug, căci era bucurie în
Israel.

Chivotul adus de David în casa lui Obed-Edom

13 1. David a ţinut sfat cu căpe-
teniile peste mii şi peste sute, cu
toţi mai marii.
2. Şi David a zis întregii adunări a lui
Israel: „Dacă găsiţi cu cale şi dacă
lucrul acesta vine de la Domnul Dum-
nezeul nostru, să trimitem în toate
părţile la fraţii noştri care au rămas*
în toate ţinuturile lui Israel şi la preoţi
şi leviţi, în cetăţile şi împrejurimile
lor, ca să se strângă la noi,
*1 Sam. 31.1. Isa. 37.4.

3. şi să aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, căci* nu ne-am mai îngrijit de el de pe vremea lui Saul.“
*1 Sam. 7.1,2.

4. Toată adunarea a hotărât să facă aşa, căci lucrul acesta a părut bun întregului popor.

5. David a strâns* pe tot Israelul, de la Şilhor** în Egipt, până la intrarea Hamatului, ca să aducă din† Chiriat-Iearim chivotul lui Dumnezeu.
*1 Sam. 7.5. 2 Sam. 6.1. **Ios. 13.3. †1 Sam. 6.21; 7.1.

6. Şi David, împreună cu tot Israelul, s-a suit la Baala*, la Chiriat-Iearim, care este al lui Iuda, ca să ridice de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea căruia este chemat Numele Domnului care şade** între heruvimi.
*Ios. 15.9,60. **1 Sam. 4.4. 2 Sam. 6.2.

7. Au pus într-un car* nou chivotul lui Dumnezeu pe care l-au luat din casa** lui Abinadab: Uza şi Ahio cârmuiau carul. *Num. 4.15. Cap. 15.2,13. **1 Sam. 7.1.

8. David* şi tot Israelul jucau înaintea lui Dumnezeu cu toată puterea lor, cântând şi zicând din harpe, din lăute, din tobe, din chimvale şi din trâmbiţe. *2 Sam. 6.5.

9. Când au ajuns la aria lui Chidon, Uza a întins mâna să apuce chivotul, pentru că boii erau să-l răstoarne.

10. Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Uza şi Domnul l-a lovit, pentru că* întinsese mâna pe chivot. Uza a murit** acolo înaintea lui Dumnezeu. *Num. 4.15. Cap. 15.13,15. **Lev. 10.2.

11. David s-a mâniat că Domnul făcuse o spărtură, lovind pe Uza cu o asemenea pedeapsă. De aceea locul acesta a fost numit până în ziua de azi Pereţ-Uza[1].

12. David s-a temut de Dumnezeu în ziua aceea şi a zis: „Cum să aduc chivotul lui Dumnezeu la mine?“

13. David n-a tras chivotul la el în cetatea lui David, ci l-a dus în casa lui Obed-Edom din Gat.

14. Chivotul* lui Dumnezeu a rămas trei luni la familia lui Obed-Edom, în casa lui. Şi Domnul a binecuvântat casa lui Obed-Edom** şi tot ce era al lui. *2 Sam. 6.11. **Gen. 30.27. Cap. 26.5.

Casa lui David şi copiii lui

14 1. Hiram*, împăratul Tirului, a trimis soli lui David şi lemn de cedru, şi cioplitori de piatră, şi tâmplari să-i zidească o casă. *2 Sam. 5.11, etc.

1. Sau: Spărtura lui Uza

2. David a cunoscut că Domnul îl întărea ca împărat al lui Israel şi că împărăţia lui s-a înălţat foarte mult, din pricina poporului Său, Israel.

3. David a mai luat neveste şi la Ierusalim: şi a mai născut fii şi fiice.

4. Iată numele celor* ce i s-au născut la Ierusalim: Şamua, Şobab, Natan, Solomon, *Cap. 3.5.

5. Ibhar, Elişua, Elfelet,

6. Noga, Nefeg, Iafia,

7. Elişama, Beeliada şi Elifelet.

Biruinţele lui David asupra filistenilor

8. Filistenii au auzit că David* fusese uns împărat peste tot Israelul şi s-au suit cu toţii să-l caute. David a fost înştiinţat de acest lucru şi le-a ieşit înainte. *2 Sam. 5.17.

9. Filistenii au venit şi s-au răspândit în valea* refaimiţilor. *Cap. 11.15.

10. David a întrebat pe Dumnezeu zicând: „Să mă sui împotriva filistenilor, şi îi vei da în mâinile mele?“ Şi Domnul i-a zis: „Suie-te, şi-i voi da în mâinile tale.“

11. S-au suit la Baal-Peraţim, unde David i-a bătut. Apoi a zis: „Dumnezeu a risipit pe vrăjmaşii mei prin mâna mea, ca pe nişte ape care se scurg.“ De aceea s-a dat locului acestuia numele Baal-Peraţim.

12. Ei şi-au lăsat acolo dumnezeii, care au fost arşi în foc după porunca lui David.

13. Filistenii* s-au răspândit din nou în vale. *2 Sam. 5.22.

14. David a întrebat iarăşi pe Dumnezeu. Şi Dumnezeu i-a zis: „Să nu te sui după ei; întoarce-te de la ei şi mergi* asupra lor prin faţa duzilor. *2 Sam. 5.23.

15. Când vei auzi un vuiet de paşi în vârfurile duzilor, atunci să ieşi la luptă, căci Dumnezeu merge înaintea ta, ca să bată oastea filistenilor.“

16. David a făcut cum îi poruncise Dumnezeu, şi oastea filistenilor a fost bătută de la Gabaon* până la Ghezer.
*2 Sam. 5.25.

17. Faima* lui David s-a răspândit în toată ţara, şi Domnul l-a făcut de** temut pentru toate neamurile.
*Ios. 6.27. 2 Cron. 26.8. **Deut. 2.25; 11.25.

David aduce chivotul la Ierusalim

15 1. David şi-a zidit case în cetatea lui David; a pregătit un loc chivotului lui Dumnezeu şi a ridicat un Cort* pentru el. *Cap. 16.1.

2. Atunci David a zis: „Chivotul* lui Dumnezeu nu trebuie purtat decât de leviţi, căci pe ei i-a ales Domnul să ducă chivotul lui Dumnezeu şi să-I slujească pe vecie.“ *Num. 4.2,15. Deut. 10.8; 31.9.
3. Şi David a strâns* tot Israelul la Ierusalim, ca să suie chivotul Domnului la locul pe care i-l pregătise. *1 Împ. 8.1. Cap. 13.5.
4. David a strâns pe fiii lui Aaron şi pe leviţi:
5. din fiii lui Chehat: pe căpetenia Uriel şi pe fraţii săi, o sută douăzeci;
6. din fiii lui Merari: pe căpetenia Asaia şi pe fraţii săi, două sute douăzeci;
7. din fiii lui Gherşon: pe căpetenia Ioel şi pe fraţii săi, o sută treizeci;
8. din fiii lui Eliţafan*: pe căpetenia Semaia şi pe fraţii săi, două sute; *Exod 6.22.
9. din fiii lui Hebron*: pe căpetenia Eliel şi pe fraţii săi, optzeci; *Exod 6.18.
10. din fiii lui Uziel: pe căpetenia Aminadab şi pe fraţii săi, o sută doisprezece.
11. David a chemat pe preoţii: Ţadoc şi Abiatar, şi pe leviţii: Uriel, Asaia, Ioel, Şemaia, Eliel şi Aminadab
12. şi le-a zis: „Voi sunteţi capii de familie ai leviţilor, sfinţiţi-vă, voi şi fraţii voştri, şi suiţi chivotul Domnului Dumnezeului lui Israel la locul pe care i l-am pregătit.
13. Pentru că* n-aţi fost întâia dată, de aceea ne-a lovit Domnul** Dumnezeul nostru, căci nu L-am căutat după Lege.“ *2 Sam. 6.3. Cap. 13.7. **Cap. 13.10,11.
14. Preoţii şi leviţii s-au sfinţit ca să suie chivotul Domnului Dumnezeului lui Israel.
15. Fiii leviţilor au dus chivotul lui Dumnezeu pe umeri cu nişte drugi, cum poruncise* Moise după cuvântul Domnului. *Exod 25.14. Num. 4.15; 7.9.
16. Şi David a zis căpeteniilor leviţilor să aşeze pe fraţii lor cântăreţi cu instrumente de muzică, cu lăute, harpe şi ţambale, şi să sune din ele cântări răsunătoare, în semn de bucurie.
17. Leviţii au aşezat pe Heman*, fiul lui Ioel; dintre fraţii lui, pe Asaf**, fiul lui Berechia; şi dintre fiii lui Merari, fraţii lor, pe Etan†, fiul lui Cuşaia; *Cap. 6.33. **Cap. 6.39. †Cap. 6.44.
18. apoi împreună cu ei pe fraţii lor de a doua mână: pe Zaharia, Ben, Iaaziel, Şemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Benaia, Maaseia, Matitia, Elifele, şi Micneia, şi Obed-Edom, şi Ieiel, uşieri.
19. Cântăreţii, Heman, Asaf şi Etan aveau ţambale de aramă, ca să sune din ele.
20. Zaharia, Aziel, Şemiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Maaseia şi Benaia aveau lăute pe* alamot; *Ps. 46, titlu.
21. şi Matitia, Elifele, Micneia, Obed-Edom, Ieiel şi Azazia aveau harpe cu opt corzi, ca să sune tare.
22. Chenania, căpetenia muzicii între leviţi, cârmuia muzica, fiindcă era meşter.
23. Berechia şi Elcana erau uşierii chivotului.
24. Şebania, Iosafat, Netaneel, Amasai, Zaharia, Benaia şi Eliezer, preoţii, sunau din trâmbiţe* înaintea chivotului lui Dumnezeu. Obed-Edom şi Iehia erau uşierii chivotului. *Num. 10.8. Ps. 81.3.
25. David*, bătrânii lui Israel şi căpeteniile miilor au pornit astfel să suie chivotul legământului Domnului de la casa lui Obed-Edom, în mijlocul bucuriei. *2 Sam. 6.12,13, etc. 1 Împ. 8.1.
26. Când a ajutat Dumnezeu pe leviţi să ridice chivotul legământului Domnului, au jertfit şapte viţei şi şapte berbeci.
27. David era îmbrăcat cu o manta de in subţire; tot aşa erau îmbrăcaţi toţi leviţii care duceau chivotul, cântăreţii şi Chenania, căpetenia muzicii între cântăreţi, şi David avea pe el un efod de in.
28. Tot Israelul a suit* chivotul legământului Domnului cu strigăte de bucurie, cu sunete de goarne, de trâmbiţe şi de chimvale, şi făcând să răsune lăutele şi harpele. *Cap. 13.8.
29. Pe când* intra în cetatea lui David chivotul legământului Domnului, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastră şi, când a văzut pe împăratul David sărind şi jucând, l-a dispreţuit în inima ei. *2 Sam. 6.16.

Orânduirile privitoare la slujbă

16 1. După ce au adus* chivotul lui Dumnezeu, l-au pus în mijlocul Cortului, pe care-l întinsese David pentru el, şi au adus înaintea lui Dumnezeu arderi de tot şi jertfe de mulţumiri. *2 Sam. 6.17-19.
2. Când a isprăvit David de adus

arderile de tot şi jertfele de mulţumiri, a binecuvântat poporul în Numele Domnului.
3. Apoi a împărţit tuturor celor din Israel, bărbaţi şi femei, fiecăruia câte o pâine, o bucată de carne şi o turtă de stafide.
4. A dat leviţilor sarcina să facă slujba înaintea chivotului Domnului, să cheme*, să laude şi să slăvească pe Domnul Dumnezeul lui Israel.
*Ps. 38; 70, titlu.
5. Aceştia erau: Asaf, căpetenia; Zaharia, al doilea după el; Ieiel, Şemiramot, Iehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom şi Ieiel. Ei aveau instrumente de muzică, lăute şi harpe, şi Asaf suna din ţambale.
6. Preoţii Benaia şi Iahaziel sunau mereu din trâmbiţe înaintea chivotului legământului lui Dumnezeu.
7. În ziua aceea, David a însărcinat pentru întâia dată pe Asaf şi fraţii săi să vestească* laudele Domnului.
*2 Sam. 23.1.

Cântare de laudă

8. Lăudaţi* pe Domnul, chemaţi Numele Lui:
faceţi cunoscut printre popoare faptele Lui înalte! *Ps. 105.1-15.
9. Cântaţi, cântaţi în cinstea Lui!
Vorbiţi despre toate minunile Lui!
10. Făliţi-vă cu Numele Lui cel sfânt!
Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!
11. Căutaţi pe Domnul şi sprijinul Lui,
căutaţi necurmat faţa Lui!
12. Aduceţi-vă aminte de minunile pe care le-a făcut,
de minunile Lui şi de judecăţile rostite de gura Lui,
13. voi, sămânţa lui Israel, robul Său,
copiii lui Iacov, aleşii Lui!
14. Domnul este Dumnezeul nostru;
judecăţile Lui se împlinesc pe tot pământul.
15. Aduceţi-vă aminte totdeauna de legământul Său;
de făgăduinţele Lui, făcute pentru o mie de neamuri de oameni,
16. de legământul pe care l-a făcut* cu Avraam
şi de jurământul pe care l-a făcut lui Isaac; *Gen. 17.2; 26.3; 28.13; 35.11.
17. El l-a făcut o lege pentru Iacov,
un legământ veşnic pentru Israel,
18. zicând: „Îţi voi da ţara Canaanului
ca moştenire care v-a căzut la împărţire.“
19. Ei erau puţini la număr atunci,
foarte* puţini la număr, şi străini în ţara aceea. *Gen. 34.30.
20. Şi mergeau de la un neam la altul
şi de la o împărăţie la un alt popor;
21. dar El n-a îngăduit nimănui să-i asuprească,
şi a pedepsit* împăraţi din pricina lor, *Gen. 12.17; 20.3. Exod 7.15-18.
22. zicând: „Nu* vă atingeţi de unşii Mei
şi nu faceţi nici un rău prorocilor Mei!“ *Ps. 105.15.
23. Cântaţi* Domnului, toţi locuitorii pământului!
Vestiţi din zi în zi mântuirea Lui;
*Ps. 96.1, etc.
24. povestiţi printre neamuri slava Lui,
printre toate popoarele, minunile Lui!
25. Căci Domnul este mare şi foarte vrednic de laudă,
El este de temut, mai presus de toţi dumnezeii;
26. căci toţi dumnezeii popoarelor sunt* idoli,
dar Domnul a făcut cerurile. *Lev. 19.4.
27. Măreţia şi strălucirea sunt înaintea feţei Lui,
tăria şi bucuria sunt în Locaşul Lui.
28. Familii de popoare, daţi Domnului,
daţi Domnului slavă şi cinste!
29. Daţi Domnului slavă pentru Numele Lui!
Aduceţi daruri şi veniţi înaintea Lui,
închinaţi-vă înaintea Domnului cu podoabe sfinte.
30. Tremuraţi înaintea Lui, toţi locuitorii pământului!
Căci lumea este întărită şi nu se clatină.
31. Să se bucure cerurile şi să se veselească pământul!
Să se spună printre neamuri că Domnul împărăţeşte!
32. Să urle marea cu tot ce este în ea!
Câmpia să se veselească împreună cu tot ce este pe ea!
33. Să chiuie copacii din pădure înaintea Domnului!
Căci El vine să judece pământul.
34. Lăudaţi* pe Domnul, căci este bun,
căci îndurarea Lui ţine în veac!
*Ps. 106.1; 107.1; 118.1; 136.1.

35. Ziceţi*: „Mântuieşte-ne, Dumnezeul mântuirii,
strânge-ne şi scoate-ne din mijlocul neamurilor, *Ps. 106.47,48.
ca să lăudăm Numele Tău cel sfânt
şi să ne punem slava în a Te lăuda!
36. Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul lui Israel, din veşnicie în veşnicie!“
Şi tot* poporul** a zis: „Amin!“ şi lăuda pe Domnul. *1 Împ. 8.15. **Deut. 27.15.
37. David a lăsat acolo, înaintea chivotului legământului Domnului, pe Asaf şi pe fraţii lui, ca să slujească necurmat înaintea chivotului, împlinindu-şi datoria zi de zi.
38. A lăsat pe Obed-Edom şi pe Hosa cu fraţii lor, în număr de şaizeci şi opt, pe Obed-Edom, fiul lui Ieditun, şi pe Hosa, ca uşieri.
39. A pus pe preotul Ţadoc şi pe preoţi, fraţii săi, înaintea* Locaşului Domnului, pe înălţimea** din Gabaon,
*Cap. 21.29. 2 Cron. 1.3. **1 Împ. 3.4.
40. ca să aducă necurmat Domnului arderi de tot, dimineaţa şi seara*, pe altarul arderilor de tot şi să împlinească tot ce este scris în Legea Domnului, poruncită lui Israel de Domnul.
*Exod 29.38. Num. 28.3.
41. Cu ei erau Heman şi Iedutun şi ceilalţi care fuseseră aleşi şi numiţi pe nume ca să laude pe Domnul, căci îndurarea* Lui ţine în veac.
*Vers. 24. 2 Cron. 5.13; 7.3. Ezra 3.11. Ier. 33.11.
42. Cu ei erau Heman şi Iedutun, care aveau trâmbiţe şi ţambale, pentru cei ce sunau din ele, şi instrumente pentru cântări în cinstea lui Dumnezeu. Fiii lui Iedutun erau uşieri.
43. Tot poporul* s-a dus fiecare la casa lui, şi David s-a întors să-şi binecuvânteze casa. *2 Sam. 6.19,20.

David vrea să zidească Templul

17 1. Pe când* locuia David în casa lui, a zis prorocului Natan: „Iată, eu locuiesc într-o casă de cedru, şi chivotul legământului Domnului este într-un Cort.“ *2 Sam. 7.1, etc.
2. Natan a răspuns lui David: „Fă tot ce-ţi spune inima, căci Dumnezeu este cu tine.“
3. În noaptea următoare, cuvântul Domnului a vorbit lui Natan:
4. „Du-te şi spune robului Meu David: „Aşa vorbeşte Domnul: „Nu tu Îmi vei zidi o Casă de locuit.
5. Căci Eu n-am locuit într-o Casă din ziua când am scos pe Israel din Egipt până în ziua de azi; ci am mers din Cort în Cort şi din Locaş în Locaş.
6. Pretutindeni pe unde am mers cu tot Israelul, am spus Eu o vorbă vreunuia din judecătorii lui Israel, cărora le poruncisem să pască pe poporul Meu, am zis Eu: „Pentru ce nu-Mi zidiţi o Casă de cedru?“
7. Acum să spui robului Meu David: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Te-am luat de la păşune, dinapoia oilor, ca să fii căpetenia poporului Meu, Israel;
8. am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toţi vrăjmaşii tăi dinaintea ta şi ţi-am făcut nume ca numele celor mari de pe pământ:
9. am dat o locuinţă poporului Meu Israel, şi l-am sădit ca să fie statornic acolo şi să nu mai fie tulburat, pentru ca cei răi să nu-l mai nimicească aşa cum îl nimiceau mai înainte
10. şi pe vremea când pusesem judecători peste poporul Meu, Israel. Am smerit pe toţi vrăjmaşii tăi. Şi îţi vestesc că Domnul îţi va zidi o Casă.
11. Când ţi se vor împlini zilele şi când te vei duce la părinţii tăi, voi ridica sămânţa ta după tine şi anume pe unul din fiii tăi şi-i voi întări domnia.
12. El Îmi va zidi o casă, şi-i voi întări pe vecie scaunul lui de domnie.
13. Eu îi voi* fi Tată, şi el Îmi va fi fiu; şi nu voi îndepărta bunătatea Mea de la el, cum am îndepărtat-o de la cel dinaintea ta. *2 Sam. 7.14,15.
14. Îl* voi aşeza pentru totdeauna în Casa Mea, şi în Împărăţia Mea scaunul lui de domnie va fi întărit pe vecie.“
*Luca 1.33.

Rugăciunea lui David

15. Natan a spus lui David toate aceste cuvinte şi toată vedenia aceasta.
16. Şi împăratul David* s-a dus şi s-a înfăţişat înaintea Domnului şi a zis: „Cine sunt eu, Doamne Dumnezeule, şi ce este casa mea, de m-ai făcut să ajung unde sunt? *2 Sam. 7.18.
17. Şi atât este puţin lucru înaintea Ta, Dumnezeule! Tu vorbeşti şi de casa robului Tău pentru vremurile viitoare. Şi binevoieşti să-Ţi îndrepţi privirile asupra mea în felul oamenilor, Tu care eşti înălţat, Doamne Dumnezeule!

18. Ce ar putea să-Ţi mai spună David faţă de slava dată robului Tău? Tu cunoşti pe robul Tău.

19. Doamne, din pricina robului Tău şi după inima Ta, ai făcut aceste lucruri mari şi i le-ai descoperit.

20. Doamne! Nimeni nu este ca Tine şi nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după tot ce am auzit cu urechile noastre.

21. Este oare pe pământ un sigur popor care să fie ca poporul Tău Israel, pe care Dumnezeu a venit să-l răscumpere ca să facă din el poporul Lui, ca să-Ţi faci un nume şi să săvârşeşti minuni şi semne mari, izgonind neamuri dinaintea poporului Tău pe care l-ai răscumpărat din Egipt?

22. Tu ai pus pe poporul Tău, Israel, ca să fie poporul Tău pe vecie; şi Tu, Doamne, Te-ai făcut Dumnezeul lui.

23. Acum, Doamne, cuvântul pe care l-ai rostit asupra robului Tău şi asupra casei lui să rămână în veac, şi fă după cuvântul Tău!

24. Să rămână, pentru ca Numele Tău să fie slăvit pe vecie şi să se spună: „Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel, este un Dumnezeu pentru Israel!“ Şi casa robului Tău David să fie întărită înaintea Ta!

25. Căci Tu însuţi, Dumnezeule, ai descoperit robului Tău că îi vei zidi o casă. De aceea a îndrăznit robul Tău să se roage înaintea Ta.

26. Acum, Doamne, Tu eşti adevăratul Dumnezeu şi Tu ai vestit harul acesta robului Tău.

27. Binecuvântează, dar, casa robului Tău, ca să rămână pe vecie înaintea Ta! Căci ce binecuvântezi Tu, Doamne, este binecuvântat pentru veşnicie!“

Biruinţele lui David

18 1. După aceea, David a bătut* pe filisteni şi i-a smerit, şi a luat din mâna filistenilor Gatul şi satele lui.

*2 Sam. 8.1, etc.

2. A bătut pe moabiţi, şi moabiţii au fost supuşi lui David şi i-au plătit un bir.

3. David a bătut pe Hadarezer, împăratul Ţobei, spre Hamat, când s-a dus să-şi aşeze stăpânirea peste râul Eufratului.

4. David i-a luat o mie de care, şapte mii* de călăreţi şi douăzeci de mii de pedestraşi; a tăiat vinele tuturor cailor de trăsuri şi n-a păstrat decât o sută de care. *2 Sam. 8.4.

5. Sirienii din Damasc au venit în ajutorul lui Hadarezer, împăratul Ţobei, şi David a bătut douăzeci şi două de mii de sirieni.

6. David a pus o strajă de oşti în Siria Damascului. Şi sirienii au fost supuşi lui David şi i-au plătit bir.

Domnul ocrotea pe David oriunde mergea.

7. Şi David a luat scuturile de aur pe care le aveau slujitorii lui Hadarezer şi le-a adus la Ierusalim.

8. David a mai luat multă aramă din Tibhat şi din Cun, cetăţile lui Hadarezer. Solomon a făcut* din ea marea de aramă, stâlpii şi uneltele de aramă.

*1 Împ. 7.15,23. 2 Cron. 4.12,15,16.

9. Tohu, împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată oştirea lui Hadarezer, împăratul Ţobei,

10. şi a trimis pe fiul său Hadoram la împăratul David să-i ureze de bine şi să-l laude că a luptat împotriva lui Hadarezer şi l-a bătut. Căci Tohu era în război cu Hadarezer. A trimis de asemenea tot felul de vase de aur, de argint şi de aramă.

11. Împăratul David le-a închinat Domnului, împreună cu argintul şi aurul pe care-l luase de la toate popoarele, de la Edom, de la Moab, de la fiii lui Amon, de la filisteni şi de la Amalec.

12. Abişai, fiul Ţeruiei, a bătut în Valea Sării optsprezece mii* de edomiţi. *2 Sam. 8.13.

13. A pus* oşti de strajă în Edom, şi tot Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea pe David pe oriunde mergea. *2 Sam. 8.14, etc.

Înalţii slujbaşi ai lui David

14. David a domnit peste tot Israelul şi făcea judecată şi dreptate tot poporului său.

15. Ioab, fiul Ţeruiei, era mai mare peste oştire; Iosafat, fiul lui Ahilud, era scriitor;

16. Ţadoc, fiul lui Ahitub, şi Abimelec, fiul lui Abiatar, erau preoţi; Şavşa era logofăt;

17. Benaia*, fiul lui Iehoiada, era căpetenia cheretiţilor şi a peletiţilor; şi fiii lui David erau cei dintâi pe lângă împărat. *2 Sam. 8.18.

Război împotriva amoniţilor

19 1. După aceea*, Nahaş, împăratul fiilor lui Amon, a murit, şi în locul lui a domnit fiul său. *2 Sam. 10.1, etc.

2. David a zis: „Voi arăta bunăvoinţă lui Hanun, fiul lui Nahaş, căci tatăl lui a arătat bunăvoinţă faţă de mine.“ Şi David a trimis soli să-l mângâie pentru moartea tatălui său. Când au ajuns slujitorii lui David în ţara fiilor lui Amon, la Hanun, ca să-l mângâie,

3. căpeteniile fiilor lui Amon au zis lui Hanun: „Crezi că David îţi trimite oameni să te mângâie, ca să cinstească pe tatăl tău? – Oare n-au venit slujitorii lui la tine ca să cunoască cetatea şi s-o nimicească, şi ca să iscodească ţara?“

4. Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, a pus să-i radă şi să le taie hainele pe la mijloc până la brâu. Apoi le-a dat drumul.

5. David, căruia au venit şi i-au dat de ştire despre cele întâmplate cu oamenii aceştia, a trimis nişte oameni înaintea lor, căci li se făcuse mare ruşine; şi împăratul a trimis să le spună: „Rămâneţi la Ierihon până vă va creşte barba, şi apoi să vă întoarceţi.“

6. Fiii lui Amon au văzut că se făcuseră urâţi lui David, şi Hanun şi fiii lui Amon au trimis o mie de talanţi de argint să tocmească în slujba lor care şi călăreţi de la sirienii din Mesopotamia şi de la sirienii din Maaca şi din Ţoba*. *Cap. 18.5,9.

7. Au tocmit treizeci şi două de mii de care şi pe împăratul din Maaca împreună cu poporul lui, care au venit şi au tăbărât înaintea Medebei. Fiii lui Amon s-au strâns din cetăţile lor şi au mers la luptă.

8. La auzul acestei veşti, David a trimis împotriva lor pe Ioab şi toată oştirea de oameni viteji.

9. Fiii lui Amon au ieşit şi s-au înşirat în linie de bătaie la intrarea cetăţii; împăraţii care veniseră au tăbărât deosebit pe câmp.

10. Ioab a văzut că avea de luptat şi înainte şi înapoi. A ales atunci din toţi voinicii de frunte ai lui Israel o ceată pe care a aşezat-o împotriva sirienilor;

11. şi a pus sub porunca fratelui său Abişai cealaltă parte a poporului, ca să ţină piept fiilor lui Amon.

12. El a zis: „Dacă sirienii vor fi mai tari decât mine, să-mi vii tu în ajutor; şi dacă fiii lui Amon vor fi mai tari decât tine, îţi voi veni eu în ajutor.

13. Fii tare şi să ne îmbărbătăm pentru poporul nostru şi pentru cetăţile Dumnezeului nostru, şi Domnul să facă ce va crede!“

14. Ioab, cu poporul lui, a înaintat la luptă împotriva sirienilor, şi ei au fugit dinaintea lui.

15. Şi, când au văzut fiii lui Amon că sirienii o luaseră la fugă, au fugit şi ei dinaintea lui Abişai, fratele lui Ioab, şi s-au întors în cetate. Şi Ioab s-a întors la Ierusalim.

16. Sirienii, văzând că fuseseră bătuţi de Israel, au trimis şi au adus pe sirienii care erau de cealaltă parte a Râului; şi Şofah, căpetenia oştirii lui Hadarezer, era în fruntea lor.

17. Au dat de ştire lui David, care a strâns pe tot Israelul, a trecut Iordanul, a mers împotriva lor şi s-a pregătit de luptă împotriva lor. David s-a înşiruit în linie de bătaie împotriva sirienilor. Dar sirienii, după ce se bătuseră cu el,

18. au fugit dinaintea lui Israel. David le-a ucis oamenii de la şapte mii de care şi patruzeci de mii de pedestraşi şi a omorât pe Şofah, căpetenia oştirii.

19. Slujitorii lui Hadarezer, văzându-se bătuţi de Israel, au făcut pace cu David şi i s-au supus. Şi sirienii n-au vrut să mai ajute pe fiii lui Amon.

Cucerirea cetăţii Raba

20 1. În anul următor*, pe vremea când porneau împăraţii la război, Ioab** a pornit, în fruntea unei puternice oştiri, să pustiască ţara fiilor lui Amon şi să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim. Ioab a bătut Raba şi a nimicit-o.
*2 Sam. 11.1. **2 Sam. 12.26.

2. David a luat* cununa de pe capul împăratului ei şi a găsit-o în greutate de un talant de aur: era împodobită cu pietre scumpe. Au pus-o pe capul lui David, care a luat o mare pradă din cetate. *2 Sam. 12.30,31.

3. A scos afară pe locuitori şi i-a tăiat în bucăţi cu ferăstraie, cu securi şi cu topoare; tot aşa a făcut tuturor cetăţilor fiilor lui Amon. David s-a întors la Ierusalim cu tot poporul.

Biruinţele asupra filistenilor

4. După aceea, a avut loc* o bătălie la Ghezer cu filistenii. Atunci Sibecai**, huşatitul, a ucis pe Sipai, unul din copiii lui Rafa. Şi filistenii au fost smeriţi. *2 Sam. 21.18. **Cap. 11.29.

5. A mai fost o bătălie cu filistenii. Şi Elhanan, fiul lui Iair, a ucis pe fratele lui Goliat, Lahmi din Gat, care avea o suliţă al cărei mâner era ca un sul de ţesut.

6. A mai fost* o bătălie la Gat. Acolo a fost un om de statură înaltă care avea şase degete la fiecare mână şi la fiecare picior, douăzeci şi patru de toate, şi care se trăgea şi el din Rafa. *2 Sam. 21.20.

7. El a batjocorit pe Israel; şi Ionatan, fiul lui Şimea, fratele lui David, l-a ucis.

8. Oamenii aceştia erau dintre copiii lui Rafa la Gat. Ei au pierit ucişi de mâna lui David şi de mâna slujitorilor lui.

Numărătoarea poporului

21 1. Satana* s-a sculat împotriva lui Israel şi a aţâţat pe David să facă numărătoarea lui Israel. *2 Sam. 24.1, etc.

2. Şi David a zis lui Ioab şi căpeteniilor poporului: „Duceţi-vă de faceţi numărătoarea lui Israel, de la Beer-Şeba până la Dan, şi spuneţi-mi, ca să ştiu la cât se ridică* numărul poporului.“ *Cap. 27.23.

3. Ioab a răspuns: „Domnul să facă pe poporul Lui încă de o sută de ori pe atât! Împărate, domnul meu, nu sunt ei toţi slujitori ai domnului meu? Dar pentru ce cere domnul meu lucrul acesta? Pentru ce să faci pe Israel să păcătuiască astfel?“

4. Împăratul a stăruit în porunca pe care o dădea lui Ioab. Şi Ioab a plecat şi a străbătut tot Israelul; apoi s-a întors la Ierusalim.

5. Ioab a dat lui David cartea numărătorii poporului: în tot Israelul erau o mie de mii şi o sută de mii de bărbaţi în stare să scoată sabia, iar în Iuda erau patru sute şaptezeci de mii de bărbaţi în stare să scoată sabia.

6. Între ei n-a numărat şi pe Levi şi Beniamin*, căci porunca împăratului i se părea o urâciune. *Cap. 27.24.

Ciuma

7. Porunca aceasta n-a plăcut lui Dumnezeu, care a lovit pe Israel.

8. Şi David a zis lui Dumnezeu: „Am săvârşit un mare păcat* făcând lucrul acesta! Acum, iartă** fărădelegea robului Tău, căci am lucrat în totul ca un nebun!“ *2 Sam. 24.10. **2 Sam. 12.13.

9. Domnul a vorbit astfel lui Gad, văzătorul* lui David: *1 Sam. 9.9.

10. „Du-te şi spune lui David: „Aşa vorbeşte Domnul: „Îţi pun înainte trei urgii; alege una din ele, şi te voi lovi cu ea.“

11. Gad s-a dus la David şi i-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: „Primeşte:

12. sau trei* ani de foamete, sau trei luni în timpul cărora să fii nimicit de potrivnicii tăi şi atins de sabia vrăjmaşilor tăi, sau trei zile în timpul cărora sabia Domnului şi ciuma să fie în ţară, şi îngerul Domnului să ducă nimicirea în tot ţinutul lui Israel. Vezi acum ce trebuie să răspund Celui ce mă trimite.“ *2 Sam. 24.13.

13. David a răspuns lui Gad: „Sunt într-o mare strâmtorare! Să cad în mâinile Domnului, căci îndurările Lui sunt nemărginite; dar să nu cad în mâinile oamenilor!“

14. Domnul a trimis ciuma în Israel, şi au căzut şaptezeci de mii de oameni din Israel.

15. Dumnezeu a trimis un înger* la Ierusalim, ca să-l nimicească; şi, pe când îl nimicea, Domnul S-a uitat şi I-a părut** rău de răul acesta; şi a zis îngerului care nimicea: „Destul! Acum, trage-ţi mâna înapoi!“ Îngerul Domnului stătea lângă aria lui Ornan, iebusitul. *2 Sam. 24.16. **Gen. 6.6.

16. David a ridicat ochii şi a văzut* pe îngerul Domnului stând între pământ şi cer şi ţinând în mână sabia scoasă şi întoarsă împotriva Ierusalimului. Atunci David şi bătrânii, înveliţi cu saci, au căzut cu faţa la pământ. *2 Cron. 3.1.

17. Şi David a zis lui Dumnezeu: „Oare n-am poruncit eu numărătoarea poporului? Eu am păcătuit şi am făcut răul acesta; dar oile acestea, ce au făcut oare? Doamne Dumnezeul meu, mâna Ta să fie, dar, peste mine şi peste casa tatălui meu şi să nu piardă pe poporul Tău!“

18. Îngerul* Domnului a spus lui Gad să vorbească lui David să se suie să ridice un altar Domnului în aria lui Ornan, iebusitul. *2 Cron. 3.1.

19. David s-a suit, după cuvântul pe

care-l spusese Gad în Numele Domnului.
20. Ornan s-a întors şi a văzut îngerul, şi cei patru fii ai lui s-au ascuns împreună cu el: treiera grâul atunci.
21. Când a ajuns David la Ornan, Ornan s-a uitat şi a zărit pe David; apoi a ieşit din arie şi s-a închinat înaintea lui David, cu faţa la pământ.
22. David a zis lui Ornan: „Dă-mi locul ariei să zidesc în el un altar Domnului; dă-mi-l pe preţul lui în argint, ca să se depărteze urgia deasupra poporului."
23. Ornan a răspuns lui David: „Ia-l, şi să facă domnul meu împăratul ce va crede; iată eu dau boii pentru arderea de tot, carele în loc de lemne şi grâul pentru darul de mâncare, toate le dau."
24. Dar împăratul David a zis lui Ornan: „Nu! Vreau să-l cumpăr pe preţul lui în argint, căci nu voi da Domnului ce este al tău şi nu voi aduce o ardere de tot care să nu mă coste nimic."
25. Şi David a dat* lui Ornan şase sute de sicli de aur pentru locul ariei.
*2 Sam. 24.24.
26. David a zidit acolo un altar Domnului şi a adus arderi de tot şi jertfe de mulţumire. A chemat pe Domnul, şi Domnul i-a răspuns prin foc*, care s-a coborât din cer pe altarul arderii de tot. *Lev. 9.24. 2 Cron. 7.1.
27. Atunci Domnul a vorbit îngerului, care şi-a vârât iarăşi sabia în teacă.
28. Pe vremea aceasta, David, văzând că Domnul îl ascultase în aria lui Ornan, iebusitul, aducea jertfe acolo.
29. Dar Locaşul* Domnului, făcut de Moise în pustiu, şi altarul arderilor de tot erau atunci pe înălţimea Gabaonului. *Cap. 16.39.
30. David* nu putea să meargă înaintea acestui altar să caute pe Dumnezeu, pentru că îl înspăimântase sabia îngerului Domnului.
*1 Împ. 3.4. Cap. 16.39. 2 Cron. 1.3.

22 1. Şi David a zis: „Aici* să fie Casa Domnului Dumnezeu şi aici să fie altarul arderilor de tot pentru Israel."
*Deut. 12.5. 2 Sam. 24.18. Cap. 21.18,19,26,28. 2 Cron. 3.1.

Pregătirile lui David pentru zidirea Templului

2. David a strâns pe străinii* din ţara lui Israel şi a însărcinat pe cioplitorii de piatră să pregătească pietre cioplite pentru zidirea Casei lui Dumnezeu.
*1 Împ. 9.21.
3. A pregătit şi fier din belşug pentru cuiele de la aripile uşilor şi pentru scoabe, aramă atât de multă încât nu puteau s-o numere* *Vers. 14. 1 Împ. 7.47.
4. şi lemne de cedru fără număr, căci sidonienii* şi tirienii aduseseră lui David lemne de cedru din belşug.
*1 Împ. 5.6.
5. David zicea: „Fiul meu Solomon* este tânăr şi plăpând, şi Casa care va fi zidită Domnului trebuie să fie de mare faimă şi slavă în toate ţările; de aceea vreau să-i pregătesc cele de trebuinţă pentru zidirea ei." Şi David a făcut mari pregătiri înainte de moarte.
*Cap. 29.1.

Sfaturile date lui Solomon

6. David a chemat pe fiul său Solomon şi i-a poruncit să zidească o Casă Domnului Dumnezeului lui Israel.
7. David a zis lui Solomon: „Fiul meu, aveam de gând* să zidesc o Casă Numelui** Domnului Dumnezeului meu.
*2 Sam. 7.2. 1 Împ. 8.17. Cap. 17.1; 28.2. **Deut. 12.5,11.
8. Dar cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Tu ai vărsat mult sânge* şi ai făcut mari războaie; de aceea nu vei zidi o Casă Numelui Meu, căci ai vărsat înaintea Mea mult sânge pe pământ. *1 Împ. 5.3. Cap. 28.3.
9. Iată* că ţi se va naşte un fiu, care va fi un om al odihnei şi căruia îi voi da odihnă**, izbăvindu-l din mâna tuturor vrăjmaşilor lui de jur împrejur; căci numele lui va fi Solomon *(Pace),* şi voi aduce peste Israel pacea şi liniştea în timpul vieţii lui.
*Cap. 28.5. **1 Împ. 4.25; 5.4.
10. El* va zidi o Casă Numelui Meu. El** Îmi va fi fiu, şi Eu îi voi fi Tată; şi voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăţiei lui în Israel."
*2 Sam. 7.13. 1 Împ. 5.5. Cap. 17.12,13; 28.6. **Evr. 1.5.
11. Acum, fiule, Domnul* să fie cu tine, ca să propăşeşti şi să zideşti Casa Domnului Dumnezeului tău, cum a spus El despre tine! *Vers. 16.
12. Numai să-ţi dea* Domnul înţelepciune şi pricepere şi să te facă să domneşti peste Israel în păzirea Legii Domnului Dumnezeului tău!
*1 Împ. 3.9,12. Ps. 72.1.
13. Atunci* vei propăşi, dacă vei căuta să împlineşti legile şi poruncile pe

care le-a dat lui Moise, Domnul pentru Israel. Întăreşte-te şi îmbărbătează-te**, nu te teme şi nu te înspăimânta.
*Ios. 1.7,8. Cap. 28.7. **Deut. 31.7,8. Ios. 1.6,7,9. Cap. 28.20.
14. Iată, prin străduinţele mele, am pregătit pentru Casa Domnului o sută de mii de talanţi de aur, un milion de talanţi de argint şi o mulţime de aramă şi de fier care nu se poate cântări*, căci este foarte mult; am pregătit, de asemenea, lemne şi pietre, şi vei mai adăuga şi tu. *Vers. 3.
15. Tu ai la tine un mare număr de lucrători, cioplitori de piatră şi tâmplari, şi oameni îndemânatici în tot felul de lucrări.
16. Aurul, argintul, arama şi fierul sunt fără număr. Scoală-te, dar, şi lucrează, şi Domnul* să fie cu tine."
*Vers. 11.
17. David a poruncit tuturor căpeteniilor lui Israel să vină în ajutor fiului său Solomon, zicând:
18. „Domnul Dumnezeul vostru* nu este oare cu voi şi nu v-a dat El odihnă de toate părţile? Căci a dat în mâinile mele pe locuitorii ţării, şi ţara este supusă înaintea Domnului şi înaintea poporului Său.
*Deut. 12.10. Ios. 22.4. 2 Sam. 7.1. Cap. 23.25.
19. Puneţi-vă* acum inima şi sufletul să caute pe Domnul Dumnezeul vostru; sculaţi-vă şi zidiţi Sfântul Locaş al Domnului Dumnezeu, ca să aduceţi** chivotul legământului Domnului şi uneltele închinate lui Dumnezeu în Casa care va fi zidită Numelui† Domnului." *2 Cron. 30.3.
**1 Împ. 8.6,21. 2 Cron. 5.7; 6.11. †Vers. 7. 1 Împ. 5.3.

Leviţii, numărătoarea şi slujbele lor

23 1. David, fiind bătrân şi sătul de zile, a pus pe fiul său Solomon* împărat peste Israel. *1 Împ. 1.33-39. Cap. 28.5.
2. El a strâns pe toate căpeteniile lui Israel, pe preoţi şi pe leviţi.
3. Au făcut numărătoarea leviţilor, de la vârsta de treizeci de ani* în sus; socotiţi pe cap şi pe bărbaţi, s-au găsit în număr de treizeci şi opt de mii.
*Num. 4.3,47.
4. Şi David a zis: „Douăzeci şi patru de mii dintre ei să vegheze asupra slujbelor din Casa Domnului, şase mii să fie dregători* şi judecători,
*Deut. 16.18. Cap. 26.29. 2 Cron. 19.8.
5. patru mii să fie portari, şi patru mii să fie însărcinaţi să laude pe Domnul cu instrumentele pe care le-am făcut* ca să-L preamărim."
*2 Cron. 29.25,26. Amos 6.5.
6. David i-a împărţit* în cete după fiii lui Levi: Gherşon, Chehat şi Merari.
*Exod 6.16. Num. 26.57. Cap. 6.1, etc. 2 Cron. 8.14; 29.25.
7. Din gherşoniţi*: Laedan şi Şimei. –
*Cap. 26.21.
8. Fiii lui Laedan: căpetenia Iehiel, Zetam şi Ioel, trei.
9. Fiii lui Şimei: Şelomit, Haziel şi Haran, trei. Aceştia erau capii caselor părinteşti ale familiei lui Laedan. –
10. Fiii lui Şimei: Iahat, Zina, Ieuş şi Beria. Aceştia sunt cei patru fii ai lui Şimei.
11. Iahat era căpetenia, şi Zina al doilea; Ieuş şi Beria n-au avut mulţi fii şi au alcătuit o singură casă părintească la numărătoare.
12. Fiii lui Chehat*: Amram, Iţehar, Hebron şi Uziel, patru. – *Exod 6.18.
13. Fiii lui Amram*: Aaron şi Moise. Aaron** a fost pus deoparte să fie sfinţit ca preasfânt, el şi fiii lui pe vecie, ca să aducă tămâie† înaintea Domnului, să-I facă slujba†† şi să binecuvânteze*† pe vecie în Numele Lui.
*Exod 6.20. **Exod 28.1. Evr. 5.4. †Exod 30.7. Num. 16.40. 1 Sam. 2.28. ††Deut. 21.5. *†Num. 6.23.
14. Dar fiii* lui Moise, omul lui Dumnezeu, au fost număraţi în seminţia lui Levi. *Cap. 26.23-25.
15. Fiii* lui Moise: Gherşom şi Eliezer. *Exod 2.22; 18.3,4.
16. Fiul lui Gherşom: Şebuel*, căpetenia. *Cap. 26.24.
17. Şi fiii lui Eliezer au fost: Rehabia*, căpetenia; Eliezer n-a avut alt fiu, dar fiii lui Rehabia au fost foarte mulţi la număr. – *Cap. 26.25.
18. Fiul lui Iţehar: Şelomit, căpetenia. –
19. Fiii lui Hebron*: Ieria, căpetenia; Amaria, al doilea; Iahaziel, al treilea; şi Iecameam, al patrulea. – *Cap. 24.23.
20. Fiii lui Uziel: Mica, căpetenia; şi Işia, al doilea.
21. Fiii lui Merari*: Mahli şi Muşi. – Fiii lui Mahli: Eleazar şi Chis**.
*Cap. 24.26. **Cap. 24.29.
22. Eleazar a murit fără* să aibă fii; dar a avut fete pe care le-au luat** de neveste fiii lui Chis, fraţii lor. –
*Cap. 24.28. **Num. 36.6,8.
23. Fiii lui Muşi*: Mahli, Eder şi Ieremot, trei. *Cap. 24.30.

24. Aceştia sunt fiii lui Levi*, după casele lor părinteşti, capii caselor părinteşti, după numărătoarea făcută numărând numele pe cap. Ei erau întrebuinţaţi în slujba Casei Domnului, de la vârsta de douăzeci** de ani în sus.
*Num. 10.17,21. **Vers. 27. Num. 1.3; 4.3; 8.24. Ezra 3.8.
25. Căci David a zis: „Domnul Dumnezeul lui Israel a dat* odihnă poporului Său şi va locui pe vecie la Ierusalim; *Cap. 22.18.
26. şi leviţii nu vor mai avea să poarte* Cortul şi toate uneltele pentru slujba lui.“ *Num. 4.5, etc.
27. După cele din urmă porunci ale lui David, numărătoarea fiilor lui Levi s-a făcut de la vârsta de douăzeci de ani în sus.
28. Puşi lângă fiii lui Aaron pentru slujba Casei Domnului, ei aveau să îngrijească de curţi şi de odăi, de curăţarea tuturor lucrurilor sfinte, de împlinirea slujbei în Casa lui Dumnezeu,
29. de pâinile* pentru punerea înaintea Domnului, de floarea** de făină pentru darurile de mâncare, de plăcintele fără† aluat, de turtele coapte în tigaie şi de turtele†† prăjite, de toate măsurile*† de încăpere şi de lungime;
*Exod 25.30. **Lev. 6.20. Cap. 9.29, etc. †Lev. 2.4. ††Lev. 2.5,7. *†Lev. 19.35.
30. ei aveau să stea în fiecare dimineaţă şi în fiecare seară, ca să laude şi să mărească pe Domnul
31. şi să aducă neîncetat înaintea Domnului toate arderile de tot Domnului, în zilele de Sabat*, de lună nouă şi de sărbători**, după numărul şi obiceiurile rânduite. *Num. 10.10. Ps. 81.3. **Lev. 23.4.
32. Îngrijeau* de Cortul întâlnirii, de Sfântul Locaş şi de fiii** lui Aaron, fraţii lor, pentru slujba Casei Domnului.
*Num. 1.53. **Num. 3.6-9.

Preoţii împărţiţi în douăzeci şi patru de cete

24 1. Iată cetele fiilor lui Aaron. Fiii* lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar şi Itamar. *Lev. 10.1,6. Num. 26.60.
2. Nadab* şi Abihu au murit înaintea tatălui lor, fără să aibă fii; şi Eleazar şi Itamar au împlinit slujba de preoţi.
*Num. 3.4; 26.61.
3. David a împărţit pe fiii lui Aaron, rânduindu-i după slujba pe care aveau s-o facă; Ţadoc făcea parte din urmaşii lui Eleazar, şi Ahimelec, din urmaşii lui Itamar.
4. Printre fiii lui Eleazar s-au găsit mai multe căpetenii decât printre fiii lui Itamar, şi i-au împărţit aşa că fiii lui Eleazar aveau şaisprezece căpetenii de case părinteşti, şi fiii lui Itamar, opt căpetenii de case părinteşti.
5. I-au împărţit prin sorţi, între unii şi alţii, căci căpeteniile Sfântului Locaş şi căpeteniile lui Dumnezeu erau din fiii lui Eleazar şi din fiii lui Itamar.
6. Şemaia, fiul lui Netaneel, scriitorul, din seminţia lui Levi, i-a scris înaintea împăratului şi mai marilor, înaintea preotului Ţadoc şi Ahimelec, fiul lui Abiatar, şi înaintea căpeteniilor caselor părinteşti ale preoţilor şi leviţilor.
Au tras la sorţi câte o casă părintească pentru Eleazar şi au tras şi câte una pentru Itamar.
7. Cel dintâi sorţ a ieşit pentru Iehoiarib; al doilea, pentru Iedaia;
8. al treilea, pentru Harim; al patrulea, pentru Seorim;
9. al cincilea, pentru Malchia; al şaselea, pentru Miiamin;
10. al şaptelea, pentru Hacoţ; al optulea, pentru Abia*; *Neem. 12.4,17. Luca 1.5.
11. al nouălea, pentru Iosua; al zecelea, pentru Şecania;
12. al unsprezecelea, pentru Eliaşib; al doisprezecelea, pentru Iachim;
13. al treisprezecelea, pentru Hupa; al paisprezecelea, pentru Ieşebeab;
14. al cincisprezecelea, pentru Bilga; al şaisprezecelea, pentru Imer;
15. al şaptesprezecelea, pentru Hezir; al optsprezecelea, pentru Hapiţeţ;
16. al nouăsprezecelea, pentru Petahia; al douăzecilea, pentru Ezechiel;
17. al douăzeci şi unulea, pentru Iachin; al douăzeci şi doilea, pentru Gamul;
18. al douăzeci şi treilea, pentru Delaia; al douăzeci şi patrulea, pentru Maazia.
19. Acesta era şirul în care aveau să-şi facă slujba, ca să intre* în Casa Domnului, după rânduiala pusă de Aaron, tatăl lor, potrivit cu poruncile pe care i le dăduse Domnul Dumnezeul lui Israel. *Cap. 9.25.

Căpeteniile leviţilor

20. Iată căpeteniile celorlalţi leviţi. – Din fiii lui Amram: Şubael*; din fiii lui Şubael: Iehdia; *Cap. 23.16.
21. din Rehabia*, din fiii lui Rehabia: căpetenia Işia. *Cap. 23.17.

22. Din iţehariţi: Şelomot; din fiii lui Şelomot*: Iahat. *Cap. 23.18.
23. Fiii lui* Hebron: Ieria; Amaria, al doilea; Iahaziel, al treilea; Iecameam, al patrulea. *Cap. 23.19; 26.31.
24. Fiul lui Uziel: Mica; din fiii lui Mica: Şamir;
25. fratele lui Mica: Işia; din fiii lui Işia: Zaharia. –
26. Fiii lui Merari: Mahli şi Muşi, şi fiii fiului său Iaazia.
27. Fiii lui* Merari, ai fiului său Iaazia: Şoham, Zacur şi Ibri. *Exod 6.19. Cap. 23.21.
28. Din Mahli: Eleazar, care* n-a avut fii; *Cap. 23.22.
29. din Chis, fiii lui Chis: Ierahmeel.
30. Fiii lui* Muşi: Mahli, Eder şi Ierimot.
Aceştia sunt fiii lui Levi, după casele lor părinteşti. *Cap. 23.23.
31. Şi ei, ca şi fraţii lor, fiii lui Aaron, au tras la sorţi înaintea împăratului David, înaintea lui Ţadoc şi Ahimelec, şi înaintea căpeteniilor caselor părinteşti ale preoţilor şi leviţilor, şi anume fiecare cap de casă întocmai ca cel mai mic din fraţii săi.

Cântăreţii împărţiţi în douăzeci şi patru de cete

25 1. David şi căpeteniile oştirii au pus deoparte pentru slujbă pe aceia din fiii lui Asaf*, Heman şi Iedutun care proroceau întovărăşiţi de harpă, de lăută şi de chimvale. Şi iată numărul celor ce aveau de îndeplinit lucrarea aceasta: *Cap. 6.33,39,44.
2. Din fiii lui Asaf: Zacur, Iosif, Netania şi Aşareela, fiii lui Asaf, sub cârmuirea lui Asaf care prorocea după poruncile împăratului.
3. Din Iedutun, fiii lui Iedutun: Ghedalia, Ţeri, Isaia, Haşabia, Matitia şi Şimei, şase, sub cârmuirea tatălui lor, Iedutun, care prorocea cu harpa, ca să laude şi să mărească pe Domnul.
4. Din Heman, fiii lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, Şebuel, Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti, Romamti-Ezer, Ioşbecaşa, Maloti, Hotir, Mahaziot,
5. toţi fii ai lui Heman, care era văzătorul împăratului, ca să descopere cuvintele lui Dumnezeu şi să înalţe puterea Lui; Dumnezeu dăduse lui Heman paisprezece fii şi trei fete.
6. Toţi aceştia erau sub cârmuirea părinţilor lor pentru cântarea în Casa Domnului şi aveau chimvale, lăute şi harpe pentru slujba Casei lui Dumnezeu. Asaf, Iedutun şi Heman lucrau sub poruncile împăratului.
7. Erau în număr de două sute optzeci şi opt, cuprinzându-se în acest număr şi fraţii lor deprinşi la cântarea Domnului, toţi cei ce erau meşteri.
8. Au tras la sorţi pentru slujbele lor, mici şi mari, învăţători* şi ucenici. *2 Cron. 23.13.
9. Cel dintâi sorţ ieşit a fost din Asaf, pentru Iosif; al doilea, pentru Ghedalia, el, fraţii şi fiii lui, doisprezece;
10. al treilea, Zacur, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
11. al patrulea, pentru Iţeri, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
12. al cincilea, pentru Netania, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
13. al şaselea, pentru Buchia, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
14. al şaptelea, pentru Iesareela, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
15. al optulea, pentru Isaia, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
16. al nouălea, pentru Matania, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
17. al zecelea, pentru Şimei, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
18. al unsprezecelea, pentru Azareel, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
19. al doisprezecelea, pentru Haşabia, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
20. al treisprezecelea, pentru Şubael, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
21. al paisprezecelea, pentru Matitia, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
22. al cincisprezecelea, pentru Ieremot, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
23. al şaisprezecelea, pentru Hanania, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
24. al şaptesprezecelea, pentru Ioşbecaşa, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
25. al optsprezecelea, pentru Hanani, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
26. al nouăsprezecelea, pentru Maloti, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
27. al douăzecilea, pentru Eliata, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
28. al douăzeci şi unulea, pentru Hotir, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
29. al douăzeci şi doilea, pentru Ghidalti, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
30. al douăzeci şi treilea, pentru Mahaziot, fiii şi fraţii săi, doisprezece;
31. al douăzeci şi patrulea, pentru Romamti-Ezer, fiii şi fraţii săi, doisprezece.

Uşierii Templului şi vistierii

26 1. Iată cetele uşierilor:
Din coreiţi: Meşelemia, fiul lui
Core, dintre fiii lui Asaf.
2. Fiii lui Meşelemia: Zaharia, întâiul
născut; Iediael, al doilea; Zebadia, al
treilea; Iatniel, al patrulea;
3. Elam, al cincilea; Iohanan, al
şaselea; Elioenai, al şaptelea.
4. Fiii lui Obed-Edom: Şemaia,
întâiul născut; Iozabad, al doilea;
Ioah, al treilea; Sacar, al patrulea;
Netaneel, al cincilea;
5. Amiel, al şaselea; Isahar, al şaptelea;
Peultai, al optulea; căci Dumnezeu îl
binecuvântase.
6. Fiului său Şemaia i s-au născut fii
care au stăpânit în casa tatălui lor, căci
erau oameni viteji;
7. fiii lui Şemaia: Otni, Refael, Obed,
Elzabad şi fraţii săi, oameni viteji,
Elihu şi Semaia.
8. Toţi aceştia erau fiii lui Obed-
Edom, ei, fiii şi fraţii lor; erau oameni
plini de vlagă şi de putere pentru
slujbă, şaizeci şi doi de ai lui Obed-
Edom.
9. Fiii şi fraţii lui Meşelemia, oameni
viteji, erau în număr de optsprezece.
10. Din fiii lui Merari: Hosa*, care
avea ca fii pe: Şimri, căpetenia, pus
căpetenie de tatăl său, măcar că nu era
el întâiul născut; *Cap. 16.38.
11. Hilchia, al doilea; Tebalia, al
treilea; Zaharia, al patrulea. Toţi fiii şi
fraţii lui Hosa erau în număr de
treisprezece.
12. Acestor cete de uşieri, căpeteniilor
acestor oameni şi fraţilor lor, a fost
încredinţată paza pentru slujba Casei
Domnului.
13. Au tras la sorţi pentru fiecare
uşă, mici şi mari, după casele lor
părinteşti.
14. Sorţul a căzut pe Şelemia pentru
partea de răsărit. Au tras la sorţi
pentru fiul său Zaharia, care era un
sfetnic înţelept, şi i-a căzut la sorţi
partea de miazănoapte.
15. Partea de miazăzi a căzut lui
Obed-Edom, iar casa magaziilor a
căzut fiilor săi.
16. Partea de apus a căzut lui Şupim
şi lui Hosa, cu uşa Şalechet, pe drumul
care suia sus: o strajă era în faţa alteia.
17. La răsărit erau şase leviţi, la
miazănoapte, patru pe zi, la miazăzi,
patru pe zi, şi patru la magazii, câte
doi în două locuri deosebite;
18. spre mahala, la apus: patru spre
drum, doi spre mahala.
19. Acestea sunt cetele uşierilor, dintre
fiii coreiţilor şi dintre fiii lui Merari.
20. Unul din leviţi, Ahia, avea grija
vistieriilor* Casei lui Dumnezeu şi
vistieriilor lucrurilor sfinte.
*Cap. 28.12. Mal. 3.10.
21. Dintre fiii lui Laedan, fiii gher-
şoniţilor ieşiţi din Laedan, căpeteniile
caselor părinteşti ale lui Laedan,
gherşonitul, erau: Iehieli
22. şi fiii lui Iehieli, Zetam şi fratele
său Ioel, care păzeau vistieriile Casei
Domnului.
23. Dintre amramiţi, iţehariţi, hebro-
niţi şi uzieliţi,
24. era* Şebuel, fiul lui Gherşom,
fiul lui Moise, care îngrijea de
vistierii. *Cap. 23.16.
25. Dintre fraţii lui ieşiţi din Eliezer,
al cărui fiu a fost Rehabia, al cărui fiu
a fost Isaia, al cărui fiu a fost Ioram, al
cărui fiu a fost Zicri, al cărui fiu a
fost* Şelomit, *Cap. 23.18.
26. erau Şelomit şi fraţii săi, care
păzeau toate vistieriile lucrurilor sfinte
pe care le închinaseră împăratul David,
capii caselor părinteşti, căpeteniile
peste mii şi sute şi căpeteniile oştirii:
le închinaseră
27. din prada luată la război, pentru
întreţinerea Casei Domnului.
28. Tot ce fusese închinat de Samuel,
văzătorul*, de Saul, fiul lui Chis, de
Abner, fiul lui Ner, de Ioab, fiul
Ţeruiei, toate lucrurile închinate erau
sub paza lui Şelomit şi a fraţilor săi.
*1 Sam. 9.9.

Orânduirea judecătorilor

29. Dintre iţehariţi: Chenania şi fraţii
săi erau întrebuinţaţi pentru treburile
de afară, ca dregători* şi judecători în
Israel. *Cap. 23.4.
30. Dintre hebroniţi: Haşabia şi fraţii
săi, oameni viteji, în număr de o mie
şapte sute, aveau privegherea asupra
lui Israel, dincoace de Iordan, la apus,
pentru toate treburile Domnului şi
pentru slujba împăratului.
31. În ce priveşte pe hebroniţi, a
căror căpetenie era Ieria*, s-au făcut,
în al patruzecilea an al domniei lui
David, cercetări cu privire la ei, după
spiţele lor de neam şi după casele lor

părinteşti, şi s-au găsit între ei la Iaezer**, în Galaad, oameni viteji.
*Cap. 23.19. **Ios. 21.39.
32. Fraţii lui Ieria, oameni viteji, erau în număr de două mii şapte sute capi de case părinteşti. Împăratul David i-a pus peste rubeniţi, peste gadiţi şi peste jumătatea seminţiei lui Manase, pentru toate treburile lui Dumnezeu şi pentru treburile împăratului*.
*2 Cron. 19.11.

Căpeteniile oştirii

27 1. Aceştia sunt copiii lui Israel, după numărul lor, capii caselor părinteşti, căpeteniile peste mii şi peste sute şi slujbaşi în slujba împăratului pentru tot ce privea şirul cetelor, sosirea şi plecarea lor, lună după lună, în toate lunile anului; fiecare ceată era de douăzeci şi patru de mii de oameni.
2. În fruntea celei dintâi cete, pentru luna întâi, era Iaşobeam*, fiul lui Zabdiel: şi avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni. *2 Sam. 23.8. Cap. 11.11.
3. El era din fiii lui Pereţ şi era capul tuturor căpeteniilor oştirii în luna întâi.
4. În fruntea cetei din luna a doua era Dodai, ahohitul; Miclot era unul din capii cetei sale. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni.
5. Capul cetei a treia, pentru luna a treia, era Benaia, fiul preotului Iehoiada, capul; şi el avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni.
6. Acest Benaia* era un viteaz dintre cei treizeci şi în fruntea celor treizeci. Fiul său Amizadab era una din căpeteniile cetei sale.
*2 Sam. 23.20,22,23. Cap. 11.22, etc.
7. Al patrulea, pentru luna a patra, era Asael*, fratele lui Ioab; şi, după el, fiul său Zebadia. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni.
*2 Sam. 23.24. Cap. 11.26.
8. Al cincilea, pentru luna a cincea, era căpetenia Şamehut, izrahitul. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni.
9. Al şaselea, pentru luna a şasea, era Ira*, fiul lui Icheş, tecoitul. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni. *Cap. 11.28.
10. Al şaptelea, pentru luna a şaptea, era Heleţ*, pelonitul, din fiii lui Efraim. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni. *Cap. 11.27.
11. Al optulea, pentru luna a opta, era Sibecai*, huşatitul, din familia zerahiţilor. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni.
*2 Sam. 21.18. Cap. 11.29.
12. Al nouălea, pentru luna a noua, era Abiezer* din Anatot, din beniamiţi. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni. *Cap. 11.28.
13. Al zecelea, pentru luna a zecea, era Maharai* din Netofa, din familia zerahiţilor. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni.
*2 Sam. 23.28. Cap. 11.30.
14. Al unsprezecelea, pentru luna a unsprezecea, era Benaia* din Piraton, din fiii lui Efraim. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni.
*Cap. 11.31.
15. Al doisprezecelea, pentru luna a douăsprezecea, era Heldai* din Netofa, din familia lui Otniel. El avea o ceată de douăzeci şi patru de mii de oameni.
*Cap. 26.30.

Capii seminţiilor

16. Iată capii seminţiilor lui Israel.
Capul rubeniţilor: Eliezer, fiul lui Zicri; al simeoniţilor; Şefatia, fiul lui Maaca;
17. al leviţilor: Haşabia, fiul lui Chemuel; al familiei lui Aaron: Ţadoc;
18. al lui Iuda: Elihu*, din fraţii lui David; al lui Isahar: Omri, fiul lui Micael; *1 Sam. 16.6.
19. al lui Zabulon: Işemaia, fiul lui Obadia; al lui Neftali: Ierimot, fiul lui Azriel;
20. al fiilor lui Efraim: Hosea, fiul lui Azazia;
21. al jumătăţii seminţiei lui Manase: Ioel, fiul lui Pedaia; al jumătăţii seminţiei lui Manase din Galaad: Ido, fiul lui Zaharia; al lui Beniamin: Iaasiel, fiul lui Abner;
22. al lui Dan: Azareel, fiul lui Ieroham. Aceştia sunt capii seminţiilor lui Israel.
23. David n-a făcut numărătoarea celor în vârstă de la douăzeci de ani în jos din Israel, căci Domnul* făgăduise că va înmulţi pe Israel ca stelele cerului. *Gen. 15.5.
24. Ioab, fiul Ţeruiei, începuse numărătoarea, dar n-a isprăvit-o, căci Domnul Se mâniase* pe Israel, din pricina acestei numărători care n-a fost trecută în Cronicile împăratului David.
*2 Sam. 24.15. Cap. 21.7.

Slujitorii şi slujbaşii curţii

25. Azmavet, fiul lui Adiel, era pus peste vistieriile împăratului; Ionatan, fiul lui Ozia, peste merindea din ogoare, cetăţi, sate şi turnuri;

26. Ezri, fiul lui Chelub, peste lucrătorii de la ţară, care lucrau pământul;

27. Şimei din Rama, peste vii; Zabdi din Şefam, peste pivniţele cu vin din vii;

28. Baal-Hanan din Gheder, peste măslini şi sicomori în câmpie; Ioaş, peste magaziile de untdelemn;

29. Şitrai din Saron, peste boii care păşteau în Saron; Şafat, fiul lui Adlai, peste boii din văi;

30. Obil, ismaelitul, peste cămile; Iehdia din Meronot, peste măgăriţe;

31. Iaziz, hagarenitul, peste oi; toţi aceştia erau îngrijitori puşi peste averile împăratului David.

32. Ionatan, unchiul lui David, era sfetnic, om cu minte şi învăţat; Iehiel, fiul lui Hacmoni, era lângă fiii împăratului;

33. Ahitofel* era sfetnicul împăratului; Huşai**, architul, era prietenul împăratului; *2 Sam. 15.12. **2 Sam. 15.37; 16.16.

34. după Ahitofel au fost sfetnici: Iehoiada, fiul lui Benaia, şi Abiatar*; Ioab** era căpetenia oştirii împăratului. *1 Împ. 1.7. **Cap. 11.6.

David înfăţişează pe Solomon

28 1. David a chemat la Ierusalim toate căpeteniile lui Israel, căpeteniile* seminţiilor, căpeteniile** cetelor din slujba împăratului, căpeteniile peste mii şi căpeteniile peste sute, pe cei mai mari† peste toate averile şi turmele împăratului şi ale fiilor săi, pe dregători, pe viteji†† şi pe toţi voinicii.

*Cap. 27.16. **Cap. 27.1,2. †Cap. 27.25. ††Cap. 11.10.

2. Împăratul David s-a sculat în picioare şi a zis: „Ascultaţi-mă, fraţilor şi poporul meu! Aveam de gând* să zidesc o Casă de odihnă pentru chivotul legământului Domnului şi pentru aşternutul** picioarelor Dumnezeului nostru şi mă pregăteam s-o zidesc.

*2 Sam. 7.2. Ps. 132.3-5. **Ps. 99.5; 132.7.

3. Dar Dumnezeu mi-a zis: „Să nu zideşti* o Casă Numelui Meu, căci eşti un om de război şi ai vărsat sânge.“

*2 Sam. 7.5,13. 1 Împ. 5.3. Cap. 17.4; 22.8.

4. Domnul Dumnezeul lui Israel m-a ales* din toată casa tatălui meu, pentru ca să fiu împărat al lui Israel pe vecie; căci pe Iuda** l-a ales căpetenie, casa† tatălui meu a ales-o din casa lui Iuda, şi dintre†† fiii tatălui meu pe mine m-a pus să domnesc peste tot Israelul. *1 Sam. 16.7-13. **Gen. 49.8. Cap. 5.2. Ps. 60.7; 78.68. †1 Sam. 16.1. ††1 Sam. 16.12,13.

5. Dintre* toţi fiii mei – căci Domnul mi-a dat mulţi fii – a ales pe fiul meu Solomon**, ca să-l pună pe scaunul de domnie al împărăţiei Domnului, peste Israel. *Cap. 3.1, etc.; 23.1. **Cap. 22.9.

6. El mi-a zis: „Fiul tău Solomon* Îmi va zidi Casa şi curţile; căci l-am ales ca fiu al Meu; şi-i voi fi Tată.

*2 Sam. 7.13,14. Cap. 22.9,10. 2 Cron. 1.9.

7. Îi voi întări împărăţia pe vecie, dacă se va* ţine, ca astăzi, de împlinirea poruncilor şi rânduielilor Mele.“

*Cap. 22.13.

8. Acum, înaintea întregului Israel, înaintea adunării Domnului şi în faţa Dumnezeului nostru care vă aude, păziţi şi puneţi-vă la inimă toate poruncile Domnului Dumnezeului vostru, ca să stăpâniţi această bună ţară şi s-o lăsaţi de moştenire fiilor voştri după voi pe vecie.

9. Şi tu, fiule Solomoane, cunoaşte* pe Dumnezeul tatălui tău şi slujeşte-I cu toată** inima şi cu un suflet binevoitor; căci Domnul† cercetează toate inimile şi pătrunde toate închipuirile şi toate gândurile. Dacă-L†† vei căuta, Se va lăsa găsit de tine; dar dacă-L vei părăsi, te va lepăda şi El pe vecie.

*Ier. 9.24. Osea 4.1. Ioan 17.3. **2 Împ. 20.3. Ps. 101.2. †1 Sam. 16.7. 1 Împ. 8.39. Cap. 29.17. Ps. 7.9; 139.2. Prov. 17.3. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Apoc. 2.23. ††2 Cron. 15.2.

10. Vezi acum că Domnul* te-a ales, ca să zideşti o Casă care să-I slujească de Locaş Sfânt. Întăreşte-te şi lucrează.“

*Vers. 6.

David dă lui Solomon tot ce strânsese pentru Templu

11. David a dat fiului său Solomon chipul* prispei şi clădirilor, odăilor vistieriei, odăilor de sus, odăilor dinăuntru şi al odăii pentru scaunul îndurării. *Exod 25.40. Vers. 19.

12. I-a dat planul a tot ce avea în minte cu privire la curţile Casei Domnului şi toate odăile de jur împrejur pentru vistieriile* Casei lui Dumnezeu şi vistieriile Sfântului Locaş *Cap. 26.20.

13. şi cu privire la cetele preoţilor şi leviţilor, la tot ce privea slujba Casei Domnului şi la toate uneltele pentru slujba Casei Domnului.

14. I-a dat chipul uneltelor de aur, cu greutatea celor ce trebuiau să fie de aur, pentru toate uneltele fiecărei slujbe; şi chipul tuturor uneltelor de argint, cu greutatea lor, pentru toate uneltele fiecărei slujbe.
15. A dat greutatea sfeşnicelor de aur şi a candelelor lor de aur, cu greutatea fiecărui sfeşnic şi a candelelor lui; şi greutatea sfeşnicelor de argint, cu greutatea fiecărui sfeşnic şi a candelelor lui, după întrebuinţarea fiecărui sfeşnic.
16. I-a dat greutatea de aur pentru mesele pâinilor pentru punerea înainte, pentru fiecare masă; şi greutatea de argint pentru mesele de argint.
17. I-a dat chipul furculiţelor, lighenelor şi ceştilor de aur curat; chipul potirelor de aur, cu greutatea fiecărui potir, şi a potirelor de argint, cu greutatea fiecărui potir;
18. şi chipul altarului tămâiei în aur curăţat, cu greutatea lui. I-a mai dat şi chipul carului heruvimilor* de aur care îşi întind aripile şi acoperă chivotul legământului Domnului.
*Exod 25.18-22. 1 Sam. 4.4. 1 Împ. 6.23, etc.
19. „Toate acestea“, a zis David, „toate lucrările izvodului acestuia mi le-a făcut cunoscut Domnul, însemnându-le* în scris cu mâna Lui.“
*Exod 25.44. Vers. 11,12.
20. David a zis fiului său Solomon: „Întăreşte-te*, îmbărbătează-te şi lucrează; nu te teme şi nu te înspăimânta. Căci Domnul Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine. El nu te va lăsa**, nici nu te va părăsi, până se va isprăvi toată lucrarea pentru slujba Casei Domnului.
*Deut. 31.7,8. Ios. 1.6,7,9. Cap. 22.13. **Ios. 1.5.
21. Iată, ai lângă tine cetele* preoţilor şi leviţilor pentru toată slujba Casei lui Dumnezeu; şi iată că ai lângă tine, pentru toată lucrarea, toţi oamenii binevoitori şi îndemânatici în tot felul de lucrări** şi căpeteniile, şi tot poporul, supuşi la toate poruncile tale.“
*Cap. 24-26. **Exod 35.25,26; 36.1,2.

Dările bogate pentru zidirea Templului

29 1. Împăratul David a zis întregii adunări: „Fiul meu Solomon, singurul pe care l-a ales Dumnezeu, este tânăr şi plăpând*, şi lucrarea este însemnată, căci Casa aceasta nu este pentru un om, ci este pentru Domnul Dumnezeu.
*1 Împ. 3.7. Cap. 22.5. Prov. 4.3.
2. Mi-am întrebuinţat toate puterile să pregătesc pentru Casa Dumnezeului meu aur pentru ceea ce trebuie să fie de aur, argint pentru ceea ce trebuie să fie de argint, aramă pentru ceea ce trebuie să fie de aramă, fier pentru ceea ce trebuie să fie de fier şi lemn pentru ceea ce trebuie să fie de lemn, pietre de onix* şi pietre scumpe de legat, pietre strălucitoare şi de felurite culori, tot felul de pietre scumpe şi marmură albă multă.
*Isa. 54.11,12. Apoc. 21.18, etc.
3. Mai mult, în dragostea mea pentru Casa Dumnezeului meu, dau Casei Dumnezeului meu aurul şi argintul pe care-l am, afară de tot ce am pregătit pentru casa Sfântului Locaş:
4. trei mii de talanţi de aur, de aur de Ofir*, şi şapte mii de talanţi de argint curăţat, pentru îmbrăcarea pereţilor clădirilor,
*1 Împ. 9.28.
5. aurul pentru ceea ce trebuie să fie de aur, şi argintul pentru ceea ce trebuie să fie de argint şi pentru toate lucrările pe care le vor face lucrătorii. Cine vrea să-şi mai aducă de bunăvoie astăzi darurile înaintea Domnului?“
6. Căpeteniile* caselor părinteşti, căpeteniile seminţiilor lui Israel, căpeteniile peste mii şi peste sute şi îngrijitorii averii** împăratului au adus daruri de bunăvoie.
*Cap. 27.1. **Cap. 27.25, etc.
7. Au dat pentru slujba Casei lui Dumnezeu: cinci mii de talanţi de aur, zece mii de darici, zece mii de talanţi de argint, optsprezece mii de talanţi de aramă şi o sută de mii de talanţi de fier.
8. Cei ce aveau pietre scumpe le-au dat pentru vistieria Casei Domnului în mâinile lui Iehiel*, gherşonitul.
*Cap. 26.21.
9. Poporul s-a bucurat de darurile lor de bunăvoie*, căci le dădeau cu dragă inimă Domnului; şi împăratul David, de asemenea, s-a bucurat mult.
*2 Cor. 9.7.

Rugăciunea lui David

10. David a binecuvântat pe Domnul în faţa întregii adunări. El a zis: „Binecuvântat să fii Tu, din veac în veac, Doamne Dumnezeul părintelui nostru Israel!
11. A Ta* este, Doamne, mărirea, puterea şi măreţia, veşnicia şi slava, căci tot ce este în cer şi pe pământ este

al Tău; a Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalţi ca un stăpân mai presus de orice! *Mat. 6.13. 1 Tim. 1.17. Apoc. 5.13.
12. De la Tine vine bogăţia* şi slava, Tu stăpâneşti peste tot, în mâna Ta este tăria şi puterea, şi mâna Ta poate să mărească şi să întărească toate lucrurile. *Rom. 11.36.
13. Acum, Dumnezeul nostru, Te lăudăm şi preamărim Numele Tău cel slăvit.
14. Căci ce sunt eu şi ce este poporul meu, ca să putem să-Ţi aducem daruri de bunăvoie? Totul vine de la Tine şi din mâna Ta primim ce-Ţi aducem.
15. Înaintea Ta noi suntem nişte străini* şi locuitori, ca toţi părinţii noştri. Zilele noastre** pe pământ sunt ca umbra şi fără nici o nădejde. *Ps. 39.12. Evr. 11.13. 1 Pet. 2.11. **Iov 14.2. Ps. 90.9; 102.11; 144.4.
16. Doamne Dumnezeul nostru, din mâna Ta vin toate aceste bogăţii pe care le-am pregătit ca să-Ţi zidim o Casă Ţie, Numelui Tău celui sfânt, şi ale Tale sunt toate.
17. Ştiu, Dumnezeule, că Tu cercetezi* inima şi că iubeşti** curăţia de inimă; de aceea Ţi-am adus toate aceste daruri de bunăvoie în curăţia inimii mele şi am văzut acum cu bucurie pe poporul Tău care se află aici, aducându-Ţi de bunăvoie darurile lui.
*1 Sam. 16.7. Cap. 28.9. **Prov. 11.20.
18. Doamne Dumnezeul părinţilor noştri Avraam, Isaac şi Israel! Ţine întotdeauna în inima poporului Tău aceste porniri şi aceste gânduri şi întăreşte-i inima în Tine.
19. Dă fiului meu Solomon* o inimă bună, ca să păzească poruncile Tale, învăţăturile Tale şi legile Tale, ca să împlinească toate aceste lucruri şi să zidească el Casa pentru care am făcut** pregătiri.“ *Ps. 72.1. **Vers. 2. Cap. 22.14.

Ungerea lui Solomon

20. David a zis întregii adunări: „Binecuvântaţi pe Domnul Dumnezeul vostru.“ Şi toată adunarea a binecuvântat pe Domnul Dumnezeul părinţilor lor. Ei s-au plecat şi s-au închinat înaintea Domnului şi înaintea împăratului.
21. A doua zi după aceasta, au adus ca jertfă şi ardere de tot Domnului o mie de viţei, o mie de berbeci şi o mie de miei, împreună cu jertfele de băutură obişnuite, şi alte jertfe în mare număr pentru tot Israelul.
22. Au mâncat şi au băut în ziua aceea înaintea Domnului cu mare bucurie, au făcut a doua oară împărat pe Solomon, fiul lui David, l-au uns* înaintea Domnului ca domn şi au uns pe Ţadoc ca preot. *1 Împ. 1.35,39.
23. Solomon a şezut pe scaunul de domnie al Domnului ca împărat în locul tatălui său, David. El a propăşit, şi tot Israelul l-a ascultat.
24. Toate căpeteniile şi vitejii, şi chiar toţi fiii împăratului David, s-au supus* împăratului Solomon. *Ecl. 8.2.
25. Domnul a înălţat tot mai mult pe Solomon, sub ochii întregului Israel, şi i-a făcut domnia mai strălucită* decât a fost a oricărui împărat al lui Israel înaintea lui.
*1 Împ. 3.13. 2 Cron. 1.12. Ecl. 2.9.

Moartea lui David

26. David, fiul lui Isai, a domnit peste tot Israelul.
27. Vremea* cât a domnit peste Israel a fost de patruzeci de ani: la** Hebron a domnit şapte ani, şi la Ierusalim a domnit treizeci şi trei de ani.
*2 Sam. 5.4. 1 Împ. 2.11. **2 Sam. 5.5.
28. A murit* la o bătrâneţe fericită, sătul** de zile, de bogăţie şi de slavă. Şi în locul lui a domnit fiul său Solomon. *Gen. 25.8. **Cap. 23.1.
29. Faptele împăratului David, cele dintâi şi cele de pe urmă, sunt scrise în cartea lui Samuel, văzătorul, şi în cartea prorocului Natan, şi în cartea prorocului Gad,
30. împreună cu toată domnia şi toate* isprăvile lui, precum şi ce s-a petrecut pe vremea lui, fie în Israel, fie în toate împărăţiile celorlalte ţări.
*Dan. 2.21.

A DOUA CARTE A CRONICILOR

SAU CARTEA A DOUA PARALIPOMENE[1]

ISTORIA LUI SOLOMON

(Capitolele 1-9. Faptele Apostolilor 7.47.)

Solomon, împărat

1 1. Solomon*, fiul lui David, s-a
întărit în domnie; Domnul** Dum-
nezeul lui a fost cu el; şi l-a înălţat†
din ce în ce mai mult.
*1 Împ. 2.46. **Gen. 39.2. †1 Cron. 29.25.
2. Solomon a poruncit întregului
Israel, căpeteniilor* peste mii şi sute,
judecătorilor, mai marilor întregului
Israel, căpeteniilor caselor părinteşti;
*1 Cron. 27.1.
3. şi Solomon s-a dus cu toată
adunarea la înălţimea de la Gabaon*.
Acolo se afla Cortul întâlnirii lui
Dumnezeu, făcut în pustiu de Moise,
robul Domnului. *1 Împ. 3.4. 1 Cron. 16.39; 21.29.
4. Dar chivotul* lui Dumnezeu fusese
mutat de David din Chiriat-Iearim la
locul pe care i-l pregătise, căci îi
întinsese un Cort la Ierusalim.
*2 Sam. 6.2,17. 1 Cron. 15.1.
5. Tot acolo se afla, înaintea Cortului
Domnului, altarul de aramă* pe care-l
făcuse Beţaleel**, fiul lui Uri, fiul lui
Hur. *Exod 27.1,2; 38.1,2. **Exod 31.2.
6. Solomon şi adunarea au căutat pe
Domnul. Şi acolo, pe altarul de aramă
care era înaintea Cortului întâlnirii, a
adus* Solomon Domnului o mie de
arderi de tot. *1 Împ. 3.4.
7. În timpul nopţii*, Dumnezeu S-a
arătat lui Solomon şi i-a zis: „Cere ce
vrei să-ţi dau.“ *1 Împ. 3.5,6.
8. Solomon a răspuns lui Dumnezeu:
„Tu ai arătat o mare bunăvoinţă tatălui
meu, David, şi m-ai pus* să domnesc
în locul lui. *1 Cron. 28.5.
9. Acum, Doamne Dumnezeule, împli-
nească-se făgăduinţa Ta făcută tatălui
meu David, fiindcă m-ai pus* să
domnesc peste un popor mare la număr,
ca pulberea pământului! *1 Împ. 3.7,8.
10. Dă-mi, dar*, înţelepciune şi pri-
cepere, ca să ştiu cum să mă port** în
fruntea acestui popor! Căci cine ar
putea să judece pe poporul Tău, pe
poporul acesta atât de mare?“
*1 Împ. 3.9. **Num. 27.17. Deut. 31.2.
11. Dumnezeu* a zis lui Solomon:
„Fiindcă dorinţa aceasta este în inima
ta, fiindcă nu ceri nici bogăţii, nici
averi, nici slavă, nici moartea vrăjma-
şilor tăi, nici chiar o viaţă lungă, ci ceri
pentru tine înţelepciune şi pricepere ca
să judeci pe poporul Meu, peste care
te-am pus să domneşti, *1 Împ. 3.11-13.
12. înţelepciunea şi priceperea îţi sunt
date. Îţi voi da, pe deasupra, bogăţii,
averi şi slavă, cum n-a mai avut
niciodată nici un împărat* înaintea ta
şi cum nici nu va mai avea după tine.“
*1 Cron. 29.25. Cap. 9.22. Ecl. 2.9.

Avuţia lui Solomon

13. Solomon s-a întors la Ierusalim,
după ce a părăsit înălţimea de la Gabaon
şi Cortul întâlnirii. Şi a domnit peste
Israel.
14. Solomon* a strâns care şi călă-
rime; avea o mie patru sute de care şi
douăsprezece mii de călăreţi, pe care
i-a aşezat în cetăţile unde ţinea carele
şi la Ierusalim lângă împărat.
*1 Împ. 4.26; 10.26, etc. Cap. 9.25.
15. Împăratul* a făcut argintul şi
aurul tot atât de obişnuite la Ierusalim
ca pietrele, şi cedrii tot atât de
obişnuiţi ca sicomorii[1] care cresc în
câmpie. *1 Împ. 10.27. Cap. 9.27. Iov 22.24.
16. Solomon* îşi aducea caii din
Egipt; o ceată de negustori ai împăra-
tului se duceau şi-i luau în cete pe un
preţ hotărât; *1 Împ. 10.28,29. Cap. 9.28.
17. se duceau şi aduceau din Egipt un
car cu şase sute de sicli de argint, şi un
cal, cu o sută cincizeci de sicli. Tot aşa
aduceau şi pentru toţi împăraţii hetiţilor
şi pentru împăraţii Siriei.

Pregătirile lui Solomon
pentru zidirea Templului

2 1. Solomon a poruncit* să se
zidească o Casă Numelui Domnului
şi o casă împărătească pentru el.
*1 Împ. 5.5.
2. Solomon* a numărat şaptezeci de
mii de oameni, ca să ducă sarcinile,
optzeci de mii, ca să taie pietre pe
munte, şi trei mii şase sute, ca să-i
privegheze. *1 Împ. 5.15. Vers. 18.
3. Solomon a trimis să spună lui
Hiram, împăratul Tirului: „Fă-mi şi mie

1. Aşa se numeşte în Septuaginta.

1. Smochini sălbatici

cum* ai făcut tatălui meu, David, căruia
i-ai trimis cedri, ca să-şi zidească o
casă de locuit. *1 Cron. 14.1.
4. Iată, eu înalţ* o Casă Numelui
Domnului Dumnezeului meu, ca să I-o
închin Lui, să ard înaintea Lui tămâie**
mirositoare, să aduc necurmat† în ea
pâinile pentru punerea înainte şi să
aduc arderile†† de tot de dimineaţă şi
de seară în zilele de Sabat, de lună
nouă şi de sărbătoare ale Domnului
Dumnezeului nostru, după o lege veşnică
pentru Israel. *Vers. 1.
**Exod 30.7. †Exod 25.30. Lev. 24.8. ††Num. 28.3,9,11.
5. Casa pe care o voi zidi trebuie să fie
mare, căci Dumnezeul nostru este mai*
mare decât toţi dumnezeii. *Ps. 135.5.
6. Dar cine* poate să-I zidească o Casă,
când cerurile şi cerurile cerurilor nu-L
pot cuprinde? Şi cine sunt eu, ca să-I
zidesc o Casă, decât doar ca să ard tămâie
înaintea Lui? *1 Împ. 8.27. Cap. 6.18. Isa. 66.1.
7. Trimite-mi, dar, un om iscusit în
lucrarea aurului, argintului, aramei şi
fierului, a materiilor vopsite în purpură,
a materiilor de culoarea cârmâzului şi
de culoare albastră şi care să cunoască
săpătura în lemn, ca să lucreze cu
meşterii iscusiţi care sunt la mine în
Iuda şi la Ierusalim şi pe care* i-a ales
tatăl meu, David. *1 Cron. 22.15.
8. Trimite-mi* din Liban şi lemn de
cedru, de chiparos şi de santal; căci
ştiu că slujitorii tăi se pricep să taie
lemne din Liban. Iată că slujitorii mei
vor fi cu ai tăi. *1 Împ. 5.6.
9. Să mi se pregătească lemn din
belşug, căci Casa pe care o voi zidi va
fi mare şi măreaţă.
10. Slujitorilor tăi care vor tăia*, care
vor doborî jos lemnele, le voi da două-
zeci de mii de cori de grâu treierat,
douăzeci de mii de cori de orz, două-
zeci de mii de baţi de vin şi douăzeci de
mii de baţi de untdelemn.“ *1 Împ. 5.11.
11. Hiram, împăratul Tirului, a răspuns
astfel, printr-o scrisoare pe care a
trimis-o lui Solomon: „Pentru că*
Domnul iubeşte pe poporul Său, de
aceea te-a pus împărat peste ei.“
*1 Împ. 10.9. Cap. 9.8.
12. Hiram a mai zis: „Binecuvântat*
să fie Domnul Dumnezeul lui Israel
care** a făcut cerurile şi pământul, că
a dat împăratului David un fiu înţelept,
priceput şi cuminte, care va zidi o casă
Domnului şi o casă împărătească
pentru el! *1 Împ. 5.7. **Gen. 1.2.
Ps. 33.6; 102.25; 124.8; 136.5,6. Fapt. 4.24; 14.15. Apoc. 10.6.
13. Îţi trimit, dar, un om meşter şi
priceput, pe Huram-Abi,
14. fiul* unei femei dintre fetele lui
Dan şi al unui tată tirian. El este
meşter pentru lucrările în aur, în
argint, în aramă şi în fier, în piatră şi
în lemn, în materii vopsite în purpură
şi în albastru, în materii de vison şi
cârmâz, şi pentru orice fel de săpături
şi lucruri meşteşugite care i se dau
de făcut. El va lucra cu oamenii tăi
iscusiţi şi cu oamenii iscusiţi ai
domnului meu David, tatăl tău.
*1 Împ. 7.13,14.
15. Acum, domnul meu* să trimită
slujitorilor tăi grâul, orzul, untdelemnul
şi vinul de care a vorbit. *Vers. 10.
16. Şi noi* vom tăia lemne din Liban
atât cât vei avea nevoie; ţi le vom
trimite pe mare în plute până la Iafo, şi
de acolo tu le vei sui la Ierusalim.“
*1 Împ. 5.8,9.
17. Solomon* a numărat pe toţi
străinii care erau în ţara lui Israel şi a
căror numărătoare fusese făcută de tatăl
său, David**. S-au găsit o sută cinci-
zeci şi trei de mii şase sute. *Vers. 2.
1 Împ. 5.13,15,16; 9.20,21. Cap. 8.7,8. **1 Cron. 22.2.
18. Şi a luat din ei şaptezeci de mii*,
ca să poarte sarcinile, optzeci de mii,
să taie pietre în munte, şi trei mii şase
sute, ca să privegheze şi să îndemne
pe popor la lucru. *Vers. 2.

Zidirea Templului

3 1. Solomon* a început zidirea
Casei Domnului la Ierusalim**, pe
muntele Moria, care fusese arătat
tatălui său, David, în locul pregătit de
David în aria lui Ornan†, iebusitul.
*1 Împ. 6.1, etc. **Gen. 22.2,14. †1 Cron. 21.18; 22.1.
2. A început să zidească în a doua zi
a lunii a doua, în al patrulea an al
domniei lui.
3. Iată pe ce temelii* a zidit Solomon
Casa lui Dumnezeu: Lungimea, în coţi
de măsura cea veche a coţilor, era de
şaizeci de coţi, iar lăţimea, de două-
zeci de coţi. *1 Împ. 6.2.
4. Pridvorul* dinainte avea douăzeci
de coţi lungime, cât era de lată Casa,
şi o sută douăzeci de coţi înălţime;
Solomon l-a acoperit pe dinăuntru cu
aur curat. *1 Împ. 6.3.
5. A îmbrăcat cu lemn de chiparos
Casa* cea mare, a acoperit-o cu aur
curat şi a săpat pe ea finici şi
împletituri de lănţişoare. *1 Împ. 6.17.
6. A acoperit Casa cu pietre scumpe

ca podoabă; şi aurul era aur din Parvaim.
7. A acoperit cu aur Casa, bârnele, pragurile, pereţii şi uşile şi a pus să sape heruvimi pe pereţi.
8. A făcut casa Locului Preasfânt. Ea era lungă de douăzeci de coţi, cât lărgimea Casei, şi largă de douăzeci de coţi. A acoperit-o cu aur curat, care preţuia şase sute de talanţi.
9. Greutatea aurului pentru cuie se ridica la cincizeci de sicli. A îmbrăcat cu aur şi odăile de sus.
10. A făcut în casa* Locului Preasfânt doi heruvimi săpaţi şi i-a acoperit cu aur. *1 Împ. 6.23, etc.
11. Aripile heruvimilor aveau o lungime de douăzeci de coţi. Aripa celui dintâi, lungă de cinci coţi, atingea zidul Casei; şi cealaltă aripă, lungă tot de cinci coţi, atingea aripa celui de-al doilea heruvim.
12. Aripa celui de-al doilea heruvim, lungă de cinci coţi, atingea zidul Casei; şi cealaltă aripă, lungă tot de cinci coţi, se unea cu aripa celui dintâi heruvim.
13. Aripile acestor heruvimi, întinse, aveau douăzeci de coţi. Ei stăteau în picioare, cu faţa întoarsă spre Casă.
14. A făcut perdeaua* albastră, purpurie şi cărămizie şi de in subţire şi a lucrat heruvimi pe ea.
*Exod 26.31. Mat. 27.51. Evr. 9.3.

Cei doi stâlpi de aramă

15. A făcut înaintea Casei doi* stâlpi de treizeci şi cinci de coţi înălţime, cu un cap de cinci coţi în vârful lor.
*1 Împ. 7.15-21. Ier. 52.21.
16. A făcut nişte reţele, ca acelea care erau în Locul Preasfânt, şi le-a pus pe vârful stâlpilor. Apoi a făcut o sută* de rodii pe care le-a pus pe reţele.
*1 Împ. 7.20.
17. A aşezat* stâlpii în partea dinainte a Templului, unul la dreapta, şi altul la stânga; a numit pe cel de la dreapta Iachin, şi pe cel de la stânga, Boaz. *1 Împ. 7.21.

Altarul de aramă, marea şi lighenele

4 1. A făcut un altar* de aramă, lung de douăzeci de coţi, lat de douăzeci de coţi şi înalt de zece coţi.
*Exod 27.1,2. 2 Împ. 16.14. Ezec. 43.13,16.
2. A făcut marea* turnată. Ea avea zece coţi de la o margine la alta, era rotundă de tot, înaltă de cinci coţi, şi un fir de treizeci de coţi ar fi înconjurat-o. *1 Împ. 7.23.
3. Sub* marginea ei, de jur împrejur, erau nişte chipuri de boi, câte zece de fiecare cot, de jur împrejurul mării; boii, aşezaţi pe două rânduri, erau turnaţi dintr-o singură bucată cu ea.
*1 Împ. 7.24-26.
4. Era aşezată pe doisprezece boi, dintre care trei, întorşi spre miazănoapte, trei, întorşi spre apus, trei, întorşi spre miazăzi şi trei, întorşi spre răsărit; marea era aşezată pe ei, şi toată partea dinapoi a trupurilor lor era înăuntru.
5. Grosimea ei era de un lat de mână, şi marginea, ca marginea unui pahar, era făcută în felul unei flori de crin. Puteau să încapă în ea trei mii de baţi*. *1 Împ. 7.26.
6. A făcut zece* lighene şi a pus cinci la dreapta şi cinci, la stânga, ca să slujească la curăţări: în ele se spălau feluritele părţi ale arderilor de tot. Marea era pentru spălarea preoţilor.
*1 Împ. 7.38.

Celelalte lucruri şi unelte pentru Templu

7. A mai* făcut zece sfeşnice de aur, după** porunca privitoare la ele, şi le-a aşezat în Templu, cinci, la dreapta şi cinci la stânga.
*1 Împ. 7.49. **Exod 25.31,40. 1 Cron. 28.12,19.
8. A mai făcut* zece mese şi le-a aşezat în Templu, cinci, la dreapta şi cinci, la stânga.
A mai făcut o sută de potire de aur.
*1 Împ. 7.48.
9. A mai făcut* curtea preoţilor şi curtea cea mare, cu porţile ei, ale căror aripi le-a acoperit cu aramă.
*1 Împ. 6.36.
10. A aşezat marea* în partea dreaptă, la miazăzi-răsărit. *1 Împ. 7.39.
11. Hiram* a făcut cenuşarele, lopeţile şi potirele.
Astfel a isprăvit Hiram lucrarea pe care i-a dat-o împăratul Solomon s-o facă pentru Casa lui Dumnezeu: *1 Împ. 7.40.
12. doi stâlpi, cu cele două capete* şi acoperişurile lor cu cununi, de pe vârful stâlpilor; cele două reţele pentru acoperirea celor două acoperişuri ale capetelor de pe vârful stâlpilor;
*1 Împ. 7.41.
13. cele patru sute* de rodii pentru cele două reţele, câte două şiruri de rodii pentru fiecare reţea, pentru acoperirea celor două acoperişuri cu cununi ale

capetelor de pe vârful stâlpilor; *1 Împ. 7.20.

14. cele zece temelii* şi cele zece lighene de pe temelii; *1 Împ. 7.27,43.

15. marea şi cei doisprezece boi de sub ea;

16. cenuşarele, lopeţile şi furculiţele. Toate aceste unelte, pe care le-a dat împăratul Solomon lui Huram-Abi* să le facă pentru Casa Domnului, erau de aramă lustruită. *1 Împ. 7.14,45.

17. Împăratul a pus să le toarne în câmpia* Iordanului, într-un pământ cleios, între Sucot şi Ţereda. *1 Împ. 7.46.

18. Solomon* a făcut toate aceste unelte în număr atât de mare, încât nu s-a putut cerceta greutatea aramei. *1 Împ. 7.47.

19. Solomon* a mai făcut toate celelalte unelte pentru Casa lui Dumnezeu: altarul de aur, mesele pe care se puneau pâinile** pentru punerea înaintea Domnului; *1 Împ. 7.48-50. **Exod 25.30.

20. sfeşnicele şi candelele lor de aur curat, care trebuiau aprinse, după poruncă*, înaintea Locului Preasfânt, *Exod 27.20,21.

21. florile*, candelele şi mucările de aur, de aur foarte curat; *Exod 25.31, etc.

22. cuţitele, potirele, ceştile şi căţuile de aur curat; şi aripile de aur pentru uşa dinăuntru a Casei de la intrarea Locului Preasfânt, şi pentru uşa Casei de la intrarea Templului.

5 1. Astfel a fost isprăvită toată* lucrarea pe care a făcut-o Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul şi toate uneltele pe care le închinase Domnului, tatăl său, David, şi le-a pus în vistieriile Casei lui Dumnezeu. *1 Împ. 7.51.

Sfinţirea Templului

2. Atunci* Solomon a strâns la Ierusalim pe bătrânii lui Israel şi pe toate căpeteniile seminţiilor, pe capii familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din cetatea** lui David, adică din Sion, chivotul legământului Domnului. *1 Împ. 8.1, etc. **2 Sam. 6.12.

3. Toţi bărbaţii lui Israel s-au adunat* la împărat pentru sărbătoarea** din luna a şaptea. *1 Împ. 8.2. **Cap. 7.8-10.

4. Când au ajuns toţi bătrânii lui Israel, leviţii au ridicat chivotul.

5. Au adus chivotul, Cortul întâlnirii şi toate uneltele sfinte care erau în Cort: preoţii şi leviţii le-au dus.

6. Împăratul Solomon şi toată adunarea lui Israel chemată la el, a stat înaintea chivotului. Au jertfit oi şi boi, care nu se pot nici socoti, nici număra, din pricina mulţimii lor.

7. Preoţii au dus chivotul legământului Domnului la locul lui, în sfântul locaş al Casei, în Locul Preasfânt, sub aripile heruvimilor.

8. Heruvimii aveau aripile întinse peste locul chivotului şi acopereau chivotul şi drugii lui pe deasupra.

9. Drugilor li se dăduse o astfel de lungime încât capetele lor se vedeau la o depărtare de chivot dinaintea Sfântului Locaş, dar nu se vedeau de afară. Chivotul a fost acolo până în ziua de azi.

10. În chivot nu erau decât cele două table pe care le pusese* acolo Moise, în Horeb, când a făcut Domnul legământ cu copiii lui Israel, la ieşirea lor din Egipt. *Deut. 10.2,5. Cap. 6.11.

11. În clipa când au ieşit preoţii din Locul Sfânt – căci toţi preoţii de faţă se sfinţiseră, fără să mai ţină şirul cetelor,

12. şi toţi leviţii* care erau cântăreţi: Asaf, Heman, Iedutun, fiii şi fraţii lor, îmbrăcaţi în in subţire, stăteau la răsăritul altarului cu chimvale, lăute şi harpe şi aveau cu** ei o sută douăzeci de preoţi care sunau din trâmbiţe; – *1 Cron. 25.1. **1 Cron. 15.24. Ps. 136.

13. şi, când cei ce sunau din trâmbiţe şi cei ce cântau, unindu-se într-un glas ca să mărească şi să laude pe Domnul, au sunat din trâmbiţe, chimvale şi celelalte instrumente şi au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: „Căci este bun*, căci îndurarea Lui ţine în veci!“, în clipa aceea Casa, şi anume Casa Domnului, s-a umplut cu un nor. *1 Cron. 16.34,41.

14. Preoţii n-au putut să mai stea acolo ca să facă slujba, din pricina norului; căci* slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu. *Exod 40.35. Cap. 7.2.

Binecuvântarea rostită de Solomon

6 1. Atunci Solomon* a zis: „Domnul a zis că vrea să locuiască în întuneric**! *1 Împ. 8.12, etc. **Lev. 16.2.

2. Şi eu am zidit o Casă care-Ţi va fi locuinţa, un loc unde vei locui în veci!“

3. Împăratul şi-a întors faţa şi a binecuvântat toată adunarea lui Israel. Şi toată adunarea lui Israel stătea în picioare.

4. Şi el a zis: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul lui Israel care a vorbit cu gura Sa tatălui meu, David, şi a împlinit prin puterea Sa ce spusese, când a zis:
5. „Din ziua când am scos pe poporul Meu din ţara Egiptului, n-am ales nici o cetate dintre toate seminţiile lui Israel, ca să se zidească acolo o Casă în care să locuiască Numele Meu, şi n-am ales pe nici un om, care să fie căpetenia poporului Meu, Israel.
6. Ci* Ierusalimul l-am ales, pentru ca în el să locuiască Numele Meu, şi pe David** l-am ales, ca să domnească peste poporul Meu, Israel!“
*Cap. 12.13. **1 Cron. 28.4.
7. Tatăl meu, David, avea* de gând să zidească o casă Numelui Domnului Dumnezeului lui Israel.
*2 Sam. 7.2. 1 Cron. 17.1; 28.2.
8. Şi Domnul a zis tatălui meu, David: „Fiindcă ai avut de gând să zideşti o Casă Numelui Meu, bine ai făcut că ai avut gândul acesta.
9. Numai că nu tu vei zidi Casa; ci fiul tău, ieşit din tine, va zidi Numelui Meu o Casă.“
10. Domnul a împlinit cuvântul pe care-l spusese. Eu m-am ridicat în locul tatălui meu, David, şi am şezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, şi am zidit o Casă Numelui Domnului Dumnezeului lui Israel.
11. Am aşezat în ea chivotul, în care* este legământul Domnului, legământul pe care l-a făcut El cu copiii lui Israel.“
*Cap. 5.10.

Rugăciunea lui Solomon

12. Solomon s-a aşezat* înaintea altarului Domnului, în faţa întregii adunări a lui Israel, şi a întins mâinile.
*1 Împ. 8.22.
13. Căci Solomon făcuse o treaptă de aramă şi o pusese în mijlocul curţii. Ea era lungă de cinci coţi, lată de cinci coţi şi înaltă de trei coţi; a şezut pe ea, s-a aşezat în genunchi în faţa întregii adunări a lui Israel şi a întins mâinile spre cer.
14. Şi a zis:
„Doamne Dumnezeul lui Israel! Nu* este Dumnezeu ca Tine, în ceruri şi pe pământ: Tu ţii legământul şi îndurarea Ta faţă de robii Tăi care umblă înaintea Ta cu toată inima lor!
*Exod 15.11. Deut. 4.39; 7.9.
15. Astfel, Ţi-ai ţinut cuvântul* dat robului Tău David, tatăl meu; şi ce ai spus cu gura Ta împlineşti astăzi prin puterea Ta.
*1 Cron. 22.9.
16. Acum, Doamne Dumnezeul lui Israel, ţine făgăduinţa pe care ai făcut-o tatălui meu, David, când ai zis: „Nicidată* nu vei fi lipsit înaintea Mea de un urmaş care să şadă pe scaunul de domnie al lui Israel, numai** fiii tăi să ia seama la calea lor şi să meargă în Legea Mea, cum ai mers tu înaintea Mea.“
*2 Sam. 7.12,16. 1 Împ. 2.4; 6.12. Cap. 7.18. **Ps. 132.12.
17. Împlinească-se, dar, Doamne Dumnezeul lui Israel, făgăduinţa pe care ai făcut-o robului Tău David!
18. Dar ce! Să locuiască Dumnezeu cu adevărat împreună cu omul pe pământ? Iată* că cerurile şi cerurile cerurilor nu Te pot cuprinde: cu cât mai puţin această Casă pe care am zidit-o eu!
*Cap. 2.6. Isa. 66.1. Fapt. 7.49.
19. Totuşi, Doamne Dumnezeul meu, ia aminte la rugăciunea robului Tău şi la cererea lui! Ascultă strigătul şi rugăciunea pe care Ţi-o face robul Tău.
20. Ochii Tăi să fie zi şi noapte deschişi peste Casa aceasta, peste locul despre care ai zis că acolo va fi Numele Tău! Ascultă rugăciunea pe care o face robul Tău în locul acesta!
21. Ascultă cererile robului Tău şi ale poporului Tău, Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascultă din locul locuinţei Tale, din ceruri, ascultă şi iartă!
22. Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său şi se va pune peste el un jurământ, ca să-l facă să jure, şi dacă va veni să jure înaintea altarului Tău, în Casa aceasta –
23. ascultă-l din ceruri, lucrează şi judecă pe robii Tăi: osândeşte pe cel vinovat şi fă ca purtarea lui să cadă asupra capului lui; fă dreptate celui nevinovat şi răsplăteşte-i după nevinovăţia lui!
24. Când poporul Tău, Israel, va fi bătut de vrăjmaş, pentru că a păcătuit împotriva Ta: dacă se vor întoarce la Tine şi vor da slavă Numelui Tău, dacă Îţi vor face rugăciuni şi cereri în Casa aceasta –
25. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului Tău, Israel, şi adu-i înapoi în ţara pe care ai dat-o lor şi părinţilor lor.
26. Când cerul* va fi închis şi nu va

fi ploaie, din pricina păcatelor lor împotriva Ta: dacă se vor ruga în acest loc şi vor da slavă Numelui Tău, şi dacă se vor întoarce de la păcatele lor (pentru că-i vei fi pedepsit),
*1 Împ. 17.1.
27. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul robilor Tăi şi al poporului Tău, Israel, învaţă-i calea cea bună în care trebuie să meargă şi trimite ploaie pe pământul pe care l-ai dat de moştenire poporului Tău!
28. Când vor fi în ţară foametea*, ciuma, rugina în grâu şi mălura, lăcustele de un soi sau altul, când vrăjmaşul va împresura pe poporul Tău, în ţara lui, în cetăţile lui, când vor fi urgii sau boli de vreun fel: *Cap. 20.9.
29. dacă un om, dacă tot poporul Tău, Israel, va face rugăciuni şi cereri, şi fiecare îşi va cunoaşte rana şi durerea şi va întinde mâinile spre Casa aceasta –
30. ascultă-l din ceruri, din locul locuinţei Tale, şi iartă-l; răsplăteşte fiecăruia după căile lui, Tu, care cunoşti* inima fiecăruia – căci numai Tu cunoşti inima copiilor oamenilor –
*1 Cron. 28.9.
31. ca să se teamă de Tine şi să umble în căile Tale tot timpul cât vor trăi în ţara pe care ai dat-o părinţilor noştri!
32. Când străinul care* nu este din poporul Tău, Israel, va veni dintr-o ţară depărtată, din pricina Numelui Tău celui mare, din pricina mâinii Tale celei tari şi din pricina braţului Tău întins, când va veni să se roage în Casa acesta – *Ioan 12.20. Fapt. 8.27.
33. ascultă-l din ceruri, din locul locuinţei Tale, şi dă străinului aceluia tot ce-Ţi va cere, pentru ca toate popoarele pământului să cunoască Numele Tău, să se teamă de Tine ca poporul Tău, Israel, şi să ştie că Numele Tău este chemat peste Casa aceasta pe care am zidit-o!
34. Când va ieşi poporul Tău la luptă împotriva vrăjmaşilor lui, urmând calea pe care îi vei porunci s-o urmeze: dacă Îţi vor face rugăciuni cu privirile îndreptate spre cetatea aceasta pe care ai ales-o şi spre Casa pe care am zidit-o în Numele Tău –
35. ascultă din ceruri rugăciunile şi cererile lor şi fă-le dreptate!
36. Când vor păcătui împotriva Ta – căci nu* este om care să nu păcătuiască – şi când vei fi mâniat împotriva lor şi-i vei da în mâna vrăjmaşului, care-i va duce robi într-o ţară depărtată sau apropiată:
*Prov. 20.9. Ecl. 7.20. Iac. 3.2. 1 Ioan 1.8.
37. dacă îşi vor veni în fire în ţara unde vor fi robi, dacă se vor întoarce la Tine şi Îţi vor face cereri în ţara robiei lor şi vor zice: „Am păcătuit, am săvârşit fărădelegi, am făcut rău!“,
38. dacă se vor întoarce la Tine din toată inima lor şi din tot sufletul lor, în ţara robiei lor, unde au fost duşi robi, dacă-Ţi vor face rugăciuni cu privirile întoarse spre ţara lor, pe care ai dat-o părinţilor lor, spre cetatea pe care ai ales-o şi spre Casa pe care am zidit-o Numelui Tău –
39. ascultă din ceruri, din locul locuinţei Tale, rugăciunile şi cererile lor şi fă-le dreptate: iartă poporului Tău păcatele făcute împotriva Ta!
40. Acum, Dumnezeule, ochii Tăi să fie deschişi, şi urechile să-Ţi fie cu luare aminte la rugăciunea făcută în locul acesta!
41. Acum*, Doamne Dumnezeule, scoală-Te, vino la locul** Tău de odihnă, Tu şi chivotul măreţiei Tale. Preoţii Tăi, Doamne Dumnezeule, să fie îmbrăcaţi cu mântuirea, şi preaiubiţii Tăi să se bucure† de fericire!
*Ps. 132.8-10,16. **1 Cron. 28.2. †Neem. 9.25.
42. Doamne Dumnezeule, nu îndepărta pe unsul Tău, adu-Ţi* aminte de bunătăţile făgăduite robului Tău David!“ *Ps. 132.1. Isa. 55.3.

Sfârşitul sfinţirii

7 1. Când* şi-a isprăvit Solomon rugăciunea, s-a coborât** foc din cer şi a mistuit arderea de tot şi jertfele, şi slava† Domnului a umplut casa. *1 Împ. 8.54. **Lev. 9.24. Judc. 6.21. 1 Împ. 18.38. 1 Cron. 21.26. †1 Împ. 8.10,11. Cap. 5.13,14. Ezec. 10.3,4.
2. Preoţii* nu puteau să intre în Casa Domnului, căci slava Domnului umplea Casa Domnului. *Cap. 5.14.
3. Toţi copiii lui Israel au văzut coborându-se focul şi slava Domnului peste Casă; ei şi-au plecat faţa la pământ pe pardoseală, s-au închinat şi au lăudat pe Domnul, zicând*: „Căci este bun, căci îndurarea Lui ţine în** veac!“
*Cap. 5.13. Ps. 136.1. **1 Cron. 16.41. Cap. 20.21.
4. Împăratul* şi tot poporul au adus jertfe înaintea Domnului. *1 Împ. 8.62,63.
5. Împăratul Solomon a înjunghiat

douăzeci şi două de mii de boi şi o
sută douăzeci de mii de oi. Astfel au
făcut împăratul şi tot poporul sfinţirea
Casei lui Dumnezeu.
6. Preoţii* stăteau la locul lor, şi tot
astfel şi leviţii, cu instrumentele făcute
în cinstea Domnului de împăratul
David pentru cântarea laudelor Dom-
nului, când i-a însărcinat David să
mărească pe Domnul, zicând: „Căci
îndurarea Lui ţine în veac!" Preoţii
sunau** din trâmbiţe în faţa lor. Şi tot
Israelul era de faţă. *1 Cron. 15.16. **Cap. 5.12.
7. Solomon a sfinţit* şi mijlocul
curţii, care este înaintea Casei Dom-
nului; căci acolo a adus arderile de tot
şi grăsimile jertfelor de mulţumire,
pentru că altarul de aramă, pe care-l
făcuse Solomon, nu putea cuprinde
arderile de tot, darurile de mâncare şi
grăsimile. *1 Împ. 8.64.
8. Solomon a prăznuit sărbătoarea
în vremea aceea*, şapte zile, şi tot
Israelul a prăznuit împreună cu el;
venise o mare mulţime de oameni, de
la intrarea Hamatului până la pârâul**
Egiptului. *1 Împ. 8.65. **Ios. 13.3.
9. În ziua a opta, au avut o adunare de
sărbătoare; căci sfinţirea altarului au
făcut-o şapte zile, şi sărbătoarea, tot
şapte zile.
10. În a douăzeci şi treia* zi a lunii a
şaptea, Solomon a trimis înapoi în
corturi pe popor, care era vesel şi
mulţumit de binele pe care-l făcuse
Domnul lui David, lui Solomon şi
poporului Său, Israel. *1 Împ. 8.66.

Dumnezeu Se arată lui Solomon

11. Când a isprăvit* Solomon Casa
Domnului şi casa împăratului şi a
izbutit în tot ce-şi pusese de gând să
facă în Casa Domnului şi în casa
împăratului, *1 Împ. 9.1, etc.
12. Domnul S-a arătat lui Solomon
noaptea şi i-a zis: „Îţi ascult rugăciunea
şi aleg locul* acesta drept Casa unde
va trebui să Mi se aducă jertfe.
*Deut. 12.5.
13. Când voi* închide cerul şi nu va
fi ploaie, când voi porunci lăcustelor
să mănânce ţara, când voi trimite
ciuma în poporul Meu: *Cap. 6.26,28.
14. dacă poporul Meu, peste care este
chemat Numele Meu se va* smeri, se
va ruga şi va căuta faţa Mea, şi se va
abate de la căile lui rele – îl** voi
asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul
şi-i voi tămădui ţara. *Iac. 4.10. **Cap. 6.27,30.
15. Ochii* Mei vor fi deschişi de
acum, şi urechile Mele vor fi cu luare
aminte la rugăciunea făcută în locul
acesta. *Cap. 6.40.
16. Acum, aleg* şi sfinţesc Casa
aceasta, pentru ca Numele Meu să
locuiască în ea pe vecie, şi voi avea
întotdeauna ochii şi inima Mea acolo.
*1 Împ. 9.3. Cap. 6.6.
17. Şi tu*, dacă vei umbla înaintea Mea
cum a umblat tatăl tău David, făcând
tot ce ţi-am poruncit şi dacă vei păzi
legile şi poruncile Mele, *1 Împ. 9.4, etc.
18. voi întări scaunul de domnie al
împărăţiei tale, cum am făgăduit tatălui
tău, David, când am zis: „Niciodată
nu* vei fi lipsit de un urmaş care să
domnească peste Israel." *Cap. 6.16.
19. Dar, dacă vă* veţi abate, dacă veţi
părăsi legile şi poruncile Mele, pe care
vi le-am dat, şi dacă vă veţi duce să
slujiţi altor dumnezei şi să vă închinaţi
înaintea lor, *Lev. 26.14,33. Deut. 28.15,36,37.
20. vă voi smulge din ţara Mea, pe
care v-am dat-o, voi lepăda de la Mine
Casa aceasta, pe care am închinat-o
Numelui Meu, şi o voi face de pomină
şi de batjocură printre toate popoarele.
21. Şi, cât de înaltă este Casa aceasta,
oricine va trece pe lângă ea va rămâne
încremenit şi va zice: „Pentru ce* a
făcut Domnul aşa ţării şi Casei aces-
teia?" *Deut. 29.24. Ier. 22.8,9.
22. Şi se va răspunde: „Pentru că au
părăsit pe Domnul Dumnezeul părinţilor
lor care i-a scos din ţara Egiptului,
pentru că s-au alipit de alţi dumnezei,
s-au închinat înaintea lor şi le-au
slujit; iată de ce a trimis peste ei toate
aceste rele."

Cetăţile zidite de Solomon

8 1. După douăzeci de ani*, în timpul
cărora Solomon a zidit Casa Dom-
nului şi casa lui însuşi, *1 Împ. 9.10, etc.
2. a întărit cetăţile pe care i le-a dat
lui Hiram şi a aşezat în ele pe copiii
lui Israel.
3. Solomon a mers împotriva Hama-
tului, la Ţoba, şi a pus stăpânire pe ea.
4. A întărit* Tadmorul, în pustiu, şi
toate cetăţile care slujeau ca cetăţi
pentru merinde în Hamat. *1 Împ. 9.17, etc.
5. A întărit apoi Bet-Horonul de sus
şi Bet-Horonul de jos, ca cetăţi întărite
cu ziduri, porţi şi zăvoare;
6. Baalatul şi toate cetăţile care slu-
jeau ca cetăţi pentru merinde şi care
ţineau de el, toate cetăţile pentru care,

cetăţile pentru călărime şi tot ce a găsit cu cale Solomon să zidească la Ierusalim, la Liban şi în toată ţara al cărei stăpân era.
7. Pe* tot poporul care mai rămăsese din hetiţi, din amoriţi, din fereziţi, din heviţi şi din iebusiţi, care nu făcea parte din Israel, *1 Împ. 9.20, etc.
8. pe urmaşii lor care rămăseseră după ei în ţară şi pe care nu-i nimiciseră copiii lui Israel, Solomon i-a ridicat ca oameni de corvoadă, ceea ce au fost până în ziua de azi.
9. Solomon n-a întrebuinţat ca robi, pentru lucrările lui, pe nici unul din copiii lui Israel; căci ei erau oameni de război, căpeteniile lui, slujbaşii lui, mai marii carelor şi călărimii lui.
10. Căpeteniile puse de împăratul Solomon în fruntea poporului şi însărcinaţi să privegheze peste el erau în număr de două sute cincizeci*. *1 Împ. 9.23.
11. Solomon* a suit pe fata lui faraon din cetatea lui David în casa pe care i-o zidise; căci a zis: „Nevasta mea să nu locuiască în casa lui David, împăratul lui Israel, pentru că locurile în care a intrat chivotul Domnului sunt sfinte.“ *1 Împ. 3.1; 7.8; 9.24.

Rânduiala slujbei

12. Atunci Solomon a adus arderi de tot Domnului pe altarul Domnului, pe care-l zidise înaintea pridvorului.
13. Aducea ce era poruncit de Moise pentru fiecare zi*, pentru zilele de Sabat, pentru zilele de lună nouă şi pentru sărbători, de trei ori** pe an, la sărbătoarea Azimelor, la sărbătoarea Săptămânilor şi la sărbătoarea Corturilor. *Exod 29.38. Num. 28.3,9,11,26; 29.1, etc. **Exod 23.14. Deut. 16.16.
14. A pus în slujbele lor, aşa cum le rânduise tatăl său, David, cetele* preoţilor, după slujba lor, pe leviţi**, după însărcinarea lor, care era să mărească pe Domnul şi să facă zi de zi de slujbă în faţa preoţilor, şi pe uşieri†, împărţiţi la fiecare uşă, după cetele lor: căci aşa poruncise David, omul lui Dumnezeu. *1 Cron. 24.1. **1 Cron. 25.1. †1 Cron. 9.17; 26.1.
15. Nu s-au abătut de la porunca împăratului cu privire la preoţi şi leviţi, nici cu privire la vreun alt lucru, nici în privinţa vistieriilor.
16. Aşa s-a înfăptuit toată lucrarea lui Solomon, din ziua când s-a pus temelia Casei Domnului şi până în ziua când a fost isprăvită. Casa Domnului a fost deci isprăvită.
17. Solomon a plecat atunci la Eţion-Gheber* şi la Elot, pe ţărmul mării, în ţara Edomului. *1 Împ. 9.26.
18. Şi* Hiram i-a trimis, prin slujitorii săi, corăbii şi slujitori care cunoşteau marea. Ei s-au dus cu slujitorii lui Solomon la Ofir şi au luat de acolo patru sute cincizeci de talanţi de aur, pe care i-au adus împăratului Solomon. *1 Împ. 9.27. Cap. 9.10,13.

Împărăteasa din Seba

9 1. Împărăteasa* din Seba a auzit de faima lui Solomon şi a venit la Ierusalim ca să-l încerce prin întrebări grele. Ea avea un alai foarte mare şi cămile încărcate cu mirodenii, aur mult de tot şi pietre scumpe. S-a dus la Solomon şi i-a spus tot ce avea pe inimă. *1 Împ. 10.1, etc. Mat. 12.42. Luca 11.31.
2. Solomon i-a răspuns la toate întrebările şi n-a fost nimic pe care să nu fi ştiut Solomon să i-l lămurească.
3. Împărăteasa din Seba a văzut înţelepciunea lui Solomon şi casa pe care o zidise,
4. şi bucatele de la masa lui, şi locuinţa slujitorilor lui, şi slujbele şi hainele celor ce-i slujeau, şi paharnicii lui şi hainele lor, şi treptele pe care se suia la Casa Domnului. Uimită,
5. ea a zis împăratului: „Era adevărat deci ce am auzit eu în ţara mea despre faptele şi înţelepciunea ta!
6. Nu credeam tot ce se zicea, până n-am venit şi am văzut cu ochii mei. Şi iată că nu mi s-a istorisit nici jumătate din mărirea şi înţelepciunea ta. Tu întreci faima pe care am auzit-o despre tine.
7. Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, care sunt pururea înaintea ta şi care aud înţelepciunea ta!
8. Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul tău care S-a îndurat de tine şi te-a pus pe scaunul Lui de domnie ca împărat pentru Domnul Dumnezeul tău! Pentru că Dumnezeul tău iubeşte pe Israel şi vrea să-l facă să rămână în picioare pe vecie, pentru aceea te-a pus împărat peste el, ca să faci judecată şi dreptate.“
9. Ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanţi de aur, foarte multe mirodenii şi pietre scumpe. N-au mai

fost mirodenii ca cele date împăratului Solomon de împărăteasa din Seba.
10. Slujitorii lui Hiram şi slujitorii lui Solomon, care* au adus aur din Ofir, au adus şi lemn mirositor** şi pietre scumpe. *Cap. 8.18. **1 Împ. 10.11.
11. Împăratul a făcut cu lemnul mirositor scări pentru Casa Domnului şi pentru casa împăratului şi harpe şi lăute pentru cântăreţi. Nu se mai văzuse aşa ceva în ţara lui Iuda.
12. Împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit ea, ce a cerut, mai mult decât adusese ea împăratului. Apoi s-a întors şi s-a dus în ţara ei, ea şi slujitorii ei.

Avuţia, înţelepciunea şi mărimea lui Solomon

13. Greutatea aurului care venea pe fiecare an lui Solomon era de şase sute şaizeci şi şase de talanţi de aur,
14. afară de ce lua de la negustorii cei mari şi de la cei mici, de la toţi împăraţii Arabiei şi de la dregătorii ţării, care aduceau aur şi argint lui Solomon.
15. Împăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut, şi pentru fiecare din ele a întrebuinţat şase sute de sicli de aur bătut,
16. şi alte trei sute de scuturi de aur bătut, şi pentru fiecare din ele a întrebuinţat trei sute de sicli de aur; şi împăratul le-a pus în casa Pădurii Libanului.
17. Împăratul a făcut un mare scaun de domnie de fildeş şi l-a acoperit cu aur curat.
18. Scaunul acesta de domnie avea şase trepte şi un aşternut pentru picioare de aur, care se ţinea de scaunul de domnie; de fiecare parte a scaunului erau rezemători, lângă rezemători erau doi lei,
19. şi pe cele şase trepte, de o parte şi de alta, erau doisprezece lei. Aşa ceva nu s-a făcut pentru nici o împărăţie.
20. Toate paharele împăratului Solomon erau de aur şi toate vasele din casa Pădurii Libanului erau de aur curat. Nu era nimic de argint: argintului nu i se dădea nici un preţ pe vremea lui Solomon.
21. Căci împăratul avea corăbii din Tarsis care călătoreau cu slujitorii lui Hiram; şi, la fiecare trei ani, veneau corăbiile din Tarsis, aducând aur şi argint, fildeş, maimuţe şi păuni.
22. Împăratul Solomon a întrecut pe toţi împăraţii pământului prin bogăţiile şi înţelepciunea lui.
23. Toţi împăraţii pământului căutau să vadă pe Solomon, ca să audă înţelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.
24. Şi fiecare din ei îşi aducea darul lui, lucruri de argint şi lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai şi catâri; aşa era în fiecare an.
25. Solomon* avea patru mii de iesle pentru caii de la carele lui şi douăsprezece mii de călăreţi, pe care i-a aşezat în cetăţile unde îşi ţinea carele şi la Ierusalim lângă împărat.
*1 Împ. 4.26; 10.26. Cap. 1.14.
26. El stăpânea* peste toţi împăraţii, de la Râu** până la ţara filistenilor şi până la hotarul Egiptului.
*1 Împ. 4.21. **Gen. 15.18. Ps. 72.8.
27. Împăratul* a făcut argintul tot aşa de obişnuit la Ierusalim ca pietrele, şi cedrii, tot atât de mulţi ca smochinii sălbatici care cresc pe câmpie.
*1 Împ. 10.27. Cap. 1.15.
28. Din Egipt şi din toate ţările se aduceau* cai pentru Solomon.
*1 Împ. 10.28. Cap. 1.16.

Moartea lui Solomon

29. Celelalte* fapte ale lui Solomon, cele dintâi şi cele de pe urmă, nu sunt scrise oare în cartea proorocului Natan, în prorocia lui Ahia** din Silo şi în descoperirile proorocului† Ieedo despre Ieroboam, fiul lui Nebat?
*1 Împ. 11.41. **1 Împ. 11.29. †Cap. 12.15; 13.22.
30. Solomon* a domnit patruzeci de ani la Ierusalim peste tot Israelul.
*1 Împ. 11.42,43.
31. Apoi Solomon a adormit cu părinţii lui, şi l-au îngropat în cetatea tatălui său, David. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Roboam.

ISTORIA ÎMPĂRĂŢIEI LUI IUDA, DE LA DEZBINARE PÂNĂ LA ROBIE

(Capitolele 10-36. Ieremia 25.4-11.)

Dezbinarea împărăţiei

10 1. Roboam* s-a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem să-l facă împărat. *1 Împ. 12.1, etc.
2. Când a auzit lucrul acesta, Ieroboam, fiul lui Nebat, era în Egipt,

unde* fugise de împăratul Solomon; şi s-a întors din Egipt. *1 Împ. 11.40.
3. Au trimis să-l cheme. Atunci Ieroboam şi tot Israelul au venit la Roboam şi i-au vorbit aşa:
4. „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul: acum uşurează această aspră robie şi jugul greu pe care l-a pus peste noi tatăl tău. Şi îţi vom sluji."
5. El le-a zis: „Întoarceţi-vă la mine după trei zile." Şi poporul a plecat.
6. Împăratul Roboam a întrebat pe bătrânii care fuseseră cu tatăl său, Solomon, în timpul vieţii lui, şi a zis: „Ce mă sfătuiţi să răspund poporului acestuia?"
7. Şi iată ce i-au zis ei: „Dacă vei fi bun cu poporul acesta, dacă-i vei primi bine şi dacă le vei vorbi cu bunăvoinţă, îţi vor sluji pe vecie."
8. Dar Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrânii şi a întrebat pe tinerii care crescuseră cu el şi care-l înconjurau.
9. El le-a zis: „Ce mă sfătuiţi să răspund poporului acestuia care-mi vorbeşte astfel: „Uşurează jugul pe care l-a pus tatăl tău peste noi"?"
10. Şi iată ce i-au zis tinerii care crescuseră cu el: „Aşa să vorbeşti poporului acestuia care ţi-a vorbit aşa: „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul, iar tu uşurează-ni-l!", să le vorbeşti aşa: „Degetul meu cel mic este mai gros decât coapsele tatălui meu.
11. Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, dar eu îl voi face şi mai greu: tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni."
12. Ieroboam şi tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum le spusese împăratul: „Întoarceţi-vă la mine peste trei zile."
13. Împăratul le-a răspuns aspru. Împăratul Roboam a lăsat sfatul bătrânilor
14. şi le-a vorbit aşa, după sfatul tinerilor: „Tatăl meu v-a îngreuiat jugul, dar eu îl voi îngreuia şi mai mult; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni."
15. Astfel împăratul n-a ascultat pe popor; căci* aşa rânduise Dumnezeu, în vederea împlinirii cuvântului pe care-l spusese Domnul prin Ahia** din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
*1 Sam. 2.25. 1 Împ. 12.15,24. **1 Împ. 11.29.
16. Când a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă, poporul a răspuns împăratului: „Ce parte avem noi cu David? Noi n-avem nici o moştenire cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum, vezi-ţi de casă, Davide!" Şi tot Israelul s-a dus în corturile lui.
17. Copiii lui Israel care locuiau în cetăţile lui Iuda au fost singurii peste care a domnit Roboam.
18. Atunci, împăratul Roboam a trimis pe Hadoram, care era mai mare peste dări. Hadoram a fost împroşcat cu pietre de copiii lui Israel şi a murit. Şi împăratul Roboam s-a* grăbit şi s-a suit într-un car ca să fugă la Ierusalim.
*1 Împ. 12.19.
19. Astfel s-a dezlipit Israel de casa lui David până în ziua de azi.

Măsurile luate de Roboam

11 1. Roboam, venind* la Ierusalim, a strâns casa lui Iuda şi a lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni de frunte, buni pentru război, ca să lupte împotriva lui Israel şi să-l aducă iarăşi sub stăpânirea lui Roboam. *1 Împ. 12.21, etc.
2. Dar cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Şemaia*, omul lui Dumnezeu: *Cap. 12.15.
3. „Vorbeşte lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, şi întregului Israel din Iuda şi din Beniamin. Şi spune-le:
4. „Aşa vorbeşte Domnul: „Să nu vă suiţi şi să nu faceţi război împotriva fraţilor voştri! Fiecare din voi să se întoarcă acasă, căci de la Mine s-a întâmplat lucrul acesta." Ei au ascultat de cuvintele Domnului, s-au întors acasă şi nu s-au mai dus împotriva lui Ieroboam.
5. Roboam a locuit la Ierusalim şi a zidit cetăţi întărite în Iuda.
6. A zidit Betleemul, Etamul, Tecoa,
7. Bet-Ţur, Soco, Adulam,
8. Gat, Mareşa, Zif,
9. Adoraim, Lachis, Azeca,
10. Ţorea, Aialon şi Hebronul, care erau în Iuda şi în Beniamin, şi a făcut din ele nişte cetăţi întărite.
11. Le-a întărit, a pus în ele căpitani şi magazii de bucate, de untdelemn şi vin.
12. A pus în fiecare din aceste cetăţi scuturi şi suliţe, şi le-a făcut foarte tari. Iuda şi Beniamin erau ai lui.
13. Preoţii şi leviţii care se aflau în tot Israelul şi-au părăsit locuinţele şi s-au dus la el;

14. căci leviţii şi-au părăsit* ţinuturile şi moşiile şi au venit în Iuda şi la Ierusalim, pentru că Ieroboam** şi fiii săi i-au împiedicat să-şi împlinească slujbele ca preoţi ai Domnului.
*Num. 35.2. **Cap. 13.9.
15. Ieroboam a pus* preoţi pentru înălţimile, pentru ţapii** şi pentru viţeii† pe care îi făcuse.
*1 Împ. 12.31; 13.33; 14.9. Osea 13.2. **Lev. 17.7. 1 Cor. 10.20. †1 Împ. 12.28.
16. Aceia din toate seminţiile lui Israel care aveau pe inimă să caute pe Domnul Dumnezeul lui Israel au urmat* pe leviţi la Ierusalim, ca să jertfească Domnului Dumnezeului părinţilor lor. *Cap. 15.9; 30.11,18.
17. Ei au dat astfel tărie* împărăţiei lui Iuda şi au întărit pe Roboam, fiul lui Solomon, timp de trei ani; căci trei ani au umblat în calea lui David şi a lui Solomon. *Cap. 12.1.

Nevestele şi copiii lui Roboam

18. Roboam a luat de nevastă pe Mahalat, fata lui Ierimot, fiul lui David şi al Abihailei, fata lui Eliab, fiul lui Isai.
19. Ea i-a născut fii pe: Ieuş, Şemaria şi Zaham.
20. După ea, a luat pe Maaca*, fata lui Absalom. Ea i-a născut pe Abia, pe Atai, pe Ziza şi pe Şelomit.
*1 Împ. 15.2. Cap. 13.2.
21. Roboam iubea pe Maaca, fata lui Absalom, mai mult decât pe toate nevestele şi ţiitoarele lui; căci a avut optsprezece neveste şi şaizeci de ţiitoare şi a născut douăzeci şi opt de fii şi şaizeci de fete.
22. Roboam a dat cel dintâi loc lui Abia, fiul Maacăi, şi l-a pus* căpetenie peste fraţii lui, căci voia să-l facă împărat. *Deut. 21.15-17.
23. El a lucrat cu minte, împrăştiind pe toţi fiii săi în toate ţinuturile lui Iuda şi lui Beniamin, în toate cetăţile întărite; le-a dat de mâncare din belşug şi le-a căutat o mulţime de neveste.

Năvălirea lui Şişac

12 1. Când* s-a întărit Roboam în domnie şi a căpătat putere, a părăsit** Legea Domnului, şi tot Israelul a părăsit-o împreună cu el.
*Cap. 11.17. **1 Împ. 14.22-24.
2. În al cincilea* an al domniei lui Roboam, Şişac, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva Ierusalimului, pentru că păcătuiseră împotriva Domnului.
*1 Împ. 14.24,25.
3. Avea o mie două sute de care şi şaizeci de mii de călăreţi; şi împreună cu el a venit din Egipt un popor fără număr, dintre libieni*, suchieni şi etiopieni. *Cap. 16.8.
4. A luat cetăţile întărite ale lui Iuda şi a ajuns până la Ierusalim.
5. Atunci prorocul* Şemaia s-a dus la Roboam şi la căpeteniile lui Iuda, care se adunaseră în Ierusalim, la apropierea lui Şişac, şi le-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: „Voi** M-aţi părăsit; vă părăsesc şi Eu şi vă dau în mâinile lui Şişac.“ *Cap. 11.2. **Cap. 15.2.
6. Căpeteniile lui Israel şi împăratul s-au smerit* şi au zis: „Domnul este** drept!“ *Iac. 4.10. **Exod 9.27.
7. Şi, când a văzut Domnul că s-au smerit, cuvântul Domnului a* vorbit astfel lui Şemaia: „S-au smerit, nu-i voi nimici, nu voi zăbovi să le vin în ajutor, şi mânia Mea nu va veni asupra Ierusalimului prin Şişac; *1 Împ. 21.28,29.
8. dar îi vor fi supuşi* şi vor şti ce înseamnă să-Mi slujească Mie** sau să slujească împărăţiilor altor ţări.“
*Isa. 26.13. **Deut. 28.47,48.
9. Şişac, împăratul Egiptului, s-a suit* împotriva Ierusalimului. A luat vistieriile Casei Domnului şi vistieriile casei împăratului, a luat tot. A luat scuturile de aur pe care le făcuse** Solomon.
*1 Împ. 14.25,26. **1 Împ. 10.16,17. Cap. 9.15,16.
10. Împăratul Roboam a făcut în locul lor nişte scuturi de aramă şi le-a dat în grija căpeteniilor* alergătorilor, care păzeau intrarea casei împăratului.
*2 Sam. 8.18.
11. Ori de câte ori se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii veneau şi le purtau înaintea lui; apoi le aduceau iarăşi în odaia alergătorilor.
12. Pentru că Roboam se smerise, Domnul Şi-a abătut mânia de la el şi nu l-a nimicit de tot. Şi tot mai era ceva bun în Iuda.
13. Împăratul Roboam s-a întărit în Ierusalim şi a domnit. Avea patruzeci şi unu* de ani când a ajuns împărat şi a domnit şaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea** pe care o alesese Domnul din toate seminţiile lui Israel, ca să-Şi pună Numele în ea. Mama sa se numea Naama, amonita. *1 Împ. 14.21. **Cap. 6.6.
14. El a făcut lucruri rele, pentru că nu şi-a pus inima să caute pe Domnul.

15. Faptele lui Roboam, cele dintâi şi cele de pe urmă, nu sunt scrise oare în cartea prorocului Şemaia şi a prorocului Ido*, în cărţile spiţelor de neam? Totdeauna a fost război** între Roboam şi Ieroboam.

*Cap. 9.29; 13.22. **1 Împ. 14.30.

16. Roboam a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat în cetatea lui David. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Abia*. *1 Împ. 14.31.

Abia, împăratul lui Iuda

13 1. În* al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, peste Iuda a început să domnească Abia.

*1 Împ. 15.1, etc.

2. El a domnit trei ani la Ierusalim. Mama sa se numea Micaia*, fata lui Uriel din Ghibeea. Între Abia şi Ieroboam a fost război. *Cap. 11.20.

3. Abia a început lupta cu o oaste de războinici viteji, patru sute de mii de oameni aleşi; şi Ieroboam s-a înşiruit de bătaie împotriva lui cu opt sute de mii de oameni aleşi, războinici viteji.

4. De pe vârful muntelui Ţemaraim*, care face parte din muntele lui Efraim, Abia s-a sculat şi a zis: „Ascultă-mă, Ieroboame, şi tot Israelul! *Ios. 18.22.

5. Nu trebuie oare să ştiţi că Domnul Dumnezeul lui Israel a dat* pe vecie domnia peste Israel lui David şi fiilor lui printr-un legământ** care nu se poate călca? *2 Sam. 7.12,13,16. **Num. 18.19.

6. Dar Ieroboam, fiul lui Nebat, slujitorul lui Solomon, fiul lui David, s-a sculat* şi s-a răzvrătit împotriva stăpânului său. *1 Împ. 11.26; 12.20.

7. Nişte oameni* de nimic, oameni răi, s-au strâns la el şi s-au împotrivit lui Roboam, fiul lui Solomon. Roboam era tânăr şi fricos şi nu putea să li se împotrivească. *Judc. 9.4.

8. Şi acum, voi credeţi că puteţi ieşi biruitori asupra împărăţiei Domnului, care este în mâinile fiilor lui David; şi voi sunteţi o mare mulţime şi aveţi cu voi viţeii de aur pe care vi i-a făcut* Ieroboam ca dumnezei.

*1 Împ. 12.28; 14.9. Osea 8.6.

9. N-aţi* îndepărtat voi pe preoţii Domnului, pe fiii lui Aaron şi pe leviţi, şi nu v-aţi făcut voi preoţi, ca şi popoarele celorlalte ţări? Oricine** venea cu un viţel şi şapte berbeci, ca să fie sfinţit, se făcea preot al celui ce nu este Dumnezeu.

*Cap. 11.14,15. **Exod 29.35.

10. Dar cât despre noi, Domnul este Dumnezeul nostru, şi noi nu L-am părăsit, preoţii din slujba Domnului sunt fii ai lui Aaron, şi leviţii stau şi îşi împlinesc slujbele.

11. Noi aducem* în fiecare dimineaţă şi în fiecare seară arderi de tot Domnului, ardem tămâie mirositoare, punem pâinile** pentru punerea înaintea Domnului pe masa cea curată şi aprindem† în fiecare seară sfeşnicul de aur cu candelele lui; căci păzim poruncile Domnului Dumnezeului nostru. Dar voi L-aţi părăsit.

*Cap. 2.4. **Lev. 24.6. †Exod 27.20,21. Lev. 24.2,3.

12. Iată că Dumnezeu şi preoţii Lui* sunt cu noi, în fruntea noastră, şi avem şi trâmbiţele răsunătoare ca să sunăm din ele împotriva voastră. Copii ai lui Israel, nu faceţi** război împotriva Domnului Dumnezeului părinţilor voştri, căci nu veţi avea nici o izbândă!“

*Num. 10.8. **Fapt. 5.39.

13. Ieroboam i-a luat pe dinapoi, cu ajutorul unor oameni puşi la pândă, aşa că oştile lui erau în faţa lui Iuda, iar cei ce stăteau la pândă erau înapoia lor.

14. Cei din Iuda, întorcându-se, au avut de luptat înainte şi înapoi. Au strigat către Domnul, şi preoţii au sunat din trâmbiţe.

15. Oamenii lui Iuda au scos un strigăt de război şi, la strigătul de război al oamenilor lui Iuda, Domnul a lovit* pe Ieroboam şi pe tot Israelul dinaintea lui Abia şi a lui Iuda. *Cap. 14.12.

16. Copiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda, şi Dumnezeu i-a dat în mâinile lui.

17. Abia şi poporul lui le-au pricinuit o mare înfrângere, şi cinci sute de mii de oameni aleşi au căzut morţi printre cei din Israel.

18. Copiii lui Israel au fost smeriţi în vremea aceea, şi copiii lui Iuda au câştigat biruinţa, pentru că se sprijiniseră* pe Domnul Dumnezeul părinţilor lor. *1 Cron. 5.20. Ps. 22.5.

19. Abia a urmărit pe Ieroboam şi i-a luat cetăţi: Betelul cu satele lui, Ieşana cu satele ei şi Efronul* cu satele lui.

*Ios. 15.9.

20. Ieroboam n-a mai avut putere pe vremea lui Abia, şi Domnul l-a* lovit, şi a** murit. *1 Sam. 25.38. **1 Împ. 14.20.

21. Dar Abia a ajuns puternic; a avut paisprezece neveste şi a născut douăzeci şi doi de fii şi şaisprezece fete.
22. Celelalte fapte ale lui Abia, ce a făcut şi ce a spus el, sunt scrise în cartea prorocului Ido*. *Cap. 12.15.

14 1. Abia a adormit cu părinţii lui şi a fost îngropat în cetatea lui David. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Asa. Pe vremea lui, ţara a avut odihnă zece ani.

Asa, împăratul lui Iuda

2. Asa* a făcut ce este bine şi plăcut înaintea Domnului Dumnezeului său.
*1 Împ. 15.8, etc.
3. A îndepărtat altarele dumnezeilor străini şi înălţimile*, a sfărâmat** stâlpii idoleşti şi a tăiat† Astarteile.
*1 Împ. 15.14. Cap. 15.17. **Exod 34.13. †1 Împ. 11.7.
4. A poruncit lui Iuda să caute pe Domnul Dumnezeul părinţilor săi şi să împlinească Legea şi poruncile.
5. A îndepărtat din toate cetăţile lui Iuda înălţimile şi stâlpii închinaţi soarelui. Şi împărăţia a avut pace sub el.
6. A zidit cetăţi întărite în Iuda; căci ţara a fost liniştită, şi împotriva lui n-a fost război în anii aceia, pentru că Domnul i-a dat odihnă.
7. El a zis lui Iuda: „Să zidim aceste cetăţi şi să le înconjurăm cu ziduri, cu turnuri, cu porţi şi cu zăvoare; ţara este încă a noastră, căci am căutat pe Domnul Dumnezeul nostru. L-am căutat, şi El ne-a dat odihnă de toate părţile.“ Au zidit, dar, şi au izbutit.
8. Asa avea o oştire de trei sute de mii de oameni din Iuda, care purtau scut şi suliţă, şi două sute optzeci de mii din Beniamin, care purtau scut şi trăgeau cu arcul, toţi oameni viteji.

Asa biruie pe etiopieni

9. Zerah*, etiopianul, a ieşit împotriva lor cu o oştire de un milion de oameni şi trei sute de care şi a înaintat până la Mareşa**. *Cap. 16.8. **Ios. 15.44.
10. Asa a mers înaintea lui, şi s-au înşiruit de bătaie în valea Ţefata, lângă Mareşa.
11. Asa* a chemat pe Domnul Dumnezeul lui şi a zis: „Doamne, numai Tu poţi veni în ajutor** celui slab ca şi celui tare: vino în ajutorul nostru, Doamne Dumnezeul nostru! Căci pe Tine ne sprijinim şi în Numele Tău† am venit împotriva acestei mulţimi. Doamne, Tu eşti Dumnezeul nostru: să nu iasă biruitor omul împotriva Ta!“
*Exod 14.10. Cap. 13.14. Ps. 22.5. **1 Sam. 14.6. †1 Sam. 17.45. Prov. 18.10.
12. Domnul a lovit* pe etiopieni dinaintea lui Asa şi dinaintea lui Iuda, şi etiopienii au luat-o la fugă. *Cap. 13.15.
13. Asa şi poporul care era cu el i-a urmărit până la Gherar*, şi etiopienii au căzut fără să-şi poată scăpa viaţa, căci au fost nimiciţi de Domnul şi de oştirea Lui. Asa şi poporul lui au făcut o pradă mare; *Gen. 10.19; 20.1.
14. au bătut toate cetăţile din împrejurimile Gherarului, căci groaza* Domnului căzuse peste ele, şi au jefuit toate cetăţile, a căror pradă era mare.
*Gen. 35.5. Cap. 17.10.
15. Au lovit şi corturile turmelor şi au luat cu ei o mare mulţime de oi şi de cămile. Apoi s-au întors la Ierusalim.

Cuvântul lui Dumnezeu către Asa

15 1. Duhul* lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded,
*Num. 24.2. Judc. 3.10. Cap. 20.14; 24.20.
2. şi Azaria s-a dus înaintea lui Asa şi i-a zis: „Ascultaţi-mă, Asa şi tot Iuda şi Beniamin! Domnul* este cu voi când sunteţi cu El; dacă-L** căutaţi, Îl veţi găsi; iar dacă-L† părăsiţi, şi El vă va părăsi. *Iac. 4.8. **Vers. 4,15.
1 Cron. 28.9. Cap. 33.12,13. Ier. 29.13. Mat. 7.7. †Cap. 24.20.
3. Multă vreme* Israel a fost fără Dumnezeul cel adevărat, fără** preot care să înveţe pe oameni şi fără Lege.
*Osea 3.4. **Lev. 10.11.
4. Dar în mijlocul strâmtorării lor s-au întors* la Domnul Dumnezeul lui Israel, L-au căutat şi L-au găsit.
*Deut. 4.29.
5. În vremurile* acelea nu era linişte pentru cei ce se duceau şi veneau, căci erau mari tulburări printre toţi locuitorii ţării; *Judc. 5.6.
6. un* popor se bătea împotriva altui popor, o cetate, împotriva altei cetăţi, pentru că Dumnezeu le tulbura cu tot felul de strâmtorări: *Mat. 24.7.
7. voi, dar, întăriţi-vă şi nu lăsaţi să vă slăbească mâinile, căci faptele voastre vor avea o răsplată.“

Râvna lui Asa

8. După ce a auzit aceste cuvinte şi prorocia lui Oded, prorocul, Asa s-a întărit şi a îndepărtat urâciunile din

toată ţara lui Iuda şi Beniamin şi din
cetăţile pe* care le luase în muntele
lui Efraim şi a înnoit altarul Domnului
care era înaintea pridvorului Dom-
nului. *Cap. 13.19.
9. A strâns pe tot Iuda şi Beniamin şi
pe cei din Efraim, din Manase şi din
Simeon care locuiau* printre ei, căci un
mare număr dintre oamenii lui Israel
au trecut la el când au văzut că Domnul
Dumnezeul lui era cu el. *Cap. 11.16.
10. S-au adunat la Ierusalim în luna a
treia a anului al cincisprezecelea al
domniei lui Asa. În ziua aceasta,
11. au* jertfit Domnului din prada**
pe care o aduseseră: şapte sute de boi
şi şapte mii de oi. *Cap. 14.15. **Cap. 14.13.
12. Au făcut* legământ să caute pe
Domnul Dumnezeul părinţilor lor din
toată inima şi din tot sufletul lor;
*2 Împ. 23.3. Cap. 34.31. Neem. 10.29.
13. şi oricine* nu căuta pe Domnul
Dumnezeul lui Israel trebuia** omorât,
fie mic fie mare, fie bărbat, fie femeie.
*Exod 22.20. **Deut. 13.5,9,15.
14. Au jurat credinţă Domnului cu
glas tare, cu strigăte de bucurie şi cu
sunet de trâmbiţe şi de buciume;
15. tot Iuda s-a bucurat de jurământul
acesta, căci juraseră din toată inima lor,
căutaseră pe Domnul de bunăvoia* lor
şi-L găsiseră. Şi Domnul le-a dat
odihnă de jur împrejur. *Vers. 2.
16. Împăratul Asa n-a lăsat nici chiar
pe mama sa, Maaca*, să mai fie
împărăteasă, pentru că făcuse un idol
Astarteii. Asa i-a dărâmat idolul, pe
care l-a făcut praf, şi l-a ars lângă
pârâul Chedron. *1 Împ. 15.13.
17. Dar înălţimile* tot n-au fost
îndepărtate din Israel, măcar că inima
lui Asa a fost în totul a Domnului în
tot timpul vieţii lui.
*Cap. 14.3,5. 1 Împ. 15.14, etc.
18. A pus în Casa lui Dumnezeu
lucrurile închinate Domnului de tatăl
său şi de el însuşi: argint, aur şi vase.
19. N-a fost nici un război până la al
treizeci şi cincilea an al domniei lui
Asa.

Asa face legământ cu împăratul Siriei

16 1. În al treizeci şi şaselea an al
domniei lui Asa, Baeşa*, împă-
ratul lui Israel, s-a suit împotriva lui
Iuda; şi a întărit Rama, ca să** nu lase
pe ai lui Asa, împăratul lui Iuda, să
iasă şi să intre. *1 Împ. 15.17, etc. **Cap. 15.9.
2. Asa a scos argint şi aur din
vistieriile Casei Domnului şi ale casei
împăratului şi a trimis soli la Ben-
Hadad, împăratul Siriei, care locuia la
Damasc. Şi a pus să-i spună:
3. „Să fie un legământ între mine şi
tine, cum a fost unul între tatăl meu şi
tatăl tău. Iată, îţi trimit argint şi aur.
Du-te şi rupe legământul tău cu Baeşa,
împăratul lui Israel, ca să se depărteze
de la mine.“
4. Ben-Hadad a ascultat pe împăratul
Asa; a trimis pe căpeteniile oştirii
sale împotriva cetăţilor lui Israel şi au
bătut Iionul, Dan, Abel-Maim şi toate
locurile pentru merinde din cetăţile lui
Neftali.
5. Când a auzit Baeşa, a încetat să
mai întărească Rama şi a pus capăt
lucrărilor sale.
6. Împăratul Asa a pus pe tot Iuda să
ridice pietrele şi lemnele pe care le
întrebuinţa Baeşa la întărirea Ramei şi
le-a întrebuinţat la întărirea Ghebei şi
Miţpei.

Mustrarea lui Asa

7. În vremea aceea, Hanani*, văză-
torul, s-a dus la Asa, împăratul lui
Iuda, şi i-a zis: „Pentru că** te-ai spri-
jinit pe împăratul Siriei, şi nu te-ai
sprijinit pe Domnul Dumnezeul tău,
de aceea a scăpat oastea împăratului
Siriei din mâinile tale.
*1 Împ. 16.1. Cap. 19.2. **Isa. 31.1. Ier. 17.5.
8. Etiopienii* şi libienii** nu alcă-
tuiau oare o oaste mare, cu o mulţime
de care şi călăreţi? Şi totuşi Domnul
i-a dat în mâinile tale, pentru că te
sprijiniseşi pe El. *Cap. 14.9. **Cap. 12.3.
9. Căci Domnul Îşi întinde* privirile
peste tot pământul, ca să sprijine pe
aceia a căror inimă este întreagă a Lui.
Ai lucrat ca un** nebun în privinţa
aceasta, căci de acum vei avea†
războaie.“ *Iov 34.21. Prov. 5.21; 15.3.
Ier. 16.17; 32.19. Zah. 4.10. **1 Sam. 13.13. †1 Împ. 15.32.
10. Asa s-a mâniat pe văzător şi l-a*
pus la închisoare, pentru că era înfuriat
împotriva lui. Tot în acelaşi timp, Asa
a apăsat şi pe unii din popor.
*Cap. 18.26. Ier. 20.2. Mat. 14.3.
11. Faptele* lui Asa, cele dintâi şi
cele de pe urmă, sunt scrise în cartea
împăraţilor lui Iuda şi Israel. *1 Împ. 15.23.
12. În al treizeci şi nouălea an al
domniei sale, Asa s-a îmbolnăvit de
picioare aşa încât avea mari dureri;

chiar în timpul bolii lui, n-a* căutat pe Domnul, ci a întrebat pe doctori.
*Ier. 17.5.
13. Asa a adormit* cu părinţii săi şi a murit în al patruzeci şi unulea an al domniei lui; *1 Împ. 15.24.
14. l-au îngropat în mormântul pe care şi-l săpase în cetatea lui David. L-au culcat pe un pat pe care-l umpluseră cu mirodenii* şi mirosuri pregătite după meşteşugul celui ce pregăteşte mirul şi au ars** în cinstea lui foarte multe mirodenii.
*Gen. 50.2. Marc. 16.1. Ioan 19.39,40. **Cap. 21.19. Ier. 34.5.

Iosafat, împăratul lui Iuda

17 1. În locul lui, a domnit fiul său Iosafat*. El s-a întărit împotriva lui Israel: *1 Împ. 15.24.
2. a pus oşti în toate cetăţile întărite ale lui Iuda şi a rânduit căpetenii în ţara lui Iuda şi în cetăţile lui Efraim pe care le luase* tatăl său, Asa.
*Cap. 15.8.
3. Domnul a fost cu Iosafat, pentru că a umblat în cele dintâi căi ale tatălui său David şi n-a căutat pe Baali;
4. căci a alergat la Dumnezeul tatălui său şi a urmat poruncile Lui, fără să facă* ce făcea Israel. *1 Împ. 12.28.
5. Domnul a întărit domnia în mâinile lui Iosafat, căruia tot Iuda îi aducea daruri*. Şi a avut** o mulţime de bogăţii şi slavă.
*1 Sam. 10.27. 1 Împ. 10.25. **1 Împ. 10.27. Cap. 18.1.
6. Inima lui s-a întărit din ce în ce în căile Domnului, şi a îndepărtat* din Iuda chiar şi înălţimile şi idolii.
*1 Împ. 22.43. Cap. 15.17; 19.3; 20.33.
7. În al treilea an al domniei lui, a însărcinat pe căpeteniile sale: Ben-Hail, Obadia, Zaharia, Netaneel şi Mica, să se ducă* să înveţe pe oameni în cetăţile lui Iuda. *Cap. 15.3.
8. A trimis cu ei pe leviţii: Şemaia, Netania, Zebadia, Asael, Şemiramot, Ionatan, Adonia, Tobia şi Tob-Adonia, leviţi, şi pe preoţii Elişama şi Ioram.
9. Ei* au învăţat pe oameni în Iuda, având cu ei cartea Legii Domnului. Au străbătut toate cetăţile lui Iuda şi au învăţat pe oameni în mijlocul poporului. *Cap. 35.3. Neem. 8.7.
10. Groaza* Domnului a apucat toate împărăţiile ţărilor dimprejurul lui Iuda, şi n-au făcut război împotriva lui Iosafat. *Gen. 35.5.
11. Nişte filisteni* au adus lui Iosafat daruri şi un bir în argint; şi arabii i-au adus şi ei vite, şapte mii şapte sute de berbeci şi şapte mii şapte sute de ţapi.
*2 Sam. 8.2.
12. Iosafat se ridicase la cea mai înaltă treaptă de mărire. A zidit în Iuda cetăţui şi cetăţi pentru merinde.
13. A strâns multă merinde în cetăţile lui Iuda şi avea la Ierusalim o ceată de oameni viteji ca ostaşi.
14. Iată numărul lor, după casele părinţilor lor:
Din Iuda, căpetenii peste o mie: Adna, căpetenia, cu trei sute de mii de viteji;
15. după el, Iohanan, căpetenia, cu două sute optzeci de mii de oameni;
16. după el, Amasia, fiul lui Zicri, care se predase* de bunăvoie Domnului, cu două sute de mii de viteji.
*Judc. 5.2,9.
17. Din Beniamin: Eliada, om viteaz, cu două sute de mii de oameni înarmaţi cu arc şi cu scut,
18. şi după el, Zozabad, cu o sută optzeci de mii de oameni înarmaţi pentru război.
19. Aceştia sunt cei ce erau în slujba împăratului, afară de aceia* pe care îi pusese împăratul în toate cetăţile întărite ale lui Iuda. *Vers. 2.

Ahab şi Iosafat împotriva sirienilor

18 1. Iosafat a avut* bogăţii şi slavă din belşug şi s-a încuscrit** cu Ahab. *Cap. 17.5. **2 Împ. 8.18.
2. După câţiva* ani s-a coborât la Ahab în Samaria. Ahab a tăiat, pentru el şi pentru poporul care era cu el, un mare număr de oi şi boi şi l-a rugat să se suie la Ramot din Galaad.
*1 Împ. 22.2, etc.
3. Ahab, împăratul lui Israel, a zis lui Iosafat, împăratul lui Iuda: „Vrei să vii cu mine la Ramot în Galaad?“ Iosafat i-a răspuns: „Eu ca tine, şi poporul meu ca poporul tău, vom merge la luptă împotriva lui cu tine.“
4. Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel: „Întreabă* acum, te rog, cuvântul Domnului.“ *1 Sam. 23.2,4,9. 2 Sam. 2.1.
5. Împăratul lui Israel a strâns pe proroci, în număr de patru sute, şi le-a zis: „Să ne ducem la luptă împotriva Ramotului din Galaad sau să-mi văd de treabă?“ Şi ei au răspuns: „Suie-te, şi Dumnezeu o va da în mâinile împăratului.“
6. Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici

nici un proroc al Domnului prin care să-L putem întreba?“
7. Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi proroceşte nimic bun, nu proroceşte niciodată decât rău: este Mica, fiul lui Imla.“ Şi Iosafat a zis: „Să nu vorbească aşa împăratul!“
8. Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător şi i-a zis: „Trimite să vină îndată Mica, fiul lui Imla.“
9. Împăratul lui Israel şi Iosafat, împăratul lui Iuda, şedeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcaţi cu hainele lor împărăteşti; şedeau în locul de la intrarea porţii Samariei. Şi toţi prorocii proroceau înaintea lor.
10. Zedechia, fiul lui Chenaana, îşi făcuse nişte coarne de fier şi a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: „Cu aceste coarne vei bate pe sirieni până îi vei nimici.“
11. Şi toţi prorocii au prorocit la fel, zicând: „Suie-te la Ramot în Galaad, căci vei avea izbândă, şi Domnul o va da în mâinile împăratului.“
12. Solul care se dusese să cheme pe Mica i-a vorbit aşa: „Iată, prorocii cu un gând prorocesc de bine împăratului; cuvântul tău să fie, dar, ca şi cuvântul fiecăruia din ei! Vesteşte de bine!“
13. Mica a răspuns: „Viu este Domnul că voi vesti* ce va spune Dumnezeul meu.“

*Num. 22.18,20,35; 23.12,26; 24.13. 1 Împ. 22.14.

14. Când a venit la împărat, împăratul i-a zis: „Mica, să ne ducem la luptă împotriva Ramotului din Galaad sau să-mi văd de treabă?“ El a răspuns: „Suiţi-vă! Căci veţi avea izbândă, şi vor fi daţi în mâinile voastre.“
15. Şi împăratul i-a zis: „De câte ori va trebui să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?“
16. Mica a răspuns: „Văd tot Israelul risipit pe munţi ca nişte oi care n-au păstor; şi Domnul a zis: „Oamenii aceştia n-au stăpân, fiecare să se întoarcă în pace acasă!“
17. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu ţi-am spus eu? El nu-mi proroceşte nimic bun, nu-mi proroceşte decât rău.“
18. Şi Mica a zis: „Ascultaţi, dar, cuvântul Domnului! Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Său de domnie, şi toată oastea cerurilor stând la dreapta şi la stânga Lui.
19. Şi Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se suie la Ramot în Galaad şi să piară acolo?“ Au răspuns unul într-un fel, altul, într-altul.
20. Şi un duh* a venit şi s-a înfăţişat înaintea Domnului, şi a zis: „Eu îl voi amăgi.“ Domnul i-a zis: „Cum?“

*Iov 1.6.

21. „Voi ieşi“, a răspuns el, „şi voi fi un duh de minciună în gura tuturor prorocilor lui.“ Domnul a zis: „Îl vei amăgi şi vei izbuti; ieşi şi fă aşa.“
22. Şi acum, iată că Domnul a pus* un duh de minciună în gura prorocilor tăi care sunt de faţă. Dar Domnul a vorbit rău împotriva ta.“

*Iov 12.16. Isa. 19.14. Ezec. 14.9.

23. Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica* peste obraz şi a zis: „Pe ce drum a ieşit Duhul Domnului din mine ca să-ţi vorbească?“

*Ier. 20.2. Marc. 14.65. Fapt. 23.2.

24. Mica a răspuns: „Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi.“
25. Împăratul lui Israel a zis: „Luaţi pe Mica şi duceţi-l la Amon, căpetenia cetăţii, şi la Ioas, fiul împăratului.
26. Şi spuneţi: „Aşa vorbeşte împăratul: „Băgaţi* pe omul acesta în temniţă şi hrăniţi-l cu pâinea şi cu apa întristării, până mă voi întoarce în pace.“

*Cap. 16.10.

27. Şi Mica a zis: „Dacă te vei întoarce în pace, n-a vorbit Domnul prin mine!“ Apoi a mai zis: „Voi, toate popoarele, auziţi!“

Moartea lui Ahab

28. Împăratul lui Israel şi Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au suit la Ramot în Galaad.
29. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Vreau să-mi schimb hainele, ca să mă duc la luptă; dar tu, îmbracă-te cu hainele tale.“ Şi împăratul lui Israel şi-a schimbat hainele, şi s-au dus la luptă.
30. Împăratul Siriei dăduse următoarea poruncă mai marilor peste carele lui: „Să nu vă luptaţi nici cu cel mic, nici cu cel mare, ci să vă luptaţi numai cu împăratul lui Israel.“
31. Când au zărit mai marii carelor

pe Iosafat, au zis: „Este împăratul lui Israel.“ Şi l-au înconjurat ca să lupte cu el. Iosafat a scos un ţipăt. Domnul l-a ajutat, şi Dumnezeu i-a îndepărtat de la el.

32. Mai marii carelor, văzând că nu era împăratul lui Israel, s-au depărtat de el.

33. Atunci un om a tras cu arcul la întâmplare şi a lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armăturii. Împăratul a zis celui ce-i mâna carul: „Întoarce şi scoate-mă din câmpul de bătaie, căci sunt rănit.“

34. Lupta a fost înverşunată în ziua aceea. Împăratul lui Israel a stat în car, în faţa sirienilor, până seara, şi a murit pe la apusul soarelui.

Hanani mustră pe Iosafat

19 1. Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a întors în pace acasă la Ierusalim.

2. Iehu, fiul prorocului* Hanani, i-a ieşit înainte şi a zis împăratului Iosafat: „Cum de ai ajutat tu pe cel rău şi ai iubit** pe cei ce urăsc pe Domnul? Din pricina aceasta este mâniat† Domnul pe tine.

*1 Sam. 9.9. **Ps. 139.21. †Cap. 32.25.

3. Dar tot se mai găseşte şi ceva* bun în tine, căci ai înlăturat din ţară idolii şi ţi-ai pus** inima să caute pe Dumnezeu.“ *Cap. 12.12; 17.4,6. **Cap. 30.19. Ezra 7.10.

Măsurile pentru împărţirea dreptăţii

4. Iosafat a rămas la Ierusalim.

Apoi a mai făcut o călătorie prin mijlocul poporului, de la Beer-Şeba până la muntele lui Efraim, şi i-a adus înapoi la Domnul Dumnezeul părinţilor lor.

5. A pus judecători în toate cetăţile întărite din ţara lui Iuda, în fiecare cetate.

6. Şi a zis judecătorilor: „Luaţi seama la ce veţi face, căci nu pentru oameni* veţi rosti judecăţi; ci pentru Domnul**, care va fi lângă voi când le veţi rosti.

*Deut. 1.17. **Ps. 82.1. Ecl. 5.8.

7. Acum, frica Domnului să fie peste voi; vegheaţi asupra faptelor voastre, căci la Domnul* Dumnezeul nostru nu este nici o nelegiuire, nici nu se are** în vedere faţa oamenilor, nici nu se primesc daruri.“

*Deut. 32.4. Rom. 9.14. **Deut. 10.17. Iov 34.19. Fapt. 10.34. Rom. 2.11. Gal. 2.6. Efes. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17.

8. Când s-a întors la Ierusalim, Iosafat* a pus şi aici, pentru judecăţile Domnului şi pentru neînţelegeri, leviţi, preoţi şi căpetenii peste casele părinteşti ale lui Israel. *Deut. 16.18. Cap. 17.8.

9. Şi iată poruncile pe care li le-a dat: „Voi să lucraţi în frica* Domnului, cu credinţă şi curăţie de inimă. *2 Sam. 23.3.

10. În orice* neînţelegere care vă va fi supusă de fraţii voştri care locuiesc în cetăţile lor, şi anume: cu privire la un omor, la o lege, la o poruncă, la învăţături şi rânduieli, să-i luminaţi, ca să nu se facă vinovaţi faţă de Domnul şi să nu izbucnească mânia** Lui peste voi† şi peste fraţii voştri. Aşa să lucraţi, şi nu veţi fi vinovaţi.

*Deut. 17.8, etc. **Num. 16.46. †Ezec. 3.18.

11. Şi iată că aveţi în frunte pe marele preot Amaria, pentru toate treburile* Domnului, şi pe Zebadia, fiul lui Ismael, căpetenia casei lui Iuda, pentru toate treburile împăratului, şi aveţi înainte ca dregători pe leviţi. Întăriţi-vă şi lucraţi, şi Domnul să fie cu cel ce va face** binele!“ *1 Cron. 26.30. **Cap. 15.2.

Biruinţa lui Iosafat asupra moabiţilor şi amoniţilor

20 1. După aceea, fiii lui Moab şi fiii lui Amon şi cu ei nişte maoniţi au pornit cu război împotriva lui Iosafat.

2. Au venit şi au dat de ştire lui Iosafat, zicând: „O mare mulţime înaintează împotriva ta de dincolo de mare, din Siria, şi sunt la* Haţaţon-Tamar, adică** En-Ghedi.“

*Gen. 14.7. **Ios. 15.62.

3. În spaima sa, Iosafat şi-a îndreptat faţa să caute* pe Domnul şi a vestit** un post pentru tot Iuda.

*Cap. 19.3. **Ezra 8.21. Ier. 36.9. Iona 3.5.

4. Iuda s-a adunat să cheme pe Domnul şi au venit din toate cetăţile lui Iuda să caute pe Domnul.

5. Iosafat a venit în mijlocul adunării lui Iuda şi a Ierusalimului, în Casa Domnului, înaintea curţii celei noi.

6. Şi a zis: „Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, nu eşti Tu Dumnezeu în ceruri* şi nu stăpâneşti** Tu peste toate împărăţiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână† tăria şi puterea, aşa că nimeni nu Ţi se poate împotrivi?

*Deut. 4.39. Ios. 2.11. 1 Împ. 8.23. Mat. 6.9. **Ps. 47.2,8. Dan. 4.17,25,32. †1 Cron. 29.12. Ps. 62.11. Mat. 6.13.

7. Oare n-ai izgonit* Tu, Dumnezeul**

nostru, pe locuitorii ţării acesteia
dinaintea poporului Tău, Israel, şi n-ai
dat-o Tu pentru totdeauna de moşte-
nire seminţei lui Avraam care Te†
iubea?
*Gen. 17.7. Ps. 44.2. **Exod 6.7. †Isa. 41.8. Iac. 2.23.
8. Ei au locuit-o şi Ţi-au zidit în ea
un Locaş Sfânt pentru Numele Tău,
zicând:
9. „Dacă* va veni peste noi vreo
nenorocire, sabia, judecata, ciuma sau
foametea, ne vom înfăţişa înaintea
Casei acesteia şi înaintea Ta, căci**
Numele Tău este în Casa aceasta; vom
striga către Tine din mijlocul strâm-
torării noastre, şi Tu ne vei asculta şi
ne vei mântui!“
*1 Împ. 8.33,37. Cap. 6.28-30. **Cap. 6.20.
10. Acum iată, fiii lui Amon şi ai lui
Moab şi cei din muntele Seir, la care
n-ai îngăduit* lui Israel să intre când
venea din ţara Egiptului – căci s-a
abătut** de la ei şi nu i-a nimicit –
*Deut. 2.4,9,19. **Num. 20.21.
11. iată-i cum ne răsplătesc acum,
venind* să ne izgonească din moştenirea
Ta, pe care ne-ai dat-o în stăpânire!
*Ps. 83.12.
12. O, Dumnezeul nostru, nu-i vei
judeca* Tu pe ei? Căci noi suntem fără
putere înaintea acestei mari mulţimi
care înaintează împotriva noastră şi nu
ştim ce să facem, dar ochii noştri sunt
îndreptaţi** spre Tine!“
*1 Sam. 3.13. **Ps. 25.15; 121.1,2; 123.1,2; 141.8.
13. Tot Iuda stătea în picioare înain-
tea Domnului, cu pruncii, nevestele şi
fiii lor.
14. Atunci Duhul* Domnului a venit
în mijlocul adunării peste Iahaziel,
fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui
Ieiel, fiul lui Matania, levitul, dintre
fiii lui Asaf.
*Num. 11.25,26; 24.2. Cap. 15.1; 24.20.
15. Şi Iahaziel a zis: „Ascultaţi, tot
Iuda şi locuitorii din Ierusalim, şi tu,
împărate Iosafat! Aşa vă vorbeşte
Domnul: „Nu* vă temeţi şi nu vă
înspăimântaţi dinaintea acestei mari
mulţumi, căci nu voi veţi lupta, ci
Dumnezeu.
*Exod 14.13,14. Deut. 1.29,30; 31.6,8. Cap. 32.7.
16. Mâine coborâţi-vă împotriva lor.
Ei se vor sui pe dealul Ţiţ, şi-i veţi găsi
la capătul văii, în faţa pustiului Ieruel.
17. Nu veţi* avea de luptat în lupta
aceasta: aşezaţi-vă, staţi acolo şi veţi
vedea izbăvirea pe care v-o va da
Domnul. Iuda şi Ierusalim, nu vă temeţi
şi nu vă înspăimântaţi; mâine, ieşiţi-le
înainte, şi Domnul** va fi cu voi!“
*Exod 14.13,14. **Num. 14.9. Cap. 15.2; 32.8.
18. Iosafat s-a plecat* cu faţa la
pământ, şi tot Iuda şi locuitorii Ierusali-
mului s-au aruncat înaintea Domnului
să se închine înaintea Lui. *Exod 4.31.
19. Leviţii dintre fiii chehatiţilor şi
dintre fiii coreiţilor s-au sculat şi au
lăudat cu glas tare şi puternic pe
Domnul Dumnezeul lui Israel.
20. A doua zi, au pornit dis-de-dimi-
neaţă spre pustiul Tecoa. La plecarea lor,
Iosafat a venit şi a zis: „Ascultaţi-mă,
Iuda şi locuitorii Ierusalimului! Încre-
deţi-vă* în Domnul Dumnezeul vostru,
şi veţi fi întăriţi; încredeţi-vă în
prorocii Lui, şi veţi izbuti.“ *Isa. 7.9.
21. Apoi, în învoire cu poporul, a
numit nişte cântăreţi care, îmbrăcaţi
cu podoabe sfinte şi mergând înaintea
oştirii, lăudau* pe Domnul şi ziceau:
„Lăudaţi** pe Domnul, căci† îndurarea
Lui ţine în veac!“ *1 Cron. 16.29.
**1 Cron. 16.34. Ps. 136.1. †1 Cron. 16.41. Cap. 5.13; 7.3,6.
22. În clipa când au început cântările
şi laudele, Domnul a pus* o pândă
împotriva fiilor lui Amon şi ai lui
Moab şi împotriva celor din muntele
Seir, care veniseră împotriva lui Iuda.
Şi au fost bătuţi. *Judc. 7.22. 1 Sam. 14.20.
23. Fiii lui Amon şi ai lui Moab s-au
aruncat asupra locuitorilor din muntele
Seir ca să-i nimicească cu desăvârşire
şi să-i prăpădească. Şi, după ce au
isprăvit cu locuitorii din Seir, s-au
ajutat unii pe alţii să se nimicească.
24. Când a ajuns Iuda pe înălţimea de
unde se zăreşte pustiul, s-au uitat
înspre mulţime, şi iată că ei erau nişte
trupuri moarte întinse pe pământ, şi
nimeni nu scăpase.
25. Iosafat şi poporul său s-au dus să
ia prăzile; au găsit printre trupuri
multe bogăţii şi lucruri scumpe şi au
luat atât de multe că n-au putut să le
ducă pe toate. Trei zile au prădat, căci
era multă pradă.
26. A patra zi, s-au strâns în valea
Beraca *(Binecuvântare),* unde au bine-
cuvântat pe Domnul; de aceea au
numit locul acesta valea Beraca, nume
care i-a rămas până în ziua de azi.
27. Toţi oamenii din Iuda şi din
Ierusalim, în frunte cu Iosafat, au plecat
veseli şi s-au întors la Ierusalim, căci
Domnul îi umpluse de bucurie*,
izbăvindu-i de vrăjmaşii lor. *Neem. 12.43.
28. Au intrat în Ierusalim şi în Casa

Domnului în sunete de lăute şi de harpe şi trâmbiţe.
29. Groaza* Domnului a apucat toate împărăţiile celorlalte ţări, când au auzit că Domnul luptase împotriva vrăjmaşilor lui Israel. *Cap. 17.10.
30. Şi împărăţia lui Iosafat a fost liniştită, şi Dumnezeul* lui i-a dat pace de jur împrejur. *Cap. 15.15. Iov 34.29.

Sfârşitul domniei lui Iosafat

31. Iosafat* a domnit peste Iuda. Avea treizeci şi cinci de ani când a ajuns împărat şi a domnit douăzeci şi cinci de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Azuba, fata lui Şilhi. *1 Împ. 22.41, etc.
32. El a mers pe calea tatălui său, Asa, şi nu s-a abătut deloc, făcând ce este bine înaintea Domnului.
33. Numai că înălţimile* n-au fost îndepărtate, şi poporul tot n-avea inima** strâns lipită de Dumnezeul părinţilor săi. *Cap. 17.6. **Cap. 12.14; 19.3.
34. Celelalte fapte ale lui Iosafat, cele dintâi şi cele de pe urmă, sunt scrise în istoria lui Iehu, fiul lui Hanani, care* este cuprinsă în cartea împăraţilor lui Israel. *1 Împ. 16.1,7.
35. După aceea, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a unit* cu împăratul lui Israel, Ahazia, a cărui purtare era nelegiuită. *1 Împ. 22.48,49.
36. S-a unit cu el ca să zidească nişte corăbii, care să meargă la Tarsis, şi au făcut corăbii la Eţion-Gheber.
37. Atunci Eliezer, fiul lui Dodava din Mareşa, a prorocit împotriva lui Iosafat şi a zis: „Pentru că te-ai unit cu Ahazia, Domnul îţi nimiceşte lucrarea.“ Şi corăbiile* au fost sfărâmate şi n-au putut să se ducă la Tarsis**. *1 Împ. 22.48. **Cap. 9.21.

21 1. Iosafat* a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat cu părinţii săi în cetatea lui David. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Ioram. *1 Împ. 22.50.

Ioram, împăratul lui Iuda

2. Ioram avea ca fraţi, fii ai lui Iosafat, pe Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Micael şi Şefatia, toţi fii ai lui Iosafat, împăratul lui Israel.
3. Tatăl lor le dăduse daruri însemnate în argint, în aur şi în lucruri scumpe, împreună cu cetăţi întărite în Iuda; dar împărăţia a lăsat-o lui Ioram, pentru că el era întâiul născut.
4. Când a luat Ioram în stăpânire împărăţia tatălui său şi când s-a întărit, a omorât cu sabia pe toţi fraţii săi şi pe vreo câţiva din capii lui Israel.
5. Ioram avea treizeci şi doi* de ani când a ajuns împărat şi a domnit opt ani la Ierusalim. *2 Împ. 8.17, etc.
6. El a umblat în calea împăraţilor lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab*, căci avea de nevastă pe o fată a lui Ahab, şi a făcut ce este rău înaintea Domnului. *Cap. 22.2.
7. Dar Domnul n-a voit să piardă casa lui David, din pricina legământului pe care-l făcuse cu David şi din pricina făgăduinţei pe care o făcuse că îi va da întotdeauna o lumină, lui şi fiilor* lui. *2 Sam. 7.12,13. 1 Împ. 11.36. 2 Împ. 8.19. Ps. 132.11, etc.
8. Pe vremea* sa, Edom s-a răsculat împotriva stăpânirii lui Iuda şi şi-a pus un împărat. *2 Împ. 8.20, etc.
9. Ioram a pornit cu căpeteniile şi cu toate carele sale. Sculându-se noaptea, a bătut pe edomiţi, care-l înconjurau, şi pe căpeteniile carelor lor.
10. Răscoala lui Edom împotriva stăpânirii lui Iuda a ţinut până în ziua de azi. În acelaşi timp s-a răsculat şi Libna împotriva stăpânirii lui, pentru că părăsise pe Domnul Dumnezeul părinţilor săi.
11. Ioram a făcut chiar înălţimi în munţii lui Iuda. A târât pe locuitorii Ierusalimului la curvie* şi a amăgit pe Iuda. *Lev. 17.7; 20.5. Vers. 13.
12. I-a venit o scrisoare de la prorocul Ilie, care zicea: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul tatălui tău David: „Pentru că n-ai umblat în căile tatălui tău, Iosafat, şi în căile lui Asa, împăratul lui Iuda,
13. ci ai umblat în calea împăraţilor lui Israel; pentru că ai târât* la curvie** pe Iuda şi locuitorii Ierusalimului, cum a făcut† casa lui Ahab faţă de Israel; şi pentru că ai omorât pe fraţii†† tăi, care erau mai buni decât tine şi care făceau parte din însăşi casa tatălui tău; – *Vers. 11. **Exod 34.15. Deut. 31.16. †1 Împ. 16.31-33. 2 Împ. 9.22. ††Vers. 4.
14. iată, Domnul va lovi cu o mare urgie pe poporul tău, pe fiii tăi, pe nevestele tale şi tot ce este al tău.
15. Iar pe tine te va lovi cu o boală grea, cu o boală de măruntaie* care se va îngreuia din zi în zi până când îţi vor ieşi măruntaiele din pricina tăriei bolii.“ *Vers. 18,19.
16. Şi Domnul a aţâţat* împotriva lui

Ioram duhul filistenilor şi al arabilor, care sunt în vecinătatea etiopienilor.
*1 Împ. 11.14,23.

17. S-au suit împotriva lui Iuda, au năvălit în el, au jefuit toate bogăţiile care se aflau în casa împăratului şi i-au luat fiii* şi nevestele, aşa încât nu i-a mai rămas alt fiu decât Ioahaz[1], cel mai tânăr dintre fiii săi. *Cap. 24.7.

18. După toate acestea, Domnul l-a lovit cu o boală de măruntaie*, care era fără leac. *Vers. 15.

19. Ea s-a îngreuiat din zi în zi, şi pe la sfârşitul anului al doilea i-au ieşit lui Ioram măruntaiele din pricina tăriei bolii. A murit în dureri grele. Şi poporul lui n-a ars tămâie în cinstea lui, cum făcuse pentru părinţii* lui. *Cap. 16.14.

20. Avea treizeci şi doi de ani când a ajuns împărat şi a domnit opt ani la Ierusalim. A murit fără să lase părere de rău în urmă, şi l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormintele împăraţilor.

Ahazia, împăratul lui Iuda

22 1. Locuitorii Ierusalimului au pus împărat în locul lui pe Ahazia*, fiul lui cel mai tânăr; căci oastea venită în tabără cu arabii omorâse pe toţi cei** mai mari în vârstă. Astfel a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.
*2 Împ. 8.24, etc. Vers. 6. Cap. 21.17. **Cap. 21.17.

2. Ahazia avea patruzeci şi doi de ani*, când a ajuns împărat, şi a domnit un an la Ierusalim. Mama sa se chema Atalia**, fata lui Omri.
*2 Împ. 8.26. **Cap. 21.6.

3. El a umblat în căile casei lui Ahab, căci mama sa îi dădea sfaturi nelegiuite.

4. A făcut ce este rău înaintea Domnului, ca şi casa lui Ahab, căci după moartea tatălui său, ei îi erau sfetnici, spre pierzarea lui.

5. Târât de sfatul lor, s-a dus cu Ioram*, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, la război împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot în Galaad. Sirienii au rănit pe Ioram. *2 Împ. 8.28, etc.

6. Ioram s-a întors* să se vindece la Izreel de rănile pe care i le făcuseră sirienii la Rama, când se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Azaria, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, s-a coborât să vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.
*2 Împ. 9.15.

7. Prin voia* lui Dumnezeu şi spre pierzarea lui a venit Ahazia la Ioram. Când a ajuns, a ieşit** cu Ioram să se ducă înaintea lui Iehu, fiul lui Nimşi, pe care-l† unsese Domnul ca să piardă casa lui Ahab. *Judc. 14.4.
1 Împ. 12.15. Cap. 10.15. **2 Împ. 9.21. †2 Împ. 9.6,7.

8. Şi, pe când se răzbuna* Iehu împotriva casei lui Ahab, a dat peste** capii lui Iuda şi peste fiii fraţilor lui Ahazia, care erau în slujba lui Ahazia, şi i-a omorât. *2 Împ. 10.10,11. **2 Împ. 10.13,14.

9. Au căutat pe Ahazia* şi l-au prins în Samaria, unde se ascunsese. L-au adus la Iehu şi l-au omorât. Apoi l-au îngropat, căci ziceau: „Este fiul lui Iosafat, care căuta pe** Domnul din toată inima lui.“ Şi n-a mai rămas nimeni din casa lui Ahazia care să fi fost în stare să domnească.
*2 Împ. 9.27. **Cap. 17.4.

Atalia, împărăteasa lui Iuda

10. Atalia, mama lui Ahazia, văzând* că fiul ei a murit, s-a sculat şi a omorât tot neamul împărătesc al casei lui Iuda. *2 Împ. 11.1, etc.

11. Dar Ioşabeat*, fata împăratului, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, când au fost omorâţi, şi l-a pus cu doica lui în odaia paturilor. Astfel l-a ascuns Ioşabeat, fata împăratului Ioram, nevasta preotului Iehoiada şi sora lui Ahazia, de privirile Ataliei, care nu l-a omorât. *2 Împ. 11.2.

12. A stat şase ani ascuns cu ei în Casa lui Dumnezeu. Şi în ţară domnea Atalia.

Ioas se încununează împărat

23 1. În* al şaptelea an, Iehoiada s-a îmbărbătat şi a făcut legământ cu căpeteniile peste sute. Aceştia erau: Azaria, fiul lui Ieroham, Ismael, fiul lui Iohanan, Azaria, fiul lui Obed, Maaseia, fiul lui Adaia, şi Elişafat, fiul lui Zicri. *2 Împ. 11.4, etc.

2. Au străbătut toată ţara lui Iuda şi au strâns pe leviţii din toate cetăţile lui Iuda şi pe capii de familii din Israel; şi au venit la Ierusalim.

3. Toată adunarea a făcut legământ cu împăratul în Casa lui Dumnezeu. Şi Iehoiada le-a zis: „Iată că fiul împăratului va domni, cum a spus* Domnul cu privire la fiii lui David.
*2 Sam. 7.12. 1 Împ. 2.4; 9.5. Cap. 6.16; 7.18; 21.7.

4. Iată ce veţi face. A treia parte din voi, care intră* de slujbă în ziua Sabatului,

1. Ioahaz, numit Ahazia în cap. 22.1

preoţi şi leviţi, să facă paza pragurilor;
*1 Cron. 9.25.
5. altă treime să stea în casa împăratului, şi o treime la poarta Iesod. Tot poporul să fie în curţile Casei Domnului.
6. Nimeni să nu intre în Casa Domnului, afară de preoţii şi leviţii* de slujbă: ei să intre, căci sunt sfinţi. Şi tot poporul să facă de strajă cu privire la porunca Domnului. *1 Cron. 23.28,29.
7. Leviţii să înconjoare pe împărat de toate părţile, fiecare cu armele în mână, şi oricine va intra în Casă să fie omorât. Voi să fiţi pe lângă împărat, când va intra şi când va ieşi.“
8. Leviţii şi tot Iuda au împlinit toate poruncile pe care le dăduse preotul Iehoiada. Şi-au luat fiecare oamenii lui, pe cei ce intrau în slujbă şi pe cei ce ieşeau din slujbă în ziua Sabatului; căci preotul Iehoiada nu scutise pe nici una din* cete. *1 Cron. 24; 25.
9. Preotul Iehoiada a dat sutaşilor suliţele şi scuturile, mari şi mici, care veneau de la împăratul David şi care se aflau în Casa lui Dumnezeu.
10. A aşezat tot poporul, fiecare cu arma în mână, de la partea dreaptă până la partea stângă a Casei, lângă altar şi lângă Casă, de jur împrejurul împăratului.
11. Au adus înainte pe fiul împăratului, i-au pus cununa împărătească şi mărturia* şi l-au făcut împărat. Şi Iehoiada şi fiii săi l-au uns şi au zis: „Trăiască împăratul!“ *Deut. 17.18.
12. Atalia a auzit zarva poporului, care alerga şi mărea pe împărat, şi a venit la popor în Casa Domnului.
13. S-a uitat. Şi iată că împăratul stătea pe scaunul său împărătesc la intrare. Căpeteniile şi trâmbiţele erau lângă împărat; tot poporul ţării se bucura şi sunau din trâmbiţe, iar cântăreţii cu instrumentele de muzică ziceau cântările* de laudă. Atalia şi-a sfâşiat hainele şi a zis: „Vânzare! Vânzare!“ *1 Cron. 25.8.
14. Atunci preotul Iehoiada, scoţând pe sutaşi, care erau în fruntea oştirii, le-a zis: „Scoateţi-o afară din şiruri, şi oricine o va urma să fie ucis.“ Căci preotul zisese: „N-o omorâţi în Casa Domnului.“
15. I-au făcut loc şi s-a dus la casa împăratului pe intrarea porţii* cailor; şi au omorât-o acolo. *Neem. 3.28.
16. Iehoiada a făcut între el, tot poporul şi împărat, un legământ prin care aveau să fie poporul Domnului.
17. Tot poporul a intrat în casa lui Baal şi au dărâmat-o; i-au sfărâmat altarele şi chipurile şi au ucis înaintea altarelor pe Matan*, preotul lui Baal.
*Deut. 13.9.
18. Iehoiada a încredinţat slujbele Casei Domnului în mâinile preoţilor, leviţilor, pe care-i împărţise* David în Casa Domnului ca să aducă arderi de tot Domnului, cum este scris în Legea** lui Moise, în mijlocul bucuriilor şi cântărilor, după rânduiala lui David. *1 Cron. 23.6,30,31; 24.1. **Num. 28.2.
19. A pus uşieri* la porţile Casei Domnului, ca să nu intre nimeni spurcat prin ceva. *1 Cron. 26.1, etc.
20. A luat pe sutaşi*, pe oamenii cu vază, pe cei ce aveau putere peste popor şi pe tot poporul ţării, şi a coborât pe împărat din Casa Domnului. Au intrat în casa împăratului pe poarta de sus şi au pus pe împărat pe scaunul de domnie al împărăţiei. *2 Împ. 11.19.
21. Tot poporul ţării se bucura, şi cetatea era liniştită. Pe Atalia o omorâseră cu sabia.

Ioas începe să domnească
şi drege Templul

24 1. Ioas avea şapte* ani când a ajuns împărat şi a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ţibia din Beer-Şeba.
*2 Împ. 11.21; 12.1, etc.
2. Ioas a făcut ce este bine* înaintea Domnului în tot timpul vieţii preotului Iehoiada. *Cap. 26.5.
3. Iehoiada a luat pentru Ioas două neveste, şi Ioas a născut fii şi fiice.
4. După aceea, Ioas şi-a pus de gând să dreagă Casa Domnului.
5. A strâns pe preoţi şi pe leviţi şi le-a zis: „Duceţi-vă prin cetăţile lui Iuda şi strângeţi bani* din tot Israelul, pe fiecare an, pentru dregerea Casei Dumnezeului vostru. Şi grăbiţi-vă cu lucrul acesta.“ Dar leviţii nu s-au grăbit. *2 Împ. 12.4.
6. Împăratul* a chemat pe marele preot Iehoiada şi i-a zis: „Pentru ce n-ai vegheat ca leviţii să strângă din Iuda şi din Ierusalim darea poruncită de Moise**, robul Domnului, şi pusă pe adunarea lui Israel pentru Cortul† mărturiei?
*2 Împ. 12.7. **Exod 30.12-14,16. †Num. 1.50. Fapt. 7.44.
7. Căci nelegiuita aceea de Atalia şi fiii* ei au pustiit Casa lui Dumnezeu

şi au întrebuinţat în slujba Baalilor toate lucrurile** închinate Casei Domnului.“ *Cap. 21.17. **2 Împ. 12.4.
8. Atunci împăratul a poruncit* să se facă o ladă şi să se pună afară la poarta Casei Domnului. *2 Împ. 12.9.
9. Şi s-a dat de veste în Iuda şi în Ierusalim ca să se aducă Domnului darea* pusă de Moise, robul Domnului, pe Israel în pustiu. *Vers. 6.
10. Toate căpeteniile şi tot poporul s-au bucurat de lucrul acesta şi au adus şi au aruncat în ladă tot ce aveau de plătit.
11. Când* vedeau leviţii că e mult argint în ladă şi că era vremea ca s-o dea în mâinile dregătorilor împăratului, venea logofătul împăratului şi slujbaşul marelui preot şi goleau lada. Apoi o luau şi o puneau iarăşi la loc. Aşa făceau în fiecare zi, şi au strâns mult argint. *2 Împ. 12.10.
12. Împăratul şi Iehoiada îl dădeau meşterilor însărcinaţi cu facerea lucrării în Casa Domnului, care tocmeau cioplitori de piatră şi tâmplari, ca să dreagă Casa Domnului, precum şi lucrători în fier şi aramă, ca să dreagă Casa Domnului.
13. Lucrătorii s-au apucat de lucru şi au isprăvit ce era de dres; au pus Casa lui Dumnezeu iarăşi în stare bună şi au întărit-o.
14. Când au isprăvit, au adus înaintea împăratului şi înaintea lui Iehoiada argintul care mai rămăsese. Şi cu el* au făcut unelte pentru Casa Domnului, unelte pentru slujbă şi pentru arderile de tot, pahare şi alte scule de aur şi de argint. Şi, în tot timpul vieţii lui Iehoiada, au adus necurmat arderi de tot în Casa Domnului. *2 Împ. 12.13.
15. Iehoiada a murit bătrân şi sătul de zile. La moarte, avea o sută treizeci de ani.
16. L-au îngropat în cetatea lui David la un loc cu împăraţii, pentru că făcuse bine în Israel şi faţă de Dumnezeu, şi faţă de Casa Lui.

Ioas şi închinarea la idoli

17. După moartea lui Iehoiada, căpeteniile lui Iuda au venit şi s-au închinat înaintea împăratului. Atunci împăratul i-a ascultat.
18. Şi au părăsit Casa Domnului Dumnezeului părinţilor lor şi au slujit Astarteilor* şi idolilor. Mânia** Domnului a venit asupra lui Iuda şi asupra Ierusalimului, pentru că se făcuseră vinovaţi în felul acesta.
*1 Împ. 14.23. **Judc. 5.8. Cap. 19.2; 28.13; 29.8; 32.25.
19. Domnul a trimis* la ei proroci să-i întoarcă înapoi la El, dar n-au ascultat de înştiinţările pe care le-au primit. *Cap. 36.15. Ier. 7.25,26; 25.4.
20. Zaharia, fiul preotului Iehoiada, a fost îmbrăcat cu Duhul* lui Dumnezeu. El s-a înfăţişat înaintea poporului şi i-a zis: „Aşa vorbeşte Dumnezeu: „Pentru ce** călcaţi poruncile Domnului? Nu veţi propăşi. Pentru că† aţi părăsit pe Domnul, şi El vă va părăsi.“
*Cap. 15.1; 20.14. **Num. 14.41. †Cap. 15.2.
21. Şi au uneltit împotriva lui şi l-au ucis* cu pietre, din porunca împăratului, în curtea Casei Domnului.
*Mat. 23.35. Fapt. 7.58,59.
22. Împăratul Ioas nu şi-a adus aminte de bunăvoinţa pe care o avusese faţă de el Iehoiada, tatăl lui Zaharia, şi a omorât pe fiul lui. Zaharia a zis când a murit: „Domnul să vadă şi să judece!“
23. După trecerea anului, oastea* sirienilor s-a suit împotriva lui Ioas şi a venit în Iuda şi la Ierusalim. Au omorât din popor pe toate căpeteniile poporului şi au trimis împăratului toată prada la Damasc. *2 Împ. 12.17.
24. Oastea sirienilor a venit cu un mic* număr de oameni. Totuşi Domnul a dat** în mâinile lor o oaste foarte însemnată, pentru că părăsiseră pe Domnul Dumnezeul părinţilor lor. Astfel au pedepsit† sirienii pe Ioas.
*Lev. 26.8. Deut. 32.30. Isa. 30.17. **Lev. 26.25. Deut. 28.25. †Cap. 22.8. Isa. 10.4.
25. Când au plecat de la el, după ce-l lăsaseră în mari suferinţe, slujitorii* lui au uneltit împotriva lui din pricina sângelui fiului** preotului Iehoiada. L-au omorât în patul lui, şi a murit. L-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în mormintele împăraţilor. *2 Împ. 12.20. **Vers. 21.
26. Iată pe cei ce au uneltit împotriva lui: Zabad, fiul Şimeatei, o femeie amonită, şi Iozabad, fiul Şimritei, o femeie moabită.
27. Cât despre fiii lui, despre marele număr de prorocii* făcute cu privire la el şi despre dregerea Casei lui Dumnezeu, toate acestea sunt scrise în istoria din cartea împăraţilor.
În locul lui a domnit fiul său Amaţia**. *2 Împ. 12.18. **2 Împ. 12.21.

Amaţia, împăratul lui Iuda

25 1. Amaţia a ajuns împărat la vârsta de douăzeci şi cinci* de ani şi a domnit douăzeci şi nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ioadan din Ierusalim. *2 Împ. 14.1, etc.

2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar cu o inimă care nu* era în totul dată Lui. *2 Împ. 14.4. Vers. 14.

3. Când s-a întărit* domnia în mâinile lui, a omorât pe slujitorii care uciseseră pe împăratul, tatăl său. *2 Împ. 14.5, etc.

4. Dar n-a omorât pe fiii lor, căci a lucrat potrivit cu ceea ce este scris în Lege, în cartea lui Moise, unde Domnul dă porunca aceasta: „Să nu se omoare părinţii* pentru copii, şi să nu se omoare copiii pentru părinţi; ci fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.“ *Deut. 24.16. 2 Împ. 14.6. Ier. 31.30. Ezec. 18.20.

5. Amaţia a strâns pe oamenii din Iuda şi i-a pus după casele părinteşti, căpetenii peste mii şi căpetenii peste sute, pentru tot Iuda şi Beniamin. Le-a făcut numărătoarea de la* vârsta de douăzeci de ani în sus şi a găsit trei sute de mii de oameni aleşi, în stare să poarte armele, mânuind suliţa şi scutul. *Num. 1.3.

6. A mai tocmit cu plată din Israel o sută de mii de viteji, cu o sută de talanţi de argint.

7. Un om al lui Dumnezeu a venit la el şi a zis: „Împărate, să nu meargă cu tine oastea lui Israel, căci Domnul nu este cu Israel, nu este cu toţi aceşti fii ai lui Efraim.

8. Dacă mergi cu ei, chiar dacă ai face la luptă fapte de vitejie, să ştii că Dumnezeu te va face să cazi înaintea vrăjmaşului. Căci Dumnezeu are putere* să te ajute şi să te facă să cazi.“ *Cap. 20.6.

9. Amaţia a zis omului lui Dumnezeu: „Dar ce să fac cu cei o sută de talanţi pe care i-am dat oastei lui Israel?“ Omul lui Dumnezeu a răspuns: „Domnul poate* să-ţi dea mult mai mult decât atât.“ *Prov. 10.22.

10. Atunci Amaţia a despărţit ceata care-i venise din Efraim şi a poruncit ca oamenii aceştia să se întoarcă acasă. Dar ei s-au mâniat foarte tare pe Iuda şi au plecat acasă cu mare furie.

11. Amaţia s-a îmbărbătat şi şi-a dus poporul în Valea Sării*, unde a bătut zece mii de oameni din fiii lui Seir. *2 Împ. 14.7.

12. Şi fiii lui Iuda au prins din ei zece mii de inşi vii, pe care i-au dus pe vârful unei stânci, de unde i-au prăvălit în vale, aşa încât toţi au fost zdrobiţi.

13. Însă oamenii din ceata căreia îi dăduse drumul ca să nu meargă la război cu el au năvălit în cetăţile lui Iuda, de la Samaria până la Bet-Horon, au ucis acolo trei mii de inşi şi au luat multe prăzi.

Războiul cu Ioas

14. Când s-a întors Amaţia de la înfrângerea edomiţilor, a adus* pe dumnezeii fiilor lui Seir şi i-a pus dumnezei pentru** el; s-a închinat înaintea lor şi le-a adus tămâie. *Cap. 28.23. **Exod 20.3,5.

15. Atunci Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Amaţia şi a trimis la el pe un proroc, care i-a zis: „Pentru ce ai căutat pe dumnezeii* poporului acestuia, când ei n-au** putut să-şi izbăvească poporul din mâna ta?“ *Ps. 96.5. **Vers. 11.

16. Pe când vorbea el, Amaţia i-a zis: „Oare te-am făcut sfetnic al împăratului? Pleacă! Pentru ce vrei să fii lovit?“ Prorocul a plecat, zicând: „Ştiu acum că Dumnezeu* a hotărât să te nimicească, pentru că ai făcut lucrul acesta şi n-ai ascultat sfatul meu.“ *1 Sam. 2.25.

17. După ce s-a sfătuit*, Amaţia, împăratul lui Iuda, a trimis să spună lui Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel: „Vino, să ne vedem faţă în faţă!“ *2 Împ. 14.8,9, etc.

18. Şi Ioas, împăratul lui Israel, a trimis să spună lui Amaţia, împăratul lui Iuda: „Spinul din Liban a trimis să spună cedrului din Liban: „Dă pe fiica ta de nevastă fiului meu!“ Şi fiarele sălbatice din Liban au trecut şi au călcat în picioare spinul.

19. Tu te gândeşti că ai bătut pe edomiţi, şi de aceea ţi se înalţă inima ca să te mândreşti. Acum stai mai bine acasă. Pentru ce să stârneşti un rău care ţi-ar aduce pieirea ta şi a lui Iuda?“

20. Dar Amaţia nu l-a ascultat, fiindcă Dumnezeu* hotărâse să-i dea în mâinile vrăjmaşului, căci căutaseră** pe dumnezeii Edomului. *1 Împ. 12.15. Cap. 22.7. **Vers. 14.

21. Şi Ioas, împăratul lui Israel, s-a suit; şi s-au văzut în faţă, el şi Amaţia,

împăratul lui Iuda, la Bet-Şemeşul lui Iuda.
22. Iuda a fost bătut de Israel, şi fiecare a fugit în cortul lui.
23. Ioas, împăratul lui Israel, a luat la Bet-Şemeş pe Amaţia, împăratul lui Iuda, fiul lui* Ioas, fiul lui Ioahaz. L-a adus la Ierusalim şi a făcut o spărtură de patru sute de coţi în zidul Ierusalimului, de la poarta lui Efraim până la poarta unghiului. *Cap. 21.17; 22.1,6.
24. A luat tot aurul şi argintul, şi toate vasele care se aflau în Casa lui Dumnezeu, la Obed-Edom, şi vistieriile casei împăratului. A luat şi ostatici şi s-a întors la Samaria.
25. Amaţia*, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel. *2 Împ. 14.17.
26. Celelalte fapte ale lui Amaţia, cele dintâi şi cele de pe urmă, nu sunt scrise oare în cartea împăraţilor lui Iuda şi Israel?
27. De când s-a abătut Amaţia de la Domnul, s-a făcut împotriva lui o uneltire la Ierusalim, şi el a fugit la Lachis. Dar l-au urmărit la Lachis şi l-au omorât.
28. L-au adus pe cai şi l-au îngropat cu părinţii săi în cetatea lui Iuda.

Domnia lui Ozia

26 1. Tot poporul din Iuda a luat pe Ozia*, care era în vârstă de şaisprezece ani, şi l-a pus împărat în locul tatălui său, Amaţia.
*2 Împ. 14.21,22; 15.1, etc.
2. Ozia a întărit Elotul şi l-a adus iarăşi sub stăpânirea lui Iuda, după ce a adormit împăratul cu părinţii săi.
3. Ozia avea şaisprezece ani când a ajuns împărat şi a domnit cincizeci şi doi de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Iecolia din Ierusalim.
4. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Amaţia.
5. A căutat* pe Dumnezeu în timpul vieţii lui Zaharia, care pricepea** vedeniile lui Dumnezeu. Şi în timpul când a căutat pe Domnul, Dumnezeu l-a făcut să propăşească.
*Cap. 24.2. **Gen. 41.15. Dan. 1.17; 2.19; 10.1.
6. A pornit cu război* împotriva filistenilor. A dărâmat zidurile Gatului, zidurile Iabnei şi zidurile Asdodului şi a zidit cetăţi în ţinutul Asdodului şi între filisteni. *Isa. 14.29.
7. Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor*, împotriva arabilor care locuiau la Gur-Baal şi împotriva maoniţilor. *Cap. 21.16.
8. Amoniţii aduceau* daruri lui Ozia, şi faima lui s-a întins până la hotarele Egiptului, căci a ajuns foarte puternic.
*2 Sam. 8.2. Cap. 17.11.
9. Ozia a zidit turnuri la Ierusalim, pe poarta* unghiului, pe poarta văii şi pe unghi, şi le-a întărit.
*2 Împ. 14.13. Neem. 3.13,19,32. Zah. 14.10.
10. A zidit turnuri în pustiu şi a săpat multe fântâni, pentru că avea multe turme în văi şi în câmpie, şi plugari şi vieri în munţi şi la Carmel, căci îi plăcea lucrarea pământului.
11. Ozia avea o oaste de ostaşi care mergeau la război în cete, socotite după numărătoarea făcută de logofătul Ieiel şi dregătorul Maaseia şi puse sub poruncile lui Hanania, una din căpeteniile împăratului.
12. Tot numărul capilor caselor părinteşti, al vitejilor, era de două mii şase sute.
13. Ei porunceau peste o oaste de trei sute şapte mii cinci sute de ostaşi în stare să ajute pe împărat împotriva vrăjmaşului.
14. Ozia le-a dat pentru toată oştirea scuturi, suliţe, coifuri, platoşe, arcuri şi praştii.
15. A făcut la Ierusalim maşini iscodite de un meşter, care aveau să fie aşezate pe turnuri şi pe unghiuri ca să arunce săgeţi şi pietre mari. Faima lui s-a întins până departe, căci a fost ajutat în chip minunat până ce a ajuns foarte puternic.

Semeţia lui Ozia

16. Dar când a ajuns* puternic, inima i s-a** înălţat şi l-a dus la pieire. A păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului său, intrând în Templul Domnului† ca să ardă tămâie pe altarul tămâierii.
*Deut. 32.15. **Deut. 8.14. Cap. 25.19. †2 Împ. 16.12,13.
17. Preotul Azaria* a intrat după el cu optzeci de preoţi ai Domnului, oameni de inimă *1 Cron. 6.10.
18. care s-au împotrivit împăratului Ozia şi i-au zis: „N-ai drept*, Ozia, să aduci tămâie Domnului! Dreptul acesta îl au preoţii**, fiii lui Aaron, care au fost sfinţiţi ca s-o aducă. Ieşi din Sfântul Locaş, căci faci un păcat! Şi

lucrul acesta nu-ţi va face cinste
înaintea Domnului Dumnezeu.“
*Num. 16.40; 18.7. **Exod 30.7,8.
19. Ozia s-a mâniat. În mână avea o
cădelniţă. Şi, cum s-a mâniat pe preoţi,
i-a izbucnit lepra* pe frunte, în faţa
preoţilor, în Casa Domnului, lângă
altarul tămâierii. *Num. 12.10. 2 Împ. 5.27.
20. Marele preot Azaria şi toţi preoţii
şi-au îndreptat privirile spre el, şi iată
că era plin de lepră pe frunte. L-au
scos repede afară, şi el însuşi s-a
grăbit* să iasă, pentru că Domnul îl
lovise. *Est. 6.12.
21. Împăratul Ozia* a fost lepros
până în ziua morţii şi a locuit într-o
casă deosebită** ca lepros, căci a fost
izgonit din Casa Domnului. Şi fiul său
Iotam era în fruntea casei împăratului
şi judeca poporul ţării.
*2 Împ. 15.5. **Lev. 13.46. Num. 5.2.
22. Celelalte fapte ale lui Ozia, cele
dintâi şi cele de pe urmă, au fost scrise
de Isaia*, fiul lui Amoţ, prorocul.
*Isa. 1.1.
23. Ozia* a adormit cu părinţii săi. Şi
l-au îngropat cu părinţii săi în ogorul
de înmormântare al împăraţilor, căci
ziceau: „Este lepros.“ În locul lui a
domnit fiul său Iotam. *2 Împ. 15.7. Isa. 6.1.

Iotam, împăratul lui Iuda

27 1. Iotam avea douăzeci şi cinci*
de ani când a ajuns împărat şi a
domnit şaisprezece ani la Ierusalim.
Mama sa se chema Ieruşa, fata lui
Ţadoc. *2 Împ. 15.32, etc.
2. El a făcut ce este bine înaintea
Domnului, întocmai cum făcuse tatăl
său, Ozia. Numai că n-a intrat în
Templul Domnului. Totuşi poporul* se
strica mereu. *2 Împ. 15.35.
3. Iotam a zidit poarta de sus a Casei
Domnului şi a făcut multe clădiri pe
zidurile de pe deal.
4. A zidit cetăţi în muntele lui Iuda şi
cetăţui şi turnuri în dumbrăvi.
5. A fost în război cu împăratul fiilor
lui Amon şi i-a biruit. Fiii lui Amon
i-au dat în anul acela o sută de talanţi
de argint, zece mii de cori de grâu şi
zece mii de orz; şi i-au plătit tot atât
pe anul al doilea şi al treilea.
6. Iotam a ajuns puternic, pentru că
şi-a urmat necurmat căile înaintea
Domnului Dumnezeului său.
7. Celelalte fapte ale lui Iotam, toate
războaiele lui şi tot ce a făcut el, sunt
scrise în cartea împăraţilor lui Israel şi
Iuda.
8. El avea douăzeci şi cinci de ani
când a ajuns împărat şi a domnit
şaisprezece ani la Ierusalim.
9. Iotam a adormit* cu părinţii săi, şi
l-au îngropat în cetatea lui David. Şi,
în locul lui, a domnit fiul său Ahaz.
*2 Împ. 15.38.

Ahaz, împăratul lui Iuda

28 1. Ahaz avea douăzeci de ani*
când a ajuns împărat şi a domnit
şaisprezece ani la Ierusalim.
El n-a făcut ce este bine înaintea
Domnului, cum făcuse tatăl său David.
*2 Împ. 16.2.
2. A umblat în căile împăraţilor lui
Israel; şi a făcut chiar chipuri* turnate
pentru** Baali, *Exod 34.17. Lev. 19.4. **Judc. 2.11.
3. a ars tămâie în valea* fiilor lui
Hinom şi a trecut pe fiii** săi prin foc,
după urâciunile neamurilor pe care le
izgonise Domnul dinaintea copiilor lui
Israel.
*2 Împ. 23.10. Lev. 18.21. **2 Împ. 16.3. Cap. 33.6.
4. Aducea jertfe şi tămâie pe înălţimi,
pe dealuri şi sub orice copac verde.
5. Domnul* Dumnezeul său l-a dat
în mâinile împăratului Siriei. Sirienii
l-au** bătut şi i-au luat un mare
număr de prinşi de război, pe care i-au
dus la Damasc. A fost dat şi în mâinile
împăratului lui Israel, care i-a prici-
nuit o mare înfrângere.
*Isa. 7.1. **2 Împ. 16.5,6.
6. Pecah*, fiul lui Remalia, a ucis
într-o singură zi în Iuda o sută două-
zeci de mii de oameni, toţi viteji,
pentru că părăsiseră pe Domnul Dum-
nezeul părinţilor lor. *2 Împ. 15.27.
7. Zicri, un războinic din Efraim, a
ucis pe Maaseia, fiul împăratului, pe
Azricam, căpetenia casei împărăteşti,
şi pe Elcana, care era al doilea după
împărat.
8. Copiii lui Israel au luat dintre
fraţii* lor două sute de mii de prinşi
de război, femei, fii şi fiice, şi le-au
luat multă pradă, pe care au adus-o la
Samaria. *Cap. 11.4.
9. Acolo era un proroc al Domnului,
numit Oded. El a ieşit înaintea oştirii
care se întorcea la Samaria şi le-a zis:
„În mânia Sa împotriva lui Iuda i-a
dat* Domnul Dumnezeul părinţilor
voştri în mâinile voastre, şi voi i-aţi

ucis cu o furie care s-a ridicat până la** ceruri.

*Ps. 69.26. Isa. 10.5; 47.6. Ezec. 25.12,15; 26.2. Obad. 10, etc. Zah. 1.15. **Ezra 9.6. Apoc. 18.5.

10. Şi credeţi acum că veţi face din copiii lui Iuda şi din Ierusalim robii şi roabele* voastre? Dar voi nu sunteţi vinovaţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru? *Lev. 25.39,42,43,46.

11. Ascultaţi-mă, dar, şi daţi drumul acestor prinşi pe care i-aţi luat dintre fraţii voştri; căci mânia aprinsă* a Domnului este peste voi!“ *Iac. 2.13.

12. Unii dintre capii fiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanan, Berechia, fiul lui Meşilemot, Ezechia, fiul lui Şalum, şi Amasa, fiul lui Hadlai, s-au ridicat împotriva celor ce se întorceau de la oştire

13. şi le-au zis: „Să nu aduceţi aici pe aceşti prinşi de război. Căci, după ce că suntem vinovaţi înaintea Domnului, voi vreţi să mai şi adăugaţi la păcatele şi la greşelile noastre. Suntem foarte vinovaţi, şi mânia aprinsă a Domnului este peste Israel.“

14. Ostaşii au lăsat pe prinşii de război şi prada înaintea căpeteniilor şi înaintea întregii adunări.

15. Şi oamenii numiţi pe nume pentru aceasta s-au sculat* şi au luat pe prinşii de război, au îmbrăcat cu prada pe toţi cei ce erau goi, le-au dat haine şi încălţăminte, le-au dat să mănânce** şi să bea, i-au uns, au încălecat pe măgari pe toţi cei osteniţi şi i-au adus la Ierihon, cetatea finicilor†, la fraţii lor. Apoi s-au întors la Samaria.

*Vers. 12. **2 Împ. 6.22. Prov. 25.21,22. Luca 6.27. Rom. 12.20. †Deut. 34.3. Judc. 1.16.

Pedepsele asupra lui Ahaz

16. Pe vremea* aceea, împăratul Ahaz a trimis să ceară ajutor de la împăraţii Asiriei. *2 Împ. 16.7.

17. Edomiţii au venit iarăşi, au bătut pe Iuda şi le-au luat prinşi de război.

18. Filistenii* au năvălit în cetăţile din câmpie şi din partea de miazăzi a lui Iuda; au luat Bet-Şemeşul, Aialonul, Ghederotul, Soco şi satele lui, Timna şi satele ei, Ghimzo şi satele lui, şi s-au aşezat acolo. *Ezec. 16.27,57.

19. Căci Domnul a smerit pe Iuda, din pricina lui Ahaz, împăratul lui Israel*, care avusese o purtare fără frâu** în Iuda şi păcătuise împotriva Domnului. *Cap. 21.2. **Exod 32.25.

20. Tilgat-Pilneser*, împăratul Asiriei, a venit împotriva lui, s-a purtat cu el cum s-ar purta cu un vrăjmaş şi nu l-a ajutat. *2 Împ. 15.20; 16.7-9.

21. Căci Ahaz a prădat Casa Domnului, casa împăratului şi a mai marilor, ca să facă daruri împăratului Asiriei; dar nu i-a ajutat la nimic.

22. Pe vremea aceea, chiar când era la strâmtoare, a păcătuit şi mai mult împotriva Domnului, el, împăratul Ahaz.

23. A adus jertfă* dumnezeilor Damascului, care-l bătuseră, şi a zis: „Fiindcă dumnezeii împăraţilor Siriei le vin în ajutor, le voi aduce şi eu jertfe, ca să-mi** ajute.“ Dar ei au fost prilejul căderii lui şi a întregului Israel. *Cap. 25.14. **Ier. 44.17,18.

24. Ahaz a strâns uneltele din Casa lui Dumnezeu şi a făcut bucăţi uneltele din Casa lui Dumnezeu. A închis* uşile Casei Domnului, şi-a făcut altare în toate colţurile Ierusalimului. *Cap. 29.3,7.

25. Şi a ridicat înălţimi în fiecare cetate a lui Iuda, ca să aducă tămâie altor dumnezei. Şi a mâniat astfel pe Domnul Dumnezeul părinţilor săi.

26. Celelalte* fapte ale lui şi toate căile lui, cele dintâi şi cele de pe urmă, sunt scrise în cartea împăraţilor lui Iuda şi Israel. *2 Împ. 16.19,20.

27. Ahaz a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat în cetatea Ierusalimului, căci nu l-au pus în mormintele împăraţilor lui Israel. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Ezechia.

Ezechia, împăratul lui Iuda

29 1. Ezechia a ajuns împărat* la vârsta de douăzeci şi cinci de ani şi a domnit douăzeci şi nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Abia, fata lui Zaharia**.

*2 Împ. 18.1. **Cap. 26.5.

2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David.

3. În anul întâi al domniei lui, în luna întâi, a deschis* uşile Casei Domnului şi le-a dres. *Vers. 7. Cap. 28.24.

4. A adus pe preoţi şi pe leviţi, pe care i-a strâns în locul deschis dinspre răsărit,

5. şi le-a zis: „Ascultaţi-mă, leviţilor! Acum sfinţiţi-vă*, sfinţiţi Casa Domnului Dumnezeului părinţilor voştri şi scoateţi afară din Sfântul Locaş ce este necurat. *1 Cron. 15.12. Cap. 35.6.

6. Căci părinţii noştri au păcătuit, au făcut ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului nostru. L-au părăsit, şi-au abătut privirile* de la Cortul Domnului şi i-au întors spatele.
*Ier. 2.27. Ezec. 8.16.
7. Au* închis chiar uşile pridvorului şi au stins candelele, şi n-au adus Dumnezeului lui Israel nici tămâie, nici arderi de tot în Sfântul Locaş.
*Cap. 28.24.
8. De aceea mânia Domnului a fost* peste Iuda şi peste Ierusalim şi i-a făcut de groază, de spaimă şi de bătaie** de joc, cum vedeţi cu ochii voştri.
*Cap. 24.18. **1 Împ. 9.8. Ier. 18.16; 19.8; 25.9,18; 29.18.
9. Şi din pricina aceasta au căzut părinţii* noştri ucişi de sabie, şi fiii noştri, fiicele noastre şi nevestele noastre sunt în robie. *Cap. 28.5,6,8,17.
10. Am de gând, dar, să fac legământ* cu Domnul Dumnezeul lui Israel, pentru ca mânia Lui aprinsă să se abată de la noi. *Cap. 15.12.
11. Acum, fiilor, nu mai staţi nepăsători; căci voi aţi fost aleşi* de Domnul ca să staţi în slujbă înaintea Lui, să fiţi slujitorii Lui şi să-I aduceţi tămâie.“
*Num. 3.6; 8.14; 18.2,6.
12. Şi leviţii s-au sculat: Mahat, fiul lui Amasai, Ioel, fiul lui Azaria, din fiii chehatiţilor; şi din fiii merariţilor: Chis, fiul lui Abdi, Azaria, fiul lui Iehaleleel; şi din gherşoniţi: Ioah, fiul lui Zima, Eden, fiul lui Ioah;
13. şi din fiii lui Eliţafan: Şimri şi Ieiel; şi din fiii lui Asaf: Zaharia şi Matania;
14. şi din fiii lui Heman: Iehiel şi Şimei; şi din fiii lui Iedutun: Şemaia şi Uziel.
15. Au adunat pe fraţii lor şi, după ce s-au* sfinţit, au venit să cureţe** şi Casa Domnului, după porunca împăratului şi după cuvintele Domnului.
*Vers. 5. **1 Cron. 23.28.
16. Preoţii au intrat înăuntrul Casei Domnului ca s-o cureţe; au scos toate necurăţiile pe care le-au găsit în Templul Domnului şi le-au pus în curtea Casei Domnului, unde le-au adunat leviţii ca să le ducă afară în pârâul Chedron.
17. Au început aceste curăţări în ziua întâi a lunii întâi; în a opta zi a lunii au intrat în pridvorul Domnului, şi opt zile au curăţat Casa Domnului; în a şaisprezecea zi a lunii întâi isprăviseră.
18. S-au dus apoi la împăratul Ezechia şi au zis: „Am curăţat toată Casa Domnului, altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui şi masa pâinilor pentru punerea înainte cu toate uneltele ei.
19. Am adus iarăşi în stare bună şi am curăţat toate uneltele pe* care le pângărise împăratul Ahaz în timpul domniei lui, când cu fărădelegile lui: sunt înaintea altarului Domnului.“
*Cap. 28.24.

Jertfele de ispăşire

20. Împăratul Ezechia s-a sculat dis-de-dimineaţă, a strâns pe mai marii cetăţii şi s-a suit la Casa Domnului.
21. Au adus şapte viţei, şapte berbeci, şapte miei şi şapte ţapi, ca jertfă de ispăşire* pentru împărăţie, pentru Sfântul Locaş şi pentru Iuda. Împăratul a poruncit preoţilor, fiii lui Aaron, să le aducă pe altarul Domnului. *Lev. 4.3,14.
22. Preoţii au înjunghiat boii şi au strâns sângele, pe care l-au stropit* pe altar; au înjunghiat berbecii şi au stropit sângele pe altar; au înjunghiat mieii şi au stropit sângele pe altar.
*Lev. 8.14,15,19,24. Evr. 9.21.
23. Au adus apoi ţapii ispăşitori înaintea împăratului şi înaintea adunării, care şi-au pus mâinile* peste ei.
*Lev. 4.15,24.
24. Preoţii i-au înjunghiat şi au turnat sângele la piciorul altarului, ca ispăşire* pentru păcatele întregului Israel; căci pentru tot Israelul poruncise împăratul să se aducă arderea de tot şi jertfa de ispăşire. *Lev. 14.20.
25. A pus* pe leviţi în Casa Domnului cu chimvale, lăute şi harpe, după rânduiala** lui David, lui Gad†, văzătorul împăratului, şi prorocului Natan; căci†† astfel era porunca Domnului dată prin prorocii Săi.
*1 Cron. 16.4; 25.6. **1 Cron. 23.5; 25.1. Cap. 8.14. †2 Sam. 24.11. ††Cap. 30.12.
26. Leviţii au luat loc cu instrumentele lui David*, şi preoţii, cu** trâmbiţele.
*1 Cron. 23.5. Amos 6.5. **Num. 10.8,10. 1 Cron. 15.24; 16.6.
27. Ezechia a poruncit să aducă arderea de tot pe altar; şi, în clipa când a început arderea de tot, a început* şi cântarea Domnului, în sunetul trâmbiţelor şi instrumentelor lui David, împăratul lui Israel. *Cap. 23.18.
28. Toată adunarea s-a închinat, au cântat cântarea şi au sunat din trâm-

biţe, până s-a isprăvit arderea de tot.
29. Şi când au isprăvit de adus arderea de tot, împăratul* şi toţi cei ce erau cu el au îngenuncheat şi s-au închinat. *Cap. 20.18.
30. Apoi împăratul Ezechia şi căpeteniile au zis leviţilor să laude pe Domnul cu cuvintele lui David şi ale prorocului Asaf. L-au lăudat cu bucurie şi s-au plecat, şi s-au închinat.
31. Ezechia a luat atunci cuvântul şi a zis: „Acum, după ce v-aţi sfinţit în slujba Domnului, apropiaţi-vă, aduceţi dobitoacele pentru jertfă şi aduceţi jertfe de mulţumire la Casa Domnului.“ Şi adunarea a adus dobitoacele pentru jertfă şi a adus jertfe* de mulţumire; şi toţi cei pe care-i îndemna inima au adus arderi de tot. *Lev. 7.12.
32. Numărul arderilor de tot aduse de adunare a fost de şaptezeci de boi, o sută de berbeci şi două sute de miei; toate aceste vite au fost jertfite ca ardere de tot Domnului.
33. Şi au mai închinat Domnului şase sute de boi şi trei mii de oi.
34. Dar preoţii erau în număr mic şi n-au putut să despoaie toate arderile de tot; i-au ajutat fraţii* lor, leviţii, până s-a isprăvit lucrarea şi până s-au sfinţit şi ceilalţi preoţi; căci** leviţii s-au sfinţit mai degrabă decât preoţii.
*Cap. 35.11. **Cap. 30.3.
35. De altfel erau foarte multe arderi de tot, cu grăsimile* jertfelor de mulţumire şi cu jertfele** de băutură ale arderilor de tot.
Astfel a fost aşezată din nou slujba Casei Domnului. *Lev. 3.16. **Num. 15.5,7,10.
36. Ezechia şi tot poporul s-au bucurat că Dumnezeu făcuse pe popor cu voie bună, căci lucrul s-a făcut pe neaşteptate.

Prăznuirea Paştilor

30 1. Ezechia a trimis soli în tot Israelul şi Iuda şi a scris scrisori şi lui Efraim şi lui Manase ca să vină la Casa Domnului la Ierusalim să prăznuiască Paştile în cinstea Domnului Dumnezeului lui Israel.
2. Împăratul, căpeteniile lui şi toată adunarea ţinuseră sfat la Ierusalim, ca Paştile să fie prăznuit în luna* a doua; *Num. 9.10,11.
3. căci nu putea fi prăznuit la vremea* lui, pentru că preoţii nu** se sfinţiseră în număr destul de mare, şi poporul nu se adunase la Ierusalim.
*Exod 12.6,18. **Cap. 29.34.
4. Lucrul având încuviinţarea împăratului şi a întregii adunări,
5. au hotărât să dea de veste în tot Israelul, de la Beer-Şeba până la Dan, ca să vină la Ierusalim să prăznuiască Paştile în cinstea Domnului Dumnezeului lui Israel. Căci de mult nu mai fusese prăznuit după cum era scris.
6. Alergătorii s-au dus cu scrisorile împăratului şi căpeteniilor lui în tot Israelul şi Iuda. Şi, după porunca împăratului, au zis: „Copii ai lui Israel, întoarceţi-vă* la Domnul Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac şi Israel, ca să Se întoarcă şi El la voi, rămăşiţă scăpată din mâna împăraţilor** Asiriei.
*Ier. 4.1. Ioel 2.13. **2 Împ. 15.19,29.
7. Nu fiţi* ca părinţii voştri şi ca fraţii voştri, care au păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului părinţilor lor, şi pe care de aceea i-a dat pradă pustiirii**, cum vedeţi.
*Ezec. 20.18. **Cap. 29.8.
8. Nu vă înţepeniţi grumazul* ca părinţii voştri; daţi mâna Domnului, veniţi la Sfântul Lui Locaş, pe care l-a sfinţit pe vecie, şi slujiţi Domnului Dumnezeului vostru, pentru ca mânia** Lui aprinsă să se abată de la voi. *Deut. 10.16. **Cap. 29.10.
9. Dacă vă întoarceţi la Domnul, fraţii voştri şi fiii voştri vor găsi milă* la cei ce i-au luat robi şi se vor întoarce în ţară. Căci Domnul Dumnezeul vostru este milostiv** şi îndurător şi nu-Şi va întoarce faţa de la voi, dacă vă întoarceţi† la El.“
*Ps. 106.46. **Exod 34.6. †Isa. 55.7.
10. Alergătorii au mers astfel din cetate în cetate prin ţara lui Efraim şi Manase până la Zabulon. Dar ei râdeau şi îşi băteau* joc de ei.
*Cap. 36.16.
11. Însă câţiva oameni* din Aşer, din Manase şi Zabulon s-au smerit şi au venit la Ierusalim. *Vers. 18,21. Cap. 11.16.
12. În Iuda, de asemenea, mâna* lui Dumnezeu a lucrat şi le-a dat o singură inimă, ca să-i facă să împlinească porunca împăratului şi a căpeteniilor, după cuvântul** Domnului.
*Filp. 2.13. **Cap. 29.25.
13. Un popor în mare număr s-a adunat la Ierusalim să prăznuiască sărbătoarea Azimelor în luna a doua: a fost o adunare foarte mare.
14. S-au sculat şi au îndepărtat altarele* pe care se jertfea în Ierusalim şi pe toate acelea pe care se aducea

tămâie şi le-au aruncat în pârâul Chedron. *Cap. 28.24.
15. Au jertfit apoi paştile în ziua a paisprezecea a lunii a doua. Preoţii şi leviţii, plini de ruşine*, s-au sfinţit şi au adus arderi de tot în Casa Domnului. *Cap. 29.34.
16. Ei şedeau în locul lor obişnuit, după Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu, şi preoţii stropeau sângele pe care-l luau din mâna leviţilor.
17. Fiindcă în adunare erau mulţi inşi care nu se sfinţiseră, leviţii* au înjunghiat ei jertfele de Paşti pentru toţi cei ce nu erau curaţi, ca să le închine Domnului. *Cap. 29.34.
18. Căci o mare parte din popor, mulţi* din Efraim, Manase, Isahar şi Zabulon, nu se curăţaseră şi au** mâncat paştile nu după cele scrise. Dar Ezechia s-a rugat pentru ei, zicând: „Domnul, care este bun, să ierte pe toţi *Vers. 11. **Exod 12.43, etc.
19. cei ce şi-au* pus inima să caute pe Domnul Dumnezeul părinţilor lor, măcar că n-au făcut sfânta curăţare!“ *Cap. 19.3.
20. Domnul a ascultat pe Ezechia şi a iertat poporul.
21. Astfel copiii lui Israel care se aflau la Ierusalim au prăznuit sărbătoarea* Azimelor şapte zile, cu mare bucurie. Şi în fiecare zi leviţii şi preoţii lăudau pe Domnul cu instrumente care răsunau în cinstea Lui. *Exod 12.15; 13.6.
22. Ezechia a vorbit inimii tuturor leviţilor, care arătau o mare* pricepere pentru slujba Domnului. Şapte zile au mâncat dobitoacele jertfite, aducând jertfe de mulţumire şi lăudând** pe Domnul Dumnezeul părinţilor lor. *Deut. 33.10. Cap. 17.9; 35.3. **Ezra 10.11.
23. Toată adunarea a fost de părere să mai prăznuiască alte* şapte zile. Şi au prăznuit cu bucurie încă şapte zile. *1 Împ. 8.65.
24. Căci Ezechia, împăratul lui Iuda, dăduse* adunării o mie de viţei şi şapte mii de oi. Iar căpeteniile i-au dat o mie de viţei şi zece mii de oi, şi mulţi preoţi se** sfinţiseră. *Cap. 35.7,8. **Cap. 29.34.
25. Şi s-a bucurat toată adunarea lui Iuda, şi preoţii, şi leviţii, şi tot poporul venit* din Israel, şi străinii veniţi din ţara lui Israel sau aşezaţi în Iuda. *Vers. 11,18.
26. A fost mare veselie la Ierusalim. De pe vremea lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, nu mai fusese la Ierusalim aşa ceva.
27. Preoţii şi leviţii s-au sculat şi au binecuvântat* poporul. Glasul lor a fost auzit, şi rugăciunea lor a ajuns până la ceruri, până la locuinţa sfântă a Domnului. *Num. 6.23.

Orânduiri cu privire la slujbe

31 1. Când s-au isprăvit toate acestea, toţi cei din Israel care erau de faţă au plecat în cetăţile lui Iuda şi au sfărâmat* stâlpii idoleşti, au tăiat Astarteile şi au surpat de tot înălţimile şi altarele din tot Iuda şi Beniamin şi din Efraim şi Manase. Apoi toţi copiii lui Israel s-au întors în cetăţile lor, fiecare la moşia lui. *2 Împ. 18.4.
2. Ezechia a aşezat din nou cetele* preoţilor şi leviţilor, după şirul lor, fiecare după slujbele sale, preoţi şi leviţi, pentru** arderile de tot şi jertfele de mulţumire, pentru slujbă, pentru cântări şi laude, la porţile taberei Domnului. *1 Cron. 23.6; 24.1. **1 Cron. 23.30,31.
3. Împăratul a dat o parte din averile lui pentru arderi de tot, pentru arderile de tot de dimineaţă şi de seară şi pentru arderile de tot din zilele de Sabat, de lună nouă şi de sărbători, cum este scris în Legea* Domnului. *Num. 28; 29.
4. Şi a poruncit poporului, locuitorilor Ierusalimului, să dea preoţilor şi leviţilor partea* cuvenită lor, ca să ţină cu scumpătate Legea** Domnului. *Num. 18.8, etc. Neem. 13.10. **Mal. 2.7.
5. Când a ieşit porunca aceasta, copiii lui Israel au dat din belşug cele dintâi roade* de grâu, de must, de untdelemn, de miere şi din toate roadele de pe câmp; au adus din belşug şi zeciuiala din toate. *Exod 22.29. Neem. 13.12.
6. Totodată, copiii lui Israel şi Iuda care locuiau în cetăţile lui Iuda au dat zeciuiala* din boi şi oi şi zeciuiala din lucrurile sfinte care erau închinate Domnului Dumnezeului lor şi au făcut mai multe grămezi. *Lev. 27.30. Deut. 14.28.
7. Au început să facă grămezile în luna a treia şi au isprăvit în luna a şaptea.
8. Ezechia şi căpeteniile au venit să vadă grămezile şi au binecuvântat pe Domnul şi pe poporul Său, Israel.
9. Şi Ezechia a întrebat pe preoţi şi pe leviţi de grămezile acestea.

10. Atunci marele preot Azaria, din casa lui Ţadoc, i-a răspuns: „De când* au început să se aducă darurile în Casa Domnului, noi am mâncat, ne-am săturat şi a mai rămas mult, căci Domnul a binecuvântat pe poporul Său. Şi iată ce mare grămadă a mai rămas.“ *Mal. 3.10.
11. Ezechia a dat poruncă să pregătească nişte cămări în Casa Domnului; şi le-au pregătit.
12. Au adus în ele cu credincioşie darurile de mâncare, zeciuiala şi lucrurile sfinte. Levitul Conania avea grija* lor, şi fratele său Şimei era al doilea după el. *Neem. 13.13.
13. Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat şi Benaia erau întrebuinţaţi sub cârmuirea lui Conania şi a fratelui său Şimei, după porunca împăratului Ezechia şi a lui Azaria, căpetenia Casei lui Dumnezeu.
14. Levitul Core, fiul lui Imna, uşier în partea de răsărit, avea grijă de darurile de bunăvoie aduse lui Dumnezeu, ca să împartă ce era adus Domnului prin ridicare şi lucrurile preasfinte.
15. În cetăţile* preoţeşti, Eden, Miniamin, Iosua, Şemaia, Amaria şi Şecania erau puşi sub cârmuirea lui ca să împartă cu credincioşie fraţilor lor, mari şi mici, partea cuvenită lor, după cetele lor: *Ios. 21.9.
16. celor de parte bărbătească înscrişi de la vârsta de trei ani în sus; tuturor celor ce intrau zilnic în Casa Domnului ca să-şi facă slujba după însărcinările şi după cetele lor;
17. preoţilor înscrişi după casele lor părinteşti şi leviţilor de la* douăzeci de ani în sus, după slujbele şi după cetele lor: *1 Cron. 23.24,27.
18. la toată adunarea preoţilor şi leviţilor înscrişi cu toţi pruncii lor, cu nevestele lor, cu fiii şi fiicele lor, căci erau fără prihană în împărţirea lucrurilor sfinte.
19. Şi pentru fiii lui Aaron, preoţii, care locuiau la ţară în împrejurimile* cetăţilor lor, erau în fiecare cetate oameni numiţi anume** ca să împartă părţile cuvenite tuturor celor de parte bărbătească din preoţi şi tuturor leviţilor înscrişi.
*Lev. 25.34. Num. 35.2. **Vers. 12-15.
20. Iată ce a făcut Ezechia în tot Iuda. El a făcut* ce este bine, ce este drept, ce este adevărat, înaintea Domnului Dumnezeului său. *2 Împ. 20.3.
21. A lucrat cu toată inima şi a izbutit în tot ce a făcut pentru Casa lui Dumnezeu, pentru Lege şi pentru porunci, ca să caute pe Dumnezeul său.

Năvălirea lui Sanherib, împăratul Asiriei

32 1. După* aceste lucruri şi după aceste fapte de credincioşie, a venit Sanherib, împăratul Asiriei, care a pătruns în Iuda şi a împresurat cetăţile întărite, cu gând să pună mâna pe ele. *2 Împ. 18.13, etc. Isa. 36.1, etc.
2. Ezechia, văzând că a venit Sanherib şi că are de gând să înceapă lupta împotriva Ierusalimului,
3. s-a sfătuit cu căpeteniile sale şi cu oamenii lui cei viteji ca să astupe izvoarele de apă care erau afară din cetate. Şi ei au fost de părerea lui.
4. S-au strâns o mulţime de oameni şi au astupat toate izvoarele şi pârâul care curge prin mijlocul ţinutului aceluia. „Pentru ce“, ziceau ei, „să găsească împăraţii Asiriei, la venirea lor, ape din belşug?“
5. Ezechia s-a* îmbărbătat; a zidit** din nou zidul care era stricat şi l-a ridicat până la turnuri. A mai zidit un alt zid în afară, a întărit Milo† în cetatea lui David şi a pregătit o mulţime de arme şi de scuturi.
*Isa. 22.9,10. **Cap. 25.23. †2 Sam. 5.9. 1 Împ. 9.24.
6. A pus căpetenii de război peste popor şi i-a adunat la el pe locul deschis de la poarta cetăţii. Vorbindu-le inimii a zis:
7. „Întăriţi-vă* şi îmbărbătaţi-vă. Nu vă** temeţi şi nu vă înspăimântaţi înaintea împăratului Asiriei şi înaintea întregii mulţimi care este cu el; căci cu noi† sunt mai mulţi decât cu el.
*Deut. 31.6. **Cap. 20.15. †2 Împ. 6.16.
8. Cu el este un braţ de carne*, dar cu** noi este Domnul Dumnezeul nostru care ne va ajuta şi va lupta pentru noi.“ Poporul a avut încredere în cuvintele lui Ezechia, împăratul lui Iuda. *Ier. 17.5. 1 Ioan 4.4. **Cap. 13.12. Rom. 8.31.

Trimişii lui Sanherib

9. După aceea*, Sanherib, împăratul Asiriei, a trimis pe slujitorii săi la Ierusalim, pe când era înaintea Lachisului cu toate puterile lui; i-a trimis la Ezechia, împăratul lui Iuda, şi la

toţi cei din Iuda care erau la Ierusalim
să le spună: *2 Împ. 18.17.
10. „Aşa* vorbeşte Sanherib, împă-
ratul Asiriei: „Pe ce se bizuie încre-
derea voastră, de staţi împresuraţi la
Ierusalim? *2 Împ. 18.19.
11. Oare nu vă amăgeşte Ezechia, ca
să vă dea morţii prin foamete şi prin
sete, când zice: „Domnul* Dumnezeul
nostru ne va scăpa din mâna
împăratului Asiriei“? *2 Împ. 18.30.
12. Oare nu* Ezechia a îndepărtat
înălţimile şi altarele Domnului şi a dat
porunca aceasta lui Iuda şi Ierusa-
limului: „Să vă închinaţi numai unui
altar şi să aduceţi tămâie numai pe
el“? *2 Împ. 18.22.
13. Nu ştiţi ce am făcut noi, eu şi
părinţii mei, tuturor popoarelor celor-
lalte ţări? Dumnezeii neamurilor aces-
tor ţări au putut* ei să le izbăvească
ţările din mâna mea? *2 Împ. 18.33-35.
14. Care dintre toţi dumnezeii acestor
neamuri, pe care le-au nimicit părinţii
mei, a putut să izbăvească pe poporul
lui din mâna mea, pentru ca să vă
poată izbăvi Dumnezeul vostru din
mâna mea?
15. Să* nu vă amăgească Ezechia,
dar, şi să nu vă înşele astfel; nu vă
încredeţi în el! Căci dumnezeul nici
unui neam, nici unei împărăţii n-a
putut să izbăvească pe poporul lui
din mâna mea şi din mâna părinţilor
mei: cu cât mai puţin vă va izbăvi
Dumnezeul vostru din mâna mea!“
*2 Împ. 18.29.
16. Slujitorii lui Sanherib au mai
vorbit şi alte lucruri împotriva Dom-
nului Dumnezeu şi împotriva robului
Său Ezechia.
17. Şi a trimis o scrisoare* batjoco-
ritoare pentru Domnul Dumnezeul lui
Israel, vorbind astfel împotriva Lui:
„După cum** dumnezeii neamurilor
celorlalte ţări n-au putut să izbăvească
pe poporul lor din mâna mea, tot aşa
nici Dumnezeul lui Ezechia nu va
izbăvi pe poporul Său din mâna mea.“
*2 Împ. 19.9. **2 Împ. 19.12.
18. Slujitorii lui Sanherib au strigat*
cu glas tare în limba evreiască, pentru
ca să arunce groaza şi spaima în
poporul din Ierusalim, care** era pe
zid, şi să poată pune astfel stăpânire
pe cetate. *2 Împ. 18.28. **2 Împ. 18.26-28.
19. Au vorbit despre Dumnezeul Ieru-
salimului ca despre dumnezeii popoa-
relor pământului, care sunt lucrarea*
mâinilor omeneşti. *2 Împ. 19.18.

Nimicirea lui Sanherib

20. Împăratul Ezechia* şi prorocul
Isaia**, fiul lui Amoţ, au început să se
roage pentru lucrul acesta şi au strigat
către cer. *2 Împ. 19.15. **2 Împ. 19.2,4.
21. Atunci Domnul a trimis* un înger
care a nimicit în tabăra împăratului
Asiriei pe toţi vitejii, domnitorii şi
căpeteniile. Şi împăratul s-a întors
ruşinat în ţara lui. A intrat în casa
dumnezeului său, şi cei ce ieşiseră din
coapsele lui l-au ucis acolo cu sabia.
*2 Împ. 19.35, etc.
22. Astfel a scăpat Domnul pe Eze-
chia şi pe locuitorii Ierusalimului din
mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei,
şi din mâna tuturor şi i-a ocrotit
împotriva celor ce-i împresurau.
23. Mulţi au adus Domnului daruri în
Ierusalim şi au adus daruri bogate* lui
Ezechia, împăratul lui Iuda, care de
atunci s-a înălţat** în ochii tuturor
popoarelor. *Cap. 17.5. **Cap. 1.1.

Boala şi moartea lui Ezechia

24. În vremea* aceea, Ezechia a fost
bolnav de moarte. El a făcut o rugă-
ciune Domnului. Domnul i-a vorbit şi
i-a dat un semn. *2 Împ. 20.1. Isa. 38.1.
25. Dar Ezechia n-a răsplătit* bine-
facerea pe care a primit-o, căci i s-a
îngâmfat** inima. Mânia† Domnului
a venit peste el, peste Iuda şi peste
Ierusalim.
*Ps. 116.12. **Cap. 26.16. Hab. 2.4. †Cap. 24.18.
26. Atunci Ezechia* s-a smerit din
mândria lui, împreună cu locuitorii
Ierusalimului, şi mânia Domnului n-a
venit peste ei în timpul** vieţii lui
Ezechia. *Ier. 26.18,19. **2 Împ. 20.19.
27. Ezechia a avut multe bogăţii şi
multă slavă. Şi-a făcut vistierii de
argint, de aur, de pietre scumpe, de
mirodenii, de scuturi şi de toate
lucrurile care se pot dori;
28. hambare pentru roadele de grâu,
de must şi de untdelemn, grajduri
pentru tot felul de vite şi staule pentru
oi.
29. Şi-a zidit cetăţi şi a avut belşug
de boi şi de oi; căci Dumnezeu îi
dăduse multe* avuţii. *1 Cron. 29.12.
30. Tot Ezechia* a astupat şi gura
de sus a apelor Ghihon şi le-a adus în
jos, spre apus de cetatea lui David.

Ezechia a izbutit în toate lucrările lui.
*Isa. 22.9,11.
31. Însă, când au trimis căpeteniile Babilonului soli la* el să întrebe de minunea care avusese loc în ţară, Dumnezeu l-a părăsit ca să-l încerce**, pentru ca să cunoască tot ce era în inima lui. *2 Împ. 20.12. Isa. 39.1. **Deut. 8.2.
32. Celelalte fapte ale lui Ezechia şi faptele lui evlavioase sunt scrise în vedenia* proorocului Isaia, fiul lui Amoţ, în cartea** împăraţilor lui Iuda şi Israel. *Isa. 36-39. **2 Împ. 18-20.
33. Ezechia a adormit* cu părinţii săi şi l-au îngropat în cel mai bun loc al mormintelor fiilor lui David. Tot Iuda şi locuitorii Ierusalimului i-au dat** cinste la moarte. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Manase.
*2 Împ. 20.21. **Prov. 10.7.

Manase, împăratul lui Iuda

33 1. Manase avea doisprezece* ani când a ajuns împărat şi a domnit cincizeci şi cinci de ani la Ierusalim.
*2 Împ. 21.1, etc.
2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urâciunile* neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. *Deut. 18.9. 2 Cron. 28.3.
3. A zidit iarăşi înălţimile pe care le dărâmase* tatăl său, Ezechia. A ridicat altare Baalilor, a făcut idoli** Astarteii şi s-a închinat înaintea întregii oştiri† a cerurilor şi i-a slujit.
*2 Împ. 18.4. Cap. 30.14; 31.1; 32.12. **Deut. 16.21. †Deut. 17.3.
4. A zidit altare în Casa Domnului, măcar că Domnul zisese: „În Ierusalim* va fi Numele Meu pe vecie.“
*Deut. 12.11. 1 Împ. 8.29; 9.3. Cap. 6.6; 7.16.
5. A zidit altare întregii oştiri a cerurilor, în cele* două curţi ale Casei Domnului. *Cap. 4.9.
6. Şi-a trecut* fiii prin foc în valea fiilor lui Hinom, umbla cu** descântece şi vrăjitorii şi ţinea la el oameni care chemau† duhurile şi care-i spuneau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, ca să-L mânie.
*Lev. 18.21. Deut. 18.10. 2 Împ. 23.10. Cap. 28.3. Ezec. 23.37,39. **Deut. 18.10,11. †2 Împ. 21.6.
7. A pus* chipul cioplit al idolului pe care-l făcuse în Casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu spusese lui David şi fiului său Solomon: „În Casa** aceasta şi în Ierusalim, pe care l-am ales din toate seminţiile lui Israel, Îmi voi pune Numele pe vecie.
*2 Împ. 21.7. **Ps. 132.14.
8. Nu voi mai strămuta pe Israel* din ţara pe care am dat-o părinţilor voştri, numai să caute să împlinească tot ce le-am poruncit, după toată Legea, învăţăturile şi poruncile date prin Moise.“ *2 Sam. 7.10.
9. Dar Manase a fost pricina că Iuda şi locuitorii Ierusalimului s-au rătăcit şi au făcut rău mai mult decât neamurile pe care le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.
10. Domnul a vorbit lui Manase şi poporului său, dar ei n-au vrut să asculte.
11. Atunci Domnul* a trimis împotriva lor pe căpeteniile oştirii împăratului Asiriei, care au prins pe Manase şi l-au pus în** lanţuri. L-au legat cu lanţuri de aramă şi l-au dus la Babilon.
*Deut. 28.36. **Iov 36.8. Ps. 107.10,11.
12. Când a fost la strâmtoare, s-a rugat Domnului Dumnezeului lui şi s-a smerit* adânc înaintea Dumnezeului părinţilor săi. *1 Pet. 5.6.
13. I-a făcut rugăciuni; şi Domnul, lăsându-Se înduplecat, i-a* ascultat cererile şi l-a adus înapoi la Ierusalim în împărăţia lui. Şi Manase a cunoscut** că Domnul este Dumnezeu.
*1 Cron. 5.20. Ezra 8.23. **Ps. 9.16. Dan. 4.25.
14. După aceea, a zidit afară din cetatea lui David, la apus, spre Ghihon*, în vale, un zid care se întindea până la poarta peştilor şi cu care a înconjurat** dealul şi l-a făcut foarte înalt. A pus şi căpetenii de război în toate cetăţile întărite ale lui Iuda.
*1 Împ. 1.33. **Cap. 27.3.
15. A înlăturat din Casa Domnului dumnezeii străini* şi idolul Astarteii, a dărâmat toate altarele pe care le zidise pe muntele Casei Domnului şi la Ierusalim şi le-a aruncat afară din cetate. *Vers. 3,5,7.
16. A aşezat din nou altarul Domnului, a adus pe el jertfe de mulţumire şi de laudă* şi a poruncit lui Iuda să slujească Domnului Dumnezeului lui Israel. *Lev. 7.12.
17. Poporul* jertfea tot pe înălţimi, dar numai Domnului Dumnezeului său. *Cap. 32.12.
18. Celelalte fapte ale lui Manase, rugăciunea lui către Dumnezeul lui şi cuvintele proorocilor* care i-au vorbit în Numele Domnului Dumnezeului lui Israel sunt scrise în faptele împăraţilor lui Israel. *1 Sam. 9.9.
19. Rugăciunea lui şi felul în care

l-a ascultat Dumnezeu, păcatele şi nelegiuirile lui, locurile unde a zidit înălţimi şi a înălţat idoli Astarteii şi chipuri cioplite, înainte de a se smeri, sunt scrise în cartea lui Hozai.

20. Manase a adormit* cu părinţii săi şi a fost îngropat în casa lui. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Amon.

*2 Împ. 21.18.

Amon, împăratul lui Iuda

21. Amon avea douăzeci şi doi* de ani când a ajuns împărat şi a domnit doi ani la Ierusalim. *2 Împ. 21.19, etc.

22. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său, Manase. A adus jertfe tuturor chipurilor cioplite pe care le făcuse tatăl său, Manase, şi le-a slujit.

23. Şi nu s-a smerit înaintea Domnului, cum* se smerise tatăl său, Manase, căci Amon s-a făcut din ce în ce mai vinovat. *Vers. 12.

24. Slujitorii lui au uneltit* împotriva lui şi l-au omorât în casa lui.

*2 Împ. 21.23,24.

25. Dar poporul ţării a ucis pe toţi cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon. Şi, în locul lui, poporul ţării a pus împărat pe fiul său Iosia.

Iosia, împăratul lui Iuda

34 1. Iosia avea opt* ani când a ajuns împărat şi a domnit treizeci şi unu de ani la Ierusalim.

*2 Împ. 22.1, etc.

2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului şi a umblat în căile tatălui său David: nu s-a abătut de la ele nici la dreapta, nici la stânga.

3. În al optulea an al domniei lui, pe când era încă tânăr, a început să caute* pe Dumnezeul tatălui său David. Şi în al doisprezecelea an, a început să cureţe** Iuda şi Ierusalimul de înălţimi†, de idolii Astarteii, de chipuri cioplite şi de chipuri turnate.

*Cap. 15.2. **1 Împ. 13.2. †Cap. 33.17,22.

4. Au dărâmat* înaintea lui altarele Baalilor şi au tăiat stâlpii închinaţi soarelui care erau deasupra lor; a sfărâmat idolii Astarteii, chipurile cioplite şi chipurile turnate, le-a făcut praf, a presărat praful pe mormintele** celor ce le aduseseră jertfe

*Lev. 26.30. 2 Împ. 23.4. **2 Împ. 23.6.

5. şi a ars* oasele preoţilor pe altarele lor. Astfel a curăţat Iuda şi Ierusalimul. *1 Împ. 13.2.

6. În cetăţile lui Manase, lui Efraim, lui Simeon şi chiar lui Neftali, pretutindeni, în mijlocul dărâmăturilor lor,

7. a dărâmat altarele, a făcut bucăţi idolii Astarteii şi chipurile cioplite, le-a făcut praf* şi a tăiat toţi stâlpii închinaţi soarelui în toată ţara lui Israel. Apoi s-a întors la Ierusalim.

*Deut. 9.21.

8. În al* optsprezecelea an al domniei lui, după ce a curăţat ţara şi Casa, a trimis pe Şafan, fiul lui Aţalia, pe Maaseia, căpetenia cetăţii, şi pe Ioah, fiul lui Ioahaz, arhivarul, să dreagă Casa Domnului Dumnezeului său.

*2 Împ. 22.3.

9. S-au dus la marele preot, Hilchia, şi au dat argintul* adus în Casa lui Dumnezeu, pe care-l strânseseră leviţii păzitori ai pragului de la Manase şi Efraim şi de la toată cealaltă parte a lui Israel, şi de la tot Iuda şi Beniamin, şi de la locuitorii Ierusalimului.

*2 Împ. 12.4, etc.

10. L-au dat în mâinile meşterilor însărcinaţi cu facerea lucrării în Casa Domnului. Aceştia l-au dat lucrătorilor care munceau la dregerea Casei Domnului,

11. iar ei l-au dat tâmplarilor şi zidarilor ca să cumpere pietre cioplite şi lemne pentru grinzi şi pentru căptuşitul clădirilor pe care le stricaseră împăraţii lui Iuda.

12. Oamenii aceştia au lucrat cinstit în lucrul lor. Erau puşi sub privegherea lui Iahat şi Obadia, leviţi din fiii lui Merari, şi a lui Zaharia şi Meşulam, din fiii chehatiţilor. Toţi aceia dintre leviţi care ştiau să cânte bine

13. vegheau asupra lucrărilor şi cârmuiau pe toţi lucrătorii care aveau de făcut felurite lucrări. Mai erau şi alţi leviţi*, logofeţi, dregători şi uşieri.

*1 Cron. 23.4,5.

Găsirea cărţii Legii

14. În clipa când au scos argintul care fusese adus în Casa Domnului, preotul Hilchia a găsit* cartea Legii Domnului dată prin Moise. *2 Împ. 22.8, etc.

15. Atunci Hilchia a luat cuvântul şi a zis logofătului Şafan: „Am găsit cartea Legii în Casa Domnului.“ Şi Hilchia a dat lui Şafan cartea.

16. Şafan a adus împăratului cartea. Şi, când a dat socoteală împăratului, a zis: „Slujitorii tăi au făcut tot ce li s-a poruncit.

17. Au strâns argintul care se afla în Casa Domnului şi l-au dat în mâinile priveghetorilor şi lucrătorilor."
18. Logofătul Şafan a mai spus împăratului: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte." Şi Şafan a citit-o înaintea împăratului.
19. Când a auzit împăratul cuvintele Legii, şi-a sfâşiat hainele.
20. Şi împăratul a dat următoarea poruncă lui Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Şafan, lui Abdon, fiul lui Mica, lui Şafan, logofătul, şi lui Asaia, slujitorul împăratului:
21. „Duceţi-vă şi întrebaţi pe Domnul pentru mine şi pentru rămăşiţa lui Israel şi Iuda cu privire la cuvintele cărţii acesteia care s-a găsit. Căci mare mânie s-a vărsat peste noi din partea Domnului, pentru că părinţii noştri n-au ţinut cuvântul Domnului şi n-au împlinit tot ce este scris în cartea aceasta."
22. Hilchia şi cei trimişi de împărat s-au dus la prorociţa Hulda, nevasta lui Şalum, fiul lui Tochehat*, fiul lui Hasra, străjerul veşmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetăţii. După ce au spus ce aveau de spus,

*2 Împ. 22.14.

23. ea le-a răspuns: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Spuneţi omului care v-a trimis la mine:
24. „Aşa vorbeşte Domnul: „Iată, voi trimite nenorociri peste locul acesta şi peste locuitorii lui, şi anume toate blestemele scrise în cartea care s-a citit înaintea împăratului lui Iuda.
25. Pentru că M-au părăsit şi au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-Mă prin toate lucrările mâinilor lor, mânia Mea s-a vărsat asupra acestui loc şi nu se va stinge."
26. Dar să spuneţi împăratului lui Iuda care v-a trimis să întrebaţi pe Domnul: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel cu privire la cuvintele pe care le-ai auzit:
27. „Pentru că ţi s-a înduioşat inima, pentru că te-ai smerit înaintea lui Dumnezeu, când ai auzit cuvintele rostite de El împotriva acestui loc şi împotriva locuitorilor lui, pentru că te-ai smerit înaintea Mea, pentru că ţi-ai sfâşiat hainele şi ai plâns înaintea Mea, şi Eu am auzit – zice Domnul.
28. Iată, te voi strânge lângă părinţii tăi, vei fi adăugat în pace în mormântul tău şi nu vei vedea cu ochii tăi toate nenorocirile pe care le voi trimite peste locul acesta şi peste locuitorii lui."
Ei au adus împăratului răspunsul acesta.

Înnoirea legământului

29. Împăratul* a strâns pe toţi bătrânii din Iuda şi din Ierusalim.

*2 Împ. 23.1, etc.

30. Apoi s-a suit la Casa Domnului cu toţi oamenii lui Iuda şi cu locuitorii Ierusalimului, cu preoţii şi leviţii şi cu tot poporul, de la cel mai mare până la cel mai mic. A citit înaintea lor toate cuvintele cărţii legământului care se găsise în Casa Domnului.
31. Împăratul stătea* pe scaunul lui împărătesc şi a încheiat legământ înaintea Domnului, îndatorându-se să urmeze pe Domnul şi să păzească poruncile Lui, învăţăturile Lui şi legile Lui din toată inima şi din tot sufletul lui şi să împlinească cuvintele legământului scrise în cartea aceasta.

*2 Împ. 11.14; 23.3. Cap. 6.13.

32. Şi a făcut să intre în legământ toţi cei ce se aflau la Ierusalim şi în Beniamin. Şi locuitorii Ierusalimului au lucrat după legământul lui Dumnezeu, legământul Dumnezeului părinţilor lor.
33. Iosia a îndepărtat toate urâciunile* din toate ţările copiilor lui Israel şi a făcut ca toţi cei ce se aflau în Israel să slujească Domnului Dumnezeului lor. În tot timpul** vieţii lui, nu s-au abătut de la Domnul Dumnezeul părinţilor lor.

*1 Împ. 11.5. **Ier. 3.10.

Prăznuirea Paştilor

35 1. Iosia a prăznuit* Paştile în cinstea Domnului la Ierusalim şi au jertfit paştile în a paisprezecea** zi a lunii întâi.

*2 Împ. 23.21,22. **Exod 12.6. Ezra 6.19.

2. A pus pe preoţi în slujbele* lor şi i-a îmbărbătat** la slujba Casei Domnului.

*Cap. 23.18. Ezra 6.18. **Cap. 29.5,11.

3. A zis leviţilor, care* învăţau pe tot Israelul şi care erau închinaţi Domnului: „Puneţi chivotul sfânt* în Casa pe care a zidit-o Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel. N-aveţi† să-l mai purtaţi pe umeri. Slujiţi acum Domnului Dumnezeului vostru şi poporului Său, Israel.

*Deut. 33.10. Cap. 30.22. Mal. 2.7. **Cap. 5.7. †1 Cron. 23.26.

4. Pregătiţi-vă, după* casele voastre

părinteşti, după cetele voastre, cum au rânduit prin scris** David, împăratul lui Israel, şi fiul† său Solomon.
*1 Cron. 9.10. **1 Cron. 23-26. †Cap. 8.14.
5. Luaţi-vă* locurile în Sfântul Locaş, după feluritele case părinteşti ale fraţilor voştri, fiii poporului, şi după înşiruirea caselor părinteşti ale leviţilor. *Ps. 134.1.
6. Jertfiţi paştile, sfinţiţi-vă* şi pregătiţi-le pentru fraţii voştri, întocmai după cuvântul Domnului rostit prin Moise.“ *Cap. 29.5,15; 30.3,15. Ezra 6.20.
7. Iosia a dat* oamenilor poporului, tuturor celor ce se aflau acolo, miei şi capre în număr de treizeci de mii, toţi pentru Paşti, şi trei mii de boi. Aceştia au fost luaţi din averile împăratului.
*Cap. 30.24.
8. Căpeteniile lui au făcut de bunăvoie un dar poporului, preoţilor şi leviţilor. Hilchia, Zaharia şi Iehiel, mai marii Casei lui Dumnezeu, au dat preoţilor, pentru Paşti, două mii şase sute de miei şi trei sute de boi.
9. Conania, Şemaia şi Netaneel, fraţii săi Haşabia, Ieiel şi Iozabad, capii leviţilor, au dat leviţilor, pentru Paşti, cinci mii de miei şi cinci sute de boi.
10. Astfel s-a întocmit slujba, şi preoţii* şi leviţii şi-au luat locul, după cetele lor, după porunca împăratului.
*Ezra 6.18.
11. Au jertfit paştile. Preoţii au stropit* sângele pe care-l luau din mâna leviţilor, şi leviţii au jupuit** vitele de piele. *Cap. 29.22. **Cap. 29.34.
12. Au pus deoparte arderile de tot, ca să le dea cetelor caselor părinteşti ale oamenilor din popor, ca să le aducă Domnului, cum este scris în cartea* lui Moise. Tot aşa au făcut şi cu boii.
*Lev. 3.3.
13. Au fiert* paştile la foc, după orânduială, şi au fiert lucrurile sfinte în cazane**, căldări şi tigăi. Şi le-au împărţit în grabă la tot poporul.
*Exod 12.8,9. Deut. 16.7. **1 Sam. 2.13-15.
14. Apoi au pregătit ce era pentru ei şi pentru preoţi, căci preoţii, fiii lui Aaron, au avut treabă până noaptea cu aducerea arderilor de tot şi a grăsimilor. De aceea au pregătit leviţii pentru ei şi pentru preoţi, fiii lui Aaron.
15. Cântăreţii, fiii lui Asaf, stăteau la locul lor, după rânduiala lui* David, lui Asaf, lui Heman şi lui Iedutun, văzătorul împăratului. Uşierii** de asemenea erau la fiecare uşă. N-au avut nevoie să se abată de la slujba lor, căci fraţii lor, leviţii, au pregătit ce era pentru ei.
*1 Cron. 25.1, etc. **1 Cron. 9.17,18; 26.14, etc.
16. Astfel a fost întocmită în ziua aceea toată slujba Domnului, ca să prăznuiască Paştile şi să aducă arderile de tot pe altarul Domnului, după porunca împăratului Iosia.
17. Copiii lui Israel care se aflau acolo au prăznuit Paştile în acelaşi timp şi sărbătoarea Azimelor* şapte zile. *Exod 12.15; 13.6. Cap. 30.21.
18. Nici o sărbătoare a Paştilor nu* mai fusese prăznuită ca aceasta în Israel din zilele prorocului Samuel. Şi nici unul din împăraţii lui Israel nu mai prăznuise Paşti ca cel pe care l-au prăznuit Iosia, preoţii şi leviţii, tot Iuda şi Israelul care se aflau acolo şi locuitorii Ierusalimului.
*2 Împ. 23.22,23.
19. În al optsprezecelea an al domniei lui Iosia a fost prăznuit Paştile acesta.

Iosia ucis

20. După toate aceste* lucruri, după ce a dres Iosia Casa Domnului, Neco, împăratul Egiptului, s-a suit să lupte împotriva Carchemişului pe Eufrat. Iosia i-a ieşit înainte. *2 Împ. 23.29. Ier. 46.2.
21. Şi Neco i-a trimis soli să-i spună: „Ce am eu cu tine, împăratul lui Iuda? Nu împotriva ta vin astăzi; ci împotriva unei case cu care sunt în război. Şi Dumnezeu mi-a spus să mă grăbesc. Nu te împotrivi lui Dumnezeu, care este cu mine, ca să nu te nimicească.“
22. Dar Iosia nu s-a întors de la el, ci şi-a schimbat hainele ca să lupte* împotriva lui, fără să asculte cuvintele lui Neco care veneau din gura lui Dumnezeu. A înaintat la luptă în valea Meghido. *1 Împ. 22.30.
23. Arcaşii au tras asupra împăratului Iosia, şi împăratul a zis slujitorilor săi: „Luaţi-mă, căci sunt greu rănit.“
24. Slujitorii l-au luat din car, l-au pus într-un alt car al lui şi l-au adus* la Ierusalim. A murit şi a fost îngropat în mormântul părinţilor săi.
Tot Iuda** şi Ierusalimul au plâns pe Iosia. *2 Împ. 23.30. **Zah. 12.11.
25. Ieremia a făcut un cântec de jale* pentru Iosia. Toţi cântăreţii şi toate

cântăreţele au vorbit de Iosia în cânte-
cele lor de jale până în ziua de azi şi
au ajuns o datină** în Israel. Cântările
acestea sunt scrise în „Cântecele de
jale“. *Plân. 4.20. **Ier. 22.20.
26. Celelalte fapte ale lui Iosia şi
faptele lui evlavioase, făcute aşa cum
porunceşte Legea Domnului,
27. cele dintâi şi cele de pe urmă
fapte ale lui, sunt scrise în cartea
împăraţilor lui Israel şi Iuda.

Domnia lui Ioahaz

36 1. Poporul* ţării a luat pe Ioahaz,
fiul lui Iosia, şi l-a pus împărat
în locul tatălui său la Ierusalim.
*2 Împ. 23.30, etc.
2. Ioahaz avea douăzeci şi trei de ani
când a ajuns împărat şi a domnit trei
luni la Ierusalim.
3. Împăratul Egiptului l-a dat jos de
pe scaunul de domnie din Ierusalim şi
a pus peste ţară un bir de o sută de
talanţi de argint şi de un talant de aur.
4. Împăratul Egiptului a pus împărat
peste Iuda şi peste Ierusalim pe Elia-
chim, fratele lui Ioahaz, şi i-a schim-
bat numele în Ioiachim. Neco a luat pe
fratele său Ioahaz şi l-a dus în Egipt.

Ioiachim

5. Ioiachim avea douăzeci şi cinci*
de ani când a ajuns împărat şi a domnit
unsprezece ani la Ierusalim.
El a făcut ce este rău înaintea Dom-
nului Dumnezeului său. *2 Împ. 23.36,37.
6. Nebucadneţar, împăratul Babilonului,
s-a suit împotriva* lui şi l-a legat cu
lanţuri de aramă ca să-l ducă** la
Babilon.
*2 Împ. 24.1. **2 Împ. 24.6. Ier. 22.18,19; 36.30.
7. Nebucadneţar a dus la Babilon
unelte* din Casa Domnului şi le-a pus
în casa lui în Babilon.
*2 Împ. 24.13. Dan. 1.1,2; 5.2.
8. Celelalte fapte ale lui Ioiachim,
urâciunile pe care le-a săvârşit şi răul
ce se afla în el, sunt scrise în cartea
împăraţilor lui Israel şi Iuda. Şi, în
locul lui, a domnit fiul său Ioiachin.

Ioiachin

9. Ioiachin* avea opt[1] ani când a
ajuns împărat şi a domnit trei luni şi
zece zile la Ierusalim.
El a făcut ce este rău înaintea
Domnului. *2 Împ. 24.8.

1. În 2 Împăraţi 24.8, citim: optsprezece ani.

10. În anul următor, împăratul Nebu-
cadneţar l-a* dus la Babilon împre-
ună** cu uneltele scumpe ale Casei
Domnului. Şi a pus împărat peste
Iuda şi peste Ierusalim pe Zedechia†,
fratele lui Ioiachin.
*2 Împ. 24.10-17. **Dan. 1.1,2; 5.2. †Ier. 37.1.

Zedechia

11. Zedechia avea douăzeci şi unu*
de ani când a ajuns împărat şi a domnit
unsprezece ani la Ierusalim.
*2 Împ. 24.18. Ier. 52.1, etc.
12. El a făcut ce este rău înaintea
Domnului Dumnezeului său; şi nu s-a
smerit înaintea prorocului Ieremia,
care-i vorbea din partea Domnului.
13. S-a răsculat* chiar împotriva împă-
ratului Nebucadneţar, care-l pusese să
jure pe Numele lui Dumnezeu. Şi-a
înţepenit grumazul** şi şi-a învârtoşat
inima până acolo încât nu s-a întors la
Domnul Dumnezeul lui Israel.
*Ier. 52.3. Ezec. 17.15,18. **2 Împ. 17.14.
14. Toate căpeteniile preoţilor şi
poporul au înmulţit şi ei fărădelegile,
după toate urâciunile neamurilor; şi au
pângărit Casa Domnului, pe care o
sfinţise El în Ierusalim.
15. Domnul Dumnezeul* părinţilor
lor a dat din vreme trimişilor Săi
însărcinarea să-i înştiinţeze, căci voia
să cruţe pe poporul Său şi Locaşul Său.
*Ier. 25.3,4; 35.15; 44.4.
16. Dar ei şi-au bătut joc* de trimişii
lui Dumnezeu, I-au nesocotit** cuvin-
tele şi au râs† de prorocii Lui, până
când mânia†† Domnului împotriva
poporului Său a ajuns fără leac.
*Ier. 5.12,13. **Prov. 1.25,30. †Ier. 32.2; 38.6. Mat. 23.34.
††Ps. 74.1; 79.5.
17. Atunci Domnul a făcut* să se suie
împotriva lor împăratul haldeilor şi a
ucis** cu sabia pe tinerii lor în casa
Locaşului lor celui Sfânt. N-a cruţat nici
pe tânăr, nici pe tânără, nici pe bătrân,
nici pe omul gârbov sub povara perilor
albi, ci a dat totul în mâna lui.
*Deut. 28.49. 2 Împ. 25.1, etc. Ezra 9.7. **Ps. 74.20; 79.2,3.
18. Nebucadneţar a dus la Babilon
toate uneltele* din Casa Domnului, mari
şi mici, vistieriile Casei Domnului şi
vistieriile împăratului şi ale căpeteniilor
lui. *2 Împ. 25.13, etc.
19. Au ars* Casa lui Dumnezeu, au
dărâmat zidurile Ierusalimului, au pus
foc tuturor caselor lui şi au nimicit
toate lucrurile scumpe.
*2 Împ. 25.9. Ps. 74.6,7; 79.1,7.

20. Pe cei ce au scăpat* de sabie, Nebucadneţar i-a dus prinşi la Babilon. Ei i-au fost supuşi**, lui şi fiilor lui, până la stăpânirea împărăţiei perşilor,
*2 Împ. 25.11. **Ier. 27.7.

21. ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui* Ieremia, până ce ţara şi-a ţinut** Sabatele ei şi s-a odihnit† tot timpul cât a fost pustiită, până la împlinirea celor şaptezeci de ani.
*Ier. 25.9,11,12; 26.6,7; 29.10. **Lev. 26.34,35,43. Dan. 9.2. †Lev. 25.4,5.

Porunca lui Cir

22. În cel dintâi an* al lui Cir, împăratul perşilor, ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia**, Domnul a trezit duhul lui Cir†, împăratul perşilor, care a pus să se facă prin viu grai şi prin scris această vestire în toată împărăţia lui:
*Ezra 1.1. **Ier. 25.12,13; 29.10; 33.10,11,14. †Isa. 44.28.

23. „Aşa* vorbeşte Cir, împăratul perşilor: „Domnul Dumnezeul cerurilor mi-a dat toate împărăţiile pământului şi mi-a poruncit să-I zidesc o Casă la Ierusalim în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Domnul Dumnezeul lui să fie cu el şi să plece!“
*Ezra 1.1-3.

EZRA

(Psalmul 85.2-4.)

Porunca lui Cir – Întoarcerea din robie

1 1. În cel dintâi an al lui Cir, împăratul perşilor, ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura* lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul perşilor, care a pus să se facă prin viu grai şi prin scris vestirea** aceasta în toată împărăţia lui:
*2 Cron. 36.22,23. Ier. 25.12; 29.10. **Cap. 5.13,14.

2. „Aşa vorbeşte Cir, împăratul perşilor: „Domnul Dumnezeul cerurilor mi-a dat toate împărăţiile pământului şi mi-a poruncit* să-I zidesc o Casă la Ierusalim în Iuda.
*Isa. 44.28; 45.1,13.

3. Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeul lui să fie cu el, şi să se suie la Ierusalim în Iuda, şi să zidească acolo Casa Domnului Dumnezeului lui Israel! El este adevăratul Dumnezeu*, care locuieşte la Ierusalim.
*Dan. 6.26.

4. Oriunde locuiesc rămăşiţe din poporul Domnului, oamenii din locul acela să le dea argint, aur, avere şi vite, pe lângă daruri de bunăvoie, pentru Casa lui Dumnezeu, care este la Ierusalim!“

5. Capii de familie din Iuda şi Beniamin, preoţii şi leviţii, şi anume toţi aceia al căror duh l-a trezit* Dumnezeu, s-au sculat să meargă să zidească la Ierusalim Casa Domnului.
*Filp. 2.13.

6. Şi toţi cei dimprejurul lor le-au dat lucruri de argint, de aur, avere, vite şi lucruri scumpe, afară de toate darurile de bunăvoie.

7. Împăratul Cir a dat* înapoi uneltele Casei Domnului pe care le luase** Nebucadneţar din Ierusalim şi le pusese în casa dumnezeului său.
*Cap. 5.14; 6.5. **2 Împ. 24.13. 2 Cron. 36.7.

8. Cir, împăratul perşilor, le-a scos prin Mitredat, vistiernicul, care le-a dat lui Şeşbaţar* *(Zorobabel),* voievodul lui Iuda.
*Cap. 5.14.

9. Iată-le numărul: treizeci de lighene de aur, o mie de lighene de argint, douăzeci şi nouă de cuţite,

10. treizeci de potire de aur, patru sute zece potire de argint de mâna a doua şi o mie de alte unelte.

11. Toate lucrurile de aur şi de argint erau în număr de cinci mii patru sute. Şeşbaţar a adus tot din Babilon la Ierusalim, împreună cu cei ce s-au întors din robie.

Numărul israeliţilor întorşi
în ţara lui Iuda

2 1. Iată* oamenii din ţară care s-au întors din robie, şi anume aceia pe care îi luase Nebucadneţar**, împăratul Babilonului, robi la Babilon şi care s-au întors la Ierusalim şi în Iuda, fiecare în cetatea lui.
*Neem. 7.6, etc. **2 Împ. 24.14-16; 25.11. 2 Cron. 36.20.

2. Au plecat cu Zorobabel, Iosua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bilşan, Mispar, Bigvai, Rehum, Baana. Numărul bărbaţilor din poporul lui Israel:

3. fiii lui Pareoş, două mii o sută şaptezeci şi doi;

4. fiii lui Şefatia, trei sute şaptezeci şi doi;
5. fiii lui Arah, şapte sute şaptezeci şi cinci*; *Neem. 7.10.
6. fiii lui Pahat-Moab*, din fiii lui Iosua şi lui Ioab, două mii opt sute doisprezece; *Neem. 7.11.
7. fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci şi patru;
8. fiii lui Zatu, nouă sute patruzeci şi cinci;
9. fiii lui Zacai, şapte sute şaizeci;
10. fiii lui Bani, şase sute patruzeci şi doi;
11. fiii lui Bebai, şase sute douăzeci şi trei;
12. fiii lui Azgad, o mie două sute douăzeci şi doi;
13. fiii lui Adonicam, şase sute şaizeci şi şase;
14. fiii lui Bigvai, două mii cincizeci şi şase;
15. fiii lui Adin, patru sute cincizeci şi patru;
16. fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nouăzeci şi opt;
17. fiii lui Beţai, trei sute douăzeci şi trei;
18. fiii lui Iora, o sută doisprezece;
19. fiii lui Haşum, două sute douăzeci şi trei;
20. fiii lui Ghibar, nouăzeci şi cinci;
21. fiii lui Betleem, o sută douăzeci şi trei;
22. oamenii din Netofa, cincizeci şi şase;
23. oamenii din Anatot, o sută douăzeci şi opt;
24. fiii lui Azmavet, patruzeci şi doi;
25. fiii lui Chiriat-Arim, Chefirei şi Beerotului, şapte sute patruzeci şi trei;
26. fiii Ramei şi ai Ghebei, şase sute douăzeci şi unu;
27. oamenii din Micmas, o sută douăzeci şi doi;
28. oamenii din Betel şi Ai, două sute douăzeci şi trei;
29. fiii lui Nebo, cincizeci şi doi;
30. fiii lui Magbiş, o sută cincizeci şi şase;
31. fiii celuilalt Elam*, o mie două sute cincizeci şi patru; *Vers. 7.
32. fiii lui Harim, trei sute douăzeci;
33. fiii lui Lod, lui Hadid şi lui Ono, şapte sute douăzeci şi cinci;
34. fiii Ierihonului, trei sute patruzeci şi cinci;
35. fiii lui Senaa, trei mii şase sute treizeci.
36. Preoţi: fiii lui Iedaeia*, din casa lui Iosua, nouă sute şaptezeci şi trei; *1 Cron. 24.7.
37. fiii lui Imer*, o mie cincizeci şi doi; *1 Cron. 24.14.
38. fiii lui Paşhur*, o mie două sute patruzeci şi şapte; *1 Cron. 9.12.
39. fiii lui Harim*, o mie şaptesprezece. *1 Cron. 24.8.
40. Leviţi: fiii lui Iosua şi Cadmiel, din fiii lui Hodavia, şaptezeci şi patru.
41. Cântăreţi: fiii lui Asaf, o sută douăzeci şi opt.
42. Fiii uşierilor: fiii lui Şalum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui Şobai, de toţi o sută treizeci şi nouă.
43. Slujitorii* Templului: fiii lui Ţiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot, *1 Cron. 9.2.
44. fiii lui Cheros, fiii lui Siaha, fiii lui Padon,
45. fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Acub,
46. fiii lui Hagab, fiii lui Şamlai, fiii lui Hanan,
46. fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar, fiii lui Reaia,
48. fiii lui Reţin, fiii lui Necoda, fiii lui Gazam,
49. fiii lui Uza, fiii lui Paseah, fiii lui Besai,
50. fiii lui Asna, fiii lui Mehunim, fiii lui Nefusim,
51. fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur,
52. fiii lui Baţlut, fiii lui Mehida, fiii lui Harşa,
53. fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah,
54. fiii lui Neţiah, fiii lui Hatifa.
55. Fiii robilor* lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Peruda, *1 Împ. 9.21.
56. fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel,
57. fiii lui Şefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Haţebaim, fiii lui Ami.
58. Toţi slujitorii* Templului şi fiii robilor** lui Solomon erau trei sute nouăzeci şi doi.
*Ios. 9.21,27. 1 Cron. 9.2. **1 Împ. 9.21.
59. Iată cei ce au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harşa, din Cherub-Adan, din Imer şi care n-au putut să-şi arate casa lor părintească şi neamul, ca să facă dovada că erau din Israel:
60. fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda, şase sute cincizeci şi doi.

61. Şi dintre fiii preoţilor: fiii lui
Habaia, fiii lui Hacoţ, fiii lui Barzilai*,
care luase de nevastă pe una din fetele
lui Barzilai, galaaditul, şi a fost numit
cu numele lor. *2 Sam. 17.27.
62. Şi-au căutat însemnarea în cărţile
spiţelor de neam, dar n-au găsit-o. De
aceea*, au fost îndepărtaţi de la
preoţie, *Num. 3.10.
63. şi dregătorul le-a spus să nu*
mănânce lucruri preasfinte, până când
un preot va întreba pe Urim** şi Tumim.
*Lev. 22.2,10,15,16. **Exod 28.30. Num. 27.21.
64. Toată* adunarea era de patruzeci
şi două de mii trei sute şaizeci de inşi,
*Neem. 7.66, etc.
65. afară de robii şi roabele lor, în
număr de şapte mii trei sute treizeci şi
şapte. Între ei se aflau două sute de
cântăreţi şi cântăreţe.
66. Aveau şapte sute treizeci şi şase
de cai, două sute patruzeci şi cinci de
catâri,
67. patru sute treizeci şi cinci de
cămile şi şase mii şapte sute douăzeci
de măgari.
68. Unii* capi de familie, la venirea
lor la Casa Domnului în Ierusalim, au
adus daruri de bunăvoie pentru Casa
lui Dumnezeu, ca s-o aşeze din nou pe
locul unde fusese. *Neem. 7.70.
69. Au dat la vistieria* lucrării, după
mijloacele lor, şaizeci şi una de mii de
darici de aur, cinci mii de mine de
argint şi o sută de haine preoţeşti.
*1 Cron. 26.20.
70. Preoţii* şi leviţii, oamenii din
popor, cântăreţii, uşierii şi slujitorii
Templului s-au aşezat în cetăţile lor.
Tot Israelul a locuit în cetăţile lui.
*Cap. 6.16,17. Neem. 7.73.

Altarul arderilor

3 1. Când a venit luna a şaptea, copiii
lui Israel erau în cetăţile lor. Atunci
poporul s-a strâns ca un singur om la
Ierusalim.
2. Iosua, fiul lui Ioţadac, cu fraţii săi,
preoţii, şi Zorobabel, fiul lui Şealtiel*,
cu fraţii săi s-au sculat şi au zidit
altarul Dumnezeului lui Israel, ca să
aducă pe el arderi de tot, după cum este
scris** în Legea lui Moise, omul lui
Dumnezeu. *Mat. 1.12. Luca 3.27. **Deut. 12.5.
3. Au aşezat din nou altarul pe
temeliile lui, măcar că au avut să se
teamă de popoarele ţării, şi au adus
arderi* de tot Domnului, arderile de
tot de dimineaţă şi de seară. *Num. 28.3,4.
4. Au prăznuit* sărbătoarea Corturilor,
cum** este scris, şi au adus† zi de zi
arderi de tot, după numărul poruncit
pentru fiecare zi. *Neem. 8.14,17.
Zah. 14.16,17. **Exod 23.16. †Num. 29.12, etc.
5. După aceea au adus arderea de tot*
necurmată, arderile de tot pentru
fiecare lună nouă şi pentru toate
sărbătorile închinate Domnului, afară
de cele pe care le aducea fiecare ca
daruri de bunăvoie Domnului.
*Exod 29.38. Num. 28.3,11,19,26; 29.2,8,13.
6. Din cea dintâi zi a lunii a şaptea au
început să aducă Domnului arderi de
tot. Însă temeliile Templului Dom-
nului nu erau încă puse.
7. Au dat argint cioplitorilor de piatră
şi tâmplarilor, şi merinde*, băuturi şi
untdelemn, sidonienilor şi tirienilor,
ca să aducă pe mare, până la Iafo**,
lemne de cedru din Liban, după† învo-
irea dată de Cir, împăratul perşilor.
*1 Împ. 5.6,9. 2 Cron. 2.10. Fapt. 12.20. **2 Cron. 2.16.
Fapt. 9.36. †Cap. 6.3.

Punerea temeliilor Templului

8. În al doilea an de la venirea lor la
Casa lui Dumnezeu la Ierusalim, în luna
a doua, Zorobabel, fiul lui Şealtiel,
Iosua, fiul lui Ioţadac, cu ceilalţi fraţi
ai lor, preoţi şi leviţi, şi toţi cei ce se
întorseseră din robie la Ierusalim s-au
pus pe lucru şi au însărcinat* pe
leviţii de la douăzeci de ani în sus să
vegheze asupra lucrărilor Casei
Domnului. *1 Cron. 23.24,27.
9. Şi Iosua* cu fiii şi fraţii săi,
Cadmiel cu fiii săi, fiii lui Iuda, fiii lui
Henadad cu fiii şi fraţii lor, leviţii,
s-au pregătit toţi, ca un om, să vegheze
asupra celor ce lucrau la Casa lui
Dumnezeu. *Cap. 2.40.
10. Când au pus lucrătorii temeliile
Templului Domnului, au aşezat* pe
preoţi în veşminte, cu trâmbiţe, şi pe
leviţi, fiii lui Asaf, cu chimvale, ca să
laude pe Domnul, după rânduiala lui
David**, împăratul lui Israel.
*1 Cron. 16.5,6,42. **1 Cron. 6.31; 16.4; 25.1.
11. Cântau*, mărind şi lăudând pe
Domnul prin aceste cuvinte: „Căci**
este bun, căci îndurarea Lui pentru
Israel ţine† în veac!“ Şi tot poporul
scotea mari strigăte de bucurie, lău-
dând pe Domnul, pentru că puneau
temeliile Casei Domnului.
*Exod 15.21. 2 Cron. 7.3. Neem. 12.24. **1 Cron. 16.34.
Ps. 136.1. †1 Cron. 16.41. Ier. 33.11.
12. Dar mulţi* din preoţi şi leviţi

şi din capii de familii mai în vârstă, care văzuseră Casa dintâi, plângeau tare, când se puneau sub ochii lor temeliile Casei acesteia. Mulţi alţii îşi arătau bucuria prin strigăte, *Hag. 2.3.
13. aşa încât nu se putea deosebi glasul strigătelor de bucurie de glasul plânsetelor poporului; căci poporul scotea mari strigăte, al căror sunet se auzea de departe.

Amânarea zidirii Templului

4 1. Vrăjmaşii* lui Iuda şi Beniamin au auzit că fiii robiei zidesc un Templu Domnului Dumnezeului lui Israel. *Vers. 7-9.
2. Au venit la Zorobabel şi la capii de familii şi le-au zis: „Să zidim şi noi cu voi; căci şi noi chemăm ca şi voi pe Dumnezeul vostru şi-I aducem jertfe din vremea lui Esar-Hadon*, împăratul Asiriei, care ne-a adus aici.“
*2 Împ. 17.24,32,33; 19.37. Vers. 10.
3. Dar Zorobabel, Iosua şi ceilalţi capi ai familiilor lui Israel le-au răspuns: „Nu* se cuvine să zidiţi împreună cu noi Casa Dumnezeului nostru; ci noi singuri o vom zidi Domnului Dumnezeului lui Israel, cum ne-a poruncit** împăratul Cir, împăratul perşilor.“
*Neem. 2.20. **Cap. 1.1-3.
4. Atunci oamenii* ţării au muiat inima poporului lui Iuda; l-au înfricoşat ca să-l împiedice să zidească
*Cap. 3.3.
5. şi au mituit cu preţ de argint pe sfetnici ca să-i zădărnicească lucrarea. Aşa a fost tot timpul vieţii lui Cir, împăratul perşilor, până la domnia lui Dariu, împăratul perşilor.
6. Sub domnia lui Asuerus, la începutul domniei lui, au scris o pâră împotriva locuitorilor din Iuda şi din Ierusalim.
7. Şi pe vremea lui Artaxerxe, Bişlam, Mitredat, Tabeel şi ceilalţi tovarăşi de slujbă ai lor au scris lui Artaxerxe, împăratul perşilor. Scrisoarea a fost scrisă cu slove aramaice şi tălmăcită în limba aramaică.
8. Dregătorul Rehum şi logofătul Şimşai au scris împăratului Artaxerxe scrisoarea următoare la Ierusalim.
9. Dregătorul Rehum, logofătul Şimşai şi ceilalţi tovarăşi de slujbă ai lor, cei din Din*, din Arfarsatac, din Tarpel, din Afaras, din Erec, din Babilon, din Susa, din Deha, din Elam *2 Împ. 17.30,31.
10. şi celelalte popoare pe care le-a mutat marele şi vestitul Osnapar şi le-a aşezat în cetatea Samariei şi în celelalte locuri de dincoace de Râu şi aşa mai departe.
11. Iată cuprinsul scrisorii pe care au trimis-o împăratului Artaxerxe:
„Robii tăi, oamenii de dincoace de Râu, şi aşa mai departe...
12. Să ştie împăratul că iudeii plecaţi de la tine şi veniţi printre noi la Ierusalim zidesc din nou cetatea aceea răzvrătită şi rea, îi ridică zidurile şi-i dreg temeliile.
13. Să ştie, dar, împăratul că, dacă se va zidi cetatea aceasta şi i se vor ridica zidurile, nu vor mai plăti nici bir*, nici dare, nici drept de trecere, şi vistieria împărătească va suferi din pricina aceasta. *Cap. 7.24.
14. Şi, fiindcă noi mâncăm sarea curţii domneşti şi nu ne şade bine să vedem pe împărat păgubit, trimitem împăratului aceste ştiri.
15. Să se facă cercetări în cartea cronicilor părinţilor tăi; şi vei găsi şi vei vedea în cartea cronicilor că cetatea aceasta este o cetate răzvrătită, vătămătoare împăraţilor şi ţinuturilor, şi că s-au dedat la răscoală încă din vremuri străbune. De aceea a fost nimicită cetatea aceasta.
16. Facem cunoscut împăratului că, dacă va fi zidită din nou cetatea aceasta şi dacă i se vor ridica zidurile, prin chiar faptul acesta, nu vei mai avea stăpânire dincoace de Râu.“
17. Iată răspunsul trimis de împărat dregătorului Rehum, logofătului Şimşai şi celorlalţi tovarăşi ai lui de slujbă, care locuiau la Samaria şi în alte locuri de cealaltă parte a Râului:
„Sănătate şi aşa mai departe...
18. Scrisoarea pe care ne-aţi trimis-o a fost citită întocmai înaintea mea.
19. Am dat poruncă să se facă cercetări; şi s-a găsit că din vremuri vechi cetatea aceasta s-a răsculat împotriva împăraţilor şi s-a dedat la răscoală şi la răzvrătire.
20. Au fost la Ierusalim împăraţi puternici, stăpâni* peste toată ţara de dincolo** de Râu, şi cărora li se plătea bir, dare şi drept de trecere pe drum.
*1 Împ. 4.21. Ps. 72.8. **Gen. 15.18. Ios. 1.4.
21. Ca urmare, porunciţi să înceteze lucrările oamenilor acelora şi să nu se mai zidească cetatea aceasta până ce

nu vor avea o învoire din partea mea.
22. Vedeţi să nu vă abateţi de la porunca aceasta, ca să nu crească răul acela spre paguba împăraţilor."
23. Îndată ce s-a citit cuprinsul scrisorii împăratului Artaxerxe înaintea lui Rehum, înaintea logofătului Şimşai şi înaintea tovarăşilor lor de slujbă, s-au dus în grabă la Ierusalim la iudei şi i-au oprit cu silă şi cu putere de la lucrările lor.
24. Atunci s-a oprit lucrarea Casei lui Dumnezeu la Ierusalim şi a fost oprită până în anul al doilea al domniei lui Dariu, împăratul perşilor.

Zidirea Templului începe iarăşi

5 1. Prorocii: Hagai*, prorocul, şi Zaharia**, fiul lui Ido, au prorocit iudeilor care erau în Iuda şi la Ierusalim în Numele Dumnezeului lui Israel. *Hag. 1.1. **Zah. 1.1.
2. Atunci Zorobabel*, fiul lui Şealtiel, şi Iosua, fiul lui Ioţadac, s-au sculat şi au început zidirea Casei lui Dumnezeu la Ierusalim. Şi împreună cu ei erau şi prorocii lui Dumnezeu, care-i ajutau. *Cap. 3.2.
3. În aceeaşi vreme, Tatnai*, dregătorul de dincoace de Râu, Şetar-Boznai şi tovarăşii lor de slujbă au venit la ei şi le-au vorbit aşa: „Cine** v-a dat învoire să zidiţi Casa aceasta şi să ridicaţi zidurile acestea?" *Vers. 6. Cap. 6.6. **Vers. 9.
4. Ei le-au mai* zis: „Care sunt numele oamenilor care zidesc clădirea aceasta?" *Vers. 10.
5. Dar ochiul* lui Dumnezeu veghea asupra bătrânilor iudeilor. Şi au lăsat să meargă înainte lucrările până la trimiterea unei înştiinţări către Dariu şi până la primirea unei scrisori** de la el în această privinţă. *Cap. 7.6,28. Ps. 33.18. **Cap. 6.6.
6. Iată cuprinsul scrisorii trimise împăratului Dariu de Tatnai, dregătorul de dincoace de Râu, de Şetar-Boznai* şi tovarăşii lor din Afarsac care locuiau dincoace de Râu. *Cap. 4.9.
7. I-au trimis o scrisoare cu următorul cuprins:
„Către împăratul Dariu, sănătate!
8. Să ştie împăratul că ne-am dus în ţinuturile lui Iuda, la Casa Dumnezeului celui mare. Ea se zideşte din pietre cioplite, şi în pereţi se pune lemn; lucrul merge repede şi izbuteşte în mâinile lor.
9. Am întrebat pe bătrâni şi le-am vorbit aşa: „Cine v-a dat* învoire să zidiţi Casa aceasta şi să ridicaţi zidurile acestea?" *Vers. 3,4.
10. Le-am cerut şi numele lor ca să ţi le facem cunoscut şi am pus în scris numele oamenilor care sunt în fruntea lor.
11. Iată răspunsul pe care ni l-au dat: „Noi suntem slujitorii Dumnezeului cerurilor şi al pământului şi zidim din nou Casa care fusese zidită acum mulţi ani. Un mare împărat* al lui Israel o zidise şi o isprăvise. *1 Împ. 6.1.
12. Dar, după ce* părinţii noştri au mâniat pe Dumnezeul cerurilor, El i-a dat în mâinile lui Nebucadneţar**, împăratul Babilonului, haldeianul, care a nimicit Casa aceasta şi a luat pe popor rob la Babilon.
*2 Cron. 36.16,17. **2 Împ. 24.2; 25.8,9,11.
13. Totuşi în cel dintâi an al lui Cir*, împăratul Babilonului, împăratul Cir a dat poruncă să se zidească din nou această Casă a lui Dumnezeu. *Cap. 1.1.
14. Şi chiar împăratul Cir a scos din templul din Babilon uneltele de aur* şi de argint ale Casei lui Dumnezeu, pe care le luase Nebucadneţar din Templul de la Ierusalim şi le dusese în templul din Babilon, le-a dat în mâna aşa-zisului** Şeşbaţar, pe care l-a pus dregător, *Cap. 1.7,8; 6.5. **Hag. 1.14; 2.21.
15. şi i-a zis: „Ia uneltele acestea, du-te de le pune în Templul din Ierusalim şi să se zidească din nou Casa lui Dumnezeu pe locul unde era."
16. Acest Şeşbaţar a venit, dar, şi a pus* temeliile Casei lui Dumnezeu la Ierusalim. De atunci până acum se zideşte ea, şi nu s-a** isprăvit.
*Cap. 3.8,10. **Cap. 6.15.
17. Acum, dacă împăratul găseşte cu cale, să se facă cercetări* în casa vistieriilor împăratului la Babilon, ca să vadă dacă s-a dat din partea împăratului Cir o poruncă pentru zidirea Casei acesteia a lui Dumnezeu la Ierusalim. Apoi, să ne trimită împăratul voinţa lui asupra acestui lucru." *Cap. 6.1,2.

Porunca lui Dariu

6 1. Atunci împăratul Dariu a dat poruncă să se facă cercetări* în casa scrisorilor, unde se puneau vistieriile în Babilon. *Cap. 5.17.

2. Şi s-a găsit la Ahmeta, capitala ţinutului Mediei, un sul pe care era scrisă această aducere aminte:

3. „În anul întâi al domniei împăratului Cir, împăratul Cir a dat această poruncă privitoare la Casa lui Dumnezeu din Ierusalim: „Casa să fie zidită iarăşi, ca să fie un loc unde să se aducă jertfe şi să aibă temelii tari. Să aibă o înălţime de şaizeci de coţi, o lăţime de şaizeci de coţi,

4. trei rânduri* de pietre cioplite şi un rând de lemn nou. Cheltuielile vor fi plătite din casa împăratului. *1 Împ. 6.36.

5. Mai mult, uneltele de aur* şi de argint ale Casei lui Dumnezeu, pe care le luase Nebucadneţar din Templul de la Ierusalim şi le adusese la Babilon, să fie date înapoi, duse în Templul din Ierusalim, la locul unde erau, şi puse în Casa lui Dumnezeu.“ *Cap. 1.7,8; 5.14.

6. Acum, Tatnai, dregătorul de dincolo de Râu, Şetar-Boznai şi tovarăşii voştri de slujbă din Afarsac, care locuiţi dincolo de Râu, depărtaţi-vă* de locul acesta. *Cap. 5.3.

7. Lăsaţi să meargă înainte lucrările acestei Case a lui Dumnezeu; dregătorul iudeilor şi bătrânii iudeilor s-o zidească iarăşi pe locul unde era.

8. Iată porunca pe care o dau cu privire la ce veţi avea de făcut faţă de aceşti bătrâni ai iudeilor, pentru zidirea acestei Case a lui Dumnezeu: cheltuielile, luate din averile împăratului venite din birurile de dincolo de Râu, să fie plătite îndată oamenilor acestora ca să nu înceteze lucrul.

9. Lucrurile trebuincioase pentru arderile de tot ale Dumnezeului cerurilor, viţei, berbeci şi miei, grâu, sare, vin şi untdelemn, să li se dea, la cerere, preoţilor din Ierusalim, zi de zi şi fără nici o lipsă,

10. ca să aducă jertfe de bun miros* Dumnezeului cerurilor şi să se** roage pentru viaţa împăratului şi a fiilor lui. *Cap. 7.23. Ier. 29.7. **1 Tim. 2.1,2.

11. Şi iată porunca pe care o dau cu privire la oricine va călca porunca aceasta: să se scoată din casa lui o bârnă, s-o ridice ca să fie spânzurat pe ea, şi casa* să i se prefacă într-o grămadă de gunoi. *Dan. 2.5; 3.29.

12. Dumnezeul care a pus să locuiască în locul acela Numele Lui* să răstoarne pe orice împărat şi pe orice popor care ar întinde mâna să calce cuvântul meu ca să nimicească această Casă a lui Dumnezeu din Ierusalim! Eu, Dariu, am dat porunca aceasta. Să fie împlinită întocmai.“ *1 Împ. 9.3.

13. Tatnai, dregătorul de dincoace de Râu, Şetar-Boznai şi tovarăşii lor de slujbă au împlinit întocmai porunca aceasta pe care le-a trimis-o împăratul Dariu.

14. Şi bătrânii* iudeilor au zidit cu izbândă, după prorociile prorocului Hagai şi ale lui Zaharia, fiul lui Ido; au zidit şi au isprăvit, după porunca Dumnezeului lui Israel şi după porunca lui Cir**, lui Dariu† şi lui†† Artaxerxe, împăratul perşilor.
*Cap. 5.1,2. **Vers. 3. Cap. 1.1; 5.13. †Cap. 4.24. ††Cap. 7.1.

15. Casa a fost isprăvită în ziua a treia a lunii Adar, în al şaselea an al domniei împăratului Dariu.

Sfinţirea Templului

16. Copiii lui Israel, preoţii şi leviţii, şi ceilalţi fiii ai robiei au făcut cu bucurie sfinţirea* acestei Case a lui Dumnezeu. *1 Împ. 8.63. 2 Cron. 7.5.

17. Au adus* pentru sfinţirea acestei Case a lui Dumnezeu o sută de viţei, două sute de berbeci, patru sute de miei şi, ca jertfe ispăşitoare pentru tot Israelul, doisprezece ţapi, după numărul seminţiilor lui Israel. *Cap. 8.35.

18. Au pus pe preoţi, după cetele* lor, şi pe leviţi, după împărţirile** lor, pentru slujba lui Dumnezeu la Ierusalim, cum este scris† în cartea lui Moise. *1 Cron. 24.1. **1 Cron. 23.6. †Num. 3.6; 8.9.

19. Fiii robiei au prăznuit Paştile* în a paisprezecea zi a lunii întâi.
*Exod 12.6.

20. Preoţii şi leviţii se curăţaseră* cu toţii, aşa că toţi erau curaţi; au jertfit paştile** pentru toţi fiii robiei, pentru fraţii lor, preoţii, şi pentru ei înşişi.
*2 Cron. 30.15. **2 Cron. 35.11.

21. Copiii lui Israel întorşi din robie au mâncat paştile împreună cu toţi cei ce se depărtaseră de necurăţia* neamurilor ţării şi care s-au unit cu ei ca să caute pe Domnul Dumnezeul lui Israel. *Cap. 9.11.

22. Au prăznuit cu bucurie şapte zile sărbătoarea Azimelor*, căci Domnul îi înveselise făcând** pe împăratul† Asiriei să-i sprijine în lucrarea Casei lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.
*Exod 12.15; 13.6. 2 Cron. 30.21; 35.17. **Prov. 21.1. †2 Împ. 23.29. 2 Cron. 33.11. Vers. 6, etc. Cap. 1.1.

Venirea lui Ezra la Ierusalim

7 1. După aceste lucruri, sub domnia
lui* Artaxerxe, împăratul perşilor,
a venit Ezra, fiul** lui Seraia, fiul lui
Azaria, fiul lui Hilchia,
*Neem. 2.1. **1 Cron. 6.14.
2. fiul lui Şalum, fiul lui Ţadoc, fiul
lui Ahitub,
3. fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul
lui Meraiot,
4. fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul
lui Buchi,
5. fiul lui Abişua, fiul lui Fineas, fiul
lui Eleazar, fiul lui Aaron, marele
preot.
6. Acest Ezra a venit din Babilon: era
un cărturar iscusit* în Legea lui Moise
dată de Domnul Dumnezeul lui Israel.
Şi, fiindcă mâna** Domnului Dum-
nezeului său era peste el, împăratul i-a
dat tot ce ceruse.
*Vers. 11,12,21. **Vers. 9. Cap. 8.22,31.
7. Mulţi din copiii lui Israel, din
preoţi şi din leviţi*, din cântăreţi, din
uşieri şi din slujitorii** Templului au
venit† şi ei la Ierusalim, în al şaptelea
an al împăratului Artaxerxe.
*Cap. 2.43; 8.20. **Cap. 8.1. †Cap. 8.15, etc.
8. Ezra a venit la Ierusalim în a
cincea lună a anului al şaptelea al
împăratului.
9. Plecase din Babilon în ziua întâi a
lunii întâi şi a ajuns la Ierusalim în
ziua întâi a lunii a cincea, mâna bună*
a Dumnezeului său fiind peste el.
*Vers. 6. Neem. 2.8,18.
10. Căci Ezra îşi pusese inima să
adâncească şi să împlinească* Legea
Domnului, şi să înveţe** pe oameni în
mijlocul lui Israel legile şi poruncile.
*Ps. 119.45. **Deut. 33.10. Vers. 6,25. Neem. 8.1-8. Mal. 2.7.
11. Iată cuprinsul scrisorii date de
împăratul Artaxerxe preotului şi cărtu-
rarului Ezra, care învăţa poruncile şi
legile Domnului cu privire la Israel:
12. „Artaxerxe, împăratul* împăra-
ţilor, către Ezra, preotul şi cărturarul
iscusit în Legea Dumnezeului ceru-
rilor, şi aşa mai departe...:
*Ezec. 26.7. Dan. 2.37.
13. Am dat poruncă să se lase să
plece aceia din poporul lui Israel, din
preoţii şi din leviţii lui care se află în
împărăţia mea şi care vor să plece cu
tine la Ierusalim.
14. Tu eşti trimis de împăratul şi de
cei şapte sfetnici* ai lui să cercetezi
în Iuda şi Ierusalim, după Legea Dum-
nezeului tău care este în mâinile tale,
*Est. 1.14.
15. şi să duci argintul şi aurul pe care
împăratul şi sfetnicii săi l-au dăruit cu
dragă inimă Dumnezeului lui Israel, a
cărui locuinţă* este la Ierusalim,
*2 Cron. 6.2. Ps. 135.21.
16. tot argintul şi aurul* pe care-l vei
găsi în tot ţinutul Babilonului şi daru-
rile de bunăvoie făcute de popor** şi
preoţi pentru Casa Dumnezeului lor la
Ierusalim. *Cap. 8.25. **1 Cron. 29.6,9.
17. Ca urmare, vei avea grijă să cum-
peri cu argintul acesta viţei, berbeci,
miei şi ce trebuie pentru darurile* de
mâncare şi jertfele de băutură şi să**
le aduci pe altarul Casei Dumnezeului
vostru la Ierusalim.
*Num. 15.4-13. **Deut. 12.5,11.
18. Cu celălalt argint şi aur să faceţi
ce veţi crede de cuviinţă, tu şi fraţii
tăi, potrivit cu voia Dumnezeului
vostru.
19. Pune înaintea Dumnezeului din
Ierusalim uneltele care-ţi vor fi încre-
dinţate pentru slujba Casei Dum-
nezeului tău.
20. Să scoţi din casa vistieriilor împă-
ratului ce va trebui pentru celelalte
cheltuieli pe care le vei avea de făcut
cu privire la Casa Dumnezeului tău.
21. Eu, împăratul Artaxerxe, dau
poruncă tuturor vistiernicilor de din-
colo de Râu să dea îndată lui Ezra,
preot şi cărturar iscusit în Legea Dum-
nezeului cerurilor, tot ce vă va cere,
22. până la o sută de talanţi de argint,
o sută de cori de grâu, o sută de baţi de
vin, o sută de baţi de untdelemn şi sare
câtă va vrea.
23. Tot ce este poruncit de Dumnezeul
cerurilor să se facă întocmai pentru
Casa Dumnezeului cerurilor, pentru ca
să nu vină mânia Lui asupra împă-
răţiei, asupra împăratului şi asupra
fiilor săi.
24. Vă facem cunoscut că nu puteţi
pune nici bir, nici dare, nici vamă de
trecere peste nici unul din preoţi, din
leviţi, din cântăreţi, din uşieri, din
slujitorii Templului şi din slujitorii
acestei Case a lui Dumnezeu.
25. Şi tu, Ezra, după înţelepciunea lui
Dumnezeu pe care o ai, pune* judecă-
tori şi dregători care să facă dreptate
la tot poporul de dincolo de Râu,
tuturor celor ce cunosc legile Dum-

nezeului tău; şi fă-le cunoscut celor ce nu le cunosc**. *Exod 18.21,22. Deut. 16.18. **Vers. 10. 2 Cron. 17.7. Mal. 2.7. Mat. 23.2,3.

26. Oricine nu va păzi întocmai Legea Dumnezeului tău şi legea împăratului să fie osândit la moarte, la exil, la o gloabă sau la temniţă."

27. „Binecuvântat* să fie Domnul Dumnezeul părinţilor noştri, care** a pregătit inima împăratului ca să slăvească astfel Casa Domnului la Ierusalim *1 Cron. 29.10. **Cap. 6.22.

28. şi a îndreptat* asupra mea bunăvoinţa împăratului, a sfetnicilor săi şi a tuturor căpeteniilor puternice ale lui! Întărit de mâna** Domnului Dumnezeului meu care era asupra mea, am strâns pe căpeteniile lui Israel, ca să plece cu mine.
*Cap. 9.9. **Vers. 6,9. Cap. 5.5; 8.18.

Tovarăşii lui Ezra

8 1. Iată capii de familii şi spiţele de neam ale celor ce s-au suit cu mine din Babilon, sub domnia împăratului Artaxerxe:

2. din fiii lui Fineas, Gherşom; din fiii lui Itamar, Daniel; din fiii lui David, Hatuş*; *1 Cron. 3.22.

3. din fiii lui Şecania; din fiii lui Pareoş*, Zaharia, şi cu el o sută cincizeci de bărbaţi înscrişi; *Cap. 2.3.

4. din fiii lui Pahat-Moab, Elioenai, fiul lui Zerahia, şi cu el două sute de bărbaţi;

5. din fiii lui Şecania, fiul lui Iahaziel, şi cu el trei sute de bărbaţi;

6. din fiii lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, şi cu el cincizeci de bărbaţi;

7. din fiii lui Elam, Isaia, fiul Ataliei, şi cu el şaptezeci de bărbaţi;

8. din fiii lui Şefatia, Zebadia, fiul lui Micael, şi cu el optzeci de mii de bărbaţi;

9. din fiii lui Ioab, Obadia, fiul lui Iehiel, şi cu el două sute optsprezece bărbaţi;

10. din fiii lui Şelomit, fiul lui Iosifia, şi cu el o sută şaizeci de bărbaţi;

11. din fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai, şi cu el douăzeci şi opt de bărbaţi;

12. din fiii lui Azgad, Iohanan, fiul lui Hacatan, şi cu el o sută zece bărbaţi;

13. din fiii lui Adonicam, cei din urmă, ale căror nume iată-le: Elifelet, Ieiel şi Şemaia, şi cu ei şaizeci de bărbaţi;

14. din fiii lui Bigvai, Utai şi Zabud, şi cu ei şaptezeci de bărbaţi.

15. I-am strâns la râul care curge spre Ahava şi am tăbărât acolo trei zile. Am căutat între popor şi preoţi, şi n-am găsit acolo pe nici unul din fiii lui* Levi. *Cap. 7.7.

16. Atunci am trimis să cheme pe căpeteniile Eliezer, Ariel, Şemaia, Elnatan, Iarib, Elnatan, Natan, Zaharia şi Meşulam, şi pe învăţătorii, Ioiarib şi Elnatan.

17. I-am trimis la căpetenia Ido, care locuia la Casifia, şi am pus în gura lor ce trebuiau să spună lui Ido şi fraţilor săi slujitori ai Templului care erau la Casifia, ca să ne aducă slujitori pentru Casa Dumnezeului nostru.

18. Şi, fiindcă mâna cea bună a Dumnezeului nostru era peste noi, ne-au adus* pe Serebia, bărbat cu minte, dintre fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel, şi cu el pe fiii şi fraţii lui, în număr de optsprezece; *Neem. 8.7; 9.4,5.

19. pe Haşabia, şi cu el pe Isaia, dintre fiii lui Merari, fraţii săi şi fiii lor, în număr de douăzeci;

20. şi dintre slujitorii* Templului, pe care David şi căpeteniile îi puseseră în slujba leviţilor, două sute douăzeci de slujitori ai Templului, toţi numiţi pe nume. *Cap. 2.43.

21. Acolo, la râul Ahava, am vestit* un post de smerire** înaintea Dumnezeului nostru, ca să cerem de la El o† călătorie fericită pentru noi, pentru copiii noştri şi pentru tot ce era al nostru.
*2 Cron. 20.3. **Lev. 16.29; 23.29. Isa. 58.3,5. †Ps. 5.8.

22. Îmi era ruşine* să cer împăratului o oaste de însoţire şi călăreţi, ca să ne ocrotească împotriva vrăjmaşului pe drum, căci spusesem împăratului: „Mâna** Dumnezeului nostru este, spre binele† lor, peste toţi cei ce-L caută, dar puterea şi mânia†† Lui sunt peste toţi cei ce-L părăsesc*†."
*1 Cor. 9.15. **Cap. 7.6,9,28. †Ps. 33.18,19; 34.15,22. Rom. 8.28. ††Ps. 34.16. *†2 Cron. 15.2.

23. Pentru aceasta am postit şi am chemat pe Dumnezeul nostru. Şi El ne-a ascultat*. *1 Cron. 5.20. 2 Cron. 33.13. Isa. 19.22.

24. Am ales douăsprezece căpetenii dintre preoţi, pe Şerebia, Haşabia şi zece din fraţii lor.

25. Am cântărit înaintea lor argintul*, aurul şi uneltele date în dar pentru

Casa Dumnezeului nostru de împărat, sfetnicii şi căpeteniile lui, şi de toţi cei din Israel care se aflau acolo.

*Cap. 7.15,16.

26. Am dat în mâinile lor şase sute cincizeci de talanţi de argint, unelte de argint de o sută de talanţi, o sută de talanţi de aur,

27. douăzeci de pahare de aur de o mie de darici şi două vase de aramă frumos poleită, tot atât de scumpă ca aurul.

28. Apoi le-am zis: „Sunteţi închinaţi* Domnului. Vasele acestea sunt lucruri sfinte**, şi argintul şi aurul acesta sunt un dar de bunăvoie făcut Domnului Dumnezeului părinţilor voştri.

*Lev. 21.6-8. Deut. 33.8. **Lev. 22.2,3. Num. 4.4,15,19,20.

29. Fiţi cu ochii în patru şi luaţi lucrurile acestea sub paza voastră, până le veţi cântări înaintea căpeteniilor preoţilor şi înaintea leviţilor, şi înaintea capilor de familii ai lui Israel, la Ierusalim, în cămările Casei Domnului.“

30. Şi preoţii şi leviţii au luat greutatea argintului, aurului şi vaselor, ca să le ducă la Ierusalim în Casa Dumnezeului nostru.

31. Am plecat de la râul Ahava, ca să ne ducem la Ierusalim, în a douăsprezecea zi a lunii întâi. Mâna* Dumnezeului nostru a fost peste noi şi ne-a păzit de loviturile vrăjmaşului şi de orice piedică pe drum. *Cap. 7.6,9,28.

32. Am ajuns* la Ierusalim şi ne-am odihnit acolo trei zile. *Neem. 2.11.

33. În ziua a patra, am cântărit* în Casa Dumnezeului nostru argintul, aurul şi vasele, pe care le-am încredinţat lui Meremot, fiul lui Urie, preotul. Cu el era Eleazar, fiul lui Fineas, şi împreună cu ei leviţii, Iozabad, fiul lui Iosua, şi Noadia, fiul lui Binui. *Vers. 26,30.

34. Fiind cercetate toate după număr şi greutate, au pus atunci în scris greutatea tuturor.

35. Fiii robiei, întorşi din robie, au adus ca ardere de tot* Dumnezeului lui Israel doisprezece viţei pentru tot Israelul, nouăzeci şi şase de berbeci, şaptezeci şi şapte de miei şi doisprezece ţapi ca jertfe ispăşitoare, toate ca ardere de tot Domnului. *Cap. 6.17.

36. Au dat poruncile* împăratului dregătorilor împăratului şi cârmuitorilor de dincoace de Râu, care au ajutat pe popor şi Casa lui Dumnezeu.

*Cap. 7.21.

Rugăciunea lui Ezra

9 1. După ce s-a sfârşit lucrul acesta, căpeteniile s-au apropiat de mine şi au zis: „Poporul lui Israel, preoţii şi leviţii nu s-au despărţit* de popoarele acestor ţări şi au făcut** urâciunile lor, ale canaaniţilor, hetiţilor, fereziţilor, iebusiţilor, amoniţilor, moabiţilor, egiptenilor şi amoriţilor.

*Cap. 6.21. Neem. 9.2. **Deut. 12.30,31.

2. Căci şi-au* luat neveste din fetele lor pentru ei şi pentru fiii lor, şi au amestecat** neamul† sfânt cu popoarele ţărilor acestora. Şi căpeteniile şi dregătorii au fost cei dintâi care au săvârşit păcatul acesta.“

*Exod 34.16. Deut. 7.3. Neem. 13.23. **Exod 19.6; 22.31. Deut. 7.6; 14.2. †2 Cor. 6.14.

3. Când am auzit lucrul acesta, mi-am sfâşiat* hainele şi mantaua, mi-am smuls părul din cap şi perii din barbă şi am stat jos mâhnit**.

*Iov 1.20. **Ps. 143.4.

4. Atunci s-au strâns la mine toţi cei ce se temeau* de cuvintele Dumnezeului lui Israel, din pricina păcatului fiilor robiei. Şi eu am stat jos, mâhnit, până la jertfa de seară**.

*Cap. 10.3. Isa. 66.2. **Exod 29.39.

5. Apoi, în clipa jertfei de seară, m-am sculat din smerirea mea, cu hainele şi mantaua sfâşiate, am căzut în genunchi, am întins* mâinile spre Domnul Dumnezeul meu şi am zis:

*Exod 9.29,33.

6. „Dumnezeule, sunt uluit şi mi-e* ruşine, Dumnezeule, să-mi ridic faţa spre Tine. Căci fărădelegile** noastre s-au înmulţit deasupra capetelor noastre, şi greşelile noastre au ajuns† până la ceruri.

*Dan. 9.7,8. **Ps. 38.4. †2 Cron. 28.9. Apoc. 18.5.

7. Din zilele părinţilor noştri am fost foarte* vinovaţi până în ziua de azi, şi din pricina fărădelegilor noastre am** fost daţi, noi, împăraţii noştri şi preoţii noştri, în mâinile împăraţilor străini, pradă sabiei, robiei, jafului şi ruşinii† care ne acoperă astăzi faţa.

*Ps. 106.6. Dan. 9.5,6,8. **Deut. 28.36,64. Neem. 9.30. †Dan. 9.7,8.

8. Şi totuşi Domnul Dumnezeul nostru S-a îndurat de noi, lăsându-ne câţiva oameni scăpaţi şi dându-ne un adăpost în locul Lui cel sfânt, ca să ne lumineze* ochii şi să ne dea puţină răsuflare în mijlocul robiei noastre.

*Ps. 13.3; 34.5.

9. Căci* suntem robi, dar Dumnezeu**
nu ne-a părăsit în robia noastră. A
îndreptat spre noi bunăvoinţa† împă-
raţilor perşilor, şi ei ne-au dat o nouă
putere de viaţă, ca să putem zidi Casa
Dumnezeului nostru şi să-i dregem
dărâmăturile, făcându-ne astfel rost
de un loc de adăpost†† în Iuda şi la
Ierusalim.
*Neem. 9.36. **Ps. 136.23. †Cap. 7.28. ††Isa. 5.2.
10. Acum, ce să mai zicem noi după
aceste lucruri, Dumnezeule? Căci am
părăsit poruncile Tale,
11. pe care ni le porunciseşi prin
robii Tăi prorocii, zicând: „Ţara în care
intraţi s-o stăpâniţi este o ţară întinată*
de necurăţiile popoarelor din aceste
ţinuturi, de urâciunile cu care au
umplut-o de la un capăt la altul cu
necurăţiile lor. *Cap. 6.21.
12. Să nu* daţi deci pe fetele voastre
după fiii lor, nici să nu luaţi pe fetele
lor de neveste pentru fiii voştri, şi să
nu vă pese** niciodată nici de pro-
păşirea lor, nici de bunăstarea lor. În
chipul acesta veţi ajunge tari, veţi
mânca cele mai bune roade ale ţării şi
o veţi lăsa† pe veci moştenire fiilor
voştri.“ *Exod 23.32; 34.16.
Deut. 7.3. **Deut. 23.6. †Prov. 13.22; 20.7.
13. După tot ce mi s-a întâmplat din
pricina faptelor rele şi marilor greşeli
pe care le-am făcut, măcar că Tu,
Dumnezeule, nu ne-ai pedepsit* după
fărădelegile noastre, se cuvine ca acum,
când ne-ai păstrat pe aceşti oameni
scăpaţi, *Ps. 103.10.
14. să începem iarăşi să încălcăm*
poruncile Tale şi să ne încuscrim**
cu aceste popoare urâcioase? N-ar†
izbucni atunci iarăşi mânia Ta împo-
triva noastră, până acolo încât ne-ar
nimici, fără să lase nici rămăşiţă, nici
robi izbăviţi? *Ioan 5.14.
2 Pet. 2.20,21. **Vers. 2. Neem. 13.23,27. †Deut. 9.8.
15. Doamne Dumnezeul lui Israel, Tu
eşti drept*; căci astăzi noi suntem o
rămăşiţă de robi izbăviţi. Iată-ne
înaintea** Ta ca nişte† vinovaţi, şi din
această pricină nu putem sta†† înaintea
Ta.“ *Neem. 9.33.
Dan. 9.14. **Rom. 3.19. †1 Cor. 15.17. ††Ps. 130.3.

Trimiterea femeilor străine

10 1. Pe când* stătea Ezra plângând
şi cu faţa la pământ înaintea**
Casei lui Dumnezeu şi făcea această
rugăciune şi mărturisire, se strânsese
la el o mulţime foarte mare de oameni
din Israel, bărbaţi, femei şi copii, şi
poporul vărsa multe lacrimi.
*Dan. 9.20. **2 Cron. 20.9.
2. Atunci Şecania, fiul lui Iehiel,
dintre fiii lui Elam, a luat cuvântul şi a
zis lui Ezra: „Am păcătuit* împotriva
Dumnezeului nostru ducându-ne la
femei străine care fac parte din popoa-
rele ţării. Dar Israel n-a rămas fără
nădejde în această privinţă. *Neem. 13.27.
3. Să facem acum un legământ* cu
Dumnezeul nostru pentru izgonirea
tuturor acestor femei şi a copiilor lor,
după părerea domnului meu şi a celor
ce se tem** de poruncile† Dumnezeului
nostru. Şi facă-se după Lege.
*2 Cron. 34.31. **Cap. 9.4. †Deut. 7.2,3.
4. Scoală-te, căci treaba aceasta te
priveşte. Noi vom fi cu tine. Îmbăr-
bătează-te* şi lucrează.“ *1 Cron. 28.10.
5. Ezra s-a sculat şi a pus pe căpe-
teniile preoţilor, leviţilor şi întregului
Israel să jure* că vor face ce se
spusese. Şi ei au jurat. *Neem. 5.12.
6. Apoi, Ezra a plecat dinaintea Casei
lui Dumnezeu şi s-a dus în odaia lui
Iohanan, fiul lui Eliaşib. Când a intrat,
n-a mâncat pâine* şi n-a băut apă,
pentru că era mâhnit din pricina păca-
tului fiilor robiei. *Deut. 9.18.
7. S-a dat de veste în Iuda şi la
Ierusalim că toţi fiii robiei trebuie să
se adune la Ierusalim
8. şi că, după părerea căpeteniilor şi
bătrânilor, oricui nu va veni în trei
zile, i se vor lua averile, şi el însuşi va
fi izgonit din adunarea fiilor robiei.
9. Toţi bărbaţii lui Iuda şi Beniamin
s-au strâns la Ierusalim în trei zile.
Era a douăzecea zi a lunii a noua.
Tot poporul* stătea pe locul deschis
dinaintea Casei lui Dumnezeu, tremu-
rând din pricina împrejurării aceleia şi
de ploaie. *1 Sam. 12.18.
10. Preotul Ezra s-a sculat şi le-a zis:
„Aţi păcătuit luând femei străine şi aţi
făcut pe Israel şi mai vinovat.
11. Mărturisiţi-vă acum* greşeala
înaintea Domnului Dumnezeului părin-
ţilor voştri şi faceţi voia Lui! Despăr-
ţiţi-vă** de popoarele ţării şi de femeile
străine.“ *Ios. 7.19. Prov. 28.13. **Vers. 3.
12. Toată adunarea a răspuns cu glas
tare: „Trebuie să facem cum ai zis!
13. Dar poporul este în mare număr,
vremea este ploioasă, şi nu poate să

rămână afară. De altfel, aceasta nu este treabă de o zi sau două, căci sunt mulţi printre noi care au păcătuit în privinţa aceasta.
14. Să rămână, dar, toate căpeteniile noastre în locul întregii adunări. Şi toţi cei din cetăţile noastre care s-au însurat cu femei străine să vină la timpuri hotărâte, cu bătrânii şi judecătorii din fiecare cetate, până se va abate de la noi mânia* aprinsă a Dumnezeului nostru din pricina întâmplării acesteia.“ *2 Cron. 30.8.
15. Ionatan, fiul lui Asael, şi Iahzia, fiul lui Ticva, ajutaţi de Meşulam şi de levitul Şabtai, au fost singurii împotriva acestei păreri
16. pe care au primit-o fiii robiei. Au ales pe preotul Ezra, şi capi de familii după casele lor părinteşti, toţi numiţi pe nume, şi au stat în ziua întâi a lunii a zecea să cerceteze lucrul acesta.
17. În ziua întâi a lunii întâi au isprăvit cu toţi bărbaţii care se însuraseră cu femei străine.
18. Între fiii preoţilor s-au găsit unii care se însuraseră cu femei străine: dintre fiii lui Iosua, fiul lui Ioţadac, şi dintre fraţii săi: Maaseia, Eliezer, Iarib şi Ghedalia, care s-au îndatorat
19. dând* mâna să-şi izgonească nevestele şi să aducă un berbec ca jertfă pentru vină;
*2 Împ. 10.15. 1 Cron. 29.24. 2 Cron. 30.8.
20. din fiii lui Imer: Hanani şi Zebadia;
21. din fiii lui Harim: Maaseia, Ilie, Şemaia, Iehiel şi Ozia;
22. din fiii lui Paşhur: Elioenai, Maaseia, Ismael, Netaneel, Iozabad şi Eleasa.
23. Dintre leviţi: Iozabad, Şimei, Chelaia sau Chelita, Petahia, Iuda şi Eliezer.
24. Dintre cântăreţi: Eliaşib.
Dintre uşieri: Şalum, Telem şi Uri.
25. Dintre cei din Israel: din fiii lui Pareoş: Ramia, Izia, Malchia, Miamin, Eleazar, Malchia şi Benaia;
26. din fiii lui Elam: Matania, Zaharia, Iehiel, Abdi, Ieremot şi Ilie;
27. dintre fiii lui Zatu: Elioenai, Eliaşib, Matania, Ieremot, Zabad şi Aziza;
28. dintre fiii lui Bebai: Iohanan, Hanania, Zabai şi Atlai;
29. dintre fiii lui Bani: Meşulam, Maluc, Adaia, Iaşub, Şeal şi Ramot;
30. dintre fiii lui Pahat-Moab: Adna, Chelal, Benaia, Maaseia, Matania, Beţaleel, Binui şi Manase;
31. dintre fiii lui Harim: Eliezer, Işia, Malchia, Şemaia, Simeon,
32. Beniamin, Maluc şi Şemaria;
33. dintre fiii lui Haşum: Matnai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase şi Şimei;
34. dintre fiii lui Bani: Maadai, Amram, Uel,
35. Benaia, Bedia, Cheluhu,
36. Vania, Meremot, Eliaşib,
37. Matania, Matnai, Iaasai,
38. Bani, Binui, Şimei,
39. Şelemia, Natan, Adaia,
40. Macnadbai, Şaşai, Şarai,
41. Azareel, Şelemia, Şemaria,
42. Şalum, Amaria şi Iosif;
43. dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadai, Ioel şi Benaia.
44. Toţi aceştia luaseră femei străine, şi mulţi avuseseră copii cu ele.

NEEMIA

(Isaia 58.12.)

Rugăciunea lui Neemia

1 1. Istorisirea lui Neemia*, fiul lui Hacalia.
În luna Chişleu, în al douăzecilea an, pe când eram în capitala Susa,
*Cap. 10.1.
2. a venit Hanani, unul din fraţii mei, şi câţiva oameni din Iuda. I-am întrebat despre iudeii scăpaţi care mai rămăseseră din robie şi despre Ierusalim.
3. Ei mi-au răspuns: „Cei ce au mai rămas din robie sunt acolo în ţară, în cea mai mare nenorocire şi ocară; zidurile* Ierusalimului sunt dărâmate**, şi porţile sunt arse de foc.“
*Cap. 2.17. **2 Împ. 25.10.
4. Când am auzit aceste lucruri, am

şezut jos, am plâns şi m-am jelit multe
zile. Am postit şi m-am rugat înaintea
Dumnezeului cerurilor
5. şi am zis:
„Doamne* Dumnezeul cerurilor, Dum-
nezeule mare şi înfricoşat, Tu** care
ţii legământul Tău şi eşti plin de
îndurare faţă de cei ce Te iubesc şi
păzesc poruncile Tale!
*Dan. 9.4. **Exod 20.6.
6. Să ia aminte urechea Ta, şi ochii
să-Ţi fie* deschişi: ascultă rugăciunea
pe care Ţi-o face robul Tău acum, zi
şi noapte, pentru robii Tăi, copiii lui
Israel, mărturisind** păcatele copiilor
lui Israel, păcatele făcute de noi
împotriva Ta; căci eu şi casa tatălui
meu am păcătuit.
*1 Împ. 8.28,29. 2 Cron. 6.40. Dan. 9.17,18. **Dan. 9.20.
7. Te-am supărat* şi n-am păzit**
poruncile Tale, legile şi orânduirile pe
care le-ai dat robului Tău Moise.
*Ps. 106.6. Dan. 9.5. **Deut. 28.15.
8. Adu-Ţi aminte de cuvintele acestea
pe care le-ai dat robului Tău Moise să
le spună: „Când veţi păcătui*, vă voi
risipi printre popoare;
*Lev. 26.33. Deut. 4.25-27; 28.64.
9. dar*, dacă vă veţi întoarce la Mine
şi dacă veţi păzi poruncile Mele şi le
veţi împlini, atunci, chiar** dacă veţi
fi izgoniţi la marginea cea mai depăr-
tată a cerului, de acolo vă voi aduna şi
vă voi aduce iarăşi în locul pe care
l-am ales ca să locuiască Numele Meu
acolo."
*Lev. 26.39, etc. Deut. 4.29-31; 30.2. **Deut. 30.4.
10. Ei* sunt robii Tăi şi poporul Tău
pe care l-ai răscumpărat prin puterea
Ta cea mare şi prin mâna Ta cea tare.
*Deut. 9.29. Dan. 9.15.
11. Ah! Doamne, să* ia aminte
urechea Ta la rugăciunea robului Tău şi
la rugăciunea robilor Tăi, care vor** să
se teamă de Numele Tău! Dă astăzi
izbândă robului Tău şi fă-l să capete
trecere înaintea omului acestuia!" Pe
atunci eram paharnicul† împăratului.
*Vers. 6. **Isa. 26.8. Evr. 13.18. †Cap. 2.1.

Neemia la Ierusalim

2 1. În luna Nisan, anul al două-
zecilea al împăratului Artaxerxe*,
pe când vinul era înaintea lui, am**
luat vinul şi l-am dat împăratului.
Niciodată nu fusesem trist înaintea lui.
*Ezra 7.1. **Cap. 1.11.
2. Împăratul mi-a zis: „Pentru ce ai
faţa tristă? Totuşi nu eşti bolnav; nu
poate fi decât o întristare* a inimii."
Atunci m-a apucat o mare frică
*Prov. 15.13.
3. şi am răspuns împăratului: „Trăiască
împăratul* în veac! Cum să n-am faţa
tristă, când cetatea** în care sunt mor-
mintele părinţilor mei este nimicită, şi
porţile ei sunt arse de foc?"
*1 Împ. 1.31. Dan. 2.4; 5.10; 6.6,21. **Cap. 1.3.
4. Şi împăratul mi-a zis: „Ce ceri?"
Eu m-am rugat Dumnezeului cerurilor
5. şi am răspuns împăratului: „Dacă
găseşte cu cale împăratul şi dacă robul
tău îi este plăcut, trimite-mă în Iuda,
la cetatea mormintelor părinţilor mei,
ca s-o zidesc din nou."
6. Împăratul, lângă care şedea şi împă-
răteasa, mi-a zis atunci: „Cât va ţine
călătoria ta şi când te vei întoarce?"
Împăratul a găsit cu cale să mă lase să
plec, şi i-am hotărât o* vreme.
*Cap. 5.14; 13.6.
7. Apoi am zis împăratului: „Dacă
găseşte împăratul cu cale, să mi se dea
scrisori pentru dregătorii de dincolo
de Râu, ca să mă lase să trec şi să intru
în Iuda,
8. şi o scrisoare pentru Asaf, păzi-
torul pădurii împăratului, ca să-mi dea
lemne să fac grinzi pentru porţile
cetăţuii de lângă casă*, pentru zidul
cetăţii şi pentru casa în care voi locui."
Împăratul mi-a dat aceste scrisori,
căci** mâna cea bună a Dumnezeului
meu era peste mine.
*Cap. 3.7. **Ezra 5.5; 7.6,9,28. Vers. 18.
9. M-am dus la dregătorii de dincolo
de Râu şi le-am dat scrisorile împăra-
tului, care pusese să mă însoţească
nişte mai mari ai oastei şi nişte călăreţi.
10. Sanbalat, horonitul, şi Tobia,
slujitorul amonit, când au auzit lucrul
acesta, nu le-a plăcut deloc că venea
un om să caute binele copiilor lui
Israel.

Neemia îmbărbătează pe popor

11. Am* ajuns la Ierusalim şi am
rămas acolo trei zile. *Ezra 8.32.
12. După aceea, m-am sculat noaptea
cu câţiva oameni, fără să fi spus cuiva
ce-mi pusese Dumnezeul meu în inimă
să fac pentru Ierusalim. Nu era cu
mine nici o altă vită, afară de vita pe
care călăream.
13. Am ieşit noaptea pe poarta* văii
şi m-am îndreptat spre izvorul balau-
rului şi spre poarta gunoiului, uitân-

du-mă cu băgare de seamă la zidurile dărâmate** ale Ierusalimului şi la porţile lui arse de foc.
*2 Cron. 26.9. Cap. 3.13. **Vers. 17. Cap. 1.3.
14. Am trecut pe la poarta* izvorului şi pe la iazul împăratului, şi nu era loc pe unde să treacă vita care era sub mine. *Cap. 3.15.
15. M-am suit noaptea pe la* pârâu şi m-am uitat iarăşi cu băgare de seamă la zid. Apoi am intrat pe poarta văii, şi astfel m-am întors.
*2 Sam. 15.23. Ier. 31.40.
16. Dregătorii nu ştiau unde fusesem şi ce făceam. Până în clipa aceea nu spusesem nimic iudeilor, nici preoţilor, nici mai marilor, nici dregătorilor, nici vreunuia din cei ce vedeau de treburi.
17. Le-am zis atunci: „Vedeţi starea nenorocită în care suntem! Ierusalimul este dărâmat, şi porţile sunt arse de foc. Veniţi să zidim iarăşi zidul Ierusalimului şi să nu mai fim de* ocară!“
*Cap. 1.3. Ps. 44.13; 79.4. Ier. 24.9. Ezec. 5.14,15; 22.4.
18. Şi le-am istorisit cum mâna* cea bună a Dumnezeului meu fusese peste mine şi ce cuvinte îmi spusese împăratul. Ei au zis: „Să ne sculăm şi să zidim!“ Şi s-au întărit** în această hotărâre bună. *Vers. 8. **2 Sam. 2.7.
19. Sanbalat, horonitul, Tobia, slujitorul amonit, şi Gheşem, arabul, fiind înştiinţaţi, şi-au bătut joc* de noi şi ne-au dispreţuit. Ei au zis: „Ce faceţi voi acolo? Vă răsculaţi** împotriva împăratului?“
*Ps. 44.13; 79.4; 80.6. **Cap. 6.6.
20. Şi eu le-am răspuns: „Dumnezeul cerurilor ne va da izbânda. Noi, robii Săi, ne vom scula şi vom zidi; dar voi* n-aveţi nici parte, nici drept, nici aducere aminte în Ierusalim.“ *Ezra. 4.3.

Dregerea zidurilor Ierusalimului

3 1. Marele preot Eliaşib* s-a sculat împreună cu fraţii săi, preoţii, şi au zidit** poarta oilor. Au sfinţit-o şi i-au pus uşile; au sfinţit-o de la turnul Mea†, până la turnul†† lui Hananeel.
*Cap. 12.10. **Ioan 5.2. †Cap. 12.39. ††Ier. 31.38. Zah. 14.10.
2. Alături de Eliaşib au zidit şi oamenii* din Ierihon; alături de el a zidit şi Zacur, fiul lui Imri. *Ezra 2.34.
3. Fiii lui Senaa au zidit poarta* peştilor. Au acoperit-o cu scânduri şi i-au pus uşile**, încuietorile şi zăvoarele.
*2 Cron. 33.14. Cap. 12.39. Ţef. 1.10. **Cap. 6.1; 7.1.
4. Alături de ei a lucrat la dregerea zidului Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoţ; alături de ei a lucrat Meşulam, fiul lui Berechia, fiul lui Meşezabeel; alături de ei a lucrat Ţadoc, fiul lui Baana;
5. alături de ei au lucrat tecoiţii, ai căror fruntaşi nu s-au supus în slujba* Domnului. *Judc. 5.23.
6. Ioiada, fiul lui Paseah, şi Meşulam, fiul lui Besodia, au dres poarta* cea veche. Au acoperit-o cu scânduri şi i-au pus uşile, încuietorile şi zăvoarele.
*Cap. 12.39.
7. Alături de ei au lucrat Melatia, gabaonitul, Iadon, meronotitul, şi oamenii din Gabaon şi Miţpa, până la scaunul* dregătorului de dincoace de râul Eufrat; *Cap. 2.8.
8. alături de ei a lucrat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre argintari, şi alături de el a lucrat Hanania, dintre făcătorii de mir. Au întărit Ierusalimul până la zidul cel lat*. *Cap. 12.38.
9. Alături de ei a lucrat Refaia, fiul lui Hur, care era mai mare peste jumătate din ţinutul Ierusalimului.
10. Alături de ei a lucrat, în faţa casei sale, Iedaia, fiul lui Harumaf, şi alături de el a lucrat Hatuş, fiul lui Haşabnia.
11. O altă parte a zidului şi turnul* cuptoarelor au fost drese de Malchia, fiul lui Harim, şi de Haşub, fiul lui Pahat-Moab. *Cap. 12.38.
12. Alături de ei a lucrat, cu fetele sale, Şalum, fiul lui Haloheş, mai marele peste jumătate din ţinutul Ierusalimului.
13. Hanun şi locuitorii Zanoahului au dres poarta* văii. Au zidit-o şi i-au pus uşile, încuietorile şi zăvoarele. Ei au făcut o mie de coţi de zid până la poarta** gunoiului. *Cap. 2.13. **Cap. 2.13.
14. Malchia, fiul lui Recab, mai marele peste ţinutul Bet-Hacheremului, a dres poarta gunoiului. A zidit-o şi i-a pus uşile, încuietorile şi zăvoarele.
15. Şalum, fiul lui Col-Hoze, mai marele peste ţinutul Miţpa, a dres poarta* izvorului. A zidit-o, a acoperit-o cu scânduri şi i-a pus uşile, încuietorile şi zăvoarele. A făcut zidul iazului Siloe** lângă grădina împăratului, până la treptele care coboară din cetatea lui David. *Cap. 2.14. **Ioan 9.7.

16. După el, Neemia, fiul lui Azbuc, mai marele peste jumătate din ţinutul Bet-Ţurului, a lucrat la dregerea zidului până în faţa mormintelor lui David, până la iazul* care fusese zidit şi până la casa vitejilor.

*2 Împ. 20.20. Isa. 22.11.

17. După el au lucrat leviţii, Rehum, fiul lui Bani, şi alături de el a lucrat, pentru ţinutul său, Haşabia, mai marele peste jumătate din ţinutul Cheila.

18. După el au lucrat fraţii lor, Bavai, fiul lui Henadad, mai marele peste jumătate din ţinutul Cheila;

19. şi alături de el, Ezer, fiul lui Iosua, mai marele Miţpei, a dres o altă parte a zidului, în faţa suişului casei armelor, în unghi*. *2 Cron. 26.9.

20. După el, Baruc, fiul lui Zabai, a dres cu râvnă o altă parte, de la unghi până la poarta casei marelui preot, Eliaşib.

21. După el, Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoţ, a dres o altă parte, de la poarta casei lui Eliaşib până la capătul casei lui Eliaşib.

22. După el au lucrat preoţii din împrejurimile Ierusalimului.

23. După ei, Beniamin şi Haşub au lucrat în dreptul casei lor. După ei, Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania, a lucrat lângă casa lui.

24. După el, Binui, fiul lui Henadad, a dres o altă parte, de la casa lui Azaria până la unghi* şi până la colţ. *Vers. 19.

25. Palal, fiul lui Uzai, a lucrat în faţa unghiului şi în faţa turnului de sus care iese înainte din casa împăratului, lângă curtea* temniţei. După el a lucrat Pedaia, fiul lui Pareoş.

*Ier. 32.2; 33.1; 37.21.

26. Slujitorii* Templului, care locuiesc pe deal**, au lucrat până în dreptul porţii† apelor, la răsărit, şi până în dreptul turnului care iese în afară.

*Ezra 2.43. Cap. 11.21. **2 Cron. 27.3. †Cap. 8.1,3; 12.37.

27. După ei, tecoiţii au dres o altă parte în dreptul turnului celui mare care iese în afară, până la zidul dealului.

28. Deasupra porţii* cailor, preoţii au lucrat fiecare înaintea casei lui.

*2 Împ. 11.16. 2 Cron. 23.15. Ier. 31.40.

29. După ei, Ţadoc, fiul lui Imer, a lucrat înaintea casei lui. După el a lucrat Şemaia, fiul lui Şecania, păzitorul porţii de la răsărit.

30. După el, Hanania, fiul lui Şelemia, şi Hanun, al şaselea fiu al lui Ţalaf, au dres o altă parte a zidului. După ei, Meşulam, fiul lui Berechia, a lucrat în faţa odăii lui.

31. După el, Malchia, dintre argintari, a lucrat până la casele slujitorilor Templului şi negustorilor, în dreptul porţii Mifcad şi până la odaia de sus din colţ.

32. Argintarii şi negustorii au lucrat între odaia de sus din colţ şi poarta oilor.

Lucrările urmează

4 1. Când a auzit Sanbalat* că zidim iarăşi zidul, s-a mâniat şi s-a supărat foarte tare. Şi-a bătut joc de iudei *Cap. 2.10,19.

2. şi a zis înaintea fraţilor săi şi înaintea ostaşilor Samariei: „La ce lucrează aceşti iudei neputincioşi? Oare vor fi lăsaţi să lucreze? Oare vor jertfi? Oare vor isprăvi? Oare vor da ei viaţă unor pietre înmormântate sub mormane de praf şi arse de foc?“

3. Tobia*, amonitul, era lângă el şi a zis: „Să zidească numai! Dacă se va sui o vulpe, le va dărâma zidul lor de piatră.“ *Cap. 2.10,19.

4. „Ascultă*, Dumnezeul nostru, cum suntem batjocoriţi! Fă să cadă** ocările lor asupra capului lor şi dă-i pradă pe un pământ unde să fie robi.

*Ps. 123.3,4. **Ps. 79.12. Prov. 3.34.

5. Nu le ierta* fărădelegea, şi păcatul lor să nu fie şters dinaintea Ta; căci au necăjit pe cei ce zidesc.“

*Ps. 69.27,28; 109.14,15. Ier. 18.23.

6. Am zidit zidul, care a fost isprăvit pretutindeni până la jumătate din înălţimea lui. Şi poporul lucra cu inimă.

7. Dar Sanbalat*, Tobia, arabii, amoniţii şi asdodienii s-au supărat foarte tare când au auzit că dregerea zidurilor înainta şi că spărturile începeau să se astupe. *Vers. 1.

8. S-au* unit toţi împreună ca să vină împotriva Ierusalimului şi să-i facă stricăciuni. *Ps. 83.3-5.

9. Ne-am* rugat Dumnezeului nostru şi am pus o strajă zi şi noapte ca să ne apere împotriva loviturilor lor. *Ps. 50.15.

10. Însă Iuda zicea: „Puterile celor ce duc poverile slăbesc, şi dărâmăturile sunt multe; nu vom putea să zidim zidul.“

11. Şi vrăjmaşii noştri ziceau: „Nu

vor şti şi nu vor vedea nimic până vom ajunge în mijlocul lor; îi vom ucide şi vom face astfel să înceteze lucrarea."

12. Şi iudeii care locuiau lângă ei, au venit de zece ori şi ne-au înştiinţat despre toate locurile pe unde veneau la noi.

13. De aceea am pus în locurile cele mai de jos dinapoia zidului şi în locurile tari poporul, pe familii, i-am aşezat pe toţi cu săbiile, suliţele şi arcurile lor.

14. M-am uitat şi, sculându-mă, am zis mai marilor, dregătorilor şi celuilalt popor: „Nu vă temeţi* de ei! Aduceţi-vă aminte de Domnul cel mare** şi înfricoşat şi luptaţi† pentru fraţii voştri, pentru fiii voştri şi fetele voastre, pentru nevestele voastre şi pentru casele voastre!"

*Num. 14.9. Deut. 1.29. **Deut. 10.17. †2 Sam. 10.12.

15. Când au auzit vrăjmaşii noştri că am fost înştiinţaţi, Dumnezeu le-a nimicit* planul, şi ne-am întors cu toţii la zid, fiecare la lucrarea lui.

*Iov 5.12.

16. Din ziua aceea, jumătate din oamenii mei lucrau, iar cealaltă jumătate era înarmată cu suliţe, cu scuturi, cu arcuri şi cu platoşe. Căpeteniile erau înapoia întregii case a lui Iuda.

17. Cei ce zideau zidul şi cei ce duceau sau încărcau poverile, cu o mână lucrau, iar cu alta ţineau arma.

18. Fiecare din ei, când lucra, îşi avea sabia încinsă la mijloc. Cel ce suna din trâmbiţă stătea lângă mine.

19. Am zis mai marilor, dregătorilor şi celuilalt popor: „Lucrarea este mare şi întinsă, şi noi suntem risipiţi pe zid, departe unii de alţii.

20. La sunetul trâmbiţei să vă strângeţi la noi, spre locul de unde o veţi auzi. Dumnezeul* nostru va lupta pentru noi."

*Exod 14.14,25. Deut. 1.30; 3.22; 20.4. Ios. 23.10.

21. Aşa făceam lucrarea: jumătate din noi stând cu suliţa în mână din zorii zilei până la ivirea stelelor.

22. În acelaşi timp, am mai zis poporului: „Fiecare să petreacă noaptea în Ierusalim cu slujitorul lui; noaptea să facem de strajă, iar ziua să lucrăm."

23. Şi nu ne-am dezbrăcat de haine, nici eu, nici fraţii mei, nici slujitorii mei, nici oamenii de strajă care erau sub porunca mea. Fiecare se ducea cu armele la apă.

Plângerile poporului

5 1. Din partea oamenilor din popor şi din partea nevestelor lor s-au ridicat mari plângeri* împotriva fraţilor** lor iudei.

*Isa. 5.7. **Lev. 25.35-37. Deut. 15.7.

2. Unii ziceau: „Noi, fiii noştri şi fetele noastre suntem mulţi; să ni se dea grâu ca să mâncăm şi să trăim."

3. Alţii ziceau: „Punem zălog ogoarele, viile şi casele noastre, ca să avem grâu în timpul foametei."

4. Alţii ziceau: „Am împrumutat argint punând zălog ogoarele şi viile noastre pentru birul împăratului.

5. Şi totuşi carnea* noastră este ca şi carnea fraţilor noştri, copiii noştri sunt ca şi copiii lor; şi iată, supunem la robie** pe fiii noştri şi pe fetele noastre, şi multe din fetele noastre au şi fost supuse la robie; suntem fără putere, căci ogoarele şi viile noastre sunt ale altora."

*Isa. 58.7. **Exod 21.7. Lev. 25.39.

6. M-am supărat foarte tare când le-am auzit plângerile şi cuvintele acestea.

7. Am hotărât să mustru pe cei mari şi pe dregători, şi le-am zis: „Ce! Voi împrumutaţi cu* camătă fraţilor voştri?" Şi am strâns în jurul meu o mare mulţime

*Exod 22.25. Lev. 25.36. Ezec. 22.12.

8. şi le-am zis: „Noi am răscumpărat*, după puterea noastră, pe fraţii noştri iudei vânduţi neamurilor; şi voi să vindeţi pe fraţii voştri? Şi încă nouă să ne fie vânduţi?" Ei au tăcut, neavând ce să răspundă.

*Lev. 25.48.

9. Apoi am zis: „Ce faceţi voi nu este bine. N-ar trebui să umblaţi în frica* Dumnezeului nostru, ca** să nu fiţi de ocara neamurilor vrăjmaşe nouă?

*Lev. 25.36. **2 Sam. 12.14. Rom. 2.24. 1 Pet. 2.12.

10. Şi eu, şi fraţii mei, şi slujitorii mei le-am împrumutat argint şi grâu. Să le lăsăm, dar, datoria aceasta!

11. Daţi-le înapoi astăzi ogoarele, viile, măslinii şi casele, şi a suta parte din argintul, din grâul, din mustul şi din untdelemnul pe care l-aţi cerut de la ei ca dobândă."

12. Ei au răspuns: „Le vom da înapoi şi nu le vom cere nimic, vom face cum ai zis." Atunci am chemat pe preoţi,

înaintea cărora i-am pus să jure* că îşi vor ţine cuvântul. *Ezra 10.5. Ier. 34.8,9.

13. Şi mi-am* scuturat mantaua, zicând: „Aşa să scuture Dumnezeu afară din Casa Lui şi de averile lui pe orice om care nu-şi va ţine cuvântul, şi aşa să fie scuturat omul acela, şi lăsat cu mâinile goale!“ Toată adunarea a zis: „Amin.“ Şi au lăudat pe Domnul. Şi poporul s-a** ţinut de cuvânt.

*Mat. 10.14. Fapt. 13.51; 18.6. **2 Împ. 23.3.

Neemia ca dregător

14. Din ziua când m-a pus împăratul dregător peste ei în ţara lui Iuda, de la al douăzecilea an până la al treizeci şi doilea* an al împăratului Artaxerxe, timp de doisprezece ani, nici eu, nici fraţii mei n-am trăit din veniturile cuvenite** dregătorului.

*Cap. 13.6. **1 Cor. 9.4,15.

15. Înainte de mine, cei dintâi dregători împovărau poporul şi luau de la el pâine şi vin, afară de cei patruzeci de sicli de argint; chiar şi slujitorii lor apăsau poporul. Eu* n-am făcut aşa, din frică** de Dumnezeu.

*2 Cor. 11.9; 12.13. **Vers. 9.

16. Ba, mai mult, am lucrat la dregerea zidului acestuia, n-am cumpărat nici un ogor, şi toţi slujitorii mei erau la lucru.

17. Aveam la masă* o sută cincizeci de oameni, iudei şi dregători, afară de cei ce veneau la noi din neamurile dimprejur. *2 Sam. 9.7. 1 Împ. 18.19.

18. Mi se pregătea* în fiecare zi un bou, şase berbeci aleşi şi păsări, şi la fiecare zece zile se pregătea din belşug tot vinul care era de trebuinţă. Cu toate acestea, n-am cerut** veniturile cuvenite dregătorului, pentru că lucrările apăsau greu asupra poporului acestuia. *1 Împ. 4.22. **Vers. 14,15.

19. Adu-Ţi* aminte de mine, spre bine, Dumnezeule, pentru tot ce am făcut pentru poporul acesta! *Cap. 13.22.

Noi piedici

6 1. Nu pusesem* încă uşile porţilor, când Sanbalat, Tobia, Gheşem, arabul, şi ceilalţi vrăjmaşi ai noştri au auzit** că zidisem zidul şi că n-a mai rămas nici o spărtură.

*Cap. 3.1,3. **Cap. 2.10,19; 4.1,7.

2. Atunci Sanbalat şi Gheşem au trimis* să-mi spună: „Vino şi să ne întâlnim în satele din valea Ono**.“ Îşi puseseră† de gând să-mi facă rău.

*Prov. 26.24,25. **1 Cron. 8.12. Cap. 11.35. †Ps. 37.12,32.

3. Le-am trimis soli cu următorul răspuns: „Am o mare lucrare de făcut şi nu pot să mă cobor; cât timp l-aş lăsa ca să vin la voi, lucrul ar înceta.“

4. Mi-au făcut în patru rânduri aceeaşi cerere, şi le-am dat acelaşi răspuns.

5. Sanbalat mi-a trimis solia aceasta a cincea oară prin slujitorul său, care ţinea în mână o scrisoare deschisă.

6. În ea era scris: „Se răspândeşte zvonul printre popoare, şi Gaşmu spune că tu* şi iudeii aveţi de gând să vă răsculaţi şi că în acest scop zideşti zidul. Se zice că tu vei ajunge împăratul lor *Cap. 2.19.

7. şi că ai pus chiar proroci ca să te numească la Ierusalim împărat al lui Iuda. Şi acum lucrurile acestea vor ajunge la cunoştinţa împăratului. Vino, dar, şi să ne sfătuim împreună.“

8. Am trimis următorul răspuns lui Sanbalat: „Ce ai spus tu în scrisoare nu este; tu de la tine le născoceşti!“

9. Toţi oamenii aceştia voiau să ne înfricoşeze şi îşi ziceau: „Li se va muia inima, şi lucrarea nu se va face.“

Acum, Dumnezeule, întăreşte-mă!

10. M-am dus la Şemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel. El se închisese şi a zis: „Haidem împreună în Casa lui Dumnezeu, în mijlocul Templului, şi să închidem uşile Templului: căci vin să te omoare şi au să vină noaptea să te omoare.“

11. Eu am răspuns: „Un om ca mine să fugă? Şi care om ca mine ar putea să intre în Templu şi să trăiască? Nu voi intra!“

12. Şi am cunoscut că nu Dumnezeu îl trimitea. Ci a prorocit* aşa pentru mine, fiindcă Sanbalat şi Tobia îi dăduseră argint. *Ezec. 13.22.

13. Şi, câştigându-l astfel, nădăjduiau că am să mă tem şi că am să urmez sfaturile lui, şi să fac un păcat. Ei s-ar fi folosit de această atingere a bunului meu nume, ca să mă umple de ocară.

14. Adu-Ţi aminte, Dumnezeule*, de Tobia şi de Sanbalat şi de faptele lor! Adu-Ţi aminte şi de Noadia, prorociţa**, şi de ceilalţi proroci care căutau să mă sperie!

*Cap. 13.29. **Ezec. 13.17.

15. Zidul a fost isprăvit în a douăzeci

şi cincea zi a lunii Elul, în cincizeci şi două de zile.
16. Când* au auzit toţi vrăjmaşii noştri, s-au temut toate popoarele dimprejurul nostru; s-au smerit foarte mult şi au cunoscut** că lucrarea se făcuse prin voia Dumnezeului nostru.
*Cap. 2.10; 4.1,7; 6.1. **Ps. 126.2.
17. În vremea aceea erau unii fruntaşi din Iudeea, care trimiteau deseori scrisori lui Tobia şi primeau şi ei scrisori de la el.
18. Căci mulţi din Iuda erau legaţi cu el prin jurământ, pentru că era ginerele lui Şecania, fiul lui Arah, şi fiul său Iohanan luase pe fata lui Meşulam, fiul lui Berechia.
19. Vorbeau bine de el chiar în faţa mea şi-i spuneau cuvintele mele. Tobia trimitea scrisori ca să mă înfricoşeze.

Numărul israeliţilor întorşi sub Zorobabel

7 1. După ce s-a zidit zidul şi am pus* uşile porţilor, au fost puşi în slujbele lor uşierii, cântăreţii şi leviţii.
*Cap. 6.1.
2. Am poruncit fratelui meu Hanani şi lui Hanania, căpetenia cetăţuii Ierusalimului, om care întrecea pe mulţi prin credincioşia şi prin frica* lui de Dumnezeu,
*Exod 18.21.
3. şi le-am zis: „Să nu se deschidă porţile Ierusalimului înainte de căldura soarelui, şi uşile să fie închise cu încuietorile, în faţa voastră. Locuitorii Ierusalimului să facă de strajă, fiecare la locul lui, înaintea casei lui.“
4. Cetatea era încăpătoare şi mare, dar popor era puţin în ea, şi casele nu erau zidite.
5. Dumnezeul meu mi-a pus în inimă gândul să adun pe mai mari, pe dregători şi poporul, ca să-i număr. Am găsit o carte cu spiţele de neam ale celor ce se suiseră întâi din robie şi am văzut scris în ea cele ce urmează.
6. Iată pe cei* din ţară care s-au întors din robie, din aceia pe care îi luase robi Nebucadneţar, împăratul Babilonului, şi care s-au întors la Ierusalim şi în Iuda, fiecare în cetatea lui.
*Ezra 2.1, etc.
7. Au plecat cu Zorobabel: Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilşan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana.
Numărul bărbaţilor din poporul lui Israel:
8. fiii lui Pareoş, două mii o sută şaptezeci şi doi;
9. fiii lui Şefatia, trei sute şaptezeci şi doi;
10. fiii lui Arah, şase sute cincizeci şi doi;
11. fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua şi ai lui Ioab, două mii opt sute optsprezece;
12. fiii lui Elam, o mie două sute cincizeci şi patru;
13. fiii lui Zatu, opt sute patruzeci şi cinci;
14. fiii lui Zacai, şapte sute şaizeci;
15. fiii lui Binui, şase sute patruzeci şi opt;
16. fiii lui Bebai, şase sute douăzeci şi opt;
17. fiii lui Azgad, două mii trei sute douăzeci şi doi;
18. fiii lui Adonicam, şase sute şaizeci şi şapte;
19. fiii lui Bigvai, două mii şaizeci şi şapte;
20. fiii lui Adin, şase sute cincizeci şi cinci;
21. fiii lui Ater, din familia lui Ezechia, nouăzeci şi opt;
22. fiii lui Haşum, trei sute douăzeci şi opt;
23. fiii lui Beţai, trei sute douăzeci şi patru;
24. fiii lui Harif, o sută doisprezece;
25. fiii lui Gabaon, nouăzeci şi cinci;
26. oamenii din Betleem şi din Netofa, o sută optzeci şi opt;
27. oamenii din Anatot, o sută douăzeci şi opt;
28. oamenii din Bet-Azmavet, patruzeci şi doi;
29. oamenii din Chiriat-Iearim, din Chefira şi din Beerot, şapte sute patruzeci şi trei;
30. oamenii din Rama şi din Gheba, şase sute douăzeci şi unu;
31. oamenii din Micmas, o sută douăzeci şi doi;
32. oamenii din Betel şi din Ai, o sută douăzeci şi trei;
33. oamenii din celălalt Nebo, cincizeci şi doi;
34. fiii celuilalt Elam*, o mie două sute cincizeci şi patru;
*Vers. 12.
35. fiii lui Harim, trei sute douăzeci;
36. fiii lui Ierihon, trei sute patruzeci şi cinci;

37. fiii lui Lod, lui Hadid şi lui Ono, şapte sute douăzeci şi unu;
38. fiii lui Senaa, trei mii nouă sute treizeci.
39. Preoţi: fiii lui Iedaia*, din casa lui Iosua, nouă sute şaptezeci şi trei;
*1 Cron. 24.7.
40. fiii lui Imer*, o mie cincizeci şi doi; *1 Cron. 24.14.
41. fiii lui Paşhur*, o mie două sute patruzeci şi şapte; *1 Cron. 9.12; 24.9.
42. fiii lui Harim*, o mie şaptesprezece. *1 Cron. 24.8.
43. Leviţi: fiii lui Iosua şi lui Cadmiel, din fiii lui Hodva, şaptezeci şi patru.
44. Cântăreţi: fiii lui Asaf, o sută patruzeci şi opt.
45. Uşieri: fiii lui Şalum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui Şobai, o sută treizeci şi opt.
46. Slujitori ai Templului: fiii lui Ţiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot,
47. fiii lui Cheros, fiii lui Sia, fiii lui Padon,
48. fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Salmai,
49. fiii lui Hanan, fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar,
50. fiii lui Reaia, fiii lui Reţin, fiii lui Necoda,
51. fiii lui Gazam, fiii lui Uza, fiii lui Paseah,
52. fiii lui Besai, fiii lui Mehunim, fiii lui Nefişim,
53. fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur,
54. fiii lui Baţlit, fiii lui Mehida, fiii lui Harşa,
55. fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah,
56. fiii lui Neţiah, fiii lui Hatifa.
57. Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Perida,
58. fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel,
59. fiii lui Şefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Haţebaim, fiii lui Amon.
60. Toţi slujitorii Templului şi fiii robilor lui Solomon: trei sute nouăzeci şi doi.
61. Iată* pe cei ce au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harşa, din Cherub-Adon şi din Imer, şi care n-au putut să-şi arate casa părintească şi neamul, ca dovadă că erau din Israel. *Ezra 2.59.
62. Fiii lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Necoda, şase sute patruzeci şi doi.
63. Şi dintre preoţi: fiii lui Hobaia, fiii lui Hacoţ, fiii lui Barzilai, care luase de nevastă pe una din fetele lui Barzilai, galaaditul, şi a fost numit cu numele lor.
64. Şi-au căutat cartea spiţelor neamului lor, dar n-au găsit-o. De aceea au fost daţi afară din preoţie,
65. şi dregătorul le-a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte până nu va întreba un preot pe Urim şi Tumim.
66. Adunarea întreagă era de patruzeci şi două de mii trei sute şaizeci de inşi,
67. afară de robii şi roabele lor, în număr de şapte mii trei sute treizeci şi şapte. Printre ei se aflau două sute patruzeci şi cinci de cântăreţi şi cântăreţe.
68. Aveau şapte sute treizeci şi şase de cai, două sute patruzeci şi cinci de catâri,
69. patru sute treizeci şi cinci de cămile şi şase mii şapte sute douăzeci de măgari.
70. Mulţi din capii de familie au făcut daruri pentru lucrare. Dregătorul* a dat vistieriei o mie de darici de aur, cincizeci de potire, cinci sute treizeci de veşminte preoţeşti. *Cap. 8.9.
71. Capii de familie au dat în vistieria lucrării douăzeci de mii de darici* de aur şi două mii două sute de mine de argint. *Ezra 2.69.
72. Celălalt popor a dat douăzeci de mii de darici de aur, două mii de mine de argint şi şaizeci şi şapte de veşminte preoţeşti.
73. Preoţii şi leviţii, uşierii, cântăreţii, oamenii din popor, slujitorii Templului şi tot Israelul s-au aşezat în cetăţile lor*. *Ezra 3.1.

Citirea Legii

8 1. Când a venit luna a şaptea, copiii lui Israel erau în cetăţile lor.
Atunci tot poporul* s-a strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea** porţii apelor. Au zis cărturarului† Ezra să se ducă să ia cartea Legii lui Moise dată de Domnul lui Israel.
*Ezra 3.1. **Cap. 3.26. †Ezra 7.6.
2. Şi preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării, alcătuită din bărbaţi* şi femei şi din toţi cei ce erau în stare s-o înţeleagă. Era întâia** zi a lunii a şaptea. *Lev. 23.24. **Deut. 31.11,12.

3. Ezra a citit în carte de dimineaţă până la amiază, pe locul deschis dinaintea porţii apelor, în faţa bărbaţilor şi femeilor şi în faţa celor ce erau în stare s-o înţeleagă. Tot poporul a fost cu luare aminte la citirea cărţii Legii.
4. Cărturarul Ezra stătea pe un scaun de lemn ridicat cu prilejul acesta. Lângă el, la dreapta, stăteau: Matitia, Şema, Anaia, Urie, Hilchia şi Maaseia, şi la stânga: Pedaia, Mişael, Malchia, Haşum, Haşbadana, Zaharia şi Meşulam.
5. Ezra a deschis cartea înaintea întregului popor, căci stătea mai sus decât tot poporul. Şi când a deschis-o, tot poporul s-a* sculat. *Judc. 3.20.
6. Ezra a binecuvântat pe Domnul Dumnezeul cel mare, şi tot poporul a răspuns* ridicând mâinile**: „Amin! Amin!“ Şi s-au plecat†, şi s-au închinat înaintea Domnului cu faţa la pământ.
*1 Cor. 14.16. **Plân. 3.41. 1 Tim. 2.8. †Exod 4.31; 12.27. 2 Cron. 20.18.
7. Iosua, Bani, Şerebia, Iamin, Acub, Şabetai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia şi leviţii lămureau poporului Legea*, şi fiecare stătea la locul lui.
*Lev. 10.11. Deut. 33.10. 2 Cron. 17.7-9. Mal. 2.7.
8. Ei citeau desluşit în cartea Legii lui Dumnezeu şi-i arătau înţelesul, ca să-i facă să înţeleagă ce citiseră.

Prăznuirea sărbătorii Corturilor

9. Dregătorul Neemia*, preotul şi cărturarul Ezra şi leviţii** care învăţau pe popor au zis întregului popor: „Ziua aceasta† este închinată Domnului Dumnezeului vostru; să nu vă bociţi†† şi să nu plângeţi!“ Căci tot poporul plângea când a auzit cuvintele Legii. *Ezra 2.63. Cap. 7.65; 10.1. **2 Cron. 35.3. Vers. 8. †Lev. 23.24. Num. 29.1. ††Deut. 16.14,15. Ecl. 3.4.
10. Ei le-au zis: „Duceţi-vă de mâncaţi cărnuri grase şi beţi băuturi dulci şi trimiteţi câte o parte* şi celor ce n-au nimic pregătit, căci ziua aceasta este închinată Domnului nostru; nu vă mâhniţi, căci bucuria Domnului va fi tăria voastră.“ *Est. 9.19,22. Apoc. 11.10.
11. Leviţii potoleau pe tot poporul, zicând: „Tăceţi, căci ziua aceasta este sfântă; nu vă mâhniţi!“
12. Şi tot poporul s-a dus să mănânce şi să bea. Şi au trimis câte o parte* şi altora, şi s-au veselit mult. Căci înţeleseseră** cuvintele care li se tâlcuiseră. *Vers. 10. **Vers. 7,8.
13. A doua zi, capii de familie din tot poporul, preoţii şi leviţii s-au strâns la cărturarul Ezra ca să audă tâlcuirea cuvintelor Legii.
14. Şi au găsit scris în Lege că Domnul poruncise prin Moise că fiii lui Israel trebuie să locuiască în corturi* în timpul sărbătorii lunii a şaptea. *Lev. 23.34,42. Deut. 16.13.
15. Atunci au trimis să răspândească vestea* aceasta în toate cetăţile lor şi la Ierusalim**: „Duceţi-vă la munte şi aduceţi ramuri† de măslin, ramuri de măslin sălbatic, ramuri de mirt, ramuri de finic şi ramuri de copaci stufoşi, ca să faceţi corturi, cum este scris.“
*Lev. 23.4. **Deut. 16.16. †Lev. 23.40.
16. Atunci poporul s-a dus şi a adus ramuri şi au făcut corturi pe acoperişul* caselor lor, în curţile lor, în curţile Casei lui Dumnezeu, pe locul deschis dinaintea porţii apelor** şi pe locul deschis de la poarta† lui Efraim.
*Deut. 22.8. **Cap. 12.37. †2 Împ. 14.13. Cap. 12.39.
17. Toată adunarea celor ce se întorseseră din robie a făcut corturi şi au locuit în aceste corturi. Din vremea lui Iosua, fiul lui Nun, până în ziua aceasta nu mai făcuseră copiii lui Israel aşa ceva. Şi a fost foarte mare veselie*. *2 Cron. 30.21.
18. Au citit în cartea Legii lui Dumnezeu în fiecare zi*, din cea dintâi zi până la cea din urmă. Au prăznuit sărbătoarea şapte zile şi a fost o adunare de sărbătoare în ziua a opta, cum este poruncit**.
*Deut. 31.10, etc. **Lev. 23.36. Num. 29.35.

Postul şi mărturisirea păcatelor

9 1. În a douăzeci şi patra zi a* aceleiaşi luni, copiii lui Israel s-au adunat, îmbrăcaţi în saci** şi presăraţi cu ţărână, pentru ţinerea unui post.
*Cap. 8.2. **Ios. 7.6. 1 Sam. 4.12. 2 Sam. 1.2. Iov 2.12.
2. Cei ce erau din neamul lui Israel, despărţindu-se* de toţi străinii, au venit şi şi-au mărturisit păcatele lor şi fărădelegile părinţilor lor.
*Ezra 10.11. Cap. 13.3,30.
3. După ce au şezut jos, au citit* în cartea Legii Domnului Dumnezeului lor a patra parte din zi; şi altă a patra parte din zi şi-au mărturisit păcatele şi s-au închinat înaintea Domnului Dumnezeului lor. *Cap. 8.7,8.
4. Iosua, Bani, Cadmiel, Şebania,

Buni, Şerebia, Bani şi Chenani s-au
suit pe scaunul leviţilor şi au strigat cu
glas tare către Domnul Dumnezeul lor.
5. Şi leviţii, Iosua, Cadmiel, Bani,
Haşabnia, Şerebia, Hodia, Şebania şi
Petahia au zis:
„Sculaţi-vă şi binecuvântaţi pe Domnul Dumnezeul vostru, din veşnicie în veşnicie!
„Binecuvântat să fie Numele Tău cel slăvit*, care este mai presus de orice binecuvântare şi de orice laudă!

*1 Cron. 29.13.

6. Tu, Doamne, numai* Tu ai făcut** cerurile, cerurile† cerurilor şi toată†† oştirea lor, şi pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai*† viaţă tuturor acestor lucruri, şi oştirea cerurilor se închină înaintea Ta.

*2 Împ. 19.15,19. Ps. 86.10. Isa. 37.16,20. **Gen. 1.1. Exod 20.11. Apoc. 14.7. †Deut. 10.14. 1 Împ. 8.27. ††Gen. 2.1. *†Ps. 36.6.

7. Tu, Doamne Dumnezeule, ai ales pe Avram*, l-ai scos din Ur din Haldeea şi i-ai pus numele Avraam**.

*Gen. 11.31; 12.1. **Gen. 17.5.

8. Tu ai găsit inima lui credincioasă* înaintea Ta, ai făcut legământ** cu el şi ai făgăduit că vei da seminţei lui ţara canaaniţilor, hetiţilor, amoriţilor, fereziţilor, iebusiţilor şi ghirgasiţilor. Şi Ţi-ai ţinut† cuvântul, căci eşti drept.

*Gen. 15.6. **Gen. 12.7; 15.18; 17.7,8. †Ios. 23.14.

9. Tu ai văzut* necazul părinţilor noştri în Egipt şi le-ai auzit** strigătele la Marea Roşie.

*Exod 2.25; 3.7. **Exod 14.10.

10. Ai făcut* semne şi minuni împotriva lui faraon, împotriva tuturor slujitorilor lui şi împotriva întregului popor din ţara lui, pentru că ştiai cu câtă îngâmfare** se purtaseră faţă de părinţii noştri, şi Ţi-ai arătat† slava Ta cum se vede astăzi.

*Exod 7-10; 12; 14. **Exod 18.11. †Exod 9.16. Isa. 63.12,14. Ier. 32.20. Dan. 9.15.

11. Ai despărţit* marea înaintea lor, şi au trecut pe uscat prin mijlocul mării: dar ai prăbuşit în adânc, ca o piatră** în fundul apelor, pe cei ce-i urmăreau.

*Exod 14.21,22,27,28. Ps. 78.13. **Exod 15.5,10.

12. I-ai călăuzit* ziua printr-un stâlp de nor, şi noaptea printr-un stâlp de foc care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze.

*Exod 13.21.

13. Te-ai coborât* pe muntele Sinai, le-ai vorbit din înălţimea cerurilor şi le-ai dat porunci drepte**, legi adevărate, învăţături şi orânduiri minunate.

*Exod 19.20; 20.1. **Ps. 19.8,9. Rom. 7.12.

14. Le-ai făcut cunoscut Sabatul* Tău cel sfânt şi le-ai dat prin robul Tău Moise, porunci, învăţături şi o Lege.

*Gen. 2.3. Exod 20.8,11.

15. Le-ai dat, de la înălţimea cerurilor, pâine* când le era foame şi ai scos apă** din stâncă atunci când le era sete. Şi le-ai spus să intre† în stăpânirea ţării pe care juraseşi că le-o vei da.

*Exod 16.14,15. Ioan 6.31. **Exod 17.6. Num. 20.9, etc. †Deut. 1.8.

16. Dar părinţii noştri* s-au îngâmfat şi şi-au înţepenit** grumazul. N-au urmat poruncile Tale,

*Vers. 29. Ps. 106.6. **Deut. 31.27. 2 Împ. 17.14. 2 Cron. 30.8. Ier. 19.15.

17. n-au vrut să asculte şi au dat uitării* minunile pe care le făcuseşi pentru ei. Şi-au înţepenit grumazul; şi, în răzvrătirea lor, şi-au pus o căpetenie** ca să se întoarcă în robia lor. Dar Tu, Tu eşti un Dumnezeu gata să ierţi, îndurător† şi milostiv, încet la mânie şi bogat în bunătate.
Şi nu i-ai părăsit,

*Ps. 78.11,42,43. **Num. 14.4. †Exod 34.6. Num. 14.18. Ps. 86.5,15. Ioel 2.13.

18. nici chiar atunci când* şi-au făcut un viţel turnat şi au zis: „Iată Dumnezeul tău care te-a scos din Egipt!“, şi s-au dedat la mari ocări faţă de Tine.

*Exod 32.4.

19. În îndurarea* Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustiu, şi stâlpul** de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stâlpul de foc să le lumineze noaptea drumul pe care aveau să-l urmeze.

*Vers. 27. Ps. 106.45. **Exod 13.21,22. Num. 14.14. 1 Cor. 10.1.

20. Le-ai dat Duhul Tău* cel bun ca să-i facă înţelepţi; n-ai îndepărtat mana** Ta de la gura lor şi le-ai dat apă† să-şi potolească setea.

*Num. 11.17. Isa. 63.11. **Exod 16.15. Ios. 5.12. †Exod 17.6.

21. Patruzeci* de ani ai avut grijă să-i hrăneşti în pustiu, şi n-au dus lipsă de nimic, hainele** nu li s-au învechit, şi picioarele nu li s-au umflat.

*Deut. 2.7. **Deut. 8.4; 29.5.

22. Le-ai dat în mână împărăţii şi popoare ale căror ţinuturi le-ai împărţit între ei, şi au stăpânit ţara lui Sihon*, împăratul Hesbonului, şi ţara lui Og, împăratul Basanului.

*Num. 21.21, etc.

23. Le-ai înmulţit* fiii ca stelele cerurilor şi i-ai adus în ţara despre care spuseseşi părinţilor lor că au s-o ia în stăpânire.

*Gen. 22.17.

24. Şi fiii lor au intrat* şi au luat ţara în** stăpânire; ai smerit înaintea lor pe locuitorii ţării, canaaniţii, şi i-ai dat în mâinile lor, împreună cu împăraţii şi popoarele ţării, ca să le facă ce le place. *Ios. 1.2, etc. **Ps. 44.2,3.
25. Au ajuns stăpâni pe cetăţi întărite şi pe pământuri roditoare*; au stăpânit case** pline de tot felul de bunătăţi, puţuri săpate, vii, măslini şi pomi roditori din belşug; au mâncat, s-au săturat, s-au îngrăşat† şi au trăit în desfătări, prin bunătatea†† Ta cea mare.
*Num. 13.27. Deut. 8.7,8. Vers. 35. Ezec. 20.6. **Deut. 6.11. †Deut. 32.15. ††Osea 3.5.
26. Totuşi ei s-au răsculat* şi s-au răzvrătit împotriva Ta. Au aruncat Legea** Ta la spatele lor, au ucis pe prorocii† Tăi, care-i rugau fierbinte să se întoarcă la Tine, şi s-au dedat la mari ocări faţă de Tine.
*Judc. 2.11,12. Ezec. 20.21. **1 Împ. 14.9. Ps. 50.17. †1 Împ. 18.4; 19.10. 2 Cron. 24.20,21. Mat. 23.37. Fapt. 7.52.
27. Atunci* i-ai lăsat în mâinile vrăjmaşilor lor, care i-au apăsat. Dar, în vremea necazului lor, au strigat către Tine; şi Tu i-ai auzit de la înălţimea cerurilor** şi, în îndurarea Ta cea mare, le-ai dat izbăvitori†, care i-au scăpat din mâinile vrăjmaşilor lor.
*Judc. 2.14; 3.8, etc. Ps. 106.41,42. **Ps. 106.44. †Judc. 2.18; 3.9.
28. Când au avut odihnă, au început iarăşi să facă rău* înaintea Ta. Atunci i-ai lăsat în mâinile vrăjmaşilor lor, care i-au stăpânit. Dar din nou au strigat către Tine; şi Tu i-ai auzit de la înălţimea cerurilor şi, în marea Ta îndurare, i-ai izbăvit de mai multe** ori. *Judc. 3.11,12,30; 4.1; 5.31; 6.1. **Ps. 106.43.
29. I-ai rugat fierbinte să se întoarcă la Legea Ta; dar ei au stăruit în îngâmfarea* lor, n-au ascultat de poruncile Tale, au păcătuit împotriva orânduirilor Tale, care fac viu pe cel ce** le împlineşte, Ţi-au întors spatele cu îndărătnicie, şi-au înţepenit grumazul şi n-au ascultat.
*Vers. 16. **Lev. 18.5. Ezec. 20.11. Rom. 10.5. Gal. 3.12.
30. I-ai îngăduit astfel mulţi ani, le-ai dat înştiinţări* prin Duhul Tău, prin proroci**, şi tot n-au luat aminte. Atunci i-ai dat în mâinile† unor popoare străine.
*2 Împ. 17.13. 2 Cron. 36.15. Ier. 7.25; 25.4. **Fapt. 7.51. 1 Pet. 1.11. 2 Pet. 1.21. †Isa. 5.5; 42.24.
31. Dar, în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit* şi nu i-ai părăsit, căci Tu eşti un Dumnezeu milostiv** şi îndurător.
*Ier. 4.27; 5.10,18. **Vers. 17.
32. Şi acum, Dumnezeul nostru, Dumnezeule mare, puternic* şi înfricoşat, Tu care Îţi ţii legământul Tău de îndurare, nu privi ca puţin lucru toate suferinţele prin care am trecut noi, împăraţii noştri, căpeteniile noastre, preoţii noştri, prorocii noştri, părinţii noştri şi tot poporul Tău, din vremea** împăraţilor Asiriei până în ziua de azi.
*Exod 34.6,7. Cap. 1.5. **2 Împ. 17.3.
33. Tu* ai fost drept în tot ce ni s-a întâmplat, căci Te-ai arătat credincios, iar noi am făcut** rău.
*Ps. 119.137. Dan. 9.14. **Ps. 106.6. Dan. 9.5,6,8.
34. Împăraţii noştri, căpeteniile noastre, preoţii noştri şi părinţii noştri n-au păzit Legea şi n-au dat ascultare nici poruncilor, nici înştiinţărilor pe care li le dădeai.
35. Când erau stăpâni, în mijlocul multelor* binefaceri pe care li le dădeai, în ţara** întinsă şi roditoare pe care le-o dăduseşi, nu Ţi-au† slujit şi nu s-au abătut de la faptele lor rele.
*Deut. 28.47. **Vers. 25. †Vers. 25.
36. Şi astăzi, iată-ne robi*! Iată-ne robi pe pământul pe care l-ai dat părinţilor noştri pentru ca să se bucure de roadele şi de bunurile lui!
*Deut. 28.48. Ezra 9.9.
37. El îşi înmulţeşte* roadele pentru împăraţii cărora ne-ai supus din pricina păcatelor noastre; ei stăpânesc** după plac asupra trupurilor noastre şi asupra vitelor noastre, şi suntem într-o mare strâmtorare!“ *Deut. 28.33,51. **Deut. 28.48.

Înnoirea legământului

38. Pentru toate acestea, noi am încheiat* un legământ, pe care l-am făcut în scris. Şi căpeteniile noastre, leviţii noştri şi preoţii noştri şi-au pus pecetea** pe el. *2 Împ. 23.3. 2 Cron. 29.10; 34.31. Ezra 10.3. Cap. 10.29. **Cap. 10.1.

10 1. Iată pe cei ce şi-au pus pecetea: dregătorul Neemia*, fiul lui Hacalia**.
Zedechia, *Cap. 8.9. **Cap. 1.1.
2. Seraia*, Azaria, Ieremia,
*Cap. 12.1-21.
3. Paşhur, Amaria, Malchia,
4. Hatuş, Şebania, Maluc,
5. Harim, Meremot, Obadia,
6. Daniel, Ghineton, Baruc,
7. Meşulam, Abia, Miiamin,
8. Maazia, Bilgai, Şemaia, preoţi.

9. Leviţii: Iosua, fiul lui Azania, Binui, din fiii lui Henadad, Cadmiel,
10. şi fraţii lor, Şebania, Hodia, Chelita, Pelaia, Hanan,
11. Mica, Rehob, Haşabia,
12. Zacur, Şerebia, Şebania,
13. Hodia, Bani, Beninu.
14. Căpeteniile poporului: Pareoş*, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,

*Ezra 2.3, etc. Cap. 7.8, etc.

15. Buni, Azgad, Bebai,
16. Adonia, Bigvai, Adin,
17. Ater, Ezechia, Azur,
18. Hodia, Haşum, Beţai,
19. Harif, Anatot, Nebai,
20. Magpiaş, Meşulam, Hezir,
21. Meşezabeel, Ţadoc, Iadua,
22. Pelatia, Hanan, Anaia,
23. Hosea, Hanania, Haşub,
24. Haloheş, Pilha, Şobec,
25. Rehum, Haşabna, Maaseia,
26. Ahia, Hanan, Anan,
27. Maluc, Harim, Baana.
28. Cealaltă* parte a poporului, preoţii, leviţii, uşierii, cântăreţii, slujitorii Templului şi toţi** cei ce se despărţiseră de popoarele străine ca să urmeze Legea lui Dumnezeu, nevestele lor, fiii şi fetele lor, toţi cei ce aveau cunoştinţă şi pricepere

*Ezra 2.36-43. **Ezra 9.1; 10.11,12,19. Cap. 13.3.

29. s-au unit cu fraţii lor mai cu vază dintre ei. Au făgăduit cu jurământ* şi au jurat să umble** în Legea lui Dumnezeu dată prin Moise, robul lui Dumnezeu, să păzească şi să împlinească toate poruncile Domnului, Stăpânului nostru, orânduirile şi legile Lui.

*Deut. 29.12,14. Cap. 5.12,13. Ps. 119.106. **2 Împ. 23.3. 2 Cron. 34.31.

30. Am făgăduit să nu dăm pe fetele* noastre după popoarele ţării şi să nu luăm pe fetele lor de neveste pentru fiii noştri;

*Exod 34.16. Deut. 7.3. Ezra 9.12,14.

31. să nu cumpărăm nimic în ziua Sabatului şi în zilele de sărbătoare de la popoarele* ţării, care ar aduce de vânzare în ziua Sabatului mărfuri sau altceva de cumpărat, şi să lăsăm nelucrat pământul în anul al şaptelea**, şi să nu cerem† plata nici unei datorii.

*Exod 20.10. Lev. 23.3. Deut. 5.12. Cap. 13.15, etc. **Exod 23.10,11. Lev. 25.4. †Deut. 15.1,2. Cap. 5.12.

Hotărâri pentru întreţinerea slujbei

32. Am luat asupra noastră îndatorirea să dăm a treia parte dintr-un siclu pe an pentru slujba Casei Dumnezeului nostru,
33. pentru pâinile* pentru punerea înaintea Domnului, pentru darul** de mâncare necurmat, pentru arderea de tot necurmată din zilele de Sabat, din zilele de lună nouă şi din zilele de sărbători, pentru lucrurile închinate Domnului, pentru jertfele de ispăşire pentru Israel şi pentru tot ce se face în Casa Dumnezeului nostru.

*Lev. 24.5, etc. 2 Cron. 2.4. **Num. 28; 29.

34. Am tras la sorţi, preoţi, leviţi şi popor, pentru lemnele care trebuiau aduse pe fiecare an ca dar* la Casa Dumnezeului nostru, după casele noastre părinteşti, la vremi hotărâte, ca să fie ars pe altarul Domnului Dumnezeului nostru, cum este scris** în Lege.

*Cap. 13.31. Isa. 40.16. **Lev. 6.12.

35. Am hotărât să aducem în fiecare an* la Casa Domnului cele dintâi roade ale pământului nostru şi cele dintâi roade din toate roadele tuturor pomilor;

*Exod 23.19; 34.26. Lev. 19.23. Num. 18.12. Deut. 26.2.

36. să aducem la Casa Dumnezeului nostru, preoţilor care fac slujba în Casa Dumnezeului nostru, pe întâii născuţi ai fiilor noştri şi ai vitelor noastre, cum este scris în Lege*, pe întâii născuţi ai vacilor şi oilor noastre;

*Exod 13.2,12,13. Lev. 27.26,27. Num. 18.15,16.

37. să* aducem preoţilor, în cămările Casei Dumnezeului nostru, cele dintâi roade din plămădeală şi darurile noastre de mâncare, din roadele tuturor pomilor, din must şi din untdelemn; şi să dăm zeciuială** din pământul nostru leviţilor, care trebuie s-o ia ei înşişi în toate cetăţile aşezate pe pământurile pe care le lucrăm.

*Lev. 23.17. Num. 15.19; 18.12, etc. Deut. 18.4; 26.2. **Lev. 27.30. Num. 18.21, etc.

38. Preotul, fiul lui Aaron, va fi cu leviţii când* vor ridica zeciuiala; şi leviţii vor aduce zeciuială din zeciuială la Casa Dumnezeului nostru, în cămările** casei vistieriei.

*Num. 18.26. **1 Cron. 9.26. 2 Cron. 31.11.

39. Căci copiii lui Israel şi fiii lui Levi vor aduce* în cămările acestea darurile de grâu, de must şi de untdelemn; acolo sunt uneltele Sfântului Locaş şi acolo stau preoţii care fac slujba, uşierii şi cântăreţii. Astfel ne-am hotărât să nu părăsim** Casa Dumnezeului nostru.

*Deut. 12.6,11. 2 Cron. 31.12. Cap. 13.12. **Cap. 13.10,11.

Împărţirea noilor locuitori

11 1. Căpeteniile poporului s-au
aşezat la Ierusalim. Cealaltă parte
a poporului a tras la sorţi, pentru ca
unul din zece să vină să locuiască
la Ierusalim în cetatea* sfântă, iar
ceilalţi să locuiască în cetăţi.
*Vers. 18. Mat. 4.5; 27.53.
2. Poporul a binecuvântat pe toţi cei
ce au primit de bunăvoie* să locuiască
la Ierusalim. *Judc. 5.9.
3. Iată* căpeteniile ţinutului care s-au
aşezat la Ierusalim: în cetăţile lui Iuda,
fiecare s-a aşezat în moşia lui, în cetatea
lui Israel, preoţii şi leviţii, slujitorii**
Templului şi fiii† robilor lui Solomon.
*1 Cron. 9.2,3. **Ezra 2.43. †Ezra 2.55.
4. La Ierusalim* s-au aşezat unii din
fiii lui Iuda şi din fiii lui Beniamin. –
Din fiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia,
fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul
lui Şefatia, fiul lui Mahalaleel, din fiii
lui** Pereţ, *1 Cron. 9.3, etc. **Gen. 38.29.
5. şi Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui
Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui
Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Zaharia,
fiul lui Şiloni.
6. Toţi fiii lui Pereţ care s-au aşezat
la Ierusalim au fost patru sute şaizeci
şi opt de oameni viteji. –
7. Iată fiii lui Beniamin: Salu, fiul lui
Meşulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia,
fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul
lui Itiel, fiul lui Isaia,
8. şi după el, Gabai şi Salai, nouă
sute douăzeci şi opt.
9. Ioel, fiul lui Zicri, era căpetenia
lor; şi Iuda, fiul lui Senua, era a doua
căpetenie a cetăţii.
10. Din preoţi*: Iedaia, fiul lui
Ioiarib, Iachin, *1 Cron. 9.10, etc.
11. Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui
Meşulam, fiul lui Ţadoc, fiul Meraiot,
fiul lui Ahitub, domnul Casei lui
Dumnezeu,
12. şi fraţii lor care făceau slujba
Casei, opt sute douăzeci şi doi; Adaia,
fiul lui Ieroham, fiul lui Pelalia, fiul
lui Amţi, fiul lui Zaharia, fiul lui
Paşhur, fiul lui Malchia,
13. şi fraţii săi, capii caselor părin-
teşti, două sute patruzeci şi doi; şi
Amaşai, fiul lui Azareel, fiul lui
Ahzai, fiul lui Meşilemot, fiul lui Imer,
14. şi fraţii lor, oameni viteji, o sută
douăzeci şi opt; Zabdiel, fiul lui
Ghedolim, era căpetenia lor.
15. Din leviţi: Şemaia, fiul lui Haşub,
fiul lui Azricam, fiul lui Haşabia, fiul
lui Buni;
16. Şabetai şi Iozabad, însărcinaţi cu
treburile* de afară ale Casei lui Dum-
nezeu şi făcând parte din căpeteniile
leviţilor; *1 Cron. 26.29.
17. Matania, fiul lui Mica, fiul lui
Zabdi, fiul lui Asaf, căpetenia care
cânta lauda la rugăciune, şi Bacbuchia,
al doilea din fraţii săi, şi Abda, fiul lui
Şamua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun.
18. Toţi leviţii din cetatea* sfântă
erau două sute optzeci şi patru.
*Vers. 1.
19. Şi uşierii: Acub, Talmon şi fraţii
lor, păzitorii porţilor, o sută şaptezeci
şi doi.
20. Cealaltă parte din Israel, din preoţi,
şi din leviţi s-au aşezat în toate
cetăţile lui Iuda, fiecare în moşia lui.
21. Slujitorii* Templului s-au aşezat
pe deal şi aveau de căpetenii pe Ţiha
şi Ghişpa. *Cap. 3.26.
22. Căpetenia leviţilor la Ierusalim
era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Haşabia,
fiul lui Matania, fiul lui Mica, dintre
fiii lui Asaf, cântăreţii însărcinaţi cu
slujba Casei lui Dumnezeu;
23. căci era o poruncă* a împăratului
cu privire la cântăreţi, şi li se dădea o
parte hotărâtă pe fiecare zi.
*Ezra 6.8,9; 7.20, etc.
24. Petahia, fiul lui Meşezabeel,
din fiii lui Zerah*, fiul lui Iuda, era
dregătorul** împăratului pentru toate
treburile poporului.
*Gen. 38.30. **1 Cron. 18.17; 23.28.
25. Cât despre sate şi câmpiile lor,
unii din fiii lui Iuda s-au aşezat la
Chiriat-Arba* şi în locurile care ţin de
el, la Dibon şi în locurile care ţin de
el, Iecabţeel şi în satele care ţin de el,
*Ios. 14.15.
26. la Ieşua, la Molada, la Bet-Palet,
27. la Haţar-Şual, la Beer-Şeba şi în
locurile care ţin de ea,
28. la Ţiclag, la Mecona şi în locurile
care ţin de ea,
29. la En-Rimon, la Ţorea, la Iarmut,
30. la Zanoah, la Adulam şi în satele
care ţin de el, la Lachis şi în ţinutul
lui, la Azeca şi în locurile care ţin de
el. S-au aşezat astfel de la Beer-Şeba
până la valea lui Hinom.
31. Fiii lui Beniamin s-au aşezat de la
Gheba la Micmaş, la Aia, la Betel şi în
locurile care ţin de el,
32. la Anatot, la Nob, la Hanania,

33. la Haţor, la Rama, la Ghitaim,
34. la Hadid, la Ţeboim, la Nebalat,
35. la Lod şi la Ono, valea* lucrătorilor. *1 Cron. 4.14.
36. Au fost unii leviţi care s-au unit cu Beniamin, măcar că făceau parte din cetele lui Iuda.

Numărătoarea preoţilor şi leviţilor

12 1. Iată preoţii* şi leviţii care s-au întors cu Zorobabel, fiul lui Şealtiel, şi cu Iosua: Seraia**, Ieremia, Ezra, *Ezra 2.1,2. **Cap. 10.2-8.
2. Amaria, Maluc, Hatuş,
3. Şecania, Rehum, Meremot,
4. Ido, Ghinetoi, Abia*, *Luca 1.5.
5. Miiamin, Maadia, Bilga,
6. Şemaia, Ioiarib, Iedaia,
7. Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia. Aceştia au fost căpeteniile preoţilor şi a fraţilor lor, pe vremea lui Iosua*.
*Ezra 3.2. Hag. 1.1. Zah. 3.1.
8. Leviţi: Iosua, Binui, Cadmiel, Şerebia, Iuda, Matania, care cârmuia împreună cu fraţii săi cântarea* laudelor; *Cap. 11.17.
9. Bacbuchia şi Uni, care îşi împlineau slujbele lângă fraţii lor.
10. Iosua a născut pe Ioiachim, Ioiachim a născut pe Eliaşib, Eliaşib a născut pe Ioiada,
11. Ioiada a născut pe Ionatan, şi Ionatan a născut pe Iadua.
12. Iată, care erau pe vremea lui Ioiachim, preoţii, capi de familii: pentru Seraia, Meraia; pentru Ieremia, Hanania;
13. pentru Ezra, Meşulam; pentru Amaria, Iohanan;
14. pentru Meluchi, Ionatan; pentru Şebania, Iosif;
15. pentru Harim, Adna; pentru Meraiot, Helcai;
16. pentru Ido, Zaharia; pentru Ghineton, Meşulam;
17. pentru Abia, Zicri; pentru Miniamin şi Moadia, Piltai;
18. pentru Bilga, Şamua; pentru Şemaia, Ionatan;
19. pentru Ioiarib, Matnai; pentru Iedaia, Uzi;
20. pentru Salai, Calai; pentru Amoc, Eber;
21. pentru Hilchia, Haşabia; pentru Iedaia, Netaneel.
22. Pe vremea lui Eliaşib, lui Ioiada, lui Iohanan şi lui Iadua, leviţii, capi de familii, şi preoţii au fost scrişi sub domnia lui Dariu, persanul.
23. Fiii lui Levi, capi de familii, au fost scrişi în cartea* Cronicilor până pe vremea lui Iohanan, fiul lui Eliaşib.
*1 Cron. 9.14, etc.
24. Căpeteniile leviţilor, Haşabia, Şerebia şi Iosua, fiul lui Cadmiel, şi fraţii lor împreună cu ei, stând unii în faţa* altora, erau însărcinaţi să mărească şi să laude pe Domnul, după rânduiala** lui David, omul lui Dumnezeu.
*Ezra 3.11. **1 Cron. 23; 25; 26.
25. Matania, Bacbuchia, Obadia, Meşulam, Talmon şi Acub, uşieri, făceau de strajă la cămările de la porţi.
26. Ei trăiau pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosua, fiul lui Ioţadac, şi pe vremea lui Neemia, dregătorul*, şi pe vremea preotului şi cărturarului** Ezra. *Cap. 8.9. **Ezra 7.6,11.

Sfinţirea zidurilor

27. La sfinţirea* zidurilor Ierusalimului au chemat pe leviţi din toate locurile în care locuiau şi i-au adus la Ierusalim, ca să prăznuiască sfinţirea şi sărbătoarea cu laude** şi cântări, în sunet de chimvale, lăute şi harpe.
*Deut. 20.5. Ps. 30, titlu. **1 Cron. 25.6. 2 Cron. 5.13; 7.6.
28. Fiii cântăreţilor s-au strâns din împrejurimile Ierusalimului, din satele slujitorilor Templului,
29. din Bet-Ghilgal şi din ţinutul Ghebei, şi din Azmavet; căci cântăreţii îşi zidiseră sate împrejurul Ierusalimului.
30. Preoţii şi leviţii s-au curăţat şi au curăţat şi pe popor, porţile şi zidul.
31. Am suit pe zid pe căpeteniile lui Iuda şi am făcut două coruri mari. Cel dintâi a pornit pe partea* dreaptă a zidului, spre** poarta gunoiului.
*Vers. 38. **Cap. 2.13; 3.13.
32. În urma acestui cor mergeau Hosea şi jumătate din căpeteniile lui Iuda:
33. Azaria, Ezra, Meşulam,
34. Iuda, Beniamin, Şemaia şi Ieremia,
35. unii din fiii preoţilor cu trâmbiţe*, Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Şemaia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf, *Num. 10.2,8.
36. şi fraţii săi, Şemaia, Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel, Iuda şi Hanani, cu instrumentele* de muzică ale lui David, omul lui Dumnezeu. Cărturarul Ezra era în fruntea lor. *1 Cron. 23.5.

37. La poarta* izvorului s-au suit
drept înainte pe treptele** cetăţii lui
David, pe ridicătura zidului, deasupra
casei lui David, până la poarta†
apelor, spre răsărit.
*Cap. 2.14; 3.15. **Cap. 3.15. †Cap. 3.26; 8.1,3,16.
38. Al doilea cor* a pornit spre stânga.
În urma lui veneam eu cu cealaltă
jumătate din popor, pe zid. Trecând pe
deasupra turnului** cuptoarelor, au
mers până la zidul† cel lat;
*Vers. 31. **Cap. 3.11. †Cap. 3.8.
39. apoi pe deasupra* porţii lui Efraim,
pe deasupra porţii** celei vechi, pe
deasupra porţii† peştilor, pe deasupra
turnului†† lui Hananeel şi pe deasupra
turnului Mea până la poarta*† oilor. Şi
s-au oprit la poarta†* temniţei.
*2 Împ. 14.13. Cap. 8.16. **Cap. 3.6. †Cap. 3.3. ††Cap. 3.1. *†Cap. 3.32. †*Ier. 32.2.
40. Cele două coruri s-au oprit în
Casa lui Dumnezeu; şi tot aşa şi eu şi
dregătorii care erau cu mine,
41. şi preoţii, Eliachim, Maaseia,
Miniamin, Mica, Elioenai, Zaharia,
Hanania, cu trâmbiţe,
42. şi Maaseia, Şemaia, Eleazar,
Uzi, Iohanan, Malchia, Elam şi Ezer.
Cântăreţii şi-au înălţat glasul, cârmuiţi
de Izrahia.
43. În* ziua aceea, s-au adus multe
jertfe şi a fost mare bucurie, căci
Dumnezeu dăduse poporului o mare
pricină de bucurie. Se bucurau şi
femeile şi copiii, şi strigătele de
bucurie ale Ierusalimului se auzeau
până departe. *2 Cron. 31.11,12. Cap. 13.5,12,13.

Aşezarea dregătorilor Templului

44. În ziua aceea, s-au rânduit oameni
care să privegheze asupra odăilor care
slujeau de cămări pentru darurile de
mâncare, cele dintâi roade şi zeciuieli.
Ei au fost însărcinaţi să adune în ele,
din ţinutul cetăţilor, părţile hotărâte de
Lege preoţilor şi leviţilor. Căci Iuda se
bucura că preoţii şi leviţii erau la locul
lor,
45. păzind tot ce privea slujba lui
Dumnezeu şi a curăţărilor. Cântăreţii
şi uşierii îşi împlineau şi ei slujbele,
după* rânduiala lui David şi a fiului
său Solomon. *1 Cron. 25; 26.
46. Căci odinioară, pe vremea lui
David şi* a lui Asaf, erau căpetenii
peste cântăreţi şi cântări de laudă şi de
mulţumire în cinstea lui Dumnezeu.
*1 Cron. 25.1, etc. 2 Cron. 29.30.
47. Tot Israelul a dat, pe vremea lui
Zorobabel şi Neemia, părţile cuvenite
cântăreţilor şi uşierilor, zi de zi; au dat*
leviţilor lucrurile sfinţite, iar leviţii**
au dat fiilor lui Aaron lucrurile sfinţite
cuvenite lor. *Num. 18.21,24. **Num. 18.26.

Călcarea de Lege a lui Eliaşib

13 1. În vremea aceea, s-a citit* în
faţa poporului în cartea lui Moise
şi s-a găsit scris că amonitul** şi
moabitul nu trebuiau să intre niciodată
în adunarea lui Dumnezeu,
*Deut. 31.11,12. 2 Împ. 23.2. Cap. 8.3,8; 9.3. Isa. 34.16. **Deut. 23.3,4.
2. pentru că nu veniseră înaintea
copiilor lui Israel cu pâine şi apă şi
pentru că tocmiseră* împotriva lor cu
preţ de argint pe Balaam ca să-i
blesteme. Dar** Dumnezeul nostru a
prefăcut blestemul în binecuvântare.
*Num. 22.5. Ios. 24.9,10. **Num. 23.11; 24.10. Deut. 23.5.
3. Când au auzit Legea, au deosebit*
din Israel pe toţi străinii. *Cap. 9.2; 10.28.
4. Înainte de aceasta, preotul Eliaşib,
care era pus peste cămările Casei
Dumnezeului nostru şi rudă cu Tobia,
5. pregătise pentru el o cămară mare,
unde* puneau mai înainte darurile de
mâncare, tămâia, uneltele, zeciuiala
din grâu, din must şi din untdelemn,
părţile rânduite** pentru leviţi, cân-
tăreţi şi uşieri şi darurile ridicate
pentru preoţi. *Cap. 12.44. **Num. 18.21,24.
6. Eu nu eram la Ierusalim când s-au
petrecut toate acestea, căci mă întor-
sesem la împărat în al treizeci şi
doilea an* al lui Artaxerxe, împăratul
Babilonului. La sfârşitul anului am
căpătat de la împărat învoire *Cap. 5.14.
7. să mă întorc la Ierusalim, şi am
văzut răul pe care-l făcuse Eliaşib,
pregătind* o cămară pentru Tobia în
curţile Casei lui Dumnezeu. *Vers. 1,5.
8. Mi-a părut foarte rău şi am aruncat
afară din cămară toate lucrurile lui
Tobia.
9. Apoi am poruncit să se cureţe*
odăile şi am pus iarăşi în ele uneltele
Casei lui Dumnezeu, darurile de mân-
care şi tămâia. *2 Cron. 29.5,15,16,18.

Zeciuielile aduse din nou

10. Am auzit de asemenea că părţile
leviţilor nu* li se dăduseră şi că leviţii
şi cântăreţii însărcinaţi cu slujba
fugiseră fiecare în** ţinutul lui.
*Mal. 3.8. **Num. 35.2.
11. Am mustrat* pe dregători şi am

zis: „Pentru ce** a fost părăsită Casa
lui Dumnezeu?“ Şi am strâns pe leviţi
şi pe cântăreţi, şi i-am pus iarăşi în
slujba lor. *Vers. 17,25. Prov. 28.4. **Cap. 10.39.
12. Atunci* tot Iuda a adus în cămări
zeciuiala din grâu, din must şi din
untdelemn. *Cap. 10.38,39; 12.44.
13. Am dat cămările* în grija preo-
tului Şelemia, cărturarului Ţadoc şi
lui Pedaia, unul din leviţi, şi le-am
adăugat şi pe Hanan, fiul lui Zacur,
fiul lui Matania, căci le mergea
numele că sunt credincioşi**. Ei au
fost însărcinaţi să facă împărţirile
cuvenite fraţilor lor.
*2 Cron. 31.12. Cap. 12.44. **Cap. 7.2. 1 Cor. 4.2.
14. Adu-Ţi aminte* de mine, Dum-
nezeule, pentru aceste lucruri şi nu
uita faptele mele evlavioase făcute
pentru Casa Dumnezeului meu şi pen-
tru lucrurile care trebuie păzite în ea!
*Vers. 22,31. Cap. 5.19.

Sfinţirea Sabatului

15. Pe vremea aceasta am văzut în
Iuda nişte oameni călcând la teasc în
ziua Sabatului*, aducând snopi, încăr-
când măgarii cu vin, struguri şi smo-
chine, şi cu tot felul de lucruri şi
aducându-le** la Ierusalim în ziua
Sabatului. Şi i-am mustrat chiar în
ziua când îşi vindeau mărfurile.
*Exod 20.10. **Cap. 10.31. Ier. 17.21,22.
16. Mai erau şi nişte tirieni, aşezaţi în
Ierusalim, care aduceau peşte şi tot
felul de mărfuri şi le vindeau fiilor lui
Iuda în ziua Sabatului şi în Ierusalim.
17. Am mustrat* pe mai marii lui
Iuda şi le-am zis: „Ce înseamnă această
faptă rea pe care o faceţi, pângărind
ziua Sabatului? *Vers. 11.
18. Oare n-au lucrat* aşa părinţii
voştri, şi nu din pricina aceasta a
trimis Dumnezeul nostru toate aceste
nenorociri peste noi şi peste cetatea
aceasta? Şi voi aduceţi din nou mânia
Lui împotriva lui Israel, pângărind
Sabatul!“ *Ier. 17.21-23.
19. Apoi am poruncit să se închidă
porţile Ierusalimului înainte de Sabat,
de îndată ce le va ajunge umbra*, şi să
nu se deschidă decât după Sabat. Şi
am pus câţiva din slujitorii mei la
porţi** să oprească intrarea sarcinilor
de mărfuri în ziua Sabatului.
*Lev. 23.32. **Ier. 17.21,22.
20. Şi aşa negustorii şi vânzătorii de
tot felul de lucruri au petrecut noaptea
o dată şi de două ori afară din
Ierusalim.
21. I-am mustrat şi le-am zis: „Pentru
ce staţi noaptea înaintea zidului? Dacă
veţi mai face încă o dată lucrul acesta,
voi pune mâna pe voi.“ Din clipa
aceea, n-au mai venit în timpul
Sabatului.
22. Am poruncit şi leviţilor să se
cureţe* şi să vină să păzească porţile,
ca să sfinţească ziua Sabatului.
Adu-Ţi aminte** de mine, Dumnezeule,
şi pentru aceste lucruri şi ocroteşte-mă
după marea Ta îndurare!
*Cap. 12.30. **Vers. 14,31.

Mustrarea pentru femeile străine

23. Tot pe vremea aceea, am văzut pe
nişte iudei, care îşi luaseră neveste*
asdodiene, amonite şi moabite.
*Ezra 9.2.
24. Jumătate din fiii lor vorbeau limba
asdodiană şi nu ştiau să vorbească
limba evreiască; nu cunoşteau decât
limba cutărui sau cutărui popor.
25. I-am mustrat* şi i-am blestemat;
am lovit pe unii din ei, le-am smuls
părul şi i-am pus să jure** în Numele
lui Dumnezeu, zicând: „Să nu vă daţi
fetele după fiii lor şi să nu luaţi fetele
lor de neveste nici pentru fiii voştri,
nici pentru voi.
*Vers. 11. Prov. 28.4. **Ezra 10.5. Cap. 10.29,30.
26. Oare nu în aceasta a păcătuit*
Solomon, împăratul lui Israel? Nu era
alt împărat ca el în mulţimea** popoa-
relor; el era iubit† de Dumnezeul lui,
şi Dumnezeu îl pusese împărat peste
tot Israelul. Totuşi†† femeile străine
l-au târât şi pe el în păcat.
*1 Împ. 11.1, etc. **1 Împ. 3.13. 2 Cron. 1.12. †2 Sam. 12.24.
††1 Împ. 11.4, etc.
27. Şi acum trebuie să auzim despre
voi că săvârşiţi o nelegiuire atât de
mare şi că păcătuiţi* împotriva Dum-
nezeului nostru luând neveste străine?“
*Ezra 10.2.
28. Unul din fiii lui Ioiada*, fiul
marelui preot, Eliaşib, era ginerele lui
Sanbalat, horonitul. L-am izgonit de la
mine. *Cap. 12.10,22.
29. Adu-Ţi aminte* de ei, Dumnezeule,
căci au spurcat preoţia şi legă-
mântul** încheiat de preoţi şi leviţi.
*Cap. 6.14. **Mal. 2.4,11,12.
30. I-am curăţat* de orice străin şi

am pus rânduială în tot ce trebuiau să păzească preoţii şi leviţii, fiecare în slujba lui, *Cap. 10.30.
31. în ce privea atât darul lemnelor* la vremi hotărâte, cât şi cele dintâi roade.
Adu-Ţi aminte de mine** spre bine, Dumnezeule! *Cap. 30.34. **Vers. 14,22.

ESTERA

(Psalmul 7.15-17; 37.34; 124. 2 Petru 2.9.)

Ospăţul lui Ahaşveroş

1 1. Era pe vremea lui Ahaşveroş*, al acelui Ahaşveroş care domnea de la India** până în Etiopia, peste† o sută douăzeci şi şapte de ţinuturi.
*Ezra 4.6. Dan. 9.1. **Cap. 8.9. †Dan. 6.1.
2. Împăratul Ahaşveroş şedea* atunci pe scaunul lui împărătesc la Susa**, în capitală. *1 Împ. 1.46. **Neem. 1.1.
3. În al treilea an al domniei lui, a dat* un ospăţ tuturor domnitorilor şi slujitorilor săi. Căpeteniile oştirii perşilor şi mezilor, mai marii şi capii ţinuturilor s-au strâns înaintea lui.
*Gen. 40.20. Cap. 2.18. Marc. 6.21.
4. El le-a arătat bogăţia strălucită a împărăţiei lui şi slava minunată a mărimii lui, în multe zile, timp de o sută optzeci de zile.
5. După ce au trecut aceste zile, împăratul a dat întregului popor care se afla în capitala Susa, de la cel mai mare până la cel mai mic, un ospăţ care a ţinut şapte zile, în curtea grădinii casei împărăteşti.
6. Covoare albe, verzi şi albastre erau legate cu funii de in subţire şi de purpură de nişte verigi de argint şi de nişte stâlpi de marmură. Paturi de aur* şi de argint stăteau pe o podea de porfir, de marmură, de sidef şi de pietre negre. *Cap. 7.8. Ezec. 23.41. Amos 6.4.
7. Iar de băut turnau în vase de aur de felurite soiuri. Era belşug de vin împărătesc, mulţumită dărniciei împăratului.
8. Dar nimeni nu era silit să bea, căci împăratul poruncise tuturor oamenilor din casa lui să facă după voia fiecăruia.
9. Împărăteasa Vasti a dat şi ea un ospăţ femeilor, în casa împărătească a împăratului Ahaşveroş.

Neascultarea împărătesei Vasti

10. A şaptea zi, pe când inima împăratului era veselă* de vin, a poruncit lui Mehuman, Bizta, Harbona**, Bigta, Abagta, Zetar şi Carcas, cei şapte fameni care slujeau înaintea împăratului Ahaşveroş, *2 Sam. 13.28. **Cap. 7.9.
11. să aducă în faţa lui pe împărăteasa Vasti, cu cununa împărătească, pentru ca să arate frumuseţea ei popoarelor şi mai marilor săi, căci era frumoasă la chip.
12. Dar împărăteasa Vasti n-a vrut să vină când a primit prin fameni porunca împăratului. Şi împăratul s-a supărat foarte tare, s-a aprins de mânie.
13. Atunci împăratul a vorbit cu înţelepţii* care** cunoşteau obiceiurile vremii. Căci aşa se puneau la cale treburile împăratului: înaintea tuturor celor ce cunoşteau legile şi dreptul.
*Ier. 10.7. Dan. 2.12. Mat. 2.1. **1 Cron. 12.32.
14. Avea lângă el pe Carşena, pe Şetar, pe Admata, pe Tarsis, pe Meres, pe Marsena, pe Memucan, şapte* domnitori ai Persiei şi Mediei, care** vedeau faţa împăratului şi care aveau locul întâi în împărăţie.
*Ezra 7.14. **2 Împ. 25.19.
15. „Ce trebuie“, a zis el, „să se facă împărătesei Vasti, după lege, pentru că n-a împlinit ce i-a poruncit împăratul Ahaşveroş prin fameni?“
16. Memucan a răspuns înaintea împăratului şi domnitorilor: „Nu numai faţă de împărat s-a purtat rău împărăteasa Vasti; ci şi faţă de toţi domnitorii şi de toate popoarele care sunt în toate ţinuturile împăratului Ahaşveroş.
17. Căci fapta împărătesei va ajunge la cunoştinţa tuturor femeilor şi le va face să-şi nesocotească* bărbaţii. Ele vor zice: „Împăratul Ahaşveroş a poruncit să i se aducă înainte împărăteasa Vasti, şi ea nu s-a dus.“ *Efes. 5.33.
18. Şi din ziua aceasta crăiesele Persiei şi Mediei, care vor afla de fapta împărătesei, vor vorbi tot aşa tuturor căpeteniilor împăratului: de aici va veni mult dispreţ şi mânie.

19. Dacă împăratul găseşte cu cale, să se dea poruncă din partea lui şi să se scrie în legile perşilor şi mezilor, cu arătarea că nu trebuie să se calce o poruncă împărătească, după care Vasti să nu se mai arate înaintea împăratului Ahaşveroş. Iar împăratul să dea vrednicia de împărăteasă alteia mai bună decât ea.
20. Porunca împăratului se va vesti astfel în toată împărăţia lui – căci este mare – şi toate femeile vor da* cinste bărbaţilor lor, de la mare până la mic."
*Efes. 5.33. Col. 3.18. 1 Pet. 3.1.
21. Părerea aceasta a fost primită de împărat şi de domnitori, şi împăratul a lucrat după cuvântul lui Memucan.
22. A trimis scrisori tuturor ţinuturilor din împărăţia lui, fiecărui ţinut* după scrierea lui şi fiecărui popor după limba lui; ele spuneau că orice bărbat trebuie să fie stăpân** în casa lui şi că va vorbi limba poporului său.
*Cap. 8.9. **Efes. 5.22-24. 1 Tim. 2.12.

Estera, împărăteasă

2 1. După aceste lucruri, când s-a potolit mânia împăratului Ahaşveroş, s-a gândit la Vasti, la ce făcuse ea şi la hotărârea* luată cu privire la ea. *Cap. 1.19,20.
2. Atunci cei ce slujeau împăratului au zis: „Să se caute pentru împărat nişte fete fecioare şi frumoase.
3. Împăratul să pună în toate ţinuturile din împărăţia lui dregători însărcinaţi să strângă pe toate fetele fecioare şi frumoase, în capitala Susa, în casa femeilor, sub privegherea lui Hegai, famenul împăratului şi păzitorul femeilor, care să le dea cele trebuincioase pentru gătit.
4. Şi fata care-i va plăcea împăratului să fie împărăteasă în locul Vastiei." Părerea aceasta a fost primită de împărat, şi aşa a făcut.
5. În capitala Susa era un iudeu, numit Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Şimei, fiul lui Chis, bărbat din Beniamin,
6. care* fusese luat din Ierusalim printre robii strămutaţi împreună cu Ieconia, împăratul lui Iuda, de Nebucadneţar, împăratul Babilonului.
*2 Împ. 24.14,15. 2 Cron. 36.10,20. Ier. 24.1.
7. El creştea pe Hadasa, adică Estera, fata* unchiului său; căci ea n-avea nici tată, nici mamă. Fata era frumoasă la statură şi plăcută la vedere. După moartea tatălui şi a mamei sale, Mardoheu o luase de suflet. *Vers. 15.
8. Când s-a auzit porunca împăratului şi hotărârea lui, au fost strânse* un mare număr de fete în capitala Susa, sub privegherea lui Hegai. Odată cu ele a fost luată şi Estera şi adusă în casa împăratului, sub privegherea lui Hegai, păzitorul femeilor. *Vers. 3.
9. Fata i-a plăcut şi a căpătat trecere înaintea lui. El s-a grăbit să-i dea cele de trebuinţă pentru găteală* şi hrană, i-a dat şapte slujnice alese din casa împăratului şi a pus-o împreună cu slujnicele ei în cea mai bună încăpere din casa femeilor. *Vers. 3,12.
10. Estera* nu şi-a făcut cunoscut nici poporul, nici naşterea, căci Mardoheu o oprise să vorbească despre aceste lucruri. *Vers. 20.
11. Şi în fiecare zi Mardoheu se ducea şi venea înaintea curţii casei femeilor ca să afle cum îi merge Esterei şi ce se face cu ea.
12. Fiecare fată se ducea la rândul ei la împăratul Ahaşveroş, după ce timp de douăsprezece luni împlinea ce era poruncit femeilor. În timpul acesta, aveau grijă să se gătească, ungându-se şase luni cu untdelemn de mirt, şi şase luni, cu miresme de mirozne femeieşti.
13. Aşa se ducea fiecare fată la împărat. Şi, când trecea din casa femeilor în casa împăratului, o lăsau să ia cu ea tot ce voia.
14. Se ducea seara; şi a doua zi dimineaţa trecea în a doua casă a femeilor, sub privegherea lui Şaaşgaz, famenul împăratului şi păzitorul ţiitoarelor împăratului. Nu se mai întorcea la împărat, decât când ar fi dorit împăratul şi ar fi chemat-o pe nume.
15. Când i-a venit rândul să se ducă la împărat, Estera, fata* lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, care o înfiase, n-a cerut decât ce a fost rânduit de Hegai, famenul împăratului şi păzitorul femeilor. Estera căpăta trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau. *Vers. 7.
16. Estera a fost dusă la împăratul Ahaşveroş, în casa împărătească, în luna a zecea, adică luna Tebet, în al şaptelea an al domniei lui.
17. Împăratul a iubit pe Estera mai mult decât pe toate celelalte femei, şi ea a căpătat trecere şi iubire înaintea

lui mai mult decât toate celelalte fete. I-a pus cununa împărătească pe cap şi a făcut-o împărăteasă în locul Vastiei.
18. Împăratul a dat* un mare ospăţ tuturor domnitorilor şi slujitorilor lui, un ospăţ în cinstea Esterei. Cu prilejul acesta a uşurat sarcinile ţinuturilor şi a împărţit daruri cu o dărnicie împărătească. *Cap. 1.3.

Mardoheu descoperă o uneltire împotriva împăratului

19. A doua oară când s-au strâns fetele, Mardoheu şedea la* poarta împăratului. *Vers. 21. Cap. 3.2.
20. Estera* nu-şi spusese nici naşterea, nici poporul, căci o oprise Mardoheu. Şi ea urma acum poruncile lui Mardoheu cu tot atâta scumpătate ca atunci când o creştea el. *Vers. 10.
21. În acelaşi timp, pe când Mardoheu stătea la poarta împăratului, Bigtan şi Tereş, doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, s-au lăsat biruiţi de o supărare şi au vrut să întindă mâna împotriva împăratului Ahaşveroş.
22. Mardoheu a avut cunoştinţă de lucrul acesta şi a dat de ştire* împărătesei Estera, care l-a spus împăratului din partea lui Mardoheu. *Cap. 6.2.
23. Faptul fiind cercetat şi găsit întocmai, cei doi fameni au fost spânzuraţi de un lemn. Şi lucrul acesta a fost scris în cartea* Cronicilor, în faţa împăratului. *Cap. 6.2.

Haman capătă omorârea iudeilor

3 1. După aceste lucruri, împăratul Ahaşveroş a ridicat la putere pe Haman, fiul lui Hamedata, agaghitul*. L-a ridicat în cinste şi a pus scaunul lui mai presus de scaunele tuturor căpeteniilor care erau lângă el.
*Num. 24.7. 1 Sam. 15.8.
2. Toţi slujitorii împăratului care stăteau la poarta* împăratului plecau genunchiul şi se închinau înaintea lui Haman, căci aşa era porunca împăratului cu privire la el. Dar Mardoheu nu-şi pleca** genunchiul şi nu se închina.
*Cap. 2.19. **Vers. 5. Ps. 15.4.
3. Şi slujitorii împăratului care stăteau la poarta împăratului au zis lui Mardoheu: „Pentru ce* calci porunca împăratului?“ *Vers. 2.
4. Fiindcă ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta, şi el nu-i asculta, l-au spus lui Haman ca să vadă dacă Mardoheu are să se ţină de hotărârea lui; căci el spusese că este iudeu.
5. Şi Haman a văzut că Mardoheu nu-şi* pleca genunchiul şi nu se închina înaintea lui. S-a umplut de** mânie;
*Vers. 2. Cap. 5.9. **Dan. 3.19.
6. dar a crezut prea puţin pentru el să pună mâna numai pe Mardoheu, căci i se spusese din ce popor era Mardoheu, şi a voit* să nimicească pe poporul lui Mardoheu, pe toţi iudeii care se aflau în toată împărăţia lui Ahaşveroş.
*Ps. 83.4.
7. În luna întâi, adică luna Nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Ahaşveroş, au aruncat Pur*, adică sorţul, înaintea lui Haman, pentru fiecare zi şi pentru fiecare lună, până în luna a douăsprezecea, adică luna Adar. *Cap. 9.24.
8. Atunci Haman a zis împăratului Ahaşveroş: „În toate ţinuturile împărăţiei tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi* deosebite de ale tuturor popoarelor şi nu ţine legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniştit.
*Ezra 4.13. Fapt. 16.20.
9. Dacă împăratul găseşte cu cale, să se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimiciţi, şi eu voi cântări zece mii de talanţi de argint în mâinile slujbaşilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului.“
10. Împăratul şi-a scos* inelul** din deget şi l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata, agaghitul, vrăjmaşul iudeilor.
*Gen. 41.42. **Cap. 8.2,8.
11. Şi împăratul a zis lui Haman: „Îţi dăruiesc şi argintul şi pe poporul acesta; fă cu el ce vei voi.“
12. Logofeţii împăratului au fost chemaţi* în a treisprezecea zi a lunii întâi şi au scris în totul cum a poruncit Haman mai marilor oştirii, dregătorilor fiecărui ţinut şi căpeteniilor fiecărui popor, fiecărui ţinut după scrierea** lui şi fiecărui popor după limba lui. Au scris în numele† împăratului Ahaşveroş şi au pecetluit scrisorile cu inelul împăratului.
*Cap. 8.9. **Cap. 1.22; 8.9. †1 Împ. 21.8. Cap. 8.8,10.
13. Scrisorile au fost trimise* prin alergători în toate ţinuturile împăratului, ca să nimicească, să omoare şi să piardă pe toţi iudeii, tineri şi bătrâni, prunci şi femei, şi anume într-o singură zi**, în ziua a treisprezecea

a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar, şi să li se prade† averile.
*Cap. 8.10. **Cap. 8.12, etc. †Cap. 8.11.

14. Aceste scrisori* cuprindeau porunca împăratului, care trebuia vestită în fiecare ţinut, şi îndemnau pe toate popoarele să fie gata pentru ziua aceea. *Cap. 8.13,14.

15. Alergătorii au plecat în grabă mare, după porunca împăratului.

Porunca a fost vestită şi în capitala Susa. Şi pe când împăratul şi Haman stăteau şi beau, cetatea Susa* era îngrozită. *Cap. 8.15. Prov. 29.2.

Groaza şi postul iudeilor

4 1. Mardoheu, aflând tot ce se petrecea, şi-a sfâşiat* hainele, s-a îmbrăcat cu un sac şi s-a presărat cu** cenuşă. Apoi s-a dus în mijlocul cetăţii, scoţând cu putere strigăte† amare,
*2 Sam. 1.11. **Ios. 7.6. Ezec. 27.30. †Gen. 27.34.

2. şi a mers până la poarta împăratului, a cărei intrare era oprită oricui era îmbrăcat cu un sac.

3. În fiecare ţinut unde ajungea porunca împăratului şi hotărârea lui a fost o mare jale printre iudei; posteau, plângeau şi se boceau, şi mulţi se culcau în sac şi cenuşă.

4. Slujnicele Esterei şi famenii ei au venit şi i-au spus lucrul acesta. Şi împărăteasa a rămas îngrozită. A trimis haine lui Mardoheu ca să-l îmbrace şi să ia sacul de pe el, dar el nu le-a primit.

5. Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul din famenii pe care-i pusese împăratul în slujba ei, şi l-a însărcinat să se ducă să întrebe pe Mardoheu ce înseamnă lucrul acesta şi de unde vine.

6. Hatac s-a dus la Mardoheu în locul deschis al cetăţii, înaintea porţii împăratului.

7. Şi Mardoheu i-a istorisit tot ce i se întâmplase şi i-a spus suma* de argint pe care făgăduise Haman că o va da vistieriei împăratului în schimbul măcelăririi iudeilor. *Cap. 3.9.

8. I-a dat şi cuprinsul* poruncii vestite în Susa în vederea nimicirii lor, ca s-o arate Esterei şi să-i spună totul. Şi a poruncit ca Estera să se ducă la împărat să-l roage şi să stăruie de el pentru poporul său. *Cap. 3.14,15.

9. Hatac a venit şi a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu.

10. Estera a însărcinat pe Hatac să se ducă să spună lui Mardoheu:

11. „Toţi slujitorii împăratului şi poporul din ţinuturile împăratului ştiu că este o lege* care pedepseşte cu moartea pe oricine, fie bărbat, fie femeie, care intră la împărat, în curtea** dinăuntru, fără să fie chemat. Numai acela scapă cu viaţă căruia† îi întinde împăratul toiagul lui împărătesc de aur. Şi eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile.“ *Dan. 2.9. **Cap. 5.1. †Cap. 5.2; 8.4.

12. Când s-au spus cuvintele Esterei lui Mardoheu,

13. Mardoheu a trimis următorul răspuns Esterei: „Să nu-ţi închipui că numai tu vei scăpa dintre toţi iudeii, pentru că eşti în casa împăratului.

14. Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul şi izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, şi tu şi casa tatălui tău veţi pieri. Şi cine ştie dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăţie?“

15. Estera a trimis să spună lui Mardoheu:

16. „Du-te, strânge pe toţi iudeii care se află în Susa şi postiţi pentru mine, fără să mâncaţi, nici să beţi, trei zile*, nici noaptea, nici ziua. Şi eu voi posti odată cu slujnicele mele; apoi voi intra la împărat, în ciuda legii; şi, dacă** va fi să pier, voi pieri.“ *Cap. 5.1. **Gen. 43.14.

17. Mardoheu a plecat şi a făcut tot ce-i poruncise Estera.

Estera merge la împărat

5 1. A treia* zi, Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărăteşti şi a venit în curtea dinăuntru** a casei împăratului, înaintea casei împăratului. Împăratul şedea pe scaunul lui împărătesc în casa împărătească, în faţa uşii casei.
*Cap. 4.16. **Cap. 4.11; 6.4.

2. Când a văzut împăratul pe împărăteasa Estera în picioare în curte, ea a căpătat trecere* înaintea lui. Şi împăratul** a întins Esterei toiagul împărătesc pe care-l ţinea în mână. Estera s-a apropiat şi a atins vârful toiagului.
*Prov. 21.1. **Cap. 4.11; 8.4.

3. Împăratul i-a zis: „Ce ai tu, împărăteasă Estero, şi ce ceri? Chiar dacă ai cere jumătate* din împărăţie, îţi voi da.“ *Marc. 6.23.

4. Estera a răspuns: „Dacă împăratul găseşte cu cale, să vină împăratul

astăzi cu Haman la ospăţul pe care i l-am pregătit."
5. Şi împăratul a zis: „Duceţi-vă îndată şi aduceţi pe Haman, cum doreşte Estera."
Împăratul s-a dus cu Haman la ospăţul pe care-l pregătise Estera.
6. Şi pe când beau* vin, împăratul a zis Esterei: „Care** este cererea ta? Ea îţi va fi împlinită. Ce doreşti? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăţie, o vei căpăta." *Cap. 7.2. **Cap. 9.12.
7. Estera a răspuns: „Iată ce cer şi ce doresc.
8. Dacă am căpătat trecere înaintea împăratului şi dacă găseşte cu cale împăratul să-mi îndeplinească cererea şi să-mi facă dorinţa, să mai vină împăratul cu Haman şi la ospăţul pe care li-l voi pregăti, şi mâine voi da răspuns împăratului după porunca lui."

Planul lui Haman

9. Haman a ieşit în ziua aceea vesel şi cu inima mulţumită. Dar, când a văzut la poarta împăratului pe Mardoheu, care nu se scula*, nici nu se mişca înaintea lui, s-a umplut de mânie împotriva lui Mardoheu. *Cap. 3.5.
10. A ştiut totuşi să se stăpânească* şi s-a dus acasă. Apoi a trimis să aducă pe prietenii săi şi pe nevasta sa, Zereş. *2 Sam. 13.22.
11. Haman le-a vorbit despre strălucirea bogăţiilor lui, despre numărul fiilor* săi, despre tot ce făcuse împăratul ca să-l ridice în vrednicie şi despre locul pe care i-l dăduse mai presus** de căpeteniile şi slujitorii împăratului. *Cap. 9.7, etc. **Cap. 3.1.
12. Şi a adăugat: „Eu sunt chiar singurul pe care împărăteasa Estera l-a primit împreună cu împăratul la ospăţul pe care l-a făcut, şi sunt poftit şi pe mâine la ea cu împăratul.
13. Dar toate acestea n-au nici un preţ pentru mine câtă vreme voi vedea pe Mardoheu, iudeul acela, şezând la poarta împăratului."
14. Nevasta sa, Zereş, şi toţi prietenii lui i-au zis: „Să se pregătească o spânzurătoare* înaltă de cincizeci de coţi, şi mâine dimineaţă cere** împăratului ca Mardoheu să fie spânzurat. Apoi vei merge vesel la ospăţ cu împăratul." Părerea aceasta a plăcut lui Haman şi a pus să pregătească† spânzurătoarea. *Cap. 7.9. **Cap. 6.4. †Cap. 7.10.

Cinstea dată lui Mardoheu

6 1. În noaptea aceea, împăratul n-a putut să doarmă şi a poruncit să-i aducă lângă el cartea* aducerilor aminte, Cronicile. Le-au citit înaintea împăratului, *Cap. 2.23.
2. şi s-a găsit scris ce descoperise Mardoheu cu privire la Bigtan şi Tereş, cei doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, care voiseră să întindă mâna asupra împăratului Ahaşveroş.
3. Împăratul a zis: „Ce cinste şi mărire i s-a făcut lui Mardoheu pentru aceasta?" – „Nu i s-a făcut nimic", au răspuns cei ce slujeau împăratului.
4. Atunci împăratul a zis: „Cine este în curte?" – Haman venise în curtea de afară* a casei împăratului să** ceară împăratului să spânzure pe Mardoheu pe lemnul pe care-l pregătise pentru el. – *Cap. 5.1. **Cap. 5.14.
5. Slujitorii împăratului i-au răspuns: „Haman este în curte." Şi împăratul a zis: „Să intre."
6. Haman a intrat, şi împăratul i-a zis: „Ce trebuie făcut pentru un om pe care vrea să-l cinstească împăratul?" Haman şi-a zis în sine: „Pe cine altul decât pe mine ar vrea împăratul să-l cinstească?"
7. Şi Haman a răspuns împăratului: „Omului pe care vrea împăratul să-l cinstească
8. trebuie să i se aducă haina împărătească, aceea cu care se îmbracă împăratul, şi calul* pe care călăreşte împăratul şi să i se pună cununa împărătească pe cap. *1 Împ. 1.33.
9. Să se dea haina şi calul uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului, apoi să îmbrace cu haina pe omul acela pe care vrea să-l cinstească împăratul, să-l plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetăţii şi să se strige* înaintea lui: „Aşa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!" *Gen. 41.43.
10. Împăratul a zis lui Haman: „Ia îndată haina şi calul, cum ai zis, şi fă aşa iudeului Mardoheu, care şade la poarta împăratului. Nu lăsa nefăcut nimic din ce ai spus."
11. Şi Haman a luat haina şi calul, a îmbrăcat pe Mardoheu, l-a plimbat călare pe cal prin locul deschis al cetăţii şi a strigat înaintea lui: „Aşa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!"

12. Mardoheu s-a întors la poarta împăratului, şi Haman s-a dus în grabă* acasă, mâhnit şi** cu capul acoperit.

*2 Cron. 26.20. **2 Sam. 15.30. Ier. 14.3,4.

13. Haman a istorisit nevestei sale, Zereş, şi tuturor prietenilor săi tot ce i se întâmplase. Şi înţelepţii lui şi nevasta sa, Zereş, i-au zis: „Dacă Mardoheu, înaintea căruia ai început să cazi, este din neamul iudeilor, nu vei putea face nimic împotriva lui, ci vei cădea înaintea lui.“

14. Pe când îi vorbeau ei încă, au venit famenii împăratului şi au luat îndată pe Haman la ospăţul* pe care-l pregătise Estera. *Cap. 5.8.

Haman dat de gol

7 1. Împăratul şi Haman s-au dus la ospăţ la împărăteasa Estera.

2. În această a doua zi, împăratul a zis iarăşi Esterei pe când beau* vin: „Care este cererea ta, împărăteasă Estero? Ea îţi va fi împlinită. Ce doreşti? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăţie, o vei căpăta.“ *Cap. 5.6.

3. Împărăteasa Estera a răspuns: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate, şi dacă găseşte cu cale împăratul, dă-mi viaţa: iată cererea mea; şi scapă pe poporul meu: iată dorinţa mea!

4. Căci eu şi poporul meu suntem vânduţi* să fim nimiciţi, înjunghiaţi şi prăpădiţi. Măcar dacă am fi vânduţi să fim robi şi roabe, aş tăcea, dar vrăjmaşul n-ar putea să înlocuiască pierderea făcută împăratului.“ *Cap. 3.9; 4.7.

5. Împăratul Ahaşveroş a luat cuvântul şi a zis împărătesei Estera: „Cine şi unde este acela care are de gând să facă aşa?“

6. Estera a răspuns: „Apăsătorul, vrăjmaşul este Haman, răul acesta!“ Haman a rămas îngrozit în faţa împăratului şi a împărătesei.

7. Şi împăratul, în mânia lui, s-a sculat şi a părăsit ospăţul, şi s-a dus în grădina casei împărăteşti. Haman a rămas să-şi ceară viaţa de la împărăteasa Estera, căci vedea bine că pierderea lui era hotărâtă în mintea împăratului.

8. Când s-a întors împăratul din grădina casei împărăteşti în odaia ospăţului, a văzut pe Haman că se aruncase spre* patul pe care era Estera şi i-a zis: „Cum, să mai şi sileşti pe împărăteasă, la mine, în casa împărătească?“

Cum au ieşit cuvintele acestea din gura împăratului, i-au şi acoperit** faţa lui Haman. *Cap. 1.6. **Iov 9.34.

9. Şi Harbona*, unul din fameni, a zis în faţa împăratului: „Iată, spânzurătoarea** pregătită de Haman pentru Mardoheu, care a vorbit spre binele împăratului, este ridicată în casa lui Haman, la o înălţime de cincizeci de coţi.“ Împăratul a zis: „Haman să fie spânzurat pe ea!“

*Cap. 1.10. **Cap. 5.14. Ps. 7.16. Prov. 11.5,6.

10. Şi au spânzurat* pe Haman pe spânzurătoarea pe care o pregătise el pentru Mardoheu. Şi mânia împăratului s-a potolit. *Ps. 37.35,36. Dan. 6.24.

Porunca pentru iudei

8 1. În aceeaşi zi, împăratul Ahaşveroş a dat împărătesei Estera casa lui Haman, vrăjmaşul iudeilor. Şi Mardoheu a venit înaintea împăratului, căci Estera arătase legătura ei de rudenie* cu el. *Cap. 2.7.

2. Împăratul şi-a scos inelul*, pe care-l luase înapoi de la Haman, şi l-a dat lui Mardoheu. Estera, din partea ei, a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman. *Cap. 3.10.

3. Apoi Estera a vorbit din nou înaintea împăratului. S-a aruncat la picioarele lui, a plâns, l-a rugat să oprească urmările răutăţii lui Haman, agaghitul, şi izbânda planurilor lui împotriva iudeilor.

4. Împăratul a întins toiagul* împărătesc de aur Esterei, care s-a ridicat şi a stat în picioare înaintea împăratului.

*Cap. 4.11; 5.2.

5. Ea a zis atunci: „Dacă împăratul găseşte cu cale şi dacă am căpătat trecere înaintea lui, dacă lucrul pare potrivit împăratului şi dacă eu sunt plăcută înaintea lui, să se scrie ca să se întoarcă scrisorile făcute de Haman, fiul lui Hamedata, agaghitul, şi scrise de el cu gând să piardă pe iudeii care sunt în toate ţinuturile împăratului.

6. Căci cum aş putea eu să văd nenorocirea* care ar atinge pe poporul meu şi cum aş putea să văd nimicirea neamului meu?“ *Neem. 2.3. Cap. 7.4.

7. Împăratul Ahaşveroş a zis împărătesei Estera şi iudeului Mardoheu: „Iată, am* dat Esterei casa lui Haman, şi el a fost spânzurat pe spânzurătoare,

pentru că întinsese mâna împotriva
iudeilor. *Vers. 1. Prov. 13.22.
8. Scrieţi, dar, în folosul iudeilor cum
vă va plăcea, în numele împăratului, şi
pecetluiţi cu inelul împăratului. Căci o
scrisoare scrisă în numele împăratului
şi pecetluită cu inelul împăratului nu
poate fi* desfiinţată.“ *Cap. 1.19. Dan. 6.8,12,15.
9. Logofeţii împăratului au fost
chemaţi* în vremea aceea, în a două-
zeci şi treia zi a lunii a treia, adică
luna Sivan, şi au scris, după tot ce a
poruncit Mardoheu, iudeilor, căpete-
niilor oştirii, dregătorilor şi mai
marilor celor o sută douăzeci şi şapte
de ţinuturi aşezate de la India** la
Etiopia, fiecărui ţinut după scrierea†
lui, fiecărui popor după limba lui, şi
iudeilor după scrierea şi limba lor.
*Cap. 3.12. **Cap. 1.1. †Cap. 1.22; 3.12.
10. Au scris* în numele împăratului
Ahaşveroş şi au pecetluit cu inelul
împăratului. Au trimis scrisorile prin
alergători călare pe cai şi catâri născuţi
din iepe. *1 Împ. 21.8. Cap. 3.12,13.
11. Prin aceste scrisori, împăratul
dădea voie iudeilor, ori în care cetate
ar fi fost, să se adune şi să-şi apere
viaţa, să nimicească, să omoare şi să
piardă, împreună cu pruncii şi femeile
lor, pe toţi aceia din fiecare popor şi
din fiecare ţinut care ar lua armele
să-i lovească, şi să le prădeze* averile.
*Cap. 9.10,15,16.
12. Aceasta să se facă într-o singură
zi*, în toate ţinuturile împăratul Ahaş-
veroş, şi anume în a treisprezecea zi
a lunii a douăsprezecea, adică luna
Adar. *Cap. 3.13, etc.; 9.1.
13. Aceste scrisori cuprindeau hotă-
rârea* care trebuia vestită în fiecare
ţinut şi dădeau de ştire tuturor popoa-
relor că iudeii stau gata pentru ziua
aceea ca să se răzbune pe vrăjmaşii
lor. *Cap. 3.14,15.
14. Alergătorii călare pe cai şi pe
catâri au plecat îndată şi în toată
graba, după porunca împăratului.
Hotărârea a fost vestită şi în capitala
Susa.
15. Mardoheu a ieşit de la împărat cu
o haină împărătească albastră şi albă,
cu o mare cunună de aur şi cu o mantie
de in subţire şi de purpură. Cetatea
Susa* striga şi se bucura.
*Cap. 3.15. Prov. 29.2.
16. Pentru iudei nu era decât fericire*
şi bucurie, veselie şi slavă. *Ps. 97.11.
17. În fiecare ţinut şi în fiecare
cetate, pretutindeni unde ajungea
porunca împăratului şi hotărârea lui, a
fost între iudei bucurie şi veselie,
ospeţe şi zile* de sărbătoare. Şi mulţi
oameni dintre popoarele ţării s-au
făcut** iudei, căci îi apucase frica† de
iudei. *1 Sam. 25.8. Cap. 9.19,22. **Ps. 18.43.
†Gen. 35.5. Exod 15.16. Deut. 2.25; 11.25. Cap. 9.2.

Răzbunarea iudeilor

9 1. În luna* a douăsprezecea, adică
luna Adar, în a treisprezecea zi a
lunii, ziua în care** avea să se aducă
la îndeplinire porunca şi hotărârea
împăratului şi când vrăjmaşii iudeilor
nădăjduiseră să stăpânească† peste ei,
s-a întâmplat tocmai dimpotrivă, că
iudeii au stăpânit asupra vrăjmaşilor
lor. *Cap. 8.12. **Cap. 3.13. †2 Sam. 22.41.
2. Iudeii s-au strâns* în cetăţile lor,
în toate ţinuturile împăratului Ahaş-
veroş, ca să pună mâna pe cei ce
căutau să-i piardă**. Nimeni n-a putut
să le stea împotrivă, căci frica† de ei
apucase pe toate popoarele!
*Vers. 16. Cap. 8.11. **Ps. 71.13,24. †Cap. 8.17.
3. Şi toţi mai marii ţinuturilor, căpe-
teniile oştirii, dregătorii, slujbaşii
împăratului au sprijinit pe iudei, din
pricina fricii pe care le-o insufla
Mardoheu.
4. Căci Mardoheu era puternic în casa
împăratului, şi faima lui se răspândea
în toate ţinuturile, pentru că ajungea
din ce în ce mai puternic*.
*2 Sam. 3.1. 1 Cron. 11.9. Prov. 4.18.
5. Iudeii au ucis cu lovituri de sabie
pe toţi vrăjmaşii lor, i-au omorât şi
i-au prăpădit. Au făcut ce au vrut cu
vrăjmaşii lor.
6. În capitala Susa, iudeii au ucis şi
au prăpădit cinci sute de oameni,
7. şi au înjunghiat pe Parşandata,
Dalfon, Aspata,
8. Porata, Adalia, Aridata,
9. Parmaşta, Arizai, Aridai şi Vaiezata,
10. cei zece* fii ai lui Haman, fiul lui
Hamedata, vrăjmaşul iudeilor. Dar
n-au pus mâna** pe averile lor.
*Cap. 5.11. Iov 18.19; 27.13-15. Ps. 21.10. **Cap. 8.11.
11. În ziua aceea, numărul celor ce
fuseseră ucişi în capitala Susa a ajuns
la cunoştinţa împăratului.
12. Şi împăratul a zis împărătesei
Estera: „Iudeii au ucis şi au prăpădit
în capitala Susa cinci sute de oameni
şi pe cei zece fii ai lui Haman. Ce vor

fi făcut în celelalte ţinuturi ale împăratului?... Care-ţi* este cererea? Ea îţi va fi împlinită. Ce mai doreşti? Vei căpăta.“ *Cap. 5.6; 7.2.

13. Estera a răspuns: „Dacă împăratul găseşte cu cale, să fie îngăduit iudeilor care sunt la Susa să facă şi mâine după* porunca de azi şi să spânzure** pe lemn pe cei zece fii ai lui Haman.“ *Cap. 8.11. **2 Sam. 21.6,9.

14. Şi împăratul a poruncit să se facă aşa. Porunca a fost adusă la cunoştinţa poporului din Susa. Au spânzurat pe cei zece fii ai lui Haman.

15. Iudeii care se aflau în Susa s-au strâns* din nou în a paisprezecea zi a lunii Adar şi au ucis în Susa trei sute de oameni. Dar n-au pus** mâna pe averile lor. *Vers. 2. Cap. 8.11. **Vers. 10.

16. Ceilalţi iudei din celelalte ţinuturi ale împăratului s-au strâns* şi şi-au apărat viaţa. Au căpătat astfel odihnă, scăpând de vrăjmaşii lor, şi au ucis şaptezeci şi cinci de mii din cei ce le erau vrăjmaşi. Dar** n-au pus mâna pe averile lor. *Vers. 2. Cap. 8.11. **Cap. 8.11.

Sărbătoarea Purim

17. Aceste lucruri s-au întâmplat în a treisprezecea zi a lunii Adar. În ziua a paisprezecea, iudeii s-au odihnit şi au făcut din ea o zi de ospăţ şi de bucurie.

18. Cei ce se aflau la Susa s-au strâns în ziua a treisprezecea* şi a paisprezecea, dar în ziua a cincisprezecea s-au odihnit şi au făcut din ea o zi de ospăţ şi de bucurie. *Vers. 11,15.

19. De aceea iudeii de la ţară, care locuiesc în cetăţi fără ziduri, au făcut din ziua a paisprezecea a lunii Adar o zi* de bucurie, de ospăţ şi de** sărbătoare, în care îşi trimit† daruri unii altora.
*Deut. 16.11,14. **Cap. 8.17. †Vers. 22. Neem. 8.10,12.

20. Mardoheu a scris aceste lucruri şi a trimis scrisori tuturor iudeilor din toate ţinuturile împăratului Ahaşveroş, de aproape şi din depărtare.

21. Le poruncea să prăznuiască în fiecare an ziua a paisprezecea şi a cincisprezecea a lunii Adar,

22. ca zile în care căpătaseră odihnă scăpând de vrăjmaşii lor. Le-a poruncit să prăznuiască luna în care întristarea lor se prefăcuse* în bucurie, şi jalea lor, în zi de sărbătoare, şi să facă din aceste zile nişte zile de ospăţ şi de bucurie, când să-şi trimită** daruri de mâncare unii altora şi să împartă daruri celor lipsiţi.
*Ps. 30.11. **Vers. 19. Neem. 8.10.

23. Iudeii s-au îndatorat să facă ceea ce şi începuseră să facă şi ce le scrisese Mardoheu.

24. Căci Haman, fiul lui Hamedata, agaghitul, vrăjmaşul tuturor iudeilor, făcuse planul* să-i piardă şi aruncase Pur, adică sorţul, ca să-i omoare şi să-i nimicească. *Cap. 3.6,7.

25. Dar Estera, venind* înaintea împăratului, împăratul a poruncit în scris să întoarcă** asupra capului lui Haman planul cel rău pe care-l făcuse împotriva iudeilor şi să-l spânzure pe lemn, pe el şi pe fiii lui.
*Vers. 13,14. Cap. 7.5, etc.; 8.3, etc. **Cap. 7.10. Ps. 7.16.

26. De aceea zilele acestea s-au numit Purim, de la numirea Pur.

Potrivit cu tot cuprinsul acestei scrisori*, potrivit cu cele ce văzuseră ei înşişi şi potrivit cu cele ce li se întâmplaseră, *Vers. 20.

27. iudeii au luat pentru ei, pentru sămânţa lor şi pentru toţi cei ce se vor lipi* de ei hotărârea şi îndatorirea neschimbătoare ca să prăznuiască în fiecare an aceste două zile, în felul rânduit şi la vremea hotărâtă.
*Cap. 8.17. Isa. 56.3,6. Zah. 2.11.

28. Zilele acestea trebuiau să fie pomenite şi prăznuite din neam în neam, în fiecare familie, în fiecare ţinut şi în fiecare cetate. Şi zilele acestea Purim nu trebuiau desfiinţate niciodată din mijlocul iudeilor, nici să se şteargă aducerea aminte de ele printre urmaşii lor.

29. Împărăteasa Estera, fata lui Abihail*, şi iudeul Mardoheu au scris stăruitor a doua oară pentru ca să întărească scrisoarea** privitoare la Purim. *Cap. 2.15. **Vers. 20. Cap. 8.10.

30. Au trimis scrisori tuturor iudeilor, în cele o sută douăzeci şi şapte* de ţinuturi ale împăratului Ahaşveroş. Ele cuprindeau cuvinte de pace şi de credincioşie, *Cap. 1.1.

31. întărind ţinerea acestor zile Purim la vremea hotărâtă, cum le rânduiseră iudeul Mardoheu şi împărăteasa Estera pentru ei şi cum şi le rânduiseră şi pentru ei înşişi şi pentru sămânţa lor, cu prilejul postului* lor şi ţipetelor lor. *Cap. 4.3,16.

32. Porunca Esterei a întărit aşezarea

acestei sărbători Purim, şi lucrul
acesta a fost scris în carte.

Lauda lui Mardoheu

10 1. Împăratul Ahaşveroş a pus un
bir asupra ţării şi asupra ostroa-
velor* mării. *Gen. 10.5. Ps. 72.10. Isa. 24.15.
2. Toate faptele privitoare la puterea
lui şi isprăvile lui şi amănuntele despre
mărimea la care* a ridicat împăratul
pe Mardoheu, nu sunt scrise în cartea
Cronicilor împăraţilor Mezilor şi
Perşilor? *Cap. 8.15; 9.14.
3. Căci Iudeul Mardoheu era cel
dintâi* după împăratul Ahaşveroş. El
era cu vază între Iudei şi iubit de
mulţimea fraţilor săi, căci a căutat**
binele poporului său şi a vorbit pentru
fericirea întregului său neam.
*Gen. 41.40. 2 Cron. 28.7. **Neem. 2.10. Ps. 122.8,9.

IOV

(Psalmul 73. Eclesiastul 8.14. Ioan 9.3. Romani 9.20. 1 Corinteni 4.3-5.9.)

Propăşirea lui Iov

1 1. Era în ţara* Uţ un om care se
numea Iov**. Şi omul acesta era
fără prihană† şi curat la suflet. El se
temea†† de Dumnezeu şi se abătea de
la rău. *Gen. 22.20,21. **Ezec. 14.14.
Iac. 5.11. †Gen. 6.9; 17.1. Cap. 2.3. ††Prov. 8.13; 16.6.
2. I s-au născut şapte fii şi trei fete.
3. Avea şapte mii de oi, trei mii de
cămile, cinci sute de perechi de boi,
cinci sute de măgăriţe şi un foarte mare
număr de slujitori. Şi omul acesta era
cel mai cu vază din toţi locuitorii
Răsăritului.
4. Fiii săi se duceau unii la alţii şi
dădeau, rând pe rând, câte un ospăţ. Şi
pofteau şi pe cele trei surori ale lor să
mănânce şi să bea împreună cu ei.
5. Şi, după ce treceau zilele de ospăţ,
Iov chema şi sfinţea pe fiii săi: se scula
dis-de-dimineaţă şi aducea pentru
fiecare din ei câte o ardere de tot*.
Căci zicea Iov: „Poate că fiii mei au
păcătuit şi au supărat** pe Dumnezeu
în inima lor.“ Aşa avea Iov obicei să
facă. *Gen. 8.20. Cap. 42.8. **1 Împ. 21.10,13.

Satana cere să se atingă de Iov

6. Fiii lui Dumnezeu au venit* într-o
zi** de s-au înfăţişat înaintea Dom
nului. Şi a venit şi Satana în mijlocul
lor. *1 Împ. 22.19. Cap. 38.7. **Cap. 2.1.
7. Domnul a zis Satanei: „De unde
vii?“ Şi Satana a răspuns Domnului:
„De la cutreierarea* pământului şi de
la plimbarea pe care am făcut-o pe el.“
*Cap. 2.2. Mat. 12.43. 1 Pet. 5.8.
8. Domnul a zis Satanei: „Ai văzut*
pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el
pe pământ. Este un om fără prihană**
şi curat la suflet, care se teme de
Dumnezeu şi se abate de la rău.“
*Cap. 2.3. **Vers. 1.
9. Şi Satana a răspuns Domnului:
„Oare degeaba se teme Iov de Dum-
nezeu?
10. Nu l-ai* ocrotit Tu pe el, casa lui
şi tot ce este al lui? Ai binecuvântat
lucrul** mâinilor lui, şi turmele lui
acoperă ţara.
*Ps. 34.7. Isa. 5.2. **Ps. 128.1,2. Prov. 10.22.
11. Dar ia întinde-Ţi* mâna şi atinge-Te
de tot ce are, şi sunt încredinţat că Te
va blestema** în faţă.“
*Cap. 2.5; 19.21. **Isa. 8.21. Mal. 3.13,14.
12. Domnul a zis Satanei: „Iată, îţi
dau pe mână tot ce are, numai asupra
lui să nu întinzi mâna.“
Şi Satana a plecat dinaintea Domnu-
lui.

Răbdarea lui Iov

13. Într-o zi, pe când fiii şi fiicele*
lui Iov mâncau şi beau vin în casa
fratelui lor cel întâi născut, *Ecl. 9.12.
14. a venit la Iov un sol, care a zis:
„Boii arau şi măgăriţele păşteau lângă
ei.
15. Şi s-au aruncat nişte Sabeeni
asupra lor, i-au luat şi au trecut pe slu-
jitori prin ascuţişul sabiei. Numai eu
am scăpat, ca să-ţi dau de ştire.“
16. Pe când vorbea el încă, a venit un
altul şi a zis: „Focul lui Dumnezeu a
căzut din cer şi a aprins oile şi pe
slujitorii tăi şi i-a ars de tot. Numai eu
am scăpat, ca să-ţi dau de ştire.“
17. Pe când vorbea el încă, a venit
un altul şi a zis: „Nişte Haldeeni,
înşiraţi în trei cete, s-au aruncat asupra

cămilelor, le-au luat şi au trecut pe
slujitori prin ascuţişul sabiei. Numai
eu am scăpat, ca să-ţi dau de ştire."
18. Pe când vorbea el încă, a venit un
altul şi a zis: „Fiii* tăi şi fiicele tale
mâncau şi beau vin în casa fratelui lor
întâi născut. *Vers. 4,13.
19. Şi deodată, a venit un vânt mare de
dincolo de pustiu şi a izbit în cele patru
colţuri ale casei: casa s-a prăbuşit
peste tineri, şi au murit. Şi am scăpat
numai eu, ca să-ţi dau de ştire."
20. Atunci Iov s-a sculat, şi-a sfâşiat*
mantaua şi şi-a tuns capul. Apoi, arun-
cându-se** la pământ, s-a închinat
*Gen. 37.29. Ezra 9.3. 1 Pet. 5.6.
21. şi a zis: „Gol* am ieşit din pântecele
mamei mele şi gol mă voi întoarce în
sânul pământului. Domnul a dat** şi
Domnul a luat† – binecuvântat†† fie
Numele Domnului!"
*Ps. 49.17. Ecl. 5.15. 1 Tim. 6.7. **Ecl. 5.19. Iac. 1.17. †Mat. 20.15. ††Efes. 5.20. 1 Tes. 5.18.
22. În toate* acestea, Iov n-a păcătuit
deloc şi n-a vorbit nimic necuviincios
împotriva lui Dumnezeu. *Cap. 2.10.

Satana învinuieşte pe Iov

2 1. Fiii lui Dumnezeu au venit într-o
zi* de s-au înfăţişat înaintea Dom-
nului. Şi a venit şi Satana în mijlocul
lor şi s-a înfăţişat înaintea Domnului.
*Cap. 1.6.
2. Domnul a zis Satanei: „De unde
vii?" Şi Satana a răspuns* Domnului:
„De la cutreierarea pământului şi de la
plimbarea pe care am făcut-o pe el."
*Cap. 1.7.
3. Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe
robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el
pe pământ. Este un om fără prihană* şi
curat la suflet. El se teme de Dumnezeu
şi se abate de la rău. El se ţine tare**
în neprihănirea lui, şi tu Mă îndemni
să-l pierd† fără pricină."
**Cap. 1.1,8. **Cap. 27.5,6. †Cap. 9.17.
4. Şi Satana a răspuns Domnului:
„Piele pentru piele! Omul dă tot ce are
pentru viaţa lui.
5. Dar ia întinde-Ţi* mâna şi atinge-Te
de oasele** şi de carnea lui, şi sunt
încredinţat că Te va blestema în faţă."
*Cap. 1.11. **Cap. 19.20.
6. Domnul* a zis Satanei: „Iată, ţi-l
dau pe mână: numai cruţă-i viaţa."
*Cap. 1.12.
7. Şi Satana a plecat dinaintea Dom-
nului.
Apoi a lovit pe Iov cu o bubă rea,
din talpa* piciorului până în creştetul
capului. *Isa. 1.6.
8. Şi Iov a luat un ciob să se scarpine
şi a şezut pe cenuşă*.
*2 Sam. 13.19. Cap. 42.6. Ezec. 27.30. Mat. 11.21.
9. Nevasta sa i-a zis: „Tu rămâi*
neclintit în neprihănirea ta! Blestemă
pe Dumnezeu, şi mori!" *Cap. 21.15. **Vers. 3.
10. Dar Iov i-a răspuns: „Vorbeşti ca
o femeie nebună. Ce! primim* de la
Dumnezeu binele, şi să nu primim şi
răul?"
În toate** acestea, Iov n-a păcătuit†
deloc cu buzele lui.
*Cap. 1.21. Rom. 12.12. Iac. 5.10,11. **Cap. 1.22. †Ps. 39.1.

Cei trei prieteni vin la Iov

11. Trei prieteni* ai lui Iov, Elifaz din
Teman**, Bildad din Şuah†, şi Ţofar
din Naama, au aflat de toate neno-
rocirile care-l loviseră. S-au sfătuit şi
au plecat de acasă să se ducă să-i
plângă de milă†† şi să-l mângâie.
*Prov. 17.17. **Gen. 36.11. Ier. 49.7. †Gen. 25.2. ††Cap. 42.11. Rom. 12.15.
12. Ridicându-şi ochii de departe, nu
l-au mai cunoscut. Şi au ridicat glasul
şi au plâns. Şi-au sfâşiat mantalele şi
au aruncat* cu ţărână în văzduh
deasupra capetelor lor.
*Neem. 9.1. Plân. 2.10. Ezec. 27.30.
13. Şi au şezut pe pământ lângă el
şapte zile şi şapte* nopţi, fără să-i
spună o vorbă, căci vedeau cât de mare
îi este durerea. *Gen. 50.10.

Plângerea lui Iov

3 1. După aceea, Iov a deschis gura şi
a blestemat ziua în care s-a născut.
2. A luat cuvântul şi a zis:
3. „Blestemată* să fie ziua în care
m-am născut
şi noaptea care a zis: „S-a zămislit un
copil de parte bărbătească."
*Cap. 10.18,19. Ier. 15.10; 20.14.
4. Prefacă-se în întuneric ziua aceea,
să nu Se îngrijească Dumnezeu de ea
din cer
şi să nu mai strălucească lumina peste
ea!
5. S-o cuprindă întunericul* şi umbra
morţii,
nori groşi să vină peste ea,
şi neguri de peste zi s-o înspăimânte!
*Cap. 10.21,22; 16.16; 28.3. Ps. 23.4; 44.19; 107.10,14. Ier. 13.16. Amos 5.8.
6. Noaptea aceea! S-o acopere întu-
nericul,

să piară din an,
să nu mai fie numărată între luni!
7. Da, stearpă să fie noaptea aceea,
ducă-se veselia din ea!
8. Blestemată să fie de cei ce blestemă zilele,
de cei ce* ştiu să întărâte Leviatanul[1]; *Ier. 9.17,18.
9. să se întunece stelele din amurgul ei,
în zadar să aştepte lumina
şi să nu mai vadă genele zorilor zilei!
10. Căci n-a închis pântecele care m-a zămislit,
nici n-a ascuns suferinţa dinaintea ochilor mei.
11. De ce* n-am murit în pântecele mamei mele?
De ce nu mi-am dat sufletul la ieşirea din pântecele ei? *Cap. 10.18.
12. De ce am găsit genunchi* care să mă primească?
Şi ţâţe care să-mi dea lapte? *Gen. 30.3. Isa. 66.12.
13. Acum aş fi culcat, aş fi liniştit,
aş dormi şi m-aş odihni
14. cu împăraţii şi cei mari de pe pământ,
care şi-au zidit falnice* morminte, *Cap. 15.28.
15. cu domnitorii care aveau aur
şi şi-au umplut casele cu argint.
16. Sau n-aş mai fi în viaţă,
aş fi ca o stârpitură* îngropată,
ca nişte copii care n-au văzut lumina! *Ps. 58.8.
17. Acolo nu te mai necăjesc cei răi,
acolo se odihnesc cei sleiţi de puteri.
18. Acolo cei puşi în lanţuri sunt lăsaţi toţi în pace,
nu mai aud* glasul asupritorului; *Cap. 39.7.
19. cel mic şi cel mare sunt totuna acolo,
şi robul scapă de stăpânul său.
20. Pentru ce dă* Dumnezeu lumină celui ce suferă
şi viaţă celor amărâţi** la suflet, *Ier. 20.18. **1 Sam. 1.10. 2 Împ. 4.27. Prov. 31.6.
21. care aşteaptă* moartea şi nu vine;
măcar că o doresc mai mult decât o comoară**, *Apoc. 9.6. **Prov. 2.4.
22. care n-ar mai putea de bucurie
şi de veselie, dacă ar găsi mormântul? –

1. Sau: crocodil

23. Pentru ce, zic, dă El lumină omului care nu ştie încotro să meargă,
pe care îl îngrădeşte* Dumnezeu de toate părţile? *Cap. 19.8. Plân. 3.7.
24. Suspinele îmi sunt hrana de toate zilele,
şi jalea mi se varsă ca apa.
25. De ce mă tem, aceea mi se întâmplă;
de ce mi-e frică, de aceea am parte!
26. N-am nici linişte, nici pace, nici odihnă,
şi necazul dă peste mine."

Cuvântarea lui Elifaz către Iov

4 1. Elifaz din Teman a luat cuvântul şi a zis:
2. „Dacă vom îndrăzni să-ţi vorbim, te vei supăra?
Dar cine ar putea să tacă?
3. De multe ori tu ai învăţat pe alţii
şi ai întărit mâinile* slăbite. *Isa. 35.3.
4. Cuvintele tale au ridicat pe cei ce se clătinau
şi ai întărit genunchii* care se îndoiau. *Isa. 35.3.
5. Şi acum, când este vorba de tine, eşti slab!
Acum, când eşti atins tu, te tulburi!
Nu este frica* ta de Dumnezeu sprijinul tău? *Cap. 1.1.
6. Nădejdea* ta, nu-i neprihănirea ta? *Prov. 3.26.
7. Adu-ţi aminte, te rog: care nevinovat* a pierit?
Care oameni neprihăniţi au fost nimiciţi? *Ps. 37.25.
8. După câte am văzut eu, numai cei ce ară* fărădelegea
şi seamănă nelegiuirea îi seceră roadele! *Ps. 7.17. Prov. 22.8. Osea 10.13. Gal. 6.7,8.
9. Aceia pier prin suflarea lui Dumnezeu,
nimiciţi de vântul mâniei Lui.
10. Mugetul leilor încetează,
dinţii* puilor de lei sunt zdrobiţi! *Ps. 58.6.
11. Leul* bătrân piere din lipsă de pradă,
şi puii leoaicei se risipesc. *Ps. 34.10.

Toţi oamenii sunt vinovaţi

12. Un cuvânt s-a furişat până la mine,
şi urechea mea i-a prins sunetele uşoare.
13. În clipa când* vedeniile de noapte frământă gândul,

când oamenii sunt cufundaţi într-un somn adânc, *Cap. 33.15.
14. m-a apucat groaza* şi spaima,
şi toate oasele mi-au tremurat. *Hab. 3.16.
15. Un duh a trecut pe lângă mine...
tot părul mi s-a zbârlit ca ariciul...
16. Un chip cu o înfăţişare necunoscută era înaintea ochilor mei.
Şi am auzit un glas care şoptea încetişor:
17. „Fi-va omul* fără vină înaintea lui Dumnezeu?
Fi-va el curat înaintea Celui ce l-a făcut? *Cap. 9.2.
18. Dacă n-are încredere Dumnezeu* nici în slujitorii Săi,
dacă găseşte El greşeli chiar la îngerii Săi, *Cap. 15.15; 25.5. 2 Pet. 2.4.
19. cu cât* mai mult la cei ce locuiesc în case** de lut,
care îşi trag obârşia din ţărână
şi pot fi zdrobiţi ca un vierme! *Cap. 15.16. **2 Cor. 4.7; 5.1.
20. De dimineaţă până seara sunt* zdrobiţi,
pier pentru totdeauna şi nimeni nu ţine seama de ei. *Ps. 90.5,6.
21. Li se* taie firul vieţii:
mor şi tot n-au căpătat înţelepciunea**! *Ps. 39.11; 49.14. **Cap. 36.12.

Nelegiuitul piere

5 1. Strigă acum! Cine îţi va răspunde?
Căruia dintre sfinţi îi vei vorbi?
2. Nebunul piere ucis de mânia lui,
prostul moare ucis de aprinderea lui.
3. Am* văzut pe un nebun prinzând rădăcină;
apoi deodată i-am blestemat locuinţa. *Ps. 37.35,36. Ier. 12.2,3.
4. Fiii* lui n-au noroc,
sunt călcaţi în picioare la poartă,
şi nimeni** nu-i scapă! *Ps. 119.155; 127.5. **Ps. 109.12.
5. Secerişul lui este mâncat de cei flămânzi,
care vin să-l ia chiar şi din spini,
şi averile lui sunt înghiţite de oameni* însetaţi. *Cap. 18.9.
6. Nenorocirea nu răsare din ţărână,
şi suferinţa nu încolţeşte din pământ.
7. Omul se naşte* ca să sufere,
după cum scânteia se naşte ca să zboare. *Gen. 3.17-19. 1 Cor. 10.13.

Ajutorul este la Dumnezeu

8. Eu aş alerga la Dumnezeu,
lui Dumnezeu I-aş spune necazul meu.
9. El face lucruri* mari şi nepătrunse,
minuni fără număr. *Cap. 9.10; 37.5. Ps. 40.5; 72.18; 145.3. Rom. 11.33.
10. El varsă ploaia* pe pământ
şi trimite apă pe câmpii. *Cap. 28.26. Ps. 65.9,10; 147.8. Ier. 5.24; 10.13; 51.16. Fapt. 14.17.
11. El înalţă* pe cei smeriţi
şi izbăveşte pe cei necăjiţi. *1 Sam. 2.7. Ps. 113.7.
12. El nimiceşte* planurile oamenilor vicleni,
şi mâinile lor nu pot să le împlinească. *Neem. 4.15. Ps. 33.10. Isa. 8.10.
13. El prinde* pe cei înţelepţi în viclenia lor,
şi planurile oamenilor înşelători sunt răsturnate: *Ps. 9.15. 1 Cor. 3.19.
14. dau peste întuneric în mijlocul* zilei,
bâjbâie ziua namiaza mare ca noaptea. *Deut. 28.29. Isa. 59.10. Amos 8.9.
15. Astfel, Dumnezeu ocroteşte pe cel slab împotriva ameninţărilor lor
şi-l scapă* din mâna celor puternici. *Ps. 35.10.
16. Aşa* încât nădejdea sprijineşte pe cel nenorocit,
iar fărădelegea îşi închide gura. *Ps. 107.42.

La adăpostul lui Dumnezeu

17. Ferice* de omul pe care-l ceartă Dumnezeu!
Nu nesocoti mustrarea Celui Atotputernic. *Ps. 94.12. Prov. 3.11,12. Evr. 12.5. Iac. 1.12. Apoc. 3.19.
18. El face* rana şi tot El o leagă;
El răneşte, şi mâna Lui tămăduieşte. *Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6. Isa. 30.26. Osea 6.1.
19. De şase* ori te va izbăvi din necaz
şi de şapte** ori nu te va atinge răul. *Ps. 34.19; 91.3. Prov. 24.16. 1 Cor. 10.13. **Ps. 91.10.
20. El te va scăpa de moarte în vreme de foamete*
şi de loviturile sabiei în vreme de război. *Ps. 33.19; 37.19.
21. Vei fi la adăpost de biciul* limbii,
vei fi fără teamă când va veni pustiirea. *Ps. 31.20.
22. Vei râde de pustiire ca şi de foamete

şi nu vei avea să te temi de fiarele* pământului. *Isa. 11.9; 35.9; 65.25. Ezec. 34.25.
23. Căci vei face legământ până şi cu pietrele* câmpului,
şi fiarele pământului vor fi în pace cu tine. *Ps. 91.12. Osea 2.18.
24. Vei avea fericire în cortul tău,
îţi vei găsi turmele întregi,
25. îţi vei vedea sămânţa* crescându-ţi
şi odraslele înmulţindu-se ca iarba** de pe câmp. *Ps. 112.2. **Ps. 72.16.
26. Vei intra în mormânt la bătrâneţe*,
ca snopul strâns la vremea lui.
*Prov. 9.11; 10.27.
27. Iată ce am cercetat* şi aşa este!
Ascultă, că sunt spre folosul tău!“
*Ps. 111.2.

Răspunsul lui Iov

6 1. Iov a luat cuvântul şi a zis:
2. „Oh! de ar fi cu putinţă să mi se cântărească durerea
şi să mi se pună toate nenorocirile în cumpănă,
3. ar fi mai grele decât nisipul* mării:
de aceea îmi merg cuvintele până la nebunie! *Prov. 27.3.
4. Căci* săgeţile Celui Atotputernic m-au străpuns,
sufletul meu le suge otrava,
şi groaza** Domnului bagă fiori în mine! *Ps. 38.2. **Ps. 88.15,16.
5. Zbiară măgarul sălbatic când are verdeaţă?
Mugeşte boul când are de mâncare?
6. Poţi mânca ce-i fără gust şi fără sare?
Are vreun gust albuşul unui ou?
7. Orice lucru de care aş vrea să nu m-ating,
acela-i hrana mea, fie cât de greţoasă ea!
8. O, de mi s-ar asculta dorinţa
şi de mi-ar împlini Dumnezeu nădejdea!
9. De* ar vrea Dumnezeu să mă zdrobească,
întindă-Şi mâna şi să mă prăpădească! *1 Împ. 19.4.
10. Îmi va rămâne măcar această mângâiere,
această bucurie în durerile cu care mă copleşeşte:
că* niciodată n-am călcat poruncile** Celui Sfânt.
*Fapt. 20.20. **Lev. 19.2. Isa. 57.15. Osea 11.9.
11. La ce să mai nădăjduiesc când nu mai pot?
La ce să mai aştept, când sfârşitul se ştie?
12. Tăria mea oare este o tărie de piatră?
Trupul meu e de aramă?
13. Nu sunt eu lipsit de ajutor
şi n-a fugit mântuirea de mine?

Iov se tânguieşte

14. Cel ce suferă* are drept la mila prietenului,
chiar dacă părăseşte frica de Cel Atotputernic. *Prov. 17.17.
15. Fraţii* mei s-au arătat înşelători ca un pârâu,
ca albia pâraielor** care trec.
*Ps. 38.11; 41.9. **Ier. 15.18.
16. Un sloi le tulbură cursul,
zăpada se îngrămădeşte pe ele;
17. vine arşiţa vremii şi seacă,
vine căldura soarelui şi li se usucă albia.
18. Cete de călători se abat din drumul lor,
se cufundă în pustiu şi pier.
19. Cetele celor din Tema* se uită ţintă la ele,
călătorii din Seba** sunt plini de nădejde când le văd.
*Gen. 25.15. **1 Împ. 10.1. Ps. 72.10. Ezec. 27.22,23.
20. Dar rămân înşelaţi* în nădejdea lor,
rămân uimiţi când ajung la ele.
*Ier. 14.3.
21. Aşa sunteţi* şi voi acum pentru mine.
Voi îmi vedeţi necazul şi vă îngroziţi**! *Cap. 13.4. **Ps. 38.11.
22. V-am zis eu oare: „Daţi-mi ceva,
cheltuiţi din averile voastre pentru mine,
23. scăpaţi-mă din mâna vrăjmaşului,
răscumpăraţi-mă din mâna celor răi”?
24. Învăţaţi-mă, şi voi tăcea;
faceţi-mă să înţeleg în ce am păcătuit.
25. O, cât de înduplecătoare sunt cuvintele adevărului!
Dar ce dovedesc mustrările voastre?
26. Vreţi să mă mustraţi pentru tot ce am zis
şi să nu vedeţi decât vânt în cuvintele unui deznădăjduit?
27. Voi năpăstuiţi pe orfan,
prigoniţi* pe prietenul vostru, *Ps. 57.6.
28. Uitaţi-vă la mine, vă rog!
Doar nu voi minţi în faţă!

29. Întoarceţi-vă*, nu fiţi nedrepţi;
întoarceţi-vă şi mărturisiţi că sunt nevinovat! *Cap. 17.10.
30. Este vreo nelegiuire pe limba mea,
şi nu deosebeşte gura mea ce este rău?

Iov deznădăjduit

7 1. Soarta omului pe pământ este ca a unui ostaş*,
şi zilele lui sunt ca ale unui muncitor cu ziua. *Cap. 14.5,13,14. Ps. 39.4.
2. Cum suspină robul după umbră,
cum îşi aşteaptă muncitorul plata,
3. aşa am eu parte de luni de durere*,
şi partea mea sunt nopţi de suferinţă. *Cap. 29.2.
4. Mă culc şi zic:
„Când mă voi scula*?
Când se va sfârşi noaptea?“
Şi mă satur de frământări până în revărsatul zorilor. *Deut. 28.67. Cap. 17.12.
5. Trupul mi se acoperă* cu viermi şi cu o coajă pământoasă,
pielea-mi crapă şi se desface. *Isa. 14.11.
6. Zilele mele* zboară mai iuţi decât suveica ţesătorului,
se duc şi nu mai am nici o nădejde!
*Cap. 9.25; 16.22; 17.11. Ps. 90.6; 102.11; 103.15; 144.4. Isa. 38.12; 40.6. Iac. 4.14.
7. Adu-Ţi aminte, Dumnezeule, că viaţa mea* este doar o suflare!
Ochii mei nu vor mai vedea fericirea. *Ps. 78.39; 89.47.
8. Ochiul*, care mă priveşte, nu mă va mai privi;
ochiul Tău mă va căuta, şi nu voi mai fi. *Cap. 20.9.
9. Cum se risipeşte norul şi trece,
aşa nu se va mai ridica cel ce se* coboară în Locuinţa morţilor! *2 Sam. 12.23.
10. Nu se va mai întoarce în casa lui
şi nu-şi va mai cunoaşte locul* în care locuia. *Cap. 8.18; 20.9. Ps. 103.16.
11. De aceea nu-mi* voi ţine gura,
ci voi vorbi în neliniştea inimii mele,
mă voi tângui** în amărăciunea sufletului meu.
*Ps. 39.1,9; 40.9. **1 Sam. 1.10. Cap. 10.1.
12. Oare o mare sunt eu, sau un balaur de mare,
de-ai pus strajă în jurul meu?
13. Când* zic: „Patul mă va uşura,
culcuşul îmi va alina durerile,“ *Cap. 9.27.
14. atunci mă înspăimânţi prin visuri,
mă îngrozeşti prin vedenii.
15. Ah! aş vrea mai bine gâtuirea,
mai bine moartea decât aceste oase!
16. Le dispreţuiesc*!... nu voi trăi în veci...
Lasă-mă**, căci doar o suflare mi-e viaţa†!
*Cap. 10.1. **Cap. 10.20; 14.6. Ps. 39.13. †Ps. 62.9.
17. Ce este* omul, ca să-Ţi pese atât de mult de el,
ca să iei seama la el, *Ps. 8.4; 144.3. Evr. 2.6.
18. să-l cercetezi în toate dimineţile
şi să-l încerci în toate clipele?
19. Când vei înceta odată să mă priveşti?
Când îmi vei da răgaz să-mi înghit scuipatul?
20. Dacă am păcătuit, ce pot să-Ţi fac, Păzitorul* oamenilor?
Pentru ce m-ai pus** ţintă săgeţilor Tale,
de am ajuns o povară chiar pentru mine însumi?
*Ps. 36.6. **Cap. 16.12. Ps. 21.12. Plân. 3.12.
21. Pentru ce nu-mi ierţi păcatul
şi pentru ce nu-mi uiţi fărădelegea?
Căci voi adormi în ţărână,
Şi când mă vei căuta, nu voi mai fi!“

Cuvântarea lui Bildad

8 1. Bildad din Şuah a luat cuvântul şi a zis:
2. „Până când vrei să vorbeşti astfel
şi până când vor fi cuvintele gurii tale ca un vânt puternic?
3. Oare va răsturna* Dumnezeu dreptul?
Sau va răsturna Cel Atotputernic dreptatea? *Gen. 18.25. Deut. 32.4. 2 Cron. 19.7. Cap. 34.12,17. Dan. 9.14. Rom. 3.5.
4. Dacă fiii tăi au păcătuit* împotriva Lui,
i-a dat pe mâna păcatului. *Cap. 1.5,18.
5. Dar tu, dacă* alergi la Dumnezeu,
dacă rogi pe Cel Atotputernic, *Cap. 5.8; 11.13; 22.23, etc.
6. dacă eşti curat şi fără prihană,
atunci negreşit, El va veghea asupra ta
şi va da înapoi fericirea locuinţei tale nevinovate.
7. Vechea ta propăşire va fi mică
faţă de cea de mai târziu.

Învăţăminte din păţania celor dinainte

8. Întreabă* pe cei din neamurile trecute
şi ia aminte la păţania părinţilor lor. –
*Deut. 4.32; 32.7. Cap. 15.18.

9. Căci noi* suntem de ieri şi nu ştim nimic,
zilele noastre pe pământ nu sunt decât o umbră. –
*Gen. 47.9. 1 Cron. 29.18. Cap. 7.6. Ps. 39.5; 102.11; 144.4.
10. Ei te vor învăţa, îţi vor vorbi
şi vor scoate din inima lor aceste cuvinte:
11. „Creşte papura fără baltă?
Creşte trestia fără umezeală?
12. Fiind încă* verde şi fără să se taie,
ea se usucă mai repede decât toate ierburile. *Ps. 129.6. Ier. 17.6.
13. Aşa se întâmplă tuturor celor ce uită pe Dumnezeu,
şi nădejdea* celui nelegiuit va pieri.
*Cap. 11.20; 18.14; 27.8. Ps. 112.10. Prov. 10.28.
14. Încrederea lui este zdrobită,
şi sprijinul lui este o pânză de păianjen.
15. Se bizuie* pe casa lui, dar nu este tare;
se prinde de ea, dar nu ţine. *Cap. 27.18.
16. Cum dă soarele, înverzeşte,
îşi întinde ramurile peste grădina sa,
17. îşi împleteşte rădăcinile printre pietre,
pătrunde până în ziduri.
18. Dar dacă-l smulgi* din locul în care stă,
locul acesta se leapădă de el şi zice:
„Nu ştiu să te fi cunoscut vreodată!“
*Cap. 7.10; 20.9. Ps. 37.36.
19. Iată, aşa sunt desfătările pe care i le aduc căile vieţii lui;
apoi din* acelaşi pământ răsar alţii după el. *Ps. 113.7.
20. Nu, Dumnezeu nu leapădă pe omul fără prihană
şi nu ocroteşte pe cei răi.
21. Ba încă, El îţi umple gura cu strigăte de bucurie,
şi buzele cu cântări de veselie.
22. Vrăjmaşii tăi vor fi acoperiţi* de ruşine,
iar cortul celor răi va pieri.“
*Ps. 35.26; 109.29.

Răspunsul lui Iov

9 1. Iov a luat cuvântul şi a zis:
2. „Ştiu bine că este aşa.
Şi cum ar putea omul să-şi scoată* dreptate înaintea lui Dumnezeu?
*Ps. 143.2. Rom. 3.20.
3. Dacă ar voi să se certe cu El,
din o mie de lucruri n-ar putea să răspundă la unul singur.
4. A Lui* este înţelepciunea şi atotputernicia:
cine I s-ar putea împotrivi fără să fie pedepsit? *Cap 36.5.
5. El mută deodată munţii
şi-i răstoarnă în mânia Sa.
6. Zguduie* pământul din temelia** lui,
de i se clatină stâlpii.
*Isa. 2.19,21. Hag. 2.6,21. Evr. 12.26. **Cap. 26.11.
7. Porunceşte soarelui, şi soarele nu mai răsare;
şi ţine stelele sub pecetea Lui.
8. Numai El* întinde cerurile
şi umblă pe înălţimile mării.
*Gen. 1.6. Ps. 104.2,3.
9. El a făcut* Ursul mare, luceafărul de seară şi Raliţele
şi stelele din ţinuturile de miazăzi.
*Gen. 1.16. Cap. 38.31, etc. Amos 5.8.
10. El face* lucruri mari şi nepătrunse,
minuni fără număr. *Cap. 5.9. Ps. 71.15.
11. Iată*, El trece pe lângă mine, şi nu-L văd,
Se duce şi nu-L zăresc. *Cap. 23.8,9; 35.14.
12. Dacă* apucă El, cine-L va opri?
Cine-I va zice: „Ce faci?“
*Isa. 45.9. Ier. 18.6. Rom. 9.20.
13. Dumnezeu nu-Şi întoarce mânia;
sub El se pleacă toţi sprijinitorii mândriei*. *Cap. 26.12. Isa. 30.7.
14. Şi eu, cum să-I răspund?
Ce cuvinte să aleg?
15. Chiar dacă aş* avea dreptate, nu I-aş răspunde.
Nu pot decât să mă rog Judecătorului.
*Cap. 10.15.
16. Şi chiar dacă m-ar asculta când Îl chem,
tot n-aş putea crede că mi-a ascultat glasul;
17. El, care mă izbeşte ca într-o furtună,
care îmi înmulţeşte fără pricină* rănile, *Cap. 2.3; 34.6.
18. care nu mă lasă să răsuflu,
mă satură de amărăciune.
19. Să alerg la putere? El este Atotputernic.
La dreptate? Cine mă va apăra?
20. Oricâtă dreptate aş avea, gura mea mă va osândi;
şi oricât de nevinovat aş fi, El mă va arăta ca vinovat.
21. Nevinovat! Sunt; dar nu ţin la viaţă, îmi dispreţuiesc viaţa.
22. Ce-mi pasă la urma urmei?
Căci, îndrăznesc s-o spun:

El nimiceşte pe cel nevinovat* ca şi pe cel vinovat. *Ecl. 9.2,3. Ezec. 21.3.
23. Şi dacă biciul ar pricinui măcar îndată moartea!...
Dar El râde de încercările celui nevinovat.
24. Pământul este dat pe mâinile celui nelegiuit;
El acoperă* ochii judecătorilor; de nu El, apoi cine altul?
*2 Sam. 15.30; 19.4. Ier. 14.4.
25. Zilele* mele aleargă mai iuţi decât un alergător;
fug fără să fi văzut fericirea;
*Cap. 7.6,7.
26. trec ca şi corăbiile cele iuţi,
ca vulturul* care se repede asupra prăzii. *Hab. 1.8.
27. Dacă* zic: „Vreau să-mi uit suferinţele,
să-mi las întristarea şi să fiu voios”,
*Cap. 7.13.
28. sunt îngrozit* de toate durerile mele.
Ştiu că nu mă vei scoate nevinovat**.
*Ps. 119.120. **Exod 20.7.
29. Şi dacă voi fi judecat vinovat,
pentru ce să mă mai trudesc degeaba?
30. Chiar dacă* m-aş spăla cu zăpadă,
chiar dacă mi-aş curăţa mâinile cu leşie, *Ier. 2.22.
31. Tu tot m-ai cufunda în mocirlă,
de s-ar scârbi până şi hainele de mine!
32. Căci El nu* este un om ca mine, ca să-I pot răspunde
şi să mergem împreună la judecată.
*Ecl. 6.10. Isa. 45.9. Ier. 49.9. Rom. 9.20.
33. Nici nu* este vreun mijlocitor între noi,
care să-şi pună mâna peste noi amândoi. *Vers. 19. 1 Sam. 2.25.
34. Să-Şi tragă* însă varga deasupra mea
şi să nu mă mai tulbure spaima Lui.
*Cap. 13.20-22; 33.7. Ps. 39.10.
35. Atunci voi vorbi şi nu mă voi teme de El.
Altfel, nu sunt stăpân pe mine.

10 1. M-am dezgustat* de viaţă!
Voi da drum slobod plângerii mele,
voi vorbi** în amărăciunea sufletului meu. *1 Împ. 19.4. Cap. 7.16. Iona 4.3,8. **Cap. 7.11.
2. Eu zic lui Dumnezeu: „Nu mă osândi!
Arată-mi pentru ce Te cerţi cu mine!
3. Îţi place să chinuieşti,
să dispreţuieşti făptura mâinilor Tale,
în timp ce faci să-Ţi strălucească bunăvoinţa peste sfatul celor răi?
4. Oare ai ochi de carne,
sau vezi* cum vede un om?
*1 Sam. 16.7.
5. Zilele Tale sunt ca zilele omului,
şi anii Tăi ca anii lui,
6. ca să cercetezi fărădelegea mea
şi să cauţi păcatul meu,
7. când* ştii bine că nu sunt vinovat
şi că nimeni nu mă poate scăpa din mâna Ta? *Ps. 139.1,2.
8. Mâinile* Tale m-au făcut şi m-au zidit,
ele m-au întocmit în întregime...
Şi Tu să mă nimiceşti! *Ps. 119.73.
9. Adu-Ţi aminte* că Tu m-ai lucrat ca lutul;
şi vrei din nou să mă prefaci în ţărână? *Gen. 2.7; 3.19. Isa. 64.8.
10. Nu m-ai* muls ca laptele?
Nu m-ai închegat ca brânza?
*Ps. 139.14-16.
11. M-ai îmbrăcat cu piele şi carne,
m-ai ţesut cu oase şi vine;
12. mi-ai dat bunăvoinţa Ta şi viaţa,
m-ai păstrat cu suflarea prin îngrijirile şi paza Ta.
13. Iată totuşi ce ascundeai în inima Ta,
iată, ştiu acum, ce aveai de gând:
14. că, dacă păcătuiesc, să mă* pândeşti
şi să nu-mi ierţi fărădelegea. *Ps. 139.1.
15. Dacă sunt vinovat, vai* de mine!
Dacă sunt nevinovat**, nu îndrăznesc să-mi ridic capul,
sătul de ruşine şi cufundat în ticăloşia† mea.
*Isa. 3.11. **Cap. 9.12,15,20,21. †Ps. 25.18.
16. Şi dacă îndrăznesc să-l ridic, mă urmăreşti* ca un leu,
mă loveşti cu lucruri de mirat,
*Isa. 38.13. Plân. 3.10.
17. Îmi pui înainte noi martori împotrivă,
Îţi creşte mânia împotriva mea
şi mă năpădeşti cu o droaie de nenorociri.
18. Pentru ce* m-ai scos din pântecele mamei mele?
O, de aş fi murit, şi ochiul să nu mă fi văzut! *Cap. 3.11.
19. Aş fi ca şi cum n-aş fi fost,

şi din pântecele mamei mele aş fi trecut în mormânt!“
20. Nu sunt* zilele mele destul de puţine?
Să mă lase** dar, să plece† de la mine, şi să răsuflu puţin,
*Cap. 7.6,16; 8.9. Ps. 39.5. **Ps. 39.13. †Cap. 7.16,19.
21. înainte de a mă duce, ca să nu mă mai întorc,
22. în ţara* întunericului şi a umbrei** morţii,
în ţara negurii adânci,
unde domneşte umbra morţii şi neorânduiala
şi unde lumina este ca întunericul!“
*Ps. 88.12. **Ps. 23.4.

Cuvântarea lui Ţofar

11 1. Ţofar din Naama a luat cuvântul şi a zis:
2. „Să rămână această năvală de cuvinte fără răspuns
şi să creadă limbutul că are dreptate?
3. Vor face vorbele tale deşarte pe oameni să tacă?
Şi-ţi vei bate joc de alţii, fără să te facă cineva de ruşine?
4. Tu zici*: „Felul meu de a vedea este drept,
şi sunt curat în ochii Tăi.“ –
*Cap. 6.10; 10.7.
5. Ah! de ar vrea Dumnezeu să vorbească,
de Şi-ar deschide buzele să-ţi răspundă
6. şi de ţi-ar descoperi tainele înţelepciunii Lui,
ale înţelepciunii Lui nemărginite,
ai vedea atunci că nu-ţi* răsplăteşte totuşi după fărădelegea ta. *Ezra 9.13.
7. Poţi spune tu că poţi pătrunde* adâncimile lui Dumnezeu,
că poţi ajunge la cunoştinţa desăvârşită a Celui Atotputernic?
*Ecl. 3.11. Rom. 11.33.
8. Cât cerurile-i de înaltă: ce poţi face?
Mai adâncă decât Locuinţa morţilor: ce poţi şti?
9. Întinderea ei este mai lungă decât pământul
şi mai lată decât marea.
10. Dacă* apucă, dacă închide şi cheamă El la judecată, cine-L poate opri? *Cap. 9.12; 12.14. Apoc. 3.7.
11. Căci El* cunoaşte pe făcătorii de rele,
vede uşor pe vinovaţi.
*Ps. 10.11,14; 35.22; 94.11.
12. Omul* dimpotrivă, are minte de nebun
şi s-a născut ca mânzul unui măgar sălbatic! *Ps. 73.22; 92.6. Ecl. 3.18. Rom. 1.22.
13. Tu, îndreaptă-ţi* inima** spre Dumnezeu,
întinde-ţi† mâinile spre El.
*Cap. 5.8; 22.21. **1 Sam. 7.3. Ps. 78.8. †Ps. 88.9; 143.6.
14. Depărtează-te de fărădelege
şi nu lăsa nedreptatea* să locuiască în cortul tău. *Ps. 101.3.
15. Şi atunci*, îţi vei ridica fruntea fără teamă,
vei fi tare şi fără frică;
*Gen. 4.5,6. Cap. 22.26. Ps. 119.6. 1 Ioan 3.21.
16. îţi vei uita* suferinţele,
şi-ţi vei aduce aminte de ele ca de nişte ape care s-au scurs. *Isa. 65.16.
17. Zilele tale vor străluci mai tare* decât soarele la amiază,
întunericul tău va fi ca lumina dimineţii. *Ps. 37.6; 112.4. Isa. 58.8,10.
18. Vei fi plin de încredere, şi nădejdea nu-ţi va fi zadarnică.
Te vei uita în jurul tău şi vei vedea că te poţi odihni* liniştit.
*Lev. 26.5,6. Ps. 3.5; 4.8. Prov. 3.24.
19. Te vei culca şi nimeni nu te va tulbura,
şi mulţi vor umbla după bunăvoinţa ta.
20. Dar ochii* celor răi se vor topi;
ei n-au loc de scăpare:
moartea, iată nădejdea** lor!“
*Lev. 26.16. Deut. 28.65. **Cap. 8.14; 18.14. Prov. 11.7.

Răspunsul lui Iov

12 1. Iov a luat cuvântul şi a zis:
2. „S-ar putea zice, în adevăr, că neamul omenesc sunteţi voi
şi că odată cu voi va muri şi înţelepciunea!
3. Am* şi eu minte ca voi, nu sunt mai prejos decât voi.
Şi cine nu ştie lucrurile pe care le spuneţi voi? *Cap. 13.2.
4. Eu sunt de batjocura* prietenilor mei,
când** cer ajutorul lui Dumnezeu:
dreptul, nevinovatul, de batjocură!
*Cap. 16.10; 17.2,6; 21.3; 30.1. **Ps. 91.15.
5. Dispreţ în nenorocire! – iată zicerea celor fericiţi:
dă brânci cui alunecă cu piciorul!
6. Jefuitorilor li se lasă corturile în pace*,
celor ce mânie pe Dumnezeu le merge bine,

măcar că dumnezeul lor este în pumn.
*Cap. 21.7. Ps. 37.1,35; 73.11,12; 92.7. Ier. 12.1. Mal. 3.15.
7. Întreabă dobitoacele, şi te vor învăţa,
păsările cerului, şi îţi vor spune;
8. vorbeşte pământului, şi te va învăţa;
şi peştii mării îţi vor povesti.
9. Cine nu vede în toate acestea
dovada că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri?
10. El ţine în mână* sufletul a tot ce trăieşte,
suflarea oricărui trup omenesc.
*Num. 16.22. Dan. 5.23. Fapt. 17.28.
11. Nu deosebeşte* urechea cuvintele,
cum gustă cerul gurii mâncărurile?
*Cap. 34.3.
12. La bătrâni* se găseşte înţelepciunea,
şi într-o viaţă lungă e priceperea.
*Cap. 32.7.
13. La Dumnezeu* este înţelepciunea şi puterea;
sfatul şi priceperea ale Lui sunt.
*Cap. 9.4; 36.5.
14. Ce dărâmă* El, nu va fi zidit din nou;
pe cine-l închide** El, nimeni nu-l va scăpa. *Cap. 11.10. **Isa. 22.22. Apoc. 3.7.
15. El opreşte* apele şi totul se usucă;
El le dă** drumul, şi pustiesc pământul. *1 Împ. 8.35; 17.1. **Gen. 7.11, etc.
16. El* are puterea şi înţelepciunea;
El stăpâneşte pe cel ce se rătăceşte sau rătăceşte pe alţii. *Vers. 13.
17. El ia robi pe sfetnici
şi tulbură* mintea judecătorilor.
*2 Sam. 15.31; 17.14,23. Isa. 19.12; 29.14. 1 Cor. 1.19.
18. El dezleagă legătura împăraţilor
şi le pune o frânghie în jurul coapselor.
19. El ia robi pe preoţi;
El răstoarnă pe cei puternici.
20. El taie* vorba celor meşteri la vorbă;
El ia mintea celor bătrâni.
*Cap. 32.9. Isa. 3.1-3.
21. El varsă* dispreţul asupra celor mari;
El dezleagă brâul celor tari.
*Ps. 107.40. Dan. 2.21.
22. El descoperă* ce este ascuns în întuneric,
El aduce la lumină umbra morţii.
*Dan. 2.22. Mat. 10.26. 1 Cor. 4.5.
23. El face* pe neamuri să crească şi El le nimiceşte;
El le întinde până departe şi El le aduce înapoi în hotarele lor.
*Ps. 107.38. Isa. 9.3; 26.15.
24. El ia mintea căpeteniilor poporului,
El îi face* să rătăcească în pustiuri fără drum, *Ps. 107.4,40.
25. unde* bâjbâie prin întuneric şi nu văd desluşit;
El îi face să se** clatine ca nişte oameni beţi. *Deut. 28.29. Cap. 5.14. **Ps. 107.27.

13 1. Iată, ochiul meu a văzut toate acestea,
urechea mea a auzit şi a luat seama.
2. Ce* ştiţi voi, ştiu şi eu,
nu sunt mai prejos decât voi. *Cap. 12.3.
3. Dar* vreau să vorbesc acum Celui Atotputernic,
vreau să-mi apăr pricina înaintea lui Dumnezeu. *Cap. 23.3; 31.35.
4. Căci voi sunteţi nişte făuritori de minciuni,
sunteţi cu toţii nişte doctori* de nimic. *Cap. 6.21; 16.2.
5. O, de aţi fi tăcut,
ce înţelepciune* aţi fi arătat!
*Prov. 17.28.
6. Acum, ascultaţi, vă rog, apărarea mea
şi luaţi aminte la răspunsul buzelor mele!
7. Vreţi să vorbiţi lucruri nedrepte din dragoste pentru Dumnezeu?
Şi să spuneţi minciuni, ca să-L apăraţi?
8. Vreţi să ţineţi cu El
şi să faceţi pe apărătorii lui Dumnezeu?
9. Dacă vă va cerceta El, va găsi bine oare?
Sau vreţi să-L înşelaţi cum înşelaţi pe un om?
10. Nu, nu; ci El vă va osândi,
dacă în ascuns nu lucraţi decât părtinindu-L pe El.
11. Nu vă înfricoşează măreţia Lui?
Şi nu cade groaza Lui peste voi?
12. Părerile voastre sunt păreri de cenuşă,
întăriturile voastre sunt întărituri de lut.

13. Tăceţi, lăsaţi-mă, vreau să vorbesc!
Întâmple-mi-se ce mi s-ar întâmpla.
14. Îmi voi lua carnea* în dinţi
şi îmi voi pune viaţa** în joc.
*Cap. 18.4. **1 Sam. 28.21. Ps. 119.109.
15. Da, mă va ucide*: n-am nimic de nădăjduit;
dar îmi** voi apăra purtarea în faţa Lui. *Ps. 23.4. Prov. 14.32. **Cap. 27.5.
16. Chiar şi lucrul acesta poate sluji la scăparea mea,
căci un nelegiuit nu îndrăzneşte să vină înaintea Lui.
17. Ascultaţi, ascultaţi cuvintele mele,
luaţi aminte la cele ce voi spune.
18. Iată-mă sunt gata să-mi apăr pricina,
căci ştiu că am dreptate.
19. Are cineva* ceva de spus împotriva mea?
Atunci tac şi vreau să mor.
*Cap. 33.6. Isa. 50.8.
20. Numai* două lucruri fă-mi,
şi nu mă voi ascunde de Faţa Ta:
*Cap. 9.34; 33.7.
21. Trage-Ţi* mâna de pe mine
şi nu mă mai tulbura cu groaza Ta.
*Ps. 39.10.
22. Apoi cheamă-mă şi-Ţi voi răspunde;
sau lasă-mă să vorbesc eu şi răspunde-mi Tu!
23. Câte fărădelegi şi păcate am făcut?
Arată-mi călcările de Lege şi păcatele mele.
24. Pentru ce Îţi* ascunzi Faţa
şi mă iei drept** vrăjmaş?
*Deut. 32.20. Ps. 13.1; 44.24; 88.14. Isa. 8.17. **Deut. 32.42. Rut 1.21. Cap. 16.9; 19.11; 33.10. Plân. 2.5.
25. Vrei să* loveşti o frunză suflată de vânt?
Vrei să urmăreşti un pai uscat? *Isa. 42.3.
26. Pentru ce să mă loveşti cu suferinţe amare
şi să mă pedepseşti* pentru greşeli din tinereţe? *Cap. 20.11. Ps. 25.7.
27. Pentru ce să-mi pui* picioarele în butuci,
să-mi pândeşti toate mişcările,
să pui hotar paşilor mei, *Cap. 33.11.
28. când trupul meu cade în putrezire
ca o haină mâncată de molii?

14 1. Omul născut din femeie
are viaţa scurtă, dar plină* de necazuri. *Cap. 5.7. Ecl. 2.23.
2. Se naşte* şi e tăiat ca o floare;
fuge şi piere ca o umbră.
*Cap. 8.9. Ps. 90.5,6,9; 102.11; 103.15; 144.4. Isa. 40.6. Iac. 1.10,11; 4.14. 1 Pet. 1.24.
3. Şi asupra lui* ai Tu ochiul deschis!
Şi pe mine mă tragi** la judecată cu Tine! *Ps. 144.3. **Ps. 143.2.
4. Cum ar putea* să iasă dintr-o fiinţă necurată un om curat?
Nu poate să iasă nici unul.
*Gen. 5.3. Ps. 51.5. Ioan 3.6. Rom. 5.12. Efes. 2.8.
5. Dacă* zilele lui sunt hotărâte,
dacă i-ai numărat lunile,
dacă i-ai însemnat hotarul pe care nu-l va putea trece, *Cap. 7.1.
6. întoarce-Ţi* măcar privirile de la el şi dă-i răgaz,
să aibă măcar bucuria pe care o are simbriaşul** la sfârşitul zilei.
*Cap. 7.16,19; 10.20. Ps. 39.13. **Cap. 7.1.
7. Un copac, şi tot are nădejde:
căci când este tăiat* odrăsleşte din nou
şi iar dă lăstari. *Vers. 14.
8. Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ,
când îi piere trunchiul în ţărână,
9. înverzeşte iarăşi de mirosul apei
şi dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.
10. Dar omul când moare, rămâne întins;
omul, când îşi dă sufletul, unde mai este?
11. Cum pier apele din lacuri
şi cum seacă şi se usucă râurile,
12. aşa se culcă şi omul şi nu se mai scoală;
cât* vor fi cerurile, nu se mai deşteaptă
şi nu se mai scoală din somnul lui.
*Ps. 102.26. Isa. 51.6; 65.17; 66.22. Fapt. 3.21. Rom. 8.20. 2 Pet. 3.7,10,11. Apoc. 20.11; 21.1.
13. Ah! de m-ai ascunde în Locuinţa morţilor,
de m-ai acoperi până-Ţi va trece mânia
şi de mi-ai rândui o vreme când Îţi vei aduce iarăşi aminte de mine!
14. Dacă omul odată mort ar putea să mai învie,
aş* mai trage nădejde în tot timpul suferinţelor mele,
până** mi se va schimba starea în care mă găsesc. *Cap. 13.15. **Vers. 7.
15. Atunci m-ai* chema, şi Ţi-aş răspunde,
şi Ţi-ar fi dor de făptura mâinilor Tale. *Cap. 13.22.

16. Dar astăzi îmi numeri* paşii,
ai ochiul asupra păcatelor mele;
*Cap. 10.6,14; 13.27; 31.4; 34.21. Ps. 56.8; 139.1-3. Prov. 5.21. Ier. 32.19.
17. călcările mele de Lege* sunt pecetluite într-un mănunchi,
şi născoceşti fărădelegi în sarcina mea. *Deut. 32.34. Osea 13.12.
18. Cum se prăbuşeşte muntele şi piere,
cum piere stânca din locul ei,
19. cum este mâncată piatra de ape
şi cum este luat pământul de râu:
aşa nimiceşti Tu nădejdea omului.
20. Îl urmăreşti întruna, şi se duce;
îi schimonoseşti faţa şi apoi îi dai drumul.
21. De ajung fiii lui la cinste, el* nu ştie nimic;
de sunt înjosiţi, habar n-are.
*Ecl. 9.5. Isa. 63.16.
22. Numai pentru el simte durere în trupul lui,
numai pentru el simte întristare în sufletul lui."

A doua cuvântare a lui Elifaz

15 1. Elifaz din Teman a luat cuvântul şi a zis:
2. „Se cade să dea înţeleptul ca răspuns înţelepciune deşartă?
Sau să-şi umfle pieptul cu vânt de răsărit?
3. Să se apere prin cuvinte care n-ajută la nimic
şi prin cuvântări care nu slujesc la nimic?
4. Tu nimiceşti chiar şi frica de Dumnezeu,
nimiceşti orice simţire de evlavie faţă de Dumnezeu.
5. Nelegiuirea ta îţi cârmuieşte gura,
şi împrumuţi vorbirea oamenilor vicleni.
6. Nu eu, ci gura* ta te osândeşte,
buzele tale mărturisesc împotriva ta.
*Luca. 19.22.
7. Tu eşti omul care s-a născut întâi?
Te-ai născut* tu înaintea dealurilor?
*Ps. 90.2. Prov. 8.25.
8. Ai fost tu* la sfaturile lui Dumnezeu;
şi ai sorbit din ele înţelepciune pentru tine? *Rom. 11.34. 1 Cor. 2.11.
9. Ce* ştii tu şi să nu ştim şi noi?
Ce cunoştinţă ai tu pe care să n-o avem şi noi? *Cap. 13.2.
10. Între* noi sunt peri albi, bătrâni,
oameni mai înziliţi decât tatăl tău.
*Cap. 32.6,7.
11. Puţin lucru sunt mângâierile lui Dumnezeu pentru tine
şi cuvintele care-ţi vorbesc atât de blând? ...
12. Încotro te trage inima
şi ce înseamnă această privire ţintă a ochilor tăi?
13. Ce! împotriva lui Dumnezeu îţi îndrepţi tu mânia
şi-ţi ies din gură cuvinte ca acestea:
14. „Ce* este omul, ca să fie curat?
Şi poate cel născut din femeie să fie fără prihană? *1 Împ. 8.46. 1 Cron. 6.36. Cap. 14.4. Ps. 14.3. Prov. 20.9. Ecl. 7.20. 1 Ioan 1.8,10.
15. Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în sfinţii* Săi,
dacă nici cerurile nu sunt curate înaintea Lui, *Cap. 4.18; 25.5.
16. cu cât* mai puţin fiinţa urâcioasă şi stricată – omul,
care** bea nelegiuirea ca apa!"?
*Cap. 4.19. Ps. 14.3; 53.3. **Cap. 34.7. Prov. 19.28.
17. Vreau să te învăţ, ascultă-mă!
Voi istorisi ce am văzut,
18. ce au arătat înţelepţii,
ce au descoperit ei, auzind de la părinţii* lor, *Cap. 8.8.
19. cărora singuri li se dăduse ţara
şi printre care nici un străin* nu venise încă. *Ioel 3.17.
20. „Omul cel rău îşi duce în nelinişte toate zilele vieţii,
toţi* anii de care are parte cel nelegiuit. *Ps. 90.12.
21. Ţipete de spaimă răsună la urechile lui:
În mijlocul fericirii* lui, pustiitorul se va arunca asupra lui. *1 Tes. 5.3.
22. El nu trage nădejde să scape de întuneric,
vede sabia care-l ameninţă;
23. aleargă* încoace şi încolo să caute pâine,
ştie că-l aşteaptă ziua întunericului**.
*Ps. 59.15; 109.10. **Cap. 18.12.
24. Necazul şi neliniştea îl înspăimântă
şi se aruncă asupra lui ca un împărat gata de luptă.
25. Căci a ridicat mâna împotriva lui Dumnezeu,
s-a împotrivit Celui Atotputernic
26. şi a avut îndrăzneala să se năpustească asupra Lui
cu partea cea mai tare a scuturilor lui.
27. Avea faţa acoperită cu grăsime,
coapsele încărcate cu osânză

28. şi locuia în cetăţi nimicite,
în case părăsite,
sortite să fie dărâmate.
29. Nu se va mai îmbogăţi,
averea nu-i va creşte,
şi avuţia nu se va mai întinde pe pământ.
30. Nu va putea ieşi din întuneric,
flacăra îi va arde mlădiţele,
şi Dumnezeu îl va pierde* cu suflarea gurii Lui. *Cap. 4.9.
31. Dacă se încrede* în rău, se înşală,
căci răul îi va fi răsplata. *Isa. 59.4.
32. Ea va veni înainte* de capătul zilelor lui,
şi ramura lui nu va mai înverzi.
*Cap. 22.16. Ps. 55.23.
33. Va fi ca o viţă despuiată de roadele ei încă verzi,
ca un măslin ale cărui flori au căzut.
34. Căci casa celui nelegiuit va ajunge stearpă,
şi cortul omului stricat îl va mânca focul.
35. El zămisleşte* răul şi naşte răul:
în sânul lui coace roade care-l înşală."
*Ps. 7.14. Isa. 59.4. Osea 10.13.

Răspunsul lui Iov

16 1. Iov a luat cuvântul şi a zis:
2. „Astfel de lucruri am auzit eu des;
voi toţi sunteţi nişte* mângâietori supărăcioşi. *Cap. 13.4.
3. Când se vor sfârşi aceste vorbe în vânt?
Şi pentru ce atâta supărare în răspunsurile tale?
4. Ca voi aş vorbi eu,
de aţi fi în locul meu?
V-aş copleşi cu vorbe,
Aş da* din cap la voi,
*Ps. 22.7; 109.25. Plân. 2.12.
5. v-aş mângâia cu gura
şi aş mişca din buze
ca să vă uşurez durerea?
6. Dacă vorbesc, durerea nu mi s-alină,
iar dacă tac, cu ce se micşorează?
7. Dar acum, vai! El m-a stors de puteri...
Mi-ai pustiit toată casa!
8. M-ai apucat, ca pe un vinovat;
dovadă slăbiciunea mea,
care se ridică şi mă învinuie în faţă.
9. Mă sfâşie şi mă urmăreşte în mânia* Lui,
scrâşneşte din dinţi împotriva mea,
mă loveşte** şi mă străpunge cu privirea Lui. *Cap. 10.16,17. **Cap. 13.24.
10. Ei deschid* gura să mă mănânce,
mă ocărăsc şi mă bat** peste obraji,
se înverşunează† cu toţii după mine.
*Ps. 22.13. **Plân. 3.30. Mica 5.1. †Ps. 35.15.
11. Dumnezeu mă lasă* la bunul plac al celor nelegiuiţi,
şi mă aruncă în mâinile celor răi.
*Cap. 1.15,17.
12. Eram liniştit, şi m-a scuturat,
m-a apucat de ceafă şi m-a zdrobit,
a tras asupra mea ca* într-o ţintă.
*Cap. 7.20.
13. Săgeţile Lui mă înconjoară de toate părţile;
îmi străpunge rinichii fără milă,
îmi varsă fierea pe pământ,
14. mă frânge bucăţi, bucăţi,
se aruncă asupra mea ca un războinic.
15. Mi-am cusut un sac pe piele
şi mi-am prăvălit capul* în ţărână.
*Cap. 30.19. Ps. 7.5.
16. Plânsul mi-a înroşit faţa;
şi umbra morţii este pe pleoapele mele.
17. Totuşi n-am făcut nici o nelegiuire,
şi rugăciunea mea totdeauna a fost curată.
18. Pământule, nu-mi acoperii sângele,
şi vaietele* mele să n-aibă margine!
*Cap. 27.9. Ps. 66.18,19.
19. Chiar acum, martorul* meu este în cer,
apărătorul meu este în locurile înalte.
*Rom. 1.9.
20. Prietenii mei râd de mine,
dar eu mă rog lui Dumnezeu cu lacrimi,
21. să facă dreptate* omului înaintea lui Dumnezeu,
şi fiului omului împotriva prietenilor lui. *Cap. 31.35. Ecl. 6.10. Isa. 45.9. Rom. 9.20.
22. Căci numărul anilor mei se apropie de sfârşit,
şi mă voi duce pe o cărare* de unde nu mă voi mai întoarce. *Ecl. 12.5.

17 1. Mi se pierde suflarea,
mi se sting zilele,
mă aşteaptă mormântul*. *Ps. 88.3,4.
2. Sunt înconjurat de batjocoritori,
şi ochiul meu trebuie să privească spre ocările* lor. *1 Sam. 1.6,7.
3. Pune-Te singur zălog* pentru mine înaintea Ta;
altfel, cine ar putea răspunde pentru mine? *Prov. 6.1; 17.18; 22.26.

4. Căci le-ai încuiat inima în faţa priceperii.
De aceea nici nu-i vei lăsa să biruie.
5. Cine dă pe prieteni să fie prădaţi,
copiilor aceluia li se vor topi ochii.
6. M-a făcut de basmul* oamenilor
şi ca unul pe care-l scuipi în faţă!
*Cap. 30.9.
7. Ochiul* mi se întunecă de durere;
toate mădularele mele sunt ca o umbră. *Ps. 6.7; 31.9.
8. Oamenii fără prihană sunt înmărmuriţi de aceasta,
şi cel nevinovat se răscoală împotriva celui nelegiuit.
9. Cel fără prihană rămâne totuşi tare pe calea lui,
cel cu mâinile* curate se întăreşte tot mai mult. *Ps. 24.4.
10. Dar voi toţi, întoarceţi-vă*,
veniţi iarăşi cu cuvântările voastre,
şi vă voi arăta că între voi nici unul nu e înţelept. *Cap. 6.29.
11. Ce! Mi s-au dus* zilele,
mi s-au nimicit planurile,
planurile acelea făcute cu atâta iubire în inima mea... *Cap. 7.6; 9.25.
12. Şi ei mai spun că noaptea este zi,
că se apropie lumina, când întunericul a şi venit!
13. Când Locuinţa morţilor o aştept ca locuinţă,
când în întuneric îmi voi înălţa culcuşul;
14. când strig gropii: „Tu eşti tatăl meu!“
Şi viermilor: „Voi sunteţi mama şi sora mea!“
15. Unde mai este atunci nădejdea mea?
Şi cine mai poate vedea nădejdea mea?
16. Ea se va coborî cu mine* la porţile Locuinţei morţilor,
când vom merge împreună[1] să ne odihnim** în ţărână.“
*Cap. 18.13. **Cap. 3.17-19.

A doua cuvântare a lui Bildad

18 1. Bildad din Şuah a luat cuvântul şi a zis:
2. „Când vei pune capăt acestor cuvântări?
Vino-ţi în minte, şi apoi vom vorbi.
3. Pentru ce ne socoteşti atât de* dobitoci?
Pentru ce ne priveşti ca pe nişte vite?
*Ps. 73.22.

1. Nădejdea mea şi eu

4. Oare pentru tine, care te sfâşii* în mânia ta,
s-ajungă pustiu pământul
şi să se strămute stâncile din locul lor? *Cap. 13.14.
5. Da, lumina celui rău se va* stinge,
şi flacăra din focul lui nu va mai străluci. *Prov. 13.9; 20.20; 24.20.
6. Se va întuneca lumina în cortul lui
şi se va stinge candela* deasupra lui.
*Cap. 21.17. Ps. 18.28.
7. Paşii lui cei puternici se vor strâmta,
şi, cu toate opintirile* lui, va cădea.
*Cap. 5.13.
8. Căci calcă cu picioarele* pe laţ
şi umblă prin ochiuri de reţea;
*Cap. 22.10. Ps. 9.15; 35.8.
9. este prins în cursă de călcâi,
şi laţul* pune stăpânire pe el; *Cap. 5.5.
10. capcana în care se prinde este ascunsă în pământ,
şi prinzătoarea îi stă pe cărare.
11. De jur împrejur* îl apucă spaima
şi-l urmăreşte pas cu pas.
*Cap. 15.21; 20.25. Ier. 6.25; 20.3; 46.5; 49.29.
12. Foamea îi mănâncă puterile,
nenorocirea* este alături de el.
*Cap. 15.23.
13. Mădularele îi sunt mistuite unul după altul,
mădularele îi sunt mâncate de întâiul născut al morţii.
14. Este smuls din cortul lui unde se credea la adăpost*
şi este târât spre împăratul spaimelor.
*Cap. 8.14; 11.20. Ps. 112.10. Prov. 10.28.
15. Nimeni din ai lui nu locuieşte în cortul lui,
pucioasă este presărată pe locuinţa lui.
16. Jos*, i se usucă rădăcinile;
sus îi sunt ramurile tăiate.
*Cap. 29.19. Isa. 5.24. Amos 2.9. Mal. 4.1.
17. Îi piere pomenirea* de pe pământ,
numele lui nu mai este pe uliţă.
*Ps. 34.16; 109.13. Prov. 2.22; 10.7.
18. Este împins din lumină în întuneric
şi este izgonit din lume.
19. Nu* lasă nici moştenitori, nici sămânţă în poporul său,
nici o rămăşiţă vie în locurile în care locuia. *Isa. 14.22. Ier. 22.30.
20. Neamurile care vor veni se vor uimi de prăpădirea* lui,

şi neamul de acum va fi cuprins de
groază. *Ps. 37.13.
21. Aceasta este soarta celui rău,
aceasta este soarta celui ce nu*
cunoaşte pe Dumnezeu.“
*Ier. 9.3; 10.25. 1 Tes. 4.5. 2 Tes. 1.8. Tit 1.16.

Răspunsul lui Iov

19 1. Iov a luat cuvântul şi a zis:
2. „Până când îmi veţi întrista
sufletul
şi mă veţi zdrobi cu cuvântările
voastre?
3. Iată că de zece ori m-aţi batjocorit*;
nu vă este ruşine să vă purtaţi aşa?
*Gen. 31.7. Lev. 26.26.
4. Dacă am păcătuit cu adevărat,
numai eu sunt răspunzător de aceasta.
5. Credeţi că mă puteţi lua* de sus?
Credeţi că mi-aţi dovedit că sunt
vinovat? *Ps. 38.16.
6. Atunci să ştiţi că Dumnezeu mă
urmăreşte
şi mă înveleşte cu laţul Lui.
7. Iată, ţip de silnicie, şi nimeni nu
răspunde;
cer dreptate, şi dreptate nu este!
8. Mi-a tăiat orice ieşire*, şi nu pot
trece;
a răspândit întuneric pe cărările mele.
*Cap. 3.23. Ps. 88.8.
9. M-a despuiat de slava* mea,
mi-a luat cununa de pe cap, *Ps. 89.44.
10. m-a zdrobit din toate părţile, şi
pier;
mi-a smuls nădejdea ca pe un copac.
11. S-a aprins de mânie împotriva
mea,
S-a purtat cu mine ca şi cu un
vrăjmaş*. *Cap. 13.24. Plân. 2.5.
12. Oştile Lui au pornit deodată
înainte,
şi-au croit drum* până la mine
şi au tăbărât în jurul cortului meu.
*Cap. 30.12.
13. A depărtat pe fraţii mei* de la
mine,
şi prietenii mei s-au înstrăinat de
mine. *Ps. 31.11; 38.11; 69.8; 88.8,18.
14. Rudele mele m-au părăsit,
şi cei mai de aproape ai mei m-au
uitat.
15. Casnicii mei şi slugile mele mă
privesc ca pe un străin,
în ochii lor sunt un necunoscut.
16. Chem pe robul meu, şi nu răspunde;
îl rog cu gura mea, şi degeaba.
17. Suflarea mea a ajuns nesuferită
nevestei mele,
şi duhoarea mea a ajuns nesuferită
fiilor mamei mele.
18. Până şi copiii* mă dispreţuiesc:
dacă mă scol, ei mă ocărăsc.
*2 Împ. 2.23.
19. Aceia* în care mă încredeam mă
urăsc,
aceia pe care îi iubeam s-au întors
împotriva mea. *Ps. 41.9; 55.13,14,20.
20. Oasele mi se ţin de piele* şi de
carne;
nu mi-a mai rămas decât pielea de pe
dinţi. *Cap. 30.30. Ps. 102.5. Plân. 4.8.
21. Fie-vă milă, fie-vă milă de mine,
prietenii mei!
Căci mâna* lui Dumnezeu m-a lovit.
*Cap. 1.11. Ps. 38.2.
22. De ce mă urmăriţi* ca Dumnezeu?
Şi nu vă mai săturaţi de carnea mea?
*Ps. 69.26.
23. Oh! Aş vrea ca vorbele mele să
fie scrise,
să fie scrise într-o carte;
24. aş vrea să fie săpate cu un priboi
de fier
şi cu plumb în stâncă pe vecie...
25. Dar ştiu că Răscumpărătorul[1] meu
este viu
şi că Se va ridica la urmă pe pământ.
26. Chiar dacă mi se va nimici pielea
şi chiar dacă nu voi mai avea carne*,
voi vedea totuşi pe Dumnezeu.
*Ps. 17.15. 1 Cor. 13.12. 1 Ioan 3.2.
27. Îl voi vedea şi-mi va fi binevoitor;
ochii mei Îl vor vedea, şi nu ai altuia.
Sufletul meu tânjeşte de dorul acesta
înăuntrul meu.
28. Atunci veţi zice: „Pentru ce-l*
urmăream noi?“
Căci dreptatea pricinii mele va fi
cunoscută. *Vers. 22.
29. Temeţi-vă de sabie:
căci pedepsele date cu sabia sunt
grozave!
Şi să* ştiţi că este o judecată.“
*Ps. 58.10,11.

A doua cuvântare a lui Ţofar

20 1. Ţofar din Naama a luat
cuvântul şi a zis:
2. „Gândurile mele mă silesc să
răspund,

1. Evreieşte: Goel

şi frământarea mea nu-mi dă pace.
3. Am auzit mustrări care mă umplu de ruşine,
şi din adâncul minţii mele duhul mă face să răspund.
4. Nu ştii tu că, demult de tot,
de când a fost aşezat omul pe pământ,
5. biruinţa celor răi a fost scurtă*,
şi bucuria nelegiuitului numai de o clipă? *Ps. 37.35,36.
6. Chiar dacă s-ar înălţa* până la ceruri,
şi capul i-ar ajunge până la nori,
*Isa. 14.13,14. Obad. 3,4.
7. va pieri pentru totdeauna, ca* murdăria lui,
şi cei ce-l vedeau vor zice: „Unde este?“ *Ps. 83.10.
8. Va zbura ca* un vis, şi nu-l vor mai găsi;
va pieri ca o vedenie de noapte.
*Ps. 73.20; 90.5.
9. Ochiul* care-l privea nu-l va mai privi,
locul în care locuia nu-l va mai zări.
*Cap. 7.8,10; 8.18. Ps. 37.36; 103.16.
10. Peste fiii lui vor năvăli cei săraci,
şi mâinile lui* vor da înapoi ce a răpit cu sila. *Vers. 18.
11. Oasele lui, pline de* vlaga tinereţii,
îşi vor avea culcuşul** cu el în ţărână. *Cap. 13.26. Ps. 25.7. **Cap. 21.26.
12. Dulce era răul în gura lui,
îl ascundea sub limbă,
13. îl mesteca întruna şi nu-l lăsa,
îl ţinea în cerul gurii:
14. dar hrana lui se va preface în măruntaiele lui,
va ajunge în trupul lui o otravă de aspidă.
15. Bogăţiile înghiţite le va vărsa,
Dumnezeu le va scoate din pântecele lui.
16. Otravă de aspidă a supt
şi de aceea, limba năpârcii îl va ucide.
17. Nu-şi va mai plimba privirile peste pâraiele*
şi râurile de miere şi de lapte,
*Ps. 36.9. Ier. 17.6.
18. va da înapoi* ce a câştigat
şi nu va mai trage folos din câştig;
va da înapoi tot ce a luat
şi nu se va mai bucura de el,
*Vers. 10,15.
19. căci a asuprit pe săraci şi i-a lăsat să piară,
a dărâmat case şi nu le-a zidit la loc.
20. Lăcomia lui n-a cunoscut* margini;
dar nu va scăpa ce are mai scump.
*Ecl. 5.13,14.
21. Nimic nu scapă de lăcomia lui,
dar bunăstarea lui nu va ţine.
22. În mijlocul belşugului va fi în nevoie;
mâna tuturor ticăloşilor se va ridica asupra lui.
23. Şi iată, ca să-i umple pântecele,
Dumnezeu va trimite peste el focul mâniei Lui
şi-l va sătura* cu o ploaie de săgeţi.
*Num. 11.33. Ps. 78.30,31.
24. Dacă va scăpa* de armele de fier,
îl va străpunge arcul de aramă.
*Isa. 24.18. Ier. 48.43. Amos 5.19.
25. Îşi smulge din trup săgeata, care scânteie* la ieşirea din fierea lui,
şi îl apucă spaimele** morţii.
*Cap. 16.13. **Cap. 18.11.
26. Toate nenorocirile sunt păstrate pentru comorile lui;
va fi mistuit de un foc* pe care nu-l va aprinde omul,
şi ce va mai rămâne în cortul lui va fi ars de foc. *Ps. 21.9.
27. Cerurile îi vor dezveli fărădelegea,
şi pământul se va ridica împotriva lui.
28. Veniturile casei lui se vor pierde,
vor pieri în ziua mâniei lui Dumnezeu.
29. Aceasta* este soarta pe care o păstrează Dumnezeu celui rău,
aceasta este moştenirea pe care i-o hotărăşte Dumnezeu.“ *Cap. 27.13; 31.2,3.

Răspunsul lui Iov

21 1. Iov a luat cuvântul şi a zis:
2. „Ascultaţi, ascultaţi cuvintele mele,
daţi-mi măcar această mângâiere.
3. Lăsaţi-mă să vorbesc, vă rog;
şi, după ce voi vorbi, veţi putea să vă bateţi* joc. *Cap. 16.10; 17.2.
4. Oare împotriva unui om se îndreaptă plângerea mea?
Şi pentru ce n-aş fi nerăbdător?
5. Priviţi-mă, miraţi-vă
şi puneţi mâna* la gură.
*Judc. 18.19. Cap. 29.9; 40.4. Ps. 39.9.
6. Când mă gândesc, mă înspăimânt,
şi un tremur îmi apucă tot trupul:

7. Pentru ce trăiesc* cei răi?
Pentru ce îi vezi îmbătrânind şi sporind în putere?
*Cap. 12.6. Ps. 17.10,14; 73.3,12. Ier. 12.1. Hab. 1.16.
8. Sământa lor se întăreşte cu ei şi în faţa lor,
odraslele lor propăşesc sub ochii lor.
9. În casele lor domneşte pacea, fără umbră de frică;
nuiaua* lui Dumnezeu nu vine să-i lovească. *Ps. 73.5.
10. Taurii lor sunt plini de vlagă şi prăsitori,
juncanele lor zămislesc şi nu leapădă*. *Exod 23.26.
11. Îşi lasă copiii să se împrăştie ca nişte oi,
şi copiii se zbenguiesc în jurul lor.
12. Cântă cu sunet de tobă şi de arfă,
se desfătează cu sunete de caval.
13. Îşi petrec zilele* în fericire
şi se coboară într-o clipă în Locuinţa morţilor. *Cap. 36.11.
14. Şi totuşi* ziceau lui Dumnezeu: „Pleacă de la noi.
Nu voim să cunoaştem căile Tale.
*Cap. 22.17.
15. Ce* este Cel Atotputernic, ca să-I slujim?
Ce vom** câştiga dacă-I vom înălţa rugăciuni?“
*Exod 5.2. Cap. 34.9. **Cap. 35.3. Mal. 3.14.
16. Ce! Nu sunt ei în stăpânirea fericirii? –
Departe de mine sfatul celor* răi! –
*Cap. 22.18. Ps. 1.1. Prov. 1.10.
17. Dar de multe ori se întâmplă să li se stingă* candela,
să vină sărăcia peste ei,
să le dea şi lor Dumnezeu partea** lor de dureri în mânia Lui,
*Cap. 18.6. **Cap. 12.46.
18. să fie ca paiul* luat de vânt,
ca pleava luată de vârtej?
*Ps. 1.4; 25.5. Isa. 17.13.; 29.5. Osea 13.3.
19. Veţi zice că pentru fiii Săi păstrează Dumnezeu* pedeapsa.
Dar pe el, pe nelegiuit, ar trebui să-l pedepsească Dumnezeu, ca să simtă;
*Exod 20.5.
20. el ar trebui să-şi vadă nimicirea,
el ar trebui să bea* mânia Celui Atotputernic.
*Ps. 75.8. Isa. 51.17. Ier. 25.15. Apoc. 14.10; 19.15.
21. Căci, ce-i pasă lui ce va fi de casa lui după el,
când numărul lunilor i s-a împlinit?
22. Oare pe Dumnezeu Îl vom învăţa* minte,
pe El, care cârmuieşte duhurile cereşti?
*Isa. 40.13; 45.9. Rom. 11.34. 1 Cor. 2.16.
23. Unul moare în mijlocul propăşirii, păcii şi fericirii,
24. cu coapsele încărcate de grăsime
şi măduva oaselor plină de suc.
25. Altul moare, cu amărăciunea în suflet,
fără să se fi bucurat de vreo fericire,
26. şi amândoi adorm* în ţărână,
amândoi sunt mâncaţi de viermi.
*Cap. 20.11. Ecl. 9.2.
27. Ştiu eu bine care sunt gândurile voastre,
ce judecăţi nedrepte rostiţi asupra mea.
28. Voi ziceţi: „Unde* este casa apăsătorului?
Unde este cortul în care locuiau nelegiuiţii?“ *Cap. 20.7.
29. Dar ce! N-aţi întrebat pe călători
şi nu ştiţi ce istorisesc ei?
30. Cum în ziua nenorocirii, cel rău* este cruţat,
şi în ziua mâniei, el scapă.
*Prov. 16.4. 2 Pet. 2.9.
31. Cine îl mustră în faţă pentru purtarea* lui?
Cine îi răsplăteşte tot ce a făcut?
*Gal. 2.11.
32. Este dus la groapă
şi i se pune o strajă la mormânt.
33. Bulgării din vale îi sunt mai uşori,
căci toţi oamenii* merg după el,
şi o mulţime îi merge înainte.
*Evr. 9.27.
34. Pentru ce dar îmi daţi mângâieri deşarte?
Ce mai rămâne din răspunsurile voastre decât viclenie?“

A treia cuvântare a lui Elifaz

22 1. Elifaz din Teman a luat cuvântul şi a zis:
2. „Poate un om* să aducă vreun folos lui Dumnezeu?
Nu; ci înţeleptul nu-şi foloseşte decât lui. *Cap. 35.7. Ps. 16.2. Luca 17.10.
3. Dacă eşti fără prihană, are Cel Atotputernic vreun folos?
Şi dacă trăieşti fără vină, ce va câştiga El?
4. Pentru evlavia ta te pedepseşte El oare
şi intră la judecată cu tine?
5. Nu-i mare răutatea ta?
Şi fărădelegile tale fără număr?
6. Luai* fără pricină zăloguri de la fraţii tăi,

lăsai fără haine pe cei goi.
*Exod 22.26,27. Deut. 24.10, etc. Cap. 24.3,9. Ezec. 18.12.
7. Nu dădeai apă omului însetat,
nu voiai* să dai pâine omului flămând. *Cap. 31.17. Deut. 15.7, etc. Isa. 58.7. Ezec. 18.7,16. Mat. 25.42.
8. Ţara era a ta, fiindcă erai mai tare,
te aşezai în ea, fiindcă erai cu vază.
9. Dădeai afară pe văduve cu mâinile goale,
şi braţele* orfanilor le frângeai.
*Cap. 31.21. Isa. 10.2. Ezec. 22.7.
10. Pentru aceea eşti înconjurat* de curse
şi te-a apucat groaza dintr-o dată.
*Cap. 18.8-10; 19.6.
11. Nu vezi dar acest întuneric,
aceste ape multe care te* năpădesc?
*Ps. 69.1,2; 124.4. Plân. 3.54.
12. Nu este Dumnezeu sus în ceruri?
Priveşte vârful stelelor, ce înalt este!
13. Şi tu zici: „Ce ştie* Dumnezeu?
Poate să judece El prin întunericul de nori? *Ps. 10.11; 59.7; 73.11; 94.7.
14. Îl înfăşoară norii*, nu vede nimic,
bolta cerească abia dacă o străbate!“
*Ps. 139.11,12.
15. Ce! Vrei s-apuci pe calea străveche,
pe care au urmat-o cei nelegiuiţi,
16. care* au fost luaţi înainte de vreme
şi au ţinut cât ţine un pârâu care se scurge? *Cap. 15.32. Ps. 55.23; 102.24. Ecl. 7.17.
17. Ei* ziceau lui Dumnezeu: „Pleacă de la noi!
Ce ne** poate face Cel Atotputernic?“ *Cap. 21.14. **Ps. 4.6.
18. Şi totuşi Dumnezeu le umpluse casele de bunătăţi. –
Departe* de mine sfatul celor răi! –
*Cap. 21.16.
19. Cei fără prihană* vor fi martori ai căderii lor şi se vor bucura,
cel nevinovat va râde de ei
*Ps. 58.10; 107.42.
20. şi va zice: „Iată pe potrivnicii noştri nimiciţi!
Iată-le bogăţiile arse de foc!“
21. Împrieteneşte-te dar cu Dumnezeu şi vei* avea pace;
te vei bucura astfel iarăşi de fericire.
*Isa. 27.5.
22. Primeşte învăţătură din gura Lui
şi pune-ţi* la inimă cuvintele Lui.
*Ps. 119.11.
23. Vei fi aşezat iarăşi la locul tău,
dacă te* vei întoarce la Cel Atotputernic,
dacă depărtezi fărădelegea din cortul tău. *Cap. 8.5,6; 11.13,14.
24. Aruncă* dar aurul în ţărână,
aruncă aurul din Ofir în prundul pâraielor! *2 Cron. 1.15.
25. Şi atunci Cel Atotputernic va fi aurul tău,
argintul tău, bogăţia ta.
26. Atunci Cel Atotputernic va fi desfătarea ta*
şi îţi vei ridica** faţa spre Dumnezeu.
*Cap. 27.10. Isa. 58.14. **Cap. 11.15.
27. Îl vei* ruga, şi te va asculta,
şi îţi vei putea împlini juruinţele.
*Ps. 50.14,15. Isa. 58.9.
28. Pe ce vei pune mâna îţi va izbuti,
pe cărările tale va străluci lumina.
29. Vină smerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta:
Dumnezeu ajută pe cel* cu ochii plecaţi. *Prov. 29.23. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5.
30. El va izbăvi chiar şi pe cel vinovat,
care îşi va datora scăparea curăţiei mâinilor tale.“

Răspunsul lui Iov

23 1. Iov a luat cuvântul şi a zis:
2. „Şi acum plângerea mea este tot o răzvrătire.
Dar suferinţa îmi înăbuşe suspinele.
3. Oh! Dacă aş* şti unde să-L găsesc,
dacă aş putea să ajung până la scaunul Lui de domnie, *Cap. 13.3; 16.21.
4. mi-aş apăra pricina înaintea Lui,
mi-aş umple gura cu dovezi.
5. Aş şti ce poate să răspundă,
aş vedea ce are să-mi spună.
6. Şi-ar întrebuinţa El toată puterea
ca să lupte* împotriva mea?
Nu; ci m-ar asculta negreşit.
*Isa. 27.4,8; 57.16.
7. Doar un om fără prihană ar vorbi cu El,
şi aş fi iertat pentru totdeauna de Judecătorul meu.
8. Dar*, dacă mă duc la răsărit, nu este acolo;
dacă mă duc la apus, nu-L găsesc:
*Cap. 9.11.
9. dacă are treabă la miazănoapte, nu-L pot vedea;
dacă Se ascunde la miazăzi, nu-L pot descoperi.
10. Dar El ştie* ce cale am urmat;

şi, dacă m-ar încerca**, aş ieşi curat
ca aurul. *Ps. 139.1-3. **Ps. 17.3; 66.10. Iac. 1.12.
11. Piciorul meu s-a ţinut de paşii*
Lui;
am ţinut calea Lui şi nu m-am abătut
de la ea. *Ps. 44.18.
12. N-am părăsit poruncile buzelor
Lui;
mi-am plecat voia* la cuvintele gurii
Lui. *Ioan 4.32,34.
13. Dar hotărârea Lui este luată,
cine* I se va împotrivi?
Ce-I doreşte sufletul, aceea** face.
*Cap. 9.12,13; 12.14. Rom. 9.19. **Ps. 115.3.
14. El Îşi va împlini dar planurile*
faţă de mine
şi va mai face şi multe altele. *1 Tes. 3.3.
15. De aceea tremur înaintea Lui,
şi când mă gândesc la lucrul acesta,
mă tem de El.
16. Dumnezeu* mi-a tăiat inima,
Cel Atotputernic m-a umplut de
groază. *Ps. 22.14.
17. Căci nu întunericul durerii mele
mă nimiceşte,
nici negura în care sunt înfăşurat.

24 1. Pentru ce* nu păzeşte
Cel Atotputernic vremurile de
judecată
şi de ce nu văd cei ce-L cunosc zilele
Lui de pedeapsă? *Fapt. 1.7.
2. Sunt unii care mută hotarele*, fură
turmele şi le pasc;
*Deut. 19.14; 27.17. Prov. 22.28; 23.10. Osea 5.10.
3. iau măgarul orfanului,
iau zălog* vaca văduvei;
*Deut. 24.6,10,12,17. Cap. 22.6.
4. îmbrâncesc din drum pe cei lipsiţi,
silesc pe toţi nenorociţii* din ţară să
se ascundă. *Prov. 28.28.
5. Şi aceştia, ca măgarii sălbatici din
pustiu,
ies dimineaţa la lucru să caute hrană,
şi în pustiu trebuie să caute pâine
pentru copiii lor.
6. Taie nutreţul care a mai rămas pe
câmp,
culeg ciorchinii rămaşi pe urma
culegătorilor în via celui nelegiuit.
7. Îi apucă* noaptea în umezeală,
fără îmbrăcăminte, fără învelitoare
împotriva frigului.
*Exod 22.26,27. Deut. 24.12,13. Cap. 22.6.
8. Îi pătrunde ploaia munţilor,
şi, neavând alt adăpost, se ghemuiesc*
lângă stânci. *Plân. 4.5.
9. Aceia smulg pe orfan de la ţâţă,
iau zălog tot ce are săracul.
10. Şi săracii umblă goi de tot, fără
îmbrăcăminte,
strâng snopii şi-s flămânzi;
11. în grădinile nelegiuitului ei fac
untdelemn,
calcă teascul şi le este sete;
12. în cetăţi se aud vaietele celor ce
mor,
sufletul celor răniţi strigă...
Şi Dumnezeu nu ia seama la aceste
mişelii!
13. Alţii sunt vrăjmaşi ai luminii,
nu cunosc căile ei,
nu umblă pe cărările ei.
14. Ucigaşul se scoală în revărsatul*
zorilor,
ucide pe cel sărac şi lipsit,
şi noaptea fură. *Ps. 10.8.
15. Ochiul* preacurvarului pândeşte
amurgul:
„Nimeni nu mă va vedea”, zice** el,
şi îşi pune o maramă pe faţă.
*Prov. 7.9. **Ps. 10.11.
16. Noaptea sparg casele,
ziua stau închişi;
se tem de lumină*. *Ioan 3.20.
17. Pentru ei, dimineaţa este umbra
morţii,
şi când o văd, simt toate spaimele
morţii.
18. Dar nelegiuitul alunecă uşor pe
faţa apelor,
pe pământ n-are decât o parte bleste-
mată
şi niciodată n-apucă pe drumul celor
vii!
19. Cum sorb seceta şi căldura apele
zăpezii,
aşa înghite Locuinţa morţilor pe cei
ce păcătuiesc.
20. Pântecele mamei îl uită,
viermii se ospătează cu el,
nimeni nu-şi mai aduce aminte* de
el!
Nelegiuitul este sfărâmat ca un
copac, *Prov. 10.7.
21. el, care pradă pe femeia stearpă şi
fără copii,
el care nu face nici un bine văduvei!...
22. Şi totuşi Dumnezeu, prin puterea
Lui, lungeşte zilele celor silnici,
şi iată-i în picioare când nu mai
trăgeau nădejde de viaţă;
23. El le dă linişte şi încredere,
are privirile* îndreptate spre căile
lor. *Ps. 11.4. Prov. 15.3.

24. S-au ridicat; şi într-o clipă nu mai sunt,
cad, mor ca toţi oamenii,
sunt tăiaţi ca spicele coapte.
25. Nu este aşa?
Cine mă va dovedi de minciună,
cine-mi va nimici cuvintele mele?“

A treia cuvântare a lui Bildad

25 1. Bildad din Şuah a luat cuvântul şi a zis:
2. „Puterea şi groaza sunt ale lui Dumnezeu;
El face să împărăţească pacea în ţinuturile Lui înalte.
3. Cine ar putea să-I numere oştile?
Şi peste cine nu răsare lumina* Lui?
*Iac. 1.17.
4. Cum ar putea omul* să fie fără vină înaintea lui Dumnezeu?
Cum ar putea cel născut din femeie să fie curat? *Cap. 4.17, etc.; 15.14, etc. Ps. 130.3; 143.2.
5. Iată, în ochii Lui nici luna nu este strălucitoare,
şi stelele nu sunt curate înaintea Lui;
6. cu cât mai puţin omul, care nu este decât un vierme*,
fiul omului, care nu este decât un viermişor!“ *Ps. 22.6

Răspunsul lui Iov

26 1. Iov a luat cuvântul şi a zis:
2. „Cât de bine ştii tu să vii în ajutorul slăbiciunii!
Cum dai tu ajutor braţului fără putere!
3. Ce bune sfaturi dai tu celui fără pricepere!
Ce belşug de înţelepciune dai tu la iveală!
4. Către cine se îndreaptă cuvintele tale?
Şi al cui duh vorbeşte prin tine?
5. Înaintea lui Dumnezeu tremură umbrele sub ape
şi sub locuitorii lor;
6. înaintea Lui Locuinţa morţilor este goală*,
adâncul n-are acoperiş.
*Ps. 139.8,11. Prov. 15.11. Evr. 4.13.
7. El întinde* miazănoaptea asupra golului,
şi spânzură pământul pe nimic.
*Cap. 9.8. Ps. 24.2; 104.2, etc.
8. Leagă* apele în norii Săi,
şi norii nu se sparg sub greutatea lor.
*Prov. 30.4.
9. Acoperă faţa scaunului Său de domnie
şi Îşi întinde norul peste el.
10. A tras* o boltă pe faţa apelor,
ca hotar între lumină şi întuneric.
*Cap. 38.8. Ps. 33.7; 104.9. Prov. 8.29. Ier. 5.22.
11. Stâlpii cerului se clatină
şi se înspăimântă la ameninţarea Lui.
12. Prin puterea Lui tulbură* marea,
prin priceperea Lui îi sfărâmă furia.
*Exod 14.21. Ps. 74.13. Isa. 51.15. Ier. 31.35.
13. Suflarea Lui* înseninează cerul,
mâna Lui străpunge şarpele** fugar.
*Ps. 33.6. **Isa. 27.1.
14. Şi acestea sunt doar marginile căilor Sale,
şi numai adierea lor uşoară ajunge până la noi!
Dar tunetul lucrărilor Lui puternice cine-l va auzi?“

Cel din urmă răspuns al lui Iov

27 1. Iov a luat din nou cuvântul, a vorbit în pilde şi a zis:
2. „Viu este Dumnezeu, care* nu-mi dă dreptate!
Viu este Cel Atotputernic, care îmi amărăşte viaţa, *Cap. 34.5.
3. că atâta vreme cât voi avea suflet
şi suflarea lui Dumnezeu va fi în nările mele,
4. buzele mele nu vor rosti nimic nedrept,
limba mea nu va spune nimic neadevărat.
5. Departe de mine gândul să vă dau dreptate!
Până la cea din urmă suflare îmi voi apăra* nevinovăţia. *Cap. 2.9; 13.15.
6. Ţin* să-mi scot dreptatea şi nu voi slăbi;
inima** nu mă mustră pentru nici una din zilele mele. *Cap. 2.3. **Fapt. 24.16.
7. Vrăjmaşul meu să fie ca cel rău,
şi potrivnicul meu ca cel nelegiuit!
8. Ce* nădejde-i mai rămâne celui nelegiuit;
când îi taie Dumnezeu firul vieţii, când îi ia sufletul? *Mat. 16.26. Luca 12.20.
9. Îi ascultă* Dumnezeu strigătele,
când vine strâmtorarea peste el?
*Cap. 35.12. Ps. 18.41; 109.7. Prov. 1.28; 28.9. Isa. 1.15. Ier. 14.12. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Ioan 9.31. Iac. 4.3.
10. Este* Cel Atotputernic desfătarea lui?
Înalţă el în tot timpul rugăciuni lui Dumnezeu? *Cap. 22.26,27.

11. Vă voi învăţa căile lui Dumnezeu,
nu vă voi ascunde planurile Celui Atotputernic.
12. Dar voi le cunoaşteţi şi sunteţi de acelaşi gând;
pentru ce dar vorbiţi aşa de prosteşte?
13. Iată* soarta pe care o păstrează Dumnezeu celui rău,
moştenirea pe care o hotărăşte Cel Atotputernic celui nelegiuit. *Cap. 20.29.
14. Dacă* are mulţi fii, îi are pentru sabie,
şi odraslele lui duc lipsă de pâine.
*Deut. 28.41. Est. 9.10. Osea 9.13.
15. Cei ce scapă din ai lui, sunt îngropaţi de ciumă,
şi văduvele* lor nu-i plâng. *Ps. 78.64.
16. Dacă strânge argint ca ţărâna,
dacă îngrămădeşte haine ca noroiul –
17. el le strânge, dar cel fără vină se îmbracă în ele,
şi de argintul lui omul fără prihană* are parte. *Prov. 28.8. Ecl. 2.26.
18. Casa lui este ca aceea* pe care o zideşte molia,
ca o colibă pe care şi-o face un străjer. *Isa. 1.8. Plân. 2.6.
19. Se culcă bogat şi moare despuiat;
deschide ochii şi totul a pierit.
20. Îl apucă groaza ca nişte* ape;
şi noaptea, îl ia vârtejul. *Cap. 18.11.
21. Vântul de răsărit îl ia şi se duce;
îl smulge cu putere din locuinţa lui.
22. Dumnezeu aruncă fără milă săgeţi împotriva lui,
şi cel rău ar vrea să fugă să scape de ele.
23. Oamenii bat din palme la căderea lui
şi-l fluieră la plecarea din locul lui.

28 1. Argintul are o mină de unde se scoate
şi aurul are un loc de unde este scos ca să fie curăţat.
2. Fierul se scoate din pământ
şi piatra se topeşte ca să dea arama.
3. Omul pune capăt întunericului[1],
cercetează, până în ţinuturile cele mai adânci,
pietrele ascunse în negura şi în umbra morţii.
4. Sapă o fântână departe de locurile locuite;
picioarele nu-i mai sunt de ajutor,
stă atârnat şi se clatină, departe de locuinţele omeneşti[1].
5. Pământul, de unde iese pâinea,
este răscolit înăuntrul lui ca de foc,
6. pietrele lui cuprind safir,
şi în el se găseşte pulbere de aur.
7. Pasărea de pradă nu-i cunoaşte cărarea.
Ochiul vulturului n-a zărit-o,
8. cele mai trufaşe dobitoace n-au călcat pe ea,
şi leul n-a trecut niciodată pe ea.
9. Omul îşi pune mâna pe stânca de cremene
şi răstoarnă munţii din rădăcină.
10. Sapă şanţuri în stânci,
şi ochiul lui priveşte tot ce este de preţ în ele.
11. Opreşte curgerea apelor
şi scoate la lumină ce este ascuns.
12. Dar* înţelepciunea unde se găseşte?
Unde este locuinţa priceperii?
*Vers. 20. Ecl. 7.24.
13. Omul nu-i cunoaşte preţul*,
ea nu se găseşte în pământul celor vii.
*Prov. 3.15.
14. Adâncul* zice: „Nu este în mine”;
şi marea zice: „Nu este la mine.“
*Vers. 22. Rom. 11.33,34.
15. Ea* nu se dă în schimbul aurului curat,
nu se cumpără cântărindu-se cu argint; *Prov. 3.13-15; 8.10,11,19; 16.16.
16. nu se cântăreşte pe aurul din Ofir,
nici pe onixul cel scump, nici pe safir.
17. Nu se poate asemăna cu aurul, nici cu diamantul,
nu se poate schimba cu un vas de aur ales.
18. Mărgeanul şi cristalul nu sunt nimic pe lângă ea:
înţelepciunea preţuieşte mai mult decât mărgăritarele.
19. Topazul din Etiopia nu este ca ea,
şi aurul curat nu se cumpăneşte cu ea.
20. De unde* vine atunci înţelepciunea?
Unde este locuinţa priceperii? *Vers. 12.
21. Este ascunsă de ochii tuturor celor vii,
este ascunsă de păsările cerului.
22. Adâncul* şi moartea zic:

1. Cu ajutorul felinarului, de care se slujesc minerii

1. Zugrăvirea lucrătorilor atârnaţi de funii

„Noi am auzit vorbindu-se de ea.“
*Vers. 14.
23. Dumnezeu îi ştie drumul,
El îi cunoaşte locuinţa.
24. Căci El vede până la marginile pământului,
zăreşte* totul sub ceruri. *Prov. 15.3.
25. Când a rânduit* greutatea vântului
şi când a hotărât măsura apelor,
*Ps. 135.7.
26. când a dat legi* ploii
şi când a însemnat drumul fulgerului şi tunetului, *Cap. 38.25.
27. atunci a văzut înţelepciunea şi a arătat-o,
i-a pus temeliile şi a pus-o la încercare.
28. Apoi a zis omului: „Iată, frica de* Domnul, aceasta este înţelepciunea;
depărtarea de rău, este pricepere.“
*Deut. 4.6. Ps. 111.10. Prov. 1.7; 9.10. Ecl. 12.13.

Iov mai înainte

29 1. Iov a luat din nou cuvântul în pilde şi a zis:
2. „Oh! cum nu pot să fiu ca* în lunile trecute,
ca în zilele când mă păzea Dumnezeu, *Cap. 7.3.
3. când* candela Lui strălucea deasupra capului meu
şi lumina Lui mă călăuzea în întuneric! *Cap. 18.6.
4. Cum nu sunt ca în zilele puterii mele,
când Dumnezeu veghea ca un prieten* peste cortul meu, *Ps. 25.14.
5. când Cel Atotputernic încă era cu mine
şi când copiii mei stăteau în jurul meu;
6. când mi se scăldau paşii* în smântână,
şi stânca** vărsa lângă mine pâraie de untdelemn!
*Gen. 49.11. Deut. 32.13; 33.24. Cap. 20.17. **Ps. 81.16.
7. Dacă ieşeam să mă duc la poarta cetăţii
şi dacă îmi pregăteam un scaun în piaţă,
8. tinerii se trăgeau înapoi la apropierea mea,
bătrânii se sculau şi stăteau în picioare.
9. Mai marii îşi opreau cuvântările
şi îşi puneau mâna* la gură. *Cap. 21.5.
10. Glasul căpeteniilor tăcea
şi li se lipea limba* de cerul gurii.
*Ps. 137.6.
11. Urechea care mă auzea, mă numea fericit,
ochiul care mă vedea mă lăuda.
12. Căci scăpam* pe săracul care cerea ajutor
şi pe orfanul lipsit de sprijin.
*Ps. 72.12. Prov. 21.13; 24.11.
13. Binecuvântarea nenorocitului venea peste mine,
umpleam de bucurie inima văduvei.
14. Mă îmbrăcam cu dreptatea* şi-i slujeam de îmbrăcăminte,
neprihănirea îmi era manta şi turban.
*Deut. 24.13. Ps. 132.9. Isa. 59.17; 61.10. Efes. 6.14, etc. 1 Tes. 5.8.
15. Orbului* îi eram ochi,
şi şchiopului picior. *Num. 10.31.
16. Celor nenorociţi le eram tată
şi cercetam pricina* celui necunoscut.
*Prov. 29.7.
17. Rupeam falca* celui nedrept
şi-i smulgeam prada din dinţi.
*Ps. 58.6. Prov. 30.14.
18. Atunci ziceam: „În cuibul* meu voi muri,
zilele mele vor fi multe ca nisipul.
*Ps. 30.6.
19. Apa* va pătrunde în rădăcinile** mele,
roua va sta toată noaptea peste ramurile mele. *Ps. 1.3. Ier. 17.8. **Cap. 18.16.
20. Slava mea va înverzi neîncetat,
şi arcul* îmi va întineri în mână.“
*Gen. 49.24.
21. Oamenii mă ascultau şi aşteptau,
tăceau înaintea sfaturilor mele.
22. După cuvântările mele, nici unul nu răspundea,
şi cuvântul meu era pentru toţi o rouă binefăcătoare.
23. Mă aşteptau ca pe ploaie,
căscau gura ca după ploaia* de primăvară. *Zah. 10.1.
24. Când li se muia inima, le zâmbeam
şi nu puteau izgoni seninătatea de pe fruntea mea.
25. Îmi plăcea să mă duc la ei şi mă aşezam în fruntea lor;
eram ca un împărat în mijlocul unei oştiri,
ca un mângâietor lângă nişte întristaţi.

30 1. Şi acum!... Am ajuns de râsul celor mai tineri decât mine,
pe ai căror părinţi nu-i socoteam vrednici să-i pun printre câinii turmei mele.

2. Dar la ce mi-ar fi folosit puterea mâinilor lor,
când ei nu erau în stare să ajungă la bătrâneţe?
3. Sfrijiţi de sărăcie şi foame,
fug în locuri uscate, de multă vreme părăsite şi pustii.
4. Smulg ierburile sălbatice de lângă copăcei
şi n-au ca pâine decât rădăcina de bucsau.
5. Sunt izgoniţi din mijlocul oamenilor,
strigă lumea după ei ca după nişte hoţi.
6. Locuiesc în văi îngrozitoare,
în peşterile pământului şi în stânci.
7. Urlă printre tufişuri
şi se adună sub mărăcini.
8. Fiinţe mârşave şi dispreţuite –
sunt izgoniţi din ţară.
9. Şi acum*, astfel de oameni mă pun în cântecele lor,
am ajuns de batjocura lor.
*Cap. 17.6. Ps. 35.15; 69.12. Plân. 3.14,63.
10. Mă urăsc, mă ocolesc,
mă scuipă* în faţă.
*Num. 12.14. Deut. 25.9. Isa. 50.6. Mat. 26.67; 27.30.
11. Nu se mai sfiesc şi mă înjosesc,
nu mai au nici un frâu înaintea mea.
12. Ticăloşii aceştia se scoală la dreapta mea
şi îmi împing picioarele
şi îşi croiesc* cărări împotriva mea ca să mă piardă. *Cap. 19.12.
13. Îmi nimicesc cărarea
şi lucrează ca să mă prăpădească,
ei, cărora nimeni nu le-ar veni în ajutor.
14. Ca printr-o largă spărtură străbat spre mine,
se năpustesc sub pocnetul dărâmăturilor.
15. Mă apucă groaza.
Slava îmi este spulberată ca de vânt,
ca un nor a trecut fericirea mea.
16. Şi acum, mi se topeşte* sufletul în mine,
şi m-au apucat zilele suferinţei.
*Ps. 42.4.
17. Noaptea mă pătrunde şi-mi smulge oasele,
durerea care mă roade nu încetează.
18. De tăria suferinţei, haina îşi pierde faţa,
mi se lipeşte de trup ca o cămaşă.
19. Dumnezeu m-a aruncat în noroi
şi am ajuns ca ţărâna şi cenuşa.
20. Strig către Tine, şi nu-mi răspunzi;
stau în picioare, şi nu mă vezi.
21. Eşti fără milă împotriva mea,
lupţi împotriva mea cu tăria mâinii Tale.
22. Mă ridici, îmi dai drumul pe vânt
şi mă nimiceşti cu suflarea furtunii.
23. Căci ştiu că mă duci la moarte,
în locul unde* se întâlnesc toţi cei vii. *Ps. 42.4. Evr. 9.27.
24. Dar cel ce se prăbuşeşte nu-şi întinde mâinile?
Cel în nenorocire nu cere ajutor?
25. Nu plângeam* eu pe cel amărât?
N-avea inima mea milă de cel lipsit?
*Ps. 35.13,14. Rom. 12.15.
26. Mă aşteptam la fericire,
şi când colo, nenorocirea* a venit peste mine;
trăgeam nădejde de lumină, şi când colo, a venit întunericul. *Ier. 8.15.
27. Îmi fierb măruntaiele fără încetare,
m-au apucat zilele de durere.
28. Umblu înnegrit*, dar nu de soare.
Mă scol în plină adunare şi strig ajutor. *Ps. 38.6; 42.9; 43.2.
29. Am ajuns frate* cu şacalii,
tovarăş cu struţii. *Ps. 102.6. Mica 1.8.
30. Pielea* mi se înnegreşte şi cade,
iar oasele** îmi ard şi se usucă.
*Ps. 119.83. Plân. 4.8; 5.10. **Ps. 102.3.
31. Arfa mea s-a prefăcut în instrument de jale,
şi cavalul meu scoate sunete plângătoare.

31 1. Făcusem un legământ cu ochii* mei
şi nu mi-aş fi oprit privirile asupra unei fecioare. *Mat. 5.28.
2. Dar ce soartă mi-a păstrat* Dumnezeu de sus?
Ce moştenire mi-a trimis Cel Atotputernic din ceruri? *Cap. 20.29; 27.13.
3. Pieirea nu-i oare pentru cel rău,
şi nenorocirea pentru cei ce fac fărădelege?
4. N-a cunoscut* Dumnezeu căile mele?
Nu mi-a numărat El toţi paşii mei?
*2 Cron. 16.9. Cap. 34.21. Prov. 5.21; 15.3. Ier. 32.19.
5. Dacă am umblat cu minciuna,
de mi-a alergat piciorul după înşelăciune:

6. să mă cântărească Dumnezeu în cumpăna celor fără prihană
şi-mi va vedea neprihănirea!
7. De mi s-a abătut pasul de pe calea cea dreaptă,
de mi-a urmat inima* ochii,
de s-a lipit vreo întinăciune de mâinile mele,
*Num. 15.39. Ecl. 11.9. Ezec. 6.9. Mat. 5.29.
8. atunci eu* să semăn şi altul să secere,
şi odraslele mele să fie dezrădăcinate!
*Lev. 26.16. Deut. 28.30,38, etc.
9. Dacă mi-a fost amăgită inima de vreo femeie,
dacă am pândit la uşa aproapelui meu,
10. atunci nevasta mea să macine pentru altul*
şi s-o necinstească alţii!
*2 Sam. 12.11. Ier. 8.10.
11. Căci aceasta ar fi fost o nelegiuire,
o fărădelege* vrednică să fie pedepsită de judecători,
*Gen. 38.24. Lev. 20.10. Deut. 22.22. Vers. 28.
12. un foc care mistuie până la nimicire
şi care mi-ar fi prăpădit toată bogăţia.
13. De aş fi nesocotit dreptul slugii sau slujnicei mele,
când se certau cu mine,
14. ce aş putea să fac, când Se ridică* Dumnezeu?
Ce aş putea răspunde când pedepseşte El? *Ps. 44.21.
15. Cel ce m-a făcut pe mine în pântecele mamei mele,
nu l-a făcut* şi pe el?
Oare nu ne-a întocmit acelaşi Dumnezeu în pântecele mamei?
*Cap. 34.19. Prov. 14.31; 22.2. Mal. 2.10.
16. Dacă n-am dat săracilor ce-mi cereau,
dacă am făcut să se topească de plâns ochii văduvei,
17. dacă mi-am mâncat singur pâinea,
fără ca orfanul să-şi fi avut şi el partea lui din ea,
18. eu, care din tinereţe l-am crescut ca un tată,
eu, care de la naştere am sprijinit pe văduvă;
19. dacă am văzut pe cel nenorocit ducând lipsă de haine,
pe cel lipsit neavând învelitoare,
20. fără ca inima lui să mă fi binecuvântat*,
fără să fi fost încălzit de lâna mieilor mei; *Deut. 24.13.
21. dacă am ridicat mâna împotriva orfanului*,
pentru că mă simţeam sprijinit de judecători; *Cap. 22.9.
22. atunci, să mi se dezlipească umărul de la încheietură,
să-mi cadă braţul şi să se sfărâme!
23. Căci mă temeam* de pedeapsa lui Dumnezeu
şi nu puteam lucra astfel din pricina măreţiei Lui. *Isa. 13.6. Ioel 1.15.
24. Dacă mi-am pus* încrederea în aur,
dacă am zis aurului: „Tu eşti nădejdea mea;“ *Marc. 10.24. 1 Tim. 6.17.
25. dacă m-am îngâmfat* de mărimea averilor mele,
de mulţimea bogăţiilor pe care le dobândisem; *Ps. 62.10. Prov. 11.28.
26. dacă am privit* soarele când strălucea,
luna când înainta măreaţă,
*Deut. 4.19; 11.16; 17.3. Ezec. 8.16.
27. şi dacă mi s-a lăsat amăgită inima în taină,
dacă le-am aruncat sărutări[1], ducându-mi mâna la gură:
28. şi aceasta este tot o fărădelege* care trebuie pedepsită de judecători,
căci m-aş fi lepădat de Dumnezeul cel de sus! *Vers. 11.
29. Dacă m-am bucurat de nenorocirea* vrăjmaşului meu,
dacă am sărit de bucurie când l-a atins nenorocirea, *Prov. 17.5.
30. eu, care n-am dat voie* limbii mele să păcătuiască,
să-i ceară moartea cu blestem;
*Mat. 5.44. Rom. 12.14.
31. dacă nu ziceau oamenii din cortul meu:
„Unde este cel ce nu s-a săturat din carnea lui?“
32. Dacă petrecea străinul* noaptea afară,
dacă nu mi-aş fi deschis uşa să intre călătorul;
*Gen. 19.2,3. Judc. 19.20,21. Rom. 12.13. Evr. 13.2. 1 Pet. 4.9.
33. dacă mi-am ascuns fărădelegile, ca* oamenii[2]
şi mi-am închis nelegiuirile în sân,
*Gen. 3.8,12. Prov. 28.13. Osea 6.7.
34. pentru că mă temeam de mulţime*,
pentru că mă temeam de dispreţul

1. Sărutări, în semn de închinare
2. Ca oamenii sau ca Adam

familiilor, ţinându-mă deoparte şi necutezând să-mi trec pragul... *Exod 23.2.
35. Oh! de aş găsi pe cineva să* m-asculte!
Iată apărarea mea, iscălită de mine: să-mi răspundă** Cel Atotputernic!
Cine-mi va da plângerea iscălită de potrivnicul meu? *Cap. 33.6. **Cap. 13.22.
36. Ca să-i port scrisoarea pe umăr,
s-o leg de fruntea mea ca o cunună;
37. să-i dau socoteală de toţi paşii mei,
să mă apropii de el ca un domn.
38. Dacă pământul meu strigă împotriva mea
şi dacă brazdele lui varsă lacrimi;
39. dacă i-am mâncat* roada fără s-o fi plătit
şi dacă am** întristat sufletul vechilor lui stăpâni: *Iac. 5.4. **1 Împ. 21.19.
40. atunci să crească spini* din el în loc de grâu,
şi neghină în loc de orz!“
Sfârşitul cuvintelor lui Iov. *Gen. 3.18.

Cuvântarea lui Elihu

32 1. Aceşti trei oameni au încetat să mai răspundă lui Iov, pentru că el se socotea* fără vină. *Cap. 33.9.
2. Atunci s-a aprins de mânie Elihu, fiul lui Baracheel din Buz*, din familia lui Ram. El s-a aprins de mânie împotriva lui Iov, pentru că zicea că este fără vină înaintea lui Dumnezeu. *Gen. 22.21.
3. Şi s-a aprins de mânie împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că nu găseau nimic de răspuns şi totuşi osândeau pe Iov.
4. Fiindcă ei erau mai în vârstă decât el, Elihu aşteptase până în clipa aceasta, ca să vorbească lui Iov.
5. Dar, văzând că nu mai era nici un răspuns în gura acestor trei oameni, Elihu s-a aprins de mânie.
6. Şi Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, a luat cuvântul şi a zis:
„Eu sunt tânăr, şi* voi sunteţi bătrâni:
de aceea m-am temut
şi m-am ferit să vă arăt gândul meu. *Cap. 15.10.
7. Eu îmi ziceam: „Să vorbească bătrâneţea,
marele număr de ani să înveţe pe alţii înţelepciunea.“
8. Dar, de fapt, în om, duhul,
suflarea* Celui Atotputernic, dă priceperea. *1 Împ. 3.12; 4.29. Cap. 35.11; 38.36. Prov. 2.6. Ecl. 2.26. Dan. 1.17; 2.21. Mat. 11.25. Iac. 1.5.
9. Nu vârsta* aduce înţelepciunea,
nu bătrâneţea te face în stare să judeci. *1 Cor. 1.26.
10. Iată de ce zic: Ascultaţi-mă!
Îmi voi spune şi eu părerea.
11. Am aşteptat sfârşitul cuvântărilor voastre,
v-am urmărit dovezile,
cercetarea pe care aţi făcut-o cuvintelor lui Iov.
12. V-am dat toată luarea aminte;
şi iată că nici unul din voi nu l-a încredinţat,
nici unul nu i-a răsturnat cuvintele.
13. Să* nu ziceţi însă: „În el, noi am găsit înţelepciunea;
numai Dumnezeu îl poate înfunda, nu un om!“ *Ier. 9.23. 1 Cor. 1.29.
14. Mie nu mi-a vorbit de-a dreptul:
de aceea eu îi voi răspunde cu totul altfel decât voi.
15. Ei se tem, nu mai răspund!
Li s-a tăiat cuvântul!
16. Am aşteptat până şi-au sfârşit cuvântările,
până s-au oprit şi n-au ştiut ce să mai răspundă.
17. Vreau să răspund şi eu la rândul meu,
vreau să spun şi eu ce gândesc.
18. Căci sunt plin de cuvinte,
îmi dă ghes duhul înăuntrul meu;
19. lăuntrul meu este ca un vin care n-are pe unde să iasă,
ca nişte burdufuri noi, gata să plesnească.
20. Voi vorbi deci ca să răsuflu în voie,
îmi voi deschide buzele şi voi răspunde.
21. Nu voi căuta la înfăţişare*,
nu voi linguşi pe nimeni; *Lev. 19.15. Deut. 1.17; 16.19. Prov. 24.23. Mat. 22.16.
22. căci nu ştiu să linguşesc:
altfel, într-o clipită m-ar lua Ziditorul meu.

33 1. Acum dar, Iov, ascultă cuvântările mele,
ia aminte la toate cuvintele mele!
2. Iată, deschid gura
şi mi se mişcă limba în cerul gurii.
3. Cu curăţie de inimă voi vorbi,
buzele mele vor spune adevărul curat:
4. Duhul* lui Dumnezeu m-a făcut,
şi suflarea Celui Atotputernic îmi dă viaţă. *Gen. 2.7.

5. Dacă poţi, răspunde-mi,
apără-ţi pricina, fii gata!
6. Înaintea lui Dumnezeu eu sunt semenul* tău,
şi eu, ca şi tine, am fost făcut din noroi. *Cap. 9.34,35; 13.20,21; 31.35.
7. Astfel frica de mine* nu te va tulbura,
şi greutatea mea nu te va copleşi.
*Cap. 9.34; 13.21.
8. Dar tu ai spus în auzul meu,
şi am auzit sunetul cuvintelor tale:
9. „Sunt curat*, sunt fără păcat,
sunt fără prihană, nu este fărădelege în mine.
*Cap. 9.17; 10.7; 11.4; 16.17; 23.10,11; 27.5; 29.14; 31.1.
10. Şi Dumnezeu caută pricină de ură împotriva mea,
mă socoteşte* vrăjmaş al Lui;
*Cap. 13.24; 16.9; 19.11.
11. îmi pune* picioarele în butuci,
îmi pândeşte toate mişcările.“
*Cap. 13.27; 14.16; 31.4.
12. Îţi voi răspunde că aici n-ai dreptate,
căci Dumnezeu este mai mare decât omul.
13. Vrei dar să te cerţi* cu El,
pentru că nu dă socoteală fiecăruia de faptele Lui? *Isa. 45.9.
14. Dumnezeu vorbeşte însă, când într-un fel*, când într-altul,
dar omul nu ia seama. *Cap. 40.5. Ps. 62.11.
15. El vorbeşte prin visuri*, prin vedenii de noapte,
când oamenii sunt cufundaţi într-un somn adânc, când dorm în patul lor.
*Num. 12.6. Cap. 4.13.
16. Atunci El le dă înştiinţări*
şi le întipăreşte învăţăturile Lui,
*Cap. 36.10,15.
17. ca să abată pe om de la rău
şi să-l ferească de mândrie,
18. ca să-i păzească sufletul de groapă
şi viaţa de loviturile sabiei.
19. Şi prin durere este mustrat omul în culcuşul lui,
când o luptă necurmată îi frământă oasele.
20. Atunci îi este greaţă* de pâine,
chiar şi de bucatele cele mai alese.
*Ps. 107.18.
21. Carnea i se prăpădeşte şi piere,
oasele care nu i se vedeau rămân goale;
22. sufletul i se apropie de groapă,
şi viaţa de vestitorii morţii.
23. Dar dacă se găseşte un înger mijlocitor pentru el,
unul din miile acelea care vestesc omului calea pe care trebuie s-o urmeze,
24. Dumnezeu Se îndură de el şi zice îngerului:
„Izbăveşte-l, ca să nu se coboare în groapă;
am găsit un preţ de răscumpărare pentru el!“
25. Şi atunci carnea lui se face mai fragedă ca în copilărie,
se întoarce la zilele tinereţii lui.
26. Se roagă lui Dumnezeu, şi Dumnezeu îi este binevoitor,
îl lasă să-I vadă faţa cu bucurie
şi-i dă înapoi nevinovăţia.
27. Atunci el cântă înaintea oamenilor şi* zice:
„Am păcătuit, am călcat dreptatea,
şi n-am fost** pedepsit după faptele mele; *2 Sam. 12.13. Prov. 28.13. Luca 15.21. 1 Ioan 1.9. **Rom. 6.21.
28. Dumnezeu mi-a izbăvit sufletul* ca să nu intre în groapă,
şi viaţa mea vede lumina!“ *Isa. 38.17.
29. Iată, acestea
le face Dumnezeu, de două ori, de trei ori, omului,
30. ca să-l ridice* din groapă,
ca să-l lumineze cu lumina celor vii.
*Vers. 28. Ps. 56.13.
31. Ia aminte, Iov, şi ascultă-mă!
Taci, şi voi vorbi!
32. Dacă ai ceva de spus, răspunde-mi!
Vorbeşte, căci aş vrea să-ţi dau dreptate.
33. Dacă n-ai nimic de zis, ascultă-mă*!
Taci, şi te voi învăţa înţelepciunea.“
*Ps. 34.11.

34 1. Elihu a luat din nou cuvântul şi a zis:
2. „Ascultaţi, înţelepţilor, cuvintele mele!
Luaţi aminte la mine, pricepuţilor!
3. Căci urechea* deosebeşte cuvintele,
cum gustă cerul gurii bucatele.
*Cap. 6.30; 12.11.
4. Să alegem ce este drept,
să vedem între noi ce este bun.
5. Iov a zis: „Sunt nevinovat*
şi Dumnezeu nu vrea** să-mi dea dreptate; *Cap. 33.9. **Cap. 27.2.
6. am* dreptate şi trec drept mincinos;
rana mea este jalnică, şi sunt fără păcat.“ *Cap. 9.17.

7. Este vreun om ca Iov,
care* să bea batjocura ca apa,
*Cap. 15.16.
8. care să umble în tovărăşia celor ce fac rău,
care să meargă mână în mână cu cei nelegiuiţi?
9. Căci* el a zis: „Nu-i foloseşte nimic omului
să-şi pună plăcerea în Dumnezeu.“
*Cap. 9.22,23,30; 35.3. Mal. 3.14.
10. Ascultaţi-mă dar, oameni pricepuţi!
Departe* de Dumnezeu nedreptatea,
departe de Cel Atotputernic fărădelegea!
*Gen. 18.25. Deut. 32.4. 2 Cron. 19.7. Cap. 8.3; 36.23. Ps. 92.15. Rom. 9.14.
11. El dă omului după* faptele lui,
răsplăteşte fiecăruia după căile lui.
*Ps. 62.12. Prov. 24.12. Ier. 32.19. Ezec. 33.20. Mat. 16.27. Rom. 2.6. 2 Cor. 5.10. 1 Pet. 1.17. Apoc. 22.12.
12. Nu, negreşit, Dumnezeu nu săvârşeşte fărădelegea;
Cel Atotputernic nu calcă dreptatea*.
*Cap. 8.3.
13. Cine L-a însărcinat să cârmuiască pământul?
Cine I-a dat lumea în grija Lui?
14. Dacă nu S-ar gândi decât la El,
dacă Şi-ar lua înapoi* duhul şi suflarea,
*Ps. 104.29.
15. tot ce este carne* ar pieri deodată,
şi omul s-ar întoarce în ţărână.
*Gen. 3.19. Ecl. 12.7.
16. Dacă ai pricepere, ascultă lucrul acesta,
ia aminte la glasul cuvintelor mele!
17. Oare ar putea să domnească* un vrăjmaş al dreptăţii?
Şi vei osândi tu pe Cel drept, pe Cel puternic,
*Gen. 18.25. 2 Sam. 23.3.
18. care* strigă către împăraţi: „Netrebnicilor!“
Şi către domnitori: „Nelegiuiţilor!“
*Exod 22.28.
19. Care nu* caută la faţa celor mari
şi nu face deosebire între bogat şi sărac,
pentru că toţi sunt lucrarea** mâinilor Lui?
*Deut. 10.17. 2 Cron. 19.7. Fapt. 10.34. Rom. 2.11. Gal. 2.6. Efes. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17. **Cap. 31.15.
20. Într-o clipă, ei îşi pierd viaţa.
La miezul nopţii*, un popor se clatină şi piere.
Cel puternic piere, fără amestecul mâinii vreunui om.
*Exod 12.29,30.
21. Căci Dumnezeu vede* purtarea tuturor,
priveşte paşii fiecăruia.
*2 Cron. 16.9. Cap. 31.4. Ps. 34.15. Prov. 5.21; 15.3. Ier. 16.17; 32.19.
22. Nu* este nici întuneric, nici umbră a morţii,
unde să se poată ascunde cei ce fac fărădelegea.
*Ps. 139.12. Amos 9.2,3. Evr. 4.13.
23. Dumnezeu n-are nevoie să privească multă vreme,
ca să tragă pe un om la judecată înaintea Lui.
24. El* zdrobeşte pe cei mari fără cercetare
şi pune pe alţii în locul lor.
*Dan. 2.21.
25. Căci El cunoaşte faptele lor:
noaptea îi răstoarnă, sunt zdrobiţi.
26. Îi loveşte ca pe nişte nelegiuiţi,
în faţa tuturor.
27. Abătându-se* de la El
şi părăsind** toate căile Lui,
*1 Sam. 15.11. **Ps. 28.5. Isa. 5.12.
28. ei au făcut* să se înalţe la Dumnezeu strigătul săracului.
I-au îndreptat luarea aminte** la strigătul celui nenorocit.
*Exod 22.23. **Cap. 35.9. Iac. 5.4.
29. Dacă dă El pace, cine poate s-o tulbure?
Dacă Îşi ascunde El Faţa, cine poate să-L vadă?
La fel Se poartă fie cu un popor, fie cu un om,
30. pentru ca nelegiuitul să nu mai stăpânească
şi să nu mai fie o* cursă pentru popor.
*1 Împ. 12.28,30. 2 Împ. 21.9.
31. Căci a zis el vreodată lui Dumnezeu:
„Am fost pedepsit, nu* voi mai păcătui;
*Dan. 9.7-14.
32. arată-mi ce nu văd;
dacă am făcut nedreptăţi, nu voi mai face”?
33. Oare după părerea ta va face Dumnezeu dreptate?
Tu lepezi, tu alegi, şi nu eu.
Spune dar ce ştii!
34. Oamenii cu pricepere vor fi de părerea mea,
înţeleptul care m-ascultă va gândi ca mine:
35. „Iov* vorbeşte fără pricepere,
şi cuvântările lui sunt lipsite de judecată.
*Cap. 35.16.
36. Să fie încercat dar mai departe,
fiindcă răspunde ca cei răi!
37. Căci adaugă la greşelile lui păcate noi;
bate din palme în mijlocul nostru,
îşi înmulţeşte cuvintele împotriva lui Dumnezeu.“

35 1. Elihu a luat din nou cuvântul
şi a zis:
2. „Îţi închipui că ai dreptate
şi crezi că te îndreptăţeşti înaintea lui
Dumnezeu,
3. când* zici: „La ce-mi foloseşte,
ce câştig am că nu păcătuiesc?“
*Cap. 21.15; 34.9.
4. Îţi voi răspunde şi la aceasta, ţie
şi prietenilor* tăi totodată. *Cap. 34.8.
5. Uită-te* spre ceruri şi priveşte!
Vezi norii cât de sus sunt faţă de tine?
*Cap. 22.12.
6. Dacă păcătuieşti, ce rău Îi faci Lui?
Şi când păcatele ţi se înmulţesc, ce-I
faci* Lui? *Prov. 8.36. Ier. 7.19.
7. Dacă eşti drept*, ce-I dai Lui?
Ce primeşte El din mâna ta?
*Cap. 22.2,3. Ps. 16.2. Prov. 9.12. Rom. 11.35.
8. Răutatea ta nu poate vătăma decât
semenului tău,
dreptatea ta nu foloseşte decât fiului
omului.
9. Oamenii strigă împotriva mulţimii
apăsătorilor*,
se plâng de silnicia multora;
*Exod 2.23. Cap. 34.28.
10. dar nici unul nu zice: „Unde* este
Dumnezeu, Făcătorul meu,
care** ne insuflă cântări de veselie
noaptea, *Isa. 51.13. **Ps. 42.8; 77.6; 149.5. Fapt. 16.25.
11. care ne învaţă mai mult decât pe
dobitoacele pământului
şi ne dă mai multă pricepere* decât
păsărilor cerului?“ *Ps. 94.12.
12. Să tot strige* ei atunci, căci
Dumnezeu nu răspunde,
din pricina mândriei celor răi.
*Prov. 1.28.
13. Degeaba strigă, căci Dumnezeu*
n-ascultă,
Cel Atotputernic nu ia aminte.
*Cap. 27.9. Prov. 15.29. Isa. 1.15. Ier. 11.11.
14. Măcar că* zici că nu-L vezi,
totuşi pricina ta este înaintea Lui:
aşteaptă-L**! *Cap. 9.11. **Ps. 37.5,6.
15. Dar pentru că mânia Lui nu
pedepseşte* încă,
nu înseamnă că puţin Îi pasă de
nelegiuire. *Ps. 89.32.
16. Aşa că Iov îşi deschide* gura
degeaba
şi spune o mulţime de vorbe fără
rost.“ *Cap. 34.35,37; 38.2.

36 1. Elihu a urmat şi a zis:
2. „Aşteaptă puţin şi voi urma,
căci mai am încă de vorbit pentru
Dumnezeu.
3. Îmi voi lua temeiurile de dreptate
şi voi dovedi dreptatea Ziditorului
meu.
4. Fii încredinţat, cuvântările mele nu
sunt minciuni,
ci ai a face cu un om cu simţăminte
curate.
5. Dumnezeu este puternic, dar nu
leapădă pe nimeni;
şi este puternic* prin tăria priceperii
Lui. *Cap. 9.4; 12.13,16; 37.23. Ps. 99.4.
6. El nu lasă pe cel rău să trăiască
şi face dreptate celui nenorocit.
7. Nu-Şi* întoarce ochii de asupra
celor fără prihană
şi-i pune pe scaunul de domnie cu**
împăraţii,
îi aşază pentru totdeauna ca să dom-
nească. *Ps. 33.18; 34.15. **Ps. 113.8.
8. Se întâmplă să cadă în lanţuri*
şi să fie prinşi în legăturile neno-
rocirii? *Ps. 107.10.
9. Le pune înainte faptele lor,
fărădelegile lor, mândria lor.
10. Îi înştiinţează* ca să se îndrepte,
îi îndeamnă să se întoarcă de la
nelegiuire. *Cap. 33.16,23.
11. Dacă ascultă şi se supun,
îşi sfârşesc* zilele în fericire
şi anii în bucurie. *Cap. 21.13. Isa. 1.19,20.
12. Dacă n-ascultă, pier ucişi de
sabie,
mor în orbirea lor.
13. Nelegiuiţii se mânie*,
nu strigă către Dumnezeu când îi
înlănţuie; *Rom. 2.5.
14. îşi pierd viaţa în* tinereţe,
mor ca cei desfrânaţi.
*Cap. 15.32; 22.16. Ps. 55.23.
15. Dar Dumnezeu scapă pe cel
nenorocit prin nenorocirea lui,
şi prin suferinţă îl înştiinţează.
16. Şi pe tine te va scoate din
strâmtoare,
ca să te pună la loc* larg, în slobozenie
deplină,
şi masa** ta va fi încărcată cu bucate
gustoase†.
*Ps. 18.19; 31.8; 118.5. **Ps. 23.5. †Ps. 36.8.
17. Dar dacă-ţi aperi pricina ca un
nelegiuit,
pedeapsa este nedezlipită de pricina ta.
18. Supărarea să nu te împingă la
batjocură,
şi mărimea* preţului răscumpărării să
nu te ducă în rătăcire! *Ps. 49.7.
19. Oare ar ajunge strigătele* tale să
te scoată din necaz

şi chiar toate puterile pe care le-ai putea desfăşura? *Prov. 11.4.
20. Nu suspina după noapte,
care ia popoarele din locul lor.
21. Fereşte-te să faci* rău,
căci suferinţa te îndeamnă** la rău.
*Ps. 66.18. **Evr. 11.25.
22. Dumnezeu este mare în puterea Lui;
cine ar putea să înveţe* pe alţii ca El?
*Isa. 40.13,14. Rom. 11.34. 1 Cor. 2.16.
23. Cine Îi cere socoteală* de căile Lui
şi cine îndrăzneşte să-I** spună: „Faci rău”? *Cap. 34.13. **Cap. 34.10.
24. Nu uita să lauzi* faptele Lui,
pe care toţi oamenii trebuie să le mărească! *Ps. 92.5. Apoc. 15.3.
25. Orice om le priveşte,
fiecare muritor le vede de departe.
26. Iată ce mare e Dumnezeu!
Dar noi nu-L putem pricepe*,
numărul anilor** Lui nimeni nu l-a pătruns. *1 Cor. 13.12. **Ps. 90.2; 102.24,27. Evr. 1.12.
27. Căci El trage* la El picăturile de apă,
le preface în abur şi dă ploaia,
*Ps. 147.8.
28. pe care norii* o strecoară,
şi o picură peste mulţimea oamenilor.
*Prov. 3.20.
29. Şi cine poate pricepe ruperea norului
şi bubuitul cortului Său?
30. Iată, El Îşi întinde* lumina în jurul Lui
şi acoperă adâncimile mării. *Cap. 37.3.
31. Prin aceste mijloace*,
El judecă popoarele
şi dă** belşug de hrană.
*Cap. 37.13; 38.23. **Ps. 136.25. Fapt. 14.17.
32. Ia fulgerul în mână
şi-l aruncă asupra potrivnicilor Lui.
33. Dă de veste că e de faţă printr-un* bubuit,
şi până şi turmele Îi simt apropierea.
*1 Împ. 18.41,45.

37 1. La auzul acestor lucruri îmi tremură inima de tot
şi sare din locul ei.
2. Ascultaţi, ascultaţi trăsnetul tunetului Său,
bubuitul care iese din gura Lui!
3. Îl rostogoleşte pe toată întinderea cerurilor,
şi fulgerul Lui luminează până la marginile pământului.
4. Apoi se aude un bubuit*, tună cu glasul Lui măreţ;
şi nu mai opreşte fulgerul, de îndată ce răsună glasul Lui. *Ps. 29.3; 68.33.
5. Dumnezeu tună cu glasul Lui în chip minunat;
face lucruri* mari pe care noi nu le înţelegem. *Cap. 5.9; 9.10; 36.26. Apoc. 15.3.
6. El zice zăpezii*: „Cazi pe pământ!“
Zice acelaşi lucru ploii, chiar şi celor mai puternice ploi. *Ps. 147.16,17.
7. Pecetluieşte mâna tuturor oamenilor,
pentru ca toţi să se recunoască* de făpturi ale Lui. *Ps. 109.27.
8. Fiara sălbatică se* trage într-o peşteră
şi se culcă în vizuina ei. *Ps. 104.22.
9. Vijelia vine de la miazăzi,
şi frigul din vânturile de la miazănoapte.
10. Dumnezeu, prin suflarea* Lui, face gheaţa
şi micşorează locul apelor mari.
*Cap. 38.29,30. Ps. 147.17,18.
11. Încarcă norii cu aburi
şi-i risipeşte scânteietori;
12. mişcarea lor se îndreaptă după planurile Lui,
pentru împlinirea* a tot ce le porunceşte El
pe faţa pământului locuit. *Ps. 148.8.
13. Îi face să pară ca o nuia*
cu care loveşte pământul**,
sau ca un semn al† dragostei Lui.
*Exod 9.18,23. 1 Sam. 12.18,19. Ezra 10.9. Cap. 36.31. **Cap. 38.26,27. †2 Sam. 21.10. 1 Împ. 18.45.
14. Iov, ia aminte la aceste lucruri!
Priveşte* liniştit minunile lui Dumnezeu! *Ps. 111.2.
15. Ştii cum cârmuieşte Dumnezeu norii
şi cum face să strălucească din ei fulgerul Său?
16. Înţelegi* tu plutirea norilor,
minunile Aceluia a cărui ştiinţă este** desăvârşită? *Cap. 36.29. **Cap. 36.4.
17. Ştii pentru ce ţi se încălzesc veşmintele,
când se odihneşte pământul de vântul de miazăzi?
18. Poţi tu să întinzi* cerurile ca El,
tari ca o oglindă turnată?
*Gen. 1.6. Isa. 44.24.
19. Arată-ne ce trebuie să-I spunem.
Căci suntem prea neştiutori ca să-I putem vorbi.
20. Cine-I va da de veste că Îi voi vorbi?

Dar care este omul care-şi doreşte pierderea?
21. Acum, fireşte, nu putem vedea lumina soarelui care străluceşte în dosul norilor,
dar va trece un vânt şi-l va curăţa;
22. de la miazănoapte ne vine aurora
şi ce înfricoşată este măreţia care înconjoară pe Dumnezeu!
23. Pe Cel Atotputernic nu-L putem ajunge*,
căci este mare în** tărie,
dar dreptul şi dreptatea deplină El nu le frânge. *1 Tim. 6.16. **Cap. 36.5.
24. De aceea oamenii trebuie să se teamă* de El;
El nu-Şi îndreaptă privirile spre cei ce se cred** înţelepţi."
*Mat. 10.28. **Mat. 11.25. 1 Cor. 1.26.

Răspunsul Domnului

38 1. Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul* furtunii şi a zis:
*Exod 19.16,18. 1 Împ. 19.11. Ezec. 1.4. Naum 1.3.
2. „Cine* este cel ce Îmi întunecă planurile
prin cuvântări** fără pricepere?
*Cap. 34.35; 42.3. **1 Tim. 1.7.
3. Încinge-ţi mijlocul* ca un viteaz,
ca Eu să te întreb, şi tu să Mă înveţi.
*Cap. 40.7.
4. Unde* erai tu când am întemeiat pământul?
Spune, dacă ai pricepere.
*Ps. 104.5. Prov. 8.29; 30.4.
5. Cine i-a hotărât măsurile, ştii?
Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?
6. Pe ce sunt sprijinite temeliile lui?
Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,
7. atunci când stelele dimineţii izbucneau în cântări de bucurie
şi când toţi* fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie? *Cap. 1.6.
8. Cine* a închis marea cu porţi,
când s-a aruncat din pântecele mamei ei? *Gen. 1.9. Ps. 33.7; 104.9. Prov. 8.29. Ier. 5.22.
9. Când i-am făcut haina din nori
şi scutece din întuneric;
10. când i-am pus hotar*
şi când i-am pus zăvoare şi porţi;
*Cap. 26.10.
11. când am zis: „Până aici să vii, să nu treci mai departe;
aici să ţi se oprească* mândria valurilor tale"? *Ps. 89.9; 93.4.
12. De când eşti, ai poruncit* tu dimineţii?
Ai arătat zorilor locul lor,
*Ps. 74.16; 148.5.
13. ca să apuce capetele pământului
şi să scuture pe cei răi* de pe el?
*Ps. 104.35.
14. Ca pământul să se schimbe ca lutul pe care se pune o pecete,
şi toate lucrurile să se arate îmbrăcate ca în haina lor adevărată?
15. Pentru ca cei răi să fie lipsiţi de lumina* lor,
şi braţul** care se ridică să fie zdrobit? *Cap. 18.5. **Ps. 10.15.
16. Ai pătruns tu până la izvoarele* mării?
Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adâncului? *Ps. 77.19.
17. Ţi s-au deschis porţile* morţii?
Sau ai văzut tu porţile umbrei morţii?
*Ps. 9.13.
18. Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului?
Vorbeşte, dacă ştii toate aceste lucruri.
19. Unde este drumul care duce la locaşul luminii?
Şi întunericul unde îşi are locuinţa?
20. Poţi să le urmăreşti până la hotarul lor
şi să cunoşti cărările locuinţei lor?
21. Ştii, căci atunci erai născut,
şi numărul zilelor tale este mare!
22. Ai ajuns tu până la cămările* zăpezii?
Ai văzut tu cămările grindinei, *Ps. 135.7.
23. pe care* le păstrez pentru vremurile de strâmtorare,
pentru zilele de război şi de bătălie?
*Exod 9.18. Ios. 10.11. Isa. 30.30. Ezec. 13.11,13. Apoc. 16.21.
24. Pe ce cale se împarte lumina?
Şi pe ce cale se împrăştie vântul de răsărit pe pământ?
25. Cine a deschis* un loc de scurgere ploii
şi a însemnat drumul fulgerului şi al tunetului, *Cap. 28.26.
26. pentru ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori,
pe un pustiu unde nu sunt oameni;
27. pentru ca să adape* locurile pustii şi uscate,
şi ca să facă să încolţească şi să răsară iarba? *Ps. 107.35.
28. Are ploaia* tată?
Cine dă naştere picăturilor de rouă?
*Ps. 147.8. Ier. 14.22.

29. Din al cui sân iese gheaţa
şi cine naşte promoroaca* cerului,
*Ps. 147.16.
30. ca apele să se îngroaşe ca o piatră,
şi faţa adâncului să* se întărească?
*Cap. 37.10.
31. Poţi să înnozi tu legăturile Găinuşei*
sau să dezlegi frânghiile Orionului?
*Cap. 9.9. Amos 5.8.
32. Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului
şi tu cârmuieşti Ursul mare cu puii lui?
33. Cunoşti tu legile* cerului?
Sau tu îi orânduieşti stăpânirea pe pământ? *Ier. 31.35.
34. Îţi înalţi tu glasul până la nori,
ca să chemi să te acopere râuri de ape?
35. Poţi tu să arunci fulgerele ca să plece?
Îţi zic ele: „Iată-ne”?
36. Cine* a pus înţelepciunea în negura norilor
sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului? *Cap. 32.8. Ps. 51.6. Ecl. 2.26.
37. Cine poate să numere norii cu înţelepciune
şi să verse burdufurile cerurilor,
38. pentru ca să înceapă pulberea să facă noroi,
şi bulgării de pământ să se lipească împreună?
39. Tu* izgoneşti prada pentru leoaică
şi tu potoleşti foamea puilor de lei,
*Ps. 104.21; 145.15.
40. când stau ghemuiţi în vizuina lor,
când stau la pândă în culcuşul lor?
41. Cine pregăteşte corbului* hrana,
când puii lui strigă spre Dumnezeu,
când umblă rătăciţi şi flămânzi?
*Ps. 147.9. Mat. 6.26.

39 1. Ştii tu când îşi fac caprele sălbatice puii?
Vezi tu pe cerboaice* când fată? *Ps. 29.9.
2. Numeri tu lunile în care sunt însărcinate
şi cunoşti tu vremea când nasc?
3. Ele se pleacă, fată puii
şi scapă iute de durerile lor.
4. Puii lor prind vlagă şi cresc sub cerul slobod,
pleacă şi nu se mai întorc la ele.
5. Cine a lăsat slobod măgarul sălbatic,
izbăvindu-l de orice legătură?
6. I-am dat* ca locuinţă pustiul
şi pământul sărac ca locaş.
*Cap. 24.5. Ier. 2.14. Osea 8.9.
7. El râde de zarva cetăţilor
şi n-aude strigătele stăpânului, care-l mână.
8. Străbate munţii ca să-şi găsească hrana
şi umblă după tot ce este verde.
9. Vrea bivolul sălbatic* să fie în slujba ta?
Şi stă el noaptea la ieslea ta?
*Num. 23.22. Deut. 33.11.
10. Îl poţi lega tu cu o funie, ca să tragă o brazdă?
Merge el după tine, ca să grăpeze bulgării din văi?
11. Te încrezi tu în el, pentru că puterea lui este mare?
Şi-i laşi tu grija lucrărilor tale?
12. Te laşi tu pe el, pentru căratul roadelor tale,
ca să le strângă în aria ta?
13. Aripa struţului bate cu veselie,
de-ai zice că este aripa şi penişul berzei.
14. Dar struţoaica îşi încredinţează pământului ouăle
şi le lasă să se încălzească în nisip.
15. Ea uită că piciorul le poate strivi,
că o fiară de câmp le poate călca în picioare.
16. Este aspră* cu puii săi de parcă nici n-ar fi ai ei.
Că s-a trudit degeaba, nu-i pasă nicidecum! *Plân. 4.3.
17. Căci Dumnezeu nu i-a dat înţelepciune*
şi nu i-a făcut parte de pricepere.
*Cap. 35.11.
18. Când se scoală şi porneşte,
râde de cal şi de călăreţul lui.
19. Tu dai putere calului,
şi-i îmbraci gâtul cu o coamă ce fâlfâie?
20. Tu-l faci să sară ca lăcusta?
Nechezatul lui puternic răspândeşte groaza.
21. Scurmă pământul şi, mândru de puterea lui,
se aruncă* asupra celor înarmaţi;
*Ier. 8.6.
22. îşi bate joc de frică, nu se teme
şi nu se dă înapoi dinaintea sabiei.
23. Zăngăneşte tolba cu săgeţi pe el,
suliţa şi lancea strălucesc,
24. fierbe de aprindere, mănâncă pământul,

n-are astâmpăr când răsună trâmbiţa.
25. La sunetul trâmbiţei parcă zice: „Înainte!“
De departe miroase bătălia,
glasul ca de tunet al căpeteniilor şi strigătele de luptă.
26. Oare prin priceperea ta îşi ia uliul zborul
şi îşi întinde aripile spre miazăzi?
27. Oare din porunca ta se înalţă vulturul
şi îşi aşază cuibul* pe înălţimi?
*Ier. 49.16. Obad. 4.
28. El locuieşte în stânci,
acolo îşi are locuinţa,
pe vârful zimţat al stâncilor şi pe vârful munţilor.
29. De acolo descoperă el prada
şi îşi cufundă privirile în depărtare după ea.
30. Puii lui îi beau sângele;
şi acolo unde sunt hoituri*, acolo-i şi vulturul.“ *Mat. 24.38. Luca 17.37.

40 1. Domnul a vorbit lui Iov şi a zis:
2. „Eşti încredinţat acum tu, care vorbeşti* împotriva Celui Atotputernic?
Tu care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun răspuns de dat?“ *Cap. 33.13.
3. Iov a răspuns Domnului, şi a zis:
4. „Iată, eu sunt prea* mic; ce să-Ţi răspund?
Îmi pun mâna la gură.
*Ezra 9.6. Cap. 42.6. Ps. 51.4.
5. Am vorbit o dată, şi nu voi mai răspunde;
de două ori, şi nu voi mai adăuga nimic.“
6. Domnul* a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii şi a zis: *Cap. 38.1.
7. „Încinge-ţi mijlocul* ca un viteaz;
ca Eu** să te întreb, şi tu să Mă înveţi. *Cap. 38.3. **Cap. 42.4.
8. Vrei* să nimiceşti până şi dreptatea Mea?
Şi să Mă osândeşti, ca să-ţi scoţi dreptatea? *Ps. 51.4. Rom. 3.4.
9. Ai tu un braţ ca al lui Dumnezeu
şi un glas de tunet* ca al Lui?
*Cap. 37.4. Ps. 29.3,4.
10. Împodobeşte-te cu* măreţie şi mărime,
îmbracă-te cu strălucire şi cu slavă!
*Ps. 93.1; 104.1.
11. Varsă-ţi valurile mâniei tale
şi doboară cu o privire pe cei trufaşi!
12. Smereşte cu o privire pe cei* trufaşi,
zdrobeşte pe loc pe cei răi,
*Isa. 2.12. Dan. 4.37.
13. ascunde-i pe toţi împreună în ţărână,
înveleşte-le faţa în întuneric!
14. Şi atunci voi aduce şi Eu lauda
puterii dreptei tale.
15. Uită-te la hipopotamul, căruia i-am dat viaţă ca şi ţie!
El mănâncă iarbă ca boul.
16. Uită-te ce tărie are în coapse
şi ce putere are în muşchii pântecelui său!
17. Îşi îndoaie coada tare ca un cedru,
şi vinele coapselor lui sunt întreţesute.
18. Oasele lui sunt ca nişte ţevi de aramă,
mădularele lui sunt ca nişte drugi de fier.
19. El este cea mai mare dintre lucrările lui Dumnezeu.
Cel ce l-a făcut l-a înzestrat cu o suliţă[1].
20. El îşi găseşte hrana* în munţi,
unde se joacă toate fiarele câmpului.
*Ps. 104.14.
21. Se culcă sub lotus,
în mijlocul trestiilor şi mlaştinilor.
22. Desişul lotusului îl acoperă cu umbra lui,
sălciile pârâului îl înconjoară.
23. Dacă se întâmplă ca râul să iasă din matcă, el nu fuge:
chiar de s-ar năpusti Iordanul în gâtlejul lui, el ar rămâne liniştit.
24. Crezi că-l poţi prinde lovindu-l în faţă?
Sau crezi că-i vei putea străpunge nasul cu ajutorul laţurilor?

41 1. Poţi tu să prinzi Leviatanul*[2] cu undiţa?
Sau să-i legi limba cu o funie?
*Ps. 104.26. Isa. 27.1.
2. Îi vei putea petrece papura prin nări?
Sau să-i străpungi cu un cârlig falca?
3. Îţi va face el multe rugăminţi?
Îţi va vorbi el cu un glas dulce?
4. Va face el un legământ cu tine
ca să-ţi fie rob pe vecie?
5. Te vei juca tu cu el ca şi cu o pasăre?

1. Adică: dinţi mari ca să se apere 2. Sau: crocodilul

Îl vei lega tu, ca să-ţi înveseleşti fetele?
6. Fac pescarii negoţ cu el?
Îl împart ei între negustori?
7. Îi vei acoperi pielea cu ţepuşe
şi capul cu căngi?
8. Ridică-ţi numai mâna împotriva lui
şi nu-ţi va mai veni gust să-l loveşti.
9. Iată că eşti înşelat în aşteptarea ta de a-l prinde:
numai să-l vezi şi cazi la pământ!
10. Nimeni nu este atât de îndrăzneţ ca să-l întărâte.
Cine Mi s-ar împotrivi în faţă?
11. Cui sunt dator*, ca să-i plătesc?
Sub cer totul** este al Meu.

*Isa. 37.29. **Rom. 11.35.

12. Vreau să mai vorbesc iarăşi de mădularele lui şi de tăria lui,
şi de frumuseţea întocmirii lui.
13. Cine-i va putea ridica veşmântul?
Cine va putea pătrunde între fălcile lui?
14. Cine va putea deschide porţile gurii lui?
Şirurile dinţilor lui cât sunt de înspăimântătoare!
15. Scuturile[1] lui măreţe şi puternice,
sunt unite împreună ca printr-o pecete;
16. se ţin unul de altul,
şi nici aerul n-ar putea trece printre ele.
17. Sunt ca nişte fraţi care se îmbrăţişează,
se apucă şi rămân nedespărţiţi.
18. Strănuturile lui fac să strălucească lumina;
ochii lui sunt ca geana zorilor.
19. Din gura lui ţâşnesc flăcări,
scapără scântei de foc din ea.
20. Din nările lui iese fum,
ca dintr-un vas care fierbe, ca dintr-o căldare fierbinte.
21. Suflarea lui aprinde cărbunii,
şi gura lui aruncă flăcări.
22. Tăria lui stă în grumaz,
şi înaintea lui sare groaza.
23. Părţile lui cele cărnoase se ţin împreună,
ca turnate pe el, neclintite.
24. Inima lui este tare ca piatra,
tare ca piatra de moară care stă dedesubt.
25. Când se scoală el, tremură vitejii,
şi spaima îi pune pe fugă.
26. Degeaba este lovit cu sabia;

1. Solzii

căci suliţa, săgeata şi pavăza nu folosesc la nimic.
27. Pentru el fierul este ca paiul,
arama, ca lemnul putred.
28. Săgeata nu-l pune pe fugă,
pietrele din praştie sunt ca pleava pentru el.
29. Nu vede în ghioagă decât un fir de pai
şi râde la şuieratul săgeţilor.
30. Sub pântecele lui sunt ţepi ascuţiţi:
ai zice că este o grapă întinsă peste noroi.
31. Face să clocotească fundul mării ca un cazan
şi-l clatină ca pe un vas plin cu mir.
32. În urmă el lasă o cărare luminoasă;
şi adâncul pare ca pletele unui bătrân.
33. Pe pământ nimic nu-i este stăpân;
este făcut ca să nu se teamă de nimic.
34. Priveşte cu dispreţ tot ce este înălţat,
este împăratul* celor mai mândre dobitoace."

*Exod 19.6. Deut. 10.14. Ps. 24.1; 50.12. 1 Cor. 10.26,28.

Smerirea şi căinţa lui Iov

42 1. Iov a răspuns Domnului şi a zis:
2. „Ştiu că Tu poţi* totul
şi că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale." –

*Gen. 18.14. Mat. 19.26. Marc. 10.27; 14.36. Luca 18.27.

3. „Cine* este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?" –
„Da, am vorbit, fără să le înţeleg,
de minuni, care sunt mai presus de mine** şi pe care nu le pricep." –

*Cap. 38.2. **Ps. 40.5; 131.1; 139.6.

4. „Ascultă-Mă şi voi vorbi;
te voi* întreba, şi Mă vei învăţa." –

*Cap. 38.3; 40.7.

5. „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine;
dar acum ochiul meu Te-a văzut.
6. De aceea mi-e scârbă de mine*
şi mă pocăiesc în ţărână şi cenuşă."

*Ezra 9.6. Cap. 40.4.

7. După ce a vorbit Domnul aceste cuvinte lui Iov, a zis lui Elifaz din Teman: „Mânia Mea s-a aprins împotriva ta şi împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că n-aţi vorbit aşa de drept de Mine, cum a vorbit robul Meu Iov.
8. Luaţi acum şapte* viţei şi şapte

berbeci, duceţi-vă** la robul Meu Iov
şi aduceţi o ardere de tot pentru voi.
Robul Meu Iov să se roage† pentru
voi, şi numai în vederea lui nu vă voi
face după nebunia voastră; căci n-aţi
vorbit aşa de drept despre Mine, cum a
vorbit robul Meu Iov.“ *Num. 23.1.
**Mat. 5.24. †Gen. 20.17. Iac. 5.15,16. 1 Ioan 5.16.
9. Elifaz din Teman, Bildad din Şuah,
şi Ţofar din Naama s-au dus şi au
făcut cum le spusese Domnul. Şi
Domnul a ascultat rugăciunea lui Iov.
10. Domnul* a adus pe Iov iarăşi în
starea lui de la început, după ce s-a
rugat Iov pentru prietenii săi. Şi
Domnul i-a dat înapoi îndoit** decât
tot ce avusese. *Ps. 14.7; 126.1. **Isa. 40.2.
11. Fraţii*, surorile şi vechii prieteni
ai lui Iov au venit toţi să-l vadă şi au
mâncat cu el în casă. L-au plâns şi l-au
mângâiat pentru toate nenorocirile pe
care le trimisese Domnul peste el, şi
fiecare i-a dat un chesita şi un inel de
aur. *Cap. 19.13.
12. În cei din urmă ani* ai săi, Iov a
primit de la Domnul mai multe bine-
cuvântări decât primise în cei dintâi.
A avut paisprezece mii** de oi, şase
mii de cămile, o mie de perechi de boi
şi o mie de măgăriţe.
*Cap. 8.7. Iac. 5.11. **Cap. 1.3.
13. A avut şapte* fii şi trei fete;
*Cap. 1.2.
14. celei dintâi i-a pus numele
Iemima, celei de-a doua Cheţia şi celei
de-a treia Cheren-Hapuc.
15. În toată ţara nu erau femei aşa de
frumoase ca fetele lui Iov. Tatăl lor
le-a dat o parte de moştenire printre
fraţii lor.
16. Iov a mai trăit* după aceea o sută
patruzeci de ani şi a văzut pe fiii săi şi
pe fiii fiilor săi până la al patrulea
neam. *Cap. 5.26. Prov. 3.16.
17. Şi Iov a murit bătrân şi sătul* de
zile. *Gen. 25.8.

PSALMII

CARTEA ÎNTÂI

PSALMUL 1

1 1. Ferice de omul* care nu se duce
la sfatul celor răi,
nu se opreşte pe calea celor păcătoşi
şi nu se aşază pe scaunul** celor
batjocoritori!
*Prov. 4.14,15. **Ps. 26.4. Ier. 15.17.
2. Ci îşi găseşte plăcerea* în Legea
Domnului,
şi zi şi noapte cugetă la Legea** Lui!
*Ps. 119.35,47,92. **Ios. 1.8. Ps. 119.1,97.
3. El este ca un pom sădit* lângă un
izvor de apă,
care îşi dă rodul la vremea lui
şi ale cărui frunze nu se veştejesc:
tot ce începe, duce la bun sfârşit**.
*Ier. 17.8. Ezec. 47.12. **Gen. 39.3,23. Ps. 128.2. Isa. 3.10.
4. Nu tot aşa este cu cei răi:
ci ei sunt ca pleava* pe care o
spulberă vântul.
*Iov 21.18. Ps. 35.5. Isa. 17.13; 29.5. Osea 13.3.
5. De aceea cei răi nu pot ţine capul
sus în ziua judecăţii,
nici păcătoşii în adunarea celor nepri-
hăniţi.
6. Căci Domnul* cunoaşte calea celor
neprihăniţi,
dar calea păcătoşilor duce la pieire.
*Ps. 37.18. Naum 1.7. Ioan 10.14. 2 Tim. 2.19.

PSALMUL 2

2 1. Pentru ce se întărâtă* neamurile
şi pentru ce cugetă popoarele lucruri
deşarte? *Ps. 46.6. Fapt. 4.25,26.
2. Împăraţii pământului se răscoală,
şi domnitorii se sfătuiesc împreună
împotriva Domnului şi împotriva
Unsului Său*, zicând: *Ps. 45.7. Ioan 1.41.
3. „Să le rupem* legăturile
şi să scăpăm de lanţurile lor!“
*Ier. 5.5. Luca 19.14.
4. Cel ce* şade în ceruri râde**,
Domnul Îşi bate joc de ei.
*Ps. 11.4. **Ps. 37.13; 59.8. Prov. 1.26.
5. Apoi, în mânia Lui, le vorbeşte
şi-i îngrozeşte cu urgia Sa, zicând:
6. „Totuşi, Eu am uns pe Împăratul
Meu
pe Sion, muntele* Meu cel sfânt.“
*2 Sam. 5.7.
7. „Eu voi vesti hotărârea Lui“ – zice
Unsul –
„Domnul Mi-a zis: „Tu* eşti Fiul Meu!
Astăzi Te-am născut.
*Fapt. 13.33. Evr. 1.5; 5.5.
8. Cere-Mi*, şi-Ţi voi da neamurile
de moştenire,
şi marginile pământului în stăpânire!
*Ps. 22.27; 72.8; 89.27. Dan. 7.13,14. Ioan 17.4,5; 19.15.

9. Tu* le vei zdrobi cu un toiag de fier
şi le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.“ *Ps. 89.23. Apoc. 2.27; 12.5.
10. Acum, dar, împăraţi, purtaţi-vă cu înţelepciune!
Luaţi învăţătură, judecătorii pământului!
11. Slujiţi* Domnului cu frică
şi bucuraţi-vă, tremurând**.
*Evr. 12.28. **Filp. 2.12.
12. Daţi cinste* Fiului, ca să nu Se mânie,
şi să nu pieriţi pe calea voastră,
căci mânia** Lui este gata să se aprindă!
Ferice† de toţi câţi se încred în El!
*Gen. 41.40. 1 Sam. 10.1. Ioan 5.23. **Apoc. 6.16,17. †Ps. 34.8; 84.12. Prov. 16.20. Isa. 30.18. Ier. 17.7. Rom. 9.33; 10.11. 1 Pet. 2.6.

PSALMUL 3

Un psalm al lui David, făcut cu prilejul fugii lui dinaintea fiului său Absalom.

3 1. Doamne, ce* mulţi sunt vrăjmaşii mei!
Ce mulţime se scoală împotriva mea!
*2 Sam. 15-18.
2. Cât de mulţi zic despre mine:
„Nu mai este scăpare pentru* el la Dumnezeu!“ *2 Sam. 16.8. Ps. 71.11. (Oprire)
3. Dar, Tu, Doamne, Tu eşti scutul* meu,
Tu eşti slava mea şi Tu îmi înalţi** capul! *Gen. 15.1. Ps. 28.8; 119.114. **Ps. 27.6.
4. Eu strig cu glasul meu către Domnul, şi El îmi răspunde* din muntele** Lui cel sfânt.
*Ps. 34.4. **Ps. 2.6; 43.3; 99.9. (Oprire)
5. Mă culc*, adorm
şi mă deştept iarăşi, căci Domnul este sprijinul meu. *Lev. 26.6. Ps. 4.8. Prov. 3.24.
6. Nu mă tem* de zecile de mii de popoare
care mă împresoară de toate părţile.
*Ps. 27.3.
7. Scoală-Te, Doamne! Scapă-mă, Dumnezeule!
Căci Tu baţi* peste obraz pe toţi vrăjmaşii mei
şi zdrobeşti dinţii celor răi.
*Iov 16.10; 29.17. Ps. 58.6. Plân. 3.30.
8. La Domnul* este scăparea:
binecuvântarea Ta să fie peste poporul Tău. *Prov. 21.31. Isa. 43.11. Ier. 3.23. Osea 13.4. Iona 2.9. Apoc. 7.10; 19.1. (Oprire)

PSALMUL 4

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe instrumente cu corzi. Un psalm al lui David.

4 1. Răspunde-mi, când strig, Dumnezeul neprihănirii mele:
scoate-mă la loc larg, când sunt la strâmtoare!
Ai milă de mine, ascultă-mi rugăciunea!
2. Fiii oamenilor, până când va fi batjocorită slava mea?
Până când veţi iubi deşertăciunea şi veţi umbla după minciuni? (Oprire)
3. Să ştiţi că Domnul* Şi-a ales un om pe care-l iubeşte:
Domnul aude când strig către El.
*2 Tim. 2.19. 2 Pet. 2.9.
4. Cutremuraţi-vă*, şi nu păcătuiţi!
Spuneţi** lucrul acesta în inimile voastre când staţi în pat: apoi tăceţi.
*Efes. 4.26. **Ps. 77.6. 2 Cor. 13.5. (Oprire)
5. Aduceţi jertfe* neprihănite
şi încredeţi-vă** în Domnul.
*Deut. 33.19. 2 Sam. 15.12. Ps. 50.14; 51.19. **Ps. 37.3; 62.8.
6. Mulţi zic: „Cine ne va arăta fericirea?“
Eu însă zic: „Fă să răsară* peste noi lumina feţei Tale, Doamne!“
*Num. 6.26. Ps. 80.3,7,19; 119.135.
7. Tu-mi dai mai multă bucurie* în inima mea, decât au ei
când li se înmulţeşte rodul grâului şi al vinului. *Isa. 9.3.
8. Eu mă culc şi adorm în pace*,
căci** numai Tu, Doamne, îmi dai linişte deplină în locuinţa mea.
*Iov 11.18,19. Ps. 3.5. **Lev. 25.18,19; 26.5. Deut. 12.10.

PSALMUL 5

Către mai marele cântăreţilor. De cântat cu flautele. Un psalm al lui David.

5 1. Pleacă-Ţi urechea la cuvintele mele, Doamne!
Ascultă suspinele mele!
2. Ia aminte la strigătele* mele,
Împăratul meu şi Dumnezeul meu,
căci către Tine mă rog**!
*Ps. 3.4. **Ps. 65.2.
3. Doamne, auzi-mi glasul* dimineaţa!
Dimineaţa eu îmi îndrept rugăciunea spre Tine şi aştept. *Ps. 30.5; 88.13; 130.6.
4. Căci Tu nu eşti un Dumnezeu căruia să-I placă răul;
cel rău nu poate locui lângă Tine.
5. Nebunii* nu pot să stea în preajma ochilor Tăi;
Tu urăşti pe cei ce fac fărădelegea
*Hab. 1.13.

6. şi pierzi* pe cei mincinoşi;
Domnul urăşte pe oamenii** care varsă sânge şi înşală. *Apoc. 21.8. **Ps. 55.23.
7. Dar eu, prin îndurarea Ta cea mare, pot să intru în Casa Ta
şi să mă închin cu frică în Templul Tău cel sfânt*.
*1 Împ. 8.29,30,35,38. Ps. 28.2; 132.7; 138.2.
8. Doamne, călăuzeşte-mă* pe calea plăcută Ţie, din pricina vrăjmaşilor mei!
Netezeşte** calea Ta sub paşii mei.
*Ps. 25.5. **Ps. 25.4; 27.11.
9. Căci nu este nimic adevărat în gura lor;
inima le este plină de răutate,
gâtlejul* le este un mormânt deschis,
şi pe limbă au vorbe linguşitoare**.
*Luca 11.44. Rom. 3.13. **Ps. 62.4.
10. Loveşte-i ca pe nişte vinovaţi, Dumnezeule!
Fă-i să cadă* prin înseşi sfaturile lor.
Prăbuşeşte-i în mijlocul păcatelor lor fără număr!
Căci se răzvrătesc împotriva Ta.
*2 Sam. 15.31; 17.14,23.
11. Atunci toţi cei ce se încred în Tine se vor bucura*,
se vor veseli totdeauna, căci Tu îi vei ocroti.
Tu vei fi bucuria
celor ce iubesc Numele Tău. *Isa. 65.13.
12. Căci Tu binecuvântezi* pe cel neprihănit, Doamne,
şi-l înconjori cu bunăvoinţa Ta, cum l-ai înconjura cu un scut. *Ps. 115.13.

PSALMUL 6

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe instrumente cu corzi. Pe harpa cu opt corzi. Un psalm al lui David.

6 1. Doamne*, nu mă pedepsi cu mânia Ta
şi nu mă mustra cu urgia Ta.
*Ps. 38.1. Ier. 10.24; 46.28.
2. Ai milă* de mine, Doamne, căci mă ofilesc!
Vindecă-mă**, Doamne, căci îmi tremură oasele. *Ps. 41.4. **Osea 6.1.
3. Sufletul mi-e îngrozit de tot;
şi Tu, Doamne, până când* vei zăbovi să Te înduri de mine? *Ps. 90.13.
4. Întoarce-Te, Doamne, izbăveşte-mi sufletul!
Mântuieşte-mă, pentru îndurarea Ta!
5. Căci cel ce moare* nu-şi mai aduce aminte de Tine;
şi cine Te va lăuda în Locuinţa morţilor? *Ps. 30.9; 88.11; 115.17; 118.17. Isa. 38.18.
6. Nu mai pot gemând!
În fiecare noapte îmi stropesc aşternutul
şi-mi scald patul în lacrimi.
7. Mi s-a supt faţa* de întristare
şi a îmbătrânit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc.
*Iov 17.7. Ps. 31.9; 38.10; 88.9. Plân. 5.17.
8. Depărtaţi-vă* de la mine, toţi cei ce faceţi răul!
Căci Domnul a auzit** glasul plângerii mele!
*Ps. 119.115. Mat. 7.23; 25.41. Luca 13.27. **Ps. 3.4.
9. Domnul îmi ascultă cererile
şi Domnul îmi primeşte rugăciunea!
10. Toţi vrăjmaşii mei vor fi acoperiţi de ruşine şi cuprinşi de spaimă;
într-o clipă vor da înapoi, acoperiţi de ruşine.

PSALMUL 7

O cântare de jale a lui David. Cântată Domnului din pricina cuvintelor beniamitului Cuş.

7 1. Doamne Dumnezeule, în Tine îmi caut scăparea!
Scapă-mă* de toţi prigonitorii mei şi izbăveşte-mă, *Ps. 31.15.
2. ca* să nu mă sfâşie ca un leu
care înghite**, fără să sară cineva în ajutor. *Isa. 38.13. **Ps. 50.22.
3. Doamne Dumnezeule, dacă* am făcut un astfel de rău,
dacă este fărădelege** pe mâinile mele, *2 Sam. 16.7,8. **1 Sam. 24.11.
4. dacă am răsplătit cu rău pe cel ce trăia în pace cu mine,
şi n-am izbăvit* pe cel ce mă asuprea fără temei, *1 Sam. 24.7; 26.9.
5. atunci: să mă urmărească vrăjmaşul şi să m-ajungă,
să-mi calce viaţa la pământ,
şi slava mea în pulbere să mi-o arunce! (Oprire)
6. Scoală-Te, Doamne, cu mânia Ta!
Scoală-Te* împotriva urgiei potrivnicilor mei,
trezeşte-Te** ca să-mi ajuţi şi rânduieşte o judecată! *Ps. 94.2. **Ps. 44.23.
7. Să Te înconjoare adunarea popoarelor,
şi şezi mai sus decât ea, la înălţime!
8. Domnul judecă popoarele:
fă-mi dreptate, Doamne, după* neprihănirea şi nevinovăţia mea!
*Ps. 18.20; 35.24.
9. Ah! pune odată capăt răutăţii celor răi şi întăreşte pe cel neprihănit,

Tu, care cercetezi* inimile şi rărunchii, Dumnezeule drept! *1 Sam. 16.7. 1 Cron. 28.9. Ps. 139.1. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Apoc. 2.23.
10. Scutul meu este în Dumnezeu,
care mântuieşte pe cei cu inima curată*. *Ps. 125.4.
11. Dumnezeu este un judecător drept,
un Dumnezeu care Se mânie în orice vreme.
12. Dacă cel rău nu se întoarce la Dumnezeu, Dumnezeu Îşi ascute sabia*,
Îşi încordează arcul şi-l ocheşte, *Deut. 32.41.
13. îndreaptă asupra lui săgeţi* omorâtoare
şi-i aruncă săgeţi arzătoare! *Deut. 32.23,42. Ps. 64.7.
14. Iată că cel rău* pregăteşte răul,
zămisleşte fărădelegea şi naşte înşelăciunea: *Iov 15.35. Isa. 33.11; 59.4. Iac. 1.15.
15. face o groapă, o sapă,
şi tot el cade în groapa* pe care a făcut-o. *Est. 7.10. Iov 4.8. Ps. 9.15; 10.2; 35.8; 94.23; 141.10. Prov. 5.22; 26.27. Ecl. 10.8.
16. Fărădelegea* pe care a urzit-o se întoarce asupra capului lui,
şi silnicia pe care a făcut-o se coboară înapoi pe ţeasta capului lui. *1 Împ. 2.32. Est. 9.25.
17. Eu voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui
şi voi cânta Numele Domnului, Numele Celui Preaînalt.

PSALMUL 8

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe ghitit. Un psalm al lui David.

8 1. Doamne Dumnezeul nostru, cât de minunat* este Numele Tău pe tot pământul!
Slava Ta se înalţă** mai presus de ceruri. *Ps. 148.13. **Ps. 113.4.
2. Din gura* copiilor şi a celor ce sug la ţâţă, Ţi-ai scos o întăritură de apărare
împotriva potrivnicilor tăi,
ca să astupi gura vrăjmaşului** şi omului cu dor de răzbunare. *Mat. 11.25; 21.16. 1 Cor. 1.27. **Ps. 44.14.
3. Când privesc* cerurile – lucrarea mâinilor Tale –
luna şi stelele pe care le-ai făcut, *Ps. 111.2.
4. îmi zic: Ce este omul*, ca să Te gândeşti la el?
Şi fiul omului, ca să-l bagi în seamă? *Iov 7.17. Ps. 144.3. Evr. 2.6.
5. L-ai făcut cu puţin mai prejos decât Dumnezeu
şi l-ai încununat cu slavă şi cu cinste.
6. I-ai dat stăpânire* peste lucrurile mâinilor Tale,
toate** le-ai pus sub picioarele lui: *Gen. 1.26,28. **1 Cor. 15.27. Evr. 2.8.
7. oile şi boii laolaltă,
fiarele câmpului,
8. păsările cerului şi peştii mării,
tot ce străbate cărările mărilor.
9. Doamne Dumnezeul* nostru,
cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul! *Vers. 1.

PSALMUL 9

Către mai marele cântăreţilor. Se cântă ca şi „Mori pentru fiul". Un psalm al lui David.

9 1. Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea,
voi istorisi toate minunile Lui.
2. Voi face din Tine bucuria* şi veselia mea,
voi cânta Numele Tău, Dumnezeule** preaînalt, *Ps. 5.11. **Ps. 56.2; 83.18.
3. pentru că vrăjmaşii mei dau înapoi,
se clatină şi pier dinaintea Ta.
4. Căci Tu îmi sprijini dreptatea şi pricina mea
şi stai pe scaunul Tău de domnie ca un judecător drept.
5. Tu pedepseşti neamurile, nimiceşti pe cel rău,
le ştergi* numele pentru totdeauna şi pe vecie. *Deut. 9.14. Prov. 10.7.
6. S-au dus vrăjmaşii! N-au rămas din ei decât nişte dărâmături veşnice!
Nişte cetăţi dărâmate de Tine! Li s-a şters pomenirea!
7. Ei s-au dus, dar Domnul* împărăţeşte în veac
şi Şi-a pregătit scaunul de domnie pentru judecată. *Ps. 102.12,26. Evr. 1.11.
8. El judecă lumea* cu dreptate,
judecă popoarele cu nepărtinire. *Ps. 96.13; 98.9.
9. Domnul* este scăparea celui asuprit,
scăpare la vreme de necaz. *Ps. 32.7; 37.39; 46.1; 91.2.
10. Cei ce cunosc* Numele Tău se încred în Tine,
căci Tu nu părăseşti pe cei ce Te caută, Doamne! *Ps. 91.14.
11. Cântaţi Domnului, care împărăţeşte în Sion,
vestiţi* printre popoare isprăvile Lui! *Ps. 107.22.

12. Căci El răzbună* sângele vărsat
şi Îşi aduce aminte de cei nenorociţi,
nu uită strigătele lor. *Gen. 9.5.
13. Ai milă de mine, Doamne!
Vezi ticăloşia în care mă aduc vrăjmaşii mei
şi ridică-mă din porţile morţii,
14. ca să vestesc toate laudele Tale
în porţile fiicei Sionului
şi să mă bucur* de mântuirea Ta.
*Ps. 13.5; 20.5; 35.9.
15. Neamurile* cad în groapa pe care au făcut-o
şi li se prinde piciorul în laţul pe care l-au ascuns.
*Ps. 7.15,16; 35.8; 57.6; 94.23. Prov. 5.22; 22.8; 26.27.
16. Domnul Se arată*, face dreptate
şi prinde pe cel rău în lucrul mâinilor lui. (Joc de instrumente**. Oprire)
*Exod 7.5; 14.4,10,31. **Ps. 19.14; 92.3.
17. Cei răi se întorc la Locuinţa morţilor:
toate neamurile* care uită pe Dumnezeu. *Iov 8.13. Ps. 50.22.
18. Căci cel nenorocit nu este uitat pe vecie*,
nădejdea** celor sărmani nu piere pe vecie. *Vers. 12. Ps. 12.5. **Prov. 23.18; 24.14.
19. Scoală-Te, Doamne, ca să nu biruie omul;
neamurile să fie judecate înaintea Ta!
20. Aruncă groaza în ei, Doamne,
ca să ştie popoarele că nu sunt decât oameni! (Oprire)

PSALMUL 10

10 1. Pentru ce stai aşa de departe, Doamne?
Pentru ce Te ascunzi la vreme de necaz?
2. Cel rău, în mândria lui, urmăreşte pe cei nenorociţi,
şi ei cad* jertfă curselor urzite de el.
*Ps. 7.16; 9.15,16. Prov. 5.22.
3. Căci cel rău se făleşte* cu pofta lui,
iar răpitorul** batjocoreşte şi nesocoteşte pe Domnul.
*Ps. 94.4. **Prov. 28.4. Rom. 1.32.
4. Cel rău zice cu trufie: „Nu* pedepseşte Domnul!
Nu este Dumnezeu!“ Iată toate gândurile** lui. *Ps. 14.2. **Ps. 14.1; 53.1.
5. Treburile îi merg bine în orice vreme;
judecăţile* Tale sunt prea înalte pentru el, ca să le poată vedea,
şi suflă cu dispreţ** împotriva tuturor potrivnicilor lui.
*Prov. 24.7. Isa. 26.11. **Ps. 12.5.
6. El zice* în inima lui: „Nu mă clatin,
în veci** sunt scutit de nenorocire!“
*Ps. 30.6. Ecl. 8.11. Isa. 56.12. **Apoc. 18.7.
7. Gura* îi este plină de blesteme, de înşelătorii şi de vicleşuguri;
şi sub limbă** are răutate şi fărădelege†. *Rom. 3.14. **Iov 20.12. †Ps. 12.2.
8. Stă la pândă lângă sate
şi ucide pe cel nevinovat în locuri* dosnice:
ochii lui pândesc** pe cel nenorocit.
*Hab. 3.14. **Ps. 17.11.
9. Stă* la pândă în ascunzătoarea lui, ca leul în vizuină:
stă la pândă să prindă pe cel nenorocit.
Îl prinde şi-l trage în laţul lui:
*Ps. 17.12. Mica 7.2.
10. se îndoaie, se pleacă
şi-i cad săracii în gheare!
11. El zice în inima lui: „Dumnezeu uită!
Îşi ascunde* faţa, şi în veac nu va vedea!“ *Iov 22.13. Ps. 73.11; 94.7. Ezec. 8.12; 9.9.
12. Scoală-Te, Doamne Dumnezeule, ridică* mâna!
Nu uita pe cei nenorociţi! *Mica 5.9.
13. Pentru ce să hulească cel rău pe Dumnezeu?
Pentru ce să zică în inima lui că Tu nu pedepseşti?
14. Dar Tu vezi; căci Tu priveşti necazul şi suferinţa, ca să iei în mână pricina lor.
În nădejdea Ta se lasă* cel nenorocit,
şi Tu vii în ajutor orfanului**.
*2 Tim. 1.12. 1 Pet. 4.19. **Ps. 68.5. Osea 14.3.
15. Zdrobeşte* braţul celui rău,
pedepseşte-i fărădelegile, ca să piară din ochii Tăi! *Ps. 37.17.
16. Domnul* este Împărat în veci de veci;
neamurile sunt nimicite din ţara Lui.
*Ps. 29.10; 145.13; 146.10. Ier. 10.10. Plân. 5.19. Dan. 4.34; 6.26. 1 Tim. 1.17.
17. Tu auzi rugăciunile celor ce suferă, Doamne!
Le întăreşti* inima, Îţi pleci urechea spre ei, *1 Cron. 29.18.
18. ca să faci* dreptate orfanului şi celui asuprit
şi ca să nu mai insufle groaza omul cel luat din pământ. *Ps. 82.3. Isa. 11.4.

PSALMUL 11

Către mai marele cântăreţilor.
Făcut de David.

11 1. La Domnul* găsesc scăpare! Cum** puteţi să-mi spuneţi: „Fugi în munţii voştri, ca o pasăre“?
*Ps. 56.11. **1 Sam. 26.19,20.
2. Căci iată că cei răi* îşi încordează arcul,
îşi potrivesc săgeata** pe coardă,
ca să tragă pe ascuns asupra celor cu inima curată. *Ps. 64.3,4. **Ps. 21.12.
3. Şi, când se surpă* temeliile,
ce ar putea să mai facă cel neprihănit? *Ps. 82.5.
4. Domnul* este în templul Lui cel sfânt, Domnul Îşi are scaunul** de domnie în ceruri.
Ochii† Lui privesc, şi pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.
*Hab. 2.20. **Ps. 2.4. Isa. 66.1. Mat. 5.34; 23.22. Fapt. 7.49. Apoc. 4.2. †Ps. 33.13; 34.15,16; 66.7.
5. Domnul încearcă* pe cel neprihănit,
dar urăşte pe cel rău şi pe cel ce iubeşte silnicia. *Gen. 22.1. Iac. 1.12.
6. Peste cei răi plouă* cărbuni, foc şi pucioasă:
un vânt dogoritor**, iată paharul de care au ei parte. *Gen. 19.24. Ezec. 38.22. **Gen. 43.34. 1 Sam. 1.4; 9.23. Ps. 75.8.
7. Căci Domnul este drept, iubeşte dreptatea*,
şi cei neprihăniţi privesc faţa** Lui.
*Ps. 45.7; 146.8. **Iov 36.7. Ps. 33.18; 34.15. 1 Pet. 3.12.

PSALMUL 12

Către mai marele cântăreţilor.
De cântat pe harpa cu opt corzi.
Un psalm al lui David.

12 1. Vino în ajutor, Doamne, căci se duc oamenii evlavioşi*,
pier credincioşii dintre fiii oamenilor.
*Isa. 57.1. Mica 7.2.
2. Oamenii îşi spun minciuni* unii altora,
pe buze au lucruri linguşitoare**, vorbesc cu inimă prefăcută.
*Ps. 10.7. **Ps. 28.3; 62.4. Ier. 9.8. Rom. 16.18.
3. Nimicească Domnul toate buzele linguşitoare,
limba care vorbeşte cu trufie*,
*1 Sam. 2.3. Ps. 17.10. Dan. 7.8,25.
4. pe cei ce zic: „Suntem tari cu limba noastră,
căci buzele noastre sunt cu noi: cine ar putea să fie stăpân peste noi?“
5. „Pentru că cei nenorociţi sunt asupriţi şi pentru că săracii gem,
acum“, zice Domnul, „Mă scol* şi aduc mântuire celor asupriţi**.“
*Exod 3.7,8. Isa. 33.10. **Ps. 10.5.
6. Cuvintele Domnului sunt cuvinte* curate,
un argint lămurit în cuptor de pământ şi curăţat de şapte ori.
*2 Sam. 22.31. Ps. 18.30; 19.8; 119.140. Prov. 30.5.
7. Tu, Doamne, îi vei păzi
şi-i vei apăra de neamul acesta pe vecie.
8. Pretutindeni mişună cei răi,
când domneşte ticăloşia printre fiii oamenilor.

PSALMUL 13

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David.

13 1. Până când, Doamne, mă vei uita neîncetat?
Până când* Îţi vei ascunde faţa de mine?
*Deut. 31.17. Iov 13.24. Ps. 44.24; 88.14; 89.46. Isa. 59.2.
2. Până când voi avea sufletul plin de griji
şi inima plină de necazuri în fiecare zi?
Până când se va ridica vrăjmaşul meu împotriva mea?
3. Priveşte, răspunde-mi, Doamne Dumnezeul meu!
Dă lumină* ochilor mei, ca** să n-adorm somnul morţii,
*Ezra 9.8. **Ier. 51.39.
4. ca să nu zică* vrăjmaşul meu: „L-am biruit!“
Şi să nu se bucure potrivnicii mei, când mă clatin. *Ps. 25.2; 35.19; 38.16.
5. Eu am încredere în bunătatea* Ta,
sunt cu inima veselă, din pricina mântuirii Tale: *Ps. 33.21.
6. cânt Domnului,
căci mi-a făcut* bine! *Ps. 116.7; 119.17.

PSALMUL 14

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David.

14 1. Nebunul* zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!“
S-au stricat** oamenii, fac fapte urâte;
nu este nici unul care să facă binele.
*Ps. 10.4; 53.1, etc. **Gen. 6.11,12. Rom. 3.10, etc.
2. Domnul* Se uită de la înălţimea cerurilor peste fiii oamenilor,
să vadă de este vreunul care să aibă pricepere
şi care să caute pe Dumnezeu.
*Ps. 33.13; 102.19.

3. Dar toţi* s-au rătăcit, toţi s-au dovedit nişte netrebnici;
nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar. *Rom. 3.10-12.
4. Şi-au pierdut mintea toţi cei ce săvârşesc fărădelegea,
de mănâncă* pe poporul Meu cum mănâncă pâinea,
şi nu cheamă** pe Domnul?
*Ier. 10.25. Amos 8.4. Mica 3.3. **Ps. 79.6. Isa. 64.7.
5. Ei vor tremura de spaimă,
când Se va arăta Dumnezeu în mijlocul neamului neprihănit.
6. Râdeţi voi de nădejdea celui nenorocit...,
dar scăparea lui este Domnul*.
*Ps. 9.9; 142.5.
7. O! de* ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!...
Când** va întoarce Domnul înapoi pe prinşii de război ai poporului Său,
Iacov se va veseli, şi Israel se va bucura. *Ps. 53.6. **Iov 42.10. Ps. 126.1.

PSALMUL 15

Un psalm al lui David.

15 1. Doamne, cine* va locui în cortul Tău?
Cine va locui pe muntele** Tău cel sfânt? *Ps. 24.3, etc. **Ps. 2.6; 3.4.
2. – Cel ce* umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu
şi spune** adevărul din inimă.
*Isa. 33.15. **Zah. 8.16. Efes. 4.25.
3. Acela nu cleveteşte* cu limba lui,
nu face rău semenului său
şi nu aruncă** ocara asupra aproapelui său. *Lev. 19.16. Ps. 34.13. **Exod 23.1.
4. El priveşte* cu dispreţ pe cel vrednic de dispreţuit,
dar cinsteşte pe cei ce se tem de Domnul.
El nu-şi ia vorba înapoi dacă face un jurământ** în paguba lui.
*Est. 3.2. **Judc. 11.35.
5. El nu-şi dă banii* cu dobândă
şi nu ia mită** împotriva celui nevinovat.
Cel ce se poartă aşa, nu se clatină† niciodată. *Exod 22.25. Lev. 25.36. Deut. 23.19. Ezec. 18.8; 22.12. **Exod 23.8. Deut. 16.19. †Ps. 16.8. 2 Pet. 1.10.

PSALMUL 16

O cântare a lui David.

16 1. Păzeşte-mă, Dumnezeule, căci* în Tine mă încred. *Ps. 25.20.
2. Eu zic Domnului: „Tu eşti Domnul meu,
Tu eşti singura* mea fericire!“
*Iov 22.2,3; 35.7,8. Ps. 50.9. Rom. 11.35.
3. Sfinţii care sunt în ţară,
oamenii evlavioşi, sunt toată plăcerea mea.
4. Idolii se înmulţesc, oamenii aleargă după dumnezei străini,
dar eu n-aduc jertfele lor de sânge
şi nu pun numele* lor pe buzele mele.
*Exod 23.13. Ios. 23.7. Osea 2.16,17.
5. Domnul* este partea mea de moştenire şi paharul** meu,
Tu îmi îndrepţi sorţul meu. *Deut. 32.9. Ps. 73.26; 119.57; 142.5. Ier. 10.16. Plân. 3.24. **Ps. 11.6.
6. O moştenire plăcută mi-a căzut la sorţi,
o frumoasă moşie mi-a fost dată.
7. Eu binecuvântez pe Domnul care mă sfătuieşte,
căci până şi noaptea îmi dă îndemnuri inima*. *Ps. 17.3.
8. Am necurmat pe Domnul înaintea* ochilor mei:
când este El la dreapta mea**, nu mă clatin†.
*Fapt. 2.25, etc. **Ps. 73.23; 110.5; 121.5. †Ps. 15.5.
9. De aceea inima mi se bucură, sufletul mi se veseleşte*,
şi trupul mi se odihneşte în linişte.
*Ps. 30.12; 57.8.
10. Căci* nu vei lăsa sufletul** meu în Locuinţa morţilor,
nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.
*Ps. 49.15. Fapt. 2.27,31; 13.35. **Lev. 19.28. Num. 6.6.
11. Îmi vei arăta cărarea vieţii*;
înaintea** feţei Tale sunt bucurii nespuse
şi desfătări veşnice în dreapta† Ta.
*Mat. 7.14. **Ps. 17.15; 21.6. Mat. 5.8. 1 Cor. 13.12. 1 Ioan 3.2. †Ps. 36.8.

PSALMUL 17

O rugăciune a lui David.

17 1. Doamne, ascultă-mi pricina nevinovată, ia aminte la strigătele mele,
pleacă urechea la rugăciunea mea, făcută cu buze neprefăcute!
2. Să se arate dreptatea mea înaintea Ta,
şi să privească ochii Tăi neprihănirea mea!
3. Dacă îmi vei încerca inima, dacă o vei cerceta* noaptea,
dacă mă vei încerca**, nu vei găsi nimic:
căci ce-mi iese din gură, aceea şi gândesc. *Ps. 16.7. **Iov 23.10. Ps. 26.2; 66.10; 139.2. Zah. 13.9. Mal. 3.2,3. 1 Pet. 1.7.
4. Cât priveşte legăturile cu oamenii,
eu, după cuvântul buzelor Tale,
mă feresc de calea celor asupritori;

5. paşii mei stau neclintiţi* pe cărările Tale
şi nu mi se clatină picioarele. *Ps. 119.133.
6. Strig* către Tine, căci m-asculţi, Dumnezeule!
Pleacă-Ţi urechea spre mine, ascultă cuvântul meu! *Ps. 116.2.
7. Arată-Ţi bunătatea Ta cea minunată*, Tu, care scapi pe cei ce caută adăpost
şi-i izbăveşti de potrivnicii lor prin dreapta Ta! *Ps. 31.21.
8. Păzeşte-mă* ca lumina ochiului,
ocroteşte-mă la umbra** aripilor Tale
*Deut. 32.10. Zah. 2.8. **Rut 2.12. Ps. 36.7; 57.1; 61.4; 63.7; 91.1,4. Mat. 23.37.
9. de cei răi, care mă prigonesc,
de vrăjmaşii mei de moarte, care mă împresoară.
10. Ei îşi închid* inima,
au cuvinte semeţe** în gură. *Deut. 32.15. Iov 15.27. Ps. 73.7; 119.70. **1 Sam. 2.3. Ps. 31.18.
11. Se ţin de paşii mei, mă înconjoară* chiar,
mă pândesc, ca** să mă trântească la pământ. *1 Sam. 23.26. **Ps. 10.8-10.
12. Parcă ar fi un leu lacom după pradă,
un pui de leu care stă la pândă în culcuşul lui.
13. Scoală-Te, Doamne, ieşi înaintea vrăjmaşului, doboară-l!
Izbăveşte-mă de cel rău cu sabia* Ta!
*Isa. 10.5.
14. Scapă-mă de oameni, cu mâna Ta, Doamne, de oamenii lumii acesteia,
care îşi au partea lor în viaţa aceasta*
şi cărora le umpli pântecele cu bunătăţile Tale.
Copiii lor sunt sătui,
şi prisosul lor îl lasă pruncilor lor.
*Ps. 73.12. Luca 16.25. Iac. 5.5.
15. Dar eu, în nevinovăţia* mea, voi vedea faţa Ta:
cum mă voi trezi, mă voi sătura** de chipul Tău. *1 Ioan 3.2. **Ps. 4.6,7; 16.11; 65.4.

PSALMUL 18

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David, robul Domnului. El a spus Domnului cuvintele cântării acesteia când l-a scăpat Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor săi şi din mâna lui Saul. El a zis:

18 1. „Te iubesc* din inimă, Doamne, tăria mea! *Ps. 144.1.
2. Doamne, Tu eşti stânca mea, cetăţuia mea, izbăvitorul meu!
Dumnezeule, Tu eşti stânca mea în care mă ascund*,
scutul meu, tăria care mă scapă şi întăritura mea! *Evr. 2.13.
3. Eu strig: „Lăudat să fie Domnul*!“,
şi sunt izbăvit de vrăjmaşii mei.
*Ps. 76.4.
4. Mă înconjuraseră legăturile morţii*
şi mă îngroziseră râurile pieirii;
*Ps. 116.3.
5. mă înfăşuraseră legăturile mormântului
şi mă prinseseră laţurile morţii.
6. Dar, în strâmtorarea mea, am chemat pe Domnul
şi am strigat către Dumnezeul meu:
din locaşul Lui, El mi-a auzit glasul,
şi strigătul meu a ajuns până la El, până la urechile Lui.
7. Atunci s-a zguduit* pământul şi s-a cutremurat,
temeliile munţilor s-au mişcat
şi s-au clătinat, pentru că El Se mâniase. *Fapt. 4.31.
8. Din nările Lui se ridica fum,
şi un foc mistuitor ieşea din gura Lui:
cărbuni aprinşi ţâşneau din ea.
9. A plecat* cerurile şi S-a coborât:
un nor gros era sub picioarele Lui.
*Ps. 144.5.
10. Călărea* pe un heruvim şi zbura,
venea plutind** pe aripile vântului.
*Ps. 99.1. **Ps. 104.3.
11. Întunericul Şi-l făcuse învelitoare,
iar cortul Lui*, împrejurul Lui,
erau nişte ape întunecoase şi nori negri. *Ps. 97.2.
12. Din strălucirea* care se răsfrângea înaintea Lui ieşeau nori
care aruncau grindină şi cărbuni de foc. *Ps. 97.3.
13. Domnul a tunat în ceruri,
Cel Preaînalt a făcut să-I răsune glasul*
cu grindină şi cărbuni de foc. *Ps. 29.3.
14. A aruncat* săgeţi şi a risipit pe vrăjmaşii mei,
a înmulţit loviturile trăsnetului şi i-a pus pe fugă. *Ios. 10.10. Ps. 144.6. Isa. 30.30.
15. Atunci s-a văzut albia* apelor
şi s-au descoperit temeliile lumii,
la mustrarea Ta, Doamne,
la vuietul suflării nărilor Tale.
*Exod 15.8. Ps. 106.9.
16. El Şi-a întins mâna* de sus, m-a apucat,
m-a scos din apele cele mari; *Ps. 144.7.

17. m-a izbăvit de potrivnicul meu cel puternic,
de vrăjmaşii mei, care erau mai tari decât mine.
18. Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua strâmtorării mele;
dar Domnul a fost sprijinul meu.
19. El m-a scos la loc larg*
şi m-a scăpat, pentru că mă iubeşte.
*Ps. 31.8; 118.5.
20. Domnul mi-a făcut* după neprihănirea mea,
mi-a răsplătit după curăţia mâinilor mele: *1 Sam. 24.19.
21. căci am păzit căile Domnului
şi n-am păcătuit împotriva Dumnezeului meu.
22. Toate poruncile Lui au fost înaintea mea
şi nu m-am depărtat de la legile Lui.
23. Am fost fără vină faţă de El
şi m-am păzit de fărădelegea mea.
24. De aceea*, Domnul mi-a răsplătit după neprihănirea mea, după curăţia mâinilor mele înaintea ochilor Lui.
*1 Sam. 26.23.
25. Cu cel bun* Tu Te arăţi bun,
cu omul neprihănit Te arăţi neprihănit; *1 Împ. 8.32.
26. cu cel curat Te arăţi curat,
şi cu cel stricat* Te porţi după stricăciunea lui. *Lev. 26.23,24,27,28. Prov. 3.34.
27. Tu mântuieşti pe poporul care se smereşte
şi smereşti privirile* trufaşe.
*Ps. 101. Prov. 6.17.
28. Da, Tu îmi aprinzi* lumina mea.
Domnul Dumnezeul meu îmi luminează întunericul meu. *Iov 18.6.
29. Cu Tine mă năpustesc asupra unei oşti înarmate,
cu Dumnezeul meu sar peste un zid întărit.
30. Căile lui Dumnezeu sunt desăvârşite*,
cuvântul Domnului este încercat**:
El este un scut pentru† toţi cei ce aleargă la El. *Deut. 32.4. Dan. 4.37. Apoc. 15.3. **Ps. 12.6; 119.140. Prov. 30.5. †Ps. 17.7.
31. Căci* cine este Dumnezeu, afară de Domnul,
şi cine este o stâncă, afară de Dumnezeul nostru?
*Deut. 32.31,39. 1 Sam. 2.2. Ps. 86.8. Isa. 45.5.
32. Dumnezeu mă încinge* cu putere
şi mă povăţuieşte pe calea cea dreaptă.
*Ps. 91.2.
33. El îmi face picioarele ca ale cerboaicelor*
şi mă aşază pe înălţimile** mele[1].
*2 Sam. 2.18. Hab. 3.19. **Deut. 32.13; 33.29.
34. El îmi deprinde* mâinile la luptă,
aşa că braţele mele întind arcul de aramă. *Ps. 144.1.
35. Tu îmi dai scutul mântuirii Tale,
dreapta Ta mă sprijină,
şi îndurarea Ta mă face mare.
36. Tu lărgeşti drumul sub paşii mei,
şi nu-mi alunecă gleznele*. *Prov. 4.12.
37. Urmăresc pe vrăjmaşii mei, îi ajung
şi nu mă întorc până nu-i nimicesc.
38. Îi zdrobesc, de nu pot să se mai ridice:
ei cad sub picioarele mele.
39. Tu mă încingi cu putere pentru luptă
şi răpui pe potrivnicii mei sub picioarele mele.
40. Tu faci pe vrăjmaşii mei să dea dosul înaintea mea,
şi eu nimicesc pe cei ce mă urăsc.
41. Ei strigă, dar n-are cine să-i scape!
Strigă către Domnul*, dar nu le răspunde! *Iov 27.9; 35.12. Prov. 1.28. Isa. 1.15. Ier. 11.11; 14.12. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Zah. 7.13.
42. Îi pisez ca praful pe care-l ia vântul,
îi calc în picioare ca noroiul* de pe uliţe. *Zah. 10.5.
43. Tu mă scapi* din neînţelegerile poporului; mă pui în fruntea** neamurilor;
un popor pe care nu-l cunoşteam† îmi este supus.
*2 Sam. 2.9,10; 3.1. **2 Sam. 8. †Isa. 52.15; 55.5.
44. El ascultă de mine la cea dintâi poruncă,
fiii străinului* mă linguşesc**.
*Deut. 33.29. Ps. 66.3; 81.15. **Mica 7.17.
45. Fiilor străinului li se moaie inima de mine
şi ies tremurând din cetăţuile lor.
46. Trăiască Domnul şi binecuvântată să fie Stânca mea!
Mărit să fie Dumnezeul mântuirii mele,
47. Dumnezeu, Răzbunătorul meu,
care îmi supune* popoarele *Ps. 47.3.
48. şi mă izbăveşte de vrăjmaşii mei!
Tu mă înalţi* mai presus de potrivnicii mei,
mă scapi de omul asupritor. *Ps. 59.1.

1. Cetăţuile de pe munţi

49. De aceea*, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri,
voi cânta spre slava Numelui Tău.
*Rom. 15.9.
50. El dă mari izbăviri* împăratului Său
şi dă îndurare unsului Său:
lui David şi seminţei lui pe vecie**.
*Ps. 144.10. **2 Sam. 7.13.

PSALMUL 19

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David.

19 1. Cerurile* spun slava lui Dumnezeu,
şi întinderea lor vesteşte lucrarea mâinilor Lui. *Gen. 1.6. Isa. 40.22. Rom. 1.19,20.
2. O zi istoriseşte alteia acest lucru,
o noapte dă de ştire alteia despre el.
3. Şi aceasta fără vorbe, fără cuvinte
al căror sunet să fie auzit:
4. dar răsunetul lor străbate tot* pământul,
şi glasul lor merge până la marginile lumii.
În ceruri El a întins un cort soarelui.
*Rom. 10.18.
5. Şi soarele, ca un mire care iese din odaia lui de nuntă,
se aruncă în drumul lui cu bucuria* unui viteaz: *Ecl. 1.5.
6. răsare la un capăt al cerurilor
şi îşi isprăveşte drumul la celălalt capăt;
nimic nu se ascunde de căldura lui.
7. Legea Domnului este desăvârşită* şi înviorează sufletul;
mărturia Domnului este adevărată şi dă înţelepciune celui neştiutor.
*Ps. 111.7.
8. Orânduirile Domnului sunt fără prihană şi veselesc inima;
poruncile Domnului sunt curate* şi luminează** ochii. *Ps. 12.6. **Ps. 13.3.
9. Frica de Domnul este curată şi ţine pe vecie;
judecăţile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte.
10. Ele sunt mai de preţ decât aurul, decât* mult aur curat;
sunt mai dulci** decât mierea, decât picurul din faguri.
*Ps. 119.72,127. Prov. 8.1-11,19. **Ps. 119.103.
11. Robul Tău primeşte şi el învăţătura de la ele;
pentru cine le păzeşte*, răsplata este mare. *Prov. 29.18.
12. Cine îşi cunoaşte greşelile* făcute din neştiinţă?
Iartă-mi greşelile** pe care nu le cunosc†! *Ps. 40.12. **Lev. 4.2, etc. †Ps. 90.8.
13. Păzeşte*, de asemenea, pe robul Tău de mândrie,
ca să** nu stăpânească ea peste mine!
Atunci voi fi fără prihană, nevinovat de păcate mari.
*Gen. 20.6. 1 Sam. 25.32-34,39. **Ps. 119.133. Rom. 6.12,14.
14. Primeşte cu bunăvoinţă cuvintele* gurii mele
şi cugetele inimii mele,
Doamne, Stânca mea şi Izbăvitorul** meu! *Ps. 51.15. **Isa. 43.14; 44.6; 47.4. 1 Tes. 1.10.

PSALMUL 20

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David.

20 1. Să te asculte Domnul în ziua necazului,
să te ocrotească* Numele Dumnezeului lui Iacov, *Prov. 18.10.
2. să-ţi trimită ajutor din locaşul Său cel sfânt
şi să te sprijine din Sion!
*1 Împ. 6.16. 2 Cron. 20.8. Ps. 73.17.
3. Să-Şi aducă aminte de toate darurile tale de mâncare
şi să primească arderile tale de tot!
(Oprire)
4. Să-ţi dea* ce-ţi doreşte inima
şi să-ţi împlinească toate planurile tale! *Ps. 21.2.
5. Atunci noi ne vom bucura* de biruinţa ta
şi vom flutura steagul în** Numele Dumnezeului nostru.
Domnul să-ţi asculte toate dorinţele tale! *Ps. 9.14. **Exod 17.15. Ps. 60.4.
6. Ştiu de acum că Domnul scapă pe unsul* Său
şi-i va răspunde din ceruri, din locaşul Lui cel sfânt,
prin ajutorul atotputernic al dreptei Lui. *Ps. 2.2.
7. Unii* se bizuie pe carele lor, alţii pe caii lor;
dar noi** ne bizuim pe Numele Domnului Dumnezeului nostru.
*Ps. 33.16,17. Prov. 21.31. Isa. 31.1. **2 Cron. 32.8.
8. Ei se îndoaie şi cad;
dar noi ne ridicăm şi rămânem în picioare.
9. Scapă, Doamne, pe împăratul
şi ascultă-ne când Te chemăm!

PSALMUL 21

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David.

21 1. Doamne, împăratul se bucură de ocrotirea puternică pe care i-o dai Tu.
Şi cum îl umple de veselie ajutorul* Tău! *Ps. 20.5,6.
2. I-ai dat ce-i dorea* inima
şi n-ai lăsat neîmplinit ce-i cereau buzele. *Ps. 20.4,5. (Oprire)
3. Căci i-ai ieşit înainte cu binecuvântări de fericire
şi i-ai pus pe cap* o cunună de aur curat. *2 Sam. 12.30. 1 Cron. 20.2.
4. Îţi cerea viaţa*, şi i-ai dat-o:
o viaţă lungă** pentru totdeauna şi pe vecie. *Ps. 61.5,6. **2 Sam. 7.19. Ps. 91.16.
5. Mare este slava lui în urma ajutorului Tău.
Tu pui peste el strălucirea şi măreţia.
6. Îl faci pe vecie o pricină de binecuvântări
şi-l umpli de bucurie* înaintea feţei Tale. *Ps. 16.11; 45.7. Fapt. 2.28.
7. Căci împăratul se încrede în Domnul;
şi bunătatea Celui Preaînalt îl face să nu se clatine*. *Ps. 16.8.
8. Mâna ta, împărate, va ajunge* pe toţi vrăjmaşii tăi,
dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc *1 Sam. 31.3.
9. şi-i vei face ca un cuptor* aprins,
în ziua când te vei arăta;
Domnul îi va nimici** în mânia Lui,
şi-i va mânca focul†.
*Mal. 4.1. **Ps. 56.1,2. †Ps. 18.8. Isa. 26.11.
10. Le vei şterge sămânţa* de pe pământ
şi neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor.
*1 Împ. 13.34. Iov 18.16,17,19. Ps. 37.28; 109.13. Isa. 14.20.
11. Ei au urzit lucruri rele împotriva ta,
au făcut sfaturi* rele, dar nu vor izbuti. *Ps. 2.1.
12. Căci îi vei face să dea dosul
şi vei trage cu arcul tău asupra lor.
13. Scoală-Te, Doamne, cu puterea Ta,
şi vom cânta şi vom lăuda puterea Ta.

PSALMUL 22

Către mai marele cântăreţilor.
Se cântă ca „Cerboaica zorilor“.
Un psalm al lui David.

22 1. Dumnezeule*! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit
şi pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuţi şi fără s-asculţi plângerile** mele? *Mat. 27.46. Marc. 15.34. **Evr. 5.7.
2. Strig ziua, Dumnezeule, şi nu-mi răspunzi:
strig şi noaptea, şi tot n-am odihnă.
3. Totuşi Tu eşti Cel Sfânt
şi Tu locuieşti în mijlocul laudelor* lui Israel. *Deut. 10.21.
4. În Tine se încredeau părinţii noştri:
se încredeau, şi-i izbăveai.
5. Strigau către Tine, şi erau scăpaţi;
se încredeau în Tine*, şi nu rămâneau de ruşine.
*Ps. 25.2,3; 31.1; 71.1. Isa. 49.23. Rom. 9.33.
6. Dar eu sunt vierme*, nu om,
am ajuns de ocara oamenilor** şi dispreţuit de popor.
*Iov 25.6. Isa. 41.14. **Isa. 53.3.
7. Toţi cei ce mă văd* îşi bat joc de mine,
îşi deschid gura, dau din cap** şi zic:
*Mat. 27.39. Marc. 15.29. Luca 23.35. **Iov 16.4. Ps. 109.25.
8. „S-a încrezut* în Domnul! Să-l mântuiască** Domnul,
să-l izbăvească, fiindcă-l iubeşte!“
*Mat. 27.43. **Ps. 91.14.
9. Da, Tu m-ai* scos din pântecele mamei,
m-ai pus la adăpost de orice grijă la ţâţele mamei mele; *Ps. 71.6.
10. de când eram la sânul* mamei, am fost sub paza Ta,
din pântecele mamei ai fost Dumnezeul meu. *Isa. 46.3; 49.1.
11. Nu Te depărta de mine, căci s-apropie necazul,
şi nimeni nu-mi vine în ajutor.
12. O mulţime* de tauri sunt împrejurul meu,
nişte tauri din Basan mă înconjoară.
*Deut. 32.14. Ps. 68.30. Ezec. 39.18. Amos 4.1.
13. Îşi deschid* gura împotriva mea
ca un leu care sfâşie şi răcneşte.
*Iov 16.10. Ps. 35.21. Plân. 2.16; 3.46.
14. Am ajuns ca apa care se scurge,
şi toate oasele* mi se despart;
mi s-a făcut inima** ca ceara
şi se topeşte înăuntrul meu.
*Dan. 5.6. **Ios. 7.5. Iov 23.16.
15. Mi se usucă puterea* ca lutul
şi mi se lipeşte** limba de cerul gurii: m-ai adus în ţărâna morţii.
*Prov. 17.22. **Iov 29.10. Plân. 4.4. Ioan 19.28.
16. Căci nişte câini mă înconjoară*,
o ceată de nelegiuiţi dau târcoale împrejurul meu,
mi-au străpuns** mâinile şi picioarele:
*Apoc. 22.15. **Mat. 27.35. Marc. 15.24. Luca 23.33. Ioan 19.23,37; 20.25.

17. toate oasele aş putea să mi le număr.
Ei însă pândesc* şi mă privesc;
*Luca 23.27,35.
18. îşi împart* hainele mele între ei
şi trag la sorţi pentru cămaşa mea.
*Luca 23.34. Ioan 19.23,24.
19. Dar Tu, Doamne, nu Te depărta*!
Tu, Tăria mea, vino degrabă în ajutorul meu! *Vers. 11. Ps. 10.1.
20. Scapă-mi sufletul de sabie
şi viaţa* din ghearele câinilor**!
*Vers. 16. **Ps. 35.17.
21. Scapă-mă* din gura leului
şi scoate-mă** din coarnele bivolului! *2 Tim. 4.17. **Isa. 34.7. Fapt. 4.27.
22. Voi vesti* Numele Tău fraţilor** mei
şi Te voi lăuda în mijlocul adunării.
*Ps. 40.9. Evr. 2.12. **Ioan 20.17. Rom. 8.29.
23. Cei ce* vă temeţi de Domnul, lăudaţi-L!
Voi toţi, sămânţa lui Iacov, slăviţi-L!
Cutremuraţi-vă înaintea Lui, voi toţi, sămânţa lui Israel! *Ps. 135.19,20.
24. Căci El nici nu dispreţuieşte, nici nu urăşte necazurile celui nenorocit
şi nu-Şi ascunde faţa de el,
ci* îl ascultă când strigă către El.
*Evr. 5.7.
25. În adunarea cea mare, Tu* vei fi pricina laudelor mele:
şi-mi voi împlini juruinţele** în faţa celor ce se tem de Tine.
*Ps. 35.18; 40.9,10; 111.1. **Ps. 66.13; 116.14. Ecl. 5.4.
26. Cei săraci* vor mânca şi se vor sătura,
cei ce caută pe Domnul, Îl vor lăuda:
veselă să vă fie inima** pe vecie!
*Lev. 7.11,12,15,16. Ps. 69.32. Isa. 65.13. **Ioan 6.51.
27. Toate* marginile pământului îşi vor aduce aminte şi se vor întoarce la Domnul:
toate familiile neamurilor** se vor închina înaintea Ta.
*Ps. 2.8; 72.11; 86.9; 98.3. Isa. 49.6. **Ps. 96.7.
28. Căci* a Domnului este împărăţia:
El stăpâneşte peste neamuri.
*Ps. 47.8. Obad. 21. Zah. 14.9. Mat. 6.13.
29. Toţi cei puternici* de pe pământ vor mânca şi se vor închina şi ei;
înaintea Lui se vor pleca toţi** cei ce se coboară în ţărână,
cei ce nu pot să-şi păstreze viaţa.
*Ps. 45.12. **Isa. 26.19. Filp. 2.10.
30. O sămânţă de oameni Îi va sluji;
şi se va vorbi* despre Domnul către cei ce vor veni** după ei.
*Ps. 87.6. **Ps. 78.6; 86.9; 102.18.
31. Aceştia vor veni* şi vor vesti dreptatea Lui,
vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naşte. *Isa. 60.3. Rom. 3.21,22.

PSALMUL 23

O cântare a lui David.

23 1. Domnul este păstorul* meu: nu voi duce lipsă de nimic**.
*Isa. 40.11. Ier. 23.4. Ezec. 34.11,12,23. Ioan 10.11. 1 Pet. 2.25. Apoc. 7.17. **Filp. 4.19.
2. El mă paşte în* păşuni verzi
şi mă duce la** ape de odihnă;
*Ezec. 34.14. **Apoc. 7.17.
3. îmi înviorează sufletul
şi mă* povăţuieşte pe cărări drepte,
din pricina Numelui Său.
*Ps. 5.8; 31.3. Prov. 8.20.
4. Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei* morţii,
nu mă tem de** nici un rău, căci† Tu eşti cu mine.
Toiagul şi nuiaua Ta mă mângâie.
*Iov 3.5; 10.21,22; 24.17. Ps. 44.19. **Ps. 3.6; 27.1; 118.6. †Isa. 43.2.
5. Tu* îmi întinzi masa în faţa potrivnicilor mei;
îmi ungi capul cu untdelemn**,
şi paharul meu este plin de dă peste el. *Ps. 104.15. **Ps. 92.10.
6. Da, fericirea şi îndurarea mă vor însoţi
în toate zilele vieţii mele,
şi voi locui în Casa Domnului până la sfârşitul zilelor mele.

PSALMUL 24

Un psalm al lui David.

24 1. Al Domnului este* pământul cu tot ce este pe el,
lumea şi cei ce o locuiesc! *Exod 9.29; 19.5. Deut. 10.14. Iov 41.11. Ps. 50.12. 1 Cor. 10.26,28.
2. Căci* El l-a întemeiat pe mări
şi l-a întărit pe râuri.
*Gen. 1.9. Iov 38.6. Ps. 104.5; 136.6. 2 Pet. 3.5.
3. Cine* va putea să se suie la muntele Domnului?
Cine se va ridica până la locul Lui cel sfânt? – *Ps. 15.1.
4. Cel* ce are mâinile nevinovate** şi inima curată†,
cel ce nu-şi dedă sufletul la minciună
şi nu jură†† ca să înşele.
*Isa. 33.15,16. **Iov 17.9. 1 Tim. 2.8. †Mat. 5.8. ††Ps. 15.4.
5. Acela va căpăta binecuvântarea Domnului,

starea după voia Lui dată de Dumnezeul mântuirii lui.
6. Iată partea de moştenire a celor ce-L cheamă,
a celor ce caută* faţa Ta,
Dumnezeul lui Iacov. –
*Ps. 27.8; 105.4. (Oprire)
7. Porţi, ridicaţi-vă* capetele;
ridicaţi-vă, porţi veşnice,
ca** să intre Împăratul slavei! –
*Isa. 26.2. **Ps. 97.6. Hag. 2.7. Mal. 3.1. 1 Cor. 2.8.
8. „Cine este acest Împărat al slavei?“ –
Domnul cel tare şi puternic,
Domnul cel viteaz în lupte.
9. Porţi, ridicaţi-vă capetele;
ridicaţi-le, porţi veşnice,
ca să intre Împăratul slavei! –
10. „Cine este acest Împărat al slavei?“ – Domnul oştirilor:
El este Împăratul slavei! – (Oprire)

PSALMUL 25

Un psalm al lui David.

25 1. La Tine*, Doamne, îmi înalţ sufletul. *Ps. 86.4; 143.8. Plân. 3.41.
2. În Tine, Dumnezeule, mă încred*: să nu fiu dat de ruşine,
ca să** nu se bucure vrăjmaşii mei de mine! *Ps. 22.5; 31.1; 34.8. Isa. 28.16; 49.23. Rom. 10.11. **Ps. 13.4.
3. Da, toţi cei ce nădăjduiesc în Tine nu vor fi daţi de ruşine:
ci de ruşine vor fi daţi cei ce Te părăsesc fără temei.
4. Arată-mi, Doamne, căile* Tale
şi învaţă-mă cărările Tale.
*Exod 33.13. Ps. 5.8; 27.11; 86.11; 119; 143.8,10.
5. Povăţuieşte-mă în adevărul Tău şi învaţă-mă;
căci Tu eşti Dumnezeul mântuirii mele,
Tu eşti totdeauna nădejdea mea!
6. Adu-Ţi aminte, Doamne, de îndurarea* şi bunătatea Ta;
căci sunt veşnice.
*Ps. 103.17; 106.1; 107.1. Isa. 63.15. Ier. 33.11.
7. Nu-Ţi aduce aminte de greşelile* din tinereţea mea, nici de fărădelegile mele;
ci adu-Ţi aminte de mine,
după** îndurarea Ta, pentru bunătatea Ta, Doamne!
*Iov 13.26; 20.11. Ier. 3.25. **Ps. 51.1.
8. Domnul este bun şi drept:
de aceea arată El păcătoşilor calea.
9. El face pe cei smeriţi să umble în tot ce este drept.
El învaţă pe cei smeriţi calea Sa.
10. Toate cărările Domnului sunt îndurare şi credincioşie
pentru cei ce păzesc legământul şi poruncile Lui.
11. Pentru* Numele Tău, Doamne, iartă-mi fărădelegea,
căci** mare este!
*Ps. 31.3; 79.9; 109.21; 143.11. **Rom. 5.20.
12. Cine este omul care se teme de Domnul?
Aceluia* Domnul îi arată calea pe care trebuie s-o aleagă. *Ps. 37.23.
13. El* va locui în fericire,
şi sămânţa** lui va stăpâni ţara.
*Prov. 19.23. **Ps. 37.11,22,29.
14. Prietenia* Domnului este pentru cei ce se tem de El,
şi legământul făcut cu El le dă învăţătură. *Prov. 3.32. Ioan 7.17; 15.15.
15. Eu îmi întorc necurmat ochii* spre Domnul,
căci El îmi va scoate picioarele din laţ. *Ps. 141.8.
16. Priveşte-mă* şi ai milă de mine,
căci sunt părăsit şi nenorocit.
*Ps. 69.16; 86.16.
17. Neliniştea inimii mele creşte:
scoate-mă din necazul meu!
18. Uită-Te* la ticăloşia şi truda mea
şi iartă-mi toate păcatele mele.
*2 Sam. 16.12.
19. Vezi cât de mulţi sunt vrăjmaşii mei
şi cu ce ură mare mă urmăresc.
20. Păzeşte-mi sufletul şi scapă-mă!
Nu* mă lăsa să fiu dat de ruşine când mă încred în Tine! *Vers. 2.
21. Să mă ocrotească nevinovăţia şi neprihănirea,
când îmi pun nădejdea în Tine!
22. Izbăveşte*, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui. *Ps. 130.8.

PSALMUL 26

Un psalm al lui David.

26 1. Fă-mi* dreptate, Doamne, căci umblu** în nevinovăţie
şi mă† încred în Domnul fără şovăire.
*Ps. 7.8. **2 Împ. 20.3. Vers. 11. Prov. 20.7. †Ps. 28.7; 31.14. Prov. 29.25.
2. Cercetează-mă*, Doamne, încearcă-mă,
trece-mi prin cuptorul de foc rărunchii şi inima! *Ps. 7.9; 17.3; 66.10; 139.23. Zah. 13.9.
3. Căci bunătatea Ta este înaintea ochilor mei,
şi umblu* în adevărul Tău. *2 Împ. 20.3.
4. Nu şed împreună cu* oamenii mincinoşi

şi nu merg împreună cu oamenii vicleni. *Ps. 1.1. Ier. 15.17.
5. Urăsc* adunarea celor ce fac răul
şi** nu stau împreună cu cei răi.
*Ps. 31.6; 139.21,22. **Ps. 1.1.
6. Îmi spăl mâinile în* nevinovăţie
şi aşa înconjor altarul Tău, Doamne,
*Exod 30.19,20. Ps. 73.13. 1 Tim. 2.8.
7. ca să izbucnesc în mulţumiri
şi să istorisesc toate minunile Tale.
8. Doamne, eu iubesc* locaşul Casei Tale
şi locul în care locuieşte slava Ta.
*Ps. 27.4.
9. Nu-mi* lua sufletul împreună cu păcătoşii,
nici viaţa cu oamenii care varsă sânge, *1 Sam. 25.29. Ps. 28.3.
10. ale căror mâini sunt nelegiuite
şi a căror dreaptă este plină de mită*!
*Exod 23.8. Deut. 16.19. 1 Sam. 8.3. Isa. 33.15.
11. Eu umblu* în neprihănire;
izbăveşte-mă şi ai milă de mine!
*Vers. 1.
12. Piciorul* meu stă pe calea cea dreaptă**:
voi binecuvânta pe Domnul în† adunări. *Ps. 40.2. **Ps. 27.11. †Ps. 22.22; 107.32; 111.1.

PSALMUL 27

Un psalm al lui David.

27 1. Domnul este lumina* şi mântuirea** mea:
de cine să mă tem?
Domnul† este sprijinitorul vieţii mele:
de cine să-mi fie frică?
*Ps. 84.11. Isa. 60.19,20. Mica 7.8. **Exod 15.2. †Ps. 62.2,6; 118.14,21. Isa. 12.2.
2. Când înaintează cei răi împotriva mea,
ca* să-mi mănânce carnea,
tocmai ei – prigonitorii şi vrăjmaşii mei – se clatină şi cad. *Ps. 14.4.
3. Chiar o oştire de* ar tăbărî împotriva mea,
inima mea tot nu s-ar teme.
Chiar război de s-ar ridica împotriva mea,
tot plin de încredere aş fi. *Ps. 3.6.
4. Un* lucru cer de la Domnul
şi-l doresc fierbinte:
aş vrea să locuiesc** toată viaţa mea în Casa Domnului,
ca să privesc frumuseţea† Domnului
şi să mă minunez de templul Lui.
*Ps. 26.8. **Ps. 65.4. Luca 2.37. †Ps. 90.17.
5. Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în* ziua necazului,
mă va ascunde sub acoperişul cortului Lui
şi mă va înălţa pe** o stâncă.
*Ps. 31.20; 83.3; 91.1. Isa. 4.6. **Ps. 40.2.
6. Iată că mi se şi înalţă capul* peste vrăjmaşii mei, care mă înconjoară:
voi aduce jertfe în cortul Lui,
în sunetul trâmbiţei,
voi cânta şi voi lăuda pe Domnul. *Ps. 3.3.
7. Ascultă-mi, Doamne, glasul când Te chem:
ai milă de mine şi ascultă-mă!
8. Inima îmi zice din partea Ta: „Caută* faţa Mea!“
Şi faţa Ta, Doamne, o caut!
*Ps. 24.6; 105.4.
9. Nu-mi* ascunde faţa Ta,
nu depărta cu mânie pe robul Tău!
Tu eşti ajutorul meu, nu mă lăsa,
nu mă părăsi, Dumnezeul mântuirii mele! *Ps. 69.17; 143.7.
10. Căci* tatăl meu şi mama mea mă părăsesc,
dar Domnul mă primeşte. *Isa. 49.15.
11. Învaţă-mă*, Doamne, calea Ta şi povăţuieşte-mă pe cărarea cea dreaptă,
din pricina vrăjmaşilor mei.
*Ps. 25.4; 86.11; 119.
12. Nu* mă lăsa la bunul plac al potrivnicilor mei!
Căci împotriva mea se ridică nişte martori** mincinoşi
şi nişte oameni care nu suflă† decât asuprire. *Ps. 35.25.
**1 Sam. 22.9. 2 Sam. 16.7,8. Ps. 35.11. †Fapt. 9.1.
13. O! dacă n-aş fi încredinţat că voi vedea bunătatea Domnului
pe* pământul celor vii!...
*Ps. 56.13; 116.9; 142.5. Ier. 11.19. Ezec. 26.20.
14. Nădăjduieşte* în Domnul!
Fii tare, îmbărbătează-ţi inima
şi nădăjduieşte în Domnul!
*Ps. 31.24; 62.1,5; 130.5. Isa. 25.9. Hab. 2.3.

PSALMUL 28

Un psalm al lui David.

28 1. Doamne, către Tine strig, Stânca mea!
Nu* rămâne surd la glasul meu,
ca** nu cumva, dacă Te vei depărta fără să-mi răspunzi,
să ajung ca cei ce se coboară în groapă. *Ps. 83.1. **Ps. 88.4; 143.7.
2. Ascultă glasul rugăciunilor mele, când strig către Tine
şi când* îmi ridic mâinile spre** locaşul Tău cel sfânt.
*1 Împ. 6.22,23; 8.28,29. Ps. 5.7. **Ps. 138.2.
3. Nu* mă lua de pe pământ împreună cu cei răi

şi cu oamenii nelegiuiţi,
care** vorbesc de pace aproapelui lor,
şi, când colo, au răutate în inimă.
*Ps. 26.9. **Ps. 12.2; 55.21; 62.4. Ier. 9.8.
4. Răsplăteşte-le* după lucrările lor
şi după răutatea faptelor lor,
răsplăteşte-le după lucrarea mâinilor lor!
Dă-le plata care li se cuvine!
*2 Tim. 4.14. Apoc. 18.6.
5. Căci ei* nu iau aminte la lucrările Domnului,
la lucrarea mâinilor Lui.
Să-i doboare şi să nu-i mai scoale!
*Iov 34.27. Isa. 5.12.
6. Binecuvântat să fie Domnul,
căci ascultă glasul rugăciunilor mele.
7. Domnul este tăria* mea şi scutul meu;
în El mi se** încrede inima, şi sunt ajutat.
De aceea îmi este plină de veselie inima
şi-L laud prin cântările mele.
*Ps. 18.2. **Ps. 13.5; 22.4.
8. Domnul este tăria poporului Său,
El este stânca* izbăvitoare a unsului Său.
*Ps. 20.6.
9. Mântuieşte, Doamne, poporul Tău
şi binecuvântează moştenirea* Ta!
Fii păstorul şi** sprijinitorul lor în veci.
*Deut. 9.29. 1 Împ. 8.51,53. **Ezra 1.4.

PSALMUL 29

Un psalm al lui David.

29 1. Fiii lui Dumnezeu, daţi* Domnului,
daţi Domnului slavă şi cinste.
*1 Cron. 16.28,29. Ps. 96.7-9.
2. Daţi Domnului slava cuvenită Numelui Lui!
Închinaţi-vă înaintea Domnului îmbrăcaţi cu podoabe* sfinte!
*2 Cron. 20.21.
3. Glasul Domnului răsună pe ape,
Dumnezeul* slavei face să bubuie tunetul:
Domnul este pe ape mari.
*Iov 37.4,5.
4. Glasul Domnului este puternic,
glasul Domnului este măreţ.
5. Glasul Domnului sfărâmă cedrii;
Domnul sfărâmă cedrii* Libanului;
*Isa. 2.13.
6. îi* face să sară ca nişte viţei,
şi Libanul şi Sirionul** sar ca nişte pui de bivoli.
*Ps. 114.4. **Deut. 3.9.
7. Glasul Domnului face să ţâşnească flăcări de foc,
8. glasul Domnului face să se cutremure pustiul;
Domnul face să tremure pustiul Cades*.
*Num. 13.26.
9. Glasul Domnului face pe cerboaice* să nască;
El despoaie pădurile;
în locaşul Lui totul strigă: „Slavă!“
*Iov 39.1-3.
10. Domnul stătea* pe scaunul Lui de domnie când cu potopul,
şi Domnul împărăţeşte în** veci pe scaunul Lui de domnie.
*Gen. 6.17. Iov 38.8,25. **Ps. 10.16.
11. Domnul* dă tărie poporului Său,
Domnul binecuvântează pe poporul Său cu pace.
*Ps. 28.8.

PSALMUL 30

Un psalm. O cântare pentru sfinţirea Casei Domnului, făcută de David.

30 1. Te înalţ, Doamne, căci m-ai* ridicat
şi n-ai lăsat pe vrăjmaşii mei să se bucure** de mine.
*Ps. 28.9. **Ps. 25.2; 35.19,24.
2. Doamne Dumnezeule,
eu am strigat către Tine,
şi Tu m-ai vindecat*.
*Ps. 6.2; 103.3.
3. Doamne, Tu mi-ai ridicat* sufletul din Locuinţa morţilor,
Tu m-ai adus la viaţă din mijlocul celor ce se coboară** în groapă.
*Ps. 86.13. **Ps. 28.1.
4. Cântaţi* Domnului, voi cei iubiţi de El,
măriţi prin laudele voastre Numele Lui cel sfânt!
*1 Cron. 16.4. Ps. 97.12.
5. Căci mânia Lui ţine numai o clipă*,
dar îndurarea Lui ţine toată** viaţa:
seara vine plânsul,
iar dimineaţa†, veselia.
*Ps. 103.9. Isa. 26.20; 54.7,8. 2 Cor. 4.17. **Ps. 63.3. †Ps. 126.5.
6. Când îmi mergea bine*, ziceam:
„Nu mă voi clătina niciodată!“
*Iov 29.18.
7. Doamne, prin bunăvoinţa Ta mă aşezaseşi pe un munte tare...
dar Ţi-ai ascuns* faţa, şi m-am tulburat.
*Ps. 104.29.
8. Doamne, eu am strigat către Tine
şi m-am rugat Domnului, zicând:
9. „Ce vei câştiga dacă-mi verşi sângele şi mă cobori în groapă?
Poate să Te laude ţărâna*?
Poate ea să vestească credincioşia Ta?
*Ps. 6.5; 88.11; 115.17; 118.17. Isa. 38.18.
10. Ascultă, Doamne, ai milă de mine!
Doamne, ajută-mă!“
11. Şi mi-ai prefăcut* tânguirile în veselie,

mi-ai dezlegat sacul de jale şi m-ai încins cu bucurie, *2 Sam. 6.14. Isa. 61.3. Ier. 31.4.
12. pentru ca inima mea să-Ţi cânte, şi să nu stea mută.
Doamne Dumnezeule, eu pururi Te voi lăuda!

PSALMUL 31

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David.

31 1. Doamne, în Tine* mă încred: să nu fiu dat de ruşine niciodată.
Izbăveşte-mă, în** dreptatea Ta!
*Ps. 22.5; 25.2; 71.1. Isa. 49.23. **Ps. 143.1.
2. Pleacă-Ţi* urechea spre mine, grăbeşte de-mi ajută!
Fii pentru mine o stâncă ocrotitoare, o cetăţuie unde să-mi găsesc scăparea!
*Ps. 71.2.
3. Căci* Tu eşti stânca mea, cetăţuia mea,
şi, pentru** Numele Tău, mă vei povăţui şi mă vei călăuzi.
*Ps. 18.2. **Ps. 23.3; 25.11.
4. Scoate-mă din laţul pe care mi l-au întins vrăjmaşii.
Căci Tu eşti ocrotitorul meu!
5. În mâinile* Tale îmi încredinţez duhul:
Tu mă vei izbăvi, Doamne Dumnezeule adevărat! *Luca 23.46. Fapt. 7.59.
6. Eu urăsc pe cei ce* se lipesc de idoli deşerţi,
şi mă încred în Domnul. *Iona 2.8.
7. Fă-mă să mă veselesc şi să mă bucur de îndurarea Ta,
căci vezi ticăloşia mea, ştii* neliniştea sufletului meu *Ioan 10.27.
8. şi nu mă vei da* în mâinile vrăjmaşului,
ci îmi vei pune picioarele** la loc larg.
*Deut. 32.30. 1 Sam. 17.46; 24.18. **Ps. 4.1; 18.19.
9. Ai milă de mine, Doamne, căci sunt în strâmtorare:
faţa, sufletul şi trupul mi s-au topit* de întristare; *Ps. 6.7.
10. mi se sfârşeşte viaţa în durere, şi anii în suspine.
Mi s-au sleit puterile din pricina fărădelegii mele şi-mi putrezesc oasele*! *Ps. 32.3; 102.3.
11. Din pricina potrivnicilor mei, am ajuns* de ocară,
de mare ocară pentru vecinii** mei, şi de groază pentru prietenii mei;
cei ce† mă văd pe uliţă fug de mine.
*Ps. 41.8. Isa. 53.4. **Iov 19.13. Ps. 38.11; 88.8,18. †Ps. 64.8.
12. Sunt uitat de* inimi ca un mort,
am ajuns ca un vas sfărâmat. *Ps. 88.4,5.
13. Aud* vorbele rele ale multora,
văd spaima** care domneşte împrejur,
când se sfătuiesc† ei împreună împotriva mea
şi uneltesc să-mi ia viaţa.
*Ier. 20.10. **Ier. 6.25; 20.3. Plân. 2.22. †Mat. 27.1.
14. Dar eu mă încred în Tine, Doamne,
şi zic: „Tu eşti Dumnezeul meu!“
15. Soarta mea este în mâna Ta;
scapă-mă de vrăjmaşii şi de prigonitorii mei!
16. Fă* să lumineze faţa Ta peste robul Tău,
scapă-mă, prin îndurarea Ta!
*Num. 6.25,26. Ps. 4.6; 67.1.
17. Doamne, să nu* rămân de ruşine când Te chem.
Ci să rămână de ruşine cei răi, şi ei să se coboare muţi** în Locuinţa morţilor!
*Ps. 25.2. **1 Sam. 2.9. Ps. 115.17.
18. Să amuţească* buzele mincinoase,
care vorbesc** cu îndrăzneală,
cu trufie şi dispreţ împotriva celui neprihănit! *Ps. 12.3. **1 Sam. 2.3. Ps. 94.4. Iuda 15.
19. O, cât* de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Tine
şi pe care o arăţi celor ce se încred
în Tine, în faţa fiilor oamenilor!
*Isa. 64.4. 1 Cor. 2.9.
20. Tu* îi ascunzi la adăpostul feţei Tale de cei ce-i prigonesc,
îi** ocroteşti în cortul Tău de limbile care-i clevetesc.
*Ps. 27.5; 32.7. **Iov 5.21.
21. Binecuvântat să fie Domnul,
căci Şi-a arătat în* chip minunat îndurarea faţă de mine:
parc-aş fi fost într-o** cetate întărită.
*Ps. 17.7. **1 Sam. 23.7.
22. În* pornirea mea nechibzuită ziceam: „Sunt izgonit** dinaintea Ta!“
Dar Tu ai auzit glasul rugăciunilor mele,
când am strigat spre Tine.
*1 Sam. 23.26. Ps. 116.11. **Isa. 38.11,12. Plân. 3.54. Iona 2.4.
23. Iubiţi*, dar, pe Domnul, toţi cei iubiţi de El.
Căci Domnul păzeşte pe cei credincioşi,
şi pedepseşte aspru pe cei mândri.
*Ps. 34.9.
24. Fiţi tari* şi îmbărbătaţi-vă inima,
toţi cei ce nădăjduiţi în Domnul!
*Ps. 27.14.

PSALMUL 32

Un psalm al lui David. O cântare.

32 1. Ferice de cel cu fărădelegea iertată*
şi de cel cu păcatul acoperit!
*Ps. 85.2. Rom. 4.6-8.
2. Ferice de omul căruia nu-i ţine în seamă* Domnul nelegiuirea
şi în** duhul căruia nu este viclenie!
*2 Cor. 5.19. **Ioan 1.47.
3. Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmate.
4. Căci zi şi noapte mâna* Ta apăsa asupra mea;
mi se usca vlaga cum se usucă pământul de seceta verii.
*1 Sam. 5.6,11. Iov 33.7. Ps. 38.2. (Oprire)
5. Atunci Ţi-am mărturisit păcatul meu şi nu mi-am ascuns fărădelegea.
Am zis*: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!“
Şi Tu ai iertat vina păcatului meu.
*Prov. 28.13. Isa. 65.24. Luca 15.18,21, etc. 1 Ioan 1.9. (Oprire)
6. De aceea* orice om evlavios să se roage** Ţie la vreme potrivită!
Şi, chiar de s-ar vărsa ape mari, pe el nu-l vor atinge deloc.
*1 Tim. 1.16. **Isa. 55.6. Ioan 7.34.
7. Tu* eşti ocrotirea mea, Tu mă scoţi din necaz,
Tu mă înconjori cu cântări** de izbăvire. *Ps. 9.9; 27.5; 31.20; 119.114.
**Exod 15.1. Judc. 5.1. 2 Sam. 22.1. (Oprire)
8. „Eu – zice Domnul – te voi învăţa şi-ţi voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi,
te voi sfătui şi voi avea privirea îndreptată asupra ta.“
9. Nu* fiţi ca un cal sau ca un catâr fără** pricepere,
pe care-i struneşti cu un frâu şi o zăbală cu care-i legi,
ca să nu se apropie de tine.
*Prov. 26.3. Iac. 3.3. **Iov 35.11.
10. De multe* dureri are parte cel rău,
dar cel ce** se încrede în Domnul este înconjurat cu îndurarea Lui. *Prov. 13.21.
Rom. 2.9. **Ps. 34.8; 84.12. Prov. 16.20. Ier. 17.7.
11. Neprihăniţilor, bucuraţi-vă* în Domnul şi veseliţi-vă!
Scoateţi strigăte de bucurie, toţi cei cu inima fără prihană! *Ps. 64.10; 68.3.

PSALMUL 33

33 1. Neprihăniţilor, bucuraţi-vă în* Domnul!
Oamenilor** fără prihană le şade bine cântarea de laudă.
*Ps. 32.11; 97.12. **Ps. 147.1.
2. Lăudaţi pe Domnul cu harpa,
lăudaţi-L cu lăuta cu* zece corzi.
*Ps. 92.3; 144.9.
3. Cântaţi-I* o cântare nouă!
Faceţi să răsune corzile şi glasurile voastre!
*Ps. 96.1; 98.1; 144.9; 149.1. Isa. 42.10. Apoc. 5.9.
4. Căci cuvântul Domnului este adevărat,
şi toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioşie.
5. El* iubeşte dreptatea şi neprihănirea;
bunătatea** Domnului umple pământul. *Ps. 11.7; 45.7. **Ps. 119.64.
6. Cerurile au fost făcute prin* cuvântul Domnului,
şi toată** oştirea lor prin† suflarea gurii Lui.
*Gen. 1.6,7. Evr. 11.3. 2 Pet. 3.5. **Iov 26.13. †Gen. 2.1.
7. El* îngrămădeşte apele mării într-un morman
şi pune adâncurile în cămări.
*Gen. 1.9. Iov 26.10; 38.8.
8. Tot pământul să se teamă de Domnul!
Toţi locuitorii lumii să tremure înaintea Lui!
9. Căci El* zice şi se face;
porunceşte, şi ce porunceşte ia fiinţă.
*Gen. 1.3. Ps. 148.5.
10. Domnul* răstoarnă sfaturile neamurilor,
zădărniceşte planurile popoarelor.
*Isa. 8.10; 19.3.
11. Dar sfaturile* Domnului dăinuie pe vecie,
şi planurile inimii Lui, din neam în neam. *Iov 23.13. Prov. 19.21. Isa. 46.10.
12. Ferice* de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul!
Ferice de poporul pe care Şi-l alege** El de moştenire!
*Ps. 65.4; 144.15. **Exod 19.5. Deut. 7.6.
13. Domnul priveşte din* înălţimea cerurilor
şi vede pe toţi fiii oamenilor.
*2 Cron. 16.9. Iov 28.24. Ps. 11.4; 14.2. Prov. 15.3.
14. Din locaşul locuinţei Lui,
El priveşte pe toţi locuitorii pământului.
15. El le întocmeşte inima la toţi
şi ia aminte* la toate faptele lor.
*Iov 34.21. Ier. 32.19.
16. Nu mărimea oştirii scapă pe împărat*,
nu mărimea puterii izbăveşte pe viteaz; *Ps. 44.6.
17. calul nu poate* da chezăşia biruinţei,

şi toată vlaga lui nu dă izbăvirea.
*Ps. 20.7; 147.10. Prov. 21.31.

18. Iată*, ochiul Domnului priveşte peste** cei ce se tem de El,
peste cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui, *Iov 36.7. Ps. 34.15. 1 Pet. 3.12. **Ps. 147.11.

19. ca să le scape sufletul de la moarte
şi să-i ţină* cu viaţă în mijlocul foametei. *Iov 5.20. Ps. 37.19.

20. Sufletul* nostru nădăjduieşte în Domnul;
El** este ajutorul şi scutul nostru.
*Ps. 62.1,5; 130.6. **Ps. 115.9-11.

21. Da, inima* noastră îşi găseşte bucuria în El,
căci avem încredere în Numele Lui cel sfânt. *Ps. 13.5. Zah. 10.7. Ioan 16.22.

22. Doamne, fie îndurarea Ta peste noi după cum o nădăjduim noi de la Tine!

PSALMUL 34

Un psalm alcătuit de David când a făcut pe nebunul în faţa lui Abimelec şi a plecat izgonit de el.

34 1.Voi binecuvânta* pe Domnul în orice vreme;
lauda Lui va fi totdeauna în gura mea. *Efes. 5.20. 1 Tes. 5.18. 2 Tes. 1.3; 2.13.

2. Să mi se laude* sufletul în Domnul!
Să asculte cei** nenorociţi şi să se bucure.
*Ier. 9.24. 1 Cor. 1.31. 2 Cor. 10.17. **Ps. 119.74; 142.7.

3. Înălţaţi* pe Domnul împreună cu mine.
Să lăudăm cu toţii Numele Lui!
*Ps. 69.30. Luca 1.46.

4. Eu am căutat* pe Domnul, şi mi-a răspuns:
m-a izbăvit din toate temerile mele.
*Mat. 7.7. Luca 11.9.

5. Când îţi întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie,
şi nu ţi se umple faţa de ruşine.

6. Când strigă un nenorocit*, Domnul aude
şi-l scapă din** toate necazurile lui.
*Ps. 3.4. **2 Sam. 22.1. Vers. 17,19.

7. Îngerul* Domnului tăbărăşte** în jurul celor ce se tem de El
şi-i scapă din primejdie.
*Dan. 6.22. Evr. 1.14. **Gen. 32.1,2. 2 Împ. 6.17. Zah. 9.8.

8. Gustaţi* şi vedeţi ce bun este Domnul!
Ferice** de omul care se încrede în El! *1 Pet. 2.3. **Ps. 2.12.

9. Temeţi-vă* de Domnul, voi, sfinţii Lui,
căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El! *Ps. 31.23.

10. Puii de leu* duc lipsă şi li-e foame,
dar** cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de nici un bine.
*Iov 4.10,11. **Ps. 84.11.

11. Veniţi, fiilor, şi ascultaţi-mă,
căci vă voi* învăţa frica Domnului.
*Ps. 32.8.

12. Cine* este omul care doreşte viaţa
şi vrea să aibă parte de zile fericite?
*1 Pet. 3.10,11.

13. Fereşte-ţi limba de rău,
şi buzele de* cuvinte înşelătoare!
*1 Pet. 2.22.

14. Depărtează-te* de rău şi fă binele;
caută** pacea şi aleargă după ea!
*Ps. 37.27. Isa. 1.16,17. **Rom. 12.18. Evr. 12.14.

15. Ochii* Domnului sunt peste cei fără prihană,
şi urechile Lui iau aminte la strigătele** lor.
*Iov 36.7. Ps. 33.18. 1 Pet. 3.12. **Vers. 6,17.

16. Domnul Îşi întoarce faţa* împotriva celor răi,
ca** să le şteargă pomenirea de pe pământ.
*Lev. 17.10. Ier. 44.11. Amos 9.4. **Prov. 10.7.

17. Când strigă cei fără prihană, Domnul* aude
şi-i scapă din toate necazurile lor.
*Vers. 6,15,19. Ps. 145.19,20.

18. Domnul este aproape* de cei** cu inima înfrântă
şi mântuieşte pe cei cu duhul zdrobit.
*Ps. 145.18. **Ps. 51.17. Isa. 57.15; 61.1; 66.2.

19. De multe* ori vine nenorocirea peste cel fără prihană,
dar** Domnul îl scapă totdeauna din ea. *Prov. 24.16. 2 Tim. 3.11,12. **Vers. 6,17.

20. Toate oasele i le păzeşte,
ca nici unul* din ele să nu i se sfărâme. *Ioan 19.36.

21. Pe* cel rău îl omoară nenorocirea,
dar vrăjmaşii celui fără prihană sunt pedepsiţi. *Ps. 94.23.

22. Domnul scapă* sufletul robilor Săi,
şi nici unul din cei ce se încred în El, nu este osândit.
*2 Sam. 4.9. 1 Împ. 1.29. Ps. 11.23; 103.4. Plân. 3.58.

PSALMUL 35

Un psalm al lui David.

35 1. Apără-mă* Tu, Doamne, de potrivnicii mei,
luptă** Tu cu cei ce se luptă cu mine!
*Ps. 43.1; 119.154. Plân. 3.58. **Exod 14.25.

2. Ia* pavăza şi scutul
şi scoală-Te să-mi ajuţi. *Isa. 42.13.
3. Învârte suliţa şi săgeata împotriva prigonitorilor mei!
Zi sufletului meu: „Eu sunt mântuirea ta!“
4. Ruşinaţi* şi înfruntaţi să fie cei ce vor să-mi ia viaţa!
Să dea înapoi** şi să roşească cei ce-mi gândesc pieirea!
*Vers. 26. Ps. 40.14,15; 70.2,3. **Ps. 129.5.
5. Să fie* ca pleava luată de vânt
şi să-i gonească îngerul Domnului!
*Iov 21.18. Ps. 1.4; 83.13. Isa. 29.5. Osea 13.3.
6. Drumul să le fie întunecos* şi alunecos,
şi să-i urmărească îngerul Domnului!
*Ps. 73.18. Ier. 23.12.
7. Căci mi-au întins* laţul lor, fără pricină,
pe o groapă pe care au săpat-o, fără temei, ca să-mi ia viaţa; *Ps. 9.15.
8. să-i ajungă* prăpădul pe neaşteptate,
să fie prinşi în laţul** pe care l-au întins, să cadă în el şi să piară!
*1 Tes. 5.3. **Ps. 7.15,16; 57.6; 141.9,10. Prov. 5.22.
9. Şi atunci mi se va bucura sufletul în Domnul:
se* va veseli de mântuirea Lui.
*Ps. 13.5.
10. Toate* oasele mele vor zice:
„Doamne, cine** poate, ca Tine,
să scape pe cel nenorocit de unul mai tare decât el,
pe cel nenorocit şi sărac de cel ce-l jefuieşte?“ *Ps. 51.8. **Exod 15.11. Ps. 71.19.
11. Nişte martori* mincinoşi se ridică
şi mă întreabă de ceea ce nu ştiu.
*Ps. 27.12.
12. Îmi întorc* rău pentru bine:
mi-au lăsat sufletul pustiu.
*Ps. 38.20; 109.3-5. Ier. 18.20. Ioan 10.32.
13. Şi eu, când* erau ei bolnavi, mă îmbrăcam cu sac,
îmi smeream sufletul cu post
şi mă rugam** cu capul plecat la sân.
*Iov 30.25. Ps. 69.10,11. **Mat. 10.13. Luca 10.6.
14. Umblam plin de durere ca pentru un prieten, pentru un frate;
cu capul plecat, ca de jalea unei mame.
15. Dar, când mă clatin eu, ei se bucură şi se strâng;
se strâng fără ştirea mea*, ca să mă batjocorească,
şi mă sfâşie** neîncetat.
*Iov 30.1,8,12. **Iov 16.9.

16. Scrâşnesc* din dinţi împotriva mea
împreună cu cei nelegiuiţi, cu secăturile batjocoritoare.
*Iov 16.9. Ps. 37.12. Plân. 2.16.
17. Doamne, până când Te vei uita* la ei?
Scapă-mi sufletul din cursele lor,
scapă-mi viaţa** din ghearele acestor pui de lei! *Hab. 1.13. **Ps. 22.20.
18. Şi eu Te voi lăuda* în adunarea cea mare
şi Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr. *Ps. 22.25,31; 40.9,10; 111.1.
19. Să* nu se bucure de mine cei ce pe nedrept îmi sunt vrăjmaşi,
nici să** nu-şi facă semne cu ochiul cei ce† mă urăsc fără temei!
*Ps. 13.4; 25.2; 38.16. **Ps. 69.4; 109.3; 119.161. Plân. 3.52. Ioan 15.25. †Iov 15.12. Prov. 6.13; 10.10.
20. Căci ei nu vorbesc de pace,
ci urzesc înşelătorii împotriva oamenilor liniştiţi din ţară.
21. Îşi deschid* gura larg împotriva mea
şi zic: „Ha**! Ha! Ochii noştri îşi văd acum dorinţa împlinită!“
*Ps. 22.13. **Ps. 40.15; 54.7; 70.3.
22. Doamne, Tu vezi*: Nu** tăcea!
Nu Te depărta† de mine, Doamne!
*Exod 3.7. Fapt. 7.34. **Ps. 28.1; 83.1. †Ps. 10.1; 22.11,19; 38.21; 71.12.
23. Trezeşte-Te şi scoală-Te* să-mi faci dreptate!
Dumnezeule şi Doamne, apără-mi pricina! *Ps. 44.23; 80.2.
24. Judecă-mă* după** dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu,
ca să† nu se bucure ei de mine!
*Ps. 26.1. **2 Tes. 1.6. †Vers. 19.
25. Să* nu zică în inima lor: „Aha! iată ce doream!“
Să nu zică: „L-am înghiţit**!“
*Ps. 27.12; 70.3; 140.8. **Plân. 2.16.
26. Ci să fie ruşinaţi* şi înfruntaţi toţi cei ce se bucură de nenorocirea mea!
Să se îmbrace** cu ruşine şi ocară cei ce se ridică† împotriva mea!
*Vers. 4. Ps. 40.14. **Ps. 109.29; 132.18. †Ps. 38.16.
27. Să* se bucure şi să se veselească cei ce găsesc plăcere în nevinovăţia mea,
şi să zică** neîncetat: „Mărit să fie Domnul,
care† vrea pacea robului Său!“
*Rom. 12.15. 1 Cor. 12.26. **Ps. 70.4. †Ps. 149.4.
28. Şi atunci limba* mea va lăuda dreptatea Ta,
în toate zilele va spune lauda Ta.
*Ps. 50.15; 51.14; 71.24.

PSALMUL 36

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David, robul Domnului.

36 1. Nelegiuirea celui rău zice inimii mele:
„Nu* este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.“ *Rom. 3.18.
2. Căci se măguleşte* singur în ochii lui,
ca să-şi desăvârşească fărădelegea, ca să-şi potolească ura.
*Deut. 29.19. Ps. 10.3; 49.18.
3. Cuvintele gurii lui sunt mincinoase şi înşelătoare*;
nu mai vrea** să lucreze cu înţelepciune şi să facă binele. *Ps. 12.2. **Ier. 4.22.
4. În aşternutul lui se gândeşte la răutate*,
stă pe** o cale care nu este bună,
şi nu urăşte răul. *Prov. 4.16. Mica 2.1. **Isa. 65.2.
5. Bunătatea Ta, Doamne, ajunge până* la ceruri,
şi credincioşia Ta, până la nori.
*Ps. 57.10; 108.4.
6. Dreptatea Ta este ca munţii lui Dumnezeu,
şi judecăţile* Tale sunt ca Adâncul cel mare.
Doamne, Tu sprijini pe oameni** şi pe dobitoace! *Iov 11.8.
Ps. 77.19. Rom. 11.33. **Iov 7.20. Ps. 145.9. 1 Tim. 4.10.
7. Cât* de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule!
La umbra aripilor Tale găsesc** fiii oamenilor adăpost.
*Ps. 31.19. **Rut 2.12. Ps. 17.8; 91.4.
8. Se* satură de belşugul Casei Tale,
şi-i adăpi din şuvoiul** desfătărilor† Tale. *Ps. 65.4. **Iov 20.17. Apoc. 22.1. †Ps. 16.11.
9. Căci* la Tine este izvorul vieţii;
prin** lumina Ta vedem lumina.
*Ier. 2.13. Ioan 4.10,14. **1 Pet. 2.9.
10. Întinde-Ţi şi mai departe bunătatea peste* cei ce Te cunosc,
şi dreptatea peste cei cu inima neprihănită**! *Ier. 22.16. **Ps. 7.10; 94.15; 97.11.
11. Să nu m-ajungă piciorul celui mândru
şi să nu mă pună pe fugă mâna celor răi.
12. Cei ce fac fărădelegea au şi început să cadă;
sunt răsturnaţi, şi* nu pot să se mai scoale. *Ps. 1.5.

PSALMUL 37

Un psalm al lui David.

37 1. Nu* te mânia pe cei răi şi nu te uita cu jind la cei ce fac răul;
*Vers. 7. Ps. 73.3. Prov. 23.17; 24.1,19.
2. căci sunt cosiţi iute ca* iarba
şi se veştejesc ca verdeaţa. *Ps. 90.5,6.
3. Încrede-te în Domnul şi fă binele;
locuieşte în ţară şi umblă în credincioşie.
4. Domnul să-ţi fie desfătarea*,
şi El îţi va da tot ce-ţi doreşte inima.
*Isa. 58.14.
5. Încredinţează-ţi* soarta în mâna Domnului,
încrede-te în El, şi El va lucra,
*Ps. 55.22. Prov. 16.3. Mat. 6.25. Luca 12.22. 1 Pet. 5.7.
6. El va* face să strălucească dreptatea ta ca lumina,
şi dreptul tău ca soarele la amiază.
*Iov 11.17. Mica 7.9.
7. Taci* înaintea Domnului şi nădăjduieşte** în El.
Nu† te mânia pe cel ce izbuteşte în umbletele lui,
pe omul care îşi vede împlinirea planurilor lui rele.
*Ps. 62.1. **Isa. 30.15. Plân. 3.26. †Vers.1,8. Ier. 12.1.
8. Lasă mânia, părăseşte iuţimea;
nu* te supăra, căci supărarea duce numai la rău. *Ps. 73.3. Efes. 4.26.
9. Fiindcă* cei răi vor fi nimiciţi,
iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor stăpâni** ţara.
*Iov 27.13,14. **Vers. 11,22,29. Isa. 57.13.
10. Încă* puţină vreme, şi cel rău nu va mai fi;
te vei** uita la locul unde era, şi nu va mai fi. *Evr. 10.36,37. **Iov 7.10; 20.9.
11. Cei* blânzi moştenesc ţara
şi au belşug de pace. *Mat. 5.5.
12. Cel rău face la planuri împotriva celui neprihănit
şi* scrâşneşte din dinţi împotriva lui.
*Ps. 35.16.
13. Domnul* râde de cel rău,
căci vede că-i vine şi lui ziua**.
*Ps. 2.4. **1 Sam. 26.10.
14. Cei răi trag sabia şi îşi încordează arcul,
ca să doboare pe cel nenorocit şi sărac,
ca să înjunghie pe cei cu inima neprihănită.
15. Dar sabia* lor intră în însăşi inima lor,
şi li se sfărâmă arcurile. *Mica 5.6.
16. Mai* mult face puţinul celui neprihănit
decât belşugul multor răi.
*Prov. 15.16; 16.8. 1 Tim. 6.6.
17. Căci braţele* celui rău vor fi zdrobite,
dar Domnul sprijină pe cei neprihăniţi.
*Iov 38.15. Ps. 10.15. Ezec. 30.21, etc.

18. Domnul* cunoaşte zilele oamenilor cinstiţi;
şi moştenirea lor ţine pe** vecie.
*Ps. 1.6. **Isa. 60.21.
19. Ei nu rămân de ruşine în ziua nenorocirii,
ci au de ajuns în* zilele de foamete.
*Iov 5.20. Ps. 33.19.
20. Dar cei răi pier,
şi vrăjmaşii Domnului sunt ca cele mai frumoase păşuni:
pier, pier ca* fumul. *Ps. 102.3.
21. Cel rău ia cu împrumut, şi nu dă înapoi;
dar cel neprihănit* este milos şi dă.
*Ps. 112.5,9.
22. Căci* cei binecuvântaţi de Domnul stăpânesc ţara,
dar cei blestemaţi de El sunt** nimiciţi. *Prov. 3.33. **Vers. 9.
23. Domnul* întăreşte paşii omului,
când Îi place calea lui;
*1 Sam. 2.9. Prov. 16.9.
24. dacă se* întâmplă să cadă, nu este doborât de tot,
căci Domnul îl apucă de mână.
*Ps. 34.19,20; 40.2; 91.12. Prov. 24.16. Mica 7.8. 2 Cor. 4.9.
25. Am fost tânăr, şi am îmbătrânit,
dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit,
nici pe urmaşii lui cerşindu-şi* pâinea. *Iov 15.23. Ps. 59.15; 109.10.
26. Ci el întotdeauna* este milos şi dă cu împrumut;
şi urmaşii lui sunt binecuvântaţi.
*Deut. 15.8,10. Ps. 112.5,9.
27. Depărtează-te* de rău, fă binele,
şi vei dăinui pe vecie.
*Ps. 34.14. Isa. 1.16,17.
28. Căci Domnul iubeşte* dreptatea
şi nu părăseşte pe credincioşii Lui.
Totdeauna ei sunt sub paza Lui,
dar** sămânţa celor răi este nimicită.
*Ps. 11.7. **Ps. 21.10. Prov. 2.22. Isa. 14.20.
29. Cei* neprihăniţi vor stăpâni ţara
şi vor locui în ea pe vecie. *Prov. 2.21.
30. Gura* celui neprihănit vesteşte înţelepciunea,
şi limba lui trâmbiţează dreptatea.
*Mat. 12.35.
31. Legea* Dumnezeului său este în inima lui;
şi nu i se clatină paşii.
*Deut. 6.6. Ps. 40.8; 119.98. Isa. 51.7.
32. Cel rău pândeşte* pe cel neprihănit
şi caută să-l omoare. *Ps. 10.8.
33. Dar Domnul nu-l* lasă în mâinile lui
şi nu-l osândeşte** când vine la judecată. *2 Pet. 2.9. **Ps. 109.31.
34. Nădăjduieşte* în Domnul, păzeşte calea Lui,
şi El te va înălţa ca să stăpâneşti ţara:
vei vedea pe cei răi nimiciţi**.
*Vers. 9. Ps. 27.14. Prov. 20.22. **Ps. 52.5,6; 91.8.
35. Am văzut* pe cel rău în toată puterea lui;
se întindea ca un copac verde. *Iov 5.3.
36. Dar, când am trecut a doua oară, nu mai era* acolo;
l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi. *Iov 20.5, etc.
37. Uită-te bine la cel fără prihană şi priveşte pe cel fără vicleşug;
căci omul* de pace are parte de moştenitori. *Isa. 32.17; 57.2.
38. Dar* cei răzvrătiţi sunt nimiciţi cu toţii,
sămânţa celor răi este prăpădită.
*Ps. 1.4; 52.5.
39. Scăparea* celor neprihăniţi vine de la Domnul;
El este ocrotitorul lor la vremea necazului**. *Ps. 3.8. **Ps. 9.9.
40. Domnul îi* ajută şi-i izbăveşte;
îi izbăveşte de cei răi şi-i scapă,
pentru că** se încred în El.
*Isa. 31.5. **1 Cron. 5.20. Dan. 3.17,28; 6.23.

PSALMUL 38

Un psalm al lui David.
Spre aducere aminte.

38 1. Doamne*, nu mă mustra în mânia Ta
şi nu mă pedepsi în urgia Ta. *Ps. 6.1.
2. Căci săgeţile* Tale s-au înfipt în mine,
şi mâna** Ta apasă asupra mea.
*Iov 6.4. **Ps. 32.4.
3. N-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea, din pricina mâniei Tale;
nu mai este nici* o vlagă în oasele mele, în urma păcatului meu. *Ps. 6.2.
4. Căci fărădelegile* mele se ridică deasupra capului meu;
ca o povară grea, sunt** prea grele pentru mine. *Ezra 9.6. Ps. 40.12. **Mat. 11.28.
5. Rănile mele miros greu şi sunt pline de coptură,
în urma nebuniei mele.
6. Sunt gârbovit, peste măsură de istovit*;
toată ziua umblu** plin de întristare.
*Ps. 35.14. **Iov 30.28. Ps. 42.9; 43.2.
7. Căci o durere arzătoare* îmi mistuie măruntaiele

şi n-a mai rămas nimic** sănătos în carnea mea. *Iov 7.5. **Vers 3.
8. Sunt fără putere, zdrobit cu desăvârşire;
tulburarea inimii mele mă face să gem*. *Iov 3.24. Ps. 22.1. Isa. 59.11.
9. Doamne, toate dorinţele mele sunt înaintea Ta,
şi suspinele mele nu-Ţi sunt ascunse.
10. Inima îmi bate cu tărie, puterea mă părăseşte,
şi lumina* ochilor mei nu mai este cu mine. *Ps. 6.7; 88.9.
11. Prietenii* şi cunoscuţii mei se depărtează** de rana mea,
şi rudele mele stau† deoparte.
*Ps. 31.11. **Luca 10.31,32. †Luca 23.49.
12. Cei ce vor să-mi ia viaţa îşi întind cursele*;
cei ce-mi caută nenorocirea spun** răutăţi
şi toată ziua urzesc† la înşelătorii.
*2 Sam. 17.1-3. **2 Sam. 16.7,8. †Ps. 35.20.
13. Iar eu* sunt ca un surd, n-aud;
sunt** ca un mut care nu deschide gura. *2 Sam. 16.10. **Ps. 39.2,9.
14. Sunt ca un om care n-aude
şi în gura căruia nu este nici un răspuns.
15. Doamne, în Tine nădăjduiesc*;
Tu vei răspunde, Doamne Dumnezeule!
*2 Sam. 16.12. Ps. 39.7.
16. Căci zic: „Nu îngădui să* se bucure vrăjmaşii mei de mine
şi să se fudulească** împotriva mea, când mi se clatină piciorul†!“
*Ps. 13.4. **Ps. 35.26. †Deut. 32.35.
17. Căci sunt aproape să cad,
şi durerea mea este totdeauna înaintea mea.
18. Îmi mărturisesc* fărădelegea,
mă doare** de păcatul meu.
*Ps. 32.5. Prov. 28.13. **2 Cor. 7.9,10.
19. Dar vrăjmaşii mei sunt plini de viaţă şi plini de putere;
cei ce mă urăsc fără* temei sunt mulţi la număr. *Ps. 35.19.
20. Ei îmi întorc* rău pentru bine,
îmi sunt potrivnici, pentru că** eu urmăresc binele.
*Ps. 35.12. **1 Pet. 3.13. Ioan 3.12.
21. Nu mă părăsi, Doamne!
Dumnezeule, nu* Te depărta de mine! *Ps. 35.22.
22. Vino degrabă în ajutorul meu,
Doamne, Mântuirea* mea!
*Ps. 27.1; 62.2,6. Isa.12.2.

PSALMUL 39

Către mai marele cântăreţilor: către Iedutun. Un psalm al lui David.

39 1. Ziceam: „Voi veghea* asupra căilor mele,
ca să nu păcătuiesc cu limba;
îmi voi pune frâu gurii**,
cât† va sta cel rău înaintea mea.“
*1 Împ. 2.4. 2 Împ. 10.31. **Ps. 141.3. Iac. 3.2. †Col. 4.5.
2. Am stat* mut, în tăcere;
am tăcut, măcar că eram nenorocit;
şi totuşi durerea mea nu era mai puţin mare. *Ps. 38.13.
3. Îmi ardea inima în mine,
un foc* lăuntric mă mistuia;
şi atunci mi-a venit cuvântul pe limbă
şi am zis: *Ier. 20.9.
4. „Doamne, spune-mi* care este sfârşitul vieţii mele,
care este măsura zilelor mele,
ca să ştiu cât de trecător sunt.“
*Ps. 90.12; 119.84.
5. Iată că zilele mele sunt cât un lat de mână,
şi viaţa* mea este ca o nimica înaintea Ta.
Da**, orice om este doar o suflare, oricât de bine s-ar ţine.
*Ps. 90.4. **Vers. 11. Ps. 62.9; 144.4. (Oprire)
6. Da, omul umblă ca o* umbră,
se frământă degeaba,
strânge** la comori, şi nu ştie cine le va lua. *1 Cor. 7.31.
Iac. 4.14. **Iov 27.17. Ecl. 2.18,21,26; 5.14. Luca 12.20,21.
7. Acum, Doamne, ce mai pot nădăjdui eu?
În Tine îmi este nădejdea*. *Ps. 38.15.
8. Izbăveşte-mă de toate fărădelegile mele!
Nu mă face de ocara* celui nebun!
*Ps. 44.13; 79.4.
9. Stau* mut, nu deschid gura,
căci Tu** lucrezi.
*Lev. 10.3. Iov 40.4,5. Ps. 38.13. **2 Sam. 16.10. Iov 2.10.
10. Abate-Ţi* loviturile de la mine!
Îmi iese sufletul sub loviturile mâinii Tale. *Iov 9.34; 13.21.
11. Tu pedepseşti pe om şi-l loveşti pentru fărădelegea lui:
îi prăpădeşti*, ca molia, ce are el mai scump.
Da**, orice om este doar o suflare.
*Iov 4.19; 13.28. Isa. 50.9. Osea 5.12. **Vers. 5. (Oprire)
12. Ascultă-mi rugăciunea, Doamne,
şi pleacă-Ţi urechea la strigătele mele!
Nu tăcea în faţa lacrimilor mele!
Căci* sunt un străin înaintea Ta,
un pribeag, ca** toţi părinţii mei.
*Lev. 25.23. 1 Cron. 29.15. Ps. 119.19. 2 Cor. 5.6. Evr. 11.13. 1 Pet. 1.11; 2.11. **Gen. 47.9.

13. Abate-Ţi* privirea de la mine şi lasă-mă să răsuflu,
până nu mă duc şi să** nu mai fiu!
*Iov 10.20,21; 14.5,6. **Iov 14.10-12.

PSALMUL 40

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David.

40 1. Îmi pusesem nădejdea* în Domnul,
şi El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele. *Ps. 27.14; 37.7.
2. M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei*;
mi-a pus** picioarele pe stâncă şi mi-a întărit† paşii.
*Ps. 69.2,14. **Ps. 27.5. †Ps. 37.23.
3. Mi-a pus* în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeul nostru.
Mulţi** au văzut lucrul acesta, s-au temut,
şi s-au încrezut în Domnul.
*Ps. 33.3. **Ps. 52.6.
4. Ferice* de omul care îşi pune încrederea în Domnul
şi care nu** se îndreaptă spre cei trufaşi şi mincinoşi†!
*Ps. 34.8. Ier. 17.7. **Ps. 101.3,7. †Ps. 125.5.
5. Doamne Dumnezeule, multe* sunt minunile şi planurile** Tale pentru mine:
nimeni nu se poate asemăna cu Tine.
Aş vrea să le vestesc şi să le trâmbiţez,
dar numărul lor este prea mare, ca să le povestesc. *Exod 15.11. Iov 5.9; 9.10. Ps. 71.15; 92.5; 139.6,17. **Isa. 55.8.
6. Tu nu doreşti nici jertfă*, nici dar de mâncare,
ci mi-ai străpuns urechile;
nu ceri nici ardere de tot, nici jertfă de ispăşire. *1 Sam. 15.22. Ps. 50.8; 51.16. Isa. 1.11; 66.3. Osea 6.6. Mat. 9.13; 12.7. Evr. 10.5.
7. Atunci am zis: „Iată-mă că vin! –
în sulul cărţii este scris* despre mine –
*Luca 24.44.
8. vreau* să fac voia Ta, Dumnezeule!“
Şi Legea Ta este în** fundul inimii mele. *Ps. 119.16,24,47,92. Ioan 4.34. Rom. 7.22. **Ps. 37.31. Ier. 31.33. 2 Cor. 3.3.
9. Vestesc* îndurarea Ta în adunarea cea mare;
iată că nu-mi închid buzele**.
Tu† ştii lucrul acesta, Doamne!
*Ps. 22.22,25; 35.18. **Ps. 119.13. †Ps. 139.2.
10. Nu* ţin în inima mea îndurarea Ta,
ci vestesc adevărul Tău şi mântuirea Ta,
şi nu ascund bunătatea şi credincioşia Ta în adunarea cea mare. *Fapt. 20.20,27.
11. Tu, Doamne, nu-mi vei opri îndurările Tale;
ci bunătatea* şi credincioşia Ta mă vor păzi întotdeauna. *Ps. 43.3; 57.3; 61.7.
12. Căci rele fără număr mă împresoară,
m-au ajuns* pedepsele pentru nelegiuirile mele; şi nu le mai pot suferi vederea.
Sunt mai multe decât perii capului meu, şi mi se moaie** inima.
*Ps. 38.4. **Ps. 73.26.
13. Izbăveşte-mă*, Doamne!
Vino, Doamne, degrabă în ajutorul meu. *Ps. 70.1, etc.
14. Să fie ruşinaţi* şi înfruntaţi
toţi cei ce vor să-mi ia viaţa!
Să dea înapoi şi să roşească de ruşine
cei ce-mi doresc pierzarea!
*Ps. 35.4,26; 70.2,3; 71.13.
15. Să* rămână înlemniţi de ruşinea** lor
cei ce-mi zic: „Ha! Ha!“
*Ps. 70.3. **Ps. 73.19.
16. Să se bucure* şi să se veselească în Tine toţi cei ce Te caută!
Cei ce iubesc mântuirea Ta să zică** fără încetare:
„Mărit să fie Domnul!“
*Ps. 70.4. **Ps. 35.27.
17. Eu* sunt sărac şi lipsit,
dar Domnul** Se gândeşte la mine.
Tu eşti ajutorul şi izbăvitorul meu:
nu zăbovi, Dumnezeule!
*Ps. 70.5. **1 Pet. 5.7.

PSALMUL 41

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David.

41 1. Ferice de cel* ce îngrijeşte de cel sărac!
Căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăveşte; *Prov. 14.21.
2. Domnul îl păzeşte şi-l ţine în viaţă.
El este fericit pe pământ,
şi nu-l* laşi la bunul plac al vrăjmaşilor lui. *Ps. 27.12.
3. Domnul îl sprijină, când este pe patul de suferinţă:
îi uşurezi durerile în toate bolile lui.
4. Eu zic: „Doamne, ai milă de mine!
Vindecă-mi* sufletul! Căci am păcătuit împotriva Ta.“ *2 Cron. 30.20. Ps. 6.2; 147.3.

5. Vrăjmaşii mei zic cu răutate despre mine:
„Când va muri? Când îi va pieri numele?“
6. Dacă vine cineva să mă vadă, vorbeşte* neadevăruri,
strânge temeiuri ca să mă vorbească de rău;
şi, când pleacă, mă vorbeşte de rău pe afară. *Ps. 12.2. Prov. 26.24-26.
7. Toţi vrăjmaşii mei şoptesc între ei împotriva mea
şi cred că nenorocirea mea îmi va aduce pieirea.
8. „Este atins rău de tot – zic ei –
iată-l culcat, n-are să se mai scoale!“
9. Chiar* şi acela cu care trăiam în pace,
în care îmi puneam încrederea şi care** mânca din pâinea mea,
ridică şi el călcâiul împotriva mea.
*2 Sam. 15.12. Iov 19.19. Ps. 55.12,13,20. Ier. 20.10. **Obad. 7. Ioan 13.18.
10. Dar Tu, Doamne, ai milă de mine şi ridică-mă,
ca să le răsplătesc cum li se cuvine.
11. Prin aceasta voi cunoaşte că mă iubeşti,
dacă nu mă va birui vrăjmaşul meu.
12. Tu m-ai sprijinit, din pricina neprihănirii mele,
şi m-ai* aşezat pe vecie înaintea Ta.
*Iov 36.7. Ps. 34.15.
13. Binecuvântat* să fie Domnul Dumnezeul lui Israel,
din veşnicie în veşnicie!
Amin! Amin! *Ps. 106.48.

CARTEA A DOUA

PSALMUL 42

Către mai marele cântăreţilor.
Cântarea fiilor lui Core.

42 1. Cum doreşte un cerb izvoarele de apă,
aşa Te doreşte sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!
2. Sufletul* meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel** Viu;
când mă voi duce şi mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?
*Ps. 63.1; 84.2. Ioan 7.37. **1 Tes. 1.9.
3. Cu lacrimi* mă hrănesc zi şi noapte,
când mi se zice fără încetare**: „Unde este Dumnezeul tău?“
*Ps. 80.5; 102.9. **Vers. 10. Ps. 79.10; 115.2.
4. Mi-aduc aminte şi-mi vărs* tot focul inimii în mine,
când mă gândesc cum mergeam înconjurat de mulţime
şi cum înaintam** în fruntea ei spre Casa lui Dumnezeu,
în mijlocul strigătelor de bucurie şi mulţumire
ale unei mulţimi în sărbătoare.
*Iov 30.16. Ps. 62.8. **Isa. 30.29.
5. Pentru ce* te mâhneşti, suflete,
şi gemi înăuntrul meu?
Nădăjduieşte** în Dumnezeu, căci iarăşi Îl voi lăuda;
El este mântuirea mea şi Dumnezeul meu. *Vers. 11. Ps. 43.5. **Plân. 3.24.
6. Îmi este mâhnit sufletul în mine, Dumnezeule;
de aceea la Tine mă gândesc, din ţara Iordanului,
din Hermon şi din muntele Miţear.
7. Un val* cheamă un alt val, la vuietul căderii apelor Tale;
toate** talazurile şi valurile Tale trec peste mine. *Ier. 4.20. Ezec. 7.26. **Ps. 88.7. Iona 2.3.
8. Ziua, Domnul îmi dădea* îndurarea Lui,
iar noaptea**, cântam laudele Lui
şi înălţam o rugăciune Dumnezeului vieţii mele. *Lev. 25.21. Deut. 28.8. Ps. 133.3. **Iov 35.10. Ps. 32.7; 63.6; 149.5.
9. De aceea, zic lui Dumnezeu, stânca mea: „Pentru ce mă uiţi?
Pentru ce* trebuie să umblu plin de întristare, sub apăsarea vrăjmaşului?“
*Ps. 38.6; 43.2.
10. Parcă mi se sfărâmă oasele cu sabia,
când mă batjocoresc vrăjmaşii mei
şi-mi zic neîncetat*: „Unde este Dumnezeul tău?“ *Vers. 3. Ioel 2.17. Mica 7.10.
11. Pentru ce* te mâhneşti, suflete,
şi gemi înăuntrul meu?
Nădăjduieşte în Dumnezeu, căci iarăşi Îl voi lăuda;
El este mântuirea mea şi Dumnezeul meu. *Vers. 5. Ps. 43.5.

PSALMUL 43

43 1. Fă-mi* dreptate, Dumnezeule, apără-mi** pricina împotriva unui neam nemilos!
Izbăveşte-mă de oamenii plini de vicleşug şi de fărădelege!
*Ps. 26.1; 35.24. **Ps. 35.1.
2. Tu eşti Dumnezeul care mă ocroteşte*: pentru ce mă lepezi?
Pentru ce** trebuie să umblu plin de întristare sub apăsarea vrăjmaşului?
*Ps. 28.7. **Ps. 42.9.
3. Trimite* lumina şi credincioşia Ta,
ca să mă călăuzească

şi să mă ducă la muntele** Tău cel sfânt
şi la locaşurile Tale!
*Ps. 40.11; 57.3. **Ps. 3.4.
4. Atunci voi merge la altarul lui Dumnezeu,
la altarul lui Dumnezeu care este bucuria şi veselia mea
şi Te voi lăuda cu harpa, Dumnezeule, Dumnezeul meu!
5. Pentru ce* te mâhneşti, suflete,
şi gemi înăuntrul meu?
Nădăjduieşte în Dumnezeu, căci iarăşi Îl voi lăuda:
El este mântuirea mea şi Dumnezeul meu.
*Ps. 42.5,11.

PSALMUL 44

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.

44 1. Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, şi părinţii* noştri ne-au povestit lucrările
pe care le-ai făcut pe vremea lor, în zilele de odinioară.
*Exod 12.26,27. Ps. 78.3.
2. Cu mâna Ta* ai izgonit neamuri, ca să-i sădeşti pe ei,
ai lovit popoare, ca să-i întinzi pe ei.
*Exod 15.17. Deut. 7.1. Ps. 78.55; 80.8.
3. Căci nu* prin sabia lor au pus mâna pe ţară,
nu braţul lor i-a mântuit,
ci dreapta Ta, braţul Tău, lumina feţei Tale,
pentru că** îi iubeai.
*Deut. 8.17. Ios. 24.12. **Deut. 4.37; 7.7,8.
4. Dumnezeule, Tu* eşti Împăratul meu:
porunceşte izbăvirea lui Iacov!
*Ps. 74.12.
5. Cu Tine doborâm* pe vrăjmaşii noştri,
cu Numele Tău zdrobim pe potrivnicii noştri.
*Dan. 8.4.
6. Căci nu* în arcul meu mă încred,
nu sabia mea mă va scăpa;
*Ps. 33.16. Osea 1.7.
7. ci Tu ne izbăveşti de vrăjmaşii noştri
şi dai de ruşine pe* cei ce ne urăsc.
*Ps. 40.14.
8. Noi, în fiecare zi, ne lăudăm cu Dumnezeu*
şi pururi slăvim Numele Tău.
*Ps. 34.2. Ier. 9.24. Rom. 2.17. (Oprire)
9. Dar Tu ne lepezi*, ne acoperi de ruşine,
nu mai ieşi cu oştirile noastre;
*Ps. 60.1,10; 74.1; 88.14; 89.38; 108.11.
10. ne faci să dăm* dosul înaintea vrăjmaşului,
şi cei ce ne urăsc ridică prăzi luate de la noi.
*Lev. 26.17. Deut. 28.25. Ios. 7.8,12.
11. Ne dai* ca pe nişte oi de mâncat
şi ne** risipeşti printre neamuri.
*Rom. 8.36. **Deut. 4.27; 28.64. Ps. 60.1.
12. Vinzi* pe poporul Tău pe nimic
şi nu-l socoteşti de mare preţ.
*Isa. 52.3,4. Ier. 15.13.
13. Ne faci* de ocara vecinilor noştri,
de batjocura şi de râsul celor ce ne înconjoară.
*Deut. 1.28,37. Ps. 79.4; 80.6.
14. Ne faci* de pomină printre neamuri
şi** pricină de clătinare din cap printre popoare.
*Ier. 24.9. **2 Împ. 19.21. Iov 16.4. Ps. 22.7.
15. Ocara mea este totdeauna înaintea mea,
şi ruşinea îmi acoperă faţa,
16. la* glasul celui ce mă batjocoreşte şi mă ocărăşte,
la vederea vrăjmaşului şi răzbunătorului.
*Ps. 8.2.
17. Toate acestea ni se întâmplă* fără ca noi să Te fi uitat,
fără să fi călcat legământul Tău:
*Dan. 9.13.
18. da, inima nu ni s-a abătut,
paşii* nu ni s-au depărtat de pe cărarea Ta,
*Iov 23.11. Ps. 119.51,157.
19. ca* să ne zdrobeşti în locuinţa şacalilor
şi să ne acoperi cu** umbra morţii.
*Isa. 34.13; 35.7. **Ps. 23.4.
20. Dacă am fi uitat Numele Dumnezeului nostru
şi ne-am fi întins* mâinile spre un dumnezeu străin,
*Iov 11.13. Ps. 68.31.
21. n-ar şti* Dumnezeu lucrul acesta,
El, care cunoaşte tainele inimii?
*Iov 31.14. Ps. 139.1. Ier. 17.10.
22. Dar* din pricina Ta suntem înjunghiaţi în toate zilele,
suntem priviţi ca nişte oi sortite pentru măcelărie.
*Rom. 8.36.
23. Trezeşte-Te*! Pentru ce dormi, Doamne?
Trezeşte-Te! Nu** ne lepăda pe vecie!
*Ps. 7.6; 35.23; 59.4,5; 78.65. **Vers. 9.
24. Pentru* ce Îţi ascunzi faţa?
Pentru ce uiţi de nenorocirea şi apăsarea noastră?
*Iov 13.24. Ps. 13.1; 88.14.
25. Căci sufletul ne este doborât* în ţărână de mâhnire,
trupul nostru este lipit de pământ.
*Ps. 119.25.

26. Scoală-Te, ca să ne ajuţi!
Izbăveşte-ne, pentru bunătatea Ta!

PSALMUL 45

Către mai marele cântăreţilor.
De cântat cum se cântă: „Crinii“.
Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.
O cântare de dragoste.

45 1. Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă
şi zic: „Lucrarea mea de laudă este pentru Împăratul!“
Ca pana unui scriitor iscusit să-mi fie limba!
2. Tu eşti cel mai frumos dintre oameni,
harul* este turnat pe buzele tale:
de aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie. *Luca 4.22.
3. Războinic viteaz*, încinge-ţi sabia**,
podoaba şi slava –
*Isa. 9.6. **Isa. 49.2. Evr. 4.12. Apoc. 1.16; 19.15.
4. da, slava* ta! – Fii biruitor, suie-te în carul tău de luptă,
apără adevărul, blândeţea şi neprihănirea,
şi dreapta ta să strălucească prin isprăvi minunate! *Apoc. 6.2.
5. Săgeţile tale sunt ascuţite:
sub tine vor cădea popoare,
şi săgeţile tale vor străpunge inima vrăjmaşilor împăratului.
6. Scaunul* Tău de domnie, Dumnezeule, este veşnic;
toiagul de domnie al Împărăţiei Tale este un toiag de dreptate. *Ps. 93.2. Evr. 1.8.
7. Tu* iubeşti neprihănirea şi urăşti răutatea.
De aceea, Dumnezeule**, Dumnezeul Tău Te-a uns†
cu un untdelemn de bucurie††,
mai presus decât pe tovarăşii Tăi de slujbă. *Ps. 33.5. **Isa 61.1. †1 Împ. 1.39,40. ††Ps. 21.6.
8. Smirna*, aloia şi casia îţi umplu de miros plăcut toate veşmintele;
în casele tale împărăteşti de fildeş te înveselesc instrumentele cu corzi.
*Cânt. 1.3.
9. Printre preaiubitele tale sunt fete* de împăraţi;
împărăteasa**, mireasa ta, stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.
*Cânt. 6.8. **1 Împ. 2.19.
10. Ascultă, fiică, vezi şi pleacă-ţi urechea;
uită* pe poporul tău şi casa tatălui tău!
*Deut. 21.13.
11. Şi atunci împăratul îţi va pofti frumuseţea.
Şi, fiindcă este Domnul* tău, adu-i închinăciunile tale. *Ps. 95.6. Isa. 54.5.
12. Şi fiica Tirului şi cele mai bogate* din popor vor umbla
cu daruri ca să capete bunăvoinţa ta.
*Ps. 22.29; 72.10. Isa. 49.23; 60.3.
13. Fata* împăratului este plină de strălucire înăuntrul casei împărăteşti;
ea poartă o haină ţesută cu aur.
*Apoc. 7.8.
14. Este adusă înaintea împăratului, îmbrăcată cu* haine cusute la gherghef
şi urmată de fete, însoţitoarele ei,
care sunt aduse la tine. *Cânt. 1.4.
15. Ele sunt duse în mijlocul bucuriei
şi veseliei şi intră în casa împăratului.
16. Copiii tăi vor lua locul părinţilor tăi;
îi* vei pune domni în toată ţara.
*1 Pet. 2.9. Apoc. 1.6; 5.10; 20.6.
17. Din neam în neam îţi voi* pomeni numele:
de aceea în veci de veci te vor lăuda popoarele. *Mal. 1.11.

PSALMUL 46

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al fiilor lui Core.
De cântat pe alamot. O cântare.

46 1. Dumnezeu este adăpostul* şi sprijinul nostru,
un ajutor** care nu lipseşte niciodată în nevoi.
*Ps. 62.7,8; 91.2; 142.5. **Deut. 4.7. Ps. 145.18.
2. De aceea nu ne temem, chiar dacă
s-ar zgudui pământul
şi s-ar clătina munţii în inima mărilor.
3. Chiar* dacă ar urla şi ar spumega valurile mării
şi s-ar ridica până acolo de să se cutremure munţii. –
*Ps. 93.3,4. Ier. 5.22. Mat. 7.25. (Oprire)
4. Este un râu*, ale cărui izvoare înveselesc cetatea** lui Dumnezeu,
sfântul locaş al locuinţelor Celui Preaînalt. *Isa. 8.7. **Ps. 48.1,8. Isa. 60.14.
5. Dumnezeu este în* mijlocul ei: ea nu se clatină;
Dumnezeu o ajută în revărsatul zorilor. *Deut. 23.14. Isa. 12.6. Ezec. 43.7,9. Osea 11.9. Ioel 2.27. Ţef. 3.15. Zah. 2.5,10,11; 8.3.
6. Neamurile* se frământă, împărăţiile se clatină,

dar glasul Lui răsună, şi pământul**
se topeşte de groază. *Ps. 2.1. **Ios. 2.9,24.
7. Domnul* oştirilor este cu noi,
Dumnezeul lui Iacov este un turn de
scăpare pentru noi. –
*Num. 14.9. 2 Cron. 13.12. Vers. 11. (Oprire)
8. Veniţi* şi priviţi lucrările Domnului,
pustiirile pe care le-a făcut El pe
pământ. *Ps. 66.5.
9. El* a pus capăt războaielor până la
marginea pământului;
El a sfărâmat** arcul şi a rupt suliţa,
a ars cu† foc carele de război. –
*Isa. 2.4. **Ps. 76.3. †Ezec. 39.9.
10. „Opriţi-vă şi să ştiţi că Eu sunt
Dumnezeu:
Eu stăpânesc* peste neamuri,
Eu stăpânesc pe pământ.“ – *Isa. 2.11,17.
11. Domnul* oştirilor este cu noi.
Dumnezeul lui Iacov este un turn de
scăpare pentru noi. – *Vers. 7. (Oprire)

PSALMUL 47

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm făcut de fiii lui Core.

47 1. Bateţi* din palme toate
popoarele!
Înălţaţi lui Dumnezeu strigăte de
bucurie! *Isa. 55.12.
2. Căci Domnul, Cel Preaînalt, este
înfricoşat*:
El este Împărat** mare peste tot pământul.
*Deut. 7.21. Neem. 1.5. Ps. 76.12. **Mal. 1.14.
3. El* ne supune popoarele,
El pune neamurile sub picioarele
noastre. *Ps. 18.47.
4. El ne alege moştenirea*,
slava lui Iacov, pe care-l iubeşte. –
*1 Pet. 1.4. (Oprire)
5. Dumnezeu Se suie* în mijlocul
strigătelor de biruinţă,
Domnul înaintează în sunetul trâm-
biţei. *Ps. 68.24,25.
6. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi!
Cântaţi Împăratului nostru, cântaţi!
7. Căci* Dumnezeu este Împărat peste
tot pământul:
cântaţi** o cântare înţeleaptă!
*Zah. 14.9. **1 Cor. 14.15,16.
8. Dumnezeu* împărăţeşte peste
neamuri,
Dumnezeu şade pe scaunul Lui de
domnie cel sfânt.
*1 Cron. 16.31. Ps. 93.1; 96.10; 97.1; 99.1. Apoc. 19.6.
9. Domnitorii popoarelor se adună
împreună
cu poporul* Dumnezeului lui Avraam;
căci** ale lui Dumnezeu sunt scuturile
pământului:
El este mai înalt şi mai presus de
orice. *Rom. 4.11,12. **Ps. 89.18.

PSALMUL 48

O cântare. Un psalm al fiilor lui Core.

48 1. Mare este Domnul şi lăudat de
toţi
în* cetatea Dumnezeului nostru, pe
muntele** Lui cel sfânt.
*Ps. 46.4; 87.3. **Isa. 2.2,3. Mica 4.1. Zah. 8.3.
2. Frumoasă* înălţime, bucuria**
întregului pământ, este muntele
Sionului;
în† partea de miazănoapte este
cetatea†† Marelui Împărat.
*Ps. 50.2. Ier. 3.19. Plân. 2.15. Dan. 8.9; 11.16. **Ezec. 20.6.
†Isa. 14.13. ††Mat. 5.35.
3. Dumnezeu, în casele Lui împără-
teşti,
este cunoscut ca un turn de scăpare.
4. Căci iată că împăraţii* se aduna-
seră:
doar au trecut împreună,
*2 Sam. 10.6,14,16,18,19.
5. au privit-o, au înlemnit,
s-au temut şi au luat-o la fugă.
6. I-a apucat* un tremur acolo,
ca durerea** unei femei la facere.
*Exod 15.15. **Osea 13.13.
7. Au fost izgoniţi de parcă ar fi fost
luaţi de* vântul de răsărit
care sfărâmă** corăbiile din Tarsis.
*Ier. 18.17. **Ezec. 27.26.
8. Întocmai cum auzisem spunân-
du-se, aşa am
văzut în cetatea* Domnului oştirilor,
în cetatea Dumnezeului nostru:
Dumnezeu o va face să dăinuie** pe
vecie. – *Vers. 1,2. **Isa. 2.2. Mica 4.1. (Oprire)
9. Dumnezeule, la bunătatea* Ta ne
gândim,
în mijlocul Templului Tău!
*Ps. 26.3; 40.10.
10. Ca şi Numele* Tău, Dumnezeule,
şi lauda Ta răsună până la marginile
pământului;
dreapta Ta este plină de îndurare.
*Deut. 28.58. Ios. 7.9. Ps. 113.3. Mal. 1.11,14.
11. Se bucură muntele Sionului
şi se veselesc fiicele lui Iuda
de judecăţile Tale.
12. Străbateţi Sionul şi ocoliţi-l,
număraţi-i turnurile,
13. priviţi-i întăritura
şi cercetaţi-i palatele,
ca să povestiţi celor ce vor veni după ei.

14. Iată, Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în veci de veci;
El va fi călăuza noastră* până la moarte. *Isa. 58.11.

PSALMUL 49

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al fiilor lui Core.

49 1. Ascultaţi lucrul acesta, toate popoarele,
luaţi aminte, toţi locuitorii lumii:
2. mici* şi mari,
bogaţi şi săraci! *Ps. 62.9.
3. Gura mea va vorbi cuvinte înţelepte,
şi inima mea are gânduri pline de judecată.
4. Eu îmi plec* urechea la pildele care îmi sunt insuflate,
îmi încep cântarea în sunetul harpei.
*Ps. 78.2. Mat. 13.35.
5. Pentru ce să mă tem în zilele nenorocirii,
când mă înconjoară nelegiuirea* potrivnicilor mei? *Ps. 38.4.
6. Ei se încred* în avuţiile lor
şi se fălesc cu bogăţia lor cea mare.
*Iov 31.24,25. Ps. 52.7; 62.10. Marc. 10.24. 1 Tim. 6.17.
7. Dar nu pot să se răscumpere unul pe altul,
nici să dea* lui Dumnezeu preţul răscumpărării. *Mat. 16.26.
8. Răscumpărarea* sufletului lor este aşa de scumpă,
că nu se va face niciodată. *Iov 36.18,19.
9. Nu vor trăi pe vecie,
nu pot să* nu vadă mormântul. *Ps. 89.48.
10. Da, îl vor vedea: căci înţelepţii* mor,
nebunul şi prostul deopotrivă pier
şi** lasă altora avuţiile lor.
*Ecl. 2.16. **Prov. 11.4. Ecl. 2.18,21.
11. Ei îşi închipuie că veşnice le vor fi casele,
că locuinţele lor vor dăinui din veac în veac,
ei, care dau* numele lor la ţări întregi. *Gen. 4.17.
12. Dar omul pus în* cinste nu dăinuieşte,
ci este ca dobitoacele care se taie.
*Vers. 20. Ps. 39.5; 83.7.
13. Iată ce soartă au ei, cei plini de atâta încredere*,
precum şi cei ce îi urmează, cărora le plac cuvintele lor. – *Luca 12.20. (Oprire)
14. Sunt duşi ca o turmă în Locuinţa morţilor,
îi paşte moartea,
şi în* curând oamenii fără prihană îi calcă în picioare:
li se duce frumuseţea**, şi Locuinţa morţilor le este locaşul.
*Ps. 47.3. Dan. 7.22. Mal. 4.3. Luca 22.30. 1 Cor. 6.2. Apoc. 2.26; 20.4. **Iov 4.21. Ps. 39.11.
15. Dar mie, Dumnezeu îmi va* scăpa sufletul din Locuinţa morţilor,
căci mă va lua sub ocrotirea Lui. –
*Ps. 56.13. Osea 13.14. (Oprire)
16. Nu te teme când se îmbogăţeşte cineva
şi când i se înmulţesc vistieriile casei;
17. căci* nu ia nimic cu el când moare: vistieriile lui nu se coboară după el. *Iov 27.19.
18. Să se tot creadă omul fericit* în viaţă,
să se tot laude cu bucuriile pe care şi le face, *Deut. 29.19. Luca 12.19.
19. căci tot în locuinţa părinţilor săi va* merge
şi nu va mai vedea lumina** niciodată. *Gen. 15.15. **Iov 33.30. Ps. 56.13.
20. Omul* pus în cinste, şi fără pricepere,
este** ca dobitoacele pe care le tai.
*Vers. 12. **Ecl. 3.19.

PSALMUL 50

Un psalm al lui Asaf.

50 1. Dumnezeu*, da, Dumnezeu Domnul vorbeşte
şi cheamă pământul, de la răsăritul soarelui până la asfinţitul lui.
*Neem. 9.32. Isa. 9.6. Ier. 32.18.
2. Din Sion, care este întruparea* frumuseţii desăvârşite,
de acolo străluceşte Dumnezeu**.
*Ps. 48.2. **Deut. 33.2. Ps. 80.1.
3. Dumnezeul nostru vine şi nu tace.
Înaintea Lui merge un foc* mistuitor,
şi împrejurul Lui o furtună puternică.
*Lev. 10.2. Num. 16.35. Ps. 97.3. Dan. 7.10.
4. El* strigă spre ceruri sus
şi spre pământ, ca să judece pe poporul Său:
*Deut. 4.26; 31.28; 32.1. Isa. 1.2. Mica 6.1,2.
5. „Strângeţi-Mi pe credincioşii* Mei,
care** au făcut legământ cu Mine prin jertfă!“ – *Deut. 33.3. Isa. 13.3. **Exod 24.7.
6. Atunci cerurile* vor vesti dreptatea Lui,
căci Dumnezeu** este Cel ce judecă. –
*Ps. 97.6. **Ps. 75.7. (Oprire)
7. Ascultă*, poporul Meu, şi voi vorbi;

ascultă, Israele, şi te voi înştiinţa.
Eu sunt Dumnezeu**, Dumnezeul tău. *Ps. 81.8. **Exod 20.2.
8. Nu* pentru jertfele tale te** mustru:
căci arderile tale de tot sunt necurmat înaintea Mea. *Osea 6.6. **Isa. 1.11. Ier. 7.22.
9. Nu* voi lua tauri din casa ta,
nici ţapi din staulele tale.
*Mica 6.6. **Fapt. 17.25.
10. Căci ale Mele sunt toate dobitoacele pădurilor,
toate fiarele munţilor cu miile lor.
11. Eu cunosc toate păsările de pe munţi,
şi tot ce se mişcă pe câmp este al Meu.
12. Dacă Mi-ar fi foame, nu ţi-aş spune ţie,
căci* a Mea este lumea şi tot ce cuprinde ea.
*Exod 19.5. Deut. 10.14. Iov 41.11. Ps. 24.1. 1 Cor. 10.26,28.
13. Oare mănânc Eu carnea taurilor?
Oare beau Eu sângele ţapilor?
14. Adu ca jertfă* lui Dumnezeu mulţumiri
şi împlineşte-ţi** juruinţele făcute Celui Preaînalt. *Osea 14.2. Evr. 13.15. **Deut. 23.21. Iov 22.27. Ps. 76.11. Ecl. 5.4,5.
15. Cheamă-Mă* în ziua necazului,
şi Eu te voi izbăvi, iar tu Mă** vei proslăvi! *Iov 22.27. Ps. 91.15; 107.6,13,19,28. Zah. 13.9. **Vers. 23. Ps. 22.23.
16. Dumnezeu zice însă celui rău:
„Ce tot înşiri tu legile Mele
şi ai în gură legământul Meu,
17. când* tu urăşti mustrările
şi arunci** cuvintele Mele înapoia ta? *Rom. 2.21,22. **Neem. 9.26.
18. Dacă vezi un hoţ, te uneşti* cu el,
şi te însoţeşti cu** preacurvarii.
*Rom. 1.32. **1 Tim. 5.22.
19. Dai drumul gurii la rău,
şi limba ta* urzeşte vicleşuguri.
*Ps. 52.2.
20. Stai şi vorbeşti împotriva fratelui tău,
cleveteşti pe fiul mamei tale.
21. Iată ce ai făcut, şi* Eu am tăcut.
Ţi-ai închipuit** că Eu sunt ca tine.
Dar te† voi mustra şi îţi voi pune totul sub ochi!
*Ecl. 8.11,12. Isa. 26.10; 57.11. **Rom. 2.4. †Ps. 90.8.
22. Luaţi seama, dar, voi care uitaţi* pe Dumnezeu,
ca nu cumva să vă sfâşii, şi să nu fie nimeni să vă scape.
*Iov 8.13. Ps. 9.17. Isa. 51.13.
23. Cine* aduce mulţumiri ca jertfă, acela Mă proslăveşte,
şi celui ce** veghează asupra căii lui,
aceluia îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.“ *Ps. 27.6. Rom. 12.1. **Gal. 6.16.

PSALMUL 51

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David. Făcut când a venit la el prorocul Natan, după ce intrase David la Bat-Şeba.

51 1. Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta!
După îndurarea Ta cea mare, şterge* fărădelegile mele!
*Vers. 9. Isa. 43.25; 44.22. Col. 2.14.
2. Spală-mă* cu desăvârşire de nelegiuirea mea
şi curăţă-mă de păcatul meu!
*Evr. 9.14. 1 Ioan 1.7,9. Apoc. 1.5.
3. Căci îmi cunosc bine fărădelegile*,
şi păcatul meu stă necurmat înaintea mea. *Ps. 32.5; 38.18.
4. Împotriva Ta, numai* împotriva Ta, am păcătuit
şi am făcut ce este rău înaintea** Ta;
aşa că† vei fi drept în hotărârea Ta
şi fără vină în judecata Ta. *Gen. 20.6; 39.9. Lev. 5.19; 6.2. 2 Sam. 12.13. **Luca 15.21. †Rom. 3.4.
5. Iată că* sunt născut în nelegiuire,
şi** în păcat m-a zămislit mama mea.
*Iov 14.4. Ps. 58.8. Ioan 3.6. Rom. 5.12. Efes. 2.3. **Iov 14.4.
6. Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul* inimii:
fă, dar, să pătrundă înţelepciunea înăuntrul meu! *Iov 38.36.
7. Curăţă-mă* cu isop, şi voi fi curat;
spală-mă, şi voi fi** mai alb decât zăpada.
*Lev. 14.4,6,49. Num. 19.18. Evr. 9.19. **Isa. 1.18.
8. Fă-mă să aud veselie şi bucurie,
şi oasele pe care le-ai zdrobit Tu, se* vor bucura. *Mat. 5.4.
9. Întoarce-Ţi* privirea de la păcatele mele,
şterge** toate nelegiuirile mele!
*Ier. 16.17. **Vers. 1.
10. Zideşte în mine o inimă* curată, Dumnezeule,
pune în mine un duh nou şi statornic!
*Fapt. 15.9. Efes. 2.10.
11. Nu mă lepăda de la* faţa Ta
şi nu lua de la mine Duhul** Tău cel Sfânt. *Gen. 4.14. 2 Împ. 13.23. **Rom. 8.9. Efes. 4.30.
12. Dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale

şi sprijină-mă cu un duh* de bunăvoinţă! *2 Cor. 3.1.
13. Atunci voi învăţa căile Tale pe cei ce le calcă,
şi păcătoşii se vor întoarce la Tine.
14. Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele! Izbăveşte-mă de vina sângelui* vărsat,
şi limba mea va lăuda** îndurarea Ta. *2 Sam. 11.17; 12.9. **Ps. 35.28.
15. Doamne, deschide-mi buzele,
şi gura mea va vesti lauda Ta.
16. Dacă ai fi voit jertfe*, Ţi-aş fi adus:
dar Ţie nu-Ţi plac arderile de tot.
*Num. 15.27,30. Ps. 40.6; 50.8. Isa. 1.11. Ier. 7.22. Osea 6.6.
17. Jertfele* plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit:
Dumnezeule, Tu nu dispreţuieşti o inimă zdrobită şi mâhnită.
*Ps. 34.18. Isa. 57.15; 66.2.
18. În îndurarea Ta, varsă-Ţi binefacerile asupra Sionului
şi zideşte zidurile Ierusalimului!
19. Atunci vei primi jertfe* neprihănite, arderi de tot şi jertfe întregi;
atunci se vor aduce pe altarul Tău viţei. *Ps. 4.5. Mal. 3.3.

PSALMUL 52

Către mai marele cântăreţilor. O cântare a lui David. Făcută cu prilejul celor spuse de Doeg, edomitul, lui Saul, când zicea: „David s-a dus în casa lui Ahimelec“.

52 1. Pentru ce te făleşti cu răutatea ta, asupritorule*?
Bunătatea lui Dumnezeu ţine în veci.
*1 Sam. 21.7.
2. Limba* ta nu născoceşte decât răutate,
ca** un brici ascuţit, viclean ce eşti!
*Ps. 50.19. **Ps. 57.4; 59.7; 64.3.
3. Tu iubeşti mai degrabă răul decât binele,
mai degrabă minciuna* decât adevărul. – *Ier. 9.4,5. (Oprire)
4. Tu iubeşti numai cuvinte nimicitoare, limbă înşelătoare!
5. De aceea şi Dumnezeu te va doborî pe vecie,
te va apuca şi te va ridica din cortul tău,
şi te va dezrădăcina* din pământul celor vii. – *Prov. 2.22. (Oprire)
6. Cei* fără prihană vor vedea lucrul acesta, se vor teme
şi** vor râde de el, zicând:
*Iov 22.19. Ps. 37.34; 40.3; 64.9. Mal. 1.5. **Ps. 58.10.
7. „Iată omul care nu lua ca ocrotitor pe Dumnezeu,
ci se* încredea în bogăţiile lui cele mari
şi se bizuia pe răutatea lui.“ *Ps. 49.6.
8. Dar eu sunt în Casa lui Dumnezeu ca* un măslin verde,
mă încred în bunătatea lui Dumnezeu,
în veci de veci. *Ier. 11.16. Osea 14.6.
9. Te voi lăuda totdeauna, pentru că ai lucrat;
şi, în faţa copiilor Tăi, voi nădăjdui în Numele Tău, căci* este binevoitor.
*Ps. 54.6.

PSALMUL 53

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe flaut. O cântare a lui David.

53 1. Nebunul* zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!“
S-au stricat oamenii, au săvârşit fărădelegi urâte,
nu este nici** unul care să facă binele.
*Ps. 10.4; 14.1, etc. **Rom. 3.10.
2. Dumnezeu Se uită* de la înălţimea cerurilor peste fiii oamenilor,
ca să vadă dacă este cineva care să fie priceput
şi să caute** pe Dumnezeu.
*Ps. 33.13. **2 Cron. 15.2; 19.3.
3. Dar toţi s-au rătăcit, toţi s-au stricat;
nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.
4. „Şi-au* pierdut oare mintea cei ce săvârşesc nelegiuirea,
de mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâinea,
şi nu cheamă pe Dumnezeu?“ *Ier. 4.22.
5. Atunci* vor tremura de spaimă, fără să fie vreo pricină de spaimă;
Dumnezeu va risipi** oasele celor ce tăbărăsc împotriva ta,
îi vei face de ruşine, căci Dumnezeu i-a lepădat. *Lev. 26.17,36. Prov. 28.1. **Ezec. 6.5.
6. O*! cine va face să pornească din Sion izbăvirea lui Israel?
Când va aduce Dumnezeu înapoi pe prinşii de război ai poporului Său,
Iacov se va veseli, şi Israel se va bucura. *Ps. 14.7.

PSALMUL 54

Către mai marele cântăreţilor. De cântat cu instrumente cu corzi. O cântare a lui David. Făcută când au venit zifiţii să spună lui Saul: „Ştiţi că David şade ascuns printre noi?“

54 1. Scapă-mă, Dumnezeule, prin Numele Tău
şi fă-mi dreptate, prin puterea Ta!
2. Ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule,

ia aminte la cuvintele gurii mele.
3. Căci nişte străini* s-au sculat împotriva mea,
nişte oameni asupritori vor să-mi ia viaţa;
ei nu se gândesc la Dumnezeu. –
*Ps. 86.14. (Oprire)
4. Da, Dumnezeu este ajutorul meu,
Domnul* este sprijinul sufletului meu! *Ps. 118.7.
5. Răul se va întoarce asupra potrivnicilor mei;
nimiceşte-i în* credincioşia Ta! *Ps. 89.49.
6. Atunci Îţi voi aduce jertfe de bunăvoie,
voi lăuda Numele Tău, Doamne, căci* este binevoitor; *Ps. 52.9.
7. căci El mă izbăveşte din toate necazurile,
şi* cu ochii mei îmi văd împlinită dorinţa privitoare la vrăjmaşii mei.
*Ps. 59.10; 92.11.

PSALMUL 55

Către mai marele cântăreţilor.
De cântat pe instrumente cu corzi.
O cântare a lui David.

55 1. Ia aminte, Dumnezeule, la rugăciunea mea
şi nu Te ascunde de cererile mele!
2. Ascultă-mă şi răspunde-mi!
Rătăcesc* încoace şi încolo şi mă frământ, *Isa. 38.14.
3. din pricina zarvei vrăjmaşului
şi din pricina apăsării celui rău.
Căci* ei aruncă nenorocirea peste mine
şi mă urmăresc cu mânie.
*2 Sam. 16.7,8; 19.19.
4. Îmi tremură inima* în mine
şi mă cuprinde spaima morţii, *Ps. 16.3.
5. mă apucă frica şi groaza
şi mă iau fiorii.
6. Eu zic: „O, dacă aş avea aripile porumbelului,
aş zbura şi aş găsi undeva odihnă!“
7. Da, aş fugi departe de tot
şi m-aş duce să locuiesc în pustiu. –
(Oprire)
8. Aş fugi în grabă la un adăpost
de vântul acesta năprasnic şi de furtuna aceasta.
9. Nimiceşte-i, Doamne, împarte-le limbile,
căci în cetate văd silă* şi certuri;
*Ier. 6.7.
10. zi şi noapte ei îi dau ocol pe ziduri:
nelegiuirea şi răutatea sunt în sânul ei;
11. răutatea este în mijlocul ei,
şi vicleşugul şi înşelătoria nu lipsesc din pieţele ei.
12. Nu* un vrăjmaş mă batjocoreşte,
căci aş suferi:
nu potrivnicul meu se ridică** împotriva mea,
căci m-aş ascunde dinaintea lui.
*Ps. 41.9. **Ps. 35.26; 38.16.
13. Ci tu, pe care te socoteam una cu mine,
tu, frate* de cruce şi prieten cu mine!
*2 Sam. 15.12; 16.23. Ps. 41.9. Ier. 9.4.
14. Noi, care trăiam împreună într-o plăcută prietenie
şi ne duceam împreună* cu mulţimea în Casa lui Dumnezeu! *Ps. 42.4.
15. Să vină moartea peste ei
şi să se coboare* de vii în Locuinţa morţilor!
Căci răutatea este în locuinţa lor, în inima lor. *Num. 16.30.
16. Dar eu strig către Dumnezeu,
şi Domnul mă va scăpa.
17. Seara*, dimineaţa şi la amiază oftez şi gem,
şi El va auzi glasul meu.
*Dan. 6.10. Luca 18.1. Fapt. 3.1; 10.3,9,30. 1 Tes. 5.17.
18. Mă va scăpa din lupta care se dă împotriva mea şi-mi va aduce pacea,
căci mulţi* mai sunt împotriva mea!
*2 Cron. 32.7,8.
19. Dumnezeu va auzi şi-i va smeri,
El, care*, din veşnicie, stă pe scaunul Lui de domnie. – (Oprire)
Căci în ei nu este nici o nădejde de schimbare
şi nu se tem de Dumnezeu. *Deut. 33.27.
20. Ei pun* mâna pe cei ce trăiau** în pace cu ei
şi îşi calcă legământul. *Fapt. 12.1. **Ps. 7.4.
21. Gura lor este dulce ca smântâna,
dar în inimă poartă războiul:
cuvintele* lor sunt mai alunecoase decât untdelemnul,
dar, când ies ele din gură, sunt nişte săbii. *Ps. 28.3; 57.4; 62.4; 64.3. Prov. 5.3,4; 12.18.
22. Încredinţează-ţi* soarta în mâna Domnului, şi El te va sprijini.
El nu** va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit.
*Ps. 37.5. Mat. 6.25. Luca 12.22. 1 Pet. 5.7. **Ps. 37.24.
23. Şi Tu, Dumnezeule, îi vei coborî în fundul gropii.
Oamenii* setoşi de sânge şi de înşelăciune nu** vor ajunge nici jumătate din zilele lor.
Eu însă mă încred în Tine!
*Ps. 5.6. **Iov 15.32. Prov. 10.27. Ecl. 7.17.

PSALMUL 56

Către mai marele cântăreţilor.
Se cântă ca „Porumbel din stejari depărtaţi“. O cântare de laudă a lui David. Făcută când l-au prins filistenii la Gat.

56 1. Ai milă* de mine, Dumnezeule!
Căci nişte oameni mă hărţuiesc.
Toată ziua îmi fac război şi mă chinuiesc. *Ps. 57.1.
2. Toată ziua mă hărţuiesc* potrivnicii mei;
sunt mulţi, şi se războiesc cu mine ca nişte trufaşi. *Ps. 57.3.
3. Ori de câte ori mă tem,
eu mă încred în Tine.
4. Eu mă voi lăuda cu* Dumnezeu, cu cuvântul Lui.
Mă încred în Dumnezeu
şi nu** mă tem de nimic:
ce pot să-mi facă nişte oameni?
*Vers. 10,11. **Ps. 118.6. Isa. 31.3. Evr. 13.6.
5. Întruna ei îmi ating drepturile
şi n-au decât gânduri rele faţă de mine.
6. Uneltesc*, pândesc şi îmi urmăresc paşii,
pentru că** vor să-mi ia viaţa.
*Ps. 59.3; 140.2. **Ps. 71.10.
7. Ei trag nădejde să scape prin nelegiuirea lor:
doboară popoarele, Dumnezeule, în mânia Ta!
8. Tu numeri paşii vieţii mele de pribeag;
pune-mi lacrimile în burduful Tău:
nu sunt ele* scrise în cartea Ta?
*Mal. 3.16.
9. Vrăjmaşii mei dau înapoi în ziua când Te strig:
ştiu că Dumnezeu este de* partea mea. *Rom. 8.31.
10. Eu mă voi lăuda cu* Dumnezeu, cu cuvântul Lui, da, mă voi lăuda cu Domnul, cu cuvântul Lui. *Vers. 4.
11. Mă încred în Dumnezeu şi nu mă tem de nimic:
ce pot să-mi facă nişte oameni?
12. Dumnezeule, trebuie să împlinesc juruinţele pe care Ţi le-am făcut;
Îţi voi aduce jertfe de mulţumire.
13. Căci mi-ai izbăvit sufletul de la* moarte,
mi-ai ferit picioarele de cădere, ca să umblu înaintea lui Dumnezeu,
în lumina** celor vii.
*Ps. 116.8. **Iov 33.30.

PSALMUL 57

Către mai marele cântăreţilor.
„Nu nimici.“ O cântare de laudă a lui David. Făcută când a fugit în peşteră, urmărit de Saul.

57 1. Ai milă* de mine, Dumnezeule, ai milă de mine!
Căci în Tine mi se încrede sufletul;
la** umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare,
până† vor trece nenorocirile.
*Ps. 56.1. **Ps. 17.8; 63.7. †Isa. 26.20.
2. Eu strig către Dumnezeu, către Cel Preaînalt,
către Dumnezeu, care* lucrează pentru mine. *Ps. 138.8.
3. El* îmi va trimite izbăvire din cer,
în timp ce prigonitorul meu îmi aruncă** ocări. (Oprire)
Da, Dumnezeu Îşi va† trimite bunătatea şi credincioşia.
*Ps. 144.5,7. **Ps. 56.1. †Ps. 40.11; 43.3; 61.7.
4. Sufletul meu este între nişte lei:
stau culcat în mijlocul unor oameni care varsă flăcări,
în mijlocul unor oameni ai* căror dinţi sunt suliţe şi săgeţi,
şi a căror limbă** este o sabie ascuţită. *Prov. 30.14. **Ps. 55.21; 64.3.
5. Înalţă-Te* peste ceruri, Dumnezeule,
peste tot pământul să se întindă slava Ta! *Vers. 11. Ps. 108.5.
6. Ei* întinseseră un laţ sub paşii mei;
sufletul mi se încovoia,
şi-mi săpaseră o groapă înainte:
dar au căzut ei în ea. –
*Ps. 7.15,16; 9.15. (Oprire)
7. Inima mea este tare*, Dumnezeule,
inima mea este tare;
voi cânta, da, şi voi suna din instrumentele mele. *Ps. 108.1, etc.
8. Trezeşte-te, suflete*! Treziţi-vă, lăută şi harpă!
Mă voi trezi în zori de zi.
*Ps. 16.9; 30.12; 108.1,2.
9. Te voi lăuda* printre popoare, Doamne!
Te voi cânta printre neamuri. *Ps. 108.3.
10. Căci* bunătatea Ta ajunge până la ceruri,
şi credincioşia Ta până la nori.
*Ps. 36.5; 71.19; 103.11; 108.4.
11. Înalţă-Te* peste ceruri, Dumnezeule,
peste tot pământul să se întindă slava Ta! *Vers. 5.

PSALMUL 58

Către mai marele cântăreţilor. „Nu nimici.“ O cântare de laudă a lui David.

58 1. Oare, tăcând, faceţi voi dreptate?
Oare aşa judecaţi voi fără părtinire, fiii oamenilor?
2. Dimpotrivă! în inimă săvârşiţi nelegiuiri;
în ţară, puneţi în cumpănă* silnicia mâinilor voastre. *Ps. 94.20. Isa. 10.1.
3. Cei răi sunt stricaţi încă din* pântecele mamei lor,
mincinoşii se rătăcesc odată cu ieşirea din pântecele mamei lor.
*Ps. 51.5. Isa. 48.8.
4. Au o otravă* ca otrava unui şarpe,
ca otrava unei aspide** surzi, care îşi astupă urechea, *Ps. 140.3. Ecl. 10.11. **Ier. 8.17.
5. care n-aude glasul vrăjitorilor,
glasul fermecătorului celui mai iscusit.
6. Dumnezeule, zdrobeşte-le* dinţii din gură!
Smulge, Doamne, măselele acestor pui de lei! *Iov 4.10. Ps. 3.7.
7. Să se risipească* întocmai ca nişte ape care se scurg!
Săgeţile pe care le-aruncă ei să fie nişte săgeţi tocite! *Ios. 7.5. Ps. 112.10.
8. Să piară ca un melc care se topeşte umblând;
să nu vadă soarele, ca* stârpitura unei femei! *Iov 3.16. Ecl. 6.3.
9. Înainte ca oalele voastre să simtă focul de spin,
verde sau uscat, îl* va lua vârtejul.
*Prov. 10.25.
10. Cel* fără prihană se va bucura la vederea răzbunării;
îşi va scălda picioarele** în sângele celor răi. *Ps. 52.6; 64.10; 107.42. **Ps. 68.23.
11. Şi* atunci oamenii vor zice: „Da, este o răsplată pentru cel fără prihană!
Da, este un Dumnezeu care judecă** pe pământ!“ *Ps. 92.15. **Ps. 67.4; 96.13; 98.9.

PSALMUL 59

Către mai marele cântăreţilor. „Nu nimici.“ O cântare de laudă a lui David. Făcută când a trimis Saul să-i împresoare casa ca să-l omoare.

59 1. Dumnezeule, scapă-mă* de vrăjmaşii mei,
ocroteşte-mă de potrivnicii mei! *Ps. 18.48.
2. Scapă-mă de răufăcători,
izbăveşte-mă de oamenii setoşi de sânge!
3. Căci iată-i că stau la pândă să-mi ia viaţa;
nişte oameni porniţi la* rău urzesc lucruri rele împotriva mea,
fără** să fiu vinovat, fără să fi păcătuit, Doamne! *Ps. 56.6. **1 Sam. 24.11.
4. Cu toată nevinovăţia mea, ei aleargă, se pregătesc:
trezeşte-Te*, ieşi înaintea mea şi priveşte! *Ps. 35.23; 44.23.
5. Doamne Dumnezeul oştirilor, Dumnezeul lui Israel,
scoală-Te, ca să pedepseşti toate neamurile!
N-avea milă de nici unul din aceşti vânzători nelegiuiţi. – (Oprire)
6. Se* întorc în fiecare seară, urlă ca nişte câini
şi dau ocol cetăţii. *Vers. 14.
7. Da, din gura lor ţâşneşte răul,
pe buzele lor sunt săbii*;
căci zic: „Cine** aude?“
*Ps. 57.4. Prov. 12.18. **Ps. 10.11,13; 64.5; 73.11; 94.7.
8. Dar Tu*, Doamne, râzi de ei,
Tu Îţi baţi joc de toate neamurile.
*1 Sam. 19.16. Ps. 2.4.
9. Oricare le-ar fi puterea, eu în Tine nădăjduiesc,
căci* Dumnezeu este scăparea mea.
*Vers. 17. Ps. 62.2.
10. Dumnezeul meu, în bunătatea Lui, îmi iese* înainte;
Dumnezeu** mă face să-mi văd împlinită dorinţa faţă de cei ce mă prigonesc. *Ps. 21.3. **Ps. 54.7; 92.11; 112.8.
11. Nu-i* ucide, ca să nu uite lucrul acesta poporul meu,
ci fă-i să pribegească, prin puterea Ta, şi doboară-i,
Doamne, scutul nostru! *Gen. 4.12,15.
12. Gura lor păcătuieşte la fiecare* vorbă care le iese de pe buze:
să se prindă în însăşi mândria lor,
căci nu spun decât blesteme şi minciuni. *Prov. 12.13; 18.7.
13. Nimiceşte-i*, în mânia Ta, prăpădeşte-i, ca să nu mai fie!
Fă-i** să ştie că împărăţeşte Dumnezeu peste Iacov,
până la marginile pământului. –
*Ps. 7.9. **Ps. 83.18. (Oprire)
14. Se* întorc în fiecare seară, urlă ca nişte câini
şi dau ocol cetăţii. *Vers. 6.
15. Umblă* încoace şi încolo după hrană
şi petrec noaptea nesătui.
*Iov 15.23. Ps. 109.10.
16. Dar eu voi cânta puterea Ta;

dis-de-dimineaţă voi lăuda bunătatea Ta.
Căci Tu eşti un turn de scăpare pentru mine,
un loc de adăpost în ziua necazului meu.
17. O, tăria* mea! Pe Tine Te voi lăuda,
căci** Dumnezeu, Dumnezeul meu cel preabun, este turnul meu de scăpare. *Ps. 18.1. **Vers. 9,10.

PSALMUL 60

Către mai marele cântăreţilor. Se cântă ca şi „Crinul mărturiei“. O cântare de laudă a lui David, spre învăţătură. Făcută când purta război cu sirienii din Mesopotamia şi cu sirienii din Ţoba şi când s-a întors Ioab şi a bătut în Valea Sării douăsprezece mii de edomiţi.

60 1. Dumnezeule*, ne-ai lepădat, ne-ai împrăştiat
şi Te-ai mâniat: ridică-ne iarăşi!
*Ps. 44.9.
2. Ai cutremurat pământul, l-ai despicat;
drege-i* spărturile, căci se clatină!
*2 Cron. 7.14.
3. Ai făcut* pe poporul Tău să treacă prin lucruri grele,
ne-ai adăpat** cu un vin de amorţire.
*Ps. 71.20. **Isa. 51.17,22. Ier. 25.15.
4. Ai dat* celor ce se tem de Tine un steag,
ca să-l înalţe spre biruinţa adevărului. –
*Ps. 20.5. (Oprire)
5. Pentru ca* preaiubiţii Tăi să fie izbăviţi,
scapă-ne prin dreapta Ta şi ascultă-ne!
*Ps. 108.6, etc.
6. Dumnezeu a zis* în sfinţenia Lui: „Voi ieşi biruitor,
voi împărţi** Sihemul† şi voi măsura valea†† Sucot.
*Ps. 89.35. **Ios. 1.6. †Gen. 12.6. ††Ios. 13.27.
7. Al Meu este Galaadul, al Meu este Manase;
Efraim* este tăria capului Meu,
iar Iuda**, toiagul Meu de cârmuire.
*Deut. 33.17. **Gen. 49.10.
8. Moab* este ligheanul în care Mă spăl;
peste** Edom Îmi arunc încălţămintea;
ţara filistenilor† strigă de bucurie din pricina Mea!“ –
*2 Sam. 8.2. **2 Sam. 8.14. Ps. 108.9. †2 Sam. 8.1.
9. Cine mă va duce în cetatea întărită?
Cine mă va duce la Edom?
10. Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai* lepădat
şi nu** mai ieşi, Dumnezeule, cu oştirile noastre?
*Vers. 1. Ps. 44.9; 108.11. **Ios. 7.12.
11. Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din necaz!
Căci ajutorul omului este zadarnic*.
*Ps. 118.8; 146.3.
12. Cu Dumnezeu vom face* isprăvi mari,
şi El va zdrobi** pe vrăjmaşii noştri.
*Num. 24.18. 1 Cron. 19.13. **Isa. 63.3.

PSALMUL 61

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe instrumente cu corzi. Un psalm al lui David.

61 1. Ascultă, Dumnezeule, strigătele mele,
ia aminte la rugăciunea mea!
2. De la capătul pământului strig către Tine cu inima mâhnită şi zic:
„Du-mă pe stânca pe care n-o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!
3. Căci Tu eşti un adăpost pentru mine,
un turn* tare împotriva vrăjmaşului.
*Prov. 18.10.
4. Aş* vrea să locuiesc pe vecie în cortul Tău,
să** alerg la adăpostul aripilor Tale. –
*Ps. 27.4. **Ps. 17.8; 57.1; 91.4. (Oprire)
5. Căci Tu, Dumnezeule, îmi asculţi juruinţele,
Tu îmi dai moştenirea celor ce se tem de Numele Tău.
6. Tu adaugi* zile la zilele împăratului:
lungească-i-se anii pe vecie! *Ps. 21.4.
7. În veci să rămână el pe scaunul de domnie, înaintea lui Dumnezeu!
Fă ca bunătatea* şi credincioşia Ta să vegheze asupra lui! *Ps. 40.11. Prov. 20.28.
8. Atunci voi cânta neîncetat Numele Tău,
şi zi de zi îmi voi împlini juruinţele.

PSALMUL 62

Către mai marele cântăreţilor. După Iedutun. Un psalm al lui David.

62 1. Da, numai în* Dumnezeu mi se încrede sufletul;
de la El îmi vine ajutorul. *Ps. 33.20.
2. Da*, El este stânca şi ajutorul meu,
turnul meu de scăpare; nicidecum** nu mă voi clătina. *Vers. 6. **Ps. 37.24.

3. Până când vă veţi năpusti asupra unui om,
până când veţi căuta cu toţii să-l doborâţi
ca* pe un zid gata să cadă, ca pe un gard gata să se surpe? *Isa. 30.13.
4. Da, ei pun la cale să-l doboare din înălţimea lui:
le place minciuna;
cu* gura binecuvântează, dar cu inima blestemă. – *Ps. 28.3. (Oprire)
5. Da*, suflete, încrede-te în Dumnezeu,
căci de la El îmi vine nădejdea. *Vers. 1,2.
6. Da, El este stânca şi ajutorul meu,
turnul meu de scăpare: nicidecum nu mă voi clătina.
7. Pe* Dumnezeu se întemeiază ajutorul şi slava mea;
în Dumnezeu este stânca puterii mele, locul meu de adăpost. *Ier. 3.23.
8. Popoare, în orice vreme, încredeţi-vă în El,
vărsaţi-vă* inimile înaintea Lui!
Dumnezeu este adăpostul** nostru. –
*1 Sam. 1.15. Ps. 42.4. Plân. 2.19. **Ps. 18.2. (Oprire)
9. Da, o* nimica sunt fiii omului!
Minciună sunt fiii oamenilor!
Puşi în cumpănă toţi laolaltă, ar fi mai uşori decât o suflare.
*Ps. 39.5,11. Isa. 40.15,17. Rom. 3.4.
10. Nu vă încredeţi în asuprire
şi nu vă puneţi nădejdea zadarnică în răpire;
când* cresc bogăţiile, nu vă lipiţi inima de ele.
*Iov 31.25. Ps. 52.7. Luca 12.15. 1 Tim. 6.17.
11. O dată* a vorbit Dumnezeu,
de două ori am auzit
că: „Puterea** este a lui Dumnezeu.“
*Iov 33.14. **Apoc. 19.1.
12. A Ta, Doamne, este şi bunătatea*,
căci Tu** răsplăteşti fiecăruia după faptele lui. *Ps. 86.15; 103.8. Dan. 9.9. **Iov 34.11. Prov. 24.12. Ier. 32.19. Ezec. 7.27; 33.20. Mat. 16.27. Rom. 2.6. 1 Cor. 3.8. 2 Cor. 5.10. Efes. 6.8. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17. Apoc. 22.12.

PSALMUL 63

Un psalm al lui David.
Făcut când era în pustiul lui Iuda.

63 1. Dumnezeule, Tu eşti Dumnezeul meu, pe Tine Te caut!
Îmi însetează sufletul* după Tine, îmi tânjeşte trupul după Tine,
într-un pământ sec, uscat şi fără apă.
*Ps. 42.2; 84.2; 143.6.
2. Aşa Te privesc eu în Locaşul cel Sfânt,
ca să-Ţi văd puterea* şi slava.
*1 Sam. 4.21. 1 Cron. 16.11. Ps. 27.4; 78.61.
3. Fiindcă* bunătatea Ta preţuieşte mai mult decât viaţa,
de aceea buzele mele cântă laudele Tale. *Ps. 30.5.
4. Te voi binecuvânta, dar, toată* viaţa mea,
şi în Numele Tău îmi voi ridica mâinile. *Ps. 104.33; 146.2.
5. Mi se* satură sufletul ca de nişte bucate grase şi miezoase,
şi gura mea Te laudă cu strigăte de bucurie pe buze, *Ps. 36.8.
6. când mi-aduc* aminte de Tine în aşternutul meu
şi când mă gândesc la Tine în timpul privegherilor nopţii. *Ps. 42.8; 119.55; 149.5.
7. Căci Tu eşti ajutorul meu,
şi sunt plin de veselie la* umbra aripilor Tale. *Ps. 61.4.
8. Sufletul meu este lipit de Tine;
dreapta Ta mă sprijină.
9. Dar cei ce caută să-mi ia viaţa
se vor duce în adâncimile pământului;
10. vor* fi daţi pradă sabiei,
vor fi prada şacalilor. *Ezec. 35.5.
11. Dar împăratul se va bucura în Dumnezeu;
oricine* jură pe El se va făli,
căci va astupa gura mincinoşilor.
*Deut. 6.13. Isa. 45.23; 65.16. Ţef. 1.5.

PSALMUL 64

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David.

64 1. Ascultă-mi glasul, Dumnezeule, când gem!
Ocroteşte-mi viaţa împotriva vrăjmaşului de care mă tem!
2. Păzeşte-mă de uneltirile celor răi,
de ceata gălăgioasă a oamenilor nelegiuiţi!
3. Ei* îşi ascut limba ca o sabie,
îşi aruncă** vorbele lor amare ca nişte săgeţi, *Ps. 11.2; 57.4. **Ps. 58.7. Ier. 9.3.
4. ca să tragă în ascuns asupra celui nevinovat:
trag asupra lui pe neaşteptate, fără nici o frică.
5. Ei se* îmbărbătează în răutatea lor,
se sfătuiesc împreună ca să întindă curse
şi zic**: „Cine ne va vedea?“
*Prov. 1.11. **Ps. 10.11; 59.7.
6. Pun la cale nelegiuiri
şi zic: „Iată-ne gata, planul este făcut!“

O prăpastie este lăuntrul şi inima fiecăruia!
7. Dar* Dumnezeu aruncă săgeţi împotriva lor:
deodată, iată-i loviţi. *Ps. 7.12,13.
8. Limba* lor le-a pricinuit căderea;
şi toţi cei ce-i văd clatină** din cap.
*Prov. 12.13; 18.7. **Ps. 31.11; 52.6.
9. Toţi* oamenii sunt cuprinşi de frică şi mărturisesc**: „Iată ce a făcut Dumnezeu“,
şi recunosc că aceasta este lucrarea Lui! *Ps. 40.3. **Ier. 50.28; 51.10.
10. Cel* neprihănit se bucură în Domnul şi în El îşi caută scăparea;
toţi cei cu inima fără prihană se laudă că sunt fericiţi. *Ps. 82.11; 58.10; 68.3.

PSALMUL 65

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David. O cântare.

65 1. Cu încredere, Dumnezeule, vei fi lăudat în Sion,
şi împlinite vor fi juruinţele care Ţi-au fost făcute.
2. Tu asculţi rugăciunea,
de aceea toţi oamenii vor veni la* Tine. *Isa. 66.23.
3. Mă copleşesc* nelegiuirile:
dar Tu vei ierta** fărădelegile noastre.
*Ps. 38.4; 40.12. **Ps. 51.2; 79.9. Isa. 6.7. Evr. 9.14. 1 Ioan 1.7,9.
4. Ferice* de cel pe care-l alegi** Tu
şi pe care-l primeşti înaintea Ta,
ca să locuiască în curţile Tale!
Ne vom sătura† de binecuvântarea Casei Tale,
de sfinţenia Templului Tău.
*Ps. 33.12; 84.4. **Ps. 4.3. †Ps. 36.8.
5. În bunătatea Ta, Tu ne asculţi prin minuni,
Dumnezeul mântuirii noastre,
Nădejdea* tuturor marginilor îndepărtate ale pământului şi mării! *Ps. 22.27.
6. El întăreşte munţii prin tăria Lui
şi este* încins cu putere. *Ps. 93.1.
7. El* potoleşte urletul mărilor, urletul valurilor lor,
şi zarva** popoarelor.
*Ps. 89.9; 107.29. Mat. 8.26. **Ps. 16.10. Isa. 17.12,13.
8. Cei ce locuiesc la marginile lumii se înspăimântă de minunile Tale:
Tu umpli de veselie Răsăritul şi Apusul îndepărtat.
9. Tu cercetezi* pământul şi-i dai** belşug,
îl umpli de bogăţii
şi de râuri† dumnezeieşti pline cu apă.
Tu le dai grâu, pe care iată cum îl faci să rodească:
*Deut. 11.12. **Ps. 68.9,10; 104.13. Ier. 5.24. †Ps. 46.4.
10. îi uzi brazdele,
îi sfărâmi bulgării,
îl înmoi cu ploaia
şi-i binecuvântezi răsadul.
11. Încununezi anul cu bunătăţile Tale,
şi paşii Tăi varsă belşugul.
12. Câmpiile pustiului sunt adăpate,
şi dealurile sunt încinse cu veselie.
13. Păşunile se acoperă de oi,
şi văile* se îmbracă cu grâu:
toate strigă de bucurie şi cântă.
*Isa. 55.12.

PSALMUL 66

Către mai marele cântăreţilor.
O cântare. Un psalm.

66 1. Înălţaţi lui Dumnezeu strigăte* de bucurie, toţi locuitorii pământului. *Ps. 100.1.
2. Cântaţi slavă Numelui Său,
măriţi slava Lui prin laudele voastre.
3. Ziceţi lui Dumnezeu: „Cât de înfricoşate* sunt lucrările Tale!
Din** pricina mărimii puterii Tale, vrăjmaşii Tăi Te linguşesc.
*Ps. 65.5. **Ps. 18.44.
4. Tot* pământul se închină înaintea Ta
şi cântă** în cinstea Ta,
cântă Numele Tău. –
*Ps. 12.27; 67.3; 117.1. **Ps. 96.1,2. (Oprire)
5. Veniţi* şi priviţi lucrările lui Dumnezeu!
Ce înfricoşat este El când lucrează asupra fiilor oamenilor! *Ps. 46.8.
6. El a prefăcut* marea în pământ uscat,
şi râul** a fost trecut cu piciorul:
atunci ne-am bucurat în El.
*Exod 14.21. **Ios. 3.14,16.
7. El stăpâneşte pe vecie, prin puterea Lui.
Ochii* Lui urmăresc pe neamuri,
ca cei răzvrătiţi să nu se mai scoale împotriva Lui! – *Ps. 11.4. (Oprire)
8. Binecuvântaţi, popoare, pe Dumnezeul nostru!
Faceţi să răsune lauda Lui!
9. El ne-a păstrat sufletul cu viaţă
şi n-a îngăduit să ni se clatine piciorul.
10. Căci Tu* ne-ai încercat, Dumnezeule,
ne-ai trecut** prin cuptorul cu foc, ca argintul. *Ps. 17.3. Isa. 48.10.
**Zah. 13.9. 1 Pet. 1.6,7.

11. Ne-ai adus* în laţ
şi ne-ai pus o grea povară pe coapse.
*Plân. 1.13.
12. Ai lăsat* pe oameni să încalece pe capetele noastre,
am trecut** prin foc şi prin apă:
dar Tu ne-ai scos şi ne-ai dat belşug.
*Isa. 51.23. **Isa. 43.2.
13. De aceea, voi merge* în Casa Ta cu arderi de tot,
îmi voi** împlini juruinţele făcute Ţie, *Ps. 100.4; 116.14,17-19. **Ecl. 5.4.
14. juruinţe care mi-au ieşit de pe buze,
pe care mi le-a rostit gura când eram la strâmtoare.
15. Îţi voi aduce oi grase ca ardere de tot,
cu grăsimea berbecilor,
voi jertfi oi împreună cu ţapi. – (Oprire)
16. Veniţi* de ascultaţi, toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu,
şi voi istorisi ce a făcut El sufletului meu. *Ps. 34.11.
17. Am strigat către El cu gura mea,
şi îndată lauda a fost pe limba mea.
18. Dacă* aş fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea,
nu m-ar fi ascultat Domnul.
*Iov 27.9. Prov. 15.29; 28.9. Isa. 1.15. Ioan 9.31. Iac. 4.3.
19. Dar Dumnezeu m-a* ascultat,
a luat aminte la glasul rugăciunii mele. *Ps. 116.1,2.
20. Binecuvântat să fie Dumnezeu,
care nu mi-a lepădat rugăciunea
şi nu mi-a îndepărtat bunătatea Lui!

PSALMUL 67

Către mai marele cântăreţilor.
De cântat pe instrumente cu corzi.
Un psalm. O cântare.

67 1. Dumnezeu să aibă milă de noi şi să ne binecuvânteze,
să facă* să lumineze peste noi faţa Lui,
*Num. 6.25. Ps. 4.6; 31.16; 80.3,7,19; 119.135. (Oprire)
2. ca să se cunoască pe pământ calea* Ta,
şi printre toate neamurile mântuirea** Ta! *Fapt. 18.25. **Luca 2.30,31. Tit 2.11.
3. Te* laudă popoarele, Dumnezeule,
toate popoarele Te laudă. *Ps. 66.4.
4. Se bucură neamurile şi se veselesc;
căci Tu judeci popoarele* cu nepărtinire
şi povăţuieşti neamurile pe pământ. –
*Ps. 96.10,13; 98.9. (Oprire)
5. Te laudă popoarele, Dumnezeule,
toate popoarele Te laudă.
6. Pământul* îşi dă roadele;
Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne binecuvântează, *Lev. 26.4. Ps. 85.12. Ezec. 34.27.
7. Dumnezeu ne binecuvântează,
şi toate marginile pământului se* tem de El. *Ps. 22.27.

PSALMUL 68

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David. O cântare.

68 1. Dumnezeu Se scoală*, vrăjmaşii Lui se risipesc,
şi potrivnicii Lui fug dinaintea feţei Lui. *Num. 10.35. Isa. 33.3.
2. Cum* se risipeşte fumul, aşa-i risipeşti Tu;
cum** se topeşte ceara la foc,
aşa pier cei răi dinaintea lui Dumnezeu. *Isa. 9.18. Osea 13.3. **Ps. 57.5. Mica 1.4.
3. Dar cei* neprihăniţi se bucură,
saltă de bucurie înaintea lui Dumnezeu
şi nu mai pot de veselie.
*Ps. 32.11; 58.10; 64.10.
4. Cântaţi* lui Dumnezeu, lăudaţi Numele Lui!
Faceţi** drum Celui ce înaintează prin câmpii.
Domnul† este Numele Lui: bucuraţi-vă înaintea Lui!
*Ps. 66.4. **Deut. 33.26. Vers. 33. †Exod 6.3.
5. El este tatăl* orfanilor, apărătorul văduvelor,
El, Dumnezeu, care locuieşte în Locaşul Lui cel Sfânt. *Ps. 10.14,18; 146.9.
6. Dumnezeu* dă o familie celor părăsiţi,
El izbăveşte** pe prinşii de război şi-i face fericiţi;
numai cei† răzvrătiţi locuiesc în locuri uscate. *1 Sam. 2.5. Ps. 113.9.
**Ps. 107.10,14; 146.7. Fapt. 12.6, etc. †Ps. 107.34,40.
7. Dumnezeule, când* ai ieşit Tu în fruntea poporului
şi când mergeai în pustiu –
*Exod 13.21. Judc. 4.14. Hab. 3.13. (Oprire)
8. s-a cutremurat* pământul,
s-au topit cerurile dinaintea lui Dumnezeu,
s-a zguduit Sinai dinaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.
*Exod 19.16,18. Judc. 5.4. Isa. 64.1,3.
9. Ai dat o* ploaie binefăcătoare, Dumnezeule,
şi ai întărit moştenirea Ta sleită de puteri. *Deut. 11.11,12. Ezec. 34.26.
10. Poporul Tău şi-a aşezat locuinţa în ţara
pe care, prin bunătatea Ta, Dum-

nezeule, o pregătiseşi pentru cei nenorociţi*. *Deut. 26.5,9. Ps. 74.19.
11. Un cuvânt spune Domnul,
şi femeile aducătoare de veşti bune sunt o mare oştire: –
12. împăraţii* oştirilor fug, fug,
şi cea care rămâne acasă împarte prada. *Num. 31.8,9,54. Ios. 10.16; 12.8.
13. Pe când* voi vă odihniţi în mijlocul staulelor,
aripile porumbelului sunt acoperite** de argint,
şi penele lui sunt de un galben auriu. – *Ps. 81.6. **Ps. 105.37.
14. Când* a împrăştiat Cel atotputernic pe împăraţi în ţară,
parcă ningea în Ţalmon. *Num. 21.3. Ios. 10.10; 12.1, etc.
15. Munţii lui Dumnezeu, munţii Basanului,
munţi cu multe piscuri, munţii Basanului,
16. pentru ce*, munţi cu multe piscuri, purtaţi pizmă
pe** muntele pe care l-a ales Dumnezeu ca locaş împărătesc?
Cu toate acestea Domnul va locui în el în veci. *Ps. 114.4,6. **Deut. 12.5,11. 1 Împ. 9.3. Ps. 87.1,2; 132.13,14.
17. Carele* Domnului se numără cu douăzecile de mii, cu mii şi mii;
Domnul este în mijlocul lor, venind din Sinai în Locaşul Său cel Sfânt. *Deut. 33.2. 2 Împ. 6.16,17. Dan. 7.10. Evr. 12.22. Apoc. 9.16.
18. Te-ai suit* pe înălţime, ai** luat prinşi de război,
ai luat† în dar oameni;
cei răzvrătiţi†† vor locui şi ei*† lângă Domnul Dumnezeu. *Fapt. 1.9. Efes. 4.8. **Judc. 5.12. †Fapt. 2.4,33. ††1 Tim. 1.13. *†Ps. 78.60.
19. Binecuvântat să fie Domnul care zilnic ne poartă povara,
Dumnezeu, Mântuirea noastră. – (Oprire)
20. Dumnezeu este pentru noi Dumnezeul izbăvirilor,
şi Domnul* Dumnezeu ne poate scăpa de moarte. *Deut. 32.29. Prov. 4.23. Apoc. 1.18; 20.1.
21. Da, Dumnezeu* va zdrobi capul vrăjmaşilor Lui,
creştetul** capului celor ce trăiesc în păcat. *Ps. 110.6. Hab. 3.13. **Ps. 55.23.
22. Domnul zice: „Îi voi aduce înapoi* din Basan,
îi voi aduce înapoi din** fundul mării, *Num. 21.33. **Exod 14.22.
23. ca* să-ţi cufunzi piciorul în sânge,
şi** limba câinilor tăi să-şi capete partea din vrăjmaşii tăi." *Ps. 58.10. **1 Împ. 21.19.
24. Ei văd intrarea Ta, Dumnezeule,
intrarea Dumnezeului meu, Împăratului meu, în Locaşul cel Sfânt.
25. În frunte merg cântăreţii*, apoi cei ce cântă din instrumente,
în mijlocul fetelor care sună din timpane. *1 Cron. 13.8; 15.16. Ps. 47.5.
26. Binecuvântaţi pe Dumnezeu în adunări,
binecuvântaţi pe Domnul, cei ce vă coborâţi* din Israel! *Deut. 33.28. Isa. 48.1.
27. Iată tânărul* Beniamin, care stăpâneşte peste ei,
căpeteniile lui Iuda şi ceata lor,
căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Neftali. *1 Sam. 9.21.
28. Dumnezeul tău te-a făcut* puternic.
Întăreşte, Dumnezeule, ce ai făcut pentru noi în Templul Tău. *Ps. 42.8.
29. Împăraţii* Îţi vor aduce daruri la Ierusalim. *1 Împ. 10.10,24,25. 2 Cron. 32.23. Ps. 72.10; 76.11. Isa. 60.16,17.
30. Înspăimântă fiara din trestii,
ceata* taurilor, cu viţeii popoarelor;
calcă în picioare pe cei ce îşi pun** plăcerea în argint!
Risipeşte popoarele cărora le place să se bată! *Ps. 22.12. **2 Sam. 8.2,6.
31. Cei* mari vin din Egipt;
Etiopia** aleargă† cu mâinile întinse spre Dumnezeu. *Isa. 19.19,21. **Ps. 72.9. Isa. 45.14. Ţef. 3.10. Fapt. 8.27. †Ps. 44.20.
32. Cântaţi lui Dumnezeu, împărăţiile pământului,
şi lăudaţi pe Domnul! – (Oprire)
33. Cântaţi Celui ce* călăreşte pe cerurile cerurilor veşnice!
Iată că** se aude glasul Lui, glasul Lui cel puternic! *Vers. 4. Ps. 18.10; 104.3. **Ps. 29.3, etc.
34. Daţi* slavă lui Dumnezeu,
a cărui măreţie este peste Israel
şi a cărui putere este în ceruri. *Ps. 29.1.
35. Ce înfricoşat* eşti, Dumnezeule, din Locaşul Tău cel Sfânt!
Dumnezeul lui Israel dă poporului Său tărie şi mare putere.
Binecuvântat să fie Dumnezeu! *Ps. 45.4; 65.5; 66.5; 76.12.

PSALMUL 69

Către mai marele cântăreţilor. De cântat ca şi „Crinii". Un psalm al lui David.

69 1. Scapă-mă, Dumnezeule,
căci* îmi ameninţă apele viaţa. *Vers. 2,14,15. Iona 2.5.
2. Mă afund* în noroi şi nu mă pot ţine;

am căzut în prăpastie, şi dau apele peste mine. *Ps. 40.2.
3. Nu mai pot* strigând, mi se usucă gâtlejul,
mi se topesc** ochii privind spre Dumnezeul meu. *Ps. 6.6. **Ps. 119.82,123. Isa. 38.14.
4. Cei ce mă urăsc* fără temei sunt mai mulţi decât perii capului meu;
ce puternici sunt cei ce vor să mă piardă,
cei ce pe nedrept îmi sunt vrăjmaşi;
trebuie să dau înapoi ce n-am furat. *Ps. 35.19. Ioan 15.25.
5. Dumnezeule, Tu cunoşti nebunia mea,
şi greşelile mele nu-Ţi sunt ascunse.
6. Să nu rămână de ruşine, din pricina mea, cei ce nădăjduiesc în Tine, Doamne Dumnezeul oştirilor!
Să nu roşească de ruşine, din pricina mea, cei ce Te caută, Dumnezeul lui Israel!
7. Căci pentru Tine port eu ocara,
şi îmi acoperă faţa ruşinea.
8. Am ajuns* un străin pentru fraţii mei
şi un necunoscut pentru fiii mamei mele. *Ps. 31.11. Isa. 53.3. Ioan 1.11; 7.5.
9. Căci* râvna Casei Tale mă mănâncă,
şi** ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine cad asupra mea. *Ps. 119.139. Ioan 2.17. **Ps. 89.50,51. Rom. 15.3.
10. Plâng şi* postesc,
şi ei mă ocărăsc. *Ps. 35.13,14.
11. Mă îmbrac cu sac,
şi* ei mă batjocoresc. *1 Împ. 9.7. Ier. 24.9.
12. Cei ce stau la poartă vorbesc de mine,
şi* cei ce beau băuturi tari mă pun în cântece. *Iov 30.9. Ps. 35.15,16.
13. Dar eu către Tine îmi înalţ rugăciunea, Doamne, la* vremea potrivită.
În bunătatea Ta cea mare,
răspunde-mi, Dumnezeule, şi dă-mi ajutorul Tău! *Isa. 49.8; 55.6. 2 Cor. 6.2.
14. Scoate-mă din noroi, ca să nu mă mai afund!
Să* fiu izbăvit de vrăjmaşii mei şi din prăpastie**! *Ps. 144.7. **Vers. 1,2,15.
15. Să nu mai dea valurile peste mine,
să nu mă înghită adâncul
şi să nu se închidă* groapa peste mine! *Num. 16.33.
16. Ascultă-mă, Doamne, căci* bunătatea Ta este nemărginită.
În îndurarea Ta cea mare, întoarce-Ţi** privirile spre mine *Ps. 63.6. **Ps. 25.16; 86.16.
17. şi nu-Ţi ascunde* faţa de robul Tău!
Căci sunt în necaz: grăbeşte de m-ascultă! *Ps. 27.9; 102.2.
18. Apropie-Te de sufletul meu şi izbăveşte-l!
Scapă-mă, din pricina vrăjmaşilor mei!
19. Tu ştii ce ocară*, ce ruşine şi batjocură mi se face;
toţi potrivnicii mei sunt înaintea Ta. *Ps. 22.6,7. Isa. 53.3. Evr. 12.2.
20. Ocara îmi rupe inima, şi sunt bolnav;
aştept să-i fie cuiva milă* de mine, dar degeaba;
aştept mângâietori**, şi nu găsesc nici unul. *Ps. 142.4. Isa. 63.5. **Iov 16.2.
21. Ei îmi pun fiere în mâncare,
şi, când* mi-e sete, îmi dau să beau oţet. *Mat. 27.34,48. Marc. 15.23. Ioan 19.29.
22. Să li se prefacă masa într-o cursă*,
şi liniştea într-un laţ! *Rom. 11.9,10.
23. Să li se întunece* ochii, şi să nu mai vadă,
şi clatină-le mereu coapsele! *Isa. 6.9,10. Ioan 12.39,40.
24. Varsă-Ţi* mânia peste ei,
şi să-i atingă urgia Ta aprinsă! *1 Tes. 2.16.
25. Pustie* să le rămână locuinţa,
şi nimeni să nu mai locuiască în corturile lor! *Mat. 23.38. Fapt. 1.20.
26. Căci ei* prigonesc pe** cel lovit de Tine,
povestesc suferinţele celor răniţi de Tine. *2 Cron. 28.9. Zah. 1.15. **Isa. 53.4.
27. Adaugă* alte nelegiuiri la nelegiuirile lor,
şi** să n-aibă parte de îndurarea Ta! *Rom. 1.28. **Isa. 26.10. Rom. 9.31.
28. Să fie şterşi* din Cartea Vieţii,
şi** să nu fie scrişi împreună cu cei neprihăniţi! *Exod 32.32. Filp. 4.3. Apoc. 3.5; 13.8. **Ezec. 13.9. Luca 10.20. Evr. 12.23.
29. Eu sunt nenorocit şi sufăr:
Dumnezeule, ajutorul Tău să mă ridice!
30. Atunci voi lăuda* Numele lui Dumnezeu prin cântări,
şi prin laude Îl voi preamări. *Ps. 28.7.
31. Lucrul acesta este mai* plăcut Domnului
decât un viţel cu coarne şi copite! *Ps. 50.13,14,23.
32. Nenorociţii* văd lucrul acesta, şi se bucură;
voi, care căutaţi pe Dumnezeu, veselă** să vă fie inima! *Ps. 34.2. **Ps. 22.26.

33. Căci Domnul ascultă pe cei săraci
şi nu nesocoteşte pe prinşii* Lui de
război. *Efes. 3.1.
34. Să-L laude* cerurile şi pământul,
mările şi** tot ce mişună în ele!
*Ps. 96.11; 148.1. Isa. 44.23; 49.13. **Isa. 55.12.
35. Căci* Dumnezeu va mântui Sionul
şi va zidi cetăţile lui Iuda;
ele vor fi locuite şi luate în stăpânire;
*Ps. 51.18. Isa. 44.26.
36. sămânţa* robilor Lui le va moşteni,
şi cei ce iubesc Numele Lui vor locui
în ele. *Ps. 102.28.

PSALMUL 70

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David. Ca aducere aminte.

70 1. Grăbeşte, Dumnezeule*, de mă
izbăveşte!
Grăbeşte de-mi ajută, Doamne!
*Ps. 40.13, etc.; 71.12.
2. Să rămână de ruşine* şi înfruntaţi
cei ce vor să-mi ia viaţa!
Să dea înapoi şi să roşească
cei ce-mi doresc pieirea! *Ps. 35.4,26; 71.13.
3. Să se întoarcă* înapoi de ruşine
cei ce zic: „Aha! Aha!“ *Ps. 40.15.
4. Toţi cei ce Te caută să se veselească
şi să se bucure în Tine!
Cei ce iubesc mântuirea Ta
să zică neîncetat: „Preamărit să fie
Dumnezeu!“
5. Eu* sunt sărac şi lipsit: grăbeşte**
să-mi ajuţi, Dumnezeule.
Tu eşti ajutorul şi izbăvitorul meu:
Doamne, nu zăbovi! *Ps. 40.17. **Ps. 141.1.

PSALMUL 71

71 1. În Tine*, Doamne, îmi caut
scăparea:
să nu rămân de ruşine niciodată!
*Ps. 25.2,3; 31.1.
2. Scapă-mă în dreptatea Ta şi
izbăveşte-mă*!
Pleacă-Ţi** urechea spre mine şi
ajută-mi. *Ps. 31.1. **Ps. 17.6.
3. Fii* o stâncă de adăpost pentru
mine, unde să pot fugi totdeauna!
Tu ai hotărât** să mă scapi,
căci Tu eşti stânca şi cetăţuia mea.
*Ps. 31.2,3. **Ps. 44.4.
4. Izbăveşte-mă*, Dumnezeule, din
mâna celui rău,
din mâna omului nelegiuit şi asupritor!
*Ps. 140.1,4.
5. Căci Tu eşti nădejdea* mea,
Doamne Dumnezeule!
În Tine mă încred din tinereţea mea.
*Ier. 17.7,17.
6. Pe* Tine mă sprijin, din pântecele
mamei mele.
Tu eşti binefăcătorul meu încă din
pântecele mamei;
pe Tine Te laud fără-ncetare.
*Ps. 22.9,10. Isa. 46.3.
7. Pentru* mulţi am ajuns ca o
minune,
dar Tu eşti scăparea mea cea tare.
*Isa. 8.18. Zah. 3.8. 1 Cor. 4.9.
8. Să mi se umple gura* de laudele
Tale
şi-n fiecare zi să Te slăvească!
*Ps. 35.28.
9. Nu* mă lepăda la vremea bătrâ-
neţii;
când mi se duc puterile, nu mă
părăsi! *Vers. 18.
10. Căci vrăjmaşii mei vorbesc de
mine,
şi cei ce-mi pândesc viaţa se* sfătu-
iesc între ei, *2 Sam. 17.1. Mat. 27.1.
11. zicând: „L-a părăsit Dumnezeu;
urmăriţi-l, puneţi mâna pe el, căci
nu-i nimeni care să-l scape!“
12. Dumnezeule*, nu Te depărta de
mine!
Dumnezeule, vino degrabă** în ajutorul
meu! *Ps. 22.11,19; 35.22; 38.21,22. **Ps. 70.1.
13. Să rămână de ruşine* şi nimiciţi
cei ce vor să-mi ia viaţa!
Să fie acoperiţi de ruşine şi de ocară
cei ce-mi caută pierzarea!
*Vers. 24. Ps. 35.4,26; 40.14; 70.2.
14. Şi eu voi nădăjdui pururi,
Te voi lăuda tot mai mult.
15. Gura* mea va vesti zi de zi
dreptatea şi mântuirea Ta,
căci nu-i** cunosc marginile.
*Vers. 8,24. Ps. 35.28. **Ps. 40.5; 139.17,18.
16. Voi spune lucrările Tale cele
puternice, Doamne Dumnezeule!
Voi pomeni dreptatea Ta şi numai pe
a Ta.
17. Dumnezeule, Tu m-ai învăţat din
tinereţe,
şi până acum eu vestesc minunile
Tale.
18. Nu mă părăsi, Dumnezeule, chiar*
la bătrâneţi cărunte,
ca să vestesc tăria Ta neamului de
acum,
şi puterea Ta neamului de oameni
care va veni! *Vers. 9.
19. Dreptatea* Ta, Dumnezeule, ajunge
până la cer;
Tu ai săvârşit lucruri mari:
Dumnezeule**, cine este ca Tine?
*Ps. 57.10. **Ps. 35.10; 86.8; 89.6,8.

20. Ne-ai* făcut să trecem prin multe necazuri şi nenorociri;
dar ne vei da iarăşi viaţa**,
ne vei scoate iarăşi din adâncurile pământului. *Ps. 60.3. **Osea 6.1,2.
21. Înalţă-mi mărimea mea,
întoarce-Te şi mângâie-mă din nou!
22. Şi Te voi lăuda în sunet de* lăută,
Îţi voi cânta credincioşia, Dumnezeule,
Te voi lăuda cu harpa,
Sfântul** lui Israel!
*Ps. 92.1-3; 150.3. **2 Împ. 19.22. Isa. 60.9.
23. Când Te voi lăuda, voi fi cu bucuria pe buze,
cu bucuria în sufletul* pe care mi l-ai izbăvit; *Ps. 103.4.
24. şi limba* mea va vesti zi de zi dreptatea Ta,
căci** cei ce-mi caută pierzarea sunt ruşinaţi şi roşii de ruşine.
*Vers. 8,15. **Vers. 13.

PSALMUL 72

Un psalm al lui Solomon.

72 1. Dumnezeule, dă judecăţile Tale împăratului
şi dă dreptatea Ta fiului împăratului!
2. Şi el va* judeca pe poporul Tău cu dreptate,
şi pe nenorociţii Tăi cu nepărtinire.
*Isa. 11.2-4; 32.1.
3. Munţii* vor aduce pace poporului,
şi dealurile de asemenea, ca urmare a dreptăţii Tale. *Ps. 85.10. Isa. 32.17; 52.7.
4. El va* face dreptate nenorociţilor poporului,
va scăpa pe copiii săracului
şi va zdrobi pe asupritor. *Isa. 11.4.
5. Aşa că se vor teme de Tine, cât* va fi soarele
şi cât se va arăta luna, din neam în neam; *Vers. 7,17. Ps. 89.36,37.
6. va* fi ca o ploaie care cade pe un pământ cosit,
ca o ploaie repede care udă câmpia.
*2 Sam. 23.4. Osea 6.3.
7. În zilele lui va înflori cel neprihănit
şi* va fi belşug de pace până nu va mai fi lună. *Isa. 2.4. Dan. 2.44. Luca 1.33.
8. El va stăpâni* de la o mare la alta,
şi de la Râu până la marginile pământului.
*Exod 23.31. 1 Împ. 4.21,24. Ps. 2.8; 80.11; 89.25. Zah. 9.10.
9. Locuitorii* pustiului îşi vor pleca genunchiul înaintea lui,
şi** vrăjmaşii vor linge ţărâna.
*Ps. 74.14. **Isa. 49.23. Mica 7.17.
10. Împăraţii* Tarsisului şi ai ostroavelor vor plăti biruri,
împăraţii Sebei şi Sabei vor aduce daruri.
*2 Cron. 9.21. Ps. 45.12; 68.29. Isa. 49.7; 60.6,9.
11. Da, toţi împăraţii se vor închina* înaintea lui,
toate neamurile îi vor sluji. *Isa. 49.22,23.
12. Căci el va* izbăvi pe săracul care strigă
şi pe nenorocitul care n-are ajutor.
*Iov 29.12.
13. Va avea milă de cel nenorocit şi de cel lipsit
şi va scăpa viaţa săracilor;
14. îi va izbăvi de apăsare şi de silă,
şi sângele lor va fi scump* înaintea lui. *Ps. 116.15.
15. Ei vor trăi şi-i vor da aur din Seba;
se vor ruga neîncetat pentru el
şi-l vor binecuvânta în fiecare zi.
16. Va fi belşug de grâne în ţară, până în vârful munţilor,
şi spicele lor se vor clătina ca şi copacii din Liban;
oamenii* vor înflori în cetăţi ca iarba pământului. *1 Împ. 4.20.
17. Numele* lui va dăinui pe vecie:
cât soarele îi va ţine numele.
Cu el se** vor binecuvânta unii pe alţii,
şi toate† neamurile îl vor numi fericit.
*Ps. 89.36. **Gen. 12.3; 22.18. Ier. 4.2. †Luca 1.48.
18. Binecuvântat* să fie Domnul Dumnezeul lui Israel,
singurul care** face minuni!
*1 Cron. 29.10. Ps. 41.13; 106.48. **Exod 15.11. Ps. 77.14; 136.4.
19. Binecuvântat* să fie în veci slăvitul Lui Nume!
Tot pământul să** se umple de slava Lui!
Amin! Amin! *Neem. 9.5. **Num. 14.21. Zah. 14.9.
20. Sfârşitul rugăciunilor lui David, fiul lui Isai.

CARTEA A TREIA

PSALMUL 73

Un psalm al lui Asaf.

73 1. Da, bun este Dumnezeu cu Israel,
cu cei cu inima curată.
2. Totuşi, era să mi se îndoaie piciorul
şi era să-mi alunece paşii!
3. Căci* mă uitam cu jind la cei nesocotiţi,
când vedeam fericirea celor răi.
*Iov 21.7. Ps. 37.1. Ier. 12.1.

4. Într-adevăr, nimic nu-i tulbură până la moarte,
şi trupul le este încărcat de grăsime.
5. N-au* parte de suferinţele omeneşti
şi nu sunt loviţi ca ceilalţi oameni. *Iov 21.9.
6. De aceea mândria le slujeşte ca salbă,
şi asuprirea este haina care-i* înveleşte. *Ps. 109.18.
7. Li se bulbucă ochii* de grăsime,
şi au mai mult decât le-ar dori inima. *Iov 15.27. Ps. 17.10; 119.70. Ier. 5.28.
8. Râd* şi vorbesc** cu răutate de asuprire:
vorbesc† de sus, *Ps. 53.1. **Osea 7.16. †2 Pet. 2.18. Iuda 16.
9. îşi înalţă gura* până la ceruri,
şi limba le cutreieră pământul. *Apoc. 13.6.
10. De aceea aleargă lumea la ei,
înghite* apă din plin *Ps. 75.8.
11. şi zice: „Ce* ar putea să ştie Dumnezeu
şi ce ar putea să cunoască Cel Preaînalt?“ *Iov 22.13. Ps. 10.11; 94.7.
12. Aşa sunt cei răi:
totdeauna fericiţi*, şi îşi măresc bogăţiile. *Vers. 3.
13. Degeaba*, dar, mi-am curăţat eu inima
şi mi-am** spălat mâinile în nevinovăţie: *Iov 21.15; 34.9; 35.3. Mal. 3.14. **Ps. 26.6.
14. căci în fiecare zi sunt lovit
şi în toate dimineţile sunt pedepsit.
15. Dacă aş zice: „Vreau să vorbesc ca ei“,
iată că n-aş fi credincios neamului copiilor Tăi.
16. M-am* gândit la aceste lucruri ca să le pricep,
dar zadarnică mi-a fost truda, *Ecl. 8.17.
17. până ce am* intrat în Sfântul Locaş al lui Dumnezeu
şi am luat seama la soarta** de la urmă a celor răi. *Ps. 77.13. **Ps. 37.38.
18. Da, Tu-i pui* în locuri alunecoase
şi-i arunci în prăpăd. *Ps. 35.
19. Cum sunt nimiciţi într-o clipă!
Sunt pierduţi, prăpădiţi printr-un sfârşit năprasnic.
20. Ca* un vis la deşteptare,
aşa le lepezi chipul, Doamne, la** deşteptarea Ta! *Iov 20.8. Ps. 90.5,6. Isa. 29.7,8. **Ps. 78.65.
21. Când mi se* amăra inima
şi mă simţeam străpuns în măruntaie, *Vers. 3.
22. eram prost* şi fără judecată,
eram ca un dobitoc înaintea Ta. *Ps. 92.6. Prov. 30.2.
23. Însă eu sunt totdeauna cu Tine,
Tu m-ai apucat de mâna dreaptă;
24. mă vei călăuzi cu* sfatul Tău,
apoi mă vei primi în slavă. *Ps. 32.8. Isa. 58.8.
25. Pe* cine altul am eu în cer în afară de Tine?
Şi pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine. *Filp. 3.8.
26. Carnea* şi inima pot să mi se prăpădească:
fiindcă Dumnezeu va fi pururi stânca inimii mele şi partea** mea de moştenire. *Ps. 84.2; 119.81. **Ps. 16.5; 119.57.
27. Căci iată că cei ce* se depărtează de Tine pier;
Tu nimiceşti pe toţi cei ce-Ţi sunt necredincioşi**. *Ps. 119.155. **Exod 34.15. Num. 15.39. Iac. 4.4.
28. Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii* de Dumnezeu:
pe Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de adăpost,
ca să povestesc** toate lucrările Tale. *Evr. 10.22. **Ps. 107.22; 118.17.

PSALMUL 74

O cântare a lui Asaf.

74 1. Pentru ce, Dumnezeule, ne lepezi* pentru totdeauna?
Pentru ce Te mânii** pe turma† păşunii Tale? *Ps. 44.9,23; 60.1,10; 77.7. Ier. 31.37; 33.24. **Deut. 29.20. †Ps. 95.7; 100.3.
2. Adu-Ţi aminte de poporul Tău,
pe care* l-ai câştigat odinioară,
pe care l-ai răscumpărat ca seminţie** a moştenirii Tale!
Adu-Ţi aminte de muntele Sionului, unde Îţi aveai locuinţa; *Exod 15.16. Deut. 9.29. **Deut. 32.9. Ier. 10.16.
3. îndreaptă-Ţi paşii spre aceste locuri pustiite fără curmare!
Vrăjmaşul a pustiit totul în Locaşul Tău cel Sfânt.
4. Potrivnicii Tăi au mugit* în mijlocul Templului Tău;
şi-au pus** semnele lor drept semne. *Plân. 2.7. **Dan. 6.27.
5. Parcă erau nişte oameni
care ridică toporul într-o pădure deasă:
6. în curând au sfărâmat toate podoabele* săpate
cu lovituri de securi şi ciocane. *1 Împ. 6.18,29,32,35.
7. Au pus foc* Sfântului Tău Locaş;
au dărâmat şi au pângărit** locuinţa Numelui Tău. *2 Împ. 25.9. **Ps. 89.39.

8. Ei ziceau* în inima lor:
„Să-i prăpădim pe toţi!“
Au ars toate locurile sfinte din ţară.
*Ps. 83.4.
9. Semnele noastre nu le mai vedem;
nu* mai este nici un proroc
şi nu mai este nimeni printre noi care
să ştie până când... *1 Sam. 3.1. Amos 8.11.
10. Până când, Dumnezeule, va
batjocori asupritorul
şi va nesocoti vrăjmaşul fără curmare
Numele Tău?
11. Pentru ce* Îţi tragi înapoi mâna şi
dreapta Ta?
Scoate-o din sân şi nimiceşte-i! *Plân. 2.3.
12. Totuşi, Dumnezeu* este Împăratul
meu, care din vremuri străvechi
dă izbăviri în mijlocul acestei ţări.
*Ps. 44.4.
13. Tu ai despărţit* marea cu puterea
Ta,
ai sfărâmat** capetele balaurilor din
ape; *Exod 14.21. **Isa. 51.9,10. Ezec. 29.3; 32.3.
14. ai zdrobit capul leviatanului[1],
l-ai dat să-l* mănânce fiarele** din
pustiu. *Num. 14.9. **Ps. 72.9.
15. Ai făcut să ţâşnească* izvoare în
pâraie,
ai uscat** râuri care nu seacă.
*Exod 17.5,6. Num. 20.11. Ps. 105.41. Isa. 48.21. **Ios. 3.13, etc.
16. A Ta este ziua, a Ta este şi
noaptea;
Tu* ai aşezat lumina şi soarele.
*Gen. 1.14, etc.
17. Tu ai statornicit* toate hotarele
pământului,
Tu ai rânduit vara** şi iarna.
*Fapt. 17.26. **Gen. 8.22.
18. Adu-Ţi* aminte, Doamne, că
vrăjmaşul Te batjocoreşte,
şi un** popor nechibzuit huleşte
Numele Tău! *Vers. 22. Apoc. 16.19. **Ps. 39.8.
19. Nu lăsa pradă fiarelor sufletul
turturelei* Tale
şi nu uita** pe vecie viaţa nenoro-
ciţilor Tăi! *Cânt. 2.14. **Ps. 68.10.
20. Ai* în vedere legământul!
Căci locurile dosnice din ţară sunt
pline de bârloguri de tâlhari.
*Gen. 17.7,8. Lev. 26.44,45. Ps. 106.45. Ier. 33.21.
21. Să nu se întoarcă ruşinat cel apăsat,
ci nenorocitul şi săracul să laude
Numele Tău!
22. Scoală-Te, Dumnezeule, apără-Ţi
pricina!
Adu-Ţi* aminte de ocările pe care Ţi
le aruncă în fiecare zi cel fără minte!
*Vers. 18. Ps. 89.51.

1. Sau: crocodilul

23. Nu uita strigătele potrivnicilor Tăi,
zarva care creşte necurmat a celor ce
se ridică împotriva Ta!

PSALMUL 75

Către mai marele cântăreţilor.
„Nu nimici.“ Un psalm al lui Asaf.
O cântare.

75 1. Te lăudăm, Dumnezeule, Te
lăudăm;
noi, care chemăm Numele Tău,
vestim minunile Tale!
2. „Atunci când va veni vremea hotărâ-
tă“, zice Domnul,
„voi judeca fără părtinire.
3. Poate să se cutremure pământul cu
locuitorii lui:
căci Eu îi întăresc stâlpii.“ (Oprire)
4. Eu zic celor ce se fălesc: „Nu vă
făliţi!“,
şi celor răi: „Nu* ridicaţi capul sus!“
*Zah. 1.21.
5. Nu vă ridicaţi capul aşa de sus,
nu vorbiţi cu atâta trufie!
6. Căci nici de la Răsărit, nici de la
Apus,
nici din pustiu nu vine înălţarea.
7. Ci Dumnezeu* este Cel ce judecă:
El** coboară pe unul, şi înalţă pe
altul. *Ps. 50.6; 58.11. **1 Sam. 2.7. Dan. 2.21.
8. În mâna Domnului este un* potir,
în care fierbe un vin plin de**
amestecătură.
Când îl varsă,
toţi cei răi de pe pământ sug, îl sorb
şi-l beau până în fund†! *Iov 21.20. Ps. 60.3.
Ier. 25.15. Apoc. 14.10; 16.19. **Prov. 23.30. †Ps. 73.10.
9. Eu însă voi vesti pururi aceste
lucruri;
voi cânta laude în cinstea Dumnezeului
lui Iacov.
10. Şi voi doborî toate* puterile celor
răi:
puterile** celui neprihănit însă se vor
înălţa. *Ps. 101.8. Ier. 48.25. **Ps. 89.17; 148.14.

PSALMUL 76

Către mai marele cântăreţilor. De cântat cu instrumente cu corzi. Un psalm al lui Asaf. O cântare.

76 1. Dumnezeu este cunoscut în
Iuda*,
mare este Numele Lui în Israel.
*Ps. 48.1, etc.
2. Cortul Lui este în Salem,
şi Locuinţa Lui în Sion;
3. acolo a sfărâmat* El săgeţile,
scutul, sabia şi armele de război. –
*Ps. 46.9. Ezec. 39.9. (Oprire)

4. Tu eşti mai măreţ, mai puternic decât* munţii răpitorilor. *Ezec. 38.12,13; 39.4.
5. Despuiaţi au fost vitejii* aceia plini de inimă, au adormit** somnul de apoi;
n-au putut să se apere, toţi acei oameni viteji. *Isa. 46.12. **Ps. 13.3. Ier. 51.39.
6. La* mustrarea Ta, Dumnezeul lui Iacov,
au adormit şi călăreţi şi cai.
*Exod 15.1,21. Ezec. 39.20. Naum 2.13. Zah. 12.4.
7. Cât de înfricoşat eşti Tu!
Cine* poate să-Ţi stea împotrivă când Îţi izbucneşte mânia? *Naum 1.6.
8. Ai* rostit hotărârea de la înălţimea cerurilor;
pământul s-a îngrozit** şi a tăcut,
*Ezec. 38.20. **2 Cron. 20.29,30.
9. când S-a* ridicat Dumnezeu să facă dreptate
şi să scape pe toţi nenorociţii de pe pământ. – *Ps. 9.7-9; 72.4. (Oprire)
10. Omul Te laudă chiar şi în mânia* lui,
când Te îmbraci cu toată urgia Ta.
*Exod 9.16; 18.11. Ps. 65.7.
11. Faceţi* juruinţe Domnului Dumnezeului vostru şi împliniţi-le!
Toţi** cei ce-L înconjoară să aducă daruri Dumnezeului celui înfricoşat.
*Ecl. 5.4-6. **2 Cron. 32.22,23. Ps. 68.29; 89.7.
12. El frânge mândria domnitorilor,
El este înfricoşat* pentru împăraţii pământului. *Ps. 68.35.

PSALMUL 77

Către mai marele cântăreţilor. După Iedutun. Un psalm al lui Asaf.

77 1. Strig* cu glasul meu către Dumnezeu,
strig cu glasul meu către Dumnezeu,
şi El mă va asculta. *Ps. 3.4.
2. În* ziua necazului meu, caut** pe Domnul;
noaptea, mâinile îmi stau întinse fără curmare;
sufletul meu nu vrea nici o mângâiere. *Ps. 50.15. **Isa. 26.9,16.
3. Mi-aduc aminte de Dumnezeu şi gem;
mă gândesc adânc în mine şi mi se mâhneşte duhul*. – *Ps. 142.3; 143.4. (Oprire)
4. Tu îmi ţii pleoapele deschise;
şi, de mult ce mă frământ, nu pot vorbi.
5. Mă gândesc* la zilele de demult,
la anii de odinioară.
*Deut. 32.7. Ps. 42.8. Ps. 143.5. Isa. 51.9.
6. Mă gândesc la cântările* mele noaptea,
cuget** adânc înăuntrul inimii mele,
îmi cade duhul pe gânduri şi zic:
*Ps. 42.8. **Ps. 4.4.
7. „Va lepăda* Domnul pentru totdeauna?
Şi nu va mai** fi El binevoitor?
*Ps. 74.1. **Ps. 85.1.
8. S-a isprăvit bunătatea Lui pe vecie?
S-a dus făgăduinţa* Lui pentru totdeauna? *Rom. 9.6.
9. A uitat* Dumnezeu să aibă milă?
Şi-a tras El, în mânia Lui, înapoi îndurarea?“ – *Isa. 49.15. (Oprire)
10. Atunci îmi zic: „Ceea ce mă face să sufăr*
este că dreapta Celui Preaînalt nu mai este aceeaşi“... *Ps. 31.22.
11. Dar tot voi lăuda* lucrările Domnului,
căci îmi aduc aminte de minunile Tale de odinioară; *Ps. 143.5.
12. da, mă voi gândi la toate lucrările Tale
şi voi lua aminte la toate isprăvile Tale.
13. Dumnezeule, căile* Tale sunt sfinte!
Care** dumnezeu este mare ca Dumnezeul nostru? *Ps. 73.17. **Exod 15.11.
14. Tu eşti Dumnezeul care faci minuni;
Tu Ţi-ai arătat puterea printre popoare.
15. Prin braţul Tău, Tu ai izbăvit* pe poporul Tău,
pe fiii lui Iacov şi ai lui Iosif.
*Exod 6.6. Deut. 9.29. (Oprire)
16. Când Te-au văzut* apele, Dumnezeule,
când Te-au văzut apele, s-au cutremurat,
şi adâncurile s-au mişcat.
*Exod 14.21. Ios. 3.15,16. Ps. 14.3. Hab. 3.8, etc.
17. Norii au turnat apă cu găleata,
tunetul a răsunat în nori,
şi* săgeţile Tale au zburat în toate părţile. *2 Sam. 22.15. Hab. 3.11.
18. Tunetul Tău a izbucnit în vârtej de vânt,
fulgerele* au luminat lumea,
pământul s-a mişcat şi s-a** cutremurat. *Ps. 97.4. **2 Sam. 22.8.
19. Ţi-ai croit un drum prin* mare,
o cărare prin apele cele mari,
şi** nu Ţi s-au mai cunoscut urmele.
*Hab. 3.15. **Exod 14.28.

20. Ai povăţuit* pe poporul Tău ca pe o turmă,
prin mâna lui Moise şi Aaron.
*Exod 13.21; 14.19. Ps. 78.52; 80.1. Isa. 63.11,12. Osea 12.13.

PSALMUL 78

O cântare a lui Asaf.

78 1. Ascultă*, poporul meu, învăţăturile mele!
Luaţi aminte la cuvintele gurii mele!
*Isa. 51.4.
2. Îmi deschid* gura şi vorbesc în pilde,
vestesc înţelepciunea vremurilor străvechi. *Ps. 49.4. Mat. 13.35.
3. Ce* am auzit, ce ştim,
ce ne-au povestit părinţii noştri, *Ps. 44.1.
4. nu* vom ascunde de copiii lor;
ci vom** vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului,
puterea Lui şi minunile pe care le-a făcut.
*Deut. 4.9; 6.7. Ioel 1.3. **Exod 12.26,27; 13.8,14. Ios. 4.6,7.
5. El* a pus o mărturie în Iacov,
a dat o Lege în Israel
şi a poruncit părinţilor noştri
să-şi** înveţe în ea copiii,
*Ps. 147.19. **Deut. 4.9; 6.7; 11.19.
6. ca* să fie cunoscută de cei ce vor veni după ei, de copiii care se vor naşte
şi care, când se vor face mari, să vorbească despre ea copiilor lor; *Ps. 102.18.
7. pentru ca aceştia să-şi pună încrederea în Dumnezeu,
să nu uite lucrările lui Dumnezeu,
şi să păzească poruncile Lui.
8. Să* nu fie, ca părinţii lor,
un** neam neascultător şi răzvrătit,
un neam care† n-avea o inimă tare
şi al cărui duh nu era credincios lui Dumnezeu!
*2 Împ. 17.14. Ezec. 20.18. **Exod 32.9; 33.3; 34.9. Deut. 9.6,13; 31.27. Ps. 68.6. †2 Cron. 20.33. Vers. 37.
9. Fiii lui Efraim, înarmaţi şi trăgând cu arcul,
au dat dosul în ziua luptei,
10. pentru că n-au* ţinut legământul lui Dumnezeu
şi n-au voit să umble întocmai după Legea Lui. *2 Împ. 17.15.
11. Au dat uitării* lucrările Lui,
minunile Lui pe care li le arătase.
*Ps. 106.13.
12. Înaintea părinţilor lor, El făcuse minuni*
în ţara Egiptului, în** câmpia Ţoan.
*Exod 7-12. **Gen. 32.3. Num. 13.22. Vers. 43. Isa. 19.11,13. Ezec. 30.14.
13. A despărţit* marea şi le-a deschis un drum prin ea,
ridicând** apele ca un zid.
*Exod 14.21. **Exod 15.8. Ps. 33.7.
14. I-a* călăuzit ziua cu un nor,
şi toată noaptea cu lumina unui foc strălucitor. *Exod 13.21; 14.24. Ps. 105.39.
15. A despicat* stânci în pustiu
şi le-a dat să bea ca din nişte valuri cu ape multe.
*Exod 17.6. Num. 20.11. Ps. 105.41. 1 Cor. 10.4.
16. A făcut să ţâşnească izvoare din* stânci
şi să curgă ape ca nişte râuri.
*Deut. 9.21. Ps. 105.41.
17. Dar ei tot n-au încetat să păcătuiască împotriva Lui,
n-au încetat să se răzvrătească* împotriva Celui Preaînalt în pustiu.
*Deut. 9.22. Ps. 95.8. Evr. 3.16.
18. Au ispitit* pe Dumnezeu în inima lor,
cerând mâncare după poftele lor.
*Exod 16.2.
19. Au vorbit* împotriva lui Dumnezeu
şi au zis: „Oare va putea Dumnezeu să pună o masă în pustiu? *Num. 11.4.
20. Iată* că El a lovit stânca, de au curs ape
şi s-au vărsat şiroaie.
Dar va putea El să dea şi pâine
sau să facă rost de carne poporului Său?“ *Exod 17.6. Num. 20.11.
21. Domnul a auzit şi S-a* mâniat.
Un foc s-a aprins împotriva lui Iacov,
şi s-a stârnit împotriva lui Israel mânia Lui, *Num. 11.1,10.
22. pentru că n-au crezut* în Dumnezeu,
pentru că n-au avut încredere în ajutorul Lui. *Evr. 3.18. Iuda 5.
23. El a poruncit norilor de sus
şi* a deschis porţile cerurilor:
*Gen. 7.11. Mal. 3.10.
24. a* plouat peste ei mană de mâncare
şi le-a dat grâu din cer.
*Exod 16.4,14. Ps. 105.40. Ioan 6.31. 1 Cor. 10.3.
25. Au mâncat cu toţii pâinea celor mari,
şi le-a trimis mâncare să se sature.
26. A* pus să sufle în ceruri vântul de răsărit
şi a adus, prin puterea Lui, vântul de miazăzi. *Num. 11.31.
27. A plouat peste ei carne, ca pulberea,

şi păsări înaripate, cât nisipul mării;
28. le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor,
de jur împrejurul locuinţelor lor.
29. Ei* au mâncat şi s-au săturat din destul:
Dumnezeu le-a dat ce doriseră.
*Num. 11.10.
30. Dar n-apucaseră să-şi stâmpere bine pofta,
mâncarea* le era încă în gură,
*Num. 11.33.
31. când s-a stârnit mânia lui Dumnezeu împotriva lor,
a lovit de moarte pe cei mai tari din ei
şi a doborât pe tinerii lui Israel.
32. Cu toate acestea, ei* n-au încetat să păcătuiască
şi** n-au crezut în minunile Lui.
*Num. 14;16;17. **Vers. 22.
33. De aceea*, El le-a curmat zilele ca o suflare,
le-a curmat anii printr-un sfârşit năprasnic. *Num. 14.29,35; 26.64,65.
34. Când* îi lovea de moarte, ei Îl căutau,
se întorceau şi se îndreptau spre Dumnezeu; *Osea 5.15.
35. îşi aduceau aminte că Dumnezeu* este stânca lor
şi că Dumnezeul atotputernic este izbăvitorul** lor. *Deut. 32.4,15,31.
**Exod 15.13. Deut. 7.8. Isa. 41.14; 44.6; 63.9.
36. Dar Îl înşelau* cu gura
şi-L minţeau cu limba. *Ezec. 33.31.
37. Inima* nu le era tare faţă de El,
şi nu erau credincioşi legământului Său. *Vers. 8.
38. Totuşi*, în îndurarea Lui, El iartă nelegiuirea şi nu nimiceşte;
Îşi opreşte** de multe ori mânia
şi† nu dă drumul întregii Lui urgii.
*Num. 14.18,20. **Isa. 48.9. †1 Împ. 21.29.
39. El Şi-a* adus deci aminte că** ei nu erau decât carne,
o† suflare care trece şi nu se mai întoarce.
*Ps. 103.14,16. **Gen. 6.3. Ioan 3.6. †Iov 7.7,16. Iac. 4.14.
40. De câte ori s-au răzvrătit ei împotriva Lui în pustiu!
De câte ori L-au mâniat* ei în pustietate! *Vers. 17.
Ps. 95.9,10. Isa. 7.13; 63.10. Efes. 4.30. Evr. 3.16,17.
41. Da, n-au încetat să ispitească* pe Dumnezeu
şi să întărâte** pe Sfântul lui Israel.
*Num. 14.22. Deut. 6.16. **Vers. 20.

42. Nu şi-au mai adus aminte de puterea Lui,
de ziua când i-a izbăvit de vrăjmaş,
43. de minunile pe care le-a* făcut în Egipt
şi de semnele Lui minunate din câmpia Ţoan. *Vers. 12. Ps. 105.27, etc.
44. Cum* le-a prefăcut râurile în sânge,
şi n-au putut să bea din apele lor.
*Exod 7.20. Ps. 105.29.
45. Cum* a trimis împotriva lor nişte muşte otrăvitoare, care i-au mâncat,
şi** broaşte, care i-au nimicit.
*Exod 8.24. Ps. 105.31. **Exod 8.6. Ps. 105.30.
46. Cum* le-a dat holdele pradă omizilor,
rodul muncii lor pradă lăcustelor.
*Exod 10.13,15. Ps. 105.34,35.
47. Cum le-a* prăpădit viile, bătându-le cu piatră,
şi smochinii din Egipt, cu grindină.
*Exod 9.23,25. Ps. 105.33.
48. Cum le-a lăsat* vitele pradă grindinei,
şi turmele pradă focului cerului.
*Exod 9.23-25. Ps. 105.32.
49. El Şi-a aruncat împotriva lor mânia Lui aprinsă,
urgia, iuţimea şi necazul:
o droaie de îngeri aducători de nenorociri.
50. Cum Şi-a dat drum slobod mâniei,
nu le-a scăpat sufletul de la moarte
şi le-a dat viaţa pradă molimei;
51. cum* a lovit pe toţi întâii născuţi din Egipt,
pârga puterii în corturile** lui Ham.
*Exod 12.29. Ps. 105.36; 136.10. **Ps. 106.22.
52. Cum a* pornit pe poporul Său ca pe nişte oi
şi i-a povăţuit ca pe o turmă în pustiu.
*Ps. 77.20.
53. Cum i-a dus* fără nici o grijă,
ca să nu le fie frică,
iar** marea a acoperit pe vrăjmaşii lor. *Exod 14.19,20. **Exod 14.27,28; 15.10.
54. Cum i-a adus spre hotarul Lui cel sfânt*,
spre muntele acesta pe** care dreapta Lui l-a câştigat. *Exod 15.17. **Ps. 44.3.
55. Cum a izgonit* neamurile dinaintea lor,
le-a** împărţit ţara în părţi de moştenire
şi a pus seminţiile lui Israel să locuiască în corturile lor.
*Ps. 44.2. **Ios. 13.7; 19.51. Ps. 136.21,22.
56. Dar* ei au ispitit pe Dumnezeul

preaînalt, s-au răzvrătit împotriva Lui
şi n-au ţinut poruncile Lui.
*Judc. 2.11,12.
57. Ci s-au* depărtat şi au fost necredincioşi ca şi părinţii lor,
s-au abătut la o parte ca** un arc înşelător, *Vers. 41. Ezec. 20.27,28. **Osea 7.16.
58. L-au* supărat prin înălţimile** lor
şi I-au stârnit gelozia cu idolii lor.
*Deut. 32.16,21. Judc. 2.12,20. Ezec. 20.28. **Deut. 12.2,4. 1 Împ. 11.7; 12.31.
59. Dumnezeu a auzit şi S-a mâniat,
şi a urgisit rău de tot pe Israel.
60. A* părăsit Locuinţa Lui din Silo,
Cortul în care locuia între oameni.
*1 Sam. 4.11. Ier. 7.12,14; 26.6,9.
61. Şi-a* dat slava pradă robiei,
şi măreţia Lui în mâinile vrăjmaşului.
*Judc. 18.30.
62. A* dat pradă sabiei pe poporul Lui
şi S-a mâniat pe moştenirea Lui.
*1 Sam. 4.10.
63. Pe tinerii lui i-a ars focul,
şi fecioarele* lui n-au mai fost sărbătorite cu cântări de nuntă.
*Ier. 7.34; 16.9; 25.10.
64. Preoţii* săi au căzut ucişi de sabie,
şi văduvele** lui nu s-au bocit.
*1 Sam. 4.11; 22.18. **Iov 27.15. Ezec. 24.23.
65. Atunci Domnul S-a* trezit, ca** unul care a dormit,
ca un viteaz îmbărbătat de vin,
*Ps. 44.23. **Isa. 42.13.
66. şi* a lovit pe potrivnicii Lui care fugeau,
acoperindu-i cu veşnică ocară.
*1 Sam. 5.6,12; 6.4.
67. Însă a lepădat cortul lui Iosif
şi n-a ales seminţia lui Efraim;
68. ci a ales seminţia lui Iuda,
muntele Sionului, pe* care-l iubeşte.
*Ps. 87.2.
69. Şi-a* zidit Sfântul Locaş ca cerurile de înalt
şi tare ca pământul pe care l-a întemeiat pe veci. *1 Împ. 6.
70. A* ales pe robul Său David
şi l-a luat de la staulele de oi.
*1 Sam. 16.11,12. 2 Sam. 7.8.
71. L-a luat dindărătul oilor* care alăptau,
ca să pască** pe poporul Său, Iacov,
şi pe moştenirea Sa, Israel.
*Gen. 33.13. Isa. 40.11. **2 Sam. 5.2. 1 Cron. 11.2.
72. Şi David i-a cârmuit cu o inimă neprihănită*
şi i-a povăţuit cu mâini pricepute.
*1 Împ. 9.4.

PSALMUL 79

Un psalm al lui Asaf.

79 1. Dumnezeule, au năvălit neamurile în moştenirea* Ta,
au pângărit Templul Tău cel sfânt**
şi au† prefăcut Ierusalimul într-un morman de pietre. *Exod 15.17. Ps. 74.2.
**Ps. 74.7. †2 Împ. 24.9,10. 2 Cron. 36.19. Mica 3.12.
2. Trupurile* neînsufleţite ale robilor Tăi le-au dat să le mănânce păsările cerului,
şi carnea credincioşilor Tăi au dat-o s-o mănânce fiarele pământului.
*Ier. 7.33; 16.4; 34.20.
3. Ca apa le-au vărsat sângele, de jur împrejurul Ierusalimului,
şi* n-a fost nimeni să-i îngroape.
*Ps. 141.7. Ier. 14.16; 16.4. Apoc. 11.9.
4. Am ajuns de* ocara vecinilor noştri,
de batjocura şi de râsul celor ce ne înconjoară. *Ps. 44.13; 80.6.
5. Până* când, Doamne, Te vei mânia fără încetare
şi va** arde mânia Ta ca focul?
*Ps. 74.1,9,10; 85.5; 89.46. **Ţef. 1.18; 3.8.
6. Varsă-Ţi* mânia peste neamurile care nu** Te cunosc
şi peste împărăţiile care nu cheamă† Numele Tău!
*Ier. 10.25. Apoc. 16.1. **Isa. 45.4,5. 2 Tes. 1.8. †Ps. 53.4.
7. Căci au mâncat pe Iacov
şi i-au pustiit locuinţa.
8. Nu-Ţi* mai aduce aminte de nelegiuirile strămoşilor noştri,
ci să ne iasă degrabă înainte îndurările Tale!
Căci suntem nenorociţi** de tot!
*Isa. 64.9. **Deut. 28.43. Ps. 142.6.
9. Ajută-ne*, Dumnezeul mântuirii noastre, pentru slava Numelui Tău!
Izbăveşte-ne şi iartă-ne păcatele, pentru Numele** Tău!
*2 Cron. 14.11. **Ier. 14.7,21.
10. Pentru ce* să zică neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?“
Să se ştie, înaintea ochilor noştri, printre neamuri
că Tu răzbuni sângele vărsat al robilor Tăi! *Ps. 42.10; 115.2.
11. Să ajungă* până la Tine gemetele prinşilor de război!
Scapă, prin braţul Tău cel puternic, pe cei ce pier! *Ps. 102.20.
12. Întoarce vecinilor noştri, de* şapte ori în sânul lor,
batjocurile** pe care Ţi le-au aruncat ei Ţie, Doamne!
*Gen. 4.15. Isa. 65.6,7. Ier. 32.18. Luca 6.38. **Ps. 74.18,22.

13. Şi* noi, poporul Tău, turma păşunii Tale,
Te vom lăuda în veci
şi vom** vesti din neam în neam laudele Tale. *Ps. 74.1; 95.7; 100.3. **Isa. 43.21.

PSALMUL 80

Către mai marele cântăreţilor. De cântat ca şi „Crinii mărturiei". Un psalm al lui Asaf.

80 1. Ia aminte, păstorul lui Israel, Tu care povăţuieşti pe Iosif ca* pe o turmă!
Arată-Te** în† strălucirea Ta, Tu care şezi pe heruvimi!
*Ps. 77.20. **Exod 25.20,22. 1 Sam. 4.4. 2 Sam. 6.2. Ps. 99.1. †Deut. 33.2. Ps. 50.2; 94.1.
2. Trezeşte-Ţi puterea, înaintea* lui Efraim, Beniamin şi Manase,
şi vino în ajutorul nostru! *Num. 2.18-23.
3. Ridică-ne*, Dumnezeule,
fă** să strălucească faţa Ta, şi vom fi scăpaţi!
*Vers. 7,19. Plân. 5.21. **Num. 6.25. Ps. 4.6; 67.1.
4. Doamne Dumnezeul oştirilor,
până când Te vei mânia, cu toată rugăciunea poporului Tău?
5. Îi hrăneşti* cu o pâine de lacrimi
şi-i adăpi cu lacrimi din plin.
*Ps. 42.3; 102.9. Isa. 30.20.
6. Ne faci* să fim mărul de ceartă al vecinilor noştri,
şi vrăjmaşii noştri râd de noi între ei.
*Ps. 44.13; 79.4.
7. Ridică-ne*, Dumnezeul oştirilor!
Fă să strălucească faţa Ta, şi vom fi scăpaţi! *Vers. 3,19.
8. Tu ai adus o* vie din Egipt,
ai izgonit** neamuri şi ai sădit-o.
*Isa. 5.1,7. Ier. 2.21. Ezec. 15.6; 17.6; 19.10. **Ps. 44.2; 78.55.
9. Ai făcut* loc înaintea ei,
şi ea a dat rădăcini şi a umplut ţara.
*Exod 23.28. Ios. 24.12.
10. Munţii erau acoperiţi de umbra ei,
şi ramurile ei erau ca nişte cedri ai lui Dumnezeu.
11. Îşi întindea mlădiţele până la mare,
şi lăstarii până* la Râu. *Ps. 72.8.
12. Pentru ce i-ai* rupt gardul acum,
de-o jefuiesc toţi trecătorii?
*Ps. 89.40,41. Isa. 5.5. Naum 2.2.
13. O râmă mistreţul din pădure
şi o mănâncă fiarele câmpului.
14. Dumnezeul oştirilor, întoarce-Te iarăşi!
Priveşte* din cer şi vezi! Cercetează via aceasta! *Isa. 63.15.
15. Ocroteşte ce a sădit dreapta Ta
şi pe fiul pe care Ţi* l-ai ales!...
*Isa. 49.5.
16. Ea este arsă de foc, este tăiată!
De* mustrarea feţei Tale, ei pier!
*Ps. 39.11; 76.7.
17. Mâna Ta să fie* peste omul dreptei Tale,
peste fiul omului pe care Ţi l-ai ales!
*Ps. 89.21.
18. Şi atunci nu ne vom mai depărta de Tine.
Înviorează-ne iarăşi, şi vom chema Numele Tău.
19. Doamne Dumnezeul oştirilor, ridică-ne* iarăşi!
Fă să strălucească faţa Ta, şi vom fi scăpaţi! *Vers. 3,7.

PSALMUL 81

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe ghitit. Un psalm al lui Asaf.

81 1. Cântaţi cu veselie lui Dumnezeu, care este tăria noastră!
Înălţaţi strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!
2. Cântaţi o cântare, sunaţi din tobă,
din harpa cea plăcută şi din lăută!
3. Sunaţi din trâmbiţă la luna nouă,
la luna plină, în ziua sărbătorii noastre!
4. Căci aceasta este o Lege* pentru Israel,
o poruncă a Dumnezeului lui Iacov.
*Lev. 23.24. Num. 10.10.
5. El a rânduit sărbătoarea aceasta pentru Iosif,
când a mers împotriva ţării Egiptului...
Atunci am auzit un glas* pe care nu l-am cunoscut: – *Ps. 114.1.
6. „I-am descărcat* povara de pe umăr,
şi mâinile lui nu mai ţin coşul**.
*Isa. 9.4; 10.27. **Exod 1.14.
7. Ai strigat* în necaz, şi te-am izbăvit;
ţi-am răspuns** în locul tainic al tunetului
şi te-am încercat† la apele Meriba. –
*Exod 2.23; 14.10. Ps. 50.15. **Exod 19.19. †Exod 17.6,7. Num. 20.13. (Oprire)
8. Ascultă*, poporul Meu, şi te voi sfătui;
Israele, de M-ai asculta! *Ps. 50.7.
9. Nici un dumnezeu* străin să** nu fie în mijlocul tău
şi să nu te închini înaintea dumnezeilor străini!
*Deut. 32.12. Isa. 43.12. **Exod 20.3,5.

10. Eu* sunt Domnul Dumnezeul tău
care te-am scos din ţara Egiptului;
deschide-ţi** gura larg, şi ţi-o voi umple!“
*Exod 20.2. **Ps. 37.3,4. Ioan 15.7. Efes. 3.20.
11. Dar poporul Meu n-a ascultat glasul Meu,
Israel nu* M-a ascultat.
*Exod 32.1. Deut. 32.15,18.
12. Atunci* i-am lăsat în voia pornirilor inimii lor,
şi au urmat sfaturile lor.
*Fapt. 7.42; 14.16. Rom. 1.24,26.
13. O*! de M-ar asculta poporul Meu,
de ar umbla Israel în căile Mele!
*Deut. 5.29; 10.12,13; 32.29. Isa. 48.18.
14. Într-o clipă aş înfrunta pe vrăjmaşii lor,
Mi-aş întoarce mâna împotriva potrivnicilor lor;
15. cei ce* urăsc pe Domnul L-ar linguşi,
şi fericirea lui Israel ar dăinui în veci.
*Ps. 18.45. Rom. 1.30.
16. L-aş* hrăni cu cel mai bun grâu
şi l-aş sătura cu miere din** stâncă.
*Deut. 32.13,14. Ps. 147.14. **Iov 29.6.

PSALMUL 82

Un psalm al lui Asaf.

82 1. Dumnezeu stă* în adunarea lui Dumnezeu;
El judecă în mijlocul dumnezeilor**.
*2 Cron. 19.6. Ecl. 5.8. **Exod 21.6; 22.28.
2. – „Până când veţi judeca strâmb
şi veţi căuta* la faţa celor răi? –
*Deut. 1.17. 2 Cron. 19.7. Prov. 18.5. (Oprire)
3. Faceţi dreptate celui* slab şi orfanului,
daţi dreptate nenorocitului şi săracului,
*Ier. 22.3.
4. scăpaţi* pe cel nevoiaş şi lipsit,
izbăviţi-i din mâna celor răi.“
*Iov 29.12. Prov. 24.11.
5. Dar ei nu* vor să ştie de nimic, nu pricep nimic,
ci umblă în întuneric;
de aceea se clatină toate** temeliile pământului.
*Mica 3.1. **Ps. 11.3; 75.3.
6. Eu am zis*: „Sunteţi dumnezei,
toţi sunteţi fii ai Celui Preaînalt.“
*Exod 22.9,28. Vers. 1. Ioan 10.34.
7. Însă veţi* muri ca nişte oameni,
veţi cădea ca un domnitor oarecare.“
*Iov 21.32. Ps. 49.12. Ezec. 31.14.
8. Scoală-Te*, Dumnezeule, şi judecă pământul!
Căci** toate neamurile sunt ale Tale.
*Mica 7.2,7. **Ps. 2.8. Apoc. 11.15.

PSALMUL 83

O cântare. Un psalm al lui Asaf.

83 1. Dumnezeule, nu* tăcea! Nu tăcea şi nu Te odihni, Dumnezeule!
*Ps. 28.1; 35.22; 109.1.
2. Căci iată că vrăjmaşii* Tăi se frământă,
şi cei ce Te** urăsc înalţă capul.
*Ps. 2.1. Fapt. 4.25. **Ps. 81.15.
3. Fac planuri pline de vicleşug împotriva* poporului Tău
şi se sfătuiesc împotriva celor ocrotiţi de Tine.
*Ps. 27.5; 31.20.
4. „Veniţi“, zic ei, „să-i* nimicim din mijlocul neamurilor,
ca să nu se mai pomenească numele lui Israel!“
*Est. 3.6,9. Ier. 11.19; 31.36.
5. Se strâng toţi cu o inimă,
fac un legământ împotriva Ta:
6. corturile* lui Edom şi ismaeliţii,
Moabul şi hagareniţii,
*2 Cron. 20.1,10,11.
7. Ghebal, Amon, Amalec,
filistenii cu locuitorii Tirului.
8. Asiria se uneşte şi ea cu ei
şi îşi împrumută braţul ei copiilor lui Lot.
(Oprire)
9. Fă-le ca lui Madian*,
ca lui Sisera**, ca lui Iabin la pârâul Chison,
*Num. 31.7. Judc. 7.22. **Judc. 4.15,24; 5.21.
10. care au fost nimiciţi la En-Dor,
şi au ajuns* un gunoi pentru îngrăşarea pământului.
*2 Împ. 9.37. Ţef. 1.17.
11. Căpeteniilor lor fă-le ca lui Oreb* şi Zeeb,
şi tuturor domnilor lor ca lui Zebah** şi Ţalmuna!
*Judc. 7.25. **Judc. 8.12,21.
12. Căci ei zic: „Să punem mâna
pe locuinţele lui Dumnezeu!“
13. Dumnezeule*, fă-i ca vârtejul de praf,
ca** paiul luat de vânt,
*Isa. 17.13,14. **Ps. 35.5.
14. ca focul care arde pădurea
şi ca flacăra care aprinde* munţii!
*Deut. 32.22.
15. Urmăreşte-i astfel cu* furtuna Ta
şi bagă groaza în ei cu vijelia Ta!
*Iov 9.17.
16. Acoperă-le* faţa de ruşine,
ca să caute Numele Tău, Doamne!
*Ps. 35.4,26.
17. Să fie ruşinaţi şi îngroziţi pe vecie,
să le roşească obrazul de ruşine şi să piară!
18. Ca* să ştie că numai Tu, al cărui nume** este Domnul,
Tu eşti Cel Preaînalt† pe tot pământul.
*Ps. 59.13. **Exod 6.3. †Ps. 92.8.

PSALMUL 84

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe ghitit. Un psalm al fiilor lui Core.

84 1. Cât de plăcute* sunt locaşurile Tale,
Doamne al oştirilor! *Ps. 27.4.
2. Sufletul* meu suspină şi tânjeşte de dor după curţile Domnului,
inima şi carnea mea strigă către Dumnezeul cel Viu!
*Ps. 42.1,2; 63.1; 73.26; 119.20.
3. Până şi pasărea îşi găseşte o casă acolo,
şi rândunica un cuib unde îşi pune puii...
Ah! altarele Tale, Doamne al oştirilor,
împăratul meu şi Dumnezeul meu!
4. Ferice* de cei ce locuiesc în Casa Ta!
Căci ei tot mai pot să Te laude. –
*Ps. 65.4. (Oprire)
5. Ferice de cei ce-şi pun tăria în Tine,
în a căror inimă locuieşte încrederea.
6. Când străbat aceştia valea plângerii*, o prefac într-un loc plin de izvoare,
şi ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări. *2 Sam. 5.22,23.
7. Ei merg din* putere în putere
şi se** înfăţişează înaintea lui Dumnezeu în Sion.
*Prov. 4.18. 2 Cor. 3.18. **Deut. 16.16. Zah. 14.16.
8. Doamne Dumnezeul oştirilor, ascultă rugăciunea mea!
Ia aminte, Dumnezeul lui Iacov! –
(Oprire)
9. Tu, care eşti scutul nostru, vezi, Dumnezeule*,
şi priveşte faţa unsului Tău!
*Gen. 15.1. Vers. 11.
10. Căci mai mult face o zi în curţile Tale decât o mie în altă parte;
eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu,
decât să locuiesc în corturile răutăţii!
11. Căci Domnul Dumnezeu este un soare* şi un scut**,
Domnul dă îndurare şi slavă,
şi nu lipseşte de nici un† bine pe cei ce duc o viaţă fără prihană.
*Isa. 60.19. **Gen. 15.1. Vers. 9. Ps. 115.9-11; 119.114. Prov. 2.7. †Ps. 34.9,10.
12. Doamne al oştirilor,
ferice* de omul care se încrede în Tine! *Ps. 2.12.

PSALMUL 85

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al fiilor lui Core.

85 1. Tu ai fost binevoitor cu ţara Ta, Doamne!
Ai adus* înapoi pe prinşii de război ai lui Iacov; *Ezra 1.11; 2.1. Ps. 14.7. Ier. 30.18; 31.23. Ezec. 39.25. Ioel. 3.1.
2. ai iertat* nelegiuirea poporului Tău, *Ps. 32.1.
3. i-ai acoperit toate păcatele; – (Oprire)
Ţi-ai abătut toată aprinderea
şi Te-ai întors din iuţimea mâniei Tale.
4. Întoarce-ne* iarăşi, Dumnezeul mântuirii noastre!
Încetează-Ţi mânia împotriva noastră!
*Ps. 80.7.
5. În veci Te vei mânia* pe noi?
În veci Îţi vei lungi mânia?
*Ps. 74.1; 79.5; 80.4.
6. Nu ne vei înviora* iarăşi,
pentru ca să se bucure poporul Tău în Tine? *Hab. 3.2.
7. Arată-ne, Doamne, bunătatea Ta
şi dă-ne mântuirea Ta!
8. Eu voi* asculta ce zice Dumnezeu, Domnul:
căci El** vorbeşte de pace poporului Său şi iubiţilor Lui,
numai ei să† nu cadă iarăşi în nebunie. *Hab. 2.1. **Zah. 9.10. †2 Pet. 2.20,21.
9. Da, mântuirea Lui este aproape* de cei ce se tem de El,
pentru ca** în ţara noastră să locuiască slava. *Isa. 46.13. **Zah. 2.5. Ioan 1.14.
10. Bunătatea şi credincioşia se întâlnesc,
dreptatea* şi pacea se sărută.
*Ps. 72.3. Isa. 32.17. Luca 2.14.
11. Credincioşia* răsare din pământ,
şi dreptatea priveşte de la înălţimea cerurilor. *Isa. 45.8.
12. Domnul* ne va da şi fericirea,
şi pământul** nostru îşi va da roadele. *Ps. 84.11. Iac. 1.17. **Ps. 67.6.
13. Dreptatea* va merge şi înaintea Lui,
şi-L va şi urma, călcând pe urmele paşilor Lui! *Ps. 89.14.

PSALMUL 86

O rugăciune a lui David.

86 1. Ia aminte, Doamne, şi ascultă-mă!
Căci sunt nenorocit şi lipsit.
2. Păzeşte-mi sufletul, căci sunt unul din cei iubiţi de Tine!
Scapă, Dumnezeule, pe robul Tău, care* se încrede în Tine! *Isa. 26.3.

3. Ai milă* de mine, Doamne!
Căci toată ziua strig către Tine.
*Ps. 56.1; 57.1.
4. Înveseleşte sufletul robului Tău,
căci* la Tine, Doamne, îmi înalţ sufletul. *Ps. 25.1; 143.8.
5. Căci* Tu eşti bun, Doamne, gata să ierţi
şi plin de îndurare cu toţi cei ce Te cheamă. *Vers. 15. Ps. 130.7; 145.9. Ioel 2.13.
6. Pleacă-Ţi urechea, Doamne, la rugăciunea mea,
ia aminte la glasul cererilor mele!
7. Te chem în* ziua necazului meu,
căci m-asculţi. *Ps. 50.15.
8. Nimeni nu este ca Tine între* dumnezei, Doamne,
şi nimic** nu seamănă cu lucrările Tale. *Exod 15.11. Ps. 89.6. **Deut. 3.24.
9. Toate* neamurile pe care le-ai făcut vor veni să se închine înaintea Ta, Doamne,
şi să dea slavă Numelui Tău.
*Ps. 22.31; 102.18. Isa. 43.7. Apoc. 15.4.
10. Căci Tu eşti mare şi faci* minuni,
numai** Tu eşti Dumnezeu.
*Exod 15.11. Ps. 72.18; 77.14. **Deut. 6.4; 32.39. Isa. 37.16; 44.6. Marc. 12.29. 1 Cor. 8.4. Efes. 4.6.
11. Învaţă-mă* căile Tale, Doamne!
Eu voi umbla în adevărul Tău.
Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău. *Ps. 25.4; 27.11; 119.33; 143.8.
12. Te voi lăuda din toată inima mea, Doamne Dumnezeul meu,
şi voi preamări Numele Tău în veci!
13. Căci mare este bunătatea Ta faţă de mine,
şi Tu îmi izbăveşti* sufletul din adânca locuinţă a morţilor. *Ps. 56.13; 116.8.
14. Dumnezeule, nişte îngâmfaţi* s-au sculat împotriva mea,
o ceată de oameni asupritori vor să-mi ia viaţa
şi nu se gândesc la Tine. *Ps. 54.3.
15. Dar* Tu, Doamne, Tu eşti un Dumnezeu îndurător şi milostiv,
îndelung răbdător şi bogat în bunătate şi în credincioşie.
*Exod 34.6. Num. 14.18. Neem. 9.17. Vers. 5. Ps. 103.8; 111.4; 130.4,7; 145.8. Ioel 2.13.
16. Îndreaptă-Ţi* privirile spre mine şi ai milă de mine:
dă tărie robului Tău
şi scapă pe fiul** roabei Tale!
*Ps. 25.16; 69.16. **Ps. 116.16.
17. Fă un semn pentru mine,
ca să vadă vrăjmaşii mei şi să rămână de ruşine,
căci Tu mă ajuţi şi mă mângâi, Doamne!

PSALMUL 87

Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.

87 1. Sionul are temeliile aşezate pe* munţii cei sfinţi: *Ps. 48.1.
2. Domnul* iubeşte porţile Sionului
mai mult decât toate locaşurile lui Iacov. *Ps. 78.67,68.
3. Lucruri pline de slavă* au fost spuse despre tine,
cetate a lui Dumnezeu! – *Isa. 60. (Oprire)
4. Eu pomenesc Egiptul* şi Babilonul printre cei ce Mă cunosc;
iată, ţara filistenilor, Tirul cu Etiopia:
„În Sion s-au născut.“ – *Ps. 89.10. Isa. 51.9.
5. Iar despre Sion este zis: „Toţi s-au născut în el“,
şi Cel Preaînalt îl întăreşte.
6. Domnul* numără popoarele, scriindu-le**:
„Acolo s-au născut.“ –
*Ps. 22.30. **Ezec. 13.9. (Oprire)
7. Şi cei ce cântă şi cei ce joacă strigă:
„Toate izvoarele mele sunt în Tine.“

PSALMUL 88

O cântare. Un psalm al fiilor lui Core. Către mai marele cântăreţilor. De cântat cu flautul. O cântare a lui Heman, ezrahitul.

88 1. Doamne Dumnezeul* mântuirii mele!
Zi** şi noapte strig înaintea Ta!
*Ps. 27.9; 51.14. **Luca 18.7.
2. S-ajungă rugăciunea mea înaintea Ta!
Ia aminte la cererile mele;
3. căci mi s-a săturat sufletul de rele
şi* mi se apropie viaţa de Locuinţa morţilor. *Ps. 107.18.
4. Sunt pus în rândul* celor ce se coboară în groapă,
sunt** ca un om care nu mai are putere. *Ps. 28.1. **Ps. 31.12.
5. Stau întins printre cei morţi,
ca cei ucişi şi culcaţi în mormânt,
de care nu-Ţi mai aduci aminte
şi care sunt despărţiţi de* mâna Ta.
*Isa. 53.8.
6. M-ai aruncat în groapa cea mai de jos,
în întuneric, în adâncuri.
7. Mânia Ta mă apasă
şi mă năpădeşti cu* toate valurile Tale. – *Ps. 42.7. (Oprire)

8. Ai îndepărtat* de la mine pe toţi prietenii mei,
m-ai făcut o pricină de scârbă pentru ei;
sunt închis** şi nu pot să ies.
*Iov 19.13,19. Ps. 31.11; 142.4. **Plân. 3.7.
9. Mi se topesc ochii* de suferinţă;
în toate zilele Te chem**, Doamne,
şi-mi întind† mâinile spre Tine!
*Ps. 38.10. **Ps. 86.3. †Iov 11.13. Ps. 143.6.
10. Oare* pentru morţi faci Tu minuni?
Sau se scoală morţii să Te laude? –
*Ps. 6.5; 30.9; 115.17; 118.17. Isa. 38.18. (Oprire)
11. Se vorbeşte de bunătatea Ta în mormânt
şi de credincioşia Ta în Adânc?
12. Sunt cunoscute* minunile Tale în întuneric
şi** dreptatea Ta în ţara uitării?
*Iov 10.21. Ps. 143.3. **Ps. 31.12. Vers. 5. Ecl. 8.10; 9.5.
13. Doamne, eu Îţi cer ajutorul,
şi* dimineaţa rugăciunea mea se înalţă la Tine. *Ps. 5.3; 119.147.
14. Pentru ce*, Doamne, lepezi sufletul meu?
Pentru ce îmi ascunzi** faţa Ta?
*Ps. 43.2. **Iov 13.24. Ps. 13.1.
15. Din tinereţe, sunt nenorocit şi trag să mor,
sunt cuprins* de spaimele Tale şi nu ştiu ce să mai fac. *Iov 6.4.
16. Mânia Ta trece peste mine,
spaimele Tale mă nimicesc de tot.
17. Ele mă* înconjoară toată ziua ca nişte ape,
mă înfăşoară toate deodată. *Ps. 22.16.
18. Ai depărtat* de la mine pe prieteni şi tovarăşi;
şi cei de aproape ai mei s-au făcut nevăzuţi. *Iov 19.13. Ps. 31.11; 38.11.

PSALMUL 89

O cântare a lui Etan, ezrahitul.

89 1. Voi cânta* totdeauna îndurările Domnului,
voi spune din neam în neam, cu gura mea,
credincioşia** Ta. *Ps. 101.1. **Ps. 119.89.
2. Căci zic: „Îndurarea are temelii veşnice!
Tare ca cerurile este credincioşia Ta!“
3. „Am făcut* legământ cu alesul Meu“ – zice Domnul –
„iată ce am jurat** robului Meu David: *1 Împ. 8.16. Isa. 42.1. **2 Sam. 7.11, etc. 1 Cron. 17.10, etc. Ier. 30.9. Ezec. 34.23. Osea 3.5.
4. „Îţi voi întări sămânţa* pe vecie
şi-n veci** îţi voi aşeza scaunul de domnie.“
*Vers. 29,36. **Vers. 1. Luca 1.32,33. (Oprire)
5. Cerurile* laudă minunile Tale, Doamne,
şi credincioşia Ta în adunarea sfinţilor**!
*Ps. 19.1; 97.6. Apoc. 7.10-12. **Vers. 7.
6. Căci, în cer*, cine se poate asemăna cu Domnul?
Cine este ca Tine între fiii lui Dumnezeu? *Ps. 40.5; 71.19; 86.8; 113.5.
7. Dumnezeu* este înfricoşat în adunarea cea mare a sfinţilor
şi de temut pentru toţi cei ce stau în jurul Lui. *Ps. 76.7,11.
8. Doamne Dumnezeul oştirilor,
cine este puternic* ca Tine, Doamne!
Şi credincioşia Ta Te înconjoară.
*Exod 15.11. 1 Sam. 2.2. Ps. 35.10; 71.19.
9. Tu* îmblânzeşti mândria mării;
când se ridică valurile ei, Tu le potoleşti. *Ps. 65.7; 93.3,4; 107.29.
10. Tu* ai zdrobit Egiptul ca pe un hoit,
ai risipit pe vrăjmaşii Tăi prin puterea braţului Tău.
*Exod 14.26-28. Ps. 87.4. Isa. 30.7; 51.9.
11. Ale* Tale sunt cerurile şi pământul,
Tu ai întemeiat lumea şi tot ce cuprinde ea.
*Gen. 1.1. 1 Cron. 29.11. Ps. 24.1,2; 50.12.
12. Tu ai făcut miazănoaptea* şi miazăziua;
Taborul** şi Hermonul† se bucură de Numele Tău. *Iov 26.7. **Ios. 19.22. †Ios. 12.1.
13. Braţul Tău este puternic,
mâna Ta este tare, dreapta Ta este înălţată.
14. Dreptatea* şi judecata sunt temelia scaunului Tău de domnie;
bunătatea** şi credincioşia sunt înaintea feţei Tale. *Ps. 97.2. **Ps. 85.13.
15. Ferice de poporul care cunoaşte sunetul* trâmbiţei,
care umblă în lumina** feţei Tale, Doamne! *Num. 10.10; 23.21. Ps. 98.6. **Ps. 4.6; 44.3.
16. El se bucură neîncetat de Numele Tău
şi se făleşte cu dreptatea Ta.
17. Căci Tu eşti fala puterii lui;
şi, în* bunăvoinţa Ta, ne ridici puterea noastră. *Vers. 24. Ps. 75.10; 92.10; 132.17.
18. Căci Domnul este scutul nostru;
Sfântul lui Israel este Împăratul nostru.
19. Atunci ai vorbit într-o vedenie preaiubitului Tău
şi ai zis: „Am dat ajutorul Meu unui viteaz,
am ridicat din mijlocul poporului un tânăr*; *Vers. 3. 1 Împ. 11.34.

20. am găsit* pe robul Meu David
şi l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt. *1 Sam. 16.1,12.
21. Mâna Mea îl* va sprijini,
şi braţul Meu îl va întări. *Ps. 80.17.
22. Vrăjmaşul* nu-l va prinde,
şi cel rău nu-l va apăsa; *2 Sam. 7.13.
23. ci voi zdrobi* dinaintea lui pe potrivnicii lui
şi voi lovi pe cei ce-l urăsc. *2 Sam. 7.9.
24. Credincioşia* şi bunătatea Mea vor fi cu el,
şi** tăria lui se va înălţa prin Numele Meu. *Ps. 61.7. **Vers. 17.
25. Voi da în mâna* lui marea,
şi în dreapta lui, râurile. *Ps. 72.8; 80.11.
26. El Îmi va zice: „Tu eşti Tatăl* meu,
Dumnezeul meu şi stânca** mântuirii mele!“
*2 Sam. 7.14. 1 Cron. 22.10. **2 Sam. 22.47.
27. Iar Eu îl voi face întâiul* născut,
cel mai înalt** dintre împăraţii pământului. *Ps. 2.7. Col. 1.15,18. **Num. 24.7.
28. Îi voi păstra totdeauna bunătatea* Mea,
şi legământul** Meu îi va fi neclintit.
*Isa. 55.3. **Vers. 34.
29. Îi voi face veşnică sămânţa*,
şi scaunul** lui de domnie, ca† zilele cerurilor.
*Vers. 4,6. **Vers. 4. Isa. 9.7. Ier. 33.17. †Deut. 11.21.
30. Dacă fiii* lui vor părăsi** legea Mea
şi nu vor umbla după poruncile Mele,
*2 Sam. 7.14. **Ps. 119.53. Ier. 9.13.
31. dacă vor călca orânduirile Mele
şi nu vor păzi poruncile Mele,
32. atunci le voi pedepsi* fărădelegile cu nuiaua,
şi nelegiuirile cu lovituri;
*2 Sam. 7.14. 1 Împ. 11.31.
33. dar* nu-Mi voi îndepărta deloc bunătatea de la ei şi nu-Mi voi face credincioşia de minciună; *2 Sam. 7.13.
34. nu-Mi voi călca legământul
şi nu voi schimba ce a ieşit de pe buzele Mele.
35. Am jurat odată* pe sfinţenia Mea:
să mint Eu oare lui David? *Amos 4.2.
36. Sămânţa* lui va dăinui în veci;
scaunul lui de domnie va fi înaintea Mea ca** soarele; *2 Sam. 7.16.
Luca 1.33. Ioan 12.34. Vers. 4,29. **Ps. 72.5,17. Ier. 33.20.
37. ca luna va dăinui pe vecie,
şi ca martorul credincios din cer.
(Oprire)
38. Şi totuşi*, Tu l-ai îndepărtat**
şi Te-ai mâniat pe unsul Tău;
*1 Cron. 28.9. Ps. 44.9; 60.1,10. **Deut. 32.19. Ps. 78.59.
39. ai nesocotit legământul făcut cu robul Tău;
i-ai doborât şi i-ai pângărit* cununa.
*Ps. 74.7. Plân. 5.16.
40. I-ai prăbuşit* toate zidurile
şi i-ai dărâmat toate cetăţuile. *Ps. 80.12.
41. Toţi trecătorii îl jefuiesc
şi a ajuns de batjocura* vecinilor lui.
*Ps. 44.13; 79.4.
42. Ai înălţat dreapta potrivnicilor lui,
ai înveselit pe toţi vrăjmaşii lui,
43. ai făcut ca ascuţişul sabiei lui să dea înapoi
şi nu l-ai sprijinit în luptă.
44. Ai pus capăt strălucirii lui
şi i-ai trântit la pământ scaunul de domnie*; *Vers. 39.
45. i-ai scurtat zilele tinereţii
şi l-ai acoperit de ruşine. – (Oprire)
46. Până* când, Doamne, Te vei ascunde fără încetare
şi-Ţi** va arde mânia ca focul?
*Ps. 79.5. **Ps. 78.63.
47. Adu-Ţi* aminte ce scurtă este viaţa mea
şi pentru ce nimic ai făcut pe toţi fiii omului. *Iov 7.7; 10.9; 14.1. Ps. 39.5; 119.84.
48. Este vreun om care* să poată trăi
şi să nu** vadă moartea,
care să poată să-şi scape sufletul din Locuinţa morţilor? –
*Ps. 49.9. **Evr. 11.5. (Oprire)
49. Unde sunt, Doamne, îndurările Tale dintâi
pe care le-ai jurat* lui David, în** credincioşia Ta?
*2 Sam. 7.15. Isa. 55.3. **Ps. 54.5.
50. Adu-Ţi aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi,
adu-Ţi* aminte că port în sân ocara multor popoare; *Ps. 69.9,19.
51. adu-Ţi aminte de ocările vrăjmaşilor Tăi, Doamne;
de* ocările lor împotriva paşilor unsului Tău! *Ps. 74.22.
52. Binecuvântat să fie Domnul în veci!
Amin! Amin! *Ps. 41.13.

CARTEA A PATRA

PSALMUL 90

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

90 1. Doamne, Tu ai fost* locul nostru de adăpost,
din neam în neam. *Deut. 33.27. Ezec. 11.16.
2. Înainte* ca să se fi născut munţii

şi înainte ca să se fi făcut pământul şi lumea,
din veşnicie în veşnicie, Tu eşti Dumnezeu! *Prov. 8.25,26.
3. Tu întorci pe oameni în ţărână
şi zici: „Întoarceţi-vă*, fiii oamenilor!“ *Gen. 3.19. Ecl. 12.7.
4. Căci* înaintea Ta, o mie de ani
sunt ca ziua de ieri, care a trecut,
şi ca o strajă din noapte. *2 Pet. 3.8.
5. Îi mături ca un* vis:
dimineaţa sunt** ca iarba care încolţeşte iarăşi: *Ps. 73.20. **Ps. 103.15. Isa. 40.6.
6. înfloreşte dimineaţa* şi creşte,
iar seara este tăiată şi se usucă. *Iov 14.2. Ps. 92.7.
7. Noi suntem mistuiţi de mânia Ta
şi îngroziţi de urgia Ta.
8. Tu pui* înaintea Ta nelegiuirile noastre
şi scoţi la lumina feţei Tale păcatele noastre cele** ascunse. *Ps. 50.21. Ier. 16.17. **Ps. 19.12.
9. Toate zilele noastre pier de urgia Ta,
vedem cum ni se duc anii ca un sunet.
10. Anii vieţii noastre se ridică la şaptezeci de ani,
iar, pentru cei mai tari, la optzeci de ani;
şi lucrul cu care se mândreşte omul în timpul lor nu este decât trudă şi durere,
căci trece iute, şi noi zburăm.
11. Dar cine ia seama la tăria mâniei Tale
şi la urgia Ta, aşa cum se cuvine să se teamă de Tine?
12. Învaţă-ne* să ne numărăm bine zilele,
ca să căpătăm o inimă înţeleaptă! *Ps. 39.4.
13. Întoarce-Te, Doamne! Până când zăboveşti?
Ai* milă de robii Tăi! *Deut. 32.36. Ps. 135.14.
14. Satură-ne în fiecare dimineaţă de bunătatea Ta,
şi* toată viaţa noastră ne vom bucura şi ne vom veseli. *Ps. 85.6; 149.4.
15. Înveseleşte-ne tot atâtea zile câte ne-ai smerit,
tot atâţia ani cât am văzut nenorocirea!
16. Să se arate robilor Tăi lucrarea* Ta,
şi slava Ta, fiilor lor! *Hab. 3.2.
17. Fie peste noi bunăvoinţa* Domnului Dumnezeului nostru!
Şi întăreşte** lucrarea mâinilor noastre,
da, întăreşte lucrarea mâinilor noastre! *Ps. 27.4. **Isa. 26.12.

PSALMUL 91

91 1. Cel ce* stă sub ocrotirea Celui Preaînalt
şi se odihneşte la** umbra Celui atotputernic, *Ps. 27.5; 31.20; 32.7. **Ps. 17.8.
2. zice* despre Domnul: „El este locul meu de scăpare şi cetăţuia mea,
Dumnezeul meu în care mă încred!“ *Ps. 142.5.
3. Da, El* te scapă de laţul vânătorului,
de ciumă şi de pustiirile ei. *Ps. 124.7.
4. El te va acoperi cu* penele Lui
şi te vei ascunde sub aripile Lui.
Căci scut şi pavăză este credincioşia Lui! *Ps. 17.8; 57.1; 61.4.
5. Nu* trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopţii,
nici de săgeata care zboară ziua, *Iov 5.19, etc. Ps. 112.7; 121.6. Prov. 3.23,24. Isa. 43.2.
6. nici de ciuma care umblă în întuneric,
nici de molima care bântuie ziua namiaza mare.
7. O mie să cadă alături de tine,
şi zece mii la dreapta ta,
dar de tine nu se va apropia.
8. Doar vei* privi cu ochii
şi vei vedea răsplătirea celor răi. *Ps. 37.34. Mal. 1.5.
9. Pentru că zici: „Domnul este locul meu de adăpost*!“
şi faci din Cel Preaînalt turnul** tău de scăpare, *Vers. 2. **Ps. 71.3; 90.1.
10. de aceea nici* o nenorocire nu te va ajunge,
nici o urgie nu se va apropia de cortul tău. *Prov. 12.21.
11. Căci* El va porunci îngerilor Săi
să te păzească în toate căile tale; *Ps. 34.7; 71.3. Mat. 4.6. Luca 4.10,11. Evr. 1.14.
12. şi ei te vor duce pe mâini,
ca* nu cumva să-ţi loveşti piciorul de vreo piatră. *Iov 5.23. Ps. 37.24.
13. Vei păşi peste lei şi peste năpârci
şi vei călca peste pui de lei şi peste şerpi. –
14. „Fiindcă Mă iubeşte – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi;
îl voi ocroti, căci cunoaşte* Numele Meu. *Ps. 9.10.
15. Când Mă va* chema, îi voi răspunde;
voi fi cu** el în strâmtorare,

îl voi izbăvi şi-l voi† proslăvi.
*Ps. 50.15. **Isa. 43.2. †1 Sam. 2.30.
16. Îl voi sătura cu viaţă lungă
şi-i voi arăta mântuirea Mea."

PSALMUL 92

Un psalm.
O cântare pentru ziua Sabatului.

92 1. Frumos* este să lăudăm pe Domnul
şi să mărim Numele Tău, Preaînalte,
*Ps. 147.1.
2. să vestim* dimineaţa bunătatea Ta,
şi noaptea, credincioşia Ta, *Ps. 89.1.
3. cu* instrumentul cu zece corzi şi cu lăuta,
în sunetele harpei. *1 Cron. 23.5. Ps. 33.2.
4. Căci Tu mă înveseleşti cu lucrările Tale, Doamne,
şi eu cânt de veselie, când văd lucrarea mâinilor Tale.
5. Cât* de mari sunt lucrările Tale, Doamne,
şi cât de adânci** sunt gândurile Tale! *Ps. 40.5; 139.17. **Isa. 28.29. Rom. 11.33,34.
6. Omul* prost nu cunoaşte lucrul acesta,
şi cel nebun nu ia seama la el.
*Ps. 73.22; 94.8.
7. Dacă cei* răi înverzesc ca iarba
şi dacă toţi cei ce fac răul înfloresc,
este numai ca să fie nimiciţi pe vecie.
*Iov 12.8; 21.7. Ps. 37.1,2,35,38. Ier. 12.1,2. Mal. 3.15.
8. Dar* Tu, Doamne, eşti înălţat în veci de veci! *Ps. 56.2; 83.18.
9. Căci iată, Doamne, vrăjmaşii Tăi,
iată vrăjmaşii Tăi pier:
toţi cei ce fac răul sunt risipiţi*.
*Ps. 68.1; 89.10.
10. Dar mie, Tu-mi dai puterea* bivolului
şi m-ai stropit cu** untdelemn proaspăt. *Ps. 89.17,24. **Ps. 23.5.
11. Ochiul* meu îşi vede împlinită dorinţa faţă de vrăjmaşii mei,
şi urechea mea aude împlinirea dorinţei mele faţă de potrivnicii mei cei răi. *Ps. 54.7; 59.10; 112.8.
12. Cel fără prihană înverzeşte ca* finicul
şi creşte ca cedrul din Liban.
*Ps. 52.8. Isa. 65.22. Osea 14.5,6.
13. Cei sădiţi în Casa Domnului,
înverzesc în* curţile Dumnezeului nostru. *Ps. 100.4; 135.2.
14. Ei aduc roade şi la bătrâneţe,
sunt plini de suc şi verzi,
15. ca să arate că Domnul este drept,
El, Stânca* mea, în care nu** este nelegiuire. *Deut. 32.4. **Rom. 9.14.

PSALMUL 93

93 1. Domnul* împărăţeşte îmbrăcat cu** măreţie;
Domnul este îmbrăcat şi încins† cu putere:
de aceea lumea este tare†† şi nu se clatină. *Ps. 96.10; 97.1; 99.1.
Isa. 52.7. Apoc. 19.6. **Ps. 104.1. †Ps. 65.6. ††Ps. 96.10.
2. Scaunul Tău de domnie este aşezat din* vremuri străvechi;
Tu eşti din veşnicie! *Ps. 45.6. Prov. 8.22, etc.
3. Râurile vuiesc, Doamne,
râurile vuiesc tare,
râurile se umflă cu putere.
4. Dar mai puternic decât vuietul apelor mari
şi mai puternic decât vuietul valurilor năprasnice ale mării
este Domnul* în locurile cereşti.
*Ps. 65.7; 89.9.
5. Mărturiile Tale sunt cu totul adevărate;
sfinţenia este podoaba Casei Tale,
Doamne, pentru tot timpul cât vor ţine vremurile.

PSALMUL 94

94 1. Doamne Dumnezeul răzbunărilor*,
Tu, Dumnezeul răzbunărilor, arată-Te!
*Deut. 32.35. Naum 1.2.
2. Scoală-Te*, Judecătorul** pământului,
şi răsplăteşte celor mândri după faptele lor! *Ps. 7.6. **Gen. 18.25.
3. Până* când vor birui cei răi, Doamne,
până când vor birui cei răi? *Iov 20.5.
4. Ei ţin* cuvântări puternice, vorbesc cu trufie,
şi toţi cei ce fac răul se fălesc.
*Ps. 31.18. Iuda 15.
5. Ei zdrobesc pe poporul Tău, Doamne, şi asupresc moştenirea Ta.
6. Înjunghie pe văduvă şi pe străin,
ucid pe orfani
7. şi* zic: „Nu vede Domnul,
şi Dumnezeul lui Iacov nu ia aminte!"
*Ps. 10.11,13; 59.7.
8. Totuşi învăţaţi-vă* minte, oameni fără minte!
Când vă veţi înţelepţi, nebunilor?
*Ps. 73.22; 92.6.
9. Cel* ce a sădit urechea s-ar putea să n-audă?
Cel ce a întocmit ochiul s-ar putea să nu vadă? *Exod 4.11. Prov. 20.12.
10. Cel ce pedepseşte neamurile
s-ar putea să nu pedepsească,

El, care* a dat omului pricepere?
*Iov 35.11. Isa. 28.26.
11. Domnul* cunoaşte gândurile omului:
ştie că sunt deşarte. *1 Cor. 3.20.
12. Ferice* de omul pe care-l pedepseşti Tu, Doamne,
şi pe care-l înveţi din legea Ta,
*Iov 5.17. Prov. 3.11. 1 Cor. 11.32. Evr. 12.5, etc.
13. ca să-l linişteşti în zilele nenorocirii,
până se va săpa groapa celui rău!
14. Căci* Domnul nu lasă pe poporul Său
şi nu-Şi părăseşte moştenirea.
*1 Sam. 12.22. Rom. 11.1,2.
15. Ci se va face odată judecată după dreptate,
şi toţi cei cu inima curată o vor găsi bună.
16. Cine mă va ajuta împotriva celor răi?
Cine mă va sprijini împotriva celor ce fac răul?
17. De* n-ar fi Domnul ajutorul meu,
cât de curând ar fi sufletul meu în tăcerea morţii! *Ps. 124.1,2.
18. Ori de câte ori zic: „Mi se* clatină piciorul!“,
bunătatea Ta, Doamne, mă sprijină totdeauna. *Ps. 38.16.
19. Când gânduri negre se frământă cu grămada înăuntrul meu,
mângâierile Tale îmi înviorează sufletul.
20. Te vor pune cei răi să şezi pe scaunul* lor de domnie,
ei care** pregătesc nenorocirea la adăpostul Legii? *Amos 6.3. **Ps. 58.2. Isa. 10.1.
21. Ei* se strâng împotriva vieţii celui neprihănit
şi osândesc** sânge nevinovat.
*Mat. 27.1. **Exod 23.7. Prov. 17.15.
22. Dar Domnul este turnul* meu de scăpare,
Dumnezeul meu este stânca mea de adăpost. *Ps. 59.9; 62.2,6.
23. El* va face să cadă asupra lor nelegiuirea,
El îi va nimici prin răutatea lor;
Domnul Dumnezeul nostru îi va nimici. *Ps. 7.16. Prov. 2.22; 5.22.

PSALMUL 95

95 1. Veniţi să cântăm cu veselie Domnului
şi să* strigăm de bucurie către Stânca** mântuirii noastre.
*Ps. 100.1. **Deut. 32.15. 2 Sam. 22.47.
2. Să mergem înaintea Lui cu laude,
să facem să răsune cântece în cinstea Lui!
3. Căci* Domnul este un Dumnezeu mare,
este un împărat mare mai presus de toţi dumnezeii. *Ps. 96.4; 97.9; 135.5.
4. El ţine în mână adâncimile pământului,
şi vârfurile munţilor sunt ale Lui.
5. A Lui este marea*, El a făcut-o,
şi mâinile Lui au întocmit uscatul:
*Gen. 1.9,10.
6. veniţi să ne închinăm şi să ne smerim,
să ne plecăm genunchiul* înaintea Domnului, Făcătorului nostru!
*1 Cor. 6.20.
7. Căci El este Dumnezeul nostru,
şi noi* suntem poporul păşunii Lui, turma pe care o povăţuieşte mâna Lui...
O! de aţi asculta azi** glasul Lui! –
*Ps. 79.13; 80.1; 100.3. **Evr. 3.7,15; 4.7.
8. „Nu vă împietriţi inima ca la Meriba*,
ca în ziua de la Masa, în pustiu,
*Exod 17.2,7. Num. 14.22, etc.; 20.13. Deut. 6.16.
9. unde părinţii* voştri M-au ispitit
şi M-au încercat, măcar că văzuseră** lucrările Mele.
*Ps. 78.18,40,56. 1 Cor. 10.9. **Num. 14.22.
10. Patruzeci* de ani M-am scârbit de neamul acesta
şi am zis: „Este un popor cu inima rătăcită;
ei nu cunosc căile Mele.“ *Evr. 3.10,17.
11. De aceea am jurat* în mânia Mea:
„Nu vor intra în odihna Mea!“
*Num. 14.23,28,30. Evr. 3.11,18; 4.3,5.

PSALMUL 96

96 1. Cântaţi* Domnului o cântare nouă!
Cântaţi Domnului, toţi locuitorii pământului! *1 Cron. 16.23-33. Ps. 33.3.
2. Cântaţi Domnului, binecuvântaţi Numele Lui,
vestiţi din zi în zi mântuirea Lui!
3. Povestiţi printre neamuri slava Lui,
printre toate popoarele minunile Lui!
4. Căci Domnul este mare* şi foarte vrednic** de laudă.
El este mai de temut† decât toţi dumnezeii. *Ps. 145.3. **Ps. 18.3. †Ps. 95.3.
5. Căci toţi* dumnezeii popoarelor sunt nişte idoli,
dar** Domnul a făcut cerurile.
*Ier. 10.11,12. **Ps. 115.15. Isa. 42.5.
6. Strălucirea şi măreţia sunt înaintea feţei Lui,
slava* şi podoaba sunt în Locaşul Lui cel Sfânt. *Ps. 29.2.

7. Familiile popoarelor, daţi* Domnului,
daţi Domnului slavă şi cinste! *Ps. 29.1,2.
8. Daţi Domnului slava cuvenită Numelui Lui!
Aduceţi daruri de mâncare şi intraţi în curţile Lui!
9. Închinaţi-vă înaintea Domnului îmbrăcaţi cu* podoabe sfinte,
tremuraţi înaintea Lui, toţi locuitorii pământului! *Ps. 29.2; 110.3.
10. Spuneţi printre neamuri: „Domnul* împărăţeşte!
De aceea lumea este tare şi nu se clatină.“
Domnul judecă popoarele** cu dreptate. *Ps. 93.1; 97.1. **Apoc. 11.15; 19.6.
11. Să se bucure* cerurile şi să se veselească pământul;
să mugească** marea cu tot ce cuprinde ea! *Ps. 69.34. **Ps. 98.7, etc.
12. Să tresalte câmpia cu tot ce e pe ea,
toţi copacii pădurii să strige de bucurie
13. înaintea Domnului! Căci El vine,
vine să judece pământul.
El va judeca* lumea cu dreptate,
şi popoarele, după credincioşia Lui.
*Ps. 67.4. Apoc. 19.11.

PSALMUL 97

97 1. Domnul* împărăţeşte: să se veselească pământul
şi să se bucure** ostroavele cele multe! *Ps. 96.10. **Isa. 60.2.
2. Norii* şi negura Îl înconjoară,
dreptatea** şi judecata sunt temelia scaunului Său de domnie.
*1 Împ. 8.12. Ps. 18.11. **Ps. 89.14.
3. Înaintea Lui merge focul*
şi arde de jur împrejur pe potrivnicii Lui. *Ps. 18.8; 50.3. Dan. 7.10. Hab. 3.5.
4. Fulgerele* Lui luminează lumea,
pământul Îl vede şi se cutremură.
*Exod 19.18. Ps. 77.18; 104.32.
5. Munţii* se topesc ca ceara înaintea Domnului,
înaintea Domnului întregului pământ.
*Judc. 5.5. Mica 1.4. Naum 1.5.
6. Cerurile* vestesc dreptatea Lui,
şi toate popoarele văd slava Lui.
*Ps. 19.1; 50.6.
7. Sunt ruşinaţi* toţi cei ce slujesc icoanelor
şi care se fălesc cu idolii:
toţi dumnezeii se închină** înaintea Lui. *Exod 20.4. Lev. 26.1. Deut. 5.8; 27.15. **Evr. 1.6.
8. Sionul aude lucrul acesta şi se bucură; se veselesc fiicele lui Iuda
de judecăţile Tale, Doamne!
9. Căci Tu, Doamne, Tu eşti Cel Preaînalt* peste tot pământul,
Tu eşti preaînălţat** mai presus de toţi dumnezeii.
*Ps. 83.18. **Exod 18.11. Ps. 95.3; 96.4.
10. Urâţi răul, cei ce* iubiţi pe Domnul!
El** păzeşte sufletele credincioşilor Lui
şi-i izbăveşte din† mâna celor răi.
*Ps. 34.14; 37.27; 101.3. Amos 5.15. Rom. 12.9. **Ps. 31.23; 37.28; 145.20. Prov. 2.8. †Ps. 37.39,40. Dan. 3.28; 6.22,27.
11. Lumina este semănată pentru* cel neprihănit,
şi bucuria, pentru cei cu inima curată.
*Iov 22.28. Ps. 112.4. Prov. 4.18.
12. Neprihăniţilor*, bucuraţi-vă în Domnul
şi** măriţi prin laudele voastre sfinţenia Lui! *Ps. 33.1. **Ps. 30.4.

PSALMUL 98

Un psalm.

98 1. Cântaţi* Domnului o cântare nouă,
căci El a făcut minuni**. Dreapta† şi braţul Lui cel sfânt I-au venit în ajutor.
*Ps. 33.3; 96.1. Isa. 42.10. **Exod 15.11. Ps. 77.14; 86.10; 105.5; 136.4; 139.14. †Exod 15.6. Isa. 59.16; 63.5.
2. Domnul* Şi-a arătat mântuirea,
Şi-a descoperit** dreptatea înaintea neamurilor.
*Isa. 52.10. Luca 2.30,31. **Isa. 62.2. Rom. 3.25,26.
3. Şi-a adus* aminte de bunătatea şi credincioşia Lui faţă de casa lui Israel:
toate** marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.
*Luca 1.54,55,72. **Isa. 49.6; 52.10. Luca 2.30,31; 3.6. Fapt. 13.47; 28.28.
4. Strigaţi* către Domnul cu strigăte de bucurie, toţi locuitorii pământului!
Chiuiţi, strigaţi şi cântaţi laude!
*Ps. 95.1; 100.1.
5. Cântaţi Domnului cu harpa,
cu harpa şi cu cântece din gură!
6. Cu* trâmbiţe şi sunete din corn,
strigaţi de bucurie înaintea împăratului, Domnului!
*Num. 10.10. 1 Cron. 15.28. 2 Cron. 29.27.
7. Să urle* marea cu tot ce cuprinde ea,
să chiuie lumea şi cei ce locuiesc pe ea, *Ps. 96.11, etc.
8. să bată* din palme râurile,
să strige de bucurie toţi munţii
*Isa. 55.12.
9. înaintea Domnului! Căci* El vine să judece pământul!

El va judeca lumea cu dreptate,
şi popoarele, cu nepărtinire. *Ps. 96.10,13.

PSALMUL 99

99 1. Domnul* împărăţeşte: popoarele tremură;
El** şade pe heruvimi: pământul se clatină. *Ps. 93.1. **Exod 25.22. Ps. 18.10; 80.1.
2. Domnul este mare în Sion
şi înălţat* peste toate popoarele. *Ps. 97.9.
3. Să laude oamenii Numele Tău cel* mare şi înfricoşat,
căci este sfânt! *Deut. 28.58. Apoc. 15.4.
4. Să laude oamenii tăria* împăratului, căci iubeşte dreptatea!
Tu întăreşti dreptatea,
Tu faci dreptate şi judecată în Iacov. *Iov 36.5-7.
5. Înălţaţi* pe Domnul Dumnezeul nostru
şi închinaţi-vă înaintea aşternutului** picioarelor Lui,
căci este sfânt†! *Vers. 9. **1 Cron. 28.2. Ps. 132.7. †Lev. 19.2.
6. Moise* şi Aaron, dintre preoţii Lui,
şi Samuel, dintre cei ce chemau Numele Lui,
au chemat** pe Domnul, şi El i-a ascultat. *Ier. 15.1. **Exod 14.15; 15.25. 1 Sam. 7.9; 12.18.
7. El le-a vorbit din* stâlpul de nor;
ei au păzit poruncile Lui şi Legea pe care le-a dat-o El. *Exod 33.9.
8. Doamne Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat;
ai fost pentru ei un Dumnezeu* iertător,
dar i-ai pedepsit** pentru greşelile lor. *Num. 14.20. Ier. 46.28. Ţef. 3.7. **Exod 32.2, etc. Num. 20.12,24. Deut. 9.12.
9. Înălţaţi* pe Domnul Dumnezeul nostru
şi închinaţi-vă pe muntele Lui cel sfânt!
Căci Domnul Dumnezeul nostru este sfânt! *Vers. 5. Exod 15.2. Ps. 34.3; 118.28.

PSALMUL 100

Un psalm de laudă.

100 1. Strigaţi de* bucurie către Domnul,
toţi locuitorii pământului! *Ps. 95.1; 98.4.
2. Slujiţi Domnului cu bucurie,
veniţi cu veselie înaintea Lui.
3. Să ştiţi că Domnul este Dumnezeu!
El* ne-a făcut, ai Lui suntem:
noi suntem poporul** Lui şi turma păşunii Lui. *Ps. 119.73; 139.13, etc; 149.2. Efes. 2.10. **Ps. 95.7. Ezec. 34.30,31.
4. Intraţi* cu laude pe porţile Lui,
intraţi cu cântări în curţile Lui!
Lăudaţi-L şi binecuvântaţi-I Numele. *Ps. 66.3; 116.17-19.
5. Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ţine în* veci,
şi credincioşia Lui, din neam în neam. *Ps. 136.1, etc.

PSALMUL 101

Un psalm al lui David.

101 1. Voi* cânta bunătatea şi dreptatea;
Ţie, Doamne, Îţi voi cânta. *Ps. 89.1.
2. Mă voi* purta cu înţelepciune pe o cale neprihănită. –
Când vei veni la mine? –
Voi umbla** cu inima fără prihană în mijlocul casei mele. *1 Sam. 18.14. **1 Împ. 9.4; 11.4.
3. Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei;
urăsc* purtarea** păcătoşilor;
ea nu se va lipi de mine. *Ps. 97.10. **Ios. 23.6. 1 Sam. 12.20,21. Ps. 40.4; 125.5.
4. Inima stricată se va depărta de mine;
nu vreau să cunosc pe cel rău*. *Mat. 7.23. 2 Tim. 2.19.
5. Pe cel ce cleveteşte în ascuns pe aproapele său, îl voi nimici;
pe cel* cu priviri trufaşe şi cu inima îngâmfată, nu-l voi suferi. *Ps. 18.27. Prov. 6.17.
6. Voi avea ochii îndreptaţi asupra credincioşilor din ţară, ca să locuiască lângă mine;
cel ce umblă pe o cale fără prihană, acela îmi va sluji.
7. Cel ce se dedă la înşelăciune nu va locui în casa mea;
cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea.
8. În* fiecare dimineaţă voi nimici pe toţi cei răi din ţară,
ca să stârpesc** din cetatea Domnului pe toţi cei ce săvârşesc nelegiuirea. *Ps. 75.10. Ier. 21.12. **Ps. 48.2,8.

PSALMUL 102

O rugăciune a unui nenorocit, când este doborât de întristare şi îşi varsă plângerea înaintea Domnului.

102 1. Doamne, ascultă-mi rugăciunea
şi s-ajungă* strigătul meu până la Tine! *Exod 2.23. 1 Sam. 9.16. Ps. 18.6.
2. Nu-mi* ascunde faţa Ta în ziua necazului meu!
Pleacă-Ţi** urechea spre mine, când strig!

Ascultă-mă degrabă!
*Ps. 27.9; 69.17. **Ps. 71.2; 88.2.
3. Căci* zilele mele pier ca fumul,
şi oasele** îmi ard ca un tăciune.
*Ps. 119.83. Iac. 4.14. **Iov 30.30. Ps. 31.10. Plân. 1.13.
4. Inima îmi este lovită şi mi se usucă* întocmai ca iarba;
până şi pâinea uit să mi-o mănânc.
*Vers. 11. Ps. 37.2.
5. Aşa de mari îmi sunt gemetele,
că mi se lipesc oasele* de carne.
*Iov 19.20. Plân. 4.8.
6. Semăn* cu pelicanul din pustiu,
sunt ca o cucuvea din dărâmături;
*Iov 30.29. **Isa. 34.11. Ţef. 2.14.
7. nu mai pot dormi*
şi sunt ca pasărea singuratică** pe un acoperiş. *Ps. 77.4. **Ps. 38.11.
8. În fiecare zi mă batjocoresc vrăjmaşii mei,
şi potrivnicii mei jură* pe mine** în mânia lor. *Fapt. 26.11. **Fapt. 23.12.
9. Mănânc ţărână în loc de pâine
şi îmi amestec lacrimile cu băutura*,
*Ps. 42.3; 80.5.
10. din pricina mâniei şi urgiei Tale;
căci Tu m-ai* ridicat şi m-ai aruncat departe. *Ps. 30.7.
11. Zilele mele sunt ca o* umbră gata să treacă,
şi mă usuc ca iarba.
*Iov 14.2. Ps. 109.23; 144.4. Ecl. 6.12.
12. Dar* Tu, Doamne, Tu împărăţeşti pe vecie,
şi pomenirea** Ta ţine din neam în neam.
*Vers. 4. Isa. 40.6-8. Iac. 1.10. **Vers. 26. Ps. 9.7. Plân. 5.19.
13. Tu Te vei scula şi vei avea milă* de Sion;
căci este vremea** să Te înduri de el,
a venit vremea hotărâtă pentru el.
*Ps. 135.13. **Isa. 60.10. Zah. 1.12.
14. Căci robii Tăi iubesc pietrele* Sionului
şi le e milă de ţărâna lui. *Isa. 40.2.
15. Atunci se vor teme* neamurile de Numele Domnului,
şi toţi împăraţii pământului, de slava Ta. *Ps. 79.1.
16. Da, Domnul va zidi iarăşi Sionul
şi Se va arăta în* slava Sa.
*1 Împ. 8.43. Ps. 138.4. Isa. 60.3.
17. El ia aminte la* rugăciunea nevoiaşului
şi nu-i nesocoteşte rugăciunea.
*Isa. 60.1,2. Neem. 1.6,11; 2.8.
18. Să se scrie* lucrul acesta pentru neamul de oameni care va veni,
şi poporul** care se va naşte să laude pe Domnul!
*Rom. 15.4. 1 Cor. 10.11. **Ps. 22.31. Isa. 43.21.
19. Căci El priveşte* din înălţimea sfinţeniei Lui;
Domnul priveşte din ceruri pe pământ,
*Deut. 26.15. Ps. 14.2; 33.13,14.
20. ca* să audă gemetele prinşilor de război
şi să izbăvească pe cei ce sunt pe moarte; *Ps. 79.11.
21. pentru ca ei să vestească* în Sion Numele Domnului,
şi laudele Lui, în Ierusalim, *Ps. 22.22.
22. când se vor strânge toate popoarele
şi toate împărăţiile ca să slujească Domnului.
23. El mi-a frânt puterea în drum
şi mi-a scurtat* zilele. *Iov 21.21.
24. Eu zic*: „Dumnezeule, nu mă lua la jumătatea zilelor mele,
Tu, ai cărui ani** ţin veşnic!“
*Isa. 38.10. **Ps. 90.2. Hab. 1.12.
25. Tu ai întemeiat în* vechime pământul,
şi cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. *Gen. 1.1; 2.1. Evr. 1.10.
26. Ele* vor pieri, dar Tu** vei rămâne;
toate se vor învechi ca o haină;
le vei schimba ca pe un veşmânt, şi se vor schimba. *Isa. 34.4;
51.6; 65.17; 66.22. Rom. 8.20. 2 Pet. 3.7,10-12. **Vers. 12.
27. Dar Tu* rămâi Acelaşi,
şi anii Tăi nu se vor sfârşi.
*Mal. 3.6. Evr. 13.8. Iac. 1.17.
28. Fiii* robilor Tăi îşi vor locui ţara,
şi sămânţa lor va rămâne înaintea Ta.
*Ps. 69.36.

PSALMUL 103

Un psalm al lui David.

103 1. Binecuvântează, suflete, pe* Domnul,
şi tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt!
*Vers. 22. Ps. 104.1; 146.1.
2. Binecuvântează, suflete, pe Domnul
şi nu uita nici una din binefacerile Lui!
3. El* îţi iartă toate fărădelegile tale,
El îţi vindecă** toate bolile tale;
*Ps. 130.8. Isa. 33.24. Mat. 9.2,6. Marc. 2.5,10,11. Luca 7.47. **Exod 15.26. Ps. 147.3. Ier. 17.14.
4. El îţi izbăveşte* viaţa din groapă,
El te încununează** cu bunătate şi îndurare; *Ps. 34.22; 56.13. **Ps. 5.12.
5. El îţi satură de bunătăţi bătrâneţea
şi te face să* întinereşti iarăşi ca vulturul. *Isa. 40.31.

6. Domnul face dreptate* şi judecată
tuturor celor asupriţi. *Ps. 146.7.
7. El Şi-a arătat* căile Sale lui Moise,
şi lucrările Sale, copiilor lui Israel.
*Ps. 147.19.
8. Domnul este îndurător şi milostiv,
îndelung răbdător şi bogat în bunătate.
*Exod 34.6,7. Num. 14.18. Deut. 5.10. Neem. 9.17. Ps. 86.15. Ier. 32.18.
9. El nu* Se ceartă fără încetare
şi nu ţine mânia pe vecie.
*Ps. 30.5. Isa. 57.16. Ier. 3.5. Mica 7.18.
10. Nu ne face după* păcatele noastre,
nu ne pedepseşte după fărădelegile noastre.
*Ezra 9.13.
11. Ci* cât sunt de sus cerurile faţă de pământ,
atât este de mare bunătatea Lui pentru cei ce se tem de El;
*Ps. 57.10. Efes. 3.18.
12. cât este de departe răsăritul de apus,
atât de mult depărtează* El fărădelegile noastre de la noi.
*Isa. 43.25. Mica 7.18.
13. Cum* se îndură un tată de copiii lui,
aşa Se îndură Domnul de cei ce se tem de El.
*Mal. 3.17.
14. Căci El ştie din ce suntem făcuţi;
Îşi aduce* aminte că suntem ţărână**.
*Ps. 78.39. **Gen. 3.19. Ecl. 12.7.
15. Omul! Zilele* lui sunt ca iarba,
şi înfloreşte ca** floarea de pe câmp.
*Ps. 90.5,6. 1 Pet. 1.24. **Iov 14.1,2. Iac. 1.10,11.
16. Când trece un vânt peste ea, nu mai este,
şi locul* pe care-l cuprindea n-o mai cunoaşte.
*Iov 7.10; 20.9.
17. Dar bunătatea Domnului ţine în veci pentru cei ce se tem de El,
şi îndurarea Lui pentru* copiii copiilor lor,
*Exod 20.6.
18. pentru* cei ce păzesc legământul Lui
şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le împlinească.
*Deut. 7.9.
19. Domnul Şi-a aşezat scaunul de domnie* în ceruri,
şi domnia** Lui stăpâneşte peste tot.
*Ps. 11.4. **Ps. 47.2. Dan. 4.25,34,35.
20. Binecuvântaţi* pe Domnul, îngerii Lui,
care sunteţi tari în putere, care împliniţi** poruncile Lui
şi care ascultaţi de glasul cuvântului Lui.
*Ps. 148.2. **Mat. 6.10. Evr. 1.14.
21. Binecuvântaţi* pe Domnul, toate oştirile Lui,
robii** Lui, care faceţi voia Lui!
*Gen. 32.2. Ios. 5.14. Ps. 68.17. **Dan. 7.9,10. Evr. 1.14.
22. Binecuvântaţi* pe Domnul, toate lucrările Lui,
în toate locurile stăpânirii Lui!
Binecuvântează**, suflete, pe Domnul!
*Ps. 145.10. **Vers. 1.

PSALMUL 104

104 1. Binecuvântează, suflete, pe* Domnul!
Doamne Dumnezeule, Tu eşti nemărginit de mare!
Tu** eşti îmbrăcat cu strălucire şi măreţie!
*Vers. 35. Ps. 103.1. **Ps. 93.1.
2. Te* înveleşti cu lumina ca şi cu o manta; întinzi** cerurile ca un cort.
*Dan. 7.9. **Isa. 40.22; 45.12.
3. Cu* apele Îţi întocmeşti vârful locuinţei Tale;
din** nori Îţi faci carul
şi† umbli pe aripile vântului.
*Amos 9.6. **Isa. 19.1. †Ps. 18.10.
4. Din vânturi Îţi faci* soli,
şi din flăcări** de foc, slujitori.
*Evr. 1.7. **2 Împ. 2.11; 6.17.
5. Tu ai aşezat* pământul pe temeliile lui,
şi niciodată nu se va clătina.
*Iov 26.7; 38.4,6. Ps. 24.2; 136.6. Ecl. 1.4.
6. Tu îl acoperiseşi cu* Adâncul cum l-ai acoperi cu o haină;
apele stăteau pe munţi,
*Gen. 7.19.
7. dar la ameninţarea Ta au fugit*,
la glasul tunetului Tău au luat-o la fugă,
*Gen. 8.1.
8. suindu-se pe munţi* şi coborându-se în văi,
până la locul** pe care li-l hotărâseşi Tu.
*Gen. 8.5. **Iov 38.10,11.
9. Le-ai pus o margine* pe care nu trebuie s-o treacă,
pentru ca să** nu se mai întoarcă să acopere pământul.
*Iov 26.10. Ps. 33.7. Ier. 5.22. **Gen. 9.11,15.
10. Tu faci să ţâşnească izvoarele în văi,
şi ele curg printre munţi.
11. Tu adăpi la ele toate fiarele câmpului;
în ele îşi potolesc setea măgarii sălbatici.
12. Păsările cerului locuiesc pe marginile lor
şi fac să le răsune glasul printre ramuri.
13. Din locaşul Tău cel înalt Tu* uzi munţii;
şi se satură** pământul de rodul† lucrărilor Tale.
*Ps. 147.8. **Ps. 65.9,10. †Ier. 10.13; 14.22.

14. Tu* faci să crească iarba pentru vite,
şi verdeţuri, pentru nevoile omului,
ca pământul să dea hrană**: *Gen. 1.29,30; 3.18; 9.3. Ps. 147.8. **Iov 28.5. Ps. 136.25; 147.9.
15. vin*, care înveseleşte inima omului,
untdelemn, care-i înfrumuseţează faţa,
şi pâine, care-i întăreşte inima.
*Judc. 9.13. Ps. 23.5. Prov. 31.6,7.
16. Se udă copacii Domnului,
cedrii din Liban pe care* i-a sădit El.
*Num. 24.6.
17. În ei îşi fac păsările cuiburi;
iar cocostârcul îşi are locuinţa în chiparoşi;
18. munţii cei înalţi sunt pentru ţapii sălbatici,
iar stâncile sunt adăpost pentru iepuri*. *Prov. 30.26.
19. El a făcut* luna, ca să arate vremile;
soarele ştie** când trebuie să apună.
*Gen. 1.14. **Iov 38.12.
20. Tu aduci* întunericul, şi se face noapte:
atunci toate fiarele pădurilor se pun în mişcare; *Isa. 45.7.
21. puii* de lei mugesc după pradă
şi îşi cer hrana de la Dumnezeu.
*Iov 38.39. Ioel 1.20.
22. Când răsare soarele, ele fug înapoi
şi se culcă în vizuinile lor.
23. Dar omul iese la lucrul* său
şi la munca lui, până seara. *Gen. 3.19.
24. Cât* de multe sunt lucrările Tale, Doamne!
Tu pe toate le-ai făcut cu înţelepciune,
şi pământul este plin de făpturile Tale. *Prov. 3.19.
25. Iată marea cea întinsă şi mare:
în ea se mişcă nenumărate vieţuitoare
mici şi mari.
26. Acolo în ea umblă corăbiile,
şi în ea este leviatanul* acela pe care l-ai făcut să se joace în valurile ei.
*Iov 41.1.
27. Toate* aceste vieţuitoare Te aşteaptă,
ca să le dai hrana la vreme.
*Ps. 136.25; 145.15; 147.9.
28. Le-o dai Tu, ele o primesc;
Îţi deschizi Tu mâna, ele se satură de bunătăţile Tale.
29. Îţi ascunzi Tu faţa, ele tremură;
le iei* Tu suflarea, ele mor
şi se întorc în ţărâna lor.
*Iov 34.14,15. Ps. 146.4. Ecl. 12.7.
30. Îţi trimiţi* Tu suflarea, ele sunt zidite,
şi înnoieşti astfel faţa pământului.
*Isa. 32.15. Ezec. 37.9.
31. În veci să ţină slava Domnului!
Să Se* bucure Domnul de lucrările Lui! *Gen. 1.31.
32. El priveşte pământul, şi pământul se* cutremură;
atinge** munţii, şi ei fumegă.
*Hab. 3.10. **Ps. 144.5.
33. Voi* cânta Domnului cât voi trăi,
voi lăuda pe Dumnezeul meu cât voi fi. *Ps. 63.4; 146.2.
34. Fie plăcute Lui cuvintele mele!
Mă bucur de Domnul.
35. Să piară* păcătoşii de pe pământ,
şi cei răi să nu mai fie!
Binecuvântează**, suflete, pe Domnul!
Lăudaţi pe Domnul!
*Ps. 37.38. Prov. 2.22. **Vers. 1.

PSALMUL 105

105 1. Lăudaţi* pe Domnul, chemaţi Numele Lui!
Faceţi** cunoscut printre popoare isprăvile Lui!
*1 Cron. 16.8-22. Isa. 12.4. **Ps. 145.4,5,11.
2. Cântaţi, cântaţi în cinstea Lui!
Vorbiţi* despre toate minunile Lui!
*Ps. 77.12; 119.27.
3. Făliţi-vă cu Numele Lui cel sfânt!
Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!
4. Alergaţi la Domnul şi la sprijinul Lui,
căutaţi* necurmat faţa Lui! *Ps. 27.8.
5. Aduceţi-vă aminte* de semnele minunate pe care le-a făcut,
de minunile şi de judecăţile rostite de gura Lui, *Ps. 77.11.
6. sămânţă a robului Său Avraam,
copii ai lui Iacov, aleşii Săi!
7. Domnul este Dumnezeul nostru:
judecăţile* Lui se aduc la îndeplinire pe tot pământul. *Isa. 26.9.
8. El Îşi aduce* aminte totdeauna de legământul Lui,
de făgăduinţele Lui făcute pentru o mie de neamuri de om, *Luca 1.72.
9. de legământul pe* care l-a încheiat cu Avraam
şi de jurământul pe care l-a făcut lui Isaac; *Gen. 17.2; 22.16, etc.; 26.3; 28.13; 35.11. Luca 1.73. Evr. 6.17.

10. El l-a făcut lege pentru Iacov,
legământ veşnic pentru Israel,
11. zicând: „Ţie* îţi voi da ţara Canaanului ca moştenire
care v-a căzut la sorţi.“ *Gen. 13.15; 15.18.
12. Pe atunci* ei erau puţini la număr,
foarte puţini la număr, şi** străini în ţară; *Gen. 34.30. Deut. 7.7; 26.5. **Evr. 11.9.
13. mergeau de la un neam la altul
şi de la o împărăţie la un alt popor;
14. dar n-a dat voie* nimănui să-i asuprească
şi a pedepsit** împăraţi din pricina lor. *Gen. 35.5. **Gen. 12.17; 20.3,7.
15. „Nu vă atingeţi de unşii Mei – a zis El –
şi nu faceţi rău prorocilor Mei!“
16. A chemat* foametea asupra ţării
şi a tăiat** orice mijloc de trai.
*Gen. 41.54. **Lev. 26.26. Isa. 3.1. Ezec. 4.16.
17. Le-a trimis* înainte pe un om;
Iosif** a fost vândut ca rob.
*Gen. 45.5; 50.20. **Gen. 37.28,36.
18. I-au strâns picioarele în* lanţuri,
l-au pus în fiare, *Gen. 39.20; 40.15.
19. până la vremea când s-a întâmplat ce vestise el
şi până când l-a încercat cuvântul* Domnului. *Gen. 41.25.
20. Atunci împăratul a trimis* să-i scoată lanţurile,
şi stăpânitorul popoarelor l-a izbăvit.
*Gen. 41.14.
21. L-a* pus domn peste casa lui
şi dregătorul tuturor averilor lui,
*Gen. 41.40.
22. ca să lege după plac pe domnitorii lui
şi să înveţe pe bătrânii lui înţelepciunea.
23. Atunci Israel a venit în Egipt*,
şi Iacov a locuit în** ţara lui Ham.
*Gen. 46.6. **Ps. 78.51; 106.22.
24. Domnul* a înmulţit pe poporul Său foarte mult
şi l-a făcut mai puternic decât potrivnicii lui. *Exod 1.7.
25. Acestora le-a schimbat* inima,
până acolo că au urât pe poporul Lui
şi s-au purtat mişeleşte cu robii Săi.
*Exod 1.8, etc.
26. A trimis* pe robul Său Moise
şi pe Aaron, pe** care-l alesese.
*Exod 3.10; 4.12,14. **Num. 16.5; 17.5.
27. Prin puterea Lui, ei* au făcut semne minunate în mijlocul lor,
au** făcut minuni în ţara lui Ham.
*Exod 7-12. Ps. 78.43, etc. **Ps. 106.22.
28. A* trimis întuneric şi a adus negura,
ca să nu** fie neascultători la cuvântul Lui. *Exod 10.22. **Ps. 99.7.
29. Le-a prefăcut* apele în sânge
şi a făcut să le piară toţi peştii.
*Exod 7.20. Ps. 78.44.
30. Ţara* lor a forfotit de broaşte,
până în odăile împăraţilor lor.
*Exod 8.6. Ps. 78.45.
31. El a zis*, şi au venit muşte otrăvitoare,
păduchi pe tot ţinutul lor.
*Exod 8.17,24. Ps. 78.45.
32. În* loc de ploaie le-a dat grindină
şi flăcări de foc în ţara lor.
*Exod 9.23,25. Ps. 78.48.
33. Le-a bătut* viile şi smochinii
şi a sfărâmat copacii din ţinutul lor.
*Ps. 78.47.
34. El a zis* şi au venit lăcuste,
lăcuste fără număr,
*Exod 10.4,13,14. Ps. 78.46.
35. care au mâncat toată iarba din ţară
şi au mistuit roadele de pe câmpiile lor.
36. A* lovit pe toţi întâii născuţi din ţara lor,
toată pârga** puterii lor.
*Exod 12.29. Ps. 78.51. **Gen. 49.3.
37. A scos* pe poporul Său cu argint şi aur,
şi nici unul n-a şovăit dintre seminţiile Lui. *Exod 12.35.
38. Egiptenii* s-au bucurat de plecarea lor,
căci îi apucase groaza de ei. *Exod 12.33.
39. A* întins un nor, ca să-i acopere,
şi focul, ca să lumineze noaptea.
*Exod 13.21. Neem. 9.12.
40. La* cererea lor, a trimis prepeliţe
şi i-a săturat cu pâine** din cer.
*Exod 16.12, etc. Ps. 78.18,27. **Ps. 78.24,25.
41. A deschis* stânca, şi au curs ape,
care s-au vărsat ca un râu în locurile uscate.
*Exod 17.6. Num. 20.11. Ps. 78.15,16. 1 Cor. 10.4.
42. Căci Şi-a adus aminte de cuvântul* Lui cel sfânt
şi de robul Său Avraam. *Gen. 15.14.
43. A scos pe poporul Său cu veselie,
pe aleşii Săi în mijlocul strigătelor de bucurie.
44. Le-a* dat pământurile neamurilor,
şi au pus stăpânire pe rodul muncii popoarelor, *Deut. 6.10,11. Ios. 13.7, etc. Ps. 78.55.

45. ca* să păzească poruncile Lui
şi să ţină legile Lui.
Lăudaţi pe Domnul! *Deut. 4.1,40; 6.21-25.

PSALMUL 106

106 1. Lăudaţi pe Domnul!
Lăudaţi* pe Domnul**, căci este bun,
căci îndurarea Lui ţine în veci!
*1 Cron. 16.34. **Ps. 107.1; 118.1; 136.1.
2. Cine* va putea spune isprăvile măreţe ale Domnului?
Cine va putea vesti toată lauda Lui?
*Ps. 40.5.
3. Ferice de cei ce păzesc Legea,
de cei ce înfăptuiesc dreptatea* în orice** vreme! *Ps. 15.2. **Fapt. 24.16. Gal. 6.9.
4. Adu-Ţi* aminte de mine, Doamne,
în bunăvoinţa Ta pentru poporul Tău!
Adu-Ţi aminte de mine şi dă-i ajutorul Tău, *Ps. 119.132.
5. ca să văd fericirea aleşilor Tăi,
să mă bucur de bucuria poporului Tău
şi să mă laud cu moştenirea Ta!
6. Noi am păcătuit* ca şi părinţii noştri,
am săvârşit nelegiuire, am făcut rău.
*Lev. 26.40. 1 Împ. 8.47. Dan. 9.5.
7. Părinţii noştri în Egipt n-au luat aminte la minunile Tale,
nu şi-au adus aminte de mulţimea îndurărilor Tale şi* au fost neascultători la mare, la Marea Roşie. *Exod 14.11,12.
8. Dar El i-a scăpat, din pricina Numelui* Lui,
ca** să-Şi arate puterea.
*Ezec. 20.14. **Exod 9.16.
9. A mustrat* Marea Roşie, şi ea s-a uscat;
şi i-a trecut** prin adâncuri ca printr-un pustiu.
*Exod 14.21. Ps. 18.15. Naum 1.4. **Isa. 63.11-14.
10. I-a scăpat* din mâna celui ce-i ura
şi i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului.
*Exod 14.30.
11. Apele* au acoperit pe potrivnicii lor.
N-a rămas unul măcar din ei.
*Exod 14.27,28; 15.5.
12. Atunci* ei au crezut în cuvintele Lui
şi au cântat laudele Lui. *Exod 14.31; 15.1.
13. Dar au uitat curând* lucrările Lui
şi n-au aşteptat împlinirea planurilor Lui. *Exod 15.24; 16.2; 17.2. Ps. 78.18.
14. Ci* i-a apucat pofta în pustiu
şi au ispitit pe Dumnezeu în pustietate.
*Num. 11.4,33. Ps. 78.18. 1 Cor. 10.6.
15. El* le-a dat ce cereau;
dar a trimis** o molimă printre ei.
*Num. 11.31. Ps. 78.29. **Isa. 10.16.
16. În tabără au fost geloşi* pe Moise
şi pe Aaron, sfântul Domnului.
*Num. 16.1, etc.
17. Atunci s-a deschis* pământul şi a înghiţit pe Datan,
şi s-a închis deasupra cetei lui Abiram. *Num. 16.31,32. Deut. 11.6.
18. Focul* le-a aprins ceata,
şi flacăra a mistuit pe cei răi.
*Num. 16.35,46.
19. Au făcut un* viţel în Horeb.
S-au închinat înaintea unui chip turnat
*Exod 32.4.
20. şi au schimbat* Slava lor
pe chipul unui bou care mănâncă iarbă. *Ier. 2.11. Rom. 1.23.
21. Au uitat* pe Dumnezeu, Mântuitorul lor,
care făcuse lucruri mari în Egipt,
*Ps. 78.11.
22. minuni în ţara* lui Ham,
semne minunate la Marea Roşie.
*Ps. 78.51; 105.23,27.
23. Şi* El a vorbit să-i nimicească:
dar Moise, alesul Său, a stat** la mijloc înaintea Lui,
ca să-L abată de la mânia Lui şi să-L oprească să-i nimicească.
*Exod 32.10,11,32. Deut. 9.19,25; 10.10. Ezec. 20.13. **Ezec. 13.5; 22.30.
24. Ei au nesocotit ţara* desfătărilor;
n-au** crezut în cuvântul Domnului,
*Deut. 8.7. Ier. 3.19. Ezec. 20.6. **Evr. 3.18.
25. ci* au cârtit în corturile lor
şi n-au ascultat de glasul Lui.
*Num. 14.2,27.
26. Atunci* El a ridicat** mâna
şi a jurat că-i va face să cadă în pustiu, *Num. 14.28, etc.
Ps. 95.11. Ezec. 20.15. Evr. 3.11,18. **Exod 6.8. Deut. 32.40.
27. că* le va doborî sămânţa printre neamuri
şi-i va împrăştia în mijlocul ţărilor.
*Lev. 26.33. Ps. 44.11. Ezec. 20.23.
28. Ei* s-au alipit de Baal-Peor
şi au mâncat vite jertfite morţilor.
*Num. 25.2,3; 31.16. Deut. 4.3; 32.17. Osea 9.10. Apoc. 2.14.
29. Au mâniat astfel pe Domnul prin faptele lor,
şi o urgie a izbucnit între ei.
30. Dar* Fineas s-a sculat şi a făcut judecată,
şi astfel urgia s-a oprit. *Num. 25.7,8.
31. Lucrul acesta i-a fost socotit ca* o stare de neprihănire,
din neam în neam, pe vecie.
*Num. 25.11-13.

32. Ei* au mâniat pe Domnul la apele Meriba;
şi** Moise a fost pedepsit din pricina lor.
*Num. 20.3,13. Ps. 81.7. **Num. 20.12. Deut. 1.37; 3.26.
33. Căci* s-au răzvrătit împotriva Duhului Lui,
şi Moise a vorbit în chip uşuratic cu buzele. *Num. 20.10.
34. Ei n-au* nimicit popoarele
pe** care le poruncise Domnul să le nimicească.
*Judc. 1.21,27-29, etc. **Deut. 7.2,16. Judc. 2.2.
35. Ci* s-au amestecat cu neamurile
şi au învăţat faptele lor,
*Judc. 2.2; 3.5,6. Isa. 2.6. 1 Cor. 5.6.
36. au* slujit idolilor lor,
care** au fost o cursă pentru ei.
*Judc. 2.12,13,17,19; 3.6,7. **Exod 23.33. Deut. 7.16. Judc. 2.3,14,15.
37. Şi-au jertfit* fiii şi fiicele la idoli**, *2 Împ. 16.3. Isa. 57.5. Ezec. 16.20; 20.26. **Lev. 17.7. Deut. 32.17. 2 Cron. 11.15. 1 Cor. 10.20.
38. au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor şi fiicelor lor,
pe care i-au jertfit idolilor din Canaan,
şi ţara* a fost spurcată astfel prin omoruri. *Num. 35.33.
39. S-au spurcat* prin faptele lor,
s-au desfrânat** prin faptele lor.
*Ezec. 20.18,30,31. **Lev. 17.7. Num. 15.39. Ezec. 20.30.
40. Atunci Domnul S-a aprins* de mânie împotriva poporului Său
şi a urât moştenirea** Lui.
*Judc. 2.14, etc. Ps. 78.59,62. **Deut. 9.29.
41. I-a dat* în mâinile neamurilor,
cei ce îi urau au stăpânit peste ei,
*Judc. 2.14. Neem. 9.27, etc.
42. vrăjmaşii lor i-au asuprit,
şi au fost smeriţi sub puterea lor.
43. El de* mai multe ori i-a izbăvit,
dar ei s-au arătat neascultători în planurile lor,
şi au ajuns nenorociţi prin nelegiuirea lor. *Judc. 2.16. Neem. 9.27, etc.
44. Dar El le-a văzut strâmtorarea,
când le-a auzit* strigătele.
*Judc. 3.9; 4.3; 6.7; 10.10. Neem. 9.27, etc.
45. Şi-a* adus aminte de legământul Său,
şi a** avut milă de ei, după† bunătatea Lui cea mare: *Lev. 26.41,42. **Judc. 2.18. †Ps. 51.1; 69.16. Isa. 63.7. Plân. 3.32.
46. a* stârnit pentru ei mila
tuturor celor ce îi ţineau prinşi de război. *Ezra 9.9. Ier. 42.12.
47. Scapă-ne*, Doamne Dumnezeul nostru,
şi strânge-ne din mijlocul neamurilor,
ca să lăudăm Numele Tău cel sfânt
şi să ne fălim cu lauda Ta!
*1 Cron. 16.35,36.
48. Binecuvântat* să fie Domnul Dumnezeul lui Israel,
din veşnicie în veşnicie!
Şi tot poporul să zică: „Amin!
Lăudaţi pe Domnul!“ *Ps. 41.13.

CARTEA A CINCEA

PSALMUL 107

107 1. „Lăudaţi* pe Domnul, căci este bun**,
căci în veac ţine îndurarea Lui!“
*Ps. 106.1; 118.1; 136.1. **Ps. 119.68. Mat. 19.17.
2. Aşa să zică cei răscumpăraţi de Domnul,
pe* care i-a izbăvit El din** mâna vrăjmaşului, *Ps. 106.10. **Ps. 106.47. Isa. 43.5,6. Ier. 29.14; 31.8,10. Ezec. 39.27,28.
3. şi pe care i-a strâns din toate ţările:
de la răsărit şi de la apus,
de la miazănoapte şi de la mare.
4. Ei pribegeau prin pustiu*, umblau** pe căi neumblate,
şi nu găseau nici o cetate, unde să poată locui. *Vers. 40. **Deut. 32.10.
5. Sufereau de foame şi de sete;
le tânjea sufletul în ei.
6. Atunci*, în strâmtorarea lor au strigat către Domnul,
şi El i-a izbăvit din necazurile lor;
*Vers. 13,19,28. Ps. 50.15. Osea 5.15.
7. i-a călăuzit pe drumul* cel drept,
ca să ajungă într-o cetate de locuit.
*Ezra 8.21.
8. O, de ar lăuda* oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui
şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor! *Vers. 15,21,31.
9. Căci El a potolit* setea sufletului însetat
şi a umplut de bunătăţi sufletul flămând. *Ps. 34.10. Luca 1.53.
10. Cei ce şedeau* în întuneric şi umbra morţii
trăiau legaţi** în ticăloşie şi în fiare,
*Luca 1.79. **Iov 36.8.
11. pentru că se* răzvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu,
pentru că nesocotiseră sfatul** Celui Preaînalt.
*Plân. 3.42. **Ps. 73.24; 119.24. Luca 7.30. Fapt. 20.27.
12. El le-a smerit inima prin suferinţă:
au căzut, şi nimeni nu i-a* ajutat.
*Ps. 22.11. Isa. 63.5.

13. Atunci*, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul,
şi El i-a izbăvit din necazurile lor.
*Vers. 6,19,28.
14. I-a scos* din întuneric şi de umbra morţii
şi le-a rupt legăturile.
*Ps. 68.6; 146.7. Fapt. 12.7, etc.; 16.26, etc.
15. O, de ar lăuda* oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui
şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor! *Vers. 8,21,31.
16. Căci El a sfărâmat* porţi din aramă
şi a rupt zăvoare din fier. *Isa. 45.2.
17. Nebunii, prin* purtarea lor vinovată
şi prin nelegiuirile lor, ajunseseră nenorociţi. Plân. 3.39.
18. Sufletul* lor se dezgustase de orice hrană,
şi erau lângă** porţile morţii.
*Iov 33.20. **Iov 33.22. Ps. 9.13; 88.3.
19. Atunci*, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul,
şi El i-a izbăvit din necazurile lor;
*Vers. 6,13,28.
20. a trimis* cuvântul Său şi i-a tămăduit**
şi i-a† scăpat de groapă.
*2 Împ. 20.4,5. Ps. 147.15,18. Mat. 8.8. **Ps. 30.2; 103.3. †Iov 33.28,30. Ps. 30.3; 49.15; 56.13; 103.4.
21. O, de ar lăuda* oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui
şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor! *Vers. 8,15,31.
22. Să-I* aducă jertfe de mulţumiri
şi să** vestească lucrările Lui cu strigăte de bucurie. *Lev. 7.12. Ps. 50.14; 116.17. Evr. 13.15. **Ps. 9.11; 73.28; 118.17.
23. Cei ce se coborâseră pe mare în corăbii
şi făceau negoţ pe apele cele mari,
24. aceia au văzut lucrările Domnului
şi minunile Lui în mijlocul adâncului.
25. El a zis şi* a pus să sufle furtuna,
care a ridicat valurile mării. *Iona 1.4.
26. Se suiau spre ceruri, se coborau în adânc;
sufletul* le era pierdut în faţa primejdiei. *Ps. 22.14; 119.28. Naum 2.10.
27. Apucaţi de ameţeală, se clătinau ca un om beat,
şi zadarnică le era toată iscusinţa.
28. Atunci*, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul,
şi El i-a izbăvit din necazurile lor.
*Vers. 6,13,19.
29. A oprit* furtuna, a adus liniştea,
şi valurile s-au potolit. *Ps. 89.9. Mat. 8.26.
30. Ei s-au bucurat că valurile s-au liniştit,
şi Domnul i-a dus în limanul dorit.
31. O, de ar lăuda* oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui
şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor! *Vers. 8,15,21.
32. Să-L înalţe în* adunarea poporului
şi să-L laude în adunarea bătrânilor!
*Ps. 22.22,25; 111.1.
33. El preface* râurile în pustiu,
şi izvoarele de apă, în pământ uscat,
*1 Împ. 17.1,7.
34. ţara* roditoare în ţară sărată,
din pricina răutăţii locuitorilor ei.
*Gen. 13.10; 14.3; 19.25.
35. Tot El preface* pustiul în iaz,
şi pământul uscat, în izvoare de ape.
*Ps. 114.8. Isa. 41.18.
36. Aşază acolo pe cei flămânzi,
şi ei întemeiază o cetate ca să locuiască în ea;
37. însămânţează ogoare, sădesc vii
şi-i culeg roadele.
38. El* îi binecuvântează, şi se** înmulţesc nespus,
şi nu le împuţinează vitele.
*Gen. 12.2; 17.16,20. **Exod 1.7.
39. Dacă sunt împuţinaţi* şi apăsaţi prin asuprire,
nenorocire şi suferinţă, *2 Împ. 10.32.
40. El* varsă dispreţul peste cei mari
şi-i face să pribegească prin pustiuri fără drum, *Iov 12.21,24.
41. dar* ridică pe cel lipsit, izbăveşte pe cel nevoiaş
şi înmulţeşte** familiile ca pe nişte turme. *1 Sam. 2.8. Ps. 113.7,8. **Ps. 78.52.
42. „Oamenii* fără prihană văd lucrul acesta şi se bucură,
şi orice nelegiuire** îşi închide gura!“ *Iov 22.19. Ps. 52.6; 58.10. **Iov 5.16. Ps. 63.11. Prov. 10.11. Rom. 3.19.
43. Cine* este înţelept să ia seama la aceste lucruri
şi să fie cu luare aminte la bunătăţile Domnului. *Ps. 64.9. Ier. 9.12. Osea 14.9.

PSALMUL 108

O cântare. Un psalm al lui David.

108 1. Gata* îmi este inima să cânte, Dumnezeule!
Voi cânta, voi suna din instrumentele mele; aceasta este slava mea! *Ps. 57.7.
2. Deşteptaţi-vă*, lăută şi harpă!
Mă voi trezi în zori de zi. *Ps. 57.8-11.

3. Te voi lăuda printre popoare, Doamne,
Te voi cânta printre neamuri.
4. Căci mare este bunătatea Ta şi se înalţă mai presus de ceruri,
iar credincioşia Ta, până la nori.
5. Înalţă-Te* peste ceruri, Dumnezeule,
şi fie slava Ta peste tot pământul!
*Ps. 57.5,11.
6. Pentru ca* preaiubiţii Tăi să fie izbăviţi,
scapă-ne prin dreapta Ta şi ascultă-ne! *Ps. 60.5, etc.
7. Dumnezeu a vorbit în sfinţenia Lui:
„Voi birui, voi împărţi Sihemul, voi măsura Valea Sucot;
8. al Meu este Galaadul, al Meu, Manase;
Efraim este întăritura capului Meu,
şi Iuda*, toiagul Meu de cârmuire;
*Gen. 49.10.
9. Moab este ligheanul în care Mă spăl;
Îmi arunc încălţămintea asupra Edomului;
strig de bucurie asupra ţării filistenilor!“
10. Cine* mă va duce în cetatea întărită?
Cine mă va duce la Edom? *Ps. 60.9.
11. Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat
şi care nu vrei să mai ieşi, Dumnezeule, cu oştirile noastre?
12. Dă-ne ajutor în necaz,
căci zadarnic este ajutorul omului.
13. Cu* Dumnezeu vom face mari isprăvi;
El va zdrobi pe vrăjmaşii noştri.
*Ps. 60.12.

PSALMUL 109

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David.

109 1. Dumnezeul laudei mele, nu* tăcea! *Ps. 83.1.
2. Căci potrivnicii au deschis împotriva mea o gură rea şi înşelătoare,
îmi vorbesc cu o limbă mincinoasă,
3. mă înconjoară cu cuvântări pline de ură
şi se războiesc cu mine fără* temei.
*Ps. 35.7; 69.4. Ioan 15.25.
4. Pe când eu îi iubesc, ei îmi sunt potrivnici;
dar eu alerg la rugăciune.
5. Ei* îmi întorc rău pentru bine,
şi ură, pentru dragostea mea.
*Ps. 35.7,12; 38.20.
6. Pe vrăjmaşul meu pune-l sub stăpânirea unui om rău,
şi un pârâş* să stea la dreapta lui!
*Zah. 3.1.
7. Când va fi judecat, să fie găsit vinovat,
şi rugăciunea* lui să treacă drept un păcat! *Prov. 28.9.
8. Puţine să-i fie zilele la număr,
şi slujba să i-o ia altul*! *Fapt. 1.20.
9. Să-i rămână copiii orfani*,
şi nevasta sa, văduvă! *Exod 22.24.
10. Copiii lui să umble fără nici un căpătâi şi să cerşească,
să-şi caute pâinea departe de locuinţa lor dărâmată!
11. Cel ce l-a împrumutat* să-i pună mâna pe tot ce are,
şi străinii să-i jefuiască rodul muncii lui! *Iov 5.5; 18.9.
12. Nimeni să nu mai ţină la el şi nimeni să n-aibă milă de orfanii lui!
13. Urmaşii lui să fie nimiciţi*
şi să li se stingă numele** în neamul următor! *Iov 18.19. Ps. 37.28. **Prov. 10.7.
14. Nelegiuirea* părinţilor săi să rămână ca aducere aminte înaintea Domnului
şi să nu se** şteargă păcatul mamei lui! *Exod 20.5. **Neem. 4.5. Ier. 18.23.
15. Domnul să-i aibă totdeauna înaintea ochilor,
ca să le şteargă* pomenirea de pe pământ, *Iov 18.17. Ps. 34.16.
16. pentru că nu şi-a adus aminte să facă îndurare,
pentru că a prigonit pe cel nenorocit şi pe cel lipsit,
până acolo încât să omoare pe omul cu inima zdrobită*! *Ps. 34.18.
17. Îi plăcea* blestemul: să cadă asupra lui!
Nu-i plăcea binecuvântarea: să se depărteze de el! *Prov. 14.14. Ezec. 35.6.
18. Se îmbracă cu blestemul cum se îmbracă cu haina lui,
îi pătrunde* ca apa înăuntrul lui,
ca untdelemnul, în oase! *Num. 5.22.
19. De aceea, să-i slujească de veşmânt, ca să se acopere,
de încingătoare, cu care să fie totdeauna încins!
20. Aceasta să fie, din partea Domnului, plata vrăjmaşilor mei
şi a celor ce vorbesc cu răutate de mine!
21. Iar Tu, Doamne Dumnezeule, lu-

crează pentru mine din pricina Numelui Tău,
căci mare este bunătatea Ta; izbăveşte-mă!
22. Sunt nenorocit şi lipsit,
şi îmi e rănită inima înăuntrul meu.
23. Pier ca* umbra gata să treacă,
sunt izgonit ca o lăcustă. *Ps. 102.11; 144.4.
24. Mi-au slăbit genunchii* de post
şi mi s-a sleit trupul de slăbiciune.
*Evr. 12.12.
25. Am ajuns de ocara* lor;
când mă privesc, ei dau** din cap.
*Ps. 22.6,7. **Mat. 27.39.
26. Ajută-mi, Doamne Dumnezeul meu!
Scapă-mă prin bunătatea Ta!
27. Şi* să ştie că mâna Ta,
că Tu, Doamne, ai făcut lucrul acesta!
*Iov 37.7.
28. Măcar că ei blestemă*, Tu binecuvântează;
măcar că se ridică ei împotriva mea, vor fi înfruntaţi,
iar robul** Tău se va bucura.
*2 Sam. 16.11,12. **Isa. 65.14.
29. Potrivnicii* mei să se îmbrace cu ocara,
să se acopere cu ruşinea lor cum se acoperă cu o manta! *Ps. 35.26; 132.18.
30. Voi lăuda foarte mult cu gura mea pe Domnul,
Îl* voi mări în mijlocul mulţimii;
*Ps. 35.18; 111.1.
31. căci El* stă la dreapta săracului,
ca să-l izbăvească de cei ce-l osândesc. *Ps. 16.8; 73.23; 110.5; 121.5.

PSALMUL 110

Un psalm al lui David.

110 1. Domnul* a zis Domnului meu: „Şezi la dreapta Mea,
până voi pune pe vrăjmaşii Tăi sub picioarele Tale.“ –
*Ps. 45.6,7. Mat. 22.44. Marc. 12.36. Luca 20.42. Fapt. 2.34. 1 Cor. 15.25. Evr. 1.13. 1 Pet. 3.22.
2. Domnul va întinde din Sion toiagul de cârmuire al puterii Tale, zicând:
„Stăpâneşte în mijlocul vrăjmaşilor Tăi!“
3. Poporul* Tău este plin de înflăcărare, când Îţi aduni oştirea;
cu** podoabe sfinte, ca din sânul zorilor,
vine tineretul Tău la Tine, ca roua.
*Judc. 5.2. **Ps. 96.9.
4. Domnul a jurat, şi nu-I* va părea rău:
„Tu** eşti preot în veac,
în felul lui Melhisedec.“ –
*Num. 23.19. **Evr. 5.6; 6.20; 7.17,21. Zah. 6.13.
5. Domnul, de la* dreapta Ta,
zdrobeşte pe împăraţi în** ziua mâniei Lui.
*Ps. 16.8. **Ps. 2.5,12. Rom. 2.5. Apoc. 11.18.
6. El face dreptate printre neamuri:
totul este plin de trupuri moarte;
El zdrobeşte* capete pe toată întinderea ţării. *Ps. 68.21. Hab. 3.13.
7. El bea din* pârâu în timpul mersului:
de aceea** Îşi înalţă capul.
*Judc. 7.5,6. **Isa. 53.12.

PSALMUL 111

111 1. Lăudaţi pe Domnul!
Voi lăuda* pe Domnul din toată inima mea,
în tovărăşia oamenilor fără prihană şi în adunare. *Ps. 35.18; 89.5; 107.32; 109.30; 149.1.
2. Mari* sunt lucrările Domnului,
cercetate** de toţi cei ce le iubesc.
*Iov 38-41. Ps. 92.5; 139.14. Apoc. 15.3. **Ps. 143.5.
3. Strălucire şi măreţie* este lucrarea Lui,
şi dreptatea Lui ţine în veci.
*Ps. 145.4,5,10.
4. El a lăsat o aducere aminte a minunilor Lui,
Domnul este îndurător şi milostiv*.
*Ps. 86.5; 103.8.
5. El a dat hrană* celor ce se tem de El;
El Îşi aduce pururi aminte de legământul Lui. *Mat. 6.26,33.
6. El a arătat poporului Său puterea lucrărilor Lui,
căci le-a dat moştenirea neamurilor.
7. Lucrările mâinilor Lui sunt credincioşie* şi dreptate;
toate poruncile Lui sunt adevărate**,
*Apoc. 15.3. **Ps. 19.7.
8. întărite* pentru veşnicie,
făcute** cu credincioşie şi neprihănire. *Isa. 40.8. Mat. 5.18. **Ps. 19.9. Apoc. 15.3.
9. A trimis poporului Său izbăvirea*,
a aşezat legământul Său în veci;
Numele Lui este sfânt** şi înfricoşat.
*Mat. 1.21. Luca 1.68. **Luca 1.49.
10. Frica Domnului este începutul* înţelepciunii;
toţi cei ce o păzesc au o minte sănătoasă,
şi slava Lui ţine în veci.
*Deut. 4.6. Iov 28.28. Prov. 1.7; 9.10. Ecl. 12.13.

PSALMUL 112

112 1. Lăudaţi pe Domnul!
Ferice* de omul care se teme de Domnul
şi care** are o mare plăcere pentru poruncile Lui!
*Ps. 128.1. **Ps. 119.16,35,47,70,143.

2. Sămânţa lui va fi puternică* pe pământ;
neamul oamenilor fără prihană va fi binecuvântat. *Ps. 25.13; 37.26; 102.28.
3. El are în casă bogăţie* şi belşug,
şi neprihănirea lui dăinuieşte în veci. *Mat. 6.33.
4. Celui fără prihană îi răsare o lumină* în întuneric,
El este milostiv, îndurător şi drept. *Iov 11.17. Ps. 97.11.
5. Ce bine-i* merge omului care face milă şi împrumută pe altul
şi care îşi rânduieşte faptele** după dreptate! *Ps. 37.26. Luca 6.35. **Efes. 5.15. Col. 4.5.
6. Căci el nu se clatină niciodată*;
pomenirea** celui neprihănit ţine în veci. *Ps. 15.5. **Prov. 10.7.
7. El nu se teme de* veşti rele,
ci inima** lui este tare, încrezătoare† în Domnul. *Prov. 1.33. **Ps. 57.7. †Ps. 64.10.
8. Inima îi este mângâiată, n-are* nici o teamă,
până ce îşi vede** împlinită dorinţa faţă de potrivnicii lui. *Prov. 1.33. **Ps. 59.10; 118.7.
9. El este* darnic, dă celor lipsiţi;
milostenia** lui ţine în veci;
capul† i se înalţă cu slavă. *2 Cor. 9.9. **Deut. 24.13. Vers. 3. †Ps. 75.10.
10. Cel rău* vede lucrul acesta şi se mânie,
scrâşneşte din dinţi** şi se† topeşte.
Poftele†† celor răi rămân neîmplinite. *Luca 13.28. **Ps. 37.12. †Ps. 58.7,8.

PSALMUL 113

113 1. Lăudaţi pe Domnul!
Robii Domnului, lăudaţi*,
lăudaţi Numele Domnului! *Ps. 135.1.
2. Fie* Numele Domnului binecuvântat
de acum şi până în veac! *Dan. 2.20.
3. De la* răsăritul soarelui până la apusul lui,
fie Numele Domnului lăudat. *Isa. 59.19. Mal. 1.11.
4. Domnul este înălţat* mai presus de toate neamurile,
slava Lui este mai presus de** ceruri. *Ps. 79.9; 99.2. **Ps. 8.1.
5. Cine* este ca Domnul Dumnezeul nostru
care locuieşte atât de sus? *Ps. 89.6.
6. El* Îşi pleacă privirile să vadă
ce se face în ceruri şi pe pământ. *Ps. 11.4; 138.6. Isa. 57.15.
7. El* ridică pe sărac din ţărână,
înalţă pe cel lipsit din gunoi, *1 Sam. 2.8. Ps. 107.41.
8. ca să-i* facă să şadă împreună cu cei mari:
cu mai marii poporului Său. *Iov 36.7.
9. El* dă o casă celei ce era stearpă,
face din ea o mamă veselă în mijlocul copiilor ei.
Lăudaţi pe Domnul! *1 Sam. 2.5. Ps. 68.6. Isa. 54.1. Gal. 4.27.

PSALMUL 114

114 1. Când a ieşit* Israel din Egipt,
când a plecat casa lui Iacov de la** un popor străin, *Exod 13.3. **Ps. 81.5.
2. Iuda* a ajuns locaşul Lui cel sfânt,
şi Israel, stăpânirea Lui. *Exod 6.7; 19.6; 25.8; 29.45,46. Deut. 27.9.
3. Marea* a văzut lucrul acesta, şi a fugit,
Iordanul** s-a întors înapoi: *Exod 14.21. Ps. 77.16. **Ios. 3.13,16.
4. munţii* au sărit ca nişte berbeci,
şi dealurile, ca nişte miei. *Ps. 29.6; 68.16. Hab. 3.6.
5. Ce* ai tu, mare, de fugi,
şi tu, Iordanule, de te întorci înapoi? *Hab. 3.8.
6. Ce aveţi, munţilor, de săltaţi ca nişte berbeci,
şi voi, dealurilor, ca nişte miei?
7. Da, cutremură-te, pământule, înaintea Domnului,
înaintea Dumnezeului lui Iacov,
8. care* preface stânca în iaz,
şi cremenea, în izvor de ape. *Exod 17.6. Num. 20.11. Ps. 107.35.

PSALMUL 115

115 1. Nu nouă*, Doamne, nu nouă,
ci Numelui Tău dă slavă
pentru bunătatea Ta, pentru credincioşia Ta! *Isa. 48.11. Ezec. 36.32.
2. Pentru ce să zică neamurile:
„Unde* este Dumnezeul lor?“ *Ps. 42.3,10; 79.10. Ioel 2.17.
3. Dumnezeul* nostru este în cer,
El face tot ce vrea. *1 Cron. 16.26. Ps. 135.6. Dan. 4.35.
4. Idolii* lor sunt argint şi aur,
făcuţi de mâini omeneşti. *Deut. 4.28. Ps. 135.15-17. Ier. 10.3, etc.
5. Au gură, dar nu vorbesc,
au ochi, dar nu văd,
6. au urechi, dar n-aud,
au nas, dar nu miroase,
7. au mâini, dar nu pipăie,
picioare, dar nu merg;
nu scot nici un sunet din gâtlejul lor.
8. Ca ei sunt cei ce-i* fac,
toţi cei ce se încred în ei. *Ps. 135.18. Isa. 44.9-11. Iona 2.8. Hab. 2.18,19.

9. Israele*, încrede-te în Domnul!
El este ajutorul** şi scutul lor.
*Ps. 118.2-4; 135.19,20. **Ps. 33.20. Prov. 30.5.
10. Casa lui Aaron, încrede-te în Domnul!
El este ajutorul şi scutul lor.
11. Cei ce vă temeţi de Domnul, încredeţi-vă în Domnul!
El este ajutorul şi scutul lor.
12. Domnul Şi-aduce aminte de noi: El va binecuvânta,
va binecuvânta casa lui Israel,
va binecuvânta casa lui Aaron,
13. va* binecuvânta pe cei ce se tem de Domnul,
pe cei mici şi pe cei mari. *Ps. 128.1,4.
14. Domnul să vă înmulţească tot mai mult,
pe voi şi pe copiii voştri!
15. Fiţi binecuvântaţi* de Domnul,
care** a făcut cerurile şi pământul!
*Gen. 14.19. **Gen. 1.1. Ps. 96.5.
16. Cerurile sunt ale Domnului,
dar pământul l-a dat fiilor oamenilor.
17. Nu* morţii laudă pe Domnul
şi nici vreunul din cei ce se coboară în locul tăcerii, *Ps. 6.5; 88.10-12. Isa. 38.18.
18. ci* noi, noi vom binecuvânta pe Domnul,
de acum şi până în veac.
Lăudaţi pe Domnul! *Ps. 113.2. Dan. 2.20.

PSALMUL 116

116 1. Iubesc* pe Domnul, căci El aude
glasul meu, cererile mele. *Ps. 18.1.
2. Da, El Şi-a plecat urechea spre mine,
de aceea-L voi chema toată viaţa mea.
3. Mă înfăşuraseră legăturile* morţii
şi m-apucaseră sudorile mormântului;
eram pradă necazului şi durerii.
*Ps. 18.4-6.
4. Dar am chemat Numele Domnului şi am zis:
„Doamne, mântuieşte-mi sufletul.“
5. Domnul este milostiv* şi drept**,
şi Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
*Ps. 103.8. **Ezra 9.15. Neem. 9.8. Ps. 119.137; 145.17.
6. Domnul păzeşte pe cei fără răutate:
eram nenorocit de tot, dar El m-a mântuit.
7. Întoarce-te, suflete, la odihna* ta,
căci Domnul** ţi-a făcut bine.
*Ier. 6.16. Mat. 11.29. **Ps. 13.6; 119.17.
8. Da*, Tu mi-ai izbăvit sufletul de la moarte,
ochii, din lacrimi,
şi picioarele, de cădere. *Ps. 56.13.
9. Voi umbla înaintea Domnului
pe* pământul celor vii. *Ps. 27.13.
10. Aveam* dreptate când ziceam:
„Sunt foarte nenorocit!“ *2 Cor. 4.13.
11. În neliniştea mea, ziceam*:
„Orice** om este înşelător.“
*Ps. 31.22. **Rom. 3.4.
12. Cum voi răsplăti Domnului
toate binefacerile Lui faţă de mine?
13. Voi înălţa paharul izbăvirilor
şi voi chema Numele Domnului;
14. îmi voi împlini juruinţele* făcute Domnului
în faţa întregului Său popor.
*Vers. 18. Ps. 22.25. Iona 2.9.
15. Scumpă* este înaintea Domnului
moartea celor iubiţi de El. *Ps. 72.14.
16. Ascultă-mă, Doamne, căci sunt robul* Tău:
robul Tău, fiul** roabei Tale,
şi Tu mi-ai desfăcut legăturile.
*Ps. 119.125; 143.12. **Ps. 86.16.
17. Îţi voi aduce o jertfă* de mulţumire
şi voi chema Numele Domnului;
*Lev. 7.12. Ps. 50.14; 107.22.
18. îmi voi împlini juruinţele* făcute Domnului
în faţa întregului Său popor, *Vers. 14.
19. în curţile* Casei Domnului,
în mijlocul tău, Ierusalime!
Lăudaţi pe Domnul! *Ps. 96.8; 100.4; 135.2.

PSALMUL 117

117 1. Lăudaţi* pe Domnul, toate neamurile,
lăudaţi-L, toate popoarele! *Rom. 15.11.
2. Căci mare este bunătatea Lui faţă de noi,
şi credincioşia* Lui ţine în veci.
Lăudaţi pe Domnul! *Ps. 100.5.

PSALMUL 118

118 1. Lăudaţi* pe Domnul, căci este bun,
„căci în veac ţine îndurarea Lui!“
*1 Cron. 16.8,34. Ps. 106.1; 107.1; 136.1.
2. Să* zică Israel:
„Căci în veac ţine îndurarea Lui!“
*Ps. 115.9, etc.
3. Casa lui Aaron să zică:
„Căci în veac ţine îndurarea Lui!“
4. Cei ce se tem de Domnul să zică:
„Căci în veac ţine îndurarea Lui!“
5. În* mijlocul strâmtorării am chemat pe Domnul:

Domnul m-a ascultat şi m-a scos la**
larg. *Ps. 120.1. **Ps. 18.19.
6. Domnul* este de partea mea, nu
mă tem de nimic:
ce pot să-mi facă nişte oameni?
*Ps. 27.1; 56.4,11; 146.5. Isa. 51.12. Evr. 13.6.
7. Domnul* este ajutorul meu,
şi mă bucur când îmi văd** împlinită
dorinţa faţă de vrăjmaşii mei.
*Ps. 54.4. **Ps. 59.10.
8. Mai* bine este să cauţi un adăpost
în Domnul,
decât să te încrezi în om;
*Ps. 40.4; 62.8,9. Ier. 17.5,7.
9. mai* bine să cauţi un adăpost în
Domnul,
decât să te încrezi în cei mari.
*Ps. 146.3.
10. Toate neamurile mă înconjurau:
în Numele Domnului le tai în bucăţi.
11. Mă înconjurau*, m-au împre-
surat:
dar în Numele Domnului le tai în
bucăţi. *Ps. 88.17.
12. M-au înconjurat ca* nişte albine;
se sting ca** un foc de spini:
în Numele Domnului le tai în bucăţi.
*Deut. 1.44. **Ecl. 7.6. Naum 1.10.
13. Tu mă împingeai, ca să mă faci să
cad,
dar Domnul m-a ajutat.
14. Domnul este tăria* mea şi pricina
laudelor mele;
El m-a mântuit. *Exod 15.2. Isa. 12.2.
15. Strigăte de biruinţă şi de mântuire
se înalţă în corturile celor neprihă-
niţi:
dreapta Domnului câştigă biruinţa!
16. Dreapta* Domnului se înalţă;
dreapta Domnului câştigă biruinţa!
*Exod 15.6.
17. Nu* voi muri, ci voi trăi
şi voi** povesti lucrările Domnului.
*Ps. 6.5. Hab. 1.12. **Ps. 73.28.
18. Domnul m-a pedepsit*,
da, dar nu m-a dat pradă morţii.
*2 Cor. 6.9.
19. Deschideţi-mi* porţile neprihă-
nirii,
ca să intru şi să laud pe Domnul.
*Isa. 26.2.
20. Iată* poarta Domnului:
pe** ea intră cei neprihăniţi.
*Ps. 24.7. **Isa. 35.8. Apoc. 21.27; 22.14,15.
21. Te laud, pentru că m-ai* ascultat,
pentru că m-ai** mântuit.
*Ps. 116.1. **Vers. 14.
22. Piatra* pe care au lepădat-o
zidarii
a ajuns să fie pusă în capul unghiului
clădirii. *Mat. 21.42.
Marc. 12.10. Luca 20.17. Fapt. 4.11. Efes. 2.20. 1 Pet. 2.4,7.
23. Domnul a făcut lucrul acesta
şi este o minunăţie înaintea ochilor
noştri.
24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o
Domnul:
să ne bucurăm şi să ne veselim în ea!
25. Doamne, ajută!
Doamne, dă izbândă!
26. Binecuvântat* să fie cel ce vine
în Numele Domnului!
Vă binecuvântăm din Casa Domnului.
*Mat. 21.9; 23.39. Marc. 11.9. Luca 19.38. Zah. 4.7.
27. Domnul este Dumnezeu şi ne
luminează*.
Legaţi cu funii vita pentru jertfă şi
aduceţi-o până la coarnele altarului!
*Est. 8.16. 1 Pet. 2.9.
28. Tu eşti Dumnezeul meu, şi eu Te
voi lăuda;
Dumnezeule*, Te voi preamări.
*Exod 15.2. Isa. 25.1.
29. Lăudaţi* pe Domnul, căci este bun,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Vers. 1.

PSALMUL 119

119 1. Ferice de cei fără prihană în
calea lor,
care* umblă întotdeauna după Legea
Domnului! *Ps. 128.1.
2. Ferice de cei ce păzesc poruncile
Lui,
care-L caută din toată inima lor,
3. care* nu săvârşesc nici o nele-
giuire,
şi umblă în căile Lui! *1 Ioan 3.9; 5.18.
4. Tu ai dat poruncile Tale,
ca să fie păzite cu sfinţenie.
5. O, de ar ţinti căile mele
la păzirea orânduirilor Tale!
6. Atunci* nu voi roşi de ruşine
la vederea tuturor poruncilor Tale!
*Iov 22.26. 1 Ioan 2.28.
7. Te voi lăuda* cu inimă neprihănită,
când voi învăţa legile dreptăţii Tale.
*Vers. 171.
8. Vreau să păzesc orânduirile Tale:
nu mă părăsi de tot!
9. Cum îşi va ţine tânărul curată
cărarea?
Îndreptându-se după cuvântul Tău.
10. Te* caut din toată inima mea;
nu mă lăsa să mă abat** de la
poruncile Tale. *2 Cron. 15.15. **Vers. 21,118.
11. Strâng cuvântul Tău în* inima
mea,

ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!
*Ps. 37.31. Luca 2.19,51.
12. Binecuvântat să fii Tu, Doamne!
Învaţă-mă* orânduirile Tale!
*Vers. 26,33,64,68,108,124,135. Ps. 25.4.
13. Cu buzele mele vestesc*
toate hotărârile gurii Tale. *Ps. 34.11.
14. Când urmez învăţăturile Tale, mă bucur
de parc-aş avea toate comorile.
15. Mă gândesc* adânc la poruncile Tale,
şi cărările Tale le am sub ochi.
*Vers. 23,48,78. Ps. 1.2.
16. Mă desfătez* în orânduirile Tale
şi nu uit cuvântul Tău.
*Vers. 35,47,70,77. Ps. 1.2.
17. Fă* bine robului Tău, ca să trăiesc
şi să păzesc cuvântul Tău! *Ps. 116.7.
18. Deschide-mi ochii, ca să văd
lucrurile minunate ale Legii Tale!
19. Sunt un străin* pe pământ:
nu-mi ascunde poruncile Tale!
*Gen. 47.9. 1 Cron. 29.15. Ps. 39.12. 2 Cor. 5.6. Evr. 11.13.
20. Totdeauna mi se topeşte* sufletul
de dor după legile Tale.
*Vers. 40,131. Ps. 42.1,2; 63.1; 84.2.
21. Tu mustri pe cei îngâmfaţi, pe blestemaţii aceştia
care se* rătăcesc de la poruncile Tale.
*Vers. 10,110,118.
22. Ridică* de peste mine ocara şi dispreţul!
Căci păzesc învăţăturile Tale. *Ps. 39.8.
23. Să tot stea voievozii şi să vorbească împotriva mea:
robul Tău cugetă* adânc la orânduirile Tale. *Vers. 15.
24. Învăţăturile* Tale sunt desfătarea mea
şi sfătuitorii mei. *Vers. 77,92.
25. Sufletul meu este lipit* de ţărână:
înviorează-mă**, după făgăduinţa Ta! *Ps. 44.25. **Vers. 40. Ps. 143.11.
26. Eu îmi istorisesc căile, şi Tu mă asculţi:
învaţă-mă* orânduirile Tale!
*Vers. 12. Ps. 25.4; 27.11; 86.11.
27. Fă-mă să pricep calea poruncilor Tale,
şi voi* cugeta la lucrurile Tale cele minunate. *Ps. 145.5,6.
28. Îmi plânge sufletul* de durere:
ridică-mă după cuvântul Tău!
*Ps. 107.26.
29. Depărtează-mă de calea necredincioşiei, către Tine,
şi dă-mi îndurarea Ta, ca să urmez Legea Ta!
30. Aleg calea adevărului,
pun legile Tale sub ochii mei.
31. Mă ţin de învăţăturile Tale,
Doamne, nu mă lăsa de ruşine!
32. Alerg pe calea poruncilor Tale,
căci îmi scoţi inima la* larg.
*1 Împ. 4.29. Isa. 60.5. 2 Cor. 6.11.
33. Învaţă-mă*, Doamne, calea orânduirilor Tale,
ca s-o ţin până** la sfârşit!
*Vers. 12. **Vers. 112. Mat. 10.22. Apoc. 2.26.
34. Dă-mi* pricepere, ca să păzesc Legea Ta
şi s-o ţin din toată inima mea!
*Vers. 73. Prov. 2.6. Iac. 1.5.
35. Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale,
căci îmi place* de ea. *Vers. 16.
36. Pleacă-mi inima spre învăţăturile Tale,
şi nu spre câştig*! *Ezec. 33.31.
Marc. 7.21,22. Luca 12.15. 1 Tim. 6.10. Evr. 13.5.
37. Abate-mi* ochii de la vederea** lucrurilor deşarte,
înviorează-mă† în calea Ta!
*Isa. 33.15. **Prov. 23.5. †Vers. 40.
38. Împlineşte-Ţi* făgăduinţa faţă de robul Tău,
făgăduinţa făcută pentru cei ce se tem de Tine! *2 Sam. 7.25.
39. Depărtează de la mine ocara de care mă tem!
Căci judecăţile Tale sunt pline de bunătate.
40. Iată, doresc* să împlinesc poruncile Tale:
fă-mă să trăiesc** în neprihănirea cerută de Tine!
*Vers. 20. **Vers. 25,37,88,107,149,156,159.
41. Să vină*, Doamne, îndurarea Ta peste mine,
mântuirea Ta, după făgăduinţa Ta!
*Vers. 77. Ps. 106.4.
42. Şi atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocoreşte,
căci mă încred în cuvântul Tău.
43. Nu lua de tot din gura mea cuvântul adevărului!
Căci nădăjduiesc în judecăţile Tale.
44. Voi păzi Legea Ta necurmat,
totdeauna şi pe vecie.
45. Voi umbla în loc larg,
căci caut poruncile Tale.
46. Voi* vorbi despre învăţăturile Tale înaintea împăraţilor
şi nu-mi va roşi obrazul.
*Ps. 138.1. Mat. 10.18,19. Fapt. 26.1,2.

47. Mă desfătez* în poruncile Tale,
căci le iubesc. *Vers. 16.
48. Îmi întind mâinile spre poruncile Tale pe care le iubesc
şi vreau să mă gândesc* adânc la orânduirile Tale. *Vers. 15.
49. Adu-Ţi aminte de făgăduinţa dată robului Tău,
în care m-ai făcut să-mi pun* nădejdea! *Vers. 74,81,147.
50. Aceasta este mângâierea* mea în necazul meu:
că făgăduinţa Ta îmi dă iarăşi viaţă.
*Rom. 15.4.
51. Nişte îngâmfaţi mi-aruncă batjocuri*;
totuşi eu nu mă abat** de la Legea Ta. *Ier. 20.7. **Iov 23.11. Vers. 157. Ps. 44.18.
52. Mă gândesc la judecăţile Tale de odinioară, Doamne,
şi mă mângâi.
53. M-apucă o mânie* aprinsă la vederea celor răi,
care părăsesc Legea Ta. *Ezra 9.3.
54. Orânduirile Tale sunt prilejul cântărilor mele,
în casa pribegiei mele.
55. Noaptea îmi aduc* aminte de Numele Tău, Doamne,
şi păzesc Legea Ta. *Ps. 63.6.
56. Aşa mi se cuvine,
căci păzesc poruncile Tale.
57. Partea* mea, Doamne, o spun,
este să păzesc cuvintele Tale.
*Ps. 16.5. Ier. 10.16. Plân. 3.24.
58. Te rog din toată inima mea:
ai milă de mine, după* făgăduinţa Ta!
*Vers. 41.
59. Mă gândesc* la căile mele
şi îmi îndrept picioarele spre învăţăturile Tale. *Luca 15.17,18.
60. Mă grăbesc şi nu preget
să păzesc poruncile Tale.
61. Cursele celor răi mă înconjoară,
dar nu uit Legea Ta.
62. Mă scol la* miezul nopţii să Te laud
pentru judecăţile Tale cele drepte.
*Fapt. 16.25.
63. Sunt prieten cu toţi cei ce se tem de Tine
şi cu cei ce păzesc poruncile Tale.
64. Pământul, Doamne, este plin de bunătatea* Ta;
învaţă-mă orânduirile Tale! *Ps. 33.5.
65. Tu faci bine robului Tău,
Doamne, după făgăduinţa Ta.
66. Învaţă-mă* să am înţelegere şi pricepere,
căci cred în poruncile Tale. *Vers. 12,25.
67. Până* ce am fost smerit, rătăceam;
dar acum păzesc cuvântul Tău.
*Vers. 71. Ier. 31.18,19. Evr. 12.11.
68. Tu eşti bun* şi binefăcător:
învaţă-mă** orânduirile Tale!
*Ps. 106.1; 107.1. Mat. 19.17. **Vers. 12,25.
69. Nişte îngâmfaţi urzesc* neadevăruri împotriva mea;
dar eu păzesc din toată inima mea poruncile Tale. *Iov 13.4. Ps. 109.2.
70. Inima lor este nesimţitoare* ca grăsimea:
dar eu mă desfătez** în Legea Ta.
*Ps. 17.10. Isa. 6.10. Fapt. 28.27. **Vers. 35.
71. Este spre* binele meu că m-ai smerit,
ca să învăţ orânduirile Tale.
*Vers. 67. Evr. 12.10,11.
72. Mai* mult preţuieşte pentru mine legea gurii Tale,
decât o mie de lucruri de aur şi de argint. *Vers. 127. Ps. 19.10. Prov. 8.10,11,19.
73. Mâinile* Tale m-au făcut şi m-au întocmit;
dă-mi pricepere**, ca să învăţ poruncile Tale!
*Iov 10.8. Ps. 100.3; 138.8; 139.14. **Vers. 34,144.
74. Cei* ce se tem de Tine mă văd şi se bucură,
căci nădăjduiesc în făgăduinţele** Tale. *Ps. 34.2. **Vers. 49,147.
75. Ştiu, Doamne, că judecăţile Tale sunt drepte:
din* credincioşie m-ai smerit.
*Evr. 12.10.
76. Fă ca bunătatea Ta să-mi fie mângâierea,
cum ai făgăduit robului Tău!
77. Să vină* peste mine îndurările Tale, ca să trăiesc,
căci Legea** Ta este desfătarea mea.
*Vers. 41. **Vers. 24,47,174.
78. Să fie înfruntaţi* îngâmfaţii care mă asupresc fără** temei!
Căci eu mă gândesc† adânc la poruncile Tale. *Ps. 25.3. **Vers. 86. †Vers. 23.
79. Să se întoarcă la mine cei ce se tem de Tine
şi cei ce cunosc învăţăturile Tale!
80. Inima să-mi fie neîmpărţită în orânduirile Tale,
ca să nu fiu dat de ruşine!
81. Îmi tânjeşte* sufletul după mântuirea Ta:
nădăjduiesc în făgăduinţa** Ta.
*Ps. 73.26; 84.2. **Vers. 74,114.
82. Mi se topesc* ochii după făgăduinţa Ta
şi zic: „Când mă vei mângâia?“
*Vers. 123. Ps. 69.3.

83. Căci am ajuns* ca un burduf pus în fum;
totuşi nu uit orânduirile Tale.
*Iov 30.30.
84. Care* este numărul zilelor robului Tău?
Când** vei pedepsi pe cei ce mă prigonesc? *Ps. 39.4. **Apoc. 6.10.
85. Nişte îngâmfaţi* sapă gropi înaintea mea;
nu lucrează după Legea Ta.
*Ps. 35.7. Prov. 16.27.
86. Toate poruncile Tale nu sunt decât credincioşie;
ei mă prigonesc* fără** temei: ajută-mă! *Vers. 78. **Ps. 35.19; 38.19.
87. Gata, gata să mă doboare şi să mă prăpădească,
dar eu nu părăsesc poruncile Tale.
88. Înviorează-mă* după bunătatea Ta,
ca să păzesc învăţăturile gurii Tale!
*Vers. 40.
89. Cuvântul Tău, Doamne,
dăinuieşte în* veci, în ceruri.
*Ps. 89.2. Mat. 24.34,35. 1 Pet. 1.25.
90. Credincioşia Ta ţine din neam în neam;
Tu ai întemeiat pământul, şi el rămâne tare.
91. După legile* Tale stă în picioare totul astăzi,
căci toate lucrurile Îţi sunt supuse.
*Ier. 33.25.
92. Dacă n-ar fi fost Legea* Ta desfătarea mea,
aş fi pierit în ticăloşia mea. *Vers. 24.
93. Niciodată nu voi uita poruncile Tale,
căci prin ele mă înviorezi.
94. Al Tău sunt: mântuieşte-mă!
Căci caut poruncile Tale.
95. Nişte răi mă aşteaptă ca să mă piardă;
dar eu iau aminte la învăţăturile Tale.
96. Văd că tot* ce este desăvârşit are margini:
poruncile Tale însă sunt fără margini.
*Mat. 5.18; 24.35.
97. Cât de mult iubesc Legea Ta!
Toată ziua mă gândesc* la ea. *Ps. 1.2.
98. Poruncile Tale mă fac mai înţelept* decât vrăjmaşii mei,
căci totdeauna le am cu mine.
*Deut. 4.6,8.
99. Sunt mai învăţat decât toţi învăţătorii mei,
căci* mă gândesc la învăţăturile Tale.
*2 Tim. 3.15.
100. Am mai* multă pricepere decât bătrânii,
căci păzesc poruncile Tale. *Iov 32.7-9.
101. Îmi ţin* piciorul departe de orice drum rău,
ca să păzesc cuvântul Tău. *Prov. 1.15.
102. Nu mă depărtez de legile Tale,
căci Tu mă înveţi.
103. Ce* dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele!
Mai dulci decât mierea în gura mea!
*Ps. 19.10. Prov. 8.11.
104. Prin poruncile Tale mă fac mai priceput,
de aceea urăsc* orice cale a minciunii. *Vers. 128.
105. Cuvântul Tău este o candelă* pentru picioarele mele
şi o lumină pe cărarea mea. *Prov. 6.23.
106. Jur* – şi mă voi ţine de jurământ –
că voi păzi legile Tale cele drepte.
*Neem. 10.29.
107. Sunt foarte amărât:
înviorează-mă*, Doamne, după cuvântul Tău! *Vers. 88.
108. Primeşte, Doamne, simţămintele* pe care le spune gura mea
şi învaţă-mă** legile Tale!
*Osea 14.2. Evr. 13.15. **Vers. 12,26.
109. Viaţa* îmi este necurmat în primejdie,
şi totuşi nu uit Legea Ta. *Iov 13.14.
110. Nişte răi îmi întind* curse,
dar eu nu** mă rătăcesc de la poruncile Tale. *Ps. 140.5; 141.9. **Vers. 10,21.
111. Învăţăturile Tale sunt moştenirea* mea de veci,
căci ele** sunt bucuria inimii mele.
*Deut. 33.4. **Vers. 77,92,174.
112. Îmi plec inima să împlinesc orânduirile Tale
totdeauna şi până* la sfârşit. *Vers. 33.
113. Urăsc pe oamenii nehotărâţi,
dar iubesc Legea Ta.
114. Tu eşti adăpostul* şi scutul meu;
eu nădăjduiesc în făgăduinţa** Ta.
*Ps. 32.7; 91.1. **Vers. 81.
115. Depărtaţi-vă* de mine, răilor,
ca să păzesc poruncile Dumnezeului meu! *Ps. 6.8; 139.19. Mat. 7.23.
116. Sprijină-mă, după făgăduinţa Ta, ca să trăiesc,
şi nu mă lăsa* de ruşine în nădejdea mea! *Ps. 25.2. Rom. 5.5; 9.33; 10.11.
117. Fii sprijinul meu, ca să fiu scăpat
şi să mă veselesc neîncetat de orânduirile Tale!

118. Tu dispreţuieşti pe toţi cei ce se depărtează* de orânduirile Tale,
căci înşelătoria lor este zadarnică.
*Vers. 21.
119. Ca* spuma iei pe toţi cei răi de pe pământ:
de aceea eu iubesc învăţăturile Tale.
*Ezec. 22.18.
120. Mi se înfioară carnea* de frica Ta şi mă tem de judecăţile Tale.
*Hab. 3.16.
121. Păzesc Legea şi dreptatea:
nu mă lăsa în voia asupritorilor mei!
122. Ia sub ocrotirea* Ta binele robului Tău
şi nu mă lăsa apăsat de nişte îngâmfaţi! *Evr. 7.22.
123. Mi se topesc ochii* după mântuirea Ta
şi după făgăduinţa Ta cea dreaptă.
*Vers. 81,82.
124. Poartă-Te cu robul Tău după bunătatea Ta
şi învaţă-mă* orânduirile Tale!
*Vers. 12.
125. Eu sunt robul* Tău; dă-mi pricepere,
ca să cunosc învăţăturile Tale.
*Ps. 116.16.
126. Este vremea ca Domnul să lucreze:
căci ei calcă Legea Ta.
127. De aceea*, eu iubesc poruncile Tale
mai mult decât aurul, da, mai mult decât aurul curat:
*Vers. 72. Ps. 19.10. Prov. 8.11.
128. de aceea găsesc drepte toate poruncile Tale,
şi urăsc* orice cale a minciunii.
*Vers. 104.
129. Învăţăturile Tale sunt minunate:
de aceea le păzeşte sufletul meu.
130. Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină,
dă pricepere* celor fără răutate.
*Ps. 19.7. Prov. 1.4.
131. Deschid gura şi oftez,
căci sunt* lacom după poruncile Tale.
*Vers. 20.
132. Întoarce-Ţi* faţa spre mine şi ai milă de mine,
după** obiceiul Tău faţă de cei ce iubesc Numele Tău! *Ps. 106.4. **2 Tes. 1.6,7.
133. Întăreşte-mi* paşii în cuvântul Tău
şi nu** lăsa nici o nelegiuire să stăpânească peste mine!
*Ps. 17.5. **Ps. 19.13. Rom. 6.12.
134. Izbăveşte-mă de* asuprirea oamenilor,
ca să păzesc poruncile Tale! *Luca 1.74.
135. Fă să strălucească faţa* Ta peste robul Tău
şi învaţă-mă** orânduirile Tale!
*Ps. 4.6. **Vers. 12,26.
136. Ochii îmi varsă şiroaie* de apă,
pentru că Legea Ta nu este păzită.
*Ier. 9.1; 14.17. Ezec. 9.4.
137. Tu eşti drept*, Doamne,
şi judecăţile Tale sunt fără prihană.
*Ezra 9.15. Neem. 9.33. Ier. 12.1. Dan. 9.7.
138. Tu Îţi întemeiezi învăţăturile* pe dreptate
şi pe cea mai mare credincioşie.
*Ps. 19.7-9.
139. Râvna* mea mă mănâncă,
pentru că potrivnicii mei uită cuvintele Tale. *Ps. 69.9. Ioan 2.17.
140. Cuvântul Tău este cu totul încercat*,
şi robul Tău îl iubeşte.
*Ps. 12.6; 18.30; 19.8. Prov. 30.5
141. Sunt mic şi dispreţuit,
dar nu uit poruncile Tale.
142. Dreptatea Ta este o dreptate veşnică,
şi Legea Ta este adevărul*.
*Vers. 151. Ps. 19.9. Ioan 17.17.
143. Necazul şi strâmtorarea mă ajung,
dar poruncile Tale sunt desfătarea* mea. *Vers. 77.
144. Învăţăturile Tale sunt drepte pe vecie:
dă-mi pricepere*, ca să trăiesc!
*Vers. 34,73,169.
145. Te chem din toată inima mea: ascultă-mă, Doamne,
ca să păzesc orânduirile Tale.
146. Te chem: mântuieşte-mă,
ca să păzesc învăţăturile Tale!
147. O iau înaintea* zorilor şi strig;
nădăjduiesc** în făgăduinţele Tale.
*Ps. 5.3; 88.13; 130.6. **Vers. 74.
148. O iau înaintea* străjilor de noapte şi deschid ochii,
ca să mă gândesc adânc la cuvântul Tău. *Ps. 63.1,6.
149. Ascultă-mi glasul, după bunătatea Ta:
înviorează-mă*, Doamne, după judecata Ta! *Vers. 40,154.
150. Se apropie cei ce urmăresc mişelia
şi se depărtează de Legea Ta.
151. Dar Tu eşti aproape*, Doamne,
şi** toate poruncile Tale sunt adevărul. *Ps. 145.18. **Vers. 142.

152. De multă vreme ştiu din învăţăturile Tale
că le-ai aşezat pentru* totdeauna.
*Luca 21.33.
153. Vezi-mi* ticăloşia şi izbăveşte-mă,
căci nu uit Legea Ta. *Plân. 5.1.
154. Apără-mi* pricina şi răscumpără-mă,
înviorează-mă** după făgăduinţa Ta.
*1 Sam. 24.15. Ps. 35.1. Mica 7.9. **Vers. 40.
155. Mântuirea este departe* de cei răi,
căci ei nu caută orânduirile Tale. *Iov 5.4.
156. Mari sunt îndurările Tale, Doamne!
Înviorează-mă* după judecăţile Tale!
*Vers. 149.
157. Mulţi sunt prigonitorii şi potrivnicii mei,
dar nu* mă depărtez de învăţăturile Tale. *Vers. 51. Ps. 44.18.
158. Văd cu scârbă* pe cei necredincioşi Ţie,
care nu păzesc cuvântul Tău.
*Vers. 136. Ezec. 9.4.
159. Vezi cât de mult iubesc eu poruncile Tale:
înviorează-mă*, Doamne, după bunătatea Ta! *Vers. 88.
160. Temelia cuvântului Tău este adevărul,
şi toate legile Tale cele drepte sunt veşnice.
161. Nişte* voievozi mă prigonesc fără temei,
dar inima mea nu tremură decât de cuvintele Tale. *1 Sam. 24.11,14; 26.18. Vers. 23.
162. Mă bucur de cuvântul Tău
ca cel ce găseşte o mare pradă.
163. Urăsc şi nu pot suferi minciuna,
dar iubesc Legea Ta.
164. De şapte ori pe zi Te laud,
din pricina legilor Tale celor drepte.
165. Multă* pace au cei ce iubesc Legea Ta
şi nu li se întâmplă nici o nenorocire.
*Prov. 3.2. Isa. 32.17.
166. Eu nădăjduiesc* în mântuirea Ta, Doamne,
şi împlinesc poruncile Tale.
*Gen. 49.18. Vers. 174.
167. Sufletul meu ţine învăţăturile Tale,
şi le iubesc mult de tot!
168. Păzesc poruncile şi învăţăturile Tale,
căci* toate căile mele sunt înaintea Ta. *Prov. 5.21.
169. Să ajungă strigătul meu până la Tine, Doamne!
Dă-mi pricepere*, după făgăduinţa Ta. *Vers. 144.
170. Să ajungă cererea mea până la Tine!
Izbăveşte-mă, după făgăduinţa Ta!
171. Buzele* mele să vestească lauda Ta,
căci Tu mă înveţi orânduirile Tale!
*Vers. 7.
172. Să cânte limba mea cuvântul Tău,
căci toate poruncile Tale sunt drepte!
173. Mâna Ta să-mi fie într-ajutor,
căci am* ales poruncile Tale.
*Ios. 24.22. Prov. 1.29. Luca 10.42.
174. Suspin* după mântuirea Ta, Doamne,
şi Legea** Ta este desfătarea mea.
*Vers. 166. **Vers. 16,24,47,77,111.
175. Să-mi trăiască sufletul şi să Te laude,
şi judecăţile Tale să mă sprijine!
176. Rătăcesc* ca o oaie pierdută: caută pe robul Tău,
căci nu uit poruncile Tale.
*Isa. 53.6. Luca 15.4, etc. 1 Pet. 2.25.

PSALMUL 120

O cântare a treptelor.

120 1. Către Domnul strig în strâmtorarea* mea,
şi El m-ascultă. *Ps. 118.5. Iona 2.2.
2. Doamne, scapă-mi sufletul de buza mincinoasă,
de limba înşelătoare!
3. Ce-ţi dă El ţie, ce-ţi aduce El ţie,
limbă înşelătoare?
4. Săgeţi ascuţite de războinic
cu cărbuni aprinşi de ienupăr.
5. Vai de mine că locuiesc la Meşec*,
că** locuiesc în corturile Chedarului! *Gen. 10.2. Ezec. 27.13. **Gen. 25.13. 1 Sam. 25.1. Ier. 49.28,29.
6. Destul mi-a locuit sufletul
lângă cei ce urăsc pacea.
7. Eu sunt pentru pace;
dar de îndată ce vorbesc eu, ei sunt pentru război.

PSALMUL 121

O cântare a treptelor.

121 1. Îmi ridic ochii spre munţi...
De unde-mi va veni ajutorul?
2. Ajutorul* îmi vine de la Domnul,
care a făcut cerurile şi pământul.
*Ps. 124.8.
3. Da, El nu* va îngădui să ţi se clatine piciorul;
Cel ce te păzeşte nu** va dormita.
*1 Sam. 2.9. Prov. 3.23,26. **Ps. 127.1. Isa. 27.3.

4. Iată că nu dormitează, nici nu doarme
Cel ce păzeşte pe Israel.
5. Domnul este păzitorul tău,
Domnul este umbra* ta pe mâna ta
cea** dreaptă. *Isa. 25.4. **Ps. 16.8; 109.31.
6. De aceea nu te va bate soarele* ziua,
nici luna noaptea. *Ps. 91.5. Isa. 49.10. Apoc. 7.16.
7. Domnul te va păzi* de orice rău,
îţi va păzi sufletul. *Ps. 41.2; 97.10; 145.20.
8. Domnul te va păzi* la plecare şi la
venire,
de acum şi până în veac.
*Deut. 28.6. Prov. 2.8; 3.6.

PSALMUL 122

O cântare a treptelor.
Un psalm al lui David.

122 1. Mă bucur când mi se zice
„Haidem* la Casa Domnului!“
*Isa. 2.3. Zah. 8.21.
2. Picioarele mi se opresc în porţile
tale, Ierusalime!
3. Ierusalime, tu eşti zidit
ca o cetate făcută* dintr-o bucată!
*2 Sam. 5.9.
4. Acolo* se suie seminţiile, semin-
ţiile Domnului,
după legea** lui Israel,
ca să laude Numele Domnului.
*Exod 23.17. Deut. 16.16. **Exod 16.34.
5. Căci* acolo sunt scaunele de dom-
nie pentru judecată,
scaunele de domnie ale casei lui
David. *Deut. 17.8. 2 Cron. 19.8.
6. Rugaţi-vă* pentru pacea Ierusa-
limului!
Cei ce te iubesc să se bucure de
odihnă. *Ps. 51.18.
7. Pacea să fie între zidurile tale,
şi liniştea, în casele tale domneşti!
8. Din pricina fraţilor şi prietenilor mei,
doresc pacea în sânul tău.
9. Din pricina Casei Domnului Dum-
nezeului nostru,
fac urări pentru fericirea* ta.
*Neem. 2.10.

PSALMUL 123

O cântare a treptelor.

123 1. La Tine îmi* ridic ochii, la
Tine care locuieşti** în ceruri.
*Ps. 121.1; 141.8. **Ps. 2.4; 11.4; 115.3.
2. Cum se uită ochii robilor la mâna
stăpânilor lor,
şi ochii roabei, la mâna stăpânei ei,
aşa se uită ochii noştri la Domnul
Dumnezeul nostru
până va avea milă de noi.
3. Ai milă de noi, Doamne, ai milă de
noi,
căci suntem sătui de dispreţ;
4. ne este sătul sufletul
de batjocurile celor îngâmfaţi,
de dispreţul celor trufaşi.

PSALMUL 124

O cântare a treptelor.
Un psalm al lui David.

124 1. De n-ar fi fost Domnul de
partea noastră –
să spună* Israel acum! – *Ps. 129.1.
2. de n-ar fi fost Domnul de partea
noastră
când s-au ridicat oamenii împotriva
noastră,
3. ne-ar* fi înghiţit de vii,
când li s-a aprins mânia împotriva
noastră; *Ps. 56.1,2; 57.3. Prov. 1.12.
4. ne-ar fi înecat apele,
ar fi trecut râurile peste sufletul nostru;
5. ar fi trecut peste sufletul nostru
valurile năprasnice.
6. Binecuvântat să fie Domnul,
care nu ne-a dat pradă dinţilor lor!
7. Sufletul ne-a scăpat ca* pasărea
din laţul păsărarului;
laţul s-a rupt, şi noi am scăpat.
*Ps. 91.3. Prov. 6.5.
8. Ajutorul* nostru este în Numele
Domnului,
care** a făcut cerurile şi pământul.
*Ps. 121.2. **Gen. 1.1. Ps. 134.3.

PSALMUL 125

O cântare a treptelor.

125 1. Cei ce se încred în Domnul
sunt ca muntele Sionului care
nu se clatină, ci stă întărit pe vecie.
2. Cum este înconjurat Ierusalimul de
munţi,
aşa înconjoară Domnul pe poporul
Său, de acum şi până în veac.
3. Căci toiagul* de cârmuire al
răutăţii nu va rămâne pe moştenirea
celor neprihăniţi,
pentru ca cei neprihăniţi să nu întindă
mâinile spre nelegiuire. *Prov. 22.8. Isa. 14.5.
4. Doamne, varsă-Ţi binefacerile
peste cei buni
şi peste cei cu inima fără prihană!
5. Dar pe cei ce apucă pe căi*
lăturalnice,
să-i nimicească Domnul împreună cu
cei ce fac rău!
Pacea** să fie peste Israel!
*Prov. 2.15. **Ps. 128.6. Gal. 6.16.

PSALMUL 126

O cântare a treptelor.

126 1. Când a adus Domnul înapoi pe prinşii de război ai Sionului,
parcă* visam. *Fapt. 12.9.
2. Atunci gura* ne era plină de strigăte de bucurie,
şi limba, de cântări de veselie.
Atunci se spunea printre neamuri:
„Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!“ *Iov 8.21.
3. Da, Domnul a făcut mari lucruri pentru noi,
şi de aceea suntem plini de bucurie.
4. Doamne, adu înapoi pe prinşii noştri de război,
ca pe nişte râuri în partea de miazăzi!
5. Cei* ce seamănă cu lacrimi
vor secera cu cântări de veselie.
*Ier. 31.9, etc.
6. Cel ce umblă plângând, când aruncă sământa,
se întoarce cu veselie când îşi strânge snopii.

PSALMUL 127

O cântare a treptelor.
Un psalm al lui Solomon.

127 1. Dacă nu zideşte Domnul o casă,
degeaba lucrează cei ce o zidesc;
dacă nu* păzeşte Domnul o cetate,
degeaba veghează cel ce o păzeşte.
*Ps. 121.3-5.
2. Degeaba vă sculaţi de dimineaţă şi vă culcaţi târziu,
ca să mâncaţi* o pâine câştigată cu durere;
căci preaiubiţilor Lui El le dă pâine ca în somn. *Gen. 3.17,19.
3. Iată, fiii* sunt o moştenire de la Domnul,
rodul** pântecelui este o răsplată dată de El. *Gen. 33.5; 48.4. Ios. 24.3,4. **Deut. 28.4.
4. Ca săgeţile în mâna unui războinic
aşa sunt fiii făcuţi la tinereţe.
5. Ferice de omul care îşi umple tolba de săgeţi cu ei!
Căci ei* nu vor rămâne de ruşine
când vor vorbi cu vrăjmaşii lor la poartă. *Iov 5.4. Prov. 27.11.

PSALMUL 128

O cântare a treptelor.

128 1. Ferice de* oricine se teme de Domnul
şi umblă pe căile Lui! *Ps. 112.1; 115.13; 119.1.
2. Căci* atunci te bucuri de lucrul mâinilor tale,
eşti fericit şi-ţi merge bine. *Isa. 3.10.
3. Nevasta ta este ca* o viţă roditoare înăuntrul casei tale;
copiii tăi stau ca** nişte lăstari de măslin împrejurul mesei tale.
*Ezec. 19.10. **Ps. 52.8; 144.12.
4. Aşa este binecuvântat
omul care se teme de Domnul.
5. Să te binecuvânteze* Domnul din Sion,
să vezi fericirea Ierusalimului, în toate zilele vieţii tale, *Ps. 134.3.
6. şi să vezi* pe copiii copiilor tăi!
Pacea** să fie peste Israel!
*Gen. 50.23. **Iov 42.16. Ps. 125.5.

PSALMUL 129

O cântare a treptelor.

129 1. Destul m-au asuprit din tinereţe* –
s-o spună** Israel! –
*Ezec. 23.3. Osea 2.15; 11.1. **Ps. 124.1.
2. destul m-au asuprit din tinereţe,
dar nu m-au biruit.
3. Plugarii au arat pe spinarea mea,
au tras brazde lungi pe ea.
4. Domnul este drept:
El a tăiat funiile celor răi.
5. Să se umple de ruşine şi să dea înapoi
toţi cei ce urăsc Sionul!
6. Să fie ca iarba* de pe acoperişuri,
care se usucă înainte de a fi smulsă!
*Ps. 37.2.
7. Secerătorul nu-şi umple mâna cu ea,
cel ce leagă snopii nu-şi încarcă braţul cu ea,
8. şi trecătorii nu zic:
„Binecuvântarea* Domnului să fie peste voi!“
„Vă binecuvântăm în Numele Domnului!“ *Rut 2.4. Ps. 118.26.

PSALMUL 130

O cântare a treptelor.

130 1. Din fundul* adâncului, Te chem, Doamne! *Plân. 3.55. Iona 2.2.
2. Doamne, ascultă-mi glasul!
Să ia aminte urechile Tale
la glasul cererilor mele!
3. Dacă* ai păstra, Doamne, aducerea aminte a nelegiuirilor,
cine ar putea sta în picioare, Doamne?
*Ps. 143.2. Rom. 3.20,23,24.
4. Dar la Tine este iertare*,
ca să fii de temut**.
*Exod 34.7. **1 Împ. 8.40. Ps. 2.11. Ier. 33.8,9.
5. Eu nădăjduiesc* în Domnul, sufletul meu nădăjduieşte,
şi aştept** făgăduinţa Lui.
*Ps. 27.14; 33.20; 40.1. Isa. 8.17; 26.8; 30.18. **Ps. 119.81.
6. Sufletul* meu aşteaptă pe Domnul

mai mult decât aşteaptă străjerii dimineaţa,
da, mai mult decât aşteaptă străjerii dimineaţa. *Ps. 63.6; 119.147.
7. Israele, pune-ţi nădejdea* în Domnul,
căci la** Domnul este îndurarea
şi la El este belşug de răscumpărare!
*Ps. 131.3. **Ps. 86.5,15. Isa. 55.7.
8. El* va răscumpăra pe Israel
din toate nelegiuirile lui.
*Ps. 103.3,4. Mat. 1.21.

PSALMUL 131

O cântare a treptelor.
Un psalm al lui David.

131 1. Doamne, eu n-am o inimă îngâmfată, nici priviri trufaşe,
nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari
şi* prea înalte pentru mine. *Rom. 12.16.
2. Dimpotrivă, sufletul îmi este liniştit şi potolit
ca* un copil înţărcat care stă lângă mama sa;
da, sufletul meu este ca un copil înţărcat. *Mat. 18.3. 1 Cor. 14.20.
3. Pune-ţi nădejdea* în Domnul, Israele,
de acum şi până în veac! *Ps. 130.7.

PSALMUL 132

O cântare a treptelor.

132 1. Doamne, adu-Ţi aminte de David
şi de toate necazurile lui!
2. Adu-Ţi aminte cum a jurat el Domnului
şi a făcut* următoarea juruinţă Puternicului** lui Iacov: *Ps. 65.1. **Gen. 49.24.
3. „Nu voi intra în cortul în care locuiesc,
nu mă voi sui în patul în care mă odihnesc,
4. nu* voi da somn ochilor mei,
nici aţipire pleoapelor mele, *Prov. 6.4.
5. până nu voi găsi* un loc pentru Domnul,
o locuinţă pentru Puternicul lui Iacov.“ – *Fapt. 7.46.
6. Iată, am auzit vorbindu-se despre el la* Efrata,
l-am găsit** în† ogorul Iaar...
*1 Sam. 17.12. **1 Sam. 7.1. †1 Cron. 13.5.
7. „Haidem la locuinţa Lui,
să* ne închinăm înaintea aşternutului picioarelor Lui!... *Ps. 5.7; 99.5.
8. Scoală-Te*, Doamne, vino la locul Tău de odihnă,
Tu şi chivotul** măreţiei Tale!
*Num. 10.35. 2 Cron. 6.41,42. **Ps. 78.61.
9. Preoţii Tăi să se îmbrace* în neprihănire,
şi credincioşii Tăi să scoată strigăte de bucurie! *Iov 29.14. Vers. 16. Isa. 61.10.
10. Pentru robul Tău David,
nu lepăda pe unsul Tău!“ –
11. Domnul* a jurat lui David adevărul
şi nu Se va întoarce de la ce a jurat:
„Voi pune pe scaunul tău de domnie un fiu din** trupul tău. *Ps. 89.3,4,33, etc.; 110.4. **2 Sam. 7.12. 2 Cron. 6.16. Luca 1.69. Fapt. 2.30.
12. Dacă fiii tăi vor păzi legământul Meu
şi învăţăturile Mele pe care li le voi da,
vor şedea şi fiii lor în veci pe scaunul tău de domnie.“ –
13. Da*, Domnul a ales Sionul,
l-a dorit ca locuinţă a Lui şi a zis:
*Ps. 48.1,2.
14. „Acesta* este locul Meu de odihnă pe vecie;
voi locui în el, căci l-am dorit.
*Ps. 68.16.
15. Îi voi* binecuvânta din belşug hrana,
voi sătura cu pâine pe săracii lui.
*Ps. 147.14.
16. Voi îmbrăca în* mântuire pe preoţii lui,
şi** credincioşii lui vor scoate strigăte de bucurie.
*2 Cron. 6.41. Vers. 9. Ps. 149.4. **Osea 11.12.
17. Acolo* voi înălţa puterea lui David,
voi pregăti** o candelă unsului Meu,
*Ezec. 29.21. Luca 1.69. **1 Împ. 4.36; 15.4. 2 Cron. 21.7.
18. voi îmbrăca* cu ruşine pe vrăjmaşii lui,
şi peste el va străluci cununa lui.“
*Ps. 35.26; 109.29.

PSALMUL 133

O cântare a treptelor.
Un psalm al lui David.

133 1. Iată, ce plăcut şi ce dulce este să locuiască fraţii* împreună! *Gen. 13.8. Evr. 13.1.
2. Este ca untdelemnul* de preţ, care, turnat pe capul lui,
se coboară pe barbă,
pe barba lui Aaron,
se coboară pe marginea veşmintelor lui. *Exod 30.25,30.
3. Este ca roua Hermonului*
care se coboară pe munţii Sionului,
căci acolo** dă Domnul binecuvântarea,
viaţa, pentru veşnicie.
*Deut. 4.48. **Lev. 25.21. Deut. 28.8. Ps. 42.8.

PSALMUL 134

O cântare a treptelor.

134 1. Iată, binecuvântaţi pe Domnul, toţi* robii Domnului,
care** staţi noaptea în Casa Domnului!
*Ps. 135.1,2. **1 Cron. 9.33.
2. Ridicaţi-vă* mâinile spre Sfântul Locaş
şi binecuvântaţi pe Domnul! *1 Tim. 2.8.
3. Domnul să te binecuvânteze din* Sion,
El, care** a făcut cerurile şi pământul!
*Ps. 124.8. **Ps. 128.5; 135.21.

PSALMUL 135

135 1. Lăudaţi pe Domnul! Lăudaţi Numele Domnului,
lăudaţi-L*, robi ai Domnului,
*Ps. 113.1; 134.1.
2. care* staţi în Casa Domnului,
în curţile** Casei Dumnezeului nostru!
*Luca 2.37. **Ps. 92.13; 96.8; 116.19.
3. Lăudaţi pe Domnul, căci Domnul este bun*;
cântaţi Numele Lui, căci** este binevoitor.
*Ps. 119.68. **Ps. 147.1.
4. Căci Domnul Şi-a ales pe Iacov*,
pe Israel, ca să fie al Lui.
*Exod 19.5. Deut. 7.6,7; 10.15.
5. Ştiu că Domnul este mare*
şi că Domnul nostru este mai presus de toţi dumnezeii.
*Ps. 95.3; 97.9.
6. Domnul face tot* ce vrea
în ceruri şi pe pământ,
în mări şi în toate adâncurile. *Ps. 115.3.
7. El* ridică norii de la marginile pământului,
dă** naştere la fulgere şi ploaie
şi scoate vântul din cămările† lui.
*Ier. 10.13; 51.16. **Iov 28.25,26; 38.24, etc. Zah. 10.1. †Iov 38.22.
8. El* a lovit pe întâii născuţi ai Egiptului,
de la oameni până la dobitoace.
*Exod 12.12,29. Ps. 78.51; 136.10.
9. A trimis* semne şi minuni în mijlocul tău, Egiptule:
împotriva** lui faraon şi împotriva tuturor slujitorilor lui.
*Exod 7-10,14. **Ps. 136.15.
10. A* lovit multe neamuri
şi a ucis împăraţi puternici:
*Num. 21.24-26,34,35. Ps. 136.17, etc.
11. pe Sihon, împăratul amoriţilor,
pe Og, împăratul Basanului,
şi pe toţi împăraţii* Canaanului;
*Ios. 12.7.
12. şi* le-a dat ţara de moştenire,
de moştenire poporului Său, Israel.
*Ps. 78.55; 136.21,22.
13. Doamne, Numele* Tău rămâne pe vecie;
Doamne, pomenirea Ta ţine din neam în neam,
*Exod 3.15. Ps. 102.12.
14. căci* Domnul va judeca pe poporul Său,
şi va avea milă de robii Săi. *Deut. 32.36.
15. Idolii* neamurilor sunt argint şi aur,
lucrare făcută de mâinile oamenilor.
*Ps. 115.4-8.
16. Au gură, şi nu vorbesc,
au ochi, şi nu văd,
17. au urechi, şi totuşi n-aud,
da, n-au suflare în gură.
18. Ca ei sunt cei ce-i fac,
toţi cei ce se încred în ei.
19. Casa lui Israel, binecuvântaţi* pe Domnul!
Casa lui Aaron, binecuvântaţi pe Domnul!
*Ps. 115.9, etc.
20. Casa lui Levi, binecuvântaţi pe Domnul!
Cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pe Domnul!
21. Domnul să fie binecuvântat din* Sion,
El, care locuieşte în Ierusalim!
Lăudaţi pe Domnul! *Ps. 134.3.

PSALMUL 136

136 1. Lăudaţi* pe Domnul, căci este bun,
căci** în veac ţine îndurarea Lui!
*Ps. 106.1; 107.1; 118.1. **1 Cron. 16.34,41. 2 Cron. 20.21.
2. Lăudaţi pe Dumnezeul* dumnezeilor,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Deut. 10.17.
3. Lăudaţi pe Domnul domnilor,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
4. Pe Cel ce* singur face minuni mari,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Ps. 72.18.
5. Pe Cel* ce a făcut cerurile cu pricepere,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Gen. 1.1. Prov. 3.19. Ier. 51.15.
6. Pe Cel* ce a întins pământul pe ape,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Gen. 1.9. Ps. 24.2. Ier. 10.12.
7. Pe Cel* ce a făcut luminători mari,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Gen. 1.14.
8. Soarele*, ca să stăpânească ziua,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Gen. 1.16.
9. Luna şi stelele, ca să stăpânească noaptea,

căci în veac ţine îndurarea Lui!
10. Pe Cel* ce a lovit pe egipteni în întâii lor născuţi,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Exod 12.29. Ps. 135.8.
11. Şi* a scos pe Israel din mijlocul lor,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Exod 12.51; 13.3,17.
12. Cu* mână tare şi cu braţ întins,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Exod 6.6.
13. Pe Cel* ce a tăiat în două Marea Roşie,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Exod 14.21,22. Ps. 78.13.
14. Care a trecut pe Israel prin mijlocul ei,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
15. Şi* a aruncat pe faraon şi oştirea lui în Marea Roşie,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Exod 14.27. Ps. 135.9.
16. Pe Cel* ce a călăuzit pe poporul Său în pustiu,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Exod 13.18; 15.22. Deut. 8.15.
17. Pe Cel* ce a lovit împăraţi mari,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Ps. 135.10,11.
18. Pe Cel* ce a ucis împăraţi puternici,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Deut. 29.7.
19. Pe Sihon*, împăratul amoriţilor,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Num. 21.21.
20. Şi pe Og*, împăratul Basanului,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Num. 21.33.
21. Şi* le-a dat ţara de moştenire,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Ios. 12.1, etc. Ps. 135.12.
22. De moştenire robului Său Israel,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
23. Pe Cel ce Şi-a adus* aminte de noi când eram smeriţi,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Gen. 8.1. Deut. 32.36. Ps. 113.7.
24. Şi ne-a izbăvit de asupritorii noştri,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
25. Pe Cel* ce dă hrană oricărei făpturi,
căci în veac ţine îndurarea Lui!
*Ps. 104.27; 145.15; 147.9.
26. Lăudaţi pe Dumnezeul cerurilor,
căci în veac ţine îndurarea Lui!

PSALMUL 137

137 1. Pe malurile râurilor Babilonului
şedeam jos şi plângeam,
când ne aduceam aminte de Sion.
2. În sălciile din ţinutul acela
ne atârnaserăm harpele.
3. Căci acolo, biruitorii noştri ne cereau cântări,
şi asupritorii* noştri ne cereau bucurie, zicând:
„Cântaţi-ne câteva din cântările Sionului!“ – *Ps. 79.1.
4. Cum să cântăm noi cântările Domnului
pe un pământ străin?
5. Dacă te voi uita, Ierusalime,
să-şi uite dreapta mea destoinicia ei!
6. Să mi se lipească limba* de cerul gurii,
dacă nu-mi voi aduce aminte de tine,
dacă nu voi face din Ierusalim
culmea bucuriei mele! *Ezec. 3.26.
7. Adu-Ţi aminte, Doamne, de copiii* Edomului,
care, în ziua nenorocirii Ierusalimului,
ziceau: „Radeţi-l, radeţi-l
din temelii!“
*Ier. 49.7, etc. Plân. 4.22. Ezec. 25.12. Obad. 10, etc.
8. Ah! fiica Babilonului, sortită pustiirii*,
ferice de cine-ţi** va întoarce la fel
răul pe care ni l-ai făcut! *Isa. 13.1,6, etc.; 47.1. Ier. 25.12; 50.2. **Ier. 50.15,29. Apoc. 18.6.
9. Ferice de cine va apuca pe pruncii tăi
şi-i va zdrobi* de stâncă! *Isa. 13.16.

PSALMUL 138

Un psalm al lui David.

138 1. Te laud din toată inima, cânt laudele Tale înaintea dumnezeilor. *Ps. 119.46.
2. Mă* închin în** Templul Tău cel sfânt
şi laud Numele Tău, pentru bunătatea şi credincioşia Ta,
căci Ţi s-a mărit† faima prin împlinirea făgăduinţelor Tale.
*Ps. 28.2. **1 Împ. 8.29,30. Ps. 5.7. †Isa. 42.21.
3. În ziua când Te-am chemat, m-ai ascultat,
m-ai îmbărbătat şi mi-ai întărit sufletul.
4. Toţi* împăraţii pământului Te vor lăuda, Doamne,
când vor auzi cuvintele gurii Tale;
*Ps. 102.15,22.
5. ei vor lăuda căile Domnului,
căci mare este slava Domnului!

6. Domnul este* înălţat: totuşi vede** pe cei smeriţi
şi cunoaşte de departe pe cei îngâmfaţi.
*Ps. 113.5,6. Isa. 57.15. **Prov. 3.34. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5.
7. Când* umblu în mijlocul strâmtorării, Tu mă înviorezi,
Îţi întinzi mâna spre mânia vrăjmaşilor mei,
şi dreapta Ta mă mântuieşte. *Ps. 23.3,4.
8. Domnul* va sfârşi ce a început pentru mine.
Doamne, bunătatea Ta ţine în veci:
nu** părăsi lucrările mâinilor Tale.
*Ps. 57.2. Filp. 1.6. **Iov 10.3,8; 14.15.

PSALMUL 139

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David.

139 1. Doamne, Tu mă cercetezi* de aproape şi mă cunoşti,
*Ps. 17.3. Ier. 12.3.
2. ştii* când stau jos şi când mă scol,
şi de departe îmi pătrunzi** gândul.
*2 Împ. 19.27. **Mat. 9.4. Ioan 2.24,25.
3. Ştii* când umblu şi când mă culc,
şi cunoşti toate căile mele. *Iov 31.4.
4. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă,
şi Tu*, Doamne, îl şi cunoşti în totul.
*Evr. 4.13.
5. Tu mă înconjori pe dinapoi şi pe dinainte
şi-Ţi pui mâna peste mine.
6. O ştiinţă* atât de minunată este mai presus de puterile mele:
este prea înaltă ca s-o pot prinde.
*Iov 42.3. Ps. 40.5; 131.1.
7. Unde* mă voi duce departe de Duhul Tău
şi unde voi fugi departe de faţa Ta?
*Ier. 23.24. Iona 1.3.
8. Dacă* mă voi sui în cer, Tu eşti acolo;
dacă** mă voi culca în Locuinţa morţilor, iată-Te şi acolo;
*Amos 9.2-4. **Iov 26.6. Prov. 15.11.
9. dacă voi lua aripile zorilor
şi mă voi duce să locuiesc la marginea mării,
10. şi acolo mâna Ta mă va călăuzi,
şi dreapta Ta mă va apuca.
11. Dacă voi zice: „Cel puţin întunericul mă va acoperi
şi se va face noapte lumina dimprejurul meu!“
12. Iată că nici chiar întunericul* nu este întunecos pentru Tine;
ci noaptea străluceşte ca ziua,
şi întunericul, ca lumina.
*Iov 26.6; 34.22. Dan. 2.22. Evr. 4.13.
13. Tu mi-ai întocmit rinichii,
Tu m-ai ţesut în pântecele mamei mele:
14. Te laud că sunt o făptură aşa de minunată.
Minunate sunt lucrările Tale,
şi ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!
15. Trupul* meu nu era ascuns de Tine,
când am fost făcut într-un loc tainic,
ţesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. *Iov 10.8,9. Ecl. 11.5.
16. Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau;
şi în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite,
mai înainte de a fi fost vreuna din ele.
17. Cât* de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule,
şi cât de mare este numărul lor!
*Ps. 40.5.
18. Dacă le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip.
Când mă trezesc, sunt tot cu Tine.
19. O, Dumnezeule, de ai ucide* pe cel rău!
Depărtaţi-vă** de la mine, oameni setoşi de sânge! *Isa. 14.4. **Ps. 119.115.
20. Ei vorbesc* despre Tine în chip nelegiuit,
Îţi iau Numele ca să mintă, ei, vrăjmaşii Tăi! *Iuda 15.
21. Să* nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc
şi să nu-mi fie scârbă de cei ce se ridică împotriva Ta? *2 Cron. 19.2. Ps. 119.158.
22. Da, îi urăsc cu o ură desăvârşită;
îi privesc ca pe vrăjmaşi ai mei.
23. Cercetează-mă*, Dumnezeule, şi cunoaşte-mi inima!
Încearcă-mă şi cunoaşte-mi gândurile!
*Iov 31.6. Ps. 26.2.
24. Vezi dacă sunt pe o cale rea,
şi du-mă* pe calea veşniciei!
*Ps. 5.8; 143.10.

PSALMUL 140

Către mai marele cântăreţilor.
Un psalm al lui David.

140 1. Scapă-mă, Doamne, de oamenii cei răi!
Păzeşte-mă* de oamenii asupritori,
*Vers. 4.
2. care cugetă lucruri rele în inima lor
şi sunt totdeauna* gata să aţâţe războiul!
*Ps. 56.6.
3. Ei îşi ascut limba ca un şarpe,
au pe buze o otravă de năpârcă*. –
*Ps. 58.4. Rom. 3.13. (Oprire)

4. Păzeşte-mă*, Doamne, de mâinile celui rău!
Fereşte-mă** de oamenii asupritori,
care se gândesc să mă doboare!
*Ps. 71.4. **Vers. 1.
5. Nişte* îngâmfaţi îmi întind curse şi laţuri,
pun reţele de-a lungul drumului
şi îmi întind capcane. –
*Ps. 35.7; 57.6; 119.110; 141.9. Ier. 18.22. (Oprire)
6. Eu zic Domnului: „Tu eşti Dumnezeul meu!
Ia aminte, Doamne, la glasul rugăciunilor mele!
7. Doamne Dumnezeule, tăria mântuirii mele,
Tu-mi acoperi capul în ziua luptei.“
8. Nu împlini, Doamne, dorinţele celui rău,
nu lăsa să-i izbutească planurile, ca* să nu se fălească! – *Deut. 32.27. (Oprire)
9. Asupra capului celor ce mă înconjoară
să cadă* nelegiuirea buzelor lor!
*Ps. 7.16; 94.23. Prov. 12.13; 18.7.
10. Cărbuni* aprinşi să cadă peste ei!
În foc să fie aruncaţi,
în adâncuri, de unde să nu se mai scoale! *Ps. 11.6.
11. Omul cu limba mincinoasă nu se întăreşte pe pământ,
şi pe omul asupritor, nenorocirea îl paşte şi-l duce la pierzare.
12. Ştiu că Domnul face* dreptate celui asuprit,
dreptate, celor lipsiţi. *1 Împ. 8.45. Ps. 9.4.
13. Da, cei neprihăniţi vor lăuda Numele Tău,
oamenii fără prihană vor locui înaintea Ta.

PSALMUL 141

Un psalm al lui David.

141 1. Doamne, eu Te chem: vino degrabă* la mine!
Ia aminte la glasul meu, când Te chem! *Ps. 70.5.
2. Ca* tămâia să fie rugăciunea** mea înaintea Ta,
şi ca† jertfa de seară să fie ridicarea†† mâinilor mele! *Apoc. 8.3.
**Apoc. 5.8; 8.3,4. †Ps. 134.2. 1 Tim. 2.8. ††Exod 29.39.
3. Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele
şi păzeşte uşa buzelor mele!
4. Nu-mi abate inima la lucruri rele,
la fapte vinovate, împreună cu oamenii care fac răul,
şi* să nu mănânc din ospeţele lor!
*Prov. 23.6.
5. Lovească-mă cel* neprihănit, căci lovirea lui îmi este binevenită;
pedepsească-mă, căci pedeapsa lui este ca untdelemnul turnat pe capul meu.
Să nu-mi întorc capul de la ea:
dar rugăciunea mea se va înălţa întruna împotriva răutăţii lor.
*Prov. 9.8; 19.25; 25.12. Gal. 6.1.
6. Când li se vor prăvăli judecătorii de-a lungul stâncilor,
atunci vor asculta cuvintele mele şi vor vedea că sunt plăcute.
7. Cum se brăzdează şi se spintecă pământul,
aşa ni se risipesc oasele la* gura mormântului. *2 Cor. 1.9.
8. De aceea, către Tine, Doamne Dumnezeule, îmi îndrept* ochii,
la Tine caut adăpost; nu-mi părăsi sufletul! *2 Cron. 20.12. Ps. 25.15; 123.1,2.
9. Păzeşte-mă de* cursa pe care mi-o întind ei
şi de piedicile celor ce fac răul!
*Ps. 119.110; 140.5; 142.3.
10. Să cadă* cei răi în laţurile lor,
în timp ce eu să scap! *Ps. 35.8.

PSALMUL 142

O cântare a lui David. O rugăciune făcută când era în peşteră.

142 1. Cu glasul meu strig către Domnul,
cu glasul meu mă rog către Domnul.
2. Îmi vărs* necazul înaintea Lui
şi-mi povestesc strâmtorarea înaintea Lui. *Ps. 102, titlu. Isa. 26.16.
3. Când* îmi este mâhnit duhul în mine,Tu îmi cunoşti cărarea.
Pe** drumul pe care umblu, mi-au întins o cursă. *Ps. 143.4. **Ps. 140.5.
4. Aruncă-Ţi* ochii la dreapta şi priveşte! Nimeni** nu mă mai cunoaşte,
orice scăpare este pierdută pentru mine, nimănui nu-i pasă de sufletul meu. *Ps. 69.20. **Ps. 31.11; 88.8,18.
5. Doamne, către Tine strig şi zic: „Tu* eşti scăparea mea,
Partea** mea de moştenire pe† pământul celor vii.“ *Ps. 46.1; 91.2.
**Ps. 16.5; 73.26; 119.57. Plân. 3.24. †Ps. 27.13.
6. Ia aminte la strigătele mele, căci sunt nenorocit* de tot.
Izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc,
căci sunt mai tari decât mine. *Ps. 116.6.
7. Scoate-mi sufletul din temniţă, ca să laud Numele Tău!

Cei neprihăniţi vor veni să mă înconjoare*, când** îmi vei face bine.
*Ps. 34.2. **Ps. 13.6; 119.17.

PSALMUL 143

Un psalm al lui David.

143 1. Doamne, ascultă-mi rugăciunea, pleacă-Ţi urechea la cererile mele!
Ascultă-mă în* credincioşia şi dreptatea Ta! *Ps. 13.1.
2. Nu* intra la judecată cu robul Tău!
Căci nici un om viu nu este fără prihană înaintea** Ta.
*Iov 14.3. **Exod 34.7. Iov 4.17; 9.2; 15.14; 25.4. Ps. 130.3. Ecl. 7.20. Rom. 3.20. Gal. 2.16.
3. Vrăjmaşul îmi urmăreşte sufletul,
îmi calcă viaţa în picioare la pământ:
mă face să locuiesc în întuneric ca cei ce au murit de multă vreme.
4. Îmi* este mâhnit duhul în mine,
îmi este tulburată inima înăuntrul meu. *Ps. 77.3; 142.3.
5. Mi-aduc* aminte de zilele de odinioară,
mă gândesc la toate lucrările Tale,
cuget la lucrarea mâinilor Tale.
*Ps. 77.5,10,11.
6. Îmi întind* mâinile spre Tine;
îmi suspină sufletul** după Tine ca un pământ uscat. – *Ps. 88.9. **Ps. 63.1. (Oprire)
7. Grăbeşte de m-ascultă, Doamne! Mi se topeşte duhul:
nu-mi ascunde faţa Ta!
Căci* aş ajunge atunci ca cei ce se coboară în groapă! *Ps. 28.1.
8. Fă-mă să aud dis-de-dimineaţă* bunătatea Ta,
căci mă încred în Tine.
Arată-mi** calea pe care trebuie să umblu,
căci la Tine îmi înalţ† sufletul.
*Ps. 46.5. **Ps. 5.8. †Ps. 25.1.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, Doamne,
căci la Tine caut adăpost.
10. Învaţă-mă* să fac voia Ta, căci Tu eşti Dumnezeul meu.
Duhul** Tău cel bun să mă călăuzească pe calea† cea dreaptă!
*Ps. 25.4,5; 139.24. **Neem. 9.20. †Isa. 26.10.
11. Pentru Numele Tău, Doamne, înviorează-mă*;
în dreptatea Ta, scoate-mi sufletul din necaz! *Ps. 119.25,37,40, etc.
12. În bunătatea Ta, nimiceşte* pe vrăjmaşii mei
şi pierde pe toţi potrivnicii sufletului meu,
căci eu** sunt robul Tău.
*Ps. 54.5. **Ps. 116.16.

PSALMUL 144

Un psalm al lui David.

144 1. Binecuvântat să fie Domnul, Stânca mea,
care-mi* deprinde mâinile la luptă,
degetele, la bătălie, *2 Sam. 22.35. Ps. 18.34.
2. Binefăcătorul* meu şi Cetăţuia mea,
Turnul meu de scăpare şi Izbăvitorul meu,
Scutul meu de adăpost,
care-mi supune pe poporul meu!
*2 Sam. 22.2,3,40,48.
3. Doamne*, ce este omul ca să iei cunoştinţă de el,
fiul omului ca să iei seama la el?
*Iov 7.17. Ps. 8.4. Evr. 2.6.
4. Omul* este ca o suflare,
zilele** lui sunt ca umbra care trece.
*Iov 4.19; 14.2. Ps. 39.5; 62.9. **Ps. 102.11.
5. Pleacă* cerurile, Doamne, şi coboară-Te!
Atinge** munţii, ca să fumege!
*Ps. 18.9. Isa. 64.1. **Ps. 104.32.
6. Fulgeră* şi risipeşte pe vrăjmaşii mei!
Aruncă-Ţi săgeţile şi pune-i pe fugă!
*Ps. 18.13,14.
7. Întinde-Ţi* mâinile de sus,
izbăveşte-mă** şi scapă-mă din apele cele mari,
din mâna fiilor† celui străin,
*Ps. 18.16. **Vers. 11. Ps. 69.1,2,14. †Ps. 54.3. Mal. 2.11.
8. a căror gură spune neadevăruri*,
şi a căror dreaptă este o dreaptă mincinoasă. *Ps. 12.2.
9. Dumnezeule, Îţi voi cânta o cântare* nouă,
Te voi lăuda cu lăuta cu zece corzi.
*Ps. 33.2,3; 40.3.
10. Tu, care* dai împăraţilor biruinţa,
care ai scăpat de sabie ucigaşă pe robul Tău David, *Ps. 18.50.
11. izbăveşte-mă* şi scapă-mă din mâna fiilor celui străin,
a căror gură spune neadevăruri,
şi a căror dreaptă este o dreaptă mincinoasă!... *Vers. 7,8.
12. Fiii noştri sunt ca* nişte odrasle, care cresc în tinereţea lor;
fetele noastre, ca nişte stâlpi săpaţi frumos, care fac podoaba caselor împărăteşti. *Ps. 128.3.
13. Grânarele noastre sunt pline şi gem de tot felul de merinde;

turmele ni se înmulţesc cu miile, cu zecile de mii, în câmpiile noastre:
14. viţelele noastre sunt prăsitoare;
nu-i nici o pagubă, nici o robie,
nici un ţipăt în uliţele noastre!
15. Ferice* de poporul care stă astfel!
Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul! *Deut. 33.29. Ps. 33.12; 65.4; 146.5.

PSALMUL 145

O cântare de laudă a lui David.*

145 1. Te voi înălţa, Dumnezeule, Împăratul meu,
şi voi binecuvânta Numele Tău în veci de veci. *Ps. 100, titlu.
2. În fiecare zi Te voi binecuvânta
şi voi lăuda Numele Tău în veci de veci.
3. Mare* este Domnul şi foarte vrednic de laudă,
şi mărimea** Lui este nepătrunsă.
*Ps. 96.4; 147.5. **Iov 5.9; 9.10. Rom. 11.33.
4. Fiecare* neam de om să laude lucrările Tale
şi să vestească isprăvile Tale cele mari! *Isa. 38.19.
5. Voi spune strălucirea slăvită a măreţiei Tale
şi voi cânta minunile Tale.
6. Oamenii vor vorbi de puterea Ta cea înfricoşată,
şi eu voi povesti mărimea Ta.
7. Să se trâmbiţeze aducerea aminte de nemărginita Ta bunătate
şi să se laude dreptatea Ta!
8. Domnul este milostiv şi plin de îndurare*,
îndelung răbdător şi plin de bunătate.
*Exod 34.6,7. Num. 14.18. Ps. 86.5,15; 103.8.
9. Domnul este bun* faţă de toţi,
şi îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui. *Ps. 100.5. Naum 1.7.
10. Toate* lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne!
Şi credincioşii Tăi Te vor binecuvânta.
*Ps. 19.1.
11. Vor spune slava împărăţiei Tale
şi vor vesti puterea Ta,
12. ca să facă cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta
şi strălucirea plină de slavă a Împărăţiei Tale.
13. Împărăţia* Ta este o Împărăţie veşnică,
şi stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile. *Ps. 146.10. 1 Tim. 1.17.
14. Domnul sprijină pe toţi cei ce cad
şi îndreaptă* pe cei încovoiaţi. *Ps. 146.8.
15. Ochii* tuturor nădăjduiesc în Tine,
şi Tu** le dai hrana la vreme.
*Ps. 104.27. **Ps. 136.25.
16. Îţi deschizi mâna
şi* saturi după dorinţă tot ce are viaţă. *Ps. 104.21; 147.9.
17. Domnul este drept în toate căile Lui
şi milostiv în toate faptele Lui.
18. Domnul este lângă* toţi cei ce-L cheamă,
lângă cei ce-L cheamă cu toată** inima. *Deut. 4.7. **Ioan 4.24.
19. El împlineşte dorinţele celor ce se tem de El,
le aude strigătul şi-i scapă.
20. Domnul* păzeşte pe toţi cei ce-L iubesc,
şi nimiceşte pe toţi cei răi.
*Ps. 31.23; 97.10.
21. Gura mea să vestească lauda Domnului,
şi orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt, în veci de veci!

PSALMUL 146

146 1. Lăudaţi pe Domnul!
Laudă*, suflete, pe Domnul!
*Ps. 103.1.
2. Voi lăuda pe Domnul cât* voi trăi,
voi lăuda pe Dumnezeul meu cât voi fi. *Ps. 104.33.
3. Nu* vă încredeţi în cei mari,
în fiii oamenilor, în care nu este ajutor. *Ps. 118.8,9. Isa. 2.22.
4. Suflarea lor trece*, se întorc în pământ,
şi în aceeaşi zi le pier şi planurile** lor. *Ps. 104.29. Ecl. 12.7. Isa. 2.22. **1 Cor. 2.6.
5. Ferice* de cine are ca ajutor pe Dumnezeul lui Iacov,
ferice de cine-şi pune nădejdea în Domnul Dumnezeul său!
*Ps. 144.15. Ier. 17.7.
6. El* a făcut cerurile şi pământul,
marea şi tot ce este în ea.
El ţine credincioşia în veci.
*Gen. 1.1. Apoc. 14.7.
7. El* face dreptate celor asupriţi;
dă** pâine celor flămânzi:
Domnul† izbăveşte pe prinşii de război; *Ps. 103.6. **Ps. 107.9. †Ps. 68.6; 107.10,14.
8. Domnul* deschide ochii orbilor;
Domnul** îndreaptă pe cei încovoiaţi;
Domnul iubeşte pe cei neprihăniţi.
*Mat. 9.30. Ioan 9.7-32. **Ps. 145.14; 147.6. Luca 13.13.
9. Domnul* ocroteşte pe cei străini,

sprijină pe orfan şi pe văduvă,
dar** răstoarnă calea celor răi.
*Deut. 10.18. Ps. 68.5. **Ps. 147.6.
10. Domnul* împărăţeşte în veci;
Dumnezeul tău, Sioane, rămâne din veac în veac!
Lăudaţi pe Domnul!
*Exod 15.18. Ps. 10.16; 145.13. Apoc. 11.15.

PSALMUL 147

147 1. Lăudaţi pe Domnul!
Căci* este frumos să lăudăm pe Dumnezeul nostru,
căci este** plăcut şi se cuvine să-L lăudăm†. *Ps. 92.1. **Ps. 135.3. †Ps. 33.1.
2. Domnul zideşte* iarăşi Ierusalimul,
strânge** pe exilaţii lui Israel;
*Ps. 102.16. **Deut. 30.3.
3. tămăduieşte* pe cei cu inima zdrobită
şi le leagă rănile.
*Ps. 51.17. Isa. 57.15; 61.1. Luca 4.18.
4. El socoteşte* numărul stelelor
şi le dă nume la toate. *Gen. 15.5. Isa. 40.26.
5. Mare* este Domnul nostru şi puternic prin tăria** Lui,
priceperea† Lui este fără margini.
*1 Cron. 16.25. Ps. 48.1; 96.4; 145.3. **Naum 1.3. †Isa. 40.28.
6. Domnul* sprijină pe cei nenorociţi,
şi doboară pe cei răi la pământ.
*Ps. 146.8,9.
7. Cântaţi Domnului cu mulţumiri,
lăudaţi pe Dumnezeul nostru cu harpa!
8. El* acoperă cerul cu nori,
pregăteşte ploaia pentru pământ
şi face să răsară iarba pe munţi.
*Iov 38.26,27. Ps. 104.13,14.
9. El* dă hrană vitelor
şi puilor** corbului când strigă.
*Iov 38.41. Ps. 104.27,28; 136.25; 145.15. **Iov 38.41. Mat. 6.26.
10. Nu* de puterea calului Se bucură El,
nu-Şi găseşte plăcerea în picioarele omului. *Ps. 33.16-18. Osea 1.7.
11. Domnul iubeşte pe cei ce se tem de El,
pe cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui.
12. Laudă pe Domnul, Ierusalime,
laudă pe Dumnezeul tău, Sioane!
13. Căci El întăreşte zăvoarele porţilor,
El binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău;
14. El* dă pace ţinutului tău
şi te satură cu cel mai bun grâu**.
*Isa. 60.17,18. **Ps. 132.15.
15. El* Îşi trimite poruncile pe pământ,
cuvântul Lui aleargă cu iuţeală mare.
*Iov 37.12. Ps. 107.20.
16. El* dă zăpada ca lâna,
El presară bruma albă ca cenuşa;
*Iov 37.6.
17. El Îşi azvârle gheaţa în bucăţi;
cine poate sta înaintea frigului Său?
18. El* Îşi trimite cuvântul Său şi le topeşte;
pune să sufle vântul Lui, şi apele curg. *Vers. 15. Iov 37.10.
19. El* descoperă lui Iacov cuvântul Său,
lui Israel, legile** şi poruncile Sale.
*Deut. 33.2-4. Ps. 76.1; 78.5; 103.7. **Mal. 4.4.
20. El n-a* lucrat aşa cu toate neamurile,
şi ele nu cunosc poruncile Lui.
Lăudaţi pe Domnul! *Deut. 4.32-34. Rom. 3.1,2.

PSALMUL 148

148 1. Lăudaţi pe Domnul! Lăudaţi pe Domnul din înălţimea cerurilor,
lăudaţi-L în locurile cele înalte!
2. Lăudaţi-L*, toţi îngerii Lui!
Lăudaţi-L, toate oştirile Lui!
*Ps. 103.20,21.
3. Lăudaţi-L, soare şi lună,
lăudaţi-L, toate stelele luminoase!
4. Lăudaţi-L, cerurile* cerurilor,
şi voi, ape**, care sunteţi mai presus de ceruri! *1 Împ. 8.27. 2 Cor. 12.2. **Gen. 1.7.
5. Să laude Numele Domnului,
căci* El a poruncit, şi au fost făcute,
*Gen. 1.1,6,7. Ps. 33.6,9.
6. le-a* întărit pe veci de veci;
le-a dat legi şi nu le va călca.
*Ps. 89.37; 119.90,91. Ier. 31.35,36; 33.25.
7. Lăudaţi pe Domnul de jos de pe pământ,
balauri* de mare şi adâncuri toate;
*Isa. 43.20.
8. foc şi grindină, zăpadă şi ceaţă,
vânturi năprasnice, care* împliniţi poruncile Lui, *Ps. 147.15-18.
9. munţi* şi dealuri toate,
pomi roditori şi cedri toţi,
*Isa. 44.23; 49.13; 55.12.
10. fiare şi vite toate,
târâtoare şi păsări înaripate,
11. împăraţi ai pământului şi popoare toate,
voievozi şi toţi judecătorii pământului,
12. tineri şi tinere,
bătrâni şi copii!
13. Să laude Numele Domnului!
Căci numai Numele* Lui este înălţat:

măreția** Lui este mai presus de pământ
și de ceruri. *Ps. 8.1. Isa. 12.4. **Ps. 113.4.
14. El* a înălțat tăria poporului Său:
iată o pricină de laudă** pentru toți
credincioșii Lui,
pentru copiii lui Israel, popor† de
lângă El.
Lăudați pe Domnul!
*Ps. 75.10. **Ps. 149.9. †Efes. 2.17.

PSALMUL 149

149 1. Lăudați pe Domnul!
Cântați* Domnului o cântare
nouă,
cântați laudele Lui în adunarea credin-
cioșilor Lui! *Ps. 33.3. Isa. 42.10.
2. Să se bucure Israel de Cel ce l-a
făcut*,
să se veselească fiii Sionului de
împăratul** lor!
*Iov 35.10. Ps. 100.3. Isa. 54.5. **Zah. 9.9. Mat. 21.5.
3. Să laude* Numele Lui cu jocuri,
să-L laude cu toba și cu harpa!
*Ps. 81.2; 150.4.
4. Căci Domnul* are plăcere de
poporul Său
și slăvește** pe cei nenorociți, mân-
tuindu-i. *Ps. 35.27. **Ps. 132.16.
5. Să salte de bucurie credincioșii Lui,
îmbrăcați în slavă,
să scoată strigăte* de bucurie în așter-
nutul lor! *Iov 35.10.
6. Laudele lui Dumnezeu să fie în
gura lor,
și sabia* cu două tăișuri, în mâna lor,
*Evr. 4.12. Apoc. 1.16.
7. ca să facă răzbunare asupra nea-
murilor
și să pedepsească popoarele;
8. să lege pe împărații lor cu lanțuri,
și pe mai marii lor, cu obezi de fier,
9. ca* să aducă la îndeplinire împo-
triva lor judecata scrisă!
Aceasta** este o cinste pentru toți
credincioșii Lui.
Lăudați pe Domnul!
*Deut. 7.1,2. **Ps. 148.14.

PSALMUL 150

150 1. Lăudați pe Domnul! Lăudați
pe Dumnezeu în Locașul Lui
cel Sfânt,
lăudați-L în întinderea cerului, unde
se arată puterea Lui!
2. Lăudați-L* pentru isprăvile Lui
cele mari,
lăudați-L, după mărimea** Lui nemăr-
ginită! *Ps. 145.5,6. **Deut. 3.24.
3. Lăudați-L* cu sunet de trâmbiță,
lăudați-L cu lăuta și harpa!
*Ps. 81.2; 149.3.
4. Lăudați-L cu* timpane și cu jocuri,
lăudați-L cântând cu instrumente
cu** corzi și cu cavalul.
*Exod 15.20. **Ps. 33.2; 92.3; 144.9. Isa. 38.20.
5. Lăudați-L* cu chimvale sunătoare,
lăudați-L cu chimvale zăngănitoare!
*1 Cron. 15.16,19,28; 16.5; 25.1,6.
6. Tot ce are suflare să laude pe
Domnul!
Lăudați pe Domnul!

PILDELE SAU PROVERBELE LUI SOLOMON

(Isaia 33.6. 1 Timotei 4.8.)

Strigarea înțelepciunii

1 1. Pildele* lui Solomon, fiul lui
David, împăratul lui Israel,
*1 Împ. 4.32. Cap. 10.1; 25.1. Ecl. 12.9.
2. pentru cunoașterea înțelepciunii și
învățăturii,
pentru înțelegerea cuvintelor minții;
3. pentru* căpătarea învățăturilor de
bun simț,
de dreptate, de judecată și de nepăr-
tinire; *Cap. 2.1,9.
4. ca să dea celor* neîncercați ageri-
me de minte,
tânărului cunoștință și chibzuință –
*Cap. 9.4.
5. să asculte* însă și înțeleptul, și își
va mări știința,
și cel priceput, și va căpăta iscusință –
*Cap. 9.9.
6. pentru prinderea înțelesului unei
pilde sau al unui cuvânt adânc,
înțelesul cuvintelor înțelepților și al
cuvintelor lor cu tâlc*. *Ps. 78.2.
7. Frica Domnului este începutul*
științei;
dar nebunii nesocotesc înțelepciunea
și învățătura.
*Iov 28.28. Ps. 111.10. Cap. 9.10. Ecl. 12.13.
8. Ascultă, fiule*, învățătura tatălui tău
și nu lepăda îndrumările mamei tale!
*Cap. 4.1; 6.20.
9. Căci ele sunt o cunună* plăcută pe
capul tău
și un lanț de aur la gâtul tău. *Cap. 3.22.

Ferirea de ispite

10. Fiule, dacă nişte păcătoşi vor să te amăgească,
nu te* lăsa câştigat de ei!
*Gen. 39.7, etc. Ps. 1.1. Efes. 5.11.
11. Dacă-ţi vor zice: „Vino cu noi!
Haidem să întindem curse ca să vărsăm* sânge,
să întindem fără temei laţuri celui nevinovat; *Ier. 5.26.
12. haidem să-i înghiţim de vii, ca Locuinţa morţilor,
şi întregi, ca* pe cei ce se coboară în groapă; *Ps. 28.1; 143.7.
13. vom găsi tot felul de lucruri scumpe
şi ne vom umple casele cu pradă;
14. vei avea şi tu partea ta la fel cu noi,
o pungă vom avea cu toţii!“ –
15. Fiule, să nu porneşti la* drum cu ei,
abate-ţi** piciorul de pe cărarea lor!
*Ps. 1.1. Cap. 4.14. **Ps. 119.101.
16. Căci* picioarele lor aleargă la rău
şi se grăbesc să verse sânge.
*Isa. 59.7. Rom. 3.15.
17. Dar degeaba se aruncă laţul
înaintea ochilor tuturor păsărilor;
18. căci ei întind curse tocmai împotriva sângelui lor,
şi sufletului lor îşi întind ei laţuri.
19. Aceasta este soarta* tuturor celor lacomi de câştig,
lăcomia aduce pierderea celor ce se dedau la ea. *Cap. 15.27. 1 Tim. 6.10.

Cei neascultători

20. Înţelepciunea* strigă pe uliţe,
îşi înalţă glasul în pieţe:
*Cap. 8.1, etc.; 9.3. Ioan 7.37.
21. strigă unde e zarva mai mare;
la porţi, în cetate, îşi spune cuvintele ei:
22. „Până când veţi iubi prostia, proştilor?
Până când le va plăcea batjocoritorilor batjocura
şi vor urî nebunii ştiinţa?
23. Întoarceţi-vă să ascultaţi mustrările mele!
Iată, voi turna* duhul meu peste voi,
vă voi face cunoscut cuvintele mele...
*Ioel 2.28.
24. Fiindcă* eu chem şi voi vă împotriviţi,
fiindcă îmi întind mâna şi nimeni nu ia seama, *Isa. 65.12; 66.4. Ier. 7.13. Zah. 7.1.
25. fiindcă lepădaţi* toate sfaturile mele
şi nu vă plac mustrările mele,
*Ps. 107.11. Vers. 30. Luca 7.3.
26. de aceea şi* eu voi râde când veţi fi în vreo nenorocire,
îmi voi bate joc de voi când vă va apuca groaza, *Ps. 2.4.
27. când vă va apuca groaza ca* o furtună
şi când vă va învălui nenorocirea ca un vârtej,
când va da peste voi necazul şi strâmtorarea. *Cap. 10.24.
28. Atunci* mă vor chema, şi nu voi răspunde;
mă vor căuta, şi nu mă vor găsi.
*Iov 27.9; 35.12. Isa. 1.15. Ier. 11.11; 14.12. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Zah. 7.13. Iac. 4.3.
29. Pentru că* au urât ştiinţa
şi n-au ales** frica Domnului,
*Iov 21.14. Vers. 22. **Ps. 119.173.
30. pentru că n-au iubit* sfaturile mele
şi au nesocotit toate mustrările mele.
*Vers. 25. Ps. 81.11.
31. De aceea se vor hrăni* cu roada umbletelor lor
şi se vor sătura cu sfaturile lor.
*Iov 4.8. Cap. 14.14; 22.8. Isa. 3.11. Ier. 6.19.
32. Căci împotrivirea proştilor îi ucide,
şi liniştea nebunilor îi pierde;
33. dar cel ce* m-ascultă va locui fără grijă,
va trăi liniştit** şi fără să se teamă de vreun rău. *Ps. 25.12,13. **Ps. 112.7.

Îndemn la căutarea înţelepciunii

2
1. Fiule, dacă vei primi cuvintele mele,
dacă vei păstra* cu tine învăţăturile mele, *Cap. 4.21; 7.1.
2. dacă vei lua aminte la înţelepciune
şi dacă-ţi vei pleca inima la pricepere;
3. dacă vei cere înţelepciune
şi dacă te vei ruga pentru pricepere,
4. dacă o vei căuta* ca argintul
şi vei umbla după ea ca după o comoară, *Cap. 3.14. Mat. 13.44.
5. atunci vei înţelege frica de Domnul
şi vei găsi cunoştinţa lui Dumnezeu.
6. Căci* Domnul dă înţelepciune;
din gura Lui iese cunoştinţă şi pricepere. *1 Împ. 3.9,12. Iac. 1.5.

7. El dă izbândă celor fără prihană,
dă un scut* celor ce umblă în nevinovăţie. *Ps. 84.11. Cap. 30.5.
8. Ocroteşte cărările neprihănirii,
şi păzeşte* calea credincioşilor Lui.
*1 Sam. 2.9. Ps. 66.9.
9. Atunci vei înţelege dreptatea, judecata,
nepărtinirea, toate căile care duc la bine.

Înţelepciunea ne fereşte de cei amăgitori

10. Căci înţelepciunea va veni în inima ta,
şi cunoştinţa va fi desfătarea sufletului tău;
11. chibzuinţa* va veghea asupra ta,
priceperea te va păzi, *Cap. 6.22.
12. ca să te scape de calea cea rea,
de omul care ţine cuvântări stricate;
13. de cei ce părăsesc cărările adevărate
ca să umble* pe drumuri întunecoase;
*Ioan 3.19,20.
14. care se bucură* să facă răul
şi îşi pun plăcerea** în răutate,
*Cap. 10.23. Ier. 11.35. **Rom. 1.32.
15. care* umblă pe cărări strâmbe
şi apucă pe drumuri sucite; *Ps. 125.5.
16. ca să te scape şi de nevasta* altuia,
de străina** care întrebuinţează vorbe ademenitoare,
*Cap. 5.20. **Cap. 5.3; 6.24; 7.5.
17. care părăseşte* pe bărbatul tinereţii ei
şi uită legământul Dumnezeului ei.
*Mal. 2.14,15.
18. Căci casa* ei coboară la moarte,
şi drumul ei duce la cei morţi:
*Cap. 7.27.
19. nici unul care se duce la ea nu se mai întoarce
şi nu mai găseşte cărările vieţii.
20. De aceea, tu să umbli pe calea oamenilor de bine
şi să ţii cărările celor neprihăniţi!
21. Căci oamenii* fără prihană vor locui ţara,
şi oamenii neîntinaţi vor rămâne în ea; *Ps. 37.29.
22. dar cei răi* vor fi nimiciţi din ţară,
şi cei necredincioşi vor fi smulşi din ea. *Iov 18.17. Ps. 37.28; 104.35.

Folosul temerii de Dumnezeu şi al înţelepciunii

3 1. Fiule, nu uita învăţăturile mele
şi păstrează în inima* ta sfaturile mele! *Deut. 8.1; 30.16,20.
2. Căci ele îţi vor lungi zilele şi anii vieţii tale
şi-ţi vor aduce multă pace*. *Ps. 119.165.
3. Să nu te părăsească bunătatea şi credincioşia:
leagă-ţi-le* la gât,
scrie-le** pe tăbliţa inimii tale.
*Exod 13.9. Deut. 6.8. Cap. 6.21; 7.3. **Ier. 17.1. 2 Cor. 3.3.
4. Şi astfel vei căpăta trecere* şi minte sănătoasă,
înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor.
*Ps. 111.10. 1 Sam. 2.26. Luca 2.52. Fapt. 2.47. Rom. 14.18.
5. Încrede-te* în Domnul din toată inima ta
şi nu** te bizui pe înţelepciunea ta!
*Ps. 37.3,5. **Ier. 9.23.
6. Recunoaşte-L* în toate căile tale,
şi El îţi va netezi** cărările.
*1 Cron. 28.9. **Ier. 10.23.
7. Nu te socoti singur* înţelept;
teme-te** de Domnul şi abate-te de la rău! *Rom. 12.16. **Iov 1.1. Cap. 16.6.
8. Aceasta va aduce sănătate trupului tău
şi răcorire oaselor* tale. *Iov 21.24.
9. Cinsteşte* pe Domnul cu averile tale
şi cu cele dintâi roade din tot venitul tău: *Exod 22.29;
23.19; 34.26. Deut. 26.2, etc. Mal. 3.10, etc. Luca 14.13.
10. căci* atunci grânarele îţi vor fi pline de belşug,
şi teascurile tale vor geme de must.
*Deut. 28.8.

Fericirea şi înţelepciunea adevărată

11. Fiule*, nu dispreţui mustrarea Domnului
şi nu te mâhni de pedepsele Lui.
*Iov 5.17. Ps. 94.12. Evr. 12.5,6. Apoc. 3.19.
12. Căci Domnul mustră pe cine iubeşte,
ca un părinte* pe copilul pe care-l iubeşte! *Deut. 8.5.
13. Ferice* de omul care găseşte înţelepciunea
şi de omul care capătă pricepere!
*Cap. 8.34,35.
14. Căci câştigul* pe care-l aduce ea este mai bun decât al argintului,
şi venitul adus de ea este mai de preţ decât aurul;
*Iov 28.13, etc. Ps. 19.10. Cap. 2.4; 8.11,19; 16.16.

15. ea este mai de preţ decât mărgăritarele,
şi toate comorile* tale nu se pot asemui cu ea. *Mat. 13.44.
16. În dreapta ei este o viaţă lungă*;
în stânga ei, bogăţie şi slavă.
*Cap. 8.18. 1 Tim. 4.8.
17. Căile* ei sunt nişte căi plăcute,
şi toate cărările ei sunt nişte cărări paşnice. *Mat. 11.29,30.
18. Ea este un pom de* viaţă pentru cei ce o apucă,
şi cei ce o au sunt fericiţi. *Gen. 2.9; 3.22.
19. Prin înţelepciune a întemeiat Domnul* pământul,
şi prin pricepere a întărit El cerurile;
*Ps. 104.24; 136.5. Cap. 8.27. Ier. 10.12; 51.15.
20. prin ştiinţa* Lui s-au deschis adâncurile
şi strecoară norii** roua.
*Gen. 1.9. **Deut. 33.28. Iov 36.28.
21. Fiule, să nu se depărteze învăţăturile acestea de ochii tăi:
păstrează înţelepciunea şi chibzuinţa!
22. Căci ele vor fi viaţa sufletului tău
şi podoaba* gâtului tău. *Cap. 1.9.
23. Atunci* vei merge cu încredere pe drumul tău,
şi piciorul nu ţi se va poticni.
*Ps. 37.24; 91.11,12. Cap. 10.9.
24. Când* te vei culca, vei fi fără teamă,
şi când vei dormi, somnul îţi va fi dulce. *Lev. 26.6. Ps. 3.5; 4.8.
25. Nu te teme nici de spaimă năprasnică*,
nici de o năvălire din partea celor răi;
*Ps. 91.5; 112.7.
26. căci Domnul va fi nădejdea ta,
şi El îţi va păzi piciorul de cădere.

Îndemnuri la o bună vieţuire

27. Nu opri o binefacere* celui ce are nevoie de ea,
când poţi s-o faci. *Rom. 13.7. Gal. 6.10.
28. Nu* zice aproapelui tău: „Du-te şi vino iarăşi;
îţi voi da mâine!“
când ai de unde să dai. *Lev. 19.13. Deut. 24.15.
29. Nu gândi rău împotriva aproapelui tău,
când locuieşte liniştit lângă tine.
30. Nu te certa* fără pricină cu cineva,
când nu ţi-a făcut nici un rău.
*Rom. 12.18.
31. Nu pizmui pe omul asupritor*
şi nu alege nici una din căile lui!
*Ps. 37.1; 73.3. Cap. 24.1.
32. Căci Domnul urăşte pe oamenii stricaţi,
dar este prieten cu cei fără prihană*.
*Ps. 25.14.
33. Blestemul* Domnului este în casa celui rău,
dar locuinţa celor neprihăniţi o binecuvântează**.
*Lev. 26.14, etc. Ps. 37.22. Zah. 5.4. Mal. 2.2. **Ps. 1.3.
34. Când are a face cu cei batjocoritori, Îşi bate joc* de ei,
dar celor smeriţi le dă har.
*Iac. 4.6. 1 Pet. 3.5.
35. Înţelepţii vor moşteni slava,
dar partea celor nebuni este ruşinea.

4 1. Ascultaţi, fiilor*, învăţătura unui tată
şi luaţi aminte, ca să pricepeţi;
*Ps. 34.11. Cap. 1.8.
2. căci eu vă dau sfaturi bune:
nu lepădaţi învăţătura mea.
3. Căci când eram încă fiu la tatăl meu
şi fiu gingaş* şi singur la mama mea,
*1 Cron. 29.1.
4. el* mă învăţa atunci şi-mi zicea:
„Păstrează bine în inima ta cuvintele mele,
păzeşte** învăţăturile mele şi vei trăi! *1 Cron. 28.9. Efes. 6.4. **Cap. 7.2.
5. Dobândeşte* înţelepciune, dobândeşte pricepere;
nu uita cuvintele gurii mele şi nu te abate de la ele. *Cap. 2.2,3.
6. N-o părăsi, şi ea te va păzi;
iubeşte-o*, şi te va ocroti! *2 Tes. 2.10.
7. Iată* începutul înţelepciunii:
dobândeşte înţelepciunea,
şi cu tot ce ai, dobândeşte priceperea.
*Mat. 13.44. Luca 10.42.
8. Înalţă-o*, şi ea te va înălţa;
ea va fi slava ta, dacă o vei îmbrăţişa.
*1 Sam. 2.30.
9. Ea îţi va pune pe cap o cunună plăcută*,
te va împodobi cu o strălucită cunună împărătească.“ *Cap. 1.9; 3.22.
10. Ascultă, fiule, primeşte cuvintele mele,
şi anii* vieţii tale se vor înmulţi.
*Cap. 3.2.
11. Eu îţi arăt calea înţelepciunii,
te povăţuiesc pe cărările neprihănirii.
12. Când vei umbla, pasul nu-ţi* va fi stânjenit;
şi când vei alerga**, nu te vei poticni. *Ps. 18.36. **Ps. 91.11,12.

13. Ţine învăţătura, n-o lăsa din mână;
păstrează-o, căci ea este viaţa ta.
14. Nu* intra pe cărarea celor răi
şi nu umbla pe calea celor nelegiuiţi!
*Ps. 1.1. Cap. 1.10,15.
15. Fereşte-te de ea, nu trece pe ea;
ocoleşte-o şi treci înainte!
16. Căci* ei nu dorm dacă n-au făcut răul,
le piere somnul dacă nu fac pe cineva să cadă; *Ps. 36.4. Isa. 57.20.
17. căci ei mănâncă pâine nelegiuită
şi beau vin stors cu sila.
18. Dar* cărarea celor neprihăniţi este** ca lumina strălucitoare,
a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.
*Mat. 5.14,45. Filp. 2.15. **2 Sam. 23.4.
19. Calea celor răi este ca întunericul* gros:
ei nu văd de ce se vor poticni.
*1 Sam. 2.9. Iov 18.5,6. Isa. 59.9,10. Ier. 23.12. Ioan 12.35.
20. Fiule, ia aminte la cuvintele mele,
pleacă-ţi urechea la vorbele mele!
21. Să* nu se depărteze cuvintele acestea de ochii tăi,
păstrează-le** în fundul inimii tale!
*Cap. 3.3,21. **Cap. 2.1.
22. Căci ele sunt viaţă pentru cei ce le găsesc
şi sănătate* pentru tot trupul lor.
*Cap. 3.8; 12.18.
23. Păzeşte-ţi inima mai mult decât orice,
căci din ea ies izvoarele vieţii.
24. Izgoneşte neadevărul din gura ta
şi depărtează viclenia de pe buzele tale!
25. Ochii tăi să privească drept,
şi pleoapele tale să caute drept înaintea ta.
26. Cărarea pe care mergi să fie netedă,
şi toate căile tale să fie hotărâte:
27. nu te* abate nici la dreapta, nici la stânga
şi fereşte-te** de rău.
*Deut. 5.32; 28.14. Ios. 1.7. **Isa. 1.16. Rom. 12.9.

Fereşte-te de desfrânare

5 1. Fiule, ia aminte la înţelepciunea mea
şi pleacă urechea la învăţătura mea,
2. ca să fii cu chibzuinţă,
şi buzele tale să aibă* cunoştinţă.
*Mal. 2.7.
3. Căci* buzele femeii străine strecoară miere,
şi cerul gurii ei este mai lunecos** decât untdelemnul;
*Cap. 2.16; 6.24. **Ps. 55.21.
4. dar* la urmă este amară ca pelinul,
ascuţită** ca o sabie cu două tăişuri.
*Ecl. 7.26. **Evr. 4.12.
5. Picioarele* ei coboară la moarte,
paşii ei dau în Locuinţa morţilor.
*Cap. 7.27.
6. Aşa că ea nu poate găsi calea vieţii,
rătăceşte în căile ei şi nu ştie unde merge.
7. Şi acum, fiilor, ascultaţi-mă
şi nu vă abateţi de la cuvintele gurii mele:
8. depărtează-te de drumul care duce la ea
şi nu te apropia de uşa casei ei,
9. ca nu cumva să-ţi dai altora vlaga ta,
şi unui om fără milă anii tăi;
10. ca nu cumva nişte străini să se sature de averea ta,
şi tu să te trudeşti pentru casa altuia;
11. ca nu cumva să gemi, la urmă,
când carnea şi trupul ţi se vor istovi,
12. şi să zici: „Cum am putut eu să urăsc* certarea
şi cum a dispreţuit inima** mea mustrarea? *Cap. 1.29. **Cap. 1.25; 12.1.
13. Cum am putut să n-ascult glasul învăţătorilor mei
şi să nu iau aminte la cei ce mă învăţau?
14. Cât pe ce să mă nenorocesc de tot
în mijlocul poporului şi adunării!"
15. Bea apă din fântâna ta
şi din izvoarele puţului tău.
16. Ce, vrei să ţi se verse izvoarele afară?
Şi să-ţi curgă râurile pe pieţele de obşte?
17. Lasă-le să fie numai pentru tine,
şi nu pentru străinii de lângă tine.
18. Izvorul tău să fie binecuvântat,
şi bucură-te de nevasta* tinereţii tale.
*Mal. 2.14.
19. Cerboaică* iubită, căprioară plăcută:
fii îmbătat tot timpul de drăgălăşiile ei,
fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei! *Cânt. 2.9; 4.5; 7.3.
20. Şi pentru ce, fiule, ai fi îndrăgostit de o* străină
şi ai îmbrăţişa sânul unei necunoscute? *Cap. 2.16; 7.5.

21. Căci* căile omului sunt lămurite înaintea ochilor Domnului
şi El vede toate cărările lui.
*2 Cron. 16.9. Iov 31.4; 34.21. Cap. 15.3. Ier. 16.17; 32.19. Osea 7.2. Evr. 4.13.
22. Cel rău este prins în înseşi* nelegiuirile lui
şi este apucat de legăturile păcatului lui. *Ps. 9.15.
23. El va muri din lipsă de înfrânare*,
se va poticni din prea multa lui nebunie. *Iov 4.21; 36.12.

Asupra chezăşiei

6 1. Fiule, dacă* te-ai pus chezaş pentru aproapele tău,
dacă te-ai prins pentru altul,
*Cap. 11.15; 17.18; 20.16; 22.26; 27.13.
2. dacă eşti legat prin făgăduinţa gurii tale,
dacă eşti prins de cuvintele gurii tale,
3. fă totuşi lucrul acesta, fiule: dezleagă-te,
căci ai căzut în mâna aproapelui tău!
De aceea du-te, aruncă-te cu faţa la pământ şi stăruieşte de el.
4. Nu da* somn ochilor tăi,
nici aţipire pleoapelor tale! Ps. 132.4.
5. Scapă din mâna lui cum scapă căprioara din mâna vânătorului
şi ca pasărea din mâna păsărarului...

Fereşte-te de lenevie

6. Du-te* la furnică, leneşule;
uită-te cu băgare de seamă la căile ei
şi înţelepţeşte-te! *Iov 12.7.
7. Ea n-are nici căpetenie,
nici priveghetor, nici stăpân;
8. totuşi îşi pregăteşte hrana vara
şi strânge de ale mâncării în timpul secerişului.
9. Până când* vei sta culcat, leneşule?
Când te vei scula din somnul tău?
*Cap. 24.33,34.
10. Să mai dormi puţin, să mai aţipeşti puţin,
să mai încrucişezi puţin mâinile ca să dormi!...
11. Şi sărăcia* vine peste tine ca un hoţ,
şi lipsa, ca un om înarmat.
*Cap. 10.4; 13.4; 20.4.

Fereşte-te de răutate

12. Omul de nimic, omul nelegiuit,
umblă cu neadevărul în gură,
13. clipeşte* din ochi, dă din picior
şi face semne cu degetele.
*Iov 15.12. Ps. 35.19. Cap. 10.10.
14. Răutatea este în inima lui, urzeşte* lucruri rele întruna
şi stârneşte** certuri. *Mica 2.1. **Vers. 19.
15. De aceea nimicirea îi va veni pe neaşteptate;
va fi zdrobit* deodată şi fără leac**.
*Ier. 19.11. **2 Cron. 36.16.
16. Şase lucruri urăşte Domnul
şi chiar şapte Îi sunt urâte:
17. ochii* trufaşi, limba** mincinoasă,
mâinile† care varsă sânge nevinovat,
*Ps. 18.27; 101.5. **Ps. 120.2,3. †Isa. 1.15.
18. inima* care urzeşte planuri nelegiuite,
picioarele** care aleargă repede la rău, *Gen. 6.5. **Isa. 59.7. Rom. 3.15.
19. martorul* mincinos, care spune minciuni,
şi cel ce stârneşte** certuri între fraţi. *Ps. 27.12. Cap. 19.5. **Vers. 14.

Fereşte-te de preacurvie

20. Fiule*, păzeşte sfaturile tatălui tău
şi nu lepăda învăţătura mamei tale:
*Cap. 1.8. Efes. 6.1.
21. leagă-le* necurmat la inimă,
atârnă-le de gât. *Cap. 3.3; 7.3.
22. Ele te vor însoţi* în mersul tău,
te vor** păzi în pat
şi îţi vor vorbi la deşteptare!
*Cap. 3.23,24. **Cap. 2.11.
23. Căci* sfatul este o candelă, învăţătura este o lumină,
iar îndemnul şi mustrarea sunt calea vieţii. *Ps. 19.8; 119.105.
24. Ele te vor feri* de femeia stricată,
de limba ademenitoare a celei străine.
*Cap. 2.16; 5.3; 7.5.
25. N-o* pofti în inima ta pentru frumuseţea ei
şi nu te lăsa ademenit de pleoapele ei.
*Mat. 5.28.
26. Căci pentru* o femeie curvă, omul ajunge de nu mai rămâne decât cu o bucată de pâine,
şi** femeia măritată întinde† o cursă unui suflet scump.
*Cap. 29.3. **Gen. 39.14. †Ezec. 13.19.
27. Poate cineva să ia foc în sân,
fără să i se aprindă hainele?
28. Sau poate merge cineva pe cărbuni aprinşi,
fără să-i ardă picioarele?

29. Tot aşa este şi cu cel ce se duce la nevasta aproapelui său:
oricine se atinge de ea nu va rămâne nepedepsit.
30. Hoţul nu este urgisit când fură
ca să-şi potolească foamea, căci îi este foame;
31. şi dacă este prins, trebuie să dea înapoi înşeptit*,
să dea chiar tot ce are în casă.
*Exod 22.1,4.
32. Dar cel ce preacurveşte cu o femeie este* un om fără minte,
singur îşi pierde viaţa cine face aşa.
*Cap. 7.7.
33. Nu va avea decât rană şi ruşine,
şi ocara nu i se va şterge.
34. Căci gelozia înfurie pe un bărbat,
şi n-are milă în ziua răzbunării;
35. nu se uită la nici un preţ de răscumpărare
şi nu se lasă înduplecat nici chiar de cel mai mare dar.

Ispita preacurviei şi urmările ei

7 1. Fiule, păstrează cuvintele mele
şi ţine* la tine sfaturile mele.
*Cap. 2.1.
2. Ţine* sfaturile mele şi vei trăi;
păzeşte învăţăturile** mele ca lumina ochilor. *Lev. 18.5. Cap. 4.4. Isa. 55.3. **Deut. 32.10.
3. Leagă-le* la degete,
scrie-le pe tăbliţa inimii tale.
*Deut. 6.8; 11.18. Cap. 3.3; 6.21.
4. Zi înţelepciunii: „Tu eşti sora mea!“
Şi numeşte priceperea prietena ta –
5. ca* să te ferească de nevasta altuia,
de străina care întrebuinţează cuvinte ademenitoare. *Cap. 2.16; 5.3; 6.24.
6. Stăteam la fereastra casei mele
şi mă uitam prin zăbrele.
7. Am zărit printre cei neîncercaţi,
am văzut printre tineri pe un băiat fără minte*. *Cap. 6.32; 9.4,16.
8. Trecea pe uliţă, la colţul unde stătea una din aceste străine,
şi a apucat pe calea care ducea spre locuinţa ei.
9. Era în* amurg, seara,
în noaptea neagră şi întunecoasă.
*Iov 24.15.
10. Şi iată că i-a alergat înainte o femeie
îmbrăcată ca o curvă şi cu inima şireată.
11. Era bună* de gură şi fără astâmpăr;
picioarele** nu-i puteau sta acasă:
*Cap. 9.13. **1 Tim. 5.13. Tit 2.5.
12. când în uliţă, când în pieţe,
pe la toate colţurile stătea la pândă.
13. Ea l-a îmbrăţişat şi l-a sărutat,
şi cu o faţă fără ruşine i-a zis:
14. „Eram datoare cu o jertfă de mulţumire,
azi mi-am împlinit juruinţele.
15. De aceea ţi-am ieşit înainte
să te caut, şi te-am şi găsit.
16. Mi-am împodobit patul cu învelitori,
cu aşternut de pânzeturi* din Egipt;
*Isa. 19.9.
17. mi-am stropit aşternutul
cu smirnă, aloe şi scorţişoară.
18. Vino, să ne îmbătăm de dragoste până dimineaţă,
să ne desfătăm cu dezmierdări.
19. Căci bărbatul meu nu este acasă,
a plecat într-o călătorie lungă,
20. a luat cu el sacul cu bani
şi nu se va întoarce acasă decât la luna nouă.“
21. Tot vorbindu-i*, ea l-a ademenit
şi l-a atras cu** buzele ei ademenitoare. *Cap. 5.3. **Ps. 12.2.
22. Deodată a început să meargă după ea
ca boul care se duce la măcelărie,
ca un cerb care aleargă spre cursă,
23. ca pasărea* care dă buzna în laţ,
fără să ştie că o va costa viaţa,
până ce săgeata îi străpunge ficatul.
*Ecl. 9.12.
24. Şi acum, fiilor, ascultaţi-mă
şi luaţi aminte la cuvintele gurii mele.
25. Să nu ţi se abată inima spre calea unei asemenea femei,
nu te rătăci pe cărările ei.
26. Căci ea a făcut să cadă multe jertfe
şi* mulţi sunt cei pe care i-a ucis ea.
*Neem. 13.26.
27. Casa* ei este drumul spre Locuinţa morţilor,
drumul care coboară spre locaşurile morţii. *Cap. 2.18; 5.5; 9.18.

Strigarea înţelepciunii

8 1. Nu strigă înţelepciunea*
şi nu-şi înalţă priceperea glasul?
*Cap. 1.20; 9.3.
2. Ea se aşază sus pe înălţimi,
afară pe drum, la răspântii,
3. şi strigă lângă porţi, la intrarea cetăţii,
la intrarea porţilor:
4. „Oamenilor, către voi strig,

şi spre fiii oamenilor se îndreaptă glasul meu.
5. Învăţaţi-vă minte, proştilor,
şi înţelepţiţi-vă, nebunilor!
6. Ascultaţi, căci am lucruri* mari de spus,
şi buzele mi se deschid ca să înveţe pe alţii ce este drept. *Cap. 22.20.
7. Căci gura mea vesteşte adevărul,
şi buzele mele urăsc minciuna!
8. Toate cuvintele gurii mele sunt drepte,
n-au nimic neadevărat, nici sucit în ele.
9. Toate sunt lămurite pentru cel priceput
şi drepte pentru cei ce au găsit ştiinţa.
10. Primiţi mai degrabă învăţăturile mele decât argintul,
şi mai degrabă ştiinţa decât aurul scump.
11. Căci* înţelepciunea preţuieşte mai mult decât mărgăritarele,
şi nici un lucru de preţ nu se poate asemui cu ea.
*Iov 28.15, etc. Ps. 19.10; 119.127. Cap. 3.14,15; 4.5,7; 16.16.
12. Eu, Înţelepciunea, am ca locuinţă mintea
şi pot născoci cele mai chibzuite planuri.
13. Frica* de Domnul este urârea răului;
trufia şi mândria**, purtarea rea
şi gura† mincinoasă, iată ce urăsc eu.
*Cap. 16.6. **Cap. 6.17. †Cap. 4.24.
14. De la mine vine sfatul şi izbânda,
eu sunt priceperea, a mea* este puterea. *Ecl. 7.19.
15. Prin* mine împărăţesc împăraţii
şi dau voievozii porunci drepte.
*Dan. 2.21. Rom. 13.1.
16. Prin mine cârmuiesc dregătorii
şi mai marii, toţi judecătorii pământului.
17. Eu* iubesc pe cei ce mă iubesc,
şi cei** ce mă caută cu tot dinadinsul mă găsesc.
*1 Sam. 2.30. Ps. 91.14. Ioan 14.21. **Iac. 1.5.
18. Cu mine este bogăţia* şi slava,
avuţiile trainice şi dreptatea.
*Cap. 3.16. Mat. 6.33.
19. Rodul* meu este mai bun decât aurul cel mai curat,
şi venitul meu întrece argintul cel mai ales. *Cap. 3.14. Vers. 10.
20. Eu umblu pe calea nevinovăţiei,
pe mijlocul cărărilor neprihănirii,
21. ca să dau o adevărată moştenire celor ce mă iubesc
şi să le umplu vistieriile.

Obârşia înţelepciunii

22. Domul* m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui,
înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui. *Cap. 3.19. Ioan 1.1.
23. Eu am fost aşezată din* veşnicie,
înainte de orice început,
înainte de a fi pământul. *Ps. 2.6.
24. Am fost născută când încă nu erau adâncuri,
nici izvoare încărcate cu ape;
25. am fost născută înainte* de întărirea munţilor,
înainte de a fi dealurile, *Iov 15.7,8.
26. când nu era încă nici pământul, nici câmpiile,
nici cea dintâi fărâmă din pulberea lumii.
27. Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de faţă;
când a tras o zare pe faţa adâncului,
28. când a pironit norii sus
şi când au ţâşnit cu putere izvoarele adâncului,
29. când* a pus un hotar mării,
ca apele să nu treacă peste porunca Lui,
când a pus temeliile** pământului,
*Gen. 1.9,10. Iov 38.10,11. Ps. 33.7; 104.9. Ier. 5.22. **Iov 38.4.
30. eu eram* meşterul Lui, la lucru lângă El,
şi în toate zilele eram desfătarea** Lui,
jucând neîncetat înaintea Lui,
*Ioan 1.1,2,18. **Mat. 3.17. Col. 1.13.
31. jucând pe rotocolul pământului Său
şi găsindu-mi plăcerea* în fiii oamenilor. *Ps. 16.3.
32. Şi acum, fiilor, ascultaţi-mă,
căci ferice* de cei ce păzesc căile mele! *Ps. 119.1,2; 128.1,2. Luca 11.28.
33. Ascultaţi învăţătura, ca să vă faceţi înţelepţi,
şi nu lepădaţi sfatul meu.
34. Ferice* de omul care m-ascultă,
care veghează zilnic la porţile mele
şi păzeşte pragul uşii mele.
*Cap. 3.13,18.
35. Căci cel ce mă găseşte, găseşte viaţa
şi capătă bunăvoinţa* Domnului.
*Cap. 12.2.
36. Dar cel ce păcătuieşte împotriva mea îşi vatămă* sufletul său;
toţi cei ce mă urăsc pe mine, iubesc moartea.“ *Cap. 2.20.

Strigarea prietenoasă a înţelepciunii

9 1. Înţelepciunea şi-a zidit* casa,
şi-a tăiat cei şapte stâlpi.
*Mat. 16.18. Efes. 2.20-22. 1 Pet. 2.5.
2. Şi-a înjunghiat* vitele, şi-a amestecat** vinul,
şi-a pus masa.
*Mat. 22.3, etc. **Vers. 5. Cap. 23.30.
3. Şi-a trimis* slujnicele şi** strigă,
de pe† vârful înălţimilor cetăţii:
*Rom. 10.15. **Cap. 8.1,2. †Vers. 14.
4. „Cine* este prost, să vină încoace!“
Celor lipsiţi de pricepere le zice:
*Vers. 16. Cap. 6.32. Mat. 11.25.
5. „Veniţi* de mâncaţi din pâinea mea
şi beţi din vinul pe care l-am amestecat!
*Vers. 2. Cânt. 5.1. Isa. 55.1. Ioan 6.27.
6. Lăsaţi prostia şi veţi trăi,
şi umblaţi pe calea priceperii!“
7. Cel ce mustră pe un batjocoritor îşi trage dispreţ
şi cel ce caută să îndrepte pe cel rău se alege cu ocară.
8. Nu* mustra pe cel batjocoritor, ca să nu te urască;
mustră** pe cel înţelept, şi el te va iubi!
*Mat. 7.6. **Ps. 141.5.
9. Dă înţeleptului, şi se va face şi mai înţelept;
învaţă pe cel neprihănit, şi* va învăţa şi mai mult!
*Mat. 13.12.
10. Începutul* înţelepciunii este frica de Domnul;
şi ştiinţa sfinţilor este priceperea.
*Iov 28.28. Ps. 111.10. Cap. 1.7.
11. Prin* mine ţi se vor înmulţi zilele
şi ţi se vor mări anii vieţii tale.
*Cap. 3.2,16; 10.27.
12. Dacă* eşti înţelept, pentru tine eşti înţelept;
dacă eşti batjocoritor, tu singur vei suferi.
*Iov 35.6,7. Cap. 16.26.

Îndemn împotriva ademenirii nebuniei

13. Nebunia este o femeie* gălăgioasă,
proastă şi care nu ştie nimic. *Cap. 7.11.
14. Ea şade totuşi la uşa casei sale,
pe un scaun, pe înălţimile* cetăţii,
*Vers. 3.
15. ca să strige la trecătorii
care merg pe calea cea dreaptă:
16. „Cine* este prost, să vină aici!“
Iar celui fără minte îi zice: *Vers. 4.
17. „Apele furate sunt dulci*,
şi pâinea luată pe ascuns este plăcută!“
*Cap. 20.17.
18. El nu ştie că acolo sunt morţii*
şi că oaspeţii ei sunt în văile Locuinţei morţilor.
*Cap. 2.18; 7.27.

Binecuvântarea dreptăţii, blestemul păcatului

10 1. Pildele lui Solomon.
Un fiu* înţelept este bucuria tatălui,
dar un fiu nebun este mâhnirea mamei sale.
*Cap. 15.20; 17.21,25; 19.13; 29.3,15.
2. Comorile câştigate pe nedrept nu* folosesc,
dar** neprihănirea izbăveşte de la moarte.
*Ps. 49.6, etc. Cap. 11.4. Luca 12.19,20. **Dan. 4.27.
3. Domnul* nu lasă pe cel neprihănit să sufere de foame,
dar îndepărtează pofta celor răi.
*Ps. 10.14; 34.9,10; 37.25.
4. Cine lucrează cu o mână* leneşă sărăceşte,
dar mâna** celor harnici îmbogăţeşte.
*Cap. 12.24; 19.15. **Cap. 13.4; 21.5.
5. Cine strânge vara este un om chibzuit,
cine doarme în timpul seceratului este un om* care face ruşine.
*Cap. 12.4; 17.2; 19.26.
6. Pe capul celui neprihănit sunt binecuvântări,
dar gura* celor răi ascunde silnicie.
*Vers. 11. Est. 7.8.
7. Pomenirea* celui neprihănit este binecuvântată,
dar numele celor răi putrezeşte. –
*Ps. 9.5,6; 112.6. Ecl. 8.10.
8. Cine are o inimă înţeleaptă primeşte învăţăturile,
dar cine* are o gură nesocotită se prăpădeşte singur. –
*Vers. 10.
9. Cine* umblă fără prihană, umblă fără teamă,
dar cine apucă pe căi strâmbe se dă singur de gol. –
*Ps. 23.4. Cap. 28.18. Isa. 33.15,16.
10. Cine* clipeşte din ochi este o pricină de întristare,
şi** cine are o gură nesocotită se prăpădeşte singur. –
*Cap. 6.13. **Vers. 8.
11. Gura* celui neprihănit este un izvor de viaţă,
dar gura** celor răi ascunde silnicie. –
*Ps. 37.30. Cap. 13.14; 18.4. **Ps. 107.42. Vers. 6.
12. Ura stârneşte certuri,
dar dragostea* acoperă toate greşelile. –
*Cap. 17.9. 1 Cor. 13.4. 1 Pet. 4.8.
13. Pe buzele omului priceput se află înţelepciunea,

dar nuiaua* este pentru spatele celui fără minte. – *Cap. 26.3.
14. Înţelepţii păstrează ştiinţa,
dar gura* nebunului este o pieire apropiată. – *Cap. 18.7; 21.23.
15. Averea* este o cetate întărită pentru cel bogat;
dar prăpădirea celor nenorociţi este sărăcia lor. –
*Iov 31.24. Ps. 52.7. Cap. 18.11. 1 Tim. 6.17.
16. Cel neprihănit îşi întrebuinţează câştigul pentru viaţă,
iar cel rău îşi întrebuinţează venitul pentru păcat. –
17. Cine îşi aduce aminte de certare apucă pe calea vieţii;
dar cel ce uită mustrarea apucă pe căi greşite. –
18. Cine ascunde ura, are buze mincinoase,
şi cine* răspândeşte bârfele este un nebun. – *Ps. 15.3.
19. Cine vorbeşte* mult nu se poate să nu păcătuiască,
dar cel** ce-şi ţine buzele, este un om chibzuit. – *Ecl. 5.3. **Iac. 3.2.
20. Limba celui neprihănit este argint ales;
inima celor răi este puţin lucru. –
21. Buzele celui neprihănit înviorează pe mulţi oameni,
dar nebunii mor fiindcă n-au judecată. –
22. Binecuvântarea* Domnului îmbogăţeşte
şi El nu lasă să fie urmată de nici un necaz. – *Gen. 24.35; 26.12. Ps. 37.22.
23. Pentru cel nebun este* o plăcere să facă răul,
dar pentru cel înţelept este o plăcere să lucreze cu pricepere. – *Cap. 14.9; 15.21.
24. Celui rău de* ce se teme aceea i se întâmplă,
dar celor neprihăniţi** li se împlineşte dorinţa. –
*Iov 15.21. **Ps. 145.19. Mat. 5.6. 1 Ioan 5.14,15.
25. Cum trece vârtejul, aşa* piere cel rău;
dar cel** neprihănit are temelii veşnice. –
*Ps. 37.9,10. **Ps. 15.5. Vers. 30. Mat 7.24,25; 16.18.
26. Cum este oţetul pentru dinţi şi fumul pentru ochi,
aşa este leneşul pentru cel ce-l trimite. –
27. Frica* de Domnul lungeşte zilele,
dar anii** celui rău sunt scurtaţi. –
*Cap. 9.11. **Iov 15.32,33; 22.16. Ps. 55.23. Ecl. 7.17.
28. Aşteptarea* celor neprihăniţi nu va fi decât bucurie,
dar** nădejdea celor răi va pieri. –
*Iov 8.13; 11.20. Ps. 112.10. Cap. 11.7. **Ps. 1.6; 37.20.
29. Calea Domnului este un zid de apărare pentru cel nevinovat,
dar este un prăpăd pentru cei ce fac răul. –
30. Cel neprihănit* nu se va clătina niciodată,
dar cei răi nu vor locui în ţară. –
*Ps. 37.22,29; 125.1. Vers. 25.
31. Gura* celui neprihănit scoate înţelepciune,
dar limba stricată va fi nimicită. –
*Ps. 37.20.
32. Buzele celui neprihănit ştiu să vorbească lucruri plăcute,
dar gura celor răi spune răutăţi.

11 1. Cumpăna* înşelătoare este urâtă Domnului,
dar cântăreala dreaptă Îi este plăcută.
*Lev. 19.35,36. Deut. 25.13-16. Cap. 16.11; 20.10,23.
2. Când* vine mândria, vine şi ruşinea,
dar înţelepciunea este cu cei smeriţi.
*Cap. 15.33; 16.18; 18.12. Dan. 4.30,31.
3. Neprihănirea* oamenilor cinstiţi îi cârmuieşte fără teamă,
dar vicleniile celor stricaţi le aduc pieirea. *Cap. 13.6.
4. În ziua mâniei, bogăţia nu* slujeşte la nimic;
dar neprihănirea** izbăveşte de la moarte. *Cap. 10.2. Ezec. 7.19. Ţef. 1.18. **Gen. 7.1.
5. Nevinovăţia omului fără prihană îi netezeşte calea,
dar cel rău* cade prin însăşi răutatea lui. *Cap. 5.22. Ecl. 10.8.
6. Nevinovăţia oamenilor fără prihană îi scapă,
dar cei răi sunt prinşi de răutatea lor.
7. La* moartea celui rău, îi piere nădejdea,
şi aşteptarea oamenilor nelegiuiţi este nimicită. *Cap. 10.28.
8. Cel neprihănit* este scăpat din strâmtorare,
şi cel rău îi ia locul. *Cap. 21.18.
9. Cu gura lui, omul nelegiuit* pierde pe aproapele său,
dar cei neprihăniţi sunt scăpaţi prin ştiinţă. *Iov 8.13.
10. Când le merge bine* celor neprihăniţi, toată cetatea se bucură;
şi când pier cei răi, toţi strigă de veselie. *Est. 8.15. Cap. 28.12,28.

11. Cetatea* se înalţă prin binecuvântarea oamenilor fără prihană,
dar este surpată prin gura celor răi. – *Cap. 29.8.
12. Cine defaimă pe aproapele său este fără minte,
dar omul cu pricepere primeşte şi tace. –
13. Cine umblă cu bârfeli* dă pe faţă lucruri ascunse,
dar sufletul credincios ţine ce i s-a încredinţat. – *Lev. 19.16. Cap. 20.19.
14. Când* nu este chibzuinţă, poporul cade;
dar biruinţa vine prin marele număr de sfetnici. – *1 Împ. 12.1, etc. Cap. 15.22; 24.6.
15. Cui se pune chezaş pentru altul îi merge rău*,
dar cine se teme să se pună chezaş este liniştit. – *Cap. 6.1.
16. O femeie* plăcută capătă cinste,
şi cei asupritori capătă bogăţie. – *Cap. 31.30.
17. Omul* milostiv îşi face bine sufletului său,
dar omul fără milă îşi tulbură însăşi carnea lui. – *Mat. 5.7; 25.34, etc.
18. Cel rău dobândeşte un câştig înşelător,
dar cel* ce seamănă neprihănirea are o adevărată plată. – *Osea 10.12. Gal. 6.8,9. Iac. 3.18.
19. Adevărata neprihănire duce la viaţă,
dar cel ce urmăreşte răul găseşte moartea. –
20. Cei cu inima stricată sunt o scârbă înaintea Domnului,
dar cei ce umblă fără prihană Îi sunt plăcuţi.
21. Hotărât: cel rău nu va rămâne* nepedepsit,
dar sămânţa** celor neprihăniţi va fi scăpată. *Cap. 16.5. **Ps. 112.2.
22. Femeia frumoasă şi fără minte este ca un inel de aur pus în râtul unui porc. –
23. Dorinţa celor neprihăniţi este numai bine;
dar aşteptarea celor răi este numai mânie*. – *Rom. 2.8,9.
24. Unul care dă cu mâna largă*, ajunge mai bogat;
şi altul, care economiseşte prea mult, nu face decât să sărăcească. – *Ps. 112.9.
25. Sufletul* binefăcător va fi săturat,
şi** cel ce udă pe alţii va fi udat şi el. – *2 Cor. 9.6-10. **Mat. 5.7.
26. Cine* opreşte grâul este blestemat de popor,
dar pe capul celui ce-l vinde vine binecuvântarea**. – *Amos 8.5,6. **Iov 29.13.
27. Cine urmăreşte binele îşi câştigă bunăvoinţă,
dar* cine urmăreşte răul este atins de el. – *Est. 7.10. Ps. 7.15,16; 9.15,16; 10.2; 57.6.
28. Cine* se încrede în bogăţii va cădea,
dar cei neprihăniţi vor înverzi ca** frunzişul. – *Iov 31.24. Ps. 52.7. Marc. 10.24. Luca 12.21. 1 Tim. 6.17. **Ps. 1.3; 52.8; 92.12, etc. Ier. 17.8.
29. Cine îşi tulbură casa va moşteni vânt*,
şi nebunul va fi robul omului înţelept! – *Ecl. 5.16.
30. Rodul celui neprihănit este un pom de viaţă,
şi cel* înţelept câştigă suflete. – *Dan. 12.3. 1 Cor. 9.19, etc. Iac. 5.20.
31. Iată*, cel neprihănit este răsplătit pe pământ;
cu cât mai mult cel rău şi păcătos! *Ier. 25.29. 1 Pet. 4.17,18.

12 1. Cine iubeşte certarea, iubeşte ştiinţa;
dar cine urăşte mustrarea este prost. –
2. Omul de bine* capătă bunăvoinţa Domnului,
dar Domnul osândeşte pe cel plin de răutate. *Cap. 8.35.
3. Omul nu se întăreşte prin răutate,
dar rădăcina* celor neprihăniţi nu se va clătina. – *Cap. 10.25.
4. O femeie* cinstită este cununa bărbatului ei,
dar cea care-i face ruşine este ca** putregaiul în oasele lui. – *Cap. 31.23. 1 Cor. 11.7. **Cap. 14.30.
5. Gândurile celor neprihăniţi nu sunt decât dreptate,
dar sfaturile celor răi nu sunt decât înşelăciune. –
6. Cuvintele* celor răi sunt nişte curse ca să verse sânge,
dar** gura celor fără prihană îi izbăveşte. – *Cap. 1.11,18. **Cap. 14.3.
7. Cei răi* sunt răsturnaţi şi nu mai sunt,
dar casa celor neprihăniţi rămâne în picioare! *Ps. 37.36,37. Cap. 11.21. Mat. 7.24-27.
8. Un om este preţuit după măsura priceperii lui,
dar* cel cu inima stricată este dispreţuit. – *1 Sam. 25.17.

9. Mai* bine să fii într-o stare smerită şi să ai o slugă,
decât** să faci pe fudulul şi să n-ai ce mânca. – *Cap. 13.7. **Deut. 25.4.
10. Cel neprihănit se îndură de vite,
dar inima celui rău este fără milă.
11. Cine-şi* lucrează ogorul va avea belşug de pâine,
dar cine umblă după lucruri de nimic este** fără minte. –
*Gen. 3.19. Cap. 28.19. **Cap. 6.32.
12. Cel rău pofteşte prada celor nelegiuiţi,
dar rădăcina celor neprihăniţi rodeşte. –
13. În păcătuirea cu buzele este* o cursă primejdioasă,
dar** cel neprihănit scapă din bucluc. – *Cap. 18.7. **2 Pet. 2.9.
14. Prin rodul* gurii te saturi de bunătăţi,
şi** fiecare primeşte după lucrul mâinilor lui. – *Cap. 13.2; 18.20. **Isa. 3.10,11.
15. Calea nebunului este fără prihană în* ochii lui,
dar înţeleptul ascultă sfaturile. –
*Cap. 3.7. Luca 18.11.
16. Nebunul* îndată îşi dă pe faţă mânia,
dar înţeleptul ascunde ocara. – *Cap. 29.11.
17. Cine* spune adevărul face o mărturisire dreaptă,
dar martorul mincinos vorbeşte înşelăciune. – *Cap. 14.5.
18. Cine vorbeşte* în chip uşuratic, răneşte ca străpungerea unei săbii,
dar** limba înţelepţilor aduce vindecare. – *Ps. 57.4; 59.7; 64.3. **Ps. 52.5. Cap. 19.9.
19. Buza care spune adevărul este întărită pe vecie,
dar limba mincinoasă nu stă decât o clipă. –
20. Înşelătoria este în inima celor ce cugetă răul,
dar bucuria este pentru cei ce sfătuiesc la pace. –
21. Nici o nenorocire nu se întâmplă celui neprihănit,
dar cei răi sunt năpădiţi de rele. –
22. Buzele mincinoase sunt urâte* Domnului,
dar cei ce lucrează cu adevăr Îi sunt plăcuţi. – *Cap. 6.17; 11.20. Apoc. 22.15.
23. Omul* înţelept îşi ascunde ştiinţa,
dar inima nebunilor vesteşte nebunia. – *Cap. 13.16; 15.2.
24. Mâna* celor harnici va stăpâni,
dar mâna leneşă va plăti bir. – *Cap. 10.4.
25. Neliniştea* din inima omului îl doboară,
dar o vorbă** bună îl înveseleşte. –
*Cap. 15.13. **Isa. 50.4.
26. Cel neprihănit arată prietenului său calea cea bună,
dar calea celor răi îi duce în rătăcire. –
27. Leneşul nu-şi frige vânatul,
dar comoara de preţ a unui om este munca. –
28. Pe cărarea neprihănirii este viaţa,
şi pe drumul însemnat de ea nu este moarte. –

13 1. Un fiu înţelept ascultă învăţătura tatălui său,
dar* batjocoritorul n-ascultă mustrarea. – *1 Sam. 2.25.
2. Prin rodul gurii* ai parte de bine,
dar cei stricaţi au parte de silnicie. –
*Cap. 12.14.
3. Cine-şi* păzeşte gura, îşi păzeşte sufletul;
cine-şi deschide buzele mari aleargă spre pieirea lui. – *Ps. 39.1. Cap. 21.23. Iac. 3.2.
4. Leneşul* doreşte mult, şi totuşi, n-are nimic,
dar cei harnici se satură. – *Cap. 10.4.
5. Cel neprihănit urăşte cuvintele mincinoase,
dar cel rău se face urât şi se acoperă de ruşine. –
6. Neprihănirea* păzeşte pe cel nevinovat,
dar răutatea aduce pierzarea păcătosului. – *Cap. 11.3,5,6.
7. Unul* face pe bogatul, şi n-are nimic,
altul face pe săracul, şi are totuşi mari avuţii. – *Cap. 12.9.
8. Omul cu bogăţia lui îşi răscumpără viaţa,
dar săracul n-ascultă mustrarea. –
9. Lumina* celor neprihăniţi arde voioasă,
dar candela celor răi se stinge. –
*Iov 18.5,6; 21.17. Cap. 24.20.
10. Prin mândrie se aţâţă numai certuri,
dar înţelepciunea este cu cel ce ascultă sfaturile. –
11. Bogăţia* câştigată fără trudă scade,
dar ce se strânge încetul cu încetul, creşte. – *Cap. 10.2; 20.21.
12. O nădejde amânată îmbolnăveşte inima,

dar o dorinţă* împlinită este un pom de viaţă. – *Vers. 19.
13. Cine nesocoteşte* Cuvântul Domnului se pierde,
dar cine se teme de poruncă este răsplătit. – *2 Cron. 36.16.
14. Învăţătura* înţeleptului este un izvor de viaţă,
ca să abată pe om din cursele** morţii. – *Cap. 10.11; 14.27; 16.22. **2 Sam. 22.6.
15. O minte sănătoasă câştigă bunăvoinţă,
dar calea celor stricaţi este pietroasă. –
16. Orice* om chibzuit lucrează cu cunoştinţă,
dar nebunul îşi dă la iveală nebunia. – *Cap. 12.23; 15.2.
17. Un sol rău cade în nenorocire,
dar un sol credincios* aduce tămăduire. – *Cap. 25.13.
18. Sărăcia şi ruşinea sunt partea celui ce leapădă certarea,
dar cel* ce ia seama la mustrare este pus în cinste. – *Cap. 15.5,31.
19. Împlinirea unei dorinţe* este dulce sufletului,
dar celor nebuni le este urât să se lase de rău. – *Vers. 12.
20. Cine umblă cu înţelepţii se face înţelept,
dar cui îi place să se însoţească cu nebunii o duce rău. –
21. Nenorocirea urmăreşte pe cei* ce păcătuiesc,
dar cei neprihăniţi vor fi răsplătiţi cu fericire. – *Ps. 32.10.
22. Omul de bine lasă moştenitori pe copiii copiilor săi,
dar bogăţiile* păcătosului sunt păstrate pentru cel neprihănit. – *Iov 27.16,17. Cap. 28.8. Ecl. 2.26.
23. Ogorul pe care-l desţeleneşte săracul dă o hrană* îmbelşugată,
dar mulţi pier din pricina nedreptăţii lor. – *Cap. 12.11.
24. Cine* cruţă nuiaua, urăşte pe fiul său,
dar cine-l iubeşte, îl pedepseşte îndată. – *Cap. 19.18; 22.15; 23.13; 29.15,17.
25. Cel* neprihănit mănâncă până se satură,
dar pântecele celor răi duce lipsă. – *Ps. 34.10; 37.3.

14 1. Femeia* înţeleaptă îşi zideşte** casa,
iar femeia nebună o dărâmă cu înseşi mâinile ei. – *Cap. 24.3. **Rut 4.11.
2. Cine umblă cu neprihănire, se teme de Domnul,
dar* cine apucă pe căi strâmbe, Îl nesocoteşte. – *Iov 12.4.
3. În gura nebunului este o nuia pentru mândria lui,
dar* pe înţelepţi îi păzesc buzele lor. – *Cap. 12.6.
4. Unde nu sunt boi, ieslea rămâne goală,
dar puterea boilor aduce belşug de roade. –
5. Un martor* credincios nu minte,
dar un martor mincinos spune minciuni. – *Exod 20.16; 23.1. Cap. 6.19; 12.17. Vers. 25.
6. Batjocoritorul caută înţelepciunea şi n-o găseşte,
dar pentru omul priceput* ştiinţa este lucru uşor. – *Cap. 8.9; 17.24.
7. Depărtează-te de nebun,
căci nu pe buzele lui vei găsi ştiinţa. –
8. Înţelepciunea omului chibzuit îl face să vadă pe ce cale să meargă,
dar nebunia celor nesocotiţi îi înşală pe ei înşişi. –
9. Cei* nesocotiţi glumesc cu păcatul,
dar între cei fără prihană este bunăvoinţă. – *Cap. 10.23.
10. Inima îşi cunoaşte necazurile
şi nici un străin nu se poate amesteca în bucuria ei. –
11. Casa* celor răi va fi nimicită,
dar cortul celor fără prihană va înflori. – *Iov 8.15.
12. Multe căi pot* părea bune omului,
dar la** urmă se văd că duc la moarte. – *Cap. 16.25. **Rom. 6.21.
13. De multe ori chiar în mijlocul râsului inima poate fi mâhnită,
şi bucuria poate sfârşi* prin necaz. – *Cap. 5.4. Ecl. 2.2.
14. Cel cu inima rătăcită se satură* de căile lui,
şi omul de bine se satură şi el de ce este în el. – *Cap. 1.31; 12.14.
15. Omul lesne crezător crede orice vorbă,
dar omul chibzuit ia seama bine cum merge. –
16. Înţeleptul* se teme şi se abate de la rău,
dar nesocotitul este îngâmfat şi fără frică. – *Cap. 22.3.
17. Cine este iute la mânie face prostii,
şi omul plin de răutate se face urât. –

18. Cei proşti au parte de nebunie,
dar oamenii chibzuiţi sunt încununaţi cu ştiinţă. –
19. Cei răi se pleacă înaintea celor buni,
şi cei nelegiuiţi înaintea porţilor celui neprihănit. –
20. Săracul* este urât chiar şi de prietenul său,
dar bogatul are foarte mulţi prieteni. –
*Cap. 19.7.
21. Cine dispreţuieşte pe aproapele său face un păcat,
dar* ferice de cine are milă de cei nenorociţi. – *Ps. 41.1; 112.9.
22. În adevăr, cei ce gândesc rău se rătăcesc,
dar cei ce gândesc binele lucrează cu bunătate şi credincioşie.
23. Oriunde se munceşte este şi câştig,
dar oriunde numai se vorbeşte, este lipsă. –
24. Bogăţia este o cunună pentru cei înţelepţi,
dar cei nesocotiţi n-au altceva decât nebunie. –
25. Martorul* care spune adevărul scapă suflete,
dar cel înşelător spune minciuni. –
*Vers. 5.
26. Cine se teme de Domnul are un sprijin tare în El,
şi copiii lui au un loc de adăpost la El. –
27. Frica* de Domnul este un izvor de viaţă,
ea ne fereşte de cursele morţii. –
*Cap. 13.14.
28. Mulţimea poporului este slava împăratului,
lipsa poporului este pieirea voievodului. –
29. Cine* este încet la mânie are multă pricepere,
dar cine se aprinde iute, face multe prostii. – *Cap. 16.32. Iac. 1.19.
30. O inimă liniştită este viaţa trupului,
dar pizma* este putrezirea** oaselor. – *Ps. 112.10. **Cap. 12.4.
31. Cine* asupreşte pe sărac, batjocoreşte pe Ziditorul** său,
dar cine are milă de cel lipsit, cinsteşte pe Ziditorul său. –
*Cap. 17.5. Mat. 25.40,45. **Iov 31.15,16. Cap. 22.2.
32. Cel rău este doborât de răutatea lui,
dar cel neprihănit* chiar şi la moarte trage nădejde. –
*Iov 13.15; 19.26. Ps. 23.4; 37.37. 2 Cor. 1.9; 5.8. 2 Tim. 4.18.
33. Înţelepciunea se odihneşte într-o inimă pricepută,
dar în* mijlocul celor nesocotiţi ea se dă de gol. – *Cap. 12.16; 29.11.
34. Neprihănirea înalţă pe un popor,
dar păcatul este ruşinea popoarelor. –
35. Un împărat are plăcere* de un slujitor chibzuit,
dar pe cel de ocară îl atinge mânia lui. *Mat. 24.45,47.

15 1. Un răspuns* blând potoleşte mânia,
dar o vorbă** aspră aţâţă mânia.
*Judc. 8.1-3. Cap. 25.15. **1 Sam. 25.10, etc. 1 Împ. 12.13,14,16.
2. Limba înţelepţilor dă ştiinţă plăcută,
dar gura* nesocotiţilor împroaşcă nebunie. – *Vers. 28. Cap. 12.23; 13.16.
3. Ochii Domnului sunt în* orice loc,
ei văd pe cei răi şi pe cei buni. –
*Iov 34.21. Cap. 5.21. Ier. 16.17; 32.19. Evr. 4.13.
4. Limba dulce este un pom de viaţă,
dar limba stricată zdrobeşte sufletul. –
5. Nesocotitul* dispreţuieşte învăţătura tatălui său,
dar** cine ia seama la mustrare ajunge înţelept. –
*Cap. 10.1. **Cap. 13.18. Vers. 31,32.
6. În casa celui neprihănit este mare belşug,
dar în câştigurile celui rău este tulburare. –
7. Buzele înţelepţilor seamănă ştiinţa,
dar inima celor nesocotiţi este stricată. –
8. Jertfa* celor răi este o scârbă înaintea Domnului,
dar rugăciunea celor fără prihană Îi este plăcută. – *Cap. 21.27; 28.9. Isa. 1.11; 61.8; 66.3. Ier. 6.20; 7.22. Amos 5.22.
9. Calea celui rău este urâtă Domnului,
dar El iubeşte pe cel ce umblă* după neprihănire. – *Cap. 21.21. 1 Tim. 6.11.
10. Cine părăseşte cărarea este aspru* pedepsit,
şi cine** urăşte mustrarea va muri. –
*1 Împ. 22.8. **Cap. 5.12; 10.17.
11. Locuinţa morţilor* şi Adâncul sunt cunoscute Domnului,
cu cât mai mult inimile** oamenilor! – *Iov 26.6. Ps. 139.8.
**2 Cron. 6.30. Ps. 7.9; 44.21. Ioan 2.24,25; 21.17. Fapt. 1.24.

12. Batjocoritorului* nu-i place să fie mustrat,
de aceea nu se duce la cei înţelepţi. –
*Amos 5.10. 2 Tim. 4.3.
13. O inimă* veselă înseninează faţa;
dar când** inima este tristă, duhul este mâhnit. – *Cap. 17.22. **Cap. 12.25.
14. Inima celor pricepuţi caută ştiinţa,
dar gura nesocotiţilor găseşte plăcere în nebunie. –
15. Toate zilele celui nenorocit sunt rele,
dar* cel cu inima mulţumită are un ospăţ necurmat. – *Cap. 17.22.
16. Mai* bine puţin, cu frică de Domnul,
decât o mare bogăţie, cu tulburare! –
*Ps. 37.16. Cap. 16.8. 1 Tim. 6.6.
17. Mai* bine un prânz de verdeţuri şi dragoste,
decât un bou îngrăşat şi ură. –
*Cap. 17.1.
18. Un om* iute la mânie stârneşte certuri,
dar cine este încet la mânie potoleşte neînţelegerile. *Cap. 26.21; 29.22.
19. Drumul* leneşului este ca un hăţiş de spini,
dar cărarea celor fără prihană este netezită. – *Cap. 22.5.
20. Un fiu* înţelept este bucuria tatălui său,
dar un om nesocotit dispreţuieşte pe mama sa. – *Cap. 10.1; 29.3.
21. Nebunia* este o bucurie pentru cel fără minte,
dar** un om priceput merge pe drumul cel drept. – *Cap. 10.23. **Efes. 5.15.
22. Planurile nu izbutesc, când* lipseşte o adunare care să chibzuiască,
dar izbutesc când sunt mulţi sfetnici.– *Cap. 11.14; 20.18.
23. Omul are bucurie să dea un răspuns cu gura lui,
şi ce bună este o* vorbă spusă la vreme potrivită! – *Cap. 25.11.
24. Pentru cel înţelept, cărarea* vieţii duce în sus,
ca să-l abată de la Locuinţa morţilor, care este jos. – *Filp. 3.20. Col. 3.1,2.
25. Domnul surpă casa* celor mândri,
dar întăreşte hotarele** văduvei. –
*Cap. 12.7; 14.11. **Ps. 68.5,6; 146.9.
26. Gândurile* rele sunt urâte Domnului,
dar** cuvintele prietenoase sunt curate înaintea Lui. – *Cap. 6.16,18. **Ps. 37.30.
27. Cel* lacom de câştig îşi tulbură casa,
dar cel ce urăşte mita va trăi. –
*Cap. 11.19. Isa. 5.8. Ier. 17.11.
28. Inima celui neprihănit se gândeşte* ce să răspundă,
dar gura celor răi împroaşcă răutăţi. –
*1 Pet. 3.15.
29. Domnul Se depărtează* de cei răi,
dar ascultă rugăciunea** celor neprihăniţi. – *Ps. 10.1; 34.16. **Ps. 145.18,19.
30. O privire prietenoasă înveseleşte inima,
o veste bună întăreşte oasele. –
31. Urechea* care ia aminte la învăţăturile care duc la viaţă
locuieşte în mijlocul înţelepţilor. –
*Vers. 5.
32. Cel ce leapădă certarea îşi dispreţuieşte sufletul,
dar cel ce ascultă mustrarea capătă pricepere. –
33. Frica* de Domnul este şcoala înţelepciunii,
şi smerenia merge înaintea** slavei. –
*Cap. 1.7. **Cap. 18.12.

16 1. Planurile* pe care le face inima atârnă de om,
dar** răspunsul pe care-l dă gura vine de la Domnul. –
*Vers. 9. Cap. 19.21; 20.24. Ier. 10.23. **Mat. 10.19,20.
2. Toate căile omului sunt curate în* ochii lui,
dar cel ce cercetează duhurile este Domnul**. – *Cap. 21.2. **1 Sam. 16.7.
3. Încredinţează-ţi lucrările* în mâna Domnului
şi îţi vor izbuti planurile. –
*Ps. 37.5; 55.22. Mat. 6.25. Luca 12.22. Filp. 4.6. 1 Pet. 5.7.
4. Domnul* a făcut toate pentru o ţintă,
chiar** şi pe cel rău pentru ziua nenorocirii. –
*Isa. 43.7. Rom. 11.36. **Iov 21.30. Rom. 9.22.
5. Orice inimă trufaşă este o scârbă* înaintea Domnului;
hotărât**, ea nu va rămâne nepedepsită. – *Cap. 6.17; 8.13. **Cap. 11.21.
6. Prin* dragoste şi credincioşie omul ispăşeşte nelegiuirea,
şi prin frica** de Domnul se abate de la rău. – *Dan. 4.27. Luca 11.41. **Cap. 14.16.
7. Când sunt plăcute Domnului căile cuiva,
îi face prieteni chiar şi pe vrăjmaşii lui. –

8. Mai* bine puţin, cu dreptate,
decât mari venituri, cu strâmbătate. –
*Ps. 37.16. Cap. 15.16.
9. Inima* omului se gândeşte pe ce cale să meargă,
dar** Domnul îi îndreaptă paşii. –
*Vers. 1. Cap. 19.21. **Ps. 37.23. Cap. 20.24. Ier. 10.23.
10. Hotărâri dumnezeieşti sunt pe buzele împăratului,
gura lui nu trebuie să facă greşeli când judecă. –
11. Cântarul* şi cumpăna dreaptă vin de la Domnul;
toate greutăţile de cântărit sunt lucrarea Lui. – *Lev. 19.36. Cap. 11.1.
12. Împăraţilor le este scârbă să facă rău,
căci prin* neprihănire se întăreşte un scaun de domnie. – *Cap. 25.5; 29.14.
13. Buzele* neprihănite sunt plăcute împăraţilor,
şi ei iubesc pe cel ce vorbeşte cu neprihănire. – *Cap. 14.35; 22.11.
14. Mânia* împăratului este un vestitor al morţii,
dar un om înţelept trebuie s-o potolească. – *Cap. 19.12; 20.2.
15. Seninătatea feţei împăratului este viaţa,
şi bunăvoinţa* lui este ca** o ploaie de primăvară. *Cap. 19.12. **Iov 29.23. Zah. 10.1.
16. Cu cât mai mult face câştigarea* înţelepciunii decât a aurului!
Cu cât este mai de dorit câştigarea priceperii decât a argintului! –
*Cap. 8.11,19.
17. Calea oamenilor fără prihană este să se ferească de rău;
acela îşi păzeşte sufletul, care veghează asupra căii sale. –
18. Mândria* merge înaintea pieirii,
şi trufia merge înaintea căderii. –
*Cap. 11.2; 17.19; 18.12.
19. Mai bine să fii smerit cu cei smeriţi,
decât să împarţi prada cu cei mândri. –
20. Cine cugetă la Cuvântul Domnului găseşte fericirea,
şi cine se încrede* în Domnul este fericit. – *Ps. 2.12; 34.8; 125.1. Isa. 30.18. Ier. 17.7.
21. Cine are o inimă înţeleaptă este numit priceput,
dar dulceaţa buzelor măreşte ştiinţa. –
22. Înţelepciunea* este un izvor de viaţă pentru cine o are;
dar pedeapsa nebunilor este nebunia lor. – *Cap. 13.14; 14.27.
23. Cine are o inimă* înţeleaptă îşi arată înţelepciunea când vorbeşte
şi mereu se văd învăţături noi pe buzele lui. – *Ps. 37.30. Mat. 12.34.
24. Cuvintele prietenoase sunt ca un fagure de miere,
dulci pentru suflet şi sănătoase pentru oase. –
25. Multe căi* i se par bune omului,
dar la urmă duc la moarte. – *Cap. 14.12.
26. Cine* munceşte, pentru el munceşte,
căci foamea lui îl îndeamnă la lucru. –
*Cap. 9.12. Ecl. 6.7.
27. Omul stricat pregăteşte nenorocirea,
şi pe buzele lui este ca un foc aprins.
28. Omul* neastâmpărat stârneşte certuri,
şi pârâtorul** dezbină pe cei mai buni prieteni. –
*Cap. 6.14,19; 15.18; 26.21; 29.22. **Cap. 17.9.
29. Omul asupritor amăgeşte* pe aproapele său
şi-l duce pe o cale care nu este bună. –
*Cap. 1.10, etc.
30. Cine închide ochii ca să se dedea la gânduri stricate,
cine-şi muşcă buzele, a şi săvârşit răul. –
31. Perii* albi sunt o cunună de cinste,
ea se găseşte pe calea neprihănirii. –
*Cap. 20.29.
32. Cel* încet la mânie preţuieşte mai mult decât un viteaz,
şi cine este stăpân pe sine preţuieşte mai mult decât cine cucereşte cetăţi. –
*Cap. 19.11.
33. Se aruncă sorţul în poala hainei,
dar orice hotărâre vine de la Domnul.

17 1. Mai bine o bucată* de pâine uscată, cu pace,
decât o casă plină de cărnuri, cu ceartă! – *Cap. 15.17.
2. Un argat cu minte stăpâneşte peste fiul* care face ruşine
şi va împărţi moştenirea cu fraţii lui.
*Cap. 10.5; 19.26.
3. Tigaia* lămureşte argintul, şi cuptorul lămureşte aurul;
dar Cel ce încearcă inimile este Domnul. – *Ps. 26.2. Cap. 27.21. Ier. 17.10. Mal. 3.3.
4. Cel rău ascultă cu luare aminte la buza nelegiuită,
şi mincinosul pleacă urechea la limba nimicitoare. –

5. Cine* îşi bate joc de sărac, îşi bate joc de Cel ce l-a făcut;
cine se bucură de o nenorocire, nu va rămâne nepedepsit. –
*Cap. 14.31. **Iov 31.29. Obad. 12.
6. Copiii copiilor sunt cununa* bătrânilor,
şi părinţii sunt slava copiilor lor. –
*Ps. 127.3; 128.3.
7. Cuvintele alese nu se potrivesc în gura unui nebun;
cu cât mai puţin cuvintele mincinoase în gura unui om de viţă aleasă! –
8. Darurile par o* piatră scumpă în ochii celor ce le primesc:
oriîncotro se întorc, izbândesc. –
*Cap. 18.16; 19.6.
9. Cine* acoperă o greşeală, caută dragostea,
dar** cine o pomeneşte mereu în vorbirile lui, dezbină pe prieteni. –
*Cap. 10.12. **Cap. 16.28.
10. O mustrare pătrunde mai mult pe omul priceput,
decât o sută de lovituri pe cel nebun. –
11. Cel rău nu caută decât răscoală,
dar un sol fără milă va fi trimis împotriva lui. –
12. Mai* bine să întâlneşti o ursoaică jefuită de puii ei,
decât un nebun în timpul nebuniei lui. – *Osea 13.8.
13. Celui ce întoarce* rău pentru bine,
nu-i va părăsi răul casa. –
*Ps. 109.4,5. Ier. 18.20. Rom. 12.17. 1 Tes. 5.15. 1 Pet. 3.9.
14. Începutul unei certe este ca slobozirea unor ape;
de aceea, curmă* cearta înainte de a se înteţi. – *Cap. 20.3. 1 Tes. 4.11.
15. Cel* ce iartă pe vinovat şi osândeşte pe cel nevinovat,
sunt amândoi o scârbă înaintea Domnului. – *Exod 23.7. Cap. 24.24. Isa. 5.23.
16. La ce slujeşte argintul în mâna nebunului?
Să cumpere înţelepciunea?... Dar* n-are minte. – *Cap. 21.25,26.
17. Prietenul* adevărat iubeşte oricând,
şi în nenorocire ajunge ca un frate. –
*Rut 1.16. Cap. 18.24.
18. Omul* fără minte dă chezăşie,
se pune chezaş pentru aproapele său. –
*Cap. 6.1; 11.15.
19. Cine iubeşte certurile iubeşte păcatul,
şi cine-şi* zideşte poarta prea înaltă, îşi caută pieirea. – *Cap. 16.18.
20. Cel cu inimă prefăcută nu găseşte fericirea,
şi cel cu limba* stricată cade în nenorocire. – *Iac. 3.8.
21. Cine* dă naştere unui nebun va avea întristare,
şi tatăl unui nebun nu poate să se bucure. – *Cap. 10.1; 19.13. Vers. 25.
22. O inimă* veselă este un bun leac,
dar un** duh mâhnit usucă oasele. –
*Cap. 12.25; 15.13,15. **Ps. 22.15.
23. Cel rău primeşte daruri pe ascuns
ca să sucească* şi căile dreptăţii. –
*Exod 23.8.
24. Înţelepciunea* este în faţa omului priceput,
dar ochii nebunului o caută la capătul pământului. – *Cap. 14.6. Ecl. 2.14; 8.1.
25. Un fiu nebun aduce necaz* tatălui său
şi amărăciune celei ce l-a născut. –
*Cap. 10.1; 15.20; 19.13. Vers. 21.
26. Nu este bine să osândeşti* pe cel neprihănit la o gloabă,
nici să loveşti pe cei de neam ales din pricina neprihănirii lor. –
*Vers. 15. Cap. 18.5.
27. Cine* îşi înfrânează vorbele, cunoaşte ştiinţa,
şi cine are duhul potolit este un om priceput. – *Iac. 1.19.
28. Chiar* şi un prost ar trece de înţelept dacă ar tăcea,
şi de priceput dacă şi-ar ţine gura. –
*Iov 13.5.

18 1. Cel ursuz caută ce-i place lui,
se supără de orice lucru bun. –
2. Nebunului nu-i este de învăţătură,
ci vrea să arate ce ştie el. –
3. Când vine cel rău, vine şi dispreţul;
şi odată cu ruşinea, vine şi ocara. –
4. Cuvintele gurii unui om sunt ca nişte ape* adânci;
izvorul înţelepciunii este ca un şuvoi** care curge întruna. –
*Cap. 10.11; 20.5. **Ps. 78.2.
5. Nu* este bine să ai încredere în faţa celui rău,
ca să nedreptăţeşti pe cel neprihănit la judecată. –
*Lev. 19.15. Deut. 1.17; 16.19. Cap. 24.23; 28.21.
6. Vorbele nebunului aduc ceartă,
şi gura lui înjură până stârneşte lovituri. –
7. Gura* nebunului îi aduce pieirea,
şi buzele îi sunt o cursă pentru suflet. – *Cap. 10.14; 12.13; 13.3. Ecl. 10.12.

8. Cuvintele* bârfitorului sunt ca prăjiturile:
alunecă până în fundul măruntaielor. –
*Cap. 12.18; 26.22.
9. Cine se leneveşte în lucrul lui
este frate* cu cel ce nimiceşte. –
*Cap. 28.24.
10. Numele Domnului este un turn* tare;
cel neprihănit fuge în el şi stă la adăpost. –
*2 Sam. 22.3,51. Ps. 18.2; 27.1; 61.3,4; 91.2; 144.2.
11. Averea* este o cetate întărită, pentru cel bogat;
în închipuirea lui, ea este un zid înalt. – *Cap. 10.15.
12. Înainte* de pieire, inima omului se îngâmfă,
dar smerenia merge înaintea slavei. –
*Cap. 11.2; 15.33; 16.18.
13. Cine răspunde fără* să fi ascultat,
face o prostie şi îşi trage ruşinea. –
*Ioan 7.51.
14. Duhul omului îl sprijineşte la boală;
dar duhul doborât de întristare, cine-l va ridica? –
15. O inimă pricepută dobândeşte ştiinţa,
şi urechea celor înţelepţi caută ştiinţa. –
16. Darurile* unui om îi fac loc
şi-i deschid intrarea înaintea celor mari. – *Gen. 32.20. 1 Sam. 25.27. Cap. 17.8; 21.14.
17. Cel care vorbeşte întâi în pricina lui, pare că are dreptate,
dar vine celălalt şi-l ia la cercetare. –
18. Sorţul pune capăt neînţelegerilor
şi hotărăşte între cei puternici.
19. Fraţii nedreptăţiţi sunt mai greu de câştigat decât o cetate întărită,
şi certurile lor sunt tot aşa de greu de înlăturat ca zăvoarele unei case împărăteşti. –
20. Din* rodul gurii lui îşi satură omul trupul,
din venitul buzelor lui se satură.
*Cap. 12.14; 13.2.
21. Moartea* şi viaţa sunt în puterea limbii;
oricine o iubeşte, îi va mânca roadele. – *Mat. 12.37.
22. Cine* găseşte o nevastă bună găseşte fericirea;
este un har pe care-l capătă de la Domnul. – *Cap. 19.14; 31.10.
23. Săracul vorbeşte rugându-se,
dar bogatul răspunde cu* asprime. –
*Iac. 2.3.
24. Cine îşi face mulţi prieteni, îi face spre nenorocirea lui,
dar* este un prieten care ţine mai mult la tine decât un frate. – *Cap. 17.17.

19 1. Mai mult preţuieşte* săracul care umblă în neprihănirea lui,
decât un bogat cu buze stricate şi nebun. – *Cap. 28.6.
2. Lipsa de ştiinţă este o pagubă pentru cineva,
şi cine aleargă neghiobeşte înainte o nimereşte rău. –
3. Nebunia omului îi suceşte calea,
şi apoi cârteşte împotriva Domnului cu inima* lui. – *Ps. 37.7.
4. Bogăţia* aduce un mare număr de prieteni,
dar săracul este părăsit de prietenul lui. – *Cap. 14.20.
5. Martorul* mincinos nu rămâne nepedepsit,
şi cel ce spune minciuni nu va scăpa. –
*Vers. 9. Exod 23.1. Deut. 19.16,19. Cap. 6.19; 21.28.
6. Omul darnic are mulţi* linguşitori
şi toţi** sunt prieteni cu cel ce dă daruri. – *Cap. 29.26. **Cap. 17.8; 18.16; 21.14.
7. Toţi* fraţii săracului îl urăsc;
cu cât mai mult se** depărtează prietenii lui de el!
El se îndreaptă spre ei cu vorbe rugătoare, dar ei se fac nevăzuţi. –
*Cap. 14.20. **Ps. 38.11.
8. Cine capătă înţelepciune, îşi iubeşte sufletul;
cine păstrează priceperea, găseşte* fericirea. – *Cap. 16.20.
9. Martorul* mincinos nu rămâne nepedepsit,
şi cel ce spune minciuni va pieri. –
*Vers. 5.
10. Unui nebun nu-i şade bine să trăiască în desfătări,
cu atât mai puţin unui rob* să stăpânească peste voievozi. –
*Cap. 30.22. Ecl. 10.6,7.
11. Înţelepciunea* face pe om răbdător
şi** este o cinste pentru el să uite greşelile. – *Cap. 14.29. Iac. 1.19. **Cap. 16.32.
12. Mânia împăratului este ca* răcnetul unui leu,
şi bunăvoinţa lui este ca roua pe iarbă. – *Cap. 16.14,15; 20.2; 28.15. **Osea 14.5.
13. Un fiu* nebun este o nenorocire pentru tatăl său,

şi** o nevastă gâlcevitoare este ca o streaşină de pe care picură întruna. –
*Cap. 10.1; 15.20; 17.21,25. **Cap. 21.9,19; 27.15.
14. Casa* şi averea le moştenim de la părinţi,
dar o** nevastă pricepută este un dar de la Domnul. – *2 Cor. 12.14. **Cap. 18.22.
15. Lenea* te cufundă într-un somn adânc,
şi sufletul molatic suferă** de foame.–
*Cap. 6.9. **Cap. 10.4; 20.13; 23.21.
16. Cine* păzeşte porunca, îşi păzeşte sufletul;
cine nu veghează asupra căii sale, va muri. – *Luca 10.28; 11.28.
17. Cine* are milă de sărac, împrumută pe Domnul,
şi El îi va răsplăti binefacerea. –
*Cap. 28.27. Ecl. 11.1. Mat. 10.42; 25.40. 2 Cor. 9.6-8. Evr. 6.10.
18. Pedepseşte-ţi* fiul, căci tot mai este nădejde,
dar nu dori să-l omori. –
*Cap. 13.24; 23.13; 29.17.
19. Cel pe care-l apucă mânia trebuie să-şi ia pedeapsa;
căci, dacă-l scoţi din ea, va trebui să mai faci o dată lucrul acesta. –
20. Ascultă sfaturile şi primeşte învăţătura
ca să* fii înţelept pe viitor! – *Ps. 37.37.
21. Omul face multe* planuri în inima lui,
dar hotărârea Domnului, aceea se împlineşte. – *Iov 23.13. Ps. 33.10,11. Cap. 16.1,9. Isa. 14.26,27; 46.10. Fapt. 5.39. Evr. 6.17.
22. Ceea ce face farmecul unui om este bunătatea lui;
şi mai mult preţuieşte un sărac decât un mincinos. –
23. Frica* de Domnul duce la viaţă,
şi cel ce o are petrece noaptea sătul,
fără să fie cercetat de nenorocire. –
*1 Tim. 4.8.
24. Leneşul* îşi vâră mâna în strachină
şi n-o duce înapoi la gură. –
*Cap. 15.19; 26.13,15.
25. Loveşte* pe batjocoritor, şi prostul se** va face înţelept;
mustră† pe omul priceput, şi va înţelege ştiinţa. –
*Cap. 21.11. **Deut. 13.11. †Cap. 9.8.
26. Cine jefuieşte pe tatăl său şi izgoneşte pe mama sa,
este un fiu* care aduce ruşine şi ocară. – *Cap. 17.2.
27. Încetează, fiule, să mai asculţi învăţătura,
dacă ea te depărtează de învăţăturile înţelepte. –
28. Un martor stricat îşi bate joc de dreptate,
şi gura* celor răi înghite nelegiuirea. – *Iov 15.16; 20.12,13; 34.7.
29. Pedepsele sunt pregătite pentru batjocoritori,
şi loviturile* pentru spinările nebunilor. – *Cap. 10.13; 26.3.

20 1. Vinul este* batjocoritor, băuturile tari sunt gălăgioase;
oricine se îmbată cu ele nu este înţelept. – *Gen. 9.21. Cap. 23.29,30. Isa. 28.7. Osea 4.11.
2. Frica pe care o insuflă împăratul este ca* răcnetul unui leu,
cine îl supără, păcătuieşte** împotriva sa însuşi. – *Cap. 16.14; 19.12. **Cap. 8.36.
3. Este o cinste* pentru om să se ferească de certuri;
dar orice nebun se lasă stăpânit de aprindere. – *Cap. 17.14.
4. Toamna*, leneşul nu ară;
la secerat, ar vrea să strângă roade, dar** nu este nimic! –
*Cap. 10.4; 19.24. **Cap. 19.15.
5. Sfaturile în inima omului sunt ca* nişte ape adânci,
dar omul priceput ştie să scoată din ele. – *Cap. 18.4.
6. Mulţi* oameni îşi trâmbiţează bunătatea;
dar cine poate găsi un om** credincios? –
*Cap. 25.14. Mat. 6.2. Luca 18.11. **Ps. 12.1. Luca 18.8.
7. Cel neprihănit umblă în* neprihănirea lui;
ferice** de copiii lui după el! –
*2 Cor. 1.12. **Ps. 37.26; 112.2.
8. Împăratul*, care şade pe scaunul de domnie al dreptăţii,
risipeşte orice rău cu privirea lui. –
*Vers. 26.
9. Cine* poate zice: „Mi-am curăţat inima,
sunt curat de păcatul meu”? –
*1 Împ. 8.46. 2 Cron. 6.36. Iov 14.4. Ps. 51.5. Ecl. 7.20. 1 Cor. 4.4. 1 Ioan 1.8.
10. Două feluri de greutăţi* şi două feluri de măsuri
sunt o scârbă înaintea Domnului. –
*Deut. 25.13, etc. Vers. 23. Cap. 11.1; 16.11. Mica 6.10,11.
11. Copilul lasă să se vadă* încă din faptele lui
dacă purtarea lui va fi curată şi fără prihană. – *Mat. 7.16.
12. Urechea care aude* şi ochiul care vede,

şi pe una şi pe celălalt, Domnul le-a făcut. – *Exod 4.11. Ps. 94.9.
13. Nu* iubi somnul, căci vei ajunge sărac;
deschide ochii şi te vei sătura de pâine. – *Cap. 6.9; 12.11; 19.15. Rom. 12.11.
14. „Rău! Rău!“ zice cumpărătorul,
şi plecând, se fericeşte. –
15. Este aur şi sunt multe mărgăritare;
dar buzele înţelepte sunt un lucru* scump. – *Iov 28.12,16-19. Cap. 3.15; 8.11.
16. Ia-i* haina, căci s-a pus chezaş pentru altul;
şi ţine-l zălog pentru alţii. –
*Cap. 22.26,27; 27.13.
17. Pâinea minciunii este dulce* omului,
dar mai pe urmă gura îi este plină de pietriş. – *Cap. 9.17.
18. Planurile se pun la cale prin* sfat!
Fă** războiul cu chibzuinţă. –
*Cap. 15.22; 24.6. **Luca 14.31.
19. Cine* umblă cu bârfeli dă pe faţă lucrurile ascunse;
şi cu cel ce nu-şi poate ţine gura** să nu te amesteci. – *Cap. 11.13. **Rom. 16.18.
20. Dacă cineva* blestemă pe tatăl său şi pe mama sa,
i se va stinge lumina** în mijlocul întunericului. –
*Exod 21.17. Lev. 20.9. Mat. 15.4. **Iov 18.5,6. Cap. 24.20.
21. O moştenire* repede câştigată de la început,
nu va fi binecuvântată la** sfârşit. –
*Cap. 28.20. **Hab. 2.6.
22. Nu* zice: „Îi voi întoarce eu răul!“
Nădăjduieşte** în Domnul, şi El te va ajuta. – *Deut. 32.35. Cap. 17.13; 24.29. Rom. 12.17,19. 1 Tes. 5.15. 1 Pet. 3.9. **2 Sam. 16.12.
23. Domnul urăşte* două feluri de greutăţi,
şi cântarul mincinos nu este un lucru bun. – *Vers. 10.
24. Domnul* îndreaptă paşii omului,
dar ce înţelege omul din calea sa?
*Ps. 37.23. Cap. 16.9. Ier. 10.23.
25. Este o cursă pentru om să facă în pripă o făgăduinţă sfântă,
şi abia după* ce a făcut juruinţa să se gândească. – *Ecl. 5.4,5.
26. Un împărat* înţelept vântură pe cei răi
şi trece cu roata peste ei. –
*Ps. 101.5, etc. Vers. 8.
27. Suflarea omului este o lumină* a Domnului,
care pătrunde până în fundul măruntaielor. – *1 Cor. 2.11.
28. Bunătatea* şi credincioşia păzesc pe împărat,
şi el îşi întăreşte scaunul de domnie prin bunătate. – *Ps. 101.1. Cap. 29.14.
29. Slava tinerilor este tăria,
dar podoaba* bătrânilor sunt perii albi. – *Cap. 16.31.
30. Mijloacele de vindecare pentru cel rău sunt bătăile
şi vânătăile până la rană. –

21 1. Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului,
pe care îl îndreaptă încotro vrea. –
2. Omul* socoteşte că toate căile lui sunt fără prihană,
dar** Cel ce cercetează inimile este Domnul. *Cap. 16.2. **Cap. 24.12. Luca 16.15.
3. A* face dreptate şi judecată,
este mai plăcut Domnului decât jertfele. *1 Sam. 15.22. Ps. 50.8. Cap. 15.8. Isa. 1.11, etc. Osea 6.6. Mica 6.7,8.
4. Privirile* trufaşe şi inima îngâmfată,
această candelă a celor răi, nu este decât păcat. – *Cap. 6.17.
5. Planurile* omului harnic nu duc decât la belşug,
dar cel ce lucrează cu grabă n-ajunge decât la lipsă. – *Cap. 10.4; 13.4.
6. Comorile câştigate* cu o limbă mincinoasă
sunt o deşertăciune care fuge, şi ele duc la moarte. – *Cap. 10.2; 13.11; 20.21. 2 Pet. 2.3.
7. Silnicia celor răi îi mătură,
pentru că nu vor să facă ce este drept. –
8. Cel vinovat merge pe căi sucite,
dar cel nevinovat face ce este bine.
9. Mai* bine să locuieşti într-un colţ pe acoperiş,
decât cu o nevastă gâlcevitoare într-o casă mare. – *Vers. 19. Cap. 19.13; 25.24; 27.15.
10. Sufletul* celui rău doreşte răul,
semenul lui n-are nici o trecere înaintea lui. – *Iac. 4.5.
11. Când* este pedepsit batjocoritorul, prostul se face înţelept,
şi când se dă învăţătură celui înţelept, el capătă ştiinţa. – *Cap. 19.25.
12. Cel neprihănit* se uită la casa celui rău
şi vede ce repede sunt aruncaţi cei răi în nenorocire. – *Mat. 7.2; 18.30, etc. Iac. 2.13.
13. Cine îşi astupă urechea la strigătul săracului,

nici el nu va căpăta răspuns când va striga. –
14. Un dar* făcut în taină potoleşte mânia,
şi o mită dată pe ascuns potoleşte cea mai puternică mânie. – *Cap. 17.8,23; 18.16.
15. Este o bucurie pentru cel neprihănit să facă ce este bine,
dar* pentru cei ce fac răul este o groază. – *Cap. 10.29.
16. Omul care se abate de la calea înţelepciunii
se va odihni în adunarea celor morţi. –
17. Cine iubeşte petrecerile va duce lipsă,
şi cine iubeşte vinul şi untdelemnul dresurilor nu se îmbogăţeşte. –
18. Cel rău slujeşte ca preţ de răscumpărare* pentru cel neprihănit,
şi cel stricat, pentru oamenii fără prihană. – *Cap. 11.8. Isa. 43.3,4.
19. Mai* bine să locuieşti într-un pământ pustiu,
decât cu o nevastă gâlcevitoare şi supărăcioasă. – *Vers. 9.
20. Comori* de preţ şi untdelemn sunt în locuinţa celui înţelept,
dar omul fără minte le risipeşte. –
*Ps. 112.3. Mat. 25.3,4.
21. Cine* urmăreşte neprihănirea şi bunătatea,
găseşte viaţă, neprihănire şi slavă. –
*Cap. 15.9. Mat. 5.6.
22. Înţeleptul cucereşte cetatea* vitejilor
şi doboară puterea în care se încredeau. – *Ecl. 9.14, etc.
23. Cine* îşi păzeşte gura şi limba,
îşi scuteşte sufletul de multe necazuri. – *Cap. 12.13; 13.3; 18.21. Iac. 3.2.
24. Cel mândru şi trufaş se cheamă batjocoritor:
el lucrează cu aprinderea îngâmfării.
25. Poftele leneşului* îl omoară,
pentru că nu vrea să lucreze cu mâinile. – *Cap. 13.4.
26. Toată ziua o duce numai în pofte:
dar cel* neprihănit dă fără zgârcenie. – *Ps. 37.26; 112.9.
27. Jertfa* celor răi este o scârbă înaintea Domnului,
cu cât mai mult când o aduc cu gânduri nelegiuite. –
*Ps. 50.9. Cap. 15.8. Isa. 66.3. Ier. 6.20. Amos 5.22.
28. Martorul* mincinos va pieri,
dar omul care ascultă bine va vorbi totdeauna cu izbândă. – *Cap. 19.5,9.
29. Cel rău ia o înfăţişare neruşinată,
dar omul fără prihană îşi îmbunătăţeşte calea. –
30. Nici* înţelepciunea, nici priceperea,
nici sfatul n-ajută împotriva Domnului. – *Isa. 8.9,10. Ier. 9.23. Fapt. 5.39.
31. Calul* este pregătit pentru ziua bătăliei,
dar biruinţa** este a Domnului. –
*Ps. 20.7; 33.17. Isa. 31.1. **Ps. 3.8.

22 1. Un nume* bun este mai de dorit decât o bogăţie mare,
şi a fi iubit preţuieşte mai mult decât argintul şi aurul. – *Ecl. 7.1.
2. Bogatul* şi săracul se întâlnesc:
Domnul** i-a făcut şi pe unul şi pe altul.
*Cap. 29.13. 1 Cor. 12.21. **Iov 31.15. Cap. 14.31.
3. Omul* chibzuit vede nenorocirea şi se ascunde,
dar cei proşti merg înainte şi sunt pedepsiţi. – *Cap. 14.16; 27.12.
4. Răsplata* smereniei, a fricii de Domnul,
este bogăţia, slava şi viaţa. –
*Ps. 112.3. Mat. 6.33.
5. Spini* şi curse sunt pe calea omului stricat:
cel** ce-şi păzeşte sufletul se depărtează de ele. – *Cap. 15.19. **1 Ioan 5.18.
6. Învaţă* pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze,
şi când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea. – *Efes. 6.4. 2 Tim. 3.15.
7. Bogatul* stăpâneşte peste cei săraci,
şi cel ce ia cu împrumut este robul celui ce-i dă cu împrumut. – *Iac. 2.6.
8. Cine* seamănă nelegiuire, nelegiuire va secera,
şi nuiaua nelegiuirii lui este gata. –
*Iov 4.8. Osea 10.13.
9. Omul milostiv* va fi binecuvântat,
pentru că dă săracului din pâinea lui. –
*2 Cor. 9.6.
10. Izgoneşte* pe batjocoritor, şi cearta se va sfârşi,
neînţelegerile şi ocările vor înceta. –
*Gen. 21.9,10. Ps. 101.5.
11. Cine* iubeşte curăţia inimii
şi are bunăvoinţa pe buze, este prieten cu împăratul. – *Ps. 101.6. Cap. 16.13.
12. Ochii Domnului păzesc pe cel ce are ştiinţă,
dar înfruntă cuvintele celui stricat. –
13. Leneşul* zice: „Afară este un leu,
care m-ar putea ucide pe uliţă!“ –
*Cap. 26.13.

14. Gura* curvelor este o groapă adâncă;
pe cine vrea să-l pedepsească Domnul, acela** cade în ea. –
*Cap. 2.16; 5.3; 7.5; 23.27. **Ecl. 7.26.
15. Nebunia este lipită de inima copilului,
dar nuiaua* certării o va dezlipi de el. – *Cap. 13.24; 19.18; 23.13,14; 29.15,17.
16. Cine asupreşte pe sărac ca să-şi mărească avuţia,
va trebui să dea şi el altuia mai bogat şi va duce lipsă. –
17. Pleacă-ţi urechea şi ascultă cuvintele înţelepţilor,
şi ia învăţătura mea în inimă. –
18. Căci este bine să le păstrezi înăuntrul tău
şi să-ţi fie toate deodată pe buze. –
19. Pentru ca să-ţi pui încrederea în Domnul,
vreau să te învăţ eu astăzi, da, pe tine. –
20. N-am aşternut eu oare în scris pentru tine
sfaturi* şi cugetări, *Cap. 8.6.
21. ca* să te învăţ lucruri temeinice, cuvinte adevărate,
ca** să răspunzi cu vorbe adevărate celui ce te trimite? – *Luca 1.3,4. **1 Pet. 3.15.
22. Nu* despuia pe sărac, pentru că este sărac,
şi nu asupri** pe nenorocitul care stă la poartă!
*Exod 23.6. Iov 31.16,21. **Zah. 7.10. Mal. 3.5.
23. Căci* Domnul le va apăra pricina lor
şi va despuia viaţa celor ce-i despoaie. – *1 Sam. 24.12; 25.39. Ps. 12.5; 35.1,10; 68.5; 140.12. Cap. 23.11. Ier. 51.36.
24. Nu te împrieteni cu omul mânios
şi nu te însoţi cu omul iute la mânie,
25. ca nu cumva să te deprinzi cu cărările lui
şi să-ţi ajungă o cursă pentru suflet. –
26. Nu* fi printre cei ce pun chezăşii,
printre cei ce dau zălog pentru datorii. *Cap. 6.1; 11.15.
27. Căci dacă n-ai cu ce să plăteşti,
pentru ce ai voi să ţi* se ia patul de sub tine? – *Cap. 20.16.
28. Nu* muta hotarul cel vechi,
pe care l-au aşezat părinţii tăi. –
*Deut. 19.14; 27.17. Cap. 23.10.
29. Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împăraţi,
nu lângă oamenii de rând.

23 1. Dacă stai la masă la unul din cei mari,
ia seama ce ai înainte:
2. pune-ţi un cuţit în gât,
dacă eşti prea lacom.
3. Nu pofti mâncărurile lui alese,
căci sunt o hrană înşelătoare.
4. Nu* te chinui ca să te îmbogăţeşti,
nu-ţi pune** priceperea în aceasta.
*Cap. 28.20. 1 Tim. 6.9,10. **Cap. 3.5. Rom. 12.16.
5. Abia ţi-ai aruncat ochii spre ea şi nu mai este;
căci bogăţia îşi face aripi
şi, ca vulturul, îşi ia zborul spre ceruri.
6. Nu* mânca pâinea celui** pizmaş
şi nu pofti mâncărurile lui alese,
*Ps. 141.4. **Deut. 15.9.
7. căci el este ca unul care îşi face socotelile în suflet.
„Mănâncă şi bea,“ îţi* va zice el;
dar inima lui nu este cu tine. *Ps. 12.2.
8. Bucata pe care ai mâncat-o, o vei vărsa,
şi cuvintele plăcute pe care le vei spune, sunt pierdute.
9. Nu vorbi la* urechea celui nebun,
căci el nesocoteşte cuvintele tale înţelepte. *Cap. 9.8. Mat. 7.6.
10. Nu* muta hotarul văduvei
şi nu intra în ogorul orfanilor,
*Deut. 19.11; 27.17. Cap. 22.28.
11. căci* răzbunătorul lor este puternic:
El le va apăra pricina împotriva ta.
*Iov 31.21. Cap. 22.23.
12. Deschide-ţi inima la învăţătură,
şi urechile la cuvintele ştiinţei.
13. Nu* cruţa copilul de mustrare,
căci dacă-l vei lovi cu nuiaua nu va muri. *Cap. 13.24; 19.18; 22.15; 29.15,17.
14. Lovindu-l cu nuiaua,
îi* scoţi sufletul din Locuinţa morţilor. *1 Cor. 5.5.
15. Fiule, dacă-ţi* va fi inima înţeleaptă,
inima mea se va bucura,
*Vers. 24,25. Cap. 29.3.
16. şi lăuntrul meu se va veseli,
când buzele tale vor spune ce este bine.
17. Să nu-ţi pizmuiască inima* pe cei păcătoşi,
ci** să aibă totdeauna frică de Domnul;
*Ps. 37.1; 73.3. Cap. 3.31; 24.1. **Cap. 28.14.
18. căci* este o răsplată,
şi nu ţi se va tăia nădejdea.
*Ps. 37.37. Cap. 24. Luca 16.25.
19. Ascultă, fiule, şi fii înţelept;

îndreaptă-ţi* inima pe calea cea dreaptă. *Cap. 4.23.
20. Nu* fi printre cei ce beau vin,
nici printre cei ce se îmbuibă cu carne.
*Isa. 5.22. Mat. 24.49. Luca 21.34. Rom. 13.13. Efes. 5.18.
21. Căci beţivul şi cel ce se dedă la îmbuibare sărăcesc,
şi aţipirea te face să porţi* zdrenţe.
*Cap. 19.15.
22. Ascultă* pe tatăl tău, care te-a născut,
şi nu nesocoti pe mama ta, când a îmbătrânit. *Cap. 1.8; 30.17. Efes. 6.1,2.
23. Cumpără* adevărul şi nu-l vinde,
înţelepciunea, învăţătura şi priceperea. *Cap. 4.5,7. Mat. 13.44.
24. Tatăl* celui neprihănit se veseleşte,
şi cel ce dă naştere unui înţelept se bucură. *Cap. 10.1; 15.20. Vers. 15.
25. Să se bucure tatăl tău şi mama ta,
să se veselească cea care te-a născut.
26. Fiule, dă-mi inima ta
şi să găsească plăcere ochii tăi în căile mele.
27. Căci* curva este o groapă adâncă,
şi străina o fântână strâmtă. *Cap. 22.14.
28. Ea* pândeşte ca un hoţ
şi măreşte între oameni numărul celor stricaţi. *Cap. 7.12. Ecl. 7.26.
29. Ale* cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînţelegerile?
Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt rănirile fără pricină?
Ai cui sunt ochii** roşii?
*Isa. 5.11,22. **Gen. 49.12.
30. Ale celor ce* întârzie la vin
şi se duc să golească paharul cu vin amestecat. *Cap. 20.1. Efes. 5.18.
31. Nu te uita la vin* când curge roşu
şi face mărgăritare în pahar;
el alunecă uşor, *Ps. 75.8. Cap. 9.2.
32. dar pe urmă ca un şarpe muşcă
şi înţeapă ca un basilic.
33. Ochii ţi se vor uita după femeile altora,
şi inima îţi va vorbi prostii.
34. Vei fi ca un om culcat în mijlocul mării,
ca un om culcat pe vârful unui catarg.
35. „M-a lovit*... dar nu mă doare!...
M-a bătut... dar nu** simt nimic!
Când† mă voi trezi? Mai vreau vin!“
*Cap. 27.22. Ier. 5.3. **Efes. 4.19. †Deut. 29.19. Isa. 56.12.

24 1. Nu pizmui* pe oamenii cei răi
şi nu** dori să fii cu ei;
*Ps. 37.1, etc.; 73.3. Cap. 3.31; 23.17. Vers. 19. **Cap. 1.15.
2. căci* inima lor se gândeşte la prăpăd,
şi buzele lor vorbesc nelegiuiri. –
*Ps. 10.7.
3. Prin înţelepciune se înalţă o casă,
şi prin pricepere se întăreşte;
4. prin ştiinţă se umplu cămările ei
de toate bunătăţile de preţ şi plăcute.
5. Un om* înţelept este plin de putere,
şi cel priceput îşi oţeleşte vlaga.
*Cap. 21.22. Ecl. 9.16.
6. Căci* prin măsuri chibzuite câştigi bătălia,
şi prin marele număr al sfetnicilor ai biruinţa. – *Cap. 11.14; 15.22; 20.18. Luca 14.31.
7. Înţelepciunea este prea* înaltă pentru cel nebun:
el nu va deschide gura la judecată. –
*Ps. 10.5. Cap. 14.6.
8. Cine se* gândeşte să facă rău
se cheamă un om plin de răutate. –
*Rom. 1.30.
9. Gândul celui nebun nu este decât păcat,
şi batjocoritorul este o scârbă pentru oameni. –
10. Dacă slăbeşti în ziua necazului,
mică îţi este puterea. –
11. Izbăveşte* pe cei târâţi la moarte
şi scapă pe cei ce sunt aproape să fie înjunghiaţi. – *Ps. 82.4. Isa. 58.6,7. 1 Ioan 3.16.
12. Dacă zici: „Ah! N-am ştiut!“...
Crezi că nu vede Cel ce* cântăreşte inimile
şi Cel ce veghează asupra sufletului tău?
Şi nu va răsplăti El fiecăruia după** faptele lui? –
*Cap. 21.2. **Iov 34.11. Ps. 62.12. Ier. 32.19. Rom. 2.6. Apoc. 2.23; 22.12.
13. Fiule, mănâncă* miere, căci este bună,
şi fagurele de miere este dulce pentru cerul gurii tale. *Cânt. 5.1.
14. Tot* aşa, şi înţelepciunea este bună pentru sufletul tău:
dacă o vei găsi, ai un viitor**
şi nu ţi se va tăia nădejdea. –
*Ps. 119.10,103. **Cap. 23.18.
15. Nu* întinde curse, nelegiuitule, la locuinţa celui neprihănit
şi nu-i tulbura odihna. *Ps. 10.9,10.
16. Căci* cel neprihănit de şapte ori cade, şi se ridică,

dar** cei răi se prăbuşesc în nenorocire. *Iov 5.19. Ps. 34.19; 37.24. Mica 7.8. **Est. 7.10. Amos 5.2; 8.14. Apoc 18.21.
17. Nu* te bucura de căderea vrăjmaşului tău
şi să nu ţi se veselească inima când se poticneşte el, *Iov 31.29. Ps. 35.15,19. Cap. 17.5. Obad. 12.
18. ca nu cumva Domnul să vadă, să nu-I placă
şi să-Şi întoarcă mânia de la el. –
19. Nu* te mânia din pricina celor ce fac rău
şi nu pizmui pe cei răi! *Ps. 37.1; 73.3. Cap. 23.17. Vers. 1.
20. Căci* cel ce face răul n-are nici un viitor,
şi lumina** celor răi se stinge. – *Ps. 11.6. **Iov 18.5,6; 21.17. Cap. 13.9; 20.20.
21. Fiule, teme-te* de Domnul şi de împăratul;
şi să nu te amesteci cu cei neastâmpăraţi! *Rom. 13.7. 1 Pet. 2.17.
22. Căci deodată le va veni pieirea,
şi cine poate şti sfârşitul amândurora! –
23. Iată ce mai spun înţelepţii:
„Nu* este bine să ai în vedere faţa oamenilor în judecăţi.“ – *Lev. 19.15. Deut. 1.17; 16.19. Cap. 18.5; 28.21. Ioan 7.24.
24. Pe cine* zice celui rău: „Tu eşti bun!“
îl blestemă popoarele şi-l urăsc neamurile. *Cap. 17.15. Isa. 5.23.
25. Dar celor ce judecă drept le merge bine,
şi o mare binecuvântare vine peste ei. –
26. Un răspuns bun este
ca un sărut pe buze.
27. Vezi-ţi* întâi de treburi afară,
îngrijeşte de lucrul câmpului,
şi apoi apucă-te să-ţi zideşti casa. – *1 Împ. 5.17,18. Luca 14.28.
28. Nu* vorbi în chip uşuratic împotriva aproapelui tău;
ori ai vrea să înşeli cu buzele tale? – *Efes. 4.25.
29. Nu* zice: „Cum mi-a făcut el aşa am să-i fac şi eu,
îi voi răsplăti după faptele lui!“ – *Cap. 20.22. Mat. 5.39,44. Rom. 12.17,19.
30. Am trecut pe lângă ogorul unui leneş
şi pe lângă via unui om fără minte.
31. Şi era* numai spini,
acoperit de mărăcini,
şi zidul de piatră era prăbuşit. *Gen. 3.18.
32. M-am uitat bine şi cu luare aminte,
şi am tras învăţătură din ce am văzut.
33. „Să mai dorm puţin*, să mai aţipesc puţin,
să mai încrucişez mâinile puţin ca să mă odihnesc!“... *Cap. 6.9, etc.
34. Şi sărăcia vine peste tine pe neaşteptate,
ca un hoţ, şi lipsa, ca un om înarmat.

25 1. Iată încă* vreo câteva din Pildele lui Solomon, strânse de oamenii lui Ezechia, împăratul lui Iuda. – *1 Împ. 4.32.
2. Slava* lui Dumnezeu stă în ascunderea lucrurilor,
dar slava împăraţilor stă în cercetarea** lucrurilor. – *Deut. 29.29. Rom. 11.33. **Iov 29.16.
3. Înălţimea cerurilor, adâncimea pământului
şi inima împăraţilor sunt nepătrunse. –
4. Scoate* zgura din argint,
şi argintarul va face din el un vas ales. *2 Tim. 2.21.
5. Scoate* şi pe cel rău dinaintea împăratului,
şi scaunul lui de domnie** se va întări prin neprihănire. – *Cap. 20.8. **Cap. 16.12; 29.14.
6. Nu te făli înaintea împăratului
şi nu lua locul celor mari;
7. căci* este mai bine să ţi se zică: „Suie-te mai sus!“
decât să fii coborât înaintea voievodului
pe care ţi-l văd ochii. – *Luca 14.8-10.
8. Nu* te grăbi să te iei la ceartă,
ca nu cumva la urmă să nu ştii ce să faci,
când te va lua la ocări aproapele tău. – *Cap. 17.14. Mat. 5.25.
9. Apără-ţi* pricina împotriva aproapelui tău,
dar nu da pe faţă taina altuia, *Mat. 5.25; 18.15.
10. ca nu cumva, aflând-o cineva, să te umple de ruşine
şi să-ţi iasă nume rău care să nu se mai şteargă.
11. Un cuvânt spus la vremea potrivită
este ca nişte mere* de aur într-un coşuleţ de argint. – *Cap. 15.23. Isa. 50.4.
12. Ca o verigă de aur şi o podoabă de aur curat,
aşa este înţeleptul care mustră, pentru o ureche ascultătoare. –

13. Ca* răcoarea zăpezii pe vremea secerişului,
aşa este un sol credincios pentru cel ce-l trimite:
el înviorează sufletul stăpânului său.
*Cap. 13.17.
14. Ca norii* şi vântul fără ploaie,
aşa este un om care** se laudă pe nedrept cu dărniciile lui. –
*Iuda 12. **Cap. 20.6.
15. Prin* răbdare se înduplecă un voievod,
şi o limbă dulce poate zdrobi oase.
*Gen. 32.4, etc. 1 Sam. 25.24, etc. Cap. 15.1; 16.14.
16. Dacă* dai peste miere, nu mânca decât atât cât îţi ajunge,
ca să nu ţi se scârbească şi s-o verşi din gură. –
*Vers. 27.
17. Calcă rar în casa aproapelui tău,
ca să nu se sature de tine şi să te urască. –
18. Ca un buzdugan, ca o sabie şi ca o săgeată ascuţită,
aşa este un om care* face o mărturisire mincinoasă împotriva aproapelui său. –
*Ps. 57.4; 120.3,4. Cap. 12.18.
19. Ca un dinte stricat şi ca un picior care şchiopătează,
aşa este încrederea într-un stricat la ziua necazului.
20. Ca unul care îşi scoate haina pe o zi rece, sau varsă oţet pe silitră,
aşa este cine cântă cântece unei inimi în nenorocire. –
21. Dacă* este flămând vrăjmaşul tău, dă-i pâine să mănânce,
dacă-i este sete, dă-i apă să bea.
*Dan. 6.18. Rom. 12.15.
22. Căci*, făcând aşa, aduni cărbuni aprinşi pe capul lui,
şi** Domnul îţi va răsplăti. –
*Exod 23.4,5. Mat. 5.44. Rom. 12.20. **2 Sam. 16.12.
23. Vântul* de miazănoapte aduce ploaia,
şi limba** clevetitoare aduce o faţă mâhnită. –
*Iov 37.22. **Ps. 101.5.
24. Mai* bine să locuieşti într-un colţ pe acoperiş,
decât să locuieşti într-o casă mare cu o nevastă gâlcevitoare. –
*Cap. 19.13; 21.9,19.
25. Ca apa proaspătă pentru un om obosit,
aşa este o veste bună venită dintr-o ţară depărtată. –
26. Ca o fântână tulbure şi ca un izvor stricat,
aşa este cel neprihănit care se clatină înaintea celui rău. –
27. Nu* este bine să mănânci multă miere:
tot aşa, nu este o cinste să** alergi după slava ta însuţi. –
*Vers. 16. **Cap. 27.2.
28. Omul care* nu este stăpân pe sine
este ca o cetate surpată şi fără ziduri.
*Cap. 16.32.

26 1. Cum nu se potrivesc zăpada vara şi* ploaia în timpul secerişului,
aşa nu se potriveşte slava pentru un nebun.
*1 Sam. 12.17.
2. Cum sare vrabia încoace şi încolo şi cum zboară rândunica,
aşa nu nimereşte blestemul* neîntemeiat. –
*Num. 23.8. Deut. 23.5.
3. Biciul* este pentru cal, frâul pentru măgar,
şi nuiaua pentru spinarea nebunilor.
*Ps. 32.9. Cap. 10.13.
4. Nu răspunde nebunului după nebunia lui,
ca să nu semeni şi tu cu el. –
5. Răspunde* însă nebunului după nebunia lui,
ca să nu se creadă înţelept. –
*Mat. 16.1-4; 21.24-27.
6. Cel ce trimite o solie printr-un nebun
îşi taie singur picioarele şi bea nedreptatea. –
7. Cum sunt picioarele ologului,
aşa este şi o vorbă înţeleaptă în gura unor nebuni. –
8. Cum ai pune o piatră în praştie,
aşa este când dai mărire unui nebun. –
9. Ca un spin care vine în mâna unui om beat,
aşa este o vorbă înţeleaptă în gura nebunilor. –
10. Ca un arcaş care răneşte pe toată lumea,
aşa este cel ce tocmeşte pe nebuni şi pe întâii veniţi. –
11. Cum* se întoarce câinele la ce a vărsat,
aşa se întoarce nebunul** la nebunia lui. –
*2 Pet. 2.22. **Exod 8.15.
12. Dacă vezi* un om care se crede înţelept,
poţi să ai mai multă nădejde pentru un nebun decât pentru el. –
*Cap. 29.20. Luca 18.11. Rom. 12.16. Apoc. 3.17.
13. Leneşul* zice: „Afară este un leu,
pe uliţe este un leu!“
*Cap. 22.13.

14. Cum se învârteşte uşa pe ţâţânile ei,
aşa se învârteşte leneşul* în patul lui.
*Cap. 19.24.
15. Leneşul îşi vâră mâna în blid,
şi-i vine greu s-o ducă iarăşi la gură. –
16. Leneşul se crede mai înţelept
decât şapte oameni care răspund cu judecată.
17. Un trecător care se amestecă într-o ceartă care nu-l priveşte
este ca unul care apucă un câine de urechi.
18. Ca nebunul care aruncă
săgeţi aprinse şi ucigătoare,
19. aşa este omul care înşală pe aproapele său,
şi apoi zice: „Am* vrut doar să glumesc!“ – *Efes. 5.4.
20. Când nu mai sunt lemne, focul se stinge;
şi când nu* mai este nici un clevetitor, cearta se potoleşte. *Cap. 22.10.
21. După cum* cărbunele face jăratic şi lemnul foc,
tot aşa şi omul gâlcevitor aprinde cearta. *Cap. 15.18; 29.22.
22. Cuvintele* clevetitorului sunt ca nişte prăjituri,
alunecă până în fundul măruntaielor. –
*Cap. 18.8.
23. Ca zgura de argint pusă pe un ciob de pământ,
aşa sunt buzele aprinse şi o inimă rea.
24. Cel ce urăşte se preface cu buzele lui,
şi înăuntrul lui pregăteşte înşelăciunea.
25. Când* îţi vorbeşte cu glas dulce, nu-l crede,
căci şapte urâciuni sunt în inima lui.
*Ps. 28.3. Ier. 9.8.
26. Chiar dacă-şi ascunde ura în prefăcătorie,
totuşi răutatea lui se va descoperi în adunare. –
27. Cine* sapă groapa altuia cade el în ea,
şi piatra se întoarce peste cel ce o prăvăleşte.
*Ps. 7.15,16; 9.15; 10.2; 57.6. Cap. 28.10. Ecl. 10.8.
28. Limba mincinoasă urăşte pe cei pe care-i doboară ea,
şi gura linguşitoare pregăteşte pieirea. –

27 1. Nu* te făli cu ziua de mâine,
căci nu ştii ce poate aduce o zi. –
*Luca 12.19,20. Iac. 4.13, etc.
2. Să te laude altul*, nu gura ta,
un străin, nu buzele tale. *Cap. 25.27.
3. Piatra este grea şi nisipul este greu,
dar supărarea pe care o pricinuieşte nebunul este mai grea decât amândouă. –
4. Furia este fără milă şi mânia năvalnică,
dar cine* poate sta împotriva geloziei? – *1 Ioan 3.12.
5. Mai bine o mustrare* pe faţă,
decât o prietenie ascunsă. –
*Cap. 28.23. Gal. 2.14.
6. Rănile* făcute de un prieten dovedesc credincioşia lui,
dar sărutările unui vrăjmaş sunt mincinoase. – *Ps. 141.5.
7. Sătulul calcă în picioare fagurele de miere,
dar pentru cel* flămând toate amărăciunile sunt dulci. – *Iov 6.7.
8. Ca pasărea plecată din cuibul ei,
aşa este omul plecat din locul său.
9. Cum înveseleşte untdelemnul şi tămâia inima,
aşa de dulci sunt sfaturile pline de dragoste ale unui prieten. –
10. Nu părăsi pe prietenul tău şi pe prietenul tatălui tău,
dar nu intra în casa fratelui tău în ziua necazului tău:
mai* bine un vecin aproape decât un frate departe. – *Cap. 17.17; 18.24. Cap. 19.7.
11. Fiule*, fii înţelept şi înveseleşte-mi inima,
şi** atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocoreşte. –
*Cap. 10.1; 23.15,24. **Ps. 127.5.
12. Omul chibzuit* vede răul şi se ascunde;
dar proştii merg spre el şi sunt pedepsiţi. – *Cap. 22.3.
13. Ia-i* haina, căci s-a pus chezaş pentru altul,
ia-l zălog în locul unei străine. –
*Exod 22.26. Cap. 20.16.
14. Binecuvântarea aproapelui cu glas tare dis-de-dimineaţă
este privită ca un blestem. –
15. O* streaşină care picură necurmat într-o zi de ploaie,
şi o nevastă gâlcevitoare sunt totuna.
*Cap. 19.13.
16. Cine o opreşte, parcă opreşte vântul

şi parcă ţine untdelemnul în mâna dreaptă. –
17. După cum fierul ascute fierul,
tot aşa şi omul aţâţă mânia altui om. –
18. Cine* îngrijeşte de un smochin va mânca din rodul lui,
şi cine-şi păzeşte stăpânul va fi preţuit. – *1 Cor. 9.7,13.
19. Cum răspunde în apă faţa la faţă,
aşa răspunde inima omului inimii omului. –
20. După cum Locuinţa morţilor* şi adâncul nu se pot sătura,
tot aşa nici ochii** omului nu se pot sătura. – *Cap. 30.16. Hab. 2.5. **Ecl. 1.8; 6.7.
21. Ce este tigaia* pentru lămurirea argintului şi cuptorul pentru lămurirea aurului:
aceea este bunul nume pentru un om. – *Cap. 17.3.
22. Pe nebun chiar* dacă l-ai pisa cu pisălogul în piuă, în mijlocul grăunţelor,
nebunia tot n-ar ieşi din el. – *Cap. 23.35. Isa. 1.5. Ier. 5.3.
23. Îngrijeşte bine de oile tale
şi ia seama la turmele tale.
24. Căci nici o bogăţie nu ţine veşnic
şi nici cununa nu rămâne pe vecie. –
25. După ce se ridică fânul*, se arată verdeaţa nouă,
şi ierburile de pe munţi sunt strânse. – *Ps. 104.14.
26. Mieii sunt pentru îmbrăcăminte,
şi ţapii pentru plata ogorului;
27. laptele caprelor ţi-ajunge pentru hrana ta, a casei tale,
şi pentru întreţinerea slujnicelor tale.

28 1. Cel rău* fuge fără să fie urmărit,
dar cel neprihănit îndrăzneşte ca un leu tânăr. – *Lev. 26.17,36. Ps. 53.5.
2. Când este răscoală într-o ţară, sunt mulţi capi,
dar cu un om priceput şi încercat, domnia dăinuieşte. –
3. Un om* sărac care apasă pe cei asupriţi
este ca o rupere de nori care aduce lipsă de pâine. – *Mat. 18.28.
4. Cei ce* părăsesc Legea laudă pe cel rău,
dar** cei ce păzesc Legea se mânie pe el. – *Ps. 10.3; 49.18. Rom. 1.32. **1 Împ. 18.18,21. Mat. 3.7; 14.4. Efes. 5.11.
5. Oamenii* dedaţi la rău nu înţeleg ce este drept,
dar cei ce** caută pe Domnul înţeleg totul. – *Ps. 92.6. **Ioan 7.17. 1 Cor. 2.15. 1 Ioan 2.20,27.
6. Mai* mult preţuieşte săracul care umblă în neprihănirea lui,
decât bogatul care umblă pe căi sucite. – *Cap. 19.1. Vers. 18.
7. Cel ce* păzeşte Legea este un fiu priceput,
dar cel ce** umblă cu cei desfrânaţi face ruşine tatălui său. – *Cap. 29.3. **Iov 27.16,17. Cap. 13.22. Ecl. 2.26.
8. Cine* îşi înmulţeşte avuţiile prin dobândă şi camătă
le strânge pentru cel ce are milă de săraci. – *Zah. 7.11.
9. Dacă cineva îşi întoarce urechea ca să n-asculte Legea,
chiar* şi rugăciunea lui este o scârbă. – *Ps. 66.18; 109.7. Cap. 15.8.
10. Cine* rătăceşte pe oamenii fără prihană pe calea cea rea
cade în groapa pe care a săpat-o,
dar** oamenii fără prihană moştenesc fericirea. – *Cap. 26.27. **Mat. 6.33.
11. Omul bogat se crede înţelept,
dar săracul care este priceput îl cercetează. –
12. Când* biruie cei neprihăniţi, este o mare slavă,
dar când se înalţă cei răi, fiecare se ascunde. – *Vers. 28. Cap. 11.10; 29.2. Ecl. 10.6.
13. Cine* îşi ascunde fărădelegile nu propăşeşte,
dar cine le mărturiseşte şi se lasă de ele capătă îndurare. – *Ps. 32.3,5. 1 Ioan 1.8-10.
14. Ferice de omul care* se teme necontenit,
dar** cel ce-şi împietreşte inima cade în nenorocire. – *Ps. 16.8. Cap. 23.17. **Rom. 2.5; 11.20.
15. Ca un leu* care răcneşte şi ca un urs flămând,
aşa este** cel rău care stăpâneşte peste un popor sărac. – *1 Pet. 5.8. **Exod 1.14,16,22. Mat. 2.16.
16. Un voievod fără pricepere îşi înmulţeşte faptele de asuprire,
dar cel ce urăşte lăcomia îşi lungeşte zilele. –
17. Un om* al cărui cuget este încărcat cu sângele altuia,
fuge până la groapă: nimeni să nu-l oprească. – *Gen. 9.6. Exod 21.14.
18. Cine* umblă în neprihănire găseşte mântuirea,
dar cine** umblă pe două căi strâmbe cade într-o groapă. – *Cap. 10.9,25. **Vers. 6.

19. Cine* îşi lucrează câmpul are belşug de pâine,
dar cine aleargă după lucruri de nimic are belşug de sărăcie. – *Cap. 12.11.
20. Un om credincios este năpădit de binecuvântări,
dar* cel ce vrea să se îmbogăţească repede nu rămâne nepedepsit. –
*Cap. 13.11; 20.21; 23.4. Vers. 22. 1 Tim. 6.9.
21. Nu este bine să* cauţi la faţa oamenilor;
chiar pentru** o bucată de pâine poate un om să se dedea la păcat. –
*Cap. 18.5; 24.23. **Ezec. 13.19.
22. Un om* pizmaş se grăbeşte să se îmbogăţească,
şi nu ştie că lipsa va veni peste el. –
*Vers. 20.
23. Cine* mustră pe alţii găseşte mai multă bunăvoinţă pe urmă,
decât cel cu limba linguşitoare. –
*Cap. 27.5,6.
24. Cine fură pe tatăl său şi pe mama sa şi zice că nu este un păcat,
este tovarăş* cu nimicitorul. –
*Cap. 8.9.
25. Cel lacom* stârneşte certuri,
dar** cel ce se încrede în Domnul este săturat din belşug. –
*Cap. 13.10. **1 Tim. 6.6.
26. Cine se încrede în inima lui este un nebun,
dar cine umblă în înţelepciune va fi mântuit. –
27. Cine* dă săracului nu duce lipsă,
dar cine închide ochii este încărcat cu blesteme. – *Deut. 15.7, etc. Cap. 19.17; 22.9.
28. Când* se înalţă cei răi, fiecare** se ascunde,
dar când pier ei, cei buni se înmulţesc. – *Vers. 12. Cap. 29.2. **Iov 24.4.

29 1. Un* om care se împotriveşte tuturor mustrărilor
va fi zdrobit deodată şi fără leac. –
*1 Sam. 2.25; 2 Cron. 36.16. Cap. 1.24-27.
2. Când se înmulţesc cei buni, poporul se bucură,
dar când stăpâneşte cel rău, poporul** geme. –
*Est. 8.15. Cap. 11.10; 28.12,28. **Est. 3.15.
3. Cine* iubeşte înţelepciunea înveseleşte pe tatăl său,
dar** cine umblă cu curvele risipeşte averea. – *Cap. 10.1; 15.20; 27.11. **Cap. 5.9,10,26; 28.7. Luca 15.13,30.
4. Un împărat întăreşte ţara prin dreptate,
dar cine ia mită, o nimiceşte. –
5. Cine linguşeşte pe aproapele său
îi întinde un laţ sub paşii lui. –
6. În păcatul omului rău este o cursă,
dar cel bun biruie şi se bucură. –
7. Cel* bun pricepe pricina săracilor,
dar cel rău nu poate s-o priceapă. –
*Iov 29.16; 31.13. Ps. 41.1.
8. Cei* uşuratici aprind focul în cetate,
dar înţelepţii potolesc** mânia. –
*Cap. 11.11. **Ezec. 22.30.
9. Când se ceartă un înţelept cu un nebun,
să se tot supere sau* să tot râdă, căci pace nu se face. – *Mat. 11.17.
10. Oamenii* setoşi de sânge urăsc pe omul fără prihană,
dar oamenii fără prihană îi ocrotesc viaţa. – *Gen. 4.5,8. 1 Ioan 3.12.
11. Nebunul* îşi arată toată patima,
dar înţeleptul o stăpâneşte. –
*Judc. 16.17. Cap. 12.16; 14.33.
12. Când cel ce stăpâneşte dă ascultare cuvintelor mincinoase,
toţi slujitorii lui sunt nişte răi. –
13. Săracul şi asupritorul se* întâlnesc,
dar Domnul** le luminează ochii la amândoi. *Cap. 22.2. **Mat. 5.45.
14. Un împărat* care judecă pe săraci după** adevăr,
îşi va avea scaunul de domnie întărit pe vecie. – *Cap. 20.8; 25.5. **Ps. 72.2,4,13,14.
15. Nuiaua* şi certarea dau înţelepciunea,
dar copilul** lăsat de capul lui face ruşine mamei sale. –
*Vers. 17. **Cap. 10.1; 17.21,25.
16. Când se înmulţesc cei răi, se înmulţeşte şi păcatul,
dar* cei buni le vor vedea căderea. –
*Ps. 37.36; 58.10; 91.8; 92.11.
17. Pedepseşte-ţi* fiul, şi el îţi va da odihnă
şi îţi va aduce desfătare sufletului. –
*Cap. 13.24; 19.18; 23.13-15. Vers. 15.
18. Când* nu este nici o descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu;
dar** ferice de poporul care păzeşte Legea! –
*1 Sam. 3.1. Amos 8.11,12. **Ioan 13.17. Iac. 1.25.
19. Nu prin vorbe se pedepseşte un rob,
căci chiar dacă pricepe, n-ascultă. –
20. Dacă vezi un om care vorbeşte nechibzuit,
poţi să nădăjduieşti mai* mult de la un nebun decât de la el. – *Cap. 26.12.
21. Slujitorul pe care-l răsfeţi din copilărie,
la urmă ajunge de se crede fiu. –

22. Un om* mânios stârneşte certuri,
şi un înfuriat face multe păcate. –
*Cap. 15.18; 26.21.
23. Mândria* unui om îl coboară,
dar cine este smerit cu duhul capătă cinste. – *Iov 22.29. Cap. 15.33; 18.12. Isa. 66.2. Dan. 4.30,31, etc. Mat. 23.12. Luca 14.11; 18.14. Fapt. 12.23. Iac. 4.6,10. 1 Pet. 5.5.
24. Cine împarte cu un hoţ îşi urăşte viaţa,
aude* blestemul şi nu spune nimic. –
*Lev. 5.1.
25. Frica* de oameni este o cursă,
dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă. – *Gen. 12.12; 20.2,11.
26. Mulţi* umblă după bunăvoinţa celui ce stăpâneşte,
dar Domnul este acela care face dreptate fiecăruia. *Ps. 20.9. Cap. 19.6.
27. Omul nelegiuit este o scârbă înaintea celor neprihăniţi,
dar cel ce umblă fără prihană este o scârbă înaintea celor răi.

30 1. Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache. Cuvintele* înţelepte rostite de omul acesta pentru Itiel, pentru Itiel şi pentru Ucal. *Cap. 31.1.
2. Negreşit*, sunt mai prost decât oricine
şi n-am pricepere de om. *Ps. 73.22.
3. N-am învăţat înţelepciunea
şi nu cunosc ştiinţa sfinţilor.
4. Cine* s-a suit la ceruri şi cine s-a coborât din ele?
Cine** a adunat vântul în pumnii lui?
Cine a strâns apele în haina lui?
Cine a hotărât toate marginile pământului?
Cum se numeşte el şi cum cheamă pe fiul său? Ştii tu lucrul acesta? –
*Ioan 3.13. **Iov 38.4, etc. Ps. 104.3, etc. Isa. 40.12, etc.
5. Orice cuvânt al lui Dumnezeu este încercat*.
El este un scut pentru cei ce se încred în El.
*Ps. 12.6; 18.30; 19.8; 119.140. **Ps. 18.30; 84.11; 115.9-11.
6. N-adăuga* nimic la cuvintele Lui,
ca să nu te pedepsească şi să fii găsit mincinos. – *Deut. 4.2; 12.32. Apoc. 22.18,19.
7. Două lucruri Îţi cer;
nu mi le opri înainte de moarte!
8. Depărtează de la mine neadevărul şi cuvântul mincinos;
nu-mi da nici sărăcie, nici bogăţie,
dă-mi* pâinea care-mi trebuie.
*Mat. 6.11.
9. Ca* nu cumva, în belşug, să mă lepăd de Tine şi să zic: „Cine este Domnul?“
Sau ca nu cumva, în sărăcie, să fur
şi să iau în deşert Numele Dumnezeului meu. – *Deut. 8.12,14,17; 31.20; 32.15. Neem. 9.25,26. Iov 31.24,25,28. Osea 13.6.
10. Nu cleveti pe un slujitor la stăpânul lui,
ca să nu te blesteme şi să te faci vinovat. –
11. Este un neam de oameni care blestemă pe tatăl său
şi nu binecuvântează pe mama sa.
12. Este un neam de oameni care* se crede curat
şi totuşi nu este spălat de întinăciunea lui. *Luca 18.11.
13. Este un neam de oameni ai căror ochi sunt trufaşi*
şi care îşi ţin pleoapele sus.
*Ps. 131.1. Cap. 6.17.
14. Este* un neam de oameni ai căror dinţi sunt nişte săbii şi ale căror măsele sunt nişte cuţite,
ca** să mănânce pe cel nenorocit de pe pământ şi pe cei lipsiţi dintre oameni. –
*Iov 29.17. Ps. 52.2; 57.4. Cap. 12.18. **Ps. 14.4. Amos 8.4.
15. Lipitoarea are două fete: „Dă! Dă!“
Trei lucruri sunt nesăţioase,
patru lucruri nu zic niciodată: „Destul!“
16. şi anume: Locuinţa morţilor*, femeia stearpă,
pământul, care nu este sătul de apă,
şi focul, care nu zice niciodată: „Destul!“ – *Cap. 27.20. Hab. 2.5.
17. Pe ochiul* care îşi bate joc de tatăl său
şi nesocoteşte ascultarea de mamă,
îl vor scobi corbii de la pârâu
şi îl vor mânca puii de vultur. –
*Gen. 9.22. Lev. 20.9. Cap. 20.20; 23.22.
18. Trei lucruri sunt mai presus de puterile mele
şi chiar patru pe care nu le pot pricepe:
19. urma vulturului pe cer,
urma şarpelui pe stâncă,
urma corăbiei în mijlocul mării
şi urma omului la o fată.
20. Tot aşa este şi calea femeii preacurve:
ea mănâncă şi se şterge la gură,
şi apoi zice: „N-am făcut nimic rău.“ –

21. Trei lucruri fac să se răscoale o ţară
şi patru lucruri nu le poate suferi:
22. un rob* care a început să împărăţească,
un nebun care are pâine din belşug,
*Cap. 19.10. Ecl. 10.7.
23. o femeie dispreţuită care se mărită
şi o roabă care moşteneşte pe stăpâna sa. –
24. Patru vietăţi sunt mai mici pe pământ,
şi totuşi din cele mai înţelepte:
25. furnicile*, care nu sunt un popor tare,
dar îşi pregătesc hrana vara, *Cap. 6.6, etc.
26. şoarecii* de munte, care nu sunt un popor puternic,
dar îşi aşază locuinţa în stânci;
*Ps. 104.18.
27. lăcustele n-au împărat,
şi totuşi pornesc toate în cete;
28. păianjenul îl poţi prinde cu mâinile,
şi se găseşte totuşi în casele împăraţilor.
29. Trei fiinţe au o ţinută frumoasă
şi patru au mers măreţ:
30. leul, viteazul dobitoacelor,
care nu se dă înapoi dinaintea nimănui;
31. calul gata închingat şi ţapul;
şi împăratul, căruia nimeni nu-i poate sta împotrivă. –
32. Dacă mândria te împinge la fapte de nebunie
şi dacă ai gânduri rele,
pune* mâna la gură:
*Iov 21.5; 40.4. Ecl. 8.3. Mica 7.16.
33. căci baterea laptelui dă smântână,
scărpinarea nasului dă sânge,
şi stoarcerea mâniei dă certuri.

31 1. Cuvintele împăratului Lemuel. Învăţătura* pe care i-o dădea mama sa. *Cap. 30.1.
2. Ce să-ţi spun, fiule? Ce să-ţi spun fiul trupului meu?
Ce să-ţi spun, fiule, rodul* juruinţelor mele? *Isa. 49.15.
3. Nu-ţi* da femeilor vlaga,
şi dezmierdările tale celor** ce pierd pe împăraţi.
*Cap. 5.9. **Deut. 17.17. Neem. 13.26. Cap. 7.26. Osea 4.11.
4. Nu* se cade împăraţilor, Lemuele,
nu se cade împăraţilor să bea vin,
nici voievozilor să umble după băuturi tari; *Ecl. 10.17.
5. ca* nu cumva, bând, să uite Legea
şi să calce drepturile tuturor celor nenorociţi. *Osea 4.11.
6. Daţi* băuturi tari celui ce piere,
şi vin, celui cu sufletul amărât;
*Ps. 104.15.
7. ca să bea să-şi uite sărăcia
şi să nu-şi mai aducă aminte de necazurile lui. –
8. Deschide-ţi* gura pentru cel mut,
pentru** pricina tuturor celor părăsiţi!
*Iov 29.15,16. **1 Sam. 19.4. Est. 4.16.
9. Deschide-ţi gura, judecă* cu dreptate
şi apără** pe cel nenorocit şi pe cel lipsit.
*Lev. 19.10. Deut. 1.16. **Iov 29.12. Isa. 1.17. Ier. 22.16.
10. Cine poate găsi o femeie* cinstită?
Ea este mai de preţ decât mărgăritarele. *Cap. 12.4; 18.22; 19.14.
11. Inima bărbatului se încrede în ea,
şi nu duce lipsă de venituri.
12. Ea îi face bine, şi nu rău,
în toate zilele vieţii sale.
13. Ea face rost de lână şi de in
şi lucrează cu mâini harnice.
14. Ea este ca o corabie de negoţ;
de departe îşi aduce pâinea.
15. Ea se* scoală când este încă noapte
şi dă** hrană casei sale
şi împarte lucrul de peste zi slujnicelor sale. *Rom. 12.11. **Luca 12.42.
16. Se gândeşte la un ogor şi-l cumpără;
din rodul muncii ei sădeşte o vie. –
17. Ea îşi încinge mijlocul cu putere
şi îşi oţeleşte braţele.
18. Vede că munca îi merge bine,
lumina ei nu se stinge noaptea.
19. Ea pune mâna pe furcă,
şi degetele ei ţin fusul.
20. Ea* îşi întinde mâna către cel nenorocit,
îşi întinde braţul către cel lipsit.
*Efes. 4.28. Evr. 13.16.
21. Nu se teme de zăpadă pentru casa ei,
căci toată casa ei este îmbrăcată cu cărămiziu.
22. Ea îşi face învelitori,
are haine de in subţire şi purpură.
23. Bărbatul* ei este bine văzut la porţi,
când şade cu bătrânii ţării. *Cap. 12.4.
24. Ea face cămăşi şi le vinde
şi dă cingători negustorului.
25. Ea este îmbrăcată cu tărie şi slavă
şi râde de ziua de mâine.

26. Ea deschide gura cu înţelepciune,
şi învăţături plăcute îi sunt pe limbă.
27. Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei,
şi nu mănâncă pâinea lenevirii.
28. Fiii ei se scoală şi o numesc fericită;
bărbatul ei se scoală şi-i aduce laude zicând:
29. „Multe fete au o purtare cinstită,
dar tu le întreci pe toate.“
30. Dezmierdările sunt înşelătoare, şi frumuseţea este deşartă,
dar femeia care se teme de Domnul va fi lăudată.
31. Răsplătiţi-o cu rodul muncii ei,
şi faptele ei s-o laude la porţile cetăţii.

ECLESIASTUL

SAU PROPOVĂDUITORUL

(Isaia 40.6-8. Ioan 4.13. 2 Corinteni 4.18. 1 Ioan 2.17.)

Mersul tuturor lucrurilor

1 1. Cuvintele Eclesiastului*, fiul lui David, împăratul Ierusalimului.
*Vers. 12. Cap. 7.27; 12.8-10.
2. O, deşertăciune* a deşertăciunilor,
zice Eclesiastul, o, deşertăciune a
deşertăciunilor! Totul** este deşertă-
ciune. *Ps. 39.5,6; 62.9; 144.4. Cap. 12.8. **Rom. 8.20.
3. Ce* folos are omul din toată truda
pe care şi-o dă sub soare? *Cap. 2.22; 3.9.
4. Un neam trece, altul vine, şi*
pământul rămâne veşnic în picioare.
*Ps. 104.5; 119.90.
5. Soarele* răsare, apune şi aleargă
spre locul de unde răsare din nou.
*Ps. 19.5,6.
6. Vântul* suflă spre miazăzi şi se
întoarce spre miazănoapte ; apoi iarăşi
se întoarce şi începe din nou aceleaşi
rotiri. *Ioan 3.8.
7. Toate* râurile se varsă în mare, şi
marea tot nu se umple: ele aleargă
necurmat spre locul de unde pornesc,
ca iarăşi să pornească de acolo.
*Iov 38.10. Ps. 104.8,9.
8. Toate lucrurile sunt într-o necur-
mată frământare, aşa cum nu se poate
spune; ochiul* nu se mai satură
privind, şi urechea nu oboseşte
auzind. *Prov. 27.20.
9. Ce* a fost va mai fi, şi ce s-a făcut
se va mai face; nu este nimic nou sub
soare. *Cap. 3.15.
10. Dacă este vreun lucru despre care
s-ar putea spune: „Iată ceva nou!“,
demult lucrul acela era şi în veacurile
dinaintea noastră.
11. Nimeni nu-şi mai aduce aminte
de ce a fost mai înainte; şi ce va mai
fi, ce se va întâmpla mai pe urmă, nu
va lăsa nici o urmă de aducere aminte
la cei ce vor trăi mai târziu.

Deşertăciunea tuturor lucrurilor

12. Eu*, Eclesiastul, am fost împărat
peste Israel, în Ierusalim. *Vers. 1.
13. Mi-am pus inima să cercetez şi să
adâncesc cu înţelepciune tot ce se în-
tâmplă sub ceruri: iată o îndeletnicire*
plină de trudă la care supune Dum-
nezeu pe fiii oamenilor. *Gen. 3.19. Cap. 3.10.
14. Am văzut tot ce se face sub soare;
şi iată că totul este deşertăciune şi
goană după vânt!
15. Ce* este strâmb nu se poate
îndrepta, şi ce lipseşte nu poate fi
trecut la număr. *Cap. 7.13.
16. Am zis în mine însumi: „Iată că
am sporit şi am întrecut* în înţelep-
ciune pe toţi cei ce au stăpânit înaintea
mea peste Ierusalim, şi mintea mea a
văzut multă înţelepciune şi ştiinţă.
*1 Împ. 3.12,13; 4.30; 10.7,23. Cap. 2.9.
17. Mi-am pus* inima să cunosc înţe-
lepciunea şi să cunosc prostia şi
nebunia. Dar am înţeles că şi aceasta
este goană după vânt.
*Cap. 2.3,12; 7.23,25. 1 Tes. 5.21.
18. Căci unde* este multă înţelep-
ciune este şi mult necaz, şi cine ştie
multe are şi multă durere. *Cap. 12.12.

2 1. Am zis* inimii mele: „Haide!
Vreau să te încerc cu veselie, şi
gustă fericirea.“ Dar iată că şi**
aceasta este o deşertăciune.
*Luca 12.19. **Isa. 50.11.
2. Am zis* râsului: „Eşti o nebunie!“,
şi veseliei: „Ce te înşeli degeaba?“
*Prov. 14.13. Cap. 7.6.
3. Am hotărât* în inima mea să-mi

veselesc trupul cu vin, în timp ce inima mă va cârmui cu înţelepciune, şi să stărui astfel în nebunie, până voi vedea ce este bine să facă fiii oamenilor sub ceruri, în tot timpul vieţii lor. *Cap. 1.17.

4. Am făcut lucruri mari: mi-am zidit case, mi-am sădit vii,

5. mi-am făcut grădini şi livezi de pomi şi am sădit în ele tot felul de pomi roditori.

6. Mi-am făcut iazuri, ca să ud dumbrava unde cresc copacii.

7. Am cumpărat robi şi roabe, şi am avut copii de casă; am avut cirezi de boi şi turme de oi, mai mult decât toţi cei ce fuseseră înainte de mine în Ierusalim.

8. Mi-am strâns* argint şi aur, şi bogăţii ca de împăraţi şi ţări. Mi-am adus cântăreţi şi cântăreţe, şi desfătarea fiilor oamenilor: o mulţime de femei. *1 Împ. 9.28; 10.10,14,21, etc.

9. Am ajuns* mare, mai mare decât toţi cei ce erau înaintea mea în Ierusalim. Mi-am păstrat chiar înţelepciunea. *Cap. 1.16.

10. Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nici o veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea, şi aceasta* mi-a fost partea din toată osteneala mea.
*Cap. 3.22; 5.18; 9.9.

11. Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe care le făcusem cu mâinile mele şi la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deşertăciune* şi goană după vânt, şi că nu este nimic trainic sub soare. *Cap. 1.3,14.

12. Atunci mi-am întors privirile spre înţelepciune, prostie şi nebunie*. – Căci ce va face omul care va veni după împărat? Ceea ce s-a făcut şi mai înainte. – *Cap. 1.17; 7.25.

13. Şi am văzut că înţelepciunea este cu atât mai de folos decât nebunia, cu cât este mai de folos lumina decât întunericul;

14. înţeleptul* îşi are ochii în cap, iar nebunul umblă în întuneric. Dar am băgat de seamă că şi unul şi altul au aceeaşi** soartă.
*Prov. 17.24. Cap. 8.1. **Ps. 49.10. Cap. 9.2,3,11.

15. Şi am zis în inima mea: „Dacă şi eu voi avea aceeaşi soartă ca nebunul, atunci pentru ce am fost mai înţelept?“ Şi am zis în inima mea: „Şi aceasta este o deşertăciune.“

16. Căci pomenirea înţeleptului nu este mai veşnică decât a nebunului: chiar în zilele următoare totul este uitat. Şi apoi şi înţeleptul moare, şi nebunul!

17. Atunci am urât viaţa, căci nu mi-a plăcut ce se face sub soare: totul este deşertăciune şi goană după vânt.

18. Mi-am urât până şi toată munca pe care am făcut-o sub soare, muncă pe care o las* omului care vine după mine, ca să se bucure de ea. *Ps. 49.10.

19. Şi cine ştie dacă va fi înţelept sau nebun? Şi totuşi el va fi stăpân pe toată munca mea pe care am agonisit-o cu trudă şi înţelepciune sub soare. Şi aceasta este o deşertăciune.

20. Am ajuns până acolo că m-a apucat o mare deznădejde de toată munca pe care am făcut-o sub soare.

21. Căci este câte un om care a muncit cu înţelepciune, cu pricepere şi cu izbândă, şi lasă rodul muncii lui unui om care nu s-a ostenit deloc cu ea. Şi aceasta este o deşertăciune şi un mare rău.

22. Căci*, drept vorbind, ce folos are omul din toată munca lui şi din toată străduinţa inimii lui cu care se trudeşte sub soare? *Cap. 1.3; 3.9.

23. Toate zilele lui sunt pline de durere*, şi truda lui nu este decât necaz: nici măcar noaptea n-are odihnă inima lui. Şi aceasta este o deşertăciune. *Iov 5.7; 14.1.

24. Nu* este altă fericire pentru om decât să mănânce şi să bea, şi să-şi înveselească sufletul cu ce este bun din agoniseala lui! Dar am văzut că şi aceasta vine din mâna lui Dumnezeu.
*Cap. 3.12,13,22; 5.18; 8.15.

25. Cine, în adevăr, poate să mănânce şi să se bucure fără El?

26. Căci El dă omului plăcut Lui înţelepciune, ştiinţă şi bucurie; dar celui păcătos îi dă grija să strângă şi s-adune, ca să dea* celui plăcut lui Dumnezeu! Şi aceasta este o deşertăciune şi goană după vânt.
*Iov 27.16,17. Prov. 28.8.

Orice lucru îşi are vremea lui

3 1. Toate îşi au vremea lor, şi fiecare* lucru de sub ceruri îşi are ceasul lui. *Vers. 17. Cap. 8.6.

2. Naşterea îşi are vremea ei, şi moartea îşi are vremea* ei; săditul îşi are vremea lui, şi smulgerea celor sădite îşi are vremea ei. *Evr. 9.27.

3. Uciderea îşi are vremea ei, şi tămăduirea îşi are vremea ei; dărâmarea îşi are vremea ei, şi zidirea îşi are vremea ei;
4. plânsul îşi are vremea lui, şi râsul îşi are vremea lui; bocitul îşi are vremea lui, şi jucatul îşi are vremea lui;
5. aruncarea cu pietre îşi are vremea ei, şi strângerea pietrelor îşi are vremea ei; îmbrăţişarea îşi are vremea ei, şi depărtarea de îmbrăţişări îşi are vremea* ei; *Ioel 2.16. 1 Cor. 7.5.
6. căutarea îşi are vremea ei, şi pierderea îşi are vremea ei; păstrarea îşi are vremea ei, şi lepădarea îşi are vremea ei;
7. ruptul îşi are vremea lui, şi cusutul îşi are vremea lui; tăcerea îşi are vremea* ei, şi vorbirea îşi are vremea ei; *Amos 5.13.
8. iubitul îşi are vremea lui, şi urâtul* îşi are vremea lui; războiul îşi are vremea lui, şi pacea îşi are vremea ei. *Luca 14.26.
9. Ce* folos are cel ce munceşte din truda lui? *Cap. 1.3.
10. Am văzut* la ce îndeletnicire supune Dumnezeu pe fiii oamenilor. *Cap. 1.13.
11. Orice lucru El îl face frumos la vremea lui; a pus în inima lor chiar şi gândul veşniciei, măcar că* omul nu poate cuprinde, de la început până la sfârşit, lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu. *Cap. 8.17. Rom. 11.33.
12. Am ajuns* să cunosc că nu este altă fericire pentru ei decât să se bucure şi să trăiască bine în viaţa lor; *Vers. 22.
13. dar şi faptul că un om mănâncă* şi bea, şi duce un trai bun în mijlocul întregii lui munci este un dar de la Dumnezeu. *Cap. 2.24.
14. Am ajuns la cunoştinţa că tot ce face Dumnezeu dăinuie în veci, şi la ceea ce face El nu mai este nimic* de adăugat şi nimic de scăzut, şi că Dumnezeu face aşa pentru ca lumea să se teamă de El. *Iac. 1.17.
15. Ce* este a mai fost, şi ce va fi a mai fost; şi Dumnezeu aduce iarăşi înapoi ce a trecut. *Cap. 1.9.

Teme-te de Dumnezeu

16. Am mai văzut* sub soare că în locul rânduit pentru judecată domneşte nelegiuirea, şi că în locul rânduit pentru dreptate este răutate. *Cap. 5.8.
17. Atunci am zis în inima mea: „Dumnezeu* va judeca şi pe cel bun şi pe cel rău; căci El a rânduit o vreme** pentru orice lucru şi pentru orice faptă.“ *Rom. 2.6-8. 2 Cor. 5.10. 2 Tes. 1.6,7. **Vers. 1.
18. Am zis în inima mea că acestea se întâmplă numai pentru oameni, ca să-i încerce Dumnezeu, şi ei înşişi să vadă că nu sunt decât nişte dobitoace.
19. Căci* soarta omului şi a dobitocului este aceeaşi; aceeaşi soartă au amândoi; cum moare unul, aşa moare şi celălalt, toţi au aceeaşi suflare, şi omul nu întrece cu nimic pe dobitoc; căci totul este deşertăciune. *Ps. 49.12,20; 73.22. Cap. 2.16.
20. Toate merg la un loc; toate* au fost făcute din ţărână şi toate se întorc în ţărână. *Gen. 3.19.
21. Cine* ştie dacă suflarea omului se suie în sus, şi dacă suflarea dobitocului se coboară în jos în pământ? *Cap. 12.7.
22. Aşa* că am văzut că nu este nimic mai bun pentru om decât să se veselească de lucrările lui: aceasta** este partea lui. Căci† cine-l va face să se bucure de ce va fi după el? *Vers. 12. Cap. 2.24; 5.18; 11.9. **Cap. 2.10. †Cap. 6.12; 8.7; 10.14.

4 1. M-am uitat apoi la toate asupririle* care se fac sub soare; şi iată că cei apăsaţi varsă lacrimi, şi nu este nimeni să-i mângâie! Ei sunt pradă silniciei asupritorilor lor, şi n-are cine să-i mângâie! *Cap. 3.16; 5.8.
2. Şi* am găsit că morţii, care au murit mai înainte, sunt mai fericiţi decât cei vii, care sunt încă în viaţă. *Iov 3.17, etc.
3. Dar* mai fericit decât amândoi am găsit pe cel ce nu s-a născut încă, fiindcă n-a văzut toate relele care se petrec sub soare. *Iov 3.11,16,21. Cap. 6.3.
4. Am mai văzut că orice muncă şi orice iscusinţă la lucru îşi are temeiul numai în pizma unuia asupra altuia. Şi aceasta este o deşertăciune şi goană după vânt.
5. Nebunul* îşi încrucişează mâinile şi îşi mănâncă însăşi carnea lui. *Prov. 6.10; 24.33.
6. Mai* bine o mână plină de odihnă decât amândoi pumnii plini de trudă şi goană după vânt. *Prov. 15.16,17; 16.8.
7. Am mai văzut o altă deşertăciune sub soare:
8. un om este singur singurel, n-are nici fiu, nici frate, şi totuşi munca lui

n-are sfârşit, ochii* nu i se satură
niciodată de bogăţii şi** nu se gân-
deşte: „Pentru cine muncesc eu şi-mi
lipsesc sufletul de plăceri?“ Şi aceasta
este o deşertăciune şi un lucru rău.
*Prov. 27.20. 1 Ioan 2.16. **Ps. 39.6.
9. Mai bine doi decât unul, căci iau o
plată cu atât mai bună pentru munca lor.
10. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se
ridică unul pe altul; dar vai de cine
este singur şi cade fără să aibă pe altul
care să-l ridice.
11. Tot aşa, dacă se culcă doi împre-
ună, se încălzesc unul pe altul, dar cum
are să se încălzească dacă e singur?
12. Şi dacă se scoală cineva asupra
unuia, doi pot să-i stea împotrivă; şi
funia împletită în trei nu se rupe uşor.
13. Mai bine un copil sărac şi înţelept
decât un împărat bătrân şi fără minte,
care nu înţelege că trebuie să se lase
îndrumat;
14. căci el poate să iasă din temniţă
ca să domnească, măcar că poate chiar
să se fi născut sărac în împărăţia celui
din urmă.
15. Am văzut pe toţi cei vii, care
umblă sub soare, înconjurând pe copi-
lul care avea să urmeze după împărat
şi să domnească în locul lui.
16. Fără sfârşit era tot poporul în
fruntea căruia mergea el. Şi totuşi cei
ce vor veni după el nu se vor bucura
de el. Căci şi aceasta este o deşertă-
ciune şi goană după vânt.

5 1. Păzeşte-ţi piciorul* când intri în
Casa lui Dumnezeu şi apropie-te
mai bine să asculţi decât** să aduci
jertfa nebunilor; căci ei nu ştiu că fac
rău cu aceasta. *Exod 3.5. Isa. 1.12, etc.
**1 Sam. 15.22. Ps. 50.8. Prov. 15.8; 21.27. Osea 6.6.
2. Nu te grăbi să deschizi gura, şi să
nu-ţi rostească inima cuvinte pripite
înaintea lui Dumnezeu; căci Dum-
nezeu este în cer, şi tu, pe pământ, de
aceea să nu spui vorbe* multe.
*Prov. 10.19. Mat. 6.7.
3. Căci, dacă visurile se nasc din
mulţimea grijilor, prostia* nebunului
se cunoaşte din mulţimea cuvintelor.
*Prov. 10.19.
4. Dacă* ai făcut o juruinţă lui
Dumnezeu, nu zăbovi s-o împlineşti,
căci Lui nu-I plac cei fără minte; de
aceea împlineşte** juruinţa pe care ai
făcut-o.
*Num. 30.2. Deut. 23.21-23. Ps. 50.14; 76.11. **Ps. 66.13,14.
5. Mai* bine să nu faci nici o juruinţă
decât să faci o juruinţă, şi să n-o
împlineşti. *Prov. 20.25. Fapt. 5.4.
6. Nu lăsa gura să te bage în păcat şi
nu* zice înaintea trimisului lui Dum-
nezeu: „M-am pripit.“ Pentru ce să Se
mânie Dumnezeu din pricina cuvin-
telor tale şi să nimicească lucrarea
mâinilor tale? *1 Cor. 11.10.
7. Căci, dacă este deşertăciune în
mulţimea visurilor, nu mai puţin este
şi în mulţimea vorbelor; de aceea,
teme-te* de Dumnezeu. *Cap. 12.13.
8. Când vezi* în ţară pe cel sărac,
năpăstuit şi jefuit în numele dreptului
şi dreptăţii, să nu te miri de lucrul
acesta! Căci peste cel** mare veghează
altul mai mare, şi peste ei toţi, Cel
Preaînalt. *Cap. 3.16. **Ps. 12.5; 58.11; 82.1.
9. Dar un folos pentru ţară, în toate
privinţele, este un împărat preţuit în
ţară.
10. Cine iubeşte argintul nu se satură
niciodată de argint, şi cine iubeşte
bogăţia multă nu trage folos din ea. Şi
aceasta este o deşertăciune!
11. Când se înmulţesc bunătăţile, se
înmulţesc şi cei ce le mănâncă; şi ce
folos mai are din ele stăpânul lor decât
că le vede cu ochii?
12. Dulce este somnul lucrătorului,
fie că a mâncat mult, fie că a mâncat
puţin; dar pe cel bogat nu-l lasă
îmbuibarea să doarmă.
13. Este* un mare rău pe care l-am
văzut sub soare: avuţii păstrate spre
nefericirea stăpânului lor. *Cap. 6.1.
14. Dacă se pierd aceste bogăţii prin
vreo întâmplare nenorocită, şi el are
un fiu, fiului nu-i rămâne nimic în
mâini.
15. Cum* a ieşit de gol din pântecele
mamei sale, din care a venit, aşa se
întoarce şi nu poate să ia nimic în
mână din toată osteneala lui.
*Iov 1.21. Ps. 49.17. 1 Tim. 6.7.
16. Şi acesta este un mare rău, anume
că se duce cum venise; şi ce* folos are
el că** s-a trudit în vânt?
*Cap. 1.3. **Prov. 11.29.
17. Ba încă, toată viaţa lui a* mai
trebuit să mănânce cu necaz şi a avut
multă durere, grijă şi supărare. *Ps. 127.2.
18. Iată ce am văzut: este* bine şi
frumos ca omul să mănânce şi să bea,
şi să trăiască bine în mijlocul muncii
lui cu care se trudeşte sub soare, în
toate zilele vieţii lui pe care i le-a dat

Dumnezeu; căci** aceasta este partea lui. *Cap. 2.24; 3.12,13,22; 9.7; 11.9. 1 Tim. 6.17. **Cap. 2.10; 3.22.

19. Dar, dacă* a dat Dumnezeu cuiva avere şi bogăţii şi i-a îngăduit să mănânce din ele, să-şi ia partea lui din ele şi să se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar de la Dumnezeu. *Cap. 2.24; 3.13; 6.2.

20. Căci nu se mai gândeşte mult la scurtimea zilelor vieţii lui, de vreme ce Dumnezeu îi umple inima de bucurie.

Averea şi cinstea sunt tot deşertăciuni

6 1. Este* un rău pe care l-am văzut sub soare şi care se întâlneşte des între oameni. *Cap. 5.13.

2. Este, de pildă, un om căruia i-a dat Dumnezeu avere, bogăţii şi slavă, aşa* că nu-i lipseşte nimic din ce-i doreşte sufletul, dar** Dumnezeu nu-l lasă să se bucure de ele, ci un străin se bucură de ele: aceasta este o deşertăciune şi un rău mare.
*Iov 21.10, etc. Ps. 17.14; 73.7. **Luca 12.20.

3. Chiar dacă un om ar avea o sută de copii şi ar trăi mulţi ani – oricât de mult i s-ar mări numărul zilelor anilor lui – dar, dacă nu i se satură sufletul de bunătăţile agonisite de el şi dacă* nici de înmormântare n-are parte, eu zic că o stârpitură este mai** fericită decât el. *2 Împ. 9.35. Isa. 14.19,20. Ier. 22.19. **Iov 3.16. Ps. 58.8. Cap. 4.3.

4. Căci aceasta din urmă piere odată cu venirea ei, se duce în întuneric, şi numele îi rămâne acoperit cu întuneric;

5. n-a văzut, nici n-a cunoscut soarele; şi de aceea este mai bine de ea decât de omul acela.

6. Şi de ar trăi chiar de două ori o mie de ani un astfel de om, fără să se bucure de fericire, nu merg toate la un loc?

7. Toată* truda omului este pentru gura lui, şi totuşi poftele nu i se împlinesc niciodată. *Prov. 16.26.

8. Căci ce are înţeleptul mai mult decât nebunul? Ce folos are nenorocitul care ştie să se poarte înaintea celor vii?

9. Mai bine ce vezi cu ochii decât frământare de pofte neîmplinite: şi aceasta este o deşertăciune şi goană după vânt.

10. Ce este omul se cunoaşte după numele care i s-a dat demult: se ştie că este din pământ, şi nu* poate să se judece cu Cel ce este mai tare decât el.
*Iov 9.32. Isa. 45.9. Ier. 49.19.

11. Căci, chiar dacă face multă vorbă, care doar înmulţeşte deşertăciunea, ce folos are omul din ea?

12. Căci cine ştie ce este bine pentru om în viaţă, în toate zilele vieţii lui de vieţuire deşartă, pe care le petrece ca o* umbră? Şi cine** poate să spună omului ce va fi după el sub soare?
*Ps. 102.11; 109.23; 144.4. Iac. 4.14. **Ps. 39.6. Cap. 8.7.

7 1. Mai mult face un nume* bun decât untdelemnul mirositor, şi ziua morţii, decât ziua naşterii. *Prov. 15.30; 22.1.

2. Mai bine să te duci într-o casă de jale decât să te duci într-o casă de petrecere; căci acolo îţi aduci aminte de sfârşitul oricărui om, şi cine trăieşte îşi pune la inimă lucrul acesta.

3. Mai* bună este întristarea decât râsul; căci, prin întristarea feţei, inima se face mai bună. *2 Cor. 7.10.

4. Inima înţelepţilor este în casa de jale, iar inima celor fără minte este în casa petrecerii.

5. Mai* bine să asculţi mustrarea înţeleptului decât să asculţi la cântecul celor fără minte. *Ps. 141.5. Prov. 13.18; 15.31,32.

6. Căci* râsul celor fără minte este ca pârâitul spinilor sub căldare. Şi aceasta este o deşertăciune. *Ps. 118.12. Cap. 2.2.

7. Averea luată prin silă înnebuneşte pe cel înţelept, şi* mita strică inima.
*Exod 23.8. Deut. 16.19.

8. Mai bun este sfârşitul unui lucru decât începutul lui; mai bine cel* bun la suflet decât cel îngâmfat. *Prov. 14.29.

9. Nu* te grăbi să te mânii în sufletul tău, căci mânia locuieşte în sânul nebunilor. *Prov. 14.17; 16.32. Iac. 1.19.

10. Nu zice: „Cum se face că zilele de mai înainte erau mai bune decât acestea?“, căci nu din înţelepciune întrebi aşa.

11. Înţelepciunea preţuieşte cât o moştenire, şi chiar mai mult, pentru cei* ce văd soarele. *Cap. 11.7.

12. Căci ocrotire dă şi înţelepciunea, ocrotire dă şi argintul; dar un folos mai mult al ştiinţei este că înţelepciunea ţine în viaţă pe cei ce o au.

13. Uită-te cu băgare de seamă la lucrarea lui Dumnezeu: cine* poate să îndrepte ce a făcut El strâmb?
*Iov 12.14. Cap. 1.15. Isa. 14.27.

14. În* ziua fericirii, fii fericit, şi în
ziua nenorocirii, gândeşte-te că Dum-
nezeu a făcut şi pe una şi pe cealaltă,
pentru ca omul să nu mai poată şti nimic
din ce va fi după el. *Deut. 28.47. Cap. 3.4.
15. Tot felul de lucruri am văzut în
zilele deşertăciunii mele. Este câte un
om fără prihană* care piere în nepri-
hănirea lui, şi este câte un nelegiuit
care o duce mult în răutatea lui. *Cap. 8.14.
16. Nu* fi prea neprihănit şi** nu te
arăta prea înţelept: pentru ce† să te
pierzi singur?
*Prov. 25.16. **Rom. 12.3. †Iov 15.32. Ps. 55.23. Prov. 10.27.
17. Dar nu fi nici peste măsură de rău
şi nu fi fără minte: pentru ce vrei să
mori înainte de vreme?
18. Bine este să ţii la aceasta, dar nici
pe cealaltă să n-o laşi din mână; căci
cine se teme de Dumnezeu scapă din
toate acestea.
19. Înţelepciunea* face pe cel înţe-
lept mai tare decât zece viteji care sunt
într-o cetate. *Prov. 21.22; 24.5. Cap. 9.16,18.
20. Fiindcă pe pământ nu este nici*
un om fără prihană, care să facă binele
fără să păcătuiască.
*1 Împ. 8.46. 2 Cron. 6.36. Prov. 20.9. Rom. 3.23. 1 Ioan 1.8.
21. Nu lua nici tu seama la toate
vorbele care se spun, ca nu cumva
s-auzi pe sluga ta vorbindu-te de rău!
22. Căci ştie inima ta de câte ori ai
vorbit şi tu de rău pe alţii.
23. Toate acestea le-am cercetat cu
înţelepciune. Am* zis: „Mă voi înţe-
lepţi.“ Dar înţelepciunea a rămas
departe de mine. *Rom. 1.22.
24. Cu mult mai departe* decât era mai
înainte, şi ce adâncă**! Cine o va putea
găsi? *Iov 28.12,20. 1 Tim. 6.16. **Rom. 11.33.
25. M-am apucat şi am cercetat toate
lucrurile*, cu gând să înţeleg, să adân-
cesc şi să caut înţelepciunea şi rostul
lucrurilor, şi să pricep nebunia răutăţii
şi rătăcirea prostiei. *Cap. 1.17; 2.12.
26. Şi* am găsit că mai amară decât
moartea este femeia a cărei inimă este
o cursă şi un laţ şi ale cărei mâini sunt
nişte lanţuri; cel plăcut lui Dumnezeu
scapă de ea, dar cel păcătos este prins
de ea. *Prov. 5.3,4; 22.14.
27. Iată ce am găsit, zice Eclesias-
tul*, cercetând lucrurile unul câte unul
ca să le pătrund rostul; *Cap. 1.1,2.
28. iată ce-mi caută şi acum sufletul,
şi n-am găsit. Din o mie am găsit un*
om: dar o femeie n-am găsit în toate
acestea. *Iov 33.23. Ps. 12.1.
29. Numai iată ce am găsit: că*
Dumnezeu a făcut pe oameni fără
prihană, dar ei** umblă cu multe
şiretenii. *Gen. 1.27. **Gen. 3.6,7.

8 1. Cine este ca cel înţelept şi cine
pricepe rostul lucrurilor? Înţelep-
ciunea* omului îi luminează faţa, şi
asprimea** feţei i se schimbă.
*Prov. 4.8,9; 17.24. Fapt. 6.15. **Deut. 28.50.
2. Eu îţi spun: „Păzeşte poruncile
împăratului, din pricina* jurământului
făcut înaintea lui Dumnezeu.
*1 Cron. 29.24. Ezec. 17.18. Rom. 13.5.
3. Nu* te grăbi să pleci dinaintea lui
şi nu stărui într-un lucru rău: căci el
poate face tot ce vrea, *Cap. 10.4.
4. pentru că vorba împăratului are
putere. Cine* poate zice: „Ce faci?“?
*Iov 34.18.
5. Pe cine păzeşte porunca, nu-l atinge
nici o nenorocire, dar inima înţeleptului
cunoaşte şi vremea şi judecata.
6. Căci pentru* orice lucru este o
vreme şi o judecată, şi nenorocirea
paşte pe om. *Cap. 3.1.
7. Dar* el nu ştie ce şi cum se va
întâmpla, căci n-are nici cine-i spune.
*Prov. 24.22. Cap. 6.12; 9.12; 10.14.
8. Omul* nu este stăpân pe suflarea
lui, ca s-o poată opri, şi n-are nici
o putere peste ziua morţii; în lupta
aceasta nu este izbăvire, şi răutatea nu
poate scăpa pe cei răi. *Ps. 49.6,7.
9. Toate acestea le-am văzut, şi
mi-am îndreptat inima spre tot ce se
face sub soare. Este o vreme când un
om stăpâneşte peste alt om, ca să-l
facă nenorocit.
10. Atunci am văzut pe cei răi
îngropaţi şi ducându-se la odihna lor,
iar pe cei ce lucraseră cu neprihănire
depărtându-se de locul sfânt şi uitaţi
în* cetate. Şi aceasta este o deşertă-
ciune! *Iov 14.5.
11. Pentru că* nu se aduce repede la
îndeplinire hotărârea dată împotriva
faptelor rele, de aceea este plină inima
fiilor oamenilor de dorinţa să facă rău.
*Ps. 10.6; 50.21. Isa. 26.10.
12. Totuşi, măcar că păcătosul face*
de o sută de ori răul şi stăruie multă
vreme în el, eu ştiu că fericirea este
pentru cei** ce se tem de Dumnezeu
şi au frică de El. *Isa. 65.20. Rom. 2.5.
**Ps. 37.11,18,19. Prov. 1.32,33. Isa. 3.10,11. Mat. 25.34,41.
13. Dar cel rău nu este fericit şi

nu-şi va lungi zilele, întocmai ca umbra, pentru că n-are frică de Dumnezeu.

14. Este o deşertăciune care se petrece pe pământ: şi anume, sunt oameni neprihăniţi cărora le* merge ca şi celor răi, care fac fapte rele, şi sunt răi cărora le merge ca şi celor neprihăniţi, care fac fapte bune. Eu zic că şi aceasta este o deşertăciune.
*Ps. 73.14. Cap. 2.14; 7.15; 9.1-3.

15. Am lăudat*, dar, petrecerea, pentru că nu este altă fericire pentru om sub soare decât să mănânce şi să bea, şi să se veselească; iată ce trebuie să-l însoţească în mijlocul muncii lui, în zilele vieţii pe care i le dă Dumnezeu sub soare. *Cap. 2.24; 3.12,22; 5.18; 9.7.

16. Când mi-am pus inima să cunosc înţelepciunea şi să mă uit cu băgare de seamă la truda pe care şi-o dă omul pe pământ – căci omul nu vede somn cu ochii, nici zi, nici noapte –

17. am văzut atunci toată lucrarea lui Dumnezeu, am văzut că omul* nu poate să pătrundă ce se face sub soare; oricât s-ar trudi el să cerceteze, tot nu va putea afla; şi chiar dacă înţeleptul ar zice că a ajuns să înţeleagă, tot** nu poate să găsească.
*Iov 5.9. Cap. 3.11. Rom. 11.33. **Ps. 73.16.

9 1. Da, mi-am pus inima în căutarea tuturor acestor lucruri, am cercetat toate aceste lucruri şi am văzut că cei neprihăniţi* şi înţelepţi, şi faptele lor sunt în mâna lui Dumnezeu, atât dragostea, cât şi ura. Oamenii nu ştiu nimic mai dinainte; totul este înaintea lor în viitor. *Cap. 8.14.

2. Tuturor* li se întâmplă toate deopotrivă: aceeaşi soartă are cel neprihănit şi cel rău, cel bun şi curat ca şi cel necurat, cel ce aduce jertfă ca şi cel ce n-aduce jertfă; cel bun ca şi cel păcătos, cel ce jură ca şi cel ce se teme să jure!
*Iov 21.7, etc. Ps. 73.3,12,13. Mal. 3.15.

3. Iată cel mai mare rău în tot ce se face sub soare: anume că aceeaşi soartă au toţi. De aceea şi este plină inima oamenilor de răutate şi de aceea este atâta nebunie în inima lor tot timpul cât trăiesc. Şi după aceea? Se duc la cei morţi.

4. Căci cine este scutit? Oricine trăieşte tot mai trage nădejde; căci un câine viu face mai mult decât un leu mort.

5. Cei vii, în adevăr, măcar ştiu că vor muri; dar cei* morţi nu ştiu nimic şi nu mai au nici o răsplată, fiindcă până şi pomenirea** li se uită.
*Iov 14.21. Isa. 63.16. **Iov 7.8-10. Isa. 26.14.

6. Şi dragostea lor, şi ura lor, şi pizma lor demult au şi pierit, şi niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.

7. Du-te, dar, de mănâncă-ţi* pâinea cu bucurie şi bea-ţi cu inimă bună vinul; căci demult a găsit Dumnezeu plăcere în ce faci tu acum. *Cap. 8.15.

8. Hainele să-ţi fie albe în orice vreme, şi untdelemnul să nu-ţi lipsească de pe cap.

9. Gustă viaţa cu nevasta pe care o iubeşti, în tot timpul vieţii tale deşarte pe care ţi-a dat-o Dumnezeu sub soare, în această vreme trecătoare; căci* aceasta îţi este partea în viaţă în mijlocul trudei cu care te osteneşti sub soare. *Cap. 2.10,24; 3.13,22; 5.18.

10. Tot ce găseşte mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta! Căci, în Locuinţa morţilor în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici ştiinţă, nici înţelepciune!

11. Am mai văzut* apoi sub soare că nu cei iuţi aleargă, că nu cei viteji câştigă războiul, că nu cei înţelepţi câştigă pâinea, nici cei pricepuţi, bogăţia, nici cei învăţaţi, bunăvoinţa, ci toate atârnă de vreme şi de împrejurări. *Ier. 9.23. Amos 2.14,15.

12. Căci omul nu-şi* cunoaşte nici măcar ceasul, întocmai ca peştii prinşi în mreaja nimicitoare şi ca păsările prinse în laţ; ca şi ei sunt prinşi** şi fiii oamenilor în vremea nenorocirii, când vine fără veste nenorocirea peste ei.
*Cap. 8.7. **Prov. 29.6. Luca 12.20,39; 17.26, etc. 1 Tes. 5.3.

13. Am mai văzut următoarea înţelepciune sub soare şi mi s-a părut mare.

14. Era* o mică cetate, cu puţini oameni în ea; şi a venit asupra ei un împărat puternic, a împresurat-o şi a ridicat mari întărituri împotriva ei.
*2 Sam. 20.16-22.

15. În ea se afla un om sărac, dar înţelept, care a scăpat cetatea cu înţelepciunea lui. Şi nimeni nu se gândise la omul acela sărac.

16. Atunci am zis*: „Mai bună este înţelepciunea decât tăria!“ Totuşi înţelepciunea** săracului este dispreţuită, şi nimeni nu-l ascultă.
*Prov. 21.22; 24.5. Vers. 18. Cap. 7.19. **Marc. 6.2,3.

17. Cuvintele înţelepţilor, ascultate

în linişte, sunt mai de preţ decât strigătele unuia care stăpâneşte între nebuni.
18. Înţelepciunea este mai* de preţ decât sculele de război; dar un** singur păcătos nimiceşte mult bine.
*Vers. 16. **Ios. 7.1,11,12.

10 1. Muştele moarte strică şi acresc untdelemnul negustorului de unsori; tot aşa puţină nebunie biruie înţelepciunea şi slava.
2. Inima înţeleptului este la dreapta lui, iar inima nebunului la stânga lui.
3. Şi pe orice drum ar merge nebunul, peste tot îi lipseşte mintea şi* spune tuturor că este un nebun! *Prov. 13.16; 18.2.
4. Când izbucneşte împotriva ta mânia celui ce stăpâneşte, nu-ţi* părăsi locul, căci** sângele rece te păzeşte de mari păcate.
*Cap. 8.3. **1 Sam. 25.24, etc. Prov. 25.15.
5. Este un rău pe care l-am văzut sub soare, ca o greşeală care vine de la cel ce cârmuieşte;
6. nebunia* este pusă în dregătorii înalte, iar bogaţii stau în locuri de jos.
*Est. 3.1.
7. Am văzut robi călare*, şi voievozi mergând pe jos ca nişte robi.
*Prov. 19.10; 30.22.
8. Cine* sapă groapa altuia cade el în ea, şi cine surpă un zid va fi muşcat de un şarpe. *Ps. 7.15. Prov. 26.27.
9. Cine sfărâmă pietre este rănit de ele, şi cine despică lemne este în primejdie.
10. Când se toceşte fierul şi rămâne neascuţit, trebuie să-ţi îndoieşti puterile; de aceea la izbândă ajungi prin înţelepciune.
11. Când muşcă şarpele, fiindcă n-a* fost vrăjit, vrăjitorul n-are nici un câştig din meşteşugul lui. *Ps. 58.4,5. Ier. 8.17.
12. Cuvintele* unui înţelept sunt plăcute, dar** buzele nebunului îi aduc pieirea. *Prov. 10.32; 12.13. **Prov. 10.14; 18.7.
13. Cel dintâi cuvânt care-i iese din gură este nebunie, şi cel din urmă este o nebunie şi mai rea.
14. Nebunul* spune o mulţime de vorbe, măcar că omul nu ştie ce se va întâmpla; şi cine-i va spune ce** va fi după el? *Prov. 15.2. **Cap. 3.22; 6.12; 8.7.
15. Truda nebunului oboseşte pe cel ce nu cunoaşte drumul spre cetate.
16. Vai* de tine, ţară al cărei împărat este un copil şi ai cărei voievozi benchetuiesc de dimineaţă!
*Isa. 3.4,5,12; 5.11.
17. Ferice de tine, ţară al cărei împărat este de neam mare şi ai cărei voievozi* mănâncă la vremea potrivită ca să-şi întărească puterile, nu ca să se dedea la beţie! *Prov. 31.4.
18. Când mâinile sunt leneşe, se lasă grinda, şi, când se lenevesc mâinile, plouă în casă.
19. Ospeţele se fac pentru petrecere, vinul* înveseleşte viaţa, iar argintul le dă pe toate. *Ps. 104.15.
20. Nu blestema pe împărat, nici chiar în gând, şi nu* blestema pe cel bogat în odaia în care te culci; căci s-ar putea întâmpla ca pasărea cerului să-ţi ducă vorba, şi un sol înaripat să-ţi dea pe faţă vorbele.
*Exod 22.28. Fapt. 23.5.

11 1. Aruncă-ţi pâinea pe* ape, şi** după multă vreme o vei găsi iarăşi! *Isa. 32.20. **Deut. 15.10. Prov. 19.17. Mat. 10.42. 2 Cor. 9.8. Gal. 6.9,10. Evr. 6.10.
2. Împarte-o* în** şapte, şi chiar în opt, căci† nu ştii ce nenorocire poate da peste pământ.
*Ps. 112.9. Luca 6.30. 1 Tim. 6.18,19. **Mica 5.5. †Efes. 5.16.
3. Când se umplu norii de ploaie, o varsă pe pământ. Oriîncotro ar cădea copacul, fie spre miazăzi, fie spre miazănoapte, în locul unde cade, acolo rămâne.
4. Cine se uită după vânt nu va semăna, şi cine se uită după nori nu va secera.
5. Cum nu* ştii care este calea vântului, nici** cum se fac oasele în pântecele femeii însărcinate, tot aşa nu cunoşti nici lucrarea lui Dumnezeu, care le face pe toate. *Ioan 3.8. **Ps. 139.14,15.
6. Dimineaţa seamănă-ţi sămânţa, şi până seara nu lăsa mâna să ţi se odihnească, fiindcă nu ştii ce va izbuti, aceasta sau aceea, sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune.
7. Dulce este lumina; şi o plăcere, pentru ochi să* vadă soarele. *Cap. 7.11.
8. Deci, dacă un om trăieşte mulţi ani, să se bucure în toţi anii aceştia şi să se gândească ce multe vor fi zilele de întuneric. Tot ce va veni este deşertăciune.
9. Bucură-te, tinere, în tinereţea ta, fii cu inima veselă cât eşti tânăr, umblă* pe căile alese de inima ta şi plăcute ochilor tăi; dar să ştii că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu** la judecată.
*Num. 15.39. **Cap. 12.14. Rom. 2.6-11.
10. Goneşte* orice necaz din inima

ta şi depărtează răul din trupul tău;
căci** tinereţea şi zorile vieţii sunt
trecătoare. *2 Cor. 7.1. 2 Tim. 2.22. **Ps. 39.5.

12 1. Dar adu-ţi* aminte de Făcă-
torul tău în zilele tinereţii tale,
până nu vin zilele cele rele şi până nu
se apropie anii când** vei zice: „Nu
găsesc nici o plăcere în ei“;
*Prov. 22.6. Plân. 3.27. **2 Sam. 19.35.
2. până nu se întunecă soarele şi
lumina, luna şi stelele, şi până nu se
întorc norii îndată după ploaie;
3. până nu încep să tremure paznicii
casei *(mâinile)* şi să se încovoaie cele
tari *(picioarele);* până nu se opresc cei
ce macină *(dinţii),* căci s-au împuţinat;
până nu se întunecă cei ce se uită pe
ferestre *(ochii);*
4. până nu se închid cele două uşi
dinspre uliţă *(buzele),* când uruitul
morii slăbeşte, te scoli la ciripitul unei
păsări, glasul tuturor cântăreţelor* se
aude înăbuşit, *2 Sam. 19.35.
5. te temi de orice înălţime şi te sperii
pe drum; până nu înfloreşte migdalul
cu peri albi, şi de abia se târăşte
lăcusta; până nu-ţi trec poftele, căci
omul merge spre casa* lui cea veşnică,
şi bocitorii** cutreieră uliţele;
*Iov 17.13. **Ier. 9.17.
6. până nu se rupe funia de argint,
până nu se sfărâmă vasul de aur, până
nu se sparge găleata la izvor şi până
nu se strică roata de la fântână;
7. până nu se* întoarce ţărâna în
pământ, cum a fost, şi** până nu se
întoarce duhul la Dumnezeu, care† l-a
dat. *Gen. 3.19. Iov 34.15. Ps. 90.3. **Cap. 3.21.
†Num. 16.22; 27.16. Iov 34.14. Isa. 57.16. Zah. 12.1.
8. O, deşertăciune* a deşertăciunilor,
zice Eclesiastul; totul este deşertă-
ciune. *Ps. 62.9. Cap. 1.2.
9. Pe lângă că Eclesiastul a fost
înţelept, el a mai învăţat şi ştiinţa pe
popor, a cercetat, a adâncit şi a
întocmit* un mare număr de zicători.
*1 Împ. 4.32.
10. Eclesiastul a căutat să afle cuvinte
plăcute şi să scrie întocmai cuvintele
adevărului.
11. Cuvintele înţelepţilor sunt ca nişte
bolduri; şi, strânse la un loc, sunt ca
nişte cuie bătute, date de un singur
stăpân.
12. Încolo, fiule, ia învăţătură din
aceste lucruri; dacă ai voi să faci o
mulţime de cărţi, să ştii că n-ai mai
isprăvi, şi multă* învăţătură oboseşte
trupul. *Cap. 1.18.
13. Să ascultăm, dar, încheierea
tuturor învăţăturilor: Teme-te* de
Dumnezeu şi păzeşte poruncile Lui.
Aceasta este datoria oricărui om.
*Deut. 6.2; 10.12.
14. Căci Dumnezeu va aduce orice*
faptă la judecată, şi judecata aceasta
se va face cu privire la tot ce este
ascuns, fie bine, fie rău.
*Cap. 11.9. Mat. 12.36. Fapt. 17.30,31. Rom. 2.16; 14.10,12.
1 Cor. 4.5. 2 Cor. 5.10.

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

(Proverbe 1.17. Romani 8.38,39. 2 Corinteni 11.2,3.)

1 1. Cântarea* cântărilor făcută de
Solomon. *1 Împ. 4.32.
2. Să mă sărute cu sărutările gurii lui!
Căci* toate dezmierdările tale sunt
mai bune decât vinul, *Cap. 4.10.
3. mirodeniile tale au un miros plăcut.
Numele tău este ca o mireasmă
vărsată,
de aceea te iubesc pe tine fetele!
4. Trage-mă* după tine! Şi haidem să
alergăm**!
Împăratul mă duce† în odăile lui...
Ne vom veseli şi ne vom bucura de
tine;
vom lăuda dezmierdările tale mai
mult decât vinul!
Pe drept eşti iubit. *Osea 11.4. Ioan 6.44;
12.32. **Filp. 3.12-14. †Ps. 45.14,15. Ioan 14.2. Efes. 2.6.
5. Sunt neagră, dar sunt frumoasă,
fiice ale Ierusalimului,
cum sunt corturile Chedarului
şi cum sunt covoarele lui Solomon.
6. Nu vă uitaţi că sunt aşa de
negricioasă,
căci m-a ars[1] soarele.
Fiii mamei mele s-au mâniat pe
mine,
şi m-au pus păzitoare la vii.
Dar via frumuseţii mele n-am păzit-o.
7. Spune-mi tu, pe care te iubeşte
inima mea,

1. Sau: m-a privit

unde îţi paşti oile, unde te odihneşti la amiază?
Căci de ce să umblu ca o rătăcită
pe la turmele tovarăşilor tăi? –
8. Dacă nu ştii, o, tu, cea* mai frumoasă dintre femei,
ieşi pe urmele oilor
şi paşte-ţi iezii lângă colibele păstorilor. *Cap. 5.9; 6.1.
9. Cu* iapa înhămată la carele lui faraon
te asemăn eu pe tine, scumpa** mea.
*Cap. 2.2,10,13; 4.1,7; 5.2; 6.4. Ioan 15.14,15. **2 Cron. 1.16,17.
10. Ce frumoşi îţi sunt obrajii* în mijlocul lănţişoarelor de la gât
şi ce frumos îţi este gâtul în mijlocul şirurilor de mărgăritare! *Ezec. 16.11-13.
11. Îţi vom face deci lănţişoare de aur
cu stropituri de argint. –
12. Cât stă împăratul la masa lui,
nardul meu îşi răspândeşte mirosul.
13. Preaiubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir
care se odihneşte între ţâţele mele.
14. Preaiubitul meu este pentru mine un strugure de măliniţă
din viile din En-Ghedi. –
15. Ce frumoasă* eşti, iubito, uite ce frumoasă eşti
cu ochii tăi de porumbiţă! –
*Cap. 4.1; 5.12.
16. Ce frumos eşti, preaiubitule, ce plăcut eşti!
Verdeaţa este patul nostru! –
17. Cedrii sunt grinzile caselor noastre,
şi chiparoşii sunt pardoselile noastre. –

2 1. Eu sunt un trandafir din Saron, un crin din văi. –
2. Ca un crin în mijlocul spinilor
aşa este iubita mea între fete. –
3. Ca un măr între copacii pădurii
aşa este preaiubitul meu între tineri.
Cu aşa drag stau la umbra lui,
şi rodul* lui este dulce pentru cerul gurii mele. *Apoc. 22.1,2.
4. El m-a dus în casa de ospăţ,
şi dragostea era steagul fluturat peste mine.
5. Întăriţi-mă cu turte de struguri, învioraţi-mă cu mere,
căci sunt bolnavă de dragostea lui.
6. Să-şi pună mâna stângă* sub capul meu
şi să mă îmbrăţişeze cu dreapta lui! –
*Cap. 8.3.
7. Vă jur*, fiice ale Ierusalimului,
pe căprioarele şi cerboaicele de pe câmp:
nu stârniţi, nu treziţi dragostea
până nu vine ea! – *Cap. 3.5; 8.4.
8. Aud glasul preaiubitului meu! Iată-l că vine,
sărind peste munţi, săltând pe dealuri.
9. Preaiubitul meu seamănă cu* o căprioară sau cu puiul de cerboaică.
Iată-l că este după zidul nostru,
se uită pe fereastră,
priveşte printre zăbrele. *Vers. 17.
10. Preaiubitul meu vorbeşte şi-mi zice:
„Scoală-te*, iubito, şi vino, frumoaso!
*Vers. 13.
11. Căci iată că a trecut iarna;
a încetat ploaia şi s-a dus.
12. Se arată florile pe câmp,
a venit vremea cântării
şi se aude glasul turturelei în câmpiile noastre.
13. Se pârguiesc roadele în smochin,
şi viile înflorite
îşi răspândesc mirosul.
Scoală-te*, iubito, şi vino, frumoaso!
*Vers. 10.
14. Porumbiţă din crăpăturile stâncii, ascunsă în scobiturile prăpăstiilor,
arată-mi* faţa ta şi fă-mă să-ţi aud glasul!
Căci glasul tău este dulce, şi faţa ta, plăcută.“ *Cap. 8.13.
15. Prindeţi-ne vulpile*, vulpile cele mici care strică viile;
căci viile noastre sunt în floare.
*Ps. 80.13. Ezec. 13.4. Luca 13.32.
16. Preaiubitul meu este al* meu, şi eu sunt a lui;
el îşi paşte turma între crini.
*Cap. 6.3; 7.10.
17. Până* la răcoarea zilei şi până la lungirea umbrelor,
întoarce-te!... Iubitule, sari ca o căprioară** sau ca puiul de cerb
peste munţii ce ne despart.
*Cap. 4.6. **Vers. 9. Cap. 8.14.

3 1. Am căutat noaptea* în aşternutul meu, am căutat pe iubitul inimii mele;
l-am căutat, dar nu l-am găsit...
*Isa. 26.9.

2. M-am sculat atunci şi am cutreierat cetatea,
uliţele şi pieţele;
şi am căutat pe iubitul inimii mele...
l-am căutat, dar nu l-am găsit!
3. M-au întâlnit păzitorii* care dau ocol cetăţii;
şi i-am întrebat: „N-aţi văzut pe iubitul inimii mele?“ *Cap. 5.7.
4. Abia trecusem de ei
şi am găsit pe iubitul inimii mele.
L-am apucat şi nu l-am mai lăsat
până nu l-am adus în casa mamei mele,
în odaia celei ce m-a zămislit. –
5. Vă* jur, fiice ale Ierusalimului,
pe căprioarele şi cerboaicele de pe câmp:
nu stârniţi, nu treziţi dragostea
până nu vine ea. – *Cap. 2.7; 8.4.
6. Ce* se vede suindu-se din pustiu ca nişte stâlpi de fum,
în mijlocul aburilor de mir şi de tămâie,
înconjurată de toate miresmele negustorilor de mir? – *Cap. 8.5.
7. Iată, este pataşca lui Solomon,
cu şaizeci de viteji de jur împrejur,
cei mai viteji din Israel.
8. Toţi sunt înarmaţi cu săbii şi toţi sunt deprinşi la luptă,
fiecare cu sabia la coapsă,
ca să n-aibă nimic de temut în timpul nopţii.
9. Împăratul Solomon şi-a făcut această pataşcă
din lemn din Liban.
10. Stâlpii i-a făcut de argint,
rezemătoarea, de aur, scaunul, de purpură;
iar mijlocul, împodobit cu o ţesătură aleasă,
lucrată de dragostea fiicelor Ierusalimului.
11. Ieşiţi, fetele Sionului, şi priviţi pe împăratul Solomon,
cu cununa cu care l-a încununat mama sa în ziua cununiei lui,
în ziua veseliei inimii lui. –

4 1. Ce frumoasă* eşti, iubito, ce frumoasă eşti!
Ochii tăi sunt ochi de porumbiţă, sub marama ta.
Părul tău este ca o turmă** de capre
poposită pe coama muntelui Galaad.
*Cap. 1.15; 5.12. **Cap. 6.5.
2. Dinţii* tăi sunt ca o turmă de oi tunse
care ies din scăldătoare,
toate cu gemeni, şi nici una din ele nu este stearpă. *Cap. 6.6.
3. Buzele tale sunt ca un fir de cârmâz,
şi gura ta este drăguţă;
obrazul* tău este ca o jumătate de rodie,
sub marama ta. *Cap. 6.7.
4. Gâtul* tău este ca turnul lui David,
zidit ca să fie o casă** de arme;
o mie de scuturi atârnă de el,
toate scuturi de viteji.
*Cap. 7.4. **Neem. 3.19.
5. Amândouă* ţâţele tale sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare
care pasc între crini. *Prov. 5.19. Cap. 7.3.
6. Până* se răcoreşte ziua şi până fug umbrele,
voi veni la tine, munte de mir,
şi la tine, deal de tămâie. *Cap. 2.17.
7. Eşti frumoasă de* tot, iubito,
şi n-ai nici un cusur. *Efes. 5.27.
8. Vino cu mine din Liban, mireaso,
vino cu mine din Liban!
Priveşte din vârful muntelui Amana,
din vârful muntelui Senir şi* Hermon,
din vizuinile leilor,
din munţii pardoşilor! *Deut. 3.9.
9. Mi-ai răpit inima, soro, mireaso,
mi-ai răpit inima numai cu o privire,
numai cu unul din lănţişoarele de la gâtul tău!
10. Ce lipici în dezmierdările tale, soro, mireaso!
Dezmierdările tale preţuiesc mai* mult decât vinul,
şi miresmele tale sunt mai plăcute decât toate miroznele! *Cap. 1.2.
11. Miere picură din buzele tale, mireaso,
miere* şi lapte se află sub limba ta,
şi** mirosul hainelor tale este ca mirosul Libanului.
*Prov. 24.13,14. Cap. 5.1. **Gen. 27.27. Osea 14.6,7.
12. Eşti o grădină închisă, soro, mireaso,
un izvor închis, o fântână pecetluită.
13. Odraslele tale sunt o grădină de rodii, cu cele mai alese roade,
mălini negri şi nard;
14. nard şi şofran,
trestie mirositoare şi scorţişoară, cu tot felul de tufari de tămâie,
smirnă şi aloe, cu cele mai alese miresme.
15. O fântână din grădini,
un izvor de ape* vii
ce curge din Liban. *Ioan 4.10; 7.38.

16. Scoală-te, crivăţule! Vino, vântule de miazăzi!
Suflaţi peste grădina mea, ca să picure mirosurile din ea! –
Să intre* iubitul meu în grădina lui
şi să mănânce din roadele ei alese! –
*Cap. 5.1.

5 1. Eu intru* în grădina mea, soro, mireaso,
îmi culeg smirna cu miresmele mele,
îmi mănânc** fagurele de miere cu mierea mea,
îmi beau vinul cu laptele meu... –
Mâncaţi, prieteni†,
beţi şi îmbătaţi-vă de dragoste! –
*Cap. 4.16. **Cap. 4.11. †Luca 15.7,10. Ioan 3.29; 15.14.
2. Adormisem, dar inima îmi veghea...
Este glasul preaiubitului meu, care bate*:
„Deschide-mi, soro, scumpo, porumbiţo, neprihănito!
Căci capul îmi este plin de rouă,
cârlionţii îmi sunt plini de picurii nopţii.“ – *Apoc. 3.20.
3. „Mi-am scos haina, cum să mă îmbrac iarăşi?
Mi-am spălat picioarele, cum să le murdăresc iarăşi?“
4. Dar iubitul meu a vârât mâna pe gaura zăvorului,
şi mi-a fost milă de el atunci.
5. M-am sculat să deschid iubitului meu,
în timp ce de pe mâinile mele picura smirnă,
şi de pe degetele mele picura cea mai aleasă smirnă
pe mânerul zăvorului.
6. Am deschis iubitului meu;
dar iubitul meu plecase, se făcuse nevăzut.
Înnebuneam când îmi vorbea.
L-am căutat*, dar nu l-am găsit;
l-am strigat, dar nu mi-a răspuns.
*Cap. 3.1.
7. Păzitorii care dau ocol cetăţii m-au întâlnit,
m-au bătut, m-au rănit;
mi-au luat marama străjerii* de pe ziduri. *Cap. 3.3.
8. Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiţi pe iubitul meu,
ce-i veţi spune?... Că sunt bolnavă de dragoste! –
9. „Ce are iubitul tău mai mult decât altul,
o, cea mai frumoasă dintre femei?
Ce are iubitul tău mai mult decât altul,
de ne rogi aşa de fierbinte?“ –
10. Iubitul meu este alb şi rumen,
deosebindu-se din zece mii.
11. Capul lui este o cunună de aur curat,
pletele lui ca nişte valuri sunt negre cum e corbul.
12. Ochii* lui sunt ca nişte porumbei pe marginea izvoarelor,
scăldaţi în lapte şi odihnindu-se în faţa lui plină. *Cap. 1.8.
13. Obrajii lui sunt ca nişte straturi de miresme, în care cresc saduri mirositoare;
buzele* lui sunt nişte crini din care curge cea mai aleasă smirnă.
*Cap. 1.15; 4.1.
14. Mâinile lui sunt nişte inele de aur ferecate cu pietre de hrisolit;
trupul lui este un chip de fildeş lustruit, acoperit cu pietre de safir;
15. picioarele lui sunt nişte stâlpi de marmură albă, aşezaţi pe nişte temelii de aur curat.
Înfăţişarea lui este ca Libanul, pare un tânăr ales ca cedrii.
16. Cerul gurii lui este numai dulceaţă,
şi toată fiinţa lui este plină de farmec.
Aşa este iubitul meu, aşa este scumpul meu,
fiice ale Ierusalimului! –

6 1. Unde s-a dus iubitul tău,
cea mai* frumoasă dintre femei?
Încotro a apucat iubitul tău,
ca să-l căutăm şi noi împreună cu tine? – *Cap. 1.8.
2. Iubitul meu s-a coborât la grădina lui, la stratul de miresme,
ca să-şi pască turma în grădini şi să culeagă crini.
3. Eu sunt a* iubitului meu, şi iubitul meu este al meu;
el îşi paşte turma între crini. –
*Cap. 2.16; 7.10.
4. Frumoasă eşti, iubito, ca Tirţa,
plăcută ca Ierusalimul,
dar cumplită* ca nişte oşti sub steagurile lor. *Vers. 10.
5. Întoarce-ţi ochii de la mine,
căci mă tulbură.
Perii tăi sunt ca* o turmă de capre
care poposesc pe coama Galaadului.
*Cap. 4.1.
6. Dinţii* tăi sunt ca o turmă de oi
care ies din scăldătoare,

toate cu gemeni,
și nici una din ele nu este stearpă.
*Cap. 4.2.
7. Obrazul tău este ca* o jumătate de rodie,
sub marama ta... *Cap. 4.3.
8. Am șaizeci de împărătese, optzeci de țiitoare,
și fete fără număr,
9. dar numai una singură este porumbița mea, neprihănita mea;
ea este singură la mama sa,
cea mai aleasă a celei ce a născut-o.
Fetele o văd și o numesc fericită;
împărătesele și țiitoarele de asemenea o laudă. –
10. „Cine este aceea care se ivește ca zorile,
frumoasă ca luna,
curată ca soarele,
dar cumplită* ca niște oști sub steagurile lor?“ – *Vers. 4.
11. M-am coborât în grădina cu nuci,
să* văd verdeața din vale,
să văd dacă a înmugurit via
și dacă au înflorit rodiile. *Cap. 7.12.
12. Dar fără să bag de seamă, dorința mea m-a dus
la carele poporului unui om ales. –
13. Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito!
Întoarce-te, întoarce-te, ca să te privim. –
Ce aveți voi să vă uitați la Sulamita
ca la niște fete ce joacă în cor[1]?

7 1. Ce frumoase îți sunt picioarele în încălțămintea ta, fată* de domn!
Marginile rotunde ale coapsei tale sunt ca niște lănțișoare de pus la gât,
lucrate de mâinile unui meșter iscusit. *Ps. 44.13.
2. Pântecele tău este un pahar rotund
de unde nu lipsește vinul mirositor;
trupul tău este un snop de grâu
încins cu crini.
3. Amândouă* țâțele tale sunt ca doi pui de cerb,
ca gemenii unei căprioare. *Cap. 4.5.
4. Gâtul* tău este ca un turn de fildeș;
ochii tăi sunt ca iazurile Hesbonului de lângă poarta Bat-Rabim;
nasul tău este ca turnul Libanului
care privește spre Damasc. *Cap. 4.4.
5. Capul tău este cum e Carmelul,
și părul capului tău este ca purpura împărătească:

1. Evreiește: din Mahanaim, Gen. 32.2

până și un împărat ar fi înlănțuit de pletele tale!...
6. Ce frumoasă și ce plăcută ești, tu,
iubito, în mijlocul desfătărilor!
7. Statura ta este ca finicul,
și țâțele tale ca niște struguri.
8. Îmi zic: „Mă voi sui în finic
și-i voi apuca crăcile!“
Atunci țâțele tale vor fi ca strugurii din vie,
mirosul suflării tale ca al merelor.
9. Și gura ta* toarnă un vin ales
care curge lin ca răspuns la dezmierdările mele
și alunecă pe buzele noastre când adormim! *Cap. 2.16; 6.3.
10. Eu sunt a iubitului meu, și* el dorește de mine. *Ps. 45.11.
11. Vino, iubitule, haidem să ieșim pe câmp,
să mânem noaptea în sate!
12. Dis-de-dimineață ne vom duce la vii
să* vedem dacă a înmugurit via, dacă s-a deschis floarea
și dacă au înflorit rodiile.
Acolo îți voi da dragostea mea.
*Cap. 6.11.
13. Mandragorele* își răspândesc mirosul,
și deasupra ușii avem** tot felul de roade bune, noi și vechi,
pe care, pentru tine, iubitule, le-am păstrat. *Gen. 30.14. **Mat. 13.52.

8 1. O! de ai fi fratele meu,
care a supt la țâțele mamei mele!
Când te-aș întâlni în uliță, te-aș săruta,
și nimeni nu m-ar ține de rău.
2. Te-aș lua și te-aș aduce acasă la casa mamei mele;
ea m-ar învăța
să-ți dau să bei vin* mirositor,
must din rodiile mele. *Prov. 9.2.
3. Mâna lui cea stângă* să fie sub capul meu,
și dreapta lui să mă îmbrățișeze! –
*Cap. 2.6.
4. Vă rog* fierbinte, fiice ale Ierusalimului:
nu stârniți, nu treziți dragostea
până nu vine ea. – *Cap. 2.7; 3.5.
5. Cine* este aceea care se suie din pustiu,
rezemată de iubitul ei și zicând:
„Te-am trezit sub măr;

acolo te-a născut mama ta,
acolo te-a născut şi te-a făcut ea“? –
*Cap. 3.6.
6. Pune-mă* ca o pecete pe inima ta,
ca o pecete pe braţul tău;
căci dragostea este tare ca moartea,
şi gelozia este neînduplecată ca
Locuinţa morţilor;
jarul ei este jar de foc,
o flacără a Domnului.
*Isa. 49.16. Ier. 22.24. Hag. 2.23.
7. Apele cele mari nu pot să stingă
dragostea,
şi râurile n-ar putea s-o înece;
de* ar da omul toate averile din casa
lui pentru dragoste,
tot n-ar avea decât dispreţ. *Prov. 6.35.
8. Avem o soră micuţă*
care n-are încă ţâţe.
Ce vom face cu sora noastră
în ziua când îi vor veni peţitorii?
*Ezec. 23.33.
9. Dacă este zid,
vom zidi nişte zimţi de argint pe ea;
dar, dacă este uşă,
o vom închide cu o scândură de
cedru. –
10. Eu sunt un zid, şi ţâţele mele sunt
ca nişte turnuri;
în ochii lui am fost ca una care a găsit
pace.
11. Solomon avea o vie la Baal-
Hamon;
a închiriat-o* unor păzitori;
şi fiecare trebuia să aducă pentru
rodul ei o mie de sicli de argint.
*Mat. 21.33.
12. Via mea, care este a mea, o
păstrez eu.
Ţine-ţi, Solomoane, cei o mie de sicli,
şi două sute fie celor ce păzesc
rodul! –
13. Tu, care locuieşti în grădini,
nişte prieteni îşi pleacă urechea la
glasul tău:
binevoieşte* şi fă-mă să-l aud! –
*Cap. 2.14.
14. Vino* repede, iubitule,
ca** o căprioară sau ca puiul de cerb
pe munţii plini de mirozne!
*Apoc. 22.17,20. **Cap. 2.17.

ISAIA

(Ieremia 25.4-6. 1 Petru 1.10,11,15,16. Apocalipsa 15.3.)

Necredinţa şi pedeapsa lui Israel

1 1. Prorocia* lui Isaia, fiul lui
Amoţ, despre Iuda şi Ierusalim, pe
vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz şi
Ezechia, împăraţii lui Iuda. *Num. 12.6.
2. Ascultaţi*, ceruri, şi ia aminte,
pământule, căci Domnul vorbeşte:
„Am hrănit şi am crescut nişte copii**,
dar ei s-au răsculat împotriva Mea.
*Deut. 32.1. Ier. 2.12; 6.19; 22.29. Ezec. 36.4. Mica 1.2; 6.1,2. **Cap. 5.1,2.
3. Boul* îşi cunoaşte stăpânul, şi
măgarul cunoaşte ieslea stăpânului
său, dar Israel nu** Mă cunoaşte,
poporul Meu nu† ia aminte la Mine.“
*Ier. 8.7. **Ier. 9.3,6. †Cap. 5.12.
4. Vai, neam păcătos, popor încărcat
de fărădelegi, sământă* de nelegiuiţi,
copii stricaţi! Au părăsit pe Domnul,
au dispreţuit pe Sfântul lui Israel. I-au
întors spatele... *Cap. 57.3,4. Mat. 3.7.
5. Ce* pedepse noi să vă mai dea,
când voi vă răzvrătiţi din ce în ce mai
rău? Tot capul este bolnav, şi toată
inima suferă de moarte!
*Cap. 9.13. Ier. 2.30; 5.3.
6. Din tălpi până-n creştet, nimic nu-i
sănătos, ci numai răni, vânătăi şi
carne vie, nestoarse*, nelegate şi
nealinate cu untdelemn, *Ier. 8.22.
7. ţara* vă este pustiită, cetăţile vă sunt
arse de foc, străinii vă mănâncă
ogoarele sub ochii voştri, pustiesc şi
nimicesc ca nişte sălbatici. *Deut. 28.51,52.
8. Şi fiica Sionului a rămas ca* o
colibă în vie, ca o covergă într-un
câmp de castraveţi, ca** o cetate îm-
presurată. *Iov 27.18. Plân. 2.6. **Ier. 4.17.
9. De* nu ne-ar fi lăsat Domnul
oştirilor o mică rămăşiţă, am fi ajuns
ca Sodoma** şi ne-am fi asemănat cu
Gomora. *Plân. 3.22. Rom. 9.29. **Gen. 19.24.

Nu jertfe şi sărbători

10. Ascultaţi cuvântul Domnului,
căpetenii* ale Sodomei! Ia aminte la
Legea Dumnezeului nostru, popor al
Gomorei! *Deut. 32.32. Ezec. 16.46.
11. „Ce-Mi trebuie Mie mulţimea
jertfelor* voastre, zice Domnul. Sunt
sătul de arderile de tot ale berbecilor
şi de grăsimea viţeilor; nu-Mi place
sângele taurilor, oilor şi ţapilor.
*1 Sam. 15.22. Ps. 50.8,9; 51.16. Prov. 15.8; 21.27. Cap. 66.3. Ier. 6.20; 7.21. Amos 5.21,22. Mica 6.7.
12. Când veniţi să* vă înfăţişaţi înaintea

Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca
să-Mi spurcaţi curţile? *Exod 23.17; 34.23.
13. Nu mai aduceţi daruri* de
mâncare nefolositoare, căci Mi-e
scârbă de tămâie! Nu vreau luni noi,
Sabate şi adunări de sărbătoare**, nu
pot să văd nelegiuirea unită cu
sărbătoarea! *Mat. 15.9. **Ioel 1.14; 2.15.
14. Urăsc lunile* voastre cele noi şi
praznicele** voastre; Mi-au ajuns o
povară, nu† le mai pot suferi.
*Num. 28.11. **Lev. 23.2, etc. Plân. 2.6. †Cap. 43.24.
15. Când* vă întindeţi mâinile, Îmi
întorc ochii de la voi; şi oricât** de
mult v-aţi ruga, n-ascult, căci mâinile
vă sunt pline de sânge†!
*Iov 27.9. Ps. 134.2. Prov. 1.28. Cap. 59.2. Ier. 14.12.
Mica 3.4. **Ps. 66.18. 1 Tim. 2.8. †Cap. 59.3.

Îndemn la pocăinţă

16. Spălaţi-vă* deci şi curăţaţi-vă!
Luaţi dinaintea ochilor Mei faptele
rele pe care le-aţi făcut! Încetaţi** să
mai faceţi răul! *Ier. 4.14.
**Ps. 34.14; 37.27. Amos 5.15. Rom. 12.9. 1 Pet. 3.11.
17. Învăţaţi-vă să faceţi binele, cău-
taţi* dreptatea, ocrotiţi pe cel asuprit,
faceţi dreptate orfanului, apăraţi pe
văduvă! – *Ier. 22.3,16. Mica 6.8. Zah. 7.9; 8.16.
18. Veniţi totuşi să* ne judecăm, zice
Domnul. De vor fi păcatele voastre
cum e cârmâzul, se vor face** albe ca
zăpada; de vor fi roşii ca purpura, se
vor face ca lâna.
*Cap. 43.26. Mica 6.2. **Ps. 51.7. Apoc. 7.14.
19. De veţi voi şi veţi asculta, veţi
mânca cele mai bune roade ale ţării;
20. dar de nu veţi voi şi nu veţi
asculta, de sabie veţi fi înghiţiţi, căci*
gura Domnului a vorbit.“
*Num. 23.19. Tit 1.2.
21. Vai, cetatea* aceea credincioasă,
cum a ajuns o curvă! Era plină de
judecată, dreptatea locuia în ea, şi
acum e plină de ucigaşi! *Ier. 2.20,21.
22. Argintul* tău s-a prefăcut în
zgură, şi vinul tău cel ales a fost
amestecat cu apă. *Ier. 6.28,30. Ezec. 22.18,19.
23. Mai* marii tăi sunt răzvrătiţi şi
părtaşi** cu hoţii, toţi† iubesc mita şi
aleargă după plată; orfanului†† nu-i
fac dreptate, şi pricina văduvei n-ajunge
până la ei.
*Osea 9.15. **Prov. 29.24. †Ier. 22.17. Ezec. 22.12.
Osea 4.18. Mica 3.11; 7.3. ††Ier. 5.28. Zah. 7.10.
24. De aceea, iată ce zice Domnul
Dumnezeul oştirilor, Puternicul lui
Israel: „Ah! voi cere socoteală* potriv-
nicilor Mei şi Mă voi răzbuna pe
vrăjmaşii Mei. *Deut. 28.63. Ezec. 5.13.
25. Îmi voi întinde mâna împotriva
ta, îţi* voi topi zgura, cum o topeşte
leşia, toate părticelele de plumb le voi
depărta din tine. *Ier. 6.29; 9.7. Mal. 3.3.
26. Voi face iarăşi pe judecătorii tăi
ca* odinioară, şi pe sfetnicii tăi, ca la
început. După aceea, vei fi numită**
cetatea neprihănită, cetatea credin-
cioasă.“ *Ier. 33.7. **Zah. 8.3.
27. Sionul va fi mântuit prin judecată,
şi cei ce se vor întoarce la Dumnezeu
în el vor fi mântuiţi prin dreptate.
28. Dar pieirea* va atinge pe toţi cei
răzvrătiţi şi păcătoşi, şi cei ce părăsesc
pe Domnul vor pieri.
*Iov 31.3. Ps. 1.6; 5.6; 73.27; 92.9; 104.35.
29. Vă va fi ruşine de terebinţii* în
care găseaţi plăcere şi** veţi roşi din
pricina grădinilor în care vă desfătaţi;
*Cap. 57.5. **Cap. 65.3; 66.17.
30. căci veţi fi ca un terebint cu frun-
zele ofilite, ca o grădină care n-are apă.
31. Omul* tare va fi ca** un câlţ, şi
lucrarea lui, ca o scânteie; amândoi
vor arde împreună, şi nimeni nu-i va
stinge. *Ezec. 32.21. **Cap. 43.17.

2 1. Prorocia lui Isaia, fiul lui Amoţ,
asupra lui Iuda şi asupra Ierusa-
limului.
2. Se* va întâmpla în** scurgerea
vremurilor că† muntele Casei Dom-
nului va fi întemeiat ca cel mai înalt
munte; se va înălţa deasupra dealu-
rilor, şi†† toate neamurile se vor
îngrămădi spre el. *Mica 4.1, etc.
**Gen. 49.1. Ier. 23.20. †Ps. 68.15,16. ††Ps. 72.8. Cap. 27.13.
3. Popoarele se vor duce cu grămada
la el şi vor zice: „Veniţi* să ne suim la
muntele Domnului, la Casa Dum-
nezeului lui Iacov, ca să ne înveţe
căile Lui, şi să umblăm pe cărările
Lui.“ Căci** din Sion va ieşi Legea, şi
din Ierusalim, cuvântul Domnului.
*Ier. 31.6; 50.5. Zah. 8.21,23. **Luca 24.47.
4. El va fi Judecătorul neamurilor, El
va hotărî între un mare număr de
popoare; aşa încât din săbiile lor îşi
vor* făuri fiare de plug, şi din suliţele
lorc cosoare; nici un popor nu va mai
scoate sabia împotriva altuia şi nu**
vor mai învăţa războiul. –
*Ps. 46.9. Osea 2.18. Zah. 9.10. **Ps. 72.3,7.
5. Veniţi, casă a lui Iacov, să umblăm*
în lumina Domnului! – *Efes. 5.8.
6. Căci ai părăsit pe poporul Tău,
pe casa lui Iacov, pentru că sunt plini

de* idolii răsăritului şi dedaţi** la
vrăjitorie ca filistenii, şi† se unesc cu
fiii străinilor.
*Num. 23.7. **Deut. 18.14. †Ps. 106.35. Ier. 10.2.
7. Ţara lor este plină* de argint şi de
aur, şi comorile lor n-au sfârşit; ţara
este plină de cai, şi carele lor sunt fără
număr. *Deut. 17.16,17.
8. Dar ţara lor este plină* şi de idoli,
căci se închină înaintea lucrării mâi-
nilor lor, înaintea lucrurilor făcute de
degetele lor. *Ier. 2.28.
9. De aceea, cei mici vor fi coborâţi, şi
cei mari vor fi smeriţi: nu-i vei ierta. –
10. Intră* în stânci şi ascunde-te în
ţărână, de frica Domnului şi de strălu-
cirea măreţiei Lui! – *Vers. 19,21. Apoc. 6.15.
11. Omul va trebui să-şi plece în jos
privirea* semeaţă, şi îngâmfarea lui va
fi smerită: numai Domnul va fi înălţat**
în ziua aceea. *Vers. 17.
Cap. 5.15,16; 13.11. **Cap. 4.1; 11.10,11; 12.1,4; 24.21; 25.9; 26.1; 27.1,2,12,13; 28.5; 29.18; 30.23; 52.6. Ier. 30.7,8. Ezec. 38.14,19; 39.11,22. Osea 2.16,18,21. Ioel 3.18. Amos 9.11. Obad. 8. Mica 4.6; 5.10; 7.11,12. Ţef. 3.11,16. Zah. 9.16.
12. Căci este o zi a Domnului
oştirilor împotriva oricărui om mândru
şi trufaş, împotriva oricui se înalţă, ca
să fie plecat;
13. împotriva tuturor cedrilor* înalţi
şi falnici ai Libanului şi împotriva
tuturor stejarilor Basanului;
*Cap. 14.8; 37.24. Ezec. 31.3. Zah. 11.1,2.
14. împotriva* tuturor munţilor înalţi
şi împotriva tuturor dealurilor falnice;
*Cap. 30.25.
15. împotriva tuturor turnurilor înalte
şi împotriva* tuturor zidurilor întărite;
*1 Împ. 10.22.
16. împotriva tuturor corăbiilor din
Tarsis şi împotriva tuturor lucrurilor
plăcute la vedere.
17. Mândria* omului va fi smerită, şi
trufia oamenilor va fi plecată; numai
Domnul va fi înălţat în** ziua aceea.
*Vers. 11. **Vers. 11.
18. Toţi idolii vor pieri.
19. Oamenii vor intra în peşterile*
stâncilor şi în crăpăturile pământului,
de** frica Domnului şi de strălucirea
măreţiei Lui, când Se va scula să†
îngrozească pământul.
*Vers. 10. Osea 10.8. Luca 23.30. Apoc. 6.16; 9.6. **2 Tes. 1.9. †Cap. 30.32. Hag. 2.6,21. Evr. 12.26.
20. În* ziua aceea, oamenii îşi vor
arunca idolii de argint şi idolii de aur
pe care şi-i făcuseră ca să se închine la
ei, îi vor arunca la şobolani şi la
lilieci; *Cap. 30.22; 31.7.
21. şi* vor intra în găurile stâncilor şi
în crăpăturile pietrelor, de frica**
Domnului şi de strălucirea măreţiei
Lui, când Se va scula să îngrozească
pământul. *Vers. 19. **Vers. 10,19.
22. Nu vă mai încredeţi*, dar, în om,
în** ale cărui nări nu este decât
suflare: căci ce preţ are el?
*Ps. 146.3. Ier. 17.5. **Iov 27.3.

3 1. Domnul Dumnezeul oştirilor va*
lua din Ierusalim şi din Iuda orice
sprijin** şi orice mijloc de trai, orice
izvor de pâine şi orice izvor de apă,
*Ier. 37.21; 38.9. **Lev. 26.26.
2. pe viteaz* şi pe omul de război, pe
judecător şi pe proroc, pe ghicitor şi
pe bătrân, *2 Împ. 24.4.
3. pe căpetenia peste cincizeci şi pe
dregător, pe sfetnic, pe meşteşugarul
ales şi pe vrăjitorul iscusit.
4. „Le voi da băieţi* drept căpetenii –
zice Domnul – şi nişte copii vor
stăpâni peste ei. *Ecl. 10.16.
5. Oamenii se vor asupri unii pe alţii,
unul va apăsa pe celălalt, fiecare pe
aproapele lui, tânărul va lovi pe cel
bătrân, şi omul de nimic, pe cel pus în
cinste.“
6. Vor merge până acolo încât unul va
apuca pe fratele său, în casa părin-
tească, şi-i va zice: „Tu ai o haină, fii
căpetenia noastră! Ia dărâmăturile
acestea sub mâna ta!“
7. Dar în aceeaşi zi el va răspunde:
„Nu pot să fiu doctor, căci în casa mea
nu este nici pâine, nici haină: nu mă
puneţi căpetenie peste popor.“
8. Se clatină Ierusalimul*, se prăbu-
şeşte Iuda, pentru că vorbele şi faptele
lor sunt îndreptate împotriva Domnului,
înfruntând privirile Lui măreţe. *Mica 3.12.
9. Înfăţişarea feţei lor mărturiseşte
împotriva lor, şi, ca sodomiţii*, îşi dau
pe faţă nelegiuirea, fără s-o ascundă.
Vai de sufletul lor, căci îşi pregătesc
rele! *Gen. 13.13; 18.20,21; 19.5.
10. „Bine* de cel neprihănit! Lui îi
va merge bine, căci** se va bucura de
rodul faptelor lui. *Ecl. 8.12. **Ps. 128.2.
11. Vai de cel rău! Lui îi va merge
rău*, căci va culege rodul faptelor lui.
*Ps. 11.6. Ecl. 8.13.
12. Poporul meu este asuprit de nişte
copii* şi-l stăpânesc nişte femei!
Poporul meu, cârmuitorii** tăi te duc
în rătăcire şi pustiesc calea pe care
umbli!“ *Vers. 4. **Cap. 9.16.

13. Domnul Se înfăţişează la judecată*, stă în picioare ca să judece popoarele. *Mica 6.2.
14. Domnul intră la judecată cu bătrânii poporului Său şi cu mai marii lui: „Voi aţi mâncat via*! Prada luată de la sărac este în casele voastre! *Cap. 5.7. Mat. 21.33.
15. Cu ce drept călcaţi* voi în picioare pe poporul Meu şi apăsaţi pe săraci? – zice Domnul Dumnezeul oştirilor.“ *Cap. 58.4. Mica 3.2,3.
16. Domnul zice: „Pentru că fiicele Sionului sunt mândre şi umblă cu gâtul întins şi cu priviri pofticioase, pentru că păşesc mărunţel şi zornăie cu verigile de la picior –
17. Domnul va pleşuvi* creştetul capului fiicelor Sionului, Domnul le va descoperi** ruşinea.“ *Deut. 28.27. **Cap. 47.2,3. Ier. 13.22. Naum 3.5.
18. În ziua aceea, Domnul va scoate verigile care le slujesc ca podoabă la picioare şi sorişorii, şi lunişoarele*, *Judc. 8.21.
19. cerceii, brăţările şi maramele;
20. legăturile de pe cap, lănţişoarele de la picioare şi brâiele, cutiile cu mirosuri şi băierile descântate;
21. inelele şi verigile de la nas;
22. hainele de sărbătoare şi cămăşile cele largi, mantiile şi pungile;
23. oglinzile şi cămăşile subţiri, turbanele şi maramele uşoare.
24. Şi atunci, în loc de miros plăcut, va fi putoare; în loc de brâu, o funie; în loc de păr încreţit, un cap pleşuv*; în loc de mantie largă, un sac strâmt; un semn de înfierare, în loc de frumuseţe. *Cap. 22.12. Mica 1.16.
25. Bărbaţii tăi vor cădea ucişi de sabie, şi vitejii tăi, în luptă.
26. Porţile* fiicei Sionului vor geme şi se vor jeli; şi ea va şedea despuiată pe pământ. *Ier. 14.2. Plân. 1.4; 2.10.

4 1. Şapte femei vor apuca în* ziua aceea un singur bărbat şi vor zice: „Vom mânca** pâinea noastră înşine şi ne vom îmbrăca în hainele noastre înşine; numai fă-ne să-ţi purtăm numele şi ia ocara† de peste noi!“ *Cap. 2.11,17. **2 Tes. 3.12. †Luca 1.25.

Proslăvirea Sionului

2. În vremea aceea, odrasla* Domnului va fi plină de măreţie şi slavă, şi rodul ţării va fi plin de strălucire şi frumuseţe pentru cei mântuiţi ai lui Israel. *Ier. 23.5. Zah. 3.8; 6.12.
3. Şi cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim, se* va numi „sfânt“, oricine va fi scris** printre cei vii la Ierusalim. *Cap. 60.21. **Filp. 4.3. Apoc. 3.5.
4. După ce va spăla Domnul* murdăriile fiicelor Sionului şi va curăţa Ierusalimul de vinovăţia de sânge din mijlocul lui, cu duhul judecăţii şi cu duhul nimicirii, *Mal. 3.2,3.
5. Domnul va aşeza, peste toată întinderea muntelui Sionului şi peste locurile lui de adunare, un nor* de fum, ziua, şi un foc** de flăcări strălucitoare, noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost, *Exod 13.21. **Zah. 2.5.
6. o colibă, ca umbrar împotriva căldurii zilei şi ca loc de adăpost* şi de ocrotire împotriva furtunii şi ploii. *Cap. 25.4.

Via Domnului

5 1. Voi cânta Preaiubitului meu cântarea Preaiubitului meu despre via* Lui. Preaiubitul meu avea o vie pe o câmpie foarte mănoasă. *Ps. 80.8. Cânt. 8.12. Cap. 27.2. Ier. 2.21. Mat. 21.33. Marc. 12.1. Luca 20.9.
2. I-a săpat pământul, l-a curăţat de pietre şi a sădit în el viţele cele mai alese. A zidit un turn în mijlocul ei şi a săpat şi un teasc, apoi trăgea nădejde* că are să-I facă struguri buni, dar a făcut struguri sălbatici. *Deut. 32.6. Cap. 1-3.
3. „Acum, dar – zice Domnul – locuitori ai Ierusalimului şi bărbaţi ai lui Iuda, judecaţi* voi între Mine şi via Mea! *Rom. 3.4.
4. Ce aş mai fi putut face viei Mele, şi nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă aşteptam să facă struguri buni?
5. Vă voi spune însă acum ce voi face viei Mele: îi voi smulge gardul, ca să fie păscută de vite; îi voi surpa* zidul, ca să fie călcată în picioare; *Ps. 80.12.
6. o voi pustii; nu va mai fi curăţată, nici săpată; spini şi mărăcini vor creşte în ea! Voi porunci şi norilor să nu mai plouă peste ea.“
7. Via Domnului oştirilor este casa lui Israel, şi bărbaţii lui Iuda sunt viţa pe care o iubea. El se aştepta la judecată, şi când colo, iată sânge vărsat! Se aştepta la dreptate, şi când colo, iată strigăte de apăsare!
8. Vai de cei ce înşiră casă* lângă

casă şi lipesc ogor lângă ogor până nu mai rămâne loc, şi locuiesc în mijlocul ţării! *Mica 2.2.
9. Iată* ce mi-a descoperit Domnul oştirilor: „Hotărât, aceste case multe vor fi pustiite, aceste case mari şi frumoase nu vor mai fi locuite. *Cap. 22.14.
10. Chiar zece pogoane de vie nu vor da decât un bat*, şi un omer de sămânţă nu va da decât o efă.“ *Ezec. 45.11.
11. Vai* de cei ce dis-de-dimineaţă aleargă după băuturi ameţitoare şi şed până târziu noaptea, şi se înfierbântă de vin! *Prov. 23.29,30. Ecl. 10.16. Vers. 22.
12. Harpa* şi lăuta, timpanul, flautul şi vinul le înveselesc ospeţele; dar nu iau seama la lucrarea** Domnului şi nu văd lucrul mâinilor Lui.
*Amos 6.5,6. **Iov 34.27. Ps. 28.5.
13. De aceea*, poporul meu va fi dus pe neaşteptate** în robie; boierimea lui va muri de foame, şi gloata lui se va usca de sete. *Osea 4.6. **Cap. 1.3. Luca 19.44.
14. De aceea, îşi şi deschide Locuinţa morţilor gura şi îşi lărgeşte peste măsură gâtlejul, ca să se coboare în ea măreţia şi bogăţia Sionului, cu toată mulţimea lui gălăgioasă şi veselă.
15. Şi astfel, cei mici vor fi doborâţi*, cei mari vor fi smeriţi, şi privirile trufaşe vor fi plecate. *Cap. 2.9,11,17.
16. Dar Domnul oştirilor va fi înălţat prin judecată, şi Dumnezeul cel sfânt va fi sfinţit prin dreptate.
17. Acolo vor paşte mieii ca pe imaşul lor, şi păstori pribegi vor mânca moşiile prăpădite ale bogaţilor*. *Cap. 10.16.
18. Vai de cei ce trag după ei nelegiuirea cu funiile minciunii, şi păcatul, cu şleaurile unei căruţe
19. şi zic*: „Să-Şi grăbească, să-Şi facă iute lucrarea, ca s-o vedem! Să vină odată hotărârea Sfântului lui Israel şi să se aducă la îndeplinire, ca s-o cunoaştem!“
*Cap. 69.5. Ier. 17.15. Amos 5.18. 2 Pet. 3.3,4.
20. Vai de cei ce numesc răul bine, şi binele, rău, care spun că întunericul este lumină, şi lumina, întuneric, care dau amărăciunea în loc de dulceaţă, şi dulceaţa în loc de amărăciune!
21. Vai de cei ce se socotesc înţelepţi* şi se cred pricepuţi!
*Prov. 3.7. Rom. 1.22; 12.16.
22. Vai* de cei tari când este vorba de băut vin şi viteji când este vorba de amestecat băuturi tari; *Vers. 11.
23. care scot* cu faţa curată pe cel vinovat, pentru mită, şi iau drepturile celor nevinovaţi! *Prov. 17.15; 24.24.
24. De aceea, cum* mistuie o limbă de foc miriştea şi cum arde flacăra iarba uscată, tot aşa: ca putregaiul le va fi rădăcina** lor, şi floarea li se va risipi în vânt ca ţărâna, căci au nesocotit Legea Domnului oştirilor şi au dispreţuit cuvântul Sfântului lui Israel. *Exod 15.7. **Iov 18.16. Osea 9.16. Amos 2.9.
25. De* aceea Se şi aprinde Domnul de mânie împotriva poporului Său, Îşi întinde mâna împotriva lui şi-l loveşte de se** zguduie munţii, şi trupurile moarte stau ca noroiul în mijlocul uliţelor. Cu† toate acestea, mânia Lui nu se potoleşte, şi mâna Lui este încă întinsă. *2 Împ. 22.13,17.
**Ier. 4.24. †Lev. 26.14, etc. Cap. 9.12,17,21; 10.4.
26. El* ridică un steag popoarelor îndepărtate şi le fluieră** de la un capăt† al pământului: şi iată-le, vin†† repede şi uşor. *Cap. 11.12.
**Cap. 7.18. †Deut. 28.49. Ps. 72.8. Mal. 1.11. ††Ioel 2.7.
27. Nici unul nu este obosit, nici unul nu şovăie de oboseală, nici unul nu dormitează, nici nu doarme; nici unuia nu i se descinge brâul* de la mijloc, nici nu i se rupe cureaua de la încălţăminte. *Dan. 5.6.
28. Săgeţile* lor sunt ascuţite, şi toate arcurile încordate; copitele cailor lor parcă sunt cremene, şi roţile carelor lor parcă sunt un vârtej. *Ier. 5.16.
29. Răcnesc ca nişte lei, mugesc ca nişte pui de lei; sforăie şi apucă prada, o iau cu ei, şi nimeni nu vine în ajutor.
30. În ziua aceea, va fi asupra lui Iuda un muget ca mugetul unei furtuni pe mare; uitându-se* la pământ, nu vor vedea decât întuneric şi strâmtorare, iar lumina se va întuneca în norii lui.
*Cap. 8.22. Ier. 4.23. Plân. 3.2. Ezec. 32.7,8.

Isaia în slujbă

6 1. În anul morţii împăratului* Ozia, am văzut** pe Domnul şezând pe un scaun de domnie foarte înalt, şi poalele mantiei Lui umpleau Templul.
*2 Împ. 15.7. **1 Împ. 22.19. Ioan 12.41. Apoc. 4.2.
2. Serafimii stăteau deasupra Lui, şi fiecare avea şase aripi: cu două îşi acopereau faţa, cu două îşi acopereau* picioarele, şi cu două zburau. *Ezec. 1.11.
3. Strigau unul la altul şi ziceau: „Sfânt*, sfânt, sfânt este Domnul oşti-

rilor! Tot** pământul este plin de
mărirea Lui!“ *Apoc. 4.8. **Ps. 72.19.
4. Şi se zguduiau uşorii uşii de glasul
care răsuna, şi Casa* s-a umplut de
fum. *Exod 40.34. 1 Împ. 8.10.
5. Atunci* am zis: „Vai de mine! Sunt
pierdut, căci sunt un om cu buze
necurate, locuiesc în mijlocul unui
popor tot cu buze necurate, şi am văzut
cu ochii mei pe Împăratul, Domnul
oştirilor!“ *Exod 4.10; 6.30. Judc. 6.22; 13.22. Ier. 1.6.
6. Dar unul din serafimi a zburat spre
mine cu un cărbune aprins în mână, pe
care-l luase cu cleştele de pe altar*.
*Apoc. 8.3.
7. Mi-a atins* gura cu el şi a zis:
„Iată, atingându-se cărbunele acesta
de buzele tale, nelegiuirea ta este
îndepărtată şi păcatul tău este ispăşit!“
*Ier. 1.9. Dan. 10.16.
8. Am auzit glasul Domnului, între-
bând: „Pe cine să trimit şi cine va
merge pentru Noi*?“ Eu am răspuns:
„Iată-mă, trimite-mă!“ *Gen. 1.26; 3.22; 11.7.
9. El a zis atunci: „Du-te şi spune
poporului acestuia: „Întruna veţi auzi*,
şi nu veţi înţelege; întruna veţi vedea,
şi nu veţi pricepe!“ *Cap. 43.8. Mat. 13.14.
Marc. 4.12. Luca 8.10. Ioan 12.40. Fapt. 28.26. Rom. 11.8.
10. Împietreşte inima* acestui popor,
fă-l tare de urechi şi astupă-i ochii,
ca** să nu vadă cu ochii, să n-audă cu
urechile, să nu înţeleagă cu inima, să
nu se întoarcă la Mine, şi să nu fie
tămăduit.“ *Ps. 119.70. Cap. 63.17. **Ier. 5.21.
11. Şi eu am întrebat: „Până când,
Doamne?“ El a răspuns: „Până* când
vor rămâne cetăţile pustii şi lipsite de
locuitori; până când nu va mai fi
nimeni în case, şi ţara va fi pustiită de
tot; *Mica 3.12.
12. până va îndepărta Domnul* pe
oameni, şi ţara va ajunge un mare
pustiu. *2 Împ. 25.21.
13. Şi chiar a zecea parte de va mai
rămâne din locuitori, vor fi nimiciţi şi
ei la rândul lor. Dar, după cum terebin-
tul şi stejarul îşi păstrează butucul din
rădăcină, când sunt tăiaţi, tot aşa o
sământă* sfântă se va naşte iarăşi din
poporul acesta.“ *Ezra 9.2. Mal. 2.15. Rom. 11.5.

Prorocie împotriva lui Israel şi Asiriei

7 1. S-a întâmplat, pe vremea lui
Ahaz*, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia,
împăratul lui Iuda, că Reţin, împă-
ratul Siriei, s-a suit cu Pecah, fiul lui
Remalia, împăratul lui Israel, împo-
triva Ierusalimului, ca să-l bată; dar
n-a putut să-l bată. *2 Împ. 16.5. 2 Cron. 28.5,6.
2. Când au venit şi au spus casei lui
David: „Sirienii au tăbărât în Efraim!“,
a tremurat inima lui Ahaz şi inima
poporului său, cum se clatină copacii
din pădure când bate vântul.
3. Atunci Domnul a zis lui Isaia: „Ieşi
înaintea lui Ahaz, tu şi fiul tău Şear-
Iaşub*, la capătul canalului** de apă
al iazului de sus, pe drumul care duce
la ogorul înălbitorului
*Cap. 10.21. **2 Împ. 18.17. Cap. 36.2.
4. şi spune-i: „Ia seama şi fii liniştit;
nu te teme de nimic, şi să nu ţi se
moaie inima din pricina acestor două
cozi de tăciuni care fumegă: din pricina
mâniei lui Reţin şi a Siriei, şi din
pricina fiului lui Remalia!
5. Nu te teme că Siria gândeşte rău
împotriva ta şi că Efraim şi fiul lui
Remalia zic:
6. „Să ne suim împotriva lui Iuda, să
batem cetatea, s-o spargem şi să punem
împărat în ea pe fiul lui Tabeel.“
7. Căci aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeu: „Aşa* ceva nu se va întâmpla
şi nu va avea loc. *Prov. 21.30. Cap. 8.10.
8. Căci* Damascul va fi capitala Siriei,
şi Reţin va fi capitala Damascului. Şi
peste şaizeci şi cinci de ani Efraim va
fi nimicit şi nu va mai fi un popor.
*2 Sam. 8.6.
9. Samaria va fi capitala lui Efraim,
şi fiul lui Remalia va fi capul Sama-
riei. Dacă* nu credeţi, nu veţi sta în
picioare.“ *2 Cron. 20.20.
10. Domnul a vorbit din nou lui Ahaz
şi i-a zis:
11. „Cere* un semn de la Domnul
Dumnezeul tău; cere-l, fie în locurile
de jos, fie în locurile de sus.“
*Judc. 6.36, etc. Mat. 12.38.
12. Ahaz a răspuns: „Nu vreau să cer
nimic, ca să nu ispitesc pe Domnul.“
13. Isaia a zis atunci:
„Ascultaţi totuşi, casa lui David! Nu
vă ajunge oare să obosiţi răbdarea
oamenilor, de mai obosiţi şi pe a
Dumnezeului meu?
14. De aceea, Domnul însuşi vă va da
un semn: „Iată, fecioara* va rămâne
însărcinată, va naşte un** Fiu şi-I va
pune numele Emanuel† *(Dumnezeu
este cu noi)*.
*Mat. 1.23. Luca 1.31,34. **Cap. 9.6. †Cap. 8.8.

15. El va mânca smântână şi miere până va şti să lepede răul şi să aleagă binele.
16. Dar* înainte ca să ştie copilul să lepede răul şi să aleagă binele, ţara, de ai cărei doi** împăraţi te temi tu, va fi pustiită. *Cap. 8.4. **2 Împ. 15.30; 16.9.
17. Domnul* va aduce peste tine, peste poporul tău şi peste casa tatălui tău zile cum n-au mai fost niciodată, din ziua când s-a** despărţit Efraim de Iuda (adică pe împăratul Asiriei).“ *2 Cron. 28.19. **1 Împ. 12.16.
18. În ziua aceea, Domnul va şuiera* muştelor de la capătul râurilor Egiptului şi albinelor din ţara Asiriei; *Cap. 5.26.
19. ele vor veni şi se vor aşeza toate în vâlcelele pustii şi în crăpăturile* stâncilor, pe toate tufişurile şi pe toate imaşurile. *Cap. 2.19. Ier. 16.16.
20. În ziua aceea, Domnul va rade, cu un brici* luat cu chirie de dincolo de Râu, şi anume cu împăratul Asiriei, capul şi părul de pe picioare; ba va rade chiar şi barba. *2 Împ. 16.7,8. 2 Cron. 28.20,21. Ezec. 5.1.
21. În ziua aceea, fiecare va hrăni numai o juncă şi două oi,
22. şi vor da un aşa belşug de lapte încât vor mânca smântână; căci cu smântână şi cu miere se vor hrăni toţi cei ce vor rămâne în ţară.
23. În ziua aceea, orice loc care va avea o mie de butuci de viţă, preţuind o mie de sicli de argint, va* fi lăsat pradă mărăcinilor şi spinilor; *Cap. 5.6.
24. vor intra acolo cu săgeţi şi cu arcul, căci toată ţara nu va fi decât mărăcini şi spini.
25. Şi toţi munţii lucraţi cu cazmaua acum nu vor mai fi cutreieraţi, de frica mărăcinilor şi a spinilor; vor da drumul boilor în ei şi le vor bătători oile.

Prăbuşirea Siriei şi a lui Israel

8 1 Domnul mi-a zis: „Ia o tablă mare şi scrie* pe ea, aşa ca să se înţeleagă: „Grăbeşte-te de pradă, aruncă-te asupra prăzii.“ *Cap. 30.8. Hab. 2.2.
2. Am luat cu mine nişte martori vrednici de credinţă: pe preotul Urie* şi pe Zaharia, fiul lui Berechia. *2 Împ. 16.10.
3. M-am apropiat de prorociţă. Ea a zămislit, şi a născut un fiu. Apoi Domnul mi-a zis: „Pune-i numele Maher-Şalal-Haş-Baz“ *(Grăbeşte de pradă, aruncă-te asupra prăzii).*
4. Căci*, înainte ca să ştie copilul să spună „tată“ şi „mamă“, se vor lua dinaintea împăratului Asiriei bogăţiile** Damascului şi prada Samariei.“ *Cap. 7.16. **2 Împ. 15.29; 16.9. Cap. 17.3.
5. Domnul mi-a vorbit iarăşi şi mi-a zis:
6. „Pentru că poporul acesta a dispreţuit apele din Siloe*, care curg lin, şi s-a bucurat de** Reţin şi de fiul lui Remalia, *Neem. 3.15. Ioan 9.7. **Cap. 7.1,2,6.
7. iată, Domnul va trimite împotriva lor apele puternice şi mari ale Râului (Eufrat), adică pe împăratul* Asiriei cu toată puterea lui; pretutindeni el va ieşi din albia lui şi se va vărsa peste malurile lui; *Cap. 10.12.
8. va pătrunde în Iuda, va da peste maluri, va năvăli şi va* ajunge până la gât. Iar aripile întinse ale oastei lui vor umple întinderea ţării tale, Emanuele**!“ *Cap. 30.28. **Cap. 7.14.
9. Scoateţi strigăte* de război cât voiţi, popoare, căci tot veţi fi zdrobite; luaţi aminte, toţi cei ce locuiţi departe! Pregătiţi-vă oricât de luptă, căci tot veţi fi zdrobiţi. Pregătiţi-vă oricât de luptă, căci tot veţi fi zdrobiţi. *Ioel 3.1,19.
10. Faceţi la planuri* cât voiţi, căci nu se va alege nimic de ele! Luaţi la hotărâri cât voiţi, căci** vor fi fără urmări! Căci† Dumnezeu este cu noi (Emanuel). *Iov 5.12. **Cap. 7.7. †Cap. 7.14. Fapt. 5.38,39. Rom. 8.31.
11. Aşa mi-a vorbit Domnul, când m-a apucat mâna Lui şi m-a înştiinţat să nu umblu pe calea poporului acestuia:
12. „Nu numiţi uneltire tot ce numeşte poporul* acesta uneltire; şi** nu vă temeţi de ce se teme el, nici nu vă speriaţi! *Cap. 7.2. **1 Pet. 3.14,15.
13. Sfinţiţi însă pe* Domnul oştirilor. De El** să vă temeţi şi să vă înfricoşaţi. *Num. 20.12. **Ps. 76.7. Luca 12.5.
14. Şi atunci El* va fi un locaş sfânt, dar şi o piatră** de poticnire, o stâncă de păcătuire pentru cele două case ale lui Israel, un laţ şi o cursă pentru locuitorii Ierusalimului! *Ezec. 11.16. **Cap. 28.16. Luca 2.34. Rom. 9.33. 1 Pet. 2.8.
15. Mulţi se* vor poticni, vor cădea şi se vor sfărâma, vor da în laţ şi vor fi prinşi.“ – *Mat. 21.44. Luca 20.18. Rom. 9.32; 11.25.
16. Înveleşte această mărturie, pecetluieşte această descoperire, între ucenicii Mei. –

17. Eu nădăjduiesc în Domnul, care Îşi ascunde* faţa de casa lui Iacov. În El îmi pun încrederea**.

*Cap. 54.8. **Hab. 2.3. Luca 2.25,38.

18. Iată*, eu şi copiii pe care mi i-a dat Domnul suntem** nişte semne şi nişte minuni în Israel, din partea Domnului oştirilor care locuieşte pe muntele Sionului.

*Evr. 2.13. **Ps. 71.7. Zah. 3.8.

19. Dacă vi se zice însă: „Întrebaţi* pe cei ce cheamă morţii şi pe cei ce spun viitorul, care şoptesc** şi bolborosesc“, răspundeţi: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe† cei morţi pentru cei vii?

*1 Sam. 28.8. Cap. 19.3. **Cap. 29.4. †Ps. 106.28.

20. La* Lege şi la mărturie!“ Căci dacă nu vor vorbi aşa, nu** vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.

*Luca 16.29. **Mica 3.6.

21. El va pribegi prin ţară, apăsat şi flămând, şi, când îi va fi foame, se va mânia şi va huli* pe Împăratul şi Dumnezeul lui, apoi, fie că va ridica ochii în sus, *Apoc. 16.11.

22. fie că se va* uita spre pământ, iată, nu va fi decât necaz, negură, nevoie neagră, şi se va vedea izgonit în întuneric** beznă. *Cap. 5.30. **Cap. 9.1.

9 1. Totuşi întunericul* nu va împărăţi veşnic pe pământul în care acum este necaz. După cum în vremurile** trecute a acoperit cu ocară ţara lui Zabulon şi ţara lui Neftali, în† vremurile viitoare va acoperi cu slavă ţinutul de lângă mare, ţara de dincolo de Iordan, Galileea neamurilor.

*Cap. 8.22. **2 Împ. 15.29. 2 Cron. 16.4. †Lev. 26.24. 2 Împ. 17.5,6. 1 Cron. 5.26.

2. Poporul* care umbla în întuneric vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în ţara umbrei morţii răsare o lumină. *Mat. 4.16. Efes. 5.8,14.

3. Tu înmulţeşti poporul, îi dai mari bucurii; şi el se bucură înaintea Ta cum se bucură la seceriş, cum se veseleşte la* împărţirea prăzii. *Judc. 5.30.

4. Căci jugul care apăsa asupra lui, toiagul* care-i lovea spinarea, nuiaua celui ce-l asuprea, le-ai sfărâmat, ca în ziua lui Madian**.

*Cap. 10.5; 14.5. **Judc. 7.22. Ps. 83.9. Cap. 10.26.

5. Căci orice încălţăminte purtată în învălmăşeala luptei şi orice haină de război tăvălită în sânge vor* fi aruncate în flăcări, ca să fie arse de foc.

*Cap. 66.15,16.

6. Căci* un Copil ni S-a născut, un Fiu** ni S-a dat, şi domnia† va fi pe umerul Lui; Îl vor numi: „Minunat††, Sfetnic, Dumnezeu*† tare, Părintele veşniciilor, Domn†* al păcii.“

*Cap. 7.14. Luca 2.11. **Ioan 3.16. †Mat. 28.18. 1 Cor. 15.25. ††Judc. 13.18. *†Tit 2.13. †*Efes. 2.14.

7. El va face ca domnia Lui să crească, şi o pace fără* sfârşit va da scaunului de domnie al lui David şi împărăţiei lui, o va întări şi o va sprijini prin judecată şi neprihănire, de acum şi-n veci de veci; iată ce va face râvna** Domnului oştirilor.

*Dan. 2.44. Luca 1.32,33. **2 Împ. 19.31. Cap. 37.32.

Împotriva lui Israel

8. Domnul trimite un cuvânt împotriva lui Iacov: cuvânt care cade asupra lui Israel.

9. Tot poporul va avea cunoştinţă de el, Efraim şi locuitorii Samariei, care spun cu mândrie şi îngâmfare:

10. „Au căzut nişte cărămizi, dar vom zidi cu pietre cioplite; au fost tăiaţi nişte smochini din Egipt, dar îi vom înlocui cu cedri.“

11. De aceea, Domnul va ridica împotriva lor pe vrăjmaşii lui Reţin şi va stârni pe vrăjmaşii lor:

12. pe sirieni, de la răsărit, pe filisteni, de la apus; şi vor mânca pe Israel cu gura plină; cu* toate acestea, mânia Lui nu se potoleşte, şi mâna Lui este tot întinsă. *Cap. 5.25; 10.4. Ier. 4.8.

13. Căci nici poporul* nu se întoarce la Cel ce-l loveşte şi nu caută pe Domnul oştirilor. *Ier. 5.3. Osea 7.10.

14. De aceea, Domnul va smulge din Israel capul şi coada, ramura de finic şi trestia, într-o* singură zi.

*Cap. 10.17. Apoc. 18.8.

15. (Bătrânul şi dregătorul sunt capul, şi prorocul care învaţă pe oameni minciuni este coada.)

16. Cei ce povăţuiesc* pe poporul acesta îl duc în rătăcire, şi cei ce se lasă povăţuiţi de ei sunt pierduţi.

*Cap. 3.12.

17. De aceea, nici Domnul n-ar putea să se bucure de tinerii* lor, nici să aibă milă de orfanii şi văduvele lor, căci toţi** sunt nişte nelegiuiţi şi nişte răi, şi toate gurile lor spun mişelii. Cu toate† acestea, mânia Lui nu se potoleşte, şi mâna Lui este tot întinsă.

*Ps. 147.10,11. **Mica 7.2. †Vers. 12,21. Cap. 5.25; 10.4.

18. Căci răutatea arde* ca un foc care mănâncă mărăcini şi spini, aprinde

desişul pădurii, din care se înalţă stâlpi
de fum. *Cap. 10.17. Mal. 4.1.
19. De mânia Domnului oştirilor, ţara
parcă ar fi aprinsă*, şi poporul este ca
ars de foc; nimeni** nu cruţă pe
fratele său, *Cap. 8.22. **Mica 7.2,6.
20. fiecare jefuieşte în dreapta, şi
rămâne flămând, mănâncă în stânga,
şi* nu se satură. La urmă îşi mănâncă
fiecare** carnea braţului său:
*Lev. 26.26. **Cap. 49.26. Ier. 19.9.
21. Manase mănâncă pe Efraim,
Efraim, pe Manase, şi amândoi împreună, pe Iuda. Cu toate* acestea, mânia
Lui nu se potoleşte, şi mâna Lui este
tot întinsă. *Vers. 12,17. Cap. 5.25; 10.4.

10 1. „Vai de cei ce rostesc* hotărâri nelegiuite şi de cei ce scriu
porunci nedrepte *Ps. 58.2; 94.20.
2. ca să nu facă dreptate săracilor şi
să răpească dreptul nenorociţilor
poporului Meu, ca să facă pe văduve
prada lor şi să jefuiască pe orfani!
3. Ce* veţi face voi în ziua pedepsei** şi a pieirii, care va veni din
depărtare peste voi? La cine veţi fugi
după ajutor şi unde vă veţi lăsa
bogăţia? *Iov 31.14. **Osea 9.7. Luca 19.44.
4. Unii vor fi îngenuncheaţi între cei
prinşi în război, iar alţii vor cădea
între cei morţi.“ Cu* toate acestea,
mânia Lui nu se potoleşte, şi mâna Lui
tot întinsă este. *Cap. 5.25; 9.12,17,21.

Asirianul, smerit – Vremurile lui Mesia

5. „Vai de asirian – zice Domnul –
nuiaua mâniei Mele, care poartă în
mână toiagul* urgiei Mele! *Ier. 51.20.
6. I-am dat drumul împotriva unui
neam* nelegiuit, l-am trimis** împotriva unui popor pe care sunt mâniat,
ca să-l prade şi să-l jefuiască, să-l
calce în picioare ca noroiul de pe uliţe.
*Cap. 9.17. **Ier. 34.22.
7. Dar* el nu judecă aşa şi nu acesta
este gândul inimii lui; ci el nu se
gândeşte decât să nimicească, decât să
prăpădească neamurile cu grămada.
*Gen. 50.20. Mica 4.12.
8. Căci* el zice: „Nu sunt voievozii
mei tot atâţia împăraţi?
*2 Împ. 18.24,33, etc.; 19.10, etc.
9. Nu s-a întâmplat cu Calno* la fel
ca** şi cu Carchemişul? Nu s-a întâmplat cu Hamatul ca şi cu Arpadul?
Nu s-a întâmplat Samariei la fel ca†
Damascului?
*Amos 6.2. **2 Cron. 35.20. †2 Împ. 16.9.
10. După cum mâna mea a pus
stăpânire pe împărăţiile idolilor (unde
erau mai multe icoane decât la Ierusalim şi în Samaria),
11. cum am făcut Samariei şi idolilor
ei, nu voi face şi Ierusalimului şi
icoanelor lui?“
12. „Dar, după ce Domnul Îşi va
împlini toată lucrarea Lui pe* muntele
Sionului şi la Ierusalim, voi** pedepsi
– zice Domnul – pe împăratul Asiriei
pentru rodul inimii lui îngâmfate şi
pentru trufia privirilor lui semeţe,
*2 Împ. 19.31. **Ier. 50.18.
13. căci* el a zis: „Prin puterea
mâinii mele am făcut aceste lucruri şi
prin înţelepciunea mea – căci sunt
priceput – am împins înapoi hotarele
popoarelor şi le-am jefuit vistieriile,
şi, ca un viteaz, am dat jos pe cei ce
şedeau pe scaunele lor de domnie;
*Isa. 37.24. Ezec. 28.4, etc. Dan. 4.30.
14. am pus mâna* pe bogăţiile popoarelor ca pe un cuib şi cum se strâng
nişte ouă părăsite, aşa am strâns eu tot
pământul: nici unul n-a mişcat vreo
aripă, nici n-a deschis ciocul ca să
ciripească.“ *Iov 31.25.
15. Se făleşte* oare securea împotriva celui ce se slujeşte de ea? Sau se
mândreşte ferăstrăul faţă de cel ce-l
mânuieşte? Ca şi cum nuiaua ar mişca
pe cel ce o ridică, parcă toiagul ar
ridica pe cel ce nu este de lemn!
*Ier. 51.20.
16. De aceea, Domnul Dumnezeul
oştirilor va trimite ofilirea prin războinicii* lui cei voinici; şi între aleşii
lui va izbucni un pârjol, ca pârjolul
unui foc. *Cap. 5.17.
17. Lumina lui Israel se va preface în
foc, şi Sfântul lui într-o flacără care*
va mistui şi va arde spinii şi mărăcinii
lui, într-o zi. *Cap. 9.18; 27.4.
18. Va arde, trup şi suflet, strălucirea
pădurii şi câmpiilor* lui, de va fi ca un
bolnav care cade în leşin. *2 Împ. 19.23.
19. Ceilalţi copaci din pădurea lui
vor putea fi număraţi, şi un copil le-ar
putea scrie numărul.
20. În ziua aceea, rămăşiţa lui Israel
şi cei scăpaţi din casa lui Iacov nu* se
vor mai sprijini pe cel ce îi lovea; ci se
vor sprijini cu încredere pe Domnul,
Sfântul lui Israel. *2 Împ. 16.7. 2 Cron. 28.20.
21. O rămăşiţă*, rămăşiţa lui Iacov, se
va întoarce la Dumnezeul cel puternic.
*Cap. 7.3.

22. Chiar* dacă poporul tău, Israele,
ar fi ca nisipul mării, totuşi numai**
o rămăşiţă se va întoarce, căci nimi-
cirea† este hotărâtă, făcând să se
reverse dreptatea.
*Rom. 9.27. **Cap. 6.13. †Cap. 28.22.
23. Şi* nimicirea aceasta care a fost
hotărâtă, Domnul Dumnezeul oştirilor
o va aduce la îndeplinire în toată ţara.
*Cap. 28.22. Dan. 9.27. Rom. 9.28.
24. Totuşi aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeul oştirilor: „Poporul Meu,
care locuieşti în Sion, nu* te teme de
asirian; da, el te loveşte cu nuiaua şi
îşi ridică toiagul asupra ta cum făceau
egiptenii**. *Cap. 37.6. **Exod 14.
25. Dar*, peste puţină vreme, pe-
deapsa** va înceta, şi mânia Mea se
va întoarce împotriva lui, ca să-l
nimicească.“ *Cap. 54.7. **Dan. 11.36.
26. Domnul oştirilor va învârti biciul*
împotriva lui, cum a lovit pe
Madian** la stânca Oreb; şi Îşi va mai
ridica toiagul† o dată asupra mării, ca
odinioară în Egipt.
*2 Împ. 19.35. **Judc. 7.25. Cap. 9.4. †Exod 14.26,27.
27. În ziua aceea se* va lua povara
lui de pe umărul tău, şi jugul lui, de pe
gâtul tău, ba încă jugul va crăpa de
grăsime**.
*Cap. 14.25. **Ps. 105.15. Dan. 9.24. 1 Ioan 2.20.
28. El vine asupra Aiatului, străbate
Migronul, îşi lasă calabalâcul la
Micmaş.
29. Trec trecătoarea*, se culcă la
Gheba**; Rama tremură, Ghibeea lui
Saul o ia la fugă. – *1 Sam. 13.23. **1 Sam. 11.4.
30. Ridică-ţi glasul, fiica* Galimului!
Ia seama, Lais**! Vai† de tine, Anatot! –
*1 Sam. 25.44. **Judc. 18.7. †Ios. 21.18.
31. Madmena* se împrăştie, locui-
torii din Ghebim fug. *Ios. 15.31.
32. Încă o zi de oprire la* Nob, şi
ameninţă** cu mâna lui muntele fiicei†
Sionului, dealul Ierusalimului.
*1 Sam. 21.1; 22.19. Neem. 11.32. **Cap. 13.2. †Cap. 37.22.
33. Iată, Domnul Dumnezeul oştirilor
taie crăcile cu putere; cei* mai mari
sunt tăiaţi, cei mai înalţi sunt doborâţi.
*Amos 2.9.
34. Dă jos cu fierul crângul pădurii,
şi Libanul cade sub mâna Celui
Puternic.

11 1. Apoi o Odraslă va* ieşi din
tulpina lui Isai**, şi un† Vlăstar va
da din rădăcinile lui. *Cap. 53.2. Zah. 6.12.
Apoc. 5.5. **Vers. 10. Fapt. 13.23. †Cap. 4.2. Ier. 23.5.
2. Duhul* Domnului Se va odihni
peste El, duh de înţelepciune şi de
pricepere, duh de sfat şi de tărie, duh
de cunoştinţă şi de frică de Domnul.
*Cap. 61.1. Mat. 3.16. Ioan 1.32,33; 3.34.
3. Plăcerea Lui va fi frica de Domnul;
nu va judeca după înfăţişare, nici nu
va hotărî după cele auzite,
4. ci* va judeca pe cei săraci cu
dreptate şi va hotărî cu nepărtinire
asupra nenorociţilor ţării; va lovi**
pământul cu toiagul cuvântului Lui, şi
cu suflarea buzelor Lui va omorî pe
cel rău. *Ps. 72.2,4. Apoc. 19.11.
**Iov 4.9. Mal. 4.6. 2 Tes. 2.8. Apoc. 1.16; 2.16; 19.15.
5. Neprihănirea* va fi brâul coapselor
Sale, şi credincioşia, brâul mijlocului
Său. *Efes. 6.14.
6. „Atunci lupul va* locui împreună
cu mielul, şi pardosul se va culca
împreună cu iedul; viţelul, puiul de
leu şi vitele îngrăşate vor fi împreună,
şi le va mâna un copilaş;
*Cap. 65.25. Ezec. 34.25. Osea 2.18.
7. vaca şi ursoaica vor paşte la un loc,
şi puii lor se vor culca împreună. Leul
va mânca paie ca boul,
8. pruncul de ţâţă se va juca la gura
bortei năpârcii, şi copilul înţărcat va
băga mâna în vizuina basilicului.
9. Nu* se va face nici un rău şi nici o
pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt;
căci pământul va fi plin** de cunoş-
tinţa Domnului, ca fundul mării de
apele care-l acoperă.
*Iov 5.23. Cap. 2.4; 35.9. **Hab. 2.14.
10. În* ziua aceea, Vlăstarul** lui
Isai va fi ca un steag pentru popoare†;
neamurile se vor întoarce la El, şi
slava va fi locuinţa†† Lui.“ *Cap. 2.11.
**Vers. 1. Rom. 15.12. †Rom. 15.10. ††Evr. 4.1, etc.
11. În acelaşi* timp, Domnul Îşi va
întinde mâna a doua oară ca să
răscumpere rămăşiţa poporului Său
risipit în** Asiria şi în Egipt, în Patros
şi în Etiopia, la Elam, la Şinear şi la
Hamat, şi în ostroavele mării.
*Cap. 2.11. **Zah. 10.10.
12. El va înălţa un steag pentru nea-
muri, va strânge pe exilaţii lui Israel
şi va aduna pe cei* risipiţi ai lui Iuda
de la cele patru capete ale pământului.
*Ioan 7.35. Iac. 1.1.
13. Pizma* lui Efraim va înceta, şi
vrăjmaşii lui Iuda vor fi nimiciţi;
Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda, şi
Iuda nu va mai fi vrăjmaş lui Efraim,
*Ier. 3.18. Ezec. 37.16,17,22. Osea 1.11.
14. ci vor zbura pe umărul filiste-

nilor la apus, şi vor jefui împreună pe
fiii răsăritului. Edom* şi Moab vor fi
prada mâinilor lor, şi fiii lui Amon le
vor** fi supuşi. *Dan. 11.41. **Cap. 60.14.
15. Domnul va seca* limba mării
Egiptului, Îşi va ridica mâna asupra
Râului în mânia Lui, îl va împărţi în
şapte pâraie, aşa că îl vor** putea
trece încălţaţi. *Zah. 10.11. **Apoc. 16.12.
16. Şi va* fi un drum pentru rămăşiţa
poporului Său care va mai rămâne în
Asiria, cum** a fost pentru Israel în
ziua când a ieşit din ţara Egiptului.
*Cap. 19.23. **Exod 14.29. Cap. 51.10; 63.12,13.

12 1. În* ziua aceea vei zice: „Te
laud, Doamne, căci ai fost supărat
pe mine, dar mânia Ta s-a potolit, şi
m-ai mângâiat! *Cap. 2.11.
2. Iată, Dumnezeu este izbăvirea
mea, voi fi plin de încredere şi nu mă
voi teme de nimic; căci Domnul*
Dumnezeu este tăria** mea şi pricina
laudelor mele, şi El m-a mântuit."
*Exod 15.2. **Ps. 83.18; 118.14.
3. Veţi scoate apă* cu bucurie din
izvoarele mântuirii *Ioan 4.10,14; 7.37,38.
4. şi veţi zice în ziua aceea: „Lăudaţi*
pe Domnul, chemaţi Numele Lui,
vestiţi** lucrările Lui printre popoare,
pomeniţi† mărimea Numelui Lui!
*1 Cron. 14.16. Ps. 105.1. **Ps. 145.4-6. †Ps. 34.3.
5. Cântaţi* Domnului, căci a făcut
lucruri strălucite: să fie cunoscute în
tot pământul! *Exod 15.1,21. Ps. 68.32; 98.1.
6. Strigă* de bucurie şi veselie, locui-
toare a Sionului, căci mare este în
mijlocul tău Sfântul** lui Israel."
*Cap. 54.1. Ţef. 3.14. **Ps. 71.22; 89.18. Cap. 41.14,16.

13 1. Prorocie* împotriva Babilo-
nului, descoperită lui Isaia, fiul
lui Amoţ. *Cap. 21.1; 47.1. Ier. 50; 51.
2. „Ridicaţi* un steag pe** un munte
gol, înălţaţi glasul spre ei, faceţi
semne† cu mâna, ca să vină la porţile
asupritorilor!
*Cap. 5.26; 18.3. Ier. 50.21. **Ier. 51.25. †Cap. 10.32.
3. Am dat poruncă sfintei Mele
oştiri – zice Domnul – am chemat pe
vitejii* Mei la judecata mâniei Mele,
pe cei** ce se bucură de mărimea
Mea." *Ioel 3.11. **Ps. 149.2,5,6.
4. Un vuiet se aude pe munţi, ca
vuietul de popor mult; se aude o zarvă
de împărăţii, de neamuri adunate.
Domnul oştirilor Îşi cercetează oastea
care va da lupta.
5. Ei vin dintr-o ţară depărtată, de
la marginea cerurilor: Domnul şi
uneltele mâniei Lui vor nimici tot
pământul.
6. Gemeţi! căci ziua* Domnului este
aproape: ea** vine ca o pustiire a
Celui Atotputernic!
*Ţef. 1.7. Apoc. 6.17. **Iov 31.23. Ioel 1.15.
7. De aceea, toate mâinile slăbesc, şi
orice inimă omenească se topeşte.
8. Ei sunt năpădiţi de spaimă, îi
apucă chinurile* şi durerile, se zvâr-
colesc ca o femeie în durerile naşterii,
se uită unii la alţii încremeniţi, feţele
lor sunt roşii ca focul. *Ps. 48.6. Cap. 21.3.
9. Iată, vine ziua* Domnului, zi fără
milă, zi de mânie şi urgie aprinsă, care
va preface tot pământul în pustiu şi va
nimici pe toţi păcătoşii** de pe el.
*Mal. 4.1. **Ps. 104.35. Prov. 2.22.
10. Căci stelele cerurilor şi Orionul
nu vor mai străluci; soarele se va
întuneca* la răsăritul lui, şi luna nu va
mai lumina. *Cap. 24.21,23. Ezec. 32.7.
Ioel 2.31; 3.15. Mat. 24.29. Marc. 13.24. Luca 21.25.
11. „Voi pedepsi – zice Domnul –
lumea pentru răutatea ei, şi pe cei răi,
pentru nelegiuirile lor; voi* face să
înceteze mândria celor trufaşi şi voi
doborî semeţia celor asupritori.
*Cap. 2.17.
12. Voi face pe oameni mai rari decât
aurul curat şi mai scumpi decât aurul
din Ofir.
13. Pentru* aceasta voi clătina cerurile,
şi pământul se va zgudui din temelia
lui de mânia Domnului oştirilor, în
ziua** mâniei Lui aprinse.
*Hag. 2.6. **Ps. 110.5. Plân. 1.12.
14. Atunci, ca o căprioară speriată, ca
o turmă fără păstor, fiecare se* va
întoarce la poporul său, fiecare va fugi
în ţara lui. *Ier. 50.16; 51.9.
15. Toţi cei ce vor fi prinşi vor fi
străpunşi, şi toţi cei ce vor fi apucaţi
vor cădea ucişi de sabie.
16. Copiii lor vor fi zdrobiţi* sub
ochii lor, casele le vor fi jefuite, şi
nevestele lor vor fi necinstite.
*Ps. 137.9. Naum 3.10. Zah. 14.2.
17. Iată*, aţâţ împotriva lor pe mezi,
care nu se uită la argint şi nu poftesc
aurul. *Cap. 21.2. Ier. 51.11,28. Dan. 5.28,31.
18. Cu arcurile lor vor doborî pe
tineri, şi vor fi fără milă pentru rodul
pântecelor: ochiul lor nu va cruţa pe
copii.
19. Şi astfel* Babilonul, podoaba împă-
raţilor, falnica mândrie a haldeilor, va

fi ca Sodoma** şi Gomora, pe care le-a nimicit Dumnezeu. *Cap. 14.4,22. **Gen. 19.24,25. Deut. 29.23. Ier. 49.18; 50.40.

20. El nu va mai fi locuit*, nu va mai fi niciodată popor în el. Arabul nu-şi va mai întinde cortul acolo, şi păstorii nu-şi vor mai ţărcui turmele acolo, *Ier. 50.3,39; 51.29,62.

21. ci* fiarele pustiului îşi vor face culcuşul acolo, bufniţele îi vor umple casele, struţii vor locui acolo, şi stafiile se vor juca acolo. *Cap. 34.11,15. Apoc. 18.2.

22. Şacalii vor urla în casele lui împărăteşti pustii, şi câinii sălbatici, în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape* să vină, şi zilele nu i se vor lungi." *Ier. 51.33.

14 1. Căci* Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăşi** pe Israel şi-i va aduce iarăşi la odihnă în ţara lor; străinii† se vor alipi de ei şi se vor uni cu casa lui Iacov. *Ps. 102.13. **Zah. 1.17; 2.12. †Cap. 60.4,5,10. Efes. 2.12,13, etc.

2. Popoarele îi vor lua şi-i* vor aduce înapoi la locuinţa lor, şi casa lui Israel îi va stăpâni** în ţara Domnului ca robi şi roabe. Vor ţine astfel robi pe cei ce-i robiseră pe ei şi vor stăpâni peste asupritorii lor. *Cap. 49.22; 60.9; 66.20. **Cap. 60.14.

3. Iar când îţi va da Domnul odihnă după ostenelile şi frământările tale, şi după aspra robie care a fost pusă peste tine,

4. atunci vei cânta* cântarea aceasta asupra împăratului Babilonului şi vei zice:

„Iată, asupritorul nu mai este, asuprirea** a încetat, *Cap. 13.19. Hab. 2.6. **Apoc. 18.16.

5. Domnul a frânt toiagul* celor răi, nuiaua stăpânitorilor. *Ps. 125.3.

6. Cel ce, în urgia lui, lovea popoarele cu lovituri fără răgaz, cel ce, în mânia lui, supunea neamurile este prigonit fără cruţare.

7. Tot pământul se bucură acum de odihnă şi pace; izbucnesc oamenii în cântece de veselie.

8. Până şi chiparoşii şi cedrii din Liban se* bucură de căderea ta şi zic: „De când ai căzut tu, nu se mai suie nimeni să ne taie!" *Cap. 55.12. Ezec. 31.16.

9. Locuinţa morţilor* se mişcă până în adâncimile ei, ca să te primească la sosire; ea trezeşte înaintea ta umbrele, pe toţi mai marii pământului, scoală de pe scaunele lor de domnie pe toţi împăraţii neamurilor. *Ezec. 32.21.

10. Toţi iau cuvântul ca să-ţi spună: „Şi tu ai ajuns fără putere ca noi şi tu ai ajuns ca noi!

11. Strălucirea ta s-a coborât şi ea în Locuinţa morţilor, cu sunetul lăutelor tale; aşternut de viermi vei avea, şi viermii te vor acoperi."

12. Cum* ai căzut din cer, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! *Cap. 34.4.

13. Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui* în cer, îmi voi ridica** scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi şedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei, *Mat. 11.23. **Dan. 8.10.

14. mă voi sui pe* vârful norilor, voi** fi ca Cel Preaînalt." *Ps. 48.2. **Cap. 47.8. 2 Tes. 2.4.

15. Dar ai fost aruncat în Locuinţa morţilor*, în adâncimile mormântului! *Mat. 11.23.

16. Cei ce te văd se uită ţintă miraţi la tine, te privesc cu luare aminte şi zic: „Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul şi zguduia împărăţiile,

17. care prefăcea lumea în pustiu, nimicea cetăţile şi nu dădea drumul prinşilor săi de război?"

18. Toţi împăraţii neamurilor, da, toţi, se odihnesc cu cinste, fiecare în mormântul lui.

19. Dar tu ai fost aruncat departe de mormântul tău, ca o ramură dispreţuită, ca o pradă luată de la nişte oameni ucişi cu lovituri de sabie şi aruncată pe pietrele unei gropi, ca un hoit călcat în picioare.

20. Tu nu eşti unit cu ei în mormânt, căci ţi-ai nimicit ţara şi ţi-ai prăpădit poporul. Nu se va mai vorbi niciodată de neamul* celor răi. *Iov 18.19. Ps. 21.10; 37.28; 109.13.

21. Pregătiţi măcelărirea fiilor, din* pricina nelegiuirii părinţilor lor! Ca să nu se mai scoale să cucerească pământul şi să umple lumea cu cetăţi! *Exod 20.5. Mat. 23.35.

22. Eu Mă voi ridica împotriva lor! – zice Domnul oştirilor – şi voi şterge numele* şi urma** Babilonului, pe fiu† şi nepot – zice Domnul. *Prov. 10.7. Ier. 51.62. **1 Împ. 14.10. †Iov 18.19.

23. Voi* face din el un culcuş de arici şi o mlaştină şi îl voi mătura cu mătura

nimicirii – zice Domnul oştirilor.“
*Cap. 34.11. Ţef. 2.14.

Împotriva Asiriei

24. Domnul oştirilor a jurat şi a zis: „Da, ce am hotărât se va întâmpla, ce am pus la cale se va împlini.
25. Voi zdrobi pe asirian în ţara Mea, îl voi călca în picioare pe munţii Mei; astfel jugul* lui se va lua de pe ei, şi povara lui va fi luată de pe umerii lor.
*Cap. 10.27.
26. Iată hotărârea luată împotriva întregului pământ, iată mâna întinsă peste toate neamurile.
27. Domnul oştirilor a luat această hotărâre*: cine I se va împotrivi? Mâna Lui este întinsă: cine o va abate?“
*2 Cron. 20.6. Iov 9.12; 23.13. Ps. 33.11. Prov. 19.21; 21.30. Cap. 43.13. Dan. 4.31,35.

Împotriva filistenilor

28. În anul morţii împăratului* Ahaz a fost rostită această prorocie: *2 Împ. 16.20.
29. „Nu te bucura, ţara filistenilor, că* s-a frânt toiagul care te lovea! Căci din rădăcina şarpelui va ieşi un basilic, şi** rodul lui va fi un balaur zburător. *2 Cron. 26.6. **2 Împ. 18.8.
30. Atunci cei mai săraci vor putea paşte, şi cei nenorociţi vor putea să locuiască liniştiţi; dar îţi voi lăsa neamul să piară de foame, şi ce va mai rămâne din tine va fi omorât.
31. Gemi, poartă! Boceşte-te, cetate! Cutremură-te, toată ţara filistenilor! Căci un fum vine de la miazănoapte, şi şirurile vrăjmaşului sunt strânse.“
32. „Şi ce va răspunde trimişilor poporului?“ – „Că Domnul* a întemeiat Sionul şi că cei nenorociţi** din poporul Lui găsesc un loc de adăpost acolo.“ –
*Ps. 87.1,5; 102.16. **Ţef. 3.12. Zah. 11.11.

Împotriva Moabului

15 1. Prorocie* împotriva Moabului. Chiar în noaptea când este pustiit, Ar-Moabul** este nimicit! Chiar în noaptea când este pustiit, Chir-Moabul este nimicit!...
*Ier. 48.1, etc. Ezec. 25.8-11. Amos 2.1. **Num. 21.28.
2. Poporul se* suie la templu şi la Dibon, pe înălţimi, ca să plângă; Moabul se boceşte: pe Nebo şi pe Medeba toate** capetele sunt rase, şi toate bărbile sunt tăiate. *Cap. 16.12.
**Lev. 21.5. Cap. 3.24; 22.12. Ier. 47.5; 48.1,37,38. Ezec. 7.18.
3. Pe uliţe sunt încinşi cu saci, pe* acoperişuri şi în pieţe totul geme, şi se topesc plângând. *Ier. 48.38.
4. Hesbonul şi* Eleale ţipă de li se aude glasul până la Iahaţ, chiar şi războinicii Moabului se bocesc cu sufletul plin de groază. *Cap. 16.9.
5. „Îmi plânge inima* pentru Moab, ai cărui fugari aleargă până la Ţoar, până la** Eglat-Şelişia; căci suie plângând suişul† Luhitului şi scot ţipete de durere pe drumul Horonaimului.
*Cap. 16.11. Ier. 48.31. **Cap. 16.14. Ier. 48.34. †Ier. 48.5.
6. Căci apele Nimrim* sunt pustiite, s-a uscat iarba, s-a dus verdeaţa şi nu mai este nici un fir verde. *Num. 32.36.
7. De aceea strâng ce le mai rămâne şi îşi strămută averile dincolo de pârâul sălciilor.
8. Căci ţipetele înconjoară hotarele Moabului; bocetele lui răsună până la Eglaim, şi urletele lui răsună până la Beer-Elim.
9. Apele Dimonului sunt pline de sânge, şi voi trimite peste Dimon noi nenorociri; un leu* va veni împotriva celor scăpaţi ai Moabului, împotriva rămăşiţei din ţară.“ *2 Împ. 17.25.

16 1. Trimiteţi* miei cârmuitorului ţării, trimiteţi-i din** Sela, prin pustiu, la muntele fiicei Sionului!
*2 Împ. 3.4. **2 Împ. 14.7.
2. Ca o pasăre fugară, izgonită din cuib, aşa vor fi fiicele Moabului, la trecerea Arnonului*. – *Num. 21.13.
3. Şi vor zice: „Sfătuieşte, mijloceşte, acoperă-ne ziua namiaza mare cu umbra ta, ca noaptea neagră, ascunde pe cei ce sunt urmăriţi, nu da pe faţă pe cei fugiţi!
4. Lasă să locuiască pentru o vreme la tine cei goniţi din Moab, fii un loc de scăpare pentru ei împotriva pustiitorului! Căci apăsarea va înceta, pustiirea se va sfârşi, cel ce calcă ţara în picioare va pieri.
5. Şi atunci un scaun de domnie se* va întări prin îndurare; şi se va vedea şezând cu credincioşie, în casa lui David, un** judecător, prieten al dreptului şi plin de râvnă pentru dreptate.“ –
*Dan. 7.14,27. Mica 4.7. Luca 1.33. **Ps. 72.2; 96.13; 98.9.
6. Auzim îngâmfarea mândrului* Moab, fudulia şi fala lui, trufia** şi lăudăroşia lui. *Ier. 48.29. Ţef. 2.10. **Cap. 28.15.
7. De aceea geme* Moabul pentru

Moab, toţi gem; suspinaţi pe dărâmă-
turile Chir-Haresetului** adânc mâh-
niţi; *Ier. 48.20. **2 Împ. 3.25.
8. căci câmpiile* Hesbonului lânce-
zesc, stăpânii neamurilor au sfărâmat
butucii viei din** Sibma, care se
întindeau până la Iaezer şi se încâl-
ceau prin pustiu: mlădiţele ei se
întindeau şi treceau dincolo de mare.
*Cap. 24.7. **Vers. 9.
9. De aceea plâng pentru via din
Sibma, ca pentru Iaezer; vă ud* cu
lacrimile mele, Hesbonule** şi Eleale!
Căci peste culesul roadelor voastre şi
peste secerişul vostru a căzut un
strigăt de război! *Ier. 48.32. **Cap. 15.4.
10. S-a* dus bucuria şi veselia din
câmpii! Şi în vii nu mai sunt cântece,
nu mai sunt veselii! Nimeni nu mai
calcă vinul în teascuri. – „Am făcut să
înceteze strigătele de bucurie la cules.
*Cap. 24.8. Ier. 48.33.
11. De aceea îmi plânge sufletul*
pentru Moab ca o harpă, şi inima, pentru
Chir-Hares; *Cap. 15.5; 63.15. Ier. 48.36.
12. şi când se va arăta Moabul
obosindu-se pe înălţimi* şi va intra în
locaşul său cel sfânt să se roage, nu va
putea să capete nimic!“ – *Cap. 15.2.
13. Acesta este cuvântul pe care l-a
rostit Domnul de multă vreme asupra
Moabului.
14. Iar acum Domnul vorbeşte şi zice:
„În trei ani, ca* anii unui simbriaş,
slava Moabului va fi dispreţuită,
împreună cu toată această mare
mulţime; şi ce va rămâne va fi puţin
lucru, aproape nimic.“ *Cap. 21.16.

Împotriva Damascului

17 1. Prorocie* împotriva Damas-
cului.
„Iată, Damascul nu va mai fi o cetate,
ci va ajunge un morman de dărâmă-
turi; *Ier. 49.23. Amos 1.3. Zah. 9.1.
2. cetăţile Aroerului sunt părăsite,
sunt date spre păşune turmelor care se
culcă nestingherite* acolo. *Ier. 7.33.
3. S-a isprăvit cu cetăţuia* lui Efraim
şi s-a sfârşit cu împărăţia Damascului;
dar rămăşiţa Siriei va fi ca slava copiilor
lui Israel, zice Domnul oştirilor.
*Cap. 7.16; 8.4.
4. În ziua aceea, slava lui Iacov va fi
slăbită, şi grăsimea* cărnii lui va
pieri. *Cap. 10.16.
5. Se va* întâmpla ca atunci când
strânge secerătorul grâul, şi braţul lui
taie spicele; da, ca la strânsul spicelor
în valea Refaim; *Ier. 51.33.
6. vor* mai rămâne doar câteva, ca la
scuturatul măslinului: două, trei măs-
line, pe vârful crengilor, patru sau cinci,
în ramurile cu roade, zice Domnul
Dumnezeul lui Israel.“ *Cap. 24.13.
7. În ziua aceea, omul se va uita* spre
Făcătorul său, şi ochii i se vor întoarce
spre Sfântul lui Israel; *Mica 7.7.
8. nu se va mai uita spre altare, care
sunt lucrarea mâinilor lui, şi nu va mai
privi la ce au făcut degetele lui, la idolii
Astarteii şi la stâlpii închinaţi soarelui.
9. În ziua aceea, cetăţile lui întărite
vor fi ca dărâmăturile din pădure şi de
pe vârful muntelui, părăsite odinioară
înaintea copiilor lui Israel: va fi un pustiu!
10. Căci ai uitat pe Dumnezeul*
mântuirii tale şi nu ţi-ai adus aminte
de Stânca scăpării tale. De aceea ţi-ai
sădit răsaduri plăcute şi ai sădit butuci
străini. *Ps. 68.19.
11. Când i-ai sădit, i-ai înconjurat cu
un gard, şi în curând i-ai văzut
înflorind. Dar culesul roadelor a fugit
tocmai în clipa veseliei, şi durerea este
fără leac.
12. Vai! ce vuiet de popoare multe,
care urlă cum* urlă marea! Ce zarvă
de neamuri, care mugesc cum mugesc
nişte ape puternice. *Ier. 6.23.
13. Neamurile mugesc cum mugesc
apele mari... Dar când le mustră*
Dumnezeu, ele fug departe, izgonite**
ca pleava de pe munţi la suflarea
vântului, ca ţărâna luată de vârtej.
*Ps. 9.5. **Ps. 83.13. Osea 13.3.
14. Seara, vine o prăpădenie neaş-
teptată, şi până dimineaţa, nu mai
sunt! Iată partea celor ce ne jupoaie şi
soarta celor ce ne jefuiesc.

Asupra Etiopiei

18 1. Vai de tine, ţară* în care
răsună zăngănit de arme şi care
eşti dincolo de râurile Etiopiei!
*Cap. 20.4,5. Ezec. 30.4,5,9. Ţef. 2.12; 3.10.
2. Tu, care trimiţi soli pe mare în
corăbii de papură care plutesc pe luciul
apelor! „Duceţi-vă, soli iuţi, la
neamul* acela tare şi puternic, la
poporul acela înfricoşat de la începutul
lui, neam puternic care zdrobeşte totul
şi a cărui ţară este tăiată de râuri.“
*Vers. 7.
3. Voi toţi, locuitori ai lumii, şi voi,
locuitori ai pământului, luaţi seama

când* se înalţă steagul pe munţi şi ascultaţi când sună trâmbiţa! *Cap. 3.26.
4. Căci aşa mi-a vorbit Domnul: „Eu privesc liniştit din locuinţa Mea, pe căldura arzătoare a luminii soarelui şi pe aburul de rouă, în arşiţa secerişului.“
5. Dar înainte de seceriş, când cade floarea, şi rodul se face aguridă, El taie îndată mlădiţele cu cosoare, ba taie chiar lăstarii şi-i aruncă...
6. Şi asirienii vor fi lăsaţi astfel pradă păsărilor răpitoare din munţi şi fiarelor pământului; păsările de pradă vor petrece vara pe trupurile lor moarte, şi fiarele pământului vor ierna pe ele.
7. În vremea aceea, se vor aduce* daruri de mâncare Domnului oştirilor de poporul cel tare şi puternic, de poporul cel înfricoşat de la începutul lui, neam puternic care zdrobeşte totul şi a cărui ţară este tăiată de râuri: vor fi aduse acolo unde locuieşte Numele Domnului oştirilor, pe muntele Sionului.
*Ps. 68.31; 72.10. Cap. 16.1. Ţef. 3.10. Mal. 1.11.

Asupra Egiptului

19 1. Prorocie* împotriva Egiptului. Iată, Domnul călăreşte** pe un nor repede şi vine în Egipt. Idolii† Egiptului tremură înaintea Lui şi li se îndoaie inima egiptenilor în ei. *Ier. 46.13. Ezec. 29; 30. **Ps. 18.10; 104.3. †Exod 12.12. Ier. 43.12.
2. „Voi înarma* pe egipteni unii împotriva altora, şi se vor bate frate cu frate, prieten cu prieten, cetate cu cetate, împărăţie cu împărăţie.
*Judc. 7.22. 1 Sam. 14.16,20. 2 Cron. 20.23.
3. Duhul Egiptenilor va pieri din ei, şi le voi nimici sfatul; atunci vor întreba* pe idoli şi pe vrăjitori, pe cei ce cheamă morţii şi pe ghicitori.
*Cap. 8.19; 47.12.
4. Voi da Egiptul în* mâinile unui stăpân aspru, şi un împărat fără milă va stăpâni peste ei, zice Domnul Dumnezeul oştirilor.“ *Cap. 20.4. Ier. 46.26. Ezec. 29.19.
5. Apele* mării vor seca, şi Râul va seca şi se va usca, *Ier. 51.36. Ezec. 30.12.
6. râurile se vor împuţi, canalele* Egiptului vor fi goale şi uscate, pipirigul şi trestiile se vor veşteji. *2 Împ. 19.24.
7. Livezile Nilului de la îmbucătura Râului şi toate semănăturile din valea Râului se vor usca, se vor preface în ţărână şi vor pieri.
8. Vor geme pescarii, se vor boci toţi cei ce aruncă undiţa în Râu, şi cei ce întind mreji pe ape vor fi nemângâiaţi.
9. Cei ce lucrează inul* dărăcit şi cei ce ţes ţesături albe vor fi acoperiţi de ruşine, *1 Împ. 10.28. Prov. 7.16.
10. stăpânitorii ţării vor fi întristaţi, şi toţi simbriaşii vor fi cu inima amărâtă.
11. În adevăr, voievozii Ţoanului* au înnebunit, sfetnicii înţelepţi ai lui faraon s-au prostit. – Cum îndrăzniţi voi să spuneţi lui faraon: „Noi suntem fiii înţelepţilor, fiii străvechilor împăraţi“? *Num. 13.22.
12. Unde* sunt înţelepţii tăi? Să-ţi facă descoperiri dumnezeieşti şi să spună ce a hotărât Domnul oştirilor împotriva Egiptului. – *1 Cor. 1.20.
13. Voievozii Ţoanului au înnebunit, voievozii* Nofului s-au înşelat, căpeteniile seminţiilor duc Egiptul în rătăcire: *Ier. 2.16.
14. Domnul a răspândit în mijlocul lui un* duh de ameţeală, ca să facă pe egipteni să se clatine în toate faptele lor, cum se clatină un om beat şi varsă,
*1 Împ. 22.22. Cap. 29.10.
15. şi Egiptul nu va avea pe nimeni care să poată face ceva, nici cap*, nici coadă, nici ramură de finic, nici trestie! *Cap. 9.14.
16. În ziua aceea, Egiptul va fi* ca o femeie: va tremura şi se va teme văzând mişcarea mâinii Domnului oştirilor, când** o va ridica împotriva lui. *Ier. 51.30. Naum 3.13. **Cap. 11.15.
17. Chiar şi ţara lui Iuda va fi o groază pentru Egipt: cum i se va vorbi de ea, se va îngrozi, din pricina hotărârii luate împotriva lui de Domnul oştirilor.

Egiptul împreună cu Asur şi Israel

18. În vremea aceea, vor fi cinci cetăţi în ţara Egiptului care vor vorbi* limba Canaanului şi vor jura pe Domnul oştirilor: una din ele se va numi cetatea nimicirii[1]! *Ţef. 3.9.
19. Tot în vremea aceea va* fi un altar pentru Domnul în ţara Egiptului, şi la hotar va** fi un stâlp de aducere aminte pentru Domnul.
*Gen. 28.18. Exod 24.4. Ios. 22.10,26,27. **Ios. 4.20; 22.27.
20. Acesta va fi pentru Domnul oştirilor un semn şi o mărturie în ţara Egiptului. Ei vor striga către Domnul din pricina asupritorilor, şi El le va trimite un mântuitor şi un apărător care să-i izbăvească.
21. Atunci Domnul Se va descoperi

1. Sau: cetatea soarelui

egiptenilor, şi egiptenii vor cunoaşte pe Domnul în ziua aceea. Vor* aduce jertfe şi daruri de mâncare, vor face juruinţe Domnului şi le vor împlini.
*Mal. 1.11.

22. Astfel, Domnul va lovi pe egipteni, îi va lovi, dar îi va tămădui. Ei se vor întoarce la Domnul, care-i va asculta şi-i va vindeca.

23. În aceeaşi vreme, va* fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: asirienii se vor duce în Egipt, şi egiptenii, în Asiria, şi egiptenii împreună cu asirienii vor sluji Domnului. *Cap. 11.16.

24. Tot în vremea aceea, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul şi cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul pământului.

25. Domnul oştirilor îi va binecuvânta şi va zice: „Binecuvântat să fie Egiptul, poporul Meu, şi Asiria, lucrarea* mâinilor Mele, şi Israel, moştenirea Mea!“ *Ps. 100.3. Cap. 29.23. Osea 2.23. Efes. 2.10.

Asur împotriva Egiptului şi Etiopiei

20 1. În anul când a venit Tartan* la Asdod, trimis de Sargon, împăratul Asiriei, să bată Asdodul, şi l-a luat, *2 Împ. 18.17.

2. în vremea aceea Domnul a vorbit lui Isaia, fiul lui Amoţ, şi i-a zis: „Du-te, dezleagă-ţi sacul de pe coapse* şi scoate-ţi încălţămintea din picioare!“ El a făcut aşa, a umblat** gol şi desculţ. *Zah. 13.4. **1 Sam. 19.24. Mica 1.8,11.

3. Şi Domnul a zis: „După cum robul Meu Isaia umblă gol şi desculţ trei ani de zile, ca* semn şi înştiinţare pentru Egipt şi pentru Etiopia,
*Cap. 8.18.

4. tot aşa şi împăratul Asiriei va lua din Egipt şi din Etiopia prinşi de război şi exilaţi, tineri şi bătrâni, goi şi desculţi şi* cu spinarea descoperită, spre ruşinea Egiptului.
*2 Sam. 10.4. Cap. 3.17. Ier. 13.22,26. Mica 1.11.

5. Atunci* se vor îngrozi şi se vor ruşina cei ce îşi puseseră încrederea în Etiopia şi se făleau cu Egiptul.
*2 Împ. 18.21. Cap. 30.3,5,7; 36.6.

6. Şi locuitorii de pe ţărmul acesta vor zice în ziua aceea: „Iată ce a ajuns încrederea noastră pe care ne bizuiserăm ca să fim ajutaţi şi să fim izbăviţi de împăratul Asiriei! Cum vom scăpa acum?“

Împotriva Babilonului

21 1. Prorocie asupra pustiului mării. Cum* înaintează vijelia de la miazăzi, aşa vine el din pustiu, din ţara înfricoşată. *Zah. 9.14.

2. O vedenie grozavă mi s-a descoperit. Asupritorul* asupreşte, pustiitorul pustieşte. – „Suie-te**, Elamule! Împresoară, Medio! Căci fac să înceteze toate oftările lor – zice Domnul.“
*Cap. 33.1. **Cap. 13.17. Ier. 49.34.

3. De aceea mi s-a umplut inima* de nelinişte, m-apucă durerile**, ca durerile unei femei când naşte. Zvârcolirile nu mă lasă s-aud, tremurul mă împiedică să văd. *Cap. 15.5; 16.11. **Cap. 13.8.

4. Îmi bate inima cu putere, m-apucă groaza; noaptea* plăcerilor mele ajunge o noapte de spaimă. *Deut. 28.67.

5. Ei* pun masa, straja veghează, şi ei mănâncă, beau... Dar deodată se aude strigând: „În picioare, voievozi! Ungeţi scutul!“ *Dan. 5.5.

6. Căci aşa mi-a vorbit Domnul: „Du-te şi pune un străjer, ca să dea de veste despre ce va vedea.“ –

7. El* a văzut călărime, călăreţi doi câte doi, călăreţi pe măgari, călăreţi pe cămile; şi asculta cu luare aminte, cu cea mai mare băgare de seamă. *Vers. 9.

8. Apoi a strigat ca un leu: „Doamne, am stat mereu în turnul meu de* pază şi stăteam de strajă în toate nopţile.
*Hab. 2.1.

9. Şi iată că a venit călărime şi călăreţi, doi câte doi.“ Apoi a luat iarăşi cuvântul şi a zis: „A* căzut, a căzut Babilonul, şi toate** icoanele dumnezeilor lui sunt sfărâmate la pământ!“
*Ier. 51.8. Apoc. 14.8; 18.2. **Cap. 46.1. Ier. 50.2; 51.44.

10. O*, poporul meu, care ai fost stropşit ca boabele de grâu din aria mea, ce am auzit de la Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel, aceea vă vestesc. *Ier. 51.33.

Împotriva Edomului şi Arabiei

11. Prorocie* asupra Dumei.
Mi se strigă din Seir: „Străjerule, cât mai este din noapte? Străjerule, mai este mult din noapte?“
*1 Cron. 1.30. Ier. 49.7,8. Ezec. 35.2. Obad. 1.

12. Străjerul răspunde: „Vine dimineaţa, şi este tot noapte. Dacă vreţi să întrebaţi, întrebaţi; întoarceţi-vă şi veniţi iarăşi.“

13. Prorocie* asupra Arabiei.
Veţi petrece noaptea în tufele Arabiei, cete de negustori din Dedan**!
*Ier. 49.28. **1 Cron. 1.9,32.
14. Duceţi apă celor ce le este sete; locuitorii ţării Tema, duceţi pâine fugarilor!
15. Căci ei fug dinaintea săbiilor, dinaintea sabiei scoase din teacă, dinaintea arcului încordat şi dinaintea unei lupte înverşunate.
16. Căci aşa mi-a vorbit Domnul: „Încă un an, ca* anii unui simbriaş, şi s-a isprăvit cu toată slava Chedarului**.
*Cap. 16.14. **Ps. 120.5. Cap. 60.7.
17. Nu va mai rămâne decât un mic număr din vitejii arcaşi, fii ai Chedarului, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a spus-o.“

22 1. Prorocie asupra văii vedeniilor. Ce este de vă suiţi cu toţii pe acoperişuri,
2. cetate* gălăgioasă, plină de zarvă, cetate veselă? Morţii tăi nu vor pieri ucişi de sabie, nici nu vor muri luptând.
*Cap. 32.13.
3. Ci toate căpeteniile tale fug împreună, sunt luaţi prinşi de arcaşi; toţi locuitorii tăi ajung deodată robi, în timp ce o iau la fugă în depărtare.
4. De aceea zic: „Întoarceţi-vă privirile de la mine, lăsaţi-mă să plâng* cu amar; nu stăruiţi să mă mângâiaţi pentru nenorocirea fiicei poporului meu!“
*Ier. 4.19; 9.1.
5. Căci* este o zi de necaz, de zdrobire şi de învălmăşeală, trimisă de** Domnul Dumnezeul oştirilor în valea vedeniilor. Se dărâmă zidurile şi răsună ţipete de durere spre munte.
*Cap. 37.3. **Plân. 1.5; 2.2.
6. Elamul* poartă tolba cu săgeţi; care de luptători, de călăreţi înaintează; Chirul** dezveleşte scutul.
*Ier. 49.35. **Cap. 15.1.
7. Cele mai frumoase văi ale tale sunt pline de care, şi călăreţii se înşiruie de bătaie la porţile tale.
8. Cele din urmă şanţuri de întărire ale lui Iuda sunt silite, şi în ziua aceasta cercetezi tu armăturile din* Casa Pădurii.
*1 Împ. 7.2; 10.17.
9. Vă uitaţi* la spărturile cele multe făcute cetăţii lui David şi opriţi apele iazului de jos.
*2 Împ. 20.20. 2 Cron. 32.4,5,30.
10. Număraţi casele Ierusalimului şi le stricaţi, ca să întăriţi zidul.
11. Faceţi* o cămară între cele două ziduri, pentru apele iazului celui vechi, dar nu vă uitaţi spre Cel** ce a vrut aceste lucruri, nu vedeţi pe Cel ce demult le-a pregătit.
*Neem. 3.16. **Cap. 37.26.
12. Şi totuşi Domnul Dumnezeul oştirilor vă cheamă* în ziua aceea să plângeţi şi să vă bateţi în piept, să vă radeţi capul** şi să vă încingeţi cu sac.
*Ioel 1.13. **Ezra 9.3. Cap. 15.2. Mica 1.16.
13. Dar iată, în schimb, veselie şi bucurie! Se înjunghie boi şi se taie oi, se mănâncă la carne şi se bea la vin – „Să* mâncăm şi să bem, căci mâine vom muri!“ –
*Cap. 56.12. 1 Cor. 15.32.
14. Domnul oştirilor mi-a* descoperit şi mi-a zis: „Nu**, nelegiuirea aceasta nu vi se va ierta până nu veţi muri, zice Domnul Dumnezeul oştirilor.“
*Cap. 5.9. **1 Sam. 3.14. Ezec. 24.13.

Împotriva lui Şebna

15. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul oştirilor: „Du-te la curteanul acela, la Şebna*, dregătorul** casei împărăteşti, şi zi-i:
*2 Împ. 18.37. Cap. 36.3. **1 Împ. 4.6.
16. „Ce ai tu aici la tine şi pe cine ai aici, de-ţi sapi aici un mormânt?“ El îşi sapă un mormânt* sus pe înălţime, îşi scobeşte o locuinţă în stâncă!
*2 Sam. 18.18. Mat. 27.60.
17. Iată, Domnul te va azvârli cu o aruncătură puternică*, te va învârti ca pe un ghem.
*Est. 7.8.
18. Te va azvârli, te va azvârli ca pe o minge, pe un pământ întins, şi acolo vei muri, acolo vor veni carele tale cele strălucite, tu, ocara casei stăpânului tău!
19. Vei fi izgonit din dregătoria ta şi te va smulge Domnul din locul tău.
20. „În ziua aceea, zice Domnul, voi chema pe robul Meu Eliachim*, fiul lui Hilchia,
*2 Împ. 18.18.
21. îl voi îmbrăca în tunica ta, îl voi încinge cu brâul tău şi voi da puterea ta în mâinile lui. El va fi un tată pentru locuitorii Ierusalimului şi pentru casa lui Iuda.
22. Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David: când va deschide* el, nimeni nu va închide, şi când va închide el, nimeni nu va deschide.
*Iov 12.14. Apoc. 3.7.
23. Îl voi împlânta ca pe un* drug într-un loc tare şi va fi un scaun de slavă pentru casa tatălui său.
*Ezra 9.8.

24. Pe el se va sprijini toată slava casei tatălui său, odraslele alese şi de ocară, toate sculele cele mici, atât lighenele, cât şi vasele.

25. În ziua aceea, zice Domnul oştirilor, drugul acela împlântat într-un loc tare va fi scos, va fi tăiat, şi va cădea, şi povara care era pe el va fi nimicită, căci Domnul a vorbit."

Împotriva Tirului

23 1. Prorocie* împotriva Tirului. Bociţi-vă, corăbii din Tarsis! Căci Tirul a fost nimicit: nu mai are nici case, nici intrare! Din** ţara Chitim le-a venit vestea aceasta. –

*Ier. 25.22; 47.4. Ezec. 26-28. Amos 1.9. Zah. 9.2,4. **Vers. 12.

2. Amuţiţi de groază, locuitori ai ţărmului pe care îl umpleau odată negustorii din Sidon care străbăteau marea!

3. Veniturile lui erau grâul Nilului şi secerişul Râului, aduse pe ape mari, aşa că* el era târgul neamurilor. –

*Ezec. 27.3.

4. Ruşinează-te, Sidoane! Căci aşa vorbeşte marea, cetăţuia mării: „Eu n-am avut durerile facerii, nici n-am născut, n-am hrănit tineri, nici n-am crescut fete."

5. Când* vor afla egiptenii vestea aceasta, vor tremura auzind de căderea Tirului *Cap. 19.16.

6. şi vor zice: „Treceţi la Tarsis, bociţi-vă, locuitori ai ţărmului!

7. Aceasta este cetatea* voastră cea veselă, care avea o obârşie veche şi ale cărei picioare o duceau să locuiască departe. *Cap. 22.2.

8. Cine a luat această hotărâre împotriva Tirului, împărţitorul* cununilor, el, ai cărui negustori erau nişte voievozi şi ai cărui târgoveţi erau cei mai bogaţi de pe pământ?" *Ezec. 28.2,12.

9. Domnul oştirilor a luat această hotărâre, ca să ruşineze mândria a tot ce străluceşte şi să smerească pe toţi cei mari ai pământului:

10. Străbateţi ţara, ca Nilul, nici un brâu nu te mai strânge, fiica Tarsisului! Nu mai este nici un jug!

11. Domnul Şi-a întins mâna asupra mării; a făcut să tremure împărăţii; a poruncit nimicirea cetăţuilor Canaanului

12. şi a zis: „De acum nu* te vei mai bucura, fecioară necinstită, fiica Sidonului! Scoală-te şi treci** în ţara Chitim; dar nici acolo nu vei avea odihnă." *Apoc. 18.22. **Vers. 1.

13. Iată pe haldei, care nu erau un popor, locuitorii aceştia* ai pustiului, cărora asirianul le-a întemeiat o ţară; ei înalţă turnuri, surpă casele împărăteşti ale Tirului, le prefac în dărâmături. *Ps. 72.9.

14. Bociţi-vă*, corăbii din Tarsis! Căci cetăţuia voastră este nimicită.

*Vers. 1. Ezec. 27.25,30.

15. În vremea aceea, Tirul va fi dat uitării şaptezeci de ani, cât ţine viaţa unui împărat, dar după şaptezeci de ani, se va întâmpla Tirului ca şi curvei despre care vorbeşte cântecul:

16. „Ia harpa şi străbate cetatea, curvă dată uitării; cântă bine, cântă-ţi cântecele de mai multe ori, ca iarăşi să-şi aducă lumea aminte de tine."

17. Tot aşa, după şaptezeci de ani, Domnul va cerceta Tirul, şi se va întoarce iarăşi la câştigul lui; va avea* legături cu toate împărăţiile lumii de pe faţa pământului; *Apoc. 17.2.

18. dar câştigul şi plata lui vor* fi închinate Domnului, nu vor fi nici strânse, nici păstrate; ci câştigul lui va aduce celor ce locuiesc înaintea Domnului o hrană îmbelşugată şi haine strălucite. *Zah. 14.20,21.

Iuda pustiit

24 1. Iată, Domnul deşartă ţara şi o pustieşte, îi răstoarnă faţa şi risipeşte locuitorii;

2. cum se întâmplă preotului* se întâmplă şi poporului: stăpânului, ca şi slugii; stăpânei, ca şi slujnicei; vânzătorului, ca şi cumpărătorului**; celui ce dă cu împrumut, ca şi celui ce ia cu împrumut; datornicului, ca şi cel căruia îi este dator. *Osea 4.9. **Ezec. 7.12,13.

3. Ţara este pustiită de tot şi prădată; căci Domnul a hotărât aşa.

4. Ţara este tristă, sleită de puteri; locuitorii sunt mâhniţi şi tânjesc; căpeteniile poporului sunt fără putere,

5. căci ţara* a fost spurcată de locuitorii ei; ei călcau legile, nu ţineau poruncile şi rupeau legământul cel veşnic! *Gen. 3.17. Num. 35.33.

6. De aceea mănâncă blestemul* ţara şi suferă locuitorii ei pedeapsa nelegiuirilor lor; de aceea sunt prăpădiţi locuitorii ţării şi nu mai rămâne decât un mic număr din ei. *Mal. 4.6.

7. Mustul* stă trist, via este veştejită;
toţi cei ce erau cu inima veselă
suspină. *Cap. 16.8,9. Ioel 1.10,12.
8. A încetat desfătarea timpanelor*,
s-a sfârşit veselia gălăgioasă, s-a dus
bucuria harpei.
*Ier. 7.34; 16.9; 25.10. Ezec. 26.13. Osea 2.11. Apoc. 18.22.
9. Nu se mai cântă când se bea vin, şi
băuturile tari li se par amare celor ce
le beau.
10. Cetatea pustie este dărâmată; toate
casele sunt închise, nu mai intră
nimeni în ele.
11. Pe uliţe se strigă după vin; s-a dus
orice desfătare, nu mai este nici o
veselie în ţară.
12. Numai pustiire a mai rămas în
cetate, şi porţile stau dărâmate.
13. Da, în ţară, în mijlocul popoa-
relor este ca* atunci când se scutură
măslinul sau ca la culesul ciorchinilor
rămaşi după culesul viei. *Cap. 17.5,6.

Babilonul, nimicit, şi Ierusalimul, ridicat

14. Ceilalţi însă, care vor mai rămâne,
îşi înalţă glasul, scot strigăte de
veselie; de pe ţărmurile mării, laudă
măreţia Domnului. –
15. Proslăviţi, dar, pe Domnul în locu-
rile unde străluceşte lumină, lăudaţi
Numele* Domnului Dumnezeului lui
Israel, în ostroavele mării! – *Mal. 1.11.
16. De la marginile pământului auzim
cântând: „Slavă Celui Neprihănit!“ Dar
eu zic: „Sunt pierdut! Sunt pierdut! Vai
de mine! Jefuitorii* jefuiesc, jefuitorii
se înverşunează la jaf.“ *Ier. 5.11.
17. Groaza*, groapa şi laţul vin peste
tine, locuitor al ţării!
*1 Împ. 19.17. Ier. 48.43,44. Amos 5.19.
18. Cel ce fuge dinaintea strigătelor
de groază cade în groapă, şi cel ce se
ridică din groapă se prinde în laţ; căci
se deschid stăvilarele* de sus şi se
clatină temeliile** pământului!
*Gen. 7.11. **Ps. 18.7.
19. Pământul* se rupe, pământul se
sfărâmă, pământul se crapă, *Ier. 4.23.
20. pământul se* clatină ca un om beat,
tremură ca o colibă; păcatul lui îl apasă,
cade, şi nu se mai ridică. *Cap. 19.14.
21. În ziua aceea, Domnul va pedepsi
în cer oştirea de sus, iar pe pământ pe
împăraţii* pământului. *Ps. 76.12.
22. Aceştia vor fi strânşi ca prinşi de
război şi puşi într-o temniţă, vor fi
închişi în gherle şi, după un mare
număr de zile, vor fi pedepsiţi.
23. Luna* va fi acoperită de ruşine, şi
soarele, de groază; căci Domnul oşti-
rilor va împărăţi** pe muntele† Sio-
nului şi la Ierusalim, strălucind de slavă
în faţa bătrânilor Lui. – *Cap. 13.10;
60.19. Ezec. 32.7. Ioel 2.31; 3.15. **Apoc. 19.4,6. †Evr. 12.22.

25 1. Doamne, Tu eşti Dumnezeul
meu; pe Tine Te* voi înălţa!
Laud Numele Tău, căci** ai făcut
lucruri minunate; planurile† Tale
făcute mai dinainte s-au împlinit cu
credincioşie.
*Exod 15.2. Ps. 118.28. **Ps. 98.1. †Num. 23.19.
2. Căci ai prefăcut cetatea (Babilon)
într-un* morman de pietre, cetăţuia
cea tare, într-o grămadă de dărâmă-
turi; cetatea cea mare a străinilor este
nimicită, şi niciodată nu va mai fi
zidită. *Cap. 21.9; 23.13. Ier. 51.37.
3. De aceea Te slăvesc* popoarele
puternice, şi cetăţile neamurilor puter-
nice se tem de Tine. *Apoc. 11.13.
4. Căci Tu ai fost un loc* de scăpare
pentru cel slab, un loc de scăpare
pentru cel nenorocit în necaz, un
adăpost împotriva furtunii, un umbrar
împotriva căldurii; căci suflarea asu-
pritorilor este ca vijelia care izbeşte în
zid. *Cap. 4.6.
5. Cum domoleşti căldura într-un
pământ arzător, aşa ai domolit zarva
străinilor; cum este înăbuşită căldura
de umbra unui nor, aşa au fost
înăbuşite cântările de biruinţă ale
asupritorilor. –
6. Domnul* oştirilor pregăteşte tutu-
ror** popoarelor, pe muntele acesta†,
un ospăţ de bucate gustoase, un ospăţ de
vinuri vechi, de bucate miezoase, pline
de măduvă, de vinuri vechi şi limpezite.
*Prov. 9.2. Mat. 22.4. **Cap. 2.2,3. †Dan. 7.14. Mat. 8.11.
7. Şi, pe muntele acesta, înlătură ma-
rama care acoperă toate popoarele şi
învelitoarea* care înfăşoară toate nea-
murile; *2 Cor. 3.15. Efes. 4.18.
8. nimiceşte* moartea pe vecie:
Domnul Dumnezeu şterge** lacrimile
de pe toate feţele şi îndepărtează de pe
tot pământul ocara poporului Său; da,
Domnul a vorbit. *Osea 13.14.
1 Cor. 15.54. Apoc. 20.14; 21.4. **Apoc. 7.17; 21.4.
9. În ziua aceea vor zice: „Iată, acesta
este Dumnezeul nostru în care aveam
încredere* că ne va mântui. Acesta
este Domnul în care ne încredeam;
acum, să ne veselim** şi să ne
bucurăm de mântuirea Lui!“
*Gen. 49.18. Tit 2.13. **Ps. 20.5.

10. Căci mâna Domnului se odihneşte pe muntele acesta; dar Moabul este călcat în picioare pe loc, cum este călcat în picioare paiul în bălegar.
11. În mijlocul acestei băltoace, el îşi întinde mâinile, cum le întinde înotătorul ca să înoate; dar Domnul îi doboară mândria şi face de nimica dibăcia mâinilor lui.
12. El surpă, prăbuşeşte întăriturile înalte* ale zidurilor tale, le prăbuşeşte la pământ, în ţărână. *Cap. 26.5.

26 1. În ziua* aceea, se va cânta următoarea cântare în ţara lui Iuda: „Avem o cetate tare; Dumnezeu ne dă mântuirea** ca ziduri şi întăritură.
*Cap. 2.11. **Cap. 60.18.
2. Deschideţi* porţile, ca să intre neamul cel neprihănit şi credincios.
*Ps. 118.19,20.
3. Celui cu inima tare, Tu-i chezăşuieşti pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.
4. Încredeţi-vă în Domnul pe vecie, căci* Domnul Dumnezeu este Stânca veacurilor. *Cap. 45.17.
5. El a răsturnat pe cei ce locuiau pe înălţimi, El a plecat cetatea* îngâmfată; a doborât-o la pământ şi a aruncat-o în ţărână. *Cap. 25.12; 32.19.
6. Ea este călcată în picioare, în picioarele săracilor, sub paşii celor asupriţi."
7. Calea* dreptului este neprihănirea; Tu, care eşti fără prihană, netezeşti cărarea dreptului. *Ps. 37.23.
8. De aceea Te aşteptăm, Doamne, şi pe calea* judecăţilor Tale; sufletul nostru suspină după Numele Tău şi după pomenirea Ta. *Cap. 64.5.
9. Sufletul* meu Te doreşte noaptea, şi duhul meu Te caută înăuntrul meu. Căci, când se împlinesc judecăţile Tale pe pământ, locuitorii lumii învaţă dreptatea. *Ps. 63.6. Cânt. 3.1.
10. Dacă* ierţi pe cel rău, el totuşi nu învaţă neprihănirea, se dedă la rău în ţara** în care domneşte neprihănirea şi nu caută la măreţia Domnului.
*Ecl. 8.12. Rom. 2.4. **Ps. 143.10.
11. Doamne, mâna Ta este puternică: ei* n-o zăresc! Dar vor vedea râvna Ta pentru poporul Tău, şi vor fi ruşinaţi; va arde focul pe vrăjmaşii Tăi.
*Iov 34.27. Ps. 28.5. Cap. 5.12.
12. Dar nouă, Doamne, Tu ne dai pace, căci tot ce facem noi, Tu împlineşti pentru noi.
13. Doamne Dumnezeul nostru, alţi* stăpâni afară de Tine au stăpânit peste noi, dar acum numai pe Tine şi numai Numele Tău îl chemăm. *2 Cron. 12.8.
14. Cei ce sunt morţi acum nu vor mai trăi, sunt nişte umbre, şi nu se vor mai scula; căci Tu i-ai pedepsit, i-ai nimicit şi le-ai şters pomenirea.
15. Înmulţeşte poporul, Doamne! Înmulţeşte poporul, arată-Ţi slava; dă înapoi toate hotarele ţării.
16. Doamne, ei Te-au căutat, când erau în strâmtorare*; au început să se roage, când i-ai pedepsit. *Osea 5.15.
17. Cum se zvârcoleşte o femeie însărcinată*, gata să nască, şi cum strigă ea în mijlocul durerilor ei, aşa am fost noi, departe de faţa Ta, Doamne! *Cap. 13.8. Ioan 16.21.
18. Am zămislit, am simţit dureri şi, când să naştem, am născut vânt: ţara nu este mântuită, şi locuitorii* ei nu sunt născuţi. *Ps. 17.14.
19. Să învie, dar, morţii* Tăi! Să se scoale trupurile mele moarte! – Treziţi-vă** şi săriţi de bucurie, cei ce locuiţi în ţărână! Căci roua Ta este o rouă dătătoare de viaţă, şi pământul va scoate iarăşi afară pe cei morţi.
*Ezec. 37.1, etc. **Dan. 12.2.
20. Du-te, poporul meu, intră* în odaia ta şi încuie uşa după tine; ascunde-te** câteva clipe, până va trece mânia! –
*Exod 12.22,23. **Ps. 30.5. Cap. 54.7,8. 2 Cor. 4.17.
21. Căci iată, Domnul iese* din locuinţa Lui să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pământului; şi pământul va da sângele pe faţă, şi nu va mai acoperi uciderile. *Mica 1.3. Iuda 14.

27 1. În ziua aceea, Domnul va lovi cu sabia Lui cea aspră, mare şi tare leviatanul*, Babilonul, şarpele fugar (Asur) şi leviatanul, şarpele inelat (Babel), şi va ucide balaurul** de lângă mare (Egiptul).
*Ps. 74.13,14. **Cap. 51.9. Ezec. 29.3; 32.2.
2. În ziua aceea, cântaţi o cântare* asupra viei celei** mai alese:
*Cap. 5.1. **Ps. 80.8. Ier. 2.21.
3. „Eu*, Domnul, sunt Păzitorul ei, Eu o ud în fiecare clipă; Eu o păzesc zi şi noapte ca să n-o vatăme nimeni.
*Ps. 121.4,5.
4. N-am nici o mânie. Dar, dacă voi găsi mărăcini* şi spini, voi merge la luptă împotriva lor şi-i vor arde pe toţi, *2 Sam. 23.6. Cap. 9.18.

5. afară numai dacă vor căuta* ocro-
tirea Mea, vor face** pace cu Mine,
da, vor face pace cu Mine.“
*Cap. 25.4. **Iov 22.21.
6. În vremurile viitoare, Iacov va*
prinde rădăcină, Israel va înflori şi va
odrăsli, şi va umple lumea cu roadele
lui. *Cap. 37.31. Osea 14.5,6.
7. L-a lovit oare Domnul cum a lovit
pe cei ce-l loveau? L-a ucis El cum a
ucis pe cei ce-l ucideau?
8. Cu măsură* l-ai pedepsit în robie,
luându-l** cu suflarea năprasnică a
vântului de răsărit. *Iov 23.6.
Ps. 6.1. Ier. 10.24; 30.11; 46.28. 1 Cor. 10.13. **Ps. 78.38.
9. Astfel, nelegiuirea lui Iacov a fost
ispăşită; şi iată rodul iertării păcatului
lui: Domnul a făcut toate pietrele
altarelor ca nişte pietre de var pre-
făcute în ţărână; idolii Astarteii şi
stâlpii soarelui nu se vor mai ridica.
10. Căci cetatea cea tare a rămas
singuratică, a ajuns o locuinţă lăsată şi
părăsită ca pustiul. În* ea paşte
viţelul, în ea se culcă şi-i mănâncă
ramurile. *Cap. 17.2; 32.14.
11. Când i se usucă ramurile, sunt
rupte; vin femeile să le ardă. Căci
acesta era un popor fără* pricepere, de
aceea Cel** ce l-a făcut n-a avut milă
de el, şi Cel ce l-a întocmit nu l-a
iertat. *Deut. 32.28.
Cap. 1.3. Ier. 8.7. **Deut. 32.18. Cap. 43.1,7; 44.2,21,24.
12. În vremea aceea, Domnul va
scutura roade de la cursul Râului până
la pârâul Egiptului; iar voi veţi fi strânşi
unul câte unul, copii ai lui Israel!
13. În* ziua aceea, se** va suna cu
trâmbiţa cea mare, şi atunci se vor
întoarce cei exilaţi din ţara Asiriei, şi
fugarii, din ţara Egiptului. Ei se vor
închina înaintea Domnului pe muntele
cel sfânt, Ierusalim.
*Cap. 2.11. **Mat. 24.31. Apoc. 11.15.

28 1. Vai* de cununa îngâmfată a
beţivilor lui Efraim, de floarea
veştejită, care este strălucirea**
podoabei sale pe culmea văii mănoase
a celor ce se îmbată! *Vers. 3. **Vers. 4.
2. Iată că vine de la Domnul un om
tare şi puternic, ca* o furtună de
piatră, ca o vijelie nimicitoare, ca o
rupere de nori cu mari şuvoaie de ape,
care o doboară cu putere la pământ.
*Cap. 30.30. Ezec. 13.11.
3. Va fi călcată în picioare cununa*
îngâmfată a beţivilor lui Efraim;
*Vers. 1.
4. şi floarea veştejită, care este stră-
lucirea* podoabei ei pe culmea văii
mănoase, va fi ca o smochină timpurie
care se vede înainte de culesul
roadelor şi pe care, abia o iei în mână,
şi îndată o şi înghiţi. *Vers. 1.
5. În ziua aceea, Domnul oştirilor va
fi o cunună strălucitoare şi o podoabă
măreaţă pentru rămăşiţa poporului
6. sau un duh de dreptate pentru cel
ce şade pe scaunul de judecată şi o
putere pentru cei ce dau pe vrăjmaş
înapoi până la porţile lui.
7. Dar şi ei se* clatină de vin, şi
băuturile tari îi ameţesc; preoţi** şi
proroci sunt îmbătaţi de băuturi tari,
sunt stăpâniţi de vin, au ameţeli din
pricina băuturilor tari; se clatină când
prorocesc, se poticnesc când judecă.
*Prov. 20.1. Osea 4.11. **Cap. 56.10,12.
8. Toate mesele sunt pline de vărsă-
turi murdare şi nu mai este nici un loc
curat. –
9. Ei zic: „Pe* cine vrea el să înveţe
înţelepciunea? Cui vrea să dea învăţă-
turi? Unor copii înţărcaţi de curând,
luaţi de la ţâţă? *Ier. 6.10.
10. Căci dă învăţătură peste învăţătură,
învăţătură peste învăţătură, poruncă
peste poruncă, poruncă peste poruncă,
puţin aici, puţin acolo.“ –
11. Ei bine! Prin nişte oameni cu
buze* bâlbâitoare şi cu vorbirea
străină va vorbi poporului acestuia,
Domnul. *1 Cor. 14.21.
12. El îi zicea: „Iată odihna; lăsaţi pe
cel ostenit să se odihnească; iată locul
de odihnă!“ Dar ei n-au vrut să
asculte,
13. şi pentru ei cuvântul Domnului va
fi: „Învăţătură peste învăţătură, învă-
ţătură peste învăţătură, poruncă peste
poruncă, poruncă peste poruncă, puţin
aici, puţin acolo“, ca, mergând, să cadă
pe spate şi să se zdrobească, să dea în
laţ, şi să fie prinşi.
14. De aceea, ascultaţi cuvântul Dom-
nului, batjocoritorilor care stăpâniţi
peste poporul acesta din Ierusalim!
15. Pentru că ziceţi: „Noi am făcut un
legământ cu moartea, am făcut o
învoială cu Locuinţa morţilor: când va
trece urgia apelor năvălitoare, nu
ne va atinge, căci* avem ca loc de
scăpare neadevărul, şi ca adăpost
minciuna!“, *Amos 2.4.

16. de aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, pun ca temelie în Sion o piatră*, o piatră încercată, o piatră de preţ, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin nu se va grăbi să fugă.
*Gen. 49.24. Ps. 118.22. Mat. 21.42. Fapt. 4.11. Rom. 9.33; 10.11. Efes. 2.20. 1 Pet. 2.6-8.
17. Voi face din neprihănire o lege, şi din dreptate, o cumpănă; şi grindina va surpa locul* de scăpare al neadevărului, şi apele vor îneca adăpostul minciunii. *Vers. 15.
18. Aşa că legământul vostru cu moartea va fi nimicit, şi învoiala voastră cu Locuinţa morţilor nu va dăinui. Când va trece urgia apelor năvălitoare, veţi fi striviţi de ea.
19. Ori de câte ori va trece, vă va apuca; căci va trece în toate dimineţile, zi şi noapte, şi numai vuietul ei vă va îngrozi.“
20. Patul va fi prea scurt ca să te întinzi în el, şi învelitoarea prea îngustă ca să te înveleşti cu ea.
21. Căci Domnul Se va scula, ca la muntele Peraţim*, şi Se va mânia, ca în valea Gabaonului**, ca să-Şi facă lucrarea, lucrarea† Lui ciudată, ca să-Şi împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit. *2 Sam. 5.20. 1 Cron. 14.11. **Ios. 10.10,12. 2 Sam. 5.25. 1 Cron. 14.16. †Plân. 3.33.
22. Acum, nu batjocoriţi, ca nu cumva să vi se strângă mai tare legăturile; căci am aflat de la Domnul Dumnezeul oştirilor că nimicirea întregii ţări este hotărâtă*. *Cap. 10.22,23. Dan. 9.27.
23. Plecaţi-vă urechea şi ascultaţi glasul meu! Fiţi cu luare aminte şi ascultaţi cuvântul meu!
24. Cel ce ară pentru semănătură ară oare necontenit? Necontenit îşi brăzdează şi îşi grăpează el pământul?
25. Oare după ce a netezit faţa pământului, nu aruncă el măzăriche şi seamănă chimen? Nu pune el grâul în rânduri, orzul într-un loc deosebit, şi alacul pe margini?
26. Dumnezeul lui l-a învăţat să facă aşa, El i-a dat aceste învăţături.
27. Măzărichea nu se treieră cu leasa, şi roata carului nu trece peste chimen; ci măzărichea se bate cu băţul, şi chimenul, cu nuiaua.
28. Grâul se bate, dar nu se bate necontenit; împingi peste el roata carului şi caii, dar nu-l sfărâmi.
29. Şi lucrul acesta vine de la Domnul oştirilor; minunat* este planul Lui şi mare este înţelepciunea Lui.
*Ps. 92.5. Ier. 32.19.

29 1. „Vai de Ariel* (*Leul lui Dumnezeu*), de Ariel! Cetatea în** care a tăbărât David! Adăugaţi an la an şi lăsaţi sărbătorile să-şi facă ocolul lor. *Ezec. 43.15,16. **2 Sam. 5.9.
2. Apoi voi împresura pe Ariel; plânsete şi gemete vor fi în ea şi cetatea va fi ca un Ariel pentru Mine.
3. Căci te voi împresura de toate părţile, te voi înconjura cu cete de străjeri şi voi ridica întărituri de şanţuri împotriva ta.
4. Vei fi doborât la pământ şi de acolo vei vorbi, şi din ţărână ţi se vor auzi vorbele. Glasul tău va ieşi din pământ* ca al unei năluci, şi din ţărână îţi vei şopti cuvintele. *Cap. 8.19.
5. Dar mulţimea vrăjmaşilor* tăi va fi ca o pulbere măruntă, şi mulţimea asupritorilor va fi ca** pleava care zboară, şi aceasta deodată†, într-o clipă. *Cap. 25.5. **Iov 21.18. Cap. 17.13. †Cap. 30.13.
6. De la Domnul oştirilor va* veni pedeapsa, cu tunete, cutremure de pământ şi pocnet puternic, cu vijelie şi furtună, şi cu flacăra unui foc mistuitor. *Cap. 28.2; 30.30.
7. Şi ca un vis, ca o vedenie de noapte, aşa va fi mulţimea* neamurilor care vor lupta împotriva lui Ariel, aşa vor fi cei ce se vor bate împotriva lui şi cetăţuii lui, strângându-l de aproape.
*Cap. 37.36.
8. După cum cel flămând visează* că mănâncă, şi se trezeşte cu stomacul gol, şi după cum cel însetat visează** că bea, şi se trezeşte stors de puteri şi cu setea neastâmpărată: tot aşa va fi şi cu mulţimea neamurilor care vor veni să lupte împotriva muntelui Sionului.“ –
*Iov 20.8. **Ps. 73.20.
9. Rămâneţi încremeniţi şi uimiţi! Închideţi ochii şi fiţi orbi! – Ei sunt* beţi, dar** nu de vin; se clatină, dar nu din pricina băuturilor tari.
*Cap. 28.7,8. **Cap. 51.21.
10. Ci pentru că* Domnul a turnat peste voi un duh de adormire; v-a închis** ochii, prorocilor, şi v-a acoperit capetele, văzătorilor†.
*Rom. 11.8. **Ps. 69.23. Cap. 6.10. †1 Sam. 9.9.
11. De aceea, toată descoperirea dumnezeiască a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărţi* pecetluite. Dacă o dai cuiva

care ştie să citească şi-i zici: „Ia
citeşte!“, el** răspunde: „Nu pot, căci
este pecetluită!“

*Cap. 8.16. **Dan. 12.4,9. Apoc. 5.1-5,9; 6.1.

12. Sau dacă dai cartea unuia care nu
ştie să citească şi-i zici: „Ia citeşte!“,
el răspunde: „Nu ştiu să citesc.“
13. Domnul zice: „Când* se apropie
de Mine poporul acesta, Mă cinsteşte
cu gura şi cu buzele, dar inima lui este
departe de Mine, şi frica pe care o are
de Mine nu este decât o învăţătură**
de datină omenească.

*Ezec. 33.31. Mat. 15.8,9. Marc. 7.6,7. **Col. 2.22.

14. De* aceea voi lovi iarăşi pe
poporul acesta cu semne şi minuni
din ce în ce mai minunate, aşa că**
înţelepciunea înţelepţilor lui va pieri,
şi priceperea oamenilor lui pricepuţi
se va face nevăzută.“

*Hab. 1.5. **Ier. 49.7. Obad. 8. 1 Cor. 1.19.

15. Vai* de cei ce îşi ascund planurile
dinaintea Domnului, care îşi fac faptele
în întuneric şi zic**: „Cine ne vede şi
cine ne ştie?“! *Cap. 30.1. **Ps. 94.7.
16. Stricaţi ce sunteţi! Oare olarul
trebuie privit ca lutul sau poate
lucrarea* să zică despre lucrător: „Nu
m-a făcut el“? Sau poate vasul să zică
despre olar: „El nu se pricepe“?

*Cap. 45.9. Rom. 9.20.

17. Peste puţină vreme, Libanul* se
va preface în pomet, şi pometul va fi
socotit ca o pădure! *Cap. 32.15.
18. În* ziua aceea, surzii vor auzi
cuvintele cărţii, şi ochii orbilor, izbă-
viţi de negură şi întuneric, vor vedea.

*Cap. 35.5.

19. Cei* nenorociţi se vor bucura tot
mai mult în Domnul, şi săracii** se
vor veseli de Sfântul lui Israel.

*Cap. 61.1. **Iac. 2.5.

20. Căci asupritorul nu va mai fi,
batjocoritorul* va pieri, şi toţi cei ce
pândeau** nelegiuirea vor fi nimiciţi:

*Cap. 28.14,22. **Mica 2.1.

21. cei ce osândeau pe alţii la jude-
cată, întindeau* curse cui îi înfruntau
la poarta cetăţii şi năpăstuiau** fără
temei pe cel nevinovat.

*Amos 5.10,12. **Prov. 28.21.

22. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
către casa lui Iacov, El, care* a
răscumpărat pe Avraam: „Acum Iacov
nu va mai roşi de ruşine şi nu i se va
mai îngălbeni faţa acum. *Ios. 24.3.
23. Căci, când vor vedea ei, când vor
vedea copiii lor, în mijlocul lor, lucrarea*
mâinilor Mele, Îmi vor sfinţi Numele;
vor sfinţi pe Sfântul lui Iacov şi se vor
teme de Dumnezeul lui Israel.

*Cap. 19.25; 45.11; 60.21. Efes. 2.10.

24. Cei rătăciţi* cu duhul vor căpăta
pricepere, şi cei ce cârteau vor lua
învăţătură.“ *Cap. 28.7.

30 1. „Vai – zice Domnul – de copiii
răzvrătiţi, care* iau hotărâri fără
Mine, fac legăminte care nu vin din
Duhul Meu şi** îngrămădesc astfel
păcat peste păcat! *Cap. 29.15. **Deut. 29.19.
2. Ei* se coboară în Egipt fără** să
Mă întrebe, ca să fugă sub ocrotirea
lui faraon şi să caute un adăpost sub
umbra egiptenilor! *Cap. 31.1.

**Num. 27.21. Ios. 9.14. 1 Împ. 22.7. Ier. 21.2; 42.2,20.

3. Dar* ocrotirea lui faraon vă va da
de ruşine, şi adăpostul sub umbra
Egiptului vă va da de ocară.

*Cap. 20.5. Ier. 37.5,7.

4. Căci voievozii lui au şi ajuns la
Ţoan*, şi trimişii lui au şi atins
Hanesul. *Cap. 19.11.
5. Dar toţi* vor rămâne de ruşine din
pricina unui popor care nu le va fi de
folos, nici nu-i va ajuta, nici nu le va
folosi, ci va fi spre ruşinea şi ocara
lor.“ *Ier. 2.36.
6. Prorocie asupra unor dobitoace* de
la miazăzi: printr-un ţinut strâmtorat
şi necăjit, de unde vine leoaica şi leul,
năpârca** şi şarpele zburător, îşi duc
ei bogăţiile în spinarea măgarilor, şi
vistieriile, pe cocoaşa cămilelor, către
un popor care nu le va fi de folos.

*Cap. 57.9. Osea 8.9; 12.1. **Deut. 8.15.

7. Căci* ajutorul Egiptului nu este
decât deşertăciune şi nimic; de aceea eu
numesc lucrul acesta: „Zarvă** fără
nici o ispravă.“ *Ier. 37.7. **Vers. 15. Cap. 7.4.
8. „Du-te acum – zice Domnul – de
scrie* aceste lucruri înaintea lor pe o
tăbliţă şi sapă-le într-o carte, ca să
rămână până în ziua de apoi ca
mărturie pe vecie şi în veci de veci.

*Hab. 2.2.

9. Scrie că: „Poporul acesta* este un
popor răzvrătit, nişte copii mincinoşi,
nişte copii care nu vor să asculte Legea
Domnului, *Deut. 32.20. Vers. 1. Cap. 1.4.
10. care* zic văzătorilor: „Să nu
vedeţi!“, şi prorocilor: „Să nu prorociţi
adevăruri, ci spuneţi-ne** lucruri măgu-
litoare, prorociţi-ne lucruri închipuite!

*Ier. 11.21. Amos 2.12; 7.13. Mica 2.6. **1 Împ. 22.13.
Mica 2.11.

11. Abateţi-vă din drum, daţi-vă în lături de pe cărare, lăsaţi-ne în pace cu Sfântul lui Israel!“
12. De aceea aşa vorbeşte Sfântul lui Israel: „Fiindcă lepădaţi cuvântul acesta şi vă încredeţi în silnicie şi vicleşuguri şi vă sprijiniţi pe ele,
13. de aceea, nelegiuirea aceasta va fi pentru voi ca* spărtura unui zid înalt care, spărgându-se, ameninţă să cadă, şi a cărui prăbuşire vine** deodată, într-o clipă: *Ps. 62.3. **Cap. 29.5.
14. îl sfărâmă cum se sfărâmă un vas de pământ, care se* sfărâmă fără nici o milă şi din ale cărui sfărâmături nu mai rămâne nici un ciob măcar cu care să iei foc din vatră sau să scoţi apă din fântână.“ *Ps. 2.9. Ier. 19.11.
15. Căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În linişte* şi odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate şi încredere va fi tăria voastră.“ Dar** n-aţi voit!
*Vers. 7. Cap. 7.4. **Mat. 23.37.
16. Ci aţi zis: „Nu! Ci vom fugi pe cai!“ – De aceea veţi şi fugi! – „Vom călări pe cai iuţi!“ – De aceea cei ce vă vor urmări vor fi şi mai iuţi!
17. O* mie vor fugi la ameninţarea unuia singur; şi, când vă vor ameninţa cinci, toţi veţi fugi, până veţi rămâne ca un stâlp pe vârful unui munte şi ca un steag pe creştetul unui deal.
*Lev. 26.8. Deut. 28.25; 32.30. Ios. 23.10.
18. Totuşi Domnul aşteaptă să Se milostivească de voi şi Se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu drept: ferice* de toţi cei ce nădăjduiesc în El!
*Ps. 2.12; 34.8. Prov. 16.20. Ier. 17.7.
19. Da, popor al Sionului, locuitor al* Ierusalimului, nu vei mai plânge! El Se va îndura de tine, când vei striga; cum va auzi, te va asculta. *Cap. 65.9.
20. Domnul vă va da pâine* în necaz, şi apă, în strâmtorare. Învăţătorii** tăi nu se vor mai ascunde, ci ochii tăi vor vedea pe învăţătorii tăi.
*1 Împ. 22.27. Ps. 127.2. **Ps. 74.9. Amos 8.11.
21. Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeţi pe el!“, când veţi voi să vă mai abateţi* la dreapta sau la stânga. *Ios. 1.7.
22. Veţi* socoti ca spurcate argintul care vă acoperă idolii şi aurul cu care sunt poleite chipurile turnate. Ca pe o necurăţie le vei arunca şi le vei zice**: „Afară cu voi de aici!“
*2 Cron. 31.1. Cap. 2.20; 31.7. **Osea 14.8.
23. Atunci* El va da ploaie peste sămânţa pe care o vei pune în pământ, şi pâinea pe care o va da pământul va fi gustoasă şi hrănitoare; în acelaşi timp, turmele tale vor paşte în păşuni întinse. *Mat. 6.33. 1 Tim. 4.8.
24. Boii şi măgarii care ară pământul vor mânca un nutreţ sărat, vânturat cu lopata şi cu ciurul.
25. Pe* orice munte înalt şi pe orice deal înalt vor izvorî râuri, curgeri de apă, în ziua marelui măcel, când turnurile vor cădea. *Cap. 2.14,15; 44.3.
26. Şi lumina* lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de şapte ori mai mare (ca lumina a şapte zile), când va lega Domnul vânătăile poporului Său şi va tămădui rana loviturilor lui. *Cap. 60.19,20.
27. Iată, Numele Domnului vine din depărtare! Mânia Lui este aprinsă şi un pârjol puternic; buzele Lui sunt pline de urgie, şi limba Lui este ca un foc mistuitor;
28. suflarea* Lui este ca un şuvoi ieşit din albie, care ajunge** până la gât ca să ciuruiască neamurile cu ciurul nimicirii şi să pună o zăbală† înşelătoare în fălcile popoarelor.
*Cap. 11.4. 2 Tes. 2.8. **Cap. 8.8. †Cap. 37.29.
29. Voi însă veţi cânta ca în noaptea când se prăznuieşte* sărbătoarea, veţi fi cu inima veselă ca cel ce merge în sunetul flautului ca să se ducă la muntele** Domnului, spre Stânca lui Israel. *Ps. 42.4. **Cap. 2.3.
30. Şi* Domnul va face să răsune glasul Lui măreţ, Îşi va arăta braţul gata să lovească, în mânia Lui aprinsă, în mijlocul flăcării unui foc mistuitor, în mijlocul înecului, furtunii şi pietrelor** de grindină.
*Cap. 29.6. **Cap. 28.2; 32.19.
31. Atunci asirianul va tremura de* glasul Domnului, care** îl va lovi cu nuiaua Sa. *Cap. 37.36. **Cap. 10.5,24.
32. La fiecare lovitură de nuia hotărâtă pe care i-o va da Domnul, se vor auzi timpanele şi harpele, Domnul va lupta împotriva lui cu mâna* ridicată.
*Cap. 11.15; 19.16.
33. Căci de multă vreme este pregătit un rug*, gătit şi pentru împărat: adânc şi lat este făcut, cu foc şi lemne din belşug. Suflarea Domnului îl aprinde ca un şuvoi de pucioasă. *Ier. 7.31; 19.6, etc.

31 1. Vai de cei ce* se coboară în
Egipt după ajutor, se bizuie** pe
cai şi se încred în mulţimea carelor şi
în puterea călăreţilor, dar nu privesc
spre Sfântul lui Israel şi nu† caută pe
Domnul! *Cap. 30.2; 36.6.
Ezec. 17.15. **Ps. 20.7. Cap. 36.9. †Dan. 9.13. Osea 7.7.
2. Dar şi El este înţelept şi aduce
nenorocirea, şi nu* Îşi ia vorbele înapoi,
ci Se ridică împotriva casei celor răi şi
împotriva ajutorului celor ce săvârşesc
nelegiuirea. *Num. 23.19.
3. Căci egipteanul este om*, nu Dum-
nezeu, şi caii lui sunt carne, nu duh.
Doar mâna să-Şi întindă Domnul, şi
ocrotitorul se va clătina, iar cel ocrotit
va cădea, şi vor pieri cu toţii. *Ps. 146.3,5.
4. Căci aşa mi-a vorbit Domnul:
„Cum* mugeşte leul şi puiul de leu
asupra prăzii, în ciuda tuturor păsto-
rilor strânşi împotriva lui, şi nu se
înspăimântă de glasul lor, nici nu se
sperie de numărul lor, aşa** Se va
coborî şi Domnul oştirilor să lupte pe
muntele Sionului şi pe dealul lui.
*Osea 11.10. Amos 3.8. **Cap. 42.13.
5. Cum* îşi întind păsările aripile
peste puii lor, aşa va ocroti Domnul
oştirilor Ierusalimul, îl va ocroti**
şi-l va izbăvi, îl va cruţa şi-l va
mântui.“ *Deut. 32.11. Ps. 91.4. **Ps. 37.40.
6. Întoarceţi-vă la Acela de la care
v-aţi abătut* mult, copii ai lui Israel!
*Osea 9.9.
7. Căci în ziua aceea, fiecare îşi va
lepăda* idolii de argint şi de aur, pe
care vi i-aţi făcut cu mâinile voastre
nelegiuite**. *Cap. 2.20; 30.22. **1 Împ. 12.30.
8. „Şi asirianul va cădea* ucis de o
sabie, dar nu a unui om; îl va nimici o
sabie, dar nu este a unui om; va fugi
de sabie, şi tinerii lui războinici vor fi
robiţi. *2 Împ. 19.35,36. Cap. 37.36.
9. Stânca lui se va topi de groază[1]*, şi
căpeteniile lui vor tremura înaintea
steagului – zice Domnul, care Îşi are
focul în Sion, şi cuptorul, în Ierusalim.“
*Cap. 37.37.

32 1. Atunci împăratul* va împărăţi
cu dreptate, şi voievozii vor
cârmui cu nepărtinire.
*Ps. 45.1, etc. Ier. 23.5. Osea 3.5. Zah. 9.9.
2. Fiecare va fi ca un adăpost împo-
triva vântului şi ca un* loc de scăpare
împotriva furtunii, ca nişte râuri de
apă într-un loc uscat, ca umbra unei
stânci mari într-un pământ ars de sete.
*Cap. 4.6; 25.4.
3. Ochii* celor ce văd nu vor mai fi
legaţi, şi urechile celor ce aud vor lua
aminte. *Cap. 29.18; 35.5,6.
4. Inima celor uşuratici va pricepe şi
va înţelege, şi limba gângavilor va
vorbi iute şi desluşit.
5. Nebunul nu se va mai numi ales la
suflet, nici mişelul nu se va mai numi
cu inimă largă.
6. Căci nebunul spune nebunii, şi
inima lui gândeşte rău, ca să lucreze în
chip nelegiuit şi să spună neadevăruri
împotriva Domnului, ca să lase lihnit
sufletul celui flămând şi să ia băutura
celui însetat.
7. Armele mişelului sunt nimicitoare;
el face planuri vinovate ca să piardă
pe cel nenorocit prin cuvinte minci-
noase, chiar când pricina săracului
este dreaptă.
8. Dar cel ales la suflet face planuri
alese şi stăruie în planurile lui alese.
9. Femei fără grijă*, sculaţi-vă şi
ascultaţi glasul meu! Fiice nepăsă-
toare, luaţi aminte la cuvântul meu!
*Amos 6.1.
10. Într-un an şi câteva zile, veţi
tremura, nepăsătoarelor; căci se va duce
culesul viilor, şi strângerea poamelor
nu va mai veni. –
11. Îngroziţi-vă, voi, cele fără grijă!
Tremuraţi, nepăsătoarelor! Dezbră-
caţi-vă, dezgoliţi-vă şi încingeţi-vă
coapsele cu haine de jale!
12. Bateţi-vă pieptul, aducându-vă
aminte de frumuseţea câmpiilor şi de
rodnicia viilor. –
13. Pe* pământul poporului meu cresc
spini şi mărăcini, chiar şi în toate
casele de plăcere ale cetăţii** celei
vesele. *Cap. 34.13. Osea 9.6. **Cap. 22.2.
14. Casa împărătească* este părăsită,
cetatea gălăgioasă este lăsată; dealul
şi turnul vor sluji pe vecie ca peşteri;
măgarii sălbatici se vor juca în ele, şi
turmele vor paşte, *Cap. 27.10.
15. până când se va turna Duhul* de
sus peste noi; atunci pustiul** se va
preface în pământ, şi pometul va fi
privit ca o pădure.
*Ps. 104.30. Ioel 2.28. **Cap. 29.17; 35.2.
16. Atunci nepărtinirea va locui în
pustiu, şi neprihănirea îşi va avea
locuinţa în pomet.
17. Lucrarea* neprihănirii va fi

1. Sau: în groaza lui, va trece întăritura sa.

pacea; roada neprihănirii: odihna şi
liniştea pe vecie. *Iac. 3.18.
18. Poporul meu va locui în locuinţa
păcii, în case fără grijă şi în adăposturi
liniştite.
19. Dar pădurea va fi prăbuşită sub
grindină, şi cetatea*, plecată adânc**.
*Cap. 30.30. **Zah. 11.2.
20. Ferice de voi, care semănaţi
pretutindeni de-a lungul apelor şi care
daţi drumul pretutindeni boului* şi
măgarului! *Cap. 30.24.

33 1. Vai de tine, pustiitorule*, care
totuşi n-ai fost pustiit; care
jefuieşti, şi n-ai fost jefuit încă!
După** ce vei sfârşi de pustiit, vei fi
pustiit şi tu, după ce vei isprăvi de
jefuit, vei fi jefuit şi tu. –
*Cap. 21.2. Hab. 2.8. **Apoc. 13.10.
2. Doamne, ai milă de noi! Noi
nădăjduim în Tine*. Fii ajutorul nos-
tru în fiecare dimineaţă şi izbăvirea
noastră la vreme de nevoie! *Cap. 25.9.
3. Când răsună glasul Tău, popoarele
fug; când Te scoli Tu, neamurile se
împrăştie. –
4. Şi prada voastră va fi strânsă cum
strânge muşiţa: sar peste ea cum sar
lăcustele.
5. Domnul* este înălţat şi locuieşte în
înălţime. El umple Sionul de nepăr-
tinire şi dreptate. *Ps. 97.9.
6. Zilele tale sunt statornice, înţe-
lepciunea şi priceperea sunt un izvor
de mântuire; frica de Domnul, iată
comoara Sionului.
7. Iată, vitejii strigă afară; solii* păcii
plâng cu amar. *2 Împ. 18.18,37.
8. Drumurile* sunt pustii; nimeni nu
mai umblă pe drumuri. Asur** a rupt
legământul, dispreţuieşte cetăţile, nu
se uită la nimeni. *Judc. 5.6. **2 Împ. 18.14-17.
9. Ţara* jeleşte şi este întristată;
Libanul este plin de ruşine, tânjeşte;
Saronul este ca un pustiu; Basanul şi
Carmelul îşi scutură frunza. *Cap. 24.4.
10. „Acum* Mă voi scula – zice
Domnul – acum Mă voi înălţa, acum
Mă voi ridica. *Ps. 12.5.
11. Aţi* zămislit fân şi naşteţi paie de
mirişte; suflarea voastră de mânie
împotriva Ierusalimului este un foc
care pe voi înşivă vă va arde de tot.
*Ps. 7.14. Cap. 59.4.
12. Popoarele vor fi ca nişte cuptoare
de var, ca* nişte spini tăiaţi care ard în
foc. *Cap. 9.18.
13. Voi cei* de departe, ascultaţi ce
am făcut! Şi voi cei de aproape, vedeţi
puterea Mea!“ *Cap. 49.1.
14. Păcătoşii sunt îngroziţi în Sion;
un tremur a apucat pe cei nelegiuiţi
care zic: „Cine din noi va putea să
rămână lângă un foc mistuitor? Cine
din noi va putea să rămână lângă nişte
flăcări veşnice?“
15. Cel ce umblă* în neprihănire şi
vorbeşte fără vicleşug, cel ce nesoco-
teşte un câştig scos prin stoarcere, cel
ce îşi trage mâinile înapoi ca să nu
primească mită, cel ce îşi astupă
urechea să n-audă cuvinte setoase de
sânge şi îşi** leagă ochii ca să nu
vadă răul, *Ps. 15.2; 24.4. **Ps. 119.37.
16. acela va locui în locurile înalte;
stânci întărite vor fi locul lui de
scăpare; i se va da pâine, şi apa nu-i va
lipsi.
17. Ochii tăi vor vedea pe Împărat în
strălucirea Lui, vor privi ţara în toată
întinderea ei.
18. Inima ta îşi va aduce aminte de
groaza trecută şi va zice: „Unde* este
logofătul? Unde este vistiernicul?
Unde este cel ce veghea asupra turnu-
rilor?“ *1 Cor. 1.20.
19. Atunci nu vei mai vedea pe popo-
rul* acela îndrăzneţ, pe poporul** cu
vorbirea încâlcită, de n-o puteai înţe-
lege, cu limba gângavă, de n-o puteai
pricepe. *2 Împ. 19.32. **Deut. 28.49,50. Ier. 5.15.
20. Priveşte* Sionul, cetatea sărbăto-
rilor noastre! Ochii tăi vor vedea
Ierusalimul** ca locuinţă liniştită, ca
un cort care nu va mai fi mutat, ai
cărui ţăruşi† nu†† vor mai fi scoşi
niciodată şi ale cărui funii nu vor mai
fi dezlegate.
*Ps. 48.12. **Ps. 46.5; 125.1,2. †Cap. 37.33. ††Cap. 54.2.
21. Da, acolo cu adevărat Domnul
este minunat pentru noi: El ne ţine loc
de râuri, de pâraie late, unde totuşi nu
pătrund corăbii cu lopeţi şi nu trece
nici un vas puternic.
22. Căci Domnul este Judecătorul
nostru, Domnul este Legiuitorul*
nostru, Domnul** este Împăratul
nostru: El ne mântuieşte!
*Iac. 4.12. **Ps. 89.18.
23. Funiile tale s-au slăbit, aşa că nu
mai pot strânge piciorul catargului şi
nu mai pot întinde pânzele. Atunci se
împarte prada, care-i aşa de mare, că
până şi ologii iau parte la ea.
24. Nici un locuitor nu zice: „Sunt

bolnav!“ Poporul* Ierusalimului capătă
iertarea fărădelegilor lui. *Ier. 50.20.

34 1. Apropiaţi-vă*, neamuri, să
auziţi! Popoare, luaţi aminte!
S-asculte** pământul, el şi ce-l umple,
lumea cu toate făpturile ei!
*Ps. 49.1. **Deut. 32.1.
2. Căci Domnul este mâniat pe toate
neamurile şi plin de urgie pe toată
oştirea lor: El le nimiceşte cu desăvâr-
şire, le măcelăreşte de tot.
3. Morţii lor sunt aruncaţi, trupurile
lor moarte miros greu*, şi se topesc
munţii de sângele lor. *Ioel 2.20.
4. Toată* oştirea cerurilor piere,
cerurile sunt făcute sul** ca o carte,
şi† toată oştirea lor cade cum cade
frunza†† de viţă, cum cade frunza de
smochin. *Ps. 102.26. Ezec. 32.7,8. Ioel 2.31; 3.15.
Mat. 24.29. 2 Pet. 3.10. **Apoc. 6.14. †Cap. 14.12. ††Apoc. 6.13.
5. „Căci sabia* Mea – zice Domnul –
s-a îmbătat în ceruri; iată, se** va
coborî asupra Edomului, asupra popo-
rului pe care l-am sortit nimicirii, ca
să-l pedepsesc.
*Ier. 46.10. **Ier. 49.7, etc. Mal. 1.4.
6. Sabia Domnului este plină de sânge,
unsă cu grăsime, cu sângele mieilor şi
ţapilor, cu grăsimea rinichilor berbe-
cilor; căci Domnul* ţine un praznic de
jertfe la Boţra, şi un mare măcel este
în ţara Edomului.
*Cap. 63.1. Ier. 49.13. Ţef. 1.7.
7. Bivolii cad împreună cu ei, şi boii,
împreună cu taurii; ţara lor se adapă
cu sânge, şi ţărâna se umple de
grăsime.“
8. Căci este o zi de răzbunare* a
Domnului, un an de răsplătire şi
răzbunare pentru Sion. *Cap. 63.4.
9. Pâraiele* Edomului se vor preface
în smoală, şi pulberea lui în pucioasă;
da, ţara lui va fi ca smoala care arde.
*Deut. 29.23.
10. Nu se va stinge nici zi, nici
noapte, şi fumul* lui se va înălţa în
veci. Din** veac în veac va fi pustiit,
şi nimeni nu va trece prin el în veci de
veci. *Apoc. 14.11; 18.18; 19.3. **Mal. 1.4.
11. Ci* pelicanul şi ariciul îl vor
stăpâni, bufniţa şi corbul îl vor locui.
Se** va întinde peste el funia pustiirii
şi cumpăna nimicirii.
*Cap. 14.23. Ţef. 2.14. Apoc. 18.2. **2 Împ. 21.13. Plân. 2.8.
12. Nu vor mai fi în el fruntaşi, ca să
aleagă un împărat, şi toţi voievozii lui
vor fi nimiciţi.
13. În casele lui împărăteşti vor
creşte spinii*, în cetăţuile lui, mără-
cini şi urzici. Acolo** va fi locuinţa
şacalilor şi vizuina struţilor.
*Cap. 32.13. Osea 9.6. **Cap. 13.21, etc.
14. Fiarele din pustiu se vor întâlni
acolo cu câinii sălbatici, şi ţapii păroşi
se vor chema unii pe alţii. Acolo îşi va
avea locuinţa năluca nopţii şi îşi va
găsi un loc de odihnă.
15. Acolo îşi va face cuibul şarpele
de noapte, îşi va pune ouăle, le va
cloci şi îşi va strânge puii la umbra
lui; acolo se vor strânge toţi uliii,
fiecare la tovarăşul lui.
16. Căutaţi în cartea* Domnului şi
citiţi! Nici una din toate acestea nu va
lipsi, nici una, nici alta nu vor da greş.
Căci gura Domnului a poruncit lucrul
acesta: Duhul Lui va strânge acele
sălbăticiuni. *Mal. 3.16.
17. El a tras la sorţi pentru ele, şi mâna
Lui le-a împărţit cu funia de măsurat
ţara aceasta: ele o vor stăpâni totdeauna
şi o vor locui din veac în veac. –

35 1. Pustiul* şi ţara fără apă se vor
bucura; pustietatea se va veseli şi
va înflori ca trandafirul; *Cap. 55.12.
2. se va acoperi* cu flori şi va sări de
bucurie, cu cântece de veselie şi
strigăte de biruinţă, căci i se va da
slava Libanului, strălucirea Carmelului
şi a Saronului. Vor vedea slava Dom-
nului, măreţia Dumnezeului nostru.
*Cap. 32.15.
3. Întăriţi* mâinile slăbănogite şi
întăriţi genunchii care se clatină.
*Iov 4.3,4. Evr. 12.12.
4. Spuneţi celor slabi de inimă: „Fiţi
tari, şi nu vă temeţi! Iată Dumnezeul
vostru, răzbunarea va veni, răsplătirea
lui Dumnezeu; El însuşi va veni şi vă
va mântui.“
5. Atunci se vor deschide ochii* orbi-
lor, se vor deschide urechile** surzilor;
*Cap. 29.18; 32.3,4; 42.7. Mat. 9.27, etc.; 11.5; 12.22;
20.30, etc.; 21.14. Ioan 9.6,7. **Mat. 11.5. Marc. 7.32, etc.
6. atunci şchiopul* va sări ca un cerb,
şi limba** mutului va cânta de bucurie;
căci în pustiu vor ţâşni ape, şi în
pustietate, pâraie;
*Mat. 11.5; 15.30; 21.14. Ioan 5.8,9. Fapt. 3.2, etc.; 8.7;
14.8, etc. **Cap. 32.4. Mat. 9.32,33; 12.22; 15.30.
7. marea de nisip se va preface în iaz,
şi pământul uscat, în izvoare* de apă.
În vizuina care slujea** de culcuş
şacalilor vor creşte trestii şi papură.
*Cap. 41.18; 43.19. Ioan 7.38,39. **Cap. 34.13.

8. Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă: nici un om necurat* nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinţi; cei ce vor merge pe ea, chiar şi cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.
*Cap. 52.1. Ioel 3.17. Apoc. 21.27.
9. Pe calea aceasta nu va fi nici un leu*, şi nici o fiară sălbatică nu va apuca pe ea, nici nu va fi întâlnită pe ea, ci cei** răscumpăraţi vor umbla pe ea. *Lev. 26.6. Cap. 11.9. Ezec. 34.25. **Cap. 51.11.
10. Cei izbăviţi de Domnul se vor întoarce şi vor merge spre Sion cu cântece de biruinţă. O bucurie veşnică le va încununa capul, veselia şi bucuria îi vor apuca, iar durerea* şi gemetele vor fugi! *Cap. 25.8; 65.19. Apoc. 7.17; 21.4.

36 1. În* al paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăţilor întărite ale lui Iuda, şi le-a luat. *2 Împ. 18.13,17. 2 Cron. 32.1.
2. Şi împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Rabşache cu o puternică oştire. Rabşache s-a oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul ogorului înălbitorului.
3. Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, s-a dus la el cu logofătul Şebna şi cu Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul (arhivarul).
4. Rabşache* le-a zis: „Spuneţi lui Ezechia: „Aşa vorbeşte marele împărat, împăratul Asiriei: „Ce este încrederea aceasta pe care te bizui?“
*2 Împ. 18.19, etc.
5. Eu îţi spun că acestea sunt vorbe în vânt: pentru război trebuie chibzuiţă şi putere. În cine ţi-ai pus, dar, încrederea, de te-ai răsculat împotriva mea?
6. Iată, ai pus-o în Egipt, ai luat ca sprijin această trestie* ruptă, care înţeapă şi străpunge mâna oricui se sprijină pe ea! Aşa este faraon, împăratul Egiptului, pentru toţi cei ce se încred în el. *Ezec. 29.6,7.
7. Dar poate că îmi vei spune: „Ne încredem în Domnul Dumnezeul nostru!“ Dar nu este El acela ale cărui înălţimi şi altare le-a îndepărtat Ezechia, zicând lui Iuda şi Ierusalimului: „Să vă închinaţi înaintea acestui altar“?“
8. Acum fă o învoială cu stăpânul meu, împăratul Asiriei, şi-ţi voi da două mii de cai; să vedem dacă poţi face rost de călăreţi ca să încalece pe ei!
9. Cum ai putea să stai tu împotriva unei singure căpetenii, dintre cei mai neînsemnaţi slujitori ai stăpânului meu? Şi totuşi tu îţi pui încrederea în Egipt pentru care şi pentru călăreţi.
10. Şi apoi, fără voia Domnului m-am suit eu împotriva ţării acesteia s-o nimicesc? Domnul mi-a zis: „Suie-te împotriva ţării acesteia şi nimiceşte-o!“
11. Eliachim, Şebna şi Ioah au zis lui Rabşache: „Vorbeşte robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înţelegem; nu ne vorbi în limba evreiască, în auzul poporului care este pe zid.“
12. Rabşache a răspuns: „Oare stăpânului tău şi ţie m-a trimis stăpânul meu să spun aceste cuvinte? Nu m-a trimis el să le spun oamenilor acestora care şed pe zid ca să-şi mănânce balega şi să-şi bea udul împreună cu voi?“
13. Apoi Rabşache a înaintat şi a strigat cu toată puterea lui în limba evreiască: „Ascultaţi cuvintele marelui împărat, împăratul Asiriei!
14. Aşa vorbeşte împăratul: „Nu vă lăsaţi amăgiţi de Ezechia, căci nu va putea să vă izbăvească.
15. Nu vă lăsaţi mângâiaţi de Ezechia cu încrederea în Domnul, când vă zice: „Domnul ne va izbăvi, şi cetatea aceasta nu va fi dată în mâinile împăratului Asiriei.“
16. Nu ascultaţi pe Ezechia. Căci aşa vorbeşte împăratul Asiriei: „Faceţi pace cu mine, supuneţi-vă mie, şi* fiecare din voi va mânca din via lui şi din smochinul lui, şi va bea apă din fântâna lui, *Zah. 3.10.
17. până voi veni şi vă voi lua într-o ţară ca a voastră, într-o ţară plină de grâu şi de vin, o ţară plină de pâine şi de vii.“
18. Nu vă lăsaţi amăgiţi de Ezechia, când vă zice: „Domnul ne va izbăvi.“ Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare ţara lui din mâna împăratului Asiriei?
19. Unde sunt dumnezeii Hamatului şi Arpadului? Unde sunt dumnezeii din Sefarvaim? Şi unde sunt dumnezeii Samariei? Au izbăvit ei Samaria din mâna mea?
20. Dintre toţi dumnezeii acestor ţări, care din ei şi-a izbăvit ţara din mâna

mea, pentru ca Domnul să izbăvească Ierusalimul din mâna mea?“
21. Dar ei au tăcut şi nu i-au răspuns o vorbă; căci împăratul dăduse porunca aceasta: „Să nu-i răspundeţi!“
22. Şi Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Şebna, logofătul, şi Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit astfel la Ezechia cu hainele sfâşiate şi i-au spus cuvintele lui Rabşache.

37 1. Când a auzit împăratul* Ezechia cuvintele acestea, şi-a sfâşiat hainele, s-a acoperit cu un sac şi s-a dus în Casa Domnului. *2 Împ. 19.1, etc.
2. A trimis pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Şebna, logofătul, şi pe cei mai bătrâni dintre preoţi, acoperiţi cu saci, la prorocul Isaia, fiul lui Amoţ.
3. Şi i-au zis: „Aşa vorbeşte Ezechia: „Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă şi de ocară; căci copiii sunt aproape să iasă din pântecele mamei lor, şi totuşi mamele n-au putere să nască.
4. Poate că Domnul Dumnezeul tău a auzit cuvintele lui Rabşache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să batjocorească pe Dumnezeul cel Viu, şi poate că Domnul Dumnezeul tău îl va pedepsi pentru cuvintele pe care le-a auzit. Înalţă, dar, o rugăciune pentru rămăşiţa care a mai rămas.“
5. Slujitorii împăratului Ezechia s-au dus deci la Isaia.
6. Şi Isaia le-a zis: „Iată ce veţi spune împăratului vostru: „Aşa vorbeşte Domnul: „Nu te înspăimânta de cuvintele pe care le-ai auzit şi prin care M-au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei.
7. Căci voi pune în el un duh de aşa fel, încât la o veste pe care o va primi, se va întoarce în ţara lui; şi-l voi face să cadă ucis de sabie în ţara lui.“
8. Rabşache, la întoarcere, a găsit pe împăratul Asiriei luptând împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din Lachis.
9. Atunci împăratul Asiriei a primit o veste despre Tirhaca, împăratul Etiopiei, prin care i se spunea: „El a pornit să-ţi facă război.“ Cum a auzit lucrul acesta, a trimis soli la Ezechia, zicându-le:
10. „Aşa să vorbiţi lui Ezechia, împăratul lui Iuda: „Nu te lăsa amăgit de Dumnezeul tău, în care te încrezi şi zici: „Ierusalimul nu va fi dat în mâinile împăratului Asiriei.“
11. Căci ai auzit ce au făcut împăraţii Asiriei tuturor ţărilor şi cum le-au nimicit cu desăvârşire; şi tu, să fii izbăvit?
12. Oare dumnezeii neamurilor pe care le-au nimicit părinţii mei, le-au izbăvit ei, şi anume: Gozanul, Haranul, Reţef şi fiii lui Eden care sunt la Telasar?
13. Unde este împăratul Hamatului*, împăratul Arpadului şi împăratul cetăţii Sefarvaim, Hena şi Iva?“ *Ier. 49.23.
14. Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor şi a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului, a întins-o înaintea Domnului
15. şi I-a făcut următoarea rugăciune:
16. „Doamne al oştirilor, Dumnezeul lui Israel care şezi pe heruvimi! Tu eşti singurul Dumnezeu al tuturor împărăţiilor pământului! Tu ai făcut cerurile şi pământul!
17. Doamne, pleacă-Ţi* urechea şi ascultă! Doamne, deschide-Ţi ochii şi priveşte! Auzi toate cuvintele pe care le-a trimis Sanherib ca să batjocorească pe Dumnezeul cel Viu! *Dan. 9.18.
18. Este adevărat, Doamne, că împăraţii Asiriei au pustiit toate popoarele şi ţările lor
19. şi că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mâinile omului, de lemn şi de piatră. De aceea i-au nimicit.
20. Acum, Doamne Dumnezeul nostru, izbăveşte-ne din mâna lui Sanherib, ca toate împărăţiile pământului să ştie că numai Tu, Doamne, eşti Dumnezeu!“
21. Atunci Isaia, fiul lui Amoţ, a trimis să spună lui Ezechia: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei.
22. Iată cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui: „Fecioara, fiica Sionului, te dispreţuieşte şi îşi bate joc de tine; fata Ierusalimului dă din cap după tine.
23. Pe cine ai batjocorit şi ai ocărât tu? Împotriva cui ţi-ai ridicat glasul şi ţi-ai îndreptat ochii? Împotriva Sfântului lui Israel;

24. prin slujitorii tăi tu ai batjocorit pe Domnul şi ai zis: „Cu mulţimea carelor mele m-am suit pe vârful munţilor, pe coastele Libanului, şi voi tăia cedrii lui cei mai înalţi, cei mai frumoşi chiparoşi ai lui, şi voi ajunge pe culmea cea mai înaltă, în pădurea lui care este ca un pomet.

25. Am săpat izvoare şi am băut din apele lor, şi cu talpa picioarelor mele voi seca toate râurile Egiptului."

26. Dar n-ai auzit că am pregătit aceste lucruri de demult şi că le-am hotărât din vremuri străvechi? Acum însă am dat voie să se împlinească, pentru ca să prefaci cetăţi tari în nişte mormane de dărâmături.

27. Şi locuitorii lor sunt neputincioşi, înspăimântaţi şi uluiţi: sunt ca iarba de pe câmp şi verdeaţa fragedă, ca iarba de pe acoperişuri şi ca grâul care se usucă înainte de a da în spic.

28. Dar Eu ştiu când stai jos, când ieşi afară, când intri şi când eşti mânios împotriva Mea.

29. Deci pentru că eşti mânios împotriva Mea, şi mândria ta a ajuns până la urechile Mele, voi pune veriga* Mea în nările tale şi zăbala Mea între buzele tale şi te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit."

*Cap. 30.28. Ezec. 38.4.

30. Şi acesta să-ţi fie semnul, Ezechia: anul acesta veţi mânca ce va creşte singur de la sine, şi în al doilea an, ce va răsări din aceasta; dar în al treilea an veţi semăna, veţi secera, veţi sădi vii şi veţi mânca din rodul lor.

31. Şi ce va mai scăpa din casa lui Iuda şi ce va mai rămâne iarăşi va prinde rădăcini dedesubt şi va aduce rod deasupra.

32. Căci din Ierusalim va ieşi o rămăşiţă, şi din muntele Sionului, cei izbăviţi. Iată ce va face râvna* Domnului oştirilor. *2 Împ. 19.31. Cap. 9.7.

33. De aceea aşa vorbeşte Domnul despre împăratul Asiriei:

„El nu va intra în cetatea aceasta, nu va arunca săgeţi în ea, nu-i va sta înainte cu scuturi şi nu va ridica întărituri de şanţuri împotriva ei.

34. Ci se va întoarce pe drumul pe care a venit şi nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul,

35. căci Eu voi ocroti* cetatea aceasta ca s-o scap, din pricina Mea şi din pricina robului Meu David!"

*2 Împ. 20.6. Cap. 38.6.

36. Îngerul* Domnului a ieşit şi a ucis în tabăra asirienilor o sută optzeci şi cinci de mii de oameni. Şi, când s-au sculat dimineaţa, iată că toţi aceştia erau nişte trupuri moarte. *2 Împ. 19.35.

37. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, şi-a ridicat tabăra, a plecat şi s-a întors; şi a rămas la Ninive.

38. Şi, pe când stătea cu faţa la pământ rugându-se în casa lui Nisroc, dumnezeul său, fiii săi, Adramalec şi Şareţer, l-au lovit cu sabia şi au fugit în ţara Ararat. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Esar-Hadon.

Boala şi însănătoşirea lui Ezechia

38 1. În vremea* aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Prorocul Isaia, fiul lui Amoţ, a venit la el şi i-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: „Pune-ţi în rânduială** casa, căci vei muri, şi nu vei mai trăi."

*2 Împ. 20.1, etc. 2 Cron. 32.24. **2 Sam. 17.23.

2. Ezechia s-a întors cu faţa la perete şi a făcut Domnului următoarea rugăciune:

3. „Doamne, adu-Ţi aminte* că am umblat înaintea Ta cu credincioşie şi inimă curată şi am făcut ce este bine înaintea Ta!" Şi Ezechia a vărsat multe lacrimi. *Neem. 13.14.

4. Atunci cuvântul Domnului a vorbit lui Isaia astfel:

5. „Du-te şi spune lui Ezechia: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul tatălui tău David: „Am auzit rugăciunea ta şi am văzut lacrimile tale. Iată că voi mai adăuga încă cincisprezece ani la zilele vieţii tale.

6. Te voi izbăvi, pe tine şi cetatea aceasta, din mâna împăratului Asiriei; voi ocroti* cetatea aceasta." *Cap. 37.35.

7. Şi iată semnul* din partea Domnului, după care vei cunoaşte că Domnul va împlini cuvântul pe care l-a rostit: *2 Împ. 20.8, etc. Cap. 7.11.

8. voi întoarce înapoi cu zece trepte umbra treptelor cu care s-a coborât soarele pe cadranul lui Ahaz." Şi soarele s-a dat înapoi cu zece trepte de pe treptele pe care se coborâse.

9. Cântarea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, cu prilejul bolii şi însănătoşirii lui:

10. „Ziceam: „În cei mai buni ani ai vieţii mele trebuie să mă duc la porţile Locuinţei morţilor!

Sunt pedepsit cu pierderea celorlalţi ani ai mei care-mi mai rămân!"

11. Ziceam: „Nu voi mai vedea pe Domnul, pe Domnul, în* pământul celor vii;
nu voi mai vedea pe nici un om în Locuinţa morţilor! *Ps. 27.13; 116.9.
12. Locuinţa* mea este luată şi mutată de la mine, ca o colibă de păstori.
Îmi simt firul vieţii tăiat ca de un ţesător care m-ar rupe din ţesătura lui.
Până deseară îmi vei pune capăt! *Iov 7.6.
13. Am strigat până dimineaţa; ca un leu, îmi zdrobise toate oasele!
Până deseară îmi vei pune capăt!
14. Ciripeam ca o rândunică, croncăneam ca un cocor
şi gemeam* ca o porumbiţă. Ochii-mi priveau topiţi spre cer:
„Doamne, sunt în necaz, ajută-mă!“ *Cap. 59.11.
15. Ce să mai spun? El mi-a răspuns şi m-a ascultat.
Acum voi umbla smerit până la capătul anilor mei, după ce* am fost întristat astfel. *Iov 7.11; 10.1.
16. Doamne, prin îndurarea Ta se bucură omul de viaţă,
prin ea mai am şi eu suflare,
căci Tu mă faci sănătos şi îmi dai iarăşi viaţa.
17. Iată, chiar suferinţele mele erau spre mântuirea mea;
Tu ai găsit plăcere să-mi scoţi sufletul din groapa putrezirii.
Căci ai aruncat înapoia Ta toate păcatele mele!
18. Căci nu Locuinţa morţilor Te laudă, nu moartea Te măreşte,
şi cei* ce s-au coborât în groapă nu mai nădăjduiesc în credincioşia Ta.
*Ps. 6.5; 30.9; 88.11; 115.17. Ecl. 9.10.
19. Ci cel viu, da, cel viu Te laudă, ca mine astăzi.
Tatăl* face cunoscut copiilor săi credincioşia Ta. *Deut. 4.9; 6.7. Ps. 78.3,4.
20. Domnul m-a mântuit!
De aceea, în toate zilele vieţii noastre
vom suna din corzile instrumentelor noastre
în Casa Domnului.“
21. Isaia zisese*: „Să se aducă o turtă de smochine şi s-o întindă peste bubă; şi Ezechia va trăi.“ *2 Împ. 20.7.
22. Şi Ezechia zisese*: „După ce semn voi cunoaşte că mă voi sui la Casa Domnului?“ *2 Împ. 20.8.

Ezechia şi trimişii din Babilon

39 1. În acelaşi* timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis o scrisoare şi un dar lui Ezechia, pentru că aflase de boala şi însănătoşirea lui. *2 Împ. 20.12, etc.
2. Ezechia s-a* bucurat şi a arătat trimişilor locul unde erau lucrurile lui de preţ, argintul şi aurul, miresmele şi untdelemnul de preţ, toată casa lui de arme şi tot ce se afla în vistieriile lui: n-a rămas nimic în casa şi în ţinuturile lui pe care să nu li-l fi arătat.
*2 Cron. 32.31.
3. Prorocul Isaia a venit apoi la împăratul Ezechia şi l-a întrebat: „Ce au spus oamenii aceia şi de unde au venit la tine?“ Ezechia a răspuns: „Au venit la mine dintr-o ţară depărtată, din Babilon.“
4. Isaia a mai zis: „Ce au văzut în casa ta?“ Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ce este în casa mea: n-a rămas nimic în vistieriile mele pe care să nu li-l fi arătat.“
5. Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvântul Domnului oştirilor:
6. „Iată, vor veni vremurile când vor duce în Babilon tot ce* este în casa ta şi tot ce au strâns părinţii tăi până în ziua de azi; nimic nu va rămâne, zice Domnul. *Ier. 20.5.
7. Şi vor lua din fiii tăi ieşiţi din tine, pe care-i vei naşte, ca să-i facă fameni în casa împăratului Babilonului.“
8. Ezechia a răspuns lui Isaia: „Cuvântul Domnului pe care l-ai rostit este bun*. Căci, a adăugat el, măcar în timpul vieţii mele va fi pace şi linişte!“ *1 Sam. 3.18.

40 1. „Mângâiaţi, mângâiaţi pe poporul Meu, zice Dumnezeul vostru.
2. Vorbiţi bine Ierusalimului şi strigaţi-i că robia lui s-a sfârşit, că nelegiuirea lui este ispăşită; căci* a primit din mâna Domnului de două ori cât toate păcatele lui.“ *Iov 42.10. Cap. 61.7.
3. Un* glas strigă: „Pregătiţi** în pustiu calea Domnului, neteziţi† în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru! *Mat. 3.3. Marc. 1.3. Luca 3.4. Ioan 1.23. **Mal. 3.1. †Ps. 68.4. Cap. 49.11.
4. Orice vale să fie înălţată, orice munte şi orice deal să fie plecate, coas-

tele să se prefacă* în câmpii, şi strâm-
torile, în vâlcele! *Cap. 45.2.
5. Atunci se va descoperi slava Dom-
nului, şi în clipa aceea orice făptură
o va vedea; căci gura Domnului a
vorbit.“
6. Un glas zice: „Strigă!“ – Şi eu am
răspuns: „Ce să strig?“ – „Orice* făp-
tură este ca iarba, şi toată strălucirea
ei, ca floarea de pe câmp.
*Iov 14.2. Ps. 90.5; 102.11; 103.15. Iac. 1.10. 1 Pet. 1.24.
7. Iarba se usucă, floarea cade, când
suflă vântul* Domnului peste ea. – În
adevăr, poporul este ca iarba:
*Ps. 103.16.
8. iarba se usucă, floarea cade; dar
cuvântul* Dumnezeului nostru rămâne
în veac.“ *Ioan 12.34. 1 Pet. 1.25.
9. Suie-te pe un munte înalt, ca să
vesteşti Sionului vestea cea bună;
înalţă-ţi glasul cu putere, ca să ves-
teşti Ierusalimului vestea cea bună;
înalţă-ţi glasul, nu te teme, şi spune
cetăţilor lui Iuda: „Iată Dumnezeul
vostru!“
10. Iată, Domnul Dumnezeu vine cu
putere şi porunceşte cu braţul* Lui.
Iată că plata** este cu El, şi răsplă-
tirile vin înaintea Lui.
*Cap. 59.16. **Cap. 62.11. Apoc. 22.12.
11. El Îşi va paşte* turma ca un
păstor, va lua mieii în braţe, îi va duce
la sânul Lui şi va călăuzi blând oile
care alăptează. *Cap. 49.10. Ezec. 34.23;
37.24. Ioan 10.11. Evr. 13.20. 1 Pet. 2.25; 5.4. Apoc. 7.17.

Puterea lui Dumnezeu

12. „Cine* a măsurat apele cu mâna
lui? Cine a măsurat cerurile cu palma şi
a strâns ţărâna pământului într-o treime
de măsură? Cine a cântărit munţii cu
cântarul, şi dealurile, cu cumpăna?
*Prov. 30.4.
13. Cine* a cercetat Duhul Dom-
nului şi cine L-a luminat cu sfaturile
lui? *Iov 21.22; 36.22,23. Rom. 11.34. 1 Cor. 2.16.
14. Cu cine S-a sfătuit El, ca să ia
învăţătură? Cine L-a învăţat cărarea
dreptăţii? Cine L-a învăţat înţelep-
ciunea şi I-a făcut cunoscut calea
priceperii?
15. Iată, neamurile sunt ca o picătură
de apă din vadră, sunt ca praful pe o
cumpănă; El ridică ostroavele ca un
bob de nisip.
16. Libanul n-ajunge pentru foc, şi
dobitoacele lui n-ajung pentru arderea
de tot.
17. Toate neamurile sunt ca o nimica*
înaintea Lui, nu sunt decât** nimicnicie
şi deşertăciune. *Dan. 4.35. **Ps. 62.9.
18. Cu cine voiţi să asemănaţi* pe
Dumnezeu? Şi cu ce asemănare Îl veţi
asemăna? *Vers. 25. Cap. 46.5. Fapt. 17.29.
19. Meşterul* toarnă idolul, şi argin-
tarul îl îmbracă cu aur şi-i toarnă
lănţişoare de argint.
*Cap. 41.6,7; 44.12, etc. Ier. 10.3, etc.
20. Iar cine este sărac alege ca dar un
lemn care nu putrezeşte; îşi caută un
meşter iscusit, ca* să facă un idol care
să nu se clatine. *Cap. 41.7. Ier. 10.4.
21. Nu* ştiţi? N-aţi auzit? Nu vi s-a
făcut cunoscut de la început? Nu v-aţi
gândit niciodată la întemeierea pămân-
tului? *Ps. 19.1. Fapt. 14.17. Rom. 1.19,20.
22. El şade deasupra cercului pămân-
tului, şi locuitorii lui sunt ca nişte
lăcuste înaintea Lui; El întinde*
cerurile ca o maramă subţire şi le
lăţeşte ca un cort, ca să locuiască în el.
*Iov 9.8. Ps. 104.2. Cap. 42.5; 44.24; 51.13. Ier. 10.12.
23. El preface într-o nimica pe voie-
vozi* şi face o nimica din judecătorii
pământului. *Iov 12.21. Ps. 107.40.
24. De abia sunt sădiţi, de abia sunt
semănaţi, de abia li s-a înrădăcinat tul-
pina în pământ; şi El suflă peste ei de
se usucă, şi un vârtej îi ia ca pe nişte paie.
25. „Cu* cine Mă veţi asemăna, ca să
fiu deopotrivă cu el? – zice Cel Sfânt.
*Vers. 18.
26. Ridicaţi-vă ochii în sus şi priviţi!
Cine a făcut aceste lucruri? Cine a
făcut să meargă după număr, în şir,
oştirea lor? El le cheamă* pe toate pe
nume; aşa de mare e puterea şi tăria
Lui, că una nu lipseşte.
*Deut. 4.15, etc. Ps. 147.4.
27. Pentru ce zici tu, Iacove, pentru
ce zici tu, Israele: „Soarta mea este
ascunsă dinaintea Domnului, şi dreptul
meu este trecut cu vederea înaintea
Dumnezeului meu“?
28. Nu ştii? N-ai auzit? Dumnezeul
cel Veşnic, Domnul, a făcut marginile
pământului. El nu oboseşte, nici nu
osteneşte; priceperea* Lui nu poate fi
pătrunsă. *Ps. 147.5. Rom. 11.33.
29. El dă tărie celui obosit şi măreşte
puterea celui ce cade în leşin.
30. Flăcăii obosesc şi ostenesc, chiar
tinerii se clatină;
31. dar cei ce se încred în Domnul îşi
înnoiesc* puterea, ei zboară ca vulturii;
aleargă, şi nu obosesc; umblă, şi nu
ostenesc. *Ps. 103.5.

Israel să se încreadă în Domnul

41 1. „Tăceţi*, ostroave, şi ascul-
taţi-Mă! Să-şi învioreze popoarele
puterea, să înainteze şi să vorbească!
Să ne apropiem şi să ne judecăm
împreună. *Zah. 2.13.
2. Cine a ridicat de la* răsărit pe
acela pe care, în neprihănirea Lui, îl
cheamă să calce pe urmele Lui? Cine
îi supune** neamuri şi împăraţi? Cine
le face sabia praf, şi arcul, o pleavă
luată de vânt?
*Cap. 46.11. **Gen. 14.14, etc. Vers. 25. Cap. 45.1.
3. El îi urmăreşte, merge în pace pe
un drum pe care n-a mai călcat
niciodată cu piciorul lui.
4. Cine* a făcut şi a împlinit aceste
lucruri? Acela care a chemat neamu-
rile de la început, Eu, Domnul, Cel**
Dintâi şi Acelaşi până în cele din urmă
veacuri.“ *Vers. 26. Cap. 44.7;
46.10. **Cap. 43.10; 44.6; 48.12. Apoc. 1.17; 22.13.
5. Ostroavele văd lucrul acesta şi se
tem, capetele pământului tremură: se
apropie şi vin.
6. Se* ajută unul pe altul, şi fiecare
zice fratelui său: „Fii cu inimă!“
*Cap. 40.19; 44.12.
7. Lemnarul* îmbărbătează pe argintar;
cel ce lustruieşte cu ciocanul îmbărbă-
tează pe cel ce bate pe nicovală,
zicând despre îmbinare: „Este bună!“,
şi ţintuieşte idolul în cuie ca** să nu
se clatine. *Cap. 40.19. **Cap. 40.20.
8. „Dar tu, Israele, robul Meu, Iacove,
pe care te-am ales*, sămânţa lui Avraam,
prietenul** Meu, *Deut. 7.6; 10.15;
14.2. Ps. 135.4. Cap. 43.1; 44.1. **2 Cron. 20.7. Iac. 2.23.
9. tu, pe care te-am luat de la
marginile pământului şi pe care te-am
chemat dintr-o ţară depărtată, căruia
ţi-am zis: „Tu eşti robul Meu, te aleg,
şi nu te lepăd!
10. Nu* te teme, căci** Eu sunt cu
tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu
sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot
Eu îţi vin în ajutor. Eu te sprijin cu
dreapta Mea biruitoare.“
*Vers. 13,14. Cap. 43.5. **Deut. 31.6,8.
11. Iată, înfruntaţi şi acoperiţi de
ruşine* vor fi toţi cei ce sunt mâniaţi
pe tine; vor fi nimiciţi şi vor pieri cei
ce ţi se împotrivesc.
*Exod 23.22. Cap. 45.24; 60.12. Zah. 12.3.
12. Îi vei căuta, şi nu-i vei mai găsi
pe cei ce se certau cu tine; vor fi
nimiciţi, vor fi pierduţi cei ce se
războiau cu tine.
13. Căci Eu sunt Domnul Dumnezeul
tău care te iau de mâna dreaptă şi-ţi
zic: „Nu* te teme de nimic, Eu îţi vin
în ajutor!“ *Vers. 10.
14. Nu te teme de nimic, viermele lui
Iacov şi rămăşiţă slabă a lui Israel;
căci Eu îţi vin în ajutor – zice Domnul
– şi Sfântul lui Israel este Mântuitorul
tău.
15. Iată, te fac* o unealtă ascuţită,
nouă de tot, cu mulţi dinţi; vei zdrobi,
vei sfărâma munţii şi vei face dealurile
ca pleava. *Mica 4.13. 2 Cor. 10.4,5.
16. Le vei vântura*, şi le va lua
vântul, şi un vârtej le va risipi, dar tu
te vei bucura în Domnul, te** vei făli
cu Sfântul lui Israel. *Ier. 51.2. **Cap. 45.25.
17. Cei nenorociţi şi cei lipsiţi caută
apă, şi nu este; li se usucă limba de
sete. Eu, Domnul, îi voi asculta; Eu,
Dumnezeul lui Israel, nu-i voi părăsi.
18. Voi face să izvorască râuri* pe
dealuri, şi izvoare, în mijlocul văilor;
voi preface pustiul** în iaz, şi pământul
uscat, în şuvoaie de ape;
*Cap. 35.6,7; 43.19; 44.3. **Ps. 107.35.
19. voi sădi cedri, salcâmi, mirţi şi
măslini în pustiu; voi pune chiparoşi,
ulmi şi merişori turceşti la un loc în
pustiu,
20. ca* să vadă cu toţii şi să ştie, să
priceapă şi să înţeleagă că mâna
Domnului a făcut aceste lucruri, şi
Sfântul lui Israel le-a zidit. *Iov 12.9.
21. Apăraţi-vă pricina – zice Domnul
– arătaţi-vă dovezile cele mai tari, zice
Împăratul lui Iacov.
22. Să le arate* şi să ne spună ce are
să se întâmple; care sunt prorociile pe
care le-aţi făcut vreodată? Spuneţi, ca
să luăm seama la ele şi să le vedem
împlinirea; sau vestiţi-ne viitorul.
*Cap. 45.21.
23. Spuneţi-ne* ce se va întâmpla
mai târziu, ca să ştim că sunteţi
dumnezei, faceţi** măcar ceva bun
sau rău, ca să vedem şi să privim cu
toţii. *Cap. 42.9; 44.7,8; 45.3. Ioan 13.19. **Ier. 10.5.
24. Iată că nu sunteţi* nimic, şi
lucrarea voastră este nimic; o scârbă
este cine vă alege pe voi.
*Ps. 115.5. Cap. 44.9. 1 Cor. 8.4.
25. Am sculat pe cineva de la miază-
noapte, şi vine de la răsărit; el cheamă*
Numele Meu; trece** peste voievozi
ca pe noroi şi-i calcă în picioare cum
calcă olarul lutul. *Ezra 1.2. **Vers. 2.
26. Cine* a vestit lucrul acesta de la

început, ca să-l ştim, şi cu mult
înainte, ca să zicem: „Are dreptate“?
Nimeni nu l-a vestit, nimeni nu l-a
prorocit şi nimeni n-a auzit cuvintele
voastre. *Cap. 43.9.
27. Eu*, Cel dintâi, am zis** Sionului:
„Iată-i, iată-i!“, şi Ierusalimului: „Îţi
trimit un vestitor de veşti bune!“
*Vers. 4. **Cap. 40.9.
28. Căci* Mă uit, şi nu este nimeni,
nimeni între ei care să prorocească şi
care să poată răspunde, dacă-l voi
întreba. *Cap. 63.5.
29. Iată* că toţi sunt nimic, lucrările
lor sunt zadarnice, idolii lor sunt o
suflare goală! *Vers. 24.

Robul Domnului

42 1. „Iată Robul* Meu, pe care-L
sprijin, Alesul Meu, în care Îşi
găseşte plăcere** sufletul Meu. Am
pus† Duhul Meu peste El; El va vesti
neamurilor judecata.
*Cap. 43.10; 49.3,6; 52.13; 53.11. Mat. 12.18-20. Filp. 2.7.
**Mat. 3.17; 17.5. Efes. 1.6. †Cap. 11.2. Ioan 3.34.
2. El nu va striga, nu-Şi va ridica
glasul şi nu-l va face să se audă pe
uliţe.
3. Trestia frântă n-o va zdrobi, şi
mucul care mai arde încă nu-l va
stinge. Va vesti judecata după adevăr.
4. El nu va slăbi, nici nu Se va lăsa,
până va aşeza dreptatea pe pământ; şi
ostroavele* vor nădăjdui în legea
Lui.“ *Gen. 49.10.
5. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu
care* a făcut cerurile şi le-a întins,
care** a întins pământul şi cele de pe
el, care† a dat suflare celor ce-l
locuiesc, şi suflet, celor ce merg pe el.
*Cap. 44.24. Zah. 12.1. **Ps. 136.6. †Fapt. 17.25.
6. „Eu*, Domnul, Te-am chemat ca să
dai mântuire şi Te voi lua de mână, Te
voi păzi şi** Te voi pune ca legământ
al poporului, ca să fii Lumina† nea-
murilor,
*Cap. 43.1. **Cap. 49.8. †Cap. 49.6. Luca 2.32. Fapt. 13.47.
7. să deschizi* ochii orbilor, să
scoţi** din temniţă pe cei legaţi şi din
prinsoare pe cei ce locuiesc în întu-
neric†. *Cap. 35.5.
**Cap. 61.1. Luca 4.18. 2 Tim. 2.26. Evr. 2.14,15. †Cap. 9.2.
8. Eu sunt Domnul, acesta este
Numele Meu; şi slava* Mea n-o voi da
altuia, nici cinstea Mea, idolilor.
*Cap. 48.11.
9. Iată că cele dintâi lucruri s-au
împlinit, şi vă vestesc altele noi; vi le
spun mai înainte ca să se întâmple.“ –
10. Cântaţi* Domnului o cântare
nouă, cântaţi laudele Lui până la mar-
ginile pământului, voi** care mergeţi
pe mare şi cei ce locuiţi în ea, ostroave
şi locuitorii lor!
*Ps. 33.3; 40.3; 98.1. **Ps. 107.23.
11. Pustiul şi cetăţile lui să înalţe
glasul! Satele locuite de Chedar să-şi
înalţe glasul! Locuitorii stâncilor să
sară de veselie: să strige de bucurie
din vârful munţilor!
12. Să dea slavă Domnului şi să
vestească laudele Lui în ostroave!“
13. Domnul înaintează ca un viteaz,
Îşi stârneşte râvna ca un om de război;
înalţă glasul*, strigă, Îşi arată puterea
împotriva vrăjmaşilor Săi. – *Cap. 31.4.
14. „Am tăcut multă vreme – zice
Domnul – am tăcut şi M-am ţinut.
Dar acum voi striga ca o femeie în
durerile naşterii, voi gâfâi şi voi
răsufla.
15. Voi pustii munţi şi dealuri, le voi
usca toată verdeaţa; voi preface râurile
în ostroave, şi iazurile le voi usca.
16. Voi duce pe orbi pe un drum
necunoscut de ei, îi voi povăţui pe
cărări neştiute de ei; voi preface
întunericul în lumină înaintea lor, şi
locurile strâmbe, în locuri netede: iată
ce voi face şi nu-i voi părăsi.
17. Vor da înapoi*, vor fi acoperiţi de
ruşine cei ce se încred în idoli ciopliţi
şi zic idolilor turnaţi: „Voi sunteţi dum-
nezeii noştri!“ *Ps. 97.7. Cap. 1.29; 44.11; 45.16.
18. „Ascultaţi, surzilor; priviţi şi
vedeţi, orbilor!
19. Cine* este orb, dacă nu robul
Meu, şi surd ca solul Meu pe care îl
trimit? Cine este orb ca prietenul lui
Dumnezeu, şi orb ca robul Domnului?
*Cap. 43.8. Ezec. 12.2. Ioan 9.39,41.
20. Ai văzut multe, dar* n-ai luat
seama la ele; ai deschis urechile, dar
n-ai auzit.“ *Rom. 2.21.
21. Domnul a voit, pentru dreptatea
Lui, să vestească o lege mare şi
minunată.
22. Şi totuşi poporul acesta este un
popor prădat şi jefuit! Toţi zac înlăn-
ţuiţi în peşteri şi înfundaţi în temniţe.
Sunt lăsaţi de pradă, şi nimeni nu-i
scapă! Jefuiţi, şi nimeni nu zice: „Dă
înapoi!“
23. Cine dintre voi însă pleacă
urechea la aceste lucruri? Cine vrea să
ia aminte la ele şi să asculte pe viitor?
24. Cine a dat pe Iacov pradă jafu-

lui, şi pe Israel, în mâinile jefuitorilor?
Oare nu Domnul, împotriva căruia am
păcătuit? Ei n-au voit să umble pe
căile Lui şi n-au ascultat legea Lui.
25. De aceea a vărsat El peste Israel
văpaia mâniei Lui şi grozăviile războ-
iului: războiul l-a aprins* din toate
părţile, şi** n-a înţeles; l-a ars, şi n-a
luat seama. *2 Împ. 25.9. **Osea 7.9.

Numai Domnul răscumpără pe Israel

43 1. Acum, aşa vorbeşte Domnul
care te-a făcut*, Iacove, şi Cel ce
te-a întocmit**, Israele! „Nu te teme de
nimic, căci† Eu te izbăvesc, te chem††
pe nume: eşti al Meu. *Vers. 7.
**Vers. 21. Cap. 44.2,21,24. †Cap. 44.6. ††Cap. 42.6; 45.4.
2. Dacă* vei trece prin ape, Eu voi fi
cu** tine; şi râurile nu te vor îneca;
dacă vei merge† prin foc, nu te va
arde, şi flacăra nu te va aprinde.
*Ps. 66.12; 91.3, etc. **Deut. 31.6,8. †Dan. 3.25,27.
3. Căci Eu sunt Domnul Dumnezeul
tău, Sfântul lui Israel, Mântuitorul
tău! Eu dau Egiptul ca preţ pentru*
răscumpărarea ta, Etiopia şi Saba, în
locul tău. *Prov. 11.8; 21.18.
4. De aceea, pentru că ai preţ în ochii
Mei, pentru că eşti preţuit şi te iubesc,
dau oameni pentru tine şi popoare
pentru viaţa ta.
5. Nu* te teme de nimic, căci Eu sunt
cu tine, Eu voi aduce înapoi neamul
tău de la răsărit şi te voi strânge de la
apus. *Cap. 41.10,14; 44.2. Ier. 30.10,11; 46.27,28.
6. Voi zice miazănoaptei: „Dă
încoace!“, şi miazăzilei: „Nu opri“, ci
adu-Mi fiii din ţările depărtate şi
fiicele de la marginea pământului:
7. pe toţi cei ce poartă* Numele Meu
şi pe care i-am făcut** spre slava
Mea, pe care i-am întocmit† şi i-am
alcătuit.“ – *Cap. 63.19. Iac. 2.7. **Ps. 100.3.
Cap. 29.23. Ioan 3.3,5. 2 Cor. 5.17. Efes. 2.10. †Vers. 1.
8. Scoate* afară poporul cel orb, care
totuşi are ochi, şi surzii, care totuşi au
urechi. *Cap. 6.9; 42.19. Ezec. 12.2.
9. Să se strângă toate neamurile şi să
se adune popoarele! Cine* dintre ei a
vestit aceste lucruri? Care dintre ei
ne-au făcut cele dintâi prorocii? Să-şi
aducă martorii şi să-şi dovedească
dreptatea, ca să asculte oamenii şi să
zică: „Adevărat!“ – *Cap. 41.21,22,26.
10. „Voi* sunteţi martorii Mei – zice
Domnul – voi şi** Robul Meu pe care
L-am ales, ca să ştiţi, ca să Mă credeţi
şi să înţelegeţi că Eu sunt: înainte† de
Mine n-a fost nici un dumnezeu, şi
după Mine nu va fi.
*Cap. 44.8. **Cap. 42.1; 55.4. †Cap. 41.4; 44.6.
11. Eu, Eu sunt* Domnul, şi afară de
Mine nu este nici un mântuitor!
*Cap. 45.21. Osea 13.4.
12. Eu am vestit, am mântuit, am
prorocit, nu sunt străin* între voi: voi**
Îmi sunteţi martori – zice Domnul – că
Eu sunt Dumnezeu.
*Deut. 32.16. Ps. 81.9. **Vers. 10. Cap. 44.8.
13. Eu sunt de la* început, şi nimeni
nu izbăveşte din mâna Mea; când
lucrez Eu, cine se poate împotrivi**?
*Ps. 90.2. Ioan 8.58. **Iov 9.12. Cap. 14.27.
14. Aşa vorbeşte Domnul, Răscum-
părătorul vostru, Sfântul lui Israel:
Din pricina voastră, trimit pe vrăjmaş
împotriva Babilonului şi cobor pe toţi
fugarii, chiar şi pe haldei, pe corăbiile
cu care se făleau.
15. Eu sunt Domnul, Sfântul vostru,
Făcătorul lui Israel, Împăratul vostru.“
16. Aşa vorbeşte Domnul, care a
croit* un drum pe mare şi o cărare**
pe apele cele puternice,
*Exod 14.16,22. Ps. 77.19. Cap. 51.10. **Ios. 3.13,16.
17. care a* scos care şi cai, o oştire
şi războinici viteji, culcaţi deodată
împreună, ca să nu se mai scoale,
nimiciţi şi stinşi ca un muc de
lumânare: *Exod 14.4-9,25.
18. „Nu vă* mai gândiţi la ce a fost
mai înainte şi nu vă mai uitaţi la cele
vechi! *Ier. 16.14; 23.7.
19. Iată, voi face ceva* nou şi-i gata
să se întâmple: să nu-l cunoaşteţi voi
oare? Voi face** un drum prin pustiu
şi râuri, în locuri secetoase.
*2 Cor. 5.17. Apoc. 21.5. **Exod 17.6. Num. 20.11.
Deut. 8.15. Ps. 78.16. Cap. 35.6; 41.18.
20. Fiarele câmpului Mă vor slăvi,
şacalii şi struţii, pentru că voi da* ape
în pustiu şi râuri, în locuri secetoase,
ca să adăp pe poporul Meu, pe poporul
Meu cel ales, *Cap. 48.21.
21. poporul pe* care Mi l-am alcătuit
ca să vestească laudele Mele.“
*Ps. 102.18. Vers. 1,7. Luca 1.74,75. Efes. 1.5,6.
22. Şi tu nu M-ai chemat, Iacove,
căci te-ai obosit* de Mine, Israele!
*Mal. 1.13.
23. Nu* Mi-ai adus oile tale ca ardere
de tot şi nu M-ai cinstit cu jertfele
tale. Nu te-am chinuit cu daruri de
mâncare pe care trebuia să Mi le
aduci; şi nu te-am obosit cu jertfe de
tămâie. *Amos 5.25.

24. Nu Mi-ai cumpărat trestie mirositoare cu argint şi nu M-ai săturat cu grăsimea jertfelor tale: dar tu M-ai chinuit cu păcatele tale şi M-ai obosit* cu nelegiuirile tale. *Cap. 1.14. Mal. 2.17.

25. Eu, Eu îţi şterg* fărădelegile, pentru** Mine, şi† nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.

*Cap. 44.22; 48.9. Ier. 50.20. Fapt. 3.19. **Ezec. 36.22, etc. †Cap. 1.18. Ier. 31.34.

26. Adu-Mi aminte să ne judecăm împreună, vorbeşte tu însuţi, ca să-ţi scoţi dreptatea.

27. Cel dintâi tată al tău a păcătuit, şi învăţătorii tăi s-au răzvrătit împotriva Mea.

28. De aceea am socotit ca nişte pângăriţi* pe căpeteniile Sfântului Locaş, am** dat pierzării pe Iacov, şi batjocurii, pe Israel. *Cap. 47.6. Plân. 2.2,6,7. **Ps. 79.4. Ier. 24.9. Dan. 9.11. Zah. 8.13.

44 1. Ascultă acum, Iacove*, robul Meu, Israele, pe care te-am ales!

*Vers. 21. Cap. 41.8; 43.1. Ier. 30.10; 46.27,28.

2. Aşa vorbeşte Domnul, care* te-a făcut şi întocmit, şi care de la naşterea ta este sprijinul tău: „Nu te teme de nimic, robul Meu Iacov, Israelul** Meu pe care l-am ales.

*Cap. 43.1,7. **Deut. 32.15.

3. Căci voi turna* ape peste pământul însetat şi râuri, pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânţa ta şi binecuvântarea Mea, peste odraslele tale, *Cap. 35.7. Ioel 2.28. Ioan 7.38. Fapt. 2.18.

4. şi vor răsări ca firele de iarbă între ape, ca sălciile lângă pâraiele de apă.

5. Unul va zice: „Eu sunt al Domnului!“ Altul se va numi cu numele lui Iacov; iar altul va scrie cu mâna lui: „Al Domnului sunt!“, şi va fi cinstit cu numele lui Israel.

6. Aşa vorbeşte Domnul, Împăratul lui Israel şi* Răscumpărătorul lui, Domnul oştirilor: „Eu** sunt Cel dintâi şi Cel de pe Urmă, şi afară de Mine, nu este alt Dumnezeu. *Vers. 24. Cap. 43.1,14. **Cap. 41.4; 48.12. Apoc. 1.8,17; 22.13.

7. Cine* a făcut prorocii ca Mine (să spună şi să-Mi dovedească!), de când am făcut pe oameni din vremile străvechi? Să vestească viitorul şi ce are să se întâmple! *Cap. 41.4,22; 45.21.

8. Nu vă temeţi şi nu tremuraţi; căci* nu ţi-am vestit şi nu ţi-am spus Eu demult lucrul acesta? Voi** Îmi sunteţi martori! Este oare un alt Dumnezeu afară de Mine? Nu† este altă Stâncă, nu cunosc alta!“

*Cap. 41.22. **Cap. 43.10,12. †Deut. 4.35,39; 32.39. 1 Sam. 2.2. 2 Sam. 22.32. Cap. 45.5.

9. Cei ce* fac idoli, toţi sunt deşertăciune, şi cele mai frumoase lucrări ale lor nu slujesc la nimic. Ele însele mărturisesc lucrul acesta: n-au** nici vedere, nici pricepere, tocmai ca să rămână de ruşine. *Cap. 41.24,29. **Ps. 115.4, etc.

10. Cine este acela care să fi făcut un dumnezeu sau să fi turnat un idol, şi să nu* fi tras nici un folos din el?

*Ier. 10.5. Hab. 2.18.

11. Iată, toţi închinătorii lor vor rămâne de ruşine*, căci înşişi meşterii lor nu sunt decât oameni; să se strângă cu toţii, să se înfăţişeze, şi tot vor tremura cu toţii şi vor fi acoperiţi de ruşine. *Ps. 97.7. Cap. 1.29; 42.17; 45.16.

12. Fierarul* face o secure, lucrează cu cărbuni, şi o făţuieşte şi-i dă un chip cu lovituri de ciocan, şi o lucrează cu puterea braţului; dar, dacă-i este foame, este fără vlagă; dacă nu bea apă, este sleit de puteri.

*Cap. 40.19; 41.6. Ier. 10.3, etc.

13. Lemnarul întinde sfoara, face o trăsătură cu creionul, făţuieşte lemnul cu o rindea şi-i însemnează mărimea cu compasul; face un chip de om, un frumos chip omenesc, ca să locuiască într-o casă.

14. Îşi taie cedri, goruni şi stejari, pe care şi-i alege dintre copacii din pădure. Sădeşte brazi, şi ploaia îi face să crească.

15. Copacii aceştia slujesc omului pentru ars, el îi ia şi se încălzeşte cu ei. Îi pune pe foc, ca să coacă pâine, şi tot din ei face şi un dumnezeu căruia i se închină, îşi face din ei un idol şi îngenunchează înaintea lui!

16. O parte din lemnul acesta o arde în foc, cu o parte fierbe carne, pregăteşte o friptură şi se satură; se şi încălzeşte şi zice: „Ha! Ha! m-am încălzit, simt focul!“

17. Cu ce mai rămâne însă face un dumnezeu, idolul lui. Îngenunchează înaintea lui, i se închină, îl cheamă şi strigă: „Mântuieşte-mă, căci tu eşti dumnezeul meu!“

18. Ei* nu pricep şi nu înţeleg, căci li s-au lipit** ochii, ca să nu vadă, şi inima, ca să nu înţeleagă.

*Cap. 45.20. **2 Tes. 2.11.

19. Nici unul nu intră în sine* însuşi, şi n-are nici minte, nici pricepere să-şi

zică: „Am ars o parte din el în foc, am
copt pâine pe cărbuni, am fript carne
şi am mâncat-o: şi să fac din cealaltă
parte o scârbă? Să mă închin înaintea
unei bucăţi de lemn?“ *Cap. 46.8.
20. El se hrăneşte cu cenuşă, inima*
lui amăgită îl duce în rătăcire, ca să
nu-şi mântuiască sufletul şi să nu zică:
„N-am oare o minciună în mână?“ –
*Osea 4.12. Rom. 1.21. 2 Tes. 2.11.
21. Ţine minte aceste lucruri, Iacove,
şi tu, Israele, căci eşti robul* Meu. Eu
te-am făcut, tu eşti robul Meu, Israele,
nu Mă uita! *Vers. 1,2.
22. Eu îţi şterg* fărădelegile ca un
nor, şi păcatele, ca o ceaţă: întoarce-te
la Mine, căci Eu** te-am răscum-
părat. –
*Cap. 43.25. **Cap. 43.1; 48.20. 1 Cor. 6.20. 1 Pet. 1.18,19.
23. Bucuraţi-vă*, ceruri! Căci Domnul
a lucrat; răsunaţi de veselie, adâncimi
ale pământului! Izbucniţi în strigăte
de bucurie, munţilor! Şi voi, pădurilor,
cu toţi copacii voştri! Căci Domnul a
răscumpărat pe Iacov, Şi-a arătat slava
în Israel. *Ps. 69.34; 96.11,12.
Cap. 42.10; 49.13. Ier. 51.48. Apoc. 18.20.
24. Aşa vorbeşte Domnul, Răscumpă-
rătorul* tău, Cel ce** te-a întocmit din
pântecele mamei tale: „Eu, Domnul,
am făcut toate aceste lucruri, Eu†
singur am desfăşurat cerurile, Eu am
întins pământul. Cine era cu Mine?
*Vers. 6. Cap. 43.14. **Cap. 43.1. †Iov 9.8. Ps. 104.2.
Cap. 40.22; 42.5; 45.12; 51.13.
25. Eu zădărnicesc* semnele proro-
cilor** mincinoşi şi arăt ca înşelători
pe ghicitori; fac pe cei înţelepţi să dea
înapoi şi† le prefac ştiinţa în nebunie.
*Cap. 47.13. **Ier. 50.36. †1 Cor. 1.20.
26. Dar* întăresc cuvântul robului
Meu şi împlinesc ce prorocesc trimişii
Mei; Eu zic despre Ierusalim: „Va fi
locuit“ şi, despre cetăţile lui Iuda:
„Vor fi zidite iarăşi şi le voi ridica
dărâmăturile.“ *Zah. 1.6.
27. Eu* zic Adâncului: „Usucă-te, şi
îţi voi seca râurile.“ *Ier. 50.38; 51.32,36.
28. Eu zic despre Cir: „El este
păstorul Meu, şi el va împlini toată
voia Mea; el va zice despre Ierusalim:
„Să fie* zidit iarăşi!“, şi despre
Templu: „Să i se pună temeliile!“
*2 Cron. 36.22,23. Ezra 1.1, etc. Cap. 45.13.

45 1. Aşa vorbeşte Domnul către
unsul Său, către Cir, pe care-l
ţine de mână* ca să doboare neamu-
rile înaintea lui şi să dezlege brâul
împăraţilor, să-i deschidă porţile, ca**
să nu se mai închidă:
*Cap. 41.13. **Cap. 41.2. Dan. 5.30.
2. „Eu voi merge înaintea ta, voi*
netezi drumurile muntoase, voi sfă-
râma** uşile de aramă şi voi rupe
zăvoarele de fier. *Cap. 40.4. **Ps. 107.16.
3. Îţi voi da vistierii ascunse, bogăţii
îngropate, ca* să ştii că Eu sunt Domnul
care te chem pe** nume, Dumnezeul lui
Israel. *Cap. 41.23. **Exod 33.12,17. Cap. 43.1; 49.1.
4. Din dragoste pentru robul Meu,
Iacov*, şi pentru Israel, alesul Meu,
te-am chemat pe nume, ţi-am vorbit cu
bunăvoinţă, înainte** ca tu să Mă
cunoşti. *Cap. 44.1. **1 Tes. 4.5.
5. Eu sunt* Domnul, şi** nu mai este
altul, afară de Mine nu este Dum-
nezeu. Eu† te-am încins, înainte ca tu
să Mă cunoşti. *Deut. 4.35,39;
32.39. Cap. 44.8; 46.9. **Vers. 14,18,21,22. †Ps. 18.32,39.
6. Ca* să se ştie, de la răsăritul
soarelui până la apusul soarelui, că
afară de Mine nu este Dumnezeu: Eu
sunt Domnul, şi nu este altul.
*Ps. 102. 15. Cap. 37.20. Mal. 1.11.
7. Eu întocmesc lumina şi fac întu-
nericul, Eu dau propăşirea şi aduc
restriştea*, Eu, Domnul, fac toate
aceste lucruri. *Amos 3.6.
8. Să picure* cerurile de sus şi să plouă
norii neprihănirea! Să se deschidă
pământul, să dea din el mântuirea şi să
iasă totodată din el izbăvirea! Eu,
Domnul, fac aceste lucruri.“
*Ps. 72.3; 85.11.
9. Vai de cine se ceartă cu Făcătorul*
său! – Un ciob dintre cioburile
pământului! – Oare lutul** zice el
celui ce-l făţuieşte: „Ce faci?“, şi
lucrarea ta zice ea despre tine: „El
n-are mâini“?
*Cap. 64.8. **Cap. 29.16. Ier. 18.6. Rom. 9.20.
10. Vai de cine zice tatălui său:
„Pentru ce m-ai născut?“, şi mamei
sale: „Pentru ce m-ai făcut?“
11. Aşa vorbeşte Domnul, Sfântul lui
Israel şi Făcătorul său: „Vrea cineva
să Mă întrebe asupra viitorului, să-Mi
poruncească pentru copiii* Mei şi
pentru lucrarea** mâinilor Mele?
*Ier. 31.9. **Isa. 29.23.
12. Eu* am făcut pământul şi am
făcut** pe om pe el; Eu cu mâinile
Mele am întins cerurile şi am aşezat
toată† oştirea lor.
*Cap. 42.5. Ier. 27.5. **Gen. 1.26,27. †Gen. 2.1.
13. Eu* am ridicat pe Cir, în drep-
tatea Mea, şi voi netezi toate cărările

lui. El Îmi va zidi** iarăşi cetatea şi
va da drumul prinşilor Mei de război,
fără† preţ de răscumpărare şi fără
daruri, zice Domnul oştirilor."
*Cap. 41.2. **2 Cron. 36.22,23. Ezra 1.1, etc. Cap. 44.28.
†Cap. 52.3. Rom. 3.24.
14. Aşa vorbeşte Domnul: „Câştigu-
rile* Egiptului şi negoţul Etiopiei, şi
ale sabeenilor, oameni de statură
înaltă, vor trece la tine şi vor fi ale
tale. Popoarele acestea vor merge
după tine, vor trece înlănţuite**, se
vor închina înaintea ta şi-ţi vor zice
rugându-te: „Numai† la tine Se află
Dumnezeu şi nu†† este alt Dumnezeu
afară de El."
*Ps. 68.31; 72.10,11. Cap. 49.23; 60.9,10,14,16.
Zah. 8.22,23. **Ps. 149.8. †1 Cor 14.25. ††Vers. 5.
15. Dar Tu eşti un Dumnezeu care*
Te ascunzi, Tu, Dumnezeul lui Israel,
Mântuitorule! *Ps. 44.24. Cap. 8.17; 57.17.
16. Toţi sunt ruşinaţi şi uluiţi,
toţi pleacă plini de ocară, făuritorii*
idolilor. *Cap. 44.11.
17. Dar* Israel va fi mântuit de
Domnul, cu o mântuire veşnică. Voi
nu veţi fi nici ruşinaţi, nici înfruntaţi,
în veci." *Vers. 25. Cap. 26.4. Rom. 11.26.
18. Căci aşa vorbeşte Domnul, Făcă-
torul cerurilor, singurul Dumnezeu
care* a întocmit pământul, l-a făcut şi
l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu,
ci l-a întocmit ca să fie locuit: „Eu**
sunt Domnul, şi nu este altul!
*Cap. 42.5. **Vers. 5.
19. Eu n-am vorbit în* ascuns, într-un
colţ întunecos al pământului. Eu n-am
zis seminţei lui Iacov: „Căutaţi-Mă în
zadar!" Eu**, Domnul, spun ce este
adevărat, vestesc ce este drept.
*Deut. 30.11. Cap. 48.16. **Ps. 19.8; 119.137,138.
20. Strângeţi-vă, veniţi şi apropiaţi-vă
împreună, voi cei scăpaţi dintre
neamuri! N-au* nici o pricepere cei ce
îşi duc idolul de lemn şi cheamă pe un
dumnezeu care nu poate** să-i mân-
tuiască. *Cap. 44.17-19; 46.7; 48.7.
Rom. 1.22,23. **Cap. 41.22; 43.9; 44.7; 46.10; 48.14.
21. Spuneţi-le şi aduceţi-i încoace, ca
să se sfătuiască unii cu alţii! Cine a
prorocit aceste lucruri de la început
şi le-a vestit demult? Oare nu Eu,
Domnul? Nu* este alt Dumnezeu decât
Mine, Eu sunt singurul Dumnezeu
drept şi mântuitor, alt Dumnezeu afară
de Mine nu este.
*Vers. 5,14,18. Cap. 44.8; 46.9; 48.3, etc.
22. Întoarceţi-vă* la Mine, şi veţi fi
mântuiţi toţi cei ce sunteţi la marginile
pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu,
şi nu altul. *Ps. 22.27; 65.5.
23. Pe* Mine însumi Mă jur, adevărul
iese din gura Mea, şi cuvântul Meu nu
va fi luat înapoi: orice** genunchi se
va pleca înaintea Mea şi orice† limbă
va jura pe Mine.
*Gen. 22.16. Evr. 6.13. **Rom. 14.11. Filp. 2.10.
†Gen. 31.53. Deut. 6.13. Ps. 63.11. Cap. 65.16.
24. „Numai în Domnul", Mi se va
zice, „locuieşte dreptatea* şi puterea;
la El vor veni, şi vor fi înfruntaţi
toţi** cei ce erau mâniaţi împotriva
Lui. *Ier. 23.5. 1 Cor. 1.30. **Cap. 41.11.
25. În* Domnul vor fi făcuţi** nepri-
hăniţi şi proslăviţi toţi urmaşii lui
Israel." *Vers. 17. **1 Cor. 1.31.

46 1. Bel se prăbuşeşte*, Nebo
cade; idolii lor sunt puşi pe vite
şi dobitoace; idolii pe care-i purtaţi
voi au ajuns o sarcină, o povară**
pentru vita obosită!
*Cap. 21.9. Ier. 50.2; 51.44. **Ier. 10.5.
2. Au căzut, s-au prăbuşit împreună,
nu pot să scape povara; ei înşişi* se
duc în robie. *Ier. 48.7.
3. „Ascultaţi-Mă, casa lui Iacov şi
toată rămăşiţa casei lui Israel, voi, pe
care v-am luat în spinare de la obârşia
voastră, pe* care v-am purtat pe umăr
de la naşterea voastră:
*Exod 17.4. Deut. 1.31; 32.11. Ps. 71.6. Cap. 63.9.
4. până la bătrâneţea voastră Eu* voi
fi acelaşi, până la cărunteţea voastră
vă voi** sprijini. V-am purtat, şi tot
vreau să vă mai port, să vă sprijin şi să
vă mântuiesc.
*Ps. 102.27. Mal. 3.6. **Ps. 48.14; 71.18.
5. Cu* cine Mă veţi pune alături ca
să Mă asemănaţi? Cu cine Mă veţi
asemăna şi Mă veţi potrivi?
*Cap. 40.18,25.
6. Ei* varsă aurul din pungă şi cân-
tăresc argintul în cumpănă; tocmesc
un argintar să facă un dumnezeu din
ele şi se închină şi îngenunchează
înaintea lui. *Cap. 40.19; 41.6; 44.12,19. Ier. 10.3.
7. Îl* poartă, îl iau pe umăr, îl pun la
locul lui; acolo rămâne, şi nu se mişcă
din locul lui. Apoi strigă** la el, dar nu
răspunde, nici nu-i scapă din nevoie.
*Ier. 10.5. **Cap. 45.20.
8. Ţineţi* minte aceste lucruri şi fiţi
oameni! Veniţi-vă în fire, păcătoşilor.
*Cap. 44.19; 47.4.
9. Aduceţi-vă* aminte de cele petre-
cute în vremurile străbune; căci Eu sunt
Dumnezeu, şi nu este altul**, Eu sunt

Dumnezeu, şi nu este nici unul ca
Mine. *Deut. 32.7. **Cap. 45.5,21.
10. Eu* am vestit de la început ce are
să se întâmple şi cu mult înainte ce nu
este încă împlinit. Eu zic: „Hotărâ-
rile** Mele vor rămâne în picioare şi
Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia
Mea. *Cap. 45.21.
**Ps. 33.11. Prov. 19.21; 21.30. Fapt. 5.39. Evr. 6.17.
11. Eu chem de la* răsărit o pasăre de
pradă; dintr-o ţară depărtată, un om ca
să împlinească planurile** Mele: da,
Eu am† spus şi Eu voi împlini; Eu am
plănuit şi Eu voi înfăptui.
*Cap. 41.2,25. **Cap. 44.28; 45.13. †Num. 23.19.
12. Ascultaţi-Mă, oameni* cu inima
împietrită, vrăjmaşi** ai neprihănirii!
*Ps. 76.5. **Rom. 10.3.
13. Eu Îmi apropii* neprihănirea:
nu este departe; şi mântuirea Mea
nu** va zăbovi. Eu voi pune mân-
tuirea† Mea în Sion şi slava Mea
peste Israel.
*Cap. 51.5. Rom. 1.17; 3.21. **Hab. 2.3. †Cap. 62.11.

47 1. Coboară-te* şi şezi** în ţă-
rână, fecioară, fiica Babilonului;
şezi pe pământ, fără scaun de domnie,
fiica haldeilor; căci nu te vor mai
numi subţirică şi plăcută.
*Ier. 48.18. **Cap. 3.26.
2. Ia* pietrele de moară şi macină
făină; scoate-ţi marama, ridică-ţi poala
rochiei, descoperă-ţi picioarele, treci
râurile! *Exod 11.5. Judc. 16.21. Mat. 24.41.
3. Goliciunea* ţi se va descoperi, şi ţi
se va vedea ruşinea. Mă voi răzbuna**
şi nu voi cruţa pe nimeni. –
*Cap. 3.17; 20.4. Ier. 13.22,26. Naum 3.5. **Rom. 12.19.
4. Răscumpărătorul nostru Se cheamă
Domnul oştirilor*, Sfântul lui Israel. –
*Cap. 43.3,14. Ier. 50.34.
5. Şezi într-un colţ şi taci*, fata
haldeilor! Căci** nu te vor mai numi
împărăteasa împărăţiilor.
*1 Sam. 2.9. **Vers. 7. Cap. 13.19. Dan. 2.37.
6. Mă* mâniasem pe poporul Meu,
Îmi pângărisem** moştenirea şi-i
dădusem în mâinile tale: dar tu n-ai
avut milă de ei, ci ţi-ai apăsat greu†
jugul asupra bătrânului. *2 Sam. 24.14.
2 Cron. 28.9. Zah. 1.15. **Cap. 43.28. †Deut. 28.50.
7. Tu ziceai: „În veci voi fi împără-
teasă*!“, şi nu te-ai gândit**, nici†
n-ai visat că lucrul acesta are să se
sfârşească.
*Vers. 5. Apoc. 18.7. **Cap. 46.8. †Deut. 32.29.
8. Ascultă însă acum, tu cea dedată
plăcerilor, care stai fără grijă şi zici
în inima ta: „Eu*, şi numai eu, nu voi
fi niciodată văduvă şi nu** voi fi
niciodată lipsită de copii!“
*Vers. 10. Ţef. 2.15. **Apoc. 18.7.
9. Şi totuşi aceste două* lucruri ţi se
vor întâmpla deodată**, în aceeaşi zi:
şi pierderea copiilor, şi văduvia; vor
cădea asupra ta cu putere mare, în
ciuda tuturor vrăjitoriilor tale şi
multelor† tale descântece.
*Cap. 51.19. **1 Tes. 5.3. †Naum 3.4.
10. Căci* te încredeai în răutatea ta şi
ziceai**: „Nimeni nu mă vede!“ Înţe-
lepciunea şi ştiinţa ta te-au amăgit,
de† ziceai în inima ta: „Eu şi numai
eu.“ *Ps. 52.7. **Cap. 29.15. Ezec. 8.12; 9.9. †Vers. 8.
11. De aceea, nenorocirea va veni
peste tine fără să-i vezi zorile; urgia
va cădea peste tine fără s-o poţi
împăca; şi deodată va veni peste tine
prăpădul* pe neaşteptate. *1 Tes. 5.3.
12. Vino, dar, cu descântecele tale şi
cu mulţimea vrăjitoriilor tale, cărora
ţi-ai închinat munca din tinereţe;
poate că vei putea să tragi vreun folos
din ele, poate că vei izbuti.
13. Te-ai obosit* tot întrebând; să se
scoale dar şi să te scape cei** ce
împart cerul, care pândesc stelele, care
vestesc, după lunile noi, ce are să ţi se
întâmple! *Cap. 57.10. **Cap. 44.25. Dan. 2.2.
14. Iată-i, au ajuns ca miriştea* pe
care o arde focul şi nu-şi vor scăpa
viaţa din flăcări: căci nu va fi ca un
cărbune la care se încălzeşte cineva,
nici un foc la care stă. *Naum 1.10. Mal. 4.1.
15. Aşa va fi soarta acelora pe care te
oboseai să-i întrebi. Şi cei cu* care ai
făcut negoţ din tinereţea ta se vor
risipi fiecare într-o parte: şi nu va fi
nimeni care să-ţi vină în ajutor.
*Apoc. 18.11.

Vechile şi noile prorocii

48 1. Ascultaţi lucrul acesta, casa
lui Iacov, voi, care purtaţi numele
lui Israel şi care* aţi ieşit din apele lui
Iuda; voi, care** aţi jurat pe Numele
Domnului şi care chemaţi pe Dum-
nezeul lui Israel, dar† nu în adevăr,
nici cu neprihănire!
*Ps. 68.26. **Deut. 6.13. Cap. 65.16. Ţef. 1.5. †Ier. 4.2; 5.2.
2. Căci ei îşi trag numele de la*
cetatea sfântă şi se** bizuie pe Dum-
nezeul lui Israel, al cărui nume este
Domnul oştirilor.
*Cap. 52.1. **Mica 3.11. Rom. 2.17.
3. De multă vreme am făcut* cele
dintâi prorocii, din gura Mea au ieşit

şi Eu le-am vestit: deodată am lucrat,
şi** s-au împlinit.
*Cap. 41.22; 42.9; 43.9; 44.7,8; 45.21; 46.9,10. **Ios. 21.45.
4. Ştiind că eşti împietrit, că grumazul*
îţi este un drug de fier şi că ai o frunte
de aramă, *Exod 32.9. Deut. 31.27.
5. ţi-am* vestit demult aceste lucruri, ţi
le-am spus mai înainte ca să se întâmple,
ca să nu poţi să zici: „Idolul meu le-a
făcut, chipul meu cioplit sau chipul
meu turnat le-a poruncit!“ *Vers. 3.
6. Ai auzit toate aceste lucruri pe
care le vezi acum! Şi nu vreţi să le
mărturisiţi acum?... De acum, îţi vestesc
lucruri noi, ascunse, necunoscute de
tine.
7. Ele se fac în timpul de faţă şi nu
fac parte din trecut; până în ziua de
azi n-aveai nici o cunoştinţă despre
ele, ca să nu poţi zice: „Iată că le
ştiam.“
8. Nici nu le-ai auzit, nici nu le-ai
ştiut şi nici nu-ţi era deschisă odini-
oară urechea la ele: căci ştiam că ai să
fii necredincios şi că din* naştere ai
fost numit răzvrătit. *Ps. 58.3.
9. Din* pricina Numelui Meu sunt
îndelung** răbdător, pentru slava Mea
Mă opresc faţă de tine, ca să nu te
nimicesc. *Ps. 79.9; 106.8.
Vers. 11. Cap. 43.25. Ezec. 20.9,14,22,44. **Ps. 78.38.
10. Iată, te-am pus în cuptor*, dar nu
te-am găsit argint; te-am lămurit în
cuptorul urgiei. *Ps. 66.10.
11. Din* dragoste pentru Mine, din
dragoste pentru Mine vreau să lucrez!
Căci cum** ar putea fi hulit Numele
Meu? Nu† voi da altuia slava Mea.
*Vers. 9. **Deut. 32.26,27. Ezec. 20.9. †Cap. 42.8.
12. Ascultă-Mă, Iacove! Şi tu, Israele,
pe care te-am chemat! Eu, Eu* sunt
Cel Dintâi şi tot Eu sunt şi Cel** din
Urmă.
*Deut. 32.39. **Cap. 41.4; 44.6. Apoc. 1.17; 22.13.
13. Mâna* Mea a întemeiat pământul,
şi dreapta Mea a întins cerurile: cum
le-am** chemat, s-au şi înfăţişat
îndată. *Ps. 102.25. **Cap. 40.26.
14. Strângeţi-vă* cu toţii şi ascultaţi!
Cine dintre ei a vestit aceste lucruri?
Acela pe care-l iubeşte Domnul** va
împlini voia† Lui împotriva Babilo-
nului, şi braţul lui va apăsa asupra
haldeilor.
*Cap. 41.22; 43.9; 44.7; 45.20,21. **Cap. 45.1. †Cap. 44.28.
15. Eu am vorbit şi Eu* l-am şi
chemat; Eu l-am adus, şi lucrarea lui
va izbuti. *Cap. 45.1,2, etc.
16. Apropiaţi-vă de Mine şi ascultaţi!
De la început, n-am* vorbit în ascuns,
de la obârşia acestor lucruri, am fost
de faţă. Şi acum, Domnul** Dum-
nezeu M-a trimis cu Duhul Său.“
*Cap. 45.19. **Cap. 61.1,24. Zah. 2.8,9,11.
17. Aşa vorbeşte Domnul*, Răscum-
părătorul tău, Sfântul lui Israel: „Eu,
Domnul Dumnezeul tău, te învăţ ce
este de folos şi te călăuzesc** pe calea
pe care trebuie să mergi!
*Vers. 20. Cap. 43.14; 44.6,24. **Ps. 32.8.
18. O*! de ai fi luat aminte la porun-
cile Mele, atunci** pacea ta ar fi fost
ca un râu, şi fericirea ta, ca valurile
mării. *Deut. 32.29. Ps. 81.13. **Ps. 119.165.
19. Sămânţa* ta ar fi fost ca nisipul,
şi roadele pântecelui tău, ca boabele de
nisip; numele tău n-ar fi fost şters şi
nimicit înaintea Mea. *Gen. 22.17. Osea 1.10.
20. Ieşiţi* din Babilon, fugiţi din
mijlocul haldeilor! Vestiţi, trâmbiţaţi
cu glas de veselie, daţi de ştire până la
capătul pământului, spuneţi: „Domnul
a răscumpărat** pe robul Său, Iacov!“
*Cap. 52.11. Ier. 50.8; 51.6,45. Zah. 2.6,7. Apoc. 18.4.
**Exod 19.4-6. Cap. 44.22,23.
21. Şi nu vor suferi de sete* în pus-
tiurile în care-i va duce: ci va face**
să curgă pentru ei apă din stâncă, va
despica stânca, şi va curge apa.
*Cap. 41.17,18. **Exod 17.6. Num. 20.11. Ps. 105.41.
22. Cei răi n-au pace*, zice Domnul.
*Cap. 57.21.

Lumina neamurilor

49 1. Ascultaţi-Mă*, ostroave!
Luaţi aminte, popoare depărtate!
Domnul** M-a chemat din sânul
mamei şi M-a numit de la ieşirea din
pântecele mamei. *Cap. 41.1. **Vers. 5.
Ier. 1.5. Mat. 1.20,24. Luca 1.15,31. Ioan 10.36. Gal. 1.15.
2. Mi-a făcut gura* ca o sabie
ascuţită, M-a acoperit cu** umbra
mâinii Lui; şi M-a făcut o† săgeată
ascuţită, M-a ascuns în tolba Lui cu
săgeţi. *Cap. 11.1; 51.16.
Osea 6.5. Evr. 4.12. Apoc. 1.16. **Cap. 51.16. †Ps. 45.5.
3. „Şi mi-a zis: „Israele, tu eşti robul*
Meu în** care Mă voi slăvi.“
*Cap. 42.1. Zah. 3.8. **Cap. 44.23. Ioan 13.31; 15.8. Efes. 1.6.
4. Şi* eu mă gândeam: „Degeaba am
muncit, în zadar şi fără folos mi-am
istovit puterea. Dar dreptul meu este
la Domnul, şi răsplata mea, la Dum-
nezeul meu. *Ezec. 3.19.
5. Şi acum, Domnul vorbeşte, El, care*

M-a întocmit din pântecele mamei ca să fiu Robul Lui, ca să aduc înapoi la El pe Iacov şi pe Israel, care este încă** împrăştiat; căci Eu sunt preţuit înaintea Domnului, şi Dumnezeul Meu este tăria Mea. *Vers. 1. **Mat. 23.37.
6. El zice: „Este prea puţin lucru să fii Robul Meu ca să ridici seminţiile lui Iacov şi să aduci înapoi rămăşiţele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina* neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.“
*Cap. 42.6; 60.3. Luca 2.32. Fapt. 13.47; 26.18.
7. Aşa vorbeşte Domnul, Răscumpărătorul, Sfântul lui Israel, către* Cel dispreţuit şi urât de popor, către Robul celor puternici: „Împăraţii** vor vedea lucrul acesta, şi se vor scula, şi voievozii se vor arunca la pământ şi se vor închina, din pricina Domnului, care este credincios, din pricina Sfântului lui Israel, care Te-a ales.“
*Cap. 53.3. Mat. 26.67. **Ps. 72.10,11. Vers. 23.

Aşezarea din nou a lui Israel

8. Aşa vorbeşte mai departe Domnul: „La* vremea îndurării, Te voi asculta, şi în ziua mântuirii, Te voi ajuta; Te voi păzi şi Te voi pune** să faci legământ cu poporul, să ridici ţara şi să împarţi moştenirile pustiite;
*Ps. 69.13. 2 Cor. 6.2. **Cap. 42.6.
9. să spui prinşilor* de război: „Ieşiţi!“, şi celor ce sunt în întuneric: „Arătaţi-vă!“ Ei vor paşte pe drumuri şi vor găsi locuri de păşune pe toate coastele. *Cap. 42.7. Zah. 9.12.
10. Nu le va fi foame*, nici nu le va fi sete; nu-i** va bate arşiţa, nici soarele; căci Cel ce are milă de ei îi va călăuzi† şi-i va duce la izvoare de ape.
*Apoc. 7.16. **Ps. 121.6. †Ps. 23.2.
11. Voi* preface toţi munţii Mei în drumuri, şi drumurile Mele vor fi bine croite. *Cap. 40.4.
12. Iată-i* că vin de departe, unii de la miazănoapte şi de la apus, iar alţii din ţara Sinim. *Cap. 43.5,6.
13. Bucuraţi-vă*, ceruri! Veseleşte-te, pământule! Izbucniţi în strigăte de bucurie, munţilor! Căci Domnul mângâie pe poporul Său şi are milă de nenorociţii Lui.“ *Cap. 44.23.
14. Sionul zicea*: „M-a părăsit Domnul şi m-a uitat Domnul!“ *Cap. 40.27.
15. Poate* o femeie să uite copilul pe care-l alăptează şi să n-aibă milă de rodul pântecelui ei? Dar** chiar dacă l-ar uita, totuşi Eu nu te voi uita cu nici un chip: *Ps. 103.13. Mal. 3.17. Mat. 7.11. **Rom. 11.29.
16. Iată că te-am săpat pe* mâinile Mele, şi zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei! *Exod 13.9. Cânt. 8.6.
17. Fiii tăi aleargă; dar* cei ce te dărâmaseră şi te pustiiseră vor ieşi din mijlocul tău. *Vers. 19.
18. Ridică-ţi* ochii de jur împrejur şi priveşte: toţi aceştia se strâng, vin la tine. Pe viaţa Mea, zice Domnul, că te vei îmbrăca cu toţi aceştia ca** şi cu o podoabă şi te vei încinge cu ei ca o mireasă. *Cap. 60.4. **Prov. 17.6.
19. Căci locurile tale pustiite şi pustii, ţara ta nimicită, vor* fi strâmte pentru locuitorii tăi; şi cei ce voiau să te mănânce se vor depărta.
*Cap. 54.1,2. Zah. 2.4; 10.10.
20. Fiii* aceştia de care ai fost lipsit** vor spune mereu la urechile tale: „Locul este prea strâmt pentru mine; fă-mi loc, ca să pot să mă aşez.“
*Cap. 60.4. **Mat. 3.9. Rom. 11.11,12, etc.
21. Şi vei zice în inima ta: „Cine mi i-a născut? Căci eram fără copii şi stearpă; eram roabă, izgonită: cine i-a crescut? Rămăsesem singură: unde erau aceştia?“
22. De aceea, aşa* vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, voi face neamurilor semn cu mâna şi-Mi voi înălţa steagul spre popoare; ele vor aduce înapoi pe fiii tăi în braţele lor şi vor duce pe fiicele tale pe umeri. *Cap. 60.4; 66.20.
23. Te vor hrăni împăraţi*, şi împărătesele lor te vor alăpta. Se vor închina cu faţa la pământ înaintea ta şi vor linge** ţărâna de pe picioarele tale, ca să ştii că Eu sunt Domnul şi că† cei ce nădăjduiesc în Mine nu vor fi daţi de ruşine.“ – *Ps. 72.11. Vers. 7. Cap. 52.15; 60.16.
**Ps. 72.9. Mica 7.17. †Ps. 34.22. Rom. 5.5; 9.33; 10.11.
24. Se poate* lua prada celui puternic? Şi poate să scape cel prins din prinsoare? – *Mat. 12.29. Luca 11.21,22.
25. „Da, zice Domnul, prada celui puternic îi va fi luată, şi cel prins de asupritor va scăpa; căci Eu voi lupta împotriva vrăjmaşilor tăi şi voi scăpa pe fiii tăi.
26. Eu voi da* asupritorilor tăi să-şi mănânce carnea, şi se vor îmbăta ca de must de însuşi sângele** lor. Şi va† şti orice făptură că Eu sunt Domnul, Mântuitorul tău, Răscumpărătorul tău, Puternicul lui Iacov.“
*Cap. 9.20. **Apoc. 14.20; 16.6. †Ps. 9.16. Cap. 60.16.

Robul Domnului, batjocorit şi ajutat

50 1. Aşa vorbeşte Domnul: „Unde
este cartea* de despărţire prin
care am izgonit pe mama voastră?
Sau căruia dintre cei ce M-au împru-
mutat** v-am vândut? Vedeţi, din
pricina fărădelegilor voastre aţi fost
vânduţi†, şi din pricina păcatelor
voastre a fost izgonită mama voastră.
*Deut. 24.1. Ier. 3.8. Osea 2.2. **2 Împ. 4.1. Mat. 18.25.
†Cap. 52.3.
2. Pentru ce nu era nimeni când am
venit? Pentru ce n-a răspuns nimeni
când* am strigat? Este mâna** Mea
prea scurtă ca să răscumpere? Sau
n-am Eu destulă putere ca să izbă-
vesc? Cu† mustrarea Mea Eu usuc††
marea şi prefac râurile*† în pustiu;
peştii†* lor se strică din lipsă de apă şi
pier de sete! *Prov. 1.24. Cap. 65.12; 66.4.
Ier. 7.13; 35.15. **Num. 11.23. Cap. 59.1. †Ps. 106.9. Naum
1.4. ††Exod 14.21. *†Ios. 3.16. †*Exod 7.18,21.
3. Îmbrac* cerurile cu negura de jale
şi** le învelesc cu un sac.
*Exod 10.21. **Apoc. 6.12.
4. „Domnul* Dumnezeu Mi-a dat o
limbă iscusită, ca să ştiu să înviorez cu
vorba pe cel** doborât de întristare. El
Îmi trezeşte în fiecare dimineaţă, El Îmi
trezeşte urechea să ascult cum ascultă
nişte ucenici. *Exod 4.11. **Mat. 11.28.
5. Domnul Dumnezeu Mi-a* deschis
urechea, şi nu M-am împotrivit**, nici
nu M-am tras înapoi.
*Ps. 40.6-8. **Mat. 26.39. Ioan 14.31. Filp. 2.8. Evr. 10.5, etc.
6. Mi-am dat spatele* înaintea celor
ce Mă loveau, şi obrajii**, înaintea
celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am
ascuns faţa de ocări şi de scuipări.
*Mat. 26.67; 27.26. Ioan 18.22. **Plân. 3.30.
7. Dar Domnul Dumnezeu M-a
ajutat; de aceea nu M-am ruşinat, de
aceea Mi-am făcut* faţa ca o cremene,
ştiind că nu voi fi dat de ruşine.
*Ezec. 3.8,9.
8. Cel ce Mă îndreptăţeşte este
aproape*: „Cine va vorbi împotriva
Mea? Să ne înfăţişăm împreună! Cine
este potrivnicul Meu? Să înainteze
spre Mine!“ *Rom. 8.32-34.
9. Iată*, Domnul Dumnezeu Mă
ajută: cine Mă va osândi? Într-adevăr
se prefac cu toţii în zdrenţe ca o haină:
molia** îi va mânca.
*Iov 13.28. Ps. 102.26. Cap. 51.6. **Cap. 51.8.
10. Cine dintre voi se teme de
Domnul să asculte glasul Robului
Său! Cine umblă în* întuneric şi n-are
lumină să** se încreadă în Numele
Domnului şi să se bizuie pe Dumnezeul
lui! *Ps. 23.4. **2 Cron. 20.20. Ps. 20.7.
11. Iar voi toţi care aprindeţi focul
şi puneţi tăciuni pe el umblaţi în
lumina focului vostru şi în tăciunii pe
care i-aţi aprins. Din* mâna Mea vi se
întâmplă aceste lucruri, ca să zăceţi în
dureri**. *Ioan 9.39. **Ps. 16.4.

Izbăvirea şi întoarcerea

51 1. Ascultaţi-Mă*, voi** care
umblaţi după neprihănire, care
căutaţi pe Domnul! Priviţi spre stânca
din care aţi fost ciopliţi, spre gaura
gropii din care aţi fost scoşi.
*Vers. 7. **Rom. 9.30-32.
2. Uitaţi-vă* la părintele vostru
Avraam şi spre Sara, care v-a născut;
căci** l-am chemat când era numai el
singur, l-am† binecuvântat şi înmulţit.
*Rom. 4.1,16. Evr. 11.11,12. **Gen. 12.1,2. †Gen. 24.1,35.
3. Tot astfel, Domnul are milă* de
Sion şi mângâie toate dărâmăturile lui.
El va face pustiul lui ca** un rai, şi
pământul lui uscat, ca o grădină a
Domnului. Bucuria şi veselia vor fi în
mijlocul lui, mulţumiri şi cântări de
laudă. *Ps. 102.13. Vers. 12. Cap. 40.1; 52.9.
**Gen. 13.10. Ioel 2.3.
4. Ia aminte spre Mine, dar, poporul
Meu, pleacă urechea spre Mine, neamul
Meu! Căci* din Mine va ieşi legea, şi
voi pune legea Mea lumină** popoa-
relor. *Cap. 2.3; 42.4. **Cap. 42.6.
5. Neprihănirea* Mea este aproape,
mântuirea Mea se va arăta, şi braţele**
Mele vor judeca popoarele, ostroavele†
vor nădăjdui în Mine şi se vor încrede
în†† braţul Meu.
*Cap. 46.13; 56.1. Rom. 1.16,17. **Ps. 67.4; 98.9.
†Cap. 60.9. ††Rom. 1.16.
6. Ridicaţi* ochii spre cer şi priviţi în
jos pe pământ! Căci cerurile** vor pieri
ca un fum, pământul† se va preface în
zdrenţe ca o haină, şi locuitorii lui vor
muri ca nişte muşte; dar mântuirea
Mea va dăinui în veci, şi neprihănirea
Mea nu va avea sfârşit. *Cap. 40.26.
**Ps. 102.26. Mat. 24.35. 2 Pet. 3.10,12. †Cap. 50.9.
7. Ascultaţi-Mă*, voi care cunoaşteţi
neprihănirea, popor care ai în** inimă
legea Mea! Nu† te teme de ocara
oamenilor şi nu tremura de ocările lor.
*Vers. 1. **Ps. 37.31. †Mat. 10.28. Fapt. 5.41.
8. Căci* îi va mânca molia ca pe o
haină şi-i va roade viermele cum roade
lâna; dar neprihănirea Mea va dăinui
în veci, şi mântuirea Mea se va întinde
din veac în veac.“ *Cap. 50.9.

9. Trezeşte-te*, trezeşte-te şi îmbra-
că-te** cu putere, braţ al Domnului!
Trezeşte-te ca† în zilele de odinioară
şi în veacurile din vechime! Oare††
n-ai doborât Tu Egiptul*† şi ai străpuns
balaurul†*? *Ps. 44.23. Cap. 52.1. **Ps. 93.1. Apoc. 11.17. †Ps. 44.1. ††Iov 26.12. *†Ps. 87.4; 89.10. †*Ps. 74.13,14. Cap. 27.1. Ezec. 29.3.
10. Nu eşti Tu acela care ai uscat*
marea, apele adâncului celui mare, şi
ai croit în adâncimile mării un drum
pentru trecerea celor răscumpăraţi?
*Exod 14.21. Cap. 43.16.
11. Astfel cei* răscumpăraţi de
Domnul se vor întoarce, vor veni în
Sion cu cântări de biruinţă, şi o bucurie
veşnică le va încununa capul; îi va
apuca veselia şi bucuria, iar durerea şi
gemetele vor fugi. *Cap. 35.10.
12. „Eu, Eu vă mângâi*. Dar cine eşti
tu, ca să te temi de** omul cel muritor,
şi de fiul omului, care trece ca iarba†,
*Vers. 3. 2 Cor. 1.3. **Ps. 118.6. †Cap. 40.6. 1 Pet. 1.24.
13. şi să uiţi pe Domnul, care te-a
făcut, care* a întins cerurile şi a
întemeiat pământul? De ce să tremuri
necontenit toată ziua, înaintea mâniei
asupritorului, când umblă să te nimi-
cească? Unde** este mânia asupri-
torului?
*Iov 9.8. Ps. 104.2. Cap. 40.22; 42.5; 44.24. **Iov 20.7.
14. În curând cel încovoiat sub fiare
va fi dezlegat; nu* va muri în groapă
şi nu va duce lipsă de pâine. *Zah. 9.11.
15. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău
care* stârnesc marea şi fac să-i urle
valurile şi al cărui nume este Domnul
oştirilor. *Iov 26.12. Ps. 74.13. Ier. 31.35.
16. Eu pun* cuvintele Mele în gura ta
şi te acopăr** cu umbra mâinii Mele,
ca să întind† ceruri noi şi să întemeiez
un pământ nou, şi să zic Sionului: „Tu
eşti poporul Meu!“
*Deut. 18.18. Cap. 59.21. Ioan 3.34. **Cap. 49.2. †Cap. 65.17; 66.22.
17. Trezeşte-te*, trezeşte-te! Scoală-te,
Ierusalime care ai** băut din mâna
Domnului potirul mâniei Lui, care ai
băut†, ai sorbit până în fund potirul
ameţelii!
*Cap. 52.1. **Iov 21.20. Ier. 25.15,16. †Deut. 28.28,34. Ps. 60.3; 75.8. Ezec. 23.32-34. Zah. 12.2. Apoc. 14.10.
18. Căci nu este nici unul care să-l
călăuzească din toţi copiii pe care i-a
născut, nu este nici unul care să-l ia de
mână din toţi copiii pe care i-a
crescut.
19. Amândouă aceste lucruri ţi s-au
întâmplat*: – dar cine te va plânge?
– pustiirea şi dărăpănarea, foametea şi
sabia. – „Cum** să te mângâi Eu?“
*Cap. 47.9. **Amos 7.2.
20. Fiii* tăi leşinaţi zăceau în toate
colţurile uliţelor ca cerbul într-un laţ,
plini de mânia Domnului şi de mus-
trarea Dumnezeului tău. *Plân. 2.11,12.
21. De aceea, nenorocitule, beat ce
eşti, dar* nu de vin, ascultă:
*Vers. 17. Plân. 3.15.
22. Aşa vorbeşte Domnul tău, Domnul
Dumnezeul tău care* apără pe poporul
Lui: „Iată că îţi iau din mână potirul
ameţelii, potirul mâniei Mele, ca să nu
mai bei din el! *Ier. 50.34.
23. Şi îl* voi pune în mâna asupri-
torilor tăi, care** îţi ziceau: „Îndoaie-te,
ca să trecem peste tine!“ Îţi făceai
atunci spinarea ca un pământ şi ca o
uliţă pentru trecători.“
*Ier. 25.17,26,28. Zah. 12.2. **Ps. 66.11,12.

52 1. Trezeşte-te, trezeşte-te*!
Îmbracă-te în podoaba ta, Sioane!
Pune-ţi hainele de sărbătoare, Ierusa-
lime, cetate** sfântă! Căci† nu va mai
intra în tine nici†† un om netăiat
împrejur sau necurat.
*Cap. 51.9,17. **Neem. 11.1. Cap. 48.2. Mat. 4.5. Apoc. 21.2. †Cap. 35.8; 60.21. Naum 1.15. ††Apoc. 21.27.
2. Scutură-ţi* ţărâna de pe tine,
scoală-te şi şezi în capul oaselor,
Ierusalime! Dezleagă-ţi** legăturile
de la gât, fiică, roabă a Sionului!
*Cap. 3.26; 51.23. **Zah. 2.7.
3. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Fără
plată* aţi fost vânduţi şi nu veţi fi
răscumpăraţi cu preţ de argint.“
*Ps. 44.12. Cap. 45.13. Ier. 15.13.
4. Căci aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeu: „Odinioară, poporul Meu s-a
coborât să locuiască pentru o vreme în
Egipt*; apoi asirianul l-a asuprit fără
temei. *Gen. 46.6. Fapt. 7.14.
5. Şi acum, ce am să fac aici – zice
Domnul – când poporul Meu a fost
luat pe nimic? Asupritorii lui strigă de
bucurie – zice Domnul – şi cât e
ziulica de mare este batjocorit*
Numele Meu. *Ezec. 36.20,23. Rom. 2.24.
6. De aceea poporul Meu va cunoaşte
Numele Meu; de aceea va şti în ziua
aceea că Eu vorbesc şi zic: „Iată-Mă!“
7. Ce* frumoase sunt pe munţi
picioarele celui ce aduce veşti bune,
care vesteşte pacea, picioarele celui
ce aduce veşti bune, care vesteşte

mântuirea, picioarele celui ce zice Sio-
nului: „Dumnezeul** tău împărăţeşte!“
*Naum 1.15. Rom. 10.15. **Ps. 93.1; 96.10; 97.1.
8. Iată glasul străjerilor tăi răsună; ei
înalţă glasul şi strigă toţi de veselie,
căci văd cu ochii lor cum Se întoarce
Domnul în Sion.
9. Izbucniţi cu toate în strigăte de
bucurie, dărâmături ale Ierusalimului!
Căci* Domnul mângâie pe poporul
Său şi răscumpără** Ierusalimul.
*Cap. 51.3. **Cap. 48.20.
10. Domnul* Îşi descoperă braţul
Său cel sfânt înaintea tuturor neamu-
rilor; şi toate** marginile pământului
vor vedea mântuirea Dumnezeului
nostru. – *Ps. 98.2,3. **Luca 3.6.
11. Plecaţi*, plecaţi, ieşiţi din Babilon!
Nu vă atingeţi de nimic necurat! Ieşiţi
din mijlocul lui! Curăţaţi-vă**, cei ce
purtaţi vasele Domnului!
*Cap. 48.20. Ier. 50.8; 51.6,45. Zah. 2.6,7. 2 Cor. 6.17. Apoc. 18.4. **Lev. 22.2, etc.
12. Nu* ieşiţi cu grabă, nu plecaţi în
fugă, căci** Domnul vă va ieşi înainte
şi† Dumnezeul lui Israel vă va tăia
calea. – *Exod 12.33,39.
**Mica 2.13. †Num. 10.25. Cap. 58.8. Exod 14.19.

Fiinţa şi lucrarea Robului Domnului

13. „Iată, Robul* Meu va propăşi;
Se** va sui, Se va ridica, Se va înălţa
foarte sus. *Cap. 42.1. **Filp. 2.9.
14. După cum pentru mulţi a fost o
pricină de groază – atât de schimo-
nosită Îi era faţa* şi atât de mult se
deosebea înfăţişarea Lui de a fiilor
oamenilor – *Ps. 22.6,7. Cap. 53.2,3.
15. tot aşa*, pentru multe popoare va
fi o pricină de bucurie; înaintea Lui
împăraţii** vor închide gura, căci vor
vedea ce† nu li se mai istorisise şi vor
auzi ce nu mai auziseră.“
*Ezec. 36.25. Fapt. 2.33. Evr. 9.13,14. **Cap. 49.7,23. †Cap. 55.5. Rom. 15.21; 16.25,26. Efes. 3.5,9.

53 1. Cine a crezut* în ceea ce ni se
vestise? Cine a cunoscut braţul**
Domnului?
*Ioan 12.38. Rom. 10.16. **Cap. 51.9. Rom. 1.16. 1 Cor. 1.18.
2. El a crescut* înaintea Lui ca o
odraslă slabă, ca un lăstar care iese
dintr-un pământ uscat. N-avea** nici
frumuseţe, nici strălucire ca să ne
atragă privirile, şi înfăţişarea Lui
n-avea nimic care să ne placă.
*Cap. 11.1. **Cap. 52.14. Marc. 9.12.
3. Dispreţuit* şi părăsit de oameni,
Om al durerii şi obişnuit** cu suferinţa,
era aşa de dispreţuit, că îţi întorceai
faţa de la El, şi noi nu† L-am băgat în
seamă. *Ps. 22.6. Cap. 49.7. **Evr. 4.15. †Ioan 1.10,11.
4. Totuşi El* suferinţele noastre le-a
purtat, şi durerile noastre le-a luat
asupra Lui, şi noi am crezut că este
pedepsit, lovit de Dumnezeu şi smerit.
*Mat. 8.17. Evr. 9.28. 1 Pet. 2.24.
5. Dar El era străpuns* pentru păcatele
noastre, zdrobit pentru fărădelegile
noastre. Pedeapsa care ne dă pacea a
căzut peste El, şi prin rănile** Lui
suntem tămăduiţi.
*Rom. 4.25. 1 Cor. 15.3. 1 Pet. 3.18. **1 Pet. 2.24.
6. Noi* rătăceam cu toţii ca nişte oi,
fiecare îşi vedea de drumul lui, dar
Domnul a făcut să cadă asupra Lui
nelegiuirea noastră a tuturor.
*Ps. 119.176. 1 Pet. 2.25.
7. Când a fost chinuit şi asuprit, n-a*
deschis gura deloc, ca un miel pe
care-l duci** la măcelărie şi ca o oaie
mută înaintea celor ce o tund: n-a
deschis gura. *Mat. 26.63; 27.12,14. Marc. 14.61; 15.5. 1 Pet. 2.23. **Fapt. 8.32.
8. El a fost luat prin apăsare şi judecată.
Dar cine din cei de pe vremea Lui a
crezut că El fusese şters* de pe pământul
celor vii şi lovit de moarte pentru
păcatele poporului meu? *Dan. 9.26.
9. Groapa* Lui a fost pusă între cei
răi, şi mormântul Lui, la un loc cu cel
bogat, măcar că nu săvârşise nici o
nelegiuire şi nu se găsise nici un
vicleşug** în gura Lui.
*Mat. 27.57,58,60. **1 Pet. 2.22. 1 Ioan 3.5.
10. Domnul a găsit cu cale să-L
zdrobească prin suferinţă... Dar, după
ce Îşi va da viaţa ca jertfă* pentru
păcat, va vedea o sămânţă de urmaşi,
va trăi multe zile**, şi lucrarea†
Domnului va propăşi în mâinile Lui.
*2 Cor. 5.21. 1 Pet. 2.24. **Rom. 6.9. †Efes. 1.5,9. 2 Tes. 1.11.
11. Va vedea rodul muncii sufletului
Lui şi Se va înviora. Prin* cunoştinţa
Lui, Robul** Meu cel neprihănit† va
pune[1] pe mulţi oameni într-o stare
după voia lui Dumnezeu†† şi va lua*†
asupra Lui povara nelegiuirilor lor.
*Ioan 17.3. 2 Pet. 1.3. **Cap. 42.1; 49.3. †1 Ioan 2.1. ††Rom. 5.18,19. *†Vers. 4,5.
12. De* aceea, Îi voi da partea Lui la
un loc cu cei mari, şi** va împărţi
prada cu cei puternici, pentru că S-a
dat pe Sine însuşi la moarte şi a fost
pus în numărul† celor fărădelege,
pentru că a purtat păcatele multora şi
S-a†† rugat pentru cei vinovaţi.
*Ps. 2.8. Filp. 2.9. **Col. 2.15. †Marc. 15.28. Luca 22.37. ††Luca 23.34. Rom. 8.34. Evr. 7.25; 9.24. 1 Ioan 2.1.

1. Sau: îndreptăţi

Fericirea care aşteaptă pe Israel

54 1. Bucură-te, stearpo* care nu mai naşti! Izbucneşte în strigăte de bucurie şi veselie, tu care nu mai ai durerile naşterii! Căci** fiii celei lăsate de bărbat vor fi mai mulţi decât fiii celei măritate, zice Domnul.

*Ţef. 3.14. Gal. 4.27. **1 Sam. 2.5.

2. Lărgeşte* locul cortului tău şi întinde învelitorile locuinţei tale: nu te opri! Lungeşte-ţi funiile şi întăreşte-ţi ţăruşii! *Cap. 49.19,20.

3. Căci te vei întinde la dreapta şi la stânga, sămânţa* ta va cotropi neamurile şi va locui cetăţile pustii.

*Cap. 55.5; 61.9.

4. Nu te teme, căci nu vei rămâne de ruşine; nu roşi, căci nu vei fi acoperită de ruşine, ci vei uita şi ruşinea tinereţii tale şi nu-ţi vei mai aduce aminte de văduvia ta,

5. căci* Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul** este numele Lui, şi Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel. El Se numeşte Dumnezeul† întregului pământ,

*Ier. 3.14. **Luca 1.32. †Zah. 14.9. Rom. 3.29.

6. căci Domnul te* cheamă înapoi ca pe o femeie părăsită şi cu inima întristată, ca pe o nevastă din tinereţe, care a fost izgonită, zice Dumnezeul tău. *Cap. 62.4.

7. Câteva* clipe te părăsisem, dar** te voi primi înapoi cu mare dragoste.

*Ps. 30.5. Cap. 26.20; 60.10. 2 Cor. 4.17. **Cap. 55.3. Ier. 31.3.

8. Într-o izbucnire de mânie, Îmi ascunsesem o clipă faţa de tine, dar Mă voi îndura de tine cu o dragoste veşnică, zice Domnul, Răscumpărătorul tău.

9. Şi lucrul aceasta va fi pentru Mine ca şi cu apele lui Noe: după cum jurasem că apele lui Noe* nu vor mai veni pe pământ, tot aşa jur că nu Mă voi mai mânia pe tine şi nu te voi mai mustra. *Gen. 8.21; 9.11. Cap. 55.11. Ier. 31.35,36.

10. Pot să se mute* munţii, pot să se clatine dealurile, dar** dragostea Mea nu se va muta de la tine, şi legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine.

*Ps. 46.2. Cap. 51.6. Mat. 5.18. **Ps. 89.33,34.

11. Nenorocito, bătuto de furtună şi nemângâiato! Iată, îţi voi împodobi* pietrele scumpe cu antimoniu şi-ţi voi da temelii de safir.

*1 Cron. 29.2. Apoc. 21.18, etc.

12. Îţi voi face crestele zidurilor de rubin, porţile, de pietre scumpe, şi tot ocolul, de nestemate.

13. Toţi fiii tăi vor fi ucenici* ai Domnului, şi mare** va fi propăşirea fiilor tăi. *Cap. 11.9. Ier. 31.34. Ioan 6.45. 1 Cor. 2.10. 1 Tes. 4.9. 1 Ioan 2.20. **Ps. 119.165.

14. Vei fi întărită prin neprihănire. Izgoneşte neliniştea, căci n-ai nimic de temut, şi spaima, căci nu se va apropia de tine.

15. Dacă se urzesc uneltiri, nu vin de la Mine; oricine se va uni împotriva ta va cădea sub puterea ta.

16. Iată, Eu am făcut pe meşterul care suflă cărbunii în foc şi face o armă după meşteşugul lui. Dar tot Eu am făcut şi pe nimicitor ca s-o sfărâme.

17. Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; şi pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta o vei osândi. Aceasta este moştenirea robilor Domnului, aşa* este mântuirea care le vine de la Mine, zice Domnul.

*Cap. 45.24,25.

Toate popoarele, chemate

55 1. Voi* toţi cei însetaţi, veniţi la ape, chiar şi cel ce n-are bani! Veniţi** şi cumpăraţi bucate, veniţi şi cumpăraţi vin şi lapte fără bani şi fără plată! *Ioan 4.14; 7.37. Apoc. 21.6; 22.17. **Mat. 13.44,46. Apoc. 3.18.

2. De ce cântăriţi argint pentru un lucru care nu hrăneşte? De ce vă daţi câştigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultaţi-Mă, dar, şi veţi mânca ce este bun, şi sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase.

3. Luaţi aminte şi veniţi* la Mine, ascultaţi, şi sufletul vostru va trăi: căci** Eu voi încheia cu voi un legământ veşnic, ca să întăresc îndurările† Mele faţă de David.

*Mat. 11.28. **Cap. 54.8; 61.8. Ier. 32.40. †2 Sam. 7.8, etc. Ps. 89.28. Fapt. 13.34.

4. Iată, l-am pus martor* pe lângă popoare, cap şi stăpânitor** al popoarelor. *Ioan 18.37. Apoc. 1.5. **Ier. 30.9. Ezec. 34.23. Dan. 9.25. Osea 3.5.

5. Într-adevăr*, vei chema neamuri pe care nu le cunoşti, şi** popoare care nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeul tău, pentru Sfântul lui Israel, care† te proslăveşte.“

*Cap. 52.15. Efes. 2.11,12. **Cap. 60.5. †Cap. 60.9. Fapt. 3.13.

6. Căutaţi* pe Domnul câtă vreme se

poate găsi; chemaţi-L cât vreme este
aproape. *Ps. 32.6.
Mat. 5.25; 25.11. Ioan 7.34; 8.21. 2 Cor. 6.1,2. Evr. 3.13.
7. Să se lase* cel rău de calea lui, şi
omul nelegiuit să se lase de gândurile**
lui, să se întoarcă la Domnul care† va
avea milă de el, la Dumnezeul nostru
care nu oboseşte iertând."
*Cap. 1.16. **Zah. 8.17. †Ps. 130.7. Ier. 3.12.
8. „Căci* gândurile Mele nu sunt
gândurile voastre, şi căile voastre nu
sunt căile Mele, zice Domnul.
*2 Sam. 7.19.
9. Ci cât* sunt de sus cerurile faţă de
pământ, atât sunt de sus căile Mele
faţă de căile voastre şi gândurile Mele
faţă de gândurile voastre. *Ps. 103.11.
10. Căci, după cum* ploaia şi zăpada
se coboară din ceruri şi nu se mai
întorc înapoi, ci udă pământul şi-l fac
să rodească şi să odrăslească, pentru
ca să dea sământă semănătorului şi
pâine celui ce mănâncă, *Deut. 32.2.
11. tot aşa* şi cuvântul Meu, care
iese din gura Mea, nu se întoarce la
Mine fără rod, ci va face voia Mea şi
va împlini planurile Mele. *Cap. 54.9.
12. Da*, veţi ieşi cu bucurie şi veţi fi
călăuziţi în pace. Munţii şi dealurile
vor răsuna** de veselie înaintea voas-
tră, şi toţi† copacii din câmpie vor
bate din palme. *Cap. 35.10; 65.13,14.
**Ps. 96.12; 98.8. Cap. 14.8; 35.1,2; 42.11. †1 Cron. 16.33.
13. În* locul spinului** se va înălţa
chiparosul, în locul mărăcinilor va
creşte mirtul. Şi lucrul acesta va fi o
slavă† pentru Domnul, un semn veşnic,
nepieritor." *Cap. 41.19. **Mica 7.4. †Ier. 13.11.

56 1. Aşa vorbeşte Domnul: „Păziţi
ce este drept şi faceţi ce este
bine; căci* mântuirea Mea este aproape
să vină, şi neprihănirea Mea este
aproape să se arate.
*Cap. 46.13. Mat. 3.2; 4.17. Rom. 13.11,12.
2. Ferice de omul care face lucrul
acesta şi de fiul omului care rămâne
statornic în el păzind* Sabatul, ca să
nu-l pângărească, şi stăpânindu-şi mâna
ca să nu facă nici un rău! *Cap. 58.13.
3. Străinul* care se alipeşte de Domnul
să nu zică: „Domnul mă va despărţi de
poporul Său!" Şi famenul să nu zică:
„Iată, eu sunt un copac uscat!"
*Deut. 23.1-3. Fapt. 8.27; 10.1,2,34; 17.4; 18.7. 1 Pet. 1.1.
4. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Fame-
nilor care vor păzi Sabatele Mele, care
vor alege ce-Mi este plăcut şi vor
stărui în legământul Meu,
5. le voi da în Casa* Mea şi înăuntrul
zidurilor Mele un loc** şi un nume
mai bune decât fii şi fiice; le voi da un
nume veşnic, care nu se va stinge.
*1 Tim. 3.15. **Ioan 1.12. 1 Ioan 3.1.
6. Şi pe străinii care se vor lipi de
Domnul ca să-I slujească şi să iubească
Numele Domnului, pentru ca să fie
slujitorii Lui, şi pe toţi cei ce vor păzi
Sabatul, ca să nu-l pângărească, şi vor
stărui în legământul Meu,
7. îi voi aduce* la muntele Meu cel
sfânt şi-i voi umple de veselie în Casa
Mea de rugăciune. Arderile** lor de
tot şi jertfele lor vor fi primite pe
altarul Meu, căci† Casa Mea se va
numi o casă de rugăciune pentru††
toate popoarele."
*Cap. 2.2. 1 Pet. 1.1,2. **Rom. 12.1. Evr. 13.15. 1 Pet. 2.5.
†Mat. 21.13. Marc. 11.17. Luca 19.46. ††Mal. 1.11.
8. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu
care* strânge pe cei risipiţi ai lui
Israel: „Voi** mai strânge şi alte
popoare la cei strânşi acum din el."
*Ps. 147.2. Cap. 11.12. **Ioan 10.16. Efes. 1.10; 2.14-16.

Mustrări şi mângâieri

9. Veniţi, toate fiarele de pe câmp,
veniţi de mâncaţi, toate* fiarele din
pădure! *Ier. 12.9.
10. Toţi păzitorii lui sunt orbi*, fără
pricepere; toţi** sunt nişte câini muţi,
care nu pot să latre; aiurează, stau
tolăniţi şi le place să doarmă.
*Mat. 15.14; 23.16. **Filp. 3.2.
11. Totuşi sunt nişte câini* lacomi,
care nu se mai satură**. Sunt nişte
păstori care nu pot pricepe nimic; toţi
îşi văd de calea lor, fiecare umblă
după folosul lui, fără abatere: –
*Mica 3.11. **Ezec. 34.2,3.
12. „Veniţi – zic ei – am să caut vin,
şi ne vom îmbăta cu băuturi tari!
Mâine* vom face tot ca azi, ba încă şi
mai rău!" –
*Ps. 10.6. Prov. 23.35. Cap. 22.13. Luca 12.19. 1 Cor. 15.32.

57 1. Piere cel neprihănit, şi nimănui
nu-i pasă; se duc oamenii* de
bine, şi** nimeni nu ia aminte că din
pricina[1] răutăţii este luat cel neprihănit.
*Ps. 12.1. Mica 7.2. **1 Împ. 14.13. 2 Împ. 22.20.
2. El intră în pace în groapa lui: cel
ce umblă pe drumul cel drept se
odihneşte în culcuşul* lui. *2 Cron. 16.14.
3. „Dar, voi, apropiaţi-vă încoace, fii*
ai vrăjitoarei, sământa preacurvarului
şi a curvei! *Mat. 16.4.

1. Sau: înaintea nenorocirii

4. De cine vă bateţi voi joc? Împotriva cui vă deschideţi voi gura larg şi scoateţi limba? Nu sunteţi voi nişte copii ai păcatului, o sămânţă a minciunii
5. care se încălzeşte pentru idoli sub* orice copac verde, care** înjunghie pe copii în văi sub crăpăturile stâncilor?
*2 Împ. 16.4; 17.10. Ier. 2.20. **Lev. 18.21; 20.2. 2 Împ. 16.3; 23.10. Ier. 7.31. Ezec. 16.20; 20.26.
6. În pietrele lustruite din pâraie este partea ta de moştenire, ele sunt soarta ta; lor le torni şi jertfe de băutură şi le aduci daruri de mâncare: Pot Eu să fiu nesimţitor la lucrul acesta?
7. Pe un munte* înalt şi ridicat îţi faci culcuşul**; tot acolo te sui să aduci jertfe. *Ezec. 23.41. **Ezec. 16.16,25.
8. Îţi pui pomenirea în dosul uşii şi uşorilor; căci, departe de Mine, îţi ridici învelitoarea şi te sui în pat, îţi lărgeşti culcuşul şi faci legământ cu ei, îţi place* legătura cu ei şi iei seama la semnul lor. *Ezec. 16.26,28; 23.2-20.
9. Te duci* la împărat cu untdelemn, îţi înmulţeşti miresmele, îţi trimiţi solii departe şi te pleci până la Locuinţa morţilor. *Cap. 30.6. Ezec. 16.33; 23.16. Osea 7.11; 12.1.
10. Oboseşti mergând, şi* nu zici: „Încetez!“ Tot mai găseşti putere în mâna ta; de aceea nu te doboară întristarea. *Ier. 2.25.
11. Şi de* cine te sfiai, de cine te temeai, de nu Mi-ai fost credincioasă, de nu ţi-ai adus aminte şi nu ţi-a păsat de Mine? Şi Eu** tac, şi încă de multă vreme: de aceea nu te temi tu de Mine.
*Cap. 51.12,13. **Ps. 50.21.
12. Dar acum îţi voi da pe faţă neprihănirea, şi faptele tale nu-ţi vor folosi!
13. Şi atunci să strigi, şi să te izbăvească mulţimea idolilor tăi! Căci îi va lua vântul pe toţi, o suflare îi va ridica. Dar cel ce se încrede în Mine va moşteni ţara şi va stăpâni muntele Meu cel sfânt.“ –
14. Şi El zice: „Croiţi*, croiţi drum, pregătiţi calea, luaţi orice piedică din calea poporului Meu!“ *Cap. 40.3; 62.10.
15. Căci aşa vorbeşte Cel Preaînalt, a cărui locuinţă este veşnică şi al cărui Nume* este sfânt: „Eu** locuiesc în locuri înalte şi în sfinţenie; dar sunt cu† omul zdrobit şi smerit, ca†† să înviorez duhurile smerite şi să îmbărbătez inimile zdrobite.
*Iov 6.10. Luca 1.49. **Ps. 68.4. Zah. 2.13. †Ps. 34.18; 51.17; 138.6. Cap. 66.2. ††Ps. 147.3. Cap. 61.1.
16. Nu* vreau să cert în veci, nici să ţin o mânie necurmată, când înaintea Mea cad în leşin duhurile şi sufletele pe care** le-am făcut. *Ps. 85.5; 103.9. Mica 7.18. **Num. 16.22. Iov 34.14. Evr. 12.9.
17. Din pricina păcatului lăcomiei* lui, M-am** mâniat şi l-am lovit; M-am† ascuns, în supărarea Mea, şi cel răzvrătit a urmat şi mai mult pe căile inimii lui.
*Ier. 6.13. **Cap. 8.17; 45.15. †Cap. 9.13.
18. I-am văzut căile, şi totuşi îl voi* tămădui; îl voi călăuzi şi-l voi mângâia, pe el şi pe cei ce plâng** împreună cu el. *Ier. 3.22. **Cap. 61.2.
19. Voi pune lauda* pe buze: „Pace, pace celui** de departe şi celui de aproape! – zice Domnul – Da†, Eu îl voi tămădui! *Evr. 13.15.
**Fapt. 2.39. Efes. 2.17. †Iov 15.20, etc. Prov. 4.16.
20. Dar cei răi sunt ca marea înfuriată, care nu se poate linişti şi ale cărei ape aruncă afară noroi şi mâl.“
21. Cei răi n-au pace*, zice Dumnezeul meu. – *Cap. 48.22.

Adevăratul post

58 1. Strigă în gura mare, nu te opri! Înalţă-ţi glasul ca o trâmbiţă şi vesteşte poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov, păcatele ei!
2. În toate zilele Mă întreabă şi vor să afle căile Mele, ca un neam care ar fi înfăptuit neprihănirea şi n-ar fi părăsit Legea Dumnezeului său. Îmi cer hotărâri drepte, doresc să se apropie de Dumnezeu. –
3. „La* ce ne foloseşte să postim“ – zic ei – „dacă Tu nu vezi? La ce să ne chinuim** sufletul, dacă Tu nu ţii seama de lucrul acesta?“ – Pentru că, zice Domnul, în ziua postului vostru, vă lăsaţi în voia pornirilor voastre şi asupriţi pe simbriaşii voştri.
*Mal. 3.14. **Lev. 16.29,31; 23.27.
4. Iată*, postiţi ca să vă ciorovăiţi şi să vă certaţi, ca să bateţi răutăcios cu pumnul; nu postiţi cum cere ziua aceea, ca să vi se audă strigătul sus.
*1 Împ. 21.9,12,13.
5. Oare acesta* este postul plăcut Mie: să-şi chinuiască omul sufletul o** zi? Să-şi plece capul ca un pipirig şi să† se culce pe sac şi cenuşă? Aceasta numeşti tu post şi zi plăcută Domnului?
*Zah. 7.5. **Lev. 16.29. †Est. 4.3. Iov 2.8. Dan. 9.3. Iona 3.6.
6. Iată postul plăcut Mie: dezleagă

lanţurile răutăţii, deznoadă legăturile*
robiei, dă** drumul celor asupriţi şi
rupe orice fel de jug;
*Neem. 5.10-12. **Ier. 34.9.
7. împarte-ţi pâinea* cu cel flămând
şi adu în casa ta pe nenorociţii fără
adăpost; dacă** vezi pe un om gol,
acoperă-l, şi nu întoarce spatele seme-
nului† tău. *Ezec. 18.7,17.
Mat. 25.35. **Iov 31.19. †Gen. 29.14. Neem. 5.5.
8. Atunci* lumina ta va răsări ca
zorile, şi vindecarea ta va încolţi
repede; neprihănirea ta îţi va merge
înainte, şi slava** Domnului te va
însoţi. *Iov 11.17. **Exod 14.19. Cap. 52.12.
9. Atunci tu vei chema, şi Domnul va
răspunde, vei striga, şi El va zice:
„Iată-Mă!“ Dacă vei îndepărta jugul
din mijlocul tău, ameninţările cu
degetul şi vorbele* de ocară, *Ps. 12.2.
10. dacă vei da mâncarea ta celui
flămând, dacă vei sătura sufletul
lipsit, atunci lumina ta va răsări peste
întunecime, şi întunericul tău va fi ca
ziua namiaza mare!
11. Domnul te va călăuzi neîncetat,
îţi va sătura sufletul chiar în locuri
fără apă şi va da din nou putere
mădularelor tale; vei fi ca o grădină
bine udată, ca un izvor ale cărui ape
nu seacă.
12. Ai tăi vor* zidi iarăşi pe dărâ-
măturile de mai înainte, vei ridica din
nou temeliile străbune, vei fi numit
„Dregător de spărturi“, „Cel ce drege
drumurile şi face ţara cu putinţă de
locuit“. *Cap. 61.4.
13. Dacă îţi vei* opri piciorul în ziua
Sabatului ca să nu-ţi faci gusturile tale
în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul
va fi desfătarea ta, ca să sfinţeşti pe
Domnul, slăvindu-L, şi dacă-L vei
cinsti neurmând căile tale, neîndelet-
nicindu-te cu treburile tale şi nede-
dându-te la flecării, *Cap. 56.2.
14. atunci* te vei putea desfăta în
Domnul, şi Eu te voi sui** pe înălţi-
mile ţării, te voi face să te bucuri de
moştenirea tatălui tău Iacov; căci†
gura Domnului a vorbit.“ *Iov 22.26.
**Deut. 32.13; 33.29. †Cap. 1.20; 40.5. Mica 4.4.

Nelegiuirile poporului

59 1. Nu, mâna Domnului nu este
prea scurtă* ca să mântuiască,
nici urechea Lui prea tare ca să audă,
*Num. 11.23. Cap. 50.2.
2. ci nelegiuirile voastre pun un zid
de despărţire între voi şi Dumnezeul
vostru; păcatele voastre vă ascund faţa
Lui şi-L împiedică să v-asculte!
3. Căci mâinile* vă sunt mânjite de
sânge, şi degetele, de nelegiuiri;
buzele voastre spun minciuni, şi limba
voastră vorbeşte nelegiuiri. *Cap. 1.15.
4. Nici unuia nu-i place dreptatea,
nici unul nu se judecă cu dreptate; ei
se bizuie pe lucruri deşarte şi spun
neadevăruri, zămislesc răul şi nasc*
nelegiuirea. *Iov 15.35. Ps. 7.14.
5. Clocesc ouă de basilic şi ţes pânze
de păianjen. Cine mănâncă din ouăle
lor moare; şi, dacă se sparge vreunul,
iese o năpârcă.
6. Pânzele* lor nu slujesc la facerea
hainelor, şi nu pot să se acopere cu
lucrarea lor; căci lucrările lor sunt
nişte lucrări nelegiuite, şi în mâinile
lor sunt fapte de silnicie. *Iov 8.14,15.
7. Picioarele* lor aleargă spre rău şi
se grăbesc să verse sânge nevinovat;
gândurile lor sunt gânduri nelegiuite,
prăpădul şi nimicirea sunt pe drumul
lor. *Prov. 1.16. Rom. 3.15.
8. Ei nu cunosc calea păcii, şi în căile
lor nu este dreptate; apucă pe cărări
sucite*: oricine umblă pe ele nu
cunoaşte pacea. – *Ps. 125.5. Prov. 2.15.
9. De aceea, hotărârea de izbăvire
este departe de noi, şi mântuirea nu ne
ajunge. Aşteptăm* lumina, şi iată
întunericul; lucirea, şi umblăm în
negură! *Ier. 8.15.
10. Bâjbâim* ca nişte orbi de-a
lungul unui zid, bâjbâim ca cei ce n-au
ochi, ne poticnim ziua namiaza mare
ca noaptea, în mijlocul celor sănătoşi
suntem ca nişte morţi.
*Deut. 28.29. Iov 5.14. Amos 8.9.
11. Mormăim cu toţii ca nişte urşi, ne*
văităm ca nişte porumbei, aşteptăm
izbăvirea, şi nu este, aşteptăm mân-
tuirea, şi ea este departe de noi.
*Cap. 38.14. Ezec. 7.16.
12. Căci fărădelegile noastre sunt
multe înaintea Ta, şi păcatele noastre
mărturisesc împotriva noastră; fărăde-
legile noastre sunt cu noi şi ne
cunoaştem nelegiuirile noastre.
13. Am fost vinovaţi şi necredincioşi
faţă de Domnul, am părăsit pe Dum-
nezeul nostru; am vorbit cu apăsare şi
răzvrătire, am cugetat* şi vorbit cuvinte
mincinoase; *Mat. 12.34.
14. şi astfel izbăvirea s-a întors
îndărăt, şi mântuirea a stat deoparte;
căci adevărul s-a poticnit în piaţa de

obşte, şi neprihănirea nu poate să se apropie.
15. Adevărul s-a făcut nevăzut, şi cel ce se depărtează de rău este jefuit.
Domnul vede cu privirea mânioasă că nu mai este nici o neprihănire.
16. El vede* că nu este nici un om şi Se miră** că nimeni nu mijloceşte. Atunci† braţul Lui Îi vine în ajutor, şi neprihănirea Lui Îl sprijină.
*Ezec. 22.30. **Marc. 6.6. †Ps. 98.1. Cap. 63.5.
17. Se* îmbracă cu neprihănire ca şi cu o platoşă, Îşi pune pe cap coiful mântuirii; ia răzbunarea ca o haină şi Se acoperă cu gelozia ca şi cu o manta. *Efes. 6.14,17. 1 Tes. 5.8.
18. El va răsplăti fiecăruia după* faptele lui, va da potrivnicilor Săi mânia, va întoarce la fel vrăjmaşilor Săi şi va da ostroavelor plata cuvenită! *Cap. 63.6.
19. Atunci* se vor teme de Numele Domnului cei de la apus, şi de slava Lui cei de la răsăritul soarelui; când va năvăli vrăjmaşul ca** un râu, Duhul Domnului îl va pune pe fugă.
*Ps. 113.3. Mal. 1.11. **Apoc. 12.15.
20. „Da, va veni un Răscumpărător* pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov care se vor întoarce de la păcatele lor, zice Domnul. *Rom. 11.26.
21. Şi iată* legământul Meu cu ei, zice Domnul: „Duhul Meu, care Se odihneşte peste tine şi cuvintele Mele pe care le-am pus în gura ta nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi, nici din gura copiilor copiilor tăi, de acum şi până-n veac, zice Domnul.“ *Evr. 8.10; 10.16.

Ierusalimul, zidit din nou

60 1. Scoală-te, luminează-te*! Căci lumina ta vine, şi slava** Domnului răsare peste tine. *Efes. 5.14. **Mal. 4.2.
2. Căci iată, întunericul acoperă pământul, şi negură mare, popoarele; dar peste tine răsare Domnul, şi slava Lui se arată peste tine.
3. Neamuri* vor umbla în lumina ta, şi împăraţi, în strălucirea razelor tale.
*Cap. 49.6,23. Apoc. 21.24.
4. „Ridică-ţi* ochii împrejur şi priveşte: toţi se strâng şi vin** spre tine! Fiii tăi vin de departe, şi fiicele tale sunt purtate pe braţe. *Cap. 49.18. **Cap. 49.20-22; 66.12.
5. Când vei vedea aceste lucruri, vei tresări de bucurie şi îţi va bate inima şi se va lărgi, căci bogăţiile* mării se vor întoarce spre tine, şi vistieriile neamurilor vor veni la tine. *Rom. 11.25.
6. Vei fi acoperit de o mulţime de cămile, de dromaderi din Madian şi Efa*; vor veni toţi din Seba** aducând aur† şi tămâie şi vor vesti laudele Domnului.
*Gen. 25.4. **Ps. 72.10. †Cap. 61.6. Mat. 2.11.
7. Toate turmele Chedarului* se vor aduna la tine, berbecii din Nebaiot vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul Meu ca jertfă plăcută Mie, şi Casa slavei Mele o voi face** şi mai slăvită. *Gen. 25.13. **Hag. 2.7,9.
8. Cine sunt aceia care zboară ca nişte nori, ca nişte porumbei spre porumbarul lor?
9. Căci*, pe Mine Mă aşteaptă ostroavele, şi corăbiile din Tarsis sunt în frunte ca** să aducă înapoi de departe pe copiii tăi, cu argintul† şi aurul lor, pentru†† Numele Domnului Dumnezeului tău, pentru Numele Sfântului lui Israel, care*† te proslăveşte. *Ps. 72.10. Cap. 42.4; 51.5.
**Gal. 4.26. †Ps. 68.30. Zah. 14.14. ††Ier. 3.17. *†Cap. 55.5.
10. Străinii* îţi vor zidi zidurile, şi împăraţii** lor îţi vor sluji; căci te-am lovit în† mânia Mea, dar în†† îndurarea Mea am milă de tine. *Zah. 6.15.
**Cap. 49.23. Apoc. 21.24. †Cap. 57.17. ††Cap. 54.7,8.
11. Porţile tale vor* sta veşnic deschise, nu vor fi închise nici zi nici noapte, ca să lase să intre la tine bogăţia neamurilor şi împăraţii lor cu alaiul lor. *Apoc. 21.25.
12. Căci* neamul şi împărăţia care nu-ţi vor sluji vor pieri, şi neamurile acelea vor fi în totul nimicite.
*Zah. 14.17,19. Mat. 21.44.
13. Slava* Libanului va veni la tine, chiparosul, ulmul şi merişorul (cimişirul), cu toţii laolaltă, ca să împodobească locul Sfântului Meu Locaş, căci Eu voi proslăvi locul** unde se odihnesc picioarele Mele.
*Cap. 35.2; 41.49. **1 Cron. 28.2. Ps. 132.7.
14. Fiii asupritorilor tăi vor veni plecaţi înaintea ta, şi toţi cei ce te dispreţuiau se* vor închina la picioarele tale şi te vor numi „Cetatea Domnului“, „Sionul** Sfântului lui Israel“.
*Cap. 49.23. Apoc. 3.9. **Evr. 12.22. Apoc. 14.1.
15. De unde erai părăsită şi urâtă, şi nimeni nu trecea prin tine, te voi face o podoabă veşnică, o pricină de bucurie pentru oameni din neam în neam.
16. Vei suge* laptele neamurilor, vei

suge ţâţa împăraţilor; şi vei şti astfel
că Eu** sunt Domnul, Mântuitorul
tău, Răscumpărătorul tău, Puternicul
lui Iacov. *Cap. 49.23; 61.6; 66.11,12. **Cap. 43.3.
17. În loc de aramă voi aduce aur, în
loc de fier voi aduce argint, în loc de
lemn, aramă, şi în loc de pietre, fier.
Voi face ca pacea să domnească peste
tine, şi să stăpânească dreptatea.
18. Nu se va mai auzi vorbindu-se de
silnicie în ţara ta, nici de pustiire şi
prăpăd în ţinutul tău, ci vei numi
zidurile* tale „Mântuire“, şi porţile
tale „Laudă“. *Cap. 26.1.
19. Nu soarele îţi va* mai sluji ca
lumină ziua, nici luna nu te va mai
lumina cu lumina ei, ci Domnul va fi
Lumina ta pe vecie, şi Dumnezeul**
tău va fi slava ta. *Apoc. 21.23; 22.5. **Zah. 2.5.
20. Soarele* tău nu va mai asfinţi, şi
luna ta nu se va mai întuneca, căci Dom-
nul va fi Lumina ta pe vecie, şi zilele
suferinţei tale se vor sfârşi. *Amos 8.9.
21. Nu vor mai fi decât oameni
neprihăniţi în poporul* tău: ei vor**
stăpâni ţara pe vecie, ca o odraslă†
sădită de Mine, lucrarea†† mâinilor
Mele, ca să slujească spre slava Mea.
*Cap. 52.1. Apoc. 21.27. **Ps. 37.11,22. Mat. 5.5. †Cap.
61.3. Mat. 15.13. Ioan 15.2. ††Cap. 29.23; 45.11. Efes. 2.10.
22. Cel* mai mic se va face o mie, şi
cel mai neînsemnat, un neam puternic.
Eu, Domnul, voi grăbi aceste lucruri,
la vremea lor.“ *Mat. 13.31,32.

Vestirea mântuirii

61 1. „Duhul* Domnului Dumnezeu
este peste Mine, căci Domnul
M-a** uns să aduc veşti bune celor
nenorociţi: El M-a trimis să vindec†
pe cei cu inima zdrobită, să vestesc
robilor slobozenia††, şi prinşilor de
război, izbăvirea;
*Cap. 11.2. Luca 4.18. Ioan 1.32; 3.34. **Ps. 45.7.
†Ps. 147.3. Cap. 57.15. ††Cap. 42.7. Ier. 34.8.
2. să* vestesc un an de îndurare al
Domnului şi o zi** de răzbunare a
Dumnezeului nostru; să mângâi† pe
toţi cei întristaţi; *Lev. 25.9. **Cap. 34.8;
63.4; 66.14. Mal. 4.1,3. 2 Tes. 1.7-9. †Cap. 57.18. Mat. 5.4.
3. să dau celor întristaţi din Sion, să
le* dau o cunună împărătească în loc
de cenuşă, un untdelemn de bucurie în
locul plânsului, o haină de laudă în
locul unui duh mâhnit, ca să fie numiţi
„terebinţi ai neprihănirii“, „un sad**
al Domnului“, ca† să slujească spre
slava Lui.“ *Ps. 30.11. **Cap. 60.21. †Ioan 15.8.
4. Ei vor zidi iarăşi* vechile dărâ-
mături, vor ridica iarăşi năruirile din
vechime, vor înnoi cetăţi pustiite,
rămase pustii din neam în neam.
*Cap. 49.8; 58.12. Ezec. 36.33-36.
5. Străinii* vor sta şi vă vor paşte
turmele, şi fiii străinului vor fi
plugarii şi vierii voştri. *Efes. 2.12.
6. Dar* voi vă veţi numi preoţi ai
Domnului şi veţi fi numiţi slujitori ai
Dumnezeului nostru, veţi** mânca
bogăţiile neamurilor şi vă veţi făli cu
fala lor. *Exod 19.6. Cap. 60.17;
66.21. 1 Pet. 2.5,9. Apoc. 1.6; 5.10. **Cap. 60.5,11,16.
7. În* locul ocării voastre veţi avea
îndoită cinste; în locul ruşinii se vor
veseli de partea lor, căci vor stăpâni
îndoit în ţara lor şi vor avea o bucurie
veşnică. *Cap. 40.2. Zah. 9.12.
8. „Căci Eu*, Domnul, iubesc drepta-
tea, urăsc** răpirea şi nelegiuirea; le
voi da cu credincioşie răsplata lor şi†
voi încheia cu ei un legământ veşnic.
*Ps. 11.7. **Cap. 1.11,13. †Cap. 55.3.
9. Sămânţa lor va fi cunoscută între
neamuri, şi urmaşii lor, printre popoare;
toţi cei ce-i vor vedea vor cunoaşte
că* sunt o sămânţă binecuvântată de
Domnul.“ *Cap. 65.23.
10. „Mă* bucur în Domnul, şi sufletul
Meu este plin de veselie în Dumnezeul
Meu; căci** M-a îmbrăcat cu hainele
mântuirii, M-a acoperit cu mantaua
izbăvirii, ca† pe un mire împodobit cu
o cunună împărătească şi ca o mireasă
împodobită cu sculele ei.
*Hab. 3.18. **Ps. 132.9,16. †Cap. 49.18. Apoc. 21.2.
11. Căci, după cum pământul face să
răsară lăstarul lui şi după cum o gră-
dină face să încolţească semănăturile
ei, aşa va face Domnul Dumnezeu să
răsară mântuirea* şi lauda** în faţa
tuturor neamurilor.“
*Ps. 72.3; 85.11. **Cap. 60.18; 62.7.

Venirea mântuirii

62 1. „De dragostea Sionului nu voi
tăcea, de dragostea Ierusalimului
nu voi înceta, până nu se va arăta mân-
tuirea lui, lumina soarelui şi izbăvirea
lui, ca o făclie care s-aprinde.
2. Atunci neamurile vor vedea* mân-
tuirea ta, şi toţi împăraţii, slava ta;
şi-ţi** vor pune un nume nou pe
care-l va hotărî gura Domnului.
*Cap. 60.3. **Vers. 4,12. Cap. 65.15.
3. Vei fi o cunună* strălucitoare în
mâna Domnului, o legătură împărătească
în mâna Dumnezeului tău. *Zah. 9.16.
4. Nu* te vor mai numi „Părăsită**“

şi nu-ţi vor mai numi pământul un pustiu†, ci te vor numi: „Plăcerea Mea este în ea“, şi ţara ta o vor numi „Beula“, „Măritată“, căci Domnul Îşi pune plăcerea în tine, şi ţara ta se va mărita iarăşi.

*Osea 1.10. 1 Pet. 2.10. **Cap. 49.14; 54.6,7. †Cap. 54.1.

5. Cum se uneşte un tânăr cu o fecioară, aşa se vor uni fiii tăi cu tine; şi cum se bucură mirele de mireasa lui, aşa* Se va bucura Dumnezeul tău de tine. *Cap. 65.19.

6. Pe zidurile tale, Ierusalime, am* pus nişte străjeri care nu vor tăcea niciodată, nici zi, nici noapte! Voi care aduceţi aminte Domnului de el, nu vă odihniţi deloc! *Ezec. 3.17; 33.7.

7. Şi nu-I daţi răgaz, până nu va aşeza din nou Ierusalimul şi-l va face o* laudă pe pământ. *Cap. 61.11. Ţef. 3.20.

8. Domnul a jurat pe dreapta Lui şi pe braţul Lui cel puternic, zicând: „Nu voi mai da* grâul tău hrană vrăjmaşilor tăi, şi fiii străinului nu vor mai bea vinul tău pentru care tu te-ai ostenit. *Deut. 28.31, etc. Ier. 5.17.

9. Ci cei ce vor strânge grâul, aceia îl vor mânca şi vor lăuda pe Domnul, şi cei ce vor face vinul, aceia îl vor bea în* curţile Locaşului Meu celui Sfânt.“

*Deut. 12.12; 14.23,26; 16.11,14.

10. Treceţi, treceţi pe porţi! Pregătiţi* o cale poporului! Croiţi, croiţi drum, daţi pietrele la o parte! Ridicaţi** un steag peste popoare!

*Cap. 40.3; 57.14. **Cap. 11.12.

11. Iată ce vesteşte Domnul până la marginile pământului: „Spuneţi* fiicei Sionului: „Iată**, Mântuitorul tău vine; iată, plata este cu El, şi răsplătirile merg înaintea Lui.“

*Zah. 9.9. Mat. 21.5. Ioan 12.15. **Cap. 40.10. Apoc. 22.12.

12. Ei vor fi numiţi „Popor sfânt“, „Răscumpăraţi ai Domnului“. Iar pe tine te vor numi „Cetate căutată şi nepărăsită*“. *Vers. 4.

O zi de răzbunare

63 1. Cine este acesta care vine din Edom, din Boţra, în haine roşii, în haine strălucitoare şi calcă mândru în plinătatea puterii Lui? – „Eu sunt Cel care am făgăduit mântuirea şi am putere să izbăvesc! –

2. Dar pentru ce Îţi sunt hainele roşii*, şi veşmintele Tale ca veşmintele celui ce calcă în teasc? – *Apoc. 19.13.

3. „Eu singur* am călcat în teasc, şi nici un om dintre popoare nu era cu Mine; i-am călcat astfel în mânia Mea şi i-am zdrobit în urgia Mea; aşa că sângele lor a ţâşnit pe veşmintele Mele, şi Mi-am mânjit toate hainele Mele cu el. *Plân. 1.15. Apoc. 14.19,20; 19.15.

4. Căci în inima Mea era o zi de răzbunare* şi venise anul celor răscumpăraţi ai Mei. *Cap. 34.8; 61.2.

5. Mă uitam împrejur*, şi nu era nimeni** să M-ajute, şi Mă îngrozeam, dar nu era cine să Mă sprijine; atunci braţul† Meu Mi-a fost într-ajutor, şi urgia Mea M-a sprijinit!

*Cap. 41.28; 59.16. **Ioan 16.32. †Ps. 98.1. Cap. 59.16.

6. Am călcat astfel în picioare popoare în mânia Mea, le-am* îmbătat în urgia Mea şi le-am vărsat sângele pe pământ.“ *Apoc. 16.16.

Rugăciunea poporului

7. Voi vesti îndurările Domnului, faptele Lui minunate, după tot ce a făcut Domnul pentru noi! Voi spune marea Lui bunătate faţă de casa lui Israel, căci i-a făcut după îndurările şi bogăţia dragostei Lui.

8. El a zis: „Negreşit, ei sunt poporul Meu, nişte copii care nu vor fi necredincioşi!“ Şi astfel El S-a făcut Mântuitorul lor.

9. În toate necazurile* lor n-au fost fără ajutor, şi Îngerul** care este înaintea feţei Lui i-a mântuit; El însuşi i-a răscumpărat, în dragostea† şi îndurarea Lui, şi necurmat i-a sprijinit†† şi i-a purtat în zilele din vechime. *Judc. 10.16. Zah. 2.8. Fapt. 9.4. **Exod 14.19; 23.20,21; 33.14. Mal. 3.1. Fapt. 12.11. †Deut. 7.7,8. ††Exod 19.4. Deut. 1.31; 32.11,12. Cap. 46.3,4.

10. Dar ei au fost neascultători* şi au întristat** pe Duhul Lui cel Sfânt; iar El li S-a făcut vrăjmaş† şi a luptat împotriva lor. *Exod 15.24. Num. 14.11. Ps. 78.56; 95.9. **Ps. 78.40. Fapt. 7.51. Efes. 4.30. †Exod 23.21.

11. Atunci poporul Său şi-a adus aminte de zilele străvechi ale lui Moise şi a zis: „Unde este Acela care i-a scos din mare* cu păstorul turmei Sale? Unde este Acela care punea** în mijlocul lor Duhul Lui cel Sfânt,

*Exod 14.30; 32.11,12. Num. 14.13,14, etc. Ier. 2.6. **Num. 11.17,25. Neem. 9.20. Dan. 4.8. Hag. 2.5.

12. care povăţuia dreapta lui Moise cu braţul Său cel* slăvit, care despica** apele înaintea lor ca să-Şi facă un Nume veşnic,

*Exod 15.6. **Exod 14.21. Ios. 3.16.

13. care îi călăuzea* prin valuri, ca un cal pe loc neted, fără ca ei să se poticnească?“ *Ps. 106.9.

14. Ca fiara care se coboară în vale
aşa i-a dus Duhul Domnului la odihnă.
Aşa ai povăţuit Tu pe poporul Tău,
ca* să-Ţi faci un Nume plin de slavă!
*2 Sam. 7.23.
15. Priveşte* din cer şi vezi, din locu-
inţa** Ta cea sfântă şi slăvită: unde
este râvna şi puterea Ta? Fiorul inimii
Tale† şi îndurările Tale nu se mai arată
faţă de mine!
*Deut. 26.15. Ps. 80.14. **Ps. 33.14. †Ier. 31.20. Osea 11.8.
16. Totuşi* Tu eşti Tatăl nostru! Căci
Avraam nu** ne cunoaşte, şi Israel nu
ştie cine suntem; dar Tu, Doamne, eşti
Tatăl nostru, Tu, din veşnicie Te
numeşti „Mântuitorul nostru“.
*Deut. 32.6. 1 Cron. 29.10. Cap. 64.8. **Iov 14.21. Ecl. 9.5.
17. Pentru ce, Doamne, ne laşi* să
rătăcim de la căile Tale şi ne împie-
treşti** inima ca să nu ne temem de
Tine? Întoarce-Te†, din dragoste pentru
robii Tăi, pentru seminţiile moştenirii
Tale! *Ps. 119.10.
**Cap. 6.10. Ioan 12.40. Rom. 9.18. †Num. 10.36. Ps. 90.13.
18. Poporul Tău cel* sfânt n-a
stăpânit ţara decât puţină vreme;
vrăjmaşii noştri** au călcat în
picioare Locaşul Tău cel Sfânt.
*Deut. 7.6; 26.19. Cap. 62.12. Dan. 8.24. **Ps. 74.7.
19. Am ajuns ca un popor pe care
niciodată nu l-ai cârmuit Tu şi peste
care niciodată nu s-a chemat Numele
Tău...

64 1. O! de ai despica* cerurile şi
Te-ai coborî, s-ar topi munţii**
înaintea Ta *Ps. 144.5. **Judc. 5.5. Mica 1.4.
2. ca de un foc care aprinde vreas-
curile, ca de un foc care face apa să
dea în clocot! Ţi-ar cunoaşte atunci
vrăjmaşii Numele şi ar tremura nea-
murile înaintea Ta!
3. Când ai făcut* minuni la care nu
ne aşteptam, Te-ai coborât, şi munţii
s-au zguduit înaintea Ta
*Exod 34.10. Judc. 5.4,5. Ps. 68.8. Hab. 3.3,6.
4. cum niciodată* nu s-a pomenit,
nici nu s-a auzit vorbindu-se şi cum
nici n-a văzut vreodată ochiul aşa
ceva: anume ca un alt dumnezeu afară
de Tine să fi făcut asemenea lucruri
pentru cei ce se încred în el.
*Ps. 31.19. 1 Cor. 2.9.
5. Tu ieşi înaintea celor ce împlinesc
cu bucurie dreptatea*, celor ce umblă
în căile Tale şi îşi aduc aminte** de
Tine. Dar Te-ai mâniat, pentru că am†
păcătuit: vom suferi noi veşnic sau
putem fi mântuiţi?
*Fapt. 10.35. **Cap. 26.8. †Mal. 3.6.
6. Toţi am ajuns ca nişte necuraţi, şi
toate faptele noastre bune* sunt ca o
haină mânjită. Toţi suntem ofiliţi** ca
o frunză, şi nelegiuirile noastre ne iau
ca vântul. *Filp. 3.9. **Ps. 90.5,6.
7. Nu este nimeni* care să cheme
Numele Tău sau care să se trezească şi
să se alipească de Tine: de aceea ne-ai
ascuns faţa Ta şi ne laşi să pierim din
pricina nelegiuirilor noastre. *Osea 7.7.
8. Dar*, Doamne, Tu eşti Tatăl nostru;
noi suntem lutul, şi Tu, olarul** care
ne-ai întocmit: suntem cu toţii lucrarea†
mâinilor Tale. *Cap. 63.16.
**Cap. 29.16; 45.9. Ier. 18.6. Rom. 9.20,21. †Efes. 2.10.
9. Nu Te mânia* prea mult, Doamne,
şi nu-Ţi aduce aminte în veci de
nelegiuire! Priveşte, dar, spre noi, căci
toţi suntem** poporul Tău.
*Ps. 74.1,2; 79.8. **Ps. 79.13.
10. Cetăţile Tale cele sfinte sunt
pustii; Sionul este pustiu, Ierusalimul*,
o pustietate! *Ps. 79.1.
11. Casa noastră* cea sfântă şi
slăvită, în care părinţii noştri cântau
laudele Tale, a ajuns pradă flăcărilor,
şi tot ce aveam mai scump** a fost
pustiit.
*2 Împ. 25.9. 2 Cron. 36.19. Ps. 74.7. **Ezec. 24.21,25.
12. După toate acestea, Te vei opri*
Tu, Doamne? Vei tăcea** Tu oare şi
ne vei întrista nespus de mult?
*Cap. 42.14. **Ps. 83.1.

Răsplătirile Domnului

65 1. „Eram gata să răspund* celor
ce nu întrebau de Mine, eram
gata să fiu găsit de cei ce nu Mă
căutau; am zis: „Iată-Mă, iată-Mă!“
către un neam care nu chema**
Numele Meu.
*Rom. 9.24-26,30; 10.20. Efes. 2.12,13. **Cap. 63.19.
2. Mi-am întins mâinile* toată ziua
spre un popor răzvrătit care umblă pe
o cale rea, în voia gândurilor lui!
*Rom. 10.21.
3. Spre un popor care nu conteneşte
să Mă* mânie în faţă aducând jertfe**
în grădini şi arzând tămâie pe
cărămizile de pe acoperiş;
*Deut. 32.21. **Lev. 17.5. Cap. 1.29; 66.17.
4. care locuieşte* în morminte şi
petrece noaptea în peşteri mâncând**
carne de porc şi având în străchini
bucate necurate,
*Deut. 18.11. **Lev. 11.7. Cap. 66.17.
5. şi care totuşi* zice: „Dă-te înapoi,
nu te apropia de mine, căci sunt
sfânt!“... Asemenea lucruri sunt un

fum în nările Mele, un foc care arde necontenit! *Mat. 9.11. Luca 5.30; 18.11. Iuda 19.
6. Iată ce am hotărât* în Mine: Nici** gând să tac, ci† îi voi pedepsi; da, îi voi pedepsi. *Deut. 32.34. Mal. 3.16. **Ps. 50.3. †Ps. 79.12. Ier. 16.18. Ezec. 11.21.
7. Pentru nelegiuirile voastre – zice Domnul – şi pentru nelegiuirile* părinţilor voştri care au ars tămâie** pe munţi şi M-au batjocorit† pe înălţimi, de aceea, le voi măsura plata pentru faptele lor din trecut.“
*Exod 20.5. **Ezec. 18.6. †Ezec. 20.27,28.
8. Aşa vorbeşte Domnul: „După cum, când se găseşte zeamă într-un strugure, se zice: „Nu-l nimici, căci este o binecuvântare* în el!“, tot aşa, şi Eu voi face la fel, din dragoste pentru robii Mei, ca să nu nimicesc totul.
*Ioel 2.14.
9. Voi scoate o sământă din Iacov, şi din Iuda, un moştenitor al munţilor Mei; aleşii Mei* vor stăpâni ţara, şi robii Mei vor locui în ea.
*Vers. 15,22. Mat. 24.22. Rom. 11.5,7.
10. Saronul* va sluji ca loc de păşune oilor, şi valea Acor** va sluji de culcuş boilor, pentru poporul Meu care Mă va căuta. *Cap. 33.9; 35.2. **Ios. 7.24,26. Osea 2.15.
11. Dar pe voi care părăsiţi pe Domnul, care uitaţi muntele Meu cel sfânt*, care puneţi o masă** „norocului[1]“ şi umpleţi un pahar în cinstea „sorţii[2]“,
*Vers. 25. Cap. 56.7; 57.13. **Ezec. 23.41. 1 Cor. 10.21.
12. vă sortesc sabiei, şi toţi veţi pleca genunchiul ca să fiţi înjunghiaţi; căci Eu am chemat*, şi n-aţi răspuns, am vorbit, şi n-aţi ascultat, ci aţi făcut ce este rău înaintea Mea şi aţi ales ce nu-Mi place.“ *2 Cron. 36.15,16. Prov. 1.24, etc. Cap. 66.4. Ier. 7.13. Zah. 7.7. Mat. 21.34-43.
13. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată că robii Mei vor mânca, iar voi veţi fi flămânzi; iată că robii Mei vor bea, iar vouă vă va fi sete; iată că robii Mei se vor bucura, şi voi vă veţi ruşina;
14. iată că robii Mei vor cânta de veselă ce le va fi inima, dar voi veţi striga de durerea pe care o veţi avea în suflet şi vă veţi boci* de mâhnit ce vă va fi duhul. *Mat. 8.12. Luca 13.28.
15. Veţi lăsa numele vostru ca blestem* aleşilor** Mei; şi anume: „Domnul Dumnezeu vă va omorî“ şi va da† robilor Săi un alt nume.
*Ier. 29.22. Zah. 8.13. **Vers. 9,22. †Cap. 62.2. Fapt. 11.26.

16. Aşa că, cine* se va binecuvânta în ţară se va binecuvânta în Dumnezeul adevărului, şi cine va jura** în ţară va jura pe Dumnezeul adevărului, căci vechile suferinţe vor fi uitate, vor fi ascunse de ochii Mei. *Ps. 72.17. Ier. 4.2. **Deut. 6.13. Ps. 63.11. Cap. 19.18; 45.23. Ţef. 1.5.
17. Căci iată, Eu fac ceruri noi* şi un pământ nou; aşa că nimeni nu-şi va mai aduce aminte de lucrurile trecute şi nimănui nu-i vor mai veni în minte.
*Cap. 51.16; 66.22. 2 Pet. 3.13. Apoc. 21.1.
18. Ci vă veţi bucura şi vă veţi veseli pe vecie pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie, şi pe poporul lui, în bucurie.
19. Eu însumi Mă voi veseli* asupra Ierusalimului şi Mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi** în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul ţipetelor.
*Cap. 62.5. **Cap. 35.10; 51.11. Apoc. 7.17; 21.4.
20. Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puţine, nici bătrâni care să nu-şi împlinească zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr, şi cel ce va muri în vârstă de o sută de ani* va fi blestemat ca păcătos.
*Ecl. 8.12.
21. Vor zidi* case şi le vor locui; vor sădii vii şi le vor mânca rodul.
*Lev. 26.16. Deut. 28.30. Cap. 62.8. Amos 9.14.
22. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele; nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul; căci zilele poporului* Meu vor fi ca zilele copacilor, şi aleşii** Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.
*Ps. 92.12. **Vers. 9,15.
23. Nu vor munci degeaba şi nu vor avea* copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sământă** binecuvântată de Domnul, şi copiii lor vor fi împreună cu ei. *Deut. 28.41. Osea 9.12. **Cap. 61.9.
24. Înainte* ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta! *Ps. 32.5. Dan. 9.21.
25. Lupul şi mielul* vor paşte împreună, leul va mânca paie ca boul, şi şarpele se va hrăni** cu ţărână. Nici un rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.“ *Cap. 11.6,7,9. **Gen. 3.14.

66 1. Aşa vorbeşte Domnul: „Cerul* este scaunul Meu de domnie, şi pământul este aşternutul picioarelor Mele! Ce Casă aţi putea voi să-Mi

1. Sau: Gad 2. Sau: Meni

zidiţi şi ce loc Mi-aţi putea voi da ca locuinţă?
*1 Împ. 8.27. 2 Cron. 6.18. Mat. 5.34,35. Fapt. 7.48,49; 17.24.
2. Toate aceste lucruri doar mâna Mea le-a făcut şi toate şi-au căpătat astfel fiinţa – zice Domnul. – Iată* spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă** şi are duhul mâhnit, spre cel ce se teme† de cuvântul Meu. *Cap. 57.15; 61.1. **Ps. 34.18; 51.17. †Ezra 9.4; 10.3. Prov. 28.14. Vers. 5.
3. Cine înjunghie* un bou ca jertfă nu este mai bun decât cel ce ucide un om; cine jertfeşte un miel este ca cel ce ar rupe gâtul unui câine**; cine aduce un dar de mâncare este ca cel ce ar vărsa sânge de porc; cine arde tămâie este ca cel ce s-ar închina la idoli; toţi aceştia îşi aleg căile lor, şi sufletul lor găseşte plăcere în urâciunile lor. *Cap. 1.11. **Deut. 23.18.
4. De aceea, şi Eu voi alege ce este spre nefericirea lor şi voi aduce peste ei lucrurile de care se tem, căci*, când am chemat Eu, n-au răspuns, şi, când am vorbit Eu, n-au ascultat, ci au făcut ce este rău înaintea Mea şi au ales ce nu-Mi place!“ *Prov. 1.24. Cap. 65.12. Ier. 7.13.
5. Ascultaţi cuvântul Domnului, voi care vă temeţi* de cuvântul Lui: „Iată ce zic fraţii voştri care vă urăsc şi vă izgonesc din pricina Numelui Meu: „Să-Şi arate Domnul slava**, ca să vă vedem bucuria!“ – Dar ei vor rămâne† de ruşine!“ *Vers. 2. **Cap. 5.19. †2 Tes. 1.10. Tit 2.13.
6. Un glas răsunător iese din cetate! Un glas iese din Templu! Este glasul Domnului, care dă vrăjmaşilor lui plata cuvenită!
7. „Înainte ca să simtă dureri, a născut şi înainte ca să-i vină suferinţele, a dat naştere unui fiu.
8. Cine a auzit vreodată aşa ceva? Cine a văzut vreodată aşa ceva? Se poate naşte oare o ţară într-o zi? Se naşte un neam aşa dintr-odată? Abia au apucat-o muncile, şi fiica Sionului şi-a şi născut fiii!
9. Aş putea să deschid pântecele mamei şi să nu las să nască? – zice Domnul. – Eu, care fac să nască, aş putea să împiedic oare naşterea? – zice Dumnezeul tău.
10. Bucuraţi-vă împreună cu Ierusalimul şi veseliţi-vă cu el, toţi cei ce-l iubiţi; împărţiţi şi bucuria cu el, acum, toţi cei ce l-aţi plâns,
11. ca să fiţi săturaţi bând laptele mângâierilor lui, ca să vă desfătaţi în totul de plinătatea slavei lui.“
12. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Iată*, voi îndrepta spre el pacea ca un râu, şi slava neamurilor, ca un pârâu ieşit din matcă, şi veţi fi alăptaţi**, veţi fi purtaţi† în braţe şi dezmierdaţi pe genunchi.
*Cap. 48.18; 60.5. **Cap. 60.16. †Cap. 49.22; 60.4.
13. Cum mângâie pe cineva mama sa, aşa vă voi mângâia Eu; da, veţi fi mângâiaţi în Ierusalim!“
14. Şi când veţi vedea aceste lucruri, inima vi se va bucura, şi* oasele voastre vor prinde putere ca iarba. – Domnul îşi va arăta astfel puterea faţă de robii Săi, dar va face pe vrăjmaşii Lui să-I simtă mânia. *Ezec. 37.1, etc.
15. Căci iată*, Domnul vine într-un foc, şi carele Lui sunt ca un vârtej; Îşi preface mânia într-un jăratic, şi ameninţările, în flăcări de foc.
*Cap. 9.5. 2 Tes. 1.8.
16. Căci cu foc Îşi aduce Domnul la îndeplinire judecăţile, şi cu sabia* Lui pedepseşte pe oricine; şi cei ucişi de Domnul vor fi mulţi la număr.
*Cap. 27.1.
17. Cei ce se sfinţesc* şi se curăţă în grădini, mergând unul câte unul în mijlocul celor ce mănâncă şi carne de porc, şi şoareci, şi alte lucruri urâcioase, toţi aceia vor pieri – zice Domnul. *Cap. 65.3,4.
18. Eu pedepsesc faptele şi gândurile lor! Dar vine vremea când voi strânge toate neamurile şi toate limbile; ele vor veni şi vor vedea slava Mea.
19. Şi voi pune un semn* între ele şi voi trimite la neamuri pe cei ce vor scăpa din Israel, la Tarsis, la Pul şi la Lud, care trag cu arcul, la Tubal şi la Iavan, în ostroavele depărtate care n-au auzit vorbindu-se niciodată de Mine şi n-au văzut slava Mea; ei vor vesti** slava Mea printre neamuri.
*Luca 2.34. **Mal. 1.11.
20. Vor aduce pe toţi fraţii voştri din mijlocul tuturor neamurilor, ca dar* Domnului, pe cai, în care şi pe tărgi, pe catâri şi pe dromaderi, la muntele Meu cel sfânt, la Ierusalim – zice Domnul – cum îşi aduc copiii lui Israel darurile de mâncare într-un vas curat la Casa Domnului. *Rom. 15.16.
21. Şi voi lua şi dintre ei pe unii ca preoţi şi leviţi* – zice Domnul.
*Exod 19.6. Cap. 61.6. 1 Pet. 2.9. Apoc. 1.6.

22. Căci, după cum cerurile cele noi*
şi pământul cel nou, pe care le voi
face, vor dăinui înaintea Mea – zice
Domnul – aşa va dăinui şi sământa
voastră şi numele vostru.
*Cap. 65.17. 2 Pet. 3.13. Apoc. 21.1.
23. În fiecare lună* nouă şi în fiecare
Sabat, va veni** orice făptură să se
închine înaintea Mea – zice Domnul.
*Zah. 14.16. **Ps. 65.2.
24. Şi, când vor ieşi, vor vedea trupurile
moarte* ale oamenilor care s-au răzvrătit
împotriva Mea; căci viermele** lor nu
va muri, şi focul lor nu se va stinge; şi
vor fi o pricină de groază pentru orice
făptură.“ *Vers. 16. **Marc. 9.44,46,48.

IEREMIA

(Deuteronom 32.15-43. 2 Cronici 36.13, etc. Neemia 9.29-31. Plângeri 3.1.
Ţefania 3.1-4. Zaharia 7.11, etc. Fapte 9.16.)

1 1. Cuvintele lui Ieremia, fiul lui
Hilchia, unul din preoţii din Anatot*,
din ţara lui Beniamin.
*Ios. 21.18. 1 Cron. 6.60. Cap. 32.7-9.
2. Cuvântul Domnului i-a vorbit pe
vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împă-
ratul lui Iuda, în al treisprezecelea an
al domniei lui,
3. şi pe vremea lui Ioiachim, fiul lui
Iosia, împăratul lui Iuda, până la
sfârşitul anului al unsprezecelea* al
lui Zedechia, fiul lui Iosia, împăratul
lui Iuda, până** pe vremea când a fost
dus Ierusalimul† în robie, în luna†† a
cincea.
*Cap. 25.3. **Cap. 39.2. †Cap. 52.12,15. ††2 Împ. 25.8.
4. „Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
5. „Mai înainte ca să te fi* întocmit în
pântecele mamei tale, te** cunoşteam,
şi mai înainte ca să fi ieşit tu din
pântecele ei, Eu te pusesem deoparte†
şi te făcusem proroc al neamurilor.“
*Isa. 49.1,5. **Exod 33.12,17. †Luca 1.15,41. Gal. 1.15,16.
6. Eu am răspuns: „Ah! Doamne
Dumnezeule*, vezi că eu nu ştiu să
vorbesc, căci sunt un copil.“
*Exod 4.10; 6.12,30. Isa. 6.5.
7. Dar Domnul mi-a zis: „Nu zice:
„Sunt un copil“, căci te vei duce la toţi
aceia la care te voi trimite şi vei spune
tot* ce-ţi voi porunci.
*Num. 22.20,38. Mat. 28.20.
8. Nu te teme* de ei; căci Eu sunt cu
tine** ca să te scap – zice Domnul.“
*Vers. 17. Ezec. 2.6; 3.9. **Exod 3.12. Deut. 31.6,8. Ios. 1.5.
Cap. 15.20. Fapt. 26.17. Evr. 13.6.
9. Apoi Domnul Şi-a întins* mâna şi
mi-a atins gura. Şi Domnul mi-a zis:
„Iată, pun cuvintele Mele** în gura ta.
*Isa. 6.7. **Isa. 51.16. Cap. 5.14.
10. Iată*, astăzi te pun peste neamuri
şi peste împărăţii, ca să smulgi** şi să
tai, să dărâmi şi să nimiceşti, să zideşti
şi să sădeşti.“
*1 Împ. 19.17. **Cap. 18.7. 2 Cor. 10.4,5.
11. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel: „Ce vezi, Ieremio?“ Eu am
răspuns: „Văd un veghetor.“
12. Şi Domnul mi-a zis: „Bine ai văzut;
căci Eu veghez asupra cuvântului Meu
ca să-l împlinesc.“
13. Cuvântul Domnului mi-a vorbit a
doua oară astfel: „Ce vezi?“ Eu am
răspuns: „Văd un cazan* clocotind
dinspre miazănoapte.“ *Ezec. 11.3,7; 24.3.
14. Şi Domnul mi-a zis: „De la miază-
noapte* va izbucni nenorocirea peste
toţi locuitorii ţării. *Cap. 4.6; 6.1.
15. Căci iată, voi chema* toate popoa-
rele împărăţiilor de la miazănoapte,
zice Domnul; ele vor veni şi îşi vor
aşeza fiecare scaunul de domnie** la
intrarea porţilor Ierusalimului, împo-
triva tuturor zidurilor lui de jur
împrejur şi împotriva tuturor cetăţilor
lui Iuda.
*Cap. 5.15; 6.22; 10.22; 25.9. **Cap. 39.3; 43.10.
16. Îmi voi rosti judecăţile împotriva
lor, din pricina întregii lor răutăţi,
pentru că M-au părăsit* şi au adus
tămâie altor dumnezei şi s-au închinat
înaintea lucrării mâinilor lor.
*Deut. 28.20. Cap. 17.13.
17. Dar tu încinge-ţi coapsele*,
scoală-te şi spune-le tot ce-ţi voi
porunci. Nu tremura** înaintea lor, ca
nu cumva să te fac să tremuri înaintea
lor. *1 Împ. 18.46. 2 Împ. 4.29; 9.1. Iov 38.3.
Luca 12.35. 1 Pet. 1.13. **Exod 3.12. Vers. 8. Ezec. 2.6.
18. Iată că în ziua aceasta te fac o
cetate întărită*, un stâlp de fier şi un
zid de aramă împotriva întregii ţări,

împotriva împăraţilor lui Iuda, împotriva căpeteniilor lui, împotriva preoţilor lui şi împotriva poporului ţării.
*Isa. 50.7. Cap. 6.27; 15.20.

19. Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui; căci Eu* sunt cu tine ca să te scap, zice Domnul.“ *Vers. 8.

Mustrarea poporului

2 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Du-te şi strigă la urechile cetăţii Ierusalimului: „Aşa vorbeşte Domnul: „Mi-aduc aminte încă de dragostea pe care o aveai când erai tânără*, de iubirea ta, când erai logodită, când Mă urmai** în pustiu, într-un pământ nesemănat.
*Ezec. 16.8,22,60; 23.3,8,19. Osea 2.15. **Deut. 2.7.

3. Atunci Israel* era închinat Domnului, era cele dintâi roade** ale Lui; toţi cei ce mâncau† din ele se făceau vinovaţi, şi venea nenorocirea peste ei, zice Domnul.“
*Exod 19.5,6. **Iac. 1.18. Apoc. 14.4. †Cap. 12.14; 50.7.

4. Ascultaţi cuvântul Domnului, casa lui Iacov, şi voi, toate familiile casei lui Israel!

5. Aşa vorbeşte Domnul: „Ce nelegiuire* au găsit părinţii voştri în Mine, de s-au depărtat de Mine şi au mers după nimicuri**, şi au ajuns ei înşişi de nimic? *Isa. 5.4. Mica 6.3. **2 Împ. 17.15. Iona 2.8.

6. Ei n-au întrebat: „Unde este Domnul care ne-a scos* din ţara Egiptului, care ne-a povăţuit prin pustiu**, printr-un pământ uscat şi plin de gropi, printr-un pământ unde domneşte seceta şi umbra morţii, printr-un pământ pe unde nimeni nu trece şi unde nu locuieşte nici un om?“
*Isa. 63.9,11,13. Osea 13.4. **Deut. 8.15; 32.10.

7. V-am adus într-o ţară ca o livadă de pomi*, ca să-i mâncaţi roadele şi bunătăţile; dar voi aţi venit, Mi-aţi spurcat** ţara şi Mi-aţi prefăcut moştenirea într-o urâciune.
*Num. 13.27; 14.7,8. Deut. 8.7-9. **Lev. 18.25,27,28. Num. 35.33,34. Ps. 78.58,59; 106.38. Cap. 3.1; 16.18.

8. Preoţii n-au întrebat: „Unde este Domnul?“ Păzitorii Legii* nu M-au cunoscut, păstorii sufleteşti Mi-au fost necredincioşi, prorocii** au prorocit prin Baal şi au alergat după cei ce nu sunt de nici un† ajutor.
*Mal. 2.6,7. Rom. 2.20. **Cap. 23.13. †Vers. 11. Hab. 2.18.

9. De aceea, Mă voi certa* cu voi, zice Domnul, şi Mă voi certa cu copiii** copiilor voştri.
*Ezec. 20.35,36. Mica 6.2. **Exod 20.5. Lev. 20.5.

10. Treceţi în ostroavele Chitim şi priviţi! Trimiteţi la Chedar, uitaţi-vă bine şi vedeţi dacă s-a întâmplat acolo aşa ceva:

11. şi-a schimbat* vreodată un popor dumnezeii, măcar că ei nu sunt** dumnezei? Dar poporul Meu şi-a† schimbat Slava cu ceva†† care nu este de nici un ajutor! *Mica 4.5. **Ps. 115.4. Isa. 37.19. Cap. 16.20. †Ps. 106.20. Rom. 1.23. ††Vers. 8.

12. Miraţi-vă* de aşa ceva, ceruri, înfioraţi-vă de spaimă şi groază, zice Domnul. *Isa. 1.2. Cap. 6.19.

13. Căci poporul Meu a săvârşit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii*, şi şi-au săpat puţuri, puţuri crăpate care nu ţin apă.
*Ps. 36.9. Cap. 17.13; 18.14. Ioan 4.14.

14. Este Israel un rob* cumpărat, sau fiu de rob născut în casă? Atunci pentru ce a ajuns de pradă? *Exod 4.22.

15. Nişte pui* de lei mugesc şi strigă împotriva lui şi-i pustiesc ţara; cetăţile îi sunt arse şi fără locuitori.
*Isa. 1.7. Cap. 4.7.

16. Chiar şi cei din Nof şi Tahpanes* îţi vor zdrobi creştetul capului.
*Cap. 43.7-9.

17. Nu ţi-ai făcut* tu singur lucrul acesta pentru că ai părăsit pe Domnul Dumnezeul tău când te îndrepta** pe calea cea bună? *Cap. 4.18. **Deut. 32.10.

18. Şi acum, ce cauţi să te duci* în Egipt să bei apa** Nilului? Ce cauţi să te duci în Asiria să bei apa râului?
*Isa. 30.1,2. **Ios. 13.3.

19. Tu singur te pedepseşti cu răutatea* ta şi tu singur te loveşti cu necredincioşia ta, şi vei şti şi vei vedea ce rău şi amar este să părăseşti pe Domnul Dumnezeul tău şi să n-ai nici o frică de Mine, zice Domnul Dumnezeul oştirilor. *Isa. 3.9. Osea 5.5.

20. Demult ţi-ai sfărâmat jugul, ţi-ai rupt legăturile şi ai* zis: „Nu mai vreau să slujesc ca un rob!“ Căci pe orice deal** înalt şi sub orice copac verde te-ai întins ca o† curvă.
*Exod 19.8. Ios. 24.18. Judc. 10.16. 1 Sam. 12.10. **Deut. 12.2. Isa. 57.5,7. Cap. 3.6. †Exod 34.15,16.

21. Te sădisem ca o vie minunată* şi de cel mai bun soi: cum te-ai schimbat şi te-ai prefăcut într-o coardă** de viţă sălbatică?
*Exod 15.17. Ps. 44.2; 80.8. Isa. 5.1, etc.; 60.21. Mat. 21.33. Marc. 12.1. Luca 20.9. **Deut. 32.32. Isa. 1.21; 5.4.

22. Chiar dacă te-ai spăla cu silitră*, chiar dacă ai da cu multă sodă,

nelegiuirea** ta tot ar rămâne scrisă
înaintea Mea, zice Domnul Dumnezeu.
*Iov 9.30. **Deut. 32.34. Iov 14.17. Osea 13.12.
23. Cum* poţi să zici: „Nu m-am
spurcat şi nu m-am dus după Baali“?
Priveşte-ţi urma paşilor în vale** şi
vezi ce ai făcut, dromader† iute la
mers şi care baţi drumurile şi le
încrucişezi!
*Prov. 30.12. **Cap. 7.31. †Iov 39.5-8. Cap. 14.6.
24. Măgăriţă sălbatică deprinsă cu
pustiul, care gâfâie în aprinderea patimii
ei, cine o va împiedica să-şi facă
pofta? Toţi cei ce o caută n-au nevoie
să se ostenească: o găsesc în luna ei.
25. Nu te lăsa cu picioarele goale,
nu-ţi usca gâtlejul de sete! Dar* tu zici:
„Degeaba, nu! Căci iubesc dumnezeii**
străini şi vreau să merg după ei.“
*Cap. 18.12. **Deut. 32.16. Cap. 3.13.
26. Cum rămâne uluit un hoţ când
este prins, aşa de uluiţi vor rămâne cei
din casa lui Israel, ei, împăraţii lor,
căpeteniile lor, preoţii lor şi prorocii lor.
27. Ei zic lemnului: „Tu eşti tatăl
meu!“, şi pietrei: „Tu mi-ai dat viaţa!“
Căci ei Îmi întorc spatele şi nu se uită
la Mine. Dar când sunt în nenorocire*,
zic: „Scoală-Te şi scapă-ne!“
*Judc. 10.10. Ps. 78.34. Isa. 26.16.
28. Unde sunt* dumnezeii tăi pe care
ţi i-ai făcut? Să se scoale ei, dacă pot
să te scape** în vremea nenorocirii!
Căci câte† cetăţi ai, atâţia dumnezei
ai, Iuda!
*Deut. 32.37. Judc. 10.14. **Isa. 45.20. †Cap. 11.13.
29. Pentru ce vă* certaţi cu Mine?
Toţi Mi-aţi fost necredincioşi, zice
Domnul. *Vers. 23,35.
30. Degeaba v-am lovit* copiii, n-au
luat seama la certare; sabia voastră a
mâncat** pe prorocii voştri ca un leu
nimicitor. *Isa. 1.5; 9.13. Cap. 5.3. **2 Cron.
36.16. Neem. 9.26. Mat. 23.29, etc. Fapt. 7.52. 1 Tes. 2.15.
31. O, neam rău de oameni, uitaţi-vă
bine la cuvântul Domnului care zice:
„Am fost Eu un pustiu* pentru Israel
sau o ţară plină de întuneric beznă?
Pentru ce zice atunci poporul Meu:
„Suntem slobozi**, nu voim† să ne
întoarcem la Tine“?
*Vers. 5. **Ps. 12.4. †Deut. 32.15.
32. Îşi uită fata podoabele sau mireasa
brâul? Dar poporul Meu M-a uitat* de
zile fără număr. *Ps. 106.21. Cap. 13.25. Osea 8.14.
33. Ce bine ştii să-ţi întocmeşti căile
când este vorba să cauţi ce iubeşti!
Chiar şi la nelegiuire te deprinzi.
34. Până şi pe poalele hainei tale se
află sângele sărmanilor* nevinovaţi pe
care nu i-ai prins făcând nici o
spargere. *Ps. 106.38. Cap. 19.4.
35. Şi, cu toate acestea*, tu zici: „Da,
sunt nevinovat! Să se întoarcă acum
mânia Lui de la mine!“ Iată**, Mă voi
certa cu tine, pentru că† zici: „N-am
păcătuit!“
*Vers. 23,29. **Vers. 9. †Prov. 28.13. 1 Ioan 1.8,10.
36. Pentru ce* atâta grabă ca să-ţi
schimbi drumul? Din Egipt îţi va veni
ruşinea**, cum† ţi-a venit şi din
Asiria! *Vers. 18. Cap. 31.22.
Osea 5.13; 12.1. **Isa. 30.3. Cap. 37.7. †2 Cron. 28.16,20,21.
37. Tot de acolo vei ieşi cu mâinile*
pe cap; căci Domnul leapădă pe aceia
în care te încrezi, şi nu vei izbuti cu ei.
*2 Sam. 13.19.

3 1. El zice: „Când se desparte un
bărbat de nevasta sa, pe care o
părăseşte, şi ea ajunge nevasta altuia,
se mai întoarce* bărbatul acesta la ea?
N-ar fi chiar şi ţara** aceea spurcată?
Şi tu ai curvit† cu mulţi ibovnici, şi
să†† te întorci iarăşi la Mine? – zice
Domnul. *Deut. 24.4. **Cap. 2.7.
†Cap. 2.20. Ezec. 16.26,28,29. ††Cap. 4.1. Zah. 1.3.
2. Ridică-ţi ochii spre înălţimi* şi
priveşte: unde n-ai curvit? Te ţineai**
la drumuri ca arabul în pustiu şi ai
spurcat† ţara prin curviile tale şi cu
răutatea ta! *Deut. 12.2. Cap. 2.20.
**Gen. 38.14. Prov. 23.28. Ezec. 16.24,25. †Vers. 9. Cap. 2.7.
3. Măcar că ploile au fost oprite*, şi
ploaia de primăvară a lipsit, totuşi tu
ţi-ai păstrat fruntea de curvă** şi n-ai
vrut să ai ruşine! *Lev. 26.19. Deut. 28.23,24.
Cap. 9.12; 14.4. **Cap. 5.3; 6.15; 8.12. Ezec. 3.7. Ţef. 3.5.
4. Acum, nu-i aşa?, strigi la Mine:
„Tată! Tu ai fost* Prietenul tinereţii**
mele!? *Prov. 2.17. **Cap. 2.2. Osea 2.15.
5. Îşi va ţine El mânia* pe vecie? O
va păstra El întotdeauna?“ Iată, aşa ai
vorbit, şi totuşi ai făcut lucruri nele-
giuite cât ai putut!“
*Ps. 77.7, etc.; 103.9. Isa. 57.16. Vers. 12.

Îndemnuri la pocăinţă

6. Domnul mi-a zis, pe vremea
împăratului Iosia: „Ai văzut ce a făcut
necredincioasa* Israel? S-a dus** pe
orice munte înalt şi sub orice copac
verde şi a curvit acolo.
*Vers. 11,14. Cap. 7.24. **Cap. 2.20.
7. Eu ziceam că, după ce a făcut*
toate aceste lucruri, se va întoarce la

Mine. Dar nu s-a întors. Şi sora** ei,
vicleana Iuda, a fost martoră la aceasta.
*2 Împ. 17.13. **Ezec. 16.46; 23.2,4.
8. Şi cu toate că a* văzut că M-am
despărţit** de necredincioasa Israel,
din pricina tuturor preacurviilor ei, şi
i-am dat cartea ei de despărţire, totuşi
sora sa, vicleana† Iuda, nu s-a temut,
ci s-a dus să curvească la fel.
*Ezec. 23.9. **2 Împ. 17.6,18. †Ezec. 23.11, etc.
9. Şi astfel, prin necurăţia ei strigă-
toare, Israel a spurcat* ţara, a prea-
curvit cu piatra** şi lemnul.
*Vers. 2. Cap. 2.7. **Cap. 2.27.
10. Cu toate acestea vicleana Iuda,
sora ei, nu s-a întors la Mine din toată
inima* ei, ci cu prefăcătorie, zice
Domnul.“ *2 Cron. 34.33. Osea 7.14.
11. Domnul mi-a zis: „Necredincioasa
Israel pare nevinovată faţă de vicleana*
Iuda. *Ezec. 16.51; 23.11.
12. Du-te de strigă aceste cuvinte
spre miazănoapte* şi zi: „Întoarce-te,
necredincioasa Israel, zice Domnul.
Nu voi arunca o privire întunecoasă
împotriva voastră, căci sunt** milostiv,
zice Domnul, şi nu ţin mânie pe vecie.
*2 Împ. 17.6. **Ps. 86.15; 103.8,9. Vers. 5.
13. Recunoaşte-ţi* numai nelegiuirea,
recunoaşte că ai fost necredincioasă
Domnului Dumnezeului tău, că ai
alergat** încoace şi încolo la dum-
nezei străini†, sub orice copac†† verde,
şi că n-ai ascultat glasul Meu, zice
Domnul.
*Lev. 26.40, etc. Deut. 30.1,2, etc. Prov. 28.13. **Vers. 2.
Ezec. 16.15,24,25. †Cap. 2.25. ††Deut. 12.2.
14. Întoarceţi-vă, copii răzvrătiţi,
zice Domnul; căci* Eu sunt Stăpânul
vostru, Eu vă voi lua, pe unul** dintr-o
cetate, pe doi dintr-o familie, şi vă voi
aduce înapoi în Sion.
*Cap. 31.32. Osea 2.19,20. **Rom. 11.5.
15. Vă voi da păstori* după inima
Mea, şi vă vor paşte** cu pricepere şi
cu înţelepciune.
*Cap. 23.4. Ezec. 34.23. Efes. 4.11. **Fapt. 20.28.
16. Când vă veţi înmulţi şi veţi creşte
în ţară, în zilele acelea, zice Domnul,
nu se va mai vorbi de chivotul legă-
mântului Domnului şi nu-i va mai veni
nimănui* în gând, nu-şi vor mai aduce
aminte de el, nu-i vor mai simţi lipsa
şi nici nu vor mai face altul.
*Isa. 65.17.
17. În vremea aceea, Ierusalimul se
va numi „Scaunul de domnie al Dom-
nului“; toate neamurile se vor strânge
la Ierusalim în* Numele Domnului şi
nu vor mai urma pornirile inimii** lor
rele. *Isa. 60.9. **Cap. 11.8.
18. În zilele acelea, casa* lui Iuda va
umbla cu casa lui Israel şi vor veni
împreună din ţara de la miazănoapte**
în ţara† pe care am dat-o în stăpânire
părinţilor voştri. *Isa. 11.13.
Ezec. 37.16-22. Osea 1.11. **Vers. 12. Cap. 31.8. †Amos 9.15.
19. Eu ziceam: „Cum să te pun
printre copiii Mei şi să-ţi dau o ţară
plăcută*, o moştenire, podoabă între
podoabele neamurilor?“ Mă gândeam
că Mă vei chema: „Tată**!“ şi nu te
vei mai abate de la Mine.
*Ps. 106.24. Ezec. 20.6. Dan. 8.9; 11.16,41,45. **Isa. 63.16.
20. Dar, cum este necredincioasă
iubitului său o femeie, aşa Mi-aţi fost
necredincioşi* voi, casa lui Israel,
zice Domnul! *Isa. 48.8. Cap. 5.11.
21. Un vuiet se aude pe înălţimi*:
sunt plânsetele şi rugăminţile de iertare
ale copiilor lui Israel; căci şi-au sucit
calea şi au uitat pe Domnul Dum-
nezeul lor. *Isa. 15.2.
22. Întoarceţi-vă*, copii răzvrătiţi, şi
vă voi ierta** abaterile.“ – „Iată-ne,
venim la Tine, căci Tu eşti Domnul
Dumnezeul nostru.
*Vers. 14. Osea 14.1. **Osea 6.1; 14.4.
23. În adevăr*, zadarnic se aşteaptă
mântuire de la dealuri şi de la mulţi-
mea munţilor; în adevăr, în** Domnul
Dumnezeul nostru este mântuirea lui
Israel. *Ps. 121.1,2. **Ps. 3.8.
24. Idolii, dimpotrivă*, au mâncat
rodul muncii părinţilor noştri, din
tinereţea noastră, oile şi boii lor, fiii şi
fiicele lor. *Cap. 11.13. Osea 9.10.
25. Să ne culcăm în ruşinea noastră
şi să ne învelim cu ocara noastră, căci
am păcătuit* împotriva Domnului
Dumnezeului nostru, noi şi părinţii
noştri, din tinereţea noastră şi până în
ziua de azi, şi n-am ascultat** glasul
Domnului Dumnezeului nostru.“
*Ezra 9.7. **Cap. 22.21.

4 1. „Israele, de te vei întoarce, dacă
te vei întoarce* la Mine, zice
Domnul, dacă vei scoate urâciunile
tale dinaintea Mea, nu vei mai rătăci.
*Cap. 3.1,22. Ioel 2.12.
2. Dacă* vei jura: „Viu este Domnul!“
cu adevăr**, cu neprihănire şi cu
dreptate, atunci neamurile† vor fi
binecuvântate în El şi se vor făli†† cu
El. *Deut. 10.20. Isa. 45.23; 65.16. Cap. 5.2. **Isa. 48.1.
Zah. 8.8. †Gen. 22.18. Ps. 72.17. Gal. 3.8. ††Isa. 45.25. 1 Cor. 1.31.
3. Căci aşa vorbeşte Domnul către

oamenii din Iuda şi din Ierusalim: „Deşteleniţi-vă* un ogor nou şi nu semănaţi între** spini! *Osea 10.12. **Mat. 13.7,22.
4. Tăiaţi-vă împrejur* pentru Domnul,
tăiaţi-vă împrejur inimile, oamenii lui Iuda şi locuitori ai Ierusalimului, ca nu cumva să izbucnească mânia Mea ca un foc şi să se aprindă fără să se poată stinge, din pricina răutăţii faptelor voastre!
*Deut. 10.16; 30.6. Cap. 9.26. Rom. 2.28,29. Col. 2.11.

O năvălire străină

5. Daţi de ştire în Iuda, vestiţi la
Ierusalim şi spuneţi: „Sunaţi din trâmbiţă în ţară! Strigaţi în gura mare şi ziceţi: „Strângeţi-vă* şi haidem în cetăţile întărite!“ *Cap. 8.14.
6. Înălţaţi un steag spre Sion, fugiţi şi
nu vă opriţi! Căci de la miazănoapte* aduc nenorocirea şi un mare prăpăd.“
*Cap. 1.13-15; 6.1,22.
7. Leul se aruncă* din tufarul său,
nimicitorul** neamurilor a pornit, şi-a părăsit locul ca să-ţi pustiască† ţara, să-ţi dărâme cetăţile, şi nimeni să nu mai locuiască în ele. *2 Împ. 24.1. Cap. 5.6. Dan. 7.4. **Cap. 25.9. †Isa. 1.7. Cap. 2.15.
8. De aceea acoperiţi-vă* cu saci,
plângeţi şi gemeţi; căci mânia aprinsă a Domnului nu se abate de la noi.
*Isa. 22.12. Cap. 6.26.
9. „În ziua aceea, zice Domnul,
împăratul şi căpeteniile îşi vor pierde inima, preoţii vor rămâne încremeniţi, şi prorocii, uimiţi.“
10. Eu am zis: „Ah! Doamne Dum-
nezeule! Ai înşelat* în adevăr pe poporul acesta şi Ierusalimul, când** ai zis: „Veţi avea pace!“, şi totuşi sabia le ameninţă viaţa.“
*Ezec. 14.9. 2 Tes. 2.11. **Cap. 5.12; 14.13.
11. În vremea aceea se va zice popo-
rului acestuia şi Ierusalimului: „Un vânt* arzător suflă din locurile înalte ale pustiului pe drumul fiicei poporului Meu, nu ca să vânture, nici ca să cureţe grâul. *Cap. 51.1. Ezec. 11.17. Osea 13.15.
12. Ci un vânt năprasnic vine de
acolo până la Mine! Acum le voi* rosti hotărârea!“ *Cap. 1.16.
13. Iată, nimicitorul înaintează ca norii;
carele lui* sunt ca un vârtej, caii** lui sunt mai uşori decât vulturii. Vai de noi căci suntem prăpădiţi!“ –
*Isa. 5.28. **Deut. 28.49. Plân. 4.19. Osea 8.1. Hab. 1.8.
14. Curăţă-ţi inima* de rău, Ieru-
salime, ca să fii mântuit! Până când vei păstra gânduri nelegiuite în inima ta? *Isa. 1.16. Iac. 4.8.
15. Căci un glas care porneşte de la
Dan* şi vesteşte nenorocirea, o vesteşte de la muntele lui Efraim. *Cap. 8.16.
16. „Spuneţi lucrul acesta neamurilor,
faceţi-l cunoscut Ierusalimului: „Vin nişte împresurători dintr-o ţară* depărtată şi strigă împotriva cetăţilor lui Iuda. *Cap. 5.15.
17. Ca cei ce păzesc un ogor* ei
înconjoară Ierusalimul, căci s-a răzvrătit împotriva Mea, zice Domnul. –
*2 Împ. 25.1,4.
18. Acesta este rodul căilor şi fap-
telor tale*, este vina răutăţii tale, dacă este aşa de amar şi te pătrunde până la inimă.“ *Ps. 107.17. Isa. 50.1. Cap. 2.17,19.
19. Măruntaiele* mele! Măruntaiele
mele! Cum mă doare înăuntrul inimii mele! Îmi bate inima, nu pot să tac! Căci auzi, suflete, sunetul trâmbiţei şi strigătul de război.
*Isa. 15.5; 16.11; 21.3; 22.4. Cap. 9.1,10. Luca 19.42.
20. Se vesteşte dărâmare* peste
dărâmare, căci toată ţara este pustiită; colibele** îmi sunt pustiite deodată, şi corturile, într-o clipă!
*Ps. 42.7. Ezec. 7.26. **Cap. 10.20.
21. Până când voi vedea steagul
fâlfâind şi voi auzi sunetul trâmbiţei? –
22. „Căci poporul Meu este nebun,
nu Mă cunoaşte; sunt nişte copii fără minte şi lipsiţi de pricepere; sunt meşteri* să facă răul, dar nu ştiu să facă binele.“ – *Rom. 16.19.
23. Mă uit la pământ*, şi iată că este
pustiu** şi gol; mă uit la ceruri, şi lumina lor a pierit! *Isa. 24.19. **Gen. 1.2.
24. Mă uit* la munţi, şi iată că sunt
zguduiţi; şi toate dealurile se clatină!
*Isa. 5.25. Ezec. 38.20.
25. Mă uit, şi iată că nu este nici un
om; şi toate păsările cerurilor* au fugit! *Ţef. 1.3.
26. Mă uit, şi iată, Carmelul este un
pustiu; şi toate cetăţile sale sunt nimicite înaintea Domnului şi înaintea mâniei Lui aprinse!
27. Căci aşa vorbeşte Domnul:
„Toată ţara va fi pustiită; dar nu o voi nimici* de tot. *Cap. 5.10,18; 30.11; 46.28.
28. Din pricina aceasta, ţara* este în
jale, şi cerurile** sus sunt întunecate; căci Eu am zis, am hotărât lucrul acesta şi nu-Mi pare rău† de el, nu Mă voi întoarce.
*Osea 4.3. **Isa. 5.30; 50.3. †Num. 23.19. Cap. 7.16.

29. La vuietul călăreţilor şi arcaşilor, toate cetăţile fug; se ascund în păduri şi se suie pe stânci; toate cetăţile sunt părăsite, nu mai au locuitori.
30. Şi tu, pustiito, ce vei face? Te vei îmbrăca în cârmâz, te vei împodobi cu podoabe de aur, îţi vei sulemeni* ochii; dar degeaba te vei înfrumuseţa: ibovnicii tăi** te dispreţuiesc şi vor să-ţi ia viaţa.
*2 Împ. 9.30. Ezec. 23.40. **Cap. 22.20,22. Plân. 1.2,19.
31. Căci Eu aud nişte ţipete ca ale unei femei în chinurile naşterii, ţipete de durere ca la cea dintâi facere. Este glasul fiicei Sionului care suspină şi întinde* mâinile zicând: „Nenorocita de mine! Mor din pricina ucigaşilor!“
*Isa. 1.15. Plân. 1.17.

5 1. Cutreieraţi uliţele Ierusalimului, uitaţi-vă, întrebaţi şi căutaţi* în pieţe, dacă se găseşte un om, dacă** este vreunul care să înfăptuiască ce este drept, care să se ţină de adevăr, şi voi ierta† Ierusalimul.
*Ezec. 22.30. **Gen. 18.23, etc. Ps. 12.1. †Gen. 18.26.
2. Chiar când* zic: „Viu** este Domnul!“, ei jură† strâmb.“
*Tit 1.16. **Cap. 4.2. †Cap. 7.9.
3. Doamne, nu văd ochii Tăi* adevărul? Tu-i loveşti**, şi ei nu simt nimic; îi nimiceşti, şi nu vor să ia învăţătură; iau o înfăţişare mai tare decât stânca, nu vor† să se întoarcă la Tine.
*2 Cron. 16.9. **Isa. 1.5; 9.13. Cap. 2.30. †Cap. 7.28. Ţef. 3.2.
4. Eu ziceam: „Numai cei mici sunt aşa; ei lucrează fără minte, pentru că nu cunosc* calea Domnului, Legea Dumnezeului lor! *Cap. 8.7.
5. Mă voi duce deci la cei mari şi le voi vorbi; căci ei* cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor!“ Dar toţi au sfărâmat** jugul şi au rupt legăturile. *Mica 3.1. **Ps. 2.3.
6. De aceea îi omoară leul* din pădure şi-i nimiceşte lupul** din pustiu. Stă la pândă pardosul† înaintea cetăţilor lor: toţi cei ce vor ieşi din ele vor fi sfâşiaţi; căci fărădelegile lor sunt multe, abaterile lor s-au înmulţit!
*Cap. 4.7. **Ps. 104.20. Hab. 1.8. Ţef. 3.3. †Osea 13.7.
7. „Cum să te iert? – zice Domnul – Copiii tăi M-au părăsit şi jură* pe dumnezei care** n-au fiinţă. Şi, după ce le-am primit† jurămintele, se dedau la preacurvie şi aleargă cu grămada în casa curvei!
*Ios. 23.7. Ţef. 1.5. **Deut. 32.21. Gal. 4.8. †Deut. 32.15.
8. Ca nişte cai* bine hrăniţi, care aleargă încoace şi încolo, fiecare nechează** după nevasta aproapelui său. *Ezec. 22.11. **Cap. 13.27.
9. Să* nu pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu Mă răzbun Eu** pe un asemenea popor?
*Vers. 29. Cap. 9.9. **Cap. 44.22.
10. Suiţi-vă* pe zidurile ei şi dărâmaţi, dar** nu nimiciţi de tot! Luaţi-i butucii aceştia, căci nu sunt ai Domnului! *Cap. 39.8. **Vers. 18. Cap. 4.27.
11. Căci casa* lui Israel şi casa lui Iuda Mi-au fost necredincioase, zice Domnul. *Cap. 3.20.
12. Ei tăgăduiesc* pe Domnul şi zic: „Nu** este El! Şi nu† va veni nenorocirea peste noi; nu vom vedea nici sabia, nici foametea.
*2 Cron. 36.16. Cap. 4.10. **Isa. 28.15. †Cap. 14.13.
13. Prorocii sunt vânt, şi nu Dumnezeu vorbeşte în ei. Aşa să li se facă şi lor!“
14. De aceea aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul oştirilor: „Pentru că aţi zis lucrul acesta, iată*, cuvântul Meu îl fac foc în gura ta, şi poporul acesta, lemne, ca să-i ardă focul acesta.
*Cap. 1.9.
15. Iată, aduc de departe un neam împotriva voastră, casă a lui Israel – zice Domnul – un neam* tare, un neam** străvechi, un neam a cărui limbă n-o cunoşti şi ale cărui vorbe nu le pricepi. *Deut. 28.49.
Isa. 5.26. Cap. 1.15; 6.22. **Isa. 39.3. Cap. 4.16.
16. Tolba lui cu săgeţi este ca un mormânt deschis; toţi sunt nişte viteji.
17. El îţi va mânca secerişul* şi pâinea, îţi va mânca fiii şi fiicele, îţi va mânca oile şi boii, îţi va mânca via şi smochinul; şi îţi va trece prin sabie cetăţile întărite în care te încrezi.
*Lev. 26.16. Deut. 28.31,33.
18. Dar, şi în zilele acelea, zice Domnul, nu vă voi nimici* de tot.
*Cap. 4.27.
19. Dacă veţi întreba atunci: „Pentru ce* ne-a făcut toate acestea Domnul Dumnezeul nostru?“ Aşa le vei răspunde: „După cum voi M-aţi părăsit** şi aţi slujit unor dumnezei străini în ţara voastră, tot aşa acum veţi sluji† unor străini într-o ţară care nu este a voastră!“ *Deut. 29.24, etc.
1 Împ. 9.8,9. Cap. 23.22; 16.10. **Cap. 2.13. †Deut. 28.48.
20. Spuneţi lucrul acesta casei lui Iacov, vestiţi-l în Iuda şi ziceţi:
21. „Ascultaţi lucrul acesta, popor*

fără minte şi fără inimă, care are ochi
şi nu vede, urechi, şi n-aude! *Isa. 6.9.
Ezec. 12.2. Mat. 13.14. Ioan 12.40. Fapt. 28.26. Rom. 11.8.
22. Nu voiţi să vă temeţi* de Mine,
zice Domnul, nu voiţi să tremuraţi
înaintea Mea?“ – Eu am pus mării**
ca hotar nisipul, hotar veşnic pe care
nu trebuie să-l treacă. Şi chiar dacă
valurile ei se înfurie, totuşi sunt
neputincioase; urlă, dar nu-l trec.
*Apoc. 15.4. **Iov 26.10; 38.10,11. Ps. 104.9. Prov. 8.29.
23. Poporul acesta însă are o inimă
dârză şi răzvrătită; se răscoală şi
pleacă,
24. şi nu zic în inima lor: „Să ne
temem de Domnul Dumnezeul nostru
care dă ploaie* la vreme, ploaie
timpurie** şi târzie şi ne păstrează†
săptămânile hotărâte pentru seceriş.“
*Ps. 147.8. Cap. 14.22. Mat. 5.45. Fapt. 14.17. **Deut.
11.14. Ioel 2.23. †Gen. 8.22.
25. Din pricina nelegiuirilor voastre*
n-au loc aceste orânduiri, păcatele
voastre vă lipsesc de aceste bunătăţi.
*Cap. 3.3.
26. Căci în poporul Meu sunt oameni
răi; ei pândesc* ca păsărarul care
întinde laţuri, întind curse şi prind
oameni. *Prov. 1.11,17,18. Hab. 1.15.
27. Cum se umple o colivie de păsări,
aşa se umplu casele lor prin vicleşug;
aşa ajung ei puternici şi bogaţi.
28. Se îngraşă*, lucesc de grăsime;
întrec orice măsură în rău, nu apără
pricina**, pricina orfanului, ca să le
meargă bine†, nu fac dreptate celor
lipsiţi. *Deut. 32.15.
**Isa. 1.23. Zah. 7.10. †Iov 12.6. Ps. 73.12. Cap. 12.1.
29. Să nu pedepsesc* Eu aceste
lucruri, zice Domnul, să nu Mă răzbun
Eu pe un asemenea popor?
*Vers. 9. Mal. 3.5.
30. Grozave lucruri, urâcioase* lucruri
se fac în ţară. *Cap. 23.14. Osea 6.10.
31. Prorocii prorocesc neadevăruri*,
preoţii stăpânesc cu ajutorul lor, şi
poporului Meu îi plac** aceste lucruri.
Dar ce veţi face la urmă?“
*Cap. 14.14; 23.25,26. Ezec. 13.6. **Mica 2.11.

6 1. „Fugiţi, copii ai lui Beniamin,
fugiţi din mijlocul Ierusalimului,
sunaţi din trâmbiţă la Tecoa, ridicaţi
un semn la Bet-Hacherem*! Căci de la
miazănoapte se vede venind o neno-
rocire** şi un mare prăpăd.
*Neem. 3.14. **Cap. 1.14; 4.6.
2. Pe frumoasa şi subţirica fiică a
Sionului o nimicesc!
3. La ea vin păstorii cu turmele lor, îşi
întind corturile* în jurul ei şi îşi pasc
fiecare partea lui.“ – *2 Împ. 25.1,4. Cap. 4.17.
4. „Pregătiţi-vă* s-o bateţi! Haidem!
Să ne suim ziua namiaza** mare!“...
Vai de noi, căci ziua scade, şi umbrele
de seară se lungesc.
*Cap. 51.27. Ioel 3.9. **Cap. 15.8.
5. Haidem să ne suim noaptea şi
să-i dărâmăm casele împărăteşti!“ –
6. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor:
„Tăiaţi copaci şi ridicaţi şanţuri
împotriva Ierusalimului! Aceasta este
cetatea care trebuie pedepsită; căci în
mijlocul ei este numai apăsare.
7. Cum ţâşnesc apele dintr-o fântână*,
aşa ţâşneşte răutatea ei din ea; nu se
aude în ea decât silnicie** şi prăpăd;
durerea şi rănile Îmi izbesc fără
curmare privirile.
*Isa. 57.20. **Ps. 55.9-11. Cap. 20.8. Ezec. 7.11,23.
8. Ia învăţătură, Ierusalime, ca nu
cumva să Mă depărtez* de tine şi să fac
din tine un pustiu, o ţară nelocuită!“
*Ezec. 23.18. Osea 9.12.
9. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor:
„Vor culege rămăşiţele lui Israel cum
se culeg ciorchinii rămaşi dintr-o vie.
– Puneţi din nou mâna pe ea ca şi
culegătorul pe mlădiţe.“ –
10. Cui să vorbesc şi pe cine să iau
martor ca să m-asculte? Urechea lor*
este netăiată împrejur şi nu sunt în stare
să ia aminte. Iată**, cuvântul Domnului
este o ocară pentru ei şi nu le place de
el. *Exod 6.12. Cap. 7.26. Fapt. 7.51. **Cap. 20.8.
11. Eu sunt aşa de plin* de mânia
Domnului, că n-o pot opri. – „Toarn-o
peste** copilul de pe uliţă şi peste
adunările tinerilor. Căci şi bărbatul
şi nevasta vor fi prinşi, şi bătrânul
şi cel încărcat de zile.
*Cap. 20.9. **Cap. 9.21.
12. Casele* lor vor trece în stăpâ-
nirea altora, ogoarele şi nevestele lor
de asemenea, când Îmi voi întinde
mâna asupra locuitorilor ţării, zice
Domnul. *Deut. 28.30. Cap. 8.10.
13. Căci de la cel mai mic până la cel
mai mare, toţi sunt lacomi de* câştig;
de la proroc până la preot, toţi înşală.
*Isa. 56.11. Cap. 8.10; 14.18; 23.11. Mica 3.5,11.
14. Leagă în chip uşuratic* rana fiicei
poporului Meu, zicând**: „Pace! Pace!“
Şi totuşi nu este pace!
*Cap. 8.11. Ezec. 13.10. **Cap. 4.10; 14.13; 23.17.
15. Sunt daţi de ruşine*, căci săvâr-
şesc urâciuni; şi totuşi nu roşesc şi nu

ştiu de ruşine. De aceea vor cădea
împreună cu cei ce cad, vor fi răstur-
naţi, când îi voi pedepsi, zice Dom-
nul.“ *Cap. 3.3; 8.12.
16. Aşa vorbeşte Domnul: „Staţi în
drumuri, uitaţi-vă şi întrebaţi care sunt
cărările cele vechi*, care este calea
cea bună: umblaţi pe ea, şi veţi găsi**
odihnă pentru sufletele voastre!“ Dar ei
răspund: „Nu vrem să umblăm pe ele!“
*Isa. 8.20. Cap. 18.15. Mal. 4.4. Luca 16.29. **Mat. 11.29.
17. Am pus nişte străjeri peste voi:
„Fiţi cu luare aminte la sunetul trâm-
biţei!“ Dar ei răspund: „Nu vrem să
fim cu luare aminte*!“
*Isa. 21.11; 58.1. Cap. 25.4. Ezec. 3.17. Hab. 2.1.
18. De aceea, ascultaţi, neamuri, şi
luaţi seama la ce li se va întâmpla,
adunare a popoarelor!
19. Ascultă* şi tu, pământule! Iată, voi
aduce peste poporul acesta o neno-
rocire care va fi rodul** gândurilor
lui; căci n-au luat aminte la cuvintele
Mele şi au nesocotit Legea Mea.
*Isa. 1.2. **Prov. 1.31.
20. Ce nevoie am* Eu de tămâia care
vine din Seba**, de trestia mirositoare
dintr-o ţară depărtată? Arderile† voastre
de tot nu-Mi plac, şi jertfele voastre
nu-Mi sunt plăcute.“ *Ps. 40.6; 50.7-9. Isa. 1.11;
66.3. Amos 5.21. Mica 6.6, etc. **Isa. 60.6. †Cap. 7.21.
21. De aceea, aşa vorbeşte Domnul:
„Iată, voi pune înaintea poporului
acestuia nişte pietre de poticnire, de
care se vor lovi împreună părinţi şi fii,
vecini şi prieteni, şi vor pieri.“
22. Aşa vorbeşte Domnul: „Iată că vine
un popor din ţara de la miazănoapte*,
un neam mare se ridică de la marginile
pământului. *Cap. 1.15; 5.15; 10.22; 50.41-43.
23. Ei poartă arc şi suliţă; sunt
cumpliţi şi fără milă; glasul lor urlă
ca* marea; sunt călare pe cai şi gata de
luptă ca un om pregătit de război
împotriva ta, fiica Sionului!“ *Isa. 5.30.
24. La vuietul apropierii lor, mâinile
ni se slăbesc, ne apucă groaza* ca
durerea unei femei care naşte. –
*Cap. 4.31; 13.21; 49.24; 50.43.
25. Nu ieşiţi în ogoare şi nu mergeţi
pe drumuri! Căci acolo este sabia
vrăjmaşului, răspândind spaima de jur
împrejur!
26. Fiica poporului meu, acoperă-te cu
un sac* şi tăvăleşte-te** în cenuşă,
jeleşte-te† ca după singurul tău fiu,
varsă lacrimi, lacrimi amare! Căci pe
neaşteptate vine pustiitorul peste noi. –
*Cap. 4.8. **Cap. 25.34. Mica 1.10. †Zah. 12.10.
27. „Te pusesem de pază* peste
poporul Meu ca o cetăţuie, ca să le
cunoşti şi să le cercetezi calea.
*Cap. 1.18; 15.20.
28. Toţi sunt nişte* răzvrătiţi, nişte
bârfitori**, aramă† şi fier, toţi sunt
nişte stricaţi. *Cap. 5.23. **Cap. 9.4. †Ezec. 22.18.
29. Foalele ard, plumbul este topit de
foc; degeaba curăţă, căci zgura nu se
dezlipeşte.
30. De aceea se vor numi argint*
lepădat, căci Domnul i-a lepădat.“
*Isa. 1.22.

Mustrări şi ameninţări

7 1. Iată cuvântul vorbit lui Ieremia
din partea* Domnului: *Cap. 26.2.
2. „Şezi la poarta Casei Domnului,
vesteşte acolo cuvântul acesta şi
spune: „Ascultaţi cuvântul Domnului,
toţi bărbaţii lui Iuda care intraţi pe
aceste porţi ca să vă închinaţi înaintea
Domnului!
3. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor,
Dumnezeul lui Israel: „Îndreptaţi-vă
căile* şi faptele, şi vă voi lăsa să
locuiţi în locul acesta. *Cap. 18.11; 26.13.
4. Nu vă hrăniţi* cu nădejdi înşelă-
toare zicând: „Acesta este Templul
Domnului, Templul Domnului, Templul
Domnului!“ *Mica 3.11.
5. Căci numai dacă vă veţi îndrepta
căile şi faptele, dacă veţi înfăptui
dreptatea* unii faţă de alţii, *Cap. 22.3.
6. dacă nu veţi asupri pe străin, pe
orfan şi pe văduvă, dacă nu veţi vărsa
sânge nevinovat în locul acesta şi dacă
nu veţi merge* după alţi dumnezei,
spre nenorocirea voastră,
*Deut. 6.14,15; 8.19; 11.28. Cap. 13.10.
7. numai aşa* vă voi lăsa să locuiţi în
locul acesta, în ţara** pe care am
dat-o părinţilor voştri, din veşnicie în
veşnicie. *Deut. 4.40. **Cap. 3.18.
8. Dar iată că voi vă hrăniţi* cu
nădejdi înşelătoare** care nu slujesc
la nimic. *Vers. 4. **Cap. 5.31; 14.13,14.
9. Cum? Furaţi*, ucideţi, preacurviţi,
juraţi strâmb, aduceţi tămâie lui Baal,
mergeţi după alţi dumnezei** pe care
nu-i cunoaşteţi!...
*1 Împ. 18.21. Osea 4.1,2. Ţef. 1.5. **Exod 20.3. Vers. 6.
10. Şi apoi veniţi* să vă înfăţişaţi
înaintea Mea, în Casa aceasta peste
care este chemat Numele Meu**, şi
ziceţi: „Suntem izbăviţi!“... ca iarăşi
să faceţi toate aceste urâciuni!
*Ezec. 23.39. **Vers. 11,14,30. Cap. 32.34; 34.15.
11. Este Casa aceasta* peste care

este chemat Numele Meu o peşteră** de tâlhari înaintea voastră? Eu însumi văd lucrul acesta, zice Domnul!
*Isa. 56.7. **Mat. 21.13. Marc. 11.12. Luca 19.46.
12. Duceţi-vă, dar, la locul* care-Mi fusese închinat la Silo, unde** pusesem să locuiască odinioară Numele Meu, şi vedeţi ce i-am făcut† din pricina răutăţii poporului Meu, Israel!
*Ios. 18.1. Judc. 18.31. **Deut. 12.11. †1 Sam. 4.10,11. Ps. 78.60. Cap. 26.6.
13. Şi acum, fiindcă aţi făcut toate aceste fapte, zice Domnul, fiindcă v-am vorbit dis-de-dimineaţă*, şi n-aţi ascultat, fiindcă v-am chemat**, şi n-aţi răspuns, *2 Cron. 36.15. Vers. 25. Cap. 11.7. **Prov. 1.24. Isa. 65.12; 66.4.
14. voi face Casei peste care este chemat Numele Meu, în care vă puneţi încrederea, şi locului pe care vi l-am dat vouă şi părinţilor voştri, le voi face întocmai cum am făcut lui Silo*.
*1 Sam. 4.10,11. Ps. 78.60. Cap. 26.6.
15. Şi vă voi lepăda de la faţa Mea cum* am lepădat pe toţi fraţii voştri, pe toată sămânţa** lui Efraim! –
*2 Împ. 17.23. **Ps. 78.67,68.
16. Tu însă nu mijloci* pentru poporul acesta, nu înălţa nici cereri, nici rugăciuni pentru ei şi nu stărui pe lângă Mine; căci** nu te voi asculta!
*Exod 32.10. Cap. 11.14; 14.11. **Cap. 15.1.
17. Nu vezi ce fac ei în cetăţile lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului?
18. Copiii* strâng lemne, părinţii aprind focul, şi femeile frământă plămădeala ca să pregătească turte împărătesei cerului şi să toarne jertfe de băutură altor dumnezei** ca să Mă mânie. *Cap. 44.17,19. **Cap. 19.13.
19. Pe Mine Mă mânie ei* oare, zice Domnul; nu pe ei înşişi, spre ruşinea lor?“ *Deut. 32.16,21.
20. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, mânia şi urgia Mea se vor vărsa peste locul acesta, peste oameni şi dobitoace, peste copacii de pe câmp şi peste roadele pământului; şi va arde şi nu se va stinge.“
21. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Adăugaţi* arderile voastre de tot la jertfele voastre şi mâncaţi-le carnea!
*Isa. 1.11. Cap. 6.20. Amos 5.21. Osea 8.13.
22. Căci n-am vorbit* nimic cu părinţii voştri şi nu le-am dat nici o poruncă cu privire la arderi de tot şi jertfe, în ziua când i-am scos din ţara Egiptului. *1 Sam. 15.22. Ps. 51.16,17. Osea 6.6.
23. Ci iată porunca pe care le-am dat-o: „Ascultaţi glasul* Meu, şi Eu voi fi** Dumnezeul vostru, iar voi veţi fi poporul Meu; umblaţi pe toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să fiţi fericiţi.“
*Exod 15.26. Deut. 6.3. Cap. 11.4,7. **Exod 19.5. Lev. 26.12.
24. Dar* ei n-au ascultat şi n-au luat aminte, ci au urmat** sfaturile şi pornirile inimii lor rele, au dat înapoi† şi n-au mers înainte. *Ps. 81.11. Cap. 11.8. **Deut. 29.19. Ps. 81.12. †Cap. 2.27; 32.33. Osea 4.16.
25. Din ziua când au ieşit părinţii voştri din Egipt până în ziua de azi, v-am trimis* pe toţi slujitorii Mei, prorocii, i-am trimis în fiecare zi de** dimineaţă.
*2 Cron. 36.15. Cap. 25.4; 29.19. **Vers. 13.
26. Dar ei nu M-au ascultat*, n-au luat aminte; şi-au înţepenit** gâtul şi au făcut† mai rău decât părinţii lor.
*Vers. 24. Cap. 11.8; 17.23; 25.3,4. **Neem. 9.17,29. Cap. 19.15. †Cap. 16.12.
27. Şi chiar dacă le vei spune* toate aceste lucruri, tot nu te vor asculta; şi dacă vei striga la ei, nu-ţi vor răspunde. *Ezec. 2.7.
28. De aceea spune-le: „Acesta este poporul care n-ascultă glasul Domnului Dumnezeului său şi care nu* vrea să ia învăţătură; s-a dus adevărul**, a fugit din gura lor.“ – *Cap. 5.3; 32.33. **Cap. 9.3.
29. Acum, tunde-ţi* părul, Ierusalime, şi aruncă-l departe; suie-te pe înălţimi şi fă o cântare de jale! Căci Domnul leapădă şi îndepărtează neamul de oameni care I-a aţâţat urgia.
*Iov 1.20. Isa. 15.2. Cap. 16.6; 48.37. Mica 1.16.
30. Căci copiii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea Mea, zice Domnul; şi-au aşezat urâciunile* lor în Casa peste care este chemat Numele Meu ca s-o spurce. *2 Împ. 21.4,7. 2 Cron. 33.4,5,7. Cap. 23.11; 32.34. Ezec. 7.20; 8.5,6, etc. Dan. 9.27.
31. Au zidit şi locuri înalte la Tofet*, în valea Ben-Hinom, ca să-şi ardă** în foc pe fiii şi fiicele lor: lucru pe care Eu nu-l poruncisem† şi nici nu-Mi trecuse prin minte.
*2 Împ. 23.10. Cap. 19.5; 32.35. **Ps. 106.38. †Deut. 17.3.
32. De aceea iată*, vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice Tofet şi valea Ben-Hinom, ci se va zice Valea Măcelului şi se vor îngropa** morţii la Tofet din lipsă de loc.
*Cap. 19.6. **2 Împ. 23.10. Cap. 19.11. Ezec. 6.5.
33. Trupurile moarte* ale acestui popor vor fi hrana păsărilor cerului şi

a fiarelor pământului; şi nimeni nu le va
speria. *Deut. 28.26. Ps. 79.2. Cap. 12.9; 16.4; 34.20.
34. Voi face astfel să înceteze* în
cetăţile lui Iuda şi pe uliţele Ierusali-
mului strigătele de bucurie şi strigătele
de veselie, cântecele mirelui şi cântecele
miresei, căci ţara** va ajunge un
pustiu!
*Isa. 24.7,8. Cap. 16.9; 25.10; 33.11. Ezec. 26.13. Osea 2.11.
Apoc. 18.23. **Lev. 26.23. Isa. 1.7; 3.26.

8 1. În vremea aceea, zice Domnul,
se vor scoate din mormintele lor
oasele împăraţilor lui Iuda, oasele căpe-
teniilor lui, oasele preoţilor, oasele
prorocilor şi oasele locuitorilor Ieru-
salimului.
2. Le vor întinde în faţa soarelui, în
faţa lunii şi în faţa întregii oştiri a
cerurilor, pe care le-au iubit ei, cărora
le-au slujit*, pe care le-au urmat, pe
care le-au căutat şi înaintea cărora s-au
închinat. Nu le vor mai strânge**, nici
nu le vor mai îngropa, şi se vor face
gunoi† pe pământ. *2 Împ. 23.5. Ezec. 8.16.
**Cap. 22.19. †2 Împ. 9.36. Ps. 83.10. Cap. 9.22; 16.4.
3. Toţi cei ce vor rămâne din acest
neam rău vor dori mai degrabă moartea*
decât viaţa, în toate locurile unde îi
voi izgoni, zice Domnul oştirilor.
*Iov 3.21,22; 7.15,16. Apoc. 9.6.
4. Spune-le: „Aşa vorbeşte Domnul:
„Cine cade şi nu se mai scoală? Sau
cine se abate fără să se întoarcă iarăşi?
5. Pentru ce, dar, poporul acesta al
Ierusalimului se lasă dus în necurmate
rătăciri*, stăruie în înşelătorie** şi nu
vor să se întoarcă† la Dumnezeu?
*Cap. 7.24. **Cap. 9.6. †Cap. 5.3.
6. Căci Eu* sunt cu luare aminte şi
aud că ei nu vorbesc cum ar trebui;
nici unul nu se căieşte de răutatea lui
şi nu zice: „Ce am făcut?“ Ci toţi îşi
încep din nou alergarea ca un cal care
se aruncă la luptă. *2 Pet. 3.9.
7. Chiar şi cocostârcul* îşi cunoaşte
vremea pe ceruri; turtureaua**, rându-
nica şi cocorul îşi păzesc vremea
venirii lor; dar poporul Meu† nu
cunoaşte Legea Domnului!
*Isa. 1.3. **Cânt. 2.12. †Cap. 5.4,5.
8. Cum puteţi voi să ziceţi: „Suntem
înţelepţi, şi Legea* Domnului este cu
noi“? Cu adevărat, degeaba s-a pus la
lucru pana mincinoasă a cărturarilor.
*Rom. 2.17.
9. Înţelepţii* sunt daţi de ruşine, sunt
uimiţi, sunt prinşi, căci au nesocotit
cuvântul Domnului. Şi ce înţelepciune
au ei? *Cap. 6.15.
10. De aceea, pe nevestele* lor le voi
da altora, şi ogoarele lor, altor stăpâni.
Căci de la cel mai mic până la cel mai
mare, toţi sunt lacomi de câştig**
mârşav, de la proroc până la preot, toţi
înşală! *Deut. 28.30.
Cap. 6.12. Amos 5.11. Ţef. 1.13. **Isa. 56.11. Cap. 6.13.
11. Leagă în chip uşuratic* rana fiicei
poporului Meu, zicând: „Pace**! Pace!“
Şi totuşi pace nu este. *Cap. 6.14. **Ezec. 13.10.
12. Vor fi daţi de ruşine*, căci
săvârşesc astfel de urâciuni; nu roşesc
şi nu ştiu de ruşine; de aceea, vor
cădea împreună cu cei ce cad şi vor fi
răsturnaţi, când îi voi pedepsi, zice
Domnul. *Cap. 3.3; 6.15.
13. Vreau să isprăvesc cu ei, zice
Domnul. Nu vor mai fi struguri în
vie*, nici smochine în smochin**, şi
frunzele se vor veşteji. Le voi da celor
ce vor trece peste ele.“ –
*Isa. 5.1, etc. Ioel 1.7. **Mat. 21.19. Luca 13.6, etc.
14. „Pentru ce şedem jos? Strângeţi-vă*
şi haidem în cetăţile întărite ca să
pierim acolo! Căci Domnul Dumnezeul
nostru ne sorteşte la moarte, ne dă să
bem ape otrăvite**, pentru că am
păcătuit împotriva Domnului.
*Cap. 4.5. **Cap. 9.15; 23.15.
15. Aşteptam* pacea, şi nu vine
nimic mai bun; o vreme de vindecare,
şi iată groaza! *Cap. 14.19.
16. Sforăitul cailor Săi se aude dinspre
Dan* şi de vuietul nechezatului lor**
se cutremură toată ţara; vin, mănâncă
ţara şi ce cuprinde ea, cetatea şi pe cei
ce o locuiesc.“
*Cap. 4.15. **Judc. 5.22. Cap. 47.3.
17. „Căci iată că trimit între voi nişte
şerpi, nişte basilici, împotriva cărora
nu* este nici un descântec, şi vă vor
muşca, zice Domnul.“ *Ps. 58.4,5. Ecl. 10.11.
18. Aş vrea să-mi alin durerea; dar
mă doare inima în mine.
19. Iată, strigătele fiicei poporului
meu răsună dintr-o ţară* depărtată:
„Nu mai este Domnul în Sion? Nu mai
este în ea împăratul ei?“ – „Pentru ce
M-au mâniat** ei cu chipurile lor
cioplite, cu idoli străini?“ –
*Isa. 39.3. **Deut. 32.21. Isa. 1.4.
20. „Secerişul a trecut, vara s-a isprăvit,
şi noi tot nu suntem mântuiţi!“ –
21. Sunt zdrobit* de durerea fiicei
poporului meu, mă doare**, m-apucă
groaza. *Cap. 4.19; 9.1; 14.17. **Ioel 2.6. Naum 2.10.

22. Nu este nici un leac alinător* în Galaad? Nu este nici un doctor acolo? Pentru ce nu se face, dar, vindecarea fiicei poporului meu? –
*Gen. 37.25; 43.11. Cap. 46.11; 51.8.

9 1. O! de mi-ar fi capul plin* cu apă, de mi-ar fi ochii un izvor de lacrimi, aş plânge zi şi noapte pe morţii fiicei poporului meu!
*Isa. 22.4. Cap. 4.19; 13.17; 14.17. Plân. 2.11; 3.48.
2. O! dac-aş avea un han de călători în pustiu, aş părăsi pe poporul meu şi m-aş depărta de el! Căci toţi sunt nişte preacurvari* şi o ceată de mişei. *Cap. 5.7,8.
3. „Au limba întinsă* ca un arc şi aruncă minciuna; şi nu prin adevăr sunt ei puternici în ţară; căci merg din răutate în răutate, şi nu** Mă cunosc, zice Domnul.
*Ps. 64.3. Isa. 59.4,13,15. **1 Sam. 2.12. Osea 4.1.
4. Fiecare să se păzească* de prietenul lui şi să nu se încreadă în nici unul din fraţii săi; căci orice frate caută să înşele şi orice prieten umblă cu** bârfeli. *Cap. 12.6. Mica 7.5,6. **Cap. 6.28.
5. Se trag pe sfoară unii pe alţii şi nu spun adevărul; îşi deprind limba să mintă şi se trudesc să facă rău.
6. Locuinţa ta este în mijlocul făţărniciei, şi, de făţarnici ce sunt, nu vor să Mă cunoască – zice Domnul."
7. De aceea, aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Iată, îi voi topi* în cuptor şi îi voi încerca. Căci cum aş putea** să mă port altfel cu fiica poporului Meu? *Isa. 1.25. Mal. 3.3. **Osea 11.8.
8. Limba lor este o săgeată ucigătoare, nu spun decât* minciuni; cu gura vorbesc** aproapelui lor de pace, şi în fundul inimii îi întind curse.
*Ps. 12.2; 120.3. Vers. 3. **Ps. 28.3; 55.21.
9. Să nu-i pedepsesc* Eu pentru aceste lucruri, zice Domnul, să nu Mă răzbun Eu pe un asemenea popor?
*Cap. 5.9,29.
10. Munţii vreau să-i plâng şi să gem pentru ei, pentru câmpiile pustiite* vreau să fac o jelanie; căci sunt arse de tot şi nimeni nu mai trece prin ele; nu se mai aude în ele behăitul turmelor; păsările cerului şi dobitoacele** au fugit şi au pierit.
*Cap. 12.4; 23.10. Osea 4.3. **Cap. 4.25.
11. Voi face şi Ierusalimul un morman* de pietre, o vizuină de şacali**, şi cetăţile lui Iuda le voi preface într-un pustiu fără locuitori.
*Isa. 25.2. **Isa. 13.22; 34.13. Cap. 10.22.
12. Unde* este omul înţelept care să înţeleagă aceste lucruri? Să spună acela căruia i-a vorbit gura Domnului, pentru ce este nimicită ţara, arsă ca un pustiu pe unde nu mai trece nimeni?"
*Ps. 107.43. Osea 14.9.
13. Domnul zice: „Pentru că au părăsit Legea Mea pe care le-o pusesem înainte; pentru că n-au ascultat glasul Meu şi nu l-au urmat;
14. ci au umblat* după aplecările inimii lor şi au mers după Baali cum i-au** învăţat părinţii lor."
*Cap. 3.17; 7.24. **Gal. 1.14.
15. De aceea, aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi hrăni* poporul acesta cu pelin** şi-i voi da să bea ape otrăvite.
*Ps. 80.5. **Cap. 8.14; 23.15. Plân. 3.15,19.
16. Îi voi risipi* printre nişte neamuri pe care nu le-au cunoscut nici ei, nici părinţii lor şi voi trimite** sabia în urma lor, până-i voi nimici." *Lev. 26.33. Deut. 28.64. **Lev. 26.33. Cap. 44.27. Ezec. 5.2,12.
17. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Căutaţi şi chemaţi plângătoarele* să vină! Trimiteţi la femeile iscusite, ca să vină!
*2 Cron. 35.25. Iov 3.8. Ecl. 12.5. Amos 5.16. Mat. 9.23.
18. Să se grăbească să facă o cântare de jale asupra noastră ca să ne curgă lacrimile din* ochi şi să curgă apa din pleoapele noastre! *Cap.14.17.
19. Căci strigăte de jale se aud din Sion: „Cât suntem de prăpădiţi! Cât de jalnic* suntem acoperiţi de ruşine! Trebuie să părăsim ţara, căci ne-au surpat locuinţele!" – *Lev. 18.28; 20.22.
20. Ascultaţi, femeilor, cuvântul Domnului şi să prindă urechea voastră ce spune gura Lui! Învăţaţi pe copiii voştri cântece de jale, învăţaţi-vă plângeri unele pe altele!
21. Căci moartea s-a suit pe ferestrele noastre, a pătruns în casele noastre împărăteşti, a nimicit pe copii* pe uliţă, şi pe tineri, în pieţe. *Cap. 6.11.
22. „Spune: „Aşa vorbeşte Domnul: „Trupurile moarte ale oamenilor vor cădea ca gunoiul* pe câmpii, cum cade înapoia secerătorului un snop pe care nu-l strânge nimeni!" *Cap. 8.2; 16.4.
23. Aşa vorbeşte Domnul: „Înţe- leptul* să nu se laude cu înţelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăţia lui.
*Ecl. 9.11.
24. Ci* cel ce se laudă să se laude că are pricepere şi că Mă cunoaşte, că

ştie că Eu sunt Domnul care fac milă, judecată şi dreptate pe pământ! Căci** în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul. *1 Cor. 1.31. 2 Cor. 10.17. **Mica 6.8; 7.18.
25. Iată, vin zilele, zice Domnul, când* voi pedepsi pe toţi cei tăiaţi împrejur, care nu sunt tăiaţi împrejur cu inima, *Rom. 2.8,9.
26. pe egipteni, pe iudei, pe edomiţi, pe amoniţi, pe moabiţi, pe toţi cei ce îşi rad* colţurile bărbii, pe cei ce locuiesc în pustiu; căci toate neamurile sunt netăiate împrejur, şi toată casa lui Israel are inima** netăiată împrejur.
*Cap. 25.23; 49.32. **Lev. 26.41. Ezec. 44.7. Rom. 2.28,29.

Idolii şi Domnul

10 1. Ascultaţi cuvântul pe care vi-l vorbeşte Domnul, casa lui Israel!
2. Aşa vorbeşte Domnul: „Nu* vă luaţi după felul de vieţuire al neamurilor şi nu vă temeţi de semnele cerului, pentru că neamurile se tem de ele.
*Lev. 18.3; 20.23.
3. Căci obiceiurile popoarelor sunt deşarte. Taie* un lemn din pădure; mâna meşterului îl lucrează cu securea;
*Isa. 40.19,20; 44.9,10, etc.; 45.20.
4. îl împodobeşte cu argint şi aur, şi ei îl ţintuiesc* cu cuie şi ciocane ca să nu se clatine. *Isa. 41.7; 46.7.
5. Dumnezeii aceştia sunt ca o sperietoare de păsări într-un ogor de castraveţi[1] şi nu* vorbesc; sunt duşi** de alţii, pentru că nu pot să meargă. Nu vă temeţi de ei, căci nu pot să facă nici un† rău şi nu sunt în stare să facă nici un bine.“ – *Ps. 115.5; 135.16. Hab. 2.19. 1 Cor. 12.2. **Ps. 115.7. Isa. 46.1,7. †Isa. 41.23.
6. Nici unul nu este ca Tine*, Doamne! Mare eşti Tu şi mare este Numele Tău prin puterea Ta. *Exod 15.11. Ps. 86.8,10.
7. Cine* să nu se teamă de Tine, Împărate al neamurilor? Ţie se cuvine teama; căci între** toţi înţelepţii neamurilor şi în toate împărăţiile lor, nici unul nu este ca Tine.
*Apoc. 15.4. **Ps. 89.6.
8. Toţi laolaltă sunt proşti* şi fără minte, ştiinţa idolilor nu este decât deşertăciune, e lemn!
*Ps. 115.8. Isa. 41.29. Hab. 2.18. Zah. 10.2. Rom. 1.21,22.
9. Ei aduc din Tarsis foiţe de argint şi aur* din Ufaz; meşterul şi mâna argintarului le pun în lucru; hainele acestor dumnezei sunt de materii vopsite în albastru şi în purpură, toate sunt lucrate** de meşteri iscusiţi. –
*Dan. 10.5. **Ps. 115.4.
10. Dar Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu* viu şi un Împărat** veşnic. Pământul tremură de mânia Lui, şi neamurile nu pot să sufere urgia Lui. *1 Tim. 6.17. **Ps. 10.16.
11. Aşa să le vorbiţi: „Dumnezeii* care n-au făcut nici cerurile, nici pământul vor pieri** de pe pământ şi de sub ceruri. *Ps. 96.5. **Vers. 15. Isa. 2.18. Zah. 13.2.
12. Dar El a făcut* pământul prin puterea Lui, a întemeiat** lumea prin înţelepciunea Lui, a întins† cerurile prin priceperea Lui. *Gen. 1.1,6,9. Ps. 136.5,6. Cap. 51.15, etc. **Ps. 93.1. †Iov 9.8. Ps. 104.2. Isa. 40.22.
13. La tunetul* Lui, urlă apele în ceruri; El ridică** norii de la marginile pământului, dă naştere fulgerelor şi ploii şi scoate vântul din cămările Lui. *Iov 38.34. **Ps. 135.7.
14. Atunci* se arată omul cât este de prost** cu ştiinţa lui, şi orice argintar† rămâne de ruşine cu chipul lui cioplit; căci idolii†† lui nu sunt decât minciună şi nu este nici o suflare în ei;
*Cap. 51.17,18. **Prov. 30.2. †Isa. 42.17; 44.11; 45.16. ††Hab. 2.18.
15. sunt un lucru de nimic, o lucrare înşelătoare, şi vor pieri*, când va veni pedeapsa. *Vers. 11.
16. Dar Cel ce este partea* lui Iacov nu este ca ei; căci El a întocmit totul, şi Israel** este seminţia moştenirii Lui: Domnul oştirilor este numele† Lui.“ *Ps. 16.5; 73.26; 119.57. Cap. 51.19. Plân. 3.24. **Deut. 32.9. Ps. 74.2. †Isa. 47.4; 51.15; 54.5. Cap. 31.35; 32.18; 50.34.

Apropierea pedepsei

17. Ia din ţară legătura* cu ce este al tău, tu, care eşti în strâmtorare!
*Cap. 6.1. Ezec. 12.3, etc.
18. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Iată, de data aceasta, voi arunca* departe pe locuitorii ţării. Îi voi strânge de aproape ca** să simtă.“ –
*1 Sam. 25.29. Cap. 16.13. **Ezec. 6.10.
19. „Vai de* mine! Sunt zdrobită! Mă doare rana! Dar eu zic: „O nenorocire** a dat peste mine† şi o voi suferi!
*Cap. 4.19; 8.21; 9.1. **Ps. 77.10. †Mica 7.9.
20. Cortul* îmi este dărâmat, toate funiile îmi sunt rupte, fiii mei m-au părăsit, nu mai sunt; n-am pe nimeni care să-mi întindă cortul din nou sau să-mi ridice pânzele! *Cap. 4.20.
21. Păstorii s-au prostit, n-au căutat

1. Sau: ca un stâlp tras la strung

pe Domnul; pentru aceea n-au propăşit
şi li se risipesc toate turmele.
22. Iată, se aude un vuiet! O mare
zarvă vine de la miazănoapte* să
prefacă cetăţile lui Iuda într-un pustiu,
într-o vizuină** de şacali.“ –
*Cap. 1.15; 4.6; 5.15; 6.22. **Cap. 9.11.
23. Ştiu, Doamne, că soarta omului*
nu este în puterea lui; nici nu stă în
puterea omului, când umblă să-şi
îndrepte paşii spre ţintă. *Prov. 16.1; 20.24.
24. Pedepseşte-mă, Doamne*, dar cu
măsură, şi nu în mânia Ta, ca să nu mă
nimiceşti! *Ps. 6.1; 38.1. Cap. 30.11.
25. Varsă-Ţi* urgia peste neamurile
care** nu Te cunosc şi peste popoarele
care nu cheamă Numele Tău! Căci
mănâncă† pe Iacov, îl înghit, îl topesc
şi-i pustiesc locuinţa. –
*Ps. 79.6. **Iov 18.21. 1 Tes. 4.5. 2 Tes. 1.8. †Cap. 8.16.

Legământul călcat

11 1. Iată cuvântul Domnului care a
vorbit lui Ieremia din partea
Domnului astfel:
2. „Ascultaţi cuvintele acestui legă-
mânt şi spuneţi-le oamenilor lui Iuda
şi locuitorilor Ierusalimului!
3. Zi-le: „Aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeul lui Israel: „Blestemat* să fie
omul care n-ascultă cuvintele legă-
mântului acestuia *Deut. 27.26. Gal. 3.10.
4. pe care l-am poruncit părinţilor
voştri în ziua când i-am scos din ţara
Egiptului, din* cuptorul de fier, zicând:
„Ascultaţi** glasul Meu şi faceţi tot ce
vă voi porunci; şi veţi fi poporul Meu,
iar Eu voi fi Dumnezeul vostru;
*Deut. 4.20. 1 Împ. 8.51. **Lev. 26.3,12. Cap. 7.23.
5. atunci voi împlini jurământul* pe
care l-am făcut părinţilor voştri că le
voi da o ţară în care curge lapte şi
miere, cum vedeţi astăzi.“ – Şi eu am
răspuns: „Amin, Doamne!“
*Deut. 7.12,13. Ps. 105.9,10.
6. Domnul mi-a zis iarăşi: „Vesteşte
toate cuvintele acestea în cetăţile
lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului şi
zi: „Ascultaţi cuvintele legământului
acestuia şi* împliniţi-le! *Rom. 2.13. Iac. 1.22.
7. Căci am înştiinţat pe părinţii
voştri, din ziua când i-am scos din ţara
Egiptului şi până în ziua de azi; i-am
înştiinţat în toate* dimineţile, zicând:
„Ascultaţi glasul Meu!“ *Cap. 7.13,25; 35.15.
8. Dar ei n-au* ascultat, n-au luat
aminte, ci au urmat** fiecare pornirile
inimii lor rele. De aceea am împlinit
asupra lor toate cuvintele legământului
acestuia pe care le poruncisem să-l
păzească, şi pe care nu l-au păzit.“
*Cap. 7.26. **Cap. 3.17; 7.24; 9.14.
9. Domnul mi-a zis: „Este o uneltire*
între bărbaţii lui Iuda şi între locuitorii
Ierusalimului. *Ezec. 20.25. Osea 6.9.
10. S-au întors la* nelegiuirile celor
dintâi părinţi ai lor care n-au vrut să
asculte cuvintele Mele şi s-au dus şi ei
după alţi dumnezei ca să le slujească.
Casa lui Israel şi casa lui Iuda au
călcat legământul Meu pe care-l
făcusem cu părinţii lor.“ *Ezec. 20.18.
11. De aceea, aşa vorbeşte Domnul:
„Iată, voi aduce peste ei nişte nenoro-
ciri din care nu vor putea să scape. Vor
striga* la Mine, dar nu-i voi asculta!
*Ps. 18.41. Prov. 1.28. Isa. 1.15. Cap. 14.12. Ezec. 8.18.
Mica 3.4. Zah. 7.13.
12. Cetăţile lui Iuda şi locuitorii
Ierusalimului se vor duce să cheme*
pe dumnezeii cărora le aduc tămâie, dar
nu-i vor scăpa la vremea nenorocirii
lor. *Deut. 32.37,38.
13. Căci câte cetăţi* ai, atâţia dumnezei
ai, Iuda! Şi câte uliţe are Ierusalimul,
atâtea altare aţi ridicat idolilor, altare
ca să aduceţi tămâie lui Baal!... –
*Cap. 2.28.
14. Tu însă nu mijloci* pentru popo-
rul acesta, nu înălţa nici cereri, nici
rugăciuni pentru ei; căci nu-i voi
asculta nicidecum când Mă vor chema
din pricina nenorocirii lor.
*Exod 32.10. Cap. 7.16; 14.11. 1 Ioan 5.16.
15. Ce ar putea* să facă preaiubitul
Meu popor în Casa Mea? Să facă o
mulţime de nelegiuiri** în ea? Vor
îndepărta juruinţele şi carnea sfântă†,
răutatea dinaintea ta? Atunci ai putea
să te†† bucuri! – *Ps. 50.16. Isa. 1.11, etc.
**Ezec. 16.25, etc. †Hag. 2.12-14. Tit 1.15. ††Prov. 2.14.
16. „Măslin* verde, gras şi cu roade
frumoase şi plăcute“ este numele pe
care ţi-l dăduse Domnul, dar cu
vuietul unei mari trozrituri îl arde cu
foc, şi ramurile lui sunt sfărâmate.
*Ps. 52.8. Rom. 11.17.
17. Căci Domnul oştirilor care te-a
sădit* cheamă nenorocirea peste tine
din pricina răutăţii casei lui Israel şi a
casei lui Iuda pe care au făcut-o ca să
Mă mânie, aducând tămâie lui Baal.“
*Isa. 5.2. Cap. 3.21.
18. Domnul mi-a dat de ştire, şi am
ştiut; atunci Tu mi-ai arătat faptele lor.
19. Dar eu eram ca un miel blând pe

care-l duci la măcelărie şi nu ştiam planurile rele* pe care le urzeau ei împotriva mea zicând: „Să nimicim pomul cu rodul lui, să-l stârpim** din pământul† celor vii ca să nu i se mai pomenească numele.“

*Cap. 18.18. **Ps. 83.4. †Ps. 27.13; 116.9; 142.5.

20. „O, Doamne Dumnezeul oştirilor, Tu care eşti un judecător drept, care cercetezi* rărunchii şi inimile: fă-mă să văd răzbunarea Ta împotriva lor, căci Ţie Îţi încredinţez pricina mea!“

*1 Sam. 16.7. 1 Cron. 28.9. Ps. 7.9. Cap. 17.10; 20.12. Apoc. 2.23.

21. De aceea aşa vorbeşte Domnul împotriva oamenilor din Anatot care vor să-ţi ia viaţa* şi zic: „Nu proroci** în Numele Domnului, căci vei muri ucis de mâna noastră!“

*Cap. 12.5,6. **Isa. 30.10. Amos 2.12; 7.13,16. Mica 2.6.

22. De aceea aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Iată, îi voi pedepsi; tinerii vor muri ucişi de sabie, iar fiii şi fiicele lor vor muri de foamete.

23. Şi nici unul din ei nu va scăpa, căci voi aduce nenorocirea peste oamenii din Anatot în anul când îi voi* pedepsi.“

*Cap. 23.12; 46.21; 48.44; 50.27. Luca 19.44.

12 1. Tu eşti prea drept*, Doamne, ca să mă cert cu Tine; vreau totuşi să Te întreb asupra orânduirilor Tale. Pentru ce propăşeşte** calea celor răi, şi toţi mişeii trăiesc în pace?

*Ps. 51.4. **Iov 12.6; 21.7. Ps. 37.1,35; 73.3, etc. Cap. 5.28. Hab. 1.4. Mal. 3.15.

2. I-ai sădit, au prins rădăcină, cresc, fac rod. Ce-i drept, eşti aproape* de gura lor, dar departe de inima lor!

*Isa. 29.13. Mat. 15.8. Marc. 7.6.

3. Totuşi, Tu, Doamne, mă* cunoşti, mă vezi, îmi cercetezi** inima şi vezi că este cu Tine. Ia-i ca pe nişte oi care trebuie tăiate şi pregăteşte-i pentru ziua† măcelului!

*Ps. 17.3; 139.1. **Cap. 11.20. †Iac. 5.5.

4. Până când să se jelească* ţara şi să se usuce iarba de pe toate câmpiile? Pier vitele** şi păsările din pricina răutăţii† locuitorilor. Căci ei zic: „El (Ieremia) n-are să ne vadă sfârşitul!“ –

*Cap. 23.10. Osea 4.3. **Cap. 4.25; 7.20; 9.10. Osea 4.3. †Ps. 107.34.

5. „Dacă, alergând cu cei ce aleargă pe picioare, ei te obosesc, cum vei putea să te iei la întrecere cu nişte cai? Şi, dacă nu te crezi la adăpost decât într-o ţară liniştită, ce vei face pe malurile îngâmfate ale* Iordanului?

*Ios. 3.15. 1 Cron. 12.15. Cap. 48.19; 50.44.

6. Căci chiar fraţii* tăi şi casa tatălui tău te vând, ei înşişi strigă în gura mare după tine. Nu-i crede** când îţi vor spune vorbe prietenoase. –

*Cap. 9.4; 11.19,21. **Prov. 26.25.

Ţara pustiită – Asupra pustiitorilor

7. Mi-am părăsit casa şi Mi-am lăsat moştenirea, Mi-am dat pe iubita Mea în mâinile vrăjmaşilor ei.

8. Moştenirea Mea a ajuns pentru Mine ca un leu în pădure, a mugit împotriva Mea; şi de aceea o urăsc.

9. A ajuns oare moştenirea Mea pentru Mine o pasăre de pradă pestriţă, în jurul căreia se strâng păsările de pradă? – Duceţi-vă* şi strângeţi toate fiarele câmpului, aduceţi-le ca s-o mănânce! –

*Isa. 56.9. Cap. 7.38.

10. Un mare* număr de păstori Îmi pustiesc via**, Îmi calcă† ogorul în picioare; ogorul Meu cel plăcut îl prefac într-un pustiu părăsit.

*Cap. 6.3. **Isa. 5.1,5. †Isa. 63.18.

11. Îl pustiesc, şi el stă* trist şi pustiit înaintea Mea. Toată ţara este pustiită, căci nimeni** nu ia seama la ea.

*Vers. 4. **Isa. 42.25.

12. Peste toate înălţimile pustiului vin pustiitori, căci sabia Domnului mănâncă ţara de la un capăt la altul; şi nimeni nu-i lăsat în pace.

13. Au semănat* grâu, şi seceră spini, s-au ostenit fără folos. – Să vă fie ruşine de ce culegeţi în urma mâniei aprinse a Domnului!“ –

*Lev. 26.16. Deut. 28.38. Mica 6.15. Hag. 1.6.

14. Aşa vorbeşte Domnul despre toţi vecinii Mei cei răi care se ating* de moştenirea pe care am dat-o poporului Meu, Israel: „Iată, îi voi smulge** din ţara lor şi voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor.

*Zah. 2.8. **Deut. 30.3. Cap. 32.37.

15. Dar*, după ce-i voi smulge, voi avea iarăşi milă de ei şi-i voi aduce înapoi** pe fiecare în moştenirea lui şi pe fiecare în ţara lui.

*Ezec. 28.25. **Amos 9.14.

16. Şi dacă vor învăţa căile poporului Meu, dacă vor jura* pe Numele Meu zicând: „Viu este Domnul!“, cum au învăţat pe poporul Meu să jure pe Baal, atunci vor fi fericiţi** în mijlocul poporului Meu.

*Cap. 4.2. **Efes. 2.20,21. 1 Pet. 2.5.

17. Dar dacă nu vor asculta* nimic, voi nimici cu desăvârşire pe un astfel de popor, îl voi nimici şi îl voi pierde, zice Domnul.“

*Isa. 60.12.

Prezicerea robiei

13 1. Aşa mi-a vorbit Domnul:
„Du-te de cumpără-ţi un brâu de
in şi pune-l în jurul coapselor tale; dar
să nu-l înmoi în apă!“
2. Am cumpărat brâul, după porunca
Domnului, şi l-am pus în jurul coap-
selor mele.
3. Apoi cuvântul Domnului mi-a
vorbit a doua oară astfel:
4. „Ia brâul pe care l-ai cumpărat şi
pe care l-ai pus în jurul coapselor tale,
scoală-te, du-te la Eufrat şi ascunde-l
acolo în crăpătura unei stânci.“
5. M-am dus şi l-am ascuns la Eufrat,
cum îmi poruncise Domnul.
6. După mai multe zile, Domnul mi-a
zis: „Scoală-te, du-te la Eufrat şi ia de
acolo brâul pe care-ţi poruncisem să-l
ascunzi acolo!“
7. M-am dus la Eufrat, am săpat şi am
luat brâul din locul în care-l ascun-
sesem; dar iată că brâul era stricat şi nu
mai era bun de nimic.
8. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
9. Aşa vorbeşte Domnul: „Aşa voi*
nimici mândria lui Iuda şi mândria
peste măsură de mare a Ierusalimului.
*Lev. 26.19.
10. Poporul acesta este un popor rău:
nu vrea să asculte cuvintele Mele,
urmează* pornirile inimii lui şi merge
după alţi dumnezei, ca să le slujească
şi să se închine înaintea lor; de aceea
va ajunge întocmai ca brâul acesta
care nu mai este bun de nimic!
*Cap. 9.14; 11.8; 16.12.
11. Căci, cum se lipeşte brâul de
coapsele unui om, aşa Îmi lipisem Eu
toată casa lui Israel şi toată casa lui
Iuda, zice Domnul, ca să fie* poporul
Meu, numele** Meu, lauda Mea şi
slava Mea; dar nu M-au ascultat.
*Exod 19.5. **Cap. 33.9.
12. De aceea spune-le cuvintele
acestea: Aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeul lui Israel: „Toate vasele se vor
umple cu vin!“ Şi ei îţi vor zice:
„Crezi că noi nu ştim că toate vasele
se vor umple cu vin?“
13. Atunci spune-le: Aşa vorbeşte
Domnul: „Iată, voi umple pe toţi
locuitorii ţării acesteia, pe împăraţii
care stau pe scaunul de domnie al lui
David, pe preoţi, pe proroci şi pe toţi
locuitorii Ierusalimului, îi voi umple
de* beţie. *Isa. 51.17,51; 63.6. Cap. 25.27; 51.7.
14. Îi voi sfărâma* pe unii de alţii, pe
părinţi şi pe fii laolaltă, zice Domnul.
Nu-i voi cruţa, nu voi avea milă de ei,
nu Mă voi îndura de ei, nimic nu Mă
va împiedica să-i nimicesc.“ *Ps. 2.9.
15. Ascultaţi şi luaţi aminte! Nu fiţi
mândri, căci Domnul vorbeşte!
16. Daţi slavă* Domnului Dumnezeului
vostru până nu vine întunericul**,
până nu vi se lovesc picioarele de
munţii nopţii! Veţi aştepta lumina†,
dar El o va preface în umbra†† morţii
şi o va preface în negură adâncă.
*Ios. 7.19. **Isa. 5.30; 8.22. Amos 8.9. †Isa. 59.9. ††Ps. 44.19.
17. Iar dacă nu vreţi să ascultaţi, voi
plânge în ascuns pentru mândria voas-
tră; mi se vor topi ochii în* lacrimi,
pentru că turma Domnului va fi dusă
în robie. *Cap. 9.1; 14.17. Plân. 1.2,16; 2.18.
18. Spune împăratului* şi împără-
tesei: „Şedeţi pe pământ! Căci v-a
căzut de pe cap cununa împărătească
ce vă slujea ca podoabă.“
*2 Împ. 24.12. Cap. 22.26.
19. Cetăţile de la miazăzi sunt închise
şi nu-i cine să deschidă. Tot Iuda este
dus în robie, da, în întregime este dus
în robie.
20. Ridică-ţi ochii şi priveşte pe cei
ce vin* de la miazănoapte. Unde este
turma care-ţi fusese dată, turma de
care erai aşa de mândru? *Cap. 6.22.
21. Ce vei zice când va pune mai mari
peste tine pe străinii aceia pe care i-ai
obişnuit să-ţi fie prieteni de aproape?
Nu te vor apuca durerile* cum apucă
pe o femeie la naştere? *Cap. 6.24.
22. Şi dacă vei zice în inima ta:
„Pentru ce* mi se întâmplă lucrul
acesta?“ – Din pricina mulţimii nele-
giuirilor tale ţi s-au ridicat poalele**
hainelor şi ţi se dezgolesc călcâiele cu
sila. *Cap. 5.19; 16.10.
**Isa. 3.17; 47.2,3. Vers. 26. Ezec. 16.37-39. Naum 3.5.
23. Poate un etiopian să-şi schimbe
pielea sau un pardos să-şi schimbe
petele? Tot aşa, aţi putea voi să faceţi
binele, voi care sunteţi deprinşi să
faceţi răul?
24. „De aceea, îi voi risipi ca pleava*
luată de vântul pustiului. *Ps. 1.4. Osea 13.3.
25. Iată-ţi soarta*, partea pe care ţi-o
măsor, zice Domnul, pentru că M-ai
uitat şi ţi-ai pus încrederea în**
minciună. *Iov 20.29. Ps. 11.6. **Cap. 10.14.
26. De aceea îţi voi ridica* poalele şi
ţi le voi da peste cap ca să ţi se vadă
ruşinea. *Vers. 22.

27. Am văzut preacurviile şi nechezăturile* tale, curviile nelegiuite pe dealuri** şi în ogoare, ţi-am văzut urâciunile! Vai de tine, Ierusalime! Nu vrei să te cureţi? Cât vei mai zăbovi?“
*Cap. 5.8. **Isa. 65.7. Cap. 2.20; 3.2,6. Ezec. 6.13.

14
1. Cuvântul Domnului spus lui Ieremia cu prilejul secetei:
2. „Iuda jeleşte, cetăţile* lui sunt pustiite, triste, posomorâte**, şi strigătele Ierusalimului se† înalţă.
*Isa. 3.36. **Cap. 8.21. †1 Sam. 5.12.
3. Cei mari trimit pe cei mici să aducă apă, dar cei mici, când se duc la fântâni, nu găsesc apă şi se întorc cu vasele goale: ruşinaţi* şi roşiţi, îşi** acoperă capul. *Ps. 40.14. **2 Sam. 15.30.
4. Pământul crapă, pentru că nu cade ploaie în ţară, şi plugarii, înşelaţi în nădejdea lor, îşi acoperă capul.
5. Chiar şi cerboaica de pe câmp naşte şi îşi părăseşte puii, pentru că nu găseşte verdeaţă.
6. Măgarii sălbatici* stau pe locuri înalte şi pleşuve, trăgând aer ca nişte şerpi; li se topesc ochii, pentru că nu este iarbă.“ – *Cap. 2.24.
7. Dacă nelegiuirile noastre mărturisesc împotriva noastră, lucrează pentru* Numele Tău, Doamne! Căci abaterile noastre sunt multe, am păcătuit împotriva Ta. *Ps. 25.11.
8. Tu, care eşti nădejdea* lui Israel, Mântuitorul lui la vreme de nevoie: pentru ce să fii ca un străin în ţară, ca un călător care intră doar să petreacă noaptea în ea? *Cap. 17.13.
9. De ce să fii ca un om încremenit, ca un viteaz care* nu ne poate ajuta? Şi totuşi Tu eşti în mijlocul** nostru, Doamne, şi Numele Tău este chemat peste noi. De aceea nu ne părăsi! –
*Isa. 59.1. **Exod 29.45,46. Lev. 26.11,12.
10. Iată ce spune Domnul despre poporul acesta: „Le place* să alerge încoace şi încolo. Nu-şi cruţă picioarele; de aceea Domnul n-are plăcere de ei; acum îşi aduce** aminte de nelegiuirile lor şi le pedepseşte păcatele!“
*Cap. 2.23-25. **Osea 8.13; 9.9.
11. Şi Domnul mi-a zis: „Nu mijloci* pentru poporul acesta!
*Exod 32.10. Cap. 7.16; 11.14.
12. Căci, chiar dacă vor* posti, tot nu le voi asculta rugăciunile, şi, chiar dacă vor aduce** arderi de tot şi jertfe de mâncare, nu le voi primi; ci vreau să-i nimicesc† cu sabia, cu foametea şi cu ciuma.“
*Prov. 1.28. Isa. 1.15; 58.3. Cap. 11.11. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Zah. 7.13. **Cap. 6.20; 7.21,22. †Cap. 9.16.
13. Eu am* răspuns: „Ah! Doamne Dumnezeule! Iată că prorocii lor le zic: „Nu veţi vedea sabie şi nu veţi avea foamete; ci Domnul vă va da în locul acesta o pace trainică.“ *Cap. 4.10.
14. Dar Domnul mi-a răspuns: „Prorocii lor prorocesc* minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am** trimis, nu le-am dat poruncă şi nu le-am vorbit; ci ei vă prorocesc nişte vedenii mincinoase, prorociri deşarte, înşelătorii şi închipuiri scoase din inima lor.
*Cap. 27.10. **Cap. 23.21; 27.15; 29.8,9.
15. De aceea aşa vorbeşte Domnul despre prorocii care măcar că nu i-am trimis Eu, prorocesc totuşi în Numele Meu şi* zic: „Nu va fi nici sabie, nici foamete în ţara aceasta.“ – Prorocii aceştia vor pieri ucişi de sabie şi de foamete! *Cap. 5.12,13.
16. Iar aceia cărora le prorocesc ei vor fi întinşi pe uliţele Ierusalimului de foamete şi sabie; nu va avea cine să-i îngroape*, nici pe ei, nici pe nevestele lor, nici pe fiii lor, nici pe fiicele lor; voi turna astfel răutatea lor asupra lor. *Ps. 79.3.
17. Spune-le lucrul acesta: „Îmi varsă lacrimi* ochii zi şi noapte şi nu se opresc. Căci fecioara**, fiica poporului meu, este greu lovită cu o rană foarte usturătoare.
*Cap. 9.1; 13.17. Plân. 1.16; 2.18. **Cap. 8.21.
18. Dacă ies la câmp*, dau peste oameni străpunşi de sabie. Dacă intru în cetate, dau peste nişte fiinţe sleite de foame; chiar şi prorocul şi preotul cutreieră ţara fără să ştie unde merg.“ –
*Ezec. 7.15.
19. Ai lepădat* Tu de tot pe Iuda şi a urât sufletul Tău atât de mult Sionul? Pentru ce ne loveşti aşa, că** nu mai este nici o vindecare pentru noi? Trăgeam† nădejde de pace, şi nu vine nimic bun; aşteptam o vreme de vindecare, şi nu-i decât groază!
*Plân. 5.22. **Cap. 15.18. †Cap. 8.15.
20. Doamne, ne recunoaştem răutatea noastră şi nelegiuirea părinţilor noştri; căci am păcătuit* împotriva Ta.
*Ps. 106.6. Dan. 9.8.
21. Pentru Numele Tău nu nesocoti, nu necinsti scaunul de domnie al slavei Tale! Nu uita*, nu rupe legământul Tău cu noi! *Ps. 74.2,20; 106.45.

22. Este* oare printre idolii** neamurilor vreunul care să aducă ploaie? Sau poate cerul să dea ploaie? Nu dai† Tu ploaie, Doamne Dumnezeul nostru? Noi nădăjduim în Tine, căci Tu ai făcut toate aceste lucruri! –

*Zah. 10.1,2. **Deut. 32.21. †Ps. 135.7; 147.8. Isa. 30.23. Cap. 5.24; 10.13.

15 1. Domnul mi-a zis: „Chiar* dacă Moise** şi† Samuel s-ar înfăţişa înaintea Mea, tot n-aş fi binevoitor faţă de poporul acesta. Izgoneşte-l dinaintea Mea, ducă-se!

*Ezec. 14.14, etc. **Exod 32.11,12. Ps. 99.6. †1 Sam. 7.9.

2. Şi dacă-ţi vor zice: „Unde să ne ducem?“, să le răspunzi: „Aşa vorbeşte Domnul: „La moarte*, cei sortiţi la moarte, la sabie, cei sortiţi sabiei, la foamete, cei sortiţi foametei, la robie, cei sortiţi robiei!“

*Cap. 43.11. Ezec. 5.2,12. Zah. 11.9.

3. Căci voi trimite* împotriva lor patru feluri de nenorociri, zice Domnul: sabia, ca să-i ucidă, câinii, ca să-i sfâşie, păsările** cerului şi fiarele pământului, ca să-i mănânce şi să-i nimicească.

*Lev. 26.16, etc. **Deut. 28.26. Cap. 7.33.

4. Îi voi face de pomină* pentru toate împărăţiile pământului, din pricina lui Manase**, fiul lui Ezechia, împăratul lui Iuda, şi pentru tot ce a făcut el în Ierusalim.

*Deut. 28.25. Cap. 24.9. Ezec. 23.46. **2 Împ. 21.11, etc.; 23.26; 24.3,4.

5. Căci cine* să aibă milă de tine, Ierusalime, cine să te plângă? Cine să meargă să te întrebe de sănătate?

*Isa. 51.19.

6. M-ai* părăsit, zice Domnul, ai dat** înapoi; de aceea Îmi întind mâna împotriva ta şi te nimicesc: sunt sătul† de milă.

*Cap. 2.13. **Cap. 7.24. †Osea 13.14.

7. Îi vântur cu lopata, la porţile ţării; îi lipsesc de copii, pierd pe poporul Meu, căci nu s-au* abătut de la căile lor.

*Isa. 9.13. Cap. 5.3. Amos 4.10,11.

8. Văduvele lor sunt mai multe decât boabele de nisip din mare; peste mama tânărului aduc un pustiitor ziua namiaza mare; fac să cadă deodată peste ea necazul şi groaza.

9. Cea* care născuse şapte fii tânjeşte, îşi dă sufletul; soarele ei apune** când este încă ziuă: este roşie, acoperită de ruşine. Pe cei ce mai rămân îi dau pradă sabiei înaintea vrăjmaşilor lor, zice Domnul.“ –

*1 Sam. 2.5. **Amos 8.9.

10. Vai de mine*, mamă, că m-ai născut pe mine, om de ceartă şi de pricină pentru toată ţara! Nu iau cu împrumut, nici nu dau cu împrumut, şi totuşi toţi mă blestemă!–

*Iov 3.1, etc. Cap. 20.14.

11. Domnul a răspuns: „Da, vei avea un viitor fericit; da, voi sili pe vrăjmaş* să te roage la vreme de nenorocire şi la vreme de necaz!

*Cap. 39.11,12; 40.4,5.

12. Poate fierul să frângă fierul de la miazănoapte şi arama?

13. Averile şi comorile tale le voi da pradă fără despăgubire*, din pricina tuturor păcatelor tale, pe tot ţinutul tău.

*Ps. 44.12. Cap. 17.3.

14. Te voi duce rob la vrăjmaşul tău într-o ţară* pe care n-o cunoşti, căci focul mâniei** Mele s-a aprins şi arde peste voi!“ –

*Cap. 16.13; 17.4. **Deut. 32.22.

15. Tu ştii tot*, Doamne! Adu-Ţi aminte de mine, nu mă uita, răzbună-mă** pe prigonitorii mei! Nu mă lua, după îndelunga Ta răbdare. Gândeşte-Te că sufăr ocara† din pricina Ta!

*Cap. 12.3. **Cap. 11.20; 20.12. †Ps. 69.7.

16. Când am primit cuvintele Tale, le-am* înghiţit; cuvintele** Tale au fost bucuria şi veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne Dumnezeul oştirilor!

*Ezec. 3.1,3. Apoc. 10.9,10. **Iov 23.12. Ps. 119.72,111.

17. N-am şezut în adunarea* celor ce petrec, ca să mă veselesc cu ei: de frica puterii Tale, am stat singur la o parte, căci mă umplusem de mânie.

*Ps. 1.1; 26.4,5.

18. Pentru ce nu mai conteneşte suferinţa* mea? Pentru ce mă ustură rana şi nu vrea să se vindece? Să fii Tu pentru mine ca** un izvor înşelător, ca o apă† care seacă? –

*Cap. 30.15. **Cap. 1.18,19. †Iov 6.15, etc.

19. De aceea aşa vorbeşte Domnul: „Dacă te vei lipi* iarăşi de Mine, îţi voi răspunde iarăşi, şi vei sta înaintea** Mea; dacă vei despărţi† ce este de preţ de ce este fără preţ, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, nu tu să te întorci la ei!

*Zah. 3.7. **Vers. 1. †Ezec. 22.26; 44.23.

20. Te voi face pentru poporul acesta ca un zid tare* de aramă; ei se vor război cu tine, dar nu** te vor birui; căci Eu voi fi cu tine ca să te scap şi să te izbăvesc, zice Domnul.

*Cap. 1.18; 6.27. **Cap. 20.11,12.

21. Te voi izbăvi din mâna celor răi şi te voi scăpa din mâna asupritorilor.“

Urgii şi robie

16 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Să nu-ţi iei nevastă şi să n-ai în locul acesta nici fii nici fiice!

3. Căci aşa vorbeşte Domnul despre fiii şi fiicele care se vor naşte în locul acesta, despre mamele care-i vor naşte şi despre taţii lor care le vor da naştere în ţara aceasta:

4. vor muri doborâţi de boala* rea. Nimeni nu-i va plânge**, nici nu-i va îngropa, ci vor fi ca un gunoi† pe pământ; vor pieri de sabie şi de foamete; şi trupurile†† lor moarte vor sluji ca hrană păsărilor cerului şi fiarelor pământului.“ *Cap. 15.2. **Cap. 22.18,19; 25.33. †Ps. 83.10. Cap. 8.2; 9.22. ††Ps. 79.2. Cap. 7.33; 34.20.

5. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Să nu intri în nici o casă* de jale, să nu plângi în ea şi nici să nu te boceşti cu ei, căci Mi-am luat înapoi de la poporul acesta pacea Mea, zice Domnul, bunătatea şi îndurarea Mea. *Ezec. 24.17,22,23.

6. Şi mari şi mici, toţi vor muri în ţara aceasta şi nu vor fi îngropaţi: nimeni nu-i va plânge*, nimeni nu-şi va face tăieturi** din pricina lor şi nu se va† rade pentru ei. *Cap. 22.18. **Lev. 19.28. Deut. 14.1. Cap. 41.5; 47.5. †Isa. 22.12. Cap. 7.29.

7. Nimeni nu le va pune masa în timpul jelirii ca să-i mângâie pentru cel mort; şi nimeni nu le va întinde paharul* mângâierii pentru tatăl sau pentru mama lor. *Prov. 31.6,7.

8. Să nu intri nici într-o casă de petrecere ca să te aşezi cu ei, să mănânci şi să bei.“

9. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi face să înceteze* în locul acesta, sub ochii voştri şi în zilele voastre, strigătele de bucurie şi strigătele de veselie, cântecele mirelui şi cântecele miresei. – *Isa. 24.7,8. Cap. 7.34; 25.10. Ezec. 26.13. Osea 2.11. Apoc. 18.23.

10. Când vei vesti poporului acestuia toate aceste lucruri, ei îţi vor zice: „Pentru ce* ne ameninţă Domnul cu toate aceste mari nenorociri? Ce nelegiuire şi ce păcat am făcut împotriva Domnului Dumnezeului nostru?“ *Deut. 29.24. Cap. 5.19; 13.22; 22.8.

11. Atunci să le răspunzi: „Părinţii voştri* M-au părăsit, zice Domnul, s-au dus după alţi dumnezei, le-au slujit şi s-au închinat înaintea lor; iar pe Mine M-au părăsit şi n-au păzit Legea Mea! *Deut. 29.25. Cap. 22.9.

12. Şi voi aţi făcut şi mai rău* decât părinţii voştri; căci iată că fiecare** umblaţi după pornirile inimii voastre rele şi nu M-ascultaţi. *Cap. 7.26. **Cap. 13.10.

13. De aceea*, vă voi muta din ţara aceasta într-o ţară** pe care n-aţi cunoscut-o nici voi, nici părinţii voştri; şi acolo veţi sluji altor dumnezei, zi şi noapte, căci nu vă voi ierta! *Deut. 4.26-28; 28.36,63-65. **Cap. 15.14.

14. De aceea, iată, vin* zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: „Viu este Domnul care a scos din ţara Egiptului pe copiii lui Israel!“ *Isa. 43.18. Cap. 23.7,8.

15. Ci se va zice: „Viu este Domnul care a scos pe copiii lui Israel din ţara de la miazănoapte şi din toate ţările unde-i izgonise!“ Căci* îi voi aduce înapoi în ţara lor, pe care o dădusem părinţilor lor. *Cap. 24.6; 30.3; 32.37.

16. Iată, trimit o mulţime* de pescari, zice Domnul, şi-i vor pescui; şi după aceea, voi trimite o mulţime de vânători, şi-i vor vâna pe toţi munţii şi pe toate dealurile, şi în crăpăturile stâncilor. *Amos 4.2. Hab. 1.15.

17. Căci ochii* Mei sunt cu luare aminte la toate căile lor; ele nu sunt ascunse înaintea feţei Mele, şi nelegiuirea lor nu este ascunsă de privirile Mele. *Iov 34.21. Prov. 5.21; 15.3. Cap. 32.19.

18. De aceea, le voi răsplăti mai întâi îndoit nelegiuirea* şi păcatul lor, pentru că Mi-au spurcat** ţara, pentru că Mi-au umplut moştenirea cu trupurile moarte ale jertfelor aduse idolilor lor şi cu urâciunile lor.“ – *Isa. 40.2. Cap. 17.18. **Ezec. 43.7,9.

19. Doamne, tăria*, cetăţuia şi scăparea** mea în ziua necazului! Neamurile vor veni la Tine de la marginile pământului şi vor zice: „Părinţii noştri n-au moştenit decât minciună, idoli deşerţi care nu sunt de nici un† ajutor! *Ps. 18.2. **Cap. 17.17. †Isa. 44.10. Cap. 2.11; 10.5.

20. Cum poate omul să-şi facă dumnezei care nu sunt* dumnezei?“ – *Isa. 37.19. Cap. 2.11. Gal. 4.8.

21. „De aceea, iată că le arăt de data aceasta şi-i fac să ştie puterea şi tăria Mea; şi vor cunoaşte că numele Meu* este Domnul. *Exod 15.3. Cap. 33.2. Amos 5.8.

17 1. Păcatul lui Iuda este scris cu
un priboi* de fier, cu un vârf de
diamant; este săpat** pe tabla inimii
lor şi pe coarnele altarelor lor.
*Iov 19.24. **Prov. 3.3. 2 Cor. 3.3.
2. Cum se gândesc la copiii lor, aşa se
gândesc la altarele lor şi la idolii şi
Astarteile* lor, lângă copacii verzi, pe
dealuri înalte.
*Judc. 3.7. 2 Cron. 24.18; 33.3,19. Isa. 1.29; 17.8. Cap. 2.20.
3. Eu dau la pradă* muntele Meu şi
ogoarele lui, avuţiile tale, toate vistie-
riile şi înălţimile tale, din pricina păca-
telor tale, pe tot ţinutul tău! *Cap. 15.13.
4. Din vina ta vei pierde moştenirea
pe care ţi-o dădusem; te voi face să
slujeşti vrăjmaşului tău într-o ţară* pe
care n-o cunoşti, căci aţi aprins focul**
mâniei Mele, care va arde totdeauna."
*Cap. 16.13. **Cap. 15.14.
5. Aşa vorbeşte Domnul: „Blestemat*
să fie omul care se încrede în om, care
se sprijină pe un muritor** şi îşi abate
inima de la Domnul!
*Isa. 30.1,2; 31.1. **Isa. 31.3.
6. Căci este ca un nenorocit* în
pustiu şi nu** vede venind fericirea;
locuieşte în locurile arse ale pustiului,
într-un pământ† sărat şi fără locuitori.
*Cap. 48.6. **Iov 20.17. †Deut. 29.23.
7. Binecuvântat* să fie omul care se
încrede în Domnul şi a cărui nădejde
este Domnul!
*Ps. 2.12; 34.8; 125.1; 146.5. Prov. 16.20. Isa. 30.18.
8. Căci el este ca un pom* sădit lângă
ape care-şi întinde rădăcinile spre râu;
nu se teme de căldură când vine, şi
frunzişul lui rămâne verde; în anul
secetei nu se teme şi nu încetează să
aducă rod. *Iov 8.16. Ps. 1.3.
9. Inima este nespus de înşelătoare şi
de deznădăjduit de rea; cine poate
s-o cunoască?
10. Eu, Domnul, cercetez* inima şi
cerc rărunchii, ca să** răsplătesc fie-
căruia după purtarea lui, după rodul
faptelor lui. *1 Sam. 16.7.
1 Cron. 28.9. Ps. 7.9; 139.23,24. Prov. 17.3. Cap. 11.20; 20.12.
Rom. 8.27. Apoc. 2.23. **Ps. 62.12. Cap. 32.19. Rom. 2.6.
11. Ca o potârniche care cloceşte nişte
ouă pe care nu le-a ouat ea, aşa este cel
ce agoniseşte bogăţii pe nedrept;
trebuie să le părăsească* în mijlocul
zilelor sale, şi la urmă nu este decât
un** nebun." – *Ps. 55.23. **Luca 12.20.
12. Scaun de domnie plin de slavă,
înălţat de la început, loc al Sfântului
nostru Locaş,
13. Doamne, nădejdea* lui Israel!
Toţi cei ce** Te părăsesc vor fi aco-
periţi de ruşine. – „Cei ce se abat de la
Mine vor fi scrişi† pe pământ, căci
părăsesc pe Domnul, Izvorul†† de apă
vie." –
*Cap. 14.8. **Ps. 73.27. Isa. 1.28. †Luca 10.20. ††Cap. 2.13.
14. Vindecă-mă Tu, Doamne, şi voi fi
vindecat; mântuieşte-mă Tu, şi voi fi
mântuit; căci Tu* eşti slava mea!
*Deut. 10.21. Ps. 109.1; 148.14.
15. Iată, ei îmi zic: „Unde* este cuvân-
tul Domnului? Să se împlinească, dar!"
*Isa. 5.19. Ezec. 12.22. Amos 5.18. 2 Pet. 3.4.
16. Şi eu, ca să Te ascult, n-am* vrut
să nu fiu păstor; nici n-am dorit ziua
nenorocirii, ştii; şi ce a ieşit din
buzele mele este descoperit înaintea
Ta. *Cap. 1.4, etc.
17. De aceea, nu fi o pricină de groază
pentru mine, căci Tu eşti scăparea*
mea în ziua nenorocirii! *Cap. 16.19.
18. Prigonitorii mei să fie acoperiţi
de ruşine*, dar să nu fiu ruşinat** eu;
să tremure ei, dar să nu tremur eu!
Adu peste ei ziua nenorocirii, loveşte-i†
cu o îndoită urgie! –
*Ps. 35.4; 40.14; 70.2. **Ps. 25.2. †Cap. 11.20.

Sfinţirea Sabatului

19. Aşa mi-a vorbit Domnul: „Du-te
şi stai la poarta copiilor poporului, pe
care intră şi ies împăraţii lui Iuda, şi la
toate porţile Ierusalimului
20. şi spune-le: „Ascultaţi* cuvântul
Domnului, împăraţi ai lui Iuda, tot
Iuda şi toţi locuitorii Ierusalimului care
intraţi pe aceste porţi!" *Cap. 19.3; 22.2.
21. Aşa vorbeşte Domnul: „Luaţi
seama* în sufletele voastre să nu
purtaţi nici o povară în ziua Sabatului
şi să n-o aduceţi înăuntru pe porţile
Ierusalimului. *Num. 15.32, etc. Neem. 13.19.
22. Să nu scoateţi din casele voastre
nici o povară în ziua Sabatului şi să
nu faceţi nici o lucrare, ci sfinţiţi ziua
Sabatului, cum am poruncit* părinţilor
voştri. *Exod 20.8; 23.12; 31.13. Ezec. 20.12.
23. Dar* ei n-au ascultat şi n-au luat
aminte; ci şi-au înţepenit gâtul ca să
n-asculte şi să nu ia învăţătură.
*Cap. 7.24,26; 11.10.
24. Dacă Mă veţi asculta în adevăr,
zice Domnul, şi nu veţi aduce nici o
sarcină înăuntru pe porţile acestei
cetăţi în ziua Sabatului, ci veţi sfinţi
ziua Sabatului şi nu veţi face nici o
lucrare în ziua aceasta,
25. atunci pe porţile acestei cetăţi
vor* intra împăraţi şi voievozi care

vor şedea pe scaunul de domnie al lui David; ei vor veni în care şi călare pe cai, ei şi voievozii lor, oamenii lui Iuda şi locuitorii Ierusalimului, şi cetatea aceasta va fi locuită în veci. *Cap. 22.4.

26. Vor veni din cetăţile lui Iuda şi din împrejurimile* Ierusalimului, din ţara lui Beniamin, din vale, de pe munte şi de la miazăzi**, ca să aducă arderi de tot şi jertfe†, să aducă daruri de mâncare şi tămâie şi să aducă jertfe de mulţumire†† în Casa Domnului. *Cap. 32.44; 33.13. **Zah. 7.7. †Zah. 7.7. ††Ps. 107.22; 116.17.

27. Dar, dacă nu veţi asculta când vă poruncesc să sfinţiţi ziua Sabatului, să nu duceţi nici o povară şi să n-o aduceţi înăuntru pe porţile Ierusalimului în ziua Sabatului, atunci voi aprinde* un foc la porţile cetăţii, care** va arde casele cele mari ale Ierusalimului şi nu se va stinge."

*Cap. 21.14; 49.27. Plân. 4.11. Amos 1.4,7,10,12; 2.2,5. **2 Împ. 25.9. Cap. 52.13.

Vasul olarului şi nepocăinţa poporului

18 1. Cuvântul vorbit lui Ieremia din partea Domnului şi care sună astfel:

2. „Scoală-te şi coboară-te în casa olarului; acolo te voi face să auzi cuvintele Mele!"

3. Când m-am coborât în casa olarului, iată că el lucra pe roată.

4. Vasul pe care-l făcea n-a izbutit – cum se întâmplă cu lutul în mâna olarului. Atunci el a făcut un alt vas, cum i-a plăcut lui să-l facă.

5. Şi cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

6. „Nu pot Eu să fac cu voi ca olarul acesta, casă* a lui Israel? – zice Domnul. Iată, cum** este lutul în mâna olarului aşa sunteţi voi în mâna Mea, casă a lui Israel!

*Isa. 45.9. Rom. 9.20,21. **Isa. 64.8.

7. Deodată zic despre un neam, despre o împărăţie, că-l voi smulge*, că-l voi surpa şi că-l voi nimici;

*Cap. 1.10.

8. dar dacă neamul acesta* despre care am vorbit astfel se întoarce de la răutatea lui, atunci şi Mie Îmi pare rău** de răul pe care Îmi pusesem în gând să i-l fac.

*Ezec. 18.21; 33.11. **Cap. 26.3. Iona 3.10.

9. Tot aşa însă deodată zic despre un neam, sau despre o împărăţie, că-l voi zidi sau că-l voi sădi.

10. Dar dacă neamul acesta face ce este rău înaintea Mea şi n-ascultă glasul Meu, atunci Îmi pare rău şi de binele pe care aveam de gând să i-l fac.

11. De aceea, vorbeşte acum oamenilor lui Iuda şi locuitorilor Ierusalimului şi zi: „Aşa vorbeşte Domnul: „Iată, pregătesc o nenorocire împotriva voastră şi fac un plan împotriva voastră. De aceea, întoarceţi-vă* fiecare de la calea voastră cea rea, îndreptaţi-vă umbletele şi faptele!"

*2 Împ. 17.13. Cap. 7.3; 25.5; 26.13; 35.15.

12. Dar ei zic: „Degeaba*! Căci noi ne vom urma gândurile noastre şi vom lucra fiecare după pornirile inimii noastre rele!" *Cap. 2.25.

13. De aceea, aşa vorbeşte Domnul: „Întrebaţi* pe neamuri! Cine a auzit vreodată asemenea lucruri? Fecioara lui Israel a făcut grozave** blestemăţii.

*Cap. 2.10. 1 Cor. 5.1. **Cap. 5.30.

14. Părăseşte zăpada Libanului stânca ogoarelor? Sau se văd secând apele care vin de departe proaspete şi curgătoare?

15. Totuşi poporul Meu M-a uitat* şi aduce tămâie idolilor**; s-a abătut din căile lui, a părăsit vechile cărări† şi a apucat pe cărări şi drumuri nebătute,

*Cap. 2.13,32; 3.21; 13.25; 17.13. **Cap. 10.15; 16.19. †Cap. 6.16.

16. făcând astfel din ţara lor o pustietate*, o veşnică batjocură**; toţi cei ce trec prin ea sunt uimiţi şi dau din cap. *Cap. 19.8; 49.13; 50.13. **1 Împ. 9.8. Plân. 2.15. Mica 6.16.

17. Ca* vântul de la răsărit îi voi risipi** înaintea vrăjmaşului; iar în ziua necazului lor le voi întoarce† spatele şi nu Mă voi uita la ei!"

*Ps. 48.7. **Cap. 13.24. †Cap. 2.27.

18. Atunci ei au zis: „Veniţi* să urzim rele împotriva lui Ieremia! Căci** doar nu va pieri Legea din lipsă de preoţi, nici sfatul din lipsă de înţelepţi, nici cuvântul din lipsă de proroci. Haidem să-l ucidem cu vorba şi să nu luăm seama la toate vorbirile lui!" –

*Cap. 11.19. **Lev. 10.11. Mal. 2.7. Ioan 7.48,49.

19. Ascultă-mă, Doamne, şi auzi glasul potrivnicilor mei!

20. Cu rău* se răsplăteşte binele? Căci au săpat** o groapă ca să-mi ia viaţa. Adu-Ţi aminte că am stat înaintea Ta ca să vorbesc bine pentru ei şi să abat mânia Ta de la ei.

*Ps. 109.4,5. **Ps. 35.7; 57.6. Vers. 22.

21. De aceea, dă* pe copiii lor pradă
foametei şi doboară-i cu sabia! Neves-
tele lor să fie lipsite de copii şi să
rămână văduve, şi bărbaţii lor să fie
luaţi de ciumă; tinerii lor să fie ucişi
de sabie în luptă! *Ps. 109.9,10.
22. Să se audă strigăte ieşind din
casele lor, când cetele aduse de Tine vor
cădea deodată peste ei! Căci au săpat* o
groapă ca să mă prindă şi mi-au întins
laţuri sub picioare. *Vers. 20.
23. Dar Tu, Doamne, cunoşti toate
uneltirile lor făcute ca să mă omoare.
Nu le ierta* nelegiuirea şi nu le şterge
păcatul dinaintea Ta: ci să fie doborâţi
în faţa Ta! Lucrează împotriva lor la
vremea mâniei Tale! –
*Ps. 35.4; 109.14. Cap. 11.20; 15.15.

Vasul zdrobit şi dărâmarea Ierusalimului

19 1. Aşa a vorbit Domnul: „Du-te
de cumpără de la un olar un vas
de pământ şi ia cu tine pe câţiva din
bătrânii poporului şi din bătrânii
preoţilor.
2. Du-te în valea* Ben-Hinom, care
este la intrarea porţii olăriei, şi acolo
să vesteşti cuvintele pe care ţi le voi
spune. *Ios. 15.8. 2 Împ. 23.10. Cap. 7.31.
3. Să spui*: „Ascultaţi cuvântul
Domnului, împăraţi ai lui Iuda şi
locuitori ai Ierusalimului!
Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dum-
nezeul lui Israel: „Iată, voi aduce
peste locul acesta o nenorocire care va
face să ţiuie urechile** oricui va auzi
vorbindu-se de ea.
*Cap. 17.20. **1 Sam. 3.11. 2 Împ. 21.12.
4. Pentru că M-au părăsit*, au spurcat
locul acesta, au adus în el tămâie altor
dumnezei pe care nu-i cunoşteau nici
ei, nici părinţii lor, nici împăraţii lui
Iuda, şi au umplut locul acesta cu
sânge** nevinovat. *Deut. 28.20. Isa. 65.11.
Cap. 2.13,17,19; 15.6; 17.13. **2 Împ. 21.16. Cap. 2.34.
5. Au zidit* şi înălţimi lui Baal, ca să
ardă pe copiii lor în foc ca arderi de
tot lui Baal: lucru pe care nici nu-l
poruncisem**, nici nu-l rânduisem şi
nici nu-Mi trecuse prin minte.
*Cap. 7.31,32; 32.35. **Lev. 18.21.
6. De aceea, iată, vin zile, zice Dom-
nul, când locul acesta nu se va mai
numi Tofet, nici valea* Ben-Hinom, ci
se va numi valea Măcelului! *Ios. 15.8.
7. În locul acesta voi zădărnici sfatul
lui Iuda şi al Ierusalimului; îi voi
face* să cadă ucişi de sabie înaintea
vrăjmaşilor lor şi de mâna celor ce vor
să le ia viaţa. Trupurile lor moarte**
le voi da hrană păsărilor cerului şi
fiarelor pământului.
*Lev. 26.17. Deut. 28.25. **Ps. 79.2. Cap. 7.33; 16.4; 34.20.
8. Voi face din cetatea aceasta o
groază şi o batjocură*; aşa că toţi cei
ce vor trece pe lângă ea se vor îngrozi
şi vor şuiera când vor vedea toate
rănile ei. *Cap. 18.16; 49.13; 50.13.
9. Îi voi face să mănânce carnea*
fiilor şi fiicelor lor, aşa că îşi vor
mânca unii carnea altora, în mijlocul
necazului şi strâmtorării în care-i vor
aduce vrăjmaşii lor şi cei ce vor să le ia
viaţa.“ *Lev. 26.29. Deut. 28.53. Isa. 9.20. Plân. 4.10.
10. Să spargi* apoi vasul, sub ochii
oamenilor care vor merge cu tine.
*Cap. 51.63,64.
11. Şi să le spui: „Aşa vorbeşte
Domnul oştirilor: „Tocmai aşa voi
zdrobi* pe poporul acesta şi cetatea
aceasta cum se sparge vasul unui olar,
fără să poată fi făcut la loc. Şi morţii
vor fi îngropaţi** în Tofet din lipsă de
loc pentru îngropare.
*Ps. 2.9. Isa. 30.14. Plân. 4.2. **Cap. 7.32.
12. Aşa voi face locului acestuia –
zice Domnul – şi locuitorilor lui, şi
voi face cetatea aceasta ca Tofetul.
13. Casele Ierusalimului şi casele
împăraţilor lui Iuda vor fi necurate ca*
Tofetul, toate casele pe acoperişul**
cărora se aducea tămâie întregii oştiri
a cerurilor şi se turnau jertfe de
băutură† altor dumnezei!“ *2 Împ. 23.10.
**2 Împ. 23.12. Cap. 32.29. Ţef. 1.5. †Cap. 7.18.

Închiderea lui Ieremia

14. Ieremia s-a întors din Tofet, unde-l
trimisese Domnul să prorocească.
Apoi a stat în curtea* Casei Domnului
şi a zis întregului popor: *2 Cron. 20.5.
15. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor,
Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi aduce
peste cetatea aceasta şi peste toate
cetăţile care ţin de ea toate nenorocirile
pe care i le-am vestit mai dinainte,
pentru că şi-au înţepenit gâtul* ca
să n-asculte cuvintele Mele.“
*Cap. 7.26; 17.23.

20 1. Paşhur, fiul lui Imer*, preot şi
priveghetor de căpetenie în Casa
Domnului, a auzit pe Ieremia prorocind
aceste lucruri. *1 Cron. 24.11.
2. Şi Paşhur a lovit pe prorocul
Ieremia şi l-a aruncat în temniţa cu

butuci, care era la poarta de sus a lui Beniamin, în Casa Domnului.
3. Dar a doua zi, Paşhur a scos pe Ieremia din temniţă. Şi Ieremia i-a zis: „Domnul nu te mai numeşte Paşhur“ *(Noroc din toate părţile),* ci Magor-Misabib *(Spaimă din toate părţile).*
4. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Iată, te voi face de groază, pe tine şi pe toţi prietenii tăi; ei vor cădea ucişi de sabia vrăjmaşilor lor, şi ochii tăi vor vedea lucrul acesta. Voi da de asemenea pe tot Iuda în mâinile împăratului Babilonului, care-i va duce robi la Babilon şi-i va ucide cu sabia.
5. Toate bogăţiile cetăţii acesteia, tot rodul muncii ei, tot ce are ea mai scump şi toate vistieriile împăraţilor lui Iuda le voi da* în mâinile vrăjmaşilor lor; aceştia le vor jefui, le vor lua şi le vor duce la Babilon.
*2 Împ. 20.17; 24.12-16; 25.13, etc. Cap. 3.24.
6. Chiar şi tu, Paşhur, şi toţi cei ce locuiesc în casa ta veţi merge la Babilon în robie; acolo vei muri şi acolo vei fi îngropat, tu şi toţi prietenii tăi cărora le-ai prorocit* minciuni.“
*Cap. 14.13,14; 28.15; 29.21.

Plângerile prorocului

7. M-ai înduplecat, Doamne, şi m-am lăsat înduplecat; ai* fost mai tare decât mine şi m-ai biruit! În fiecare zi sunt o pricină de râs**, toată lumea îşi bate joc de mine. *Cap. 1.6,7. **Plân. 3.14.
8. Căci, ori de câte ori vorbesc, trebuie să* strig: „Silnicie şi apăsare!“, aşa încât cuvântul Domnului îmi aduce numai ocară şi batjocură toată ziua.
*Cap. 6.7.
9. Dacă zic: „Nu voi mai pomeni de El şi nu voi mai vorbi în Numele Lui!“, iată că în inima mea este ca un foc* mistuitor închis în oasele mele. Caut să-l opresc, dar nu** pot.
*Iov 32.18,19. Ps. 39.3. **Iov 32.18. Fapt. 18.5.
10. Căci aud* vorbele rele ale multora, spaima care domneşte împrejur. – „Învinuiţi-l“, strigă ei; „haidem să-l învinuim!“ Toţi cei ce trăiau în pace** cu mine pândesc să vadă dacă mă clatin şi zic: „Poate că se va lăsa prins, vom pune mâna pe el şi ne vom răzbuna pe el!“
*Ps. 31.13. **Iov 19.19. Ps. 41.9; 55.13,14. Luca 11.53,54.
11. Dar Domnul* este cu mine ca un viteaz puternic; de aceea, prigonitorii mei se vor poticni şi nu vor** birui. Se vor umple de ruşine că n-au lucrat cu chibzuinţă: de o veşnică ruşine† care nu se va uita!
*Cap. 1.8,19. **Cap. 15.20; 17.18. †Cap. 23.40.
12. Şi acum, Doamne Dumnezeul oştirilor care încerci pe cel* neprihănit, care pătrunzi rărunchii şi inimile, fă-mă** să văd răzbunarea Ta împotriva lor! Căci Ţie îmi încredinţez pricina. – *Cap. 11.20; 17.10. **Ps. 54.7; 59.10.
13. Cântaţi Domnului, lăudaţi pe Domnul! Căci El izbăveşte* sufletul celui nenorocit din mâna celor răi. –
*Ps. 35.9,10; 109.30,31.
14. Blestemată* să fie ziua când m-am născut! Ziua în care m-a născut mama să nu fie binecuvântată!
*Iov 3.3. Cap. 15.10.
15. Blestemat să fie omul care a adus vestea aceasta tatălui meu: „Ţi s-a născut un copil de parte bărbătească“ şi l-a umplut de bucurie cu ea!
16. Omul acela să ajungă ca cetăţile pe care le-a nimicit* Domnul fără milă! Să audă gemete dimineaţa** şi strigăte de război la amiază!
*Gen. 19.25. **Cap. 18.22.
17. De ce n-am fost* omorât în pântecele mamei, ca să-mi fi fost ea mormântul meu? De ce n-a rămas ea veşnic însărcinată cu mine? *Iov 3.10,11.
18. Pentru ce am ieşit* din pântecele mamei ca să văd** numai suferinţă şi durere şi să-mi isprăvesc zilele în ruşine? *Iov 3.20. **Plân. 3.1.

Prorocie despre luarea Ierusalimului

21 1. Cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, când i-a trimis împăratul Zedechia pe Paşhur*, fiul lui Malchia, şi pe Ţefania**, fiul lui Maaseia, preotul, ca să-i zică:
*Cap. 38.1. **2 Împ. 25.18. Cap. 29.25; 37.3.
2. „Întreabă pe Domnul* pentru noi; căci Nebucadneţar, împăratul Babilonului, este în război cu noi! Poate că Domnul va face pentru noi vreuna din minunile Lui, ca să-l depărteze de la noi.“ *Cap. 37.3,7.
3. Ieremia le-a răspuns: „Să spuneţi lui Zedechia :
4. „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi întoarce armele de război care sunt în mâinile voastre şi cu care vă luptaţi în afară de ziduri împotriva împăratului Babilonului şi împotriva haldeilor care vă împresoară şi le voi strânge* în mijlocul cetăţii acesteia. *Isa. 13.4.

5. Apoi Eu însumi voi lupta împotriva voastră cu mâna întinsă* şi cu braţ tare, cu mânie, urgie şi mare supărare. *Exod 6.6.

6. Voi lovi pe locuitorii cetăţii acesteia, atât oameni, cât şi dobitoace, şi vor muri de o ciumă grozavă.

7. După aceea – zice Domnul – voi* da pe Zedechia, împăratul lui Iuda, pe slujitorii lui, pe popor şi pe cei ce vor scăpa în cetatea aceasta de ciumă, de sabie şi de foamete, îi voi da în mâinile lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului, în mâinile vrăjmaşilor lor, în mâinile celor ce vor să le ia viaţa; şi Nebucadneţar îi va trece prin ascuţişul sabiei, nu-i va cruţa**, nu va avea nici o milă de ei şi nu se va îndura de ei.“

*Cap. 37.17; 39.5; 52.9. **Deut. 28.50. 2 Cron. 36.17.

8. Iar poporului acestuia să-i spui: „Aşa vorbeşte Domnul: „Iată că vă pun* înainte calea vieţii şi calea morţii. *Deut. 30.19.

9. Cine va* rămâne în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cine va ieşi să se ducă la haldeii care vă împresoară va scăpa cu viaţă, care va fi singura** lui pradă. *Cap. 38.2,17,18. **Cap. 39.18; 45.5.

10. Căci Eu Îmi îndrept privirile* împotriva cetăţii acesteia ca să-i fac rău, nu bine, zice Domnul; ea va fi dată în mâinile** împăratului Babilonului, care o va arde† cu foc.“

*Lev. 17.10. Cap. 44.11. Amos 9.4. **Cap. 38.3. †Cap. 34.2,22; 37.10; 38.18,23; 52.13.

11. Şi să spui casei împăratului lui Iuda: „Ascultaţi cuvântul Domnului,

12. casă a lui David! Aşa vorbeşte Domnul: „Faceţi dreptate* dis-dedimineaţă** şi scoateţi pe cel asuprit din mâinile asupritorului, ca să nu izbucnească mânia Mea ca un foc şi să se aprindă fără să se poată stinge, din pricina răutăţii faptelor voastre!

*Cap. 22.3. Zah. 7.9. **Ps. 101.8.

13. Iată, am necaz pe* tine, cetate aşezată în vale, pe stânca din câmpie, zice Domnul, pe voi care ziceţi: „Cine** se va coborî împotriva noastră? Cine va intra în locuinţele noastre?“

*Ezec. 13.8. **Cap. 49.4.

14. Vă voi pedepsi după rodul* faptelor voastre, zice Domnul, voi pune foc pădurii voastre, şi-i va mânca toate** împrejurimile.“

*Prov. 1.31. Isa. 3.10,11. **2 Cron. 36.19. Cap. 52.13.

Împotriva casei împărăteşti a lui Iuda

22 1. Aşa vorbeşte Domnul: „Coboară-te în casa împăratului lui Iuda şi acolo rosteşte cuvintele acestea.

2. Să spui: „Ascultă cuvântul* Domnului, împărat al lui Iuda care stai pe scaunul de domnie al lui David, tu, slujitorii tăi şi tot poporul care intraţi pe porţile acestea! *Cap. 17.20.

3. Aşa vorbeşte Domnul: „Faceţi dreptate* şi judecată; scoateţi pe cel asuprit din mâinile asupritorului; nu chinuiţi** pe străin, pe orfan şi pe văduvă; nu apăsaţi şi nu vărsaţi sânge nevinovat în locul acesta! *Cap. 21.12. **Vers. 17.

4. Căci dacă lucraţi după cuvântul acesta, vor intra* pe porţile casei acesteia împăraţi care stau pe scaunul de domnie al lui David, suiţi în care şi călare pe cai, ei, slujitorii lor şi poporul lor. *Cap. 17.25.

5. Dar dacă nu veţi asculta cuvintele acestea, pe Mine însumi* jur, zice Domnul, că această casă va ajunge o dărâmătură!“ *Evr. 6.13,17.

6. Căci aşa vorbeşte Domnul asupra casei împăratului lui Iuda: „Tu eşti pentru Mine ca Galaadul, ca vârful Libanului; dar, cu adevărat, voi face din tine un pustiu, o cetate fără locuitori!

7. Pregătesc împotriva ta nişte nimicitori, fiecare cu armele lui: ei vor tăia cei mai frumoşi* cedri ai tăi şi-i vor** arunca în foc. *Isa. 37.24. **Cap. 21.14.

8. Multe neamuri vor trece pe lângă cetatea aceasta şi vor zice unul altuia: „Pentru ce a făcut Domnul* aşa acestei cetăţi mari?“ *Deut. 29.24,25. 1 Împ. 9.8,9.

9. Şi se va răspunde: „Pentru că* au părăsit legământul Domnului Dumnezeului lor, pentru că s-au închinat înaintea altor dumnezei şi le-au slujit!“

*2 Împ. 22.17. 2 Cron. 34.25.

10. Nu plângeţi pe cel* mort şi nu vă bociţi pentru el; ci plângeţi mai degrabă pe cel ce se duce**, care nu se mai întoarce şi nu-şi va mai vedea ţara de naştere!“ *2 Împ. 22.20. **Vers. 11.

11. Căci aşa vorbeşte Domnul despre Şalum*, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care domnea în locul tatălui său, Iosia, şi care** a ieşit din locul acesta: „Nu se va mai întoarce în el;

*1 Cron. 3.15. 2 Împ. 23.30. **2 Împ. 23.34.

12. ci va muri în locul unde este dus rob şi nu va mai vedea ţara aceasta.

13. Vai* de cel ce îşi zideşte casa cu

nedreptate, şi odăile, cu nelegiuire; care pune** pe aproapele său să lucreze degeaba, fără să-i dea plata;
*2 Împ. 23.35. Vers. 18. **Lev. 19.13. Deut. 24.14,15. Mica 3.10. Hab. 2.9. Iac. 5.4.
14. care zice: „Îmi voi zidi o casă mare şi odăi încăpătoare“ şi-i face ferestre multe, o căptuşeşte cu cedru şi o vopseşte cu roşu!
15. Împărat eşti tu oare, de te întreci în cedri? Nu mânca tatăl* tău şi nu bea şi el? Şi totuşi el făcea dreptate şi judecată şi era** fericit!
*2 Împ. 23.25. **Ps. 128.2. Isa. 3.10.
16. Judeca pricina săracului şi a celui lipsit şi era fericit. Nu înseamnă lucrul acesta a Mă cunoaşte? – zice Domnul.
17. Dar tu n-ai ochi* şi inimă decât ca să te dedai la lăcomie, ca să verşi sânge nevinovat şi să întrebuinţezi asuprire şi silnicie.“ *Ezec. 19.6.
18. De aceea, aşa vorbeşte Domnul despre Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda: „Nu-l vor* plânge zicând: „Vai**, fratele meu! Vai, sora mea!“ Nici nu-l vor plânge zicând: „Vai, doamne! Vai, măria sa!“
*Cap. 16.4,6. **1 Împ. 13.30.
19. Ci va* fi înmormântat ca un măgar, va fi târât şi aruncat afară din porţile Ierusalimului!“ *2 Cron. 36.6. Cap. 36.30.
20. Suie-te pe Liban şi strigă! Înalţă-ţi glasul de pe Basan! Şi strigă de pe înălţimea Abarim! Căci toţi cei ce te iubeau sunt zdrobiţi!
21. Ţi-am vorbit când îţi mergea bine; dar tu ziceai: „Nu pot s-ascult!“ Aşa ai lucrat* din tinereţea ta şi n-ai ascultat glasul Meu. *Cap. 3.25; 7.23, etc.
22. Pe toţi păstorii* tăi îi va paşte vântul, şi cei ce te iubesc** vor merge în robie. Atunci vei fi acoperit de ruşine şi vei roşi din pricina întregii tale răutăţi. *Cap. 23.1. **Vers. 20.
23. Tu, care locuieşti pe Liban acum, care îţi ai cuibul în cedri, cum vei geme când te vor ajunge durerile, dureri* ca ale unei femei în munci!
*Cap. 6.24.
24. Pe viaţa Mea, zice Domnul, că, şi chiar dacă* Ieconia[1], fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi un inel** de pecetluit în mâna Mea cea dreaptă, te-aş scoate şi de acolo.
*2 Împ. 24.6,8. 1 Cron. 3.16. Cap. 37.1. **Cânt. 8.6. Hag. 2.23.
25. Te voi da* în mâinile celor ce vor să-ţi ia viaţa, în mâinile acelora înaintea cărora tremuri, în mâinile lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului, în mâinile** haldeilor.
*Cap. 34.20. **2 Împ. 24.15. 2 Cron. 36.10.
26. Te voi arunca, pe tine şi pe mama ta care te-a născut, într-o altă ţară, unde nu v-aţi născut, şi acolo veţi muri!
27. Dar în ţara în care vor dori să se întoarcă, nu se vor mai întoarce!
28. Este un vas dispreţuit, sfărâmat, acest Ieconia? Este el un lucru* căruia nu-i dai nici un preţ? Pentru ce sunt aruncaţi, oare, el şi sămânţa lui, şi azvârliţi într-o ţară pe care n-o cunosc?“ – *Ps. 31.12. Cap. 48.38. Osea 8.8.
29. „Ţară*, ţară, ţară, ascultă glasul Domnului! *Deut. 32.1. Isa. 1.2; 34.1. Mica 1.2.
30. Aşa vorbeşte Domnul: „Scrieţi pe omul acesta ca lipsit de* copii, ca un om căruia nu-i va merge bine toată viaţa lui; căci nici unul din urmaşii lui nu va izbuti să şadă pe scaunul de domnie al lui David** şi să domnească peste Iuda.“
*1 Cron. 3.16,17. Mat. 1.12. **Cap. 36.30.

Păstorii lui Israel

23 1. „Vai de păstorii* care nimicesc şi risipesc turma păşunii Mele, zice Domnul.“ *Cap. 10.21; 22.22. Ezec. 34.2.
2. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel împotriva păstorilor care pasc pe poporul meu: „Pentru că Mi-aţi risipit oile, le-aţi izgonit şi nu v-aţi îngrijit de ele, iată* că vă voi pedepsi din pricina răutăţii faptelor voastre, zice Domnul.
*Exod 32.34.
3. Şi Eu însumi voi strânge* rămăşiţa oilor Mele din toate ţările în care le-am izgonit; le voi aduce înapoi în păşunea lor şi vor creşte, şi se vor înmulţi. *Cap. 32.37. Ezec. 34.13, etc.
4. Voi pune peste ele păstori* care le vor paşte; nu le va mai fi teamă, nici groază, şi nu va mai lipsi nici una din ele, zice Domnul. *Cap. 3.15. Ezec. 34.23, etc.
5. Iată* vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărăţi, va lucra cu înţelepciune şi va face dreptate** şi judecată în ţară.
*Isa. 4.2; 11.1; 40.10,11. Cap. 33.14-16. Dan. 9.24. Zah. 3.8; 6.12. Ioan 1.45. **Ps. 72.2. Isa. 9.7; 32.1,18.
6. În vremea Lui, Iuda* va fi mântuit, şi Israel va avea linişte** în locuinţa

1. Sau: Ioiachin

lui; şi iată Numele† pe care i-L vor da: „Domnul, Neprihănirea noastră!“
*Deut. 33.28. Zah. 14.11. **Cap. 32.37. †Cap. 33.16. 1 Cor. 1.30.
7. De aceea iată, vin* zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: „Viu este Domnul care a scos din ţara Egiptului pe copiii lui Israel!“
*Cap. 16.14,15.
8. Ci se va zice: „Viu este Domnul care a scos şi a adus înapoi sămânţa casei lui Israel din ţara de la miazănoapte şi din toate ţările* în care îi risipisem!“ Şi vor locui în ţara lor.“
*Isa. 43.5,6. Vers. 3.
9. Asupra prorocilor.
Inima îmi este zdrobită în mine, toate oasele* îmi tremură; sunt ca un om beat, ca un om ameţit de vin, din pricina Domnului şi din pricina sfintelor Lui cuvinte. *Hab. 3.16.
10. Căci ţara* este plină de preacurvii şi ţara se jeleşte din pricina jurămintelor**; câmpiile† pustiului sunt uscate. Toată alergătura lor ţinteşte numai la rău şi toată vitejia lor este pentru nelegiuire!
*Cap. 5.7,8; 9.2. **Osea 4.2,3. †Cap. 9.10; 12.4.
11. „Prorocii* şi preoţii sunt stricaţi; le-am găsit răutatea chiar şi în** Casa Mea, zice Domnul. *Cap. 6.13; 8.10. Ţef. 3.4. **Cap. 7.30; 11.15; 32.34. Ezec. 8.11; 23.39.
12. De aceea, calea* lor va fi lunecoasă şi întunecoasă, vor fi împinşi şi vor cădea; căci voi aduce nenorocirea** peste ei în anul când îi voi pedepsi, zice Domnul.
*Ps. 35.6. Prov. 4.19. Cap. 13.16. **Cap. 11.23.
13. În prorocii Samariei am văzut următoarea nebunie: au prorocit pe* Baal şi au rătăcit** pe poporul Meu, Israel! *Cap. 2.8. **Isa. 9.16.
14. Dar în prorocii Ierusalimului am văzut lucruri grozave. Sunt preacurvari*, trăiesc în** minciună, întăresc† mâinile celor răi, aşa că nici unul nu se mai întoarce de la răutatea lui, toţi sunt înaintea Mea ca Sodoma††, şi locuitorii Ierusalimului, ca Gomora.“
*Cap. 29.23. **Vers. 26. †Ezec. 13.22. ††Deut. 32.32. Isa. 1.9,10.
15. De aceea, aşa vorbeşte Domnul oştirilor despre proroci: „Iată, îi voi hrăni cu* pelin şi le voi da să bea ape otrăvite; căci prin prorocii Ierusalimului s-a răspândit nelegiuirea în toată ţara.“ *Cap. 8.14; 9.15.
16. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „N-ascultaţi cuvintele prorocilor care vă prorocesc! Ei vă leagănă în închipuiri zadarnice; spun* vedenii ieşite din inima lor, nu ce vine din gura Domnului. *Vers. 21. Cap. 14.14.
17. Ei spun celor ce Mă nesocotesc: „Domnul a zis: „Veţi avea* pace“ şi zic tuturor celor ce trăiesc după aplecările inimii lor: „Nu** vi se va întâmpla nici un rău.“
*Cap. 6.14; 8.11. Ezec. 13.10. Zah. 10.2. **Mica 3.11.
18. Cine* a fost de faţă la sfatul Domnului ca să vadă şi să asculte cuvântul Lui? Cine a plecat urechea la cuvântul Lui şi cine l-a auzit?
*Iov 15.8. 1 Cor. 2.16.
19. Iată că furtuna* Domnului, urgia izbucneşte, se năpusteşte vijelia şi cade peste capul celor răi!
*Cap. 25.32; 30.23.
20. Mânia* Domnului nu se va potoli până nu va împlini şi va înfăptui planurile inimii Lui. Veţi înţelege în totul lucrul acesta în cursul** vremilor.
*Cap. 30.24. **Gen. 49.1.
21. Eu n-am trimis* pe prorocii aceştia, şi totuşi ei au alergat; nu le-am vorbit, şi totuşi au prorocit.
*Cap. 14.14; 27.15; 29.9.
22. Dacă ar fi fost* de faţă la sfatul Meu, ar fi trebuit să spună cuvintele Mele poporului Meu şi să-i întoarcă** de la calea lor rea, de la răutatea faptelor lor! *Vers. 18. **Cap. 25.5.
23. Sunt Eu numai un Dumnezeu de aproape, zice Domnul, şi nu sunt Eu şi un Dumnezeu de departe?
24. Poate cineva să stea într-un loc ascuns* fără să-l văd Eu? – zice Domnul. Nu umplu** Eu cerurile şi pământul? – zice Domnul.
*Ps. 139.7, etc. Amos 9.2,3. **1 Împ. 8.27. Ps. 139.7.
25. Am auzit ce spun prorocii care prorocesc minciuni în Numele Meu zicând: „Am avut un vis! Am visat un vis!“
26. Până când vor prorocii aceştia să prorocească minciuni, să prorocească înşelătoriile inimii lor?
27. Cred ei oare că pot face pe poporul Meu să uite Numele Meu prin visurile pe care le istoriseşte fiecare din ei aproapelui său, cum* Mi-au uitat părinţii lor Numele din pricina lui Baal? *Judc. 3.7; 8.33,34.
28. Prorocul care a avut un vis să istorisească visul acesta, şi cine a auzit cuvântul Meu să spună întocmai

cuvântul Meu! Pentru ce să amesteci paiele cu grâul? – zice Domnul.
29. Nu este cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul, şi ca un ciocan care sfărâmă stânca?
30. De aceea, iată, zice Domnul, am necaz* pe prorocii care îşi ascund unul altuia cuvintele Mele.
*Deut. 18.20. Cap. 14.14,15.
31. Iată, zice Domnul, am necaz pe prorocii care iau cuvântul lor şi-l dau drept cuvânt al Meu.
32. Iată, zice Domnul, am necaz pe cei ce prorocesc visuri neadevărate, care le istorisesc şi rătăcesc pe poporul Meu cu minciunile şi cu îndrăzneala* lor; nu i-am trimis Eu, nu Eu le-am dat poruncă şi nu sunt de nici un folos poporului acestuia, zice Domnul.
*Ţef. 3.4.
33. Dacă poporul acesta sau un proroc, sau un preot te va întreba: „Care este ameninţarea* Domnului?“, să le spui care este această ameninţare: „Vă voi** lepăda, zice Domnul.“
*Mal. 1.1. **Vers. 39.
34. Şi pe prorocul, pe preotul sau pe acela din popor care va zice: „O ameninţare a Domnului“ îl voi pedepsi, pe el şi casa lui!
35. Aşa să spuneţi însă fiecare aproapelui său, fiecare, fratelui său: „Ce a răspuns Domnul?“ sau: „Ce a zis Domnul?“
36. Dar să nu mai ziceţi: „O ameninţare a Domnului“, căci cuvântul fiecăruia va fi o ameninţare pentru el, dacă veţi suci astfel cuvintele Dumnezeului celui Viu, cuvintele Domnului oştirilor, Dumnezeului nostru!
37. Aşa să zici prorocului: „Ce ţi-a răspuns Domnul?“ sau: „Ce a zis Domnul?“
38. Dar dacă veţi mai zice: „O ameninţare a Domnului“, atunci aşa vorbeşte Domnul: „Pentru că spuneţi cuvintele acestea: „O ameninţare a Domnului“, măcar că am trimis să vă spună: „Să nu mai ziceţi: „O ameninţare a Domnului“,
39. din pricina aceasta*, iată, vă voi uita şi vă voi lepăda**, pe voi şi cetatea pe care v-o dădusem vouă şi părinţilor voştri, vă voi arunca dinaintea Mea *Osea 4.6. **Vers. 33.
40. şi voi pune peste voi o* veşnică ocară şi o veşnică necinste, care nu se va uita.“ *Cap. 20.11.

Cele două coşuri cu smochine

24 1. Domnul* mi-a arătat două coşuri cu smochine puse înaintea Templului Domnului, după ce Nebucadneţar, împăratul** Babilonului, strămutase din Ierusalim şi dusese în Babilon pe Ieconia†, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, pe căpeteniile lui Iuda, pe lemnari şi fierari.
*Amos 7.1,4; 8.1. **2 Împ. 24.12, etc. 2 Cron. 36.10. †Cap. 22.24, etc.; 29.2.
2. Unul din coşuri avea smochine foarte bune, ca smochinele care se coc întâi, iar celălalt coş avea smochine foarte rele, care nu se puteau mânca de rele ce erau.
3. Domnul mi-a zis: „Ce vezi, Ieremio?“ Eu am răspuns: „Nişte smochine! Smochinele cele bune sunt foarte bune, iar cele rele sunt foarte rele, şi, de rele ce sunt, nu se pot mânca.“
4. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
5. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Cum deosebeşti tu aceste smochine bune, aşa voi deosebi Eu, ca să le dau îndurare, pe prinşii de război ai lui Iuda, pe care i-am trimis din locul acesta în ţara haldeilor;
6. îi voi privi cu un ochi binevoitor şi-i voi aduce* înapoi în ţara aceasta: îi voi aşeza** şi nu-i voi mai nimici, îi voi sădi şi nu-i voi mai smulge.
*Cap. 12.15; 29.10. **Cap. 32.41; 33.7; 42.10.
7. Le voi da o inimă* ca să înţeleagă că Eu sunt Domnul. Ei vor fi poporul** Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, dacă se vor întoarce la Mine† cu toată inima lor. *Deut. 30.6. Cap. 32.39. Ezec. 11.19; 36.26,27. **Cap. 30.22; 31.33; 32.38. †Cap. 29.13.
8. Şi, ca smochinele cele rele* care, de rele ce sunt, nu se pot mânca, zice Domnul, aşa voi face să ajungă Zedechia, împăratul lui Iuda, căpeteniile lui şi rămăşiţa Ierusalimului, cei ce au rămas în ţara aceasta şi cei ce locuiesc** în ţara Egiptului.
*Cap. 29.17. **Cap. 43.44.
9. Îi voi face de pomină*, o pricină de nenorocire pentru toate împărăţiile pământului, de ocară**, de batjocură, de râs şi de blestem† în toate locurile unde îi voi izgoni.
*Deut. 28.25,37. 1 Împ. 9.7. 2 Cron. 7.20. Cap. 15.4; 29.18; 34.17. **Ps. 44.13,14. †Cap. 29.18,22.
10. Voi trimite în ei sabia, foametea şi ciuma până vor pieri din ţara pe care le-o dădusem lor şi părinţilor lor.“

Cei şaptezeci de ani de robie – Pedepsirea Babilonului şi tuturor neamurilor

25 1. Cuvântul care a fost spus lui
Ieremia despre tot poporul lui
Iuda în al patrulea* an al lui Ioiachim,
fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda –
acesta era cel dintâi an al lui
Nebucadneţar, împăratul Babilonului –
*Cap. 36.1.
2. cuvânt pe care l-a rostit Ieremia
înaintea întregului popor al lui Iuda şi
înaintea tuturor locuitorilor Ierusali-
mului zicând:
3. „De la al treisprezecelea an* al lui
Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui
Iuda, sunt douăzeci şi trei de ani de
când mi-a vorbit cuvântul Domnului;
v-am vorbit, v-am vorbit de dimineaţă,
şi n-aţi** ascultat. *Cap. 1.2. **Cap. 7.13;
11.7,8,10; 13.10,11; 16.12; 17.23; 18.12; 19.15; 22.21.
4. Domnul v-a trimis pe toţi slujitorii
Săi prorocii, i-a trimis dis-de-dimi-
neaţă*; şi n-aţi ascultat, n-aţi plecat
urechea să ascultaţi.
*Cap. 7.13,25; 26.5; 29.19.
5. Ei au zis: „Întoarceţi-vă fiecare*
de la calea voastră cea rea şi de la
răutatea faptelor voastre, şi veţi rămâne
în ţara pe care v-am dat-o vouă şi
părinţilor voştri, din veşnicie în veş-
nicie; *2 Împ. 17.13. Cap. 18.11; 35.15. Iona 3.8.
6. nu vă duceţi după alţi dumnezei ca
să le slujiţi şi să vă închinaţi înaintea
lor, nu Mă mâniaţi prin lucrarea
mâinilor voastre, şi nu vă voi face nici
un rău!“
7. Dar nu M-aţi ascultat, zice Dom-
nul, ci M-aţi mâniat* prin lucrarea
mâinilor voastre, spre nenorocirea
voastră.“ *Deut. 32.21. Cap. 7.19; 32.30.
8. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
oştirilor: „Pentru că n-aţi ascultat
cuvintele Mele,
9. iată, voi trimite să aducă toate*
popoarele de la miazănoapte, zice
Domnul; şi voi trimite la robul** Meu
Nebucadneţar, împăratul Babilonului;
îi voi aduce împotriva acestei ţări şi
împotriva locuitorilor ei, şi împotriva
tuturor acestor neamuri de jur împrejur
ca să le nimicească cu desăvârşire şi
să facă din ele un pustiu† şi o pricină
de batjocură, nişte dărâmături veşnice.
*Cap. 1.15. **Cap. 27.1; 43.10. Isa. 44.28; 45.1. Cap. 40.2.
†Cap.18.16.
10. Voi face să înceteze între ei
strigătele de bucurie* şi strigătele de
veselie, cântecele mirelui şi cântecele
miresei, uruitul morii** şi lumina
lămpii. *Isa. 24.27. Cap. 2.24;
15.9. Ezec. 16.13. Osea 2.11. Apoc. 18.23. **Ecl. 12.4.
11. Toată ţara aceasta va fi o paragină,
un pustiu, şi neamurile acestea vor fi
supuse împăratului Babilonului timp
de şaptezeci de ani.
12. Dar, când se vor împlini* aceşti
şaptezeci de ani, voi pedepsi pe
împăratul Babilonului şi pe neamul
acela, zice Domnul, pentru nelegiuirile
lor; voi pedepsi ţara haldeilor şi o voi
preface în nişte dărâmături** veşnice.
*2 Cron. 36.21,22. Ezra 1.1. Cap. 29.10. Dan. 9.2. **Isa.
13.19; 14.23; 21.1, etc.; 47.1. Cap. 50.3,13,23,39,40,45;
51.25,26.
13. Voi aduce peste ţara aceea toate
lucrurile pe care le-am vestit despre
ea, tot ce este scris în cartea aceasta,
tot ce a prorocit Ieremia despre toate
neamurile.
14. Căci* neamuri puternice şi împă-
raţi** mari le vor supune† şi pe ele şi
le voi răsplăti†† după faptele şi
lucrarea mâinilor lor.“ *Cap. 50.9; 51.27,28.
**Cap. 50.41; 51.27. †Cap. 27.7. ††Cap. 50.29; 51.6,24.
15. Căci aşa mi-a vorbit Domnul
Dumnezeul lui Israel: „Ia* din mâna
Mea acest potir plin cu vinul mâniei
Mele şi dă-l să-l bea toate neamurile la
care te voi trimite.
*Iov 21.20. Ps. 75.8. Isa. 51.17. Apoc. 14.10.
16. Vor bea* şi se vor ameţi, şi vor fi
ca nişte nebuni la vederea sabiei pe
care o voi trimite în mijlocul lor!“
*Cap. 51.7. Ezec. 23.34. Naum 3.11.
17. Eu am luat potirul din mâna
Domnului şi l-am dat să-l bea toate
neamurile la care mă trimitea Domnul:
18. Ierusalimului şi cetăţilor lui Iuda,
împăraţilor şi căpeteniilor sale, ca să
le prefacă în dărâmături*, într-un
pustiu, să-i facă de batjocură şi de
blestem**, cum se vede lucrul acesta
astăzi; *Vers. 9,11. **Cap. 24.9.
19. lui faraon*, împăratul Egiptului,
slujitorilor lui, căpeteniilor lui şi tot
poporului lui; *Cap. 46.2,25.
20. la toată Arabia*, tuturor împăra-
ţilor ţării Uţ**, tuturor împăraţilor†
ţării filistenilor, Ascalonului, Gazei,
Ecronului şi celor ce au mai rămas††
din Asdod;
*Vers. 24. **Iov 1.1. †Cap. 47.1,5,7. ††Isa. 20.1.
21. Edomului*, Moabului** şi copiilor
lui Amon†; *Cap. 49.7, etc. **Cap. 48.1. †Cap. 49.1.
22. tuturor împăraţilor Tirului*, tuturor
împăraţilor Sidonului şi împăraţilor

ostroavelor care sunt dincolo de mare**; *Cap. 47.4. **Cap. 49.23.
23. Dedanului*, Temei, Buzului şi tuturor celor ce îşi rad colţurile bărbii; *Cap. 49.8.
24. tuturor împăraţilor Arabiei* şi tuturor împăraţilor arabilor** care locuiesc în pustiu;
*2 Cron. 9.11. **Vers. 20. Cap. 49.31; 50.37. Ezec. 30.5.
25. tuturor împăraţilor Zimrei, tuturor împăraţilor Elamului* şi tuturor împăraţilor Mediei; *Cap. 49.34.
26. tuturor împăraţilor* de la miazănoapte, de aproape sau de departe, şi unora şi altora, şi tuturor împărăţiilor lumii care sunt pe faţa pământului. Iar împăratul Şeşacului** va bea după ei.
*Cap. 50.9. **Cap. 51.41.
27. „Să le spui: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Beţi*, îmbătaţi-vă** şi vărsaţi, şi cădeţi fără să vă mai ridicaţi la vederea sabiei pe care o voi trimite în mijlocul vostru!“
*Hab. 2.16. **Isa. 51.21; 63.6.
28. Şi, dacă nu vor vrea să ia din mâna ta potirul ca să bea, spune-le: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Beţi!
29. Căci iată că în cetatea* peste care se cheamă Numele Meu încep** să fac rău: şi voi să rămâneţi nepedepsiţi? Nu veţi rămâne nepedepsiţi, căci voi chema† sabia peste toţi locuitorii pământului, zice Domnul oştirilor.“
*Dan. 9.18,19. **Prov. 11.31. Cap. 49.12. Ezec. 9.6. Obad. 16. Luca 23.31. 1 Pet. 4.17. †Ezec. 38.21.
30. Şi tu să le proroceşti toate aceste lucruri şi să le spui: „Domnul va răcni* de sus; din locaşul Lui** cel sfânt va face să-I răsune glasul; va răcni împotriva locului† locuinţei Lui; va striga†† ca cei ce calcă în teasc împotriva tuturor locuitorilor pământului.
*Isa. 42.13. Ioel 3.16. Amos 1.2. **Ps. 11.4. Cap. 17.12. †1 Împ. 9.3. Ps. 132.14. ††Isa. 16.9. Cap. 48.33.
31. Vuietul ajunge până la marginea pământului; căci Domnul Se ceartă cu* neamurile, intră** la judecată împotriva oricărei făpturi şi dă pe cei răi pradă sabiei, zice Domnul.“
*Osea 4.1. Mica 6.2. **Isa. 66.16. Ioel 3.2.
32. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Iată, nenorocirea merge din popor în popor şi o mare furtună* se ridică de la marginile pământului. *Cap. 23.19; 30.23.
33. Cei pe care-i va ucide* Domnul în ziua aceea vor fi întinşi de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliţi**, nici adunaţi†, nici îngropaţi, ci vor fi un gunoi de pământ.
*Isa. 66.16. **Cap. 16.4,6. †Ps. 79.3. Cap. 8.2. Apoc. 11.9.
34. Gemeţi*, păstori, şi strigaţi! Tăvăliţi-vă în cenuşă, povăţuitori ai turmelor! Căci au venit zilele înjunghierii voastre. Vă voi zdrobi, şi veţi cădea la pământ ca un vas de preţ. *Cap. 4.8; 6.26.
35. Nu mai este nici un loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povăţuitorii turmelor!
36. Se aud strigătele păstorilor şi gemetele povăţuitorilor turmelor, căci Domnul le pustieşte locul de păşune,
37. şi colibele cele liniştite sunt nimicite de mânia aprinsă a Domnului.
38. El Şi-a părăsit locuinţa* ca un pui de leu, vizuina; aşa că ţara le este prefăcută în pustiu de urgia nimicitorului şi de mânia Lui aprinsă.“ *Ps. 76.2.

Prorocie despre dărâmarea Ierusalimului şi Templului

26 1. La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a fost rostit următorul cuvânt din partea Domnului:
2. Aşa vorbeşte Domnul: „Stai în curtea* Casei Domnului şi spune acelora care vin din toate cetăţile lui Iuda să se închine în Casa Domnului toate cuvintele** pe care-ţi poruncesc să li le spui; nu lăsa† nici un cuvânt din ele. *Cap. 19.14. **Ezec. 3.10. Mat. 28.20. †Fapt. 20.27.
3. Poate* că vor asculta şi se vor întoarce fiecare de la calea lui cea rea; atunci Mă voi căi** de răul pe care Mă gândisem să li-l fac din pricina răutăţii faptelor lor.
*Cap. 36.3. **Cap. 18.8. Iona 3.8,9.
4. Să le spui: „Aşa vorbeşte Domnul: „Dacă nu* Mă ascultaţi când vă poruncesc să urmaţi Legea Mea pe care v-am pus-o înainte,
*Lev. 26.14, etc. Deut. 28.15.
5. dacă nu ascultaţi cuvintele robilor Mei proroci, pe care vi-i trimit, pe care vi i-am trimis* dis-de-dimineaţă, şi pe care nu i-aţi ascultat,
*Cap. 7.13,25; 11.7; 25.3,4.
6. atunci voi face Casei acesteia ca lui Silo* şi voi face din cetatea aceasta o pricină de blestem** pentru toate neamurile pământului.“
*1 Sam. 4.10,11. Ps. 78.60. Cap. 7.12,14. **Isa. 65.15. Cap. 24.9.
7. Preoţii, prorocii şi tot poporul au auzit pe Ieremia rostind aceste cuvinte în Casa Domnului.

8. Şi când a isprăvit de spus Ieremia tot ce-i poruncise Domnul să spună întregului popor, preoţii, prorocii şi tot poporul au pus mâna pe el şi au zis: „Trebuie să mori negreşit!
9. Pentru ce proroceşti în Numele Domnului şi zici: „Casa aceasta va ajunge ca Silo, şi cetatea aceasta va fi pustiită şi lipsită de locuitori"?" Tot poporul s-a îngrămădit în jurul lui Ieremia în Casa Domnului.
10. Când au auzit căpeteniile lui Iuda aceste lucruri, s-au suit din casa împăratului la Casa Domnului şi au şezut la intrarea porţii celei noi a Casei Domnului.
11. Atunci preoţii şi prorocii au vorbit astfel căpeteniilor şi întregului popor: „Omul acesta este vinovat de pedeapsa cu moartea; căci* a prorocit împotriva cetăţii acesteia, cum aţi auzit voi înşivă cu urechile voastre!"

*Cap. 38.4.

12. Ieremia a zis tuturor căpeteniilor şi întregului popor: „Domnul m-a trimis să prorocesc împotriva Casei acesteia şi împotriva cetăţii acesteia toate lucrurile pe care le-aţi auzit voi.
13. Acum îndreptaţi-vă* căile şi faptele, ascultaţi glasul Domnului Dumnezeului vostru, şi Domnul Se va căi** de răul pe care l-a rostit împotriva voastră! *Cap. 7.3. **Vers. 3,19.
14. Cât despre mine, iată-mă* în mâinile voastre; faceţi-mi ce vi se va părea că este bine şi drept! *Cap. 38.5.
15. Numai să ştiţi că, dacă mă veţi omorî, vă veţi face vinovaţi de sânge nevinovat, voi, cetatea aceasta şi locuitorii ei; căci Domnul m-a trimis în adevăr la voi să rostesc în auzul vostru toate aceste cuvinte!"
16. Căpeteniile şi tot poporul au zis preoţilor şi prorocilor: „Omul acesta nu este vinovat de pedeapsa cu moartea; căci ne-a vorbit în Numele Domnului Dumnezeului nostru!"
17. Şi unii din bătrânii ţării s-au sculat* şi au zis întregii adunări a poporului: *Fapt. 5.34, etc.
18. „Mica* din Moreşet prorocea pe vremea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, şi spunea întregului popor al lui Iuda: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Sionul** va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre, şi muntele Casei Domnului o înălţime acoperită cu păduri."

*Mica 1.1. **Mica 3.12.

19. L-a omorât însă oare Ezechia, împăratul lui Iuda, şi tot Iuda? Nu s-a temut* Ezechia de Domnul? Nu s-a rugat el Domnului? Şi atunci Domnul S-a căit** de răul pe care-l rostise împotriva lor. Şi noi† să ne împovărăm sufletul cu o nelegiuire aşa de mare?"

*2 Cron. 32.26. **Exod 32.14. 2 Sam. 24.16. †Fapt. 5.39.

20. (A mai fost însă un om care prorocea în Numele Domnului: Urie, fiul lui Şemaia din Chiriat-Iearim. El a prorocit împotriva cetăţii acesteia şi împotriva ţării acesteia tocmai aceleaşi lucruri ca şi Ieremia.
21. Împăratul Ioiachim, toţi vitejii lui şi toate căpeteniile lui au auzit cuvintele lui, şi împăratul a căutat să-l omoare. Dar Urie, care a fost înştiinţat de lucrul acesta, s-a temut, a fugit şi s-a dus în Egipt.
22. Împăratul Ioiachim a trimis nişte oameni în Egipt şi anume: pe Elnatan, fiul lui Acbor, şi pe alţii împreună cu el în Egipt.
23. Aceştia au scos din Egipt pe Urie şi l-au adus la împăratul Ioiachim, care l-a omorât cu sabia şi i-a aruncat trupul mort în mormintele copiilor poporului.)
24. Totuşi mâna* lui Ahicam, fiul lui Şafan, a fost cu Ieremia, şi el n-a lăsat să fie dat pe mâna poporului ca să fie omorât. *2 Împ. 22.12,14. Cap. 39.14.

Sfatul lui Ieremia

27 1. La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul* lui Iuda, a fost rostit către Ieremia din partea Domnului următorul cuvânt:

*Vers. 3,12,20. Cap. 28.1.

2. „Aşa mi-a vorbit Domnul: „Fă-ţi nişte legături şi nişte juguri şi puneţi-le* la gât. *Cap. 28.10,12. Ezec. 4.1; 12.3; 24.3, etc.
3. Trimite-le împăratului Edomului, împăratului Moabului, împăratului copiilor lui Amon, împăratului Tirului şi împăratului Sidonului prin trimişii care au venit la Ierusalim la Zedechia, împăratul lui Iuda.
4. Şi spune-le să spună stăpânilor lor: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Împăratul lui Israel: „Iată ce să spuneţi stăpânilor voştri:
5. „Eu am* făcut pământul, pe oameni şi dobitoacele care sunt pe pământ cu puterea Mea cea mare şi cu braţul Meu

întins şi dau** pământul cui Îmi
place.
*Ps. 115.15; 146.6. Isa. 45.12. **Ps. 115.16. Dan. 4.17,25,32.
6. Acum* dau toate aceste ţări în
mâinile robului** Meu Nebucadneţar,
împăratul Babilonului; îi dau chiar şi
fiarele† câmpului ca să-i fie supuse.
*Cap. 28.14. **Cap. 25.9; 43.10. Ezec. 29.18,20. †Cap. 28.14. Dan. 2.38.
7. Toate* neamurile vor fi supuse lui,
fiului său şi fiului fiului său, până va
veni şi vremea** ţării lui, şi o vor
supune† neamuri puternice şi împăraţi
mari.
*2 Cron. 36.20. **Cap. 25.12; 50.27. Dan. 5.26. †Cap. 25.14.
8. Dar dacă un popor sau o împărăţie
nu se va supune lui Nebucadneţar,
împăratul Babilonului, şi nu-şi va
pleca grumazul sub jugul împăratului
Babilonului, voi pedepsi pe poporul
acela cu sabie, cu foamete şi cu ciumă,
zice Domnul, până îl voi nimici prin
mâna lui.
9. De aceea să n-ascultaţi pe prorocii
voştri, pe ghicitorii voştri, pe visătorii
voştri, pe cititorii voştri în stele şi
pe vrăjitorii voştri, care vă zic: „Nu
veţi fi supuşi împăratului Babilonului!“
10. Căci* ei vă prorocesc minciuni,
ca să fiţi depărtaţi din ţara voastră, ca
să vă izgonesc, şi să pieriţi. *Vers. 14.
11. Dar pe poporul care îşi va pleca
grumazul sub jugul împăratului Babilonului
şi care-i va fi supus îl voi lăsa
în ţara lui, zice Domnul, ca s-o lucreze
şi să locuiască în ea.
12. Am spus întocmai aceleaşi lucruri
lui Zedechia*, împăratul lui Iuda:
„Plecaţi-vă grumazul sub jugul împăratului
Babilonului, supuneţi-vă lui şi
poporului lui, şi veţi trăi.
*Cap. 28.1; 38.17.
13. Pentru ce să muriţi*, tu şi poporul
tău, de sabie, de foamete şi de ciumă,
cum a hotărât Domnul asupra poporului
care nu se va supune împăratului
Babilonului? *Ezec. 18.31.
14. N-ascultaţi de cuvintele prorocilor
care vă zic: „Nu veţi fi supuşi
împăratului Babilonului!“ Căci ei vă
prorocesc* minciuni.
*Cap. 14.14; 23.21. 29.8,9.
15. Nu i-am trimis Eu, zice Domnul,
ci prorocesc minciuni în Numele Meu,
ca să vă izgonesc, şi să pieriţi, voi şi
prorocii care vă prorocesc!“
16. Am vorbit şi preoţilor şi întregului
popor şi le-am spus: „Aşa vorbeşte
Domnul: „N-ascultaţi de cuvintele
prorocilor voştri care vă prorocesc şi
zic: „Iată că uneltele* Casei Domnului
vor fi aduse în curând din Babilon!“
Căci ei vă prorocesc minciuni.
*2 Cron. 36.7,10. Cap. 28.3. Dan. 1.2.
17. Nu-i ascultaţi; supuneţi-vă împăratului
Babilonului, şi veţi trăi. Pentru
ce să ajungă cetatea aceasta o dărâmătură?
18. Dacă sunt ei proroci şi dacă este
cu ei cuvântul Domnului, să mijlocească
la Domnul oştirilor, pentru ca
uneltele care au mai rămas în Casa
Domnului, în casa împăratului lui Iuda
şi în Ierusalim să nu se ducă în Babilon.
19. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor
cu privire la stâlpi*, la marea de
aramă, la temelii şi la toate celelalte
unelte care au mai rămas în cetatea
aceasta *2 Împ. 25.13, etc. Cap. 52.17,20,21.
20. şi care n-au fost ridicate de
Nebucadneţar, împăratul Babilonului,
când a luat robi din Ierusalim* în
Babilon pe Ieconia, fiul lui Ioiachim,
împăratul lui Iuda, şi pe toţi mai marii
lui Iuda şi Ierusalimului;
*2 Împ. 24.14,15. Cap. 24.1.
21. aşa vorbeşte Domnul oştirilor,
Dumnezeul lui Israel, despre uneltele
care au mai rămas în Casa Domnului,
în casa împăratului lui Iuda şi în
Ierusalim:
22. „Ele vor fi duse* în Babilon şi
vor rămâne acolo până în ziua când le
voi căuta** Eu – zice Domnul – când
le voi ridica† iarăşi şi le voi aduce
înapoi în locul acesta.“ *2 Împ. 25.13. 2 Cron. 36.18. **2 Cron. 36.21. Cap. 29.10; 32.5. †Ezra 1.7; 7.19.

Prorocia lui Ieremia împotriva lui Hanania

28 1. În acelaşi* an, la începutul
domniei lui Zedechia, împăratul
lui Iuda, în luna a cincea a anului al
patrulea, Hanania, fiul lui Azur, proroc
din Gabaon, mi-a zis în Casa Domnului,
în faţa preoţilor şi a întregului
popor: *Cap. 27.1.
2. „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul
lui Israel: „Eu sfărâm jugul*
împăratului Babilonului! *Cap. 27.12.
3. Peste doi* ani, voi aduce înapoi în
locul acesta toate uneltele Casei Domnului
pe care le-a ridicat Nebucadneţar,
împăratul Babilonului, din locul acesta
şi le-a dus în Babilon. *Cap. 27.16.

4. Şi voi aduce înapoi în locul acesta, zice Domnul, pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, şi pe toţi prinşii de război ai lui Iuda care s-au dus în Babilon; căci voi sfărâma jugul împăratului Babilonului."
5. Prorocul Ieremia a răspuns prorocului Hanania în faţa preoţilor şi a întregului popor care stăteau în Casa Domnului.
6. Ieremia, prorocul, a zis: „Amin*! Aşa să facă Domnul! Să împlinească Domnul cuvintele pe care le-ai prorocit tu şi să aducă înapoi din Babilon în locul acesta uneltele Casei Domnului şi pe toţi prinşii de război! *1 Împ. 1.36.
7. Numai ascultă cuvântul pe care-l rostesc eu în auzul tău şi în auzul întregului popor:
8. „Prorocii care au fost înaintea mea şi înaintea ta, din vremurile străvechi, au prorocit război, foamete şi ciumă împotriva unor ţări puternice şi unor împărăţii mari.
9. Dar, dacă un proroc* proroceşte pacea, numai după împlinirea celor ce proroceşte se va cunoaşte că este cu adevărat trimis de Domnul." *Deut. 18.22.
10. Atunci prorocul Hanania a ridicat jugul* de pe grumazul prorocului Ieremia şi l-a sfărâmat. *Cap. 27.2.
11. Şi Hanania a zis în faţa întregului popor: „Aşa vorbeşte Domnul: „Aşa voi sfărâma, peste doi ani, de pe* grumazul tuturor neamurilor jugul lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului!" Prorocul Ieremia a plecat.
*Cap. 27.7.
12. După ce a sfărâmat prorocul Hanania jugul de pe grumazul prorocului Ieremia, cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel:
13. „Du-te şi spune lui Hanania: „Aşa vorbeşte Domnul: „Ai sfărâmat un jug de lemn, dar cu aceasta ai făcut în locul lui un jug de fier!"
14. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Pun un jug de fier* pe grumazul tuturor acestor neamuri, ca să fie subjugate de Nebucadneţar, împăratul Babilonului, şi-i vor sluji, şi-i dau chiar** şi fiarele câmpului!" *Deut. 28.48. Cap. 27.7. **Cap. 27.6.
15. Şi prorocul Ieremia a zis prorocului Hanania: „Ascultă, Hanania! Domnul nu te-a trimis, ci tu* insufli poporului o încredere mincinoasă.
*Cap. 29.31. Ezec. 13.22.
16. De aceea, aşa vorbeşte Domnul: „Iată, te izgonesc de pe pământ şi vei muri chiar în anul acesta; căci cuvintele tale sunt o răzvrătire* împotriva Domnului." *Deut. 13.5. Cap. 29.32.
17. Şi prorocul Hanania a murit chiar în anul acela, în luna a şaptea.

Scrisoare către prinşii de război

29 1. Iată cuprinsul epistolei pe care a trimis-o prorocul Ieremia din Ierusalim către rămăşiţa bătrânilor din robie, preoţilor, prorocilor şi întregului popor, pe care-i dusese în robie Nebucadneţar, din Ierusalim la Babilon,
2. după ce împăratul Ieconia*, împărăteasa, famenii dregători, căpeteniile lui Iuda şi ale Ierusalimului, lemnarii şi fierarii au părăsit Ierusalimul.
*2 Împ. 24.12, etc. Cap. 22.26; 28.4.
3. Le-a trimis-o prin Eleasa, fiul lui Şafan, şi prin Ghemaria, fiul lui Hilchia, trimişi la Babilon de Zedechia, împăratul lui Iuda, la Nebucadneţar, împăratul Babilonului. Ea cuprindea următoarele:
4. „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel, către toţi prinşii de război pe care i-am dus din Ierusalim la Babilon:
5. „Zidiţi* case şi locuiţi-le; sădiţi grădini şi mâncaţi din roadele lor!
*Vers. 28.
6. Luaţi-vă neveste şi faceţi fii şi fiice; însuraţi-vă fiii şi măritaţi-vă fetele, să facă fii şi fiice, ca să vă înmulţiţi acolo unde sunteţi şi să nu vă împuţinaţi.
7. Urmăriţi binele cetăţii în care v-am dus în robie şi rugaţi-vă* Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei!
*Ezra 6.10. 1 Tim. 2.2.
8. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Nu vă lăsaţi* amăgiţi de prorocii voştri care sunt în mijlocul vostru, nici de ghicitorii voştri; n-ascultaţi nici de visătorii voştri, ale căror visuri voi le pricinuiţi! *Cap. 14.14; 23.21; 27.14,15. Efes. 5.6.
9. Căci ei* vă prorocesc minciuni în Numele Meu. Eu nu i-am trimis, zice Domnul. *Vers. 31.
10. Dar iată ce zice Domnul: „De îndată ce vor trece şaptezeci* de ani ai Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi şi voi împlini faţă de voi făgă-

duinţa Mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta.

*2 Cron. 36.21,22. Ezra 1.1. Cap. 25.12; 27.22. Dan. 9.2.

11. Căci Eu ştiu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, şi nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor şi o nădejde.

12. Voi Mă veţi chema* şi veţi pleca; Mă veţi ruga, şi vă voi asculta.

*Dan. 9.3, etc.

13. Mă veţi* căuta, şi Mă veţi găsi, dacă Mă veţi căuta cu toată** inima.

*Lev. 26.39,40, etc. Deut. 30.1, etc. **Cap. 24.7.

14. Mă voi lăsa* să fiu găsit de voi, zice Domnul, şi voi aduce înapoi pe prinşii voştri de război; vă voi strânge** din toate neamurile şi din toate locurile în care v-am izgonit, zice Domnul, şi vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în robie.

*Deut. 4.7. Ps. 32.6; 46.1. Isa. 55.6. **Cap. 23.3,8; 30.3; 32.37.

15. Totuşi voi ziceţi: „Dumnezeu ne-a ridicat proroci în Babilon!“

16. Aşa vorbeşte Domnul asupra împăratului care şade pe scaunul de domnie al lui David, asupra întregului popor care locuieşte în cetatea aceasta, asupra fraţilor voştri care n-au mers cu voi în robie.

17. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Iată, voi trimite între ei sabie*, foamete şi ciumă şi-i voi face ca nişte smochine** grozave care, de rele ce sunt, nu se pot mânca. *Cap. 24.10. **Cap. 24.8.

18. Îi voi urmări* cu sabie, cu foamete şi cu ciumă, îi voi face o pricină de spaimă pentru toate împărăţiile pământului, de blestem**, de pustiire, de batjocură şi de ocară printre toate neamurile pe unde îi voi izgoni,

*Deut. 28.25. 2 Cron. 29.8. Cap. 15.4; 24.9; 34.17. **Cap. 26.6. Cap. 42.18.

19. pentru că n-au ascultat cuvintele Mele, zice Domnul, ei, cărora în nenumărate rânduri le-am trimis* pe robii Mei prorocii; dar n-aţi vrut să ascultaţi, zice Domnul. *Cap. 25.4; 32.33.

20. Voi însă ascultaţi cuvântul Domnului, voi toţi prinşii de război pe care v-am trimis din Ierusalim în Babilon!

21. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Colaia, şi despre Zedechia, fiul lui Maaseia, care vă prorocesc minciuni în Numele Meu: „Iată, îi dau în mâinile lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului; şi-i va omorî sub ochii voştri.

22. Vor sluji ca prilej de blestem* între toţi prinşii de război ai lui Iuda care sunt la Babilon. Şi se va zice: „Să-ţi facă Domnul ca lui Zedechia şi ca lui Ahab pe care** împăratul Babilonului i-a fript în foc!“

*Gen. 48.20. Isa. 65.15. **Dan. 3.6.

23. Şi lucrul acesta se va întâmpla pentru că au făcut o* mişelie în Israel preacurvind cu nevestele aproapelui lor şi pentru că au spus minciuni în Numele Meu, când Eu nu le dădusem nici o poruncă. Ştiu lucrul acesta şi sunt martor, zice Domnul. *Cap. 23.14.

24. Iar lui Şemaia, nehelamitul, să-i spui:

25. „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Tu ai trimis în numele tău întregului popor din Ierusalim, lui* Ţefania, fiul lui Maaseia, preotul, şi tuturor preoţilor o scrisoare cu următorul cuprins:

*2 Împ. 25.18. Cap. 21.1.

26. „Domnul te-a pus preot în locul preotului Iehoiada, ca să veghezi* în Casa Domnului peste toţi nebunii** şi peste toţi cei ce se dau drept proroci, ca să-i arunci în butuci† şi în fiare. *Cap. 20.1. **2 Împ. 9.11. Fapt. 26.24. †Cap. 20.2.

27. Acum, pentru ce nu pedepseşti pe Ieremia din Anatot, care proroceşte printre voi?

28. Ba încă a trimis chiar să ne spună în Babilon: „Robia va fi lungă; zidiţi* case şi locuiţi-le; sădiţi grădini şi mâncaţi din roadele lor!“ – *Vers. 5.

29. (Preotul Ţefania citise în adevăr scrisoarea aceasta în faţa prorocului Ieremia.) –

30. Şi cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel:

31. „Trimite să spună tuturor celor din robie: „Aşa vorbeşte Domnul despre Şemaia, nehelamitul: „Pentru că Şemaia vă proroceşte fără* să-l fi trimis Eu şi vă insuflă o încredere mincinoasă, *Cap. 28.15.

32. iată ce zice Domnul: „Voi pedepsi pe Şemaia, nehelamitul, şi sământa lui: nici unul din ai lui nu va locui în mijlocul poporului acestuia şi nu va vedea binele pe care-l voi face poporului Meu, zice Domnul; căci* el a propovăduit răzvrătire împotriva Domnului.“ *Cap. 28.16.

Întoarcerea din robie

30 1. Iată cuvântul rostit lui Ieremia din partea Domnului:
2. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Scrie într-o carte toate cuvintele pe care ţi le-am spus.
3. Iată, vin zile, zice Domnul, când voi aduce înapoi* prinşii de război ai poporului Meu, Israel şi Iuda, zice Domnul; îi voi aduce înapoi** în ţara pe care am dat-o părinţilor lor, şi o vor stăpâni.“ *Vers. 18. Cap. 32.44. Ezec. 39.25. Amos 9.14,15. **Cap. 16.15.
4. Iată însă cuvintele pe care le-a rostit Domnul asupra lui Israel şi asupra lui Iuda:
5. Aşa vorbeşte Domnul: „Auzim strigăte de groază; e spaimă, nu este pace!
6. Întrebaţi şi vedeţi dacă nu cumva naşte vreun bărbat! Pentru ce văd pe toţi bărbaţii cu mâinile pe coapse ca o femeie* la facere? Pentru ce s-au îngălbenit toate feţele? *Cap. 4.31; 6.24.
7. Vai! căci* ziua aceea este mare; nici una n-a fost** ca ea! Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbăvit din ea.
*Ioel 2.11,31. Amos 5.18. Ţef. 1.14, etc. **Dan. 12.1.
8. În ziua aceea, zice Domnul oştirilor, voi sfărâma jugul de pe grumazul lui, îi voi rupe legăturile, şi străinii nu-l vor mai supune.
9. Ci vor sluji Domnului Dumnezeului lor şi împăratului lor* David pe care li-l voi scula**. *Isa. 55.3,4. Ezec. 34.23; 37.24. Osea 3.5. **Luca 1.69. Fapt. 2.30; 13.23.
10. De aceea, nu* te teme, robul Meu Iacov, zice Domnul; şi nu te speria, Israele! Căci te voi izbăvi din** ţara cea depărtată şi îţi voi izbăvi sămânţa din ţara în care este roabă; Iacov se va întoarce iarăşi, va avea odihnă şi linişte; şi nu-l va mai tulbura nimeni.
*Isa. 41.13; 43.5; 44.2. Cap. 46.27,28. **Cap. 3.18.
11. Căci Eu sunt cu tine, zice Domnul, ca să te izbăvesc; voi nimici* pe toate neamurile printre care te-am risipit, dar pe tine** nu te voi nimici; te voi pedepsi cu dreptate†, nu pot să te las nepedepsit.“ *Amos 9.8. **Cap. 4.27. †Ps. 6.1. Isa. 27.8. Cap. 10.24; 46.28.
12. Aşa vorbeşte Domnul: „Lovitura* ta este de nevindecat, şi rana ta este usturătoare. *2 Cron. 36.16. Cap. 15.18.
13. Nici unul nu-ţi apără pricina ca să-ţi lege rana; nu-i nici un leac*, nici un mijloc de vindecare! *Cap. 8.22.
14. Toţi cei ce te iubeau* te uită, nici unuia nu-i pasă de tine; căci te-am lovit cum lovesc pe un vrăjmaş**, te-am pedepsit cu putere†, din pricina mulţimii†† nelegiuirilor tale şi al marelui număr al păcatelor tale.
*Plân. 1.2. **Iov 13.24; 16.9; 19.11. †Iov 30.21. ††Cap. 5.6.
15. De ce te* plângi de rana ta, de durerea pe care ţi-o pricinuieşte boala ta? Pentru mulţimea nelegiuirilor tale, pentru marele număr al păcatelor tale te-am făcut să suferi aceste lucruri!
*Cap. 15.18.
16. Totuşi toţi cei ce te mănâncă* vor fi mâncaţi, şi toţi vrăjmaşii tăi, toţi, vor merge în robie; cei ce te jefuiesc vor fi jefuiţi, şi voi da pradă pe toţi cei ce te pradă.
*Exod 23.22. Isa. 33.1; 41.11. Cap. 10.25.
17. Dar* te voi vindeca şi îţi voi lega rănile, zice Domnul. Căci ei te numesc: „Cel izgonit“, „Sionul acela de care nimănui nu-i pasă.“ *Cap. 33.6.
18. Aşa vorbeşte Domnul: „Iată, aduc înapoi* pe prinşii de război ai corturilor lui Iacov şi Mi-e milă** de locaşurile lui; cetatea va fi zidită iarăşi pe dealurile ei, şi casa împărătească va fi locuită iarăşi cum era.
*Vers. 3. Cap. 33.7,11. **Ps. 102.13.
19. Din mijlocul* lor se vor înălţa mulţumiri şi strigăte de bucurie; îi voi** înmulţi, şi nu se vor împuţina; îi voi cinsti, şi nu vor fi dispreţuiţi.
*Isa. 35.10; 51.11. Cap. 31.4,12,13; 33.10,11. **Zah. 10.8.
20. Fiii lui vor fi ca altădată*, adunarea lui va rămâne înaintea Mea şi voi pedepsi pe toţi asupritorii lui.
*Isa. 1.26.
21. Căpetenia lui va fi din mijlocul lui, şi* stăpânitorul lui va ieşi din mijlocul lui; îl voi apropia**, şi va veni la Mine; căci cine ar îndrăzni să se apropie din capul lui de Mine? – zice Domnul. *Gen. 49.10. **Num. 16.5.
22. Voi veţi fi poporul* Meu, şi Eu voi fi Dumnezeul vostru.“
*Cap. 24.7; 31.1,33; 32.38. Ezec. 11.20; 36.28; 37.27.
23. Iată, furtuna* Domnului, urgia izbucneşte, se năpusteşte vijelia şi cade peste capul celor răi!
*Cap. 23.19,20; 25.32.
24. Mânia aprinsă a Domnului nu se va potoli până ce va împlini şi va înfăptui gândurile inimii Lui. Veţi înţelege în totul lucrul acesta în* cursul vremilor. *Gen. 49.1.

31 1. „În vremea* aceea, zice
Domnul, Eu voi fi** Dumnezeul
tuturor seminţiilor lui Israel, şi ei vor
fi poporul Meu.“ *Cap. 30.24. **Cap. 30.22.
2. Aşa vorbeşte Domnul: „Poporul
celor ce-au scăpat de sabie a căpătat
trecere în pustiu: Israel merge* spre
locul lui de odihnă.“
*Num. 10.33. Deut. 1.33. Ps. 95.11. Isa. 63.14.
3. Domnul mi Se arată de departe:
„Te iubesc* cu o iubire** veşnică; de
aceea îţi păstrez† bunătatea Mea!
*Mal. 1.2. **Rom. 11.28,29. †Osea 11.4.
4. Te voi aşeza* din nou, şi vei fi
aşezată din nou, fecioara lui Israel! Te
vei împodobi iarăşi cu timpanele**
tale şi vei ieşi în mijlocul jocurilor
voioase.
*Cap. 33.7. **Exod 15.20. Judc. 11.34. Ps. 149.3.
5. Vei sădi* iarăşi vii pe înălţimile
Samariei; cei ce le vor sădi le vor
culege şi roadele. *Isa. 65.21. Amos 9.14.
6. Căci vine ziua când străjerii vor
striga pe muntele lui Efraim: „Scula-
ţi-vă*, să ne suim în Sion la Domnul
Dumnezeul nostru!“ *Isa. 2.3. Mica 4.2.
7. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Strigaţi*
de bucurie asupra lui Iacov, chiuiţi de
veselie în fruntea neamurilor! Înălţaţi-vă
glasurile, cântaţi laude şi ziceţi:
„Doamne, izbăveşte pe poporul Tău,
pe rămăşiţa lui Israel!“ *Isa. 12.5,6.
8. Iată, îi aduc înapoi din ţara* de la
miazănoapte, îi adun** de la marginile
pământului: între ei este şi orbul şi
şchiopul, femeia însărcinată şi cea în
durerile naşterii; o mare mulţime se
întoarce înapoi aici!
*Cap. 3.12,18; 23.8. **Ezec. 20.34,41; 34.13.
9. Plângând vin*, şi îi duc în mijlocul
rugăciunilor lor; îi duc la** râuri de
apă pe un drum neted pe care nu se
poticnesc. Căci Eu sunt Tatăl lui
Israel, şi Efraim este întâiul Meu
născut†.“
*Ps. 126.5,6. Cap. 50.4. **Isa. 35.8; 43.19; 49.10,11.
†Exod 4.22.
10. Ascultaţi cuvântul Domnului,
neamuri, şi vestiţi-l în ostroave
depărtate! Spuneţi: „Cel ce a risipit pe
Israel îl va aduna* şi-l va păzi cum îşi
păzeşte păstorul turma.
*Isa. 40.11. Ezec. 34.12-14.
11. Căci Domnul* răscumpără pe Iacov
şi-l izbăveşte din** mâna unuia mai tare
decât el. *Isa. 44.23; 48.20. **Isa. 49.24,25.
12. Ei vor veni şi vor chiui de
bucurie pe înălţimile* Sionului; vor
alerga la bunătăţile** Domnului, la
grâu, la must, la untdelemn, la oi şi
boi; sufletul le va fi ca o grădină bine†
udată şi nu vor mai†† tânji.
*Ezec. 17.23; 20.40. **Osea 3.5. †Isa. 58.11. ††Isa. 35.10;
65.19. Apoc. 21.4.
13. Atunci fetele se vor veseli la joc,
tinerii şi bătrânii se vor bucura şi ei;
le voi preface jalea în veselie şi-i voi
mângâia, le voi da bucurie după
necazurile lor.
14. Voi sătura de grăsime sufletul
preoţilor, şi poporul Meu se va sătura
de bunătăţile Mele, zice Domnul.“
15. Aşa vorbeşte Domnul: „Un ţipăt*
se aude la Rama**, plângeri şi lacrimi
amare: Rahela îşi plânge copiii; şi nu
vrea să se mângâie pentru copiii ei,
căci nu mai† sunt!“
*Mat. 2.17,18. **Ios. 18.25. †Gen. 42.13.
16. Aşa vorbeşte Domnul: „Opreşte-ţi
plânsul, opreşte-ţi lacrimile din ochi;
căci truda îţi va fi răsplătită, zice
Domnul; ei se vor întoarce* iarăşi din
ţara vrăjmaşului. *Vers. 4,5. Ezra 1.5. Osea 1.11.
17. Este nădejde pentru urmaşii tăi,
zice Domnul; copiii tăi se vor întoarce
în ţinutul lor!
18. Aud pe Efraim bocindu-se: „M-ai
pedepsit, şi am fost pedepsit ca un
junc nedeprins la jug; întoarce-mă*
Tu, şi mă voi întoarce, căci Tu eşti
Domnul Dumnezeul meu! *Plân. 5.21.
19. După ce m-am întors*, m-am căit;
şi după ce mi-am recunoscut greşelile,
mă bat pe pulpă; sunt ruşinat şi roşu
de ruşine, căci port ocara tinereţii
mele.“ – *Deut. 30.2.
20. Îmi este Efraim un fiu scump, un
copil iubit de Mine? Căci, când vorbesc
de el, Îmi aduc aminte cu gingăşie de
el, de aceea Îmi arde* inima în Mine
pentru el şi voi avea milă** negreşit de
el, zice Domnul. –
*Deut. 32.36. Isa. 63.15. Osea 11.8. **Isa. 57.18. Osea 14.4.
21. Ridică semne pe drum, pune
stâlpi, ia* seama la calea, la drumul pe
care l-ai urmat... Întoarce-te, fecioara
lui Israel, întoarce-te în cetăţile acestea
care sunt ale tale! *Cap. 50.5.
22. Până când* vei fi pribeagă, fiică
rătăcită**? Căci Domnul face un lucru
nou pe pământ: femeia va peţi pe
bărbat.“ *Cap. 2.18,23,26. **Cap. 3.6,8,11,12,14,22.

Israel şi Iuda vor propăşi împreună

23. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor,
Dumnezeul lui Israel: „Iată ce se va

zice iarăşi în ţara lui Iuda şi în cetăţile sale, când voi aduce înapoi pe prinşii lor de război: „Domnul* să te binecuvânteze, locaş al neprihănirii, munte** sfânt!“ *Ps. 122.5-8. Isa. 1.26. **Zah. 8.3.
24. Iuda va locui acolo fără teamă în toate* cetăţile lui, plugarii şi cei ce umblă cu turmele la păşune.
*Cap. 33.12,13.
25. Căci voi răcori sufletul însetat şi voi sătura orice suflet lihnit de foame.“ –
26. La aceste lucruri m-am trezit şi am privit; şi somnul îmi fusese dulce. –
27. „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi însămânţa* casa lui Israel şi casa lui Iuda cu o sămânţă de oameni şi o sămânţă de dobitoace.
*Ezec. 36.9-11. Osea 2.23. Zah. 10.9.
28. Şi cum am vegheat* asupra lor ca să-i smulg**, să-i tai, să-i dărâm, să-i nimicesc şi să le fac rău, tot aşa voi veghea asupra lor ca să-i† zidesc şi să-i sădesc, zice Domnul.
*Cap. 44.27. **Cap. 1.10; 18.7. †Cap. 24.6.
29. În zilele* acelea nu se va mai zice: „Părinţii au mâncat aguridă, şi copiilor li s-au strepezit dinţii“,
*Ezec. 18.2,3.
30. ci fiecare* va muri pentru nelegiuirea lui; oricărui om care va mânca aguridă i se vor strepezi dinţii!
*Gal. 6.5,7.

Legământul cel nou

31. Iată*, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel şi cu casa lui Iuda un legământ nou.
*Cap. 32.40; 33.14. Ezec. 37.26. Evr. 8.8-12; 10.16,17.
32. Nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinţii lor, în ziua* când i-am apucat de mână să-i scot din ţara Egiptului, legământ pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soţ asupra lor, zice Domnul. *Deut. 1.31.
33. Ci iată legământul* pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: Voi** pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; şi Eu voi fi Dumnezeul† lor, iar ei vor fi poporul Meu.
*Cap. 32.40. **Ps. 40.8. Ezec. 11.19,20; 36.26,27. 2 Cor. 3.3. †Cap. 24.7; 30.22; 32.38.
34. Nici unul nu va mai învăţa pe aproapele sau pe fratele său zicând: „Cunoaşte pe Domnul!“, ci toţi* Mă vor cunoaşte, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta** nelegiuirea şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.“
*Isa. 54.13. Ioan 6.45. 1 Cor. 2.10. 1 Ioan 2.20. **Cap. 33.8; 50.20. Mica 7.18. Fapt. 10.43; 13.39. Rom. 11.27.

Primirea lui Israel tot atât de sigură ca legile firii

35. Aşa vorbeşte Domnul care a făcut soarele* să lumineze ziua, care a rânduit luna şi stelele să lumineze noaptea, care întărâtă** marea şi face valurile ei să urle, El, al cărui nume este Domnul† oştirilor: *Gen. 1.16. Ps. 72.5,17; 89.2,36,37; 119.91. **Isa. 51.15. †Cap. 10.16.
36. „Dacă vor înceta aceste legi* dinaintea Mea, zice Domnul, şi neamul lui Israel va înceta pe vecie să mai fie un neam înaintea Mea!“
*Ps. 148.6. Isa. 54.9,10. Cap. 33.20.
37. Aşa vorbeşte Domnul: „Dacă cerurile sus* pot fi măsurate şi dacă temeliile pământului jos pot fi cercetate, atunci voi lepăda şi Eu pe tot neamul lui Israel, pentru tot ce a făcut, zice Domnul. *Cap. 33.22.
38. Iată, vin zile, zice Domnul, când cetatea va fi zidită iarăşi în cinstea Domnului, de la turnul lui Hananeel* până la poarta unghiului. *Neem. 3.1. Zah. 14.10.
39. Frânghia* de măsurat va trece încă pe dinaintea ei până la dealul Gareb, şi de acolo va face un ocol înspre Goat. *Ezec. 40.8. Zah. 2.1.
40. Toată valea unde se aruncă trupurile moarte şi cenuşa şi toate ogoarele până la pârâul Chedron, până la unghiul porţii* cailor la răsărit vor fi închinate** Domnului şi nu vor mai fi niciodată nici surpate, nici nimicite.“
*2 Cron. 23.15. Neem. 3.28. **Ioel 3.17.

Începutul istoriei celor doi ani dinaintea dărâmării Ierusalimului

32 1. Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, în al zecelea* an al lui Zedechia, împăratul lui Iuda. – Acesta era anul al optsprezecelea al lui Nebucadneţar.
*2 Împ. 25.1,2. Cap. 39.1.
2. Oastea împăratului Babilonului împresura pe atunci Ierusalimul, şi prorocul Ieremia era închis în curtea* temniţei, care ţinea de casa împăratului lui Iuda.
*Neem. 3.25. Cap. 33.1; 37.21; 38.6; 39.14.
3. Zedechia, împăratul lui Iuda, pusese să-l închidă şi-i zisese: „Pentru ce proroceşti şi zici: „Aşa vorbeşte Domnul: „Iată*, dau cetatea aceasta în

mâinile împăratului Babilonului, şi o
va lua; *Cap. 34.2.
4. Zedechia, împăratul lui Iuda, nu
va* scăpa de haldei, ci va fi dat în
mâinile împăratului Babilonului, îi va
vorbi gură către gură şi se vor vedea
faţă în faţă. *Cap. 34.3; 38.18,23; 39.5; 52.9.
5. Împăratul Babilonului va duce pe
Zedechia la Babilon, unde va rămâne
până când* Îmi voi aduce Eu aminte
de el, zice Domnul. Chiar dacă** vă
bateţi împotriva haldeilor, nu veţi avea
izbândă." *Cap. 27.22. **Cap. 21.4; 33.5.
6. Ieremia a zis: „Cuvântul Domnului
mi-a vorbit astfel:
7. „Iată că Hanameel, fiul unchiului
tău Şalum, va veni la tine să-ţi spună:
„Cumpără ogorul meu care este la
Anatot, căci tu ai drept* de răscumpărare ca să-l cumperi."
*Lev. 25.24,25,32. Rut 4.4.
8. Şi Hanameel, fiul unchiului meu,
a venit la mine, după cuvântul Domnului, în curtea temniţei şi mi-a zis:
„Cumpără ogorul meu care este la
Anatot, în ţara lui Beniamin, căci tu ai
drept de moştenire şi de răscumpărare,
cumpără-l!" Am cunoscut că era
cuvântul Domnului.
9. Şi am cumpărat de la Hanameel,
fiul unchiului meu, ogorul de la Anatot,
şi i-am cântărit* argintul, şaptesprezece
sicli de argint. *Gen. 23.16. Zah. 11.12.
10. Am scris un zapis, pe care l-am
pecetluit, am pus martori şi am
cântărit argintul într-o cumpănă.
11. Am luat apoi zapisul de cumpărare,
pe cel care era pecetluit după Lege şi
obiceiuri şi pe cel ce era deschis;
12. şi am dat zapisul de cumpărare
lui* Baruc, fiul lui Neriia, fiul lui
Mahseia, în faţa lui Hanameel, fiul
unchiului meu, în faţa martorilor**
care iscăliseră zapisul de cumpărare şi
în faţa tuturor iudeilor care se aflau în
curtea temniţei. *Cap. 36.4. **Isa. 8.2.
13. Şi am dat lui Baruc înaintea lor
următoarea poruncă:
14. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor,
Dumnezeul lui Israel: „Ia zapisurile
acestea de cumpărare, cel pecetluit şi
cel deschis, şi pune-le într-un vas de
pământ, ca să se păstreze multă vreme!"
15. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iarăşi* se
vor mai cumpăra case, ogoare şi vii în
ţara aceasta." *Vers. 37,43.
16. După ce am dat zapisul de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, am
făcut Domnului această rugăciune:
17. „Ah! Doamne Dumnezeule, iată,
Tu ai făcut* cerurile şi pământul cu
puterea Ta cea mare şi cu braţul Tău
întins: nimic nu este de mirat** din partea
Ta! *2 Împ. 19.15. **Gen. 18.14. Vers. 27. Luca 1.37.
18. Tu dai îndurare până la al miilea*
neam de oameni şi pedepseşti nelegiuirea părinţilor în sânul copiilor lor
după ei. Tu eşti Dumnezeul cel mare,
cel puternic**, al cărui nume este
Domnul† oştirilor!
*Exod 20.6; 34.7. Deut. 5.9,10. **Isa. 9.6. †Cap. 10.16.
19. Tu eşti mare* la sfat şi puternic la
faptă, Tu ai ochii** deschişi asupra
tuturor căilor copiilor oamenilor ca
să† dai fiecăruia după căile lui, după
rodul faptelor lui. *Isa. 28.29.
**Iov 34.21. Ps. 33.13. Prov. 5.21. Cap. 16.17. †Cap. 17.10.
20. Tu ai făcut minuni şi semne mari
în ţara Egiptului şi până în ziua de azi,
şi în Israel, şi printre oameni, şi Ţi-ai
făcut un Nume* aşa cum este astăzi.
*Exod 9.16. 1 Cron. 17.21. Isa. 63.12. Dan. 9.15.
21. Ai scos* din ţara Egiptului pe
poporul tău, Israel, cu minuni şi
semne mari, cu mână tare şi cu braţ
întins, şi cu o mare groază.
*Exod 6.6. 2 Sam. 7.23. 1 Cron. 17.21. Ps. 136.11,12.
22. Tu le-ai dat ţara* aceasta, pe care
juraseşi părinţilor lor că le-o vei da,
ţară în care curge lapte şi miere.
*Exod 3.8,17. Cap. 11.5.
23. Ei au venit şi au luat-o în
stăpânire. Dar n-au* ascultat de glasul
Tău, n-au păzit Legea Ta şi n-au făcut
tot ce le poruncriseşi să facă. Şi atunci
ai trimis peste ei toate aceste nenorociri! *Neem. 9.26. Cap. 11.8. Dan. 9.10-14.
24. Iată, şanţurile de apărare se înalţă
împotriva cetăţii şi o ameninţă; cetatea
va fi* dată în mâinile haldeilor care
luptă împotriva ei, biruită de sabie**,
de foamete şi de ciumă. Ce ai spus Tu
s-a întâmplat: Tu însuţi vezi!
*Vers. 25,36. **Cap. 14.12.
25. Şi totuşi, Doamne Dumnezeule,
Tu mi-ai zis: „Cumpără-ţi un ogor cu
argint şi pune şi martori!"... când
totuşi cetatea este* dată în mâinile
haldeilor!" *Vers. 24.
26. Cuvântul Domnului a vorbit
atunci lui Ieremia, astfel:
27. „Iată, Eu sunt Domnul Dumnezeul* oricărei făpturi. Este ceva de
mirat** din partea Mea?"
*Num. 16.22. **Vers. 17.
28. De aceea, aşa vorbeşte Domnul:

„Iată, dau* cetatea aceasta în mâinile
haldeilor şi în mâinile lui Nebucad-
neţar, împăratul Babilonului, şi o va
lua. *Vers. 3.
29. Haldeii care luptă împotriva
cetăţii acesteia vor intra, îi vor pune*
foc şi o vor arde împreună cu casele pe
acoperişul** cărora au adus tămâie lui
Baal şi au turnat jertfe de băutură altor
dumnezei ca să Mă mânie.
*Cap. 12.10; 37.8,10; 52.13. **Cap. 19.13.
30. Căci copiii lui Israel şi copiii lui
Iuda n-au făcut din tinereţea lor decât
ce este rău* înaintea Mea; copiii lui
Israel numai M-au mâniat întruna cu
lucrarea mâinilor lor, zice Domnul.
*Cap. 2.7; 3.25; 7.22,26; 22.21. Ezec. 20.28.
31. Căci cetatea aceasta Îmi aţâţă
mânia şi urgia, din ziua când s-a zidit
şi până azi; de aceea vreau s-o iau*
dinaintea feţei Mele, *2 Împ. 23.27; 24.3.
32. din pricina tot răului pe care l-au
făcut copiii lui Israel şi copiii lui Iuda
ca să Mă mânie, ei*, împăraţii lor,
căpeteniile lor, preoţii lor şi prorocii
lor, oamenii lui Iuda şi locuitorii
Ierusalimului. *Isa. 1.4,6. Dan. 9.8.
33. Mi-au întors* spatele, nu s-au
uitat la Mine; i-am învăţat, i-am
învăţat** întruna, dar n-au ascultat şi
nu s-au învăţat. *Cap. 2.27; 7.24. **Cap. 7.13.
34. Ci şi-au pus urâciunile* idoleşti
în Casa peste care este chemat Numele
Meu, şi au spurcat-o.
*Cap. 7.30,31; 23.11. Ezec. 8.5,6.
35. Au zidit înălţimi lui Baal în valea
Ben-Hinon ca să treacă prin* foc lui
Moloc** pe fiii şi fiicele lor: lucru pe
care nu† li-l poruncisem; şi nici nu-Mi
trecuse prin gând că au să facă
asemenea grozăvii ca să ducă pe Iuda
în păcat.“
*Cap. 7.31; 19.5. **Lev. 18.21. 1 Împ. 11.33. †Cap. 7.31.
36. Şi acum, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeul lui Israel despre cetatea
aceasta despre care ziceţi: „Va* fi dată
în mâinile împăratului Babilonului,
biruită prin sabie, prin foamete şi prin
ciumă.“ *Vers. 24.
37. Iată, îi voi strânge* din toate
ţările unde i-am izgonit în mânia Mea,
în urgia Mea şi în marea Mea supă-
rare; îi voi aduce înapoi în locul acesta
şi-i voi face să locuiască în** linişte
acolo. *Deut. 30.3.
Cap. 23.3; 29.14; 31.10. Ezec. 37.21. **Cap. 23.6; 33.16.
38. Ei vor* fi poporul Meu, şi Eu voi
fi Dumnezeul lor. *Cap. 24.7; 30.22; 31.33.
39. Le voi da o inimă* şi o cale, ca
să se teamă de Mine totdeauna, spre
fericirea lor şi a copiilor lor după ei.
*Cap. 24.7. Ezec. 11.19,20.
40. Voi încheia* cu ei un legământ
veşnic că nu Mă voi mai întoarce de la
ei, ci le voi face bine şi le voi pune în
inimă frica** de Mine, ca să nu se
depărteze de Mine.
*Isa. 55.3. Cap. 31.31. **Cap. 31.33.
41. Mă voi* bucura să le fac bine, îi
voi sădi** cu adevărat în ţara aceasta,
din toată inima şi din tot sufletul
Meu.“
*Deut. 30.9. Ţef. 3.17. **Cap. 24.6; 31.28. Amos 9.15.
42. Căci aşa vorbeşte Domnul: „După
cum* am adus peste poporul aceasta
toate aceste mari nenorociri, tot aşa
voi aduce peste ei tot binele pe care
li-l făgăduiesc. *Cap. 31.28.
43. Se vor cumpăra* iarăşi ogoare în
ţara aceasta despre** care ziceţi că
este un pustiu fără oameni şi fără
dobitoace şi că este dată în mâinile
haldeilor. *Vers. 15. **Cap. 33.10.
44. Se vor cumpăra iarăşi ogoare pe
argint, se vor scrie zapisuri, se vor
pecetlui, se vor pune martori, în ţara*
lui Beniamin şi în împrejurimile Ieru-
salimului, în cetăţile lui Iuda, în
cetăţile de la munte, în cetăţile de la
câmpie şi în cetăţile de la miazăzi,
căci voi aduce** înapoi pe prinşii lor
de război, zice Domnul.“
*Cap. 17.26. **Cap. 33.7,11,26.

33 1. Cuvântul Domnului a vorbit
lui Ieremia a doua oară, pe când
era încă închis* în curtea temniţei:
*Cap. 32.2,3.
2. Aşa vorbeşte Domnul care* face
aceste lucruri, Domnul care le urzeşte
şi le înfăptuieşte, El, al cărui nume
este Domnul**:
*Isa. 37.26. **Exod 15.3. Amos 5.8; 9.6.
3. „Cheamă-Mă*, şi-ţi voi răspunde;
şi îţi voi vesti lucruri mari, lucruri
ascunse pe care nu le cunoşti.“
*Ps. 91.15. Cap. 29.12.
4. Căci aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeul lui Israel despre casele cetăţii
acesteia şi despre casele împăraţilor
lui Iuda care vor fi surpate ca să facă
loc pentru şanţurile de întărire* şi
pentru săbii, *Cap. 32.24.
5. când vor înainta să lupte* împo-
triva haldeilor şi când se vor umple cu
trupurile moarte ale oamenilor pe
care-i voi lovi în mânia Mea şi în urgia

Mea, şi din pricina răutăţii cărora Îmi voi ascunde faţa de această cetate:
*Cap. 32.5.
6. „Iată, îi voi da vindecare* şi sănătate, îi voi vindeca şi le voi deschide un izvor bogat în pace şi credincioşie. *Cap. 30.17.
7. Voi aduce* înapoi pe prinşii de război ai lui Iuda şi pe prinşii de război ai lui Israel şi-i voi aşeza iarăşi ca odinioară**. *Vers. 11. Cap. 30.3; 32.44. **Isa. 1.26. Cap. 24.6; 30.20; 31.4,28; 42.10.
8. Îi voi curăţa* de toate nelegiuirile pe care le-au săvârşit împotriva Mea, le voi ierta** toate nelegiuirile prin care M-au supărat şi prin care s-au răzvrătit împotriva Mea. *Ezec. 36.25. Zah. 13.1. Evr. 9.13,14. **Cap. 31.34. Mica 7.18.
9. Cetatea aceasta* va fi pentru Mine o pricină de laudă şi de slavă printre toate neamurile pământului. Ele vor afla tot binele pe care li-l voi face, vor rămâne mirate** şi uimite de toată fericirea şi de toată propăşirea pe care le-o voi da.“ *Isa. 62.7. Cap. 13.11. **Isa. 60.5.
10. Aşa vorbeşte Domnul: „Se vor mai auzi iarăşi în locul acesta despre* care ziceţi că este pustiu, că nu mai are oameni, nici dobitoace, se vor mai auzi iarăşi în cetăţile lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului pustiite, lipsite de oameni, de locuitori, de dobitoace,
*Cap. 32.43.
11. strigătele* de bucurie şi strigătele de veselie, cântecele mirelui şi cântecele miresei, glasul celor ce zic: „Lăudaţi** pe Domnul oştirilor, căci Domnul este bun, căci în veac ţine îndurarea Lui!“, glasul celor ce aduc jertfe† de mulţumire în Casa Domnului. Căci voi aduce înapoi†† pe prinşii de război ai ţării şi îi voi aşeza iarăşi ca odinioară, zice Domnul.“
*Cap. 7.34; 16.9; 25.10. Apoc. 18.23. **1 Cron. 16.8,34. 2 Cron. 5.13; 7.3. Ezra 3.11. Ps. 136.1. Isa. 12.4. †Lev. 7.12. Ps. 107.22; 116.17. ††Vers. 7.
12. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „În locul* acesta pustiu, fără oameni şi fără dobitoace, şi în toate cetăţile lui vor mai fi iarăşi locuinţe de păstori care-şi vor odihni turmele. În cetăţile de la munte**,
*Isa. 65.10. Cap. 31.24; 50.19. **Cap. 17.26; 32.44.
13. în cetăţile din câmpie, în cetăţile de la miazăzi, în ţara lui Beniamin şi în împrejurimile Ierusalimului, şi în cetăţile lui Iuda vor mai trece iarăşi* oile pe sub mâna celui ce le numără, zice Domnul. *Lev. 27.32.

14. Iată*, vin zile, zice Domnul, când voi împlini** cuvântul cel bun pe care l-am spus despre casa lui Israel şi despre casa lui Iuda.
*Cap. 23.5; 31.27,31. **Cap. 29.10.
15. În zilele acelea şi în vremurile acelea voi face să răsară lui David o Odraslă* neprihănită care va înfăptui dreptatea şi judecata în ţară.
*Isa. 4.2; 11.1. Cap. 23.5.
16. În zilele* acelea, Iuda va fi mântuit, şi Ierusalimul va locui în linişte. Şi iată cum Îl vor numi: „Domnul, Neprihănirea[1] noastră.“ *Cap. 23.6.
17. Căci aşa vorbeşte Domnul: „David nu va* fi lipsit niciodată de un urmaş care să stea pe scaunul de domnie al casei lui Israel.
*2 Sam. 7.16. 1 Împ. 2.4. Ps. 89.29,36. Luca 1.32,33.
18. Nici preoţii şi leviţii nu vor fi lipsiţi niciodată înaintea Mea de urmaşi care să aducă arderi de tot*, să ardă tămâie împreună cu darurile de mâncare şi să aducă jertfe în toate zilele!“ *Rom. 12.1; 15.16. 1 Pet. 2.5,9. Apoc. 1.6.
19. Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel:
20. Aşa vorbeşte Domnul: „Dacă puteţi* să rupeţi legământul Meu cu ziua şi legământul Meu cu noaptea, aşa încât ziua şi noaptea să nu mai fie la vremea lor,
*Ps. 89.37. Isa. 54.9. Vers. 25. Cap. 31.36.
21. atunci se va putea rupe şi legământul* Meu cu robul Meu David, aşa încât să nu mai aibă fii care să domnească pe scaunul lui de domnie, şi legământul Meu cu leviţii, preoţii, care Îmi fac slujba. *Ps. 89.34.
22. Ca* oştirea cerurilor care nu se poate număra şi ca nisipul mării care nu se poate măsura, aşa voi înmulţi sămânţa robului Meu David şi pe leviţii care-Mi slujesc.“
*Gen. 13.16; 15.5; 22.17. Cap. 31.37.
23. Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel:
24. „N-ai băgat de seamă ce zic oamenii aceştia: „A lepădat Domnul cele* două familii pe care le alesese“? Atât de mult dispreţuiesc ei pe poporul Meu că nu-l mai privesc ca un popor.“ *Vers. 21,22.
25. Aşa vorbeşte Domnul: „Dacă n-am făcut legământul* Meu cu ziua şi cu noaptea, dacă n-am aşezat** legile cerurilor şi ale pământului,
*Gen. 8.22. Vers. 20. **Ps. 74.16,17; 104.19. Cap. 31.35,36.

1. Sau: starea noastră după voia lui Dumnezeu

26. atunci* voi lepăda şi sămânţa lui Iacov şi a robului Meu David şi nu voi mai lua din sămânţa lui pe cei ce vor stăpâni peste urmaşii lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, căci voi aduce înapoi** pe prinşii lor de război şi voi avea milă de ei!"

*Cap. 31.37. **Ezra 2.1. Vers. 7,11.

Prorocie asupra sorţii lui Zedechia

34 1. Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, când* Nebucadneţar, împăratul Babilonului, cu toată oştirea sa şi toate împărăţiile** pământului de sub stăpânirea lui, şi toate popoarele făceau război împotriva Ierusalimului şi împotriva tuturor cetăţilor care ţineau de el:

*2 Împ. 25.1, etc. Cap. 39.1; 52.4. **Cap. 1.15.

2. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Du-te de spune lui Zedechia, împăratul lui Iuda, şi zi-i: „Aşa vorbeşte Domnul: „Iată*, dau cetatea aceasta în mâinile împăratului Babilonului, şi o va** arde cu foc.

*Cap. 21.10; 32.3,28. **Vers. 22. Cap. 32.29.

3. Şi tu* nu vei scăpa din mâinile lui, ci vei fi luat şi dat în mâna lui, vei da ochi cu împăratul Babilonului, el îţi va vorbi gură către gură, şi vei merge la Babilon. *Cap. 32.4.

4. Numai ascultă cuvântul Domnului, Zedechia, împăratul lui Iuda! Aşa vorbeşte Domnul despre tine: „Nu vei muri ucis de sabie,

5. ci vei muri în pace: şi cum au ars miresme* pentru părinţii tăi, vechii împăraţi care au fost înaintea ta, tot aşa vor arde** şi pentru tine şi te vor† jeli zicând: „Vai, doamne!" Căci Eu am rostit cuvântul acesta, zice Domnul."

*2 Cron. 16.14; 21.19. **Dan. 2.46. †Cap. 22.18.

6. Prorocul Ieremia a spus toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda, la Ierusalim,

7. pe când oastea împăratului Babilonului lupta împotriva Ierusalimului şi împotriva tuturor celorlalte cetăţi ale lui Iuda, împotriva Lachisului şi Azechei, căci acestea erau cetăţile* care mai rămăseseră din toate cetăţile întărite ale lui Iuda.

*2 Împ. 18.13; 19.8. 2 Cron. 11.5,9.

Ameninţări

8. Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului după ce împăratul Zedechia făcuse o învoială cu tot poporul Ierusalimului ca să vestească slobozenia* robilor,

*Exod 21.2. Lev. 25.10. Vers. 14.

9. pentru ca* fiecare să lase slobozi pe robul şi roaba sa, pe evreu şi pe evreică, şi nimeni** să nu mai ţină în robie pe fratele său iudeu.

*Neem. 5.11. **Lev. 25.39-46.

10. Toate căpeteniile şi tot poporul, care făcuseră învoiala, s-au legat să lase slobozi fiecare pe robul şi roaba lui şi să nu-i mai ţină în robie. Ei au ascultat şi le-au dat drumul.

11. Dar mai pe urmă* s-au răzgândit, au luat înapoi pe robii şi roabele pe care-i sloboziseră şi i-au silit să le fie iarăşi robi şi roabe. *Vers. 21. Cap. 37.5.

12. Atunci cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia din partea Domnului astfel:

13. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Eu am făcut un legământ cu părinţii voştri în ziua când i-am scos din ţara Egiptului, din casa robiei, şi le-am zis:

14. „După şapte* ani, fiecare din voi să lase slobod pe fratele său evreu care i se vinde lui; şase ani să-ţi slujească, şi apoi să-l laşi slobod de la tine. Dar părinţii voştri nu M-au ascultat şi n-au luat aminte la Mine.

*Exod 21.2; 23.10. Deut. 15.12.

15. Voi v-aţi întors astăzi în voi înşivă, aţi făcut ce este bine înaintea Mea vestind fiecare slobozenia pentru aproapele său şi aţi făcut o învoială* înaintea Mea, în Casa** peste care este chemat Numele Meu.

*2 Împ. 23.3. Neem. 10.29. **Cap. 7.10.

16. Dar pe urmă v-aţi luat vorba înapoi şi Mi-aţi pângărit* Numele luând iarăşi înapoi fiecare pe robii şi roabele pe care-i sloboziserăţi şi-i lăsaserăţi în voia lor şi i-aţi silit să vă fie iarăşi robi şi roabe." *Exod 20.7. Lev. 19.12.

17. De aceea, aşa vorbeşte Domnul: „Nu M-aţi ascultat ca să vestiţi slobozenia* fiecare pentru fratele său, fiecare pentru aproapele său. Iată, Eu vestesc împotriva voastră, zice Domnul, slobozenia sabiei**, ciumii şi foametei şi vă voi face de pomină printre toate împărăţiile† pământului.

*Mat. 7.2. Gal. 6.7. Iac. 2.13. **Cap. 32.24,36. †Deut. 28.25,64. Cap. 29.18.

18. Şi pe oamenii care au călcat legământul Meu, care n-au păzit îndatoririle învoielii pe care o făcuseră înaintea Mea, tăind* un viţel în două

şi trecând printre cele două jumătăţi ale lui, *Gen. 15.10,17.
19. şi anume pe căpeteniile lui Iuda şi pe căpeteniile Ierusalimului, pe famenii dregători, pe preoţi şi pe tot poporul ţării, care au trecut printre bucăţile viţelului,
20. îi voi da în mâinile vrăjmaşilor lor, în mâinile celor ce vor să le ia viaţa, şi trupurile lor moarte* vor sluji ca hrană păsărilor cerului şi fiarelor câmpului. *Cap. 7.33; 16.4; 19.7.
21. Dar pe Zedechia, împăratul lui Iuda, şi pe căpeteniile lui îi voi da în mâinile vrăjmaşilor lor, în mâinile celor ce vor să le ia viaţa, în mâinile oştirii împăratului Babilonului care* a plecat de la voi! *Cap. 37.5,11.
22. Iată*, voi da poruncă, zice Domnul, şi-i voi aduce înapoi împotriva cetăţii acesteia; o vor** bate, o vor lua şi o vor arde cu foc. Şi voi preface† cetăţile lui Iuda într-un pustiu fără locuitori." *Cap. 37.8,10.
**Cap. 38.3; 39.1,2,8; 52.7,13. †Cap. 9.11; 44.2,6.

Recabiţii

35 1. Cuvântul rostit către Ieremia din partea Domnului, pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, sună astfel:
2. „Du-te la casa recabiţilor*, vorbeşte cu ei şi adu-i în Casa Domnului, în una din chilii**, şi dă-le să bea vin!"
*2 Împ. 10.15. 1 Cron. 2.55. **1 Împ. 6.5.
3. Am luat pe Iaazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habazinia, pe fraţii săi, pe toţi fiii săi şi toată casa recabiţilor
4. şi i-am dus la Casa Domnului, în chilia fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu, lângă chilia căpeteniilor, deasupra chiliei lui Maaseia, fiul lui Şalum, uşierul*.
*2 Împ. 12.9; 25.18. 1 Cron. 9.18,19.
5. Am pus înaintea fiilor casei recabiţilor nişte vase pline cu vin şi pahare şi le-am zis: „Beţi vin!"
6. Dar ei au răspuns: „Noi nu bem vin! Căci Ionadab*, fiul lui Recab, tatăl nostru, ne-a dat următoarea poruncă: „Să nu beţi niciodată vin, nici voi, nici fiii voştri; *2 Împ. 10.15.
7. şi nici să nu zidiţi case, să nu semănaţi nici o sămânţă, să nu sădiţi vii, nici să nu stăpâniţi vii, ci toată viaţa voastră să locuiţi în corturi, ca să* trăiţi multă vreme în ţara în care sunteţi străini." *Exod 20.12. Efes. 6.2,3.
8. Astfel, noi ascultăm tot ce ne-a poruncit Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru; nu bem vin toată viaţa noastră, nici noi, nici nevestele noastre, nici fiii, nici fiicele noastre;
9. nu zidim nici case ca locuinţe pentru noi şi nu stăpânim nici vii, nici ogoare, nici pământuri însămânţate:
10. ci locuim în corturi şi urmăm şi împlinim tot ce ne-a poruncit tatăl nostru Ionadab.
11. Când s-a suit însă Nebucadneţar, împăratul Babilonului, împotriva ţării acesteia, am zis: „Haidem să fugim la Ierusalim de oastea haldeilor şi de oastea Siriei." Aşa se face că acum locuim la Ierusalim."
12. Atunci cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel:
13. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Du-te şi spune oamenilor lui Iuda şi locuitorilor Ierusalimului: „Nu voiţi* să luaţi învăţătură ca să ascultaţi de cuvintele Mele? – zice Domnul. *Cap. 32.33.
14. Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, care a poruncit fiilor săi să nu bea vin, sunt păzite; căci ei nu beau vin până în ziua de azi şi ascultă astfel de porunca tatălui lor. Iar* Eu v-am vorbit, şi devreme**, şi târziu, şi nu M-aţi ascultat! *2 Cron. 36.15. **Cap. 7.13; 25.3.
15. V-am* trimis pe toţi slujitorii Mei prorocii, i-am trimis întruna la voi să vă spună: „Întoarceţi-vă** fiecare de la calea voastră cea rea, îndreptaţi-vă faptele, nu mergeţi după alţi dumnezei ca să le slujiţi, şi veţi rămâne în ţara pe care v-am dat-o vouă şi părinţilor voştri!" Dar voi n-aţi luat aminte şi nu M-aţi ascultat.
*Cap. 7.25; 25.4. **Cap. 18.11; 25.5,6.
16. Da, fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, păzesc porunca pe care le-a dat-o tatăl lor, însă poporul acesta nu M-ascultă!"
17. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi aduce peste Iuda şi peste toţi locuitorii Ierusalimului toate nenorocirile pe care le-am vestit cu privire la ei, pentru că* le-am vorbit, şi nu M-au ascultat, pentru că i-am chemat, şi n-au răspuns!" –
*Prov. 1.24. Isa. 65.12; 66.4. Cap. 7.13.
18. Şi Ieremia a zis casei recabiţilor: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Pentru că aţi

ascultat de poruncile tatălui vostru
Ionadab, pentru că aţi păzit toate
orânduirile lui şi aţi făcut tot ce v-a
poruncit el;
19. pentru aceasta, aşa vorbeşte
Domnul oştirilor, Dumnezeul lui
Israel: „Ionadab, fiul lui Recab, nu va
fi lipsit niciodată de urmaşi care să
stea* înaintea Mea!“ *Cap. 15.19.

Cartea lui Ieremia arsă

36 1. În al patrulea an al lui Ioia-
chim, fiul lui Iosia, împăratul lui
Iuda, următorul cuvânt a fost rostit
către Ieremia din partea Domnului:
2. „Ia* un sul de carte şi scrie** în ea
toate cuvintele pe care ţi le-am spus
cu privire la Israel şi cu privire la
Iuda, şi cu privire la toate† neamurile,
din ziua când ţi-am vorbit pe vremea
lui Iosia†† până în ziua de azi!
*Isa. 8.1. Ezec. 2.9. Zah. 5.1. **Cap. 30.2. †Cap. 25.15, etc.
††Cap. 25.3.
3. Poate* că dacă va auzi casa lui
Iuda tot răul pe care am de gând să i-l
fac, se vor întoarce** fiecare de la
calea lor cea rea, şi le voi ierta astfel
nelegiuirea şi păcatul.“
*Vers. 7. Cap. 26.3. **Cap. 18.8. Iona 3.8.
4. Ieremia a chemat* pe Baruc, fiul lui
Neriia; şi Baruc** a scris într-o carte,
după cum spunea Ieremia, toate
cuvintele pe care le spusese lui Ieremia,
Domnul. *Cap. 32.12. **Cap. 45.1.
5. Apoi Ieremia a dat următoarea
poruncă lui Baruc: „Eu sunt închis şi
nu pot să merg la Casa Domnului.
6. De aceea, du-te tu însuţi şi citeşte
din carte ce ai scris în ea după spusele
mele, şi anume cuvintele Domnului,
citeşte-le în auzul poporului, în Casa
Domnului, în ziua* postului: să le
citeşti şi în auzul tuturor acelora din
Iuda care vor veni din cetăţile lor.
*Lev. 16.29; 23.27-32. Fapt. 27.9.
7. Poate* că se vor smeri cu rugă-
ciuni înaintea Domnului şi se vor
întoarce fiecare de la calea sa cea rea.
Căci mare este mânia şi urgia cu care
a ameninţat Domnul pe poporul acesta!“
*Vers. 3.
8. Baruc, fiul lui Neriia, a făcut tot
ce-i poruncise prorocul Ieremia şi a
citit din carte cuvintele Domnului, în
Casa Domnului.
9. În al cincilea an al lui Ioiachim,
fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, în
luna a noua, au chemat la un post
înaintea Domnului pe tot poporul
Ierusalimului şi pe tot poporul venit
din cetăţile lui Iuda la Ierusalim.
10. Atunci Baruc a citit din carte
cuvintele lui Ieremia în auzul între-
gului popor, în Casa Domnului, în
chilia lui Ghemaria, fiul lui Şafan,
logofătul, în curtea de sus, la intrarea*
porţii celei noi a Casei Domnului.
*Cap. 26.10.
11. Însă Mica, fiul lui Ghemaria,
fiul lui Şafan, auzind toate cuvintele
Domnului cuprinse în carte,
12. s-a coborât la casa împăratului,
în odaia de scris a logofătului, unde
stăteau toate căpeteniile, logofătul
Elişama, Delaia, fiul lui Şemaia,
Elnatan, fiul lui Acbor, Ghemaria, fiul
lui Şafan, Zedechia, fiul lui Hanania,
şi toate celelalte căpetenii.
13. Şi Mica le-a spus toate cuvintele
pe care le auzise când citea Baruc în
carte, în auzul poporului.
14. Atunci toate căpeteniile au trimis
la Baruc pe Iehudi, fiul lui Netania,
fiul lui Şelemia, fiul lui Cuşi, să-i
spună: „Ia în mână cartea din care ai
citit în auzul poporului şi vino!“
Baruc, fiul lui Neriia, a luat cartea în
mână şi s-a dus la ei.
15. Ei i-au zis: „Şezi şi citeşte-o în
auzul nostru.“ Astfel Baruc a citit-o în
auzul lor.
16. Când au auzit ei toate cuvintele,
s-au uitat cu groază unii la alţii şi au
zis lui Baruc: „Vom spune împăratului
toate cuvintele acestea.“
17. Şi au mai pus lui Baruc urmă-
toarea întrebare: „Spune-ne cum ai
scris toate cuvintele acestea după
spusele lui!“
18. Baruc le-a răspuns: „El îmi spunea
cu gura lui toate cuvintele acestea, şi
eu le-am scris în cartea aceasta cu
cerneală.“
19. Căpeteniile au zis lui Baruc:
„Du-te de te ascunde, tu şi Ieremia, ca
să nu ştie nimeni unde sunteţi.“
20. Ei s-au dus apoi la împăratul în
curte, lăsând cartea în odaia de scris a
logofătului Elişama, şi au spus toate
cuvintele din ea în auzul împăratului.
21. Împăratul a trimis pe Iehudi să
ia cartea. Iehudi a luat-o din odaia
logofătului Elişama şi a citit-o în
auzul împăratului şi în auzul tuturor
căpeteniilor care stăteau împrejurul
împăratului.
22. Împăratul şedea în casa* de
iarnă – căci era în luna a noua – şi

înaintea lui era un foc de cărbuni aprinşi. *Amos 3.15.
23. După ce Iehudi a citit trei sau patru foi, împăratul a tăiat cartea cu briceagul logofătului şi a aruncat-o în jăraticul de cărbuni, unde a fost arsă de tot.
24. Împăratul şi toţi slujitorii lui care au auzit toate cuvintele acelea nu s-au înspăimântat şi nu şi-au sfâşiat* hainele. *2 Împ. 22.11. Isa. 36.22; 37.1.
25. Elnatan, Delaia şi Ghemaria stăruiseră de împărat să nu ardă cartea; dar el nu i-a ascultat.
26. Ci împăratul a poruncit lui Ierahmeel, fiul împăratului, lui Seraia, fiul lui Azriel, şi lui Şelemia, fiul lui Abdeel, să pună mâna pe logofătul Baruc şi pe prorocul Ieremia. Dar Domnul i-a ascuns.
27. După ce a ars împăratul cartea care cuprindea cuvintele pe care le scrisese Baruc după spusele lui Ieremia, cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Ieremia:
28. „Ia din nou o altă carte şi scrie în ea toate cuvintele care erau în cea dintâi carte pe care a ars-o Ioiachim, împăratul lui Iuda.
29. Şi despre Ioiachim, împăratul lui Iuda, spune: „Aşa vorbeşte Domnul: „Tu ai ars cartea aceasta zicând: „Pentru ce ai scris în ea cuvintele acestea: „Împăratul Babilonului va veni, va nimici ţara aceasta şi va nimici din ea oamenii şi dobitoacele“?“
30. De aceea, aşa vorbeşte Domnul despre Ioiachim, împăratul lui Iuda: „Nici unul* din ai lui nu va şedea pe scaunul de domnie al lui David. Trupul lui mort va fi lăsat la căldură** ziua, şi la frig, noaptea. *Cap. 22.30. **Cap. 22.19.
31. Îl voi pedepsi, pe el, sămânţa lui şi pe slujitorii lui, pentru nelegiuirea lor şi voi aduce peste ei, peste locuitorii Ierusalimului şi peste oamenii lui Iuda toate nenorocirile cu care i-am ameninţat, fără ca ei să fi vrut să Mă asculte!“
32. Ieremia a luat o altă carte şi a dat-o lui Baruc, fiul lui Neriia, logofătul. Baruc a scris în ea, după spusele lui Ieremia, toate cuvintele din cartea pe care o arsese în foc Ioiachim, împăratul lui Iuda. Multe alte cuvinte de felul acesta au mai fost adăugate la ea.

Ieremia în temniţă

37 1. În locul lui Ieconia, fiul lui Ioiachim, a început să domnească Zedechia*, fiul lui Iosia. El a fost pus împărat în ţara lui Iuda de Nebucadneţar, împăratul Babilonului.
*2 Împ. 24.17. 2 Cron. 36.10. Cap. 22.24.
2. Dar* nici el, nici slujitorii lui, nici poporul din ţară n-au ascultat cuvintele pe care le-a rostit Domnul prin prorocul Ieremia. *2 Cron. 36.12,14.
3. Împăratul Zedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Şelemia, şi pe Ţefania*, fiul lui Maaseia, preotul, la prorocul Ieremia să-i spună: „Mijloceşte pentru noi la Domnul Dumnezeul nostru.“
*Cap. 21.1,2; 29.25; 52.24.
4. Pe atunci Ieremia umbla slobod prin popor: nu-l aruncaseră încă în temniţă.
5. Oastea* lui faraon ieşise din Egipt; şi haldeii** care împresurau Ierusalimul, când auziseră vestea aceasta, plecaseră din Ierusalim.
*2 Împ. 24.7. Ezec. 17.15. **Vers. 11. Cap. 34.21.
6. Atunci cuvântul Domnului a vorbit prorocului Ieremia astfel:
7. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Iată ce să spuneţi împăratului lui Iuda care* v-a trimis la Mine să Mă întrebaţi: „Iată că oastea lui faraon care pornise să vă ajute se întoarce în ţara ei, în Egipt;
*Cap. 21.2.
8. iar* haldeii se vor întoarce, vor bate iarăşi cetatea aceasta, o vor lua şi o vor arde cu foc.“ *Cap. 34.22.
9. Aşa vorbeşte Domnul: „Nu vă înşelaţi zicând: „Haldeii se vor depărta de la noi!“, căci nu se vor depărta!
10. Şi chiar dacă* aţi bate toată oastea haldeilor care se războiesc cu voi, chiar dacă n-ar mai rămâne din ei decât vreo câţiva oameni răniţi, tot s-ar ridica fiecare din cortul lui şi ar arde cetatea aceasta cu foc.“ *Cap. 21.4,5.
11. Pe când se depărtase oastea* haldeilor de Ierusalim, de frica oastei lui faraon, *Vers. 5.
12. Ieremia a vrut să iasă din Ierusalim ca să se ducă în ţara lui Beniamin şi să scape din mijlocul poporului.
13. Când a ajuns însă la poarta lui Beniamin, căpitanul străjerilor, numit Ireia, fiul lui Şelemia, fiul lui Hanania,

era acolo şi a pus mâna pe prorocul Ieremia zicând: „Tu vrei să treci la haldei!“

14. Ieremia a răspuns: „Nu este adevărat! Nu vreau să trec la haldei!“ Dar Ireia n-a vrut să-l creadă, ci a apucat pe Ieremia şi l-a dus înaintea căpeteniilor.

15. Căpeteniile, mâniate pe Ieremia, l-au lovit şi l-au aruncat în temniţă*, în casa logofătului Ionatan, căci o prefăcuseră în temniţă. *Cap. 38.26.

16. Aşa a intrat* Ieremia în temniţă şi în gherlă, unde a stat multă vreme. *Cap. 38.6.

17. Împăratul Zedechia a trimis să-l aducă şi l-a întrebat în taină la el acasă. El a zis: „Ai vreun cuvânt din partea Domnului?“ Ieremia a răspuns: „Da.“ Şi a adăugat: „Vei fi dat în mâinile împăratului Babilonului!“

18. Ieremia a mai spus împăratului Zedechia: „Cu ce am păcătuit eu împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi şi împotriva poporului acestuia, de m-aţi aruncat în temniţă?

19. Şi unde sunt prorocii voştri care vă proroceau şi ziceau: „Împăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră, nici împotriva ţării acesteia“?

20. Acum ascultă, te rog, împărate, domnul meu! Fie bine primite înaintea ta rugăminţile mele! Nu mă trimite iarăşi în casa logofătului Ionatan, ca nu cumva să mor acolo!“

21. Împăratul Zedechia a poruncit să păzească pe Ieremia în curtea* temniţei şi să-i dea în fiecare zi o pâine din uliţa brutarilor, până** s-a sfârşit toată pâinea din cetate. Astfel Ieremia a rămas în curtea temniţei. *Cap. 32.2; 38.13,28. **Cap. 38.9; 52.6.

Ieremia într-o groapă

38 1. Şefatia, fiul lui Matan, Ghedalia, fiul lui Paşhur, Iucal*, fiul lui Şelemia, şi Paşhur**, fiul lui Malchia, au auzit† cuvintele pe care le spunea Ieremia întregului popor zicând: *Cap. 21.1. **Cap. 21.8. †Cap. 37.3.

2. Aşa vorbeşte Domnul: „Cine* va rămâne în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cine va ieşi şi se va duce la haldei va scăpa cu viaţă, va avea ca pradă viaţa lui şi va trăi.“ *Cap. 21.9.

3. Aşa vorbeşte Domnul: „Cetatea* aceasta va fi dată în mâna oştirii împăratului Babilonului, şi o va lua!“ *Cap. 21.10; 32.3.

4. Atunci căpeteniile au zis împăratului: „Omul acesta ar trebui* omorât! Căci moaie inima oamenilor de război care au mai rămas în cetatea aceasta şi a întregului popor ţinându-le asemenea cuvântări; omul acesta nu urmăreşte binele poporului acestuia şi nu-i vrea decât nenorocirea.“ *Cap. 26.11.

5. Împăratul Zedechia a răspuns: „Iată-l că este în mâinile voastre; căci împăratul nu poate nimic împotriva voastră!“

6. Atunci* ei au luat pe Ieremia şi l-au aruncat în groapa lui Malchia, fiul împăratului, care se afla în curtea temniţei şi au coborât în ea pe Ieremia cu funii. În groapă nu era apă, dar era noroi; şi Ieremia s-a afundat în noroi. *Cap. 37.21.

7. Ebed-Melec, etiopianul*, famendregător la curtea împăratului, a auzit că Ieremia fusese aruncat în groapă. Împăratul stătea la poarta lui Beniamin. *Cap. 39.16.

8. Ebed-Melec a ieşit din casa împăratului şi a vorbit împăratului astfel:

9. „Împărate, domnul meu, oamenii aceştia au făcut rău de s-au purtat aşa cu prorocul Ieremia, aruncându-l în groapă; are să moară de foame acolo unde este, căci în cetate nu este pâine!“

10. Împăratul a dat următoarea poruncă lui Ebed-Melec, etiopianul: „Ia de aici treizeci de oameni cu tine şi scoate din groapă pe prorocul Ieremia, până nu moare!“

11. Ebed-Melec a luat cu el pe oamenii aceia şi s-a dus la casa împăratului, într-un loc dedesubtul vistieriei; a luat de acolo nişte petice de haine purtate şi nişte zdrenţe de haine vechi şi le-a coborât lui Ieremia în groapă cu nişte funii.

12. Ebed-Melec, etiopianul, a zis lui Ieremia: „Pune aceste petice purtate şi aceste zdrenţe sub subsiori, sub funii.“ Şi Ieremia a făcut aşa.

13. Au tras* astfel pe Ieremia cu funiile şi l-au scos afară din groapă. Ieremia a rămas în curtea** temniţei. *Vers. 6. **Cap. 37.21.

14. Împăratul Zedechia a trimis

după prorocul Ieremia şi l-a adus la el la intrarea a treia a Casei Domnului. Şi împăratul a zis lui Ieremia: „Am să te întreb ceva, să nu-mi ascunzi nimic!“

15. Ieremia a răspuns lui Zedechia: „Dacă ţi-l voi spune, mă vei omorî; iar dacă-ţi voi da un sfat, nu mă vei asculta.“

16. Împăratul Zedechia a jurat în taină lui Ieremia şi a zis: „Viu este Domnul care ne-a dat viaţa*, că nu te voi omorî şi nu te voi lăsa în mâinile oamenilor acestora care vor să-ţi ia viaţa!“ *Isa. 57.16.

17. Ieremia a zis atunci lui Zedechia: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Dacă te vei* supune căpeteniilor** împăratului Babilonului, vei scăpa cu viaţă, şi nici cetatea aceasta nu va fi arsă cu foc, iar tu vei trăi împreună cu casa ta. *2 Împ. 24.12. **Cap. 39.3.

18. Dar, dacă nu te vei supune căpeteniilor împăratului Babilonului, cetatea aceasta va fi dată în mâinile haldeilor, care o vor arde cu foc; iar tu nu* vei scăpa din mâinile lor!“ *Vers. 23. Cap. 32.4; 34.3.

19. Împăratul Zedechia a zis lui Ieremia: „Mă tem de iudeii care au trecut la haldei; mă tem să nu mă dea în mâinile lor şi să mă* batjocorească.“ *1 Sam. 31.4.

20. Ieremia a răspuns: „Nu te vor da. Ascultă glasul Domnului în ce-ţi spun, căci o vei duce bine şi vei scăpa cu viaţă.

21. Dar, dacă nu vrei să ieşi, iată ce mi-a descoperit Domnul:

22. „Toate nevestele care au mai rămas în casa împăratului lui Iuda vor fi luate de căpeteniile împăratului Babilonului şi vor zice jelind: „Prietenii tăi cei buni te-au înşelat şi te-au înduplecat; dar, când ţi s-au afundat picioarele în noroi, ei au fugit!“

23. Toate nevestele tale şi copiii* tăi vor fi luaţi de haldei; şi nu** vei scăpa de mâinile lor, ci vei fi prins de mâna împăratului Babilonului, şi cetatea aceasta va fi arsă cu foc.“ *Cap. 39.6; 41.10. **Vers. 18.

24. Zedechia a zis lui Ieremia: „Să nu ştie nimeni nimic din cuvintele acestea, şi nu vei muri!

25. Dar, dacă vor auzi căpeteniile că ţi-am vorbit şi dacă vor veni şi-ţi vor zice: „Spune-ne ce ai spus împăratului şi ce ţi-a spus împăratul, nu ne ascunde nimic, şi nu te vom omorî“,

26. să le răspunzi: „Am rugat* pe împărat să nu mă trimită iarăşi în casa lui Ionatan**, ca nu cumva să mor acolo!“ *Cap. 37.20. **Cap. 37.15.

27. Toate căpeteniile au venit la Ieremia şi l-au întrebat. El le-a răspuns întocmai cum poruncise împăratul. Ei au tăcut atunci şi au plecat, căci nimeni n-auzise nimic.

28. Ieremia însă a rămas* în curtea temniţei până în ziua luării Ierusalimului. *Cap. 37.21; 39.14.

Luarea Ierusalimului

39 1. Ierusalimul a fost luat. În al nouălea* an al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în luna a zecea, a venit Nebucadneţar, împăratul Babilonului, cu toată oştirea lui înaintea Ierusalimului şi l-a împresurat; *2 Împ. 25.1-4. Cap. 52.4-7.

2. iar în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în ziua a noua a lunii a patra, au pătruns în cetate.

3. Atunci au înaintat toate căpeteniile* împăratului Babilonului şi au cuprins poarta de la mijloc. Erau: Nergal-Şareţer, Samgar-Nebu, Sarsechim, căpetenia famenilor-dregători, Nergal-Şareţer, căpetenia magilor, şi toate celelalte căpetenii ale împăratului Babilonului. *Cap. 38.17.

4. Zedechia, împăratul lui Iuda, şi toţi oamenii de război, cum* i-au văzut, au fugit şi au ieşit noaptea din cetate pe drumul grădinii împăratului, pe poarta dintre cele două ziduri, şi au apucat pe drumul câmpiei. *2 Împ. 25.4, etc. Cap. 52.7, etc.

5. Dar oastea haldeilor i-a urmărit şi a ajuns* pe Zedechia în câmpiile Ierihonului. L-au luat şi l-au dus la Nebucadneţar, împăratul Babilonului, la Ribla**, în ţara Hamatului; el a dat o hotărâre împotriva lui. *Cap. 32.4; 38.18,23. **2 Împ. 23.33.

6. Împăratul Babilonului a pus să înjunghie la Ribla pe fiii lui Zedechia înaintea lui, împreună cu toţi mai marii lui Iuda.

7. Apoi a pus să scoată* ochii lui Zedechia şi a pus să-l lege cu lanţuri de aramă ca să-l ducă la Babilon. *Cap. 32.4. Ezec. 12.13.

8. Haldeii* au ars cu foc casa împă-

ratului şi casele poporului şi au dărâmat zidurile Ierusalimului.
*2 Împ. 25.9. Cap. 38.18; 52.13.
9. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat robi la Babilon pe aceia din popor care rămăseseră* în cetate, pe cei ce se supuseseră lui şi pe rămăşiţa poporului. *2 Împ. 25.11, etc. Cap. 52.15, etc.
10. Dar Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a lăsat în ţara lui Iuda pe unii din cei mai săraci din popor, pe cei ce n-aveau nimic; şi le-a dat atunci vii şi ogoare.
11. Nebucadneţar, împăratul Babilonului, dăduse porunca următoare cu privire la Ieremia prin Nebuzaradan, căpetenia străjerilor:
12. „Ia-l, poartă grijă de el şi nu-i face nici un rău, ci fă-i ce-ţi va cere!“
13. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, Nebuşazban, căpetenia famenilor-dregători, Nergal-Şareţer, căpetenia magilor, şi toate căpeteniile împăratului Babilonului
14. au trimis să aducă* pe Ieremia din curtea temniţei şi l-au încredinţat lui Ghedalia**, fiul lui Ahicam†, fiul lui Şafan, ca să-l ducă acasă. Şi a rămas în mijlocul poporului.
*Cap. 38.28. **Cap. 40.5. †Cap. 26.24.
15. Cuvântul Domnului vorbise astfel lui Ieremia, pe când era închis în curtea temniţei:
16. „Du-te de vorbeşte lui Ebed-Melec*, etiopianul, şi spune-i: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi aduce** peste cetatea aceasta lucrurile pe care le-am vestit în rău, şi nu în bine; în ziua aceea ele se vor întâmpla înaintea ochilor tăi. *Cap. 38.7,12. **Dan. 9.12.
17. Dar pe tine te voi izbăvi în ziua aceea, zice Domnul, şi nu vei fi dat în mâinile oamenilor de care te temi.
18. Te voi scăpa, şi nu vei cădea sub sabie, ci viaţa* îţi va fi prada ta de război, pentru că** ai avut încredere în Mine, zice Domnul.“
*Cap. 21.9; 45.5. **1 Cron. 5.20. Ps. 37.40.

Ieremia slobod

40 1. Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului, după ce* Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a dat drumul din Rama. Când a trimis să-l aducă, Ieremia era încă legat cu lanţuri împreună cu toţi prinşii de război din Ierusalim şi din Iuda care aveau să fie duşi în Babilon. *Cap. 39.14.
2. Căpetenia străjerilor a trimis să aducă pe Ieremia şi i-a* zis: „Domnul Dumnezeul tău a vestit mai dinainte aceste nenorociri împotriva locului acestuia; *Cap. 50.7.
3. Domnul a adus şi a împlinit ce spusese; şi lucrurile acestea vi s-au întâmplat pentru că* aţi păcătuit împotriva Domnului şi n-aţi ascultat glasul Lui. *Deut. 29.24,25. Dan. 9.11.
4. Acum, iată, te izbăvesc astăzi din lanţurile pe care le ai la mâini; dacă vrei* să vii cu mine la Babilon, vino, şi voi îngriji de tine. Dar, dacă nu-ţi place să vii cu mine la Babilon, nu veni. Iată, toată ţara** este înaintea ta, du-te unde vei crede şi unde-ţi place să te duci!“ *Cap. 39.12. **Gen. 20.15.
5. Însă fiindcă el zăbovea să răspundă: „Întoarce-te“, a adăugat el, „la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, pe care* l-a pus împăratul Babilonului peste cetăţile lui Iuda şi rămâi cu el în mijlocul poporului; sau du-te oriunde vei vrea să te duci!“ Căpetenia străjerilor i-a dat merinde şi daruri şi i-a dat drumul. *2 Împ. 25.22, etc.
6. Ieremia* s-a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Miţpa** şi a rămas cu el în mijlocul poporului care rămăsese în ţară. *Cap. 39.14. **Judc. 20.1.

Ghedalia

7. Când au aflat* toate căpeteniile oştirilor care rămăseseră pe câmp cu oamenii lor că împăratul Babilonului a pus ca dregător al ţării pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, şi că i-a încredinţat bărbaţii, femeile, copiii şi pe aceia din săracii** ţării care nu fuseseră luaţi robi în Babilon, *2 Împ. 25.23, etc. **Cap. 39.10.
8. s-au dus la Ghedalia la Miţpa; şi anume: Ismael*, fiul lui Netania, Iohanan şi Ionatan, fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii lui Efai din Netofa şi Iezania, fiul unui maacatit, ei şi oamenii lor. *Cap. 41.1.
9. Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, le-a jurat, lor şi oamenilor lor, zicând: „Nu vă temeţi să slujiţi haldeilor; rămâneţi în ţară, slujiţi împăratului Babilonului, şi o veţi duce bine!
10. Iată că eu rămân la Miţpa ca să fiu la porunca haldeilor care vor veni la noi. Voi strângeţi deci vinul, poamele de vară şi untdelemnul, puneţi-le în vasele voastre şi locuiţi în cetăţile în care vă aflaţi!“

11. Toţi iudeii care erau în ţara Moabului, la amoniţi, în ţara Edomului şi în toate ţările au auzit că împăratul Babilonului lăsase o rămăşiţă în Iuda şi că le dăduse ca dregător pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan.

12. Şi toţi iudeii aceştia s-au întors din toate locurile pe unde erau împrăştiaţi, au venit în ţara lui Iuda la Ghedalia, la Miţpa, şi au avut un mare belşug de vin şi de poame de vară.

13. Iohanan, fiul lui Careah, şi toate căpeteniile oştilor care mai erau pe câmp au venit la Ghedalia, la Miţpa,

14. şi i-au zis: „Ştii că Baalis*, împăratul amoniţilor, a însărcinat pe Ismael, fiul lui Netania, să te omoare?“ Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut. *Cap. 41.10.

15. Şi Iohanan, fiul lui Careah, a spus în taină lui Ghedalia la Miţpa: „Dă-mi voie să mă duc să omor pe Ismael, fiul lui Netania. Nimeni n-are să ştie. Pentru ce să te omoare el şi să se risipească toţi cei din Iuda care s-au strâns la tine, şi să piară rămăşiţa lui Iuda?“

16. Ghedalia, fiul lui Ahicam, a răspuns lui Iohanan, fiul lui Careah: „Nu face lucrul acesta: căci ce spui tu despre Ismael nu este adevărat!“

Omorârea lui Ghedalia

41 1. În luna a şaptea*, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elişama, din neamul împăratului, a venit cu mai marii împăratului şi cu zece oameni la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Miţpa. Şi au mâncat împreună acolo, la Miţpa. *2 Împ. 25.25. Cap. 40.6,8.

2. Atunci Ismael, fiul lui Netania, s-a sculat cu cei zece oameni de care era însoţit şi au lovit* cu sabia pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, şi au omorât astfel pe acela pe care îl pusese împăratul Babilonului dregător peste ţară. *2 Împ. 25.25.

3. Ismael a mai omorât pe toţi iudeii care erau cu Ghedalia la Miţpa şi pe haldeii care se aflau acolo, oameni de război.

4. A doua zi, după omorârea lui Ghedalia, pe când nimeni nu ştia nimic,

5. au venit din Sihem, din Silo şi din Samaria optzeci de oameni cu barba rasă* şi cu haine sfâşiate, care îşi făcuseră tăieturi în piele; aveau daruri de mâncare şi tămâie ca să le aducă la Casa** Domnului. *Lev. 19.27,28. Deut. 14.1. Isa. 15.2. **1 Sam. 1.7. 2 Împ. 25.9.

6. Ismael, fiul lui Netania, le-a ieşit înainte din Miţpa şi mergea plângând. Când i-a întâlnit, le-a zis: „Veniţi la Ghedalia, fiul lui Ahicam!“

7. Şi, când au ajuns ei în mijlocul cetăţii, Ismael, fiul lui Netania, i-a înjunghiat şi i-a aruncat în groapă cu ajutorul oamenilor care-l însoţeau.

8. Dar s-au găsit printre ei zece oameni care au zis lui Ismael: „Nu ne omorî, căci mai avem merinde ascunsă în câmp: grâu, orz, untdelemn şi miere!“ Atunci el i-a cruţat şi nu i-a omorât împreună cu fraţii lor.

9. Groapa în care a aruncat Ismael toate trupurile moarte ale oamenilor pe care i-a ucis, afară de Ghedalia, este groapa aceea mare pe care o făcuse* împăratul Asa, când se temea de Baeşa, împăratul lui Israel; groapa aceasta a umplut-o Ismael, fiul lui Netania, cu cei ucişi. *1 Împ. 15.22. 2 Cron. 16.6.

10. Ismael a luat prinşi de război pe toţi cei ce mai rămăseseră la Miţpa din popor, pe fiicele* împăratului şi pe toţi aceia din popor care locuiau acolo şi pe** care-i încredinţase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; Ismael, fiul lui Netania, i-a luat prinşi de război şi a plecat ca să treacă la† amoniţi. *Cap. 43.6. **Cap. 40.7. †Cap. 40.14.

11. Dar Iohanan, fiul lui Careah, şi toate căpeteniile* oştilor care erau cu el au fost înştiinţaţi de tot răul pe care-l făcuse Ismael, fiul lui Netania. *Cap. 40.7,8,13.

12. Au luat pe toţi oamenii şi au pornit să bată pe Ismael, fiul lui Netania, pe care l-au găsit lângă apele cele mari* ale Gabaonului. *2 Sam. 2.13.

13. Când a văzut tot poporul care era cu Ismael pe Iohanan, fiul lui Careah, şi pe toate căpeteniile oştilor care erau cu el, s-a bucurat;

14. şi tot poporul pe care-l luase Ismael din Miţpa s-a întors şi a venit de s-a unit cu Iohanan, fiul lui Careah.

15. Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Iohanan cu opt oameni şi s-a dus la amoniţi.

16. Iohanan, fiul lui Careah, şi toate căpeteniile oştilor care erau cu el au luat toată rămăşiţa poporului pe care l-au izbăvit din mâinile lui Ismael, fiul

lui Netania, când îl ducea din Miţpa, după ce ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam. Şi anume pe oamenii de război, pe femei, pe copii, pe famenii-dregători, pe care i-a adus Iohanan înapoi din Gabaon.

17. Au pornit şi s-au oprit la hanul lui Chimham* lângă Betleem, ca să plece apoi în Egipt, *2 Sam. 19.37,38.

18. departe de haldei, de care se temeau, pentru că Ismael, fiul lui Netania, ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care-l* pusese împăratul Babilonului dregător peste ţară.
*Cap. 40.5.

Împotriva lui Ieremia

42 1. Toate căpeteniile oştilor, Iohanan*, fiul lui Careah, Iezania, fiul lui Hosea, şi tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare, au înaintat *Cap. 40.8,13; 41.11.

2. şi au zis prorocului Ieremia: „Fie bine primită înaintea ta rugămintea noastră! Mijloceşte* pentru noi la Domnul Dumnezeul tău, pentru toţi cei ce au mai rămas, căci eram mulţi**, dar am mai rămas numai un mic număr, cum bine vezi tu însuţi cu ochii tăi. *1 Sam. 7.8; 12.19. Isa. 37.4. Iac. 5.16. **Lev. 26.22.

3. Binevoiască Domnul Dumnezeul tău să ne arate drumul* pe care trebuie să mergem şi să ne spună ce avem de făcut!“ *Ezra 8.21.

4. Prorocul Ieremia le-a zis: „Am auzit! Iată că mă voi ruga Domnului Dumnezeului vostru, după cererea voastră, şi vă voi face cunoscut, fără să vă ascund* ceva, tot** ce vă va răspunde Domnul!“
*1 Sam. 3.18. Fapt. 20.20. **1 Împ. 22.14.

5. Atunci ei au zis lui Ieremia: „Domnul* să fie un martor adevărat şi credincios împotriva noastră, dacă nu vom face tot ce-ţi va porunci Domnul Dumnezeul tău să ne spui! *Gen. 31.50.

6. Fie bine, fie rău, noi vom asculta de glasul Domnului Dumnezeului nostru la care te trimitem, ca să fim fericiţi* ascultând de glasul Domnului Dumnezeului nostru!“ *Deut. 6.3. Cap. 7.23.

7. După zece zile, cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia.

8. Şi Ieremia a chemat pe Iohanan, fiul lui Careah, pe toate căpeteniile oştilor care erau cu el şi pe tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare,

9. şi le-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel la care m-aţi trimis să-I aduc înainte rugăciunile voastre:

10. „Dacă veţi rămâne în ţara aceasta, vă voi face să propăşiţi* în ea şi nu vă voi nimici, vă voi sădi şi nu vă voi smulge; căci Îmi** pare rău de răul pe care vi l-am făcut!
*Cap. 24.6; 31.28; 33.7. **Deut. 32.36. Cap. 18.8.

11. Nu vă temeţi de împăratul Babilonului, de care vă este frică; nu vă temeţi de el, zice Domnul, căci* Eu sunt cu voi ca să vă scap şi să vă scot din mâna lui. *Isa. 43.5. Rom. 8.31.

12. Îi voi insufla milă* de voi, şi se va îndura de voi şi vă va lăsa să locuiţi în ţara voastră. *Ps. 106.45,46.

13. Dar dacă nu veţi asculta de glasul Domnului Dumnezeului vostru şi dacă veţi zice*: „Nu vrem să rămânem în ţara aceasta, *Cap. 44.16.

14. nu, ci vom merge în ţara Egiptului, unde nu vom vedea nici războiul, nici nu vom auzi glasul trâmbiţei, nici nu vom duce lipsă de pâine, şi acolo vom locui!“ –

15. atunci, ascultaţi cuvântul Domnului, rămăşiţe ale lui Iuda: Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Dacă* vă veţi îndrepta** faţa să mergeţi în Egipt, dacă vă veţi duce să locuiţi pentru o vreme acolo,
*Deut. 17.16. Cap. 44.12-14. **Luca 9.51.

16. sabia de care* vă temeţi vă va ajunge acolo, în ţara Egiptului, foametea de care vă este frică se va lipi de voi acolo, în Egipt, şi veţi muri acolo. *Ezec. 11.8.

17. Toţi cei ce îşi vor îndrepta faţa să meargă în Egipt ca să locuiască pentru o vreme acolo vor muri* de sabie, de foamete sau de ciumă; nici unul** nu va rămâne şi nu va scăpa de nenorocirile pe care le voi aduce peste ei!“
*Vers. 22. Cap. 24.10. **Cap. 44.14,28.

18. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Cum s-a vărsat* mânia şi urgia Mea peste locuitorii Ierusalimului, aşa se va vărsa urgia Mea şi peste voi, dacă veţi merge în Egipt; veţi fi o pricină de afurisenie, de groază, de blestem** şi de ocară şi nu veţi mai vedea niciodată locul acesta!“ *Cap. 7.20.
**Cap. 18.16; 24.9; 26.6; 29.18,22; 44.12. Zah. 8.13.

19. Rămăşiţe ale lui Iuda, Domnul vă zice: „Nu* vă duceţi în Egipt!“ – Băgaţi bine de seamă că vă opresc lucrul acesta astăzi. *Deut. 17.16.

20. Căci vă înşelaţi singuri, dacă m-aţi trimis la Domnul Dumnezeul vostru, zicând: „Mijloceşte* pentru noi la Domnul Dumnezeul nostru, fă-ne cunoscut tot ce va spune Domnul Dumnezeul nostru, şi vom face!“ *Vers. 2.
21. Eu v-am spus astăzi; dar voi n-ascultaţi glasul Domnului Dumnezeului vostru, nici tot ce m-a însărcinat El să vă spun.
22. De aceea să ştiţi că veţi* muri de sabie, de foamete sau de ciumă, în locul unde voiţi să vă duceţi să locuiţi!“ *Vers. 17. Ezec. 6.11.

Ieremia, târât în Egipt

43 1. Când a isprăvit Ieremia de spus întregului popor toate cuvintele Domnului Dumnezeului lor, toate cuvintele pe care-l însărcinase Domnul Dumnezeul lor să le spună,
2. Azaria*, fiul lui Hosea, Iohanan, fiul lui Careah, şi toţi oamenii aceia îngâmfaţi au zis lui Ieremia: „Minţi! Nu Domnul Dumnezeul nostru te-a însărcinat să ne spui: „Nu vă duceţi în Egipt ca să locuiţi acolo pentru o vreme!“ *Cap. 42.1.
3. Ci Baruc, fiul lui Neriia, te aţâţă împotriva noastră, ca să ne dai în mâna haldeilor să ne omoare sau să ne ducă robi la Babilon!“
4. Astfel, Iohanan, fiul lui Careah, toate căpeteniile oştilor şi tot poporul n-au ascultat de glasul Domnului, care le poruncea să rămână în ţara lui Iuda.
5. Şi Iohanan, fiul lui Careah, şi toate căpeteniile oştilor au luat* pe toate rămăşiţele lui Iuda, care, din împrăştiaţi cum erau printre toate neamurile, se întorseseră să locuiască în ţara lui Iuda, *Cap. 40.11,12.
6. şi anume pe bărbaţii, femeile, copiii, fiicele* împăratului şi pe toate** sufletele pe care le lăsase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, precum şi pe prorocul Ieremia şi pe Baruc, fiul lui Neriia. *Cap. 41.10. **Cap. 39.10; 40.7.
7. Au plecat, dar, în ţara Egiptului – căci n-au ascultat de porunca Domnului – şi au ajuns până la Tahpanes*. *Cap. 2.16; 44.1.

Prorocie asupra cuceririi Egiptului

8. Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia la Tahpanes astfel:
9. „Ia în mână nişte pietre mari şi ascunde-le în faţa iudeilor, în lutul cuptorului de cărămizi care este la intrarea casei lui faraon din Tahpanes.
10. Şi spune iudeilor: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi trimite să aducă pe robul Meu* Nebucadneţar, împăratul Babilonului, şi voi pune scaunul lui de domnie peste aceste pietre pe care le-am ascuns, şi îşi va întinde covorul peste ele. *Cap. 25.9; 27.6. Ezec. 29.18,20.
11. El* va veni şi va lovi ţara Egiptului: va omorî pe cei sortiţi** să moară, va duce în robie pe cei sortiţi robiei şi va ucide cu sabia pe cei sortiţi la sabie! *Cap. 44.13; 46.13. **Cap. 15.2. Zah. 11.9.
12. Voi pune foc caselor dumnezeilor* Egiptului; Nebucadneţar le va arde, va duce robi pe idoli, se va înveli cu ţara Egiptului cum se înveleşte păstorul cu haina lui şi va ieşi în pace din ea. *Cap. 46.25.
13. Va sfărâma stâlpii din Bet-Şemeş, din ţara Egiptului şi va arde cu foc casele dumnezeilor Egiptului.“

Mustrarea iudeilor în Egipt

44 1. Iată cuvântul spus lui Ieremia cu privire la toţi iudeii care locuiau în ţara Egiptului la Migdol*, la Tahpanes**, la Nof† şi în ţara Patros: *Exod 14.2. Cap. 46.14. **Cap. 43.7. †Isa. 19.13.
2. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Aţi văzut toate nenorocirile pe care le-am adus asupra Ierusalimului şi asupra tuturor cetăţilor lui Iuda: iată că astăzi ele nu mai sunt decât nişte dărâmături* şi nimeni nu mai locuieşte în ele, *Cap. 9.11; 34.22.
3. din pricina răutăţii cu care au lucrat ca să Mă mânie, ducându-se să tămâieze* şi să slujească** altor dumnezei, care nu erau cunoscuţi nici de ei, nici de voi, nici de părinţii voştri. *Cap. 19.4. **Deut. 13.6; 32.17.
4. V-am* trimis întruna pe toţi slujitorii Mei prorocii ca să vă spună: „Nu faceţi aceste urâciuni pe care le urăsc.“ *2 Cron. 36.15. Cap. 7.25; 25.4; 26.5; 29.19.
5. Dar ei n-au vrut să asculte, n-au luat aminte, nu s-au întors de la răutatea lor şi n-au încetat să aducă tămâie altor dumnezei.
6. De aceea s-a vărsat* urgia Mea şi a izbucnit mânia Mea şi în cetăţile lui

Iuda şi în uliţele Ierusalimului, care nu
mai sunt decât nişte dărâmături şi un
pustiu, cum se vede astăzi.“ *Cap. 42.18.
7. Acum aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeul oştirilor, Dumnezeul lui
Israel: „Pentru ce vă faceţi voi singuri
un rău* atât de mare, ca să se nimi-
cească din mijlocul lui Iuda bărbaţi,
femei, copii şi prunci şi să nu mai
rămână nici o rămăşiţă din voi?
*Num. 16.38. Cap. 7.19.
8. Pentru ce Mă mâniaţi* voi prin
lucrările mâinilor voastre, aducând
tămâie altor dumnezei ai ţării Egip-
tului, unde aţi venit să locuiţi pentru o
vreme, ca să fiţi nimiciţi şi să ajungeţi
o pricină de blestem** şi de ocară
printre toate neamurile pământului?
*Cap. 25.6,7. **Vers. 12. Cap. 42.18.
9. Aţi uitat nelegiuirile părinţilor
voştri, nelegiuirile împăraţilor lui
Iuda, nelegiuirile nevestelor lor, nele-
giuirile voastre şi nelegiuirile neves-
telor voastre săvârşite în ţara lui Iuda
şi pe uliţele Ierusalimului?
10. Ei nu s-au smerit nici până în ziua
de azi, n-au frică*, nu urmează Legea
Mea şi poruncile Mele pe care le-am
pus înaintea voastră şi înaintea părin-
ţilor voştri.“ *Prov. 28.14.
11. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată,
Îmi întorc* faţa împotriva voastră ca
să vă fac rău şi să nimicesc pe tot
Iuda. *Lev. 17.10; 20.5,6. Cap. 21.10. Amos 9.4.
12. Voi lua rămăşiţele lui Iuda care
şi-au îndreptat faţa ca să meargă în
ţara Egiptului să locuiască acolo
pentru o vreme: toţi vor fi nimiciţi* şi
vor cădea în ţara Egiptului; vor fi
nimiciţi de sabie, de foamete, de la cel
mai mic până la cel mai mare; vor
pieri de sabie şi de foamete; şi vor fi o
pricină de afurisenie, de spaimă, de
blestem** şi de ocară.
*Cap. 42.15-17,22. **Cap. 42.18.
13. Voi pedepsi* astfel pe cei ce locu-
iesc în ţara Egiptului cum am pedepsit
Ierusalimul, cu sabie, cu foamete şi cu
ciumă. *Cap. 43.11.
14. Nu va rămâne şi nu va scăpa nici
unul din rămăşiţele lui Iuda care au
venit să locuiască pentru o vreme în
ţara Egiptului cu gând să se întoarcă
iarăşi în ţara lui Iuda unde doresc să se
întoarcă iarăşi să se aşeze: nu se vor
mai întoarce* decât vreo câţiva care
vor scăpa!“ *Vers. 28.
15. Toţi bărbaţii care ştiau că neves-
tele lor aduceau tămâie altor dum-
nezei, toate femeile care se aflau acolo
în mare număr şi tot poporul care
locuia în ţara Egiptului, la Patros, au
răspuns aşa lui Ieremia:
16. „Nu* te vom asculta în nimic din
cele ce ne-ai spus în Numele Domnului.
*Cap. 6.16.
17. Ci voim să facem cum am spus cu
gura noastră*, şi anume: să aducem
tămâie împărătesei** cerului şi să-i
turnăm jertfe de băutură, cum am
făcut noi şi părinţii noştri, împăraţii
noştri şi căpeteniile noastre în cetăţile
lui Iuda şi în uliţele Ierusalimului.
Atunci aveam pâine de ne săturam,
eram fericiţi şi nu treceam prin nici o
nenorocire!
*Num. 30.12. Deut. 23.23. Judc. 11.36. Vers. 25. **Cap. 7.18.
18. Dar, de când am încetat să aducem
tămâie împărătesei cerului şi să-i
turnăm jertfe de băutură, am dus lipsă
de toate şi am fost nimiciţi de sabie şi
de foamete…
19. De altfel, când* aducem tămâie
împărătesei cerului şi-i turnăm jertfe
de băutură, oare fără voia bărbaţilor
noştri îi pregătim noi turte ca s-o
cinstim făcându-i chipul şi-i aducem
jertfe de băutură?“ *Cap. 7.18.
20. Ieremia a zis atunci întregului
popor, bărbaţilor, femeilor şi tuturor
celor ce-i dăduseră răspunsul acesta:
21. „Nu Şi-a adus aminte Domnul şi
nu I-a venit Lui în minte tămâia pe
care aţi ars-o în cetăţile lui Iuda şi în
uliţele Ierusalimului, voi şi părinţii
voştri, împăraţii voştri şi căpeteniile
voastre, şi poporul din ţară?
22. Domnul n-a putut să mai sufere
lucrul acesta, din pricina răutăţii fap-
telor voastre, din pricina urâciunilor
pe care le-aţi săvârşit; şi de aceea ţara
voastră a ajuns o paragină, un pustiu*,
o pricină de blestem, cum vedeţi**
astăzi. *Cap. 25.11,18,38. **Vers. 6.
23. Tocmai pentru că aţi ars tămâie şi
aţi păcătuit împotriva Domnului, pentru
că n-aţi ascultat glasul Domnului şi
n-aţi păzit Legea, poruncile şi învăţă-
turile Lui, tocmai pentru aceea* vi
s-au întâmplat aceste nenorociri, cum
se vede astăzi.“ *Dan. 9.11,12.
24. Ieremia a mai zis întregului
popor şi tuturor femeilor: „Ascultaţi

cuvântul Domnului, voi toţi cei din Iuda care sunteţi* în ţara Egiptului!

*Vers. 15. Cap. 43.7.

25. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: „Voi* şi nevestele voastre aţi mărturisit cu gurile voastre şi aţi împlinit cu mâinile voastre ce spuneţi: „Vrem să împlinim juruinţele pe care le-am făcut, să aducem tămâie împărătesei cerului şi să-i turnăm jertfe de băutură!“

*Vers. 15, etc.

26. De aceea, acum, după ce v-aţi împlinit juruinţele şi v-aţi înfăptuit făgăduinţele, ascultaţi cuvântul Domnului, voi toţi cei din Iuda care locuiţi în ţara Egiptului: „Iată, jur* pe Numele Meu cel mare, zice Domnul, că Numele Meu** nu va mai fi chemat de gura nici unuia din oamenii lui Iuda, şi în toată ţara Egiptului nici unul nu va zice: „Viu este Domnul Dumnezeu!“

*Gen. 22.16. **Ezec. 20.39.

27. Iată, voi veghea* asupra lor ca să le fac rău, şi nu bine; şi toţi oamenii lui Iuda care sunt în ţara Egiptului vor fi nimiciţi** de sabie şi de foamete, până vor pieri de tot.

*Cap. 1.10; 31.28. Ezec. 7.6. **Vers. 12.

28. Aceia, în mic număr, care* vor scăpa de sabie se vor întoarce din ţara Egiptului în ţara lui Iuda. Dar toată rămăşiţa lui Iuda, toţi cei ce au venit să locuiască în ţara Egiptului, vor vedea dacă se va împlini cuvântul** Meu sau al lor.

*Isa. 27.13. Vers. 14. **Vers. 17,25,26.

29. Şi iată, zice Domnul, un semn după care veţi cunoaşte că vă voi pedepsi în locul acesta, ca să ştiţi că vorbele Mele se vor împlini* peste voi, spre nenorocirea voastră.“

*Ps. 33.11.

30. Aşa vorbeşte Domnul: „Iată, voi* da pe Faraon Hofra, împăratul Egiptului, în mâinile vrăjmaşilor lui, în mâinilor celor ce vor să-l omoare, cum am dat pe Zedechia**, împăratul lui Iuda, în mâinile lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului, vrăjmaşul său care voia să-l omoare.“

*Cap. 46.25,26. Ezec. 29.3, etc.; 30.21, etc. **Cap. 39.5.

Către Baruc

45 1. Cuvântul* pe care l-a spus proorocul Ieremia către Baruc, fiul lui Neriia, când a scris într-o carte cuvintele acestea, după spusele lui Ieremia, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, sună astfel:

*Cap. 36.1,4,32.

2. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel despre tine, Baruc:

3. „Tu zici: „Vai de mine! Căci Domnul a adus întristare peste durerea mea; îmi sleiesc puterile suspinând, şi nu găsesc odihnă!“

4. Spune-i: „Aşa vorbeşte Domnul: „Iată că ce am zidit* voi dărâma; ce am sădit voi smulge, şi anume ţara aceasta.

*Isa. 5.5.

5. Şi tu umbli după lucruri mari? Nu umbla după ele! Căci iată*, voi aduce nenorocirea peste orice făptură, zice Domnul, dar ţie îţi voi da ca pradă** de război viaţa ta, în toate locurile unde vei merge.“

*Cap. 25.26. **Cap. 21.9; 38.2; 39.18.

46 1. Cuvântul Domnului spus proorocului Ieremia asupra* neamurilor:

*Cap. 25.15, etc.

2. asupra Egiptului, împotriva oştii* lui Faraon Neco, împăratul Egiptului, care era lângă râul Eufratului, la Carchemiş, şi care a fost bătută de Nebucadneţar, împăratul Babilonului, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda:

*2 Împ. 23.29. 2 Cron. 35.20.

3. „Pregătiţi scutul* şi pavăza şi mergeţi la luptă;

*Cap. 51.11,12. Naum 2.1; 3.14.

4. înhămaţi caii şi încălecaţi, călăreţi; arătaţi-vă cu coifurile voastre, lustruiţi-vă suliţele, îmbrăcaţi-vă cu platoşa!…

5. Ce văd? Li-e frică, dau înapoi; vitejii lor sunt bătuţi: fug fără să se mai uite înapoi… Groaza* se răspândeşte în toate părţile, zice Domnul.

*Cap. 6.25; 49.29.

6. Cel mai iute nu scapă prin fugă, cel mai viteaz nu poate scăpa! La miazănoapte, pe malurile Eufratului, se clatină* şi cad!

*Dan. 11.19.

7. Cine este acela care înaintează ca* Nilul şi ale cărui ape se rostogolesc ca râurile?

*Isa. 8.7,8. Cap. 47.2. Dan. 11.22.

8. Este Egiptul. El se umflă ca Nilul, şi apele lui se rostogolesc ca râurile. El zice: „Mă voi sui, voi acoperi ţara, voi nimici cetăţile şi pe locuitorii lor.“

9. Suiţi-vă, cai! Năpustiţi-vă, care! Să iasă vitejii cei din Etiopia şi din Put care mânuiesc scutul şi cei din Lud care* mânuiesc şi întind arcul!

*Isa. 66.19.

10. Această zi este a Domnului Dumnezeului oştirilor; este o zi* de răzbunare, în care Se răzbună El pe vrăj-

maşii Săi. Sabia** mănâncă, se satură
şi se îmbată cu sângele lor. Căci
Domnul Dumnezeul oştirilor are o
jertfă† în ţara de la miazănoapte, pe
malurile Eufratului. *Isa. 13.6.
Ioel 1.15; 2.1. **Deut. 32.42. Isa. 34.6. †Ţef. 1.7. Ezec. 39.17.
11. Suie-te în Galaad* şi adu leac
alinător, fecioară**, fiica Egiptului!
Degeaba întrebuinţezi atâtea leacuri,
căci nu este vindecare† pentru tine!
*Cap. 8.22; 51.8. **Isa. 47.1. †Ezec. 30.21.
12. Neamurile aud de ruşinea ta şi
este plin pământul de strigătele tale;
căci războinicii se poticnesc unul de
altul, cad cu toţii laolaltă."
13. Iată cuvântul spus de Domnul
către prorocul Ieremia despre venirea
lui Nebucadneţar, împăratul Babilo-
nului, ca să* lovească ţara Egiptului:
*Isa. 19.1. Cap. 43.10,11. Ezec. 29; 30; 32.
14. „Daţi de ştire în Egipt, daţi de
veste la Migdol şi vestiţi la Nof şi la
Tahpanes! Ziceţi: „Scoală-te*, pregă-
teşte-te, căci sabia** mănâncă în jurul
tău!" *Vers. 3,4. **Vers. 10.
15. Pentru ce ţi-au căzut vitejii tăi?
Nu pot să ţină piept, căci Domnul îi
răstoarnă!
16. El face pe mulţi să se poticnească;
cad* unul peste altul şi zic: „Haidem
să ne întoarcem la poporul nostru, în
ţara noastră de naştere, departe de
sabia nimicitorului!" *Lev. 26.27.
17. Acolo strigă: „Faraon, împăratul
Egiptului, nu este decât un pustiu, căci
a lăsat să treacă clipa potrivită."
18. Pe viaţa Mea! – zice Împăratul
al* cărui nume este Domnul oştirilor:
Ca Taborul printre munţi, cum îna-
intează Carmelul în mare, aşa va veni.
*Isa. 47.4; 48.2. Cap. 48.15.
19. Fă-ţi calabalâcul pentru* robie,
locuitoare**, fiica Egiptului! Căci
Noful va ajunge un pustiu, va fi
pustiit, şi nu va mai avea locuitori.
*Isa. 20.4. **Cap. 48.18.
20. Egiptul este o juncană* foarte
frumoasă… Nimicitorul vine de la**
miazănoapte peste ea…
*Osea 10.11. **Vers. 6,10. Cap. 1.14; 47.2.
21. Simbriaşii lui de asemenea sunt
ca nişte viţei îngrăşaţi în mijlocul lui.
Dar şi ei dau dosul, fug toţi fără să
poată ţine piept. Căci vine peste ei
ziua* nenorocirii lor, ziua pedepsirii
lor! *Ps. 37.13. Cap. 50.27.
22. I se aude glasul* ca fâşâitul unui
şarpe! Căci ei înaintează cu o oştire şi
vin cu topoare împotriva lui ca nişte
tăietori de lemne. *Isa. 29.4.
23. Tăiaţi-i* pădurea, zice Domnul,
măcar că este fără capăt! Căci sunt
mai mulţi decât lăcustele** şi nu-i
poţi număra! *Isa. 10.34. **Judc. 6.5.
24. Fiica Egiptului este acoperită de
ruşine şi este dată în mâinile poporului
de la* miazănoapte." *Cap. 1.15.
25. Domnul oştirilor, Dumnezeul lui
Israel, zice: „Iată, voi pedepsi pe
Amon din* No, pe faraon şi Egiptul,
pe dumnezeii** şi împăraţii lui, pe
faraon şi pe cei ce se încred în el.
*Ezec. 30.14-16. Naum 3.8. **Cap. 43.12,13. Ezec. 30.13.
26. Îi voi da* în mâinile celor ce vor
să-i omoare, în mâinile lui Nebucad-
neţar, împăratul Babilonului, şi în
mâinile slujitorilor lui. După aceea
însă Egiptul va fi** locuit ca în zilele
de altădată, zice Domnul.
*Cap. 44.30. Ezec. 32.11. **Ezec. 29.11,13,14.
27. Iar* tu, robul Meu Iacov, nu te
teme şi nu te înspăimânta, Israele!
Căci te voi izbăvi din pământul
depărtat şi-ţi voi izbăvi sămânţa din
ţara în care este roabă. Iacov se va
întoarce iarăşi, va locui liniştit şi fără
teamă şi nu-l va mai tulbura nimeni.
*Isa. 41.13,14; 43.5; 44.2. Cap. 30.10,11.
28. Nu te teme, robul Meu Iacov, zice
Domnul; căci Eu sunt cu tine. Voi
nimici toate neamurile printre care
te-am împrăştiat, dar pe tine nu* te voi
nimici; ci te voi pedepsi cu dreptate,
nu pot să te las nepedepsit."
*Cap. 10.24; 30.11.

47 1. Iată cuvântul Domnului spus
prorocului Ieremia cu privire la*
filisteni, înainte ca** faraon să bată
Gaza:
*Cap. 25.20. Ezec. 25.15,16. Ţef. 2.4,5. **Amos 1.6-8.
2. Aşa vorbeşte Domnul: „Iată, se
ridică nişte ape* de la miazănoapte**,
cresc ca un râu ieşit din matcă; îneacă
ţara şi ce cuprinde ea, cetatea şi
locuitorii ei. Ţipă oamenii şi se bocesc
toţi locuitorii ţării
*Isa. 8.7. Cap. 46.7,8. **Cap. 1.14; 46.20.
3. de tropăitul* copitelor cailor lui
puternici, de uruitul carelor lui şi de
scârţâitul roţilor; părinţii nu se mai
întorc spre copiii lor, atât le sunt de
slăbite mâinile, *Cap. 8.16. Naum 3.2.
4. pentru că vine ziua când vor fi
nimiciţi toţi filistenii, şi stârpiţi toţi
cei ce slujeau ca ajutoare Tirului* şi

Sidonului. Căci Domnul va nimici pe filisteni, rămăşiţele** ostrovului† Caftor.
*Cap. 25.22. **Ezec. 25.16. Amos 1.8; 9.7. †Gen. 10.14.
5. Gaza a ajuns* pleşuvă, Ascolanul** piere cu rămăşiţa văilor lui!
„Până când îţi vei face† tăieturi de jale în piele? – *Amos 1.7. Mica 1.16. Ţef. 2.4,7. Zah. 9.5. **Cap. 25.20. †Cap. 16.6; 41.5; 48.37.
6. Ah! sabie* a Domnului, când te vei odihni odată? Întoarce-te în teacă, opreşte-te şi fii liniştită! –
*Deut. 32.41. Ezec. 21.3-5.
7. Dar cum ar putea să se odihnească, când Domnul* doar îi porunceşte şi o îndreaptă** împotriva Ascalonului şi coastei mării?“ *Ezec. 14.17. **Mica 6.9.

48 1. Asupra Moabului*: Aşa vorbeşte Domnul oştirilor Dumnezeul lui Israel: „Vai de Nebo**, căci este pustiit! Chiriataimul† este acoperit de ruşine, este luat; cetăţuia este acoperită de ruşine şi zdrobită!
*Isa. 15; 16. Cap. 25.21; 27.3. Ezec. 25.9. Amos 2.1,2. **Num. 32.38; 33.47. Isa. 15.2. †Num. 32.37.
2. S-a dus* fala Moabului, la Hesbon** i se pune la cale pieirea: „Haidem să-l nimicim din mijlocul neamurilor!“ Şi tu vei fi nimicit, Madmenule, sabia va merge după tine! *Isa. 16.4. **Isa. 15.4.
3. Se aud strigăte* din Horonaim: „Prăpăd şi nimicire!“ *Vers. 5.
4. Moabul este zdrobit! Chiar şi cei mici ai lui strigă.
5. Căci într-un plâns necurmat suie suişul* Luhitului, şi se aud strigăte de durere la coborâşul Horonaimului, din pricina nimicirii! *Isa. 15.5.
6. Fugiţi*, scăpaţi-vă viaţa şi fiţi ca un nevoiaş** desţărat în pustiu!
*Cap. 51.6. **Cap. 17.6.
7. Căci, pentru că te-ai încrezut în faptele şi în vistieriile tale, vei fi luat şi tu, şi Chemoşul* va merge în robie cu preoţii** şi căpeteniile lui. *Num. 21.29. Judc. 11.24. Isa. 46.1,2. Cap. 43.12. **Cap. 49.3.
8. Pustiitorul* va intra în fiecare cetate, şi nici o cetate nu va scăpa. Valea va pieri, şi câmpia va fi nimicită, cum a spus Domnul. *Vers. 18. Cap. 6.26.
9. Daţi* aripi Moabului să plece în zbor! Cetăţile lui sunt prefăcute în pustiu, nu vor mai avea locuitori.
*Ps. 55.6. Vers. 28.
10. Blestemat* să fie cel ce face cu nebăgare de seamă lucrarea Domnului, blestemat să fie cel ce îşi opreşte sabia de la măcel!
*Judc. 5.23. 1 Sam. 15.3,9. 1 Împ. 20.42.
11. Moabul era netulburat din tinereţea lui şi se odihnea* fără teamă pe drojdiile lui, nu era turnat dintr-un vas în altul şi nu era dus în robie. De aceea i s-a păstrat gustul şi nu i s-a schimbat mirosul. *Ţef. 1.12.
12. De aceea iată, vin zile, zice Domnul, când îi voi trimite oameni care-l vor pritoci; îi vor goli vasele şi vor face să-i plesnească burdufurile.
13. Moabul va fi dat de ruşine cu Chemoş*, cum a fost dată de ruşine** casa lui Israel cu Betel†, în care îşi punea încrederea.
*Judc. 11.24. 1 Împ. 11.7. **Osea 10.6. †1 Împ. 12.29.
14. Cum puteţi să ziceţi: „Suntem viteji*, ostaşi gata de luptă“? *Isa. 16.6.
15. Moabul* este pustiit, cetăţile lui se înalţă în fum, floarea tinerimii lui este** înjunghiată, zice Împăratul†, al cărui nume este Domnul oştirilor.
*Vers. 8,9,18. **Cap. 50.27. †Cap. 46.18; 51.57.
16. Pieirea Moabului este aproape să vină, nenorocirea lui vine în graba mare.
17. Bociţi-l, toţi cei ce-l înconjuraţi, toţi care-i cunoaşteţi numele! Şi ziceţi: „Cum* a fost sfărâmat acest puternic toiag de cârmuire, acest toiag măreţ!“
*Isa. 9.4; 14.4,5.
18. Coboară-te din locaşul slavei, şezi jos pe pământul uscat, locuitoare*, fiica Dibonului**! Căci pustiitorul† Moabului se suie împotriva ta şi-ţi nimiceşte cetăţuile.
*Isa. 47.1. Cap. 46.19. **Num. 21.30. Isa. 15.2. †Vers. 8.
19. Stai* pe drum şi pândeşte, locuitoarea Aroerului**! Întreabă pe fugar şi pe cel scăpat şi zi: „Ce s-a întâmplat?“ *Deut. 2.36. **1 Sam. 4.13,16.
20. Moabul este acoperit de ruşine, căci este zdrobit. Gemeţi* şi strigaţi! Vestiţi în Arnon** că Moabul este pustiit! *Isa. 16.7. **Num. 21.13.
21. A venit pedeapsa şi peste ţara câmpiei*, peste Holon, peste Iahaţ, peste Mefaat, *Vers. 8.
22. peste Dibon, peste Nebo, peste Bet-Diblataim,
23. peste Chiriataim, peste Bet-Gamul, peste Bet-Meon,
24. peste Cheriiot*, peste Boţra, peste toate cetăţile din ţara Moabului, fie depărtate, fie apropiate.
*Vers. 41. Amos 2.2.

25. Tăria[1]* Moabului este frântă, şi
braţul** lui, zdrobit, zice Domnul.
*Ps. 75.10. **Ezec. 30.21.
26. Îmbătaţi-l*, căci s-a semeţit
împotriva Domnului! De aceea, prăvă-
lească-se Moabul în vărsătura lui şi să
ajungă de râs şi el! *Cap. 25.15,27.
27. N-a fost Israel* de râsul tău? A
fost** prins el oare printre hoţi, de dai
din cap ori de câte ori vorbeşti de el?
*Ţef. 2.8. **Cap. 2.26.
28. Părăsiţi cetăţile şi locuiţi în
stânci*, locuitori ai Moabului! Şi fiţi ca
porumbeii** care îşi fac cuibul pe mar-
ginea peşterilor! *Ps. 55.6,7. Vers. 9. **Cânt. 2.14.
29. Am auzit de fudulia* mândrului
Moab, de înfumurarea lui, de trufia
lui, de semeţirea lui şi de inima lui
îngâmfată. *Isa. 16.6, etc.
30. Cunosc, zice Domnul, înfumu-
rarea lui, lăudăroşiile lui deşarte şi
faptele lui* de nimic. *Isa. 16.6. Cap. 50.36.
31. De aceea gem* pentru Moab şi
Mă jelesc pentru tot Moabul; oamenii
suspină pentru cei din Chir-Heres.
*Isa. 15.5; 16.7,11.
32. Vie* din Sibma, te plâng mai
mult decât Iaezerul; ramurile tale se
întindeau dincolo de mare, se întin-
deau până la marea Iaezerului; dar
pustiitorul s-a aruncat peste strângerea
roadelor tale şi peste culesul viilor
tale. *Isa. 16.8,9.
33. Şi astfel, s-a dus bucuria* şi
veselia din câmpiile şi din ţara rodi-
toare a Moabului. Am secat vinul din
teascuri – zice Domnul – nimeni nu
mai calcă teascul cu strigăte de
bucurie; sunt strigăte de război, nu
strigăte de bucurie. *Isa. 16.10. Ioel 1.12.
34. Strigătele Hesbonului* răsună
până la Eleale, şi glasul lor se aude
până la Iahaţ, de la Ţoar** până la
Horonaim, până la Eglat-Şelişia; căci
şi apele Nimrimului sunt prefăcute în
pustiu. *Isa. 15.4-6. **Isa. 15.5,6. Vers. 5.
35. Vreau s-o isprăvesc în Moab, zice
Domnul, cu cel ce se* suie pe înăl-
ţimile de jertfă şi aduce tămâie
dumnezeului său. *Isa. 15.2; 16.12.
36. De aceea Îmi jeleşte inima* ca un
fluier pentru Moab, Îmi jeleşte inima
ca un fluier pentru oamenii din Chir-
Heres, pentru că toate avuţiile pe care
le-au strâns** sunt pierdute.
*Isa. 15.5; 16.11. **Isa. 15.7.
37. Căci toate capetele sunt rase*,
toate bărbile sunt tăiate; pe toate mâinile
sunt tăieturi de jale, şi pe coapse**,
saci. *Isa. 15.2,3. Cap. 47.5. **Gen. 37.34.
38. Pe toate acoperişurile Moabului
şi în pieţe sunt numai bocete, pentru
că am sfărâmat Moabul ca pe un vas*
fără preţ, zice Domnul. *Cap. 22.28.
39. Cât este de sfărâmat Moabul!
Gemeţi! Cât de ruşinos întoarce Moa-
bul spatele! Moabul ajunge astfel de
râs şi de pomină pentru toţi cei
ce-l înconjoară."
40. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Iată
că vrăjmaşul zboară ca vulturul* şi îşi
întinde** aripile asupra Moabului!
*Deut. 28.49. Cap. 49.22. Dan. 7.4. Osea 8.1. Hab. 1.8.
**Isa. 8.8.
41. Cheriiotul este luat, cetăţuile*
sunt cucerite, şi în ziua aceea, inima**
vitejilor Moabului este ca inima unei
femei în durerile naşterii. *Vers. 24.
**Isa. 13.8; 21.3. Cap. 30.6; 49.22,24; 50.43; 51.30. Mica 4.9.
42. Astfel Moabul va fi nimicit de tot
şi nu* va mai fi un popor, căci s-a
semeţit împotriva Domnului.
*Ps. 83.4. Isa. 7.8.
43. Groaza*, groapa şi laţul sunt
peste tine, locuitor al Moabului, zice
Domnul. *Isa. 24.17,18.
44. Cel ce fuge de groază cade în
groapă, şi cel ce se ridică din groapă
se prinde în laţ; căci aduc* asupra lui,
asupra Moabului, anul pedepsei lui,
zice Domnul. *Cap. 11.23.
45. Fugarii se opresc sleiţi de puteri
la umbra Hesbonului; dar din Hesbon
iese* un foc, o flacără iese din mij-
locul Sihonului şi mistuie laturile**
Moabului şi creştetul capului celor ce
se fălesc. *Num. 21.28. **Num. 24.17.
46. Vai de tine*, Moabule! Poporul
din Chemoş este pierdut! Căci fiii tăi
sunt luaţi prinşi de război, şi fiicele
tale, prinse de război. *Num. 21.29.
47. Dar în vremurile* de apoi, voi
aduce înapoi pe prinşii de război ai
Moabului, zice Domnul."
Aceasta este judecata asupra Moa-
bului. *Cap. 49.6,39.

49
1. Asupra copiilor* lui Amon.
Aşa vorbeşte Domnul: „N-are
Israel fii? Şi n-are moştenitori? Atunci
pentru ce stăpâneşte Malcom Gadul**
şi locuieşte poporul lui în cetăţile lui?
*Ezec. 21.28; 25.2. Amos 1.13. Ţef. 2.8,9. **Amos 1.13.
2. De aceea, iată că vin zile, zice
Domnul, când voi face să răsune stri-

1. Evreieşte: cornul

gătul de război împotriva Rabei*
copiilor lui Amon. Ea va ajunge un
morman de dărâmături, şi satele sale
vor fi arse de foc. Atunci Israel va
izgoni pe cei ce-l izgoniseră, zice
Domnul. *Ezec. 25.5. Amos 1.14.
3. Gemi, Hesbonule, căci Ai este
pustiit! Strigaţi, fiicele Rabei, îmbră-
caţi-vă* cu saci şi bociţi-vă alergând
încoace şi încolo de-a lungul zidu-
rilor! Căci Malcom se duce în robie cu
preoţii** şi căpeteniile sale!
*Isa. 32.11. Cap. 4.8; 6.26. **Cap. 48.7. Amos 1.15.
4. Ce te lauzi cu văile? Valea ta se
scurge, fiică* răzvrătită, care te încre-
deai în vistieriile tale şi** ziceai:
„Cine va veni împotriva mea?“
*Cap. 3.14; 7.24. **Cap. 21.13.
5. Iată, voi aduce groaza peste tine,
zice Domnul Dumnezeul oştirilor; ea
va veni din toate împrejurimile tale,
fiecare din voi va fi izgonit drept îna-
inte, şi nimeni nu va strânge pe fugari!
6. Dar, după aceea*, voi aduce înapoi
pe prinşii de război ai copiilor lui
Amon, zice Domnul.“ *Vers. 39. Cap. 48.47.
7. Asupra* Edomului.
Aşa vorbeşte Domnul oştirilor:
„Nu** mai este înţelepciune în Teman?
A pierit† chibzuinţa de la oamenii
pricepuţi? S-a dus înţelepciunea lor?
*Ezec. 25.12. Amos 1.11. **Obad. 8. †Isa. 19.
8. Fugiţi*, daţi dosul, plecaţi în
peşteri, locuitori ai** Dedanului! Căci
voi aduce nenorocirea peste Esau, la
vremea când îl voi pedepsi.
*Vers. 30. **Cap. 25.23.
9. Oare, dacă ar veni nişte* cule-
gători de struguri la tine, nu ţi-ar lăsa
nimic de cules pe urma culegătorilor?
Dacă ar veni nişte hoţi noaptea, n-ar
pustii decât până s-ar sătura! *Obad. 5.
10. Dar* Eu însumi voi despuia pe
Esau, îi voi descoperi ascunzătorile,
şi** nu va putea să se ascundă. Copiii
lui, fraţii lui, vecinii lui vor pieri, şi el
nu va mai fi! *Mal. 1.3. **Isa. 17.14.
11. Lasă pe orfanii tăi! Eu îi voi ţine
în viaţă, şi văduvele tale să se încreadă
în Mine!“
12. Căci aşa vorbeşte Domnul: „Iată*
că cei ce nu trebuiau să bea potirul
totuşi îl vor bea; şi tu să rămâi nepe-
depsit? Nu, nu vei rămâne nepedepsit,
ci îl vei bea şi tu! *Cap. 25.29. Obad. 16.
13. Căci pe Mine însumi jur*, zice
Domnul, că Boţra** va fi dată pradă
pustiirii, ocării, nimicirii şi blestemului,
şi toate cetăţile ei se vor preface în
nişte dărâmături veşnice.“
*Gen. 22.16. Isa. 45.23. Amos 6.8. **Isa. 34.6; 63.1.
14. Am auzit o veste* de la Domnul,
şi un sol a fost trimis printre neamuri:
„Strângeţi-vă şi porniţi împotriva ei!
Sculaţi-vă pentru război! *Obad. 1-3.
15. Căci iată, te voi face mic printre
neamuri, dispreţuit printre oameni.
16. Înfumurarea ta, îngâmfarea inimii
tale te-a rătăcit, pe tine care locuieşti
în crăpăturile stâncilor şi care stai pe
vârful dealurilor. Dar, chiar* dacă ţi-ai
aşeza cuibul** tot atât de sus ca al
vulturului, şi de acolo† te voi prăbuşi,
zice Domnul. *Obad. 4. **Iov 39.27. †Amos 9.2.
17. Edomul va fi pustiit; toţi* cei ce
vor trece pe lângă el se vor mira şi vor
fluiera pentru toate rănile lui.
*Cap. 18.16; 50.13.
18. Ca* şi Sodoma şi Gomora, şi
cetăţile vecine, care au fost nimicite,
zice Domnul, nici el nu va mai fi
locuit, şi nimeni nu se va mai aşeza
acolo...
*Gen. 19.25. Deut. 29.23. Cap. 50.40. Amos 4.11.
19. Iată*, vrăjmaşul se suie ca un leu
de pe malurile** îngâmfate ale Iorda-
nului împotriva locuinţei tale tari;
deodată voi face Edomul să fugă de
acolo şi voi pune peste el pe acela pe
care l-am ales. Căci cine† este ca Mine?
Cine-Mi va porunci? Cine-Mi†† va sta
împotrivă?
*Cap. 50.44,etc. **Cap. 12.5. †Exod 15.11. ††Iov 41.19.
20. De aceea*, ascultaţi hotărârea
pe care a luat-o Domnul împotriva
Edomului şi planurile pe care le-a
făcut împotriva locuitorilor din Teman:
„Cu adevărat îi vor târî ca pe nişte oi
slabe, cu adevărat li se va pustii locu-
inţa! *Cap. 50.45.
21. De vuietul căderii lor se cutre-
mură* pământul; strigătul lor se aude
până la Marea Roşie... *Cap. 50.46.
22. Iată*, ca vulturul înaintează
vrăjmaşul şi zboară, îşi întinde aripile
peste Boţra, şi în ziua aceea inima
vitejilor Edomului este ca inima unei
femei în durerile naşterii.“
*Cap. 4.13; 48.40,41.
23. Asupra Damascului*.
„Hamatul şi Arpadul sunt roşii de
ruşine, căci au auzit o veste rea, şi
tremură; frica lor este ca** o mare
înfuriată care nu se poate potoli.
*Isa. 17.1; 37.13. Amos 1.3. Zah. 9.1,2. **Isa. 57.20.
24. Damascul este topit, se întoarce
să fugă, îl ia groaza, îl apucă neliniştea*

şi durerile ca pe o femeie în durerile
naşterii. –
*Isa. 13.8. Vers. 22. Cap. 4.31; 6.24; 30.6; 48.41.
25. Ah! cum nu este cruţată cetatea*
slăvită, cetatea bucuriei Mele**! –
*Cap. 33.9; 51.41. **Cap. 50.30; 51.4.
26. De aceea tinerii* ei vor cădea pe
uliţe şi toţi bărbaţii ei de război vor
pieri în ziua aceea, zice Domnul
oştirilor. *Amos 1.4.
27. Voi pune foc* zidurilor Damas-
cului, şi va mistui casele împărăteşti
din Ben-Hadad." *Isa. 21.13.
28. Asupra Chedarului* şi împără-
ţiilor Haţorului, pe care le-a bătut
Nebucadneţar, împăratul Babilonului.
Aşa vorbeşte** Domnul: „Sculaţi-vă,
suiţi-vă împotriva Chedarului şi nimi-
ciţi pe fiii răsăritului! *Judc. 6.3. **Iov 1.3.
29. Le vor lua corturile* şi turmele,
le vor ridica pânzele, tot calabalâcul şi
cămilele, şi le vor striga: „Spaimă**
de jur împrejur!" *Ps. 120.5. **Cap. 6.25; 46.5.
30. Fugiţi*, fugiţi din toate puterile
voastre, căutaţi o locuinţă deoparte,
locuitori ai Haţorului! – zice Domnul
– căci Nebucadneţar, împăratul Babi-
lonului, a luat o hotărâre împotriva
voastră, a făcut un plan împotriva
voastră. *Vers. 8.
31. Sculaţi-vă, suiţi-vă împotriva
unui neam* liniştit care locuieşte fără
teamă, zice Domnul; n-are nici porţi,
nici zăvoare şi locuieşte** singur.
*Ezec. 38.11. **Num. 23.9. Deut. 33.28. Mica 7.14.
32. Cămilele lor vor fi de jaf, şi
mulţimea turmelor lor va fi o pradă.
Voi risipi* în toate vânturile pe cei
ce-şi rad** colţurile bărbii şi le voi
aduce pieirea din toate părţile – zice
Domnul. *Vers. 36. Ezec. 5.10. **Cap. 9.26; 25.23.
33. Haţorul* va fi astfel vizuina şaca-
lilor, un pustiu pe vecie; nimeni** nu
va locui în el şi nici un om nu va şedea
în el." *Cap. 9.21; 10.22. Mal. 1.3. **Vers. 18.
34. Cuvântul Domnului care a fost
spus prorocului Ieremia asupra
Elamului*, la începutul domniei lui
Zedechia, împăratul lui Iuda, sună
astfel: *Cap. 25.25.
35. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor:
„Iată, voi sfărâma arcul Elamului*,
puterea lui de căpetenie. *Isa. 22.6.
36. Voi aduce asupra Elamului cele
patru vânturi de la cele patru margini
ale cerului, îi voi risipi în toate
vânturile* acestea, şi nu va fi nici un
popor la care să n-ajungă fugari din
Elam. *Vers. 32.
37. Voi face ca locuitorii Elamului
să tremure înaintea vrăjmaşilor lor şi
înaintea celor ce vor să-i omoare. Voi
aduce nenorociri peste ei, mânia Mea
aprinsă, zice Domnul, şi-i voi urmări*
cu sabia, până ce îi voi nimici.
*Cap. 9.16; 48.2.
38. Îmi voi aşeza scaunul de domnie
în Elam* şi-i voi nimici împăratul şi
căpeteniile, zice Domnul. *Cap. 43.10.
39. Dar în zilele de apoi* voi aduce
înapoi pe prinşii de război ai Elamu-
lui, zice Domnul." *Vers. 6. Cap. 48.47.

50 1. Iată cuvântul rostit de Domnul
asupra* Babilonului, asupra ţării
haldeilor, prin prorocul Ieremia:
*Isa. 13.1; 21.1; 47.1.
2. „Daţi de ştire printre neamuri, daţi
de veste şi înălţaţi un steag! Vestiţi,
n-ascundeţi nimic! Spuneţi: „Babilonul
este luat! Bel* este acoperit de ruşine,
Merodac este zdrobit! Idolii** lui sunt
acoperiţi de ruşine, idolii lui sunt
sfărâmaţi!" *Isa. 46.1. Cap. 51.44. **Cap. 43.12,13.
3. Căci împotriva lui se suie un
neam* de la** miazănoapte, care-i va
preface ţara într-un pustiu, şi nu va
mai fi locuită: atât oamenii cât şi
dobitoacele fug şi se duc.
*Isa. 13.17,18,20. Vers. 39,40. **Cap. 51.48.
4. În zilele acelea, în vremurile
acelea, zice Domnul, copiii lui Israel
şi copiii lui Iuda* se vor întoarce
împreună; vor merge** plângând şi
vor căuta† pe Domnul Dumnezeul lor.
*Osea 1.11. **Ezra 3.12,13. Ps. 126.5,6. Cap. 31.9.
Zah. 12.10. †Osea 3.5.
5. Vor întreba de drumul Sionului, îşi
vor întoarce privirile spre el şi vor
zice: „Veniţi să ne alipim de Domnul
printr-un legământ* veşnic care să nu
fie uitat niciodată!" *Cap. 31.31,etc.; 32.40.
6. Poporul Meu era o turmă de oi*
pierdute; păstorii lor îi rătăceau, îi
făceau să cutreiere** munţii; treceau de
pe munţi pe dealuri, uitându-şi staulul.
*Isa. 53.6. Vers. 17. 1 Pet. 2.25. **Cap. 2.20; 3.6,23.
7. Toţi cei ce-i găseau îi mâncau*, şi
vrăjmaşii lor** ziceau: „Noi nu† suntem
vinovaţi fiindcă au păcătuit împotriva
Domnului, Locaşul neprihănirii††,
împotriva Domnului, Nădejdea*†
părinţilor lor." – *Ps. 79.7. **Cap. 40.2,3.
Zah. 11.5. †Cap. 2.3. Dan. 9.16. ††Ps. 90.1; 91.1. *†Ps. 22.4.
8. Fugiţi* din Babilon, ieşiţi din ţara

haldeilor şi mergeţi ca nişte ţapi în
fruntea turmei!
*Isa. 48.20. Cap. 51.6,45. Zah. 2.6,7. Apoc. 18.4.
9. Căci iată* că voi ridica şi voi
aduce împotriva Babilonului o mulţime
de neamuri mari din ţara de la
miazănoapte; se vor înşirui** în şiruri
de bătaie împotriva lui şi vor pune
stăpânire pe el; săgeţile lor sunt ca ale
unui războinic iscusit, care nu se
întoarce cu mâinile† goale.
*Vers. 3,41. Cap. 25.14; 51.27. **Vers. 14,29. †2 Sam. 1.22.
10. Astfel va fi dată pradă jafului
Haldeea, şi toţi* cei ce o vor jefui se
vor sătura de jaf, zice Domnul.
*Apoc. 17.16.
11. Căci voi v-aţi bucurat* şi v-aţi
veselit, când Mi-aţi jefuit moştenirea
Mea! Da, săreaţi ca o juncană** în
iarbă, nechezaţi ca nişte armăsari
focoşi! *Isa. 47.6. **Osea 10.11.
12. Mama voastră este acoperită de
ruşine, cea care v-a născut roşeşte de
ruşine; iată, ea este coada neamurilor,
este un pustiu, un pământ uscat şi fără
apă!
13. Din pricina mâniei Domnului nu
va mai fi locuită şi va fi* o pustietate.
Toţi** cei ce vor trece pe lângă
Babilon se vor mira şi vor fluiera
pentru toate rănile lui.
*Cap. 25.12. **Cap. 49.17.
14. Înşiruiţi-vă* de bătaie împrejurul
Babilonului, voi toţi** arcaşii! Trageţi
împotriva lui, nu faceţi economie de
săgeţi! Căci a păcătuit împotriva Dom-
nului. *Vers. 9. Cap. 51.2. **Vers. 29. Cap. 49.35.
15. Scoateţi din toate părţile un
strigăt de război împotriva lui! El
întinde* mâinile; temeliile i se prăbu-
şesc; zidurile** i se surpă. Căci este
răzbunarea† Domnului. Răzbunaţi-vă
pe el! Faceţi-i cum†† a făcut şi el!
*1 Cron. 29.24. 2 Cron. 30.8. Plân. 5.6. Ezec. 17.18. **Cap.
51.58. †Cap. 51.6,11. ††Ps. 137.8. Vers. 29. Apoc. 18.6.
16. Nimiciţi cu desăvârşire din
Babilon pe cel ce seamănă şi pe cel
ce mânuieşte secera la vremea seceri-
şului! Înaintea sabiei nimicitorului,
fiecare* să se întoarcă la poporul său,
fiecare să fugă spre ţara lui.
*Isa. 13.14. Cap. 51.9.
17. Israel este o oaie rătăcită* pe care
au gonit-o** leii; împăratul† Asiriei a
mâncat-o cel dintâi; şi acesta din urmă
i-a zdrobit oasele, acest Nebucad-
neţar††, împăratul Babilonului.“
*Vers. 6. **Cap. 2.15. †2 Împ. 17.6. ††2 Împ. 24.10,14.
18. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată,
voi pedepsi pe împăratul Babilonului
şi ţara lui, cum am pedepsit pe
împăratul Asiriei.
19. Voi aduce înapoi* pe Israel în
păşunea lui; va paşte pe Carmel şi pe
Basan şi îşi va potoli foamea pe
muntele lui Efraim şi în Galaad.
*Isa. 65.10. Cap. 33.12. Ezec. 34.13,14.
20. În zilele acelea, în vremea aceea
– zice Domnul – se va căuta nele-
giuirea* lui Israel, şi nu va mai fi, şi
păcatul lui Iuda, şi nu se va mai găsi;
căci voi ierta rămăşiţa** pe care o voi
lăsa. *Cap. 31.34. **Isa. 1.9.
21. Suie-te împotriva ţării de două ori
răzvrătită*, împotriva locuitorilor ei,
şi pedepseşte-i! Urmăreşte, măce-
lăreşte, nimiceşte-i! – zice Domnul –
şi împlineşte în totul poruncile**
Mele! *Ezec. 23.23. **2 Sam. 16.11. 2 Împ.
18.25. 2 Cron. 36.23. Isa. 10.6; 44.28; 48.14. Cap. 34.22.
22. Strigăte de război* răsună în ţară,
şi prăpădul este mare. *Cap. 51.54.
23. Cum s-a rupt şi s-a sfărâmat
ciocanul* întregului pământ! Babilonul
este nimicit în mijlocul neamurilor!
*Isa. 14.6. Cap. 51.20.
24. Ţi-am întins o cursă şi ai fost
prins, Babilonule, fără* să te aştepţi.
Ai fost ajuns, apucat, pentru că ai
luptat împotriva Domnului.
*Cap. 51.8,31,39,57. Dan. 5.30,31.
25. Domnul Şi-a deschis casa de
arme şi a scos din ea armele* mâniei
Lui; căci aceasta este o lucrare a
Domnului Dumnezeului oştirilor în
ţara haldeilor. – *Isa. 13.5.
26. Pătrundeţi din toate părţile în
Babilon, deschideţi-i grânarele, faceţi-le
nişte mormane ca nişte grămezi de snopi
şi nimiciţi-le. Nimic să nu mai rămână
din el!
27. Ucideţi-i toţi taurii* şi înjunghiaţi-i!
Vai de ei! Căci le-a venit ziua, vremea
pedepsirii** lor! –
*Ps. 22.12. Isa. 34.7. Cap. 46.21. **Vers. 31. Cap. 48.44.
28. Ascultaţi strigătele fugarilor, ale
celor ce scapă din ţara Babilonului, ca
să vestească* în Sion răzbunarea
Domnului Dumnezeului nostru, răzbu-
narea pentru Templul Său! *Cap. 51.10,11.
29. Chemaţi împotriva Babilonului
pe arcaşi, voi toţi* care încordaţi
arcul! Tăbărâţi în jurul lui ca nimeni
să nu scape, răsplătiţi-i** după faptele
lui, faceţi-i întocmai cum a făcut şi el!

Căci† s-a semeţit împotriva Domnului,
împotriva Sfântului lui Israel! –
*Vers. 14. **Vers. 15. Cap. 51.56. Apoc. 18.6. †Isa. 47.10.
30. De aceea*, tinerii lui vor cădea pe
uliţe, şi toţi oamenii lui de război vor
pieri în ziua aceea, zice Domnul.
*Cap. 49.26; 51.4.
31. Iată, am necaz pe tine, îngâmfa-
tule! – zice Domnul Dumnezeul oşti-
rilor; căci ţi-a sosit ziua*, vremea
pedepsirii tale! *Vers. 27.
32. Îngâmfatul acela se va poticni şi
va cădea, şi nimeni nu-l va ridica, voi
pune* foc cetăţilor lui, şi-i va mistui
toate împrejurimile.“ *Cap. 21.14.
33. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor:
„Copiii lui Israel şi copiii lui Iuda sunt
apăsaţi împreună; toţi cei ce i-au dus
robi îi opresc şi nu vor să le dea
drumul.
34. Dar* puternic este Răzbunătorul
lor, El, al cărui nume** este Domnul
oştirilor. El le va apăra pricina, ca să
dea odihnă ţării şi să facă pe locuitorii
Babilonului să tremure.
*Apoc. 18.8. **Isa. 47.4.
35. Sabia împotriva haldeilor! – zice
Domnul – împotriva locuitorilor Babi-
lonului, împotriva căpeteniilor* şi
înţelepţilor** lui! *Dan. 5.30. **Isa. 47.13.
36. Sabia împotriva prorocilor min-
ciunii*, ca să ajungă ca nişte oameni
fără minte! Sabia împotriva vitejilor
lui, ca să rămână încremeniţi!
*Isa. 44.25. Cap. 48.30.
37. Sabia împotriva cailor şi carelor
lui, împotriva oamenilor* de tot felul
care sunt în mijlocul lui, ca să ajungă**
ca femeile! Sabia împotriva vistie-
riilor lui, ca să fie jefuite!
*Cap. 25.20,24. Ezec. 30.5. **Cap. 51.30. Naum 3.13.
38. Seceta* peste apele lui, ca să
sece! Căci este o ţară de idoli**, şi au
înnebunit cu idolii lor. *Isa. 44.27.
Cap. 51.32,36. Apoc. 16.12. **Vers. 2. Cap. 51.44,47,52.
39. De aceea*, fiarele pustiului se vor
aşeza acolo împreună cu şacalii, şi
struţii vor locui acolo; nu va mai fi
locuit niciodată, ci veşnic va rămâne
nelocuit**. *Isa. 13.21,22;
34.14. Cap. 51.37. Apoc. 18.2. **Isa. 13.20. Cap. 25.12.
40. Ca* şi Sodoma şi Gomora şi
cetăţile vecine, pe care le-a nimicit
Dumnezeu, zice Domnul, aşa nu va
mai fi locuit nici el, şi nimeni nu se va
mai aşeza acolo.
*Gen. 19.25. Isa. 13.19. Cap. 49.18; 51.26.
41. Iată*, vine un popor de la miază-
noapte, şi un neam mare şi nişte împă-
raţi puternici se ridică de la marginile
pământului.
*Vers. 9. Cap. 6.22; 25.14; 51.27. Apoc. 17.16.
42. Poartă* arc şi suliţă, sunt**
necruţători şi fără milă; glasul† le
mugeşte ca marea; sunt călare pe cai,
ca un om gata de luptă, împotriva ta,
fiica Babilonului!
*Cap. 6.23. **Isa. 13.18. †Isa. 5.30.
43. Împăratul Babilonului aude
vestea, mâinile i se slăbesc şi îl apucă
groaza* ca durerea pe o femeie care
naşte... *Cap. 49.24.
44. Iată, vrăjmaşul* se suie ca un leu
de pe malurile îngâmfate ale Iorda-
nului împotriva locuinţei tale tari;
deodată îi voi izgoni de acolo şi voi
pune peste ei pe acela pe care
l-am ales. Căci cine** este ca Mine?
Cine-Mi va porunci? Şi care căpetenie
Îmi va sta împotrivă?“
*Cap. 49.19, etc. **Iov 41.10. Cap. 49.19.
45. De aceea, ascultaţi hotărârea* pe
care a luat-o Domnul împotriva Babi-
lonului şi planurile pe care le-a făcut
El împotriva ţării haldeilor: „Cu ade-
vărat îi vor târî ca pe nişte oi slabe, cu
adevărat le vor pustii locuinţa.
*Isa. 14.24, etc. Cap. 51.11.
46. De strigătul* luării Babilonului
se cutremură pământul şi se aude un
strigăt de durere printre neamuri.“
*Apoc. 18.9.

51 1. Aşa vorbeşte Domnul: „Iată,
ridic împotriva Babilonului şi
împotriva locuitorilor Haldeii un
vânt* nimicitor. *2 Împ. 19.7. Cap. 4.11.
2. Trimit împotriva Babilonului nişte
vânturători* care-l vor vântura şi-i vor
goli ţara. Vor veni din toate părţile
asupra lui, în ziua** nenorocirii.
*Cap. 15.7. **Cap. 50.14.
3. Să se întindă arcul împotriva celui
ce* îşi întinde arcul, împotriva celui
ce se mândreşte în platoşa lui! Nu
cruţaţi pe tinerii lui! Nimiciţi cu
desăvârşire toată** oştirea lui!
*Cap. 50.14. **Cap. 50.21.
4. Să cadă ucişi în ţara haldeilor,
străpunşi* de lovituri pe uliţele Babi-
lonului! *Cap. 49.26; 50.30,37.
5. Căci Israelul şi Iuda nu sunt
părăsiţi de Dumnezeul lor, de Domnul
oştirilor, şi ţara haldeilor este plină
de nelegiuiri împotriva Sfântului lui
Israel.“
6. Fugiţi* din Babilon şi fiecare să-şi
scape viaţa, ca nu cumva să pieriţi

în pieirea lui! Căci aceasta este o
vreme** de răzbunare pentru Domnul!
El îi va† răsplăti după faptele lui.
*Cap. 50.8. Apoc. 18.4. **Cap. 50.15,28. †Cap. 25.14.
7. Babilonul* era în mâna Domnului
un potir de aur care îmbăta tot pământul;
neamurile au băut** din vinul lui; de
aceea au fost neamurile ca într-o†
nebunie. *Apoc. 17.4. **Apoc. 14.8. †Cap. 25.16.
8. Deodată cade* Babilonul şi este
zdrobit! Văitaţi-l**, aduceţi leac ali-
nător† pentru rana lui; poate că se va
vindeca! – *Isa. 21.9. Apoc.
14.8; 18.2. **Cap. 48.20. Apoc. 18.9,11,19. †Cap. 46.11.
9. Am voit să vindecăm Babilonul,
dar nu s-a vindecat! Părăsiţi-l*, şi
haidem fiecare în ţara noastră, căci
pedeapsa** lui a ajuns până la ceruri
şi se înalţă până la nori. –
*Isa. 25.14. Cap. 50.16. **Apoc. 18.5.
10. Domnul scoate* la lumină drep-
tatea pricinii noastre: veniţi să isto-
risim** în Sion lucrarea Domnului
Dumnezeului nostru. *Ps. 37.6. **Cap. 50.28.
11. Ascuţiţi* săgeţile, prindeţi scutu-
rile! Domnul** a aţâţat duhul împă-
raţilor Mediei, pentru că vrea† să
nimicească Babilonul; căci aceasta este
răzbunarea†† Domnului, răzbunarea
pentru Templul Său.
*Cap. 46.4. **Isa. 13.17. Vers. 28. †Cap. 50.45. ††Cap. 50.28.
12. Înălţaţi* un steag împotriva zidu-
rilor Babilonului! Întăriţi-i străjile,
puneţi caraule, întindeţi curse! Căci
Domnul a luat o hotărâre şi aduce la
îndeplinire ce a rostit împotriva locu-
itorilor Babilonului. *Naum 2.1; 3.14.
13. Tu*, care locuieşti lângă ape mari
şi care ai vistierii nemărginite, ţi-a
venit sfârşitul, şi lăcomia ta a ajuns la
capăt! *Apoc. 17.1,15.
14. Domnul* oştirilor a jurat pe Sine
însuşi: „Da, te voi umple de oameni
ca** de nişte lăcuste, şi vor scoate†
strigăte de război împotriva ta."
*Cap. 49.13. Amos 6.8. **Naum 3.15. †Cap. 50.15.
15. El a făcut* pământul cu puterea
Lui, a întemeiat lumea cu înţelep-
ciunea Lui, a întins** cerurile cu
priceperea Lui.
*Gen. 1.1,6. Cap. 10.12, etc. **Iov 9.8. Ps. 104.2. Isa. 40.22.
16. De glasul* Lui urlă apele în
ceruri; El ridică** norii de la margi-
nile pământului, dă naştere la fulgere
şi ploaie şi scoate vântul din cămările
lui. *Cap. 10.13. **Ps. 135.7.
17. Atunci orice om* se vede cât este
de prost cu ştiinţa lui, orice argintar
rămâne ruşinat de chipurile lui cioplite;
căci idolii** lui nu sunt decât minciună
şi n-au nici o suflare în ei!
*Cap. 10.14. **Cap. 50.2.
18. Sunt o nimica* toată şi o lucrare
de râs: când le vine pedeapsa, pier cu
desăvârşire! *Cap. 10.15.
19. Dar Cel ce este* partea lui Iacov
nu este ca ei; căci El a întocmit totul,
şi Israel este seminţia moştenirii Lui:
Domnul oştirilor este numele Lui.
*Cap. 10.16.
20. „Tu* Mi-ai fost un ciocan şi o
unealtă de război. Am zdrobit neamuri
prin tine, am nimicit împărăţii prin
tine. *Isa. 10.5,15. Cap. 50.23.
21. Prin tine am sfărâmat pe cal şi pe
călăreţul lui;
22. prin tine am sfărâmat carul şi pe
cel ce şedea în el. Prin tine am
sfărâmat pe bărbat şi pe femeie; prin
tine am sfărâmat pe bătrân* şi pe
copil; prin tine am sfărâmat pe tânăr şi
pe fată. *2 Cron. 36.17.
23. Prin tine am sfărâmat pe păstor şi
turma lui; prin tine am sfărâmat pe
plugar şi boii lui; prin tine am sfărâ-
mat pe cârmuitor şi pe căpeteniile lui.
24. Dar acum, voi răsplăti* Babi-
lonului şi tuturor locuitorilor Haldeii
tot răul pe care l-au făcut Sionului,
sub ochii voştri, zice Domnul.
*Cap. 50.15,29.
25. Iată, am necaz pe tine, munte*
nimicitor, zice Domnul, pe tine, care
nimiceai tot pământul! Îmi voi întinde
mâna peste tine, te voi prăvăli de la
înălţimea stâncilor şi te voi preface**
într-un munte aprins.
*Isa. 13.2. Zah. 4.7. **Apoc. 8.8.
26. Nu se vor mai scoate din tine nici
pietre din capul unghiului clădirii, nici
pietre pentru temelii; căci vei fi* o
dărâmătură veşnică, zice Domnul..."
*Cap. 50.40.
27. Înălţaţi* un steag pe pământ!
Sunaţi din trâmbiţă printre neamuri!
Pregătiţi** neamurile împotriva lui,
chemaţi împotriva lui împărăţiile†
Araratului, Miniului şi Aşchenazului!
Puneţi căpetenii de oaste împotriva
lui! Faceţi să înainteze caii ca nişte
lăcuste zbârlite!
*Isa. 13.2. **Cap. 25.14. †Cap. 50.41.
28. Pregătiţi împotriva lui pe neamuri,
pe împăraţii* Mediei, pe cârmuitorii
lui şi pe toate căpeteniile lui, şi toată
ţara de sub stăpânirea lor! *Vers. 11.

29. Se clatină pământul, se cutremură; căci planul Domnului împotriva Babilonului se împlineşte; şi El va face* din ţara Babilonului un pustiu nelocuit. *Vers. 43. Cap. 50.13,39,40.
30. Vitejii Babilonului nu mai luptă, ci stau în cetăţui; puterea le este sleită şi au ajuns* ca nişte femei. Vrăjmaşii pun foc locuinţelor lor şi le sfărâmă** zăvoarele! *Isa. 19.16. Cap. 48.41; 50.37. **Plân. 2.9. Amos 1.5. Naum 3.13.
31. Se întâlnesc alergătorii*, se încrucişează solii ca să vestească împăratului Babilonului că cetatea lui este luată din toate părţile, *Cap. 50.24.
32. că trecătorile* sunt luate, bălţile cu trestie sunt uscate de foc, şi oamenii de război, îngroziţi.“ *Cap. 50.38.
33. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: „Fiica Babilonului este ca* o arie pe vremea când este călcată cu picioarele**: încă o clipă, şi va† veni pentru ea vremea secerişului.“
*Isa. 21.10. Amos 1.3. Mica 4.13. **Isa. 41.15. Hab. 3.12. †Isa. 17.5, etc. Osea 6.11. Ioel 3.13. Apoc. 14.15,18.
34. „Nebucadneţar, împăratul Babilonului, m-a mâncat*, m-a nimicit; m-a făcut ca un vas gol; m-a înghiţit ca un balaur, şi-a umplut pântecele cu ce aveam mai scump şi m-a izgonit. *Cap. 50.17.
35. Silnicia făcută faţă de mine şi faţă de carnea mea sfâşiată să se întoarcă asupra Babilonului, zice locuitoarea Sionului.“ „Sângele meu să cadă asupra locuitorilor Haldeii! – zice Ierusalimul.“ –
36. De aceea, aşa vorbeşte Domnul: „Iată, îţi voi apăra pricina* şi te voi răzbuna! Voi seca** marea Babilonului şi-i voi usca izvorul. *Cap. 50.34. **Cap. 50.38.
37. Babilonul* va ajunge un morman de dărâmături, o vizuină de şacali, un pustiu** şi o batjocură, şi nu va mai avea locuitori.
*Isa. 13.22. Cap. 50.39. Apoc. 18.2. **Cap. 25.9,18.
38. Vor răcni împreună ca nişte lei, vor ţipa ca nişte pui de lei.
39. Când vor fi încălziţi de vin, le voi da să bea şi-i voi îmbăta*, ca să se veselească, şi apoi să adoarmă somnul cel de veci, ca să nu se mai scoale, zice Domnul! *Vers. 57.
40. Îi voi coborî ca pe nişte miei la tăiere, ca pe nişte berbeci şi nişte ţapi.
41. Cum s-a luat Şeşacul*! Cum a fost cucerit acela a cărui slavă** umplea tot pământul! Cum a fost nimicit Babilonul din mijlocul neamurilor!
*Cap. 25.26. **Isa. 13.19. Cap. 49.25. Dan. 4.30.
42. Marea s-a înălţat peste Babilon: Babilonul a fost acoperit de mulţimea* valurilor sale. *Isa. 8.7,8.
43. Cetăţile* lui au ajuns un pustiu, un pământ fără apă şi pustiu, o ţară unde nimeni nu locuieşte şi pe unde nici un om nu trece. *Vers. 29. Cap. 50.39,40.
44. Voi pedepsi* pe Bel în Babilon, îi voi smulge din gură ce a înghiţit, şi neamurile nu se vor mai îngrămădi în el: chiar şi zidul** Babilonului va cădea! *Isa. 46.1. Cap. 50.2. **Vers. 58.
45. Ieşiţi* din mijlocul lui, poporul Meu, şi fiecare să-şi scape viaţa scăpând de mânia aprinsă a Domnului!
*Vers. 6. Cap. 50.8. Apoc. 18.4.
46. Să nu vi se tulbure inima şi nu vă înspăimântaţi de zvonurile* care se răspândesc în ţară; căci anul acesta va veni un zvon, iar anul următor un alt zvon; în ţară va domni silnicia, şi un stăpânitor se va ridica împotriva altui stăpânitor. *2 Împ. 19.7.
47. De aceea, iată, vin zile când voi pedepsi* idolii Babilonului: atunci toată ţara lui va fi acoperită de ruşine, şi toţi morţii lui vor cădea în mijlocul lui. *Vers. 52. Cap. 50.2.
48. Cerurile şi pământul* cu tot ce cuprind ele vor striga de bucurie asupra Babilonului, căci pustiitorii** se vor arunca de la miazănoapte asupra lui, zice Domnul.“
*Isa. 44.23; 49.13. Apoc. 18.20. **Cap. 50.3,41.
49. Chiar şi Babilonul va cădea, o, morţi ai lui Israel, cum a făcut şi el să cadă morţii din toată ţara.
50. Cei care aţi scăpat* de sabie plecaţi, nu zăboviţi! Cei din pământul depărtat gândiţi-vă la Domnul, şi Ierusalimul să fie în inimile voastre! –
*Cap. 44.28.
51. Ne ruşinam*, când auzeam ocara; ne ascundeam feţele de ruşine, când au venit nişte străini în sfântul locaş al Casei Domnului. *Ps. 44.15,16; 79.4.
52. „De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, când* îi voi pedepsi idolii, şi în toată ţara lui vor geme răniţii. *Vers. 47.
53. Chiar dacă Babilonul* s-ar înălţa până la ceruri, chiar dacă ar face cu neputinţă de ajuns cetăţuile lui cele înalte, tot voi trimite pe pustiitori împotriva lui, zice Domnul...
*Cap. 49.16. Amos 9.2. Obad. 4.

54. Răsună strigăte* din Babilon, şi un mare prăpăd în ţara haldeilor.
*Cap. 50.22.

55. Căci Domnul pustieşte Babilonul şi face să-i înceteze zarva cea mare. Valurile pustiitorilor urlă ca nişte ape mari al căror vuiet tulburat se aude.

56. Da, pustiitorul se aruncă asupra lui, asupra Babilonului; vitejii Babilonului sunt prinşi, şi li se sfărâmă arcurile. Căci Domnul* este un Dumnezeu care răsplăteşte! El va da negreşit fiecăruia plata cuvenită lui! *Ps. 94.1. Vers. 24. Cap. 50.29.

57. Şi anume, voi îmbăta* pe voievozii şi înţelepţii lui, pe cârmuitorii, pe căpeteniile şi vitejii lui; vor adormi somnul cel de veci şi nu se vor mai trezi, zice Împăratul**, al cărui nume este Domnul oştirilor."
*Vers. 39. **Cap. 46.18; 48.15.

58. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Zidurile* cele largi ale Babilonului vor fi surpate, şi porţile lui cele înalte vor fi arse cu foc. Astfel popoarele muncesc degeaba**, şi neamurile se trudesc pentru foc!" *Vers. 44. **Hab. 2.13.

59. Iată porunca dată de prorocul Ieremia lui Seraia, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, când s-a dus la Babilon cu Zedechia, împăratul lui Iuda, în al patrulea an al domniei lui Zedechia. Seraia era cel mai mare cămăraş.

60. Ieremia a scris într-o carte toate nenorocirile care aveau să vină asupra Babilonului, toate cuvintele acestea scrise asupra Babilonului.

61. Ieremia a zis lui Seraia: „Când vei ajunge la Babilon, vezi să citeşti toate cuvintele acestea

62. şi să zici: „Doamne, Tu ai spus că locul acesta are să fie nimicit şi că n-are să mai* fie locuit nici de oameni, nici de dobitoace, ci are să ajungă un pustiu pentru totdeauna."
*Vers. 29. Cap. 50.3,39.

63. Şi, când vei isprăvi citirea cărţii acesteia, să* legi de ea o piatră şi s-o arunci în Eufrat *Apoc. 18.21.

64. şi să zici: „Aşa va fi înecat Babilonul şi nu se va mai ridica din nenorocirile pe care le voi aduce asupra lui; vor* cădea sleiţi de puteri!"
Până aici sunt cuvintele lui Ieremia.
*Vers. 58.

Împresurarea şi luarea Ierusalimului

52 1. Zedechia avea douăzeci şi unu* de ani când a ajuns împărat şi a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna. *2 Împ. 24.18.

2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim.

3. Şi lucrul acesta s-a întâmplat din pricina mâniei Domnului împotriva Ierusalimului şi împotriva lui Iuda, pe care voia să-i lepede de la faţa Lui. Şi Zedechia s-a răsculat împotriva împăratului Babilonului.

4. În al nouălea an* al domniei lui Zedechia, în ziua a zecea a lunii a zecea, a venit Nebucadneţar, împăratul Babilonului, cu toată oştirea lui împotriva Ierusalimului; au tăbărât înaintea lui şi au ridicat şanţuri de apărare de jur împrejurul lui.
*2 Împ. 25.1-27. Cap. 39.1. Zah. 8.19.

5. Cetatea a stat împresurată până în anul al unsprezecelea al împăratului Zedechia.

6. În ziua a noua a lunii a patra, era mare foamete în cetate, aşa că poporul ţării nu mai avea pâine deloc.

7. Atunci s-a făcut o spărtură în cetate; şi toţi oamenii de război au fugit şi au ieşit din cetate noaptea, pe drumul porţii dintre cele două ziduri de lângă grădina împăratului, pe când înconjurau haldeii cetatea. Fugarii au apucat pe drumul câmpiei.

8. Dar oastea haldeilor a urmărit pe împărat şi au ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului, după ce toată oştirea lui se risipise de la el.

9. Au pus mâna pe împărat* şi l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla, în ţara Hamatului; şi el a rostit o hotărâre împotriva lui. *Cap. 32.4.

10. Împăratul Babilonului a pus să înjunghie* pe fiii lui Zedechia în faţa lui; a pus să taie la Ribla şi pe toate căpeteniile lui Iuda. *Ezec. 12.13.

11. Apoi a pus să scoată ochii lui Zedechia şi a pus să-l lege cu lanţuri de aramă. Apoi împăratul Babilonului l-a dus la Babilon şi l-a ţinut în temniţă până în ziua morţii lui.

12. În* ziua a zecea a lunii a cincea, în al nouăsprezecelea an** al domniei lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului, a venit† la Ierusalim Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, care era în slujba împăratului Babilonului.
*Zah. 7.5; 8.19. **Vers. 29. †Cap. 39.9.

13. El a ars Casa Domnului, casa împăratului şi toate casele Ierusalimului; a dat foc tuturor caselor mai mari.

14. Toată oastea haldeilor care era cu căpetenia străjerilor a dărâmat de asemenea toate zidurile dimprejurul Ierusalimului.
15. Nebuzaradan*, căpetenia străjerilor, a luat prinşi de război o parte din cei mai săraci din popor, pe aceia din popor care rămăseseră în cetate, pe cei ce se supuseseră împăratului Babilonului, cealaltă rămăşiţă a mulţimii.
*Cap. 39.9.
16. Totuşi Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a lăsat ca vieri şi ca plugari pe unii din cei mai săraci din ţară.
17. Haldeii au sfărâmat* stâlpii** de aramă care erau în Casa Domnului, temeliile, marea de aramă care era în Casa Domnului, şi toată arama lor au dus-o în Babilon.
*Cap. 27.19. **1 Împ. 7.15,23,27,50.
18. Au luat oalele*, lopeţile, cuţitele, potirele, ceştile şi toate uneltele de aramă cu care se făcea slujba.
*Exod 27.3. 2 Împ. 25.14-16.
19. Căpetenia străjerilor a mai luat şi lighenele, tămâietoarele, potirele, cenuşarele, sfeşnicele, ceştile şi paharele, tot ce era de aur şi ce era de argint.
20. Cei doi stâlpi, marea şi cei doisprezece boi de aramă care slujeau drept temelie şi pe care-i făcuse împăratul Solomon pentru Casa Domnului, toate aceste unelte de aramă* aveau o greutate care nu se putea cântări.
*1 Împ. 7.47.
21. Înălţimea unuia din stâlpi* era de optsprezece coţi, şi un fir de doisprezece coţi îl cuprindea; era gol şi gros de patru degete;
*1 Împ. 7.15. 2 Împ. 25.17. 2 Cron. 3.15.
22. deasupra lui era un acoperiş de aramă, şi înălţimea unui acoperiş era de cinci coţi; împrejurul acoperişului era o reţea şi rodii, toate de aramă; tot aşa era şi al doilea stâlp şi avea şi el rodii.
23. Erau nouăzeci şi şase de rodii de fiecare parte, şi toate rodiile* dimprejurul reţelei erau în număr de o sută.
*1 Împ. 7.20.
24. Căpetenia* străjerilor a luat pe marele preot Seraia, pe** Ţefania, al doilea preot, şi pe cei trei uşieri.
*2 Împ. 25.18. **Cap. 21.1; 29.25.
25. Şi din cetate a luat pe un famen care avea sub porunca lui pe oamenii de război, şapte oameni din cei ce făceau parte din sfetnicii împăratului şi care au fost găsiţi în cetate, apoi pe logofătul căpeteniei oştirii care era însărcinat să scrie la oaste poporul din ţară şi şaizeci de oameni din poporul ţării care se aflau în cetate.
26. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a luat şi i-a dus la împăratul Babilonului la Ribla.
27. Împăratul Babilonului i-a lovit şi i-a omorât la Ribla în ţara Hamatului.
Astfel a fost dus rob Iuda departe de ţara lui.
28. Iată poporul* pe care l-a dus Nebucadneţar în robie: în al şaptelea** an: trei mii douăzeci şi trei† de iudei;
*2 Împ. 24.2. **2 Împ. 24.12. †2 Împ. 24.14.
29. în al optsprezecelea an* al lui Nebucadneţar, a luat din Ierusalim opt sute treizeci şi doi de inşi;
*Vers. 12. Cap. 39.9.
30. în al douăzeci şi treilea an al lui Nebucadneţar, Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat şapte sute patruzeci şi cinci de iudei; de toţi: patru mii şase sute de inşi.
31. În al treizeci şi şaptelea* an al robiei lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăzeci şi cincea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul întâi** al domniei lui, a înălţat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, şi l-a scos din temniţă.
*2 Împ. 25.27-30. **Gen. 40.13,20.
32. I-a vorbit cu bunătate şi i-a aşezat scaunul lui de domnie mai presus de scaunul de domnie al împăraţilor care erau cu el la Babilon.
33. A pus să-i schimbe hainele de temniţă, şi Ioiachin a mâncat* totdeauna la masa împăratului, în tot timpul vieţii sale. *2 Sam. 9.13.
34. Împăratul Babilonului a purtat grijă necontenit de hrana lui zilnică, până în ziua morţii lui, în tot timpul vieţii sale.

PLÂNGERILE LUI IEREMIA

(Psalmul 74; 79; 88; 137. Ieremia 8.21,22; 9.1.)

Nenorocirile Ierusalimului

1 1. Vai! Cum stă părăsită acum, cetatea aceasta atât de plină de popor altădată!
A rămas* ca o văduvă!
Ea, care altădată era mare între neamuri, fruntaşă** printre ţări,
a ajuns roabă astăzi! *Isa. 47.7,8. **Ezra 4.20.
2. Plânge amarnic noaptea* şi-i curg lacrimi** pe obraji.
Nici unul† din toţi†† cei ce o iubeau n-o mângâie;
toţi prietenii ei au părăsit-o
şi i s-au făcut vrăjmaşi. *Ier. 13.17. **Iov 7.3. Ps. 6.6. †Ier. 4.30; 30.14. Vers. 19. ††Vers. 9,16,17,21.
3. Iuda a plecat* în pribegie din pricina apăsării şi muncilor grele.
Locuieşte** în mijlocul neamurilor şi nu găseşte odihnă!
Toţi prigonitorii lui l-au ajuns tocmai când îi era mai mare strâmtorarea.
*Ier. 52.27. **Deut. 28.64,65. Cap. 2.9.
4. Drumurile Sionului sunt triste căci nimeni nu se mai duce la sărbători,
toate porţile lui sunt pustii, preoţii lui oftează;
fecioarele lui sunt mâhnite, şi el însuşi este plin de amărăciune.
5. Asupritorii* lui sar biruitori, vrăjmaşii lui sunt mulţumiţi.
Căci Domnul l-a smerit din pricina mulţimii** păcatelor lui;
copiii† lui au mers în robie înaintea asupritorului.
*Deut. 28.43,44. **Ier. 30.14,15. Dan. 9.7,16. †Ier. 52.28.
6. S-a dus de la fiica Sionului toată podoaba ei.
Căpeteniile ei au ajuns ca nişte cerbi care nu găsesc păşune
şi merg fără putere înaintea celui ce-i goneşte.
7. În zilele necazului şi ticăloşiei lui, Ierusalimul îşi aduce aminte
de toate bunătăţile de care a avut parte din zilele străbune;
când a căzut poporul lui în mâna asupritorului, nimeni nu i-a venit în ajutor,
iar vrăjmaşii se uitau la el şi râdeau de prăbuşirea lui.
8. Greu a păcătuit* Ierusalimul! De aceea a ajuns de scârbă.
Toţi cei ce-l preţuiau îl dispreţuiesc acum văzându-i goliciunea**,
şi el însuşi se întoarce în altă parte şi oftează.
*1 Împ. 8.46. **Ier. 13.22,26. Ezec. 16.37; 23.29. Osea 2.10.
9. Necurăţia sta lipită pe poala hainei lui,
şi nu se gândea* la sfârşitul său.
A căzut greu de tot. Nimeni** nu-l mângâie. –
„Vezi-mi ticăloşia, Doamne, căci iată ce semeţ este vrăjmaşul!“ –
*Deut. 32.29. Isa. 47.7. **Vers. 2,17,21.
10. Asupritorul a întins mâna la tot ce avea el mai* scump;
ba încă a văzut cum în Locaşul lui cel Sfânt au intrat** neamurile
cărora Tu le porunciseşi să nu intre† în adunarea Ta!
*Vers. 7. **Ier. 51.51. †Deut. 23.3. Neem. 13.1.
11. Tot poporul lui caută* pâine suspinând;
şi-au dat lucrurile scumpe pe hrană, numai ca să-şi ţină viaţa.
„Uită-Te, Doamne, şi priveşte cât de înjosit sunt!“ *Ier. 38.9; 52.6. Cap. 2.12; 4.4.
12. O! voi, care treceţi pe lângă mine,
priviţi şi vedeţi dacă* este vreo durere ca durerea mea,
ca durerea cu care m-a lovit Domnul în ziua mâniei Lui aprinse! *Dan. 9.12.
13. Mi-a azvârlit de sus în oase un foc care le arde;
mi-a întins un* laţ sub picioare şi m-a dat înapoi.
M-a lovit cu pustiire şi o lâncezeală de toate zilele! *Ezec. 12.13; 17.20.
14. Mâna Lui a legat jugul* nelegiuirilor mele,
care stau împletite şi legate de gâtul meu. Mi-a frânt puterea.
Domnul m-a dat în mâinile acelora cărora nu pot să le stau împotrivă.
*Deut. 28.48.
15. Domnul a trântit la pământ pe toţi vitejii din mijlocul meu;
a strâns o oştire împotriva mea, ca să-mi prăpădească tineretul;
ca în teasc a călcat* Domnul pe fecioara, fiica lui Iuda.
*Isa. 63.3. Apoc. 14.19,20; 19.15.
16. De aceea plâng, îmi varsă lacrimi* ochii,
căci S-a depărtat de la mine Cel ce trebuia să mă** mângâie, Cel ce trebuia să-mi învioreze viaţa;

fiii mei sunt zdrobiţi, căci vrăjmaşul
a biruit. – *Ier. 13.17; 14.17. Cap. 2.18. **Vers. 2,9.
17. Sionul* întinde mâinile rugător,
şi nimeni** nu-l mângâie.
Domnul a trimis împotriva lui Iacov
de jur împrejur vrăjmaşi;
Ierusalimul a ajuns de batjocură în
mijlocul lor. – *Ier. 4.31. **Vers. 2,9.
18. Domnul este drept*, căci m-am
răzvrătit** împotriva poruncilor Lui.
Ascultaţi, toate popoarele, şi vedeţi-mi
durerea!
Fecioarele şi tinerii mei s-au dus în
robie. *Neem. 9.33. Dan. 9.7,14. **1 Sam. 12.14,15.
19. Mi-am chemat prietenii, dar m-au
înşelat*,
preoţii şi bătrânii mei au murit în
cetate
căutând** hrană ca să-şi ţină viaţa. –
*Vers. 2. Ier. 30.14. **Vers. 11.
20. Doamne, uită-Te la necazul meu.
Lăuntrul meu* fierbe,
mi s-a întors inima în mine, căci am
fost neascultător.
Afară sabia m-a** lăsat fără copii, în
casă, moartea. *Iov 30.27. Isa. 16.11. Ier. 4.19;
48.36. Cap. 2.11. Osea 11.8. **Deut. 32.25. Ezec. 7.15.
21. M-au auzit suspinând, dar nimeni*
nu m-a mângâiat.
Toţi vrăjmaşii mei, când au aflat de
nenorocirea mea, s-au bucurat că Tu ai
adus-o;
dar vei aduce, vei vesti** ziua când şi
ei vor fi ca mine.
*Vers. 2. **Isa. 13, etc. Ier. 46, etc.
22. Adu toată răutatea lor înaintea*
Ta
şi fă-le cum mi-ai făcut mie, pentru
toate fărădelegile mele!
Căci suspinele mele sunt multe, şi
inima îmi este** bolnavă. –
*Ps. 109.15. **Cap. 5.17.

Jalea Ierusalimului

2 1. Vai! În ce întunecime a aruncat
Domnul în mânia Lui pe fiica Sio-
nului!
A* azvârlit din cer pe pământ
podoaba** lui Israel
şi nu Şi-a mai adus aminte de scaunul†
picioarelor Lui, în ziua mâniei Lui!
*Mat. 11.23. **2 Sam. 1.19. †1 Cron. 28.2. Ps. 99.5; 132.7.
2. Domnul a nimicit fără milă* toate
locuinţele lui Iacov.
În urgia Lui a dărâmat întăriturile
fiicei lui Iuda
şi le-a prăvălit la pământ;
a făcut de ocară** împărăţia şi căpe-
teniile ei. *Vers. 17,21. Cap. 3.43. **Ps. 89.39.
3. În mânia Lui aprinsă a doborât
toată puterea lui Israel;
Şi-a tras înapoi* de la el dreapta
înaintea vrăjmaşului
şi a aprins** în Iacov o văpaie de foc
care mistuie toate de jur împrejur.
*Ps. 74.11. **Ps. 89.46.
4. Şi-a încordat* arcul ca un vrăjmaş,
Şi-a ridicat dreapta ca un asupritor
şi a prăpădit tot** ce era plăcut
privirilor,
Şi-a vărsat ca un foc urgia peste
cortul fiicei Sionului.
*Isa. 63.10. Vers. 5. **Ezec. 24.25.
5. Ca un vrăjmaş a ajuns* Domnul, a
nimicit pe Israel,
i-a dărâmat** toate palatele, i-a
prăbuşit întăriturile
şi a umplut pe fiica lui Iuda de jale şi
suspin. *Ier. 30.14. Vers. 4. **2 Împ. 25.9. Ier. 52.13.
6. I-a pustiit* Cortul sfânt ca** pe o
grădină,
a nimicit locul adunării sale;
Domnul† a făcut să se uite în Sion
sărbătorile şi Sabatul
şi în mânia Lui năprasnică a lepădat
pe împărat şi pe preot.
*Ps. 80.12; 89.40. Isa. 5.5. **Isa. 1.8. †Cap. 1.4. Ţef. 3.18.
7. Domnul Şi-a dispreţuit altarul, Şi-a
lepădat Locaşul Său cel Sfânt.
A dat în mâinile vrăjmaşului zidurile
palatelor Sionului;
au răsunat* strigătele în Casa Dom-
nului ca într-o zi de sărbătoare.
*Ps. 74.4.
8. Şi-a pus de gând Domnul să dărâme
zidurile fiicei Sionului;
a întins* sfoara de măsurat, şi nu
Şi-a tras mâna până nu le-a nimicit.
A cufundat în jale întăritura şi zidu-
rile, care nu mai sunt, toate, decât nişte
dărâmături triste. *2 Împ. 21.13. Isa. 34.11.
9. Porţile îi sunt cufundate în pământ;
i-a nimicit şi rupt* zăvoarele.
Împăratul** şi căpeteniile sale sunt
între neamuri. Lege† nu mai au,
şi chiar prorocii†† nu mai primesc
nici o vedenie de la Domnul.
*Ier. 51.30. **Deut. 28.36. 2 Împ. 24.15; 25.7. Cap. 1.3; 4.20.
†2 Cron. 15.3. ††Ps. 74.9. Ezec. 7.26.
10. Bătrânii fiicei Sionului şed* pe
pământ şi tac;
şi-au presărat** ţărână pe cap, s-au
încins† cu saci;
fecioarele Ierusalimului îşi pleacă la
pământ capul. *Iov 2.13.
Isa. 3.26. Cap. 3.28. **Iov 2.12. †Isa. 15.3. Ezec. 7.18; 27.31.
11. Mi s-au stors ochii* de lacrimi,
îmi fierb măruntaiele**,

mi se varsă ficatul† pe pământ, din pricina prăpădului fiicei poporului meu,
din pricina copiilor†† şi pruncilor de ţâţă leşinaţi pe uliţele cetăţii.
*Ps. 6.7. Cap. 3.48, etc. **Cap. 1.20. †Iov 16.13. Ps. 22.14. ††Vers. 19. Cap. 4.4.
12. Ei ziceau către mamele lor: „Unde este pâine şi vin?“
Şi cădeau leşinaţi ca nişte răniţi pe uliţele cetăţii,
îşi dădeau sufletul la pieptul mamelor lor.
13. „Cu ce să te îmbărbătez şi cu ce să te asemăn, fiica Ierusalimului?
Cu cine* să te pun alături şi cu ce să te mângâi, fecioară, fiica Sionului?
Căci rana ta este mare ca marea: cine va putea să te vindece?
*Cap. 1.12. Dan. 9.12.
14. Prorocii tăi* ţi-au prorocit vedenii deşarte şi amăgitoare,
nu ţi-au dat pe faţă** nelegiuirea, ca să abată astfel robia de la tine,
ci ţi-au făcut prorocii mincinoase şi înşelătoare. *Ier. 2.8; 5.31; 14.14; 23.16; 27.14; 29.8,9. Ezec. 13.2. **Isa. 58.1.
15. Toţi trecătorii* bat din palme** asupra ta,
şuieră şi dau† din cap împotriva fiicei Ierusalimului şi zic:
„Aceasta este cetatea despre care se zicea că este cea mai frumoasă†† şi bucuria întregului pământ?“
*1 Împ. 9.8. Ier. 18.16. Naum 3.19. **Ezec. 25.6. †2 Împ. 19.21. Ps. 44.14. ††Ps. 48.2; 50.2.
16. Toţi vrăjmaşii tăi deschid* gura împotriva ta,
fluieră, scrâşnesc din dinţi şi zic: „Am** înghiţit-o!
Da, aceasta este ziua pe care o aşteptam, am ajuns-o şi o† vedem!“
*Iov 16.9,10. Ps. 22.13. Cap. 3.46. **Ps. 56.2. †Ps. 35.21.
17. Domnul a înfăptuit ce* hotărâse,
a împlinit cuvântul pe care-l sorocise de multă vreme,
a nimicit** fără milă;
a făcut din tine† bucuria vrăjmaşului,
a înălţat tăria asupritorilor tăi!
*Lev. 26.16, etc. Deut. 28.15, etc. **Vers. 2. †Ps. 38.16; 89.42.
18. Inima lor strigă către Domnul...
Zid* al fiicei Sionului, varsă** zi şi noapte şiroaie de lacrimi!
Nu-ţi da nici un răgaz, şi ochiul tău să n-aibă odihnă!
*Vers. 8. **Ier. 14.17. Cap. 1.16.
19. Scoală-te şi gemi* noaptea când încep străjile!
Varsă-ţi** inima ca nişte apă înaintea Domnului!
Ridică-ţi mâinile spre El pentru viaţa copiilor tăi
care† mor de foame la toate†† colţurile uliţelor! – *Ps. 119.147. **Ps. 62.8. †Vers. 11. ††Isa. 51.20. Cap. 4.1. Naum 3.10.
20. Uită-Te, Doamne, şi priveşte: cui i-ai făcut Tu aşa?
Să mănânce* femeile rodul pântecelui lor, pruncii dezmierdaţi de mâinile lor?
Să fie măcelăriţi** preoţii şi prorocii în Locaşul cel Sfânt al Domnului?
*Lev. 26.29. Deut. 28.53. Ier. 19.9. Cap. 4.10. Ezec. 5.10. **Cap. 2.13,16.
21. Copiii şi bătrânii* stau culcaţi pe pământ în uliţe;
fecioarele şi tinerii mei au căzut ucişi de sabie;
i-ai** ucis în ziua mâniei Tale şi i-ai înjunghiat fără milă.
*2 Cron. 36.17. **Cap. 3.43.
22. Ai chemat groaza* din toate părţile peste mine, ca la o zi de sărbătoare.
În ziua mâniei Domnului n-a scăpat unul şi n-a rămas cu viaţă.
Pe** cei îngrijiţi şi crescuţi de mine, mi i-a nimicit vrăjmaşul! –
*Ps. 31.13. Ier. 6.25; 46.5. **Osea 9.12,13.

Suferinţe şi mângâieri

3 1. Eu sunt omul care a văzut suferinţa sub nuiaua urgiei Lui.
2. El m-a dus, m-a mânat în întuneric, şi nu în lumină.
3. Numai împotriva mea Îşi întinde şi Îşi întoarce mâna, toată ziua.
4. Mi-a prăpădit* carnea şi pielea şi mi-a zdrobit** oasele.
*Iov 16.8. **Ps. 51.8. Isa. 38.13. Ier. 50.17.
5. A făcut zid împrejurul meu şi m-a înconjurat cu otravă şi durere.
6. Mă aşază* în întuneric ca pe cei morţi pentru totdeauna. *Ps. 88.5,6; 143.3.
7. M-a înconjurat* cu un zid, ca să nu ies; m-a pus în lanţuri grele.
*Iov 3.23; 19.8. Osea 2.6.
8. Să tot strig* şi să tot cer ajutor, căci El tot nu-mi primeşte rugăciunea.
*Iov 30.20. Ps. 22.2.
9. Mi-a astupat calea cu pietre cioplite şi mi-a strâmbat cărările.
10. Mă pândeşte* ca un urs şi ca un leu într-un loc ascuns.
*Iov 10.16. Isa. 38.13. Osea 5.14; 13.7,8.
11. Mi-a abătut căile, şi apoi S-a* aruncat pe mine şi m-a pustiit. *Osea 6.1.

12. Şi-a încordat arcul şi m-a pus* ţintă săgeţii Lui. *Iov 7.20; 16.12. Ps. 38.2.
13. În rinichi mi-a înfipt săgeţile* din tolba Lui. *Iov 6.4.
14. Am ajuns de râsul* poporului meu şi toată ziua sunt pus în cântece** de batjocură de ei.
*Ier. 20.7. **Iov 30.9. Ps. 69.12. Vers. 63.
15. M-a săturat* de amărăciune, m-a îmbătat cu pelin. *Ier. 9.15.
16. Mi-a sfărâmat dinţii cu pietre*, m-a acoperit cu cenuşă. *Prov. 20.17.
17. Mi-ai luat pacea, şi nu mai cunosc fericirea.
18. Şi am* zis: „S-a dus puterea mea de viaţă şi nu mai am nici o nădejde în Domnul.“ – *Ps. 31.22.
19. Gândeşte-Te la necazul şi suferinţa mea, la pelin* şi la otravă!
*Ier. 9.15.
20. Când îşi aduce aminte sufletul meu de ele, este mâhnit în mine.
21. Iată ce mai gândesc în inima mea şi iată ce mă face să mai trag nădejde:
22. bunătăţile* Domnului nu s-au sfârşit, îndurările Lui nu sunt la capăt,
*Mal. 3.6.
23. ci se înnoiesc în fiecare* dimineaţă. Şi credincioşia Ta este atât de mare! – *Isa. 33.2.
24. „Domnul este partea mea* de moştenire“, zice sufletul meu; de aceea nădăjduiesc în El.
*Ps. 16.5; 73.26; 119.57. Ier. 10.16.
25. Domnul este bun cu cine nădăjduieşte* în El, cu sufletul care-L caută. *Ps. 130.6. Isa. 30.18. Mica 7.7.
26. Bine este să aştepţi* în tăcere ajutorul Domnului. *Ps. 37.7.
27. Este bine* pentru om să poarte un jug în tinereţea lui. *Ps. 94.12; 119.71.
28. Să stea* singur şi să tacă, pentru că Domnul i l-a pus pe grumaz;
*Ier. 15.17. Cap. 2.10.
29. să-şi umple gura* cu ţărână şi să nu-şi piardă nădejdea; *Iov 42.6.
30. să dea* obrazul celui ce-l loveşte şi să se sature de ocări. *Isa. 50.6. Mat. 5.39.
31. Căci* Domnul nu leapădă pentru totdeauna. *Ps. 94.14.
32. Ci, când mâhneşte pe cineva, Se îndură iarăşi de el, după îndurarea Lui cea mare:
33. căci El nu necăjeşte* cu plăcere, nici nu mâhneşte bucuros pe copiii oamenilor. *Ezec. 33.11. Evr. 12.13.
34. Când se calcă în picioare toţi prinşii de război ai unei ţări,
35. când se calcă dreptatea omenească în faţa Celui Preaînalt,
36. când este nedreptăţit un om în pricina lui, nu vede* Domnul?
*Hab. 1.13.
37. Cine a spus*, şi s-a întâmplat ceva fără porunca Domnului? *Ps. 33.9.
38. Nu iese din gura Celui Preaînalt răul* şi binele? *Iov 2.10. Isa. 45.7. Amos 3.6.
39. De ce* să se plângă omul cât trăieşte? Fiecare** să se plângă mai bine de păcatele lui! *Prov. 19.3. **Mica 7.9.
40. Să luăm seama la umbletele noastre, să le cercetăm şi să ne întoarcem la Domnul.
41. Să ne înălţăm* inimile cu mâinile spre Dumnezeu din cer, zicând:
*Ps. 86.4.
42. „Am păcătuit*, am fost îndărătnici, şi nu ne-ai iertat! *Dan. 9.5.
43. În mânia Ta, Te-ai ascuns şi ne-ai urmărit, ai ucis* fără milă. *Cap. 2.2,17,21.
44. Te-ai învăluit într-un nor, ca* să nu străbată la Tine rugăciunea noastră.
*Vers. 8.
45. Ne-ai făcut de batjocură* şi de ocară printre popoare. *1 Cor. 4.13.
46. Toţi vrăjmaşii* noştri deschid gura împotriva noastră. *Cap. 2.16.
47. De groază* şi de groapă am avut parte, de prăpăd** şi pustiire.“
*Isa. 24.17. Ier. 48.43. **Isa. 51.19.
48. Şuvoaie* de apă îmi curg din ochi din pricina prăpădului fiicei poporului meu. *Ier. 4.19; 9.1; 14.17. Cap. 2.11.
49. Mi se topeşte ochiul* în lacrimi, necurmat şi fără răgaz, *Ps. 77.2. Cap. 1.16.
50. până ce Domnul va privi din cer* şi va vedea. *Isa. 63.15.
51. Mă doare ochiul de plâns pentru toate fiicele cetăţii mele.
52. Cei ce mă urăsc fără temei* m-au gonit ca pe o pasăre.
*Ps. 35.7,19; 69.4; 109.3; 119.161.
53. Voiau să-mi nimicească viaţa într-o groapă* şi au aruncat** cu pietre în mine. *Ier. 37.16; 38.6,9,10. **Dan. 6.17.
54. Mi-au năvălit* apele peste cap, şi** ziceam: „Sunt pierdut!“
*Ps. 69.2; 124.4,5. **Ps. 31.22. Isa. 38.10,11. Vers. 18.
55. Dar am chemat* Numele Tău, Doamne, din fundul gropii.
*Ps. 130.1. Iona 2.2.
56. Tu mi-ai auzit* glasul: „Nu-Ţi astupa urechea la suspinele şi strigătele mele.“ *Ps. 3.4; 6.8; 18.6; 66.19; 116.1.
57. În ziua când Te-am chemat, Te-ai apropiat* şi ai zis: „Nu te teme!“
*Iac. 4.8.

58. Doamne, Tu ai apărat* pricina sufletului meu, mi-ai răscumpărat** viaţa! *Ps. 35.1. Ier. 51.36. **Ps. 71.23.
59. Doamne, ai văzut apăsarea mea: fă-mi* dreptate. *Ps. 9.4; 35.23.
60. Ai văzut toate răzbunările lor, toate uneltirile* lor împotriva mea. *Ier. 11.19.
61. Doamne, le-ai auzit ocările, toate uneltirile împotriva mea,
62. cuvântările potrivnicilor mei şi planurile pe care le urzeau în fiecare zi împotriva mea.
63. Uită-Te când stau* ei jos sau când se scoală. Eu** sunt cântecul lor de batjocură. *Ps. 139.2. **Vers. 14.
64. Răsplăteşte-le*, Doamne, după faptele mâinilor lor! *Ps. 28.4. Ier. 11.20. 2 Tim. 4.14.
65. Împietreşte-le inima şi aruncă blestemul Tău împotriva lor!
66. Urmăreşte-i în mânia Ta şi şterge-i de sub* ceruri**, Doamne!“ *Deut. 25.19. Ier. 10.11. **Ps. 8.3.

Plângere asupra sorţii poporului

4 1. Vai! cum s-a înnegrit aurul şi cum s-a schimbat aurul cel curat!
Cum s-au risipit pietrele Sfântului Locaş pe la toate colţurile* uliţelor! *Cap. 2.19.
2. Cum sunt priviţi acum fiii Sionului, cei aleşi şi preţuiţi ca aurul curat altădată,
cum sunt priviţi acum, vai! Ca nişte vase* de pământ şi ca o lucrare făcută de mâinile olarului! *Isa. 30.14. Ier. 19.11. 2 Cor. 4.7.
3. Chiar şi şacalii îşi apleacă ţâţa şi dau să sugă puilor lor;
dar fiica poporului meu a ajuns fără milă ca struţii* din pustiu. *Iov 39.14,16.
4. Limba* sugarului i se lipeşte de cerul gurii, uscată de sete;
copiii cer** pâine, dar nimeni nu le-o dă. *Ps. 22.15. **Cap. 2.11,12.
5. Cei ce se hrăneau cu bucate alese leşină pe uliţe.
Cei ce fuseseră crescuţi în purpură se bucură* acum de o grămadă de gunoi! *Iov 24.8.
6. Căci vina fiicei poporului meu este mai mare decât păcatul Sodomei,
care a fost nimicită* într-o clipă fără să fi pus cineva mâna pe ea. *Gen. 19.25.
7. Voievozii ei erau mai strălucitori decât zăpada, mai albi decât laptele;
trupul le era mai roşu decât mărgeanul; faţa le era ca safirul.
8. Dar acum, înfăţişarea le este mai negricioasă* decât funinginea; aşa că nu mai sunt cunoscuţi pe uliţe,
pielea le este** lipită de oase, uscată ca lemnul. *Cap. 5.10. Ioel 2.6. Naum 2.10. **Ps. 102.5.
9. Cei ce pier ucişi de sabie sunt mai fericiţi decât cei ce pier de foame,
care cad sleiţi de puteri din lipsa roadelor câmpului!
10. Femeile*, cu toată mila** lor, îşi fierb copiii,
care le slujesc ca† hrană, în mijlocul prăpădului fiicei poporului meu. *Cap. 2.20. **Isa. 49.50. †Deut. 28.57. 2 Împ. 6.29.
11. Domnul Şi-a sleit urgia, Şi-a vărsat* mânia aprinsă;
a aprins** în Sion un foc care-i mistuie temeliile. *Ier. 7.20. **Deut. 32.22. Ier. 21.14.
12. Împăraţii pământului n-ar fi crezut şi nici unul din locuitorii lumii n-ar fi crezut
că potrivnicul care-l împresura are să intre pe porţile Ierusalimului.
13. Iată roada păcatelor* prorocilor săi, a nelegiuirilor preoţilor săi
care** au vărsat în mijlocul lui sângele celor neprihăniţi! *Ier. 5.31; 6.13; 14.14; 23.11,21. Ezec. 22.26,28. Ţef. 3.4. **Mat. 23.31,37.
14. Rătăceau ca orbii pe uliţe, mânjiţi* de sânge,
aşa că nimeni nu putea** să se atingă de hainele lor. *Ier. 2.34. **Num. 19.16.
15. „Depărtaţi-vă, necuraţilor*!“, li se striga, „La o parte, la o parte, nu vă atingeţi de noi!“
Când fugeau pribegind încoace şi încolo printre neamuri, se spunea: „Să nu mai locuiască aici!“ *Lev. 13.45.
16. În mânia Lui, Domnul i-a împrăştiat şi nu-Şi mai îndreaptă privirile spre ei!
Vrăjmaşul n-a căutat* la faţa preoţilor, nici n-a avut milă de cei bătrâni. *Cap. 5.12.
17. Şi acolo ni se sfârşeau ochii* şi aşteptam zadarnic ajutor!
Privirile ni se îndreptau cu nădejde spre un neam care totuşi nu ne-a izbăvit. *2 Împ. 24.7. Isa. 20.5; 30.6,7. Ier. 37.7. Ezec. 29.16.
18. Ne pândeau paşii* ca să ne împiedice să mergem pe uliţele noastre;
ni se apropia sfârşitul**, ni se împliniseră zilele... Da, ne venise sfârşitul! *2 Împ. 25.4,5. **Ezec. 7.2,3,6. Amos 8.2.
19. Prigonitorii noştri erau mai iuţi* decât vulturii cerului.

Ne-au fugărit pe munţi şi ne-au pândit în pustiu. *Deut. 28.49. Ier. 4.13.
20. Suflarea* vieţii noastre, unsul Domnului a fost prins** în gropile lor, el,
despre care ziceam: „Vom trăi sub umbra lui printre neamuri.“ –
*Gen. 2.7. Cap. 2.9. **Ier. 52.6. Ezec. 12.13; 19.4,8.
21. Bucură-te* şi saltă de bucurie, fiica Edomului care locuieşti în ţara Uţ!
Dar şi la tine va trece potirul**, şi tu te vei îmbăta şi te vei dezgoli!
*Ecl. 11.9. **Ier. 25.15,16,21. Obad. 10.
22. Fiica Sionului, nelegiuirea* îţi este ispăşită:
El nu te va mai trimite în robie.
Dar ţie, fiica Edomului, îţi va** pedepsi nelegiuirea
şi îţi va da pe faţă păcatele. –
*Isa. 40.2. **Ps. 137.7.

Relele de acum şi aducerile aminte

5 1. Adu-ţi* aminte, Doamne, de ce ni s-a întâmplat!
Uită-Te şi vezi-ne ocara**!
*Ps. 89.50,51. **Ps. 79.4. Cap. 2.15.
2. Moştenirea* noastră a trecut la nişte străini,
casele noastre, la cei din alte ţări!
*Ps. 79.1.
3. Am rămas orfani, fără tată;
mamele noastre sunt ca nişte văduve.
4. Apa noastră o bem pe bani,
şi lemnele noastre trebuie să le plătim.
5. Prigonitorii ne urmăresc cu îndârjire*
şi, când obosim, nu ne dau odihnă.
*Deut. 28.48. Ier. 28.14.
6. Am întins* mâna spre** Egipt,
spre Asiria, ca să ne săturăm de pâine. *Gen. 24.2. Ier. 50.15. **Osea 12.1.
7. Părinţii noştri care au păcătuit* nu mai** sunt,
iar noi le purtăm păcatele.
*Ier. 31.29. Ezec. 18.2. **Gen. 42.13. Zah. 1.5.
8. Robii ne* stăpânesc,
şi nimeni nu ne izbăveşte din mâinile lor.
*Naum 5.15.
9. Ne căutăm pâinea cu primejdia vieţii noastre,
căci ne ameninţă sabia în pustiu.
10. Ne arde pielea* ca un cuptor
de frigurile foamei.
*Iov 30.30. Ps. 119.83. Cap. 4.8.
11. Au necinstit* pe femei în Sion,
pe fecioare, în cetăţile lui Iuda.
*Isa. 13.16. Zah. 14.2.
12. Mai marii noştri au fost spânzuraţi de mâinile lor;
bătrânilor nu le-a dat nici o cinste*.
*Isa. 47.6. Cap. 4.16.
13. Tinerii au fost puşi să râşnească*,
şi copiii cădeau sub poverile de lemn.
*Judc. 16.21.
14. Bătrânii nu se mai duc la poartă,
şi tinerii au încetat să mai cânte.
15. S-a dus bucuria din inimile noastre,
şi jalea a luat locul jocurilor noastre.
16. A căzut cununa* de pe capul nostru!
Vai de noi, căci am păcătuit!
*Iov 19.9. Ps. 89.39.
17. Dacă ne doare* inima,
dacă ni s-au întunecat** ochii,
*Cap. 1.22. **Ps. 6.7. Cap. 2.11.
18. este din pricină că muntele Sionului este pustiit,
din pricină că se plimbă şacalii prin el.
19. Dar Tu, Doamne, împărăţeşti* pe vecie;
scaunul Tău de domnie** dăinuie din neam în neam! *Ps. 9.7; 10.16; 29.10; 90.2; 102.12,26,27; 145.13. Hab. 1.12. **Ps. 45.6.
20. Pentru ce* să ne uiţi pe vecie
şi să ne părăseşti pentru multă vreme? *Ps. 13.1.
21. Întoarce-ne* la Tine, Doamne, şi ne vom întoarce!
Dă-ne iarăşi zile ca cele de odinioară!
*Ps. 80.3,7,19. Ier. 31.18.
22. Să ne fi lepădat Tu de tot oare
şi să Te fi mâniat Tu pe noi peste măsură de mult?

EZECHIEL

(Exod 29.43-46. Levitic 20.22-24,26. Apocalipsa 21.3.)

Chemarea lui Ezechiel

1 1. În al treizecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe când eram între prinşii de război de la* râul Chebar, s-au deschis** cerurile şi am avut vedenii† dumnezeieşti. *Vers. 3. Cap. 3.15,23; 10.15,20; 43.3. **Mat. 3.16. Fapt. 7.56; 10.11. Apoc. 19.11. †Cap. 8.3.

2. În a cincea zi a lunii – era în anul al cincilea al robiei* împăratului Ioiachin – *2 Împ. 24.12,15.

3. cuvântul Domnului a vorbit lui Ezechiel, fiul lui Buzi, preotul, în ţara haldeilor, lângă râul Chebar; şi acolo a venit mâna* Domnului peste el. *1 Împ. 18.46. 2 Împ. 3.15. Cap. 3.14,22; 8.1; 40.1.

4. M-am uitat şi iată că a venit de la miazănoapte* un vânt** năprasnic, un nor gros şi un snop de foc care răspândea de jur împrejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea ca o aramă lustruită, care ieşea din mijlocul focului. *Ier. 1.14; 4.6; 6.1. **Ier. 23.19; 25.32.

5. Tot în mijloc* se mai vedeau patru făpturi vii a căror înfăţişare** avea o asemănare† omenească. *Apoc. 4.6, etc. **Cap. 10.8, etc. †Vers. 10. Cap. 10.14,21.

6. Fiecare din ele avea patru feţe şi fiecare avea patru aripi.

7. Picioarele lor erau drepte, şi talpa picioarelor lor era ca a piciorului unui viţel şi scânteiau* ca nişte aramă lustruită. *Dan. 10.6. Apoc. 1.15.

8. Sub aripi, de cele patru părţi ale lor, aveau nişte mâini* de om; şi toate patru aveau feţe şi aripi. *Cap. 10.8,21.

9. Aripile* lor erau prinse una de alta. Şi când mergeau**, nu se întorceau în nici o parte, ci fiecare mergea drept înainte. *Vers. 11. **Vers. 12. Cap. 10.11.

10. Cât despre chipul* feţelor lor era aşa: înainte, toate** aveau o faţă de om; la dreapta lor, toate patru aveau† câte o faţă de leu; la stânga lor††, toate patru aveau câte o faţă de bou; iar înapoi, toate patru aveau câte o*† faţă de vultur. *Apoc. 4.7. **Num. 2.10. †Num. 2.3. ††Num. 2.18. *†Num. 2.25.

11. Aripile fiecăreia erau întinse în sus, aşa că două din aripile lor ajungeau până la cele învecinate, iar două* le acopereau trupurile. *Isa. 6.2.

12. Fiecare* mergea drept înainte, şi anume încotro le mâna** duhul să meargă, într-acolo mergeau; iar în mersul lor nu se† întorceau în nici o parte. *Vers. 9. Cap. 10.22. **Vers. 20. †Vers. 9,17.

13. În mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca nişte cărbuni de foc aprinşi care ardeau; şi ceva ca nişte făclii* umbla încoace şi încolo printre aceste făpturi vii; focul acesta arunca o lumină strălucitoare, şi din el ieşeau fulgere. *Apoc. 4.5.

14. Făpturile vii însă, când alergau* şi se întorceau, erau ca fulgerul**. *Zah. 4.10. **Mat. 24.27.

15. Mă uitam la aceste făpturi vii şi iată că pe pământ, afară de făpturile vii, era o roată* la fiecare din cele patru feţe ale lor. *Cap. 10.9.

16. Înfăţişarea* acestor roţi şi materialul din care erau făcute păreau de hrisolit**, şi toate patru aveau aceeaşi întocmire. Înfăţişarea şi alcătuirea lor erau de aşa fel încât fiecare roată părea că este în mijlocul unei alte roţi. *Cap. 10.9,10. **Dan. 10.6.

17. Când mergeau*, alergau pe toate cele patru laturi ale lor şi nu se întorceau deloc în mersul lor. *Vers. 12.

18. Aveau nişte obezi de o înălţime înspăimântătoare, şi pe obezile lor cele patru roţi erau pline cu ochi* de jur împrejur. *Cap. 10.12. Zah. 4.10.

19. Când mergeau* făpturile vii, mergeau şi roţile pe lângă ele; şi când se ridicau făpturile vii de la pământ, se ridicau şi roţile. *Cap. 10.16,17.

20. Unde* le mâna duhul să meargă, acolo mergeau, încotro voia duhul; şi împreună cu ele se ridicau şi roţile, căci** duhul făpturilor vii era în roţi. *Vers. 12. **Cap. 10.17.

21. Când* mergeau făpturile vii, mergeau şi roţile; când se opreau ele, se opreau şi roţile; când se ridicau de pe pământ, se ridicau şi roţile; căci duhul făpturilor vii era în roţi. *Vers. 19,20. Cap. 10.71.

22. Deasupra capetelor făpturilor vii era ceva ca o întindere* a cerului care semăna cu cristalul strălucitor şi se întindea în aer, sus peste capetele lor. *Cap. 10.1.

23. Sub cerul acesta, aripile lor stăteau drepte, întinse una spre alta, şi mai aveau fiecare câte două aripi care le acopereau trupurile.

24. Când* umblau, am auzit vâjâitul

aripilor lor ca** vâjâitul unor ape mari
şi ca glasul† Celui Atotputernic. Când
mergeau, era un vuiet gălăgios ca al
unei oştiri; iar când se opreau, îşi
lăsau aripile în jos. *Cap. 10.5. **Cap. 43.2.
Dan. 10.6. Apoc. 1.15. †Iov 37.4,5. Ps. 29.3,4; 68.33.
25. Şi venea un vuiet care pornea de
deasupra cerului întins peste capetele
lor; iar când se opreau, îşi lăsau aripile
în jos.
26. Deasupra* cerului care era peste
capetele lor, era ceva ca** o piatră de
safir, în chipul unui scaun de domnie;
pe acest chip de scaun de domnie se
vedea ca un chip de om, care şedea pe
el. *Cap. 10.1. **Exod 24.10.
27. Am* mai văzut iarăşi o lucire de
aramă lustruită ca nişte foc, înăuntrul
căruia era omul acesta şi care strălucea
de jur împrejur; de la chipul rinichilor
lui până sus, şi de la chipul rinichilor
lui până jos, am văzut ca un fel de foc,
şi de jur împrejur era înconjurat cu o
lumină strălucitoare. *Cap. 8.2.
28. Ca înfăţişarea curcubeului* care
stă în nor într-o zi de ploaie, aşa era
şi înfăţişarea acestei lumini străluci-
toare care-l înconjura. Astfel** era
arătarea slavei Domnului. Când am
văzut-o, am† căzut cu faţa la pământ
şi am auzit glasul Unuia care vorbea.
*Apoc. 4.3; 10.1. **Cap. 3.23; 8.4. †Cap. 3.23.
Dan. 8.17. Fapt. 9.4. Apoc. 1.17.

2 1. El mi-a zis: „Fiul omului, stai* în
picioare, şi-ţi voi vorbi!“ *Dan. 10.11.
2. Cum mi-a vorbit aceste cuvinte, a
intrat* duh în mine şi m-a făcut să stau
pe picioare; şi am ascultat la Cel ce-mi
vorbea. *Cap. 3.24.
3. El mi-a zis: „Fiul omului, te trimit
la copiii lui Israel, la aceste „popoare
îndărătnice“ care s-au răzvrătit împo-
triva Mea; ei şi părinţii lor* au păcă-
tuit împotriva Mea, până în ziua de
azi. *Ier. 3.25. Cap. 20.18,21,30.
4. Da, copiii aceştia la care te trimit
sunt neruşinaţi* şi cu inima împietrită.
Tu să le spui: „Aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu!“ *Cap. 3.7.
5. Fie* că vor asculta, fie că nu vor
asculta – căci sunt o casă de îndă-
rătnici – vor şti** totuşi că în mijlocul
lor este un proroc.
*Cap. 3.11,26,27. **Cap. 33.33.
6. Tu, fiu al omului, să nu te* temi
de ei, nici să nu te sperii de cuvintele
lor; şi măcar că ei sunt nişte mără-
cini** şi spini lângă tine, şi măcar că
locuieşti împreună cu nişte scorpioni,
totuşi nu te teme† de cuvintele lor şi
nu te înspăimânta de feţele lor, căci
sunt†† o casă de îndărătnici.
*Ier. 1.8,17. Luca 12.4. **Isa. 9.18. Ier. 6.28. Mica 7.4. †Cap.
3.9. 1 Pet. 3.14. ††Cap. 3.9,26,27.
7. Ci să le spui* cuvintele Mele,
fie** că vor asculta, fie că nu vor
asculta; căci sunt nişte îndărătnici!
*Ier. 1.7,17. **Vers. 5.
8. Tu însă, fiul omului, ascultă ce-ţi
spun! Nu fi îndărătnic ca această casă
de îndărătnici! Deschide-ţi gura şi
mănâncă* ce-ţi voi da!“ *Apoc. 10.9.
9. M-am uitat, şi iată că o mână era
întinsă* spre mine şi ţinea o carte în
chip** de sul. *Ier. 1.9. Cap. 8.3. **Cap. 3.1.
10. A desfăşurat-o înaintea mea, şi era
scrisă şi pe dinăuntru şi pe din afară;
în ea erau scrise bocete, plângeri şi
gemete.

3 1. El mi-a zis: „Fiul omului,
mănâncă ce vei găsi înaintea ta,
mănâncă* sulul acesta şi du-te de vor-
beşte casei lui Israel!“ *Cap. 2.8,9.
2. Am deschis gura, şi mi-a dat să
mănânc sulul acesta.
3. El mi-a zis: „Fiul omului, hrăneşte-ţi
trupul şi umple-ţi măruntaiele cu sulul
acesta pe care ţi-l dau!“ – L-am
mâncat*, şi în gura mea a fost dulce ca
mierea**. *Ier. 15.16. Apoc. 10.9. **Ps. 19.10; 119.103.
4. El mi-a zis: „Fiul omului, du-te la
casa lui Israel şi spune-le cuvintele
Mele!
5. Căci nu eşti trimis la un popor cu o
vorbire încurcată şi cu o limbă greoaie,
ci la casa lui Israel;
6. nu la nişte popoare mari cu o vor-
bire încurcată şi cu o limbă greoaie,
ale căror cuvinte să nu le poţi pricepe.
Negreşit*, dacă te-aş trimite la ele,
te-ar asculta! *Mat. 11.21,23.
7. Dar casa lui Israel nu va voi să te
asculte, pentru că* nu vrea să M-asculte;
căci** toată casa lui Israel are fruntea
încruntată şi inima împietrită.
*Ioan 15.20. **Cap. 2.4.
8. Iată, îţi voi face faţa tot aşa de
aspră ca şi feţele lor, şi fruntea, tot aşa
de aspră ca fruntea lor.
9. Îţi voi face fruntea ca un diamant*,
mai aspră decât stânca. Nu te teme**
şi nu te speria de ei, căci sunt o casă
de îndărătnici!“
*Isa. 50.7. Ier. 1.18; 15.20. Mica 3.8. **Ier. 1.8,17. Cap. 2.6.
10. El mi-a zis: „Fiul omului, primeşte

în inima ta şi ascultă cu urechile tale
toate cuvintele pe care ţi le spun!
11. Du-te la prinşii de război, la
copiii poporului tău: vorbeşte-le şi, fie
că vor asculta, fie că nu vor asculta, să
le spui: „Aşa* vorbeşte Domnul Dum-
nezeu!“ *Vers. 27. Cap. 2.5,7.
12. Şi Duhul m-a* răpit şi am auzit
înapoia mea dârdâitul unui mare cutre-
mur de pământ: slava Domnului s-a
ridicat din locul ei.
*Vers. 11. Cap. 8.3. 1 Împ. 18.12. 2 Împ. 2.16. Fapt. 8.39.
13. Am auzit şi vâjâitul aripilor
făpturilor vii care se loveau una de
alta, uruitul roţilor de lângă ele şi
dârdâitul unui mare cutremur de
pământ.
14. Când m-a răpit* Duhul şi m-a luat,
mergeam amărât şi mânios, şi mâna**
Domnului apăsa tare peste mine.
*Vers. 12. Cap. 8.3. **2 Împ. 3.15. Cap. 1.3; 8.1; 37.1.
15. Am ajuns la Tel-Abib, la robii de
război care locuiau la râul Chebar, în
locul* unde se aflau; şi am rămas
acolo, înmărmurit în mijlocul lor,
şapte zile. *Iov 2.13. Ps. 137.1.
16. După şapte zile, cuvântul Dom-
nului mi-a vorbit astfel:
17. „Fiul* omului, te pun păzitor**
peste casa lui Israel. Când vei auzi un
cuvânt care va ieşi din gura Mea, să-i
înştiinţezi din partea Mea!
*Cap. 33.7-9. **Isa. 52.8; 56.10; 62.6. Ier. 6.17.
18. Când voi zice celui rău: „Vei muri
negreşit!“, dacă nu-l vei înştiinţa şi
nu-i vei spune, ca să-l întorci de la
calea lui cea rea şi să-i scapi viaţa,
acel om rău va muri* prin nelegiuirea
lui, dar îi voi cere sângele din mâna
ta! *Cap. 33.6. Ioan 8.21,24.
19. Dar dacă vei înştiinţa pe cel rău,
şi el tot nu se va întoarce de la răutatea
lui şi de la calea cea rea, va muri prin
nelegiuirea lui, dar tu îţi vei mântui*
sufletul! *Isa. 49.4,5. Fapt. 20.26.
20. Dacă un om neprihănit* se va
abate de la neprihănirea lui şi va face
ce este rău, îi voi pune un laţ înainte,
şi va muri. Dacă nu l-ai înştiinţat, va
muri prin păcatul lui şi nu i se va mai
pomeni neprihănirea în care a trăit,
dar îi voi cere sângele din mâna ta!
*Cap. 18.24; 33.12,13.
21. Dar dacă vei înştiinţa pe cel
neprihănit să nu păcătuiască, şi nu va
păcătui, va trăi, pentru că a primit
înştiinţarea, iar tu îţi vei mântui
sufletul!“
22. Şi mâna Domnului a venit* peste
mine acolo şi mi-a zis: „Scoală-te,
du-te în vale**, şi acolo îţi voi vorbi!“
*Vers. 14. Cap. 1.3. **Cap. 8.4.
23. M-am sculat şi m-am dus în vale;
şi iată că slava* Domnului s-a arătat
acolo aşa cum o văzusem** la râul
Chebar. Atunci am căzut† cu faţa la
pământ. *Cap. 1.28. **Cap. 1.1. †Cap. 1.28.
24. Duhul a intrat* în mine şi m-a
făcut să stau pe picioare. Şi Domnul
mi-a vorbit şi mi-a zis: „Du-te şi
închide-te în casă! *Cap. 2.2.
25. Căci iată, fiul omului, vor pune
peste* tine funii, cu care te vor lega ca
să nu mai poţi ieşi în mijlocul lor.
*Cap. 4.8.
26. Îţi voi lipi* limba de cerul gurii,
ca să rămâi mut şi să nu-i poţi mustra,
căci sunt** o casă de îndărătnici!
*Cap. 24.27. Luca 1.20,22. **Cap. 2.5-7.
27. Dar când* îţi voi vorbi, îţi voi
deschide gura ca să le spui: „Aşa**
vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Cine
vrea să asculte să asculte; cine nu
vrea, să n-asculte!“ Căci† sunt o casă
de îndărătnici!“
*Cap. 24.27; 33.22. **Vers. 11. †Vers. 9,26. Cap. 12.2,3.

Prorocie despre dărâmarea Ierusalimului

4 1. „Şi tu, fiul omului, ia o cără-
midă, pune-o înaintea ta şi sapă pe
ea cetatea Ierusalimului.
2. Înfăţişeaz-o împresurată, zideşte
întărituri în jurul ei, înconjoar-o cu un
şanţ de apărare, pune tabere de ostaşi
împrejurul ei şi ridică berbeci de fier
împotriva ei de jur împrejur.
3. Ia o tigaie de fier şi pune-o ca un zid
de fier între tine şi cetate; îndreaptă-ţi
faţa împotriva ei, ca să fie împresurată
şi s-o strâmtorezi. Acesta* să fie un
semn pentru casa lui Israel!
*Cap. 12.6,11; 24.24,27.
4. Apoi culcă-te pe coasta stângă şi
pune pe ea nelegiuirea casei lui Israel;
câte zile vei sta culcat pe coasta
aceasta, le vei purta nelegiuirea lor.
5. Îţi voi socoti un număr de zile
deopotrivă cu acela al anilor nele-
giuirii lor, şi anume trei sute nouăzeci
de zile, în care* să porţi nelegiuirea
casei lui Israel. *Num. 14.34.
6. După ce vei isprăvi aceste zile,
culcă-te a doua oară pe coasta dreaptă
şi poartă nelegiuirea casei lui Iuda
patruzeci de zile; îţi pun câte o zi
pentru fiecare an.
7. Apoi întoarce-ţi faţa şi braţul

dezgolit spre Ierusalimul împresurat
şi proroceşte împotriva lui.
8. Şi iată, voi pune* funii peste tine,
ca să nu poţi să te întorci de pe o
coastă pe alta, până nu vei împlini
zilele împresurării tale. *Cap. 3.25.
9. Ia-ţi şi grâu, orz, bob, linte, mei şi
alac, pune-le într-un vas şi fă pâine
din ele câte zile vei sta culcat pe
coastă: trei sute nouăzeci de zile să
mănânci din ele.
10. Hrana pe care o vei mânca, s-o
mănânci cu cântarul, şi anume câte
douăzeci de sicli pe zi: să mănânci din
ea din când în când.
11. Apa pe care o vei bea, o vei bea
cu măsură, şi anume câte o şesime de
hin; vei bea din ea din când în când.
12. Hrana s-o mănânci ca turte de
orz, pe care le vei coace în faţa lor cu
balegă de om.“
13. Şi Domnul a zis: „Aşa* îşi vor
mânca pâinea spurcată copiii lui Israel
printre neamurile printre care îi voi
izgoni.“ *Osea 9.3.
14. Eu am zis: „Ah*! Doamne Dum-
nezeule, iată, sufletul meu n-a fost
pângărit niciodată; din tinereţea mea
şi până acum, niciodată n-am mâncat
dintr-un dobitoc mort** sau sfâşiat şi
nici o carne necurată† n-a intrat în
gura mea.“ *Fapt. 10.14.
**Exod 22.31. Lev. 11.40; 17.15. †Deut. 14.3. Isa. 65.4.
15. El mi-a răspuns: „Ei bine, iată că
îţi dau balegă de bou în loc de balegă
omenească, şi-ţi vei face pâinea pe ea.“
16. El mi-a mai zis: „Fiul omului,
iată că voi sfărâma toiagul pâinii* la
Ierusalim, aşa că vor mânca pâine cu
cântarul** şi cu necaz şi vor bea apă†
cu măsură şi cu groază.
*Lev. 26.26. Ps. 105.16. Isa. 3.1. Cap. 5.16; 14.13. **Vers. 10.
Cap. 12.19. †Vers. 11.
17. Vor duce lipsă de pâine şi de apă,
se vor uimi unii de alţii şi se vor
sfârşi* din pricina nelegiuirii lor.“
*Lev. 26.39. Cap. 24.23.

5 1. „Şi tu, fiul omului, ia o sabie
ascuţită, ia-o ca brici de ras, şi
trece-o* peste cap şi barbă. Ia apoi o
cumpănă de cântărit şi împarte părul.
*Lev. 21.5. Isa. 7.20. Cap. 44.20.
2. O treime* din el arde-o în foc în
mijlocul cetăţii**, când se vor împlini
zilele† împresurării; o treime ia-o şi
taie-o cu sabia de jur împrejurul
cetăţii; iar o treime risipeşte-o în vânt,
căci voi trage sabia după ei.
*Vers. 12. **Cap. 4.1. †Cap. 4.8,9.
3. Totuşi* ia vreo câţiva peri din ei şi
strânge-i în poalele hainei tale.
*Ier. 40.6; 52.16.
4. Din aceştia să mai iei iarăşi vreo
câţiva, să-i arunci în foc şi să-i arzi* în
foc. Din ei va ieşi un foc împotriva
întregii case a lui Israel.“*Ier. 41.1,2, etc.; 44.14.
5. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Acesta este Ierusalimul! Eu îl pusesem
în mijlocul neamurilor, şi de jur împre-
jurul lui sunt ţări.
6. Dar el s-a răzvrătit împotriva
legilor şi poruncilor Mele şi s-a făcut
mai vinovat decât neamurile şi ţările
dimprejur; căci a nesocotit legile
Mele, n-a urmat poruncile Mele.“
7. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Pentru că aţi fost mai
îndărătnici decât neamurile care vă
înconjoară; pentru că n-aţi urmat
poruncile Mele şi n-aţi împlinit legile
Mele, şi n-aţi lucrat nici măcar după*
legile neamurilor care vă înconjoară –
*Ier. 2.10,11. Cap. 16.47.
8. din pricina aceasta, aşa zice
Domnul Dumnezeu: Iată, am necaz pe
tine şi voi aduce la îndeplinire în
mijlocul tău judecăţile Mele, sub ochii
neamurilor.
9. Din pricina tuturor urâciunilor
tale, îţi voi face* ce n-am mai făcut
niciodată şi nici nu voi mai face
vreodată. *Plân. 4.6. Dan. 9.12. Amos 3.2.
10. De aceea, părinţii vor mânca* pe
copiii lor în mijlocul tău, şi copiii vor
mânca pe părinţii lor; Îmi voi împlini
judecăţile împotriva ta şi voi risipi**
în toate vânturile pe toţi cei ce vor mai
rămâne din tine. *Lev. 26.29.
Deut. 28.53. 2 Împ. 6.29. Ier. 19.9. Plân. 2.20; 4.10. **Lev.
26.33. Deut. 28.64. Vers. 12. Cap. 12.14. Zah. 2.6.
11. De aceea, pe viaţa Mea! – zice
Domnul Dumnezeu. – Pentru că Mi-ai
pângărit* Locaşul Meu cel Sfânt cu
toţi idolii şi toate urâciunile** tale, şi
Eu Îmi voi întoarce ochii de la tine;
ochiul Meu† va fi fără milă şi nu Mă
voi îndura. *2 Cron. 36.14. Cap. 7.20;
8.5, etc.; 23.38. **Cap. 11.21. †Cap. 7.4,9; 8.18; 9.10.
12. O treime* din locuitorii tăi va
muri de ciumă şi va fi nimicită de
foamete în mijlocul tău; o treime va
cădea ucisă de sabie în jurul tău; şi o
treime o voi risipi** în toate vânturile
şi voi scoate sabia† după ei.
*Ier. 15.2; 21.9. Vers. 2. Cap. 6.12. **Ier. 9.16. Vers. 2,10.
Cap. 6.8. †Lev. 26.33. Vers. 2. Cap. 12.14.
13. Îmi voi potoli* astfel mânia, Îmi
voi domoli** astfel urgia cu ei şi Mă†

voi răzbuna, ca să ştie†† că Eu, Domnul,
am vorbit în mânia Mea, vărsându-Mi
urgia peste ei. *Plân. 4.11. Cap. 6.12;
7.8. **Cap. 21.17. †Deut. 32.36. Isa. 1.24. ††Cap. 36.6; 38.19.
14. Te voi preface* într-un pustiu, te
voi face de ocară printre neamurile
care te înconjoară, înaintea tuturor
trecătorilor. *Lev. 26.31,32. Neem. 2.47.
15. Vei ajunge de ocară* şi de ruşine,
vei fi o pildă şi o groază pentru
neamurile care te înconjoară, când voi
aduce la îndeplinire judecăţile Mele
împotriva ta, cu mânie, cu urgie şi
cu** pedepse aspre – Eu, Domnul, o
spun – când voi arunca† împotriva lor
săgeţile nimicitoare ale foametei care
dau moartea şi pe care le voi trimite să
vă nimicească. *Deut. 28.37. 1 Împ. 9.7.
Ps. 79.4. Ier. 24.9. Plân. 2.15. **Cap. 25.17. †Deut. 32.23,24.
16. Căci la nenorocirile voastre voi mai
adăuga şi foametea şi vă voi sfărâma
toiagul* pâinii. *Lev. 26.26. Cap. 4.16; 14.13.
17. Voi trimite împotriva voastră nu
numai foametea, ci şi fiarele* sălbatice
care vă vor lăsa fără copii. Ciuma** şi
vărsarea de sânge vor trece prin mij-
locul tău: voi aduce peste tine şi sabia.
Eu, Domnul, vorbesc.“ *Lev. 26.22.
Deut. 32.24. Cap. 14.21; 33.27; 34.25. **Cap. 38.22.

6 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
2. „Fiul omului*, întoarce-ţi faţa spre
munţii** lui Israel, proroceşte împo-
triva lor *Cap. 20.46; 21.2; 25.2. **Cap. 36.1.
3. şi zi: „Munţi ai lui Israel, ascultaţi
cuvântul Domnului Dumnezeu! Aşa
vorbeşte Domnul Dumnezeu către munţi
şi dealuri, către văgăuni şi văi: „Iată,
voi aduce sabia împotriva voastră şi
vă voi nimici* înălţimile. *Lev. 26.30.
4. Altarele voastre vor fi pustiite,
stâlpii voştri închinaţi soarelui vor fi
sfărâmaţi şi voi face* ca morţii voştri
să cadă înaintea idolilor voştri. *Lev. 26.30.
5. Voi pune trupurile moarte ale
copiilor lui Israel înaintea idolilor lor
şi vă voi risipi oasele în jurul altarelor
voastre.
6. Pretutindeni pe unde locuiţi, cetă-
ţile vă vor fi nimicite, şi înălţimile,
pustiite; altarele voastre vor fi surpate
şi părăsite, idolii voştri vor fi sfărâ-
maţi şi vor pieri, stâlpii voştri închi-
naţi soarelui vor fi tăiaţi, şi lucrările
voastre, nimicite.
7. Morţii vor cădea în mijlocul
vostru, şi veţi şti* că Eu sunt Domnul.
*Vers. 13. Cap. 7.4,9; 11.10,12; 12.15.
8. Dar* voi lăsa câteva rămăşiţe
dintre voi, care vor scăpa de sabie
printre neamuri, când veţi fi risipiţi în
felurite ţări. *Ier. 44.28. Cap. 5.2,12; 12.16; 14.22.
9. Şi cei ce vor scăpa din voi îşi vor
aduce aminte de Mine printre neamu-
rile unde vor fi robi, pentru că le voi
zdrobi* inima preacurvară şi necre-
dincioasă şi ochii** care au curvit
după idolii lor. Atunci le va fi scârbă†
de ei înşişi, din pricina mişeliilor pe
care le-au făcut, din pricina tuturor
urâciunilor lor.
*Ps. 78.40. Isa. 7.13; 43.24; 63.10. **Num. 15.39. Cap.
20.7,24. †Lev. 26.39. Iov 42.6. Cap. 20.43; 36.31.
10. Şi vor şti că Eu sunt Domnul şi că
nu degeaba i-am ameninţat că le voi
trimite toate aceste rele.“
11. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Bate din mâini*, dă din picioare şi zi:
„Vai!“ pentru toate urâciunile cele rele
ale casei lui Israel care va** cădea
lovită de sabie, de foamete şi de
ciumă. *Cap. 21.14. **Cap. 5.12.
12. Cine va fi departe va muri de
ciumă, şi cine va fi aproape va cădea
ucis de sabie; iar cine va rămâne şi va
fi împresurat va pieri de foame. Aşa*
Îmi voi potoli urgia asupra lor.
*Cap. 5.13.
13. Şi veţi şti* că Eu sunt Domnul,
când morţii lor vor fi în mijlocul
idolilor lor, împrejurul altarelor lor, pe
orice deal înalt**, pe toate vârfurile†
munţilor, sub†† orice copac verde, sub
orice stejar stufos, acolo unde aduceau
tămâie cu miros plăcut tuturor idolilor
lor. *Vers. 7. **Ier. 2.20. †Osea 4.13. ††Isa. 57.5.
14. Îmi voi întinde* mâna împotriva
lor şi voi face ţara deşartă şi pustie, de
la pustiu până la Dibla**, pretutindeni
unde locuiesc. Şi vor şti că Eu sunt
Domnul.“ *Isa. 5.25. **Num. 33.46. Ier. 48.22.

7 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
2. „Şi tu, fiul omului, ascultă: Aşa
vorbeşte Domnul Dumnezeu despre
ţara lui Israel: „Vine sfârşitul*, vine
sfârşitul peste cele patru margini ale
ţării! *Vers. 3,6. Amos 8.2. Mat. 24.6,13,14.
3. Acum vine sfârşitul peste tine; Îmi
voi trimite mânia împotriva ta, te voi
judeca* după faptele tale. Şi te voi
pedepsi pentru toate urâciunile tale.
*Vers. 8,9.
4. Ochiul Meu va fi fără milă* pentru
tine şi nu Mă voi îndura, ci te voi

pedepsi după faptele tale, cu toate că urâciunile tale vor fi în mijlocul tău şi ar trebui să te ajute. Şi veţi şti** că Eu sunt Domnul."

*Vers. 9. Cap. 5.11; 8.18; 9.10. **Vers. 27. Cap. 6.7; 12.20.

5. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, vine o nenorocire, o nenorocire nemaipomenită!

6. Vine sfârşitul, vine sfârşitul; se trezeşte împotriva ta! Iată că a şi venit!

7. Îţi vine rândul*, locuitor al ţării! Vine vremea**, se apropie ziua de necaz şi nu de bucurie pe munţi!

*Vers. 10. **Vers. 12. Ţef. 1.14,15.

8. Acum Îmi voi vărsa în curând urgia* peste tine, Îmi voi potoli mânia peste tine; te voi judeca** după faptele tale şi te voi pedepsi pentru toate minciunile tale. *Cap. 20.8,21. **Vers. 3.

9. Ochiul Meu* va fi fără milă şi nu Mă voi îndura; te voi pedepsi după faptele tale, măcar că urâciunile tale vor fi în mijlocul tău şi ar trebui să te ajute. Şi veţi şti** că Eu sunt Domnul, cel ce loveşte! *Vers. 4. **Vers. 4.

10. Iată ziua! Iat-o că vine! Îţi vine* rândul! Înfloreşte toiagul, odrăsleşte mândria! *Vers. 7.

11. Silnicia* s-a înălţat ca să slujească de toiag răutăţii; nu mai rămâne nimic din ei, nici din gloata lor gălăgioasă, nici din bogăţia lor! Şi nimeni** nu-i boceşte!

*Ier. 6.7. **Ier. 16.5,6. Cap. 24.16,22.

12. Vine vremea*, se apropie ziua! Să nu se bucure cumpărătorul, să nu se mâhnească vânzătorul! Căci izbucneşte mânia împotriva întregii lor mulţimi.

*Vers. 7.

13. Nu, vânzătorul nu va mai căpăta înapoi ce a vândut, chiar dacă ar mai fi printre cei vii; căci prorocia împotriva întregii lor mulţimi nu va fi schimbată, şi din pricina nelegiuirii lui nici unul nu-şi va păstra viaţa.

14. Sună trâmbiţa, totul este gata, dar nimeni nu merge la luptă; căci urgia Mea izbucneşte împotriva întregii lor mulţimi.

15. Afară* bântuie sabia, în casă ciuma şi foametea! Cine este la câmp va muri de sabie, iar cine este în cetate va fi mâncat de foamete şi ciumă.

*Deut. 32.25. Plân. 1.20. Cap. 5.12.

16. Fugarii* lor, când scapă, stau pe munţi ca nişte porumbei ai văilor, văitându-se toţi, fiecare de nelegiuirea lui. *Cap. 6.8.

17. Mâinile* tuturor au slăbit, şi genunchii tuturor se topesc ca apa.

*Isa. 13.7. Ier. 6.24. Cap. 21.7.

18. Se încing* cu saci şi-i apucă** groaza. Toate feţele sunt acoperite de ruşine şi toate capetele sunt rase.

*Isa. 3.24; 15.2,3. Ier. 48.37. Amos 8.10. **Ps. 55.5.

19. Îşi vor arunca argintul pe uliţe, şi aurul lor le va fi o scârbă. Argintul* sau aurul lor nu poate să-i scape în ziua urgiei Domnului; nu poate nici să le sature sufletul, nici să le umple măruntaiele; căci el i-a aruncat** în nelegiuirea lor.

*Prov. 11.4. Ţef. 1.18. **Cap. 14.3,4; 44.12.

20. Se făleau cu podoaba lor măreaţă, şi cu ea au făcut* icoanele urâciunilor lor, ale idolilor lor. De aceea le-o voi preface în scârbă pentru ei. *Ier. 7.30.

21. O voi da de jaf în mâinile străinilor şi ca pradă nelegiuiţilor pământului ca s-o pângărească.

22. Îmi voi întoarce faţa de la ei şi Mi se va pângări Locaşul Meu cel Sfânt; da, prădătorii vor pătrunde în el şi-l vor pângări.

23. Pregătiţi lanţurile! Căci ţara* este plină de omoruri, şi cetatea este plină de silnicie. *2 Împ. 21.16. Cap. 9.9; 11.6.

24. Voi aduce popoarele cele mai rele ca să pună mâna pe casele lor; voi pune capăt mândriei celor puternici, şi sfintele lor locaşuri vor fi pângărite.

25. Vine prăpădul! – Ei caută scăpare, dar scăpare nu-i!

26. Vine nenorocire peste* nenorocire, zvon după zvon. – Ei cer** vedenii prorocilor; dar preoţii nu mai cunosc Legea, şi bătrânii nu mai pot da sfaturi.

*Deut. 32.23. Ier. 4.20. **Ps. 74.9. Plân. 2.9. Cap. 20.1,3.

27. Împăratul jeleşte, voievodul se înspăimântă, şi mâinile poporului ţării tremură. Le voi face după umbletele lor, îi voi judeca după cuviinţă, şi vor şti* că Eu sunt Domnul." *Vers. 4.

8 1. În al şaselea an, în ziua a cincea a lunii a şasea, pe când şedeam în casă, şi bătrânii* lui Iuda şedeau înaintea mea, mâna** Domnului Dumnezeu a căzut peste mine.

*Cap. 14.1; 20.1; 33.31. **Cap. 1.3; 3.22.

2. M-am uitat* şi iată că era un chip care avea o înfăţişare de om; de la coapse în jos era foc, şi de la coapse în sus era ceva strălucitor ca nişte aramă** lustruită. *Cap. 1.26,27. **Cap. 1.4.

3. El a întins* ceva ca o mână şi m-a apucat de zulufii capului. Duhul m-a răpit** între pământ şi cer şi m-a† dus, în vedenii dumnezeieşti, la Ierusalim, la uşa porţii de la curtea dinăuntru, care caută spre miazănoapte, unde era locul†† idolului geloziei care stârnea*† gelozia Domnului.
*Dan. 5.5. **Cap. 3.15. †Cap. 11.1,24; 40.2. ††Ier. 7.30; 32.34. Cap. 5.11. *†Deut. 32.16,21.
4. Şi iată că slava Dumnezeului lui Israel era acolo, aşa cum o văzusem* în vale. *Cap. 1.28; 3.22,23.
5. El mi-a zis: „Fiul omului, ia ridică ochii spre miazănoapte!“ Am ridicat ochii spre miazănoapte; iată că idolul acesta al geloziei era la miazănoapte de poarta altarului, la intrare.
6. Şi El mi-a zis: „Fiul omului, vezi ce fac ei? Vezi tu marile urâciuni pe care le săvârşeşte aici casa lui Israel ca să Mă depărteze de Sfântul Meu Locaş? Dar vei mai vedea şi alte urâciuni şi mai mari!“
7. Atunci m-a dus la poarta curţii. M-am uitat şi iată că era o gaură în perete!
8. Şi mi-a zis: „Fiul omului, ia sapă în perete!“ Am săpat în zid şi iată că era o uşă.
9. Şi mi-a zis: „Intră şi vezi urâciunile cele rele pe care le săvârşesc ei aici!“
10. Am intrat şi m-am uitat; şi iată că erau tot felul de chipuri de târâtoare şi de dobitoace urâcioase şi toţi idolii casei lui Israel zugrăviţi pe perete de jur împrejur.
11. Înaintea acestor idoli stăteau şaptezeci de oameni din bătrânii casei lui Israel, în mijlocul cărora era Iaazania, fiul lui Şafan; fiecare din ei avea o cădelniţă în mână şi se înălţa un nor gros de tămâie.
12. Şi El mi-a zis: „Fiul omului, vezi ce fac în întuneric bătrânii casei lui Israel, fiecare în odaia lui plină de chipuri? Căci ei zic: „Nu ne vede* Domnul; a părăsit Domnul ţara aceasta!“
*Cap. 9.9.
13. Şi mi-a zis: „Vei mai vedea şi alte urâciuni mari pe care le săvârşesc ei!“
14. Şi m-a dus la intrarea porţii Casei Domnului dinspre miazănoapte. Şi iată că acolo stăteau nişte femei care plângeau pe Tamuz.
15. Şi El mi-a zis. „Vezi, fiul omului? Vei mai vedea şi alte urâciuni mai mari decât acestea!“
16. Şi m-a dus în curtea dinăuntru a Casei Domnului. Şi iată că la uşa Templului Domnului, între pridvor* şi altar, erau aproape douăzeci şi cinci** de oameni, cu spatele† întors spre Templul Domnului şi cu faţa spre răsărit; şi se închinau înaintea soarelui†† spre răsărit.
*Ioel 2.17. **Cap. 11.1. †Ier. 2.27; 32.33. ††Deut. 4.19. 2 Împ. 23.5,11. Iov 31.26. Ier. 44.17.
17. Şi El mi-a zis: „Vezi, fiul omului? Este prea puţin oare pentru casa lui Iuda că săvârşesc ei urâciunile pe care le săvârşesc aici? Trebuia să mai umple şi ţara cu silnicie* şi să nu înceteze să Mă mânie? Iată că ei îşi apropie ramura de nas! *Cap. 9.9.
18. De aceea* şi Eu voi lucra cu urgie; ochiul Meu** va fi fără milă şi nu Mă voi îndura; chiar dacă vor striga† în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta.“
*Cap. 5.13; 16.42; 24.13. **Cap. 5.11; 7.4,9; 9.5,10. †Prov. 1.28. Isa. 1.15. Ier. 11.11; 14.12. Mica 3.4. Zah. 7.13.

9 1. Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele: „Apropiaţi-vă, voi care trebuie să pedepsiţi cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână!“
2. Şi iată că au venit şase oameni de pe drumul porţii de sus, dinspre miazănoapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lor era un* om îmbrăcat într-o haină de in şi cu o călimară la brâu. Au venit şi s-au aşezat lângă altarul de aramă.
*Lev. 16.4. Cap. 10.2,6,7. Apoc. 15.6.
3. Slava* Dumnezeului lui Israel s-a ridicat de pe heruvimul pe care era şi s-a îndreptat spre pragul Casei; şi el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de in şi care avea călimara la brâu. *Cap. 3.23; 8.4; 10.4,18; 11.22,23.
4. Domnul i-a zis: „Treci prin mijlocul cetăţii, prin mijlocul Ierusalimului, şi fă un* semn pe fruntea oamenilor care suspină** şi gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârşesc acolo.“
*Exod 12.7. Apoc. 7.3; 9.4; 13.16,17; 20.4. **Ps. 119.53,136. Ier. 13.17. 2 Cor. 12.21. 2 Pet. 2.8.
5. Iar celorlalţi le-a zis în auzul meu: „Treceţi după el în cetate şi loviţi; ochiul vostru* să fie fără milă şi să nu vă înduraţi! *Vers. 10. Cap. 5.11.
6. Ucideţi* şi nimiciţi pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii şi pe

femei; dar să nu vă atingeţi** de nici
unul din cei ce au semnul pe frunte!
Începeţi† însă cu Locaşul Meu cel
Sfânt!“ Ei†† au început cu bătrânii care
erau înaintea Templului. *2 Cron. 36.17.
**Apoc. 9.4. †Ier. 25.28. 1 Pet. 4.17. ††Cap. 8.11,12,16.
7. Şi El le-a zis: „Spurcaţi Casa şi
umpleţi curţile cu morţi!... Ieşiţi...“ Ei
au ieşit şi au început să ucidă în
cetate.
8. Pe când ucideau ei astfel, şi eu
stăteam încă singur acolo, am* căzut cu
faţa la pământ şi am strigat: „Ah**!
Doamne Dumnezeule, vrei să nimiceşti
oare tot ce a mai rămas din Israel, vărs-
ându-Ţi urgia asupra Ierusalimului?“
*Num. 14.5; 16.4,22,45. Ios. 7.6. **Cap. 11.13.
9. El mi-a răspuns: „Nelegiuirea casei
lui Israel şi Iuda este mare, peste
măsură de mare! Ţara este plină* de
omoruri, şi cetatea este plină de
nedreptate; căci ei zic: „Domnul** a
părăsit ţara şi Domnul† nu vede nimic!“
*2 Împ. 21.16. Cap. 8.17. **Cap. 8.12. †Ps. 10.11. Isa. 29.15.
10. De aceea şi Eu* voi fi fără milă
şi nu Mă voi îndura, ci voi face** să
cadă asupra capului lor faptele lor.“
*Cap. 5.11; 7.4; 8.18. **Cap. 11.21.
11. Şi iată că omul cel îmbrăcat în
haina de in şi care avea călimara la
brâu a adus următorul răspuns: „Am
făcut ce mi-ai poruncit!“

10 1. M-am uitat, şi iată că pe cerul*
care era deasupra capului heru-
vimilor era ceva ca o piatră de safir;
deasupra lor se vedea ceva asemănător
cu un chip de scaun de domnie.
*Cap. 1.22,26.
2. Şi Domnul a zis* omului aceluia
îmbrăcat în haine de in: „Vâră-te între
roţile de sub heruvimi, umple-ţi mâi-
nile cu** cărbunii aprinşi care sunt
între heruvimi şi împrăştie-i† peste
cetate!“ Şi el s-a vârât între roţi sub
ochii mei. *Cap. 9.2,3. **Cap. 1.13. †Apoc. 8.5.
3. Heruvimii stăteau în partea dreaptă
a Casei, când s-a vârât omul acela
între roţi, iar norul a umplut curtea
dinăuntru.
4. Atunci slava* Domnului s-a ridicat
de pe heruvimi şi s-a îndreptat spre
pragul Casei, aşa încât Templul s-a
umplut** de nor, şi curtea s-a umplut
de strălucirea slavei Domnului.
*Vers. 18. Cap. 1.28; 9.3. **1 Împ. 8.10,11. Cap. 43.5.
5. Vâjâitul* aripilor heruvimilor s-a
auzit până la curtea de afară ca glasul**
Dumnezeului celui Atotputernic când
vorbeşte. *Cap. 1.24. **Ps. 29.3,etc.
6. Când a poruncit deci omului
aceluia îmbrăcat în haina de in să ia
foc dintre roţi, dintre heruvimi, omul
acesta s-a dus şi s-a aşezat lângă roţi.
7. Atunci un heruvim a întins mâna
între heruvimi, spre focul care era
între heruvimi; a luat foc şi l-a pus în
mâinile omului aceluia îmbrăcat cu
haina de in. Şi omul acesta l-a luat şi
a ieşit afară.
8. La heruvimi se vedea ceva* ca o
mână de om sub aripile lor.
*Vers. 21. Cap. 1.8.
9. M-am uitat, şi iată* că lângă heru-
vimi erau patru roţi; o roată lângă un
heruvim, şi o roată lângă celălalt heru-
vim; dar roţile acestea străluceau ca o
piatră de** hrisolit. *Cap. 1.15. **Cap. 1.16.
10. După înfăţişare, toate cele patru
roţi aveau acelaşi chip; fiecare roată
părea că este în mijlocul altei roţi.
11. Când* mergeau, mergeau de cele
patru laturi ale lor şi nu se învârteau
în mers, ci mergeau încotro mergea
capul, fără să se învârtească în mersul
lor. *Cap. 1.17.
12. Tot trupul heruvimilor, spatele
lor, mâinile lor şi aripile lor erau
pline de ochi ca şi cele patru roţi
dimprejur.
13. Am auzit cu urechile mele că
roţile* erau chemate: „roţi învârti-
toare“. *Cap. 1.18.
14. Fiecare* avea patru feţe; faţa celui
dintâi era o faţă de heruvim; faţa celui
de-al doilea, o faţă de om; a celui de-al
treilea, o faţă de leu; şi a celui de-al
patrulea, o faţă de vultur. *Cap. 1.6,10.
15. Şi heruvimii s-au ridicat. Erau
făpturile vii* pe care le văzusem lângă
râul Chebar. *Cap. 1.5.
16. Când* mergeau heruvimii, mergeau
şi roţile cu ei, şi când îşi întindeau
heruvimii aripile ca să se înalţe de la
pământ, nici roţile nu se depărtau de
ei. *Cap. 1.19.
17. Când* se opreau ei, se opreau şi
ele, şi când se înălţau ei, se înălţau şi
ele cu ei, căci duhul făpturilor vii era
în ele. *Cap. 1.12,20,21.
18. Slava* Domnului a plecat** din
pragul Templului şi s-a aşezat pe
heruvimi. *Vers. 4. **Osea 9.12.
19. Heruvimii* şi-au întins aripile şi
s-au înălţat de pe pământ sub ochii

mei; când au plecat ei, au plecat şi
roţile cu ei. S-au oprit la intrarea
porţii Casei Domnului spre răsărit; şi
slava Dumnezeului lui Israel era sus
deasupra lor. *Cap. 11.22.
20. Erau făpturile vii* pe care le
văzusem sub Dumnezeul lui Israel,
lângă** râul Chebar, şi am băgat de
seamă că erau heruvimi.
*Vers. 15. Cap. 1.22. **Cap. 1.1.
21. Fiecare* avea patru feţe, fiecare
avea patru aripi, şi sub aripile lor era
ceva** ca o mână de om.
*Vers. 14. Cap. 1.6. **Vers. 8. Cap. 1.8.
22. Dar feţele lor erau ca* cele pe care
le văzusem la râul Chebar, cu aceeaşi
înfăţişare: erau tot ei. Fiecare** mergea
drept înainte. *Cap. 1.10. **Cap. 1.12.

11 1. Duhul* m-a răpit şi m-a dus la
poarta de răsărit** a Casei Dom-
nului, care caută spre răsărit. Şi iată că la
intrarea porţii† erau douăzeci şi cinci
de oameni; şi în mijlocul lor am văzut
pe Iaazania, fiul lui Azur, şi pe Pelatia,
fiul lui Benaia, căpeteniile poporului.
*Vers. 24. Cap. 3.12,14; 8.3. **Cap. 10.19. †Cap. 8.16.
2. Şi Domnul mi-a zis: „Fiul omului,
aceştia sunt oamenii care fac planuri
nelegiuite şi dau sfaturi rele în cetatea
aceasta!
3. Ei zic: „Nu este încă vremea*
potrivită ca să zidim case! Cetatea**
este cazanul, şi noi suntem carnea.“
*Cap. 12.22,27. 2 Pet. 3.4. **Ier. 1.13. Cap. 24.3, etc.
4. De aceea proroceşte împotriva lor,
proroceşte, fiul omului!“
5. Atunci Duhul Domnului* a căzut
peste mine şi mi-a zis: „Spune: „Aşa
vorbeşte Domnul: „Astfel vorbiţi voi,
casa lui Israel! Şi ce vă vine în gând,
ştiu foarte bine! *Cap. 2.2; 3.24.
6. Aţi făcut o mulţime* de omoruri în
cetatea aceasta şi aţi umplut uliţele cu
cei ucişi.“ *Cap. 7.23; 22.3,4.
7. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Morţii voştri*, pe care
i-aţi întins în mijlocul cetăţii acesteia,
sunt carnea, şi ea este cazanul; dar
voi** veţi fi scoşi afară din ea.
*Cap. 24.3,6,10,11. Mica 3.3. **Vers. 9.
8. Vă temeţi de sabie, dar Eu voi
aduce sabie peste voi, zice Domnul
Dumnezeu.
9. Vă voi scoate din cetatea aceasta,
vă voi da în mâinile străinilor şi voi
împlini* judecăţile Mele împotriva
voastră! *Cap. 5.8.
10. Veţi cădea* loviţi de sabie, vă
voi judeca** la hotarul lui Israel, şi
veţi şti† că Eu sunt Domnul.
*2 Împ. 25.19-21. Ier. 39.6; 52.10. **1 Împ. 8.65. 2 Împ.
14.25. †Ps. 9.16. Cap. 6.7; 13.9,14,21,23.
11. Cetatea aceasta* nu va fi cazanul
vostru, şi voi nu veţi fi carnea din el:
ci la hotarul lui Israel vă voi judeca!
*Vers. 3.
12. Şi veţi şti* că Eu sunt Domnul,
ale cărui porunci nu le-aţi urmat şi ale
cărui legi nu le-aţi împlinit, ci aţi**
lucrat după obiceiurile neamurilor
care vă înconjoară.“ *Vers. 10.
**Lev. 18.3,24, etc. Deut. 12.30,31. Cap. 8.10,14,16.
13. Pe când proroceam eu, a murit
Pelatia*, fiul lui Benaia. Eu am**
căzut cu faţa la pământ şi am strigat cu
glas tare: „Ah! Doamne Dumnezeule,
vrei să nimiceşti Tu şi ce a mai rămas
din Israel?“ *Vers. 1. Fapt. 5.5. **Cap. 9.8.
14. Şi cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
15. „Fiul omului, fraţii tăi, da, fraţii
tăi cei din robie şi toată casa lui Israel
sunt aceia despre care zic locuitorii
Ierusalimului: „Ei sunt departe de
Domnul, ţara ne-a fost dată nouă în
stăpânire!...“
16. De aceea spune despre ei: „Aşa
vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Dacă-i
ţin depărtaţi printre neamuri, dacă
i-am risipit în felurite ţări, totuşi
le-am fost* un Templu pentru câtăva
vreme în ţara în care au venit.“
*Ps. 90.1; 91.9. Isa. 8.14.
17. De aceea să le spui: „Aşa
vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Vă voi
strânge* din mijlocul popoarelor, vă
voi aduna iarăşi din ţările în care
sunteţi risipiţi şi vă voi da ţara lui
Israel.“ *Ier. 24.5. Cap. 28.25; 34.13; 36.24.
18. Şi când vor veni în ea, vor scoate*
de acolo toţi idolii şi toate urâciunile.
*Cap. 37.23.
19. Le voi* da o altă inimă şi voi
pune un duh nou** în voi. Voi lua din
trupul lor inima† de piatră şi le voi da
o inimă de carne,
*Ier. 32.39. Cap. 36.26,27. Ţef. 3.9. **Ps. 51.10. Ier. 31.33;
32.39. Cap. 18.31. †Zah. 7.12.
20. ca să urmeze* poruncile Mele, să
păzească şi să împlinească legile
Mele; şi ei vor fi poporul** Meu, iar
Eu voi fi Dumnezeul lor.
*Ps. 105.45. **Ier. 24.7. Cap. 14.11; 36.28; 37.27.
21. Dar acelora a căror inimă simte
plăcere faţă de idolii şi urâciunile lor,
le voi* întoarce faptele asupra capului
lor, zice Domnul Dumnezeu.“
*Cap. 9.10; 22.31.

22. După aceea, heruvimii şi-au întins* aripile, însoţiţi de roţi, şi slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor. *Cap. 1.19; 10.19.
23. Slava* Domnului s-a înălţat din mijlocul cetăţii şi s-a aşezat pe muntele** de la răsăritul† cetăţii.
*Cap. 8.4; 9.3; 10.4,18; 43.4. **Zah. 14.4. †Cap. 43.2.
24. Pe mine însă m-a răpit* Duhul şi m-a dus iarăşi, în vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, în Haldeea, la prinşii de război. Şi astfel vedenia pe care o avusesem a pierit de la mine. *Cap. 8.3.
25. Apoi am spus prinşilor de război toate lucrurile pe care mi le descoperise Domnul.

Robia lui Zedechia şi risipirea poporului

12 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, tu locuieşti în mijlocul unei case de îndărătnici*, care au ochi** să vadă, şi nu văd, urechi de auzit, şi n-aud; căci† sunt o casă de răzvrătiţi. *Cap. 2.3,6-8; 3.26,27. **Isa. 6.9; 42.20. Ier. 5.21. Mat. 13.13,14. †Cap. 2.5.
3. De aceea, fiul omului, pregăteşte-ţi lucrurile de călătorie şi pleacă ziua sub ochii lor! Pleacă, în faţa lor, din locul unde eşti şi du-te în alt loc: poate că vor vedea că sunt o casă de îndărătnici.
4. Scoate-ţi lucrurile, ca nişte lucruri de călătorie, ziua, sub ochii lor; dar pleacă seara în faţa lor, cum pleacă cei ce se duc în robie.
5. Să spargi zidul sub ochii lor şi să-ţi scoţi lucrurile pe acolo.
6. Să le pui pe umăr sub ochii lor, să le scoţi afară pe negură, să-ţi acoperi faţa şi să nu te uiţi la pământ; căci vreau să fii un semn* pentru casa lui Israel.“ *Vers. 11. Isa. 8.18. Cap. 4.3; 24.24.
7. Am făcut cum mi se poruncise: mi-am scos lucrurile ziua ca pentru călătorie, seara am spart zidul cu mâna şi le-am scos pe negură, şi le-am pus pe umăr în faţa lor.
8. Dimineaţa însă cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
9. „Fiul omului, nu ţi-a zis casa lui Israel, această casă* de îndărătnici: „Ce** faci?“? *Cap. 2.5. **Cap. 17.12; 24.19.
10. Spune-le: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Prorocia* aceasta priveşte pe domnul care este la Ierusalim şi pe toată casa lui Israel care se află acolo.“ *Mal. 1.1.
11. Spune: „Eu sunt un semn* pentru voi! Cum am făcut eu, aşa li se va face şi lor: se vor duce** într-o ţară străină în robie. *Vers. 6. **2 Împ. 25.4,5,7.
12. Domnitorul* care este în mijlocul lor îşi va pune lucrurile pe umăr şi va pleca pe negură; vor sparge zidul ca să-l scoată afară; îşi va acoperi faţa, ca să nu vadă pământul cu ochii. *Ier. 39.4.
13. Îmi voi întinde mreaja* peste el şi va fi prins în laţul Meu; îl voi duce** la Babilon, în ţara haldeilor; dar nu-i va vedea şi va muri acolo.
*Iov 19.6. Ier. 52.9. Plân. 1.13. Cap. 17.20. **2 Împ. 25.7. Ier. 52.11. Cap. 17.16.
14. Pe toţi cei ce stau în jurul lui şi îi sunt de ajutor şi pe toate oştile lui, îi voi risipi* în toate vânturile şi voi scoate** sabia după ei.
*2 Împ. 25.4,5. Cap. 5.10. **Cap. 5.2,12.
15. Atunci vor şti* că Eu sunt Domnul, când îi voi împrăştia printre neamuri şi îi voi risipi în felurite ţări.
*Ps. 9.16. Vers. 16,20. Cap. 6.7,14; 11.10.
16. Dar voi lăsa* din ei vreo câţiva oameni care vor scăpa de sabie, de foamete şi de ciumă ca să istorisească toate urâciunile lor printre neamurile la care vor merge şi să ştie că Eu sunt Domnul.“ *Cap. 6.8-10.
17. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
18. „Fiul omului, îţi vei mânca* pâinea tremurând şi îţi vei bea apa cu nelinişte şi groază. *Cap. 4.16.
19. Spune poporului din ţară: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu despre locuitorii Ierusalimului din ţara lui Israel: „Ei îşi vor mânca pâinea cu nelinişte şi îşi vor bea apa cu groază; căci ţara le va fi jefuită* de tot ce are, din pricina silniciei** tuturor celor ce o locuiesc. *Zah. 7.14. **Ps. 107.34.
20. Cetăţile pline cu popor vor fi nimicite, şi ţara va fi pustiită, ca să ştiţi că Eu sunt Domnul.“
21. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
22. „Fiul omului, ce înseamnă acest cuvânt de batjocură pe care-l întrebuinţaţi în ţara lui Israel: „Zilele se* lungesc, şi toate vedeniile rămân neîmplinite“?
*Vers. 27. Cap. 11.3. Amos 6.3. 2 Pet. 3.4.
23. De aceea spune-le: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Voi face să înceteze acest cuvânt de batjocură şi nu se va mai întrebuinţa în Israel.“ De

aceea spune-le: „Se apropie* zilele şi
toate vedeniile se vor împlini!“
*Ioel 2.1. Ţef. 1.14.
24. Căci nu* vor mai fi vedenii**
mincinoase, nici prorocii înşelătoare
în mijlocul casei lui Israel!
*Cap. 13.23. **Plân. 2.14.
25. Căci Eu, Domnul, voi vorbi; ce
voi spune* se va împlini şi nu va mai
fi amânat; da, în zilele voastre, casă de
îndărătnici, voi rosti un cuvânt şi-l voi
împlini, zice Domnul Dumnezeu.“
*Isa. 55.11. Vers. 28. Dan. 9.12. Luca 21.33.
26. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
apoi astfel:
27. „Fiul omului*, iată, casa lui Israel
zice: „Vedeniile pe care le are el nu
sunt aproape să se împlinească şi
proroceşte pentru vremuri** depăr-
tate!“ *Vers. 22. **2 Pet. 3.4.
28. De aceea* spune-le: „Aşa vor-
beşte Domnul Dumnezeu: „Nu va mai
fi zăbavă în împlinirea cuvintelor
Mele; ci cuvântul pe care-l voi rosti
se va împlini, zice Domnul Dum-
nezeu.“ *Vers. 23,25.

Împotriva prorocilor mincinoşi

13 1. Cuvântul Domnului mi-a
vorbit astfel:
2. „Fiul omului, proroceşte împotriva
prorocilor lui Israel care prorocesc şi
spune celor ce* prorocesc după gustul
inimii** lor: „Ascultaţi cuvântul Dom-
nului! *Vers. 17. **Ier. 14.14; 23.16,26.
3. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Vai de prorocii fără minte care umblă
după duhul lor şi nu văd nimic!
4. Prorocii tăi, Israele, sunt ca nişte
şacali* în mijlocul dărâmăturilor!
*Cânt. 2.15.
5. Voi nu* v-aţi suit înaintea spăr-
turilor, n-aţi înconjurat cu un zid casa
lui Israel ca să rămâneţi tari în luptă în
ziua Domnului. *Ps. 106.23,30. Cap. 22.30.
6. Vedeniile* lor sunt înşelătoare, şi
prorociile lor mincinoase. Ei zic: „Aşa
vorbeşte Domnul!“, măcar că Domnul
nu i-a trimis; şi fac pe oameni să tragă
nădejde că se va împlini cuvântul lor.
*Vers. 23. Cap. 12.24; 22.28.
7. Nu sunt înşelătoare vedeniile pe
care le aveţi şi nu sunt mincinoase
prorociile pe care le rostiţi? Voi ziceţi:
„Aşa vorbeşte Domnul!“, în timp ce
Eu n-am vorbit.
8. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Pentru că spuneţi lucruri
înşelătoare şi vedeniile voastre sunt
minciuni, iată, am necaz pe voi, zice
Domnul Dumnezeu.
9. Mâna Mea va fi împotriva proro-
cilor ale căror vedenii sunt înşelătoare
şi ale căror prorocii sunt mincinoase;
ei nu vor rămâne în adunarea
poporului Meu, nu vor fi scrişi în
cartea* casei lui Israel, nici nu vor**
intra în ţara lui Israel. Şi veţi şti† că
Eu sunt Domnul Dumnezeu.
*Ezra 2.59,62. Neem. 7.5. Ps. 69.28. **Cap. 20.39.
†Cap. 11.12.
10. Lucrurile acestea se vor întâmpla
pentru că ei rătăcesc pe poporul Meu
zicând: „Pace*!“, când nu este pace.
Poporul Meu zideşte un zid, şi ei îl
tencuiesc** cu ipsos.
*Ier. 6.14; 8.11. **Cap. 22.28.
11. De aceea spune celor ce-l acoperă
cu ipsos că se va prăbuşi, va veni o
ploaie* cu vifor, pietrele de grindină
vor cădea şi se va dezlănţui furtuna.
*Cap. 38.22.
12. Iată, vi se prăbuşeşte zidul!
Şi atunci vi se va zice: „Unde este
ipsosul cu care l-aţi tencuit?“
13. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „În urgia Mea voi porni
furtuna; în mânia Mea va veni o ploaie
cu vifor; şi vor cădea pietre de grin-
dină ca să nimicească.
14. Voi surpa zidul pe care l-aţi
tencuit cu ipsos, îl voi doborî la
pământ, şi i se vor dezgoli temeliile;
se va prăbuşi, şi veţi pieri în mijlocul
dărâmăturilor lui. Şi veţi şti* că Eu
sunt Domnul. *Vers. 9,21,23. Cap. 14.8.
15. Îmi voi potoli astfel mânia împo-
triva zidului şi împotriva celor ce l-au
tencuit cu ipsos; şi vă voi spune: „Nu
mai este nici un zid! Şi s-a isprăvit cu
cei ce l-au tencuit cu ipsos!
16. S-a isprăvit cu prorocii lui Israel
care prorocesc asupra Ierusalimului
şi au vedenii* de pace asupra lui,
când nu este pace, zice Domnul Dum-
nezeu.“ *Ier. 16.14; 28.9.
17. Iar tu, fiul omului, întoarce-ţi*
privirile împotriva fiicelor poporului
tău care prorocesc** după gustul
inimii lor şi proroceşte împotriva lor!
*Cap. 20.46; 21.2. **Vers. 2.
18. Spune: „Aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Vai de cele ce cos per-
niţe pentru subsiori şi fac marame
pentru capetele oamenilor, de orice
mărime, ca să prindă suflete! Soco-
tiţi că veţi prinde sufletele* popo-

rului Meu, ca să vă păstraţi cu viaţă
sufletele voastre? *2 Pet. 2.14.
19. Voi Mă necinstiţi înaintea popo-
rului Meu pentru câţiva* pumni de orz
şi câteva bucăţi de pâine, ucigând
nişte suflete care n-ar trebui să
moară şi făcând să trăiască nişte
suflete care n-ar trebui să trăiască,
înşelând astfel pe poporul Meu care
ascultă minciunile voastre.
*Prov. 28.21. Mica 3.5.
20. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Iată, am necaz pe perni-
ţele voastre prin care prindeţi sufletele
ca păsările; de aceea vi le voi smulge
de la braţe şi voi da drumul sufletelor,
şi anume sufletelor pe care le prindeţi
ca păsările!
21. Vă voi rupe maramele şi voi
scoate pe poporul Meu din mâinile
voastre, ca să nu mai cadă pradă în
mâinile voastre; şi veţi şti* că Eu sunt
Domnul. *Vers. 9.
22. Pentru că întristaţi prin minciuni
inima celui neprihănit, când Eu însumi
nu l-am întristat, şi pentru că întăriţi*
mâinile celui rău ca să-l împiedicaţi
să se lase de calea lui cea rea, făgă-
duindu-i viaţa – *Ier. 23.14.
23. de aceea nu veţi* mai avea
vedenii înşelătoare şi nu veţi mai
rosti prorocii. Voi scoate din mâinile
voastre pe poporul Meu şi veţi şti**
că Eu sunt Domnul.“
*Vers. 6, etc. Cap. 12.24. Mica 3.6. **Vers. 9. Cap. 14.8; 15.7.

Împotriva celor ce se alipesc de idoli

14 1. Câţiva din bătrânii lui Israel
au venit* la mine şi au şezut îna-
intea mea. *Cap. 8.1; 20.1; 33.31.
2. Şi cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
3. „Fiul omului, oamenii aceştia îşi
poartă idolii în inimă şi îşi pironesc
privirile spre ceea ce i-a făcut să
cadă* în nelegiuire! Să Mă** las Eu să
fiu întrebat de ei?
*Vers. 4,7. Cap. 7.19. **2 Împ. 3.13.
4. De aceea vorbeşte-le şi spune-le:
„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Orice om din casa lui Israel care îşi
poartă idolii în inimă şi care îşi
pironeşte privirile spre ceea ce l-a
făcut să cadă în nelegiuirea lui – dacă
va veni să vorbească prorocului – Eu,
Domnul, îi voi răspunde, în ciuda
mulţimii idolilor lui,
5. ca să prind în chiar inima lor pe
aceia din casa lui Israel care s-au
depărtat de Mine din pricina tuturor
idolilor.“
6. De aceea, spune casei lui Israel:
„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Întoarceţi-vă şi abateţi-vă de la idolii
voştri, întoarceţi-vă privirile de la
toate urâciunile voastre!
7. Căci orice om din casa lui Israel
sau din străinii care locuiesc pentru o
vreme în Israel, care s-a depărtat de
Mine, care îşi poartă idolii în inima lui
şi nu-şi ia privirile de la ceea ce l-a
făcut să cadă în nelegiuirea lui – dacă
va veni să vorbească unui proroc, ca
să Mă întrebe prin el – Eu, Domnul,
prin Mine însumi îi voi răspunde.
8. Îmi voi întoarce* faţa împotriva
omului acestuia, îl voi face un semn**
şi de pomină şi-l voi nimici cu
desăvârşire din mijlocul poporului
Meu. Şi veţi şti† că Eu sunt Domnul!
*Lev. 17.10; 20.3,5,6. Ier. 44.11. Cap. 15.7. **Num. 26.10.
Deut. 28.37. Cap. 5.15. †Cap. 6.7.
9. Dacă prorocul se va lăsa amăgit*
să rostească un cuvânt, Eu, Domnul,
am amăgit pe prorocul acela; Îmi voi
întinde mâna împotriva lui şi-l voi
nimici din mijlocul poporului Meu,
Israel. *1 Împ. 22.23. Iov 12.16. Ier. 4.10.
10. Îşi vor purta astfel păcatul lor, şi
pedeapsa prorocului va fi la fel cu
pedeapsa celui ce întreabă,
11. ca să nu mai rătăcească* de la
Mine casa lui Israel şi să nu se mai
spurce cu toate fărădelegile ei. Atunci
vor fi poporul** Meu, şi Eu voi fi
Dumnezeul lor, zice Domnul Dum-
nezeu!“ *2 Pet. 2.15. **Cap. 11.20; 37.27.

Dreptatea pedepselor Domnului

11. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
12. „Fiul omului, când va păcătui o
ţară împotriva Mea dedându-se la
fărădelege, şi Îmi voi întinde mâna
împotriva ei – dacă îi voi sfărâma
toiagul* pâinii, dacă îi voi trimite foa-
metea, dacă îi voi nimici cu desăvâr-
şire oamenii şi vitele –
*Lev. 26.26. Isa. 3.1. Cap. 4.16; 5.16.
14. chiar de ar fi* în mijlocul ei
aceşti trei oameni: Noe, Daniel şi Iov,
ei nu şi-ar mântui decât sufletul lor
prin neprihănirea** lor, zice Domnul
Dumnezeu.
*Ier. 7.16; 11.14; 14.11; 15.1. Vers. 16,18,20. ** Prov. 11.4.
15. Dacă aş lăsa ca ţara să fie cutre-
ierată de fiare sălbatice*, care ar

lăsa-o fără popor, dacă ar ajunge un pustiu pe unde n-ar mai putea trece nimeni, din pricina acestor fiare,
*Lev. 26.22.
16. şi ar fi în mijlocul ei aceşti* trei oameni, pe viaţa Mea, zice Domnul Dumnezeu, că n-ar scăpa nici fii, nici fiice, ci numai ei ar scăpa, şi ţara ar ajunge un pustiu. *Vers. 14,18,20.
17. Sau dacă aş* aduce sabie împotriva ţării acesteia, dacă aş zice să treacă sabia prin ţară, dacă i-aş nimici** cu desăvârşire oamenii şi vitele,
*Lev. 26.25. Cap. 5.12; 21.3,4; 29.8; 38.21. **Cap. 25.13. Ţef. 1.3.
18. şi* ar fi în mijlocul ei aceşti trei oameni, pe viaţa Mea – zice Domnul Dumnezeu – că n-ar scăpa nici fii, nici fiice, ci numai ei singuri ar scăpa.
*Vers. 14.
19. Sau dacă aş trimite ciuma* în ţara aceasta, dacă Mi-aş vărsa** urgia împotriva ei prin molimă ca să-i nimicesc cu desăvârşire oamenii şi vitele, *2 Sam. 24.15. Cap. 38.22. **Cap. 7.8.
20. şi ar fi* în mijlocul ei Noe, Daniel şi Iov, pe viaţa Mea – zice Domnul Dumnezeu – că n-ar scăpa nici fii, nici fiice, ci numai ei şi-ar mântui sufletul prin neprihănirea lor."
*Vers. 14.
21. Totuşi aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Măcar că trimit* împotriva Ierusalimului cele patru pedepse grozave ale Mele: sabia, foametea, fiarele sălbatice şi ciuma, ca să nimicesc cu desăvârşire din el oamenii şi vitele, *Cap. 5.17; 33.27.
22. tot va fi o rămăşiţă* care va scăpa, care va ieşi din el, şi anume: fii şi fiice. Iată, aceştia vor veni la voi, le veţi vedea purtarea** şi faptele şi vă veţi mângâia de nenorocirea pe care o aduc asupra Ierusalimului, de tot ce aduc asupra lui. *Cap. 6.8. **Cap. 20.43.
23. Ei vă vor mângâia, când le veţi vedea purtarea şi faptele, şi veţi cunoaşte că nu fără* temei fac Eu tot ce fac împotriva Ierusalimului, zice Domnul Dumnezeu." *Ier. 22.8,9.

Locuitorii Ierusalimului asemănaţi cu lemnul de viţă

15 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, ce are lemnul de viţă mai mult decât orice alt lemn, viţele de vie mai mult decât cele ce sunt printre copacii din pădure?
3. Ia oare cineva din lemnul acesta ca să facă vreo lucrare? Face cineva din el vreun cârlig de atârnat ceva în el?
4. Iată că este pus pe foc* să ardă; după ce îi arde focul cele două capete şi mijlocul, mai poate fi el bun de ceva? *Ioan 15.6.
5. Iată, când era întreg, nu se putea face nimic din el; cu cât mai puţin acum după ce l-a mistuit şi l-a ars focul, s-ar mai putea face vreo lucrare din el?
6. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Ca lemnul de viţă dintre copacii din pădure, pe care-l pun pe foc să-l ard, aşa voi da şi pe locuitorii Ierusalimului.
7. Îmi voi întoarce faţa* împotriva lor; au ieşit** din foc, dar focul îi va arde de tot. Şi veţi şti† că Eu sunt Domnul, când Îmi voi întoarce faţa împotriva lor. *Lev. 17.10.
Cap. 14.8. **Isa. 24.18. †Cap. 6.7; 7.4; 11.10; 20.38,42,44.
8. Voi preface ţara într-un pustiu, pentru că au fost necredincioşi, zice Domnul Dumnezeu."

Ierusalimul închipuit printr-o curvă

16 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, arată* Ierusalimului urâciunile lui! *Cap. 20.4; 22.2; 36.7-9.
3. Şi spune-i: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu către cetatea Ierusalimului: „Prin obârşia şi naşterea* ta eşti din ţara canaaniţilor; tatăl** tău era amorit, şi mama ta, hetită.
*Cap. 21.30. **Vers. 45.
4. La naştere, în ziua* când te-ai născut, buricul nu ţi s-a tăiat, n-ai fost scăldată în apă ca să fii curăţată, nici n-ai fost frecată cu sare şi nici n-ai fost înfăşată în scutece. *Osea 2.3.
5. Ochiul nimănui nu s-a îndurat de tine ca să-ţi facă măcar unul din aceste lucruri, din milă pentru tine, ci ai fost aruncată pe câmp, aşa de scârbă le era de tine, în ziua naşterii tale.
6. Atunci Eu am trecut pe lângă tine, te-am văzut tăvălită în sângele tău şi am zis: „Trăieşte chiar şi în sângele tău!" Da, ţi-am zis: „Trăieşte chiar şi în sângele tău!"
7. Te-am înmulţit* cu zecile de mii, ca iarba de pe câmp. Şi ai crescut, te-ai făcut mare, ai ajuns de o frumuseţe desăvârşită; ţi s-au rotunjit ţâţele, ţi-a crescut părul. Dar erai tot goală, goală de tot. *Exod 1.7.

8. Când am trecut Eu pe lângă tine, M-am uitat la tine şi iată că îţi venise vremea, vremea dragostelor. Atunci am întins peste tine poala* hainei Mele, ţi-am acoperit goliciunea, ţi-am jurat credinţă, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, şi ai fost** a Mea! *Rut 3.9. **Exod 19.5. Ier. 2.2.
9. Te-am scăldat în apă, te-am spălat de sângele de pe tine şi te-am uns cu untdelemn.
10. Ţi-am dat haine cusute cu fir şi o încălţăminte de piele de viţel de mare, te-am încins cu in subţire şi te-am îmbrăcat în mătase.
11. Te-am împodobit cu scule scumpe, ţi-am pus brăţări* la mână şi o salbă** la gât; *Gen. 24.22,47. **Prov. 1.9.
12. ţi-am pus o verigă în nas, cercei în urechi şi o cunună minunată pe cap.
13. Astfel, ai fost împodobită cu aur şi cu argint şi ai fost îmbrăcată cu in subţire, cu mătase şi cusături cu fir. Ai mâncat* floarea făinii, miere şi untdelemn. Erai de o frumuseţe desăvârşită**, ba ajunseseşi chiar împărăteasă. *Deut. 32.13,14. **Ps. 48.2.
14. Ţi s-a dus vestea* printre neamuri pentru frumuseţea ta; căci era desăvârşită de tot, datorită strălucirii cu care te împodobisem, zice Domnul Dumnezeu. *Plân. 2.15.
15. Dar te-ai încrezut* în frumuseţea ta şi ai** curvit la adăpostul numelui tău celui mare; ţi-ai revărsat curviile înaintea tuturor trecătorilor şi te-ai dat lor. *Deut. 32.15. Ier. 7.4. Mica 3.11. **Isa. 1.21; 57.8. Ier. 2.20; 3.2,6,20. Cap. 23.3,8,11,12. Osea 1.2.
16. Ai luat* şi din hainele tale, ţi-ai făcut înălţimi pe care le-ai împodobit cu toate culorile şi ai curvit pe ele; aşa cum nu s-a întâmplat şi nici nu se va mai întâmpla vreodată. *2 Împ. 23.7. Cap. 7.20. Osea 2.8.
17. Ţi-ai luat până şi minunatele tale podoabe de aur şi de argint pe care ţi le dădusem şi ţi-ai făcut nişte chipuri de bărbaţi, cu care ai curvit.
18. Ţi-ai luat şi hainele cusute la gherghef, le-ai îmbrăcat cu ele şi ai adus acestor chipuri untdelemnul Meu şi tămâia Mea.
19. Pâinea* pe care ţi-o dădusem, floarea făinii, untdelemnul şi mierea cu care te hrăneam, le-ai adus înaintea lor ca nişte tămâie cu un miros plăcut. Iată ce s-a întâmplat, zice Domnul Dumnezeu! *Osea 2.8.
20. Apoi ţi-ai* luat fiii şi fiicele pe care Mi-i născuseşi şi i-ai jertfit lor ca să le slujească de mâncare. Nu erau oare de ajuns curviile tale, *2 Împ. 16.3. Ps. 106.37,38. Isa. 57.5. Ier. 7.31; 32.35. Cap. 20.26; 23.37.
21. de Mi-ai mai înjunghiat fiii şi i-ai dat trecându-i prin foc în cinstea lor?
22. Şi, în mijlocul tuturor urâciunilor şi curviilor tale, nu ţi-ai adus aminte de vremea tinereţii* tale, când erai goală**, goală de tot, şi te zbăteai în sângele tău! *Ier. 2.2. Vers. 43,60. Osea 11.1. **Vers. 4-6.
23. După toate aceste răutăţi ale tale – (vai, vai de tine!, zice Domnul Dumnezeu) –
24. ţi-ai zidit* case de curvie, ţi-ai făcut** înălţimi în toate pieţele. *Vers. 31. **Isa. 57.5,7. Ier. 2.20; 3.2.
25. La toate colţurile* uliţelor ţi-ai făcut înălţimi, ţi-ai necinstit frumuseţea, ţi-ai desfăcut picioarele înaintea tuturor trecătorilor, ai făcut tot mai multe curvii. *Prov. 9.14.
26. Ai curvit cu egiptenii*, vecinii tăi, cu trupul plin de vlagă şi ţi-ai înmulţit curviile ca să Mă mânii. *Cap. 8.10,14; 20.7,8; 23.19-21.
27. Dar iată că Mi-am întins mâna împotriva ta, am micşorat partea de întreţinere pe care ţi-o rânduisem, te-am lăsat în voia vrăjmaşelor tale, fiicele filistenilor*, care au roşit de purtarea ta nelegiuită. *2 Cron. 28.18,19. Vers. 57.
28. Apoi ai curvit* cu asirienii, pentru că erai fără saţ; ai curvit cu ei, şi tot nu te-ai săturat. *2 Împ. 16.7,10. 2 Cron. 28.23. Ier. 2.18,36. Cap. 23.12, etc.
29. Ţi-ai înmulţit curviile cu ţara Canaanului şi până în Haldeea*, dar nici acolo nu te-ai săturat. *Cap. 23.14, etc.
30. Ce slăbiciune de inimă ai avut, zice Domnul Dumnezeu, de ai făcut toate aceste lucruri, care sunt fapta unei ibovnice dedate la curvie,
31. zidindu-ţi case de curvie* la toate colţurile uliţelor şi făcându-ţi înălţimi în toate pieţele; n-ai fost nici măcar ca o curvă care-şi cere plata. *Vers. 24,39.
32. Ai fost femeia preacurvă, care primeşte pe străini în locul bărbatului ei!
33. Tuturor curvelor li se plăteşte o plată; dar* tu ai dat daruri tuturor ibovnicilor tăi, i-ai câştigat prin daruri, ca să-i tragi la tine din toate părţile şi să curveşti cu ei. *Isa. 30.6. Osea 8.9.
34. Ai fost cu totul altfel decât cele-

lalte curve, întrucât nimeni nu umbla
după tine, ci tu plăteai celor ce veneau
la tine, în loc ca tu să fii plătită de ei.
De aceea ai fost cu totul altfel decât
altele.“
35. De aceea, ascultă, curvo, cuvântul
Domnului!
36. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Pentru că ţi-ai risipit banii în felul
acesta şi ţi-ai descoperit goliciunea în
curviile tale cu ibovnicii tăi şi cu toţi
idolii tăi urâcioşi, şi din pricina
sângelui* copiilor tăi pe care li i-ai
dat, *Ier. 2.34. Vers. 20.
37. de aceea, iată, voi strânge* pe toţi
ibovnicii cu care te dezmierdai, pe toţi
aceia pe care i-ai iubit şi pe toţi aceia
pe care i-ai urât; da, îi voi strânge
împotriva ta din toate părţile, îţi voi
dezveli goliciunea înaintea lor şi îţi
vor vedea toată goliciunea. *Ier. 13.22,26.
Plân. 1.8. Cap. 23.9,10; 22.29. Osea 2.10; 8.10. Naum 3.5.
38. Te voi judeca aşa cum se judecă
femeile preacurve* şi ucigătoare de
copii şi voi face din tine o jertfă
sângeroasă** a urgiei şi geloziei.
*Lev. 20.10. Deut. 22.22. Cap. 23.45. **Gen. 9.6. Exod
21.12. Vers. 20,36.
39. Te voi da în mâinile lor; îţi vor
surpa casele* de curvie şi îţi vor
nimici înălţimile; te vor dezbrăca** de
hainele tale, îţi vor lua toată podoaba
de pietre scumpe şi te vor lăsa goală,
goală de tot. *Vers. 24,31. **Cap. 23.26. Osea 2.3.
40. Vor aduce* gloata împotriva ta, te
vor** ucide cu pietre şi te vor stră-
punge cu lovituri de sabie.
*Cap. 23.46,47. **Ioan 8.5,7.
41. Îţi vor arde* casele cu foc şi se
vor răzbuna pe tine** înaintea unei
mulţimi de femei. Voi face să înceteze
astfel curvia† ta, şi nu vei mai da plată
de curvă. *Deut. 13.16. 2 Împ. 25.9.
Ier. 39.8; 52.13. **Cap. 5.8; 23.10,48. †Cap. 23.27.
42. Îmi voi potoli* mânia împotriva ta
şi nu voi mai fi gelos pe tine; Mă voi
linişti, nu voi mai fi supărat. *Cap. 5.13.
43. Pentru că nu ţi-ai adus aminte* de
vremea tinereţii tale, ci M-ai aţâţat
prin toate aceste lucruri, iată, voi
face** ca purtarea ta să cadă asupra
capului tău, zice Domnul Dumnezeu,
ca să nu mai săvârşeşti alte nelegiuiri
cu toate urâciunile tale!
*Ps. 78.42. Vers. 22. **Cap. 9.10; 11.21; 22.31.
44. Iată că toţi cei ce spun zicători,
vor spune despre tine zicătoarea
aceasta: „Cum este mama aşa, şi fata!“
45. Tu eşti fata mamei tale care s-a
dezgustat de bărbatul şi copiii ei. Tu
eşti sora surorilor tale care s-au
dezgustat de bărbaţii şi copiii lor.
Mama voastră era o hetită*, şi tatăl
vostru, un amorit. *Vers. 3.
46. Sora ta* cea mai mare, care locu-
ieşte la miazănoapte de tine, este
Samaria, ea şi fiicele ei; şi sora ta cea
mai mică este Sodoma şi fiicele ei, şi
locuieşte la miazăzi de tine.
*Deut. 32.32. Isa. 1.10.
47. Tu nu numai că ai umblat pe căile
lor şi ai săvârşit aceleaşi urâciuni, ci,
ca şi cum atât ar fi fost prea puţin, ai
fost mai stricată* decât ele în toate
purtările tale. *2 Împ. 21.9. Vers. 48. Cap. 5.6,7.
48. Pe viaţa Mea, zice Domnul Dum-
nezeu, că sora ta Sodoma* şi fiicele ei
n-au făcut ce aţi făcut voi, tu şi fiicele
tale. *Mat. 10.15; 11.24.
49. Iată care a fost nelegiuirea surorii
tale Sodoma: era îngâmfată, trăia în
belşug* şi într-o linişte nepăsătoare,
ea şi fiicele ei, şi nu sprijinea mâna
celui nenorocit şi celui lipsit.
*Gen. 13.10.
50. Ele s-au semeţit şi au făcut
urâciuni* blestemate înaintea Mea; de
aceea le-am** şi nimicit, când am
văzut lucrul acesta.
*Gen. 13.13; 18.20; 19.5. **Gen. 19.24.
51. Samaria n-a făcut nici jumătate
din păcatele tale; urâciunile tale au
fost mai multe decât ale ei, aşa că ai
uşurat* vina surorilor tale prin toate
urâciunile pe care le-ai făcut acum.
*Ier. 3.11. Mat. 12.41,42.
52. Tu, care uşurai vina surorilor tale
prin purtarea ta, suferă acum urmările
răutăţii tale; prin păcatele tale prin
care te-ai făcut mai urâcioasă decât ele
acum le faci mai uşoară vina decât a
ta; de aceea acoperă-te de ruşine şi
poartă-ţi ocara, fiindcă ai uşurat vina
surorilor tale!
53. Voi aduce* înapoi pe prinşii lor
de război, pe prinşii de război ai
Sodomei** şi ai fiicelor ei, pe prinşii
de război ai Samariei şi ai fiicelor ei
şi pe prinşii tăi de război în mijlocul
lor, *Isa. 1.9. Vers. 60,61. **Ier. 20.16.
54. ca să-ţi suferi ocara şi să roşeşti
pentru tot ce ai făcut, slujindu-le ca o
pricină de mângâiere*. *Cap. 14.22,23.
55. Astfel, surorile tale: Sodoma şi
fiicele ei se vor întoarce iarăşi la
starea lor de mai înainte, şi Samaria şi
fiicele ei se vor întoarce iarăşi la starea
lor de mai înainte, şi tu şi fiicele tale

vă veţi întoarce iarăşi la starea voastră de mai înainte.
56. Nu vorbeai deloc despre sora ta Sodoma în vremea mândriei tale,
57. mai înainte de vădirea răutăţii tale, când ai primit batjocurile* fiicelor Siriei, ale tuturor vecinilor tăi şi ale fiicelor filistenilor** care te dispreţuiesc de jur împrejur!
*2 Împ. 16.5. 2 Cron. 28.18. Isa. 7.1; 14.28. **Vers. 27.
58. Trebuie să-ţi porţi*, în adevăr, nelegiuirile şi urâciunile, zice Domnul."
*Cap. 23.49.
59. Căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Îţi voi face întocmai cum ai făcut şi tu, care ai nesocotit* jurământul** rupând legământul!
*Cap. 17.13,16. **Deut. 29.12,14.
60. Dar Îmi voi aduce aminte* de legământul Meu făcut cu tine în vremea tinereţii tale şi voi face cu tine un legământ** veşnic.
*Ps. 106.45. **Ier. 32.40; 50.5.
61. Atunci îţi vei aduce aminte* de purtarea ta, te vei ruşina, când vei primi la tine pe surorile tale, mai mari şi mai mici, pe care ţi le voi da ca fiice**, dar† nu pe temeiul legământului făcut cu tine.
*Cap. 20.43; 36.31. **Isa. 54.1; 60.4. Gal. 4.26, etc. †Ier. 31.31, etc.
62. Voi face* legământul Meu cu tine, şi vei şti că Eu sunt Domnul,
*Osea 2.19,20.
63. ca să-ţi aduci aminte* de trecut şi să roşeşti, şi să nu mai deschizi** gura de ruşine, când îţi voi ierta tot ce ai făcut, zice Domnul Dumnezeu."
*Vers. 61. **Rom. 3.19.

Pedepsirea lui Zedechia

17 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, spune o vorbă cu tâlc, spune o pildă casei lui Israel
3. şi zi: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Un* vultur mare cu aripi lungi, cu aripile întinse, acoperit cu pene pestriţe a venit în Liban şi a luat** vârful unui cedru.
*Vers. 12, etc. **2 Împ. 24.12.
4. A rupt ramura cea mai înaltă a lui, a dus-o într-o ţară de negoţ şi a pus-o într-o cetate de negustori;
5. a luat şi din sămânţa ţării şi a pus-o într-un pământ roditor*; a pus-o lângă o apă mare şi a sădit-o ca pe** o salcie. *Deut. 8.7-9. **Isa. 44.4.
6. Lăstarul acesta a crescut şi s-a făcut un butuc de viţă întins, dar nu prea* înalt; viţele îi erau îndreptate spre vultur, şi rădăcinile erau sub el. Astfel s-a făcut un butuc de viţă, a dat lăstari şi a făcut mlădiţe. *Vers. 14.
7. Mai era însă un alt vultur mare cu aripi lungi şi cu pene multe. Şi iată că din pământul unde era sădită, viţa* aceasta şi-a întins rădăcinile cu lăcomie spre el şi şi-a îndreptat ramurile spre el ca s-o ude mai mult decât pe stratul în care era sădită. *Vers. 15.
8. Viţa era sădită într-un pământ bun, lângă o apă mare, aşa ca să facă mlădiţe, să dea rod şi să se facă o viţă minunată."
9. Spune, zice Domnul Dumnezeu, îi va merge bine ei oare? Nu-i* va smulge vulturul dintâi rădăcinile şi-i va tăia rodul, şi i se vor usca toate frunzele odrăslite? Se va usca şi nu va trebui nici un braţ puternic, nici multă lume ca s-o scoată din rădăcinile ei.
*2 Împ. 25.7.
10. Iată că este sădită: îi va merge bine? Dacă o va atinge vântul de răsărit, nu se va usca* ea oare? Da, se va usca în straturile unde a odrăslit."
*Cap. 19.12. Osea 13.15.
11. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
12. „Spune casei acesteia* răzvrătite: „Nu ştiţi ce înseamnă aceasta?" Şi spune: „Iată, împăratul** Babilonului a venit la Ierusalim, a luat pe împăratul şi pe căpeteniile lui şi i-a dus cu el în Babilon.
*Cap. 2.5; 12.9. **Vers. 3. 2 Împ. 24.11-16.
13. A luat un* vlăstar de neam împărătesc, a făcut legământ cu el şi l-a pus** să jure; dar pe mai marii ţării i-a luat cu el *2 Împ. 24.17. **2 Cron. 36.13.
14. ca împărăţia să rămână* smerită, să nu se mai poată ridica, ci împăratul să-şi ţină legământul, rămânându-i credincios. *Vers. 6. Cap. 29.14.
15. Dar el s-a răsculat* împotriva lui şi a trimis soli în Egipt ca să-i dea** cai şi un mare număr de oameni. Cel ce a făcut asemenea lucruri va izbuti el oare, va scăpa† el oare? Cum să mai scape, dacă a rupt legământul?
*2 Împ. 24.20. 2 Cron. 36.13. **Deut. 17.16. Isa. 31.1,3; 36.6,9. †Vers. 9.
16. Pe viaţa Mea, zice Domnul Dumnezeu, că în ţara* împăratului care l-a pus să domnească, faţă de care şi-a călcat jurământul şi al cărui legă-

mânt l-a rupt, lângă el, în mijlocul
Babilonului va muri!
*Ier. 32.5; 34.3; 52.11. Cap. 12.13.
17. Aşa că nici faraon* nu va veni cu
o oaste mare şi popor mult să-l ajute în
război, când se vor ridica întărituri**
şi se vor face şanţuri pentru nimicirea
multor suflete. *Ier. 37.7. **Ier. 52.4. Cap. 4.2.
18. El a nesocotit jurământul, până
într-atât că a rupt legământul, ba încă
şi-a dat mâna* şi a făcut toate aceste
lucruri; nu va scăpa!“ *1 Cron. 29.24. Plân. 5.6.
19. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Pe viaţa Mea că, întrucât
a nesocotit jurământul făcut în Numele
Meu şi a rupt legământul Meu, voi
face să se întoarcă asupra capului lui
lucrul acesta.
20. Îmi voi* întinde mreaja peste el,
şi va fi prins în laţul Meu. Îl voi duce
în Babilon, şi acolo îl voi** judeca
pentru abaterea săvârşită de el faţă de
Mine. *Cap. 12.13; 32.3. **Cap. 20.36.
21. Dar toţi fugarii* din toate oştile
lui vor cădea loviţi de sabie, şi cei ce
vor mai rămâne vor fi risipiţi în toate
vânturile. Şi veţi şti că Eu, Domnul,
am spus aceste lucruri.“ *Cap. 12.14.
22. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Eu însumi voi lua o rămurea* din
vârful unui cedru mare şi o voi pune la
pământ. Voi rupe din vârful ramurilor
lui o mlădiţă fragedă** şi o voi sădi†
pe un munte înalt şi ridicat.
*Isa. 11.1. Ier. 23.5. Zah. 3.8. **Isa. 53.2. †Ps. 2.6.
23. Şi anume, o voi sădi pe un munte*
înalt al lui Israel; ea va da lăstari, va
aduce rod şi se va face un cedru măreţ.
Păsări** de tot felul se vor odihni sub
el, tot ce are aripi se va odihni sub
umbra ramurilor lui.
*Isa. 2.2,3. Cap. 20.40. Mica 4.1. **Cap. 31.6. Dan. 4.12.
24. Şi toţi copacii de pe câmp vor şti
că Eu, Domnul, am* coborât copacul
care se înălţa şi am înălţat copacul
care era plecat; că Eu am uscat copacul
cel verde şi am înverzit copacul cel
uscat. Eu**, Domnul, am vorbit şi voi
şi face.“ *Luca 1.52. **Cap. 22.14; 24.14.

Răsplătirile dumnezeieşti

18 1. Cuvântul Domnului mi-a
vorbit astfel:
2. „Pentru ce spuneţi voi zicătoarea
aceasta în ţara lui Israel: „Părinţii* au
mâncat aguridă, şi copiilor li s-au
strepezit dinţii“? *Ier. 31.29. Plân. 5.7.
3. Pe viaţa Mea, zice Domnul Dum-
nezeu, că nu veţi mai avea prilej să
spuneţi zicătoarea aceasta în Israel.
4. Iată că toate sufletele sunt ale
Mele. După cum sufletul fiului este al
Meu, tot aşa şi sufletul tatălui este al
Meu. Sufletul* care păcătuieşte, acela
va muri. *Vers. 20. Rom. 6.23.
5. Omul care este drept, care face
judecată şi dreptate,
6. care nu mănâncă pe munţi* carne
jertfită idolilor şi nu ridică ochii spre
idolii casei lui Israel, care nu necin-
steşte** nevasta aproapelui său şi nu
se apropie de nevasta sa în timpul†
necurăţiei ei,
*Cap. 22.9. **Lev. 18.20; 20.10. †Lev. 18.19; 20.18.
7. care n-asupreşte* pe nimeni, care
dă înapoi datornicului zălogul**, care
nu răpeşte nimic, care dă† din pâinea
lui celui flămând şi înveleşte cu o
haină pe cel gol, *Exod 22.21. Lev. 19.15;
25.14. **Exod 22.26. Deut. 24.12,13. †Deut. 15.7,8. Isa. 58.7.
8. care nu împrumută cu dobândă* şi
nu ia camătă, care îşi abate mâna de la
nelegiuire şi judecă** după adevăr între
un om şi altul, *Exod 22.25. Lev. 25.36,37.
Deut. 23.19. Neem. 5.7. Ps. 15.5. **Deut. 1.16. Zah. 8.16.
9. care urmează legile Mele şi păzeşte
poruncile Mele, lucrând cu credin-
cioşie – omul acela este drept şi va
trăi* negreşit, zice Domnul Dum-
nezeu. *Cap. 20.11. Amos 5.4.
10. Dacă acum omul acesta are un fiu
iute la mânie, care varsă* sânge sau
care face ceva de felul acesta;
*Gen. 9.6. Exod 21.12. Num. 35.34.
11. dacă acest fiu nu se ia în nimic
după purtarea tatălui său neprihănit, ci
mănâncă pe munţi, necinsteşte pe
nevasta aproapelui său,
12. asupreşte pe cel nenorocit şi
pe cel lipsit, răpeşte, nu dă înapoi
zălogul, ridică ochii spre idoli şi face*
urâciuni, *Cap. 8.6,17.
13. împrumută cu dobândă şi ia
camătă, s-ar putea oare să trăiască un
astfel de fiu? Nu va trăi; a săvârşit
toate aceste urâciuni, de aceea trebuie
să moară. Sângele* lui să cadă asupra
capului lui!
*Lev. 20.9,11-13,16,27. Cap. 3.18; 33.4. Fapt. 18.6.
14. Dar dacă un om are un fiu, care
vede toate păcatele tatălui său le vede,
dar nu face la fel;
15. dacă fiul acela nu mănâncă* pe
munţi şi nu ridică ochii spre idolii
casei lui Israel, nu necinsteşte pe
nevasta aproapelui său, *Vers. 6, etc.
16. nu asupreşte pe nimeni, nu ia nici

un zălog, nu răpeşte, ci dă din pâinea lui celui flămând şi acoperă cu o haină pe cel gol,
17. îşi abate mâna de la nelegiuire, nu ia nici dobândă, nici camătă, păzeşte poruncile Mele şi urmează legile Mele, acela nu va muri pentru nelegiuirea tatălui său, ci va trăi negreşit.
18. Dar tatăl său, care a fost un asupritor, a răpit de la alţii, a făcut în mijlocul poporului său ce nu este bine, el va* muri pentru nelegiuirea lui!
*Cap. 3.18.
19. Voi însă ziceţi: „Pentru ce* nu poartă fiul pedeapsa pentru nelegiuirea tatălui său?“ Pentru că fiul a lucrat după neprihănire şi dreptate, a păzit şi a împlinit toate legile Mele; el va trăi negreşit!
*Exod 20.5. Deut. 5.9. 2 Împ. 23.26; 24.3,4.
20. Sufletul* care păcătuieşte, acela va muri. Fiul** nu va purta nelegiuirea tatălui său, şi tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea† celui neprihănit va fi peste el, şi răutatea†† celui rău va fi peste el.
*Vers. 4. **Deut. 24.16. 2 Împ. 14.6. 2 Cron. 25.4. Ier. 31.29,30. †Isa. 3.10,11. ††Rom. 2.9.
21. Dar dacă* cel rău se întoarce de la toate păcatele pe care le-a săvârşit şi păzeşte toate legile Mele, şi face ce este drept şi plăcut, va trăi negreşit, nu va muri. *Vers. 27. Cap. 33.12,19.
22. Toate* fărădelegile pe care le-a făcut i se vor uita! El va trăi din pricina neprihănirii în care a trăit.
*Cap. 33.16.
23. Doresc* Eu moartea păcătosului – zice Domnul Dumnezeu. Nu doresc Eu mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui şi să trăiască?
*Vers. 32. Cap. 33.11. 1 Tim. 2.4. 2 Pet. 3.9.
24. Însă dacă* cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui şi săvârşeşte nelegiuirea, dacă se ia după toate urâciunile celui rău, s-ar putea să trăiască el oare? Nu, ci toată neprihănirea** lui va fi uitată, pentru că s-a dat la nelegiuire şi la păcat; de aceea va muri în ele.
*Cap. 3.20; 33.12,13,18. **2 Pet. 2.20.
25. Voi ziceţi: „Calea* Domnului nu este dreaptă!“ Ascultaţi, dar, casa lui Israel! Nu este calea Mea dreaptă? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sunt drepte? *Vers. 29. Cap. 33.17,20.
26. Dacă* cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui şi săvârşeşte nelegiuirea, şi moare pentru aceasta, moare din pricina nelegiuirii pe care a săvârşit-o. *Vers. 24.
27. Dar dacă* cel rău se întoarce de la răutatea lui şi face ce este drept şi bine, îşi va păstra sufletul viu.
*Vers. 21.
28. Pentru că* îşi deschide ochii şi se abate de la toate fărădelegile pe care le-a săvârşit, va trăi, şi nu va muri.
*Vers. 14.
29. Casa* lui Israel zice: „Calea Domnului nu este dreaptă.“ Oare calea Mea nu este dreaptă, casa lui Israel? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sunt drepte? *Vers. 25.
30. De aceea* vă voi judeca pe fiecare după căile lui, casă a lui Israel, zice Domnul Dumnezeu. Întoarceţi-vă** şi abateţi-vă de la toate fărădelegile voastre, pentru ca să nu vă ducă nelegiuirea la pieire.
*Cap. 7.3; 33.20. **Mat. 3.2. Apoc. 2.5.
31. Lepădaţi* de la voi toate fărădelegile prin care aţi păcătuit, faceţi-vă rost de o inimă** nouă şi un duh nou. Pentru ce vreţi să muriţi, casă a lui Israel? *Efes. 4.22,23. **Ier. 32.39. Cap. 11.19; 36.26.
32. Căci Eu nu doresc* moartea celui ce moare, zice Domnul Dumnezeu. Întoarceţi-vă, dar, la Dumnezeu şi veţi trăi.“ *Plân. 3.33. Vers. 23. Cap. 33.11. 2 Pet. 3.9.

Plângeri asupra domnitorilor lui Israel

19 1. „Tu însă fă o plângere* asupra domnului lui Israel
*Cap. 26.17; 27.2.
2. şi zi: „Ce era mama ta? O leoaică. Stătea culcată cu leii şi îşi creştea puii în mijlocul puilor de lei.
3. A crescut pe unul din puii ei, care s-a făcut un leuţ*, a învăţat să sfâşie prada; şi a mâncat oameni.
*2 Împ. 23.31,32. Vers. 6.
4. Neamurile au făcut o prinsoare împotriva lui, şi a fost prins în groapa lor; i-au pus un belciug în nări şi l-au dus în ţara Egiptului*.
*2 Împ. 23.33. 2 Cron. 36.4. Ier. 22.11,12.
5. Leoaica, dacă a văzut că degeaba îl aştepta şi că s-a înşelat în nădejdea ei, a luat un alt* pui şi l-a făcut leuţ.
*2 Împ. 23.34.
6. El a* umblat cu leii, s-a făcut leuţ**, a învăţat să sfâşie prada şi a mâncat oameni. *Ier. 22.13-17. **Vers. 3.
7. A năvălit în palatele lor şi le-a nimicit cetăţile; aşa că ţara, cu tot ce

se afla în ea, s-a îngrozit de mugetul
răcnetelor lui.
8. Dar împotriva lui s-au înşiruit
neamurile* din toate ţinuturile dim-
prejur. I-au întins laţuri, şi a fost
prins** în groapa lor. *2 Împ. 24.2. **Vers. 4.
9. I-au pus un belciug în nări, l-au
pus într-o cuşcă şi l-au dus* la
împăratul Babilonului, apoi l-au dus
într-o cetăţuie ca să nu i se mai audă
glasul pe munţii** lui Israel. –
*2 Cron. 36.6. Ier. 22.18. **Cap. 6.2.
10. Mama ta, ca şi tine*, era ca o vie
sădită lângă ape. Era roditoare**
şi încărcată de mlădiţe din pricina
belşugului apelor. *Cap. 17.6. **Deut. 8.7-9.
11. Ramurile ei erau aşa de tari că se
puteau face toiege de cârmuitori din
ele; prin înălţimea ei* întrecea ramurile
stufoase şi atrăgea privirile cu
înălţimea ei şi prin mulţimea mlădi-
ţelor ei. *Cap. 31.3. Dan. 4.41.
12. Dar a fost smulsă cu mânie şi
aruncată la pământ; vântul* de răsărit
i-a uscat rodul; mlădiţele ei cele
puternice au fost rupte, s-au uscat şi
le-a mâncat focul. *Cap. 17.10. Osea 13.15.
13. Şi acum este sădită în pustiu,
într-un pământ uscat şi fără apă.
14. Din mlădiţele ei a ieşit foc*, şi
i-a mâncat rodul; aşa că nu mai are
ramuri tari, bune pentru un toiag de
cârmuitor. Aceasta-i o cântare de jale**
şi va sluji drept cântare de jale."
*Judc. 9.15. 2 Împ. 24.20. Cap. 17.18. **Plân. 4.20.

Mustrări şi făgăduinţe

20 1. În al şaptelea an, în ziua a
zecea a lunii a cincea, unii din
bătrânii* lui Israel au venit la mine să
întrebe pe Domnul şi au şezut jos
înaintea mea. *Cap. 8.1; 14.1.
2. Şi cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
3. „Fiul omului, vorbeşte bătrânilor
lui Israel şi spune-le: „Aşa vorbeşte
Domnul Dumnezeu: „Să Mă întrebaţi
aţi venit? Pe viaţa Mea, că nu* Mă voi
lăsa să fiu întrebat de voi, zice
Domnul Dumnezeu." *Vers. 31. Cap. 14.3.
4. Vrei să-i judeci*, fiul omului?
Dacă vrei să-i judeci, pune-le** înainte
urâciunile părinţilor lor!
*Cap. 22.2; 23.36. **Cap. 16.2.
5. Spune-le: „Aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „În ziua când am* ales pe
Israel, Mi-am ridicat mâna spre sămânţa
casei lui Iacov şi M-am arătat** lor
în ţara Egiptului; Mi-am ridicat mâna
spre ei şi am zis: „Eu sunt† Domnul
Dumnezeul vostru!"
*Exod 6.7. Deut. 7.6. **Exod 3.8; 4.31. Deut. 4.34.
†Exod 20.2.
6. În ziua aceea, Mi-am ridicat mâna
spre ei ca să-i duc* din ţara Egiptului
într-o ţară pe care o căutasem pentru
ei, ţară în care curge lapte şi miere,
cea mai frumoasă** dintre toate ţările.
*Exod 3.8,17. Deut. 8.7-9. Ier. 32.22. **Ps. 48.2. Vers. 15.
Dan. 8.9; 11.16,41. Zah. 7.14.
7. Atunci le-am zis: „Lepădaţi* fiecare
urâciunile** care vă atrag privirile şi
nu vă spurcaţi cu idolii† Egiptului! Eu
sunt Domnul Dumnezeul vostru!"
*Cap. 18.31. **2 Cron. 15.8. †Lev. 17.7; 18.3. Deut. 29.16-18.
Ios. 24.14.
8. Dar ei s-au răzvrătit împotriva
Mea şi n-au vrut să Mă asculte. Nici
unul n-a lepădat urâciunile care îi
atrăgeau privirile şi n-au părăsit idolii
Egiptului. Atunci am pus de gând
să-Mi vărs mânia* peste ei, să-Mi
sleiesc mânia împotriva lor, în mijlocul
ţării Egiptului. *Vers. 13,21. Cap. 7.8.
9. Dar am avut în vedere* Numele
Meu, ca să nu fie pângărit în ochii
neamurilor printre care se aflau şi în
faţa cărora Mă arătasem lor ca să-i
scot din ţara Egiptului. *Exod 32.12.
Num. 14.13, etc. Deut. 9.28. Vers. 14,22. Cap. 36.21,22.
10. Şi i-am scos* astfel din ţara
Egiptului, şi i-am dus în pustiu.
*Exod 13.18.
11. Le-am dat* legile Mele şi le-am
făcut cunoscut poruncile Mele, pe
care** trebuie să le împlinească omul
ca să trăiască prin ele.
*Deut. 4.8. Neem. 9.13,14. Ps. 147.19,20. **Lev. 18.5.
Vers. 13,21. Rom. 10.5. Gal. 3.12.
12. Le-am dat şi Sabatele Mele*, să
fie ca un semn între Mine şi ei, pentru
ca să ştie că Eu sunt Domnul care-i
sfinţesc.
*Exod 20.8; 31.13, etc.; 35.2. Deut. 5.12. Neem. 9.14.
13. Dar casa lui Israel s-a răzvrătit
împotriva Mea* în pustiu. N-au urmat
legile Mele, ci au lepădat poruncile**
Mele, pe care trebuie să le împlinească
omul ca să trăiască prin ele, şi Mi-au
pângărit† peste măsură de mult Saba-
tele Mele. Atunci am avut de gând
să-Mi vărs mânia peste ei în pustiu††,
ca să-i nimicesc.
*Num. 14.22. Ps. 78.40; 95.8-10. **Prov. 1.25. Vers. 16,24.
†Exod 16.27. ††Num. 14.29; 26.65. Ps. 106.23.
14. Dar am avut în vedere* Numele
Meu, ca să nu fie pângărit în ochii
neamurilor în faţa cărora îi scosesem
din Egipt. *Vers. 9,22.

15. Chiar şi în pustiu Mi-am ridicat* mâna spre ei şi le-am jurat că nu-i voi duce în ţara pe care le-o hotărâsem, ţară în care curge lapte şi miere, cea mai frumoasă** din toate ţările;
*Num. 14.28. Ps. 95.11; 106.26. **Vers. 6.

16. şi aceasta pentru că* au lepădat poruncile Mele şi n-au urmat legile Mele şi pentru că au pângărit Sabatele Mele, căci inima** nu li s-a depărtat de la idolii lor. *Vers. 13,24. **Num. 15.39. Ps. 78.37. Amos 5.25,26. Fapt. 7.42,43.

17. Dar M-am uitat cu milă* la ei, nu i-am nimicit şi nu i-am stârpit în pustiu. *Ps. 78.38.

18. Atunci am zis fiilor lor în pustiu: „Nu vă luaţi după rânduielile părinţilor voştri, nu ţineţi obiceiurile lor şi nu vă spurcaţi cu idolii lor!

19. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; umblaţi* întocmai după rânduielile Mele, păziţi poruncile Mele şi împliniţi-le. *Deut. 5.32,33; 6-8; 10-12.

20. Sfinţiţi* Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine şi voi, ca să ştiţi că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru!“ *Ier. 17.22. Vers. 12.

21. Dar fiii s-au răzvrătit* şi ei împotriva Mea. N-au umblat după rânduielile Mele, n-au păzit şi n-au împlinit poruncile Mele, pe care** trebuie să le împlinească omul ca să trăiască prin ele, şi au pângărit Sabatele Mele. Atunci am avut de gând să-Mi vărs† urgia peste ei, să-Mi sting mânia împotriva lor în pustiu. *Num. 25.1,2. Deut. 9.23,24; 31.27. **Vers. 11,13. †Vers. 8,13.

22. Dar Mi-am tras mâna* înapoi şi am avut în vedere** Numele Meu, ca să nu fie pângărit înaintea neamurilor în faţa cărora îi scosesem din Egipt.
*Ps. 78.38. Vers. 17. **Vers. 9,14.

23. În pustiu, Mi-am ridicat iarăşi mâna spre ei şi le-am jurat că am să-i împrăştii* printre neamuri şi să-i risipesc în felurite ţări,
*Lev. 26.33. Deut. 28.64. Ps. 106.27. Ier. 15.4.

24. pentru că n-au împlinit* poruncile Mele şi au lepădat învăţăturile Mele, au pângărit Sabatele Mele şi şi-au întors ochii** spre idolii părinţilor lor. *Vers. 13,16. **Cap. 6.9.

25. Ba încă le-am dat şi legi* care nu erau bune şi porunci prin care nu puteau să trăiască.
*Ps. 81.12. Vers. 39. Rom. 1.24. 2 Tes. 2.11.

26. I-am spurcat prin darurile lor de mâncare, când treceau prin foc* pe toţi întâii lor născuţi; am vrut să-i pedepsesc astfel şi să le arăt** că Eu sunt Domnul.“ *2 Împ. 17.17; 21.6. 2 Cron. 28.3; 33.6. Ier. 32.35. Cap. 16.20,21. **Cap. 6.7.

27. De aceea, fiul omului, vorbeşte casei lui Israel şi spune-le: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Părinţii voştri M-au batjocorit* şi mai mult, arătându-se necredincioşi faţă de Mine. *Rom. 2.24.

28. Şi anume, când i-am dus în ţara pe care jurasem că le-o voi da, şi ei şi-au aruncat ochii* spre orice deal înalt şi spre orice copac stufos, acolo şi-au adus jertfele, acolo şi-au adus darurile de mâncare care Mă mâniau, acolo şi-au ars miresmele** de un miros plăcut şi acolo şi-au turnat jertfele de băutură.
*Isa. 57.5, etc. Cap. 6.13. **Cap. 16.19.

29. Eu i-am întrebat: „Ce sunt aceste înălţimi la care vă duceţi?“ De aceea li s-a dat numele de „înălţimi“ până în ziua de azi!

30. De aceea spune casei lui Israel: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Voiţi voi să vă spurcaţi în felul părinţilor voştri şi să curviţi alergând după urâciunile lor?

31. Da, aducându-vă darurile* de mâncare, trecându-vă copiii prin foc, vă spurcaţi şi azi prin idolii voştri. Şi Eu să Mă las** să fiu întrebat de voi, casa lui Israel! Pe viaţa Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu mă voi lăsa întrebat de voi! *Vers. 26. **Vers. 3.

32. Nu veţi vedea împlinindu-se ce vă* închipuiţi când ziceţi: „Vrem să fim ca neamurile, ca familiile celorlalte ţări, vrem să slujim lemnului şi pietrei!“ *Cap. 11.5.

33. Pe viaţa Mea – zice Domnul Dumnezeu – că Eu însumi voi fi Împărat peste voi, cu mână tare şi cu braţ întins* şi vărsându-Mi urgia. *Ier. 21.5.

34. Vă voi scoate din mijlocul popoarelor şi vă voi strânge din ţările în care v-am risipit, cu mână tare şi cu braţ întins şi vărsându-Mi urgia.

35. Vă voi aduce în pustiul popoarelor, şi acolo* Mă voi judeca faţă în faţă cu voi. *Ier. 2.9,35. Cap. 17.20.

36. Cum M-am judecat* cu părinţii voştri în pustiul ţării Egiptului, aşa Mă voi judeca şi cu voi – zice Domnul Dumnezeu. *Num. 14.21-23,28,29.

37. Vă voi trece* pe sub toiag şi vă voi pune sub mustrarea legământului.
*Lev. 27.32. Ier. 33.13.

38. Voi deosebi* dintre voi pe cei

îndărătnici şi pe cei ce nu-Mi sunt credincioşi; îi voi scoate din ţara în care sunt străini, dar nu vor merge** iarăşi în ţara lui Israel. Şi veţi şti† că Eu sunt Domnul. *Cap. 34.17,20. Mat. 25.32,33. **Ier. 44.14. †Cap. 6.7; 15.7; 23.49.

39. Acum, casa lui Israel, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Duceţi-vă şi slujiţi* fiecare la idolii voştri! După aceea, Mă veţi asculta negreşit şi nu veţi mai pângări** Numele Meu cel sfânt cu darurile voastre de mâncare şi cu idolii voştri!
*Judc. 10.14. Ps. 81.12. Amos 4.4. **Isa. 1.13. Cap. 23.38,39.

40. Căci pe muntele Meu* cel sfânt, pe muntele cel înalt al lui Israel – zice Domnul Dumnezeu – acolo Îmi va sluji toată casa lui Israel, toţi cei ce vor fi în ţară; acolo îi** voi primi cu bunăvoinţă, voi cere darurile voastre de mâncare, cele dintâi roade din darurile voastre şi tot ce-Mi veţi închina. *Isa. 2.2,3. Cap. 17.23. Mica 4.1. **Isa. 56.7; 60.7. Zah. 8.20, etc. Mal. 3.4. Rom. 12.1.

41. Vă voi primi ca pe nişte miresme* cu miros plăcut, după ce vă voi scoate din mijlocul popoarelor şi vă voi strânge din ţările în care sunteţi risipiţi; şi voi fi sfinţit de voi înaintea neamurilor. *Efes. 5.2. Filp. 4.18.

42. Şi* veţi şti că Eu sunt Domnul, când** vă voi aduce înapoi în ţara lui Israel, în ţara pe care jurasem că o voi da părinţilor voştri.
*Vers. 38,44. Cap. 36.23; 38.23. **Cap. 11.17; 34.13; 36.24.

43. Acolo* vă veţi aduce aminte de purtarea voastră şi de toate faptele voastre cu care v-aţi spurcat; şi vă va fi scârbă** de voi înşivă, din pricina tuturor fărădelegilor pe care le-aţi făcut. *Cap. 16.61. **Lev. 26.39. Cap. 6.9. Osea 5.15.

44. Şi veţi şti* că Eu sunt Domnul, când Mă voi purta cu voi având în vedere** Numele Meu şi nicidecum după purtarea voastră rea, nici după faptele voastre stricate, casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.“
*Vers. 38. Cap. 24.24. **Cap. 36.22.

Împotriva Ierusalimului şi amoniţilor

45. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

46. „Fiul omului*, întoarce-ţi faţa spre miazăzi şi vorbeşte împotriva locurilor de miazăzi! Proroceşte împotriva pădurii din câmpiile de miazăzi!
*Cap. 6.2; 21.2.

47. Spune pădurii de la miazăzi: „Ascultă cuvântul Domnului! Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, voi aprinde* un foc în tine, care va mistui orice** copac verde şi orice copac uscat: nimeni nu va putea stinge flacăra aprinsă, şi totul va fi ars de ea, de la miazăzi† până la miazănoapte.
*Ier. 21.14. **Luca 23.31. †Cap. 21.4.

48. Şi orice făptură va vedea că eu, Domnul, l-am aprins şi nu se va stinge nicidecum!“

49. Eu am zis: „Ah! Doamne Dumnezeule! Ei zic despre mine: „Omul acesta face întruna la pilde!“

21 1. Şi cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului*, întoarce-ţi faţa spre Ierusalim şi vorbeşte** împotriva locurilor sfinte, proroceşte împotriva ţării lui Israel!
*Cap. 20.46. **Deut. 32.2. Amos 7.16. Mica 2.6,11.

3. Spune ţării lui Israel: „Aşa vorbeşte Domnul: „Iată, am necaz pe tine, Îmi voi trage sabia din teacă şi voi nimici cu desăvârşire din mijlocul tău pe cel neprihănit* şi pe cel rău.
*Iov 9.22.

4. Pentru că vreau să nimicesc cu desăvârşire din mijlocul tău pe cel neprihănit şi pe cel rău, sabia Mea va ieşi din teacă, pentru ca să lovească orice făptură de la* miazăzi până la miazănoapte. *Cap. 20.47.

5. Şi orice făptură va şti că Eu, Domnul, Mi-am scos sabia din teacă şi nu* se va mai întoarce înapoi în ea.
*Isa. 45.23; 55.11.

6. Şi tu, fiul omului, gemi*! Cu rinichii zdrobiţi şi cu amărăciunea în suflet, gemi sub privirile lor! *Isa. 22.4.

7. Şi dacă te vor întreba: „Pentru ce gemi?“, să răspunzi: „Pentru că vine o veste“... Când va veni, toate inimile se vor înspăimânta, toate mâinile* vor slăbi, toate sufletele se vor mâhni şi toţi genunchii se vor topi ca apa!... Iată că vine, a sosit – zice Domnul Dumnezeu!“ *Cap. 7.17.

8. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

9. „Fiul omului, proroceşte şi spune: „Aşa vorbeşte Domnul.“ Zi: „Sabia, da, sabia* este ascuţită şi lustruită.
*Deut. 32.41. Vers. 15,28.

10. Este ascuţită pentru măcel şi lustruită ca să lucească!... O, sabie, tu tai toiagul de cârmuire al fiului Meu, care nesocoteşte orice lemn...

11. A dat-o la lustruit, ca s-o apuce cu mâna; este ascuţită sabia şi

lustruită, ca să înarmeze mâna celui
ce* măcelăreşte. *Vers. 19.
12. Strigă şi vaită-te, fiul omului!
Căci este scoasă împotriva poporului
Meu, împotriva tuturor voievozilor lui
Israel care sunt daţi pradă sabiei
împreună cu poporul Meu; de aceea
bate-te* pe coapsă! *Ier. 31.19.
13. Da, încercarea* s-a făcut, şi ce va
fi dacă toiagul acesta de cârmuire, care
nesocoteşte totul va fi** nimicit? –
zice Domnul Dumnezeu!“
*Iov 9.23. 2 Cor. 8.2. **Vers. 27.
14. Şi tu, fiul omului, proroceşte şi
bate* din mâini! Loviturile sabiei să
fie îndoite, întreite! Este sabia de
măcel, sabia măcelului celui mare,
care îi urmăreşte** de toate părţile.
*Num. 24.10. Vers. 17. Cap. 6.11. **1 Împ. 20.30; 22.25.
15. Ca să arunc groaza în inimi, ca să
înmulţesc pe cei loviţi, de aceea am
tras sabia, ameninţându-i la toate
porţile lor. Vai! E făcută* să fulgere şi
ascuţită pentru măcel! *Vers. 10,28.
16. Strânge-ţi* puterile, sabie, întoar-
ce-te la dreapta! Aşază-te, întoarce-te
la stânga! Îndreaptă-ţi ascuţişul în
toate părţile! *Cap. 14.17.
17. Şi Eu voi bate* din mâini de
bucurie şi Îmi voi** potoli urgia. Eu,
Domnul, vorbesc!“
*Vers. 14. Cap. 22.13. **Cap. 5.13.
18. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
19. „Fiul omului, croieşte-ţi două
drumuri pe unde să treacă sabia
împăratului Babilonului! Amândouă
trebuie să iasă din aceeaşi ţară. Fă
un semn pe drum, fă-l la începutul
drumului care duce într-o cetate.
20. Să faci unul din aceste drumuri
aşa ca sabia să vină la Raba*, cetatea
copiilor lui Amon, şi pe celălalt, aşa
ca sabia să vină în Iuda, la Ierusalim,
cetatea întărită. *Ier. 49.2. Cap. 25.5. Amos 1.14.
21. Căci împăratul Babilonului stă
la răscruce, la capătul celor două
drumuri, ca să dea cu bobii; el scutură
săgeţile, întreabă terafimii şi cercetează
ficatul.
22. Sorţul care este în dreapta lui
înseamnă Ierusalimul, unde vor trebui
să ridice berbeci, să dea poruncă
pentru măcel şi să scoată strigăte* de
război; vor ridica berbeci** împotriva
porţilor, vor ridica întărituri şi vor
face şanţuri de apărare.
*Ier. 51.14. **Cap. 4.2.
23. Copiii lui Israel nu văd în aceasta
decât nişte vrăjitorii deşarte, ei care au
făcut jurăminte* mincinoase. Dar împă-
ratul Babilonului îşi aduce aminte de
nelegiuirea lor, aşa că vor fi prinşi.“
*Cap. 17.13,15,16,18.
24. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Pentru că vă făliţi cu
nelegiuirea voastră, vădindu-vă fără-
delegile, arătându-vă păcatele în toate
faptele voastre; pentru că vă făliţi cu
ele, veţi fi prinşi de mâna lui!
25. Şi tu, domn* nelegiuit, gata să fii
ucis, domn al lui Israel, a cărui zi** vine
tocmai când nelegiuirea este la culme!“
*2 Cron. 36.13. Ier. 52.2. Cap. 17.19. **Vers. 29. Cap. 35.5.
26. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„La o parte cu mitra, jos cununa
împărătească! Nu mai este cum a fost.
Ce este plecat va* fi înălţat, şi ce este
înălţat va fi plecat! *Cap. 17.24. Luca 1.52.
27. Voi da jos cununa, o voi da jos, o
voi* da jos. Dar lucrul acesta nu va
avea loc decât la venirea Aceluia care
are drept la ea şi în mâna căruia o voi
încredinţa. –
*Gen. 49.10. Vers. 13. Luca 1.32,33. Ioan 1.49.
28. Şi tu, fiul omului, proroceşte şi
spune: „Aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeu despre copiii lui Amon* şi
despre ocara lor.“ Spune: „Sabia, da,
sabia** este scoasă pentru măcel; este
lustruită pentru nimicire, ca să lucească!
*Ier. 49.1. Cap. 25.2,3,6. Ţef. 2.8-10. **Vers. 9,10.
29. În mijlocul vedeniilor* cu care te
înşală ei şi în mijlocul prorociilor
mincinoase pe care ţi le fac ei, te vor
face să cazi între trupurile moarte ale
celor răi, a căror** zi vine tocmai
când nelegiuirea lor este la culme.
*Cap. 12.24; 22.28. **Vers. 25. Iov 18.20. Ps. 37.13.
30. Bagă-ţi sabia* înapoi în teacă. În
locul în care ai fost făcut, în ţara ta**
de naştere, te voi† judeca!
*Ier. 47.6,7. **Gen. 15.14. Cap. 16.38. †Cap. 16.3.
31. Îmi voi vărsa* mânia peste tine,
voi sufla** împotriva ta cu focul
urgiei Mele şi te voi da în mâinile
unor oameni care sfâşie şi care nu
lucrează decât la nimicire.
*Cap. 7.8; 14.19; 22.22. **Cap. 22.20,21.
32. Vei fi ars de foc; sângele tău va
curge în mijlocul ţării! Nu-şi* vor mai
aduce aminte de tine! Căci Eu, Domnul,
am vorbit.“ *Cap. 25.10.

22 1. Cuvântul Domnului mi-a
vorbit astfel:
2. „Şi tu, fiul omului, vrei* să judeci?
Vrei să judeci cetatea setoasă** de

sânge? Pune-i înainte toate urâciunile
ei! *Cap. 20.4; 23.36. **Cap. 24.6,9. Naum 3.1.
3. Spune: „Aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Cetate care verşi sânge în
mijlocul tău ca să-ţi vină ziua şi care-ţi
faci idoli ca să te spurci!
4. Te-ai făcut vinovată din pricina
sângelui pe care l-ai vărsat* şi te-ai
spurcat prin idolii pe care i-ai făcut.
Ţi-ai apropiat astfel zilele şi ai ajuns
la capătul anilor tăi! De aceea** te fac
de ocară printre neamuri şi de batjo-
cură printre toate ţările. *2 Împ. 21.16.
**Deut. 28.37. 1 Împ. 9.7. Cap. 5.14. Dan. 9.16.
5. Cei de aproape şi cei de departe îşi
vor bate joc de tine, căci eşti vestită ca
spurcată şi plină de tulburări!
6. Iată că în tine, toţi voievozii* lui
Israel îşi întrebuinţează puterea ca să
verse sânge. *Isa. 1.23. Mica 3.1-3. Ţef. 3.3.
7. În tine, tatăl şi mama sunt* dispre-
ţuiţi, străinul** este chinuit, orfanul şi
văduva sunt asupriţi.
*Deut. 27.16. **Exod 22.21,22.
8. Tu Îmi nesocoteşti* locaşurile Mele
cele sfinte, Îmi spurci** Sabatele.
*Vers. 26. **Lev. 19.30. Cap. 23.38.
9. În tine sunt bârfitori*, ca să verse
sânge; în tine** se mănâncă jertfe ido-
leşti pe munţi; în mijlocul tău se fac
desfrânări. *Exod 23.1. Lev. 19.16. **Cap. 18.6,11.
10. În mijlocul tău se descoperă*
goliciunea tatălui; în mijlocul tău este
silită femeia în timpul** necurăţiei ei!
*Lev. 18.7,8; 20.11. 1 Cor. 5.1. **Lev. 18.19; 20.18. Cap. 18.6.
11. În mijlocul tău fiecare se dedă la
urâciuni cu nevasta* aproapelui său,
fiecare se spurcă prin amestecare de
sânge** cu nora sa, fiecare necin-
steşte† pe sora sa, pe fiica tatălui său.
*Lev. 18.20; 20.10. Deut. 22.22. Ier. 5.8. Cap. 18.11.
**Lev. 18.15; 20.12. †Lev. 18.9; 20.17.
12. În tine se iau* daruri pentru
vărsare de sânge. Tu iei dobândă** şi
camătă, jefuieşti cu sila pe aproapele
tău, şi pe Mine Mă† uiţi, zice Domnul
Dumnezeu.
*Exod 23.8. Deut. 16.19; 27.25. **Exod 22.25. Lev. 25.36.
Deut. 23.19. Cap. 18.13. †Deut. 32.18. Ier. 3.21. Cap. 23.35.
13. De aceea, iată că bat din mâini*
din pricina lăcomiei pe care ai avut-o şi
din pricina sângelui vărsat în mijlocul
tău. *Cap. 21.17.
14. Îţi va suferi inima* şi îţi vor fi
mâinile destul de tari în zilele când
voi lucra împotriva ta? Eu, Domnul**,
am vorbit şi voi şi lucra.
*Cap. 21.7. **Cap. 17.24.
15. Te voi risipi* printre neamuri, te
voi răspândi în felurite ţări şi îţi voi
nimici** cu desăvârşire necurăţia din
mijlocul tău.
*Deut. 4.27; 28.25,64. Cap. 12.14,15. **Cap. 23.27,48.
16. Vei fi spurcată astfel de tine însăţi
înaintea neamurilor şi vei şti* că Eu
sunt Domnul.“ *Ps. 9.16. Cap. 6.7.
17. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
18. „Fiul omului, casa lui Israel a
ajuns* pentru Mine ca nişte zgură; toţi
sunt aramă, cositor, fier, plumb în
cuptorul de topit; au ajuns nişte zgură
de argint.“ *Isa. 1.22. Ier. 6.28, etc. Ps. 119.119.
19. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Pentru că toţi aţi ajuns
nişte zgură, iată că vă voi strânge în
mijlocul Ierusalimului.
20. Cum se strânge argintul, arama,
fierul, plumbul şi cositorul în cuptorul
de topit şi se suflă în foc ca să se
topească, aşa vă voi strânge şi Eu în
mânia şi urgia Mea, vă voi pune acolo
şi vă voi topi.
21. Da, vă voi strânge şi voi sufla*
peste voi cu focul mâniei Mele, şi vă
veţi topi în el. *Cap. 21.31.
22. Cum se topeşte argintul în topi-
toare, aşa veţi fi topiţi voi în mijlocul
lui. Şi veţi şti că Eu, Domnul, Mi-am
vărsat* mânia peste voi.“
*Vers. 31. Cap. 20.8,33.
23. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
24. „Fiul omului, spune Ierusalimului:
„Eşti o ţară necurăţată şi neudată de
ploaie în ziua mâniei.“
25. Mai marii lui uneltesc* în mijlocul
lui ca să înghită** sufletele ca un leu
care răcneşte şi îşi sfâşie prada; pun
mâna† pe bogăţii şi lucruri scumpe şi
măresc numărul văduvelor în mijlocul
lui. *Osea 6.9. **Mat. 23.14. †Mica 3.11. Ţef. 3.3,4
26. Preoţii* lui calcă Legea Mea şi
Îmi pângăresc** lucrurile Mele sfinte,
nu fac nici o deosebire† între ce este
sfânt şi ce nu este sfânt, nici nu învaţă
pe oameni să facă deosebire între ce
este necurat şi ce este curat, îşi întorc
ochii de la Sabatele Mele, şi sunt
pângărit în mijlocul lor.
*Mal. 2.8. **Lev. 22.2, etc. 1 Sam. 2.29. †Lev. 10.10.
Ier. 15.19. Cap. 44.23.
27. Căpeteniile* lui sunt în mijlocul
lui ca nişte lupi care îşi sfâşie prada,
varsă sânge, pierd sufletele, numai ca
să-şi potolească lăcomia de bani.
*Isa. 1.23. Cap. 22.6. Mica 3.2,3,9-11. Ţef. 3.3.
28. Prorocii* lui au pentru ei ten-

cuieli de ipsos, vedenii** înşelătoare, prorocii mincinoase. Ei zic: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu!“ Şi Domnul nu le-a vorbit! *Cap. 13.10. **Cap. 13.6,7; 21.29.

29. Poporul* din ţară se dedă la silnicie, fură, asupreşte** pe cel nenorocit şi pe cel lipsit, calcă în picioare pe străin împotriva oricărei dreptăţi!

*Ier. 5.26-28. Cap. 18.12. **Exod 22.21; 23.9. Lev. 19.33. Cap. 22.7.

30. Caut* printre ei un om care să înalţe** un zid şi să stea în mijlocul spărturii† înaintea Mea pentru ţară, ca să n-o nimicesc; dar nu găsesc nici unul! *Ier. 5.1. **Cap. 13.5. †Ps. 106.23.

31. Îmi voi vărsa urgia* peste ei, îi voi nimici cu focul mâniei Mele şi le voi întoarce faptele** asupra capului lor, zice Domnul Dumnezeu.“

*Vers. 22. **Cap. 9.10; 11.21; 16.43.

Cele două surori curve, Samaria şi Ierusalimul

23 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, erau două* femei, fiice ale aceleiaşi mame. *Ier. 3.7,8,10. Cap. 16.46.

3. Ele au curvit* în Egipt, au curvit în tinereţea** lor; acolo le-au fost strânse ţâţele, acolo le-a fost atins sânul fecioresc.

*Lev. 17.7. Ios. 24.14. Cap. 20.8. **Cap. 16.22.

4. Cea mai mare se chema Ohola, şi sora ei, Oholiba. Erau* ale Mele şi au născut fii şi fiice. Ohola este Samaria; Oholiba este Ierusalimul. *Cap. 16.8,20.

5. Ohola nu Mi-a fost credincioasă; s-a aprins de dragoste pentru ibovnicii ei, după asirieni*, vecinii ei,

*2 Împ. 15.19; 16.7; 17.3. Osea 8.9.

6. îmbrăcaţi cu stofe vopsite în albastru, dregători şi căpetenii, toţi tineri şi plăcuţi, călăreţi călare pe cai.

7. Ea a curvit cu ei, cu toată fruntea copiilor Asiriei; s-a spurcat cu toţi aceia pentru care umbla nebună, s-a spurcat cu toţi idolii lor.

8. Nu s-a lăsat nici de curviile ei* din Egipt, căci aceştia se culcaseră cu ea în tinereţea ei, îi atinseseră sânul fecioresc şi îşi vărsaseră curviile peste ea. *Vers. 3.

9. De aceea, am dat-o în mâinile ibovnicilor ei, în mâinile copiilor Asiriei*, pentru care se aprinsese de dragoste. *2 Împ. 17.3-6,23; 18.9-11.

10. Ei i-au descoperit* goliciunea, i-au luat fiii şi fiicele, şi pe ea au ucis-o cu sabia, de i s-a dus vestea printre femei, după judecăţile făcute de ei asupra ei. *Cap. 16.37,41.

11. Sora* ei, Oholiba, a văzut lucrul acesta şi a fost mai fără frâu** decât ea în patima ei; şi a întrecut pe sora sa în curvii. *Ier. 3.8. **Ier. 3.11. Cap. 16.47,51.

12. Ea s-a aprins de dragoste după copiii Asiriei*, după dregători** şi căpetenii, vecinii ei, îmbrăcaţi în chip strălucit, călăreţi călare pe cai, toţi tineri şi plăcuţi.

*2 Împ. 16.7,10. 2 Cron. 28.16-23. Cap. 16.28. **Vers. 6,23.

13. Am văzut că se spurcase, întocmai ca cea dintâi din amândouă.

14. Ea a mers chiar mai departe în curviile ei. A zărit pe ziduri nişte zugrăveli de bărbaţi, nişte icoane de haldei zugrăviţi cu culoare roşie,

15. cu brâie împrejurul coapselor lor, cu turbane de felurite culori pe cap, toţi având înfăţişarea unor viteji, după felul babilonienilor, a căror ţară de naştere este Haldeea; şi s-a* aprins după ei *2 Împ. 24.1. Cap. 16.29.

16. la cea dintâi privire, şi le-a trimis soli în Haldeea.

17. Şi copiii Babilonului au venit la ea, în patul de dragoste, şi au spurcat-o cu curviile lor. Aşa că ea s-a spurcat cu ei, şi apoi inima i s-a înstrăinat* de ei. *Vers. 22,28.

18. Şi când şi-a dezgolit ea necurăţia, şi-a descoperit goliciunea, şi inima* Mea s-a înstrăinat de ea, cum se înstrăinase şi de sora sa. *Ier. 6.8.

19. Dar ea şi-a înmulţit curviile tot mai mult, gândindu-se iarăşi la zilele tinereţii ei când curvea* în ţara Egiptului. *Vers. 3.

20. Ea s-a aprins după nişte necuraţi a căror carne* era ca a măgarilor şi a căror apropiere era ca a armăsarilor.

*Cap. 16.26.

21. Astfel, ţi-ai înnoit iarăşi nelegiuirea tinereţii tale, când egiptenii îţi strângeau ţâţele, din pricina sânului tău fecioresc.

22. De aceea, Oholiba, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată că aţâţ* împotriva ta pe ibovnicii tăi de care ţi-ai înstrăinat inima şi-i aduc din toate părţile împotriva ta:

*Vers. 28. Cap. 16.37.

23. pe babilonieni şi pe toţi haldeii, căpitani*, voievozi şi domni, şi pe toţi copiii Asiriei împreună cu ei, tineri** şi plăcuţi, toţi dregători şi căpetenii, oameni vestiţi, toţi călare pe cai.

*Ier. 50.21. **Vers. 12.

24. Ei vin împotriva ta cu arme, care
şi roţi, şi cu o mulţime de popoare. Cu
scut, pavăză şi coifuri înaintează de
toate părţile împotriva ta. Lor le
încredinţez judecata, şi te vor judeca
după legile lor.
25. Te fac să-Mi simţi gelozia, şi se
vor purta cu urgie cu tine. Îţi vor tăia
nasul şi urechile, şi sămânţa ta va
cădea lovită de sabie. Îţi vor lua fiii şi
fiicele, şi ce-ţi va mai rămâne va fi
mâncat de foc.
26. Te* vor dezbrăca de haine şi vor
lua podoabele scumpe cu care te
găteşti. *Cap. 16.39.
27. Voi* pune astfel capăt nelegiu-
irilor tale şi curviilor** tale din ţara
Egiptului. Aşa că nu îţi vei mai în-
drepta privirile spre ei şi nu te vei mai
gândi la Egipt.“ *Cap. 16.41; 22.15. **Vers. 3,19.
28. Căci aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeu: „Iată, te dau în mâinile acelora
pe care îi urăşti*, în mâinile acelora de
care ţi s-a înstrăinat** inima.
*Cap. 16.37. **Vers. 17.
29. Se vor purta cu ură cu tine; îţi vor
ridica toate bogăţiile şi te vor lăsa
goală*, goală de tot. Ruşinea necură-
ţiilor tale se va descoperi, ruşinea
nelegiuirilor şi curviilor tale.
*Vers. 26. Cap. 16.39.
30. Lucrurile acestea ţi se vor întâmpla
pentru că ai curvit* cu neamurile,
pentru că te-ai spurcat cu idolii lor.
*Cap. 6.9.
31. Ai mers pe calea surorii tale, de
aceea şi Eu îţi pun potirul* ei în mână.“
*Ier. 25.15, etc.
32. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Vei bea potirul surorii tale, cel larg şi
adânc; vei ajunge de râs* şi batjocură.
Încape mult în el! *Cap. 22.4,5.
33. Te vei umple de beţie şi durere;
căci potirul surorii tale Samaria este
un potir de groază şi spaimă!
34. Îl vei bea* şi îl vei goli, îi vei
roade cioburile şi-ţi vei sfâşia ţâţele.
Căci Eu am vorbit, zice Domnul
Dumnezeu.“ *Ps. 75.8. Isa. 51.17.
35. De aceea aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Pentru că M-ai uitat*,
pentru că M-ai aruncat** la spate-ţi,
poartă-ţi şi tu acum pedeapsa nelegiu-
irilor şi curviilor tale.“ *Ier. 2.32;
3.21; 13.25. Cap. 22.12. **1 Împ. 14.9. Neem. 9.26.
36. Domnul mi-a zis: „Fiul omului,
vrei să judeci* pe Ohola şi pe Oholiba?
Pune-le înainte urâciunile** lor!
*Cap. 20.4; 22.2. **Isa. 58.1.

37. Ele s-au dedat la preacurvie, şi pe
mâinile lor este* sânge: au preacurvit
cu idolii lor; şi copiii pe care Mi-i**
născuseră i-au trecut prin foc, în
cinstea lor, ca să-i mănânce!
*Vers. 45. Cap. 16.38. **Cap. 16.20,21,36,45; 20.26,31.
38. Afară de aceasta iată ce Mi-au
mai făcut: Mi-au spurcat Locaşul cel
Sfânt în aceeaşi zi şi Mi-au pângărit*
Sabatele. *Cap. 22.8.
39. Căci după ce şi-au jertfit copiii la
idolii lor, tot în ziua aceea s-au dus şi
în Locaşul Meu cel Sfânt ca să-l
spurce. Iată* ce au făcut în Casa Mea.
*2 Împ. 21.4.
40. Au umblat chiar după oamenii
care veneau de departe, le-au trimis
soli* şi iată că ei au venit. Pentru ei
te-ai scăldat tu**, te-ai sulemenit† la
ochi şi te-ai gătit cu podoabele tale;
*Isa. 57.9. **Rut 3.3. †2 Împ. 9.30. Ier. 4.30.
41. ai şezut pe un pat măreţ*, înaintea
căruia era întinsă o masă, pe care ai
pus** tămâia şi untdelemnul Meu.
*Est. 1.6. Isa. 57.7. Amos 2.8; 6.4. **Prov. 7.17. Cap.
16.18,19. Osea 2.8.
42. S-au auzit strigătele unei mulţimi
vesele; şi cu mulţimea aceasta de
oameni de rând au adus nişte beţivi
din pustiu, care au pus brăţări în
mâinile celor două surori şi mândre
cununi pe capetele lor.
43. Am zis atunci cu privire la curva
cea bătrână: „Şi acum îşi va urma ea
oare curviile, şi tot vor mai veni la
ea?“
44. Şi au venit la ea cum vin la o
curvă; aşa s-au dus la Ohola şi
Oholiba, la aceste femei nelegiuite.
45. De aceea, oamenii fără prihană le
vor osândi*, cum se osândesc femeile
preacurve, cum se osândesc cele ce
varsă sânge; căci sunt preacurve şi au
sânge** pe mâini.“ *Cap. 16.38. **Vers. 37.
46. Căci aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeu: „Voi aduce* împotriva lor o
mulţime de gloată mare şi le voi da
pradă chinului şi jafului. *Cap. 16.40.
47. Adunarea le va ucide* cu pietre şi
le va doborî cu lovituri de sabie; le vor
ucide** fiii şi fiicele lor şi le vor arde
casele cu foc.
*Cap. 16.40. **2 Cron. 36.17,19. Cap. 24.21.
48. Voi face astfel să înceteze nele-
giuirea* în ţară; ca** toate femeile
să ia învăţătură şi să nu mai facă o
nelegiuire ca a voastră!
*Vers. 27. Cap. 22.15. **Deut. 13.11. 2 Pet. 2.6.
49. Vi se va răsplăti astfel nelegiuirea

şi veţi purta păcatele* săvârşite cu idolii voştri, şi veţi şti** că Eu sunt Domnul Dumnezeu!“

*Vers. 35. **Cap. 20.38,42,44; 25.5.

Dărâmarea Ierusalimului

24 1. În anul al nouălea, în ziua a zecea a lunii a zecea, cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, scrie numele zilei acesteia, numele zilei de azi! Căci chiar în ziua aceasta* se apropie împăratul Babilonului de Ierusalim.

*2 Împ. 25.1. Ier. 39.1; 52.4.

3. Spune o pildă acestei case* de îndărătnici şi zi-le: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pune, pune cazanul** şi toarnă apă în el!

*Cap. 17.12. **Ier. 1.13. Cap. 11.3.

4. Pune bucăţi de carne în el, toate bucăţile cele bune, coapsa şi spata şi umple-l cu cele mai bune oase.

5. Alege ce e mai bun din turmă şi pune lemnele grămadă sub cazan; fă-l să fiarbă în clocot mare şi să fiarbă şi oasele din el.“

6. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Vai de cetatea cea setoasă* de sânge, cazanul cel plin de rugină şi de pe care nu se ia rugina! Scoateţi bucăţile din el, unele după altele, fără să trageţi** la sorţi. *Cap. 22.3; 23.37. Vers. 9. **2 Sam. 8.2. Ioel 3.3. Obad. 11. Naum 3.10.

7. Căci sângele pe care l-a vărsat ea este încă în mijlocul ei. L-a pus pe stânca goală, nu l-a vărsat* pe pământ ca să-l acopere apoi cu ţărână.

*Lev. 17.13. Deut. 12.16,24.

8. Ca să-Mi arăt urgia, ca să Mă răzbun, i-am vărsat* sângele pe stânca goală, pentru ca să nu fie acoperit.“

*Mat. 7.2.

9. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Vai* de cetatea cea setoasă de sânge! Vreau să fac un rug mare!

*Vers. 6. Naum 3.1. Hab. 2.12.

10. Îngrămădeşte multe lemne, aprinde focul, fierbe bine carnea, fă fiertura groasă, ca să se ardă şi ciolanele.

11. Apoi pune cazanul gol pe jăratic ca să se încălzească, să i se înfierbânte arama, să i se topească* murdăria dinăuntru şi să i se şteargă rugina.

*Cap. 22.15.

12. Trudă degeaba! Căci rugina de care este plin nu se dezlipeşte de el, rugina nu se va lua de pe el decât prin foc,

13. şi tu doreşti iarăşi nelegiuire în spurcăciunea ta! Pentru că am vrut să te curăţ, şi nu te-ai făcut curată, nu vei mai fi curăţată de spurcăciunea ta până* Îmi voi potoli mânia asupra ta.

*Cap. 5.13; 8.18; 16.42.

14. Eu, Domnul*, am vorbit! Lucrul acesta se va întâmpla, şi Eu îl voi împlini! Nu Mă voi lăsa, nu** voi avea milă, nici nu Mă voi căi. Vei fi judecată după puterea ta şi după faptele tale, zice Domnul Dumnezeu.“

*1 Sam. 15.29. **Cap. 5.11.

15. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

16. „Fiul omului, iată, îţi voi răpi printr-o lovitură ce ţi-e mai scump în ochi. Dar să nu te jeleşti, nici să nu plângi şi să nu-ţi curgă lacrimile pentru ea.

17. Suspină în tăcere, dar nu plânge* ca la morţi! Leagă-ţi turbanul**, pune-ţi încălţămintea† în picioare, nu-ţi acoperi†† barba şi nu mânca pâinea de jale!“

*Ier. 16.5-7. **Lev. 10.6; 21.10. †2 Sam. 15.30. ††Mica 3.7.

18. Vorbisem poporului dimineaţa, şi seara mi-a murit nevasta. A doua zi dimineaţa, am făcut cum mi se poruncise.

19. Poporul mi-a zis: „Nu vrei să ne lămureşti* ce înseamnă pentru noi ceea ce faci?“ *Cap. 12.9; 37.18.

20. Eu le-am răspuns: „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

21. „Spune casei lui Israel: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, voi pângări* Locaşul Meu cel Sfânt, fala puterii voastre, ce vă e mai scump** în ochi, lucrul iubit de voi; şi fiii† voştri şi fiicele voastre, pe care i-aţi lăsat după voi, vor cădea ucişi de sabie.“ –

*Ier. 7.14. Cap. 7.20-22. **Ps. 27.4. †Cap. 28.47.

22. Şi atunci veţi face cum am făcut şi eu. Nu* vă veţi acoperi barba şi nu veţi mânca pâinea de jale,

*Ier. 16.6,7. Vers. 17.

23. veţi sta cu turbane pe cap şi cu încălţămintea în picioare, nu* vă veţi jeli şi nici nu veţi plânge; ci veţi tânji** pentru nelegiuirile voastre şi vă veţi văita între voi. –

*Iov 27.15. Ps. 78.64. **Lev. 26.39. Cap. 33.10.

24. „Ezechiel* va fi un semn pentru voi. Veţi face întocmai cum a făcut el. Şi** când se vor întâmpla aceste lucruri, veţi şti† că Eu sunt Domnul Dumnezeu. *Isa. 20.3. Cap. 4.3; 12.6,11. **Ier. 17.15. Ioan 13.19; 14.29. †Cap. 6.7; 25.5.

25. Tu însă, fiul omului, în ziua când le voi răpi ceea ce face tăria* lor, bucuria şi fala lor, ce le este scump ochilor şi lucrul iubit de ei, pe fiii şi fiicele lor, *Vers. 21.
26. în ziua aceea, va veni un fugar* la tine ca să-ţi dea de ştire şi să auzi cu urechile tale. *Cap. 33.21,22.
27. În* ziua aceea, ţi se va deschide gura odată cu a fugarului, vei vorbi şi nu vei mai fi mut. Vei fi** un semn pentru ei, şi vor şti că Eu sunt Domnul.“ *Cap. 3.26,27; 29.21; 33.22. **Vers. 24.

25 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, întoarce-ţi* faţa spre copiii** lui Amon şi proroceşte împotriva lor! *Cap. 6.2; 35.2. **Ier. 49.1, etc. Cap. 21.28. Amos 1.13. Ţef. 2.9.
3. Spune copiilor lui Amon: „Ascultaţi cuvântul Domnului Dumnezeu! Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pentru că* ai zis: „Ha! Ha!“ Sfântului Meu Locaş, când era pângărit, ţării lui Israel, când era pustiită, şi casei lui Iuda, când se ducea în robie, *Prov. 17.5. Cap. 26.2.
4. de aceea, iată te dau în stăpânirea fiilor răsăritului; ei îşi vor aşeza staulele în mijlocul tău şi îşi vor face locuinţele în tine; îţi vor mânca roadele şi îţi vor bea laptele.
5. Voi face din Raba* un ocol** de cămile, şi din ţara copiilor lui Amon, o stână de oi, ca să ştiţi† că Eu sunt Domnul!“ *Cap. 21.20. **Isa. 17.2; 32.14. Ţef. 2.14,15. †Cap. 24.24; 26.6; 35.9.
6. Căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pentru că ai bătut din mâini* şi ai dat din picior, pentru că te-ai bucurat** în chip batjocoritor şi din adâncul sufletului de ţara lui Israel, *Iov 27.23. Plân. 2.15. Ţef. 2.15. **Cap. 36.5. Ţef. 2.8,10.
7. de aceea, iată că Îmi întind* mâna peste tine şi te dau pradă neamurilor; te şterg din mijlocul popoarelor, te scot din numărul ţărilor şi te nimicesc. Şi vei şti că Eu sunt Domnul!“ *Cap. 35.3.
8. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pentru că Moabul* şi Seirul** au zis: „Iată, casa lui Iuda a ajuns ca toate neamurile!“, *Isa. 15; 16. Ier. 48.1, etc. Amos 2.1. **Cap. 35.2,5,12.
9. de aceea, deschid ţinutul Moabului dinspre cetăţi, dinspre cetăţile lui de la hotare, care sunt podoaba ţării, şi anume: Bet-Ieşimotul, Baal-Meonul şi Chiriataim,
10. îl deschid şi-l dau în stăpânire fiilor* răsăritului împreună cu ţara amoniţilor, ca să nu mai fie pomeniţi** printre neamuri copiii lui Amon. *Vers. 4. **Cap. 21.32.
11. Îmi voi împlini judecăţile împotriva Moabului! Şi vor şti că Eu sunt Domnul.“
12. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pentru că Edomul* s-a dedat la răzbunare faţă de casa lui Iuda, pentru că s-a făcut vinovat şi s-a răzbunat pe ea, *2 Cron. 28.17. Ps. 137.7. Ier. 49.7,8, etc. Cap. 35.2, etc. Amos 1.11. Obad. 10, etc.
13. de aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Îmi întind mâna împotriva Edomului, îi voi nimici cu desăvârşire oamenii şi vitele, îl voi preface într-un pustiu, de la Teman până la Dedan; vor cădea loviţi de sabie.
14. Mă voi răzbuna* pe Edom prin poporul Meu, Israel. El va face Edomului după mânia şi urgia Mea; ca să vadă răzbunarea Mea, zice Domnul Dumnezeu.“ *Isa. 11.14. Ier. 49.2.
15. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pentru că* filistenii** s-au dedat la răzbunare, pentru că s-au răzbunat în chip batjocoritor şi din adâncul sufletului, voind să nimicească totul în ura lor străveche, *Ier. 25.20; 47.1, etc. Ioel 3.4, etc. Amos 1.6. **2 Cron. 28.18.
16. aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată că Îmi întind mâna* împotriva filistenilor, nimicesc cu desăvârşire pe cheretiţi** şi prăpădesc tot ce a mai rămas† pe coasta mării, *Ţef. 2.4, etc. **1 Sam. 30.14. †Ier. 47.4.
17. Mă voi năpusti* cu mare răzbunare asupra lor, pedepsindu-i cu urgie. Şi vor şti** că Eu sunt Domnul, când Mă voi răzbuna pe ei.“ *Cap. 5.15. **Ps. 9.16.

Prorocie împotriva Tirului şi Sidonului

26 1. În anul al unsprezecelea, în ziua întâi a lunii, cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, pentru că* Tirul a zis despre Ierusalim: „Ha! Ha**! Este zdrobită poarta popoarelor!, şi se întoarce la mine! Mă voi îmbogăţi, căci el a rămas pustiu!“ *Isa. 23. Ier. 25.22; 47.4. Amos 1.9. Zah. 9.2. **Cap. 25.3; 36.2.
3. de aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Tirule, şi voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum îşi ridică marea valurile!

4. Ele vor dărâma zidurile Tirului, îi
vor surpa turnurile, îi voi răzui şi
ţărâna şi o voi face* o stâncă goală.
*Vers.14.
5. Va rămâne în mare ca un loc unde
se vor întinde mreji* de prins peşte;
Eu am vorbit, zice Domnul Dum-
nezeu. Va fi prada neamurilor!
*Cap. 27.32.
6. Cetăţile din ţinutul lui vor fi
trecute prin sabie. Şi vor şti* astfel că
Eu sunt Domnul.“ *Cap. 25.5.
7. Căci aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeu: „Iată că aduc de la miazănoapte
împotriva Tirului pe Nebucadneţar,
împăratul Babilonului, împăratul*
tuturor împăraţilor, cu cai, care,
călăreţi şi cu o mare mulţime de
popoare. *Ezra 7.12. Dan. 2.37.
8. El va nimici cu sabia cetăţile din
ţinutul tău; va face şanţuri* de apărare
împotriva ta, va ridica întărituri şi va
ridica scutul împotriva ta. *Cap. 21.22.
9. Va îndrepta loviturile berbecilor
săi împotriva zidurilor tale şi îţi va
surpa turnurile cu maşinile lui.
10. Mulţimea cailor lui te va acoperi
de praf, zidurile tale se vor cutre-
mura de vuietul călăreţilor, roţilor şi
carelor, când va intra Nebucadneţar pe
porţile tale cum se intră într-o cetate
cucerită.
11. Va călca toate uliţele tale cu
copitele cailor lui şi-ţi va ucide
poporul cu sabia, şi stâlpii mândriei
tale vor cădea la pământ.
12. Îţi vor ridica bogăţiile, îţi vor
prăda mărfurile, îţi vor surpa zidurile,
îţi vor dărâma casele tale cele plăcute
şi vor arunca în ape pietrele, lemnele
şi ţărâna ta.
13. Voi* face să înceteze astfel
glasul** cântecelor tale şi nu se va
mai auzi sunetul harpelor tale.
*Isa. 14.11; 24.8. Ier. 7.34; 16.9; 25.10. **Isa. 23.16. Cap. 28.13. Apoc. 18.22.
14. Te* voi face o stâncă goală, vei fi
ca un loc în mare unde se vor întinde
mreji de prins peştii şi nu vei mai fi
zidit la loc. Căci Eu, Domnul, am
vorbit, zice Domnul Dumnezeu.“
*Vers. 4,5.
15. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu
despre Tir: „Se vor cutremura* ostroa-
vele de vuietul căderii tale, de gemetele
răniţilor şi de măcelul din mijlocul
tău. *Ier. 49.21. Vers. 18. Cap. 27.28; 31.16.
16. Toţi voievozii mării* se dau
jos** de pe scaunele lor de domnie,
îşi scot mantalele şi îşi leapădă
hainele cusute la gherghef; se învelesc
în spaimă şi stau† pe pământ, întruna
tremură†† de groază şi stau înmăr-
muriţi*† din pricina ta. *Isa. 23.8.
**Iona 3.6. †Iov 2.13. ††Cap. 32.10. *†Cap. 27.35.
17. Ei fac o cântare de jale* asupra
ta şi-ţi zic: „Vai cum ai fost nimicit,
tu, care erai locuit de cei ce străbat
mările, cetate vestită, care erai puter-
nică** pe mare! Cum a fost nimicită
cetatea aceasta cu locuitorii ei care
băgau groaza în toţi cei dimprejur!
*Cap. 27.32. Apoc. 18.9. **Isa. 23.4.
18. Acum tremură* ostroavele în ziua
căderii tale, stau îngrozite ostroavele
mării de sfârşitul tău.“ *Vers. 15.
19. Căci aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeu: „Când te voi preface într-o
cetate pustie, ca cetăţile care n-au
locuitori, când voi ridica împotriva ta
adâncul şi când te vor acoperi apele
cele mari,
20. te voi coborî împreună cu cei ce*
se coboară în groapă, la poporul de
odinioară, şi te voi aşeza în adâncimile
pământului, în singurătăţi veşnice,
lângă cei ce s-au coborât în groapă, ca
să nu mai fii locuită şi să nu te mai
scoli în ţara** celor vii.
*Cap. 32.18,24. **Cap. 32.23,26,27,32.
21. Te voi nimici* cu desăvârşire, şi
nu vei mai fi; te vor căuta**, şi nu te
vor mai găsi niciodată, zice Domnul
Dumnezeu.“ *Cap. 27.36; 28.19. **Ps. 37.36.

27

1. Cuvântul Domnului mi-a
vorbit astfel:
2. „Şi tu, fiul omului, rosteşte*
această cântare de jale asupra Tirului!
*Cap. 19.1; 26.17; 28.12; 32.2.
3. Spune Tirului: „Tu, care* stai pe
malul mării şi faci negoţ** cu popoa-
rele unui mare număr de ostroave, aşa
vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Tirule,
tu ziceai: „Eu† sunt de o desăvârşită
frumuseţe!“ *Cap. 28.2. **Isa. 23.3. †Cap. 28.12.
4. Ţinutul tău este în inima mărilor, şi
cei ce te-au zidit te-au făcut desăvârşit
de frumos.
5. Cu chiparoşi din Senir* ţi-au făcut
toate laturile corăbiilor. Au luat cedri
din Liban ca să-ţi ridice catargele;
*Deut. 3.9.
6. lopeţile ţi le-au făcut din stejari
de Basan, şi laviţele, cu fildeş prins în
cimişir, adus din ostroavele* Chitim.
*Ier. 2.10.

7. Pânzele care-ţi slujeau ca steag erau de in subţire din Egipt, cusut la gherghef, iar învelitoarea ta era de purpură albastră şi roşie, din ostroavele Elişei.
8. Locuitorii Sidonului şi Arvadului îţi erau vâslaşi, şi cei mai înţelepţi din mijlocul tău, Tirule, îţi erau cârmaci.
9. Bătrânii* Ghebalului şi lucrătorii lui iscusiţi erau la tine şi-ţi dregeau crăpăturile. Toate corăbiile mării cu marinarii lor erau la tine ca să facă schimb de mărfuri cu tine.
*1 Împ. 5.18. Ps. 83.7.
10. Cei din Persia, din Lud şi din Put* slujeau în oastea ta ca oameni de război, ei îşi spânzurau în tine scutul şi coiful şi-ţi dădeau strălucire.
*Ier. 46.9. Cap. 30.5; 38.5.
11. Cei din Arvad îţi umpleau zidurile cu războinicii tăi, şi oamenii viteji erau în turnurile tale. Ei îşi atârnau pavezele pe toate zidurile tale şi-ţi desăvârşeau astfel frumuseţea*. *Vers. 3.
12. Cei din Tars* făceau negoţ cu tine, cu tot felul de mărfuri pe care le aveai din belşug. Veneau la târgul tău cu argint, cu fier, cu cositor şi cu plumb.
*Gen. 10.4. 2 Cron. 20.36.
13. Iavanul*, Tubalul şi Meşecul făceau negoţ cu tine; dădeau robi şi unelte de aramă** în schimbul mărfurilor tale. *Gen. 10.2. **Apoc. 18.13.
14. Cei din casa Togarmei* aduceau la târgul tău cai, călăreţi şi catâri.
*Gen. 10.3. Cap. 38.6.
15. Cei din Dedan* făceau negoţ cu tine; negoţul multor ostroave trecea prin mâinile tale; îţi aduceau ca bir coarne de fildeş şi de abanos. *Gen. 10.7.
16. Siria făcea negoţ cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine; ei veneau la târgul tău cu smarald, purpură şi materii pestriţe, cu in subţire, mărgean şi agat.
17. Iuda şi ţara lui Israel făceau negoţ cu tine; îţi dădeau grâu* de Minit**, turte, miere, untdelemn şi leac alinător† în schimbul mărfurilor tale.
*1 Împ. 5.9,11. Ezra 3.7. Fapt. 12.20. **Judc. 11.33. †Ier. 8.22.
18. Damascul făcea negoţ cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine, cu tot felul de mărfuri pe care le aveai din belşug; îţi dădea vin din Helbon şi lână albă.
19. Vedanul şi Iavanul, de la Uzal, veneau la târgul tău; fier lucrat, casie şi trestie mirositoare erau schimbate cu tine.
20. Dedanul* făcea negoţ cu tine cu învelitori de pus pe cal. *Gen. 25.3.
21. Arabia şi toţi voievozii Chedarului* erau negustorii tăi şi-ţi aduceau miei, berbeci şi ţapi. *Gen. 25.13. Isa. 60.7.
22. Negustorii din Seba* şi din Raema făceau negoţ cu tine; îţi plăteau cu cele mai bune miresme, cu pietre scumpe şi aur, mărfurile tale.
*Gen. 10.7. 1 Împ. 10.1,2. Ps. 72.10,15. Isa. 60.6.
23. Haranul*, Canehul şi Edenul, negustorii din Seba**, din Asiria, din Chilmad făceau negoţ cu tine,
*Gen. 11.31. 2 Împ. 19.12. **Gen. 25.3.
24. făceau negoţ cu tine de haine scumpe, de mantale de purpură albastră şi cusături la gherghef, de covoare scumpe puse în lăzi de funii, sucite şi bine împletite, aduse la târgul tău.
25. Corăbiile* din Tars îţi aduceau mărfurile pe mare, erai în culmea bogăţiei şi slavei, în inima** mărilor!
*Ps. 48.7. Isa. 2.16; 23.14. **Vers. 4.
26. Vâslaşii tăi te duceau pe ape mari: dar un vânt* de la răsărit te va sfărâma în inima mărilor! *Ps. 48.7.
27. Bogăţiile tale*, târgurile tale şi mărfurile tale, marinarii şi cârmacii tăi, cei ce îţi dreg crăpăturile corăbiilor şi cei ce fac schimb de mărfuri cu tine, toţi oamenii de război care sunt în tine şi toată mulţimea care este în mijlocul tău se vor prăbuşi în inima mărilor, în ziua căderii tale.
*Prov. 11.4. Vers. 34. Apoc. 18.9, etc.
28. Toate valurile mării se vor cutremura* de ţipetele cârmacilor tăi!
*Cap. 26.15,18.
29. Şi toţi vâslaşii*, marinarii, toţi cârmacii de pe mare se vor da jos din corăbii şi vor păşi pe uscat.
*Apoc. 18.17, etc.
30. Vor striga cu glas tare din pricina ta şi vor scoate ţipete amarnice. Îşi vor arunca ţărână* în cap şi se vor tăvăli** în cenuşă.
*Iov 2.12. Apoc. 18.19. **Est. 4.1,3. Ier. 6.26.
31. Îşi vor rade* capul din pricina ta şi se vor îmbrăca în saci, te vor plânge cu sufletul amărât şi cu mâhnire mare.
*Ier. 16.6; 47.5. Mica 1.16.
32. În durerea lor, vor* face un cântec de jale asupra ta, te vor boci şi vor zice: „Cine era** ca Tirul cel nimicit în mijlocul mării?
*Vers. 2. Cap. 26.17. **Apoc. 18.18.
33. Când* ieşeau mărfurile tale pe mări, săturai un mare număr de popoare; cu belşugul avuţiilor şi

mărfurilor tale îmbogăţeai pe împăraţii pământului. *Apoc. 18.19.

34. Acum însă eşti sfărâmat* de mări, negoţul** tău a pierit în adâncimea apelor, şi toată mulţimea ta de oameni s-a cufundat odată cu tine! *Cap. 26.19. **Vers. 27.

35. Toţi locuitorii* ostroavelor stau înmărmuriţi din pricina ta, împăraţii lor stau cu părul vâlvoi de groază şi le tremură faţa! *Cap. 26.15,16.

36. Negustorii popoarelor fluieră* asupra ta! Eşti nimicit** de tot şi te-ai dus pentru totdeauna!“ *Ier. 18.16. **Cap. 26.21.

28 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, spune voievodului Tirului: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pentru că ţi s-a îngâmfat inima şi ai zis*: „Eu sunt Dumnezeu şi şed pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul** mărilor“, măcar că nu eşti decât om†, şi nu eşti Dumnezeu, măcar că îţi dai ifose ca şi când ai fi Dumnezeu. *Vers. 9. **Cap. 27.3,4. †Isa. 31.3.

3. Iată că eşti mai înţelept* decât Daniel, nici o taină nu este ascunsă de tine; *Zah. 9.2.

4. prin înţelepciunea şi priceperea ta ţi-ai făcut avere şi ţi-ai grămădit aur şi argint în vistieriile tale;

5. prin marea ta înţelepciune* şi prin negoţul tău ţi-ai mărit bogăţiile, şi prin bogăţiile tale, inima ţi s-a îngâmfat foarte mult.“ *Ps. 62.10. Zah. 9.3.

6. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pentru că îţi dai ifose ca şi când ai fi Dumnezeu,

7. iată că voi aduce împotriva ta nişte străini, pe cele mai* asupritoare dintre popoare, care vor scoate sabia împotriva înţelepciunii tale strălucitoare şi-ţi vor pângări frumuseţea. *Cap. 30.11; 31.12; 32.12.

8. Te vor arunca în groapă, şi vei muri ca cei ce cad străpunşi de lovituri, în mijlocul mărilor.

9. Vei mai* zice tu atunci în faţa ucigaşului tău: „Sunt Dumnezeu“, măcar că eşti om, şi nu Dumnezeu, sub mâna celui ce te va ucide? *Vers. 2.

10. Vei muri de moartea celor netăiaţi împrejur*, de mâna străinilor! Căci Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu.“ *Cap. 31.18; 32.19,21,25,27.

11. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

12. „Fiul omului, fă un cântec de jale* asupra împăratului Tirului şi spune-i: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Ajunseseşi la cea mai înaltă desăvârşire, erai plin de înţelepciune** şi desăvârşit în frumuseţe. *Cap. 27.2. **Vers. 3. Cap. 27.3.

13. Stăteai în Eden*, grădina lui Dumnezeu, şi erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonix, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smarald şi cu aur; timpanele** şi flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut. *Cap. 31.8,9. **Cap. 26.13.

14. Erai un heruvim* ocrotitor cu aripile întinse; te pusesem pe muntele** cel sfânt al lui Dumnezeu, şi umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. *Exod 25.20. Vers. 16. **Cap. 20.40.

15. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.

16. Prin mărimea negoţului tău te-ai umplut de silnicie şi ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu şi te nimicesc, heruvim ocrotitor*, din mijlocul pietrelor scânteietoare. *Vers. 14.

17. Ţi s-a îngâmfat* inima din pricina frumuseţii tale, ţi-ai stricat înţelepciunea cu strălucirea ta. De aceea te arunc la pământ, te dau privelişte împăraţilor. *Vers. 2,5.

18. Prin mulţimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoţului tău ţi-ai spurcat locaşurile sfinte; de aceea scot din mijlocul tău un foc care te mistuie şi te prefac în cenuşă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc.

19. Toţi cei ce te cunosc între popoare rămân uimiţi din pricina ta; eşti nimicit* şi nu vei mai fi niciodată!“ *Cap. 26.21; 27.36.

20. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

21. „Fiul omului, întoarce-ţi* faţa spre Sidon** şi proroceşte împotriva lui! *Cap. 6.2; 25.2; 29.2. **Isa. 23.4,12. Ier. 25.22; 27.3. Cap. 32.30.

22. Spune: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată* că am necaz pe tine, Sidonule, şi voi fi proslăvit în mijlocul tău; ca să se ştie** că Eu sunt Domnul, când Îmi voi împlini judecăţile

împotriva lui şi când Îmi voi arăta sfinţenia† în mijlocul lui.
*Exod 14.4,17. Cap. 39.13. **Ps. 9.16. †Vers. 25. Cap. 20.41; 36.23.
23. Voi trimite ciuma* în el, voi face să curgă sângele pe uliţele lui, vor cădea morţii în mijlocul lui, ucişi de sabia care va veni din toate părţile să-i lovească, şi vor şti astfel că Eu sunt Domnul. *Cap. 38.22.
24. Atunci el nu va mai fi pentru casa lui Israel un spin* care înţeapă, un mărăcine aducător de dureri printre toţi cei ce-l înconjoară şi-l dispreţuiesc. Şi vor şti astfel că Eu sunt Domnul Dumnezeu.“ *Num. 33.55. Ios. 23.13.
25. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Când voi strânge* iarăşi casa lui Israel din mijlocul popoarelor la care este risipită, Îmi voi arăta în ea sfinţenia** înaintea neamurilor, şi vor locui în ţara lor pe care am dat-o robului Meu Iacov.
*Isa. 11.12. Cap. 11.17; 20.41; 34.13; 37.21. **Vers. 22.
26. Vor locui* liniştiţi în ea, vor zidi case** şi vor sădi† vii; da, vor locui liniştiţi în ea, când Îmi voi împlini judecăţile împotriva tuturor celor ce-i înconjoară şi-i dispreţuiesc. Şi vor şti că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor.“
*Ier. 23.6. Cap. 36.28. **Isa. 65.21. Amos 9.14. †Ier. 31.5.

Împotriva Egiptului

29 1. În anul al zecelea, în ziua a douăsprezecea a lunii a zecea, cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, întoarce-te cu faţa* spre faraon, împăratul Egiptului, şi proroceşte împotriva lui şi împotriva întregului** Egipt!
*Cap. 28.21. **Isa. 19.1. Ier. 25.19; 46.2,25.
3. Vorbeşte şi spune: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată că* am necaz pe tine, faraoane, împăratul Egiptului, crocodil** mare care te culci în mijlocul râurilor tale şi† zici: „Râul meu, Nilul, este al meu, eu l-am făcut!“
*Ier. 44.30. Vers. 10. Cap. 28.22. **Ps. 74.13,14. Isa. 27.1; 51.9. Cap. 32.2. †Cap. 28.2.
4. Îţi voi pune* însă un cârlig în fălci, voi lipi peştii râurilor tale de solzii tăi şi te voi scoate din mijlocul râurilor tale, cu toţi peştii care se află în ele şi care se vor lipi de solzii tăi.
*Isa. 37.29. Cap. 38.4.
5. Te voi arunca în pustiu, pe tine şi pe toţi peştii din râurile tale. Vei cădea pe faţa ogoarelor, nu vei fi ridicat*, nici îngropat; ci te voi** da de mâncare fiarelor pământului şi păsărilor cerului.
*Ier. 8.2; 16.4; 25.33. **Ier. 7.33; 34.20.
6. Şi toţi locuitorii Egiptului vor şti că Eu sunt Domnul, pentru că au fost o proptea de trestie* pentru casa lui Israel. *2 Împ. 18.21. Isa. 36.6.
7. Când au pus mâna* pe tine, te-ai rupt şi le-ai străpuns tot umărul; când s-au proptit de tine, te-ai sfărâmat şi le-ai scrântit şoldurile.“
*Ier. 37.5,7,11. Cap. 17.17.
8. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, voi aduce sabia* împotriva ta şi voi nimici cu desăvârşire din mijlocul tău oamenii şi vitele. *Cap. 14.17; 32.11-13.
9. Ţara Egiptului va ajunge o pustietate şi un pustiu, şi vor şti că Eu sunt Domnul, pentru că a zis: „Nilul este al meu, eu l-am făcut!“
10. De aceea iată că am necaz pe tine şi pe râurile tale
şi voi* preface ţara Egiptului într-un pustiu şi într-o pustietate,
de la** Migdol până la Siena şi până la hotarele Etiopiei. *Cap. 30.12. **Cap. 30.6.
11. Nici picior* de om nu va trece prin ea,
nici picior de vită nu va trece prin ea,
şi va rămâne patruzeci de ani fără să fie locuită. *Cap. 32.13.
12. Voi preface* ţara Egiptului într-o pustietate
în mijlocul altor ţări pustiite,
şi cetăţile ei vor fi pustii între alte cetăţi pustii, timp de patruzeci de ani.
Iar pe egipteni îi voi risipi printre neamuri şi-i voi împrăştia în felurite ţări.“ *Cap. 30.7,26.
13. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„După* patruzeci de ani, voi strânge pe egipteni
din mijlocul popoarelor între care îi voi risipi. *Isa. 19.23. Ier. 46.26.
14. Voi aduce înapoi pe prinşii de război ai Egiptului, îi voi aduce înapoi în ţara Patros, în ţara lor de baştină, şi vor alcătui acolo o împărăţie* slabă.
*Cap. 17.6,14.
15. Da, va fi cea mai neînsemnată dintre împărăţii şi nu se va mai înălţa peste neamuri; îi voi împuţina, ca să nu stăpânească peste neamuri.
16. Împărăţia aceasta nu va mai fi pentru casa lui Israel o pricină de încredere*; ci îi va aduce aminte de

nelegiuirea ei, când se întorcea spre
ei. Şi vor şti că Eu sunt Domnul Dum-
nezeu.“ *Isa. 30.2,3; 36.4,6.
17. În al douăzeci şi şaptelea an, în
ziua întâi a lunii întâi, cuvântul Dom-
nului mi-a vorbit astfel:
18. „Fiul omului, Nebucadneţar*,
împăratul Babilonului, şi-a pus oastea
să facă o slujbă grea împotriva Tirului.
Toate capetele au ajuns pleşuve, toţi
umerii sunt jupuiţi, şi n-a luat de la Tir
nici o plată, nici el, nici oastea lui,
pentru slujba pe care a făcut-o împo-
triva lui. *Ier. 27.6. Cap. 26.7,8.
19. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Iată că dau lui Nebucad-
neţar, împăratul Babilonului, ţara
Egiptului; el îi va ridica bogăţiile, o va
prăda şi o va jefui; aceasta va fi plata
oştii lui!
20. Ca plată pentru slujba făcută
împotriva Tirului îi dau ţara Egiptului;
căci pentru Mine s-au* ostenit, zice
Domnul Dumnezeu. *Ier. 25.9.
21. În ziua aceea, voi da tărie* casei
lui Israel şi-ţi voi deschide** gura
veselă în mijlocul lor; şi vor şti că Eu
sunt Domnul.“ *Ps. 132.17. **Cap. 24.27.

30 1. Cuvântul Domnului mi-a
vorbit astfel:
2. „Fiul omului, proroceşte şi spune:
„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Văitaţi-vă*!... Nenorocită zi! *Isa. 13.6.
3. Căci se apropie* ziua, se apropie
ziua Domnului, zi întunecoasă: aceasta
va fi vremea neamurilor.
*Cap. 7.7,12. Ioel 2.1. Ţef. 1.7.
4. Sabia va pătrunde în Egipt, şi în
Etiopia va fi groază, când vor cădea
morţii în Egipt, când i se vor ridica*
bogăţiile şi i se vor răsturna** temeliile.
*Cap. 29.19. **Ier. 50.15.
5. Etiopia, Put, Lud, toată* Arabia,
Cub şi fiii ţării unite cu ele vor cădea
împreună cu ei loviţi de sabie.“
*Ier. 52.20,24.
6. Aşa vorbeşte Domnul: „Sprijinitorii
Egiptului vor cădea, şi mândria tăriei
lui se va prăbuşi! Din Migdol* până la
Siene vor cădea loviţi de sabie, zice
Domnul Dumnezeu. *Cap. 29.10.
7. Vor* fi pustiiţi între alte ţări pus-
tiite, şi cetăţile lui vor fi nimicite în
mijlocul altor cetăţi nimicite. *Cap. 29.12.
8. Şi vor şti că Eu sunt Domnul, când
voi pune foc în Egipt şi când toţi
sprijinitorii lui vor fi zdrobiţi.
9. În ziua aceea nişte soli* se vor duce
din partea Mea cu corăbiile să tulbure
Etiopia în linişte ei; şi-i va apuca
spaimă mare în ziua Egiptului; căci
iată că lucrurile acestea se întâmplă!“
*Isa. 18.1,2.
10. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Voi pierde* mulţimea Egiptului prin
mâna lui Nebucadneţar, împăratul
Babilonului. *Cap. 29.19.
11. El şi poporul lui cu el, cel mai
grozav* dintre popoare, vor fi trimişi
să nimicească ţara. Vor scoate sabia
împotriva Egiptului şi vor umple ţara
de morţi. *Cap. 28.7.
12. Canalurile le voi* seca, voi da
ţara** în mâinile celor răi; voi pustii
ţara cu tot ce cuprinde ea prin mâna
străinilor. Eu, Domnul, am vorbit!“
*Isa. 19.5,6. **Isa. 19.4.
13. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Voi nimici* idolii şi voi stârpi din
Nof chipurile deşarte. Nu** va mai fi
nici un voievod din ţara Egiptului şi
voi răspândi† groaza în ţara Egiptului.
*Isa. 19.1. Ier. 43.12; 46.25. Zah. 13.2. **Zah. 10.11.
†Isa. 19.16.
14. Voi pustii Patrosul*, voi pune foc
Ţoanului** şi-Mi voi aduce la înde-
plinire† judecăţile asupra Noului.
*Cap. 29.14. **Ps. 78.12,43. †Naum 3.8-10.
15. Îmi voi vărsa urgia asupra Sinului,
cetăţuia Egiptului, şi voi nimici* cu
desăvârşire mulţimea din No.
*Ier. 46.25.
16. Voi pune foc* Egiptului; Sinul va
fi cuprins de spaimă; No va fi deschis
prin spărtură, şi Noful, cucerit ziua
namiaza mare de vrăjmaşi. *Vers. 8.
17. Tinerii din On şi din Pi-Beset vor
cădea ucişi de sabie, şi cetăţile acestea
se vor duce în robie.
18. La Tahpanes* se va întuneca ziua,
când voi sfărâma jugul Egiptului şi
când se va sfârşi mândria tăriei lui; un
nor va acoperi Tahpanesul, şi cetăţile
lui vor merge în robie. *Ier. 2.16.
19. Îmi voi aduce astfel la îndeplinire
judecăţile asupra Egiptului, şi vor şti
că Eu sunt Domnul.“
20. În anul al unsprezecelea, în ziua a
şaptea a lunii întâi, cuvântul Dom-
nului mi-a vorbit astfel:
21. „Fiul omului, am* frânt braţul lui
faraon, împăratul Egiptului; şi iată că
nu-i vor lega** rana ca să se vindece,
nu-l vor obloji cu legături, nu-l vor
lega ca să se întremeze şi să poată
mânui sabia.“ *Ier. 48.25. **Ier. 46.11.
22. De aceea, aşa vorbeşte Domnul

Dumnezeu: „Iată, am necaz pe faraon
împăratul Egiptului, şi-i voi rupe
braţele, pe cel tare şi pe cel frânt, ca
să-i cadă sabia din mână. *Ps. 37.17.
23. Iar pe egipteni îi voi* împrăştia
printre neamuri şi-i voi risipi în felu-
rite ţări. *Vers. 26. Cap. 29.12.
24. În schimb, voi întări braţele
împăratului Babilonului şi-i voi pune
o sabie în mână; iar braţele lui faraon
le voi frânge, ca să geamă înaintea lui
cum gem cei răniţi de moarte.
25. Dar voi întări braţele împăratului
Babilonului, iar braţele lui faraon vor
cădea. Şi vor şti* că Eu sunt Domnul,
când voi pune sabia Mea în mâna împă-
ratului Babilonului şi când o va întoarce
împotriva ţării Egiptului. *Ps. 9.16.
26. Voi împrăştia* pe egipteni printre
neamuri, îi voi risipi în felurite ţări, şi
vor şti că Eu sunt Domnul.“
*Vers. 23. Cap. 29.12.

31 1. În anul al unsprezecelea, în
ziua întâi a lunii a treia, cuvântul
Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, spune lui faraon, îm-
păratul Egiptului, şi mulţimii lui: „Cu
cine* te asemeni tu în mărimea ta?
*Vers. 18.
3. Iată* că asirianul era un cedru falnic
în Liban; ramurile lui erau stufoase,
frunzişul umbros, tulpina înaltă, iar
vârful îi ajungea până la nori. *Dan. 4.10.
4. Apele* îl făcuseră să crească,
adâncul îl făcuse înalt, râurile lui îi scăl-
dau răsadniţa şi îşi trimiteau pâraiele
la toţi copacii de pe câmp. *Ier. 51.36.
5. De aceea, tulpina* lui se înălţa dea-
supra tuturor copacilor de pe câmp,
crengile i se înmulţiseră şi ramurile i
se întindeau de mulţimea apelor care-l
făcuseră să dea lăstari. *Dan. 4.11.
6. Toate păsările* cerului îşi făceau
cuiburi în crengile lui, toate fiarele
câmpului fătau sub ramurile lui şi tot
felul de neamuri multe locuiau sub
umbra lui. *Cap. 17.23. Dan. 4.12.
7. Era frumos prin mărimea lui, prin
întinderea ramurilor lui; căci rădă-
cinile îi erau înfipte în ape mari.
8. Cedrii din grădina* lui Dumnezeu
nu-l întreceau, chiparoşii nu erau de
asemuit cu crengile lui, şi platanii nu
erau ca ramurile lui; nici un copac din
grădina lui Dumnezeu nu era ca el în
frumuseţe. *Gen. 2.8; 13.10. Cap. 28.13.
9. Îl făcusem atât de frumos prin mul-
ţimea crăcilor lui, că-l pizmuiau toţi
copacii Edenului, care se aflau în
grădina lui Dumnezeu.“
10. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Pentru că avea o tulpină
aşa de înaltă, pentru că îşi înălţa*
vârful până la nori şi inima i se mân-
drea cu înălţimea lui, *Dan. 5.20.
11. l-am dat în mâinile viteazului
neamurilor, care-i va face după răutatea
lui; căci l-am izgonit.
12. Străinii, cele mai grozave* popoare,
l-au tăiat şi l-au lepădat. Crengile**
i-au căzut în munţi şi în toate văile.
Ramurile i s-au sfărâmat în toate
puhoaiele ţării; şi toate popoarele
pământului au plecat de la umbra lui
şi l-au părăsit. *Cap. 28.7. **Cap. 32.5; 35.8.
13. Pe sfărâmăturile lui* au venit şi
s-au aşezat toate păsările cerului, şi
toate fiarele câmpului şi-au făcut
culcuşul între ramurile lui,
*Isa. 18.6. Cap. 32.4.
14. ca să nu se mai îngâmfe nici unul
din copacii de lângă ape cu înălţimea
lor şi să nu-şi mai ridice vârful până
în nori, ca să nu se mai fălească
stejarii udaţi de apă cu înălţimea lor;
căci toţi* sunt daţi pradă morţii, în**
adâncimile pământului, printre copiii
oamenilor, împreună cu cei ce se
coboară în groapă.“ *Ps. 82.7. **Cap. 32.18.
15. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„În ziua când s-a coborât în Locuinţa
morţilor, am răspândit jalea, am aco-
perit Adâncul din pricina lui şi i-am
oprit râurile; apele cele mari au fost
oprite; am întristat Libanul pentru el,
şi toţi copacii de pe câmp s-au uscat.
16. De vuietul căderii lui am făcut să
se cutremure* neamurile, când l-am
aruncat** în Locuinţa morţilor împre-
ună cu cei ce se coboară în groapă, şi
s-au mângâiat† în adâncimile pămân-
tului toţi†† copacii Edenului, cei mai
frumoşi şi cei mai buni copaci din
Liban, toţi cei udaţi de ape.
*Cap. 26.15. **Isa. 14.15. †Cap. 32.31. ††Isa. 14.8.
17. S-au coborât şi ei cu el în Locuinţa
morţilor la cei ce au pierit ucişi de
sabie, ei, care erau braţul lui şi locuiau*
la umbra lui printre neamuri.
*Plân. 4.20.
18. Cu* cine poţi fi asemuit tu în
slavă şi în mărime între copacii Ede-
nului? Totuşi vei fi aruncat împreună
cu copacii Edenului în adâncimile
pământului şi vei fi** culcat în mij-
locul celor netăiaţi împrejur, împreună
cu cei ce au pierit ucişi de sabie. Iată

ce este faraon şi toată mulţimea lui,
zice Domnul Dumnezeu."
*Vers. 2. Cap. 32.19. **Cap. 28.10; 32.19,21,24, etc.

32 1. În anul al doisprezecelea, în
ziua întâi a lunii a douăspre-
zecea, cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
2. „Fiul omului, fă un cântec de jale*
asupra lui faraon, împăratul Egiptului,
şi spune-i: „Semănai** cu un pui de
leu între neamuri, erai† ca un crocodil
în mări, te aruncai în râurile tale,
tulburai†† apele cu picioarele tale şi
le întărâtai valurile. *Vers. 16. Cap. 27.2.
**Cap. 19.3,6; 38.13. †Cap. 29.3. ††Cap. 34.18.
3. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Îmi voi întinde mreaja* peste tine, în
mijlocul unei mari mulţimi de popoare,
şi te vor trage în laţul Meu.
*Cap. 12.13; 17.20. Osea 7.12.
4. Te* voi arunca pe uscat şi te voi
întinde pe câmpie, ca toate păsările
cerului să şadă** pe tine; şi voi sătura
fiarele întregului pământ cu tine.
*Cap. 29.5. **Cap. 31.13.
5. Îţi voi azvârli carnea pe munţi* şi
voi umple văile cu sfărâmăturile tale.
*Cap. 31.12.
6. Ţara în care înoţi o voi uda cu
sângele tău până la munţi, şi se vor
umple puhoaiele de tine.
7. Când te voi stinge, voi* acoperi
cerurile şi le voi întuneca stelele; voi
acoperi soarele cu nori, şi luna nu-şi
va mai da lumina ei. *Isa. 13.10.
Ioel 2.31; 3.15. Amos 8.9. Mat. 24.29. Apoc. 6.12,13.
8. Din pricina ta, voi întuneca pe toţi
luminătorii cerurilor şi voi răspândi
întunericul peste ţara ta, zice Domnul
Dumnezeu.
9. Voi mâhni şi inima multor popoare,
când voi vesti pieirea ta printre nea-
muri, în ţările pe care nu le cunoşteai.
10. Voi face să se* îngrozească multe
popoare de tine, şi împăraţilor lor li se
va face părul măciucă din pricina ta,
când Îmi voi învârti sabia înaintea lor;
vor tremura** în orice clipă fiecare
pentru viaţa lui, în ziua căderii tale."
*Cap. 27.35. **Cap. 26.16.
11. Căci aşa* vorbeşte Domnul Dum-
nezeu: „Sabia împăratului Babilonului
va veni peste tine. *Ier. 46.26. Cap. 30.4.
12. Mulţimea ta o voi face să cadă
lovită de sabia unor viteji, cei mai cum-
pliţi* dintre popoare. Ei vor nimici**
mândria Egiptului, şi toată mulţimea
lui va fi prăpădită. *Cap. 28.7. **Cap. 29.19.
13. Voi pierde şi toate vitele lui de
lângă apele cele mari; nici picior* de
om nu le va mai tulbura, nici copită de
vite nu le va mai tulbura. *Cap. 29.11.
14. Atunci îi voi potoli apele şi voi
face să-i curgă râurile lin ca untde-
lemnul, zice Domnul Dumnezeu.
15. Când voi preface ţara Egiptului
într-o pustietate, şi ţara va fi jefuită
de tot ce are, când voi lovi pe toţi cei
ce o locuiesc, vor şti* că Eu sunt
Domnul. *Exod 7.5; 14.4,18. Ps. 9.16. Cap. 6.7.
16. Acesta este cântecul de jale* pe
care îl vor cânta. Fiicele neamurilor
îl vor cânta: da, asupra Egiptului şi
asupra întregii lui mulţimi îl vor
cânta, zice Domnul Dumnezeu."
*2 Sam. 1.17. 2 Cron. 35.25. Vers. 2. Cap. 26.17.
17. În anul al doisprezecelea, în ziua
a cincisprezecea a lunii, cuvântul
Domnului mi-a vorbit astfel:
18. „Fiul omului, boceşte-te pentru
mulţimea Egiptului şi arunc-o*, pe ea
şi pe fiicele neamurilor puternice, în
adâncimile pământului, la cei coborâţi
în groapă! *Cap. 26.20; 31.14.
19. Pe cine* întreci tu în frumuseţe?
Coboară-te** şi culcă-te lângă cei
netăiaţi împrejur!
*Cap. 31.2,18. **Vers. 21,24, etc. Cap. 28.10.
20. Vor cădea astfel în mijlocul celor
ucişi de sabie. Sabia vă este dată:
doborâţi în mormânt Egiptul şi toată
mulţimea lui!
21. Atunci vitejii cei puternici* vor
vorbi în Locuinţa morţilor despre el şi
cei ce-l sprijineau şi vor zice: „S-au
coborât**, s-au culcat cei netăiaţi
împrejur ucişi de sabie!"
*Isa. 1.31; 14.9,10. Vers. 27. **Vers. 19,25, etc.
22. Acolo este asirianul* cu toată
mulţimea lui, şi mormintele lor stau
împrejurul lui – toţi au murit şi au
căzut ucişi de sabie. *Vers. 24,26,29,30.
23. Mormintele* lor sunt în adânci-
mile gropii, şi mulţimea lui este
împrejurul mormântului lui; toţi au
murit şi au căzut ucişi de sabie, ei,
care răspândeau** groaza în ţara celor
vii. *Isa. 14.15. **Vers. 24-27,32. Cap. 26.17.
24. Acolo este şi Elamul* cu toată
mulţimea lui, împrejurul mormântului
lui; toţi au murit şi au căzut ucişi de
sabie, s-au coborât** netăiaţi împrejur
în adâncimile pământului, ei, care
răspândeau† groaza în ţara celor vii, şi
îşi poartă acum ocara cu cei ce se
coboară în groapă.
*Ier. 49.34, etc. **Vers. 21. †Vers. 23.

25. L-au culcat la un loc cu morţii,
împreună cu toată mulţimea lui, şi
mormintele lor sunt împrejurul lui;
toţi aceşti netăiaţi împrejur au murit
ucişi de sabie, căci răspândeau groaza
în ţara celor vii, şi îşi poartă acum
ocara cu cei ce se coboară în groapă;
i-au culcat acum la un loc cu cei morţi.
26. Acolo sunt şi Meşec*, Tubal şi
toată mulţimea lor, şi mormintele lor
sunt împrejurul lor; toţi aceşti netăiaţi
împrejur** au murit ucişi de sabie,
căci răspândeau groaza în ţara celor
vii. *Gen. 10.2. Cap. 27.13; 38.2. **Vers. 19,20, etc.
27. Ei sunt culcaţi* împreună cu
vitejii căzuţi din vechime dintre cei
netăiaţi împrejur; sunt coborâţi în
Locuinţa morţilor împreună cu armele
lor de război, cu săbiile puse sub cape-
tele lor şi nelegiuirile lor lipite pe
osemintele lor, căci vitejia lor era o
groază în ţara celor vii. *Isa. 14.18,19. Vers. 21.
28. Şi tu vei fi zdrobit în mijlocul
celor netăiaţi împrejur şi te vei culca
împreună cu cei ucişi de sabie!
29. Acolo este şi Edomul* cu împă-
raţii lui şi toţi voievozii lui, care, cu
toată vitejia lor, au fost aşezaţi la un
loc cu cei ucişi de sabie: stau culcaţi
împreună cu cei netăiaţi împrejur, cu
cei coborâţi în groapă. *Cap. 25.12, etc.
30. Tot acolo* sunt toţi voievozii de
la miazănoapte şi toţi sidonienii**
care s-au coborât la cei morţi, acope-
riţi de ruşine, cu toată groaza pe care
o arunca vitejia lor; aceşti netăiaţi
împrejur stau culcaţi cu cei ucişi de
sabie şi-şi poartă ocara lângă cei cobo-
râţi în groapă. *Cap. 38.6,15; 39.2. **Cap. 28.21.
31. Faraon îi va vedea şi se va
mângâia* pentru toată mulţimea lui,
pentru ai lui care au murit ucişi de
sabie şi pentru toată oastea lui, zice
Domnul Dumnezeu. *Cap. 31.16.
32. Căci l-am lăsat să răspândească
groaza în ţara celor vii. De aceea,
faraon şi toată mulţimea lui se vor
culca împreună cu cei netăiaţi împrejur,
cu cei ce au murit ucişi de sabie, zice
Domnul Dumnezeu."

Datoriile prorocilor

33 1. Cuvântul Domnului mi-a
vorbit astfel:
2. „Fiul omului, vorbeşte copiilor*
poporului tău şi spune-le: „Când**
voi aduce sabia peste vreo ţară, şi
poporul ţării va lua din mijlocul lui pe
un om oarecare şi-l va pune ca
străjer†, *Cap. 3.11. **Cap. 14.17.
†2 Sam. 18.24,25. 2 Împ. 9.17. Vers. 7. Osea 9.8.
3. dacă omul acela va vedea venind
sabia asupra ţării, va suna din trâmbiţă
şi va da de ştire poporului,
4. şi dacă cel ce va auzi sunetul
trâmbiţei nu se va feri, şi va veni sabia
şi-l va prinde, sângele* lui să cadă
asupra capului lui. *Cap. 18.13.
5. Fiindcă a auzit sunetul trâmbiţei, şi
nu s-a ferit, de aceea, sângele lui să
cadă asupra lui; dar, dacă se va feri, îşi
va scăpa viaţa.
6. Dacă însă străjerul va vedea venind
sabia, şi nu va suna din trâmbiţă, şi
dacă poporul nu va fi înştiinţat, şi va
veni sabia şi va răpi viaţa vreunui om,
omul acela va pieri din pricina nele-
giuirii* lui, dar voi cere sângele lui
din mâna străjerului." *Vers. 8.
7. Acum, fiul omului*, te-am pus
străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie
să asculţi cuvântul care iese din gura
Mea şi să-i înştiinţezi din partea Mea.
*Cap. 3.17, etc.
8. Când zic celui rău: „Răule, vei
muri negreşit!", şi tu nu-i spui, ca să-l
întorci de la calea lui cea rea, răul
acela va muri în nelegiuirea lui, dar
sângele lui îl voi cere din mâna ta.
9. Dar, dacă vei înştiinţa pe cel rău, ca
să se întoarcă de la calea lui, şi el nu se
va întoarce, va muri în nelegiuirea lui,
dar tu îţi vei mântui sufletul.
10. Spune, dar, fiul omului, casei lui
Israel: „Voi cu drept cuvânt ziceţi:
„Fărădelegile şi păcatele noastre sunt
asupra noastră şi din pricina lor
tânjim*; cum** am putea să trăim?"
*Cap. 24.23. **Isa. 49.14. Cap. 37.11.
11. Spune-le: „Pe viaţa Mea, zice
Domnul Dumnezeu, că nu doresc*
moartea păcătosului, ci să se întoarcă
de la calea lui, şi să trăiască. Întoar-
ceţi-vă, întoarceţi-vă de la calea voas-
tră cea rea! Pentru ce** vreţi să muriţi
voi, casa lui Israel?"
*2 Sam. 14.14. Cap. 18.23,32. 2 Pet. 3.9. **Cap. 18.31.
12. Şi tu, fiul omului, spune copiilor
poporului tău: „Neprihănirea* celui
neprihănit nu-l va mântui în ziua
fărădelegii lui, şi cel rău nu va
cădea** lovit de răutatea lui în ziua
când se va întoarce de la ea, după cum
nici cel neprihănit nu va putea să
trăiască prin neprihănirea lui în ziua
când va săvârşi o fărădelege.
*Cap. 3.20; 18.24,26,27. **2 Cron. 7.14.

13. Când zic celui neprihănit că va trăi negreşit – dacă se încrede* în neprihănirea lui, şi săvârşeşte nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, şi el va muri din pricina nelegiuirii pe care a săvârşit-o.
*Cap. 3.20; 18.24.
14. Dimpotrivă, când* zic celui rău: „Vei muri!“ – dacă se întoarce de la păcatul lui şi face ce este bine şi plăcut, *Cap. 3.18,19; 18.27.
15. dacă dă înapoi* zălogul, întoarce** ce a răpit, urmează învăţăturile† care dau viaţa şi nu săvârşeşte nici o nelegiuire, va trăi negreşit, şi nu va muri. *Cap. 18.7. **Exod 22.2,4. Lev. 6.2,4,5. Num. 5.6,7. Luca 19.8. †Lev. 18.5. Cap. 20.11,13,21.
16. Toate* păcatele pe care le-a săvârşit se vor uita; a făcut ce este bine şi plăcut, şi va trăi negreşit!
*Cap. 18.22.
17. Copiii* poporului tău zic: „Calea Domnului nu este dreaptă!“ Totuşi mai degrabă calea lor nu este dreaptă!
*Vers. 20. Cap. 18.25,29.
18. Dacă* cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui şi săvârşeşte nelegiuirea, trebuie să moară din pricina aceasta. *Cap. 18.26,27.
19. Dar dacă cel rău se întoarce de la răutatea lui şi face ce este bine şi plăcut, va trăi tocmai din pricina aceasta!
20. Fiindcă ziceţi: „Calea* Domnului nu este dreaptă!“, vă voi judeca pe fiecare după umbletele lui, casa lui Israel!“ *Vers. 17. Cap. 18.25,29.
21. În al doisprezecelea an*, în ziua a cincea a lunii a zecea a robiei noastre, un om** care scăpase din Ierusalim a venit la mine şi a zis: „Cetatea† a fost luată!“ *Cap. 1.2. **Cap. 24.26. †2 Împ. 25.4.
22. Dar mâna* Domnului venise peste mine seara, înainte de venirea fugarului la mine, şi Domnul îmi deschisese** gura până a venit el la mine dimineaţa. Gura îmi era deschisă, şi nu mai eram mut. *Cap. 1.3. **Cap. 24.27.
23. Atunci cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
24. „Fiul omului, cei ce* locuiesc în dărâmăturile** acelea în ţara lui Israel zic: „Avraam† era singur, şi tot a moştenit ţara; dar noi†† suntem mulţi, şi ţara ne-a fost dată în stăpânire!“
*Cap. 34.2. **Vers. 27. Cap. 36.4. †Isa. 51.2. Fapt. 7.5. ††Mica 3.11. Mat. 3.9. Ioan 8.39.
25. De aceea spune-le: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Voi mâncaţi* carne cu sânge, vă ridicaţi** ochii spre idolii voştri şi vărsaţi† sânge. Şi voi să stăpâniţi ţara?
*Gen. 9.4. Lev. 3.17; 7.26; 17.10; 19.26. Deut. 12.16. **Cap. 18.6. †Cap. 22.6,9.
26. Voi vă bizuiţi pe sabia voastră, săvârşiţi urâciuni, fiecare din voi necinsteşte* pe nevasta aproapelui său. Şi voi să stăpâniţi ţara?“ *Cap. 18.6; 22.11.
27. De aceea spune-le: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pe viaţa Mea, că cei ce* locuiesc în aceste dărâmături vor cădea ucişi de sabie; pe cei ce sunt pe câmp îi voi da de mâncare fiarelor**; iar cei ce sunt în întărituri şi în peşteri† vor muri de ciumă.
*Vers. 24. **Cap. 39.4. †Judc. 6.2. 1 Sam. 13.6.
28. Voi preface* ţara într-o pustietate şi într-un pustiu; mândria** tăriei ei se va sfârşi, munţii† lui Israel vor fi pustiiţi şi nimeni nu va mai trece prin ei. *Ier. 44.2,6,22. Cap. 36.34,35. **Cap. 7.24; 24.21; 30.6,7. †Cap. 6.2,3,6.
29. Şi vor şti că Eu sunt Domnul, când voi preface ţara într-o pustietate şi într-un pustiu, din pricina tuturor urâciunilor pe care le-au săvârşit.“
30. Fiul omului! Copiii poporului tău vorbesc de tine pe lângă ziduri şi pe la uşile caselor şi zic* unul altuia, fiecare fratelui său: „Veniţi, dar, şi ascultaţi care este cuvântul ieşit de la Domnul!“ *Isa. 29.13.
31. Şi vin* cu grămada la tine, stau** înaintea ta ca popor al Meu, ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci cu gura† vorbesc dulce de tot, dar cu inima†† umblă tot după poftele lor.
*Cap. 14.1; 20.1, etc. **Cap. 8.1. †Ps. 78.36,37. Isa. 29.13. ††Mat. 13.22.
32. Iată că tu eşti pentru ei ca un cântăreţ plăcut cu un glas frumos şi iscusit la cântare pe corzi. Ei îţi ascultă cuvintele, dar nu le împlinesc deloc.
33. Când* se vor întâmpla însă aceste lucruri – şi iată că se întâmplă! – vor şti** că era un proroc în mijlocul lor.“
*1 Sam. 3.20. **Cap. 2.5.

Împotriva căpeteniilor lui Israel – Făgăduinţe

34 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, proroceşte împotriva păstorilor* sufleteşti ai lui Israel! Proroceşte şi spune-le lor, păstorilor: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:

„Vai** de păstorii lui Israel, care se pasc pe ei înşişi! Nu trebuie păstorii să pască turma?

*Cap. 33.24. **Ier. 23.1. Zah. 11.17.

3. Voi mâncaţi* grăsimea, vă îmbrăcaţi cu lâna, tăiaţi** ce e gras, dar nu paşteţi oile. *Isa. 56.11. Zah. 11.16. **Cap. 33.25,26. Mica 3.1-3. Zah. 11.5.

4. Nu întăriţi pe cele slabe*, nu vindecaţi pe cea bolnavă, nu legaţi pe cea rănită; n-aduceţi înapoi pe cea rătăcită, nu căutaţi** pe cea pierdută, ci le stăpâniţi† cu asuprire şi cu asprime!

*Vers. 16. Zah. 11.16. **Luca 15.4. †1 Pet. 5.3.

5. Astfel ele* s-au risipit** pentru că n-aveau păstor; au ajuns† prada tuturor fiarelor câmpului şi s-au risipit.

*Cap. 33.21,28. **1 Împ. 22.17. Mat. 9.36. †Isa. 56.9. Ier. 12.9. Vers. 8.

6. Turma Mea rătăceşte pe toţi munţii şi pe toate dealurile înalte; oile Mele sunt risipite pe toată faţa ţării şi nimeni nu îngrijeşte de ele, nici nu le caută!

7. De aceea, păstorilor, ascultaţi cuvântul Domnului!

8. Pe viaţa Mea, zice Domnul Dumnezeu, pentru că oile Mele au ajuns de jaf şi sunt* prada tuturor fiarelor câmpului, din lipsă de păstor, pentru că păstorii Mei n-au nici o grijă de oile Mele, ci se păşteau** numai pe ei înşişi, şi nu păşteau oile Mele,

*Vers. 5,6. **Vers. 2,10.

9. de aceea, păstorilor, ascultaţi Cuvântul Domnului!

10. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: Iată, am necaz pe păstori! Îmi voi* lua înapoi oile din mâinile lor, nu-i voi mai lăsa să-Mi pască oile, şi nu se vor mai paşte** nici pe ei înşişi; căci Îmi voi izbăvi oile din gura lor, şi nu le vor mai sluji ca hrană!“

*Cap. 3.18. Evr. 13.17. **Vers. 2,8.

11. Căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, Mă voi îngriji Eu însumi de oile Mele şi le voi cerceta!

12. Cum îşi cercetează un păstor turma când este în mijlocul oilor sale împrăştiate, aşa Îmi voi cerceta Eu oile şi le voi strânge din toate locurile pe unde au fost risipite în ziua plină de nori* şi negură. *Cap. 30.3. Ioel 2.2.

13. Le voi* scoate dintre popoare, le voi strânge din felurite ţări şi le voi aduce înapoi în ţara lor; le voi paşte pe munţii lui Israel, de-a lungul râurilor şi în toate locurile locuite ale ţării.

*Isa. 65.9,10. Ier. 23.3. Cap. 28.25; 36.24; 37.21,22.

14. Le voi* paşte pe o păşune bună, şi stâna lor va fi pe munţii cei înalţi ai lui Israel; acolo** se vor odihni într-un staul plăcut şi vor avea păşuni grase pe munţii lui Israel.

*Ps. 23.2. **Ier. 33.12.

15. Eu însumi Îmi voi paşte oile, Eu le voi duce la odihnă, zice Domnul Dumnezeu.

16. Voi* căuta pe cea pierdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită şi voi întări pe cea slabă. Dar voi păzi pe cele grase** şi pline de vlagă: vreau să le pasc† cum se cade.“ *Isa. 40.11. Vers. 4. Mica 4.6. Mat. 18.11. Marc. 2.17. Luca 5.32. **Isa. 10.16. Amos 4.1. †Ier. 10.24.

17. „Şi voi, oile Mele, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, voi* judeca între oaie şi oaie, între berbeci şi ţapi.

*Vers. 20,22. Cap. 20.37,38. Zah. 10.3. Mat. 25.32,33.

18. Este prea puţin pentru voi că paşteţi în păşunea cea bună, de mai călcaţi în picioare şi cealaltă parte a păşunii voastre? Că beţi o apă limpede, de mai tulburaţi şi pe cealaltă cu picioarele?

19. Şi oile Mele trebuie apoi să pască ce aţi călcat voi cu picioarele voastre şi să bea ce aţi tulburat voi cu picioarele voastre!“

20. De aceea, aşa le vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată că voi* judeca între oaia grasă şi oaia slabă. *Vers. 17.

21. Pentru că aţi izbit cu coasta şi cu umărul şi aţi împuns cu coarnele voastre toate oile slabe până le-aţi izgonit,

22. voi veni în ajutorul oilor Mele, ca să nu mai fie de jaf, şi voi judeca între oaie* şi oaie. *Vers. 17.

23. Voi pune peste ele un singur păstor* care le va paşte, şi anume pe Robul** Meu David; El le va paşte, El va fi păstorul lor.

*Isa. 40.11. Ier. 23.4,5. Ioan 10.11. Evr. 13.20. 1 Pet. 2.25; 5.4. **Ier. 30.9. Cap. 37.24,25. Osea 3.5.

24. Eu*, Domnul, voi fi Dumnezeul lor, şi Robul Meu David va fi voievod** în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vorbit! *Exod 29.45. Vers. 30. Cap. 37.27. **Cap. 37.22. Luca 1.32,33.

25. Voi încheia* cu ele un legământ de pace şi voi** îndepărta din ţară toate fiarele sălbatice; ele vor locui

în linişte† în pustiu şi vor putea dormi în mijlocul pădurilor. *Cap. 37.26. **Lev. 26.6. Isa. 11.6-9; 35.9. Osea 2.18. †Ier. 23.6. Vers. 28.
26. Le voi face, pe ele şi împrejurimile dealului* Meu, o pricină de binecuvântare**; le voi trimite† ploaie la vreme, şi aceasta va fi o ploaie†† binecuvântată! *Isa. 56.7. Cap. 20.40. **Gen. 12.2. Isa. 19.24. Zah. 8.13. †Lev. 26.4. ††Ps. 68.9. Mal. 3.10.
27. Pomul* de pe câmp îşi va da rodul, şi pământul îşi va da roadele. Ele vor fi liniştite în ţara lor şi vor şti că Eu sunt Domnul, când voi** rupe legăturile jugului lor şi când le voi izbăvi din mâna celor ce† le asupresc. *Lev. 26.4. Ps. 85.12. Isa. 4.2. **Lev. 26.13. Ier. 2.20. †Ier. 25.14.
28. Nu vor* mai fi de jaf între neamuri, nu le vor mânca fiarele din ţară, ci vor** locui în linişte şi nu le va mai tulbura nimeni. *Vers. 8. Cap. 36.4. **Ier. 30.10; 46.27. Vers. 25.
29. Le voi pune un răsad* căruia i se va duce faima; nu vor mai fi mistuite de foame în ţară şi nu vor mai purta** ocara neamurilor. *Isa. 11.1. Ier. 23.5. **Cap. 36.3,6,15.
30. Şi vor şti astfel că Eu*, Domnul Dumnezeul lor, sunt cu ele şi că ele sunt poporul Meu, ele, casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu. *Vers. 24. Cap. 37.27.
31. Voi sunteţi oile* Mele, oile păşunii Mele, şi Eu sunt Dumnezeul vostru, zice Domnul Dumnezeu.“ *Ps. 100.3. Ioan 10.11.

Prorocie împotriva edomiţilor

35 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, întoarce-te* cu faţa spre muntele** Seir, proroceşte† împotriva lui *Cap. 6.2. **Deut. 2.5. †Ier. 49.7,8. Cap. 25.12. Amos 1.11. Obad. 10, etc.
3. şi zi: „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, am necaz pe tine, muntele Seirului! Îmi întind* mâna împotriva ta şi te prefac într-o pustietate şi într-un pustiu! *Cap. 6.14.
4. Îţi voi preface cetăţile* în dărâmături, vei ajunge o pustietate, ca să ştii că Eu sunt Domnul! *Vers. 9.
5. Pentru că aveai o ură* veşnică şi ai doborât cu sabia pe copiii lui Israel în ziua necazului lor, în vremea când nelegiuirea** era la culme, *Cap. 25.12. Obad. 10. **Ps. 137.7. Cap. 21.25,29. Dan. 9.24. Obad. 11.
6. de aceea, pe viaţa Mea, zice Domnul Dumnezeu, că te voi face sânge şi te va urmări sângele; fiindcă* n-ai urât sângele, de aceea sângele te va urmări. *Ps. 109.17.
7. Voi preface muntele Seir într-o pustietate şi într-un pustiu şi voi nimici cu desăvârşire din el şi pe cei ce se duc*, şi pe cei ce se întorc. *Judc. 5.6. Cap. 29.11.
8. Îi voi umple* munţii cu morţi; şi cei ucişi de sabie vor cădea pe dealurile tale, în văile tale şi în toate puhoaiele tale. *Cap. 31.12; 32.5.
9. Te voi preface* în nişte pustietăţi veşnice, cetăţile nu-ţi vor mai fi locuite, şi veţi şti** că Eu sunt Domnul. *Ier. 49.17,18. Vers. 4. Cap. 25.13. Mal. 1.3,4. **Cap. 6.7; 7.4,9; 36.11.
10. Pentru că ai zis: „Aceste două neamuri şi aceste două ţări vor fi ale mele şi le vom lua* în stăpânire!“, măcar că Domnul** era acolo, *Ps. 83.4,12. Cap. 36.5. Obad. 13. **Ps. 48.1,3; 132.13,14. Cap. 48.35.
11. de aceea, pe viaţa Mea, zice Domnul Dumnezeu, că Mă voi purta cu tine după mânia* şi urgia pe care le-ai arătat şi tu în ura ta împotriva lor; şi Mă voi face cunoscut în mijlocul lor, când te voi judeca. *Mat. 7.2. Iac. 2.13.
12. Vei şti* însă că Eu, Domnul, am auzit toate batjocurile pe care le-ai rostit împotriva munţilor lui Israel când ai zis: „Sunt pustiiţi şi ne sunt daţi ca pradă!“ *Ps. 9.16. Cap. 6.7.
13. V-aţi fălit astfel împotriva Mea prin vorbirile* voastre şi v-aţi înmulţit cuvintele împotriva Mea: am auzit!“ *1 Sam. 2.3. Apoc. 13.6.
14. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Când* toată ţara se va bucura, pe tine te voi preface într-o pustietate! *Isa. 65.13,14.
15. Din pricina bucuriei* pe care ai simţit-o că moştenirea casei lui Israel era pustiită, îţi voi face şi ţie la fel. Vei ajunge** o pustietate, munte al Seirului, tu şi tot Edomul, şi se va şti că Eu sunt Domnul.“ *Obad. 12,15. **Vers. 3,4.

Aşezarea din nou a lui Israel

36 1. „Tu, fiul omului, proroceşte asupra munţilor* lui Israel şi spune: „Munţi ai lui Israel, ascultaţi cuvântul Domnului! *Cap. 6.2,3.
2. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Pentru că* vrăjmaşul a zis despre voi:

„Ha! Ha! Aceste înălţimi** veşnice au
ajuns moştenirea† noastră!“,
*Cap. 25.3; 26.2. **Deut. 32.13. †Cap. 35.10.
3. proroceşte şi zi: „Aşa vorbeşte
Domnul Dumnezeu: „Da, pentru că
din toate părţile au voit să vă pustiască
şi să vă înghită, ca să ajungeţi moşte-
nirea altor neamuri, şi pentru că aţi
fost* de batjocura şi de ocara popoa-
relor, *Deut. 28.37. 1 Împ. 9.7. Plân. 2.15. Dan. 9.16.
4. de aceea, munţi ai lui Israel, ascul-
taţi cuvântul Domnului Dumnezeu!“
Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu
munţilor şi dealurilor, râurilor şi
văilor, dărâmăturilor pustii şi cetăţilor
părăsite care au ajuns* de prada şi de
râsul** celorlalte neamuri dimprejur;
*Cap. 34.28. **Ps. 79.4.
5. aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Da, în* focul geloziei Mele, vorbesc
împotriva celorlalte neamuri şi împo-
triva întregului Edom, care şi-au
însuşit** ţara Mea şi s-au bucurat din
toată inima lor şi cu tot dispreţul sufle-
tului lor, ca să-i jefuiască roadele.“
*Deut. 4.24. Cap. 38.19. **Cap. 35.10,12.
6. De aceea proroceşte despre ţara lui
Israel şi spune munţilor şi dealurilor,
râurilor şi văilor: „Aşa vorbeşte
Domnul Dumnezeu: „Iată, vorbesc în
gelozia şi urgia Mea, pentru că suferiţi
ocară* din partea neamurilor!“
*Ps. 123.3,4. Vers. 15. Cap. 34.29.
7. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Îmi ridic* mâna şi jur că
neamurile care vă înconjoară îşi vor
purta ele însele ocara! *Cap. 20.5.
8. Iar voi, munţi ai lui Israel, veţi da
crengi şi vă veţi purta roadele pentru
poporul Meu, Israel, căci lucrurile
acestea sunt aproape să se întâmple.
9. Iată că vă voi fi binevoitor, Mă voi
întoarce spre voi, şi veţi fi lucraţi şi
semănaţi.
10. Voi pune să locuiască pe voi
oameni în mare număr, toată casa lui
Israel, pe toţi! Cetăţile vor fi locuite
şi se vor zidi iarăşi dărâmăturile*.
*Isa. 58.12; 61.4. Vers. 33. Amos 9.14.
11. Voi înmulţi* pe voi oamenii şi
vitele, care vor creşte şi se vor
înmulţi: voi face să fiţi locuiţi ca şi
mai înainte şi vă voi face mai mult
bine decât odinioară; şi veţi şti** că
Eu sunt Domnul.
*Ier. 31.27; 33.12. **Cap. 35.9; 37.6,13.
12. Voi face să umble pe voi oameni,
şi anume poporul Meu, Israel; ei te
vor stăpâni*; şi tu vei fi moştenirea
lor şi nu-i vei mai** nimici.“
*Obad. 17, etc. **Ier. 15.7.
13. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Pentru că ţi se zice: „Tu*, ţară, ai
mâncat oameni, ţi-ai nimicit chiar
neamul tău“, *Num. 13.32.
14. din pricina aceasta, de acum
încolo nu vei mai mânca oameni şi
nu-ţi vei mai nimici neamul, zice
Domnul Dumnezeu.
15. De acum, nu te voi mai face* să
auzi batjocurile neamurilor şi nu vei
mai purta ocara popoarelor; nu-ţi vei
mai nimici neamul, zice Domnul
Dumnezeu.“ *Cap. 34.29.
16. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
17. „Fiul omului, cei din casa lui
Israel, când locuiau în ţara lor, au
spurcat-o* prin purtarea lor şi prin
faptele lor; aşa că purtarea lor a fost
înaintea Mea ca spurcăciunea** unei
femei în timpul necurăţiei ei.
*Lev. 18.25,27,28. Ier. 2.7. **Lev. 15.19, etc.
18. Atunci Mi-am vărsat urgia peste
ei, din pricina sângelui* pe care-l
vărsaseră în ţară şi din pricina idolilor
cu care o spurcaseră. *Cap. 16.36,38; 23.37.
19. I-am risipit* printre neamuri, şi
au fost împrăştiaţi în felurite ţări;
i-am** judecat după purtarea şi fap-
tele lor rele. *Cap. 22.15. **Cap. 7.3; 18.30; 39.24.
20. Când au venit printre neamuri,
oriîncotro se duceau pângăreau*
Numele Meu cel sfânt, aşa încât se
zicea despre ei: „Acesta este poporul
Domnului, ei au trebuit să iasă din ţara
lor.“ *Isa. 52.5. Rom. 2.24.
21. Şi am vrut să scap cinstea
Numelui* Meu celui sfânt pe care-l
pângărea casa lui Israel printre nea-
murile la care se duseseră. *Cap. 20.9,14.
22. De aceea, spune casei lui Israel:
„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Nu din pricina voastră fac aceste
lucruri, casa lui Israel, ci din pricina
Numelui Meu* celui sfânt pe care
l-aţi pângărit printre neamurile la care
aţi mers. *Ps. 106.8.
23. De aceea voi sfinţi Numele Meu
cel mare care a fost pângărit printre
neamuri, pe care l-aţi pângărit în
mijlocul lor. Şi neamurile vor cunoaşte
că Eu sunt Domnul, zice Domnul
Dumnezeu, când voi fi sfinţit* în voi
sub ochii lor. *Cap. 20.41; 28.22.
24. Căci vă voi scoate* dintre neamuri,

vă voi strânge din toate ţările şi vă
voi aduce iarăşi în ţara voastră.
*Cap. 34.13; 37.21.
25. Vă voi stropi* cu apă curată, şi
veţi fi curăţaţi; vă voi curăţa** de
toate spurcăciunile voastre şi de toţi
idolii voştri. *Isa. 52.15. Evr. 10.22. **Ier. 33.8.
26. Vă voi* da o inimă nouă şi voi
pune în voi un duh nou; voi scoate din
trupul vostru inima de piatră şi vă voi
da o inimă de carne. *Ier. 32.39. Cap. 11.19.
27. Voi pune Duhul* Meu în voi şi vă
voi face să urmaţi poruncile Mele, şi
să păziţi, şi să împliniţi legile Mele.
*Cap. 11.19; 37.14.
28. Veţi locui* în ţara pe care am
dat-o părinţilor voştri; voi veţi fi
poporul Meu**, şi Eu voi fi Dum-
nezeul vostru.
*Cap. 28.25; 37.25. **Ier. 30.22. Cap. 11.20; 37.27.
29. Vă voi* izbăvi de toate necură-
ţiile voastre. Voi chema** grâul şi-l
voi înmulţi; nu voi† mai trimite
foametea peste voi.
*Mat. 1.21. Rom. 11.26. **Ps. 105.16. †Cap. 34.29.
30. Voi înmulţi* rodul pomilor şi
venitul câmpului, ca să nu mai purtaţi
ocara foametei printre neamuri.
*Cap. 34.27.
31. Atunci vă veţi* aduce aminte de
purtarea voastră cea rea şi de faptele
voastre care nu erau bune; vă va fi
scârbă** de voi înşivă, din pricina
nelegiuirilor şi urâciunilor voastre.
*Cap. 16.61,63. **Lev. 26.39. Cap. 6.9; 20.43.
32. Şi toate aceste lucruri nu* le fac
din pricina voastră, zice Domnul
Dumnezeu, să ştiţi! Ruşinaţi-vă şi
roşiţi de purtarea voastră, casa lui
Israel!“ *Deut. 9.5. Vers. 22.
33. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„În ziua când vă voi curăţa de toate
nelegiuirile voastre, voi face ca cetă-
ţile voastre să fie locuite, şi dărâmă-
turile* vor fi zidite din nou; *Vers. 10.
34. ţara pustiită va fi lucrată iarăşi,
de unde până aici era pustie în ochii
tuturor trecătorilor.
35. Şi se va spune atunci: „Ţara
aceasta pustiită a ajuns ca o grădină a
Edenului*; şi cetăţile acestea dărâ-
mate, care erau pustii şi surpate, sunt
întărite şi locuite!“
*Isa. 51.3. Cap. 28.13. Ioel 2.3.
36. Şi neamurile care vor mai rămâne
în jurul vostru vor şti că Eu, Domnul,
am zidit din nou ce era surpat şi
am sădit ce era pustiit. Eu*, Domnul,
am vorbit şi voi şi face.“
*Cap. 17.24; 22.14; 37.14.
37. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Iată în ce privinţă Mă voi* lăsa
înduplecat de casa lui Israel şi iată ce
voi face pentru ei: voi înmulţi** pe
oameni ca pe o turmă de oi.
*Cap. 14.3; 20.3,31. **Vers. 10.
38. Cetăţile dărâmate se vor umple cu
turme de oameni, ca turmele închinate
Domnului ca turmele care sunt aduse la
Ierusalim în timpul sărbătorilor celor
mari. Şi vor şti că Eu sunt Domnul.“

Întoarcerea lui Israel şi unirea celor două împărăţii

37 1. Mâna* Domnului a venit peste
mine şi m-a luat în Duhul**
Domnului, şi m-a pus în mijlocul unei
văi pline de oase.
*Cap. 1.3. **Cap. 3.14; 8.3; 11.24. Luca 4.1.
2. M-a făcut să trec pe lângă ele, de
jur împrejur, şi iată că erau foarte
multe pe faţa văii şi erau uscate de
tot.
3. El mi-a zis: „Fiul omului, vor
putea oare oasele acestea să învie?“
Eu am răspuns: „Doamne Dumnezeule,
Tu ştii* lucrul acesta!“
*Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6. Ioan 5.21. Rom. 4.17. 2 Cor. 1.9.
4. El mi-a zis: „Proroceşte despre
oasele acestea şi spune-le: „Oase uscate,
ascultaţi cuvântul Domnului!
5. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu
către oasele acestea: „Iată că voi face*
să intre în voi un duh, şi veţi învia!
*Ps. 104.30. Vers. 9.
6. Vă voi da vine, voi face să crească
pe voi carne, vă voi acoperi cu piele,
voi pune un duh în voi, şi veţi învia. Şi
veţi şti* că Eu sunt Domnul.“
*Cap. 6.7; 35.12. Ioel 2.27; 3.17.
7. Am prorocit cum mi se poruncise.
Şi pe când proroceam, s-a făcut un
vuiet, şi iată că s-a făcut o mişcare, şi
oasele s-au apropiat unele de altele!
8. M-am uitat şi iată că le-au venit
vine, carnea a crescut şi le-a acoperit
pielea pe deasupra; dar nu era încă
duh în ele.
9. El mi-a zis: „Proroceşte şi vorbeşte
duhului! Proroceşte, fiul omului, şi
zi duhului: „Aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Duhule, vino* din cele
patru vânturi, suflă peste morţii aceştia
ca să învie!“ *Ps. 104.30. Vers. 5.

10. Am prorocit cum mi se poruncise.
Şi a intrat* duhul în ei, şi au înviat
şi au stat pe picioare: era o oaste
mare, foarte mare la număr.
*Apoc. 11.11.
11. El mi-a zis: „Fiul omului, oasele
acestea sunt toată casa lui Israel. Iată
că ei zic: „Ni s-au uscat oasele*, ni
s-a dus nădejdea; suntem pierduţi!“
*Ps. 141.7. Isa. 49.14.
12. De aceea, proroceşte şi spune-le:
„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Iată, vă voi deschide mormintele, vă
voi scoate din mormintele voastre,
poporul Meu*, şi vă voi aduce**
iarăşi în ţara lui Israel.
*Isa. 26.19. Osea 13.14. **Vers. 25. Cap. 36.24.
13. Şi veţi şti că Eu sunt Domnul,
când vă voi deschide mormintele şi
vă voi scoate din mormintele voastre,
poporul Meu!
14. Voi pune Duhul Meu* în voi, şi
veţi trăi; vă voi aşeza iarăşi în ţara
voastră, şi veţi şti că Eu, Domnul, am
vorbit şi am şi făcut, zice Domnul.“
*Cap. 36.27.
15. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
16. „Fiul omului, ia* o bucată de
lemn şi scrie pe ea: „Pentru Iuda şi
pentru copiii** lui Israel care sunt
tovarăşii lui.“ Ia apoi o altă bucată de
lemn şi scrie pe ea: „Pentru Iosif,
lemnul lui Efraim, şi pentru toată casa
lui Israel care este tovarăşa lui.“
*Num. 17.2. **2 Cron. 11.12,13,16; 15.9; 30.11,18.
17. După aceea, împreunează-le* una
cu alta, într-o singură bucată, aşa încât
să fie una în mâna ta. *Vers. 22,24.
18. Şi când îţi vor zice copiii popo-
rului tău: „Nu vrei* să ne lămureşti ce
înseamnă lucrul acesta?“, *Cap. 12.9; 24.19.
19. să le răspunzi*: „Aşa vorbeşte
Domnul Dumnezeu: „Iată că voi lua
toiagul** de lemn al lui Iosif, care
este în mâna lui Efraim, şi al semin-
ţiilor lui Israel care-i sunt tovarăşe, le
voi uni cu toiagul lui Iuda şi voi face
un singur lemn, aşa că vor fi una în
mâna Mea.“ *Zah. 10.6. **Vers. 16,17.
20. Toiegele de lemn pe care vei scrie
să le ţii astfel în mâna ta, sub ochii*
lor. *Cap. 12.3.
21. Şi să le spui: „Aşa vorbeşte
Domnul Dumnezeu: „Iată, voi lua* pe
copiii lui Israel din mijlocul neamu-
rilor la care s-au dus, îi voi strânge din
toate părţile şi-i voi aduce înapoi în
ţara lor. *Cap. 36.24.
22. Voi face* din ei un singur neam în
ţară, pe munţii lui Israel; toţi vor avea
un singur** împărat şi nu vor mai fi
două neamuri, nici nu vor mai fi
împărţiţi în două împărăţii. *Isa. 11.13.
Ier. 3.18; 50.4. Osea 1.11. **Cap. 34.23,24. Ioan 10.16.
23. Nici nu* se vor mai spurca prin
idolii lor, cu urâciunile lor şi cu toate
fărădelegile lor. Îi voi scoate** din
toate abaterile cu care au păcătuit şi-i
voi curăţa; ei vor fi poporul Meu, şi
Eu voi fi Dumnezeul lor.
*Cap. 36.25. **Cap. 36.25.
24. Robul* Meu David va fi împărat
peste ei, şi toţi vor avea un singur**
păstor. Vor urma† poruncile Mele, vor
păzi legile Mele şi le vor împlini.
*Cap. 36.28,29. Isa. 40.11. Ier. 23.5; 30.9. Cap. 34.23,24.
Osea 3.5. Luca 1.32. **Vers. 22. Ioan 10.16. †Cap. 36.27.
25. Vor locui* iarăşi în ţara pe care
am dat-o robului Meu Iacov şi pe care
au locuit-o şi părinţii voştri. Da, vor
locui în ea, ei, copiii lor şi copiii
copiilor lor pe vecie, şi Robul Meu**
David va fi voievodul lor în veci†.
*Cap. 36.28. **Vers. 24. Ioan 12.34. †Isa. 60.21. Ioel 3.20.
Amos 9.15.
26. Voi încheia cu ei un legământ de
pace*, care va fi un legământ veşnic
cu ei; îi voi sădi şi-i voi înmulţi**, şi
voi pune Locaşul† Meu cel Sfânt în
mijlocul lor pentru totdeauna.
*Ps. 89.3. Isa. 55.3. Ier. 32.40. Cap. 34.25. **Cap. 36.10,37.
†2 Cor. 6.16.
27. Locuinţa* Mea va fi între ei; Eu
voi fi Dumnezeul** lor, şi ei vor fi
poporul Meu. *Lev. 26.11,12.
Cap. 43.7. Ioan 1.14. **Cap. 11.20; 14.11; 36.28.
28. Şi neamurile vor şti* că Eu sunt
Domnul care sfinţeşte** pe Israel,
când Locaşul Meu cel Sfânt va fi
pentru totdeauna în mijlocul lor.“
*Cap. 36.23. **Cap. 20.12.

Prorocie împotriva lui Gog

38 1. Cuvântul Domnului mi-a
vorbit astfel:
2. „Fiul* omului, întoarce-te** cu
faţa spre Gog† din ţara lui Magog,
spre domnul Roşului, Meşecului†† şi
Tubalului, şi proroceşte împotriva lui!
*Cap. 39.1. **Cap. 35.2,3. †Apoc. 20.8. ††Cap. 32.26.
3. Şi spune: „Aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Iată, am necaz pe tine,
Gog, domnul Roşului, Meşecului şi
Tubalului!
4. Te voi* târî şi-ţi voi pune un
cârlig în fălci; te voi scoate, pe tine şi

toată oastea ta, cai şi călăreţi, toţi**
îmbrăcaţi în chip strălucit, ceată mare
de popor, care poartă scut şi pavăză şi
care toţi mânuiesc sabia;
*2 Împ. 19.28. Cap. 29.4; 39.2. **Cap. 23.12.
5. împreună cu ei voi scoate pe cei
din Persia, Etiopia şi Put, toţi cu scut
şi coif:
6. Gomerul* cu toate oştile lui, ţara
Togarmei**, din fundul miazănoaptei,
cu oştile sale, popoare multe împreună
cu tine! *Gen. 10.2. **Cap. 27.14.
7. Pregăteşte-te*, dar, fii gata, tu şi
toată mulţimea adunată în jurul tău!
Fii căpetenia lor! *Isa. 8.9,10. Ier. 46.3,4,14; 51.12.
8. După multe* zile, vei fi** în
fruntea lor; în vremea de apoi,
vei merge împotriva ţării ai cărei locu-
itori scăpaţi de sabie vor fi strânşi†
dintre mai multe popoare pe munţii††
lui Israel care multă vreme fuseseră
pustii; dar, fiind scoşi din mijlocul
popoarelor, vor fi toţi liniştiţi în*†
locuinţele lor. *Gen. 49.1.
Deut. 4.30. Vers. 16. **Isa. 29.6. †Vers. 12. Cap. 34.13.
††Cap. 36.1,4,8. *†Ier. 23.6. Vers. 11. Cap. 28.26; 34.25,28.
9. Iar tu te vei sui, vei înainta ca o
furtună*, vei fi ca un nor** negru care
va acoperi ţara, tu cu toate oştile tale
şi multe popoare cu tine.“
*Isa. 28.2. **Ier. 4.13. Vers. 16.
10. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„În ziua aceea, multe gânduri îţi vor
veni în minte şi vei urzi planuri rele.
11. Vei zice: „Mă voi sui împotriva
ţării acesteia deschise, voi năvăli*
peste oamenii aceştia liniştiţi, care
stau** fără grijă în locuinţele lor, toţi
în locuinţe fără ziduri şi neavând nici
zăvoare, nici porţi! *Ier. 49.31. **Vers. 8.
12. Mă voi duce să iau pradă şi să mă
dedau la jaf, să pun mâna pe aceste
dărâmături* locuite din nou, pe popo-
rul** acesta strâns din mijlocul nea-
murilor, care are turme şi moşii şi
locuieşte în mijlocul pământului.“
*Cap. 36.34,35. **Vers. 8
13. Seba* şi Dedan**, negustorii din
Tars† şi toţi puii lor†† de lei îţi vor
zice: „Vii să iei pradă? Pentru jaf ţi-ai
adunat oare mulţimea ta, ca să iei
argint şi aur, ca să iei turme şi avuţii
şi să faci o pradă mare?“ *Cap. 27.22,23.
**Cap. 27.15,20. †Cap. 27.12. ††Cap. 19.3,5.
14. De aceea proroceşte, fiul omului,
şi spune lui Gog: „Aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Da, în ziua* când poporul
Meu, Israel, va trăi** în linişte, vei
porni din ţara ta *Isa. 4.1. **Vers. 8.
15. şi vei veni* din fundul miază-
noaptei, tu** şi multe popoare cu tine,
toţi călare pe cai, o mare mulţime şi o
puternică oştire! . *Cap. 39.2. **Vers. 6.
16. Vei* înainta împotriva popo-
rului Meu, Israel, ca un nor care va
acoperi ţara. În zilele** de apoi, te voi
aduce împotriva ţării Mele, ca să Mă
cunoască† neamurile, când voi fi sfinţit
în tine sub ochii lor, Gog!“
*Vers. 9. **Vers. 8. †Exod 14.4. Cap. 36.23; 39.21.
17. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Nu eşti tu acela despre care am vorbit
odinioară prin robii Mei prorocii lui
Israel, care au prorocit atunci ani de
zile, că te voi aduce împotriva lor?
18. În ziua aceea însă, în ziua când va
porni Gog împotriva pământului lui
Israel, zice Domnul Dumnezeu, Mi se
va sui în nări mânia aprinsă.
19. O spun în* gelozia şi în focul
mâniei** Mele: în ziua aceea†, va fi
un mare cutremur în ţara lui Israel.
*Cap. 36.5,6; 39.25. **Ps. 89.46. †Hag. 2.6,7. Apoc. 16.18.
20. Peştii* mării şi păsările cerului
vor tremura de Mine şi fiarele
câmpului şi toate târâtoarele care se
târăsc pe pământ, şi toţi oamenii care
sunt pe faţa pământului; munţii** se
vor răsturna, pereţii stâncilor se vor
prăbuşi şi toate zidurile vor cădea la
pământ. *Osea 4.3. **Ier. 4.24. Naum 1.5,6.
21. Atunci voi chema* groaza**
împotriva lui pe toţi munţii Mei, zice
Domnul Dumnezeu; sabia† fiecăruia
se va întoarce împotriva fratelui său.
*Ps. 105.16. **Cap. 14.17. †Judc. 7.22. 1 Sam. 14.20.
2 Cron. 20.23.
22. Îl voi judeca* prin ciumă** şi
sânge, printr-o ploaie† năprasnică şi
prin pietre de grindină††; voi ploua
foc şi pucioasă peste el, peste oştile
lui şi peste popoarele cele multe care
vor fi cu el. *Isa. 66.16. Ier. 25.31. **Cap. 5.17.
†Ps. 11.6. Isa. 29.6; 30.30. ††Cap. 13.11. Apoc. 16.21.
23. Îmi voi arăta astfel mărimea şi
sfinţenia*, Mă voi face cunoscut**
înaintea mulţimii neamurilor, şi vor şti
că Eu sunt Domnul.“
*Cap. 36.23. **Ps. 9.16. Vers. 16. Cap. 37.28; 39.7.

39 1. „Fiul omului*, proroceşte acum
împotriva lui Gog şi spune: „Aşa
vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată
că am necaz pe tine, Gog, domnul
Roşului, Meşecului şi Tubalului!
*Cap. 38.2,3.
2. Te voi* târî, te voi aduce, te voi

sui din fundul miazănoaptei şi te voi
aduce pe munţii lui Israel. *Cap. 38.15.
3. Îţi voi doborî arcul din mâna
stângă şi voi face să-ţi cadă săgeţile
din mâna dreaptă.
4. Vei cădea pe munţii lui Israel, tu*
şi toate oştile tale, şi popoarele care
vor fi cu tine, te** voi da de mâncare
păsărilor de pradă, tuturor celor ce au
aripi, şi fiarelor câmpului.
*Vers. 17. Cap. 38.21. **Cap. 33.27.
5. Vei cădea pe faţa câmpului, căci
Eu am vorbit, zice Domnul Dum-
nezeu.
6. Voi pune* foc Magogului şi celor
ce locuiesc liniştiţi în** ostroave, ca
să ştie că Eu sunt Domnul.
*Cap. 38.22. Amos 1.4. **Ps. 72.10.
7. Îmi voi face cunoscut* Numele
Meu cel sfânt în mijlocul poporului
Meu, Israel, şi nu-i voi mai lăsa să-Mi
pângărească** Numele Meu cel sfânt;
ci vor şti† neamurile că Eu sunt Domnul,
Sfântul lui Israel!
*Vers. 22. **Lev. 18.21. Cap. 20.39. †Cap. 38.16,23.
8. Iată* că lucrurile acestea vin şi
se întâmplă, zice Domnul Dumnezeu!
Aceasta este ziua despre care** am
vorbit. *Apoc. 16.17; 21.6. **Cap. 38.17.
9. Atunci locuitorii cetăţilor lui Israel
vor ieşi, vor arde şi vor da pradă flă-
cărilor armele, pavezele şi scuturile,
arcurile şi săgeţile, lăncile şi suliţele;
şi şapte ani vor face focul cu ele.
10. Nu vor lua lemne de pe câmp şi
nu vor tăia lemne din păduri, ci vor
face focul cu armele. Vor jefui* pe cei
ce i-au jefuit şi vor prăda pe cei ce
i-au prădat, zice Domnul Dumnezeu.
*Isa. 14.2.
11. În ziua aceea, voi da lui Gog un
loc de înmormântare în Israel: Valea
Călătorilor, la răsăritul Mării Moarte,
şi mormântul acesta va astupa trecerea
călătorilor. Acolo vor îngropa pe Gog
cu toată mulţimea lui şi vor numi
valea aceasta: „Valea mulţimii lui
Gog“.
12. Şapte luni îi va îngropa casa lui
Israel, ca să cureţe* ţara.
*Deut. 21.23. Vers. 14,16.
13. Tot poporul ţării îi va îngropa
şi i se va duce vestea, în ziua când
voi fi* proslăvit, zice Domnul Dum-
nezeu. *Cap. 28.22.
14. Apoi vor alege nişte oameni care
vor cutreiera neîncetat ţara şi care
vor îngropa trupurile rămase pe faţa
pământului, ca să cureţe* ţara; după
şapte luni vor începe să cerceteze.
*Vers. 12.
15. Cei ce vor străbate ţara o vor
cutreiera, şi când unul din ei va vedea
oasele unui om, va pune un semn
lângă el, până îl vor îngropa groparii
în „Valea mulţimii lui Gog“.
16. Tot acolo va mai fi şi o cetate
numită Hamona *(Mulţime)*. Aşa vor*
curăţa ţara.“ *Vers. 12.
17. Fiul omului, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Spune* păsărilor de orice
soi şi tuturor fiarelor câmpului: „Adu-
naţi-vă** şi veniţi! Strângeţi-vă din
toate părţile pentru jertfa Mea, pe care
o înjunghii pentru voi; jertfă mare
este† pe munţii lui Israel! Mâncaţi
carne şi beţi sânge,
*Apoc. 19.17. **Isa. 18.6; 34.6. Ier. 12.9. Ţef. 1.7. †Vers. 4.
18. mâncaţi* carnea vitejilor şi beţi
sângele voievozilor pământului, sânge
de berbeci, de miei, de ţapi, de tauri
îngrăşaţi** din Basan!
*Apoc. 19.18. **Deut. 32.14. Ps. 22.12.
19. Mâncaţi grăsime până vă veţi
sătura şi beţi sânge până vă veţi
îmbăta, din jertfele Mele pe care le voi
înjunghia pentru voi.
20. Săturaţi-vă* la masa Mea de
carnea cailor şi a călăreţilor, de carnea
vitejilor** şi a tuturor oamenilor de
război, zice Domnul Dumnezeu.
*Ps. 76.6. Cap. 38.4. **Apoc. 19.18.
21. Îmi voi* arăta slava între neamuri;
şi toate neamurile vor vedea judecăţile
pe care le voi face şi pedepsele cu care
îi va lovi mâna** Mea.
*Cap. 38.16,23. **Exod 7.4.
22. Cei din casa lui Israel vor şti* că
Eu sunt Domnul Dumnezeul lor din
ziua aceea şi de atunci înainte.
*Vers. 7,28.
23. Şi neamurile* vor cunoaşte că din
pricina nelegiuirilor ei a fost dusă casa
lui Israel în robie, din pricina fără-
delegilor ei săvârşite de ea împotriva
Mea; de aceea le-am ascuns** faţa
Mea şi i-am dat† în mâinile vrăj-
maşilor lor, ca să piară toţi ucişi de
sabie.
*Cap. 36.18-20,23. **Deut. 31.17. Isa. 59.2. †Lev. 26.25.
24. Le-am făcut după necurăţiile*
lor şi după fărădelegile lor şi le-am
ascuns faţa Mea.“ *Cap. 36.19.
25. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Acum* voi aduce înapoi
pe prinşii de război ai lui Iacov, voi

avea milă de toată** casa lui Israel şi
voi fi gelos de Numele Meu cel sfânt.
*Ier. 30.3,18. Cap. 34.13; 36.24. **Cap. 20.40. Osea 1.11.
26. Atunci îşi vor uita* ocara şi toate
fărădelegile pe care le-au săvârşit
împotriva Mea, când locuiau** liniş-
tiţi în ţara lor şi când nu-i tulbura
nimeni. *Dan. 9.16. **Lev. 26.5,6.
27. Când îi voi aduce* înapoi dintre
popoare şi îi voi strânge din ţara
vrăjmaşilor lor, voi fi sfinţit** de ei
înaintea multor neamuri.
*Cap. 28.25,26. **Cap. 36.23,24; 38.16.
28. Şi vor şti* că Eu sunt Domnul
Dumnezeul lor care-i lăsasem să fie
luaţi prinşi de război între neamuri şi
care-i strâng iarăşi în ţara lor; nu voi
mai lăsa pe nici unul din ei acolo
*Vers. 22. Cap. 34.30.
29. şi nu le* voi mai ascunde faţa
Mea, căci voi turna** Duhul Meu peste
casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu."
*Isa. 54.8. **Ioel 2.28. Zah. 12.10. Fapt. 2.17.

Vedenia noului Ierusalim

40 1. În anul al douăzeci şi cincilea
al robiei noastre, la începutul
anului, în ziua a zecea a lunii, la pai-
sprezece ani după dărâmarea* cetăţii,
tocmai în ziua aceea a venit mâna**
Domnului peste mine şi m-a strămutat
în ţara lui Israel. *Cap. 33.21. **Cap. 1.3.
2. M-a dus acolo în nişte vedenii*
dumnezeieşti şi m-a aşezat** pe un
munte foarte înalt; spre miazăzi de
acest munte era ceva ca o cetate zidită.
*Cap. 8.3. **Apoc. 21.10.
3. M-a dus acolo; şi iată că acolo era
un om a cărui înfăţişare era ca
înfăţişarea* aramei; el avea în mână
o sfoară** de măsurat de in şi o
prăjină† de măsurat şi stătea la
poartă.
*Cap. 1.7. Dan. 10.6. **Cap. 47.3. †Apoc. 11.1; 21.15.
4. Omul acela mi-a zis: „Fiul omului*,
priveşte cu ochii tăi, ascultă cu
urechile tale şi ia aminte la toate
lucrurile pe care ţi le voi arăta; căci ai
fost adus aici ca să ţi le arăt. Fă
cunoscut** casei lui Israel tot ce vei
vedea." *Cap. 44.5. **Cap. 43.10.
5. Un zid* înconjura Templul pe din
afară de jur împrejur. În mâna omului
aceluia era o prăjină de măsurat lungă
de şase coţi, fiecare cot având cu o
palmă mai mult decât cotul obişnuit.
A măsurat lăţimea zidului, care era de
o prăjină, şi înălţimea, care era tot de
o prăjină. *Cap. 42.20.
6. A mers la poarta de răsărit şi i-a
suit treptele. A măsurat pragul porţii,
care era lat de o prăjină, şi celălalt
prag, care era lat de o prăjină.
7. Fiecare odaie de pază era lungă de
o prăjină şi largă tot de o prăjină. Între
fiecare două odăi de pază era un loc
gol de cinci coţi. Pragul porţii, de
lângă tinda porţii dinăuntru, era de o
prăjină.
8. A măsurat şi tinda porţii dinăuntru;
era de o prăjină.
9. A măsurat apoi tinda porţii; era de
opt coţi, şi stâlpii ei erau de doi coţi.
Tinda porţii era spre partea dinăuntru.
10. Odăile de pază ale porţii de
răsărit erau în număr de trei de o parte
şi trei de cealaltă; toate trei aveau
aceeaşi măsură, şi stâlpii de fiecare
parte aveau tot aceeaşi măsură.
11. A măsurat apoi lărgimea deschi-
zăturii porţii, care era de zece coţi, şi
lungimea porţii, care era de trei-
sprezece coţi.
12. Înaintea odăilor de pază era un
loc gol de un cot de o parte şi de cea-
laltă; fiecare odaie de pază avea şase
coţi de o parte şi şase coţi de cealaltă.
13. A măsurat poarta de la acoperişul
unei odăi de pază până la acoperişul
celeilalte; între cele două deschizături
care erau faţă în faţă era o lăţime de
douăzeci şi cinci de coţi.
14. A măsurat tinda porţii curţii, şi a
găsit douăzeci de coţi; tinda dădea
într-o curte, de jur împrejurul porţii.
15. Locul dintre poarta de la intrare şi
tinda porţii dinăuntru era lung de
cincizeci de coţi.
16. La odăile de pază şi la stâlpii lor
dinăuntrul porţii, de jur împrejur, erau
nişte ferestre* îngrădite; ferestre erau
şi înăuntru în tindele porţii, de jur
împrejur; iar pe stâlpi erau săpate
ramuri de finici. *1 Împ. 6.4.
17. M-a dus în curtea* de afară unde
se aflau odăi** şi un caldarâm, de jur
împrejur; pe caldarâmul acesta erau
treizeci† de odăi.
*Apoc. 11.2. **1 Împ. 6.5. †Cap. 45.5.
18. Caldarâmul era pe lângă porţi
şi era de-a lungul porţilor: acesta era
caldarâmul de jos.
19. A măsurat lăţimea de la poarta de
jos până la partea de afară a curţii
dinăuntru, şi avea o sută de coţi la
răsărit şi la miazănoapte.
20. A măsurat lungimea şi lăţimea

porţii de miazănoapte a curţii de afară.
21. Odăile ei de pază, în număr de trei de o parte şi trei de alta, stâlpii şi tinda ei aveau aceeaşi măsură ca poarta dintâi, cincizeci de coţi în lungime şi douăzeci şi cinci de coţi în lăţime.
22. Ferestrele ei, tinda ei, finicii ei aveau aceeaşi măsură ca poarta de răsărit; te suiai la ea pe şapte trepte, iar tinda ei era în partea dinăuntru.
23. La curtea dinăuntru era o poartă, în faţa porţii de miazănoapte şi în faţa porţii de răsărit; a măsurat o sută de coţi de la o poartă până la cealaltă.
24. M-a dus în partea de miazăzi unde se afla poarta de la miazăzi. I-a măsurat stâlpii şi tinda, care aveau aceeaşi măsură.
25. Poarta aceasta şi tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, ca şi celelalte ferestre, şi poarta era lungă de cincizeci de coţi şi lată de douăzeci şi cinci de coţi.
26. La ea te suiai pe o scară de şapte trepte, iar tinda ei era în partea dinăuntru; pe stâlpi era câte un finic de fiecare parte.
27. Curtea dinăuntru avea o poartă înspre miazăzi; a măsurat de la o poartă până la cealaltă spre miazăzi o sută de coţi.
28. M-a dus în curtea dinăuntru pe poarta de miazăzi. A măsurat poarta de miazăzi, şi a găsit că avea aceeaşi măsură.
29. Odăile ei de pază, stâlpii şi tinda ei aveau aceeaşi măsură. Poarta aceasta şi tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, şi poarta era lungă de cincizeci de coţi şi lată de douăzeci şi cinci de coţi.
30. (De jur împrejur erau tinde lungi de douăzeci şi cinci* de coţi şi late de cinci coţi.)
*Vers. 21,25,33,36.
31. Tinda porţii dădea în curtea de afară; pe stâlpii ei erau finici şi opt trepte pentru suit la poartă.
32. M-a dus apoi în curtea dinăuntru pe intrarea de răsărit. A măsurat poarta, şi a găsit că avea aceeaşi măsură.
33. Odăile ei de pază, stâlpii ei şi tinda ei aveau aceeaşi măsură. Poarta aceasta şi tinda ei aveau şi ele ferestre de jur împrejur, lungi de cincizeci de coţi şi late de douăzeci şi cinci.
34. Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare parte erau finici pe stâlpi şi opt trepte pentru suit la poartă.
35. M-a dus la poarta de miazănoapte. A măsurat-o, şi a găsit aceeaşi măsură.
36. Şi ea avea odăi de pază, stâlpi, tindă şi ferestre de jur împrejur; era lungă de cincizeci de coţi şi lată de douăzeci şi cinci de coţi.
37. Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare parte erau finici pe stâlpii ei şi opt trepte pentru suit la poartă.
38. Era o odaie care se deschidea spre tinda porţii; acolo trebuiau spălate arderile de tot.
39. În tinda porţii erau de fiecare parte două mese pe care trebuia înjunghiată arderea de tot, jertfa de ispăşire* şi jertfa pentru vină**.
*Lev. 4.2,3. **Lev. 5.6; 6.6; 7.1.
40. În una din părţile de afară, cum te sui la intrarea porţii de miazănoapte, erau două mese; şi în cealaltă parte, spre tinda porţii, erau iarăşi două mese.
41. În cele două părţi ale porţii se aflau astfel patru mese de o parte şi patru mese de cealaltă, de toate opt mese, pe care trebuiau înjunghiate jertfele.
42. În faţa meselor pentru jertfe mai erau, pentru arderile de tot, patru mese de pietre cioplite, lungi de un cot şi jumătate, late de un cot şi jumătate şi înalte de un cot; pe mesele acestea trebuiau puse uneltele cu care se înjunghiau vitele pentru arderi de tot şi pentru celelalte jertfe.
43. Pe dinăuntru casa avea de jur împrejur pervazuri de un lat de mână, care slujeau ca mese pentru carnea jertfelor.
44. Afară din poarta dinăuntru erau două odăi pentru cântăreţi*, în curtea dinăuntru: una era alături de poarta de miazănoapte şi avea faţa spre miazăzi, cealaltă era alături de poarta de miazăzi şi avea faţa spre miazănoapte.
*1 Cron. 6.31.
45. El mi-a zis: „Odaia aceasta dinspre miazăzi este pentru preoţii care îngrijesc* de slujba Templului.
*Lev. 8.35. Num. 3.27,28,32,38; 18.5. 1 Cron. 9.23. 2 Cron. 13.11. Ps. 134.1.
46. Iar odaia dinspre miazănoapte este pentru preoţii care îngrijesc* de slujba altarului. Fiii lui Ţadoc**

sunt aceia care, din fiii lui Levi, se apropie de Domnul ca să-I slujească.“
*Num. 18.5. Cap. 44.15. **1 Împ. 2.35. Cap. 43.19; 44.15,16.

47. A măsurat curtea, care era în patru colţuri, lungă de o sută de coţi. Altarul era înaintea casei.

48. M-a dus în tinda casei. A măsurat stâlpii tindei, şi a găsit cinci coţi de o parte şi cinci coţi de cealaltă. Lăţimea porţii era de paisprezece coţi, iar peretele de pe laturile porţii era de trei coţi de o parte şi de trei coţi de cealaltă.

49. Tinda avea o lungime* de douăzeci de coţi şi o lăţime de doisprezece coţi; te suiai la ea pe zece trepte. Lângă stâlpi** mai erau şi alţi stâlpi, unul de o parte şi altul de alta.
*1 Împ. 6.3. **1 Împ. 7.21.

41 1. M-a dus în Templu. A măsurat stâlpii; aveau o lăţime de şase coţi de o parte şi o lăţime de şase coţi de alta – aceasta este lăţimea stâlpilor.

2. Lăţimea uşii era de zece coţi; iar canaturile uşii erau late de cinci coţi de o parte şi cinci coţi de cealaltă parte. A măsurat şi lungimea Templului: patruzeci de coţi, şi lăţimea: douăzeci de coţi.

3. Apoi a intrat înăuntru. A măsurat uşorii uşii, doi coţi, uşa, şase coţi, şi lăţimea uşii, şapte coţi.

4. Pe partea dinainte a Templului a măsurat* în lungime douăzeci de coţi şi în lăţime douăzeci de coţi; şi mi-a zis: „Acesta este Locul Preasfânt!“
*1 Împ. 6.20. 2 Cron. 3.8.

5. A măsurat zidul casei, gros de şase coţi, şi lăţimea odăilor lăturalnice de jur împrejurul Casei, patru coţi.

6. Odăile* lăturalnice erau unele peste altele, în număr de treizeci, aşezate în trei caturi; ele dădeau în nişte îmbucături de zid, făcute anume pentru odăile acestea de jur împrejurul Casei, aşa că se sprijineau pe ele, şi nu pe zidul Casei. *1 Împ. 6.5,6.

7. Odăile, cu cât erau mai sus*, cu atât erau mai încăpătoare, şi te suiai la ele ocolind; căci te suiai împrejurul Casei pe o scară şerpuitoare. Astfel era mai mult loc, ca lărgime, în partea de sus a Casei, şi din catul de jos te suiai în catul de sus prin cel de la mijloc.
*1 Împ. 6.8.

8. De jur împrejurul Casei se vedea o pardoseală ieşită în afară. Odăile lăturalnice aveau nişte temelii şi erau de o prăjină* întreagă, adică şase coţi la unghi. *Cap. 40.5.

9. Zidul de afară al odăilor lăturalnice avea o grosime de cinci coţi.

10. Locul gol dintre odăile lăturalnice ale Casei şi odăile dimprejurul Casei avea o lăţime de douăzeci de coţi de jur împrejur.

11. Uşa odăilor lăturalnice dădea în locul gol: o uşă la miazănoapte şi o uşă la miazăzi; şi lărgimea locului gol era de cinci coţi de jur împrejur.

12. Clădirea din faţa locului gol, din partea de apus, avea o lăţime de şaptezeci de coţi, un zid de cinci coţi de gros de jur împrejur, şi era lung de nouăzeci de coţi.

13. A măsurat şi Casa, care avea o lungime de o sută de coţi. Locul gol, clădirea şi zidurile sale aveau de asemenea o lungime de o sută de coţi.

14. Lăţimea feţei Casei şi a locului gol dinspre răsărit era de o sută de coţi.

15. A măsurat lungimea clădirii dinaintea locului gol, pe partea dinapoi a Casei, şi pridvoarele ei de fiecare parte: erau o sută de coţi.

16. Templul şi Casa dinăuntru, tinda de afară, pragurile, ferestrele* îngrădite, pridvoarele din jurul celor trei caturi, în faţa pragurilor, erau acoperite cu lemn de jur împrejur. De la pământ până la ferestrele acoperite
*Vers. 26. Cap. 40.16.

17. până deasupra uşii, partea dinăuntrul Casei, partea de afară, tot zidul de jur împrejurul Casei dinăuntru şi din afară, totul era după măsură

18. şi împodobit cu* heruvimi şi finici. Între doi heruvimi era un finic. Fiecare heruvim avea două feţe,
*1 Împ. 6.29.

19. o faţă de om* întoarsă spre un finic de o parte, şi o faţă de leu întoarsă spre celălalt finic, de cealaltă parte; aşa era de jur împrejurul Casei.
*Cap. 1.10.

20. De la pământ până deasupra uşii erau heruvimi şi finici, şi tot aşa şi pe zidul Templului.

21. Uşorii Templului erau în patru muchii. Şi în faţa Locului Preasfânt era ceva care se vedea

22. ca un altar* de lemn, înalt de trei coţi, lung de doi coţi şi lat de doi coţi. Colţurile, temelia şi pereţii lui erau de lemn. Omul acela mi-a zis:

„Aceasta este masa** care este înaintea† Domnului!“
*Exod 30.1. **Cap. 44.16. Mal. 1.7,12. †Exod 30.8.
23. Templul* şi Locul Preasfânt aveau două uşi. *1 Împ. 6.31-35.
24. Fiecare uşă avea două canaturi care se întorceau amândouă pe uşi, două canaturi pentru o uşă şi două pentru cealaltă.
25. Pe uşile Templului erau săpaţi heruvimi şi finici, ca şi pe ziduri. În faţa pridvorului de afară erau nişte grinzi de lemn îmbucate între ele.
26. Erau ferestre* îngrădite, şi de o parte şi de cealaltă erau finici, şi tot aşa era şi pe laturile pridvorului, pe odăile lăturalnice ale Casei şi pe grinzile de sus. *Vers. 16. Cap. 40.16.

42 1. Apoi m-a scos şi m-a dus în curtea de afară, dinspre miazănoapte, şi m-a dus în odăile* din faţa locului gol şi din faţa clădirii, la miazănoapte. *Cap. 41.12,15.
2. Faţa unde se afla uşa de miazănoapte avea o lungime de o sută de coţi; şi lăţimea era de cincizeci de coţi.
3. În dreptul celor douăzeci de coţi ai curţii dinăuntru şi în dreptul caldarâmului curţii de afară se aflau pridvoare* lângă pridvoare, în catul al treilea. *Cap. 41.16.
4. Pe dinaintea odăilor era un loc de trecere lat de zece coţi şi un drum de un cot; uşile lor erau spre miazănoapte.
5. Odăile de sus erau mai strâmte decât cele de jos şi decât cele de la mijlocul clădirii, pentru că le mai luau din loc şi pridvoarele.
6. Erau trei caturi, dar n-aveau stâlpi ca stâlpii curţilor; de aceea, începând de jos, odăile de sus erau mai strâmte decât cele de jos şi cele de la mijloc.
7. Zidul de afară, care mergea alături cu odăile, dinspre curtea de afară, în faţa odăilor, avea o lungime de cincizeci de coţi;
8. căci lungimea odăilor dinspre curtea de afară era de cincizeci de coţi. Dar faţa Templului avea o sută de coţi.
9. Dedesubtul acestor odăi era intrarea de la răsărit, cum veneai din curtea de afară.
10. Mai erau nişte odăi de grosimea zidului curţii dinspre răsărit, în dreptul locului gol şi în dreptul clădirii.
11. În faţa lor era un loc de trecere*, ca şi înaintea odăilor dinspre miazănoapte, de aceeaşi lungime şi lăţime; ieşirile, întocmirea şi uşile lor erau la fel. *Vers. 4.
12. Tot aşa era şi cu uşile odăilor dinspre miazăzi. Era o uşă la capul locului de trecere, care se afla drept înaintea zidului dinspre răsărit, pe unde intrai.
13. El mi-a zis: „Odăile de la miazănoapte şi odăile de la miazăzi, care sunt în faţa locului gol, sunt odăile sfinte, unde vor mânca* lucrurile preasfinte preoţii care se apropie de Domnul; în ele vor pune lucrurile preasfinte, darurile de mâncare**, vitele aduse ca jertfă de ispăşire şi de vină; căci locul acesta este sfânt. *Lev. 6.16,26; 24.9. **Lev. 2.3,10; 6.14,17,25,29; 7.1; 10.13,14. Num. 18.9,10.
14. Când* vor intra preoţii, nu vor ieşi din Locul Sfânt ca să se ducă în curtea de afară, ci îşi vor lăsa acolo hainele cu care fac slujba, căci hainele acestea sunt sfinte; se vor îmbrăca în alte haine ca să se apropie de curtea care este pentru popor.“ *Cap. 44.19.
15. După ce a isprăvit de măsurat Casa dinăuntru, m-a scos pe poarta dinspre răsărit şi a măsurat-o pe partea de afară, de jur împrejur.
16. A măsurat partea de răsărit cu prăjina de măsurat, şi de jur împrejur a găsit cinci sute de prăjini.
17. A măsurat partea de miazănoapte cu prăjina de măsurat, şi a găsit de jur împrejur cinci sute de prăjini.
18. A măsurat partea de miazăzi cu prăjina de măsurat, şi a găsit cinci sute de prăjini.
19. S-a întors apoi spre apus şi a măsurat cinci sute de prăjini cu prăjina de măsurat.
20. A măsurat astfel în cele patru laturi zidul* de jur împrejurul Casei; lungimea era de cinci sute** de prăjini şi lăţimea de cinci sute de prăjini; zidul acesta despărţea Locul Sfânt de cel nesfânt. *Cap. 40.5. **Cap. 45.2.

43 1. M-a dus la poartă, la poarta dinspre* răsărit. *Cap. 10.19; 44.1; 46.1.
2. Şi iată* că slava Dumnezeului lui Israel venea de la răsărit. Glasul** Său era ca urletul unor ape mari, şi pământul strălucea† de slava Sa.
*Cap. 11.23. **Cap. 1.24. Apoc. 1.15; 14.2; 19.1,6. †Cap. 10.4. Apoc. 18.1.
3. Vedenia aceasta semăna* cu aceea

pe care o avusesem când venisem să
nimicesc** cetatea; şi vedeniile acestea
semănau cu aceea pe care o avusesem
lângă râul† Chebar. Şi am căzut cu
faţa la pământ.
*Cap. 1.4,28; 8.4. **Ier. 1.10. †Cap. 1.3; 3.23.
4. Slava* Domnului a intrat în Casă
pe poarta dinspre răsărit. *Cap. 10.19; 44.2.
5. Atunci, Duhul* m-a răpit şi m-a
dus în curtea dinăuntru. Şi Casa** era
plină de slava Domnului!
*Cap. 3.12,14; 8.3. **1 Împ. 8.10,11. Cap. 44.4.
6. Am auzit pe cineva vorbindu-mi
din Casă, şi un om* stătea lângă mine.
*Cap. 40.3.
7. El mi-a zis: „Fiul omului, acesta
este locul* scaunului Meu de domnie,
locul** unde voi pune talpa picioa-
relor Mele; aici voi locui† veşnic în
mijlocul copiilor lui Israel! Casa lui
Israel şi împăraţii lor nu-Mi vor mai
pângări†† Numele Meu cel sfânt prin
curviile lor şi prin trupurile*† moarte
ale împăraţilor lor la moartea lor,
*Ps. 99.1. **1 Cron. 28.2. Ps. 99.5. †Exod 29.45. Ps. 68.16; 132.14. Ioel 3.17. Ioan 1.14. 2 Cor. 6.16. ††Cap. 39.7. *†Lev. 26.30. Ier. 16.18.
8. ca atunci când îşi puneau pragul*
lor lângă pragul Meu, stâlpii lor lângă
stâlpii Mei, şi nu era decât un zid între
Mine şi ei. Aşa au pângărit ei Numele
Meu cel sfânt cu urâciunile pe care
le-au săvârşit; de aceea i-am mistuit în
mânia Mea.
*2 Împ. 16.14; 21.4,5,7. Cap. 8.3; 23.39; 44.7.
9. Acum vor depărta de la Mine
curviile lor şi trupurile moarte* ale
împăraţilor lor, şi voi** locui veşnic
în mijlocul lor. *Vers. 7. **Vers. 7.
10. Tu însă, fiul omului, arată*
Templul acesta casei lui Israel; ei să-i
măsoare planul şi să roşească de
nelegiuirile lor. *Cap. 40.4.
11. Dacă vor roşi de toată purtarea
lor, arată-le chipul Casei acesteia,
întocmirea ei, ieşirile şi intrările ei,
toate planurile şi toate legile ei; zugră-
veşte-le-o sub ochi, ca să păzească
toate planurile ei, toate poruncile ei şi
toate orânduirile ei, şi să facă întocmai
după ele.
12. Aceasta este legea privitoare la
Casă. Pe vârful muntelui*, tot locul pe
care-l va cuprinde ea este preasfânt.
Iată, aceasta este legea asupra Casei.
*Cap. 40.2.
13. Iată măsurile altarului, în coţi;
fiecare cot* era cu o palmă mai lung
decât cotul obişnuit. Temelia era înaltă
de un cot şi lată de un cot; şi pervazul
dimprejur avea o lăţime de un lat de
mână; aceasta era propteaua altarului.
*Cap. 40.5; 41.8.
14. De la temelia de pe pământ până
la pervazul de jos erau doi coţi şi o
lăţime de un cot; şi de la pervazul cel
mic până la cel mare erau patru coţi şi
un cot lăţime.
15. Altarul avea o vatră de patru coţi;
şi din vatra altarului se înălţau patru
coarne.
16. Vatra altarului avea o lungime de
doisprezece coţi, o lăţime de doispre-
zece coţi, şi cu cele patru laturi ale lui
făcea un pătrat.
17. Pervazul avea paisprezece coţi
lungime pe paisprezece coţi lăţime, în
cele patru laturi ale lui; marginea de
sus era de o jumătate de cot; temelia
era lată de un cot de jur împrejur şi
treptele* erau îndreptate spre răsărit.“
*Exod 20.26.
18. El mi-a zis: „Fiul omului, aşa
vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată
legile cu privire la altar, pentru ziua
când îl vor face, ca să aducă pe el
arderi de tot şi să stropească* sângele.
*Lev. 1.5.
19. Să dai preoţilor*, leviţilor, care
sunt din sămânţa lui Ţadoc şi care se
apropie de Mine ca să-Mi slujească,
zice Domnul Dumnezeu, un viţel**
pentru jertfa de ispăşire.
*Cap. 44.15. **Exod 29.10,12. Lev. 8.14,15. Cap. 45.18,19.
20. Să iei din sângele lui şi să ungi
cele patru coarne ale altarului, cele
patru colţuri ale pervazului şi marginea
care-l înconjoară; să cureţi astfel
altarul şi să faci ispăşire pentru el.
21. Să iei viţelul pentru ispăşire şi
să-l ardă* într-un loc anume lângă
Casă, afară** din Sfântul Locaş.
*Exod 29.14. **Evr. 13.11.
22. În ziua a doua, să aduci ca jertfă
de ispăşire un ţap fără cusur, ca să
cureţe altarul, cum l-au curăţat cu
viţelul.
23. După ce vei isprăvi de făcut
ispăşirea, să aduci un viţel fără cusur
şi un berbec din turmă fără cusur.
24. Să-i aduci înaintea Domnului;
preoţii* să-i presare cu sare şi să-i
aducă Domnului ca ardere de tot.
*Lev. 2.13.
25. Timp de şapte* zile să jertfeşti în
fiecare zi un ţap ca jertfă de ispăşire;

să jertfească şi un viţel şi un berbec
din turmă, amândoi fără cusur.
*Exod 29.35,36. Lev. 8.23.
26. Timp de şapte zile vor face
ispăşirea şi curăţarea altarului, şi-l vor
sfinţi astfel.
27. După ce* se vor împlini aceste
zile, de la ziua a opta înainte, preoţii
să aducă pe altar arderile voastre de
tot şi jertfele voastre de mulţumire. Şi
vă voi** fi binevoitor, zice Domnul
Dumnezeu.“
*Lev. 9.1. **Iov 42.8. Cap. 20.40,41. Rom. 12.1. 1 Pet. 2.5.

44 1. M-a adus înapoi la poarta de
afară a Sfântului Locaş, dinspre*
răsărit. Dar era închisă. *Cap. 43.1.
2. Şi Domnul mi-a zis: „Poarta aceasta
va sta închisă, nu se va deschide şi
nimeni nu va trece pe ea; căci*
Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat
pe ea. De aceea va rămâne închisă!
*Cap. 43.4.
3. În ce priveşte pe voievod, voievo-
dul va putea să şadă sub ea, ca să
mănânce* pâinea de jertfă înaintea Dom-
nului. El** va intra pe drumul care dă
în tinda porţii şi va ieşi pe acelaşi
drum.“ *Gen. 31.54. 1 Cor. 10.18. **Cap. 46.2,8.
4. M-a dus apoi la poarta de miază-
noapte, înaintea casei Templului.
M-am uitat şi iată* că slava Domnului
umplea Casa Domnului! Şi am căzut**
cu faţa la pământ.
*Cap. 3.23; 43.5. **Cap. 1.28.
5. Domnul mi-a zis: „Fiul omului*,
fii cu luare aminte, uită-te cu ochii tăi
şi ascultă cu urechile tale tot ce-ţi voi
spune cu privire la toate rânduielile
Casei Domnului şi cu privire la toate
legile ei; priveşte cu băgare de seamă
intrarea Casei şi toate ieşirile Sfân-
tului Locaş! *Cap. 40.4.
6. Şi spune celor îndărătnici*, casei
lui Israel: „Aşa vorbeşte Domnul Dum-
nezeu: „Ajungă-vă** toate urâciunile
voastre, casa lui Israel!
*Cap. 2.5. **Cap. 45.9. 1 Pet. 4.3.
7. Aţi băgat* în Locaşul Meu cel Sfânt
nişte străini** cu inima† netăiată
împrejur şi cu carnea netăiată împrejur,
ca să-Mi spurce Casa; aţi adus pâinea
Mea††, grăsimea*† şi sângele înaintea
tuturor urâciunilor voastre şi aţi rupt
astfel legământul Meu.
*Vers. 9. Cap. 43.8. Fapt. 21.28. **Lev. 22.25. †Lev. 26.41.
Deut. 10.16. Fapt. 7.51. ††Lev. 21.6,8,17,21. *†Lev. 3.16; 17.11.
8. N-aţi păzit* ce trebuia păzit cu
privire la lucrurile Mele cele sfinte,
ci i-aţi pus în locul vostru, ca să facă
slujbă în Locaşul Meu cel Sfânt.“
*Lev. 22.2, etc.
9. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Nici un străin*, netăiat împrejur cu
inima şi netăiat împrejur cu trupul, să
nu intre în Locaşul Meu cel Sfânt, nici
unul din străinii care vor fi în mijlocul
copiilor lui Israel. *Vers. 7.
10. Mai mult, leviţii* care s-au
depărtat de Mine, când se rătăcea
Israel şi se abătea de la Mine ca să-şi
urmeze idolii, vor purta pedeapsa
nelegiuirilor lor:
*2 Împ. 23.8, etc. 2 Cron. 29.4,5. Cap. 48.11.
11. ei vor fi în Locaşul Meu cel Sfânt
ca slugi, vor păzi* porţile Casei şi vor
face slujbă în Casă; vor înjunghia**
pentru popor vitele rânduite pentru
arderile de tot şi pentru celelalte
jertfe şi vor sta† înaintea lui ca să-i
slujească.
*1 Cron. 26.1. **2 Cron. 29.34. †Num. 16.9.
12. Pentru că i-au slujit înaintea
idolilor lui şi au făcut* să cadă în
păcat casa lui Israel, de aceea Îmi ridic
mâna** asupra lor, zice Domnul Dum-
nezeu, ca să-şi poarte pedeapsa nele-
giuirii lor. *Isa. 9.16. Mal. 2.8. **Ps. 106.26.
13. Nu se vor* apropia de Mine ca să
fie în slujba Mea ca preoţi, nu se vor
apropia de lucrurile Mele cele sfinte,
nici de lucrurile Mele preasfinte; ci
vor purta** pedeapsa ruşinii lor şi
urâciunilor pe care le-au săvârşit.
*Num. 18.3. 2 Împ. 23.9. **Cap. 32.30; 36.7.
14. Totuşi le voi da paza* Casei, îi voi
întrebuinţa la toată slujba ei şi la tot ce
trebuie făcut în ea. *Num. 18.4. 1 Cron. 23.28,32.
15. Dar* preoţii, leviţii, fiii** lui
Ţadoc, care au păzit slujba Locaşului
Meu celui Sfânt când† se rătăceau
copiii lui Israel de la Mine, aceia se
vor apropia de Mine să-Mi slujească şi
vor sta†† înaintea Mea ca să-Mi aducă
grăsime*† şi sânge, zice Domnul
Dumnezeu. *Cap. 40.46;
43.19. **1 Sam. 2.35. †Vers. 10. ††Deut. 10.8. *†Vers. 7.
16. Ei vor intra în Locaşul Meu cel
Sfânt, se vor apropia de masa* Mea ca
să-Mi slujească şi vor fi în slujba Mea.
*Cap. 41.22.
17. Când vor trece pe porţile curţii
dinăuntru, se vor îmbrăca* în haine de
in; nu vor avea pe ei nimic de lână,
când vor face slujba în porţile curţii
dinăuntru şi în Casă.
*Exod 28.39,40,43; 39.27,28.
18. Vor avea pe cap* şi scufii de in,

şi izmene de in pe coapsele lor; nu se
vor încinge cu ceva care să aducă
sudoarea; *Exod 28.40,42; 39.28.
19. iar când vor ieşi să se ducă în
curtea de afară la popor, vor lepăda
veşmintele* cu care fac slujba şi le vor
pune în odăile Sfântului Locaş; se vor
îmbrăca în altele ca să nu sfinţească
poporul cu veşmintele lor.
*Cap. 42.14; 46.20. Exod 29.37; 30.29. Lev. 6.27. Mat. 23.17,19.
20. Nu-şi* vor rade capul, dar nici nu
vor lăsa părul să crească în voie; ci
vor trebui să-şi taie părul. *Lev. 21.5.
21. Nici un preot* nu va bea vin când
va intra în curtea dinăuntru. *Lev. 10.9.
22. Nu vor lua de nevastă nici o
văduvă*, nici o femeie lăsată de
bărbat, ci vor lua numai fecioare din
sămânţa casei lui Israel; totuşi vor
putea să ia şi pe văduva unui preot.
*Lev. 21.7,13,14.
23. Vor* învăţa pe poporul Meu să
deosebească ce este sfânt de ce nu este
sfânt şi vor arăta deosebirea dintre ce
este necurat şi ce este curat.
*Lev. 10.10,11. Cap. 22.26. Mal. 2.7.
24. Vor judeca în neînţelegeri* şi vor
hotărî după legile Mele. Vor păzi de
asemenea legile şi poruncile Mele, la
toate sărbătorile Mele, şi vor sfinţi**
Sabatele Mele.
*Deut. 17.8, etc. 2 Cron. 19.8,10. **Cap. 22.26.
25. Un preot nu se va duce la un*
mort, ca să nu se facă necurat; nu va
putea să se facă necurat decât pentru
un tată, pentru o mamă, pentru un fiu,
pentru o fiică, pentru un frate şi pentru
o soră care nu era măritată. *Lev. 21.1, etc.
26. După curăţare*, i se vor număra
şapte zile. *Num. 6.10; 19.11, etc.
27. În ziua când va intra în Locaşul
Meu cel Sfânt, în curtea* dinăuntru,
ca să facă slujba în Sfântul Locaş, îşi
va aduce** jertfa de ispăşire, zice
Domnul Dumnezeu. *Vers. 17. **Lev. 4.3.
28. Iată moştenirea pe care o vor
avea: Eu voi fi* moştenirea lor. Să nu
le daţi nici o moşie în Israel: Eu voi fi
moşia lor!
*Num. 18.20. Deut. 10.9; 18.1,2. Ios. 13.14,33.
29. Dar se vor hrăni* cu darurile de
mâncare, cu jertfele de ispăşire şi de
vină; şi tot ce va fi închinat** Domnu-
lui prin făgăduinţă în Israel va fi al lor.
*Lev. 6.18,29; 7.6. **Lev. 27.21,28. Num. 18.14.
30. Cele mai bune* din cele dintâi
roade de orice fel şi partea ridicată
din toate darurile de mâncare, pe care
le veţi aduce ca daruri ridicate, vor fi
ale preoţilor; veţi da preoţilor şi
pârga** făinii voastre, pentru ca†
binecuvântarea să rămână peste casa
voastră. *Exod 13.2; 22.29,30; 23.19. Num. 3.13;
18.12,13. **Num. 15.20. Neem. 10.37. †Prov. 3.9,10. Mal. 3.10.
31. Preoţii însă nu vor mânca din nici
o pasăre sau vită moartă* ori sfâşiată
de fiară.“ *Exod 22.31. Lev. 22.8.

45
1. „Când veţi împărţi* ţara ca
moştenire prin sorţi, să ridicaţi**
ca dar sfânt pentru Domnul o bucată
din ţară, lungă de douăzeci şi cinci de
mii de coţi şi lată de zece mii: aceasta
va fi sfântă în toată întinderea ei.
*Cap. 47.22. **Cap. 48.8.
2. Din bucata aceasta veţi lua pentru
Sfântul Locaş cinci sute de coţi în
lung şi cinci sute* de coţi în lat, în
patru laturi; şi cincizeci de coţi ca loc
slobod de jur împrejur. *Cap. 42.20.
3. Din această întindere să măsori o
bucată lungă de douăzeci şi cinci de
mii şi lată de zece mii, pentru* Sfântul
Locaş, pentru Locul Preasfânt. *Cap. 48.10.
4. Aceasta* este partea sfântă din
ţară: ea va fi a preoţilor care fac slujba
în Sfântul Locaş, care se apropie de
Domnul să-I slujească; acolo vor fi
casele lor, şi acesta va fi un loc sfânt
pentru Locaşul cel Sfânt.
*Vers. 1. Cap. 48.10, etc.
5. Leviţilor care slujesc în Casă să li
se dea în stăpânire un ţinut de două-
zeci şi cinci de mii* de coţi în lung şi
zece mii în lat, pentru cetăţile în care
vor locui, împreună cu douăzeci de
odăi**. *Cap. 48.13. **Cap. 40.17.
6. Să daţi* şi cetăţii o moşie de cinci
mii de coţi în lat şi douăzeci şi cinci de
mii în lung, lângă partea cea sfântă
luată pentru Sfântul Locaş; aceasta va
fi pentru toată casa lui Israel. *Cap. 48.15.
7. Pentru domnitor* veţi deosebi un
loc lângă cele două laturi ale părţii
sfinte şi ale moşiei cetăţii, de-a lungul
părţii sfinte şi de-a lungul moşiei
cetăţii, la apus de partea de apus şi la
răsărit de partea de răsărit, pe o
lungime cât una din părţi, de la hotarul
de apus până la hotarul de răsărit.
*Cap. 48.21.
8. Acesta va fi pământul lui, moşia
lui, în Israel; şi domnitorii* Mei nu
vor mai asupri poporul Meu, ci vor
împărţi casei lui Israel cealaltă parte
a ţării, după seminţiile ei.“
*Ier. 22.17. Cap. 22.27; 46.18.
9. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:

„Destul*, domnitori ai lui Israel! Încetaţi** cu silnicia şi răpirile, faceţi judecată şi dreptate! Înlăturaţi stoarcerile voastre de la poporul Meu, zice Domnul Dumnezeu.
*Cap. 44.6. **Ier. 22.3.
10. Să aveţi cumpene* drepte, o efă dreaptă şi un bat drept.
*Lev. 19.35,36. Prov. 11.1.
11. Efa şi batul să aibă aceeaşi măsură: batul să cuprindă a zecea parte dintr-un omer, şi efa, a zecea parte dintr-un omer; măsura lor se va potrivi după omer.
12. Siclul* să fie de douăzeci de ghere. Cinci sicli să fie cinci, zece sicli să fie zece, iar mina să fie de cincizeci de sicli! *Exod 30.13. Lev. 27.25. Num. 3.47.
13. Iată darul de mâncare pe care-l veţi ridica: a şasea parte dintr-o efă la un omer de grâu şi a şasea parte din efă la un omer de orz.
14. Pentru untdelemn, la un bat de untdelemn, veţi datora a zecea parte dintr-un bat la un cor, care este totuna cu un omer de zece baţi, căci zece baţi fac un omer.
15. O oaie dintr-o turmă de două sute de oi, din toate seminţiile lui Israel, să fie dată ca dar de mâncare, ardere de tot şi jertfă de mulţumire, pentru ca să slujească drept jertfă* de ispăşire, zice Domnul Dumnezeu. *Lev. 1.4.
16. Tot poporul din ţară va trebui să dea darul acesta de mâncare pentru domnitorul lui Israel.
17. Domnitorul va fi dator să dea arderile de tot, darurile de mâncare şi jertfele de băutură la sărbători, la lunile noi, la Sabate, la toate adunările de sărbătoare ale casei lui Israel. El va îngriji de jertfa ispăşitoare, de darul de mâncare, de arderea de tot şi de jertfa de mulţumire, ca să se facă ispăşire pentru casa lui Israel.“
18. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „În cea dintâi zi a lunii întâi vei lua un viţel fără cusur şi vei face ispăşire* pentru Sfântul Locaş. *Lev. 16.16.
19. Preotul* va lua din sângele jertfei ispăşitoare şi va pune pe uşorii Casei, pe cele patru colţuri ale pervazului altarului şi pe uşorii porţii curţii dinăuntru. *Cap. 43.20.
20. Tot aşa vei face şi în ziua întâi a lunii* a şaptea, în ziua întâi a lunii noi, pentru cei din popor care păcătuiesc fără voie sau din nechibzuinţă; şi astfel veţi curăţa Casa. *Lev. 4.27.
21. În ziua a paisprezecea a lunii întâi* veţi prăznui Paştile. Sărbătoarea va ţine şapte zile, în care timp se vor mânca azime. *Exod 12.18. Lev. 23.5,6. Num. 9.2,3; 28.16,17. Deut. 16.1, etc.
22. Domnitorul va aduce în ziua aceea, pentru el şi pentru tot poporul ţării, un viţel* ca jertfă de ispăşire.
*Lev. 4.14.
23. În timpul celor şapte* zile ale sărbătorii, va aduce ca ardere de tot Domnului şapte viţei şi şapte berbeci fără cusur, în fiecare** din cele şapte zile, şi un ţap ca jertfă de ispăşire, în fiecare zi.
*Lev. 23.8. **Num. 28.15,22,30; 29.5,11,16,19, etc.
24. Va adăuga* şi darul de mâncare: câte o efă de fiecare viţel şi o efă de fiecare berbec, cu câte un hin de untdelemn de efă. *Cap. 46.5,7.
25. În ziua a cincisprezecea a lunii a şaptea, la sărbătoare*, va aduce timp de şapte zile aceleaşi jertfe de ispăşire, aceleaşi arderi de tot şi acelaşi dar de mâncare împreună cu untdelemnul.“ *Lev. 23.34. Num. 29.12. Deut. 16.13.

46 1. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Poarta curţii dinăuntru, dinspre răsărit, va rămâne închisă în cele şase zile de lucru; dar se va deschide în ziua Sabatului şi va fi deschisă şi în ziua lunii noi.
2. Domnitorul* va intra pe drumul care dă în tinda porţii de afară şi va sta lângă uşorii porţii. Apoi preoţii vor aduce arderea lui de tot şi jertfele lui de mulţumire. El se va închina pe pragul porţii, apoi va ieşi iarăşi afară, şi poarta nu se va închide până seara.
*Vers. 8. Cap. 44.3.
3. Poporul ţării se va închina şi el înaintea Domnului la intrarea acestei porţi, în zilele de Sabat şi la lunile noi.
4. Arderea de tot pe care o va aduce Domnului domnitorul* în ziua Sabatului va fi de şase miei fără cusur şi un berbec fără cusur; *Cap. 45.17.
5. iar darul* lui de mâncare va fi o efă de berbec şi un dar de bunăvoie pentru miei cu un hin de untdelemn de fiecare efă. *Vers. 7,11. Cap. 45.24.
6. În ziua lunii noi, va da un viţel fără cusur, şase miei şi un berbec, toţi fără cusur.
7. Şi darul lui de mâncare va fi de o

efă pentru viţel, o efă pentru berbec şi
cât va voi pentru miei, cu un hin de
untdelemn de fiecare efă.
8. Când va intra domnitorul*, va intra
pe drumul din tinda porţii şi va ieşi pe
acelaşi drum. *Vers. 2.
9. Dar când va veni poporul ţării
înaintea* Domnului, la sărbători, cel
ce va intra pe poarta de miazănoapte,
ca să se închine, va ieşi pe poarta de
miazăzi; iar cel ce va intra pe poarta
de miazăzi va ieşi pe poarta de
miazănoapte; nu trebuie să se întoarcă
pe aceeaşi poartă pe care vor intra, ci
vor ieşi drept înainte pe cealaltă.
*Exod 23.14-17. Deut. 16.16.
10. Domnitorul va intra cu ei, când
vor intra, şi vor ieşi împreună, când
vor ieşi.
11. La sărbători şi la praznice, darul*
de mâncare va fi de o efă pentru viţel,
o efă pentru berbec şi cât va voi pentru
miei, împreună cu un hin de untde-
lemn de fiecare efă. *Vers. 5.
12. Dacă însă domnitorul aduce Dom-
nului o ardere de tot de bunăvoie sau o
jertfă de mulţumire de bunăvoie, îi vor
deschide* poarta dinspre răsărit, şi el
îşi va aduce arderea de tot şi jertfa de
mulţumire aşa cum o aduce în ziua
Sabatului; apoi va ieşi afară, şi după
ce va ieşi, vor închide iarăşi poarta.
*Vers. 2. Cap. 44.3.
13. În fiecare zi vei aduce* Domnului
ca ardere de tot un miel de un an fără
cusur; pe acesta îl vei aduce în fiecare
dimineaţă. *Exod 29.38. Num. 28.3.
14. Vei mai adăuga la el ca dar de mân-
care, în fiecare dimineaţă, a şasea parte
dintr-o efă şi a treia parte dintr-un hin
de untdelemn, pentru stropirea florii
de făină. Acesta este darul de mâncare
de adus Domnului; aceasta este o lege
veşnică, pentru totdeauna!
15. În fiecare dimineaţă, vor aduce
astfel mielul şi darul de mâncare
împreună cu untdelemnul, ca o ardere
de tot veşnică.“
16. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Dacă domnitorul dă unuia din fiii săi
un dar luat din moştenirea sa, darul
acesta va rămâne al fiilor săi, ca moşia
lor prin drept de moştenire.
17. Dar dacă dă unuia din slujitorii
lui un dar luat din moştenirea lui, darul
acela va fi al lui până în anul slobo-
zeniei*, apoi se va întoarce înapoi
domnitorului; numai fiii lui vor stă-
pâni ce le va da din moştenirea lui.
*Lev. 25.10.
18. Domnitorul* nu va lua nimic din
moştenirea poporului, nu-l va despuia
de moşiile lui. Ci, ce va da de
moştenire fiilor săi, va lua din ce are
el, pentru ca nici unul din poporul
Meu să nu fie îndepărtat din moşia
lui!“ *Cap. 45.8.
19. M-a dus, pe intrarea de lângă
poartă, în odăile sfinte, rânduite preo-
ţilor, şi care se află spre miazănoapte.
Şi iată că în fund era un loc, înspre
apus.
20. El mi-a zis: „Acesta este locul
unde vor fierbe* preoţii carnea de la
jertfele pentru vină şi pentru ispăşire
şi unde vor coace** darurile de mân-
care, ca să se ferească să le ducă în
curtea de afară şi să sfinţească† astfel
poporul prin ele.“
*2 Cron. 35.13. **Lev. 2.4,5,7. †Cap. 44.19.
21. M-a dus apoi în curtea de afară şi
m-a făcut să trec pe lângă cele patru
colţuri ale curţii. Şi iată că era o curte
la fiecare colţ al curţii.
22. Şi în cele patru colţuri ale curţii
erau nişte curţi despărţite, lungi de
patruzeci de coţi şi late, de treizeci;
toate patru aveau aceeaşi măsură şi
erau în colţuri.
23. Toate patru erau înconjurate cu
un zid, şi la picioarele zidului de jur
împrejur erau nişte vetre pentru gătit
24. El mi-a zis: „Acestea sunt bucătă-
riile unde vor fierbe* slujitorii Casei
carnea de la jertfele aduse de popor.“
*Vers. 20.

47 1. M-a adus înapoi la uşa Casei.
Şi iată că ieşea apă* de sub
pragul Casei, dinspre răsărit; căci faţa
Casei era spre răsărit. Apa se cobora
de sub partea dreaptă a Casei înspre
partea de miazăzi a altarului.
*Ioel 3.18. Zah. 13.1; 14.8. Apoc. 22.1.
2. M-a scos pe poarta de miazănoapte
şi m-a făcut să ocolesc pe din afară
până la poarta de răsărit. Şi iată că apa
curgea din partea dreaptă.
3. Când a înaintat omul* acela spre
răsărit, cu măsura în mână, a măsurat
o mie de coţi şi m-a trecut prin apă;
apa îmi venea până la glezne. *Cap. 40.3.
4. A mai măsurat iarăşi o mie de
coţi şi m-a pus să trec prin apă, şi
apa îmi venea până la genunchi. A

măsurat iarăşi o mie de coţi şi m-a
trecut prin ea, şi apa îmi venea până la
şolduri.
5. A măsurat iarăşi o mie de coţi, şi
atunci era un râu pe care nu-l puteam
trece, căci apa era atât de adâncă încât
trebuia să înot – un râu care nu se
putea trece.
6. El mi-a zis: „Ai văzut, fiul omului?“
Şi m-a luat şi m-a adus înapoi pe
malul râului.
7. Când m-a adus înapoi, iată că pe
malul râului erau o mulţime de copaci*
pe amândouă părţile. *Vers. 12. Apoc. 22.2.
8. El mi-a zis: „Apa aceasta curge
spre ţinutul de răsărit, se coboară în
câmpie şi se varsă în mare şi, vărsân-
du-se în mare, apele mării se vor
vindeca.
9. Orice făptură vie care se mişcă va
trăi pretutindeni pe unde va curge
râul şi vor fi o mulţime de peşti; căci
ori pe unde va ajunge apa aceasta,
apele se vor face sănătoase, şi pretu-
tindeni pe unde va ajunge râul acesta,
va fi viaţă.
10. Pescarii vor sta pe malurile lui, de
la En-Ghedi până la En-Eglaim, şi vor
întinde mrejile; vor fi peşti de felurite
soiuri, ca peştii Mării* celei Mari, şi
vor fi foarte mulţi.
*Num. 34.6. Ios. 23.4. Cap. 48.28.
11. Mlaştinile şi gropile ei nu se vor
vindeca, ci vor fi lăsate pradă sării.
12. Dar lângă* râul acesta, pe malu-
rile lui de amândouă părţile, vor creşte
tot felul de pomi roditori. Frunza**
lor nu se va veşteji, şi roadele lor nu
se vor sfârşi; în fiecare lună vor face
roade noi, pentru că apele vor ieşi din
Sfântul Locaş. Roadele lor vor sluji ca
hrană, şi frunzele lor, ca leac†.“
*Vers. 7. **Iov 8.16. Ps. 1.3. Ier. 17.8. †Apoc. 22.2.
13. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:
„Iată hotarele ţării pe care o veţi
împărţi ca moştenire celor douăspre-
zece seminţii ale lui Israel. Iosif* va
avea două părţi.
*Gen. 48.5. 1 Cron. 5.1. Cap. 48.4,5.
14. O veţi stăpâni unul ca şi altul,
cum am jurat cu mâna* ridicată că o
voi da părinţilor voştri. Ţara aceasta
vă va cădea deci la împărţire ca
moştenire**. *Gen. 12.7; 13.15;
15.7; 17.8; 26.3; 28.13. Cap. 20.5,6,28,42. **Cap. 48.29.
15. Iată hotarele ţării: înspre miază-
noapte, de la Marea cea Mare, dru-
mul* Hetlonului până la Ţedad**,
*Cap. 48.1. **Num. 34.8.
16. Hamat*, Berota**, Sibraim, între
hotarul Damascului şi hotarul Hama-
tului, Haţer-Haticon, spre hotarul
Havranului. *Num. 34.8. **2 Sam. 8.8.
17. Astfel hotarul va fi de la mare
până la Haţar-Enon*, şi la miază-
noapte de el hotarul Damascului,
Ţafonului şi hotarul Hamatului. Acesta
va fi hotarul dinspre miazănoapte.
*Num. 34.9. Cap. 48.1.
18. În partea de răsărit, dintre Havran
şi Damasc, între Galaad şi ţara lui
Israel, hotarul va fi Iordanul, de la
hotarul de miazănoapte până la marea
de răsărit şi anume până la Tamar.
Acesta va fi hotarul de răsărit.
19. Hotarul de miazăzi, înspre
miazăzi, va merge de la Tamar până
la apele Meriba*, de la Cades până
la pârâul Egiptului şi până la Marea
cea Mare. Acesta va fi hotarul de
miazăzi.
*Num. 20.13. Deut. 32.51. Ps. 81.7. Cap. 48.28.
20. Hotarul de apus va fi Marea cea
Mare, până la locul unde apucă spre
Hamat: acesta va fi hotarul de apus.
21. Ţara aceasta o veţi împărţi între
voi, după seminţiile lui Israel.
22. O veţi împărţi însă ca moştenire
prin sorţi între voi şi între străinii care
vor locui în mijlocul vostru, acei străini*
care vor naşte copii în mijlocul vostru.
Pe aceştia îi veţi privi ca pe nişte
băştinaşi** între copiii lui Israel. Ei să
aibă moştenirea prin sorţi împreună cu
voi între seminţiile lui Israel.
*Efes. 3.6. Apoc. 7.9,10. **Rom. 10.12. Gal. 3.28. Col. 3.11.
23. Străinului îi veţi da moştenirea
lui în seminţia în care va locui, zice
Domnul Dumnezeu.“

48 1. Iată numele seminţiilor. La
marginea de* miazănoapte, de-a
lungul drumului de la Hetlon, cum
mergi spre Hamat şi Haţar-Enon, la
hotarul Damascului de la miazănoapte,
spre Hamat, de la răsărit până la apus,
partea lui Dan. *Cap. 47.15, etc.
2. Lângă hotarul lui Dan, de la răsărit
până la apus, partea lui Aşer.
3. Lângă hotarul lui Aşer, de la
răsărit până la apus, partea lui Neftali.
4. Lângă hotarul lui Neftali, de la
răsărit până la apus, partea lui Manase.
5. Lângă hotarul lui Manase, de la
răsărit până la apus, partea lui Efraim.
6. Lângă hotarul lui Efraim, de la
răsărit până la apus, partea lui Ruben.

7. Lângă hotarul lui Ruben, de la răsărit până la apus, partea lui Iuda.
8. Lângă hotarul lui Iuda, de la răsărit până la apus, va fi partea* sfântă pe care o veţi despărţi, lată de douăzeci şi cinci de mii de coţi şi lungă cât una din părţile de la răsărit până la apus; în mijlocul ei va fi Sfântul Locaş. *Cap. 45.1-6.
9. Partea pe care o veţi despărţi pentru Domnul va avea douăzeci şi cinci de mii de coţi în lungime şi zece mii în lăţime.
10. Această parte sfântă va fi a preoţilor: douăzeci şi cinci de mii de coţi la miazănoapte, zece mii în lat la apus, zece mii în lat la răsărit şi douăzeci şi cinci de mii în lung la miazăzi. În mijloc însă va fi Sfântul Locaş al Domnului.
11. Ea* va fi a preoţilor sfinţiţi, a fiilor lui Ţadoc, care au făcut slujba Sfântului Meu Locaş, care nu s-au rătăcit** ca leviţii, când se rătăceau copiii lui Israel. *Cap. 44.15. **Cap. 44.10.
12. Ea va fi a lor, ca parte preasfântă, luată din partea ţării care va fi deosebită Domnului, lângă hotarul leviţilor.
13. Leviţii vor avea, alături cu hotarul preoţilor, douăzeci şi cinci de mii de coţi în lung şi zece mii în lat, douăzeci şi cinci de mii în toată lungimea şi zece mii în lăţime.
14. Nu* vor putea să vândă nimic din ea, nici să schimbe; şi această pârgă a ţării nu va putea fi înstrăinată, căci este închinată Domnului.
*Exod 22.29. Lev. 27.10,28,33.
15. Ceilalţi cinci mii* de coţi însă, care mai rămân în lat înaintea celor douăzeci şi cinci de mii, vor fi daţi cetăţii ca loc** obişnuit, pentru locuinţe şi păşune; şi cetatea va fi la mijloc. *Cap. 45.6. **Cap. 42.20.
16. Iată-i măsurile: înspre miazănoapte, patru mii cinci sute de coţi, înspre miazăzi, patru mii cinci sute, înspre răsărit, patru mii cinci sute, înspre apus, patru mii cinci sute.
17. Cetatea va avea o împrejurime de două sute cincizeci de coţi la miazănoapte, două sute cincizeci la miazăzi, două sute cincizeci la răsărit şi două sute cincizeci la apus.
18. Rămăşiţa din lungime, de lângă partea sfântă, zece mii la răsărit şi zece mii la apus, alături de partea sfântă, va da veniturile rânduite pentru întreţinerea lucrătorilor cetăţii.
19. Lucrătorii* cetăţii vor fi luaţi din toate seminţiile lui Israel. *Cap. 45.6.
20. Toată partea sfântă va fi de douăzeci şi cinci de mii de coţi în lung şi douăzeci şi cinci de mii în lat; şi va alcătui un pătrat împreună cu partea pe care o veţi deosebi din ea ca moşie a cetăţii.
21. Partea care va rămâne* va fi a domnitorului, de amândouă laturile părţii sfinte şi moşiei cetăţii, în dreptul celor douăzeci şi cinci de mii de coţi ai părţii sfinte lângă hotarul de răsărit, şi la apus, în dreptul celor douăzeci şi cinci de mii de coţi lângă hotarul de apus, în dreptul părţilor seminţiilor. Aceasta va fi partea domnitorului. Partea sfântă însă şi sfântul locaş** al Casei vor fi la mijloc.
*Cap. 45.7. **Vers. 8,10.
22. Astfel moşia leviţilor şi moşia cetăţii vor fi în locul părţii cuvenite domnitorului, în mijloc; adică ce va fi între hotarul lui Iuda şi hotarul lui Beniamin va fi al domnitorului.
23. Iată celelalte seminţii. De la răsărit până la apus va fi partea lui Beniamin.
24. Lângă hotarul lui Beniamin, de la răsărit până la apus, partea lui Simeon.
25. Lângă hotarul lui Simeon, de la răsărit până la apus, partea lui Isahar.
26. Lângă hotarul lui Isahar, de la răsărit până la apus, partea lui Zabulon.
27. Lângă hotarul lui Zabulon, de la răsărit până la apus, partea lui Gad.
28. Lângă hotarul lui Gad însă pe partea de miazăzi, la miazăzi, hotarul va merge de la Tamar până la apele Meriba*, de la Cades până la pârâul Egiptului şi până la Marea cea Mare.
*Cap. 47.19.
29. Aceasta* este ţara pe care o veţi împărţi ca moştenire prin sorţi seminţiilor lui Israel şi acestea sunt părţile lor, zice Domnul Dumnezeu.
*Cap. 47.14,21,22.
30. Iată ieşirile cetăţii: În partea de miazănoapte, care are o întindere de patru mii cinci sute de coţi –
31. şi porţile* cetăţii se vor numi după numele seminţiilor lui Israel – trei porţi la miazănoapte: o poartă a lui Ruben, o poartă a lui Iuda şi o poartă a lui Levi. *Apoc. 21.12, etc.
32. În partea de răsărit, care are o întin-

dere de patru mii cinci sute de coţi, cu trei porţi: o poartă a lui Iosif, o poartă a lui Beniamin şi o poartă a lui Dan.
33. În partea de miazăzi, cu o întindere de patru mii cinci sute de coţi şi trei porţi: o poartă a lui Simeon, o poartă a lui Isahar şi o poartă a lui Zabulon.
34. În partea de apus, cu o întindere de patru mii cinci sute de coţi şi trei porţi: o poartă a lui Gad, o poartă a lui Aşer şi o poartă a lui Neftali.
35. De jur împrejurul cetăţii: optsprezece mii de coţi. Şi, din ziua aceea, numele* cetăţii va fi: „Domnul** este aici!"
*Ier. 33.16. **Ier. 3.17. Ioel 3.21. Zah. 2.10. Apoc. 21.3; 22.3.

DANIEL

(Psalmul 25.14. Ieremia 33.3. 1 Corinteni 4.2. Evrei 11.2.)

Daniel la Babilon

1 1. În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadneţar, împăratul Babilonului, a venit* împotriva Ierusalimului şi l-a împresurat. *2 Împ. 24.1. 2 Cron. 36.6.
2. Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda şi o parte* din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadneţar a dus vasele în ţara Şinear**, în casa dumnezeului său, le-a pus† în casa vistieriei dumnezeului său. *Ier. 27.19,20.
**Gen. 10.10; 11.2. Isa. 11.11. Zah. 5.11. †2 Cron. 36.7.
3. Împăratul a dat poruncă lui Aşpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câţiva din copiii lui Israel de neam împărătesc şi de viţă boierească,
4. nişte tineri fără* vreun cusur trupesc, frumoşi la chip, înzestraţi cu înţelepciune** în orice ramură a ştiinţei, cu minte ageră şi pricepere, în stare să slujească în casa împăratului şi pe care să-i înveţe scrierea şi limba haldeilor.
*Lev. 24.19,20. **Fapt. 7.22.
5. Împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui şi din vinul de care bea el, vrând să-i crească timp de trei ani, după care aveau să fie în slujba* împăratului.
*Gen. 41.46. 1 Împ. 10.8. Vers. 19.
6. Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mişael şi Azaria.
7. Căpetenia* famenilor dregători le-a pus însă alte nume, şi anume: lui Daniel** i-a pus numele Beltşaţar, lui Hanania, Şadrac, lui Mişael, Meşac, şi lui Azaria, Abed-Nego.
*Gen. 41.45. 2 Împ. 24.17. **Cap. 4.8; 5.12.
8. Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele* alese ale împăratului şi cu vinul pe care-l bea împăratul şi a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.
*Deut. 32.38. Ezec. 4.13. Osea 9.3.
9. Dumnezeu a făcut* ca Daniel să capete bunăvoinţă şi trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.
*Gen. 39.21. Ps. 106.46. Prov. 16.7.
10. Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: „Mă tem numai de domnul meu, împăratul, care a hotărât ce trebuie să mâncaţi şi să beţi, ca nu cumva să vadă feţele voastre mai triste decât ale celorlalţi tineri de vârsta voastră, şi să-mi puneţi astfel capul în primejdie înaintea împăratului."
11. Atunci Daniel a zis îngrijitorului căruia îi încredinţase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mişael şi Azaria:
12. „Încearcă pe robii tăi zece zile şi să ni se dea de mâncat zarzavaturi şi apă de băut;
13. să te uiţi apoi la faţa noastră şi la a celorlalţi tineri care mănâncă din bucatele împăratului şi să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!"
14. El i-a ascultat în privinţa aceasta şi i-a încercat zece zile.
15. După cele zece zile, ei erau mai bine la faţă şi mai graşi decât toţi tinerii care mâncau din bucatele împăratului.
16. Îngrijitorul lua bucatele şi vinul care le erau rânduite şi le dădea zarzavaturi.
17. Dumnezeu a dat* acestor patru tineri ştiinţă şi pricepere** pentru tot felul de scrieri, şi înţelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput† în toate vedeniile şi în toate visurile.
*1 Împ. 3.12. Iac. 1.5,17. **Fapt. 7.22. †Num. 12.6. 2 Cron. 26.5. Cap. 5.11,12,14; 10.1.

18. La vremea hotărâtă de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadneţar.
19. Împăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toţi tinerii aceia nu s-a găsit nici unul ca Daniel, Hanania, Mişael şi Azaria. De aceea, ei au fost primiţi în slujba* împăratului. *Gen. 41.46. Vers. 5.
20. În toate* lucrurile care cereau înţelepciune şi pricepere şi despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toţi vrăjitorii şi cititorii în stele care erau în toată împărăţia lui. *1 Împ. 10.1.
21. Aşa a dus-o* Daniel până în anul dintâi al împăratului Cir. *Cap. 6.28; 10.1.

Visul lui Nebucadneţar

2 1. În al doilea an al domniei lui Nebucadneţar, Nebucadneţar a avut nişte visuri. Duhul îi era* tulburat şi i-a pierit somnul**.
*Gen. 41.8. Cap. 4.5. **Est. 6.1. Cap. 6.18.
2. Împăratul* a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători şi pe haldei ca să-i spună visurile. Ei au venit şi s-au înfăţişat înaintea împăratului.
*Gen. 41.8. Exod 7.11. Cap. 5.7.
3. Împăratul le-a zis: „Am visat un vis; duhul îmi este tulburat şi aş vrea să ştiu visul acela.“
4. Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: „Veşnic să trăieşti, împărate*! Spune robilor tăi visul, şi-ţi vom arăta tâlcuirea lui!“
*1 Împ. 1.31. Cap. 3.9; 5.10; 6.6,21.
5. Împăratul a luat iarăşi cuvântul şi a zis haldeilor: „Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veţi face cunoscut visul şi tâlcuirea lui, veţi fi făcuţi* bucăţi, şi casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării.
*2 Împ. 10.27. Ezra 6.11. Cap. 3.29.
6. Dar*, dacă-mi veţi spune visul şi tâlcuirea lui, veţi primi de la mine daruri şi răsplătiri, şi mare cinste. De aceea, spuneţi-mi visul şi tălmăcirea lui!“ *Cap. 5.16.
7. Ei au răspuns a doua oară: „Să spună împăratul robilor săi visul, şi i-l vom tălmăci!“
8. Împăratul a luat iarăşi cuvântul şi a zis: „Văd, cu adevărat, că voiţi să câştigaţi vreme, pentru că vedeţi că lucrul mi-a scăpat din minte.
9. Dacă deci nu-mi veţi spune visul, vă aşteaptă pe toţi aceeaşi* soartă, fiindcă vreţi să vă înţelegeţi ca să-mi spuneţi minciuni şi neadevăruri, până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneţi-mi visul, ca să ştiu dacă sunteţi în stare să mi-l şi tâlcuiţi!“
*Est. 4.11.
10. Haldeii au răspuns împăratului: „Nu este nimeni pe pământ, care să poată spune ce cere împăratul; de aceea niciodată nici un împărat, oricât de mare şi puternic ar fi fost, n-a cerut aşa ceva de la nici un vrăjitor, cititor în stele sau haldeu!
11. Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei*, a căror locuinţă nu este printre muritori!“
*Vers. 28. Cap. 5.11.
12. La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat şi s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toţi înţelepţii Babilonului.
13. Hotărârea ieşise, înţelepţii începuseră să fie omorâţi, şi căutau şi pe Daniel, şi pe tovarăşii lui, ca să-i piardă.
14. Atunci Daniel a vorbit cu minte şi cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieşise să omoare pe înţelepţii Babilonului.
15. A luat cuvântul şi a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: „Pentru ce a dat împăratul o poruncă atât de aspră?“ Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.
16. Şi Daniel s-a dus la împărat şi l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tâlcuirea.
17. Apoi Daniel s-a dus în casa lui şi a spus despre lucrul acesta tovarăşilor săi, Hanania, Mişael şi Azaria,
18. rugându-i să ceară* îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel şi tovarăşii săi odată cu ceilalţi înţelepţi ai Babilonului. *Mat. 18.19.
19. După aceea, i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie* în timpul nopţii. Şi Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor.
*Num. 12.6. Iov 33.15,16.
20. Daniel a luat cuvântul şi a zis: „Binecuvântat* să fie Numele lui Dumnezeu, din veşnicie în veşnicie! A Lui** este înţelepciunea şi puterea.
*Ps. 113.2; 115.18. **Ier. 32.19.
21. El schimbă vremurile* şi împrejurările; El răstoarnă** şi pune pe

împăraţi; El dă înţelepciune† înţelepţilor şi pricepere, celor pricepuţi!
*1 Cron. 29.30. Est. 1.13. Cap. 7.25; 11.6. **Iov 12.18. Ps. 75.6,7. Ier. 27.5. Cap. 4.17. †Iac. 1.5.
22. El descoperă* ce este adânc şi ascuns; El ştie** ce este în întuneric şi la El locuieşte lumina†.
*Iov 12.22. Ps. 25.14. Vers. 28,29. **Ps. 139.11,12. Evr. 4.13. †Cap. 5.11,14. Iac. 1.17.
23. Pe Tine, Dumnezeul părinţilor mei, Te slăvesc şi Te laud că mi-ai dat înţelepciune şi putere şi mi-ai făcut cunoscut ce Ţi-am cerut* noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!“
*Vers. 18.
24. După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înţelepţii Babilonului; s-a dus şi i-a vorbit aşa: „Nu pierde pe înţelepţii Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, şi voi da împăratului tâlcuirea!“
25. Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului şi i-a vorbit aşa: „Am găsit între prinşii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!“
26. Împăratul a luat cuvântul şi a zis lui Daniel, care se numea Beltşaţar: „Eşti tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat şi tâlcuirea lui?“
27. Daniel a răspuns înaintea împăratului şi a zis: „Ce cere împăratul este o taină pe care înţelepţii, cititorii în stele, vrăjitorii şi ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului.
28. Dar* este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele şi care face cunoscut împăratului Nebucadneţar ce se va întâmpla** în vremurile de pe urmă. Iată visul tău şi vedeniile pe care le-ai avut în patul tău:
*Gen. 40.8; 41.16. Vers. 18,47. Amos 4.13. **Gen. 49.1.
29. În patul tău, împărate, ţi-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; şi Cel ce* descoperă tainele ţi-a făcut cunoscut ce se va întâmpla. *Vers. 22,28.
30. Însă, dacă* mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înţelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei şi să afli ce-ţi doreşte** inima să ştii.
*Gen. 41.16. Fapt. 3.12. **Vers. 47.
31. Tu, împărate, te uitai, şi iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare şi de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, şi înfăţişarea lui era înfricoşătoare.
32. Capul chipului acestuia era de aur* curat; pieptul şi braţele îi erau de argint; pântecele şi coapsele îi erau de aramă; *Vers. 38, etc.
33. fluierele picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier şi parte de lut.
34. Tu te uitai la el, şi s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini*, a izbit picioarele de fier şi de lut ale chipului şi le-a făcut bucăţi.
*Cap. 8.25. Zah. 4.6. 2 Cor. 5.1. Evr. 9.24.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul şi aurul s-au sfărâmat împreună şi s-au făcut ca pleava* din arie vara; le-a luat vântul, şi nici urmă** nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmase chipul s-a făcut un munte† mare şi a umplut†† tot pământul.
*Ps. 1.4. Osea 13.3. **Ps. 37.10,36. †Isa. 2.2,3. ††Ps. 80.9.
36. Iată visul. Acum îi vom spune şi tâlcuirea înaintea împăratului.
37. Tu, împărate*, eşti împăratul împăraţilor, căci** Dumnezeul cerurilor ţi-a dat împărăţie, putere, bogăţie şi slavă. *Ezra 7.12. Isa. 47.5. Ier. 27.6,7. Ezec. 26.7. Osea 8.10. **Ezra 1.2.
38. El ţi-a dat în mâini, oriunde* locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului şi păsările cerului şi te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu** eşti capul de aur!
*Ier. 27.6. Cap. 4.21,22. **Vers. 32.
39. După tine se va ridica o altă* împărăţie, mai** neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăţie, care va fi de aramă şi care va stăpâni peste tot pământul. *Cap. 5.28,31. **Vers. 32.
40. Va fi o a patra* împărăţie, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă şi rupe totul, şi ea va sfărâma şi va rupe totul, ca fierul care face totul bucăţi.
*Cap. 7.7,23.
41. Şi după cum ai văzut picioarele* şi degetele picioarelor parte de lut de olar şi parte de fier, tot aşa şi împărăţia aceasta va fi împărţită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai aşa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul. *Vers. 33.
42. Şi după cum degetele de la picioare erau parte de fier şi parte de lut, tot aşa şi împărăţia aceasta va fi în parte tare şi în parte plăpândă.
43. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omeneşti de căsătorie, dar nu vor fi lipiţi unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.

44. Dar în vremea acestor împăraţi, Dumnezeul* cerurilor va ridica o împărăţie care nu va fi nimicită niciodată** şi care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma† şi va nimici toate acele împărăţii, şi ea însăşi va dăinui veşnic.
*Vers. 28. **Cap. 4.3,34; 6.26; 7.14,27. Mica 4.7. Luca 1.32,33. †Ps. 2.9. Isa. 60.12. 1 Cor. 15.24.

45. Aceasta înseamnă piatra pe* care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini şi care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul şi aurul. Dumnezeul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, şi tâlcuirea lui este temeinică."
*Isa. 28.16. Vers. 35.

46. Atunci împăratul* Nebucadneţar a căzut cu faţa la pământ şi s-a închinat înaintea lui Daniel, şi a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare şi miresme**.
*Fapt. 10.25; 14.13; 28.6. **Ezra 6.10.

47. Împăratul a vorbit lui Daniel şi a zis: „Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor şi Domnul împăraţilor, şi El descoperă* tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!" *Vers. 28.

48. Apoi împăratul a înălţat pe Daniel şi i-a dat daruri* multe şi bogate; i-a dat stăpânire peste tot ţinutul Babilonului şi l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie** a tuturor înţelepţilor Babilonului. *Vers. 6. **Cap. 4.9; 5.11.

49. Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ţinutului Babilonului în mâna* lui Şadrac, Meşac şi Abed-Nego. Daniel însă a rămas** la curtea împăratului. *Cap. 3.12. **Est. 2.19,21; 3.2.

Cei trei tovarăşi ai lui Daniel în cuptor

3 1. Împăratul Nebucadneţar a făcut un chip de aur, înalt de şaizeci de coţi şi lat de şase coţi. L-a ridicat în valea Dura, în ţinutul Babilonului.

2. Împăratul Nebucadneţar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori şi pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători şi pe toate căpeteniile ţinuturilor, ca să vină la sfinţirea chipului pe care-l înălţase împăratul Nebucadneţar.

3. Atunci dregătorii, îngrijitorii şi cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii şi toate căpeteniile ţinuturilor s-au strâns la sfinţirea chipului pe care-l înălţase împăratul Nebucadneţar. S-au aşezat înaintea chipului pe care-l înălţase Nebucadneţar.

4. Iar un crainic a strigat cu glas tare: „Iată ce vi se porunceşte, popoare*, neamuri, oameni de toate limbile!
*Cap. 4.1; 6.25.

5. În clipa când veţi auzi sunetul trâmbiţei, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului şi a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncaţi cu faţa la pământ şi să vă închinaţi chipului de aur pe care l-a înălţat împăratul Nebucadneţar.

6. Oricine nu se va arunca cu faţa la pământ şi nu se va închina va fi aruncat* chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins." –
*Ier. 29.22. Apoc. 13.15.

7. De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiţei, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei şi a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu faţa la pământ şi s-au închinat chipului de aur pe care-l înălţase împăratul Nebucadneţar.

8. Cu prilejul acesta, şi în aceeaşi vreme, câţiva haldei s-au apropiat* şi au pârât pe iudei. *Cap. 6.12.

9. Ei au luat cuvântul şi au zis împăratului Nebucadneţar: „Să trăieşti veşnic, împărate*! *Cap. 2.4; 5.10; 6.6,21.

10. Ai dat o poruncă după care toţi cei ce vor auzi sunetul trâmbiţei, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului şi a tot felul de instrumente de muzică vor trebui să se arunce cu faţa la pământ şi să se închine chipului de aur;

11. şi după care oricine nu se va arunca cu faţa la pământ şi nu se va închina va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins.

12. Dar sunt nişte* iudei, cărora le-ai dat în grijă treburile ţinutului Babilonului, şi anume Şadrac, Meşac şi Abed-Nego, oameni care nu ţin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi şi nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălţat tu!"
*Cap. 2.49.

13. Atunci Nebucadneţar, mâniat şi plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Şadrac, Meşac şi Abed-Nego. Şi oamenii aceştia au fost aduşi îndată înaintea împăratului.

14. Nebucadneţar a luat cuvântul şi le-a zis: „Înadins oare, Şadrac, Meşac şi Abed-Nego, nu slujiţi voi dumnezeilor mei şi nu vă închinaţi chipului de aur pe care l-am înălţat?

15. Acum fiţi gata, şi în clipa când veţi auzi sunetul trâmbiţei, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului şi a tot felul de instrumente, să vă aruncaţi cu faţa la pământ şi să vă închinaţi chipului pe care l-am făcut*; dacă nu vă veţi închina lui, veţi fi aruncaţi îndată în mijlocul unui cuptor aprins! Şi care** este Dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?“

*Exod 32.32. Luca 13.9. **Exod 5.2. 2 Împ. 18.35.

16. Şadrac, Meşac şi Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadneţar: „Noi* n-avem nevoie să-ţi răspundem la cele de mai sus. *Mat. 10.19.

17. Iată, Dumnezeul nostru căruia Îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins, şi ne va scoate din mâna ta, împărate.

18. Şi chiar de nu ne va scoate, să ştii, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi şi nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălţat!“

19. La auzul acestor cuvinte, Nebucadneţar s-a umplut de mânie şi şi-a schimbat faţa, întorcându-şi privirile împotriva lui Şadrac, Meşac şi Abed-Nego. A luat din nou cuvântul şi a poruncit să încălzească de şapte ori mai mult cuptorul de cum se cădea să-l încălzească.

20. Apoi a poruncit unora din cei mai voinici ostaşi din oştirea lui să lege pe Şadrac, Meşac şi Abed-Nego şi să-i arunce în cuptorul aprins.

21. Oamenii aceştia au fost legaţi cu izmenele, cămăşile, mantalele şi celelalte haine ale lor şi aruncaţi în mijlocul cuptorului aprins.

22. Fiindcă porunca împăratului era aspră, şi cuptorul era neobişnuit de încălzit, flacăra a ucis pe toţi oamenii care aruncaseră în el pe Şadrac, Meşac şi Abed-Nego.

23. Dar aceşti trei oameni, Şadrac, Meşac şi Abed-Nego, au căzut legaţi în mijlocul cuptorului aprins.

24. Atunci împăratul Nebucadneţar s-a înspăimântat şi s-a sculat repede. A luat cuvântul şi a zis sfetnicilor săi: „N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legaţi?“ Ei au răspuns împăratului: „Negreşit, împărate!“

25. El a luat iarăşi cuvântul şi a zis: „Ei bine, eu văd patru oameni umblând* slobozi în mijlocul focului şi nevătămaţi; şi chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu** de dumnezei!“

*Isa. 43.2. **Iov 1.6; 38.7. Ps. 34.7. Vers. 28.

26. Apoi Nebucadneţar s-a apropiat de gura cuptorului aprins şi, luând cuvântul, a zis: „Şadrac, Meşac şi Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, ieşiţi afară şi veniţi încoace!“ Şi Şadrac, Meşac şi Abed-Nego au ieşit din mijlocul focului.

27. Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii şi sfetnicii împăratului s-au strâns şi au văzut că focul n-avusese nici o putere asupra* trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate şi nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei. *Evr. 11.34.

28. Nebucadneţar a luat cuvântul şi a zis: „Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Şadrac, Meşac şi Abed-Nego, care a trimis pe îngerul Său şi a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut* în El, au călcat porunca împăratului şi şi-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească şi să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeului lor!

*Ps. 34.7,8. Ier. 17.7. Cap. 6.22,23.

29. Iată acum* porunca pe care o dau: orice om, din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul lui Şadrac, Meşac şi Abed-Nego va fi** făcut bucăţi, şi casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării, pentru că† nu este nici un alt Dumnezeu care să poată izbăvi ca El.“

*Cap. 6.26. **Cap. 2.5. †Cap. 6.27.

30. După aceea, împăratul a înălţat pe Şadrac, Meşac şi Abed-Nego la mare cinste în ţinutul Babilonului.

Copacul cel mare

4 1. „Nebucadneţar, împăratul, către toate* popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile care locuiesc pe tot pământul: Să aveţi multă pace!

*Cap. 3.4; 6.25.

2. Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele şi minunile pe care* le-a făcut Dumnezeul cel Preaînalt faţă de mine. *Cap. 3.26.

3. Cât* de mari sunt semnele Lui şi cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăţia Lui este o împărăţie** veşnică,

şi stăpânirea Lui dăinuie din neam în neam! *Cap. 6.27. **Vers. 34. Cap. 2.44; 6.26.
4. Eu, Nebucadneţar, trăiam liniştit în casa mea şi fericit în palatul meu.
5. Am visat un vis care m-a înspăimântat; gândurile de care eram urmărit în patul meu şi vedeniile* duhului meu mă umpleau** de groază.
*Cap. 2.28,29. **Cap. 2.1.
6. Am poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toţi înţelepţii Babilonului ca să-mi tâlcuiască visul.
7. Îndată au venit* vrăjitorii, cititorii în stele, haldeii şi ghicitorii. Le-am spus visul, şi nu mi l-au putut tâlcui.
*Cap. 2.2.
8. La urmă de tot, s-a înfăţişat înaintea mea Daniel, numit* Beltşaţar, după numele dumnezeului meu, şi care** are în el duhul dumnezeilor celor sfinţi. I-am spus visul şi am zis:
*Cap. 1.7. **Isa. 63.11. Vers. 18. Cap. 2.11; 5.11,14.
9. „Beltşaţare, căpetenia* vrăji-torilor, ştiu că ai în tine duhul dumnezeilor sfinţi şi că pentru tine nici o taină nu este grea; deci tâlcuieşte-mi vedeniile pe care le-am avut în vis.
*Cap. 2.48; 5.11.
10. Iată vedeniile care mi-au trecut prin cap când eram în pat. Mă uitam şi iată că în mijlocul pământului era un* copac foarte înalt. *Ezec. 31.3, etc. Vers. 20.
11. Copacul acesta s-a făcut mare şi puternic, vârful lui se înălţa până la ceruri şi se vedea de la marginile întregului pământ.
12. Frunza lui era frumoasă şi avea roade multe; în el se găsea hrană pentru toţi; fiarele* câmpului se adăposteau sub umbra lui, păsările cerului îşi făceau cuibul în ramurile lui şi orice făptură vie se hrănea din el.
*Ezec. 17.23; 31.6. Plân. 4.20.
13. În vedeniile care-mi treceau prin cap în patul meu, mă uitam şi iată că s-a coborât din ceruri un străjer* sfânt**. *Ps. 103.20. Vers. 17,23. **Deut. 33.2. Cap. 8.13. Zah. 14.5. Iuda 14.
14. El a strigat cu putere şi a vorbit aşa: „Tăiaţi* copacul şi rupeţi ramurile; scuturaţi-i frunza şi risipiţi roadele; fugăriţi fiarele** de sub el şi păsările din ramurile lui! *Mat. 3.10. **Ezec. 31.12.
15. Dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsaţi-l în pământ şi legaţi-l cu lanţuri de fier şi de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului şi să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului.
16. Inima lui de om i se va preface într-o inimă de fiară şi vor trece şapte vremi* peste el. *Cap. 11.13; 12.7.
17. Hotărârea aceasta a fost luată în sfatul străjerilor şi pusă la cale înaintea sfinţilor, ca să ştie* cei vii că** Cel Preaînalt stăpâneşte peste împărăţia oamenilor, că o dă cui Îi place şi înalţă pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!“ *Ps. 9.16. **Vers. 25,32. Cap. 2.21; 5.21.
18. Iată visul pe care l-am visat eu, împăratul Nebucadneţar. Tu, Beltşaţar, tâlcuieşte-l, fiindcă* toţi înţelepţii din împărăţia mea nu pot să mi-l tâlcuiască; tu însă poţi, căci ai în tine duhul** dumnezeilor sfinţi.“
*Gen. 41.8,15. Cap. 5.8,15. **Vers. 8.
19. Atunci Daniel, numit* Beltşaţar, a rămas uimit o clipă, şi gândurile lui îl tulburau. Împăratul a luat din nou cuvântul şi a zis: „Beltşaţare, să nu te tulbure visul şi tâlcuirea!“ Şi Beltşaţar a răspuns: „Domnul meu, visul acesta** să fie pentru vrăjmaşii tăi, şi tâlcuirea lui, pentru potrivnicii tăi!
*Vers. 8. **2 Sam. 18.32. Ier. 29.7.
20. Copacul* pe care l-ai văzut, care se făcuse atât de mare şi puternic, încât i se înălţa vârful până la ceruri şi se vedea de la toate capetele pământului; *Vers. 10-12.
21. copacul acesta a cărui frunză era aşa de frumoasă şi care avea roade atât de multe, şi în care era hrană pentru toţi, sub care se adăposteau fiarele câmpului şi în ramurile căruia îşi făceau cuibul păsările cerului,
22. eşti tu*, împărate, care ai ajuns mare şi puternic, a cărui mărime a crescut şi s-a înălţat până la ceruri şi a cărui stăpânire** se întinde până la marginile pământului. *Cap. 2.38. **Ier. 27.6-8.
23. Împăratul* a văzut pe un străjer sfânt coborându-se şi zicând: „Tăiaţi copacul şi nimiciţi-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsaţi-l în pământ şi legaţi-l cu lanţuri de fier şi de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului şi să stea la un loc cu fiarele** câmpului, până vor trece şapte vremi peste el.“ *Vers. 13. **Cap. 5.21.
24. Iată tâlcuirea acestui fapt, împărate, iată hotărârea Celui Preaînalt care se va împlini asupra domnului meu, împăratul.
25. Te vor izgoni* din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele câmpului şi îţi vor da să mănânci

iarbă** ca la boi; vei fi udat de roua
cerului şi şapte vremi vor trece peste
tine, până vei† cunoaşte că Cel Prea-
înalt stăpâneşte peste împărăţia oame-
nilor şi o dă†† cui vrea. *Vers. 32. Cap. 5.21,
etc. **Ps. 106.20. †Ps. 83.18. Vers. 17,32. ††Ier. 27.5.
26. Porunca, să lase trunchiul cu
rădăcinile copacului, înseamnă că
împărăţia ta îţi va rămâne ţie îndată ce
vei recunoaşte stăpânirea Celui ce este
în* ceruri. *Mat. 21.25. Luca 15.18,21.
27. De aceea, împărate, placă-ţi sfatul
meu! Pune capăt* păcatelor tale şi
trăieşte în neprihănire, rupe-o cu nele-
giuirile tale şi ai milă de cei nenoro-
ciţi, şi poate** că ţi se va prelungi†
fericirea!“ *1 Pet. 4.8. **Ps. 41.1, etc. †1 Împ. 21.29.
28. Toate aceste lucruri s-au împlinit
asupra împăratului Nebucadneţar.
29. După douăsprezece luni, pe când
se plimba pe acoperişul palatului
împărătesc din Babilon,
30. împăratul* a luat cuvântul şi a
zis: „Oare nu este acesta Babilonul cel
mare pe care mi l-am zidit eu ca loc de
şedere împărătească, prin puterea
bogăţiei mele şi spre slava măreţiei
mele?“ *Prov. 16.18. Cap. 5.20.
31. Nu se sfârşise încă vorba* aceasta
a împăratului, şi un glas** s-a coborât
din cer şi a zis: „Află, împărate Nebu-
cadneţar, că ţi s-a luat împărăţia!
*Cap. 5.5. Luca 12.20. **Vers. 24.
32. Te vor izgoni* din mijlocul oame-
nilor, şi vei locui la un loc cu fiarele
câmpului, îţi vor da să mănânci iarbă
ca la boi, şi vor trece peste tine şapte
vremi, până vei recunoaşte că Cel
Preaînalt stăpâneşte peste împărăţia
oamenilor şi că o dă cui vrea!“ *Vers. 25.
33. Chiar în clipa aceea s-a împlinit
cuvântul acela asupra lui Nebucad-
neţar. A fost izgonit din mijlocul oame-
nilor, a mâncat iarbă ca boii, trupul
i-a fost udat de roua cerului, până i-a
crescut părul ca penele vulturului şi
unghiile, ca ghearele păsărilor.
34. După trecerea* vremii hotărâte,
eu, Nebucadneţar, am ridicat ochii
spre cer şi mi-a venit iarăşi mintea la
loc. Am binecuvântat pe Cel Preaînalt,
am lăudat şi slăvit pe Cel ce trăieşte**
veşnic, Acela a cărui stăpânire† este
veşnică şi a cărui Împărăţie dăinuie
din neam în neam. *Vers. 26. **Cap. 12.7.
Apoc. 4.10. †Ps. 10.16. Cap. 2.44; 7.14. Mica 4.7. Luca 1.33.
35. Toţi* locuitorii pământului sunt o
nimica înaintea Lui; El face ce vrea**
cu oastea cerurilor şi cu locuitorii
pământului, şi nimeni† nu poate să
stea împotriva mâniei Lui, nici să-I
zică: „Ce†† faci?“ *Isa. 40.15,17. **Ps. 115.3;
135.6. †Iov 34.29. ††Iov 9.12. Isa. 45.9. Rom. 9.20.
36. În vremea aceea mi-a venit
mintea înapoi; slava* împărăţiei mele,
măreţia şi strălucirea mea mi s-au dat
înapoi; sfetnicii şi mai marii mei din
nou m-au căutat; am fost pus iarăşi
peste împărăţia mea, şi puterea mea a
crescut**. *Vers. 26. **Iov 42.12. Prov. 22.4. Mat. 6.33.
37. Acum, eu, Nebucadneţar, laud,
înalţ şi slăvesc pe Împăratul cerurilor,
căci toate* lucrările Lui sunt adevă-
rate, toate căile Lui sunt drepte, şi El
poate** să smerească pe cei ce umblă
cu mândrie!“
*Ps. 33.4. Apoc. 15.3; 16.7. **Exod 18.11. Cap. 5.20.

Ospăţul lui Belşaţar şi luarea Babilonului

5 1. Împăratul Belşaţar a făcut* un
mare ospăţ celor o mie de mai
mari ai lui şi a băut vin înaintea lor.
*Est. 1.3.
2. Şi, în cheful vinului, a poruncit să
aducă vasele de aur şi de argint pe
care* le luase tatăl său, Nebucadneţar,
din Templul de la Ierusalim, ca să bea
cu ele împăratul şi mai marii lui,
nevestele şi ţiitoarele lui.
*Cap. 1.2. Ier. 52.19.
3. Au adus îndată vasele de aur care
fuseseră luate din Templu, din casa lui
Dumnezeu din Ierusalim, şi au băut
din ele împăratul şi mai marii lui,
nevestele şi ţiitoarele lui.
4. Au băut vin şi au lăudat* pe dum-
nezeii de aur, de argint, de aramă şi de
fier, de lemn şi de piatră. *Apoc. 9.20.
5. În clipa* aceea, s-au arătat dege-
tele unei mâini de om şi au scris în
faţa sfeşnicului, pe tencuiala zidului
palatului împărătesc. Împăratul a
văzut această bucată de mână care a
scris. *Cap. 4.31.
6. Atunci împăratul a îngălbenit, şi
gândurile atât l-au tulburat, că i s-au
desfăcut încheieturile şoldurilor, şi
genunchii* i s-au izbit unul de altul.
*Naum 2.10.
7. Împăratul a strigat* în gura mare să
i se aducă cititorii** în stele, haldeii şi
ghicitorii. Apoi împăratul a luat
cuvântul şi a zis înţelepţilor Babilo-
nului: „Oricine va putea citi scrisoarea
aceasta şi mi-o va tâlcui va fi îmbrăcat
cu purpură, va purta un lănţişor de aur

la gât şi va avea locul al treilea† în cârmuirea împărăţiei.“
*Cap. 2.2; 4.6. **Isa. 47.13. †Cap. 6.2.
8. Toţi înţelepţii împăratului au intrat, dar n-au putut* nici să citească scrisoarea şi nici s-o tâlcuiască împăratului.
*Cap. 2.27; 4.7.
9. Din pricina aceasta, împăratul Belşaţar s-a înspăimântat* foarte tare, faţa i s-a îngălbenit, şi mai marii lui au rămas încremeniţi. *Cap. 2.1.
10. Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului şi mai marilor lui, a intrat în odaia ospăţului, a luat cuvântul şi a vorbit astfel: „Să trăieşti veşnic, împărate*! Să nu te tulbure gândurile tale şi să nu ţi se îngălbenească faţa!
*Cap. 2.4; 3.9.
11. În împărăţia ta este* un om care are în el duhul dumnezeilor celor sfinţi; şi pe vremea tatălui tău, s-a găsit la el lumină, pricepere şi o înţelepciune dumnezeiască. De aceea, împăratul Nebucadneţar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare** peste vrăjitori, cititori în stele, haldei, ghicitori, *Cap. 2.48; 4.8,9,18. **Cap. 4.9.
12. şi anume, pentru că* s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat** Beltşaţar, un duh înalt, ştiinţă şi pricepere, putinţa să tâlcuiască visurile, să lămurească întrebările grele şi să dezlege lucrurile încâlcite. Să fie chemat, dar, Daniel, şi el îţi va da tâlcuirea!“ *Cap. 6.3. **Cap. 1.7.
13. Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul şi a zis lui Daniel: „Tu eşti Daniel acela, unul din prinşii de război ai lui Iuda pe care i-a adus aici din Iuda, tatăl meu, împăratul?
14. Am aflat despre tine că ai în tine duhul* dumnezeilor şi că la tine se găseşte lumină, pricepere şi o înţelepciune nemaipomenită. *Vers. 11,12.
15. Au adus înaintea mea pe înţelepţi* şi pe cititorii în stele ca să citească scrierea aceasta şi să mi-o tâlcuiască; dar n-au putut să tâlcuiască aceste cuvinte. *Vers. 7,8.
16. Am aflat că tu poţi să tâlcuieşti şi să dezlegi întrebări grele; acum*, dacă vei putea să citeşti scrierea aceasta şi să mi-o tâlcuieşti, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lănţişor de aur la gât şi vei avea locul al treilea în cârmuirea împărăţiei!“ *Vers. 7.
17. Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: „Ţine-ţi darurile şi dă altuia răsplătirile tale! Totuşi voi citi împăratului scrierea şi i-o voi tâlcui.
18. Împărate, Dumnezeul* cel Preaînalt dăduse tatălui tău, Nebucadneţar, împărăţie, mărime, slavă şi strălucire;
*Cap. 2.37,38; 4.17,22,25.
19. şi, din pricina mărimii pe care i-o dăduse, toate* popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau şi tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, şi lăsa cu viaţă pe cine voia; înălţa pe cine voia, şi cobora pe cine voia. *Ier. 27.7. Cap. 3.4.
20. Dar când* i s-a îngâmfat inima şi i s-a împietrit duhul până la mândrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc şi a fost despuiat de slava lui;
*Cap. 4.30,37.
21. a fost* izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor şi a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănânce iarbă ca la boi, şi trupul i-a fost udat cu roua cerului, până când a recunoscut** că Dumnezeul cel Preaînalt stăpâneşte peste împărăţia oamenilor şi că o dă cui vrea. *Cap. 4.32, etc. **Cap. 4.17,25.
22. Dar tu, Belşaţar, fiul lui, nu ţi-ai* smerit inima, măcar că ai ştiut toate aceste lucruri. *2 Cron. 33.23; 36.12.
23. Ci te-ai* înălţat împotriva Domnului cerurilor; vasele din Casa Lui au fost aduse înaintea ta şi aţi băut vin cu ele, tu şi mai marii tăi, nevestele şi ţiitoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fier, de lemn şi de piatră, care** nici nu văd, nici n-aud şi nici nu pricep nimic şi n-ai slăvit pe Dumnezeul în mâna† căruia este suflarea ta şi toate căile tale! *Vers. 3,4. **Ps. 115.5,6. †Ier. 10.23.
24. De aceea a trimis El acest cap de mână care a scris scrierea aceasta.
25. Iată însă scrierea care a fost scrisă: „Număraţ, numărat, cântărit şi împărţit![1]“
26. Şi iată tâlcuirea acestor cuvinte: Număraţ înseamnă că Dumnezeu ţi-a numărat zilele domniei şi i-a pus capăt.
27. Cântărit* înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă şi ai fost găsit uşor! *Iov 31.6. Ps. 62.2. Ier. 6.30.
28. Împărţit înseamnă că împărăţia ta va fi împărţită şi dată mezilor* şi perşilor**!“
*Isa. 21.2. Vers. 31. Cap. 9.1. **Cap. 6.28.

1. Haldeieşte: mene mene techel upfarsin

29. Îndată Belşaţar a dat poruncă, şi
au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au
pus un lănţişor de aur la gât şi au dat
de ştire că va avea locul al treilea* în
cârmuirea împărăţiei. *Vers. 7.
30. Dar chiar în noaptea* aceea,
Belşaţar, împăratul haldeilor, a fost
omorât. *Ier. 51.31,39,57.
31. Şi a pus mâna pe împărăţie
Dariu*, medul, care era în vârstă de
şaizeci şi doi de ani. *Cap. 9.1.

Daniel în groapa leilor

6 1. Dariu a găsit cu cale să pună*
peste împărăţie o sută douăzeci de
dregători, care trebuiau să fie răs-
pândiţi în toată împărăţia; *Est. 1.1.
2. a pus în fruntea lor trei căpetenii,
în numărul cărora era şi Daniel.
Dregătorii aceştia aveau să le dea
socoteală, ca împăratul să nu sufere
nici o pagubă.
3. Daniel însă întrecea pe toate aceste
căpetenii şi pe dregători, pentru că în
el era un duh* înalt; şi împărarul se
gândea să-l pună peste toată împărăţia.
*Cap. 5.12.
4. Atunci* căpeteniile şi dregătorii au
căutat să afle ceva asupra lui Daniel,
ca să-l pârască în ce privea treburile
împărăţiei. Dar n-au putut să găsească
nimic, nici un lucru vrednic de mus-
trare, pentru că el era credincios şi nu
se găsea nici o greşeală la el şi nici un
lucru rău. *Ecl. 4.4.
5. Atunci oamenii aceştia au zis: „Nu
vom găsi nici un cuvânt de plângere
împotriva acestui Daniel, afară numai
dacă am găsi vreunul în Legea Dum-
nezeului lui!“
6. Apoi aceste căpetenii şi dregătorii
aceştia s-au dus cu mare zarvă la
împărat şi i-au vorbit aşa: „Să trăieşti
veşnic, împărate* Dariu!
*Neem. 2.3. Vers. 21. Cap. 2.4.
7. Toate căpeteniile împărăţiei, îngri-
jitorii, dregătorii, sfetnicii şi câr-
muitorii sunt de părere să se dea o
poruncă împărătească, însoţită de o
aspră oprire, care să spună că oricine
va înălţa, în timp de treizeci de zile,
rugăciuni către vreun dumnezeu sau
către vreun om, afară de tine, împă-
rate, va fi aruncat în groapa cu lei.
8. Acum, împărate, întăreşte oprirea
şi iscăleşte porunca aceasta, pentru ca
să nu se poată schimba, după legea*
mezilor şi perşilor, care, odată dată,
rămâne neschimbată.“*Est. 1.19; 8.8. Vers. 12,15.
9. În urma celor de mai sus, împăratul
Dariu a scris porunca şi oprirea.
10. Când a aflat Daniel că s-a iscălit
porunca, a intrat în casa lui, unde
ferestrele odăii de sus erau deschise
înspre* Ierusalim, şi de trei** ori pe zi
îngenunchea, se ruga şi lăuda pe
Dumnezeul lui, cum făcea şi mai
înainte. *1 Împ. 8.44,48.
Ps. 5.7. Iona 2.4. **Ps. 55.17. Fapt. 2.1,2,15; 3.1; 10.9.
11. Atunci oamenii aceştia au dat
năvală în casă şi au găsit pe Daniel
rugându-se şi chemând pe Dumnezeul
lui.
12. Apoi s-au înfăţişat* înaintea
împăratului şi i-au zis cu privire la
oprirea împărătească: „N-ai scris tu o
oprire care spune că oricine va înălţa,
timp de treizeci de zile, rugăciuni vre-
unui dumnezeu sau vreunui om, afară
de tine, împărate, să fie aruncat în
groapa cu lei?“ Împăratul a răspuns:
„Lucrul acesta este adevărat, după
legea** mezilor şi perşilor, care nu se
poate schimba!“ *Cap. 3.8. **Vers. 8.
13. Ei au luat din nou cuvântul şi au
zis împăratului: „Daniel, unul* din
prinşii de război ai lui Iuda, nu** ţine
deloc seama de tine, împărate, nici de
oprirea pe care ai scris-o, şi îşi face
rugăciunea de trei ori pe zi!“
*Cap. 1.6; 5.13. **Cap. 3.12.
14. Împăratul s-a mâhnit* foarte mult
când a auzit lucrul acesta; s-a gândit
cum ar putea să scape pe Daniel, şi
până la asfinţitul soarelui s-a trudit
să-l scape. *Marc. 6.26.
15. Dar oamenii aceia au stăruit de
împărat şi i-au zis: „Să ştii, împărate,
că, după legea* mezilor şi perşilor,
orice oprire sau orice poruncă întărită
de împărat nu se poate schimba!“
*Vers. 8.
16. Atunci împăratul a poruncit să
aducă pe Daniel şi să-l arunce în
groapa cu lei. Împăratul a luat cuvântul
şi a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău
căruia necurmat Îi slujeşti să te scape!“
17. Au adus* o piatră şi au pus-o la
gura gropii. Împăratul** a pecetluit-o
cu inelul lui şi cu inelul mai marilor
lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire
la Daniel. *Plân. 3.53. **Mat. 27.66.
18. Împăratul s-a întors apoi în palatul
său, a petrecut noaptea fără să mă-
nânce, nu i s-a adus nici o ţiitoare şi
n-a putut* să doarmă. *Cap. 2.1.
19. În revărsatul zorilor însă împă-

ratul s-a sculat şi s-a dus în grabă la groapa cu lei.
20. Şi apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Împăratul a luat cuvântul şi a zis lui Daniel: „Daniele, robul Dumnezeului celui Viu, a putut Dumnezeul* tău căruia Îi slujeşti necurmat să te scape de lei?“ *Cap. 3.15.
21. Şi Daniel a zis împăratului: „Veşnic să trăieşti*, împărate! *Cap. 2.4.
22. Dumnezeul* meu a trimis pe îngerul Său şi a închis** gura leilor, care nu mi-au făcut nici un rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Şi nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!“ *Cap. 3.28. **Evr. 11.33.
23. Atunci împăratul s-a bucurat foarte mult şi a poruncit să scoată pe Daniel din groapă. Daniel a fost scos din groapă şi nu s-a găsit nici o rană pe el, pentru că avusese încredere* în Dumnezeul său. *Evr. 11.33.
24. Împăratul a poruncit să aducă* pe oamenii aceia care pârâseră pe Daniel. Şi au fost aruncaţi în groapa cu lei, ei, copiii** lor şi nevestele lor; şi, până să ajungă în fundul gropii, leii i-au şi apucat şi le-au fărâmiţat oasele.
*Deut. 19.19. **Deut. 24.16. 2 Împ. 14.6. Est. 9.10.
25. După aceea*, împăratul Dariu a scris o scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oamenii de toate limbile, care locuiau în toată împărăţia: „Pacea să vă fie dată din belşug! *Cap. 4.1.
26. Poruncesc* ca, în toată întinderea împărăţiei mele, oamenii să se teamă** şi să se înfricoşeze de Dumnezeul lui Daniel. Căci† El este Dumnezeul cel Viu şi El dăinuie veşnic; Împărăţia Lui nu se va nimici†† niciodată, şi stăpânirea Lui nu va avea sfârşit.
*Cap. 3.29. **Ps. 99.1. †Cap. 4.34. ††Cap. 2.44; 4.3,34; 7.14,27. Luca 1.33.
27. El izbăveşte şi mântuieşte, El face semne* şi minuni în ceruri şi pe pământ. El a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor!“ *Cap. 4.3.
28. Daniel a dus-o bine sub domnia* lui Dariu şi sub domnia lui Cir**, persanul. *Cap. 1.21. **Ezra 1.1,2.

Vedeniile lui Daniel

7 1. În anul întâi al lui Belşaţar, împăratul Babilonului, Daniel a visat* un vis şi a avut vedenii** în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul şi a istorisit lucrurile de căpetenie. *Num. 12.6. Amos 3.7. **Cap. 2.28.
2. Daniel a început şi a zis: „În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare.
3. Şi patru fiare mari au ieşit* din mare, deosebite una de alta. *Apoc. 13.1.
4. Cea dintâi semăna cu un* leu şi avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; şi, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om şi i s-a dat o inimă de om. *Deut. 28.49.
2 Sam. 1.23. Ier. 4.7,13; 48.40. Ezec. 17.3. Hab. 1.8.
5. Şi iată* că o a doua fiară era ca un urs şi stătea într-o rână; avea trei coaste în gură între dinţi; şi i s-a zis: „Scoală-te şi mănâncă multă carne!“ *Cap. 2.39.
6. După aceea m-am uitat mai departe şi iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea şi patru capete* şi i s-a dat stăpânire. *Cap. 8.8,22.
7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte şi iată că era o a patra* fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare şi de puternică; avea nişte dinţi mari de fier, mânca, sfărâma şi călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte şi avea zece** coarne.
*Cap. 2.40. Vers. 19,23. **Cap. 2.41. Apoc. 13.1.
8. M-am uitat cu băgare de seamă la coarne şi iată că un alt* corn mic a ieşit din mijlocul lor, şi dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Şi cornul acesta avea nişte ochi ca ochii de om** şi o gură† care vorbea cu trufie. *Vers. 20,21,24. Cap. 8.9. **Apoc. 9.7.
†Ps. 12.3. Vers. 25. Apoc. 13.5.
9. Mă uitam* la aceste lucruri, până când s-au aşezat nişte scaune de domnie. Şi un Îmbătrânit** de zile a şezut jos. Haina† Lui era albă ca zăpada, şi părul capului Lui era ca nişte lână curată; scaunul Lui de domnie era ca nişte flăcări de foc, şi roţile†† lui ca un foc aprins.
*Apoc. 20.4. **Ps. 90.2. Vers. 13,22. †Ps. 104.2. Apoc. 1.14. ††Ezec. 1.15,16.
10. Un râu* de foc curgea şi ieşea dinaintea Lui. Mii de mii** de slujitori Îi slujeau şi de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ţinut judecata† şi s-au deschis cărţile.
*Ps. 50.3; 97.3. Isa. 30.33; 66.15. **1 Împ. 22.19. Ps. 68.17. Evr. 12.22. Apoc. 5.11. †Apoc. 20.4,12.
11. Eu mă uitam* mereu, din pricina

cuvintelor pline de trufie pe care le
rostea cornul acela: m-am uitat până
când fiara a fost ucisă, şi trupul ei a
fost nimicit şi aruncat în foc ca să fie
ars. *Apoc. 19.20.
12. Şi celelalte fiare au fost dez-
brăcate de puterea lor, dar li s-a
îngăduit o lungire a vieţii până la o
vreme şi un ceas anumit.
13. M-am uitat în timpul vedeniilor
mele de noapte şi iată că pe norii ceru-
rilor a venit unul* ca un fiu al omului;
a înaintat spre Cel Îmbătrânit** de
zile şi a fost adus înaintea Lui.
*Ezec. 1.26. Mat. 24.30; 26.64. Apoc. 1.7,13; 14.14. **Vers. 9.
14. I s-a* dat stăpânire, slavă şi
putere împărătească, pentru ca să-I
slujească toate popoarele**, neamurile
şi oamenii de toate limbile. Stăpânirea
Lui este o stăpânire veşnică† şi nu va
trece nicidecum, şi Împărăţia Lui nu
va fi nimicită niciodată.
*Ps. 2.6-8; 8.6; 110.1,2. Mat. 11.27; 28.18. Ioan 3.35. 1 Cor. 15.27. Efes. 1.22. **Cap. 3.4. †Ps. 145.13. Vers. 27. Cap. 2.44. Mica 4.7. Luca 1.33. Ioan 12.34. Evr. 12.28.
15. Eu, Daniel, m-am tulburat* cu
duhul, şi vedeniile din capul meu
m-au înspăimântat. *Vers. 28.
16. M-am apropiat de unul din cei ce
stăteau acolo şi l-am rugat să-mi dea
lămuriri temeinice cu privire la toate
aceste lucruri. El mi-a vorbit şi mi
le-a tâlcuit astfel:
17. „Aceste* patru fiare mari sunt
patru împăraţi care se vor ridica pe
pământ. *Vers. 3.
18. Dar* sfinţii Celui Preaînalt vor
primi împărăţia şi vor stăpâni împă-
răţia în veci, din veşnicie în veşnicie.“
*Isa. 60.12-14. Vers. 22,27. 2 Tim. 2.11,12. Apoc. 2.26,27; 3.21; 20.4.
19. În urmă am dorit să ştiu adevărul
asupra fiarei a patra*, care se deose-
bea de toate celelalte; şi era nespus de
grozavă: avea dinţi de fier şi gheare de
aramă, mânca, sfărâma şi călca în
picioare ce rămânea; *Vers. 7.
20. şi asupra celor zece coarne pe
care le avea în cap, şi asupra celuilalt
corn care ieşise şi înaintea căruia
căzuseră trei; asupra cornului acestuia
care avea ochi, o gură care vorbea cu
trufie şi avea o înfăţişare mai mare
decât celelalte coarne.
21. Am văzut, de asemenea, cum
cornul* acesta a făcut război sfinţilor
şi i-a biruit,
*Cap. 8.12,24; 11.31. Apoc. 11.7; 13.7; 17.14; 19.19.
22. până* când a venit Cel Îmbătrânit
de zile şi a făcut** dreptate sfinţilor
Celui Preaînalt, şi a venit vremea
când sfinţii au luat în stăpânire împă-
răţia.
*Vers. 9. **Vers. 18. 1 Cor. 6.2. Apoc. 1.6; 5.10; 20.4.
23. El mi-a vorbit aşa: „Fiara a patra
este o a patra împărăţie* care va fi pe
pământ. Ea se va deosebi de toate cele-
lalte, va sfâşia tot pământul, îl va călca
în picioare şi-l va zdrobi. *Cap. 2.40.
24. Cele zece coarne* înseamnă că
din împărăţia aceasta se vor ridica
zece împăraţi. Iar după ei se va ridica
un altul care se va deosebi de înain-
taşii lui şi va doborî trei împăraţi.
*Vers. 7,8,20. Apoc. 17.12.
25. El va rosti* vorbe de hulă
împotriva Celui Preaînalt, va asupri**
pe sfinţii Celui Preaînalt şi se va
încumeta† să schimbe vremurile şi
legea; şi sfinţii†† vor fi daţi în mâinile
lui timp*† de o vreme, două vremi şi o
jumătate de vreme. *Isa. 37.23. Cap. 8.24,25; 11.28,30,31,36. Apoc. 13.5,6. **Apoc. 17.6; 18.24. †Cap. 2.21. ††Apoc. 13.7. *†Cap. 12.7. Apoc. 12.14.
26. Apoi va veni judecata* şi i se va
lua stăpânirea, care va fi prăbuşită şi
nimicită pentru totdeauna. *Vers. 10,22.
27. Dar domnia*, stăpânirea şi
puterea tuturor împărăţiilor care sunt
pretutindeni sub ceruri se vor da
poporului sfinţilor Celui Preaînalt.
Împărăţia Lui** este o împărăţie
veşnică, şi toate puterile† Îi vor sluji
şi-L vor asculta!“ *Vers. 14,18,22.
**Cap. 2.44. Luca 1.33. Ioan 12.34. Apoc. 11.15. †Isa. 60.12.
28. Aici s-au sfârşit cuvintele. Pe mine,
Daniel, m-au tulburat nespus de mult
gândurile* mele şi mi s-a schimbat
culoarea feţei; dar am păstrat**
cuvintele acestea în inima mea.“
*Vers. 15. Cap. 8.27; 10.8,16. **Luca 2.19,51.

8 1. „În anul al treilea al domniei
împăratului Belşaţar, eu, Daniel,
am avut o vedenie, afară de cea pe
care o avusesem mai înainte*. *Cap. 7.1
2. Când am avut vedenia aceasta mi
s-a părut că eram la capitala Susa*, în
ţinutul Elam; şi în timpul vedeniei
mele mă aflam lângă râul Ulai. *Est. 1.2.
3. Am ridicat ochii, m-am uitat şi iată
că într-un râu stătea un berbec şi avea
două coarne; coarnele acestea erau
înalte, dar unul era mai înalt decât
celălalt, şi cel mai înalt a crescut cel
din urmă.
4. Am văzut cum berbecul împungea
cu coarnele spre apus, spre miază-
noapte şi spre miazăzi; nici o fiară

nu putea să-i stea împotrivă şi nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână; ci el făcea ce voia*, şi a ajuns puternic. *Cap. 5.19; 11.3,16.
5. Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un ţap de la apus şi a cutreierat toată faţa pământului, fără să se atingă de el; ţapul acesta însă avea un corn* mare între ochi. *Vers. 21.
6. A venit până la berbecul care avea coarne şi pe care-l văzusem stând în râu şi s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.
7. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbec şi i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ şi l-a călcat în picioare, şi nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui.
8. Ţapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari*, în cele patru vânturi ale cerurilor.
*Vers. 22. Cap. 7.6; 11.4.
9. Dintr-unul* din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespus de mult spre miazăzi**, spre răsărit şi spre ţara† cea minunată.
*Cap. 7.8; 11.21. **Cap. 11.25. †Ps. 48.2. Ezec. 20.6,15. Cap. 11.16; 51.45.
10. S-a înălţat* până la oştirea cerurilor**, a doborât† la pământ o parte din oştirea aceasta şi din stele şi le-a călcat în picioare.
*Cap. 11.28. **Isa. 14.13. †Apoc. 12.4.
11. S-a înălţat* până la căpetenia** oştirii, i-a smuls† jertfa necurmată†† şi i-a surpat locul Locaşului său celui Sfânt. *Ier. 48.26,42. Vers. 25. Cap. 11.36. **Cap. 11.31; 12.11. †Ios. 5.14. ††Exod 29.38. Num. 28.3. Ezec. 46.13.
12. Oastea* a fost pedepsită din pricina păcatului săvârşit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul** la pământ şi a izbutit† în ce a început. *Cap. 11.31.
**Ps. 119.43,142. Isa. 59.14. †Vers. 4. Cap. 11.28,36.
13. Am auzit pe un sfânt* vorbind; şi un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: „În câtă vreme se va împlini vedenia despre desfiinţarea jertfei necurmate şi despre urâciunea pustiirii? Până când va fi călcat în picioare Sfântul Locaş şi oştirea?“ *Cap. 4.13; 12.6. 1 Pet. 1.12.
14. Şi el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri şi dimineţi; apoi Sfântul Locaş va fi curăţat!“
15. Pe când eu, Daniel, aveam vedenia aceasta şi căutam* s-o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva care avea înfăţişarea unui om**.
*Cap. 12.8. 1 Pet. 1.10,11. **Ezec. 1.26.
16. Şi am auzit un glas de om în mijlocul râului* Ulai, care a strigat şi a zis: „Gavrile**, tâlcuieşte-i vedenia aceasta.“ *Cap. 12.6,7. **Cap. 9.21. Luca 1.19,26.
17. El a venit atunci lângă locul unde eram; şi la apropierea lui, m-am înspăimântat şi am căzut* cu faţa la pământ. El mi-a zis: „Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia priveşte vremea sfârşitului!“
*Ezec. 1.28. Apoc. 1.17.
18. Pe când* îmi vorbea el, am căzut cu faţa la pământ leşinat. El m-a atins** şi m-a aşezat iarăşi în picioare în locul în care mă aflam.
*Cap. 10.9,10. Luca 9.32. **Ezec. 2.2.
19. Apoi mi-a zis: „Iată, îţi arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a mâniei, căci vedenia aceasta priveşte* vremea sfârşitului.
*Cap. 9.27; 11.27,35,36; 12.7. Hab. 2.3.
20. Berbecul* pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împăraţii mezilor şi perşilor. *Vers. 3.
21. Ţapul* însă este împărăţia Greciei, şi cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat**. *Vers. 5. **Cap. 11.3.
22. Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt* sunt patru împărăţii care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere. *Vers. 8. Cap. 11.4.
23. La sfârşitul stăpânirii lor, când păcătoşii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat* fără ruşine** şi viclean. *Vers. 6. **Deut. 28.50.
24. El va fi tare, dar* nu prin puterea lui însuşi; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti** în tot ce va începe, va nimici† pe cei puternici şi chiar pe poporul sfinţilor.
*Apoc. 17.13,17. **Vers. 12. Cap. 11.36. †Vers. 10. Cap. 7.25.
25. Din pricina propăşirii* lui şi izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa**, va pierde pe mulţi oameni care trăiau liniştiţi şi se va ridica† împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit fără ajutorul vreunei mâini†† omeneşti.
*Cap. 11.21,23,24. **Vers. 11. Cap. 11.36. †Vers. 11. Cap. 11.36. ††Iov 34.20. Plân. 4.6. Cap. 2.34,45.
26. Iar vedenia* cu serile şi dimineţile, de care a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluieşte** vedenia aceasta,

căci este cu privire la nişte vremuri îndepărtate."

*Cap. 10.1. **Ezec. 12.27. Cap. 10.14; 12.4,9. Apoc. 22.10.

27. Eu*, Daniel, am stat leşinat şi bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat şi mi-am văzut de treburile** împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, şi† nimeni nu ştia."

*Cap. 7.28; 10.8,16. **Cap. 6.2,3. †Vers. 6.

9 1. „În anul dintâi* al lui Dariu, fiul lui Ahaşveroş, din neamul mezilor, care ajunsese împărat peste împărăţia haldeilor, *Cap. 1.21; 5.31; 6.28.

2. în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărţi că trebuiau să treacă şaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul* Ieremia.

*2 Cron. 36.21. Ier. 25.11,12; 29.10.

3. Şi mi-am întors* faţa spre Domnul Dumnezeu ca să-L caut cu rugăciune şi cereri, postind în sac şi cenuşă.

*Neem. 1.4. Ier. 29.12,13. Cap. 6.10. Iac. 4.8-10.

4. M-am rugat Domnului Dumnezeului meu şi I-am făcut următoarea mărturisire:

„Doamne* Dumnezeule mare şi înfricoşat, Tu, care ţii legământul şi dai îndurare celor ce Te iubesc şi păzesc poruncile Tale!

*Exod 20.6. Deut. 7.9. Neem. 1.5; 9.32.

5. Noi* am păcătuit, am săvârşit nelegiuire, am fost răi şi îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile şi orânduirile Tale. *1 Împ. 8.47,48. Neem. 1.6,7; 9.33,34. Ps. 106.6. Isa. 64.5-7. Ier. 14.7. Vers. 15.

6. N-am ascultat* pe robii Tăi prorocii, care au vorbit în Numele Tău împăraţilor noştri, căpeteniilor noastre, părinţilor noştri şi către tot poporul ţării. *2 Cron. 36.15,16. Vers. 10.

7. Tu, Doamne, eşti* drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple faţa de ruşine, nouă, tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului şi întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate ţările în care i-ai izgonit, din pricina fărădelegilor de care s-au făcut vinovaţi faţă de Tine!

*Neem. 9.33.

8. Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple faţa de ruşine*, da, nouă, împăraţilor noştri, căpeteniilor noastre şi părinţilor noştri, pentru că am păcătuit împotriva Ta! *Vers. 7.

9. La Domnul Dumnezeul nostru* însă este îndurarea şi iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit!

*Neem. 9.17. Ps. 130.4,7.

10. N-am ascultat* glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii Săi prorocii; *Vers. 6.

11. ci tot Israelul* a călcat Legea Ta şi s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea ne-au şi lovit blestemele şi jurămintele scrise în Legea** lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu. *Isa. 1.4-6. Ier. 8.5,10.

**Lev. 26.14, etc. Deut. 27.15, etc.; 28.15, etc.; 29.20, etc.; 30.17,18; 31.17, etc.; 32.19, etc. Plân. 2.17.

12. El a împlinit* astfel cuvintele pe care le rostise împotriva noastră şi împotriva căpeteniilor noastre care ne-au cârmuit şi a adus peste noi o mare nenorocire, aşa cum niciodată şi nicăieri sub cer nu s-a mai întâmplat** o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului.

*Zah. 1.6. **Plân. 1.12; 2.13. Ezec. 5.9. Amos 3.2.

13. După cum* este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi; şi noi n-am rugat** pe Domnul Dumnezeul nostru, nu ne-am întors de la nelegiuirile noastre şi n-am luat aminte la adevărul Tău.

*Lev. 26.14, etc. Deut. 28.15. Plân. 2.17. **Isa. 9.13. Ier. 2.30; 5.3. Osea 7.7,10.

14. De aceea, şi Domnul a îngrijit* ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul Dumnezeul nostru** este drept în toate lucrurile pe care le-a făcut, dar noi n-am ascultat† glasul Lui.

*Ier. 31.28; 44.27. **Neem. 9.33. Vers. 7. †Vers. 10.

15. Şi acum, Doamne Dumnezeul nostru, Tu, care ai scos* pe poporul Tău din ţara Egiptului prin mâna Ta cea puternică şi Ţi-ai făcut un Nume** aşa cum este şi astăzi: noi am păcătuit†, am săvârşit nelegiuire.

*Exod 6.1,6; 32.11. 1 Împ. 8.51. Neem. 1.10. Ier. 32.21. **Exod 14.18. Neem. 9.10. Ier. 32.20. †Vers. 5.

16. Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta*, abate mânia şi urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, de la muntele** Tău cel sfânt; căci din pricina păcatelor noastre şi din pricina nelegiuirilor† părinţilor noştri este Ierusalimul†† şi poporul Tău de ocara*† tuturor celor ce ne înconjoară.

*1 Sam. 12.7. Ps. 31.1; 71.2. Mica 6.4,5. **Vers. 20. Zah. 8.3. †Exod 20.5. ††Plân. 2.15,16. *†Ps. 44.13,14; 79.4.

17. Ascultă, dar, acum, Dumnezeul nostru, rugăciunea şi cererile robului

Tău şi, pentru dragostea* Domnului,
fă** să strălucească faţa Ta peste
Sfântul Tău Locaş pustiit†! *Plân. 5.18.
**Vers. 19. †Num. 6.25. Ps. 67.1; 80.3,7,19. Ioan 16.24.
18. Pleacă* urechea, Dumnezeule, şi
ascultă! Deschide ochii şi priveşte**
la dărâmăturile noastre şi la cetatea
peste care este chemat Numele† Tău!
Căci nu pentru neprihănirea noastră Îţi
aducem noi cererile noastre, ci pentru
îndurările Tale cele mari.
*Isa. 37.17. **Exod 3.7. Ps. 80.14, etc. †Ier. 25.29.
19. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne!
Ia aminte, Doamne! Lucrează şi nu
zăbovi, din dragoste pentru Tine*,
Dumnezeul meu! Căci Numele Tău
este chemat peste cetatea Ta şi peste
poporul Tău!“ *Ps. 79.9,10; 102.15,16.
20. Pe când* încă vorbeam eu, mă
rugam, îmi mărturiseam păcatul meu
şi păcatul poporului meu, Israel, şi îmi
aduceam cererile înaintea Domnului
Dumnezeului meu, pentru muntele cel
sfânt al Dumnezeului meu;
*Ps. 32.5. Isa. 65.24.
21. pe când vorbeam eu încă în
rugăciunea mea, a venit repede, în
zbor iute, omul Gavril* pe care-l
văzusem mai înainte într-o vedenie şi
m-a atins** în clipa† când se aducea
jertfa de seară.
*Cap. 8.16. **Cap. 8.18; 10.10,16. †1 Împ. 18.36.
22. El m-a învăţat, a stat de vorbă cu
mine şi mi-a zis: „Daniele, am venit
acum să-ţi luminez mintea.
23. Când ai început tu să te rogi, a
ieşit cuvântul, şi eu* vin să ţi-l
vestesc; căci tu eşti preaiubit** şi
scump. Ia aminte†, dar, la cuvântul
acesta şi înţelege vedenia!
*Cap. 10.12. **Cap. 10.11,19. †Mat. 24.15.
24. Şaptezeci de săptămâni au fost
hotărâte asupra poporului tău şi asupra
cetăţii tale celei sfinte, până la înce-
tarea fărădelegilor, până la ispăşirea
păcatelor*, până la ispăşirea nele-
giuirii, până la aducerea neprihănirii**
veşnice, până la pecetluirea vedeniei şi
prorociei şi până la ungerea† Sfântului
sfinţilor.
*Isa. 53.10. **Isa. 53.11. Ier. 23.5,6. Evr. 9.12. Apoc. 14.6.
†Ps. 45.7. Luca 1.35. Ioan 1.41. Evr. 9.11.
25. Să ştii*, dar, şi să înţelegi că
de la** darea poruncii pentru zidirea
din nou a Ierusalimului până la Unsul
(Mesia)†, la Cârmuitorul††, vor trece
şapte săptămâni; apoi timp de şaizeci
şi două de săptămâni, pieţele şi
gropile vor fi zidite din nou, şi
anume*† în vremuri de strâmtorare.
*Vers. 23. Mat. 24.15. **Ezra 4.24; 6.1,15; 7.1, etc. Neem.
2.1,3,5,6,8. †Ioan 1.41; 4.25. ††Isa. 55.4. *†Neem. 4.8,16,
17,18; 6.15.
26. După aceste şaizeci şi două de
săptămâni, Unsul* va fi stârpit, şi nu**
va avea nimic. Poporul† unui domn
care va veni va nimici†† cetatea şi
Sfântul Locaş*†, şi sfârşitul†* lui va fi
ca printr-un potop**†; este hotărât că
războiul va ţine până la sfârşit, şi îm-
preună cu el, şi pustiirile.
*Isa. 53.8. Marc. 9.12. Luca 24.26,46. **1 Pet. 2.21; 3.18.
†Mat. 22.7. ††Luca 19.44. *†Mat. 24.2. †*Mat. 24.6,14.
**†Isa. 8.7,8. Cap. 11.10,22. Naum 1.8.
27. El va face un legământ* trainic cu
mulţi timp de o săptămână**, dar
la jumătatea săptămânii va face să
înceteze jertfa şi darul de mâncare,
şi pe aripa urâciunilor idoleşti†
va veni unul care pustieşte, până va
cădea asupra celui pustiit prăpădul††
hotărât.“ *Isa. 42.6; 55.3.
Ier. 31.31. Ezec. 16.60-62. **Isa. 53.11. Mat. 26.28. Rom.
5.15,19. Evr. 9.28. †Mat. 24.15. Marc. 13.14. Luca 21.20.
††Isa. 10.22,23; 28.22. Cap. 11.36. Luca 21.24. Rom. 11.26.

10 1. În anul al treilea al lui Cir,
împăratul Persiei, s-a descoperit
un cuvânt lui Daniel, numit* Beltşaţar.
Cuvântul** acesta, care este adevărat,
vesteşte o mare nenorocire†. El a fost
cu luare aminte la cuvântul acesta şi a
priceput†† vedenia. *Cap. 1.7.
**Cap. 8.26. Apoc. 19.9. †Vers. 14. ††Cap. 1.17; 8.16.
2. „În vremea aceea, eu, Daniel, trei
săptămâni am fost în jale.
3. N-am mâncat deloc bucate alese,
nu mi-a intrat în gură nici carne, nici
vin şi nici nu m-am uns* deloc, până
s-au împlinit cele trei săptămâni.
*Mat. 6.17.
4. În a douăzeci şi patra zi a lunii
întâi, eram pe malul râului celui mare,
care este Hidechel* (Tigru). *Gen. 2.14.
5. Am ridicat* ochii, m-am uitat şi
iată că acolo stătea un om** îmbrăcat
în haine de in şi încins† la mijloc cu
un brâu de aur†† din Ufaz.
*Ios. 5.13. **Cap. 12.6,7. †Apoc. 1.13-15; 15.6. ††Ier. 10.9.
6. Trupul lui era ca o piatră de
hrisolit*, faţa îi strălucea ca ful-
gerul** şi ochii† îi erau nişte flăcări
ca de foc; dar braţele şi picioarele††
semănau cu nişte aramă lustruită, şi
glasul*† lui tuna ca vuietul unei mari
mulţimi. *Ezec. 1.16. **Ezec. 1.14. †Apoc. 1.14;
19.12. ††Ezec. 1.7. Apoc. 1.15. *†Ezec. 1.24. Apoc. 1.15.

7. Eu, Daniel, am văzut singur*
vedenia; dar oamenii care erau cu mine
n-au văzut-o; totuşi au fost apucaţi de
o mare spaimă şi au luat-o la fugă ca
să se ascundă! *2 Împ. 6.17. Fapt. 9.7.
8. Eu am rămas singur şi am văzut
această mare vedenie. Puterile m-au
lăsat*, culoarea mi s-a schimbat**,
faţa mi s-a sluţit şi am pierdut orice
vlagă. *Cap. 8.27. **Cap. 7.28.
9. Am auzit glasul cuvintelor lui; şi
pe când* auzeam glasul cuvintelor lui,
am căzut leşinat cu faţa la pământ.
*Cap. 8.18.
10. Şi iată că o mână* m-a atins şi
m-a aşezat tremurând pe genunchii şi
mâinile mele. *Ier. 1.9. Cap. 9.21. Apoc. 1.17.
11. Apoi mi-a zis: „Daniele, om prea-
iubit* şi scump, fii cu luare aminte la
cuvintele pe care ţi le voi spune acum
şi stai în picioare în locul unde eşti;
căci acum sunt trimis la tine!“ După
ce mi-a vorbit astfel, am stat în
picioare tremurând. *Cap. 9.23.
12. El mi-a zis: „Daniele, nu te teme*
de nimic! Căci cuvintele tale au fost
ascultate** din cea dintâi zi când ţi-ai
pus inima ca să înţelegi şi să te
smereşti înaintea Dumnezeului tău, şi
tocmai din pricina cuvintelor tale vin
eu acum! *Apoc. 1.17. **Cap. 9.3,4,22,23. Fapt. 10.4.
13. Dar căpetenia* împărăţiei Persiei
mi-a stat împotrivă douăzeci şi una de
zile; însă iată că Mihail**, una din
căpeteniile cele mai de seamă, mi-a
venit în ajutor şi am ieşit biruitor
acolo, lângă împăraţii Persiei.
*Vers. 20. **Vers. 21. Cap. 12.1. Iuda 9. Apoc. 12.7.
14. Acum vin să-ţi fac cunoscut ce
are să se întâmple poporului tău în
vremurile de apoi*, căci** vedenia
este cu privire tot la acele vremuri
îndepărtate.“
*Gen. 49.1. Cap. 2.28. **Vers. 1. Cap. 8.26. Hab. 2.3.
15. Pe când îmi spunea el aceste
lucruri, eu mi-am plecat ochii* în
pământ şi am tăcut. *Vers. 9. Cap. 8.18.
16. Şi iată că cineva* care avea
înfăţişarea copiilor oamenilor s-a
atins** de buzele mele. Eu am deschis
gura, am vorbit şi am zis celui ce
stătea înaintea mea: „Domnul meu,
vedenia aceasta m-a umplut de groază†
şi am pierdut orice putere!
*Cap. 8.15. **Ier. 1.9. Vers. 10. †Vers. 8.
17. Cum ar putea robul domnului
meu să vorbească domnului meu?
Acum puterile m-au părăsit şi nu mai
am nici suflare!“
18. Atunci cel ce avea înfăţişarea
unui om m-a atins din nou şi m-a
întărit.
19. Apoi mi-a zis*: „Nu te teme** de
nimic, om preaiubit! Pace ţie! Fii tare
şi cu inimă!“ Şi pe când îmi vorbea
el, am prins iar puteri şi am zis:
„Vorbeşte, domnul meu, căci m-ai
întărit.“ *Vers. 11. **Judc. 6.23.
20. El mi-a zis: „Ştii pentru ce am
venit la tine? Acum mă întorc să mă
lupt împotriva căpeteniei* Persiei; şi
când voi pleca, iată că va veni căpe-
tenia Greciei! *Vers. 13.
21. Dar vreau să-ţi fac cunoscut ce
este scris în cartea adevărului. Nimeni
nu mă ajută împotriva acestora, afară
de voievodul vostru Mihail*.“
*Vers. 13. Iuda 9. Apoc. 12.7.

11 1. „În anul* dintâi al lui Dariu**,
medul, eram şi eu la el, ca să-l
ajut şi să-l sprijin. *Cap. 9.1. **Cap. 5.31.
2. Acum, îţi voi face cunoscut ade-
vărul:
Iată că vor mai fi încă trei împăraţi în
Persia. Cel de al patrulea va strânge
mai multă bogăţie decât toţi ceilalţi; şi
când se va simţi puternic prin bogă-
ţiile lui, va răscula totul împotriva
împărăţiei Greciei.
3. Dar se va ridica un împărat viteaz*,
care va stăpâni cu o mare putere şi va
face** ce va voi.
*Cap. 7.6; 8.5. **Vers. 16,36. Cap. 8.4.
4. Şi cum se va întări, aşa se va şi
sfărâma împărăţia* lui şi va fi împăr-
ţită în cele patru vânturi ale cerurilor,
dar nu între urmaşii lui, şi nici nu va fi
tot atât de puternică** pe cât era sub
el, căci va fi făcută bucăţele şi va trece
la alţii, afară de aceştia.
*Cap. 8.8. **Cap. 8.22.
5. Împăratul de la miazăzi va ajunge
tare. Dar unul din mai marii lui va fi şi
mai tare decât el şi va domni, înte-
meind o mare împărăţie.
6. După câţiva ani, se vor uni, şi fata
împăratului de la miazăzi va veni ca
nevastă la împăratul de la miazănoapte,
ca să facă o învoială. Dar aceste
mijloace de ajutorare nu vor avea nici
o putere şi nici celelalte mijloace ale
ei nu vor putea ţine piept, ci ea va fi
dată la moarte împreună cu alaiul ei,
cu tatăl ei şi cu cel ce s-a legat cu ea.
7. În vremea aceea însă se va ridica
în locul ei un lăstar din aceeaşi rădă-

cină cu ea şi va veni împotriva oştirii
Siriei, da, va intra în cetăţuia împăratului de la miazănoapte, va face ce
va voi cu ea şi va fi biruitor.
8. Va ridica şi va strămuta în Egipt,
odată cu prinşii de război, chiar şi pe
dumnezeii şi chipurile lor turnate, împreună cu vasele lor scumpe de argint şi
de aur. Apoi va lăsa câţiva ani în pace
pe împăratul de la miazănoapte.
9. Acesta va porni împotriva împărăţiei împăratului de la miazăzi, dar se
va întoarce iarăşi în ţara sa.
10. Totuşi fiii săi vor începe iarăşi
războiul şi vor strânge o mare mulţime
de oşti, care va înainta, se va revărsa*
ca un râu care iese din matcă şi-l vor
împinge iarăşi înapoi până** la
cetăţuie. *Isa. 8.8. Cap. 9.26. **Vers. 7.
11. Împăratul de la miazăzi, mâniat
de aceasta, va ieşi şi se va lupta cu
împăratul de la miazănoapte; va ridica
o mare oştire, dar oştile împăratului de
la miazănoapte vor fi date în mâinile
lui şi nimicite.
12. Atunci inima împăratului se va
îngâmfa, va doborî zece mii, dar tot nu
va birui.
13. Căci împăratul de la miazănoapte
se va întoarce şi va strânge o oştire mai
mare decât cea dintâi; şi după câtăva
vreme, după câţiva ani, va porni în
fruntea unei mari oştiri bine înarmate.
14. În vremea aceea, se vor ridica
mulţi împotriva împăratului de la
miazăzi, şi o ceată de derbedei din
poporul tău se vor răscula, ca să
împlinească vedenia; dar vor cădea.
15. Împăratul de la miazănoapte va
înainta, va ridica întărituri şi va pune
mâna pe cetăţile întărite. Oştile de la
miazăzi, nici chiar floarea oamenilor
împăratului nu vor putea să ţină piept,
nu vor avea putere să se împotrivească.
16. Cel ce va merge împotriva lui va
face* ce va voi, şi nimeni** nu i se va
împotrivi; el se va opri în ţara minunată, nimicind cu desăvârşire tot ce-i
va cădea în mână.
*Vers. 3,36. Cap. 8.4,7. **Ios. 1.15.
17. Îşi va pune de gând* să ia în
stăpânire toată împărăţia lui şi, făcându-se că are gânduri curate cu el, îi va
da pe fiica sa de nevastă, cu gând să-l
piardă; dar lucrul acesta nu se va
întâmpla şi nu-i va** izbândi.
*2 Cron. 20.3. **Cap. 9.26.
18. Apoi îşi va întoarce privirile
înspre ostroave şi va lua pe multe din
ele; dar o căpetenie va pune capăt
ruşinii pe care voia el să i-o aducă şi o
va întoarce asupra lui.
19. Apoi se va îndrepta spre cetăţuile
ţării lui; dar se va poticni, va cădea şi
nu-l* vor mai găsi.
*Iov 20.8. Ps. 37.36. Ezec. 26.21.
20. Cel ce-i va lua locul va aduce un
asupritor în cea mai frumoasă parte a
împărăţiei; dar în câteva zile va fi
zdrobit, şi anume nu prin mânie, nici
prin război.
21. În locul lui se va ridica* un om
dispreţuit, fără să aibă putere împărătească; dar se va ridica deodată şi va
pune mâna pe împărăţie prin uneltire.
*Cap. 7.8; 8.9,23,25.
22. Oştile* se vor revărsa ca un râu
înaintea lui, dar vor fi nimicite împreună
cu o căpetenie** a legământului.
*Vers. 10. **Cap. 8.10,11,25.
23. După ce se vor uni cu el, el va
întrebuinţa* o viclenie; va porni şi va
birui cu puţină lume. *Cap. 8.25.
24. Va intra pe neaşteptate în locurile
cele mai roditoare ale ţinutului; va
face ce nu făcuseră nici părinţii lui,
nici părinţii părinţilor lui: va împărţi
prada, jafurile şi bogăţiile; va urzi la
planuri împotriva cetăţuilor, şi aceasta
va ţine o vreme.
25. Apoi va porni în fruntea unei
mari oştiri, cu puterea şi mânia lui,
împotriva împăratului de la miazăzi.
Şi împăratul de la miazăzi se va prinde
la război cu o oaste mare şi foarte
puternică; dar nu va putea să ţină
piept, căci se vor urzi planuri rele
împotriva lui.
26. Cei ce vor mânca bucate de la
masa lui îi vor aduce pieirea; oştile lui
se vor împrăştia ca un râu*, şi morţii
vor cădea în mare număr. *Vers. 10,22.
27. Cei doi împăraţi nu vor căuta
decât să-şi facă rău unul altuia, vor sta
la aceeaşi masă şi vor vorbi cu
viclenie. Dar nu vor izbuti, căci
sfârşitul* nu va veni decât la vremea
hotărâtă. *Vers. 29,35,42. Cap. 8.19.
28. Când se va întoarce în ţara lui cu
mari bogăţii, în inima* lui va fi
vrăjmaş legământului sfânt, va lucra
împotriva lui, şi apoi se va întoarce în
ţara lui. *Vers. 22.
29. La o vreme hotărâtă, va porni
din nou împotriva împăratului de mia-

zăzi; dar de data aceasta* lucrurile nu
vor mai merge ca mai înainte**.
*Vers. 25. **Vers. 23.
30. Ci nişte corăbii* din Chitim vor
înainta împotriva lui; iar el, deznă-
dăjduit, se va întoarce înapoi. Apoi,
mânios împotriva legământului sfânt**,
nu va sta cu mâinile în sân; ci, la
întoarcere, se va înţelege cu cei ce vor
părăsi legământul sfânt.
*Num. 24.24. Ier. 2.10. **Vers. 28.
31. Nişte oşti trimise de el vor veni şi
vor spurca* Sfântul Locaş, cetăţuia,
vor face să înceteze jertfa necurmată
şi vor aşeza urâciunea pustiitorului.
Va ademeni prin linguşiri pe cei ce rup
legământul. *Cap. 8.11; 12.11.
32. Dar aceia din popor care vor
cunoaşte pe Dumnezeul lor vor rămâne
tari şi vor face mari isprăvi.
33. Înţelepţii* poporului vor învăţa
pe mulţi. Unii vor cădea pentru o
vreme, loviţi de sabie** şi de flacără,
de robie şi de jaf. *Mal. 2.7. **Evr. 11.35, etc.
34. Când vor cădea, vor fi ajutaţi puţin,
şi mulţi se vor uni cu ei din făţărnicie.
35. Chiar şi din cei înţelepţi, mulţi
vor cădea, ca să fie încercaţi*, curăţaţi
şi albiţi, până la vremea sfârşitului**,
căci sfârşitul† nu va fi decât la vremea
hotărâtă.
*Cap. 12.10. 1 Pet. 1.7. **Vers. 40. Cap. 8.17,19. †Vers. 29.
36. Împăratul va face* ce va voi; se
va înălţa**, se va slăvi mai presus de
toţi dumnezeii şi va spune lucruri
nemaiauzite împotriva† Dumnezeului
dumnezeilor; şi va propăşi până va
trece mânia, căci ce este hotărât se
va†† împlini. *Vers. 16. **Cap. 7.8,25; 8.25.
2 Tes. 2.4. Apoc. 13.5,6. †Cap. 8.11,24,25. ††Cap. 9.27.
37. Nu va ţine seamă nici de dum-
nezeii părinţilor săi, nici de dorinţa*
femeilor; cu un cuvânt, nu va ţine
seamă** de nici un dumnezeu, ci se va
slăvi pe sine mai presus de toţi.
*1 Tim. 4.3. **Isa. 14.13. 2 Tes. 2.4.
38. În schimb, va cinsti pe dumnezeul
cetăţuilor; acestui dumnezeu, pe care
nu-l cunoşteau părinţii săi, îi va aduce
cinste cu aur şi argint, cu pietre
scumpe şi lucruri de preţ.
39. Cu ajutorul acestui dumnezeu
străin va lucra împotriva locurilor
întărite; cui îl va recunoaşte, îi va da
mare cinste, îl va face să domnească
peste mulţi şi le va împărţi moşii ca
răsplată.
40. La vremea sfârşitului*, împăratul
de la miazăzi se va împunge cu el. Şi
împăratul de la miazănoapte se va
năpusti ca o furtună** peste el, cu care
şi călăreţi†, şi cu multe corăbii; va
înainta asupra ţărilor lui, se va revărsa
ca un râu†† şi le va îneca. *Vers. 35. **Isa.
21.1. Zah. 9.14. †Ezec. 38.4,15. Apoc. 9.16. ††Vers. 10,22.
41. Va intra şi în ţara cea minunată, şi
zeci de mii vor cădea. Dar Edomul*,
Moabul şi fruntaşii copiilor lui Amon
vor scăpa din mâna lui. *Isa. 11.14.
42. Îşi va întinde mâna peste felurite
ţări şi nici ţara Egiptului nu va scăpa.
43. Ci se va face stăpân pe vistieriile
de aur şi de argint şi pe toate lucrurile
scumpe ale Egiptului. Libienii şi etio-
pienii vor veni în alai după el*.
*Exod 11.8. Judc. 4.10.
44. Dar nişte zvonuri venite de la
răsărit şi de la miazănoapte îl vor
înspăimânta, şi atunci va porni cu o
mare mânie ca să prăpădească şi să
nimicească cu desăvârşire pe mulţi.
45. Îşi va întinde corturile palatului
său între mare şi muntele* cel slăvit şi
sfânt. Apoi îşi va ajunge** sfârşitul, şi
nimeni nu-i va fi într-ajutor.
*Ps. 48.2. Vers. 16,41. 2 Tes. 2.4. **2 Tes. 2.8. Apoc. 19.20.

12 1. În vremea aceea se va scula
marele voievod Mihail*, ocroti-
torul copiilor poporului tău; căci
aceasta va fi o vreme de strâmtorare**
cum n-a mai fost de când sunt neamu-
rile şi până la vremea aceasta. Dar în
vremea aceea, poporul tău† va fi
mântuit, şi anume oricine va fi găsit
scris†† în carte. *Cap. 10.13,21. **Isa. 26.20,21.
Ier. 30.7. Mat. 24.21. Apoc. 16.18. †Rom. 11.26. ††Exod 32.32.
Ps. 56.8; 69.28. Ezec. 13.9. Luca 10.20. Filp. 4.3. Apoc. 3.5; 13.8.
2. Mulţi din cei ce dorm în ţărâna
pământului se vor scula: unii pentru
viaţa veşnică*, şi alţii pentru ocară**
şi ruşine veşnică. *Mat. 25.46.
Ioan 5.28,29. Fapt. 24.15. **Isa. 66.24. Rom. 9.21.
3. Cei înţelepţi* vor străluci** ca
strălucirea cerului, şi cei† ce vor învăţa
pe mulţi să umble în neprihănire vor
străluci ca stelele††, în veac şi în veci
de veci. *Cap. 11.33,35.
**Prov. 4.18. Mat. 13.43. †Iac. 5.20. ††1 Cor. 15.41,42.
4. Tu* însă, Daniele, ţine ascunse**
aceste cuvinte şi pecetluieşte cartea
până la vremea sfârşitului†. Atunci
mulţi o vor citi, şi cunoştinţa va
creşte.“
*Vers. 9. Cap. 8.26. **Apoc. 10.4; 22.10. †Vers. 9.Cap. 10.1.
5. Şi eu, Daniel, m-am uitat şi iată că
alţi doi oameni stăteau în picioare,

unul dincoace de râu, şi altul dincolo de malul râului*. *Cap. 10.4.

6. Unul din ei a zis omului* aceluia îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului: „Cât** va mai fi până la sfârşitul acestor minuni?“
*Cap. 10.5. **Cap. 8.13.

7. Şi am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el şi-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă* şi mâna stângă şi a jurat pe Cel ce trăieşte veşnic** că va mai fi† o vreme, două vremi şi o jumătate de vreme şi că toate aceste lucruri se vor sfârşi când puterea†† poporului sfânt*† va fi zdrobită de tot.
*Deut. 32.40. Apoc. 10.5,6. **Cap. 4.34. †Cap. 7.25; 11.13. Apoc. 12.14. ††Luca 21.24. Apoc. 10.7. *†Cap. 8.24.

8. Eu am auzit, dar n-am înţeles; şi am zis: „Domnul meu, care va fi sfârşitul acestor lucruri?“

9. El a răspuns: „Du-te, Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse şi pecetluite până* la vremea sfârşitului.
*Vers. 4.

10. Mulţi* vor fi curăţaţi, albiţi şi lămuriţi; cei răi vor face răul** şi nici unul din cei răi nu va înţelege, dar cei pricepuţi† vor înţelege.
*Cap. 11.35. Zah. 13.9. **Osea 14.9. Apoc. 9.20; 22.11. †Cap. 11.33,35. Ioan 7.17; 8.47; 18.37.

11. De la vremea când* va înceta jertfa necurmată şi de când se va aşeza urâciunea pustiitorului, vor mai fi o mie două sute nouăzeci de zile.
*Cap. 8.11; 11.31.

12. Ferice de cine va aştepta şi va ajunge până la o mie trei sute treizeci şi cinci de zile!

13. Iar tu, du-te*, până va veni sfârşitul; tu te vei odihni** şi te vei scula iarăşi† odată în partea ta de moştenire, la sfârşitul zilelor.“
*Vers. 9. **Isa. 57.2. Apoc. 14.13. †Ps. 1.5.

OSEA

(Proverbe 21.3. Isaia 1.3. Ioan 17.3. 1 Corinteni 15.34. 2 Timotei 2.13. Tit 1.16.)

Închinarea la idoli

1 1. Cuvântul Domnului spus lui Osea, fiul lui Beeri, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz, Ezechia, împăraţii lui Iuda, şi pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel.

2. Întâia dată când a vorbit Domnul către Osea, Domnul a zis lui Osea: „Du-te* şi ia-ţi o nevastă curvă şi copii din curvie; căci ţara** a săvârşit o mare curvie, părăsind pe Domnul!“
*Cap. 3.1. **Deut. 31.16. Ps. 73.27. Ier. 2.13. Ezec. 23.3, etc.

3. El s-a dus şi a luat pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a zămislit şi i-a născut un fiu.

4. Şi Domnul i-a zis: „Pune-i numele Izreel; căci, peste puţină vreme, voi pedepsi* casa lui Iehu pentru sângele vărsat la Izreel şi voi pune capăt** domniei lui peste casa lui Israel.
*2 Împ. 10.11. **2 Împ. 15.10,12.

5. În ziua aceea*, voi sfărâma arcul lui Israel în valea Izreel.“ *2 Împ. 15.29.

6. Ea a zămislit din nou şi a născut o fată. Şi Domnul a zis lui Osea: „Pune-i numele Lo-Ruhama *(Cea fără îndurare);* căci* nu voi mai avea milă de casa lui Israel, n-o voi mai ierta!
*2 Împ. 17.6,23.

7. Dar voi avea milă* de casa lui Iuda şi-i voi izbăvi prin Domnul Dumnezeul lor; dar nu-i voi izbăvi** nici prin arc, nici prin sabie, nici prin lupte, nici prin cai, nici prin călăreţi.“
*2 Împ. 19.35. **Zah. 4.6; 9.10.

8. Ea a înţărcat pe Lo-Ruhama; apoi iar a zămislit şi a născut un fiu.

9. Şi Domnul a zis: „Pune-i numele Lo-Ami *(Nu-i poporul meu);* căci voi nu sunteţi poporul Meu, şi Eu nu voi fi Dumnezeul vostru.

10. Totuşi numărul* copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării care nu se poate nici măsura, nici număra; şi de unde** li se zicea: „Nu† sunteţi poporul Meu“, li se va zice: „Copiii†† Dumnezeului celui Viu“!
*Gen. 32.12. Rom. 9.27,28. **Rom. 9.25,26. 1 Pet. 2.10. †Cap. 2.23. ††Ioan 1.12. 1 Ioan 3.1.

11. Atunci* copiii lui Iuda şi copiii lui Israel se vor strânge la un loc, îşi vor pune o singură căpetenie şi vor ieşi din ţară; căci mare va fi ziua lui Izreel. *Isa. 11.12,13. Ier. 3.18. Ezec. 34.23; 37.16-24.

2 1. Ziceţi fraţilor voştri: „Ami“ *(Poporul meu),* şi surorilor voastre, „Ruhama“ *(Cea îndurată)*!

2. Plângeţi-vă, plângeţi-vă împotriva mamei voastre! Căci* nu este nevasta Mea, şi Eu nu sunt bărbatul ei! Să-şi

depărteze** curviile dinaintea ei şi preacurviile de la ţâţele ei!
*Isa. 50.1. **Ezec. 16.25.
3. Altfel, o dezbrac* în pielea goală, cum era în ziua naşterii ei**, o fac ca un pustiu, ca un pământ uscat† şi o las să moară de sete††! *Ier. 13.22,26. Ezec. 16.37,39. **Ezec. 16.4. †Ezec. 19.13. ††Amos 8.11,13.
4. Nu voi avea milă de copiii ei, căci sunt copii din curvie*. *Ioan 8.41.
5. Mama* lor a curvit; cea care i-a născut s-a necinstit; căci a zis: „Voi alerga după ibovnicii mei care îmi dau pâinea** şi apa mea, lâna şi inul meu, untdelemnul şi băuturile mele!“
*Isa. 1.21. Ier. 3.1,6,8,9. Ezec. 16.15,16, etc. **Ier. 44.17. Vers. 8,12.
6. De aceea iată, îi voi astupa* drumul cu spini, i-l voi astupa cu un zid, ca să nu-şi mai afle cărările.
*Iov 3.23; 19.8. Plân. 3.7,9.
7. Va alerga după ibovnicii ei, dar nu-i va ajunge; îi va căuta, dar nu-i va găsi. Apoi va zice: „Hai să mă* întorc iarăşi la bărbatul** meu cel dintâi, căci eram mai fericită atunci decât acum!“ *Cap. 5.15. Luca 15.18. **Ezec. 16.8.
8. N-a cunoscut* că Eu** îi dădeam grâul, mustul şi untdelemnul şi au închinat slujbei lui Baal argintul şi aurul cel mult pe care i-l dădeam.
*Isa. 1.3. **Ezec. 16.17-19.
9. De aceea Îmi voi lua iarăşi înapoi* grâul la vremea lui şi mustul la vremea lui şi Îmi voi ridica iarăşi de la ea lâna şi inul pe care i le dădusem ca să-i acopere goliciunea. *Vers. 3.
10. Şi acum îi voi descoperi* ruşinea înaintea ibovnicilor ei, şi nici unul n-o va scoate din mâna Mea. *Ezec. 16.37; 23.29.
11. Voi face* să înceteze toată bucuria ei, sărbătorile** ei, lunile ei cele noi, Sabatele ei şi toate praznicele ei.
*Amos 8.10. **1 Împ. 12.32. Amos 8.5.
12. Îi voi pustii şi viile şi smochinii, despre care* zicea: „Aceasta este plata pe care mi-au dat-o ibovnicii mei!“ Le voi preface** într-o pădure şi le vor mânca fiarele câmpului.
*Vers. 5. **Ps. 80.12,13. Isa. 5.5.
13. O voi pedepsi pentru zilele când tămâia Baalilor, când se gătea* cu veriga de nas, cu salba ei şi alerga după ibovnicii ei, uitând de Mine, zice Domnul. *Ezec. 23.40,42.
14. De aceea iată, o voi ademeni şi o voi duce* în pustiu, şi-i voi vorbi pe placul inimii ei. *Ezec. 20.35.
15. Acolo îi voi da iarăşi viile, şi valea Acor* i-o voi preface într-o uşă de nădejde şi acolo va cânta ca în vremea tinereţii ei** şi ca în ziua când s-a suit† din ţara Egiptului.
*Ios. 7.26. Isa. 65.10. **Ier. 2.2. Ezec. 16.8,22,60. †Exod 15.1.
16. În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: „Bărbatul meu!“, şi nu-Mi vei mai zice: „Stăpânul meu!“
17. Voi scoate* din gura ei numele Baalilor, ca să nu mai fie pomeniţi pe nume. *Exod 23.13. Ios. 23.7. Ps. 16.4. Zah. 13.2.
18. În ziua aceea, voi încheia pentru ei un legământ* cu fiarele câmpului, cu păsările cerului şi cu târâtoarele pământului, voi sfărâma din ţară arcul**, sabia şi orice unealtă de război şi-i voi face să locuiască† în linişte.
*Iov 5.23. Isa. 11.6-9. Ezec. 34.25. **Ps. 46.9. Isa. 2.4. Ezec. 39.9,10. Zah. 9.10. †Lev. 26.5. Ier. 23.6.
19. Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate şi îndurare;
20. te voi logodi cu Mine prin credincioşie şi vei cunoaşte* pe Domnul!
*Ier. 31.33,34. Ioan 17.3.
21. În ziua aceea, voi* asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile, şi ele vor asculta pământul; *Zah. 8.12.
22. pământul va asculta grâul, mustul şi untdelemnul, şi acestea* vor asculta pe Izreel[1]. *Cap. 1.4.
23. Îmi voi sădi* pe Lo-Ruhama în ţară şi-i voi da îndurare**; voi zice† lui Lo-Ami: „Tu eşti poporul Meu!“, şi el va răspunde: „Dumnezeul meu!“
*Ier. 31.27. Zah. 10.9. **Cap. 1.6. †Cap. 1.10. Zah. 13.9. Rom. 9.26. 1 Pet. 2.10.

3 1. „Domnul mi-a zis: „Du-te* iarăşi şi iubeşte o femeie iubită de un ibovnic** şi preacurvă; iubeşte-o cum iubeşte Domnul pe copiii lui Israel, care se îndreaptă spre alţi dumnezei şi care iubesc turtele de stafide!“
*Cap. 1.2. **Ier. 3.20.
2. Mi-am cumpărat-o cu cincisprezece sicli de argint, un omer de orz şi un letec de orz.
3. Şi i-am zis: „Rămâi* multă vreme numai a mea, nu te deda la curvie, nu mai fi a nici unui alt bărbat, şi voi fi şi eu la fel cu tine!“ *Deut. 21.13.
4. Căci copiii lui Israel vor rămâne multă vreme fără împărat*, fără căpetenie, fără jertfă, fără chip de idol, fără efod** şi fără terafimi†.
*Cap. 10.3. **Exod 28.6. †Judc. 17.5.

1. Adică: Pe care o sădeşte Dumnezeu

5. După aceea, copiii lui Israel se vor întoarce şi vor căuta* pe Domnul Dumnezeul lor şi pe împăratul lor David**; şi vor tresări la vederea Domnului şi a bunătăţii Lui, în vremurile de pe urmă†.“
*Ier. 50.4,5. Cap. 5.6. **Ier. 30.9. Ezec. 34.23,24; 37.22,24. †Isa. 2.2. Ier. 30.24. Ezec. 38.8,16. Dan. 2.28. Mica 4.1.

Nelegiuirea lui Israel şi Iuda – Mustrări şi făgăduinţe

4 1. „Ascultaţi cuvântul Domnului, copiii lui Israel! Căci Domnul are o judecată* cu locuitorii ţării, pentru că nu este adevăr, nu este îndurare, nu este cunoştinţă** de Dumnezeu în ţară. *Isa. 1.18; 3.13,14. Ier. 25.31. Cap. 12.2. Mica 6.2. **Ier. 4.22; 5.4.
2. Fiecare jură strâmb şi minte, ucide, fură şi preacurveşte; năpăstuieşte şi face omoruri după omoruri.
3. De aceea, ţara se va jeli*, toţi cei ce o locuiesc vor tânji** împreună cu fiarele câmpului şi păsările cerului; chiar şi peştii mării vor pieri.
*Ier. 4.28; 12.4. Amos 5.16; 8.8. **Ţef. 1.3.
4. Dar nimeni să nu certe pe altul, nimeni să nu mustre pe altul, căci poporul tău este ca cei ce se ceartă* cu preoţii. *Deut. 17.12.
5. Te vei poticni ziua*, prorocul se va poticni şi el împreună cu tine noaptea, şi pe mama ta o voi nimici. *Ier. 6.4,5; 15.8.
6. Poporul Meu* piere din lipsă de cunoştinţă. Fiindcă ai lepădat cunoştinţa, şi Eu te voi lepăda şi nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita şi Eu pe copiii tăi! *Isa. 5.13.
7. Cu cât* s-au înmulţit, cu atât au păcătuit împotriva Mea. De aceea, le voi preface slava** în ocară.
*Cap. 13.6. **1 Sam. 2.30. Mal. 2.9. Filp. 3.19.
8. Ei se hrănesc din jertfele pentru păcatele poporului Meu şi sunt lacomi de nelegiuirile lui.
9. Dar şi preotului* i se va întâmpla ca şi poporului; îl voi pedepsi după umbletele lui şi-i voi răsplăti după faptele lui. *Isa. 24.2. Ier. 5.31.
10. Vor mânca*, şi tot nu se vor sătura, vor curvi, şi tot nu se vor înmulţi, pentru că au părăsit pe Domnul şi poruncile Lui. *Lev. 26.26. Mica 6.14. Hag. 1.6.
11. Curvia, vinul şi mustul iau minţile* omului. *Isa. 28.7. Ecl. 7.7.
12. Poporul Meu îşi întreabă lemnul* lui, şi toiagul lui îi proroceşte; căci duhul curviei** îi duce în rătăcire şi sunt necredincioşi Dumnezeului lor.
*Ier. 2.27. Hab. 2.19. **Isa. 44.20. Cap. 4.5.
13. Aduc jertfe* pe vârful munţilor, ard tămâie pe dealuri, sub stejari, plopi şi terebinţi a căror umbră este plăcută. De aceea**, fetele voastre curvesc, şi nurorile voastre sunt preacurve. *Isa. 1.29; 57.5,7. Ezec. 6.13; 20.28. **Amos 7.17. Rom. 1.28.
14. Nu pot pedepsi pe fetele voastre pentru că sunt curve, nici pe nurorile voastre pentru că sunt preacurve, căci ei înşişi se duc la o parte cu nişte curve şi jertfesc împreună cu desfrânatele din temple. Poporul fără minte* aleargă spre pieire. *Vers. 1,6.
15. Dacă tu curveşti, Israele, măcar Iuda să nu se facă vinovat. Nu vă duceţi* măcar la Ghilgal, nu vă suiţi la Bet-Aven** şi nu juraţi† zicând: „Viu este Domnul!“ *Cap. 9.15; 12.11. Amos 4.4; 5.5. **1 Împ. 12.29. Cap. 10.5. †Amos 8.14. Ţef. 1.5.
16. Pentru că Israel dă din picioare* ca o mânzată neîmblânzită; şi să-l mai pască Domnul acum ca pe un miel în imaşuri întinse! *Ier. 3.6; 7.24; 8.5. Zah. 7.11.
17. Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l* în pace! *Mat. 15.14.
18. Abia au încetat să bea şi se dedau la curvie; cârmuitorii lor* sunt lacomi, da, sunt lacomi după ruşine!
*Mica 3.11; 7.3.
19. Vântul* îi va strânge cu aripile lui şi vor fi daţi de ruşine** cu altarele lor! *Ier. 4.11,12; 51.1. **Isa. 1.29. Ier. 2.26.

5 1. Ascultaţi lucrul acesta, preoţi! Ia aminte, casa lui Israel! Şi pleacă urechea, casa împăratului! Căci pe voi vă ameninţă judecata, pentru că aţi fost o cursă* la Miţpa şi un laţ întins pe Tabor! *Cap. 6.9.
2. Necredincioşii se afundă* în nelegiuire, dar voi avea Eu pedepse pentru toţi! *Isa. 29.15.
3. Cunosc* Eu doar pe Efraim, şi Israel nu-Mi este ascuns; ştiu că tu, Efraime, ai curvit** şi că Israel s-a spurcat. *Amos 3.2. **Ezec. 23.5, etc. Cap. 4.17.
4. Faptele lor nu le îngăduie să se întoarcă la Dumnezeul lor, căci un duh de curvie* este în inima lor şi nu cunosc pe Domnul! *Cap. 4.12.
5. Dar mândria* lui Israel va fi martoră împotriva lui, şi Israel şi Efraim

vor cădea prin nelegiuirea lor, şi Iuda
va cădea şi el cu ei. *Cap. 7.10.
6. Vor merge* cu oile şi boii lor să
caute pe Domnul, dar nu-L vor găsi
nicidecum: căci S-a depărtat din
mijlocul lor. *Prov. 1.28.
Isa. 1.15. Ier. 11.11. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Ioan 7.34.
7. Au fost necredincioşi* Domnului,
căci au născut copii din curvie; acum
îi va înghiţi o lună** nouă cu avuţiile lor.
*Isa. 48.8. Ier. 3.20; 5.11. Cap. 6.7. Mal. 2.11. **Zah. 11.8.
8. Sunaţi* din trâmbiţă la Ghibeea,
sunaţi din trâmbiţă la Rama! Strigaţi**
la Bet-Aven†! Iată-i pe urma ta††,
Beniamine! *Cap. 8.1.
Ioel 2.1. **Isa. 10.30. †Ios. 7.2. Cap. 4.15. ††Judc. 5.14.
9. Efraim va fi pustiit în ziua pedepsei:
ce vestesc Eu împotriva seminţiilor lui
Israel va veni negreşit!
10. Căpeteniile lui Iuda sunt ca cei ce
mută* semnul de la hotare; ca apa Îmi
voi vărsa mânia peste ei!
*Deut. 19.14; 27.17.
11. Efraim este asuprit*, zdrobit în
judecată, căci a urmat învăţăturile
care-i plăceau**.
*Deut. 28.33. **1 Împ. 12.28. Mica 6.16.
12. Voi fi ca o molie pentru Efraim,
ca o putreziciune* (a dinţilor) pentru
casa lui Iuda. *Prov. 12.4.
13. Când îşi vede Efraim boala,
şi Iuda rănile*, Efraim aleargă în
Asiria** şi trimite la împăratul† Iareb,
măcar că împăratul acesta nu poate
nici să vă facă sănătoşi, nici să vă
lecuiască rănile.
*Ier. 30.12. **2 Împ. 15.19. Cap. 7.11; 12.1. †Cap. 10.6.
14. Voi fi* ca un leu pentru Efraim şi
ca un pui de leu pentru casa lui Iuda;
Eu, da, Eu voi sfâşia** şi apoi voi
pleca, voi lua, şi nimeni nu-Mi va răpi
prada. *Plân. 3.10. Cap. 13.7,8. **Ps. 50.22.
15. Voi pleca, Mă voi întoarce în
locuinţa Mea, până când vor mărturisi*
că sunt vinovaţi şi vor căuta faţa Mea.
Când vor fi în necaz**, vor alerga la
Mine.“ *Lev. 26.40,41.
Ier. 29.12,13. Ezec. 6.9; 20.43; 36.31. **Ps. 78.34.

6 1. „Veniţi să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâşiat*, dar tot
El** ne va vindeca; El ne-a lovit, dar
tot El ne va lega rănile.
*Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6. Iov 5.18. Cap. 5.14. **Ier. 30.17.
2. El* ne va da iarăşi viaţa în două
zile; a treia zi ne va scula, şi vom trăi
înaintea Lui. *1 Cor. 15.4.
3. Să cunoaştem*, să căutăm să
cunoaştem pe Domnul! Căci El Se iveşte
ca zorile dimineţii** şi va veni† la noi
ca o ploaie††, ca ploaia de primăvară
care udă pământul!“ –
*Isa. 54.13. **2 Sam. 23.4. †Ps. 72.6. ††Iov 29.23.
4. „Ce* să-ţi fac, Efraime? Ce să-ţi
fac, Iudo? Evlavia voastră este ca
norul** de dimineaţă şi ca roua care
trece curând. *Cap. 11.8. **Cap. 13.3.
5. De aceea îi voi biciui prin proroci*,
îi voi ucide prin cuvintele** gurii
Mele, şi judecăţile Mele vor străluci
ca lumina! *Ier. 1.10; 5.14. **Ier. 23.29. Evr. 4.12.
6. Căci bunătate* voiesc, nu jertfe**,
şi cunoştinţă† de Dumnezeu, mai mult
decât arderi de tot!
*1 Sam. 15.22. Ecl. 5.1. Mica 6.8. Mat. 9.13; 12.7. **Ps.
50.8,9. Prov. 21.3. Isa. 1.11. †Ier. 22.16. Ioan 17.3.
7. Dar ei au călcat* legământul, ca
oricare om de rând; şi nu Mi-au fost
credincioşi** atunci. *Cap. 8.1. **Cap. 5.7.
8. Galaadul* este o cetate de nelegiuiţi,
plină de urme de sânge! *Cap. 12.11.
9. Ceata preoţilor* este ca o ceată de
tâlhari care stă la pândă, săvârşind
omoruri pe drumul Sihemului; da, se
dedau la mişelii. *Ier. 11.9. Ezec. 22.25. Cap. 5.1,2.
10. În casa lui Israel am văzut lucruri*
grozave: acolo Efraim curveşte**,
Israel se spurcă.
*Ier. 5.30. **Cap. 4.12,13,17.
11. Şi ţie, Iudo, îţi este pregătit* un
seceriş, când voi aduce** înapoi pe
robii de război ai poporului Meu!
*Ier. 51.33. Ioel 3.13. Apoc. 14.15. **Ps. 126.1.

7 1. Când vreau să vindec pe Israel,
atunci se descoperă nelegiuirea lui
Efraim şi răutatea Samariei, căci
lucrează cu vicleşug*. Înăuntru vine
hoţul, şi ceata de tâlhari jefuieşte
afară. *Cap. 5.1; 6.10.
2. Şi nu se gândesc în inima lor că Eu
Îmi aduc aminte* de toată răutatea lor;
faptele lor** îi şi înconjoară şi stau
înaintea† Mea!
*Ier. 17.1. **Ps. 9.16. Prov. 5.22. †Ps. 90.8.
3. Ei veselesc pe împărat cu răutatea
lor şi pe căpetenii cu minciunile* lor.
*Rom. 1.32.
4. Toţi* sunt preacurvari, ca un cuptor
încălzit de brutar: şi brutarul încetează
să mai aţâţe focul, de când a frământat
plămădeala până s-a ridicat.
*Ier. 9.2.
5. În ziua împăratului nostru, căpeteniile se îmbolnăvesc de prea mult
vin, împăratul dă mâna cu batjocoritorii.

6. Le arde inima după curse ca un
cuptor; toată noaptea le fumegă mânia,
iar dimineaţa arde ca un foc aprins.
7. Toţi ard ca un cuptor şi îşi
mănâncă judecătorii; toţi împăraţii*
lor cad**; nici unul† din ei nu Mă
cheamă. *Cap. 8.4. **2 Împ. 15.10,14,25,30. †Isa. 64.7.
8. Efraim se amestecă* printre popoare,
Efraim este o turtă care n-a fost
întoarsă. *Ps. 106.35.
9. Nişte străini* îi mănâncă puterea,
şi el nu-şi dă seama, îl apucă bătrâ-
neţea, şi el nu-şi dă seama. *Cap. 8.7.
10. Măcar că mândria* lui Israel
mărturiseşte împotriva lui, tot nu
se întorc** la Domnul Dumnezeul lor
şi tot nu-L caută, cu toate aceste
pedepse! *Cap. 5.5. **Isa. 9.13.
11. Ci Efraim* a ajuns ca o turturică
proastă, fără pricepere; ei cheamă
Egiptul** şi aleargă în Asiria.
*Cap. 11.11. **2 Împ. 15.19; 17.4. Cap. 5.13; 9.3; 12.1.
12. Dar ori de câte ori se duc, Îmi voi
întinde* laţul peste ei, îi voi doborî ca
pe păsările cerului; şi-i voi pedepsi cum
le-am spus** în adunarea lor. *Ezec. 12.13.
**Lev. 26.14, etc. Deut. 28.15, etc. 2 Împ. 17.13,18.
13. Vai de ei, pentru că fug de Mine!
Pieirea vine peste ei pentru că nu-Mi
sunt credincioşi! Aş vrea să-i scap*,
dar ei spun minciuni împotriva Mea!
*Mica 6.4.
14. Nu strigă* către Mine din inimă,
ci se bocesc în aşternutul lor; turbă
după grâu şi must şi se răzvrătesc
împotriva Mea.
*Iov 35.9,10. Ps. 78.36. Ier. 3.10. Zah. 7.5.
15. I-am pedepsit, le-am întărit braţele,
dar ei gândesc rău împotriva Mea.
16. Se întorc*, dar nu la Cel Prea-
înalt; sunt** ca un arc înşelător. Mai
marii lor vor cădea ucişi de sabie, din
pricina vorbirii lor îndrăzneţe† care-i
va face de râs în ţara Egiptului††.
*Cap. 11.7. **Ps. 78.57. †Ps. 73.9. ††Cap. 9.3,6.

8 1. Pune trâmbiţa* în gură! Vrăj-
maşul vine ca un vultur** peste
Casa Domnului! Căci au călcat† legă-
mântul Meu şi au păcătuit împotriva
Legii Mele.
*Cap. 5.8. **Deut. 28.49. Ier. 4.13. Hab. 1.8. †Cap. 6.7.
2. Atunci vor striga* către Mine:
„Dumnezeule, noi Te cunoaştem**,
noi, Israel!“ – *Ps. 78.34. Cap. 5.15. **Tit 1.16.
3. Israel a lepădat binele cu scârbă;
de aceea vrăjmaşul îi va urmări.
4. Au pus* împăraţi fără porunca
Mea şi căpetenii fără ştirea Mea; au
făcut idoli din argintul** şi aurul lor:
de aceea vor fi nimiciţi.
*2 Împ. 15.13,17,25. **Cap. 2.8; 13.2.
5. Viţelul tău este o scârbă, Samario!
Mânia Mea s-a aprins împotriva lor!
Până când* nu vor vrea ei să se ţină
curaţi? *Ier. 13.27.
6. Idolul acesta vine din Israel, un
lucrător l-a făcut, şi nu este Dum-
nezeu. De aceea, viţelul Samariei va fi
făcut bucăţi!
7. Fiindcă au semănat* vânt, vor
secera furtună. Nu le va creşte un spic
de grâu; ce va răsări nu va da făină, şi,
dacă ar da, ar mânca-o străinii**.
*Prov. 22.8. Cap. 10.12,13. **Cap. 7.9.
8. Israel este nimicit*! Acum ei au
ajuns printre neamuri ca un vas** fără
preţ. *2 Împ. 17.6. **Ier. 22.28; 48.38.
9. Căci s-au dus* în Asiria, ca un
măgar sălbatic** care umblă răzleţ.
Efraim a dat† daruri ca să aibă
prieteni! *2 Împ. 15.19. **Ier. 2.24. †Isa. 30.6.
10. Chiar dacă ei dau daruri neamu-
rilor, tot îi voi apăsa*, ca să înceteze
pentru puţină vreme să mai ungă vreun
împărat şi domni**.
*Ezec. 16.37. Cap. 10.10. **Isa. 10.8. Ezec. 26.7. Dan. 2.37.
11. Căci Efraim a zidit multe altare*
ca să păcătuiască, şi altarele acestea
l-au făcut să cadă în păcat. *Cap. 12.11.
12. Chiar dacă-i scriu toate porun-
cile* Legii Mele, totuşi ele sunt privite
ca ceva străin. *Deut. 4.6,8. Ps. 119.18; 147.19,20.
13. Ei înjunghie* vitele pe care Mi le
aduc, şi carnea le-o mănâncă: de
aceea**, Domnul nu le primeşte!
Acum† Domnul Îşi aduce aminte de
nelegiuirea lor şi le va pedepsi păca-
tele: se†† vor întoarce în Egipt!
*Ier. 7.21. Zah. 7.6. **Ier. 14.10,12. Cap. 5.6; 9.4. Amos 5.22.
†Cap. 9.9. Amos 8.7. ††Deut. 28.68. Cap. 9.3,6; 11.5.
14. Căci* Israel a uitat pe Cel ce l-a
făcut**, şi-a zidit† palate, şi Iuda a
înmulţit cetăţile întărite; de aceea
voi†† trimite foc în cetăţile lor, şi le
va mistui palatele.“ *Deut. 32.18. **Isa. 29.23.
Efes. 2.10. †1 Împ. 12.31. ††Ier. 17.27. Amos 2.5.

9 1. Nu te bucura, Israele, nu te
veseli ca popoarele, pentru că ai
curvit* părăsind pe Domnul, pentru că
ai iubit o plată necurată** în toate
ariile cu grâu!
*Cap. 4.12; 5.4,7. **Ier. 44.17. Cap. 2.12.
2. Aria* şi teascul nu-i vor hrăni, şi
mustul le va lipsi. *Cap. 2.9,12.
3. Nu vor rămâne în ţara* Dom-
nului; ci** Efraim se va întoarce în

Egipt şi vor† mânca în Asiria††
mâncăruri necurate.
*Lev. 25.23. Ier. 2.7; 16.18. **Cap. 8.13; 11.5. †Ezec. 4.13. Dan. 1.8. ††2 Împ. 17.6. Cap. 11.11.
4. Nu* vor aduce Domnului vin ca
jertfă de băutură: căci** nu-I vor fi
plăcute. Pâinea† lor le va fi ca o pâine
de jale; toţi cei ce vor mânca din ea se
vor face necuraţi; căci pâinea lor va fi
numai pentru†† ei, nu va intra în Casa
Domnului!
*Cap. 3.4. **Ier. 6.20. Cap. 8.13. †Deut. 26.14. ††Lev. 17.11.
5. Ce veţi face în zilele de praznic*,
la sărbătorile Domnului? *Cap. 2.11.
6. Căci iată că ei pleacă din pricina
pustiirii; Egiptul* îi va aduna, Moful
le va da morminte; ce au mai scump,
argintul** lor, va fi prada mărăcinilor
şi vor creşte spini în corturile lor.
*Vers. 3. Cap. 7.16. **Isa. 5.6; 32.13; 34.13. Cap. 10.8.
7. Vin zilele pedepsei, vin zilele
răsplătirii: Israel va vedea singur dacă
prorocul este nebun sau dacă omul
insuflat* aiurează. Şi aceasta din
pricina mărimii nelegiuirilor şi răzvră-
tirilor tale. *Ezec. 13.3, etc. Mica 2.11. Ţef. 3.4.
8. Efraim stă la pândă* împotriva
Dumnezeului meu, prorocului i se
întind laţuri de păsări pe toate căile lui,
îl vrăjmăşesc în Casa Dumnezeului
său. *Ier. 6.17; 31.6. Ezec. 3.17; 33.7.
9. S-au afundat în stricăciune*, ca în
zilele Ghibei**; Domnul† Îşi va aduce
aminte de nelegiuirea lor, le va pedepsi
păcatele.
*Isa. 31.6. Cap. 10.9. **Judc. 19.22. †Cap. 8.13.
10. „Am găsit pe Israel ca pe nişte
struguri în pustiu, am văzut pe părinţii
voştri ca pe cele dintâi roade* ale unui
smochin în primăvară**; dar ei s-au
dus la Baal-Peor†, s-au pus în slujba††
idolului scârbos*† şi au ajuns†*
urâcioşi ca şi acela pe care îl iubeau.
*Isa. 28.4. Mica 7.1. **Cap. 2.15. †Num. 25.3. Ps. 106.28. ††Cap. 4.14. *†Ier. 11.13. Judc. 6.32. †*Ps. 81.12. Ezec. 20.8. Amos 4.5.
11. Slava lui Efraim va zbura ca o
pasăre: nu mai este nici o naştere, nici
o însărcinare şi nici o zămislire!
12. Chiar* dacă îşi vor creşte copiii,
îi voi lipsi** de ei înainte ca să ajungă
oameni mari; şi vai† de ei, când Îmi
voi întoarce†† privirile de la ei!
*Iov 27.14. **Deut. 28.41,62. †Deut. 31.17. 2 Împ. 17.18. Cap. 5.6. ††1 Sam. 28.15,16.
13. Efraim, după cum văd, îşi dă*
copiii la pradă; şi Efraim** îşi va duce
singur copiii la cel ce-i va ucide!“
*Ezec. 26-28. **Vers. 16. Cap. 13.16.
14. Dă-le, Doamne!... Ce să le dai?...
Dă-le un pântece* care să nască
înainte de vreme şi ţâţe seci!...
*Luca 23.29.
15. „Toată răutatea lor este la Ghilgal*;
acolo M-am scârbit de ei. Din pricina
răutăţii** faptelor lor îi voi izgoni din
Casa Mea. Nu-i mai pot iubi, toate
căpeteniile† lor sunt nişte îndărătnici.
*Cap. 4.15; 12.11. **Cap. 1.6. †Isa. 1.23.
16. Efraim este lovit, rădăcina i s-a
uscat; nu mai dau rod; şi chiar dacă au
copii*, le voi omorî rodul iubit de ei.“
*Vers. 13.
17. Dumnezeul meu îi va lepăda,
pentru că nu L-au ascultat: de aceea
vor rătăci* printre neamuri.
*Deut. 28.64,65.

10 1. Israel era o vie mănoasă*, care
făcea multe roade. Cu cât roadele
sale erau mai multe, cu atât mai multe
altare** a zidit; cu cât îi propăşea ţara,
cu atât înfrumuseţa stâlpii† idoleşti.
*Naum 2.2. **Cap. 8.11; 12.11. †Cap. 8.4.
2. Inima lor este împărţită*: de aceea
vor fi pedepsiţi. Domnul le va surpa
altarele, le va nimici stâlpii idoleşti.
*1 Împ. 18.21. Mat. 6.24.
3. Şi curând* vor zice: „N-avem un
adevărat împărat, căci nu ne-am temut
de Domnul; şi împăratul pe care-l
avem, ce ar putea face el pentru noi?“
*Vers. 7. Cap. 3.4; 11.5. Mica 4.9.
4. Ei rostesc vorbe deşarte, jurăminte
mincinoase, când încheie un legământ:
de aceea, pedeapsa va încolţi* ca o
buruiană otrăvitoare din brazdele câm-
piei! *Deut. 29.18. Amos 5.7; 6.12. Fapt. 8.23. Evr. 12.15.
5. Locuitorii Samariei se vor uimi de
viţeii* din Bet-Aven**; poporul va
jeli pe idol, şi preoţii lui vor tremura
pentru el, pentru slava† lui care va
pieri din mijlocul lor. *1 Împ. 12.28,29. Cap. 8.5,6. **Cap. 4.15. †1Sam. 4.21,22. Cap. 8.11.
6. Da, el însuşi va fi dus în Asiria ca
dar împăratului* Iareb. Ruşinea va
cuprinde pe Efraim, şi lui Israel îi va
fi ruşine de planurile** sale.
*Cap. 5.13. **Cap. 11.6.
7. S-a dus Samaria* şi împăratul ei ca
o ţăpligă pe faţa apelor. *Vers. 3,15.
8. Înălţimile* din Bet-Aven, unde a
păcătuit** Israel, vor fi nimicite;
spini† şi mărăcini vor creşte pe alta-
rele lor. Şi†† vor zice munţilor:
„Acoperiţi-ne!“, şi dealurilor: „Cădeţi
peste noi!“ *Cap. 4.15. **Deut. 9.21. 1 Împ. 12.30. †Cap. 9.6. ††Isa. 2.19. Luca 23.30. Apoc. 6.16; 9.6.

9. „Din zilele Ghibei ai păcătuit,
Israele*! Acolo au stat ei, ca războiul**
făcut împotriva celor răi să nu-i apuce
la Ghibeea. *Cap. 9.9. **Judc. 20.
10. Îi voi pedepsi când voi vrea*, şi
se vor strânge** popoare împotriva
lor, când îi voi pedepsi pentru îndoita
lor nelegiuire!
*Deut. 28.63. **Ier. 16.16. Ezec. 23.46,47. Cap. 8.10.
11. Efraim este o mânzată* învăţată la
jug, căreia îi place să treiere grâul, şi i-
am cruţat gâtul său cel frumos; dar
acum voi înjuga pe Efraim, Iuda va ara,
şi Iacov îi va grăpa.“ *Ier. 50.11. Mica 4.13.
12. Semănaţi* potrivit cu neprihă-
nirea, şi veţi secera potrivit cu îndu-
rarea. Desţeleniţi-vă** un ogor nou!
Este vremea să căutaţi pe Domnul, ca
să vină şi să vă plouă mântuire.
*Prov. 11.18. **Ier. 4.3.
13. Aţi* arat răul, aţi secerat nele-
giuirea şi aţi mâncat rodul minciunii.
Căci te-ai încrezut în carele tale de
luptă, în numărul oamenilor tăi viteji.
*Iov 4.8. Prov. 22.8. Cap. 8.7. Gal. 6.7,8.
14. De aceea* se va stârni o zarvă
împotriva poporului tău şi toate cetăţuile
tale vor fi nimicite, cum a nimicit în
luptă Şalman-Bet-Arbel**, când mama†
a fost zdrobită împreună cu copiii ei.
*Cap. 13.16. **2 Împ. 18.34; 19.13. †Cap. 13.16.
15. Iată ce vă va aduce Betel, din
pricina răutăţii voastre peste măsură
de mare. În revărsatul zorilor, se va
isprăvi* cu împăratul lui Israel! *Vers. 7.

11 1. „Când era tânăr Israel*, îl
iubeam şi am chemat** pe fiul
Meu† din Egipt.
*Cap. 2.15. **Mat. 2.15. †Exod 4.22,23.
2. Dar cu cât prorocii îi chemau, cu
atât ei se depărtau: au adus jertfe*
Baalilor şi tămâie chipurilor idoleşti.
*2 Împ. 17.16. Cap. 2.13; 13.2.
3. Şi totuşi Eu am învăţat* pe Efraim
să meargă şi l-am ridicat în braţe; dar
n-au văzut că Eu** îi vindecam.
*Deut. 1.31; 32.10-12. Isa. 46.3. **Exod 15.26.
4. I-am tras cu legături omeneşti, cu
funii de dragoste, am fost pentru ei ca
cel ce le ridică jugul* de lângă gură.
M-am aplecat spre ei şi le-am dat de
mâncare**. *Lev. 26.13. **Ps. 78.25. Cap. 2.8.
5. Nu se vor mai întoarce în ţara*
Egiptului; dar asirianul va fi împăratul
lor, pentru că n-au voit să se întoarcă**
la Mine. *Cap. 8.13; 9.3. **2 Împ. 17.13,14.
6. Sabia va năvăli peste cetăţile lor,
va nimici, va mânca pe sprijinitorii
lor, din pricina planurilor* pe care
le-au făcut. *Cap. 10.6.
7. Poporul Meu este pornit să se
depărteze* de Mine; şi dacă sunt
chemaţi** înapoi la Cel Preaînalt, nici
unul din ei nu caută să se ridice.
*Ier. 3.6, etc.; 8.5. Cap. 4.16. **Cap. 7.16.
8. Cum* să te dau, Efraime? Cum să
te predau, Israele? Cum să-ţi fac ca
Admei**? Cum să te fac ca Ţeboimul?
Mi se zbate inima† în Mine şi tot
lăuntrul Mi se mişcă de milă!
*Ier. 9.7. Cap. 6.4. **Gen. 14.8; 19.24,25. Deut. 29.23. Amos
4.11. †Deut. 32.36. Isa. 63.15. Ier. 31.20.
9. Nu voi lucra după mânia Mea
aprinsă, nu voi mai nimici pe Efraim;
căci Eu sunt Dumnezeu*, nu un om.
Eu sunt Sfântul în mijlocul tău şi nu
voi veni să prăpădesc.
*Num. 23.19. Isa. 55.8,9. Mal. 3.6.
10. Ei vor urma pe Domnul, ca pe un
leu care va răcni*; căci El însuşi va
răcni, şi copiii vor alerga tremurând de
la apus**. *Isa. 31.4. Ioel 3.16. Amos 1.2. **Zah. 8.7.
11. Vor alerga tremurând din Egipt,
ca o pasăre, şi din ţara Asiriei, ca o
porumbiţă*. Şi-i** voi face să locu-
iască în casele lor, zice Domnul.
*Isa. 60.8. Cap. 7.11. **Ezec. 28.25,26; 37.21,25.
12. Efraim* Mă înconjoară cu min-
ciuni, şi casa lui Israel, cu înşelătorii.
Iuda este tot hoinar faţă de Dumnezeu,
faţă de Cel sfânt şi credincios. *Cap. 12.1.

12 1. Lui Efraim* îi place vântul şi
aleargă după vântul de răsărit;
zilnic măreşte minciuna şi înşelătoria;
face legământ** cu Asiria şi duc
untdelemn† în Egipt.
*Cap. 8.7. **2 Împ. 17.4. Cap. 5.13; 7.11. †Isa. 30.6; 57.9.
2. Domnul* este în ceartă şi cu Iuda
şi va pedepsi pe Iacov după purtarea
lui: îi va răsplăti după faptele lui.
*Cap. 4.1. Mica 6.2.
3. Încă din pântecele mamei a apucat
Iacov pe fratele său de călcâi*; şi, în
puterea lui, s-a luptat** cu Dumnezeu.
*Gen. 25.26. **Gen. 32.24, etc.
4. S-a luptat cu îngerul şi a fost
biruitor, a plâns şi s-a rugat de el. Iacov
l-a întâlnit la Betel*, şi acolo ne-a
vorbit Dumnezeu. *Gen. 28.12,19; 35.9,10,15.
5. Domnul este Dumnezeul oştirilor;
numele Lui* este Domnul. *Exod 3.15.
6. Tu*, dar, întoarce-te la Dumnezeul
tău, păstrează bunătatea şi iubirea şi
nădăjduieşte** totdeauna în Dumnezeul
tău. *Cap. 14.1. Mica 6.8. **Ps. 37.7.

7. Efraim este un negustor care are în mână o cumpănă* mincinoasă. Îi place să înşele. *Prov. 11.1. Amos 8.5.
8. Şi Efraim zice: „Cu adevărat*, m-am îmbogăţit, am făcut avere; şi în toată munca mea nu mi s-ar putea găsi nici o nelegiuire care să fie un păcat.“
*Zah. 11.5. Apoc. 3.17.
9. Şi totuşi, Eu* sunt Domnul Dumnezeul tău din ţara Egiptului şi până acum; Eu te voi face să locuieşti iarăşi** în corturi ca în zilele de sărbătoare!
*Cap. 13.4. **Lev. 23.42,43. Neem. 8.17. Zah. 14.16.
10. Eu am vorbit* prorocilor, am dat o mulţime de vedenii şi am spus pilde prin proroci.“ *2 Împ. 17.13.
11. Dacă Galaadul* s-a dedat la slujba idolilor, galaadiţii vor fi nimiciţi negreşit. Ei jertfesc boi în Ghilgal**: de aceea, altarele† lor vor ajunge nişte mormane de pietre pe brazdele câmpiilor. *Cap. 5.1; 6.8.
**Cap. 4.15; 9.15. Amos 4.4; 5.5. †Cap. 8.11; 10.1.
12. Iacov a fugit* odinioară în câmpia Aram, Israel a slujit pentru o femeie şi pentru o femeie** a păzit turmele. *Gen. 28.5. Deut. 26.5. **Gen. 29.20,28.
13. Dar printr-un proroc* a scos Domnul pe Israel din Egipt şi printr-un proroc a fost păzit Israel.
*Exod 12.50,51; 13.3. Ps. 77.20. Isa. 63.11. Mica 6.4.
14. Efraim* a mâniat rău pe Domnul: dar Domnul său va arunca asupra lui sângele pe care l-a vărsat şi-i** va răsplăti ocara† pe care I-a făcut-o.
*2 Împ. 17.11-18. **Dan. 11.18. †Deut. 28.37.

13 1. Când vorbea Efraim, răspândea groaza în Israel. Dar cum* a păcătuit cu Baal, a murit.
*2 Împ. 17.16,18. Cap. 11.2.
2. Şi acum ei păcătuiesc întruna, îşi fac chipuri turnate din argintul lor*, idoli născociţi de ei, lucrare făcută de meşteri. Acestora le vorbesc ei şi, jertfind oameni, sărută viţei**!
*Cap. 2.8; 8.4. **1 Împ. 19.18.
3. De aceea, vor fi ca norul de dimineaţă*, ca roua care trece repede, ca pleava** suflată de vânt din arie, ca fumul care iese din horn.
*Cap. 6.4. **Dan. 2.35.
4. „Dar Eu* sunt Domnul Dumnezeul tău din ţara Egiptului încoace. Tu cunoşti că nu este alt Dumnezeu** afară de Mine şi nu este alt Mântuitor afară de Mine.
*Isa. 43.11. Cap. 12.9. **Isa. 43.11; 45.21.
5. Eu* te-am cunoscut în pustiu, într-un pământ** fără apă.
*Deut. 2.7; 32.10. **Deut. 8.15; 32.10.
6. Dar când au dat de păşune*, s-au săturat, şi, când s-au săturat, inima li s-a umflat de mândrie; de aceea M-au uitat**. *Deut. 8.12,14; 32.15. **Cap. 8.14.
7. Eu M-am făcut ca un leu* pentru ei şi-i pândesc ca un pardos** pe drum.
*Plân. 3.10. Cap. 5.14. **Ier. 5.6.
8. Mă năpustesc asupra lor ca o ursoaică* lipsită de puii ei, le sfâşii învelişul inimii; îi înghit îndată ca un leu, şi fiarele câmpului îi vor face bucăţi. *2 Sam. 17.8. Prov. 17.12.
9. Pieirea* ta, Israele, este că ai fost împotriva Mea, împotriva Celui ce te putea ajuta**.
*Prov. 6.32. Cap. 14.1. Mal. 1.9. **Vers. 4.
10. Unde este împăratul tău, ca să te scape* în toate cetăţile tale? Unde sunt judecătorii tăi, despre care ziceai**: „Dă-mi un împărat şi domni“?
*Deut. 32.38. Vers. 4. Cap. 10.3. **1 Sam. 8.5,19.
11. Ţi-am dat un împărat* în mânia Mea, şi ţi-l iau în urgia Mea!
*1 Sam. 8.7; 10.19; 15.22,23; 16.1. Cap. 10.3.
12. Nelegiuirea* lui Efraim este strânsă, păcatul lui este păstrat.
*Deut. 32.34. Iov 14.17.
13. Îl vor apuca durerile naşterii*; este un copil** neînţelept, căci nu poate să nască la vremea hotărâtă†!
*Isa. 13.8. Ier. 30.6. **Prov. 22.3. †2 Împ. 19.3.
14. Îi voi răscumpăra din mâna Locuinţei morţilor*, îi voi izbăvi de la moarte. Moarte, unde** îţi este ciuma? Locuinţă a morţilor, unde îţi este nimicirea? Căinţa† este ascunsă de privirile Mele!“ *Isa. 25.8.
Ezec. 37.12. **1 Cor. 15.54,55. †Ier. 15.6. Rom. 11.29.
15. Oricât de roditor* ar fi Efraim în mijlocul fraţilor săi, tot va veni vântul de răsărit**, se va stârni din pustiu un vânt al Domnului, îi va usca izvoarele şi-i va seca fântânile: va jefui vistieria de toate vasele ei de preţ.
*Gen. 41.52; 48.19. **Ier. 4.11. Ezec. 17.10; 19.12. Cap. 4.19.
16. Samaria este pedepsită pentru că s-a răzvrătit* împotriva Dumnezeului ei. Vor cădea ucişi de sabie**; pruncii lor vor fi zdrobiţi şi vor spinteca pântecele femeilor lor însărcinate.
*2 Împ. 18.12. **2 Împ. 8.12; 15.16. Isa. 13.16. Cap. 10.14,15. Amos 1.13. Naum 3.10.

14 1. Întoarce-te*, Israele, la Domnul Dumnezeul tău! Căci** ai căzut prin nelegiuirea ta.
*Cap. 12.6. Ioel 2.13. **Cap. 13.9.

2. Aduceţi cu voi cuvinte de căinţă şi întoarceţi-vă la Domnul. Spuneţi-I: „Iartă toate nelegiuirile, primeşte-ne cu bunăvoinţă, şi Îţi vom aduce în loc de tauri, lauda buzelor noastre*.
*Evr. 13.15.
3. Asirianul* nu ne va scăpa, nu vrem** să mai încălecăm pe cai şi nu vrem† să mai zicem lucrării mâinilor noastre: „Dumnezeul nostru!“ Căci†† la Tine găseşte milă orfanul.“
*Ier. 31.18, etc. Cap. 5.13; 12.1. **Deut. 17.16. Ps. 33.17. Isa. 30.2,16; 31.1. †Vers. 8. Cap. 2.17. ††Ps. 10.14; 68.5.
4. „Le voi vindeca vătămarea adusă de neascultarea lor*, îi voi iubi cu adevărat**! Căci mânia Mea s-a abătut de la ei! *Ier. 5.6; 14.7. Cap. 11.7. **Efes. 1.6.
5. Voi fi ca roua* pentru Israel; el va înflori ca crinul şi va da rădăcini ca Libanul. *Iov 29.19. Prov. 19.12.
6. Ramurile lui se vor întinde; măreţia lui va fi ca a măslinului*, şi miresmele** lui ca ale Libanului.
*Ps. 52.8; 128.3. **Gen. 27.27. Cânt. 4.11.
7. Iarăşi vor locui* la umbra lui, iarăşi vor da viaţă grâului, vor înflori ca via şi vor avea faima vinului din Liban. *Ps. 91.1.
8. Ce mai* are Efraim a face cu idolii? Îl voi asculta** şi-l voi privi, voi fi pentru el ca un chiparos verde: de la Mine îţi vei primi rodul†.“
*Vers. 3. **Ier. 31.18. †Iac. 1.17.
9. Cine este înţelept* să ia seama la aceste lucruri! Cine este priceput să le înţeleagă! Căci căile Domnului sunt drepte**; şi cei drepţi umblă pe ele, dar cei răzvrătiţi cad pe ele.
*Ps. 107.43. Ier. 9.12. Dan. 12.10. Ioan 8.47; 18.37. **Prov. 10.29. Luca 2.34. 2 Cor. 2.16. 1 Pet. 2.7,8.

IOEL

(Osea 6.1-3. Evrei 12.10,11. Apocalipsa 21.3-6.)

Năvală de lăcuste

1 1. Cuvântul Domnului care a fost spus lui Ioel, fiul lui Petuel.
2. Ascultaţi lucrul acesta, bătrâni! Şi luaţi seama, toţi locuitorii ţării! S-a întâmplat aşa ceva* pe vremea voastră sau pe vremea părinţilor voştri?
*Cap. 2.2.
3. Povestiţi* copiilor voştri despre lucrul acesta, şi copiii voştri să povestească la copiii lor, iar copiii lor să povestească neamului de oameni care va urma! *Ps. 78.4.
4. Ce a lăsat nemâncat lăcusta* Gazam a mâncat lăcusta Arbeh, ce a lăsat lăcusta Arbeh a mâncat lăcusta Ielec, ce a lăsat lăcusta Ielec a mâncat lăcusta Hasil. *Deut. 28.38. Cap. 2.25.
5. Treziţi-vă, beţivilor, şi plângeţi! Văitaţi-vă, toţi cei ce beţi vin, căci vi s-a luat* mustul de la gură! *Isa. 32.10.
6. Căci în ţara mea a năvălit un popor* puternic şi fără număr, cu dinţi** de leu şi măsele de leoaică.
*Prov. 30. 25-27. Cap. 2.2,11,25. **Apoc. 9.8.
7. Mi-a pustiit* via; mi-a făcut bucăţi smochinul, l-a jupuit de coajă şi l-a trântit jos; mlădiţele de viţă au ajuns albe! *Isa. 5.6.
8. Boceşte-te* ca fecioara încinsă cu un sac după bărbatul** tinereţii ei!
*Isa. 22.12. **Prov. 2.17. Ier. 3.4.
9. Au încetat darurile de mâncare* şi jertfele de băutură din Casa Domnului; preoţii, slujitorii Domnului, jelesc.
*Vers. 13. Cap. 2.14.
10. Câmpia este pustiită, pământul*, întristat, căci grâul este nimicit, mustul** a secat, untdelemnul nu mai este. *Ier. 12.11; 14.2. **Isa. 24.7. Vers. 12.
11. Înmărmuriţi*, plugari, văitaţi-vă, vieri, din pricina grâului şi orzului, căci bucatele de pe câmp sunt pierdute. *Ier. 14.3,4.
12. Via* este prăpădită, smochinul este veştejit, rodiul, finicul, mărul, toţi pomii de pe câmp s-au uscat... Şi s-a dus bucuria** de la copiii oamenilor!
*Vers. 10. **Isa. 24.11. Ier. 48.33. Ps. 4.7. Isa. 9.3.
13. Încingeţi-vă*, preoţi, şi plângeţi! Bociţi-vă, slujitori ai altarului; veniţi şi petreceţi noaptea îmbrăcaţi cu saci, slujitori ai Dumnezeului meu! Căci au încetat darurile de mâncare** şi jertfele de băutură din Casa Dumnezeului vostru. *Ier. 4.8. Vers. 8. **Vers. 9.
14. Vestiţi* un post, chemaţi o adunare de sărbătoare**; strângeţi pe bătrâni, pe toţi† locuitorii ţării, în Casa

Domnului Dumnezeului vostru şi strigaţi către Domnul.
*2 Cron. 20.3,4. Cap. 2.15,16. **Lev. 23.36. †2 Cron. 20.13.
15. „Vai! ce* zi!“ Da, ziua** Domnului este aproape, vine ca o pustiire de la Cel Atotputernic.
*Ier. 30.7. **Isa. 13.6,9. Cap. 2.1.
16. Nu s-a prăpădit hrana sub ochii noştri? Şi n-a pierit bucuria* şi veselia din Casa Dumnezeului nostru?
*Deut. 12.6,7; 16.11,14,15.
17. S-au uscat seminţele sub bulgări; grânarele stau goale, hambarele sunt stricate, căci s-a stricat semănătura!
18. Cum gem* vitele! Cirezile de boi umblă buimace, căci nu mai au păşune; chiar şi turmele de oi suferă!
*Osea 4.3.
19. Către* Tine, Doamne, strig, căci a mâncat focul** izlazurile pustiului, şi para focului a pârlit toţi copacii de pe câmp! *Ps. 50.15. **Ier. 9.10. Cap. 2.3.
20. Chiar şi fiarele câmpului se îndreaptă doritoare* către Tine, căci au secat** pâraiele şi a mâncat focul izlazurile pustiului.
*Iov 38.41. Ps. 104.21; 145.15. **1 Împ. 17.7; 18.5.

Îndemn la pocăinţă

2 1. „Sunaţi* din trâmbiţă în Sion! Sunaţi** în gura mare pe muntele Meu cel sfânt, ca să tremure toţi locuitorii ţării. Căci vine ziua Domnului†, este aproape!“ *Ier. 4.5. Vers. 15. **Num. 10.5,9. †Cap. 1.15. Obad. 15. Ţef. 1.14,15.
2. O zi de întuneric* şi negură mare, o zi de nori şi de întunecime. Ca zorile dimineţii se întinde peste munţi un popor mare** şi puternic, cum† n-a mai fost din veac şi nici în vremurile viitoare nu va mai fi.
*Amos 5.18,20. **Vers. 5,11,25. Cap. 1.6. †Exod 10.14.
3. Arde focul* înaintea lui şi pâlpâie flacăra după el. Înaintea lui, ţara era ca o grădină a Edenului**, şi după el† este un pustiu sterp: nimic nu-i scapă.
*Cap. 1.19,20. **Gen. 2.8; 13.10. Isa. 51.3. †Zah. 7.14.
4. Parcă* sunt nişte cai şi aleargă ca nişte călăreţi. *Apoc. 9.7.
5. Vin uruind* ca nişte care pe munţi şi pâraie ca o flacără de foc când mistuie miriştea; par o puternică oştire** gata de luptă. *Apoc. 9.9. **Vers. 2.
6. Tremură popoarele înaintea lor şi toate feţele îngălbenesc*.
*Ier. 8.21. Plân. 4.8. Naum 2.10.
7. Aleargă ca nişte războinici, se suie pe ziduri ca nişte războinici, fiecare îşi vede de drumul lui şi nu se abate din cărarea lui.
8. Nu se împing unii pe alţii, fiecare ţine şirul, se năpustesc prin săgeţi şi nu se opresc din mers.
9. Se răspândesc în cetate, aleargă pe ziduri, se suie pe case şi intră* pe ferestre ca un hoţ**. *Ier. 9.21. **Ioan 10.1.
10. Înaintea lor se cutremură pământul*, se zguduie cerurile, soarele** şi luna se întunecă, şi stelele îşi pierd lumina. *Ps. 18.7.
**Isa. 13.10. Ezec. 32.7. Vers. 31. Cap. 3.15. Mat. 24.29.
11. Domnul* face să tune glasul Lui înaintea oştirii Sale**, căci tabăra Lui este foarte mare, şi Cel ce împlineşte cuvântul este puternic†. Dar mare este ziua Domnului†† şi foarte înfricoşată: cine*† o poate suferi? *Ier. 25.30. Cap. 3.16. Amos 1.2. **Vers. 25. †Ier. 50.34. Apoc. 18.8. ††Ier. 30.7. Amos 5.18. Ţef. 1.15. *†Num. 24.23. Mal. 3.2.
12. „Dar chiar acum, zice Domnul, întoarceţi-vă* la Mine cu toată inima, cu post, cu plânset şi bocet!“
*Ier. 4.1. Osea 12.6; 14.1.
13. Sfâşiaţi-vă inimile*, nu hainele**, şi întoarceţi-vă la Domnul Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv† şi plin de îndurare, îndelung răbdător şi bogat în bunătate şi-I pare rău de relele pe care le trimite.
*Ps. 34.18; 51.17. **Gen. 37.34. 2 Sam. 1.11. Iov 1.20. †Exod 34.6. Ps. 86.5,15. Iona 4.2.
14. Cine ştie* dacă nu Se va întoarce şi nu Se va căi? Cine ştie dacă nu va lăsa după El o binecuvântare**, daruri de mâncare† şi jertfe de băutură pentru Domnul Dumnezeul vostru?
*Ios. 14.12. 2 Sam. 12.22. 2 Împ. 19.4. Amos 5.15. Iona 3.9. Ţef. 2.3. **Isa. 65.8. Hag. 2.19. †Cap. 1.9,13.
15. Sunaţi* cu trâmbiţa în Sion! Vestiţi** un post, chemaţi o adunare de sărbătoare! *Num. 10.3. Vers. 1. **Cap. 1.14.
16. Strângeţi poporul, ţineţi o adunare sfântă*! Aduceţi** pe bătrâni, strângeţi† copiii şi chiar pruncii de la ţâţă! Să iasă†† mirele din cămara lui şi mireasa din odaia ei!
*Exod 19.10,22. **Cap. 1.14. †2 Cron. 20.13. ††1 Cor. 7.5.
17. Preoţii, slujitorii Domnului, să plângă între tindă* şi altar şi să zică: „Doamne, îndură-Te** de poporul Tău! Nu da de ocară moştenirea Ta, n-o face de batjocura popoarelor! Pentru ce† să se zică printre neamuri: „Unde este Dumnezeul lor?“ *Ezec. 8.16. Mat. 23.35. **Exod 32.11,12. Deut. 9.26-29. †Ps. 42.10; 79.10; 115.2. Mica 7.10.

Făgăduinţe

18. Domnul a fost plin de râvnă* pentru ţara Lui şi S-a îndurat** de poporul Său.
*Zah. 1.14; 8.2. **Deut. 32.36. Isa. 60.10.
19. Domnul a răspuns şi a zis poporului Său: „Iată, vă trimit grâu*, must şi untdelemn proaspăt, ca să vă săturaţi de ele, şi nu vă voi mai face de ocară între neamuri. *Cap. 1.10. Mal. 3.10-12.
20. Voi* depărta de la voi pe vrăjmaşul de la miazănoapte**, îl voi izgoni spre un pământ fără apă şi pustiu, îi voi împinge partea dinainte a oştirii lui în† marea de răsărit şi coada oştirii în marea de apus††; iar duhoarea lui se va ridica în sus, şi mirosul lui de putregai se va înălţa în văzduh, căci s-a crezut grozav.
*Exod 10.19. **Ier. 1.14. †Ezec. 47.18. Zah. 14.8. ††Deut. 11.24.
21. Nu te teme, pământule, ci bucură-te şi veseleşte-te, căci Domnul face lucruri mari!
22. Nu vă temeţi, fiare de pe câmp*, căci izlazurile** pustiului iarăşi vor înverzi, pomii îşi vor da roadele, smochinul şi viţa îşi vor da rodul lor.
*Cap. 1.18,20. **Zah. 8.12. Cap. 1.19.
23. Şi voi, copii ai Sionului, bucuraţi-vă şi veseliţi-vă* în Domnul Dumnezeul vostru, căci El vă va da** ploaie la vreme†, vă va trimite ploaie timpurie şi târzie, ca odinioară.
*Isa. 41.16; 61.10. Hab. 3.18. Zah. 10.7. **Lev. 26.4. Deut. 11.14; 28.12. †Iac. 5.7.
24. Ariile se vor umple de grâu, vor geme tocitoarele şi teascurile de must şi de untdelemn,
25. vă voi răsplăti astfel anii pe care* i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil şi Gazam, oştirea Mea cea mare** pe care am trimis-o împotriva voastră. *Cap. 1.4. **Vers. 11.
26. Veţi mânca* şi vă veţi sătura, şi veţi lăuda Numele Domnului Dumnezeului vostru care va face minuni cu voi, şi poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară!
*Lev. 26.5. Ps. 22.26. Lev. 26.26. Mica 6.14.
27. Şi veţi şti* că Eu sunt în mijlocul** lui Israel, că Eu sunt† Domnul Dumnezeul vostru, şi nu este altul afară de Mine. Şi poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară.
*Cap. 3.17. **Lev. 26.11,12. Ezec. 37.26-28. †Isa. 45.5,21,22. Ezec 39.22,28.
28. După aceea* voi turna** Duhul Meu peste orice făptură; fiii† şi fiicele†† voastre vor proroci, bătrânii voştri vor visa visuri, şi tinerii voştri vor avea vedenii. *Isa. 44.3. Ezec. 39.29. Fapt. 2.17. **Zah. 12.10. Ioan 7.39. †Isa. 54.13. ††Fapt. 21.9.
29. Chiar şi peste robi şi peste roabe* voi turna Duhul Meu în zilele acelea.
*1 Cor. 12.13. Gal. 3.28. Col. 3.11.
30. Voi face să se vadă semne* în ceruri şi pe pământ: sânge, foc şi stâlpi de fum; *Mat. 24.29. Marc. 13.24. Luca 21.11,25.
31. soarele* se va preface în întuneric, şi luna, în sânge, înainte** de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare şi înfricoşată. *Isa. 13.9,10. Vers. 10. Cap. 3.1,15. Mat. 24.29. Marc. 13.24. Luca 21.25. Apoc. 6.12. **Mal. 4.5.
32. Atunci oricine* va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului** şi la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, şi între cei rămaşi† pe care-i va chema Domnul.
*Rom. 10.13. **Isa. 46.13; 59.20. Obad. 17. Rom. 11.26. †Isa. 11.11,16. Ier. 31.7. Mica 4.7; 5.3,7,8. Rom. 9.27; 11.5,7.

3 1. Căci iată că în zilele acelea* şi în vremurile acelea, când voi aduce înapoi pe prinşii de război ai lui Iuda şi ai Ierusalimului, *Ier. 30.3. Ezec. 38.14.
2. voi strânge* pe toate neamurile şi le voi coborî în valea lui Iosafat**. Acolo, Mă† voi judeca cu ele pentru poporul Meu, pentru Israel, moştenirea Mea, pe care l-au risipit printre neamuri, împărţind între ele ţara Mea.
*Zah. 14.2-4. **2 Cron. 20.26. Vers. 12. †Isa. 66.16. Ezec. 38.22.
3. Au tras la sorţi* pentru poporul Meu; au dat un flăcău pe o curvă şi au vândut fata pe vin, şi l-au băut.
*Obad. 11. Naum 3.10.
4. Ce vreţi voi cu Mine, Tirule* şi Sidonule, şi toate ţinuturile filistenilor? Vreţi să-Mi răsplătiţi** vreo faptă sau să faceţi ceva împotriva Mea? Iute, fără zăbavă, voi întoarce faptele voastre asupra capului vostru.
*Amos 1.6,9. **Ezec. 25.15-17.
5. Mi-aţi luat argintul şi aurul, şi cele mai bune odoare ale Mele şi le-aţi dus în templele voastre.
6. Aţi vândut pe copiii lui Iuda şi ai Ierusalimului copiilor grecilor, ca să-i depărtaţi din ţara lor.
7. Iată că îi scol* în locul în care i-aţi vândut şi voi întoarce fapta voastră asupra capului vostru.
*Isa. 43.5,6; 49.12. Ier. 23.8.
8. Voi vinde copiilor lui Iuda pe fiii şi fiicele voastre, şi ei îi vor vinde

sabeenilor*, un neam depărtat**; căci Domnul a vorbit.“ *Ezec. 28.42. **Ier. 6.20.
9. Vestiţi* aceste lucruri printre neamuri: pregătiţi războiul! Treziţi pe viteji! Să se apropie şi să se suie toţi oamenii de război!
*Isa. 8.9,10. Ier. 46.3,4. Ezec. 38.7.
10. Fiarele* plugurilor voastre prefaceţi-le în săbii, şi cosoarele, în suliţe! Cel slab** să zică: „Sunt tare!“
*Isa. 2.4. Mica 4.3. **Zah. 12.8.
11. Grăbiţi-vă* şi veniţi, toate neamurile dimprejur, şi strângeţi-vă! Acolo coboară, Doamne, pe vitejii Tăi**! *Vers. 2. **Ps. 103.20. Isa. 13.3.
12. „Să se scoale neamurile şi să se suie* în valea lui Iosafat! Căci acolo voi şedea să judec** toate neamurile dimprejur.
*Vers. 2. **Ps. 96.13; 98.9; 110.6. Isa. 2.4; 3.13. Mica 4.3.
13. Puneţi* mâna pe seceră, căci secerişul** este copt! Veniţi şi călcaţi cu picioarele, căci linurile† sunt pline, şi tocitorile dau peste ele! Căci mare este răutatea lor!“ *Mat. 13.39. Apoc. 14.15,18. **Ier. 51.33. Osea 6.11. †Isa. 63.3. Plân. 1.15. Apoc. 14.19,20.
14. Vin grămezi-grămezi în valea judecăţii*, căci ziua Domnului** este aproape, în valea judecăţii.
*Vers. 2. **Cap. 2.1.
15. Soarele* şi luna se întunecă, şi stelele îşi pierd strălucirea. *Cap. 2.10,31.
16. Domnul răcneşte* din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile** şi pământul. Dar† Domnul este scăparea poporului Său şi ocrotirea copiilor lui Israel.
*Ier. 25.30. Cap. 2.11. Amos 1.2. **Hag. 2.6. †Isa. 51.5,6.
17. „Şi veţi şti* că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru care locuieşte în Sion, muntele Meu cel sfânt**. Ierusalimul însă va fi sfânt, şi nu vor mai trece străinii† prin el.“
*Cap. 2.27. **Dan. 11.45. Obad. 16. Zah. 8.3. †Isa. 35.8; 52.1. Naum 1.15. Zah. 14.21. Apoc. 21.27.
18. În vremea aceea, va picura must* din munţi şi va curge lapte din dealuri, toate pâraiele** lui Iuda vor fi pline de apă. Un izvor† va ieşi, de asemenea, din Casa Domnului şi va uda valea Sitim††. *Amos 9.13. **Isa. 30.25. †Ps. 46.4. Ezec. 47.1. Zah. 14.8. Apoc. 22.1. ††Num. 25.1.
19. „Egiptul* va ajunge pustiu, Edomul** va ajunge un pustiu sterp, din pricina silniciei făcute împotriva copiilor lui Iuda, al căror sânge nevinovat l-au vărsat în ţara lor. *Isa. 19.1, etc. **Ier. 49.17. Ezec. 25.12,13. Amos 1.11. Obad. 10.
20. Dar Iuda va fi veşnic* locuit, şi Ierusalimul, din neam în neam. *Amos 9.15.
21. Le voi răzbuna* sângele pe care nu l-am răzbunat încă, dar Domnul** va locui în Sion.“
*Isa. 4.4. **Ezec. 48.35. Vers. 17. Apoc. 21.3.

AMOS

(Isaia 58.1. Mica 3.8.)

1 1. Cuvintele lui Amos, unul* din păstorii din Tecoa**, vedeniile pe care le-a avut el despre Israel, pe vremea† lui Ozia, împăratul lui Iuda, şi pe vremea lui Ieroboam††, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, cu doi ani înaintea cutremurului*† de pământ.
*Cap. 7.14. **2 Sam. 14.2. 2 Cron. 20.20. †Osea 1.1. ††Cap. 7.10. *†Zah. 14.5.
2. El a zis: „Domnul răcneşte* din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim. Păşunile păstorilor jelesc, şi vârful Carmelului** este uscat.“
*Ier. 25.30. Ioel 3.16. **1 Sam. 25.2. Isa. 33.9.

Împotriva Damascului

3. Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Damascului*, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au treierat** Galaadul cu treierătoarea de fier.
*Isa. 8.4; 17.1. Ier. 49.23. Zah. 9.1. **2 Împ. 10.33; 13.7.
4. De aceea* voi trimite foc în casa lui Hazael, care va mistui palatele lui Ben-Hadad.
*Ier. 17.27; 49.27. Vers. 7,10,12. Cap. 2.2,5.
5. Voi sfărâma zăvoarele Damascului* şi voi nimici cu desăvârşire pe locuitorii din Bicat-Aven, împreună cu cel ce ţine toiagul de cârmuire în Bet-Eden; şi poporul Siriei** va fi dus rob la† Chir, zice Domnul.“
*Ier. 51.30. Plân. 2.9. **2 Împ. 16.9. †Cap. 9.7.

Împotriva Gazei

6. Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale Gazei*, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru

că au luat pe toţi oamenii prinşi de
război şi i-au dat Edomului**:
*2 Cron. 28.18. Isa. 14.29. Ier. 47.4,5. Ţef. 2.4. **Vers. 9.
7. de aceea* voi trimite foc în zidurile
Gazei, şi-i va mistui palatele. *Ier. 47.1.
8. Voi nimici cu desăvârşire pe
locuitorii din Asdod* şi pe cel ce ţine
toiagul împărătesc în Ascalon; Îmi voi
întoarce mâna împotriva Ecronului**,
şi ce va mai rămâne† din filisteni va
pieri, zice Domnul Dumnezeu."
*Ţef. 2.4. Zah. 9.5,6. **Ps. 81.14. †Ier. 47.4. Ezec. 25.16.

Împotriva Tirului

9. Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei
nelegiuiri ale Tirului*, ba pentru
patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru
că au luat pe toţi oamenii prinşi de
război şi i-au** dat Edomului, şi nu
s-au gândit la legământul frăţesc.
*Isa. 23.1. Ier. 47.4. Ezec. 26-28. Ioel 3.4,5. **Vers. 6.
10. De aceea* voi trimite foc în zidu-
rile Tirului, şi-i va mistui palatele."
*Vers. 4,7, etc.

Împotriva Edomului

11. Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru
trei nelegiuiri ale Edomului*, ba
pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea,
pentru că a urmărit pe fraţii** săi
cu sabia†, înăbuşindu-şi mila, a dat
drumul mâniei†† şi îşi ţinea întruna
urgia. *Isa. 21.11; 34.5. Ier. 49.8, etc. Ezec. 25.12-14;
35.2, etc. Ioel 3.19. Obad. 1, etc. Mal. 1.4. **Gen. 27.41. Deut.
23.7. Mal. 1.2. †2 Cron. 28.17. ††Ezec. 35.5.
12. De aceea voi trimite* foc peste
Teman, şi va mistui palatele Boţrei."
*Obad. 9,10.

Împotriva lui Amon

13. Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru
trei nelegiuiri ale copiilor lui Amon*,
ba pentru patru, nu-Mi schimb hotă-
rârea, pentru că au spintecat** pântecele
femeilor însărcinate ale Galaadului,
ca† să-şi mărească ţinutul:
*Ier. 49.1,2. Ezec. 15.2. Ţef. 2.9. **Osea 13.16. †Ier. 49.1.
14. de aceea voi aprinde focul în
zidurile Rabei*, şi-i va mistui palatele,
în mijlocul strigătelor de război**, în
ziua luptei, şi în mijlocul vijeliei, în
ziua furtunii.
*Deut. 3.11. 2 Sam. 12.26. Ier. 49.2. Ezec. 25.5. **Cap. 2.2.
15. Şi împăratul* lor va merge în
robie, el şi căpeteniile lui împreună cu
el, zice Domnul." *Ier. 49.3.

Împotriva Moabului

2 1. Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru
trei nelegiuiri ale Moabului*, ba
pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea,
pentru că a ars, a ars** până le-a făcut
var, oasele împăratului Edomului,
*Isa. 15; 16. Ier. 48. Ezec. 25.8. Ţef. 2.8. **2 Împ. 3.27.
2. de aceea voi trimite foc în Moab, şi
va mistui palatele Cheriotului*; şi
Moabul va pieri în mijlocul zarvei, în
mijlocul strigătelor** de război şi
sunetului trâmbiţei. *Ier. 48.41. **Cap. 1.14.
3. Voi nimici cu desăvârşire pe
judecător* din mijlocul lui şi voi ucide
pe toate căpeteniile lui împreună cu el,
zice Domnul." *Num. 24.17. Ier. 48.7.

Împotriva lui Iuda

4. Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei
nelegiuiri ale lui Iuda, ba pentru patru,
nu-Mi schimb hotărârea, pentru că* au
nesocotit Legea Domnului şi n-au
păzit poruncile Lui, ci s-au lăsat duşi
în rătăcire de idolii** cei mincinoşi
după care† au umblat şi părinţii lor;
*Lev. 26.14,15. Neem. 1.7. Dan. 9.11. **Isa. 28.15. Ier.
16.19,20. Rom. 1.25. †Ezec. 20.13,16,18,24,30.
5. de aceea* voi trimite foc în Iuda, şi
va mistui palatele Ierusalimului."
*Ier. 17.27. Osea 8.14.

Împotriva lui Israel

6. Aşa vorbeşte Domnul: „Pentru trei
nelegiuiri ale lui Israel, ba pentru
patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru
că au vândut* pe cel neprihănit pe
bani şi pe sărac, pe o pereche de
încălţăminte. *Isa. 29.21. Cap. 8.6.
7. Ei doresc să vadă ţărâna pămân-
tului pe capul celor sărmani şi calcă în
picioare* dreptul celor nenorociţi.
Fiul** şi tatăl se duc la aceeaşi fată,
ca să pângărească† Numele Meu cel
sfânt. *Isa. 10.2. Cap. 5.12.
**Ezec. 22.11. †Lev. 20.3. Ezec. 36.20. Rom. 2.24.
8. Se întind lângă fiecare altar* pe
haine luate ca zălog** şi beau în casa
dumnezeilor lor amenda celor osândiţi
de ei. *Ezec. 23.41. 1 Cor. 8.10; 10.21. **Exod 22.26.
9. Şi totuşi Eu am nimicit* dinaintea
lor pe amoriţi, care erau cât cedrii de
înalţi** şi tari ca stejarii; le-am
nimicit roadele† din vârf până în
rădăcini. *Num. 21.24. Deut. 2.31.
Ios. 24.8. **Num. 13.28,32,33. †Isa. 5.24. Mal. 4.1.
10. Şi Eu v-am scos* din ţara Egip-
tului, şi v-am povăţuit** patruzeci de
ani în pustiu, ca să vă dau în stăpânire
ţara amoriţilor.
*Exod 12.51. Mica 6.4. **Deut. 2.7; 8.2.
11. Am ridicat proroci dintre fiii
voştri şi nazirei* dintre tinerii voştri.

Nu este aşa, copii ai lui Israel? – zice
Domnul... *Num. 6.2. Judc. 13.5.
12. Iar voi aţi dat nazireilor să bea
vin, şi prorocilor le-aţi poruncit*: „Nu
prorociţi!“
*Isa. 30.10. Ier. 11.21. Cap. 7.12,13. Mica 2.6.
13. Iată*, vă voi stropşi cum strop-
şeşte pământul carul încărcat cu snopi,
*Isa. 1.14.
14. aşa că cel iute nu va putea să
fugă*, iar cel tare** nu se va putea
sluji de tăria lui, şi omul viteaz nu-şi
va scăpa viaţa.
*Ier. 9.23. Cap. 9.1, etc. **Ps. 33.16.
15. Cel ce mânuieşte arcul nu va
putea să ţină piept, cel iute de picioare
nu va scăpa, şi călăreţul* nu-şi va
scăpa viaţa; *Ps. 33.17.
16. iar cel mai inimos dintre război-
nici va fugi în pielea goală în ziua
aceea, zice Domnul.“

Mustrări şi ameninţări

3 1. Ascultaţi cuvântul acesta, pe
care-l rosteşte Domnul împotriva
voastră, copii ai lui Israel, împotriva
întregii familii pe care am scos-o din
ţara Egiptului!
2. „Eu v-am ales numai* pe voi dintre
toate familiile pământului: de aceea**
vă voi şi pedepsi pentru toate nele-
giuirile voastre.“ *Deut. 7.6; 10.15. Ps. 147.19.
**Dan. 9.12. Mat. 11.22. Luca 12.47. Rom. 2.9. 1 Pet. 4.17.
3. Merg oare doi oameni împreună
fără să fie învoiţi?
4. Răcneşte leul în pădure, dacă n-are
pradă? Zbiară puiul de leu din fundul
vizuinii, lui dacă n-a prins nimic?
5. Cade pasărea în laţul de pe pământ,
dacă nu i s-a întins o cursă? Se ridică
laţul de la pământ fără să se fi prins
ceva în el?
6. Sau sună cineva cu trâmbiţa într-o
cetate fără să se înspăimânte poporul?
Sau se întâmplă o nenorocire* într-o
cetate fără s-o fi făcut Domnul?
*Isa. 45.7.
7. Nu, Domnul Dumnezeu nu face
nimic fără să-Şi descopere* taina Sa
slujitorilor Săi proroci.
*Gen. 6.13; 18.17. Ps. 25.14. Ioan 15.15.
8. Leul* răcneşte: cine** nu se va
speria? Domnul Dumnezeu vorbeşte:
cine nu va proroci?
*Cap. 1.2. **Fapt. 4.20; 5.20,29. 1 Cor. 9.16.
9. „Strigaţi de pe acoperişul palatelor
Asdodului şi de pe palatele ţării Egip-
tului şi spuneţi: „Strângeţi-vă pe munţii
Samariei şi vedeţi ce neorânduială
mare este în mijlocul ei, ce asupriri
sunt în ea!
10. Nu* sunt în stare să lucreze cu
neprihănire, zice Domnul, ci îşi îngră-
mădesc în palate comori câştigate prin
silnicie şi răpire.“ *Ier. 4.22.
11. De aceea, aşa vorbeşte Domnul
Dumnezeu: „Vrăjmaşul* va împresura
ţara, îţi va doborî tăria, şi palatele tale
vor fi jefuite!“ *2 Împ. 17.3,6; 18.9-11.
12. Aşa vorbeşte Domnul: „După
cum păstorul scapă din gura leului
numai două bucăţi de picioare sau un
vârf de ureche, aşa vor scăpa copiii lui
Israel care stau în Samaria în colţul
unui pat şi pe covoare de Damasc!“
13. Ascultaţi şi spuneţi lucrul acesta
casei lui Iacov, zice Domnul Dum-
nezeu, Dumnezeul oştirilor:
14. „În ziua când voi pedepsi pe
Israel pentru fărădelegile lui, voi
pedepsi şi altarele din Betel; coarnele
altarului vor fi sfărâmate şi vor cădea
la pământ.
15. Voi surpa casele de iarnă* şi
casele de vară**; palatele de fildeş se
vor duce, şi casele† cele multe se vor
nimici, zice Domnul.“
*Ier. 36.22. **Judc. 3.20. †1 Împ. 22.39.

4 1. Ascultaţi cuvântul acesta, jun-
cane* din Basan, de pe muntele
Samariei, voi care asupriţi pe cei
sărmani, zdrobiţi pe cei lipsiţi şi
ziceţi bărbaţilor voştri: „Daţi-ne să
bem!“ *Ps. 22.12. Ezec. 39.18.
2. Domnul Dumnezeu* a jurat pe sfin-
ţenia Lui şi a zis: „Iată vin zile pentru
voi, când vă vor prinde cu cârligele**,
şi rămăşiţa voastră, cu undiţe de
pescari; *Ps. 89.35. **Ier. 16.16. Hab. 1.15.
3. veţi ieşi* prin spărturi, fiecare
drept înainte, şi veţi fi lepădate în
Harmon, zice Domnul. – *Ezec. 12.5,12.
4. Duceţi-vă* numai la Betel şi
păcătuiţi! Duceţi-vă la Ghilgal** şi
păcătuiţi şi mai mult! Aduceţi-vă†
jertfele în fiecare dimineaţă şi zeciu-
ielile†† la fiecare trei zile!
*Ezec. 20.39. **Osea 4.15; 12.11. Cap. 5.5. †Num. 28.3,4.
††Deut. 14.28.
5. Faceţi să fumege jertfe de mulţu-
mire* făcute cu aluat! Trâmbiţaţi-vă,
vestiţi-vă darurile de mâncare de
bunăvoie**! Căci aşa† vă place, copii
ai lui Israel, zice Domnul Dumnezeu. –
*Lev. 7.13; 23.17. **Lev. 22.18,21. Deut. 12.6. †Ps. 81.12.

6. Şi Eu, de partea Mea, v-am trimis foametea în toate cetăţile voastre şi lipsa de pâine, în toate locuinţele voastre. Cu toate acestea, tot* nu v-aţi întors la Mine, zice Domnul. –

*Isa. 26.11. Ier. 5.3. Vers. 8,9. Hag. 2.17.

7. N-am vrut să vă dau nici ploaie, când mai erau încă trei luni până la secerat; am dat ploaie peste o cetate, dar n-am dat ploaie peste o altă cetate; într-un ogor a plouat, şi altul, în care n-a plouat, s-a uscat.

8. Două, trei cetăţi s-au dus la alta ca să bea apă, şi tot nu şi-au potolit setea. Cu toate acestea, tot* nu v-aţi întors la Mine, zice Domnul. – *Vers. 6,10,11.

9. V-am* lovit cu rugină în grâu şi cu tăciune; grădinile voastre cele multe, viile, smochinii şi măslinii voştri i-au mâncat deseori lăcustele**. Cu toate acestea, tot nu v-aţi întors la Mine, zice Domnul! –

*Deut. 28.22. Hag. 2.17. **Ioel 1.4; 2.25.

10. Am trimis în voi ciuma, ca* în Egipt; v-am ucis tinerii cu sabia şi am lăsat să vi se ia caii, am făcut să vi se suie în nări duhoarea taberei voastre. Şi cu toate acestea, tot** nu v-aţi întors la Mine, zice Domnul. –

*Exod 9.3,6; 12.29. Deut. 28.27,60. Ps. 78.50. **Vers. 6.

11. V-am nimicit ca pe Sodoma şi Gomora*, pe care le-a nimicit Dumnezeu; şi aţi fost** ca un tăciune scos din foc. Cu toate acestea, tot† nu v-aţi întors la Mine, zice Domnul... –

*Gen. 19.24,25. Isa. 13.19. Ier. 49.18. **Zah. 3.2. Iuda 23. †Vers. 6.

12. De aceea, îţi voi face astfel, Israele – şi fiindcă îţi voi face astfel, pregăteşte-te* să întâlneşti pe Dumnezeul tău, Israele!“

*Ezec. 13.5; 22.30. Luca 14.31,32.

13. Căci iată că El a întocmit munţii, a făcut vântul şi spune omului* până şi gândurile lui. El preface zorile** în întuneric şi umblă† pe înălţimile pământului: Domnul†† Dumnezeul oştirilor este numele Lui. –

*Ps. 139. 2. Dan. 2.28. **Cap. 5.8; 8.9. †Deut. 32.13; 33.29. Mica 1.3. ††Isa. 47.4. Ier. 10.16. Cap. 5.8; 9.6.

5 1. Ascultaţi cuvântul acesta, cântecul acesta de jale pe care-l fac* pentru voi, casa lui Israel!

*Ier. 7.29. Ezec. 19.1; 27.2.

2. „A căzut, şi nu se va mai scula, fecioara lui Israel, stă trântită la pământ, şi nimeni n-o ridică.“

3. Căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Cetatea care scotea la luptă o mie de oameni nu va rămâne decât cu o sută, şi cea care scotea o sută de oameni nu va mai rămâne decât cu zece din casa lui Israel.“

4. Căci aşa vorbeşte Domnul către casa lui Israel: „Căutaţi-Mă*, şi** veţi trăi! *2 Cron. 15.2. Ier. 29.13. Vers. 6. **Isa. 55.3.

5. Nu căutaţi Betelul*, nu vă duceţi la Ghilgal şi nu treceţi la Beer-Şeba**. Căci Ghilgalul va fi dus în robie, şi Betelul† va fi nimicit.

*Cap. 4.4. **Cap. 8.14. †Osea 4.15; 10.8.

6. Căutaţi* pe Domnul, şi veţi trăi! Temeţi-vă, ca nu cumva să apuce ca un foc casa lui Iosif, şi focul acesta s-o mistuie, fără să fie cineva la Betel ca să-l stingă, *Vers. 4.

7. voi care prefaceţi* dreptul în pelin şi călcaţi dreptatea în picioare!“ *Cap. 6.12.

8. El a făcut Cloşca cu pui* şi Orionul, El preface întunericul în zori, iar ziua în noapte neagră**; El cheamă† apele mării şi le varsă pe faţa pământului: Domnul†† este numele Lui.

*Iov 9.9; 38.31. **Ps. 104.20. †Iov 38.34. Cap. 9.6. ††Cap. 4.13.

9. El aduce ca fulgerul prăpădul peste cei puternici, aşa că nimicirea vine peste cetăţui.

10. Ei urăsc* pe cel ce-i mustră la poarta cetăţii şi le este scârbă** de cel ce vorbeşte din inimă.

*Isa. 29.21. **1 Împ. 22.8.

11. De aceea, pentru că pe sărac îl călcaţi în picioare şi luaţi daruri de grâu de la el, măcar că aţi zidit* case de piatră cioplită, nu le veţi locui; măcar că aţi sădit vii foarte bune, nu veţi bea din vinul lor!

*Deut. 28.30,38,39. Mica 6.15. Ţef. 1.13. Hag. 1.6.

12. „Căci Eu ştiu că nelegiuirile voastre sunt multe şi că păcatele voastre sunt fără număr: asupriţi* pe cel drept, luaţi mită şi călcaţi în picioare** la poarta cetăţii dreptul săracilor.“ *Cap. 2.6. **Isa. 29.21. Cap. 2.7.

13. De aceea, în vremuri ca acestea, înţeleptul* trebuie să tacă; căci sunt vremuri rele. *Cap. 6.10.

14. Căutaţi binele, şi nu răul, ca să trăiţi, şi ca astfel, Domnul Dumnezeul oştirilor să fie cu voi, cum* spuneţi voi! *Mica 3.11.

15. Urâţi* răul, şi iubiţi binele, faceţi să domnească dreptatea la poarta cetăţii; şi poate** că Domnul Dum-

nezeul oştirilor va avea milă de rămăşiţele lui Iosif. *Ps. 34.14; 97.10. Rom. 12.9. **Exod 32.30. 2 Împ. 19.4. Ioel 2.14.

16. De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul oştirilor, Cel Atotputernic: „În toate pieţele se vor boci şi pe toate uliţele vor zice: „Vai! Vai!“ Vor chema pe plugar la jale şi la bocire pe cei ce fac jelanii* pentru morţi. *Ier. 9.17.

17. În toate viile va fi bocet, când voi* trece prin mijlocul tău, zice Domnul. *Exod 12.12. Naum 1.12.

18. Vai* de cei ce doresc „ziua Domnului“! Ce aşteptaţi voi de la ziua Domnului? Ea va fi** întuneric, şi nu lumină. *Isa. 5.19. Ier. 17.15. Ezec. 12.22,27. 2 Pet. 3.4. **Ier. 30.7. Ioel 2.2. Ţef. 1.15.

19. Veţi fi ca un om* care fuge dinaintea unui leu pe care-l întâlneşte un urs şi care, când ajunge acasă, îşi reazemă mâna pe zid, şi-l muşcă un şarpe! *Ier. 48.44.

20. Nu va fi oare ziua Domnului întuneric în loc de lumină? Nu va fi ea întunecoasă şi fără strălucire?

21. Eu urăsc*, dispreţuiesc sărbătorile voastre şi nu pot să vă sufăr** adunările de sărbătoare!
*Prov. 21.27. Isa. 1.11-16. Ier. 6.20. Osea 8.13. **Lev. 26.31.

22. Când Îmi aduceţi* arderi de tot şi daruri de mâncare, n-am nici o plăcere de ele; şi viţeii îngrăşaţi pe care-i aduceţi ca jertfe de mulţumire, nici nu Mă uit la ei. *Isa. 66.3. Mica 6.6,7.

23. Depărtează de Mine vuietul cântecelor tale; nu pot asculta sunetul lăutelor tale!

24. Ci dreptatea* să curgă ca o apă curgătoare, şi neprihănirea, ca un pârâu care nu seacă niciodată! *Osea 6.6. Mica 6.8.

25. Mi-aţi adus* voi jertfe şi daruri de mâncare în timpul celor patruzeci de ani din pustiu, casa lui Israel?...
*Deut. 32.17. Ios. 24.14. Ezec. 20.8,16,24. Fapt. 7.42,43. Isa. 43.23.

26. Veţi ridica, dar, pe Sacut, împăratul* vostru, şi pe Caivan, chipurile voastre idoleşti, steaua dumnezeului vostru pe care vi l-aţi făcut, *1 Împ. 11.33.

27. şi vă voi duce în robie dincolo* de Damasc, zice Domnul al cărui nume** este Dumnezeul oştirilor!“
*2 Împ. 17.6. **Cap. 4.13.

6 1. Vai de cei ce trăiesc* fără grijă în Sion şi la adăpost pe muntele Samariei, vai de mai marii** aceştia ai celui dintâi dintre neamuri, la care aleargă casa lui Israel!...
*Luca 6.24. **Exod 19.4.

2. Treceţi* la Calne** şi vedeţi, duceţi-vă de acolo până la Hamatul† cel mare şi coborâţi-vă în Gat†† la filisteni; sunt oare cetăţile acestea mai înfloritoare*† decât cele două împărăţii ale voastre şi este ţinutul lor mai întins decât al vostru?... *Ier. 2.10. **Isa. 10.9. †2 Împ. 18.34. ††2 Cron. 26.6. *†Naum 3.8.

3. Credeţi* că ziua nenorocirii** este departe şi faceţi să se apropie† domnia silniciei††. *Ezec. 12.27. **Cap. 5.18; 9.10. †Vers. 12. Cap. 5.12. ††Ps. 94.20.

4. Ei se culcă pe paturi de fildeş şi stau întinşi alene pe aşternuturile lor; mănâncă miei din turmă şi viţei puşi la îngrăşat.

5. Aiurează* în sunetul lăutei, se cred iscusiţi ca David** în instrumentele de muzică. *Isa. 5.12. **1 Cron. 23.5.

6. Beau vin cu pahare largi, se ung cu cel mai bun untdelemn, şi nu se întristează de prăpădul* lui Iosif!
*Gen. 37.25.

7. De aceea vor merge în robie, în fruntea prinşilor de război; şi vor înceta strigătele de veselie ale acestor desfătaţi.

8. Domnul* Dumnezeu a jurat pe Sine însuşi şi Domnul Dumnezeul oştirilor a zis: „Mi-e scârbă de mândria** lui Iacov şi-i urăsc palatele; de aceea voi da în mâna vrăjmaşului cetatea cu tot ce este în ea.“
*Ier. 51.14. Evr. 6.13,17. **Ps. 47.4. Ezec. 24.12. Cap. 8.7.

9. Şi dacă vor mai rămâne zece oameni într-o casă, vor muri.

10. Când unchiul său va lua pe cel mort să-l ardă, ridicându-i oasele din casă, şi va întreba pe cel din fundul casei: „Mai este cineva cu tine?“, acela va răspunde: „Nimeni“..., iar celălalt va zice: „Tăcere*! Căci** nu trebuie să pomenim acum Numele Domnului!“ *Cap. 5.13. **Cap. 8.3.

11. Căci iată că Domnul* porunceşte să se dărâme casa cea mare** şi să se facă bucăţi casa cea mică.
*Isa. 55.11. **Cap. 3.15.

12. Pot caii să alerge pe o stâncă? Sau poate cineva să are marea cu boii, de aţi prefăcut judecata în otravă* şi rodul dreptăţii, în pelin?
*Osea 10.4. Cap. 5.7.

13. Vă bucuraţi de lucruri de nimic şi ziceţi: „Oare nu prin tăria noastră am câştigat noi putere?“

14. „De aceea iată, voi ridica* împotriva voastră, casa lui Israel, zice Dom-

nul Dumnezeul oştirilor, un neam care
vă va asupri de la intrarea Hama-
tului** până la pârâul pustiului."
*Ier. 5.15. **Num. 34.8. 1 Împ. 8.65.

Vedenii asupra prăbuşirii lui Israel

7 1. Domnul Dumnezeu mi-a trimis
vedenia aceasta: Iată, făcea nişte
lăcuste, în clipa când începea să
crească otava; era otava după cositul
împăratului.
2. Şi după ce au mâncat ele cu
desăvârşire toată iarba din ţară, am
zis: „Doamne Dumnezeule, iartă! Cum
ar putea să stea Iacov în picioare*?
Căci este aşa de slab!" *Isa. 51.19. Vers. 5.
3. Atunci Domnul S-a căit de lucrul
acesta: „Nu se va întâmpla una ca
aceasta, a zis Domnul."
4. Domnul* Dumnezeu mi-a trimis
vedenia aceasta: Iată, Domnul Dum-
nezeu vestea pedeapsa prin foc; şi focul
mânca Adâncul cel mare şi apucase şi
câmpia. *Deut. 32.36. Vers. 6. Iona 3.10. Iac. 5.16.
5. Eu am zis: „Doamne Dumnezeule,
opreşte! Cum ar putea să stea în
picioare* Iacov? Căci este aşa de
slab!" *Vers. 2,3.
6. Atunci Domnul S-a căit şi de
lucrul acesta: „Nici una ca aceasta nu
se va întâmpla, a zis Domnul Dum-
nezeu."
7. El mi-a trimis vedenia aceasta:
Iată, Domnul stătea pe un zid făcut la
cumpănă şi avea o cumpănă în mână.
8. Domnul mi-a zis: „Ce vezi,
Amos?" Eu am răspuns: „O cumpănă."
Şi Domnul a zis: „Iată, voi* pune
cumpăna în mijlocul poporului Meu,
Israel, şi nu-l** voi mai ierta;
*2 Împ. 21.13. Isa. 28.17; 34.11. Plân. 2.8. **Cap. 8.2. Mica
7.18.
9. ci înălţimile* lui Isaac vor fi
pustiite; sfintele locaşuri ale lui Israel
vor fi dărâmate, şi Mă voi ridica**
împotriva casei lui Ieroboam cu sabia."
*Gen. 26.23; 46.1. Cap. 5.5; 8.14. **2 Împ. 15.10.
10. Atunci Amaţia, preotul din
Betel*, a trimis să spună lui Iero-
boam**, împăratul lui Israel: „Amos
unelteşte împotriva ta în mijlocul
casei lui Israel; ţara nu poate să sufere
toate cuvintele lui!
*1 Împ. 12.32. **2 Împ. 14.23.
11. Căci iată ce zice Amos: „Iero-
boam va fi ucis de sabie, şi Israel va fi
dus în robie departe de ţara sa!"
12. Şi Amaţia a zis lui Amos: „Pleacă,
văzătorule, şi fugi în ţara lui Iuda!
Mănâncă-ţi pâinea acolo şi acolo
proroceşte.
13. Dar nu mai proroci la Betel*, căci
este** un locaş sfânt al împăratului şi
este un templu al împărăţiei!"
*Cap. 2.12. **1 Împ. 12.32; 13.1.
14. Amos a răspuns lui Amaţia: „Eu
nu sunt nici proroc, nici fiu* de
proroc; ci sunt** păstor şi strângător
de smochine de Egipt.
*1 Împ. 20.35. 2 Împ. 2.5; 4.38; 6.1. **Cap. 1.1. Zah. 13.5.
15. Dar Domnul m-a luat de la oi şi
Domnul mi-a zis: „Du-te şi proroceşte
poporului Meu, Israel!"
16. Ascultă acum cuvântul Domnului,
tu care zici: „Nu proroci* împotriva
lui Israel, nu vorbi împotriva casei lui
Isaac!" *Ezec. 21.2. Mica 2.6.
17. Din pricina aceasta*, iată ce zice
Domnul: „Nevasta ta** va curvi în
cetate, fiii şi fiicele tale vor cădea
loviţi de sabie, ogorul tău va fi
împărţit cu frânghia de măsurat; tu
însă vei muri într-un pământ necurat,
şi Israel va fi dus în robie departe de
ţara lui!" *Ier. 28.12;
29.21,25,31,32. **Isa. 13.16. Plân. 5.11. Osea 4.13. Zah. 14.2.

8 1. Domnul Dumnezeu mi-a trimis
următoarea vedenie: Iată, era un
coş cu poame coapte.
2. El a zis: „Ce vezi, Amos?" Eu am
răspuns: „Un coş cu poame coapte." Şi
Domnul mi-a zis: „A venit sfârşitul*
poporului Meu, Israel; nu-l mai pot
ierta**! *Ezec. 7.2. **Cap. 7.8.
3. În ziua aceea, cântecele Templului*
se vor preface în gemete, zice Domnul
Dumnezeu, pretutindeni vor arunca**
în tăcere o mulţime de trupuri
moarte." *Cap. 5.23. **Cap. 6.9,10.
4. Ascultaţi lucrul acesta, voi care
mâncaţi* pe cel lipsit şi prăpădiţi pe
cei nenorociţi din ţară! *Ps. 14.4. Prov. 30.14.
5. Voi care ziceţi: „Când va trece luna
nouă, ca să vindem grâul, şi Sabatul*,
ca să deschidem grânarele, să
micşorăm efa** şi să mărim siclul, şi
să strâmbăm cumpăna, ca să înşelăm?
*Neem. 13.15,16. **Mica 6.10,11.
6. Apoi vom cumpăra pe cei nevoiaşi
pe argint* şi pe sărac, pe o pereche de
încălţăminte, şi vom vinde codină în
loc de grâu." *Cap. 2.6.
7. Domnul a jurat pe slava* lui Iacov:
„Niciodată** nu voi uita nici una din
faptele lor! *Cap. 6.8. **Osea 8.13; 9.9.
8. Nu se va cutremura ţara* din
pricina acestor mişelii şi nu se vor

jeli toţi locuitorii ei? Nu se va umfla toată ţara ca râul, ridicându-se şi coborându-se iarăşi ca râul** Egiptului?
*Osea 4.3. **Cap. 9.5.

9. În ziua aceea, zice Domnul Dumnezeu, voi face să asfinţească soarele* la amiază şi voi întuneca pământul ziua namiaza mare.
*Iov 5.14. Isa. 13.10; 59.9,10. Ier. 15.9. Mica 3.6.

10. Vă voi preface sărbătorile în jale şi toate cântările în bociri pentru morţi, voi acoperi toate coapsele cu saci* şi voi face toate capetele pleşuve; voi arunca ţara într-o jale** ca pentru un singur fiu, şi sfârşitul ei va fi ca o zi amară.
*Isa. 15.2,3. Ier. 48.37. Ezec. 7.18; 27.31. **Ier. 6.26. Zah. 12.10.

11. Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în ţară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame şi sete după auzirea* cuvintelor Domnului.
*1 Sam. 3.1. Ps. 74.9. Ezec. 7.26.

12. Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviţi încoace şi încolo, ca să caute cuvântul Domnului, şi tot nu-l vor găsi.

13. În ziua aceea se vor topi de sete fetele frumoase şi flăcăii.

14. Ei, care jură* acum pe păcatul** Samariei şi zic: „Pe Dumnezeul tău cel Viu, Dane!“ şi: „Pe drumul† Beer-Şebei!“, vor cădea, şi nu se vor mai scula.“
*Osea 4.15. **Deut. 9.21. †Cap. 5.5.

9 1. Am văzut pe Domnul stând pe altar. Şi a zis: „Loveşte pragul de sus al porţii, ca să se cutremure uşorii, şi sfărâmă-i* peste capetele lor ale tuturor. Rămăşiţa lor însă o voi pierde cu sabia, aşa că nici unul** din ei nu va putea să scape fugind şi nici unul din cei ce vor scăpa nu va scăpa.
*Ps. 68.21. Hab. 3.13. **Cap. 2.14.

2. De ar pătrunde chiar până în Locuinţa morţilor*, şi de acolo îi va smulge mâna Mea; de s-ar sui chiar în ceruri**, şi de acolo îi voi coborî.
*Ps. 139.8, etc. **Iov 20.6. Ier. 51.53. Obad. 4.

3. De s-ar ascunde chiar pe vârful Carmelului, şi acolo îi voi căuta şi-i voi lua; de s-ar ascunde de privirile Mele chiar în fundul mării, şi acolo* voi porunci şarpelui să-i muşte.
*Lev. 26.33. Deut. 28.65. Ezec. 5.12.

4. De ar merge în robie chiar înaintea vrăjmaşilor lor, şi acolo voi porunci sabiei să-i piardă; voi pune astfel ochii* pe ei ca să le fac rău, nu bine.“
*Lev. 17.10. Ier. 44.11.

5. Domnul Dumnezeul oştirilor atinge pământul, şi se topeşte*, şi toţi locuitorii lui jelesc**. Se înalţă ca râul Nil şi se coboară ca râul Egiptului.
*Mica 1.4. **Cap. 8.8.

6. El Şi-a zidit cămara* în ceruri, Şi-a întemeiat bolta deasupra pământului; cheamă apele** mării şi le varsă pe faţa pământului. Domnul† este numele Lui!
*Ps. 104.3,13. **Cap. 5.8. †Cap. 4.13.

7. „Nu sunteţi voi oare pentru Mine ca şi copiii etiopienilor, copii ai lui Israel? – zice Domnul. N-am scos Eu pe Israel din ţara Egiptului, ca şi pe filisteni* din Caftor** şi pe sirieni din Chir†?
*Ier. 47.4. **Deut. 2.23. Ier. 47.4. †Cap. 1.5.

8. Iată, Domnul Dumnezeu are ochii* pironiţi peste împărăţia aceasta vinovată, ca s-o nimicesc** de pe faţa pământului; totuşi nu voi nimici de tot casa lui Iacov, zice Domnul.
*Vers. 4. **Ier. 30.11; 31.35,36. Obad. 16,17.

9. Căci iată, voi porunci şi voi vântura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ!

10. Toţi păcătoşii poporului Meu vor muri de sabie, cei ce zic*: „Nu ne va ajunge nenorocirea şi nu va veni peste noi.“
*Cap. 6.3.

11. În vremea aceea* voi ridica din căderea lui cortul lui David, îi voi drege spărturile, îi voi ridica dărâmăturile şi-l voi zidi iarăşi cum era odinioară,
*Fapt. 15.16,17.

12. ca să stăpânească* rămăşiţa Edomului** şi toate neamurile peste care a fost chemat Numele Meu, zice Domnul care va împlini aceste lucruri.
*Obad. 19. **Num. 24.18.

13. Iată, vin* zile, zice Domnul, când plugarul va ajunge pe secerător şi cel ce calcă strugurii, pe cel ce împrăştie sămânţa, când mustul va picura din** munţi şi va curge de pe toate dealurile.
*Lev. 26.5. **Ioel 3.18.

14. Voi aduce înapoi* pe prinşii de război ai poporului Meu, Israel; ei vor zidi iarăşi** cetăţile pustiite şi le vor locui, vor sădi vii şi le vor bea vinul, vor face grădini şi le vor mânca roadele.
*Ier. 30.3. **Isa. 61.4; 65.21. Ezec. 36.33-36.

15. Îi voi sădi în ţara lor, şi nu vor mai fi smulşi* din ţara pe care le-am dat-o, zice Domnul Dumnezeul tău!“
*Isa. 60.21. Ier. 32.41. Ezec. 34.28. Ioel 3.20.

OBADIA

SAU AVDIE[1]

(Psalmul 137.7. Plângeri 4.21,22. Ioel 3.18,19. Ţefania 2.10,11. Zaharia 14.9.)

1. Prorocia lui Obadia. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu despre Edom*: – Noi am auzit o veste** din partea Domnului, şi un sol a fost trimis cu ea printre neamuri, zicând: „Sculaţi-vă, să mergem împotriva Edomului ca să ne războim cu el!“ –

*Isa. 21.11; 34.5. Ezec. 25.12-14. Ioel 3.19. Mal. 1.3. **Ier. 49.14, etc.

2. „Iată, te voi face mic printre neamuri, vei fi cel mai dispreţuit.

3. Căci mândria inimii tale te-a dus în rătăcire, pe tine care locuieşti în crăpăturile stâncilor* şi domneşti în înălţime; de aceea, tu zici** în tine însuţi: „Cine mă va arunca la pământ?“

*2 Împ. 14.7. **Isa. 14.13-15. Apoc. 18.7.

4. Dar, chiar dacă ai locui tot atât de sus* ca vulturul, chiar dacă ţi-ai aşeza cuibul** între stele, tot te voi arunca jos şi de acolo, zice Domnul.

*Iov 20.6. Ier. 49.16; 51.53. Amos 9.2. **Hab. 2.9.

5. Dacă ar fi intrat* la tine nişte hoţi sau nişte tâlhari de noapte – cum eşti de pustiit! – ar fi luat ei oare mai mult decât ar fi putut? Dacă ar fi venit nişte culegători de vie la tine, n-ar fi lăsat** ei nici un strugure pe urmă?

*Ier. 49.9. **Deut. 24.21. Isa. 17.6; 24.13.

6. Vai! Ce scormonit este Esau! Cum i s-au descoperit comorile!

7. Toţi cei uniţi* cu tine te-au izgonit înapoi până la hotar, prietenii tăi te-au înşelat şi te-au stăpânit. Cei ce mâncau din pâinea ta ţi-au întins curse pe care nu le-ai băgat de seamă**!

*Ier. 38.22. **Isa. 19.11,12.

8. Oare, zice Domnul, nu* voi pierde Eu în ziua aceea pe cei înţelepţi din Edom şi priceperea din muntele lui Esau? *Iov 5.12,13. Isa. 29.14. Ier. 49.7.

9. Vitejii* tăi, Temane**, se vor înspăimânta, pentru ca toţi cei din muntele lui Esau să piară în măcel.

*Ps. 76.5. Amos 2.16. **Ier. 49.7.

10. Din pricina silniciei* făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit de ruşine şi vei fi nimicit cu desăvârşire** pentru totdeauna.

*Gen. 27.41. Ps. 137.7. Ezec. 25.12; 35.5. Amos 1.11. **Ezec. 35.9. Mal. 1.4.

11. Căci în ziua când stăteai în faţa lui, în ziua când străinii îi luau averea, când străinii intrau pe porţile lui şi aruncau sorţul* asupra Ierusalimului, şi tu erai atunci ca unul din ei!

*Ioel 3.3. Naum 3.10.

12. Nu trebuia să te uiţi mulţumit* la ziua fratelui tău, în ziua** nenorocirii lui, nu trebuia să te bucuri† de copiii lui Iuda, în ziua pieirii lor, şi nu trebuia să vorbeşti cu semeţie, în ziua strâmtorării!

*Ps. 22.17; 54.7; 59.10. Mica 4.11; 7.10. **Ps. 37.13; 137.7. †Iov 31.29. Prov. 17.5; 24.17,18. Mica 7.8.

13. Nici nu trebuia să intri pe porţile poporului Meu, în ziua nenorocirii lui, nici nu trebuia să te bucuri de nenorocirea lui, în ziua prăpădului lui, şi nu trebuia să pui mâna pe bogăţiile lui, în ziua prăpădului lui!

14. Nu trebuia să stai la răspântii, ca să nimiceşti pe fugarii lui, şi nici nu trebuia să dai în mâna vrăjmaşului pe cei ce scăpaseră din el în ziua necazului!

15. Căci ziua Domnului este aproape* pentru toate neamurile. Cum** ai făcut, aşa ţi se va face; faptele tale se vor întoarce asupra capului tău.

*Ezec. 30.3. Ioel 3.14. **Ezec. 35.15. Hab. 2.8.

16. Căci, după cum aţi băut* paharul mâniei, voi cei de pe muntele Meu cel sfânt, tot aşa toate neamurile îl vor bea necurmat; vor bea, vor sorbi din el şi vor fi ca şi când n-ar fi fost niciodată.

*Ier. 25.28,29; 49.12. Ioel 3.17. 1 Pet. 4.17.

17. Dar* mântuirea** va fi pe muntele Sionului, el va fi sfânt, şi casa lui Iacov îşi va lua înapoi moşiile.

*Ioel 2.32. **Amos 9.8.

18. Casa lui Iacov va fi* un foc, şi casa lui Iosif, o flacără; dar casa lui Esau va fi miriştea pe care o vor aprinde şi o vor mistui; şi nu va mai rămâne nici unul din casa lui Esau, căci Domnul a vorbit! *Isa. 10.17. Zah. 12.6.

19. Cei de la miazăzi vor stăpâni* muntele lui Esau, şi cei din câmpie**, ţara filistenilor; vor stăpâni şi ţinutul lui Efraim şi al Samariei; şi Beniamin va stăpâni Galaadul. *Amos 9.12. **Ţef. 2.7.

20. Dar prinşii de război ai acestei

1. Aşa se numeşte în Septuaginta.

oştiri a copiilor lui Israel vor stăpâni ţara canaaniţilor până la* Sarepta, şi prinşii de război ai Ierusalimului care sunt la Sefarad vor stăpâni** cetăţile de miazăzi. *1 Împ. 17.9,10. **Ier. 32.44.

21. Izbăvitorii* se vor sui pe muntele Sionului ca să judece muntele lui Esau. Dar împărăţia** va fi a Domnului." *1 Tim. 4.16. Iac. 5.20. **Ps. 22.28. Dan. 2.44; 7.14,27. Zah. 14.9. Luca 1.33. Apoc. 11.15; 19.6.

IONA

(Isaia 42.19; 55.7,11. Ieremia 18.7,8. Ezechiel 18.23. Matei 12.40,41.)

1 1. Cuvântul Domnului a vorbit lui Iona*, fiul lui Amitai, astfel: *2 Împ. 14.25.

2. „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare*, şi strigă împotriva ei. Căci răutatea** ei s-a suit până la Mine!" *Gen. 10.11,12. Cap. 3.2,3; 4.11. **Gen. 18.20,21. Ezra 9.6. Iac. 5.4. Apoc. 18.5.

3. Şi Iona s-a sculat* să fugă la Tars, departe de faţa Domnului. S-a coborât la Iafo** şi a găsit acolo o corabie care mergea la Tars. A plătit preţul călătoriei şi s-a suit în corabie ca să meargă împreună cu călătorii la Tars, departe† de faţa Domnului. *Cap. 4.2. **Ios. 19.46. 2 Cron. 2.16. Fapt. 9.36. †Gen. 4.16. Iov 1.12; 2.7.

4. Dar Domnul* a făcut să sufle pe mare un vânt năprasnic şi a stârnit o mare furtună. Corabia ameninţa să se sfărâme. *Ps. 107.25.

5. Corăbierii s-au temut, au strigat fiecare la dumnezeul lui şi au aruncat* în mare uneltele din corabie, ca s-o facă mai uşoară. Iona s-a coborât în fundul** corăbiei, s-a culcat şi a adormit dus. *Fapt. 27.18,19,38. **1 Sam. 24.3.

6. Cârmaciul s-a apropiat de el şi i-a zis: „Ce dormi? Scoală-te şi cheamă* pe Dumnezeul tău! Poate că** Dumnezeu va voi să Se gândească la noi şi nu vom pieri!" *Ps. 107.28. **Ioel 2.14.

7. Şi au zis unul către altul: „Veniţi să tragem la sorţi*, ca să ştim din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!" Au tras la sorţi, şi sorţul a căzut pe Iona. *Ios. 7.14,16. 1 Sam. 10.20,21; 14.41,42. Prov. 16.33. Fapt. 1.26.

8. Atunci ei i-au zis: „Spune-ne* din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta? Ce meserie ai şi de unde vii? Care îţi este ţara şi din ce popor eşti?" *Ios. 7.19. 1 Sam. 14.43.

9. El le-a răspuns: „Sunt evreu, şi mă tem de Domnul Dumnezeul cerurilor care* a făcut marea şi uscatul!" *Ps. 146.6. Fapt. 17.24.

10. Oamenii aceia au avut o mare teamă şi i-au zis: „Pentru ce ai făcut lucrul acesta?" Căci oamenii aceia ştiau că fugea de faţa Domnului, pentru că le spusese el.

11. Ei i-au zis: „Ce să-ţi facem, ca să se potolească marea faţă de noi?" Căci marea era din ce în ce mai înfuriată.

12. El le-a răspuns: „Luaţi-mă* şi aruncaţi-mă în mare, şi marea se va linişti faţă de voi! Căci ştiu că din vina mea vine peste voi această mare furtună!" *Ioan 11.50.

13. Oamenii aceştia vâsleau ca să ajungă la uscat, dar nu puteau*, pentru că marea se întărâta tot mai mult împotriva lor. *Prov. 21.30.

14. Atunci au strigat către Domnul şi au zis: „Doamne, nu ne pierde din pricina vieţii omului acestuia şi nu ne împovăra* cu sânge nevinovat! Căci Tu, Doamne, faci** ce vrei!" *Deut. 21.8. **Ps. 115.3.

15. Apoi au luat pe Iona şi l-au aruncat în mare. Şi furia mării* s-a potolit. *Ps. 89.9. Luca 8.24.

16. Pe oamenii aceia i-a apucat o mare frică* de Domnul, şi au adus Domnului o jertfă, şi I-au făcut juruinţe. *Marc. 4.41. Fapt. 5.11.

17. Domnul a trimis un peşte mare să înghită pe Iona, şi* Iona a stat în pântecele peştelui trei zile şi trei nopţi. *Mat. 12.40; 16.4. Luca 11.30.

2 1. Iona s-a rugat Domnului Dumnezeului său din pântecele peştelui

2. şi a zis: „În strâmtorarea mea am chemat* pe Domnul, şi** m-a ascultat; din mijlocul Locuinţei morţilor am strigat, şi mi-ai auzit glasul. *Ps. 120.1; 130.1; 142.1. Plân. 3.55,56. **Ps. 65.2.

3. Şi totuşi mă aruncaseşi* în adânc, în inima mării, şi râurile de apă mă înconjuraseră; toate valurile** şi toate talazurile Tale au trecut peste mine. *Ps. 88.6. **Ps. 42.7.

4. Ziceam*: „Sunt lepădat dinaintea ochilor Tăi! Dar iarăşi voi vedea Templul** Tău cel sfânt.“ *Ps. 31.22. **1 Împ. 8.38.
5. Apele m-au acoperit* până aproape să-mi ia viaţa, adâncul m-a învăluit, papura s-a împletit în jurul capului meu. *Ps. 69.1. Plân. 3.54.
6. M-am coborât până la temeliile munţilor, zăvoarele pământului mă încuiau pe vecie; dar Tu m-ai scos viu* din groapă, Doamne Dumnezeul meu! *Ps. 16.10.
7. Când îmi tânjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, şi rugăciunea mea* a ajuns până la Tine, în Templul Tău cel sfânt. *Ps. 18.6.
8. Cei ce se lipesc de idoli deşerţi* îndepărtează îndurarea de la ei.
*2 Împ. 17.15. Ps. 31.6. Ier. 10.8; 16.19.
9. Eu însă Îţi voi aduce jertfe* cu un strigăt de mulţumire, voi împlini juruinţele pe care le-am făcut. Mântuirea** vine de la Domnul.“
*Ps. 50.14,23; 116.17,18. Osea 14.2. Evr. 13.15. **Ps. 3.8.
10. Domnul a vorbit peştelui, şi peştele a vărsat pe Iona pe pământ.

3 1. Cuvântul Domnului a vorbit a doua oară lui Iona astfel:
2. „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, şi vesteşte acolo strigarea pe care ţi-o voi da!“
3. Şi Iona s-a sculat şi s-a dus la Ninive, după cuvântul Domnului. Şi Ninive era o cetate foarte mare, cât o călătorie de trei zile.
4. Iona a început să pătrundă în oraş, cale de o zi, strigând şi zicând*: „Încă patruzeci de zile, şi Ninive va fi nimicită!“ *Deut. 18.22.
5. Oamenii din Ninive au crezut* în Dumnezeu, au vestit un post şi s-au îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari până la cei mai mici. *Mat. 12.41. Luca 11.32.
6. Lucrul a ajuns la urechea împăratului din Ninive; el s-a sculat de pe scaunul lui de domnie, şi-a scos mantia de pe el, s-a acoperit cu un sac şi a şezut în* cenuşă. *Iov 2.8.
7. Şi a trimis să se dea de ştire* în Ninive, din porunca împăratului şi mai marilor lui, următoarele: „Oamenii şi vitele, boii şi oile să nu guste nimic, să nu pască şi nici să nu bea apă deloc!
*2 Cron. 20.3. Ioel 2.15.
8. Ci oamenii şi vitele să se acopere cu saci, să strige cu putere către Dumnezeu şi să se întoarcă* de la calea lor cea rea şi de la faptele de asuprire** de care le sunt pline mâinile!
*Isa. 58.6. **Isa. 59.6.
9. Cine* ştie dacă nu Se va întoarce Dumnezeu şi Se va căi, şi dacă nu-Şi va opri mânia Lui aprinsă, ca să nu pierim!“ *2 Sam. 12.22. Ioel 2.14.
10. Dumnezeu a văzut* ce făceau ei şi că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S-a căit de răul pe care Se hotărâse să li-l facă şi nu l-a făcut. *Ier. 18.8. Amos 7.3,6.

Nemulţumirea lui Iona şi mustrările Domnului

4 1. Lucrul acesta n-a plăcut deloc lui Iona, şi s-a mâniat.
2. S-a rugat Domnului şi a zis: „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu când eram încă în ţara mea? Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars*. Căci ştiam că eşti un Dumnezeu milos** şi plin de îndurare, îndelung răbdător şi bogat în bunătate, şi că Te căieşti de rău!
*Cap. 1.3. **Exod 34.6. Ps. 86.5. Ioel 2.13.
3. Acum*, Doamne, ia-mi viaţa, căci vreau mai bine să mor** decât să trăiesc!“ *1 Împ. 19.4. **Vers. 8.
4. Domnul a răspuns: „Bine faci tu de te mânii?“
5. Şi Iona a ieşit din cetate şi s-a aşezat la răsărit de cetate. Acolo şi-a făcut un umbrar şi a stat sub el, până va vedea ce are să se întâmple cu cetatea.
6. Domnul Dumnezeu a făcut să crească un curcubete care s-a ridicat peste Iona ca să facă umbră capului lui şi să-l facă să-i treacă mânia. Iona s-a bucurat foarte mult de curcubetele acesta.
7. Dar a doua zi, la răsăritul soarelui, Dumnezeu a adus un vierme care a înţepat curcubetele, şi curcubetele s-a uscat.
8. Când a răsărit soarele, Dumnezeu a făcut să sufle un vânt uscat de la răsărit, şi soarele a bătut peste capul lui Iona, şi Iona a leşinat. Atunci a dorit să moară şi a zis: „Mai bine să mor* decât să trăiesc!“ *Vers. 3.
9. Dar Dumnezeu a zis lui Iona: „Bine faci tu de te mânii din pricina curcubetelui?“ El a răspuns: „Da, bine fac că mă mânii până la moarte!“
10. Atunci şi Domnul a zis: „Ţie îţi este milă de curcubetele acesta, care nu te-a costat nici o trudă şi pe care

nu tu l-ai făcut să crească, ci într-o noapte s-a născut şi într-o noapte a pierit.
11. Şi Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea* cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni care nu ştiu** să deosebească dreapta de stânga lor, afară de o mulţime† de vite!“
*Cap. 1.2; 3.2,3. **Deut. 1.39. †Ps. 36.6; 145.9.

MICA

SAU MICHEA

(Psalmul 85.11. Proverbe 21.3. Isaia 32.17,18.)

Ameninţările

1 1. Cuvântul Domnului spus lui Mica* din Moreşet, pe vremea lui Iotam, Ahaz, Ezechia, împăraţii lui Iuda, prorocie asupra Samariei** şi Ierusalimului. *Ier. 26.18. **Amos 1.1.
2. Ascultaţi, voi popoare toate! Ia aminte, pământule* şi ce este pe el! Domnul Dumnezeu** să fie martor împotriva voastră, Domnul care este în Templul Lui cel sfânt†! *Deut. 32.2. Isa. 1.2. **Ps. 50.7. Mal. 3.5. †Ps. 11.4. Iona 2.7. Hab. 2.20.
3. Căci iată că Domnul* iese din locuinţa** Lui, Se coboară şi umblă pe înălţimile† pământului!
*Isa. 26.21. **Ps. 115.3. †Deut. 32.13; 33.29. Amos 4.13.
4. Sub El se topesc munţii*, văile crapă ca ceara înaintea focului, ca apa care curge prin râpi.
*Judc. 5.5. Ps. 97.5. Isa. 64.1-3. Amos 9.5. Hab. 3.6,10.
5. Şi toate acestea, din pricina nelegiuirii lui Iacov, din pricina păcatelor casei lui Israel! Dar care este nelegiuirea lui Iacov? Nu este oare Samaria? Şi care este păcatul lui Iuda? Nu este Ierusalimul?...
6. De aceea, voi preface Samaria într-un morman de pietre* pe câmp, într-un loc de sădit vie; îi voi prăvăli pietrele în vale şi-i voi dezgoli temeliile**.
*2 Împ. 19.25. Cap. 3.12. **Ezec. 13.14.
7. Toate chipurile ei cioplite vor fi sfărâmate, toate plăţile* ei de curvă vor fi arse în foc, şi-i voi pustii toţi idolii: căci din plăţi de curvă i-a adunat, şi în plăţi de curvă se vor preface... *Osea 2.5,12.
8. De aceea plâng*, mă bocesc, umblu** desculţ şi gol, strig† ca şacalul şi gem ca struţul.
*Isa. 21.3; 22.4. Ier. 4.19. **Isa. 20.2-4. †Iov 30.29. Ps. 102.6.
9. Căci rana ei este fără leac; se întinde* până la Iuda, pătrunde până la poarta poporului meu, până la Ierusalim. *2 Împ. 18.13. Isa. 8.7,8.
10. Nu spuneţi* lucrul acesta în Gat şi nu plângeţi în Aco; tăvăliţi-vă în ţărână** la Bet-Leafra.
*2 Sam. 1.20. **Ier. 6.26.
11. Treci, locuitoare din Şafir, cu ruşinea* descoperită; locuitoarea din Ţaanan nu îndrăzneşte să iasă, jalea Bet-Haeţelului vă ia gustul să vă opriţi în el. *Isa. 20.4; 47.2,3. Ier. 13.22. Naum 3.5.
12. Căci locuitoarea din Marot tremură pentru pierderea fericirii ei, fiindcă s-a coborât* nenorocirea din partea Domnului până la poarta Ierusalimului. *Amos 3.6.
13. Înhamă-ţi caii cei iuţi la car, locuitoare din Lachis*; tu ai fost cea dintâi pricină de păcat pentru fiica Sionului, căci în tine s-au găsit nelegiuirile lui Israel. *2 Împ. 18.14,17.
14. De aceea te vei despărţi* de Moreşet-Gat, casele din Aczib** vor fi o amăgire pentru împăraţii lui Israel. *2 Sam. 8.2. 2 Împ. 18.14-16. **Ios. 15.44.
15. Îţi voi aduce un nou stăpân, locuitoare din* Mareşa; slava lui Israel va merge la Adulam**.
*Ios. 15.44. **2 Cron. 11.7.
16. Rade-ţi, taie-ţi părul*, din pricina copiilor** tăi iubiţi; lărgeşte-ţi pleşuvia ca vulturul, căci ei se duc în robie, departe de tine! *Iov 1.20. Isa. 15.2; 22.12. Ier. 7.29; 16.6; 47.5; 48.37. **Plân. 4.5.

2 1. Vai de cei ce cugetă* nelegiuirea şi făuresc** rele în aşternutul lor; când se crapă de ziuă o înfăptuiesc, dacă† le stă în putere.
*Osea 7.6. **Ps. 36.4. †Gen. 31.29.
2. Dacă poftesc* ogoare, pun mâna pe ele, dacă doresc case, le răpesc; asupresc pe om şi casa lui, pe om şi moştenirea lui. *Isa. 5.8.
3. De aceea, aşa vorbeşte Domnul: „Iată, Eu am de gând să aduc o nenorocire împotriva acestui leat de oameni*,

de care nu vă veţi feri grumajii, şi nu veţi mai umbla cu capul atât de sus, căci vremurile** vor fi rele.
*Ier. 8.3. **Amos 5.13. Efes. 5.16.

4. În ziua aceea, veţi ajunge de pomină*, veţi boci** şi veţi zice: „S-a isprăvit! Suntem pustiiţi cu desăvârşire! Partea de moştenire a poporului meu trece† în mâna altuia! Vai! cum mi-o ia! Ogoarele noastre le împarte vrăjmaşului...!“ *Hab. 2.6. **2 Sam. 1.17. †Cap. 1.15.

5. De aceea nu vei avea pe nimeni care să întindă* frânghia de măsurat pentru sorţul tău, în adunarea Domnului. *Deut. 32.8,9.

6. „Nu* prorociţi!“, zic ei. „Să nu se prorocească asemenea lucruri. Căci altminteri ocările nu mai încetează!“
*Isa. 30.10. Amos 2.12; 7.16.

7. „Este Domnul atât de grabnic la mânie, casa lui Iacov? Acesta este felul Lui de a lucra?“ – Da, cuvintele Mele sunt prielnice celui ce umblă cu neprihănire!

8. De multă vreme poporul Meu este socotit de Mine ca vrăjmaş; voi răpiţi mantaua de pe hainele celor ce trec liniştiţi şi n-au gust de război.

9. Voi izgoniţi din casele lor iubite pe femeile poporului Meu, luaţi pentru totdeauna podoaba Mea de la copiii lor.

10. Sculaţi-vă şi plecaţi, căci aici nu este odihnă* pentru voi; căci, din pricina spurcăciunii**, vor fi dureri, dureri puternice.
*Deut. 12.9. **Lev. 18.25,28. Ier. 3.2.

11. Da, dacă ar veni un om cu vânt* şi minciuni şi ar zice: „Îţi voi proroci despre vin şi despre băuturi tari!“, acela ar fi un proroc pentru poporul acesta! *Ezec. 13.3.

12. Te voi strânge* în întregime, Iacove! Voi strânge rămăşiţa lui Israel, îi voi aduna ca pe nişte oi dintr-un staul**, ca pe o turmă în păşunea ei, aşa că va fi o mare zarvă† de oameni.
*Cap. 4.6,7. **Ier. 31.10. †Ezec. 36.37.

13. Cel ce va face spărtura se va sui înaintea lor; vor face spărtura, vor trece pe poartă şi vor ieşi pe ea; împăratul lor* va merge înaintea lor, şi Domnul** va fi în fruntea lor.“
*Osea 3.5. **Isa. 52.12.

Mustrări

3 1. Am zis: „Ascultaţi, căpetenii ale lui Iacov şi mai mari ai casei lui Israel! Nu* este datoria voastră să cunoaşteţi dreptatea? *Ier. 5.4,5.

2. Şi totuşi voi urâţi binele, şi iubiţi răul, le jupuiţi pielea şi carnea de pe oase!

3. După ce au mâncat* carnea poporului Meu, după ce-i jupoaie pielea şi-i sfărâmă oasele, îl fac bucăţi ca ceea ce se fierbe într-o oală, ca şi carnea dintr-un cazan**,
*Ps. 14.4. **Ezec. 11.3,7.

4. apoi strigă* către Domnul. Dar El nu le răspunde, ci Îşi ascunde faţa de ei în vremea aceea, pentru că au făcut fapte rele.“
*Ps. 18.41. Prov. 1.28. Isa. 1.15. Ezec. 8.18. Zah. 7.13.

5. Aşa vorbeşte Domnul despre prorocii* care rătăcesc pe poporul meu, care, dacă au de muşcat** ceva cu dinţii, vestesc pacea, iar dacă nu li se pune nimic în gură†, vestesc războiul sfânt: *Isa. 56.10,11. Ezec. 13.10; 22.25. **Cap. 2.11. Mat. 7.15. †Ezec. 13.18,19.

6. „Din pricina aceasta, va veni noaptea* peste voi... fără nici o vedenie! Şi întunericul... fără nici o prorocie! Soarele va asfinţi** peste aceşti proroci, şi ziua se va întuneca peste ei!
*Isa. 8.20,22. Ezec. 13.23. Zah. 13.4. **Amos 8.9.

7. Văzătorii vor fi daţi de ruşine, ghicitorii vor roşi, toţi îşi vor acoperi barba; căci Dumnezeu nu va* răspunde.“ *Ps. 74.8. Amos 8.11.

8. Dar eu sunt plin de putere, plin de Duhul Domnului, sunt plin de cunoştinţa dreptăţii şi de vlagă, ca să fac cunoscut lui Iacov nelegiuirea* lui, şi lui Israel, păcatul lui. *Isa. 58.1.

9. Ascultaţi, dar, lucrul acesta, căpetenii ale casei lui Iacov şi mai mari ai casei lui Israel, voi, cărora vă este scârbă de dreptate şi care suciţi tot ce este drept;

10. voi care zidiţi Sionul* cu sânge**, şi Ierusalimul, cu nelegiuire!
*Ier. 22.13. **Ezec. 22.27. Hab. 2.12. Ţef. 3.3.

11. Căpeteniile* cetăţii judecă pentru daruri, preoţii** lui învaţă pe popor pentru plată, şi prorocii lui prorocesc pe bani; şi mai îndrăznesc apoi să se bizuie† pe Domnul şi zic: „Oare nu este Domnul în mijlocul nostru? Nu ne poate atinge nici o nenorocire!“
*Isa. 1.23. Ezec. 22.12. Osea 4.18. Cap. 7.3. **Ier. 6.13. †Isa. 48.2. Ier. 7.4. Rom. 2.17.

12. De aceea, din pricina voastră, Sionul va fi arat* ca un ogor, Ierusalimul** va ajunge un morman de pietre, şi muntele† Templului, o înălţime acoperită de păduri.
*Ier. 26.18. Cap. 1.6. **Ps. 79.1. †Cap. 4.2.

4

1. În vremurile* de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare ca cel mai înalt munte, se va înălţa deasupra dealurilor, şi popoarele vor veni grămadă la el. *Isa. 2.2, etc. Ezec. 17.22,23.

2. Neamurile se vor duce cu grămada la el şi vor zice: „Veniţi, haidem să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne înveţe căile Lui şi să umblăm pe cărările Lui!“ Căci din Sion va ieşi Legea, şi din Ierusalim, cuvântul Domnului.

3. El va judeca între multe popoare, va hotărî între neamuri puternice, depărtate. Din săbiile lor îşi vor făuri fiare de plug*, şi din suliţele lorc cosoare; nici un neam nu va mai trage sabia împotriva altuia şi nu vor mai învăţa** să facă război; *Isa. 2.4. Ioel 3.10. **Ps. 72.7.

4. ci fiecare* va locui sub viţa lui şi sub smochinul lui, şi nimeni nu-l va mai tulbura. Căci gura Domnului oştirilor a vorbit. *1 Împ. 4.25. Zah. 3.10.

5. Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său*, noi vom umbla** în Numele Domnului Dumnezeului nostru, totdeauna şi în veci de veci! *Ier. 2.11. **Zah. 10.12.

6. „În ziua aceea, zice Domnul, voi aduna pe cei şchiopi*, voi strânge grămadă pe** cei izgoniţi şi pe aceia pe care-i chinuisem.
*Ezec. 34.16. Ţef. 3.19. **Ps. 147.2. Ezec. 34.13; 37.21.

7. Din cei şchiopi voi face o rămăşiţă*, din cei ce erau risipiţi, un neam puternic; şi Domnul va împărăţi** peste ei, pe muntele Sionului, de acum şi până-n veac! *Cap. 2.12; 5.3,7,8; 7.18. **Isa. 9.6; 24.23. Dan. 7.14,27. Luca 1.33. Apoc. 11.15.

8. Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni şi la tine va ajunge vechea stăpânire, împărăţia fiicei Ierusalimului!“

9. Pentru ce strigi tu însă acum aşa de tare? N-ai împărat*? Nu mai ai sfetnic, de te apucă** durerea ca pe o femeie la naştere?
*Ier. 8.19. **Isa. 13.8; 21.3. Ier. 30.6; 50.43.

10. Suferă, fiica Sionului, şi gemi ca o femeie la naştere! Căci acum vei ieşi din cetate şi vei locui în câmp, şi te vei duce până la Babilon! Acolo vei fi izbăvită, acolo te va răscumpăra Domnul din mâna vrăjmaşilor tăi.

11. Căci acum* multe neamuri s-au strâns împotriva ta şi zic: „Să fie pângărită, ca să ne vadă** ochii împlinindu-se dorinţa faţă de Sion!“
*Plân. 2.16. **Obad. 12. Cap. 7.10.

12. Dar ei nu cunosc gândurile* Domnului, nu-I înţeleg planurile, nu ştiu că i-a strâns ca** pe nişte snopi în arie. *Isa. 55.8. Rom. 11.33. **Isa. 21.10.

13. „Scoală-te*, fiica Sionului, şi treieră! Căci îţi fac un corn de fier şi o copită de aramă, ca să sfărâmi** multe popoare şi† să închini Domnului†† prada lor, să închini Domnului întregului pământ averile lor!“
*Isa. 41.15,16. Ier. 51.33. **Dan. 2.44. †Isa. 18.7; 23.18; 60.6,9. ††Zah. 4.14; 6.5.

5

1. Acum, strânge-ţi rândurile în cetate, ceata Sionului, căci suntem împresuraţi! Judecătorul lui Israel este lovit* cu nuiaua pe obraz!
*Plân. 3.30. Mat. 5.39; 27.30.

2. „Şi tu, Betleeme* Efrata, măcar că eşti prea mic între** cetăţile de căpetenie† ale lui Iuda, totuşi din tine Îmi va ieşi Cel ce va stăpâni†† peste Israel şi a cărui obârşie*† se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veşniciei.“
*Mat. 2.6. Ioan 7.42. **1 Sam. 23.23. †Exod 18.25. ††Gen. 49.10. Isa. 9.6. *†Ps. 90.2. Prov. 8.22,23. Ioan 1.1.

3. De aceea, îi va lăsa până la vremea când va naşte cea care are să nască*, şi rămăşiţa** fraţilor Săi se va întoarce la copiii lui Israel. *Cap. 4.10. **Cap. 4.7.

4. El Se va înfăţişa şi va cârmui* cu puterea Domnului şi cu măreţia Numelui Domnului Dumnezeului Său: vor locui liniştiţi, căci El va fi proslăvit** până la marginile pământului.
*Isa. 40.11; 49.10. Ezec. 34.23. Cap. 7.14. **Ps. 72.8. Isa. 52.13. Zah. 9.10. Luca 1.32.

5. El va fi pacea* noastră! Când va veni asirianul în ţara noastră şi va pătrunde în palatele noastre, vom ridica împotriva lui şapte păstori şi opt căpetenii ale poporului.
*Ps. 72.7. Isa. 9.6. Zah. 9.10. Luca 2.14. Efes. 2.14.

6. Ei vor pustii ţara Asiriei cu sabia şi ţara lui* Nimrod cu sabia scoasă din teacă. Ne va izbăvi** astfel de asirian, când va veni în ţara noastră şi va pătrunde în ţinutul nostru.
*Gen. 10.8,10,11. **Luca 1.71.

7. Rămăşiţa* lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare ca o rouă** care vine de la Domnul, ca ploaia măruntă pe iarbă, care nu se bizuie pe nimeni şi nu atârnă de copiii oamenilor.
*Vers. 3. **Deut. 32.2. Ps. 72.6; 110.3.

8. Rămăşiţa lui Iacov va fi între neamuri, în mijlocul multor popoare, ca un leu între fiarele pădurii, ca un pui

de leu între turmele de oi, care, când
trece, calcă în picioare şi sfâşie, şi
nimeni nu poate scăpa pe altul.
9. Ţi se va ridica mâna peste potriv-
nicii tăi, şi toţi vrăjmaşii tăi vor fi
nimiciţi!
10. „În* ziua aceea, zice Domnul, îţi
voi nimici cu desăvârşire caii din
mijlocul tău şi-ţi voi sfărâma carele;
*Zah. 9.10.
11. voi nimici cu desăvârşire cetăţile
din ţara ta şi-ţi voi surpa toate
cetăţuile.
12. Voi nimici cu desăvârşire descân-
tecele din mijlocul tău, şi nu vei mai
avea vrăjitori*; *Isa. 2.6.
13. voi nimici cu desăvârşire* idolii
tăi şi stâlpii tăi idoleşti din mijlocul
tău, şi nu te vei mai închina** la
lucrarea mâinilor tale; *Zah. 13.2. **Isa. 2.8.
14. voi nimici cu desăvârşire din
mijlocul tău Astarteile tale şi-ţi voi
dărâma idolii.
15. Mă voi răzbuna* cu mânie, cu
urgie, pe neamurile care n-au vrut
s-asculte.“ *Ps. 149.7. Vers. 8. 2 Tes. 1.8.

Judecata Domnului cu poporul Său –
Îndurarea Domnului – Pricina

6 1. Ascultaţi, dar, ce zice Domnul:
„Scoală-te, judecă-te înaintea mun-
ţilor, şi dealurile să-ţi audă glasul!...
2. Ascultaţi*, munţi, pricina** Dom-
nului şi luaţi aminte, temelii tari ale
pământului! Căci† Domnul are o
judecată cu poporul Său şi vrea să Se
judece cu Israel. – *Deut. 32.1. Ps. 50.1,4.
Isa. 1.2. **Osea 12.2. †Isa. 1.18; 5.3,4; 43.26. Osea 4.1.
3. Poporul Meu, ce* ţi-am făcut şi cu
ce te-am ostenit? Răspunde-Mi!
*Ier. 2.5,31.
4. Căci te-am* scos din ţara Egip-
tului, te-am izbăvit din casa robiei şi
am trimis înaintea ta pe Moise, Aaron
şi Maria!
*Exod 12.51; 14.30; 20.2. Deut. 4.20. Amos 2.10.
5. Poporul Meu, adu-ţi aminte ce
plănuia Balac*, împăratul Moabului,
şi ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor,
şi ce s-a întâmplat din Sitim** până la
Ghilgal, ca să cunoşti binefacerile†
Domnului!“
*Num. 22.5; 23.7; 24.10,11. Deut. 23.4,5. Ios. 24.9,10. Apoc.
2.14. **Num. 25.1; 33.49. Ios. 4.19; 5.10. †Judc. 5.11.
6. Cu ce voi întâmpina pe Domnul şi cu
ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului
celui Preaînalt? Îl voi întâmpina oare
cu arderi de tot, cu viţei de un an?
7. Dar primeşte* Domnul oare mii de
berbeci sau zeci de mii de râuri** de
untdelemn? Să dau eu pentru fărădele-
gile mele pe întâiul meu născut†, rodul
trupului meu, pentru păcatul sufletului
meu? – *Ps. 50.9; 51.16. Isa. 1.11. **Iov 29.6.
†2 Împ. 16.3; 21.6; 23.10. Ier. 7.31; 19.5. Ezec. 23.37.
8. Ţi s-a arătat*, omule, ce este
bine, şi ce alta cere Domnul de la tine
decât să faci dreptate**, să iubeşti
mila şi să umbli smerit cu Dumnezeul
tău? *Deut. 10.12.
1 Sam. 15.22. Osea 6.6; 12.6. **Gen. 18.19. Isa. 1.17.
9. Glasul Domnului strigă cetăţii, şi
omul înţelept se teme de Numele Tău:
„Ascultaţi pedeapsa şi pe Cel ce o
trimite!
10. Mai sunt în casa celui rău comori
nelegiuite şi blestemata* efă mică?
*Deut. 25.13-16. Prov. 11.1; 20.10,23.
11. Pot socoti Eu curat pe cel ce are o
cumpănă* nedreaptă şi greutăţi strâmbe
în sac? *Osea 12.7.
12. Pentru că bogaţii lui sunt plini de
silnicie, locuitorii lui spun minciuni,
şi limba lor* este numai înşelătorie în
gura lor, *Ier. 9.3,5,6,8.
13. de aceea şi Eu te voi lovi* cu
suferinţa, te voi pustii pentru păcatele
tale. *Lev. 26.16. Ps. 107.17,18.
14. Vei mânca*, şi tot nu te vei sătura,
ci foamea va rămâne în tine; ce vei lua
dinaintea vrăjmaşului nu vei scăpa,
căci ce vei scăpa voi da pradă sabiei.
*Lev. 26.26. Osea 4.10.
15. Vei semăna*, dar nu vei secera,
vei stoarce măsline, dar nu te vei unge
cu untdelemnul lor, vei face must, dar
nu vei bea vin!
*Deut. 28.38-40. Amos 5.11. Ţef. 1.13. Hag. 1.6.
16. Căci ei păzesc* toate orânduirile
lui Omri** şi lucrează întocmai cum a
lucrat casa lui Ahab†, şi umblă după
sfaturile lor, de aceea te voi face de
pomină††, îţi voi face locuitorii de
batjocură, şi veţi purta ocara*† popo-
rului Meu.“ *1 Împ. 16.25,26.
**Osea 5.11. †1 Împ. 16.30, etc.; 21.25,26. 2 Împ. 21.3.
††1 Împ. 9.8. Ier. 19.8. *†Isa. 25.8. Ier. 51.51. Plân. 5.1.

7 1. Vai de mine! Căci parcă sunt la
strângerea poamelor şi la strângerea
bobiţelor* după culesul strugurilor: nu
mai este nici un strugure de mâncare,
nici cea dintâi smochină** dorită de
sufletul meu!
*Isa. 17.6; 24.13. **Isa. 28.4. Osea 9.10.
2. S-a dus omul de bine* din ţară şi
nu mai este nici un om cinstit printre

oameni; toţi stau la pândă ca să verse
sânge, fiecare** întinde o cursă frate-
lui său. *Ps. 12.1; 14.1,3. Isa. 57.1. **Hab. 1.15.
3. Mâinile lor sunt îndreptate să facă
rău: cârmuitorul* cere daruri, judecă-
torul** cere plată, cel mare îşi arată pe
faţă ce doreşte cu lăcomie, şi astfel
merg mână-n mână.
*Osea 4.18. **Isa. 1.23. Cap. 3.11.
4. Cel mai bun dintre ei este* ca un
mărăcine, cel mai cinstit este mai rău
decât un tufiş de spini. Ziua vestită de
toţi prorocii Tăi, pedeapsa Ta se apropie!
Atunci va fi uluiala lor.
*2 Sam. 23.6,7. Isa. 55.13. Ezec. 2.6.
5. Nu crede* pe un prieten, nu te
încrede în ruda cea mai de aproape;
păzeşte-ţi uşa gurii de cea care îţi stă
în braţe! *Ier. 9.4.
6. Căci fiul* batjocoreşte pe tatăl,
fata se scoală împotriva mamei ei,
nora, împotriva soacrei sale; vrăjmaşii
omului sunt cei din casa lui! –
*Ezec. 22.7. Mat. 10.21,35,36. Luca 12.53; 21.16. 2 Tim. 3.2,3.
7. Eu însă voi privi* spre Domnul,
îmi voi pune nădejdea în Dumnezeul
mântuirii mele; Dumnezeul meu mă va
asculta. *Isa. 8.17.
8. Nu te bucura* de mine, vrăjmaşă,
căci, chiar dacă am căzut**, mă voi
scula iarăşi, chiar dacă stau în întuneric,
totuşi Domnul† este lumina mea!
*Prov. 24.17. Plân. 4.21. **Ps. 37.24. Prov. 24.16. †Ps. 27.1.
9. Voi suferi* mânia Domnului, căci
am păcătuit împotriva Lui – până ce El
îmi va apăra pricina şi-mi va face
dreptate; El mă va scoate la lumină**,
şi voi privi dreptatea Lui.
*Plân. 3.39. **Ps. 37.6.
10. Când va vedea vrăjmaşa mea lucrul
acesta, va fi acoperită de ruşine*, ea
care-mi zicea: „Unde** este Domnul
Dumnezeul tău?“ Ochii mei† îşi vor
vedea dorinţa împlinită faţă de ea.
Atunci ea va fi călcată în picioare ca
noroiul†† de pe uliţă.
*Ps. 35.26. **Ps. 42.3,10; 79.10; 115.2. Ioel 2.17. †Cap. 4.11.
††2 Sam. 22.43. Zah. 10.5.
11. În ziua* când îţi vor zidi iarăşi
zidurile, în ziua** aceea ţi se vor lărgi
hotarele.
*Amos 9.11, etc. **Isa. 11.16; 19.23, etc.; 27.13. Osea 11.11.
12. În ziua aceea, vor veni la tine, din
Asiria până în Egipt, din Egipt până la
Râu, de la o mare la alta, şi de la un
munte la altul.
13. Dar mai întâi ţara va fi pustiită
din pricina locuitorilor ei, în urma
faptelor lor* rele. *Ier. 21.14. Cap. 3.12.
14. Paşte-Ţi poporul cu toiagul Tău,
paşte turma moştenirii Tale care
locuieşte singură în pădurea* din
mijlocul Carmelului; ca să pască pe
Basan şi în Galaad, ca în zilele de
altădată. *Isa. 37.24.
15. „Îţi voi arăta lucruri minunate,
zice Domnul, ca în ziua* când ai ieşit
din ţara Egiptului.“ *Ps. 68.22; 78.12.
16. Neamurile vor vedea* lucrul
acesta şi se vor ruşina, cu toată pute-
rea lor; vor pune mâna** la gură şi îşi
vor astupa urechile.
*Isa. 26.11. **Iov 21.5; 29.9.
17. Vor linge pulberea* ca şarpele;
vor ieşi tremurând** ca târâtoarele
pământului, afară din cetăţuile lor,
vor veni† pline de frică înaintea
Domnului Dumnezeului nostru şi se
vor teme de Tine.
*Ps. 72.9. Isa. 49.23. **Ps. 18.45. †Ier. 33.9.
18. Care* Dumnezeu este ca Tine,
care ierţi** nelegiuirea şi treci† cu
vederea păcatele rămăşiţei moştenirii
Tale? – El nu-Şi ţine†† mânia pe
vecie, ci Îi place îndurarea!
*Exod 15.11. **Exod 34.6,7. Ier. 50.20. †Cap. 4.7; 5.3,7,8.
††Ps. 103.9. Isa. 57.16. Ier. 3.5.
19. El va avea iarăşi milă de noi, va
călca în picioare nelegiuirile noastre,
şi vei arunca în fundul mării toate
păcatele lor.
20. Vei da* cu credincioşie lui Iacov
şi vei ţine cu îndurare faţă de Avraam
ce ai jurat** părinţilor noştri în zilele
de odinioară. *Luca 1.72,73. **Ps. 105.9,10.

NAUM SAU NAHUM

(Numeri 10.35. Psalmul 68. Isaia 10.5, etc.; 33.1-5; 29.5,8. Ţefania 2.13.)

1 1. Prorocie despre* Ninive. Cartea
prorociei lui Naum din Elcoş.
*Ţef. 2.13.
2. Domnul este un Dumnezeu gelos*
şi răzbunător**; Domnul Se răzbună şi
este plin de mânie; Domnul Se răzbună
pe potrivnicii Lui şi ţine mânie pe
vrăjmaşii Lui. *Exod 20.5; 34.14.
Deut. 4.24. Ios. 24.19. **Deut. 32.35. Ps. 94.1. Isa. 59.18.
3. Domnul este îndelung răbdător*,
dar de o mare** tărie; şi nu lasă nepe-
depsit pe cel rău. Domnul umblă† în

furtună şi în vârtej, şi norii sunt praful picioarelor Lui.
*Exod 34.6,7. Neem. 9.17. Ps. 103.8. Iona 4.2. **Iov 9.4. †Ps. 118.7, etc.; 97.2. Hab. 3.5,11,12.
4. El mustră* marea şi o usucă, face să sece toate râurile; Basanul** şi Carmelul tânjesc, şi floarea Libanului se veştejeşte. *Ps. 106.9. Isa. 50.2. Mat. 8.26. **Isa. 33.9.
5. Se clatină* munţii înaintea Lui, şi dealurile** se topesc; se cutremură pământul† înaintea Lui, lumea şi toţi locuitorii ei.
*Ps. 68.8. **Judc. 5.5. Ps. 97.5. Mica 1.4. †2 Pet. 3.10.
6. Cine poate sta înaintea urgiei* Lui? Şi cine poate ţine piept mâniei Lui aprinse? Urgia Lui se varsă** ca focul, şi se prăbuşesc stâncile înaintea Lui. *Mal. 3.2. **Apoc. 16.1.
7. Domnul este bun*; El este un loc de scăpare în ziua necazului; şi cunoaşte** pe cei ce se încred în El.
*1 Cron. 16.34. Ps. 100.5. Ier. 33.11. Plân. 3.25. **Ps. 1.6. 2 Tim. 2.19.
8. Dar* cu nişte valuri ce se varsă peste mal va nimici cetatea Ninive şi va urmări pe vrăjmaşii Lui până în întuneric. *Dan. 9.26; 11.10,22,40.
9. Ce planuri* faceţi voi împotriva Domnului? El le** zădărniceşte! Nenorocirea nu va veni de două ori.
*Ps. 2.1. **1 Sam. 3.12.
10. Căci vor fi ca nişte mănunchiuri de spini* încâlciţi, şi, tocmai când vor fi beţi** de vinul lor, vor fi mistuiţi† de foc ca o mirişte de tot uscată.
*2 Sam. 23.6,7. **Cap. 3.11. †Mal. 4.1.
11. Din tine, Ninive, a ieşit cel ce urzea* rele împotriva Domnului, cel ce făcea planuri răutăcioase.
*2 Împ. 19.22,23.
12. Aşa vorbeşte Domnul: „Oricât de mulţi şi puternici vor fi, toţi vor fi seceraţi* şi vor pieri**. Chiar dacă te-am întristat, Ierusalime, nu te voi mai întrista...
*2 Împ. 19.35,37. **Isa. 8.8. Dan. 11.10.
13. Ci îi voi sfărâma* jugul acum de pe tine şi-ţi voi rupe legăturile...“
*Ier. 2.20; 30.8.
14. Iată ce a poruncit însă Domnul împotriva ta, Asur: „Nu vei mai avea urmaşi care să-ţi poarte numele; voi ridica din casa dumnezeului tău chipurile cioplite sau turnate; îţi voi pregăti* mormântul, căci te-ai aflat prea uşor.“ *2 Împ. 19.37.
15. Iată* pe munţi picioarele solului care vesteşte pacea! Prăznuieşte-ţi sărbătorile, Iudo, împlineşte-ţi juruinţele! Căci cel rău** nu va mai trece prin mijlocul tău, este† nimicit cu desăvârşire...
*Isa. 52.7. Rom. 10.15. **Vers. 11,12. †Vers. 14.

2 1. Nimicitorul* porneşte împotriva ta, Ninive; păzeşte** cetăţuia! Ia seama la drum! Întăreşte-ţi coapsele! Adună-ţi toată puterea!...
*Ier. 50.23. **Ier. 51.11,12. Cap. 3.14.
2. Căci* Domnul aşază iarăşi slava lui Iacov şi o face iarăşi ca slava de odinioară a lui Israel, pentru că i-au jefuit** jefuitorii şi le-au stricat butucii de vie...
*Isa. 10.12. Ier. 25.29. **Ps. 80.12. Osea 10.1.
3. Scuturile vitejilor săi* sunt roşii, războinicii sunt îmbrăcaţi cu purpură; fulgeră carele de focul oţelului în ziua hotărâtă pregătirii de luptă, şi suliţele se învârtesc. *Isa. 63.2,3.
4. Duruiesc carele pe uliţe, se năpustesc unele peste altele în pieţe; parcă sunt nişte făclii la vedere şi aleargă ca fulgerele...
5. El, împăratul Ninivei, cheamă pe oamenii lui cei viteji, dar ei se poticnesc în mersul lor; aleargă spre ziduri şi se gătesc de apărare...
6. Porţile de la râuri sunt deschise, şi palatul se prăbuşeşte!...
7. S-a isprăvit cu ea: este dezgolită, este luată; slujnicile ei se vaită ca nişte* turturele şi se bat în piept.
*Isa. 38.14; 59.11.
8. Ninive era odinioară ca un iaz plin de apă... Dar, iată-i că fug!... „Staţi! Staţi! Opriţi-vă!...“ Dar nici unul nu se întoarce...
9. Jefuiţi argintul! Jefuiţi aurul! Acolo sunt comori nesfârşite, tot felul de bogăţii de lucruri scumpe!
10. Este jefuită, pustiită şi stoarsă de tot! Inima* îi e mâhnită, îi tremură genunchii**, toate coapsele† suferă şi toate feţele au†† îngălbenit.
*Isa. 13.7,8. **Dan. 5.6. †Ier. 30.6. ††Ioel 2.6.
11. Unde este acum culcuşul* acela de lei, păşunea aceea pentru puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica şi puiul de leu fără să-i tulbure nimeni?
*Iov 4.10,11. Ezec. 19.2-7.
12. Leul sfâşia cât îi trebuia pentru puii săi, sugruma pentru leoaicele sale; îşi umplea vizuinile de pradă, şi culcuşurile, cu ce răpise.
13. „Iată* că am necaz pe tine, zice Domnul oştirilor; în fum îţi voi preface carele de război, sabia va mistui pe

puii tăi de lei, îţi voi nimici prada din ţară, şi nu se va mai auzi glasul solilor tăi**.“
*Ezec. 29.3; 38.3; 39.1. Cap. 3.5. **2 Împ. 18.17,19; 19.9,23.

3 1. Vai de cetatea* vărsătoare de sânge, plină de minciună, plină de silnicie şi care nu încetează să se dedea la răpire!...
*Ezec. 22.2,3; 24.6,9. Hab. 2.12.
2. Auziţi pocnetul biciului, uruitul* roţilor, tropăitul cailor şi durduitul carelor! *Ier. 47.3.
3. Se aruncă năvalnici călăreţii, scânteiază sabia, fulgeră suliţa... O mulţime de răniţi!... Grămezi de trupuri moarte!... Morţi fără număr!... Cei vii se împiedică de cei morţi!...
4. Din pricina multelor curvii ale curvei plină de farmec, fermecătoare iscusită*, care vindea neamurile prin curviile ei şi popoarele prin vrăjitoriile ei. *Isa. 47.9,12. Apoc. 18.2,3.
5. „Iată*, am necaz pe tine, zice Domnul oştirilor, îţi voi ridica poalele** peste cap ca să-ţi vadă† neamurile goliciunea, şi împărăţiile, ruşinea.
*Cap. 2.13. **Isa. 47.2,3. Ier. 13.22,26. Ezec. 26.37. Mica 1.11. †Hab. 2.16.
6. Voi azvârli cu murdării peste tine, te voi înjosi* şi te voi face de ocară**.
*Mal. 2.9. **Evr. 10.33.
7. Toţi cei ce te vor vedea* vor fugi de tine şi vor zice: „Ninive este nimicită! Cine o va** plânge? Unde să-ţi caut mângâietori? *Apoc. 18.10. **Ier. 15.5.
8. Eşti* tu mai bună decât No-Amon**, cetatea care şedea între râuri, înconjurată de ape, având ca zid de apărare marea, ca ziduri marea?
*Amos 6.2. **Ier. 46.25,26. Ezec. 30.14-16.
9. Etiopia şi egiptenii fără număr erau tăria ei, Put şi libienii erau ajutoarele ei.
10. Şi totuşi a trebuit să plece şi ea în exil, s-a dus în robie; şi pruncii ei* au fost zdrobiţi în toate colţurile** uliţelor; au aruncat sorţul† asupra fruntaşilor ei, şi toţi mai marii ei au fost aruncaţi în lanţuri. *Ps. 137.9. Isa. 13.16. Osea 13.16. **Plân. 2.19. †Ioel 3.3. Obad. 11.
11. Şi* tu te vei îmbăta, te vei ascunde; şi tu vei căuta un loc de adăpost împotriva vrăjmaşului! *Ier. 25.17,27. Cap. 1.10.
12. Toate cetăţuile tale sunt nişte smochini* cu cele dintâi roade; când îi scuturi, smochinele cad în gura cui vrea să le mănânce. *Apoc. 6.13.
13. Iată, poporul* tău este ca femeile în mijlocul tău; porţile ţării tale se deschid înaintea vrăjmaşilor tăi; focul îţi mistuie zăvoarele**!
*Ier. 50.37; 51.30. **Ps. 147.13. Ier. 51.20.
14. Scoate-ţi apă pentru împresurare! Drege-ţi întăriturile*! Calcă pământul, frământă lutul şi găteşte cuptorul de cărămidă! *Cap. 2.1.
15. Acolo te va mânca focul, te va nimici sabia cu desăvârşire, te va mistui ca nişte* lăcuste, căci te-ai înmulţit ca forfecarul, te-ai îngrămădit ca lăcustele! *Ioel 1.4.
16. Negustorii tăi sunt mai mulţi decât stelele cerului, s-au îngrămădit ca puii de lăcustă care îşi întind aripile şi zboară.
17. Voievozii tăi* sunt ca lăcustele, mai marii tăi ca o ceată de lăcuste care tăbărăsc în dumbrăvi pe răcoarea zilei: când răsare soarele, zboară, şi nu se mai cunoaşte locul unde erau.
*Apoc. 9.7.
18. În timp ce păstorii* tăi dorm, împărate** al Asiriei, şi vitejii tăi se odihnesc, poporul tău este risipit† pe munţi, şi nimeni nu-l mai strânge.
*Exod 15.16. Ps. 76.6. **Ier. 50.18. Ezec. 31.3, etc. †1 Împ. 22.17.
19. Rana ta nu se alină prin nimic, rana* ta este fără leac! Toţi cei ce** vor auzi de tine vor bate din palme, căci cine este acela pe care să nu-l fi atins răutatea ta?“
*Mica 1.9. **Isa. 14.8, etc. Plân. 2.15. Ţef. 2.15.

HABACUC

SAU AVACUM

(Mica 4.10; 7.7-10. Luca 18.7.)

1 1. Prorocia descoperită prorocului Habacuc.
2. Până când voi striga către Tine, Doamne, fără* s-asculţi? Până când mă voi tângui Ţie, fără să dai ajutor?
*Plân. 3.8.
3. Pentru ce mă laşi să văd nelegiuirea, şi Te uiţi la nedreptate? Asuprirea şi silnicia se fac sub ochii mei, se nasc certuri şi se stârneşte gâlceavă.
4. De aceea Legea este fără putere, şi dreptatea nu se vede, căci cel rău*

biruie pe cel neprihănit, de aceea se
fac judecăţi nedrepte. –
*Iov 21.7. Ps. 94.3, etc. Ier. 12.1.
5. Aruncaţi-vă ochii* printre neamuri
şi priviţi, uimiţi-vă şi îngroziţi-vă!
Căci în zilele voastre voi face o
lucrare pe care n-aţi crede-o, dacă v-ar
povesti-o cineva! *Isa. 29.14. Fapt. 13.41.
6. Iată, voi ridica pe haldei*, popor
turbat şi iute, care străbate întinderi
mari de ţări ca să pună mâna pe
locuinţe care nu sunt ale lui.
*Deut. 28.49,50. Ier. 5.16.
7. El este grozav şi înfricoşat; numai
din el însuşi îi iese dreptul şi mărirea
lui.
8. Caii lui sunt mai iuţi decât leo-
parzii, mai sprinteni decât lupii de
seară*, şi călăreţii lui înaintează în
galop de departe, zboară** ca vulturul
care se repede asupra prăzii.
*Ier. 5.6. Ţef. 3.3. **Ier. 4.13.
9. Tot poporul acesta vine numai ca
să jefuiască; privirile lui lacome caută
înainte, şi strânge prinşi de război ca
nisipul.
10. Îşi bate joc de împăraţi, şi
voievozii sunt o nimica pentru el, râde
de toate întăriturile, căci îngrămădeşte
pământ şi le ia.
11. Apoi aprinderea i se îndoaie,
întrece măsura, şi se face vinovat, căci
puterea* lui o ia ca dumnezeu al lui!
*Dan. 5.4.
12. Doamne, nu eşti Tu* din veşnicie,
Dumnezeul meu, Sfântul meu? Nu
vom muri! Doamne, Tu ai ridicat pe
poporul acesta ca să-Ţi împlineşti
judecăţile Tale**; Tu, Stânca mea, l-ai
ridicat ca să dai prin el pedepsele
Tale! *Ps. 90.2; 93.2.
Plân. 5.19. **2 Împ. 19.25. Ps. 17.13. Isa. 10.5-7. Ezec. 30.25.
13. Ochii Tăi sunt aşa de curaţi* că
nu pot să vadă răul şi nu poţi să
priveşti nelegiuirea! Cum** ai putea
privi Tu pe cei mişei, şi să taci când
cel rău mănâncă pe cel mai neprihănit
decât el? *Ps. 5.5. **Ier. 12.1.
14. Vei face Tu omului ca peştilor
mării, ca târâtoarei care n-are stăpân?
15. El îi scoate* pe toţi cu undiţa, îi
trage în mreaja sa, îi strânge în
năvodul său. De aceea se bucură şi se
veseleşte. *Ier. 16.16. Amos 4.2.
16. De aceea aduce jertfe* mrejei
sale, aduce tămâie năvodului său; căci
lor le datorează partea lui cea grasă şi
bucatele lui gustoase!
*Deut. 8.17. Isa. 10.13; 37.24,25.
17. Pentru aceasta îşi va goli el
întruna mreaja şi va înjunghia fără
milă pe neamuri?

2 1. M-am dus la locul meu de strajă
şi stăteam pe turn ca să veghez* şi
să văd** ce are să-mi spună Domnul
şi ce-mi va răspunde la plângerea mea.
*Isa. 21.8,11. **Ps. 85.8.
2. Domnul mi-a răspuns şi a zis:
„Scrie* prorocia şi sap-o pe table, ca
să se poată citi uşor! *Isa. 8.1; 30.8.
3. Căci este o prorocie a cărei vreme
este hotărâtă*, se apropie de împli-
nire şi nu va minţi; dacă zăboveşte,
aşteapt-o, căci va veni şi se va împlini
negreşit**. *Dan. 10.14; 11.27,35. **Evr. 10.37.
4. Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este
fără prihană în el; dar cel neprihănit*
va trăi prin credinţa lui.
*Ioan 3.36. Rom. 1.17. Gal. 3.11. Evr. 10.38.
5. Ca şi cel beat şi semeţ, cel mândru
nu stă linişit; ci îşi lărgeşte gura ca
Locuinţa morţilor*, este nesăţios ca
moartea, aşa că pe toate neamurile vrea
să le strângă la el şi toate popoarele le
trage la el. *Prov. 27.20; 30.16.
6. Nu va fi el de batjocura tuturor
acestora, de râs şi de* pomină? Se va
zice: „Vai de cel ce adună ce nu este al
lui! Până când se va împovăra cu
datorii?“ *Mica 2.4.
7. Nu se vor ridica deodată cei ce
te-au împrumutat? Nu se vor trezi
asupritorii tăi, şi vei ajunge prada lor?
8. Fiindcă* ai jefuit multe neamuri,
toată rămăşiţa popoarelor te va jefui,
din pricina vărsării sângelui** oame-
nilor, din pricina silniciilor făcute în
ţară împotriva cetăţii şi împotriva
tuturor locuitorilor ei. *Isa. 33.1. **Vers. 17.
9. Vai de cel ce strânge câştiguri*
nelegiuite pentru casa lui, ca să-şi
aşeze apoi cuibul** într-un loc înalt
şi să scape din mâna nenorocirii!
*Ier. 22.13. **Ier. 49.16. Obad. 4.
10. Ruşinea casei tale ţi-ai croit,
nimicind o mulţime de popoare, şi
împotriva ta însuţi ai păcătuit.
11. Căci piatra din mijlocul zidului
strigă, şi lemnul care leagă grinda îi
răspunde.
12. Vai de cel ce zideşte o cetate cu
sânge*, care întemeiază o cetate cu nele-
giuire! *Ier. 22.13. Ezec. 24.9. Mica 3.10. Naum 3.1.

13. Iată, când Domnul oştirilor a hotărât lucrul acesta, popoarele se ostenesc* pentru foc, şi neamurile se trudesc degeaba. *Ier. 51.58.

14. Căci pământul va fi plin de cunoştinţa slavei* Domnului ca fundul mării de apele care-l acoperă. *Isa. 11.9.

15. Vai de cel ce dă aproapelui său să bea, vai de tine care îi torni* băutură spumoasă şi-l ameţeşti ca să-i vezi goliciunea**! *Osea 7.5. **Gen. 9.22.

16. Te vei sătura de ruşine în loc de slavă; bea* şi tu şi dezveleşte-te! Îţi va veni şi ţie rândul să iei paharul din dreapta Domnului şi va veni ruşinea peste slava ta. *Ier. 25.26,27; 51.57.

17. Căci silniciile făcute împotriva Libanului vor cădea asupra ta, şi pustiirile fiarelor te vor îngrozi, pentru vărsarea sângelui* oamenilor şi silniciile făcute în ţară împotriva cetăţii şi împotriva tuturor locuitorilor ei. *Vers. 8.

18. La ce ar putea folosi* un chip cioplit, pe care-l ciopleşte lucrătorul? La ce ar putea folosi un chip turnat care** învaţă pe oameni minciuni, pentru ca lucrătorul care l-a făcut să-şi pună încrederea în el, pe când el făureşte numai nişte idoli muţi†? *Isa. 44.9,10; 46.2. **Ier. 10.8,14. Zah. 10.2. †Ps. 115.5. 1 Cor. 12.2.

19. Vai de cel ce zice lemnului: „Scoală-te“, şi unei pietre mute: „Trezeşte-te!“ Poate ea să dea învăţătură? Iată că este împodobită cu aur şi argint, dar în ea nu este un duh* care s-o însufleţească. *Ps. 135.17.

20. Domnul* însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă** înaintea Lui!“ *Ps. 11.4. **Ţef. 1.7. Zah. 2.13.

3 1. Rugăciunea proorocului Habacuc. (De cântat în felul cântecelor* de jale.) *Ps. 7, titlu.

2. Când am auzit, Doamne, ce ai vestit, m-am îngrozit. Însufleţeşte-Ţi* lucrarea în cursul anilor, Doamne! Fă-Te cunoscut în trecerea anilor! Dar, în mânia Ta, adu-Ţi aminte de îndurările Tale! *Ps. 85.6.

3. Dumnezeu vine din Teman, şi Cel Sfânt* vine din muntele Paran... – (Oprire.) – Măreţia Lui acoperă cerurile, şi slava Lui umple pământul. *Deut. 33.2. Judc. 5.4. Ps. 68.7.

4. Strălucirea Lui este ca lumina soarelui, din mâna Lui pornesc raze, şi acolo este ascunsă tăria Lui.

5. Înaintea Lui merge* ciuma, şi molima** calcă pe urmele Lui. *Naum 1.3. **Ps. 18.8.

6. Se opreşte şi măsoară pământul cu ochiul; priveşte şi face pe neamuri să tremure; munţii* cei veşnici** se sfărâmă, dealurile cele vechi se pleacă; El umblă pe cărări veşnice. *Naum 1.5. **Gen. 49.26.

7. Văd corturile Etiopiei pline de groază, şi se cutremură colibele din ţara Madianului.

8. S-a mâniat oare Domnul pe râuri? Împotriva râurilor se aprinde mânia Ta sau împotriva mării se varsă urgia Ta, de ai încălecat* pe caii Tăi şi Te-ai suit în carul Tău de biruinţă? *Deut. 33.26,27. Ps. 68.4; 104.3. Vers. 15.

9. Arcul Tău este dezvelit; blestemele sunt săgeţile cuvântului Tău... – (Oprire.) – Tu despici pământul ca să dai drumul* râurilor. *Ps. 78.15,16; 105.41.

10. La vederea Ta se cutremură* munţii; se năpustesc râuri de apă; adâncul îşi ridică glasul şi îşi înalţă valurile în sus**. *Exod 19.16,18. Judc. 5.4,5. Ps. 68.8; 77.18; 114.4. **Exod 14.22. Ios. 3.16.

11. Soarele* şi luna se opresc în locuinţa lor, de lumina săgeţilor** Tale care pornesc, de strălucirea suliţei Tale care luceşte. *Ios. 10.12,13. **Ios. 10.11. Ps. 18.14; 77.17,18.

12. Tu cutreieri pământul în urgia Ta, zdrobeşti neamurile în mânia Ta*. *Ier. 51.33. Amos 1.3. Mica 4.13.

13. Ieşi ca să izbăveşti pe poporul Tău, să izbăveşti pe unsul Tău; sfărâmi* acoperişul casei celui rău, o nimiceşti din temelii până în vârf. – (Oprire.) – *Ios. 10.24; 11.8,12. Ps. 68.21.

14. Străpungi cu săgeţile Tale capul căpeteniilor lui care se năpustesc peste mine ca furtuna, să mă pună pe fugă, scoţând strigăte de bucurie ca şi cum ar fi şi mâncat pe cel nenorocit în culcuş.

15. Cu caii Tăi mergi* pe mare, pe spuma apelor mari. *Ps. 77.19. Vers. 8.

16. Când am auzit... lucrul acesta, mi s-a cutremurat trupul*; la vestea aceasta, mi se înfioară buzele, îmi intră putrezirea în oase şi-mi tremură genunchii. Căci aş putea oare aştepta în tăcere ziua necazului, ziua când asupritorul va merge împotriva poporului? *Ps. 119.120. Ier. 23.9.

17. Căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, viţa nu va da nici un rod, rodul măslinului va lipsi, şi câmpiile nu vor

da hrană, oile vor pieri din staule, şi nu vor mai fi boi în grajduri,
18. eu* tot mă voi bucura** în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele! *Iov 13.15. **Isa. 41.16; 61.10.
19. Domnul Dumnezeu este tăria* mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor** şi mă face să merg pe înălţimile mele†. – Către mai marele cântăreţilor. De cântat cu instrumente cu corzi.
*Ps. 27.1. **2 Sam. 22.34. Ps. 18.33. †Deut. 32.13; 33.29.

ŢEFANIA

SAU SOFONIE

(Deuteronom 30.1-10. Habacuc 3.18. Luca 19.41-44.)

Ameninţări împotriva lui Iuda şi Ierusalimului

1 1. Cuvântul Domnului care a fost spus lui Ţefania, fiul lui Cuşi, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Ezechia, pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda:
2. „Voi nimici totul de pe faţa pământului, zice Domnul.
3. Voi* nimici oamenii şi vitele, păsările cerului şi peştii mării, pietrele de poticnire** şi pe cei răi împreună cu ele; voi nimici cu desăvârşire pe oameni de pe faţa pământului, zice Domnul. *Osea 4.3. **Ezec. 7.19; 14.3,4,7. Mat. 13.41.
4. Îmi voi întinde mâna împotriva lui Iuda şi împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului; voi nimici cu desăvârşire din locul acesta rămăşiţele lui* Baal, numele slujitorilor săi** şi preoţii împreună cu ei,
*2 Împ. 23.4,5. **Osea 10.5.
5. pe cei ce se închină* pe acoperişuri înaintea oştirii cerurilor, pe cei ce se închină** jurând† pe Domnul, dar care jură şi pe împăratul lor, Malcam††,
*2 Împ. 23.12. Ier. 19.13. **1 Împ. 18.21. 2 Împ. 17.33,41. †Isa. 48.1. Osea 4.15. ††Ios. 23.7. 1 Împ. 11.33.
6. pe cei ce* s-au abătut de la Domnul şi pe cei ce nu caută** pe Domnul, nici nu întreabă de El.“
*Isa. 1.4. Ier. 2.13,17; 15.6. **Osea 7.7.
7. Tăcere* înaintea Domnului Dumnezeu! Căci** ziua Domnului este aproape, căci Domnul† a pregătit jertfa, Şi-a sfinţit oaspeţii.
*Hab. 2.20. Zah. 2.13. **Isa. 13.6. †Isa. 34.6. Ier. 46.10. Ezec. 39.17. Apoc. 19.17.
8. „În ziua jertfei Domnului voi pedepsi pe voievozii* şi fiii împăratului, şi pe toţi cei ce poartă haine străine. *Ier. 39.6.
9. În ziua aceea voi pedepsi şi pe toţi cei ce sar peste prag, pe cei ce umplu de silnicie şi de înşelăciune casa stăpânului lor.
10. În ziua aceea, zice Domnul, se vor auzi strigăte de jale la poarta peştilor*, urlete în cealaltă mahala a cetăţii şi un mare prăpăd pe dealuri.
*2 Cron. 33.14.
11. Văitaţi-vă, locuitori din* Macteş. Căci toţi cei ce fac negoţ sunt nimiciţi, toţi cei încărcaţi cu argint sunt nimiciţi cu desăvârşire. *Iac. 5.1.
12. În vremea aceea voi scormoni Ierusalimul cu felinare şi voi pedepsi pe toţi oamenii care se bizuie pe drojdiile* lor şi zic** în inima lor: „Domnul nu va face nici bine, nici rău!“ *Ier. 48.11. Amos 6.1. **Ps. 94.7.
13. Averile lor vor fi de jaf, şi casele lor vor fi pustiite; vor zidi case, şi nu* le vor locui, vor sădi vii, şi nu vor bea vin** din ele.“
*Deut. 28.30,39. Amos 5.11. **Mica 6.15.
14. Ziua cea mare a Domnului este aproape*, este aproape şi vine în graba mare! Da, este aproape ziua cea amarnică a Domnului, şi viteazul ţipă cu amar. *Ioel 2.1,11.
15. Ziua* aceea este o zi de mânie, o zi de necaz şi de groază, o zi de pustiire şi nimicire, o zi de întuneric şi negură, o zi de nori şi de întunecime,
*Isa. 22.5. Ier. 30.7. Ioel 2.2,11. Amos 5.18. Vers. 18.
16. o zi în care va răsuna trâmbiţa* şi strigătele de război împotriva cetăţilor întărite şi turnurilor înalte. *Ier. 4.19.
17. „Atunci voi pune pe oameni la strâmtoare, şi vor bâjbâi ca nişte orbi*, pentru că au păcătuit împotriva Domnului; de aceea le voi vărsa sângele** ca praful, şi carnea, ca gunoiul†!“
*Deut. 28.29. Isa. 59.10. **Ps. 79.3. †Ps. 83.10. Ier. 9.22; 16.4.
18. Nici argintul*, nici aurul lor nu vor putea să-i izbăvească, în ziua mâniei Domnului; ci toată ţara va fi mistuită** de focul geloziei Lui, căci va nimici deodată pe toţi† locuitorii ţării. *Prov. 11.4. Ezec. 7.19. **Cap. 3.8. †Vers. 2,3.

Ameninţări împotriva popoarelor străine

2 1. Veniţi-vă* în fire şi cercetaţi-vă, neam fără ruşine, *Ioel 2.16.
2. până nu se împlineşte hotărârea – ca pleava* trece vremea – până nu vine peste voi mânia aprinsă** a Domnului, până nu vine peste voi ziua mâniei Domnului!
*Iov 21.18. Ps. 1.4. Isa. 17.13. Osea 13.3. **2 Împ. 23.26.
3. Căutaţi* pe Domnul, toţi cei smeriţi** din ţară, care împliniţi poruncile Lui! Căutaţi dreptatea, căutaţi smerenia! Poate că† veţi fi cruţaţi în ziua mâniei Domnului. *Ps. 105.4. Amos 5.6. **Ps. 76.9. †Ioel 2.14. Amos 5.15. Iona 3.9.
4. Căci Gaza* va fi părăsită, Ascalonul va fi pustiit, poporul din Asdod va fi izgonit ziua namiaza** mare, şi Ecronul va fi smuls din rădăcini.
*Ier. 47.4,5. Ezec. 25.15. Amos 1.6-8. Zah. 9.5,6. **Ier. 6.4; 15.8.
5. Vai de locuitorii de pe malurile mării*, vai de neamul cheretiţilor! Aşa a vorbit Domnul împotriva ta, Canaane**, ţara filistenilor: „Te voi nimici, şi nu vei mai avea locuitori!“
*Ezec. 25.16. **Ios. 13.3.
6. Malurile mării vor ajunge izlazuri de păşunat, locuinţe pentru păstori şi târle* de oi. *Isa. 17.2. Vers. 14.
7. Malurile acestea vor fi pentru rămăşiţele* casei lui Iuda; acolo vor paşte; se vor odihni seara în casele Ascalonului; căci Domnul Dumnezeul lor nu-i va uita** şi va aduce înapoi† pe prinşii lor de război.
*Isa. 11.11. Mica 4.7; 5.7,8. Hag. 1.12; 2.2. Vers. 9. **Exod 4.31. Luca 1.68. †Ps. 126.1. Ier. 29.14. Cap. 3.20.
8. „Am auzit* ocările Moabului şi batjocurile** copiilor lui Amon, când defăimau pe poporul Meu şi se ridicau† cu trufie împotriva hotarelor lor.
*Ier. 48.27. Ezec. 25.8. **Ezec. 25.3,6. †Ier. 49.1.
9. De aceea, pe viaţa Mea, zice Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel, că Moabul* va fi ca Sodoma, şi copiii lui Amon**, ca Gomora: un loc acoperit† cu mărăcini, o groapă de sare, un pustiu veşnic; rămăşiţa†† poporului Meu îi va jefui, rămăşiţa neamului Meu îi va stăpâni.“ *Isa. 15. Ier. 48. Ezec. 25.9. Amos 2.1. **Amos 1.13. †Gen. 19.25. Deut. 29.23. Isa. 13.19; 34.13. Ier. 49.18; 50.40. ††Vers. 7.
10. Lucrul acesta li se va întâmpla pentru mândria* lor, pentru că au batjocorit şi au fost semeţi cu poporul Domnului oştirilor. *Isa. 16.6. Ier. 48.29.
11. Domnul va fi grozav împotriva lor, căci va nimici pe toţi dumnezeii pământului; şi fiecare se va închina* înaintea Lui în ţara lui, în toate ostroavele** neamurilor.
*Mal. 1.11. Ioan 4.21. **Gen. 10.5.
12. „Chiar şi voi, etiopienilor*, veţi fi străpunşi cu sabia** Mea.“
*Isa. 18.1; 20.4. Ier. 46.9. Ezec. 30.9. **Ps. 17.13.
13. El Îşi va întinde mâna şi spre miazănoapte, va nimici Asiria* şi va preface Ninive într-o pustietate, într-un pământ fără apă ca pustiul.
*Isa. 10.12. Ezec. 31.3. Naum 1.1; 2.10; 3.15,18.
14. În mijlocul cetăţii se vor culca* turme de vite** de tot felul; pelicanul† şi ariciul vor rămâne noaptea pe acoperişurile stâlpilor ei. La ferestre se vor auzi ţipetele lor, pustiirea va fi în prag, căci căptuşeala†† de cedru va fi scoasă.
*Vers. 6. **Isa. 13.21,22. †Isa. 34.11,14. ††Ier. 22.14.
15. Iată, dar, cetatea aceea veselă, care stătea* plină de încredere şi** zicea în inima ei: „Eu şi nici una afară de mine!“ Vai! cum s-a prefăcut în pustiu şi în culcuş de fiare! Toţi cei ce trec pe lângă ea fluieră† şi arată†† cu mâna!
*Isa. 47.8. **Apoc. 18.7. †Iov 27.23. Plân. 2.15. Ezec. 27.36. ††Naum 3.19.

Pedeapsa Ierusalimului – Făgăduinţe

3 1. Vai de cetatea îndărătnică şi spurcată, vai de cetatea plină de asuprire!
2. Ea n-ascultă* de nici un glas, nu** ţine seama de mustrare, nu se încrede în Domnul, nu se apropie de Dumnezeul său. *Ier. 22.21. **Ier. 5.3.
3. Căpeteniile* ei în mijlocul ei sunt nişte lei care răcnesc; judecătorii ei sunt nişte lupi de seară** care nu mai lasă nici un os până dimineaţa.
*Ezec. 22.27. Mica 3.9-11. **Hab. 1.8.
4. Prorocii ei sunt uşuratici* şi înşelători; preoţii ei pângăresc lucrurile sfinte, calcă** Legea.
*Ier. 23.11,32. Plân. 2.14. Osea 9.7. **Ezec. 22.26.
5. Domnul* este fără prihană în mijlocul** ei. El nu face nici o nelegiuire; în fiecare dimineaţă, El Îşi scoate la lumină judecăţile, fără să înceteze vreodată; dar cine este nelegiuit† nu ştie de ruşine!
*Deut. 32.4. **Vers. 15,17. Mica 3.11. †Ier. 3.3; 6.15; 8.12.
6. „Am nimicit neamuri, le-am dărâmat turnurile, le-am pustiit uliţele, şi nu mai trece nimeni pe ele! Cetăţile lor sunt pustiite, nu mai au nici un om în ele şi nimeni nu mai locuieşte în ele!
7. Ziceam*: „Dacă ai voi măcar să te

temi de Mine şi să ţii seama de
mustrare! Nu ţi-ar fi nimicită locuinţa
şi n-ar veni peste tine toate pedepsele
cu care te-am ameninţat." Dar ei s-au
grăbit să-şi** strice toate faptele.
*Ier. 8.6. **Gen. 6.12.
8. De aceea aşteptaţi* numai, zice
Domnul, până în ziua când Mă voi
scula la pradă: căci am hotărât să
strâng** neamurile, să adun împărăţiile,
ca să-Mi vărs urgia peste ele, toată
aprinderea mâniei Mele; căci toată ţara
va fi mistuită† de focul geloziei Mele.
*Ps. 27.14; 37.34. Prov. 20.22. **Ioel 3.2. †Cap. 1.18.
9. Atunci voi da popoarelor buze
curate*, ca toţi să cheme Numele
Domnului, ca să-I slujească într-un
gând. *Isa. 19.18.
10. Dincolo* de râurile Etiopiei, Îmi
vor aduce daruri de mâncare închinătorii
Mei, obştea Mea cea risipită.
*Ps. 68.31. Isa. 18.1,7; 60.4, etc. Mal. 1.11. Fapt. 8.27.
11. În ziua aceea, nu vei mai avea
nevoie să roşeşti de toate faptele tale
prin care ai păcătuit împotriva Mea;
căci atunci voi scoate din mijlocul tău
pe cei trufaşi*, şi nu te vei mai
îngâmfa pe muntele Meu cel sfânt!
*Ier. 7.4. Mica 3.11. Mat. 3.9.
12. Voi lăsa în mijlocul tău un popor*
smerit şi mic, care se va încrede în
Numele Domnului.
*Isa. 14.32. Zah. 11.11. Mat. 5.3. 1 Cor. 1.27,28. Iac. 2.5.
13. Rămăşiţele* lui Israel nu** vor
mai săvârşi nelegiuire, nu vor mai
spune minciuni† şi nici în gura lor nu
se va mai găsi o limbă înşelătoare. Ci
vor paşte†† şi se vor odihni, şi nimeni
nu-i va tulbura." *Mica 4.7. Cap. 2.7. **Isa. 60.21.
†Isa. 63.8. Apoc. 14.5. ††Ezec. 34.28. Mica 4.4; 7.14.
14. Strigă* de bucurie, fiica Sionului!
Strigă de veselie, Israele! Bucură-te şi
saltă de veselie din toată inima ta,
fiica Ierusalimului!
*Isa. 12.6; 54.1. Zah. 2.10; 9.9.
15. Domnul a abătut de la tine pedepsele
tale, a îndepărtat pe vrăjmaşul
tău; Domnul, Împăratul* lui Israel,
este în** mijlocul tău; nu trebuie să te
mai temi de nici o nenorocire!
*Ioan 1.49. **Ezec. 48.35. Vers. 5,17. Apoc. 7.15; 21.3,4.
16. În ziua aceea se va zice* Ierusalimului:
„Nu te teme de nimic! Sioane,
să nu-ţi** slăbească mâinile!
*Isa. 35.3,4. **Evr. 12.12.
17. Domnul Dumnezeul tău este în
mijlocul tău*, ca un viteaz care poate
ajuta; Se va bucura** de tine cu mare
bucurie, va tăcea în dragostea Lui şi nu
va mai putea de veselie pentru tine."
*Vers. 15. **Deut. 30.9. Isa. 62.5; 65.19. Ier. 32.41.
18. „Voi strânge pe cei întristaţi*,
care sunt departe de adunarea sfântă,
pe cei ieşiţi din sânul tău, asupra
cărora acum apasă ocara. *Plân. 2.6.
19. Iată, în vremea aceea, voi lucra
împotriva tuturor asupritorilor tăi; voi
izbăvi pe cei şchiopi* şi voi strânge pe
cei ce au fost izgoniţi, şi îi voi face o
pricină de laudă şi de slavă în toate
ţările unde sunt de ocară acum.
*Ezec. 34.16. Mica 4.6,7.
20. În vremea aceea, vă voi aduce*
înapoi; în vremea aceea, vă voi strânge;
căci vă voi face o pricină de slavă şi
de laudă între toate popoarele pământului,
când voi aduce înapoi pe prinşii
voştri de război sub ochii voştri, zice
Domnul." *Isa. 11.12;
27.12; 56.8. Ezec. 28.25; 34.13; 37.21. Amos 9.14.

HAGAI

SAU AGHEU

(Maleahi 3.10. Matei 6.33.)

1 1. În anul* al doilea al împăratului
Dariu, în ziua întâi a lunii a şasea,
cuvântul Domnului a vorbit prin
prorocul Hagai către Zorobabel**, fiul
lui Şealtiel, dregătorul lui Iuda, şi
către Iosua†, fiul lui Ioţadac††, marele
preot, astfel: *Ezra 4.24; 5.1. Zah. 1.1. **1 Cron.
3.17,19. Ezra 3.2. Mat. 1.12. Luca 3.27. †Ezra 3.2; 5.2. ††1 Cron. 6.15.
2. „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor:
„Poporul acesta zice: „N-a venit încă
vremea pentru zidirea din nou a Casei
Domnului!"
3. De aceea, cuvântul Domnului le-a
vorbit prin prorocul Hagai* astfel:
*Ezra 5.1.
4. „Dar* pentru voi a venit oare
vremea să locuiţi în case căptuşite cu
tavan, când Casa aceasta este dărâmată?"
*2 Sam. 7.2. Ps. 132.3, etc.
5. Aşa vorbeşte acum Domnul oştirilor:

„Uitaţi-vă* cu băgare de seamă la
căile voastre! *Plân. 3.40. Vers. 7.
6. Semănaţi* mult, şi strângeţi puţin,
mâncaţi, şi tot nu vă săturaţi, beţi, şi
tot nu vă potoliţi setea, vă îmbrăcaţi,
şi tot nu vă este cald; şi cine câştigă**
o simbrie o pune într-o pungă spartă!“
*Deut. 28.38. Osea 4.10. Mica 6.14,15. Cap. 2.16. **Zah. 8.10.
7. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor:
„Uitaţi-vă cu băgare de seamă la căile
voastre!
8. Suiţi-vă pe munte, aduceţi lemne
şi zidiţi Casa! Eu Mă voi bucura de
lucrul acesta şi voi fi proslăvit, zice
Domnul.
9. Vă aşteptaţi* la mult, şi iată că aţi
avut puţin; l-aţi adus acasă, dar Eu
l-am suflat**. Pentru ce? – zice
Domnul oştirilor. Din pricina Casei
Mele care stă dărâmată, pe când
fiecare din voi aleargă pentru casa lui.
*Cap. 2.16. **Cap. 2.17.
10. De aceea, cerurile* nu v-au dat
roua, şi pământul nu şi-a dat roadele.
*Lev. 26.19. Deut. 28.23. 1 Împ. 8.35.
11. Am chemat* seceta peste ţară,
peste munţi, peste grâu, peste must,
peste untdelemn, peste tot ce poate
aduce pământul, peste oameni şi peste
vite şi peste tot** lucrul mâinilor
voastre.“ *1 Împ. 17.1. 2 Împ. 8.1. **Cap. 2.17.
12. Zorobabel*, fiul lui Şealtiel,
Iosua, fiul lui Ioţadac, marele preot, şi
toată rămăşiţa poporului au ascultat
glasul Domnului Dumnezeului lor şi
cuvintele prorocului Hagai, fiindcă
Domnul Dumnezeul lor îl trimisese.
Şi poporul s-a temut de Domnul.
*Ezra 5.2.
13. Hagai, trimisul Domnului, a zis
poporului, după porunca Domnului:
„Eu sunt* cu voi, zice Domnul.“
*Mat. 28.20. Rom. 8.31.
14. Domnul* a trezit duhul lui Zoro-
babel, fiul lui Şealtiel, dregătorul**
lui Iuda, şi duhul lui Iosua, fiul lui
Ioţadac, marele preot, şi duhul întregii
rămăşiţe a poporului. Aşa că ei au
venit† şi s-au pus pe lucru în Casa
Domnului oştirilor, Dumnezeul lor,
*2 Cron. 36.22. Ezra 1.1. **Cap. 2.21. †Ezra 5.2,8.
15. în ziua a douăzeci şi patra a lunii
a şasea, în anul al doilea al împăra-
tului Dariu.

Slava celui de al doilea Templu

2 1. În a douăzeci şi una zi a lunii a
şaptea, cuvântul Domnului a vorbit
prin prorocul Hagai astfel:
2. „Vorbeşte lui Zorobabel, fiul lui
Şealtiel, dregătorul lui Iuda, lui Iosua,
fiul lui Ioţadac, marele preot, şi
rămăşiţei poporului şi spune-le:
3. „Cine* a mai rămas între voi din
cei ce au văzut Casa aceasta în slava ei
dintâi? Şi cum o vedeţi acum? Aşa
cum este, nu pare ea** ca o nimica în
ochii voştri? *Ezra 3.12. **Zah. 4.10.
4. Acum fii tare*, Zorobabel! – zice
Domnul. Fii tare şi tu, Iosua, fiul lui
Ioţadac, marele preot! Fii tare şi tu, tot
poporul din ţară, zice Domnul, şi
lucraţi! Căci Eu sunt cu voi, zice
Domnul oştirilor. *Zah. 8.9.
5. Eu rămân* credincios legămân-
tului pe care l-am făcut cu voi, când
aţi ieşit din Egipt, şi Duhul Meu**
este în mijlocul vostru; nu vă temeţi!“
*Exod 29.45,46. **Neem. 9.20. Isa. 63.11.
6. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor:
„Încă* puţină vreme, şi voi clătina
încă o dată** cerurile şi pământul,
marea şi uscatul;
*Vers. 21. Evr. 12.26. **Ioel 3.16.
7. voi clătina toate neamurile; como-
rile* tuturor neamurilor vor veni, şi
voi umple de slavă Casa aceasta, zice
Domnul oştirilor. *Gen. 49.10. Mal. 3.1.
8. Al Meu este argintul şi al Meu este
aurul, zice Domnul oştirilor.
9. Slava acestei Case din urmă va fi
mai mare* decât a celei dintâi, zice
Domnul oştirilor; şi în locul acesta voi
da** pacea, zice Domnul oştirilor.“
*Ioan 1.14. **Ps. 85.8,9. Luca 2.14. Efes. 2.14.

Binecuvântarea făgăduită

10. În a douăzeci şi patra zi a lunii a
noua, în anul al doilea al lui Dariu,
cuvântul Domnului a vorbit prin
prorocul Hagai astfel:
11. „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor:
„Pune preoţilor următoarea întrebare*
asupra Legii: *Lev. 10.10,11. Deut. 33.10. Mal. 2.7.
12. „Dacă poartă cineva în poala
hainei sale carne sfinţită şi atinge cu
haina lui pâine, bucate fierte, vin,
untdelemn sau o mâncare oarecare,
lucrurile acestea vor fi sfinţite?“
Preoţii au răspuns: „Nu!“
13. Şi Hagai a zis: „Dacă se atinge
cineva spurcat prin atingerea de un
trup mort* de toate aceste lucruri, vor
fi ele spurcate oare?“ Preoţii au
răspuns: „Vor fi spurcate.“ *Num. 19.11.
14. Atunci Hagai, luând iarăşi cuvântul,
a zis: „Tot aşa* este şi poporul acesta,

tot aşa este şi neamul acesta înaintea
Mea, zice Domnul, aşa sunt toate
lucrările mâinilor lor: ce-Mi aduc ei
acolo ca jertfă este spurcat! *Tit 1.15.
15. Uitaţi-vă, dar, cu băgare de seamă*
la cele ce s-au întâmplat până în ziua
de azi, până să se fi pus piatră pe
piatră la Templul Domnului! *Cap. 1.5.
16. Atunci când veneau la o grămadă*
de douăzeci de măsuri, nu erau în ea
decât zece; când veneau la teasc să
scoată cinzeci de măsuri, nu erau în el
decât douăzeci! *Cap. 1.6,9. Zah. 8.10.
17. V-am lovit* cu rugină în grâu şi
cu tăciune, şi cu grindină; am lovit tot
lucrul mâinilor** voastre. Şi cu toate
acestea†, tot nu v-aţi întors la Mine,
zice Domnul. *Deut. 28.22. 1 Împ. 8.37.
Amos 4.9. Cap. 1.9. **Cap. 1.11. †Ier. 5.3. Amos 4.6,8-11.
18. Uitaţi-vă cu băgare de seamă la
cele ce s-au petrecut până în ziua de
azi, până în a douăzeci şi patra zi a
lunii a noua, din ziua* când a fost
întemeiat Templul Domnului, uitaţi-vă
cu băgare de seamă la ele. *Zah. 8.9.
19. Mai* era sământă în grânare?
Nici via, nici smochinul, nici rodiul şi
nici măslinul n-au mai adus nimic.
Dar din ziua aceasta, Îmi voi da
binecuvântarea Mea.“ *Zah. 8.12.

Nimicirea vrăjmaşilor şi înălţarea lui Zorobabel

20. Cuvântul Domnului a vorbit a
doua oară lui Hagai, în a douăzeci şi
patra zi a lunii, astfel:
21. „Vorbeşte lui Zorobabel, dregă-
torul* lui Iuda, şi spune: „Voi** clătina
cerurile şi pământul;
*Cap. 1.14. **Vers. 6,7. Evr. 12.26.
22. voi răsturna scaunul de domnie al
împărăţiilor, voi nimici puterea împără-
ţiilor neamurilor, voi răsturna* şi carele
de război, şi pe cei ce se suie în ele;
caii şi călăreţii lor vor fi** trântiţi la
pământ, şi unul va pieri ucis de sabia
altuia. *Dan. 2.44. Mat. 24.7. **Mica 5.10. Zah. 4.6; 9.10.
23. În ziua aceea, zice Domnul
oştirilor, pe tine, Zorobabel, fiul lui
Şealtiel, robul Meu – zice Domnul – te
voi lua şi te voi păstra* ca pe o pecete;
căci** Eu te-am ales, zice Domnul
oştirilor.“ *Cânt. 8.6. Ier. 22.24. **Isa. 42.1; 43.10.

ZAHARIA

(1 Samuel 12.22. Hagai 2.5-9. Romani 11.11,26-29.)

Îndemn la pocăinţă

1 1. În luna a opta, în* anul al doilea
al lui Dariu, cuvântul Domnului a
vorbit proorocului Zaharia**, fiul lui
Berechia, fiul lui Ido, astfel:
*Ezra 4.24. Hag. 1.1. **Ezra 5.1. Mat. 23.35.
2. „Domnul S-a mâniat foarte tare pe
părinţii voştri.
3. Spune-le, dar: „Aşa vorbeşte
Domnul oştirilor: „Întoarceţi-vă* la
Mine, zice Domnul oştirilor, şi Mă voi
întoarce şi Eu la voi, zice Domnul
oştirilor.
*Ier. 25.5; 35.15. Mica 7.19. Mal. 3.7. Luca 15.20. Iac. 4.8.
4. Nu fiţi ca părinţii voştri, cărora le
vorbeau* proorocii de mai înainte,
zicând: „Aşa vorbeşte Domnul oşti-
rilor: „Întoarceţi-vă** de la căile
voastre cele rele, de la faptele voastre
cele rele!“, dar n-au ascultat şi n-au
luat aminte la Mine, zice Domnul.
*2 Cron. 36.15,16. **Isa. 31.6. Ier. 3.12; 18.11. Ezec. 18.30.
Osea 14.1.
5. Unde sunt acum părinţii voştri? Şi
puteau proorocii să trăiască veşnic?
6. Totuşi cuvintele* Mele şi porun-
cile pe care le dădusem slujitorilor
Mei proorocii ca să le vestească n-au
atins ele pe părinţii voştri? Şi atunci ei
s-au întors şi au zis: „Domnul oştirilor
ne-a făcut cum** hotărâse să ne facă,
după căile şi faptele noastre!“
*Isa. 55.1. **Plân. 1.18; 2.17.

Vedenii

7. În a douăzeci şi patra zi a lunii a
unsprezecea, care este luna Şebat, în
anul al doilea al lui Dariu, cuvântul
Domnului a vorbit proorocului Zaharia,
fiul lui Berechia, fiul lui Ido, astfel:
8. M-am uitat noaptea, şi iată că un
om* era călare pe un cal roşu şi stătea
între mirţi într-un umbrar; în urma lui
erau nişte cai roşii**, murgi şi albi.
*Ios. 5.13. Apoc. 6.4. **Cap. 6.2-7.
9. Am întrebat: „Ce înseamnă caii
aceştia, domnul meu?“ Şi îngerul care
vorbea cu mine mi-a zis: „ Îţi voi arăta
ce înseamnă caii aceştia!“
10. Omul care stătea între mirţi a

luat cuvântul şi a zis: „Aceştia* sunt aceia pe care i-a trimis Domnul să cutreiere pământul!“ *Evr. 1.14.

11. Şi* ei au vorbit Îngerului Domnului care stătea între mirţi şi au zis: „Am cutreierat pământul, şi iată că tot pământul este în pace şi liniştit!“ *Ps. 103.20,21.

12. Atunci Îngerul Domnului a luat cuvântul şi a zis: „Doamne* al oştirilor, până când nu vei avea milă de Ierusalim şi de cetăţile lui Iuda, pe care Te-ai mâniat în aceşti şaptezeci de ani**?“ *Ps. 102.13. Apoc. 6.10. **Ier. 25.11,12. Dan. 9.2. Cap. 7.5.

13. Domnul a răspuns cu vorbe bune*, cu vorbe de mângâiere îngerului care vorbea cu mine. *Ier. 29.10.

14. Şi îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: „Strigă şi zi: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Sunt plin de o mare gelozie* pentru Ierusalim şi pentru Sion *Ioel 2.18. Cap. 8.2.

15. şi sunt plin de o mare mânie împotriva neamurilor îngâmfate; căci Mă mâniasem numai puţin*, dar ele au ajutat spre nenorocire.“ *Isa. 47.6.

16. De aceea aşa vorbeşte Domnul: „Mă întorc* cu îndurarea către Ierusalim; Casa Mea va fi zidită iarăşi în el, şi funia** de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului.“ *Isa. 12.1; 54.8. Cap. 2.10; 8.3. **Cap. 2.1,2.

17. Strigă din nou şi zi: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Cetăţile Mele vor avea iarăşi belşug de bunătăţi, Domnul va mângâia iarăşi Sionul*, va alege iarăşi** Ierusalimul.“ *Isa. 51.3. **Isa. 14.1. Cap. 2.12; 3.2.

18. Am ridicat ochii şi m-am uitat, şi iată că erau patru coarne!

19. Am întrebat îngerul care vorbea cu mine: „Ce înseamnă coarnele acestea?“ Şi el mi-a zis: „Acestea* sunt coarnele care au risipit pe Iuda, pe Israel şi Ierusalimul.“ *Ezra 4.1,4,7; 5.3.

20. Domnul mi-a arătat patru fierari.

21. Eu am întrebat: „Ce vor să facă aceştia?“ Şi el a zis: „Aceştia vin să sperie coarnele care au risipit pe Iuda, de n-a mai putut ridica nimeni capul; fierarii aceştia au venit să sperie şi să taie coarnele neamurilor care au ridicat cornul* împotriva ţării lui Iuda ca să-i risipească locuitorii.“ *Ps. 75.4,5.

2

1. Am ridicat ochii şi m-am uitat, şi iată că era un om* care ţinea în mână o funie de măsurat. *Ezec. 40.3.

2. L-am întrebat: „Unde te duci?“ Şi el mi-a zis: „Mă duc să măsor* Ierusalimul ca să văd ce lăţime şi ce lungime are.“ *Apoc. 11.1; 21.15,16.

3. Şi îngerul care vorbea cu mine a înaintat, şi un alt înger i-a ieşit înainte.

4. El i-a zis: „Aleargă de vorbeşte tânărului acestuia şi spune-i: „Ierusalimul* va fi o cetate deschisă, din pricina mulţimii oamenilor şi vitelor care vor fi în mijlocul lui; *Ier. 31.27. Ezec. 36.10,11.

5. Eu însumi – zice Domnul – voi fi un zid* de foc de jur împrejurul lui şi voi fi slava** lui în mijlocul lui! – *Isa. 26.1. Cap. 9.8. **Isa. 60.19. Apoc. 21.23.

6. Fugiţi*, fugiţi din ţara de la miazănoapte! – zice Domnul. Căci v-am împrăştiat** în cele patru vânturi ale cerurilor, zice Domnul. *Isa. 48.20; 52.11. Ier. 1.14; 50.8; 51.6,45. **Deut. 28.64. Ezec. 17.21.

7. Scapă*, Sioane, tu care locuieşti la fiica Babilonului!“ *Apoc. 18.4.

8. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „După slavă M-a trimis El la neamurile care v-au jefuit; căci cel ce se atinge* de voi se atinge de lumina ochilor Lui. *Deut. 32.10. Ps. 17.8. 2 Tes. 1.6.

9. Iată*, Îmi ridic mâna împotriva lor – zice Domnul – şi ele vor fi prada celor ce le erau supuşi, ca să ştiţi** că Domnul oştirilor M-a trimis. *Isa. 11.15; 19.16. **Cap. 4.9.

10. Strigă de veselie* şi bucură-te, fiica Sionului! Căci iată, Eu vin şi** voi locui în mijlocul tău, zice Domnul. *Isa. 12.6; 54.1. Ţef. 3.14. **Lev. 26.12. Ezec. 37.27. Cap. 8.3. Ioan 1.14. 2 Cor. 6.16.

11. Multe neamuri* se vor alipi de Domnul, în ziua aceea**, şi vor fi poporul† Meu. Eu voi locui în mijlocul tău, şi vei şti†† că Domnul oştirilor M-a trimis la tine. *Isa. 2.2,3; 49.22; 60.3, etc. Cap. 8.22,23. **Cap. 3.10. †Exod 12.49. ††Ezec. 33.33. Vers. 9.

12. Domnul va lua* în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moştenire în pământul sfânt, şi va alege** iarăşi Ierusalimul. *Deut. 32.9. **Cap. 1.17.

13. Orice făptură să tacă* înaintea Domnului, căci El S-a şi sculat din locaşul Lui** cel sfânt!“ *Hab. 2.20. Ţef. 1.7. **Ps. 68.5. Isa. 57.5.

3

1. El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua* stând în picioare înaintea Îngerului Domnului şi pe Satana** stând la dreapta lui ca să-l pârască. *Hag. 1.1. **Ps. 109.6. Apoc. 12.10.

2. Domnul a zis Satanei: „Domnul să te mustre*, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales** Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?“ *Iuda 9. **Cap. 1.17. Rom. 8.33. Amos 4.11. Rom. 11.5. Iuda 23.

3. Dar Iosua era* îmbrăcat cu haine murdare şi totuşi stătea în picioare înaintea Îngerului. *Isa. 64.6.

4. Iar Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: „Dezbrăcaţi-l de hainele murdare de pe el!“ Apoi a zis lui Iosua: „Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea şi te îmbrac* cu haine de sărbătoare!“

*Isa. 61.10. Luca 15.22. Apoc. 19.8.

5. Eu am zis: „Să i se pună pe cap o mitră* curată!“ Şi i-au pus o mitră curată pe cap şi l-au îmbrăcat în haine, în timp ce Îngerul Domnului stătea acolo. *Exod 29.6. Cap. 6.11.

6. Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire:

7. „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Dacă vei umbla pe căile Mele şi dacă vei păzi* poruncile Mele, vei judeca şi Casa Mea** şi vei priveghea asupra curţilor Mele, şi te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici†.

*Lev. 8.35. 1 Împ. 2.3. Ezec. 44.16. **Deut. 17.9. Mal. 2.7. †Cap. 4.14; 6.5.

8. Ascultă, dar, Iosua, mare preot, tu şi tovarăşii tăi de slujbă care stau înaintea ta – căci aceştia sunt nişte oameni care vor sluji ca semne*. – Iată, voi aduce pe Robul Meu**, Odrasla†. *Ps. 71.7. Isa. 8.18; 20.13. **Isa. 42.1; 49.3,5; 52.13; 53.11. Ezec. 34.23,24. †Isa. 4.2; 11.1. Ier. 23.5; 33.15. Cap. 6.12. Luca 1.78.

9. Căci iată că numai spre piatra aceasta* pe care am pus-o înaintea lui Iosua sunt îndreptaţi şapte ochi**; iată, Eu însumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oştirilor; şi într-o singură zi† voi înlătura nelegiuirea ţării acesteia.

*Ps. 118.22. Isa. 28.16. **Cap. 4.10. Apoc. 5.6. †Ier. 31.34; 50.20. Mica 7.18,19. Cap. 13.1.

10. În ziua aceea* – zice Domnul oştirilor – vă veţi pofti unii pe alţii sub viţă** şi sub smochin.“

*Cap. 2.11. **1 Împ. 4.25. Isa. 36.1. Mica 4.4,6.

4 1. Îngerul* care vorbea cu mine s-a întors şi m-a trezit ca pe un** om pe care-l trezeşti din somnul lui.

*Cap. 2.3. **Dan. 8.18.

2. El m-a întrebat: „Ce vezi?“ Eu am răspuns: „M-am uitat, şi iată că este un sfeşnic* cu totul de aur, şi deasupra lui, un vas cu untdelemn, şi pe el, şapte** candele cu şapte ţevi pentru candelele care sunt în vârful sfeşnicului.

*Exod 25.31. Apoc. 1.12. **Exod 25.37. Apoc. 4.5.

3. Şi lângă el sunt doi măslini*, unul la dreapta vasului, şi altul, la stânga lui.“ *Vers. 11,12. Apoc. 11.4.

4. Şi, luând iarăşi cuvântul, am zis îngerului care vorbea cu mine: „Ce înseamnă lucrurile acestea, domnul meu?“

5. Îngerul care vorbea cu mine mi-a răspuns: „Nu ştii ce înseamnă aceste lucruri?“ Eu am zis: „Nu, domnul meu.“

6. Atunci el a luat din nou cuvântul şi mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel şi sună astfel: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere*, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oştirilor! *Osea 1.7.

7. Cine eşti tu, munte mare*, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într-un loc şes. El va pune piatra cea mai însemnată** în vârful Templului, în mijlocul strigătelor† de: „Îndurare, îndurare cu ea!“

*Ier. 51.25. Mat. 21.21. **Ps. 118.22. †Ezra 3.11,13.

8. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

9. „Mâinile lui Zorobabel au întemeiat* Casa aceasta şi tot mâinile lui o vor isprăvi**; şi veţi† şti că Domnul†† oştirilor M-a trimis la voi.

*Ezra 3.10. **Ezra 6.15. †Cap. 2.9,11; 6.15. ††Isa. 48.16. Cap. 2.8.

10. Căci cine dispreţuieşte ziua începuturilor slabe*? Aceştia şapte vor privi cu bucurie cumpăna în mâna lui Zorobabel. Aceştia şapte sunt ochii** Domnului care cutreieră tot pământul.“

*Hag. 2.3. **2 Cron. 16.9. Prov. 15.3. Cap. 3.9.

11. Eu am luat cuvântul şi i-am zis: „Ce înseamnă aceşti doi măslini la dreapta sfeşnicului şi la stânga lui?“

12. Am luat a doua oară cuvântul şi i-am zis: „Ce înseamnă cele două ramuri* de măslin care sunt lângă cele două ţevi de aur prin care curge uleiul auriu din el?“ *Vers. 3.

13. El mi-a răspuns: „Nu ştii ce înseamnă?“ Eu am zis: „Nu, domnul meu.“ Şi el a zis:

14. „Aceştia sunt cei doi unşi* care stau** înaintea Domnului† întregului pământ.“

*Apoc. 11.4. **Cap. 3.7. Luca 1.9. †Ios. 3.11,13. Cap. 6.5.

5 1. Am ridicat din nou ochii şi
m-am uitat, şi iată că era un sul* de
carte care zbura. *Ezec. 2.9.
2. El m-a întrebat: „Ce vezi?“ Eu am
răspuns: „Văd un sul de carte zburând;
are o lungime de douăzeci de coţi şi o
lăţime de zece coţi.“
3. Şi el mi-a zis: „Acesta este
blestemul* care este peste toată ţara;
căci, după cum este scris pe el, orice
hoţ şi oricine jură strâmb va fi nimicit
cu desăvârşire de aici. *Mal. 4.6.
4. Îl trimit – zice Domnul oştirilor –
ca să intre în casa hoţului şi a celui ce
jură strâmb* în Numele Meu, ca să
rămână în casa aceea şi s-o mistuie**
împreună cu lemnele şi pietrele ei.“
*Lev. 19.12. Cap. 8.17. Mal. 3.5. **Lev. 14.45.
5. Îngerul care vorbea cu mine a
înaintat şi mi-a zis: „Ridică ochii şi
priveşte ce iese de acolo.“
6. Eu am răspuns: „Ce este aceasta?“
Şi el a zis: „Iese efa.“ Şi a adăugat:
„Aceasta este nelegiuirea lor în toată
ţara.“
7. Şi iată că se ridica un talant de
plumb, şi în mijlocul efei şedea o
femeie.
8. El a zis: „Aceasta este nelegiui-
rea!“ Şi i-a dat brânci în efă, şi a
aruncat bucata de plumb peste gura
efei.
9. Am ridicat ochii şi m-am uitat, şi
iată că s-au arătat două femei. În
aripile lor sufla vântul: ele aveau aripi
ca ale cocostârcului. Au ridicat efa
între pământ şi cer.
10. Atunci am întrebat pe îngerul
care vorbea cu mine: „Unde duc ele
efa?“
11. El mi-a răspuns: „Se duc să-i*
zidească o casă în ţara** Şinear, ca să
fie aşezată acolo şi să rămână pe locul
ei.“ *Ier. 29.5,28. **Gen. 10.10.

6 1. Am ridicat din nou ochii şi m-am
uitat, şi iată că patru care ieşeau
dintre doi munţi; şi munţii erau de
aramă.
2. La carul dintâi erau nişte cai
roşii*, la al doilea car, cai** negri,
*Cap. 1.8. Apoc. 6.4. **Apoc. 6.2.
3. la al treilea car, cai albi*, şi la al
patrulea car, cai bălţaţi şi roşii. *Apoc. 6.5.
4. Am luat cuvântul şi am zis*
îngerului care vorbea cu mine: „Ce
înseamnă aceştia, domnul meu?“
*Cap. 5.10.
5. Îngerul mi-a răspuns: „Aceştia*
sunt cele patru vânturi ale cerurilor
care ies din locul în care stăteau**
înaintea Domnului întregului pământ.
*Ps. 104.4. Evr. 1.7,14. **1 Împ. 22.19. Dan. 7.10. Cap.
4.14. Luca 1.19.
6. Caii cei negri, înhămaţi la unul din
care, s-au îndreptat spre ţara de la
miazănoapte*, şi cei albi au mers după
ei; cei bălţaţi s-au îndreptat spre ţara
de miazăzi.“ *Ier. 1.14.
7. Cei roşii au ieşit şi ei şi au cerut să
meargă să cutreiere pământul. Îngerul
le-a zis: „Duceţi-vă de cutreieraţi
pământul!“ Şi au cutreierat* pământul.
*Gen. 13.17. Cap. 1.10.
8. El m-a chemat şi mi-a zis: „Iată că
cei ce se îndreaptă spre ţara de miază-
noapte fac să se mai potolească mânia*
Mea în ţara de la miazănoapte.“
*Judc. 8.3. Ecl. 10.4.
9. Cuvântul Domnului mi-a vorbit
astfel:
10. „Să primeşti daruri de la prinşii
de război din Babilon: Heldai, Tobia,
şi Iedaia – şi anume să te duci tu însuţi
în ziua aceea în casa lui Iosia, fiul lui
Ţefania, unde s-au dus ei când au
venit din Babilon.
11. Să iei de la ei argint şi aur şi să
faci din el o cunună*, şi s-o pui pe
capul lui Iosua, fiul lui Ioţadac,
marele preot. *Exod 28.36; 29.6. Lev. 8.9. Cap. 3.5.
12. Şi să-i spui: „Aşa vorbeşte Dom-
nul oştirilor: „Iată că un om*, al cărui
nume este Odrasla**, va odrăsli din
locul Lui şi va zidi Templul Domnului.
*Luca 1.78. Ioan 1.45. **Cap. 3.8.
13. Da, El va zidi* Templul Dom-
nului, va purta podoabă** împărătească,
va şedea şi va stăpâni pe scaunul Lui
de domnie, va fi preot† pe scaunul Lui
de domnie, şi o desăvârşită unire va
domni între ei amândoi.“
*Cap. 4.9. Mat. 16.18. Efes. 2.20-22. Evr. 3.3. **Isa. 22.24.
†Ps. 110.4. Evr. 3.1.
14. Cununa va fi pentru Helem, Tobia
şi Iedaia, şi pentru Hen, fiul lui
Ţefania, ca o aducere aminte* în
Templul Domnului. *Exod 12.14. Marc. 14.9.
15. Cei ce sunt departe* vor veni şi
vor lucra la Templul Domnului; şi veţi
şti** astfel că Domnul oştirilor M-a
trimis la voi. Lucrul acesta se va
întâmpla dacă veţi asculta glasul
Domnului Dumnezeului vostru.“
*Isa. 57.19; 60.10. Efes. 2.13,19. **Cap. 2.9; 4.9.

Posturi şi binecuvântări

7 1. În anul al patrulea al împăratului Dariu, cuvântul Domnului a vorbit lui Zaharia, în ziua a patra a lunii a noua, care este luna Chisleu.
2. Cei din Betel trimiseseră pe Şareţer şi pe Reghem-Melec cu oamenii săi să se roage Domnului
3. şi să întrebe* pe preoţii din Casa Domnului oştirilor şi pe proroci: „Trebuie să plâng şi în luna a** cincea şi să mă înfrânez, cum am făcut atâţia ani?“
*Deut. 17.9-11; 33.10. Mal. 2.7. **Ier. 52.12. Cap. 8.19.
4. Atunci cuvântul Domnului oştirilor mi-a vorbit astfel:
5. „Spune la tot poporul ţării şi preoţilor: „Când aţi postit* şi aţi plâns în luna a cincea şi a şaptea**, în aceşti† şaptezeci de ani, oare pentru Mine†† aţi postit voi?
*Isa. 58.5. **Ier. 41.1. Cap. 8.19. †Cap. 1.12. ††Rom. 14.6.
6. Şi când mâncaţi şi beţi, nu sunteţi voi cei ce mâncaţi şi beţi?
7. Nu cunoaşteţi cuvintele pe care le-a vestit Domnul prin prorocii de mai înainte, când Ierusalimul era încă locuit şi liniştit împreună cu cetăţile lui dimprejur şi când şi partea de miazăzi* şi câmpia erau locuite?“
*Ier. 17.26.
8. Cuvântul Domnului a vorbit lui Zaharia astfel:
9. „Aşa a vorbit Domnul oştirilor: „Faceţi* cu adevărat dreptate şi purtaţi-vă cu bunătate şi îndurare unul faţă de altul.
*Isa. 58.6,7. Ier. 7.23. Mica 6.8. Cap. 8.16. Mat. 23.23.
10. Nu asupriţi pe văduvă şi pe orfan*, nici pe străin şi pe sărac, şi nici unul să nu gândească rău în inima** lui împotriva fratelui său.“
*Exod 22.21,22. Deut. 24.17. Isa. 1.17. Ier. 5.28. **Ps. 36.4. Mica 2.1. Cap. 8.17.
11. Dar ei n-au vrut să ia aminte, ci au întors spatele* şi şi-au astupat urechile** ca să n-audă.
*Neem. 9.29. Ier. 7.24. Osea 4.16. **Fapt. 7.57.
12. Şi-au făcut inima* ca diamantul de tare, ca să n-asculte** Legea, nici cuvintele pe care li le spunea Domnul oştirilor prin Duhul Său, prin prorocii de mai înainte. Din pricina aceasta, Domnul oştirilor S-a aprins de o mare mânie†. *Ezec. 11.19; 36.26. **Neem. 9.29,30. †2 Cron. 36.16. Dan. 9.11.
13. Când chema El, ei n-au vrut s-asculte: „De aceea nici Eu n-am vrut s-ascult*, când au chemat ei, zice Domnul oştirilor.
*Prov. 1.24-28. Isa. 1.15. Ier. 11.11; 14.12. Mica 3.4.
14. Ci i-am împrăştiat* printre toate neamurile pe care** nu le cunoşteau; ţara† a fost pustiită în urma lor, aşa că nimeni nu mai venea şi nu mai pleca din ea; şi dintr-o ţară plăcută†† cum era, au făcut un pustiu!“ *Deut. 4.27; 28.64. Ezec. 36.19. Cap. 2.6. **Deut. 28.33. †Lev. 26.22. ††Dan. 8.9.

8 1. Cuvântul Domnului oştirilor a vorbit astfel:
2. „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Am o mare râvnă* pentru Sion şi sunt stăpânit de o râvnă plină de mânie pentru el.“ *Naum 1.2. Cap. 1.14.
3. Aşa vorbeşte Domnul: „Mă întorc iarăşi în Sion* şi vreau să locuiesc** în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul† se va chema: „Cetatea cea credincioasă“, şi muntele†† Domnului oştirilor se va chema: „Muntele*† cel sfânt“. *Cap. 1.16. **Cap. 2.10. †Isa. 1.21,26. ††Isa. 2.2,3. *†Ier. 31.23.
4. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Iarăşi vor şedea pe uliţele Ierusalimului bătrâni şi femei în vârstă*, fiecare cu toiagul în mână, din pricina marelui lor număr de zile.
*1 Sam. 2.31. Isa. 65.20,22. Plân. 2.20, etc.; 5.11-14.
5. Uliţele cetăţii vor fi pline de băieţi şi fete care se vor juca pe uliţe.“
6. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Dacă lucrul acesta va părea de mirat în ochii rămăşiţei poporului acestuia în zilele acelea, va fi de mirat* oare şi în ochii Mei? – zice Domnul oştirilor.“
*Gen. 18.14. Luca 1.37; 18.27. Rom. 4.21.
7. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Iată, Eu izbăvesc* pe poporul Meu din ţara de la răsărit şi din ţara de la asfinţitul soarelui.
*Isa. 11.11,12; 43.5,6. Ezec. 27.21. Amos 9.14,15.
8. Îi voi aduce înapoi, şi vor locui în mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu*, şi Eu voi fi Dumnezeul lor cu adevăr şi dreptate**.“
*Ier. 30.22; 31.1,33. Cap. 13.9. **Ier. 4.2.
9. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Întăriţi-vă mâinile*, cei ce auziţi astăzi aceste cuvinte din gura prorocilor** care au vorbit în ziua† când s-a pus temelia Casei Domnului oştirilor, când s-a început să se zidească Templul! *Hag. 2.4. Vers. 18. **Ezra 5.1,2. †Hag. 2.18.
10. Căci înainte de aceste zile, nu era răsplată* nici pentru lucrul omului, nici pentru vite. Cei ce intrau şi ieşeau**

n-aveau nici ei pace, din pricina vrăjmaşului, şi Eu dezbinam pe toţi oamenii unii împotriva altora.
*Hag. 1.6,9,10; 2.16. **2 Cron. 15.5.

11. Acum nu voi mai face rămăşiţei poporului acestuia ca în trecut, zice Domnul oştirilor.

12. Ci semănăturile* vor merge bine, viţa îşi va da rodul, pământul** îşi va da roadele, şi cerurile† îşi vor trimite roua; şi toate aceste lucruri le voi da în stăpânirea rămăşiţei poporului acestuia.
*Osea 2.21,22. Ioel 2.22. Hag. 2.19. **Ps. 67.6. †Hag. 1.10.

13. După cum aţi fost un blestem* între neamuri, casa lui Iuda şi casa lui Israel, tot astfel vă voi mântui, şi veţi fi o binecuvântare**. Nu vă temeţi, ci întăriţi-vă† mâinile!“ *Ier. 42.18. **Gen. 12.2. Rut 4.11,12. Isa. 19.24,25. Ţef. 3.20. Hag. 2.19. †Vers. 9.

14. Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „După cum* am căutat să vă fac rău, când Mă mâniau părinţii voştri, zice Domnul oştirilor, şi nu M-am** căit de lucrul acesta,
*Ier. 31.28. **2 Cron. 36.16. Cap. 1.6.

15. tot aşa acum Mă întorc în aceste zile şi hotărăsc să fac bine Ierusalimului şi casei lui Iuda. Nu vă temeţi!

16. Iată ce trebuie să faceţi: Fiecare să spună aproapelui său adevărul*; judecaţi în porţile voastre după adevăr şi în vederea păcii;
*Vers. 19. Cap. 7.9. Efes. 4.25.

17. nici unul să nu gândească* în inima lui rău împotriva aproapelui său şi nici să nu iubiţi** jurământul strâmb! Căci toate lucrurile acestea Eu le urăsc, zice Domnul.“
*Prov. 3.29. Cap. 7.10. **Cap. 5.3,4.

18. Cuvântul Domnului oştirilor mi-a vorbit astfel:

19. „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Postul* din luna a patra, postul** din luna a cincea, postul din luna a şaptea† şi postul din luna†† a zecea se vor preface pentru casa lui Iuda în zile de veselie*† şi de bucurie, în sărbători de voioşie. Dar iubiţi adevărul†* şi pacea!“
*Ier. 52.6,7. **Ier. 52.12,13. Cap. 7.3,5. †2 Împ. 25.25. Ier. 41.1,2. ††Ier. 52.4. *†Est. 8.17. Isa. 35.10. †*Vers. 16.

20. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Vor mai veni iarăşi popoare şi locuitori dintr-un mare număr de cetăţi.

21. Locuitorii unei cetăţi vor merge la cealaltă şi vor zice: „Haidem să ne rugăm* Domnului şi să căutăm pe Domnul oştirilor! Vrem să mergem şi noi!“ *Isa. 2.3. Mica 4.1,2.

22. Şi multe* popoare, şi multe neamuri vor veni astfel să caute pe Domnul oştirilor la Ierusalim şi să se roage Domnului.“ *Isa. 60.3, etc.; 66.23.

23. Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „În zilele acelea, zece oameni* din toate limbile neamurilor vor apuca pe un iudeu de poala hainei şi-i vor zice: „Vrem să mergem cu voi; căci am auzit că Dumnezeu** este cu voi!“
*Isa. 3.6; 4.1. **1 Cor. 14.25.

Neamurile, biruite – Ierusalimul, izbăvit

9 1. Iată prorocia*, cuvântul Domnului despre ţara Hadrac; şi va începe din Damasc**. Căci Domnul are ochiul† îndreptat asupra oamenilor şi peste toate seminţiile lui Israel.
*Ier. 23.33. **Amos 1.3. †2 Cron. 20.12. Ps. 145.15.

2. El se opreşte şi peste Hamat*, care se mărgineşte cu Damascul, peste Tir** şi Sidon†, cu toată înţelepciunea lor††! *Ier. 49.23. **Isa. 23. Ezec. 26-28. Amos 1.9. †1 Împ. 17.19. Ezec. 28.21. Obad. 20. ††Ezec. 28.3, etc.

3. Tirul şi-a zidit o întăritură; a îngrămădit* argint ca pulberea şi aur ca noroiul de pe uliţe.
*Iov 27.26. Ezec. 28.4,5.

4. Iată că Domnul* va pune mâna pe el, îi va năpusti puterea** în mare, şi el însuşi va fi ars cu foc.
*Isa. 23.1. **Ezec. 26.17.

5. Ascalonul* va vedea lucrul acesta, şi se va teme; Gaza, de asemenea, şi o va apuca un puternic cutremur; Ecronul, de asemenea, căci nădejdea lui va fi dată de ruşine; va pieri împăratul din Gaza, şi Ascalonul nu va mai fi locuit. *Ier. 47.1,5. Ţef. 2.4.

6. „Străinul se va aşeza în Asdod*, şi voi frânge mândria filistenilor.
*Amos 1.8.

7. Îi voi scoate sângele din gură şi urâciunile idoleşti dintre dinţi, ca să fie şi el o rămăşiţă pentru Dumnezeul nostru şi să fie ca o căpetenie din Iuda, şi Ecronul, ca iebusiţii.

8. Voi tăbărî* în jurul Casei Mele ca s-o apăr împotriva unei oştiri, împotriva celor ce se duc şi vin, şi** nu va mai trece asupritorul peste ei, căci acum Mă uit† cu ochii Mei.
*Ps. 34.7. Cap. 2.5. **Isa. 60.18. Ezec. 28.24. †Exod 3.7.

9. Saltă* de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată** că Împăratul tău vine la tine;

El este neprihănit şi biruitor, smerit şi călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgăriţe.
*Isa. 62.11. Cap. 2.10. Mat. 21.5. Ioan 12.15. **Ier. 23.5; 30.9. Luca 19.38. Ioan 1.49.

10. Voi nimici* carele de război din Efraim şi caii din Ierusalim, şi arcurile de război vor fi nimicite. El va vesti neamurilor pacea** şi va stăpâni de la o mare† la cealaltă şi de la Râu până la marginile pământului. *Osea 1.7; 2.18. Mica 5.10. Hag. 2.22. **Efes. 2.14,17. †Ps. 72.8.

11. Însă cât pentru tine, Sioane, din pricina legământului tău pecetluit cu sânge, voi scoate pe prinşii* tăi de război din groapa în care nu este apă.
*Isa. 42.7; 51.14; 61.1.

12. Întoarceţi-vă la cetăţuie, prinşi de* război plini de nădejde! O spun şi astăzi că îţi voi întoarce îndoit**!
*Isa. 49.9. **Isa. 61.7.

13. Căci Îmi încordez pe Iuda ca arc şi iau pe Efraim ca săgeată, şi voi scula pe copiii tăi, Sioane, împotriva copiilor tăi, Grecio! Te voi face ca sabia unui viteaz!“

14. Dar Domnul Se va arăta deasupra lor, şi săgeata Lui* va porni ca fulgerul; Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiţă şi va înainta în vijelia** de la miazăzi. *Ps. 18.14; 77.17; 144.6. **Isa. 21.1.

15. Domnul oştirilor îi va ocroti şi vor mânca, şi vor zdrobi pietrele de praştie, vor bea, vor face gălăgie ca ameţiţi de vin, vor fi plini ca un pahar de jertfă, ca şi colţurile* altarului.
*Lev. 4.18,25. Deut. 12.27.

16. Domnul Dumnezeul lor îi va scăpa în ziua aceea ca pe turma poporului Său; căci ei sunt pietrele* cununii împărăteşti care vor străluci** în ţara Sa! *Isa. 62.3. Mal. 3.17. **Isa. 11.12.

17. O! cât* sunt de înfloritori! Cât sunt de frumoşi! Grâul** va veseli pe tineri, şi mustul, pe fete.
*Ps. 31.19. **Ioel 3.18. Amos 9.14.

10 1. Cereţi de la Domnul* ploaie**, ploaie de primăvară†! Domnul scoate fulgerele şi vă trimite o ploaie îmbelşugată pentru toată verdeaţa de pe câmp.
*Ier. 14.22. **Deut. 11.14. †Iov 29.23. Ioel 2.23.

2. Căci terafimii* vorbesc nimicuri**, ghicitorii prorocesc minciuni, visurile mint şi mângâie cu deşertăciuni. De aceea, ei rătăcesc ca o turmă, sunt nenorociţi, pentru că n-au păstor.
*Ier. 10.8. Hab. 2.18. **Iov 13.14.

3. „Mânia Mea s-a aprins împotriva păstorilor şi voi pedepsi* pe ţapi. Căci Domnul oştirilor Îşi cercetează** turma, casa lui Iuda, şi o† va face ca pe calul Său de slavă în luptă.
*Ezec. 34.17. **Luca 1.68. †Cânt. 1.9.

4. Din el va ieşi Piatra din capul unghiului*, din el va ieşi** ţăruşul, din el va ieşi arcul de război; din el vor ieşi toate căpeteniile laolaltă.
*Num. 24.17. 1 Sam. 14.38. Isa. 19.13. **Isa. 22.23.

5. Ei vor fi ca nişte viteji care calcă* în picioare noroiul de pe uliţe; în luptă, se vor lupta, pentru că Domnul va fi cu ei; iar călăreţii vor fi acoperiţi de ruşine. *Ps. 18.42.

6. Voi întări casa lui Iuda şi voi izbăvi casa lui Iosif; îi voi aduce* înapoi, căci Mi-este** milă de ei, şi vor fi ca şi când niciodată nu i-aş fi lepădat; căci Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, şi-i voi asculta†.
*Ier. 3.18. Ezec. 37.21. **Osea 1.7. †Cap. 13.9.

7. Efraim va fi ca un viteaz; inima* lor se va bucura ca de vin; fiii lor vor vedea lucrul acesta şi se vor veseli, inima lor se va bucura în Domnul.
*Ps. 104.15. Cap. 9.15.

8. Le voi fluiera* şi-i voi aduna, căci i-am răscumpărat, şi se** vor înmulţi cum se înmulţeau odinioară.
*Isa. 5.26. **Isa. 49.19. Ezec. 36.37.

9. Îi voi risipi* printre popoare, şi îşi vor aduce aminte** de Mine în ţări depărtate; vor trăi împreună cu copiii lor şi se vor întoarce.
*Osea 2.23. **Deut. 30.1.

10. Îi voi* aduce înapoi din ţara Egiptului şi-i voi aduna din Asiria; îi voi aduce în ţara Galaadului şi în Liban, şi nu le va ajunge** locul.
*Isa. 11.11,16. Osea 11.11. **Isa. 49.20.

11. Israel* va trece prin strâmtorile mării, va lovi valurile mării, şi toate adâncimile râului Nil se vor usca; mândria Asiriei** va fi frântă, şi toiagul de cârmuire† al Egiptului va pieri. *Isa. 11.15,16. **Isa. 14.25. †Ezec. 30.13.

12. Îi voi întări în Domnul, şi vor umbla în* Numele Lui, zice Domnul!“
*Mica 4.5.

11 1. Deschide-ţi porţile*, Libanule, ca să-ţi mănânce focul cedrii!
*Cap. 10.10.

2. Vaită-te, chiparosule, căci cedrul a căzut, şi cei falnici sunt nimiciţi! Văitaţi-vă, stejari din Basan, căci

pădurea cea nepătrunsă a fost* dată
jos! *Isa. 32.19.
3. Păstorii scot strigăte de jale, pentru
că li s-a nimicit fala; puii de lei
mugesc, căci desişul Iordanului este
nimicit.
4. Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul
meu: „Paşte oile* de tăiat! *Vers. 7.
5. Căci cei ce le cumpără le taie şi
nu* se simt vinovaţi. Şi cel ce le vinde
zice**: „Binecuvântat să fie Domnul,
căci mă îmbogăţesc!“ Şi păstorii lor
nu le cruţă. *Ier. 2.3; 50.7. **Deut. 29.19. Osea 12.8.
6. Căci nu mai am milă de locuitorii
ţării – zice Domnul – Ci, iată, dau pe
oameni, pe unii în mâinile altora şi în
mâinile împăratului lor; ei vor pustii
ţara, şi n-o voi izbăvi din mâinile lor.“
7. Atunci m-am apucat să pasc* oile
de tăiat, în adevăr cele mai ticăloase**
din turmă. Am luat două toiege: pe
unul l-am numit „Îndurare“, iar pe
celălalt l-am numit „Legământ“. Şi am
păscut oile. *Vers. 4. **Ţef. 3.12. Mat. 12.8.
8. Am nimicit cu desăvârşire pe cei
trei păstori într-o* lună: sufletul meu
nu-i mai răbda şi se scârbise şi sufletul
lor de mine. *Osea 5.7.
9. Şi am zis: „Nu vă mai pot paşte!
Cea care are să moară* să moară, cea
care are să piară să piară, şi cele ce
mai rămân să se mănânce unele pe
altele! *Ier. 15.2; 43.11.
10. Mi-am luat toiagul „Îndurare“
şi l-am rupt, ca să rup legământul meu
pe care-l încheiasem cu toate popoa-
rele.
11. Şi când s-a rupt, în ziua aceea,
nenorocitele* acelea de oi care au luat
seama la mine au cunoscut astfel că
acesta era cuvântul Domnului.
*Ţef. 3.12. Vers. 7.
12. Eu le-am zis: „Dacă găsiţi cu
cale, daţi-mi plata; dacă nu, nu mi-o
daţi!“ Şi mi-au cântărit ca plată*, trei-
zeci de arginţi. *Exod 21.32. Mat. 26.15.
13. Dar Domnul mi-a zis: „Aruncă*
olarului preţul acesta scump cu care
m-au preţuit!“ Şi am luat cei treizeci
de arginţi şi i-am aruncat în Casa
Domnului pentru olar. *Mat. 27.9,10.
14. Apoi mi-am rupt al doilea toiag
„Legământ“, ca să rup frăţia dintre
Iuda şi Israel.
15. Domnul mi-a zis: „Ia* şi uneltele
unui păstor nebun! *Ezec. 34.2-4.
16. Căci iată că voi ridica în ţară
un păstor căruia nu-i va păsa de oile
care pier; nu se va duce să caute pe
cele mai tinere, nu va vindeca pe cele
rănite, nu va îngriji de cele sănătoase;
ci va mânca din carnea celor mai grase
şi nu le va mai lăsa decât copitele!
17. Vai* de păstorul de nimic care îşi
părăseşte oile! Să cadă sabia pe braţul
lui şi pe ochiul lui cel drept! Să i se
usuce braţul de tot şi să i se stingă
ochiul drept!“ *Ier. 23.1. Ezec. 34.2. Ioan 10.12,13.

12 1. Prorocia, cuvântul Domnului
despre Israel. Aşa vorbeşte Dom-
nul care a întins* cerurile şi a înte-
meiat pământul, şi a întocmit** duhul
omului din el: *Isa. 42.5; 44.24; 45.12,18;
48.13. **Num. 16.22. Ecl. 7.12. Isa. 57.16. Evr. 12.9.
2. „Iată, voi preface Ierusalimul într-un
potir* de ameţire pentru toate popoa-
rele dimprejur şi chiar pentru Iuda, la
împresurarea Ierusalimului.
*Isa. 51.17,22,23.
3. În ziua aceea*, voi face din
Ierusalim o piatră grea** pentru toate
popoarele. Toţi cei ce o vor ridica, vor
fi vătămaţi, şi toate neamurile pămân-
tului se vor strânge împotriva lui.
*Vers. 4,6,8,9,11; Cap. 13.1; 14.4,6,8,9,13. **Mat. 21.44.
4. În ziua aceea, zice Domnul, voi
lovi* cu ameţeală pe toţi caii şi cu
turbare pe cei ce vor călări pe ei; dar
voi avea ochii deschişi asupra casei lui
Iuda şi voi orbi toţi caii popoarelor.
*Ps. 76.6. Ezec. 38.4.
5. Căpeteniile lui Iuda vor zice în
inima lor: „Locuitorii Ierusalimului sunt
tăria noastră, prin Domnul oştirilor,
Dumnezeul lor.“
6. În ziua aceea, voi face pe căpe-
teniile lui Iuda ca* o vatră de foc sub
lemn, ca o făclie aprinsă sub snopi;
vor mistui în dreapta şi în stânga pe
toate popoarele de jur împrejur, iar
Ierusalimul va fi locuit iarăşi la locul
lui cel vechi. *Obad. 18.
7. Domnul va mântui mai întâi cortu-
rile lui Iuda, pentru ca slava casei lui
David şi fala locuitorilor Ierusali-
mului să nu se înalţe peste Iuda.
8. În ziua aceea, Domnul va ocroti pe
locuitorii Ierusalimului, aşa că cel mai
slab* dintre ei va fi în ziua aceea ca
David; şi casa lui David va fi ca Dum-
nezeu, ca Îngerul Domnului înaintea
lor. *Ioel 3.10.
9. În ziua aceea, voi căuta să nimi-
cesc* toate neamurile care vor veni
împotriva Ierusalimului. *Hag. 2.22. Vers. 3.

10. Atunci voi turna peste casa* lui
David şi peste locuitorii Ierusalimului
un duh de îndurare şi de rugăciune, şi
îşi vor întoarce** privirile spre Mine,
pe care L-au străpuns. Îl vor plânge
cum† plânge cineva pe singurul lui
fiu, şi-L vor plânge amarnic cum
plânge cineva pe un întâi născut.
*Ier. 31.9; 50.4. Ezec. 39.29. Ioel 2.28. **Ioan 19.34,37. Apoc. 1.7. †Ier. 6.26. Amos 8.10.
11. În ziua aceea, va fi jale mare* în
Ierusalim, ca jalea din Hadadrimon**,
în valea Meghidonului.
*Fapt. 2.37. **2 Împ. 23.39. 2 Cron. 35.24.
12. Ţara se va jeli, fiecare familie
deosebit*: familia casei lui David deo-
sebit, şi femeile ei, deosebit; familia
casei lui Natan**, deosebit, şi femeile
ei, deosebit;
*Mat. 24.30. Apoc. 1.7. **2 Sam. 5.14. Luca 3.31.
13. familia casei lui Levi, deosebit, şi
femeile ei, deosebit; familia lui Şimei,
deosebit, şi femeile ei, deosebit;
14. toate celelalte familii, fiecare
familie, deosebit, şi femeile ei, deosebit.

13 1. În ziua aceea*, se va des-
chide** casei lui David şi locui-
torilor Ierusalimului un izvor pentru
păcat şi necurăţie.
*Cap. 12.3. **Evr. 9.14. 1 Pet. 1.19. Apoc. 1.5.
2. În ziua aceea – zice Domnul
oştirilor – voi stârpi* din ţară numele
idolilor, ca nimeni să nu-şi mai aducă
aminte de ei; voi scoate, de asemenea,
din ţară pe prorocii** mincinoşi şi
duhul necurat. *Exod 23.13. Ios. 23.7. Ps. 16.4. Ezec. 30.13. Osea 2.17. Mica 5.12,13. **2 Pet. 2.1.
3. Şi dacă va mai proroci cineva,
atunci tatăl său şi mama sa, înşişi
părinţii lui, îi vor zice: „Tu nu vei trăi,
căci ai spus minciuni în Numele
Domnului“; şi tatăl său şi mama sa,
cei care l-au născut, îl vor străpunge*,
când va proroci. *Deut. 13.6,8; 18.20.
4. În ziua aceea, prorocii se vor
ruşina* fiecare de vedeniile lor, când
vor proroci, şi nu se vor mai îmbrăca
într-o manta de păr** ca să mintă pe
oameni. *Mica 3.6,7. **2 Împ. 1.8. Isa. 20.2. Mat. 3.4.
5. Ci fiecare* din ei va zice: „Eu nu
sunt proroc, ci sunt plugar, căci am
fost cumpărat din tinereţea mea!“
*Amos 7.14.
6. Şi dacă-l va întreba cineva: „De
unde vin aceste răni pe care le ai la
mâini?“, el va răspunde: „În casa celor
ce mă iubeau le-am primit.“
7. Scoală-te, sabie, asupra păstorului*
Meu şi asupra omului care Îmi este**
tovarăş! – zice Domnul oştirilor.
Loveşte† pe păstor, şi se vor risipi oile!
Şi Îmi voi întoarce mâna spre cei††
mici. *Isa. 40.11. Ezec. 34.23. **Ioan 10.30;14.10,11. Filp. 2.6. †Mat. 26.31. Marc. 14.27. ††Mat. 18.10,14. Luca 12.32.
8. În toată ţara, zice Domnul, două
treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar
cealaltă* treime va rămâne. *Rom. 11.5.
9. Dar treimea aceasta din urmă o voi
pune în foc* şi o voi curăţa cum se
curăţă argintul, o voi lămuri** cum se
lămureşte aurul. Ei vor chema†
Numele Meu, şi îi voi asculta; Eu††
voi zice: „Acesta este poporul Meu!“
Şi ei vor zice: „Domnul este Dum-
nezeul meu!“
*Isa. 48.10. **1 Pet. 1.6,7. †Ps. 50.15; 91.15. Cap. 10.6. ††Ps. 144.15. Ier. 30.22. Ezec. 11.20. Osea 2.23. Cap. 8.8.

14 1. Iată, vine ziua* Domnului,
când prăzile tale vor fi împărţite
în mijlocul tău. *Isa. 13.9. Ioel 2.31. Fapt. 2.20.
2. Atunci voi strânge* toate neamu-
rile la război împotriva Ierusalimului.
Cetatea va fi luată, casele** vor fi
jefuite, şi femeile, batjocorite; jumătate
din cetate va merge în robie, dar
rămăşiţa poporului nu va fi nimicită
cu desăvârşire din cetate.
*Ioel 3.2. **Isa. 13.16.
3. Ci Domnul Se va arăta şi va lupta
împotriva acestor neamuri, cum S-a
luptat în ziua bătăliei.
4. Picioarele Lui vor sta în ziua aceea
pe Muntele* Măslinilor, care este în
faţa Ierusalimului, spre răsărit; Mun-
tele Măslinilor se va despica la mijloc,
spre răsărit şi spre apus, şi se va face
o vale foarte** mare: jumătate din
munte se va trage înapoi spre miază-
noapte, iar jumătate, spre miazăzi.
*Ezec. 11.23. **Ioel 3.12,14.
5. Veţi fugi atunci în valea munţilor
Mei, căci valea dintre munţi se va
întinde până la Aţel; şi veţi fugi cum
aţi fugit de cutremurul* de pământ de
pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda.
Şi atunci va veni** Domnul Dum-
nezeul meu, şi toţi sfinţii†, împreună
cu El! *Amos 1.1. **Mat. 16.27; 24.30,31; 25.31. Iuda 14. †Ioel 3.11.
6. În ziua aceea, nu va mai fi lumină;
stelele strălucitoare se vor ascunde.
7. Va fi o zi deosebită*, cunoscută**
de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte,

dar spre seară† se va arăta lumina.
*Apoc. 22.5. **Mat. 24.36. †Isa. 30.26; 60.19,20. Apoc. 21.23.
8. În ziua aceea, vor izvorî ape vii* din Ierusalim şi vor curge jumătate spre marea de răsărit, jumătate, spre marea de apus; aşa va fi şi vara şi iarna. *Ezec. 47.1. Ioel 3.18. Apoc. 22.1.
9. Şi Domnul va fi Împărat* peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn**, şi Numele Lui va fi singurul Nume.
*Dan. 2.44. Apoc. 11.15. **Efes. 4.5,6.
10. Toată ţara va ajunge ca şesul* Iordanului, de la Gheba până la Rimon, la miazăzi de Ierusalim; iar Ierusalimul va fi înălţat şi va rămâne liniştit la** locul lui, de la poarta lui Beniamin până la locul porţii dintâi, până la poarta unghiurilor, şi de la turnul lui† Hananeel până la teascurile împăratului.
*Isa. 40.4. **Cap. 12.6. †Neem. 3.1; 12.39. Ier. 31.38.
11. Ei vor locui în el şi nu va mai fi nici un blestem* în el; Ierusalimul va fi liniştit**. *Ier. 31.40. **Ier. 23.6.
12. Dar iată urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele care vor lupta împotriva Ierusalimului: Le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în găurile lor şi le va putrezi limba în gură.
13. În ziua aceea, Domnul va trimite o mare învălmăşeală* în ei; unul va apuca mâna** altuia şi vor ridica mâna unii asupra altora.
*1 Sam. 14.15,20. **Judc. 7.22. 2 Cron. 20.23. Ezec. 38.21.
14. Iuda va lupta şi el în Ierusalim, şi vor strânge* bogăţiile tuturor neamurilor dimprejur, aurul, argintul şi haine foarte multe. *Ezec. 39.10,17.
15. Aceeaşi* urgie va lovi şi caii, catârii, cămilele, măgarii şi toate vitele care vor fi în taberele acelea. *Vers. 12.
16. Toţi cei ce vor mai rămâne din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului se vor sui* în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oştirilor, şi să prăznuiască sărbătoarea** Corturilor. *Isa. 60.6,7,9; 66.23.
**Lev. 23.34,43. Neem. 8.14. Osea 12.9. Ioan 7.2.
17. Dacă unele din familiile pământului* nu vor voi să se suie la Ierusalim ca să se închine înaintea Împăratului, Domnul oştirilor, nu va cădea ploaie peste ele. *Isa. 60.12.
18. Dacă familia Egiptului nu se va sui, dacă nu va veni, nu va cădea ploaie nici* peste ea; va fi lovită cu aceeaşi urgie cu care va lovi Domnul neamurile care nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea Corturilor. *Deut. 11.10.
19. Aceasta va fi pedeapsa Egiptului şi pedeapsa tuturor neamurilor care nu se vor sui să prăznuiască sărbătoarea Corturilor.
20. În ziua aceea, va sta scris până şi pe zurgălăii cailor: „Sfinţi* Domnului!“ Şi oalele din Casa Domnului vor fi ca potirele de jertfă înaintea altarului.
*Isa. 23.18.
21. Orice oală din Ierusalim şi din Iuda va fi închinată Domnului oştirilor; toţi cei ce vor aduce jertfe vor veni şi se vor sluji de ele ca să-şi fiarbă carnea; şi nu vor mai fi* canaaniţi[1] în Casa** Domnului oştirilor, în ziua aceea.
*Isa. 35.8. Ioel 3.17. Apoc. 21.27; 22.15. **Efes. 2.19-22.

MALEAHI

(Isaia 40.10. Mica 6.2. Romani 10.21.)

1 1. Prorocia, cuvântul Domnului, către Israel, prin Maleahi:
2. „V-am* iubit, zice Domnul! Şi voi ziceţi: „Cu ce ne-ai iubit?“ Nu este Esau frate cu Iacov? – zice Domnul; totuşi am iubit pe Iacov**,
* Deut. 7.8; 10.15. **Rom. 9.13.
3. şi am urât pe Esau, i-am prefăcut munţii* într-o pustietate, şi moştenirea lui am dat-o şacalilor din pustiu.
Ier. 49.18. Ezec. 35.3,4,7,9,14,15. Obad. 10, etc.
4. Iar dacă ar zice Edomul: „Suntem nimiciţi, dar vom ridica iarăşi dărâmăturile!“, aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Să zidească ei, căci Eu voi surpa, şi se vor numi: „Ţara răutăţii“ şi „Poporul pe care S-a mâniat Domnul pentru totdeauna“!
5. Veţi vedea cu ochii voştri lucrul acesta şi veţi zice: „Mare* este Domnul dincolo de hotarele lui Israel!“ *Ps. 35.27.
6. Un fiu cinsteşte* pe tatăl său şi o slugă, pe stăpânul său. Dacă sunt Tată**, unde este cinstea care Mi se cuvine? Dacă sunt Stăpân, unde este

1. Sau: negustori

teama de Mine? – zice Domnul
oştirilor către voi, preoţilor, care
nesocotiţi Numele Meu şi care ziceţi†:
„Cu ce am nesocotit noi Numele Tău?“
*Exod 20.12. **Luca 6.46. †Cap. 2.14,17; 3.7,8,13.
7. Prin faptul că aduceţi pe altarul
Meu bucate* necurate! Şi dacă ziceţi:
„Cu ce Te-am spurcat?“ Prin faptul că
aţi zis: „Masa Domnului este de**
dispreţuit!“ *Deut. 15.21. **Ezec. 41.22. Vers. 12.
8. Când aduceţi* ca jertfă o vită
oarbă, nu este rău lucrul acesta? Când
aduceţi una şchioapă sau bolnavă, nu
este rău lucrul acesta oare? Ia adu-o
dregătorului tău! Te va primi el bine
pentru ea, va ţine el seama** de ea? –
zice Domnul oştirilor.
*Lev. 22.22. Deut. 15.21. Vers. 14. **Iov 42.8.
9. Şi acum, vă rog, rugaţi-vă lui
Dumnezeu să aibă milă de noi! Vă va
primi El cu bunăvoinţă când mâinile
voastre fac* astfel de lucruri? – zice
Domnul oştirilor. *Osea 13.9.
10. Cine din voi va închide porţile, ca
să n-aprindeţi* degeaba focul pe
altarul Meu? N-am nici o plăcere de
voi, zice Domnul oştirilor, şi darurile
de mâncare** din mâna voastră nu-Mi
sunt plăcute!
*1 Cor. 9.13. **Isa. 1.11. Ier. 6.20. Amos 5.21.
11. Căci de la răsăritul* soarelui până
la asfinţit, Numele Meu este mare**
între neamuri şi pretutindeni† se arde
tămâie†† în cinstea Numelui Meu şi se
aduc daruri de mâncare curate; căci
mare*† este Numele Meu între
neamuri, zice Domnul oştirilor.
*Ps. 113.3. Isa. 59.19. **Isa. 60.3,5. †Ioan 4.21,23. 1 Tim. 2.8.
††Apoc. 8.3. *†Isa. 66.19,20.
12. Dar voi îl pângăriţi prin faptul că
ziceţi: „Masa Domnului* este spurcată
şi ce aduce ea este o mâncare de
dispreţuit!“ *Vers. 7.
13. Voi ziceţi: „Ce mai osteneală!“ şi
o dispreţuiţi, zice Domnul oştirilor; şi
aduceţi ce este furat, şchiop sau
bolnav. Iată darurile de mâncare pe
care le aduceţi! Pot Eu* să le primesc
din mâinile voastre? – zice Domnul.
*Lev. 22.20, etc.
14. Nu! Blestemat* să fie înşelătorul
care are în turma lui o vită de parte
bărbătească, şi totuşi juruieşte şi
jertfeşte Domnului o vită bolnavă!
Căci Eu sunt** un Împărat mare, zice
Domnul oştirilor, şi Numele Meu este
înfricoşat printre neamuri.
*Vers. 8. **Ps. 47.2. 1 Tim. 6.15.

2 1. Acum, către voi se îndreaptă po-
runca aceasta, preoţilor!
2. Dacă* nu veţi asculta, dacă nu vă
veţi pune inima ca să daţi slavă
Numelui Meu, zice Domnul oştirilor,
voi arunca în voi blestemul şi voi
blestema binecuvântările voastre; da,
le-am şi blestemat, pentru că n-aveţi
pe inimă porunca Mea.
*Lev. 26.14, etc. Deut. 28.15.
3. Iată, vă voi nimici sămânţa şi vă
voi arunca balega în faţă, balega
vitelor pe care le jertfiţi, şi veţi fi
luaţi* împreună cu ele. *1 Împ. 14.10.
4. Veţi şti atunci că Eu v-am dat
porunca aceasta pentru ca legământul
Meu cu Levi să rămână în picioare,
zice Domnul oştirilor.
5. Legământul* Meu cu el era un
legământ de viaţă şi de pace. I l-am
dat ca să se teamă** de Mine; şi el s-a
temut de Mine, a tremurat de Numele
Meu. *Num. 25.12. Ezec. 34.25; 37.26. **Deut. 33.8,9.
6. Legea* adevărului era în gura lui
şi nu s-a găsit nimic nelegiuit pe
buzele lui; a umblat cu Mine în pace şi
în neprihănire, şi pe mulţi** i-a abătut
de la rău. *Deut. 33.10. **Ier. 23.22. Iac. 5.20.
7. Căci buzele* preotului trebuie să
păzească ştiinţa şi din gura lui se
aşteaptă învăţătură, pentru că el** este
un sol al Domnului oştirilor.
*Lev. 10.11. Deut. 17.9,10; 24.8. Ezra 7.10. Ier. 18.8.
Hag. 2.11,12. **Gal. 4.14.
8. Dar voi v-aţi abătut din cale, aţi
făcut din Lege un prilej de cădere
pentru mulţi* şi aţi călcat** legă-
mântul lui Levi, zice Domnul oştirilor.
*1 Sam. 2.17. Ier. 18.15. **Neem. 13.29.
9. De aceea şi Eu vă voi face* să fiţi
dispreţuiţi şi înjosiţi înaintea între-
gului popor, pentru că n-aţi păzit căile
Mele, ci căutaţi la faţa oamenilor,
când tălmăciţi Legea.“ *1 Sam. 2.30.

Împotriva căsătoriilor cu femei străine

10. N-avem toţi* un singur Tată? Nu
ne-a făcut** un singur Dumnezeu?
Pentru ce, dar, suntem aşa de necre-
dincioşi unul faţă de altul, pângărind
astfel legământul părinţilor noştri?
*1 Cor. 8.6. Efes. 4.6. **Iov 31.15.
11. Iuda s-a arătat necredincios, şi în
Iuda şi la Ierusalim s-a săvârşit o
urâciune; fiindcă Iuda a spurcat ce
este închinat Domnului, ce iubeşte
Domnul, şi s-a unit* cu fiica unui
dumnezeu străin. *Ezra 9.1; 10.2. Neem. 13.23.

12. Domnul va nimici pe omul care a făcut lucrul acesta, pe cel ce veghează şi răspunde, îl va nimici din corturile lui Iacov şi va nimici pe cel ce aduce un dar* de mâncare Domnului oştirilor. *Neem. 13.28,29.

13. Iată acum ce mai faceţi: acoperiţi cu lacrimi altarul Domnului, cu plânsete şi gemete, aşa încât El nu mai caută la darurile de mâncare şi nu mai poate primi nimic din mâinile voastre.

14. Şi dacă întrebaţi: „Pentru ce?"... Pentru că Domnul a fost martor între tine şi nevasta din tinereţea ta*, căreia acum nu-i eşti credincios, măcar că este tovarăşa şi nevasta** cu care ai încheiat legământ! *Prov. 5.18. **Prov. 2.17.

15. Nu ne-a dat Unul* singur, Dumnezeu, suflarea de viaţă şi ne-a păstrat-o? Şi ce cere acel Unul singur? Sământă** dumnezeiască! Luaţi seama, dar, în mintea voastră şi nici unul să nu fie necredincios nevestei din tinereţea lui! *Mat. 19.4,5. **Ezra 9.2. 1 Cor. 7.14.

16. „Căci Eu* urăsc despărţirea în căsătorie – zice Domnul Dumnezeul lui Israel – şi pe cel ce îşi acoperă haina cu silnicie – zice Domnul oştirilor. De aceea, luaţi seama în mintea voastră şi nu fiţi necredincioşi!" *Deut. 24.1. Mat. 5.32; 19.8.

Răsplata dumnezeiască

17. Voi* obosiţi pe Domnul prin cuvintele voastre şi mai întrebaţi: „Cu ce L-am obosit?" – Prin faptul că ziceţi: „Oricine face rău este bun înaintea Domnului şi de el are plăcere!" sau: „Unde este Dumnezeul dreptăţii?" *Isa. 43.24. Amos 2.13. Cap. 3.13-15.

3 1. „Iată, voi* trimite pe solul Meu; el va pregăti** calea înaintea Mea. Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: Solul† legământului pe care-L doriţi; iată că vine†† – zice Domnul oştirilor.
*Mat. 11.10. Marc. 1.2. Luca 1.76; 7.27. **Isa. 40.3. †Isa. 63.9. ††Hag. 2.7.

2. Cine va putea să sufere însă ziua venirii* Lui? Cine** va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El† va fi ca focul topitorului şi ca leşia înălbitorului.
*Cap. 4.1. **Apoc. 6.17. †Isa. 4.4. Mat. 3.10-12.

3. El va şedea*, va topi şi va curăţa argintul; va curăţa pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămureşte aurul şi argintul, şi vor aduce** Domnului daruri neprihănite.
*Isa. 1.25. Zah. 13.9. **1 Pet. 2.5.

4. Atunci darul lui Iuda şi al Ierusalimului va fi* plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară. *Cap. 1.11.

5. Mă voi apropia de voi pentru judecată şi Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descântătorilor şi preacurvarilor, împotriva celor ce jură strâmb*, împotriva celor ce opresc plata simbriaşului, care asupresc pe văduvă şi pe orfan, nedreptăţesc pe străin, şi nu se tem de Mine, zice Domnul oştirilor. *Zah. 5.4. Iac. 5.4,12.

6. Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă* schimb; de aceea**, voi, copii ai lui Iacov, n-aţi fost nimiciţi.
*Num. 23.19. Rom. 11.29. Iac. 1.17. **Plân. 3.22.

7. Din vremea părinţilor voştri* voi v-aţi abătut de la poruncile Mele şi nu le-aţi păzit. Întoarceţi-vă** la Mine, şi Mă voi întoarce şi Eu la voi, zice Domnul oştirilor. Dar voi întrebaţi†: „În ce trebuie să ne întoarcem?"
*Fapt. 7.51. **Zah. 1.3. †Cap. 1.6.

8. Se cade să înşele un om pe Dumnezeu cum Mă înşelaţi voi? Dar voi întrebaţi: „Cu ce Te-am înşelat?" Cu zeciuielile şi darurile de* mâncare.
*Neem. 13.10,12.

9. Sunteţi blestemaţi câtă vreme căutaţi să Mă înşelaţi, tot poporul în întregime!

10. Aduceţi* însă la casa vistieriei** toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneţi-Mă astfel la încercare, zice Domnul oştirilor, şi veţi vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile† cerurilor şi dacă nu voi turna†† peste voi belşug de binecuvântare.
*Prov. 3.9,10. **1 Cron. 26.20. 2 Cron. 31.11. Neem. 10.38; 13.13. †Gen. 7.11. 2 Împ. 7.2. ††2 Cron. 31.10.

11. Şi voi mustra pentru voi pe cel ce mănâncă* (lăcusta), şi nu vă va nimici roadele pământului, şi viţa nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul oştirilor. *Amos 4.9.

12. Toate neamurile vă vor ferici atunci, căci veţi fi o ţară* plăcută, zice Domnul oştirilor. *Dan. 8.9.

13. Cuvintele* voastre sunt aspre împotriva Mea, zice Domnul. Şi mai întrebaţi**: „Ce-am spus noi împotriva Ta?"
*Cap. 2.17. **Iov 21.14,15; 22.17. Ps. 73.13. Ţef. 1.12.

14. Aţi zis: „Degeaba slujim lui

Dumnezeu; şi ce am câştigat dacă am
păzit poruncile Lui şi am umblat trişti
înaintea Domnului oştirilor?
15. Acum* fericim pe cei trufaşi; da,
celor răi le merge bine; da, ei ispitesc
pe Dumnezeu**, şi scapă!“
*Ps. 73.12. Cap. 2.17. **Ps. 95.9.
16. Atunci şi cei ce se tem* de
Domnul au vorbit adesea unul cu altul;
Domnul a luat aminte** la lucrul
acesta şi a ascultat; şi o carte† de
aducere aminte a fost scrisă înaintea
Lui, pentru cei ce se tem de Domnul
şi cinstesc Numele Lui. *Ps. 66.16.
Cap. 4.2. **Evr. 3.13. †Ps. 56.8. Isa. 65.6. Apoc. 20.12.
17. Ei vor* fi ai Mei, zice Domnul
oştirilor, Îmi vor fi o comoară** deo-
sebită, în ziua pe care o pregătesc Eu.
Voi avea† milă de ei, cum are milă un
om de fiul său care-i slujeşte.
*Exod 19.5. Deut. 7.6. Ps. 135.4. Tit 2.14. 1 Pet. 2.9.
**Isa. 62.3. †Ps. 103.13.
18. Şi veţi vedea* din nou atunci
deosebirea dintre cel neprihănit şi cel
rău, dintre cel ce slujeşte lui Dum-
nezeu şi cel ce nu-I slujeşte. *Ps. 58.11.

4 1. Căci iată, vine ziua* care va arde
ca un cuptor! Toţi cei trufaşi** şi
toţi cei răi vor fi ca miriştea†; ziua
care vine îi va arde, zice Domnul
oştirilor, şi nu le va lăsa†† nici
rădăcină, nici ramură. *Ioel 2.31.
Cap. 3.2. 2 Pet. 3.7. **Cap. 3.18. †Obad. 18. ††Amos 2.9.
2. Dar pentru voi, care vă temeţi* de
Numele Meu, va răsări Soarele nepri-
hănirii**, şi tămăduirea va fi sub
aripile Lui; veţi ieşi† şi veţi sări ca
viţeii din grajd.
*Cap. 3.16. **Luca 1.78. Efes. 5.14. 2 Pet. 1.19. Apoc. 2.28.
†2 Sam. 22.43. Mica 7.10. Zah. 10.5.
3. Şi veţi călca în picioare pe cei răi,
căci ei vor fi ca cenuşa sub talpa
picioarelor voastre, în ziua pe care o
pregătesc Eu, zice Domnul oştirilor.
4. Aduceţi-vă aminte de Legea
lui Moise*, robul Meu, căruia i-am
dat în Horeb** rânduieli† şi porunci
pentru tot Israelul!
*Exod 20.3, etc. **Deut. 4.10. †Ps. 147.19.
5. Iată, vă voi trimite pe prorocul
Ilie* înainte** de a veni ziua Dom-
nului, ziua aceea mare şi înfricoşată.
*Mat. 11.14; 17.11. Marc. 9.11. Luca 1.17. **Ioel 2.31.
6. El va întoarce inima părinţilor spre
copii şi inima copiilor spre părinţii lor,
ca nu cumva, la venirea Mea, să
lovesc* ţara cu blestem**!“
*Zah. 14.12. **Zah. 3.5.

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI NOSTRU ISUS HRISTOS

EVANGHELIA DUPĂ MATEI

Cartea neamului lui Isus Hristos

1 1. Cartea neamului* lui Isus Hristos, fiul** lui David, fiul† lui Avraam.

*Luca 3.23. **Ps. 132.11. Isa. 11.1. Ier. 23.5. Cap. 22.42. Ioan 7.42. Fapt. 2.30; 13.23. Rom. 1.3. †Gen. 12.3; 22.18. Gal. 3.16.

2. Avraam* a născut pe Isaac; Isaac** a născut pe Iacov; Iacov† a născut pe Iuda şi fraţii lui;

*Gen. 21.2,3. **Gen. 25.26. †Gen. 29.35.

3. Iuda* a născut pe Fares şi Zara, din Tamar; Fares** a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;

*Gen. 38.27, etc. **Rut 4.18, etc. 1 Cron. 2.5,9, etc.

4. Aram a născut pe Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon;

5. Salmon a născut pe Boaz, din Rahab; Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese;

6. Iese* a născut pe împăratul David.

Împăratul David** a născut pe Solomon, din văduva lui Urie;

*1 Sam. 16.1; 17.12. **2 Sam. 12.24.

7. Solomon* a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa;

*1 Cron. 3.3,10, etc.

8. Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;

9. Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Ezechia;

10. Ezechia* a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia;

*2 Împ. 20.21. 1 Cron. 13.

11. Iosia* a născut pe Iehonia şi fraţii lui, pe vremea strămutării** în Babilon.

*1 Cron. 3.15,16. **2 Împ. 24.14-16; 25.11. 2 Cron. 36.10,20. Ier. 27.20; 39.9; 52.11,15,28-30. Dan. 1.2.

12. După strămutarea în Babilon, Iehonia* a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel**;

*1 Cron. 3.17,19. **Ezra 3.2; 5.2. Neem. 12.1. Hag. 1.1.

13. Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor;

14. Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud;

15. Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov;

16. Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Isus, care Se cheamă Hristos.

17. Deci de la Avraam până la David sunt paisprezece neamuri de toate; de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece neamuri; şi de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri.

Naşterea lui Isus Hristos

18. Iar naşterea* lui Isus Hristos a fost aşa:

Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; şi, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt**.

*Luca 1.27. **Luca 1.35.

19. Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit şi nu voia s-o facă de ruşine* înaintea lumii; de aceea şi-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

*Deut. 24.1.

20. Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului şi i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit* în ea este de la Duhul Sfânt.

*Luca 1.35.

21. Ea va naşte* un Fiu, şi-I vei pune numele Isus, pentru că El** va mântui pe poporul Lui de păcatele sale."

*Luca 1.31. **Fapt. 4.12; 5.31; 13.23,38.

22. Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin prorocul care zice:

23. „Iată*, fecioara va fi însărcinată, va naşte un Fiu,

şi-I vor pune numele Emanuel“ care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.“ *Isa. 7.14.

24. Când s-a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; şi a luat la el pe nevasta sa.

25. Dar n-a cunoscut-o, până ce ea a născut un Fiu*. Şi el I-a pus numele Isus. *Exod 13.2. Luca 2.7,21.

Magii la Ierusalim – Irod

2 1. După ce S-a născut* Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit nişte magi din răsărit** la Ierusalim

*Luca 2.4,6,7. **Gen. 10.30; 25.6. 1 Împ. 4.30.

2. şi au întrebat: „Unde* este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua** în răsărit şi am venit să ne închinăm Lui.“

*Luca 2.11. **Num. 24.17. Isa. 60.3.

3. Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult; şi tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.

4. A adunat pe toţi preoţii* cei mai de seamă şi pe** cărturarii norodului şi a căutat să afle† de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul.

*2 Cron. 36.14. **2 Cron. 34.13. †Mal. 2.7.

5. „În Betleemul din Iudeea“, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin prorocul:

6. „Şi tu, Betleeme*, ţara lui Iuda,
nu eşti nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda;
căci din tine va ieşi o Căpetenie,
care va fi Păstorul** poporului Meu Israel.“ *Mica 5.2. Ioan 7.42. **Apoc. 2.27.

7. Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi şi a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase steaua.

8. Apoi i-a trimis la Betleem şi le-a zis: „Duceţi-vă de cercetaţi cu de-amănuntul despre Prunc: şi, când Îl veţi găsi, daţi-mi şi mie de ştire, ca să vin şi eu să mă închin Lui.“

9. După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Şi iată că steaua pe care o văzuseră în răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit şi s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.

10. Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie.

11. Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu faţa la pământ şi I s-au închinat; apoi şi-au deschis vistieriile şi I-au adus* daruri: aur, tămâie şi smirnă.

*Ps. 72.10. Isa. 60.6.

12. În urmă, au fost înştiinţaţi de Dumnezeu în vis* să nu mai dea pe la Irod, şi s-au întors în ţara lor pe un alt drum. *Cap. 1.20.

Fuga în Egipt – Omorârea pruncilor

13. După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif şi-i zice: „Scoală-te, ia Pruncul şi pe mama Lui, fugi în Egipt şi rămâi acolo până îţi voi spune eu; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare.“

14. Iosif s-a sculat, a luat Pruncul şi pe mama Lui, noaptea, şi a plecat în Egipt.

15. Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin prorocul care zice: „Am chemat pe Fiul Meu din* Egipt.“ *Osea 11.1.

16. Atunci Irod, când a văzut că fusese înşelat de magi, s-a mâniat foarte tare şi a trimis să omoare pe toţi pruncii de parte bărbătească, de la doi ani în jos, care erau în Betleem şi în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea pe care o aflase întocmai de la magi.

17. Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin prorocul Ieremia*, care zice: *Ier. 31.15.

18. „Un ţipăt s-a auzit în Rama,
plângere şi bocet mult:
Rahela îşi jelea copiii
şi nu voia să fie mângâiată, pentru că nu mai erau.“

Moartea lui Irod – Întoarcerea din Egipt

19. După ce a murit Irod, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt,

20. şi-i zice: „Scoală-te, ia Pruncul şi pe mama Lui şi du-te în ţara lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viaţa Pruncului.“

21. Iosif s-a sculat, a luat Pruncul şi pe mama Lui şi a venit în ţara lui Israel.

22. Dar când a auzit că în Iudeea împărăţeşte Arhelau, în locul tatălui său Irod, s-a temut să se ducă acolo; şi, fiind înştiinţat de Dumnezeu în vis, a plecat în părţile* Galileii.

*Cap. 3.13. Luca 2.39.

23. A venit acolo şi a locuit într-o cetate numită* Nazaret, ca să se împlinească ce fusese vestit** prin proroci: că El va fi chemat Nazarinean.

*Ioan 1.45. **Judc. 13.5. 1 Sam. 1.11.

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul

3 1. În vremea aceea a venit Ioan* Botezătorul şi propovăduia în** pustiul Iudeii.
*Marc. 1.4,15. Luca 3.2,3. Ioan 1.28. **Ios. 14.10.

2. El zicea: „Pocăiţi-vă, căci Împărăţia cerurilor* este aproape.“
*Dan. 2.44. Cap. 4.17; 10.7.

3. Ioan acesta este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice:
„Iată glasul* celui ce strigă în pustiu:
„Pregătiţi** calea Domnului,
neteziţi-I cărările.“
*Isa. 40.3. Marc. 1.3. Luca 3.4. Ioan 1.23. **Luca 1.76.

4. Ioan* purta** o haină de păr de cămilă, şi la mijloc era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste† şi miere sălbatică††. *Marc. 1.6. **2 Împ. 1.8. Zah. 13.4. †Lev. 11.22. ††1 Sam. 14.25,26.

5. Locuitorii* din Ierusalim, din toată Iudeea şi din toate împrejurimile Iordanului au început să iasă la el;
*Marc. 1.5. Luca 3.7.

6. şi, mărturisindu-şi păcatele, erau botezaţi* de el în râul Iordan.
*Fapt. 19.4,18.

7. Dar când a văzut pe mulţi din farisei şi din saduchei că vin să primească botezul lui, le-a zis: „Pui de năpârci*, cine v-a învăţat să fugiţi de mânia** viitoare?
*Cap. 12.34; 23.33. Luca 3.7-9. **Rom. 5.9. 1 Tes. 1.10.

8. Faceţi, dar, roade vrednice de pocăinţa voastră.

9. Şi să nu credeţi că puteţi zice în voi înşivă: „Avem ca tată* pe Avraam!“ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam. *Ioan 8.33,39. Fapt. 13.26. Rom. 4.1,11,16.

10. Iată că securea a şi fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci orice pom*, care nu face rod bun, va fi tăiat şi aruncat în foc. *Cap. 7.19. Luca 13.7,9. Ioan 15.6.

11. Cât despre mine, eu vă* botez cu apă, spre pocăinţă; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, şi eu nu sunt vrednic să-I duc încălţămintea. El** vă va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc.
*Marc. 1.8. Luca 3.16. Ioan 1.15,26,33. Fapt. 1.5; 11.16; 19.4. **Isa. 4.4; 44.3. Mal. 3.2. Fapt. 2.3,4. 1 Cor. 12.13.

12. Acela* Îşi are lopata în mână, Îşi va curăţa cu desăvârşire aria şi Îşi va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde** într-un foc care nu se stinge.“
*Mal. 3.3. **Mal. 4.1. Cap. 13.30.

Botezul lui Isus Hristos

13. Atunci* a venit Isus din Galileea** la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el. *Marc. 1.9. Luca 3.21. **Cap. 2.22.

14. Dar Ioan căuta să-L oprească. „Eu“, zicea el, „am trebuinţă să fiu botezat de Tine, şi Tu vii la mine?“

15. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci aşa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.“ Atunci Ioan L-a lăsat.

16. De îndată ce a fost botezat*, Isus a ieşit afară din apă. Şi în clipa aceea, cerurile s-au deschis, şi a văzut pe Duhul** lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel şi venind peste El. *Marc. 1.10. **Isa. 11.2; 42.1. Luca 3.22. Ioan 1.32,33.

17. Şi din ceruri* s-a auzit un glas care zicea: „Acesta** este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.“
*Ioan 12.28. **Ps. 2.7. Isa. 42.1. Cap. 12.18; 17.5. Marc. 1.11. Luca 9.35. Efes. 1.6. Col. 1.13. 2 Pet. 1.17.

Ispitirea lui Isus Hristos

4 1. Atunci Isus* a fost dus de Duhul** în pustiu, ca să fie ispitit de diavolul. *Marc. 1.12, etc. Luca 4.1, etc. **1 Împ. 18.12. Ezec. 3.14; 8.3; 11.1,24; 40.2; 43.5. Fapt. 8.39.

2. Acolo a postit patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi; la urmă a flămânzit.

3. Ispititorul s-a apropiat de El şi I-a zis: „Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, porunceşte ca pietrele acestea să se facă pâini.“

4. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: „Omul nu trăieşte numai* cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.“ *Deut. 8.3.

5. Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate*, L-a pus pe streaşina Templului
*Neem. 11.1,18. Isa. 48.2; 52.1. Cap. 27.53. Apoc. 11.2.

6. şi I-a zis: „Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris:
„El va porunci îngerilor Săi* să vegheze asupra Ta;
şi ei Te vor lua pe mâini,
ca nu cumva să Te loveşti cu piciorul de vreo piatră.“ *Ps. 91.11,12.

7. „De asemenea este scris“, a zis Isus: „Să nu ispiteşti* pe Domnul Dumnezeul tău.“ *Deut. 6.16.

8. Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărăţiile lumii şi strălucirea lor şi I-a zis:

9. „Toate aceste lucruri Ţi le voi da Ţie, dacă Te vei arunca cu faţa la pământ şi Te vei închina mie.“

10. „Pleacă, Satano“, i-a răspuns Isus. „Căci este scris: „Domnului Dumnezeului tău* să te închini şi numai Lui să-I slujeşti.“
*Deut. 6.13; 10.20. Ios. 24.14. 1 Sam. 7.3.

11. Atunci diavolul L-a lăsat. Şi deodată au venit la Isus nişte îngeri* şi au început să-I slujească. *Evr. 1.14.

Isus la Capernaum

12. Când a auzit* Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galileea.
*Marc. 1.14. Luca 3.20; 4.14,31. Ioan 4.43.

13. A părăsit Nazaretul şi a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în ţinutul lui Zabulon şi Neftali,

14. ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice:

15. „Ţara* lui Zabulon şi ţara lui Neftali,
înspre mare, dincolo de Iordan,
Galileea Neamurilor, *Isa. 9.1,2.

16. norodul* acesta, care zăcea în întuneric,
a văzut o mare lumină;
şi peste cei ce zăceau în ţinutul şi în umbra morţii
a răsărit lumina.“ *Isa. 42.7. Luca 2.32.

17. De atunci* încolo, Isus a început să propovăduiască şi să zică: „Pocăiţi-vă**, căci Împărăţia cerurilor este aproape.“ *Marc. 1.14,15. **Cap. 3.2; 10.7.

Isus cheamă patru ucenici

18. Pe când trecea pe lângă Marea Galileii, Isus* a văzut doi fraţi: pe Simon, zis** Petru, şi pe fratele său Andrei, care aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari.
*Marc. 1.16-18. Luca 5.2. **Ioan 1.42.

19. El le-a zis: „Veniţi* după Mine, şi vă voi face pescari de oameni.“
*Luca 5.10,11.

20. Îndată* ei au lăsat mrejile şi au mers după El. *Marc. 10.28. Luca 18.28.

21. De acolo* a mers mai departe şi a văzut pe alţi doi fraţi: pe Iacov, fiul lui Zebedei, şi pe Ioan, fratele lui, care erau într-o corabie cu tatăl lor, Zebedei, şi îşi cârpeau mrejile. El i-a chemat.
* Marc. 1.19,20. Luca 5.10.

22. Şi îndată, ei au lăsat corabia şi pe tatăl lor şi au mers după El.

Isus învaţă
pe popor şi tămăduieşte pe bolnavi

23. Isus străbătea toată Galileea, învăţând* pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia** Împărăţiei şi tămăduind† orice boală şi orice neputinţă care era în norod. *Cap. 9.35. Marc. 1.21,39. Luca 4.15,44. **Cap. 24.14. Marc. 1.14. †Marc. 1.34.

24. I s-a dus vestea în toată Siria; şi aduceau la El pe toţi cei ce sufereau de felurite boli şi chinuri: pe cei îndrăciţi, pe cei lunatici şi pe cei slăbănogi; şi El îi vindeca.

25. După El au mers* multe noroade din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea şi de dincolo de Iordan.
*Marc. 3.7.

Cuvântarea de pe munte – Fericirile

5 1. Când a văzut Isus noroadele, S-a suit* pe munte; şi după ce a şezut jos, ucenicii Lui s-au apropiat de El.
*Marc. 3.13.

2. Apoi a început să vorbească şi să-i înveţe astfel:

3. „Ferice* de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia cerurilor!
*Ps. 51.17. Prov. 16.19; 29.23. Isa. 57.15; 66.2. Luca 6.20.

4. Ferice* de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiaţi!
*Isa. 61.2,3. Luca 6.21. Ioan 16.20. 2 Cor. 1.7. Apoc. 21.4.

5. Ferice* de cei blânzi, căci ei** vor moşteni pământul! *Ps. 37.11. **Rom. 4.13.

6. Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după neprihănire, căci* ei vor fi săturaţi! *Isa. 55.1; 65.13.

7. Ferice de cei milostivi, căci* ei vor avea parte de milă! *Ps. 41.1. Cap. 6.14. Marc. 11.25. 2 Tim. 1.16. Evr. 6.10. Iac. 2.13.

8. Ferice* de cei cu inima curată, căci** ei vor vedea pe Dumnezeu!
*Ps. 15.2; 24.4. Evr. 12.14. **1 Cor. 13.12. 1 Ioan 3.2,3.

9. Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemaţi fii ai lui Dumnezeu!

10. Ferice* de cei prigoniţi din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăţia cerurilor!
*2 Cor. 4.17. 2 Tim. 2.12. 1 Pet. 3.14.

11. Ferice* va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocărî, vă vor prigoni şi vor spune tot felul de lucruri rele** şi neadevărate împotriva voastră! *Luca 6.12. **1 Pet. 4.14.

12. Bucuraţi-vă* şi veseliţi-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot aşa** au prigonit pe prorocii care au fost înainte de voi.
*Luca 6.23. Fapt. 5.41. Rom. 5.3. Iac. 1.2. 1 Pet. 4.13. **2 Cron. 36.16. Neem. 9.26. Cap. 23.34,37. Fapt. 7.52. 1 Tes. 2.15.

Ucenicii sunt sarea pământului şi
lumina lumii

13. Voi sunteţi sarea pământului. Dar dacă sarea* îşi pierde gustul, prin ce

îşi va căpăta iarăşi puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată afară şi călcată în picioare de oameni. *Marc. 9.50. Luca 14.34,35.
14. Voi* sunteţi lumina lumii. O cetate aşezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. *Prov. 4.18. Filp. 2.15.
15. Şi oamenii n-aprind* lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeşnic, şi luminează tuturor celor din casă. *Marc. 4.21. Luca 8.16; 11.33.
16. Tot aşa să lumineze şi lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei* să vadă faptele voastre bune şi să slăvească** pe Tatăl vostru care este în ceruri. *1 Pet. 2.12. **Ioan 15.8. 1 Cor. 14.25.

Împlinirea Legii şi Prorocilor

17. Să* nu credeţi că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. *Rom. 3.31; 10.4. Gal. 3.24.
18. Căci adevărat vă spun, câtă vreme* nu va trece cerul şi pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile. *Luca 16.17.
19. Aşa că, oricine* va strica una din cele mai mici din aceste porunci şi va învăţa pe oameni aşa, va fi chemat cel mai mic în Împărăţia cerurilor; dar oricine le va păzi şi va învăţa pe alţii să le păzească, va fi chemat mare în Împărăţia cerurilor. *Iac. 2.10.
20. Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece* neprihănirea cărturarilor şi a fariseilor, cu nici un chip nu veţi intra în Împărăţia cerurilor. *Rom. 9.31; 10.3.

Despre ucidere

21. Aţi auzit că s-a zis celor din vechime: „Să* nu ucizi; oricine** va ucide va cădea sub pedeapsa judecăţii.“ *Exod 20.13. Deut. 5.17. **1 Ioan 3.15.
22. Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecăţii; şi oricine va zice fratelui său: „Prostule!“ va* cădea sub pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: „Nebunule!“ va cădea sub pedeapsa focului gheenei. *Iac. 2.20.
23. Aşa că, dacă* îţi aduci darul la altar, şi acolo îţi aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, *Cap. 8.4; 23.19.
24. lasă-ţi* darul acolo înaintea altarului şi du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ţi darul. *Iov 42.8. Cap. 18.19. 1 Tim. 2.8. 1 Pet. 3.7.
25. Caută* de te împacă degrabă cu pârâşul tău, câtă** vreme eşti cu el pe drum; ca nu cumva pârâşul să te dea pe mâna judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna temnicerului, şi să fii aruncat în temniţă. *Prov. 25.8. Luca 12.58,59. **Ps. 32.6. Isa. 55.6.
26. Adevărat îţi spun că nu vei ieşi de acolo până nu vei plăti cel din urmă bănuţ.

Despre preacurvie şi despărţire

27. Aţi auzit că s-a zis celor din vechime: „Să* nu preacurveşti.“ *Exod 20.14. Deut. 5.18.
28. Dar Eu vă spun că oricine se uită* la o femeie ca s-o poftească, a şi preacurvit cu ea în inima lui. *Gen. 34.2. 2 Sam. 11.2. Iov 31.1. Prov. 6.25.
29. Dacă* deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l** şi leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul în gheenă. *Cap. 18.8,9. Marc. 9.43,47. **Cap. 19.12. Rom. 8.13. 1 Cor. 9.27. Col. 3.5.
30. Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o şi leapăd-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul în gheenă.
31. S-a zis iarăşi: „Oricine* îşi va lăsa nevasta să-i dea o carte de despărţire.“ *Deut. 24.11. Ier. 3.1. Cap. 19.3, etc. Marc. 10.2, etc.
32. Dar Eu vă spun că oricine* îşi va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; şi cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat preacurveşte. *Cap. 19.9. Luca 16.18. Rom. 7.3. 1 Cor. 7.10,11.

Despre jurământ

33. Aţi mai auzit iarăşi că* s-a zis celor din vechime: „Să nu** juri strâmb; ci să† împlineşti faţă de Domnul jurămintele tale.“ *Cap. 23.16. **Exod 20.7. Lev. 19.12. Num. 30.2. Deut. 5.11. †Deut. 23.23.
34. Dar Eu vă spun: să nu juraţi* nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul** de domnie al lui Dumnezeu; *Cap. 23.16,18,22. Iac. 5.12. **Isa. 66.1.
35. nici pe pământ, pentru că este aşternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea* marelui Împărat. *Ps. 48.2; 87.3.
36. Să nu juri nici pe capul tău, căci nu

poţi face un singur păr alb sau negru.
37. Felul* vostru de vorbire să fie:
„Da, da; nu, nu“; ce trece peste aceste
cuvinte vine de la cel rău.

*Col. 4.6. Iac. 5.12.

Suferirea răului şi iubirea vrăjmaşilor

38. Aţi auzit că s-a zis: „Ochi* pentru
ochi şi dinte pentru dinte.“

*Exod 21.24. Lev. 24.20. Deut. 19.21.

39. Dar Eu vă spun: să* nu vă împo-
triviţi celui ce vă face rău. Ci, oricui**
te loveşte peste obrazul drept, întoarce-i
şi pe celălalt.

*Prov. 20.22; 24.29. Luca 9.29. Rom. 12.17,19. 1 Cor. 6.7. 1 Tes. 5.15. 1 Pet. 3.9. **Isa. 50.6. Plân. 3.30.

40. Oricui vrea să se judece cu tine şi
să-ţi ia haina, lasă-i şi cămaşa.
41. Dacă te sileşte* cineva să mergi
cu el o milă de loc, mergi cu el două.

*Cap. 27.32. Marc. 15.21.

42. Celui ce-ţi cere dă-i; şi nu* în-
toarce spatele celui ce vrea să se împru-
mute de la tine. *Deut. 15.8,10. Luca 6.30,35.
43. Aţi auzit că s-a zis: „Să* iubeşti
pe aproapele tău şi să** urăşti pe vrăj-
maşul tău.“ *Lev. 19.18. **Deut. 23.6. Ps. 41.10.
44. Dar Eu vă spun: iubiţi* pe vrăj-
maşii voştri, binecuvântaţi pe cei ce
vă blestemă, faceţi bine celor ce vă
urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă
asupresc** şi vă prigonesc,

*Luca 6.27,35. Rom. 12.14,20. **Luca 23.34. Fapt. 7.60. 1 Cor. 4.12,13. 1 Pet. 2.23; 3.9.

45. ca să fiţi fii ai Tatălui vostru care
este în ceruri; căci El face să răsară*
soarele Său peste cei răi şi peste cei
buni şi dă ploaie peste cei drepţi şi
peste cei nedrepţi. *Iov 25.3.
46. Dacă iubiţi* numai pe cei ce vă
iubesc, ce răsplată mai aşteptaţi? Nu
fac aşa şi vameşii? *Luca 6.32.
47. Şi dacă îmbrăţişaţi cu dragoste
numai pe fraţii voştri, ce lucru neobiş-
nuit faceţi? Oare păgânii nu fac la fel?
48. Voi fiţi*, dar, desăvârşiţi, după
cum** şi Tatăl vostru cel ceresc este
desăvârşit. *Gen. 17.1. Lev. 11.44; 19.2. Luca 6.36. Col. 1.28; 4.12. Iac. 1.4. 1 Pet. 1.15,16. **Efes. 5.1.

Despre milostenie şi rugăciune

6 1. Luaţi seama să nu vă îndepliniţi
neprihănirea voastră înaintea oame-
nilor, ca să fiţi văzuţi de ei; altminteri,
nu veţi avea răsplată de la Tatăl vostru
care este în ceruri.
2. Tu, dar, când faci* milostenie, nu
suna cu trâmbiţa înaintea ta, cum fac
făţarnicii, în sinagogi şi în uliţe, pentru
ca să fie slăviţi de oameni. Adevărat
vă spun că şi-au luat răsplata.

*Rom. 12.8.

3. Ci tu, când faci milostenie, să nu
ştie stânga ta ce face dreapta,
4. pentru ca milostenia ta să fie
făcută în ascuns; şi Tatăl tău, care vede
în ascuns, îţi va răsplăti*. *Luca 14.14.
5. Când vă rugaţi, să nu fiţi ca
făţarnicii, cărora le place să se roage
stând în picioare în sinagogi şi la
colţurile uliţelor, pentru ca să fie
văzuţi de oameni. Adevărat vă spun că
şi-au luat răsplata.
6. Ci tu, când te rogi, intră* în odăiţa
ta, încuie-ţi uşa şi roagă-te Tatălui tău,
care este în ascuns; şi Tatăl tău, care
vede în ascuns, îţi va răsplăti.

*2 Împ. 4.33.

Tatăl nostru – Iertarea greşelilor

7. Când vă rugaţi, să nu bolborosiţi*
aceleaşi vorbe, ca păgânii, cărora** li
se pare că, dacă spun o mulţime de
vorbe, vor fi ascultaţi.

*Ecl. 5.2. **1 Împ. 18.26,29.

8. Să nu vă asemănaţi cu ei; căci
Tatăl vostru ştie de ce aveţi trebuinţă,
mai înainte ca să-I cereţi voi.
9. Iată, dar, cum trebuie să vă rugaţi:
„Tatăl* nostru care eşti în ceruri!
Sfinţească-se Numele Tău; *Luca 11.2, etc.
10. vie Împărăţia Ta; facă-se* voia
Ta, precum** în cer şi pe pământ.

*Cap. 26.39,42. Fapt. 21.14. **Ps. 103.20,21.

11. Pâinea noastră* cea de toate
zilele[1] dă-ne-o nouă astăzi;

*Iov 23.12. Prov. 30.8.

12. şi ne* iartă nouă greşelile noas-
tre, precum şi noi iertăm greşiţilor
noştri[2] ; *Cap. 18.21, etc.
13. şi* nu ne duce în ispită, ci izbă-
veşte-ne** de cel rău. Căci† a Ta este
Împărăţia şi puterea şi slava în veci.
Amin!“ *Cap. 26.41. Luca 22.40,46. 1 Cor. 10.13. 2 Pet. 2.9. Apoc. 3.10. **Ioan 17.15. †1 Cron. 29.11.
14. Dacă* iertaţi oamenilor greşelile
lor, şi Tatăl vostru cel ceresc vă va
ierta greşelile voastre.

*Marc. 11.25,26. Efes. 4.32. Col. 3.13.

15. Dar dacă nu* iertaţi oamenilor
greşelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va
ierta greşelile voastre. *Cap. 18.35. Iac. 2.13.

Despre post

16. Când postiţi*, să nu vă luaţi o
înfăţişare posomorâtă, ca făţarnicii,

1. Sau: pentru mâine
2. Greceşte: Lasă-ne datoriile noastre, cum şi noi am lăsat pe ale datornicilor noştri.

care îşi sluţesc feţele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun că şi-au luat răsplata. *Isa. 58.5.
17. Ci tu, când posteşti, unge-ţi* capul şi spală-ţi faţa, *Rut 3.3. Dan. 10.3.
18. ca să te arăţi că posteşti nu oamenilor, ci Tatălui tău, care este în ascuns; şi Tatăl tău, care vede în ascuns, îţi va răsplăti.

Adevăratele comori – Neputinţa de a sluji la doi stăpâni – Grijile şi îngrijorările

19. Nu vă strângeţi* comori pe pământ, unde le mănâncă moliile şi rugina şi unde le sapă şi le fură hoţii;
* Prov. 23.4. 1 Tim. 6.17. Evr. 13.5. Iac. 5.1, etc.
20. ci* strângeţi-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile şi rugina şi unde hoţii nu le sapă, nici nu le fură.
*Cap. 19.21. Luca 12.33,34; 18.22. 1 Tim. 6.19. 1 Pet. 1.4.
21. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră.
22. Ochiul este lumina* trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină; *Luca 11.34,36.
23. dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. Aşa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!
24. Nimeni* nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul şi va iubi pe celălalt; sau va ţine la unul şi va nesocoti pe celălalt; nu** puteţi sluji lui Dumnezeu şi lui Mamona.
*Luca 16.13. **Gal. 1.10. 1 Tim. 6.17. Iac. 4.4. 1 Ioan 2.15.
25. De aceea vă spun: nu* vă îngrijoraţi de viaţa voastră, gândindu-vă ce veţi mânca sau ce veţi bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veţi îmbrăca. Oare nu este viaţa mai mult decât hrana, şi trupul mai mult decât îmbrăcămintea?
*Ps. 55.22. Luca 12.22,23. Filp. 4.6. 1 Pet. 5.7.
26. Uitaţi-vă* la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră şi nici nu strâng nimic în grânare; şi totuşi Tatăl vostru cel ceresc le hrăneşte. Oare nu sunteţi voi cu mult mai de preţ decât ele?
*Iov 38.41. Ps. 147.9. Luca 12.24, etc.
27. Şi apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălţimea lui?
28. Şi de ce vă îngrijoraţi de îmbrăcăminte? Uitaţi-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu ţes;
29. totuşi vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.
30. Aşa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puţin credincioşilor?
31. Nu vă îngrijoraţi, dar, zicând: „Ce vom mânca?“ sau: „Ce vom bea?“ sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?“
32. Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc ştie că aveţi trebuinţă de ele.
33. Căutaţi* mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui, şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.
*1 Împ. 3.13. Ps. 37.25. Marc. 10.30. Luca 12.31. 1 Tim. 4.8.
34. Nu vă îngrijoraţi, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăşi. Ajunge zilei necazul ei.

Despre judecăţile aspre – Bârna şi paiul – Lucrurile sfinte

7 1. Nu* judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi. *Luca 6.37.
Rom. 2.1; 14.3,4,10,13. 1 Cor. 4.3,5. Iac. 4.11,12.
2. Căci cu ce judecată judecaţi veţi fi judecaţi; şi* cu ce măsură măsuraţi vi se va măsura. *Marc. 4.24. Luca 6.38.
3. De* ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău şi nu te uiţi cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău?
*Luca 6.41,42.
4. Sau, cum poţi zice fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău“, şi, când colo, tu ai o bârnă într-al tău?...
5. Făţarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, şi atunci vei vedea desluşit să scoţi paiul din ochiul fratelui tău.
6. Să nu* daţi câinilor lucrurile sfinte şi să nu aruncaţi mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare şi să se întoarcă să vă rupă. *Prov. 9.7,8; 23.9. Fapt. 13.45,46.

Stăruinţa în rugăciune

7. Cereţi,* şi vi se va da; căutaţi şi veţi găsi; bateţi, şi vi se va deschide.
*Cap. 21.22. Marc. 11.24. Luca 11.9,10; 13.1. Ioan 14.13; 15.7; 16.23,24. Iac. 1.5,6. 1 Ioan 3.22; 5.14,15.
8. Căci oricine* cere capătă; cine

caută găseşte; şi celui ce bate i se
deschide. *Prov. 8.17. Ier. 29.12,13.
9. Cine* este omul acela dintre voi
care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i
dea o piatră? *Luca 11.11-13.
10. Sau, dacă-i cere un peşte, să-i dea
un şarpe?
11. Deci, dacă voi, care* sunteţi răi,
ştiţi să daţi daruri bune copiilor voştri,
cu cât mai mult Tatăl vostru care este
în ceruri va da lucruri bune celor ce I
le cer! *Gen. 6.5; 8.21.
12. Tot ce* voiţi să vă facă vouă
oamenii, faceţi-le şi voi la fel; căci
în aceasta** este cuprinsă Legea şi
Prorocii. *Luca 6.31. **Lev. 19.18.
Cap. 22.40. Rom. 13.8-10. Gal. 5.14. 1 Tim. 1.5.

Poarta cea strâmtă

13. Intraţi* pe poarta cea strâmtă.
Căci largă este poarta, lată este calea
care duce la pierzare, şi mulţi sunt cei
ce intră pe ea. *Luca 13.24.
14. Dar strâmtă este poarta, îngustă
este calea care duce la viaţă, şi puţini
sunt cei ce o află.

Prorocii mincinoşi

15. Păziţi-vă* de prorocii mincinoşi!
Ei** vin la voi îmbrăcaţi în haine de
oi, dar pe dinăuntru sunt nişte lupi†
răpitori. *Deut. 13.3. Ier. 23.16. Cap. 24.4,5,11,24.
Marc. 13.22. Rom. 16.17,18. Efes. 5.6. Col. 2.8. 2 Pet. 2.1-3.
1 Ioan 4.1. **Mica 3.5. 2 Tim. 3.5. †Fapt. 20.29,30.
16. Îi veţi cunoaşte după* roadele lor.
Culeg** oamenii struguri din spini sau
smochine din mărăcini?
*Vers. 20. Cap. 12.33. **Luca 6.43,44.
17. Tot aşa, orice* pom bun face
roade bune, dar pomul rău face roade
rele. *Ier. 11.19. Cap. 12.33.
18. Pomul bun nu poate face roade
rele, nici pomul rău nu poate face
roade bune.
19. Orice* pom care nu face roade
bune este tăiat şi aruncat în foc.
*Cap. 3.10. Luca 3.9. Ioan 15.2,6.
20. Aşa că, după roadele lor îi veţi
cunoaşte.

Casa zidită pe stâncă

21. Nu oricine-Mi zice: „Doamne*,
Doamne!“ va intra în Împărăţia ceru-
rilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu
care este în ceruri. *Osea 8.2. Cap. 25.11,12.
Luca 6.46; 13.25. Fapt. 19.13. Rom. 2.13. Iac. 1.22.
22. Mulţi Îmi vor zice în ziua aceea:
„Doamne, Doamne! N-am* prorocit
noi în Numele Tău? N-am scos noi
draci în Numele Tău? Şi n-am făcut
noi multe minuni în Numele Tău?“
*Num. 24.4. Ioan 11.51. 1 Cor. 13.2.
23. Atunci* le voi spune curat: „Nicio-
dată nu v-am cunoscut; depărtaţi-vă**
de la Mine, voi toţi care lucraţi fără-
delege.“ *Cap. 25.12.
Luca 13.25,27. 2 Tim. 2.19. **Ps. 5.5; 6.8. Cap. 25.41.
24. De aceea, pe oricine* aude aceste
cuvinte ale Mele, şi le face îl voi
asemăna cu un om cu judecată care şi-a
zidit casa pe stâncă. *Luca 6.47, etc.
25. A dat ploaia, au venit şuvoaiele,
au suflat vânturile şi au bătut în casa
aceea, dar ea nu s-a prăbuşit, pentru că
avea temelia zidită pe stâncă.
26. Însă oricine aude aceste cuvinte
ale Mele, şi nu le face, va fi asemănat
cu un om nechibzuit care şi-a zidit
casa pe nisip.
27. A dat ploaia, au venit şuvoaiele,
au suflat vânturile şi au izbit în casa
aceea; ea s-a prăbuşit, şi prăbuşirea
i-a fost mare.“
28. După ce a sfârşit Isus cuvântările
acestea, noroadele au rămas uimite*
de învăţătura Lui;
*Cap. 13.54. Marc. 1.22; 6.2. Luca 4.32.
29. căci* El îi învăţa ca unul care
avea putere, nu cum îi învăţau căr-
turarii lor. *Ioan 7.46.

Vindecarea unui lepros

8 1. Când S-a coborât Isus de pe munte,
multe noroade au mers după El.
2. Şi* un lepros s-a apropiat de El, I
s-a închinat şi I-a zis: „Doamne, dacă
vrei, poţi să mă cureţi.“ *Marc. 1.40, etc.
3. Isus a întins mâna, S-a atins de el
şi a zis: „Da, vreau, fii curăţat!“ Îndată
a fost curăţată lepra lui.
4. Apoi Isus i-a zis: „Vezi* să nu spui
la nimeni; ci du-te de te arată preotu-
lui şi adu darul pe care l-a rânduit**
Moise, ca mărturie pentru ei.“
*Cap. 9.30. Marc. 5.43. **Lev. 14.3,4,10. Luca 4.14.

Vindecarea robului unui sutaş

5. Pe când* intra Isus în Capernaum,
s-a apropiat de El un sutaş, care-L
ruga *Luca 7.1, etc.
6. şi-I zicea: „Doamne, robul meu
zace în casă slăbănog şi se chinuieşte
cumplit.“
7. Isus i-a zis: „Am să vin şi să-l
tămăduiesc.“
8. „Doamne“, a răspuns sutaşul, „nu*
sunt vrednic să intri sub acoperământul

meu; ci zi** numai un cuvânt, şi robul
meu va fi tămăduit.
*Luca 15.19, etc. **Ps. 107.20.
9. Căci şi eu sunt om sub stăpânire; am
sub mine ostaşi, şi zic unuia: „Du-te!“, şi
se duce; altuia: „Vino!“, şi vine; şi
robului meu: „Fă cutare lucru!“, şi-l
face.“
10. Când a auzit Isus aceste vorbe,
S-a mirat şi a zis celor ce veneau după
El: „Adevărat vă spun că nici în Israel
n-am găsit o credinţă aşa de mare.
11. Dar vă spun că vor veni mulţi* de
la răsărit şi de la apus şi vor sta la
masă cu Avraam, Isaac şi Iacov în
Împărăţia cerurilor.
*Gen. 12.3. Isa. 2.2,3; 11.10. Mal. 1.11. Luca 13.29. Fapt. 10.45; 11.18; 14.27. Rom. 15.9, etc. Efes. 3.6.
12. Iar* fiii Împărăţiei vor** fi aruncaţi
în întunericul de afară, unde va fi
plânsul şi scrâşnirea dinţilor.“
*Cap. 21.43. **Cap. 13.42,50; 22.13; 24.51; 25.30. Luca 13.28. 2 Pet. 2.17. Iuda 13.
13. Apoi a zis sutaşului: „Du-te, şi
facă-ţi-se după credinţa ta.“ Şi robul
lui s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Vindecarea soacrei
lui Petru şi a mai multor bolnavi

14. Isus S-a dus apoi* în casa lui
Petru şi a văzut pe soacra** acestuia
zăcând în pat, prinsă de friguri.
*Marc. 1.29-31. Luca 4.38,39. **1 Cor. 9.5.
15. S-a atins de mâna ei, şi au lăsat-o
frigurile; apoi ea s-a sculat şi a început
să-I slujească.
16. Seara*, au adus la Isus pe mulţi
îndrăciţi. El, prin cuvântul Lui, a scos
din ei duhurile necurate şi a tămăduit
pe toţi bolnavii, *Marc. 1.32, etc. Luca 4.40,41.
17. ca să se împlinească ce fusese
vestit prin prorocul Isaia, care zice:
„El* a luat asupra Lui neputinţele
noastre şi a purtat bolile noastre.“
*Isa. 53.4. 1 Pet. 2.24.

Cum să urmăm pe Isus

18. Isus a văzut multe noroade împre-
jurul Său şi a poruncit să treacă de
cealaltă parte.
19. Atunci* s-a apropiat de El un căr-
turar şi I-a zis: „Învăţătorule, vreau să
Te urmez oriunde vei merge.“
*Luca 9.57,58.
20. Isus i-a răspuns: „Vulpile au
vizuini, şi păsările cerului au cuiburi;
dar Fiul omului n-are unde-Şi odihni
capul.“
21. Un* altul, care era dintre ucenici,
I-a zis: „Doamne, dă-mi** voie să mă
duc mai întâi să îngrop pe tatăl meu.“
*Luca 9.59,60. **1 Împ. 19.20.
22. „Vino după Mine“, i-a răspuns
Isus, „şi lasă morţii să-şi îngroape
morţii.“

Potolirea furtunii

23. Isus S-a suit într-o corabie, şi
ucenicii Lui au mers după El.
24. Şi* deodată s-a stârnit pe mare o
furtună atât de straşnică, încât corabia
era acoperită de valuri. Şi El dormea.
*Marc. 4.37, etc. Luca 8.23, etc.
25. Ucenicii s-au apropiat de El şi
L-au deşteptat, strigând: „Doamne,
scapă-ne, că pierim!“
26. El le-a zis: „De ce vă este frică,
puţin credincioşilor?“ Apoi S-a sculat*,
a certat vânturile şi marea, şi s-a făcut
o linişte mare. *Ps. 65.7; 89.9; 107.29.
27. Oamenii aceia se mirau şi ziceau:
„Ce fel de om este acesta, de-L ascultă
până şi vânturile şi marea?“

Doi îndrăciţi sunt tămăduiţi

28. Când* a ajuns Isus de partea
cealaltă, în ţinutul Gadarenilor, L-au
întâmpinat doi îndrăciţi care ieşeau
din morminte. Erau aşa de cumpliţi, că
nimeni nu putea trece pe drumul acela.
*Marc. 5.1, etc. Luca 8.26, etc.
29. Şi iată că au început să strige: „Ce
legătură este între noi şi Tine, Isuse,
Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne
chinuieşti înainte de vreme?“
30. Departe de ei era o turmă mare de
porci care păşteau.
31. Dracii rugau pe Isus şi ziceau:
„Dacă ne scoţi afară din ei, dă-ne voie
să ne ducem în turma aceea de porci.“
32. „Duceţi-vă“, le-a zis El. Ei au
ieşit şi au intrat în porci. Şi deodată
toată turma s-a repezit de pe râpă în
mare, şi a pierit în ape.
33. Porcarii au fugit şi s-au dus în
cetate de au povestit tot ce se petre-
cuse şi cele întâmplate cu îndrăciţii.
34. Şi iată că toată cetatea a ieşit în
întâmpinarea lui Isus; şi, cum L-au
văzut, L-au* rugat să plece din ţinutul
lor. *Deut. 5.25. 1 Împ. 17.18. Luca 5.8. Fapt. 16.39.

Vindecarea unui slăbănog

9 1. Isus S-a suit într-o corabie, a
trecut marea şi* a venit în cetatea
Sa. *Cap. 4.13.
2. Şi* iată că I-au adus un slăbănog

care zăcea într-un pat. Isus le-a
văzut** credinţa şi a zis slăbănogului:
„Îndrăzneşte, fiule! Păcatele îţi sunt
iertate!“ *Marc. 2.3. Luca 5.18. **Cap. 8.10.
3. Şi iată că unii din cărturari au zis
în ei înşişi: „Omul acesta huleşte!“
4. Isus, care le cunoştea* gândurile, a
zis: „Pentru ce aveţi gânduri rele în
inimile voastre? *Ps. 139.2.
Cap. 12.25. Marc. 12.15. Luca 5.22; 6.8; 9.47; 11.17.
5. Căci ce este mai lesne? A zice:
„Iertate îţi sunt păcatele“, sau a zice:
„Scoală-te şi umblă“?
6. Dar, ca să ştiţi că Fiul omului are
putere pe pământ să ierte păcatele,
„Scoală-te“, a zis El slăbănogului,
„ridică-ţi patul şi du-te acasă.“
7. Slăbănogul s-a sculat şi s-a dus
acasă.
8. Când au văzut noroadele lucrul
acesta, s-au înspăimântat şi au slăvit
pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o
astfel de putere.

Chemarea lui Matei

9. De acolo, Isus a mers* mai departe
şi a văzut pe un om, numit Matei,
şezând la vamă. Şi i-a zis: „Vino după
Mine.“ Omul acela s-a sculat şi a mers
după El. *Marc. 2.14. Luca 5.27.
10. Pe* când şedea Isus la masă, în
casă, iată că au venit o mulţime de
vameşi şi păcătoşi şi au şezut la masă
cu El şi cu ucenicii Lui.
*Marc. 2.15, etc. Luca 5.29. etc.
11. Fariseii au văzut lucrul acesta şi au
zis ucenicilor Lui: „Pentru ce mănâncă
Învăţătorul vostru cu vameşii* şi cu
păcătoşii**?“
*Cap. 11.19. Luca 5.30; 15.2. **Gal. 2.15.
12. Isus i-a auzit şi le-a zis: „Nu cei
sănătoşi au trebuinţă de doctor, ci cei
bolnavi.
13. Duceţi-vă de învăţaţi ce înseamnă:
„Milă* voiesc, iar nu jertfă!“ Căci
n-am venit să chem la pocăinţă pe cei
neprihăniţi, ci** pe cei păcătoşi.“
*Osea 6.6. Mica 6.6-8. Cap. 12.7. **1 Tim. 1.15.

Întrebarea
ucenicilor lui Ioan despre post

14. Atunci ucenicii lui Ioan au venit
la Isus şi I-au zis: „De* ce noi şi
fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu
postesc deloc?“
*Marc. 2.18, etc. Luca 5.33, etc. 18.12.
15. Isus le-a răspuns: „Se pot jeli
nuntaşii* câtă vreme este mirele cu
ei? Vor veni zile când mirele va fi luat
de la ei, şi atunci** vor posti.
*Ioan 3.29. **Fapt. 13.2,3; 14.23. 1 Cor. 7.5.
16. Nimeni nu pune un petic de
postav nou la o haină veche; pentru că
şi-ar lua umplutura din haină, şi
ruptura ar fi mai rea.
17. Nici nu pun oamenii vin nou în
burdufuri vechi; altfel, burdufurile
plesnesc, vinul se varsă, şi burdufurile
se prăpădesc; ci vinul nou îl pun în
burdufuri noi, şi se păstrează amân-
două.“

Învierea fiicei
lui Iair şi vindecarea unei femei

18. Pe când* le spunea Isus aceste
vorbe, iată că a venit unul din fruntaşii
sinagogii, I s-a închinat şi I-a zis:
„Fiica mea adineaori a murit; dar vino
de pune-Ţi mâinile peste ea, şi va
învia.“ *Marc. 5.22, etc. Luca 8.41, etc.
19. Isus S-a sculat şi a plecat după el
împreună cu ucenicii Lui.
20. Şi,* iată, o femeie, care de doi-
sprezece ani avea o scurgere de sânge,
a venit pe dinapoi şi s-a atins de poala
hainei Lui. *Marc. 5.25. Luca 8.43.
21. Căci îşi zicea ea: „Numai să mă
pot atinge de haina Lui, şi mă voi
tămădui.“
22. Isus S-a întors, a văzut-o şi i-a
zis: „Îndrăzneşte, fiică! Credinţa* ta
te-a tămăduit.“ Şi s-a tămăduit femeia
chiar în ceasul acela.
*Luca 7.50; 8.48; 17.19; 18.42.
23. Când* a ajuns Isus în casa
fruntaşului sinagogii** şi când a văzut
pe cei ce cântau din fluier şi gloata
bocind, *Marc. 5.38. Luca 8.51. **2 Cron. 35.25.
24. le-a zis: „Daţi-vă la o parte*; căci
fetiţa n-a murit, ci doarme!“ Ei îşi
băteau joc de El. *Fapt. 20.10.
25. Dar, după ce a fost scoasă gloata
afară, Isus a intrat înăuntru, a luat pe
fetiţă de mână, şi fetiţa s-a sculat.
26. Şi s-a dus vestea despre această
minune în tot ţinutul acela.

Vindecarea a doi orbi

27. Când a plecat de acolo, s-au luat
după Isus doi orbi care strigau şi
ziceau: „Ai milă de noi, Fiul* lui
David!“
*Cap. 15.22; 20.30,31. Marc. 10.47,48. Luca 18.38,39.
28. După ce a intrat în casă, orbii au
venit la El. Şi Isus le-a zis: „Credeţi că
pot face lucrul acesta?“ „Da, Doamne“,
I-au răspuns ei.

29. Atunci S-a atins de ochii lor şi a zis: „Facă-vi-se după credinţa voastră!“

30. Şi li s-au deschis ochii. Isus le-a poruncit cu tot dinadinsul şi le-a zis: „Vedeţi* să nu ştie nimeni.“

*Cap. 8.4; 12.16; 17.9. Luca 5.14.

31. Dar* ei, cum au ieşit afară, au răspândit vestea despre El în tot ţinutul acela. *Marc. 7.36.

Vindecarea unui mut îndrăcit

32. Pe* când plecau orbii aceştia, iată că au adus la Isus un mut îndrăcit.

*Cap. 12.22. Luca 11.14.

33. După ce a fost scos dracul din el, mutul a vorbit. Şi noroadele, mirate, ziceau: „Niciodată nu s-a văzut aşa ceva în Israel!“

34. Dar fariseii ziceau: „Cu ajutorul domnului dracilor scoate El* dracii!“

*Cap. 12.24. Marc. 3.22. Luca 11.15.

Lui Isus Îi este milă de gloate

35. Isus străbătea* toate cetăţile şi satele, învăţând** pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăţiei şi vindecând orice fel de boală şi orice fel de neputinţă care era în norod. *Marc. 6.6. Luca 13.22. **Cap. 4.23.

36. Când* a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite şi risipite ca** nişte oi care n-au păstor.

*Marc. 6.34. **Num. 27.17. 1 Împ. 22.17. Ezec. 34.5. Zah. 10.2.

37. Atunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este secerişul*, dar puţini sunt lucrătorii! *Luca 10.2. Ioan 4.35.

38. Rugaţi, dar*, pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Lui.“ *2 Tes. 3.1.

Trimiterea
celor doisprezece apostoli

10 1. Apoi Isus a chemat* pe cei doisprezece ucenici ai Săi şi le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate şi să tămăduiască orice fel de boală şi orice fel de neputinţă.

*Marc. 3.13,14; 6.7. Luca 6.13; 9.1.

2. Iată numele celor doisprezece apostoli:

Cel dintâi, Simon, zis* Petru, şi Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, şi Ioan, fratele lui; *Ioan 1.42.

3. Filip şi Bartolomeu; Toma şi Matei, vameşul; Iacov, fiul lui Alfeu, şi Levi, zis şi Tadeu;

4. Simon*, Canaanitul, şi Iuda Iscarioteanul**, cel care a vândut pe Isus.

*Luca 6.15. Fapt. 1.13. **Ioan 13.26.

5. Aceştia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învăţăturile următoare:

„Să* nu mergeţi pe calea păgânilor şi să nu intraţi în vreo cetate a samaritenilor**; *Cap. 4.15. **2 Împ. 17.24. Ioan 4.9,20.

6. ci* să mergeţi mai degrabă la oile** pierdute ale casei lui Israel.

*Cap. 15.24. Fapt. 13.46. **Isa. 53.6. Ier. 50.6,17. Ezec. 34.5,6,16. 1 Pet. 2.25.

7. Şi* pe drum, propovăduiţi şi ziceţi: „Împărăţia** cerurilor este aproape!“

*Luca 9.2. **Cap. 3.2; 4.17. Luca 10.9.

8. Vindecaţi pe bolnavi, înviaţi pe morţi, curăţaţi pe leproşi, scoateţi afară dracii. Fără* plată aţi primit, fără plată să daţi. *Fapt. 8.18,20.

9. Să nu* luaţi nici aur, nici argint, nici aramă** în brâiele voastre,

*1 Sam. 9.7. Marc. 6.8. Luca 9.3; 10.4; 22.35. **Marc. 6.8.

10. nici traistă pentru drum, nici două haine, nici încălţăminte, nici toiag, căci* vrednic este lucrătorul de hrana lui. *Luca 10.7. 1 Cor. 9.7, etc. 1 Tim. 5.18.

11. În* orice cetate sau sat veţi intra, să cercetaţi cine este acolo vrednic şi să rămâneţi la el până veţi pleca.

*Luca 10.8.

12. La intrarea voastră în casă, uraţi-i de bine;

13. şi*, dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar**, dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.

*Luca 10.5. **Ps. 35.13.

14. Dacă* nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieşiţi din casa sau din cetatea aceea şi să scuturaţi** praful de pe picioarele voastre.“ *Marc. 6.11. Luca 9.5; 10.10,11. **Neem. 5.13. Fapt. 13.51; 18.6.

15. Adevărat vă spun că, în ziua judecăţii, va fi mai* uşor pentru ţinutul Sodomei şi Gomorei, decât pentru cetatea aceea. *Cap. 11.22,24.

Primirea apostolilor de lume

16. Iată*, Eu vă trimit ca pe nişte oi în mijlocul lupilor. Fiţi, dar**, înţelepţi ca şerpii şi fără răutate† ca porumbeii. *Luca 10.3. **Rom. 16.19. Efes. 5.15. †1 Cor. 14.20. Filp. 2.15.

17. Păziţi-vă de oameni; căci vă* vor da în judecata soboarelor şi vă** vor bate în sinagogile lor.

*Cap. 24.9. Marc. 13.9. Luca 12.11; 21.12. **Fapt. 5.40.

18. Din pricina Mea, veţi* fi duşi înaintea dregătorilor şi înaintea împăraţilor, ca să slujiţi ca mărturie înaintea lor şi înaintea Neamurilor.
*Fapt. 12.1; 24.10; 25.7,23. 2 Tim. 4.16.
19. Dar*, când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijoraţi, gândindu-vă cum sau ce veţi spune; căci ce veţi avea de spus vă** va fi dat chiar în ceasul acela;
*Marc. 13.11-13. Luca 12.11; 21.14,15. **Exod 4.12. Ier. 1.7.
20. fiindcă* nu voi veţi vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.
*2 Sam. 23.2. Fapt. 4.8; 6.10. 2 Tim. 4.17.
21. Fratele* va da la moarte pe fratele său, şi tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinţilor lor şi-i vor omorî. *Mica 7.6. Vers. 35,36. Luca 21.16.
22. Veţi* fi urâţi de toţi, din pricina Numelui Meu; dar** cine va răbda până la sfârşit va fi mântuit.
*Luca 21.17. **Dan. 12.12,13. Cap. 24.13. Marc. 13.13.
23. Când* vă vor prigoni într-o cetate, să fugiţi într-alta. Adevărat vă spun că nu veţi isprăvi de străbătut cetăţile lui Israel până** va veni Fiul omului.
*Cap. 2.13; 4.12; 12.15. Fapt. 8.1; 9.25; 14.6. **Cap. 16.28.
24. Ucenicul nu* este mai presus de învăţătorul său, nici robul mai presus de domnul său. *Luca 6.40. Ioan 13.16; 15.30.
25. Ajunge ucenicului să fie ca învăţătorul lui, şi robului să fie ca domnul lui. Dacă pe* Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi aşa pe cei din casa Lui?
*Cap. 12.24. Marc. 3.22. Luca 11.15. Ioan 8.48,52.
26. Aşa că, să nu vă temeţi de ei. Căci* nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit şi nimic tăinuit care nu va fi cunoscut. *Marc. 4.22. Luca 8.17; 12.2,3.
27. Ce vă spun Eu la întuneric voi să spuneţi la lumină; şi ce auziţi şoptindu-se la ureche să propovăduiţi de pe acoperişul caselor.
28. Nu* vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeţi-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în gheenă. *Isa. 8.12,13. Luca 12.4. 1 Pet. 3.14.
29. Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuşi, nici una din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.
30. Cât* despre voi, până şi perii din cap, toţi vă sunt număraţi.
*1 Sam. 14.45. 2 Sam. 14.11. Luca 21.18. Fapt. 27.34.
31. Deci să nu vă temeţi; voi sunteţi mai de preţ decât multe vrăbii.
32. De aceea*, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl voi mărturisi şi** Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri;
*Luca 12.8. Rom. 10.9,10. **Apoc. 3.5.
33. dar* de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda şi Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri. *Marc. 8.38. Luca 9.26. 2 Tim. 2.12.
34. Să nu* credeţi că am venit s-aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia. *Luca 12.49,51-53.
35. Căci am venit să despart pe fiu de* tatăl său, pe fiică de mama sa şi pe noră de soacra sa. *Mica 7.6.
36. Şi omul va avea de vrăjmaşi* chiar pe cei din casa lui.
*Ps. 41.9; 55.13. Mica 7.6. Ioan 13.18.
37. Cine* iubeşte pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; şi cine iubeşte pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. *Luca 14.26.
38. Cine* nu-şi ia crucea lui şi nu vine după Mine nu este vrednic de Mine. *Cap. 16.24. Marc. 8.34. Luca 9.23; 14.27.
39. Cine* îşi va păstra viaţa o va pierde; şi cine îşi va pierde viaţa pentru Mine o va câştiga.
*Cap. 16.25. Luca 17.33. Ioan 12.25.

Primirea ucenicilor

40. Cine* vă primeşte pe voi Mă primeşte pe Mine; şi cine Mă primeşte pe Mine primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
*Cap. 18.5. Luca 9.48; 10.16. Ioan 12.44; 13.20. Gal. 4.14.
41. Cine* primeşte un proroc, în numele unui proroc, va primi răsplata unui proroc; şi cine primeşte pe un om neprihănit, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit. *1 Împ. 17.10; 18.4. 2 Împ. 4.8.
42. Şi* oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din aceşti micuţi, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-şi va pierde răsplata."
*Cap. 18.5,6; 25.40. Marc. 9.41. Evr. 6.10.

11 1. După ce a isprăvit de dat învăţături la cei doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo, ca să înveţe pe oameni şi să propovăduiască în cetăţile lor.

Trimişii lui Ioan Botezătorul

2. Ioan* a auzit din** temniţă despre lucrările lui Hristos
*Luca 7.18,19, etc. **Cap. 14.3.

3. şi a trimis să-L întrebe prin ucenicii săi: „Tu eşti Acela* care are să vină sau să aşteptăm pe altul?“
*Gen. 49.10. Num. 24.17. Dan. 9.24. Ioan 6.14.
4. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Duceţi-vă de spuneţi lui Ioan ce auziţi şi ce vedeţi:
5. orbii* îşi capătă vederea, şchiopii umblă, leproşii sunt curăţaţi, surzii aud, morţii învie şi săracilor** li se propovăduieşte Evanghelia.
*Isa. 29.18; 35.4-6; 42.7. Ioan 2.23; 3.2; 5.36; 10.25,38; 14.11. **Ps. 22.26. Isa. 61.1. Luca 4.18. Iac. 2.5.
6. Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi* un prilej de poticnire.“
*Isa. 8.14,15. Cap. 13.57; 24.10; 26.31. Rom. 9.32,33. 1 Cor. 1.23; 2.14. Gal. 5.11. 1 Pet. 2.8.

Mărturia lui Isus despre Ioan

7. Pe când* se duceau ei, Isus a început să vorbească noroadelor despre Ioan: „Ce aţi ieşit să vedeţi în pustiu? O trestie** clătinată de vânt?
*Luca 7.24. **Efes. 4.14.
8. Dacă nu, atunci ce aţi ieşit să vedeţi? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraţilor.
9. Atunci ce aţi ieşit să vedeţi? Un proroc? Da, vă spun, şi* mai mult decât un proroc;
*Cap. 14.5; 21.26. Luca 1.76; 7.26.
10. căci el este acela despre care s-a scris:
„Iată*, trimit înaintea feţei Tale pe solul Meu care Îţi va pregăti calea înaintea Ta.“ *Mal. 3.1. Marc. 1.2. Luca 1.76; 7.27.
11. Adevărat vă spun că, dintre cei născuţi din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuşi, cel mai mic în Împărăţia cerurilor este mai mare decât el.
12. Din* zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăţia cerurilor se ia cu năvală, şi cei ce dau năvală pun mâna pe ea. *Luca 16.16.
13. Căci până la Ioan au prorocit toţi* Prorocii şi Legea. *Mal. 4.6.
14. Şi, dacă vreţi să înţelegeţi, el este Ilie* care trebuia să vină.
*Mal. 4.5. Cap. 17.12. Luca 1.17.
15. Cine* are urechi de auzit să audă.
*Cap. 13.9. Luca 8.8. Apoc. 2.7,11,17,29; 3.6,13,22.
16. Cu* cine voi asemăna neamul acesta de oameni? Seamănă cu nişte copilaşi care şed în pieţe şi strigă la tovarăşii lor: *Luca 7.31.
17. „V-am cântat din fluier, şi n-aţi jucat; v-am cântat de jale, şi nu v-aţi tânguit.“
18. Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, şi ei zic: „Are drac!“
19. A venit Fiul omului mâncând şi bând, şi ei zic: „Iată un om mâncăcios şi băutor de vin, un prieten* al vameşilor şi al păcătoşilor!“ Totuşi**, Înţelepciunea a fost îndreptăţită din lucrările ei.“ *Cap. 9.10. **Luca 7.35.

Mustrarea cetăţilor nepocăite

20. Atunci* Isus a început să mustre cetăţile în care fuseseră făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că nu se pocăiseră. *Luca 10.13, etc.
21. „Vai de tine, Horazine!“, a zis El. „Vai de tine, Betsaido! Căci, dacă ar fi fost făcute în Tir şi Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit cu* sac şi cenuşă. *Ioan 3.7,8.
22. De aceea, vă spun că, în ziua judecăţii, va* fi mai uşor pentru Tir şi Sidon decât pentru voi. *Vers. 24. Cap. 10.15.
23. Şi tu, Capernaume, vei fi înălţat* oare până la cer? Vei fi coborât până la Locuinţa morţilor; căci, dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi.
*Isa. 14.13. Plân. 2.1.
24. De aceea, vă spun că, în ziua judecăţii, va fi mai uşor pentru* ţinutul Sodomei decât pentru tine.“
*Cap. 10.15.

Lucrurile descoperite pruncilor
Jugul lui Hristos

25. În* vremea aceea, Isus a luat cuvântul şi a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului şi al pământului, pentru că ai** ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi† le-ai descoperit pruncilor. *Luca 10.21.
**Ps. 8.2. 1 Cor. 1.19,27; 2.8. 2 Cor. 3.14. †Cap. 16.17.
26. Da, Tată, Te laud, pentru că aşa ai găsit Tu cu cale!“
27. „Toate* lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; şi** nimeni nu cunoaşte deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaşte deplin pe Tatăl, afară de Fiul şi acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.
*Cap. 28.18. Luca 10.22. Ioan 3.35; 13.3; 17.2. 1 Cor. 15.27. **Ioan 1.18; 6.46; 10.15.
28. Veniţi la Mine, toţi cei trudiţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi da odihnă.

29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi* învăţaţi de la Mine, căci Eu sunt blând şi smerit** cu inima; şi† veţi găsi odihnă pentru sufletele voastre.
*Ioan 13.15. Filp. 2.5. 1 Pet. 2.21. 1 Ioan 2.6. **Zah. 9.9. Filp. 2.7,8. †Ier. 6.16.
30. Căci* jugul Meu este bun, şi sarcina Mea este uşoară.“ *1 Ioan 5.3.

Spicele şi ziua Sabatului

12 1. În vremea aceea, Isus trecea* prin lanurile de grâu într-o zi de Sabat. Ucenicii Lui, care erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu şi să le mănânce. *Deut. 23.25. Marc. 2.23. Luca 6.1.
2. Fariseii, când au văzut lucrul acesta, I-au zis: „Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului.“
3. Dar Isus le-a răspuns: „Oare n-aţi citit ce* a făcut David, când a flămânzit el şi cei ce erau împreună cu el?
*1 Sam. 21.6.
4. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu şi a mâncat pâinile* pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu-i era îngăduit să le mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci** numai preoţilor?
*Exod 25.30. Lev. 24.5. **Exod 29.32,33. Lev. 8.31; 24.9.
5. Sau n-aţi citit în Lege* că, în zilele de Sabat, preoţii calcă Sabatul în Templu, şi totuşi sunt nevinovaţi?
*Num. 28.9. Ioan 7.22.
6. Dar Eu vă spun că aici este Unul* mai mare decât Templul.
*2 Cron. 6.18. Mal. 3.1.
7. Dacă aţi fi ştiut ce înseamnă: „Milă* voiesc, iar nu jertfe!“, n-aţi fi osândit pe nişte nevinovaţi.
*Osea 6.6. Mica 6.6-8. Cap. 9.13.
8. Căci Fiul omului este Domn şi al Sabatului.“

Omul cu mâna uscată

9. Isus* a plecat de acolo şi a intrat în sinagogă. *Marc. 3.1. Luca 6.6.
10. Şi iată că în sinagogă era un om care avea o mână uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, L-au întrebat: „Este îngăduit* a vindeca în zilele de Sabat?“ *Luca 13.14; 14.3. Ioan 9.16.
11. El le-a răspuns: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie, şi-i* cade într-o groapă, în ziua Sabatului, să n-o apuce şi s-o scoată afară?
*Exod 23.4,5. Deut. 22.4.
12. Cu cât mai de preţ este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.“
13. Atunci a zis omului aceluia: „Întinde-ţi mâna!“ El a întins-o, şi mâna s-a făcut sănătoasă ca şi cealaltă.
14. Fariseii* au ieşit afară şi s-au sfătuit cum să omoare pe Isus.
*Cap. 27.1. Marc. 3.6. Luca 6.11. Ioan 5.18; 10.39; 11.53.

Isus, Robul Domnului

15. Dar Isus, ca Unul care ştia lucrul acesta, a* plecat de acolo. După** El au mers multe noroade. El a tămăduit pe toţi bolnavii
*Cap. 10.23. Marc. 3.7. **Cap. 19.2.
16. şi le-a poruncit* cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut; *Cap. 9.30.
17. ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice:
18. „Iată* Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în** care sufletul Meu îşi găseşte plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, şi va vesti Neamurilor judecata. *Isa. 42.1. **Cap. 3.17; 17.5.
19. El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Şi nimeni nu-I va auzi glasul pe uliţe.
20. Nu va frânge o trestie ruptă şi nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata.
21. Şi Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui.“

Îndrăcitul mut şi orb – Păcatul împotriva Duhului Sfânt

22. Atunci* I-au adus un îndrăcit orb şi mut; şi Isus l-a tămăduit, aşa că mutul vorbea şi vedea.
*Cap. 9.32. Marc. 3.11. Luca 11.14.
23. Toate noroadele, mirate, ziceau: „Nu cumva este acesta Fiul lui David?“
24. Când* au auzit fariseii lucrul acesta, au zis: „Omul acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor!“ *Cap. 9.34. Marc. 3.22. Luca 11.15.
25. Isus, care le cunoştea* gândurile, le-a zis: „Orice împărăţie dezbinată împotriva ei însăşi este pustiită; şi orice cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăşi nu poate dăinui.
*Cap. 9.4. Ioan 2.25. Apoc. 2.23.
26. Dacă Satana scoate afară pe Satana, este dezbinat; deci cum poate dăinui împărăţia lui?
27. Şi dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voştri cu cine-i scot? De aceea ei vor fi judecătorii voştri.

28. Dar, dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăţia* lui Dumnezeu a venit peste voi.
*Dan. 2.44; 7.14. Luca 1.33; 11.20; 17.20,21.
29. Sau*, cum poate cineva să intre în casa celui tare şi să-i jefuiască gospodăria, dacă n-a legat mai întâi pe cel tare? Numai atunci îi va jefui casa.
*Isa. 49.24. Luca 11.21-23.
30. Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, şi cine nu strânge cu Mine risipeşte.
31. De aceea vă spun: orice* păcat şi orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar** hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată. *Marc. 3.28. Luca 12.10. Evr. 6.4, etc.; 10.26,29. 1 Ioan 5.16. **Fapt. 7.51.
32. Oricine va vorbi* împotriva Fiului omului va fi iertat**; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.
*Cap. 11.19; 13.55. Ioan 7.12,52. **1 Tim. 1.13.
33. Ori faceţi pomul bun şi rodul* lui bun, ori faceţi pomul rău şi rodul lui rău: căci pomul se cunoaşte după rodul lui. *Cap. 7.17. Luca 6.43,44.
34. Pui* de năpârci, cum aţi putea voi să spuneţi lucruri bune, când voi sunteţi răi? Căci** din prisosul inimii vorbeşte gura. *Cap. 3.7; 23.33. **Luca 6.45.
35. Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui.
36. Vă spun că, în ziua judecăţii, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.
37. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, şi din cuvintele tale vei fi osândit."

Minunea cu prorocul Iona

38. Atunci* unii din cărturari şi din farisei au luat cuvântul şi I-au zis: „Învăţătorule, am vrea să vedem un semn de la Tine!" *Cap. 16.1. Marc. 8.11. Luca 11.16,29. Ioan 2.18. 1 Cor. 1.22.
39. Drept răspuns, El le-a zis: „Un neam viclean şi preacurvar* cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul prorocului Iona.
*Isa. 57.3. Cap. 16.4. Marc. 8.38. Ioan 4.48.
40. Căci*, după cum Iona a stat trei zile şi trei nopţi în pântecele chitului, tot aşa şi Fiul omului va sta trei zile şi trei nopţi în inima pământului. *Iona 1.17.
41. Bărbaţii* din Ninive se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecăţii, şi-l** vor osândi, pentru că† ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; şi iată că aici este Unul mai mare decât Iona. *Luca 11.32.
**Ier. 3.11. Ezec. 16.51,52. Rom. 2.27. †Iona 3.5.
42. Împărăteasa* de la miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecăţii, şi-l va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să audă înţelepciunea lui Solomon; şi iată că aici este Unul mai mare decât Solomon. *1 Împ. 10.1. 2 Cron. 9.1. Luca 11.31.
43. Duhul* necurat, când a ieşit dintr-un om, umblă** prin locuri fără apă, căutând odihnă, şi n-o găseşte.
*Luca 11.24. **Iov 1.7. 1 Pet. 5.8.
44. Atunci zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieşit. Şi, când vine în ea, o găseşte goală, măturată şi împodobită.
45. Atunci se duce şi ia cu el alte şapte duhuri mai rele decât el: intră în casă, locuiesc acolo, şi* starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi. Tocmai aşa se va întâmpla şi cu acest neam viclean."
*Evr. 6.4; 10.26. 2 Pet. 2.20-22.

Mama şi fraţii lui Isus

46. Pe când vorbea încă Isus noroadelor, iată* că mama şi fraţii Lui stăteau afară şi căutau să vorbească cu El. *Marc. 3.31. Luca 8.19-21.
47. Atunci cineva I-a zis: „Iată, mama Ta şi fraţii* Tăi stau afară şi caută să vorbească cu Tine."
*Cap. 13.55. Marc. 6.3. Ioan 2.12; 7.3,5. Fapt. 1.14. 1 Cor. 9.5. Gal. 1.19.
48. Dar Isus a răspuns celui ce-I adusese ştirea aceasta: „Cine este mama Mea şi care sunt fraţii Mei?"
49. Apoi Şi-a întins mâna spre ucenicii Săi şi a zis: „Iată mama Mea şi fraţii Mei!
50. Căci oricine* face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră şi mamă."
*Ioan 15.14. Gal. 5.6; 6.15. Col. 3.11. Evr. 2.11.

Pilda semănătorului

13 1. În aceeaşi zi, Isus a ieşit din casă şi şedea* lângă mare.
*Marc. 4.1.
2. O mulţime de noroade s-au* strâns la El, aşa că a trebuit să Se** suie să şadă într-o corabie; iar tot norodul stătea pe ţărm. *Luca 8.4. **Luca 5.3.

3. El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde şi le-a zis: „Iată, semănătorul a ieşit să semene.
4. Pe când semăna el, o parte din sămânţă a căzut lângă drum, şi au venit păsările şi au mâncat-o.
5. O altă parte a căzut pe locuri stâncoase, unde n-avea pământ mult: a răsărit îndată, pentru că n-a găsit un pământ adânc.
6. Dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; şi, pentru că n-avea rădăcini, s-a uscat.
7. O altă* parte a căzut între spini: spinii au crescut şi au înecat-o. *Luca 8.5.
8. O altă parte a căzut în pământ bun şi a dat rod: un grăunte a dat o sută*, altul, şaizeci, şi altul, treizeci.
*Gen. 26.12.
9. Cine* are urechi de auzit să audă."
*Cap. 11.15. Marc. 4.9.
10. Ucenicii s-au apropiat de El şi I-au zis: „De ce le vorbeşti în pilde?"
11. Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă* v-a fost dat să cunoaşteţi tainele Împărăţiei cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.
*Cap. 11.25; 16.17. Marc. 4.11. 1 Cor. 2.10. 1 Ioan 2.27.
12. Căci* celui ce are, i se va da, şi va avea de prisos; iar de la cel ce n-are, se va lua chiar şi ce are.
*Cap. 25.29. Marc. 4.25. Luca 8.18; 19.26.
13. De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, şi măcar că aud, nu aud, nici nu înţeleg.
14. Şi cu privire la ei se împlineşte prorocia lui Isaia, care zice:
„Veţi* auzi cu urechile voastre, şi nu veţi înţelege; veţi privi cu ochii voştri, şi nu veţi vedea.
*Isa. 6.9. Ezec. 12.2. Marc. 4.12. Luca 8.10. Ioan 12.40. Fapt. 28.26,27. Rom. 11.8. 2 Cor. 3.14,15.
15. Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns* tari de urechi, şi-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înţeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, şi să-i vindec." *Evr. 5.11.
16. Dar ferice* de ochii voştri că văd; şi de urechile voastre că aud!
*Cap. 16.17. Luca 10.23,24. Ioan 20.29.
17. Adevărat vă spun că mulţi* proroci şi oameni neprihăniţi au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeţi voi, şi nu le-au văzut; şi să audă lucrurile pe care le auziţi voi, şi nu le-au auzit.
*Evr. 11.13. 1 Pet. 1.10,11.
18. Ascultaţi*, dar, ce înseamnă pilda semănătorului: *Marc. 4.14. Luca 8.11.
19. Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăţie*, şi nu-l înţelege, vine cel rău şi răpeşte ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânţa căzută lângă drum. *Cap. 4.23.
20. Sămânţa căzută în locuri stâncoase este cel ce aude Cuvântul şi-l primeşte îndată cu* bucurie;
*Isa. 58.2. Ezec. 33.31,32. Ioan 5.35.
21. dar n-are rădăcină în el, ci ţine până la o vreme; şi, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se* leapădă îndată de el.
*Cap. 11.6. 2 Tim. 1.15.
22. Sămânţa* căzută între** spini este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijorările veacului acestuia şi înşelăciunea bogăţiilor îneacă acest Cuvânt, şi ajunge neroditor. *Cap. 19.23. Marc. 10.23. Luca 18.24. 1 Tim. 6.9. 2 Tim. 4.10. **Ier. 4.3.
23. Iar sămânţa căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul şi-l înţelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul şaizeci, altul treizeci."

Pilda neghinei

24. Isus le-a pus înainte o altă pildă şi le-a zis: „Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânţă bună în ţarina lui.
25. Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmaşul lui, a semănat neghină între grâu şi a plecat.
26. Când au răsărit firele de grâu şi au făcut rod, a ieşit la iveală şi neghina.
27. Robii stăpânului casei au venit şi i-au zis: „Doamne, n-ai semănat sămânţă bună în ţarina ta? De unde are, dar, neghină?"
28. El le-a răspuns: „Un vrăjmaş a făcut lucrul acesta." Şi robii i-au zis: „Vrei, dar, să mergem s-o smulgem?"
29. „Nu", le-a zis el, „ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeţi şi grâul* împreună cu ea. *Cap. 3.12.
30. Lăsaţi-le să crească amândouă împreună până la seceriş; şi, la vremea secerişului, voi spune secerătorilor: „Smulgeţi întâi neghina şi legaţi-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeţi-l în grânarul meu."

Pilda grăuntelui de muştar şi a aluatului

31. Isus le-a pus înainte o altă pildă şi le-a zis: „Împărăţia* cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muştar

pe care l-a luat un om şi l-a semănat în ţarina sa.

*Isa. 2.2,3. Mica 4.1. Marc. 4.30, etc. Luca 13.18,19.

32. Grăuntele acesta, în adevăr, este cea mai mică dintre toate seminţele; dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile şi se face un copac, aşa că păsările cerului vin şi îşi fac cuiburi în ramurile lui.“

33. Le-a spus* o altă pildă, şi anume: „Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un aluat pe care l-a luat o femeie şi l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala.“

*Luca 13.20, etc.

34. Isus a spus noroadelor toate aceste* lucruri în pilde; şi nu le vorbea deloc fără pildă, *Marc. 4.33,34.

35. ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: „Voi* vorbi în pilde, voi** spune lucruri ascunse de la facerea lumii.“

*Ps. 78.2. **Rom. 16.25,26. 1 Cor. 2.7. Efes. 3.9. Col. 1.26.

Tâlcuirea pildei neghinei

36. Atunci Isus a dat drumul noroadelor şi a intrat în casă. Ucenicii Lui s-au apropiat de El şi I-au zis: „Tâlcuieşte-ne pilda cu neghina din ţarină.“

37. El le-a răspuns: „Cel ce seamănă sământa bună este Fiul omului.

38. Ţarina* este lumea; sământa bună sunt fiii Împărăţiei; neghina sunt fiii** celui rău.

*Cap. 24.14; 28.19. Marc. 16.15,20. Luca 24.47. Rom. 10.18. Col. 1.6. **Gen. 3.15. Ioan 8.44. Fapt. 13.10. 1 Ioan 3.8.

39. Vrăjmaşul care a semănat-o este diavolul; secerişul* este sfârşitul veacului; secerătorii sunt îngerii.

*Ioel 3.13. Apoc. 14.15.

40. Deci, cum se smulge neghina şi se arde în foc, aşa va fi şi la sfârşitul veacului.

41. Fiul omului va trimite pe îngerii Săi, şi* ei vor smulge din Împărăţia Lui toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire şi pe cei ce săvârşesc fărădelegea *Cap. 18.7. 2 Pet. 2.12.

42. şi-i* vor arunca în cuptorul aprins; acolo** va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor.

*Cap. 3.12. Apoc. 19.20; 20.10. **Vers. 50. Cap. 8.12.

43. Atunci* cei neprihăniţi vor străluci ca soarele în Împărăţia Tatălui lor. Cine** are urechi de auzit să audă.

*Dan. 12.3. 1 Cor. 15.42,43,58. **Vers. 9.

Pilda comorii ascunse şi a mărgăritarului

44. Împărăţia cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o ţarină. Omul care o găseşte o ascunde; şi, de bucuria ei, se duce şi vinde* tot ce are şi cumpără** ţarina aceea.

*Filp. 3.7,8. **Isa. 55.1. Apoc. 3.18.

45. Împărăţia cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase.

46. Şi, când găseşte un* mărgăritar de mare preţ, se duce de vinde tot ce are şi-l cumpără. *Prov. 2.4; 3.14,15; 8.10,19.

Pilda năvodului

47. Împărăţia cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde* tot felul de peşti.

*Cap. 22.10.

48. După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, şed jos, aleg în vase ce este bun şi aruncă afară ce este rău.

49. Tot aşa va fi şi la sfârşitul veacului. Îngerii vor ieşi, vor despărţi* pe cei răi din mijlocul celor buni *Cap. 25.32.

50. şi-i* vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor. *Vers. 42.

51. Aţi înţeles voi toate aceste lucruri?“, i-a întrebat Isus. „Da, Doamne“, I-au răspuns ei.

52. Şi El le-a zis: „De aceea orice cărturar, care a învăţat ce trebuie despre Împărăţia cerurilor, se aseamănă cu un gospodar care scoate din vistieria lui lucruri noi* şi lucruri vechi.“

*Cânt. 7.13.

Isus la Nazaret – Necredinţa locuitorilor

53. După ce a isprăvit Isus pildele acestea, a plecat de acolo.

54. A* venit în patria Sa şi a început să înveţe pe oameni în sinagogă; aşa că cei ce-L auzeau se mirau şi ziceau: „De unde are El înţelepciunea şi minunile acestea?

*Cap. 2.23. Marc. 6.1. Luca 4.16,23.

55. Oare* nu este El fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui? Şi Iacov**, Iosif, Simon şi Iuda, nu sunt ei fraţii† Lui? *Isa. 49.7. Marc. 6.3. Luca 3.23. Ioan 6.42. **Marc. 15.40. †Cap. 12.46.

56. Şi surorile Lui nu sunt toate printre noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?“

57. Şi găseau astfel în El o pricină de poticnire*.

Dar Isus le-a zis: „Nicăieri nu** este preţuit un proroc mai puţin decât în patria şi în casa lui.“

*Cap. 11.6. Marc. 6.3,4. **Luca 4.24. Ioan 4.44.

58. Şi n-a* făcut multe minuni în locul acela, din pricina necredinţei lor.

*Marc. 6.5,6.

Moartea lui Ioan Botezătorul

14 1. În vremea aceea, cârmuitorul Irod* a auzit vorbindu-se despre Isus;

*Marc. 6.14. Luca 9.7.

2. şi a zis slujitorilor săi: „Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat din morţi, şi de aceea se fac minuni prin el.“

3. Căci* Irod prinsese pe Ioan, îl legase şi-l pusese în temniţă, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip;

*Marc. 6.17. Luca 3.19,20.

4. pentru că Ioan îi zicea: „Nu-ţi* este îngăduit s-o ai de nevastă.“

*Lev. 18.16; 20.21.

5. Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că* norodul privea pe Ioan ca pe un proroc.

*Cap. 21.26. Luca 20.6.

6. Dar, când se prăznuia ziua naşterii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspeţilor şi a plăcut lui Irod.

7. De aceea i-a făgăduit cu jurământ că îi va da orice va cere.

8. Îndemnată de mama sa, ea a zis: „Dă-mi aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!“

9. Împăratul s-a întristat; dar din pricina jurămintelor sale şi de ochii celor ce şedeau la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea.

10. Şi a trimis să taie capul lui Ioan în temniţă.

11. Capul a fost adus într-o farfurie şi dat fetei, care l-a dus la mama sa.

12. Ucenicii lui Ioan au venit de i-au luat trupul, l-au îngropat şi s-au dus de au dat de ştire lui Isus.

Înmulţirea pâinilor

13. Isus, când a auzit* vestea aceasta, a plecat de acolo într-o corabie, ca să Se ducă singur la o parte, într-un loc pustiu. Noroadele, când au auzit lucrul acesta, au ieşit din cetăţi şi s-au luat după El pe jos.

*Cap. 10.23; 12.15. Marc. 6.32. Luca 9.10. Ioan 6.1,2.

14. Când a ieşit din corabie, Isus a văzut o gloată mare, I* s-a făcut milă de ea, şi a vindecat pe cei bolnavi.

*Cap. 9.36. Marc. 6.34.

15. Când* s-a înserat, ucenicii s-au apropiat de El şi I-au zis: „Locul acesta este pustiu, şi vremea iată că a trecut; dă drumul noroadelor să se ducă prin sate să-şi cumpere de mâncare.“

*Marc. 6.35. Luca 9.12. Ioan 6.5.

16. „N-au nevoie să plece“, le-a răspuns Isus, „daţi-le voi să mănânce.“

17. Dar ei I-au zis: „N-avem aici decât cinci pâini şi doi peşti.“

18. Şi El le-a zis: „Aduceţi-i aici la Mine.“

19. Apoi a poruncit noroadelor să şadă pe iarbă, a luat cele cinci pâini şi cei doi peşti, Şi-a ridicat ochii spre cer, a binecuvântat*, a frânt pâinile şi le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărţit noroadelor.

*Cap. 15.36.

20. Toţi au mâncat şi s-au săturat; şi s-au ridicat douăsprezece coşuri pline cu rămăşiţele de firimituri.

21. Cei ce mâncaseră erau cam la cinci mii de bărbaţi, afară de femei şi de copii.

Umblarea pe mare

22. Îndată după aceea, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie şi să treacă înaintea Lui de partea cealaltă, până va da drumul noroadelor.

23. După* ce a dat drumul noroadelor, S-a suit pe munte să Se roage, singur la o parte. Se înnoptase**, şi El era singur acolo.

*Marc. 6.46. **Ioan 6.16.

24. În timpul acesta, corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vântul era împotrivă.

25. Când se îngâna ziua cu noaptea[1], Isus a venit la ei, umblând* pe mare.

*Iov 9.8.

26. Când L-au văzut ucenicii umblând pe mare, s-au înspăimântat şi au zis: „Este o nălucă!“ Şi, de frică, au ţipat.

27. Isus le-a zis îndată: „Îndrăzniţi, Eu sunt; nu vă temeţi!“

28. „Doamne“, I-a răspuns Petru, „dacă eşti Tu, porunceşte-mi să vin la Tine pe ape.“

29. „Vino!“, i-a zis Isus. Petru s-a coborât din corabie şi a început să umble pe ape ca să meargă la Isus.

30. Dar, când a văzut că vântul era tare, s-a temut; şi, fiindcă începea să se afunde, a strigat: „Doamne, scapă-mă!“

1. Greceşte: în a patra strajă

31. Îndată, Isus a întins mâna, l-a apucat şi i-a zis: „Puţin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?“
32. Şi după ce au intrat în corabie, a stat vântul.
33. Cei ce erau în corabie au venit de s-au* închinat înaintea lui Isus şi I-au zis: „Cu adevărat, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu!“ *Ps. 2.7. Cap. 16.16; 26.63. Marc. 1.1. Luca 4.41. Ioan 1.49; 6.69; 11.27. Fapt. 8.37. Rom. 1.2.
34. După* ce au trecut marea, au venit în ţinutul Ghenezaretului. *Marc. 6.53.
35. Oamenii din locul acela, care cunoşteau pe Isus, au trimis să dea de ştire în toate împrejurimile şi au adus la El pe toţi bolnavii.
36. Bolnavii Îl rugau să le dea voie numai să se atingă de poala hainei Lui. Şi toţi câţi* s-au atins s-au vindecat.
*Cap. 9.20. Marc. 3.10. Luca 6.19. Fapt. 19.12.

Fariseii şi datina bătrânilor

15 1. Atunci nişte farisei şi nişte cărturari din Ierusalim au* venit la Isus şi I-au zis: *Marc. 7.1.
2. „Pentru* ce calcă ucenicii Tăi datina** bătrânilor? Căci nu-şi spală mâinile când mănâncă.“ *Marc. 7.5. **Col. 2.8.
3. Drept răspuns, El le-a zis: „Dar voi de ce călcaţi porunca lui Dumnezeu în folosul datinii voastre?
4. Căci Dumnezeu a zis: „Cinsteşte* pe tatăl tău şi pe mama ta“ şi: „Cine** va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit negreşit cu moartea.“
*Exod 20.12. Lev. 19.3. Deut. 5.16. Prov. 23.22. Efes. 6.2. **Exod 21.17. Lev. 20.9. Deut. 27.16. Prov. 20.20; 30.17.
5. Dar* voi ziceţi: „Cine va zice tatălui său sau mamei sale: „Ori cu ce te-aş putea ajuta l-am închinat lui Dumnezeu“ *Marc. 7.11,12.
6. nu mai este ţinut să cinstească pe tatăl său sau pe mama sa. Şi aţi desfiinţat astfel Cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinii voastre.
7. Făţărnicilor*, bine a prorocit Isaia despre voi, când a zis: *Marc. 7.6.
8. „Norodul acesta* se apropie de Mine cu gura şi Mă cinsteşte cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. *Isa. 29.13. Ezec. 33.31.
9. Degeaba Mă cinstesc ei, învăţând* ca învăţături nişte porunci omeneşti.“
*Isa. 29.13. Col. 2.18,22. Tit 1.14.

Lucrurile care spurcă pe om

10. Isus a chemat* mulţimea la Sine şi a zis: „Ascultaţi şi înţelegeţi:
*Marc. 7.14.
11. Nu* ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.“ *Fapt. 10.15. Rom. 14.14,17,20. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15.
12. Atunci ucenicii Lui s-au apropiat şi I-au zis: „Ştii că fariseii au găsit pricină de poticnire în cuvintele pe care le-au auzit?“
13. Drept răspuns, El le-a zis: „Orice* răsad pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc va fi smuls din rădăcină. *Ioan 15.2. 1 Cor. 3.12, etc.
14. Lăsaţi-i: sunt* nişte călăuze oarbe; şi când un orb călăuzeşte pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.“
*Isa. 9.16. Mal. 2.8. Cap. 23.16. Luca 6.39.
15. Petru* a luat cuvântul şi I-a zis: „Desluşeşte-ne pilda aceasta.“ *Marc. 7.17.
16. Isus a zis: „Şi* voi tot fără pricepere sunteţi? *Cap. 16.9. Marc. 7.18.
17. Nu înţelegeţi că orice* intră în gură merge în pântece şi apoi este aruncat afară în hazna? *1 Cor. 6.13.
18. Dar, ce* iese din gură vine din inimă, şi aceea spurcă pe om. *Iac. 3.6.
19. Căci* din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtişagurile, mărturiile mincinoase, hulele.
*Gen. 6.5; 8.21. Prov. 6.14. Ier. 17.9. Marc. 7.21.
20. Iată lucrurile care spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om.“

Femeia canaanită

21. Isus*, după ce a plecat de acolo, S-a dus în părţile Tirului şi ale Sidonului. *Marc. 7.24.
22. Şi iată că o femeie canaanită a venit din ţinuturile acelea şi a început să strige către El: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este muncită rău de un drac.“
23. El nu i-a răspuns nici un cuvânt. Şi ucenicii Lui s-au apropiat şi L-au rugat stăruitor: „Dă-i drumul, căci strigă după noi.“
24. Drept răspuns, El a zis: „Eu* nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.“
*Cap. 10.5,6. Fapt. 3.25,26; 13.46. Rom. 15.8.
25. Dar ea a venit şi I s-a închinat, zicând: „Doamne, ajută-mi!“
26. Drept răspuns, El i-a zis: „Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci la căţei*!“ *Cap. 7.6. Filp. 3.2.
27. „Da, Doamne“, a zis ea, „dar şi căţeii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.“
28. Atunci Isus i-a zis: „O, femeie,

mare este credinţa Ta; facă-ţi-se cum voieşti.“ Şi fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

A doua înmulţire a pâinilor

29. Isus* a plecat din locurile acelea şi a venit lângă** Marea Galileii. S-a suit pe munte şi a şezut jos acolo.

*Marc. 7.31. **Cap. 4.18.

30. Atunci* au venit la El multe noroade, având cu ele şchiopi, orbi, muţi, ciungi şi mulţi alţi bolnavi. I-au pus la picioarele Lui, şi El i-a tămăduit; *Isa. 35.5,6. Cap. 11.5. Luca 7.22.

31. aşa că noroadele se mirau, când au văzut că muţii vorbesc, ciungii se însănătoşesc, şchiopii umblă, şi orbii văd; şi slăveau pe Dumnezeul lui Israel.

32. Isus* a chemat pe ucenicii Săi şi le-a zis: „Mi-este milă de gloata aceasta; căci iată că de trei zile aşteaptă lângă Mine şi n-au ce mânca. Nu vreau să le dau drumul flămânzi, ca nu cumva să leşine de foame pe drum.“ *Marc. 8.1.

33. Ucenicii* I-au zis: „De unde să luăm în pustiul acesta atâtea pâini ca să săturăm atâta gloată?“ *2 Împ. 4.43.

34. „Câte pâini aveţi?“, i-a întrebat Isus. „Şapte“, I-au răspuns ei, „şi puţini peştişori“.

35. Atunci Isus a poruncit norodului să şadă pe pământ.

36. A luat* cele şapte pâini şi peştişorii şi, după ce a mulţumit** lui Dumnezeu, a frânt şi a dat ucenicilor, iar ucenicii au împărţit norodului.

*Cap. 14.19. **1 Sam. 9.13. Luca 22.19.

37. Au mâncat toţi şi s-au săturat; şi s-au ridicat şapte coşniţe pline cu rămăşiţele de firimituri.

38. Cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbaţi, afară de femei şi de copii.

39. În urmă* Isus a dat drumul noroadelor, S-a suit în corabie şi a trecut în ţinutul Magdalei. *Marc. 8.10.

Aluatul fariseilor

16 1. Fariseii* şi saducheii s-au apropiat de Isus şi, ca să-L ispitească, I-au cerut să le arate un semn din cer.

*Cap. 12.38. Marc. 8.11. Luca 11.16; 12.54-56. 1 Cor. 1.22.

2. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Când se înserează, voi ziceţi: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roşu.“

3. Şi dimineaţa, ziceţi: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roşu-posomorât.“ Făţarnicilor, faţa cerului ştiţi s-o deosebiţi, şi semnele vremurilor nu le puteţi deosebi?

4. Un neam* viclean şi preacurvar cere un semn; nu i se va da alt semn decât semnul prorocului Iona.“

Apoi i-a lăsat şi a plecat. *Cap. 12.39.

5. Ucenicii trecuseră* de cealaltă parte şi uitaseră să ia pâini. *Marc. 8.14.

6. Isus le-a zis: „Luaţi seama* şi păziţi-vă de aluatul fariseilor şi al saducheilor.“ *Luca 12.1.

7. Ucenicii se gândeau în ei şi ziceau: „Ne zice aşa pentru că n-am luat pâini!“

8. Isus, care cunoştea lucrul acesta, le-a zis: „Puţin credincioşilor, pentru ce vă gândiţi că n-aţi luat pâini?

9. Tot* nu înţelegeţi? Şi nici nu vă mai aduceţi aminte de cele cinci pâini pentru cei cinci mii de oameni şi câte coşuri aţi ridicat? *Cap. 14.17. Ioan 6.9.

10. Nici* de cele şapte pâini pentru cei patru mii de oameni şi câte coşniţe aţi ridicat? *Cap. 15.34.

11. Cum nu înţelegeţi că nu v-am spus de pâini; ci v-am spus să vă păziţi de aluatul fariseilor şi al saducheilor?“

12. Atunci au înţeles ei că nu le zisese să se păzească de aluatul pâinii, ci de învăţătura fariseilor şi a saducheilor.

Isus în ţinutul Cezareii lui Filip

13. Isus a venit în părţile Cezareii lui Filip şi a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine* zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?“ *Marc. 8.27. Luca 9.18.

14. Ei* au răspuns: „Unii zic că eşti Ioan Botezătorul; alţii: Ilie; alţii: Ieremia sau unul din proroci.“

*Cap. 14.2. Luca 9.7-9.

15. „Dar voi“, le-a zis El, „cine ziceţi că sunt?“

16. Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu* eşti Hristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!“ *Cap. 14.33. Marc. 8.29. Luca 9.20. Ioan 6.69; 11.27. Fapt. 8.37; 9.20. Evr. 1.2,5. 1 Ioan 4.15; 5.5.

17. Isus a luat din nou cuvântul şi i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă* nu carnea şi sângele ţi-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl** Meu care este în ceruri.

*Efes. 2.8. **1 Cor. 2.10. Gal. 1.16.

18. Şi Eu îţi spun: tu* eşti Petru[1], şi pe** această piatră[2] voi zidi Biserica

1. Greceşte: Petros 2. Greceşte: petra

Mea, şi† porţile Locuinţei morţilor nu o vor birui. *Ioan 1.42. **Efes. 2.20. Apoc. 21.14. †Iov 38.17. Ps. 9.13; 107.18. Isa. 38.10.

19. Îţi* voi da cheile Împărăţiei cerurilor, şi orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, şi orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri." *Cap. 18.18. Ioan 20.23.

20. Atunci* a poruncit ucenicilor Săi să nu spună nimănui că El este Hristosul. *Cap. 17.9. Marc. 8.30. Luca 9.21.

Isus vesteşte patimile şi moartea Sa

21. De atunci încolo, Isus a început să spună* ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească mult din partea bătrânilor, din partea preoţilor celor mai de seamă şi din partea cărturarilor; că are să fie omorât şi că a treia zi are să învie.
*Cap. 20.17. Marc. 8.31; 9.31; 10.33. Luca 9.22; 18.31; 24.6,7.

22. Petru L-a luat deoparte şi a început să-L mustre, zicând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ţi se întâmple aşa ceva!"

23. Dar Isus S-a întors şi a zis lui Petru: „Înapoia Mea, Satano*: tu** eşti o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor." *2 Sam. 19.22. **Rom. 8.7.

24. Atunci* Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să Mă urmeze. *Cap. 10.38. Marc. 8.34. Luca 9.23; 14.27. Fapt. 14.22. 1 Tes. 3.3. 2 Tim. 3.12.

25. Pentru că oricine* va vrea să-şi scape viaţa o va pierde; dar oricine îşi va pierde viaţa pentru Mine o va câştiga. *Luca 17.33. Ioan 12.25.

26. Şi ce ar folosi unui om să câştige toată lumea, dacă şi-ar pierde sufletul? Sau ce* ar da un om în schimb pentru sufletul său? *Ps. 49.7,8.

27. Căci Fiul* omului are să vină în slava Tatălui Său cu** îngerii Săi; şi† atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui. *Cap. 26.64. Marc. 8.38. Luca 9.26. **Dan. 7.10. Zah. 14.5. Cap. 25.31. Iuda 14. †Iov 34.11. Ps. 62.12. Prov. 24.12. Ier. 17.10; 32.19. Rom. 2.6. 1 Cor. 3.8. 2 Cor. 5.10. 1 Pet. 1.17. Apoc. 2.23; 22.12.

28. Adevărat vă spun că* unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăţia Sa." *Marc. 9.1. Luca 9.27.

Schimbarea la faţă

17 1. După* şase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov şi Ioan, fratele lui, şi i-a dus la o parte pe un munte înalt. *Marc. 9.2. Luca 9.28.

2. El S-a schimbat la faţă înaintea lor; faţa Lui a strălucit ca soarele, şi hainele I s-au făcut albe ca lumina.

3. Şi iată că li s-au arătat Moise şi Ilie, stând de vorbă cu El.

4. Petru a luat cuvântul şi a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise şi una pentru Ilie."

5. Pe când* vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Şi din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta** este Fiul Meu preaiubit, în† care Îmi găsesc plăcerea Mea: de†† El să ascultaţi!"
*2 Pet. 1.17. **Cap. 3.17. Marc. 1.11. Luca 3.22. †Isa. 42.1. ††Deut. 18.15,19. Fapt. 3.22,23.

6. Când* au auzit, ucenicii au căzut cu feţele la pământ şi s-au înspăimântat foarte tare. *2 Pet. 1.18

7. Dar Isus S-a apropiat, S-a* atins de ei şi le-a zis: „Sculaţi-vă, nu vă temeţi!" *Dan. 8.18; 9.21; 10.10,18.

8. Ei au ridicat ochii, şi n-au văzut pe nimeni decât pe Isus singur.

9. Pe când se coborau din munte, Isus* le-a dat porunca următoare: „Să nu spuneţi nimănui de vedenia aceasta, până va învia Fiul omului din morţi."
*Cap. 16.20. Marc. 8.30; 9.9.

10. Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: „Oare* de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?"
*Mal. 4.5. Cap. 11.14. Marc. 9.11.

11. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie şi să aşeze* din nou toate lucrurile.
*Mal. 4.6. Luca 1.16,17. Fapt. 3.21.

12. Dar* vă spun că Ilie a şi venit, şi ei nu l-au cunoscut, ci au** făcut cu el ce au vrut. Tot aşa are să sufere şi† Fiul omului din partea lor."
*Cap. 11.14. Marc. 9.12,13. **Cap. 15.3,10. †Cap. 16.21.

13. Ucenicii au înţeles atunci* că le vorbise despre Ioan Botezătorul.
*Cap. 11.14.

Vindecarea unui lunatic

14. Când* au ajuns la norod, a venit un om care a căzut în genunchi înaintea lui Isus şi I-a zis:
*Marc. 9.14. Luca 9.37.

15. „Doamne, ai milă de fiul meu,

căci este lunatic şi pătimeşte rău: de multe ori cade în foc şi de multe ori cade în apă.
16. L-am adus la ucenicii Tăi, şi n-au putut să-l vindece."
17. „O, neam necredincios şi pornit la rău!", a răspuns Isus. „Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceţi-l aici la Mine."
18. Isus a certat dracul, care a ieşit afară din el. Şi băiatul s-a tămăduit chiar în ceasul acela.
19. Atunci ucenicii au venit la Isus şi I-au zis deoparte: „Noi de ce n-am putut să-l scoatem?"
20. „Din pricina puţinei voastre credinţe", le-a zis Isus. „Adevărat vă spun că, dacă* aţi avea credinţă cât un grăunte de muştar, aţi zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici acolo", şi s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputinţă.
*Cap. 21.21. Marc. 11.23. Luca 17.6. 1 Cor. 12.9; 13.2.
21. Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune şi cu post."

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa

22. Pe* când stăteau în Galileea, Isus le-a zis: „Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor. *Cap. 16.21; 20.17. Marc. 8.31; 9.30,31; 10.33. Luca 9.22,44; 18.31; 24.6,7.
23. Ei Îl vor omorî, dar a treia zi va învia." Ucenicii s-au întristat foarte mult.

Isus plăteşte darea pentru Templu

24. Când au ajuns* în Capernaum, cei ce strângeau darea pentru Templu[1] au venit la Petru şi i-au zis: „Învăţătorul vostru nu plăteşte darea?" *Marc. 9.33.
25. „Ba da", a zis Petru. Şi, când a intrat în casă, Isus i-a luat înainte şi i-a zis: „Ce crezi, Simone? Împăraţii pământului de la cine iau dări sau biruri? De la fiii lor sau de la străini?"
26. Petru I-a răspuns: „De la străini." Şi Isus i-a zis: „Aşadar, fiii sunt scutiţi.
27. Dar, ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare, aruncă undiţa şi trage afară peştele care va veni întâi; deschide-i gura şi vei găsi în ea o rublă[2] pe care ia-o şi dă-le-o lor, pentru Mine şi pentru tine."

1. Greceşte: cele două drahme
2. Greceşte: un statir

Cel mai mare în Împărăţia cerurilor

18 1. În clipa aceea*, ucenicii s-au apropiat de Isus şi L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împărăţia cerurilor?" *Marc. 9.33. Luca 9.46; 22.24.
2. Isus a chemat la El un copilaş, l-a pus în mijlocul lor
3. şi le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă* nu vă veţi întoarce la Dumnezeu şi nu vă veţi face ca nişte copilaşi, cu nici un chip nu veţi intra în Împărăţia cerurilor. *Ps. 131.2. Cap. 19.14. Marc. 10.14. Luca 18.16. 1 Cor. 14.20. 1 Pet. 2.2.
4. De aceea, oricine* se va smeri ca acest copilaş va fi cel mai mare în Împărăţia cerurilor. *Cap. 20.27; 23.11.
5. Şi oricine* va primi un copilaş ca acesta în Numele Meu Mă primeşte pe Mine. *Cap. 10.42. Luca 9.48.
6. Dar* pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din aceşti micuţi, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară şi să fie înecat în adâncul mării. *Marc. 9.42. Luca 17.1,2.
7. Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri* de păcătuire; dar vai** de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!
*Luca 17.1. 1 Cor. 11.19. **Cap. 26.24.
8. Acum, dacă* mâna ta sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-le şi leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viaţă şchiop sau ciung, decât să ai două mâini sau două picioare şi să fii aruncat în focul veşnic. *Cap. 5.29,30. Marc. 9.43,45.
9. Şi dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l şi leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viaţă numai cu un ochi, decât să ai amândoi ochii şi să fii aruncat în focul gheenei.

Pilda cu oaia rătăcită

10. Feriţi-vă să nu defăimaţi nici măcar pe unul din aceşti micuţi; căci vă spun că îngerii* lor în ceruri văd** pururi faţa Tatălui Meu care este în ceruri.
*Ps. 34.7. Zah. 13.7. Evr. 1.14. **Est. 1.14. Luca 1.19.
11. Fiindcă* Fiul omului a venit să mântuiască ce era pierdut.
*Luca 9.56; 19.10. Ioan 3.17; 12.47.
12. Ce* credeţi? Dacă un om are o sută de oi şi se rătăceşte una din ele, nu lasă el pe cele nouăzeci şi nouă pe

munţi şi se duce să caute pe cea rătăcită? *Luca 15.4.
13. Şi*, dacă i se întâmplă s-o găsească, adevărat vă spun că are mai multă bucurie de ea decât de cele nouăzeci şi nouă care nu se rătăciseră.
*Lev. 19.17. Luca 17.3.
14. Tot aşa, nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul măcar din aceşti micuţi.

Iertarea greşelilor

15. Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te şi mustră-l între tine şi el singur. Dacă te ascultă, ai* câştigat pe fratele tău. *Iac. 5.20. 1 Pet. 3.1.
16. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inşi, pentru ca orice vorbă* să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.
*Deut. 17.6; 19.15. Ioan 8.17. 2 Cor. 13.1. Evr. 10.28.
17. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l bisericii; şi, dacă nu vrea să asculte nici de biserică, să fie pentru tine ca un păgân* şi ca un vameş.
*Rom. 16.17. 1 Cor. 5.9. 2 Tes. 3.6,14. 2 Ioan 10.
18. Adevărat vă spun că orice* veţi lega pe pământ va fi legat în cer; şi orice veţi dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.
*Cap. 16.19. Ioan 20.23. 1 Cor. 5.4.
19. Vă* mai spun iarăşi că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va** fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.
*Cap. 5.24. **1 Ioan 3.22; 5.14.
20. Căci acolo unde sunt doi sau trei adunaţi în[1] Numele Meu, sunt şi Eu în mijlocul lor."

Pilda robului nemilostiv

21. Atunci Petru s-a apropiat de El şi I-a zis: „Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu când va păcătui împotriva mea? Până* la şapte ori?" *Luca 17.4.
22. Isus i-a zis: „Eu nu-ţi zic până la şapte ori, ci* până la şaptezeci de ori câte şapte. *Cap. 6.14. Marc. 11.25. Col. 3.13.
23. De aceea, Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un împărat care a vrut să se socotească cu robii săi.
24. A început să facă socoteala şi i-au adus pe unul care îi datora zece mii de galbeni[2].
25. Fiindcă el n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să-l* vândă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui şi tot ce avea, şi să se plătească datoria.
*2 Împ. 4.1. Neem. 5.8.
26. Robul s-a aruncat la pământ, i s-a închinat şi a zis: „Doamne, mai îngăduie-mă, şi-ţi voi plăti tot."
27. Stăpânul robului aceluia, făcându-i-se milă de el, i-a dat drumul şi i-a iertat datoria.
28. Robul acela, când a ieşit afară, a întâlnit pe unul din tovarăşii lui de slujbă care-i era dator o sută de lei. A pus mâna pe el şi-l strângea de gât, zicând: „Plăteşte-mi ce-mi eşti dator."
29. Tovarăşul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga şi zicea: „Mai îngăduie-mă, şi-ţi voi plăti."
30. Dar el n-a vrut, ci s-a dus şi l-a aruncat în temniţă, până va plăti datoria.
31. Când au văzut tovarăşii lui cele întâmplate, s-au întristat foarte mult şi s-au dus de au spus stăpânului lor toate cele petrecute.
32. Atunci stăpânul a chemat la el pe robul acesta şi i-a zis: „Rob viclean! Eu ţi-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat.
33. Oare nu se cădea să ai şi tu milă de tovarăşul tău cum am avut eu milă de tine?"
34. Şi stăpânul s-a mâniat şi l-a dat pe mâna chinuitorilor, până va plăti tot ce datora.
35. Tot aşa* vă va face şi Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său."
*Prov. 21.13. Cap. 6.12. Marc. 11.26. Iac. 2.13.

Despărţirea bărbatului de nevastă

19 1. După* ce a sfârşit Isus cuvântările acestea, a plecat din Galileea şi a venit în ţinutul Iudeii, dincolo de Iordan. *Marc. 10.1. Ioan 10.40.
2. După* El au mers multe gloate; şi acolo a vindecat pe cei bolnavi.
*Cap. 12.15.
3. Fariseii au venit la El şi, ca să-L ispitească, I-au zis: „Oare este îngăduit unui bărbat să-şi lase nevasta pentru orice pricină?"
4. Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-aţi citit că* Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească şi parte femeiască *Gen. 1.27; 5.2. Mal. 2.15.
5. şi a zis: „De aceea* va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi

1. Greceşte: pentru Numele Meu
2. Greceşte: talanţi

de nevasta sa, şi cei doi vor** fi un singur trup“?

*Gen. 2.24. Marc. 10.5-9. Efes. 5.31. **1 Cor. 6.16; 7.2.

6. Aşa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.“

7. „Pentru* ce, dar“, I-au zis ei, „a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevestei o carte de despărţire şi s-o lase?“

*Deut. 24.1. Cap. 5.31.

8. Isus le-a răspuns: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsaţi nevestele; dar de la început n-a fost aşa.

9. Eu*, însă, vă spun că oricine îşi lasă nevasta, afară de pricină de curvie, şi ia pe alta de nevastă preacurveşte; şi cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat preacurveşte.“

*Cap. 5.32. Marc. 10.11. Luca 16.18. 1 Cor. 7.10,11.

10. Ucenicii Lui I-au zis: „Dacă* astfel stă lucrul cu bărbatul şi nevasta lui, nu este de folos să se însoare.“

*Prov. 21.19.

11. El le-a răspuns: „Nu* toţi pot primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le este dat.

*1 Cor. 7.2,7,9,17.

12. Fiindcă sunt fameni, care s-au născut aşa din pântecele maicii lor; sunt fameni, care au fost făcuţi fameni* de oameni; şi sunt fameni, care singuri s-au făcut fameni pentru Împărăţia cerurilor. Cine poate să primească lucrul acesta, să-l primească.“

*1 Cor. 7.32,34; 9.5,15.

Isus şi copilaşii

13. Atunci* I-au adus nişte copilaşi, ca să-Şi pună mâinile peste ei şi să Se roage pentru ei. Dar ucenicii îi certau.

*Marc. 10.13. Luca 18.15.

14. Şi Isus le-a zis: „Lăsaţi copilaşii să vină la Mine şi nu-i opriţi, căci Împărăţia cerurilor este a* celor ca ei.“

*Cap. 18.3.

15. După ce Şi-a pus mâinile peste ei, a plecat de acolo.

Tânărul bogat

16. Atunci* s-a apropiat de Isus un om şi I-a zis: „Învăţătorule**, ce bine să fac, ca să am viaţa veşnică?“

*Marc. 10.17. Luca 18.18. **Luca 10.25.

17. El i-a răspuns: „De ce mă întrebi: „Ce bine?“ Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viaţă, păzeşte poruncile.“

18. „Care?“, I-a zis el. Şi Isus i-a răspuns: „Să* nu ucizi; să nu preacurveşti; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă;

*Exod 20.13. Deut. 5.17.

19. să cinsteşti* pe tatăl tău şi pe mama ta“; şi: „Să** iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi.“

*Cap. 15.4. **Lev. 19.18. Cap. 22.39. Rom. 13.9. Gal. 5.14. Iac. 2.8.

20. Tânărul I-a zis: „Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinereţea mea; ce-mi mai lipseşte?“

21. „Dacă vrei să fii desăvârşit“, i-a zis Isus, „du-te* de vinde ce ai, dă la săraci şi vei avea o comoară în cer! Apoi vino şi urmează-Mă.“

*Cap. 6.20. Luca 12.33; 16.9. Fapt. 2.45; 4.34,35. 1 Tim. 6.18,19.

22. Când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe avuţii.

23. Isus a zis ucenicilor Săi: „Adevărat vă spun că greu* va intra un bogat în Împărăţia cerurilor.

*Cap. 13.22. Marc. 10.24. 1 Cor. 1.26. 1 Tim. 6.9,10.

24. Vă mai spun iarăşi că este mai uşor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în Împărăţia lui Dumnezeu.“

25. Ucenicii, când au auzit lucrul acesta, au rămas uimiţi de tot şi au zis: „Cine poate, atunci, să fie mântuit?“

26. Isus S-a uitat ţintă la ei şi le-a zis: „La oameni lucrul acesta este cu neputinţă, dar la* Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putinţă.“

*Gen. 18.14. Iov 42.2. Ier. 32.17. Zah. 8.6. Luca 1.37; 18.27.

Moştenirea vieţii veşnice

27. Atunci* Petru a luat cuvântul şi I-a zis: „Iată că noi** am lăsat tot şi Te-am urmat; ce răsplată vom avea?“

*Marc. 10.28. Luca 18.28. **Deut. 33.9. Cap. 4.20. Luca 5.11.

28. Isus le-a răspuns: „Adevărat vă spun că atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al măririi Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, care M-aţi urmat, veţi* şedea şi voi pe douăsprezece scaune de domnie şi veţi judeca pe cele douăsprezece seminţii ale lui Israel.

*Cap. 20.21. Luca 22.28-30.1 Cor. 6.2,3. Apoc. 2.26.

29. Şi oricine* a lăsat case, sau fraţi, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau feciori, sau holde, pentru Numele Meu, va primi însutit şi va moşteni viaţa veşnică.

*Marc. 10.29,30. Luca 18.29,30.

30. Dar* mulţi din cei dintâi vor fi cei din urmă, şi mulţi din cei din urmă vor fi cei dintâi.

*Cap. 20.16; 21.31,32. Marc. 10.31. Luca 13.30.

Pilda lucrătorilor viei

20 1. Fiindcă Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un gospodar care a ieşit dis-de-dimineaţă să-şi tocmească lucrători la vie.
2. S-a învoit cu lucrătorii cu câte un leu pe zi şi i-a trimis la vie.
3. A ieşit pe la ceasul al treilea şi a văzut pe alţii stând în piaţă fără lucru.
4. „Duceţi-vă şi voi în via mea“, le-a zis el, „şi vă voi da ce va fi cu dreptul.“ Şi s-au dus.
5. A ieşit iarăşi pe la ceasul al şaselea şi al nouălea şi a făcut la fel.
6. Când a ieşit pe la ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alţii stând în piaţă şi le-a zis: „De ce staţi aici toată ziua fără lucru?“
7. Ei i-au răspuns: „Pentru că nu ne-a tocmit nimeni.“ „Duceţi-vă şi voi în via mea“, le-a zis el, „şi veţi primi ce va fi cu dreptul.“
8. Seara, stăpânul viei a zis ispravnicului său: „Cheamă pe lucrători şi dă-le plata, începând de la cei de pe urmă, până la cei dintâi.“
9. Cei din ceasul al unsprezecelea au venit şi au luat fiecare câte un leu.
10. Când au venit cei dintâi, socoteau că vor primi mai mult; dar au primit şi ei tot câte un leu de fiecare.
11. După ce au primit banii, cârteau împotriva gospodarului
12. şi ziceau: „Aceştia de pe urmă n-au lucrat decât un ceas, şi la plată i-ai făcut deopotrivă cu noi, care am suferit greul şi zăduful zilei.“
13. Drept răspuns, el a zis unuia dintre ei: „Prietene, ţie nu-ţi fac nici o nedreptate; nu te-ai tocmit cu mine cu un leu?
14. Ia-ţi ce ţi se cuvine şi pleacă. Eu vreau să plătesc şi acestuia din urmă ca şi ţie.
15. Nu pot* să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori** este ochiul tău rău, fiindcă eu sunt bun?“

*Rom. 9.2. **Deut. 15.9. Prov. 23.6. Cap. 6.23.

16. Tot aşa*, cei din urmă vor fi cei dintâi, şi cei dintâi vor fi cei din urmă; pentru** că mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi.“ *Cap. 19.30. **Cap. 22.14.

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa

17. Pe când* Se suia Isus la Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici şi le-a zis:

*Marc. 10.32. Luca 18.31. Ioan 12.12.

18. „Iată* că ne suim la Ierusalim, şi Fiul omului va fi dat în mâinile preoţilor celor mai de seamă şi cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte *Cap. 16.21.
19. şi-L* vor da în mâinile Neamurilor, ca să-L batjocorească, să-L bată şi să-L răstignească; dar a treia zi va învia.“ *Cap. 27.2.

Marc. 15.1,16, etc. Luca 23.1. Ioan 18.28, etc. Fapt. 3.13.

Cererea fiilor lui Zebedei

20. Atunci* mama fiilor** lui Zebedei s-a apropiat de Isus împreună cu fiii ei şi I s-a închinat, vrând să-I facă o cerere. *Marc. 10.35. **Cap. 4.21.
21. El a întrebat-o: „Ce vrei?“ „Porunceşte“, I-a zis ea, „ca, în Împărăţia Ta, aceşti doi fii ai mei să şadă* unul la dreapta şi altul la stânga Ta.“ *Cap. 19.28.
22. Drept răspuns Isus a zis: „Nu ştiţi ce cereţi. Puteţi voi să beţi paharul* pe care am să-l beau Eu şi să fiţi botezaţi cu botezul** cu care am să fiu botezat Eu?“ „Putem“, I-au zis ei. *Cap. 26.39,42.

Marc. 14.36. Luca 22.42. Ioan 18.16. **Luca 12.50.

23. Şi El le-a răspuns: „Este adevărat* că veţi bea paharul Meu şi veţi fi botezaţi cu botezul cu care am să fiu botezat Eu; dar a şedea la dreapta şi la stânga Mea nu atârnă de Mine s-o** dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu.“

*Fapt. 12.2. Rom. 8.17. 2 Cor. 1.7. Apoc. 1.9. **Cap. 25.34.

24. Cei zece, când* au auzit, s-au mâniat pe cei doi fraţi.

*Marc. 10.41. Luca 22.24,25.

25. Isus i-a chemat şi le-a zis: „Ştiţi că domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, şi mai marii lor le poruncesc cu stăpânire.
26. Între* voi să nu fie aşa. Ci oricare** va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru;

*1 Pet. 5.3. **Cap. 23.11. Marc. 9.35; 10.43.

27. şi* oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob. *Cap. 18.4.
28. Pentru* că nici Fiul** omului n-a venit să I se slujească, ci† El să slujească şi să-Şi†† dea viaţa ca răscumpărare pentru*† mulţi.“

*Ioan 13.4. **Filp. 2.7. †Luca 22.27. Ioan 13.14. ††Isa. 53.10,11. Dan. 9.24,26. Ioan 11.51,52. 1 Tim. 2.6. Tit 2.14. 1 Pet. 1.19. *†Cap. 26.28. Rom. 5.15,19. Evr. 9.28.

Doi orbi vindecaţi la Ierihon

29. Când* au ieşit din Ierihon, o mare gloată a mers după Isus.

*Marc. 10.46. Luca 18.35.

30. Şi doi* orbi şedeau lângă drum. Ei au auzit că trece Isus şi au început să strige: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!“ *Cap. 9.27.
31. Gloata îi certa să tacă. Dar ei mai tare strigau: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!“
32. Isus S-a oprit, i-a chemat şi le-a zis: „Ce vreţi să vă fac?“
33. „Doamne“, I-au zis ei, „să ni se deschidă ochii!“
34. Lui Isus I s-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor, şi îndată orbii şi-au căpătat vederea, şi au mers după El.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

21 1. Când* s-au apropiat de Ierusalim şi au ajuns la Betfaghe, înspre Muntele** Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici

*Marc. 11.1. Luca 19.29. **Zah. 14.14.

2. şi le-a zis: „Duceţi-vă în satul dinaintea voastră: în el veţi găsi îndată o măgăriţă legată şi un măgăruş împreună cu ea; dezlegaţi-i şi aduceţi-i la Mine.
3. Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneţi că Domnul are trebuinţă de ei. Şi îndată îi va trimite.“
4. Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice:
5. „Spuneţi* fiicei Sionului: „Iată, Împăratul tău vine la tine, blând şi călare pe un măgar, pe un măgăruş, mânzul unei măgăriţe.“

*Isa. 62.11. Zah. 9.9. Ioan 12.15.

6. Ucenicii* s-au dus şi au făcut cum le poruncise Isus. *Marc. 11.4.
7. Au adus măgăriţa şi măgăruşul, şi-au* pus hainele peste ei, şi El a şezut deasupra. *2 Împ. 9.13.
8. Cei mai mulţi din norod îşi aşterneau hainele pe drum; alţii* tăiau ramuri din copaci şi le presărau pe drum. *Lev. 23.40. Ioan 12.13.
9. Noroadele care mergeau înaintea lui Isus şi cele ce veneau în urmă, strigau: „Osana*, Fiul lui David! Binecuvântat** este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile preaînalte!“ *Ps. 118.25. **Ps. 118.26. Cap. 23.39.

Gonirea vânzătorilor din Templu

10. Când* a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mişcare, şi fiecare zicea: „Cine este Acesta?“

*Marc. 11.15. Luca 19.45. Ioan 2.13,15.

11. „Este Isus, Prorocul* din Nazaretul Galileii“, răspundeau noroadele.

*Cap. 2.23. Luca 7.16. Ioan 6.14; 7.40; 9.17.

12. Isus a intrat* în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toţi cei ce vindeau şi cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor** de bani şi scaunele celor ce vindeau porumbei

*Marc. 11.11. Luca 19.45. Ioan 2.15. **Deut. 14.25.

13. şi le-a zis: „Este scris: „Casa* Mea se va chema o casă de rugăciune.“ Dar** voi aţi făcut din ea o peşteră de tâlhari.“

*Isa. 56.7. **Ier. 7.11. Marc. 11.17. Luca 19.46.

14. Nişte orbi şi şchiopi au venit la El în Templu, şi El i-a vindecat.
15. Dar preoţii cei mai de seamă şi cărturarii, când au văzut minunile pe care le făcea, şi pe copii strigând în Templu şi zicând: „Osana, Fiul lui David!“, s-au umplut de mânie.
16. Şi I-au zis: „Auzi ce zic aceştia?“ „Da“, le-a răspuns Isus. „Oare n-aţi citit niciodată cuvintele acestea: „Tu ai scos laude din* gura pruncilor şi din gura celor ce sug“?“ *Ps. 8.2.
17. Şi, lăsându-i, a ieşit afară din cetate şi S-a îndreptat spre Betania* şi a mas acolo. *Marc. 11.11. Ioan 11.18.

Blestemarea smochinului

18. Dimineaţa*, pe când Se întorcea în cetate, I-a fost foame. *Marc. 11.12.
19. A văzut* un smochin lângă drum şi S-a apropiat de el; dar n-a găsit decât frunze, şi i-a zis: „De acum încolo, în veac să nu mai dea rod din tine!“ Şi îndată smochinul s-a uscat.

*Marc. 11.13.

20. Ucenicii, când* au văzut acest lucru, s-au mirat şi au zis: „Cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă?“

*Marc. 11.20.

21. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă* veţi avea credinţă şi nu** vă veţi îndoi, veţi face nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia; ci† chiar dacă aţi zice muntelui acestuia: „Ridică-te de aici şi aruncă-te în mare“, se va face.

*Cap. 17.20. Luca 17.6. **Iac. 1.6. †1 Cor. 13.2.

22. Tot* ce veţi cere cu credinţă, prin rugăciune, veţi primi.“

*Cap. 7.7. Marc. 11.24. Luca 11.9. Ioan 3.22; 5.15. Iac. 5.16.

Puterea lui Isus – Pilda celor doi fii

23. Isus* S-a dus în Templu; şi, pe când învăţa norodul, au venit la El preoţii cei mai de seamă şi bătrânii

norodului şi I-au zis**: „Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea şi cine Ţi-a dat puterea aceasta?“

*Marc. 11.27. Luca 20.1. **Exod 2.14. Fapt. 4.7; 7.27.

24. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă voi pune şi Eu o întrebare; şi dacă-Mi veţi răspunde la ea, vă voi spune şi Eu cu ce putere fac aceste lucruri.

25. Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer sau de la oameni?“ Dar ei vorbeau între ei şi ziceau: „Dacă vom răspunde: „Din cer“, ne va spune: „Atunci de ce nu l-aţi crezut?“

26. Şi dacă vom răspunde: „De la oameni“, ne temem de norod, pentru că* toţi socotesc pe Ioan drept proroc.“

*Cap. 14.5. Marc. 6.20. Luca 20.6.

27. Atunci au răspuns lui Isus: „Nu ştim!“ Şi El, la rândul Lui, le-a zis: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.

28. Ce credeţi? Un om avea doi feciori; şi s-a dus la cel dintâi şi i-a zis: „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!“

29. „Nu vreau“, i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău şi s-a dus.

30. S-a dus şi la celălalt şi i-a spus tot aşa. Şi fiul acesta a răspuns: „Mă duc, doamne!“ Şi nu s-a dus.

31. Care din amândoi a făcut voia tatălui său?“ „Cel dintâi“, au răspuns ei. Şi Isus le-a zis: „Adevărat* vă spun că vameşii şi curvele merg înaintea voastră în Împărăţia lui Dumnezeu.

*Luca 7.29,50.

32. Fiindcă Ioan* a venit la voi umblând în calea neprihănirii, şi nu l-aţi crezut. Dar** vameşii şi curvele l-au crezut: şi, măcar că aţi văzut lucrul acesta, nu v-aţi căit, în urmă, ca să-l credeţi.

*Cap. 3.1, etc. **Luca 3.12,13.

Pilda vierilor

33. Ascultaţi o altă pildă. Era un om, un gospodar care* a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea şi a zidit un turn. Apoi a dat-o unor vieri şi a plecat** în altă ţară.

*Ps. 80.9. Cânt. 8.11. Isa. 5.1. Ier. 2.21. Marc. 12.1. Luca 20.9. **Cap. 25.14,15.

34. Când a venit vremea roadelor, a trimis pe robii săi la vieri, ca* să ia partea lui de rod.

*Cânt. 8.11,12.

35. Vierii* au pus mâna pe robii lui, şi pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre.

*2 Cron. 24.21; 36.16. Neem. 9.26. Cap. 5.12; 23.34,37. Fapt. 7.52. 1 Tes. 2.15. Evr. 11.36,37.

36. A mai trimis alţi robi, mai mulţi decât cei dintâi; şi vierii i-au primit la fel.

37. La urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicând: „Vor primi cu cinste pe fiul meu!“

38. Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: „Iată* moştenitorul; veniţi** să-l omorâm şi să punem stăpânire pe moştenirea lui.“

*Ps. 2.8. Evr. 1.2. **Ps. 2.2. Cap. 26.3; 27.1. Ioan 11.53. Fapt. 4.27.

39. Şi* au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie şi l-au omorât.

*Cap. 26.50, etc. Marc. 14.46, etc. Luca 22.54, etc. Ioan 18.12, etc. Fapt. 2.23.

40. Acum, când va veni stăpânul viei, ce va face el vierilor acelora?“

41. Ei I-au răspuns*: „Pe ticăloşii aceia ticălos îi va pierde**, şi† via o va da altor vieri, care-i vor da roadele la vremea lor.“

*Luca 20.16. **Luca 21.24. Evr. 2.3. †Fapt. 13.46; 15.7; 18.6; 38.28. Rom. 9-11.

42. Isus le-a zis: „N-aţi* citit niciodată în Scripturi că: „Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru şi este minunat în ochii noştri“?

*Ps. 118.22. Isa. 28.16. Marc. 12.10. Luca 20.17. Fapt. 4.11. Efes. 2.20. 1 Pet. 2.6,7.

43. De aceea, vă spun că* Împărăţia lui Dumnezeu va fi luată de la voi şi va fi dată unui neam care va aduce roadele cuvenite.

*Cap. 8.12.

44. Cine va* cădea peste piatra aceasta va** fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera.“

*Isa. 8.14,15. Zah. 12.3. Luca 20.18. Rom. 9.33. 1 Pet. 2.8. **Isa. 60.12. Dan. 2.44.

45. După ce au auzit pildele Lui, preoţii cei mai de seamă şi fariseii au înţeles că Isus vorbeşte despre ei

46. şi căutau să-L prindă; dar se temeau de noroade, pentru că ele* Îl socoteau drept proroc.

*Vers. 11. Luca 7.16. Ioan 7.40.

Pilda nunţii fiului de împărat

22 1. Isus a* luat cuvântul şi le-a vorbit iarăşi în pilde. Şi a zis:

*Luca 14.16. Apoc. 19.7,9.

2. „Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său.

3. A trimis pe robii săi să cheme pe cei poftiţi la nuntă; dar ei n-au vrut să vină.

4. A trimis iarăşi alţi robi şi le-a zis: „Spuneţi celor poftiţi: „Iată că am gătit ospăţul meu; juncii* şi vitele mele cele

îngrăşate au fost tăiate; toate sunt gata, veniţi la nuntă.“ *Prov. 9.2.
5. Dar ei, fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, şi altul la negustoria lui.
6. Ceilalţi au pus mâna pe robi, şi-au bătut joc de ei şi i-au omorât.
7. Când a auzit împăratul, s-a mâniat; a trimis oştile* sale, a nimicit pe ucigaşii aceia şi le-a ars cetatea.
*Dan. 9.26. Luca 19.27.
8. Atunci a zis robilor săi: „Nunta este gata; dar cei poftiţi n-au fost vrednici* de ea. *Cap. 10.11,13. Fapt. 13.46.
9. Duceţi-vă, dar, la răspântiile drumurilor şi chemaţi la nuntă pe toţi aceia pe care-i veţi găsi.“
10. Robii au ieşit la răspântii, au* strâns pe toţi pe care i-au găsit, şi buni şi răi, şi odaia ospăţului de nuntă s-a umplut de oaspeţi. *Cap. 13.38,47.
11. Împăratul a intrat să-şi vadă oaspeţii; şi a zărit acolo pe un om care* nu era îmbrăcat în haina de nuntă.
*2 Cor. 5.3. Efes. 4.24. Col. 3.10,12. Apoc. 3.4; 16.15; 19.8.
12. „Prietene“, i-a zis el, „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?“ Omul acela a amuţit.
13. Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: „Legaţi-i mâinile şi picioarele şi luaţi-l şi aruncaţi-l în* întunericul de afară; acolo va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor. *Cap. 8.12.
14. Căci* mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi.“ *Cap. 20.16.

Birul

15. Atunci* fariseii s-au dus şi s-au sfătuit cum să prindă pe Isus cu vorba.
*Marc. 12.13. Luca 20.20.
16. Au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu irodianii, care I-au zis: „Învăţătorule, ştim că eşti adevărat şi că înveţi pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-Ţi pese de nimeni, pentru că nu cauţi la faţa oamenilor.
17. Spune-ne, dar, ce crezi? Se cade să plătim bir cezarului sau nu?“
18. Isus, care le cunoştea vicleşugul, a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiţi, făţarnicilor?
19. Arătaţi-Mi banul birului.“ Şi ei I-au adus un ban[1].
20. El i-a întrebat: „Chipul acesta şi slovele scrise pe el ale cui sunt?“
21. „Ale cezarului“, I-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: „Daţi*, dar, cezarului ce este al cezarului, şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!“
*Cap. 17.25. Rom. 13.7.
22. Miraţi de cuvintele acestea, ei L-au lăsat şi au plecat.

Despre înviere

23. În aceeaşi* zi, au venit la Isus saducheii, care** zic că nu este înviere. Ei I-au pus următoarea întrebare: *Marc. 12.18. Luca 20.27. **Fapt. 23.8.
24. „Învăţătorule, Moise* a zis: „Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta fratelui său şi să-i ridice urmaş.“ *Deut. 25.5.
25. Erau, dar, la noi şapte fraţi. Cel dintâi s-a însurat şi a murit; şi, fiindcă n-avea copii, a lăsat fratelui său pe nevasta lui.
26. Tot aşa şi al doilea, şi al treilea, până la al şaptelea.
27. La urmă, după ei toţi, a murit şi femeia.
28. La înviere, nevasta căruia din cei şapte va fi ea? Fiindcă toţi au avut-o de nevastă.“
29. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă rătăciţi! Pentru că nu cunoaşteţi* nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
*Ioan 20.9.
30. Căci la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi* ca îngerii lui Dumnezeu în cer.
*1 Ioan 3.2.
31. Cât priveşte învierea morţilor, oare n-aţi citit ce vi s-a spus de Dumnezeu, când zice:
32. „Eu* sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov“? Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morţi, ci al celor vii.“
*Exod 3.6,16. Marc. 12.26. Luca 20.37. Fapt. 7.32. Evr. 11.16.
33. Noroadele care ascultau au* rămas uimite de învăţătura lui Isus.
*Cap. 7.28.

Porunca cea mai mare

34. Când* au auzit fariseii că Isus a astupat gura saducheilor, s-au strâns la un loc. *Marc. 12.28.
35. Şi unul din ei, un învăţător al Legii*, ca să-L ispitească, I-a pus întrebarea următoare: *Luca 10.25.
36. „Învăţătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?“
37. Isus i-a răspuns: „Să* iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima

1. Greceşte: dinar

ta, cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul
tău.“ *Deut. 6.5; 10.12; 30.6. Luca 10.27.
38. Aceasta este cea dintâi şi cea mai
mare poruncă.
39. Iar a doua, asemenea ei, este:
„Să* iubeşti pe aproapele tău ca pe
tine însuţi.“ *Lev. 19.18. Cap. 19.19.
Marc. 12.31. Luca 10.27. Rom. 13.9. Gal. 5.14. Iac. 2.8.
40. În aceste* două porunci se
cuprinde toată Legea şi Prorocii.“
*Cap. 7.12. 1 Tim. 1.5.

Al cui fiu este Hristosul?

41. Pe* când erau strânşi la un loc
fariseii, Isus i-a întrebat:
*Marc. 12.35. Luca 20.41.
42. „Ce credeţi voi despre Hristos?
Al cui fiu este?“ „Al lui David“, I-au
răspuns ei.
43. Şi Isus le-a zis: „Cum atunci
David, fiind insuflat de Duhul, Îl
numeşte Domn, când zice:
44. „Domnul* a zis Domnului Meu:
„Şezi la dreapta Mea, până voi pune
pe vrăjmaşii Tăi sub picioarele Tale“?
*Ps. 110.1. Fapt. 2.34. 1 Cor. 15.25. Evr. 1.13; 10.12,13.
45. Deci dacă David Îl numeşte
Domn, cum este El fiul lui?“
46. Nimeni* nu I-a putut răspunde un
cuvânt. Şi, din ziua aceea, n-a**
îndrăznit nimeni să-I mai pună între-
bări. *Luca 14.6. **Marc. 12.34. Luca 20.40.

Isus mustră pe cărturari şi farisei

23 1. Atunci Isus, pe când cuvânta
gloatelor şi ucenicilor Săi,
2. a zis: „Cărturarii* şi fariseii şed pe
scaunul lui Moise.
*Neem. 8.4,8. Mal. 2.7. Marc. 12.38. Luca 20.45.
3. Deci toate lucrurile pe care vă spun
ei să le păziţi, păziţi-le şi faceţi-le; dar
după faptele lor să nu faceţi. Căci ei*
zic, dar nu fac. *Rom. 2.19, etc.
4. Ei* leagă sarcini grele şi cu anevoie
de purtat şi le pun pe umerii oamenilor,
dar ei nici cu degetul nu vor să le
mişte. *Luca 11.46. Fapt. 15.10. Gal. 6.13.
5. Toate faptele lor le fac* pentru ca
să fie văzuţi de oameni. Astfel, îşi fac
filacteriile late, îşi** fac poalele
veşmintelor cu ciucuri lungi;
* Cap. 6.1,2,5,16. **Num. 15.38. Deut. 6.8; 22.12. Prov. 3.3.
6. umblă* după locurile dintâi la os-
peţe şi după scaunele dintâi în sinagogi;
*Marc. 12.38,39. Luca 11.43; 20.46. 3 Ioan 9.
7. le place să le facă oamenii plecă-
ciuni prin pieţe şi să le zică: „Rabi!
Rabi!“
8. Voi* să nu vă numiţi Rabi! Fiindcă**
Unul singur este Învăţătorul vostru:
Hristos, şi voi toţi sunteţi fraţi.
*Iac. 3.1. 2 Cor. 1.24. 1 Pet. 5.3. **Mal. 1.6.
9. Şi „Tată“ să nu numiţi pe nimeni
pe pământ; pentru că Unul singur este
Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.
10. Să nu vă numiţi „Dascăli“; căci
Unul singur este Dascălul vostru:
Hristosul.
11. Cel* mai mare dintre voi să fie
slujitorul vostru. *Cap. 20.26,27.
12. Oricine* se va înălţa va fi smerit;
şi oricine se va smeri va fi înălţat.
*Iov 22.29. Prov. 15.33; 29.23. Luca 14.11; 18.14. Iac. 4.6.
1 Pet. 5.5.

Nelegiuirile cărturarilor şi fariseilor

13. Vai* de voi, cărturari şi farisei
făţarnici! Pentru că voi închideţi
oamenilor Împărăţia cerurilor: nici voi
nu intraţi în ea, şi nici pe cei ce vor să
intre nu-i lăsaţi să intre. *Luca 11.52.
14. Vai de voi, cărturari şi farisei
făţarnici! Pentru că* voi mâncaţi casele
văduvelor, în timp ce, de ochii lumii,
faceţi rugăciuni lungi; de aceea veţi lua
o mai mare osândă.
*Marc. 12.40. Luca 20.47. 2 Tim. 3.6. Tit 1.11.
15. Vai de voi, cărturari şi farisei
făţarnici! Pentru că voi înconjuraţi
marea şi pământul ca să faceţi un
tovarăş de credinţă; şi, după ce a ajuns
tovarăş de credinţă, faceţi din el un fiu
al gheenei, de două ori mai rău decât
sunteţi voi înşivă.
16. Vai de voi, povăţuitori* orbi, care
ziceţi: „Dacă jură cineva** pe Tem-
plu, nu este nimic; dar dacă jură pe
aurul Templului, este legat de jură-
mântul lui.“ *Vers. 24. Cap. 15.14. **Cap. 5.33,34.
17. Nebuni şi orbi! Care este mai
mare: aurul sau* Templul, care sfin-
ţeşte aurul? *Exod 30.29.
18. „Dacă jură cineva pe altar, nu este
nimic, dar dacă jură pe darul de pe
altar, este legat de jurământul lui.“
19. Nebuni şi orbi! Care este mai
mare: darul sau altarul*, care sfinţeşte
darul? *Exod 29.37.
20. Deci cine jură pe altar jură pe el
şi pe tot ce este deasupra lui;
21. cine jură pe Templu jură pe el şi
pe Cel ce* locuieşte în el;
*1 Împ. 8.13. 2 Cron. 6.2. Ps. 26.8; 132.14.
22. şi cine jură pe cer jură pe scaunul
de domnie* al lui Dumnezeu şi pe Cel
ce şade pe el. *Ps. 11.4. Cap. 5.34. Fapt. 7.49.
23. Vai de voi, cărturari şi farisei
făţarnici! Pentru că* voi daţi zeciuială

din izmă, din mărar şi din chimen şi lăsaţi nefăcute** cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila şi credincioşia; pe acestea trebuia să le faceţi, şi pe acelea să nu le lăsaţi nefăcute. *Luca 11.42.
**1 Sam. 15.22. Osea 6.6. Mica 6.8. Cap. 9.13; 12.7.
24. Povăţuitori orbi, care strecuraţi ţânţarul şi înghiţiţi cămila!
25. Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Pentru că* voi curăţaţi partea de afară a paharului şi a blidului, dar înăuntru sunt pline de răpire şi de necumpătare. *Marc. 7.4. Luca 11.39.
26. Fariseu orb! Curăţă întâi partea dinăuntru a paharului şi a blidului, pentru ca şi partea de afară să fie curată.
27. Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Pentru că* voi sunteţi ca mormintele văruite, care pe din afară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morţilor şi de orice fel de necurăţenie.
*Luca 11.44. Fapt. 23.3.
28. Tot aşa şi voi, pe din afară vă arătaţi neprihăniţi oamenilor, dar pe dinăuntru sunteţi plini de făţărnicie şi de fărădelege.
29. Vai* de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Pentru că voi zidiţi mormintele prorocilor, împodobiţi gropile celor neprihăniţi *Luca 11.47.
30. şi ziceţi: „Dacă am fi trăit noi în zilele părinţilor noştri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui prorocilor.“
31. Prin aceasta mărturisiţi despre voi înşivă că sunteţi* fiii celor ce au omorât pe proroci. *Fapt. 7.51,52. 1 Tes. 2.16.
32. Voi*, dar, umpleţi măsura părinţilor voştri! *Gen. 15.16. 1 Tes. 2.16.
33. Şerpi, pui* de năpârci! Cum veţi scăpa de pedeapsa gheenei?
*Cap. 3.7; 12.34.
34. De aceea*, iată, vă trimit proroci, înţelepţi şi cărturari. Pe** unii din ei îi veţi omorî şi răstigni, pe† alţii îi veţi bate în sinagogile voastre şi-i veţi prigoni din cetate în cetate;
*Cap. 21.34,35. Luca 11.49. **Fapt. 5.40; 7.58,59; 22.19. †Cap. 10.17. 2 Cor. 11.24,25.
35. ca* să vină asupra voastră tot sângele nevinovat care a fost vărsat pe pământ, de la** sângele neprihănitului Abel până la sângele† lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-aţi omorât între Templu şi altar.
*Apoc. 18.24. **Gen. 4.8. 1 Ioan 3.12. †2 Cron. 24.20,21.
36. Adevărat vă spun că toate acestea vor veni peste neamul acesta.

Pedeapsa Ierusalimului

37. Ierusalime*, Ierusalime, care omori pe proroci şi** ucizi cu pietre pe cei trimişi la tine! De câte ori am vrut să† strâng pe copiii tăi cum îşi strânge găina puii sub†† aripi, şi n-aţi vrut! *Luca 13.34.
**2 Cron. 24.21. †Deut. 32.11,12. ††Ps. 17.8; 91.4.
38. Iată că vi se lasă casa pustie;
39. căci vă spun că de acum încolo nu Mă veţi mai vedea până când veţi zice: „Binecuvântat* este Cel ce vine în Numele Domnului!“ *Ps. 118.26. Cap. 21.9.

Dărâmarea Ierusalimului

24 1. La ieşirea* din Templu, pe când mergea Isus, ucenicii Lui s-au apropiat de El ca să-I arate clădirile Templului. *Marc. 13.1. Luca 21.5.
2. Dar Isus le-a zis: „Vedeţi voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu* va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.“
*1 Împ. 9.7. Ier. 26.18. Mica 3.12. Luca 19.44.
3. El a şezut jos pe Muntele Măslinilor. Şi ucenicii* Lui au venit la El la o parte şi I-au zis: „Spune-ne**, când se vor întâmpla aceste lucruri? Şi care va fi semnul venirii Tale şi al sfârşitului veacului acestuia?“
*Marc. 13.3. **1 Tes. 5.1.
4. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgaţi de seamă* să nu vă înşele cineva.
*Efes. 5.6. Col. 2.8,18. 2 Tes. 2.3. 1 Ioan 4.1.
5. Fiindcă* vor veni mulţi în Numele Meu şi vor zice: „Eu sunt Hristosul!“ Şi** vor înşela pe mulţi.
*Ier. 14.14; 23.21,25. Vers. 24. Ioan 5.43. **Vers. 11.
6. Veţi auzi de războaie şi veşti de războaie: vedeţi să nu vă înspăimântaţi, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârşitul tot nu va fi atunci.
7. Un* neam se va scula împotriva altui neam, şi o împărăţie împotriva altei împărăţii; şi, pe alocuri, vor fi cutremure de pământ, foamete şi ciumă. *2 Cron. 15.6. Isa. 19.2. Hag. 2.22. Zah. 14.13.
8. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.
9. Atunci* vă vor da să fiţi chinuiţi şi vă vor omorî; şi veţi fi urâţi de toate neamurile pentru Numele Meu.
*Cap. 10.17. Marc. 13.9. Luca 21.12. Ioan 15.20; 16.2. Fapt. 4.2,3; 7.59; 12.1, etc. 1 Pet. 4.16. Apoc. 2.10,13.

10. Atunci mulţi vor* cădea, se vor vinde unii pe alţii şi se vor urî unii pe alţii. *Cap. 11.6; 13.57. 2 Tim. 1.15; 4.10,16.
11. Se vor scula mulţi* proroci mincinoşi şi vor** înşela pe mulţi.
*Cap. 7.15. Fapt. 20.29. 2 Pet. 2.1. **Vers. 5,24. 1 Tim. 4.1.
12. Şi, din pricina înmulţirii fărădelegii, dragostea celor mai mulţi se va răci.
13. Dar* cine va răbda până la sfârşit va fi mântuit.
*Cap. 10.22. Marc. 13.13. Evr. 3.6,14. Apoc. 2.10.
14. Evanghelia* aceasta a Împărăţiei va** fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârşitul.
*Cap. 4.23; 9.35. **Rom. 10.18. Col. 1.6,23.

Pustiirea Ierusalimului şi venirea Fiului omului

15. De aceea*, când veţi vedea „urâciunea pustiirii“, despre care a vorbit prorocul Daniel**, „aşezată în Locul Sfânt“ – cine† citeşte să înţeleagă! –
*Marc. 13.14. Luca 21.20. **Dan. 9.27; 12.11. †Dan. 9.23,25.
16. atunci, cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munţi;
17. cine va fi pe acoperişul casei să nu se coboare să-şi ia lucrurile din casă;
18. şi cine va fi la câmp să nu se întoarcă să-şi ia haina.
19. Vai* de femeile care vor fi însărcinate şi de cele ce vor da ţâţă în zilele acelea! *Luca 23.29.
20. Rugaţi-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.
21. Pentru că* atunci va fi un necaz aşa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum şi nici nu va mai fi. *Dan. 9.26; 12.1. Ioel 2.2.
22. Şi dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar*, din pricina celor aleşi, zilele acelea vor fi scurtate. *Isa. 65.8,9. Zah. 14.2,3.
23. Atunci* dacă vă va spune cineva: „Iată, Hristosul este aici sau acolo“, să nu-l credeţi. *Marc. 13.21. Luca 17.23; 21.8.
24. Căci se* vor scula hristoşi mincinoşi şi proroci mincinoşi; vor face semne mari şi minuni, până acolo încât să înşele, dacă** va fi cu putinţă, chiar şi pe cei aleşi.
*Deut. 13.1. Vers. 5,11. 2 Tes. 2.9-11. Apoc. 13.13. **Ioan 6.37; 10.28,29. Rom. 8.28-30. 2 Tim. 2.19.
25. Iată că v-am spus mai dinainte.
26. Deci dacă vă vor zice: „Iată-L în pustiu“, să nu vă duceţi acolo! „Iată-L în odăiţe ascunse“, să nu credeţi.
27. Căci*, cum iese fulgerul de la răsărit şi se vede până la apus, aşa va fi şi venirea Fiului omului. *Luca 17.24.
28. Oriunde* va fi stârvul[1], acolo se vor aduna vulturii. *Iov 39.30. Luca 17.37.
29. Îndată* după acele zile de necaz „soarele se** va întuneca, luna nu-şi va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, şi puterile cerurilor vor fi clătinate.“ *Dan. 7.11,12.
**Isa. 13.10. Ezec. 32.7. Ioel 2.10,31; 3.15. Amos 5.20; 8.9. Marc. 13.24. Luca 21.25. Fapt. 2.20. Apoc. 6.12.
30. Atunci* se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate** seminţiile pământului se vor boci şi† vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere şi cu o mare slavă. *Dan. 7.13.
**Zah. 12.12. †Cap. 16.27. Marc. 13.26. Apoc. 1.7.
31. El* va trimite pe îngerii Săi cu trâmbiţa răsunătoare, şi vor aduna pe aleşii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.
*Cap. 13.41. 1 Cor. 15.52. 1 Tes. 4.16.
32. De la smochin învăţaţi pilda* lui: când îi frăgezeşte şi înfrunzeşte mlădiţa, ştiţi că** vara este aproape.
*Luca 21.29. **Iac. 5.9.
33. Tot aşa, şi voi, când veţi vedea toate aceste lucruri, să ştiţi că Fiul omului este aproape, este chiar la uşi.
34. Adevărat vă spun că nu* va trece neamul acesta, până se vor întâmpla toate aceste lucruri.
*Cap. 16.28; 23.36. Marc. 13.30. Luca 21.32.
35. Cerul* şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
*Ps. 102.26. Isa. 51.6. Ier. 31.35,36. Cap. 5.18. Marc. 13.31. Luca 21.23. Evr. 1.11.

Îndemn la veghere

36. Despre* ziua aceea şi despre ceasul acela, nu ştie nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai** Tatăl.
*Marc. 13.32. Fapt. 1.7. 1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. **Zah. 14.7.
37. Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla şi la venirea Fiului omului.
38. În adevăr, cum* era în zilele dinainte de potop, când mâncau şi beau, se însurau şi se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie,
*Gen. 6.3-5; 7.5. Luca 17.26. 1 Pet. 3.20.
39. şi n-au ştiut nimic, până când a venit potopul şi i-a luat pe toţi, tot aşa va fi şi la venirea Fiului omului.
40. Atunci*, din doi bărbaţi care vor

1. Sau: hoit, mortăciune

fi la câmp, unul va fi luat, şi altul va fi
lăsat. *Luca 17.34, etc.
41. Din două femei care vor măcina
la moară, una va fi luată, şi alta va fi
lăsată.
42. Vegheaţi, dar*, pentru că nu ştiţi
în ce zi va veni Domnul vostru.
*Cap. 25.13. Marc. 13.33, etc. Luca 21.36.
43. Să ştiţi* că, dacă ar şti stăpânul
casei la ce strajă din noapte va veni
hoţul, ar veghea şi n-ar lăsa să-i
spargă casa.
*Luca 12.39. 1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. Apoc. 3.3; 16.15.
44. De aceea*, şi voi fiţi gata; căci
Fiul omului va veni în ceasul în care
nu vă gândiţi. *Cap. 25.13. 1 Tes. 5.6.
45. Care este deci* robul credincios
şi înţelept pe care l-a pus stăpânul său
peste ceata slugilor sale, ca să le dea
hrana la vremea hotărâtă?
*Luca 12.42. Fapt. 20.28. 1 Cor. 4.2. Evr. 3.5.
46. Ferice* de robul acela pe care
stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi
făcând aşa! *Apoc. 16.15.
47. Adevărat vă spun că* îl va pune
peste toate averile sale.
*Cap. 25.21,23. Luca 22.29.
48. Dar dacă este un rob rău, care
zice în inima lui: „Stăpânul meu
zăboveşte să vină!“
49. Dacă va începe să bată pe tova-
răşii lui de slujbă şi să mănânce şi să
bea cu beţivii,
50. stăpânul robului aceluia va veni
în ziua în care el nu se aşteaptă şi în
ceasul pe care nu-l ştie,
51. îl va tăia în două, şi soarta lui va
fi soarta făţarnicilor; acolo* va fi
plânsul şi scrâşnirea dinţilor.
*Cap. 8.12; 25.30.

Pilda celor zece fecioare

25 1. Atunci Împărăţia cerurilor se
va asemăna cu zece fecioare care
şi-au luat candelele şi au ieşit în
întâmpinarea mirelui*.
*Efes. 5.29,30. Apoc. 19.7; 21.2,9.
2. Cinci* din ele erau nechibzuite, şi
cinci înţelepte. *Cap. 13.47; 22.10.
3. Cele nechibzuite, când şi-au luat
candelele, n-au luat cu ele untdelemn;
4. dar cele înţelepte, împreună cu
candelele, au luat cu ele şi untdelemn
în vase.
5. Fiindcă mirele zăbovea, au* aţipit
toate şi au adormit. *1 Tes. 5.6.
6. La miezul nopţii, s-a* auzit o
strigare: „Iată mirele, ieşiţi-i în
întâmpinare!“ *Cap. 24.31. 1 Tes. 4.16.
7. Atunci toate fecioarele acelea s-au
sculat şi şi-au* pregătit candelele.
*Luca 12.35.
8. Cele nechibzuite au zis celor
înţelepte: „Daţi-ne din untdelemnul
vostru, căci ni se sting candelele.“
9. Cele înţelepte le-au răspuns: „Nu;
ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă
nici vouă; ci mai bine duceţi-vă la cei
ce vând untdelemn şi cumpăraţi-vă.“
10. Pe când se duceau ele să cumpere
untdelemn, a venit mirele: cele ce erau
gata au intrat cu el în odaia de nuntă
şi s-a* încuiat uşa. *Luca 13.25.
11. Mai pe urmă, au venit şi celelalte
fecioare şi au zis: „Doamne*, Doamne,
deschide-ne!“ *Cap. 7.21-23.
12. Dar el, drept răspuns, le-a zis:
„Adevărat vă spun că nu* vă cunosc!“
*Ps. 5.5. Hab. 1.13. Ioan 9.31.
13. Vegheaţi, dar*, căci nu ştiţi ziua,
nici ceasul în care va veni Fiul
omului. *Cap. 24.42,44. Marc. 13.33,35.
Luca 21.36. 1 Cor. 16.13. 1 Tes. 5.6. 1 Pet. 5.8. Apoc. 16.15.

Pilda talanţilor

14. Atunci* Împărăţia cerurilor se va
asemăna cu** un om care, când era să
plece într-o altă ţară, a chemat pe robii
săi şi le-a încredinţat avuţia sa.
*Luca 19.12. **Cap. 21.33.
15. Unuia i-a dat cinci talanţi, altuia
doi, şi altuia unul: fiecăruia* după
puterea lui; şi a plecat.
*Rom. 12.6. 1 Cor. 12.7,11,29. Efes. 4.11.
16. Îndată, cel ce primise cei cinci talanţi
s-a dus, i-a pus în negoţ şi a câştigat cu ei
alţi cinci talanţi.
17. Tot aşa, cel ce primise cei doi talanţi
a câştigat şi el alţi doi cu ei.
18. Cel ce nu primise decât un talant
s-a dus de a făcut o groapă în pământ
şi a ascuns acolo banii stăpânului său.
19. După multă vreme, stăpânul robi-
lor acelora s-a întors şi le-a cerut so-
coteala.
20. Cel ce primise cei cinci talanţi a
venit, a adus alţi cinci talanţi şi a zis:
„Doamne, mi-ai încredinţat cinci
talanţi; iată că am câştigat cu ei alţi
cinci talanţi.“
21. Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob
bun şi credincios; ai fost credincios
în puţine lucruri, te voi pune peste*
multe lucruri; intră în bucuria**
stăpânului tău!“ *Vers. 34,46. Cap. 24.47.
Luca 12.44; 22.29,30. **2 Tim. 2.12. Evr. 12.2. 1 Pet. 1.8.
22. Cel ce primise cei doi talanţi a
venit şi el şi a zis: „Doamne, mi-ai

încredinţat doi talanţi; iată că am
câştigat cu ei alţi doi talanţi."
23. Stăpânul său i-a zis: „Bine*, rob
bun şi credincios; ai fost credincios în
puţine lucruri, te voi pune peste multe
lucruri; intră în bucuria stăpânului
tău!" *Vers. 21.
24. Cel ce nu primise decât un talant
a venit şi el şi a zis: „Doamne, am
ştiut că eşti om aspru, care seceri de
unde n-ai semănat şi strângi de unde
n-ai vânturat:
25. mi-a fost teamă şi m-am dus de
ţi-am ascuns talantul în pământ; iată-ţi
ce este al tău!"
26. Stăpânul său i-a răspuns: „Rob
viclean şi leneş! Ai ştiut că secer de
unde n-am semănat şi că strâng de
unde n-am vânturat;
27. prin urmare se cădea ca tu să-mi
fi dat banii la zarafi şi, la venirea mea,
eu mi-aş fi luat înapoi cu dobândă ce
este al meu!
28. Luaţi-i, dar, talantul şi daţi-l celui
ce are zece talanţi.
29. Pentru că* celui ce are i se va da,
şi va avea de prisos; dar de la cel ce
n-are se va lua şi ce are!
*Cap. 13.12. Marc. 4.25. Luca 8.18; 19.26. Ioan 15.2.
30. Iar pe robul acela netrebnic, arun-
caţi-l în* întunericul de afară: acolo
va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor."
*Cap. 8.12; 24.51.

Judecata viitoare

31. Când* va veni Fiul omului în slava
Sa cu toţi sfinţii îngeri, va şedea pe
scaunul de domnie al slavei Sale.
*Zah. 14.5. Cap. 16.27; 19.28. Marc. 8.38. Fapt. 1.11. 1 Tes.
4.16. 2 Tes. 1.7. Iuda 14. Apoc. 1.7.
32. Toate neamurile vor* fi adunate
înaintea Lui. El** îi va despărţi pe
unii de alţii cum desparte păstorul oile
de capre; *Rom. 14.10.
2 Cor. 5.10. Apoc. 20.12. **Ezec. 20.38; 34.17,20. Cap. 13.49.
33. şi va pune oile la dreapta, iar
caprele la stânga Lui.
34. Atunci Împăratul va zice celor de
la dreapta Lui: „Veniţi binecuvântaţii
Tatălui Meu de moşteniţi* Împărăţia
care** v-a fost pregătită de la înte-
meierea lumii. *Rom. 8.17. 1 Pet. 1.4,9; 3.9.
Apoc. 21.7. **Cap. 20.23. Marc. 10.40. 1 Cor. 2.9. Evr. 11.16.
35. Căci* am fost flămând, şi Mi-aţi
dat de mâncat; Mi-a fost sete, şi Mi-aţi
dat de băut; am fost străin**, şi M-aţi
primit;
*Isa. 58.7. Ezec. 18.7. Iac. 1.27. **Evr. 13.2. 3 Ioan 5.
36. am fost gol*, şi M-aţi îmbrăcat;
am fost bolnav, şi aţi venit să Mă
vedeţi; am fost în** temniţă, şi aţi
venit pe la Mine." *Iac. 2.15,16. **2 Tim. 1.16.
37. Atunci cei neprihăniţi Îi vor
răspunde: „Doamne, când Te-am văzut
noi flămând şi Ţi-am dat să mănânci?
Sau fiindu-Ţi sete şi Ţi-am dat de ai
băut?
38. Când Te-am văzut noi străin şi
Te-am primit? Sau gol şi Te-am
îmbrăcat?
39. Când Te-am văzut noi bolnav sau
în temniţă şi am venit pe la Tine?"
40. Drept răspuns, Împăratul le va
zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte
ori* aţi făcut aceste lucruri unuia din
aceşti foarte neînsemnaţi fraţi ai Mei,
Mie Mi le-aţi făcut."
*Prov. 14.31; 19.17. Cap. 10.42. Marc. 9.41. Evr. 6.10.
41. Apoi va zice celor de la stânga
Lui: „Duceţi-vă* de la Mine, bleste-
maţilor, în** focul cel veşnic care a
fost pregătit diavolului† şi îngerilor
lui! *Ps. 6.8. Cap. 7.23.
Luca 13.27. **Cap. 13.40,42. †2 Pet. 2.4. Iuda 6.
42. Căci am fost flămând, şi nu
Mi-aţi dat să mănânc; Mi-a fost sete,
şi nu Mi-aţi dat să beau;
43. am fost străin, şi nu M-aţi primit;
am fost gol, şi nu M-aţi îmbrăcat; am
fost bolnav şi în temniţă, şi n-aţi venit
pe la Mine."
44. Atunci Îi vor răspunde şi ei:
„Doamne, când Te-am văzut noi
flămând, sau fiindu-Ţi sete, sau străin,
sau gol, sau bolnav, sau în temniţă, şi
nu Ţi-am slujit?"
45. Şi El, drept răspuns, le va zice:
„Adevărat vă spun că, ori de câte ori*
n-aţi făcut aceste lucruri unuia dintre
aceşti foarte neînsemnaţi fraţi ai Mei,
Mie nu Mi le-aţi făcut."
*Prov. 14.31; 17.5. Zah. 2.8. Fapt. 9.5.
46. Şi aceştia vor* merge în pedeapsa
veşnică, iar cei neprihăniţi vor merge
în viaţa veşnică."
*Dan. 12.2. Ioan 5.29. Rom. 2.7, etc.

Sfătuirea împotriva lui Isus

26 1. După ce a isprăvit Isus toate
cuvântările acestea, a zis uceni-
cilor Săi:
2. „Ştiţi* că după două zile va fi
Paştile; şi Fiul omului va fi dat ca să
fie răstignit!" *Marc. 14.1. Luca 22.1. Ioan 13.1.
3. Atunci* preoţii cei mai de seamă,
cărturarii şi bătrânii norodului s-au

strâns în curtea marelui preot care se
numea Caiafa; *Ps. 2.2. Ioan 11.47. Fapt. 4.25, etc.
4. şi s-au sfătuit împreună, cum să
prindă pe Isus cu vicleşug şi să-L
omoare.
5. Dar ziceau: „Nu în timpul prazni-
cului, ca să nu se facă tulburare în
norod.“

Mirul turnat pe capul lui Isus

6. Când* era Isus în Betania**, în
casa lui Simon, leprosul,
*Marc. 14.3. Ioan 11.1,2; 12.3. **Cap. 21.17.
7. s-a apropiat de El o femeie cu un
vas de alabastru cu mir foarte scump;
şi, pe când stătea El la masă, ea a
turnat mirul pe capul Lui.
8. Ucenicilor* le-a fost necaz, când
au văzut lucrul acesta, şi au zis: „Ce
rost are risipa aceasta? *Ioan 12.4.
9. Mirul acesta s-ar fi putut vinde
foarte scump, şi banii să se dea
săracilor.“
10. Când a auzit Isus, le-a zis: „De ce
faceţi supărare femeii? Ea a făcut un
lucru frumos faţă de Mine.
11. Pentru că* pe săraci îi aveţi tot-
deauna cu voi, dar pe** Mine nu Mă
aveţi totdeauna. *Deut. 15.11. Ioan 12.8.
**Cap. 18.20; 28.20. Ioan 13.33; 14.19; 16.5,28; 17.11.
12. Dacă a turnat acest mir pe trupul
Meu, ea a făcut lucrul acesta în
vederea pregătirii Mele pentru îngro-
pare.
13. Adevărat vă spun că oriunde va fi
propovăduită Evanghelia aceasta, în
toată lumea, se va spune şi ce a făcut
femeia aceasta, spre pomenirea ei.“

Vânzarea lui Isus

14. Atunci* unul din cei doisprezece,
numit Iuda** Iscarioteanul, s-a dus la
preoţii cei mai de seamă
*Marc. 14.10. Luca 22.3. Ioan 13.2,30. **Cap. 10.4.
15. şi le-a zis: „Ce* vreţi să-mi daţi,
şi-L voi da în mâinile voastre?“ Ei i-au
cântărit treizeci de arginţi.
*Zah. 11.12. Cap. 27.3.
16. Din clipa aceea, Iuda căuta un
prilej nimerit, ca să dea pe Isus în mâi-
nile lor.

Descoperirea vânzătorului

17. În* ziua dintâi a praznicului
Azimelor, ucenicii au venit la Isus şi
I-au zis: „Unde vrei să-Ţi pregătim să
mănânci paştile?“
*Exod 12.6,18. Marc. 14.12. Luca 22.7.
18. El le-a răspuns: „Duceţi-vă în
cetate la cutare om şi spuneţi-i:
„Învăţătorul zice: „Vremea Mea este
aproape; voi face Paştile cu ucenicii
Mei în casa ta.“
19. Ucenicii au făcut cum le porun-
cise Isus şi au pregătit paştile.
20. Seara*, Isus a şezut la masă cu
cei doisprezece ucenici ai Săi.
*Marc. 14.17-21. Luca 22.14. Ioan 13.21.
21. Pe când mâncau, El a zis: „Ade-
vărat vă spun că unul din voi Mă va
vinde.“
22. Ei s-au întristat foarte mult şi au
început să-I zică unul după altul: „Nu
cumva sunt eu, Doamne?“
23. Drept răspuns, El le-a zis: „Cel*
ce a întins cu Mine mâna în blid acela
Mă va vinde. *Ps. 41.9. Luca 22.21. Ioan 13.18.
24. Negreşit, Fiul omului Se duce
după cum* este scris despre El. Dar
vai** de omul acela prin care este
vândut Fiul omului! Mai bine ar fi fost
pentru el să nu se fi născut!“
*Ps. 22. Isa. 53. Dan. 9.26. Marc. 9.12. Luca 24.25,26,46.
Fapt. 17.2,3; 26.22,23. 1 Cor. 15.3. **Ioan 17.12.
25. Iuda, vânzătorul, a luat cuvântul
şi I-a zis: „Nu cumva sunt eu, Învă-
ţătorule?“ „Da“, i-a răspuns Isus, „tu
eşti!“

Cina cea de Taină

26. Pe când* mâncau ei, Isus a** luat
o pâine; şi, după ce a binecuvântat, a
frânt-o şi a dat-o ucenicilor, zicând:
„Luaţi, mâncaţi; acesta† este trupul
Meu.“
*Marc. 14.22. Luca 22.19. **1 Cor. 11.23-25. †1 Cor. 10.16.
27. Apoi a luat un pahar şi, după ce a
mulţumit lui Dumnezeu, li l-a dat,
zicând: „Beţi* toţi din el; *Marc. 14.23.
28. căci acesta* este sângele Meu,
sângele legământului celui** nou, care
se varsă pentru† mulţi, spre iertarea
păcatelor. *Exod 24.8. Lev. 17.11.
**Ier. 31.31. †Cap. 20.28. Rom. 3.15. Evr. 9.22.
29. Vă spun* că, de acum încolo nu
voi mai bea din acest rod al viţei,
până** în ziua când îl voi bea cu voi
nou în Împărăţia Tatălui Meu.“
*Marc. 14.25. Luca 22.18. **Fapt. 10.41.

Isus înştiinţează pe ucenicii Săi

30. După ce* au cântat cântarea, au
ieşit în Muntele Măslinilor. *Marc. 14.26.
31. Atunci Isus le-a zis: „În noaptea
aceasta, toţi* veţi** găsi în Mine o
pricină de poticnire; căci este scris:

„Voi bate† Păstorul, şi oile turmei vor fi risipite.“

*Marc. 14.27. Ioan 16.32. **Cap. 11.6. †Zah. 13.7.

32. Dar, după ce voi învia, voi* merge înaintea voastră în Galileea.“

*Cap. 28.7,10,16. Marc. 14.28; 16.7.

33. Petru a luat cuvântul şi I-a zis: „Chiar dacă toţi ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire.“

34. „Adevărat* îţi spun“, i-a zis Isus, „că tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoşul, te vei lepăda de Mine de trei ori.“

*Marc. 14.30. Luca 22.34. Ioan 13.38.

35. Petru I-a răspuns: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.“ Şi toţi ucenicii au spus acelaşi lucru.

Ghetsimani

36. Atunci* Isus a venit cu ei într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani, şi a zis ucenicilor: „Şedeţi aici până Mă voi duce acolo să Mă rog.“

*Marc. 14.32-35. Luca 22.39. Ioan 18.1.

37. A luat cu El pe Petru şi pe* cei doi fii ai lui Zebedei şi a început să Se întristeze şi să Se mâhnească foarte tare. *Cap. 4.21.

38. Isus le-a zis atunci: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare* de moarte; rămâneţi aici şi vegheaţi împreună cu Mine.“ *Ioan 12.27.

39. Apoi a mers puţin mai înainte, a căzut cu faţa la pământ şi S-a rugat*, zicând: „Tată**, dacă este cu putinţă, depărtează† de la Mine paharul acesta! Totuşi nu†† cum voiesc Eu, ci cum voieşti Tu.“ *Marc. 14.36. Luca 22.42. Evr. 5.7. **Ioan 12.27. †Cap. 20.22. ††Ioan 5.30; 6.38. Filp. 2.8.

40. Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind şi a zis lui Petru: „Ce, un ceas n-aţi putut să vegheaţi împreună cu Mine!

41. Vegheaţi* şi rugaţi-vă, ca să nu cădeţi în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.“

*Marc. 13.33; 14.38. Luca 22.40,46. Efes. 6.18.

42. S-a depărtat a doua oară şi S-a rugat, zicând: „Tată, dacă nu se poate să se îndepărteze de Mine paharul acesta, fără să-l beau, facă-se voia Ta!“

43. S-a întors iarăşi la ucenici şi i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn.

44. I-a lăsat din nou, S-a depărtat şi S-a rugat a treia oară, zicând aceleaşi cuvinte.

45. Apoi a venit la ucenici şi le-a zis: „Dormiţi de acum şi odihniţi-vă!... Iată că a venit ceasul ca Fiul omului să fie dat în mâinile păcătoşilor.

46. Sculaţi-vă, haidem să mergem; iată că se apropie vânzătorul.“

Prinderea lui Isus

47. Pe când* vorbea El încă, iată că vine Iuda, unul din cei doisprezece, cu o gloată mare, cu săbii şi cu ciomege, trimişi de preoţii cei mai de seamă şi de bătrânii norodului.

*Marc. 14.43. Luca 22.47. Ioan 18.3. Fapt. 1.16.

48. Vânzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-L voi săruta eu, Acela este; să puneţi mâna pe El!“

49. Îndată, Iuda s-a apropiat de Isus şi I-a zis: „Plecăciune, Învăţătorule!“ Şi L-a* sărutat. *2 Sam. 20.9.

50. Isus i-a zis: „Prietene*, ce ai venit să faci, fă!“ Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus şi L-au prins. *Ps. 41.9; 55.13.

51. Şi unul* din cei ce erau cu Isus a întins mâna, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot şi i-a tăiat urechea.

*Ioan 18.10.

52. Atunci Isus i-a zis: „Pune-ţi sabia la locul ei; căci* toţi cei ce scot sabia de sabie vor pieri. *Gen. 9.6. Apoc. 13.10.

53. Crezi că n-aş putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune îndată la îndemână mai* mult de douăsprezece legiuni de îngeri? *2 Împ. 6.17. Dan. 7.10.

54. Dar cum se vor împlini Scripturile care zic că* aşa trebuie să se întâmple?“ *Isa. 53.7, etc. Vers. 24. Luca 24.25,44,46.

55. În clipa aceea, Isus a zis gloatelor: „Aţi ieşit ca după un tâlhar, cu săbii şi cu ciomege, ca să Mă prindeţi. În toate zilele şedeam în mijlocul vostru şi învăţam norodul în Templu, şi n-aţi pus mâna pe Mine.

56. Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească cele scrise* prin proroci.“

Atunci** toţi ucenicii L-au părăsit şi au fugit. *Plân. 4.20. Vers. 54. **Ioan 18.15.

Isus înaintea Sinedriului

57. Cei ce* au prins pe Isus, L-au dus la marele preot Caiafa, unde erau adunaţi cărturarii şi bătrânii.

*Marc. 14.53. Luca 22.54. Ioan 18.12,13,24.

58. Petru L-a urmat de departe, până la curtea marelui preot; apoi a intrat

înăuntru şi a şezut jos cu aprozii, ca să vadă sfârşitul.

59. Preoţii cei mai de seamă, bătrânii şi tot soborul căutau vreo mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî.

60. Dar n-au găsit nici una, măcar că s-au înfăţişat mulţi* martori mincinoşi. La urmă au venit doi**

*Ps. 27.12; 35.11. Marc. 14.15. Fapt. 6.13. **Deut. 19.15.

61. şi au spus: „Acesta a zis: „Eu pot* să stric Templul lui Dumnezeu şi să-l zidesc iarăşi în trei zile.“

*Cap. 27.40. Ioan 2.19.

62. Marele preot s-a sculat* în picioare şi I-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceştia împotriva Ta?“

*Marc. 14.60.

63. Isus* tăcea. Şi marele preot a luat cuvântul şi I-a zis: „Te** jur, pe Dumnezeul cel Viu, să ne spui dacă eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.“

*Isa. 53.7. Cap. 27.12,14. **Lev. 5.1. 1 Sam. 14.24,26.

64. „Da“, i-a răspuns Isus, „sunt! Ba mai mult, vă spun că de* acum încolo veţi vedea pe Fiul omului şezând** la dreapta puterii lui Dumnezeu şi venind pe norii cerului.“

*Dan. 7.13. Cap. 16.27; 24.30; 25.31. Luca 21.27. Ioan 1.51. Rom. 14.10. 1 Tes. 4.16. Apoc. 1.7. **Ps. 110.1. Fapt. 7.55.

65. Atunci* marele preot şi-a rupt hainele şi a zis: „A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum aţi auzit hula Lui. *2 Împ. 18.37; 19.1.

66. Ce credeţi?“ Ei au răspuns: „Este vinovat*, să fie pedepsit cu moartea.“

*Lev. 24.16. Ioan 19.7.

67. Atunci* L-au scuipat în faţă, L-au bătut cu pumnii şi L-au** pălmuit,

*Isa. 50.6; 53.3. Cap. 27.30. **Luca 22.63. Ioan 19.3.

68. zicând: „Hristoase, proroceşte-ne* cine Te-a lovit?“ *Marc. 14.65. Luca 22.64.

Tăgăduirea lui Petru

69. Petru* însă şedea afară în curte. O slujnică a venit la el şi i-a zis: „Şi tu erai cu Isus Galileeanul!“

*Marc. 14.66. Luca 22.55. Ioan 18.16,17,25.

70. Dar el s-a lepădat înaintea tuturor şi i-a zis: „Nu ştiu ce vrei să zici.“

71. Când a ieşit în pridvor, l-a văzut o altă slujnică şi a zis celor de acolo: „Şi acesta era cu Isus din Nazaret.“

72. El s-a lepădat iarăşi, cu un jurământ, şi a zis: „Nu cunosc pe Omul acesta!“

73. Peste puţin, cei ce stăteau acolo s-au apropiat şi au zis lui Petru: „Nu mai încape îndoială că şi tu eşti unul din oamenii aceia, căci şi vorba* te dă de gol.“ *Luca 22.59.

74. Atunci el a* început să se blesteme şi să se jure, zicând: „Nu cunosc pe Omul acesta!“ În clipa aceea a cântat cocoşul. *Marc. 14.71.

75. Şi Petru şi-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: „Înainte* ca să cânte cocoşul, te vei lepăda de Mine de trei ori.“ Şi a ieşit afară şi a plâns cu amar.

*Vers. 34. Marc. 14.30. Luca 22.61,62. Ioan 13.38.

Isus este dus la Pilat

27 1. Când s-a făcut ziuă, toţi* preoţii cei mai de seamă şi bătrânii norodului au ţinut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.

*Ps. 2.2. Marc. 15.1. Luca 22.66; 23.1. Ioan 18.28.

2. După ce L-au legat, L-au dus şi L-au dat în mâna dregătorului* Pilat din Pont. *Cap. 20.19. Fapt. 3.13.

Căinţa şi moartea lui Iuda

3. Atunci* Iuda, vânzătorul, când a văzut că Isus a fost osândit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginţi, i-a dat preoţilor celor mai de seamă şi bătrânilor *Cap. 26.14,15.

4. şi a zis: „Am păcătuit, căci am vândut sânge nevinovat.“ „Ce ne pasă nouă?“, i-au răspuns ei. „Treaba ta.“

5. Iuda a aruncat arginţii în Templu şi s-a* dus de s-a spânzurat.

*2 Sam. 17.23. Fapt. 1.18.

6. Preoţii cei mai de seamă au strâns arginţii şi au zis: „Nu este îngăduit să-i punem în vistieria Templului, fiindcă sunt preţ de sânge.“

7. Şi după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia „Ţarina olarului“ ca loc pentru îngroparea străinilor.

8. Iată de ce ţarina* aceea a fost numită până în ziua de azi: „Ţarina sângelui.“ *Fapt. 1.19.

9. Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin prorocul Ieremia, care zice: „Au* luat cei treizeci de arginţi, preţul Celui preţuit, pe care L-au preţuit unii din fiii lui Israel; *Zah. 11.12,13.

10. şi i-au dat pe „Ţarina olarului“, după cum îmi poruncise Domnul.“

Isus înaintea lui Pilat

11. Isus S-a înfăţişat înaintea dregătorului. Dregătorul L-a* întrebat: „Eşti

Tu „Împăratul iudeilor“?“ „Da**“, i-a
răspuns Isus, „sunt.“
*Marc. 15.2. Luca 23.3. Ioan 18.33. **Ioan 18.37. 1 Tim. 6.13.
12. Dar n-a răspuns nimic* la învinuirile preoţilor celor mai de seamă şi bătrânilor. *Cap. 26.63. Ioan 19.9.
13. Atunci Pilat I-a zis: „N-auzi* de câte lucruri Te învinuiesc ei?“
*Cap. 26.62. Ioan 19.10.
14. Isus nu i-a răspuns la nici un cuvânt, aşa că se mira foarte mult dregătorul.

Întărirea hotărârii de moarte

15. La* fiecare praznic al Paştilor, dregătorul avea obicei să sloboadă norodului un întemniţat pe care-l voiau ei. *Marc. 15.6. Luca 23.17. Ioan 18.39.
16. Pe atunci aveau un întemniţat vestit, numit Baraba.
17. Când erau adunaţi la un loc, Pilat le-a zis: „Pe care voiţi să vi-l slobod? Pe Baraba sau pe Isus, care Se numeşte Hristos?“
18. Căci ştia că din pizmă dăduseră pe Isus în mâinile lui.
19. Pe când stătea Pilat pe scaun la judecată, nevasta sa a trimis să-i spună: „Să n-ai nimic a face cu Neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui.“
20. Preoţii* cei mai de seamă şi bătrânii au înduplecat noroadele să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L omoare.
*Marc. 15.11. Luca 23.18. Ioan 18.40. Fapt. 3.14.
21. Dregătorul a luat cuvântul şi le-a zis: „Pe care din amândoi voiţi să vi-l slobod?“ „Pe Baraba“, au răspuns ei.
22. Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus, care Se numeşte Hristos?“ „Să fie răstignit!“, i-au răspuns cu toţii.
23. Dregătorul a zis: „Dar ce rău a făcut?“ Ei au început să strige şi mai tare: „Să fie răstignit!“
24. Când a văzut Pilat că n-ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat* apă, şi-a spălat mâinile înaintea norodului şi a zis: „Eu sunt nevinovat de sângele Neprihănitului acestuia. Treaba voastră!“ *Deut. 21.6.
25. Şi tot norodul a răspuns: „Sângele* Lui să fie asupra noastră şi asupra copiilor noştri.“
*Deut. 19.10. Ios. 2.19. 2 Sam. 1.16. 1 Împ. 2.32. Fapt. 5.28.

Batjocurile ostaşilor

26. Atunci Pilat le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiele*, L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit.
*Isa. 53.5. Marc. 15.15. Luca 23.16,24,25. Ioan 19.1,16.
27. Ostaşii* dregătorului au dus pe Isus în pretoriu şi au adunat în jurul Lui toată ceata ostaşilor.
*Marc. 15.16. Ioan 19.2.
28. L-au dezbrăcat de hainele Lui şi L-au* îmbrăcat cu o haină stacojie.
*Luca 23.11.
29. Au* împletit o cunună de spini, pe care I-au pus-o pe cap, şi I-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, îşi băteau joc de El şi ziceau: „Plecăciune, Împăratul iudeilor!“ *Ps. 69.19. Isa. 53.3.
30. Şi scuipau* asupra Lui şi luau trestia şi-L băteau în cap.
*Isa. 50.6. Cap. 26.67.
31. După ce şi-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui şi* L-au dus să-L răstignească. *Isa. 53.7.

Răstignirea

32. Pe* când ieşeau afară din cetate, au** întâlnit pe un om din Cirene, numit Simon, şi l-au silit să ducă crucea lui Isus. *Num. 15.35. 1 Împ. 21.13. Fapt. 7.58. Evr. 13.12. **Marc. 15.21. Luca 23.26.
33. Când* au ajuns la un loc numit Golgota, care înseamnă: „Locul căpăţânii“, *Marc. 15.22. Luca 23.33. Ioan 19.17.
34. I-au* dat să bea vin amestecat cu fiere; dar, când l-a gustat, n-a vrut să bea. *Ps. 69.21. Vers. 48.
35. După ce* L-au răstignit, I-au împărţit hainele între ei, trăgând la sorţi, pentru ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: „Şi-au împărţit** hainele Mele între ei, şi pentru cămaşa Mea au tras la sorţi.“
*Marc. 15.24. Luca 23.34. Ioan 19.24. **Ps. 22.18.
36. Apoi* au şezut jos şi-L păzeau.
*Vers. 54.
37. Şi* I-au scris deasupra capului vina: „Acesta este Isus, Împăratul iudeilor.“ *Marc. 15.26. Luca 23.38. Ioan 19.19.
38. Împreună* cu El au fost răstigniţi doi tâlhari: unul la dreapta, şi celălalt la stânga Lui.
*Isa. 53.12. Marc. 15.27. Luca 23.32,33. Ioan 19.18.

Batjocurile trecătorilor

39. Trecătorii* îşi băteau joc de El, dădeau din cap
*Ps. 22.7; 109.25. Marc. 15.29. Luca 23.35.
40. şi ziceau: „Tu*, care strici Templul şi-l zideşti la loc în trei zile,

mântuieşte-Te pe Tine însuţi! Dacă**
eşti Tu Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te
de pe cruce!“ *Cap. 26.61. Ioan 2.19. **Cap. 26.63.
41. Preoţii cei mai de seamă, împreună
cu cărturarii şi bătrânii, îşi băteau şi ei
joc de El şi ziceau:
42. „Pe alţii i-a mântuit, iar pe Sine nu
Se poate mântui! Dacă este El Împăra-
tul lui Israel, să Se coboare acum de pe
cruce, şi vom crede în El!
43. S-a* încrezut în Dumnezeu: să-L
scape acum Dumnezeu, dacă-L iubeşte.
Căci a zis: „Eu sunt Fiul lui Dum-
nezeu!“ *Ps. 22.8.
44. Tâlharii care erau răstigniţi împreună
cu El, Îi aruncau aceleaşi* cuvinte de
batjocură. *Marc. 15.32. Luca 23.39.

Întunericul

45. De la* ceasul al şaselea până la
ceasul al nouălea s-a făcut întuneric
peste toată ţara.
*Amos 8.9. Marc. 15.33. Luca 23.44.
46. Şi pe la ceasul al nouălea, Isus a*
strigat cu glas tare: „Eli**, Eli, lama
sabactani?“, adică: „Dumnezeul Meu,
Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai pără-
sit?“ *Evr. 5.7. **Ps. 22.1.
47. Unii din cei ce stăteau acolo,
când au auzit aceste vorbe, au zis:
„Strigă pe Ilie!“
48. Şi îndată, unul din ei a alergat de
a luat un burete, l-a umplut* cu oţet, l-a
pus într-o trestie şi I-a dat să bea.
*Ps. 69.21. Marc. 15.36. Luca 23.36. Ioan 19.29.
49. Dar ceilalţi ziceau: „Lasă să vedem
dacă va veni Ilie să-L mântuiască.“
50. Isus* a strigat iarăşi cu glas tare
şi Şi-a dat duhul. *Marc. 15.37. Luca 23.46.

Perdeaua
dinăuntrul Templului se rupe

51. Şi îndată perdeaua dinăuntrul*
Templului s-a rupt în două, de sus
până jos, pământul s-a cutremurat,
stâncile s-au despicat,
*Exod 26.31. 2 Cron. 3.14. Marc. 15.38. Luca 23.45.
52. mormintele s-au deschis, şi multe
trupuri ale sfinţilor care muriseră au
înviat.
53. Ei au ieşit din morminte, după
învierea Lui, au intrat în sfânta cetate
şi s-au arătat multora.
54. Sutaşul* şi cei ce păzeau pe Isus
împreună cu el, când au văzut cutre-
murul de pământ şi cele întâmplate, s-au
înfricoşat foarte tare şi au zis: „Cu
adevărat, Acesta a fost Fiul lui Dum-
nezeu!“ *Vers. 36. Marc. 15.39. Luca 23.47.
55. Acolo erau şi multe femei care
priveau de departe; ele* urmaseră pe
Isus din Galileea, ca să-I slujească.
*Luca 8.2,3.
56. Între* ele era Maria Magdalena,
Maria, mama lui Iacov şi a lui Iose, şi
mama fiilor lui Zebedei. *Marc. 15.40.

Înmormântarea lui Isus

57. Spre* seară, a venit un om bogat
din Arimateea, numit Iosif, care era şi
el ucenic al lui Isus.
*Marc. 15.42. Luca 23.50. Ioan 19.38.
58. El s-a dus la Pilat şi a cerut trupul
lui Isus. Pilat a poruncit să i-L dea.
59. Iosif a luat trupul, L-a înfăşurat
într-o pânză curată de in
60. şi L-a* pus într-un mormânt nou,
al lui însuşi, pe care-l săpase în stâncă.
Apoi a prăvălit o piatră mare la uşa
mormântului şi a plecat. *Isa. 53.9.
61. Maria Magdalena şi cealaltă
Marie erau acolo şi şedeau în faţa
mormântului.

Pecetluirea mormântului

62. A doua zi, care vine după ziua
Pregătirii, preoţii cei mai de seamă şi
fariseii s-au dus împreună la Pilat
63. şi i-au zis: „Doamne, ne-am adus
aminte că înşelătorul acela, pe când
era încă în viaţă, a zis: „După* trei
zile voi învia.“ *Cap. 16.21; 17.23; 20.19; 26.61.
Marc. 8.31; 10.34. Luca 9.22; 18.33; 24.6,7. Ioan 2.19.
64. Dă poruncă, dar, ca mormântul să
fie păzit bine până a treia zi, ca nu
cumva să vină ucenicii Lui noaptea să-I
fure trupul şi să spună norodului: „A
înviat din morţi!“ Atunci înşelăciunea
aceasta din urmă ar fi mai rea decât
cea dintâi.“
65. Pilat le-a zis: „Aveţi o strajă;
duceţi-vă de păziţi cum puteţi.“
66. Ei au plecat şi au întărit* mor-
mântul, pecetluind piatra şi punând
strajă.“ *Dan. 6.17.

Învierea lui Isus

28 1. La sfârşitul zilei Sabatului*,
când începea să se lumineze
înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria
Magdalena şi** cealaltă Marie au
venit să vadă mormântul.
*Marc. 16.1. Luca 24.1. Ioan 20.1. **Cap. 27.56.
2. Şi iată că s-a făcut un mare
cutremur de pământ; căci un înger* al
Domnului s-a coborât din cer, a venit

şi a prăvălit piatra de la uşa mormântului şi a şezut pe ea.
*Marc. 16.5. Luca 24.4. Ioan 20.12.
3. Înfăţişarea* lui era ca fulgerul, şi îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.
*Dan. 10.6.
4. Străjerii au tremurat de frica lui şi au rămas ca nişte morţi.
5. Dar îngerul a luat cuvântul şi a zis femeilor: „Nu vă temeţi; căci ştiu că voi căutaţi pe Isus care a fost răstignit.
6. Nu este aici; a înviat, după cum* zisese. Veniţi de vedeţi locul unde zăcea Domnul; *Cap. 12.40; 16.21; 17.23; 20.19.
7. şi duceţi-vă repede de spuneţi ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morţi. Iată că El merge* înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veţi vedea. Iată că v-am spus lucrul acesta.“
*Cap. 26.32. Marc. 16.7.

Isus Se arată femeilor

8. Ele au plecat repede de la mormânt, cu frică şi cu mare bucurie, şi au alergat să dea de veste ucenicilor Lui.
9. Dar iată că le-a întâmpinat Isus* şi le-a zis: „Bucuraţi-vă!“ Ele s-au apropiat să-I cuprindă picioarele şi I s-au închinat. *Marc. 16.9. Ioan 20.14.
10. Atunci Isus le-a zis: „Nu vă temeţi; duceţi-vă de spuneţi fraţilor* Mei să meargă în Galileea: acolo Mă vor vedea.“ *Ioan 20.17. Rom. 8.29. Evr. 2.11.

Ademenirea străjerilor

11. Pe când se duceau ele, au intrat în cetate unii din străjeri şi au dat de veste preoţilor celor mai de seamă despre toate cele întâmplate.
12. Aceştia s-au adunat împreună cu bătrânii, au ţinut sfat, au dat ostaşilor mulţi bani
13. şi le-au zis: „Spuneţi aşa: „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, şi L-au furat.“
14. Şi dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi şi vă vom scăpa de grijă.“
15. Ostaşii au luat banii şi au făcut cum i-au învăţat. Şi s-a răspândit zvonul acesta printre iudei până în ziua de astăzi.

Arătarea lui Isus în Galileea

16. Cei unsprezece ucenici s-au dus în Galileea, în muntele unde* le poruncise Isus să meargă. *Vers. 7. Cap. 26.32.
17. Când L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.
18. Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei şi le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată* în cer şi pe pământ.
*Dan. 7.13,14. Cap. 11.27; 16.28. Luca 1.32; 10.22. Ioan 3.35; 5.22; 13.3; 17.2. Fapt. 2.36. Rom. 14.9. 1 Cor. 15.27. Efes. 1.10,21. Filp. 2.9,10. Evr. 1.2; 2.8. 1 Pet. 3.22. Apoc. 17.14.
19. Duceţi-vă* şi faceţi ucenici** din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.
*Marc. 16.15. **Isa. 52.10. Luca 24.47. Fapt. 2.38,39. Rom. 10.18. Col. 1.23.
20. Şi învăţaţi-i* să păzească tot ce v-am poruncit. Şi iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului.“ Amin. *Fapt. 2.42.

EVANGHELIA DUPĂ MARCU

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul

1 1. Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul* lui Dumnezeu.
*Cap. 14.33. Luca 1.35. Ioan 1.34.
2. După cum este scris în prorocul Isaia: „Iată*, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care Îţi va pregăti calea...
*Mal. 3.1. Mat. 11.10. Luca 7.27.
3. glasul* celui ce strigă în pustiu: „Pregătiţi calea Domnului, neteziţi-I cărările“, *Isa. 40.3. Mat. 3.3. Luca 3.4. Ioan 1.15,23.
4. a venit Ioan* care boteza în pustiu, propovăduind botezul pocăinţei spre iertarea păcatelor. *Mat. 3.1. Luca 3.3. Ioan 3.23.
5. Tot* ţinutul Iudeii şi toţi locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; şi, mărturisindu-şi păcatele, erau botezaţi de el în râul Iordan. *Mat. 3.5.
6. Ioan era îmbrăcat* cu o haină de păr de cămilă, şi împrejurul mijlocului era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste** şi miere sălbatică.
*Mat. 3.4. **Lev. 11.22.
7. Ioan propovăduia şi zicea: „După mine vine* Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu sunt vrednic să mă plec să-I dezleg curelele încălţămintei. *Mat. 3.11. Ioan 1.27. Fapt. 13.25.

8. Eu*, da, v-am botezat cu apă; dar
El vă va boteza cu** Duhul Sfânt."
*Fapt. 1.5; 11.16; 19.4. **Isa. 44.3. Ioel 2.28. Fapt. 2.4; 10.45; 11.15,16. 1 Cor. 12.13.

Botezul şi ispitirea lui Isus

9. În* vremea aceea, a venit Isus din
Nazaretul Galileii şi a fost botezat de
Ioan în Iordan. *Mat. 3.13. Luca 3.21.
10. Şi îndată, când ieşea* Isus din
apă, el a văzut cerurile deschise şi
Duhul coborându-Se peste El ca un
porumbel. *Mat. 3.16. Ioan 1.32.
11. Şi din ceruri s-a auzit un glas care
zicea: „Tu* eşti Fiul Meu preaiubit, în
Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea."
*Ps. 2.7. Mat. 3.17. Cap. 9.7.
12. Îndată* Duhul a mânat pe Isus în
pustiu, *Mat. 4.1. Luca 4.1.
13. unde a stat patruzeci de zile, fiind
ispitit de Satana. Acolo stătea împreună
cu fiarele sălbatice, şi-I* slujeau îngerii.
*Mat. 4.11.

Începutul propovăduirii lui Isus

14. După* ce a fost închis Ioan, Isus
a venit în Galileea şi propovăduia**
Evanghelia lui Dumnezeu.
*Mat. 4.12. **Mat. 4.23.
15. El zicea: „S-a* împlinit vremea,
şi Împărăţia lui Dumnezeu este
aproape**. Pocăiţi-vă şi credeţi în
Evanghelie."
*Dan. 9.25. Gal. 4.4. Efes. 1.10. **Mat. 3.2; 4.17.

Chemarea celor dintâi ucenici

16. Pe* când trecea Isus pe lângă
Marea Galileii, a văzut pe Simon şi pe
Andrei, fratele lui Simon, aruncând o
mreajă în mare, căci erau pescari.
*Mat. 4.18. Luca 5.4.
17. Isus le-a zis: „Veniţi după Mine,
şi vă voi face pescari de oameni."
18. Îndată, ei şi-au lăsat* mrejile şi
au mers după El. *Mat. 19.27. Luca 5.11.
19. A* mers puţin mai departe şi a
văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, şi pe
Ioan, fratele lui, care, şi ei, erau într-o
corabie şi îşi dregeau mrejile. *Mat. 4.21.
20. Îndată i-a chemat; şi ei au lăsat pe
tatăl lor, Zebedei, în corabie cu cei ce
lucrau pe plată şi au mers după El.

Isus vindecă pe un îndrăcit în Capernaum

21. S-au* dus la Capernaum. Şi, în
ziua Sabatului, Isus a intrat îndată în
sinagogă şi a început să înveţe pe
norod. *Mat. 4.13. Luca 4.31.
22. Oamenii* erau uimiţi de învăţătura
Lui; căci îi învăţa ca unul care are
putere, nu cum îi învăţau cărturarii.
*Mat. 7.28.
23. În* sinagoga lor era un om care
avea un duh necurat. El a început să
strige: *Luca 4.33.
24. „Ce* avem noi a face cu Tine,
Isuse din Nazaret? Ai venit să ne
pierzi? Te ştiu cine eşti: eşti Sfântul
lui Dumnezeu!" *Mat. 8.29.
25. Isus l-a* certat şi i-a zis: „Taci
şi ieşi afară din omul acesta!" *Vers. 34.
26. Şi duhul necurat a ieşit din el,
scuturându-l* cu putere şi scoţând un
strigăt mare. *Cap. 9.20.
27. Toţi au rămas înmărmuriţi, aşa
că se întrebau unii pe alţii: „Ce este
aceasta? O învăţătură nouă! El
porunceşte ca un stăpân chiar şi
duhurilor necurate, şi ele Îl ascultă!"
28. Şi îndată I s-a dus vestea în toate
împrejurimile Galileii.

Tămăduirea soacrei lui Petru

29. După ce* a ieşit din sinagogă, a
intrat împreună cu Iacov şi Ioan în
casa lui Simon şi a lui Andrei.
*Mat. 8.14. Luca 4.38.
30. Soacra lui Simon zăcea în pat
prinsă de friguri; şi îndată au vorbit
lui Isus despre ea.
31. El a venit, a apucat-o de mână, a
ridicat-o în sus, şi au lăsat-o frigurile.
Apoi ea a început să le slujească.

Tămăduirea altor bolnavi

32. Seara*, după asfinţitul soarelui,
au adus la El pe toţi bolnavii şi
îndrăciţii. *Mat. 8.16. Luca 4.40.
33. Şi toată cetatea era adunată la
uşă.
34. El a vindecat pe mulţi care pătimeau
de felurite boli; de asemenea, a
scos mulţi draci şi nu* lăsa pe draci
să vorbească, pentru că-L cunoşteau.
*Cap. 3.12. Luca 4.41. Fapt. 16.17,18.
35. A* doua zi dimineaţa, pe când
era încă întuneric de tot, Isus S-a
sculat, a ieşit şi S-a dus într-un loc
pustiu. Şi Se ruga acolo. *Luca 4.42.
36. Simon şi ceilalţi care erau cu El
s-au dus să-L caute;
37. şi, când L-au găsit, I-au zis: „Toţi
Te caută."
38. El le-a răspuns: „Haidem să*
mergem în altă parte, prin târgurile

şi satele vecine, ca să propovăduiesc şi acolo; căci pentru** aceasta am ieşit.“ *Luca 4.43. **Isa. 61.1. Ioan 16.28; 17.4.

39. Şi S-a dus să propovăduiască* în sinagogi, prin toată Galileea; şi scotea dracii. *Mat. 4.23. Luca 4.44.

Tămăduirea unui lepros

40. A* venit la El un lepros, care s-a aruncat în genunchi înaintea Lui, Îl ruga şi-I zicea: „Dacă vrei, poţi să mă cureţi.“ *Mat. 8.2. Luca 5.12.

41. Lui Isus I s-a făcut milă de el, a întins mâna, S-a atins de el şi i-a zis: „Da, voiesc, fii curăţat!“

42. Îndată l-a lăsat lepra, şi s-a curăţat.

43. Isus i-a poruncit cu tot dinadinsul, i-a spus să plece numaidecât

44. şi i-a zis: „Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te de te arată preotului şi adu pentru curăţarea ta ce* a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.“ *Lev. 14.3,4,10. Luca 5.14.

45. Dar* omul acela, după ce a plecat, a început să vestească şi să spună în gura mare lucrul acesta, aşa că Isus nu mai putea să intre pe faţă în nici o cetate; ci stătea afară, în locuri pustii, şi** veneau la El din toate părţile. *Luca 5.15. **Cap. 2.13.

Vindecarea slăbănogului

2 1. După câteva zile, Isus S-a întors* în Capernaum. S-a auzit că este în casă *Mat. 9.1. Luca 5.18.

2. şi s-au adunat îndată aşa de mulţi, că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea uşii. El le vestea Cuvântul.

3. Au venit la El nişte oameni care I-au adus un slăbănog, purtat de patru inşi.

4. Fiindcă nu puteau să ajungă până la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperişul casei unde era Isus şi, după ce l-au spart, au coborât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.

5. Când le-a văzut Isus credinţa, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îţi sunt iertate!“

6. Unii din cărturari, care erau de faţă, se gândeau în inimile lor:

7. „Cum vorbeşte Omul acesta astfel? Huleşte! Cine* poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?“ *Iov 14.4. Isa. 43.25.

8. Îndată, Isus a cunoscut*, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei şi le-a zis: „Pentru ce aveţi astfel de gânduri în inimile voastre? *Mat. 9.4.

9. Ce* este mai lesne: a zice slăbănogului: „Păcatele îţi sunt iertate“, ori a zice: „Scoală-te, ridică-ţi patul şi umblă“? *Mat. 9.5.

10. Dar, ca să ştiţi că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,

11. „Ţie îţi poruncesc“, a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ţi patul şi du-te acasă.“

12. Şi îndată, slăbănogul s-a sculat, şi-a ridicat patul şi a ieşit afară în faţa tuturor; aşa că toţi au rămas uimiţi şi slăveau pe Dumnezeu şi ziceau: „Niciodată n-am văzut aşa ceva!“

Chemarea lui Levi

13. Isus* a ieşit iarăşi la mare. Toată mulţimea venea la El; şi El învăţa pe toţi. *Mat. 9.9.

14. Când* trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, şezând la vamă. Şi i-a zis: „Vino după Mine!“ Levi s-a sculat şi a mers după El. *Mat. 9.9. Luca 5.27.

Isus stă la masă cu vameşii şi păcătoşii

15. Pe* când şedea Isus la masă în casa lui Levi, mulţi vameşi şi păcătoşi au şezut şi ei la masă cu El şi cu ucenicii Lui; căci erau mulţi care mergeau de obicei după El. *Mat. 9.10.

16. Cărturarii şi fariseii, când L-au văzut mâncând cu vameşii şi cu păcătoşii, au zis ucenicilor Lui: „De ce mănâncă El şi bea cu vameşii şi cu păcătoşii?“

17. Isus, când a auzit acest lucru, le-a zis: „Nu* cei sănătoşi au trebuinţă de doctor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăinţă nu pe cei neprihăniţi, ci pe cei păcătoşi.“ *Mat. 9.12,13; 18.11. Luca 5.31,32; 19.10. 1 Tim. 1.15.

Despre post

18. Ucenicii* lui Ioan şi fariseii obişnuiau să postească. Ei au venit şi au zis lui Isus: „Pentru ce ucenicii lui Ioan şi ai fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?“ *Mat. 9.14. Luca 5.33.

19. Isus le-a răspuns: „Oare pot posti nuntaşii câtă vreme este mirele cu ei? Câtă vreme au pe mire cu ei, nu pot posti.

20. Vor veni zile când va fi luat mirele de la ei, şi atunci vor posti în ziua aceea.

21. Nimeni nu coase un petic de postav nou la o haină veche; altfel, peticul de postav nou rupe o parte din cel vechi, şi mai rea ruptură se face.
22. Şi nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, şi vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi."

Spicele de grâu şi Sabatul

23. S-a întâmplat că într-o zi de Sabat, Isus trecea* prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui, pe când mergeau, au început să smulgă** spice de grâu.
*Mat. 12.1. Luca 6.1. **Deut. 23.25.
24. Fariseii I-au zis: „Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?"
25. Isus le-a răspuns: „Oare n-aţi citit niciodată ce* a făcut David, când a fost în nevoie şi când a flămânzit el şi cei ce erau împreună cu el? *1 Sam. 21.6.
26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, şi a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care* nu este îngăduit să le mănânce decât preoţii? Şi cum a dat din ele chiar şi celor ce erau cu el?" *Exod 29.32,33. Lev. 24.9.
27. Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;
28. aşa că Fiul omului este Domn* chiar şi al Sabatului." *Mat. 12.8.

Omul cu mâna uscată

3 1. Isus a* intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu mâna uscată. *Mat. 12.9. Luca 6.6.
2. Ei pândeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să-L poată învinui.
3. Şi Isus a zis omului care avea mâna uscată: „Scoală-te şi stai la mijloc!"
4. Apoi le-a zis: „Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viaţa cuiva sau s-o pierzi?" Dar ei tăceau.
5. Atunci, rotindu-Şi privirile cu mânie peste ei şi mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „Întinde-ţi mâna!" El a întins-o, şi mâna i s-a făcut sănătoasă.
6. Fariseii* au ieşit afară şi s-au sfătuit îndată cu irodianii** cum să-L piardă. *Mat. 12.14. **Mat. 22.16.

Isus vindecă pe bolnavi

7. Isus S-a dus cu ucenicii Săi la mare. După El a mers o mare mulţime de oameni din Galileea; şi* o mare mulţime de oameni din Iudeea, *Luca 6.17.
8. din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan şi dimprejurul Tirului şi Sidonului, când a auzit tot ce făcea, a venit la El.
9. Isus a poruncit ucenicilor să-I ţină la îndemână o corăbioară, ca să nu fie îmbulzit de norod.
10. Căci El vindeca pe mulţi şi de aceea toţi cei ce aveau boli se înghesuiau spre El ca să se atingă de El.
11. Duhurile* necurate, când Îl vedeau, cădeau la pământ înaintea Lui şi strigau: „Tu** eşti Fiul lui Dumnezeu."
*Cap. 1.23,24. Luca 4.41. **Mat. 14.33. Cap. 1.1.
12. Dar El le* poruncea îndată cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut.
*Mat. 12.16. Cap. 1.25,34.

Alegerea celor doisprezece apostoli

13. În urmă*, Isus S-a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut, şi ei au venit la El. *Mat. 10.1. Luca 6.12; 9.1.
14. A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine şi să-i trimită să propovăduiască.
15. Le-a dat şi putere să vindece bolile şi să scoată dracii.
16. Iată cei doisprezece pe care i-a rânduit: Simon, căruia i-a* pus numele Petru; *Ioan 1.42.
17. Iacov, fiul lui Zebedei, şi Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele Boanerghes, care tălmăcit înseamnă: „Fiii tunetului";
18. Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon, canaanitul,
19. şi Iuda Iscarioteanul, care L-a şi vândut.

Păcatul împotriva Duhului Sfânt

20. Au venit în casă şi s-a adunat din nou norodul, aşa că* nu puteau nici măcar să prânzească. *Cap. 6.31.
21. Rudele lui Isus, când au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mâna pe El. Căci* ziceau: „Şi-a ieşit din minţi." *Ioan 7.5; 10.20.
22. Şi cărturarii care se coborâseră din Ierusalim ziceau: „Este* stăpânit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor."
*Mat. 9.34; 10.25. Luca 11.15. Ioan 7.20; 8.48,52; 10.20.

23. Isus* i-a chemat la El şi le-a zis, în pilde: „Cum poate Satana să scoată afară pe Satana? *Mat. 12.25.
24. Dacă o împărăţie este dezbinată împotriva ei înseşi, împărăţia aceea nu poate dăinui.
25. Şi dacă o casă este dezbinată împotriva ei înseşi, casa aceea nu poate dăinui.
26. Tot astfel, dacă Satana se răscoală împotriva lui însuşi este dezbinat şi nu poate dăinui, ci s-a isprăvit cu el.
27. Nimeni* nu poate să intre în casa unui om tare şi să-i jefuiască gospodăria decât dacă a legat mai întâi pe omul acela tare; numai atunci îi va jefui casa. *Isa. 49.24. Mat. 12.29.
28. Adevărat* vă spun că toate păcatele şi toate hulele pe care le vor rosti oamenii li se vor ierta;
*Mat. 12.31. Luca 12.10. 1 Ioan 5.16.
29. dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt nu va căpăta iertare în veac: ci este vinovat de un păcat veşnic."
30. Aceasta pentru că ei ziceau: „Are un duh necurat."

Mama şi fraţii lui Isus

31. Atunci* au venit mama şi fraţii Lui şi, stând afară, au trimis să-L cheme. *Mat. 12.46. Luca 8.19.
32. Mulţimea şedea în jurul Lui, când I-au spus: „Iată că mama Ta şi fraţii Tăi sunt afară şi Te caută."
33. El a răspuns: „Cine este mama Mea şi fraţii Mei?"
34. Apoi, aruncându-Şi privirile peste cei ce şedeau împrejurul Lui: „Iată", a zis El, „mama Mea şi fraţii Mei!
35. Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră şi mamă."

Pilda semănătorului

4 1. Isus a început iarăşi* să înveţe pe norod lângă mare. Fiindcă se adunase foarte mult norod la El, S-a suit şi a şezut într-o corabie, pe mare; iar tot norodul stătea pe ţărm lângă mare. *Mat. 13.1. Luca 8.4.
2. Apoi a început să-i înveţe multe lucruri în pilde; şi*, în învăţătura pe care le-o dădea, le spunea: *Cap. 12.38.
3. „Ascultaţi! Iată, semănătorul a ieşit să semene.
4. Pe când semăna, o parte din sămânţă a căzut lângă drum: au venit păsările şi au mâncat-o.
5. O altă parte a căzut pe un loc stâncos, unde n-avea mult pământ: a răsărit îndată, pentru că n-a dat de un pământ adânc;
6. dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; şi, pentru că n-avea rădăcină, s-a uscat.
7. O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o şi n-a dat rod.
8. O altă parte a căzut în pământ bun: a dat* rod, care se înălţa şi creştea; şi a adus: una treizeci, alta şaizeci, şi alta o sută." *Ioan 15.5. Col. 1.6.
9. Apoi a zis: „Cine are urechi de auzit să audă."
10. Când* a fost singur, cei ce erau în jurul Lui împreună cu cei doisprezece L-au întrebat despre pilde.
*Mat. 13.10. Luca 8.9, etc.
11. „Vouă", le-a zis El, „v-a fost dat să cunoaşteţi taina Împărăţiei lui Dumnezeu; dar pentru cei ce* sunt afară din numărul vostru, toate lucrurile sunt înfăţişate în pilde;
*1 Cor. 5.12. Col. 4.5. 1 Tes. 4.12. 1 Tim. 3.7.
12. pentru ca*, „măcar că privesc, să privească şi să nu vadă, şi măcar că aud, să audă şi să nu înţeleagă, ca nu cumva să se întoarcă la Dumnezeu şi să li se ierte păcatele." *Isa. 6.9.
Mat. 13.14. Luca 8.10. Ioan 12.40. Fapt. 28.26. Rom. 11.8.
13. El le-a mai zis: „Nu înţelegeţi pilda aceasta? Cum veţi înţelege atunci toate celelalte pilde?
14. Semănătorul* seamănă Cuvântul.
*Mat. 13.19.
15. Cei înfăţişaţi prin sămânţa căzută lângă drum sunt aceia în care este semănat Cuvântul; dar după ce l-au auzit, vine Satana îndată şi ia Cuvântul semănat în ei.
16. Tot aşa, cei înfăţişaţi prin sămânţa căzută în locurile stâncoase sunt aceia care, când aud Cuvântul, îl primesc îndată cu bucurie;
17. dar n-au rădăcină în ei, ci ţin până la o vreme; şi cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.
18. Alţii sunt cei înfăţişaţi prin sămânţa căzută între spini; aceştia sunt cei ce aud Cuvântul;
19. dar năvălesc în ei grijile lumii, înşelăciunea* bogăţiilor şi poftele altor lucruri, care îneacă Cuvântul şi-l fac astfel neroditor. *1 Tim. 6.9,17.
20. Alţii apoi sunt înfăţişaţi prin sămânţa căzută în pământ bun. Aceştia

sunt cei ce aud Cuvântul, îl primesc şi fac rod: unul treizeci, altul şaizeci şi altul o sută."

Lumina

21. El* le-a mai zis: „Oare lumina este adusă ca să fie pusă sub baniţă sau sub pat? Nu este adusă ca să fie pusă în sfeşnic? *Mat. 5.15. Luca 8.16; 11.33.
22. Căci* nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit şi nimic tăinuit care nu va ieşi la lumină.
*Mat. 10.26. Luca 12.2.
23. Dacă* are cineva urechi de auzit, să audă." *Mat. 11.15. Vers. 9.
24. El le-a mai zis: „Luaţi seama la ce auziţi. Cu* ce măsură veţi măsura, vi se va măsura: şi vi se va da şi mai mult. *Mat. 7.2. Luca 6.38.
25. Căci* celui ce are i se va da; dar de la cel ce n-are se va lua şi ce are."
*Mat. 13.12; 25.29. Luca 8.18; 19.26.

Pilda cu sămânţa

26. El a mai zis: „Cu* Împărăţia lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânţa în pământ; *Mat. 13.24.
27. fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânţa încolţeşte şi creşte fără să ştie el cum.
28. Pământul rodeşte singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic;
29. şi când este copt rodul, pune* îndată secera în el, pentru că a venit secerişul." *Apoc. 14.15.

Pilda grăuntelui de muştar

30. El a mai zis: „Cu* ce vom asemăna Împărăţia lui Dumnezeu sau prin ce pildă o vom înfăţişa?
*Mat. 13.31. Luca 13.18. Fapt. 2.41; 4.4; 5.14; 19.20.
31. Se aseamănă cu un grăunte de muştar care, când este semănat în pământ, este cea mai mică dintre toate seminţele de pe pământ;
32. dar, după ce a fost semănat, creşte şi se face mai mare decât toate zarzavaturile şi face ramuri mari, aşa că păsările cerului îşi pot face cuiburi la umbra lui."
33. Isus* le vestea Cuvântul prin multe pilde de felul acesta, după cum erau ei în stare să-l priceapă.
*Mat. 13.34. Ioan 16.12.
34. Nu le vorbea deloc fără pildă; dar, când era singur la o parte, lămurea ucenicilor Săi toate lucrurile.

Potolirea furtunii

35. În* aceeaşi zi, seara, Isus le-a zis: „Să trecem în partea cealaltă."
*Mat. 8.18,23. Luca 8.22.
36. După ce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla şi aşa cum era. Împreună cu El mai erau şi alte corăbii.
37. S-a stârnit o mare furtună de vânt care arunca valurile în corabie, aşa că mai că se umplea corabia.
38. Şi El dormea la cârmă pe căpătâi. Ucenicii L-au deşteptat şi I-au zis: „Învăţătorule, nu-Ţi pasă că pierim?"
39. El S-a sculat, a certat vântul şi a zis mării: „Taci! Fără gură!" Vântul a stat şi s-a făcut o linişte mare.
40. Apoi le-a zis: „Pentru ce sunteţi aşa de fricoşi? Tot n-aveţi credinţă?"
41. I-a apucat o mare frică şi ziceau unii către alţii: „Cine este Acesta de Îl ascultă chiar şi vântul şi marea?"

Vindecarea unui îndrăcit

5 1. Au* ajuns pe celălalt ţărm al mării, în ţinutul gadarenilor.
*Mat. 8.28. Luca 8.26.
2. Când a ieşit Isus din corabie, L-a întâmpinat îndată un om care ieşea din morminte, stăpânit de un duh necurat.
3. Omul acesta îşi avea locuinţa în morminte, şi nimeni nu mai putea să-l ţină legat, nici chiar cu un lanţ.
4. Căci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi şi cu cătuşe la mâini, dar rupsese cătuşele şi sfărâmase obezile, şi nimeni nu-l putea domoli.
5. Totdeauna, zi şi noapte, stătea în morminte şi pe munţi, ţipând şi tăindu-se cu pietre.
6. Când a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s-a închinat
7. şi a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului celui Preaînalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, să nu mă chinuieşti!"
8. Căci Isus îi zicea: „Duh necurat, ieşi afară din omul acesta!"
9. „Care-ţi este numele?", l-a întrebat Isus. „Numele meu este „legiune", a răspuns el, „pentru că suntem mulţi."
10. Şi Îl ruga stăruitor să nu-i trimită afară din ţinutul acela.
11. Acolo, lângă munte, era o turmă mare de porci care păşteau.

12. Şi dracii L-au rugat şi au zis: „Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei.“
13. Isus le-a dat voie. Şi duhurile necurate au ieşit şi au intrat în porci; şi turma s-a repezit de pe râpă în mare: erau aproape două mii, şi s-au înecat în mare.
14. Porcarii au fugit şi au dat de ştire în cetate şi prin satele vecine. Oamenii au ieşit să vadă ce s-a întâmplat.
15. Au venit la Isus, şi iată pe cel ce fusese îndrăcit şi avusese legiunea de draci, şezând jos îmbrăcat şi întreg la minte; şi s-au înspăimântat.
16. Cei ce văzuseră cele întâmplate le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit şi cu porcii.
17. Atunci au* început să roage pe Isus să plece din ţinutul lor.
*Mat. 8.34. Fapt. 16.39.
18. Pe când Se suia El în corabie, omul* care fusese îndrăcit Îl ruga să-l lase să rămână cu El. *Luca 8.38.
19. Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi şi povesteşte-le tot ce ţi-a făcut Domnul şi cum a avut milă de tine.“
20. El a plecat şi a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Şi toţi se minunau.

Învierea fiicei lui Iair şi vindecarea unei femei bolnave de doisprezece ani

21. După* ce a trecut Isus iarăşi de cealaltă parte cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lângă mare. *Mat. 9.1. Luca 8.40.
22. Atunci* a venit unul din fruntaşii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntaşul s-a aruncat la picioarele Lui
*Mat. 9.18. Luca 8.41.
23. şi I-a făcut următoarea rugăminte stăruitoare: „Fetiţa mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ţi pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă şi să trăiască.“
24. Isus a plecat împreună cu el. Şi după El mergea mult norod şi-L îmbulzea.
25. Şi era o femeie care de doisprezece ani avea* o scurgere de sânge.
*Lev. 15.25. Mat. 9.20.
26. Ea suferise mult de la mulţi doctori; cheltuise tot ce avea, şi nu simţise nici o uşurare; ba încă îi era mai rău.
27. A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulţime şi s-a atins de haina Lui.
28. Căci îşi zicea ea: „Dacă aş putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.“
29. Şi îndată a secat izvorul sângelui ei. Şi a simţit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.
30. Isus a cunoscut îndată că o putere* ieşise din El; şi, întorcându-Se spre mulţime, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?“ *Luca 6.19; 8.46.
31. Ucenicii I-au zis: „Vezi că mulţimea Te îmbulzeşte şi mai zici: „Cine s-a atins de Mine?“
32. El Se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.
33. Femeia, înfricoşată şi tremurând, căci ştia ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui şi I-a spus tot adevărul.
34. Dar Isus i-a zis: „Fiică, credinţa* ta te-a mântuit; du-te în pace şi fii tămăduită de boala ta.“
*Mat. 9.22. Cap. 10.52. Fapt. 14.9.
35. Pe când vorbea El încă*, iată că vin nişte oameni de la fruntaşul sinagogii care-i spun: „Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învăţătorul?“
*Luca 8.49.
36. Dar Isus, fără să ţină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntaşului sinagogii: „Nu te teme, crede numai!“
37. Şi n-a îngăduit nimănui să-L însoţească, afară de Petru, Iacov şi Ioan, fratele lui Iacov.
38. Au ajuns la casa fruntaşului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, şi pe unii care plângeau şi se tânguiau mult.
39. A intrat înăuntru şi le-a zis: „Pentru ce faceţi atâta zarvă şi pentru ce plângeţi? Copila n-a murit, ci doarme*.“ *Ioan 11.11.
40. Ei îşi băteau joc de El. Atunci*, după ce i-a scos afară pe toţi, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei şi pe cei ce-L însoţiseră şi a intrat acolo unde zăcea copila. *Fapt. 9.40.
41. A apucat-o de mână şi i-a zis: „Talita, cumi“, care tălmăcit înseamnă: „Fetiţo, scoală-te îţi zic!“
42. Îndată fetiţa s-a sculat şi a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniţi.
43. Isus le-a* poruncit cu tărie să nu ştie nimeni lucrul acesta; şi a zis să dea de mâncare fetiţei.
*Mat. 8.4; 9.30; 12.16; 17.9. Cap. 3.12. Luca 5.14.

Isus la Nazaret – Necredinţa locuitorilor

6 1. Isus a* plecat de acolo şi S-a dus
în patria Lui. Ucenicii Lui au mers
după El. *Mat. 13.54. Luca 4.16.
2. Când a venit ziua Sabatului, a
început să înveţe pe norod în sinagogă.
Mulţi, când Îl auzeau, se mirau şi
ziceau: „De* unde are El aceste
lucruri? Ce fel de înţelepciune este
aceasta care I-a fost dată? Şi cum se
fac astfel de minuni prin mâinile Lui?
*Ioan 6.42.
3. Nu este Acesta tâmplarul, feciorul
Mariei, fratele* lui Iacov, al lui Iose,
al lui Iuda şi al lui Simon? Şi nu sunt
surorile Lui aici între noi?“ Şi găseau**
o pricină de poticnire în El.
*Mat. 12.46. Gal. 1.19. **Mat. 11.6.
4. Dar Isus le-a zis: „Un proroc nu*
este dispreţuit decât în patria Lui,
între rudele Lui şi în casa Lui.“
*Mat. 13.57. Ioan 4.44.
5. N-a* putut să facă nici o minune
acolo, ci doar Şi-a pus mâinile peste
câţiva bolnavi şi i-a vindecat.
*Gen. 19.22; 32.25. Mat. 13.58. Cap. 9.23.
6. Şi Se* mira de necredinţa lor.
*Isa. 59.16.

Trimiterea celor doisprezece

Isus străbătea* satele dimprejur şi
învăţa pe norod. *Mat. 9.35. Luca 13.22.
7. Atunci* a chemat la Sine pe cei
doisprezece şi a început să-i trimită
doi câte doi, dându-le putere asupra
duhurilor necurate.
*Mat. 10.1. Cap. 3.13,14. Luca 9.1.
8. Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei
pe drum decât un toiag; să n-aibă nici
pâine, nici traistă, nici bani de aramă
la brâu;
9. să* se încalţe cu sandale şi să nu se
îmbrace cu două haine. *Fapt. 12.8.
10. Apoi* le-a zis: „În orice casă veţi
intra să rămâneţi acolo până veţi pleca
din locul acela.
*Mat. 10.11. Luca 9.4; 10.7,8.
11. Şi*, dacă în vreun loc nu vă vor
primi şi nu vă vor asculta, să plecaţi
de acolo şi să scuturaţi** îndată praful
de sub picioarele voastre, ca mărturie
pentru ei. Adevărat vă spun că, în ziua
judecăţii, va fi mai uşor pentru
pământul Sodomei şi Gomorei decât
pentru cetatea aceea.“
*Mat. 10.14. Luca 10.10. **Fapt. 13.51; 18.6.
12. Ucenicii au plecat şi au propovă-
duit pocăinţa.
13. Scoteau mulţi draci şi* ungeau
cu untdelemn pe mulţi bolnavi şi-i
vindecau. *Iac. 5.14.

Moartea lui Ioan Botezătorul

14. Împăratul Irod a auzit* vorbindu-se
despre Isus, al cărui Nume ajunsese
vestit; şi a zis: „Ioan Botezătorul a
înviat din morţi, şi de aceea lucrează
aceste puteri prin El.“ *Mat. 14.1. Luca 9.7.
15. Alţii* ziceau: „Este Ilie.“ Iar alţii
ziceau: „Este un proroc ca unul din
proroci.“ *Mat. 16.14. Cap. 8.28.
16. Dar* Irod, când a auzit lucrul
acesta, zicea: „Ioan acela, căruia i-am
tăiat capul, a înviat din morţi.“
*Mat. 14.2. Luca 3.19.
17. Căci Irod însuşi trimisese să
prindă pe Ioan şi-l legase în temniţă,
din pricina Irodiadei, nevasta fratelui
său Filip, pentru că o luase de nevastă.
18. Şi Ioan zicea lui Irod: „Nu-ţi*
este îngăduit să ţii pe nevasta fratelui
tău!“ *Lev. 18.16; 20.21.
19. Irodiada avea necaz pe Ioan şi
voia să-l omoare. Dar nu putea,
20. căci Irod se temea* de Ioan,
fiindcă îl ştia om neprihănit şi sfânt; îl
ocrotea şi, când îl auzea, de multe ori
stătea în cumpănă, neştiind ce să facă;
şi-l asculta cu plăcere. *Mat. 14.5; 21.26.
21. Totuşi* a venit o zi cu bun prilej,
când Irod îşi prăznuia ziua** naşterii
şi a dat un ospăţ boierilor săi, mai
marilor oastei şi fruntaşilor Galileii.
*Mat. 14.6. **Gen. 40.20.
22. Fata Irodiadei a intrat la ospăţ, a
jucat şi a plăcut lui Irod şi oaspeţilor
lui. Împăratul a zis fetei: „Cere-mi
orice vrei, şi-ţi voi da.“
23. Apoi a adăugat cu jurământ:
„Orice-mi* vei cere, îţi voi da, fie şi
jumătate din împărăţia mea.“
*Est. 5.3,6; 7.2.
24. Fata a ieşit afară şi a zis mamei
sale: „Ce să cer?“ Şi mama sa i-a
răspuns: „Capul lui Ioan Botezătorul.“
25. Ea s-a grăbit să vină îndată la
împărat şi i-a făcut următoarea cerere:
„Vreau să-mi dai îndată, într-o farfurie,
capul lui Ioan Botezătorul.“
26. Împăratul* s-a întristat foarte mult;
dar, din pricina jurămintelor sale şi
din pricina oaspeţilor, n-a vrut să zică
nu. *Mat. 14.9.
27. A trimis îndată un ostaş de pază,

cu porunca de a aduce capul lui Ioan
Botezătorul. Ostaşul de pază s-a dus şi
a tăiat capul lui Ioan în temniţă,
28. l-a adus pe o farfurie, l-a dat
fetei, şi fata l-a dat mamei sale.
29. Ucenicii lui Ioan, când au auzit
acest lucru, au venit de i-au ridicat
trupul şi l-au pus într-un mormânt.

Înmulţirea pâinilor

30. Apostolii* s-au adunat la Isus şi
I-au spus tot ce făcuseră şi tot ce
învăţaseră pe oameni. *Luca 9.10.
31. Isus* le-a zis: „Veniţi singuri la o
parte, într-un loc pustiu, şi odihniţi-vă
puţin.“ Căci erau** mulţi care veneau
şi se duceau, şi ei n-aveau vreme nici
să mănânce. *Mat. 14.13. **Cap. 3.20.
32. Au* plecat, dar, cu corabia, ca să
se ducă într-un loc pustiu, la o parte.
*Mat. 14.13.
33. Oamenii i-au văzut plecând şi
i-au cunoscut; au alergat pe jos din
toate cetăţile şi au venit înaintea lor în
locul în care se duceau ei.
34. Când* a ieşit din corabie, Isus a
văzut mult norod; şi I s-a făcut milă de
ei, pentru că erau ca nişte oi care
n-aveau păstor; şi a** început să-i înveţe
multe lucruri. *Mat. 9.36; 14.14. **Luca 9.11.
35. Fiindcă* ziua era pe sfârşite,
ucenicii s-au apropiat de El şi I-au zis:
„Locul acesta este pustiu, şi ziua este
pe sfârşite. *Mat. 14.15. Luca 9.12.
36. Dă-le drumul să se ducă în cătunele
şi satele dimprejur ca să-şi cumpere
pâine, fiindcă n-au ce mânca.“
37. „Daţi-le voi să mănânce“, le-a
răspuns Isus. Dar ei I-au zis: „Oare*
să ne ducem să cumpărăm pâini de
două sute de lei şi să le dăm să
mănânce?“ *Num. 11.13,22. 2 Împ. 4.43.
38. Şi El i-a întrebat: „Câte pâini aveţi?
Duceţi-vă de vedeţi.“ S-au dus de au
văzut câte pâini au şi au răspuns:
„Cinci* şi doi peşti.“
*Mat. 14.17. 15.34. Cap. 8.5. Luca 9.13. Ioan 6.9.
39. Atunci le-a poruncit să-i aşeze pe
toţi, cete-cete, pe iarba verde.
40. Şi au şezut jos în cete de câte o
sută şi de câte cincizeci.
41. El a luat cele cinci pâini şi cei doi
peşti. Şi-a ridicat ochii spre cer şi a
rostit binecuvântarea*. Apoi a frânt
pâinile şi le-a dat ucenicilor, ca ei să
le împartă norodului. Asemenea şi cei
doi peşti i-a împărţit la toţi.
*1 Sam. 9.13. Mat. 26.26.
42. Au mâncat toţi şi s-au săturat;
43. şi au ridicat douăsprezece coşuri
pline cu firimituri de pâine şi cu ce
mai rămăsese din peşti.
44. Cei ce mâncaseră pâinile erau
cinci mii de bărbaţi.

Isus umblă pe mare

45. Îndată*, Isus a silit pe ucenicii
Săi să intre în corabie şi să treacă
înaintea Lui de cealaltă parte, spre
Betsaida. În timpul acesta, El avea
să dea drumul norodului.
*Mat. 14.22. Ioan 6.17.
46. După ce Şi-a luat rămas bun de la
norod, S-a dus în munte ca să Se
roage.
47. Când* s-a înserat, corabia era în
mijlocul mării, iar Isus era singur pe
ţărm. *Mat. 14.23. Ioan 6.16,17.
48. A văzut pe ucenici că se necăjesc
cu vâslirea, căci vântul le era împo-
trivă. Şi, într-a patra strajă din noapte,
a mers la ei, umblând pe mare, şi
voia* să treacă pe lângă ei. *Luca 24.28.
49. Când L-au văzut ei umblând pe
mare, li s-a părut că este o nălucă, şi
au ţipat;
50. pentru că toţi L-au văzut şi s-au
înspăimântat. Isus a vorbit îndată cu ei
şi le-a zis: „Îndrăzniţi, Eu sunt, nu vă
temeţi!“
51. Apoi S-a suit la ei în corabie, şi
a stat vântul. Ei au rămas uimiţi şi
înmărmuriţi,
52. căci nu* înţeleseseră minunea cu
pâinile, fiindcă le era inima** împie-
trită. *Cap. 8.17,18. **Cap. 3.5; 16.14.

Vindecări la Ghenezaret

53. După* ce au trecut marea, au
venit în ţinutul Ghenezaretului şi au
tras la mal. *Mat. 14.34.
54. Când au ieşit din corabie, oamenii
au cunoscut îndată pe Isus,
55. au alergat prin toate împrejurimile
şi au început să aducă pe bolnavi în
paturi, pretutindeni pe unde se auzea
că era El.
56. Oriunde intra El, în sate, în cetăţi
sau în cătune, puneau pe bolnavi pe
pieţe şi-L rugau să le dea voie doar*
să se atingă de poalele hainei Lui.
Şi toţi câţi se atingeau de El erau
tămăduiţi. *Mat. 9.20. Cap. 5.27,28. Fapt. 19.12.

Fariseii şi datina bătrânilor

7 1. Fariseii şi câţiva cărturari, veniţi din Ierusalim, s-au* adunat la Isus. *Mat. 15.1.

2. Ei au văzut pe unii din ucenicii Lui prânzind cu mâinile necurate, adică nespălate. —

3. Fariseii însă şi toţi iudeii nu mănâncă fără să-şi spele cu mare băgare de seamă mâinile, după datina bătrânilor.

4. Şi când se întorc din piaţă, nu mănâncă decât după ce s-au scăldat. Sunt multe alte obiceiuri pe care au apucat ei să le ţină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor şi a paturilor. —

5. Şi* fariseii şi cărturarii L-au întrebat: „Pentru ce nu se ţin ucenicii Tăi de datina bătrânilor, ci prânzesc cu mâinile nespălate?“ *Mat. 15.2.

6. Isus le-a răspuns: „Făţarnicilor, bine a prorocit Isaia despre voi, după cum este scris: „Norodul* acesta Mă cinsteşte cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. *Isa. 29.13. Mat. 15.8.

7. Degeaba Mă cinstesc ei, dând învăţături care nu sunt decât nişte porunci omeneşti.“

8. Voi lăsaţi porunca lui Dumnezeu şi ţineţi datina aşezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor şi a paharelor, şi faceţi multe alte lucruri de acestea.“

9. El le-a mai zis: „Aţi desfiinţat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să ţineţi datina voastră.

10. Căci Moise a zis: „Să cinsteşti* pe tatăl tău şi pe mama ta“; şi: „Cine** va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea.“ *Exod 20.12. Deut. 5.16. Mat. 15.4. **Exod 21.17. Lev. 20.9. Prov. 20.20.

11. Voi, dimpotrivă, ziceţi: „Dacă un om va spune tatălui său sau mamei sale: „Ori cu ce te-aş putea ajuta este „Corban*“, adică dat lui Dumnezeu, face bine“; *Mat. 15.5; 23.18.

12. şi nu-l mai lăsaţi să facă nimic pentru tatăl sau pentru mama sa.

13. Şi aşa, aţi desfiinţat Cuvântul lui Dumnezeu, prin datina voastră. Şi faceţi multe alte lucruri de felul acesta!“

Ce spurcă pe om

14. În urmă*, a chemat din nou noroadele la Sine şi le-a zis: „Ascultaţi-Mă toţi şi înţelegeţi. *Mat. 15.10.

15. Afară din om nu este nimic care, intrând în el, să-l poată spurca; dar ce iese din om aceea-l spurcă.

16. Dacă* are cineva urechi de auzit, să audă.“ *Mat. 11.15.

17. După ce* a intrat în casă, pe când era departe de norod, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta. *Mat. 15.15.

18. El le-a zis: „Şi voi sunteţi aşa de nepricepuţi? Nu înţelegeţi că nimic din ce intră în om de afară nu-l poate spurca?

19. Fiindcă nu intră în inima lui, ci în pântece, şi apoi este dat afară în hazna.“ A zis astfel, făcând toate bucatele curate.

20. El le-a mai zis: „Ce iese din om aceea spurcă pe om.

21. Căci* dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, *Gen. 6.5; 8.21. Mat. 15.19.

22. furtişagurile, lăcomiile, vicleşugurile, înşelăciunile, faptele de ruşine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia.

23. Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru şi spurcă pe om.“

Femeia canaanită

24. Isus* a plecat de acolo şi S-a dus în ţinutul Tirului şi al Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu ştie nimeni că este acolo; dar n-a putut să rămână ascuns. *Mat. 15.21.

25. Căci îndată, o femeie, a cărei fetiţă era stăpânită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El şi a venit de s-a aruncat la picioarele Lui.

26. Femeia aceasta era o grecoaică, de obârşie siro-feniciană. Ea Îl ruga să scoată pe dracul din fiica ei.

27. Isus i-a zis: „Lasă să se sature mai întâi copiii; căci nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci la căţei.“

28. „Da, Doamne“, I-a răspuns ea, „dar şi căţeii de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor.“

29. Atunci Isus i-a zis: „Pentru vorba aceasta, du-te; a ieşit dracul din fiica ta.“

30. Şi când a intrat femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; şi ieşise dracul din ea.

Vindecarea unui surdo-mut

31. Isus* a părăsit ţinutul Tirului şi a venit iarăşi prin Sidon la Marea Galileii, trecând prin ţinutul Decapole. *Mat. 15.29.

32. I-au* adus un surd care vorbea cu anevoie şi L-au rugat să-Şi pună mâinile peste el. *Mat. 9.32. Luca 11.14.
33. El l-a luat la o parte din norod, i-a pus degetele în urechi şi i-a atins limba cu scuipatul* Lui. *Cap. 8.23. Ioan 9.6.
34. Apoi, Şi-a ridicat* ochii spre cer, a suspinat** şi a zis: „Efata“, adică: „Deschide-te!“
*Cap. 6.41. Ioan 11.41; 17.1. **Ioan 11.33,38.
35. Îndată* i s-au deschis urechile, i s-a dezlegat limba şi a vorbit foarte desluşit. *Isa. 35.5,6. Mat. 11.5.
36. Isus le-a* poruncit să nu spună nimănui; dar cu cât le poruncea mai mult, cu atât Îl vesteau mai mult.
*Cap. 5.43.
37. Ei erau uimiţi peste măsură de mult şi ziceau: „Toate le face de minune; chiar şi pe surzi îi face să audă, şi pe muţi să vorbească.“

A doua înmulţire a pâinilor

8 1. În zilele acelea, fiindcă* se strânsese din nou mult norod şi n-avea ce mânca, Isus a chemat pe ucenicii Săi şi le-a zis: *Mat. 15.32.
2. „Mi-e milă de norodul acesta; căci iată că de trei zile stau lângă Mine şi n-au ce mânca.
3. Dacă le voi da drumul acasă flămânzi, au să leşine de foame pe drum, fiindcă unii din ei au venit de departe.“
4. Ucenicii I-au răspuns: „Cum ar putea cineva să sature cu pâine pe oamenii aceştia, aici într-un loc pustiu?“
5. „Câte pâini aveţi?“, i-a întrebat* Isus. „Şapte“, I-au răspuns ei.
*Mat. 15.34. Cap. 6.38.
6. Atunci a poruncit norodului să şadă pe pământ; a luat cele şapte pâini; şi, după ce a mulţumit lui Dumnezeu, le-a frânt şi le-a dat ucenicilor Săi ca să le împartă; şi ei le-au împărţit norodului.
7. Mai aveau şi câţiva peştişori: şi Isus, după ce i-a binecuvântat*, a poruncit să-i împartă şi pe aceia.
*Mat. 14.19. Cap. 6.41.
8. Au mâncat şi s-au săturat; şi au ridicat şapte coşniţe pline cu rămăşiţele de firimituri.
9. Erau aproape patru mii de inşi. În urmă, Isus le-a dat drumul.

Aluatul fariseilor

10. Isus a intrat îndată* în corabie cu ucenicii Săi şi a venit în părţile Dalmanutei. *Mat. 15.33.
11. Fariseii au venit deodată* şi au început o ceartă de vorbe cu Isus; şi, ca să-L pună la încercare, I-au cerut un semn din cer. *Mat. 12.38; 16.1. Ioan 6.30.
12. Isus a suspinat adânc în duhul Său şi a zis: „Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adevărat vă spun că neamului acestuia nu i se va da deloc un semn.“
13. Apoi i-a lăsat şi a intrat iarăşi în corabie, ca să treacă de cealaltă parte.
14. Ucenicii* uitaseră să ia pâini; cu ei în corabie n-aveau decât o pâine.
*Mat. 16.5.
15. Isus le dădea în grijă* şi le zicea: „Luaţi seama, să vă păziţi bine de aluatul fariseilor şi de aluatul lui Irod!“ *Mat. 16.6. Luca 12.1.
16. Ucenicii se gândeau şi ziceau între ei: „Fiindcă n-avem pâini*.“
*Mat. 16.7.
17. Isus a înţeles lucrul acesta şi le-a zis: „Pentru ce vă gândiţi că n-aveţi pâini? Tot* nu pricepeţi şi tot nu înţelegeţi? Aveţi inima împietrită?
*Cap. 6.52.
18. Aveţi ochi, şi nu vedeţi? Aveţi urechi, şi nu auziţi? Şi nu vă aduceţi aminte deloc?
19. Când* am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii de bărbaţi, câte coşuri pline cu firimituri aţi ridicat?“ „Douăsprezece“, I-au răspuns ei.
*Mat. 14.20. Cap. 6.43. Luca 9.17. Ioan 6.13.
20. „Şi, când* am frânt cele şapte pâini la cei patru mii de bărbaţi, câte coşniţe pline cu firimituri aţi ridicat?“ „Şapte“, I-au răspuns ei.
*Mat. 15.37. Vers. 8.
21. Şi El le-a zis: „Tot nu* înţelegeţi?“
*Vers. 17. Cap. 6.52.

Vindecarea unui orb la Betsaida

22. Au venit la Betsaida; au adus la Isus un orb şi L-au rugat să Se atingă de el.
23. Isus a luat pe orb de mână şi l-a scos afară din sat; apoi i-a pus scuipat* pe ochi, Şi-a pus mâinile peste el şi l-a întrebat: „Vezi ceva?“ *Cap. 7.33.
24. El s-a uitat şi a zis: „Văd nişte oameni umblând, dar mi se par ca nişte copaci.“

25. Isus i-a pus din nou mâinile pe ochi; i-a spus să se uite ţintă; şi, când s-a uitat, a fost tămăduit şi a văzut toate lucrurile desluşit.
26. Atunci Isus l-a trimis acasă şi i-a zis: „Să nu intri în sat şi nici* să nu spui cuiva în sat.“ *Mat. 8.4. Cap. 5.43.

Mărturisirea lui Petru

27. Isus* a plecat cu ucenicii Săi în satele Cezareii lui Filip. Pe drum le-a pus următoarea întrebare: „Cine zic oamenii că sunt Eu?“ *Mat. 16.13. Luca 9.18.
28. Ei I-au răspuns: „Ioan* Botezătorul; alţii: Ilie; alţii: unul din proroci.“ *Mat. 14.2.
29. „Dar voi“, i-a întrebat El, „cine ziceţi că sunt Eu?“ „Tu* eşti Hristosul!“, I-a răspuns Petru. *Mat. 16.16; Ioan 6.69; 11.27.
30. Isus* le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta despre El. *Mat. 16.20.

Isus vesteşte patimile şi moartea Sa

31. Atunci a* început să-i înveţe că Fiul omului trebuie să pătimească mult, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoţii cei mai de seamă şi de cărturari, să fie omorât, şi după trei zile să învie. *Mat. 16.21; 17.22. Luca 9.22.
32. Le spunea lucrurile acestea pe faţă. Petru însă L-a luat deoparte şi a început să-L mustre.
33. Dar Isus S-a întors şi S-a uitat la ucenicii Săi, a mustrat pe Petru şi i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Fiindcă tu nu te gândeşti la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor.“
34. Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi şi le-a zis: „Dacă voieşte cineva* să vină după Mine, să se lepede de sine însuşi, să-şi ia crucea şi să Mă urmeze. *Mat. 10.38; 16.24. Luca 9.23; 14.27.
35. Căci oricine* va vrea să-şi scape viaţa, o va pierde; dar oricine îşi va pierde viaţa din pricina Mea şi din pricina Evangheliei, o va mântui. *Ioan 12.25.
36. Şi ce foloseşte unui om să câştige toată lumea, dacă îşi pierde sufletul?
37. Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?
38. Pentru că* de oricine se** va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar şi păcătos, Se va ruşina şi Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinţii îngeri.“ *Mat. 10.33. Luca 9:26; 12.9. **Rom. 1.16. 2 Tim. 1.8; 2.12.

9 1. El le-a mai zis: „Adevărat* vă spun că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor muri până nu vor vedea Împărăţia** lui Dumnezeu venind cu putere.“ *Mat. 16.28. Luca 9.27. **Mat. 24.30; 25.31. Luca 22.18.

Schimbarea la faţă

2. După* şase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov şi pe Ioan şi i-a dus singuri deoparte pe un munte înalt. Acolo S-a schimbat la faţă înaintea lor. *Mat. 17.1. Luca 9.28.
3. Hainele Lui s-au făcut strălucitoare şi foarte albe*, de o albeaţă pe care nici un înălbitor de pe pământ n-o poate da. *Dan. 7.9. Mat. 28.3.
4. Ilie li s-a arătat împreună cu Moise şi stătea de vorbă cu Isus.
5. Petru a luat cuvântul şi a zis lui Isus: „Învăţătorule, este bine să stăm aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise, şi una pentru Ilie.“
6. Căci nu ştia ce să zică, atât de mare spaimă îi apucase.
7. A venit un nor şi i-a acoperit cu umbra lui; şi din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultaţi!“
8. Îndată ucenicii s-au uitat împrejur, şi n-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur cu ei.
9. Pe* când se coborau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spună nimănui ce au văzut, până va învia Fiul omului dintre cei morţi. *Mat. 17.9.
10. Ei au păstrat în ei lucrul acesta şi se întrebau între ei ce să însemne învierea aceea dintre cei morţi.
11. Ucenicii I-au pus următoarea întrebare: „Pentru ce zic cărturarii că* trebuie să vină întâi Ilie?“ *Mat. 4.5; 17.10.
12. El le-a răspuns: „Ilie va veni întâi; şi va aşeza din nou toate lucrurile; tot aşa după cum* este scris despre Fiul omului că trebuie să pătimească mult şi să** fie defăimat. *Ps. 22.6. Isa. 53.2, etc. Dan. 9.26. **Luca 23.11. Filp. 2.7.
13. Dar Eu vă spun că Ilie* a şi venit, şi ei i-au făcut ce au vrut, după cum este scris despre el.“ *Mat. 11.14; 17.12. Luca 1.17.

Vindecarea unui îndrăcit

14. Când* au ajuns la ucenici, au văzut mult norod împrejurul lor, şi pe cărturari întrebându-se cu ei. *Mat. 17.14. Luca 9.37.

15. De îndată ce a văzut norodul pe Isus, s-a mirat şi a alergat la El să I se închine.
16. El i-a întrebat: „Despre ce vă întrebaţi cu ei?“
17. Şi un om din norod I-a răspuns*: „Învăţătorule, am adus la Tine pe fiul meu care este stăpânit de un duh mut.
*Mat. 17.14. Luca 9.38.
18. Oriunde îl apucă, îl trânteşte la pământ. Copilul face spumă la gură, scrâşneşte din dinţi şi rămâne ţeapăn. M-am rugat de ucenicii Tăi să scoată duhul, şi n-au putut.“
19. „O, neam necredincios!“, le-a zis Isus. „Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceţi-l la Mine.“
20. L-au adus la El. Şi, cum a văzut* copilul pe Isus, duhul l-a scuturat cu putere; copilul a căzut la pământ şi se zvârcolea făcând spumă la gură.
*Cap. 1.26. Luca 9.42.
21. Isus a întrebat pe tatăl lui: „Câtă vreme este de când îi vine aşa?“ „Din copilărie“, a răspuns el.
22. „Şi de multe ori duhul l-a aruncat când în foc, când în apă, ca să-l omoare. Dar dacă poţi face ceva, fie-Ţi milă de noi şi ajută-ne.“
23. Isus a răspuns: „Tu zici: „Dacă* poţi!“... Toate lucrurile sunt cu putinţă celui ce crede!“
*Mat. 17.20. Cap. 11.23. Luca 17.6. Ioan 11.40.
24. Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredinţei mele!“
25. Când a văzut Isus că norodul vine în fuga mare spre El, a mustrat duhul necurat şi i-a zis: „Duh mut şi surd, îţi poruncesc să ieşi afară din copilul acesta şi să nu mai intri în el.“
26. Şi duhul a ieşit, ţipând şi scuturându-l cu mare putere. Copilul a rămas ca mort, aşa că mulţi ziceau: „A murit!“
27. Dar Isus l-a apucat de mână şi l-a ridicat. Şi el s-a sculat în picioare.
28. Când* a intrat Isus în casă, ucenicii Lui L-au întrebat deoparte: „Noi de ce n-am putut să scoatem duhul acesta?“
*Mat. 17.19.
29. „Acest soi de draci“, le-a zis El, „nu poate ieşi decât prin rugăciune şi post.“

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa

30. Au plecat de acolo şi au trecut prin Galileea. Isus nu voia să ştie nimeni că trece.
31. Căci* învăţa pe ucenicii Săi şi zicea: „Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor; ei Îl vor omorî, şi a treia zi după ce-L vor omorî, va învia.“
*Mat. 17.22. Luca 9.44.
32. Dar ucenicii nu înţelegeau cuvintele acestea şi se temeau să-L întrebe.

Cine este cel mai mare?

33. Apoi* au venit la Capernaum. Când era în casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce vorbeaţi unul cu altul pe drum?“
*Mat. 18.1. Luca 9.46; 22.24.
34. Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să ştie cine este cel mai mare.
35. Atunci Isus a şezut jos, a chemat pe cei doisprezece şi le-a zis: „Dacă vrea cineva* să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toţi şi slujitorul tuturor!“
*Mat. 20.26,27. Cap. 10.43.
36. Şi a luat* un copilaş şi l-a aşezat în mijlocul lor; apoi l-a luat în braţe şi le-a zis:
*Mat. 18.2. Cap. 10.16.
37. „Oricine primeşte pe unul din aceşti copilaşi, în Numele Meu, Mă primeşte pe Mine; şi oricine* Mă primeşte pe Mine, nu Mă primeşte pe Mine, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine.“
*Mat. 10.40. Luca 9.48.

Pricinile de păcătuire

38. Ioan* I-a zis: „Învăţătorule, noi am văzut pe un om scoţând draci în Numele Tău; şi l-am oprit, pentru că nu venea după noi.“
*Num. 11.28. Luca 9.49.
39. „Nu-l opriţi“, a răspuns Isus, „căci* nu este nimeni care să facă minuni în Numele Meu, şi să Mă poată grăi de rău îndată după aceea.
*1 Cor. 12.3.
40. Cine* nu este împotriva noastră este pentru noi.
*Mat. 12.30.
41. Şi* oricine vă va da de băut un pahar cu apă, în Numele Meu, pentru că sunteţi ucenici ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu-şi va pierde răsplata.
*Mat. 10.42.
42. Dar*, dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din aceşti micuţi care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât o piatră mare de moară şi să fie aruncat în mare.
*Mat. 18.6. Luca 17.1.
43. Dacă* mâna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viaţă, decât să ai două mâini, şi să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge,
*Deut. 13.6. Mat. 5.29; 18.8.

44. unde* viermele lor nu moare, şi focul nu se stinge.
*Isa. 66.24.

45. Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viaţă şchiop, decât să ai două picioare, şi să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge,

46. unde viermele lor nu moare, şi focul nu se stinge.

47. Şi dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în Împărăţia lui Dumnezeu numai cu un ochi, decât să ai doi ochi, şi să fii aruncat în focul gheenei,

48. unde viermele lor nu moare, şi focul nu se stinge.

49. Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc, şi orice* jertfă va fi sărată cu sare.
*Lev. 2.13. Ezec. 43.24.

50. Sarea este bună*; dar dacă sarea îşi pierde puterea de a săra, cu ce îi veţi da înapoi puterea aceasta? Să aveţi** sare în voi înşivă şi să trăiţi† în pace unii cu alţii."
*Mat. 5.13. Luca 14.34. **Efes. 4.29. Col. 4.6. †Rom. 12.18; 14.19. 2 Cor. 13.11. Evr. 12.14.

Desfacerea căsătoriei

10 1. Isus a plecat* de acolo şi a venit în ţinutul Iudeii, dincolo de Iordan. Gloatele s-au adunat din nou la El; şi, după obiceiul Său, a început iarăşi să-i înveţe.
*Mat. 19.1. Ioan 10.40; 11.7.

2. Au* venit la El fariseii; şi, ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă este îngăduit unui bărbat să-şi lase nevasta.
*Mat. 13.3.

3. Drept răspuns, El le-a zis: „Ce v-a poruncit Moise?"

4. „Moise*", au zis ei, „a dat voie ca bărbatul să scrie o carte de despărţire şi s-o lase."
*Deut. 24.1. Mat. 5.31; 19.7.

5. Isus le-a zis: „Din pricina împietririi inimii voastre v-a scris Moise porunca aceasta.

6. Dar de la începutul lumii „Dumnezeu i-a* făcut parte bărbătească şi parte femeiască.
*Gen. 1.27; 5.2.

7. De aceea* va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de nevasta sa.
*Gen. 2.24. 1 Cor. 5.16. Efes. 5.31.

8. Şi cei doi vor fi un singur trup." Aşa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup.

9. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă."

10. În casă, ucenicii L-au întrebat iarăşi asupra celor de mai sus.

11. El le-a zis: „Oricine* îşi lasă nevasta şi ia pe alta de nevastă preacurveşte faţă de ea;
*Mat. 5.32; 19.9. Luca 16.18. Rom. 7.3. 1 Cor. 7.10,11.

12. şi dacă o nevastă îşi lasă bărbatul şi ia pe altul de bărbat preacurveşte."

Copilaşii

13. I-au* adus nişte copilaşi ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau.
*Mat. 19.13. Luca 18.15.

14. Când a văzut Isus acest lucru, S-a mâniat şi le-a zis: „Lăsaţi copilaşii să vină la Mine şi nu-i opriţi; căci Împărăţia lui Dumnezeu este a celor* ca ei.
*1 Cor. 14.20. 1 Pet. 2.2.

15. Adevărat vă spun că oricine* nu va primi Împărăţia lui Dumnezeu ca un copilaş, cu nici un chip nu va intra în ea!"
*Mat. 18.3.

16. Apoi i-a luat în braţe şi i-a binecuvântat, punându-Şi mâinile peste ei.

Tânărul bogat

17. Tocmai* când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenuncheat înaintea Lui şi L-a întrebat: „Bunule Învăţător, ce să fac ca să moştenesc viaţa veşnică?"
*Mat. 19.16. Luca 18.18.

18. „Pentru ce Mă numeşti bun?", i-a zis Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.

19. Cunoşti poruncile: „Să* nu preacurveşti; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înşeli; să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta."
*Exod 20. Rom. 13.9.

20. El I-a răspuns: „Învăţătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinereţea mea."

21. Isus S-a uitat ţintă la el, l-a iubit şi i-a zis: „Îţi lipseşte un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, şi vei avea o comoară* în cer. Apoi vino, ia-ţi crucea şi urmează-Mă."
*Mat. 6.19,20; 19.21. Luca 12.33; 16.9.

22. Mâhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe avuţii.

23. Isus S-a uitat* împrejurul Lui şi a zis ucenicilor Săi: „Cât de anevoie vor intra în Împărăţia lui Dumnezeu cei ce au avuţii!"
*Mat. 19.23. Luca 18.24.

24. Ucenicii au rămas uimiţi de cuvintele Lui. Isus a luat din nou cuvântul şi le-a zis: „Fiilor, cât de anevoie este pentru cei ce* se încred în bogăţii să

intre în Împărăţia lui Dumnezeu!

*Iov 31.24. Ps. 52.7; 62.10. 1 Tim. 6.17.

25. Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în Împărăţia lui Dumnezeu!“

26. Ucenicii au rămas şi mai uimiţi şi au zis unii către alţii: „Cine poate atunci să fie mântuit?“

27. Isus S-a uitat ţintă la ei şi le-a zis: „Lucrul acesta este cu neputinţă la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sunt cu putinţă la* Dumnezeu.“ *Ier. 32.17. Mat. 19.26. Luca 1.37.

Moştenirea vieţii veşnice

28. Petru* a început să-I zică: „Iată că noi am lăsat totul şi Te-am urmat.“

*Mat. 19.27. Luca 18.28.

29. Isus a răspuns: „Adevărat vă spun că nu este nimeni care să fi lăsat casă, sau fraţi, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde pentru Mine şi pentru Evanghelie

30. şi să* nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, fraţi, surori, mame, copii şi holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor, viaţa veşnică.

*2 Cron. 25.9. Luca 18.30.

31. Mulţi* din cei dintâi vor fi cei de pe urmă, şi mulţi din cei de pe urmă vor fi cei dintâi.“ *Mat. 19.30; 20.16. Luca 13.30.

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa

32. Ei* erau pe drum şi se suiau la Ierusalim; şi Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau tulburaţi şi mergeau îngroziţi după El. Isus a luat** iarăşi la El pe cei doisprezece şi a început să le vorbească despre lucrurile care aveau să I se întâmple. *Mat. 20.17. Luca 18.31.
**Cap. 8.31; 9.31. Luca 9.22; 18.31.

33. „Iată“, a zis El, „ne suim la Ierusalim şi Fiul omului va fi dat în mâinile preoţilor celor mai de seamă şi cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte şi-L vor da în mâinile Neamurilor,

34. care îşi vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiele, Îl vor scuipa şi-L vor omorî; dar, după trei zile, va învia.“

Cererea fiilor lui Zebedei

35. Fiii lui Zebedei, Iacov şi Ioan, au venit* la Isus şi I-au zis: „Învăţătorule, am vrea să ne faci ce-Ţi vom cere.“ *Mat. 20.20.

36. El le-a zis: „Ce voiţi să vă fac?“

37. „Dă-ne“, I-au zis ei, „să şedem unul la dreapta Ta, şi altul la stânga Ta, când vei fi îmbrăcat în slava Ta.“

38. Isus le-a răspuns: „Nu ştiţi ce cereţi. Puteţi voi să beţi paharul pe care am să-l beau Eu sau să fiţi botezaţi cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?“

39. „Putem“, au zis ei. Şi Isus le-a răspuns: „Este adevărat că paharul pe care-l voi bea Eu îl veţi bea, şi cu botezul cu care voi fi botezat Eu veţi fi botezaţi;

40. dar cinstea de a şedea la dreapta sau la stânga Mea nu atârnă de Mine s-o dau, ci ea este numai pentru aceia pentru care a fost pregătită.“

41. Cei zece, când au auzit* lucrul acesta, au început să se mânie pe Iacov şi pe Ioan. *Mat. 20.24.

42. Isus i-a chemat la El şi le-a zis: „Ştiţi* că cei priviţi drept cârmuitori ai Neamurilor, domnesc peste ele, şi mai marii lor le poruncesc cu stăpânire.

*Luca 22.25.

43. Dar* între voi să nu fie aşa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru;

*Mat. 20.26,28. Cap. 9.35. Luca 9.48.

44. şi oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să fie robul tuturor.

45. Căci Fiul* omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească şi să-Şi** dea viaţa răscumpărare pentru mulţi!“

*Ioan 13.14. Filp. 2.7. **Mat. 20.28. 1 Tim. 2.6. Tit 2.14.

Orbul Bartimeu

46. Au* ajuns la Ierihon. Şi pe când ieşea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi şi cu o mare mulţime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerşetor orb, şedea jos lângă drum şi cerea de milă.

*Mat. 20.29. Luca 18.35.

47. El a auzit că trece Isus din Nazaret şi a început să strige: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!“

48. Mulţi îl certau să tacă; dar el şi mai tare striga: „Fiul lui David, ai milă de mine!“

49. Isus S-a oprit şi a zis: „Chemaţi-l!“ Au chemat pe orb şi i-au zis: „Îndrăzneşte, scoală-te, căci te cheamă.“

50. Orbul şi-a aruncat haina; a sărit şi a venit la Isus.

51. Isus a luat cuvântul şi i-a zis: „Ce vrei să-ţi fac?“ „Rabuni“, I-a răspuns orbul, „să capăt vederea.“

52. Şi Isus i-a zis: „Du-te, credinţa* ta te-a mântuit.“ Îndată orbul şi-a căpătat vederea şi a mers pe drum după Isus. *Mat. 9.22.

Intrarea în Ierusalim

11 1. Când s-au apropiat* de Ierusalim şi au fost lângă Betfaghe şi Betania, înspre Muntele Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi
*Mat. 21.1. Luca 19.29. Ioan 12.14.

2. şi le-a zis: „Duceţi-vă în satul dinaintea voastră: îndată ce veţi intra în el, veţi găsi un măgăruş legat, pe care n-a încălecat încă nici un om; dezlegaţi-l şi aduceţi-Mi-l.

3. Dacă vă va întreba cineva: „Pentru ce faceţi lucrul acesta?“, să răspundeţi: „Domnul are trebuinţă de el.“ Şi îndată îl va trimite înapoi aici.“

4. Ucenicii s-au dus, au găsit măgăruşul legat afară lângă o uşă, la cotitura drumului, şi l-au dezlegat.

5. Unii din cei ce stăteau acolo le-au zis: „Ce faceţi? De ce dezlegaţi măgăruşul acesta?“

6. Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Şi i-au lăsat să plece.

7. Au adus măgăruşul la Isus, şi-au aruncat hainele pe el, şi Isus a încălecat pe el.

8. Mulţi* oameni îşi aşterneau hainele pe drum, iar alţii presărau ramuri pe care le tăiaseră de pe câmp. *Mat. 21.8.

9. Cei ce mergeau înainte şi cei ce veneau după Isus strigau: „Osana*! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! *Ps. 118.29.

10. Binecuvântată este Împărăţia care vine, Împărăţia părintelui nostru David! Osana* în cerurile preaînalte!“
*Ps. 148.1.

11. Isus* a intrat în Ierusalim şi S-a dus în Templu. După ce S-a uitat la toate lucrurile de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a plecat la Betania cu cei doisprezece. *Mat. 21.12.

Smochinul blestemat

12. A* doua zi, după ce au ieşit din Betania, Isus a flămânzit. *Mat. 21.18.

13. A zărit* de departe un smochin care avea frunze şi a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S-a apropiat de smochin, dar n-a găsit decât frunze, căci nu era încă vremea smochinelor.
*Mat. 21.19.

14. Atunci a luat cuvântul şi a zis smochinului: „În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!“ Şi ucenicii au auzit aceste vorbe.

15. Au* ajuns în Ierusalim; şi Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau şi cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani şi scaunele celor ce vindeau porumbei. *Mat. 21.12. Luca 19.45. Ioan 2.14.

16. Şi nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu.

17. Şi-i învăţa şi zicea: „Oare nu este scris: „Casa* Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile“? Dar voi** aţi făcut din ea o peşteră de tâlhari.“ *Isa. 56.7. **Ier. 7.11.

18. Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii, când au* auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot** norodul era uimit de învăţătura Lui.
*Mat. 21.45,46. Luca 19.47. **Mat. 7.28. Cap. 1.22. Luca 4.32.

19. Ori de câte ori se însera, Isus ieşea afară din cetate.

Puterea credinţei

20. Dimineaţa*, când treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini. *Mat. 21.19.

21. Petru şi-a adus aminte de cele petrecute şi a zis lui Isus: „Învăţătorule, uite că smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat.“

22. Isus a luat cuvântul şi le-a zis: „Aveţi credinţă în Dumnezeu!

23. Adevărat* vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te şi aruncă-te în mare“, şi dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.
*Mat. 17.20; 21.21. Luca 17.6.

24. De aceea vă spun că orice* lucru veţi cere, când vă rugaţi, să credeţi că l-aţi şi primit, şi-l veţi avea.
*Mat. 7.7. Luca 11.9. Ioan 14.13; 15.7; 16.24. Iac. 1.5,6.

25. Şi, când staţi în picioare de vă rugaţi, să iertaţi* orice aveţi împotriva cuiva, pentru ca şi Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greşelile voastre. *Mat. 6.14. Col. 3.13.

26. Dar, dacă* nu iertaţi, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greşelile voastre.“ *Mat. 18.35.

Puterea lui Isus

27. S-au dus din nou în Ierusalim. Şi*, pe când Se plimba Isus prin Templu, au venit la El preoţii cei mai de seamă, cărturarii şi bătrânii
*Mat. 21.23. Luca 20.1.

28. şi I-au zis: „Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? Şi cine Ţi-a dat puterea aceasta ca să le faci?“
29. Isus le-a răspuns: „Am să vă pun şi Eu o întrebare; răspundeţi-Mi la ea, şi apoi vă voi spune şi Eu cu ce putere fac aceste lucruri.
30. Botezul lui Ioan venea din cer ori de la oameni? Răspundeţi-Mi!“
31. Ei însă vorbeau astfel între ei: „Dacă răspundem: „Din cer“, va zice: „Dar de ce nu l-aţi crezut?“
32. Şi dacă vom răspunde: „De la oameni...“ se temeau de norod, căci toţi* socoteau că Ioan a fost în adevăr un proroc. *Mat. 3.5; 14.5. Cap. 6.20.
33. Atunci au răspuns lui Isus: „Nu ştim.“ Şi Isus le-a zis: „Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.“

Pilda vierilor

12 1. Isus* a început pe urmă să le vorbească în pilde.
„Un om a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea şi a zidit un turn; apoi a arendat-o unor vieri şi a plecat din ţară.
*Mat. 21.33. Luca 29.9.
2. La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca să ia de la ei din roadele viei.
3. Vierii au pus mâna pe el, l-au bătut şi l-au trimis înapoi cu mâinile goale.
4. A trimis iarăşi la ei un alt rob; ei l-au rănit la cap şi l-au batjocorit.
5. A mai trimis un altul pe care l-au omorât; apoi a trimis mulţi alţii, dintre care, pe unii i-au bătut, iar pe alţii i-au omorât.
6. Mai avea un singur fiu preaiubit; la urmă, l-a trimis şi pe el la ei. „Vor primi cu cinste pe fiul meu!“, zicea el.
7. Dar vierii aceia au zis între ei: „Iată moştenitorul; veniţi să-l omorâm, şi moştenirea va fi a noastră.“
8. Şi au pus mâna pe el, l-au omorât şi i-au aruncat trupul afară din vie.
9. Acum, ce va face stăpânul viei? Va veni, va nimici pe vierii aceia, şi via o va da altora.
10. Oare n-aţi citit locul acesta din Scriptură: „Piatra* pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului; *Ps. 118.22.
11. Domnul a făcut acest lucru şi este minunat în ochii noştri“?“
12. Ei* căutau să-L prindă, dar se temeau de norod. Pricepuseră că împotriva lor spusese Isus pilda aceasta. Şi L-au lăsat şi au plecat.
*Mat. 21.45,46. Cap. 11.18. Ioan 7.25,30,44.

Birul cezarului

13. Apoi* au trimis la Isus pe unii din farisei şi din irodiani, ca să-L prindă cu vorba. *Mat. 22.15. Luca 20.20.
14. Aceştia au venit şi I-au zis: „Învăţătorule, ştim că spui adevărul şi nu-Ţi pasă de nimeni; căci nu cauţi la faţa oamenilor şi înveţi pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătim bir cezarului sau nu?
15. Să plătim sau să nu plătim?“ Isus le-a cunoscut făţărnicia şi le-a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiţi? Aduceţi-Mi un ban[1] ca să-l văd.“
16. I-au adus un ban; şi Isus i-a întrebat: „Chipul acesta şi slovele scrise pe el, ale cui sunt?“ „Ale cezarului“, I-au răspuns ei.
17. Atunci Isus le-a zis: „Daţi, dar, cezarului ce este al cezarului, şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.“ Şi se mirau foarte mult de El.

Despre înviere

18. Saducheii*, care** zic că nu este înviere, au venit la Isus şi I-au pus următoarea întrebare:
*Mat. 22.23. Luca 20.27. **Fapt. 23.8.
19. „Învăţătorule, iată ce ne-a scris Moise*: „Dacă moare fratele cuiva şi-i rămâne nevasta fără să aibă copii, fratele său să ia pe nevasta lui şi să ridice urmaş fratelui său.“ *Deut. 25.5.
20. Erau, dar, şapte fraţi. Cel dintâi s-a însurat şi a murit fără să lase urmaş.
21. Al doilea a luat de nevastă pe văduvă şi a murit fără să lase urmaş. Tot aşa şi al treilea.
22. Şi nici unul din cei şapte n-a lăsat urmaş. După ei toţi, a murit şi femeia.
23. La înviere, nevasta căruia dintre ei va fi ea? Căci toţi şapte au avut-o de nevastă.“
24. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Oare nu vă rătăciţi voi, din pricină că nu pricepeţi nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?
25. Căci după ce vor învia din morţi, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor* fi ca îngerii în ceruri.
*1 Cor. 15.42,49,52.

1. Greceşte: dinar

26. În ce priveşte învierea morţilor, oare n-aţi citit în cartea lui Moise, în locul unde se vorbeşte despre „Rug“, ce i-a spus Dumnezeu, când a zis: „Eu* sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov“? *Exod 3.6.
27. Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morţi, ci al celor vii. Tare vă mai rătăciţi!“

Cea mai mare poruncă

28. Unul* din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă ştia că Isus răspunsese bine saducheilor, a venit la El şi L-a întrebat: „Care este cea dintâi dintre toate poruncile?“ *Mat. 22.35.
29. Isus i-a răspuns: „Cea dintâi este aceasta: „Ascultă* Israele! Domnul Dumnezeul nostru este un singur Domn“; *Deut. 6.4. Luca 10.27.
30. şi: „Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău şi cu toată puterea ta“; iată porunca dintâi.
31. Iar a doua este următoarea: „Să* iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi.“ Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.“
*Lev. 19.18. Mat. 22.39. Rom. 13.9. Gal. 5.14. Iac. 2.8.
32. Cărturarul I-a zis: „Bine, Învăţătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că* nu este altul afară de El *Deut. 4.39. Isa. 45.6,14; 46.9.
33. şi că a-L iubi cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul şi cu toată puterea şi a iubi pe aproapele ca pe sine este* mai mult decât toate arderile de tot şi decât toate jertfele.“
*1 Sam. 15.22. Osea 6.6. Mica 6.6-8.
34. Isus a văzut că a răspuns cu pricepere şi i-a zis: „Tu nu eşti departe de Împărăţia lui Dumnezeu.“ Şi* nimeni nu îndrăznea să-I mai pună întrebări. *Mat. 22.46.

Al cui fiu este Hristosul?

35. Pe când* învăţa pe norod în Templu, Isus a zis: „Cum zic cărturarii că Hristosul este fiul lui David?
*Mat. 22.41. Luca 20.41.
36. Însuşi David, fiind insuflat de* Duhul Sfânt, a zis:
„Domnul a zis** Domnului meu: „Şezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmaşii Tăi sub picioarele Tale.“
*2 Sam. 23.2. **Ps. 110.1.
37. Deci chiar David Îl numeşte Domn; atunci cum este El fiul lui?“ Şi gloata cea mare Îl asculta cu plăcere.

Mustrarea cărturarilor

38. În învăţătura pe care le-o dădea, Isus le* zicea: „Păziţi-vă** de cărturari, cărora le place să umble în haine lungi şi să le facă† lumea plecăciuni prin pieţe.
*Cap. 4.2. **Mat. 23.1, etc. Luca 20.46. †Luca 11.43.
39. Ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi şi după locurile dintâi la ospeţe;
40. casele văduvelor le mănâncă* şi fac rugăciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osândă va veni peste ei.“
*Mat. 23.14.

Văduva săracă

41. Isus* şedea jos în faţa vistieriei Templului şi Se uita cum arunca norodul bani în** vistierie. Mulţi, care erau bogaţi, aruncau mult.
*Luca 21.1. **2 Împ. 12.9.
42. A venit şi o văduvă săracă şi a aruncat doi bănuţi, care fac un gologan.
43. Atunci Isus a chemat pe ucenicii Săi şi le-a zis: „Adevărat vă spun că această* văduvă săracă a dat mai mult decât toţi cei ce au aruncat în vistierie;
*2 Cor. 8.12.
44. căci toţi ceilalţi au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot* ce-i mai rămăsese ca să trăiască.“
*Deut. 24.6. 1 Ioan 3.17.

Dărâmarea Ierusalimului şi venirea Fiului omului

13 1. Când a ieşit* Isus din Templu, unul din ucenicii Lui I-a zis: „Învăţătorule, uită-Te ce pietre şi ce zidiri!“ *Mat. 24.1. Luca 21.2.
2. Isus i-a răspuns: „Vezi tu aceste zidiri mari? Nu* va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.“
*Luca 19.44.
3. Apoi a şezut pe Muntele Măslinilor în faţa Templului. Şi Petru, Iacov, Ioan şi Andrei L-au întrebat deoparte:
4. „Spune-ne* când se vor întâmpla aceste lucruri şi care va fi semnul când se vor împlini toate aceste lucruri?“
*Mat. 24.3. Luca 21.7.
5. Isus a început atunci să le spună: „Băgaţi de seamă* să nu vă înşele cineva. *Ier. 29.8. Efes. 5.6. 1 Tes. 2.3.

6. Fiindcă vor veni mulţi în Numele Meu şi vor zice: „Eu sunt Hristosul!“ Şi vor înşela pe mulţi.
7. Când veţi auzi despre războaie şi veşti de războaie, să nu vă înspăimântaţi, căci lucrurile acestea trebuie să se întâmple. Dar încă nu va fi sfârşitul.
8. Un neam se va scula împotriva altui neam, şi o împărăţie împotriva altei împărăţii; pe alocuri vor fi cutremure de pământ, foamete şi tulburări. Aceste* lucruri vor fi începutul durerilor. *Mat. 24.8.
9. Luaţi seama* la voi înşivă. Au să vă dea pe mâna soboarelor judecătoreşti şi veţi fi bătuţi în sinagogi; din pricina Mea veţi fi duşi înaintea dregătorilor şi înaintea împăraţilor, pentru ca să le slujiţi de mărturie.
*Mat. 10.17,18; 24.9. Apoc. 2.10.
10. Mai* întâi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor.
*Mat. 24.14.
11. Când* vă vor duce să vă dea în mâinile lor, să nu vă îngrijoraţi mai dinainte cu privire la cele ce veţi vorbi, ci să vorbiţi orice vi se va da să vorbiţi în ceasul acela; căci nu voi veţi vorbi, ci** Duhul Sfânt.
*Mat. 10.19. Luca 12.11; 21.14. **Fapt. 2.4; 4.8,31.
12. Fratele va* da la moarte pe fratele său, şi tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinţilor lor şi-i vor omorî. *Mica 7.6. Mat. 10.21; 24.10. Luca 21.16.
13. Veţi* fi urâţi de toţi pentru Numele Meu; dar cine** va răbda până la sfârşit va fi mântuit. *Mat. 24.9. Luca 21.17. **Dan. 12.12. Mat. 10.22; 24.13. Apoc. 2.10.

Îndemn la veghere

14. Când* veţi vedea „urâciunea pustiirii“ stând** acolo unde nu se cade să fie – cine citeşte să înţeleagă – atunci cei† ce vor fi în Iudeea să fugă la munţi. *Mat. 24.15. **Dan. 9.27. †Luca 21.21.
15. Cine va fi pe acoperişul casei să nu se coboare şi să nu intre în casă ca să-şi ia ceva din ea.
16. Şi cine va fi la câmp să nu se întoarcă înapoi ca să-şi ia haina.
17. Vai* de femeile care vor fi însărcinate şi de cele ce vor da ţâţă în zilele acelea! *Luca 21.23; 23.29.
18. Rugaţi-vă ca lucrurile acestea să nu se întâmple iarna.
19. Pentru că* în zilele acelea va fi un necaz aşa de mare cum n-a fost de la începutul lumii pe care a făcut-o Dumnezeu până azi, şi cum nici nu va mai fi vreodată.
*Dan. 9.26; 12.1. Ioel 2.2. Mat. 24.21.
20. Şi dacă n-ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n-ar scăpa; dar le-a scurtat din pricina celor aleşi.
21. Dacă vă va zice cineva atunci*: „Iată, Hristosul este aici“ sau: „Iată-L acolo“, să nu-l credeţi.
*Mat. 24.23. Luca 17.23; 21.8.
22. Căci se vor scula hristoşi mincinoşi şi proroci mincinoşi. Ei vor face semne şi minuni, ca să înşele, dacă ar fi cu putinţă, şi pe cei aleşi.
23. Păziţi-vă*, iată că vi le-am spus toate dinainte. *2 Pet. 3.17.
24. Dar, în* zilele acelea, după necazul acesta, soarele se va întuneca, luna nu-şi va mai da lumina ei,
*Dan. 7.10. Ţef. 1.15. Mat. 24.29, etc. Luca 21.25.
25. stelele vor cădea din cer şi puterile care sunt în ceruri vor fi clătinate.
26. Atunci* se va vedea Fiul omului venind pe nori cu mare putere şi cu slavă. *Dan. 7.13,14. Mat. 16.27; 24.30. Cap. 14.62. Fapt. 1.11. 1 Tes. 4.16. 2 Tes. 1.7,10. Apoc. 1.7.
27. Atunci va trimite pe îngerii Săi şi va aduna pe cei aleşi din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.
28. Luaţi* învăţătură de la smochin prin pilda lui. Când mlădiţa lui se face fragedă şi înfrunzeşte, ştiţi că vara este aproape. *Mat. 24.32. Luca 21.29, etc.
29. Tot aşa, când veţi vedea aceste lucruri împlinindu-se, să ştiţi că Fiul omului este aproape, este chiar la uşi.
30. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta până nu se vor împlini toate aceste lucruri.
31. Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele* Mele nu vor trece. *Isa. 40.8.
32. Cât despre ziua aceea sau ceasul acela, nu ştie nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
33. Luaţi seama*, vegheaţi şi rugaţi-vă; căci nu ştiţi când va veni vremea aceea.
*Mat. 24.42; 25.13. Luca 12.40; 21.34. Rom. 13.11. 1 Tes. 5.6.
34. Se* va întâmpla ca şi cu un om plecat în altă ţară, care îşi lasă casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui şi porunceşte portarului să vegheze. *Mat. 24.45; 25.14.
35. Vegheaţi*, dar, pentru că nu ştiţi

când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopţii, sau la cântarea cocoşilor, sau dimineaţa. *Mat. 24.42,44.
36. Temeţi-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.
37. Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheaţi!“

Sfatul împotriva lui Isus

14 1. După două* zile era praznicul Paştilor şi al Azimelor. Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii căutau cum să prindă pe Isus cu vicleşug şi să-L omoare.
*Mat. 26.2. Luca 22.1. Ioan 11.55; 13.1.
2. Căci ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca nu cumva să se facă tulburare în norod.“

Mirul turnat pe capul lui Isus

3. Pe* când şedea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon, leprosul, a venit o femeie care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; şi, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus.
*Mat. 26.6. Ioan 12.1,3. Luca 7.37.
4. Unora dintre ei le-a fost necaz şi ziceau: „Ce rost are risipa aceasta de mir?
5. Mirul acesta s-ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei[1] şi să se dea săracilor.“ Şi le era foarte necaz pe femeia aceea.
6. Dar Isus le-a zis: „Lăsaţi-o în pace; de ce-i faceţi supărare? Ea a făcut un lucru frumos faţă de Mine;
7. căci pe* săraci îi aveţi totdeauna cu voi şi le puteţi face bine oricând voiţi, dar pe Mine nu Mă aveţi totdeauna. *Deut. 15.11.
8. Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare.
9. Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi şi ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.“
10. Iuda* Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la preoţii cei mai de seamă ca să le vândă pe Isus.
*Mat. 26.14. Luca 22.3,4.
11. Când au auzit ei lucrul acesta, s-au bucurat şi i-au făgăduit bani. Şi Iuda căuta un prilej nimerit ca să-L dea în mâinile lor.

1. Greceşte: dinari

Prăznuirea Paştilor

12. În* ziua dintâi a praznicului Azimelor, când jertfeau paştile, ucenicii lui Isus I-au zis: „Unde voieşti să ne ducem să-Ţi pregătim ca să mănânci paştile?“ *Mat. 26.17. Luca 22.7.
13. El a trimis pe doi din ucenicii Săi şi le-a zis: „Duceţi-vă în cetate; acolo aveţi să întâlniţi un om ducând un ulcior cu apă: mergeţi după el.
14. Unde va intra el, spuneţi stăpânului casei: ‚Învăţătorul zice: „Unde este odaia pentru oaspeţi, în care să mănânc paştile cu ucenicii Mei?“
15. Şi are să vă arate o odaie mare de sus, aşternută gata: acolo să pregătiţi pentru noi.“
16. Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate şi au găsit aşa cum le spusese El; şi au pregătit paştile.
17. Seara*, Isus a venit cu cei doisprezece. *Mat. 26.20, etc.
18. Pe când şedeau la masă şi mâncau, Isus a zis: „Adevărat vă spun că unul din voi, care mănâncă cu Mine, Mă va vinde.“
19. Ei au început să se întristeze şi să-I zică unul după altul: „Nu cumva sunt eu?“
20. „Este unul din cei doisprezece“, le-a răspuns El, „şi anume, cel ce întinde mâna cu Mine în blid.
21. Fiul omului*, negreşit, Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela prin care este vândut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut.“ *Mat. 26.24. Luca 22.22.

Cina cea de Taină

22. Pe când* mâncau, Isus a luat o pâine; şi, după ce a binecuvântat, a frânt-o şi le-a dat, zicând: „Luaţi, mâncaţi, acesta este trupul Meu.“
*Mat. 26.26. Luca 22.19. 1 Cor. 11.23.
23. Apoi a luat un pahar şi, după ce a mulţumit lui Dumnezeu, li l-a dat, şi au băut toţi din el.
24. Şi le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulţi.
25. Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viţei, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăţia lui Dumnezeu.“

Înştiinţarea lui Petru

26. După ce* au cântat cântările de laudă, au ieşit în Muntele Măslinilor.
*Mat. 26.30.

27. Isus* le-a zis: „În noaptea aceasta toţi veţi avea un prilej de poticnire; pentru că este scris: „Voi bate** Păstorul, şi oile vor fi risipite.“
*Mat. 26.31. **Zah. 13.7.

28. Dar, după* ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.“
*Cap. 16.7.

29. Petru* I-a zis: „Chiar dacă toţi ar avea un prilej de poticnire, eu nu voi avea.“ *Mat. 26.33,34. Luca 22.34. Ioan 13.37,38.

30. Şi Isus i-a zis: „Adevărat îţi spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoşul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.“

31. Dar Petru I-a zis cu şi mai multă tărie: „Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.“ Şi toţi ceilalţi au spus acelaşi lucru.

Ghetsimani

32. S-au* dus apoi într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani. Şi Isus a zis ucenicilor Săi: „Şedeţi aici până Mă voi ruga.“ *Mat. 26.36. Luca 22.39. Ioan 18.1.

33. A luat cu El pe Petru, pe Iacov şi pe Ioan şi a început să Se înspăimânte şi să Se mâhnească foarte tare.

34. El le-a zis: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare* de moarte; rămâneţi aici şi vegheaţi!“ *Ioan 12.27.

35. Apoi a mers puţin mai înainte, S-a aruncat la pământ şi Se ruga ca, dacă este cu putinţă, să treacă de la El ceasul acela.

36. El zicea: „Ava* – adică: Tată – Ţie toate** lucrurile Îţi sunt cu putinţă; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuşi†, facă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voieşti Tu.“
*Rom. 8.15. Gal. 4.6. **Evr. 5.7. †Ioan 5.30; 6.38.

37. Şi a venit la ucenici, pe care i-a găsit dormind. Şi a zis lui Petru: „Simone, tu dormi? Un ceas n-ai fost în stare să veghezi?

38. Vegheaţi şi rugaţi-vă, ca să nu cădeţi în ispită; duhul* este plin de râvnă, dar trupul este neputincios.“
*Rom. 7.23. Gal. 5.17.

39. S-a dus iarăşi şi S-a rugat, zicând aceleaşi cuvinte.

40. Apoi S-a întors din nou şi i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn. Ei nu ştiau ce să-I răspundă.

41. În sfârşit, a venit a treia oară şi le-a zis: „Dormiţi de acum şi odihniţi-vă! Destul! A* venit ceasul! Iată că Fiul omului este dat în mâinile păcătoşilor. *Ioan 13.1.

42. Sculaţi-vă*; haidem să mergem; iată că se apropie vânzătorul!“
*Mat. 26.46. Ioan 18.1,2.

Prinderea lui Isus

43. Şi* îndată, pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, şi împreună cu el a venit o mulţime de oameni cu săbii şi cu ciomege, trimişi de preoţii cei mai de seamă, de cărturari şi de bătrâni.
*Mat. 26.47. Luca 22.47. Ioan 18.3.

44. Vânzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-L voi săruta, Acela este; să-L prindeţi şi să-L duceţi sub pază.“

45. Când a venit Iuda, s-a apropiat îndată de Isus şi I-a zis: „Învăţătorule!“ Şi L-a sărutat mult.

46. Atunci oamenii aceia au pus mâna pe Isus şi L-au prins.

47. Unul din cei ce stăteau lângă El a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot şi i-a tăiat urechea.

48. Isus* a luat cuvântul şi le-a zis: „Aţi ieşit ca după un tâlhar, cu săbii şi cu ciomege, ca să Mă prindeţi.
*Mat. 26.55. Luca 22.52.

49. În toate zilele am fost la voi şi învăţam pe oameni în Templu, şi nu M-aţi prins. Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să* se împlinească Scripturile.“ *Ps. 22.6. Isa. 53.7, etc. Luca 22.37; 24.44.

50. Atunci* toţi ucenicii L-au părăsit şi au fugit. *Ps. 88.8. Vers. 27.

51. După El mergea un tânăr care n-avea pe trup decât o învelitoare de pânză de in. Au pus mâna pe el;

52. dar el şi-a lăsat învelitoarea şi a fugit în pielea goală.

Isus osândit de Sinedriu

53. Pe* Isus L-au dus la marele preot, unde s-au adunat toţi preoţii cei mai de seamă, bătrânii şi cărturarii.
*Mat. 26.57. Luca 22.54. Ioan 18.13.

54. Petru L-a urmat de departe până în curtea marelui preot; a şezut jos împreună cu aprozii şi se încălzea la para focului.

55. Preoţii* cei mai de seamă şi tot soborul căutau vreo mărturie împotriva lui Isus, ca să-L omoare; dar nu găseau nici una. *Mat. 26.59.

56. Pentru că mulţi făceau mărturisiri mincinoase împotriva Lui, dar mărturisirile lor nu se potriveau.

57. Unii s-au sculat şi au făcut o

mărturisire mincinoasă împotriva Lui şi au zis:
58. „Noi L-am auzit zicând: „Eu* voi strica Templul acesta, făcut de mâini omeneşti, şi în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi făcut de mâini omeneşti.“ *Cap. 15.29. Ioan 2.19.
59. Nici chiar în privinţa aceasta nu se potrivea mărturisirea lor.
60. Atunci* marele preot s-a sculat în picioare în mijlocul adunării, a întrebat pe Isus şi I-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc oamenii aceştia împotriva Ta?“ *Mat. 26.62.
61. Isus* tăcea şi nu răspundea nimic. Marele** preot L-a întrebat iarăşi şi I-a zis: „Eşti Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvântat?“
*Isa. 53.7. **Mat. 26.63.
62. „Da, sunt“, i-a răspuns Isus. „Şi* veţi vedea pe Fiul omului şezând la dreapta puterii şi venind pe norii cerului.“ *Mat. 24.30; 26.64. Luca 22.69.
63. Atunci marele preot şi-a rupt hainele şi a zis: „Ce nevoie mai avem de martori?
64. Aţi auzit hula. Ce vi se pare?“ Toţi L-au osândit să fie pedepsit cu moartea.
65. Şi unii au început să-L scuipe, să-I acopere faţa, să-L bată cu pumnii şi să-I zică: „Proroceşte!“ Iar aprozii L-au primit în palme.

Tăgăduirea lui Petru

66. Pe* când stătea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot. *Mat. 26.58,69. Luca 22.55. Ioan 18.16.
67. Când a văzut pe Petru încălzindu-se, s-a uitat ţintă la el şi i-a zis: „Şi tu erai cu Isus din Nazaret!“
68. El s-a lepădat şi a zis: „Nu ştiu, nici nu înţeleg ce vrei să zici.“ Apoi a ieşit în pridvor. Şi a cântat cocoşul.
69. Când* l-a văzut slujnica, a început iarăşi să spună celor ce stăteau acolo: „Acesta este unul dintre oamenii aceia.“
*Mat. 26.71. Luca 22.58. Ioan 18.25.
70. Şi el s-a lepădat din nou. După* puţină vreme, cei ce stăteau acolo, au zis iarăşi lui Petru: „Nu mai încape îndoială că eşti unul din oamenii aceia; căci** eşti galileean, şi graiul tău seamănă cu al lor.“
*Mat. 26.73. Luca 22.59. Ioan 18.26. **Fapt. 2.7.
71. Atunci el a început să se blesteme şi să se jure: „Nu cunosc pe Omul acesta despre care vorbiţi!“
72. Îndată* a cântat cocoşul a doua oară. Şi Petru şi-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: „Înainte ca să cânte cocoşul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.“ Şi gândindu-se la acest lucru, a început să plângă. *Mat. 26.75.

Isus înaintea lui Pilat

15 1. Dimineaţa*, preoţii cei mai de seamă au făcut îndată sfat cu bătrânii, cărturarii şi tot soborul. După ce au legat pe Isus, L-au dus şi L-au dat în mâinile lui Pilat. *Ps. 2.2. Mat. 27.1. Luca 22.66; 23.1. Ioan 18.28. Fapt. 3.13; 4.26.
2. Pilat* L-a întrebat: „Eşti Tu Împăratul iudeilor?“ „Da, sunt“, i-a răspuns Isus. *Mat. 27.11.
3. Preoţii cei mai de seamă Îl învinuiau de multe lucruri.
4. Pilat* L-a întrebat din nou: „Nu răspunzi nimic? Uite de câte lucruri Te învinuiesc ei!“ *Mat. 27.13.
5. Isus* n-a mai dat nici un răspuns, lucru care a mirat pe Pilat. *Isa. 53.7. Ioan 19.9.

Hotărârea de moarte întărită

6. La* fiecare praznic al Paştilui, Pilat le slobozea un întemniţat pe care-l cereau ei. *Mat. 27.15. Luca 23.17. Ioan 18.39.
7. În temniţă era unul numit Baraba, închis împreună cu tovarăşii lui din pricina unui omor pe care-l săvârşiseră într-o răscoală.
8. Norodul s-a suit şi a început să ceară lui Pilat să le dea ce avea obicei să le dea totdeauna.
9. Pilat le-a răspuns: „Voiţi să vă slobod pe Împăratul iudeilor?“
10. Căci pricepuse că preoţii cei mai de seamă din pizmă Îl dăduseră în mâna lui.
11. Dar preoţii* cei mai de seamă au aţâţat norodul să ceară lui Pilat să le sloboadă mai bine pe Baraba.
*Mat. 27.20. Fapt. 3.14.
12. Pilat a luat din nou cuvântul şi le-a zis: „Dar ce voiţi să fac cu Acela pe care-L numiţi Împăratul iudeilor?“
13. Ei au strigat din nou: „Răstigneşte-L!“
14. „Dar ce rău a făcut?“, le-a zis Pilat. Însă ei au început să strige şi mai tare: „Răstigneşte-L!“
15. Pilat* a vrut să facă pe placul norodului, şi le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiele, L-a dat să fie răstignit.
*Mat. 27.26. Ioan 19.1,16.

16. Ostaşii* au adus pe Isus în curte, adică în palat, şi au adunat toată ceata ostaşilor. *Mat. 27.27.
17. L-au îmbrăcat într-o haină de purpură, au împletit o cunună de spini şi I-au pus-o pe cap.
18. Apoi au început să-I ureze şi să zică: „Plecăciune, Împăratul iudeilor!“
19. Şi-L loveau în cap cu o trestie, Îl scuipau, îngenuncheau şi I se închinau.
20. După ce şi-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina de purpură, L-au îmbrăcat în hainele Lui şi L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea

21. Au* silit să ducă crucea lui Isus pe un trecător care se întorcea de la câmp, numit Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru şi al lui Ruf.
*Mat. 27.32. Luca 23.26.
22. Şi* au adus pe Isus la locul numit Golgota, care tălmăcit înseamnă: „Locul căpăţânii“.
*Mat. 27.33. Luca 23.33. Ioan 19.17.
23. I-au* dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El nu l-a luat. *Mat. 27.34.
24. După ce L-au răstignit, I-au* împărţit hainele între ei trăgând la sorţi, ca să ştie ce să ia fiecare.
*Ps. 22.18. Luca 23.34. Ioan 19.23.
25. Când L-au răstignit, era* ceasul al treilea. *Mat. 27.45. Luca 23.34. Ioan 2.19.
26. Deasupra Lui era scrisă* vina Lui: „Împăratul iudeilor.“
*Mat. 27.37. Ioan 19.19.
27. Împreună* cu El au răstignit doi tâlhari, unul la dreapta, şi altul la stânga Lui. *Mat. 27.38.
28. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: „A* fost pus în numărul celor fărădelege.“ *Isa. 53.12. Luca 22.37.

Batjocurile trecătorilor

29. Trecătorii* îşi băteau joc de El, dădeau din cap şi ziceau: „Uă! Tu**, care strici Templul şi-l zideşti la loc în trei zile, *Ps. 22.7. **Cap. 14.58. Ioan 2.19.
30. mântuieşte-Te pe Tine însuţi şi coboară-Te de pe cruce!“
31. Tot astfel şi preoţii cei mai de seamă, împreună cu cărturarii, îşi băteau joc de El între ei şi ziceau: „Pe alţii i-a mântuit, şi pe Sine însuşi nu Se poate mântui!
32. Hristosul, Împăratul lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, ca să vedem şi să credem!“ Cei* răstigniţi împreună cu El, de asemenea, îşi băteau joc de El. *Mat. 27.44. Luca 23.39.

Moartea lui Isus

33. La ceasul* al şaselea, s-a făcut întuneric peste toată ţara, până la ceasul al nouălea. *Mat. 27.45. Luca 23.44.
34. Şi, în ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „Eloi*, Eloi, lama sabactani“, care tălmăcit înseamnă: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?“
*Ps. 22.1. Mat. 27.46.
35. Unii din cei ce stăteau acolo, când L-au auzit, ziceau: „Iată, cheamă pe Ilie!“
36. Şi unul din ei a alergat* de a umplut un burete cu oţet, l-a pus într-o trestie şi I-a** dat să bea, zicând: „Lăsaţi să vedem dacă va veni Ilie să-L coboare de pe cruce!“
*Mat. 27.48. Ioan 19.29. **Ps. 69.21.
37. Dar* Isus a scos un strigăt tare şi Şi-a dat duhul. *Mat. 27.50. Luca 23.46. Ioan 19.30.
38. Perdeaua* dinăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus până jos.
*Mat. 27.50. Ioan 19.30. Luca 23.41.
39. Sutaşul care stătea în faţa lui Isus, când a văzut* că Şi-a dat astfel duhul, a zis: „Cu adevărat, Omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!“ *Mat. 27.55. Luca 23.46.
40. Acolo* erau şi nişte femei care priveau de** departe. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic şi a lui Iose, şi Salome,
*Mat. 27.55. Luca 23.49. **Ps. 38.11.
41. care, pe când era El în Galileea, mergeau* după El şi-I slujeau; şi multe alte femei care se suiseră împreună cu El în Ierusalim. *Luca 8.2,3.

Îngroparea lui Isus

42. Când* s-a înserat – fiindcă era ziua Pregătirii, adică ziua dinaintea Sabatului – *Mat. 27.57. Luca 23.50. Ioan 19.38.
43. a venit Iosif din Arimateea, un sfetnic cu vază al soborului, care şi el aştepta* Împărăţia lui Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul lui Isus. *Luca 2.25,38.
44. Pilat s-a mirat că murise aşa de curând; a chemat pe sutaş şi l-a întrebat dacă a murit de mult.
45. După ce s-a încredinţat de la sutaş că a murit, a dăruit lui Iosif trupul.
46. Şi* Iosif a cumpărat o pânză subţire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfăşurat în pânza de in şi

L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră la uşa mormântului. *Mat. 27.59,60. Luca 23.53. Ioan 19.40.
47. Maria Magdalena şi Maria, mama lui Iose, se uitau unde-L puneau.

Învierea lui Isus

16 1. După ce a trecut* ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, şi Salome au** cumpărat miresme ca să se ducă să ungă trupul lui Isus.
*Mat. 28.1. Luca 24.1. Ioan 20.1. **Luca 23.56.
2. În* ziua dintâi a săptămânii, s-au dus la mormânt dis-de-dimineaţă, pe când răsărea soarele. *Luca 24.1. Ioan 20.1.
3. Femeile ziceau una către alta: „Cine ne va prăvăli piatra de la uşa mormântului?"
4. Şi, când şi-au ridicat ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese prăvălită.
5. Au* intrat în mormânt, au văzut pe un tinerel şezând la dreapta, îmbrăcat într-un veşmânt alb, şi s-au înspăimântat. *Luca 24.3. Ioan 20.11,12.
6. El* le-a zis: „Nu vă înspăimântaţi! Căutaţi pe Isus din Nazaret care a fost răstignit: a înviat, nu este aici; iată locul unde Îl puseseră. *Mat. 28.5-7.
7. Dar duceţi-vă de spuneţi ucenicilor Lui şi lui Petru, că merge înaintea voastră în Galileea: acolo Îl veţi vedea, cum* v-a spus." *Mat. 26.32. Cap. 14.28.
8. Ele au ieşit afară din mormânt şi au luat-o la fugă, pentru că erau cuprinse de cutremur şi de spaimă. Şi* n-au spus nimănui nimic, căci se temeau.
*Mat. 28.8. Luca 24.9.

Arătările lui Isus după înviere

9. (Isus, după ce a înviat, în dimineaţa zilei dintâi a săptămânii, S-a* arătat mai întâi Mariei Magdalena, din** care scosese şapte draci.
*Ioan 20.14. **Luca 8.2.
10. Ea* s-a dus şi a dat de ştire celor ce fuseseră împreună cu El, care plângeau şi se tânguiau. *Luca 24.10. Ioan 20.18.
11. Când au auzit ei* că este viu şi că a fost văzut de ea, n-au crezut-o.
*Luca 24.11.
12. După aceea S-a arătat, în alt chip, la* doi dintre ei, pe drum, când se duceau la ţară. *Luca 24.13.
13. Aceştia s-au dus de au spus lucrul acesta celorlalţi, dar nici pe ei nu i-au crezut.
14. În sfârşit*, S-a arătat celor unsprezece, când şedeau la masă; şi i-a mustrat pentru necredinţa şi împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat.
*Luca 24.36. Ioan 20.19. 1 Cor. 15.5.

Trimiterea celor unsprezece

15. Apoi* le-a zis: „Duceţi-vă în toată lumea şi** propovăduiţi Evanghelia la orice făptură.
*Mat. 28.19. Ioan 15.16. **Col. 1.23.
16. Cine* va crede şi se va boteza va fi mântuit; dar** cine nu va crede va fi osândit. *Ioan 3.18,36. Fapt. 2.38; 16.30-32. Rom. 10.9. 1 Pet. 3.21. **Ioan 12.48.
17. Iată semnele care vor însoţi pe cei ce vor crede: în* Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în** limbi noi;
*Luca 10.17. Fapt. 5.16; 8.7; 16.18; 19.12. **Fapt. 2.4; 10.46; 19.6. 1 Cor. 12.10,28.
18. vor lua în mână şerpi*; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; îşi** vor pune mâinile peste bolnavi, şi bolnavii se vor însănătoşi." *Luca 10.19. Fapt. 28.5. **Fapt. 5.15,16; 9.17; 28.8. Iac. 5.14,15.
19. Domnul Isus, după* ce a vorbit cu ei, S-a** înălţat la cer şi a† şezut la dreapta lui Dumnezeu.
*Fapt. 1.2,3. **Luca 24.51. †Ps. 110.1. Fapt. 7.55.
20. Iar ei au plecat şi au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei şi* întărea Cuvântul prin semnele care-l însoţeau. Amin.)
*Fapt. 5.12; 14.3. 1 Cor. 2.4,5. Evr. 2.4.

EVANGHELIA DUPĂ LUCA

Cuvânt înainte.

1 1. Fiindcă mulţi s-au apucat să alcătuiască o istorisire amănunţită despre lucrurile care s-au petrecut printre noi,
2. după cum* ni le-au încredinţat cei ce le-au văzut cu ochii lor de la** început şi au ajuns slujitori ai Cuvântului, *Evr. 2.3. 1 Pet. 5.1. 2 Pet. 1.16. 1 Ioan 1.1. **Marc. 1.1. Ioan 15.27.
3. am găsit* şi eu cu cale, preaalesule** Teofile, după ce am făcut cercetări cu de-amănuntul asupra tuturor acestor lucruri de la obârşia lor,

să ţi le scriu în şir† unele după altele,
*Fapt. 15.19,25,28. 1 Cor. 7.40. **Fapt. 1.1. †Fapt. 11.4.
4. ca* să poţi cunoaşte astfel temeinicia învăţăturilor pe care le-ai primit prin viu grai. *Ioan 20.31.

Vestirea naşterii lui Ioan Botezătorul

5. În* zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot, numit Zaharia, din** ceata lui Abia. Nevasta lui era din fetele lui Aaron şi se chema Elisabeta. *Mat. 2.1. **1 Cron. 24.10,19. Neem. 12.4,17.
6. Amândoi erau neprihăniţi* înaintea lui Dumnezeu şi păzeau fără pată toate poruncile şi toate rânduielile Domnului. *Fapt. 17.1. 1 Împ. 9.4. 2 Împ. 20.3. Iov 1.1. Filp. 3.6.
7. N-aveau copii, pentru că Elisabeta era stearpă; şi amândoi erau înaintaţi în vârstă.
8. Dar, pe când slujea Zaharia înaintea lui Dumnezeu, la rândul cetei lui,
9. după obiceiul preoţiei, a ieşit la* sorţi să intre să tămâieze** în Templul Domnului. *1 Cron. 24.19. 2 Cron. 8.14; 31.2. **Exod 30.7,8. 1 Sam. 2.28. 1 Cron. 23.13. 2 Cron. 29.11.
10. În* ceasul tămâierii, toată mulţimea norodului se ruga afară.
*Lev. 16.17. Apoc. 8.3,4.
11. Atunci un înger al Domnului s-a arătat lui Zaharia şi a stat în picioare la dreapta altarului* pentru tămâiere.
*Exod 30.1.
12. Zaharia s-a* înspăimântat, când l-a văzut; şi l-a apucat frica. *Judc. 6.22; 13.22. Dan. 10.8. Vers. 29. Cap. 2.9. Fapt. 10.4. Apoc. 1.17.
13. Dar îngerul i-a zis: „Nu te teme Zahario; fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Nevasta ta Elisabeta îţi va naşte un fiu, căruia îi vei* pune numele Ioan. *Vers. 60,63.
14. El va fi pentru tine o pricină de bucurie şi veselie, şi mulţi* se vor bucura de naşterea lui. *Vers. 58.
15. Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu* va bea nici vin, nici băutură ameţitoare şi se va umple de Duhul Sfânt încă** din pântecele maicii sale.
*Num. 6.3. Judc. 13.4. Cap. 7.33. **Ier. 1.5. Gal. 1.15.
16. El* va întoarce pe mulţi din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeul lor.
*Mal. 4.5,6.
17. Va* merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul şi puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor la copii şi pe cei neascultători la umblarea în înţelepciunea celor neprihăniţi, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.“ *Mal. 4.5. Mat. 11.14. Marc. 9.12.
18. Zaharia a zis îngerului: „Din* ce voi cunoaşte lucrul acesta? Fiindcă eu sunt bătrân, şi nevasta mea este înaintată în vârstă.“ *Gen. 17.17.
19. Drept răspuns, îngerul i-a zis: „Eu sunt Gavril* care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimis să-ţi vorbesc şi să-ţi aduc această veste bună. *Dan. 8.16; 9.21-23. Mat. 18.10. Evr. 1.14.
20. Iată că vei* fi mut şi nu vei putea vorbi, până în ziua când se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele care se vor împlini la vremea lor.“ *Ezec. 3.26; 24.27.
21. Norodul însă aştepta pe Zaharia şi se mira de zăbovirea lui în Templu.
22. Când a ieşit afară, nu putea să le vorbească; şi au înţeles că avusese o vedenie în Templu. El le făcea semne întruna şi a rămas mut.
23. După ce i s-au împlinit zilele* de slujbă, Zaharia s-a dus acasă.
*2 Împ. 11.5. 1 Cron. 9.25.
24. Peste câtva timp, Elisabeta, nevasta lui, a rămas însărcinată şi s-a ţinut ascunsă de tot cinci luni. „Căci“, zicea ea,
25. „iată ce mi-a făcut Domnul, când Şi-a aruncat ochii spre mine, ca să-mi* ia ocara dintre oameni.“
*Gen. 30.23. Isa. 4.1; 54.1,4.

Vestirea naşterii lui Isus Hristos

26. În luna a şasea, îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,
27. la o fecioară logodită* cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.
*Mat. 1.18. Cap. 2.4,5.
28. Îngerul a intrat la ea şi a zis: „Plecăciune*, ţie, căreia ţi s-a făcut mare har; Domnul** este cu tine, binecuvântată eşti tu între femei!“
*Dan. 9.23; 10.19. **Judc. 6.12.
29. Tulburată* foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemne urarea aceasta.
*Vers. 12.
30. Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu.
31. Şi* iată că vei rămâne însărcinată şi vei naşte un Fiu, căruia Îi vei pune** numele Isus.
*Isa. 7.14. Mat. 1.21. **Cap. 2.21.

32. El va fi mare şi* va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; şi** Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. *Marc. 5.7. **2 Sam. 7.11,12. Ps. 132.11. Isa. 9.6,7; 16.5. Ier. 23.5. Apoc. 3.7.
33. Va* împărăţi peste casa lui Iacov în veci, şi Împărăţia Lui nu va avea sfârşit.“
*Dan. 2.44; 7.14,27. Obad. 21. Mica 4.7. Ioan 12.34. Evr. 1.8.
34. Maria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu ştiu de bărbat?“
35. Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt* Se va coborî peste tine, şi puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naşte din tine, va fi chemat Fiul** lui Dumnezeu.
*Mat. 1.20. **Mat. 14.33; 26.63,64. Marc. 1.1. Ioan 1.34; 20.31. Fapt. 8.37. Rom. 1.4.
36. Iată că Elisabeta, rudenia ta, a zămislit şi ea un fiu la bătrâneţe; şi ea, căreia i se zicea stearpă, este acum în a şasea lună.
37. Căci* nici un cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.
*Gen. 18.14. Ier. 32.17. Zah. 8.6. Mat. 19.26. Marc. 10.27. Cap. 18.27. Rom. 4.21.
38. Maria a zis: „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!“ Şi îngerul a plecat de la ea.

Cântarea Mariei

39. Maria s-a sculat chiar în* zilele acelea şi a plecat în grabă spre munţi, într-o cetate a lui Iuda. *Ios. 21.9-11.
40. A intrat în casa lui Zaharia şi a urat de bine Elisabetei.
41. Cum a auzit Elisabeta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece, şi Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt.
42. Ea a strigat cu glas tare: „Binecuvântată* eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.
*Judc. 5.24. Vers. 28.
43. Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu?
44. Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie.
45. Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile care i-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini.“
46. Şi Maria a zis: „Sufletul meu măreşte* pe Domnul
*1 Sam. 2.1. Ps. 34.2,3; 35.9. Hab. 3.18.
47. şi mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu,
48. pentru că a privit* spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi** vor zice fericită,
*1 Sam. 1.11. Ps. 138.6. **Mal. 3.12. Cap. 11.27.
49. pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine*. Numele Lui este sfânt**, *Ps. 71.19; 126.2,3. **Ps. 111.9.
50. şi îndurarea* Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El. *Gen. 17.7. Exod 20.6. Ps. 103.17,18.
51. El a arătat putere* cu braţul Lui; a risipit** gândurile pe care le aveau cei mândri în inima lor. *Ps. 98.1; 118.15. Isa. 40.10; 51.9; 52.10. **Ps. 33.10. 1 Pet. 5.5.
52. A răsturnat* pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, şi a înălţat pe cei smeriţi. *1 Sam. 2.6, etc. Iov 5.11. Ps. 113.6.
53. Pe* cei flămânzi i-a săturat de bunătăţi, şi pe cei bogaţi i-a scos afară cu mâinile goale. *1 Sam. 2.5. Ps. 34.10.
54. A venit în ajutorul robului său Israel, căci Şi-a adus aminte* de îndurarea Sa – *Ps. 98.3. Ier. 31.3,20.
55. cum* făgăduise părinţilor noştri – faţă de Avraam şi sămânţa lui în veac.“ *Gen. 17.19. Ps. 132.11. Rom. 11.28. Gal. 3.16.
56. Maria a rămas împreună cu Elisabeta cam trei luni. Apoi s-a întors acasă.

Naşterea lui Ioan Botezătorul

57. Elisabetei i s-a împlinit vremea să nască; şi a născut un fiu.
58. Vecinii şi rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare îndurare faţă de ea şi se* bucurau împreună cu ea.
*Vers. 14.
59. În* ziua a opta, au venit să taie pruncul împrejur şi voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său. *Gen. 17.12. Lev. 12.3.
60. Dar mama lui a luat cuvântul şi a zis: „Nu*. Ci are să se cheme Ioan.“
*Vers. 13.
61. Ei i-au zis: „Nimeni din rudeniile tale nu poartă numele acesta.“
62. Şi au început să facă semne tatălui său, ca să ştie cum ar vrea să-i pună numele.
63. Zaharia a cerut o tăbliţă de scris şi a scris, zicând: „Numele lui este Ioan*.“ Şi toţi s-au minunat. *Vers. 13.
64. În clipa aceea*, i s-a deschis gura, i s-a dezlegat limba, şi el vorbea şi binecuvânta pe Dumnezeu. *Vers. 20.
65. Pe toţi vecinii i-a apucat frica şi în tot ţinutul acela muntos* al Iudeii se vorbea despre toate aceste lucruri.
*Vers. 39.

66. Toţi cei ce le auzeau le păstrau* în inima lor şi ziceau: „Oare ce va fi pruncul acesta?“ Şi mâna** Domnului era într-adevăr cu el.
*Cap. 2.19,51. **Gen. 39.2. Ps. 80.17; 89.21. Fapt. 11.21.

Cântarea lui Zaharia

67. Zaharia, tatăl lui, s-a* umplut de Duhul Sfânt, a prorocit şi a zis:
*Ioel 2.28.
68. „Binecuvântat* este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că** a cercetat şi a răscumpărat pe poporul Său.
*1 Împ. 1.48. Ps. 41.13; 72.18; 106.48. **Exod 3.16; 4.31. Ps. 111.9. Cap. 7.16.
69. Şi* ne-a ridicat o mântuire puternică[1] în casa robului Său David, –
*Ps. 132.17.
70. cum* vestise prin gura sfinţilor Săi proroci care au fost din vechime –
*Ier. 23.5,6; 30.10. Dan. 9.24. Fapt. 3.21. Rom. 1.2.
71. mântuire de vrăjmaşii noştri şi din mâna tuturor celor ce ne urăsc!
72. Astfel* Îşi arată El îndurarea faţă de părinţii noştri şi Îşi aduce aminte de legământul Lui cel sfânt,
*Lev. 26.42. Ps. 98.3; 105.8,9; 106.45. Ezec. 16.60. Vers. 54.
73. potrivit jurământului* prin care Se jurase părintelui nostru Avraam,
*Gen. 12.3; 17.4; 22.16,17. Evr. 6.13,17.
74. că, după ce ne va izbăvi din mâna vrăjmaşilor noştri, ne va îngădui să-I slujim* fără frică,
*Rom. 6.18,22. Evr. 9.14.
75. trăind înaintea Lui în* sfinţenie şi neprihănire, în toate zilele vieţii noastre.
*Ier. 32.39,40. Efes. 4.24. 2 Tes. 2.13. 2 Tim. 1.9. Tit 2.12. 1 Pet. 1.15. 2 Pet. 1.4.
76. Şi tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Preaînalt. Căci* vei merge înaintea Domnului, ca să pregăteşti căile Lui
*Isa. 40.3. Mal. 3.1; 4.5. Mat. 11.10. Vers. 17.
77. şi să dai poporului Său cunoştinţa mântuirii, care stă în* iertarea păcatelor lui;
*Marc. 1.4. Cap. 3.3.
78. datorită marii îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălţime,
79. ca să* lumineze pe cei ce zac în întunericul şi în umbra morţii şi să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!“
*Isa. 9.2; 42.7; 49.9. Mat. 4.16. Fapt. 26.18.
80. Iar pruncul* creştea şi se întărea în duh. Şi a** stat în locuri pustii până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.
*Cap. 2.40. **Mat. 3.1; 11.7.

1. Greceşte: un corn de mântuire

Naşterea lui Isus Hristos

2 1. În vremea aceea a ieşit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea.
2. Înscrierea aceasta* s-a făcut întâia dată pe când era dregător în Siria Quirinius.
*Fapt. 5.37.
3. Toţi se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.
4. Iosif s-a suit şi el din Galileea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudeea, în cetatea* lui David, numită Betleem – pentru că** era din casa şi din seminţia lui David –
*1 Sam. 16.1,4. Ioan 7.42. **Mat. 1.16. Cap. 1.27.
5. să se înscrie împreună cu Maria, logodnica* lui, care era însărcinată.
*Mat. 1.18. Cap. 1.27.
6. Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria.
7. Şi a* născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfăşat în scutece şi L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.
*Mat. 1.25.

Păstorii din Betleem

8. În ţinutul acela erau nişte păstori care stăteau afară în câmp şi făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor.
9. Şi iată că un înger al Domnului s-a înfăţişat înaintea lor, şi slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei* s-au înfricoşat foarte tare.
*Cap. 1.12.
10. Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeţi: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru* tot norodul:
*Gen. 12.3. Mat. 28.19. Marc.1.15. Vers. 31,32. Cap. 24.47. Col.1.23.
11. astăzi*, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor**, care† este Hristos, Domnul.
*Isa. 9.6. **Mat. 1.21. †Mat. 1.16; 16.16. Cap. 1.43. Fapt. 2.36; 10.36. Filp. 2.11.
12. Iată semnul, după care-L veţi cunoaşte: veţi găsi un Prunc înfăşat în scutece şi culcat într-o iesle.“
13. Şi* deodată, împreună cu îngerul, s-a unit o mulţime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu şi zicând:
*Gen. 28.12; 32.1,2. Ps. 103.20,21; 148.2. Dan. 7.10. Evr. 1.14. Apoc. 5.11.
14. „Slavă* lui Dumnezeu în locurile preaînalte şi pace** pe pământ între oamenii plăcuţi† Lui.“
*Cap. 19.38. Efes. 1.6; 3.10,21. Apoc. 5.13. **Isa. 57.19. Cap. 1.79. Rom. 5.1. Efes. 2.17. Col. 1.20. †Ioan 3.16. Efes. 2.4,7. 2 Tes. 2.18. 1 Ioan 4.9,10.
15. După ce au plecat îngerii de la

ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alţii: „Haidem să mergem până la Betleem şi să vedem ce ni s-a spus şi ce ne-a făcut cunoscut Domnul.“
16. S-au dus în grabă şi au găsit pe Maria, pe Iosif, şi Pruncul culcat în iesle.
17. După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc.
18. Toţi cei ce i-au auzit s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii.
19. Maria* păstra toate cuvintele acelea şi se gândea la ele în inima ei.
*Gen. 37.11. Vers. 51. Cap. 1.66.
20. Şi păstorii s-au întors, slăvind şi lăudând pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră şi văzuseră şi care erau întocmai cum li se spusese.

Isus adus în Templu

21. Când* a venit ziua a opta, în care trebuia tăiat împrejur Pruncul, I-au pus numele ISUS**, nume care fusese spus de înger înainte ca să fi fost El zămislit în pântece.
*Gen. 17.12. Lev. 12.3. Cap. 1.59. **Mat. 1.21,25. Cap. 1.31.
22. Şi, când s-au împlinit zilele* pentru curăţarea lor, după Legea lui Moise, Iosif şi Maria au adus Pruncul la Ierusalim, ca să-L înfăţişeze înaintea Domnului – *Lev. 12.2-4,6.
23. după cum este scris în Legea Domnului: „Orice* întâi născut de parte bărbătească va fi închinat Domnului”– *Exod 13.2; 22.29; 34.19. Num. 3.13; 8.17; 18.15.
24. şi ca să aducă jertfă: o pereche de turturele sau doi pui de porumbei, după cum* este poruncit în Legea Domnului. *Lev. 12.2,6,8.

Cântarea lui Simeon

25. Şi iată că în Ierusalim era un om numit Simeon. Omul acesta ducea o viaţă sfântă şi era cu frica lui Dumnezeu. El aştepta* mângâierea lui Israel, şi Duhul Sfânt era peste el.
*Isa. 40.1. Marc. 15.43. Vers. 38.
26. Duhul Sfânt îl înştiinţase că nu va muri înainte ca să vadă* pe Hristosul Domnului. *Ps. 89.48. Evr. 11.5.
27. El a venit în Templu, mânat de* Duhul. Şi, când au adus părinţii înăuntru pe Pruncul Isus, ca să împlinească cu privire la El ce poruncea Legea,
*Mat. 4.1.
28. Simeon L-a luat în braţe, a binecuvântat pe Dumnezeu şi a zis:
29. „Acum*, sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. *Gen. 46.30. Filp. 1.23.
30. Căci au văzut* ochii mei mântuirea Ta, *Isa. 52.10. Cap. 3.6.
31. pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor,
32. lumina* care să lumineze Neamurile şi slava poporului Tău, Israel.“
*Isa. 9.2; 42.6; 49.6; 60.1-3. Mat. 4.16. Fapt. 13.47; 28.28.
33. Tatăl şi mama Lui se mirau de lucrurile care se spuneau despre El.
34. Simeon i-a binecuvântat şi a zis Mariei, mama Lui: „Iată, Copilul acesta este rânduit spre prăbuşirea* şi ridicarea multora în Israel şi să fie un semn** care va stârni împotrivire.
*Isa. 8.14. Osea 14.9. Mat. 21.44. Rom. 9.32,33. 1 Cor. 1.23,24. 2 Cor. 2.16. 1 Pet. 2.7,8. **Fapt. 28.22.
35. Chiar* sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gândurile multor inimi.“ *Ps. 42.10. Ioan 19.25.
36. Mai era acolo şi o prorociţă, Ana, fata lui Fanuel, din seminţia lui Aşer. Ea era foarte înaintată în vârstă şi trăise cu bărbatul ei şapte ani după fecioria ei.
37. Rămasă văduvă şi fiind în vârstă de optzeci şi patru de ani, Ana nu se depărta de Templu, şi zi* şi noapte slujea lui Dumnezeu cu post şi cu rugăciuni. *Fapt. 26.7. 1 Tim. 5.5.
38. A venit şi ea în acelaşi ceas şi a început să laude pe Dumnezeu şi să vorbească despre Isus tuturor celor ce aşteptau* mântuirea Ierusalimului.
*Marc. 15.43. Vers. 25. Cap. 24.21.

Întoarcerea la Nazaret

39. După ce au împlinit tot ce poruncea Legea Domnului, Iosif şi Maria s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.
40. Iar* Pruncul creştea şi Se întărea; era plin de înţelepciune, şi harul lui Dumnezeu era peste El. *Vers. 52. Cap. 1.80.

Isus în Templu la vârsta de doisprezece ani

41. Părinţii lui Isus se duceau la Ierusalim în* fiecare an, la praznicul Paştilui. *Exod 23.15,17; 34.23. Deut. 16.1,16.
42. Când a fost El de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim, după obiceiul praznicului.
43. Apoi, după ce au trecut zilele praznicului, pe când se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim. Părinţii Lui n-au băgat de seamă lucrul acesta.

44. Au crezut că este cu tovarăşii lor de călătorie şi au mers cale de o zi şi L-au căutat printre rudele şi cunoscuţii lor.
45. Dar nu L-au găsit şi s-au întors la Ierusalim să-L caute.
46. După trei zile, L-au găsit în Templu, şezând în mijlocul învăţătorilor, ascultându-i şi punându-le întrebări.
47. Toţi care-L auzeau, rămâneau uimiţi* de priceperea şi răspunsurile Lui. *Mat. 7.28. Marc. 1.22. Cap. 4.22,32. Ioan 7.15,46.
48. Când L-au văzut părinţii Lui, au rămas înmărmuriţi; şi mama Lui I-a zis: „Fiule, pentru ce Te-ai purtat aşa cu noi? Iată că tatăl Tău şi eu Te-am căutat cu îngrijorare.“
49. El le-a zis: „De ce M-aţi căutat? Oare nu ştiaţi că trebuie să fiu în* Casa Tatălui Meu?“ *Ioan 2.16.
50. Dar ei* n-au înţeles spusele Lui. *Cap. 9.45; 18.34.
51. Apoi S-a coborât împreună cu ei, a venit la Nazaret şi le era supus. Mama Sa păstra* toate cuvintele acestea în inima ei. *Dan. 7.28. Vers. 19.
52. Şi Isus creştea* în înţelepciune, în statură, şi era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor. *1 Sam. 2.26. Vers. 40.

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul

3 1. În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar – pe când Pilat din Pont era dregător în Iudeea, Irod, cârmuitor al Galileii, Filip, fratele lui, cârmuitor al Ituriei şi al Trahonitei, Lisania, cârmuitor al Abilenei,
2. şi în* zilele marilor preoţi Ana şi Caiafa – cuvântul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia, în pustiu. *Ioan 11.49,51; 18.13. Fapt. 4.6.
3. Şi* Ioan a venit prin tot ţinutul din împrejurimile Iordanului şi propovăduia botezul pocăinţei, pentru** iertarea păcatelor, *Mat. 3.1. Marc. 1.4. **Cap. 1.77.
4. după cum este scris în cartea cuvintelor prorocului Isaia: „Iată glasul* celui ce strigă în pustiu: „Pregătiţi calea Domnului, neteziţi-I cărările. *Isa. 40.3. Mat. 3.3. Marc. 1.3. Ioan 1.23.
5. Orice vale va fi astupată, orice munte şi orice deal va fi prefăcut în loc neted; căile strâmbe vor fi îndreptate, şi drumurile zgrunţuroase vor fi netezite.
6. Şi orice* făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu.“ *Ps. 98.2. Isa. 52.10. Cap. 2.10.
7. Ioan zicea, dar, noroadelor care veneau să fie botezate de el: „Pui* de năpârci, cine v-a învăţat să fugiţi de mânia viitoare? *Mat. 3.7.
8. Faceţi, dar, roade vrednice de pocăinţa voastră şi nu vă apucaţi să ziceţi în voi înşivă: „Avem pe Avraam ca tată!“ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.
9. Securea a şi fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci*, orice pom care nu face rod bun este tăiat şi aruncat în foc.“ *Mat. 7.19.
10. Noroadele îl întrebau şi ziceau: „Atunci* ce trebuie să facem?“ *Fapt. 2.37.
11. Drept răspuns, el le zicea: „Cine* are două haine să împartă cu cine n-are nici una; şi cine are de mâncare să facă la fel.“ *Cap. 11.41. 2 Cor. 8.14. Iac. 2.15,16. 1 Ioan 3.17; 4.20.
12. Au* venit şi nişte vameşi să fie botezaţi şi i-au zis: „Învăţătorule, noi ce trebuie să facem?“ *Mat. 21.32. Cap. 7.29.
13. El le-a răspuns: „Să nu* cereţi nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luaţi.“ *Cap. 19.8.
14. Nişte ostaşi îl întrebau şi ei şi ziceau: „Dar noi ce trebuie să facem?“ El le-a răspuns: „Să nu stoarceţi nimic de la nimeni prin ameninţări, nici* să nu învinuiţi pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulţumiţi cu lefurile voastre.“ *Exod 23.1. Lev. 19.11.
15. Fiindcă norodul era în aşteptare şi toţi se gândeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul,
16. Ioan, drept răspuns, a zis tuturor: „Cât despre mine, eu* vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine şi căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălţămintei. El vă va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc. *Mat. 3.11.
17. Acela are lopata în mână; Îşi va curăţa aria cu desăvârşire şi* Îşi va strânge grâul în grânar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.“ *Mica 4.12.

Închiderea lui Ioan

18. Astfel propovăduia Ioan norodului Evanghelia şi-i dădea încă multe alte îndemnuri.
19. Dar* cârmuitorul Irod, care era

mustrat de Ioan pentru Irodiada, nevasta
fratelui său Filip, şi pentru toate relele
pe care le făcuse, *Mat. 14.3. Marc. 6.17.
20. a mai adăugat la toate celelalte
rele şi pe acela că a închis pe Ioan în
temniţă.

Botezul lui Isus

21. După ce a fost botezat tot noro-
dul, a fost botezat şi Isus*; şi pe când
Se ruga, s-a deschis cerul,
*Mat. 3.13. Ioan 1.32.
22. şi Duhul Sfânt S-a coborât peste
El în chip trupesc, ca un porumbel. Şi
din cer s-a auzit un glas care zicea:
„Tu eşti Fiul Meu preaiubit: în Tine
Îmi găsesc toată plăcerea Mea!“

Cartea neamului lui Isus Hristos

23. Isus avea aproape* treizeci de ani
când a început să înveţe pe norod; şi
era, cum se credea, fiul** lui Iosif,
fiul lui Eli,
*Num. 4.3,35,39,43,47. **Mat. 13.55. Ioan 6.42.
24. fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul
lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,
25. fiul lui Matatia, fiul lui Amos,
fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui
Nagai,
26. fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul
lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,
27. fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul
lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui
Neri,
28. fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui
Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,
29. fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul
lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,
30. fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul
lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui
Eliachim,
31. fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul
lui Matata, fiul lui Natan*, fiul lui**
David, *Zah. 12.12. **2 Sam. 5.14. 1 Cron. 3.5.
32. fiul* lui Iese, fiul lui Iobed, fiul
lui Booz, fiul lui Salmon, fiul lui
Naason, *Rut 4.18, etc. 1 Cron. 2.10, etc.
33. fiul lui Aminadab, fiul lui Admin,
fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui
Fares, fiul lui Iuda,
34. fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul
lui Avraam, fiul* lui Tara, fiul lui
Nahor, *Gen. 11.24,26.
35. fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul
lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,
36. fiul* lui Cainam, fiul lui Arfaxad,
fiul** lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui
Lameh, *Gen. 11.12. **Gen. 5.6, etc.; 11.10, etc.
37. fiul lui Matusala, fiul lui Enoh,
fiul lui Iared, fiul lui Maleleel, fiul lui
Cainan,
38. fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui
Adam, fiul* lui Dumnezeu. *Gen. 5.1,2.

Ispitirea lui Isus Hristos

4 1. Isus*, plin de Duhul Sfânt, S-a
întors de la Iordan şi a fost dus**
de Duhul în pustiu,
*Mat. 4.1. Marc. 1.12. **Vers. 14. Cap. 2.27.
2. unde a fost ispitit de diavolul timp
de patruzeci de zile. N-a mâncat
nimic* în zilele acelea; şi, după ce au
trecut acele zile, a flămânzit.
*Exod 34.28. 1 Împ. 19.8.
3. Diavolul I-a zis: „Dacă eşti Fiul lui
Dumnezeu, porunceşte pietrei acesteia
să se facă pâine.“
4. Isus i-a răspuns: „Este scris*:
„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu
orice cuvânt care iese din gura lui
Dumnezeu.“ *Deut. 8.3.
5. Diavolul L-a suit pe un munte înalt,
I-a arătat într-o clipă toate împărăţiile
pământului
6. şi I-a zis: „Ţie Îţi voi da toată
stăpânirea şi slava acestor împărăţii;
căci mie îmi este dată* şi o dau oricui
voiesc. *Ioan 12.31; 14.30. Apoc. 13.2,7.
7. Dacă, dar, Te vei închina înaintea
mea, toată va fi a Ta.“
8. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Îna-
poia Mea, Satano! Este scris*: „Să
te închini Domnului Dumnezeului tău
şi numai Lui să-I slujeşti.“
*Deut. 6.13; 10.20.
9. Diavolul* L-a dus apoi în Ieru-
salim, L-a aşezat pe streaşina aco-
perişului Templului şi I-a zis: „Dacă
eşti Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos
de aici; *Mat. 4.5.
10. căci este scris*: „El va porunci
îngerilor Lui să Te păzească“; *Ps. 91.11.
11. şi: „ei Te vor lua pe mâini, ca nu
cumva să Te loveşti cu piciorul de
vreo piatră.“
12. Isus i-a răspuns: „S-a* spus: „Să
nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul
tău.“ *Deut. 6.16.
13. După ce L-a ispitit în toate felurile,
diavolul a plecat de la El, până* la o
vreme. *Ioan 14.30. Evr. 4.15.

Isus în Galileea

14. Isus*, plin de** puterea Duhului,
S-a întors în Galileea† şi I s-a dus
vestea în tot ţinutul dimprejur.
*Mat. 4.12. Ioan 4.43. **Vers. 1. †Fapt. 10.37.

15. El învăţa pe oameni în sinagogile lor şi era slăvit de toţi.

Isus propovăduieşte la Nazaret

16. A venit în Nazaret*, unde fusese crescut; şi**, după obiceiul Său, în ziua Sabatului a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească,

*Mat. 2.23; 13.54. Marc. 6.1. **Fapt. 13.14; 17.2.

17. şi I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris:

18. „Duhul* Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, şi orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsaţi *Isa. 61.1.

19. şi să vestesc anul de îndurare al Domnului.“

20. În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului şi a şezut jos. Toţi cei ce se aflau în sinagogă aveau privirile pironite spre El.

21. Atunci a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-aţi auzit.“

22. Şi toţi Îl vorbeau de bine, se* mirau de cuvintele pline de har care ieşeau din gura Lui şi ziceau: „Oare** nu este acesta feciorul lui Iosif?“

*Ps. 45.2. Mat. 13.54. Marc. 6.2. Cap. 2.47. **Ioan 6.42.

23. Isus le-a zis: „Fără îndoială, Îmi veţi spune zicala aceea: „Doctore, vindecă-te pe tine însuţi”; şi Îmi veţi zice: „Fă şi aici, în patria* Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum**.“

*Mat. 4.13; 11.23. **Mat. 13.54. Marc. 6.1.

24. „Dar“, a adăugat El, „adevărat vă spun că nici un proroc* nu este primit bine în patria lui.

*Mat. 13.57. Marc. 6.4. Ioan 4.44.

25. Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani şi şase luni şi când a venit o foamete mare peste toată ţara, erau multe* văduve în Israel; *1 Împ. 17.9; 18.1. Iac. 5.17.

26. şi totuşi Ilie n-a fost trimis la nici una din ele, afară de o văduvă din Sarepta Sidonului.

27. Şi* mulţi leproşi erau în Israel, pe vremea prorocului Elisei; şi totuşi nici unul din ei n-a fost curăţat, afară de Naaman, sirianul.“ *2 Împ. 5.14.

28. Toţi cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie.

29. Şi s-au sculat, L-au scos afară din cetate şi L-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie.

30. Dar Isus a trecut* prin mijlocul lor şi a plecat de acolo. *Ioan 8.59; 10.39.

Vindecarea unui îndrăcit în Capernaum

31. S-a* coborât în Capernaum, cetate din Galileea, şi acolo învăţa pe oameni în ziua Sabatului.

*Mat. 4.13. Marc. 1.21.

32. Ei erau uimiţi de învăţătura Lui, pentru că* vorbea cu putere.

*Mat. 7.28,29. Tit 2.15.

33. În* sinagogă se afla un om care avea un duh de drac necurat şi care a strigat cu glas tare: *Marc. 1.23.

34. „Ah! Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne prăpădeşti? Te* ştiu cine eşti: Sfântul** lui Dumnezeu.“

*Vers. 41. **Ps. 16.10. Dan. 9.24. Cap. 1.53.

35. Isus l-a certat şi i-a zis: „Taci şi ieşi afară din omul acesta!“ Şi dracul, după ce l-a trântit jos, în mijlocul adunării, a ieşit afară din el, fără să-i facă vreun rău.

36. Toţi au fost cuprinşi de spaimă şi ziceau unii către alţii: „Ce înseamnă lucrul acesta? El porunceşte cu stăpânire şi cu putere duhurilor necurate, şi ele ies afară!“

37. Şi I s-a dus vestea în toate împrejurimile.

Vindecarea soacrei lui Simon

38. După ce* a ieşit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari, şi L-au rugat pentru ea. *Mat. 8.14. Marc. 1.29.

39. El S-a plecat spre ea, a certat frigurile şi au lăsat-o frigurile. Ea s-a sculat îndată şi a început să le slujească.

Vindecarea mai multor bolnavi

40. La* asfinţitul soarelui, toţi cei ce aveau bolnavi atinşi de felurite boli, îi aduceau la El. El Îşi punea mâinile peste fiecare din ei şi-i vindeca.

*Mat. 8.16. Marc. 1.32.

41. Din* mulţi ieşeau şi draci care strigau şi ziceau: „Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.“ Dar El** îi mustra şi nu-i lăsa să vorbească, pentru că ştiau că El este Hristosul.

*Marc. 1.34; 3.11. **Marc. 1.25,34. Vers. 34,35.

42. Când* s-a crăpat de ziuă, Isus a ieşit şi S-a dus într-un loc pustiu. Noroadele au început să-L caute în toate părţile şi au ajuns până la El: voiau să-L oprească să nu plece de la ei. *Marc. 1.35.

43. Dar El le-a zis: „Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu şi în alte cetăţi; fiindcă pentru aceasta am fost trimis."

44. Şi* propovăduia în sinagogile Galileii. *Marc. 1.39.

Pescuirea minunată

5 1. Pe când* Se afla lângă lacul Ghenezaret şi Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, *Mat. 4.18. Marc. 1.16.

2. Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieşiseră din ele să-şi spele mrejile.

3. S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon: şi l-a rugat s-o depărteze puţin de la ţărm. Apoi a şezut jos şi învăţa pe noroade din corabie.

4. Când a încetat să vorbească, a zis lui Simon: „Depărtează-o* la adânc şi aruncaţi-vă mrejile pentru pescuire." *Ioan 21.6.

5. Drept răspuns, Simon I-a zis: „Învăţătorule, toată noaptea ne-am trudit şi n-am prins nimic; dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejile!"

6. După ce le-au aruncat, au prins o aşa de mare mulţime de peşti că începeau să li se rupă mrejile.

7. Au făcut semn tovarăşilor lor care erau în cealaltă corabie să vină să le ajute. Aceia au venit, şi au umplut amândouă corăbiile, aşa că au început să se afunde corăbiile.

8. Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus şi I-a zis: „Doamne, pleacă* de la mine, căci sunt un om păcătos." *2 Sam. 6.9. 1 Împ. 17.18.

9. Fiindcă îl apucase spaima, pe el şi pe toţi cei ce erau cu el, din pricina pescuirii pe care o făcuseră.

10. Tot aşa şi pe Iacov şi pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovarăşii lui Simon. Atunci Isus i-a zis lui Simon: „Nu te teme; de acum* încolo vei fi pescar de oameni." *Mat. 4.19. Marc. 1.17.

11. Ei au scos corăbiile la mal, au lăsat* totul şi au mers după El. *Mat. 4.20; 19.27. Marc. 1.18. Cap. 18.28.

Vindecarea unui lepros

12. Isus* era într-una din cetăţi. Şi iată că un om plin de lepră, cum L-a văzut, s-a aruncat cu faţa la pământ, L-a rugat şi I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poţi să mă cureţi." *Mat. 8.2. Marc. 1.40.

13. Isus a întins mâna, S-a atins de el şi i-a zis: „Da, voiesc, fii curăţat!" Îndată, l-a lăsat lepra.

14. Apoi* i-a poruncit să nu spună nimănui. „Ci du-te", i-a zis El, „de te arată preotului şi adu pentru curăţarea ta ce** a rânduit Moise, ca mărturie pentru ei." *Mat. 8.4. **Lev. 14.4,10,21,22.

15. Se răspândea tot mai mult vestea despre El, şi oamenii se* strângeau cu grămada, ca să-L asculte şi să fie vindecaţi de bolile lor. *Mat. 4.25. Marc. 3.7. Ioan 6.2.

16. Iar* El Se ducea în locuri pustii, şi Se ruga. *Mat. 14.23. Marc. 6.46.

Vindecarea unui slăbănog

17. Într-una din zile, Isus învăţa pe noroade. Nişte farisei şi învăţători ai Legii, care veniseră din toate satele Galileii şi Iudeii şi din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca să vindece.

18. Şi* iată că nişte oameni purtau într-un pat pe un slăbănog şi căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea Lui. *Mat. 9.2. Marc. 2.3.

19. Fiindcă n-aveau pe unde să-l ducă înăuntru, din pricina norodului, s-au suit pe acoperişul casei şi l-au coborât cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Isus.

20. Când le-a văzut credinţa, Isus a zis: „Omule, păcatele îţi sunt iertate!"

21. Cărturarii şi fariseii au* început să cârtească şi să zică în ei înşişi: „Cine** este Acesta, de rosteşte hule? Cine poate să ierte păcatele decât singur Dumnezeu?" *Mat. 9.3. Marc. 2.6,7. **Ps. 32.5. Isa. 43.25.

22. Isus, care le-a cunoscut gândurile, a luat cuvântul şi le-a zis: „Pentru ce cârtiţi în inimile voastre?

23. Ce este mai lesne, a zice: „Păcatele îţi sunt iertate" sau a zice: „Scoală-te şi umblă"?

24. Dar, ca să ştiţi că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele: „Ţie îţi poruncesc", a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ţi patul şi du-te acasă".

25. Şi, numaidecât, slăbănogul s-a
sculat, în faţa lor, a ridicat patul pe
care zăcea şi s-a dus acasă, slăvind pe
Dumnezeu.
26. Toţi au rămas uimiţi şi slăveau
pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau:
„Azi am văzut lucruri nemaipo-
menite.“

Chemarea lui Levi

27. După* aceea Isus a ieşit afară şi
a văzut pe un vameş, numit Levi,
şezând la vamă. Şi i-a zis: „Vino după
Mine!“ *Mat. 9.9. Marc. 2.13,14.
28. Vameşul a lăsat totul, s-a sculat
şi a mers după El.
29. Levi I-a făcut* un ospăţ mare la
el în casă; şi o mulţime de vameşi şi
de alţi oaspeţi şedeau** la masă cu ei.
*Mat. 9.10. Marc. 2.15. **Cap. 15.1.
30. Fariseii şi cărturarii cârteau şi
ziceau ucenicilor Lui: „Pentru ce
mâncaţi şi beţi împreună cu vameşii şi
cu păcătoşii?“
31. Isus a luat cuvântul şi le-a zis:
„Nu cei sănătoşi au trebuinţă de
doctor, ci cei bolnavi.
32. N-am* venit să chem la pocăinţă
pe cei neprihăniţi, ci pe cei păcătoşi.“
*Mat. 9.13. 1 Tim. 1.15.

Întrebarea despre post

33. Ei I-au zis: „Ucenicii* lui Ioan,
ca şi ai fariseilor, postesc des şi fac
rugăciuni, pe când ai Tăi mănâncă şi
beau.“ *Mat. 9.14. Marc. 2.18.
34. El le-a răspuns: „Oare puteţi face
pe nuntaşi să postească în timpul când
mirele este cu ei?
35. Vor veni zile când va fi luat
mirele de la ei; atunci vor posti în
acele zile.“
36. Le-a spus* şi o pildă: „Nimeni nu
rupe dintr-o haină nouă un petic, ca
să-l pună la o haină veche; altminteri,
rupe şi haina cea nouă, şi nici peticul
luat de la ea nu se potriveşte la cea
veche. *Mat. 9.16,17. Marc. 2.21,22.
37. Şi nimeni nu pune vin nou în
burdufuri vechi; altminteri, vinul cel
nou sparge burdufurile, se varsă, şi
burdufurile se prăpădesc;
38. ci vinul nou trebuie pus în bur-
dufuri noi, şi amândouă se păstrează.
39. Şi nimeni, după ce a băut vin
vechi, nu voieşte vin nou, căci zice:
„Este mai bun cel vechi“.

Spicele de grâu şi Sabatul

6 1. Într-o* zi de Sabat, s-a întâmplat
că Isus trecea prin lanurile de grâu.
Ucenicii Lui smulgeau spice de grâu,
le frecau cu mâinile şi le mâncau.
*Mat. 12.1. Marc. 2.23.
2. Unii dintre farisei le-au zis:
„Pentru ce faceţi ce* nu este îngăduit
să faceţi în ziua Sabatului?“ *Exod 20.10.
3. Isus le-a răspuns: „Oare n-aţi citit
ce* a făcut David când a flămânzit, el
şi cei ce erau împreună cu el?
*1 Sam. 21.6.
4. Cum a intrat în Casa lui Dum-
nezeu, a luat pâinile pentru punerea
înaintea Domnului, a mâncat din ele
şi a dat şi celor ce erau cu el, măcar
că* nu era îngăduit să le mănânce
decât preoţii?“ *Lev. 24.9.
5. Şi le zicea: „Fiul omului este
Domn chiar şi al Sabatului.“

Omul cu mâna uscată

6. În* altă zi de Sabat, s-a întâmplat
că Isus a intrat în sinagogă şi învăţa pe
norod. Acolo era un om care avea
mâna dreaptă uscată.
*Mat. 12.9. Marc. 3.1. Cap. 13.14; 14.3. Ioan 9.16.
7. Cărturarii şi fariseii pândeau pe
Isus, să vadă dacă-l va vindeca în ziua
Sabatului, ca să aibă de ce să-L
învinuiască.
8. Dar El le ştia gândurile; şi a zis
omului care avea mâna uscată: „Scoală-te
şi stai în mijloc.“ El s-a sculat şi a stat în
picioare.
9. Şi Isus le-a zis: „Vă întreb: Este
îngăduit în ziua Sabatului a face bine
ori a face rău? A scăpa o viaţă sau a o
pierde?“
10. Atunci, Şi-a rotit privirile peste
toţi şi a zis omului: „Întinde-ţi mâna!“
El a întins-o, şi mâna i s-a făcut
sănătoasă ca şi cealaltă.
11. Ei turbau de mânie şi s-au sfătuit
ce ar putea să facă lui Isus.

Alegerea celor doisprezece

12. În* zilele acelea, Isus S-a dus în
munte să Se roage şi a petrecut toată
noaptea în rugăciune către Dumnezeu.
*Mat. 14.23.
13. Când s-a făcut ziuă, a chemat
pe ucenicii Săi şi* a ales dintre ei
doisprezece, pe care i-a numit apostoli,
şi anume: *Mat. 10.1.
14. pe Simon, pe* care l-a numit
şi Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov;

pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu;
*Ioan 1.42.
15. pe Matei; pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit zelotul;
16. pe Iuda, fiul* lui Iacov; şi pe Iuda Iscarioteanul, care s-a făcut vânzător.
*Iuda 1.

Felurite vindecări

17. S-a coborât împreună cu ei şi S-a oprit într-un podiş unde se aflau mulţi ucenici de ai Lui şi* o mare mulţime de oameni, care veniseră din toată Iudeea, din Ierusalim şi de pe lângă marea Tirului şi a Sidonului ca să-L asculte şi să fie vindecaţi de bolile lor.
*Mat. 4.25. Marc. 3.7.
18. Cei chinuiţi de duhuri necurate erau vindecaţi.
19. Şi tot norodul căuta* să se atingă de El, pentru că din El ieşea** o putere care-i vindeca pe toţi.
*Mat. 14.36. **Marc. 5.30. Cap. 8.46.

Fericirile

20. Atunci Isus Şi-a ridicat ochii spre ucenicii Săi şi a zis:
„Ferice* de voi care sunteţi săraci, pentru că Împărăţia lui Dumnezeu este a voastră!
*Mat. 5.3; 11.5. Iac. 2.5.
21. Ferice* de voi care sunteţi flămânzi acum, pentru că voi veţi fi săturaţi!
Ferice** de voi care plângeţi acum, pentru că voi veţi râde!
*Isa. 55.1; 65.13. Mat. 5.6. **Isa. 61.3. Mat. 5.4.
22. Ferice* de voi, când oamenii vă vor urî, vă** vor izgoni dintre ei, vă vor ocărî şi vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului!
*Mat. 5.11. 1 Pet. 2.19; 3.14; 4.14. **Ioan 16.2.
23. Bucuraţi-vă* în ziua aceea şi săltaţi de veselie; pentru că răsplata voastră este mare în cer; căci tot aşa** făceau părinţii lor cu prorocii.
*Mat. 5.12. Fapt. 5.41. Col. 1.24. Iac. 1.2. **Fapt. 7.51.
24. Dar*, vai de voi, bogaţilor**, pentru că voi v-aţi† primit aici mângâierea!
*Amos 6.1. Iac. 5.1. **Cap. 12.21. †Mat. 6.2,5,16. Cap. 16.25.
25. Vai* de voi care sunteţi sătui acum! Pentru că voi veţi flămânzi!
Vai** de voi care râdeţi acum, pentru că voi veţi plânge şi vă veţi tângui!
*Isa. 65.13. **Prov. 14.13.
26. Vai* de voi, când toţi oamenii vă vor grăi de bine! Fiindcă tot aşa făceau părinţii lor cu prorocii mincinoşi!
*Ioan 15.19. 1 Ioan 4.5.

Iubirea vrăjmaşilor

27. Dar* Eu vă spun vouă care Mă ascultaţi: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine celor ce vă urăsc,
*Exod 23.4. Prov. 25.21. Mat. 5.44. Vers. 35. Rom. 12.20.
28. binecuvântaţi pe cei ce vă blestemă, rugaţi-vă* pentru cei ce se poartă rău cu voi.
*Cap. 23.34. Fapt. 7.60.
29. Dacă* te bate cineva peste o falcă, întoarce-i şi pe cealaltă. Dacă** îţi ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ţi ia şi cămaşa.
*Mat. 5.39. **1 Cor. 6.7.
30. Oricui* îţi cere, dă-i; şi celui ce-ţi ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi.
*Deut. 15.7,8,10. Prov. 21.26. Mat. 5.42.
31. Ce* voiţi să vă facă vouă oamenii, faceţi-le şi voi la fel.
*Mat. 7.12.
32. Dacă* iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce răsplată vi se cuvine? Şi păcătoşii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei.
*Mat. 5.46.
33. Dacă faceţi bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Şi păcătoşii fac aşa.
34. Şi* dacă daţi cu împrumut acelora de la care nădăjduiţi să luaţi înapoi, ce răsplată vi se cuvine? Şi păcătoşii dau cu împrumut păcătoşilor, ca să ia înapoi întocmai.
*Mat. 5.42.
35. Voi însă iubiţi* pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine şi daţi** cu împrumut, fără să nădăjduiţi ceva în schimb. Şi răsplata voastră va fi mare şi veţi† fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun şi cu cei nemulţumitori şi cu cei răi.
*Vers. 27. **Ps. 37.26. Vers. 30. †Mat. 5.45.
36. Fiţi*, dar, milostivi cum şi Tatăl vostru este milostiv.
*Mat. 5.48.

Paiul şi bârna, pomul şi rodul

37. Nu* judecaţi, şi nu veţi fi judecaţi; nu osândiţi, şi nu veţi fi osândiţi; iertaţi, şi vi se va ierta.
*Mat. 7.1.
38. Daţi*, şi vi se va da; ba încă, vi se va turna în sân** o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu† ce măsură veţi măsura, cu aceea vi se va măsura."
*Prov. 19.17. **Ps. 79.12. †Mat. 7.2. Marc. 4.24. Iac. 2.13.
39. Le-a spus şi pilda următoare: „Oare* poate un orb să călăuzească pe un alt orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?
*Mat. 15.14.
40. Ucenicul nu* este mai presus de învăţătorul lui; dar orice ucenic desăvârşit va fi ca învăţătorul lui.
*Mat. 10.24. Ioan 13.16; 15.20.

41. De* ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău şi nu te uiţi cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău? *Mat. 7.3.
42. Sau cum poţi să zici fratelui tău: „Frate, lasă-mă să-ţi scot paiul din ochi", şi, când colo, tu nu vezi bârna din ochiul tău? Făţarnicule, scoate* întâi bârna din ochiul tău, şi atunci vei vedea desluşit să scoţi paiul din ochiul fratelui tău. *Prov. 18.17.
43. Nu* este nici un pom bun care să facă rod rău, şi nici un pom rău care să facă rod bun. *Mat. 7.16,17.
44. Căci orice* pom se cunoaşte după rodul lui. Nu se strâng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din mărăcini. *Mat. 12.33.
45. Omul* bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din** prisosul inimii vorbeşte gura. *Mat. 12.35. **Mat. 12.34.

Casa zidită pe stâncă

46. De* ce-Mi ziceţi: „Doamne, Doamne!", şi nu faceţi ce spun Eu?
*Mal. 1.6. Mat. 7.21; 25.11. Cap. 13.25.
47. Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice* om care vine la Mine, aude cuvintele Mele şi le face. *Mat. 7.24.
48. Se aseamănă cu un om care, când a zidit o casă, a săpat adânc înainte şi a aşezat temelia pe stâncă. A venit o vărsare de ape şi s-a năpustit şuvoiul peste casa aceea, dar n-a putut s-o clatine, pentru că era zidită pe stâncă.
49. Dar cine aude, şi nu face, se aseamănă cu un om care a zidit o casă pe pământ, fără temelie. Şi s-a năpustit şuvoiul asupra ei, ea s-a prăbuşit îndată, şi prăbuşirea acestei case a fost mare."

Vindecarea robului unui sutaş

7 1. După ce a sfârşit de rostit toate aceste cuvântări înaintea norodului care-L asculta, Isus a* intrat în Capernaum. *Mat. 8.5.
2. Un sutaş avea un rob la care ţinea foarte mult şi care era bolnav pe moarte.
3. Fiindcă auzise vorbindu-se despre Isus, sutaşul a trimis la El pe nişte bătrâni ai iudeilor, ca să-L roage să vină să vindece pe robul lui.
4. Aceştia au venit la Isus, L-au rugat cu tot dinadinsul şi au zis: „Face să-i faci acest bine;
5. căci iubeşte neamul nostru şi el ne-a zidit sinagoga."
6. Isus a plecat cu ei; dar nu era departe de casă, când sutaşul a trimis la El pe nişte prieteni să-I spună: „Doamne, nu Te mai osteni atâta, pentru că nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu.
7. De aceea nici nu m-am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine. Ci zi o vorbă, şi robul meu va fi tămăduit.
8. Căci şi eu, care sunt sub stăpânirea altuia, am sub mine ostaşi. Şi zic unuia: „Du-te!", şi se duce; altuia: „Vino!", şi vine; şi robului meu: „Fă cutare lucru!", şi-l face."
9. Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a minunat de sutaş, S-a întors spre norodul care mergea după El şi a zis: „Vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credinţă atât de mare."
10. Când s-au întors acasă, trimişii au găsit sănătos pe robul care fusese bolnav.

Învierea fiului văduvei din Nain

11. În ziua următoare, Isus Se ducea într-o cetate numită Nain. Împreună cu El mergeau ucenicii Lui şi norod mult.
12. Când S-a apropiat de poarta cetăţii, iată că duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al maicii lui, care era văduvă; şi cu ea erau o mulţime de oameni din cetate.
13. Domnului, când a văzut-o, I S-a făcut milă de ea şi i-a zis: „Nu plânge!"
14. Apoi S-a apropiat şi S-a atins de raclă. Cei ce o duceau s-au oprit. El a zis: „Tinerelule, scoală-te*, îţi spun!"
*Cap. 8.54. Ioan 11.43. Fapt. 9.40. Rom. 4.17.
15. Mortul a şezut în capul oaselor şi a început să vorbească. Isus l-a dat înapoi maicii lui.
16. Toţi* au fost cuprinşi de frică, slăveau pe Dumnezeu şi ziceau: „Un mare proroc S-a** ridicat între noi; şi Dumnezeu† a cercetat pe poporul Său."
*Cap. 1.65. **Cap. 24.19. Ioan 4.19; 6.14; 9.17. †Cap. 1.68.
17. Vestea aceasta despre Isus s-a răspândit în toată Iudeea şi prin toate împrejurimile.

Trimişii lui Ioan Botezătorul

18. Ucenicii* lui Ioan au dat de ştire învăţătorului lor despre toate aceste lucruri. *Mat. 11.2.

19. Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii săi şi i-a trimis la Isus să-L întrebe: „Tu eşti Acela care are să vină sau să aşteptăm pe altul?“
20. Aceştia, când s-au înfăţişat înaintea lui Isus, I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine să Te întrebăm: „Tu eşti Acela care are să vină sau să aşteptăm pe altul?“
21. Chiar în clipa aceea, Isus a vindecat pe mulţi de boli, de chinuri, de duhuri rele, şi multor orbi le-a dăruit vederea.
22. Şi*, drept răspuns, le-a zis: „Duceţi-vă de spuneţi lui Ioan ce aţi văzut şi auzit: orbii** văd, şchiopii umblă, leproşii sunt curăţaţi, surzii aud, morţii învie, şi săracilor† li se propovăduieşte Evanghelia.
*Mat. 11.4. **Isa. 35.5. †Cap. 4.18.
23. Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire.“

Mărturia lui Isus despre Ioan

24. După ce* au plecat trimişii lui Ioan, Isus a început să spună noroadelor despre Ioan: „Ce aţi ieşit să vedeţi în pustiu? O trestie clătinată de vânt? *Mat. 11.7.
25. Atunci ce aţi ieşit să vedeţi? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi şi cei ce trăiesc în desfătări sunt în casele împăraţilor.
26. Atunci ce aţi ieşit să vedeţi? Un proroc? Da, vă spun, şi mai mult decât un proroc.
27. El* este acela despre care este scris: „Iată, trimit pe solul Meu înaintea feţei Tale, care Îţi va pregăti calea înaintea Ta.“ *Mal. 3.1.
28. Vă spun că dintre cei născuţi din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuşi, cel mai mic în Împărăţia lui Dumnezeu, este mai mare decât el.
29. Şi tot norodul care l-a auzit, şi chiar vameşii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind* botezul lui Ioan;
*Mat. 3.5. Cap. 3.12.
30. dar fariseii şi învăţătorii Legii au zădărnicit planul* lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui. *Fapt. 20.27.
31. Cu* cine voi asemăna, dar, pe oamenii din neamul acesta? Şi cu cine seamănă ei? *Mat. 11.16.
32. Seamănă cu nişte copii care stau în piaţă şi strigă unii către alţii: „V-am cântat din fluier, şi n-aţi jucat; v-am cântat de jale, şi n-aţi plâns.“
33. În adevăr, a venit Ioan* Botezătorul, nici mâncând pâine, nici bând vin, şi ziceţi: „Are drac.“
*Mat. 3.4. Marc. 1.6. Cap. 1.15.
34. A venit Fiul omului, mâncând şi bând, şi ziceţi: „Iată un om mâncăcios şi băutor de vin, un prieten al vameşilor şi al păcătoşilor.“
35. Totuşi* Înţelepciunea a fost găsită dreaptă de toţi copiii ei.“ *Mat. 11.19.

Femeia păcătoasă

36. Un* fariseu a rugat pe Isus să mănânce la el. Isus a intrat în casa fariseului şi a şezut la masă.
*Mat. 26.6. Marc. 14.3. Ioan 11.2.
37. Şi iată că o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor
38. şi stătea înapoi, lângă picioarele lui Isus, şi plângea. Apoi a început să-I stropească picioarele cu lacrimile ei şi să le şteargă cu părul capului ei; le săruta mult şi le ungea cu mir.
39. Când a văzut lucrul acesta, fariseul care-L poftise şi-a zis: „Omul acesta*, dacă ar fi un proroc, ar şti cine şi ce fel de femeie este cea care se atinge de El: că este o păcătoasă.“
*Cap. 15.2.
40. Isus a luat cuvântul şi i-a zis: „Simone, am să-ţi spun ceva.“ „Spune, Învăţătorule“, I-a răspuns el.
41. „Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar celălalt cu cincizeci.
42. Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-Mi, dar, care din ei îl va iubi mai mult?“
43. Simon I-a răspuns: „Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult.“ Isus i-a zis: „Drept ai judecat.“
44. Apoi S-a întors spre femeie şi a zis lui Simon: „Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta, şi nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele; dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei şi Mi le-a şters cu părul capului ei.
45. Tu nu Mi-ai dat sărutare; dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele.
46. Capul nu Mi l-ai uns cu* untdelemn; dar ea Mi-a uns picioarele cu mir. *Ps. 23.5.
47. De aceea* îţi spun: păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; căci a

iubit mult. Dar cui i se iartă puţin iubeşte puţin.“ *1 Tim. 1.14.
48. Apoi a zis femeii: „Iertate* îţi sunt păcatele!“ *Mat. 9.2. Marc. 2.5.
49. Cei ce şedeau cu El la masă au început să zică între ei: „Cine* este Acesta de iartă chiar şi păcatele?“
*Mat. 9.3. Marc. 2.7.
50. Dar Isus a zis femeii: „Credinţa* ta te-a mântuit; du-te în pace.“
*Mat. 9.22. Marc. 5.34; 10.52. Cap. 8.48; 18.42.

Isus propovăduieşte Evanghelia

8 1. Curând după aceea, Isus umbla din cetate în cetate şi din sat în sat şi propovăduia şi vestea Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El;
2. şi mai erau şi nişte* femei care fuseseră tămăduite de duhuri rele şi de boli; Maria, zisă Magdalena, din** care ieşiseră şapte draci,
*Mat. 27.55,56. **Marc. 16.9.
3. Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod, Susana şi multe altele care-L ajutau cu ce aveau.

Pilda semănătorului

4. Când* s-a strâns o gloată mare şi a venit la El norod din felurite cetăţi, Isus a spus pilda aceasta: *Mat. 13.2. Marc. 4.1.
5. „Semănătorul a ieşit să-şi semene sământa. Pe când semăna el, o parte din sămânţă a căzut lângă drum: a fost călcată în picioare şi au mâncat-o păsările cerului.
6. O altă parte a căzut pe stâncă; şi, cum a răsărit, s-a uscat, pentru că n-avea umezeală.
7. O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu ea şi au înecat-o.
8. O altă parte a căzut pe pământ bun şi a crescut şi a făcut rod însutit.“ După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit să audă.“
9. Ucenicii* Lui L-au întrebat ce înţeles are pilda aceasta. *Mat. 13.10. Marc. 4.10.
10. El le-a răspuns: „Vouă v-a fost dat să cunoaşteţi tainele Împărăţiei lui Dumnezeu, dar celorlalţi li se vorbeşte în pilde, ca „măcar că* văd, să nu vadă, şi măcar că aud, să nu înţeleagă.“
*Isa. 6.9. Marc. 4.12.
11. Iată ce înţeles are pilda* aceasta: Sămânţa este Cuvântul lui Dumnezeu.
*Mat. 13.18. Marc. 4.14.
12. Cei închipuiţi în sămânţa căzută lângă drum sunt cei ce aud; apoi vine diavolul şi ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă şi să fie mântuiţi.
13. Cei închipuiţi în sămânţa căzută pe stâncă sunt aceia care, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar când vine ispita, cad.
14. Sămânţa care a căzut între spini închipuieşte pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îşi văd de drum şi-l lasă să fie înăbuşit de grijile, bogăţiile şi plăcerile vieţii acesteia şi n-aduc rod care să ajungă la coacere.
15. Sămânţa care a căzut pe pământ bun sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl ţin într-o inimă bună şi curată şi fac rod în răbdare.
16. Nimeni*, după ce a aprins o lumină, n-o acoperă cu un vas, nici n-o pune sub pat, ci o pune într-un sfeşnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina. *Mat. 5.15. Marc. 4.21. Cap. 11.33.
17. Fiindcă* nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic tăinuit, care nu va fi cunoscut şi nu va veni la lumină. *Mat. 10.26. Cap. 12.2.
18. Luaţi seama, dar, la felul cum ascultaţi; căci* celui ce are, i se va da; dar celui ce n-are, i se va lua şi ce i se pare că are.“ *Mat. 13.12; 25.29. Cap. 19.26.

Mama şi fraţii lui Isus

19. Mama* şi fraţii lui Isus au venit la El; dar nu puteau să-I vorbească din pricina norodului. *Mat. 12.46. Marc. 3.31.
20. Cineva I-a spus: „Mama Ta şi fraţii Tăi stau afară şi vor să Te vadă.“
21. Dar El, drept răspuns, a zis: „Mama Mea şi fraţii Mei sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu şi-l împlinesc.“

Potolirea furtunii

22. Într-una* din zile, Isus S-a suit într-o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a zis: „Haidem să trecem dincolo de lac.“ Şi au plecat.
*Mat. 8.23. Marc. 4.35.
23. Pe când vâsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s-a stârnit un aşa vârtej de vânt, că se umplea corabia cu apă; şi erau în primejdie.
24. Au* venit la El, L-au deşteptat şi au zis: „Învăţătorule, Învăţătorule, pierim.“ Isus S-a sculat, a certat vântul şi valurile înfuriate, care s-au potolit: şi s-a făcut linişte. *Mat. 8.28. Marc. 5.1.

25. Apoi a zis ucenicilor Săi: „Unde vă este credinţa?“ Plini de spaimă şi de mirare, ei au zis unii către alţii: „Cine este Acesta de porunceşte chiar şi vânturilor şi apei, şi-L ascultă?“

Vindecarea unui îndrăcit

26. Au venit cu corabia în ţinutul gherghesenilor, care este în dreptul Galileii.
27. Când a ieşit Isus la ţărm, L-a întâmpinat un om din cetate, stăpânit de mai mulţi draci. De multă vreme nu se îmbrăca în haină şi nu-şi avea locuinţa într-o casă, ci în morminte.
28. Când a văzut pe Isus, a scos un strigăt ascuţit, a căzut jos înaintea Lui şi a zis cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului celui Preaînalt? Te rog nu mă chinui.“
29. Căci Isus poruncise duhului necurat să iasă din omul acela pe care pusese stăpânire de multă vreme; era păzit, legat cu cătuşe la mâini şi cu obezi la picioare, dar rupea legăturile şi era gonit de dracul prin pustiuri.
30. Isus l-a întrebat: „Cum îţi este numele?“ „Legiune“, a răspuns el; pentru că intraseră mulţi draci în el.
31. Şi dracii rugau stăruitor pe Isus să nu le poruncească să se ducă în* Adânc. *Apoc. 20.3.
32. Acolo, pe munte, era o turmă mare de porci care păşteau. Şi dracii au rugat pe Isus să le dea voie să intre în ei. El le-a dat voie.
33. Dracii au ieşit din omul acela, au intrat în porci, şi turma s-a repezit de pe râpă în lac şi s-a înecat.
34. Porcarii, când au văzut ce se întâmplase, au fugit şi au dat de veste în cetate şi prin sate.
35. Oamenii au ieşit să vadă cele întâmplate. Au venit la Isus şi au găsit pe omul din care ieşiseră dracii şezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat şi în toate minţile; şi i-a apucat frica.
36. Cei ce văzuseră cele petrecute le-au povestit cum fusese vindecat cel stăpânit de draci.
37. Tot* norodul din ţinutul gherghesenilor a** rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că îi apucase o mare frică.
Isus S-a suit într-o corabie şi S-a întors. *Mat. 8.34. **Fapt. 16.39.
38. Omul* din care ieşiseră dracii Îl ruga să-i dea voie să rămână cu El. Dar Isus l-a trimis acasă şi i-a zis: *Marc. 5.18.
39. „Întoarce-te acasă şi povesteşte tot ce ţi-a făcut Dumnezeu.“ El a plecat şi a vestit prin toată cetatea tot ce-i făcuse Isus.

Învierea fiicei lui Iair
Femeia cu scurgere de sânge

40. La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de mulţime, căci toţi Îl aşteptau.
41. Şi* iată că a venit un om, numit Iair, care era fruntaş al sinagogii. El s-a aruncat la picioarele lui Isus şi L-a rugat să vină până la el acasă; *Mat. 9.18. Marc. 5.22.
42. pentru că avea o singură copilă, de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară. Pe drum, Isus era îmbulzit de noroade.
43. Şi* era o femeie care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge; ea îşi cheltuise toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul. *Mat. 9.20.
44. Ea s-a apropiat pe dinapoi şi s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată, scurgerea de sânge s-a oprit.
45. Şi Isus a zis: „Cine s-a atins de Mine?“ Fiindcă toţi tăgăduiau, Petru şi cei ce erau cu El au zis: „Învăţătorule, noroadele Te împresoară şi Te îmbulzesc, şi mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine“?
46. Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simţit că a ieşit din Mine o putere*.“ *Marc. 5.30. Cap. 6.19.
47. Femeia, când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos înaintea Lui şi a spus în faţa întregului norod din ce pricină se atinsese de El şi cum fusese vindecată numaidecât.
48. Isus i-a zis: „Îndrăzneşte, fiică; credinţa ta te-a mântuit, du-te în pace.“
49. Pe* când vorbea El încă, vine unul din casa fruntaşului sinagogii şi-i spune: „Fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învăţătorul.“ *Marc. 5.35.
50. Dar Isus, când a auzit lucrul acesta, a zis fruntaşului sinagogii: „Nu te teme; crede numai, şi va fi tămăduită.“
51. Când a ajuns la casa fruntaşului, n-a lăsat pe nici unul să intre împreună cu El, decât pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl şi mama fetei.

52. Toţi plângeau şi o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plângeţi; fetiţa n-a murit, ci* doarme.“ *Ioan 11.11,13.
53. Ei îşi băteau joc de El, căci ştiau că murise.
54. Dar El, după ce i-a scos pe toţi afară, a apucat-o de mână şi a strigat cu glas tare: „Fetiţo, scoală-te*!“
*Cap. 7.14. Ioan 11.43.
55. Şi duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce.
56. Părinţii ei au rămas uimiţi. Isus* le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate. *Mat. 8.4; 9.30. Marc. 5.43.

Trimiterea celor doisprezece

9 1. Isus* a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere şi stăpânire peste toţi dracii şi să vindece bolile. *Mat. 10.1. Marc. 3.13; 6.7.
2. Apoi i-a* trimis să propovăduiască Împărăţia lui Dumnezeu şi să tămăduiască pe cei bolnavi.
*Mat. 10.7,8. Marc. 6.12. Cap. 10.1,9.
3. „Să nu luaţi nimic cu voi pe drum“, le-a* zis El, „nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici bani, nici două haine.
*Mat. 10.9. Marc. 6.8. Cap. 10.4; 22.35.
4. În* orice casă veţi intra, să rămâneţi acolo, până veţi pleca din locul acela. *Mat. 10.11. Marc. 6.10.
5. Şi*, dacă nu vă vor primi oamenii, să ieşiţi din cetatea aceea şi să scuturaţi** praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor.“
*Mat. 10.14. **Fapt. 13.51.
6. Ei* au plecat şi au mers din sat în sat, propovăduind Evanghelia şi săvârşind pretutindeni tămăduiri.
*Marc. 6.12.

Irod nu ştie ce să creadă despre Isus

7. Cârmuitorul* Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile săvârşite de Isus şi stătea în cumpănă, neştiind ce să creadă. Căci unii ziceau că a înviat Ioan din morţi; *Mat. 14.1. Marc. 6.14.
8. alţii ziceau că s-a arătat Ilie; şi alţii ziceau că a înviat vreun proroc din cei din vechime.
9. Dar Irod zicea: „Lui Ioan i-am tăiat capul; cine este oare Acesta despre care aud astfel de lucruri?“ Şi* căuta să-L vadă. *Cap. 23.8.

Înmulţirea pâinilor

10. Apostolii, când* s-au întors, au istorisit lui Isus tot ce făcuseră. El** i-a luat cu Sine şi S-a dus la o parte, lângă o cetate numită Betsaida.
*Marc. 6.30. **Mat. 14.13.
11. Noroadele au priceput lucrul acesta şi au mers după El. Isus le-a primit bine, le vorbea despre Împărăţia lui Dumnezeu şi vindeca pe cei ce aveau trebuinţă de vindecare.
12. Fiindcă* ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s-au apropiat şi I-au zis: „Dă drumul noroadelor, ca să se ducă în satele şi cătunele dimprejur să găzduiască şi să-şi caute de ale mâncării; pentru că aici suntem într-un loc pustiu.“ *Mat. 14.15. Marc. 6.35. Ioan 6.1,5.
13. Isus le-a zis: „Daţi-le voi să mănânce!“ Dar ei au răspuns: „N-avem decât cinci pâini şi doi peşti; afară numai dacă ne vom duce noi înşine să cumpărăm merinde pentru tot norodul acesta.“
14. Şi erau aproape cinci mii de bărbaţi. Isus a zis ucenicilor Săi: „Puneţi-i să şadă jos în cete de câte cincizeci.“
15. Aşa au şi făcut: i-au pus pe toţi să şadă jos.
16. Isus a luat cele cinci pâini şi cei doi peşti, Şi-a ridicat ochii spre cer şi le-a binecuvântat. Apoi le-a frânt şi le-a dat ucenicilor să le împartă norodului.
17. Au mâncat toţi şi s-au săturat; şi au ridicat douăsprezece coşuri pline cu firimiturile rămase.

Mărturisirea lui Petru

18. Într-o* zi, pe când Se ruga Isus singur deoparte, având cu El pe ucenicii Lui, le-a pus întrebarea următoare: „Cine zic oamenii că sunt Eu?“
*Mat. 16.13. Marc. 8.27.
19. Ei I-au răspuns: „Unii zic că eşti Ioan* Botezătorul; alţii zic că eşti Ilie; alţii zic că a înviat un proroc din cei din vechime.“ *Mat. 14.2. Vers. 7,8.
20. „Dar voi“, i-a întrebat El, „cine ziceţi că sunt?“ „Hristosul lui Dumnezeu!“, I-a răspuns Petru*.
*Mat. 16.16. Ioan 6.69.
21. Isus* le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta. *Mat. 16.20.
22. Apoi a adăugat că Fiul* omului trebuie să pătimească multe, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoţii cei mai de seamă şi de cărturari, să fie omorât şi a treia zi să învie. *Mat. 16.21; 17.22.

Cum să urmăm pe Isus

23. Apoi* a zis tuturor: „Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea în fiecare zi şi să Mă urmeze. *Mat. 10.38; 16.24. Marc. 8.34. Cap. 14.27.
24. Fiindcă oricine va voi să-şi scape viaţa o va pierde; dar oricine îşi va pierde viaţa pentru Mine o va mântui.
25. Şi* ce ar folosi unui om să câştige toată lumea, dacă s-ar prăpădi sau s-ar pierde pe sine însuşi? *Mat. 16.20. Marc. 8.36.
26. Căci* de oricine se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele, se va ruşina şi Fiul omului de el, când va veni în slava Sa şi a Tatălui şi a sfinţilor îngeri. *Mat. 20.33. Marc. 8.38. 2 Tim. 2.12.
27. Adevărat* vă spun, că sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până nu vor vedea Împărăţia lui Dumnezeu.“ *Mat. 16.28. Marc. 9.1.

Schimbarea la faţă

28. Cam* la opt zile după cuvintele acestea, Isus a luat cu El pe Petru, pe Ioan şi pe Iacov şi S-a suit pe munte să Se roage. *Mat. 17.1. Marc. 9.2.
29. Pe când Se ruga, I s-a schimbat înfăţişarea feţei, şi îmbrăcămintea I s-a făcut albă strălucitoare.
30. Şi iată că stăteau de vorbă cu El doi bărbaţi: erau Moise şi Ilie,
31. care se arătaseră în slavă şi vorbeau despre sfârşitul Lui pe care avea să-l aibă în Ierusalim.
32. Petru şi tovarăşii lui erau* îngreuiaţi de somn; dar, când s-au deşteptat bine, au văzut slava lui Isus şi pe cei doi bărbaţi care stăteau împreună cu El. *Dan. 8.18; 10.9.
33. În clipa când se despărţeau bărbaţii aceştia de Isus, Petru a zis lui Isus: „Învăţătorule, este bine să fim aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise, şi una pentru Ilie.“ Nu ştia ce spune.
34. Pe când vorbea el astfel, a venit un nor şi i-a acoperit cu umbra lui; ucenicii s-au înspăimântat, când i-au văzut intrând în nor.
35. Şi din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta* este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultaţi**.“ *Mat. 3.17. **Fapt. 3.22.
36. Când s-a auzit glasul acela, Isus a rămas singur. Ucenicii* au tăcut şi n-au spus, în zilele acelea, nimănui nimic din cele ce văzuseră. *Mat. 17.9.

Vindecarea unui îndrăcit

37. A* doua zi, când s-au coborât de pe munte, o gloată mare a întâmpinat pe Isus. *Mat. 17.14. Marc. 9.14,17.
38. Şi un om din mijlocul mulţimii a strigat: „Învăţătorule, rogu-Te, uită-Te cu îndurare la fiul meu, fiindcă îl am numai pe el.
39. Îl apucă un duh, şi deodată răcneşte; şi duhul îl scutură cu putere, aşa că băiatul face spumă la gură, şi cu anevoie se duce duhul de la el, după ce l-a stropşit de tot.
40. Am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, şi n-au putut.
41. „O, neam necredincios şi pornit la rău“, a răspuns Isus, „până când voi fi cu voi şi vă voi suferi? Adu aici pe fiul tău.“
42. Pe când venea băiatul, dracul l-a trântit la pământ şi l-a scuturat cu putere. Dar Isus a certat duhul necurat, a vindecat pe băiat şi l-a dat înapoi tatălui său.
43. Şi toţi au rămas uimiţi de mărirea lui Dumnezeu.

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa

Pe când toţi se minunau de tot ce făcea Isus, El a zis ucenicilor Săi:
44. „Voi ascultaţi* bine ce vă spun: Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor!“ *Mat. 17.22.
45. Dar* ucenicii nu înţelegeau cuvintele acestea, căci erau acoperite pentru ei, ca să nu le priceapă; şi se temeau să-L întrebe în privinţa aceasta. *Marc. 9.32. Cap. 2.50; 18.34.

Cine este cel mai mare?

46. Apoi* le-a venit în gând să ştie cine dintre ei ar fi cel mai mare. *Mat. 18.1. Marc. 9.34.
47. Isus le-a cunoscut gândul inimii, a luat un copilaş, l-a pus lângă El
48. şi le-a zis: „Oricine* primeşte pe acest copilaş, în Numele Meu, pe Mine Mă primeşte; şi oricine Mă primeşte pe Mine primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Fiindcă** cine este cel mai mic între voi toţi acela este mare.“ *Mat. 10.40; 18.5. Marc. 9.37. Ioan 12.44; 13.20. **Mat. 23.11,12.
49. Ioan* a luat cuvântul şi a zis: „Învăţătorule, noi am văzut pe un om scoţând draci în Numele Tău; şi l-am oprit, pentru că nu merge după noi.“ *Num. 11.28. Marc. 9.38.

50. „Nu-l opriţi“, i-a răspuns Isus, „fiindcă cine* nu este împotriva voastră este pentru voi.“ *Mat. 12.30. Cap. 11.23.

Foc din cer

51. Când s-a apropiat vremea în care avea să fie luat în cer*, Isus Şi-a îndreptat faţa hotărât să meargă la Ierusalim. *Marc. 16.19. Fapt. 1.2.
52. A trimis înainte nişte soli, care s-au dus şi au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să-I pregătească un loc de găzduit.
53. Dar* ei nu L-au primit, pentru că Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim. *Ioan 4.4,9.
54. Ucenicii Săi, Iacov şi Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei să poruncim să se coboare foc din cer şi să-i mistuie, cum a făcut Ilie*?“ *2 Împ. 1.10,12.
55. Isus S-a întors spre ei, i-a certat şi le-a zis: „Nu ştiţi de ce duh sunteţi însufleţiţi!
56. Căci Fiul* omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască.“ Şi au plecat în alt sat. *Ioan 3.17; 12.47.

Cum să urmăm pe Isus

57. Pe* când erau pe drum, un om I-a zis: „Doamne, Te voi urma oriunde vei merge.“ *Mat. 8.10.
58. Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, şi păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-Şi odihni capul.“
59. Altuia* i-a zis: „Vino după Mine!“ „Doamne“, I-a răspuns el, „lasă-mă să mă duc întâi să îngrop pe tatăl meu.“ *Mat. 8.21.
60. Dar Isus i-a zis: „Lasă morţii să-şi îngroape morţii, şi tu du-te de vesteşte Împărăţia lui Dumnezeu.“
61. Un altul a zis: „Doamne, Te* voi urma, dar lasă-mă întâi să mă duc să-mi iau rămas bun de la ai mei.“ *1 Împ. 19.20.
62. Isus i-a răspuns: „Oricine pune mâna pe plug, şi se uită înapoi nu este destoinic pentru Împărăţia lui Dumnezeu.“

Trimiterea celor şaptezeci de ucenici

10 1. După aceea Domnul a mai rânduit alţi şaptezeci de ucenici şi i-a trimis* doi câte doi înaintea Lui, în toate cetăţile şi în toate locurile pe unde avea să treacă El. *Mat. 10.1. Marc. 6.7.
2. Şi le-a zis: „Mare este secerişul*, dar puţini sunt lucrătorii! Rugaţi**, dar, pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Său. *Mat. 9.37,38. Ioan 4.35. **2 Tes. 3.1.
3. Duceţi-vă; iată*, vă trimit ca pe nişte miei în mijlocul lupilor. *Mat. 10.16.
4. Să* nu luaţi cu voi nici pungă, nici traistă, nici încălţăminte şi să nu întrebaţi pe nimeni** de sănătate pe drum. *Mat. 10.9,10. Marc. 6.8. Cap. 9.3. **2 Împ. 4.29.
5. În* orice casă veţi intra, să ziceţi întâi: „Pacea să fie peste casa aceasta!“ *Mat. 10.12.
6. Şi dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămâne peste el; altminteri ea se va întoarce la voi.
7. Să* rămâneţi în casa aceea şi să mâncaţi** şi să beţi ce vi se va da; căci vrednic este lucrătorul† de plata sa. Să nu umblaţi din casă în casă. *Mat. 10.11. **1 Cor. 10.27. †Mat. 10.10. 1 Cor. 9.4, etc. 1 Tim. 5.18.
8. În oricare cetate veţi intra, şi unde vă vor primi oamenii, să mâncaţi ce vi se va pune înainte;
9. să* vindecaţi pe bolnavii care vor fi acolo şi să le ziceţi: „Împărăţia lui Dumnezeu s-a** apropiat de voi.“ *Cap. 9.2. **Mat. 3.2; 4.17; 10.7. Vers. 11.
10. Dar în oricare cetate veţi intra, şi nu vă vor primi, să vă duceţi pe uliţele ei şi să ziceţi:
11. „Scuturăm împotriva voastră, chiar şi* praful din cetatea voastră care s-a lipit de picioarele noastre; totuşi să ştiţi că Împărăţia lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.“ *Mat. 10.14. Cap. 9.5. Fapt. 13.51; 18.6.
12. Eu vă spun că în ziua judecăţii va fi mai* uşor pentru Sodoma decât pentru cetatea aceea. *Mat. 10.15. Marc. 6.11.
13. Vai* de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! Căci** dacă ar fi fost făcute în Tir şi Sidon lucrările puternice care au fost făcute în voi, demult s-ar fi pocăit stând în sac şi cenuşă. *Mat. 11.21. **Ezec. 3.6.
14. De aceea, în ziua judecăţii, va fi mai uşor pentru Tir şi Sidon decât pentru voi.
15. Şi tu*, Capernaume, vei fi înălţat** oare până la cer? Vei fi coborât până† în Locuinţa morţilor. *Mat. 11.23. **Gen. 11.4. Deut. 1.28. Isa. 14.13. Ier. 51.53. †Ezec. 26.20; 32.18.
16. Cine* vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă; şi** cine vă nesocoteşte

pe voi, pe Mine Mă nesocoteşte; iar† cine Mă nesocoteşte pe Mine nesocoteşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine."
*Mat. 10.40. Marc. 9.37. Ioan 13.20. **1 Tes. 4.8. †Ioan 5.23.

Întoarcerea celor şaptezeci

17. Cei şaptezeci s-au* întors plini de bucurie şi au zis: „Doamne, chiar şi dracii ne sunt supuşi în Numele Tău."
*Vers. 1.
18. Isus le-a zis: „Am* văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.
*Ioan 12.31; 16.11. Apoc. 9.1; 12.8,9.
19. Iată că v-am* dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpioni şi peste toată puterea vrăjmaşului: şi nimic nu vă va putea vătăma. *Marc. 16. Fapt. 28.5.
20. Totuşi să nu vă bucuraţi de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucuraţi-vă că numele* voastre sunt scrise în ceruri." *Exod 32.32. Ps. 69.28. Isa. 4.3. Dan. 12.1. Filp. 4.3. Evr. 12.23. Apoc. 13.8; 20.12; 21.27.
21. În* ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfânt şi a zis: „Tată, Doamne al cerului şi al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă aşa ai găsit cu cale Tu. *Mat. 11.25.
22. Toate* lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; şi** nimeni nu ştie cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul şi acela căruia vrea Fiul să i-L descopere."
*Mat. 28.18. Ioan 3.35; 5.27; 17.2. **Ioan 1.18; 6.44,46.
23. Apoi S-a întors spre ucenici şi le-a spus deoparte: „Ferice* de ochii care văd lucrurile pe care le vedeţi voi! *Mat. 13.16.
24. Căci vă spun că* mulţi proroci şi împăraţi au voit să vadă ce vedeţi voi, şi n-au văzut, să audă ce auziţi voi, şi n-au auzit." *1 Pet. 1.10.

Pilda samariteanului

25. Un învăţător* al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus şi I-a zis: „Învăţătorule, ce să fac ca să moştenesc viaţa veşnică?" *Mat. 19.16; 22.35.
26. Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citeşti în ea?"
27. El a răspuns: „Să* iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta şi cu tot cugetul tău; şi** pe aproapele tău ca pe tine însuţi."
*Deut. 6.5. **Lev. 19.18.
28. „Bine ai răspuns", i-a zis Isus, „fă aşa, şi vei* avea viaţa veşnică."
*Lev. 18.5. Neem. 9.29. Ezec. 20.11,13,21. Rom. 10.5.
29. Dar el, care voia să* se îndreptăţească, a zis lui Isus: „Şi cine este aproapele meu?" *Cap. 16.15.
30. Isus a luat din nou cuvântul şi a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între nişte tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat şi l-au lăsat aproape mort.
31. Din întâmplare, se cobora pe acelaşi drum un preot; şi, când a văzut pe omul acesta, a* trecut înainte pe alături. *Ps. 38.11.
32. Un levit trecea şi el prin locul acela; şi, când l-a văzut, a trecut înainte pe alături.
33. Dar un samaritean*, care era în călătorie, a venit în locul unde era el şi, când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. *Ioan 4.9.
34. S-a apropiat de i-a legat rănile şi a turnat peste ele untdelemn şi vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han şi a îngrijit de el.
35. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului şi i-a zis: „Ai grijă de el, şi orice vei mai cheltui îţi voi da înapoi la întoarcere."
36. Care dintre aceştia trei ţi se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?"
37. „Cel ce şi-a făcut milă cu el", a răspuns învăţătorul Legii. „Du-te de fă şi tu la fel", i-a zis Isus.

Marta şi Maria

38. Pe când era pe drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într-un sat. Şi o femeie, numită Marta*, L-a primit în casa ei. *Ioan 11.1; 12.2,3.
39. Ea avea o soră numită Maria, care* s-a aşezat jos** la picioarele Domnului şi asculta cuvintele Lui.
*1 Cor. 7.32, etc. **Cap. 3.35. Fapt. 22.3.
40. Marta era împărţită cu multă slujire, a venit repede la El şi I-a zis: „Doamne, nu-Ţi pasă că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi-i, dar, să-mi ajute."
41. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi şi te frământi tu,
42. dar un* singur lucru trebuie. Maria şi-a ales partea cea bună, care nu i se va lua." *Ps. 27.4.

Tatăl nostru

11 1. Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: „Doamne, învaţă-ne să ne rugăm, cum a învăţat şi Ioan pe ucenicii lui.“
2. El le-a zis: „Când vă rugaţi, să ziceţi:
Tatăl* nostru care eşti în ceruri! Sfinţească-se Numele Tău; vie Împărăţia Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ. *Mat. 6.9.
3. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi;
4. şi ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă şi noi iertăm oricui ne este dator; şi nu ne duce în ispită, ci izbăveşte-ne de cel rău.“

Stăruinţa în rugăciune

5. Apoi le-a mai zis: „Dacă unul dintre voi are un prieten şi se duce la el la miezul nopţii şi-i zice: „Prietene, împrumută-mi trei pâini,
6. căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu şi n-am ce-i pune înainte“;
7. şi dacă, dinăuntrul casei lui, prietenul acesta îi răspunde: „Nu mă tulbura; acum uşa este încuiată, copiii mei sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ţi dau pâini“ –
8. vă spun: chiar* dacă nu s-ar scula să i le dea, pentru că-i este prieten, totuşi, măcar pentru stăruinţa lui supărătoare, tot se va scula şi-i va da tot ce-i trebuie. *Cap. 18.1, etc.
9. De aceea şi* Eu vă spun: cereţi, şi vi se va da; căutaţi, şi veţi găsi; bateţi, şi vi se va deschide.
*Mat. 7.7; 21.22. Marc. 11.24. Ioan 15.7. Iac. 1.6. 1 Ioan 3.22.
10. Fiindcă oricine cere capătă; cine caută găseşte; şi celui ce bate i se deschide.
11. Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i* cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un peşte, să-i dea un şarpe în loc de peşte? *Mat. 7.9.
12. Sau, dacă cere un ou, să-i dea un scorpion?
13. Deci, dacă voi, care sunteţi răi, ştiţi să daţi daruri bune copiilor voştri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!“

Vindecarea unui îndrăcit mut

14. Isus* a scos dintr-un bolnav un drac care era mut. După ce a ieşit dracul, mutul a grăit, şi noroadele s-au mirat. *Mat. 9.32; 12.22.
15. Dar unii ziceau: „El* scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor.“ *Mat. 9.34; 12.24.
16. Alţii, ca să-L ispitească, Îi cereau* un semn din cer. *Mat. 12.38; 16.1.
17. Isus* le-a** cunoscut gândurile şi le-a zis: „Orice împărăţie dezbinată împotriva ei este pustiită; şi o casă dezbinată împotriva ei se prăbuşeşte peste alta. *Mat. 12.25. Marc. 3.24. **Ioan 2.25.
18. Deci, dacă Satana este dezbinat împotriva lui însuşi, cum va dăinui împărăţia lui, fiindcă ziceţi că Eu scot dracii cu Beelzebul?
19. Şi dacă Eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voştri cu cine îi scot? De aceea ei înşişi vor fi judecătorii voştri.
20. Dar, dacă Eu scot dracii cu* degetul lui Dumnezeu, Împărăţia lui Dumnezeu a ajuns până la voi. *Exod 8.19.
21. Când* omul cel tare şi bine înarmat îşi păzeşte casa, averile îi sunt la adăpost. *Mat. 12.29. Marc. 3.27.
22. Dar* dacă vine peste el unul mai tare decât el şi-l biruie, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea şi împarte prăzile luate de la el. *Isa. 53.12. Col. 2.15.
23. Cine* nu este cu Mine este împotriva Mea; şi cine nu adună cu Mine risipeşte. *Mat. 12.30.

Duhul necurat ieşit din om

24. Duhul necurat, când* iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă şi caută odihnă. Fiindcă n-o găseşte, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieşit.“ *Mat. 12.43.
25. Şi, când vine, o găseşte măturată şi împodobită.
26. Atunci se duce de mai ia cu el alte şapte duhuri, mai rele decât el; intră împreună în casă, se aşază în ea, şi starea de pe urmă* a omului aceluia ajunge mai rea decât cea dintâi.“ *Ioan 5.14. Evr. 6.4; 10.26. 2 Pet. 2.20.

Ferice de cei ce ascultă Cuvântul

27. Pe când spunea Isus aceste vorbe, o femeie din norod şi-a ridicat glasul şi a zis: „Ferice* de pântecele care Te-a purtat şi de ţâţele pe care le-ai supt!“ *Cap. 1.28,48.
28. Şi El a răspuns: „Ferice* mai

degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui
Dumnezeu şi-l păzesc!“
*Mat. 7.21. Cap. 8.21. Iac. 1.25.

Minunea cu Iona

29. Pe când* noroadele se strângeau
cu grămada, El a început să spună:
„Neamul acesta este un neam viclean;
el cere un semn; dar nu i se va da alt
semn decât semnul prorocului Iona.
*Mat. 12.38,39.
30. Căci după cum Iona* a fost un
semn pentru niniveni, tot aşa şi Fiul
omului va fi un semn pentru neamul
acesta. *Iona 1.17; 2.10.
31. Împărăteasa* de la miazăzi se va
scula, în ziua judecăţii, alături de
bărbaţii acestui neam şi-i va osândi;
pentru că ea a venit de la capătul
pământului ca să audă înţelepciunea
lui Solomon; şi iată că aici este Unul
mai mare decât Solomon. *1 Împ. 10.1.
32. Bărbaţii din Ninive se vor scula,
în ziua judecăţii, alături de neamul
acesta şi-l vor osândi, pentru că ei*
s-au pocăit la propovăduirea lui Iona;
şi iată că aici este Unul mai mare decât
Iona. *Iona 3.5.

Lumina

33. Nimeni* n-aprinde o lumină, ca s-o
pună într-un loc ascuns sau sub baniţă;
ci o pune într-un sfeşnic, pentru ca cei
ce intră să vadă lumina.
*Mat. 5.15. Marc. 4.21. Cap. 8.16.
34. Ochiul este lumina* trupului tău.
Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul
tău este plin de lumină; dar dacă
ochiul tău este rău, trupul tău este plin
de întuneric. *Mat. 6.22.
35. Ia seama, dar, ca lumina care este
în tine să nu fie întuneric.
36. Aşa că, dacă tot trupul tău este
plin de lumină, fără să aibă vreo parte
întunecată, va fi în totul plin de lumină,
întocmai ca atunci când te-ar lumina o
lampă cu lumina ei mare.“

Mustrarea cărturarilor şi fariseilor

37. Pe când vorbea Isus, un fariseu L-a
rugat să prânzească la el. El a intrat şi a
şezut la masă.
38. Fariseul* a văzut cu mirare că
Isus nu Se spălase înainte de prânz.
*Marc. 7.3.
39. Dar* Domnul i-a zis: „Voi, fariseii,
curăţaţi partea de afară a paharului şi a
blidului, dar lăuntrul** vostru este
plin de jefuire şi de răutate.
*Mat. 23.25. **Tit 1.15.
40. Nebunilor, oare Acela care a
făcut partea de afară n-a făcut şi pe
cea dinăuntru?
41. Daţi* mai bine milostenie din
lucrurile dinăuntru, şi atunci toate vă
vor fi curate. *Isa. 58.7. Dan. 4.27. Cap. 12.33.
42. Dar* vai de voi, fariseilor! Pentru
că voi daţi zeciuială din izmă, din rută
şi din toate zarzavaturile, şi daţi uitării
dreptatea şi dragostea de Dumnezeu:
pe acestea trebuia să le faceţi, şi pe
celelalte să nu le lăsaţi nefăcute!
*Mat. 23.23.
43. Vai* de voi, fariseilor! Pentru că voi
umblaţi după scaunele dintâi la sinagogi
şi vă place să vă facă lumea plecăciuni
prin pieţe!
*Mat. 23.6. Marc. 12.38,39.
44. Vai* de voi, cărturari şi farisei
făţarnici! Pentru că** voi sunteţi ca
mormintele care nu se văd şi peste care
oamenii umblă fără să ştie.“
*Mat. 23.27. **Ps. 5.9.
45. Unul din învăţătorii Legii a luat
cuvântul şi I-a zis: „Învăţătorule,
spunând aceste lucruri ne ocărăşti şi
pe noi.“
46. „Vai şi de voi, învăţători ai
Legii“, a răspuns Isus. „Pentru că* voi
puneţi pe spinarea oamenilor sarcini
grele de purtat, iar voi nici măcar cu
unul din degetele voastre nu vă atin-
geţi de ele. *Mat. 23.4.
47. Vai* de voi! Pentru că voi zidiţi
mormintele prorocilor pe care i-au
ucis părinţii voştri. *Mat. 23.29.
48. Prin aceasta mărturisiţi că încu-
viinţaţi faptele părinţilor voştri; căci
ei au ucis pe proroci, iar voi le zidiţi
mormintele.
49. De aceea Înţelepciunea lui Dum-
nezeu a zis: „Le voi trimite* proroci şi
apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar
pe alţii îi vor prigoni, *Mat. 23.34.
50. ca să se ceară de la acest neam
sângele tuturor prorocilor, care a fost
vărsat de la întemeierea lumii:
51. de la* sângele lui Abel până la
sângele** lui Zaharia, ucis între altar
şi Templu; da, vă spun, se va cere de
la neamul acesta! *Gen. 4.8. **2 Cron. 24.20,21.
52. Vai* de voi, învăţători ai Legii!
Pentru că voi aţi pus mâna pe cheia
cunoştinţei: nici voi n-aţi intrat, iar pe
cei ce voiau să intre i-aţi împiedicat să
intre.“ *Mat. 23.13.
53. După ce a ieşit de acolo, cărturarii
şi fariseii au început să-L pună la

strâmtoare şi să-L facă să vorbească despre multe lucruri;
54. I-au întins astfel laţuri, ca* să prindă vreo vorbă din gura Lui, pentru care să-L poată învinui. *Marc. 12.13.

Despre făţărnicie, frica de oameni, hula împotriva Duhului Sfânt

12 1. În vremea aceea*, când se strânseseră noroadele cu miile, aşa că se călcau unii pe alţii, Isus a început să spună ucenicilor Săi: „Mai întâi de toate, păziţi-vă** de aluatul fariseilor, care este făţărnicia.
*Mat. 16.6. Marc. 8.15. **Mat. 16.12.
2. Nu* este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nici ascuns, care nu va fi cunoscut. *Mat. 10.26. Marc. 4.22. Cap. 8.17.
3. De aceea, orice aţi spus la întuneric va fi auzit la lumină; şi orice aţi grăit la ureche, în odăiţe, va fi vestit de pe acoperişul caselor.
4. Vă* spun vouă, prietenii** Mei: să nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, şi după aceea nu mai pot face nimic.
*Isa. 51.7,8,12,13. Ier. 1.8. Mat. 10.28. **Ioan 15.14,15.
5. Am să vă arăt de cine să vă temeţi. Temeţi-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă; da, vă spun, de El să vă temeţi.
6. Nu se vând oare cinci vrăbii cu doi bani? Totuşi nici una din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.
7. Şi chiar perii din cap, toţi vă sunt număraţi. Deci să nu vă temeţi: voi sunteţi mai de preţ decât multe vrăbii.
8. Eu* vă spun: pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl va mărturisi şi Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;
*Mat. 10.32. Marc. 8.38. 2 Tim. 2.12. 1 Ioan 2.23.
9. dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor va fi lepădat şi el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.
10. Şi* oricui va vorbi împotriva Fiului omului i se va ierta; dar oricui va huli împotriva Duhului Sfânt nu i se va ierta. *Mat. 12.31,32. Marc. 3.28. 1 Ioan 5.16.
11. Când* vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor şi înaintea stăpânirilor, să nu vă îngrijoraţi cum veţi răspunde pentru apărarea voastră, nici ce veţi vorbi;
*Mat. 10.19. Marc. 13.11. Cap. 21.14.
12. căci Duhul Sfânt vă va învăţa chiar în ceasul acela ce va trebui să vorbiţi.“

Pilda bogatului căruia i-a rodit ţarina

13. Unul din mulţime a zis lui Isus: „Învăţătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moştenirea noastră.“
14. „Omule*“, i-a răspuns Isus, „cine M-a pus pe Mine judecător sau împărţitor peste voi?“ *Ioan 18.36.
15. Apoi le-a zis: „Vedeţi* şi păziţi-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viaţa cuiva nu stă în belşugul avuţiei lui.“ *1 Tim. 6.7, etc.
16. Şi le-a spus pilda aceasta: „Ţarina unui om bogat rodise mult.
17. Şi el se gândea în sine şi zicea: „Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng roadele.“
18. „Iată“, a zis el, „ce voi face: îmi voi strica grânarele şi voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate roadele şi toate bunătăţile mele;
19. şi voi zice sufletului meu: „Suflete*, ai multe bunătăţi strânse pentru mulţi ani; odihneşte-te, mănâncă, bea şi veseleşte-te!“ *Ecl. 11.9. 1 Cor. 15.32. Iac. 5.5.
20. Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ţi se va* cere înapoi sufletul; şi** lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?“
*Iov 20.22; 27.8. Ps. 52.7. Iac. 4.14. **Ps. 39.6. Ier. 17.11.
21. Tot aşa este şi cu cel ce îşi adună comori pentru el, şi* nu se îmbogăţeşte faţă de Dumnezeu.“
*Mat. 6.20. Vers. 33. 1 Tim. 6.18,19. Iac. 2.5.

Îngrijorările

22. Isus a zis apoi ucenicilor Săi: „De aceea vă spun: nu* vă îngrijoraţi cu privire la viaţa voastră, gândindu-vă ce veţi mânca, nici cu privire la trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veţi îmbrăca. *Mat. 6.25.
23. Viaţa este mai mult decât hrana, şi trupul mai mult decât îmbrăcămintea.
24. Uitaţi-vă cu băgare de seamă la corbi: ei nu seamănă, nici nu seceră, n-au nici cămară, nici grânar; şi totuşi Dumnezeu* îi hrăneşte. Cu cât mai de preţ sunteţi voi decât păsările!
*Iov 38.41. Ps. 147.9.
25. Şi apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge un cot la lungimea vieţii lui?
26. Deci, dacă nu puteţi face nici cel mai mic lucru, pentru ce vă mai îngrijoraţi de celelalte?

27. Uitaţi-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu ţes; totuşi vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei.
28. Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe câmp, iar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puţin credincioşilor?
29. Să nu căutaţi ce veţi mânca sau ce veţi bea şi nu vă frământaţi mintea.
30. Căci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caută. Tatăl vostru ştie că aveţi trebuinţă de ele.
31. Căutaţi* mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu, şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. *Mat. 6.33.
32. Nu te teme, turmă mică; pentru că* Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăţia. *Mat. 11.25,26.
33. Vindeţi* ce aveţi şi daţi milostenie. Faceţi-vă** rost de pungi care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoţul şi unde nu roade molia. *Mat. 19.21. Fapt. 2.45; 4.34. **Mat. 6.20. Cap. 16.9. 1 Tim. 6.19.
34. Căci unde este comoara voastră, acolo este şi inima voastră.

Îndemn la veghere

35. Mijlocul* să vă fie încins, şi făcliile** aprinse. *Efes. 6.14. 1 Pet. 1.13. **Mat. 25.1, etc.
36. Şi să fiţi ca nişte oameni care aşteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, când va veni şi va bate la uşă.
37. Ferice* de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui! Adevărat vă spun că el se va încinge, îi va pune să şadă la masă şi se va apropia să le slujească. *Mat. 24.46.
38. Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind!
39. Să* ştiţi bine că, dacă ar şti stăpânul casei la ce ceas va veni hoţul, ar veghea şi n-ar lăsa să-i spargă casa. *Mat. 24.43. 1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. Apoc. 3.3; 16.15.
40. Şi* voi, dar, fiţi gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiţi.“ *Mat. 24.44; 25.13. Marc. 13.33. Cap. 21.34,36. 1 Tes. 5.6. 2 Pet. 3.12.

Ispravnicul credincios

41. „Doamne“, I-a zis Petru, „pentru noi spui pilda aceasta sau pentru toţi?“
42. Şi Domnul a zis: „Cine* este ispravnicul credincios şi înţelept pe care-l va pune stăpânul său peste slugile sale ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită? *Mat. 24.25; 25.21. 1 Cor. 4.2.
43. Ferice de robul acela pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând aşa!
44. Adevărat* vă spun că îl va pune peste toată avuţia sa. *Mat. 24.47.
45. Dar* dacă robul acela zice în inima lui: „Stăpânul meu zăboveşte să vină”; dacă va începe să bată pe slugi şi pe slujnice, să mănânce, să bea şi să se îmbete, *Mat. 24.48.
46. stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se aşteaptă şi în ceasul în care nu ştie şi-l va tăia în bucăţi; şi soarta lui va fi soarta celor necredincioşi în lucrul încredinţat lor.
47. Robul* acela, care a ştiut voia stăpânului său, şi nu s-a pregătit deloc şi n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri. *Num. 15.30. Deut. 25.2. Ioan 9.41; 15.22. Fapt. 17.30. Iac. 4.17.
48. Dar* cine n-a ştiut-o, şi a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puţine lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; şi cui i s-a încredinţat mult, i se va cere mai mult. *Lev. 5.17. 1 Tim. 1.13.

Foc pe pământ

49. Eu am venit să arunc un foc* pe pământ. Şi ce vreau decât să fie aprins chiar acum! *Vers. 51.
50. Am un botez cu* care trebuie să fiu botezat şi cât de mult doresc să se îndeplinească! *Mat. 20.22. Marc. 10.38.
51. Credeţi* că am venit să aduc pace pe pământ? Eu vă spun: nu; ci** mai degrabă dezbinare. *Mat. 10.34. Vers. 49. **Mica 7.6. Ioan 7.43; 9.16; 10.19.
52. Căci*, de acum înainte, din cinci care vor fi într-o casă, trei vor fi dezbinaţi împotriva a doi, şi doi împotriva a trei. *Mat. 10.35.
53. Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului, şi fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei, şi fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii, şi nora împotriva soacrei.“

Semnele vremurilor

54. El a mai zis noroadelor: „Când* vedeţi un nor ridicându-se la apus, îndată ziceţi: „Vine ploaia.“ Şi aşa se întâmplă. *Mat. 16.2.

55. Şi când vedeţi suflând vântul de la miazăzi, ziceţi: „Are să fie zăduf.“ Şi aşa se întâmplă.
56. Făţarnicilor, faţa pământului şi a cerului ştiţi s-o deosebiţi; vremea aceasta cum de n-o deosebiţi?
57. Şi pentru ce nu judecaţi şi voi singuri ce este drept?
58. Când* te duci cu pârâşul tău înaintea judecătorului, pe drum** caută să scapi de el; ca nu cumva să te târască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna temnicerului, şi temnicerul să te arunce în temniţă.

*Prov. 25.8. Mat. 5.25. **Ps. 32.6. Isa. 55.6.

59. Îţi spun că nu vei ieşi de acolo până nu vei plăti şi cel mai de pe urmă bănuţ.“

Galileenii măcelăriţi de Pilat

13 1. În vremea aceea au venit unii şi au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor galileeni, al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.
2. „Credeţi voi“, le-a răspuns Isus, „că aceşti galileeni au fost mai păcătoşi decât toţi ceilalţi galileeni, pentru că au păţit astfel?
3. Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiţi, toţi veţi pieri la fel.
4. Sau acei optsprezece inşi, peste care a căzut turnul din Siloam şi i-a omorât, credeţi că au fost mai păcătoşi decât toţi ceilalţi oameni care locuiau în Ierusalim?
5. Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiţi, toţi veţi pieri la fel.“

Pilda smochinului neroditor

6. El a spus şi pilda aceasta: „Un* om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, şi n-a găsit.

*Isa. 5.2. Mat. 21.19.

7. Atunci a zis vierului: „Iată că sunt trei ani de când vin şi caut rod în smochinul acesta, şi nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă şi pământul degeaba?“
8. „Doamne“, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l şi anul acesta; am să-l sap de jur împrejur şi am să-i pun gunoi la rădăcină.
9. Poate că de acum înainte va face rod; dacă nu, îl vei tăia.“

Vindecarea unei femei gârbove

10. Isus învăţa pe norod într-o sinagogă în ziua Sabatului.
11. Şi acolo era o femeie stăpânită de optsprezece ani de un duh de neputinţă; era gârbovă şi nu putea nicidecum să-şi îndrepte spatele.
12. Când a văzut-o Isus, a chemat-o şi i-a zis: „Femeie, eşti dezlegată de neputinţa ta.“
13. Şi-a* întins mâinile peste ea: îndată s-a îndreptat şi slăvea pe Dumnezeu.

*Marc. 16.18. Fapt. 9.17.

14. Dar fruntaşul sinagogii, mâniat că Isus săvârşise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat cuvântul şi a zis norodului: „Sunt şase* zile în care trebuie să lucreze omul; veniţi, dar, în aceste zile să vă vindecaţi, şi nu** în ziua Sabatului!“

*Exod 20.9. **Mat. 12.10. Marc. 3.2. Cap. 6.7; 14.3.

15. „Făţarnicilor“, i-a răspuns Domnul, „oare în ziua Sabatului nu-şi dezleagă fiecare* din voi boul sau măgarul de la iesle şi-l duce de-l adapă?

*Cap. 14.5.

16. Dar femeia aceasta, care* este o fiică a lui Avraam şi pe care Satana o ţinea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua Sabatului?“

*Cap. 19.9.

17. Pe când vorbea El astfel, toţi potrivnicii Lui au rămas ruşinaţi; şi norodul se bucura de toate lucrurile minunate pe care le făcea El.

Pilda grăuntelui de muştar şi a aluatului

18. El* a mai zis: „Cu ce se aseamănă Împărăţia lui Dumnezeu şi cu ce o voi asemăna?

*Mat. 13.31. Marc. 4.30.

19. Se aseamănă cu un grăunte de muştar pe care l-a luat un om şi l-a aruncat în grădina sa; el a crescut, s-a făcut copac mare, şi păsările cerului şi-au făcut cuiburi în ramurile lui.“
20. El a zis iarăşi: „Cu ce voi asemăna Împărăţia lui Dumnezeu?
21. Se aseamănă cu aluatul pe care l-a luat o femeie şi l-a pus în trei măsuri de făină, până s-a dospit toată.“

Uşa cea strâmtă

22. Isus* umbla prin cetăţi şi prin sate, învăţând pe norod şi călătorind spre Ierusalim.

*Mat. 9.35. Marc. 6.6.

23. Cineva I-a zis: „Doamne, oare puţini sunt cei ce sunt pe calea mântuirii?“ El le-a răspuns:
24. „Nevoiţi-vă* să intraţi pe uşa cea

strâmtă. Căci vă spun că mulţi** vor căuta să intre, şi nu vor putea.

*Mat. 7.13. **Ioan 7.34; 8.21; 13.33. Rom. 9.31.

25. Odată* ce Stăpânul casei Se va scula şi va** încuia uşa, şi voi veţi fi afară şi veţi începe să bateţi la uşă şi să ziceţi: „Doamne†, Doamne, deschide-ne!“, drept răspuns, El vă va zice: „Nu†† ştiu de unde sunteţi.“

*Ps. 32.6. Isa. 55.6. **Mat. 25.10. †Cap. 6.46. ††Mat. 7.23; 25.12.

26. Atunci veţi începe să ziceţi: „Noi am mâncat şi am băut în faţa Ta, şi în uliţele noastre ai învăţat pe norod.“

27. Şi* El va răspunde: „Vă spun că nu ştiu de unde sunteţi; depărtaţi-vă** de la Mine, voi toţi lucrătorii fărădelegii.“

*Mat. 7.23; 25.41. Vers. 25. **Ps. 6.8. Mat. 25.41.

28. Va* fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor, când** veţi vedea pe Avraam, pe Isaac şi pe Iacov şi pe toţi prorocii în Împărăţia lui Dumnezeu, iar pe voi scoşi afară.

*Mat. 8.12; 13.42; 24.51. **Mat. 8.11.

29. Vor veni de la răsărit şi de la apus, de la miazănoapte şi de la miazăzi şi vor şedea la masă în Împărăţia lui Dumnezeu.

30. Şi iată* că sunt unii din cei de pe urmă, care vor fi cei dintâi, şi sunt unii din cei dintâi, care vor fi cei de pe urmă.“

*Mat. 19.30; 20.16. Marc. 10.31.

Nelegiuirile şi pedeapsa Ierusalimului

31. În aceeaşi zi, au venit câţiva farisei şi I-au zis: „Pleacă şi du-Te de aici, căci Irod vrea să Te omoare.“

32. „Duceţi-vă“, le-a răspuns El, „şi spuneţi vulpii aceleia: „Iată că scot dracii şi săvârşesc vindecări astăzi şi mâine, iar a treia zi voi* isprăvi.

*Evr. 2.10.

33. Dar trebuie să umblu astăzi, mâine şi poimâine, fiindcă nu se poate ca un proroc să piară afară din Ierusalim.

34. Ierusalime*, Ierusalime, care omori pe proroci şi ucizi cu pietre pe cei trimişi la tine; de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum îşi strânge găina puii sub aripi, şi n-aţi vrut!

*Mat. 23.37.

35. Iată că vi* se va lăsa casa pustie; dar vă spun că nu Mă veţi mai vedea până veţi zice: „Binecuvântat** este Cel ce vine în Numele Domnului!“

*Lev. 26.31,32. Ps. 69.25. Isa. 1.7. Dan. 9.27. Mica 3.12. **Ps. 118.26. Mat. 21.9. Marc. 11.10. Cap. 19.38. Ioan 12.13.

Vindecarea unui bolnav de dropică

14 1. Într-o zi de Sabat, Isus a intrat în casa unuia din fruntaşii fariseilor, ca să prânzească. Fariseii Îl pândeau de aproape.

2. Şi înaintea Lui era un om bolnav de dropică.

3. Isus a luat cuvântul şi a zis învăţătorilor Legii şi fariseilor: „Oare* este îngăduit a vindeca în ziua Sabatului sau nu?“

*Mat. 12.10.

4. Ei tăceau. Atunci Isus a luat de mână pe omul acela, l-a vindecat şi i-a dat drumul.

5. Pe urmă le-a zis: „Cine* dintre voi, dacă-i cade copilul sau boul în fântână, nu-l va scoate îndată afară, în ziua Sabatului?“

*Exod 23.5. Deut. 22.4. Cap. 13.15.

6. Şi n-au putut să-I răspundă nimic la aceste vorbe.

Despre smerenia la ospeţe

7. Apoi, când a văzut că cei poftiţi la masă alegeau locurile dintâi, le-a spus o pildă. Şi le-a zis:

8. „Când eşti poftit de cineva la nuntă, să nu te aşezi la masă în locul dintâi; ca nu cumva, printre cei poftiţi de el, să fie altul mai cu vază decât tine,

9. şi cel ce te-a poftit şi pe tine şi pe el să vină să-ţi zică: „Dă locul tău omului acestuia.“ Atunci, cu ruşine, va trebui să iei locul de pe urmă.

10. Ci*, când eşti poftit, du-te şi aşază-te în locul cel mai de pe urmă; pentru ca atunci când va veni cel ce te-a poftit să-ţi zică: „Prietene, mută-te mai sus.“ Lucrul acesta îţi va face cinste înaintea tuturor celor ce vor fi la masă împreună cu tine.

*Prov. 25.6,7.

11. Căci* oricine se înalţă va fi smerit; şi cine se smereşte va fi înălţat.“

*Iov 22.29. Ps. 18.27. Prov. 29.23. Mat. 23.12. Cap. 18.14. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5.

Despre binefacere

12. A zis şi celui ce-L poftise: „Când dai un prânz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi, nici pe fraţii tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogaţi, ca nu cumva să te cheme şi ei la rândul lor pe tine, şi să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut.

13. Ci, când dai o masă, cheamă pe săraci*, pe schilozi, pe şchiopi, pe orbi.

*Neem. 8.10,12.

14. Şi va fi ferice de tine, pentru că ei
n-au cu ce să-ţi răsplătească; dar ţi se
va răsplăti la învierea celor neprihă-
niţi.“

Pilda celor poftiţi la cină

15. Unul din cei ce şedeau la masă cu
El, când a auzit aceste vorbe, I-a zis:
„Ferice* de acela care va prânzi în
Împărăţia lui Dumnezeu!“ *Apoc. 19.9.
16. Şi* Isus i-a răspuns: „Un om a dat
o cină mare şi a poftit pe mulţi.
*Mat. 22.2.
17. La ceasul cinei, a* trimis pe robul
său să spună celor poftiţi: „Veniţi, căci
iată că toate sunt gata.“ *Prov. 9.2,5.
18. Dar toţi, parcă fuseseră vorbiţi,
au început să se dezvinovăţească. Cel
dintâi i-a zis: „Am cumpărat un ogor
şi trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te
să mă ierţi.“
19. Un altul a zis: „Am cumpărat
cinci perechi de boi şi mă duc să-i
încerc: iartă-mă, te rog.“
20. Un altul a zis: „Tocmai acum
m-am însurat şi de aceea nu pot
veni.“
21. Când s-a întors robul, a spus
stăpânului său aceste lucruri. Atunci
stăpânul casei s-a mâniat şi a zis
robului său: „Du-te degrabă în pieţele
şi uliţele cetăţii şi adu aici pe cei
săraci, ciungi, orbi şi şchiopi.“
22. La urmă, robul a zis: „Stăpâne,
s-a făcut cum ai poruncit, şi tot mai
este loc.“
23. Şi stăpânul a zis robului: „Ieşi la
drumuri şi la garduri, şi pe cei ce-i vei
găsi, sileşte-i să intre, ca să mi se
umple casa.
24. Căci vă spun că nici unul* din cei
poftiţi nu va gusta din cina mea.“
*Mat. 21.43; 22.8. Fapt. 13.46.

Cum să fie ucenicul lui Isus

25. Împreună cu Isus mergeau multe
noroade. El S-a întors şi le-a zis:
26. „Dacă* vine cineva la Mine, şi**
nu urăşte pe tatăl său, pe mama sa, pe
nevasta sa, pe copiii săi, pe fraţii săi,
pe surorile sale, ba† chiar însăşi viaţa
sa, nu poate fi ucenicul Meu.
*Deut. 13.6; 33.9. Mat. 10.37. **Rom. 9.13. †Apoc. 12.11.
27. Şi oricine* nu-şi poartă crucea
şi nu vine după Mine, nu poate fi
ucenicul Meu.
*Mat. 16.24. Marc. 8.34. Cap. 9.23. 2 Tim. 3.12.
28. Căci, cine* dintre voi, dacă vrea
să zidească un turn, nu stă mai întâi
să-şi facă socoteala cheltuielilor, ca să
vadă dacă are cu ce să-l sfârşească?
*Prov. 24.27.
29. Pentru ca nu cumva, după ce i-a
pus temelia, să nu-l poată sfârşi, şi toţi
cei ce-l vor vedea să înceapă să râdă
de el
30. şi să zică: „Omul acesta a început
să zidească, şi n-a putut isprăvi.“
31. Sau care împărat, când merge să
se bată în război cu un alt împărat, nu
stă mai întâi să se sfătuiască dacă va
putea merge cu zece mii de oameni
înaintea celui ce vine împotriva lui cu
douăzeci de mii?
32. Altfel, pe când celălalt împărat
este încă departe, îi trimite o solie să
ceară pace.
33. Tot aşa, oricine dintre voi, care
nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi
ucenicul Meu.
34. Sarea este bună*; dar dacă sarea
îşi pierde gustul ei de sare, prin ce i se
va da înapoi gustul acesta?
*Mat. 5.13. Marc. 9.50.
35. Atunci nu mai este bună nici
pentru pământ, nici pentru gunoi, ci
este aruncată afară. Cine are urechi de
auzit să audă.“

Pilda cu oaia rătăcită şi leul

15 1. Toţi vameşii şi păcătoşii se
apropiau* de Isus ca să-L asculte.
*Mat. 9.10.
2. Şi fariseii şi cărturarii cârteau şi
ziceau: „Omul acesta primeşte pe
păcătoşi şi* mănâncă cu ei.“
*Fapt. 11.3. Gal. 2.12.
3. Dar El le-a spus pilda aceasta:
4. „Care* om dintre voi, dacă are o
sută de oi, şi pierde pe una din ele, nu
lasă pe celelalte nouăzeci şi nouă pe
izlaz şi se duce după cea** pierdută
până când o găseşte?
*Mat. 18.12. **1 Pet. 2.10,25.
5. După ce a găsit-o, o pune cu
bucurie pe umeri;
6. şi, când se întoarce acasă, cheamă
pe prietenii şi vecinii săi şi le zice:
„Bucuraţi-vă împreună cu mine, căci
mi-am găsit oaia care era pierdută.“
7. Tot aşa, vă spun că va fi mai*
multă bucurie în cer pentru un singur
păcătos care se pocăieşte, decât pentru
nouăzeci şi nouă de oameni nepri-
hăniţi care n-au nevoie de pocăinţă.
*Cap. 5.32.
8. Sau care femeie, dacă are zece

lei[1] din argint, şi pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa şi nu caută cu băgare de seamă până când îl găseşte?
9. După ce l-a găsit, cheamă pe prietenele şi vecinele ei şi zice: „Bucuraţi-vă împreună cu mine, căci am găsit leul pe care-l pierdusem.“
10. Tot aşa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăieşte.“

Pilda fiului risipitor

11. El a mai zis: „Un om avea doi fii.
12. Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine.“ Şi tatăl le-a împărţit averea.
13. Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul şi a plecat într-o ţară depărtată, unde şi-a risipit averea* ducând o viaţă destrăbălată.

*Marc. 12.44.

14. După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în ţara aceea, şi el a început să ducă lipsă.
15. Atunci s-a dus şi s-a lipit de unul din locuitorii ţării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii.
16. Mult ar fi dorit el să se sature cu roşcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni.
17. Şi-a venit în fire şi a zis: „Câţi argaţi ai tatălui meu au belşug de pâine, iar eu mor de foame aici!
18. Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu şi-i voi zice: „Tată, am păcătuit împotriva cerului şi împotriva ta
19. şi nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argaţii tăi.“
20. Şi s-a sculat şi a plecat la tatăl său. Când era încă* departe, tatăl său l-a văzut şi i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui şi l-a sărutat mult.

*Fapt. 2.39. Efes. 2.13,17.

21. Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuit împotriva cerului şi* împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.“

*Ps. 51.4.

22. Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceţi repede haina cea mai bună şi îmbrăcaţi-l cu ea; puneţi-i un inel în deget şi încălţăminte în picioare.
23. Aduceţi viţelul cel îngrăşat şi tăiaţi-l. Să mâncăm şi să ne veselim;
24. căci* acest fiu al meu era mort, şi a înviat; era pierdut, şi a fost găsit.“ Şi au început să se veselească.

*Vers. 32. Efes. 2.1; 5.14. Apoc. 3.1.

25. Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit şi s-a apropiat de casă, a auzit muzică şi jocuri.
26. A chemat pe unul din robi şi a început să-l întrebe ce este.
27. Robul acela i-a răspuns: „Fratele tău a venit înapoi, şi tatăl tău a tăiat viţelul cel îngrăşat, pentru că l-a găsit iarăşi sănătos şi bine.“
28. El s-a întărâtat de mânie şi nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieşit afară şi l-a rugat să intre.
29. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: „Iată, eu îţi slujesc ca un rob de atâţia ani, şi niciodată nu ţi-am călcat porunca; şi mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu prietenii mei;
30. iar când a venit acest fiu al tău, care ţi-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat viţelul cel îngrăşat.“
31. „Fiule“, i-a zis tatăl, „tu întotdeauna eşti cu mine şi tot ce am eu este al tău.
32. Dar trebuia să ne veselim şi să ne bucurăm, pentru că* acest frate al tău era mort, şi a înviat, era pierdut, şi a fost găsit.“

*Vers. 24.

Pilda ispravnicului necredincios

16 1. Isus a mai spus ucenicilor Săi: „Un om bogat avea un ispravnic care a fost pârât la el că-i risipeşte averea.
2. El l-a chemat şi i-a zis: „Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă-ţi socoteala de isprăvnicia ta, pentru că nu mai poţi fi ispravnic.“
3. Ispravnicul şi-a zis: „Ce am să fac dacă îmi ia stăpânul isprăvnicia? Să sap, nu pot; să cerşesc, mi-e ruşine.
4. Ştiu ce am să fac, pentru ca, atunci când voi fi scos din isprăvnicie, ei să mă primească în casele lor.“
5. A chemat pe fiecare din datornicii stăpânului său şi a zis celui dintâi: „Cât eşti dator stăpânului meu?“
6. „O sută de măsuri de untdelemn“, a răspuns el. Şi i-a zis: „Ia-ţi zapisul şi şezi degrabă de scrie cincizeci.“

1. Greceşte: drahme

7. Apoi a zis altuia: „Dar tu cât eşti
dator?“ „O sută de măsuri de grâu“, a
răspuns el. Şi i-a zis: „Ia-ţi zapisul şi
scrie optzeci.“
8. Stăpânul lui a lăudat pe ispravnicul
nedrept, pentru că lucrase înţelepţeşte.
Căci fiii veacului acestuia, faţă de
semenii lor, sunt mai înţelepţi decât
fiii* luminii. *Ioan 12.36. Efes. 5.8. 1 Tes. 5.5.
9. Şi Eu vă zic: faceţi-vă* prieteni cu
ajutorul bogăţiilor nedrepte, pentru ca
atunci când veţi muri, să vă primească
în corturile veşnice.
*Dan. 4.27. Mat. 6.19; 19.21. Cap. 11.41. 1 Tim. 6.17-19.
10. Cine* este credincios în cele mai
mici lucruri este credincios şi în cele
mari; şi cine este nedrept în cele mai
mici lucruri este nedrept şi în cele
mari. *Mat. 25.21. Cap. 19.17.
11. Deci, dacă n-aţi fost credincioşi
în bogăţiile[1] nedrepte, cine vă va
încredinţa adevăratele bogăţii?
12. Şi, dacă n-aţi fost credincioşi în
lucrul altuia, cine vă va da ce este al
vostru?
13. Nici* o slugă nu poate sluji la doi
stăpâni; căci sau va urî pe unul, şi va iubi
pe celălalt sau va ţine numai la unul, şi
va nesocoti pe celălalt. Nu puteţi sluji lui
Dumnezeu şi lui Mamona.“ *Mat. 6.24.

Mustrări făcute fariseilor

14. Fariseii, care* erau iubitori de bani,
ascultau şi ei toate lucrurile acestea şi îşi
băteau joc de El. *Mat. 23.14.
15. Isus le-a zis: „Voi căutaţi să vă
arătaţi* neprihăniţi înaintea oame-
nilor, dar Dumnezeu** vă cunoaşte
inimile; pentru că ce† este înălţat între
oameni este o urâciune înaintea lui
Dumnezeu. *Cap. 10.29. **Ps. 7.9. †1 Sam. 16.7.
16. Legea* şi proorocii au ţinut până la
Ioan; de atunci încoace, Evanghelia
Împărăţiei lui Dumnezeu se propovă-
duieşte; şi fiecare, ca să intre în ea, dă
năvală. *Mat. 4.17; 11.12,13. Cap. 7.29.
17. Este* mai lesne să treacă cerul şi
pământul decât să cadă o singură
frântură de slovă din Lege.
*Ps. 102.26,27. Isa. 40.8; 51.6. Mat. 5.18. 1 Pet. 1.25.
18. Oricine* îşi lasă nevasta şi ia pe alta
de nevastă preacurveşte; şi cine ia de
nevastă pe cea lăsată de bărbatul ei
preacurveşte.
*Mat. 5.32; 19.9. Marc. 10.11. 1 Cor. 7.10,11.

Pilda bogatului nemilostiv

19. Era un om bogat care se îmbrăca în
porfiră şi in subţire; şi în fiecare zi
ducea o viaţă plină de veselie şi stră-
lucire.
20. La uşa lui, zăcea un sărac, numit
Lazăr, plin de bube.
21. Şi dorea mult să se sature cu
firimiturile care cădeau de la masa
bogatului; până şi câinii veneau şi-i
lingeau bubele.
22. Cu vremea, săracul a murit; şi a
fost dus de îngeri în sânul lui Avraam.
A murit şi bogatul, şi l-au îngropat.
23. Pe când era el în Locuinţa mor-
ţilor, în chinuri, şi-a ridicat ochii în
sus, a văzut de departe pe Avraam şi
pe Lazăr în sânul lui
24. şi a strigat: „Părinte Avraame,
fie-ţi milă de mine şi trimite pe Lazăr
să-şi înmoaie vârful degetului în apă
şi să-mi răcorească* limba; căci gro-
zav sunt** chinuit în văpaia aceasta.“
*Zah. 14.12. **Isa. 66.24. Marc. 9.44, etc.
25. „Fiule“, i-a răspuns Avraam, „adu-ţi*
aminte că, în viaţa ta, tu ţi-ai luat lucrurile
bune, şi Lazăr şi-a luat pe cele rele; acum
aici, el este mângâiat, iar tu eşti chinuit.
*Iov 21.13. Cap. 6.24.
26. Pe lângă toate acestea, între noi şi
între voi este o prăpastie mare, aşa ca
cei ce ar vrea să treacă de aici la voi
sau de acolo la noi să nu poată.“
27. Bogatul a zis: „Rogu-te, dar, pă-
rinte Avraame, să trimiţi pe Lazăr în
casa tatălui meu;
28. căci am cinci fraţi, şi să le
adeverească aceste lucruri, ca să nu
vină şi ei în acest loc de chin.“
29. Avraam a răspuns: „Au* pe Moise
şi pe proroci; să asculte de ei.“
*Isa. 8.20; 34.16. Ioan 5.39,45. Fapt. 15.21; 17.11.
30. „Nu, părinte Avraame“, a zis el,
„ci dacă se va duce la ei cineva din
morţi, se vor pocăi.“
31. Şi Avraam i-a răspuns: „Dacă nu
ascultă pe Moise şi pe proroci, nu vor
crede nici chiar* dacă ar învia cineva
din morţi.“ *Ioan 12.10,11.

Prilejurile de păcătuire

17 1. Isus a zis ucenicilor Săi: „Este*
cu neputinţă să nu vină prilejuri
de păcătuire; dar vai de acela prin care
vin! *Mat. 18.6,7. Marc. 9.42. 1 Cor. 11.19.
2. Ar fi mai de folos pentru el să i se
lege o piatră de moară de gât şi să fie
aruncat în mare, decât să facă pe unul
din aceşti micuţi să păcătuiască.
3. Luaţi seama la voi înşivă!
Dacă* fratele tău păcătuieşte împo-

1. Greceşte: Mamona

triva ta, mustră-l**! Şi dacă-i pare rău, iartă-l!

*Mat. 18.15,21. **Lev. 19.17. Prov. 17.10. Iac. 5.19.

4. Şi, chiar dacă păcătuieşte împotriva ta de şapte ori pe zi, şi de şapte ori pe zi se întoarce la tine şi zice: „Îmi pare rău!“, să-l ierţi.“

5. Apostolii au zis Domnului: „Măreşte-ne credinţa!“

6. Şi* Domnul a zis: „Dacă aţi avea credinţă cât un grăunte de muştar, aţi zice dudului acestuia: „Dezrădăcinează-te şi sădeşte-te în mare“, şi v-ar asculta.

*Mat. 17.20; 21.21. Marc. 9.23; 11.23.

Robi netrebnici

7. Cine dintre voi, dacă are un rob care ară sau paşte oile, îi va zice, când vine de la câmp: „Vino îndată şi şezi la masă”?

8. Nu-i va zice mai degrabă: „Găteşte-mi* să mănânc, încinge-te şi slujeşte-mi până voi mânca şi voi bea eu; după aceea, vei mânca şi vei bea şi tu”?

*Cap. 12.37.

9. Va rămâne el îndatorat faţă de robul acela, pentru că robul a făcut ce-i fusese poruncit? Nu cred.

10. Tot aşa şi voi, după ce veţi face tot ce vi s-a poruncit, să ziceţi: „Suntem nişte robi* netrebnici; am făcut ce eram datori să facem.“

*Iov 22.3; 35.7. Ps. 16.2. Mat. 25.30. Rom. 3.12; 11.35. 1 Cor. 9.16,17. Film. 11.

Cei zece leproşi

11. Isus mergea* spre Ierusalim şi a trecut printre Samaria şi Galileea.

*Cap. 9.51,52. Ioan 4.4.

12. Pe când intra într-un sat, L-au întâmpinat zece leproşi. Ei* au stat departe,

*Lev. 13.46.

13. şi-au ridicat glasul şi au zis: „Isuse, Învăţătorule, ai milă de noi!“

14. Când i-a văzut Isus, le-a zis: „Duceţi-vă* şi arătaţi-vă preoţilor!“ Şi pe când se duceau, au fost curăţaţi.

*Lev. 13.2; 14.2. Mat. 8.4. Cap. 5.14.

15. Unul din ei, când s-a văzut vindecat, s-a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare.

16. S-a aruncat cu faţa la pământ la picioarele lui Isus şi I-a mulţumit. Era samaritean.

17. Isus a luat cuvântul şi a zis: „Oare n-au fost curăţaţi toţi cei zece? Dar ceilalţi nouă unde sunt?

18. Nu s-a găsit decât străinul acesta să se întoarcă şi să dea slavă lui Dumnezeu?“

19. Apoi* i-a zis: „Scoală-te şi pleacă; credinţa ta te-a mântuit.“

*Mat. 9.22. Marc. 5.34; 10.52. Cap. 7.50; 8.48; 18.42.

Venirea Împărăţiei lui Dumnezeu

20. Fariseii au întrebat pe Isus când va veni Împărăţia lui Dumnezeu. Drept răspuns, El le-a zis: „Împărăţia lui Dumnezeu nu vine în aşa fel ca să izbească privirile.

21. Nu* se va zice: „Uite-o aici!“ sau: „Uite-o acolo!“ Căci iată că Împărăţia** lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.“

*Vers. 23. **Rom. 14.17.

Venirea Fiului omului

22. Şi a zis ucenicilor: „Vor* veni zile când veţi dori să vedeţi una din zilele Fiului omului, şi n-o veţi vedea.

*Mat. 9.15. Ioan 17.12.

23. Vi* se va zice: „Iată-L aici, iată-L acolo!“ Să nu vă duceţi, nici să nu-i urmaţi.

*Mat. 24.23. Marc. 13.21. Cap. 21.8.

24. Căci*, cum iese fulgerul şi luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, aşa va fi şi Fiul omului în ziua Sa.

*Mat. 24.27.

25. Dar* mai întâi trebuie să sufere multe şi să fie lepădat de neamul acesta.

*Marc. 8.31; 9.31;10.33. Cap. 9.22.

26. Ce* s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel şi în zilele Fiului omului:

*Gen. 7. Mat. 24.37.

27. mâncau, beau, se însurau şi se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; şi a venit potopul şi i-a prăpădit pe toţi.

28. Ce* s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau;

*Gen. 19.

29. dar*, în ziua când a ieşit Lot din Sodoma, a plouat foc şi pucioasă din cer şi i-a pierdut pe toţi.

*Gen. 19.16,24.

30. Tot aşa va fi şi în ziua când Se* va arăta Fiul omului.

*2 Tes. 1.7.

31. În ziua aceea, cine* va fi pe acoperişul casei şi îşi va avea vasele în casă să nu se coboare să le ia; şi cine va fi pe câmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă.

*Mat. 24.17. Marc. 13.15.

32. Aduceţi-vă* aminte de nevasta lui Lot.

*Gen. 19.26.

33. Oricine* va căuta să-şi scape viaţa o va pierde; şi oricine o va pierde o va găsi.

*Mat. 10.39; 16.25. Marc. 8.35. Cap. 9.24. Ioan 12.25.

34. Vă spun* că, în noaptea aceea,

doi inşi vor fi în acelaşi pat, unul va fi luat, şi altul va fi lăsat;

*Mat. 24.40,41. 1 Tes. 4.17.

35. două femei vor măcina împreună: una va fi luată, şi alta va fi lăsată.
36. Doi bărbaţi vor fi la câmp: unul va fi luat, şi altul va fi lăsat."
37. Ucenicii L-au întrebat: „Unde, Doamne?" Iar El a răspuns: „Unde* va fi trupul acolo se vor strânge vulturii."

*Iov 39.30. Mat. 24.28.

Pilda judecătorului nedrept

18 1. Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage* necurmat şi să nu se lase. *Cap. 11.5; 21.36. Rom. 12.12. Efes. 6.18. Col. 4.2. 1 Tes. 5.17.
2. El le-a zis: „Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea, şi de oameni nu se ruşina.
3. În cetatea aceea era şi o văduvă care venea des la el şi-i zicea: „Fă-mi dreptate în cearta cu pârâşul meu."
4. Multă vreme n-a voit să-i facă dreptate. Dar, în urmă, şi-a zis: „Măcar că de Dumnezeu nu mă tem, şi de oameni nu mă ruşinez,
5. totuşi, pentru că* văduva aceasta mă tot necăjeşte, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul."

*Cap. 11.8.

6. Domnul a adăugat: „Auziţi ce zice judecătorul nedrept?
7. Şi Dumnezeu* nu va face dreptate aleşilor Lui care strigă zi şi noapte către El, măcar că zăboveşte faţă de ei? *Apoc. 6.10.
8. Vă spun că* le va face dreptate în curând. Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credinţă pe pământ?"

*Evr. 10.37. 2 Pet. 3.8,9.

Pilda vameşului şi a fariseului

9. A mai spus şi pilda aceasta pentru unii care* se încredeau în ei înşişi că sunt neprihăniţi şi dispreţuiau pe ceilalţi. *Cap. 10.29; 16.15.
10. „Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era fariseu, şi altul vameş.
11. Fariseul stătea* în picioare şi a început să se roage în sine astfel: „Dumnezeule**, Îţi mulţumesc că nu sunt ca ceilalţi oameni, hrăpăreţi, nedrepţi, preacurvari sau chiar ca vameşul acesta.

*Ps. 135.2. **Isa. 1.15; 58.2. Apoc. 3.17.

12. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate veniturile mele."
13. Vameşul stătea departe şi nu îndrăznea nici ochii să şi-i ridice spre cer; ci se bătea în piept şi zicea: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!"
14. Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci* oricine se înalţă va fi smerit; şi oricine se smereşte va fi înălţat."

*Iov 22.29. Mat. 23.12. Cap. 14.11. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5,6.

Copilaşii

15. I-au* adus şi nişte copilaşi, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, când au văzut lucrul acesta, au certat pe aceia care-i aduceau. *Mat. 19.13. Marc. 10.13.
16. Isus a chemat la Sine pe copilaşi şi a zis: „Lăsaţi copilaşii să vină la Mine, şi nu-i opriţi; căci Împărăţia lui Dumnezeu este a* unora ca ei.

*1 Cor. 14.20. 1 Pet. 2.2.

17. Adevărat* vă spun că oricine nu va primi Împărăţia lui Dumnezeu ca un copilaş, cu nici un chip nu va intra în ea." *Marc. 10.15.

Tânărul bogat

18. Un* fruntaş a întrebat pe Isus: „Bunule Învăţător, ce trebuie să fac ca să moştenesc viaţa veşnică?"

*Mat. 19.16. Marc. 10.17.

19. „Pentru ce Mă numeşti bun?", i-a răspuns Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.
20. Ştii poruncile: „Să* nu preacurveşti; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să cinsteşti** pe tatăl tău şi pe mama ta."

*Exod 20.12,16. Deut. 5.16,20. Rom. 13.9. **Efes. 6.2. Col. 3.20.

21. „Toate aceste lucruri", I-a zis el, „le-am păzit din tinereţea mea."
22. Când a auzit Isus aceste vorbe, i-a zis: „Îţi mai lipseşte un lucru: vinde* tot ce ai, împarte la săraci, şi vei avea o comoară în ceruri. Apoi, vino şi urmează-Mă."

*Mat. 6.19,20; 19.21. 1 Tim. 6.19.

23. Când a auzit el aceste cuvinte, s-a întristat de tot; căci era foarte bogat.
24. Isus a văzut că s-a întristat de tot şi a zis: „Cât* de anevoie vor intra în Împărăţia lui Dumnezeu cei ce au avuţii! *Prov. 11.28. Mat. 19.23. Marc. 10.23.
25. Fiindcă mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea acului decât să intre un om bogat în Împărăţia lui Dumnezeu."

26. Cei ce-L ascultau au zis: „Atunci
cine poate fi mântuit?“
27. Isus a răspuns: „Ce* este cu
neputinţă la oameni este cu putinţă la
Dumnezeu.“ *Ier. 32.17.
28. Atunci* Petru a zis: „Iată că noi
am lăsat totul şi Te-am urmat.“
*Zah. 8.6. Mat. 19.26,27. Cap. 1.37.
29. Şi Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că
nu este nimeni* care să-şi fi lăsat casa,
sau nevasta, sau fraţii, sau părinţii, sau
copiii, pentru Împărăţia lui Dumnezeu,
*Deut. 33.9.
30. şi să* nu primească mult mai mult
în veacul acesta de acum, iar în veacul
viitor, viaţa veşnică.“ *Iov 42.10.

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa

31. Isus* a luat cu Sine pe cei
doisprezece şi le-a zis: „Iată că ne
suim la Ierusalim, şi tot ce** a fost
scris prin proroci despre Fiul omului
se va împlini.
*Mat. 16.21; 17.22; 10.17. Marc. 10.32. **Ps. 22. Isa. 53.
32. Căci va* fi dat în mâna Neamu-
rilor; Îl vor batjocori, Îl vor ocărî, Îl vor
scuipa; *Mat. 27.2. Cap. 23.1. Ioan 18.28. Fapt. 3.13.
33. şi, după ce-L vor bate cu nuiele,
Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.“
34. Ei* n-au înţeles nimic din aceste
lucruri: căci vorbirea aceasta era ascunsă
pentru ei şi nu pricepeau ce le spunea
Isus.
*Marc. 9.32. Cap. 2.50; 9.45. Ioan 10.6; 12.16.

Vindecarea unui orb la Ierihon

35. Pe* când Se apropia Isus de
Ierihon, un orb şedea lângă drum şi
cerşea. *Mat. 20.29. Marc. 10.46.
36. Când a auzit norodul trecând, a
întrebat ce este.
37. I-au spus: „Trece Isus din Naza-
ret.“
38. Şi el a strigat: „Isuse, Fiul lui
David, ai milă de mine!“
39. Cei ce mergeau înainte îl certau
să tacă; dar el ţipa şi mai tare: „Fiul
lui David, ai milă de mine!“
40. Isus S-a oprit şi a poruncit să-l
aducă la El; şi, după ce s-a apropiat,
l-a întrebat:
41. „Ce vrei să-ţi fac?“ „Doamne“, a
răspuns el, „să-mi capăt vederea.“
42. Şi Isus i-a zis: „Capătă-ţi vede-
rea. Credinţa* ta te-a mântuit.“
*Cap. 17.19.
43. Numaidecât, orbul şi-a căpătat
vederea şi a mers* după Isus, slăvind
pe Dumnezeu. Tot norodul, când a
văzut cele întâmplate, a dat laudă lui
Dumnezeu. *Cap. 5.26. Fapt. 4.21; 11.18.

Zacheu

19 1. Isus a intrat în Ierihon şi trecea
prin cetate.
2. Şi un om bogat, numit Zacheu, mai
marele vameşilor,
3. căuta să vadă care este Isus; dar nu
putea din pricina norodului, căci era
mic de statură.
4. A alergat înainte şi s-a suit într-un
dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul
acela avea să treacă.
5. Isus, când a ajuns la locul acela,
Şi-a ridicat ochii în sus şi i-a zis:
„Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi
trebuie să rămân în casa ta.“
6. Zacheu s-a dat jos în grabă şi L-a
primit cu bucurie.
7. Când au văzut lucrul acesta, toţi
cârteau şi ziceau: „A* intrat să găzdu-
iască la un om păcătos!“ *Mat. 9.11. Cap. 5.30.
8. Dar Zacheu a stat înaintea Dom-
nului şi I-a zis: „Iată, Doamne, jumă-
tate din avuţia mea o dau săracilor; şi,
dacă am năpăstuit* pe cineva cu ceva,
îi dau înapoi** împătrit.“
*Cap. 3.14. **Exod 22.1. 1 Sam. 12.3. 2 Sam. 12.6.
9. Isus i-a zis: „Astăzi a intrat mân-
tuirea în casa aceasta, căci şi* el este
fiul** lui Avraam.
*Rom. 4.11,12,16. Gal. 3.7. **Cap. 13.16.
10. Pentru că* Fiul omului a venit să
caute şi să mântuiască ce era pierdut.“
* Mat. 10.6; 15.24; 18.11.

Pilda polilor

11. Pe când ascultau ei aceste lucruri,
Isus a mai spus o pildă, pentru că era
aproape de Ierusalim, şi ei* credeau că
Împărăţia lui Dumnezeu are să se arate
îndată. *Fapt. 1.6.
12. Deci* a zis: „Un om de neam
mare s-a dus într-o ţară depărtată, ca
să-şi ia o împărăţie, şi apoi să se
întoarcă. *Mat. 25.14. Marc. 13.34.
13. A chemat zece din robii săi, le-a
dat zece poli[1] şi le-a zis: „Puneţi-i în
negoţ până mă voi întoarce.“
14. Dar* cetăţenii lui îl urau; şi au
trimis după el o solie să-i spună: „Nu
vrem ca omul acesta să împărăţească
peste noi.“ *Ioan 1.11.
15. Când s-a întors înapoi, după ce îşi
luase împărăţia, a spus să cheme pe
robii aceia, cărora le dăduse banii, ca
să vadă cât câştigase fiecare cu ei din
negoţ.

1. Greceşte: mine

16. Cel dintâi a venit şi i-a zis:
„Doamne, polul tău a mai adus zece
poli.“
17. El i-a zis: „Bine, rob bun; fiindcă
ai fost credincios* în puţine lucruri,
primeşte cârmuirea a zece cetăţi.“
*Mat. 25.21. Cap. 16.10.
18. A venit al doilea şi i-a zis:
„Doamne, polul tău a mai adus cinci
poli.“
19. El i-a zis şi lui: „Primeşte şi tu
cârmuirea a cinci cetăţi.“
20. A venit un altul şi i-a zis:
„Doamne, iată-ţi polul pe care l-am
păstrat învelit într-un ştergar;
21. căci* m-am temut de tine, fiindcă
eşti un om aspru; iei ce n-ai pus şi
seceri ce n-ai semănat.“ *Mat. 25.24.
22. Stăpânul i-a zis: „Rob rău; te voi
judeca după* cuvintele tale. Ştiai** că
sunt un om aspru, care iau ce n-am pus
şi secer ce n-am semănat;
*2 Sam. 1.16. Iov 15.6. Mat. 12.37. **Mat. 25.26.
23. atunci de ce nu mi-ai pus banii la
zarafi, pentru ca, la întoarcerea mea,
să-i fi luat înapoi cu dobândă?“
24. Apoi a zis celor ce erau de faţă:
„Luaţi-i polul şi daţi-l celui ce are
zece poli.“
25. „Doamne“, i-au zis ei, „el are zece
poli.“
26. Iar el le-a zis: „Vă spun că* celui
ce are, i se va da; dar de la cel ce
n-are, se va lua chiar şi ce are.
*Mat. 13.12; 25.29. Marc. 4.25. Cap. 8.18.
27. Cât despre vrăjmaşii mei, care
n-au vrut să împărăţesc eu peste ei,
aduceţi-i încoace şi tăiaţi-i înaintea
mea.“
28. După ce a vorbit astfel, Isus a
pornit* în frunte şi Se suia spre
Ierusalim. *Marc. 10.32.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

29. Când* S-a apropiat de Betfaghe şi
de Betania, înspre muntele numit al
Măslinilor, Isus a trimis pe doi din
ucenicii Săi *Mat. 21. Marc. 11.1.
30. şi le-a zis: „Duceţi-vă în satul
dinaintea voastră. Când veţi intra în
el, veţi găsi un măgăruş legat, pe care
n-a încălecat nimeni niciodată: dez-
legaţi-l şi aduceţi-Mi-l.
31. Dacă vă va întreba cineva: „Pen-
tru ce-l dezlegaţi?“, să-i spuneţi aşa:
„Pentru că Domnul are trebuinţă de
el.“
32. Cei ce fuseseră trimişi s-au dus şi
au găsit aşa cum le spusese Isus.
33. Pe când dezlegau măgăruşul,
stăpânii lui le-au zis: „Pentru ce dezle-
gaţi măgăruşul?“
34. Ei au răspuns: „Domnul are
trebuinţă de el.“
35. Şi au adus măgăruşul la Isus.
Apoi* şi-au aruncat hainele pe el şi au
aşezat pe Isus, călare deasupra.
*2 Împ. 9.13. Mat. 21.7. Marc. 11.7. Ioan 12.14.
36. Pe când* mergea Isus, oamenii îşi
aşterneau hainele pe drum. *Mat. 21.8.
37. Şi când S-a apropiat de Ierusalim,
spre coborâşul Muntelui Măslinilor,
toată mulţimea ucenicilor, plină de
bucurie, a început să laude pe Dum-
nezeu cu glas tare pentru toate minu-
nile pe care le văzuseră.
38. Ei ziceau: „Binecuvântat* este
Împăratul care vine în Numele Dom-
nului! Pace** în cer şi slavă în locurile
preaînalte!“
*Ps. 118.26. Cap. 13.35. **Cap. 2.14. Efes. 2.14.
39. Unii farisei din norod au zis lui
Isus: „Învăţătorule, ceartă-Ţi uce-
nicii!“
40. Şi El a răspuns: „Vă spun că, dacă
vor tăcea ei, pietrele* vor striga.“
*Hab. 2.11.

Isus plânge pentru cetate

41. Când S-a apropiat de cetate şi a
văzut-o, Isus a* plâns pentru ea
*Ioan 11.35.
42. şi a zis: „Dacă ai fi cunoscut şi tu,
măcar în această zi, lucrurile care
puteau să-ţi dea pacea! Dar acum, ele
sunt ascunse de ochii tăi.
43. Vor veni peste tine zile, când
vrăjmaşii tăi te vor înconjura* cu
şanţuri, te vor împresura şi te vor
strânge din toate părţile:
*Isa. 29.3,4. Ier. 6.3,6. Cap. 21.20.
44. te* vor face una cu pământul, pe
tine şi pe copiii tăi din mijlocul tău; şi
nu** vor lăsa în tine piatră pe piatră,
pentru că† n-ai cunoscut vremea când
ai fost cercetată.“
*1 Împ. 9.7,8. Mica 3.12. **Mat. 24.2. Marc. 13.2. Cap. 21.6.
†Dan. 9.24. Cap. 1.68,78. 1 Pet. 2.12.

Izgonirea vânzătorilor din Templu

45. În* urmă a intrat în Templu şi a
început să scoată afară pe cei ce
vindeau şi cumpărau în el.
*Mat. 21.12. Marc. 11.11,15. Ioan 2.14,15.
46. Şi le-a zis: „Este scris*: „Casa
Mea va fi o casă de rugăciune. Dar
voi** aţi făcut din ea o peşteră de
tâlhari.“ *Isa. 56.7. **Ier. 7.11.
47. Isus învăţa în toate zilele pe

norod în Templu. Şi preoţii cei mai de seamă*, cărturarii şi bătrânii norodului căutau să-L omoare;

*Marc. 11.18. Ioan 7.19; 8.37.

48. dar nu ştiau cum să facă, pentru că tot norodul Îi sorbea vorbele de pe buze.

Puterea lui Isus

20 1. Într-una* din acele zile, când învăţa Isus norodul în Templu şi propovăduia Evanghelia, au venit deodată la El preoţii cei mai de seamă şi cărturarii cu bătrânii *Mat. 21.23.

2. şi I-au zis: „Spune-ne, cu* ce putere faci Tu aceste lucruri sau cine Ţi-a dat puterea aceasta?“ *Fapt. 4.7; 7.27.

3. Drept răspuns, El le-a zis: „Am să vă pun şi Eu o întrebare. Spuneţi-Mi:

4. Botezul lui Ioan venea din cer sau de la oameni?“

5. Dar ei cugetau astfel între ei: „Dacă răspundem: „Din cer“, va zice: „Atunci de ce nu l-aţi crezut?“

6. Şi dacă răspundem: „De la oameni“, tot norodul ne va ucide cu pietre; căci* este încredinţat că Ioan era un proroc.“

*Mat. 14.5; 21.26. Cap. 7.29.

7. Atunci au răspuns că nu ştiu de unde venea botezul lui Ioan.

8. Şi Isus le-a zis: „Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.“

Pilda vierilor

9. Apoi a început să spună norodului pilda aceasta: „Un* om a sădit o vie, a arendat-o unor vieri şi a plecat într-o altă ţară, pentru o vreme îndelungată.

*Mat. 21.33. Marc. 12.1.

10. La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca să-i dea partea lui din rodul viei. Vierii l-au bătut şi l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

11. A mai trimis un alt rob; ei l-au bătut şi pe acela, l-au batjocorit şi l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

12. A mai trimis un al treilea rob; ei l-au rănit şi pe acela şi l-au scos afară.

13. Stăpânul viei a zis: „Ce să fac? Am să trimit pe fiul meu preaiubit; poate că îl vor primi cu cinste.“

14. Dar vierii, când l-au văzut, s-au sfătuit între ei şi au zis: „Iată moştenitorul; veniţi să-l ucidem, ca moştenirea să fie a noastră.“

15. Şi l-au scos afară din vie şi l-au omorât. Acum, ce le va face stăpânul viei?

16. Va veni, va pierde pe vierii aceia, şi via o va da altora.“ Când au auzit ei cuvintele acestea, au zis: „Nicidecum!“

17. Dar Isus i-a privit drept în faţă şi a zis: „Ce înseamnă cuvintele acestea care au fost scrise: „Piatra* pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului”? *Ps. 118.22. Mat. 21.42.

18. Oricine va cădea peste piatra aceasta va fi zdrobit de ea: şi* pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera“. *Dan. 2.34,35. Mat. 21.44.

19. Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii căutau să pună mâna pe El chiar în ceasul acela, dar se temeau de norod. Pricepuseră că Isus spusese pilda aceasta împotriva lor.

Birul cezarului

20. Au* început să pândească pe Isus; şi au trimis nişte iscoditori care se prefăceau că sunt neprihăniţi ca să-L prindă cu vorba şi să-L dea pe mâna stăpânirii şi pe mâna puterii dregătorului. *Mat. 22.15.

21. Iscoditorii aceştia L-au întrebat: „Învăţătorule*, ştim că vorbeşti şi înveţi pe oameni drept şi că nu cauţi la faţa oamenilor, ci-i înveţi calea lui Dumnezeu în adevăr. *Mat. 22.16. Marc. 12.14.

22. Se cuvine să plătim bir cezarului sau nu?“

23. Isus le-a priceput viclenia şi le-a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiţi?

24. Arătaţi-Mi un ban[1]. Al cui chip şi ale cui slove sunt scrise pe el?“ „Ale cezarului“, au răspuns ei.

25. Atunci El le-a zis: „Daţi, dar, cezarului ce este al cezarului, şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.“

26. Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea norodului; ci, miraţi de răspunsul Lui, au tăcut.

Despre înviere

27. Unii* din saduchei, care** zic că nu este înviere, s-au apropiat şi au întrebat pe Isus:

*Mat. 22.23. Marc. 12.18. **Fapt. 23.6,8.

28. „Învăţătorule, iată ce ne-a scris Moise*: „Dacă moare fratele cuiva, având nevastă, dar fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta lui şi să ridice urmaş fratelui său.“ *Deut. 25.5.

29. Au fost, dar, şapte fraţi. Cel dintâi s-a însurat, şi a murit fără copii.

1. Greceşte: dinar

30. Pe nevasta lui, a luat-o al doilea; şi a murit şi el fără copii.
31. A luat-o şi al treilea şi tot aşa toţi şapte; şi au murit fără să lase copii.
32. La urma tuturor, a murit şi femeia.
33. Deci, la înviere, nevasta căruia dintre ei va fi femeia? Fiindcă toţi şapte au avut-o de nevastă.“
34. Isus le-a răspuns: „Fiii veacului acestuia se însoară şi se mărită;
35. dar cei ce vor fi găsiţi vrednici să aibă parte de veacul viitor şi de învierea dintre cei morţi, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita.
36. Pentru că nici nu vor putea muri, căci vor fi* ca îngerii. Şi vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind** fii ai învierii.
*1 Cor. 15.42,49,52. 1 Ioan 3.2. **Rom. 8.23.
37. Dar că morţii învie, a* arătat însuşi Moise, în locul unde este vorba despre „Rug“ când numeşte pe Domnul: „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov.“ *Exod 3.6.
38. Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morţi, ci al celor vii, căci pentru El toţi* sunt vii.“
*Rom. 6.10,11.
39. Unii din cărturari au luat cuvântul şi au zis: „Învăţătorule, bine ai zis.“
40. Şi nu mai îndrăzneau să-I mai pună nici o întrebare.

Al cui fiu este Hristosul?

41. Isus le-a zis: „Cum* se zice că Hristosul este fiul lui David?
*Mat. 22.42. Marc. 12.35.
42. Căci însuşi David zice în cartea Psalmilor: „Domnul a zis* Domnului meu: „Şezi la dreapta Mea,
*Ps. 110.1. Fapt. 2.34.
43. până voi pune pe vrăjmaşii Tăi sub picioarele Tale.“
44. Deci David Îl numeşte Domn; atunci cum este El fiul lui?“

Cărturarii mustraţi de Isus

45. Atunci* a zis ucenicilor Săi, în auzul întregului norod:
*Mat. 23.1. Marc. 12.38.
46. „Păziţi-vă* de cărturari, cărora le place să se plimbe în haine lungi şi să le facă** lumea plecăciuni prin pieţe; ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi şi după locurile dintâi la ospeţe; *Mat. 23.5. **Cap. 11.43.
47. şi* casele văduvelor le mănâncă, în timp ce, de ochii lumii, fac rugăciuni lungi. De aceea vor lua o mai mare osândă.“ *Mat. 23.14.

Văduva săracă

21 1. Isus Şi-a ridicat ochii şi a* văzut pe nişte bogaţi care îşi aruncau darurile în vistierie. *Marc. 12.41.
2. A văzut şi pe o văduvă săracă, aruncând acolo doi bănuţi.
3. Şi a zis: „Adevărat vă spun că* această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toţi ceilalţi; *2 Cor. 8.12
4. căci toţi aceştia au aruncat la daruri din prisosul lor; dar ea a aruncat, din sărăcia ei, tot ce avea ca să trăiască.“

Nimicirea Ierusalimului şi venirea Fiului omului

5. Pe când vorbeau unii* despre Templu, că era împodobit cu pietre frumoase şi daruri, Isus a zis:
*Mat. 24.1. Marc. 13.1
6. „Vor veni zile când nu va* rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.“ *Cap. 19.44
7. „Învăţătorule“, L-au întrebat ei, „când se vor întâmpla toate aceste lucruri? Şi care va fi semnul când se vor întâmpla aceste lucruri?“
8. Isus a răspuns: „Băgaţi de seamă* să nu vă amăgească cineva. Căci vor veni mulţi în Numele Meu şi vor zice: „Eu sunt Hristosul“ şi „Vremea se apropie.“ Să nu mergeţi după ei.
*Mat. 24.4. Marc. 13.5. Efes. 5.6. 2 Tes. 2.3.
9. Când veţi auzi de războaie şi de răscoale, să nu vă înspăimântaţi; pentru că întâi trebuie să se întâmple aceste lucruri. Dar sfârşitul nu va fi îndată.“
10. „Apoi*“, le-a zis El, „un neam se va scula împotriva altui neam, şi o împărăţie împotriva altei împărăţii.
*Mat. 24.7.
11. Pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete şi ciumă; vor fi arătări înspăimântătoare şi semne mari în cer.
12. Dar* înainte de toate acestea, vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni: vă vor da pe mâna sinagogilor, vă vor arunca în** temniţe, vă vor târî† înaintea împăraţilor şi înaintea dregătorilor, din†† pricina Numelui Meu.
*Marc. 13.9. Apoc. 2.10. **Fapt. 4.3; 5.18; 12.4; 16.24. †Fapt. 25.23. ††1 Pet. 2.13.
13. Aceste lucruri vi* se vor întâmpla ca să fiţi mărturie. *Filp. 1.28. 2 Tes. 1.5.

14. Ţineţi bine minte* să nu vă gândiţi mai dinainte ce veţi răspunde;
*Mat. 10.19. Marc. 13.11. Cap. 12.11.
15. căci vă voi da o gură şi o înţelepciune căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotrivă* toţi potrivnicii voştri. *Fapt. 6.10.
16. Veţi* fi daţi în mâinile lor până şi de părinţii, fraţii, rudele şi prietenii voştri; şi vor omorî pe mulţi** dintre voi. *Mica 7.6. Marc. 13.12. **Fapt. 7.59; 12.2.
17. Veţi* fi urâţi de toţi din pricina Numelui Meu. *Mat. 10.22.
18. Dar* nici un păr din cap nu vi se va pierde. *Mat. 10.30.
19. Prin răbdarea voastră, vă veţi câştiga sufletele voastre.

Îndemn la veghere

20. Când* veţi vedea Ierusalimul înconjurat de oşti, să ştiţi că atunci pustiirea lui este aproape.
*Mat. 24.15. Marc. 13.14.
21. Atunci, cei din Iudeea să fugă la munţi, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el, şi cei de prin ogoare să nu intre în el.
22. Căci zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să* se împlinească tot ce este scris. *Dan. 9.26,27. Zah. 11.1.
23. Vai* de femeile care vor fi însărcinate şi de cele ce vor da ţâţă în acele zile! Pentru că va fi o strâmtorare mare în ţară şi mânie împotriva norodului acestuia. *Mat. 24.19.
24. Vor cădea sub ascuţişul sabiei, vor fi luaţi robi printre toate neamurile; şi Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până* se vor împlini vremurile Neamurilor.
*Dan. 9.27; 12.7. Rom. 11.25.
25. Vor* fi semne în soare, în lună şi în stele. Şi pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor şti ce să facă la auzul urletului mării şi al valurilor; *Mat. 24.29. Marc. 13.24. 2 Pet. 3.10,12.
26. oamenii îşi vor da sufletul de groază, în aşteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci* puterile cerurilor vor fi clătinate. *Mat. 24.29.
27. Atunci vor vedea pe Fiul omului venind* pe un nor cu putere şi slavă mare. *Mat. 24.30. Apoc. 1.7; 14.14.
28. Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitaţi în sus şi să vă ridicaţi capetele, pentru că izbăvirea voastră se* apropie.“ *Rom. 8.19,23.
29. Şi* le-a spus o pildă: „Vedeţi smochinul şi toţi copacii.
*Mat. 24.32. Marc. 13.28.
30. Când înfrunzesc, şi-i vedeţi, voi singuri cunoaşteţi că de acum vara este aproape.
31. Tot aşa, când veţi vedea întâmplându-se aceste lucruri, să ştiţi că Împărăţia lui Dumnezeu este aproape.
32. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri.
33. Cerul* şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. *Mat. 24.35.
34. Luaţi seama* la voi înşivă, ca nu cumva să vi se îngreuieze inimile cu îmbuibare de mâncare şi băutură şi cu îngrijorările vieţii acesteia, şi astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. *Rom. 13.13. 1 Tes. 5.6. 1 Pet. 4.7.
35. Căci ziua aceea va veni ca* un laţ peste toţi cei ce locuiesc pe toată faţa pământului. *1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. Apoc. 3.3; 16.15.
36. Vegheaţi, dar, în tot timpul* şi rugaţi-vă**, ca să aveţi putere să scăpaţi de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla şi să staţi† în picioare înaintea Fiului omului.“ *Mat. 24.42; 25.13. Marc. 13.33. **Cap. 18.1. †Ps. 1.5. Efes. 6.13.
37. Ziua, Isus învăţa* pe norod în Templu, iar** noaptea Se ducea de o petrecea în muntele care se cheamă Muntele Măslinilor. *Ioan 8.1,2. **Cap. 22.39.
38. Şi tot norodul venea dis-de-dimineaţă la El în Templu, ca să-L asculte.

Sfat împotriva lui Isus

22 1. Praznicul Azimelor, numit Paştile, se* apropia. *Mat. 26.2. Marc. 14.1.
2. Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii căutau* un mijloc cum să omoare pe Isus; căci se temeau de norod.
*Ps. 2.2. Ioan 11.47. Fapt. 4.27.
3. Dar* Satana a intrat în Iuda, zis şi Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece.
*Mat. 26.14. Marc. 14.10. Ioan 13.2,27.
4. Iuda s-a dus să se înţeleagă cu preoţii cei mai de seamă şi cu căpeteniile străjerilor Templului cum să-L dea în mâinile lor.
5. Ei s-au bucurat şi au căzut* la învoială să-i dea bani. *Zah. 11.12.
6. După ce le-a făgăduit că li-L va da în mâini, Iuda căuta un prilej nimerit

să dea pe Isus în mâinile lor, fără
ştirea norodului.

Prăznuirea Paştilor

7. Ziua* praznicului Azimelor, în care
trebuiau jertfite paştile, a venit.
*Mat. 26.17. Marc. 14.12.
8. Şi Isus a trimis pe Petru şi pe Ioan
şi le-a zis: „Duceţi-vă de pregătiţi-ne
paştile, ca să mâncăm."
9. „Unde voieşti să pregătim?", L-au
întrebat ei.
10. El le-a răspuns: „Iată, când veţi
intra în cetate, vă va ieşi înainte un
om, ducând un ulcior cu apă; mergeţi
după el în casa în care va intra
11. şi spuneţi stăpânului casei: „Învă-
ţătorul îţi zice: „Unde este odaia pentru
oaspeţi în care să mănânc paştile cu
ucenicii Mei?"
12. Şi are să vă arate o odaie mare de
sus, aşternută gata: acolo să pregătiţi
paştile."
13. Ei au plecat şi au găsit aşa cum le
spusese El. Şi au pregătit paştile.
14. Când* a sosit ceasul, Isus a şezut
la masă cu cei doisprezece apostoli.
*Mat. 26.20. Marc. 14.17.
15. El le-a zis: „Am dorit mult să
mănânc paştile acestea cu voi înainte
de patima Mea;
16. căci vă spun că de acum încolo nu
le voi mai mânca, până* la împlinirea
lor în Împărăţia lui Dumnezeu."
*Cap. 14.15. Fapt. 10.41. Apoc. 19.9.
17. Şi a luat un pahar, a mulţumit
lui Dumnezeu şi a zis: „Luaţi paharul
acesta şi împărţiţi-l între voi;
18. pentru că vă spun* că nu voi mai
bea de acum încolo din rodul viţei,
până când va veni Împărăţia lui Dum-
nezeu." *Mat. 26.29. Marc. 14.25.
19. Apoi* a luat pâine; şi, după ce a
mulţumit lui Dumnezeu, a frânt-o şi
le-a dat-o, zicând: „Acesta este trupul
Meu care se dă pentru voi; să faceţi
lucrul acesta** spre pomenirea Mea."
*Mat. 26.26. Marc. 14.22. **1 Cor. 11.24.
20. Tot astfel, după ce au mâncat,
a luat paharul şi li l-a dat, zicând:
„Acest* pahar este legământul cel nou,
făcut în sângele Meu care se varsă
pentru voi. *1 Cor. 10.16.

Descoperirea vânzătorului

21. Dar* iată că mâna vânzătorului
Meu este cu Mine la masa aceasta.
*Ps. 41.9. Mat. 26.21,23. Marc. 14.18. Ioan 13.21,26.
22. Negreşit*, Fiul omului Se duce
după cum** este rânduit. Dar vai de
omul acela prin care este vândut El!"
*Mat. 26.24. **Fapt. 2.23; 4.28.
23. Şi* au început să se întrebe unii
pe alţii cine din ei să fie acela care va
face lucrul acesta. *Mat. 26.22. Ioan 13.22,35.

Care este cel mai mare?

24. Între apostoli s-a* iscat şi o
ceartă, ca să ştie care din ei avea să fie
socotit ca cel mai mare.
*Marc. 9.34. Cap. 9.46.
25. Isus le-a* zis: „Împăraţii Neamu-
rilor domnesc peste ele; şi celor ce le stă-
pânesc li se dă numele de binefăcători.
*Mat. 20.25. Marc. 10.42.
26. Voi* să nu fiţi aşa. Ci** cel mai
mare dintre voi să fie ca cel mai mic;
şi cel ce cârmuieşte, ca cel ce slujeşte.
*Mat. 20.26. 1 Pet. 5.3. **Cap. 9.48.
27. Căci* care este mai mare: cine stă
la masă sau cine slujeşte la masă? Nu
cine stă la masă? Şi Eu** totuşi sunt
în mijlocul vostru ca cel ce slujeşte la
masă. *Cap. 12.37. **Mat. 20.28. Ioan 13.13,14. Filp. 2.7.
28. Voi sunteţi aceia care aţi rămas
necontenit cu Mine în încercările*
Mele. *Evr. 4.15.
29. De aceea vă* pregătesc Împărăţia,
după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o
Mie, *Mat. 24.47. Cap. 12.32. 2 Cor. 1.7. 2 Tim. 2.12.
30. ca* să mâncaţi şi să beţi la masa
Mea în Împărăţia Mea şi să** şedeţi
pe scaune de domnie, ca să judecaţi pe
cele douăsprezece seminţii ale lui
Israel." *Mat. 8.11. Cap. 14.15.
Apoc. 19.9. **Ps. 49.14. Mat. 19.28. 1 Cor. 6.2. Apoc. 3.21.

Înştiinţarea lui Petru

31. Domnul a zis: „Simone, Simone,
Satana* v-a cerut să vă cearnă** ca
grâul. *1 Pet. 5.8. **Amos 9.9.
32. Dar Eu* M-am rugat pentru tine,
ca să nu se piardă credinţa ta; şi, după
ce te** vei întoarce la Dumnezeu, să
întăreşti pe fraţii tăi."
*Ioan 17.9,11,15. **Ps. 51.13. Ioan 21.15-17.
33. „Doamne", I-a zis Petru, „cu Tine
sunt gata să merg chiar şi în temniţă şi
la moarte."
34. Şi* Isus i-a zis: „Petre, îţi spun că
nu va cânta astăzi cocoşul, până te vei
lepăda de trei ori că nu Mă cunoşti."
*Mat. 26.34. Marc. 14.30. Ioan 13.38.
35. Apoi* le-a mai zis: „Când v-am
trimis fără pungă, fără traistă şi fără

încălţăminte, aţi dus voi lipsă de ceva?“ „De nimic“, I-au răspuns ei.
*Mat. 10.9. Cap. 9.3; 10.4.
36. Şi El le-a zis: „Acum, dimpotrivă, cine are o pungă s-o ia; cine are o traistă, de asemenea, s-o ia; şi cine n-are sabie să-şi vândă haina şi să-şi cumpere o sabie.
37. Căci vă spun că trebuie să se împlinească cu Mine aceste cuvinte scrise: „El* a fost pus în numărul celor fărădelege.“ Şi lucrurile privitoare la Mine sunt gata să se împlinească.“
*Isa. 53.12. Marc. 15.28.
38. „Doamne“, I-au zis ei, „iată aici două săbii.“ Şi El le-a zis: „Destul!“

Ghetsimani

39. După* ce a ieşit afară, S-a** dus, ca de obicei, în Muntele Măslinilor. Ucenicii Lui au mers după El.
*Mat. 26.36. Marc. 14.32. Ioan 18.1. **Cap. 21.37.
40. Când* a ajuns la locul acela, le-a zis: „Rugaţi-vă, ca să nu cădeţi în ispită.“ *Mat. 6.13; 26.41. Marc. 14.38. Vers. 46.
41. Apoi* S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat şi a început să Se roage,
*Mat. 26.39. Marc. 14.35.
42. zicând: „Tată, dacă voieşti, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuşi facă-se nu* voia Mea, ci a Ta.“
*Ioan 5.30; 6.38.
43. Atunci I s-a arătat un înger* din cer, ca să-L întărească. *Mat. 4.11.
44. A* ajuns într-un chin ca de moarte şi a început să Se roage şi mai fierbinte; şi sudoarea I se făcuse ca nişte picături mari de sânge care cădeau pe pământ. *Ioan 12.27. Evr. 5.7.
45. După ce S-a rugat, S-a sculat şi a venit la ucenici; i-a găsit adormiţi de întristare
46. şi le-a zis: „Pentru ce dormiţi? Sculaţi-vă şi rugaţi-vă*, ca să nu cădeţi în ispită.“ *Vers. 40.

Prinderea lui Isus

47. Pe când grăia El încă, iată* că a venit o gloată. Şi cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor. El s-a apropiat de Isus, ca să-L sărute. *Mat. 26.47. Marc. 14.43. Ioan 18.3.
48. Şi Isus i-a zis: „Iudo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?“
49. Cei ce erau cu Isus, au văzut ce avea să se întâmple şi au zis: „Doamne, să lovim cu sabia?“
50. Şi unul* din ei a lovit pe robul marelui preot şi i-a tăiat urechea dreaptă. *Mat. 26.51. Marc. 14.47. Ioan 18.10.
51. Dar Isus a luat cuvântul şi a zis: „Lăsaţi-i! Până aici!“ Şi S-a atins de urechea omului aceluia şi l-a vindecat.
52. Isus* a zis apoi preoţilor celor mai de seamă, căpeteniilor străjerilor Templului şi bătrânilor care veniseră împotriva Lui: „Aţi ieşit după Mine ca după un tâlhar, cu săbii şi cu ciomege?
*Mat. 26.55. Marc. 14.48.
53. În toate zilele eram cu voi în Templu, şi n-aţi pus mâna pe Mine. Dar* acesta este ceasul vostru şi puterea întunericului.“ *Ioan 12.27.

Tăgăduirea lui Petru

54. După ce* au pus mâna pe Isus, L-au dus şi L-au băgat în casa marelui preot. Petru mergea** după El de departe. *Mat. 26.57. **Mat. 26.58. Ioan 18.15.
55. Au* aprins un foc în mijlocul curţii şi au şezut jos. Petru s-a aşezat şi el printre ei.
*Mat. 26.69. Marc. 14.66. Ioan 18.17,18.
56. O slujnică l-a văzut cum şedea la para focului, s-a uitat ţintă la el şi a zis: „Şi omul acesta era cu El.“
57. Dar Petru s-a lepădat şi a zis: „Femeie, nu-L cunosc.“
58. Peste* puţin, l-a văzut un altul şi a zis: „Şi tu eşti unul din oamenii aceia.“ Iar Petru a zis: „Omule, nu sunt dintre ei.“ *Mat. 26.71. Marc. 14.69. Ioan 18.25.
59. Cam* după un ceas, un altul întărea acelaşi lucru şi zicea: „Nu mai încape îndoială că şi omul acesta era cu El, căci este galileean.“
*Mat. 26.73. Marc. 14.70. Ioan 18.26.
60. Petru a răspuns: „Omule, nu ştiu ce zici.“ Chiar în clipa aceea, pe când vorbea el încă, a cântat cocoşul.
61. Domnul S-a întors şi S-a uitat ţintă la Petru. Şi* Petru şi-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Domnul: „Înainte** ca să cânte cocoşul te vei lepăda de Mine de trei ori.“
*Mat. 26.75. Marc. 14.72. **Mat. 26.34,75. Ioan 13.38.
62. Şi a ieşit afară şi a plâns cu amar.

Isus înaintea Sinedriului
Osândirea

63. Oamenii* care păzeau pe Isus Îl batjocoreau şi-L băteau.
*Mat. 26.67,68. Marc. 14.65.
64. L-au legat la ochi, Îl loveau peste faţă şi-L întrebau, zicând: „Proroceşte, cine Te-a lovit?“

65. Şi rosteau împotriva Lui multe alte batjocuri.

66. Când* s-a făcut ziuă, bătrânii norodului, preoţii cei mai de seamă şi cărturarii s-au** adunat împreună şi au adus pe Isus în soborul lor. Ei I-au zis: *Mat. 27.1. **Fapt. 4.26; 22.5.

67. „Dacă* eşti Tu Hristosul, spune-ne!“ Isus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune, nu veţi crede; *Mat. 26.63. Marc. 14.61.

68. şi dacă vă voi întreba, nu-Mi veţi răspunde, nici nu-Mi veţi da drumul.

69. De acum* încolo, Fiul omului va şedea la dreapta puterii lui Dumnezeu.“ *Mat. 26.64. Marc. 14.62. Evr. 1.3; 8.1.

70. Toţi au zis: „Eşti Tu, dar, Fiul lui Dumnezeu?“ Şi El le-a răspuns: „Aşa cum o spuneţi*; da, sunt.“ *Mat. 26.64. Marc. 14.62.

71. Atunci* ei au zis: „Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înşine am auzit-o din gura Lui.“ *Mat. 26.65. Marc. 14.63.

Isus înaintea lui Pilat

23 1. S-au sculat* toţi şi au dus pe Isus înaintea lui Pilat. *Mat. 27.2. Marc. 15.1. Ioan 18.28.

2. Şi au început să-L pârască şi să zică: „Pe Omul acesta L-am găsit aţâţând* neamul nostru la răscoală, oprind** a plăti bir cezarului şi zicând că† El este Hristosul, Împăratul.“ *Fapt. 17.7. **Mat. 17.27; 22.21. Marc. 12.17. †Ioan 19.12.

3. Pilat* L-a întrebat: „Eşti Tu Împăratul iudeilor?“ „Da“, i-a răspuns Isus, „sunt.“ *Mat. 27.11. 1 Tim. 6.13.

4. Pilat a zis preoţilor celor mai de seamă şi noroadelor: „Eu nu găsesc nici o* vină în Omul acesta.“ *1 Pet. 2.22.

5. Dar ei stăruiau şi mai mult şi ziceau: „Întărâtă norodul şi învaţă pe oameni prin toată Iudeea, din Galileea, unde a început, până aici.“

Isus înaintea lui Irod

6. Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă Omul acesta este galileean.

7. Şi când a aflat că este de sub stăpânirea* lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla şi el în Ierusalim în zilele acelea. *Cap. 3.1.

8. Irod, când a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult; căci de mult dorea* să-L vadă, din pricina celor auzite** despre El; şi nădăjduia să-L vadă făcând vreo minune. *Cap. 9.9. **Mat. 14.1. Marc. 6.14.

9. I-a pus multe întrebări; dar Isus nu i-a răspuns nimic.

10. Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii stăteau acolo şi-L pârau cu înfierbântare.

11. Irod*, cu ostaşii lui de pază, se purtau cu El cu dispreţ; şi, după ce şi-a bătut joc de El şi L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis înapoi la Pilat. *Isa. 53.3.

12. În ziua aceea, Irod şi Pilat* s-au împrietenit unul cu altul, căci erau învrăjbiţi între ei mai înainte. *Fapt. 4.27.

Hotărârea de moarte întărită

13. Pilat* a strâns pe preoţii cei mai de seamă, pe fruntaşi şi pe norod *Mat. 27.23. Marc. 15.14. Ioan 18.38; 19.4.

14 şi le-a zis: „Mi-aţi* adus înainte pe Omul acesta ca pe unul care aţâţă norodul la răscoală. Şi iată că, după ce L-am cercetat cu de-amănuntul** înaintea voastră, nu L-am găsit vinovat de nici unul din lucrurile de care-L pârâţi. *Vers. 1,2. **Vers. 4.

15. Nici Irod nu I-a găsit nici o vină, căci ni L-a trimis înapoi; şi iată că Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte.

16. Eu deci*, după ce voi pune să-L bată, Îi voi da drumul.“ *Mat. 27.26. Ioan 19.l.

17. La fiecare praznic al Paştilor, Pilat trebuia* să le sloboadă un întemniţat. *Mat. 27.15. Marc. 15.6. Ioan 18.39.

18. Ei au* strigat cu toţii într-un glas: „La moarte cu Omul acesta şi sloboade-ne pe Baraba!“ *Fapt. 3.14.

19. Baraba fusese aruncat în temniţă pentru o răscoală care avusese loc în cetate şi pentru un omor.

20. Pilat le-a vorbit din nou, cu gând să dea drumul lui Isus.

21. Dar ei au strigat: „Răstigneşte-L, răstigneşte-L!“

22. Pilat le-a zis pentru a treia oară: „Dar ce rău a făcut? Eu n-am găsit nici o vină de moarte în El. Aşa că, după ce voi pune să-L bată, Îi voi da drumul.“

23. Dar ei strigau în gura mare şi cereau de zor să fie răstignit. Şi strigătele lor şi ale preoţilor celor mai de seamă au biruit.

24. Pilat* a hotărât să li se împlinească cererea. *Mat. 27.26. Marc. 15.15. Ioan 19.16.

25. Le-a slobozit pe cel ce fusese aruncat în temniţă pentru răscoală şi omor şi pe care-l cereau ei; iar pe Isus L-a dat în mâinile lor, ca să-şi facă voia cu El.

Răstignirea

26. Pe* când Îl duceau să-L răstignească, au pus mâna pe un anume Simon din Cirena, care se întorcea de la câmp; şi i-au pus crucea în spinare, ca s-o ducă după Isus.
*Mat. 27.32. Marc. 15.21. Ioan 19.17.
27. În urma lui Isus mergea o mare mulţime de norod şi femei care se boceau, îşi băteau pieptul şi se tânguiau după El.
28. Isus S-a întors spre ele şi a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeţi pe Mine; ci plângeţi-vă pe voi însevă şi pe copiii voştri.
29. Căci* iată vor veni zile, când se va zice: „Ferice de cele sterpe, ferice de pântecele care n-au născut şi de ţâţele care n-au alăptat!“ *Mat. 24.19. Cap. 21.23.
30. Atunci* vor începe să zică munţilor: „Cădeţi peste noi!“, şi dealurilor: „Acoperiţi-ne!“
*Isa. 2.19. Osea 10.8. Apoc. 6.16; 9.6.
31. Căci* dacă se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?“
*Prov. 11.31. Ier. 25.29. Ezec. 20.47; 21.3,4. 1 Pet. 4.17.
32. Împreună* cu El duceau şi pe doi făcători de rele care trebuiau omorâţi împreună cu Isus. *Isa. 53.12. Mat. 27.38.
33. Când* au ajuns la locul numit „Căpăţâna“, L-au răstignit acolo, pe El şi pe făcătorii de rele: unul la dreapta, şi altul la stânga.
*Mat. 27.33. Marc. 15.22. Ioan 19.17,18.
34. Isus zicea: „Tată, iartă-i*, căci nu** ştiu ce fac!“ Ei şi-au împărţit† hainele Lui între ei, trăgând la sorţi.
*Mat. 5.44. Fapt. 7.60. 1 Cor. 4.12. **Fapt. 3.17. †Mat. 27.35. Marc. 15.24. Ioan 19.23.

Batjocurile

35. Norodul* stătea acolo şi privea. Fruntaşii** îşi băteau joc de Isus şi ziceau: „Pe alţii i-a mântuit; să Se mântuiască pe Sine însuşi, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu.“
*Ps. 22.17. Zah. 12.10. **Mat. 27.39. Marc. 15.29.
36. Ostaşii, de asemenea, îşi băteau joc de El; se apropiau, Îi dădeau oţet
37. şi-I ziceau: „Dacă eşti Tu Împăratul iudeilor, mântuieşte-Te pe Tine însuţi!“
38. Deasupra* Lui era scris cu slove greceşti, latineşti şi evreieşti: „Acesta este Împăratul iudeilor.“
*Mat. 27.37. Marc. 15.26. Ioan 19.19.
39. Unul* din tâlharii răstigniţi Îl batjocorea şi zicea: „Nu eşti Tu Hristosul? Mântuieşte-Te pe Tine însuţi şi mântuieşte-ne şi pe noi!“
*Mat. 27.44. Marc. 15.32.
40. Dar celălalt l-a înfruntat şi i-a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care eşti sub aceeaşi osândă?
41. Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar Omul acesta n-a făcut nici un rău.“
42. Şi a zis lui Isus: „Doamne, adu-Ţi aminte de mine, când vei veni în Împărăţia Ta!“
43. Isus a răspuns: „Adevărat îţi spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.“

Moartea lui Isus

44. Era* cam pe la ceasul al şaselea. Şi s-a făcut întuneric peste toată ţara, până la ceasul al nouălea.
*Mat. 27.45. Marc. 15.33.
45. Soarele s-a întunecat, şi perdeaua* dinăuntrul Templului s-a rupt prin mijloc. *Mat. 27.51. Marc. 15.38.
46. Isus a strigat cu glas tare: „Tată*, în mâinile Tale Îmi încredinţez duhul!“ Şi**, când a zis aceste vorbe, Şi-a dat duhul.
*Ps. 31.5. 1 Pet. 2.23. **Mat. 27.50. Marc. 15.37. Ioan 19.30.
47. Sutaşul*, când a văzut ce se întâmplase, a slăvit pe Dumnezeu şi a zis: „Cu adevărat, Omul acesta era neprihănit!“ *Mat. 27.54. Marc. 15.39.
48. Şi tot norodul care venise la priveliştea aceea, când a văzut cele întâmplate, s-a întors bătându-se în piept.
49. Toţi* cunoscuţii lui Isus şi femeile care-L însoţiseră din Galileea stăteau departe şi se uitau la cele ce se petreceau.
*Ps. 38.11. Mat. 27.55. Marc. 15.40. Ioan 19.25.

Îngroparea lui Isus

50. Era* un sfetnic al soborului, numit Iosif, om bun şi evlavios,
*Mat. 27.57. Marc. 15.42. Ioan 19.38.
51. care nu luase parte la sfatul şi hotărârea celorlalţi. El era din Arimateea, o cetate a iudeilor, şi* aştepta şi el Împărăţia lui Dumnezeu.
*Marc. 15.43. Cap. 2.25,38.
52. Omul acesta s-a dus la Pilat şi a cerut trupul lui Isus.
53. L-a* dat jos de pe cruce, L-a înfăşurat într-o pânză de in şi L-a pus într-un mormânt nou, săpat în piatră, în care nu mai fusese pus nimeni.
*Mat. 27.59. Marc. 15.46.
54. Era ziua* Pregătirii şi începea ziua Sabatului. *Mat. 27.62.

55. Femeile care* veniseră cu Isus din Galileea au însoţit pe Iosif; au văzut** mormântul şi felul cum a fost pus trupul lui Isus în el,
*Cap. 8.2. **Marc. 15.47.
56. s-au întors şi au* pregătit miresme şi miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după** Lege.
*Marc. 16.1. **Exod 20.10.

Învierea lui Isus

24 1. În ziua întâi* a săptămânii, femeile acestea, şi altele împreună cu ele, au venit la mormânt dis-de-dimineaţă şi au adus** miresmele pe care le pregătiseră.
*Mat. 28.1. Marc. 16.1. Ioan 20.1. **Cap. 23.56.
2. Au* găsit piatra răsturnată de pe mormânt, *Mat. 28.2. Marc. 16.4.
3. au intrat* înăuntru, şi n-au găsit trupul Domnului Isus. *Marc. 16.5. Vers. 23.
4. Fiindcă nu ştiau ce să creadă, iată* că li s-au arătat doi bărbaţi, îmbrăcaţi în haine strălucitoare. *Ioan 20.12. Fapt. 1.10.
5. Îngrozite, femeile şi-au plecat feţele la pământ. Dar ei le-au zis: „Pentru ce căutaţi între cei morţi pe Cel ce este viu?
6. Nu este aici, ci a înviat. Aduceţi-vă* aminte ce v-a spus pe când era încă în Galileea,
*Mat. 16.21; 17.23. Marc. 8.31; 9.31. Cap. 9.22.
7. când zicea că: „Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile păcătoşilor, să fie răstignit, şi a treia zi să învie.“
8. Şi ele şi-au* adus aminte de cuvintele lui Isus. *Ioan 2.22.

Petru se duce la mormânt

9. La* întoarcerea lor de la mormânt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece şi tuturor celorlalţi.
*Mat. 28.8. Marc. 16.10.
10. Cele ce au spus aceste lucruri apostolilor erau: Maria Magdalena, Ioana*, Maria, mama lui Iacov, şi celelalte care erau împreună cu ele.
*Cap. 8.3.
11. Cuvintele acestea li* se păreau apostolilor basme şi nu le credeau.
*Marc. 16.11. Vers. 25.
12. Dar* Petru s-a sculat şi a dat fuga la mormânt. S-a plecat şi s-a uitat înăuntru, dar n-a văzut decât fâşiile de pânză care stăteau pe pământ; apoi a plecat acasă, mirat de cele întâmplate.
*Ioan 20.3,6.

Isus Se arată la doi ucenici

13. În aceeaşi zi, iată, doi* ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de şaizeci de stadii de Ierusalim; *Marc. 16.12.
14. şi vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.
15. Pe când vorbeau ei şi se întrebau, Isus* S-a apropiat şi mergea pe drum împreună cu ei. *Mat. 18.20. Vers. 36.
16. Dar ochii* lor erau împiedicaţi să-L cunoască. *Ioan 20.14; 21.4.
17. El le-a zis: „Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbaţi între voi pe drum?“ Şi ei s-au oprit, uitându-se trişti.
18. Drept răspuns, unul din ei, numit* Cleopa, I-a zis: „Tu eşti singurul străin aici în Ierusalim, de nu ştii ce s-a întâmplat în el zilele acestea?“
*Ioan 19.25.
19. „Ce?“, le-a zis El. Şi ei I-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care* era un proroc puternic** în fapte şi în cuvinte înaintea lui Dumnezeu şi înaintea întregului norod.
*Mat. 21.11. Cap. 7.16. Ioan 3.2; 4.19; 6.14. Fapt. 2.22. **Fapt. 7.22.
20. Cum* preoţii cei mai de seamă şi mai marii noştri L-au dat să fie osândit la moarte şi L-au răstignit?
*Cap. 23.1. Fapt. 13.27,28.
21. Noi trăgeam nădejde că El este Acela* care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri. *Cap. 1.68; 2.38. Fapt. 1.6.
22. Ba încă nişte* femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineaţă la mormânt,
*Mat. 28.8. Marc. 16.10. Vers. 9,10. Ioan 20.18.
23. nu I-au găsit trupul şi au venit şi au spus că ar fi văzut şi o vedenie de îngeri care ziceau că El este viu.
24. Unii din cei ce erau cu noi s-au* dus la mormânt şi au găsit aşa cum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut.“ *Vers. 12.
25. Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima, când este vorba să credeţi tot ce au spus prorocii!
26. Nu* trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri şi să intre în slava Sa?“
*Vers. 46. Fapt. 17.3. 1 Pet. 1.11.
27. Şi* a început de la Moise** şi de la toţi† prorocii şi le-a tâlcuit, în

toate Scripturile, ce era cu privire la El.

*Vers. 45. **Gen. 3.15; 22.18; 26.4; 49.10. Num. 21.9. Deut. 18.15. †Ps. 16.9,10; 22; 132.11. Isa. 7.14; 9.6; 40.10,11; 50.6; 53. Ier. 23.5; 33.14,15. Ezec. 34.23; 37.25. Dan. 9.24. Mica 7.20. Mal. 3.1; 4.2.

28. Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El* S-a făcut că vrea să meargă mai departe.

*Gen. 32.26; 42.7. Marc. 6.48.

29. Dar ei* au stăruit de El şi au zis: „Rămâi cu noi, căci este spre seară, şi ziua aproape a trecut.“ Şi a intrat să rămână cu ei. *Gen. 19.3. Fapt. 16.15.

30. Pe când şedea la masă cu ei, a* luat pâinea; şi, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o şi le-a dat-o.

*Mat. 14.19.

31. Atunci li s-au deschis ochii şi L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.

32. Şi au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum şi ne deschidea Scripturile?“

33. S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim şi au găsit pe cei unsprezece şi pe cei ce erau cu ei, adunaţi la un loc

34. şi zicând: „A înviat Domnul cu adevărat şi S-a arătat lui Simon*.“

*1 Cor. 15.5.

35. Şi au istorisit ce li se întâmplase pe drum şi cum L-au cunoscut la frângerea pâinii.

Isus
Se arată celor unsprezece şi celorlalţi

36. Pe* când vorbeau ei astfel, însuşi Isus a stat în mijlocul lor şi le-a zis: „Pace vouă!“ *Marc. 16.14. Ioan 20.19. 1 Cor. 15.5.

37. Plini de frică şi de spaimă, ei credeau că văd un duh*. *Marc. 6.49.

38. Dar El le-a zis: „Pentru ce sunteţi tulburaţi? Şi de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă?

39. Uitaţi-vă la mâinile şi picioarele Mele, Eu sunt; pipăiţi-Mă* şi vedeţi: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeţi că am Eu.“ *Ioan 20.20,27.

40. (Şi, după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile şi picioarele Sale.)

41. Fiindcă ei, de* bucurie, încă nu credeau şi se mirau, El le-a zis: „Aveţi** aici ceva de mâncare?“

*Gen. 45.26. **Ioan 21.5.

42. I-au dat o bucată de peşte fript şi un fagure de miere.

43. El* le-a luat şi a mâncat înaintea lor. *Fapt. 10.41.

44. Apoi le-a zis: „Iată* ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci şi în Psalmi.“

*Mat. 16.21; 17.22; 20.18. Marc. 8.31. Vers. 6. Cap. 9.22; 18.31.

45. Atunci le-a* deschis mintea, ca să înţeleagă Scripturile. *Fapt. 16.14.

46. Şi le-a zis: „Aşa* este scris şi aşa trebuia să pătimească Hristos şi să învie a treia zi dintre cei morţi.

*Ps. 22. Isa. 50.6; 53.2, etc. Vers. 26. Fapt. 17.3.

47. Şi să se propovăduiască tuturor neamurilor*, în Numele Lui, pocăinţa şi iertarea** păcatelor, începând din Ierusalim.

*Gen. 13.38,46. Dan. 9.24. 1 Ioan 2.12. **Ps. 22.27. Isa. 48.6,22. Ier. 31.34. Osea 2.23. Mica 4.2. Mal. 1.11. Fapt. 12.3.

48. Voi* sunteţi martori ai acestor lucruri. *Ioan 15.27. Fapt. 1.8,22; 2.32; 3.15.

49. Şi iată* că voi trimite peste voi făgăduinţa Tatălui Meu; dar rămâneţi în cetate până veţi fi îmbrăcaţi cu putere de sus.“ *Isa. 44.3.

Ioel 2.28. Ioan 14.16,26; 15.26; 16.7. Fapt. 1.4; 2.1, etc.

Înălţarea

50. El i-a dus afară până* spre Betania. Şi-a ridicat mâinile şi i-a binecuvântat. *Fapt. 1.12.

51. Pe când îi binecuvânta, S-a despărţit de ei şi a fost înălţat la cer.

52. După ce* I s-au închinat, ei** s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie. *2 Împ. 2.11.

Marc. 16.19. Ioan 20.17. Fapt. 1.9. Efes. 4.8. **Mat. 9.17.

53. Şi tot timpul stăteau în Templu* şi lăudau şi binecuvântau pe Dumnezeu. Amin. *Fapt. 2.46; 5.42.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN

Întruparea Cuvântului

1 1. La început era* Cuvântul, şi Cuvântul
era cu** Dumnezeu, şi† Cuvântul era
Dumnezeu††. *Prov. 8.22,23, etc.Col. 1.17.
1 Ioan 1.1. Apoc. 1.2; 19.13. **Prov. 8.30. Cap. 17.5. 1 Ioan
1.2. †Filp. 2.6. 1 Ioan 5.7. ††Gen. 1.1.
2. El* era la început cu Dumnezeu.
*Ps. 33.6. Vers. 10. Efes. 3.9. Col. 1.16. Evr. 1.2. Apoc. 4.11.
3. Toate lucrurile au fost făcute prin
El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost
făcut fără El.
4. În El* era viaţa, şi** viaţa era
lumina oamenilor.
*Cap. 5.26. 1 Ioan 5.11. **Cap. 8.12; 9.5; 12.35,46.
5. Lumina* luminează în întuneric, şi
întunericul n-a biruit-o. *Cap. 3.19.
6. A* venit un om trimis de Dum-
nezeu: numele lui era Ioan.
*Mal. 3.1. Mat. 3.1. Luca 3.2. Vers. 33.
7. El* a venit ca martor, ca să
mărturisească despre Lumină, pentru
ca toţi să creadă prin el. *Fapt. 19.4.
8. Nu era el Lumina, ci el a venit ca
să mărturisească despre Lumină.
9. Lumina* aceasta era adevărata
Lumină, care luminează pe orice om,
venind în lume**.
*Isa. 49.6. Vers. 4. 1 Ioan 2.8. **Vers. 3. Evr. 1.2; 11.3.
10. El era în lume, şi lumea a fost
făcută prin El, dar lumea nu L-a
cunoscut.
11. A venit la ai* Săi, şi ai Săi nu L-au
primit. *Luca 19.14. Fapt. 3.26; 13.46.
12. Dar tuturor* celor ce L-au primit,
adică celor ce cred în Numele Lui, le-a
dat dreptul să se facă copii ai lui Dum-
nezeu;
*Isa. 56.5. Rom. 8.15. Gal. 3.26. 2 Pet. 1.4. 1 Ioan 3.1.
13. născuţi* nu din sânge, nici din voia
firii lor, nici din voia vreunui om, ci din
Dumnezeu. *Cap. 3.5. Iac. 1.18. 1 Pet. 1.23.
14. Şi* Cuvântul S-a făcut trup** şi
a† locuit printre noi, plin de har†† şi
de adevăr. Şi noi am*† privit slava
Lui, o slavă întocmai ca slava Singu-
rului născut din Tatăl. –
*Mat. 1.16,20. Luca 1.31,35; 2.7. 1 Tim. 3.16. **Evr. 2.11,14,
16,17. †Rom. 1.3. Gal. 4.4. ††Isa. 40.5. Mat. 17.2. Cap. 2.11;
11.40. 2 Pet. 1.17. *†Col. 1.19; 2.3,9.
15. Ioan* a mărturisit despre El, când
a strigat: „El este Acela despre care
ziceam eu: „Cel ce** vine după mine
este înaintea mea, pentru că† era
înainte de mine“. –
*Vers. 32. Cap. 3.32; 5.33. **Mat. 3.11. Marc. 1.7. Luca
3.16. Vers. 27,30. Cap. 3.13. †Cap. 8.58. Col. 1.17.
16. Şi noi toţi am primit din plină-
tatea* Lui şi har după har;
*Cap. 3.34. Efes. 1.6-8. Col. 1.19; 2.9,10.
17. căci Legea* a fost dată prin Moi-
se, dar harul** şi adevărul† au venit
prin Isus Hristos. *Exod 20.1, etc. Deut.
4.44; 5.1; 33.4. **Rom. 3.24; 5.21; 6.14. †Cap. 8.32; 14.6.
18. Nimeni* n-a văzut vreodată pe
Dumnezeu; singurul** Lui Fiu, care
este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut
cunoscut.“ *Exod 33.20.
Deut. 4.12. Mat. 11.27. Luca 10.22. Cap. 6.46. 1 Tim. 1.17;
6.16. 1 Ioan 4.12,20. **Vers. 14. Cap. 3.16,18. 1 Ioan 4.9.

Mărturia lui Ioan Botezătorul

19. Iată mărturisirea* făcută de Ioan,
când iudeii au trimis din Ierusalim pe
nişte preoţi şi leviţi să-l întrebe: „Tu
cine eşti?“ *Cap. 5.33.
20. El a mărturisit* şi n-a tăgăduit: a
mărturisit că nu este el Hristosul.
*Luca 3.15. Cap. 3.28. Fapt. 13.25.
21. Şi ei l-au întrebat: „Dar cine eşti?
Eşti Ilie*?“ Şi el a zis: „Nu sunt!“
„Eşti prorocul**?“ Şi el a răspuns:
„Nu!“ *Mal. 4.5. Mat. 17.10. **Deut. 18.15,18.
22. Atunci i-au zis: „Dar cine eşti?
Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au
trimis. Ce zici tu despre tine însuţi?“
23. „Eu“, a zis* el, „sunt glasul celui
ce strigă în pustiu: „Neteziţi calea
Domnului!“, cum a** zis prorocul
Isaia.“
*Mat. 3.3. Marc. 1.3. Luca 3.4. Cap. 3.28. **Isa. 40.3.
24. Trimişii erau din partea fariseilor.
25. Ei i-au mai pus următoarea
întrebare: „Atunci de ce botezi dacă
nu eşti Hristosul, nici Ilie, nici proro-
cul?“
26. Drept răspuns, Ioan le-a zis: „Eu*
botez cu apă; dar** în mijlocul vostru
stă Unul pe care voi nu-L cunoaşteţi.
*Mat. 3.11. **Mat. 3.1.
27. El* este Acela care vine după
mine – şi care este înaintea mea – eu
nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua
încălţămintei Lui.“ *Vers. 15,30. Fapt. 19.4.
28. Aceste lucruri s-au petrecut în

Betabara[1]*, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan. *Judc. 7.24. Cap. 10.40.

Mielul lui Dumnezeu

29. A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el şi a zis: „Iată Mielul* lui Dumnezeu care** ridică păcatul lumii!
*Exod 12.3. Isa. 53.7. Vers. 36. Fapt. 8.32. 1 Pet. 1.19. Apoc. 5.6, etc. **Isa. 53.11. 1 Cor. 15.3. Gal. 1.4. Evr. 1.3; 2.17; 9.28. 1 Pet. 2.24; 3.18. 1 Ioan 2.2; 3.5; 4.10. Apoc. 1.5.
30. El* este Acela despre care ziceam: „După mine vine un Om care este înaintea mea, căci era înainte de mine. *Vers. 15,27.
31. Eu nu-L cunoşteam, dar tocmai pentru* aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel.“ *Mal. 3.1. Mat. 3.6. Luca 1.17,76,77; 3.3,4.
32. Ioan* a făcut următoarea mărturisire: „Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel şi oprindu-Se peste El. *Mat. 3.16. Marc. 1.10. Luca 3.22. Cap. 5.32.
33. Eu nu-L cunoşteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se şi oprindu-Se este Cel ce* botează cu Duhul Sfânt.“
*Mat. 3.11. Fapt. 1.5; 2.4; 10.44; 19.6.
34. Şi eu am văzut lucrul acesta şi am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.“

Cei dintâi ucenici

35. A doua zi, Ioan stătea iarăşi cu doi din ucenicii lui.
36. Şi, pe când privea pe Isus umblând, a zis: „Iată* Mielul lui Dumnezeu!“
*Vers. 29.
37. Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe şi au mers după Isus.
38. Isus S-a întors; şi, când i-a văzut că merg după El, le-a zis: „Ce căutaţi?“ Ei I-au răspuns: „Rabi (care tălmăcit înseamnă Învăţătorule), unde locuieşti?“
39. „Veniţi de vedeţi“, le-a zis El. S-au dus şi au văzut unde locuia; şi în ziua aceea au rămas la El. Era cam pe la ceasul al zecelea.
40. Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan şi merseseră după Isus, era Andrei*, fratele lui Simon Petru. *Mat. 4.18.
41. El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon şi i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia“ (care tălmăcit înseamnă Hristos).

1. Sau: Betania

42. Şi l-a adus la Isus. Isus l-a privit şi i-a zis: „Tu eşti Simon, fiul lui Iona; tu* te vei chema Chifa“ (care tălmăcit înseamnă Petru). *Mat. 16.18.
43. A doua zi Isus a vrut să Se ducă în Galileea şi a găsit pe Filip*. Şi i-a zis: „Vino după Mine.“ *Cap. 12.21.
44. Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei şi a lui Petru.
45. Filip a găsit pe Natanael* şi i-a zis: „Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise** în Lege şi Prorocii†: pe Isus din Nazaret††, fiul lui Iosif.“ *Cap. 21.2. **Gen. 3.15; 49.10. Deut. 18.18. Luca 24.27. †Isa. 4.2; 7.14; 9.6; 53.2. Mica 5.2. Zah. 6.12; 9.9. Luca 24.27. ††Mat. 2.23. Luca 2.4.
46. Natanael i-a zis: „Poate ieşi ceva bun din Nazaret*?“ „Vino şi vezi!“, i-a răspuns Filip. *Cap. 7.41,42,52.
47. Isus a văzut pe Natanael venind la El şi a zis despre el: „Iată cu* adevărat un israelit în care nu este vicleşug.“
*Ps. 32.2; 73.1. Cap. 8.39. Rom. 2.28,29; 9.6.
48. „De unde mă cunoşti?“, I-a zis Natanael. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.“
49. Natanael I-a răspuns: „Rabi, Tu eşti* Fiul lui Dumnezeu, Tu eşti Împăratul** lui Israel!“
*Mat. 14.33. **Mat. 21.5; 27.11,42. Cap. 18.37; 19.3.
50. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Pentru că ţi-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.“
51. Apoi i-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, de acum* încolo, veţi vedea cerul deschis şi pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se şi coborându-se peste Fiul omului.“
*Gen. 28.12. Mat. 4.11. Luca 2.9,13; 22.43; 24.4. Fapt. 1.10.

Nunta din Cana

2 1. A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana* din Galileea. Mama lui Isus era acolo. *Ios. 19.28.
2. Şi la nuntă a fost chemat şi Isus cu ucenicii Lui.
3. Când s-a isprăvit vinul, mama lui Isus I-a zis: „Nu mai au vin.“
4. Isus i-a răspuns: „Femeie*, ce** am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul†.“
*Cap. 19.26. **2 Sam. 16.10; 19.22. †Cap. 7.6.
5. Mama Lui a zis slugilor: „Să faceţi orice vă va zice.“
6. Şi acolo erau şase vase de piatră, puse după* obiceiul de curăţare al

iudeilor; şi în fiecare vas încăpeau câte două sau trei vedre. *Marc. 7.3.

7. Isus le-a zis: „Umpleţi vasele acestea cu apă.“ Şi le-au umplut până sus.

8. „Scoateţi acum“, le-a zis El, „şi duceţi nunului.“ Şi i-au adus:

9. Nunul, după ce a gustat apa* făcută vin – el nu ştia de unde vine vinul acesta (slugile însă, care scoseseră apa, ştiau) – a chemat pe mire

*Cap. 4.46.

10. şi i-a zis: „Orice om pune la masă întâi vinul cel bun; şi, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puţin bun; dar tu ai ţinut vinul cel bun până acum.“

11. Acest început al semnelor Lui l-a făcut Isus în Cana din Galileea. El Şi-a* arătat slava Sa, şi ucenicii Lui au crezut în El. *Cap. 1.14.

12. După aceea S-a coborât la Capernaum împreună cu mama, fraţii* şi ucenicii Lui; şi acolo n-au rămas multe zile. *Mat. 12.46.

Izgonirea vânzătorilor din Templu

13. Paştile* iudeilor era aproape; şi Isus S-a suit la Ierusalim.

*Exod 12.14. Deut. 16.1,16. Vers. 23. Cap. 5.1; 6.4; 11.55.

14. În Templu a găsit* pe cei ce vindeau boi, oi şi porumbei, şi pe schimbătorii de bani şezând jos.

*Mat. 21.12. Marc. 11.15. Luca 19.45.

15. A făcut un bici de ştreanguri şi i-a scos pe toţi afară din Templu, împreună cu oile şi boii; a vărsat banii schimbătorilor şi le-a răsturnat mesele.

16. Şi a zis celor ce vindeau porumbei: „Ridicaţi acestea de aici şi nu faceţi din Casa* Tatălui Meu o casă de negustorie.“ *Luca 2.49.

17. Ucenicii Lui şi-au adus aminte că este scris: „Râvna* pentru Casa Ta Mă mănâncă pe Mine.“ *Ps. 69.9.

18. Iudeii au luat cuvântul şi I-au zis: „Prin ce* semn ne arăţi că ai putere să faci astfel de lucruri?“

*Mat. 12.38. Cap. 6.30.

19. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Stricaţi* templul acesta, şi în trei zile îl voi ridica.“

*Mat. 26.61; 27.40. Marc. 14.58; 15.29.

20. Iudeii au zis: „Au trebuit patruzeci şi şase de ani, ca să se zidească Templul acesta, şi Tu îl vei ridica în trei zile?“

21. Dar El le vorbea despre* templul trupului Său.

*1 Cor. 3.16; 6.19. 2 Cor. 6.16. Col. 2.9. Evr. 8.2.

22. Tocmai de aceea, când a înviat din morţi, ucenicii Lui şi-au* adus aminte că le spusese vorbele acestea şi au crezut Scriptura şi cuvintele pe care le spusese Isus. *Luca 24.8.

Isus şi cei ce cred în Numele Lui

23. Pe când era Isus în Ierusalim, la praznicul Paştilor, mulţi au crezut în Numele Lui; căci vedeau semnele pe care le făcea.

24. Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoştea pe toţi.

25. Şi n-avea trebuinţă să-I facă cineva mărturisiri despre nici un om, fiindcă El* însuşi ştia ce este în om.

*1 Sam. 16.7. 1 Cron. 28.9. Mat. 9.4. Marc. 2.8. Cap. 6.54; 16.30. Fapt. 1.24. Apoc. 2.23.

Isus şi Nicodim

3 1. Între farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaş al iudeilor.

2. Acesta* a venit la Isus, noaptea, şi I-a zis: „Învăţătorule, ştim că eşti un Învăţător venit de la Dumnezeu; căci nimeni** nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este† Dumnezeu cu el.“

*Cap. 7.50; 19.39. **Cap. 9.16,33. Fapt. 2.22. †Fapt. 10.38.

3. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îţi spun că, dacă* un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăţia lui Dumnezeu.“

*Cap. 1.13. Gal. 6.15. Tit 3.5. Iac. 1.18. 1 Pet. 1.23. 1 Ioan 3.9.

4. Nicodim I-a zis: „Cum se poate naşte un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale şi să se nască?“

5. Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îţi spun că, dacă* nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în Împărăţia lui Dumnezeu.

*Marc. 16.16. Fapt. 2.38.

6. Ce este născut din carne este carne, şi ce este născut din Duh este duh.

7. Nu te mira că ţi-am zis: „Trebuie să vă naşteţi din nou.“

8. Vântul* suflă încotro vrea şi-i auzi vuietul; dar nu ştii de unde vine, nici încotro merge. Tot aşa este cu oricine este născut din Duhul.“

*Ecl. 11.5. 1 Cor. 2.11.

9. Nicodim I-a zis: „Cum* se poate face aşa ceva?“ *Cap. 6.52,60.

10. Isus i-a răspuns: „Tu eşti învăţătorul lui Israel şi nu pricepi aceste lucruri?

11. Adevărat*, adevărat îţi spun că

Noi vorbim ce ştim şi mărturisim ce am văzut; şi voi** nu primiţi mărturia Noastră.
*Mat. 11.27. Cap. 1.18; 7.16; 8.28; 12.49; 14.24. **Vers. 32.
12. Dacă v-am vorbit despre lucruri pământeşti, şi nu credeţi, cum veţi crede când vă voi vorbi despre lucrurile cereşti?
13. Nimeni* nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului care este în cer.
*Prov. 30.4. Cap. 6.33,38,51,62; 16.28. Fapt. 2.34. 1 Cor. 15.47. Efes. 4.9,10.

Şarpele de aramă

14. Şi*, după cum a înălţat Moise şarpele în pustiu, tot aşa trebuie** să fie înălţat şi Fiul omului,
*Num. 21.9. **Cap. 8.28; 12.32.
15. pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa* veşnică.
*Vers. 36. Cap. 6.47.
16. Fiindcă* atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.
*Rom. 5.8. 1 Ioan 4.9.
17. Dumnezeu, în adevăr, n-a* trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.
*Luca 9.56. Cap. 5.45; 8.15; 12.47. 1 Ioan 4.14.
18. Oricine* crede în El nu este judecat; dar cine nu crede a şi fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.
*Cap. 5.14; 6.40,47; 20.31.
19. Şi judecata aceasta stă în faptul că*, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.
*Cap. 1.4,9-11; 8.12.
20. Căci oricine* face răul urăşte lumina şi nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.
*Iov 24.13,17. Efes. 5.13.
21. Dar cine lucrează după adevăr vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.“

O nouă mărturie a lui Ioan Botezătorul

22. După aceea, Isus şi ucenicii Lui au venit în ţinutul Iudeii; şi stătea acolo cu ei şi* boteza.
*Cap. 4.2.
23. Ioan boteza şi el în Enon, aproape de Salim*, pentru că acolo erau multe ape; şi** oamenii veneau ca să fie botezaţi.
*1 Sam. 9.4. **Mat. 3.5,6.
24. Căci* Ioan încă nu fusese aruncat în temniţă.
*Mat. 14.3.
25. Între ucenicii lui Ioan şi între un iudeu s-a iscat o neînţelegere cu privire la curăţare.
26. Au venit deci la Ioan şi i-au zis: „Învăţătorule, Cel ce era cu tine dincolo de Iordan şi despre* care ai mărturisit tu, iată că botează, şi toţi oamenii se duc la El.“
*Cap. 1.7,15,27,34.
27. Drept răspuns, Ioan i-a zis: „Omul nu poate primi* decât ce-i este dat din cer.
*1 Cor. 4.7. Evr. 5.4. Iac. 1.17.
28. Voi înşivă îmi sunteţi martori că am zis: „Nu* sunt eu Hristosul, ci sunt** trimis înaintea Lui.“
*Cap. 1.20,27. **Mal. 3.1. Marc. 1.2. Luca 1.17.
29. Cine* are mireasă este mire; dar prietenul** mirelui, care stă şi-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: şi această bucurie, care este a mea, este deplină.
*Mat. 22.2. 2 Cor. 11.2. Efes. 5.25,27. Apoc. 21.9. **Cânt. 5.1.
30. Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micşorez.
31. Cel ce* vine din cer este** mai presus de toţi; cel ce† este de pe pământ este pământesc şi vorbeşte ca de pe pământ. Cel ce†† vine din cer este mai presus de toţi.
*Vers. 13. Cap. 8.23. **Mat. 28.18. Cap. 1.15,27. Rom. 9.5. †1 Cor. 15.27. ††Cap. 6.33. 1 Cor. 15.47. Efes. 1.21. Filp. 2.9.
32. El mărturiseşte ce* a văzut şi a auzit, şi totuşi nimeni nu primeşte mărturia Lui.
*Vers. 11. Cap. 8.26; 15.15.
33. Cine primeşte mărturia Lui adevereşte* prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul.
*Rom. 3.4. 1 Ioan 5.10.
34. Căci* Acela pe care L-a trimis Dumnezeu vorbeşte cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu** măsură.
*Cap. 7.16. **Cap. 1.16.
35. Tatăl* iubeşte pe Fiul şi a dat toate lucrurile în mâna Lui.
*Mat. 11.27; 28.18. Luca 10.22. Cap. 5.20,22; 13.3; 17.2. Evr. 2.8.
36. Cine* crede în Fiul are viaţa veşnică; dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viaţa, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.“
*Hab. 2.4. Vers. 15,16. Rom. Cap. 1.12; 6.47. 1.17. 1 Ioan 5.10.

Samariteana

4 1. Domnul a aflat că fariseii au auzit că El face şi botează* mai mulţi ucenici decât Ioan.
*Cap. 3.22,26.
2. Însă Isus nu boteza El însuşi, ci ucenicii Lui.
3. Atunci a părăsit Iudeea şi S-a întors în Galileea.
4. Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria,

5. a ajuns lângă o cetate din ţinutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul pe* care-l dăduse Iacov fiului său Iosif. *Gen. 33.19; 48.22. Ios. 24.32.
6. Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, şedea lângă fântână. Era cam pe la ceasul al şaselea.
7. A venit o femeie din Samaria să scoată apă. „Dă-Mi să beau“, i-a zis Isus.
8. Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mâncării.
9. Femeia samariteană I-a zis: „Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteană?“ – Iudeii*, în adevăr, n-au legături cu samaritenii. –
*2 Împ. 17.24. Luca 9.52,53. Fapt. 10.28.
10. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu şi Cine este Cel ce-ţi zice: „Dă-Mi să beau!“, tu singură ai fi cerut să bei, şi El ţi-ar fi dat apă* vie.“
*Isa. 12.3; 44.3. Ier. 2.13. Zah. 13.1; 14.8.
11. „Doamne“, I-a zis femeia, „n-ai cu ce să scoţi apă, şi fântâna este adâncă; de unde ai putea să ai, dar, această apă vie?
12. Eşti Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta şi a băut din ea el însuşi şi feciorii lui şi vitele lui?“
13. Isus i-a răspuns: „Oricui bea din apa aceasta îi va fi iarăşi sete.
14. Dar oricui* va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă, apa pe care i-o voi da Eu se** va preface în el într-un izvor de apă care va ţâşni în viaţa veşnică.“
*Cap. 6.35,58. **Cap. 7.38.
15. „Doamne“, I-a zis* femeia, „dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete şi să nu mai vin până aici să scot.“
*Cap. 6.34; 17.2,3. Rom. 6.23. 1 Ioan 5.20.
16. „Du-te“, i-a zis Isus, „de cheamă pe bărbatul tău şi vino aici“.
17. Femeia I-a răspuns: „N-am bărbat.“ Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.
18. Pentru că cinci bărbaţi ai avut; şi acela pe care-l ai acum nu-ţi este bărbat. Aici ai spus adevărul.“
19. „Doamne“, I-a zis femeia, „văd* că eşti proroc. *Luca 7.16; 24.19. Cap. 6.14; 7.40.
20. Părinţii noştri s-au închinat pe muntele acesta*; şi voi ziceţi că în Ierusalim** este locul unde trebuie să se închine oamenii.“ *Judc. 9.7.
**Deut. 12.5,11. 1 Împ. 9.3. 2 Cron. 7.12.
21. „Femeie“, i-a zis Isus, „crede-Mă că vine ceasul când* nu vă veţi închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. *Mal. 1.11. 1 Tim. 2.8.
22. Voi vă închinaţi la ce* nu cunoaşteţi; noi ne închinăm la ce cunoaştem, căci** Mântuirea vine de la iudei.
*2 Împ. 17.29. **Isa. 2.3. Luca 24.47. Rom. 9.4,5.
23. Dar vine ceasul, şi acum a şi venit, când închinătorii adevăraţi se vor închina Tatălui în duh* şi** în adevăr; fiindcă astfel de închinători doreşte şi Tatăl. *Filp. 3.3. **Cap. 1.17.
24. Dumnezeu* este Duh; şi cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh şi în adevăr.“ *2 Cor. 3.17.
25. „Ştiu“, I-a zis femeia, „că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne* spună toate lucrurile.“ *Vers. 29,39.
26. Isus i-a zis: „Eu*, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.“
*Mat. 26.63,64. Marc. 14.61,62. Cap. 9.37.

Trezirea din Samaria

27. Atunci au venit ucenicii Lui şi se mirau că vorbea cu o femeie. Totuşi nici unul nu I-a zis: „Ce cauţi?“ sau: „Despre ce vorbeşti cu ea?“
28. Atunci femeia şi-a lăsat găleata, s-a dus în cetate şi a zis oamenilor:
29. „Veniţi de vedeţi un Om care* mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?“ *Vers. 25.
30. Ei au ieşit din cetate şi veneau spre El.
31. În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănânce şi ziceau: „Învăţătorule, mănâncă!“
32. Dar El le-a zis: „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoaşteţi.“
33. Ucenicii au început să-şi zică deci unii altora: „Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?“
34. Isus le-a zis: „Mâncarea* Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis şi să împlinesc lucrarea Lui.
*Iov 23.12. Cap. 6.38; 17.4; 19.30.
35. Nu ziceţi voi că mai sunt patru luni până la seceriş? Iată, Eu vă spun: ridicaţi-vă ochii şi priviţi holdele care* sunt albe acum, gata pentru seceriş. *Mat. 9.37. Luca 10.2.
36. Cine* seceră primeşte o plată şi strânge rod pentru viaţa veşnică; pentru ca şi cel ce seamănă şi cel ce seceră să se bucure în acelaşi timp.
*Dan. 12.3.

37. Căci, în această privinţă, este adevărată zicerea: „Unul seamănă, iar altul seceră.“
38. Eu v-am trimis să seceraţi acolo unde nu voi v-aţi ostenit; alţii s-au ostenit, şi voi aţi intrat în osteneala lor.“
39. Mulţi samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina* mărturiei femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut.“ *Vers. 29.
40. Când au venit samaritenii la El, L-au rugat să rămână la ei. Şi El a rămas acolo două zile.
41. Mult mai mulţi au crezut în El din pricina cuvintelor Lui.
42. Şi ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înşine* şi ştim că Acesta este în adevăr Hristosul, Mântuitorul lumii.“

*Cap. 17.8. 1 Ioan 4.14.

Vindecarea fiului unui slujbaş împărătesc

43. După aceste două zile, Isus a plecat de acolo, ca să Se ducă în Galileea.
44. Căci* El însuşi spusese că un proroc nu este preţuit în patria** sa.

*Mat. 13.57. Marc. 6.1. Luca 4.24. **Cap. 2.23; 3.2.

45. Când a ajuns în Galileea, a fost primit bine de galileeni, care văzuseră tot ce făcuse la Ierusalim în timpul praznicului; căci* fuseseră şi ei la praznic. *Deut. 16.16.
46. Isus S-a întors deci în Cana din Galileea, unde* prefăcuse apa în vin.
În Capernaum era un slujbaş împărătesc al cărui fiu era bolnav. *Cap. 2.1,11.
47. Slujbaşul acesta a aflat că Isus venise din Iudeea în Galileea, s-a dus la El şi L-a rugat să vină şi să tămăduiască pe fiul lui care era pe moarte.
48. Isus i-a zis: „Dacă* nu vedeţi semne şi minuni, cu nici un chip nu credeţi!“ *1 Cor. 1.22.
49. Slujbaşul împărătesc I-a zis: „Doamne, vino până nu moare micuţul meu.“
50. „Du-te“, i-a zis Isus, „fiul tău trăieşte.“ Şi omul acela a crezut cuvintele pe care i le spusese Isus şi a pornit la drum.
51. Pe când se cobora el, l-au întâmpinat robii lui şi i-au adus vestea că fiul lui trăieşte.
52. El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Şi ei i-au zis: „Ieri, în ceasul al şaptelea, l-au lăsat frigurile.“
53. Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: „Fiul tău trăieşte.“ Şi a crezut el şi toată casa lui.
54. Acesta este iarăşi al doilea semn făcut de Isus după ce S-a întors din Iudeea în Galileea.

Vindecarea slăbănogului de 38 de ani

5 1. După aceea* era un praznic al iudeilor; şi Isus S-a suit la Ierusalim. *Lev. 23.2. Deut. 16.1. Cap. 2.13.
2. În Ierusalim, lângă poarta oilor, este o scăldătoare*, numită în evreieşte Betesda, care are cinci pridvoare.

*Neem. 3.1; 12.39.

3. În pridvoarele acestea zăceau o mulţime de bolnavi, orbi, şchiopi, uscaţi, care aşteptau mişcarea apei.
4. Căci un înger al Domnului se cobora, din când în când, în scăldătoare şi tulbura apa. Şi cel dintâi care se cobora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.
5. Acolo se afla un om bolnav de treizeci şi opt de ani.
6. Isus, când l-a văzut zăcând, şi fiindcă ştia că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?“
7. „Doamne“, I-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa; şi, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.“
8. „Scoală-te*“, i-a zis Isus, „ridică-ţi patul şi umblă.“

*Mat. 9.6. Marc. 2.11. Luca 5.24.

9. Îndată omul acela s-a făcut sănătos, şi-a luat patul şi umbla. Ziua aceea era* o zi de Sabat. *Cap. 9.14.
10. Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: „Este ziua Sabatului; nu-ţi* este îngăduit să-ţi ridici patul.“

*Exod 20.10. Neem. 13.19. Ier. 17.21, etc. Mat. 12.2. Marc. 2.24; 3.4. Luca 6.2; 13.14.

11. El le-a răspuns: „Cel ce m-a făcut sănătos mi-a zis: „Ridică-ţi patul şi umblă.“
12. Ei l-au întrebat: „Cine este Omul acela care ţi-a zis: „Ridică-ţi patul şi umblă“?“
13. Dar cel vindecat nu ştia cine este: căci Isus Se făcuse nevăzut din norodul care era în locul acela.
14. După aceea Isus l-a găsit în Templu şi i-a zis: „Iată că te-ai făcut

sănătos; de acum să nu* mai păcătuieşti, ca să nu ţi se întâmple ceva mai rău.“ *Mat. 12.45. Cap. 8.11.

15. Omul acela s-a dus şi a spus iudeilor că Isus este Acela care-l făcuse sănătos.

16. Din pricina aceasta, iudeii au început să urmărească pe Isus şi căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului.

Lucrarea Fiului

17. Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl* Meu lucrează până acum; şi Eu, de asemenea, lucrez.“ *Cap. 9.4; 14.10.

18. Tocmai de aceea căutau* şi mai mult iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega ziua Sabatului, dar şi pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său şi Se făcea** astfel deopotrivă cu Dumnezeu.

*Cap. 7.19. **Cap. 10.30,33. Filp. 2.6.

19. Isus a luat din nou cuvântul şi le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul* nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; şi tot ce face Tatăl face şi Fiul întocmai. *Vers. 30. Cap. 8.28; 9.4; 12.49; 14.10.

20. Căci* Tatăl iubeşte pe Fiul şi-I arată tot ce face; şi-I va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă minunaţi. *Mat. 3.17. Cap. 3.35. 2 Pet. 1.17.

21. În adevăr, după cum Tatăl învie morţii şi le dă viaţă, tot aşa* şi Fiul dă viaţă cui vrea. *Luca 7.14; 8.54. Cap. 11.25,43.

22. Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a* dat-o Fiului, *Mat. 11.27; 28.18. Vers. 27. Cap. 3.35; 17.2. Fapt. 17.31. 1 Pet. 4.5.

23. pentru ca toţi să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine* nu cinsteşte pe Fiul, nu cinsteşte pe Tatăl, care L-a trimis. *1 Ioan 2.23.

24. Adevărat, adevărat vă spun că cine* ascultă cuvintele Mele şi crede în Cel ce M-a trimis are viaţa veşnică şi nu vine la judecată, ci** a trecut din moarte la viaţă.

*Cap. 3.16,18; 6.40,47; 8.51; 20.31. **1 Ioan 3.14.

25. Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, şi acum a şi venit, când cei morţi* vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, şi cei ce-l vor asculta vor învia. *Vers. 28. Efes. 2.1,5; 5.14. Col. 2.13.

26. Căci, după cum Tatăl are viaţa în Sine, tot aşa a dat şi Fiului să aibă viaţa în Sine.

27. Şi I-a* dat putere să judece, întrucât** este Fiu al omului.

*Vers. 22. Fapt. 10.42; 17.31. **Dan. 7.13,14.

28. Nu vă miraţi de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toţi cei din morminte vor auzi glasul Lui

29. şi* vor ieşi afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viaţă; iar cei ce** au făcut răul vor învia pentru judecată. *Isa. 26.19. 1 Cor. 15.52. 1 Tes. 4.16. **Dan. 12.2. Mat. 25.32,33,46.

30. Eu* nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; şi judecata Mea este dreaptă, pentru că nu** caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.

*Vers. 19. **Mat. 26.39. Cap. 4.34; 6.38.

Mărturia Tatălui şi a lui Ioan

31. Dacă* Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată. *Cap. 8.14. Apoc. 3.14.

32. Este un Altul* care mărturiseşte despre Mine; şi ştiu că mărturisirea pe care o face El despre Mine este adevărată. *Mat. 3.17; 17.5. Cap. 8.18. 1 Ioan 5.6,7,9.

33. Voi aţi trimis la Ioan, şi* el a mărturisit pentru adevăr. *Cap. 1.15,19,27,32.

34. Nu că mărturia pe care o primesc Eu vine de la un om; dar spun lucrurile acestea pentru ca să fiţi mântuiţi.

35. Ioan era lumina care este aprinsă şi* luminează, şi voi** aţi vrut să vă veseliţi câtăva vreme la lumina lui.

*2 Pet. 1.19. **Mat. 13.20; 21.26. Marc. 6.20.

36. Dar Eu* am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârşesc, tocmai lucrările** acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.

*1 Ioan 5.9. **Cap. 3.2; 10.25; 15.24.

37. Şi Tatăl, care M-a trimis, a* mărturisit El însuşi despre Mine. Voi nu I-aţi auzit niciodată glasul, nu** I-aţi văzut deloc faţa; *Mat. 3.17; 17.5. Cap. 6.27; 8.18. **Deut. 4.12. Cap. 1.18. 1 Tim. 1.17. 1 Ioan 4.12.

38. şi Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeţi în Acela pe care L-a trimis El.

39. Cercetaţi* Scripturile, pentru că socotiţi că în ele aveţi viaţa veşnică, dar tocmai ele** mărturisesc despre Mine. *Isa. 8.20; 34.16. Luca 16.29. Vers. 46. Fapt. 17.11. **Deut. 18.15,18. Luca 24.27. Cap. 1.45.

40. Şi* nu vreţi să veniţi la Mine ca să aveţi viaţa! *Cap. 1.11; 3.19.

41. Eu* nu umblu după slava care vine de la oameni. *Vers. 34. 1 Tes. 2.6.

42. Dar ştiu că n-aveţi în voi dragoste de Dumnezeu.
43. Eu am venit în Numele Tatălui Meu, şi nu Mă primiţi; dacă va veni un altul, în numele lui însuşi, pe acela îl veţi primi.
44. Cum* puteţi crede voi care umblaţi după slava pe care v-o daţi unii altora, şi nu căutaţi slava** care vine de la singurul Dumnezeu?
*Cap. 12.43. **Rom. 2.29.
45. Să nu credeţi că vă voi învinui înaintea Tatălui; este* cine să vă învinuiască: Moise, în care v-aţi pus nădejdea. *Rom. 2.12.
46. Căci, dacă aţi crede pe Moise, M-aţi crede şi pe Mine, pentru că* el a scris despre Mine. *Gen. 3.15; 12.3; 18.18; 22.18; 49.10. Deut. 18.15,18. Cap. 1.45. Fapt. 26.22.
47. Dar dacă nu credeţi cele scrise de el, cum veţi crede cuvintele Mele?“

Înmulţirea pâinilor

6 1. După aceea* Isus S-a dus dincolo de Marea Galileii, numită Marea Tiberiadei. *Mat. 14.13. Marc. 6.35. Luca 9.10,12.
2. O mare gloată mergea după El pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi.
3. Isus S-a suit pe munte şi şedea acolo cu ucenicii Săi.
4. Paştile, praznicul iudeilor, era* aproape. *Lev. 23.5,7. Deut. 16.1. Cap. 2.13; 5.1.
5. Isus* Şi-a ridicat ochii şi a văzut că o mare gloată vine spre El. Şi a zis lui Filip: „De unde avem să cumpărăm pâini ca să mănânce oamenii aceştia?“
*Mat. 14.14. Marc. 6.35. Luca 9.12.
6. Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, pentru că ştia ce are de gând să facă.
7. Filip I-a răspuns: „Pâinile pe care le-am putea cumpăra cu* două sute de lei[1], n-ar ajunge ca fiecare să capete puţintel din ele.“ *Num. 11.21,22.
8. Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis:
9. „Este aici un băieţel care are cinci pâini de orz şi doi peşti; dar* ce sunt acestea la atâţia?“ *2 Împ. 4.43.
10. Isus a zis: „Spuneţi oamenilor să şadă jos.“ În locul acela era multă iarbă. Oamenii au şezut jos, în număr de aproape cinci mii.
11. Isus a luat pâinile, a mulţumit lui Dumnezeu, le-a împărţit ucenicilor, iar ucenicii le-au împărţit celor ce şedeau jos; de asemenea, le-a dat şi din peşti cât au voit.
12. După ce s-au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: „Strângeţi firimiturile care au rămas, ca să nu se piardă nimic.“
13. Le-au adunat deci şi au umplut douăsprezece coşuri cu firimiturile care rămăseseră din cele cinci pâini de orz, după ce mâncaseră toţi.
14. Oamenii aceia, când au văzut minunea pe care o făcuse Isus, ziceau: „Cu adevărat, Acesta este Prorocul* cel aşteptat în lume.“ *Gen. 49.10. Deut. 18.15,18. Mat. 11.3. Cap. 1.21; 4.19,25; 7.40.
15. Isus, fiindcă ştia că au de gând să vină să-L ia cu sila ca să-L facă împărat, S-a dus iarăşi la munte, numai El singur.

Isus umblă pe mare

16. Când* s-a înserat, ucenicii Lui s-au coborât la marginea mării.
*Mat. 14.23. Marc. 6.47.
17. S-au suit într-o corabie şi treceau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase, şi Isus tot nu venise la ei.
18. Sufla un vânt puternic şi marea era întărâtată.
19. După ce au vâslit cam douăzeci şi cinci sau treizeci de stadii, văd pe Isus umblând pe mare şi apropiindu-Se de corabie. Şi s-au înfricoşat.
20. Dar Isus le-a zis: „Eu sunt, nu vă temeţi!“
21. Voiau deci să-L ia în corabie. Şi corabia a sosit îndată la locul spre care mergeau.

Pâinea vieţii

22. Norodul care rămăsese de cealaltă parte a mării băgase de seamă că acolo nu era decât o corabie şi că Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii plecaseră singuri cu ea.
23. A doua zi sosiseră alte corăbii din Tiberiada, aproape de locul unde mâncaseră ei pâinea, după ce Domnul mulţumise lui Dumnezeu.
24. Când au văzut noroadele că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au suit şi ele în corăbiile acestea şi s-au dus la Capernaum să caute pe Isus.
25. Când L-au găsit, dincolo de mare, I-au zis: „Învăţătorule, când ai venit aici?“

1. Greceşte: dinari

26. Drept răspuns, Isus le-a zis:
„Adevărat, adevărat vă spun că Mă
căutaţi nu pentru că aţi văzut semne,
ci pentru că aţi mâncat din pâinile
acelea şi v-aţi săturat.
27. Lucraţi nu pentru mâncarea pieri-
toare, ci pentru* mâncarea care rămâne
pentru viaţa veşnică şi pe care v-o va
da Fiul omului; căci Tatăl, adică însuşi
Dumnezeu, pe** El L-a însemnat cu
pecetea Lui."
*Vers. 51. Cap. 4.14. **Mat. 3.17; 17.5. Marc. 1.11; 9.7. Luca 3.22; 9.35. Cap. 1.33; 5.37; 8.18. Fapt. 2.22. 2 Pet. 1.17.
28. Ei I-au zis: „Ce să facem ca să
săvârşim lucrările lui Dumnezeu?"
29. Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe
care o cere Dumnezeu este aceasta*:
să credeţi în Acela pe care L-a trimis
El." *1 Ioan 3.23.
30. „Ce* semn faci Tu deci", I-au zis
ei, „ca să-l vedem şi să credem în
Tine? Ce lucrezi Tu?
*Mat. 12.38; 16.1. Marc. 8.11. 1 Cor. 1.22.
31. Părinţii* noştri au mâncat mană
în pustiu, după cum este scris: „Le-a
dat să mănânce pâine** din cer." *Exod 16.15. Num. 11.7. Neem. 9.15. 1 Cor. 10.3. **Ps. 78.24,25.
32. Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat
vă spun că Moise nu v-a dat pâinea din
cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pâine
din cer;
33. căci Pâinea lui Dumnezeu este
aceea care Se coboară din cer şi dă
lumii viaţa."
34. „Doamne*", I-au zis ei, „dă-ne
totdeauna această pâine." *Cap. 4.5.
35. Isus le-a zis: „Eu* sunt Pâinea
vieţii. Cine** vine la Mine nu va
flămânzi niciodată; şi cine crede în
Mine nu va înseta niciodată.
*Vers. 48,58. **Cap. 4.14; 7.37.
36. Dar* v-am spus că M-aţi şi văzut,
şi tot nu credeţi. *Vers. 26,64.
37. Tot* ce-Mi dă Tatăl va ajunge la
Mine; şi pe** cel ce vine la Mine, nu-l
voi izgoni afară: *Vers. 45.
**Mat. 24.24. Cap. 10.28,29. 2 Tim. 2.19. 1 Ioan 2.19.
38. căci M-am coborât din cer ca să
fac nu* voia Mea, ci** voia Celui ce
M-a trimis. *Mat. 26.39. Cap. 5.30. **Cap. 4.34.
39. Şi voia Celui ce M-a trimis este
să* nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat
El, ci să-l înviez în ziua de apoi.
*Cap. 10.28; 17.12; 18.9.
40. Voia Tatălui Meu este ca* oricine
vede pe Fiul şi crede în El să aibă
viaţa veşnică; şi Eu îl voi învia în ziua
de apoi." *Vers. 27,47,54. Cap. 3.15,16; 4.14.
41. Iudeii cârteau împotriva Lui,
pentru că zisese: „Eu sunt Pâinea care
S-a coborât din cer."
42. Şi ziceau: „Oare* nu este Acesta
Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată şi
mamă îi cunoaştem? Cum deci zice El:
„Eu M-am coborât din cer"?"
*Mat. 13.55. Marc. 6.3. Luca 4.22.
43. Isus le-a răspuns: „Nu cârtiţi între
voi.
44. Nimeni* nu poate veni la Mine,
dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis;
şi Eu îl voi învia în ziua de apoi.
*Cânt. 1.4. Vers. 65.
45. În* Proroci este scris: „Toţi vor fi
învăţaţi de Dumnezeu." Aşa că**
oricine a ascultat pe Tatăl şi a primit
învăţătura Lui vine la Mine.
*Isa. 54.18. Ier. 31.34. Mica 4.2. Evr. 8.10; 10.16. **Vers. 37.
46. Nu* că cineva a văzut pe Tatăl,
afară de** Acela care vine de la
Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl.
*Cap. 1.18; 5.37. **Mat. 11.27. Luca 10.22. Cap. 1.18; 7.29; 8.19.
47. Adevărat, adevărat vă spun că
cine* crede în Mine are viaţa veşnică.
*Vers. 40. Cap. 3.16,18,36.
48. Eu* sunt Pâinea vieţii. *Vers. 33,35.
49. Părinţii* voştri au mâncat mană
în pustiu, şi au murit. *Vers. 31.
50. Pâinea* care Se coboară din cer
este de aşa fel, ca cineva să mănânce
din ea şi să nu moară. *Vers. 51,58.
51. Eu sunt Pâinea* vie care** s-a
coborât din cer. Dacă mănâncă cineva
din pâinea aceasta, va trăi în veac; şi
pâinea pe care o voi da Eu este trupul
Meu pe care Îl voi da pentru viaţa
lumii." *Evr. 10.5,10. **Cap. 3.13.
52. La auzul acestor cuvinte, iudeii se
certau* între ei şi ziceau: „Cum** poate
Omul acesta să ne dea trupul Lui să-L
mâncăm?" *Cap. 7.43; 9.16; 10.19. **Cap. 3.9.
53. Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat
vă spun că, dacă nu mâncaţi* trupul
Fiului omului şi dacă nu beţi sângele
Lui, n-aveţi viaţa în voi înşivă.
*Mat. 26.26,28.
54. Cine* mănâncă trupul Meu şi bea
sângele Meu are viaţa veşnică; şi Eu îl
voi învia în ziua de apoi.
*Vers. 27,40,63. Cap. 4.14.
55. Căci trupul Meu este cu adevărat
o hrană, şi sângele Meu este cu
adevărat o băutură.
56. Cine mănâncă trupul Meu şi bea
sângele Meu rămâne* în Mine, şi Eu
rămân în el. *1 Ioan 3.24; 4.15,16.
57. După cum Tatăl, care este viu,

M-a trimis pe Mine, şi Eu trăiesc prin Tatăl, tot aşa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi şi el prin Mine.
58. Astfel* este Pâinea care S-a coborât din cer, nu ca mana pe care au mâncat-o părinţii voştri, şi totuşi au murit: cine mănâncă Pâinea aceasta va trăi în veac.“ *Vers. 49-51.
59. Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, când învăţa pe oameni în Capernaum.

Unii ucenici Îl părăsesc – Mărturisirea lui Petru

60. Mulţi* din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere?“ *Mat. 11.6. Vers. 66.
61. Isus, care ştia în Sine că ucenicii Săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: „Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire?
62. Dar* dacă aţi vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...
*Marc. 16.19. Cap. 3.13. Fapt. 1.9. Efes. 4.8.
63. Duhul* este acela care dă viaţă, carnea nu foloseşte la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh şi viaţă. *2 Cor. 3.6.
64. Dar sunt* unii din voi care nu cred.“ Căci Isus** ştia de la început cine erau cei ce nu cred şi cine era cel ce avea să-L vândă.
*Vers. 36. **Cap. 2.24,25; 13.11.
65. Şi a adăugat: „Tocmai de aceea v-am* spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.“ *Vers. 44,45.
66. Din* clipa aceea, mulţi din ucenicii Lui s-au întors înapoi şi nu mai umblau cu El. *Vers. 60.
67. Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreţi să vă duceţi?“
68. „Doamne“, I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele* vieţii veşnice. *Fapt. 5.20.
69. Şi* noi am crezut şi am ajuns la cunoştinţa că Tu eşti Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.“
*Mat. 16.16. Marc. 8.29. Luca 9.20. Cap. 1.49; 11.27.
70. Isus le-a răspuns: „Nu* v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Şi totuşi unul** din voi este un drac.“
*Luca 6.13. **Cap. 13.27.
71. Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vândă: el, unul din cei doisprezece.

Necredinţa fraţilor lui Isus

7 1. După aceea Isus străbătea Galileea; nu voia să stea în Iudeea, pentru că* iudeii căutau să-L omoare.
*Cap. 5.16,18.
2. Şi* praznicul iudeilor, praznicul zis al Corturilor, era aproape. *Lev. 23.34.
3. Fraţii* Lui I-au zis: „Pleacă de aici şi du-Te în Iudeea, ca să vadă şi ucenicii Tăi lucrările pe care le faci.
*Mat. 12.46. Marc. 3.31. Fapt. 1.14.
4. Nimeni nu face ceva în ascuns, când caută să se facă cunoscut: dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii.“
5. Căci nici* fraţii Lui nu credeau în El. *Marc. 3.21.
6. Isus le-a zis: „Vremea* Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică. *Vers. 8,30. Cap. 2.4; 8.20.
7. Pe voi lumea nu* vă poate urî; pe Mine Mă urăşte, pentru că** mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt rele.
*Cap. 15.19. **Cap. 3.19.
8. Suiţi-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă* nu Mi s-a împlinit încă vremea.“ *Vers. 6. Cap. 8.20.
9. După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galileea.

Isus în Ierusalim la praznicul Corturilor

10. După ce s-au suit fraţii Lui la praznic, S-a suit şi El, dar nu pe faţă, ci cam pe ascuns.
11. Iudeii* Îl căutau în timpul praznicului şi ziceau: „Unde este?“
*Cap. 11.56.
12. Noroadele vorbeau mult în şoaptă* despre El. Unii** ziceau: „Este un Om bun.“ Alţii ziceau: „Nu, ci duce norodul în rătăcire.“ *Cap. 9.16; 10.19. **Mat. 21.46. Luca 7.16. Vers. 40. Cap. 6.14.
13. Totuşi, de* frica iudeilor, nimeni nu vorbea de El pe faţă.
*Cap. 9.22; 12.42; 19.38.
14. Pe la jumătatea praznicului, Isus S-a suit la Templu. Şi învăţa norodul.
15. Iudeii* se mirau şi ziceau: „Cum are Omul acesta învăţătură, căci n-a învăţat niciodată?“
*Mat. 13.54. Marc. 6.2. Luca 4.22. Fapt. 2.7.
16. Isus le-a răspuns: „Învăţătura Mea* nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine. *Cap. 3.11; 8.28; 12.49; 14.10,24.
17. Dacă* vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învă-

ţătura este de la Dumnezeu sau dacă
Eu vorbesc de la Mine. *Cap. 8.43.
18. Cine* vorbeşte de la sine caută
slava lui însuşi; dar cine caută slava
Celui ce L-a trimis, Acela este adevărat,
şi în El nu este strâmbătate.
*Cap. 5.41; 8.50.
19. Oare* nu v-a dat Moise Legea?
Totuşi nimeni din voi nu ţine Legea.
De** ce căutaţi să Mă omorâţi?“
*Exod 24.3. Deut. 33.4. Cap. 1.17. Fapt. 7.38. **Mat. 12.14.
Marc. 3.6. Cap. 5.16,18; 10.31,39; 11.53.
20. Norodul I-a răspuns: „Ai drac*.
Cine caută să Te omoare?“
*Cap. 8.48,52; 10.20.
21. Drept răspuns, Isus le-a zis: „O
lucrare am făcut, şi toţi vă miraţi de
ea.
22. Moise* v-a dat porunca privitoare
la tăierea împrejur – nu că ea vine de
la Moise, ci** de la patriarhi – şi voi
tăiaţi împrejur pe om în ziua Saba-
tului. *Lev. 12.3. **Gen. 17.10.
23. Dacă un om primeşte tăierea
împrejur în ziua Sabatului, ca să nu se
calce Legea lui Moise, de ce turbaţi de
mânie împotriva Mea, pentru că am*
însănătoşit un om întreg în ziua
Sabatului? *Cap. 5.8,9,16.
24. Nu* judecaţi după înfăţişare, ci
judecaţi după dreptate.“
*Deut. 1.16,17. Prov. 24.23. Cap. 8.15. Iac. 2.1.
25. Nişte locuitori din Ierusalim ziceau:
„Nu este El Acela pe care caută ei să-L
omoare?
26. Şi totuşi iată că vorbeşte pe faţă,
şi ei nu-I zic nimic! Nu cumva, în
adevăr, cei mai mari vor fi cunoscut*
că El este Hristosul? *Vers. 48.
27. Dar* noi ştim de unde este Omul
acesta; însă, când va veni Hristosul,
nimeni nu va şti de unde este.“
*Mat. 13.55. Marc. 6.3. Luca 4.22.
28. Şi Isus, pe când învăţa pe norod
în Templu, striga: „Mă* cunoaşteţi şi
Mă ştiţi de unde sunt! Eu** n-am
venit de la Mine însumi, ci Cel ce
M-a trimis este† adevărat, şi voi††
nu-L cunoaşteţi. *Cap. 8.14. **Cap. 5.43;
8.42. †Cap. 5.32; 8.26. Rom. 3.4. ††Cap. 1.18; 8.55.
29. Eu* Îl cunosc, căci vin de la El, şi
El M-a trimis.“ *Mat. 11.27. Cap. 10.15.
30. Ei căutau* deci să-L prindă; şi
nimeni** n-a pus mâna pe El, căci
încă nu-I sosise ceasul. *Marc. 11.18.
Luca 19.47; 20.19. Vers. 19. Cap. 8.37. **Vers. 41. Cap. 8.20.
31. Mulţi* din norod au crezut în El
şi ziceau: „Când va veni Hristosul, va
face mai multe semne decât a făcut
Omul acesta?“ *Mat. 12.23. Cap. 3.2; 8.30.
32. Fariseii au auzit pe norod spu-
nând în şoaptă aceste lucruri despre
El. Atunci preoţii cei mai de seamă şi
fariseii au trimis nişte aprozi să-L prindă.
33. Isus a zis: „Mai sunt cu voi
puţină* vreme, şi apoi Mă duc la Cel
ce M-a trimis. *Cap. 13.33; 16.16.
34. Voi Mă* veţi căuta, şi nu Mă veţi
găsi; şi unde voi fi Eu, voi nu puteţi
veni.“ *Osea 5.6. Cap. 8.21; 13.33.
35. Iudeii au zis între ei: „Unde are
de gând să Se ducă Omul acesta, ca să
nu-L putem găsi? Doar n-o avea de
gând să Se ducă la cei* împrăştiaţi
printre greci şi să înveţe pe greci?
*Isa. 11.12. Iac. 1.1. 1 Pet. 1.1.
36. Ce înseamnă cuvintele acestea pe
care le-a spus: „Mă veţi căuta, şi nu
Mă veţi găsi; şi unde voi fi Eu, voi nu
puteţi veni“?“

Isus, Apa vieţii

37. În* ziua de pe urmă, care era ziua
cea mare a praznicului, Isus a stat în
picioare şi a strigat: „Dacă** însetează
cineva, să vină la Mine şi să bea.
*Lev. 23.36. **Isa. 55.1. Cap. 6.35.
38. Cine* crede în Mine, din** inima
lui vor curge râuri de apă vie, cum
zice Scriptura.“ *Apoc. 22.17.
Deut. 18.15. **Prov. 18.4. Isa. 12.3; 44.3. Cap. 4.14.
39. Spunea* cuvintele acestea despre
Duhul pe care aveau să-L primească
cei ce vor crede în El. Căci Duhul
Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus
nu fusese încă proslăvit**. *Isa. 44.3.
Ioel 2.28. Cap. 16.7. Fapt. 2.17,33,38. **Cap. 12.16; 16.7.

Încercări pentru prinderea lui Isus

40. Unii din norod, când au auzit
aceste cuvinte, ziceau: „Acesta este cu
adevărat Prorocul*.“
*Deut. 18.15,18. Cap. 1.21; 6.14.
41. Alţii ziceau: „Acesta* este Hristosul.“
Şi alţii ziceau: „Cum, din Galileea** are să
vină Hristosul?
*Cap. 4.42; 6.69. **Vers. 52. Cap. 1.46.
42. Nu zice* Scriptura că Hristosul
are să vină din sămânţa lui David şi
din satul Betleem, unde** era David?“
*Ps. 132.11. Ier. 23.5. Mica 5.2. Mat. 2.5. Luca 2.4.
**1 Sam. 16.1,4.
43. S-a* făcut deci dezbinare în norod
din pricina Lui. *Vers. 12. Cap. 9.16; 10.19.

44. Unii* din ei voiau să-L prindă; dar nimeni n-a pus mâna pe El. *Vers. 30.
45. Aprozii s-au întors deci la preoţii cei mai de seamă şi la farisei. Şi aceştia le-au zis: „De ce nu L-aţi adus?“
46. Aprozii au răspuns: „Niciodată* n-a vorbit vreun om ca Omul acesta.“ *Mat. 7.29.
47. Fariseii le-au răspuns: „Doar n-aţi fi fost duşi şi voi în rătăcire?
48. A* crezut în El vreunul din mai marii noştri sau din farisei? *Cap. 12.42. Fapt. 6.7. 1 Cor. 1.20,26; 2.8.
49. Dar norodul acesta, care nu ştie Legea, este blestemat!“
50. Nicodim, cel care* venise la Isus noaptea şi care era unul din ei, le-a zis: *Cap. 3.2.
51. „Legea* noastră osândeşte ea pe un om înainte ca să-l asculte şi să ştie ce face?“ *Deut. 1.17; 17.8, etc.; 19.15.
52. Drept răspuns, ei i-au zis: „Şi tu eşti din Galileea? Cercetează bine, şi vei vedea că din* Galileea nu s-a ridicat nici un proroc.“ *Isa. 9.1,2. Mat. 4.15. Vers. 41. Cap. 1.46.
53. (Şi s-a întors fiecare acasă.

Femeia prinsă în preacurvie

8 1. Isus S-a dus la Muntele Măslinilor.
2. Dar dis-de-dimineaţă a venit din nou în Templu; şi tot norodul a venit la El. El a şezut jos şi-i învăţa.
3. Atunci cărturarii şi fariseii I-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului
4. şi au zis lui Isus: „Învăţătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârşea preacurvia.
5. Moise*, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu, dar, ce zici?“ *Lev. 20.10. Deut. 22.22.
6. Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească şi să-L poată învinui. Dar Isus S-a plecat în jos şi scria cu degetul pe pământ.
7. Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus şi le-a zis: „Cine* dintre voi este fără păcat să arunce cel dintâi cu piatra în ea.“ *Deut. 17.7. Rom. 2.1.
8. Apoi S-a plecat iarăşi şi scria cu degetul pe pământ.
9. Când au auzit ei cuvintele acestea, s-au simţit mustraţi* de cugetul lor şi au ieşit afară, unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la cei din urmă. Şi Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc. *Rom. 2.22.
10. Atunci S-a ridicat în sus; şi, când n-a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, Isus i-a zis: „Femeie, unde sunt pârâşii tăi? Nimeni nu te-a osândit?“
11. „Nimeni, Doamne“, I-a răspuns ea. Şi Isus i-a zis: „Nici* Eu nu te osândesc. Du-te, şi să** nu mai păcătuieşti.“)
*Luca 9.56; 12.14. Cap. 3.17. **Cap. 5.14.

Isus, Lumina lumii

12. Isus le-a vorbit din nou şi a zis: „Eu* sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii.“ *Cap. 1.4,5,9; 3.19; 9.5; 12.35,36,46.
13. La auzul acestor vorbe, fariseii I-au zis: „Tu* mărturiseşti despre Tine însuţi: deci mărturia Ta nu este adevărată.“ *Cap. 5.31.
14. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, totuşi mărturia Mea este adevărată; căci Eu ştiu de unde am venit şi unde Mă duc, dar voi* nu ştiţi nici de unde vin, nici unde Mă duc. *Cap. 7.28; 9.29.
15. Voi* judecaţi după înfăţişare; Eu** nu judec pe nimeni. *Cap. 7.24. **Cap. 3.17; 12.47; 18.36.
16. Şi chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu* sunt singur, ci Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine. *Vers. 29. Cap. 16.32.
17. În* Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată: *Deut. 17.6; 19.15. Mat. 18.16. 2 Cor. 13.1. Evr. 10.28.
18. deci despre Mine însumi mărturisesc Eu, şi despre Mine mărturiseşte* şi Tatăl, care M-a trimis.“ *Cap. 5.37.
19. Ei I-au zis deci: „Unde este Tatăl Tău?“ Isus a răspuns: „Voi* nu Mă cunoaşteţi nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă** M-aţi cunoaşte pe Mine, aţi cunoaşte şi pe Tatăl Meu.“ *Vers. 55. Cap. 16.3. **Cap. 14.7.
20. Isus a spus aceste cuvinte pe când învăţa pe norod în Templu, în locul unde era vistieria*; şi nimeni** n-a pus mâna pe El, pentru că încă† nu-I sosise ceasul. *Marc. 12.41. **Cap. 7.30. †Cap. 7.8.
21. Isus le-a mai spus: „Eu Mă duc, şi Mă* veţi căuta şi veţi** muri în păcatul vostru; acolo unde Mă duc Eu, voi nu puteţi veni.“ *Cap. 7.34; 13.33. **Vers. 24.

22. Atunci iudeii au zis: „Doar n-o avea de gând să Se omoare, de zice: „Unde Mă duc Eu, voi nu puteţi veni“!“
23. „Voi* sunteţi de jos“, le-a zis El, „Eu sunt de sus: voi** sunteţi din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta. *Cap. 3.31. **Cap. 15.19; 17.16. 1 Ioan 4.5.
24. De aceea* v-am spus că veţi muri în păcatele voastre; căci**, dacă nu credeţi că Eu sunt, veţi muri în păcatele voastre.“ *Vers. 21. **Marc. 16.16.
25. „Cine eşti Tu?“, I-au zis ei. Isus le-a răspuns: „Ceea ce de la început vă spun că sunt.
26. Am multe de zis despre voi şi de osândit în voi; dar Cel ce* M-a trimis este adevărat; şi Eu**, ce am auzit de la El, aceea spun lumii.“
*Cap. 7.28. **Cap. 3.32; 15.15.
27. Ei n-au înţeles că le vorbea despre Tatăl.
28. Isus deci le-a zis: „Când veţi înălţa* pe Fiul omului, atunci** veţi cunoaşte că Eu sunt şi că† nu fac nimic de la Mine însumi, ci vorbesc după cum†† M-a învăţat Tatăl Meu.
*Cap. 3.14; 12.32. **Rom. 1.4. †Cap. 5.19,30. ††Cap. 3.11.
29. Cel* ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl** nu M-a lăsat singur, pentru că† totdeauna fac ce-I este plăcut.“
*Cap. 14.10,11. **Vers. 16. †Cap. 4.34; 5.30; 6.38.

Adevărata slobozenie

30. Pe când vorbea Isus astfel, mulţi* au crezut în El. *Cap. 7.31; 10.42; 11.45.
31. Şi a zis iudeilor care crezuseră în El: „Dacă rămâneţi în Cuvântul Meu, sunteţi în adevăr ucenicii Mei;
32. veţi cunoaşte adevărul*, şi adevărul vă va face slobozi.“
*Rom. 6.14,18,22; 8.2. Iac. 1.25; 2.12.
33. Ei I-au răspuns: „Noi* suntem sămânţa lui Avraam şi n-am fost niciodată robii nimănui; cum zici Tu: „Veţi fi slobozi!“?“ *Lev. 25.42. Mat. 3.9. Vers. 39.
34. „Adevărat, adevărat vă spun“, le-a răspuns Isus, „că oricine* trăieşte în păcat este rob al păcatului.
*Rom. 6.16,20. 2 Pet. 2.19.
35. Şi robul* nu rămâne pururi în casă; fiul, însă, rămâne pururi.
*Gal. 4.30.
36. Deci dacă* Fiul vă face slobozi, veţi fi cu adevărat slobozi.
*Rom. 8.2. Gal. 5.1.
37. Ştiu că sunteţi sămânţa lui Avraam; dar căutaţi* să Mă omorâţi, pentru că nu pătrunde în voi Cuvântul Meu.
*Vers. 40. Cap. 7.19.
38. Eu* spun ce am văzut la Tatăl Meu; şi voi faceţi ce aţi auzit de la tatăl vostru.“ *Cap. 3.32; 5.19,30; 14.10,24.
39. „Tatăl nostru“, I-au răspuns ei, „este Avraam*.“ Isus le-a zis: „Dacă** aţi fi copii ai lui Avraam, aţi face faptele lui Avraam.
*Mat. 3.9. Vers. 33. **Rom. 2.28; 9.7. Gal. 3.7,29.
40. Dar* acum căutaţi să Mă omorâţi pe Mine, un Om care v-am spus adevărul pe** care l-am auzit de la Dumnezeu. Aşa ceva Avraam n-a făcut. *Vers. 37. **Vers. 26.
41. Voi faceţi faptele tatălui vostru.“ Ei I-au zis: „Noi nu suntem copii născuţi din curvie; avem un* singur Tată: pe Dumnezeu.“
*Isa. 63.16; 64.8. Mal. 1.6.
42. Isus le-a zis: „Dacă* ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-aţi iubi şi pe Mine, căci** Eu am ieşit şi vin de la Dumnezeu: n-am† venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis.
*1 Ioan 5.1. **Cap. 16.27; 17.8,25. †Cap. 5.43; 7.28,29.
43. Pentru* ce nu înţelegeţi vorbirea Mea? Pentru că nu puteţi asculta Cuvântul Meu. *Cap. 7.17.
44. Voi* aveţi de tată pe diavolul; şi vreţi să împliniţi poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaş; şi nu** stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbeşte din ale lui, căci este mincinos şi tatăl minciunii.
*Mat. 13.38. 1 Ioan 3.8. **Iuda 6.
45. Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeţi.
46. Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeţi?
47. Cine* este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultaţi, pentru că nu sunteţi din Dumnezeu.“ *Cap. 10.26,27. 1 Ioan 4.6.

Isus este înainte de Avraam

48. Iudeii I-au răspuns: „Nu zicem noi bine că eşti samaritean şi că ai* drac?“ *Vers. 52. Cap. 7.20; 10.20.
49. „N-am drac“, le-a răspuns Isus, „ci Eu cinstesc pe Tatăl Meu, dar voi nu Mă cinstiţi.
50. Eu* nu caut slava Mea; este Unul care o caută şi care judecă. *Cap. 5.41; 7.18.
51. Adevărat, adevărat vă spun că,

dacă* păzeşte cineva Cuvântul Meu,
în veac nu va vedea moartea.“
*Cap. 5.24; 11.26.
52. „Acum“, I-au zis iudeii, „vedem
bine că ai drac; Avraam* a murit,
prorocii, de asemenea, au murit, şi Tu
zici: „Dacă păzeşte cineva Cuvântul
Meu, în veac nu va gusta moartea.“
*Zah. 1.5. Evr. 11.13.
53. Doar n-ai fi Tu mai mare decât
părintele nostru Avraam, care a murit?
Şi decât prorocii, care, de asemenea,
au murit? Cine Te crezi Tu că eşti?“
54. Isus a răspuns: „Dacă* Mă slăvesc
Eu însumi, slava Mea nu este nimic;
Tatăl** Meu Mă slăveşte, El, despre
care voi ziceţi că este Dumnezeul
vostru;
*Cap. 5.31. **Cap. 5.41; 16.14; 17.1. Fapt. 3.13.
55. şi totuşi nu-L* cunoaşteţi. Eu Îl
cunosc bine; şi dacă aş zice că nu-L
cunosc, aş fi şi Eu un mincinos ca voi.
Dar Îl cunosc şi păzesc Cuvântul Lui.
*Cap. 7.28,29.
56. Tatăl vostru Avraam a* săltat de
bucurie că are să vadă ziua Mea: a**
văzut-o şi s-a bucurat.“
*Luca 10.24. **Evr. 11.13.
57. „N-ai nici cincizeci ce ani“, I-au
zis iudeii, „şi ai văzut pe Avraam!“
58. Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat
vă spun că mai înainte ca să se nască
Avraam, sunt* Eu.“ *Exod 3.14. Isa. 43.13.
Cap. 17.5,24. Col. 1.17. Apoc. 1.8.
59. La auzul acestor vorbe, au* luat
pietre ca să arunce în El. Dar Isus
S-a ascuns şi a ieşit din Templu,
trecând** prin mijlocul lor. Şi aşa
a plecat din Templu.
*Cap. 10.31,39; 11.8. **Luca 4.30.

Vindecarea unui orb din naştere

9 1. Când trecea, Isus a văzut pe un
orb din naştere.
2. Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învă-
ţătorule, cine* a păcătuit: omul acesta
sau părinţii lui, de s-a născut orb?“
*Vers. 34.
3. Isus a răspuns: „N-a păcătuit nici
omul acesta nici părinţii lui; ci* s-a
născut aşa, ca să se arate în el lucrările
lui Dumnezeu. *Cap. 11.4.
4. Cât este ziuă, trebuie* să lucrez
lucrările Celui ce M-a trimis; vine
noaptea, când nimeni nu mai poate să
lucreze. *Cap. 4.34; 5.19,36; 11.9; 12.35; 17.4.
5. Cât sunt în lume, sunt* Lumina
lumii.“ *Cap. 1.5,9; 3.19; 8.12; 12.35,46.
6. După ce a zis aceste vorbe, a*
scuipat pe pământ şi a făcut tină din
scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu
tina aceasta *Marc. 7.33; 8.23.
7. şi i-a zis: „Du-te de te spală în*
scăldătoarea Siloamului“ (care tălmăcit
înseamnă: Trimis). El** s-a dus, s-a
spălat şi s-a întors văzând bine.
*Neem. 3.15. **2 Împ. 5.14.
8. Vecinii şi cei ce-l cunoscuseră mai
înainte ca cerşetor, ziceau: „Nu este
acesta cel ce şedea şi cerşea?“
9. Unii ziceau: „El este.“ Alţii ziceau:
„Nu; dar seamănă cu el.“ Şi el însuşi
zicea: „Eu sunt.“
10. Deci i-au zis: „Cum ţi s-au
deschis ochii?“
11. El a răspuns: „Omul* acela,
căruia I se zice Isus, a făcut tină, mi-a
uns ochii şi mi-a zis: „Du-te la
scăldătoarea Siloamului şi spală-te.“
M-am dus, m-am spălat şi mi-am
căpătat vederea.“ *Vers. 6,7.
12. „Unde este Omul acela?“, l-au
întrebat ei. El a răspuns: „Nu ştiu.“

Cercetarea orbului de farisei

13. Au adus la farisei pe cel ce fusese
orb mai înainte.
14. Şi era o zi de Sabat când făcuse
Isus tină şi-i deschisese ochii.
15. Din nou, fariseii l-au întrebat şi ei
cum şi-a căpătat vederea. Şi el le-a
zis: „Mi-a pus tină pe ochi, m-am
spălat, şi văd.“
16. Atunci unii din farisei au început să
zică: „Omul acesta nu vine de la Dum-
nezeu, pentru că nu ţine Sabatul.“ Alţii
ziceau: „Cum* poate un Om păcătos să
facă asemenea semne?“ Şi** era dez-
binare între ei.
*Vers. 33. Cap. 3.2. **Cap. 7.12,43; 10.19.
17. Iarăşi au întrebat pe orb: „Tu ce
zici despre El, în privinţa faptului că
ţi-a deschis ochii?“ „Este* un proroc“,
le-a răspuns el. *Cap. 4.19; 6.14.
18. Iudeii n-au crezut că fusese orb şi
că îşi căpătase vederea, până n-au
chemat pe părinţii lui.
19. Şi când i-au venit părinţii, i-au
întrebat: „Acesta este fiul vostru care
spuneţi că s-a născut orb? Cum, dar,
vede acum?“
20. Drept răspuns, părinţii lui au zis:
„Ştim că acesta este fiul nostru şi că
s-a născut orb.
21. Dar cum vede acum sau cine i-a
deschis ochii, nu ştim. Întrebaţi-l pe

el; este în vârstă, el singur poate vorbi despre ce-l priveşte.“
22. Părinţii lui au zis aceste lucruri pentru că se* temeau de iudei; căci iudeii hotărâseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să** fie dat afară din sinagogă.

*Cap. 7.13; 12.42; 19.38. Fapt. 5.13. **Vers. 34. Cap. 16.2.

23. De aceea au zis părinţii lui: „Este în vârstă, întrebaţi-l pe el.“
24. Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb şi i-au zis: „Dă* slavă lui Dumnezeu: noi** ştim că Omul acesta este un păcătos.“

*Ios. 7.19. 1 Sam. 6.5. **Vers. 16.

25. El a răspuns: „Dacă este un păcătos, nu ştiu; eu una ştiu: că eram orb, şi acum văd.“
26. Iarăşi l-au întrebat: „Ce ţi-a făcut? Cum ţi-a deschis ochii?“
27. „Acum v-am spus“, le-a răspuns el, „şi n-aţi ascultat. Pentru ce voiţi să mai auziţi încă o dată? Doar n-aţi vrea să vă faceţi şi voi ucenicii Lui!“
28. Ei l-au ocărât şi i-au zis: „Tu eşti ucenicul Lui, noi suntem ucenicii lui Moise.
29. Ştim că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar Acesta nu* ştim de unde este.“

*Cap. 8.14.

30. „Aici* este mirarea“, le-a răspuns omul acela, „că voi nu ştiţi de unde este, şi totuşi El mi-a deschis ochii.

*Cap. 3.10.

31. Ştim că Dumnezeu* n-ascultă pe păcătoşi; ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu şi face voia Lui, pe acela îl ascultă.

*Iov 27.9; 35.12. Ps. 18.41; 34.15; 66.18. Prov. 1.28; 15.29; 29.9. Isa. 1.15. Ier. 11.11; 14.12. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Zah. 7.13.

32. De când este lumea, nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naştere.
33. Dacă* Omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic.“

*Vers. 16.

34. „Tu eşti născut cu totul în* păcat“, i-au răspuns ei, „şi vrei să ne înveţi pe noi?“ Şi l-au dat afară.

*Vers. 2.

Isus întâlneşte pe orb în Templu

35. Isus a auzit că l-au dat afară; şi, când l-a găsit, i-a zis: „Crezi tu în Fiul* lui Dumnezeu?“

*Mat. 14.33; 16.16. Marc. 1.1. Cap. 10.36. 1 Ioan 5.13.

36. El a răspuns: „Şi cine este, Doamne, ca să cred în El?“
37. „L-ai şi văzut“, i-a zis Isus, „şi Cel* care vorbeşte cu tine Acela este.“

*Cap. 4.26.

38. „Cred, Doamne“, I-a zis el; şi I s-a închinat.
39. Apoi Isus a zis: „Eu am venit în lumea aceasta pentru* judecată: ca** cei ce nu văd să vadă, şi cei ce văd să ajungă orbi.“

*Cap. 5.22,27. Cap. 3.17; 12.47. **Mat. 13.13.

40. Unii din fariseii care erau lângă El, când au auzit aceste vorbe, I-au* zis: „Doar n-om fi şi noi orbi!“

*Rom. 2.19.

41. „Dacă* aţi fi orbi“, le-a răspuns Isus, „n-aţi avea păcat; dar acum ziceţi: „Vedem.“ Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne.

*Cap. 15.22,24.

Păstorul cel bun

10 1. Adevărat, adevărat vă spun că cine nu intră pe uşă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoţ şi un tâlhar.
2. Dar cine intră pe uşă este păstorul oilor.
3. Portarul îi deschide, şi oile aud glasul lui; el îşi cheamă oile pe nume, şi le scoate afară din staul.
4. După ce şi-a scos toate oile, merge înaintea lor; şi oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul.
5. Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.“
6. Isus le-a spus această pildă, dar ei n-au înţeles despre ce le vorbea.

Isus, Uşa oilor

7. Isus le-a mai zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt Uşa oilor.
8. Toţi cei ce au venit înainte de Mine sunt hoţi şi tâlhari; dar oile n-au ascultat de ei.
9. Eu* sunt Uşa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra şi va ieşi şi va găsi păşune.

*Cap. 14.6. Efes. 2.18.

10. Hoţul nu vine decât să fure, să înjunghie şi să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viaţă, şi s-o aibă din belşug.
11. Eu* sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Îşi dă viaţa pentru oi.

*Ezec. 40.11. Isa. 34.12,23; 37.24. Evr. 13.20. 1 Pet. 2.25; 5.4.

12. Dar cel plătit, care nu este păstor şi ale cărui oi nu sunt ale lui, când

vede lupul venind, lasă* oile şi fuge; şi lupul le răpeşte şi le împrăştie. *Zah. 11.16,17.
13. Cel plătit fuge, pentru că este plătit şi nu-i pasă de oi.
14. Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile* Mele, şi ele Mă cunosc pe Mine, *2 Tim. 2.19.
15. aşa cum* Mă cunoaşte pe Mine Tatăl şi cum cunosc Eu pe Tatăl; şi** Eu Îmi dau viaţa pentru oile Mele. *Mat. 11.27. **Cap. 15.13.
16. Mai am şi alte* oi, care nu sunt din staulul acesta; şi pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, şi** va fi o turmă şi un Păstor. *Isa. 56.8. **Ezec. 37.22. Efes. 2.14. 1 Pet. 2.25.
17. Tatăl Mă iubeşte, pentru că* Îmi dau viaţa, ca iarăşi s-o iau. *Isa. 53.7,8,12. Evr. 2.9.
18. Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am* putere s-o dau şi am putere s-o iau iarăşi: aceasta** este porunca pe care am primit-o de la Tatăl Meu." *Cap. 2.19. **Cap. 6.38; 15.10. Fapt. 2.24,32.
19. Din pricina acestor cuvinte, iarăşi* s-a făcut dezbinare între iudei. *Cap. 7.43; 9.16.
20. Mulţi dintre ei ziceau: „Are* drac, este nebun; de ce-L ascultaţi?" *Cap. 7.20; 8.48,52.
21. Alţii ziceau: „Cuvintele acestea nu sunt cuvinte de îndrăcit; poate* un drac să** deschidă ochii orbilor?" *Exod 4.11. Ps. 94.9; 146.8. **Cap. 9.6,7,32,33.

Isus la praznicul Înnoirii

22. În Ierusalim se prăznuia atunci praznicul Înnoirii Templului. Era iarna.
23. Şi Isus Se plimba prin Templu, pe sub* pridvorul lui Solomon. *Fapt. 3.11; 5.12.
24. Iudeii L-au înconjurat şi I-au zis: „Până când ne tot ţii sufletele în încordare? Dacă eşti Hristosul, spune-ne-o desluşit."
25. „V-am spus", le-a răspuns Isus, „şi nu credeţi. Lucrările* pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine. *Vers. 38. Cap. 3.2; 5.36.
26. Dar* voi nu credeţi, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteţi din oile Mele. *Cap. 8.47. 1 Ioan 4.6.
27. Oile* Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, şi ele vin după Mine. *Vers. 4,14.
28. Eu le dau viaţa veşnică, în veac nu* vor pieri, şi nimeni nu le va smulge din mâna Mea. *Cap. 6.37; 17.11,12; 18.9.
29. Tatăl* Meu, care** Mi le-a dat, este mai mare decât toţi; şi nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. *Cap. 14.28. **Cap. 17.2,6, etc.
30. Eu* şi Tatăl una suntem." *Cap. 17.11,22.
31. Atunci iudeii* iarăşi au luat pietre ca să-L ucidă. *Cap. 8.59.
32. Isus le-a zis: „V-am arătat multe lucrări bune care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncaţi cu pietre în Mine?"
33. Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă şi pentru că Tu, care eşti un om, Te* faci Dumnezeu." *Cap. 5.18.
34. Isus le-a răspuns: „Nu* este scris în Legea voastră: „Eu am zis: sunteţi dumnezei"? *Ps. 82.6.
35. Dacă Legea a numit „dumnezei" pe* aceia cărora le-a vorbit cuvântul lui Dumnezeu – şi Scriptura nu poate fi desfiinţată – *Rom. 13.1.
36. cum ziceţi voi că hulesc Eu, pe care* Tatăl M-a sfinţit şi M-a trimis** în lume? Şi aceasta, pentru că† am zis: „Sunt Fiul†† lui Dumnezeu!" *Cap. 6.27. **Cap. 3.17; 5.36,37; 8.42. †Vers. 30. Cap. 5.17,18. ††Luca 1.35. Cap. 9.35,37.
37. Dacă* nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeţi. *Cap. 15.24.
38. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeţi* pe Mine, credeţi măcar lucrările acestea, ca să ajungeţi să cunoaşteţi şi să ştiţi că** Tatăl este în Mine, şi Eu sunt în Tatăl." *Cap. 5.36; 14.10,11. **Cap. 14.10,11; 17.21.
39. La* auzul acestor vorbe, căutau iarăşi să-L prindă; dar El a scăpat din mâinile lor. *Cap. 7.30,44; 8.59.

Plecarea lui Isus în Pereea

40. Isus S-a dus iarăşi dincolo de Iordan, în locul unde* botezase Ioan la început. Şi a rămas acolo. *Cap. 1.28.
41. Mulţi veneau la El şi ziceau: „Ioan n-a făcut nici un semn; dar* tot ce a spus Ioan despre Omul acesta era adevărat." *Cap. 3.30.
42. Şi* mulţi au crezut în El în locul acela. *Cap. 8.31; 11.45.

Învierea lui Lazăr

11 1. Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei* şi al Martei, sora ei, era bolnav. – *Luca 10.38,39.
2. Maria era* aceea care a uns pe

Domnul cu mir şi I-a şters picioarele cu părul ei, şi Lazăr cel bolnav era fratele ei. – *Mat. 26.7. Marc. 14.3. Cap. 12.3.
3. Surorile au trimis la Isus să-I spună: „Doamne, iată că acela pe care-l iubeşti este bolnav.“
4. Dar Isus, când a auzit vestea aceasta, a zis: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci* spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.“ *Vers. 40. Cap. 9.3.
5. Şi Isus iubea pe Marta şi pe sora ei şi pe Lazăr.
6. Deci când a auzit că Lazăr este bolnav, a* mai zăbovit două zile în locul în care era; *Cap. 10.40.
7. şi în urmă a zis ucenicilor: „Haidem să ne întoarcem în Iudeea.“
8. „Învăţătorule“, I-au zis ucenicii, „acum* de curând căutau iudeii să Te ucidă cu pietre, şi Te întorci în Iudeea?“ *Cap. 10.31.
9. Isus a răspuns: „Nu sunt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă* umblă cineva ziua nu se poticneşte, pentru că vede lumina lumii acesteia; *Cap. 9.4.
10. dar dacă* umblă noaptea, se poticneşte, pentru că n-are lumina în el.“ *Cap. 12.35.
11. După aceste vorbe, le-a zis: „Lazăr, prietenul nostru, doarme*; dar Mă duc să-l trezesc din somn.“ *Deut. 31.16. Dan. 12.2. Mat. 9.24. Fapt. 7.60. 1 Cor. 15.18,51.
12. Ucenicii I-au zis: „Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.“
13. Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbeşte despre odihna căpătată prin somn.
14. Atunci Isus le-a spus pe faţă: „Lazăr a murit.
15. Şi mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeţi. Dar acum, haidem să mergem la el.“
16. Atunci Toma, zis Geamăn, a zis celorlalţi ucenici: „Haidem să mergem şi noi să murim cu El!“
17. Când a venit Isus, a aflat că Lazăr era de patru zile în mormânt.
18. Şi, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,
19. mulţi din iudei veniseră la Marta şi Maria, ca să le mângâie pentru moartea fratelui lor.
20. Când a auzit Marta că vine Isus, I-a ieşit înainte; iar Maria şedea în casă.
21. Marta a zis lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!
22. Dar şi acum, ştiu că orice* vei cere de la Dumnezeu Îţi va da Dumnezeu.“ *Cap. 9.31.
23. Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.“
24. „Ştiu*“, I-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.“ *Luca 14.14. Cap. 5.29.
25. Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea* şi Viaţa**. Cine† crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. *Cap. 5.21; 6.39,40,44. **Cap. 1.4; 6.35; 14.6. Col. 3.4. 1 Ioan 1.1,2; 5.11. †Cap. 3.36. 1 Ioan 5.10, etc.
26. Şi oricine trăieşte şi crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?“
27. „Da, Doamne“, I-a zis ea, „cred* că Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.“ *Mat. 16.16. Cap. 4.42; 6.14,69.
28. După ce a spus aceste vorbe, s-a dus şi a chemat în taină pe sora sa Maria şi i-a zis: „A venit Învăţătorul şi te cheamă.“
29. Maria, cum a auzit, s-a sculat iute şi s-a dus la El.
30. Căci Isus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta.
31. Iudeii* care erau cu Maria în casă şi o mângâiau, când au văzut-o sculându-se iute şi ieşind afară, au mers după ea, căci ziceau: „Se duce la mormânt, ca să plângă acolo.“ *Vers. 19.
32. Maria, când a ajuns unde era Isus şi L-a văzut, s-a aruncat la picioarele Lui şi I-a zis: „Doamne*, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu.“ *Vers. 21.
33. Isus, când a văzut-o plângând, pe ea şi pe iudeii care veniseră cu ea, S-a înfiorat în duhul Lui şi S-a tulburat.
34. Şi a zis: „Unde l-aţi pus?“ „Doamne“, I-au răspuns ei, „vino şi vezi.“
35. Isus plângea*. *Luca 19.41.
36. Atunci iudeii au zis: „Iată cât îl iubea de mult!“
37. Şi unii din ei au zis: „El, care* a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?“ *Cap. 9.6.
38. Isus S-a înfiorat din nou în Sine şi S-a dus la mormânt. Mormântul era

o peşteră la intrarea căreia era aşezată
o piatră.
39. „Daţi piatra la o parte“, a zis Isus.
Marta, sora mortului, I-a zis: „Doamne,
miroase greu, căci este mort de patru
zile.“
40. Isus i-a zis: „Nu ţi-am spus că,
dacă vei crede, vei vedea* slava lui
Dumnezeu?“ *Vers. 4,23.
41. Au luat, dar, piatra din locul unde
zăcea mortul. Şi Isus a ridicat ochii în
sus şi a zis: „Tată, Îţi mulţumesc că
M-ai ascultat.
42. Ştiam că totdeauna Mă asculţi;
dar vorbesc astfel pentru* norodul
care stă împrejur, ca să creadă că Tu
M-ai trimis.“ *Cap. 12.30.
43. După ce a zis aceste vorbe, a stri-
gat cu glas tare: „Lazăre, vino afară!“
44. Şi mortul a ieşit cu mâinile şi
picioarele legate cu fâşii de pânză şi
cu faţa* înfăşurată cu un ştergar. Isus
le-a zis: „Dezlegaţi-l şi lăsaţi-l să
meargă.“ *Cap. 20.7.
45. Mulţi din iudeii care veniseră la
Maria, când* au văzut ce a făcut Isus,
au crezut în El. *Cap. 2.23; 10.42; 12.11,18.
46. Dar unii din ei s-au dus la farisei
şi le-au spus ce făcuse Isus.

Sinedriul hotărăşte să-L omoare

47. Atunci* preoţii cei mai de seamă
şi fariseii au adunat soborul şi au zis:
„Ce** vom face? Omul acesta face
multe minuni. *Ps. 2.2.
Mat. 26.3. Marc. 14.1. Luca 22.2. **Cap. 12.19. Fapt. 4.16.
48. Dacă-L lăsăm aşa, toţi vor crede
în El, şi vor veni romanii şi ne vor
nimici şi locul nostru şi neamul.“
49. Unul din ei, Caiafa*, care era
mare preot în anul acela, le-a zis: „Voi
nu ştiţi nimic; *Luca 3.2. Cap. 18.14. Fapt. 4.6.
50. oare nu* vă gândiţi că este în
folosul vostru să moară un singur om
pentru norod, şi să nu piară tot neamul?“
*Cap. 18.14.
51. Dar lucrul acesta nu l-a spus de la
el; ci, fiindcă era mare preot în anul
acela, a prorocit că Isus avea să moară
pentru neam.
52. Şi* nu numai pentru neamul
acela, ci** şi ca să adune într-un sin-
gur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risi-
piţi. *Isa. 49.6. 1 Ioan 2.2. **Cap. 10.16. Efes. 2.14-17.
53. Din ziua aceea, au hotărât să-L
omoare.
54. De aceea* Isus nu mai umbla pe
faţă printre iudei; ci a plecat de acolo
în ţinutul de lângă pustiu, într-o cetate
numită Efraim**; şi a rămas acolo
împreună cu ucenicii Săi.
*Cap. 4.1,3; 7.1. **2 Cron. 13.19.

Isus aşteptat la Ierusalim

55. Paştile iudeilor era* aproape. Şi
mulţi oameni din ţinutul acela s-au
suit la Ierusalim, înainte de Paşti, ca
să se cureţe. *Cap. 2.13; 5.1; 6.4.
56. Ei* căutau pe Isus şi vorbeau
unii cu alţii în Templu: „Ce credeţi?
N-are să vină la praznic?“
*Vers. 8. Cap. 7.11.
57. Iar preoţii cei mai de seamă şi
fariseii poronciseră că, dacă va şti
cineva unde este, să le dea de ştire ca
să-L prindă.

Maria Îi toarnă mir pe picioare

12 1. Cu şase zile înainte de Paşti,
Isus a venit în Betania, unde* era
Lazăr, care fusese mort şi pe care îl
înviase din morţi. *Cap. 11.1,43.
2. Acolo I-au* pregătit o cină. Marta
slujea, iar Lazăr era unul din cei ce
şedeau la masă cu El. *Mat. 26.6. Marc. 14.3.
3. Maria* a luat un litru cu mir de
nard curat, de mare preţ, a uns picioa-
rele lui Isus şi I-a şters picioarele cu
părul ei; şi s-a umplut casa de mirosul
mirului. *Luca 10.38,39. Cap. 11.2.
4. Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscario-
teanul, fiul lui Simon, care avea să-L
vândă, a zis:
5. „De ce nu s-a vândut acest mir
cu trei sute de lei şi să se fi dat
săracilor?“
6. Zicea lucrul acesta nu pentru că
purta grijă de săraci, ci pentru că era
un hoţ şi, ca unul care ţinea* punga,
lua el ce se punea în ea. *Cap. 13.29.
7. Dar Isus a zis: „Las-o în pace; căci
ea l-a păstrat pentru ziua îngropării
Mele.
8. Pe* săraci îi aveţi totdeauna cu voi,
dar pe Mine nu Mă aveţi totdeauna.“
*Mat. 26.11. Marc. 14.7.
9. O mare mulţime de iudei au aflat
că Isus era în Betania; şi au venit
acolo, nu numai pentru Isus, ci ca să
vadă şi pe Lazăr, pe* care-l înviase
din morţi. *Cap. 11.43,44.
10. Preoţii cei mai de seamă* au
hotărât să omoare şi pe Lazăr,
*Luca 16.31.
11. căci* din pricina lui mulţi iudei
plecau de la ei şi credeau în Isus.
*Vers. 18. Cap. 11.45.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

12. A doua zi*, o gloată mare care venise la praznic, cum a auzit că vine Isus în Ierusalim,
*Mat. 21.8. Marc. 11.8. Luca 19.35,36, etc.

13. a luat ramuri de finic şi I-a ieşit în întâmpinare, strigând: „Osana*! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!“
*Ps. 118.25,26.

14. Isus a găsit* un măgăruş şi a încălecat pe el, după cum este scris:
*Mat. 21.7.

15. „Nu* te teme, fiica Sionului; iată că Împăratul tău vine călare pe mânzul unei măgăriţe.“ *Zah. 9.9.

16. Ucenicii Lui n-au* înţeles aceste lucruri de la început; dar**, după ce a fost proslăvit Isus, şi-au† adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El şi că ei le împliniseră cu privire la El.
*Luca 18.34. **Cap. 7.39. †Cap. 14.26.

17. Toţi cei ce fuseseră împreună cu Isus, când chemase pe Lazăr din mormânt şi-l înviase din morţi, mărturiseau despre El.

18. Şi* norodul I-a ieşit în întâmpinare, pentru că aflase că făcuse semnul acesta. *Vers. 11.

19. Fariseii au zis deci între ei: „Vedeţi* că nu câştigaţi nimic: iată că lumea se duce după El!“ *Cap. 11.47,48.

Isus vorbeşte de moartea Sa

20. Nişte* greci, dintre cei ce** se suiseră să se închine la praznic,
*Fapt. 17.4. **1 Împ. 8.41,42. Fapt. 8.27.

21. s-au apropiat de Filip, care* era din Betsaida Galileii, l-au rugat şi au zis: „Domnule, am vrea să vedem pe Isus.“ *Cap. 1.44.

22. Filip s-a dus şi a spus lui Andrei; apoi Andrei şi Filip au spus lui Isus.

23. Drept răspuns, Isus le-a zis: „A* sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului. *Cap. 13.32; 17.1.

24. Adevărat, adevărat vă spun că dacă grăuntele* de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.
*1 Cor. 15.36.

25. Cine* îşi iubeşte viaţa o va pierde; şi cine îşi urăşte viaţa în lumea aceasta o va păstra pentru viaţa veşnică. *Mat. 10.39; 16.25. Marc. 8.35. Luca 9.24; 17.33.

26. Dacă Îmi slujeşte cineva, să Mă urmeze; şi unde* sunt Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu. Dacă Îmi slujeşte cineva, Tatăl îl va cinsti.
*Cap. 14.3; 17.24. 1 Tes. 4.17.

27. Acum* sufletul Meu este tulburat. Şi ce voi zice?... Tată, izbăveşte-Mă din ceasul acesta?... Dar** tocmai pentru aceasta am venit până la ceasul acesta! *Mat. 26.38,39. Luca 12.50. Cap. 13.21. **Luca 22.53. Cap. 18.37.

28. Tată, proslăveşte Numele Tău!“ Şi* din cer s-a auzit un glas care zicea: „L-am proslăvit şi-L voi mai proslăvi!“
*Mat. 3.17.

29. Norodul care stătea acolo şi care auzise glasul a zis că a fost un tunet. Alţii ziceau: „Un înger a vorbit cu El!“

30. Isus a răspuns: „Nu pentru Mine s-a auzit glasul acesta*, ci pentru voi.
*Cap. 11.42.

31. Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul* lumii acesteia va fi aruncat afară. *Mat. 12.29. Luca 10.18. Cap. 14.30; 16.11. Fapt. 26.18. 2 Cor. 4.4. Efes. 2.2; 6.12.

32. Şi după ce* voi fi înălţat de pe pământ, voi atrage la Mine pe** toţi oamenii.“ – *Cap. 3.14; 8.28. **Rom. 5.18. Evr. 2.9.

33. Vorbind* astfel, arăta cu ce moarte avea să moară. – *Cap. 18.32.

34. Norodul I-a răspuns: „Noi* am auzit din Lege că Hristosul rămâne în veac; cum, dar, zici Tu că „Fiul omului trebuie să fie înălţat“? Cine este acest Fiu al omului?“ *Ps. 89.36,37; 110.4. Isa. 9.7; 35.8. Ezec. 37.25. Dan. 2.44; 7.14,27. Mica 4.7.

35. Isus le-a zis: „Lumina mai este* puţină vreme în mijlocul vostru. Umblaţi** ca unii care aveţi lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul; cine† umblă în întuneric nu ştie unde merge. *Vers. 46. Cap. 1.9; 8.12; 9.5. **Ier. 13.16. Efes. 5.8. †Cap. 11.10. 1 Ioan 2.11.

36. Câtă vreme aveţi Lumina printre voi, credeţi în Lumină, ca să fiţi fii* ai luminii.“ Isus le-a spus aceste lucruri, apoi a plecat şi S-a** ascuns de ei.
*Luca 16.8. Efes. 5.8. 1 Tes. 5.5. 1 Ioan 2.9-11. **Cap. 8.59; 11.54.

Necredinţa iudeilor

37. Măcar că făcuse atâtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El,

38. ca să se împlinească vorba pe care o spusese prorocul Isaia: „Doamne*, cine a dat crezare propovăduirii noastre? Şi cui a fost descoperită puterea braţului Domnului?“
*Isa. 53.1. Rom. 10.16.

39. De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

40. „Le-a* orbit ochii şi le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu

înţeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, şi să-i vindec.“
*Isa. 6.9,10. Mat. 13.14.

41. Isaia a spus aceste* lucruri când a văzut slava Lui şi a vorbit despre El.
*Isa. 6.1.

42. Totuşi, chiar dintre fruntaşi, mulţi au crezut în El; dar, de frica fariseilor*, nu-L mărturiseau pe faţă, ca să nu fie daţi afară din sinagogă. *Cap. 7.13; 9.22.

43. Căci* au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.
*Cap. 5.44.

44. Iar Isus a strigat: „Cine* crede în Mine nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine. *Cap. 5.44.

45. Şi cine* Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine. *Cap. 14.9.

46. Eu* am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.
*Vers. 35,36. Cap. 3.19; 8.12; 9.5,39.

47. Dacă aude cineva cuvintele Mele, şi nu le păzeşte, nu Eu* îl judec; căci Eu n-am** venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.
*Cap. 5.45; 8.15,26. **Cap. 3.17.

48. Pe cine* Mă nesocoteşte şi nu primeşte cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul** pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.
*Luca 10.16. **Deut. 18.19. Marc. 16.16.

49. Căci Eu* n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuşi Mi-a poruncit ce** trebuie să spun şi cum trebuie să vorbesc.
*Cap. 8.38; 14.10. **Deut. 18.18.

50. Şi ştiu că porunca Lui este viaţa veşnică. De aceea lucrurile pe care le spun, le spun aşa cum Mi le-a spus Tatăl.“

Isus spală picioarele ucenicilor Săi

13 1. Înainte* de praznicul Paştilor, Isus, ca Cel care ştia că I-a** sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, şi, fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.
*Mat. 26.2. **Cap. 12.23; 17.1,11.

2. În timpul Cinei, după ce diavolul* pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă,
*Luca 22.3. Vers. 27.

3. Isus, fiindcă ştia că Tatăl* Îi dăduse toate lucrurile în mâini, că** de la Dumnezeu a venit şi la Dumnezeu Se duce, *Mat. 11.27; 28.18. Cap. 3.35; 17.2. Fapt. 2.36. 1 Cor. 15.27. Evr. 2.8. **Cap. 8.42; 16.28.

4. S-a* sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ştergar şi S-a încins cu el. *Luca 22.27. Filp. 2.7,8.

5. Apoi a turnat apă într-un lighean şi a început să spele picioarele ucenicilor şi să le şteargă cu ştergarul cu care era încins.

6. A venit deci la Simon Petru. Şi Petru I-a zis: „Doamne, Tu* să-mi speli mie picioarele?“ *Mat. 3.14.

7. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar* vei pricepe după aceea.“ *Vers. 12.

8. Petru I-a zis: „Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!“ Isus i-a răspuns: „Dacă* nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.“
*Cap. 3.5. 1 Cor. 6.11. Efes. 5.26. Tit 3.5. Evr. 10.22.

9. „Doamne“, I-a zis Simon Petru, „nu numai picioarele, dar şi mâinile şi capul!“

10. Isus i-a zis: „Cine s-a scăldat n-are trebuinţă să-şi spele decât picioarele, ca să fie curat de tot; şi voi* sunteţi curaţi, dar nu toţi.“ *Cap. 15.3.

11. Căci* ştia pe cel ce avea să-L vândă; de aceea a zis: „Nu sunteţi toţi curaţi.“ *Cap. 6.64.

12. După ce le-a spălat picioarele, Şi-a luat hainele, S-a aşezat iarăşi la masă şi le-a zis: „Înţelegeţi voi ce v-am făcut Eu?

13. Voi* Mă numiţi „Învăţătorul şi Domnul“ şi bine ziceţi, căci sunt.
*Mat. 23.8,10. Luca 6.46. 1 Cor. 8.6; 12.3. Filp. 2.11.

14. Deci* dacă Eu, Domnul şi Învăţătorul vostru, v-am spălat picioarele, şi voi sunteţi** datori să vă spălaţi picioarele unii altora.
*Luca 22.27. **Rom. 12.10. Gal. 6.1,2. 1 Pet. 5.5.

15. Pentru că Eu v-am* dat o pildă, ca şi voi să faceţi cum am făcut Eu.
*Mat. 11.29. Filp. 2.5. 1 Pet. 2.21. 1 Ioan 2.6.

16. Adevărat*, adevărat vă spun că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis. *Mat. 10.24. Luca 6.40. Cap. 15.20.

17. Dacă* ştiţi aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceţi. *Iac. 1.25.

Descoperirea vânzătorului

18. Nu vorbesc despre voi toţi; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura care zice: „Cel ce* mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea.“ *Ps. 41.9. Mat. 26.23. Vers. 21.

19. Vă spun lucrul acesta de pe acum*, înainte ca să se întâmple, pentru ca,

atunci când se va întâmpla, să credeţi că Eu sunt. *Cap. 14.29; 16.4.
20. Adevărat*, adevărat vă spun că cine primeşte pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primeşte; şi cine Mă primeşte pe Mine primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine."
*Mat. 10.40; 25.40. Luca 10.16.
21. După ce a spus aceste* cuvinte, Isus S-a** tulburat în duhul Lui, a mărturisit şi a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că unul† din voi Mă va vinde." *Mat. 26.21. Marc. 14.18. Luca 22.21. **Cap. 12.27. †Fapt. 1.17. 1 Ioan 2.19.
22. Ucenicii se uitau unii la alţii şi nu înţelegeau despre cine vorbeşte.
23. Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat* pe sânul lui Isus. *Cap. 19.26; 20.2; 21.7,20,24.
24. Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbea Isus.
25. Şi ucenicul acela s-a rezemat pe pieptul lui Isus şi I-a zis: „Doamne, cine este?"
26. Isus a răspuns: „Acela căruia îi voi întinde bucăţica şi i-o voi da." Şi a întins o bucăţică şi a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.
27. Cum* a fost dată bucăţica, a intrat Satana în Iuda. Isus i-a zis: „Ce-ai să faci, fă repede." *Luca 22.3. Cap. 6.70.
28. Dar nimeni din cei ce şedeau la masă, n-a înţeles pentru ce îi zisese aceste vorbe.
29. Unii credeau că, de vreme ce Iuda* avea punga, Isus voia să-i spună: „Cumpără ce ne trebuie pentru praznic"; sau îi poruncea să dea ceva săracilor. *Cap. 12.6.
30. Iuda, după ce a luat bucăţica, a ieşit afară în grabă. Era noapte.

Iubirea frăţească

31. După ce a ieşit Iuda, Isus a zis: „Acum*, Fiul omului a fost proslăvit şi Dumnezeu** a fost proslăvit în El.
*Cap. 12.23. **Cap. 14.13. 1 Pet. 4.11.
32. Dacă* Dumnezeu a fost proslăvit, în El, şi Dumnezeu Îl va proslăvi în El însuşi şi-L va proslăvi îndată**.
*Cap. 17.1,4-6. **Cap. 12.23.
33. Copilaşilor, mai sunt puţin cu voi. Mă veţi căuta, şi*, cum am spus iudeilor că unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot aşa vă spun şi vouă acum.
*Cap. 7.34; 8.21.
34. Vă dau o poruncă* nouă: să vă iubiţi unii pe alţii; cum v-am iubit Eu, aşa să vă iubiţi şi voi unii pe alţii.
*Lev. 19.18. Cap. 15.12,17. Efes. 5.2. 1 Tes. 4.9. Iac. 2.8. 1 Pet. 1.22. 1 Ioan 2.7,8; 3.11,23; 4.21.
35. Prin aceasta* vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenicii Mei, dacă veţi avea dragoste unii pentru alţii." *1 Ioan 2.5; 4.20.

Înştiinţarea lui Petru

36. „Doamne", I-a zis Simon Petru, „unde Te duci?" Isus i-a răspuns: „Tu nu poţi veni acum după Mine, unde Mă duc Eu; dar mai* târziu vei veni."
*Cap. 21.18. 2 Pet. 1.14.
37. „Doamne", I-a zis Petru, „de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viaţa* pentru Tine."
*Mat. 26.33-35. Marc. 14.29-31. Luca 22.33,34.
38. Isus i-a răspuns: „Îţi vei da viaţa pentru Mine? Adevărat, adevărat îţi spun că nu va cânta cocoşul, până te vei lepăda de Mine de trei ori.

Îmbărbătarea ucenicilor

14 1. Să nu* vi se tulbure inima. Aveţi credinţă în Dumnezeu şi aveţi credinţă în Mine. *Vers. 27. Cap. 16.22,23.
2. În casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri. Dacă n-ar fi aşa, v-aş fi spus. Eu* Mă duc să vă pregătesc un loc.
*Cap. 13.33,36.
3. Şi după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce* şi vă voi lua cu Mine, ca** acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi.
*Vers. 18,28. Fapt. 1.11. **Cap. 12.26; 17.24. 1 Tes. 4.17.
4. Ştiţi unde Mă duc şi ştiţi şi calea într-acolo."
5. „Doamne", I-a zis Toma, „nu ştim unde Te duci; cum putem să ştim calea într-acolo?"
6. Isus i-a zis: „Eu sunt Calea*, Adevărul** şi Viaţa†. Nimeni†† nu vine la Tatăl decât prin Mine.
*Evr. 9.8. **Cap. 1.14; 8.32. †Cap. 1.4; 11.25. ††Cap. 10.9.
7. Dacă* M-aţi fi cunoscut pe Mine, aţi fi cunoscut şi pe Tatăl Meu. Şi de acum încolo Îl veţi cunoaşte; şi L-aţi şi văzut." *Cap. 8.19.
8. „Doamne", I-a zis Filip, „arată-ne pe Tatăl, şi ne este de ajuns."
9. Isus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi şi nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine* M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, dar: „Arată-ne pe Tatăl"? *Cap. 12.45. Col. 1.15. Evr. 1.3.
10. Nu crezi că Eu* sunt în Tatăl, şi Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi

le spun Eu, nu** le spun de la Mine; ci
Tatăl, care locuieşte în Mine, El face
aceste lucrări ale Lui. *Vers. 20. Cap. 10.38;
17.21,23. **Cap. 5.19; 7.16; 8.28; 12.49.
11. Credeţi-Mă că Eu sunt în Tatăl, şi
Tatăl este în Mine; credeţi* cel puţin
pentru lucrările acestea. *Cap. 4.36; 10.38.
12. Adevărat*, adevărat vă spun că
cine crede în Mine va face şi el
lucrările pe care le fac Eu; ba încă va
face altele şi mai mari decât acestea,
pentru că Eu Mă duc la Tatăl;
*Mat. 21.21. Marc. 16.17. Luca 10.17.
13. şi* orice veţi cere în Numele Meu,
voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit
în Fiul. *Mat. 7.7; 21.22. Marc. 11.24. Luca 11.9.
Cap. 15.7,16; 16.23,24. Iac. 1.5. 1 Ioan 3.22; 5.14.
14. Dacă veţi cere ceva în Numele
Meu, voi face.

Păzirea poruncilor

15. Dacă* Mă iubiţi, veţi păzi porun-
cile Mele. *Vers. 21,23. Cap. 15.10,14. 1 Ioan 5.3.
16. Şi Eu voi ruga pe Tatăl, şi El vă
va da un alt* Mângâietor[1], care să
rămână cu voi în veac;
*Cap. 15.26; 16.7. Rom. 8.15,26.
17. şi anume Duhul* adevărului, pe**
care lumea nu-L poate primi, pentru
că nu-L vede şi nu-L cunoaşte; dar voi
Îl cunoaşteţi, căci rămâne cu voi şi†
va fi în voi. *Cap. 15.26; 16.13. 1 Ioan 4.6.
**1 Cor. 2.14. †1 Ioan 2.27.
18. Nu* vă voi lăsa orfani, Mă voi**
întoarce la voi. *Mat. 28.20. **Vers. 3,28.
19. Peste puţină vreme, lumea nu Mă
va mai vedea, dar voi* Mă veţi vedea;
pentru că** Eu trăiesc, şi voi veţi trăi.
*Cap. 16.16. **1 Cor. 15.20.
20. În ziua aceea, veţi cunoaşte că
Eu* sunt în Tatăl Meu, că voi sunteţi
în Mine şi că Eu sunt în voi.
*Vers. 10. Cap. 10.38; 17.21,23,26.
21. Cine* are poruncile Mele şi le
păzeşte acela Mă iubeşte; şi cine Mă
iubeşte va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl
voi iubi şi Mă voi arăta lui.“
*Vers. 15,23. 1 Ioan 2.5; 5.3.
22. Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis*:
„Doamne, cum se face că Te vei arăta
nouă, şi nu lumii?“ *Luca 6.16.
23. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă*
Mă iubeşte cineva, va păzi Cuvântul
Meu, şi Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom
veni la el şi** vom locui împreună cu
el. *Vers. 15. **1 Ioan 2.24. Apoc. 3.20.
24. Cine nu Mă iubeşte nu păzeşte
cuvintele Mele. Şi Cuvântul* pe care-l
auziţi nu este al Meu, ci al Tatălui,
care M-a trimis.
*Vers. 10. Cap. 5.19,38; 7.16; 8.28; 12.49.
25. V-am spus aceste lucruri cât mai
sunt cu voi.
26. Dar Mângâietorul*, adică Duhul
Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în
Numele Meu, vă** va învăţa toate
lucrurile şi vă va aduce aminte de tot
ce v-am spus Eu. *Luca 24.49. Vers. 16.
Cap. 15.26; 16.7. **Cap. 2.22; 12.16; 16.13. 1 Ioan 2.20,27.
27. Vă las pacea*, vă dau pacea Mea.
Nu v-o dau cum o dă lumea. Să** nu
vi se tulbure inima, nici să nu se
înspăimânte. *Filp. 4.7. Col. 3.15. **Vers. 1.
28. Aţi auzit că v-am* spus: „Mă duc**,
şi Mă voi întoarce la voi.“ Dacă M-aţi
iubi, v-aţi fi bucurat că v-am zis: „Mă
duc la Tatăl“; căci Tatăl† este mai mare
decât Mine.
*Vers. 3,18. **Vers. 12. Cap. 16.13; 20.17. †Cap. 5.18; 10.30.
Filp. 2.6.
29. Şi v-am spus aceste lucruri
acum*, înainte ca să se întâmple,
pentru ca atunci când se vor întâmpla,
să credeţi. *Cap. 13.19; 16.4.
30. Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci*
vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are
nimic în Mine; *Cap. 12.31; 16.11.
31. dar vine, pentru ca să cunoască
lumea că Eu iubesc pe Tatăl şi că fac aşa
cum* Mi-a poruncit Tatăl. Sculaţi-vă,
haidem să plecăm de aici!
*Cap. 10.18. Filp. 2.8. Evr. 5.18.

Isus, Viţa

15 1. Eu sunt adevărata Viţă, şi Tatăl
Meu este Vierul.
2. Pe orice* mlădiţă care este în
Mine, şi n-aduce rod, El o taie; şi pe
orice mlădiţă care aduce rod, o curăţă,
ca să aducă şi mai mult rod.
*Mat. 15.3.
3. Acum voi* sunteţi curaţi, din
pricina Cuvântului pe care vi l-am
spus. *Cap. 13.10; 17.17. Efes. 5.26. 1 Pet. 1.22.
4. Rămâneţi* în Mine, şi Eu voi
rămâne în voi. După cum mlădiţa nu
poate aduce rod de la sine, dacă nu
rămâne în viţă, tot aşa nici voi nu
puteţi aduceţi rod, dacă nu rămâneţi în
Mine. *Col. 1.23. 1 Ioan 2.6.
5. Eu sunt Viţa, voi sunteţi mlădiţele.
Cine rămâne în Mine şi în cine rămân

1. Greceşte: Paraclet, Apărător, Ajutor

Eu aduce mult rod*; căci despărţiţi de Mine nu puteţi face nimic.
*Osea 14.8. Filp. 1.11; 4.13.
6. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este* aruncat afară, ca mlădiţa neroditoare, şi se usucă; apoi mlădiţele uscate sunt strânse, aruncate în foc, şi ard. *Mat. 3.10; 7.19.
7. Dacă rămâneţi în Mine şi dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereţi orice* veţi vrea, şi vi se va da.
*Vers. 16. Cap. 14.13,14; 16.23.
8. Dacă aduceţi mult rod, prin aceasta* Tatăl Meu va fi proslăvit; şi voi** veţi fi astfel ucenicii Mei.
*Mat. 5.16. Filp. 1.11. **Cap. 8.31; 13.35.
9. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, aşa v-am iubit şi Eu pe voi. Rămâneţi în dragostea Mea.
10. Dacă* păziţi poruncile Mele, veţi rămâne în dragostea Mea, după cum şi Eu am păzit poruncile Tatălui Meu şi rămân în dragostea Lui. *Cap. 14.15,21,23.
11. V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, şi bucuria* voastră să fie deplină.
*Cap. 16.24; 17.13. 1 Ioan 1.4.

Dragostea frăţească

12. Aceasta* este porunca Mea: să vă iubiţi unii pe alţii, cum v-am iubit Eu.
*Cap. 13.34. 1 Tes. 4.9. 1 Pet. 4.8. 1 Ioan 3.11; 4.21.
13. Nu este mai* mare dragoste decât să-şi dea cineva viaţa pentru prietenii săi. *Cap. 10.11,15. Cap. 14.15,23. Rom. 5.7,8. Efes. 5.2. 1 Ioan 3.16.
14. Voi* sunteţi prietenii Mei, dacă faceţi ce vă poruncesc Eu.
*Mat. 20.50. Cap. 14.15,23.
15. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu ştie ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că* v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu. *Gen. 18.17. Cap. 17.26. Fapt. 20.27.
16. Nu* voi M-aţi ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; şi v-am** rânduit să mergeţi şi să aduceţi rod, şi rodul vostru să rămână, pentru ca orice† veţi cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea. *Cap. 6.70; 13.18. 1 Ioan 4.10,19. **Mat. 28.19. Marc. 16.15. Col. 1.6. †Vers. 7. Cap. 4.13.
17. Vă poruncesc* aceste lucruri, ca să vă iubiţi unii pe alţii. *Vers. 12.

Ura din partea lumii

18. Dacă* vă urăşte lumea, ştiţi că pe Mine M-a urât înaintea voastră.
*1 Ioan 3.1,13.
19. Dacă* aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că** nu sunteţi din lume şi pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăşte lumea. *1 Ioan 4.5. **Cap. 17.14.
20. Aduceţi-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: „Robul* nu este mai mare decât stăpânul său.“ Dacă** M-au prigonit pe Mine, şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, şi pe al vostru îl vor păzi.
*Mat. 10.24. Luca 6.40. Cap. 13.16. **Ezec. 3.7.
21. Dar* vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
*Mat. 10.22; 24.9. Cap. 16.3.
22. Dacă* n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, n-ar avea păcat; dar** acum n-au nici o dezvinovăţire pentru păcatul lor. *Cap. 9.41. **Rom. 1.20. Iac. 4.17.
23. Cine* Mă urăşte pe Mine urăşte şi pe Tatăl Meu. *1 Ioan 2.23.
24. Dacă n-aş fi făcut între ei lucrări* pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat; dar acum le-au şi văzut, şi M-au urât şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
*Cap. 3.2; 7.31; 9.32.
25. Dar lucrul acesta s-a întâmplat ca să se împlinească vorba scrisă în Legea lor: „M-au* urât fără temei.“
*Ps. 35.19; 69.4.
26. Când* va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El** va mărturisi despre Mine.
*Luca 24.49. Cap. 14.17,26; 16.7,13. Fapt. 2.23. **1 Ioan 5.6.
27. Şi voi*, de asemenea, veţi mărturisi, pentru că aţi** fost cu Mine de la început.
*Luca 24.48. Fapt. 1.8; 2.32; 3.15; 4.20,33; 5.32; 10.39; 13.31; 21.22. 1 Pet. 5.1. 2 Pet. 1.16. **Luca 1.2. 1 Ioan 1.1,2.

Prigonirea ucenicilor

16 1. V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să* nu fie pentru voi un prilej de cădere. *Mat. 11.6; 24.10; 26.31.
2. Au* să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea când oricine** vă va ucide să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.
*Cap. 9.22,34; 12.42. **Fapt. 8.1; 9.1; 26.9-11.
3. Şi se vor purta astfel* cu voi, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.
*Cap. 15.21. Rom. 10.2. 1 Cor. 2.8. 1 Tim. 1.13.
4. V-am spus aceste* lucruri, pentru ca, atunci când le va veni ceasul să se împlinească, să vă aduceţi aminte

că vi le-am spus. Nu** vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi.

*Cap. 13.19; 14.29. **Mat. 9.15.

Lucrarea Mângâietorului

5. Acum Mă duc* la Cel ce M-a trimis; şi nimeni din voi nu Mă întreabă: „Unde Te duci?“

*Vers. 10,16. Cap. 7.33; 13.3; 14.28.

6. Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea* v-a umplut inima.

*Vers. 22. Cap. 14.1.

7. Totuşi vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul* nu va veni la voi; dar, dacă** Mă duc, vi-L voi trimite.

*Cap. 7.39; 14.16,26; 15.26. **Fapt. 2.33. Efes. 4.8.

8. Şi când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce priveşte păcatul, neprihănirea şi judecata.

9. În ce priveşte* păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; *Fapt. 2.22-37.

10. în ce priveşte neprihănirea*: fiindcă** Mă duc la Tatăl, şi nu Mă veţi mai vedea; *Fapt. 2.32. **Cap. 3.14; 5.32.

11. în ce priveşte* judecata: fiindcă stăpânitorul** lumii acesteia este judecat. *Fapt. 26.18. **Luca 10.18. Cap. 12.31. Efes. 2.2. Col. 2.15. Evr. 2.14.

12. Mai am să vă spun multe lucruri, dar* acum nu le puteţi purta.

*Marc. 4.33. 1 Cor. 3.2. Evr. 5.12.

13. Când va veni Mângâietorul, Duhul* adevărului, are să vă** călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit şi vă va descoperi lucrurile viitoare. *Cap. 4.17; 15.26. **Cap. 14.26. 1 Ioan 2.20,27.

14. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu şi vă va descoperi.

15. Tot* ce are Tatăl este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu şi vă va descoperi.

*Mat. 11.27. Cap. 3.35; 13.3; 17.10.

Întristarea prefăcută în bucurie

16. Peste puţină* vreme, nu Mă veţi mai vedea; apoi iarăşi, peste puţină vreme, Mă veţi vedea, pentru că** Mă duc la Tatăl.“

*Vers. 10. Cap. 7.33; 13.33; 14.19. **Vers. 28. Cap. 13.3.

17. La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei: „Ce înseamnă cuvintele acestea: „Peste puţină vreme, nu Mă veţi mai vedea“ şi: „Apoi iarăşi, peste puţină vreme, Mă veţi vedea“ şi: „Pentru că Mă duc la Tatăl“?“

18. Ei ziceau deci: „Ce înseamnă aceasta: „Peste puţină vreme“? Nu ştim ce vrea să spună.“

19. Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe şi le-a zis: „Vă întrebaţi între voi ce înseamnă cuvintele: „Peste puţină vreme, nu Mă veţi mai vedea“ şi: „Apoi iarăşi, peste puţină vreme, Mă veţi vedea“?

20. Adevărat, adevărat vă spun că voi veţi plânge şi vă veţi tângui, iar lumea se va bucura; vă veţi întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

21. Femeia*, când este în durerile naşterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar, după ce a născut pruncul, nu-şi mai aduce aminte de suferinţă, de bucurie că s-a născut un om pe lume. *Isa. 26.17.

22. Tot aşa* şi voi: acum sunteţi plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăşi, inima vi se** va bucura, şi nimeni nu vă va răpi bucuria voastră. *Vers. 6. **Luca 24.41,52. Cap. 14.1,27; 20.20. Fapt. 2.46; 13.52. 1 Pet. 1.8.

23. În ziua aceea, nu Mă veţi mai întreba de nimic. Adevărat*, adevărat vă spun că orice veţi cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.

*Mat. 7.7. Cap. 14.13; 15.16.

24. Până acum n-aţi cerut nimic în Numele Meu: cereţi, şi veţi căpăta, pentru ca* bucuria voastră să fie deplină.

*Cap. 15.11.

Cuvinte de rămas bun

25. V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi desluşit despre Tatăl.

26. În ziua aceea*, veţi cere în Numele Meu, şi nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi. *Vers. 23.

27. Căci* Tatăl însuşi vă iubeşte, pentru că M-aţi iubit şi aţi** crezut că am ieşit de la Dumnezeu.

*Cap. 14.21,23. **Vers. 30. Cap. 3.13; 17.8.

28. Am ieşit* de la Tatăl şi am venit în lume; acum las lumea şi Mă duc la Tatăl.“ *Cap. 13.3.

29. Ucenicii Săi I-au zis: „Iată că acum vorbeşti desluşit şi nu spui nici o pildă.

30. Acum cunoaştem că* ştii toate lucrurile şi n-ai nevoie să Te întrebe cineva; de aceea credem** că ai ieşit de la Dumnezeu.“

*Cap. 21.17. **Vers. 27. Cap. 17.8.

31. „Acum credeţi?“, le-a răspuns
Isus.
32. „Iată* că vine ceasul, şi a şi venit,
când veţi fi risipiţi fiecare** la ale lui;
şi pe Mine Mă veţi lăsa singur; dar†
nu sunt singur, căci Tatăl este cu
Mine.
*Mat. 26.31. Marc. 14.27. **Cap. 20.10. †Cap. 8.29; 11.10,11.
33. V-am spus aceste lucruri ca să
aveţi pace în* Mine. În** lume veţi
avea necazuri; dar† îndrăzniţi, Eu am
biruit†† lumea.“ *Isa. 9.6. Cap. 14.27.
Rom. 5.1. Efes. 2.14. Col. 1.20. **Cap. 15.19-21. 2 Tim. 3.12.
†Cap. 14.1. ††Rom. 8.37. 1 Ioan 4.4; 5.4.

Rugăciunea lui Isus

17 1. După ce a vorbit astfel, Isus a
ridicat ochii spre cer şi a zis:
„Tată, a* sosit ceasul! Proslăveşte pe Fiul
Tău, ca şi Fiul Tău să Te proslăvească pe
Tine, *Cap. 12.23; 13.32.
2. după cum* I-ai dat putere peste
orice făptură, ca să dea viaţa veşnică
tuturor acelora pe** care I i-ai dat Tu.
*Dan. 7.14. Mat. 11.27; 28.18. Cap. 3.35; 5.27. 1 Cor.
15.25,27. Filp. 2.10. Evr. 2.8. **Vers. 6,9,24. Cap. 6.37.
3. Şi viaţa* veşnică este aceasta: să
Te cunoască pe Tine, singurul** Dum-
nezeu adevărat, şi pe Isus Hristos pe
care† L-ai trimis Tu.
*Isa. 53.11. Ier. 9.24. **1 Cor. 8.4. 1 Tes. 1.9. †Cap. 3.34;
5.36,37; 6.29,57; 7.29; 10.36; 11.42.
4. Eu* Te-am proslăvit pe pământ,
am** sfârşit lucrarea pe care† Mi-ai
dat-o s-o fac. *Cap. 13.31; 14.13. **Cap. 4.34;
5.36; 9.3; 19.30. †Cap. 14.31; 15.10.
5. Şi acum, Tată, proslăveşte-Mă la
Tine însuţi cu slava pe* care o aveam
la Tine, înainte de a fi lumea.
*Cap. 1.1,2; 10.30; 14.9. Filp. 2.6. Col. 1.15,17. Evr. 1.3,10.
6. Am* făcut cunoscut Numele Tău
oamenilor pe care** Mi i-ai dat din
lume. Ai Tăi erau, şi Tu Mi i-ai dat; şi
ei au păzit Cuvântul Tău. *Ps. 22.22.
Vers. 26. **Vers. 2,9,11. Cap. 6.37,39; 10.29; 15.19.
7. Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai
dat Tu vine de la Tine.
8. Căci le-am dat cuvintele pe care*
Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit şi au
cunoscut cu adevărat că de la Tine am
ieşit şi** au crezut că Tu M-ai trimis.
*Cap. 8.28; 12.49; 14.10. **Vers. 25,30. Cap. 16.27.
9. Pentru ei Mă rog. Nu* Mă rog
pentru lume, ci pentru aceia pe care
Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi: –
*1 Ioan 5.19.
10. tot ce este al Meu este al Tău, şi
ce este al* Tău este al Meu – şi Eu
sunt proslăvit în ei. *Cap. 16.15.
11. Eu* nu mai sunt în lume, dar ei
sunt în lume, şi Eu vin la Tine. Sfinte
Tată, păzeşte**, în Numele Tău, pe
aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca† ei
să fie una, cum†† suntem şi Noi.
*Cap. 13.1; 16.28. **1 Pet. 1.5. Iuda 1. †Vers. 21, etc. ††Cap. 10.30.
12. Când eram cu ei în lume, îi
păzeam Eu, în Numele Tău. Eu* am
păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; şi**
nici unul din ei n-a pierit, afară† de
fiul pierzării, ca†† să se împlinească
Scriptura. *Cap. 6.39; 10.28. Evr. 2.13. **Cap. 18.9.
1 Ioan 2.19. †Cap. 6.70; 13.18. ††Ps. 109.8. Fapt. 1.20.
13. Dar acum, Eu vin la Tine; şi spun
aceste lucruri, pe când sunt încă în
lume, pentru ca să aibă în ei bucuria
Mea deplină.
14. Le-am* dat Cuvântul Tău; şi**
lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din
lume, după cum† Eu nu sunt din lume.
*Vers. 8. **Cap. 15.18,19. 1 Ioan 3.13. †Vers. 16. Cap. 8.23.
15. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i*
păzeşti de cel rău.
*Mat. 6.13. Gal. 1.4. 2 Tes. 3.3. 1 Ioan 5.18.
16. Ei* nu sunt din lume, după cum
nici Eu nu sunt din lume. *Vers. 14.
17. Sfinţeşte-i* prin adevărul Tău:
Cuvântul** Tău este adevărul.
*Cap. 15.3. Fapt. 15.9. Efes. 5.26. 1 Pet. 1.22. **2 Sam. 7.28.
Ps. 119.142,151.
18. Cum* M-ai trimis Tu pe Mine în
lume, aşa i-am trimis şi Eu pe ei în
lume. *Cap. 20.21.
19. Şi* Eu însumi Mă sfinţesc pentru
ei, ca şi ei să fie sfinţiţi prin adevăr.
*1 Cor. 1.2,30. 1 Tes. 4.7. Evr. 10.10.
20. Şi Mă rog nu numai pentru ei, ci
şi pentru cei ce vor crede în Mine prin
cuvântul lor.
21. Mă rog ca* toţi să fie una, cum
Tu**, Tată, eşti în Mine, şi Eu în Tine;
ca şi ei să fie una în Noi, pentru ca
lumea să creadă că Tu M-ai trimis.
*Vers. 11,22,23. Cap. 10.16. Rom. 12.5. Gal. 3.28. **Cap.
10.38; 14.11.
22. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai
dat-o Tu, pentru ca* ei să fie una, cum
şi Noi suntem una –
*Cap. 14.20. 1 Ioan 1.3; 3.24.
23. Eu în ei, şi Tu în Mine – pentru
ca* ei să fie în chip desăvârşit una, ca
să cunoască lumea că Tu M-ai trimis
şi că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.
*Col. 3.14.
24. Tată*, vreau ca acolo unde sunt
Eu, să fie împreună cu Mine şi aceia
pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava
Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu;
fiindcă** Tu M-ai iubit înainte de
întemeierea lumii. *Cap. 12.26; 14.3.
1 Tes. 4.17. **Vers. 5.

25. Neprihănitule Tată, lumea* nu Te-a cunoscut; dar Eu** Te-am cunoscut, şi aceştia† au cunoscut că Tu M-ai trimis. *Cap. 15.21; 16.3. **Cap. 7.29; 8.55; 10.15. †Vers. 8. Cap. 16.27.

26. Eu* le-am făcut cunoscut Numele Tău şi li-l voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu** care M-ai iubit Tu să fie în ei, şi Eu să fiu în ei.“

*Vers. 6. Cap. 15.15. **Cap. 15.9.

Prinderea lui Isus

18 1. După ce a rostit aceste vorbe, Isus a* plecat cu ucenicii Săi dincolo de pârâul** Chedron, unde era o grădină, în care a intrat El şi ucenicii Lui.

*Mat. 26.36. Marc. 14.32. Luca 22.39. **2 Sam. 15.23.

2. Iuda, vânzătorul, ştia şi el locul acela, pentru că* Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui.

*Luca 21.37; 22.39.

3. Iuda deci* a luat ceata ostaşilor şi pe aprozii trimişi de preoţii cei mai de seamă şi de farisei şi a venit acolo cu felinare, cu făclii şi cu arme.

*Mat. 26.47. Marc. 14.43. Luca 22.47. Fapt. 1.16.

4. Isus, care ştia tot ce avea să I se întâmple, a mers spre ei şi le-a zis: „Pe cine căutaţi?“

5. Ei I-au răspuns: „Pe Isus din Nazaret!“ Isus le-a zis: „Eu sunt!“ Iuda, vânzătorul, era şi el cu ei.

6. Când le-a zis Isus: „Eu sunt“, ei s-au dat înapoi şi au căzut jos la pământ.

7. El i-a întrebat din nou: „Pe cine căutaţi?“ „Pe Isus din Nazaret“, I-au zis ei.

8. Isus a răspuns: „V-am spus că Eu sunt. Deci dacă Mă căutaţi pe Mine, lăsaţi pe aceştia să se ducă.“

9. A zis lucrul acesta ca să se împlinească vorba pe care o spusese: „N-am pierdut pe* nici unul din aceia pe care Mi i-ai dat.“ *Cap. 17.12.

10. Simon Petru*, care avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot şi i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu. *Mat. 26.51. Marc. 14.47. Luca 22.49,50.

11. Isus a zis lui Petru: „Bagă-ţi sabia în teacă. Nu voi bea paharul* pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?“

*Mat. 20.22; 26.39,42.

Isus înaintea lui Ana şi Caiafa

12. Ceata ostaşilor, căpitanul lor şi aprozii iudeilor au prins deci pe Isus şi L-au legat.

13. L-au* dus întâi la Ana**; căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela. *Mat. 26.57. **Luca 3.2.

14. Şi* Caiafa era cel ce dăduse iudeilor sfatul acesta: „Este de folos să moară un singur om pentru norod.“

*Cap. 11.50.

15. Simon Petru* mergea după Isus; tot aşa a făcut şi un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot şi a intrat cu Isus în curtea marelui preot.

*Mat. 26.58. Marc. 14.54. Luca 22.54.

16. Petru* însă a rămas afară la uşă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieşit afară, a vorbit cu portăriţa şi a băgat pe Petru înăuntru.

*Mat. 26.69. Marc. 14.66. Luca 22.54.

17. Atunci slujnica, portăriţa, a zis lui Petru: „Nu cumva şi tu eşti unul din ucenicii Omului acestuia?“ „Nu sunt“, a răspuns el.

18. Robii şi aprozii care erau acolo, făcuseră un foc de cărbuni, căci era frig, şi se încălzeau. Petru stătea şi el cu ei şi se încălzea.

19. Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui şi despre învăţătura Lui.

20. Isus i-a răspuns: „Eu* am vorbit lumii pe faţă; totdeauna am învăţat pe norod în sinagogă şi în Templu, unde se adună toţi iudeii, şi n-am spus nimic în ascuns. *Mat. 26.55. Luca 4.15. Cap. 7.14, 26,28; 8.2.

21. Pentru ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit; iată, aceia ştiu ce am spus.“

22. La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii care stăteau acolo a* dat o palmă lui Isus şi a zis: „Aşa răspunzi marelui preot?“ *Ier. 20.2. Fapt. 23.2.

23. Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău; dar, dacă am vorbit bine, de ce mă baţi?“

24. Ana* L-a trimis legat la marele preot Caiafa. *Mat. 26.57.

25. Simon Petru stătea acolo şi se încălzea. Ei* i-au zis: „Nu cumva eşti şi tu unul din ucenicii Lui?“ El s-a lepădat şi a zis: „Nu sunt.“

*Mat. 26.69,71. Marc. 14.69. Luca 22.58.

26. Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiase Petru urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu cu El în grădină?“

27. Petru iar s-a lepădat. Şi îndată* a cântat cocoşul.
*Mat. 26.74. Marc. 14.72. Luca 22.60. Cap. 13.38.

Isus înaintea lui Pilat

28. Au adus* pe Isus de la Caiafa în odaia de judecată: era dimineaţa. Ei** n-au intrat în odaia de judecată, ca să nu se spurce şi să poată mânca Paştile.
*Mat. 27.2. Marc. 15.1. Luca 23.1. Fapt. 3.13. **Fapt. 10.28; 11.3.
29. Pilat deci a ieşit afară la ei şi le-a zis: „Ce pâră aduceţi împotriva Omului acestuia?"
30. Drept răspuns, ei i-au zis: „Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mâinile tale."
31. Atunci Pilat le-a zis: „Luaţi-L voi şi judecaţi-L după Legea voastră." „Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorâm pe nimeni", i-au zis iudeii.
32. Aceasta s-a întâmplat ca* să se împlinească vorba prin care arătase Isus cu ce moarte avea să moară.
*Mat. 20.19. Cap. 12.32,33.
33. Pilat* a intrat iarăşi în odaia de judecată, a chemat pe Isus şi I-a zis: „Eşti Tu Împăratul iudeilor?" *Mat. 27.11.
34. Isus i-a răspuns: „De la tine însuţi zici lucrul acesta sau ţi l-au spus alţii despre Mine?"
35. Pilat a răspuns: „Eu sunt iudeu? Neamul Tău şi preoţii cei mai de seamă Te-au dat în mâna mea: ce ai făcut?"
36. „Împărăţia* Mea nu este din lumea aceasta", a răspuns** Isus. „Dacă ar fi Împărăţia Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor; dar acum, Împărăţia Mea nu este† de aici."
*1 Tim. 6.13. **Dan. 2.44; 7.14. Luca 12.14. Cap. 6.15; 8.15. †Cap. 8.47. 1 Ioan 3.19; 4.6.
37. „Atunci un Împărat tot eşti!", I-a zis Pilat. „Da", a răspuns Isus. „Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut şi am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu."
38. Pilat I-a zis: „Ce este adevărul?"

Isus şi Baraba

După ce a spus aceste vorbe, a ieşit iarăşi afară la iudei şi le-a zis: „Eu* nu găsesc nici o vină în El.
*Mat. 27.24. Luca 23.4. Cap. 19.4,6.
39. Dar*, fiindcă voi aveţi obicei să vă slobod pe cineva de Paşti, vreţi să vă slobod pe „Împăratul iudeilor"?"
*Mat. 27.15. Marc. 15.6. Luca 23.17.
40. Atunci* toţi au strigat din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!" Şi Baraba** era un tâlhar. *Fapt. 3.14. **Luca 23.19.

Isus este dat în mâinile iudeilor

19 1. Atunci* Pilat a luat pe Isus şi a pus să-L bată. *Mat. 20.19; 27.26. Marc. 15.15. Luca 18.33.
2. Ostaşii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap şi L-au îmbrăcat cu o haină de purpură.
3. Apoi, s-au apropiat de El şi ziceau: „Plecăciune, Împăratul iudeilor!" Şi-I dădeau palme.
4. Pilat a ieşit iarăşi afară şi a zis iudeilor: „Iată că vi-L aduc afară, ca* să ştiţi că nu găsesc nici o vină în El."
*Vers. 6. Cap. 18.38.
5. Isus a ieşit deci afară, purtând cununa de spini şi haina de purpură. „Iată Omul!", le-a zis Pilat.
6. Când L-au zărit preoţii cei mai de seamă şi aprozii, au început să strige: „Răstigneşte-L! Răstigneşte-L!" „Luaţi-L voi şi răstigniţi-L", le-a zis* Pilat, „căci eu nu găsesc nici o vină în El."
*Fapt. 3.13.
7. Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o Lege*, şi după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentru că S-a** făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu." *Lev. 24.16. **Mat. 26.65. Cap. 5.18; 10.33.
8. Când a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost şi mai mare frică.
9. A intrat iarăşi în odaia de judecată şi a zis lui Isus: „De unde eşti Tu?" Dar* Isus nu i-a dat nici un răspuns.
*Isa. 53.7. Mat. 27.12,14.
10. Pilat I-a zis: „Mie nu-mi vorbeşti? Nu ştii că am putere să Te răstignesc şi am putere să-Ţi dau drumul?"
11. „N-ai* avea nici o putere asupra Mea", i-a răspuns Isus, „dacă nu ţi-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale are un mai mare păcat."
*Luca 22.53. Cap. 7.30.
12. De atunci Pilat căuta să-I dea drumul. Dar iudeii strigau: „Dacă* dai drumul Omului acestuia, nu eşti prieten cu cezarul. Oricine** se face pe sine împărat este împotriva cezarului."
*Luca 23.2. **Fapt. 17.7.
13. Când a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară; şi a şezut pe scaunul de judecător, în locul numit „Pardosit cu pietre", iar evreieşte: „Gabata."

14. Era* ziua Pregătirii Paştilor, cam pe la ceasul al şaselea. Pilat a zis iudeilor: „Iată Împăratul vostru!“
*Mat. 27.62.
15. Dar ei au strigat: „Ia-L, ia-L, răstigneşte-L!“ „Să răstignesc pe „Împăratul vostru“?“, le-a zis Pilat. Preoţii cei mai de seamă au răspuns: „Noi n-avem* alt împărat decât pe cezarul!“
*Gen. 49.10.
16. Atunci* L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit. Au luat deci pe Isus şi L-au dus să-L răstignească.
*Mat. 27.26,31. Marc. 15.15. Luca 23.25.

Răstignirea

17. Isus, ducându-Şi* crucea, a** ajuns la locul zis al „Căpăţânii“, care în evreieşte se cheamă „Golgota“.
*Mat. 27.31,33. Marc. 15.21,22. Luca 23.26,33. **Num. 15.36. Evr. 13.12.
18. Acolo a fost răstignit; şi împreună cu El au fost răstigniţi alţi doi, unul de o parte, şi altul de alta, iar Isus la mijloc.
19. Pilat* a scris o însemnare pe care a pus-o deasupra crucii, şi era scris: „Isus din Nazaret, Împăratul iudeilor.“
*Mat. 27.37. Marc. 15.26. Luca 23.38.
20. Mulţi din iudei au citit această însemnare, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate: era scrisă în evreieşte, latineşte şi greceşte.
21. Preoţii cei mai de seamă ai iudeilor au zis lui Pilat: „Nu scrie: „Împăratul iudeilor“. Ci scrie că El a zis: „Eu sunt Împăratul iudeilor.“
22. „Ce am scris, am scris“, a răspuns Pilat.
23. Ostaşii*, după ce au răstignit pe Isus, I-au luat hainele şi le-au făcut patru părţi, câte o parte pentru fiecare ostaş. I-au luat şi cămaşa, care n-avea nici o cusătură, ci era dintr-o singură ţesătură de sus până jos.
*Mat. 27.35. Marc. 15.24. Luca 23.34.
24. Şi au zis între ei: „Să n-o sfâşiem, ci să tragem la sorţi a cui să fie.“ Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească Scriptura care zice: „Şi-au împărţit* hainele Mele între ei, şi pentru cămaşa Mea au tras la sorţi.“ Iată ce au făcut ostaşii.
*Ps. 22.18.
25. Lângă* crucea lui Isus, stătea mama Lui şi sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa**, şi Maria Magdalena.
*Mat. 27.55. Marc. 15.40. Luca 23.49. **Luca 24.18.
26. Când a văzut Isus pe mama Sa, şi lângă ea pe* ucenicul pe care-l iubea, a zis mamei Sale: „Femeie**, iată fiul tău!“
*Cap. 13.23; 20.2; 21.7,20,24. **Cap. 2.4.
27. Apoi, a zis ucenicului: „Iată mama ta!“ Şi, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă*.
*Cap. 1.11; 16.32.
28. După aceea Isus, care ştia că acum totul s-a sfârşit, ca* să împlinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete.“
*Ps. 69.21.
29. Acolo era un vas plin cu oţet. Ostaşii au pus* într-o ramură de isop un burete plin cu oţet şi I l-au dus la gură.
*Mat. 27.48.
30. Când a luat Isus oţetul, a zis: „S-a* isprăvit!“ Apoi Şi-a plecat capul şi Şi-a dat duhul.
*Cap. 17.4.

Moartea lui Isus dovedită

31. De frică să* nu rămână trupurile pe cruce în timpul Sabatului – căci** era ziua Pregătirii, şi ziua aceea de Sabat era o zi mare – iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierele picioarelor celor răstigniţi şi să fie luaţi de pe cruce.
*Marc. 15.42. Deut. 21.23. **Vers. 42.
32. Ostaşii au venit deci şi au zdrobit fluierele picioarelor celui dintâi, apoi pe ale celuilalt care fusese răstignit împreună cu El.
33. Când au venit la Isus şi au văzut că murise, nu I-au zdrobit fluierele picioarelor;
34. ci unul din ostaşi I-a străpuns coasta cu o suliţă; şi îndată a* ieşit din ea sânge şi apă.
*1 Ioan 5.6,8.
35. Faptul acesta este adeverit de cel ce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, şi el ştie că spune adevărul, pentru ca şi voi să credeţi.
36. Aceste lucruri s-au întâmplat ca* să se împlinească Scriptura: „Nici unul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.“
*Exod 12.46. Num. 9.12. Ps. 34.20.
37. Şi, în altă parte, Scriptura mai zice: „Vor* vedea pe Cine au străpuns.“
*Ps. 22.16,17. Zah. 12.10. Apoc. 1.7.

Îngroparea lui Isus

38. După* aceea, Iosif din Arimateea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de** frica iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci şi a luat trupul lui Isus.
*Mat. 27.57. Marc. 15.42. Luca 23.50. **Cap. 9.22; 12.42.

39. Nicodim*, care la început se dusese la Isus noaptea, a venit şi el şi a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă şi de aloe.

*Cap. 3.1,2; 7.50.

40. Au luat deci trupul lui Isus şi L-au* înfăşurat în fâşii de pânză de in, cu miresme, după cum au obicei iudeii să îngroape. *Fapt. 5.6.

41. În locul unde fusese răstignit Isus era o grădină; şi în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.

42. Din* pricină că era ziua Pregătirii iudeilor, pentru că** mormântul era aproape, au pus acolo pe Isus.

*Isa. 53.9. **Vers. 31.

Învierea lui Isus Hristos

20 1. În ziua* dintâi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus dis-de-dimineaţă la mormânt, pe când era încă întuneric; şi a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt.

*Mat. 28.1. Marc. 16.1. Luca 24.1.

2. A alergat la Simon Petru şi la celălalt* ucenic, pe care-l iubea Isus, şi le-a zis: „Au luat pe Domnul din mormânt, şi nu ştiu unde L-au pus.“

*Cap. 13.23; 19.26; 21.7,20,24.

3. Petru* şi celălalt ucenic au ieşit şi au plecat spre mormânt. *Luca 24.12.

4. Au început să alerge amândoi împreună. Dar celălalt ucenic alerga mai repede decât Petru şi a ajuns cel dintâi la mormânt.

5. S-a plecat şi s-a uitat înăuntru, a văzut fâşiile* de pânză jos, dar n-a intrat. *Cap. 19.40.

6. Simon Petru, care venea după el, a ajuns şi el, a intrat în mormânt şi a văzut fâşiile de pânză jos.

7. Iar ştergarul* care fusese pus pe capul lui Isus nu era cu fâşiile de pânză, ci făcut sul şi pus într-un alt loc singur. *Cap. 11.44.

8. Atunci celălalt ucenic, care ajunsese cel dintâi la mormânt, a intrat şi el; şi a văzut şi a crezut.

9. Căci tot nu pricepeau că, după Scriptură*, Isus trebuia să învie din morţi. *Ps. 16.10. Fapt. 2.25-31; 13.34,35.

10. Apoi ucenicii s-au întors acasă.

Isus Se arată Mariei

11. Dar* Maria şedea afară lângă mormânt şi plângea. Pe când plângea, s-a plecat să se uite în mormânt.

*Marc. 16.5.

12. Şi a văzut doi îngeri în alb, şezând în locul unde fusese culcat trupul lui Isus; unul la cap, şi altul la picioare.

13. „Femeie“, i-au zis ei, „pentru ce plângi?“ Ea le-a răspuns: „Pentru că au luat pe Domnul meu, şi nu ştiu unde L-au pus.“

14. După ce* a zis aceste vorbe, s-a întors şi a văzut pe Isus stând acolo în picioare; dar nu ştia că este Isus.

*Mat. 28.9. Marc. 16.9.

15. „Femeie“, i-a zis Isus, „de ce plângi? Pe cine cauţi?“ Ea a crezut că este grădinarul şi I-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, şi mă voi duce să-L iau.“

16. Isus i-a zis: „Marie!“ Ea s-a întors şi I-a zis în evreieşte: „Rabuni!“, adică: „Învăţătorule!“

17. „Nu mă ţine“, i-a zis Isus, „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la fraţii* Mei şi spune-le că Mă** sui la Tatăl Meu şi Tatăl vostru, la Dumnezeul† Meu şi Dumnezeul vostru.“ *Luca 24.16,31. Cap. 21.4.

**Ps. 22.22. Mat. 28.10. Rom. 8.29. Evr. 2.11. †Cap. 16.28.

18. Maria Magdalena s-a* dus şi a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul şi că i-a spus aceste lucruri. *Efes. 1.17.

Isus Se arată ucenicilor

19. În* seara aceleiaşi zile, cea dintâi a săptămânii, pe când uşile locului unde erau adunaţi ucenicii erau încuiate, de frica iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor şi le-a zis: „Pace vouă!“ *Mat. 28.10. Luca 24.10.

20. Şi după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile şi coasta Sa. Ucenicii* s-au bucurat când au văzut pe Domnul.

*Marc. 16.14. Luca 24.36. 1 Cor. 15.5.

21. Isus* le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum** M-a trimis pe Mine Tatăl, aşa vă trimit şi Eu pe voi.“ *Cap. 16.22.

**Mat. 28.18. Cap. 17.18,19. 2 Tim. 2.2. Evr. 3.1.

22. După aceste vorbe, a suflat peste ei şi le-a zis: „Luaţi Duh Sfânt!

23. Celor ce* le veţi ierta păcatele, vor fi iertate; şi celor ce le veţi ţine, vor fi ţinute.“ *Mat. 16.19; 18.18.

Isus Se arată şi lui Toma

24. Toma, zis* Geamăn, unul din cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Isus. *Cap. 11.16.

25. Ceilalţi ucenici i-au zis deci: „Am văzut pe Domnul!“ Dar el le-a răspuns: „Dacă nu voi vedea în mâinile Lui

semnul cuielor şi dacă nu voi pune
degetul meu în semnul cuielor şi dacă
nu voi pune mâna mea în coasta Lui,
nu voi crede."
26. După opt zile, ucenicii lui Isus
erau iarăşi în casă; şi era şi Toma
împreună cu ei. Pe când erau uşile
încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc
şi le-a zis: „Pace vouă!"
27. Apoi a zis lui Toma: „Adu-ţi*
degetul încoace şi uită-te la mâinile
Mele; şi adu-ţi mâna şi pune-o în
coasta Mea; şi nu fi necredincios, ci
credincios." *1 Ioan 1.1.
28. Drept răspuns, Toma I-a zis:
„Domnul meu şi Dumnezeul meu!"
29. „Tomo", i-a zis Isus, „pentru că
M-ai văzut, ai crezut. Ferice* de cei ce
n-au văzut, şi au crezut."
*2 Cor. 5.7. 1 Pet. 1.8.

Rostul celor scrise aici

30. Isus a mai făcut înaintea ucenicilor
Săi multe* alte semne care nu
sunt scrise în cartea aceasta. *Cap. 21.25.
31. Dar* lucrurile acestea au fost
scrise pentru ca voi să credeţi că Isus
este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu;
şi**, crezând, să aveţi viaţa în Numele
Lui. *Luca 1.4. **Cap. 5.24; 8.15,16. 1 Pet. 1.8,9.

Arătarea la Marea Tiberiadei

21 1. După aceea Isus S-a mai arătat
ucenicilor Săi la Marea Tiberiadei.
Iată cum S-a arătat:
2. Simon Petru, Toma, zis Geamăn,
Natanael* din Cana Galileii, fiii** lui
Zebedei şi alţi doi din ucenicii lui Isus
erau împreună. *Cap. 1.45. **Mat. 4.21.
3. Simon Petru le-a zis: „Mă duc să
prind peşte." „Mergem şi noi cu tine",
i-au zis ei. Au ieşit şi au intrat într-o
corabie; şi n-au prins nimic în noaptea
aceea.
4. Dimineaţa, Isus stătea pe ţărm; dar
ucenicii nu* ştiau că este Isus.
*Cap. 20.14.
5. „Copii", le-a zis Isus*, „aveţi ceva
de mâncare?" Ei I-au răspuns: „Nu".
*Luca 24.41.
6. El le-a zis*: „Aruncaţi mreaja în
partea dreaptă a corăbiei şi veţi găsi."
Au aruncat-o deci şi n-o mai puteau
trage de mulţimea peştilor. *Luca 5.4,6,7.
7. Atunci ucenicul* pe care-l iubea
Isus a zis lui Petru: „Este Domnul!"
Când a auzit Simon Petru că este Domnul,
şi-a pus haina pe el şi s-a încins,
căci era dezbrăcat, şi s-a aruncat în
mare. *Cap. 13.23; 20.2.
8. Ceilalţi ucenici au venit cu corăbioara,
trăgând mreaja cu peşti, pentru
că nu erau departe de ţărm decât cam
la două sute de coţi.
9. Când s-au coborât pe ţărm, au văzut
acolo jăratic de cărbuni, peşte pus deasupra
şi pâine.
10. Isus le-a zis: „Aduceţi din peştii
pe care i-aţi prins acum."
11. Simon Petru s-a suit în corăbioară
şi a tras mreaja la ţărm, plină cu
o sută cincizeci şi trei de peşti mari;
şi, măcar că erau atâţia, nu s-a rupt
mreaja.
12. „Veniţi* de prânziţi", le-a zis
Isus. Şi nici unul din ucenici nu cuteza
să-L întrebe: „Cine eşti?", căci ştiau
că este Domnul. *Fapt. 10.41.
13. Isus S-a apropiat, a luat pâinea şi
le-a dat; tot aşa a făcut şi cu peştele.
14. Aceasta era a* treia oară când
Se arăta Isus ucenicilor Săi, după ce
înviase din morţi. *Cap. 20.19,26.

Isus vesteşte moartea lui Petru

15. După ce au prânzit, Isus a zis lui
Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona,
Mă iubeşti tu mai mult decât aceştia?"
„Da, Doamne", I-a răspuns Petru, „ştii
că Te iubesc." Isus i-a zis: „Paşte
mieluşeii Mei."
16. I-a zis a doua oară: „Simone, fiul
lui Iona, Mă iubeşti?" „Da, Doamne",
I-a răspuns Petru, „ştii că Te iubesc."
Isus i-a zis*: „Paşte oiţele Mele."
*Fapt. 20.28. Evr. 13.20. 1 Pet. 2.25; 5.2,4.
17. A treia oară i-a zis Isus: „Simone,
fiul lui Iona, Mă iubeşti?" Petru s-a
întristat că-i zisese a treia oară: „Mă
iubeşti?" şi I-a răspuns: „Doamne, Tu
toate* le ştii; ştii că Te iubesc." Isus i-a
zis: „Paşte oile Mele!
*Cap. 2.24,25; 16.30.
18. Adevărat*, adevărat îţi spun că
atunci când erai mai tânăr, singur te
încingeai şi te duceai unde voiai; dar
când vei îmbătrâni, îţi vei întinde
mâinile, şi altul te va încinge şi te va
duce unde nu vei voi."
*Cap. 13.36. Fapt. 12.3,4.
19. A zis lucrul acesta ca să arate cu*
ce fel de moarte va proslăvi Petru pe
Dumnezeu. Şi, după ce a vorbit astfel,
i-a zis: „Vino după Mine." *2 Pet. 1.14.
20. Petru s-a întors şi a văzut venind

după ei pe ucenicul pe* care-l iubea Isus, acela care la Cină se rezemase pe pieptul lui Isus şi zisese: „Doamne, cine este cel ce Te vinde?“

*Cap. 13.23,25; 20.2.

21. Petru s-a uitat la el şi a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?“
22. Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până* voi veni Eu, ce-ţi pasă ţie? Tu vino după Mine!“

*Mat. 16.27,28; 25.31. 1 Cor. 4.5; 11.26. Apoc. 2.25; 3.11; 22.7,20.

23. Din pricina aceasta a ieşit zvonul printre fraţi că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ţi pasă ţie?“
24. Ucenicul acesta este cel ce adevereşte aceste lucruri şi care le-a scris. Şi ştim* că mărturia lui este adevărată.

*Cap. 19.35. 3 Ioan 12.

25. Mai* sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred** că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încăpea cărţile care s-ar fi scris. Amin.

*Cap. 20.30. **Amos 7.10.

FAPTELE APOSTOLILOR

Înălţarea lui Isus

1 1. Teofile*, în cea dintâi carte a mea am vorbit despre tot ce a început Isus să facă şi să înveţe pe oameni,

*Luca 1.3.

2. de la început până* în ziua în care S-a înălţat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse** poruncile Sale apostolilor pe care-i alesese.

*Marc. 16.19. Luca 9.51; 24.51. Vers. 9. 1 Tim. 3.16. **Mat. 28.19. Marc. 16.15. Ioan 20.21. Cap. 10.41,42.

3. După patima Lui, li S-a înfăţişat viu*, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori, timp de patruzeci de zile, şi vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăţia lui Dumnezeu.

*Marc. 16.14. Luca 24.36. Ioan 20.19,26; 21.1,14. 1 Cor. 15.5.

4. Pe* când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aştepte acolo făgăduinţa Tatălui, „pe care**“, le-a zis El, „aţi auzit-o de la Mine.

*Luca 24.43,49. **Luca 24.49. Ioan 14.16,26,27; 15.26; 16.7. Cap. 2.33.

5. Căci* Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veţi** fi botezaţi cu Duhul Sfânt.“

*Mat. 3.11. Cap. 11.16; 19.4. **Ioel 3.18. Cap. 2.4; 11.15.

6. Deci apostolii, pe când erau strânşi laolaltă, L-au întrebat: „Doamne*, în vremea aceasta ai de gând să aşezi** din nou Împărăţia lui Israel?“

*Mat. 24.3. **Isa. 1.26. Dan. 7.27. Amos 9.11.

7. El le-a răspuns: „Nu* este treaba voastră să ştiţi vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.

*Mat. 24.36. Marc. 13.32. 1 Tes. 5.1.

8. Ci* voi veţi primi o putere, când Se va coborî** Duhul Sfânt peste voi, şi-Mi veţi† fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria şi până la marginile pământului.“

*Cap. 2.1,4. **Luca 24.49. †Luca 24.48. Ioan 15.27. Vers. 22. Cap. 2.32.

9. După* ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălţat** la cer, şi un nor L-a ascuns din ochii lor.

*Luca 24.51. Ioan 6.62. **Vers. 2.

10. Şi, cum stăteau ei cu ochii pironiţi spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbaţi îmbrăcaţi în* alb

*Mat. 28.3. Marc. 16.5. Luca 24.4. Ioan 20.12. Cap. 10.3,30.

11. şi au zis: „Bărbaţi galileeni*, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus, care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru, va** veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergând la cer.“

*Cap. 2.7; 13.31. **Dan. 7.13. Mat. 24.30. Marc. 13.26. Luca 21.27. Ioan 14.3. 1 Tes. 1.10; 4.16. 2 Tes. 1.10. Apoc. 1.7.

Întoarcerea apostolilor

12. Atunci* ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.

*Luca 24.52.

13. Când au ajuns acasă, s-au suit în* odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau: Petru**, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon† Zelotul şi Iuda††, fiul lui Iacov.

*Cap. 9.37,39; 20.8. **Mat. 10.2-4. †Luca 6.15. ††Iuda 1.

14. Toţi aceştia* stăruiau cu un cuget în rugăciune şi în cereri, împreună cu femeile** şi cu Maria, mama lui Isus, şi cu fraţii† Lui.

*Cap. 2.1,46. **Luca 23.49,55; 24.10. †Mat. 13.55.

Alegerea lui Matia

15. În zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul fraţilor – numărul* celor

adunaţi laolaltă era de aproape o sută douăzeci – şi a zis: *Apoc. 3.4.
16. „Fraţilor, trebuia să se împlinească Scriptura* spusă de Duhul Sfânt mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care** a fost călăuza celor ce au prins pe Isus.
*Ps. 41.9. Ioan 13.18. **Luca 22.47. Ioan 18.3.
17. El* era din numărul nostru şi era părtaş al aceleiaşi slujbe**.
*Mat. 10.4. Luca 6.16. **Vers. 25. Cap. 12.25; 20.24; 21.19.
18. Omul* acesta a dobândit un ogor cu plata** nelegiuirii lui, a căzut cu capul în jos, a plesnit în două prin mijloc şi i s-au vărsat toate măruntaiele.– *Mat. 27.5,7,8. **Mat. 26.15. 2 Pet. 2.15.
19. Lucrul acesta a ajuns aşa de cunoscut de toţi locuitorii din Ierusalim, încât ogorul acela a fost numit în limba lor: „Acheldama“, adică: „Ogorul sângelui.“ –
20. În adevăr, în cartea Psalmilor este scris: „Locuinţa lui să rămână* pustie, şi nimeni să nu locuiască în ea!“ şi: „Slujba** lui s-o ia altul!“
*Ps. 69.25. **Ps. 109.8.
21. Trebuie deci ca, dintre cei ce ne-au însoţit în toată vremea în care a trăit Domnul Isus între noi,
22. cu începere* de la botezul lui Ioan până în ziua când S-a înălţat** El de la noi, să fie rânduit unul care să ne însoţească drept† martor al învierii Lui.
*Marc. 1.1. **Vers. 9. †Ioan 15.27. Vers. 8. Cap. 4.33.
23. Ei au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba*, zis şi Iust, şi pe Matia. *Cap. 15.22.
24. Apoi au făcut următoarea rugăciune: „Doamne, Tu care* cunoşti inimile tuturor oamenilor, arată-ne pe care din aceşti doi l-ai ales *1 Sam. 16.7. 1 Cron. 28.9; 29.17. Ier. 11.20; 17.10. Cap. 15.8. Apoc. 2.23.
25. ca* să ia loc în slujba şi apostolia aceasta, din care a căzut Iuda ca să meargă la locul lui.“ *Vers. 17.
26. Au tras la sorţi, şi sorţul a căzut pe Matia, care a fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli.

Coborârea Duhului Sfânt

2 1. În ziua* Cincizecimii, erau** toţi împreună în acelaşi loc.
*Lev. 23.15. Deut. 16.9. Cap. 20.16. **Cap. 1.14.
2. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic şi a* umplut toată casa unde şedeau ei.
*Cap. 4.31.
3. Nişte limbi ca de foc au fost văzute împărţindu-se printre ei şi s-au aşezat câte una pe fiecare din ei.
4. Şi toţi s-au* umplut de Duh Sfânt şi au început să vorbească** în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească. *Cap. 1.5. **Marc. 16.17. Cap. 10.46; 19.6. 1 Cor. 12.10,20,30; 13.1; 14.2, etc.
5. Şi se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer.
6. Când s-a auzit sunetul acela, mulţimea s-a adunat şi a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.
7. Toţi se mirau, se minunau şi ziceau unii către alţii: „Toţi aceştia care vorbesc nu sunt galileeni*? *Cap. 1.11.
8. Cum, dar, îi auzim vorbind fiecăruia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?
9. Parţi, mezi, elamiţi, locuitori din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia,
10. Frigia, Pamfilia, Egipt, părţile Libiei dinspre Cirena, oaspeţi din Roma, iudei sau prozeliţi,
11. cretani şi arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!“
12. Toţi erau uimiţi, nu ştiau ce să creadă şi ziceau unii către alţii: „Ce vrea să zică aceasta?“
13. Dar alţii îşi băteau joc şi ziceau: „Sunt plini de must!“
14. Atunci Petru s-a sculat în picioare, cu cei unsprezece, a ridicat glasul şi le-a zis: „Bărbaţi iudei şi voi toţi cei care locuiţi în Ierusalim, să ştiţi lucrul acesta şi ascultaţi cuvintele mele!
15. Oamenii aceştia nu sunt beţi, cum vă închipuiţi voi, căci* nu este decât al treilea ceas din zi. *1 Tes. 5.7.
16. Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:
17. „În* zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi** turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voştri şi fetele† voastre vor proroci, tinerii voştri vor avea vedenii, şi bătrânii voştri vor visa visuri! *Isa. 44.3. Ezec. 11.19; 36.27. Ioel 2.28,29. Zah. 12.10. Ioan 7.38. **Cap. 10.45. †Cap. 21.9.
18. Da, chiar şi peste robii Mei şi peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu şi* vor proroci.
*Cap. 21.4,9,10. 1 Cor. 12.10,28; 14.1, etc.
19. Voi* face să se arate semne sus

în cer şi minuni jos pe pământ, sânge,
foc şi un vârtej de fum; *Ioel 2.30,31.
20. soarele* se va preface în întu-
neric, şi luna în sânge, înainte ca să
vină ziua Domnului, ziua aceea mare
şi strălucită. *Mat. 24.29. Marc. 13.24. Luca 21.25.
21. Atunci oricine* va chema Numele
Domnului va fi mântuit.“ *Rom. 10.13.

Cuvântarea lui Petru

22. Bărbaţi israeliţi, ascultaţi cuvintele
acestea! Pe Isus din Nazaret, Om ade-
verit de Dumnezeu înaintea voastră
prin* minunile, semnele şi lucrările
pline de putere pe care le-a făcut
Dumnezeu prin El în mijlocul vostru,
după cum bine ştiţi;
*Ioan 3.2; 14.10,11. Cap. 10.38. Evr. 2.4.
23. pe Omul acesta, dat* în mâinile**
voastre, după sfatul hotărât şi după
ştiinţa mai dinainte a lui Dumnezeu,
voi L-aţi răstignit şi L-aţi omorât prin
mâna celor fărădelege.
*Mat. 26.24. Luca 22.22; 24.44. Cap. 3.18; 4.28. **Cap. 5.30.
24. Dar* Dumnezeu L-a înviat, dezle-
gându-I legăturile morţii, pentru că nu
era cu putinţă să fie ţinut de ea.
*Vers. 32. Cap. 3.15; 4.10; 10.40; 13.30,34; 17.31.
Rom. 4.24; 8.11. 1 Cor. 6.14; 15.15. 2 Cor. 4.14. Gal. 1.1. Efes.
1.20. Col. 2.12. 1 Tes. 1.10. Evr. 13.20. 1 Pet. 1.24.
25. Căci David zice despre El:
„Eu aveam* totdeauna pe Domnul
înaintea mea, pentru că El este la dreapta
mea, ca să nu mă clatin. *Ps. 16.8.
26. De aceea, mi se bucură inima şi
mi se veseleşte limba; chiar şi trupul
mi se va odihni în nădejde:
27. căci nu-mi vei lăsa sufletul în
Locuinţa morţilor şi nu vei îngădui ca
sfântul Tău să vadă putrezirea.
28. Mi-ai făcut cunoscut căile vieţii
şi Mă vei umple de bucurie cu starea
Ta de faţă.“
29. Cât despre* patriarhul David,
să-mi fie îngăduit, fraţilor, să vă spun
fără sfială că a murit şi a fost îngropat;
şi mormântul lui este în mijlocul nostru
până în ziua de azi.
*1 Împ. 2.10. Cap. 13.36.
30. Fiindcă David era proroc şi* ştia
că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ
că va ridica pe unul din urmaşii săi pe
scaunul lui de domnie, *2 Sam. 7.12,13.
Ps. 132.11. Luca 1.32,69. Rom. 1.3. 2 Tim. 2.8.
31. despre învierea lui Hristos a
prorocit şi a vorbit el, când a zis că*
sufletul Lui nu va fi lăsat în Locuinţa
morţilor şi trupul Lui nu va vedea
putrezirea. *Ps. 16.10. Cap. 13.35.
32. Dumnezeu a înviat pe* acest Isus,
şi noi** toţi suntem martori ai Lui.
*Vers. 24. **Cap. 1.8.
33. Şi acum, odată ce S-a înălţat* prin
dreapta lui Dumnezeu şi a primit** de
la Tatăl făgăduinţa Duhului Sfânt†, a
turnat ce vedeţi şi auziţi.
*Cap. 5.31. Filp. 2.9. Evr. 10.12. **Ioan 14.26; 15.26; 16.7,13.
Cap. 1.4. †Cap. 10.45. Efes. 4.8.
34. Căci David nu s-a suit în ceruri,
ci el singur zice: „Domnul a zis*
Domnului meu: „Şezi la dreapta Mea,
*Ps. 110.1. Mat. 22.44. 1 Cor. 15.25. Efes. 1.20. Evr. 1.13.
35. până ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi
sub picioarele Tale.“
36. Să ştie bine, dar, toată casa lui
Israel, că Dumnezeu a* făcut Domn şi
Hristos pe acest Isus pe care L-aţi
răstignit voi.“ *Cap. 5.31.

Cei dintâi creştini

37. După ce au auzit aceste cuvinte, ei
au* rămas străpunşi în inimă şi au zis lui
Petru şi celorlalţi apostoli: „Fraţilor, ce
să facem?“
*Zah. 12.10. Luca 3.10. Cap. 9.6; 16.30.
38. „Pocăiţi-vă*“, le-a zis Petru, „şi
fiecare din voi să fie botezat în Numele
lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor
voastre; apoi veţi primi darul Sfântului
Duh. *Luca 24.47. Cap. 3.19.
39. Căci făgăduinţa aceasta este pentru
voi, pentru* copiii voştri şi pentru**
toţi cei ce sunt departe acum, în oricât
de mare număr îi va chema Domnul
Dumnezeul nostru.“
*Ioel 2.28. Cap. 3.25. **Cap. 10.45; 11.15,18;
14.27; 15.3,8,14. Efes. 2.13,17.
40. Şi, cu multe alte cuvinte, mărtu-
risea, îi îndemna şi zicea: „Mântuiţi-vă
din mijlocul acestui neam ticălos.“
41. Cei ce au primit propovăduirea
lui au fost botezaţi; şi, în ziua aceea, la
numărul ucenicilor s-au adăugat aproape
trei mii de suflete.
42. Ei* stăruiau în învăţătura apos-
tolilor, în legătura frăţească, în frân-
gerea pâinii şi în rugăciuni. *Vers. 46.
Cap. 1.14. Rom. 12.12. Efes. 6.18. Col. 4.2. Evr. 10.25.
43. Fiecare era plin de frică, şi prin
apostoli se făceau multe* minuni şi
semne. *Marc. 16.17. Cap. 4.33; 5.12.
44. Toţi cei ce credeau erau împreună
la un loc şi aveau* toate de obşte.
*Cap. 4.32,34.

45. Îşi vindeau ogoarele şi averile, şi banii îi împărţeau* între toţi, după nevoile fiecăruia. *Isa. 58.7.
46. Toţi* împreună erau nelipsiţi de la Templu în** fiecare zi, frângeau† pâinea acasă şi luau hrana cu bucurie şi curăţie de inimă.
*Cap. 1.14. **Luca 24.53. Cap. 5.42. †Cap. 20.7.
47. Ei lăudau pe Dumnezeu şi erau plăcuţi* înaintea întregului norod. Şi Domnul** adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiţi.
*Luca 2.52. Cap. 4.33. Rom. 14.18. **Cap. 5.14; 11.24.

Vindecarea ologului din naştere

3 1. Petru şi Ioan se suiau împreună la* Templu, la ceasul rugăciunii: era** ceasul al nouălea.
*Cap. 2.46. **Ps. 55.17.
2. Acolo era* un om olog din naştere, care era dus şi pus în toate zilele la poarta Templului numită „Frumoasă“, ca să** ceară de milă de la cei ce intrau în Templu. *Cap. 14.8. **Ioan 9.8.
3. Omul acesta, când a văzut pe Petru şi pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie.
4. Petru, ca şi Ioan, s-a uitat ţintă la el şi a zis: „Uită-te la noi!“
5. Şi el se uita la ei cu luare aminte şi aştepta să capete ceva de la ei.
6. Atunci Petru i-a zis: „Argint şi aur n-am; dar ce am, îţi dau: în* Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te şi umblă!“ *Cap. 4.10.
7. L-a apucat de mâna dreaptă şi l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile şi gleznele;
8. dintr-o săritură* a fost în picioare şi a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind şi lăudând pe Dumnezeu. *Isa. 35.6.
9. Tot norodul l-a* văzut umblând şi lăudând pe Dumnezeu. *Cap. 4.16,21.
10. Îl cunoşteau că era cel ce şedea* la poarta „Frumoasă“ a Templului, ca să ceară de pomană, şi s-au umplut de uimire şi de mirare pentru cele ce i se întâmplaseră. *Ioan 9.8.
11. Fiindcă el se ţinea de Petru şi de Ioan, tot norodul, mirat, a alergat la ei în pridvorul zis* al lui Solomon.
*Ioan 10.23. Cap. 5.12.

Cuvântarea lui Petru către norod

12. Petru, când a văzut lucrul acesta, a luat cuvântul şi a zis norodului: „Bărbaţi israeliţi, pentru ce vă miraţi de lucrul acesta? De ce vă uitaţi cu ochii ţintă la noi, ca şi cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?
13. Dumnezeul* lui Avraam, Isaac şi Iacov, Dumnezeul părinţilor noştri, a proslăvit** pe Robul Său Isus, pe care voi L-aţi dat† în mâna lui Pilat; şi v-aţi lepădat de El înaintea lui, măcar că el era de părere să-I dea drumul.
*Cap. 5.30. **Ioan 7.39; 12.16,17. †Mat. 27.2.
14. Voi v-aţi* lepădat de Cel** Sfânt şi Neprihănit† şi aţi cerut să vi se dăruiască un ucigaş.
*Mat. 27.20. Marc. 15.11. Luca 23.18,20,21. Ioan 18.40; 19.15. Cap. 13.28. **Ps. 16.10. Marc. 1.24. Luca 1.35. Cap. 2.27; 4.27. †Cap. 7.52; 22.14.
15. Aţi omorât pe Domnul vieţii, pe* care Dumnezeu L-a înviat din morţi; noi** suntem martori ai Lui.
*Cap. 2.24. **Cap. 2.32.
16. Prin credinţa în* Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeţi şi-l cunoaşteţi; credinţa în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeţi cu toţii.
*Mat. 9.22. Cap. 4.10; 14.9.
17. Şi acum, fraţilor, ştiu că din* neştiinţă aţi făcut aşa, ca şi mai marii voştri.
*Luca 23.34. Ioan 16.3. Cap. 13.27. 1 Cor. 2.8. 1 Tim. 1.13.
18. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte* prin** gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi. *Luca 24.44. Cap. 26.22. **Ps. 22. Isa. 50.6; 53.5, etc. Dan. 9.26. 1 Pet. 1.10,11.
19. Pocăiţi-vă, dar*, şi întoarceţi-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se şteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviorare *Cap. 2.38.
20. şi să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos,
21. pe* care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile aşezării** din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a† vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinţilor Săi proroci din vechime. *Cap. 1.11. **Mat. 17.11. †Luca 1.70.
22. În adevăr, Moise a zis părinţilor noştri: „Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica dintre fraţii voştri un Proroc* ca mine; pe El să-L ascultaţi în tot ce vă va spune.
*Deut. 18.15,18,19. Cap. 7.37.
23. Şi oricine nu va asculta de Prorocul acela va fi nimicit cu desăvârşire din mijlocul norodului.“

24. De asemenea toţi prorocii, de la Samuel şi ceilalţi care au urmat după el şi au vorbit, au vestit zilele acestea.
25. Voi* sunteţi fiii prorocilor şi ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinţii noştri, când a zis lui Avraam: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânţa** ta.“
*Cap. 2.39. Rom. 9.4,8; 15.8. Gal. 3.26. **Gen. 12.3; 18.18; 22.18; 26.4; 28.14. Gal. 3.8.
26. Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis* mai întâi vouă**, ca să vă binecuvânteze, întorcând† pe fiecare din voi de la fărădelegile sale.“ *Mat. 10.5; 15.24. Luca 24.47. Cap. 13.32,33,46. **Vers. 22. †Mat. 1.21.

Petru şi Ioan la Sinedriu

4 1. Pe când vorbeau Petru şi Ioan norodului, au venit la ei pe neaşteptate preoţii, căpitanul Templului şi saducheii,
2. foarte necăjiţi* că învăţau pe norod şi vesteau în Isus învierea din morţi.
*Mat. 22.23. Fapt. 23.8.
3. Au pus mâinile pe ei şi i-au aruncat în temniţă până a doua zi; căci se înserase.
4. Însă mulţi din cei ce auziseră cuvântarea au crezut; şi numărul bărbaţilor credincioşi s-a ridicat aproape la cinci mii.
5. A doua zi, mai marii norodului, bătrânii şi cărturarii s-au adunat împreună la Ierusalim,
6. cu marele preot Ana*, Caiafa, Ioan, Alexandru şi toţi cei ce se trăgeau din neamul marilor preoţi.
*Luca 3.2. Ioan 11.49; 18.13.
7. Au pus pe Petru şi pe Ioan în mijlocul lor şi i-au întrebat: „Cu* ce putere sau în numele cui aţi făcut voi lucrul acesta?“ *Exod 2.14. Mat. 21.23. Cap. 7.27.
8. Atunci* Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: „Mai mari ai norodului şi bătrâni ai lui Israel! *Luca 12.11,12.
9. Fiindcă suntem traşi astăzi la răspundere pentru o facere de bine făcută unui om bolnav şi suntem întrebaţi cum a fost vindecat,
10. s-o ştiţi toţi şi s-o ştie tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfăţişează înaintea voastră pe deplin sănătos în* Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe** care voi L-aţi răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morţi.
*Cap. 3.6,16. **Cap. 2.4.
11. El* este „Piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.“
*Ps. 118.22. Isa. 28.16. Mat. 21.42.
12. În nimeni altul nu* este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiţi.“ *Mat. 1.21. Cap. 10.43. 1 Tim. 2.5,6.
13. Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru şi a lui Ioan, s-au mirat, întrucât* ştiau că erau oameni necărturari şi de rând; şi au priceput că fuseseră cu Isus. *Mat. 11.25. 1 Cor. 1.27.
14. Dar, fiindcă vedeau lângă* ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotrivă. *Cap. 3.11.
15. Le-au poruncit doar să iasă afară din sobor, s-au sfătuit între ei
16. şi au zis: „Ce* vom face oamenilor acestora? Căci este ştiut** de toţi locuitorii Ierusalimului că prin ei s-a făcut o minune vădită pe care n-o putem tăgădui. *Ioan 11.47. **Cap. 3.9,10.
17. Dar, ca să nu se lăţească vestea aceasta mai departe în norod, să-i ameninţăm şi să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta.“
18. Şi după ce i-au chemat*, le-au poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip, nici să mai înveţe pe oameni în Numele lui Isus. *Cap. 5.40.
19. Drept răspuns, Petru şi Ioan le-au zis: „Judecaţi voi singuri dacă* este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu;
*Cap. 5.29.
20. căci* noi nu putem să nu vorbim despre ce am** văzut şi am auzit.“
*Cap. 1.8; 2.32. **Cap. 22.15. 1 Ioan 1.1,3.
21. I-au ameninţat din nou şi i-au lăsat să plece, căci nu ştiau cum să-i pedepsească, din pricina* norodului; fiindcă** toţi slăveau pe Dumnezeu pentru cele întâmplate.
*Mat. 21.26. Luca 20.6,19; 22.2. Cap. 5.26. **Cap. 3.7,8.
22. Căci omul cu care se făcuse această minune de vindecare avea mai bine de patruzeci de ani.

Petru şi Ioan la ai lor

23. După* ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor şi le-au istorisit tot ce le spuseseră preoţii cei mai de seamă şi bătrânii. *Cap. 12.12.
24. Când au auzit ei aceste lucruri, şi-au ridicat glasul toţi împreună către Dumnezeu şi au zis: „Stăpâne,

Doamne, care* ai făcut cerul, pământul,
marea şi tot ce este în ele! *2 Împ. 19.15.
25. Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin
gura părintelui nostru David, robul Tău:
„Pentru ce* se întărâtă neamurile şi
pentru ce cugetă noroadele lucruri
deşarte? *Ps. 2.1.
26. Împăraţii pământului s-au răsculat
şi domnitorii s-au unit împotriva Dom-
nului şi împotriva Unsului Său.“
27. În* adevăr, împotriva Robului
Tău celui sfânt**, Isus, pe† care L-ai
uns Tu, s-au însoţit în cetatea aceasta
Irod şi Pilat din Pont cu Neamurile şi
cu noroadele lui Israel, *Mat. 26.3.
Luca 22.2; 23.1,8. **Luca 1.35. †Luca 4.18. Ioan 10.36.
28. ca* să facă tot ce hotărâse mai
dinainte mâna Ta şi sfatul Tău.
*Cap. 2.23; 3.18.
29. Şi acum, Doamne, uită-Te la
ameninţările lor, dă putere robilor Tăi
să* vestească Cuvântul Tău cu toată
îndrăzneala *Vers. 13,31.
Cap. 9.27; 13.46; 14.3; 19.8; 26.26; 28.31. Efes. 6.19.
30. şi întinde-Ţi mâna, ca* să se facă
tămăduiri, minuni şi semne prin**
Numele Robului† Tău celui sfânt, Isus.“
*Cap. 2.43; 5.12. **Cap. 3.6,16. †Vers. 27.
31. După ce s-au rugat ei, s-a*
cutremurat locul unde erau adunaţi;
toţi s-au umplut de Duhul Sfânt şi**
vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu
îndrăzneală. *Cap. 2.2,4; 16.26. **Vers. 29.

Unirea şi dragostea credincioşilor

32. Mulţimea celor ce crezuseră era*
o inimă şi un suflet. Nici unul** nu
zicea că averile lui sunt ale lui, ci
aveau toate de obşte. *Cap. 5.12. Rom.
15.5,6. 2 Cor. 13.11. Filp. 1.27; 2.2. 1 Pet. 3.8. **Cap. 2.44.
33. Apostolii mărturiseau cu multă*
putere despre** învierea Domnului
Isus. Şi un mare† har era peste toţi.
*Cap. 1.8. **Cap. 1.22. †Cap. 2.47.
34. Căci nu era nici unul printre ei
care să ducă lipsă: toţi* cei ce aveau
ogoare sau case le vindeau, aduceau
preţul lucrurilor vândute *Cap. 2.45.
35. şi-l* puneau la picioarele aposto-
lilor; apoi** se împărţea fiecăruia după
cum avea nevoie.
*Vers. 37. Cap. 5.2. **Cap. 2.45; 6.1.
36. Iosif, numit de apostoli şi Barnaba,
adică, în tălmăcire, fiul mângâierii, un
levit, de neam din Cipru,
37. a vândut un ogor pe care-l avea*,
a adus banii şi i-a pus la picioarele
apostolilor. *Vers. 34,35. Cap. 5.1,2.

Anania şi Safira

5 1. Dar un om, numit Anania, a
vândut o moşioară, cu nevasta sa
Safira,
2. şi* a oprit o parte din preţ, cu
ştirea nevestei lui; apoi a adus partea
cealaltă şi a pus-o la picioarele apos-
tolilor. *Cap. 4.37.
3. Petru* i-a zis: „Anania, pentru ce
ţi-a** umplut Satana inima ca să minţi
pe Duhul Sfânt şi să ascunzi o parte
din preţul moşioarei?
*Num. 30.2. Deut. 23.21. Ecl. 5.4. **Luca 22.3.
4. Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a
ta? Şi, după ce ai vândut-o, nu puteai
să faci ce vrei cu preţul ei? Cum s-a
putut naşte un astfel de gând în inima
ta? N-ai minţit pe oameni, ci pe Dum-
nezeu.“
5. Anania, când a auzit cuvintele
acestea, a căzut* jos şi şi-a dat sufletul.
O mare frică a apucat pe toţi cei ce
ascultau aceste lucruri. *Vers. 10,11.
6. Flăcăii s-au sculat, l-au* învelit,
l-au scos afară şi l-au îngropat.
*Ioan 19.40.
7. Cam după trei ceasuri, a intrat şi
nevasta sa, fără să ştie ce se întâm-
plase.
8. Petru i-a zis: „Spune-mi, cu atâta
aţi vândut moşioara?“ „Da“, a răspuns
ea, „cu atâta.“
9. Atunci Petru i-a zis: „Cum de v-aţi
înţeles între voi să* ispitiţi pe Duhul
Domnului? Iată picioarele celor ce
au îngropat pe bărbatul tău sunt la
uşă şi te vor lua şi pe tine.“
*Mat. 4.7. Vers. 3.
10. Ea* a căzut îndată la picioarele
lui şi şi-a dat sufletul. Când au intrat
flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o
afară şi au îngropat-o lângă bărbatul
ei. *Vers. 5.
11. O* mare frică a cuprins toată adu-
narea şi pe toţi cei ce au auzit aceste
lucruri. *Vers. 5. Cap. 2.43; 19.17.

Izbânda apostolilor

12. Prin* mâinile apostolilor se făceau
multe semne şi minuni în norod. Toţi**
stăteau împreună în pridvorul lui
Solomon *Cap. 2.43; 14.3; 19.11.
Rom. 15.19. 2 Cor. 12.12. Evr. 2.4. **Cap. 3.11; 4.32.
13. şi* nici unul din ceilalţi nu cuteza
să se lipească de ei; dar** norodul îi
lăuda în gura mare.
*Ioan 9.22; 12.42; 19.38. **Cap. 2.47; 4.21.

14. Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbaţi şi femei, se mărea tot mai mult;

15. până acolo că scoteau pe bolnavi chiar pe uliţe şi îi puneau pe paturi şi pe aşternuturi, pentru ca, atunci când* va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei.
*Mat. 9.21; 14.36. Cap. 19.12.

16. Mulţimea, de asemenea, alerga la Ierusalim, din cetăţile vecine, şi aducea pe cei bolnavi şi pe cei* chinuiţi de duhuri necurate: şi toţi se vindecau.
*Marc. 16.17,18. Ioan 14.12.

Apostolii, închişi şi izbăviţi

17. Însă* marele preot şi toţi cei ce erau împreună cu el, adică partida saducheilor, s-au sculat plini de pizmă,
*Cap. 4.1,2,6.

18. au* pus mâinile pe apostoli şi i-au aruncat în temniţa de obşte.
*Luca 21.12.

19. Dar un înger* al Domnului a deschis uşile temniţei, noaptea, i-a scos afară şi le-a zis: *Cap. 12.7,16,26.

20. „Duceţi-vă, staţi în Templu şi vestiţi norodului toate* cuvintele vieţii acesteia.“ *Ioan 6.68; 17.3. 1 Ioan 5.11.

21. Când au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis-de-dimineaţă în Templu şi au început să înveţe pe norod. Marele* preot şi cei ce erau cu el au venit pe neaşteptate, au adunat soborul şi pe toată bătrânimea fiilor lui Israel şi au trimis la temniţă să aducă pe apostoli.
*Cap. 4.5,6. Luca 22.4.

22. Aprozii, la venirea lor, nu i-au găsit în temniţă. S-au întors şi au spus astfel:

23. „Temniţa am găsit-o încuiată cu toată grija, şi pe păzitori stând în picioare la uşi; dar, când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru.“

24. Când au auzit aceste vorbe, căpitanul* Templului şi preoţii cei mai de seamă au rămas înmărmuriţi şi nu ştiau ce să creadă despre apostoli şi despre urmările acestei întâmplări.
*Cap. 4.1.

25. Cineva a venit şi le-a spus: „Iată că oamenii pe care i-aţi băgat în temniţă stau în Templu şi învaţă pe norod.“

26. Atunci căpitanul Templului a plecat cu aprozii şi i-au adus; dar nu cu sila, căci* se temeau să nu fie ucişi cu pietre de norod. *Mat. 21.26.

27. După ce i-au adus, i-au pus înaintea soborului. Şi marele preot i-a întrebat astfel:

28. „Nu* v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învăţaţi pe norod în Numele acesta? Şi voi iată că aţi umplut Ierusalimul cu învăţătura voastră şi căutaţi** să aruncaţi asupra noastră sângele† acelui Om.“
*Cap. 4.18. **Cap. 2.23,36; 3.15; 7.52. †Mat. 23.35; 27.25.

29. Petru şi apostolii ceilalţi, drept răspuns, i-au zis: „Trebuie* să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni! *Cap. 4.19.

30. Dumnezeul* părinţilor noştri a înviat pe Isus pe care voi L-aţi omorât, atârnându-L** pe lemn. *Cap. 3.13,15; 22.14. **Cap. 10.39; 13.29. Gal. 3.13. 1 Pet. 2.24.

31. Pe acest* Isus, Dumnezeu L-a înălţat cu puterea Lui şi L-a făcut Domn** şi Mântuitor†, ca să†† dea lui Israel pocăinţa şi iertarea păcatelor.
*Cap. 2.33,36. Filp. 2.9. Evr. 2.10; 12.2. **Cap. 3.15. †Mat. 1.21. ††Luca 24.47. Cap. 3.26; 13.38. Efes. 1.7. Col. 1.14.

32. Noi* suntem martori ai acestor lucruri, ca şi Duhul Sfânt pe** care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.“ *Ioan 15.26,27. **Cap. 2.4; 10.44.

Apostolilor li se dă drumul

33. Când* au auzit ei aceste vorbe, îi tăia la inimă, şi s-au sfătuit să-i omoare. *Cap. 2.37; 7.54.

34. Dar un fariseu, numit Gamaliel*, un învăţător al Legii preţuit de tot norodul, s-a sculat în picioare în sobor şi a poruncit să scoată puţin afară pe apostoli. *Cap. 22.3.

35. Apoi le-a zis: „Bărbaţi israeliţi, luaţi seama bine ce aveţi de gând să faceţi oamenilor acestora.

36. Căci nu demult s-a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, şi la care s-au alipit aproape patru sute de bărbaţi. El a fost omorât, şi toţi cei ce îl urmaseră au fost risipiţi şi nimiciţi.

37. După el s-a ivit Iuda galileeanul, pe vremea înscrierii, şi a tras mult norod de partea lui: a pierit şi el, şi toţi cei ce-l urmaseră au fost risipiţi.

38. Şi acum eu vă spun: „Nu mai necăjiţi pe oamenii aceştia, şi lăsaţi-i în pace! Dacă* încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici; *Prov. 21.30. Isa. 8.10. Mat. 15.13.

39. dar* dacă este de la Dumnezeu, n-o veţi putea nimici. Să nu vă pomeniţi că luptaţi** împotriva lui Dumnezeu.“
*Luca 21.15. 1 Cor. 1.25. **Cap. 7.51; 9.5; 23.9.

40. Ei au ascultat de el. Şi, după ce au chemat* pe apostoli, au pus să-i bată** cu nuiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus şi le-au dat drumul.
*Cap. 4.18. **Mat. 10.17; 23.34. Marc. 13.9.

41. Ei au plecat dinaintea soborului şi s-au bucurat* că au fost învredniciţi să fie batjocoriţi pentru Numele Lui.
*Mat. 5.12. Rom. 5.3. 2 Cor. 12.10. Filp. 1.29. Evr. 10.34. Iac. 1.2. 1 Pet. 4.13,16.

42. Şi, în fiecare zi, în* Templu şi acasă, nu încetau** să înveţe pe oameni şi să vestească Evanghelia lui Isus Hristos. *Cap. 2.46. **Cap. 4.20,29.

Cei şapte diaconi

6 1. În zilele acelea, când s-a* înmulţit numărul ucenicilor, evreii care vorbeau greceşte** cârteau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărţirea† ajutoarelor de toate zilele. *Vers. 7. Cap. 2.41; 4.4; 5.14. **Cap. 9.29; 11.20. †Cap. 4.35.

2. Cei doisprezece au adunat mulţimea ucenicilor şi au zis: „Nu* este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese.
*Exod 18.17.

3. De aceea, fraţilor, alegeţi* dintre voi şapte bărbaţi, vorbiţi de bine, plini de Duhul Sfânt şi înţelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta.
*Deut. 1.13. Cap. 1.21; 16.2. 1 Tim. 3.7.

4. Iar noi vom* stărui necurmat în rugăciune şi în propovăduirea Cuvântului.“ *Cap. 2.42.

5. Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ştefan, bărbat* plin de credinţă şi de Duhul Sfânt, pe Filip**, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena şi pe Nicolae†, un prozelit din Antiohia.
*Cap. 11.24. **Cap. 8.5,26; 21.8. †Apoc. 2.6,15.

6. I-au adus înaintea apostolilor, care*, după ce s-au rugat, şi-au** pus mâinile peste ei. *Cap. 1.24. **Cap. 8.17; 9.17; 13.3. 1 Tim. 4.14; 5.22. 2 Tim. 1.6.

Ştefan învinuit de hulă

7. Cuvântul* lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulţea mult în Ierusalim, şi o mare mulţime de** preoţi veneau la credinţă. *Cap. 12.24; 19.20. Col. 1.6. **Ioan 12.42.

8. Ştefan era plin de har şi de putere şi făcea minuni şi semne mari în norod.

9. Unii din sinagoga numită a izbăviţilor, a cirinenilor şi a alexandrinilor, împreună cu nişte iudei din Cilicia şi din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ştefan;

10. dar* nu puteau să stea împotriva înţelepciunii şi Duhului cu care vorbea el. *Exod 4.12. Isa. 54.17. Luca 21.15. Cap. 5.39.

11. Atunci* au pus la cale pe nişte oameni să zică: „Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise şi împotriva lui Dumnezeu.“
*1 Împ. 21.10,13. Mat. 26.59,60.

12. Au întărâtat norodul, pe bătrâni şi pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el şi l-au dus în sobor.

13. Au scos nişte martori mincinoşi care au zis: „Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui Locaş Sfânt şi împotriva Legii.

14. În adevăr*, l-am auzit zicând că acest Isus din Nazaret va dărâma** Locaşul acesta şi va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.“
*Cap. 25.8. **Dan. 9.26.

15. Toţi cei ce şedeau în sobor s-au uitat ţintă la Ştefan, şi faţa lui li s-a arătat ca o faţă de înger.

Cuvântarea de apărare a lui Ştefan

7 1. Marele preot a zis: „Aşa stau lucrurile?“

2. Ştefan a răspuns: „Fraţilor* şi părinţilor, ascultaţi! Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se aşeze în Haran. *Cap. 22.1.

3. Şi i-a zis: „Ieşi* din ţara ta şi din familia ta şi du-te în ţara pe care ţi-o voi arăta.“ *Gen. 12.1.

4. El a ieşit atunci* din ţara haldeilor şi s-a aşezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în ţara aceasta, în care locuiţi voi acum. *Gen. 11.31; 12.4,5.

5. Din ţara aceea nu i-a dat nimic în stăpânire, nici măcar o palmă de loc, ci i-a făgăduit* că i-o va da în stăpânire lui şi seminţei lui după el, măcar că n-avea nici un copil.
*Gen. 12.7; 13.15; 15.3,8; 17.8; 26.3.

6. Dumnezeu i-a spus că sămânţa* lui va locui într-o ţară străină, va fi robită şi va fi chinuită patru** sute de ani. *Gen. 15.13,16. **Exod 12.40. Gal. 3.17.

7. „Dar neamul căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu“, a zis Dumnezeu. „După aceea vor ieşi şi-Mi vor* sluji în locul acesta.“ *Exod 3.12.

8. Apoi i-a dat* legământul tăierii

împrejur; şi astfel** Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac† a născut şi a tăiat împrejur pe Iacov, şi Iacov†† pe cei doisprezece patriarhi. *Gen. 17.9-11. **Gen. 21.2-4. †Gen. 25.26. ††Gen. 29.31, etc.; 30.5, etc.; 35.18,23.

9. Iar* patriarhii, care pizmuiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar** Dumnezeu a fost cu el *Gen. 37.4,11,28. Ps. 105.17. **Gen. 39.2,21,23.

10. şi l-a izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înţelepciune şi trecere* înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregător peste Egipt şi peste toată casa lui. *Gen. 41.37; 42.6.

11. A venit* o foamete în tot Egiptul şi Canaanul. Nevoia era mare, şi părinţii noştri nu găseau merinde. *Gen. 41.54.

12. Iacov* a auzit că în Egipt era grâu şi a trimis pe părinţii noştri întâia dată acolo. *Gen. 42.1.

13. Şi*, când au venit a doua oară, Iosif a fost cunoscut de fraţii săi, şi faraon a aflat din ce neam era Iosif. *Gen. 45.4,16.

14. Apoi* Iosif a trimis să cheme pe tatăl său, Iacov, şi pe toată** familia lui, şaptezeci şi cinci de suflete. *Gen. 45.9,27. **Gen. 46.27. Deut. 10.22.

15. Iacov* s-a coborât în Egipt, unde a murit** el şi părinţii noştri. *Gen. 46.5. **Gen. 49.33. Exod 1.6.

16. Şi* au fost strămutaţi la Sihem şi puşi în mormântul** pe care îl cumpărase Avraam cu o sumă de bani de la fiii lui Emor în Sihem. *Exod 13.19. Ios. 24.32. **Gen. 23.16; 33.19.

17. Se apropia vremea* când trebuia să se împlinească făgăduinţa pe care o făcuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a** crescut şi s-a înmulţit în Egipt, *Gen. 15.13. Vers. 6. **Exod 1.7-9. Ps. 105.24,25.

18. până când s-a ridicat un alt împărat, care nu cunoştea pe Iosif.

19. Împăratul acesta a uneltit împotriva neamului nostru şi a chinuit pe părinţii noştri, până acolo ca să-şi* lepede pruncii, ca să nu trăiască. *Exod 1.22.

Vremea lui Moise

20. Pe* vremea aceasta s-a născut Moise, care era** frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său. *Exod 2.2. **Evr. 11.23.

21. Şi, când a fost* lepădat, l-a luat fiica lui faraon şi l-a crescut ca pe copilul ei. *Exod 2.3-10.

22. Moise a învăţat toată înţelepciunea egiptenilor şi era puternic* în cuvinte şi în fapte. *Luca 24.19.

23. El* avea patruzeci de ani, când i-a venit în inimă dorinţa să cerceteze pe fraţii săi, pe fiii lui Israel. *Exod 2.11,12.

24. A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; i-a luat apărarea, a răzbunat pe cel asuprit şi a omorât pe egiptean.

25. Credea că fraţii lui vor pricepe că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput.

26. A* doua zi, când se băteau ei, Moise a venit în mijlocul lor şi i-a îndemnat la pace. „Oamenilor“, a zis el, „voi sunteţi fraţi; de ce vă nedreptăţiţi unul pe altul?“ *Exod 2.13.

27. Dar cel ce nedreptăţea pe aproapele său, l-a îmbrâncit şi i-a zis: „Cine* te-a pus pe tine stăpânitor şi judecător peste noi? *Luca 12.14. Cap. 4.7.

28. Vrei să mă omori şi pe mine cum ai omorât ieri pe egiptean?“

29. La* auzul acestor vorbe, Moise a fugit şi s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii. *Exod 2.15,22; 4.20; 18.3,4.

30. Peste* patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustiul muntelui Sinai, în para focului unui rug. *Exod 3.2.

31. Moise, când l-a văzut, s-a mirat de arătarea aceasta; şi, pe când se apropia să vadă ce este, a auzit glasul Domnului,

32. care i-a zis: „Eu* sunt Dumnezeul părinţilor tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov.“ Şi Moise, tremurând, n-a îndrăznit să se uite. *Mat. 22.32. Evr. 11.16.

33. Domnul* i-a zis: „Scoate-ţi încălţămintea din picioare, căci locul pe care stai este un pământ sfânt. *Exod 3.5. Ios. 5.15.

34. Am* văzut suferinţa poporului Meu care este în Egipt, le-am auzit gemetele şi M-am coborât să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt.“ *Exod 3.7.

35. Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, când au zis: „Cine te-a pus pe tine stăpânitor şi judecător?“, Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor şi izbăvitor, cu ajutorul* îngerului care i se arătase în rug. *Exod 14.19. Num. 20.16.

36. El* i-a scos din Egipt şi a făcut**
minuni şi semne în Egipt, la† Marea
Roşie şi†† în pustiu, patruzeci de ani.
*Exod 12.41; 33.1. **Exod 7-11; 14. Ps. 105.27. †Exod 14.21,27-29. ††Exod 16.1,35.
37. Acest Moise a zis fiilor lui Israel:
„Domnul Dumnezeul vostru vă va
ridica dintre fraţii voştri un Proroc* ca
mine: de El** să ascultaţi."
*Deut. 18.15,18. Cap. 3.22. **Mat. 17.5.
38. El* este acela care, în adunarea
israeliţilor din pustiu, cu îngerul**
care i-a vorbit pe muntele Sinai şi cu
părinţii noştri, a† primit cuvinte†† vii,
ca să ni le dea nouă.
*Exod 19.3,17. **Isa. 63.9. Gal. 3.19. Evr. 2.2. †Exod 21.1. Deut. 5.27,31; 33.4. Ioan 1.17. ††Rom. 3.2.
39. Părinţii noştri n-au vrut să-l
asculte, ci l-au nesocotit: şi, în inimile
lor, s-au întors spre Egipt;
40. şi* au zis lui Aaron: „Fă-ne nişte
dumnezei care să meargă înaintea
noastră; căci acest Moise, care ne-a
scos din ţara Egiptului, nu ştim ce s-a
făcut." *Exod 32.1.
41. Şi*, în zilele acelea, au făcut un
viţel, au adus jertfă idolului şi s-au
bucurat de lucrul mâinilor lor.
*Deut. 9.16. Ps. 106.19.
42. Atunci Dumnezeu S-a* întors de
la ei şi i-a dat să se închine oştirii**
cerului, după cum este scris în cartea
Prorocilor: „Mi-aţi adus voi vite
înjunghiate şi jertfe timp de patruzeci
de ani în pustiu, casă† a lui Israel?...
*Ps. 81.12. Ezec. 20.25,39. Rom. 1.24. 2 Tes. 2.11. **Deut. 4.19; 17.3. 2 Împ. 17.16; 21.3. Ier. 19.13. †Amos 5.25,26.
43. Aţi purtat cortul lui Moloh şi
chipul stelei zeului Remfan, chipurile
acelea pe care le-aţi făcut ca să vă
închinaţi lor! De aceea vă voi strămuta
dincolo de Babilon."
44. Părinţii noştri aveau în pustiu
Cortul întâlnirii, aşa cum îl rânduise
Cel ce a spus lui Moise să-l* facă după
chipul pe care-l văzuse.
*Exod 25.40; 26.30. Evr. 8.5.
45. Şi* părinţii noştri l-au adus, la
rândul lor, sub povăţuirea lui Iosua,
când au intrat în ţara stăpânită de
neamurile pe** care Dumnezeu le-a
izgonit dinaintea părinţilor noştri; şi a
rămas acolo până în zilele lui David.
*Ios. 3.14. **Neem. 9.24. Ps. 44.2; 78.55. Cap. 13.19.
46. David* a căpătat milă înaintea lui
Dumnezeu şi a** cerut să ridice o
locuinţă pentru Dumnezeul lui Iacov.
*1 Sam. 16.1. 2 Sam. 7.1. Ps. 89.19. Cap. 13.22. **1 Împ. 8.17. 1 Cron. 22.7. Ps. 132.4,5.
47. Şi* Solomon a fost acela care I-a
zidit o casă.
*1 Împ. 6.1; 8.20. 1 Cron. 17.12. 2 Cron. 3.1.
48. Dar* Cel Preaînalt nu locuieşte în
locaşuri făcute de mâini omeneşti,
cum zice prorocul:
*1 Împ. 8.27. 2 Cron. 2.6; 6.18. Cap. 17.24.
49. „Cerul* este scaunul Meu de
domnie, şi pământul este aşternutul
picioarelor Mele. Ce fel de Casă Îmi
veţi zidi voi Mie, zice Domnul, sau
care va fi locul Meu de odihnă?
*Isa. 66.1,2. Mat. 5.34,35; 23.22.
50. N-a făcut mâna Mea toate aceste
lucruri?..."

Uciderea lui Ştefan cu pietre

51. ... Oameni tari* la cerbice, netăiaţi
împrejur** cu inima şi cu urechile!
Voi totdeauna vă împotriviţi Duhului
Sfânt. Cum au făcut părinţii voştri, aşa
faceţi şi voi.
*Exod 32.9; 33.3. Isa. 48.4. **Lev. 26.41. Deut. 10.16. Ier. 4.4; 6.10; 9.26. Ezec. 44.9.
52. Pe* care din proroci nu i-au
prigonit părinţii voştri? Au omorât pe
cei ce vesteau mai dinainte venirea
Celui** Neprihănit, pe care L-aţi vândut
acum şi L-aţi omorât. *2 Cron. 36.16. Mat. 21.35; 23.34,37. 1 Tes. 2.15. **Cap. 3.14.
53. Voi, care* aţi primit Legea dată
prin îngeri, şi n-aţi păzit-o!..."
*Exod 20.1. Gal. 3.19. Evr. 2.2.
54. Când* au auzit ei aceste vorbe, îi
tăia pe inimă şi scrâşneau din dinţi
împotriva lui. *Cap. 5.33.
55. Dar Ştefan, plin* de Duhul Sfânt,
şi-a pironit ochii spre cer, a văzut
slava lui Dumnezeu, şi pe Isus stând în
picioare la dreapta lui Dumnezeu;
*Cap. 6.5.
56. şi a zis: „Iată, văd* cerurile
deschise, şi pe Fiul** omului stând în
picioare la dreapta lui Dumnezeu."
*Ezec. 1.1. Mat. 3.16. Cap. 10.11. **Dan. 7.13.
57. Ei au început atunci să răcnească,
şi-au astupat urechile şi s-au năpustit
toţi într-un gând asupra lui.
58. L-au târât* afară din cetate şi
l-au** ucis cu pietre. Martorii† şi-au
pus hainele la picioarele unui tânăr,
numit Saul. *1 Împ. 21.13. Luca 4.29. Evr. 13.12. **Lev. 24.16. †Deut. 13.9,10; 17.7. Cap. 8.1; 22.20.
59. Şi aruncau cu pietre în Ştefan,
care* se ruga şi zicea: „Doamne Isuse,
primeşte** duhul meu!"
*Cap. 9.14. **Ps. 31.5. Luca 23.46.
60. Apoi a îngenuncheat* şi a strigat
cu glas tare: „Doamne**, nu le ţine în

seamă păcatul acesta!“ Şi, după aceste vorbe, a adormit.
*Cap. 9.40; 20.36; 21.5. **Mat. 5.44. Luca 6.28; 23.34.

Prigonirea creştinilor

8 1. Saul* se învoise la uciderea lui Ştefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Şi toţi**, afară de apostoli, s-au împrăştiat prin părţile Iudeii şi ale Samariei. *Cap. 7.58; 22.20. **Cap. 11.19.
2. Nişte oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe Ştefan şi l-au* jelit cu mare tânguire. *Gen. 23.3; 50.10. 2 Sam. 3.31.
3. Saul, de partea lui, făcea prăpăd* în biserică; intra prin case, lua cu sila pe bărbaţi şi pe femei şi-i arunca în temniţă. *Cap. 7.58; 9.1,13,21; 22.4; 26.10,11. 1 Cor. 15.9. Gal. 1.13. Filp. 3.6. 1 Tim. 1.13.
4. Cei ce se împrăştiaseră* mergeau din loc în loc şi propovăduiau Cuvântul. *Mat. 10.23. Cap. 11.19.
5. Filip* s-a coborât în cetatea Samariei şi le-a propovăduit pe Hristos. *Cap. 6.5.
6. Noroadele luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit şi au văzut semnele pe care le făcea.
7. Căci din mulţi îndrăciţi ieşeau duhuri* necurate şi scoteau mari ţipete; mulţi slăbănogi şi şchiopi erau tămăduiţi. *Marc. 16.17.
8. Şi a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.
9. În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea* şi punea în uimire** pe poporul Samariei. *Cap. 13.6 **Cap. 5.36.
10. Toţi, de la mic până la mare, îl ascultau cu luare aminte şi ziceau: „Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numeşte „mare“.“
11. Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui.
12. Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia* Împărăţiei lui Dumnezeu şi a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezaţi, atât bărbaţi cât şi femei. *Cap. 1.3.
13. Chiar Simon a crezut; şi după ce a fost botezat, nu se mai despărţea de Filip şi privea cu uimire minunile şi semnele mari care se făceau.

Petru şi Ioan în Samaria

14. Apostolii care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru şi pe Ioan.
15. Aceştia au venit la samariteni şi s-au rugat pentru ei, ca să* primească Duhul Sfânt. *Cap. 2.38.
16. Căci nu Se coborâse încă* peste nici unul din ei, ci fuseseră numai** botezaţi în Numele† Domnului Isus.
*Cap. 19.2. **Mat. 28.19. Cap. 2.38. †Cap. 10.48; 19.5.
17. Atunci Petru şi Ioan au pus* mâinile peste ei, şi aceia au primit Duhul Sfânt. *Cap. 6.6; 19.6. Evr. 6.2.
18. Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a dat bani
19. şi a zis: „Daţi-mi şi mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt.“
20. Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai* crezut că darul** lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!
*2 Împ. 5.16. Mat. 10.8. **Cap. 2.38; 10.45; 11.17.
21. Tu n-ai nici parte, nici sorţ în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu.
22. Pocăieşte-te, dar, de această răutate a ta şi roagă-te Domnului să* ţi se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu putinţă; *Dan. 4.27. 2 Tim. 2.25.
23. căci văd că eşti plin de fiere amară* şi în lanţurile fărădelegii.“
*Evr. 12.15.
24. Simon a răspuns: „Rugaţi-vă* voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ce aţi zis.“
*Gen. 20.7,17. Exod 8.8. Num. 21.7. 1 Împ. 13.6. Iov 42.8. Iac. 5.16.
25. După ce au mărturisit despre Cuvântul Domnului şi după ce l-au propovăduit, Petru şi Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale samaritenilor.

Filip şi famenul etiopian

26. Un înger al Domnului a vorbit lui Filip şi i-a zis: „Scoală-te şi du-te spre miazăzi, pe drumul care coboară spre Ierusalim la Gaza şi care este pustiu.“
27. Filip s-a sculat şi a plecat. Şi iată că un* etiopian, un famen cu mare putere la împărăteasa Candace a etiopienilor şi îngrijitorul tuturor vistieriilor ei, venit** la Ierusalim ca să se închine *Ţef. 3.10. **Ioan 12.20.

28. se întorcea de acolo şi şedea în carul lui şi citea pe prorocul Isaia.
29. Duhul a zis lui Filip: „Du-te şi ajunge carul acesta!"
30. Filip a alergat şi a auzit pe etiopian citind pe prorocul Isaia. El i-a zis: „Înţelegi tu ce citeşti?"
31. Famenul a răspuns: „Cum aş putea să înţeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?" Şi a rugat pe Filip să se suie în car şi să şadă împreună cu el.
32. Locul din Scriptură pe care-l citea era acesta: „El* a fost dus ca o oaie la tăiere; şi, ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde, aşa nu Şi-a deschis gura; *Isa. 53.7,8.
33. în smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Şi cine va zugrăvi pe cei din timpul Lui? Căci viaţa I-a fost luată de pe pământ."
34. Famenul a zis lui Filip: „Rogu-te, despre cine vorbeşte prorocul astfel? Despre sine sau despre vreun altul?"
35. Atunci Filip a luat cuvântul, a început* de la Scriptura aceasta şi i-a propovăduit pe Isus. *Luca 24.27. Cap.18.28.
36. Pe când îşi urmau ei drumul, au dat peste o apă. Şi famenul a zis: „Uite apă; ce* mă împiedică să fiu botezat?"
*Cap. 10.47.
37. Filip a zis: „Dacă* crezi din toată inima, se poate." Famenul a răspuns: „Cred** că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu."
*Mat. 28.19. Marc. 16.16. **Mat. 16.16. Ioan 6.69; 9.35,38; 11.27. Cap. 9.20. 1 Ioan 4.15; 5.5,13.
38. A poruncit să stea carul, s-au coborât amândoi în apă, şi Filip a botezat pe famen.
39. Când au ieşit afară din apă, Duhul* Domnului a răpit pe Filip, şi famenul nu l-a mai văzut. În timp ce famenul îşi vedea de drum, plin de bucurie, *1 Împ. 18.12. 2 Împ. 2.16. Ezec. 3.12,14.
40. Filip se afla la Azot, de unde s-a dus până la Cezareea. Şi propovăduia Evanghelia în toate cetăţile prin care trecea.

Întoarcerea lui Saul

9 1. Dar Saul* sufla încă ameninţarea şi uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot
*Cap. 8.3. Gal. 1.13. 1 Tim. 1.13.
2. şi i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinţei, atât bărbaţi, cât şi femei, să-i aducă legaţi la Ierusalim.
3. Pe drum, când* s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.
*Cap. 22.6; 26.12. 1 Cor. 15.8.
4. El a căzut la pământ şi a auzit un glas care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce* Mă prigoneşti?" *Mat. 25.40, etc.
5. „Cine eşti Tu, Doamne?", a răspuns el. Şi Domnul a zis: „Eu sunt Isus pe care-L prigoneşti. Ţi-ar fi greu* să arunci înapoi cu piciorul într-un ţepuş."
*Cap. 5.39.
6. Tremurând şi plin de frică, el a zis: „Doamne, ce* vrei să fac?" „Scoală-te", i-a zis Domnul, „intră în cetate, şi ţi se va spune ce trebuie să faci."
*Luca 3.10. Cap. 2.37; 16.30.
7. Oamenii* care-l însoţeau au rămas încremeniţi; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.
*Dan. 10.7. Cap. 22.9; 26.13.
8. Saul s-a sculat de la pământ; şi, măcar că ochii îi erau deschişi, nu vedea nimic. L-au luat de mâini şi l-au dus în Damasc.
9. Trei zile n-a văzut şi n-a mâncat, nici n-a băut nimic.
10. În Damasc era un ucenic, numit* Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: „Anania!" „Iată-mă Doamne", a răspuns el. *Cap. 22.12.
11. Şi Domnul i-a zis: „Scoală-te, du-te pe uliţa care se cheamă „Dreaptă" şi caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars*. Căci iată, el se roagă;
*Cap. 21.39; 22.3.
12. şi a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el şi punându-şi mâinile peste el, ca să-şi capete iarăşi vederea."
13. „Doamne", a răspuns Anania, „am auzit de la mulţi despre toate* relele pe care le-a făcut omul acesta sfinţilor Tăi în Ierusalim; *Vers. 1.
14. ba şi aici are puteri din partea preoţilor celor mai de seamă, ca să lege pe toţi care* cheamă Numele Tău." *Vers. 21. Cap. 7.59; 22.16. 1 Cor. 1.2. 2 Tim. 2.22.
15. Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el* este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor**, înaintea împăraţilor† şi înaintea fiilor lui Israel;
*Cap. 13.2; 22.21; 26.17. Rom. 1.1. 1 Cor. 15.10. Gal. 1.15. Efes. 3.7,8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. **Rom. 1.5; 11.13. Gal. 2.7,8. †Cap. 25.22,23; 26.1, etc.
16. şi îi* voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu."
*Cap. 20.23; 21.11. 2 Cor. 11.23.

17. Anania* a plecat; şi, după ce a intrat în casă, a pus** mâinile peste Saul şi a zis: „Frate Saule, Domnul Isus, care ţi S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeţi vederea şi să† te umpli de Duhul Sfânt.“
*Cap. 22.12,13. **Cap. 8.17. †Cap. 2.4; 4.31; 8.17; 13.52.
18. Chiar în clipa aceea, au căzut de pe ochii lui un fel de solzi; şi el şi-a căpătat iarăşi vederea. Apoi s-a sculat şi a fost botezat.
19. După ce a mâncat, a prins iarăşi putere.
Saul* a rămas câteva zile cu ucenicii care erau în Damasc. *Cap. 26.20.
20. Şi îndată a început să propovăduiască în sinagogi că* Isus este Fiul lui Dumnezeu. *Cap. 8.37.
21. Toţi cei ce-l ascultau rămâneau uimiţi şi ziceau: „Nu este el* acela care făcea prăpăd în Ierusalim printre cei ce chemau Numele acesta? Şi n-a venit el aici ca să-i ducă legaţi înaintea preoţilor celor mai de seamă?“
*Vers. 1. Cap. 8.3. Gal. 1.13,23.
22. Totuşi Saul se întărea din ce în ce mai mult şi făcea de ruşine* pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Isus este Hristosul. *Cap. 18.28.

Iudeii caută să omoare pe Saul

23. După câtva timp, iudeii s-au* sfătuit să-l omoare;
*Cap. 23.12; 25.3. 2 Cor. 11.26.
24. şi uneltirea* lor a ajuns la cunoştinţa lui Saul. Porţile erau păzite zi şi noapte, ca să-l omoare. *2 Cor. 11.32.
25. Dar, într-o noapte, ucenicii l-au luat şi l-au* coborât prin zid, dându-l jos într-o coşniţă. *Ios. 2.15. 1 Sam. 19.12.
26. Când a ajuns* în Ierusalim, Saul a căutat să se lipească de ucenici; dar toţi se temeau de el, căci nu puteau să creadă că este ucenic. *Cap. 22.17. Gal. 1.17,18.
27. Atunci* Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli şi le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul, care i-a vorbit, şi cum** în Damasc propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui Isus. *Cap. 4.36; 13.2. **Vers. 20,22.
28. De atunci se ducea* şi venea împreună cu ei în Ierusalim *Gal. 1.18.
29. şi propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului. Vorbea şi se întreba şi cu evreii care vorbeau greceşte*, dar** ei căutau să-l omoare.
*Cap. 6.1; 11.20. **Vers. 23. 2 Cor. 11.26.
30. Când au aflat fraţii de lucrul acesta, l-au dus la Cezareea şi l-au pornit la Tars.

Vindecarea lui Enea

31. Biserica* se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea şi Samaria, se întărea sufleteşte şi umbla în frica Domnului; şi, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulţea. *Cap. 8.1.
32. Pe când cerceta Petru pe* toţi sfinţii, s-a coborât şi la cei ce locuiau în Lida. *Cap. 8.14.
33. Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat.
34. „Enea“, i-a zis Petru, „Isus Hristos te* vindecă; scoală-te şi fă-ţi patul.“ Şi Enea s-a sculat îndată.
*Cap. 3.6,16; 4.10.
35. Toţi locuitorii din Lida şi din Sarona* l-au văzut şi s-au** întors la Domnul. *1 Cron. 5.16. **Cap. 11.21.

Învierea Tabitei

36. În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulţime de* fapte bune şi milostenii. *1 Tim. 2.10. Tit 3.8.
37. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit şi a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o într-o odaie de sus*. *Cap. 1.13.
38. Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-l roage: „Nu pregeta să vii până la noi.“
39. Petru s-a sculat şi a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând şi i-au arătat hainele şi cămăşile pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele.
40. Petru a scos* pe toată lumea afară, a îngenuncheat** şi s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup şi a† zis: „Tabita, scoală-te!“ Ea a deschis ochii şi, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor.
*Mat. 9.25. **Cap. 7.60. †Marc. 5.41,42. Ioan 11.43.
41. El i-a dat mâna şi a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinţi şi pe văduve şi le-a pus-o înainte vie.
42. Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, şi* mulţi au crezut în Domnul. *Ioan 11.45; 12.11.
43. Petru a rămas multe zile în Iope la un tăbăcar, numit Simon*. *Cap. 10.6.

Sutaşul Corneliu

10 1. În Cezareea era un om cu numele Corneliu, sutaş din ceata de ostaşi numită „Italiana“.

2. Omul acesta era cucernic* şi temător** de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului şi se ruga totdeauna lui Dumnezeu. *Vers. 22. Cap. 8.2; 22.12. **Vers. 35.

3. Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut* lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el şi i-a zis: „Cornelie!“ *Vers. 30. Cap. 11.13.

4. Corneliu s-a uitat ţintă la el, s-a înfricoşat şi a răspuns: „Ce este, Doamne?“ Şi îngerul i-a zis: „Rugăciunile şi milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, şi El Şi-a adus aminte de ele.

5. Trimite acum nişte oameni la Iope şi cheamă pe Simon, zis şi Petru.

6. El găzduieşte la un om numit Simon* tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare: acela** îţi va spune ce trebuie să faci.“ *Cap. 9.43. **Cap. 11.14.

7. Cum a plecat îngerul care vorbise cu el, Corneliu a chemat două din slugile sale şi un ostaş cucernic din aceia care-i slujeau în tot timpul;

8. şi, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la Iope.

Corneliu întors la Dumnezeu

9. A doua zi, când erau pe drum şi se apropiau de cetate, Petru s-a* suit să se roage pe acoperişul casei, pe la ceasul al şaselea. *Cap. 11.5, etc.

10. L-a ajuns foamea şi a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.

11. A* văzut cerul deschis şi un vas ca o faţă de masă mare, legată cu cele patru colţuri, coborându-se şi slobozindu-se în jos pe pământ. *Cap. 7.56. Apoc. 19.11.

12. În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare şi târâtoare de pe pământ şi păsările cerului.

13. Şi un glas i-a zis: „Petre, scoală-te, taie şi mănâncă.“

14. „Nicidecum, Doamne“, a răspuns Petru. „Căci* niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.“ *Lev. 11.4; 20.25. Deut. 14.3,7. Ezec. 4.14.

15. Şi glasul i-a zis iarăşi a doua oară: „Ce* a curăţat Dumnezeu, să nu numeşti spurcat.“ *Mat. 15.11. Vers. 28. Rom. 14.14,17,20. 1 Cor. 10.25. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15.

16. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, şi îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăşi la cer.

17. Pe când Petru nu ştia ce să creadă despre înţelesul vedeniei pe care o avusese, iată că, oamenii trimişi de Corneliu, întrebând de casa lui Simon, au stat la poartă

18. şi au întrebat cu glas tare dacă Simon, zis şi Petru, găzduieşte acolo.

19. Şi, pe când se gândea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a* zis: „Iată că te caută trei oameni; *Cap. 11.12.

20. scoală-te*, coboară-te şi du-te cu ei fără şovăire, căci Eu i-am trimis.“ *Cap. 15.7.

21. Petru deci s-a coborât şi a zis oamenilor acelora: „Eu sunt acela pe care-l căutaţi; ce pricină vă aduce?“

22. Ei au răspuns: „Sutaşul Corneliu*, om drept şi temător de Dumnezeu şi vorbit de bine** de tot neamul iudeilor, a fost înştiinţat de Dumnezeu, printr-un înger sfânt, să te cheme în casa lui şi să audă cuvintele pe care i le vei spune.“ *Vers. 1,2, etc. **Cap. 22.12.

23. Petru deci i-a chemat înăuntru şi i-a găzduit.

24. A doua zi, s-a sculat şi a plecat cu ei. L-au* însoţit şi câţiva fraţi din Iope. În cealaltă zi au ajuns la Cezareea. Corneliu îi aştepta cu rudele şi prietenii de aproape, pe care-i chemase. *Vers. 45. Cap. 11.12.

25. Când era să intre Petru, Corneliu, care-i ieşise înainte, s-a aruncat la picioarele lui şi i s-a închinat.

26. Dar Petru l-a ridicat şi a zis: „Scoală-te*, şi eu sunt om!“ *Cap. 14.14,15. Apoc. 19.10; 22.9.

27. Şi, vorbind cu el, a intrat în casă şi a găsit adunaţi pe mulţi.

28. „Ştiţi“, le-a zis el, „că* nu este îngăduit de Lege unui iudeu să se însoţească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el; dar Dumnezeu** mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat. *Ioan 4.9; 18.28. Cap. 11.3. Gal. 2.12,14. **Cap. 15.8,9. Efes. 3.6.

29. De aceea am venit fără cârtire când m-aţi chemat; vă întreb, dar, cu ce gând aţi trimis după mine?“

30. Corneliu a răspuns: „Acum patru zile, chiar în clipa aceasta, mă rugam în casa mea la ceasul al nouălea; şi iată că a stat înaintea mea un* om cu** o haină strălucitoare *Cap. 1.10. **Mat. 28.3. Marc. 16.5. Luca 24.4.

31. şi a zis: „Cornelie, rugăciunea* ta a fost ascultată, şi** Dumnezeu Şi-a adus aminte de milosteniile tale.
*Dan. 10.12. Vers. 4, etc. **Evr. 6.10.
32. Trimite, dar, la Iope şi cheamă pe Simon, zis şi Petru; el găzduieşte în casa lui Simon tăbăcarul, lângă mare; când va veni el, îţi va vorbi.“
33. Am trimis îndată la tine, şi bine ai făcut că ai venit. Acum, dar, toţi suntem aici înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ţi-a poruncit Domnul să ne spui.“
34. Atunci Petru a început să vorbească şi a zis: „În* adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, *Deut. 10.17. 2 Cron. 19.7. Iov 34.19. Rom. 2.11. Gal. 2.6. Efes. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17.
35. ci că, în* orice neam, cine se teme de El şi lucrează neprihănire este primit de El. *Cap. 15.9. Rom. 2.13,27; 3.22,29; 10,12,13. 1 Cor. 12.13. Gal. 3.28. Efes. 2.13,18; 3.6.
36. El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel şi le-a vestit* Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este** Domnul tuturor. *Isa. 57.19. Efes. 2.14,16,17. Col. 1.20. **Mat. 28.18. Rom. 10.12. 1 Cor. 15.27. Efes. 1.20,22. 1 Pet. 3.22. Apoc. 17.14; 19.16.
37. Ştiţi vorba făcută prin toată Iudeea, începând* din Galileea, în urma botezului propovăduit de Ioan;
*Luca 4.14.
38. cum Dumnezeu* a uns cu Duhul Sfânt şi cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine şi vindeca pe toţi cei ce erau apăsaţi de diavolul; căci** Dumnezeu era cu El. *Luca 4.18. Cap. 2.22; 4.27. Evr. 1.9. **Ioan 3.2.
39. Noi* suntem martori a tot ce a făcut El în ţara iudeilor şi în Ierusalim. Ei L-au** omorât, atârnându-L pe lemn. *Cap. 2.20. **Cap. 5.30.
40. Dar Dumnezeu L-a înviat* a treia zi şi a îngăduit să Se arate, *Cap. 2.24.
41. nu* la tot norodul, ci nouă, martorilor aleşi mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care** am mâncat şi am băut împreună cu El după ce a înviat din morţi.
*Ioan 14.17,22. Cap. 13.31. **Luca 24.30,43. Ioan 21.13.
42. Isus ne-a* poruncit să propovăduim norodului şi să mărturisim că** El a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii† şi al celor morţi.
*Mat. 28.19,20. Cap. 1.8. **Ioan 5.22,27. Cap. 17.31. †Rom. 14.9,10. 2 Cor. 5.10. 2 Tim. 4.1. 1 Pet. 4.5.
43. Toţi prorocii mărturisesc despre El* că oricine** crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.“
*Isa. 53.11. Ier. 31.34. Dan. 9.24. Mica 7.18. Zah. 13.1. Mal. 4.2. Cap. 26.22. **Cap. 15.9; 26.18. Rom. 10.11. Gal. 3.22.
44. Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a* coborât Duhul Sfânt peste toţi cei ce ascultau Cuvântul.
*Cap. 4.31; 8.15-17; 11.15.
45. Toţi credincioşii tăiaţi împrejur care veniseră cu Petru au rămas uimiţi* când au văzut că** darul Duhului Sfânt s-a vărsat şi peste Neamuri. *Vers. 23. **Cap. 11.18. Gal. 3.14.
46. Căci îi auzeau vorbind în limbi şi mărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:
47. „Se poate opri apa ca să nu fie botezaţi aceştia care au primit Duhul Sfânt ca* şi noi?“
*Cap. 11.17; 15.8,9. Rom. 10.12.
48. Şi a* poruncit să fie botezaţi în** Numele Domnului Isus Hristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei. *1 Cron. 1.17. **Cap. 2.38; 8.16.

Petru îşi îndreptăţeşte purtarea

11 1. Apostolii şi fraţii care erau în Iudeea, au auzit că şi Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu.
2. Şi, când s-a suit Petru la Ierusalim, îl* mustrau cei tăiaţi împrejur
*Cap. 10.45. Gal. 2.12.
3. şi ziceau: „Ai* intrat în casă la nişte oameni netăiaţi împrejur şi** ai mâncat cu ei.“ *Cap. 10.28. **Gal. 2.12.
4. Petru a început să le spună pe* rând cele întâmplate. El a zis: *Luca 1.3.
5. „Eram* în cetatea Iope; şi, pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească şi am avut o vedenie: un vas ca o faţă de masă mare, legată cu cele patru colţuri, se cobora din cer şi a venit până la mine. *Cap. 10.9, etc.
6. Când m-am uitat în ea, am văzut dobitoacele cu patru picioare de pe pământ, fiarele, târâtoarele şi păsările cerului.
7. Şi am auzit un glas care mi-a zis: „Petre, scoală-te, taie şi mănâncă.“
8. Dar eu am răspuns: „Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea.“
9. Şi glasul mi-a zis a doua oară din cer: „Ce a curăţat Dumnezeu, să nu numeşti spurcat.“
10. Lucrul acesta s-a făcut de trei

ori; apoi toate au fost ridicate iarăşi în cer.
11. Şi iată că îndată, trei oameni trimişi din Cezareea la mine, au stat la poarta casei în care eram.
12. Duhul mi-a* spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire. Aceşti** şase fraţi m-au însoţit şi ei şi am intrat în casa omului.
*Ioan 16.13. Cap. 10.19; 15.7. **Cap. 10.23.
13. El* ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stând înaintea lui şi zicându-i: „Trimite la Iope şi cheamă pe Simon, zis şi Petru, *Cap. 10.30.
14. care-ţi va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu şi toată casa ta."
15. Şi, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei ca* şi peste noi la început. *Cap. 2.4.
16. Şi mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: „Ioan* a botezat cu apă, dar voi** veţi fi botezaţi cu Duhul Sfânt." *Mat. 3.11.
Ioan 1.26,33. Cap. 1.5; 19.4. **Isa. 44.3. Ioel 2.28; 3.18.
17. Deci* dacă Dumnezeu le-a dat acelaşi dar ca şi nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine** eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?"
*Cap. 15.8,9. **Cap. 10.47.
18. După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu şi au zis: „Dumnezeu a dat deci* şi Neamurilor pocăinţă, ca să aibă viaţa."
*Rom. 10.12,13; 15.9,16.

Barnaba şi Saul la Antiohia

19. Cei ce* se împrăştiaseră, din pricina prigonirii întâmplate cu prilejul lui Ştefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru şi în Antiohia şi propovăduiau Cuvântul numai iudeilor. *Cap. 8.1.
20. Totuşi printre ei au fost câţiva oameni din Cipru şi din Cirena care au venit în Antiohia, au vorbit şi grecilor* şi le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus. *Cap. 6.1; 9.29.
21. Mâna* Domnului era cu ei, şi un mare număr de oameni au crezut şi s-au** întors la Domnul.
*Luca 1.66. Cap. 2.47. **Cap. 9.35.
22. Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim şi au trimis pe Barnaba* până la Antiohia. *Cap. 9.27.
23. Când a ajuns el şi a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat şi i-a îndemnat* pe toţi să rămână cu inimă hotărâtă alipiţi de Domnul. *Cap. 13.43; 14.22.
24. Căci Barnaba era un om de bine, plin* de Duhul Sfânt şi de credinţă. Şi** destul de mult norod s-a adăugat la Domnul. *Cap. 6.5. **Vers. 21. Cap. 5.14.
25. Barnaba s-a dus apoi la Tars*, ca să caute pe Saul; *Cap. 9.30.
26. şi, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg au luat parte la adunările bisericii şi au învăţat pe mulţi oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creştini în Antiohia.

O foamete prorocită de Agab

27. În vremea aceea, s-au coborât nişte proroci* din Ierusalim la Antiohia.
*Cap. 2.17; 13.1; 15.32; 21.9. 1 Cor. 12.28. Efes. 4.11.
28. Unul din ei, numit Agab*, s-a sculat şi a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în toată lumea. Şi a şi fost, în adevăr, în zilele împăratului Claudiu. *Cap. 21.10.
29. Ucenicii au hotărât să trimită, fiecare după puterea lui, un ajutor* fraţilor care locuiau în Iudeea,
*Rom. 15.26. 1 Cor. 16.1. 2 Cor. 9.1.
30. ceea ce* au şi făcut; şi au trimis acest ajutor la prezbiteri[1], prin mâna lui Barnaba şi a lui Saul. *Cap. 12.25.

Petru izbăvit din temniţă

12 1. Cam pe aceeaşi vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din biserică, pentru ca să-i chinuiască;
2. şi a ucis cu sabia pe Iacov, fratele* lui Ioan. *Mat. 4.21; 20.23.
3. Când a văzut că lucrul acesta place iudeilor, a mai pus mâna şi pe Petru. – Erau zilele* praznicului Azimelor. –
*Exod 12.14,15; 23.15.
4. După ce l-a prins* şi l-a băgat în temniţă, l-a pus sub paza a patru cete de câte patru ostaşi, cu gând ca după Paşti să-l scoată înaintea norodului.
*Ioan 21.18.
5. Deci Petru era păzit în temniţă, şi biserica nu înceta să înalţe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.
6. În noaptea zilei când avea de gând Irod să-l înfăţişeze la judecată, Petru dormea între doi ostaşi, legat de mâini cu două lanţuri; şi nişte păzitori păzeau temniţa la uşă.
7. Şi iată, un înger al Domnului a stat lângă el pe neaşteptate, şi o lumină a strălucit în temniţă. Îngerul* a deşteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, şi i-a zis: „Scoală-te iute!" Lanţurile i-au căzut jos de pe mâini. *Cap. 5.19.

1. Sau: bătrâni

8. Apoi îngerul i-a zis: „Încinge-te şi leagă-ţi încălţămintea.“ Şi el a făcut aşa. Îngerul i-a mai zis: „Îmbracă-te în haină şi vino după mine.“
9. Petru a ieşit afară* şi a mers după el, fără să ştie dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are** o vedenie. *Ps. 126.1. **Cap. 10.3,17; 11.5.
10. După ce au trecut de straja întâi şi a doua, au ajuns la poarta de fier care dă în cetate, şi ea* li s-a deschis singură; au ieşit şi au trecut într-o uliţă. Îndată, îngerul a plecat de lângă el. *Cap. 16.26.
11. Când şi-a venit Petru în fire, a zis: „Acum văd cu adevărat că Domnul a* trimis pe îngerul Său şi m-a** scăpat din mâna lui Irod şi de la tot ce aştepta poporul iudeu.“ *Ps. 34.7. Dan. 3.28; 6.22. Evr. 1.14. **Iov 5.19. Ps. 33.18,19; 34.22; 41.2; 97.10. 2 Cor. 1.10. 2 Pet. 2.9.
12. După ce şi-a dat bine seama de cele întâmplate, s-a* îndreptat spre casa Mariei, mama lui** Ioan, zis şi Marcu, unde erau adunaţi mulţi laolaltă şi se rugau†. *Cap. 4.23. **Cap. 15.37. †Vers. 5.
13. A bătut la uşa care dădea în pridvor; şi o slujnică, numită Roda, a venit să vadă cine e.
14. A cunoscut glasul lui Petru; şi, de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru să dea de veste că Petru stă înaintea porţii.
15. „Eşti nebună!“, i-au zis ei. Dar ea stăruia şi spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau: „Este* îngerul lui.“
*Gen. 48.16. Mat. 18.10.
16. Petru însă bătea mereu. Au deschis şi au rămas încremeniţi când l-au văzut.
17. Petru le-a făcut* semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniţă şi a zis: „Spuneţi lucrul acesta lui Iacov şi fraţilor.“ Apoi a ieşit şi s-a dus în alt loc.
*Cap. 13.16; 19.33; 21.40.
18. Când s-a făcut ziuă, ostaşii au fost într-o mare fierbere, ca să ştie ce s-a făcut Petru.
19. Irod, după ce l-a căutat în toate părţile, şi nu l-a aflat, a luat la cercetare pe păzitori şi a poruncit să-i omoare. În urmă s-a coborât din Iudeea la Cezareea, ca să rămână acolo.

Moartea lui Irod

20. Irod era foarte mâniat pe cei din Tir şi din Sidon. Dar aceştia au venit toţi într-un gând la el; şi, după ce au câştigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împăratului, au cerut pace, pentru că ţara* lor se hrănea din ţara împăratului. *1 Împ. 5.9,11. Ezec. 27.17.
21. Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărăteşti, a şezut pe scaunul lui împărătesc şi le vorbea.
22. Norodul a strigat: „Glas de Dumnezeu, nu de om!“
23. Îndată l-a* lovit un înger al Domnului, pentru că nu** dăduse slavă lui Dumnezeu. Şi a murit mâncat de viermi. *1 Sam. 25.38. 2 Sam. 24.17. **Ps. 115.1.
24. Însă Cuvântul* lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, şi numărul ucenicilor se mărea.
*Isa. 55.11. Cap. 6.7; 19.20. Col. 1.6.
25. Barnaba şi Saul, după ce şi-au împlinit însărcinarea, s-au întors din Ierusalim, luând* cu ei pe Ioan**, zis şi Marcu. *Cap. 13.5,13; 15.37. **Vers. 12.

Barnaba şi Saul – Elima

13 1. În* Biserica din Antiohia erau nişte proroci şi învăţători: Barnaba**, Simon, numit Niger, Luciu† din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, şi Saul.
*Cap. 11.27; 14.26; 15.35. **Cap. 11.22-26. †Rom. 16.21.
2. Pe când slujeau Domnului şi posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneţi-Mi deoparte* pe Barnaba şi pe Saul, pentru lucrarea la** care i-am chemat.“ *Num. 8.14. Cap. 9.15; 22.21. Rom. 1.1. Gal. 1.15; 2.9. **Mat. 9.38. Cap. 14.26. Rom. 10.15. Efes. 3.7,8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. Evr. 5.4.
3. Atunci, după ce au postit* şi s-au rugat, şi-au pus mâinile peste ei şi i-au lăsat să plece. *Cap. 6.6.
4. Barnaba şi Saul, trimişi de Duhul Sfânt, s-au coborât la Seleucia, şi de acolo au plecat cu corabia la Cipru*.
*Cap. 4.36.
5. Ajunşi la Salamina, au vestit* Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan**.
*Vers. 46. **Cap. 12.25; 15.37.
6. După ce au străbătut toată insula până la Pafos, au întâlnit pe un* vrăjitor, proroc mincinos, un iudeu cu numele Bar-Isus, *Cap. 8.9.
7. care era cu dregătorul Sergius Paulus, un om înţelept. Acesta din urmă a chemat pe Barnaba şi pe Saul şi şi-a arătat dorinţa să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

8. Dar Elima*, vrăjitorul – căci aşa se tâlcuieşte numele lui – le stătea împotrivă şi căuta să abată pe dregător de la credinţă. *Exod 7.11. 2 Tim. 3.8.

9. Atunci Saul, care se mai numeşte şi Pavel, fiind plin* de Duhul Sfânt, s-a uitat ţintă la el *Cap. 4.8.

10. şi a zis: „Om plin de toată viclenia şi de toată răutatea, fiul* dracului, vrăjmaş al oricărei neprihăniri, nu mai încetezi tu să strâmbi căile drepte ale Domnului? *Mat. 13.38. Ioan 8.44. 1 Ioan 3.8.

11. Acum, iată că mâna* Domnului este împotriva ta: vei fi orb şi nu vei vedea soarele până la o vreme.“ Îndată a căzut peste el ceaţă şi întuneric şi căuta bâjbâind nişte oameni care să-l ducă de mână. *Exod 9.3. 1 Sam. 5.6.

12. Atunci dregătorul, când a văzut ce se întâmplase, a crezut şi a rămas uimit de învăţătura Domnului.

Pavel în Perga şi în Antiohia Pisidiei

13. Pavel şi tovarăşii lui au pornit cu corabia din Pafos şi s-au dus la Perga în Pamfilia. Ioan* s-a despărţit de ei şi s-a întors la Ierusalim. *Cap. 15.38.

14. Din Perga şi-au urmat drumul înainte şi au ajuns la Antiohia din Pisidia.

În ziua Sabatului, au intrat* în sinagogă şi au şezut jos. *Cap. 16.13; 17.2; 18.4.

15. După* citirea Legii şi a Prorocilor, fruntaşii sinagogii au trimis să le zică: „Fraţilor, dacă aveţi un cuvânt** de îndemn pentru norod, vorbiţi.“

*Luca 4.16. Vers. 27. **Evr. 13.22.

16. Pavel s-a sculat, a făcut* semn cu mâna şi a zis: „Bărbaţi israeliţi şi voi care** vă temeţi de Dumnezeu, ascultaţi! *Cap. 12.17. **Vers. 26,42,43. Cap. 10.35.

17. Dumnezeul acestui popor, Israel, a* ales pe părinţii noştri. A ridicat la cinste pe norodul acesta**, în timpul şederii lui în ţara Egiptului, şi† l-a scos din Egipt cu braţul Său cel puternic. *Deut. 7.6,7.
**Exod 1.1. Ps. 105.23,24. Cap. 7.17. †Exod 6.6; 13.14,16.

18. Timp* de aproape patruzeci de ani, le-a suferit purtarea în pustiu.
*Exod 16.35. Num. 14.33,34. Ps. 95.9,10. Cap. 7.36.

19. Şi, după ce a nimicit* şapte popoare în ţara Canaanului, le-a** dat de moştenire pământul lor, pentru aproape patru sute cincizeci de ani.
*Deut. 7.1. **Ios. 14.1,2. Ps. 78.55.

20. După aceste lucruri, le-a* dat judecători, până** la prorocul Samuel.
*Judc. 2.16. **1 Sam. 3.20.

21. Ei au cerut atunci* un împărat. Şi, timp de aproape patruzeci de ani, Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chis, din seminţia lui Beniamin;
*1 Sam. 8.5; 10.1.

22. apoi l-a înlăturat* şi le-a** ridicat împărat pe David, despre care a mărturisit astfel: „Am† găsit pe David, fiul lui Iese, om†† după inima Mea, care va împlini toate voile Mele.“
*1 Sam. 15.23,26,28; 16.1. Osea 13.11. **1 Sam. 16.13. 2 Sam. 2.4; 5.3. †Ps. 89.20. ††1 Sam. 13.14. Cap. 7.46.

23. Din* sământa lui David, Dumnezeu, după făgăduinţa** Sa, a ridicat lui Israel un Mântuitor†, care este Isus. *Isa. 11.1. Luca 1.32,69. Cap. 2.30. Rom. 1.3. **2 Sam. 7.12. Ps. 132.11. †Mat. 1.21. Rom. 11.26.

24. Înainte* de venirea Lui, Ioan propovăduise botezul pocăinţei la tot norodul lui Israel. *Mat. 3.1. Luca 3.3.

25. Şi Ioan, când era la sfârşitul însărcinării lui, zicea: „Cine* credeţi că sunt eu? Nu sunt Acela; ci iată că după mine vine Unul, căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg încălţămintea picioarelor.“
*Mat. 3.11. Marc. 1.7. Luca 3.16. Ioan 1.20,27.

26. Fraţilor, fii ai neamului lui Avraam, şi cei ce vă temeţi de Dumnezeu, vouă* v-a fost trimis Cuvântul acestei mântuiri.
*Mat. 10.6. Luca 24.47. Vers. 46. Cap. 3.26.

27. Căci locuitorii din Ierusalim şi mai marii lor n-au cunoscut* pe Isus; şi, prin faptul că L-au osândit, au împlinit** cuvintele Prorocilor, care† se citesc în fiecare Sabat. *Luca 23.34. Cap. 3.17. 1 Cor. 2.8. **Vers. 14,15. Cap. 15.21. †Luca 24.20,44. Cap. 26.22; 28.23.

28. Măcar* că n-au găsit în El nici o vină de moarte, totuşi** ei au cerut lui Pilat să-L omoare. *Mat. 27.22. Marc. 15.13,14. Luca 23.21,22. Ioan 19.6,15. **Cap. 3.13,14.

29. Şi*, după ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos** de pe lemn şi L-au pus într-un mormânt.
*Luca 18.31; 24.44. Ioan 19.28,30,36,37. **Mat. 27.59. Marc. 15.46. Luca 23.53. Ioan 19.38.

30. Dar* Dumnezeu L-a înviat din morţi. *Mat. 28.6. Cap. 2.24; 3.13,15,26; 5.30.

31. El* S-a arătat, timp de mai multe zile, celor ce se suiseră cu El din** Galileea la Ierusalim şi care† acum sunt martorii Lui înaintea norodului.
*Mat. 28.16. Cap. 1.3. 1 Cor. 15.5-7. **Cap. 1.11. †Cap. 1.8; 2.32; 3.15; 5.32.

32. Şi noi vă aducem vestea aceasta

bună că făgăduinţa* făcută părinţilor noştri,

*Gen. 3.15; 12.3; 22.18. Cap. 26.6. Rom. 4.13. Gal. 3.16.

33. Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea: „Tu* eşti Fiul Meu, astăzi Te-am născut.“ *Ps. 2.7. Evr. 1.5; 5.5.

34. Că L-a înviat din morţi, aşa că nu Se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: „Vă voi* împlini, cu toată credincioşia, făgăduinţele sfinte pe care le-am făcut lui David.“ *Isa. 55.3.

35. De aceea mai zice şi în alt Psalm: „Nu* vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea.“ *Ps. 16.10. Cap. 2.31.

36. Şi David, după ce a slujit celor din vremea lui, după planul lui Dumnezeu, a murit*, a fost îngropat lângă părinţii săi şi a văzut putrezirea.

*1 Împ. 2.10. Cap. 2.29.

37. Dar Acela, pe care L-a înviat Dumnezeu, n-a văzut putrezirea.

38. Să ştiţi, dar, fraţilor, că în El* vi se vesteşte iertarea păcatelor;

*Ier. 31.34. Dan. 9.24. Luca 24.47. 1 Ioan 2.12.

39. şi oricine crede este iertat prin El* de toate lucrurile de care n-aţi putut fi iertaţi prin Legea lui Moise.

*Isa. 53.11. Rom. 3.28; 8.3. Evr. 7.19.

40. Astfel, luaţi seama să nu vi se întâmple ce se spune în Proroci*:

*Isa. 29.14. Hab. 1.5.

41. „Uitaţi-vă, dispreţuitorilor, miraţi-vă şi pieriţi; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare pe care n-o veţi crede nicidecum dacă v-ar istorisi-o cineva.“

Prigonirile iudeilor

42. Când au ieşit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească şi în Sabatul viitor despre aceleaşi lucruri.

43. Şi, după ce s-a împrăştiat adunarea, mulţi din iudei şi din prozeliţii evlavioşi au mers după Pavel şi Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei şi-i* îndemnau să stăruie în harul** lui Dumnezeu.

*Cap. 11.23; 14.22. **Tit 2.11. Evr. 12.15. 1 Pet. 5.12.

44. În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

45. Iudeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse* de Pavel şi-l batjocoreau.

*Cap. 18.6. 1 Pet. 4.4. Iuda 10.

46. Dar Pavel şi Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia* vestit mai întâi vouă; dar** fiindcă voi nu-l primiţi şi singuri vă judecaţi nevrednici de viaţa veşnică, iată că ne întoarcem† spre Neamuri.

*Vers. 26. Mat. 10.6. Cap. 3.26. Rom. 1.16.
**Exod 32.10. Deut. 32.21. Isa. 55.5. Mat. 21.43. Rom. 10.19.
†Cap. 18.6; 28.28.

47. Căci aşa ne-a poruncit Domnul: „Te-am* pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.“

*Isa. 42.6; 49.6. Luca 2.32.

48. Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta şi preamăreau Cuvântul Domnului. Şi* toţi cei ce erau rânduiţi să capete viaţa veşnică au crezut.

*Cap. 2.47.

49. Cuvântul Domnului se răspândea în toată ţara.

50. Dar iudeii au întărâtat pe femeile cucernice cu vază şi pe fruntaşii cetăţii, au stârnit* o prigonire împotriva lui Pavel şi Barnaba şi i-au izgonit din hotarele lor. *2 Tim. 3.11.

51. Pavel* şi Barnaba au scuturat praful de pe picioare împotriva lor şi s-au dus în Iconia,

*Mat. 10.14. Marc. 6.11. Luca 9.5. Cap. 18.6.

52. în timp ce ucenicii erau plini* de bucurie şi de Duhul Sfânt.

*Mat. 5.12. Ioan 16.22. Cap. 2.46.

Pavel în Iconia

14 1. În Iconia, Pavel şi Barnaba au intrat în sinagoga iudeilor şi au vorbit în aşa fel, că o mare mulţime de iudei şi de greci au crezut.

2. Dar iudeii care n-au crezut au întărâtat şi au răzvrătit sufletele Neamurilor împotriva fraţilor.

3. Totuşi au rămas destul de multă vreme în Iconia şi vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care* adeverea Cuvântul privitor la harul Său şi îngăduia să se facă semne şi minuni prin mâinile lor.

*Marc. 16.20. Evr. 2.4.

4. Mulţimea din cetate s-a dezbinat: unii erau cu iudeii, alţii cu apostolii*.

*Cap. 13.3.

5. Neamurile şi iudeii, în învoire cu mai marii lor, s-au pus în mişcare, ca să-i* batjocorească şi să-i ucidă cu pietre. *2 Tim. 3.11.

6. Pavel şi Barnaba au înţeles lucrul acesta şi au fugit* în cetăţile Licaoniei: Listra şi Derbe şi în ţinutul dimprejur.

*Mat. 10.23.

7. Şi au propovăduit Evanghelia acolo.

Vindecarea unui olog

8. În* Listra era un om neputincios de picioare, olog din naştere, care nu umblase niciodată. *Cap. 3.2.

9. El şedea jos şi asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s-a uitat ţintă la el şi, fiindcă a văzut* că are credinţă ca să fie tămăduit, *Mat. 8.10; 9.28,29.

10. a zis cu glas tare: „Scoală-te* drept în picioare." Şi el s-a sculat dintr-o săritură şi a început să umble. *Isa. 35.6.

11. La vederea celor făcute de Pavel, noroadele şi-au ridicat glasul şi au zis în limba licaoneană: „Zeii* s-au coborât la noi în chip omenesc."
*Cap. 8.10; 28.6.

12. Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel, Mercur, pentru că mânuia Cuvântul.

13. Preotul lui Jupiter, al cărui templu era la intrarea cetăţii, a adus tauri şi cununi înaintea porţilor şi voia* să le aducă jertfă, împreună cu noroadele. *Dan. 2.46.

14. Apostolii Barnaba şi Pavel, când au auzit lucrul acesta, şi-au* rupt hainele, au sărit în mijlocul norodului şi au strigat: *Mat. 26.65.

15. „Oamenilor, de* ce faceţi lucrul acesta? Şi noi suntem** oameni de aceeaşi fire cu voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceţi de la aceste lucruri deşarte† la†† Dumnezeul cel Viu, care*† a făcut cerul, pământul şi marea şi tot ce este în ele.
*Cap. 10.26. **Iac. 5.17. Apoc. 19.10. †1 Sam. 12.21. 1 Împ. 16.13. Ier. 14.22. Amos 2.4. 1 Cor. 8.4. ††1 Tes. 1.9. *†Gen. 1.1. Ps. 33.6; 146.6. Apoc. 14.7.

16. El*, în veacurile trecute, a lăsat pe toate neamurile să umble pe căile lor, *Ps. 81.12. Cap. 17.30. 1 Pet. 4.3.

17. măcar că*, drept vorbind, nu S-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis** ploi din cer şi timpuri roditoare, v-a dat hrană din belşug şi v-a umplut inimile de bucurie."
*Cap. 17.27. Rom. 1.20. **Lev. 26.4. Deut. 11.14; 28.12. Iov 5.10. Ps. 65.10; 68.9; 147.8. Ier. 14.22. Mat. 5.45.

18. Abia au putut să împiedice, cu vorbele acestea, pe noroade, să le aducă jertfă.

Pavel în Derbe şi Antiohia

19. Atunci au venit pe neaşteptate din* Antiohia şi Iconia nişte iudei care au aţâţat pe noroade. Aceştia, după ce au împroşcat** pe Pavel cu pietre, l-au târât afară din cetate, crezând că a murit.
*Cap. 13.45. **2 Cor. 11.25. 2 Tim. 3.11.

20. Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a sculat şi a intrat în cetate.

A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe.

21. După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta şi* au făcut mulţi ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia şi la Antiohia, *Mat. 28.19.

22. întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna* să stăruie în credinţă şi spunea că în Împărăţia lui Dumnezeu trebuie** să intrăm prin multe necazuri.
*Cap. 11.23; 13.43. **Mat. 10.38; 16.24. Luca 22.28,29. Rom. 8.17. 2 Tim. 2.11,12; 3.12.

23. Au* rânduit prezbiteri în fiecare biserică şi, după ce s-au rugat şi au postit, i-au încredinţat în mâna Domnului, în care crezuseră. *Tit 1.5.

24. Au trecut apoi prin Pisidia, au venit în Pamfilia,

25. au vestit Cuvântul în Perga şi s-au coborât la Atalia.

26. De* acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră încredinţaţi** în grija harului lui Dumnezeu, pentru lucrarea pe care o săvârşiseră.
*Cap. 13.1,3. **Cap. 15.40.

27. După venirea lor, au adunat biserica şi au* istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei şi cum deschisese** Neamurilor uşa credinţei. *Cap. 15.4,12; 21.19. **1 Cor. 16.9. 2 Cor. 2.12. Col. 4.3. Apoc. 3.8.

28. Şi au rămas destul de multă vreme acolo cu ucenicii.

Adunarea Bisericii din Ierusalim

15 1. Câţiva* oameni, veniţi din Iudeea, învăţau pe fraţi şi ziceau: „Dacă** nu sunteţi tăiaţi împrejur după† obiceiul lui Moise, nu puteţi fi mântuiţi." *Gal. 2.12. **Ioan 7.22. Vers. 5. Gal. 5.2. Filp. 3.2. Col. 2.8,11,16. †Gen. 17.10. Lev. 12.3.

2. Pavel şi Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe şi păreri deosebite; şi fraţii au hotărât ca Pavel şi Barnaba şi câţiva dintre ei, să* se suie la Ierusalim la apostoli şi prezbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînţelegeri. *Gal. 2.1.

3. După ce au fost petrecuţi* de biserică până afară din cetate, şi-au urmat drumul prin Fenicia şi Samaria, istorisind** întoarcerea Neamurilor la Dumnezeu; şi au făcut o mare bucurie tuturor fraţilor.
*Rom. 15.24. 1 Cor. 16.6,11. **Cap. 14.27.

4. Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiţi de biserică, de apostoli

şi de prezbiteri, şi au* istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei.
*Vers. 12. Cap. 14.27; 21.19.
5. Atunci unii din partida fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat şi au zis că* Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur şi să li se ceară să păzească Legea lui Moise. *Vers. 1.
6. Apostolii şi prezbiterii s-au adunat laolaltă, ca să vadă ce este de făcut.
7. După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru şi le-a zis:
„Fraţilor*, ştiţi că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei şi să creadă. *Cap. 10.20; 11.12.
8. Şi Dumnezeu, care cunoaşte* inimile, a mărturisit pentru ei şi le-a dat** Duhul Sfânt ca şi nouă.
*1 Cron. 28.9. Cap. 1.24. **Cap. 10.44.
9. N-a făcut nici* o deosebire între noi şi ei, întrucât le-a curăţat** inimile prin credinţă. *Rom. 10.11. **Cap. 10.15,28,43. 1 Cor. 1.2. 1 Pet. 1.22.
10. Acum, dar, de ce ispitiţi pe Dumnezeu şi* puneţi pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinţii noştri, nici noi nu l-am putut purta?
*Mat. 23.4. Gal. 5.1.
11. Ci credem* că noi, ca şi ei, suntem mântuiţi prin harul Domnului Isus.“ *Rom. 3.24. Efes. 2.8. Tit 2.11; 3.4,5.
12. Toată adunarea a tăcut* şi a ascultat pe Barnaba şi pe Pavel, care au istorisit toate semnele şi minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor. *Cap. 14.27.

Hotărârea bisericii

13. Când au încetat ei de vorbit, Iacov a* luat cuvântul şi a zis:
„Fraţilor, ascultaţi-mă! *Cap. 12.17.
14. Simon* a spus cum mai întâi Dumnezeu Şi-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-I poarte Numele.
*Vers. 7.
15. Şi cu faptul acesta se potrivesc cuvintele prorocilor, după cum este scris:
16. „După* aceea Mă voi întoarce şi voi ridica din nou cortul lui David din prăbuşirea lui, îi voi zidi dărâmăturile şi-l voi înălţa din nou: *Amos 9.11,12.
17. pentru ca rămăşiţa de oameni să caute pe Domnul, ca şi toate Neamurile peste care este chemat Numele Meu,
18. zice Domnul, care face aceste lucruri şi căruia Îi sunt cunoscute din veşnicie.“
19. De aceea, eu* sunt de părere să nu se pună greutăţi acelora dintre Neamuri care se** întorc la Dumnezeu;
*Vers. 28. **1 Tes. 1.9.
20. ci să li se scrie doar să se ferească de* pângăririle idolilor, de** curvie, de dobitoace sugrumate şi† de sânge.
*Gen. 35.2. Exod 20.3,23. Ezec. 20.30. 1 Cor. 8.1; 10.20,28. Apoc. 2.14,20. **1 Cor. 6.9,18. Gal. 5.19. Efes. 5.3. Col. 3.5. 1 Tes. 4.3. 1 Pet. 4.3. †Gen. 9.4. Lev. 3.17. Deut. 12.16,23.
21. Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni care-l propovăduiesc, fiindcă este citit* în sinagogi în toate zilele de Sabat.“
*Cap. 13.15,27.
22. Atunci apostolii şi prezbiterii[1] şi întreaga biserică au găsit cu cale să aleagă vreo câţiva dintre ei şi să-i trimită la Antiohia, împreună cu Pavel şi Barnaba. Şi au ales pe Iuda, zis şi Barsaba*, şi pe Sila, oameni cu vază între fraţi. *Cap. 1.26.
23. Şi au scris astfel prin ei:
„Apostolii, prezbiterii[1] şi fraţii: către fraţii dintre Neamuri care sunt în Antiohia, în Siria şi în Cilicia, plecăciune!
24. Fiindcă am auzit că unii*, plecaţi dintre noi fără vreo însărcinare din partea noastră, v-au tulburat prin vorbirile lor şi v-au zdruncinat sufletele, zicând să vă tăiaţi împrejur şi să păziţi Legea; *Vers. 1. Gal. 2.4; 5.12. Tit 1.10,11.
25. noi, după ce ne-am adunat cu toţii laolaltă, cu un gând, am găsit cu cale să alegem nişte oameni şi să-i trimitem la voi împreună cu preaiubiţii noştri Barnaba şi Pavel,
26. oamenii* aceştia care şi-au pus în joc viaţa pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.
*Cap. 13.50; 14.19. 1 Cor. 15.30. 2 Cor. 11.23,26.
27. Am trimis, dar, pe Iuda şi pe Sila, care vă vor spune prin viu grai aceleaşi lucruri.
28. Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt şi nouă să nu mai punem peste voi nici o altă greutate decât ceea ce trebuie,
29. adică: să* vă feriţi de lucrurile jertfite idolilor, de sânge**, de dobitoace sugrumate şi de curvie, lucruri de care, dacă vă veţi păzi, va fi bine de voi. Fiţi sănătoşi!“
*Vers. 20. Cap. 21.25. Apoc. 2.14,20. **Lev. 17.14.

1. Sau: bătrâni

Hotărârea adusă în Antiohia

30. Ei deci şi-au luat rămas bun de la biserică şi s-au dus la Antiohia, unde au dat epistola mulţimii adunate.
31. După ce au citit-o, fraţii s-au bucurat de îmbărbătarea pe care le-o aducea.
32. Iuda şi Sila, care şi ei erau proroci, au* îndemnat pe fraţi şi i-au întărit cu multe cuvinte. *Cap. 14.22; 18.23.
33. După câtăva vreme, fraţii i-au* lăsat să se întoarcă în pace la aceia de care fuseseră trimişi. *1 Cor. 16.11. Evr. 11.31.
34. Totuşi Sila a găsit cu cale să rămână acolo.
35. Pavel* şi Barnaba au rămas în Antiohia şi învăţau pe norod şi propovăduiau, cu mulţi alţii, Cuvântul Domnului. *Cap. 13.1.

Pavel cercetează bisericile

36. După câteva zile, Pavel a zis lui Barnaba: „Să ne întoarcem şi să mergem pe la fraţii din* toate cetăţile în care am vestit Cuvântul Domnului, ca să vedem ce mai fac.“
*Cap. 13.4,13,14,51; 14.1,6,24,25.
37. Barnaba voia să ia cu el şi pe Ioan*, numit Marcu; *Cap. 12.12,25; 13.5. Col. 4.10. 2 Tim. 4.11. Film. 24.
38. dar Pavel socotea că nu este bine să ia cu ei pe acela care îi* părăsise din Pamfilia şi nu-i însoţise în lucrarea lor. *Cap. 13.13.
39. Neînţelegerea aceasta a fost destul de mare, ca să-i facă să se despartă unul de altul. Barnaba a luat cu el pe Marcu şi a plecat cu corabia la Cipru.
40. Pavel şi-a ales pe Sila şi a plecat, după ce a fost încredinţat* de fraţi în grija harului Domnului. *Cap. 14.26.
41. El a străbătut Siria şi Cilicia, întărind* bisericile. *Cap. 16.5.

Timotei – Vedenia lui Pavel

16 1. În urmă, Pavel s-a dus la Derbe* şi la Listra. Şi iată că acolo era un ucenic, numit** Timotei, fiul† unei iudeice credincioase şi al unui tată grec. *Cap. 14.6. **Cap. 19.22. Rom. 16.21. 1 Cor. 4.17. Filp. 2.19. 1 Tes. 3.2. 1 Tim. 1.2. 2 Tim. 1.2. †2 Tim. 1.5.
2. Fraţii* din Listra şi Iconia îl vorbeau de bine. *Cap. 6.3.
3. Pavel a vrut să-l ia cu el; şi, după ce l-a luat*, l-a tăiat împrejur, din pricina iudeilor care erau în acele locuri; căci toţi ştiau că tatăl lui era grec. *1 Cor. 9.20. Gal. 2.3; 5.2.
4. Pe când trecea prin cetăţi, învăţa pe fraţi să păzească hotărârile* apostolilor şi prezbiterilor din Ierusalim.
*Cap. 15.28,29.
5. Bisericile* se întăreau în credinţă şi sporeau la număr din zi în zi.
*Cap. 15.41.
6. Fiindcă au fost opriţi de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ţinutul Frigiei şi Galatiei.
7. Ajunşi lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie.
8. Au trecut atunci prin Misia şi s-au* coborât la Troa.
*2 Cor. 2.12. 2 Tim. 4.13.
9. Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om* din** Macedonia stătea în picioare şi i-a făcut următoarea rugăminte: „Treci în Macedonia şi ajută-ne!“
*Cap. 10.30. **2 Cor. 2.13.
10. După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înţelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.

Pavel la Filipi – Lidia

11. După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, şi a doua zi ne-am oprit la Neapolis.
12. De acolo ne-am dus la Filipi*, care este cea dintâi cetate dintr-un ţinut al Macedoniei şi o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile. *Filip. 1.1.
13. În ziua Sabatului am ieşit afară pe poarta cetăţii, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am şezut jos şi am vorbit femeilor care erau adunate laolaltă.
14. Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu şi asculta. Domnul i-a* deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel. *Luca 24.45.
15. După ce a fost botezată, ea şi casa ei, ne-a rugat şi ne-a zis: „Dacă mă socotiţi credincioasă Domnului, intraţi şi rămâneţi în casa mea.“ Şi ne-a* silit să intrăm.s
*Gen. 19.3; 33.11. Judc. 19.21. Luca 24.29. Evr. 13.2.

O slujnică ghicitoare – Temnicerul din Filipi

16. Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieşit înainte o roabă care* avea un duh de ghicire[1]. Prin ghicire, ea aducea mult câştig** stăpânilor ei. *1 Sam. 28.7. **Cap. 19.24.

17. Roaba aceasta s-a luat după Pavel şi după noi şi striga: „Oamenii aceştia sunt robii Dumnezeului celui Preaînalt şi ei vă vestesc calea mântuirii."

18. Aşa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit*, s-a întors şi a zis duhului: „În Numele lui Isus Hristos îţi poruncesc să ieşi din ea." Şi** a ieşit chiar în ceasul acela.

*Marc. 1.25,34. **Marc. 16.17.

19. Când au văzut* stăpânii roabei că s-a dus nădejdea câştigului lor, au pus mâna** pe Pavel şi pe Sila şi i-au† târât în piaţă înaintea fruntaşilor.

*Cap. 19.25,26. **2 Cor. 6.5. †Mat. 10.18.

20. I-au dat pe mâna dregătorilor şi au zis: „Oamenii aceştia ne tulbură* cetatea; sunt nişte iudei,

*1 Împ. 18.17. Cap. 17.6.

21. care vestesc nişte obiceiuri pe care noi, romanii, nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm."

22. Norodul s-a ridicat şi el împotriva lor, şi dregătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei şi au* poruncit să-i bată cu nuiele. *2 Cor. 6.5; 11.23,25; 1 Tes. 2.2.

23. După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniţă şi au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine.

24. Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temniţa dinăuntru şi le-a băgat picioarele în butuci.

25. Pe la miezul nopţii, Pavel şi Sila se rugau şi cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închişi îi ascultau.

26. Deodată*, s-a făcut un mare cutremur de pământ, aşa că s-au clătinat temeliile temniţei. Îndată, s-au deschis toate uşile şi s-au** dezlegat legăturile fiecăruia.

*Cap. 4.31. **Cap. 5.19; 12.7,10.

27. Temnicerul s-a deşteptat; şi, când a văzut uşile temniţei deschise, a scos sabia şi era să se omoare, căci credea că cei închişi au fugit.

28. Dar Pavel a strigat cu glas tare: „Să nu-ţi faci nici un rău, căci toţi suntem aici."

29. Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru şi, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel şi ale lui Sila;

30. i-a scos afară şi le-a zis: „Domnilor*, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?"

*Luca 3.10. Cap. 2.37; 9.6.

31. Pavel şi Sila i-au răspuns: „Crede* în Domnul Isus, şi vei fi mântuit tu şi casa ta." *Ioan 3.16,36; 6.47. 1 Ioan 5.10.

32. Şi i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât şi tuturor celor din casa lui.

33. Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănile şi a fost botezat îndată, el şi toţi ai lui.

34. După ce i-a dus în casă, le-a* pus masa şi s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu. *Luca 5.29; 19.6.

Pavel şi Sila slobozi

35. Când s-a făcut ziuă, dregătorii au trimis pe cei ce purtau nuielele[1], să spună temnicerului: „Dă drumul oamenilor acelora."

36. Şi temnicerul a spus lui Pavel aceste cuvinte: „Dregătorii au trimis să vi se dea drumul; acum, dar, ieşiţi afară şi duceţi-vă în pace."

37. Dar Pavel le-a zis: „După ce ne-au bătut cu nuiele în faţa tuturor, fără să fim judecaţi, pe noi, care* suntem romani, ne-au aruncat în temniţă, şi acum ne scot afară pe ascuns! Nu merge aşa! Să vină ei singuri să ne scoată afară!" *Cap. 22.25.

38. Cei ce purtau nuielele au spus aceste cuvinte dregătorilor. Aceştia s-au temut, când au auzit că sunt romani.

39. Dregătorii au venit să-i potolească, i-au scos afară din temniţă şi i-au* rugat să părăsească cetatea. *Mat. 8.34.

40. Ei au ieşit din temniţă şi au* intrat în casa Lidiei; şi, după ce au văzut şi mângâiat pe fraţi, au plecat.

*Vers. 14.

Pavel la Tesalonic

17 1. Pavel şi Sila au trecut prin Amfipoli şi Apolonia şi au venit în Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor.

2. Pavel, după obiceiul său, a* intrat

1. Greceşte: un duh al lui Piton

1. Greceşte: lictori

în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,

*Luca 4.16. Cap. 9.20; 13.5,14; 14.1; 16.13; 19.8.

3. dovedind şi lămurind că* Hristosul trebuia să pătimească şi să învie din morţi. „Şi acest Isus pe care vi-L vestesc eu“, zicea el, „este Hristosul.“

*Luca 24.26,46. Cap. 18.28. Gal. 3.1.

4. Unii* din ei şi o mare mulţime de greci temători de Dumnezeu şi multe femei de frunte au crezut şi au trecut de partea lui Pavel şi a lui Sila**.

*Cap. 28.24. **Cap. 15.22,27,32,40.

5. Dar iudeii care nu crezuseră, de pizmă, au luat cu ei nişte oameni fără căpătâi din mulţime, au făcut gloată şi au întărâtat cetatea. S-au năpustit asupra casei lui Iason şi căutau pe Pavel şi pe Sila, ca să-i aducă afară la norod.

6. Fiindcă nu i-au găsit, au târât pe Iason* şi pe vreo câţiva fraţi înaintea dregătorilor cetăţii şi strigau: „Oamenii aceştia**, care au răscolit lumea, au venit şi aici,

*Rom. 16.21. **Cap. 16.20.

7. şi Iason i-a găzduit. Ei toţi lucrează împotriva poruncilor cezarului şi spun* că este un alt Împărat: Isus.“

*Luca 23.2. Ioan 19.12. 1 Pet. 2.13.

8. Prin aceste vorbe, iudeii au tulburat norodul şi pe dregătorii cetăţii,

9. care au dat drumul lui Iason şi celorlalţi, numai după ce au căpătat de la ei un zălog.

Pavel la Bereea

10. Fraţii* au trimis îndată, noaptea, pe Pavel şi pe Sila la Bereea. Când au sosit, au intrat în sinagoga iudeilor.

*Vers. 14. Cap. 9.25.

11. Iudeii aceştia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna şi cercetau* Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este aşa.

*Isa. 34.16. Luca 16.29. Ioan 5.39.

12. Mulţi dintre ei şi din femeile cu vază ale grecilor şi mulţi bărbaţi au crezut.

13. Dar iudeii din Tesalonic, când au aflat că Pavel vestea Cuvântul lui Dumnezeu şi în Bereea, au venit acolo, ca să tulbure şi să aţâţe noroadele.

14. Atunci fraţii au pornit îndată* pe Pavel spre mare; Sila şi Timotei au rămas în Bereea.

*Mat. 10.23.

Pavel la Atena – Cuvântarea

15. Cei ce însoţeau pe Pavel l-au dus până la Atena. Apoi s-au întors, cu însărcinarea* să ducă lui Sila şi lui Timotei porunca să vină cât mai curând la el.

*Cap. 18.5.

16. Pe când îi aştepta Pavel în Atena, i se* întărâta duhul la vederea acestei cetăţi pline de idoli.

*2 Pet. 2.8.

17. În sinagogă stătea deci de vorbă cu iudeii şi cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piaţă stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea.

18. Unii din filosofii epicurieni şi stoici au intrat în vorbă cu el. Şi unii ziceau: „Ce vrea să spună palavragiul acesta?“ Alţii, când l-au auzit că vesteşte pe Isus şi învierea, ziceau: „Pare că vesteşte nişte dumnezei străini.“

19. Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag şi au zis: „Putem să ştim care este această învăţătură nouă pe care o vesteşti tu?

20. Fiindcă tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea, dar, să ştim ce vrea să zică aceasta.“

21. Căci toţi atenienii şi străinii care stăteau în Atena nu-şi petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.

22. Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului şi a zis:

„Bărbaţi atenieni! În toate privinţele vă găsesc foarte religioşi.

23. Căci, pe când străbăteam cetatea voastră şi mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinaţi voi, am descoperit chiar şi un altar pe care este scris: „Unui Dumnezeu necunoscut!“ Ei bine, ceea ce voi cinstiţi fără să cunoaşteţi, aceea vă vestesc eu.

24. Dumnezeu*, care a făcut lumea şi tot ce este în ea, este Domnul** cerului şi al pământului şi nu† locuieşte în temple făcute de mâini.

*Cap. 14.15. **Mat. 11.25. †Cap. 7.48.

25. El nu este slujit de mâini omeneşti, ca* şi când ar avea trebuinţă de ceva, El**, care dă tuturor viaţa, suflarea şi toate lucrurile.

*Ps. 50.8. **Gen. 2.7. Num. 16.22. Iov 12.10; 27.3; 33.4. Isa. 42.5; 57.16. Zah. 12.1.

26. El a făcut ca toţi oamenii, ieşiţi dintr-unul singur, să locuiască pe toată faţa pământului; le-a aşezat anumite vremi şi a pus anumite hotare* locuinţei lor,

*Deut. 32.8.

27. ca* ei să caute pe Dumnezeu şi să se silească să-L găsească bâjbâind,

măcar** că nu este departe de fiecare din noi. *Rom. 1.20. **Cap. 14.47.

28. Căci în* El avem viaţa, mişcarea şi fiinţa, după cum** au zis şi unii din poeţii voştri: „Suntem din neamul Lui...“ *Col. 1.17. Evr. 1.3. **Tit 1.12.

29. Astfel, dar, fiindcă suntem de neam din Dumnezeu, nu* trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meşteşugirea şi iscusinţa omului. *Isa. 40.18.

30. Dumnezeu nu ţine seama de vremurile* de neştiinţă şi porunceşte acum** tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască; *Cap. 14.16. Rom. 3.25. **Luca 24.47. Tit 2.11,12. 1 Pet. 1.14; 4.3.

31. pentru că a rânduit o zi în care va* judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta şi despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită, prin** faptul că L-a înviat din morţi...“ *Cap. 10.42. Rom. 2.16; 14.10. **Cap. 2.24.

32. Când au auzit ei de învierea morţilor, unii îşi băteau joc, iar alţii au zis: „Asupra acestor lucruri te vom asculta altă dată.“

33. Astfel, Pavel a ieşit din mijlocul lor.

34. Totuşi unii au trecut de partea lui şi au crezut; între aceştia era Dionisie areopagitul, o femeie numită Damaris şi alţii împreună cu ei.

Pavel la Corint

18 1. După aceea Pavel a plecat din Atena şi s-a dus la Corint.

2. Acolo a găsit pe un iudeu, numit Acuila*, de neam din Pont, venit de curând din Italia, cu nevasta sa, Priscila, deoarece Claudiu poruncise ca toţi iudeii să plece din Roma. A venit la ei. *Rom. 16.3. 1 Cor. 16.19. 2 Tim. 4.19.

3. Şi, fiindcă avea acelaşi meşteşug, a rămas la ei şi* lucrau: meseria lor era facerea corturilor.s *Cap. 20.34. 1 Cor. 4.12. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8.

4. Pavel* vorbea în sinagogă în fiecare zi de Sabat şi îndupleca pe iudei şi pe greci. *Cap. 17.2.

5. Dar când au venit* Sila şi Timotei din Macedonia, Pavel s-a** dedat în totul propovăduirii şi dovedea iudeilor că Isus este Hristosul. *Cap. 17.14-15. **Iov 32.18. Vers. 28. Cap. 17.3.

6. Fiindcă iudeii i se împotriveau* şi-l batjocoreau, Pavel şi-a scuturat** hainele şi le-a zis: „Sângele† vostru să cadă asupra capului vostru; eu†† sunt curat. De acum*† încolo, mă voi duce la Neamuri.“ *Cap. 13.45. 1 Pet. 4.4. **Neem. 5.13. Mat. 10.14. Cap. 13.51. †Lev. 20.9,11,12. 2 Sam. 1.16. Ezec. 18.13; 33.4. ††Ezec. 3.18,19; 33.9. Cap. 20.26. *†Cap. 13.46; 28.28.

7. Şi, după ce a ieşit de acolo, a intrat în casa unui om temător de Dumnezeu, numit Iust, a cărui casă era vecină cu sinagoga.

8. Dar* Crisp, fruntaşul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Şi mulţi dintre corinteni, care auziseră pe Pavel, au crezut şi ei şi au fost botezaţi. *1 Cor. 1.14.

9. Noaptea, Domnul* a zis lui Pavel într-o vedenie: „Nu te teme; ci vorbeşte şi nu tăcea, *Cap. 23.11.

10. căci* Eu sunt cu tine; şi nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ţi facă rău: vorbeşte, fiindcă am mult norod în această cetate.“ *Ier. 1.18,19. Mat. 28.20.

11. Aici a rămas un an şi şase luni şi învăţa printre corinteni Cuvântul lui Dumnezeu.

Răscoala iudeilor

12. Pe când era Galion cârmuitor al Ahaiei, iudeii s-au ridicat cu un gând împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de judecată

13. şi au zis: „Omul acesta aţâţă pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva Legii.“

14. Pavel voia să înceapă vorba, când Galion a zis iudeilor:

„Dacă* ar fi vorba de vreo faptă rea sau de vreo blestemăţie, v-aş asculta după cuviinţă, iudeilor! *Cap. 23.29; 25.11,19.

15. Dar dacă este vorba de neînţelegeri asupra unui cuvânt, asupra unor nume şi asupra Legii voastre, treaba voastră: eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lucruri.“

16. Şi i-a alungat de la scaunul de judecată.

17. Atunci au pus toţi mâna pe Sosten*, fruntaşul sinagogii, şi-l băteau înaintea scaunului de judecată, fără ca lui Galion să-i pese. *1 Cor. 1.1.

Pavel la Ierusalim şi Antiohia

18. Pavel a mai rămas destul de multă vreme în Corint. În urmă, şi-a luat ziua bună de la fraţi şi a plecat cu corabia spre Siria, împreună cu Priscila şi Acuila, după ce şi-a tuns* capul în Chencrea**, căci făcuse o juruinţă. *Num. 6.18. Cap. 21.24. **Rom. 16.1.

19. Au ajuns în Efes; şi Pavel a lăsat acolo pe însoţitorii lui. A intrat în sinagogă şi a stat de vorbă cu iudeii,
20. care l-au rugat să rămână la ei mai multă vreme. El însă n-a voit,
21. ci şi-a luat rămas bun de la ei şi a zis: „Trebuie* numaidecât ca sărbătoarea care vine, s-o fac în Ierusalim. Dacă** va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăşi la voi.“ Şi a plecat din Efes. *Cap. 19.21; 20.16. **1 Cor. 4.19. Evr. 6.3. Iac. 4.15.
22. S-a dat jos din corabie în Cezareea, s-a suit la Ierusalim şi, după ce a urat de bine bisericii, s-a coborât în Antiohia.

A treia călătorie – Apolo

23. După ce a petrecut câtăva vreme în Antiohia, Pavel a plecat şi a străbătut din loc în loc ţinutul Galatiei* şi Frigiei, întărind** pe toţi ucenicii.
*Gal. 1.2; 4.14. **Cap. 14.22; 15.32,41.
24. La Efes, a venit un* iudeu, numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii şi era tare în Scripturi. *1 Cor. 1.12; 3.5,6; 4.6. Tit 3.13.
25. El era învăţat în ce priveşte Calea Domnului, avea un duh înfocat* şi vorbea şi învăţa amănunţit pe oameni despre Isus, măcar că nu cunoştea** decât botezul lui Ioan.
*Rom. 12.11. **Cap. 19.3.
26. A început a vorbi cu îndrăzneală în sinagogă. Acuila şi Priscila, când l-au auzit, l-au luat la ei şi i-au arătat mai cu de-amănuntul Calea lui Dumnezeu.
27. Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, fraţii l-au îmbărbătat să se ducă şi au scris ucenicilor să-l primească bine. Când a ajuns, a* ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe cei ce crezuseră;
*1 Cor. 3.6.
28. căci înfrunta cu putere pe iudei înaintea norodului şi le dovedea* din Scripturi că Isus este Hristosul.
*Vers. 5. Cap. 9.22; 17.3.

Ucenicii lui Ioan se fac creştini

19 1. Pe când era Apolo* în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ţinuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câţiva ucenici
*1 Cor. 1.12; 3.5,6.
2. şi le-a zis: „Aţi primit voi Duhul Sfânt când aţi crezut?“ Ei i-au răspuns: „Nici n-am* auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.“ *1 Sam. 3.7. Cap. 8.16.
3. „Dar cu ce botez aţi fost botezaţi?“, le-a zis el. Şi ei au răspuns: „Cu* botezul lui Ioan.“ *Cap. 18.25.
4. Atunci Pavel a zis: „Ioan* a botezat cu botezul pocăinţei şi spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus.“ *Mat. 3.11. Ioan 1.15,27,30. Cap. 1.5; 11.16; 13.24,25.
5. Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezaţi în* Numele Domnului Isus. *Cap. 8.16.
6. Când* şi-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei, şi vorbeau** în alte limbi şi proroceau.
*Cap. 6.6; 8.17. **Cap. 2.4; 10.46.
7. Erau cam doisprezece bărbaţi de toţi.

Pavel învaţă pe norod la Efes

8. În urmă*, Pavel a intrat în sinagogă, unde vorbea cu îndrăzneală. Timp de trei luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la** Împărăţia lui Dumnezeu şi căuta să înduplece pe cei ce-l ascultau. *Cap. 17.2; 18.4. **Cap. 1.3; 28.23.
9. Dar, fiindcă* unii rămâneau împietriţi şi necredincioşi şi vorbeau de rău** Calea Domnului înaintea norodului, Pavel a plecat de la ei, a despărţit pe ucenici de ei şi a învăţat în fiecare zi pe norod în şcoala unuia numit Tiran.
*2 Tim. 1.15. 2 Pet. 2.2. Iuda 10. **Vers. 23. Cap. 9.2; 22.4; 24.14.
10. Lucrul acesta* a ţinut doi ani, aşa că toţi cei ce locuiau în Asia, iudei şi greci, au auzit Cuvântul Domnului.
*Cap. 20.31.
11. Şi Dumnezeu făcea* minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;
*Marc. 16.20. Cap. 14.3.
12. până acolo* că peste cei bolnavi se puneau basmale sau şorţuri care fuseseră atinse de trupul lui, şi-i lăsau bolile şi ieşeau afară din ei duhurile rele. *2 Împ. 4.29. Cap. 5.15.

Exorciştii iudei

13. Nişte* exorcişti iudei care umblau din loc în loc au** încercat să cheme Numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, zicând: „Vă jur pe Isus, pe care-L propovăduieşte Pavel, să ieşiţi afară!“
*Mat. 12.27. **Marc. 9.38. Luca 9.49.
14. Cei ce făceau lucrul acesta erau şapte feciori ai lui Sceva, un preot iudeu din cei mai de seamă.
15. Duhul cel rău le-a răspuns: „Pe Isus Îl cunosc, şi pe Pavel îl ştiu; dar voi cine sunteţi?“

16. Şi omul în care era duhul cel rău a sărit asupra lor, i-a biruit pe amândoi şi i-a schingiuit în aşa fel, că au fugit goi şi răniţi din casa aceea.
17. Lucrul acesta a fost cunoscut de toţi iudeii, de toţi grecii care locuiau în Efes, şi* i-a apucat frica pe toţi: şi Numele Domnului Isus era proslăvit.
*Luca 1.65; 7.16. Cap. 2.43; 5.5,11.
18. Mulţi din cei ce crezuseră, veneau să mărturisească* şi să spună ce făcuseră. *Mat. 3.6.
19. Şi unii din cei ce făcuseră vrăjitorii şi-au adus cărţile şi le-au ars înaintea tuturor: preţul lor s-a socotit la cincizeci de mii de arginţi.
20. Cu atâta* putere se răspândea şi se întărea Cuvântul Domnului.
*Cap. 6.7; 12.24.

Răscoala argintarului Dimitrie

21. După ce* s-au petrecut aceste lucruri, Pavel şi-a** pus de gând să se ducă la Ierusalim, trecând prin Macedonia şi Ahaia. „După ce voi merge acolo“, îşi zicea el, „trebuie† să văd şi Roma.“ *Rom. 15.25.
Gal. 2.1. **Cap. 20.22. †Cap. 18.21; 23.11. Rom. 15.24-28.
22. A trimis în Macedonia pe doi din* ajutoarele lui, pe Timotei şi Erast**, iar el a mai rămas câtăva vreme în Asia. *Cap. 13.5. **Rom. 16.23. 2 Tim. 4.20.
23. Pe vremea aceea*, s-a făcut o mare tulburare cu privire la Calea** Domnului. *2 Cor. 1.8. **Cap. 9.2.
24. Un argintar, numit Dimitrie, făcea temple de argint de ale Dianei şi aducea lucrătorilor săi nu puţin* câştig cu ele.
*Cap. 16.16,19.
25. I-a adunat la un loc, împreună cu cei de aceeaşi meserie, şi le-a zis: „Oamenilor, ştiţi că bogăţia noastră atârnă de meseria aceasta;
26. şi vedeţi şi auziţi că Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat şi a abătut mult norod şi zice că zeii făcuţi de mâini nu* sunt dumnezei.
*Ps. 115.4. Isa. 44.10-20. Ier. 10.3.
27. Primejdia care vine din acest fapt nu este numai că meseria noastră cade în dispreţ; dar şi că templul marii zeiţe Diana este socotit ca o nimica şi chiar măreţia aceleia care este cinstită în toată Asia şi în toată lumea este nimicită.“
28. Cuvintele acestea i-au umplut de mânie şi au început să strige: „Mare este Diana efesenilor!“
29. Toată cetatea s-a tulburat. Au năvălit cu toţii într-un gând în teatru şi au luat cu ei pe macedonenii Gaiu* şi Aristarh**, tovarăşii de călătorie ai lui Pavel. *Rom. 16.23.
1 Cor. 1.14. **Cap. 20.4; 27.2. Col. 4.10. Film. 24.
30. Pavel voia să vină înaintea norodului, dar nu l-au lăsat ucenicii.
31. Chiar şi unii din mai marii Asiei care-i erau prieteni au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru.
32. Unii strigau una, alţii alta, căci adunarea era în învălmăşeală, şi cei mai mulţi nici nu ştiau pentru ce se adunaseră.
33. Atunci au scos din norod pe Alexandru, pe care iudeii îl împingeau înainte. Alexandru* a făcut** semn cu mâna şi voia să se apere înaintea norodului. *1 Tim. 1.20. 2 Tim. 4.14. **Cap. 12.17.
34. Dar când l-au cunoscut că este iudeu, au strigat toţi într-un glas, timp de aproape două ceasuri: „Mare este Diana efesenilor!“
35. Totuşi logofătul a potolit norodul şi a zis: „Bărbaţi efeseni, cine este acela care nu ştie că cetatea efesenilor este păzitoarea templului marii Diane şi a chipului ei căzut din cer?
36. Fiindcă nimeni nu poate să tăgăduiască lucrul acesta, trebuie să vă potoliţi şi să nu faceţi nimic cu pornire nechibzuită.
37. Căci aţi adus aici pe oamenii aceştia care nu sunt vinovaţi nici de jefuirea templului, nici de hulă împotriva zeiţei noastre.
38. Deci dacă, în adevăr, Dimitrie şi meşterii lui au să se plângă împotriva cuiva, sunt zile de judecată şi sunt dregători; să se pârască unii pe alţii.
39. Dar dacă umblaţi după altceva, se va hotărî într-o adunare legiuită.
40. Noi, de fapt, suntem în primejdie să fim învinuiţi de răscoală pentru cele întâmplate astăzi, căci n-avem nici un temei ca să putem îndreptăţi zarva aceasta.“
41. După aceste cuvinte, a dat drumul adunării.

Pavel în Macedonia

20 1. Când a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici şi, după ce le-a dat sfaturi, şi-a luat ziua bună de la ei şi a* plecat în Macedonia.
*1 Cor. 16.5. 1 Tim. 1.3.
2. A străbătut ţinutul acesta şi a dat

ucenicilor o mulţime de sfaturi. Apoi a
venit în Grecia,
3. unde a rămas trei luni. Era gata să
plece cu corabia în Siria, dar* iudeii
i-au întins curse. Atunci s-a hotărât să
se întoarcă prin Macedonia.
*Cap. 9.23; 23.12; 25.3. 2 Cor. 11.26.
4. Avea ca tovarăşi până în Asia pe:
Sopater din Bereea, fiul lui Pir, Aris-
tarh* şi Secund din Tesalonic, Gaiu**
din Derbe, Timotei†, precum şi Tihic††
şi Trofim*†, care erau din Asia.
*Cap. 19.29; 27.2. Col. 4.10. **Cap. 19.29. †Cap. 16.1. ††Efes. 6.21. Col. 4.7. 2 Tim. 4.12. Tit 3.12. *†Cap. 21.29. 2 Tim. 4.20.
5. Aceştia au luat-o înainte şi ne-au
aşteptat la Troa.
6. Iar noi, după zilele* praznicului
Azimelor, am plecat cu corabia din
Filipi şi, în cinci zile, am ajuns la ei
în** Troa, unde am stat şapte zile.
*Exod 12.14,15; 23.15. **Cap. 16.8. 2 Cor. 2.12. 2 Tim. 4.13.

Învierea lui Eutih

7. În ziua dintâi* a săptămânii, eram
adunaţi laolaltă ca să** frângem pâinea.
Pavel, care trebuia să plece a doua zi,
vorbea ucenicilor şi şi-a lungit vorbirea
până la miezul nopţii.
*1 Cor. 16.2. Apoc. 1.10. **Cap. 2.42,46. 1 Cor. 10.16; 11.20, etc.
8. În* odaia de sus, unde eram adunaţi,
erau multe lumini. *Cap. 1.13.
9. Şi un tânăr, numit Eutih, care
şedea pe fereastră, a adormit de-a
binelea în timpul lungii vorbiri a lui
Pavel; biruit de somn, a căzut jos din
catul al treilea şi a fost ridicat mort.
10. Dar Pavel s-a coborât, s-a* repezit
spre el, l-a luat în braţe şi a zis: „Nu**
vă tulburaţi, căci sufletul lui este în el."
*1 Împ. 17.21. 2 Împ. 4.34. **Mat. 9.24.
11. După ce s-a suit iarăşi, a frânt
pâinea, a cinat şi a mai vorbit multă
vreme până la ziuă. Apoi a plecat.
12. Flăcăul a fost adus viu, şi lucrul
acesta a fost pricina unei mari mângâ-
ieri.

Pavel la Milet

13. Noi am venit înaintea lui Pavel la
corabie şi am plecat cu corabia la Asos,
unde ne învoiserăm să ne întâlnim din
nou; pentru că el trebuia să facă
drumul pe jos.
14. Când s-a întâlnit cu noi în Asos,
l-am luat în corabie şi ne-am dus la
Mitilene.
15. De aici am mers pe mare, şi a
doua zi am ajuns în faţa insulei Chios.
În ziua următoare, de-abia am atins
Samos, ne-am oprit în Troghilion, şi a
doua zi am venit la Milet.
16. Pavel se hotărâse să treacă pe lângă
Efes, fără să se oprească aici, ca să nu
piardă vremea în Asia; căci* se grăbea
ca, dacă-i va fi cu putinţă, să** fie în
Ierusalim de ziua† Cincizecimii.
*Cap. 18.21; 19.21; 21.4,12. **Cap. 24.17. †Cap. 2.1. 1 Cor. 16.8.

Cuvântarea de rămas bun

17. Însă din Milet, Pavel a trimis la
Efes şi a chemat pe prezbiterii bisericii.
18. Când au venit la el, le-a zis:
„Ştiţi cum m-am purtat cu voi în
toată vremea, din* ziua dintâi în care
am pus piciorul pe pământul Asiei.
*Cap. 18.19; 19.1,10.
19. Am slujit Domnului cu toată
smerenia, cu multe lacrimi şi în
mijlocul încercărilor pe* care mi le
ridicau uneltirile iudeilor. *Vers. 3.
20. Ştiţi că n-am* ascuns nimic din ce
vă era de folos şi nu m-am temut să vă
propovăduiesc şi să vă învăţ înaintea
norodului şi în case *Vers. 27.
21. şi să vestesc* iudeilor şi grecilor
pocăinţa** faţă de Dumnezeu şi cre-
dinţa în Domnul nostru Isus Hristos.
*Cap. 18.5. **Marc. 1.15. Luca 24.47. Cap. 2.38.
22. Şi acum, iată că, împins* de Duhul,
mă duc la Ierusalim, fără să ştiu ce mi se
va întâmpla acolo. *Cap. 19.21.
23. Numai Duhul Sfânt* mă înştiin-
ţează din cetate în cetate că mă aşteaptă
lanţuri şi necazuri. *Cap. 21.4,11. 1 Tes. 3.3.
24. Dar eu* nu ţin numaidecât la
viaţa mea, ca şi cum mi-ar fi scumpă,
ci** vreau numai să-mi sfârşesc cu
bucurie calea şi† slujba pe†† care am
primit-o de la Domnul Isus, ca să
vestesc Evanghelia harului lui Dum-
nezeu. *Cap. 21.13. Rom. 8.35. 2 Cor. 4.16. **2 Tim. 4.7. †Cap. 1.17. 2 Cor. 4.1. ††Gal. 1.1. Tit 1.3.
25. Şi acum, ştiu* că nu-mi veţi mai
vedea faţa, voi toţi aceia în mijlocul
cărora am umblat propovăduind Împă-
răţia lui Dumnezeu. *Vers. 38. Rom. 15.23.
26. De aceea vă mărturisesc astăzi că
sunt curat de sângele* tuturor.
*Cap. 18.6. 2 Cor. 7.2.
27. Căci* nu m-am ferit să vă vestesc
tot planul** lui Dumnezeu.
*Vers. 20. **Luca 7.30. Ioan 15.15. Efes. 1.11.
28. Luaţi seama*, dar, la voi înşivă şi la
toată turma peste care v-a** pus Duhul
Sfânt episcopi[1], ca să păstoriţi Biserica

1. Sau: priveghetori

Domnului, pe care† a câştigat-o cu†† însuşi sângele Său. *1 Tim. 4.16. 1 Pet. 5.2. **1 Cor. 12.28. †Efes. 1.7,14. Col. 1.14. Evr. 9.12. 1 Pet. 1.19. Apoc. 5.9. ††Evr. 9.14.

29. Ştiu bine că, după plecarea mea, se vor* vârî între voi lupi răpitori, care nu vor cruţa turma; *Mat. 7.15. 2 Pet. 2.1.

30. şi se vor scula din* mijlocul vostru oameni care vor învăţa lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor. *1 Tim. 1.20. 1 Ioan 2.19.

31. De aceea vegheaţi şi aduceţi-vă aminte că, timp de trei* ani, zi şi noapte, n-am încetat să sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi. *Cap. 19.10.

32. Şi acum, fraţilor, vă încredinţez în mâna lui Dumnezeu şi a Cuvântului* harului Său care vă** poate zidi sufleteşte şi vă poate da moştenirea† împreună cu toţi cei sfinţiţi. *Evr. 13.9. **Cap. 9.31. †Cap. 26.18. Efes. 1.18. Col. 1.12; 3.24. Evr. 9.15. 1 Pet. 1.4.

33. N-am râvnit nici la argintul*, nici la aurul, nici la hainele cuiva. *1 Sam. 12.3. 1 Cor. 9.12. 2 Cor. 7.2; 11.9; 12.17.

34. Singuri ştiţi că* mâinile acestea au lucrat pentru trebuinţele mele şi ale celor ce erau cu mine. *Cap. 18.3. 1 Cor. 4.12. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8.

35. În toate privinţele v-am dat o pildă şi v-am arătat că*, lucrând astfel, trebuie să ajutaţi pe cei slabi şi să vă aduceţi aminte de cuvintele Domnului Isus, care însuşi a zis: „Este mai ferice să dai decât să primeşti.“ *Rom. 15.1. 1 Cor. 9.12. 2 Cor. 11.9,12; 12.13. Efes. 4.28. 1 Tes. 4.11; 5.14. 2 Tes. 3.8.

36. După ce a vorbit astfel, a îngenuncheat* şi s-a rugat împreună cu ei toţi. *Cap. 7.60; 21.5.

37. Şi au izbucnit cu toţii în lacrimi, au căzut* pe grumazul lui Pavel şi l-au sărutat. *Gen. 45.14; 46.29.

38. Căci erau întristaţi mai ales de vorba pe care* le-o spusese el, că nu-i vor mai vedea faţa. Şi l-au petrecut până la corabie. *Vers. 25.

Pavel îşi ia rămas bun de la ucenicii din Tir

21 1. După ce ne-am smuls din braţele lor, am plecat pe apă şi ne-am dus drept la Cos, a doua zi la Rodos, şi de acolo la Patara.

2. Am găsit o corabie, care avea să treacă în Fenicia, ne-am suit în ea şi am plecat.

3. Am trecut prin faţa insulei Cipru, am lăsat-o la stânga şi ne-am urmat drumul spre Siria; apoi ne-am dat jos în Tir, unde avea să se descarce corabia.

4. Acolo am găsit pe ucenici şi am rămas şapte zile. Ucenicii*, prin Duhul, ziceau lui Pavel să nu se suie la Ierusalim. *Vers. 12. Cap. 20.23.

5. Dar când s-au împlinit zilele, am plecat şi ne-am văzut de drum; şi ne-au petrecut toţi, cu nevestele şi copiii, până afară din cetate. Am îngenuncheat* pe mal şi ne-am rugat. *Cap. 20.36.

6. Apoi ne-am luat ziua bună unii de la alţii, şi noi ne-am suit în corabie, iar ei s-au întors acasă*. *Ioan 1.11.

Pavel la Ptolemaida şi la Cezareea – Prorocia lui Agab

7. După ce ne-am isprăvit călătoria pe mare, din Tir am plecat la Ptolemaida, unde am urat de bine fraţilor şi am stat la ei o zi.

8. A doua zi, am plecat şi am ajuns la Cezareea. Am intrat în casa lui Filip evanghelistul*, care** era unul din cei şapte, şi am găzduit la el. *Efes. 4.11. 2 Tim. 4.5. **Cap. 6.5; 8.26,40.

9. El avea patru fete fecioare care* proroceau. *Ioel 2.28. Cap. 2.17.

10. Fiindcă stăteam de mai multe zile acolo, un proroc, numit Agab*, s-a coborât din Iudeea *Cap. 11.28.

11. şi a venit la noi. A luat brâul lui Pavel, şi-a legat picioarele şi mâinile şi a zis: „Iată ce zice Duhul Sfânt: „Aşa* vor lega iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brâul acesta şi-l vor da în mâinile Neamurilor.“ *Vers. 33. Cap. 20.23.

12. Când am auzit lucrul acesta, atât noi, cât şi cei de acolo, am rugat pe Pavel să nu se suie la Ierusalim.

13. Atunci Pavel a răspuns: „Ce* faceţi de plângeţi aşa şi-mi rupeţi inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să şi mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.“ *Cap. 20.24.

14. Dacă am văzut că nu-l putem îndupleca, n-am mai stăruit şi am zis: „Facă-se voia* Domnului!“ *Mat. 6.10; 26.42. Luca 11.2; 22.42.

15. După zilele acelea, ne-am pregătit de plecare şi ne-am suit la Ierusalim.

16. Câţiva ucenici din Cezareea au

venit şi ei cu noi şi ne-au dus la unul numit Mnason, din Cipru, vechi ucenic, la care aveam să găzduim.

Pavel la Ierusalim în Templu

17. Când* am ajuns la Ierusalim, fraţii ne-au primit cu bucurie. *Cap. 15.4.

18. A doua zi, Pavel a mers cu noi la Iacov*, şi toţi prezbiterii s-au adunat acolo. *Cap. 15.13. Gal. 1.19; 2.9.

19. După ce le-a dat ziua bună, le-a istorisit* cu de-amănuntul ce făcuse Dumnezeu în mijlocul Neamurilor prin** slujba lui.
*Cap. 15.4,12. Rom. 15.18,19. **Cap. 1.17; 20.24.

20. Când l-au auzit, au proslăvit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: „Vezi, frate, câte mii de iudei au crezut, şi toţi sunt plini de râvnă* pentru Lege.
*Cap. 22.3. Rom. 10.2. Gal. 1.14.

21. Dar ei au auzit despre tine că înveţi pe toţi iudeii care trăiesc printre Neamuri să se lepede de Moise, că le zici să nu-şi taie copiii împrejur şi să nu trăiască potrivit cu obiceiurile.

22. Ce este de făcut? Negreşit, mulţimea are să se adune, căci vor auzi că ai venit.

23. Deci fă ce-ţi vom spune noi. Avem aici patru bărbaţi care au făcut o juruinţă.

24. Ia-i cu tine, curăţă-te împreună cu ei şi cheltuieşte tu pentru ei, ca să-şi radă* capul. Şi astfel vor cunoaşte toţi că nu este nimic adevărat din cele ce au auzit despre tine, ci că şi tu umbli întocmai după rânduială şi păzeşti Legea. *Num. 6.2,13,18. Cap. 18.18.

25. Cu privire la Neamurile care au crezut, noi* am hotărât şi le-am scris că trebuie să se ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate şi de curvie.“ *Cap. 15.20,29.

26. Atunci Pavel a luat pe oamenii aceia, s-a curăţat şi a* intrat cu ei a doua zi în Templu, ca să vestească** sfârşitul zilelor curăţării când se va aduce jertfă pentru fiecare din ei.
*Cap. 24.18. **Num. 6.13.

Prinderea lui Pavel

27. Către sfârşitul celor şapte zile, iudeii* din Asia, când au văzut pe Pavel în Templu, au întărâtat tot norodul, au** pus mâinile pe el
*Cap. 24.18. **Cap. 26.21.

28. şi au început să strige: „Bărbaţi israeliţi, daţi ajutor! Iată omul care* propovăduieşte pretutindeni şi în toată lumea împotriva norodului, împotriva Legii şi împotriva Locaşului acestuia; ba încă a vârât şi pe nişte greci în Templu şi a spurcat acest Locaş sfânt.“ *Cap. 24.5,6.

29. În adevăr, văzuseră mai înainte pe Trofim*, efeseanul, împreună cu el în cetate şi credeau că Pavel îl băgase în Templu. *Cap. 20.4.

30. Toată cetatea s-a pus în mişcare* şi s-a strâns norodul din toate părţile. Au pus mâna pe Pavel şi l-au scos afară din Templu, ale cărui uşi au fost încuiate îndată. *Cap. 26.21.

31. Pe când încercau să-l omoare, s-a dus vestea la căpitanul oastei că tot Ierusalimul s-a tulburat.

32. Acesta* a luat îndată ostaşi şi sutaşi şi a alergat la ei. Când au văzut pe căpitan şi pe ostaşi, au încetat să mai bată pe Pavel. *Cap. 23.27; 24.7.

33. Atunci căpitanul s-a apropiat, a* pus mâna pe el şi a poruncit să-l lege cu două lanţuri. Apoi a întrebat cine este şi ce a făcut. *Vers. 11. Cap. 20.23.

34. Dar unii strigau într-un fel, alţii în alt fel prin mulţime; fiindcă nu putea deci să înţeleagă adevărul, din pricina zarvei, a poruncit să-l ducă în cetăţuie.

35. Când a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit să fie dus de ostaşi, din pricina îmbulzelii norodului întărâtat;

36. căci mulţimea norodului se ţinea după el şi striga: „La moarte* cu el!“
*Luca 23.18. Ioan 19.15. Cap. 22.22.

Pavel cere voie să vorbească

37. Tocmai când era să fie băgat în cetăţuie, Pavel a zis căpitanului: „Îmi este îngăduit să-ţi spun ceva?“ Căpitanul a răspuns: „Ştii greceşte?

38. Nu cumva* eşti egipteanul acela care s-a răsculat acum în urmă şi a dus în pustiu pe cei patru mii de tâlhari?“ *Cap. 5.36.

39. „Eu* sunt iudeu“, a spus Pavel, „din Tarsul din Cilicia, cetăţean al unei cetăţi nu fără însemnătate. Te rog, dă-mi voie să vorbesc norodului.“
*Cap. 9.11; 22.3.

40. După ce i-a dat voie căpitanul, Pavel a stat în picioare pe trepte şi a* făcut semn norodului cu mâna. S-a făcut o mare tăcere, şi Pavel le-a vorbit în limba evreiască astfel:
*Cap. 12.17.

Cuvântarea lui Pavel

22 1. „Fraţilor* şi părinţilor, ascultaţi acum cuvântul meu de apărare faţă de voi!“ *Cap. 7.2.

2. Când au auzit ei că le vorbeşte în limba evreiască, au ţinut şi mai multă linişte. Şi Pavel a zis:

3. „Eu* sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei; dar am fost crescut în cetatea aceasta, am învăţat la** picioarele lui Gamaliel† să cunosc cu†† de-amănuntul Legea părinţilor noştri şi am fost*† tot atât de plin de râvnă pentru Dumnezeu, cum†* sunteţi şi voi toţi azi. *Cap. 21.39. 2 Cor. 11.22. Filp. 3.5. **Deut. 33.3. 2 Împ. 4.38. Luca 10.39. †Cap. 5.34. ††Cap. 26.5. *†Cap. 21.20. Gal. 1.14. †*Rom. 10.2.

4. Am* prigonit până la moarte această Cale, am legat şi am pus în temniţă bărbaţi şi femei; *Cap. 8.3; 26.9-11. Filp. 3.6. 1 Tim. 1.13.

5. marele preot şi tot* soborul bătrânilor îmi sunt martori. Am luat chiar şi scrisori de la** ei către fraţii din Damasc, unde m-am dus să aduc legaţi la Ierusalim pe cei ce se aflau acolo, ca să fie pedepsiţi. *Luca 22.66. Cap. 4.5. **Cap. 9.2; 26.10,12.

6. Când eram* pe drum şi mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer. *Cap. 9.3; 26.12,13.

7. Am căzut la pământ şi am auzit un glas care-mi zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigoneşti?“

8. „Cine eşti, Doamne?“, am răspuns eu. Şi El mi-a zis: „Eu sunt Isus din Nazaret pe care-L prigoneşti.“

9. Cei* ce erau cu mine au văzut bine lumina şi s-au înfricoşat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea. *Dan. 10.7. Cap. 9.7.

10. Atunci am zis: „Ce să fac, Doamne?“ „Scoală-te“, mi-a răspuns Domnul, „du-te în Damasc şi acolo ţi se va spune ce trebuie să faci.“

11. „Fiindcă nu puteam să văd nimic, din pricina strălucirii luminii aceleia, cei ce erau cu mine m-au luat de mână şi aşa am ajuns în Damasc.

12. Şi a venit la mine un* om, numit Anania, bărbat temător de Dumnezeu după Lege, şi pe care toţi iudeii** care locuiesc în Damasc îl vorbeau† de bine. *Cap. 9.17. **Cap. 10.22. †1 Tim. 3.7.

13. El mi-a zis: „Frate Saule, capătă-ţi din nou vederea!“ Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea şi m-am uitat la el.

14. El mi-a zis: „Dumnezeul* părinţilor noştri te-a** ales să cunoşti voia Lui, să† vezi pe†† Cel Neprihănit şi să*† auzi cuvinte din gura Lui; *Cap. 3.13; 5.30. **Cap. 9.15; 26.16. †1 Cor. 9.1; 15.8. ††Cap. 3.14; 7.52. *†1 Cor. 11.23. Gal. 1.12.

15. căci* Îi vei fi martor, faţă de toţi oamenii, pentru lucrurile pe care le-ai văzut şi auzit. *Cap. 23.11. **Cap. 4.20; 26.16.

16. Şi acum, ce zăboveşti? Scoală-te, primeşte botezul şi fii spălat* de păcatele tale, chemând** Numele Domnului.“ *Cap. 2.38. Evr. 10.22. **Cap. 9.14. Rom. 10.13.

17. Şi mi s-a* întâmplat că, după ce m-am întors la Ierusalim, pe când mă rugam în Templu, am căzut într-o răpire sufletească; *Cap. 9.26. 2 Cor. 12.2.

18. şi am* văzut pe Domnul care-mi zicea: „Grăbeşte-te**, ieşi iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine.“ *Vers. 14. **Mat. 10.14.

19. Şi am zis: „Doamne, ei* ştiu că eu băgam în temniţă şi băteam** prin sinagogi pe cei ce cred în Tine *Vers. 4. Cap. 8.3. **Mat. 10.17.

20. şi că*, atunci când se vărsa sângele lui Ştefan, martorul Tău, eram şi eu de faţă, îmi uneam** încuviinţarea mea cu a celorlalţi şi păzeam hainele celor ce-l omorau.“ *Luca 11.48. Cap. 7.58. **Cap. 8.1. Rom. 1.32.

21. Atunci El mi-a zis: „Du-te, căci* te voi trimite departe la Neamuri...“ *Cap. 9.15; 13.2,46,47; 18.6; 26.17. Rom. 1.5; 11.13; 15.16. Gal. 1.15,16; 2.7,8. Efes. 3.7,8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11.

Pavel, cetăţean roman

22. Ei l-au ascultat până la cuvântul acesta. Dar atunci şi-au ridicat glasul şi au zis: „Ia* de pe pământ pe un astfel de om! Nu este vrednic să** trăiască!“ *Cap. 21.36. **Cap. 25.24.

23. Şi scoteau strigăte, îşi aruncau hainele şi azvârleau cu ţărână în văzduh.

24. Căpitanul a poruncit să ducă pe Pavel în cetăţuie şi să-l cerceteze, bătându-l cu biciul, ca să afle din ce pricină strigau aşa împotriva lui.

25. Pe când îl legau cu curele, Pavel a zis sutaşului care era de faţă: „Vă* este îngăduit să bateţi pe un roman care nu este osândit?“ *Cap. 16.37.

26. La auzul acestor cuvinte, sutaşul

s-a dus să dea de ştire căpitanului şi a zis: „Ce ai de gând să faci? Omul acesta este cetăţean roman.“
27. Şi, când a venit căpitanul, a zis lui Pavel: „Spune-mi, eşti roman?“ „Da“, i-a răspuns el.
28. Căpitanul a zis: „Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetăţenia aceasta.“ „Şi eu“, a zis Pavel, „sunt chiar născut roman.“
29. Numaidecât, cei ce aveau să-l cerceteze prin bătaie au încetat să-l mai necăjească; ba căpitanul, când a aflat că Pavel este roman, s-a temut, pentru că-l legase.

Pavel înaintea Sinedriului

30. A doua zi, fiindcă voia să ştie bine pentru ce este pârât de iudei, l-a dezlegat şi a poruncit să se adune laolaltă preoţii cei mai de seamă şi tot soborul; apoi, a adus pe Pavel jos şi l-a pus înaintea lor.

23 1. Pavel s-a uitat ţintă la sobor şi a zis: „Fraţilor, eu* am vieţuit cu toată curăţia cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, până în ziua aceasta...“
*Cap. 24.16. 1 Cor. 4.4. 2 Cor. 1.12; 4.2. 2 Tim. 1.3. Evr. 13.18.
2. Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să-l* lovească peste gură. *1 Împ. 22.24. Ier. 20.2. Ioan 18.22.
3. Atunci Pavel i-a zis: „Te va bate Dumnezeu, perete văruit! Tu şezi să mă judeci după Lege, şi porunceşti* să mă lovească, împotriva Legii!“
*Lev. 19.35. Deut. 25.1,2. Ioan 7.51.
4. Cei ce stăteau lângă el, i-au zis: „Îţi baţi joc de marele preot al lui Dumnezeu?“
5. Şi Pavel a zis: „N-am* ştiut, fraţilor, că este marele preot; căci este scris: „Pe** mai marele norodului tău să nu-l grăieşti de rău.“
*Cap. 24.17. **Exod 22.28. Ecl. 10.20. 2 Pet. 2.10. Iuda 8.
6. Pavel, ca unul care ştia că o parte din adunare erau saduchei, iar alta farisei, a strigat în plin sobor: „Fraţilor, eu* sunt fariseu, fiu de fariseu; din pricina nădejdii** în învierea morţilor sunt dat în judecată.“
*Cap. 26.5. Filp. 3.5. **Cap. 24.15,21; 26.6; 28.20.
7. Când a zis vorbele acestea, s-a stârnit o neînţelegere între farisei şi saduchei, şi adunarea s-a dezbinat.
8. Căci* saducheii zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, pe când fariseii le mărturisesc pe amândouă.
*Mat. 22.23. Marc. 12.18. Luca 20.27.
9. S-a făcut o mare zarvă; şi câţiva cărturari din partida fariseilor, s-au sculat în picioare, au început o ceartă aprinsă şi au zis: „Noi nu găsim nici* o vină în omul acesta; dar dacă** i-a vorbit un duh sau un înger†...?“
*Cap. 25.25; 26.31. **Cap. 22.7,17,18. †Cap. 5.39.
10. Fiindcă gâlceava creştea, căpitanul se temea ca Pavel să nu fie rupt în bucăţi de ei. De aceea a poruncit ostaşilor să se coboare să-l smulgă din mijlocul lor şi să-l ducă în cetăţuie.
11. În* noaptea următoare, Domnul S-a arătat lui Pavel şi i-a zis: „Îndrăzneşte, Pavele; căci, după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot aşa trebuie să mărturiseşti şi în Roma.“
*Cap. 18.9; 27.23,24.

Pavel este dus la Cezareea

12. La ziuă, iudeii au uneltit* şi s-au legat cu blestem că nu vor mânca, nici nu vor bea, până nu vor omorî pe Pavel. *Vers. 21,30. Cap. 25.3.
13. Cei ce făcuseră legământul acesta erau mai mulţi de patruzeci.
14. Ei s-au dus la preoţii cei mai de seamă şi la bătrâni şi le-au zis: „Noi ne-am legat cu mare blestem să nu gustăm nimic până nu vom omorî pe Pavel.
15. Acum, dar, voi, împreună cu soborul, daţi de ştire căpitanului şi rugaţi-l să-l aducă mâine jos, înaintea voastră, ca şi cum aţi vrea să-i cercetaţi pricina mai cu de-amănuntul; şi, până să ajungă el, noi suntem gata să-l omorâm.“
16. Fiul surorii lui Pavel a auzit de această cursă, s-a dus în cetăţuie şi a spus lui Pavel.
17. Pavel a chemat pe unul din sutaşi şi a zis: „Du pe tinerelul acesta la căpitan, căci are să-i spună ceva.“
18. Sutaşul a luat pe tânăr cu el, l-a dus la căpitan şi a zis: „Pavel cel întemniţat m-a chemat şi m-a rugat să aduc la tine pe acest tinerel, care are să-ţi spună ceva.“
19. Căpitanul l-a apucat de mână, l-a luat deoparte şi l-a întrebat: „Ce ai să-mi spui?“
20. El a răspuns: „Iudeii* s-au sfătuit să te roage să aduci mâine pe Pavel înaintea soborului, ca şi cum ai avea să-l cercetezi mai cu de-amănuntul.
*Vers. 12.

21. Tu să nu-i asculţi, pentru că mai mulţi de patruzeci dintre ei îl pândesc şi s-au legat cu blestem să nu mănânce şi să nu bea nimic până nu-l vor omorî; acum stau gata şi n-aşteaptă decât făgăduinţa ta.“
22. Căpitanul a lăsat pe tinerel să plece şi i-a poruncit să nu spună nimănui că i-a descoperit aceste lucruri.
23. În urmă, a chemat pe doi sutaşi şi le-a zis: „La ceasul al treilea din noapte, să aveţi gata două sute de ostaşi, şaptezeci de călăreţi şi două sute de suliţari, ca să meargă până la Cezareea.“
24. Le-a poruncit să aducă şi dobitoace pentru Pavel, ca să-l pună călare şi să-l ducă sănătos şi teafăr la dregătorul Felix.
25. Lui Felix i-a scris o scrisoare cu următorul cuprins:
26. „Claudius Lisias către preaalesul dregător Felix: Plecăciune!
27. Acest* om pe care l-au prins iudeii era să fie omorât de ei; şi eu m-am dus repede cu ostaşi şi l-am scos din mâna lor, căci am aflat că este roman. *Cap. 21.33; 24.7.
28. Am* vrut să aflu pricina pentru care-l pârau, şi l-am adus înaintea soborului lor. *Cap. 22.30.
29. Am găsit că era pârât pentru* lucruri privitoare la Legea lor, dar** că nu săvârşise nici o nelegiuire care să fie vrednică de moarte sau de lanţuri. *Cap. 18.15; 25.19. **Cap. 26.31.
30. Mi s-a dat* însă de ştire că iudeii îl pândesc ca să-l omoare; l-am trimis îndată la tine şi am făcut cunoscut** şi celor ce-l învinuiesc să-ţi spună ţie ce au împotriva lui. Fii sănătos.“
*Vers. 20. **Cap. 24.8; 25.6.
31. Ostaşii, după porunca pe care o primiseră, au luat pe Pavel şi l-au dus noaptea până la Antipatrida.
32. A doua zi, au lăsat pe călăreţi să-şi urmeze drumul înainte cu el, iar ei s-au întors în cetăţuie.
33. Ajunşi în Cezareea, călăreţii au dat scrisoarea în mâna dregătorului şi au adus pe Pavel înaintea lui.
34. Dregătorul, după ce a citit scrisoarea, a întrebat din ce ţinut este Pavel. Când a aflat că este din Cilicia*,
*Cap. 21.39.
35. „Te* voi asculta“, a zis el, „când vor veni pârâşii tăi.“ Şi a poruncit să fie păzit în palatul** lui Irod.
*Cap. 24.1,10; 25.16. **Mat. 27.27.

Pavel la Cezareea

24 1. După cinci* zile, a venit marele preot** Anania cu unii din bătrâni şi cu un vorbitor, numit Tertul. Au adus înaintea dregătorului plângere împotriva lui Pavel.
*Cap. 21.27. **Cap. 23.2,30,36; 25.2.
2. Pavel a fost chemat, şi Tertul a început să-l pârască astfel:
„Preaalesule Felix, tu ne faci să ne bucurăm de o pace mare; şi neamul acesta a căpătat îmbunătăţiri sănătoase prin îngrijirile tale.
3. Lucrul acesta îl mărturisim cu toată mulţumirea, în toată vremea şi în tot locul.
4. Dar, ca să nu te ţin prea mult, te rog să asculţi, în bunătatea ta, câteva cuvinte.
5. Am* găsit pe omul acesta, care este o ciumă: pune la cale răzvrătiri printre toţi iudeii de pe tot pământul, este mai marele partidei nazarinenilor
*Luca 23.2. Cap. 6.13; 16.20; 17.6; 21.28. 1 Pet. 2.12,15.
6. şi* a încercat să spurce chiar şi Templul. Şi am pus mâna pe el. Am vrut să-l judecăm** după Legea noastră,
*Cap. 21.28. **Ioan 18.31.
7. dar* a venit căpitanul Lisias, l-a smuls din mâinile noastre cu mare silă *Cap. 21.33.
8. şi a poruncit* pârâşilor lui să vină înaintea ta. Dacă-l vei cerceta, tu însuţi vei putea afla de la el toate lucrurile de care îl pârâm noi.“ *Cap. 28.30.
9. Iudeii s-au unit la învinuirea aceasta şi au spus că aşa stau lucrurile.

Apărarea lui Pavel

10. După ce i-a făcut dregătorul semn să vorbească, Pavel a răspuns:
„Fiindcă ştiu că de mulţi ani eşti judecătorul neamului acestuia, voi răspunde cu încredere pentru apărarea mea.
11. Nu sunt mai mult de douăsprezece zile, te poţi încredinţa de lucrul acesta, de când m-am suit să* mă închin la Ierusalim. *Vers. 17. Cap. 21.26.
12. Nu* m-au găsit nici în Templu, nici în sinagogi, nici în cetate, stând de vorbă cu cineva sau făcând răscoală de norod. *Cap. 25.8; 28.17.
13. Aşa că n-ar putea dovedi lucrurile de care mă pârăsc acum.
14. Îţi mărturisesc că slujesc Dumnezeului* părinţilor mei, după Calea** pe care ei o numesc partidă; eu cred

tot ce este scris în Lege† şi în Proroci
*Amos 8.14. Cap. 9.2. **2 Tim. 1.3. †Cap. 26.22; 28.23.
15. şi am* în Dumnezeu nădejdea aceasta, pe care o au şi ei înşişi, că** va fi o înviere a celor drepţi şi a celor nedrepţi.
*Cap. 23.6; 26.6,7; 28.20. **Dan. 12.2. Ioan 5.28,29.
16. De aceea mă* silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor.
*Cap. 23.1.
17. După o lipsă de mai mulţi ani, am* venit să aduc milostenii neamului meu şi să aduc daruri la Templu.
*Cap. 11.29,30; 20.16. Rom. 15.25. 2 Cor. 8.4. Gal. 2.10.
18. Tocmai atunci* nişte iudei din Asia m-au găsit curăţat în Templu, nu cu gloată, nici cu zarvă. *Cap. 21.26,27; 26.21.
19. Ei înşişi* ar trebui să se înfăţişeze înaintea ta şi să mă pârască, dacă au ceva împotriva mea.
*Cap. 23.30; 25.16.
20. Sau să spună aceştia singuri de ce nelegiuire m-au găsit vinovat, când am stat înaintea soborului,
21. afară numai doar de strigătul acesta pe care l-am scos în mijlocul lor: „Pentru* învierea morţilor sunt dat eu în judecată astăzi înaintea voastră.“
*Cap. 23.6; 28.20.
22. Felix, care ştia destul de bine despre „Calea“ aceasta, i-a amânat zicând: „Am să cercetez pricina voastră când va veni căpitanul* Lisias.“ *Vers. 7.
23. Şi a poruncit sutaşului să păzească pe Pavel, dar să-l lase puţin mai slobod şi să nu oprească pe* nimeni din ai lui să-i slujească sau să vină la el.
*Cap. 27.3; 28.16.

Pavel stă de vorbă cu Felix

24. După câteva zile, a venit Felix cu nevasta sa, Drusila, care era iudeică; a chemat pe Pavel şi l-a ascultat despre credinţa în Hristos Isus.
25. Dar, pe când vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrânare şi despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a zis: „De astă dată, du-te; când voi mai avea prilej, te voi chema.“
26. Totodată el trăgea nădejde că Pavel are să-i* dea bani; de aceea trimitea şi mai des să-l cheme, ca să stea de vorbă cu el. *Exod 23.8.

Pavel înaintea lui Festus

27. Doi ani au trecut astfel; şi, în locul lui Felix, a venit Porcius Festus. Felix a vrut* să facă pe placul iudeilor, şi a lăsat pe Pavel în temniţă.
*Exod 23.2. Cap. 12.3; 25.9,14.

25 1. Festus, când a venit în ţinutul său, după trei zile, s-a suit de la Cezareea în Ierusalim.
2. Preoţii cei mai de seamă* şi fruntaşii iudeilor i-au adus plângere împotriva lui Pavel. L-au rugat cu stăruinţă
*Vers. 15. Cap. 24.1.
3. şi i-au cerut, ca un hatâr pentru ei, să trimită să-l aducă la Ierusalim. Prin aceasta îi întindeau* o cursă, ca să-l omoare pe drum. *Cap. 23.12,15.
4. Festus a răspuns că Pavel este păzit în Cezareea şi că el însuşi are să plece în curând acolo.
5. „Deci“, a zis el, „cei mai de frunte dintre voi să se coboare împreună cu mine şi, dacă* este ceva vinovat în omul acesta, să-l pârască.“
*Vers. 18. Cap. 18.14.
6. Festus n-a zăbovit între ei decât opt sau zece zile; apoi s-a coborât la Cezareea.
A doua zi, a şezut pe scaunul de judecător şi a poruncit să fie adus Pavel.
7. Când a sosit Pavel, iudeii care veniseră de la Ierusalim l-au înconjurat şi au adus împotriva lui multe* şi grele învinuiri pe care nu le puteau dovedi. *Marc. 15.3. Luca 23.2,10. Cap. 24.5,13.
8. Pavel a început să se apere şi a zis: „N-am păcătuit cu nimic, nici* împotriva Legii iudeilor, nici împotriva Templului, nici împotriva cezarului.“
*Cap. 6.13; 24.12; 28.17.
9. Festus, care voia* să capete bunăvoinţa iudeilor, drept răspuns, a zis lui Pavel: „Vrei** să te sui la Ierusalim şi să fii judecat pentru aceste lucruri înaintea mea?“ *Cap. 24.27. **Vers. 20.
10. Pavel a zis: „Eu stau înaintea scaunului de judecată al cezarului; acolo trebuie să fiu judecat. Pe iudei nu i-am nedreptăţit cu nimic, după cum ştii şi tu foarte bine.
11. Dacă* am făcut vreo nedreptate sau vreo nelegiuire vrednică de moarte, nu mă dau în lături de la moarte; dar, dacă nu este nimic adevărat din lucrurile de care mă pârăsc ei, nimeni n-are dreptul să mă dea în mâinile lor. Cer** să fiu judecat de cezar.“
*Vers. 25. Cap. 18.14; 23.29; 26.31. **Cap. 26.32; 28.19.
12. Atunci Festus, după ce s-a chibzuit cu sfetnicii lui, a răspuns: „De

cezar ai cerut să fii judecat, înaintea cezarului te vei duce."

Împăratul Agripa la Cezareea

13. După câteva zile, împăratul Agripa şi Berenice au sosit la Cezareea, ca să ureze de bine lui Festus.
14. Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel; şi a zis: „Felix a lăsat în temniţă pe un* om, *Cap. 24.27.
15. împotriva* căruia, când eram eu în Ierusalim, mi s-au plâns preoţii cei mai de seamă şi bătrânii iudeilor şi i-au cerut osândirea. *Vers. 2,3.
16. Le-am* răspuns că la romani nu este obiceiul să se dea nici un om, înainte ca cel pârât să fi fost pus faţă cu pârâşii lui şi să fi avut putinţa să se apere de lucrurile de care este pârât.
*Vers. 4,5.
17. Ei au venit deci aici; şi, fără întârziere*, am şezut a doua zi pe scaunul meu de judecător şi am poruncit să aducă pe omul acesta.
*Vers. 6.
18. Pârâşii, când s-au înfăţişat, nu l-au învinuit de nici unul din lucrurile rele pe care mi le închipuiam eu.
19. Aveau împotriva lui numai* nişte neînţelegeri cu privire la religia lor şi la un oarecare Isus care a murit şi despre care Pavel spunea că este viu.
*Cap. 18.15; 23.29.
20. Fiindcă nu ştiam ce hotărâre să iau în neînţelegerea aceasta, l-am întrebat dacă vrea să meargă la Ierusalim şi să fie judecat acolo pentru aceste lucruri.
21. Dar Pavel a cerut ca pricina lui să fie ţinută ca să fie supusă hotărârii împăratului, şi am poruncit să fie păzit până ce-l voi trimite la cezar."
22. Agripa* a zis lui Festus: „Aş vrea să aud şi eu pe omul acela." „Mâine", a răspuns Festus, „îl vei auzi."
*Cap. 9.15.
23. A doua zi deci, Agripa şi Berenice au venit cu multă fală şi au intrat în locul de ascultare împreună cu căpitanii şi cu oamenii cei mai de frunte ai cetăţii. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus acolo.
24. Atunci Festus a zis: „Împărate Agripa şi voi toţi care sunteţi de faţă cu noi; uitaţi-vă la omul acesta, despre care toată* mulţimea iudeilor m-a rugat în Ierusalim şi aici, strigând că nu trebuie să** mai trăiască.
*Vers. 2,3,7. **Cap. 22.22.
25. Fiindcă am înţeles că n-a făcut* nimic vrednic de moarte, şi fiindcă singur** a cerut să fie judecat de cezar, am hotărât să-l trimit.
*Cap. 23.9,29; 26.31. **Vers. 11,12.
26. Eu n-am nimic temeinic de scris domnului meu cu privire la el; de aceea l-am adus înaintea voastră, şi mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca, după ce se va face cercetarea, să am ce scrie.
27. Căci mi se pare fără noimă să trimit pe un întemniţat, fără să arăt de ce este pârât."

Pavel înaintea lui Agripa

26 1. Agripa a zis lui Pavel: „Ai voie să te aperi!"
Pavel a întins mâna şi a început să se apere astfel:
2. „Mă socotesc fericit, împărate Agripa, că am să mă apăr astăzi înaintea ta pentru toate lucrurile de care sunt pârât de iudei;
3. căci tu cunoşti foarte bine toate obiceiurile şi neînţelegerile lor. De aceea, te rog să mă asculţi cu îngăduinţă.
4. Viaţa mea, din cele dintâi zile ale tinereţii mele, este cunoscută de toţi iudeii, pentru că am petrecut-o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu.
5. Dacă vor să mărturisească, ei ştiu de la început că am trăit ca fariseu, după cea mai îngustă partidă* a religiei noastre.
*Cap. 22.3; 23.6; 24.15,21. Filp. 3.5.
6. Şi* acum sunt dat în judecată pentru nădejdea făgăduinţei** pe care a făcut-o Dumnezeu părinţilor noştri
*Cap. 23.6. **Gen. 3.15; 22.18; 26.4; 49.10. Deut. 18.15. 2 Sam. 7.12. Ps. 132.11. Isa. 4.2; 7.14; 9.6; 40.10. Ier. 23.5; 33.14-16. Ezec. 34.23; 37.24. Dan. 9.24. Mica 7.20. Cap. 13.32. Rom. 15.8. Tit 2.13.
7. şi a cărei împlinire o aşteaptă cele douăsprezece* seminţii ale noastre care slujesc necurmat lui Dumnezeu, zi** şi noapte. Pentru această nădejde†, împărate, sunt pârât eu de iudei!
*Iac. 1.1. **Luca 2.37. 1 Tes. 3.10. 1 Tim. 5.5. †Filp. 3.11.
8. Ce? Vi se pare de necrezut că Dumnezeu învie morţii?
9. Şi* eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret,
*Ioan 16.2. 1 Tim. 1.13.

10. şi aşa* am şi făcut în Ierusalim. Am aruncat în temniţă pe mulţi sfinţi, căci am primit puterea aceasta de la** preoţii cei mai de seamă; şi, când erau osândiţi la moarte, îmi dădeam şi eu votul împotriva lor. *Cap. 8.3. Gal. 1.13. **Cap. 9.14,21; 22.5.
11. I-am pedepsit adesea în toate sinagogile* şi îmi dădeam toată silinţa ca să-i fac să hulească. În pornirea mea nebună împotriva lor, îi prigoneam până şi în cetăţile străine. *Cap. 22.19.
12. În* acest scop, m-am dus la Damasc, cu putere şi învoire de la preoţii cei mai de seamă. *Cap. 9.3; 22.6.
13. Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu şi împrejurul tovarăşilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui.
14. Am căzut cu toţii la pământ; şi eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigoneşti? Îţi este greu să arunci cu piciorul înapoi în vârful unui ţepuş.“
15. „Cine eşti, Doamne?“, am răspuns eu. Şi Domnul a zis: „Eu sunt Isus pe care-L prigoneşti.
16. Dar scoală-te şi stai în picioare; căci M-am arătat ţie, ca* să te pun slujitor şi martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât şi al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le. *Cap. 22.15.
17. Te-am ales din mijlocul norodului acestuia şi din mijlocul Neamurilor la* care te trimit, *Cap. 22.21.
18. ca să* le deschizi ochii, să** se întoarcă de la întuneric la lumină, şi de sub puterea Satanei la Dumnezeu; şi să† primească, prin credinţa în Mine, iertare de păcate şi moştenirea†† împreună cu cei*† sfinţiţi.“ *Isa. 35.5; 42.7. Luca 1.79. Ioan 8.12. 2 Cor. 4.4. Efes. 1.18. 1 Tes. 5.5. **2 Cor. 6.14. Efes. 4.18; 5.8. Col. 1.13. 1 Pet. 2.9,25. †Luca 1.77. ††Efes. 1.11. Col. 1.12. *†Cap. 20.32.
19. De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cereşti.
20. Ci am* propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudeea şi la Neamuri, să se pocăiască şi să se întoarcă la Dumnezeu şi să facă fapte** vrednice de pocăinţa lor. *Cap. 9.20,22,29; 11.26; 13.14,16-21. **Mat. 3.8.
21. Iată de ce au pus iudeii* mâna pe mine în Templu şi au căutat să mă omoare. *Cap. 21.30,31.
22. Dar, mulţumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viaţă până în ziua aceasta; şi am mărturisit înaintea celor mici şi celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce* au spus Prorocii şi Moise** că are să se întâmple; *Luca 24.27,44. Cap. 24.14; 28.23. Rom. 3.21. **Ioan 5.46.
23. şi anume, că* Hristosul trebuie să pătimească şi că**, după ce va fi Cel dintâi din învierea morţilor, va† vesti lumină norodului şi Neamurilor.“ *Luca 24.26,46. **1 Cor. 15.20. Col. 1.18. Apoc. 1.5. †Luca 2.32.
24. Pe când vorbea el astfel ca să se apere, Festus a zis cu glas tare: „Pavele, eşti* nebun! Învăţătura ta cea multă te face să dai în nebunie.“ *2 Împ. 9.11. Ioan 10.20. 1 Cor. 1.23; 2.13,14; 4.10.
25. „Nu sunt nebun, preaalesule Festus“, a răspuns Pavel, „dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate şi chibzuite.
26. Împăratul ştie aceste lucruri şi de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală; căci sunt încredinţat că nu-i este nimic necunoscut din ele, fiindcă nu s-au petrecut într-un colţ!
27. Crezi tu în Proroci, împărate Agripa?... Ştiu că crezi.“
28. Şi Agripa a zis lui Pavel: „Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creştin!“
29. „Fie curând*, fie târziu“, a răspuns Pavel, „să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toţi cei ce mă ascultă astăzi să fiţi aşa cum sunt eu, afară de lanţurile acestea.“ *1 Cor. 7.7.

Nevinovăţia lui Pavel recunoscută

30. Împăratul, dregătorul, Berenice şi toţi cei ce şedeau împreună cu ei s-au sculat.
31. Şi când au plecat, ziceau* unii către alţii: „Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de închisoare.“ *Cap. 23.9,29; 25.25.
32. Şi Agripa a zis lui Festus: „Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dacă* n-ar fi cerut să fie judecat de cezar.“ *Cap. 25.11.

Plecarea lui Pavel la Roma

27 1. După ce s-a hotărât* să plecăm cu corabia în Italia, pe Pavel şi pe alţi câţiva întemniţaţi i-au dat pe mâna unui sutaş al cetei de ostaşi Augusta, numit Iuliu. *Cap. 25.12,25.
2. Ne-am suit într-o corabie de la Adramit, care avea să meargă pe coasta Asiei, şi am pornit. Aveam cu noi pe

Aristarh* macedoneanul din Tesalonic. *Cap. 19.29.
3. A doua zi, am ajuns la Sidon; şi Iuliu, care se purta* omenos cu Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prietenii săi şi să fie îngrijit de ei. *Cap. 24.23; 28.16.
4. După ce am plecat de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentru că vânturile erau potrivnice.
5. După ce am trecut marea care scaldă Cilicia şi Pamfilia, am ajuns la Mira în Licia.
6. Acolo sutaşul a găsit o corabie din Alexandria, care mergea în Italia, şi ne-a suit în ea.
7. Timp de mai multe zile, am mers încet cu corabia, şi nu fără greutate am atins înălţimea Cnid, unde nu ne-a lăsat vântul să ne oprim. Am trecut pe la capătul Cretei, alături de Salmona.
8. De abia am mers cu corabia pe marginea insulei şi am ajuns la un loc numit „Limanuri bune“, de care era aproape cetatea Lasea.
9. Trecuse destul de multă vreme, şi călătoria pe mare se făcea primejdioasă, pentru că* trecuse chiar şi vremea „postului“. De aceea Pavel a înştiinţat pe ceilalţi *Lev. 23.27,29.
10. şi le-a zis: „Oamenilor, călătoria văd că nu se va face fără primejdie şi fără multă pagubă, nu numai pentru încărcătură şi pentru corabie, dar chiar şi pentru vieţile noastre.“
11. Sutaşul a ascultat mai mult de cârmaci şi de stăpânul corăbiei decât de vorbele lui Pavel.
12. Şi, fiindcă limanul nu era bun de iernat, cei mai mulţi au fost de părere să plece cu corabia de acolo, ca să încerce să ajungă la Fenix, liman din Creta, aşezat spre miazăzi-apus şi spre miazănoapte-apus, ca să ierneze acolo.
13. Începuse să sufle un vânt uşor de miazăzi; şi, ca unii care se credeau stăpâni pe ţintă, au ridicat ancorele şi au pornit cu corabia pe marginea Cretei.
14. Dar nu după multă vreme, s-a dezlănţuit asupra insulei un vânt furtunos, numit Eurachilon.
15. Corabia a fost luată de el, fără să poată lupta împotriva vântului, şi ne-am lăsat duşi în voia lui.
16. Am trecut repede pe la partea de jos a unui ostrov, numit Clauda, şi abia am putut să punem mâna pe luntre.
17. După ce au ridicat-o în sus, au întrebuinţat mijloace de ajutor, au încins corabia cu frânghii; şi, de teamă să nu cadă peste Sirta, au lăsat pânzele în jos. Astfel s-au lăsat mânaţi de vânt.
18. Fiindcă eram bătuţi foarte tare de furtună, a doua zi au început să arunce în mare încărcătura din corabie,
19. şi a treia zi, noi, cu mâinile noastre, am* lepădat uneltele corăbiei. *Iona 1.5.
20. Soarele şi stelele nu s-au văzut mai multe zile, şi furtuna era aşa de puternică încât la urmă pierdusem orice nădejde de scăpare.
21. Oamenii nu mâncaseră de multă vreme. Atunci Pavel s-a sculat în mijlocul lor şi a zis: „Oamenilor, trebuia să mă ascultaţi şi să nu fi pornit cu corabia din Creta, ca să fi scăpat de această primejdie şi de această pagubă.
22. Acum vă sfătuiesc să fiţi cu voie bună; pentru că nici unul din voi nu va pieri; şi nu va fi altă pierdere decât a corăbiei.
23. Un înger* al Dumnezeului, al căruia sunt eu şi căruia** Îi slujesc, mi s-a arătat azi-noapte *Cap. 23.11. **Dan. 6.16. Rom. 1.9. 2 Tim. 1.3.
24. şi mi-a zis: „Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea cezarului; şi iată că Dumnezeu ţi-a dăruit pe toţi cei ce merg cu corabia împreună cu tine.“
25. De aceea, oamenilor, liniştiţi-vă, căci* am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla aşa cum mi s-a spus. *Luca 1.45. Rom. 4.20,21. 2 Tim. 1.12.
26. Dar trebuie să dăm peste* un ostrov.“ *Cap. 28.1.
27. În noaptea a paisprezecea, pe când eram împinşi încoace şi încolo cu corabia pe marea Adriatică, pe la miezul nopţii, marinarii au bănuit că se apropie de pământ.
28. Au măsurat adâncimea apei şi au găsit douăzeci de stânjeni; au mers puţin mai departe, au măsurat-o din nou şi au găsit cincisprezece stânjeni.
29. De teamă să nu se lovească de stânci, au aruncat patru ancore înspre cârma corăbiei şi doreau să se facă ziuă.
30. Dar, deoarece corăbierii căutau să fugă din corabie şi slobozeau luntrea în mare, sub cuvânt că ar vrea să arunce ancorele înspre partea dinainte a corăbiei,
31. Pavel a zis sutaşului şi ostaşilor:

„Dacă oamenii aceştia nu vor rămâne în corabie, nu puteţi fi scăpaţi.“
32. Atunci ostaşii au tăiat funiile luntrei şi au lăsat-o să cadă jos.
33. Înainte de ziuă, Pavel a rugat pe toţi să mănânce şi a zis: „Astăzi sunt paisprezece zile de când staţi mereu de veghe şi n-aţi luat nimic de mâncare în gură.
34. De aceea vă rog să mâncaţi, căci lucrul acesta este pentru scăparea voastră; şi nu vi se va pierde nici* un păr din cap.“ *1 Împ. 1.52. Mat. 10.30. Luca 12.7; 21.18.
35. După ce a spus aceste vorbe, a luat pâine, a* mulţumit lui Dumnezeu înaintea tuturor, a frânt-o şi a început să mănânce. *1 Sam. 9.13. Mat. 15.36. Marc. 8.6. Ioan 6.11. 1 Tim. 4.3,4.
36. Toţi s-au îmbărbătat atunci şi au luat şi ei de au mâncat.
37. În corabie eram de toţi două sute şaptezeci şi şase de suflete*.
*Cap. 2.41; 7.14. Rom. 13.1. 1 Pet. 3.20.
38. După ce s-au săturat, au uşurat corabia, aruncând grâul în mare.
39. Când s-a făcut ziuă, n-au cunoscut pământul; dar au văzut de departe un golf care avea maluri nisipoase şi au hotărât să împingă corabia într-acolo, dacă va fi cu putinţă.
40. Au tăiat ancorele, ca să le sloboadă în mare, şi au slăbit în acelaşi timp funiile cârmelor; apoi au ridicat ventrila cea mică după suflarea vântului şi s-au îndreptat spre mal.
41. Dar au dat peste o limbă de pământ, unde s-a* înfipt corabia; şi partea dinainte a corăbiei s-a împlântat şi stătea neclintită, pe când partea dinapoi a început să se rupă de izbitura valurilor. *2 Cor. 11.25.
42. Ostaşii au fost de părere să omoare pe cei întemniţaţi, ca să nu scape vreunul prin înot.
43. Sutaşul însă, care voia să scape pe Pavel, i-a oprit de la gândul acesta. A poruncit ca cei ce pot înota să se arunce de pe corabie în apă şi să iasă cei dintâi la pământ;
44. iar ceilalţi să se aşeze unii pe scânduri, iar alţii pe frânturi de corabie, şi aşa s-a făcut că au* ajuns toţi teferi la uscat. *Vers. 22.

Trei luni în insula Malta

28 1. După ce am scăpat de primejdie, am aflat că ostrovul* se chema Malta. *Cap. 27.26.
2. Barbarii* ne-au arătat o bunăvoinţă puţin obişnuită; ne-au primit pe toţi la un foc mare, pe care-l aprinseseră din pricină că ploua şi se lăsase un frig mare. *Rom. 1.14. 1 Cor. 14.11. Col. 3.11.
3. Pavel strânsese o grămadă de mărăcini şi-i pusese pe foc; o năpârcă a ieşit afară din pricina căldurii şi s-a lipit de mâna lui.
4. Barbarii, când au văzut năpârca spânzurată de mâna lui, au zis unii către alţii: „Cu adevărat omul acesta este un ucigaş, căci „Dreptatea“ nu vrea să-l lase să trăiască, măcar că a fost scăpat din mare.“
5. Pavel a scuturat năpârca în foc şi n-a simţit nici un rău.
6. Oamenii aceia se aşteptau să-l vadă umflându-se sau căzând deodată mort; dar, după ce au aşteptat mult şi au văzut că nu i se întâmplă nici* un rău, şi-au schimbat părerea şi ziceau** că este un zeu.
*Marc. 16.18. Luca 10.19. **Cap. 14.11.

Vindecarea tatălui lui Publius

7. În împrejurimi erau moşiile mai marelui ostrovului, numit Publius. El ne-a primit şi ne-a ospătat cu cea mai mare bunăvoinţă trei zile.
8. Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri şi de urdinare. Pavel s-a dus la el, s-a rugat*, a pus** mâinile peste el şi l-a vindecat.
*Iac. 5.14,15. **Marc. 6.5; 7.32; 16.18. Luca 4.40. Cap. 19.11,12. 1 Cor. 12.9,28.
9. Atunci au venit şi ceilalţi bolnavi din ostrovul acela şi au fost vindecaţi.
10. Ni s-a dat mare cinste*; şi, la plecarea noastră cu corabia, ne-au dat tot ce ne trebuia pentru drum.
*Mat. 15.6. 1 Tim. 5.17.

Sosirea la Roma

11. După o şedere de trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria care iernase în ostrov şi care purta semnul Dioscurilor.
12. Am ajuns la Siracusa şi am rămas acolo trei zile.
13. De acolo, am mers înainte pe lângă coastă şi am venit la Regio; iar a doua zi, fiindcă sufla vântul de miazăzi, după două zile am venit la Puzole,
14. unde am dat peste nişte fraţi care ne-au rugat să mai rămânem şapte zile cu ei. Şi aşa am ajuns la Roma.
15. Din Roma ne-au ieşit înainte, până în „Forul lui Apiu“ şi până la „Cele trei cârciumi“, fraţii care auziseră

despre noi. Când i-a văzut Pavel, a mulţumit lui Dumnezeu şi s-a îmbărbătat.
16. Când am ajuns la Roma, sutaşul a dat pe cei întemniţaţi căpitanului străjerilor palatului, iar lui* Pavel i s-a îngăduit să rămână într-un loc deosebit, cu un ostaş care-l păzea.
*Cap. 24.25; 27.3.

Pavel propovăduieşte la Roma

17. După trei zile, Pavel a chemat pe mai marii iudeilor; şi, când s-au adunat, le-a zis: „Fraţilor, fără să fi făcut* ceva împotriva norodului sau obiceiurilor părinţilor noştri, am** fost băgat la închisoare în Ierusalim, şi de acolo am fost dat în mâinile romanilor.
*Cap. 24.12,13; 25.8. **Cap. 21.33.
18. După ce m-au supus la cercetare*, ei aveau de gând să-mi dea drumul, pentru că nu era în mine nici o vină vrednică de moarte.
*Cap. 22.24; 24.10; 25.8; 26.31.
19. Dar iudeii s-au împotrivit, şi am* fost silit să cer să fiu judecat de cezar, fără să am de altfel nici un gând să pârăsc neamul meu. *Cap. 25.11.
20. De aceea, v-am chemat să vă văd şi să vorbesc cu voi; căci din pricina* nădejdii lui Israel port eu acest** lanţ.“ *Cap. 26.6,7. **Cap. 26.29. Efes. 3.1; 4.1; 6.20. 2 Tim. 1.16; 2.9. Film. 10,13.
21. Ei i-au răspuns: „Noi n-am primit din Iudeea nici o scrisoare cu privire la tine şi n-a venit aici nici un frate care să fi spus sau să fi vorbit ceva rău despre tine.
22. Dar am vrea să auzim părerea ta, pentru că ştim că partida aceasta pretutindeni stârneşte* împotrivire.“
*Luca 2.34. Cap. 24.5,14. 1 Pet. 2.12; 4.14.
23. I-au hotărât o zi şi au venit mai mulţi la locuinţa lui. Pavel le-a vestit* Împărăţia lui Dumnezeu, le-a adus dovezi şi a căutat să-i încredinţeze, prin** Legea lui Moise şi prin Proroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea ţinea de dimineaţa până seara. *Luca 24.27. Cap. 17.3; 19.8. **Cap. 26.6,22.
24. Unii* au crezut ce le spunea el, iar alţii n-au crezut. *Cap. 14.4; 17.4; 19.9.
25. Fiindcă ei au plecat acasă în neînţelegere unii cu alţii, Pavel n-a adăugat decât aceste vorbe: „Bine a spus Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinţii voştri,
26. când a zis: „Du-te* la poporul acesta şi zi-i: „Veţi auzi cu urechile voastre, şi nu veţi înţelege; cu ochii voştri veţi privi, şi nu veţi vedea.
*Isa. 6.9. Ier. 5.21. Ezec. 12.2. Mat. 13.14,15. Marc. 4.12. Luca 8.10. Ioan 12.40. Rom. 11.8.
27. Căci inima acestui norod s-a împietrit; ei aud greu cu urechile, şi-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înţeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, şi să-i vindec.“
28. Să ştiţi, dar, că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor*, şi o vor asculta.“
*Mat. 21.41,43. Cap. 13.46,47; 18.6; 22.21; 26.17,18. Rom. 11.11.
29. Când a zis aceste vorbe, iudeii au plecat, vorbind cu aprindere între ei.

Pavel stă şi propovăduieşte doi ani la Roma

30. Pavel a rămas doi ani întregi într-o casă pe care o luase cu chirie. Primea pe toţi care veneau să-l vadă,
31. propovăduia* Împărăţia lui Dumnezeu şi învăţa pe oameni, cu toată îndrăzneala şi fără nici o piedică, cele privitoare la Domnul Isus Hristos.
*Cap. 4.31. Efes. 6.19.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE ROMANI

Urarea

1 1. Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat* să fie apostol, pus deoparte** ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, *Fapt. 22.21. 1 Cor. 1.1. Gal. 1.1. 1 Tim. 1.11; 2.7. 2 Tim. 1.11. **Fapt. 9.15; 13.2. Gal. 1.15.
2. pe care o* făgăduise mai înainte prin** prorocii Săi în Sfintele Scripturi. *Fapt. 26.6. Tit 1.2. **Cap. 3.21; 16.26. Gal. 8.8.
3. Ea priveşte pe Fiul Său, născut* din sămânţa lui David, în ce priveşte trupul, *Mat. 1.6,16. Luca 1.32. Fapt. 2.30. 2 Tim. 2.8.
4. iar în ce priveşte* duhul** sfinţeniei, dovedit cu putere† că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morţilor; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru,
*Ioan 1.14. Ga1. 4.4. **Fapt. 13.33. †Evr. 9.14.
5. prin care am* primit harul şi apos-

tolia, ca să aducem, pentru** Numele
Lui, la ascultarea† credinţei pe toate
neamurile,
*Cap. 12.3; 15.15. 1 Cor. 15.10. Gal. 1.15; 2.9. Efes. 3.8.
**Fapt. 6.7. Cap. 16.26. †Fapt. 9.15.
6. între care sunteţi şi voi, cei
chemaţi să fiţi ai lui Isus Hristos.
7. Deci vouă tuturor, care sunteţi
preaiubiţi ai lui Dumnezeu în Roma,
chemaţi* să fiţi sfinţi: Har** şi pace
de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la
Domnul Isus Hristos! *Cap. 9.24.
1 Cor. 1.2. 1 Tes. 4.7. **1 Cor. 1.3. 2 Cor. 1.2. Gal. 1.3.

Pavel şi creştinii din Roma

8. Mai întâi mulţumesc* Dumnezeului
meu, prin Isus Hristos, pentru voi toţi,
căci credinţa** voastră este vestită în
toată lumea. *1 Cor. 1.4. Filp. 1.3.
Col. 1.3,4. 1 Tes. 1.2. Film. 4. **Cap. 16.19. 1 Tes. 1.8.
9. Dumnezeu*, căruia Îi slujesc** în
duhul meu, în Evanghelia Fiului Său,
îmi este martor că vă pomenesc neîn-
cetat† în rugăciunile mele
*Cap. 9.1. 2 Cor. 1.23. Filp. 1.8. 1 Tes. 2.5. **Fapt. 27.23.
2 Tim. 1.3. †1 Tes. 3.10.
10. şi cer totdeauna* ca, prin voia**
lui Dumnezeu, să am în sfârşit feri-
cirea să vin la voi.
*Cap. 15.23,32. 1 Tes. 3.10. **Iac. 4.15.
11. Căci doresc să vă văd, ca să* vă
dau vreun dar duhovnicesc pentru
întărirea voastră, *Cap. 15.29.
12. sau mai degrabă, ca să ne îmbăr-
bătăm laolaltă în mijlocul vostru, prin
credinţa* pe care o avem împreună, şi
voi şi eu. *Tit 1.4. 2 Pet. 1.1.
13. Nu vreau să nu ştiţi, fraţilor, că
de* multe ori am avut de gând să vin
la voi, ca să culeg vreun rod** printre
voi, ca printre celelalte neamuri, dar†
am fost împiedicat până acum.
*Cap. 15.23. **Fapt. 16.7. Filp. 4.17. †1 Tes. 2.18.
14. Eu* sunt dator şi grecilor şi bar-
barilor, şi celor învăţaţi şi celor neîn-
văţaţi. *1 Cor. 9.16.
15. Astfel, în ce mă priveşte pe mine,
am o vie dorinţă să vă vestesc Evan-
ghelia vouă, celor din Roma.

Neprihănirea se capătă prin credinţă

16. Căci* mie nu mi-e ruşine de
Evanghelia lui Hristos; fiindcă** ea este
puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea
fiecăruia care crede: întâi a† iudeului,
apoi a grecului; *Ps. 40.9,10. Marc. 8.38.
2 Tim. 1.8. **1 Cor. 1.18; 15.2. †Luca 2.30-32; 24.47. Fapt.
3.26; 13.26,46. Cap. 2.9.
17. deoarece în* ea este descoperită o
neprihănire pe care o dă Dumnezeu,
prin credinţă şi care duce la credinţă,
după cum este scris: „Cel neprihănit**
va trăi prin credinţă.“ *Cap. 3.21.
**Hab. 2.4. Ioan 3.36. Gal. 3.11. Filp. 3.9. Evr. 10.38.

Starea de păcat a omenirii

18. Mânia* lui Dumnezeu se desco-
peră din cer împotriva oricărei necin-
stiri a lui Dumnezeu şi împotriva
oricărei nelegiuiri a oamenilor care
înăbuşă adevărul în nelegiuirea lor.
*Fapt. 17.30. Efes. 5.6. Col. 3.6.
19. Fiindcă* ce se poate cunoaşte
despre Dumnezeu le este descoperit în
ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu**.
*Fapt. 14.17. **Ioan 1.9.
20. În adevăr, însuşirile nevăzute* ale
Lui, puterea Lui veşnică şi dumnezeirea
Lui se văd lămurit, de la facerea lumii,
când te uiţi cu băgare de seamă la ele
în lucrurile făcute de El. Aşa că nu se
pot dezvinovăţi;
*Ps. 19.1, etc. Fapt. 14.17; 17.27.
21. fiindcă, măcar că au cunoscut pe
Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca
Dumnezeu, nici nu I-au mulţumit; ci
s-au dedat la gândiri deşarte*, şi inima
lor fără pricepere s-a întunecat.
*2 Împ. 17.15. Ier. 2.5. Efes. 4.17,18.
22. S-au* fălit că sunt înţelepţi, şi au
înnebunit; *Ier. 10.14.
23. şi au schimbat slava Dumnezeului*
nemuritor într-o icoană care seamănă cu
omul muritor, păsări, dobitoace cu patru
picioare şi târâtoare. *Deut. 4.16, etc.
Ps. 106.20. Isa. 40.18,25. Ier. 2.11. Ezec. 8.10. Fapt. 17.29.
24. De aceea*, Dumnezeu i-a lăsat
pradă necurăţiei, să urmeze poftele
inimilor lor; aşa că** îşi necinstesc
singuri† trupurile;
*Ps. 81.12. Fapt. 7.42. Efes. 4.18,19. 2 Tes. 2.11,12. **1 Cor.
6.18. 1 Tes. 4.4. 1 Pet. 4.3. †Lev. 18.22.
25. căci au schimbat în minciună
adevărul* lui Dumnezeu şi au slujit şi
s-au închinat făpturii în** locul Făcă-
torului, care este binecuvântat în veci!
Amin. *1 Tes. 1.9.
1 Ioan 5.20. **Isa. 44.20. Ier. 10.14; 13.25. Amos 2.4.
26. Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a
lăsat în voia unor patimi* scârboase;
căci femeile lor au schimbat întrebu-
inţarea firească a lor în una care este
împotriva firii; *Lev. 18.22,23. Efes. 5.12. Iuda 10.
27. tot astfel, şi bărbaţii au părăsit
întrebuinţarea firească a femeii, s-au
aprins în poftele lor unii pentru alţii,

au săvârşit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase şi au primit în ei înşişi plata cuvenită pentru rătăcirea lor.
28. Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoştinţa lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minţii lor blestemate, ca să facă lucruri neîngăduite*.
*Efes. 5.4.
29. Astfel, au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înşelăciune, de porniri răutăcioase; sunt şoptitori,
30. bârfitori, urâtori de Dumnezeu, obraznici, trufaşi, lăudăroşi, născocitori de rele, neascultători de părinţi,
31. fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecaţi, fără milă.
32. Şi, măcar că ştiu* hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri sunt** vrednici de moarte, totuşi, ei nu numai că le fac, dar şi găsesc de buni† pe cei ce le fac.
*Cap. 2.2. **Cap. 6.21. †Ps. 50.18. Osea 7.3.

Nepocăinţa iudeilor

2 1. Aşadar, omule, oricine ai fi tu, care judeci pe altul, nu te poţi dezvinovăţi*; căci** prin faptul că judeci pe altul, te osândeşti singur; fiindcă tu, care judeci pe altul, faci aceleaşi lucruri.
*Cap. 1.20. **2 Sam. 12.5-7. Mat. 7.1,2. Ioan 8.9.
2. Ştim, în adevăr, că judecata lui Dumnezeu împotriva celor ce săvârşesc astfel de lucruri este potrivită cu adevărul.
3. Şi crezi tu, omule, care judeci pe cei ce săvârşesc astfel de lucruri, şi pe care le faci şi tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?
4. Sau dispreţuieşti tu bogăţiile* bunătăţii, îngăduinţei** şi îndelungii† Lui răbdări? Nu vezi†† tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăinţă?
*Cap. 9.23. Efes. 1.7; 2.4,7. **Cap. 3.25. †Exod 34.6. ††Isa. 30.18. 2 Pet. 3.9,15.
5. Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îţi* aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei şi a arătării dreptei judecăţi a lui Dumnezeu,
*Deut. 32.34. Iac. 5.3.
6. care* va răsplăti fiecăruia după faptele lui.
*Iov 34.11. Ps. 62.12. Prov. 24.12. Ier. 17.10; 32.19. Mat. 16.27. Cap. 14.12. 1 Cor. 3.8. 2 Cor. 5.10. Apoc. 2.23; 20.12; 22.12.
7. Şi anume, va da viaţa veşnică celor ce, prin stăruinţa în bine, caută slava, cinstea şi nemurirea;
8. şi va da mânie şi urgie celor ce, din duh de gâlceavă, se împotrivesc* adevărului şi ascultă de nelegiuire.
*Iov 24.13. Cap. 1.18. 2 Tes. 1.8.
9. Necaz şi strâmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face răul: întâi* peste iudeu, apoi peste grec.
*Amos. 3.2. Luca 12.47,48. 1 Pet. 4.17.
10. Slavă*, cinste şi pace va veni însă peste oricine face binele: întâi peste iudeu, apoi peste grec.
*1 Pet. 1.7.
11. Căci* înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere faţa omului.
*Deut. 10.17. 2 Cron. 19.7. Iov 34.19. Fapt. 10.34. Gal. 2.6. Efes. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17.
12. Toţi cei ce au păcătuit fără Lege vor pieri fără Lege; şi toţi cei ce au păcătuit având Lege vor fi judecaţi după Lege.
13. Pentru că nu* cei ce aud Legea sunt neprihăniţi înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc Legea aceasta vor fi socotiţi neprihăniţi.
*Mat. 7.21. Iac. 1.22,23,25. 1 Ioan 3.7.
14. Când Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, îşi sunt singuri lege;
15. şi ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturiseşte cugetul lor şi gândurile lor, care sau se învinovăţesc sau se dezvinovăţesc între ele.
16. Şi faptul acesta se va vedea în* ziua când, după Evanghelia** mea, Dumnezeu va judeca, prin† Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.
*Ecl. 12.14. Mat. 25.31. Ioan 12.48. Cap. 3.6. 1 Cor. 4.5. Apoc. 20.12. **Ioan 5.22. Fapt. 10.42; 17.31. 2 Tim. 4.1,8. 1 Pet. 4.5. †Cap. 16.25. 1 Tim. 1.11. 2 Tim. 2.8.

Iudeii nu se pot dezvinovăţi

17. Tu*, care te numeşti iudeu, care te** rezemi pe o Lege, care† te lauzi cu Dumnezeul tău,
*Mat. 3.9. Ioan 8.33. Cap. 9.6,7. 2 Cor. 11.22. **Mica 3.11. Cap. 9.4. †Isa. 45.25; 48.2. Ioan 8.41.
18. care cunoşti* voia Lui, care ştii să faci deosebire** între lucruri, pentru că eşti învăţat de Lege;
*Deut. 4.8. Ps. 147.19,20. **Filp. 1.10.
19. tu, care te* măguleşti că eşti călăuza orbilor, lumina celor ce sunt în întuneric,
*Mat. 15.14; 23.16,17,19,24. Ioan 9.34,40,41.
20. povăţuitorul celor fără minte, învăţătorul celor neştiutori, pentru că în Lege ai* dreptarul cunoştinţei depline şi al adevărului; –
*Cap. 6.17. 2 Tim. 1.13; 3.5.

21. tu deci, care înveţi pe alţii, pe tine însuţi nu te înveţi? Tu, care propovăduieşti: „Să nu furi“, furi?
22. Tu* care zici: „Să nu preacurveşti“, preacurveşti?** Tu, căruia ţi-e scârbă de idoli, le jefuieşti templele?
*Ps. 50.16, etc. Mat. 23.3, etc. **Mal. 3.8.
23. Tu*, care te făleşti cu Legea, necinsteşti pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi? *Vers. 17.
24. Căci „din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri“, după cum este* scris.
*2 Sam. 12.14. Isa. 52.5. Ezec. 36.20,23.

Adevărata tăiere împrejur

25. Tăierea împrejur*, negreşit, este de folos, dacă împlineşti Legea; dar dacă tu calci Legea, tăierea ta împrejur ajunge netăiere împrejur. *Gal. 5.3.
26. Dacă* deci cel netăiat împrejur păzeşte poruncile Legii, netăierea lui împrejur nu i se va socoti ea ca o tăiere împrejur? *Fapt. 10.34,35.
27. Cel netăiat împrejur din naştere, care împlineşte Legea, nu te* va osândi el pe tine, care o calci, măcar că ai slova Legii şi tăierea împrejur?
*Mat. 12.41,42.
28. Iudeu nu* este acela care se arată pe din afară că este iudeu; şi tăiere împrejur nu este aceea care este pe din afară, în carne.
*Mat. 3.9. Ioan 8.39. Cap. 9.6,7. Gal. 6.15. Apoc. 2.9.
29. Ci iudeu este acela* care este iudeu înăuntru; şi tăiere împrejur** este aceea a inimii, în duh†, nu în slovă; un astfel de iudeu îşi scoate lauda†† nu de la oameni, ci de la Dumnezeu. *1 Pet. 3.4. **Filp. 3.3. Col. 2.11. †Cap. 7.6. 2 Cor. 3.6. ††1 Cor. 4.5. 2 Cor. 10.18. 1 Tes. 2.4.

Întâietatea iudeului

3 1. Care este deci întâietatea iudeului sau care este folosul tăierii împrejur?
2. Oricum, sunt mari. Şi, mai întâi de toate, prin faptul că* lor le-au fost încredinţate cuvintele lui Dumnezeu.
*Deut. 4.7,8. Ps. 147.19,20. Cap. 2.18; 9.4.
3. Şi ce are a face dacă unii* n-au crezut? Necredinţa** lor va nimici ea credincioşia lui Dumnezeu? *Cap. 10.16. Evr. 4.2. **Num. 23.19. Cap. 9.6; 11.29. 2 Tim. 2.13.
4. Nicidecum*! Dimpotrivă, Dumnezeu** să fie găsit adevărat, şi toţi† oamenii să fie găsiţi mincinoşi, după cum este scris: „Ca†† să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale şi să ieşi biruitor când vei fi judecat.“
*Iov 40.8. **Ioan 3.33. †Ps. 62.9; 116.11. ††Ps. 51.4.
5. Dar, dacă nelegiuirea noastră pune în lumină neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept când Îşi dezlănţuie mânia? (Vorbesc* în felul oamenilor.)
*Cap. 6.19. Gal. 3.15.
6. Nicidecum! Pentru că, altfel, cum* va judeca Dumnezeu lumea?
*Gen. 18.25. Iov 8.3; 34.17.
7. Şi dacă, prin minciuna mea, adevărul lui Dumnezeu străluceşte şi mai mult spre slava Lui, de ce mai sunt eu însumi judecat ca păcătos?
8. Şi de ce să* nu facem răul ca să vină bine din el, cum pretind unii, care ne vorbesc de rău, că spunem noi? Osânda acestor oameni este dreaptă.
*Cap. 5.20; 6.1,15.

Iudeii şi Neamurile sunt la fel

9. Ce urmează atunci? Suntem noi mai buni decât ei? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toţi*, fie iudei, fie greci, sunt sub păcat, *Vers. 23. Gal. 3.22.
10. după cum este scris: „Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar.
11. Nu* este nici unul care să aibă pricepere. Nu este nici unul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu.
*Ps. 14.1-3; 53.1.
12. Toţi s-au abătut şi au ajuns nişte netrebnici. Nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.
13. Gâtlejul* lor este un mormânt deschis; se slujesc de limbile lor ca să înşele; sub buze au venin** de aspidă;
*Ps. 5.9. Ier. 5.16. **Ps. 140.3.
14. gura* le este plină de blestem şi de amărăciune; *Ps. 10.7.
15. au picioarele grabnice* să verse sânge; *Prov. 1.16. Isa. 59.7,8.
16. prăpădul şi pustiirea sunt pe drumul lor;
17. nu cunosc calea păcii;
18. frica de Dumnezeu nu* este înaintea ochilor lor.“ *Ps. 36.1.
19. Ştim însă că tot ce* spune Legea, spune celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice** gură să fie astupată, şi toată† lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu.
*Ioan 10.34; 15.25. **Iov 5.16. Ps. 107.42. Ezec. 16.63. Cap. 1.20; 2.1. †Vers. 9,23. Cap. 2.2.
20. Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin* faptele Legii,

deoarece prin** Lege vine cunoştinţa deplină a păcatului. *Ps. 143.2. Fapt. 13.39. Gal. 2.16; 3.11. Efes. 2.8,9. Tit 3.5. **Cap. 7.7.

Iertarea prin credinţă

21. Dar acum s-a arătat o neprihănire*[1] pe care o dă Dumnezeu, fără lege – despre ea mărturisesc** Legea şi† Prorocii – *Fapt. 15.11. Cap. 1.17. Filp. 3.9. Evr. 11.4, etc. **Ioan 5.46. Fapt. 26.22. †Cap. 1.2. 1 Pet. 1.10.

22. şi anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin* credinţa în Isus Hristos, pentru toţi şi peste toţi cei ce cred în El. Nu** este nici o deosebire. *Cap. 4. **Cap. 10.12. Gal. 3.28. Col. 3.11.

23. Căci toţi* au păcătuit şi sunt lipsiţi de slava lui Dumnezeu. *Vers. 9. Cap. 11.32. Gal. 3.22.

24. Şi sunt socotiţi neprihăniţi, fără plată, prin* harul Său, prin** răscumpărarea care este în Hristos Isus. *Cap. 4.16. Efes. 2.8. Tit 3.5,7. **Mat. 20.28. Efes. 1.7. Col. 1.11. 1 Tim. 2.6. Evr. 9.12. 1 Pet. 1.18,19.

25. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie*, prin credinţa în sângele** Lui, o jertfă de ispăşire, ca să-Şi arate neprihănirea Lui; căci† trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu; *Lev. 16.15. 1 Ioan 2.2; 4.10. **Col. 1.20. †Fapt. 13.38,39. 17.30. 1 Tim. 1.15. Evr. 9.15.

26. pentru ca, în vremea de acum, să-Şi arate neprihănirea Lui în aşa fel, încât să fie neprihănit, şi totuşi să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.

27. Unde este, dar*, pricina de laudă? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinţei. *Cap. 2.17,23; 4.2. 1 Cor. 1.29,31. Efes. 2.9.

28. Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin* credinţă, fără faptele Legii. *Fapt. 13.38,39. Vers. 20-22. Cap. 8.3. Gal. 2.16.

29. Sau, poate, Dumnezeu este numai Dumnezeul iudeilor? Nu este şi al Neamurilor? Da, este şi al Neamurilor;

30. deoarece Dumnezeu este Unul* singur, şi El va socoti neprihăniţi, prin credinţă, pe cei tăiaţi împrejur, şi tot prin credinţă şi pe cei netăiaţi împrejur. *Cap. 10.12,13. Gal. 3.8,20,28.

Pilda lui Avraam

31. Deci prin credinţă desfiinţăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.

1. Greceşte: dreptate

4 1. Ce vom zice, dar, că a căpătat, prin puterea lui, strămoşul nostru Avraam*? *Isa. 51.2. Mat. 3.9. Ioan 8.33,39. 2 Cor. 11.22.

2. Dacă Avraam a fost socotit neprihănit* prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. *Cap. 3.20,27,28.

3. Căci ce zice Scriptura? „Avraam* a crezut pe Dumnezeu, şi aceasta i s-a socotit ca neprihănire.“ *Gen. 15.6. Gal. 3.6. Iac. 2.23.

4. Însă, celui* ce lucrează, plata cuvenită lui i se socoteşte nu ca un har, ci ca ceva datorat; *Cap. 11.6.

5. pe când, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socoteşte pe păcătos neprihănit*, credinţa pe care o are el îi este socotită ca neprihănire. *Ios. 24.2.

6. Tot astfel, şi David numeşte fericit pe omul acela pe care Dumnezeu, fără fapte, îl socoteşte neprihănit.

7. „Ferice*“, zice el, „de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate şi ale căror păcate sunt acoperite! *Ps. 32.1,2.

8. Ferice de omul căruia nu-i ţine Domnul în seamă păcatul!“

9. Fericirea aceasta este numai pentru cei tăiaţi împrejur sau şi pentru cei netăiaţi împrejur? Căci zicem că lui Avraam credinţa „i-a fost socotită ca neprihănire.“

10. Dar cum i-a fost socotită? După sau înainte de tăierea lui împrejur? Nu când era tăiat împrejur, ci când era netăiat împrejur.

11. Apoi a* primit ca semn tăierea împrejur, ca o pecete a acelei neprihăniri pe care o căpătase prin credinţă, când era netăiat împrejur. Şi aceasta, pentru ca să** fie tatăl tuturor celor care cred, măcar că nu sunt tăiaţi împrejur; ca, adică, să li se socotească şi lor neprihănirea aceasta; *Gen. 17.10. **Luca 19.9. Vers. 12,16. Gal. 3.7.

12. şi pentru ca să fie şi tatăl celor tăiaţi împrejur, adică al acelora care, nu numai că sunt tăiaţi împrejur, dar şi calcă pe urmele credinţei aceleia pe care o avea tatăl nostru Avraam, când nu era tăiat împrejur.

Moştenirea vine prin credinţă

13. În adevăr, făgăduinţa făcută lui Avraam sau seminţei lui, că va moşteni* lumea, n-a fost făcută pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprihăniri care se capătă prin credinţă. *Gen. 17.4, etc. Gal. 3.29.

14. Căci*, dacă moştenitori sunt cei ce se ţin de Lege, credinţa este zadarnică, şi făgăduinţa este nimicită;

*Gal. 3.18.

15. pentru că Legea* aduce mânie; şi unde nu este o lege, acolo nu este nici călcare de lege. *Cap. 3.20; 5.13,20; 7.8,10,11. 1 Cor. 15.56. 2 Cor. 3.7,9. Gal. 3.10,19. 1 Ioan 3.4.

16. De aceea moştenitori sunt cei ce se fac prin credinţă, pentru ca să fie prin har*, şi pentru ca** făgăduinţa să fie chezăşuită pentru toată sămânţa lui Avraam: nu numai pentru sămânţa aceea care este sub Lege, ci şi pentru sămânţa aceea care† are credinţa lui Avraam, tatăl nostru al tuturor,

*Cap. 3.24. **Gal. 3.22. †Isa. 51.2. Cap. 9.8.

17. după cum este scris: „Te-am* rânduit să fii tatăl multor neamuri.“ El, adică, este tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu în care a crezut, care** înviе morţii şi care cheamă lucrurile† care nu sunt, ca şi cum ar fi.

*Gen. 17.5. **Cap. 8.11. Efes. 2.1,5. †Cap. 9.26. 1 Cor. 1.28. 1 Pet. 2.10.

18. Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut, şi astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: „Aşa* va fi sămânţa ta.“

*Gen. 15.5.

19. Şi, fiindcă n-a fost slab în credinţă, el nu s-a* uitat la trupul său care era îmbătrânit – avea aproape o sută de ani – nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii. *Gen. 17.17; 18.11. Evr. 11.11,12.

20. El nu s-a îndoit de făgăduinţa lui Dumnezeu, prin necredinţă, ci, întărit prin credinţa lui, a dat slavă lui Dumnezeu,

21. deplin încredinţat că El ce făgăduieşte, poate* să şi împlinească.

*Ps. 115.3. Luca 1.37,45. Evr. 11.19.

22. De aceea credinţa aceasta „i-a fost socotită ca neprihănire.“

23. Dar nu* numai pentru el este scris că „i-a fost socotită ca neprihănire”;

*Cap. 15.4. 1 Cor. 10.6,11.

24. ci este scris şi pentru noi, cărora, de asemenea, ne va fi socotită, nouă celor ce credem în Cel* ce a înviat din morţi pe Isus Hristos, Domnul nostru,

*Fapt. 2.24; 13.30.

25. care* a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, şi a înviat** din pricină că am fost socotiţi neprihăniţi.

*Isa. 53.5,6. Cap. 3.25; 5.6; 8.32. 2 Cor. 5.21. Gal. 1.4. Evr. 9.28. 1 Pet. 2.24; 3.18. **1 Cor. 15.17. 1 Pet. 1.21.

Roadele acestui fapt

5 1. Deci fiindcă suntem socotiţi neprihăniţi, prin credinţă*, avem[1] pace** cu Dumnezeu, prin† Domnul nostru Isus Hristos.

*Isa. 32.17. Ioan 16.33. Cap. 3.28,30. **Efes. 2.14. Col. 1.20. †Ioan 10.9; 14.6. Efes. 2.18; 3.12. Evr. 10.19.

2. Lui Îi datorăm faptul că, prin credinţă, am intrat în această stare de har în* care suntem; şi ne bucurăm** în nădejdea slavei lui Dumnezeu.

*1 Cor. 15.1. **Evr. 3.6.

3. Ba mai mult, ne* bucurăm chiar şi în necazurile noastre; căci ştim** că necazul aduce răbdare,

*Mat. 5.11,12. Fapt. 5.41. 2 Cor. 12.10. Filp. 2.17. Iac. 1.2,12. 1 Pet. 3.14. **Iac. 1.3.

4. răbdarea* aduce biruinţă în încercare, iar biruinţa aceasta aduce nădejdea.

*Iac. 1.12.

5. Însă nădejdea* aceasta nu înşală, pentru că** dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.

*Filp. 1.20. **2 Cor. 1.22. Gal. 4.6. Efes. 1.13,14.

6. Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a* murit pentru cei nelegiuiţi.

*Vers. 8. Cap. 4.25.

7. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară.

8. Dar Dumnezeu* Îşi arată dragostea faţă de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi.

*Ioan 15.13. 1 Pet. 3.18. 1 Ioan 3.16; 4.9,10.

9. Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiţi neprihăniţi, prin* sângele Lui, vom fi mântuiţi prin El de mânia lui Dumnezeu**.

*Cap. 3.25. Efes. 2.13. Evr. 9.14. 1 Ioan 1.7. **Cap. 1.18. 1 Tes. 1.10.

10. Căci, dacă* atunci când eram vrăjmaşi, am fost împăcaţi** cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcaţi cu El, vom fi mântuiţi prin† viaţa Lui. *Cap. 8.32. **2 Cor. 5.18,19. Efes. 2.16. Col. 1.20,21. †Ioan 5.26; 14.19. 2 Cor. 4.10,11.

11. Şi nu numai atât, dar ne* şi bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea. *Cap. 2.17; 3.29,30. Gal. 4.9.

Păcatul şi harul

12. De aceea, după cum printr-un* singur om a intrat păcatul în lume, şi

1. Sau: să avem

prin** păcat a intrat moartea, şi astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toţi au păcătuit...
*Gen. 3.6. 1 Cor. 15.21. **Gen. 2.17. Cap. 6.23. 1 Cor. 15.21.

13. (Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul* nu este ţinut în seamă câtă vreme nu este o lege.
*Cap. 4.15. 1 Ioan 3.4.

14. Totuşi moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care* este o icoană preînchipuitoare a Celui ce avea să vină. *1 Cor. 15.21,22,45.

15. Dar cu darul fără plată nu este ca şi cu greşeala; căci, dacă prin greşeala unuia singur, cei mulţi au fost loviţi cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu şi darul pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur Om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belşug celor* mulţi.
*Isa. 53.11. Mat. 20.28; 26.28.

16. Şi darul fără plată nu vine ca prin acel unul care a păcătuit; căci judecata venită de la unul a adus osânda; dar darul fără plată, venit în urma multor greşeli, a adus o hotărâre de iertare.

17. Dacă deci prin greşeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul şi darul neprihănirii, vor domni în viaţă prin acel Unul singur, care este Isus Hristos!)

18. ... Astfel, dar, după cum printr-o singură greşeală a venit o osândă care a lovit pe* toţi oamenii, tot aşa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toţi oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viaţa.
*Ioan 12.32. Evr. 2.9.

19. Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulţi au fost făcuţi păcătoşi, tot aşa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulţi vor fi făcuţi neprihăniţi.

20. Ba încă şi Legea* a venit pentru ca să se înmulţească greşeala; dar unde s-a înmulţit păcatul, acolo harul s-a înmulţit** şi mai mult; *Ioan 15.22. Cap. 3.20; 4.15; 7.8. Gal. 3.19,23. **Luca 7.47. 1 Tim. 1.14.

21. pentru ca, după cum păcatul a stăpânit dând moartea, tot aşa şi harul să stăpânească dând neprihănirea, ca să dea viaţa veşnică, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Harul
ne izbăveşte de stăpânirea păcatului

6 1. Ce vom zice, dar? Să păcătuim* mereu, ca să se înmulţească harul?
*Vers. 15. Cap. 3.8.

2. Nicidecum! Noi, care am* murit faţă de păcat, cum să mai trăim în păcat?
*Vers. 11. Cap. 7.4. Gal. 2.19; 6.14. Col. 3.3. 1 Pet. 2.24.

3. Nu ştiţi că toţi câţi* am fost botezaţi în Isus Hristos, am fost botezaţi în** moartea Lui?
*Gal. 3.27. **1 Cor. 15.29.

4. Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropaţi* împreună cu El, pentru ca, după cum** Hristos a înviat din morţi, prin slava† Tatălui, tot aşa†† şi noi să trăim o viaţă nouă.
*Col. 2.12. **Cap. 8.11. 1 Cor. 6.14. 2 Cor. 13.4. †Ioan 2.11; 11.40. ††Gal. 6.15. Efes. 4.22-24. Col. 3.10.

5. În adevăr, dacă* ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El şi printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.
*Filp. 3.10,11.

6. Ştim bine că omul* nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul** păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în aşa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului;
*Gal. 2.20; 5.24; 6.14. Efes. 4.22. Col. 3.5,9. **Col. 2.11.

7. căci cine* a murit, de drept, este izbăvit de păcat. *1 Pet. 4.1.

8. Acum, dacă* am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi trăi împreună cu El, *2 Tim. 2.11.

9. întrucât ştim că Hristosul* înviat din morţi nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui.
*Apoc. 1.18.

10. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a* murit pentru păcat, o dată pentru totdeauna; iar prin viaţa pe care o trăieşte, trăieşte** pentru Dumnezeu.
*Evr. 9.27,28. **Luca 20.38.

11. Tot aşa şi voi înşivă, socotiţi-vă morţi* faţă de păcat, şi vii** pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru. *Vers. 2. **Gal. 2.19.

12. Deci* păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor şi să nu mai ascultaţi de poftele lui.
*Ps. 19.13; 119.133.

13. Să nu mai daţi în stăpânirea păcatului mădularele* voastre, ca nişte unelte ale nelegiuirii; ci daţi-vă** pe voi înşivă lui Dumnezeu, ca vii, din morţi cum eraţi; şi daţi lui Dumnezeu

mădularele voastre, ca pe nişte unelte ale neprihănirii.
*Cap. 7.5. Col. 3.5. Iac. 4.1. **Cap. 12.1. 1 Pet. 2.24; 4.2.
14. Căci* păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteţi sub Lege, ci sub har. *Cap. 7.4,6; 8.2. Gal. 5.18.

Harul nu îndreptăţeşte păcatul

15. Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că* nu mai suntem sub Lege, ci sub har? Nicidecum. *1 Cor. 9.21.
16. Nu ştiţi că, dacă* vă daţi robi cuiva, ca să-l ascultaţi, sunteţi robii aceluia de care ascultaţi, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?
*Mat. 6.24. Ioan 8.34. 2 Pet. 2.19.
17. Dar mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că, după ce aţi fost robi ai păcatului, aţi ascultat acum din inimă de dreptarul* învăţăturii pe care aţi primit-o. *2 Tim. 1.13.
18. Şi, prin chiar faptul că aţi fost izbăviţi* de sub păcat, v-aţi făcut robi ai neprihănirii. –
*Ioan 8.32. 1 Cor. 7.22. Gal. 5.1. 1 Pet. 2.16.
19. Vorbesc omeneşte, din pricina neputinţei firii voastre pământeşti: după cum odinioară v-aţi făcut mădularele voastre roabe ale necurăţiei şi fărădelegii, aşa că săvârşeaţi fărădelegea, tot aşa, acum trebuie să vă faceţi mădularele voastre roabe ale neprihănirii, ca să ajungeţi la sfinţirea voastră!
20. Căci, atunci când eraţi robi* ai păcatului, eraţi slobozi faţă de neprihănire. *Ioan 8.34.
21. Şi ce* roade aduceaţi atunci? Roade de care acum vă este ruşine: pentru că sfârşitul** acestor lucruri este moartea. *Cap. 7.5. **Cap. 1.32.
22. Dar acum, odată ce aţi fost izbăviţi* de păcat şi v-aţi făcut robi ai lui Dumnezeu, aveţi ca rod sfinţirea, iar ca sfârşit viaţa veşnică. *Ioan 8.32.
23. Fiindcă plata* păcatului este moartea, dar darul** fără plată al lui Dumnezeu este viaţa veşnică în Isus Hristos, Domnul nostru. *Gen. 2.17. Cap. 5.12. Iac. 1.15. **Cap. 2.7; 5.17,21. 1 Pet. 1.4.

Creştinul izbăvit de Lege

7 1. Nu ştiţi, fraţilor – căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea – că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăieşte el?
2. Căci femeia* măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăieşte el;
dar dacă-i** moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei.
*1 Cor. 7.39. **Mat. 5.32.
3. Dacă deci, când îi trăieşte bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de lege, aşa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul.
4. Tot astfel, fraţii mei, prin trupul lui Hristos, şi voi aţi* murit în ce priveşte Legea, ca să fiţi ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morţi; şi aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.
*Cap. 8.2. Gal. 2.19; 5.18. Efes. 2.15. Col. 2.14. Gal. 5.22.
5. Căci, când trăiam sub firea noastră pământească, patimile păcatelor, aţâţate de Lege, lucrau* în mădularele noastre şi ne făceau să** aducem roade pentru moarte.
*Cap. 6.13. **Cap. 6.21. Gal. 5.19. Iac. 1.15.
6. Dar acum, am fost izbăviţi de Lege şi suntem morţi faţă de Legea aceasta care ne ţinea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un* duh nou, iar nu după vechea slovă.
*Cap. 2.29. 2 Cor. 3.6.

Legea dă cunoştinţa păcatului

7. Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos?
Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am* cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aş fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să** nu pofteşti!“
*Cap. 3.20. **Exod 20.17. Deut. 5.21. Fapt. 20.33. Cap. 13.9.
8. Apoi păcatul* a luat prilejul şi a făcut să se nască în mine, prin poruncă, tot felul de pofte; căci fără Lege, păcatul este mort. *Cap. 4.15; 5.20.
9. Odinioară, fiindcă eram fără* Lege, trăiam; dar, când a venit porunca, păcatul a înviat, şi eu am murit.
*1 Cor. 15.56.
10. Şi porunca, ea, care* trebuia să-mi dea viaţa, mi-a pricinuit moartea.
*Lev. 18.5. Ezec. 20.11,13,21. 2 Cor. 3.7.
11. Pentru că păcatul a luat prilejul, prin ea m-a amăgit, şi prin însăşi porunca aceasta m-a lovit cu moartea.
12. Aşa că Legea*, negreşit, este sfântă, şi porunca este sfântă, dreaptă şi bună. *Ps. 19.8; 119.38,137. 1 Tim. 1.8.
13. Atunci, un lucru bun mi-a dat moartea? Nicidecum. Dar păcatul, tocmai ca să iasă la iveală ca păcat, mi-a dat moartea printr-un lucru bun,

pentru ca păcatul să se arate afară din cale de păcătos, prin faptul că se slujea de aceeaşi poruncă.

Lupta firii pământeşti împotriva Duhului

14. Ştim, în adevăr, că Legea este duhovnicească; dar eu sunt pământesc, vândut* rob păcatului.
*1 Împ. 21.20,25. 2 Împ. 17.17.
15. Căci nu ştiu ce fac: nu* fac ce vreau, ci fac ce urăsc. *Gal. 5.17.
16. Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună.
17. Şi atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuieşte în mine.
18. Ştiu, în adevăr, că nimic bun nu locuieşte în* mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voinţa să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. *Gen. 6.5; 8.21.
19. Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!
20. Şi dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuieşte în mine.
21. Găsesc, dar, în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine.
22. Fiindcă, după omul dinăuntru, îmi* place Legea** lui Dumnezeu;
*Ps. 1.2. **2 Cor. 4.16. Efes. 3.16. Col. 3.9,10.
23. dar văd în* mădularele mele o altă** lege care se luptă împotriva legii primite de mintea mea şi mă ţine rob legii păcatului care este în mădularele mele. *Gal. 5.17. **Cap. 6.13,19.
24. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte...?
25. Mulţumiri* fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel, dar, cu mintea, eu slujesc Legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească slujesc legii păcatului.
*1 Cor. 15.57.

Creştinul trăieşte după Duh

8 1. Acum, dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu* trăiesc după îndemnurile firii pământeşti, ci după îndemnurile Duhului. *Vers. 4. Gal. 5.16,25.
2. În adevăr, legea* Duhului** de viaţă în Hristos Isus m-a izbăvit de legea† păcatului şi a morţii.
*Ioan 8.36. Cap. 6.18,22. Gal. 2.19; 5.1. **1 Cor. 15.45. 2 Cor. 3.6. †Cap. 7.24,25.
3. Căci – lucru* cu neputinţă Legii, întrucât firea pământească[1] o făcea fără putere – Dumnezeu** a osândit păcatul în firea pământească, trimiţând, din pricina păcatului, pe însuşi Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului, *Fapt. 13.39. Cap. 3.20. Evr. 7.18,19; 10.1,2,10,14. **2 Cor. 5.21. Gal. 3.13.
4. pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care* trăim nu după îndemnurile firii pământeşti, ci după îndemnurile Duhului. *Vers. 1.
5. În adevăr, cei ce* trăiesc după îndemnurile firii pământeşti umblă după lucrurile firii pământeşti; pe când cei** ce trăiesc după îndemnurile Duhului umblă după lucrurile Duhului.
*Ioan 3.6. 1 Cor. 2.14. **Gal. 5.22,25.
6. Şi umblarea* după lucrurile firii pământeşti este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viaţă şi pace. *Vers. 13. Cap. 6.21. Gal. 6.8.
7. Fiindcă umblarea* după lucrurile firii pământeşti este vrăjmăşie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu şi nici** nu poate să se supună. *Iac. 4.4. **1 Cor. 2.14.
8. Deci cei ce sunt pământeşti nu pot să placă lui Dumnezeu.
9. Voi însă nu mai sunteţi pământeşti, ci duhovniceşti, dacă Duhul* lui Dumnezeu locuieşte în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul** lui Hristos, nu este al Lui. *1 Cor. 3.16; 6.19. **Ioan 3.34. Gal. 4.6. Filp. 1.19. 1 Pet. 1.11.
10. Şi dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morţii, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii.
11. Şi dacă Duhul Celui* ce a înviat pe Isus dintre cei morţi locuieşte în voi, Cel** ce a înviat pe Hristos Isus din morţi va învia şi trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuieşte în voi. *Fapt. 2.24. **Cap. 6.4,5. 1 Cor. 6.14. 2 Cor. 4.14. Efes. 2.5.

Creştinul trăieşte în aşteptarea mântuirii

12. Aşadar*, fraţilor, noi nu mai datorăm nimic firii pământeşti, ca să trăim după îndemnurile ei. *Cap. 6.7,14.
13. Dacă trăiţi* după îndemnurile ei, veţi muri; dar dacă, prin Duhul, faceţi să moară** faptele trupului, veţi trăi.
*Vers. 6. Gal. 6.8. **Efes. 4.22. Col. 3.5.

1. Greceşte: carnea, aici şi peste tot unde e „firea pământească“

14. Căci toţi cei ce sunt călăuziţi* de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. *Gal. 5.18.
15. Şi voi n-aţi* primit un duh de robie, ca să mai aveţi frică**; ci aţi primit un duh† de înfiere care ne face să strigăm: „Ava††!, adică: Tată!“
*1 Cor. 2.12. Evr. 2.15. **2 Tim. 1.7. 1 Ioan 4.18. †Isa. 56.6. Gal. 4.5,6. ††Marc. 14.36.
16. Însuşi* Duhul adevereşte împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. *2 Cor. 1.22; 5.5. Efes. 1.13; 4.30.
17. Şi, dacă suntem copii, suntem şi moştenitori*: moştenitori ai lui Dumnezeu şi împreună moştenitori cu Hristos, dacă suferim** cu adevărat împreună cu El, ca să fim şi proslăviţi împreună cu El. *Fapt. 26.18. Gal. 4.7. **Fapt. 14.22. Filp. 1.29. 2 Tim. 2.11,12.
18. Eu socotesc că suferinţele* din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită faţă de noi.
*2 Cor. 4.17. 1 Pet. 1.6,7; 4.13.
19. De asemenea, şi firea* aşteaptă cu o dorinţă înfocată descoperirea** fiilor lui Dumnezeu.
*2 Pet. 3.13. **Gen. 3.19. 1 Ioan 3.2.
20. Căci firea* a fost supusă deşertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă,
*Vers. 22.
21. că şi ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.
22. Dar ştim că, până în ziua de azi, toată firea suspină* şi suferă durerile naşterii. *Ier. 12.11.
23. Şi nu numai ea, dar şi noi, care avem cele dintâi roade* ale Duhului, suspinăm** în noi şi aşteptăm† înfierea, adică răscumpărarea trupului†† nostru. *2 Cor. 5.5. Efes. 1.14.
**2 Cor. 5.2,4. †Luca 20.36. ††Luca 21.28. Efes. 4.30.
24. Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiţi. Dar o nădejde care se vede nu mai este nădejde: pentru că ce se vede se mai poate nădăjdui?
*2 Cor. 5.7. Evr. 11.1.
25. Pe când, dacă nădăjduim ce nu vedem, aşteptăm cu răbdare.
26. Şi tot astfel şi Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu* ştim cum trebuie să ne rugăm. Dar însuşi** Duhul mijloceşte pentru noi cu suspine negrăite.
*Mat. 20.22. Iac. 4.3. **Zah. 12.10. Efes. 6.18.
27. Şi Cel* ce cercetează inimile ştie care este năzuinţa Duhului; pentru că El mijloceşte pentru sfinţi după** voia lui Dumnezeu.
*1 Cron. 28.9. Ps. 7.9. Prov. 17.3. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Fapt. 1.24. 1 Tes. 2.4. Apoc. 2.23. **1 Ioan 5.14.

Pe creştin nimic nu-l poate despărţi de dragostea lui Dumnezeu

28. De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, şi anume spre binele celor ce* sunt chemaţi după planul Său. *Cap. 9.11,23,24. 2 Tim. 1.9.
29. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai* dinainte, i-a şi hotărât mai** dinainte să† fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca†† El să fie Cel întâi născut dintre mai mulţi fraţi.
*Exod 33.12,17. Ps. 1.6. Ier. 1.5. Mat. 7.23. Cap. 11.2. 2 Tim. 2.19. 1 Pet. 1.2. **Efes. 1.5,11. †Ioan 17.22. 2 Cor. 3.18. Filp. 3.21. 1 Ioan 3.2. ††Col. 1.15,18. Evr. 1.6. Apoc. 1.5.
30. Şi pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a şi chemat*; şi pe aceia pe care i-a chemat, i-a şi socotit neprihăniţi**; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniţi, i-a şi proslăvit†.
*Cap. 1.6; 9.24. Efes. 4.4. Evr. 9.15. 1 Pet. 2.9. **1 Cor. 6.11. †Ioan 17.22. Efes. 2.6.
31. Deci ce vom zice noi în faţa tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?
32. El*, care n-a cruţat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a** dat pentru noi toţi, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?
*Cap. 5.6,10. **Cap. 4.25.
33. Cine va ridica pâră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu* este Acela care-i socoteşte neprihăniţi!
*Isa. 50.8,9. Apoc. 12.10,11.
34. Cine-i* va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a şi înviat, stă** la dreapta lui Dumnezeu şi† mijloceşte pentru noi!
*Iov 34.29. **Marc. 16.19. Col. 3.1. Evr. 1.3; 8.1; 12.2. 1 Pet. 3.22. †Evr. 7.25; 9.24. 1 Ioan 2.1.
35. Cine ne va despărţi pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?
36. După cum este scris: „Din* pricina Ta suntem daţi morţii toată ziua; suntem socotiţi ca nişte oi de tăiat.“ *Ps. 44.22. 1 Cor. 15.30,31. 2 Cor. 4.11.
37. Totuşi*, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.
*1 Cor. 15.57. 2 Cor. 2.14. 1 Ioan 4.4; 5.4,5. Apoc. 12.11.
38. Căci sunt bine încredinţat că nici

moartea, nici viaţa, nici îngerii, nici stăpânirile*, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,
*Efes. 1.21; 6.12. Col. 1.16; 2.25. 1 Pet. 3.22.
39. nici înălţimea, nici adâncimea, nici o altă făptură[1], nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

Pavel şi mântuirea israeliţilor

9 1. Spun* adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor, *Cap. 1.9. 2 Cor. 1.23; 11.31; 12.19. Gal. 1.20. Filp. 1.8. 1 Tim. 2.7.
2. că* simt o mare întristare şi am o durere necurmată în inimă. *Cap. 10.1.
3. Căci aproape să* doresc să fiu eu însumi anatema, despărţit de Hristos, pentru fraţii mei, rudele mele trupeşti.
*Exod 32.32.
4. Ei* sunt israeliţi, au** înfierea, slava†, legămintele††, darea Legii*†, slujba dumnezeiască†*, făgăduinţele**†, *Deut. 7.6. **Exod 4.22. Deut. 14.1. Ier. 31.9. †1 Sam. 4.21. 1 Împ. 8.11. Ps. 63.2; 78.61. ††Fapt. 3.25. Evr. 8.8-10. *†Ps. 147.19. †*Evr. 9.1. **†Fapt. 13.32. Cap. 3.2. Efes. 2.12.
5. patriarhii*, şi din** ei a ieşit, după trup, Hristosul, care† este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!
*Deut. 10.15. Cap. 11.28. **Luca 3.23. Cap. 1.3. †Ier. 23.6. Ioan 1.1. Fapt. 20.28. Evr. 1.8. 1 Ioan 5.20.

Dumnezeu este stăpân să aleagă

6. Dar aceasta nu* înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu** toţi cei ce se coboară din Israel sunt Israel; *Num. 23.19. Cap. 3.3. **Ioan 8.39. Cap. 2.28,29; 4.12,16. Gal. 6.16.
7. şi, măcar că sunt sămânţa lui Avraam, nu* toţi sunt copiii lui Avraam; ci este scris: „În Isaac** vei avea o sămânţă care-ţi va purta numele."
*Gal. 4.23. **Gen. 21.12. Evr. 11.18.
8. Aceasta înseamnă că nu copiii trupeşti sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii* făgăduinţei sunt socotiţi ca sămânţă. *Gal. 4.28.
9. Căci cuvântul acesta este o făgăduinţă: „Pe vremea aceasta* Mă voi întoarce, şi Sara va avea un fiu."
*Gen. 18.10,14.
10. Ba mai mult, tot aşa a fost cu Rebeca*. Ea a zămislit doi gemeni numai de la părintele nostru Isaac.
*Gen. 25.21.

1. Sau: zidire

11. Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă şi nu făcuseră nici bine, nici rău – ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin* Cel ce cheamă –
*Cap. 4.17; 8.28.
12. s-a zis Rebecăi: „Cel* mai mare va fi rob celui mai mic", *Gen. 25.23.
13. după cum este scris: „Pe Iacov* l-am iubit, iar pe Esau l-am urât."
*Deut. 21.15. Prov. 13.24. Mal. 1.2,3. Mat. 10.37. Luca 14.26. Ioan 12.25.

Dumnezeu Se îndură de cine-I place

14. Deci ce vom zice? Nu cumva* este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum! *Deut. 32.4. 2 Cron. 19.7. Iov 8.3; 34.10. Ps. 92.15.
15. Căci El a zis lui Moise: „Voi avea* milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; şi Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur." *Exod 33.19.
16. Aşadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.
17. Fiindcă Scriptura* zice lui faraon: „Te-am ridicat înadins**, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea şi pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul." *Gal. 3.8,22. **Exod 9.16.
18. Astfel, El are milă de cine vrea, şi împietreşte pe cine vrea.
19. Dar îmi vei zice: „Atunci de ce mai bagă vină? Căci* cine poate sta împotriva voii Lui?"
*2 Cron. 20.6. Iov 9.12; 23.13. Dan. 4.35.
20. Dar, mai degrabă, cine eşti tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va* zice celui ce l-a făcut: „Pentru ce m-ai făcut aşa"? *Isa. 29.16; 45.6; 64.8.
21. Nu este olarul* stăpân pe lutul lui, ca din aceeaşi frământătură de lut să facă un** vas pentru o întrebuinţare de cinste, şi un alt vas pentru o întrebuinţare de ocară?
*Prov. 16.4. Ier. 18.6. **2 Tim. 2.20.
22. Şi ce putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Şi arate mânia şi să-Şi descopere puterea, a suferit cu multă răbdare nişte vase* ale mâniei, făcute** pentru piere;
*1 Tes. 5.9. **1 Pet. 2.8. Iuda 4.
23. şi să-Şi arate bogăţia* slavei Lui faţă de nişte vase ale îndurării pe care le-a pregătit** mai dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)?
*Cap. 2.4. Efes. 1.7. Col. 1.27. **Cap. 8.28-30.

24. Astfel, El ne-a chemat nu* numai dintre iudei, ci şi dintre Neamuri,
*Cap. 3.29.
25. după cum zice în Osea: „Voi* numi „popor al Meu“ pe cel ce nu era poporul Meu şi „preaiubită“ pe cea care nu era preaiubită. *Osea 2.23. 1 Pet. 2.10.
26. Şi* acolo unde li se zicea: „Voi nu sunteţi poporul Meu“, vor fi numiţi fii ai Dumnezeului celui Viu.“ *Osea 1.10.
27. Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel:
„Chiar* dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămăşiţa** va fi mântuită. *Isa. 10.22,23. **Cap. 11.5.
28. Căci Domnul va împlini pe deplin* şi repede pe pământ Cuvântul Lui.“ *Isa. 28.22.
29. Şi, cum zisese Isaia mai înainte: „Dacă* nu ne-ar fi lăsat Domnul Savaot o sămânţă, am fi ajuns ca** Sodoma şi ne-am fi asemănat cu Gomora.“
*Isa. 1.9. Plân. 3.22. **Isa. 13.19. Ier. 50.40.

Neamurile au căpătat mântuirea

30. Deci ce vom zice? Neamurile*, care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, şi anume, neprihănirea care** se capătă prin credinţă;
*Cap. 4.11; 10.20. **Cap. 1.17.
31. pe când Israel, care umbla* după o Lege care să dea neprihănirea, n-a** ajuns la Legea aceasta.
*Cap. 10.2; 11.7. **Gal. 5.4.
32. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credinţă, ci prin fapte. Ei s-au* lovit de Piatra de poticnire,
*Luca 2.34. 1 Cor. 1.23.
33. după cum este scris: „Iată* că pun în Sion o Piatră de poticnire şi o Stâncă de cădere: şi** cine crede în El nu va fi dat de ruşine.“ *Ps. 118.22. Isa. 8.14; 28.16. Mat. 21.42. 1 Pet. 2.6-8. **Cap. 10.11.

Mântuirea este aproape

10 1. Fraţilor, dorinţa inimii mele şi rugăciunea mea către Dumnezeu pentru israeliţi este să fie mântuiţi.
2. Le mărturisesc că* ei au râvnă pentru Dumnezeu, dar fără pricepere:
*Fapt. 21.20; 22.3. Gal. 1.14; 4.17. Cap. 9.31.
3. pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihănirea pe care o dă Dumnezeu*, au căutat să-şi pună înainte o neprihănire a lor înşişi** şi nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu. *Cap. 1.17; 9.30. **Filp. 3.9.
4. Căci Hristos* este sfârşitul Legii, pentru ca oricine crede în El să poată căpăta neprihănirea. *Mat. 5.17. Gal. 3.24.
5. În adevăr, Moise scrie că omul* care împlineşte neprihănirea pe care o dă Legea va trăi prin ea.
*Lev. 18.5. Neem. 9.29. Ezec. 20.11,13,21. Gal. 3.12.
6. Pe când iată cum vorbeşte neprihănirea pe care o dă credinţa: „Să* nu zici în inima ta: „Cine se va sui în cer?“ (Să coboare adică pe Hristos din cer.) *Deut. 30.12,13.
7. Sau: „Cine se va coborî în Adânc?“ (Să scoale adică pe Hristos din morţi.)
8. Ce zice ea deci? „Cuvântul este aproape* de tine: în gura ta şi în inima ta.“ Şi cuvântul acesta este Cuvântul credinţei, pe care-l propovăduim noi.
*Deut. 30.14.
9. Dacă* mărturiseşti deci cu gura ta pe Isus ca Domn şi dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morţi, vei fi mântuit.
*Mat. 10.32. Luca 12.8. Fapt. 8.37.
10. Căci prin credinţa din inimă se capătă neprihănirea, şi prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire,
11. după cum zice Scriptura: „Oricine* crede în El nu va fi dat de ruşine.“
*Isa. 28.16; 49.23. Ier. 17.7. Cap. 9.33.
12. În adevăr, nu* este nici o deosebire între iudeu şi grec; căci toţi au acelaşi** Domn, care† este bogat în îndurare pentru toţi cei ce-L cheamă.
*Fapt. 15.9. Cap. 3.22. Gal. 3.28. **Fapt. 10.36. Cap. 3.29. 1 Tim. 2.5. †Efes. 1.7; 2.4,7.
13. Fiindcă* „oricine va chema Numele** Domnului va fi mântuit.“
*Ioel 2.32. Fapt. 2.21. **Fapt. 9.14.

Lucrul acesta a fost vestit

14. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Şi cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Şi cum vor auzi despre El fără propovăduitor?
15. Şi cum vor propovădui, dacă nu sunt trimişi? După cum este scris: „Cât* de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!“ *Isa. 52.7. Naum 1.15.
16. Dar nu* toţi au ascultat de Evanghelie. Căci Isaia zice: „Doamne**, cine a crezut propovăduirea noastră?“
*Cap. 3.3. Evr. 4.2. **Isa. 53.1. Ioan 12.38.
17. Astfel, credinţa vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.

18. Dar eu întreb: „N-au auzit ei?“ Ba da; căci „glasul lor a răsunat prin* tot pământul, şi* cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii.“ *Ps. 19.4. Mat. 24.14; 28.19. Marc. 16.15. Col. 1.6,23. **1 Împ. 18.10. Mat. 4.8.
19. Dar întreb iarăşi: „N-a ştiut Israel lucrul acesta?“ Ba da; căci Moise, cel dintâi, zice: „Vă* voi întărâta la pizmă prin ceea ce nu este neam, vă voi aţâţa mânia printr-un neam** fără pricepere.“ *Deut. 32.21. Cap. 11.11. **Tit 3.3.
20. Şi Isaia merge cu îndrăzneala până acolo că zice: „Am fost* găsit de cei ce nu Mă căutau; M-am făcut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine.“ *Isa. 65.1. Cap. 9.30.
21. Pe când, despre Israel zice: „Toată* ziua Mi-am întins mâinile spre un norod răzvrătit şi împotrivitor la vorbă.“ *Isa. 65.2.

Orbirea lui Israel

11 1. Întreb, dar: „A lepădat Dumnezeu pe poporul Său?“ Nicidecum! Căci şi* eu sunt israelit, din sămânţa lui Avraam, din seminţia lui Beniamin. *1 Sam. 12.22. Ier. 31.37. 2 Cor. 11.22. Filp. 3.5.
2. Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său pe care l-a* cunoscut mai dinainte. Nu ştiţi ce zice Scriptura, în locul unde vorbeşte despre Ilie? Cum se plânge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, când zice: *Cap. 8.29.
3. „Doamne*, pe prorocii Tăi i-au omorât, altarele Tale le-au surpat; am rămas eu singur, şi caută să-mi ia viaţa”? *1 Împ. 19.10,14.
4. Dar ce-i răspunde Dumnezeu? „Mi-am* păstrat şapte mii de bărbaţi care nu şi-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.“ *1 Împ. 19.18.
5. Tot aşa*, şi în vremea de faţă, este o rămăşiţă datorită unei alegeri prin har. *Cap. 9.27.
6. Şi dacă* este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altminteri, harul n-ar mai fi har. Şi dacă este prin fapte, nu mai este prin har; altminteri, fapta n-ar mai fi faptă. *Cap. 4.4,5. Gal. 5.4. Deut. 9.4,5.
7. Deci ce urmează? Că Israel* n-a căpătat ce căuta, iar rămăşiţa aleasă a căpătat; pe când ceilalţi au fost împietriţi, *Cap. 9.31; 10.9.
8. după cum este scris: „Dumnezeu* le-a dat un duh de adormire, ochi** ca să nu vadă, şi urechi ca să n-audă, până în ziua de astăzi.“ *Isa. 29.10. **Deut. 29.4. Isa. 6.9. Ier. 5.21. Ezec. 12.2. Mat. 13.14. Ioan 12.40. Fapt. 28.26,27.
9. Şi David zice: „Masa lor să* li se prefacă într-o cursă, într-un laţ, într-un prilej de cădere şi într-o dreaptă răsplătire. *Ps. 69.22.
10. Să* li se întunece ochii ca să nu vadă, şi spinarea să le-o ţii mereu gârbovită.“ *Ps. 69.23.

Înştiinţarea Neamurilor

11. Întreb, dar: „S-au poticnit ei ca să cadă?“ Nicidecum! Ci, prin* alunecarea lor, s-a făcut cu putinţă mântuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos; *Fapt. 13.46; 18.6; 22.18,21; 28.24,28. Cap. 10.19.
12. dacă deci alunecarea lor a fost o bogăţie pentru lume, şi paguba lor a fost o bogăţie pentru Neamuri, ce va fi plinătatea întoarcerii lor?
13. V-o spun vouă, Neamurilor: „Întrucât sunt* apostol al Neamurilor, îmi slăvesc slujba mea *Fapt. 9.15; 13.2; 22.21. Cap. 15.16. Gal. 1.16; 2.2,7-9. Efes. 3.8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11.
14. şi caut ca, dacă este cu putinţă, să stârnesc gelozia celor din neamul meu şi să* mântuiesc pe unii din ei. *1 Cor. 7.16; 9.22. 1 Tim. 4.16. Iac. 5.20.
15. Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viaţă din morţi?
16. Iar dacă cele dintâi roade* sunt sfinte, şi plămădeala este sfântă; şi dacă rădăcina este sfântă, şi ramurile sunt sfinte. *Lev. 23.10. Num. 15.18-21.
17. Iar dacă unele* din ramuri au fost tăiate, şi dacă tu**, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor şi ai fost făcut părtaş rădăcinii şi grăsimii măslinului, *Ier. 11.16. **Fapt. 2.39. Efes. 2.12,13.
18. nu* te făli faţă de ramuri. Dacă te făleşti, să ştii că nu tu ţii rădăcina, ci rădăcina te ţine pe tine. *1 Cor. 10.12.
19. Dar vei zice: „Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu.“
20. Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinţei lor, şi tu stai în picioare prin credinţă: nu* te îngâmfa, dar, ci teme-te**! *Cap. 12.16. **Prov. 28.14. Isa. 66.2. Filp. 2.12.
21. Căci dacă n-a cruţat Dumnezeu ramurile fireşti, nu te va cruţa nici pe tine.
22. Uită-te, dar, la bunătatea şi asprimea lui Dumnezeu: asprime faţă de cei ce au căzut, şi bunătate faţă de tine, dacă* nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat şi** tu. *1 Cor. 15.2. Evr. 3.6,14. **Ioan 15.2.

23. Şi chiar ei, dacă* nu stăruie în necredinţă, vor fi altoiţi; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăşi. *2 Cor. 3.16.
24. Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin care din fire era sălbatic, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiţi ei, care sunt ramuri fireşti, în măslinul lor?

Tot Israelul va fi mântuit

25. Fraţilor, pentru ca să nu vă socotiţi singuri înţelepţi*, nu vreau să nu ştiţi taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire** care va ţine până† va intra numărul deplin al Neamurilor. *Cap. 12.16. **Vers. 7. 2 Cor. 3.14. †Luca 21.24. Apoc. 7.9.
26. Şi atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni* din Sion şi va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov. *Isa. 59.20. Ps. 14.7.
27. Acesta* va fi legământul pe care-l voi face cu ei, când le voi şterge păcatele.“ *Isa. 27.9. Ier. 31.31, etc. Evr. 8.8; 10.16.
28. În ce priveşte Evanghelia, ei sunt vrăjmaşi, şi aceasta spre binele vostru; dar în ce priveşte alegerea, sunt iubiţi*, din pricina părinţilor lor. *Deut. 7.8; 9.5; 10.15.
29. Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile şi de chemarea făcută*. *Num. 23.19.
30. După cum voi odinioară* n-aţi ascultat de Dumnezeu, şi după cum, prin neascultarea lor, aţi căpătat îndurare acum, *Efes. 2.2. Col. 3.7.
31. tot aşa, ei acum n-au ascultat, pentru ca, prin îndurarea arătată vouă, să capete şi ei îndurare.
32. Fiindcă Dumnezeu* a închis pe toţi oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toţi. *Cap. 3.9. Gal. 3.22.
33. O, adâncul bogăţiei, înţelepciunii şi ştiinţei lui Dumnezeu! Cât* de nepătrunse sunt judecăţile Lui şi cât de neînţelese** sunt căile Lui! *Ps. 36.6. **Iov 11.7. Ps. 92.5.
34. Şi, în adevăr*, „cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine** a fost sfetnicul Lui? *Iov 15.8. Isa. 40.13. Ier. 23.18. 1 Cor. 2.16. **Iov 36.22.
35. Cine* I-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi?“ *Iov 35.7; 41.11.
36. Din El*, prin El şi pentru El sunt toate lucrurile. A Lui** să fie slava în veci! Amin. *1 Cor. 8.6. Col. 1.16. **Gal. 1.5. 1 Tim. 1.17. 2 Tim. 4.18. Evr. 13.21. 1 Pet. 5.11. 2 Pet. 3.18. Iuda 25. Apoc. 1.6.

Predarea în slujba lui Dumnezeu

12 1. Vă îndemn*, dar, fraţilor, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să** aduceţi† trupurile voastre ca o jertfă†† vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. *2 Cor. 10.1. **1 Pet. 2.5. †Ps. 50.13,14. Cap. 6.13,16,19. 1 Cor. 6.13,20. ††Evr. 10.20.
2. Să* nu vă potriviţi chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceţi**, prin înnoirea minţii voastre, ca să puteţi deosebi† bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută şi desăvârşită. *1 Pet. 1.14. 1 Ioan 2.15. **Efes. 1.18; 4.23. Col. 1.21,22; 3.10. †Efes. 5.10,17. 1 Tes. 4.3.
3. Prin harul* care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi să** nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simţiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credinţă pe care a împărţit-o Dumnezeu fiecăruia†. *Cap. 1.5; 15.15. 1 Cor. 3.10; 15.10. Gal. 2.9. Efes. 3.2,7,8. **Prov. 25.27. Ecl. 7.16. Cap. 11.20. †1 Cor. 12.7,11. Efes. 4.7.
4. Căci, după cum* într-un trup avem mai multe mădulare, şi mădularele n-au toate aceeaşi slujbă, *1 Cor. 12.12. Efes. 4.16.
5. tot aşa şi noi*, care suntem mulţi, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora. *1 Cor. 10.17; 12.20,27. Efes. 1.23; 4.25.
6. Deoarece avem* felurite daruri, după** harul care ne-a fost dat: cine are darul prorociei† să-l întrebuinţeze după măsura credinţei lui. *1 Cor. 12.4. 1 Pet. 4.10,11. **Vers. 3. †Fapt. 11.27. 1 Cor. 12.10,28; 13.2; 14.1,6,29,31.
7. Cine este chemat la o slujbă să se ţină de slujba lui. Cine* învaţă pe alţii să se ţină de învăţătură. *Fapt. 13.1. Gal. 6.6. Efes. 4.11. 1 Tim. 5.17.
8. Cine* îmbărbătează pe alţii să se ţină de îmbărbătare. Cine** dă să dea cu inimă largă. Cine† cârmuieşte să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie s-o facă cu†† bucurie. *Fapt. 15.32. 1 Cor. 14.3. **Mat. 6.1-3. †Fapt. 20.28. 1 Tim. 5.17. Evr. 13.7,24. 1 Pet. 5.2. ††2 Cor. 9.7.

Dragostea să se arate în toate

9. Dragostea* să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază** de rău, şi lipiţi-vă tare de bine. *1 Tim. 1.5. 1 Pet. 1.22. **Ps. 34.14; 36.4; 97.10. Amos 5.15.
10. Iubiţi-vă unii pe alţii cu* o dragoste frăţească. În cinste**, fiecare să dea întâietate altuia. *Evr. 13.1. 1 Pet. 1.22; 2.17; 3.8. 2 Pet. 1.7. **Filp. 2.3. 1 Pet. 5.5.
11. În sârguinţă, fiţi fără preget. Fiţi

plini de râvnă cu duhul. Slujiţi Domnului.

12. Bucuraţi-vă* în nădejde. Fiţi răbdători** în necaz. Stăruiţi† în rugăciune. *Luca 10.20. Cap. 5.2; 15.13. Filp. 3.1; 4.4. 1 Tes. 5.16. Evr. 3.6. 1 Pet. 4.13. **Luca 21.19. 1 Tim. 6.11. Evr. 10.36; 12.1. Iac. 1.4; 5.7. 1 Pet. 2.19,20. †Luca 18.1. Fapt. 2.42; 12.5. Efes. 6.18. Col. 4.2. 1 Tes. 5.17.

13. Ajutaţi* pe sfinţi când sunt în nevoie. Fiţi primitori** de oaspeţi. *1 Cor. 16.1. 2 Cor. 9.1,12. Evr. 6.10; 13.16. 1 Ioan 3.17. **1 Tim. 3.2. Tit 1.8. Evr. 13.2. 1 Pet. 4.9.

14. Binecuvântaţi* pe cei ce vă prigonesc: binecuvântaţi, şi nu blestemaţi. *Mat. 5.44. Luca 6.28; 23.34. Fapt. 7.60. 1 Cor. 4.12. 1 Pet. 2.23; 3.9.

15. Bucuraţi-vă* cu cei ce se bucură; plângeţi cu cei ce plâng. *1 Cor. 12.26.

16. Aveţi* aceleaşi simţăminte unii faţă de alţii. Nu** umblaţi după lucrurile înalte, ci rămâneţi la cele smerite. Să nu† vă socotiţi singuri înţelepţi. *Cap. 15.5. 1 Cor. 1.10. Filp. 2.2; 3.16. 1 Pet. 3.8. **Ps. 131.1,2. Ier. 45.5. †Prov. 3.7; 26.12. Isa. 5.21. Cap. 11.25.

Răzbunarea este a Domnului

17. Nu* întoarceţi nimănui rău pentru rău. Urmăriţi** ce este bine, înaintea tuturor oamenilor. *Prov. 20.22. Mat. 5.39. 1 Tes. 5.15. 1 Pet. 3.9. **Cap. 14.16. 2 Cor. 8.21.

18. Dacă este cu putinţă, întrucât atârnă de voi, trăiţi* în pace cu toţi oamenii. *Marc. 9.50. Cap. 14.19. Evr. 12.14.

19. Preaiubiţilor, nu* vă răzbunaţi singuri; ci lăsaţi să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: „Răzbunarea** este a Mea; Eu voi răsplăti“, zice Domnul. *Lev. 19.18. Prov. 24.29. Vers. 17. **Deut. 32.35. Evr. 10.30.

20. Dimpotrivă*: dacă îi este foame vrăjmaşului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci dacă vei face astfel, vei îngrămădi cărbuni aprinşi pe capul lui.“ *Exod 23.4,5. Prov. 25.21,22. Mat. 5.44.

21. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruie răul prin bine.

Supunerea faţă de stăpânire

13 1. Oricine să* fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Şi** stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu. *Tit 3.1. 1 Pet. 2.13. **Prov. 8.15,16. Dan. 2.21; 4.32. Ioan 19.11.

2. De aceea, cine se împotriveşte stăpânirii*, se împotriveşte rânduielii puse de Dumnezeu; şi cei ce se împotrivesc îşi vor lua osânda. *Tit 3.1.

3. Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei, dar, să nu-ţi fie frică de stăpânire? Fă* binele, şi vei avea laudă de la ea. *1 Pet. 2.14; 3.13.

4. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune şi să pedepsească pe cel ce face rău.

5. De aceea, trebuie* să fiţi supuşi nu numai de frica pedepsei, ci** şi din îndemnul cugetului. *Ecl. 8.2. **1 Pet. 2.19.

6. Tot pentru aceasta să plătiţi şi birurile. Căci dregătorii sunt nişte slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tocmai slujba aceasta.

7. Daţi* tuturor ce sunteţi datori să daţi: cui datoraţi birul, daţi-i birul; cui datoraţi vama, daţi-i vama; cui datoraţi frica, daţi-i frica; cui datoraţi cinstea, daţi-i cinstea. *Mat. 22.21. Marc. 12.17. Luca 20.25.

Dragostea este împlinirea Legii

8. Să nu datoraţi nimănui nimic, decât să vă iubiţi unii pe alţii: căci cine* iubeşte pe alţii a împlinit Legea. *Vers. 10. Gal. 5.14. Col. 3.14. 1 Tim. 1.5. Iac. 2.

9. De fapt: „Să* nu preacurveşti, să nu furi, să nu faci nici o mărturisire mincinoasă, să nu pofteşti“ şi orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: „Să** iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi.“ *Exod 20.13, etc. Deut. 5.17, etc. Mat. 19.18. **Lev. 19.18. Mat. 22.39. Marc. 12.31. Gal. 5.14. Iac. 2.8.

10. Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea* deci este împlinirea Legii. *Mat. 22.40. Vers. 8.

Veghere şi curăţie

11. Şi aceasta cu atât mai mult, cu cât ştiţi în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă* treziţi în sfârşit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. *1 Cor. 15.34. Efes. 5.14. 1 Tes. 5.5,6.

12. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să* ne dezbrăcăm, dar, de faptele întunericului şi să** ne îmbrăcăm cu armele luminii. *Efes. 5.11. Col. 3.8. **Efes. 6.13. 1 Tes. 5.8.

13. Să* trăim frumos, ca în timpul zilei, nu** în chefuri şi în beţii; nu† în curvii şi în fapte de ruşine; nu†† în certuri şi în pizmă; *Filp. 4.8. 1 Tes. 4.12. 1 Pet. 2.12. **Prov. 23.20. Luca 21.34. 1 Pet. 4.3. †1 Cor. 6.9. Efes. 5.5. ††Iac. 3.14.

14. ci îmbrăcaţi-vă* în Domnul Isus Hristos şi nu purtaţi grijă** de firea pământească, pentru ca să-i treziţi poftele.

*Gal. 3.27. Efes. 4.24. Col. 3.10. **Gal. 5.16. 1 Pet. 2.11.

Îngăduinţa creştinească

14 1. Primiţi bine pe cel slab* în credinţă şi nu vă apucaţi la vorbă asupra părerilor îndoielnice.

*Cap. 15.1,7. 1 Cor. 8.9,11; 9.22.

2. Unul crede că poate* să mănânce de toate; pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdeţuri.

*Vers. 14. 1 Cor. 10.25. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15.

3. Cine mănâncă să nu dispreţuiască pe cine* nu mănâncă; şi cine nu mănâncă să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit. *Col. 2.16.

4. Cine eşti tu*, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuşi va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea. *Iac. 4.12.

5. Unul* socoteşte o zi mai presus decât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie deplin încredinţat în mintea lui. *Gal. 4.10. Col. 2.16.

6. Cine* face deosebire între zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n-o face. Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă; pentru că aduce mulţumiri** lui Dumnezeu. Cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă; şi aduce şi el mulţumiri lui Dumnezeu. *Gal. 4.10. **1 Cor. 10.31. 1 Tim. 4.3.

7. În adevăr, nici unul* din noi nu trăieşte pentru sine şi nici unul din noi nu moare pentru sine. *1 Cor. 6.19,20. Gal. 2.20. 1 Tes. 5.10. 1 Pet. 4.2.

8. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; şi dacă murim, pentru Domnul murim. Deci fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.

9. Căci Hristos* pentru aceasta a murit şi a înviat, ca să aibă stăpânire** şi peste cei morţi, şi peste cei vii.

*2 Cor. 5.15. **Fapt. 10.36.

10. Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce dispreţuieşti tu pe fratele tău? Căci toţi* ne vom înfăţişa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

*Mat. 25.31,32. Fapt. 10.42; 17.31. 2 Cor. 5.10. Iuda 14,15.

11. Fiindcă este scris: „Pe viaţa* Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea şi orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.“

*Isa. 45.23. Filp. 2.10.

12. Aşa că fiecare* din noi are să dea socoteală despre sine însuşi lui Dumnezeu. *Mat. 12.36. Gal. 6.5. 1 Pet. 4.5.

Să nu jignim pe fratele nostru

13. Să nu ne mai judecăm, dar, unii pe alţii. Ci mai bine judecaţi să* nu faceţi nimic care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire. *1 Cor. 8.9,13; 10.32.

14. Eu ştiu şi sunt încredinţat în Domnul Isus, că* nimic nu este necurat în sine şi că un lucru nu este necurat decât pentru cel** ce crede că este necurat. *Fapt. 10.15. Vers. 2,20. 1 Cor. 10.25. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15. **1 Cor. 8.7,10.

15. Dar, dacă faci ca fratele tău să se mâhnească din pricina unei mâncări, nu mai umbli în dragoste! Nu* nimici, prin mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos! *1 Cor. 8.11.

16. Nu* faceţi ca binele vostru să fie grăit de rău. *Cap. 12.17.

17. Căci* Împărăţia lui Dumnezeu nu este mâncare şi băutură, ci neprihănire, pace şi bucurie în Duhul Sfânt.

*1 Cor. 8.8.

18. Cine slujeşte lui Hristos în felul acesta este plăcut* lui Dumnezeu şi cinstit de oameni. *2 Cor. 8.21.

19. Aşadar*, să urmărim lucrurile care duc la pacea şi zidirea noastră**.

*Ps. 34.14. Cap. 12.18. **Cap. 15.2. 1 Cor. 14.12. 1 Tes. 5.11.

20. Să nu nimiceşti, pentru* o mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate** lucrurile sunt curate. Totuşi†, a mânca din ele, când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, este rău. *Vers. 15.

**Mat. 15.11. Fapt. 10.15. Vers. 14. Tit 1.15. †1 Cor. 8.9-12.

21. Bine este să nu mănânci carne*, să nu bei vin şi să te fereşti de orice lucru care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire. *1 Cor. 8.13.

22. Încredinţarea pe care o ai, păstreaz-o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice* de cel ce nu se osândeşte singur în ce găseşte bine.

*1 Ioan 3.21.

23. Dar cine se îndoieşte şi mănâncă este osândit, pentru că nu mănâncă din încredinţare. Tot* ce nu vine din încredinţare e păcat. *Tit 1.15.

Cei tari să îngăduie pe cei slabi

15 1. Noi*, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile** celor slabi şi să nu ne plăcem nouă înşine. *Gal. 6.1. **Cap. 14.1.
2. Fiecare* din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii** altora. *1 Cor. 9.19,22; 10.24,33; 13.5. Filp. 2.4,5. **Cap. 14.19.
3. Căci* şi Hristos nu Şi-a plăcut Lui însuşi; ci, după cum este scris: „Ocările** celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut peste Mine.“ *Mat. 26.39. Ioan 5.30; 6.38. **Ps. 69.9.
4. Şi tot ce a fost* scris mai înainte a fost scris pentru învăţătura noastră, pentru ca, prin răbdarea şi prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde. *Cap. 4.23,24. 1 Cor. 9.9,10; 10.11. 2 Tim. 3.16,17.
5. Dumnezeul* răbdării şi al mângâierii să vă facă să aveţi aceleaşi simţăminte unii faţă de alţii, după pilda lui Hristos Isus; *Cap. 12.16. 1 Cor. 1.10. Filp. 3.16.
6. pentru ca toţi împreună, cu* o inimă şi cu o gură, să slăviţi pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos. *Fapt. 4.24,32.
7. Aşadar, primiţi-vă* unii pe alţii, cum** v-a primit şi pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu. *Cap. 14.1,3. **Cap. 5.2.

Hristos a întărit făgăduinţele

8. Hristos* a fost, în adevăr, un slujitor al tăierii împrejur, ca să dovedească credincioşia lui Dumnezeu şi să** întărească făgăduinţele date părinţilor; *Mat. 15.24. Ioan 1.11. Fapt. 3.25,26; 13.46. **Cap. 3.3. 2 Cor. 1.20.
9. şi ca Neamurile să slăvească* pe Dumnezeu, pentru îndurarea Lui, după cum este scris: „De aceea** Te voi lăuda printre Neamuri şi voi cânta Numelui Tău.“ *Ioan 10.16. Cap. 9.23. **Ps. 18.49.
10. Este zis iarăşi: „Veseliţi-vă*, Neamuri, împreună cu poporul Lui.“ *Deut. 32.43.
11. Şi iarăşi: „Lăudaţi* pe Domnul, toate neamurile; slăviţi-L, toate noroadele.“ *Ps. 117.1.
12. Tot astfel şi Isaia zice: „Din Iese va* ieşi o Rădăcină care Se va scula să domnească peste Neamuri; şi Neamurile vor nădăjdui în El.“ *Isa. 11.1,10. Apoc. 5.5; 22.16.
13. Dumnezeul nădejdii să vă umple de toată bucuria* şi pacea pe care o dă credinţa, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiţi tari în nădejde! *Cap. 12.12; 14.17.

Pavel, despre slujba lui

14. În ce vă priveşte pe voi, fraţilor, eu însumi sunt* încredinţat că sunteţi plini de bunătate, plini** şi de orice fel de cunoştinţă, şi astfel sunteţi în stare să vă sfătuiţi unii pe alţii. *2 Pet. 1.12. 1 Ioan 2.21. **1 Cor. 8.1,7,10.
15. Totuşi, ici colo, v-am scris mai cu îndrăzneală, ca să vă aduc din nou aminte de lucrurile acestea, în puterea harului* pe care mi l-a dat Dumnezeu, *Cap. 1.5; 12.3. Gal. 1.15. Efes. 3.7,8.
16. ca să* fiu slujitorul lui Isus Hristos între Neamuri. Eu îmi împlinesc cu scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca Neamurile să-I fie o jertfă** bine primită, sfinţită de Duhul Sfânt. *Cap. 11.13. Gal. 2.7-9. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. **Isa. 66.20. Filp. 2.17.
17. Eu, dar, mă pot lăuda în* Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu. *Evr. 5.1.
18. Căci n-aş îndrăzni să pomenesc nici un lucru pe* care să nu-l fi făcut Hristos prin mine, ca** să aducă Neamurile la ascultarea de El: fie prin cuvântul meu, fie prin faptele mele, *Fapt. 21.19. Gal. 2.8. **Cap. 1.5; 16.26.
19. fie prin* puterea semnelor şi a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfânt. Aşa că, de la Ierusalim şi ţările dimprejur până la Iliric, am răspândit cu prisosinţă Evanghelia lui Hristos. *Fapt. 19.11. 2 Cor. 12.12.
20. Şi am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca* să nu zidesc pe temelia pusă de altul, *2 Cor. 10.13,15,16.
21. după cum este scris: „Aceia cărora* nu li se propovăduise despre El Îl vor vedea, şi cei ce n-auziseră de El Îl vor cunoaşte.“ *Isa. 52.15.

Planurile apostolului

22. Iată ce m-a* împiedicat de multe ori să vin la voi. *Cap. 1.13. 1 Tes. 2.17,18.
23. Dar acum, fiindcă nu mai am nimic care să mă ţină pe aceste meleaguri şi* fiindcă de ani de zile doresc fierbinte să vin la voi, *Fapt. 19.21. Vers. 32. Cap. 1.11.
24. nădăjduiesc să vă văd în treacăt, când mă voi duce în Spania, şi* să fiu însoţit de voi până acolo, după ce

îmi voi împlini, măcar în parte, dorinţa de a fi stat la voi. *Fapt. 15.3.
25. Acum mă duc* la Ierusalim să duc nişte ajutoare sfinţilor. *Fapt. 19.21; 20.22; 24.17.
26. Căci cei din Macedonia şi Ahaia au* avut bunătatea să facă o strângere de ajutoare pentru săracii dintre sfinţii care sunt în Ierusalim. *1 Cor. 16.1,2. 2 Cor. 8.1.
27. Negreşit, au avut bunătatea; dar era şi o datorie faţă de ei; pentru că, dacă* Neamurile au avut parte de binecuvântările lor duhovniceşti, este** de datoria lor să-i ajute şi ele cu bunurile lor pământeşti. *Cap. 11.17. 2 Cor. 9.2,12. **1 Cor. 9.41. Gal. 6.6.
28. După ce-mi voi împlini, dar, însărcinarea aceasta şi le voi încredinţa aceste daruri*, voi pleca în Spania şi voi trece pe la voi. *Filp. 4.17.
29. Ştiu* că, dacă vin la voi, voi veni cu o deplină binecuvântare de la Hristos. *Cap. 1.11.
30. Vă îndemn, dar, fraţilor, pentru Domnul nostru Isus Hristos şi pentru* dragostea Duhului, să** vă luptaţi împreună cu mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine, *Filp. 2.1. **2 Cor. 1.11. Col. 4.12.
31. ca să* fiu izbăvit de răzvrătiţii din Iudeea şi pentru ca slujba** pe care o am pentru Ierusalim să fie bine primită de sfinţi; *2 Tes. 3.2. **2 Cor. 8.4.
32. şi astfel să ajung la voi cu bucurie, cu voia* lui Dumnezeu, şi să** mă răcoresc† puţin în mijlocul vostru. *Cap. 1.10. **Fapt. 18.21. 1 Cor. 4.19. Iac. 4.15. †1 Cor. 16.18. 2 Cor. 7.13. 2 Tim. 1.16. Film. 7.20.
33. Dumnezeul* păcii să fie cu voi cu toţi! Amin. *Cap. 16.20. 1 Cor. 14.33. 2 Cor. 13.11. Filp. 4.9. 1 Tes. 5.23. 2 Tes. 3.16. Evr. 13.20.

Urări de sănătate

16 1. Vă dau în grijă pe Fivi, sora noastră, care este diaconiţă[1] a Bisericii din Chencrea*; *Fapt. 18.18.
2. s-o* primiţi în Domnul, într-un chip vrednic de sfinţi, şi s-o ajutaţi în orice ar avea trebuinţă de voi; căci şi ea s-a arătat de ajutor multora şi îndeosebi mie. *Filp. 2.29. 3 Ioan 5,6.
3. Spuneţi sănătate Priscilei* şi lui Acuila, tovarăşii mei de lucru în Hristos Isus, *Fapt. 13.2,18,26. 2 Tim. 4.19.
4. care şi-au pus capul în joc, ca să-mi scape viaţa. Le mulţumesc nu numai eu, dar şi toate bisericile ieşite dintre Neamuri. –

1. Sau: slujitoare

5. Spuneţi sănătate şi bisericii* care se adună în casa lor. – Spuneţi sănătate lui Epenet, preaiubitul meu, care a fost cel dintâi rod** al Asiei pentru Hristos. – *1 Cor. 16.19. Col. 4.15. Film. 2. **1 Cor. 16.15.
6. Spuneţi sănătate Mariei, care s-a ostenit mult pentru voi. –
7. Spuneţi sănătate lui Andronic şi lui Iunia, rudele mele şi tovarăşii mei de temniţă, care sunt cu vază între apostoli. Ei au* venit la Hristos mai înainte de mine chiar. – *Gal. 1.22.
8. Spuneţi sănătate lui Ampliat, preaiubitul meu în Domnul. –
9. Spuneţi sănătate lui Urban, tovarăşul nostru de lucru în Hristos, şi lui Stache, preaiubitul meu. –
10. Spuneţi sănătate lui Apele, încercatul slujitor al lui Hristos. – Spuneţi sănătate celor din casa lui Aristobul. –
11. Spuneţi sănătate lui Ierodion, ruda mea. – Spuneţi sănătate celor din casa lui Narcis, care sunt ai Domnului. –
12. Spuneţi sănătate Trifenei şi Trifosei, care se ostenesc pentru Domnul. – Spuneţi sănătate Persidei preaiubite, care s-a ostenit mult pentru Domnul. –
13. Spuneţi sănătate lui Ruf, cel ales* în Domnul, şi mamei lui, care s-a arătat şi mama mea. – *2 Ioan 1.
14. Spuneţi sănătate lui Asincrit, lui Flegon, lui Hermes, lui Patroba, lui Herma şi fraţilor care sunt împreună cu ei. –
15. Spuneţi sănătate lui Filolog şi Iuliei, lui Nereu şi surorii lui, lui Olimpa şi tuturor sfinţilor care sunt împreună cu ei. –
16. Spuneţi-vă* sănătate unii altora cu o sărutare sfântă.
Toate bisericile lui Hristos vă trimit sănătate. *1 Cor. 16.20. 2 Cor. 13.12. 1 Tes. 5.26. 1 Pet. 5.14.

Ferirea de dezbinări

17. Vă îndemn, fraţilor, să vă feriţi de cei ce* fac dezbinări şi tulburare împotriva învăţăturii pe care aţi primit-o. Depărtaţi-vă** de ei. *Fapt. 15.1,5,24. 1 Tim. 6.3. **1 Cor. 5.9,11. 2 Tes. 3.6,14. 2 Tim. 3.5. Tit 3.10. 2 Ioan 10.
18. Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui* lor; şi, prin** vorbiri dulci şi amăgitoare, ei înşală inimile celor lesne crezători. *Filp. 3.19. 1 Tim. 6.5. **Col. 2.4. 2 Tim. 3.6. Tit 1.10. 2 Pet. 2.3.

19. Cât despre voi, ascultarea* voastră este cunoscută de toţi. Mă bucur, dar, de voi şi doresc să fiţi înţelepţi** în ce priveşte binele, şi proşti în ce priveşte răul. *Cap. 1.8. **Mat. 10.16. 1 Cor. 14.20.

20. Dumnezeul* păcii va** zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre. Harul† Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi! Amin. *Cap. 15.33. **Gen. 3.15. †Vers. 24. 1 Cor. 16.23. 2 Cor. 13.14. Filp. 4.23. 1 Tes. 5.28. 2 Tes. 3.18. Apoc. 22.21.

Încheiere

21. Timotei*, tovarăşul meu de lucru, vă trimite sănătate; tot aşa şi Luciu**, Iason† şi Sosipater††, rudele mele. – *Fapt. 16.1. Filp. 2.19. Col. 1.1. 1 Tes. 3.2. 1 Tim. 1.2. Evr. 13.23. **Fapt. 13.1. †Fapt. 17.5. ††Fapt. 20.2.

22. Vă trimit sănătate în Domnul eu, Terţiu, care am scris epistola aceasta. –

23. Gaiu*, gazda mea şi a întregii biserici, vă trimite sănătate. – Erast**, vistiernicul cetăţii, vă trimite sănătate; tot aşa şi fratele Cuart. *1 Cor. 1.14. **Fapt. 19.22. 2 Tim. 4.20.

24. Harul* Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toţi! Amin. *Vers. 20. 1 Tes. 5.28.

25. Iar Aceluia* care poate să vă întărească, după** Evanghelia mea şi propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu† descoperirea tainei care†† a fost ţinută ascunsă timp de veacuri, *Efes. 3.20. 1 Tes. 3.13. 2 Tes. 2.17; 3.3. Iuda 24. **Cap. 2.16. †Efes. 1.9; 3.3-5. Col. 1.27. ††1 Cor. 2.7. Efes. 3.5,9. Col. 1.26.

26. dar* a fost arătată acum prin scrierile prorocilor şi, prin porunca Dumnezeului celui Veşnic, a fost adusă la cunoştinţa tuturor neamurilor, ca să asculte** de credinţă – *Efes. 1.9. 2 Tim. 1.10. Tit 1.2,3. 1 Pet. 1.20. **Fapt. 6.7. Cap. 1.5; 15.18.

27. a lui Dumnezeu, care singur* este înţelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin. *1 Tim. 1.17; 6.16. Iuda 25.

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

Urare

1 1. Pavel, chemat* să fie apostol al lui Isus Hristos, prin** voia lui Dumnezeu, şi fratele Sosten†, *Rom. 1.1. **2 Cor. 1.1. Efes. 1.1. Col. 1.1. †Fapt. 18.17.

2. către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, către cei* ce au fost sfinţiţi** în Hristos Isus, chemaţi† să fie sfinţi, şi către toţi cei ce cheamă†† în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul*† lor şi†* al nostru: *Iuda 1. **Ioan 17.19. Fapt. 15.9. †Rom. 1.7. 2 Tim. 1.9. ††Fapt. 9.14,21; 22.16. 2 Tim. 2.22. *†Cap. 8.6. †*Rom. 3.22; 10.12.

3. Har* şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Hristos! *Rom. 1.7. 2 Cor. 1.2. Efes. 1.2. 1 Pet. 1.2.

Mulţumiri şi îndemn la unire

4. Mulţumesc* Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu care v-a fost dat în Isus Hristos. *Rom. 1.8.

5. Căci în El aţi fost îmbogăţiţi în* toate privinţele, cu orice vorbire şi cu orice cunoştinţă. *Cap. 12.8. 2 Cor. 8.7.

6. În felul acesta, mărturia* despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; *Cap. 2.1. 2 Tim. 1.8. Apoc. 1.2.

7. aşa că nu duceţi lipsă de nici un fel de dar, în aşteptarea* arătării Domnului nostru Isus Hristos. *Filp. 3.20. Tit 2.13. 2 Pet. 3.12.

8. El* vă va întări până la sfârşit, în aşa fel ca** să fiţi fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. *1 Tes. 3.13. **Col. 1.22. 1 Tes. 5.23.

9. Credincios* este Dumnezeu, care v-a chemat la părtăşia** cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru. *Isa. 49.7. Cap. 10.13. 1 Tes. 5.24. 2 Tes. 3.3. Evr. 10.23. **Ioan 15.4; 17.21. 1 Ioan 1.3; 4.13.

10. Vă îndemn, fraţilor, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să* aveţi toţi acelaşi fel de vorbire, să n-aveţi dezbinări între voi, ci să fiţi uniţi, în chip desăvârşit, într-un gând şi o simţire. *Rom. 12.16; 15.5. 2 Cor. 13.11. Filp. 2.2; 3.16. 1 Pet. 3.8.

11. Căci, fraţilor, am aflat despre voi de la ai Cloei, că între voi sunt certuri.

12. Vreau să spun că fiecare* din voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!“ – „Şi

eu, al lui Apolo!**“ – „Şi eu, al lui
Chifa†!“ – „Şi eu, al lui Hristos!“ –
*Cap. 3.4. **Fapt. 18.24; 19.1. Cap. 16.12. †Ioan 1.42.
13. Hristos* a fost împărţit? Pavel a
fost răstignit pentru voi? Sau în
numele lui Pavel aţi fost voi botezaţi?
*2 Cor. 11.4. Efes. 4.5.
14. Mulţumesc lui Dumnezeu că
n-am botezat pe nici unul din voi,
afară de Crisp* şi Gaiu**,
*Fapt. 18.8. **Rom. 16.23.
15. pentru ca nimeni să nu poată spune
că aţi fost botezaţi în numele meu.
16. Da, am mai botezat şi casa lui
Stefana*; încolo, nu ştiu să mai fi
botezat pe altcineva. *Cap. 16.15,17.

Înţelepciunea
lumii şi înţelepciunea lui Dumnezeu

17. De fapt, Hristos m-a trimis nu să
botez, ci să propovăduiesc Evanghe-
lia: nu* cu înţelepciunea vorbirii, ca
nu cumva crucea lui Hristos să fie
făcută zadarnică. *Cap. 2.1,4,13. 2 Pet. 1.16.
18. Fiindcă propovăduirea crucii
este o nebunie* pentru cei** ce sunt
pe calea pierzării; dar pentru noi,
care† suntem pe calea mântuirii, este
puterea†† lui Dumnezeu. *2 Cor. 2.15.
**Fapt. 17.18. Cap. 2.14. †Cap. 15.26. ††Rom. 1.16. Vers. 24.
19. Căci este scris: „Voi prăpădi*
înţelepciunea celor înţelepţi şi voi
nimici priceperea celor pricepuţi.“
*Iov 5.12,13. Isa. 29.14. Ier. 8.9.
20. Unde* este înţeleptul? Unde este
cărturarul? Unde este vorbăreţul vea-
cului acestuia? N-a** prostit Dum-
nezeu înţelepciunea lumii acesteia?
*Isa. 33.18. **Iov 12.17,20,24. Isa. 44.25. Rom. 1.22.
21. Căci* întrucât lumea, cu înţelep-
ciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu
în înţelepciunea lui Dumnezeu, Dum-
nezeu a găsit cu cale să mântuiască pe
credincioşi prin nebunia propovăduirii
crucii. *Mat. 11.25. Luca 10.21. Rom. 1.20,21,28.
22. Iudeii*, într-adevăr, cer minuni,
şi grecii caută înţelepciune;
*Mat. 12.38; 16.1. Marc. 8.11. Luca 11.16. Ioan 4.48.
23. dar noi propovăduim pe Hristos cel
răstignit, care pentru iudei* este o
pricină de poticnire, şi pentru Neamuri,
o nebunie**; *Isa. 8.14. Mat. 11.6; 13.57.
Luca 2.34. Ioan 6.60,66. Rom. 9.32. Gal. 5.11. 1 Pet. 2.8.
**Vers. 18. Cap. 2.14.
24. dar pentru cei chemaţi, fie iudei,
fie greci, este puterea* şi înţelepciu-
nea** lui Dumnezeu.
*Rom. 1.4,16. Vers. 18. **Col. 2.3.
25. Căci nebunia lui Dumnezeu este
mai înţeleaptă decât oamenii; şi slăbi-
ciunea lui Dumnezeu este mai tare
decât oamenii.
26. De pildă, fraţilor, uitaţi-vă la voi
care aţi fost chemaţi: printre voi nu*
sunt mulţi înţelepţi în felul lumii, nici
mulţi puternici, nici mulţi de neam
ales. *Ioan 7.48.
27. Dar Dumnezeu a ales lucrurile*
nebune ale lumii, ca să facă de ruşine pe
cele înţelepte. Dumnezeu a ales lucrurile
slabe ale lumii, ca să facă de ruşine pe
cele tari. *Ps. 8.2. Mat. 11.25. Iac. 2.5.
28. Şi Dumnezeu a ales lucrurile jos-
nice ale lumii şi lucrurile dispreţuite,
ba încă lucrurile care* nu sunt, ca**
să nimicească pe cele ce sunt;
*Rom. 4.17. **Cap. 2.6.
29. pentru ca* nimeni să nu se laude
înaintea lui Dumnezeu. *Rom. 3.27. Efes. 2.9.
30. Şi voi, prin El, sunteţi în Hristos
Isus. El a fost făcut de Dumnezeu
pentru noi înţelepciune*, neprihă-
nire**, sfinţire† şi răscumpărare††,
*Vers. 24. **Ier. 23.5,6. Rom. 4.25.
2 Cor. 5.21. Filp. 3.9. †Ioan 17.19. ††Efes. 1.7.
31. pentru ca, după cum este scris:
„Cine* se laudă să se laude în
Domnul.“ *Ier. 9.23,24. 2 Cor. 10.17.

Propovăduirea lui Pavel

2 1. Cât despre mine, fraţilor, când
am venit la voi, n-am* venit să vă
vestesc taina** lui Dumnezeu cu o
vorbire sau înţelepciune strălucită.
*Vers. 4,13. Cap. 1.17. 2 Cor. 10.10; 11.6. **Cap. 1.6.
2. Căci n-am avut de gând să ştiu între
voi altceva decât* pe Isus Hristos, şi pe
El răstignit. *Gal. 6.14. Filp. 3.8.
3. Eu însumi, când am* venit în
mijlocul vostru, am** fost slab, fricos
şi plin de cutremur. *Fapt. 18.1,6,12.
**2 Cor. 4.7; 10.1,10; 11.30; 12.5,9. Gal. 4.13.
4. Şi învăţătura şi propovăduirea mea
nu* stăteau în vorbirile înduplecătoare
ale înţelepciunii, ci** într-o dovadă
dată de Duhul şi de putere,
*Vers. 1. Cap. 1.17. 2 Pet. 1.16. **Rom. 15.19. 1 Tes. 1.5.
5. pentru ca credinţa voastră să fie
întemeiată nu pe înţelepciunea oame-
nilor, ci pe puterea* lui Dumnezeu.
*2 Cor. 4.7; 6.7.

Înţelepciunea creştină

6. Totuşi ceea ce propovăduim noi
printre cei* desăvârşiţi este o înţelep-
ciune**; dar nu a veacului acestuia,
nici a fruntaşilor veacului acestuia,
care† vor fi nimiciţi. *Cap. 14.20.
Efes. 4.12. Filp. 3.15. Evr. 5.14. **Vers. 1,13. Cap. 1.20; 3.19.
2 Cor. 1.12. Iac. 3.15. †Cap. 1.28.

7. Noi propovăduim înţelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică şi ţinută ascunsă, pe care* o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci,
*Rom. 16.25,26. Efes. 3.5,9. Col. 1.26. 2 Tim. 1.9.
8. şi pe care* n-a cunoscut-o nici unul din fruntaşii veacului acestuia; căci, dacă** ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.
*Mat. 11.25. Ioan 7.48. Fapt. 13.27. 2 Cor. 3.14. **Luca 23.34. Fapt. 3.17. Ioan 16.3.
9. Dar, după cum este scris: „Lucruri* pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, şi la inima omului nu s-au suit, aşa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.“ *Isa. 64.4.
10. Nouă însă Dumnezeu ni* le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar şi lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.
*Mat. 13.11; 16.17. Ioan 14.26; 16.13. 1 Ioan 2.27.
11. În adevăr, cine dintre oameni cunoaşte lucrurile omului, afară* de duhul omului care este în el? Tot aşa**, nimeni nu cunoaşte lucrurile lui Dumnezeu, afară de Duhul lui Dumnezeu. *Prov. 20.27; 27.19. Ier. 17.9. **Rom. 11.33,34.
12. Şi noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul* care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaşte lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.
*Rom. 8.15.
13. Şi vorbim* despre ele nu cu vorbiri învăţate de la înţelepciunea omenească, ci cu vorbiri învăţate de la Duhul Sfânt, întrebuinţând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovniceşti. *Vers. 4. Cap. 1.17. 2 Pet. 1.16.
14. Dar* omul firesc nu primeşte lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci** pentru el sunt o nebunie; şi† nici nu le poate înţelege, pentru că trebuie judecate duhovniceşte.
*Mat. 16.23. **Cap. 1.18,23. †Rom. 8.5-7. Iuda 19.
15. Omul duhovnicesc*, dimpotrivă, poate să judece totul, şi el însuşi nu poate fi judecat de nimeni.
*Prov. 28.5. 1 Tes. 5.21. 1 Ioan 4.1.
16. Căci* „cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-I poată da învăţătură?“ Noi** însă avem gândul lui Hristos.
*Iov 15.8. Isa. 40.13. Ier. 23.18. Rom. 11.34. **Ioan 15.15.

Dezbinările din Corint

3 1. Cât despre mine, fraţilor, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovniceşti*, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumeşti**, ca unor prunci† în Hristos.
*Cap. 2.15. **Cap. 2.14. †Evr. 5.13.
2. V-am hrănit cu lapte*, nu cu bucate tari, căci** nu le puteaţi suferi; şi nici acum chiar nu le puteţi suferi,
*Evr. 5.12,13. 1 Pet. 2.2. **Ioan 16.12.
3. pentru că tot lumeşti sunteţi. În adevăr, când* între voi sunt zavistii, certuri şi dezbinări, nu sunteţi voi lumeşti şi nu trăiţi voi în felul celorlalţi oameni?
*Cap. 1.11; 11.18. Gal. 5.20,21. Iac. 3.16.
4. Când unul zice: „Eu* sunt al lui Pavel!“, şi altul: „Eu sunt al lui Apolo”: nu sunteţi voi oameni de lume? *Cap. 1.12.
5. Cine este Pavel? Şi cine este Apolo? Nişte slujitori* ai lui Dumnezeu, prin care aţi crezut; şi fiecare după puterea** dată lui de Domnul.
*Cap. 4.1. 2 Cor. 3.3. **Rom. 12.3,6. 1 Pet. 4.11.
6. Eu* am sădit, Apolo** a udat, dar† Dumnezeu a făcut să crească:
*Fapt. 18.4,8,11. Cap. 4.15; 9.1; 15.1. 2 Cor. 10.14,15. **Fapt. 18.24,27; 19.1. †Cap. 1.30; 15.10. 2 Cor. 3.5.
7. aşa că nici* cel ce sădeşte, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească. *2 Cor. 12.11. Gal. 6.3.
8. Cel ce sădeşte şi cel ce udă sunt totuna; şi* fiecare îşi va lua răsplata după osteneala lui.
*Ps. 62.12. Rom. 2.6. Cap. 4.5. Gal. 6.4,5. Apoc. 2.23; 22.12.
9. Căci noi* suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteţi ogorul lui Dumnezeu, clădirea** lui Dumnezeu. *Fapt. 15.4. 2 Cor. 6.1. **Efes. 2.20. Col. 2.7. Evr. 3.3,4. 1 Pet. 2.5.

Încercarea focului

10. După* harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu, ca un meşter-zidar înţelept, am pus temelia**, şi un altul clădeşte deasupra. Dar fiecare† să ia bine seama cum clădeşte deasupra.
*Rom. 1.5; 12.3. **Rom. 15.20. Vers. 6. Cap. 4.15. Apoc. 21.14. †1 Pet. 4.11.
11. Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea* care a fost pusă şi care** este Isus Hristos.
*Isa. 28.16. Mat. 16.18. 2 Cor. 11.4. Gal. 1.7. **Efes. 2.20.
12. Iar dacă clădeşte cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie,
13. lucrarea fiecăruia* va fi dată pe faţă: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi** în foc†. Şi focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.
*Cap. 4.5. **1 Pet. 1.7; 4.12. †Luca 2.35.
14. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea rămâne în picioare, el va* primi o răsplată. *Cap. 4.5.
15. Dacă lucrarea lui va fi arsă, îşi

va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar* ca prin foc. *Iuda 23.

Templul lui Dumnezeu

16. Nu* ştiţi că voi sunteţi templul lui Dumnezeu şi că Duhul lui Dumnezeu locuieşte în voi?
*Cap. 6.19. 2 Cor. 6.16. Efes. 2.21,22. Evr. 3.6. 1 Pet. 2.5.

17. Dacă nimiceşte cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, şi aşa sunteţi voi.

18. Nimeni* să nu se înşele: dacă cineva dintre voi se crede înţelept în felul veacului acestuia, să se facă nebun, ca să ajungă înţelept.
*Prov. 3.7. Isa. 5.21.

19. Căci* înţelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: „El** prinde pe cei înţelepţi în viclenia lor.“
*Cap. 1.20; 2.6. **Iov 5.13.

20. Şi iarăşi: „Domnul* cunoaşte gândurile celor înţelepţi. Ştie că sunt deşarte.“ *Ps. 94.11.

21. Nimeni* să nu se fălească, dar, cu oameni, căci toate lucrurile sunt ale voastre: *Vers. 4-6. Cap. 1.12; 4.6.

22. fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viaţa, fie moartea, fie lucrurile de acum, fie cele viitoare; toate* sunt ale voastre, *2 Cor. 4.5,15.

23. şi* voi sunteţi ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.
*Rom. 11.8. Cap. 11.3. 2 Cor. 10.7. Gal. 3.29.

Ce sunt apostolii

4 1. Iată cum trebuie să fim priviţi noi: ca nişte* slujitori ai lui Hristos şi ca nişte ispravnici** ai tainelor lui Dumnezeu. *Mat. 24.45. Cap. 3.5,9,17. 2 Cor. 6.4. Col. 1.25. **Luca 12.42. Tit 1.7. 1 Pet. 4.10.

2. Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredinţat lui.

3. Cât despre mine, prea puţin îmi pasă dacă sunt judecat de voi sau de un scaun omenesc de judecată. Ba încă, nici eu însumi nu mă mai judec pe mine.

4. Căci n-am nimic împotriva mea; totuşi* nu pentru aceasta sunt socotit neprihănit: Cel ce mă judecă este Domnul.
*Iov 9.2. Ps. 130.3; 143.2. Prov. 21.2. Rom. 3.20; 4.2.

5. De aceea* să nu judecaţi nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care** va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric şi va descoperi gândurile inimilor. Atunci†, fiecare îşi va căpăta lauda de la Dumnezeu.
*Mat. 7.1. Rom. 2.1,16; 14.4,10,13. Apoc. 20.12. **Cap. 3.13. †Rom. 2.29.

6. Fraţilor, pentru voi am spus aceste lucruri*, în icoană de vorbire, cu privire la mine şi la Apolo, ca** prin noi înşine să învăţaţi să nu treceţi peste „ce este scris”: şi nici unul din voi să† nu se fălească deloc cu unul împotriva celuilalt.
*Ioan 1.12; 3.4. **Rom. 12.3. †Cap. 3.21; 5.2,6.

7. Căci cine te face deosebit? Ce* lucru ai pe care să nu-l fi primit? Şi dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca şi cum nu l-ai fi primit?
*Ioan 3.27. Iac. 1.17. 1 Pet. 4.10.

Priveliştea apostolilor

8. O, iată-vă sătui! Iată-vă* ajunşi bogaţi! Iată-vă împărăţind fără noi! Şi măcar de aţi împărăţi cu adevărat, ca să putem împărăţi şi noi împreună cu voi! *Apoc. 3.17.

9. Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, nişte* osândiţi la moarte; fiindcă** am ajuns o privelişte pentru lume, îngeri şi oameni. *Ps. 44.22. Rom. 8.36. Cap. 15.30,31. 2 Cor. 4.11; 6.6. **Evr. 10.33.

10. Noi* suntem nebuni** pentru Hristos; voi, înţelepţi în Hristos! Noi†, slabi; voi, tari! Voi, puşi în cinste; noi, dispreţuiţi! *Cap. 2.3. **Fapt. 17.18; 26.24. Cap. 1.18, etc; 2.14; 3.18. 2 Împ. 9.11. †2 Cor. 13.9.

11. Până* în clipa aceasta suferim de foame şi de sete, suntem goi**, chinuiţi†, umblăm din loc în loc,
*2 Cor. 4.8; 11.23-27. Filp. 4.12. **Iov 22.6. Rom. 8.35. †Fapt. 23.2.

12. ne* ostenim şi lucrăm cu mâinile noastre; când suntem ocărâţi**, binecuvântăm; când suntem prigoniţi, răbdăm; *Fapt. 18.3; 20.34. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8. 1 Tim. 4.10. **Mat. 5.44. Luca 6.28; 23.34. Fapt. 7.60. Rom. 12.14,20. 1 Pet. 2.23; 3.9.

13. când suntem vorbiţi de rău, ne rugăm. Până în ziua de azi, am ajuns ca* gunoiul lumii acesteia, ca lepădătura tuturor. *Plân. 3.45.

14. Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă fac ruşine; ci ca să vă sfătuiesc ca* pe nişte copii preaiubiţi ai mei.
*1 Tes. 2.11.

15. Căci, chiar dacă aţi avea zece mii de învăţători în* Hristos, totuşi n-aveţi mai mulţi părinţi; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie.
*Fapt. 18.11. Rom. 15.20. Cap. 3.6. Gal. 4.19. Film. 10. Iac. 1.18.

16. De aceea vă rog să călcaţi pe urmele* mele.

*Cap. 11.1. Filp. 3.17. 1 Tes. 1.6. 2 Tes. 3.9.

17. Pentru aceasta v-am trimis pe Timotei*, care** este copilul meu preaiubit şi credincios în Domnul. El vă va aduce aminte† de felul meu de purtare în Hristos şi de felul cum învăţ†† eu pe oameni pretutindeni în*† toate bisericile.

*Fapt. 19.22. Cap. 16.10. Filp. 2.19. 1 Tes. 3.2. **1 Tim. 1.2. 2 Tim. 1.2. †Cap. 11.2. ††Cap. 7.17. *†Cap. 14.33.

Împărăţia lui Dumnezeu

18. Unii* s-au îngâmfat şi şi-au închipuit că n-am să mai vin la voi.

*Cap. 5.2.

19. Dar* dacă va voi Domnul**, voi veni în curând la voi, şi atunci voi vedea nu vorbele, ci puterea celor ce s-au îngâmfat.

*Fapt. 19.21. Cap. 16.5. 2 Cor. 1.15,23. **Fapt. 18.21. Rom. 15.32. Evr. 6.3. Iac. 4.15.

20. Căci Împărăţia* lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.

*Cap. 2.4. 1 Tes. 1.5.

21. Ce voiţi? Să vin la voi cu* nuiaua sau cu dragoste şi cu duhul blândeţii?

*2 Cor. 10.2; 13.10.

Curvarul din Corint

5 1. Din toate părţile se spune că între voi este curvie; şi încă o curvie de aceea care nici chiar la* păgâni nu se pomeneşte; până acolo că** unul din voi trăieşte cu nevasta† tatălui său.

*Efes. 5.3. **Lev. 18.8. Deut. 22.30; 27.20. †2 Cor. 7.12.

2. Şi* voi v-aţi fălit! Şi nu v-aţi** mâhnit mai degrabă, pentru ca cel ce a săvârşit fapta aceasta să fi fost dat afară din mijlocul vostru!

*Cap. 4.18. **2 Cor. 7.7,10.

3. Cât despre mine*, măcar că n-am fost la voi cu trupul, dar fiind de faţă cu duhul, am şi judecat, ca şi când aş fi fost de faţă, pe cel ce a făcut o astfel de faptă.

*Col. 2.5.

4. În Numele Domnului Isus, voi şi duhul meu, fiind adunaţi laolaltă, prin* puterea Domnului nostru Isus,

*Mat. 16.19; 18.18. Ioan 20.23. 2 Cor. 2.10; 13.3,10.

5. am hotărât ca un astfel de om să* fie dat pe mâna Satanei**, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus.

*Iov 2.6. Ps. 109.6. 1 Tim. 1.20. **Fapt. 26.18.

Hristos – Mielul nostru de Paşti

6. Nu vă lăudaţi* bine. Nu ştiţi că puţin** aluat dospeşte toată plămădeala?

*Vers. 2. Cap. 3.21; 4.19. Iac. 4.16. **Cap. 15.33. Gal. 5.9. 2 Tim. 2.17.

7. Măturaţi aluatul cel vechi, ca să fiţi o plămădeală nouă, cum şi sunteţi, fără aluat; căci Hristos*, Paştile** nostru, a fost jertfit.

*Isa. 53.7. Ioan 1.29. Cap. 15.3. 1 Pet. 1.19. Apoc. 5.6,12. **Ioan 19.14.

8. Să* prăznuim, dar, praznicul nu** cu un aluat vechi, nici cu† un aluat de răutate şi viclenie, ci cu azimele curăţiei şi adevărului.

*Exod 12.15; 13.6. **Deut. 16.3. †Mat. 16.6,12. Marc. 8.15. Luca 12.1.

Creştinii şi curvarii

9. V-am scris în epistola mea să* n-aveţi nici o legătură cu curvarii.

*Vers. 2,7. 2 Cor. 6.14. Efes. 5.11. 2 Tes. 3.14.

10. Însă* n-am înţeles cu curvarii lumii** acesteia, sau cu cei lacomi de bani, sau cu cei hrăpăreţi, sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieşiţi din† lume.

*Cap. 10.27. **Cap. 1.20. †Ioan 17.15. 1 Ioan 5.19.

11. Ci v-am scris să n-aveţi nici un fel de legături cu* vreunul care, măcar că îşi zice „frate“, totuşi este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau beţiv, sau hrăpăreţ; cu un astfel de om nu trebuie nici** să mâncaţi.

*Mat. 18.17. Rom. 16.17. 2 Tes. 3.6,14. 2 Ioan 10. **Gal. 2.12.

12. În adevăr, ce am eu să judec pe cei* de afară? Nu este datoria voastră să judecaţi pe cei** dinăuntru?

*Marc. 4.11. Col. 4.5. 1 Tes. 4.12. 1 Tim. 3.7. **Cap. 6.1-4.

13. Cât despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Daţi afară, dar*, din mijlocul vostru pe răul acela.

*Deut. 13.5; 17.7; 21.21; 22.21,22,24.

Judecăţile în Biserica din Corint

6 1. Cum! Când vreunul din voi are vreo neînţelegere cu altul, îndrăzneşte el să se judece cu el la cei nelegiuiţi, şi nu la sfinţi?

2. Nu ştiţi că sfinţii* vor judeca lumea? Şi dacă lumea va fi judecată de voi, sunteţi voi nevrednici să judecaţi lucruri de foarte mică însemnătate?

*Ps. 49.14. Dan. 7.22. Mat. 19.28. Luca 22.30. Apoc. 2.26; 3.21; 20.4.

3. Nu ştiţi că noi vom judeca* pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieţii acesteia?

*2 Pet. 2.4. Iuda 6.

4. Deci* când aveţi neînţelegeri pentru lucrurile vieţii acesteia, voi puneţi judecători pe aceia pe care biserica nu-i bagă în seamă?

*Cap. 5.12.

5. Spre ruşinea voastră zic lucrul
acesta. Astfel, nu este între voi nici
măcar un singur om înţelept, care să
fie în stare să judece între frate şi
frate?
6. Dar un frate se duce la judecată cu
alt frate, şi încă înaintea necredincio-
şilor!
7. Chiar faptul că aveţi judecăţi între
voi este un cusur pe care-l aveţi.
Pentru ce* nu suferiţi mai bine să fiţi
nedreptăţiţi? De ce nu răbdaţi mai
bine paguba? *Prov. 20.22.
Mat. 5.39,40. Luca 6.29. Rom. 12.17,19. 1 Tes. 5.15.
8. Dar voi singuri sunteţi aceia care
nedreptăţiţi şi păgubiţi şi* încă pe
fraţi! *1 Tes. 4.6.
9. Nu ştiţi că cei nedrepţi nu vor
moşteni Împărăţia lui Dumnezeu?
Nu vă înşelaţi în privinţa aceasta:
nici* curvarii, nici închinătorii la
idoli, nici preacurvarii, nici malahii,
nici sodomiţii, *Cap. 15.50.
Gal. 5.21. Efes. 5.5. 1 Tim. 1.9. Evr. 12.14; 13.4. Apoc. 22.15.
10. nici hoţii, nici cei lacomi, nici
beţivii, nici defăimătorii, nici hrăpă-
reţii nu vor moşteni Împărăţia lui
Dumnezeu.
11. Şi aşa eraţi unii* din voi! Dar**
aţi fost spălaţi, aţi fost sfinţiţi, aţi fost
socotiţi neprihăniţi, în Numele Dom-
nului Isus Hristos şi prin Duhul Dum-
nezeului nostru. *Cap. 12.2.
Efes. 2.2; 4.22; 5.8. Col. 3.7. Tit 3.3. **Cap. 1.30. Evr. 10.22.

Despre curvie

12. Toate* lucrurile îmi sunt îngăduite,
dar nu toate sunt de folos; toate
lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nimic
nu trebuie să pună stăpânire pe mine.
*Cap. 10.23.
13. Mâncările* sunt pentru pântece, şi
pântecele este pentru mâncări. Şi
Dumnezeu va nimici şi pe unul şi pe
celelalte. Dar trupul nu este pentru curvie;
el este pentru** Domnul, şi† Domnul este
pentru trup. *Mat. 15.17. Rom. 14.17.
Col. 2.22,23. **Vers. 15,19,20. 1 Tes. 4.3,7. †Efes. 5.23.
14. Şi Dumnezeu*, care a înviat pe
Domnul, ne va învia şi pe noi cu**
puterea Sa.
*Rom. 6.5,8; 8.11. 2 Cor. 4.14. **Efes. 1.19,20.
15. Nu ştiţi că trupurile* voastre sunt
mădulare ale lui Hristos? Voi lua eu
mădularele lui Hristos, şi voi face din ele
mădulare ale unei curve? Nicidecum!
*Rom. 12.5. Cap. 12.27. Efes. 4.12,15,16; 5.30.
16. Nu ştiţi că cine se lipeşte de o
curvă este un singur trup cu ea? Căci
este zis: „Cei doi se vor* face un
singur trup“. *Gen. 2.24. Mat. 19.5. Efes. 5.31.
17. Dar* cine se lipeşte de Domnul
este un singur duh cu El.
*Ioan 17.21-23. Efes. 4.4; 5.30.
18. Fugiţi* de curvie! Orice alt păcat,
pe care-l face omul, este un păcat să-
vârşit afară din trup; dar cine curveşte
păcătuieşte** împotriva trupului său.
*Rom. 6.12,13. Evr. 13.4. **Rom. 1.24. 1 Tes. 4.4.
19. Nu* ştiţi că trupul vostru este
Templul Duhului Sfânt care locuieşte
în voi şi pe care L-aţi primit de la
Dumnezeu? Şi** că voi nu sunteţi ai
voştri? *Cap. 3.16. 2 Cor. 6.16. **Rom. 14.7,8.
20. Căci* aţi fost cumpăraţi cu un
preţ. Proslăviţi, dar, pe Dumnezeu în
trupul şi în duhul vostru, care sunt ale
lui Dumnezeu. *Fapt. 20.28. Cap. 7.23.
Gal. 3.13. Evr. 9.12. 1 Pet. 1.19. 2 Pet. 2.1. Apoc. 5.9.

Despre căsătorie

7 1. Cu privire la lucrurile despre
care mi-aţi scris, eu cred că este
bine* ca omul să nu se atingă de
femeie. *Vers. 8,26.
2. Totuşi, din pricina curviei, fiecare
bărbat să-şi aibă nevasta lui şi fiecare
femeie să-şi aibă bărbatul ei.
3. Bărbatul* să-şi împlinească faţă de
nevastă datoria de soţ; şi tot aşa să
facă şi nevasta faţă de bărbat.
*Exod 21.10. 1 Pet. 3.7.
4. Nevasta nu este stăpână pe trupul
ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul
nu este stăpân peste trupul lui, ci
nevasta.
5. Să* nu vă lipsiţi unul pe altul de
datoria de soţi, decât doar prin bună
învoială, pentru un timp, ca să** vă
îndeletniciţi cu postul şi cu rugăciu-
nea; apoi să vă împreunaţi iarăşi, ca să
nu vă ispitească Satana, din pricina
nestăpânirii voastre.
*Ioel 2.16. Zah. 7.3. Exod 19.15. 1 Sam. 21.4-5. **1 Tes. 3.5.
6. Lucrul acesta îl spun ca o îngădu-
inţă; nu* fac din el o poruncă.
*Vers. 12,25. 2 Cor. 8.8; 11.17.
7. Eu aş* vrea ca toţi oamenii să fie
ca** mine; dar† fiecare are de la
Dumnezeu darul lui: unul într-un fel,
altul într-altul.
*Fapt. 26.29. **Cap. 9.5. †Mat. 19.12. Cap. 12.11.
8. Celor neînsuraţi şi văduvelor le
spun că este bine* pentru ei să rămână
ca mine. *Vers. 1,26.

9. Dar, dacă* nu se pot înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.
*1 Tim. 5.14.

10. Celor căsătoriţi le poruncesc nu* eu, ci Domnul, ca nevasta** să nu se despartă de bărbat. *Vers. 12,25,40. **Mal. 2.14,16. Mat. 5.32; 19.6,9. Marc. 10.11,12. Luca 16.18.

11. (Dacă este despărţită, să rămână nemăritată sau să se împace cu bărbatul ei.) Şi nici bărbatul să nu-şi lase nevasta.

Despărţirea între
soţii credincioşi şi cei necredincioşi

12. Celorlalţi le zic eu, nu* Domnul: dacă un frate are o nevastă necredincioasă, şi ea voieşte să trăiască înainte cu el, să nu se despartă de ea. *Vers. 6.

13. Şi dacă o femeie are un bărbat necredincios, şi el voieşte să trăiască înainte cu ea, să nu se despartă de bărbatul ei.

14. Căci bărbatul necredincios este sfinţit prin nevasta credincioasă, şi nevasta necredincioasă este sfinţită prin fratele; altminteri, copiii voştri ar* fi necuraţi, pe când acum sunt sfinţi. *Mal. 2.15.

15. Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sunt legaţi: Dumnezeu ne-a chemat să trăim în* pace.
*Rom. 12.18; 14.19. Cap. 14.33. Evr. 12.14.

16. Căci ce ştii tu, nevastă, dacă îţi vei mântui* bărbatul? Sau ce ştii tu, bărbate, dacă îţi vei mântui nevasta?
*1 Pet. 3.1.

Fiecare la locul lui

17. Încolo, fiecare să rămână în starea în care l-a aşezat Domnul şi în care l-a chemat Dumnezeu. Aceasta* este rânduiala pe care am aşezat-o în toate bisericile. *Cap. 4.17. 2 Cor. 11.28.

18. Dacă cineva a fost chemat pe când era tăiat împrejur, să rămână tăiat împrejur. Dacă cineva a fost chemat pe când era netăiat împrejur, să nu se taie împrejur*. *Fapt. 15.1,5,19,24,28. Gal. 5.2.

19. Tăierea împrejur* nu este nimic, şi netăierea împrejur nu este nimic, ci** păzirea poruncilor lui Dumnezeu.
*Gal. 5.6; 6.15. **Ioan 15.14. 1 Ioan 2.3; 3.24.

20. Fiecare să rămână în chemarea pe care o avea când a fost chemat.

21. Ai fost chemat când erai rob? Să nu te nelinişteşti de lucrul acesta; dar, dacă poţi să ajungi slobod, foloseşte-te.

22. Căci robul chemat în Domnul este un* slobozit al Domnului. Tot aşa, cel slobod care a fost chemat este un rob** al lui Hristos.
*Ioan 8.36. Rom. 6.18,22. Film. 16. **Cap. 9.21. Gal. 5.13. Efes. 6.6. 1 Pet. 2.16.

23. Voi aţi fost cumpăraţi cu* un preţ. Nu vă faceţi, dar, robi oamenilor.
*Lev. 25.42. Cap. 6.20. 1 Pet. 1.18,19.

24. Fiecare*, fraţilor, să rămână cu Dumnezeu în starea în care era când a fost chemat. *Vers. 20.

Despre fetele fecioare

25. Cât despre fecioare, n-am* o poruncă din partea Domnului. Le dau însă un sfat, ca unul care** am căpătat de la Domnul harul să fiu† vrednic de crezare. *Vers. 6,10,40. 2 Cor. 8.8,10. **1 Tim. 1.16. †Cap. 4.2. 1 Tim. 1.12.

26. Iată, dar, ce cred eu că este bine, având în vedere strâmtorarea de acum: este* bine pentru fiecare să rămână aşa cum este. *Vers. 1,8.

27. Eşti legat de o nevastă? Nu căuta să fii dezlegat. Nu eşti legat de o nevastă? Nu căuta nevastă.

28. Însă, dacă te însori, nu păcătuieşti. Dacă fecioara se mărită, nu păcătuieşte. Dar fiinţele acestea vor avea necazuri pământeşti, şi eu aş vrea să vi le cruţ.

29. Iată ce vreau să spun, fraţilor: de acum vremea s-a scurtat. Spun lucrul acesta* pentru ca cei ce au neveste să fie ca şi cum n-ar avea;
*Rom. 13.11. 1 Pet. 4.7. 2 Pet. 3.8,9.

30. cei ce plâng, ca şi cum n-ar plânge; cei ce se bucură, ca şi cum nu s-ar bucura; cei ce cumpără, ca şi cum n-ar stăpâni;

31. cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca şi cum nu s-ar* folosi de ea; căci** chipul lumii acesteia trece.
*Cap. 9.18. **Ps. 39.6. Iac. 1.10; 4.14. 1 Pet. 1.7,24. Ioan 2.17.

32. Dar eu aş vrea ca voi să fiţi fără griji. Cine* nu este însurat se îngrijeşte de lucrurile Domnului, cum ar putea să placă Domnului. *1 Tim. 5.5.

33. Dar cine este însurat se îngrijeşte de lucrurile lumii, cum să placă nevestei.

34. Tot aşa, între femeia măritată şi fecioară este o deosebire: cea nemăritată se* îngrijeşte de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă, şi cu trupul, şi cu duhul; iar cea măritată se îngri-

jeşte de lucrurile lumii, cum să placă bărbatului ei. *Luca 10.40, etc.
35. Vă spun lucrul acesta pentru binele vostru, nu ca să vă prind într-un laţ, ci pentru ceea ce este frumos şi ca să puteţi sluji Domnului fără piedici.
36. Dacă crede cineva că este ruşinos pentru fata lui să treacă de floarea vârstei, şi nevoia cere aşa, să facă ce vrea: nu păcătuieşte; să se mărite.
37. Dar cine a luat o hotărâre tare şi nu este nevoit, ci este slobod să lucreze cum vrea, şi a hotărât în inima lui să-şi păstreze pe fiica sa fecioară, face bine.
38. Astfel*, cine îşi mărită fata, bine face, şi cine n-o mărită, mai bine face. *Evr. 13.4.
39. O femeie* măritată este legată de lege câtă vreme îi trăieşte bărbatul; dar, dacă-i moare bărbatul, este slobodă să se mărite cu cine vrea; numai în** Domnul. *Rom. 7.2. **2 Cor. 6.14.
40. Dar, după* părerea mea, va fi mai fericită dacă rămâne aşa cum este. Şi cred** că şi eu am Duhul lui Dumnezeu. *Vers. 25. **1 Tes. 4.8.

Carnea rămasă de la jertfe

8 1. În ce priveşte* lucrurile jertfite idolilor, ştim că toţi avem cunoştinţă**.
Dar cunoştinţa† îngâmfă pe când dragostea zideşte. *Fapt. 15.20,29. Cap. 10.19. **Rom. 14.14,22. †Rom. 14.3,10.
2. Dacă* crede cineva că ştie ceva, încă n-a cunoscut cum trebuie să cunoască. *Cap. 13.8,9,12. Gal. 6.3. 1 Tim. 6.4.
3. Dar dacă iubeşte cineva pe Dumnezeu, este* cunoscut de Dumnezeu. *Exod 33.12,17. Naum. 1.7. Mat. 7.23. Gal. 4.9. 2 Tim. 2.19.
4. Deci, cât despre mâncarea lucrurilor jertfite idolilor, ştim că în lume un idol* este totuna cu nimic şi** că nu este decât un singur Dumnezeu. *Isa. 41.24. Cap. 10.19. **Deut. 4.39; 6.4. Isa. 44.8. Marc. 12.29. Vers. 6. Efes. 4.6. 1 Tim. 2.5.
5. Căci chiar dacă ar fi aşa numiţi* „dumnezei“ fie în cer, fie pe pământ (cum şi sunt în adevăr mulţi „dumnezei“ şi mulţi „domni”), *Ioan 10.34.
6. totuşi pentru noi* nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la** care vin toate lucrurile şi pentru care trăim şi noi, şi un† singur Domn: Isus Hristos, prin†† care sunt toate lucrurile, şi prin El şi noi. *Mal. 2.10. Efes. 4.6. **Fapt. 17.28. Rom. 11.36. †Ioan 13.13. Fapt. 2.36. Cap. 12.3. Efes. 4.5. Filp. 2.11. ††Ioan 1.3. Col. 1.16. Evr. 1.2.
7. Dar nu toţi au cunoştinţa aceasta. Ci unii, fiind obişnuiţi până acum cu idolul, mănâncă un lucru ca fiind jertfit unui idol; şi cugetul lor, care este slab, este întinat*. *Cap. 10.28,29. Rom. 14.14,23.
8. Dar nu carnea* ne face pe noi plăcuţi lui Dumnezeu: nu câştigăm nimic dacă mâncăm din ea şi nu pierdem nimic dacă nu mâncăm. *Rom. 14.17.
9. Luaţi seama* însă ca nu cumva această slobozenie a voastră să ajungă o piatră de poticnire** pentru cei slabi. *Gal. 5.13. **Rom. 14.13,20.
10. Căci dacă te vede cineva pe tine, care ai cunoştinţă, că şezi la masă într-un templu de idoli, cugetul* lui, care este slab, nu-l va împinge pe el să mănânce din lucrurile jertfite idolilor? *Cap. 10.28,32.
11. Şi astfel, el, care este slab, va pieri din* pricina acestei cunoştinţe a ta: el, fratele pentru care a murit Hristos! *Rom. 14.15,20.
12. Dacă păcătuiţi astfel* împotriva fraţilor şi le răniţi cugetul lor slab, păcătuiţi împotriva lui Hristos. *Mat. 25.40,45.
13. De aceea, dacă* o mâncare face pe fratele meu să păcătuiască, nu voi mânca niciodată carne, ca să nu fac pe fratele meu să păcătuiască. *Rom. 14.21. 2 Cor. 11.29.

Dreptul lucrătorului creştin

9 1. Nu* sunt eu slobod? Nu** sunt eu apostol? N-am văzut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu† sunteţi voi lucrul meu în Domnul? *Fapt. 9.11; 13.2; 26.7. 2 Cor. 12.12. Gal. 2.7,8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. **Fapt. 9.3,17; 18.9; 22.14,18; 23.11. Cap. 15.8. †Cap. 3.6; 4.15.
2. Dacă nu sunt apostol pentru alţii, sunt măcar pentru voi; căci voi sunteţi pecetea* apostoliei mele în Domnul. *2 Cor. 3.2; 12.12.
3. Iată răspunsul meu de apărare împotriva celor ce mă cercetează.
4. N-avem* dreptul să mâncăm şi să bem? *Vers. 14. 1 Tes. 2.6. 2 Tes. 3.9.
5. N-avem dreptul să ducem cu noi o soră, care să fie nevasta noastră, cum fac ceilalţi apostoli şi fraţii* Domnului şi Chifa**? *Mat. 13.55. Marc. 6.3. Luca 6.15. Gal. 1.19. **Mat. 8.14.
6. Ori numai eu şi Barnaba n-avem* dreptul să nu lucrăm? *2 Tes. 3.8,9.
7. Cine merge* la război pe cheltuiala sa? Cine sădeşte** o vie, şi nu mănâncă din rodul ei? Cine paşte† o

turmă, şi nu mănâncă din laptele turmei? *2 Cor. 10.4. 1 Tim. 1.18; 6.12. 2 Tim. 2.3; 4.7. **Deut. 20.6. Prov. 27.18. Cap. 3.6-8. †Ioan 21.15. 1 Pet. 5.2.

8. Lucrurile acestea le spun după felul oamenilor? Nu le spune şi Legea?

9. În adevăr, în Legea lui Moise este scris: „Să* nu legi gura boului care treieră grâul!“ Pe boi îi are în vedere Dumnezeu aici? *Deut. 25.4. 1 Tim. 5.18.

10. Sau vorbeşte El înadins pentru noi? Da, pentru noi a fost scris astfel; căci cine* ară trebuie să are cu nădejde, şi cine treieră grâul trebuie să-l treiere cu nădejdea că va avea parte de el. *2 Tim. 2.6.

11. Dacă* am semănat printre voi bunurile duhovniceşti, mare lucru este dacă vom secera bunurile voastre vremelnice? *Rom. 15.27. Gal. 6.6.

12. Dacă se bucură alţii de acest drept asupra voastră, nu ni se cade cu mult mai mult nouă? Dar* noi nu ne-am folosit de dreptul acesta; ci răbdăm totul, ca** să nu punem vreo piedică Evangheliei lui Hristos. *Fapt. 20.33. Vers. 15,18. 2 Cor. 11.7,9; 12.13. 1 Tes. 2.6. **2 Cor. 11.12.

13. Nu* ştiţi că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte sunt hrăniţi din lucrurile de la Templu şi că cei ce slujesc altarului au parte de la altar? *Lev. 6.16,26; 7.6, etc. Num. 5.9,10; 18.8-20. Deut. 10.9; 18.1.

14. Tot aşa, Domnul* a rânduit ca** cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din Evanghelie. *Mat. 10.10. Luca 10.7. **Gal. 6.6. 1 Tim. 5.17.

Pavel nu s-a folosit de dreptul lui

15. Dar eu nu m-am* folosit de nici unul din aceste drepturi. Şi nu vă scriu aceste lucruri ca să cer să se facă aşa cu mine; căci aş vrea** mai bine să mor decât să-mi ia cineva pricina mea de laudă. *Vers. 12. Fapt. 18.3; 20.34. Cap. 4.12. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8. **2 Cor. 11.10.

16. Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie* s-o vestesc; şi vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia! *Rom. 1.14.

17. Dacă fac lucrul acesta de bunăvoie, am* o răsplată. Chiar dacă-l fac de silă, este o isprăvnicie care mi-a** fost încredinţată. *Cap. 3.8,14. **Cap. 4.1. Gal. 2.7. Filp. 1.17. Col. 1.25.

18. Care este atunci răsplata mea? Este* să vestesc fără plată Evanghelia pe care o vestesc, şi să nu** mă folosesc de dreptul meu în Evanghelie. *Cap. 10.33. 2 Cor. 4.5; 11.7. **Cap. 7.31.

19. Căci, măcar că sunt slobod* faţă de toţi, m-am făcut robul tuturor**, ca† să câştig pe cei mai mulţi. *Vers. 1. **Gal. 5.13. †Mat. 18.15. 1 Pet. 3.1.

20. Cu iudeii* m-am făcut ca un iudeu, ca să câştig pe iudei; cu cei ce sunt sub Lege m-am făcut ca şi când aş fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câştig pe cei ce sunt sub Lege; *Fapt. 16.3; 18.18; 21.23, etc.

21. cu cei ce* sunt fără Lege** m-am făcut ca şi cum aş fi fost fără Lege (măcar că nu sunt fără† o Lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub Legea lui Hristos), ca să câştig pe cei fără lege. *Gal. 3.2. **Rom. 2.12,14. †Cap. 7.22.

22. Am fost slab cu cei* slabi, ca să câştig pe cei slabi. M-am făcut tuturor** totul, ca†, oricum, să mântuiesc pe unii din ei. *Rom. 1.1. 2 Cor. 11.29. **Cap. 10.33. †Rom. 15.14. Cap. 7.16.

23. Fac totul pentru Evanghelie, ca să am şi eu parte de ea.

Felul de luptă al lui Pavel

24. Nu ştiţi că cei ce aleargă în locul de alergare, toţi aleargă, dar numai unul capătă premiul? Alergaţi, dar, în aşa* fel, ca să căpătaţi premiul! *Gal. 2.2; 5.7. Filp. 2.16; 3.14. 2 Tim. 4.7. Evr. 12.1.

25. Toţi cei ce se luptă* la jocurile de obşte se supun la tot felul de înfrânări. Şi ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate veşteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate veşteji**. *Efes. 6.12. 1 Tim. 6.12. 2 Tim. 2.5; 4.7. **2 Tim. 4.8 Iac. 1.12. 1 Pet. 1.4; 5.4. Apoc. 2.10; 3.11.

26. Eu deci alerg, dar nu ca şi cum n-aş* şti încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care loveşte în vânt. *2 Tim. 2.5.

27. Ci* mă port aspru cu trupul meu şi-l ţin în stăpânire**, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat†. *Rom. 8.13. Col. 3.5. **Rom. 6.18,19. †Ier. 6.30. 2 Cor. 13.5,6.

Pilde din Vechiul Testament

10 1. Fraţilor, nu vreau să nu ştiţi că părinţii noştri toţi au fost sub nor*, toţi au trecut prin mare**, *Exod 13.21; 40.34. Num. 9.18; 14.14. Deut. 1.33. Neem. 9.12,19. Ps. 78.14; 105.39. **Exod 14.22. Num. 33.8. Ios. 4.23. Ps. 78.13.

2. toţi au fost botezaţi în nor şi în mare, pentru Moise;

3. toţi au mâncat aceeaşi mâncare* duhovnicească
*Exod 16.15,35. Neem. 9.15,20. Ps. 78.24.
4. şi toţi au băut aceeaşi băutură* duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; şi stânca era Hristos.
*Exod 17.6. Num. 20.11. Ps. 78.15.
5. Totuşi cei mai mulţi dintre ei n-au fost plăcuţi lui Dumnezeu, căci au* pierit în pustiu.
*Num. 14.29,32,35; 26.64,65. Ps. 106.26. Evr. 3.17. Iuda 5.
6. Şi aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum* au poftit ei. *Num. 11.4,33,34. Ps. 106.14.
7. Să* nu fiţi închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul** a şezut să mănânce şi să bea; şi s-au sculat să joace.“
*Vers. 14. **Exod 32.6.
8. Să* nu curvim, cum au făcut unii din ei, aşa că într-o singură zi au** căzut douăzeci şi trei de mii.
*Cap. 6.18. Apoc. 2.14. **Num. 25.1,9. Ps. 106.29.
9. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii* din ei, care au** pierit prin şerpi. *Exod 17.2,7. Num. 21.5. Deut. 6.16. Ps. 78.18,56; 95.9; 106.14. **Num. 21.6.
10. Să nu cârtiţi, cum au cârtit unii* din ei, care au** fost nimiciţi de nimicitorul†.
*Exod 16.2; 17.2. Num. 14.2,29; 16.41. **Num. 14.37; 16.49. †Exod 12.23. 2 Sam. 24.16. 1 Cron. 21.15.
11. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde şi au* fost scrise pentru învăţătura noastră, peste care** au venit sfârşiturile veacurilor.
*Rom. 15.4. Cap. 9.10. **Cap. 7.29. Filp. 4.5. Evr. 10.25,37. 1 Ioan 2.18.
12. Astfel, dar, cine* crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.
*Rom. 11.20.
13. Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu*, care este credincios, nu** va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit† şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda.
*Cap. 1.9. **Ps. 125.3. 2 Pet. 2.9. †Ier. 29.11.

Despre Cina Domnului

14. De aceea, preaiubiţii mei, fugiţi* de închinarea la idoli.
*Vers. 7. 2 Cor. 6.17. 1 Ioan 5.21.
15. Vă vorbesc ca unor oameni cu judecată*; judecaţi voi singuri ce spun. *Cap. 8.1.
16. Paharul* binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtăşirea cu sângele lui Hristos? Pâinea** pe care o frângem, nu este ea împărtăşirea cu trupul lui Hristos?
*Mat. 26.26-28. **Fapt. 2.42,46. Cap. 11.23,24.
17. Având în vedere că este o pâine, noi*, care suntem mulţi, suntem un trup; căci toţi luăm o parte din aceeaşi pâine. *Rom. 12.5. Cap. 12.27.
18. Uitaţi-vă la Israelul* după trup**: cei ce mănâncă jertfele nu sunt ei† în împărtăşire cu altarul? *Rom. 4.12. Gal. 6.16. **Rom. 4.1; 9.3,5. 2 Cor. 11.18. †Lev. 3.3; 7.15.
19. Deci ce zic eu? Că* un lucru jertfit idolilor este ceva? Sau că un idol este ceva? *Cap. 8.4.
20. Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc* Neamurile jertfesc dracilor, şi nu lui Dumnezeu. Şi eu nu vreau ca voi să fiţi în împărtăşire cu dracii.
*Lev. 17.7. Deut. 32.17. Ps. 106.37. Apoc. 9.20.
21. Nu* puteţi bea paharul Domnului şi paharul** dracilor; nu puteţi lua parte la masa Domnului şi la masa dracilor. *2 Cor. 6.15,16. **Deut. 32.38.
22. Sau* vrem să întărâtăm pe Domnul la gelozie? Suntem** noi mai tari decât El? *Deut. 32.21. **Ezec. 22.14.

Cugetul nostru şi al altuia

23. Toate* lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate zidesc. *Cap. 6.12.
24. Nimeni* să nu-şi caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia.
*Rom. 15.1,2. Vers. 33. Cap. 13.5. Filp. 2.4,21.
25. Să mâncaţi din tot ce* se vinde pe piaţă, fără să cercetaţi ceva din pricina cugetului. *1 Tim. 4.4.
26. Căci „al* Domnului este pământul şi tot ce cuprinde el.“
*Exod 19.5. Deut. 10.14. Ps. 24.1; 50.12. Vers. 28.
27. Dacă vă pofteşte un necredincios la o masă, şi voiţi să vă duceţi, să mâncaţi din tot ce* vă pune înainte, fără să cercetaţi ceva din pricina cugetului. *Luca 10.7.
28. Dar dacă vă spune cineva: „Lucrul acesta a fost jertfit idolilor“, să nu mâncaţi, din pricina* celui ce v-a înştiinţat şi din pricina cugetului; căci „al** Domnului este pământul şi tot ce cuprinde el.“
*Cap. 8.10,12. **Deut. 10.14. Ps. 24.1. Vers. 26.
29. Vorbesc aici nu de cugetul vostru, ci de cugetul altuia. Căci de ce* să fie

judecată slobozenia mea de cugetul altuia? *Rom. 14.16.
30. Dacă mănânc, aducând mulţumiri, de ce să fiu vorbit de rău pentru un lucru pentru* care mulţumesc?
*Rom. 14.6. 1 Tim. 4.3,4.
31. Deci* fie că mâncaţi, fie că beţi, fie că faceţi altceva: să faceţi totul pentru slava lui Dumnezeu.
*Col. 3.17. 1 Pet. 4.11.
32. Să nu* fiţi pricină de păcătuire nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru Biserica** lui Dumnezeu.
*Rom. 14.13. Cap. 8.13. 2 Cor. 6.3. **Fapt. 20.28. Cap. 11.22. 1 Tim. 3.5.
33. După cum mă silesc şi eu* în toate lucrurile să plac tuturor, căutând nu** folosul meu, ci al celor mai mulţi, ca să fie mântuiţi.
*Rom. 15.2. Cap. 9.9,22. **Vers. 24.

Ţinuta femeii în adunări

11 1. Călcaţi pe urmele* mele, întrucât şi eu calc pe urmele lui Hristos.
*Cap. 4.16. Efes. 5.1. Filp. 3.17. 1 Tes. 1.6. 2 Tes. 3.9.
2. Vă laud că* în toate privinţele vă aduceţi aminte de mine şi că ţineţi** învăţăturile întocmai cum vi le-am dat. *Cap. 4.17. **Cap. 7.17.
3. Dar vreau să ştiţi că Hristos* este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul** femeii şi că Dumnezeu este Capul† lui Hristos.
*Efes. 5.23. **Gen. 3.16. 1 Tim. 2.11,12. 1 Pet. 3.1,5,6. †Ioan 14.28. Cap. 3.23; 15.27,28. Filp. 2.7-9.
4. Orice bărbat care se roagă sau proroceşte* cu capul acoperit îşi necinsteşte capul său. *Cap. 12.10,28; 14.1, etc.
5. Dimpotrivă, orice femeie* care se roagă sau proroceşte cu capul dezvelit îşi necinsteşte capul ei, pentru că este ca una care ar fi rasă**.
*Fapt. 21.9. **Deut. 21.12.
6. Dacă o femeie nu se înveleşte, să se şi tundă! Iar, dacă este ruşine* pentru o femeie să fie tunsă ori rasă, să se învelească. *Num. 5.18. Deut. 22.5.
7. Bărbatul nu este dator să-şi acopere capul, pentru că el este* chipul şi slava lui Dumnezeu, pe când femeia este slava bărbatului. *Gen. 1.26,27; 5.1; 9.6.
8. În adevăr, nu* bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat;
*Gen. 2.21,22.
9. şi nu* bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.
*Gen. 2.18,21,23.
10. De aceea, femeia, din pricina îngerilor*, trebuie să** aibă pe cap un semn al stăpânirii ei. *Gen. 24.65. **Ecl. 5.6.
11. Totuşi*, în Domnul, femeia nu este fără bărbat, nici bărbatul fără femeie. *Gal. 3.28.
12. Căci, dacă femeia este din bărbat, tot aşa şi bărbatul prin femeie, şi toate* sunt de la Dumnezeu. *Rom. 11.36.
13. Judecaţi voi singuri: este cuviincios ca o femeie să se roage lui Dumnezeu dezvelită?
14. Nu vă învaţă chiar şi firea că este ruşine pentru un bărbat să poarte părul lung,
15. pe când pentru o femeie este o podoabă să poarte părul lung? Pentru că părul i-a fost dat ca învelitoare a capului.
16. Dacă* iubeşte cineva cearta de vorbe, noi n-avem un astfel de obicei şi nici** bisericile lui Dumnezeu.
*1 Tim. 6.4. **Cap. 7.17; 14.33.

Despre Cina Domnului

17. Vă dau aceste învăţături, dar nu vă laud pentru că vă adunaţi laolaltă nu ca să vă faceţi mai buni, ci ca să vă faceţi mai răi.
18. Mai întâi de toate, aud* că, atunci când veniţi la adunare, între voi sunt dezbinări. Şi în parte o cred,
*Cap. 1.10-12; 3.3.
19. căci trebuie* să fie şi partide între voi, ca** să iasă la lumină cei găsiţi buni. *Mat. 18.7. Luca 17.1. Fapt. 20.30. 1 Tim. 4.1. 2 Pet. 2.1,2. **Luca 2.35. 1 Ioan 2.19. Deut. 13.3.
20. Când vă adunaţi, dar, în acelaşi loc, nu este cu putinţă să mâncaţi Cina Domnului.
21. Fiindcă atunci când staţi la masă, fiecare se grăbeşte să-şi ia cina adusă de el, înaintea altuia; aşa că unul este flămând, iar altul* este beat.
*2 Pet. 2.13. Iuda 12.
22. Ce? N-aveţi case pentru ca să mâncaţi şi să beţi acolo? Sau dispreţuiţi Biserica* lui Dumnezeu şi vreţi să faceţi de ruşine** pe cei ce n-au nimic? Ce să vă zic? Să vă laud? În privinţa aceasta nu vă laud. *Cap. 10.32. **Iac. 2.6.
23. Căci am* primit de la Domnul ce v-am învăţat; şi anume, că** Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. *Cap. 15.3. Gal. 1.1,11,12. **Mat. 26.26. Marc. 14.22. Luca 22.19.

24. Şi, după ce a mulţumit lui
Dumnezeu, a frânt-o şi a zis: „Luaţi,
mâncaţi; acesta este trupul Meu care
se frânge pentru voi; să faceţi lucrul
acesta spre pomenirea Mea."
25. Tot astfel, după Cină, a luat
paharul şi a zis: „Acest pahar este
legământul cel nou în sângele Meu; să
faceţi lucrul acesta spre pomenirea
Mea, ori de câte ori veţi bea din el."
26. Pentru că, ori de câte ori mâncaţi
din pâinea aceasta şi beţi din paharul
acesta, vestiţi moartea Domnului, până*
va veni El. *Ioan 14.3; 21.22. Fapt. 1.11. Cap. 4.5; 15.23. 1 Tes. 4.16. 2 Tes. 1.10. Iuda 14. Apoc. 1.7.
27. De aceea*, oricine mănâncă pâinea
aceasta sau bea paharul Domnului în
chip nevrednic, va fi vinovat de trupul
şi sângele Domnului.
*Num. 9.10,13. Ioan 6.51,63,64; 13.27. Cap. 10.21.
28. Fiecare* să se cerceteze, dar, pe
sine însuşi, şi aşa să mănânce din
pâinea aceasta şi să bea din paharul
acesta. *2 Cor. 13.5. Gal. 6.4.
29. Căci cine mănâncă şi bea îşi
mănâncă şi bea osânda lui însuşi, dacă
nu deosebeşte trupul Domnului.
30. Din pricina aceasta sunt între voi
mulţi neputincioşi şi bolnavi, şi nu
puţini dorm.
31. Dacă* ne-am judeca singuri, n-am
fi judecaţi. *Ps. 32.5. 1 Ioan 1.9.
32. Dar, când suntem judecaţi, sun-
tem* pedepsiţi de Domnul, ca să nu
fim osândiţi odată cu lumea.
*Ps. 94.12,13. Evr. 12.5-11.
33. Astfel, fraţii mei, când vă adunaţi
să mâncaţi, aşteptaţi-vă unii pe alţii.
34. Dacă-i este foame* cuiva, să
mănânce acasă**, pentru ca să nu vă
adunaţi spre osândă.
Celelalte lucruri le voi† rândui când
voi†† veni.
*Vers. 21. **Vers. 22. †Cap. 7.17. Tit 1.5. ††Cap. 4.19.

Darurile duhovniceşti

12 1. În ce priveşte* darurile duhov-
niceşti, fraţilor, nu voiesc să fiţi
în necunoştinţă. *Cap. 14.1,37.
2. Când eraţi păgâni, ştiţi că* vă
duceaţi la idolii** cei muţi, după cum
eraţi călăuziţi. *Cap. 6.11. Efes. 2.11,12. 1 Tes. 1.9. Tit 3.3. 1 Pet. 4.3. **Ps. 115.5.
3. De aceea vă spun că* nimeni, dacă
vorbeşte prin Duhul lui Dumnezeu,
nu zice: „Isus să fie anatema!" Şi
nimeni** nu poate zice: „Isus este
Domnul" decât prin Duhul Sfânt.
*Mat. 9.39. 1 Ioan 4.2,3. **Mat. 16.17. Ioan 15.26. 2 Cor. 3.5.

4. Sunt* felurite daruri, dar este
acelaşi** Duh;
*Rom. 12.4, etc. Evr. 2.4. 1 Pet. 4.10. **Efes. 4.4.
5. sunt* felurite slujbe, dar este
acelaşi Domn; *Rom. 12.6-8. Efes. 4.11.
6. sunt felurite lucrări, dar este
acelaşi Dumnezeu, care* lucrează
totul în toţi. *Efes. 1.23.
7. Şi* fiecăruia i se dă arătarea
Duhului spre folosul altora.
*Rom. 12.6-8. Cap. 14.26. Efes. 4.7. 1 Pet. 4.10-11.
8. De pildă, unuia îi este dat, prin
Duhul, să vorbească* despre înţelep-
ciune; altuia, să vorbească** despre
cunoştinţă, datorită aceluiaşi Duh;
*Cap. 2.6,7. **Cap. 1.5; 13.2. 2 Cor. 8.7.
9. altuia*, credinţa, prin acelaşi Duh;
altuia, darul** tămăduirilor, prin ace-
laşi Duh; *Mat. 17.19,20. Cap. 13.2. 2 Cor. 4.13. **Marc. 16.18. Iac. 5.14.
10. altuia*, puterea să facă minuni;
altuia prorocia**; altuia†, deosebirea
duhurilor; altuia, felurite†† limbi; şi
altuia, tălmăcirea limbilor. *Vers. 28,29. Marc. 16.17. Gal. 3.5. **Rom. 12.6. Cap. 13.2; 14.1, etc. †Cap. 14.29. 1 Ioan 4.1. ††Fapt. 2.4; 10.46. Cap. 13.1.
11. Dar toate aceste lucruri le face
unul şi acelaşi Duh, care dă* fiecăruia
în parte, cum** voieşte. *Rom. 12.6. Cap. 7.7. 2 Cor. 10.13. Efes. 4.7. **Ioan 3.8. Evr. 2.4.

Mădularele trupului

12. Căci, după cum* trupul este unul
şi are multe mădulare, şi după cum
toate mădularele trupului, măcar că
sunt mai multe, sunt un singur trup, tot
aşa** este şi Hristos.
*Rom. 12.4,5. Efes. 4.4,16. **Vers. 27. Gal. 3.16.
13. Noi toţi, în adevăr, am fost bote-
zaţi de un* singur Duh, ca să alcătuim
un singur trup, fie** iudei, fie greci,
fie robi, fie slobozi; şi toţi† am fost
adăpaţi dintr-un singur Duh.
*Rom. 6.5. **Gal. 3.28. Efes. 2.13,14,16. Col. 3.11. †Ioan 6.63; 7.37-39.
14. Astfel, trupul nu este un singur
mădular, ci mai multe.
15. Dacă piciorul ar zice: „Fiindcă nu
sunt mână, nu sunt din trup" – nu este
pentru aceasta din trup?
16. Şi dacă urechea ar zice: „Fiindcă
nu sunt ochi, nu sunt din trup" – nu
este pentru aceasta din trup?
17. Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar
fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar
fi mirosul?
18. Acum, dar, Dumnezeu a pus*

mădularele în trup, pe fiecare aşa cum**
a voit El. *Vers. 28. **Rom. 12.3. Vers. 11. Cap. 3.5.
19. Dacă toate ar fi un singur mădu-
lar, unde ar fi trupul?
20. Fapt este că sunt mai multe
mădulare, dar un singur trup.
21. Ochiul nu poate zice mâinii: „N-am
trebuinţă de tine”; nici capul nu poate
zice picioarelor: „N-am trebuinţă de
voi.“
22. Ba mai mult, mădularele trupului
care par mai slabe sunt de neapărată
trebuinţă.
23. Şi părţile trupului care par
vrednice de mai puţină cinste, le
îmbrăcăm cu mai multă podoabă. Aşa
că părţile mai puţin frumoase ale tru-
pului nostru capătă mai multă frumu-
seţe,
24. pe când cele frumoase n-au
nevoie să fie împodobite. Dumnezeu a
întocmit trupul în aşa fel, ca să dea
mai multă cinste mădularelor lipsite
de cinste,
25. pentru ca să nu fie nici o dez-
binare în trup, ci mădularele să îngri-
jească deopotrivă unele de altele.
26. Şi dacă suferă un mădular, toate
mădularele suferă împreună cu el;
dacă este preţuit un mădular, toate
mădularele se bucură împreună cu el.
27. Voi* sunteţi trupul lui Hristos, şi
fiecare, în parte, mădularele** lui.
*Rom. 12.5. Efes. 1.23; 4.12; 5.23,30. Col. 1.24. **Efes. 5.30.
28. Şi Dumnezeu* a rânduit în Bise-
rică, întâi, apostoli**; al doilea, pro-
roci†; al treilea, învăţători; apoi, pe
cei ce au darul minunilor††; apoi, pe
cei ce au darul*† tămăduirilor, ajuto-
rărilor†*, cârmuirilor**† şi vorbirii în
felurite limbi. *Efes. 4.11. **Efes. 2.20; 3.5.
†Fapt. 13.1. Rom. 12.6. ††Vers. 10. *†Vers. 9. †*Num. 11.17.
**†Rom. 12.8. 1 Tim. 5.17. Evr. 13.17,24.
29. Oare toţi sunt apostoli? Toţi sunt
proroci? Toţi sunt învăţători? Toţi sunt
făcători de minuni?
30. Toţi au darul tămăduirilor? Toţi
vorbesc în alte limbi? Toţi tălmăcesc?
31. Umblaţi, dar*, după darurile cele
mai bune. Şi vă voi arăta o cale nespus
mai bună. *Cap. 14.1,39.

Dragostea

13 1. Chiar dacă aş vorbi în limbi
omeneşti şi îngereşti, şi n-aş
avea dragoste, sunt o aramă sunătoare
sau un chimval zăngănitor.
2. Şi chiar dacă aş avea darul pro-
rociei* şi aş cunoaşte toate tainele şi
toată ştiinţa; chiar dacă aş avea toată
credinţa, aşa încât** să mut şi munţii,
şi n-aş avea dragoste, nu sunt nimic.
*Cap. 12.8-10,28; 14.1, etc. Mat. 7.22. **Mat. 17.20. Marc.
11.23. Luca 17.6.
3. Şi chiar dacă* mi-aş împărţi toată
averea pentru hrana săracilor, chiar
dacă mi-aş da trupul să fie ars, şi n-aş
avea dragoste, nu-mi foloseşte la
nimic. *Mat. 6.1,2.
4. Dragostea* este îndelung răbdă-
toare, este plină de bunătate; dragos-
tea nu pizmuieşte; dragostea nu se
laudă, nu se umflă de mândrie,
*Prov. 10.12. 1 Pet. 4.8.
5. nu se poartă necuviincios, nu*
caută folosul său, nu se mânie, nu se
gândeşte la rău, *Cap. 10.24. Filp. 2.4.
6. nu* se bucură de nelegiuire, ci se** bu-
cură de adevăr, *Ps. 10.3. Rom. 1.32. **2 Ioan 4.
7. acoperă totul, crede totul, nădăj-
duieşte totul, suferă totul*.
*Rom. 15.1. Gal. 6.2. 2 Tim. 2.24.
8. Dragostea nu va pieri niciodată.
Prorociile se vor sfârşi; limbile vor
înceta; cunoştinţa va avea sfârşit.
9. Căci* cunoaştem în parte şi pro-
rocim în parte; *Cap. 8.2.
10. dar, când va veni ce este desă-
vârşit, acest „în parte“ se va sfârşi.
11. Când eram copil, vorbeam ca un
copil, simţeam ca un copil, gândeam
ca un copil; când m-am făcut om
mare, am lepădat ce era copilăresc.
12. Acum, vedem* ca într-o oglindă,
în chip întunecos; dar atunci, vom
vedea faţă** în faţă. Acum, cunosc în
parte; dar atunci, voi cunoaşte deplin,
aşa cum am fost şi eu cunoscut pe
deplin.
*2 Cor. 3.18; 5.7. Filp. 3.12. **Mat. 18.10. 1 Ioan 3.2.
13. Acum, dar, rămân acestea trei:
credinţa, nădejdea şi dragostea; dar
cea mai mare dintre ele este dragostea.

Darul limbilor şi al prorociei

14 1. Urmăriţi* dragostea. Umblaţi
şi după darurile duhovniceşti,
dar** mai ales să prorociţi.
*Cap. 12.31. **Num. 11.25,29.
2. În adevăr, cine vorbeşte* în altă
limbă nu vorbeşte oamenilor, ci lui Dum-
nezeu; căci nimeni nu-l înţelege şi, cu
duhul, el spune taine. *Fapt. 2.4; 10.46.
3. Cine proroceşte, dimpotrivă, vor-

beşte oamenilor, spre zidire, sfătuire şi
mângâiere.
4. Cine vorbeşte în altă limbă se
zideşte pe sine însuşi; dar cine proro-
ceşte zideşte sufleteşte Biserica.
5. Aş dori ca toţi să vorbiţi în alte
limbi, dar mai ales să prorociţi. Cine
proroceşte este mai mare decât cine
vorbeşte în alte limbi; afară numai
dacă tălmăceşte aceste limbi, pentru ca
să capete Biserica zidire sufletească.
6. În adevăr, fraţilor, de ce folos v-aş
fi eu, dacă aş veni la voi vorbind în
alte limbi şi dacă cuvântul meu nu
v-ar aduce nici descoperire*, nici cunoş-
tinţă, nici prorocie, nici învăţătură?

*Vers. 26.

7. Chiar şi lucrurile neînsufleţite care
dau un sunet, fie un fluier sau o lăută:
dacă nu dau sunete desluşite, cine va
cunoaşte ce se cântă cu fluierul sau cu
lăuta?
8. Şi, dacă trâmbiţa dă un sunet
încurcat, cine se va pregăti de luptă?
9. Tot aşa şi voi, dacă nu rostiţi cu
limba o vorbă înţeleasă, cum se va
pricepe ce spuneţi? Atunci parcă aţi
vorbi în vânt.
10. Sunt multe feluri de limbi în
lume, totuşi nici una din ele nu este
fără sunete înţelese.
11. Dar, dacă nu cunosc înţelesul
sunetului, voi fi un străin pentru cel ce
vorbeşte, şi cel ce vorbeşte va fi un
străin pentru mine.
12. Tot aşa şi voi, fiindcă râvniţi după
daruri duhovniceşti, să căutaţi să le
aveţi din belşug, în vederea zidirii
sufleteşti a Bisericii.
13. De aceea, cine vorbeşte în altă
limbă să se roage să aibă şi darul s-o
tălmăcească.
14. Fiindcă, dacă mă rog în altă
limbă, duhul meu se roagă, dar mintea
mea este fără rod.
15. Ce este de făcut atunci? Mă voi
ruga cu duhul, dar mă voi ruga şi cu
mintea; voi* cânta cu duhul, dar voi
cânta şi cu** mintea.

*Efes. 5.19. Col. 3.16. **Ps. 47.7.

16. Altminteri, dacă aduci mulţumiri
cu duhul, cum va răspunde „Amin“,
la* mulţumirile pe care le aduci tu, cel
lipsit de daruri, când el nu ştie ce
spui? *Cap. 11.24.
17. Negreşit, tu mulţumeşti lui Dum-
nezeu foarte frumos, dar celălalt nu
rămâne zidit sufleteşte.
18. Mulţumesc lui Dumnezeu că eu
vorbesc în alte limbi mai mult decât
voi toţi.
19. Dar în biserică, voiesc mai bine
să spun cinci cuvinte înţelese, ca să
învăţ şi pe alţii, decât să spun zece mii
de cuvinte în altă limbă.
20. Fraţilor*, nu fiţi copii la minte; ci
la răutate fiţi prunci**; iar la minte fiţi
oameni mari.

*Ps. 131.2. Mat. 11.25; 18.3; 19.14. Rom. 6.19. Cap. 3.1. Efes. 4.14. Evr. 5.12,13. **Mat. 18.3. 1 Pet. 2.2.

21. În* Lege este scris**: „Voi vorbi
norodului acestuia prin altă limbă şi
prin buze străine; şi nici aşa nu Mă vor
asculta, zice Domnul.“

*Ioan 10.34. **Isa. 28.11,12.

22. Prin urmare, limbile sunt un semn
nu pentru cei credincioşi, ci pentru cei
necredincioşi. Prorocia, dimpotrivă,
este un semn nu pentru cei necre-
dincioşi, ci pentru cei credincioşi.
23. Deci, dacă s-ar aduna toată Bise-
rica la un loc, şi toţi ar vorbi în alte
limbi, şi ar intra şi din cei fără daruri
sau necredincioşi, n-ar* zice ei că
sunteţi nebuni? *Fapt. 2.13.
24. Dar, dacă toţi prorocesc, şi intră
vreun necredincios sau vreunul fără
daruri, el este încredinţat de toţi, este
judecat de toţi.
25. Tainele inimii lui sunt descope-
rite, aşa că va cădea cu faţa la pământ,
se va închina lui Dumnezeu şi va
mărturisi că*, în adevăr, Dumnezeu
este în mijlocul vostru. *Isa. 45.14. Zah. 8.23.
26. Ce este de făcut atunci, fraţilor?
Când vă adunaţi laolaltă, dacă unul
din voi are o cântare, altul, o învăţă-
tură*, altul, o descoperire, altul, o
vorbă în altă limbă, altul, o tălmăcire,
toate** să se facă spre zidirea sufle-
tească.

*Vers. 6. Cap. 12.8-10. **Cap. 12.7. 2 Cor. 12.19. Efes. 4.12.

27. Dacă sunt unii care vorbesc în
altă limbă, să vorbească numai câte
doi sau cel mult trei, fiecare la rând; şi
unul să tălmăcească.
28. Dacă nu este cine să tălmăcească,
să tacă în biserică şi să-şi vorbească
numai lui însuşi şi lui Dumnezeu.
29. Cât despre proroci, să vorbească
doi sau trei, şi* ceilalţi să judece.

*Cap. 12.10.

30. Şi, dacă este făcută o descoperire
unuia care şade jos, cel* dintâi să tacă.

*1 Tes. 5.19,20.

31. Fiindcă puteţi să prorociţi toţi,
dar unul după altul, pentru ca toţi să

capete învăţătură şi toţi să fie îmbărbătaţi.
32. Duhurile* prorocilor sunt supuse prorocilor; *1 Ioan 4.1.
33. căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduielii, ci al păcii, ca* în toate bisericile sfinţilor. *Cap. 11.16.
34. Femeile* să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să** fie supuse, cum zice şi Legea†. *1 Tim. 2.11,12. **Cap. 11.3. Efes. 5.22. Col. 3.18. Tit 2.5. 1 Pet. 3.1. †Gen. 3.16.
35. Dacă voiesc să capete învăţătură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbaţii lor acasă; căci este ruşine pentru o femeie să vorbească în biserică.
36. Ce? De la voi a pornit Cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns el?
37. Dacă* crede cineva că este proroc sau insuflat de Dumnezeu, să înţeleagă că ce vă scriu eu este o poruncă a Domnului. *2 Cor. 10.7. 1 Ioan 4.6.
38. Şi, dacă cineva nu înţelege, să nu înţeleagă!
39. Astfel deci fraţilor, râvniţi* după prorocire, fără să împiedicaţi vorbirea în alte limbi. *Cap. 12.31. 1 Tes. 5.20.
40. Dar toate* să se facă în chip cuviincios şi cu rânduială. *Vers. 33.

Învierea şi arătările lui Hristos

15 1. Vă fac cunoscut, fraţilor, Evanghelia pe care* v-am propovăduit-o, pe care aţi primit-o**, în care aţi rămas *Gal. 1.11. **Rom. 5.2.
2. şi prin* care sunteţi mântuiţi, dacă o ţineţi aşa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba aţi** crezut. *Rom. 1.16. Cap. 1.21. **Gal. 3.4.
3. V-am* învăţat înainte de toate, aşa cum** am primit şi eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după† Scripturi; *Cap. 11.2.23. **Gal. 1.12. †Ps. 22.15, etc. Isa. 53.5,6, etc. Dan. 9.26. Zah. 13.7. Luca 24.26,46. Fapt. 3.18; 26.23. 1 Pet. 1.11; 2.24.
4. că a fost îngropat, şi a înviat a treia zi, după Scripturi*; *Ps. 2.7; 16.10. Isa. 53.10. Osea 6.2. Luca 24.26,46. Fapt. 2.25-31; 13.33-35; 26.22,23. 1 Pet. 1.11.
5. şi* că S-a arătat lui Chifa, apoi celor** doisprezece. *Luca 24.34. **Mat. 28.17. Marc. 16.14. Luca 24.36. Ioan 20.19,26. Fapt. 10.41.
6. După aceea S-a arătat la peste cinci sute de fraţi deodată, dintre care cei mai mulţi sunt încă în viaţă, iar unii au adormit.
7. În urmă S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor* apostolilor. *Luca 24.50. Fapt. 1.3,4.
8. După* ei toţi, ca unei stârpituri, mi S-a arătat şi mie. *Fapt. 9.4,17; 22.14,18. Cap. 9.1.
9. Căci eu sunt cel mai* neînsemnat dintre apostoli; nu sunt vrednic să port numele de apostol, fiindcă am** prigonit Biserica lui Dumnezeu. *Efes. 3.8. **Fapt. 8.3; 9.1. Gal. 1.13. Filp. 3.6. 1 Tim. 1.13.
10. Prin* harul lui Dumnezeu sunt ce sunt. Şi harul Lui faţă de mine n-a fost zadarnic; ba încă am** lucrat mai mult decât toţi: totuşi† nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este în mine. *Efes. 3.7,8. **2 Cor. 11.23; 12.11. †Mat. 10.20. Rom. 15.18,19. 2 Cor. 3.5. Gal. 2.8. Efes. 3.7. Filp. 2.13.
11. Astfel, dar, ori eu, ori ei, noi aşa propovăduim, şi voi aşa aţi crezut.

Însemnătatea învierii lui Hristos

12. Iar dacă se propovăduieşte că Hristos a înviat din morţi, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morţilor?
13. Dacă nu este o înviere a morţilor, nici* Hristos n-a înviat. *1 Tes. 4.14.
14. Şi, dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, şi zadarnică este şi credinţa voastră.
15. Ba încă noi suntem descoperiţi şi ca martori mincinoşi ai lui Dumnezeu; fiindcă am mărturisit* despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morţii nu învie. *Fapt. 2.24,32; 4.10,33; 13.30.
16. Căci, dacă nu învie morţii, nici Hristos n-a înviat.
17. Şi, dacă n-a înviat Hristos, credinţa voastră este zadarnică, voi sunteţi încă* în păcatele voastre, *Rom. 4.25.
18. şi prin urmare, şi cei ce au adormit în Hristos sunt pierduţi.
19. Dacă* numai pentru viaţa aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociţi dintre toţi oamenii! *2 Tim. 3.12.
20. Dar acum, Hristos* a înviat din morţi, pârga** celor adormiţi. *1 Pet. 1.3. **Fapt. 26.23. Vers. 23. Col. 1.18. Apoc. 1.5.
21. Căci dacă* moartea a venit prin om, tot prin** om a venit şi învierea morţilor. *Rom. 5.12,17. **Ioan 11.25. Rom. 6.23.
22. Şi, după cum toţi mor în Adam, tot aşa, toţi vor învia în Hristos;
23. dar fiecare* la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos. *Vers. 20. 1 Tes. 4.15-17.
24. În urmă, va veni sfârşitul, când

El va da Împărăţia* în mâinile lui
Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit
orice domnie, orice stăpânire şi orice
putere. *Dan. 7.14,27.
25. Căci trebuie ca El să împără-
ţească până* va pune pe toţi vrăjmaşii
sub picioarele Sale.
*Ps. 110.1. Fapt. 2.34,35. Efes. 1.22. Evr. 1.13; 10.13.
26. Vrăjmaşul* cel din urmă, care va
fi nimicit, va fi moartea.
*2 Tim. 1.10. Apoc. 20.14.
27. Dumnezeu, în adevăr, „a* pus totul
sub picioarele Lui". Dar când zice că
totul I-a fost supus, se înţelege că
afară de Cel ce I-a supus totul.
*Ps. 8.6. Mat. 28.18. Evr. 2.8. 1 Pet. 3.22.
28. Şi când* toate lucrurile Îi vor fi
supuse, atunci chiar** şi Fiul Se va
supune Celui ce I-a supus toate lucru-
rile, pentru ca Dumnezeu să fie totul
în toţi. *Filp. 3.21. **Cap. 3.23; 11.3.
29. Altfel, ce ar face cei ce se botează
pentru cei morţi? Dacă nu învie morţii
nicidecum, de ce se mai botează ei
pentru cei morţi?
30. Şi de ce* suntem noi în primejdie
în orice clipă? *2 Cor. 11.26. Gal. 5.11.
31. În fiecare zi eu* sunt în primejdie
de moarte; atât este de adevărat lucrul
acesta, fraţilor, cât este de adevărat că
am de ce să mă laud** cu voi în
Hristos Isus, Domnul nostru.
*1 Tes. 2.19. **Rom. 8.36. Cap. 4.9. 2 Cor. 4.10,11; 11.23.
32. Dacă, vorbind în felul oamenilor,
m-am* luptat cu fiarele în Efes, care-mi
este folosul? Dacă nu învie morţii,
atunci „să** mâncăm şi să bem, căci
mâine vom muri".
*2 Cor. 1.8. **Ecl. 2.24. Isa. 22.13; 56.12. Luca 12.19.
33. Nu vă înşelaţi: „Tovărăşiile* rele
strică obiceiurile bune". *Cap. 5.6.
34. Veniţi-vă* în fire, cum se cuvine,
şi nu păcătuiţi! Căci** sunt între voi
unii care nu cunosc pe Dumnezeu:
spre† ruşinea voastră o spun.
*Rom. 13.11. Efes. 5.14. **1 Tes. 4.5. †Cap. 6.5.

Cum vor învia morţii

35. Dar va zice cineva: „Cum*
învie morţii? Şi cu ce trup se vor
întoarce?" *Ezec. 37.3.
36. Nebun ce eşti! Ce* semeni tu nu
învie, dacă nu moare mai întâi. *Ioan 12.24.
37. Şi când semeni, semeni nu trupul
care va fi, ci doar un grăunte, cum se în-
tâmplă: fie de grâu, fie de altă sământă.
38. Apoi Dumnezeu îi dă un trup,
după cum voieşte; şi fiecărei seminţe
îi dă un trup al ei.
39. Nu orice trup este la fel; ci altul
este trupul oamenilor, altul este trupul
dobitoacelor, altul este trupul păsă-
rilor, altul al peştilor.
40. Tot aşa, sunt trupuri cereşti şi tru-
puri pământeşti; dar alta este strălucirea
trupurilor cereşti, şi alta a trupurilor
pământeşti.
41. Alta este strălucirea soarelui, alta
strălucirea lunii, şi alta este strălucirea
stelelor; chiar o stea se deosebeşte în
strălucire de altă stea.
42. Aşa* este şi învierea morţilor.
Trupul este semănat în putrezire, şi
învie în neputrezire; *Dan. 12.3. Mat. 13.43.
43. este* semănat în ocară, şi învie în
slavă; este semănat în neputinţă, şi
învie în putere. *Filp. 3.21.
44. Este semănat trup firesc, şi învie
trup duhovnicesc. Dacă este un trup
firesc, este şi un trup duhovnicesc.
45. De aceea este scris: „Omul dintâi,
Adam, a fost* făcut un suflet viu." Al
doilea Adam** a fost făcut un duh†
dătător de viaţă. *Gen. 2.7. **Rom. 5.14.
†Ioan 5.21; 6.33,39,40,54,57. Filp. 3.21. Col. 3.4.
46. Dar întâi vine nu ce este duhovni-
cesc, ci ce este firesc; ce este duhov-
nicesc vine pe urmă.
47. Omul* dintâi este din pământ**,
pământesc; Omul al doilea este din†
cer. *Ioan 3.31. **Gen. 2.7; 3.19. †Ioan 3.13,31.
48. Cum este cel pământesc, aşa sunt
şi cei pământeşti; cum* este Cel ceresc,
aşa sunt şi cei cereşti. *Filp. 3.20,21.
49. Şi, după cum* am purtat chipul
celui pământesc, tot aşa vom** purta
şi chipul Celui ceresc. *Gen. 5.3.
**Rom. 8.29. 2 Cor. 3.18; 4.11. Filp. 3.21. 1 Ioan 3.2.
50. Ce spun eu, fraţilor, este că nu
poate carnea* şi sângele să moşte-
nească Împărăţia lui Dumnezeu; şi că
putrezirea nu poate moşteni neputre-
zirea. *Mat. 16.11. Ioan 3.3,5.
51. Iată, vă spun o taină: nu* vom
adormi toţi, dar** toţi vom fi schim-
baţi, *1 Tes. 4.15-17. **Filp. 3.21.
52. într-o clipă, într-o clipeală din
ochi, la cea din urmă trâmbiţă. Trâm-
biţa* va suna, morţii vor învia nesu-
puşi putrezirii, şi noi vom fi schim-
baţi. *Zah. 9.14. Mat. 24.31. Ioan 5.25. 1 Tes. 4.16.
53. Căci trebuie ca trupul acesta,
supus putrezirii, să se îmbrace în nepu-
trezire, şi trupul* acesta muritor să se
îmbrace în nemurire. *2 Cor. 5.4.
54. Când trupul acesta, supus putre-

zirii, se va îmbrăca în neputrezire, şi trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea* a fost înghiţită de biruinţă.
*Isa. 25.8. Evr. 2.14,15. Apoc. 20.14.
55. Unde îţi este biruinţa, moarte*? Unde îţi este boldul, moarte?“ *Osea 13.14.
56. Boldul morţii este păcatul; şi puterea* păcatului este Legea.
*Rom. 4.15; 5.13; 7.5,13.
57. Dar* mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruinţa** prin Domnul nostru Isus Hristos!
*Rom. 7.25. **1 Ioan 5.4,5.
58. De aceea*, preaiubiţii mei fraţi, fiţi tari, neclintiţi, sporiţi totdeauna în lucrul Domnului, căci ştiţi că** osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică. *2 Pet. 3.14. **Cap. 3.8.

Strângerea de ajutoare

16 1. Cât priveşte strângerea* de ajutoare pentru sfinţi, să faceţi şi voi cum am rânduit bisericilor Galatiei. *Fapt. 11.29; 24.17. Rom. 15.26. 2 Cor. 8.4; 9.1,12. Gal. 2.10.
2. În* ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câştigul lui, ca să nu se strângă ajutoarele când voi veni eu.
*Fapt. 20.7. Apoc. 1.10.
3. Şi, când voi veni, voi trimite cu epistole pe* cei ce îi veţi socoti vrednici ca să ducă darurile voastre la Ierusalim. *2 Cor. 8.19.
4. Dacă* va face să mă duc şi eu, vor merge cu mine. *2 Cor. 8.4,19.
5. La voi am să vin după ce* voi trece prin Macedonia, căci prin Macedonia voi trece. *Fapt. 19.21. 2 Cor. 1.16.
6. Poate mă voi opri pe la voi sau poate chiar voi ierna la voi, ca apoi să mă însoţiţi* acolo unde voi avea să mă duc. *Fapt. 15.3; 17.15; 21.5. Rom. 15.24. 2 Cor. 1.16.
7. De data aceasta nu vreau să vă văd în treacăt, ci trag nădejde să mai rămân cu voi câtăva vreme, dacă* va îngădui Domnul. *Fapt. 18.21. Cap. 4.19. Iac. 4.15.
8. Voi mai rămâne totuşi în Efes până la Cincizecime,
9. căci mi* s-a deschis aici o uşă mare şi largă şi sunt** mulţi potrivnici. *Fapt. 14.27. 2 Cor. 2.12. Col. 4.3. Apoc. 3.8. **Fapt. 19.9.
10. Dacă* soseşte Timotei, aveţi grijă să fie fără frică la voi; căci el este prins ca şi mine la lucrul** Domnului.
*Fapt. 19.22. Cap. 4.17. **Rom. 16.21. Filp. 2.20,22. 1 Tes. 3.2.
11. Nimeni*, dar, să nu-l dispreţuiască. Să-l petreceţi în** pace, ca să vină la mine, pentru că îl aştept cu fraţii. *1 Tim. 4.12. **Fapt. 15.33.
12. Cât pentru fratele Apolo*, l-am rugat mult să vină la voi cu fraţii, dar n-a voit nicidecum să vină acum; va veni însă când va avea înlesnire.
*Cap. 1.12; 3.5.

Îndemnuri

13. Vegheaţi*, fiţi tari în credinţă, fiţi** oameni, întăriţi-vă†!
*Mat. 24.42; 25.13. 1 Tes. 5.6. 1 Pet. 5.8 **Cap. 15.1. Filp. 1.27; 4.1. 1 Tes. 3.8. 2 Tes. 2.15. †Efes. 6.10. Col. 1.11.
14. Tot ce* faceţi să fie făcut cu dragoste! *Cap. 14.1. 1 Pet. 4.8.
15. Încă un îndemn, fraţilor. Cunoaşteţi casa* lui Stefana; ştiţi că ea este cel dintâi rod** al Ahaiei şi că s-a pus cu totul în slujba sfinţilor†.
*Cap. 1.16. **Rom. 16.5. †2 Cor. 8.4; 9.1. Evr. 6.10.
16. Fiţi şi voi supuşi* unor astfel de oameni şi fiecăruia care ajută la lucru şi se** osteneşte. *Evr. 13.17. **Evr. 6.10.
17. Mă bucur de venirea lui Stefana, lui Fortunat şi lui Ahaic; ei* au împlinit ce lipsea din partea voastră,
*2 Cor. 11.9. Filp. 2.30. Film. 13.
18. căci* mi-au răcorit duhul meu şi al vostru. Să** ştiţi, dar, să preţuiţi pe astfel de oameni.
*Col. 4.8. **Filp. 2.29. 1 Tes. 5.12.

Urări de sănătate

19. Bisericile din Asia vă trimit sănătate. Acuila şi Priscila, împreună* cu biserica din casa lor, vă trimit multă sănătate în Domnul.
*Rom. 16.5,15. Film. 2.
20. Toţi fraţii vă trimit sănătate. Spuneţi-vă sănătate* unii altora cu o sărutare sfântă. *Rom. 16.16.
21. Urările* de sănătate sunt scrise cu însăşi mâna mea: Pavel.
*Col. 4.18. 2 Tes. 3.17.
22. Dacă nu* iubeşte cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să** fie anatema! „Maranata†!“ (Domnul nostru vine!) *Efes. 6.24. **Gal. 1.8,9. †Iuda 14,15.
23. Harul* Domnului Isus Hristos să fie cu voi. *Rom. 16.20.
24. Dragostea mea este cu voi cu toţi în Hristos Isus. Amin.

EPISTOLA A DOUA A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

Urare

1

1. Pavel, apostol* al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, şi fratele Timotei, către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint şi** către toţi sfinţii care sunt în toată Ahaia: *1 Cor. 1.1. Efes. 1.1. Col. 1.1. 1 Tim. 1.1. 2 Tim. 1.1. **Filp. 1.1. Col. 1.2.

2. Har* şi pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Hristos! *Rom. 1.7. 1 Cor. 1.3. Gal. 1.3. Filp. 1.2. Col. 1.2. 1 Tes. 1.1. 2 Tes. 1.2. Film. 3.

Mângâierile apostolului

3. Binecuvântat* să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul oricărei mângâieri, *Efes. 1.3. 1 Pet. 1.3.

4. care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înşine suntem mângâiaţi de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!

5. Căci, după cum avem parte din belşug de suferinţele* lui Hristos, tot aşa, prin Hristos avem parte din belşug şi de mângâiere.
*Fapt. 9.4. Cap. 4.10. Col. 1.24.

6. Aşa că, dacă suntem în necaz, suntem pentru mângâierea şi mântuirea voastră; dacă suntem mângâiaţi, suntem pentru mângâierea voastră, care se arată prin faptul că răbdaţi aceleaşi suferinţe* ca şi noi. *Cap. 4.15.

7. Şi nădejdea noastră pentru voi este neclintită, pentru că ştim că, dacă* aveţi parte de suferinţe, aveţi parte şi de mângâiere. *Rom. 8.17. 2 Tim. 2.12.

8. În adevăr, fraţilor, nu voim să vă lăsăm în necunoştinţă despre necazul* care ne-a lovit în Asia, de care am fost apăsaţi peste măsură de mult, mai presus de puterile noastre, aşa că nici nu mai trăgeam nădejde de viaţă.
*Fapt. 19.23. 1 Cor. 15.32; 16.9.

9. Ba încă ne spunea gândul că trebuie să murim; pentru ca să ne punem încrederea nu* în noi înşine, ci în Dumnezeu care învie morţii. *Ier. 17.5,7.

10. El* ne-a izbăvit şi ne izbăveşte dintr-o astfel de moarte, şi avem nădejde că ne va mai izbăvi încă.
*2 Pet. 2.9.

11. Voi înşivă ne veţi* ajuta cu rugăciunile voastre, pentru ca binefacerea** făcută nouă prin rugăciunile multora să fie pentru mulţi un prilej de mulţumiri lui Dumnezeu pentru noi.
*Rom. 15.30. Filip. 1.19. Film. 22. **Cap. 4.15.

Mărturia cugetului apostolului

12. Lauda noastră este mărturia pe care ne-o dă cugetul nostru că ne-am purtat în lume, şi mai ales faţă de voi, cu o sfinţenie şi curăţie* de inimă date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu** pe o înţelepciune lumească, ci pe harul lui Dumnezeu. *Cap. 2.17; 4.2. **1 Cor. 2.4,13.

13. Nu vă scriem altceva decât ce citiţi şi cunoaşteţi. Şi trag nădejde că până la sfârşit veţi cunoaşte,

14. cum aţi şi cunoscut în parte, că* noi suntem lauda voastră, după cum şi voi** veţi fi lauda noastră în ziua Domnului Isus.
*Cap. 5.12. **Filp. 2.16; 4.1. 1 Tes. 2.19,20.

15. În această încredinţare, voiam* să vin mai înainte la voi, ca să aveţi un** al doilea har. *1 Cor. 4.19. **Rom. 1.11.

16. Voiam să trec pe la voi ca să mă duc în Macedonia; apoi* din Macedonia să mă întorc la voi şi să fiu petrecut de voi în Iudeea. *1 Cor. 16.5,6.

17. În luarea hotărârii acesteia, am lucrat eu în chip uşuratic? Sau hotărârile mele sunt nişte hotărâri pe care le iau în felul lumii*, ca să fie în mine „da, da“ şi „nu, nu”? *Cap. 10.2.

18. Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră faţă de voi n-a fost şi „Da“ şi „Nu“.

19. Căci Fiul* lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan şi prin Timotei, n-a fost „da“ şi „nu“, ci** în El nu este decât „da“.
*Marc. 1.1. Luca 1.35. Fapt. 9.20. **Evr. 13.8.

20. În adevăr*, făgăduinţele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea şi „Amin“, pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu. *Rom. 15.8,9.

21. Şi Cel ce ne întăreşte împreună cu voi, în Hristos, şi care ne-a* uns, este Dumnezeu. *1 Ioan 2.20,27.

22. El ne-a* şi pecetluit şi ne-a** pus în inimă arvuna Duhului. *Efes. 1.13; 4.30. 2 Tim. 2.19. Apoc. 2.17. **Cap. 5.5. Efes. 1.14.

Pricina amânării venirii

23. Iau* pe Dumnezeu martor faţă de sufletul meu, că n-am mai venit până acum la Corint tocmai ca** să vă cruţ. *Rom. 1.9. Cap. 11.31. Gal. 1.20. Filp. 1.8. **1 Cor. 4.21. Cap. 2.3; 12.20; 13.2,10.

24. Nu doar că* am avea stăpânire peste credinţa voastră, dar vrem să lucrăm şi noi împreună la bucuria voastră; căci staţi tari în** credinţă. *1 Cor. 3.5. 1 Pet. 5.3. **Rom. 11.20. 1 Cor. 15.1.

2 1. Am hotărât, dar, în mine, să* nu mă întorc la voi cu întristare. *Cap. 1.23; 12.20,21; 13.10.

2. Căci, dacă vă întristez, de la cine să mă aştept la bucurie, dacă nu de la cel întristat de mine?

3. Şi v-am scris cum v-am scris, ca, la venirea mea, să* n-am întristare din partea celor ce trebuiau să-mi facă bucurie; şi sunt** încredinţat, cu privire la voi toţi, că bucuria mea este bucuria voastră a tuturor. *Cap. 12.21. **Cap. 7.16; 8.22. Gal. 5.10.

4. V-am scris cu multă mâhnire şi strângere de inimă, cu ochii scăldaţi în lacrimi, nu* ca să vă întristaţi, ci ca să vedeţi dragostea nespus de mare pe care o am faţă de voi. *Cap. 7.8,9,12.

Iertarea celui pedepsit

5. Dacă* a fost cineva o pricină de întristare, nu m-a** întristat numai pe mine, ci pe voi toţi; cel puţin în parte, ca să nu spun prea mult. *1 Cor. 5.1. **Gal. 4.12.

6. Este destul pentru omul acesta pedeapsa care i-a fost dată de* cei mai mulţi; *1 Cor. 5.4,5. 1 Tim. 5.20.

7. aşa că, acum*, este mai bine să-l iertaţi şi să-l mângâiaţi, ca să nu fie doborât de prea multă mâhnire. *Gal. 6.1.

8. De aceea, vă rog să vă arătaţi iarăşi dragostea faţă de el;

9. căci v-am scris şi cu gândul ca să vă pun la încercare şi să văd dacă sunteţi* ascultători în totul. *Cap. 7.15; 10.6.

10. Dar pe cine iertaţi voi, îl iert şi eu. În adevăr, ce am iertat eu – dacă am iertat ceva – am iertat pentru voi, în faţa lui Hristos,

11. ca să nu lăsăm pe Satana să aibă un câştig de la noi; căci nu suntem în neştiinţă despre planurile lui.

12. Când am ajuns* la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, măcar că mi se deschisese acolo o uşă** în Domnul, *Fapt. 16.8; 20.6. **1 Cor. 16.9.

13. n-am* avut linişte în duhul meu, fiindcă n-am găsit pe fratele meu Tit; de aceea, mi-am luat ziua bună de la fraţi şi am plecat în Macedonia. *Cap. 7.5,6.

Slujba apostolului

14. Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruinţă în Hristos şi care răspândeşte prin noi, în orice loc, mireasma* cunoştinţei Lui. *Cânt. 1.3.

15. În adevăr, noi suntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos printre* cei ce sunt pe calea mântuirii şi printre** cei ce sunt pe calea pierzării: *1 Cor. 1.18. **Cap. 4.3.

16. pentru aceştia*, o mireasmă de la moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă de la viaţă spre viaţă. Şi cine** este de ajuns pentru aceste lucruri? *Luca 2.34. Ioan 9.39. 1 Pet. 2.7,8. **1 Cor. 15.10. Cap. 3.5,6.

17. Căci noi nu stricăm* Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulţi; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos. *Cap. 4.2; 11.13. 2 Pet. 2.3.

Destoinicia apostolului

3 1. Începem* noi iarăşi să ne lăudăm singuri? Sau nu cumva avem trebuinţă, ca unii, de epistole** de laudă, către voi sau de la voi? *Cap. 5.12; 10.8,12; 12.11. **Fapt. 18.27.

2. Voi* sunteţi epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută şi citită de toţi oamenii. *1 Cor. 9.2.

3. Voi sunteţi arătaţi ca fiind epistola lui Hristos, scrisă* de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui Viu; nu pe nişte** table din piatră, ci pe nişte† table care sunt inimi de carne. *1 Cor. 3.5. **Exod 24.12; 34.1. †Ps. 40.8. Ier. 31.33. Ezec. 11.19; 36.26. Evr. 8.10.

4. Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos.

5. Nu* că noi, prin noi înşine, suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia** noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu, *Ioan 15.5. Cap. 2.16. **1 Cor. 15.10. Filp. 2.13.

6. care ne-a şi făcut în stare să fim slujitori* ai unui legământ** nou, nu

al slovei†, ci al Duhului; căci slova††
omoară, dar*† Duhul dă viaţa.
*1 Cor. 3.5; 15.10. Cap. 5.18. Efes. 3.7. Col. 1.25,29. 1 Tim. 1.11,12. 2 Tim. 1.11. **Ier. 31.31. Mat. 26.28. Evr. 8.6,8. †Rom. 2.27,29; 7.6. ††Rom. 3.20; 4.15; 7.9-11. Gal. 3.10. *†Ioan 6.63. Rom. 8.2.

Legământul cel nou şi cel vechi

7. Acum, dacă slujba* aducătoare de
moarte, scrisă** şi săpată în pietre,
era cu atâta slavă, încât† fiii lui Israel
nu puteau să-şi pironească ochii asu-
pra feţei lui Moise, din pricina strălu-
cirii feţei lui, măcar că strălucirea
aceasta era trecătoare, *Rom. 7.10.
**Exod 34.1,28. Deut. 10.1, etc. †Exod 34.29,30,35.
8. cum n-ar fi cu slavă mai degrabă
slujba* Duhului? *Gal. 3.5.
9. Dacă slujba aducătoare de osândă
a fost slăvită, cu cât mai mult o întrece
în slavă slujba* aducătoare de nepri-
hănire? *Rom. 1.17; 3.21.
10. Şi, în privinţa aceasta, ce a fost
slăvit nici n-a fost slăvit, din pricina
slavei care o întrece cu mult.
11. În adevăr, dacă ce era trecător era
cu slavă, cu cât mai mult va rămâne în
slavă ce este netrecător!
12. Fiindcă avem, dar, o astfel de
nădejde, noi lucrăm* cu multă îndrăz-
neală *Cap. 7.4. Efes. 6.19.
13. şi nu facem ca Moise, care* îşi
punea o maramă peste faţă, pentru ca
fiii lui Israel să nu-şi pironească ochii
asupra sfârşitului a ceea ce era trecă-
tor**. *Exod 34.33,35. **Rom. 10.4. Gal. 3.23.
14. Dar ei au rămas greoi la minte*:
căci până în ziua de astăzi, la citirea
Vechiului Testament, această maramă
rămâne neridicată, fiindcă marama este
dată la o parte în Hristos.
*Isa. 6.10. Mat. 13.11,14. Ioan 12.40. Fapt. 28.26. Rom. 11.7,8,25. Cap. 4.4.
15. Da, până astăzi, când se citeşte
Moise, rămâne o maramă peste inimile
lor.
16. Dar, ori de câte ori* vreunul se
întoarce la Domnul, marama este
luată**. *Exod 34.34. Rom. 11.23,26. **Isa. 25.7.
17. Căci Domnul* este Duhul; şi
unde este Duhul Domnului, acolo este
slobozenia. *1 Cor. 15.45. Vers. 6.
18. Noi toţi privim cu faţa descope-
rită, ca* într-o oglindă, slava** Dom-
nului, şi suntem schimbaţi† în acelaşi
chip al Lui, din slavă în slavă, prin
Duhul Domnului. *1 Cor. 13.12. **Cap. 4.4,6. 1 Tim. 1.11. †Rom. 8.29. 1 Cor. 15.49. Col. 3.10.

Propovăduirea Evangheliei

4 1. De aceea, fiindcă avem slujba
aceasta*, după îndurarea** pe care
am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.
*Cap. 3.6. **1 Cor. 7.25. 1 Tim. 1.13.
2. Ca unii care am lepădat meşteşu-
girile ruşinoase şi ascunse, nu umblăm
cu vicleşug şi nu stricăm* Cuvântul
lui Dumnezeu. Ci**, prin arătarea
adevărului, ne† facem vrednici să fim
primiţi de orice cuget omenesc, înain-
tea lui Dumnezeu.
*Cap. 2.17. 1 Tes. 2.3,5. **Cap. 6.4,7; 7.14. †Cap. 5.11.
3. Şi, dacă Evanghelia noastră este
acoperită*, este acoperită pentru cei
ce sunt pe calea pierzării,
*1 Cor. 1.18. Cap. 2.15. 2 Tes. 2.10.
4. a căror* minte necredincioasă a
orbit-o dumnezeul** veacului acestuia,
ca să nu vadă strălucind lumina†
Evangheliei slavei lui Hristos, care††
este chipul lui Dumnezeu. *Ioan 12.31; 14.30; 16.11. Efes. 6.12. **Isa. 6.10. Ioan 12.40. Cap. 3.14. †Vers. 6. Cap. 3.8,9,11,18. ††Ioan 1.18; 12.45; 14.9. Filp. 2.6. Col. 1.15. Evr. 1.3.
5. Căci* noi nu ne propovăduim pe
noi înşine, ci pe Domnul Hristos Isus.
Noi** suntem robii voştri, pentru Isus.
*1 Cor. 1.13,23; 10.33. **1 Cor. 9.19. Cap. 1.24.
6. Căci Dumnezeu, care* a zis: „Să
lumineze lumina din întuneric“, ne-a**
luminat inimile, pentru ca să facem† să
strălucească lumina cunoştinţei slavei
lui Dumnezeu pe faţa lui Isus Hristos.
*Gen. 1.3. **2 Pet. 1.19. †Vers. 4. 1 Pet. 2.9.

Greutăţile slujbei

7. Comoara aceasta o purtăm în
nişte vase* de lut, pentru ca** această
putere nemaipomenită să fie de la
Dumnezeu, şi nu de la noi.
*Cap. 5.1. **1 Cor. 2.3. Cap. 12.9.
8. Suntem încolţiţi* în toate chipurile,
dar nu la strâmtoare; în grea cumpănă,
dar nu deznădăjduiţi; *Cap. 7.5.
9. prigoniţi, dar nu părăsiţi; trântiţi
jos*, dar nu omorâţi. *Ps. 37.24.
10. Purtăm întotdeauna* cu noi, în
trupul nostru, omorârea Domnului
Isus, pentru ca** şi viaţa lui Isus să se
arate în trupul nostru. *1 Cor. 15.31. Cap. 1.5,9. Gal. 6.17. Filp. 3.10. **Rom. 8.17. 2 Tim. 2.11,12. 1 Pet. 4.13.
11. Căci noi, cei vii, totdeauna*
suntem daţi la moarte din pricina lui
Isus, pentru ca şi viaţa lui Isus să se
arate în trupul nostru muritor.
*Ps. 44.22. Rom. 8.36. 1 Cor. 15.31,49.
12. Astfel că, în noi lucrează moartea*,
iar în voi viaţa. *Cap. 13.9.

13. Însă, fiindcă avem acelaşi* duh de credinţă, potrivit cu ceea ce este scris: „Am crezut**, de aceea am vorbit!“, şi noi credem, şi de aceea vorbim. *Rom. 1.12. 2 Pet. 1.1. **Ps. 116.10.
14. Şi ştim că Cel* ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia şi pe noi împreună cu Isus şi ne va face să ne înfăţişăm împreună cu voi.
*Rom. 8.11. 1 Cor. 6.14.
15. Căci toate* aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentru ca harul** mare, căpătat prin mulţi, să facă să sporească mulţumirile spre slava lui Dumnezeu. *1 Cor. 3.21. Cap. 1.6. Col. 1.24. 2 Tim. 2.10. **Cap. 1.11; 8.19; 9.11,12.

Pricinile de încredere

16. De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci, chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuşi omul nostru dinăuntru* se înnoieşte din zi în zi.
*Rom. 7.22. Efes. 3.16. Col. 3.10. 1 Pet. 3.4.
17. Căci întristările noastre uşoare*, de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veşnică de slavă.
*Mat. 5.12. Rom. 8.18. 1 Pet. 1.6; 5.10.
18. Pentru că noi nu ne uităm* la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veşnice. *Rom. 8.24. Cap. 5.7. Evr. 11.1.

5 1. Ştim, în adevăr, că, dacă se desface casa pământească a cortului nostru* trupesc, avem o clădire în cer, de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veşnică.
*Iov 4.19. Cap. 4.7. 2 Pet. 1.13,14.
2. Şi gemem* în cortul acesta, plini de dorinţa să ne îmbrăcăm peste el cu locaşul nostru ceresc, *Rom. 8.23.
3. negreşit, dacă atunci când vom fi îmbrăcaţi* nu vom fi găsiţi dezbrăcaţi de el. *Apoc. 3.18; 16.15.
4. Chiar în cortul acesta deci gemem apăsaţi; nu că dorim să fim dezbrăcaţi de trupul acesta, ci să fim îmbrăcaţi* cu trupul celălalt peste acesta, pentru ca ce este muritor în noi să fie înghiţit de viaţă. *1 Cor. 15.53,54.
5. Şi Cel* ce ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu, care ne-a** dat arvuna Duhului. *Isa. 29.23. Efes. 2.10. **Rom. 8.23. Cap. 1.22. Efes. 1.14; 4.30.
6. Aşadar, noi întotdeauna suntem plini de încredere; căci ştim că, dacă suntem acasă în trup, pribegim departe de Domnul –
7. pentru că umblăm* prin credinţă, nu prin vedere. –
*Rom. 8.24,25. 1 Cor. 13.12. Cap. 4.18. Evr. 11.1.
8. Da, suntem plini de încredere, şi ne place* mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă, la Domnul. *Filp. 1.23.
9. De aceea ne şi silim să-I fim plăcuţi, fie că rămânem acasă, fie că suntem departe de casă.
10. Căci* toţi trebuie să ne înfăţişăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca** fiecare să-şi primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.
*Mat. 25.31,32. Rom. 14.10. **Rom. 2.6. Gal. 6.7. Efes. 6.8. Col. 3.24,25. Apoc. 22.12.

Făptura cea nouă

11. Ca unii care cunoaştem deci frica* de Domnul, pe oameni căutăm să-i încredinţăm; dar Dumnezeu** ne cunoaşte bine, şi nădăjduiesc că şi voi ne cunoaşteţi bine în cugetele voastre.
*Iov 31.23. Evr. 10.31. Iuda 23. **Cap. 4.2.
12. Cu aceasta nu* ne lăudăm singuri iarăşi înaintea voastră, ci vă dăm un temei de laudă** cu privire la noi, ca să aveţi cu ce răspunde acelora care se laudă cu ce este în înfăţişare, şi nu cu ce este în inimă. *Cap. 3.1. **Cap. 1.14.
13. În adevăr, dacă* ne-am ieşit din minţi, pentru Dumnezeu ne-am ieşit; dacă suntem întregi la minte, pentru voi suntem. *Cap. 11.1,16,17; 12.6,11.
14. Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit* pentru toţi, toţi deci au murit. *Rom. 5.15.
15. Şi El a murit pentru toţi, pentru ca* cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înşişi, ci pentru Cel ce a murit şi a înviat pentru ei. *Rom. 6.11,12; 14.7,8. 1 Cor. 6.19. Gal. 2.20. 1 Tes. 5.10. 1 Pet. 4.2.
16. Aşa că*, de acum încolo, nu mai cunoaştem pe nimeni în felul lumii; şi, chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuşi** acum nu-L mai cunoaştem în felul acesta. *Mat. 12.50. Ioan 15.14. Gal. 5.6. Filp. 3.7,8. Col. 3.11. **Ioan 6.63.
17. Căci, dacă este* cineva în Hristos, este o făptură[1]** nouă. Cele† vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. *Rom. 8.9; 16.7. Gal. 6.15. **Gal. 5.6; 6.15. †Isa. 43.18,19; 65.17. Efes. 2.15. Apoc. 21.5.
18. Şi toate lucrurile acestea sunt de la

1. Sau: zidire

Dumnezeu, care* ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos şi ne-a încredinţat slujba împăcării;

*Rom. 5.10. Efes. 2.16. Col. 1.20. 1 Ioan 2.2; 4.10.

19. că adică, Dumnezeu* era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neţinându-le în socoteală păcatele lor, şi ne-a încredinţat nouă propovăduirea acestei împăcări. *Rom. 3.24,25.

20. Noi, dar, suntem trimişi* împuterniciţi ai lui Hristos; şi, ca şi cum** Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcaţi-vă cu Dumnezeu!

*Iov 33.23. Mal. 2.7. Cap. 3.6. Efes. 6.20. **Cap. 6.1.

21. Pe* Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El**. *Isa. 53.6,9,12. Gal. 3.13. 1 Pet. 2.22,24. 1 Ioan 3.5. **Rom. 1.17; 5.19; 10.3.

Râvna lui Pavel pentru slujba lui

6 1. Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu*, vă** sfătuim să† faceţi aşa ca să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu. *1 Cor. 3.9. **Cap. 5.20. †Evr. 12.15.

2. Căci El zice: „La* vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.“ *Isa. 49.8.

3. Noi* nu dăm nimănui nici un prilej de poticnire, pentru ca slujba noastră să nu fie defăimată.

*Rom. 14.13. 1 Cor. 9.12; 10.32.

4. Ci, în toate privinţele, arătăm că suntem nişte vrednici slujitori* ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,

*1 Cor. 4.1.

5. în* bătăi, în temniţe, în răscoale, în osteneli, în vegheri, în posturi;

*Cap. 11.23, etc.

6. prin curăţie, prin înţelepciune, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, printr-o dragoste neprefăcută,

7. prin* cuvântul adevărului, prin puterea** lui Dumnezeu, prin armele† de lovire şi de apărare pe care le dă neprihănirea; *Cap. 4.2; 7.14. **1 Cor. 2.4. †Cap. 10.4. Efes. 6.11,13. 2 Tim. 4.7.

8. în slavă şi în ocară, în vorbire de rău şi în vorbire de bine. Suntem priviţi ca nişte înşelători, măcar* că spunem adevărul; *Cap. 4.2; 5.11; 11.6.

9. ca nişte necunoscuţi, măcar că suntem bine cunoscuţi; ca* unii care murim, şi iată că trăim; ca nişte pedepsiţi, măcar că nu suntem omorâţi;

*1 Cor. 4.9. Cap. 1.9; 4.10,11. **Ps. 118.18.

10. ca nişte întristaţi, şi totdeauna suntem veseli; ca nişte săraci, şi totuşi îmbogăţim pe mulţi; ca neavând nimic, şi totuşi stăpânind toate lucrurile.

Dragostea apostolului pentru ei

11. Am dat drumul gurii faţă de voi, corintenilor! Ni s-a lărgit inima*.

*Cap. 7.3.

12. Voi nu sunteţi la strâmtoare în noi; dar inima* voastră s-a strâns pentru noi. *Cap. 12.15.

13. Faceţi-ne şi voi la fel – vă vorbesc* ca unor copii ai mei – lărgiţi-vă şi voi! *1 Cor. 4.14.

Credincioşii şi necredincioşii

14. Nu* vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi. Căci ce** legătură este între neprihănire şi fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? *Deut. 7.2-3. 1 Cor. 5.9; 7.39. **1 Sam. 5.2,3. 1 Împ. 18.21. 1 Cor. 10.21. Efes. 5.7,11.

15. Ce înţelegere poate fi între Hristos şi Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?

16. Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi* suntem templul Dumnezeului celui Viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi** locui şi voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, şi ei vor fi poporul Meu.“ *1 Cor. 3.16; 6.19. Efes. 2.21,22. Evr. 3.6. **Exod 29.45. Lev. 26.12. Ier. 31.33; 32.38. Ezec. 11.20; 36.28; 37.26, etc. Zah. 8.8; 13.9.

17. De aceea*: „Ieşiţi din mijlocul lor şi despărţiţi-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeţi de ce este necurat, şi vă voi primi.

*Isa. 52.11. Cap. 7.1. Apoc. 18.4.

18. Eu vă* voi fi Tată, şi voi Îmi veţi fi fii şi fiice, zice Domnul cel Atotputernic.“ *Ier. 31.1,9. Apoc. 21.7.

7 1. Deci* fiindcă avem astfel de făgăduinţe, preaiubiţilor, să ne curăţăm de orice întinăciune a cărnii şi a duhului şi să ne ducem sfinţirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.

*Cap. 6.17,18. 1 Ioan 3.3.

Bucuria lui Pavel

2. Înţelegeţi-ne bine! N-am nedreptăţit pe* nimeni, n-am vătămat pe nimeni, n-am înşelat pe nimeni.

*Fapt. 20.33. Cap. 12.17.

3. Nu spun aceste lucruri ca să vă osândesc, căci* am spus mai înainte că sunteţi în inimile noastre pe viaţă şi pe moarte. *Cap. 6.11,12.

4. Am o mare* încredere în voi. Am tot dreptul să mă laud cu voi. Sunt plin** de mângâiere†, îmi saltă inima de bucurie în toate necazurile noastre. *Cap. 3.12. **1 Cor. 1.4. Cap. 1.14. †Cap. 1.4. Filp. 2.17. Col. 1.24.

5. Căci, şi după venirea* noastră în Macedonia, trupul nostru n-a avut nici o odihnă. Am** fost necăjiţi în toate chipurile: de† afară, lupte, dinăuntru, temeri. *Cap. 2.13. **Cap. 4.8. †Deut. 32.25.

6. Dar Dumnezeu*, care mângâie pe cei smeriţi, ne-a mângâiat prin venirea lui Tit. *Cap. 1.4.

7. Şi nu numai prin venirea* lui, ci şi prin mângâierea cu care a fost mângâiat şi el de voi. El ne-a istorisit despre dorinţa voastră arzătoare, despre lacrimile voastre, despre râvna voastră pentru mine, aşa că bucuria mea a fost şi mai mare. *Cap. 2.13.

8. Măcar* că v-am întristat prin epistola mea, nu-mi pare rău; şi, chiar dacă mi-ar fi părut rău – căci văd că epistola aceea v-a întristat (măcar că pentru puţină vreme) – *Cap. 2.4.

9. totuşi acum mă bucur, nu pentru că aţi fost întristaţi, ci pentru că întristarea voastră v-a adus la pocăinţă. Căci aţi fost întristaţi* după voia lui Dumnezeu, ca să n-aveţi nici o pagubă din partea noastră. *2 Sam. 12.13. Mat. 26.75.

10. În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăinţă care duce la mântuire şi de care cineva nu se căieşte niciodată; pe când* întristarea lumii aduce moartea. *Prov. 17.22.

11. Căci uite, tocmai întristarea aceasta a voastră, după voia lui Dumnezeu, ce frământare a trezit în voi! Şi ce cuvinte de dezvinovăţire! Ce mânie! Ce frică! Ce dorinţă aprinsă! Ce râvnă! Ce pedeapsă! În toate, voi aţi arătat că sunteţi curaţi în privinţa aceasta.

12. Aşa că, dacă v-am scris, nu v-am scris nici din pricina celui ce a făcut ocara, nici din pricina celui ce a suferit ocara, ci* ca să se arate marea noastră purtare de grijă pentru voi, înaintea lui Dumnezeu. *Cap. 2.4.

13. De aceea am fost mângâiaţi. Dar, pe lângă mângâierea aceasta a noastră, ne-am bucurat şi mai mult de bucuria lui Tit, al cărui duh a* fost răcorit de voi toţi. *Rom. 5.32.

14. Şi, dacă m-am lăudat puţin cu voi înaintea lui, n-am fost dat de ruşine. Ci, după cum în orice lucru v-am spus adevărul, tot aşa şi lauda noastră cu voi, înaintea lui Tit, s-a adeverit.

15. El are o şi mai mare dragoste pentru voi, când îşi aduce aminte de ascultarea* voastră a tuturor şi de primirea pe care i-aţi făcut-o, cu frică şi cu cutremur. *Cap. 2.9. Filp. 2.12.

16. Mă bucur că mă pot încrede în voi în* toate privinţele. *2 Tes. 3.4. Film. 8,21.

Dărnicia macedonenilor

8 1. Fraţilor, voim să vă aducem la cunoştinţă harul pe care l-a dat Dumnezeu în bisericile Macedoniei.

2. În mijlocul multelor necazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare şi sărăcia lor lucie* au dat naştere la un belşug de dărnicie din partea lor. *Marc. 12.44.

3. Vă mărturisesc că au dat de bunăvoie, după puterea lor şi chiar peste puterile lor.

4. Şi ne-au rugat cu mari stăruinţe pentru harul şi părtăşia la această strângere* de ajutoare pentru sfinţi. *Fapt. 11.29; 24.17. Rom. 15.25,26. 1 Cor. 16.1,3,4. Cap. 9.1.

5. Şi au făcut aceasta nu numai cum nădăjduisem, dar s-au dat mai întâi pe ei înşişi Domnului, şi apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

6. Noi, dar*, am rugat pe Tit să isprăvească această strângere de ajutoare pe care o începuse. *Vers. 17. Cap. 12.18.

7. După cum sporiţi în* toate lucrurile: în credinţă, în Cuvânt, în cunoştinţă, în orice râvnă şi în dragostea voastră pentru noi, căutaţi să** sporiţi şi în această binefacere. *1 Cor. 1.5; 12.13. **Cap. 9.8.

8. Nu* spun lucrul acesta ca să vă dau o poruncă; ci pentru râvna altora şi ca să pun la încercare curăţia dragostei voastre. *1 Cor. 7.6.

9. Căci cunoaşteţi harul Domnului nostru Isus Hristos. El*, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogăţiţi. *Mat. 8.20. Luca 9.58. Filp. 2.6,7.

10. În această privinţă, vă dau* un sfat. Şi sfatul** acesta vă este de folos vouă, care, de acum un an, cei dintâi aţi

început nu numai să faceţi, ci să şi† voiţi. *1 Cor. 7.25. **Prov. 19.17. Mat. 10.42. 1 Tim. 6.18,19. Evr. 13.16. †Cap. 9.2.

11. Isprăviţi, dar, acum de făcut; pentru ca, după graba voinţei, să fie şi înfăptuirea, potrivit cu mijloacele voastre.

12. Pentru că*, dacă este bunăvoinţă, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce n-are.
*Marc. 12.43,44. Luca 21.3.

13. Aici nu este vorba ca alţii să fie uşuraţi, iar voi strâmtoraţi;

14. ci este vorba de o potrivire: în împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor, pentru ca şi prisosul lor să acopere, la rândul lui, nevoile voastre, aşa ca să fie o potrivire;

15. după cum este scris: „Cel* ce strânsese mult n-avea nimic de prisos, şi cel ce strânsese puţin nu ducea lipsă.“ *Exod 16.18.

A doua trimitere a lui Tit

16. Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus în inima lui Tit aceeaşi râvnă pentru voi.

17. Căci el a primit îndemnul* nostru; ba încă, stăpânit de o râvnă arzătoare, a pornit de bunăvoie spre voi. *Vers. 6.

18. Am trimis cu el şi pe fratele* a cărui laudă în Evanghelie este răspândită prin toate bisericile. *Cap. 12.18.

19. Mai mult, el a fost ales* de biserici să meargă împreună cu noi în această lucrare de binefacere pe care o săvârşim spre** slava Domnului şi ca o dovadă de bunăvoinţa noastră.
*1 Cor. 16.3,4. **Cap. 4.15.

20. În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defăimeze cu privire la acest belşug de ajutoare de care îngrijim.

21. Căci căutăm* să lucrăm cinstit, nu numai înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor. *Rom. 12.17. Filp. 4.8. 1 Pet. 2.12.

22. Am trimis cu ei pe fratele nostru, a cărui râvnă am încercat-o de atâtea ori în multe împrejurări, şi care, de data aceasta, arată mult mai multă râvnă, din pricina marii lui încrederi în voi.

23. Astfel, fie având în vedere pe Tit, care este părtaşul şi tovarăşul meu de lucru în mijlocul vostru, fie având în vedere pe fraţii noştri, care sunt trimişii* bisericilor şi fala lui Hristos:
*Filp. 2.25.

24. daţi-le, înaintea bisericilor, dovadă de dragostea voastră şi arătaţi-le că avem dreptul să ne lăudăm* cu voi.
*Cap. 7.14; 9.2.

Răsplata dărniciei creştine

9 1. Este de prisos să vă mai scriu cu privire la strângerea* de ajutoare pentru sfinţi.
*Fapt. 11.29. Rom. 15.26. 1 Cor. 16.1. Cap. 8.4. Gal. 2.10.

2. Cunosc, în adevăr, bunăvoinţa* voastră, cu care mă laud cu** privire la voi către macedoneni şi le spun că Ahaia† este gata de acum un an. Şi râvna voastră a îmbărbătat pe foarte mulţi din ei. *Cap. 8.19. **Cap. 8.24. †Cap. 8.10.

3. Am* trimis totuşi pe fraţi, pentru ca lauda noastră cu voi să nu fie nimicită cu prilejul acesta, ci să fiţi gata, cum am spus. *Cap. 8.6,17,18,22.

4. Dacă vor veni vreunii din Macedonia cu mine, şi nu vă vor găsi gata, n-aş vrea ca noi (ca să nu zicem voi) să fim daţi de ruşine în încrederea aceasta.

5. De aceea, am socotit de trebuinţă să rog pe fraţi să vină mai înainte la voi şi să pregătească strângerea darurilor făgăduite de voi, ca ele să fie gata, făcute cu dărnicie, nu cu zgârcenie.

6. Să* ştiţi: cine seamănă puţin, puţin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera. *Prov. 11.24; 19.17; 22.9. Gal. 6.7,9.

7. Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu* cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie îl iubeşte Dumnezeu**.“ *Deut. 15.7. **Exod 25.2; 35.5. Prov. 11.25. Rom. 12.8. Cap. 8.12.

8. Şi Dumnezeu poate* să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiţi în orice faptă bună,
*Prov. 11.24,25; 28.27. Filp. 4.19.

9. după cum este scris: „A împrăştiat*, a dat săracilor, neprihănirea lui rămâne în veac.“ *Ps. 112.9.

10. „Cel ce dă* sămânţă semănătorului şi pâine pentru hrană“ vă va da şi vă va înmulţi şi vouă sămânţa de semănat şi va face să crească roadele neprihănirii** voastre.
*Isa. 55.10. **Osea 10.12. Mat. 6.1.

11. În chipul acesta veţi fi îmbogăţiţi în toate privinţele pentru orice dărnicie, care*, prin noi, va face să se aducă mulţumiri lui Dumnezeu.
*Cap. 1.11; 4.15.

12. Căci ajutorul dat de darurile acestea, nu numai că acoperă* nevoile sfinţilor, dar este şi o pricină de multe mulţumiri către Dumnezeu. *Cap. 8.14.

13. Aşa că, dovada dată de voi prin ajutorul acesta îi face să slăvească* pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturisiţi că o aveţi faţă de Evanghelia lui Hristos şi pentru dărnicia ajutorului vostru** faţă de ei şi faţă de toţi; *Mat. 5.16. **Evr. 13.16.

14. şi-i face să se roage pentru voi şi să vă iubească din inimă, pentru harul* nespus de mare al lui Dumnezeu faţă de voi. *Cap. 8.1.

15. Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru* darul Lui nespus de mare!
*Iac. 17.1.

Pavel îşi apără slujba lui

10 1. Eu*, Pavel, vă rog, prin blândeţea şi bunătatea lui Hristos – eu, cel** „smerit când sunt de faţă în mijlocul vostru, şi plin de îndrăzneală împotriva voastră, când sunt departe“ –
*Rom. 12.1. **Vers. 10. Cap. 12.5,7,9.

2. vă rog, dar, să nu mă faceţi ca, atunci când voi fi de faţă, să* alerg cu hotărâre la îndrăzneala aceea pe care am de gând s-o întrebuinţez împotriva unora care îşi închipuie că noi suntem mânaţi de firea pământească.
*1 Cor. 4.21. Cap. 13.2,10.

3. Măcar că trăim în firea pământească, totuşi nu ne luptăm călăuziţi de firea pământească.

4. Căci* armele cu care ne luptăm** noi nu sunt supuse firii pământeşti, ci† sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să†† surpe întăriturile.
*Efes. 6.13. 1 Tes. 5.8. **1 Tim. 1.18. 2 Tim. 2.3. †Fapt. 7.22. 1 Cor. 2.5. Cap. 6.7; 13.3,4. ††Ier. 1.10.

5. Noi răsturnăm* izvodirile minţii şi orice înălţime care se ridică împotriva cunoştinţei lui Dumnezeu; şi orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.
*1 Cor. 1.19; 3.19.

6. Îndată* ce se va săvârşi** ascultarea aceasta din partea voastră, suntem gata să pedepsim orice neascultare.
*Cap. 13.2,10. **Cap. 2.9; 7.15.

7. La* înfăţişare vă uitaţi? Dacă** cineva crede că „este al lui Hristos“, să aibă în vedere că, după cum el este al lui Hristos, tot aşa suntem şi noi†.
*Ioan 7.24. Cap. 5.12; 11.18. **Ioan 4.6. 1 Cor. 14.37. †1 Cor. 3.23; 9.1. Cap. 11.23.

8. Şi, chiar dacă m-aş lăuda ceva mai mult cu* stăpânirea pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidirea voastră, iar nu pentru dărâmarea voastră, tot nu** mi-ar fi ruşine. *Cap. 13.10. **Cap. 7.14; 12.6.

9. Zic aşa, ca să nu se pară că vreau să vă înfricoşez prin epistolele mele.

10. „De fapt“, zic ei, „epistolele lui sunt cu greutate şi pline de putere; dar*, când este de faţă el însuşi, este moale, şi cuvântul** lui n-are nici o greutate.“ *1 Cor. 2.3,4. Vers. 1. Cap. 12.5,7,9. Gal. 4.13. **1 Cor. 1.17; 2.1,4. Cap. 11.6.

11. Cine judecă aşa să fie încredinţat că, aşa cum suntem în vorbă, în epistolele noastre, când nu suntem de faţă, tot aşa vom fi şi în faptă, când vom fi de faţă!

Pavel şi potrivnicii lui

12. Negreşit*, n-avem îndrăzneala să ne punem alături sau în rândul unora din aceia care se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înşişi şi se pun alături ei cu ei înşişi, sunt fără pricepere. *Cap. 3.1; 5.12.

13. Noi* însă nu ne lăudăm dincolo de măsura noastră, ci în măsura marginilor pe care le-a însemnat Dumnezeu câmpului nostru ca să ajungem până la voi.
*Vers. 15.

14. Nu ne întindem prea mult, ca şi când n-am fi ajuns până la voi, căci*, în adevăr, până la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos. *1 Cor. 3.5,10; 4.15; 9.1.

15. Nu ne lăudăm peste măsura noastră, adică, nu ne lăudăm cu* ostenelile altuia; ci avem nădejdea că, dacă credinţa voastră creşte, va creşte şi câmpul nostru de lucru între voi, nespus de mult, după măsura noastră.
*Rom. 15.20.

16. Aşa că vom putea propovădui Evanghelia şi în ţinuturile care sunt dincolo de al vostru, fără să intrăm în câmpul de lucru al altuia, ca să ne lăudăm cu lucrări făcute de-a gata.

17. Ci „oricine* se laudă să se laude în Domnul.“ *Isa. 65.16. Ier. 9.24. 1 Cor. 1.31.

18. Pentru că nu* cine se laudă singur va fi primit, ci acela pe** care Domnul îl laudă.
*Prov. 27.2. **Rom. 2.29. 1 Cor. 4.5.

Apostolii mincinoşi

11 1. O, de aţi putea suferi puţintică nebunie* din partea mea! Ei, haide, suferiţi-mă! *Vers. 16. Cap. 5.13.

2. Căci sunt gelos de voi* cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am** logodit cu un bărbat, ca să vă

înfăţişez înaintea† lui Hristos ca pe o fecioară curată††. *Gal. 4.17,18. **Osea 2.19,20. 1 Cor. 4.15. †Col. 1.28. ††Lev. 21.13.

3. Dar mă tem ca, după cum şarpele* a amăgit pe Eva cu şiretlicul lui, tot aşa şi gândurile voastre să nu se strice** de la curăţia şi credincioşia care este faţă de Hristos.
*Gen. 3.4 Ioan 8.44. **Efes. 6.14. Col. 2.4,8,18. 1 Tim. 1.3; 4.1. Evr. 13.9. 2 Pet. 3.17.

4. În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit sau dacă este vorba să primiţi un alt duh pe care nu l-aţi primit sau o altă Evanghelie* pe care n-aţi primit-o, of, cum îl îngăduiţi de bine!
*Gal. 1.7,8.

5. Dar socotesc că nici eu nu sunt cu* nimic mai prejos de apostolii aceştia „nespus de aleşi!“
*1 Cor. 15.10. Cap. 12.11. Gal. 2.6.

6. Chiar dacă sunt* un necioplit în vorbire, nu sunt însă şi în** cunoştinţă; şi am arătat lucrul acesta printre voi, în tot felul şi în toate† privinţele.
*1 Cor. 1.17; 2.1,13. Cap. 10.10. **Efes. 3.4. †Cap. 4.2; 5.11; 12.12.

7. Sau am făcut un păcat, când m-am smerit pe mine însumi*, ca să fiţi înălţaţi voi, şi v-am vestit fără plată Evanghelia lui Dumnezeu?
*Fapt. 18.3. 1 Cor. 9.6,12. Cap. 10.1.

8. Am despuiat alte biserici, primind de la ele o plată, ca să vă pot sluji vouă.

9. Şi când eram la voi şi m-am* găsit în nevoie, n-am* fost sarcină nimănui; căci de nevoile mele au îngrijit fraţii**, când veniseră din Macedonia. În toate m-am ferit şi mă voi feri să† vă îngreuiez cu ceva. *Fapt. 20.33. Cap. 12.13. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8,9. **Filp. 4.10,15,16. †Cap. 12.14,16.

10. Pe adevărul lui Hristos care este în* mine, nimeni** nu-mi va răpi această pricină de laudă în ţinuturile Ahaiei! *Rom. 9.1. **1 Cor. 9.15.

11. Pentru ce*?... Pentru că nu vă iubesc?... Ştie Dumnezeu!
*Cap. 6.11; 7.3; 12.15.

12. Dar lucrez şi voi lucra astfel, pentru ca* să tai orice prilej celor ce caută un prilej, ca să poată fi găsiţi deopotrivă cu mine în lucrurile cu care se laudă. *1 Cor. 9.12.

13. Oamenii aceştia sunt* nişte apostoli mincinoşi, nişte lucrători** înşelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos. *Fapt. 15.24. Rom. 16.18. Gal. 1.7; 6.12. Filp. 1.15. 2 Pet. 2.1. 1 Ioan 4.1. Apoc. 2.2. **Cap. 2.17. Filp. 3.2. Tit 1.10,11.

14. Şi nu este de mirare, căci chiar Satana se preface într-un înger* de lumină. *Gal. 1.8.

15. Nu este mare lucru, dar, dacă şi slujitorii lui se prefac în slujitori* ai neprihănirii. Sfârşitul lor** va fi după faptele lor. *Cap. 3.9. **Filp. 3.19.

Necazurile apostolului

16. Iarăşi* spun: să nu mă creadă nimeni nebun. Sau altminteri, suferiţi-mă măcar ca nebun, ca să mă laud şi eu puţintel. *Vers. 1. Cap. 12.6,11.

17. Ce spun în* această îndrăzneală, ca să mă laud, nu** spun după Domnul, ci ca şi cum aş spune din nebunie.
*1 Cor. 7.6,12. **Cap. 9.4.

18. De vreme ce* mulţi se laudă după firea pământească, mă voi lăuda şi eu.
*Filp. 3.3,4.

19. Doar voi suferiţi cu plăcere pe nebuni, voi*, care sunteţi înţelepţi!
*1 Cor. 4.10.

20. Dacă* vă robeşte cineva, dacă vă mănâncă cineva, dacă pune cineva mâna pe voi, dacă vă priveşte cineva de sus, dacă vă bate cineva peste obraz, suferiţi! *Gal. 2.4; 4.9.

21. Spre ruşinea mea o spun, că am* fost slabi! Totuşi, orice** poate să pună înainte cineva – vorbesc în nebunie – pot pune şi eu înainte.
*Cap. 10.10. **Filp. 3.4.

22. Sunt ei evrei? Şi eu sunt! – Sunt ei israeliţi? Şi eu sunt! – Sunt ei sământă a lui Avraam? Şi* eu sunt! –
*Fapt. 22.3. Rom. 1.11. Filp. 3.5.

23. Sunt ei slujitori ai lui Hristos? – vorbesc ca un ieşit din minţi – eu sunt şi mai mult. În osteneli*, şi mai mult; în temniţe, şi mai mult; în lovituri**, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte†!
*1 Cor. 15.10. **Fapt. 9.16; 20.23; 21.11. Cap. 6.4,5. †1 Cor. 15.30-32. Cap. 1.9,10; 4.11; 6.9.

24. De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci* de lovituri fără una;
*Deut. 25.3.

25. de trei ori am fost bătut* cu nuiele; o dată am fost împroşcat** cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat† corabia cu mine; o noapte şi o zi am fost în adâncul mării.
*Fapt. 16.22. **Fapt. 14.19. †Fapt. 27.41.

26. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în* primejdii din partea celor din neamul meu, în** primejdii din partea păgânilor, în primejdii în

cetăţi, în primejdii în pustiu, în primejdii pe mare, în primejdii între fraţii mincinoşi; *Fapt. 9.23; 13.50; 14.5; 17.5; 20.3; 21.31; 23.10,11; 25.3. **Fapt. 14.5; 19.23.

27. în osteneli şi necazuri, în priveghericheri* adesea, în foame** şi sete, în posturi adesea, în frig şi lipsă de îmbrăcăminte! *Fapt. 20.31. Cap. 6.5. **1 Cor. 4.11.

28. Şi, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija* pentru toate bisericile. *Fapt. 20.18, etc. Rom. 1.14.

29. Cine* este slab, şi să nu fiu şi eu slab? Cine cade în păcat, şi eu să nu ard? *1 Cor. 8.13; 9.22.

30. Dacă e vorba să mă laud, mă* voi lăuda numai cu lucrurile privitoare la slăbiciunea mea. *Cap. 12.5,9,10.

31. Dumnezeu*, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care** este binecuvântat în veci, ştie că nu mint!... *Rom. 1.9; 9.1. Cap. 1.23. Gal. 1.20. 1 Tes. 2.5. **Rom. 9.5.

32. În* Damasc, dregătorul împăratului Areta păzea cetatea damascenilor, ca să mă prindă. *Fapt. 9.24,25.

33. Dar am fost dat jos pe o fereastră, într-o coşniţă, prin zid, şi am scăpat din mâinile lor.

Descoperirile lui Pavel

12 1. E nevoie să mă laud, măcar că nu este de folos. Voi veni totuşi la vedeniile şi descoperirile Domnului.

2. Cunosc un om în* Hristos, care, acum paisprezece ani, a fost** răpit până în al treilea cer (dacă a fost în trup, nu ştiu; dacă a fost fără trup, nu ştiu: Dumnezeu ştie). *Rom. 16.7. Cap. 5.17. Gal. 1.22. **Fapt. 22.17.

3. Şi ştiu că omul acesta (dacă a fost în trup sau fără trup, nu ştiu: Dumnezeu ştie)

4. a fost răpit în rai* şi a auzit cuvinte care nu se pot spune şi pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească. *Luca 23.43.

5. Cu un astfel de om mă voi lăuda; dar*, întrucât mă priveşte pe mine însumi, nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele. *Cap. 11.30.

6. Chiar dacă aş vrea* să mă laud, n-aş fi nebun, căci aş spune adevărul; dar mă feresc, ca să n-aibă nimeni despre mine o părere mai înaltă decât ce vede în mine sau ce aude de la mine. *Cap. 10.8; 11.16.

7. Şi, ca să nu mă umflu de mândrie din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un ţepuş* în carne, un sol** al Satanei, ca să mă pălmuiască şi să mă împiedice să mă îngâmf. *Ezec. 28.24. Gal. 4.13,14. **Iov 2.7. Luca 13.16.

8. De trei* ori am rugat pe Domnul să mi-l ia. *Deut. 3.23-27. Mat. 26.44.

9. Şi El mi-a zis: „Harul Meu îţi este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârşită.“ Deci mă* voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca** puterea lui Hristos să rămână în mine. *Cap. 11.30. **1 Pet. 4.14.

10. De aceea simt plăcere* în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Hristos; căci** când sunt slab, atunci sunt tare. *Rom. 5.3. Cap. 7.4. **Cap. 13.4.

Slujba lui Pavel

11. Am ajuns nebun*: voi m-aţi silit. Dar voi trebuia să mă lăudaţi; căci, măcar că nu sunt nimic**, totuşi cu nimic† n-am fost mai prejos de aceşti apostoli aşa de minunaţi. *Cap. 11.1,16,17. **Cap. 11.5. Gal. 2.6-8. †1 Cor. 3.7; 15.8,9. Efes. 3.8.

12. Semnele* unui apostol le-aţi avut printre voi în toată răbdarea, prin semne, puteri şi minuni care au fost făcute între voi. *Rom. 15.18,19. 1 Cor. 9.2. Cap. 4.2; 6.4; 11.6.

13. În adevăr*, în ce aţi fost voi puşi mai prejos decât celelalte biserici, afară doar că numai eu** singur nu v-am fost o sarcină? O, iertaţi-mi nedreptatea aceasta†!... *1 Cor. 1.7. **1 Cor. 9.12. Cap. 11.9. †Cap. 11.7.

14. Iată* că sunt gata să vin a treia oară la voi; şi tot nu** vă voi fi o sarcină; căci nu caut bunurile voastre, ci pe voi înşivă. Ce-i drept, nu† copiii sunt datori să agonisească pentru părinţii lor, ci părinţii pentru copiii lor. *Cap. 13.1. **Fapt. 20.33. 1 Cor. 4.14,15. †1 Cor. 4.14.

15. Şi eu voi* cheltui prea bucuros din ale mele şi mă voi cheltui în totul şi pe mine însumi pentru** sufletele voastre. Dacă vă iubesc mai mult, sunt iubit cu atât mai puţin†? *Filp. 2.17. 1 Tes. 2.8. **Ioan 10.11. Cap. 1.6. Col. 1.24. 2 Tim. 2.10. †Cap. 6.12,13.

16. Fie şi-aşa! Nu* v-am fost sarcină deloc. „Dar“, zic ei, „ca un om isteţ ce sunt, v-am prins prin şiretlic.“ – *Cap. 11.9.

17. Dar*, am tras eu oare vreun folos

de la voi prin vreunul din aceia pe care
i-am trimis la voi? *Cap. 7.2.
18. Am* rugat pe Tit să vină să vă
vadă; şi împreună cu el am trimis şi
pe** fratele; a cerut Tit ceva de la
voi? N-am fost noi călăuziţi de acelaşi
Duh şi n-am călcat noi pe aceleaşi
urme? *Cap. 8.6,16,22. **Cap. 8.18.
19. De multă vreme* voi vă închi-
puiţi că vrem să ne apărăm înaintea
voastră! Noi vorbim înaintea** lui
Dumnezeu în Hristos; şi toate† aceste
lucruri le spunem, preaiubiţilor, pen-
tru zidirea voastră.
*Cap. 5.12. **Rom. 9.1. Cap. 11.31. †1 Cor. 10.33.
20. Fiindcă mă tem ca nu cumva, la
venirea mea, să vă găsesc aşa cum
n-aş vrea să vă găsesc, şi eu* însumi
să fiu găsit de voi aşa cum n-aţi vrea.
Mă tem să nu găsesc gâlceavă, pizmă,
mânii, dezbinări, vorbiri de rău, bâr-
feli, îngâmfări, tulburări.
*1 Cor. 4.21. Cap. 10.2; 13.2,10.
21. Mă tem ca, la venirea mea la voi,
să* nu mă smerească din nou Dum-
nezeul meu cu privire la voi şi să
trebuiască să plâng pe mulţi din cei
ce** au păcătuit mai înainte şi nu s-au
pocăit de necurăţia, curvia† şi spurcă-
ciunile pe care le-au făcut.
*Cap. 2.1,4. **Cap. 13.2. †1 Cor. 5.1.

Cele din urmă înştiinţări

13 1. Vin la voi pentru a* treia oară.
„Orice vorbă să fie sprijinită pe
mărturia a doi** sau trei martori.“
*Cap. 12.14. **Num. 35.30. Deut. 17.6; 19.15. Mat. 18.16. Ioan 8.17. Evr. 10.28.
2. Cum am spus*, când am fost de faţă
a doua oară, tot aşa şi azi, când nu sunt
de faţă, spun iarăşi mai dinainte** celor
ce au păcătuit mai înainte şi tuturor
celorlalţi că, dacă mă voi întoarce la
voi, n-am† să cruţ deloc;
*Cap. 10.2. **Cap. 12.21. †Cap. 1.23.
3. căci căutaţi o dovadă că Hristos
vorbeşte* în mine: El care nu este slab
faţă de** voi, ci este plin de putere între
voi. *Mat. 10.20. 1 Cor. 5.4. Cap. 2.10. **1 Cor. 9.2.
4. În adevăr*, El a fost răstignit prin
slăbiciune; dar trăieşte** prin puterea
lui Dumnezeu. Tot astfel şi noi†
suntem slabi în El, dar, prin puterea
lui Dumnezeu, vom fi plini de viaţă cu
El faţă de voi.
*Filp. 2.7,8. 1 Pet. 3.8. **Rom. 6.4. †Cap. 10.3,4.
5. Pe voi înşivă încercaţi-vă* dacă
sunteţi în credinţă. Pe voi înşivă
încercaţi-vă. Nu recunoaşteţi voi că**
Isus Hristos este în voi? Afară numai
dacă sunteţi lepădaţi†.
*1 Cor. 11.28. **Rom. 8.10. Gal. 4.19. †1 Cor. 9.27.
6. Dar trag nădejde că veţi recunoaşte
că noi nu suntem lepădaţi.
7. Totuşi ne rugăm lui Dumnezeu să
nu faceţi nimic rău; nu pentru ca să
ne* putem arăta noi înşine primiţi, ci
ca să faceţi ce este bine, chiar dacă noi
am trece drept lepădaţi. *Cap. 6.9.
8. Căci n-avem nici o putere împo-
triva adevărului, ci pentru adevăr.
9. În adevăr, ne bucurăm când* noi
suntem slabi, iar voi sunteţi tari; şi ne
rugăm pentru desăvârşirea** voastră.
*1 Cor. 4.10. Cap. 11.30; 12.5,9,10. **1 Tes. 3.10.
10. Tocmai de aceea* vă scriu aceste
lucruri, când nu sunt de faţă, pentru ca,
atunci când voi fi de faţă, să** nu mă
port cu asprime, potrivit cu† puterea pe
care mi-a dat-o Domnul pentru zidire,
iar nu pentru dărâmare. *1 Cor. 4.21.
Cap. 2.3; 10.2; 12.20,21. **Tit 1.13. †Cap. 10.8.

Urări de sănătate

11. Încolo, fraţilor, fiţi* sănătoşi, desă-
vârşiţi-vă, îmbărbătaţi-vă, fiţi cu un
cuget, trăiţi în** pace, şi Dumnezeul
dragostei şi al păcii va fi cu voi.
*Rom. 12.16,18; 15.5. 1 Cor. 1.10. Filp. 2.2; 3.16. 1 Pet. 3.8. **Rom. 15.33.
12. Spuneţi-vă unii altora sănătate*,
cu o sărutare sfântă.
*Rom. 16.16. 1 Cor. 16.20. 1 Tes. 5.26. 1 Pet. 5.14.
13. Toţi sfinţii vă trimit sănătate.
14. Harul* Domnului Isus Hristos şi
dragostea lui Dumnezeu, şi împărtă-
şirea** Sfântului Duh să fie cu voi cu
toţi! Amin. *Rom. 16.24. **Filp. 2.1.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE GALATENI

Urare

1 1. Pavel, apostol nu de la oameni,
nici* printr-un om, ci prin* Isus
Hristos şi prin Dumnezeu Tatăl care†
L-a înviat din morţi, *Vers. 11,12.
**Fapt. 9.6; 22.10,15,21; 26.16. Tit 1.3. †Fapt. 2.24.
2. şi toţi fraţii care* sunt împreună cu
mine, către bisericile** Galatiei:
*Filp. 2.22; 4.21. **1 Cor. 16.1.
3. Har* şi pace vouă de la Dumnezeu
Tatăl şi de la Domnul nostru Isus
Hristos! *Rom. 1.7. 1 Cor. 1.3. 2 Cor. 1.2.
Efes. 1.2. Filp. 1.2. Col. 1.2. 1 Tes. 1.1. 2 Tes. 1.2. 2 Ioan 3.
4. El* S-a dat pe Sine însuşi pentru
păcatele noastre, ca să ne smulgă din
acest** veac rău, după voia Dum-
nezeului nostru şi Tatăl.
*Mat. 20.28. Rom. 4.25. Cap. 2.20. Tit 2.14. **Isa. 65.17. Ioan
15.19; 17.14. Evr. 2.5; 6.5. 1 Ioan 5.19.
5. A Lui să fie slava în vecii vecilor!
Amin.

Nestatornicia galatenilor

6. Mă mir că treceţi aşa de repede de
la Cel ce v-a chemat prin harul lui
Hristos la o altă Evanghelie*. *Cap. 5.8.
7. Nu doar că* este o altă Evanghelie;
dar sunt unii oameni care** vă tulbură
şi voiesc să răstoarne Evanghelia lui
Hristos. *2 Cor. 11.4. **Fapt. 15.1,24.
2 Cor. 2.17; 11.13. Cap. 5.10,12.
8. Dar, chiar dacă noi* înşine sau un
înger din cer ar veni să vă propovădu-
iască o Evanghelie deosebită de aceea
pe care v-am propovăduit-o noi, să fie
anatema! *1 Cor. 16.22.
9. Cum am mai spus, o spun şi acum:
dacă vă propovăduieşte cineva o Evan-
ghelie deosebită* de aceea pe care aţi
primit-o, să fie anatema!
*Deut. 4.2; 12.32. Prov. 30.6. Apoc. 22.18.
10. Caut* eu oare**, în clipa aceasta,
să capăt bunăvoinţa oamenilor sau
bunăvoinţa lui Dumnezeu? Sau caut†
să plac oamenilor? Dacă aş mai căuta
să plac oamenilor, n-aş fi robul lui
Hristos. *1 Tes. 2.4. **1 Sam. 24.7.
Mat. 28.14. 1 Ioan 3.19. †1 Tes. 2.4. Iac. 4.4.

Evanghelia lui Pavel

11. Fraţilor*, vă mărturisesc că Evan-
ghelia propovăduită de mine nu este
de obârşie omenească; *1 Cor. 15.1.
12. pentru că n-am primit-o, nici* n-am
învăţat-o de la vreun om, ci prin**
descoperirea lui Isus Hristos.
*1 Cor. 15.1,3. Vers. 1. **Fapt. 9.1; 22.4; 26.11. Efes. 3.3.
13. Aţi auzit, în adevăr, care era
purtarea mea de altădată, în religia
iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste*
măsură de mult Biserica lui Dumnezeu
şi făceam prăpăd** în ea;
*1 Tim. 1.13. **Fapt. 8.3.
14. şi cum eram mai înaintat în religia
iudeilor decât mulţi din neamul meu, de
o vârstă cu mine. Eram însufleţit de o
râvnă* nespus de mare pentru datinile
strămoşeşti**. *Fapt. 22.3; 26.9.
Filp. 3.6. **Ier. 9.14. Mat. 15.2. Marc. 7.5.
15. Dar, când Dumnezeu – care* m-a
pus deoparte din pântecele maicii
mele şi m-a chemat prin harul Său – a
găsit cu cale *Isa. 49.1,5. Ier. 1.5.
Fapt. 9.15; 13.2; 22.14,15. Rom. 1.1.
16. să* descopere în mine pe Fiul
Său, ca să-L vestesc** între Neamuri,
îndată, n-am întrebat pe nici un om†,
*2 Cor. 4.6. **Fapt. 9.15; 22.21; 26.17,18. Rom. 11.13. Efes.
3.8. †Mat. 16.17. 1 Cor. 15.50. Efes. 6.12.
17. nici nu m-am suit la Ierusalim la
cei ce au fost apostoli înainte de mine,
ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am
întors din nou la Damasc.
18. După trei ani, m-am suit* la
Ierusalim să fac cunoştinţă cu Chifa şi
am rămas la el cincisprezece zile.
*Fapt. 9.26.
19. Dar n-am văzut pe* nici un altul
dintre apostoli decât pe** Iacov, fratele
Domnului. *1 Cor. 9.5. **Mat. 13.55. Marc. 6.3.
20. În cele ce vă scriu, iată*, înaintea
lui Dumnezeu, nu mint. *Rom. 9.1.
21. După aceea* m-am dus în ţinutu-
rile Siriei şi Ciliciei. *Fapt. 9.30.
22. Şi eram încă necunoscut la faţă
bisericilor* lui Hristos** care sunt în
Iudeea. *1 Tes. 2.14. **Rom. 16.7.
23. Ele auzeau doar spunându-se:
„Cel ce ne prigonea odinioară acum
propovăduieşte credinţa pe care căuta
s-o nimicească odinioară.“
24. Şi slăveau pe Dumnezeu din pri-
cina mea.

Încuviinţarea apostolilor

2 1. După paisprezece ani, m-am*
suit din nou la Ierusalim împreună
cu Barnaba; şi am luat cu mine şi pe
Tit. *Fapt. 15.2.
2. M-am suit, în urma unei desco-

periri, şi le-am* arătat Evanghelia pe care o propovăduiesc eu între Neamuri, îndeosebi celor mai cu vază, ca nu cumva să alerg** sau să fi alergat în zadar. *Fapt. 15.12. **Filp. 2.16. 1 Tes. 3.5.

3. Nici chiar Tit, care era cu mine, măcar că era grec, n-a fost silit să se taie împrejur

4. din pricina fraţilor* mincinoşi, furişaţi şi strecuraţi printre noi ca să pândească slobozenia** pe care o avem în Hristos Isus, cu gând să† ne aducă la robie; *Fapt. 15.1,24. 2 Cor. 11.26. **Cap. 3.25; 5.1,13. †2 Cor. 11.20. Cap. 4.3,9.

5. noi nu ne-am supus şi nu ne-am potrivit lor nici o clipă măcar, pentru ca adevărul* Evangheliei să rămână cu voi. *Vers. 14. Cap. 3.1; 4.16.

6. Cei* ce sunt socotiţi ca fiind ceva – orice ar fi fost ei, nu-mi pasă: Dumnezeu** nu caută la faţa oamenilor – aceştia, zic, ei cei cu vază nu† mi-au adăugat nimic. *Cap. 6.3. **Fapt. 10.34. Rom. 2.11. †2 Cor. 12.11.

7. Ba dimpotrivă, când au văzut* că mie îmi** fusese încredinţată Evanghelia pentru cei netăiaţi împrejur, după cum lui Petru îi fusese încredinţată Evanghelia pentru cei tăiaţi împrejur – *Fapt. 13.46. Rom. 1.5; 11.13. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. **1 Tes. 2.4.

8. căci Cel ce făcuse din Petru apostolul celor tăiaţi împrejur, făcuse* şi din mine apostolul Neamurilor** – *Fapt. 9.15; 13.2; 22.21; 26.17,18. 1 Cor. 15.10. Cap. 1.16. Col. 1.29. **Cap. 3.5.

9. şi, când au cunoscut harul* care-mi fusese dat, Iacov, Chifa şi Ioan, care sunt priviţi ca stâlpi**, mi-au dat mie şi lui Barnaba mâna dreaptă de însoţire, ca să mergem să propovăduim: noi la Neamuri, iar ei la cei tăiaţi împrejur. *Mat. 16.18. Efes. 2.20. Apoc. 21.14. **Rom. 1.5; 12.3,6; 15.15. 1 Cor. 15.10. Efes. 3.8.

10. Ne-au spus numai să ne aducem aminte de cei săraci, şi chiar aşa* am şi căutat să fac. *Fapt. 11.30; 24.17. Rom. 15.25. 1 Cor. 16.1. 2 Cor. 8;9.

Pavel înfruntă pe Petru

11. Dar*, când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotrivă, în faţă, căci era de osândit. *Fapt. 15.35.

12. În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el* mânca împreună cu Neamurile; dar, când au venit ei, s-a ferit şi a stat deoparte, de teama celor tăiaţi împrejur. *Fapt. 10.28; 11.3.

13. Împreună cu el au început să se prefacă şi ceilalţi iudei, aşa că până şi Barnaba a fost prins în laţul făţărniciei lor.

14. Când i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul* Evangheliei, am spus lui Chifa în faţa** tuturor: „Dacă† tu, care eşti iudeu, trăieşti ca Neamurile, şi nu ca iudeii, cum sileşti pe Neamuri să trăiască în felul iudeilor?“ *Vers. 5. **1 Tim. 5.20. †Fapt. 10.28; 11.3.

15. Noi* suntem iudei din fire, iar nu păcătoşi** dintre Neamuri. *Fapt. 15.10,11. **Mat. 9.11. Efes. 2.3,12.

16. Totuşi, fiindcă ştim* că omul nu este socotit neprihănit prin faptele Legii, ci** numai prin credinţa în Isus Hristos, am crezut şi noi în Hristos Isus, ca să fim socotiţi neprihăniţi prin credinţa în Hristos, iar nu prin† faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii. *Fapt. 13.38,39. **Rom. 1.17; 3.22,28; 8.3. Cap. 3.24. Evr. 7.18,19. †Ps. 143.2. Rom. 3.20. Cap. 3.11.

17. Dar, dacă, în timp ce căutăm să fim socotiţi neprihăniţi în Hristos, şi noi înşine am fi găsiţi ca păcătoşi*, este oare Hristos un slujitor al păcatului? Nicidecum! *1 Ioan 3.8,9.

18. Căci, dacă zidesc iarăşi lucrurile pe care le-am stricat, mă arăt ca un călcător de lege.

19. Căci eu, prin* Lege, am** murit faţă de Lege, ca să trăiesc† pentru Dumnezeu. *Rom. 8.2. **Rom. 6.14; 7.4,6. †Rom. 6.11. 2 Cor. 5.15. 1 Tes. 5.10. Evr. 9.14. 1 Pet. 4.2.

20. Am fost răstignit* împreună cu Hristos, şi trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine. Şi viaţa, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc** în credinţa în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit† şi S-a dat pe Sine însuşi pentru mine. *Rom. 6.6. Cap. 5.24; 6.14. **2 Cor. 5.15. 1 Tes. 5.10. 1 Pet. 4.2. †Cap. 1.4. Efes. 5.2. Tit 2.14.

21. Nu vreau să fac zadarnic harul lui Dumnezeu; căci, dacă* neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos. *Cap. 3.21. Evr. 7.11. Rom. 11.6. Cap. 5.4.

Legea şi credinţa

3 1. O, galateni nechibzuiţi! Cine* v-a fermecat** pe voi, înaintea ochilor cărora a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit? *Cap. 5.7. **Cap. 2.14; 5.7.

2. Iată numai ce voiesc să ştiu de la voi: prin faptele Legii aţi primit voi Duhul* ori** prin auzirea credinţei? *Fapt. 2.38; 8.15; 10.47; 15.8. Vers. 14. Efes. 1.13. Evr. 6.4. **Rom. 10.16,17.

3. Sunteţi aşa de nechibzuiţi? După ce aţi început* prin Duhul, vreţi acum să sfârşiţi prin firea pământească**?
*Cap. 4.9. **Evr. 7.16; 9.10.
4. În zadar* aţi suferit voi atât de mult? Dacă în adevăr, e în zadar!
*Evr. 10.35,36. 2 Ioan 8.
5. Cel ce* vă dă Duhul şi face minuni printre voi le face oare prin faptele Legii sau prin auzirea credinţei?
*2 Cor. 3.8.
6. Tot aşa şi „Avraam* a crezut pe Dumnezeu, şi credinţa aceasta i-a fost socotită ca neprihănire."
*Gen. 15.6. Rom. 4.3,9,21,22. Iac. 2.23.
7. Înţelegeţi şi voi, dar, că fii ai lui Avraam sunt cei* ce au credinţă.
*Ioan 8.39. Rom. 4.11,12,16.
8. Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea* că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credinţă, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în** tine."
*Rom. 9.17. Vers. 22. **Gen. 12.3; 18.18; 22.18. Fapt. 3.25.
9. Aşa că cei ce se bizuie pe credinţă sunt binecuvântaţi împreună cu Avraam cel credincios.
10. Căci toţi cei ce se bizuie pe faptele Legii sunt sub blestem; pentru că este scris: „Blestemat* este oricine nu stăruie în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă."
*Deut. 27.26. Ier. 11.3.
11. Şi că* nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci „cel** neprihănit prin credinţă va trăi."
*Cap. 2.16. **Hab. 2.4. Rom. 1.17. Evr. 10.38.
12. Însă* Legea nu se întemeiază pe credinţă; ci ea zice: „Cine** va face aceste lucruri va trăi prin ele."
*Rom. 4.4,5; 10.5,6; 11.6. **Lev. 18.5. Neem. 9.29. Ezec. 20.11. Rom. 10.5.
13. Hristos* ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi – fiindcă este scris: „Blestemat** e oricine este atârnat pe lemn" –
*Rom. 8.3. 2 Cor. 5.21. Cap. 4.5. **Deut. 21.23.
14. pentru ca* binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, aşa ca, prin credinţă, noi să primim Duhul** făgăduit.
*Rom. 4.9,16. **Isa. 32.15; 44.3. Ier. 31.33; 32.40. Ezec. 11.19; 36.27. Ioel 2.28,29. Zah. 12.10. Ioan 7.39. Fapt. 2.33.

Făgăduinţa şi Legea

15. Fraţilor, (vorbesc în felul oamenilor) un testament*, chiar al unui om, odată întărit, totuşi nimeni nu-l desfiinţează, nici nu-i mai adaugă ceva.
*Evr. 9.17.
16. Acum, făgăduinţele au fost făcute „lui* Avraam şi seminţei lui." Nu zice: „şi seminţelor" (ca şi cum ar fi vorba de mai multe), ci ca şi cum ar fi vorba numai de una: „şi seminţei tale", adică Hristos**.
*Gen. 12.3,7; 17.7. Vers. 8. **1 Cor. 12.12.
17. Iată ce vreau să zic: un testament pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desfiinţat*, aşa ca făgăduinţa să fie nimicită de Legea venită** după patru sute treizeci de ani.
*Exod 12.40,41. **Rom. 4.13,14. Vers. 21.
18. Căci, dacă moştenirea* ar veni din Lege, nu** mai vine din făgăduinţă; şi Dumnezeu printr-o făgăduinţă a dat-o lui Avraam.
*Rom. 8.17. **Rom. 4.14.
19. Atunci pentru ce este Legea? Ea* a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sământa**" căreia Îi fusese făcută făgăduinţa; şi a fost dată† prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor††.
*Ioan 15.22. Rom. 4.15; 5.20; 7.8,13. 1 Tim. 1.9. **Vers. 16. †Fapt. 7.53. Evr. 2.2. ††Exod 20.19,21,22. Deut. 5.5,22,23,27,31. Ioan 1.17. Fapt. 7.38. 1 Tim. 2.5.
20. Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părţi, pe când* Dumnezeu este unul singur.
*Rom. 3.29,30.
21. Atunci oare Legea este împotriva făgăduinţelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă* s-ar fi dat o Lege care să poată da viaţa, într-adevăr, neprihănirea ar veni din Lege.
*Cap. 2.21.
22. Dar Scriptura a* închis totul** sub păcat, pentru ca† făgăduinţa să fie dată celor ce cred prin credinţa în Isus Hristos.
*Vers. 8. **Rom. 3.9,19,23; 11.32. †Rom. 4.11,12,16.
23. Înainte de venirea credinţei, noi eram sub paza Legii, închişi pentru credinţa care trebuia să fie descoperită.
24. Astfel, Legea* ne-a fost un îndrumător[1] spre Hristos, ca** să fim socotiţi neprihăniţi prin credinţă.
*Mat. 5.17. Rom. 10.4. Col. 2.17. Evr. 9.9,10. **Mat. 5.17. Fapt. 13.39. Cap. 2.16.
25. După ce a venit credinţa, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta.
26. Căci toţi* sunteţi fii ai lui Dumnezeu, prin credinţa în Hristos Isus.
*Ioan 1.12. Rom. 8.14-16. Cap. 4.5. 1 Ioan 3.1,2.

1. Greceşte: pedagog

27. Toţi* care aţi fost botezaţi pentru Hristos v-aţi îmbrăcat cu** Hristos.
*Rom. 6.3. **Rom. 13.14.
28. Nu* mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toţi sunteţi una** în Hristos Isus. *Rom. 10.12. 1 Cor. 12.13. Cap. 5.6. Col. 3.11. **Ioan 10.16; 17.20,21. Efes. 2.14-16; 4.4,15.
29. Şi, dacă* sunteţi ai lui Hristos, sunteţi „sămânţa“ lui Avraam, moştenitori** prin făgăduinţă. *Gen. 21.10,12. Rom. 9.7. Evr. 11.18. **Rom. 8.17. Cap. 4.7,28. Efes. 3.6.

Moştenitorul şi credinţa

4 1. Dar, câtă vreme moştenitorul este nevârstnic, eu spun că nu se deosebeşte cu nimic de un rob, măcar că este stăpân pe tot.
2. Ci este sub epitropi şi îngrijitori, până la vremea rânduită de tatăl său.
3. Tot aşa şi noi, când eram nevârstnici, eram* sub robia învăţăturilor începătoare ale lumii.
*Vers. 9. Cap. 2.4; 5.1. Col. 2.8,20. Evr. 9.10.
4. Dar, când* a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut** din femeie†, născut sub Lege††,
*Gen. 49.10. Dan. 9.24. Marc. 1.15. Efes. 1.10. **Ioan 1.14. Rom. 1.3. Filp. 2.7. Evr. 2.14. †Gen. 3.15. Isa. 7.14. Mica 5.3. Mat. 1.23. Luca 1.31; 2.7. ††Mat. 5.17. Luca 2.27.
5. ca să* răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca** să căpătăm înfierea.
*Mat. 20.28. Cap. 3.13. Efes. 1.7. Tit 2.14. Evr. 9.12. 1 Pet. 1.18,19. **Ioan 1.12. Cap. 3.26. Efes. 1.5.
6. Şi, pentru că sunteţi fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul* Fiului Său care strigă: „Ava“, adică: „Tată!“
*Rom. 5.5; 8.15.
7. Aşa că nu mai eşti rob, ci fiu; şi, dacă* eşti fiu, eşti şi moştenitor, prin Dumnezeu. *Rom. 8.16,17. Cap. 3.29.

Galatenii şi învăţătorii mincinoşi

8. Odinioară, când nu cunoşteaţi* pe Dumnezeu, eraţi robiţi** celor ce din firea lor nu sunt dumnezei. *Efes. 2.12. 1 Tes. 4.5. **Rom. 1.25. 1 Cor. 12.2. Efes. 2.11,12. 1 Tes. 1.9.
9. Dar acum, după ce* aţi cunoscut pe Dumnezeu sau, mai bine zis, după ce aţi fost cunoscuţi de Dumnezeu, cum** vă mai întoarceţi iarăşi la acele învăţături† începătoare, slabe şi sărăcăcioase, cărora vreţi să vă supuneţi din nou? *1 Cor. 8.3; 13.12. 2 Tim. 2.19. **Cap. 3.3. Col. 2.20. †Rom. 8.3.
10. Voi păziţi zile*, luni, vremi şi ani.
*Rom. 14.5. Col. 2.16.
11. Mă tem să* nu mă fi ostenit degeaba pentru voi. *Cap. 2.2; 5.2,4. 1 Tes. 3.5.
12. Fraţilor, vă rog să fiţi ca mine, căci şi eu sunt ca voi. Nu* mi-aţi făcut nici o nedreptate. *2 Cor. 2.5.
13. Dimpotrivă, ştiţi că* în neputinţa trupului v-am propovăduit Evanghelia pentru întâia** dată.
*1 Cor. 2.3. 2 Cor. 11.30; 12.7,9. **Cap. 1.6.
14. Şi n-aţi arătat nici dispreţ, nici dezgust faţă de ceea ce era o ispită pentru voi în trupul meu; dimpotrivă, m-aţi primit ca* pe un înger al lui Dumnezeu, ca** pe însuşi Hristos Isus.
*2 Sam. 19.27. Zah. 12.8. Mal. 2.7. **Mat. 10.40. Luca 10.16. Ioan 13.20. 1 Tes. 2.13.
15. Unde este, dar, fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost cu putinţă, v-aţi fi scos până şi ochii şi mi i-aţi fi dat.
16. M-am făcut oare vrăjmaşul vostru pentru că* v-am spus adevărul?
*Cap. 2.5,14.
17. Nu cu gând bun* sunt plini de râvnă ei pentru voi, ci vor să vă dezlipească de noi, ca să fiţi plini de râvnă faţă de ei.
*Rom. 10.2. 2 Cor. 11.2.
18. Este bine să fii plin de râvnă totdeauna pentru bine, nu numai când sunt de faţă la voi.
19. Copilaşii mei*, pentru care iarăşi simt durerile naşterii, până ce va lua Hristos chip în voi!
*1 Cor. 4.15. Film. 10. Iac. 1.18.
20. O, cum aş vrea să fiu acum de faţă la voi şi să-mi schimb glasul; căci nu ştiu ce să mai cred!

Pilda Agarei şi a Sarei

21. Spuneţi-mi voi, care voiţi să fiţi sub Lege, n-ascultaţi voi Legea?
22. Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul* din roabă, şi unul** din femeia slobodă. *Gen. 16.15. **Gen. 21.2.
23. Dar cel din roabă s-a* născut în chip firesc, iar** cel din femeia slobodă s-a născut prin făgăduinţă.
*Rom. 9.7,8. **Gen. 18.10,14; 21.1,2. Evr. 11.11.
24. Lucrurile acestea trebuie luate în alt înţeles: acestea sunt două legăminte: unul, de pe muntele Sinai*, naşte pentru robie şi este Agar –
*Deut. 23.2.
25. căci Agar este muntele Sinai din Arabia – şi răspunde Ierusalimului de acum care este în robie împreună cu copiii săi.
26. Dar Ierusalimul* cel de sus este slobod, şi el este mama noastră.
*Isa. 2.2. Evr. 12.22. Apoc. 3.12; 21.2,10.

27. Fiindcă este scris: „Bucură-te*, stearpo, care nu naşti deloc! Izbucneşte de bucurie şi strigă, tu, care nu eşti în durerile naşterii! Căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decât copiii celei cu bărbat.“ *Isa. 54.1.
28. Şi voi, fraţilor, ca şi Isaac, voi sunteţi copii* ai făgăduinţei.
*Fapt. 3.25. Rom. 9.8. Cap. 3.29.
29. Şi, cum s-a întâmplat atunci, că cel* ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot aşa** se întâmplă şi acum.
*Gen. 21.9. **Cap. 5.11; 6.12.
30. Dar ce zice Scriptura*? „Izgoneşte** pe roabă şi pe fiul ei; căci fiul† roabei nu va moşteni împreună cu fiul femeii slobode.“
*Cap. 3.8,22. **Gen. 21.10,12. †Ioan 8.35.
31. De aceea, fraţilor, noi nu suntem copiii celei roabe, ci* ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi. *Ioan 8.36. Cap. 5.1,13.

5 1. Rămâneţi, dar, tari* şi nu vă plecaţi iarăşi sub** jugul robiei. *Ioan 8.32. Rom. 6.18. 1 Pet. 2.16. **Fapt. 15.10. Cap. 2.4; 4.9.

Slobozenia creştină

2. Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă* vă veţi tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic. *Fapt. 15.1; 16.3.
3. Şi mărturisesc iarăşi, încă o dată, oricărui om care primeşte tăierea împrejur, că* este dator să împlinească toată Legea. *Cap. 3.10.
4. Voi, care voiţi să fiţi socotiţi neprihăniţi prin Lege, v-aţi* despărţit de Hristos; aţi căzut din** har.
*Rom. 9.31,32. Cap. 2.21. **Evr. 12.15.
5. Căci noi, prin Duhul, aşteptăm* prin credinţă nădejdea neprihănirii.
*Rom. 8.24,25. 2 Tim. 4.8.
6. Căci*, în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n-au vreun preţ, ci credinţa** care lucrează prin dragoste. *1 Cor. 7.19. Cap. 3.28; 6.15. Col. 3.11. **1 Tes. 1.3. Iac. 2.18,20,22.
7. Voi alergaţi* bine: cine** v-a tăiat calea, ca să n-ascultaţi de adevăr?
*1 Cor. 9.24. **Cap. 3.1.
8. Înduplecarea aceasta nu vine de la Cel ce* v-a chemat. *Cap. 1.6.
9. Puţin* aluat face să se dospească toată plămădeala. *1 Cor. 5.6; 15.33.
10. Eu*, cu privire la voi, am în Domnul încrederea că nu gândiţi altfel. Dar cel** ce vă tulbură va† purta osânda, oricine ar fi el.
*2 Cor. 2.3; 8.22. **Cap. 1.7. †2 Cor. 10.6.
11. Cât despre mine*, fraţilor, dacă mai propovăduiesc tăierea împrejur, de ce** mai sunt prigonit? Atunci pricina de poticnire a crucii s-a dus†. *Cap. 6.12. **1 Cor. 15.30. Cap. 4.29; 6.17. †1 Cor. 1.23.
12. Şi* schilodească-se odată cei ce** vă tulbură! *Ios. 7.25. 1 Cor. 5.13. Cap. 1.8,9. **Fapt. 15.1,2,24.

Îndemn să trăiască în dragoste

13. Fraţilor, voi aţi fost chemaţi la slobozenie. Numai nu faceţi din slobozenie* o pricină ca să trăiţi pentru firea pământească, ci** slujiţi-vă unii altora în dragoste. *1 Cor. 8.9. 1 Pet. 2.16. 2 Pet. 2.19. Iuda 4. **1 Cor. 9.19. Cap. 6.2.
14. Căci toată* Legea se cuprinde într-o singură poruncă: „Să** iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi.“ *Mat. 7.12; 22.40. Iac. 2.8. **Lev. 19.18. Mat. 22.39. Rom. 13.8,9.
15. Dar, dacă vă muşcaţi şi vă mâncaţi unii pe alţii, luaţi seama să nu fiţi nimiciţi unii de alţii.

Faptele firii pământeşti şi Duhul

16. Zic, dar: umblaţi* cârmuiţi de Duhul şi nu împliniţi poftele firii pământeşti. *Rom. 6.12; 8.1,4,12; 13.14. Vers. 25. 1 Pet. 2.11.
17. Căci firea* pământească pofteşte împotriva Duhului, şi Duhul împotriva firii pământeşti: sunt lucruri potrivnice unele altora, aşa că** nu puteţi face tot ce voiţi.
*Rom. 7.23; 8.6,7. **Rom. 7.15,19.
18. Dacă* sunteţi călăuziţi de Duhul, nu sunteţi sub Lege. *Rom. 6.14; 8.2.
19. Şi faptele* firii pământeşti sunt cunoscute şi sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăţia, desfrânarea,
*1 Cor. 3.3. Efes. 5.3. Col. 3.5. Iac. 3.14,15.
20. închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mâniile, neînţelegerile, dezbinările, certurile de partide,
21. pizmele, uciderile, beţiile, îmbuibările şi alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei* ce fac astfel de lucruri nu vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu.
*1 Cor. 6.9. Efes. 5.5. Col. 3.6. Apoc. 22.15.
22. Roada* Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea**, facerea de bine†, credincioşia††, *Ioan 15.2. Efes. 5.9. **Col. 3.12. Iac. 3.17. †Rom. 15.14. ††1 Cor. 13.7.

23. blândeţea, înfrânarea poftelor. Împotriva* acestor lucruri nu este lege. *1 Tim. 1.9.

24. Cei ce sunt ai lui Hristos Isus şi-au răstignit* firea pământească împreună cu patimile şi poftele ei. *Rom. 6.6; 13.14. Cap. 2.20. 1 Pet. 2.11.

25. Dacă* trăim prin Duhul, să şi umblăm prin Duhul. *Rom. 8.4,5. Vers. 16.

26. Să* nu umblăm după o slavă deşartă, întărâtându-ne unii pe alţii şi pizmuindu-ne unii pe alţii. *Filp. 2.3.

6 1. Fraţilor, chiar dacă* un om ar cădea deodată în vreo greşeală, voi, care sunteţi duhovniceşti**, să-l ridicaţi cu† duhul blândeţii. Şi ia seama la tine însuţi, ca†† să nu fii ispitit şi tu. *Rom. 14.1; 15.1. Evr. 12.13. Iac. 5.19. **1 Cor. 2.15; 3.1. †1 Cor. 4.21. 2 Tes. 3.15. 2 Tim. 2.25. ††1 Cor. 7.5,10,12.

2. Purtaţi-vă* sarcinile unii altora şi veţi împlini astfel legea** lui Hristos. *Rom. 15.1. Cap. 5.13. 1 Tes. 5.14. **Ioan 13.14,15,34; 15.12. Iac. 2.8. 1 Ioan 4.21.

3. Dacă* vreunul crede că este ceva, măcar că nu este nimic**, se înşală singur. *Rom. 12.3. 1 Cor. 8.2. Cap. 2.6. **2 Cor. 3.5; 22.11.

4. Fiecare* să-şi cerceteze fapta lui, şi atunci va avea cu ce să se laude numai în ce-l priveşte pe el, şi nu** cu privire la alţii; *1 Cor. 11.28. 2 Cor. 13.5. **Luca 18.11.

5. căci fiecare* îşi va purta sarcina lui însuşi. *Rom. 2.6. 1 Cor. 3.8.

6. Cine* primeşte învăţătura în Cuvânt să facă parte din toate bunurile lui şi celui ce-l învaţă. *Rom. 15.27. 1 Cor. 9.11,14.

7. Nu* vă înşelaţi: „Dumnezeu** nu Se lasă să fie batjocorit.“ Ce† seamănă omul, aceea va şi secera. *1 Cor. 6.9; 15.33. **Iov 13.9. †Luca 16.25. Rom. 2.6. 2 Cor. 9.6.

8. Cine* seamănă în firea lui pământească va secera din firea pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul va secera din Duhul viaţa veşnică. *Iov 4.8. Prov. 11.18; 22.8. Osea 8.7; 10.12. Rom. 8.13. Iac. 3.18.

9. Să* nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă** nu vom cădea de oboseală. *1 Cor. 15.58. 2 Tes. 3.13. **Mat. 24.13. Evr. 3.6,14; 10.36; 12.3,5. Apoc. 2.10.

10. Aşadar*, cât avem prilej, să** facem bine la toţi, şi mai ales fraţilor† în credinţă. *Ioan 9.4; 12.35. **1 Tes. 5.15. 1 Tim. 6.18. Tit 3.8. †Efes. 2.19. Evr. 3.6.

11. Uitaţi-vă cu ce slove mari v-am scris, cu însăşi mâna mea!

12. Toţi cei ce umblă după plăcerea oamenilor vă* silesc să primiţi tăierea împrejur, numai** ca să nu sufere† ei prigonire pentru crucea lui Hristos. *Cap. 2.3,14. **Filp. 3.18. †Cap. 5.11.

13. Căci nici ei, care au primit tăierea împrejur, nu păzesc Legea; ci voiesc doar ca voi să primiţi tăierea împrejur, pentru ca să se laude ei cu trupul vostru.

14. În ce mă priveşte*, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită** faţă de mine, şi eu faţă de lume! *Filp. 3.3,7,8. **Rom. 6.6. Cap. 2.20.

15. Căci, în* Hristos Isus, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sunt nimic, ci a fi o făptură** nouă. *1 Cor. 7.19. Cap. 5.6. Col. 3.11. **2 Cor. 5.17.

16. Şi* peste toţi cei ce vor umbla după** dreptarul acesta şi peste Israelul† lui Dumnezeu să fie pace şi îndurare! *Ps. 125.5. **Filp. 3.16. †Rom. 2.29; 4.12; 9.6-8. Cap. 3.7,9,29. Filp. 3.3

17. De acum încolo nimeni să nu mă mai necăjească pentru că port* semnele Domnului Isus pe trupul meu. *2 Cor. 1.5; 4.10; 11.23. Cap. 5.11. Col. 1.24.

18. Fraţilor, harul* Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin. *2 Tim. 4.22. Film. 25.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE EFESENI

1 1. Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin* voia lui Dumnezeu, către sfinţii** care sunt în Efes şi† credincioşii în Hristos Isus: *2 Cor. 1.1. **Rom. 1.7. 2 Cor. 1.1. †1 Cor. 4.17. Cap. 6.21. Col. 1.2.

2. Har* şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Hristos. *Gal. 1.3. Tit 1.4.

3. Binecuvântat* să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovniceşti, în locurile cereşti, în Hristos. *2 Cor. 1.3. 1 Pet. 1.3.

4. În El, Dumnezeu ne-a* ales înainte** de întemeierea lumii, ca să fim† sfinţi

şi fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, *Rom. 8.28. 2 Tes. 2.13. 2 Tim. 1.9. Iac. 2.5. 1 Pet. 1.2; 2.9. **1 Pet. 1.2,20. †Luca 1.75. Cap. 2.10; 5.27. Col. 1.22. 1 Tes. 4.7. Tit 2.12.

5. ne-a rânduit mai* dinainte să fim înfiaţi** prin Isus Hristos, după† buna plăcere a voii Sale, *Rom. 8.29,30. Vers. 11. **Ioan 1.12. Rom. 8.15. 2 Cor. 6.18. Gal. 4.5. 1 Ioan 3.1. †Mat. 11.26. Luca 12.32. 1 Cor. 1.21. Vers. 9.

6. spre lauda slavei harului Său pe* care ni l-a dat în Preaiubitul Lui**.
*Rom. 3.24; 5.15. **Mat. 3.17; 17.5. Ioan 3.35; 10.17.

7. În* El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogăţiile** harului Său *Fapt. 20.28. Rom. 3.24. Col. 1.14. Evr. 9.12. 1 Pet. 1.18,19. Apoc. 5.9. **Rom. 2.4; 3.24; 9.23. Cap. 2.7; 3.8,16. Filp. 4.19.

8. pe care l-a răspândit din belşug peste noi, prin orice fel de înţelepciune şi de pricepere;

9. căci a binevoit să ne descopere* taina voii Sale, după planul pe care-l** alcătuise în Sine însuşi,
*Rom. 16.25. Cap. 3.4,9. Col. 1.26. **Cap. 3.11. 2 Tim. 1.9.

10. ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea* vremilor, spre** a-Şi uni iarăşi într-unul, în Hristos, toate† lucrurile: cele din ceruri şi cele de pe pământ. *Gal. 4.4. Evr. 1.2; 9.10. 1 Pet. 1.20. **1 Cor. 3.22,23; 11.3. Cap. 2.15; 3.15. †Filp. 2.9,10. Col. 1.20.

11. În El* am fost făcuţi şi moştenitori, fiind rânduiţi mai** dinainte, după† hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale,
*Fapt. 20.32; 26.18. Rom. 8.17. Col. 1.12; 3.24. Tit 3.7. Iac. 2.5. 1 Pet. 1.4. **Vers. 5. †Isa. 46.10,11.

12. ca* să slujim de laudă slavei Sale, noi, care** mai dinainte am nădăjduit în Hristos. *Vers. 6,14. 2 Tes. 2.13. **Iac. 1.18.

13. Şi voi, după ce aţi auzit Cuvântul* adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), aţi crezut în El şi aţi fost pecetluiţi cu** Duhul Sfânt care fusese făgăduit
*Ioan 1.17. 2 Cor. 6.7. **2 Cor. 1.22. Cap. 4.30.

14. şi care* este o arvună a moştenirii noastre, pentru** răscumpărarea celor† câştigaţi de Dumnezeu, spre†† lauda slavei Lui. *2 Cor. 1.22; 5.5. **Luca 21.28. Rom. 8.32. Cap. 4.30. †Fapt. 20.28. ††Vers. 6,12. 1 Pet. 2.9.

15. De aceea şi eu, de când am auzit* despre credinţa în Domnul Isus care este în voi şi despre dragostea voastră pentru toţi sfinţii, *Col. 1.4. Film. 5.

16. nu* încetez să aduc mulţumiri pentru voi, când vă pomenesc în rugăciunile mele.
*Rom. 1.9. Filp. 1.3,4. Col. 1.3. 1 Tes. 1.2. 2 Tes. 1.3.

17. Şi mă rog ca Dumnezeul* Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să** vă dea un duh de înţelepciune şi de descoperire, în cunoaşterea Lui,
*Ioan 20.17. **Col. 1.9.

18. şi să vă lumineze ochii* inimii ca să pricepeţi care este nădejdea** chemării Lui, care este bogăţia slavei moştenirii† Lui în sfinţi
*Fapt. 26.18. **Cap. 2.12; 4.4. †Vers. 11.

19. şi care este faţă de noi, credincioşii, nemărginita mărime a puterii Sale, după* lucrarea puterii tăriei Lui,
*Cap. 3.7. Col. 1.29; 2.12.

20. pe care a desfăşurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat* din morţi şi L-a pus** să şadă la dreapta Sa, în locurile cereşti, *Fapt. 2.24,33. **Ps. 110.1. Fapt. 7.55,56. Col. 3.1. Evr. 1.3; 10.12.

21. mai* presus de orice domnie**, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie şi de orice nume care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci şi în cel viitor. *Filp. 2.9,10. Col. 2.10. Evr. 1.4. **Rom. 8.38. Col. 1.16; 2.15.

22. El I-a pus totul* sub picioare şi L-a dat căpetenie** peste toate lucrurile, Bisericii, *Ps. 8.6. Mat. 28.18. 1 Cor. 15.27. Evr. 2.8. **Cap. 4.15,16. Col. 1.18. Evr. 2.7.

23. care* este trupul Lui, plinătatea** Celui ce† îndeplineşte totul în toţi.
*Rom. 12.5. **1 Cor. 12.12,27. †Cap. 4.12; 5.23,30. Col. 1.18,24.

2 1. Voi* eraţi** morţi în greşelile şi în păcatele voastre
*Ioan 5.24. Col. 2.13. **Vers. 5. Cap. 4.18.

2. în* care trăiaţi odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul** puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării†.
*1 Cor. 6.11. Cap. 4.22. Col. 1.21; 3.7. 1 Ioan 5.19. **Cap. 6.12. †Cap. 5.6. Col. 3.6.

3. Între* ei eram şi noi toţi odinioară, când trăiam în poftele** firii noastre pământeşti, când făceam voile firii pământeşti şi ale gândurilor noastre şi eram† din fire copii ai mâniei, ca şi ceilalţi.
*Tit 3.3. 1 Pet. 4.3. **Gal. 5.16. †Ps. 51.5. Rom. 5.12,14.

4. Dar Dumnezeu, care este bogat* în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, *Rom. 10.12. Vers. 7. Cap. 1.7.

5. măcar* că eram morţi în greşelile noastre, ne-a** adus la viaţă împreună cu Hristos (prin har sunteţi mântuiţi).
*Rom. 5.6,8,10. Vers. 1. **Rom. 6.4,5. Col. 2.12,13; 3.1.

6. El ne-a înviat împreună şi ne-a pus să şedem împreună în locurile cereşti*, în Hristos Isus, *Cap. 1.20.

7. ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăţie a harului Său, în bunătatea* Lui faţă de noi în Hristos Isus. *Rom. 3.24. Tit 3.4.

8. Căci* prin har aţi fost mântuiţi, prin** credinţă. Şi aceasta nu vine de la voi; ci este darul† lui Dumnezeu.
*Vers. 5. **Rom. 4.16. 2 Tim. 1.9. †Mat. 16.17. Ioan 6.44,65. Rom. 10.14,15,17. Cap. 1.19. Filp. 1.29.

9. Nu* prin fapte, ca să nu se laude nimeni. *Rom. 3.20,27,28; 4.2; 9.11; 11.6. 1 Cor. 1.29-31. 2 Tim. 1.9. Tit 3.5.

10. Căci noi suntem lucrarea* Lui şi am fost zidiţi în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a** pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele. *Deut. 32.6. Ps. 100.3. Isa. 19.25; 29.23; 44.21. Ioan 3.3,5. 1 Cor. 3.9. 2 Cor. 5.5,17. Cap. 4.24. Tit 2.14. **Cap. 1.4.

11. De aceea, voi, care altădată eraţi Neamuri din naştere, numiţi netăiaţi împrejur de către aceia care se cheamă tăiaţi împrejur, şi care sunt tăiaţi împrejur în trup* de mâna omului:
*1 Cor. 12.2. Cap. 5.8. Col. 1.21; 2.13.

12. aduceţi-vă aminte* că în vremea aceea** eraţi fără Hristos, fără† drept de cetăţenie în Israel, străini de legămintele†† făgăduinţei, fără*† nădejde şi fără†* Dumnezeu în lume.
*Rom. 2.28,29. Col. 2.11. **Cap. 4.18. Col. 1.21. †Ezec. 13.9. Ioan 10.16. ††Rom. 9.4,8. *†1 Tes. 4.13. †*Gal. 4.8. 1 Tes. 4.5.

13. Dar acum*, în Hristos Isus, voi, care odinioară eraţi depărtaţi**, aţi fost apropiaţi prin sângele lui Hristos.
*Gal. 3.28. **Fapt. 2.39. Vers. 17.

14. Căci El* este pacea noastră care din doi a** făcut unul şi a surpat zidul de la mijloc care-i despărţea,
*Mica 5.5. Ioan 16.33. Fapt. 10.36. Rom. 5.1. Col. 1.20. **Ioan 10.16. Gal. 3.28.

15. şi, în trupul Lui, a înlăturat* vrăjmăşia** dintre ei, Legea poruncilor, în orânduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuşi un singur om† nou, făcând astfel pace;
*Col. 2.14,20. **Col. 1.22. †2 Cor. 5.17. Gal. 6.15. Cap. 4.24.

16. şi a împăcat* pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit** vrăjmăşia.
*Col. 1.20-22. **Rom. 6.6; 8.3. Col. 2.14.

17. El a venit astfel* să aducă vestea bună a păcii vouă, celor ce eraţi departe, şi pace celor** ce erau aproape. *Isa. 57.19. Zah. 9.10. Fapt. 2.39; 10.36. Rom. 5.1. Vers. 13,14. **Ps. 148.14.

18. Căci, prin* El, şi unii şi alţii avem intrare la Tatăl, într-un** Duh.
*Ioan 10.9; 14.6. Rom. 5.2. Cap. 3.12. Evr. 4.16; 10.19,20. 1 Pet. 3.18. **1 Cor. 12.13. Cap. 4.4.

19. Aşadar, voi nu mai sunteţi nici străini, nici oaspeţi ai casei, ci sunteţi împreună cetăţeni* cu sfinţii, oameni din casa** lui Dumnezeu,
*Filp. 3.20. Evr. 12.22,23. **Gal. 6.10. Cap. 3.15.

20. fiind zidiţi* pe** temelia apostolilor† şi prorocilor, piatra†† din capul unghiului fiind Isus Hristos.
*1 Cor. 3.9,10. Cap. 4.12. 1 Pet. 2.4,5. **Mat. 16.18. Gal. 2.9. Apoc. 21.14. †1 Cor. 12.28. Cap. 4.11. ††Ps. 118.22. Isa. 28.16. Mat. 21.42.

21. În El* toată clădirea, bine închegată, creşte ca să fie un Templu** sfânt în Domnul.
*Cap. 4.15,16. **1 Cor. 3.17; 6.19. 2 Cor. 6.16.

22. Şi prin* El şi voi sunteţi zidiţi împreună, ca să fiţi un locaş al lui Dumnezeu, prin Duhul. *1 Pet. 2.5.

3 1. Iată de ce eu, Pavel, întemniţatul* lui Isus Hristos pentru** voi, Neamurilor... *Fapt. 21.33; 28.17,20. Cap. 4.1; 6.20. Filp. 1.7,13,14,16. Col. 4.3,18. 2 Tim. 1.8; 2.9. Film. 1,11. **Gal. 5.9. Col. 1.24. 2 Tim. 2.10.

2. (Dacă cel puţin aţi auzit de isprăvnicia* harului lui** Dumnezeu care mi-a fost dată faţă de voi.
*Rom. 1.5; 11.13. 1 Cor. 4.1. Cap. 4.7. Col. 1.25. **Fapt. 9.15; 13.2. Rom. 12.3. Gal. 1.16. Vers. 8.

3. Prin* descoperire** dumnezeiască am† luat cunoştinţă de taina aceasta despre care†† v-am scris în puţine cuvinte. *Fapt. 22.17,21; 26.17,18. **Gal. 1.12. †Rom. 16.25. Col. 1.26,27. ††Cap. 1.9,10.

4. Citindu-le, vă puteţi închipui priceperea pe care o am eu despre* taina lui Hristos, *1 Cor. 4.1. Cap. 6.19.

5. care* n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum** a fost descoperită acum sfinţilor apostoli şi proroci ai lui Hristos, prin Duhul.
*Fapt. 10.28. Rom. 16.25. Vers. 9. **Cap. 2.20.

6. Că, adică, Neamurile sunt* împreună moştenitoare cu noi, alcătuiesc** un singur trup cu noi şi iau parte† cu noi la aceeaşi făgăduinţă în Hristos Isus, prin Evanghelia aceea,
*Gal. 3.28,29. Cap. 2.14. **Cap. 2.15,16. †Gal. 3.14.

7. al cărei* slujitor am fost făcut eu, după** darul harului lui Dumnezeu dat mie prin lucrarea† puterii Lui.
*Rom. 15.16. Col. 1.23,25. **Rom. 1.5. †Rom. 15.18. Cap. 1.19. Col. 1.29.

8. Da, mie*, care sunt cel mai neînsemnat dintre toţi sfinţii, mi-a fost dat harul acesta să** vestesc Neamurilor bogăţiile† nepătrunse ale lui Hristos *1 Cor. 15.9. 1 Tim. 1.13,15. **Gal. 1.16; 2.8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. †Cap. 1.7. Col. 1.27.

9. şi să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine*, ascunse** din veacuri în Dumnezeu, care† a făcut toate lucrurile;
*Vers. 3. Cap. 1.9. **Rom. 16.25. Vers. 5. 1 Cor. 2.7. Col. 1.26. †Ps. 33.6. Ioan 1.3. Col. 1.16. Evr. 1.2.
10. pentru ca* domniile şi stăpânirile** din locurile cereşti să† cunoască azi, prin Biserică, înţelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, *1 Pet. 1.12. **Rom. 8.38. Cap. 1.21. Col. 1.6. 1 Pet. 3.22. †1 Cor. 2.7. 1 Tim. 3.16.
11. după* planul veşnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.
*Cap. 1.9.
12. În El avem, prin credinţa în El, slobozenia şi apropierea* de Dumnezeu cu** încredere. *Cap. 2.18. **Evr. 4.16.
13. Vă rog iarăşi* să nu vă pierdeţi cumpătul din pricina necazurilor mele pentru** voi: aceasta este† slava voastră.)
*Fapt. 14.22. Filp. 1.14. 1 Tes. 3.3. **Vers. 1. †2 Cor. 1.6.
14. ... Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos,
15. din care îşi trage numele orice* familie, în ceruri şi pe pământ,
*Cap. 1.10. Filp. 2.9-11.
16. şi-L rog ca, potrivit cu* bogăţia slavei Sale, să** vă facă să vă întăriţi în putere, prin Duhul Lui, în omul† dinăuntru, *Rom. 9.23. Cap. 1.7. Filp. 4.19. Col. 1.27. **Cap. 6.10. Col. 1.11. †Rom. 7.22. 2 Cor. 4.16.
17. aşa încât* Hristos să locuiască în inimile voastre prin credinţă; pentru ca**, având rădăcina şi temelia pusă în dragoste, *Ioan 14.23. Cap. 2.22. **Col. 1.23; 2.7.
18. să* puteţi pricepe împreună cu toţi sfinţii care** este lărgimea, lungimea, adâncimea şi înălţimea;
*Cap. 1.18. **Rom. 10.3,11,12.
19. şi să cunoaşteţi dragostea lui Hristos care întrece orice cunoştinţă, ca să ajungeţi plini de* toată plinătatea lui Dumnezeu.
*Ioan 1.16. Cap. 1.23. Col. 2.9,10.
20. Iar a Celui* ce, prin** puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus† mai mult decât cerem sau gândim noi,
*Rom. 16.25. Iuda 24. **1 Cor. 2.9. †Vers. 7. Col. 1.29.
21. a Lui* să fie slava în Biserică şi în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.
*Rom. 11.36; 16.27. Evr. 13.21.

4 1. Vă sfătuiesc, dar, eu*, cel întemniţat pentru Domnul, să vă purtaţi** într-un chip vrednic de chemarea pe care aţi primit-o,
*Cap. 3.1. Film. 1,9. **Filp. 1.27. Col. 1.10. 1 Tes. 1.12.
2. cu* toată smerenia şi blândeţea, cu îndelungă răbdare; îngăduiţi-vă unii pe alţii în dragoste
*Fapt. 20.19. Gal. 5.22,23. Col. 3.12,13.
3. şi căutaţi să păstraţi unirea Duhului, prin legătura păcii*. *Col. 3.14.
4. Este un* singur trup, un** singur Duh, după cum şi voi aţi fost chemaţi la o singură nădejde† a chemării voastre. *Rom. 12.5. 1 Cor. 12.12,13. Cap. 2.16. **1 Cor. 12.4,11. †Cap. 1.18.
5. Este un* singur Domn, o** singură credinţă, un singur botez†.
*1 Cor. 1.13; 8.6; 12.5. 2 Cor. 11.4. **Vers. 13. Iuda. 3. †Gal. 3.27,28. Evr. 6.6.
6. Este un* singur Dumnezeu şi Tată al tuturor**, care este mai presus de toţi, care lucrează prin toţi şi care este în toţi. *Mal. 2.10. 1 Cor. 8.6; 12.6. **Rom. 11.36.
7. Dar fiecăruia* din noi harul i-a fost dat după măsura darului lui Hristos. *Rom. 12.3,6. 1 Cor. 12.11.
8. De aceea este zis: „S-a suit* sus, a** luat robia roabă şi a dat daruri oamenilor.“ *Ps. 68.18. Iuda 5,12. Col. 2.15.
9. Şi* acest: „S-a suit“ ce înseamnă decât că înainte Se coborâse în părţile mai de jos ale pământului? *Ioan 3.13; 6.33,62.
10. Cel ce S-a coborât este acelaşi cu Cel ce S-a* suit mai presus de toate cerurile ca** să umple toate lucrurile.
*Fapt. 1.9,11. 1 Tim. 3.16. Evr. 4.14; 7.26; 8.1; 9.24. **Fapt. 2.33.
11. Şi El* a dat pe unii apostoli; pe alţii, proroci; pe alţii, evanghelişti**; pe alţii, păstori† şi învăţători††,
*1 Cor. 12.28. Cap. 2.20. **Fapt. 21.8. 2 Tim. 4.5. †Fapt. 20.28. ††Rom. 12.7.
12. pentru* desăvârşirea sfinţilor, în vederea lucrării de slujire, pentru** zidirea trupului† lui Hristos,
*1 Cor. 12.7. **1 Cor. 14.26. †Cap. 1.23. Col. 1.24.
13. până vom ajunge toţi la unirea credinţei şi* a cunoştinţei Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare**, la înălţimea staturii plinătăţii lui Hristos;
*Col. 2.2. **1 Cor. 14.20. Col. 1.28.
14. ca să nu mai fim copii*, plutind** încoace şi încolo, purtaţi de orice vânt† de învăţătură, prin viclenia oamenilor şi prin şiretenia lor în†† mijloacele de amăgire; *Isa. 28.9. 1 Cor. 14.20. **Evr. 13.9. †Mat. 11.7. ††Rom. 16.18. 2 Cor. 2.17.
15. ci, credincioşi* adevărului, în dragoste, să** creştem în toate privinţele, ca să ajungem la Cel† ce este Capul, Hristos. *Zah. 8.16. 2 Cor. 4.2. Vers. 25. 1 Ioan 3.18. **Cap. 1.22; 2.21. †Col. 1.18.
16. Din* El tot trupul, bine închegat şi strâns legat, prin ceea ce dă fie-

care încheietură, îşi primeşte creşterea,
potrivit cu lucrarea fiecărei părţi în
măsura ei, şi se zideşte în dragoste.
*Col. 2.19.
17. Iată, dar, ce vă spun şi mărtu-
risesc eu în Domnul: să* nu mai trăiţi
cum trăiesc păgânii în** deşertăciunea
gândurilor lor,
*Vers. 22. Cap. 2.1-3. Col. 3.7. 1 Pet. 4.3. **Rom. 1.21.
18. având mintea întunecată*, fiind
străini** de viaţa lui Dumnezeu, din
pricina neştiinţei în care se află în
urma împietririi† inimii lor.
*Fapt. 26.18. **Cap. 2.12. Gal. 4.8. 1 Tes. 4.5. †Rom. 1.21.
19. Ei* şi-au pierdut orice pic de
simţire, s-au** dedat la desfrânare şi
săvârşesc cu lăcomie orice fel de
necurăţie. *1 Tim. 4.2. **Rom. 1.24,26. 1 Pet. 4.3.
20. Dar voi n-aţi învăţat aşa pe
Hristos;
21. dacă*, cel puţin, L-aţi ascultat şi
dacă, potrivit adevărului care este în
Isus, aţi fost învăţaţi *Cap. 1.13.
22. cu privire la felul vostru de viaţă
din trecut, să* vă dezbrăcaţi de omul**
cel vechi care se strică după† poftele
înşelătoare;
*Col. 2.11; 3.8,9. Evr. 12.1. 1 Pet. 2.1. **Rom. 6.6. Vers. 17.
Cap. 2.2,3. Col. 3.7. †1 Pet. 4.3.
23. şi să vă înnoiţi* în duhul minţii
voastre, *Rom. 12.2. Col. 3.10.
24. şi să* vă îmbrăcaţi în omul cel nou,
făcut** după chipul lui Dumnezeu, de o
neprihănire şi sfinţenie pe care o dă
adevărul. *Rom. 6.4. 2 Cor. 5.17.
Gal. 6.15. Cap. 6.11. Col. 3.10. **Cap. 2.10.
25. De aceea, lăsaţi-vă de minciună:
„Fiecare dintre voi să spună* aproa-
pelui său adevărul“, pentru că sun-
tem** mădulare unii altora.
*Zah. 8.16. Vers. 15. Col. 3.9. **Rom. 12.5.
26. „Mâniaţi-vă*, şi nu păcătuiţi.“ Să
n-apună soarele peste mânia voastră
*Ps. 4.4; 37.8.
27. şi să nu* daţi prilej diavolului.
*2 Cor. 2.10,11. Iac. 4.7. 1 Pet. 5.9.
28. Cine fura să nu mai fure; ci mai
degrabă să lucreze* cu mâinile lui la
ceva bun, ca să aibă ce să dea celui**
lipsit.
*Fapt. 20.35. 1 Tes. 4.11. 2 Tes. 3.8,11,12. **Luca 3.11.
29. Nici un* cuvânt stricat să nu vă
iasă din gură; ci unul** bun, pentru†
zidire, după cum e nevoie, ca să dea
har celor ce-l aud. *Mat. 12.36.
Cap. 5.4. Col. 3.8. **Col. 4.6. 1 Tes. 5.11. †Col. 3.16.
30. Să* nu întristaţi pe Duhul Sfânt al
lui Dumnezeu, prin** care aţi fost
pecetluiţi pentru ziua răscumpărării†.
*Isa. 7.13; 63.10. Ezec. 16.43. 1 Tes. 5.19. **Cap. 1.13. †Luca
21.28. Rom. 8.23. Cap. 1.14.
31. Orice* amărăciune, orice iuţime,
orice mânie, orice strigare, orice
clevetire** şi orice fel† de răutate să
piară din mijlocul vostru.
*Col. 3.8,19. **Tit 3.2. Iac. 4.11. 1 Pet. 2.1. †Tit 3.3.
32. Dimpotrivă, fiţi* buni unii cu
alţii, miloşi şi iertaţi-vă** unul pe
altul, cum v-a iertat şi Dumnezeu pe
voi în Hristos.
*2 Cor. 2.10. Col. 3.12,13. **Mat. 6.14. Marc. 11.25.

5 1. Urmaţi*, dar, pilda lui Dumnezeu
ca nişte copii preaiubiţi.
*Mat. 5.45,48. Luca 6.36. Cap. 4.32.
2. Trăiţi* în dragoste, după cum** şi
Hristos ne-a iubit şi S-a dat pe Sine
pentru noi „ca un prinos şi ca o jertfă
de bun miros†“ lui Dumnezeu.
*Ioan 13.34; 15.12. 1 Tes. 4.9. 1 Ioan 3.11,23; 4.21. **Gal.
1.4; 2.20. Evr. 7.27; 9.14,26; 10.10,12. 1 Ioan 3.16. †Gen.
8.21. Lev. 1.9. 2 Cor. 2.15.
3. Curvia* sau orice alt fel de necu-
răţie, sau lăcomia de avere nici** să
nu fie pomenite între voi, aşa cum se
cuvine unor sfinţi.
*Rom. 6.13. 1 Cor. 6.18. 2 Cor. 12.21. Cap. 4.19,20. Col. 3.5.
1 Tes. 4.3, etc. **1 Cor. 5.1.
4. Să nu se audă nici* cuvinte porcoase,
nici vorbe nechibzuite, nici glume
proaste care** nu sunt cuviincioase†;
ci mai degrabă cuvinte de mulţumire.
*Mat. 12.35. Cap. 4.29. **Rom. 1.28. †1 Cor. 6.9.
Gal. 5.19,21.
5. Căci ştiţi bine că nici un curvar,
nici un stricat, nici un lacom de avere,
care este un închinător la idoli*,
n-are** parte de moştenire în Împără-
ţia lui Hristos şi a lui Dumnezeu.
*Col. 3.5. 1 Tim. 6.17. **Gal. 5.21. Apoc. 22.15.
6. Nimeni* să nu vă înşele cu vorbe
deşarte; căci din pricina acestor lucruri
vine** mânia lui Dumnezeu peste†
oamenii neascultători. *Ier. 29.8.
Mat. 24.4. Col. 2.4,8,18. 2 Tes. 2.3. **Rom. 1.18. †Cap. 2.2.
7. Să nu vă întovărăşiţi, dar, deloc cu
ei.
8. Odinioară eraţi* întuneric; dar
acum sunteţi** lumină în Domnul.
Umblaţi deci ca nişte copii† ai luminii.
*Isa. 9.2. Mat. 4.16. Fapt. 26.18. Rom. 1.21.
Cap. 2.11,12; 4.18. Tit 3.3. 1 Pet. 2.9. **Ioan 8.12; 12.46.
2 Cor. 3.18; 4.6. 1 Tes. 5.5. 1 Ioan 2.9. †Luca 16.8. Ioan 12.36.
9. Căci rodul* luminii stă în orice
bunătate, în neprihănire şi în adevăr.
*Gal. 5.22.
10. Cercetaţi* ce este plăcut înaintea
Domnului
*Rom. 12.2. Filp. 1.10. 1 Tes. 5.21. 1 Tim. 2.3.
11. şi nu* luaţi deloc parte la lucră-

rile** neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândiţi-le†.

*1 Cor. 5.9,11; 10.20. 2 Cor. 6.14. 2 Tes. 3.6,14. **Rom. 6.21; 13.12. Gal. 6.8. †Lev. 19.17. 1 Tim. 5.20.

12. Căci* e ruşine numai să spunem ce fac ei în ascuns. *Rom. 1.24,26. Vers. 3.

13. Dar toate* aceste lucruri, când sunt osândite de lumină, sunt date la iveală; pentru că ceea ce scoate totul la iveală este lumina. *Ioan 3.20,21. Evr. 4.13.

14. De aceea zice: „Deşteaptă-te* tu care dormi, scoală-te** din morţi, şi Hristos te va lumina.“ *Isa. 60.1. Rom. 13.11,12. 1 Cor. 15.34. 1 Tes. 5.6. **Ioan 5.25. Rom. 6.4,5. Cap. 2.5. Col. 3.1.

15. Luaţi seama* deci să umblaţi cu băgare de seamă, nu ca nişte neînţelepţi, ci ca nişte înţelepţi. *Col. 4.5.

16. Răscumpăraţi* vremea, căci** zilele sunt rele. *Gal. 6.10. Col. 4.5. **Ecl. 11.2; 12.1. Ioan 12.35. Cap. 6.13.

17. De aceea* nu fiţi nepricepuţi, ci înţelegeţi** care† este voia Domnului. *Col. 4.5. **Rom. 12.2. †1 Tes. 4.3; 5.18.

18. Nu* vă îmbătaţi de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiţi plini de Duh.

*Prov. 20.1; 23.20,30. Isa. 5.11,22. Luca 21.34.

19. Vorbiţi între voi cu* psalmi, cu cântări de laudă şi cu cântări duhovniceşti, şi cântaţi şi aduceţi din toată inima laudă Domnului.

*Fapt. 16.25. 1 Cor. 14.26. Col. 3.16. Iac. 5.13.

20. Mulţumiţi* totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în** Numele Domnului nostru Isus Hristos.

*Ps. 34.1. Isa. 63.7. Col. 3.17. 1 Tes. 5.18. 2 Tes. 1.3. **Evr. 13.15. 1 Pet. 2.5; 4.11.

21. Supuneţi-vă* unii altora în frica lui Hristos. *Filp. 2.3. 1 Pet. 5.5.

22. Nevestelor*, fiţi supuse bărbaţilor voştri ca** Domnului; *Gen. 3.16. 1 Cor. 14.34. Col. 3.18. Tit 2.5. 1 Pet. 3.1. **Cap. 6.5.

23. căci bărbatul* este capul nevestei, după cum şi Hristos** este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului.

*1 Cor. 11.3. **Cap. 1.22; 4.15. Col. 1.18.

24. Şi după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot aşa şi nevestele să fie supuse bărbaţilor lor în* toate lucrurile. *Col. 3.20,22. Tit 2.9.

25. Bărbaţilor*, iubiţi-vă nevestele cum a iubit şi Hristos Biserica şi S-a** dat pe Sine pentru ea, *Col. 3.19. 1 Pet. 3.7. **Fapt. 20.28. Gal. 1.4; 2.20. Vers. 2.

26. ca s-o sfinţească, după ce a curăţat-o prin* botezul cu apă prin Cuvânt**, *Ioan 3.5. Tit 3.5. Evr. 10.22. 1 Ioan 5.6. **Ioan 15.3; 17.17.

27. ca* să înfăţişeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată**, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci† sfântă şi fără prihană.

*2 Cor. 11.2. Col. 1.22. **Cânt. 4.7. †Cap. 1.4.

28. Tot aşa trebuie să-şi iubească şi bărbaţii nevestele, ca pe trupurile lor. Cine îşi iubeşte nevasta se iubeşte pe sine însuşi.

29. Căci nimeni nu şi-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrăneşte, îl îngrijeşte cu drag, ca şi Hristos Biserica;

30. pentru că noi* suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui şi os din oasele Lui.

*Gen. 2.23. Rom. 12.5. 1 Cor. 6.15; 12.27.

31. „De aceea* va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de nevasta sa, şi cei doi** vor fi un singur trup.“

*Gen. 2.24. Mat. 19.5. Marc. 10.7,8. **1 Cor. 6.16.

32. Taina aceasta este mare – (vorbesc despre Hristos şi despre Biserică). –

33. Încolo, fiecare din* voi să-şi iubească nevasta ca pe sine; şi nevasta să** se teamă de bărbat.

*Vers. 25. Col. 3.19. **1 Pet. 3.6.

6 1. Copii, ascultaţi* în Domnul de părinţii voştri, căci este drept.

*Prov. 23.22. Col. 3.20.

2. „Să cinsteşti* pe tatăl tău şi pe mama ta“ – este cea dintâi poruncă însoţită de o făgăduinţă –

*Exod 20.12. Deut. 5.16; 27.16. Ier. 35.18. Ezec. 22.7. Mal. 1.6. Mat. 15.4. Marc. 7.10.

3. „ca să fii fericit şi să trăieşti multă vreme pe pământ.“

4. Şi voi, părinţilor*, nu întărâtaţi la mânie pe copiii voştri, ci creşteţi-i** în mustrarea şi învăţătura Domnului.

*Col. 3.21. **Gen. 18.19. Deut. 4.9; 6.7,20; 11.19. Ps. 78.4. Prov. 19.18; 22.6; 29.17.

5. Robilor*, ascultaţi de stăpânii voştri pământeşti, cu** frică şi cutremur, în† curăţie de inimă, ca de Hristos.

*Col. 3.22. 1 Tim. 6.1. Tit 2.9. 1 Pet. 2.18. **2 Cor. 7.15. Filp. 2.12. †1 Cron. 29.17. Col. 3.22.

6. Slujiţi-le nu* numai când sunteţi sub ochii lor, ca şi cum aţi vrea să plăceţi oamenilor, ci ca nişte robi ai lui Hristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu. *Col. 3.22,23.

7. Slujiţi-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor,

8. căci ştiţi* că fiecare, fie** rob, fie slobod, va primi răsplată de la Domnul, după binele pe care-l va fi făcut.

*Rom. 2.6. 2 Cor. 5.10. Col. 3.24. **Gal. 3.28. Col. 3.11.

9. Şi voi, stăpânilor*, purtaţi-vă la

fel cu ei; feriţi-vă de ameninţări**, ca unii care ştiţi că Stăpânul lor şi al† vostru este în cer şi†† că înaintea Lui nu se are în vedere faţa omului.
*Col. 4.1. **Lev. 25.43. †Ioan 13.13. 1 Cor. 7.22. ††Rom. 2.11. Col. 3.25.
10. Încolo, fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi în* puterea tăriei Lui.
*Cap. 1.19; 3.16. Col. 1.11.
11. Îmbrăcaţi-vă* cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţine piept împotriva uneltirilor diavolului.
*Rom. 13.12. 2 Cor. 6.7. Vers. 13. 1 Tes. 5.8.
12. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii* şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor**, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor† întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti.
*Mat. 16.17. 1 Cor. 15.50. **Rom. 8.38. Cap. 1.21. Col. 2.15. †Luca 22.53. Ioan 12.31; 14.30. Cap. 2.2. Col. 1.13.
13. De aceea*, luaţi toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteţi împotrivi în** ziua cea rea şi să rămâneţi în picioare, după ce veţi fi biruit totul.
*2 Cor. 10.4. Vers. 11. **Cap. 5.16.
14. Staţi gata, dar, având mijlocul încins* cu adevărul, îmbrăcaţi** cu platoşa neprihănirii, *Isa. 11.5. Luca 12.35. 1 Pet. 1.13. **Isa. 59.17. 2 Cor. 6.7. 1 Tes. 5.8.
15. având picioarele încălţate* cu râvna Evangheliei păcii.
*Isa. 52.7. Rom. 10.15.
16. Pe deasupra tuturor acestora, luaţi scutul* credinţei, cu care veţi putea stinge toate săgeţile arzătoare ale celui rău. *1 Ioan 5.4.
17. Luaţi* şi coiful mântuirii şi sabia** Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.
*Isa. 59.17. 1 Tes. 5.8. **Evr. 4.12. Apoc. 1.16; 2.16; 19.15.
18. Faceţi în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni* şi cereri. Vegheaţi** la aceasta, cu toată stăruinţa, şi rugăciune† pentru toţi sfinţii
*Luca 18.1. Rom. 12.12. Col. 4.2. 1 Tes. 5.17. **Mat. 26.41. Marc. 13.33. †Cap. 1.16. Filp. 1.4. 1 Tim. 2.1.
19. şi pentru* mine, ca ori de câte ori îmi deschid gura să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu** îndrăzneală taina Evangheliei,
*Fapt. 4.29. Col. 4.3. 2 Tes. 3.1. **2 Cor. 3.12.
20. al cărei sol în* lanţuri sunt**; pentru ca, zic, să vorbesc cu† îndrăzneală, cum trebuie să vorbesc.
*2 Cor. 5.20. **Fapt. 26.29; 28.20. Cap. 3.1. Filp. 1.7,13,14. 2 Tim. 1.16; 2.9. Film. 10. †Fapt. 28.31. Filp. 1.20. 1 Tes. 2.2.
21. Acum, ca* să ştiţi şi voi despre mine, Tihic**, preaiubitul frate şi slujitor credincios în Domnul, vă va face cunoscut totul.
*Col. 4.7. **Fapt. 20.4. 2 Tim. 4.12. Tit 3.12.
22. Vi l-am* trimis înadins, ca să luaţi cunoştinţă despre starea noastră şi să vă îmbărbăteze inimile. *Col. 4.8.
23. Pace*, fraţilor, şi dragoste împreună cu credinţa din partea lui Dumnezeu Tatăl şi din partea Domnului Isus Hristos! *1 Pet. 5.14.
24. Harul să fie cu toţi cei ce iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos* în curăţie. Amin. *Tit 2.7.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILIPENI

1 1. Pavel şi Timotei, robi ai lui Isus Hristos, către toţi sfinţii în* Hristos Isus care sunt în Filipi, împreună cu episcopii[1] şi diaconii: *1 Cor. 1.2.
2. Har* vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Hristos! *Rom. 1.7. 2 Cor. 1.2. 1 Pet. 1.2.
3. Mulţumesc* Dumnezeului meu pentru toată aducerea aminte pe care o păstrez despre voi. *Rom. 1.8,9. 1 Cor. 1.4. Efes. 1.15,16. Col. 1.3. 1 Tes. 1.2. 2 Tes. 1.3.
4. În toate rugăciunile mele mă rog pentru voi toţi, cu bucurie,
5. pentru* partea pe care o luaţi la Evanghelie, din cea dintâi zi până acum. *Rom. 12.13; 15.26. 2 Cor. 8.1. Cap. 4.14,15.

1. Sau: priveghetori

6. Sunt încredinţat că Acela care a început în voi această bună lucrare* o va isprăvi până** în ziua lui Isus Hristos. *Ioan 6.29. 1 Tes. 1.3. **Vers. 10.
7. Este drept să gândesc astfel despre voi toţi, fiindcă vă port în inima mea, întrucât, atât în lanţurile* mele cât şi în apărarea** şi întărirea Evangheliei†, voi†† sunteţi toţi părtaşi aceluiaşi har.
*Vers. 17. **2 Cor. 3.2; 7.3. †Efes. 3.1; 6.20. Col. 4.3,18. 2 Tim. 1.8. ††Cap. 4.14.
8. Căci martor îmi este Dumnezeu* că** vă iubesc pe toţi cu o dragoste nespusă, în Isus Hristos.
*Rom. 1.9; 9.1. Gal. 1.20. 1 Tes. 2.5. **Cap. 2.26; 4.1.
9. Şi mă rog ca* dragostea voastră

să crească tot mai mult în cunoştinţă şi orice pricepere, *1 Tes. 3.12. Film. 6.

10. ca să* deosebiţi lucrurile alese, pentru ca** să fiţi curaţi şi să nu vă poticniţi până în† ziua venirii lui Hristos, *Rom. 2.18; 12.2. Efes. 5.10. **Fapt. 24.16. 1 Tes. 3.13; 5.23. †1 Cor. 1.8.

11. plini de rodul neprihănirii, prin* Isus Hristos, spre slava** şi lauda lui Dumnezeu.
*Ioan 15.4,5. Efes. 2.10. Col. 1.6. **Ioan 15.8. Efes. 1.12,14.

12. Vreau să ştiţi, fraţilor, că împrejurările în care mă găsesc, mai degrabă au lucrat la înaintarea Evangheliei.

13. În adevăr, în* toată curtea împărătească şi pretutindeni aiurea, toţi ştiu că sunt pus în lanţuri din pricina lui Isus Hristos. *Cap. 4.22.

14. Şi cei mai mulţi din fraţi, îmbărbătaţi de lanţurile mele, au şi mai multă îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu.

15. Unii, este adevărat, propovăduiesc pe Hristos din pizmă şi din duh de ceartă*; dar alţii, din bunăvoinţă.
*Cap. 2.3.

16. Aceştia din urmă lucrează din dragoste, ca unii care ştiu că eu sunt însărcinat* cu apărarea Evangheliei;
*Vers. 7.

17. cei dintâi, din duh de ceartă vestesc pe Hristos nu cu gând curat, ci ca să mai adauge un necaz la lanţurile mele.

18. Ce ne pasă? Oricum, fie de ochii lumii, fie din toată inima, Hristos este propovăduit. Eu mă bucur de lucrul acesta şi mă voi bucura.

19. Căci ştiu că lucrul acesta se va întoarce spre mântuirea mea prin rugăciunile voastre* şi prin ajutorul Duhului** lui Isus Hristos.
*2 Cor. 1.11. **Rom. 8.9.

20. Mă aştept şi nădăjduiesc cu tărie* că nu voi fi dat de ruşine** cu nimic; ci că† acum, ca totdeauna, Hristos va fi proslăvit cu îndrăzneală în trupul meu, fie prin viaţa mea, fie prin moartea mea.
*Rom. 8.19. **Rom. 5.5. †Efes. 6.19,20.

21. Căci pentru mine a trăi este Hristos, şi a muri este un câştig.

22. Dar, dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; şi nu ştiu ce trebuie să aleg.

23. Sunt strâns* din două părţi: aş dori să mă mut** şi să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine;
*2 Cor. 5.8. **2 Tim. 4.6.

24. dar, pentru voi, este mai de trebuinţă să rămân în trup.

25. Şi sunt încredinţat* şi ştiu că voi rămâne şi voi trăi cu voi toţi, pentru înaintarea şi bucuria credinţei voastre;
*Cap. 2.24.

26. pentru ca, prin întoarcerea mea la voi, să aveţi în mine o mare pricină de laudă* în Isus Hristos. *2 Cor. 1.14; 5.12.

27. Numai, purtaţi-vă* într-un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru ca, fie că voi veni să vă văd, fie că voi rămâne departe de voi, să aud despre voi că** rămâneţi tari în acelaşi duh şi că luptaţi cu† un suflet†† pentru credinţa Evangheliei,
*Efes. 4.1. Col. 1.10. 1 Tes. 2.12; 4.1. **Cap. 4.1. †1 Cor. 1.10. ††Iuda 3.

28. fără să vă lăsaţi înspăimântaţi de potrivnici; lucrul acesta* este pentru ei o dovadă de pierzare, şi** de mântuirea voastră, şi aceasta de la Dumnezeu. *2 Tes. 1.5. **Rom. 8.17. 2 Tim. 2.11.

29. Căci, cu privire la Hristos, vouă* vi s-a dat harul nu** numai să credeţi în El, ci să şi pătimiţi pentru El
*Fapt. 5.41. Rom. 5.3. **Efes. 2.8.

30. şi să şi duceţi*, cum şi faceţi, aceeaşi luptă pe care** aţi văzut-o la mine şi pe care auziţi că o duc şi acum. *Col. 2.1. **Fapt. 16.19, etc. 1 Tes. 2.2.

2 1. Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură* a Duhului, dacă este vreo milostivire şi vreo îndurare**,
*2 Cor. 13.14. **Col. 3.12.

2. faceţi-mi* bucuria deplină şi aveţi o simţire, o dragoste, un suflet şi un gând**. *Ioan 3.29. **Rom. 12.16; 15.5. 1 Cor. 1.10. 2 Cor. 13.11. Cap. 1.27; 3.16; 4.2. 1 Pet. 3.8.

3. Nu faceţi nimic* din duh de ceartă sau din slavă deşartă; ci, în smerenie**, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuşi. *Gal. 5.26. Cap. 1.15,16. Iac. 3.14. **Rom. 12.10. Efes. 5.21. 1 Pet. 5.5.

4. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci* şi la foloasele altora.
*1 Cor. 10.24,33; 13.5.

5. Să* aveţi în voi gândul acesta care era şi în Hristos Isus:
*Mat. 11.29. Ioan 13.15. 1 Pet. 2.21. 1 Ioan 2.6.

6. El, măcar că* avea chipul lui Dumnezeu, totuşi n-a** crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, *Ioan 1.1,2; 17.5. 2 Cor. 4.4. Col. 1.15. Evr. 1.3. **Ioan 5.18; 10.33.

7. ci* S-a dezbrăcat pe Sine însuşi şi
a luat un chip de rob**, făcându-Se†
asemenea oamenilor. *Ps. 22.6.
Isa. 53.3. Dan. 9.26. Marc. 9.12. Rom. 15.3. **Isa. 42.1;
49.3,6; 52.13; 53.11. Ezec. 34.23,24. Zah. 3.8. Mat. 20.28.
Luca 22.27. †Ioan 1.14. Rom. 1.3; 8.3. Gal. 4.4. Evr. 2.14,17.
8. La înfăţişare a fost găsit ca un om,
S-a smerit şi S-a făcut* ascultător
până la moarte, şi încă moarte de
cruce. *Mat. 26.29,42. Ioan 10.18. Evr. 5.8; 12.2.
9. De aceea şi Dumnezeu L-a* înălţat
nespus de mult şi I-a** dat Numele
care este mai presus de orice nume;
*Ioan 17.1,2,5. Fapt. 2.33. Evr. 2.9. **Efes. 1.20,21. Evr. 1.4.
10. pentru ca*, în Numele lui Isus, să
se plece orice genunchi al celor din
ceruri, de pe pământ şi de sub pământ,
*Isa. 45.23. Mat. 28.18. Rom. 14.11. Apoc. 5.13.
11. şi orice* limbă să mărturisească,
spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus
Hristos este Domnul.
*Ioan 13.13. Fapt. 2.36. Rom. 14.9. 1 Cor. 8.6; 12.3.
12. Astfel, dar, preaiubiţilor, după
cum* totdeauna aţi fost ascultători,
duceţi până la capăt mântuirea voas-
tră, cu frică** şi cutremur, nu numai
când sunt eu de faţă, ci cu mult mai mult
acum, în lipsa mea. *Cap. 1.5. **Efes. 6.5.
13. Căci Dumnezeu* este Acela care
lucrează în voi şi vă dă, după plăcerea
Lui, şi voinţa şi înfăptuirea.
*2 Cor. 3.5. Evr. 13.21.
14. Faceţi toate lucrurile fără* cârtiri
şi fără şovăieli**,
*1 Cor. 10.10. 1 Pet. 4.9. **Rom. 14.1.
15. ca să fiţi fără prihană şi curaţi,
copii* ai lui Dumnezeu, fără vină,
în** mijlocul unui† neam ticălos şi
stricat, în care străluciţi†† ca nişte
lumini în lume, *Mat. 5.45. Efes. 5.1.
**1 Pet. 2.12. †Deut. 32.5. ††Mat. 5.14,16. Efes. 5.8.
16. ţinând sus Cuvântul vieţii; aşa ca,
în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda* că
n-am** alergat, nici nu m-am ostenit
în zadar.
*2 Cor. 1.14. 1 Tes. 2.19. **Gal. 2.2. 1 Tes. 3.5.
17. Şi chiar dacă va* trebui să fiu
turnat ca o jertfă de băutură peste
jertfa şi** slujba credinţei voastre, eu
mă bucur, şi mă† bucur cu voi toţi.
*2 Tim. 4.6. **Rom. 15.16. †2 Cor. 7.14. Col. 1.24.
18. Tot aşa şi voi, bucuraţi-vă, şi
bucuraţi-vă împreună cu mine.
19. Nădăjduiesc, în Domnul Isus, să
vă trimit în curând pe Timotei*, ca să
fiu şi eu cu inimă bună când o să am
ştiri despre voi. *Rom. 16.21. 1 Tes. 3.2.
20. Căci n-am pe nimeni* care să-mi
împărtăşească simţirile ca el şi să
se îngrijească într-adevăr de starea
voastră. *Ps. 55.13.
21. Ce-i drept, toţi umblă* după
foloasele lor, şi nu după ale lui Isus
Hristos. *1 Cor. 10.24,33; 13.5. 2 Tim. 4.10,16.
22. Ştiţi râvna lui încercată; cum, ca*
un copil cu tatăl lui, a lucrat ca un rob
împreună cu mine pentru înaintarea
Evangheliei. *1 Cor. 4.17. 1 Tim. 1.2. 2 Tim. 1.2.
23. Pe el, dar, nădăjduiesc să vi-l
trimit, de îndată ce voi vedea ce întor-
sătură vor lua lucrurile cu privire la
mine.
24. Şi am* încredere în Domnul că în
curând voi veni şi eu. *Cap. 1.25. Film. 22.
25. Am socotit de trebuinţă să vă
trimit pe Epafrodit*, fratele şi tova-
răşul meu de lucru** şi de luptă,
trimisul şi slujitorul† vostru pentru††
nevoile mele.
*Cap. 4.18. **Film. 2. †2 Cor. 8.23. ††2 Cor. 11.9. Cap. 4.18.
26. Căci* dorea fierbinte să vă vadă
pe toţi; şi era foarte mâhnit, pentru că
aflaserăţi că a fost bolnav. *Cap. 1.8.
27. Ce-i drept, a fost bolnav şi foarte
aproape de moarte, dar Dumnezeu a
avut milă de el. Şi nu numai de el, ci
şi de mine, ca să n-am întristare peste
întristare.
28. L-am trimis, dar, cu atât mai în
grabă, ca să-l vedeţi şi să vă bucuraţi
iarăşi şi să fiu şi eu mai puţin mâhnit.
29. Primiţi-l deci în Domnul, cu toată
bucuria; şi preţuiţi* pe astfel de
oameni. *1 Cor. 16.18. 1 Tes. 5.12. 1 Tim. 5.17.
30. Căci pentru lucrul lui Hristos a
fost el aproape de moarte şi şi-a pus
viaţa în joc, ca* să împlinească ce
lipsea slujbei voastre pentru mine.
*1 Cor. 16.17. Cap. 4.10.

3 1. Încolo, fraţii mei, bucuraţi-vă*
în Domnul.
Mie nu-mi este greu să vă scriu
mereu aceleaşi lucruri, iar vouă vă
este de folos. *2 Cor. 13.11. Cap. 4.4. 1 Tes. 5.16.
2. Păziţi-vă* de câinii aceia; păziţi-vă
de lucrătorii** aceia răi; păziţi-vă† de
scrijelaţii aceia! *Isa. 56.10. Gal. 5.15.
**2 Cor. 11.13. †Rom. 2.28. Gal. 5.2.
3. Căci cei tăiaţi împrejur* suntem
noi care** slujim lui Dumnezeu prin
Duhul lui Dumnezeu, care ne† lăudăm
în Hristos Isus şi care nu ne punem
încrederea în lucrurile pământeşti.
*Deut. 10.16; 30.6. Ier. 4.4. Rom. 2.29; 4.11,12.
Col. 2.11. **Ioan 4.23,24. Rom. 7.6. †Gal. 6.14.

4. Măcar că eu* aş avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământeşti. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământeşti, eu şi mai mult; *2 Cor. 11.18,21.

5. eu, care sunt tăiat împrejur* a opta zi, din** neamul lui Israel, din† seminţia lui Beniamin, evreu†† din evrei; în ce priveşte Legea, fariseu*†; *Gen. 17.12. **2 Cor. 11.22. †Rom. 11.1. ††2 Cor. 11.22. *†Fapt. 23.6; 26.4,5.

6. în ce priveşte* râvna, prigonitor** al Bisericii; cu privire la neprihănirea† pe care o dă Legea, fără†† prihană. *Fapt. 22.3. Gal. 1.13,14. **Fapt. 8.3; 9.1. †Rom. 10.5. ††Luca 1.6.

7. Dar lucrurile* care pentru mine erau câştiguri le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. *Mat. 13.44.

8. Ba încă şi acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, faţă de preţul nespus de mare al* cunoaşterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate şi le socotesc ca un gunoi, ca să câştig pe Hristos *Isa. 53.11. Ier. 9.23,24. Ioan 17.3. 1 Cor. 2.2. Col. 2.2.

9. şi să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea* pe care mi-o dă Legea, ci aceea** care se capătă prin credinţa în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, prin credinţă. *Rom. 10.3,5. **Rom. 1.17; 3.21,22; 9.30; 10.3,6. Gal. 2.16.

10. Şi să-L cunosc pe El şi puterea învierii Lui, şi părtăşia* suferinţelor Lui, şi să mă fac asemenea cu moartea Lui; *Rom. 6.3-5; 8.17. 2 Cor. 4.10,11. 2 Tim. 2.11,12. 1 Pet. 4.13.

11. ca să ajung* cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morţi. *Fapt. 26.7.

12. Nu că am şi câştigat premiul sau că am şi ajuns* desăvârşit**; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât şi eu am fost apucat de Hristos Isus. *1 Tim. 6.12. **Evr. 12.23.

13. Fraţilor, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând* ce este în urma mea şi aruncându-mă** spre ce este înainte, *Ps. 45.10. Luca 9.62. 2 Cor. 5.16. **1 Cor. 9.24,26. Evr. 6.1.

14. alerg* spre ţintă, pentru premiul chemării** cereşti a lui Dumnezeu, în Hristos Isus. *2 Tim. 4.7,8. Evr. 12.1. **Evr. 3.1.

15. Gândul acesta, dar, să ne însufleţească pe toţi care suntem desăvârşiţi*; şi, dacă în vreo privinţă sunteţi de altă părere**, Dumnezeu vă va lumina şi în această privinţă. *1 Cor. 2.6; 14.20. **Gal. 5.10.

16. Dar, în lucrurile* în care am ajuns de aceeaşi** părere, să umblăm la fel†. *Rom. 12.16; 15.5. **Gal. 6.16. †Cap. 2.2.

17. Urmaţi-mă pe mine*, fraţilor, şi uitaţi-vă bine la cei ce se poartă după pilda pe care o aveţi** în noi. *1 Cor. 4.16; 11.1. Cap. 4.9. 1 Tes. 1.6. **1 Pet. 5.3.

18. Căci v-am spus de multe ori, şi vă mai spun şi acum, plângând: sunt mulţi care se poartă ca vrăjmaşi* ai crucii lui Hristos. *Gal. 1.7; 2.21; 6.12. Cap. 1.15,16.

19. Sfârşitul lor* va fi pierzarea. Dumnezeul lor** este pântecele, şi† slava lor este în ruşinea lor, şi se gândesc†† la lucrurile de pe pământ. *2 Cor. 11.15. 2 Pet. 2.1. **Rom. 16.18. 1 Tim. 6.5. Tit 1.11. †Osea 4.7. 2 Cor. 11.12. Gal. 6.13. ††Rom. 8.5.

20. Dar cetăţenia* noastră este în ceruri, de** unde şi aşteptăm† ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. *Efes. 2.6,19. Col. 3.1,3. **Fapt. 1.11. †1 Cor. 3.7. 1 Tes. 1.10. Tit 2.13.

21. El* va schimba trupul stării noastre smerite şi-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii** pe care o are de a-Şi† supune toate lucrurile. *1 Cor. 15.43, 48,49. Col. 3.4. 1 Ioan 3.2. **Efes. 1.19. †1 Cor. 15.26,27.

4 1. De aceea, preaiubiţii şi mult doriţii* mei fraţi, bucuria** şi cununa mea, rămâneţi† astfel tari în Domnul, preaiubiţilor! *Cap. 1.8. **2 Cor. 1.14. Cap. 2.16. 1 Tes. 2.19,20. †Cap. 1.27.

2. Îndemn pe Evodia şi îndemn pe Sintichia să fie cu un gând* în Domnul. *Cap. 2.2; 3.16.

3. Şi pe tine, adevărat tovarăş de jug, te rog să vii în ajutorul femeilor acestora, care au lucrat* împreună cu mine pentru Evanghelie, cu Clement şi cu ceilalţi tovarăşi de lucru ai mei, ale căror nume sunt scrise în Cartea** vieţii. *Rom. 16.3. Cap. 1.27. **Exod 32.32. Ps. 69.28. Dan. 12.1. Luca 10.20. Apoc. 3.5; 13.8; 20.12; 21.27.

4. Bucuraţi-vă* totdeauna în Domnul! Iarăşi zic: Bucuraţi-vă! *Rom. 12.12. Cap. 3.1. 1 Tes. 5.16. 1 Pet. 4.13.

5. Blândeţea voastră să fie cunoscută de toţi oamenii. Domnul este aproape*. *Evr. 10.25. Iac. 5.8,9. 1 Pet. 4.7. 2 Pet. 3.8,9. 2 Tes. 2.2.

6. Nu* vă îngrijoraţi de nimic; ci, în orice lucru, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri. *Ps. 55.22. Prov. 16.2. Mat. 6.25. Luca 12.22. 1 Pet. 5.7.

7. Şi pacea* lui Dumnezeu, care întrece

orice pricepere, vă va păzi inimile şi gândurile în Hristos Isus.
*Ioan 14.27. Rom. 5.1. Col. 3.15.
8. Încolo, fraţii mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot* ce este vrednic de primit, orice faptă bună şi orice laudă, aceea să vă însufleţească.
*1 Tes. 5.22.
9. Ce* aţi învăţat, ce aţi primit şi auzit de la mine şi ce aţi văzut în mine, faceţi. Şi Dumnezeul** păcii va fi cu voi. *Cap. 3.17. **Rom. 15.33; 16.20. 1 Cor. 14.33. 2 Cor. 13.11. 1 Tes. 5.23. Evr. 13.20.
10. Am avut o mare bucurie în Domnul, că, în sfârşit, aţi putut să vă înnoiţi iarăşi simţămintele* voastre faţă de mine. Vă gândeaţi voi la aşa ceva, dar vă lipsea prilejul. *2 Cor. 12.9.
11. Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu* mulţumit cu starea în care mă găsesc. *1 Tim. 6.6,9.
12. Ştiu* să trăiesc smerit şi ştiu să trăiesc în belşug. În totul şi pretutindeni m-am deprins să fiu sătul şi flămând, să fiu în belşug şi să fiu în lipsă. *1 Cor. 4.11. 2 Cor. 6.10; 11.27.
13. Pot totul* în Hristos care mă întăreşte.
*Ioan 15.5. 2 Cor. 12.9.
14. Dar bine aţi făcut că aţi* luat parte la strâmtorarea mea. *Cap. 1.7.
15. Ştiţi voi înşivă, filipenilor, că, la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nici o* biserică n-a avut legătură cu mine în ce priveşte „darea“ şi „primirea“ afară de voi.
*2 Cor. 11.8,9.
16. Căci mi-aţi trimis în Tesalonic, o dată, şi chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele.
17. Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă, umblu după câştigul* care prisoseşte în folosul vostru.
*Rom. 15.28. Tit 3.14.
18. Am de toate şi sunt în belşug. Sunt bogat de când am primit prin Epafrodit* ce mi-aţi trimis... un miros** de bună mireasmă, o jertfă† bine primită şi plăcută lui Dumnezeu.
*Cap. 2.25. **Evr. 13.16. †2 Cor. 9.12.
19. Şi Dumnezeul meu să îngrijească* de toate trebuinţele voastre, după** bogăţia Sa, în slavă, în Isus Hristos.
*Ps. 23.1. 2 Cor. 9.8. **Efes. 1.7; 3.16.
20. A lui* Dumnezeu şi Tatăl nostru să fie slava în vecii vecilor! Amin.
*Rom. 16.27. Gal. 1.5.
21. Spuneţi sănătate fiecărui sfânt în Hristos Isus.
Fraţii care* sunt cu mine vă trimit sănătate. *Gal. 1.2.
22. Toţi sfinţii vă trimit sănătate, mai* ales cei din casa cezarului.
*Cap. 1.13.
23. Harul* Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toţi! Amin. *Rom. 16.24.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE COLOSENI

1 1. Pavel, apostol* al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, şi fratele Timotei, *Efes. 1.1.
2. către sfinţii şi fraţii credincioşi în* Hristos care sunt în Colose: Har şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Hristos.
*1 Cor. 4.17. Efes. 6.21. Gal. 1.3.
3. Mulţumim* lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi
*1 Cor. 1.4. Efes. 1.16. Filp. 1.3; 4.6.
4. şi am auzit despre credinţa voastră în Hristos Isus şi despre dragostea* pe care o aveţi faţă de toţi sfinţii,
*Efes. 1.15. Vers. 9. Film. 5. Evr. 6.10.
5. din pricina nădejdii care vă aşteaptă* în ceruri şi despre care aţi auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei, *2 Tim. 4.8. 1 Pet. 1.4.
6. care a ajuns până la voi şi* este în toată lumea, unde dă** roade şi merge crescând, ca şi între voi. Şi aceasta, din ziua în care aţi auzit şi aţi cunoscut harul† lui Dumnezeu, în adevăr,
*Mat. 24.14. Marc. 16.15. Rom. 10.18. Vers. 23. **Marc. 4.8. Ioan 15.16. Filp. 1.11. †2 Cor. 6.1. Efes. 3.2. Tit 2.11. 1 Pet. 5.12.
7. cum aţi învăţat de la Epafras*, preaiubitul nostru tovarăş de slujbă. El este un credincios slujitor** al lui Hristos pentru voi
*Cap. 4.12. Film. 23. **2 Cor. 11.23. 1 Tim. 4.6.
8. şi ne-a vorbit despre dragostea* voastră în Duhul. *Rom. 15.30.
9. De aceea* şi noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi şi să cerem să** vă umpleţi de cunoştinţa† voii Lui, în

orice fel de înţelepciune†† şi pricepere duhovnicească; *Efes. 1.15,16. Vers. 3,4. **1 Cor. 1.5. †Rom. 12.2. Efes. 10.17. ††Efes. 1.8.

10. pentru ca*, astfel, să vă purtaţi într-un chip vrednic de Domnul, ca** să-I fiţi plăcuţi în orice lucru, aducând roade† în tot felul de fapte bune şi crescând în cunoştinţa lui Dumnezeu, *Efes. 4.1. Filp. 1.27. 1 Tes. 2.12. **1 Tes. 4.1. †Ioan 15.16. 2 Cor. 9.8. Filp. 1.11. Tit 3.1. Evr. 13.21.

11. întăriţi*, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare** şi îndelungă răbdare, cu bucurie†, *Efes. 3.16; 6.10. **Efes. 4.2. †Fapt. 5.41. Rom. 5.3.

12. mulţumind* Tatălui, care v-a învrednicit să aveţi parte de moştenirea sfinţilor în lumină. *Fapt. 26.18. Efes. 1.11. 5.20. Cap. 3.15.

13. El ne-a izbăvit de sub puterea* întunericului şi** ne-a strămutat în Împărăţia Fiului dragostei Lui, *Efes. 6.12. Evr. 2.14. 1 Pet. 2.9. **1 Tes. 2.12. 2 Pet. 1.11.

14. în* care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. *Efes. 1.7.

15. El este chipul* Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut** din toată zidirea. *2 Cor. 4.4. Evr. 1.3. **Apoc. 3.14.

16. Pentru că prin El* au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri şi pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii**, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El† şi pentru El. *Ioan 1.3. 1 Cor. 8.6. Efes. 3.6. Evr. 1.2. **Rom. 8.38. Efes. 1.21. Cap. 2.10,15. 1 Pet. 3.22. †Rom. 11.36. Evr. 2.10.

17. El* este mai înainte de toate lucrurile, şi toate se ţin prin El. *Ioan 1.1,3; 17.5. 1 Cor. 8.6.

18. El* este Capul trupului, al Bisericii. El este Începutul, Cel întâi născut** dintre cei morţi, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea. *1 Cor. 11.3. Efes. 1.10,22; 4.15; 5.23. **Fapt. 26.23 1 Cor. 15.20,23. Apoc. 1.5.

19. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în* El *Ioan 1.16; 3.34. Cap. 2.9; 3.11.

20. şi să împace totul* cu Sine** prin El, atât† ce este pe pământ, cât şi ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui. *Efes. 2.14-16. **2 Cor. 5.18. †Efes. 1.10.

21. Şi pe voi, care* odinioară eraţi străini şi vrăjmaşi prin gândurile şi prin faptele voastre rele**, El v-a împăcat acum *Efes. 2.1,2,12,19; 4.18. **Tit 1.15,16.

22. prin* trupul Lui de carne, prin moarte, ca** să vă facă să vă înfăţişaţi înaintea Lui sfinţi, fără prihană şi fără vină; *Efes. 2.15,16. **Luca 1.75. Efes. 1.41; 5.27. 1 Tes. 4.7. Tit 2.14. Iuda 24.

23. negreşit, dacă rămâneţi şi mai departe întemeiaţi* şi neclintiţi în credinţă, fără să vă abateţi** de la nădejdea Evangheliei pe care aţi† auzit-o, care a fost propovăduită oricărei†† făpturi de sub cer şi al cărei*† slujitor am fost făcut eu, Pavel. *Efes. 3.17. Cap. 2.7. **Ioan 15.6. †Rom. 10.18. ††Vers. 6. *†Fapt. 1.17. 2 Cor. 3.6; 4.1; 5.18. Efes. 3.7. Vers. 25. 1 Tim. 2.7.

24. Mă bucur acum* în suferinţele mele pentru** voi; şi în trupul meu împlinesc ce lipseşte† suferinţelor lui Hristos, pentru†† trupul Lui, care este Biserica. *Rom. 5.3. 2 Cor. 7.4. **Efes. 3.1,13. †2 Cor. 1.5,6. Filp. 3.10. 2 Tim. 1.8; 2.10. ††Efes. 1.23.

25. Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia* pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu. *1 Cor. 9.17. Gal. 2.7. Efes. 3.2. Vers. 23.

26. Vreau să zic: taina* ţinută ascunsă din veşnicii şi în toate veacurile, dar** descoperită acum sfinţilor Lui, *Rom. 16.25. 1 Cor. 2.7. Efes. 3.9. **Mat. 13.11. 2 Tim. 1.10.

27. cărora* Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăţia** slavei tainei acesteia între Neamuri, şi anume: Hristos în voi, nădejdea† slavei. *2 Cor. 2.14. **Rom. 9.23. Efes. 1.7; 3.8. †1 Tim. 1.1.

28. Pe El Îl propovăduim noi, şi sfătuim* pe orice om, şi învăţăm pe orice om în toată înţelepciunea, ca** să înfăţişăm pe orice om desăvârşit în Hristos Isus. *Fapt. 20.20,27,31. **2 Cor. 11.2. Efes. 5.27. Vers. 22.

29. Iată la* ce lucrez eu şi mă lupt** după lucrarea puterii† Lui care lucrează cu tărie în mine. *1 Cor. 15.10. **Cap. 2.1. †Efes. 1.19; 3.7,20.

2 1. Vreau, în adevăr, să ştiţi cât de mare luptă* duc pentru voi, pentru cei din Laodiceea şi pentru toţi cei ce nu mi-au văzut faţa în trup; *Filp. 1.30. Cap. 1.29. 1 Tes. 2.2.

2. pentru ca* să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniţi** în dragoste şi să capete toate bogăţiile plinătăţii de pricepere, ca să cunoască† taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, *2 Cor. 1.6. **Cap. 3.14. †Filp. 3.8. Cap. 1.9.

3. în* care sunt ascunse toate comorile înţelepciunii şi ale ştiinţei. *1 Cor. 1.24; 2.6,7. Efes. 1.8. Cap. 1.9.

4. Spun lucrul acesta pentru ca*

nimeni să nu vă înşele prin vorbiri
amăgitoare.
*Rom. 16.18. 2 Cor. 11.13. Efes. 4.14; 5.6. Vers. 8,18.
5. Căci, măcar că* sunt departe cu
trupul, totuşi cu duhul sunt cu voi şi
privesc cu bucurie la buna rânduială**
care domneşte între voi şi la tăria†
credinţei voastre în Hristos.
*1 Cor. 5.3. 1 Tes. 2.17. **1 Cor. 14.40. †1 Pet. 5.9.
6. Astfel, dar, după cum* aţi primit
pe Hristos Isus, Domnul, aşa să şi
umblaţi în El, *1 Tes. 4.1. Iuda 3.
7. fiind înrădăcinaţi şi zidiţi în El,
întăriţi prin credinţă, după învăţăturile
care v-au fost date, şi sporind în ea cu
mulţumiri către Dumnezeu.
8. Luaţi seama* ca nimeni să nu vă fure
cu filozofia şi cu o amăgire deşartă,
după datina** oamenilor, după învăţă-
turile începătoare ale lumii†, şi nu după
Hristos. *Ier. 29.8. Rom. 16.17.
Efes. 5.6. Vers. 18. Evr. 13.9. **Mat. 15.2. Gal. 1.14. Vers. 22.
†Gal. 4.3,9. Vers. 20.
9. Căci în El* locuieşte trupeşte toată
plinătatea Dumnezeirii. *Ioan 1.14. Cap. 1.19.
10. Voi aveţi totul deplin* în El,
care** este Capul oricărei domnii† şi
stăpâniri.
*Ioan 1.16. **Efes. 1.20,21. 1 Pet. 3.22. †Cap. 1.16.
11. În El aţi fost tăiaţi împrejur*, nu
cu o tăiere împrejur făcută de mână, ci
cu tăierea împrejur a lui Hristos, în
dezbrăcarea** de trupul poftelor firii
noastre pământeşti, *Deut. 10.16; 30.6. Ier. 4.4.
Rom. 2.29. Filp. 3.3. **Rom. 6.6. Efes. 4.22. Cap. 3.8,9.
12. fiind îngropaţi* împreună cu El,
prin botez, şi înviaţi** în El şi
împreună cu El, prin credinţa† în
puterea lui Dumnezeu care†† L-a
înviat din morţi.
*Rom. 6.4. **Cap. 3.1. †Efes. 1.19; 3.7. ††Fapt. 2.24.
13. Pe voi*, care eraţi morţi în
greşelile voastre şi în firea voastră
pământească netăiată împrejur, Dum-
nezeu v-a adus la viaţă împreună cu
El, după ce ne-a iertat toate greşelile.
*Efes. 2.1,5,6,11.
14. A şters* zapisul cu poruncile lui,
care stătea împotriva noastră şi ne era
potrivnic, şi l-a nimicit, pironindu-l pe
cruce. *Efes. 2.15,16.
15. A dezbrăcat* domniile şi stăpâ-
nirile** şi le-a făcut de ocară înaintea
lumii, după ce a ieşit biruitor asupra
lor prin cruce. *Gen. 3.15. Ps. 68.18.
Isa. 53.12. Mat. 12.29. Luca 10.18; 11.22. Ioan 12.31; 16.11.
Efes. 4.8. Evr. 2.14. **Efes. 6.12.
16. Nimeni, dar, să* nu vă judece cu
privire la mâncare** sau băutură, sau
cu† privire la o zi de sărbătoare, cu
privire la o lună nouă sau cu privire la
o zi de Sabat, *Rom. 14.3,10,13.
**Rom. 14.2,17. 1 Cor. 8.8. †Rom. 14.5. Gal. 4.10.
17. care* sunt umbra lucrurilor vii-
toare, dar trupul este al lui Hristos.
*Evr. 8.5; 9.9; 10.1.
18. Nimeni* să nu vă răpească premiul
alergării, făcându-şi voia lui însuşi,
printr-o smerenie şi închinare la îngeri,
amestecându-se în** lucruri pe care nu
le-a văzut, umflat de o mândrie deşartă,
prin gândurile firii lui pământeşti,
*Vers. 4. **Ezec. 13.3. 1 Tim. 1.7.
19. şi nu se ţine strâns de Capul* din
care tot trupul, hrănit şi bine închegat,
cu ajutorul încheieturilor şi legătu-
rilor, îşi primeşte creşterea pe care i-o
dă Dumnezeu. *Efes. 4.15,16.
20. Dacă aţi murit* împreună cu Hris-
tos faţă de învăţăturile începătoare**
ale lumii, de ce, ca şi cum aţi trăi încă
în lume, vă supuneţi la porunci ca
acestea:
*Rom. 6.3,5; 7.4,6. Gal. 2.19. Efes. 2.15. **Vers. 8.
21. „Nu* lua, nu gusta, nu** atinge
cutare lucru!“? *Gal. 4.3,9. **1 Tim. 4.3.
22. Toate aceste lucruri, care pier
odată cu întrebuinţarea lor şi sunt
întemeiate pe* porunci şi învăţături
omeneşti, *Isa. 29.13. Mat. 15.9. Tit 1.14.
23. au*, în adevăr, o înfăţişare de
înţelepciune, într-o închinare** voită,
o smerenie şi asprime faţă de trup, dar
nu sunt de nici un preţ împotriva
gâdilării firii pământeşti.
*1 Tim. 4.8. **Vers. 18.

3 1. Dacă deci aţi* înviat împreună
cu Hristos, să umblaţi după lucru-
rile de sus, unde Hristos şade** la
dreapta lui Dumnezeu.
*Rom. 6.5. Efes. 2.6. Cap. 2.12. **Rom. 8.34. Efes. 1.20.
2. Gândiţi-vă la lucrurile de sus, nu la
cele de pe pământ.
3. Căci* voi aţi murit, şi** viaţa
voastră este ascunsă cu Hristos în
Dumnezeu.
*Rom. 6.2. Gal. 2.20. Cap. 2.20. **2 Cor. 5.7. Cap. 1.5.
4. Când* Se va arăta Hristos, viaţa**
voastră, atunci vă veţi arăta şi voi
împreună cu El în† slavă.
*1 Ioan 3.2. **Ioan 11.25; 14.6. †1 Cor. 15.43. Filp. 3.21.
5. De aceea, omorâţi* mădularele**
voastre care sunt pe pământ: curvia†,

necurăţia, patima, pofta rea†† şi lăcomia, care*† este o închinare la idoli. *Rom. 8.13. Gal. 5.24.
**Rom. 6.13. †Efes. 5.3. ††1 Tes. 4.5. *†Efes. 5.5.
6. Din pricina* acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării**.
*Rom. 1.18. Efes. 5.6. Apoc. 22.15. **Efes. 2.2.
7. Din* numărul lor eraţi şi voi odinioară, când trăiaţi în aceste păcate.
*Rom. 6.19,20; 7.5. 1 Cor. 6.11. Efes. 2.2. Tit 3.3.
8. Dar* acum lăsaţi-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmăşie, de răutate, de clevetire, de vorbele ruşinoase** care v-ar putea ieşi din gură.
*Efes. 4.22. Evr. 12.1. Iac. 1.21. 1 Pet. 2.1. **Efes. 4.29; 5.4.
9. Nu* vă minţiţi unii pe alţii, întrucât** v-aţi dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui,
*Lev. 19.11. Efes. 4.25. **Efes. 4.22,24.
10. şi v-aţi îmbrăcat cu omul cel nou, care se* înnoieşte spre cunoştinţă, după** chipul Celui ce l-a† făcut.
*Rom. 12.2. **Efes. 4.23,24. †Efes. 2.10.
11. Aici nu mai este nici grec*, nici iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici barbar, nici schit, nici rob, nici slobod, ci** Hristos este totul şi în toţi. *Rom. 10.12.
1 Cor. 12.13. Gal. 3.28; 5.6. Efes. 6.8. **Efes. 1.23.
12. Astfel, dar*, ca** nişte aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi preaiubiţi, îmbrăcaţi-vă cu o inimă† plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeţe, cu îndelungă răbdare. *Efes. 4.24.
**1 Tes. 1.4. 1 Pet. 1.2. 2 Pet. 4.10. †Gal. 5.22. Efes. 4.2,32. Filp. 2.1.
13. Îngăduiţi-vă* unii pe alţii, şi dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertaţi-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, aşa iertaţi-vă şi voi.
*Marc. 11.25. Efes. 4.2,32.
14. Dar* mai presus de toate acestea, îmbrăcaţi-vă** cu dragostea, care este legătura† desăvârşirii.
*1 Pet. 4.8. **Ioan 13.34. Rom. 13.8. 1 Cor. 13. Efes. 5.2. Cap. 2.2. 1 Tes. 4.9. 1 Tim. 1.5. 1 Ioan 3.23; 4.21. †Efes. 4.3.
15. Pacea* lui Hristos, la** care aţi fost chemaţi, ca să alcătuiţi un singur trup†, să stăpânească în inimile voastre, şi†† fiţi recunoscători.
*Rom. 14.17. Filp. 4.7. **1 Cor. 7.15. †Efes. 2.16,17; 4.4. ††Vers. 17. Cap. 2.7.
16. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belşug în voi în toată înţelepciunea. Învăţaţi-vă şi sfătuiţi-vă unii pe alţii cu psalmi, cu cântări de laudă* şi cu cântări duhovniceşti**, cântând lui Dumnezeu cu mulţumire în inima voastră. *1 Cor. 14.26. Efes. 5.19. **Cap. 4.6.
17. Şi orice* faceţi, cu cuvântul sau cu fapta, să faceţi totul în Numele Domnului Isus şi mulţumiţi**, prin El, lui Dumnezeu Tatăl. *1 Cor. 10.31.
**Rom. 1.8. Efes. 5.20. Cap. 1.12; 2.7. 1 Tes. 5.18. Evr. 13.15.
18. Nevestelor*, fiţi supuse bărbaţilor voştri, cum** se cuvine în Domnul.
*Efes. 5.22. Tit 2.5. 1 Pet. 3.1. **Efes. 5.3.
19. Bărbaţilor*, iubiţi-vă nevestele şi nu ţineţi necaz** pe ele.
*Efes. 5.25,28,33. 1 Pet. 3.7. **Efes. 4.31.
20. Copii*, ascultaţi de părinţii voştri în** toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului. *Efes. 6.1. **Efes. 5.24. Tit 2.9.
21. Părinţilor*, nu întărâtaţi pe copiii voştri, ca să nu-şi piardă nădejdea.
*Efes. 6.4.
22. Robilor*, ascultaţi în** toate lucrurile pe stăpânii voştri pământeşti†; nu numai când sunteţi sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăţie de inimă, ca unii care vă temeţi de Domnul. *Efes. 6.5, etc.
1 Tim. 6.1. Tit 2.9. 1 Pet. 2.18. **Vers. 20. †Film. 16.
23. Orice* faceţi să faceţi din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, *Efes. 6.6,7.
24. ca unii care ştiţi că* veţi primi de la Domnul răsplata moştenirii. Voi slujiţi** Domnului Hristos.
*Efes. 6.8. **1 Cor. 7.22.
25. Căci cine umblă cu strâmbătate îşi va primi plata după strâmbătatea pe care a făcut-o; şi nu* se are în vedere faţa omului.
*Rom. 2.11. Efes. 6.9. 1 Pet. 1.17. Deut. 10.17.

4 1. Stăpânilor, daţi* robilor voştri ce le datoraţi şi ce li se cuvine, căci ştiţi că şi voi aveţi un Stăpân în cer.
*Efes. 6.9.
2. Stăruiţi* în rugăciune, vegheaţi în ea cu** mulţumiri. *Luca 18.1.
Rom. 12.12. Efes. 6.18. 1 Tes. 5.17,18. **Cap. 2.7; 3.15.
3. Rugaţi-vă* totodată şi pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă** o uşă pentru Cuvânt, ca să putem vesti taina† lui Hristos, pentru†† care, iată, mă găsesc în lanţuri: *Efes. 6.19.
2 Tes. 3.1. **1 Cor. 16.9. 2 Cor. 2.12. †Mat. 13.11. 1 Cor. 4.1. Efes. 6.19. Cap. 1.26; 2.2. ††Efes. 6.20. Filp. 1.7.
4. ca s-o fac cunoscut aşa cum trebuie să vorbesc despre ea.
5. Purtaţi-vă* cu înţelepciune faţă de cei de afară; răscumpăraţi** vremea.
*Efes. 5.15. 1 Tes. 4.12. **Efes. 5.16.
6. Vorbirea voastră să fie totdeauna

cu har*, dreasă** cu sare, ca† să ştiţi
cum trebuie să răspundeţi fiecăruia.
*Cap. 3.16. **Marc. 9.50. †1 Pet. 3.15.
7. Tot* ce este cu privire la mine vă
va spune Tihic, fratele preaiubit şi
slujitorul credincios, tovarăşul meu de
slujbă în Domnul. *Efes. 6.21.
8. Vi l-am* trimis înadins, ca să luaţi
cunoştinţă despre starea noastră şi să
vă mângâie inimile. *Efes. 6.22.
9. L-am trimis împreună cu Onisim*,
fratele credincios şi preaiubit, care
este dintre ai voştri. Ei vă vor spune
tot ce se petrece pe aici. *Film. 10.
10. Aristarh*, tovarăşul meu de tem-
niţă, vă trimite sănătate; tot aşa şi
Marcu**, vărul lui Barnaba (cu privire
la care aţi primit porunci... dacă vine
la voi, să-l primiţi bine),
*Fapt. 19.29; 20.4; 27.2. Film. 24. **Fapt. 15.37. 2 Tim. 4.11.
11. şi Isus, zis Iust: ei sunt din
numărul celor tăiaţi împrejur şi
singurii care au lucrat împreună cu
mine pentru Împărăţia lui Dumnezeu,
oameni care mi-au fost de mângâiere.
12. Epafra*, care este dintre ai voştri,
vă trimite sănătate. El, rob al lui
Hristos, totdeauna se** luptă pentru
voi în rugăciunile sale, pentru ca,
desăvârşiţi† şi deplin încredinţaţi, să
stăruiţi în voia lui Dumnezeu.
*Cap. 1.7. Film. 23. **Rom. 15.30. †Mat. 5.48. 1 Cor. 2.6; 14.20. Filp. 3.15. Evr. 5.14.
13. Căci vă mărturisesc că are o mare
râvnă pentru voi, pentru cei din
Laodiceea şi pentru cei din Ierapole.
14. Luca*, doctorul preaiubit, şi
Dima** vă trimit sănătate.
*2 Tim. 4.11. **2 Tim. 4.10. Film. 24.
15. Spuneţi sănătate fraţilor din Lao-
diceea şi lui Nimfa, şi bisericii* din casa
lui. *Rom. 16.5. 1 Cor. 16.19.
16. După ce va fi citită această*
epistolă la voi, faceţi aşa ca să fie citită
şi în Biserica laodicenilor; şi voi, la
rândul vostru, să citiţi epistola care vă
va veni din Laodiceea. *1 Tes. 5.27.
17. Şi spuneţi lui Arhip*: „Ia seama să
împlineşti bine slujba** pe care ai
primit-o în Domnul.“ *Film. 2. **1 Tim. 4.6.
18. Urarea de sănătate* este cu mâna
mea: Pavel. Aduceţi-vă** aminte de
lanţurile mele. Harul† să fie cu voi!
Amin.
*1 Cor. 16.21. 2 Tes. 3.17. **Evr. 13.3. †Evr. 13.25.

EPISTOLA ÎNTÂI
A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI

1 1. Pavel, Silvan* şi Timotei, către
Biserica tesalonicenilor, care este
în Dumnezeu Tatăl şi în Domnul Isus
Hristos: Har** şi pace de la Dumnezeu,
Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus
Hristos. *2 Cor. 1.19. 2 Tes. 1.1. 1 Pet. 5.12. **Efes. 1.2.
2. Mulţumim* totdeauna lui Dumnezeu
pentru voi toţi pe care vă pomenim
necurmat în rugăciunile noastre;
*Rom. 1.8. Efes. 1.16. Film. 4.
3. căci ne aducem aminte fără înce-
tare*, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl
nostru, de lucrarea** credinţei voastre,
de† osteneala dragostei voastre şi de
tăria nădejdii în Domnul nostru Isus
Hristos! *Cap. 2.13. **Ioan 6.29. Gal. 5.6. Cap. 3.6. 2 Tes. 1.3,11. Iac. 2.17. †Rom. 16.6. Evr. 6.10.
4. Ştim, fraţi preaiubiţi de Dumnezeu,
alegerea* voastră. *Col. 3.12. 2 Tes. 2.13.
5. În adevăr, Evanghelia* noastră v-a
fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci
cu putere, cu Duhul Sfânt** şi cu o mare
îndrăzneală†. Căci ştiţi†† că, din
dragoste pentru voi, am fost aşa printre
voi. *Marc. 16.20. 1 Cor. 2.4; 4.20. **2 Cor. 6.6. †Col. 2.2. Evr. 2.3. ††Cap. 2.1,5,10,11. 2 Tes. 3.7.
6. Şi voi* înşivă aţi călcat pe urmele
mele şi pe urmele Domnului, întrucât
aţi primit Cuvântul, în multe necazuri,
cu** bucuria care vine de la Duhul
Sfânt; *1 Cor. 4.16; 11.1. Filp. 3.17. Cap. 2.14. 2 Tes. 3.9. **Fapt. 5.41. Evr. 10.34.
7. aşa că aţi ajuns o pildă pentru toţi
credincioşii din Macedonia şi din Ahaia.
8. În adevăr, nu numai că de la voi
Cuvântul Domnului a* răsunat prin**
Macedonia şi Ahaia, dar vestea despre
credinţa voastră în Dumnezeu s-a
răspândit pretutindeni, aşa că n-avem
nevoie să mai vorbim de ea.
*Rom. 10.18. **Rom. 1.8. 2 Tes. 1.4.
9. Căci ei înşişi istorisesc ce* primire
ne-aţi făcut şi** cum de la idoli v-aţi

întors la Dumnezeu, ca să slujiţi Dumnezeului celui viu şi adevărat
*Cap. 2.1. **1 Cor. 12.2. Gal. 4.8.
10. şi să* aşteptaţi din** ceruri pe Fiul Său, pe† care L-a înviat din morţi, pe Isus, care ne izbăveşte de†† mânia viitoare. *Rom. 2.7. Filp. 3.20. Tit 2.13. 2 Pet. 3.12. Apoc. 1.7. **Fapt. 1.11. Cap. 4.16. 2 Tes. 1.7. †Fapt. 2.24. ††Mat. 3.7. Rom. 5.9. Cap. 5.9.

2 1. Voi* înşivă ştiţi, fraţilor, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică. *Cap. 1.5,9.
2. După ce am suferit şi am fost batjocoriţi în Filipi*, cum ştiţi, am** venit plini de încredere în Dumnezeul nostru să vă vestim† Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor†† lupte.
*Fapt. 16.22. **Cap. 1.5. †Fapt. 17.2. ††Filp. 1.30. Col. 2.1.
3. Căci* propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăţie, nici pe viclenie.
*2 Cor. 7.2. Vers. 5. 2 Pet. 1.16.
4. Ci, fiindcă* Dumnezeu ne-a găsit vrednici să** ne încredinţeze Evanghelia, căutăm să vorbim aşa ca să plăcem† nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care†† ne cercetează inima.
*1 Cor. 7.25. 1 Tim. 1.11,12. **1 Cor. 9.17. Gal. 2.7. Tit 1.3. †Gal. 1.10. ††Prov. 17.3. Rom. 8.27.
5. În adevăr, cum bine ştiţi, niciodată n-am* întrebuinţat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei; martor este Dumnezeu**.
*Fapt. 20.33. 2 Cor. 2.17; 4.2; 7.2; 12.17. **Rom. 1.9.
6. N-am* căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alţii, deşi, ca apostoli** ai lui Hristos, am fi† putut să cerem cinste. *Ioan 5.41,44; 12.43. 1 Tim. 5.17. **1 Cor. 9.4,6,12,18. 2 Cor. 10.1,2,10,11; 13.10. 2 Tes. 3.9. Film. 8,9. †2 Cor. 11.9; 12.13,14. 2 Tes. 3.8.
7. Dimpotrivă*, ne-am arătat blânzi** în mijlocul vostru, ca o doică ce-şi creşte cu drag copiii.
*1 Cor. 9.1,2,5. **1 Cor. 2.3; 9.22. 2 Cor. 13.4. 2 Tim. 2.24.
8. Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm* nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar şi viaţa** noastră, atât de scumpi ne ajunseserăţi.
*Rom. 1.11; 15.29. **2 Cor. 12.15.
9. Vă aduceţi aminte, fraţilor, de osteneala şi munca noastră. Cum lucram zi* şi noapte, ca** să nu fim sarcină nici unuia din voi, şi vă propovăduiam Evanghelia lui Dumnezeu. *Fapt. 20.34. 1 Cor. 4.12. 2 Cor. 11.9. 2 Tes. 3.8 **2 Cor. 12.13,14.
10. Voi* sunteţi martori, şi Dumnezeu de asemenea, că** am avut o purtare sfântă, dreaptă şi fără prihană faţă de voi care credeţi.
*Cap. 1.5. **2 Cor. 7.2. 2 Tes. 3.7.
11. Ştiţi iarăşi că am fost pentru fiecare din voi ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam şi vă adeveream
12. să* vă purtaţi într-un chip vrednic de Dumnezeu, care** vă cheamă la Împărăţia şi slava Sa.
*Efes. 4.1. Filp. 1.27. Col. 1.10. Cap. 4.1. **1 Cor. 1.9. Cap. 5.24. 2 Tes. 2.14. 2 Tim. 1.9.
13. De aceea mulţumim fără încetare* lui Dumnezeu că, atunci când aţi primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-aţi primit nu** ca pe cuvântul oamenilor, ci, aşa cum şi este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează şi în voi care credeţi.
*Cap. 1.3. **Mat. 10.40. Gal. 4.14. 2 Pet. 3.2.
14. Căci, fraţilor, voi aţi călcat pe urmele bisericilor* lui Dumnezeu, care sunt în Hristos Isus, în Iudeea; pentru că şi voi aţi suferit din partea celor de un neam cu voi aceleaşi** rele pe care le-au suferit ele din partea† iudeilor.
*Gal. 1.22. **Fapt. 17.5,13. †Evr. 10.33,34.
15. Iudeii* aceştia au omorât pe Domnul Isus şi pe proroci**, pe noi ne-au prigonit, nu plac lui Dumnezeu şi† sunt vrăjmaşi tuturor oamenilor,
*Fapt. 2.23; 3.15; 5.30; 7.52. **Mat. 5.12; 23.34,37. Luca 13.33,34. Fapt. 7.52. †Est. 3.8.
16. căci* ne opresc să vorbim Neamurilor, ca** să fie mântuite. Astfel ei totdeauna pun vârf păcatelor lor. Dar, la urmă, i-a† ajuns mânia lui Dumnezeu!
*Luca 11.52. Fapt. 13.50; 14.5,19; 17.5,13; 18.12; 19.9; 22.21,22. **Gen. 15.16. Mat. 23.32. †Mat. 24.6,14.
17. Noi, fraţilor, după ce am fost despărţiţi câtăva vreme de voi, cu faţa*, dar nu cu inima, am avut cu atât mai mult dorinţa să vă vedem**.
*1 Cor. 5.3. Col. 2.5. **Cap. 3.10.
18. Astfel, o dată şi chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puţin) să venim la voi; dar ne-a împiedicat Satana*.
*Rom. 1.13; 15.22.
19. Căci cine* este, în adevăr, nădejdea sau bucuria, sau cununa** noastră de slavă? Nu sunteţi voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la† venirea Lui?
*2 Cor. 1.14. Filp. 2.16; 4.1. **Prov. 16.31. †1 Cor. 15.23. Cap. 3.13. Apoc. 1.7; 22.12.
20. Da, voi sunteţi slava şi bucuria noastră.

3 1. De aceea, fiindcă nu mai puteam* răbda, am** socotit mai bine să fim lăsaţi singuri în Atena

*Vers. 5. **Fapt. 17.15.

2. şi v-am trimis pe Timotei*, fratele nostru şi slujitorul lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească şi să vă îmbărbăteze în credinţa voastră,

*Rom. 16.21. 1 Cor. 16.10. 2 Cor. 1.19.

3. pentru ca* nimeni din voi să nu se clatine în aceste necazuri; căci ştiţi singuri că la** aceasta suntem rânduiţi. *Efes. 3.13. **Fapt. 9.16; 14.22; 20.23; 21.11. 1 Cor. 4.9. 2 Tim. 3.12. 1 Pet. 2.21.

4. Şi*, când eram la voi, v-am spus mai dinainte că vom avea să suferim necazuri, ceea ce s-a şi întâmplat, cum bine ştiţi. *Fapt. 20.24.

5. Astfel, în nerăbdarea* mea, am trimis să-mi aducă ştiri despre credinţa voastră, de teamă ca** nu cumva să vă fi ispitit ispititorul, şi osteneala† noastră să fi fost degeaba.

*Vers. 1. **1 Cor. 7.5. 2 Cor. 11.3. †Gal. 2.2; 4.11. Filp. 2.16.

6. Dar* chiar acum a venit Timotei de la voi la noi şi ne-a adus veşti bune despre credinţa şi dragostea voastră, că totdeauna păstraţi o plăcută aducere aminte despre noi şi că doriţi să ne vedeţi, cum dorim** şi noi să vă vedem pe voi. *Fapt. 18.1,5. **Filp. 1.8.

7. De aceea, fraţilor, în toate strâmtorările şi necazurile noastre am* fost mângâiaţi cu privire la voi, prin credinţa voastră. *2 Cor. 1.4; 7.6,7,13.

8. Acum, da, trăim, fiindcă voi staţi* tari în Domnul. *Filp. 4.1.

9. Cum* putem noi oare să mulţumim îndeajuns lui Dumnezeu cu privire la voi, pentru toată bucuria pe care o avem din pricina voastră, înaintea Dumnezeului nostru? *Cap. 1.2.

10. Zi şi noapte* Îl rugăm** nespus să† vă putem vedea faţa şi†† să putem împlini ce mai lipseşte credinţei voastre.

*Fapt. 26.7. 2 Tim. 1.3.

**Rom. 1.10,11; 15.32. †Cap. 2.17. ††2 Cor. 13.9,11.

11. Însuşi Dumnezeu, Tatăl nostru, şi Domnul nostru Isus Hristos să* ne netezească drumul la voi! *Marc. 1.3.

12. Domnul să* vă facă să creşteţi tot mai mult în dragoste unii faţă de alţii** şi faţă de toţi, cum facem şi noi înşine pentru voi,

*Cap. 4.10. **Cap. 4.9; 5.15. 2 Pet. 1.7.

13. ca* să vi se întărească inimile şi să fie fără prihană în sfinţenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu** toţi sfinţii Săi.

*1 Cor. 1.8. Filp. 1.10. Cap. 5.23. 2 Tes. 2.17. 1 Ioan 3.20,21. **Zah. 14.5. Iuda 14.

4 1. Încolo, fraţilor, fiindcă aţi* învăţat de la noi cum să vă purtaţi şi să fiţi plăcuţi** lui Dumnezeu, şi aşa şi faceţi, vă rugăm şi vă îndemnăm, în Numele Domnului Isus, să sporiţi tot mai mult în privinţa† aceasta.

*Filp. 1.27. Col. 2.6. **Cap. 2.12. †Col. 1.10.

2. Ştiţi, în adevăr, ce învăţături v-am dat prin Domnul Isus.

3. Voia* lui Dumnezeu este sfinţirea** voastră: să vă feriţi de curvie†;

*Rom. 12.2. Efes. 5.17. **Efes. 5.27. †1 Cor. 6.15,18. Efes. 5.3. Col. 3.5.

4. fiecare din voi să ştie* să-şi stăpânească vasul în sfinţenie şi cinste,

*Rom. 6.19. 1 Cor. 6.15,18.

5. nu* în aprinderea poftei, ca** Neamurile care† nu cunosc pe Dumnezeu.

*Rom. 1.24,26. Col. 3.5. **Efes. 4.17,18. †1 Cor. 15.34. Gal. 4.8. Efes. 2.12; 4.18. 2 Tes. 1.8.

6. Nimeni* să nu fie cu vicleşug şi cu nedreptate în treburi faţă de fratele său; pentru că Domnul pedepseşte** toate aceste lucruri, după cum v-am spus şi v-am adeverit.

*Lev. 19.11,13. 1 Cor. 6.8. **2 Tes. 1.8.

7. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăţie, ci* la sfinţire.

*Lev. 11.44; 19.2. 1 Cor. 1.2. Evr. 12.14. 1 Pet. 1.14,15.

8. De aceea*, cine nesocoteşte aceste învăţături nesocoteşte nu pe un om, ci pe Dumnezeu, care** v-a dat şi Duhul Său cel Sfânt.

*Luca 10.16. **1 Cor. 2.10; 7.40. 1 Ioan 3.24.

9. Cât despre dragostea frăţească, n-aveţi* nevoie să vă scriem; căci voi singuri** aţi fost învăţaţi de Dumnezeu să† vă iubiţi unii pe alţii,

*Cap. 5.1. **Ier. 31.34. Ioan 6.45; 14.26. Evr. 8.11. 1 Ioan 2.20,27. †Mat. 22.39. Ioan 13.34; 15.12. Efes. 5.2. 1 Pet. 4.8. 1 Ioan 3.11,23; 4.21.

10. şi* iubiţi în adevăr pe toţi fraţii care sunt în toată Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraţilor, să** sporiţi tot mai mult în ea. *Cap. 1.7. **Cap. 3.12.

11. Să căutaţi să trăiţi liniştiţi, să* vă vedeţi de treburi şi să** lucraţi cu mâinile voastre, cum v-am sfătuit.

*2 Tes. 3.11. 1 Pet. 4.15. **Fapt. 20.35. Efes. 4.28. 2 Tes. 3.7,8,12.

12. Şi astfel* să vă purtaţi cuviincios cu cei de afară şi să n-aveţi trebuinţă de nimeni.

*Rom. 13.13. 2 Cor. 8.21. Col. 4.5. 1 Pet. 2.12.

13. Nu voim, fraţilor, să fiţi în necunoş-

ţinţă despre cei ce au adormit, ca* să nu vă întristaţi ca ceilalţi, care** n-au nădejde.

*Lev. 19.28. Deut. 14.1,2. 2 Sam. 12.20. **Efes. 2.12.

14. Căci, dacă* credem că Isus a murit şi a înviat, credem şi că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe** cei ce au adormit în El.

*1 Cor. 15.13. **1 Cor. 15.18,23. Cap. 3.13.

15. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin* Cuvântul Domnului: noi cei** vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiţi. *1 Împ. 13.17,18; 20.35. **1 Cor. 15.51.

16. Căci însuşi Domnul*, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trâmbiţa** lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, şi întâi vor învia cei morţi† în Hristos. *Mat. 24.30,31. Fapt. 1.11. 2 Tes. 1.7. **1 Cor. 15.52. †1 Cor. 15.23,52.

17. Apoi*, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi toţi împreună cu ei în** nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; şi astfel vom† fi totdeauna cu Domnul. *1 Cor. 15.51. **Fapt. 1.9. Apoc. 11.12. †Ioan 12.26; 14.3; 17.24.

18. Mângâiaţi-vă, dar*, unii pe alţii cu aceste cuvinte. *Cap. 5.11.

5 1. Cât despre vremi* şi soroace, n-aveţi** trebuinţă să vi se scrie, fraţilor. *Mat. 24.3,36. Fapt.1.7. **Cap. 4.9.

2. Pentru că voi înşivă ştiţi foarte bine că ziua* Domnului va veni ca un hoţ noaptea. *Mat. 24.43,44; 25.13. Luca 13.39,40. 2 Pet. 3.10. Apoc. 3.3; 16.15.

3. Când vor zice: „Pace şi linişte!“, atunci o prăpădenie* neaşteptată va veni peste ei, ca** durerile naşterii peste femeia însărcinată; şi nu va fi chip de scăpare. *Isa. 13.6-9. Luca 17.27-29; 21.34,35. 2 Tes. 1.9. **Ier. 13.21. Osea 13.13.

4. Dar* voi, fraţilor, nu sunteţi în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoţ. *Rom. 13.12,13. 1 Ioan 2.8.

5. Voi toţi sunteţi fii* ai luminii şi fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopţii, nici ai întunericului. *Efes. 5.8.

6. De aceea* să nu dormim ca ceilalţi, ci să** veghem şi să fim treji.

*Mat. 25.5. **Mat. 24.42; 25.13. Rom. 13.11-13. 1 Pet. 5.8.

7. Căci, cei* ce dorm, dorm noaptea**; şi, cei ce se îmbată, se îmbată noaptea. *Luca 21.34,36. Rom. 13.13. 1 Cor. 15.34. Efes. 5.14. **Fapt. 2.15.

8. Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm* cu platoşa credinţei şi a dragostei şi să avem drept coif nădejdea mântuirii.

*Isa. 59.17. Efes. 6.14,16,17.

9. Fiindcă Dumnezeu* nu ne-a rânduit la mânie, ci** ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos, *Rom. 9.22. Cap. 1.10. 1 Pet. 2.8. Iuda 4. **2 Tes. 2.13,14.

10. care* a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El.

*Rom. 14.8,9. 2 Cor. 5.15.

11. De aceea* mângâiaţi-vă şi întăriţi-vă unii pe alţii, cum şi faceţi în adevăr. *Cap. 4.18.

12. Vă rugăm, fraţilor, să* priviţi bine pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul şi care vă sfătuiesc.

*1 Cor. 16.18. Filp. 2.29. 1 Tim. 5.17. Evr. 13.7,17.

13. Să-i preţuiţi foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor.

Trăiţi în pace* între voi. *Marc. 9.50.

14. Vă rugăm, de asemenea, fraţilor, să mustraţi* pe cei ce trăiesc în neorânduială; să îmbărbătaţi** pe cei deznădăjduiţi; să sprijiniţi† pe cei slabi, să fiţi†† răbdători cu toţi.

*2 Tes. 3.11,12. **Evr. 12.12. †Rom. 14.1; 15.1. Gal. 6.1,2. ††Gal. 5.22. Efes. 4.2. Col. 3.12. 2 Tim. 4.2.

15. Luaţi seama* ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău; ci căutaţi totdeauna să** faceţi ce este bine atât între voi, cât şi faţă de toţi.

*Lev. 19.18. Prov. 20.22; 24.29. Mat. 5.39,44. Rom. 12.17. 1 Cor. 6.7. 1 Pet. 3.9. **Gal. 6.10. Cap. 3.12.

16. Bucuraţi-vă* întotdeauna.

*2 Cor. 6.10. Filp. 4.4.

17. Rugaţi-vă* neîncetat.

*Luca 18.1; 21.36. Rom. 12.12. Efes. 6.18. Col. 4.2. 1 Pet. 4.7.

18. Mulţumiţi lui Dumnezeu pentru* toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi. *Efes. 5.20. Col. 3.17.

19. Nu* stingeţi Duhul.

*Efes. 4.30. 1 Tim. 4.14. 2 Tim. 1.6. 1 Cor. 14.30.

20. Nu* dispreţuiţi prorociile.

*1 Cor. 14.1,39.

21. Ci cercetaţi* toate lucrurile şi păstraţi** ce este bun.

*1 Cor. 2.11,15. 1 Ioan 4.1. **Filp. 4.8.

22. Feriţi-vă* de orice se pare rău.

*Cap. 4.12.

23. Dumnezeul păcii* să** vă sfinţească El însuşi pe deplin; şi duhul vostru, sufletul vostru şi trupul vostru să† fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos.

*Filp. 4.9. **Cap. 3.13. †1 Cor. 1.8.

24. Cel ce v-a chemat este credincios* şi va face lucrul acesta.

*1 Cor. 1.9; 10.13. 2 Tes. 3.3.

25. Fraţilor, rugaţi-vă* pentru noi.
*Col. 4.3. 2 Tes. 3.1.

26. Spuneţi sănătate* tuturor fraţilor, cu o sărutare sfântă. *Rom. 16.16.

27. În Domnul, vă rog fierbinte ca* epistola aceasta să fie citită tuturor fraţilor. *Col. 4.16. 2 Tes. 3.4.

28. Harul* Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toţi! Amin.
*Rom. 16.20,24. 2 Tes. 3.18.

EPISTOLA A DOUA A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI

1 1. Pavel, Silvan şi* Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în** Dumnezeu, Tatăl nostru, şi în Domnul Isus Hristos: *2 Cor. 1.19. **1 Tes. 1.1.

2. Har* şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Hristos!
*1 Cor. 1.3.

3. Trebuie* să mulţumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraţilor, cum se şi cuvine, pentru că credinţa voastră merge mereu crescând, şi dragostea fiecăruia din voi toţi faţă de ceilalţi se măreşte tot mai mult.
*1 Tes. 1.2,3; 3.6,9. Cap. 2.13.

4. De aceea ne* lăudăm cu voi în bisericile lui Dumnezeu, pentru** statornicia şi credinţa voastră în† toate prigonirile şi necazurile pe care le suferiţi.
*2 Cor. 7.14; 9.2. 1 Tes. 2.19,20. **1 Tes. 1.3. †1 Tes. 2.14.

5. Aceasta este o* dovadă lămurită despre dreapta judecată a lui Dumnezeu, întrucât veţi fi găsiţi vrednici de Împărăţia lui Dumnezeu, pentru** care şi suferiţi. *Filp. 1.28. **1 Tes. 2.14.

6. Fiindcă* Dumnezeu găseşte că este drept să dea întristare celor ce vă întristează *Apoc. 6.10.

7. şi să vă dea odihnă* atât vouă, care sunteţi întristaţi, cât şi nouă, la descoperirea Domnului** Isus din cer, cu îngerii puterii Lui,
*Apoc. 14.13. **1 Tes. 4.16. Iuda 14.

8. într-o* flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce** nu cunosc pe Dumnezeu şi pe cei ce nu† ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. *Evr. 10.27; 12.29.
2 Pet. 3.7. Apoc. 21.8. **Ps. 79.6. 1 Tes. 4.5. †Rom. 2.8.

9. Ei* vor avea ca pedeapsă o pierzare veşnică de la faţa Domnului şi de la** slava puterii Lui,
*Filp. 3.19. 2 Pet. 3.7. **Deut. 33.2. Isa. 2.19. Cap. 2.8.

10. când* va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinţii Săi şi** privit cu uimire în toţi cei ce vor fi crezut; căci voi aţi crezut mărturisirea făcută de noi înaintea voastră.
*Ps. 89.7. **Ps. 68.35.

11. De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să* vă găsească vrednici de chemarea Lui şi să împlinească în voi, cu putere, orice dorinţă de bunătate** şi orice lucrare izvorâtă din credinţă, *Vers. 5. **1 Tes. 1.3.

12. pentru ca* Numele Domnului nostru Isus Hristos să fie proslăvit în voi, şi voi în El, potrivit cu harul Dumnezeului nostru şi al Domnului Isus Hristos.
*1 Pet. 1.7; 4.14.

2 1. Cât* priveşte venirea Domnului nostru Isus Hristos şi** strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraţilor,
*1 Tes. 4.16. **Mat. 24.31. Marc. 13.27. 1 Tes. 4.17.

2. să* nu vă lăsaţi clătinaţi aşa de repede în mintea voastră şi să nu vă tulburaţi de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi, ca şi cum ziua Domnului ar fi şi venit chiar. *Mat. 24.4. Efes. 5.6. 1 Ioan 4.1.

3. Nimeni să* nu vă amăgească în vreun chip; căci nu** va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credinţă şi de a se descoperi omul† fărădelegii[1], fiul†† pierzării,
*Mat. 24.4. Efes. 5.6. **1 Tim. 4.1. †Dan. 7.25. 1 Ioan 2.18. Apoc. 13.11, etc. ††Ioan 17.12.

4. potrivnicul care se* înalţă mai** presus de tot ce se numeşte „Dumnezeu“ sau de ce este vrednic de închinare. Aşa că se va aşeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.
*Isa. 14.13. Ezec. 28.2,6,9. Dan. 7.25; 11.36. Apoc. 13.6. **1 Cor. 8.5.

5. Nu vă aduceţi aminte cum vă spuneam lucrurile acestea, când eram încă la voi?

6. Şi acum ştiţi bine ce-l opreşte ca

1. Sau: omul păcatului

să nu se descopere decât la vremea lui.

7. Căci taina* fărădelegii a şi început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o opreşte acum să fie luat din drumul ei. *1 Ioan 2.18; 4.3.

8. Şi atunci se va arăta acel nelegiuit pe* care Domnul Isus îl va nimici cu** suflarea gurii Sale şi-l va prăpădi cu arătarea† venirii Sale. *Dan. 7.10,11. **Iov 4.9. Isa. 11.4. Osea 6.5. Apoc. 2.16; 19.15,20,21. †Cap. 1.8,9. Evr. 10.27.

9. Arătarea lui se va face prin* puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne** şi puteri mincinoase

*Ioan 8.41. Efes. 2.2. Apoc. 18.23. **Deut. 13.1. Mat. 24.24. Apoc. 13.13; 19.20.

10. şi cu toate amăgirile nelegiuirii, pentru cei ce sunt pe calea pierzării*, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiţi. *2 Cor. 2.15; 4.3.

11. Din această* pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să** creadă o minciună, *1 Împ. 22.22. Ezec. 14.9. Rom. 1.24, etc. **Mat. 24.5,11. 1 Tim. 4.1.

12. pentru ca toţi cei ce n-au crezut adevărul, ci au* găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiţi. *Rom. 3.2.

13. Noi* însă, fraţi preaiubiţi de Domnul, trebuie să mulţumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început** Dumnezeu† v-a ales pentru mântuire, în†† sfinţirea Duhului şi credinţa adevărului.

*Cap. 1.3. **1 Tes. 1.4. †Efes. 1.4. ††Luca 1.75. 1 Pet. 1.2.

14. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătaţi* slava Domnului nostru Isus Hristos.

*Ioan 17.22. 1 Tes. 2.12. 1 Pet. 5.10.

15. Aşadar, fraţilor, rămâneţi* tari şi ţineţi învăţăturile** pe care le-aţi primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră.

*1 Cor. 16.13. Filp. 4.1. **1 Cor. 11.2. Cap. 3.6.

16. Şi însuşi* Domnul nostru Isus Hristos şi Dumnezeu, Tatăl nostru, care** ne-a iubit şi ne-a dat prin harul Său o mângâiere veşnică şi o bună nădejde†,

*Cap. 1.1,2. **1 Ioan 4.10. Apoc. 1.5. †1 Pet. 1.3.

17. să vă mângâie inimile şi să* vă întărească în orice lucru şi cuvânt bun!

*1 Cor. 1.8. 1 Tes. 3.13. 1 Pet. 5.10.

3 1. Încolo, fraţilor, rugaţi-vă* pentru noi ca Cuvântul Domnului să se răspândească şi să fie proslăvit, cum este la voi, *Efes. 6.19. Col. 4.3. 1 Tes. 5.25.

2. şi să* fim izbăviţi de oamenii nechibzuiţi şi răi; căci nu toţi au credinţa**. *Rom. 15.31. **Fapt. 28.24. Rom. 10.16.

3. Credincios* este Domnul: El vă va întări şi vă va** păzi de cel rău.

*1 Cor. 1.9. 1 Tes. 5.24. **Ioan 17.15. 2 Pet. 2.9.

4. Cu privire la voi, avem* încredere în Domnul că faceţi şi veţi face ce vă poruncim. *2 Cor. 7.16. Gal. 5.10.

5. Domnul* să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu şi spre răbdarea lui Hristos! *1 Cron. 29.18.

6. În Numele Domnului nostru Isus Hristos, vă poruncim, fraţilor, să* vă depărtaţi de** orice frate care trăieşte în† neorânduială, şi nu după învăţăturile†† pe care le-aţi primit de la noi.

*Rom. 16.17. Vers. 14. 1 Tim. 6.5. 2 Ioan 10. **1 Cor. 5.11,13. †1 Tes. 4.11; 5.14. Vers. 11,12,14. ††Cap. 2.15.

7. Voi înşivă ştiţi ce* trebuie să faceţi ca să ne urmaţi; căci noi** n-am trăit în neorânduială între voi.

*1 Cor. 4.16; 11.l. 1 Tes. 1.6,7. **1 Tes. 2.10.

8. N-am mâncat de pomană pâinea nimănui; ci, lucrând şi ostenindu-ne*, am muncit zi şi noapte, ca să nu fim povară nimănui dintre voi.

*Fapt. 18.3; 20.34. 2 Cor. 11.9. 1 Tes. 2.9.

9. Nu* că n-am fi avut dreptul acesta, dar am vrut să vă dăm în** noi înşine o pildă vrednică de urmat.

*1 Cor. 9.6. 1 Tes. 2.6. **Vers. 7.

10. Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: „Cine* nu vrea să lucreze nici să nu mănânce.“

*Gen. 3.19. 1 Tes. 4.11.

11. Auzim însă că unii dintre voi trăiesc* în neorânduială, nu lucrează nimic**, ci se ţin de nimicuri.

*Vers. 6. **1 Tes. 4.11. 1 Tim. 5.13. 1 Pet. 4.15.

12. Îndemnăm* pe oamenii aceştia şi-i sfătuim, în Domnul nostru Isus Hristos, să-şi** mănânce pâinea lucrând în linişte. *1 Tes. 4.11. **Efes. 4.28.

13. Voi, fraţilor, să* nu osteniţi în facerea binelui. *Gal. 6.9.

14. Şi, dacă n-ascultă cineva ce spunem noi în această epistolă, însemnaţi-vi-l şi să* n-aveţi nici un fel de legături cu el, ca să-i fie ruşine.

*Mat. 18.17. 1 Cor. 5.9. Vers. 6.

15. Să* nu-l socotiţi ca pe un vrăjmaş, ci** să-l mustraţi ca pe un frate.

*Lev. 19.17. 1 Tes. 5.14. **Tit 3.10.

16. Însuşi Domnul* păcii să vă dea totdeauna pacea în orice fel. Domnul să fie cu voi cu toţi!

*Rom. 15.33; 16.20. 1 Cor. 14.33. 2 Cor. 13.11. 1 Tes. 5.23.

17. Urarea de sănătate* este scrisă cu

mâna mea: Pavel. Acesta este semnul în fiecare epistolă; aşa scriu eu.
*1 Cor. 16.21. Col. 4.18.

18. Harul* Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toţi! Amin.
*Rom. 16.24.

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI

1 1. Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin* porunca lui** Dumnezeu, Mântuitorul nostru, şi a Domnului Isus Hristos, nădejdea† noastră,
*Fapt. 9.15. Gal. 1.1,11. **Cap. 2.3; 4.10. Tit 1.3; 2.10; 13.4. Iuda 25. †Col. 1.27.

2. către Timotei*, adevăratul** meu copil în credinţă: har†, îndurare şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Hristos Isus, Domnul nostru!
*Fapt. 16.1. 1 Cor. 4.17. Filp. 2.19. 1 Tes. 3.2. **Tit 1.4. †Gal. 1.3. 2 Tim. 1.2. 1 Pet. 1.2.

3. După cum te-am rugat, la plecarea* mea în Macedonia, să rămâi în Efes, ca** să porunceşti unora să nu înveţe pe alţii altă învăţătură
*Fapt. 20.1,3. Filp. 2.24. **Gal. 1.6,7. Cap. 6.3,10.

4. şi să nu* se ţină de basme şi de înşirări de neamuri fără sfârşit, care dau** naştere mai mult la certuri de vorbe decât fac să înainteze lucrul lui Dumnezeu prin credinţă, aşa fac şi acum.
*Cap. 4.7; 6.4,20. 2 Tim. 2.14; 16.23. Tit 1.14; 3.9. **Cap. 6.4.

5. Ţinta* poruncii este dragostea, care** vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun şi dintr-o credinţă neprefăcută.
*Rom. 13.8,10. Gal. 5.14. **2 Tim. 2.22.

6. Unii, fiindcă s-au depărtat de aceste lucruri, au rătăcit şi s-au apucat de flecării*.
*Cap. 6.4,20.

7. Ei vor să fie învăţători ai Legii, şi nu ştiu nici măcar ce spun*, nici ce urmăresc.
*Cap. 6.4.

8. Noi ştim că Legea* este bună dacă cineva o întrebuinţează bine,
*Rom. 7.12.

9. căci ştim* că Legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei fărădelege şi nesupuşi, pentru cei nelegiuiţi şi păcătoşi, pentru cei fără evlavie, necuraţi, pentru ucigătorii de tată şi ucigătorii de mamă, pentru ucigătorii de oameni,
*Gal. 3.19; 5.23.

10. pentru curvari, pentru sodomiţi, pentru vânzătorii de oameni, pentru cei mincinoşi, pentru cei ce jură strâmb şi pentru orice este împotriva învăţăturii* sănătoase: –
*Cap. 6.3. 2 Tim. 4.3. Tit 2.1; 4.9.

11. potrivit cu Evanghelia slavei fericitului* Dumnezeu, care** mi-a fost încredinţată mie.
*Cap. 6.15. **1 Cor. 9.17. Gal. 2.7. Col. 1.25. 1 Tes. 2.4. Cap. 2.7. 2 Tim. 1.11. Tit 1.3.

12. Mulţumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care* m-a întărit, că** m-a socotit vrednic de încredere şi m-a pus† în slujba Lui,
*2 Cor. 12.9. **1 Cor. 7.25. †2 Cor. 3.5,6; 4.1. Col. 1.25.

13. măcar că* mai înainte eram un hulitor, un prigonitor şi batjocoritor. Dar am căpătat îndurare, pentru că lucram din neştiinţă**, în necredinţă!
*Fapt. 8.3; 9.1. 1 Cor. 9.19. Filp. 3.6. **Luca 23.34. Ioan 9.39,41. Fapt. 3.17; 26.9.

14. Şi harul* Domnului nostru s-a înmulţit peste măsură de mult împreună cu** credinţa şi† cu dragostea care este în Hristos Isus.
*Rom. 5.20. 1 Cor. 15.10. **2 Tim. 1.13. †Luca 7.47.

15. O, adevărat* şi cu totul vrednic de primit este cuvântul care zice: „Hristos** Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoşi“, dintre care cel dintâi sunt eu.
*Cap. 3.1; 4.9. 2 Tim. 2.11. Tit 3.8. **Mat. 9.13. Marc. 2.17. Luca 5.32; 19.10. Rom. 5.8. 1 Ioan 3.5.

16. Dar am căpătat* îndurare, pentru ca Isus Hristos să-Şi arate în mine, cel dintâi, toată îndelunga Lui răbdare, ca** o pildă celor ce ar crede în El, în urmă, ca să capete viaţa veşnică.
*2 Cor. 4.1. **Fapt. 13.39.

17. A Împăratului* veşniciilor, a nemuritorului**, nevăzutului† şi singurului†† Dumnezeu, să fie*† cinstea şi slava în vecii vecilor! Amin.
*Ps. 10.16; 145.13. Dan. 7.14. Cap. 6.15,16. **Rom. 1.23. †Ioan 1.18. Evr. 11.27. 1 Ioan 14.12. ††Rom. 16.27. Iuda 25. *†1 Cron. 29.11.

18. Porunca pe care ţi-o* dau, fiule Timotei, după** prorociile făcute mai înainte despre tine, este ca, prin ele, să te† lupţi lupta cea bună
*Cap. 6.13,14,20. 2 Tim. 2.2. **Cap. 4.14. †Cap. 6.12. 2 Tim. 2.3; 4.7.

19. şi să păstrezi* credinţa şi un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, şi au căzut** din credinţă.
*Cap. 3.9. **Cap. 6.9.

20. Din numărul lor sunt Imeneu* şi

Alexandru**, pe care i-am† dat pe
mâna Satanei, ca să se înveţe să nu
hulească††.
*2 Tim. 2.17. **2 Tim. 4.14. †1 Cor. 5.5. ††Fapt. 13.45.

2 1. Vă îndemn, dar, înainte de toate,
să faceţi rugăciuni, cereri, mij-
lociri, mulţumiri pentru toţi oamenii,
2. pentru* împăraţi şi pentru** toţi
cei ce sunt înălţaţi în dregătorii, ca să
putem duce astfel o viaţă paşnică şi
liniştită, cu toată evlavia şi cu toată
cinstea. *Ezra 6.10. Ier. 29.7. **Rom. 13.1.
3. Lucrul acesta este bun* şi bine
primit înaintea lui** Dumnezeu, Mân-
tuitorul nostru,
*Rom. 12.2. Cap. 5.4. **Cap. 1.1. 2 Tim. 1.9.
4. care* voieşte ca toţi oamenii să fie
mântuiţi şi** să vină la cunoştinţa
adevărului. *Ezec. 18.23.
Ioan 3.16,17. Tit 2.11. 2 Pet. 3.9. **Ioan 17.3. 2 Tim. 2.25.
5. Căci* este un singur Dumnezeu şi
este un** singur mijlocitor între Dum-
nezeu şi oameni: Omul Isus Hristos,
*Rom. 3.29,30; 10.12. Gal. 3.20. **Evr. 8.6; 9.15.
6. care* S-a dat pe Sine însuşi ca preţ
de răscumpărare pentru toţi; faptul
acesta trebuia adeverit** la vremea
cuvenită†, *Mat. 20.28. Marc. 10.45.
Efes. 1.7. Tit 2.14. **1 Cor. 1.6. 2 Tim. 1.8. †Rom. 5.5. Gal.
4.4. Efes. 1.9; 3.5. Tit 1.3.
7. şi* propovăduitorul şi apostolul
Lui am fost pus eu – spun** adevărul
în Hristos, nu mint – ca să învăţ† pe
Neamuri credinţa şi adevărul. *Efes. 3.7,8.
2 Tim. 1.11. **Rom. 9.1. †Rom. 11.13; 15.16. Gal. 1.16.
8. Vreau, dar, ca bărbaţii să se roage
în* orice loc şi să ridice** spre cer
mâini curate, fără mânie şi fără îndo-
ieli. *Mal. 1.11. Ioan 4.21. **Ps. 134.2. Isa. 1.15.
9. Vreau, de asemenea, ca femeile* să
se roage îmbrăcate în chip cuviincios,
cu ruşine şi sfială; nu cu împletituri de
păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare,
nici cu haine scumpe, *1 Pet. 3.3.
10. ci* cu fapte bune, cum se cuvine
femeilor care spun că sunt evlavioase.
*1 Pet. 3.4.
11. Femeia să înveţe în tăcere, cu
toată supunerea.
12. Femeii* nu-i dau voie să înveţe
pe alţii, nici** să se ridice mai presus
de bărbat, ci să stea în tăcere.
*1 Cor. 14.34. **Efes. 5.24.
13. Căci întâi a fost întocmit Adam*,
şi apoi Eva. *Gen. 1.27; 2.18,22. 1 Cor. 11.8,9.
14. Şi nu Adam* a fost amăgit; ci
femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată
de călcarea poruncii. *Gen. 3.6. 2 Cor. 11.3.
15. Totuşi ea va fi mântuită prin naş-
terea de fii, dacă stăruie cu smerenie
în credinţă, în dragoste şi în sfinţenie.

3 1. Adevărat este* cuvântul acesta:
„Dacă râvneşte cineva să fie epis-
cop**[1], doreşte un lucru† bun.“
*Cap. 1.15. **Fapt. 20.28. Filp. 1.1. †Efes. 4.12.
2. Dar trebuie ca episcopul*[1] să fie
fără prihană, bărbatul** unei singure
neveste, cumpătat, înţelept, vrednic de
cinste, primitor de oaspeţi, în stare† să
înveţe pe alţii.
*Tit 1.6, etc. **Cap. 5.9. †2 Tim. 2.24.
3. Să nu fie nici beţiv*, nici bătăuş**,
nici† doritor de câştig mârşav, ci să fie
blând††, nu gâlcevitor, nu iubitor de
bani;
*Vers. 8. Tit 1.7. **2 Tim. 2.24. †1 Pet. 5.2. ††2 Tim. 2.24.
4. să-şi chivernisească bine casa şi
să-şi ţină* copiii în supunere cu toată
cuviinţa. *Tit 1.6.
5. Căci, dacă cineva nu ştie să-şi
cârmuiască bine casa lui, cum va îngriji
de Biserica lui Dumnezeu?
6. Să nu fie întors la Dumnezeu de
curând, ca nu cumva să se îngâmfe şi să*
cadă în osânda diavolului. *Isa. 14.12.
7. Trebuie să aibă şi o bună mărturie
din* partea celor de afară, pentru ca să
nu ajungă de ocară şi** să cadă în
cursa diavolului. *Fapt. 22.12. 1 Cor. 5.12.
1 Tes. 4.12. **Cap. 6.9. 2 Tim. 2.26.
8. Diaconii*, de asemenea, trebuie să
fie cinstiţi, nu cu două feţe, nu**
băutori de mult vin, nu doritori de
câştig mârşav,
*Fapt. 6.3. **Lev. 10.9. Ezec. 44.21. Vers. 3.
9. ci să păstreze* taina credinţei într-un
cuget curat. *Cap. 1.19.
10. Trebuie cercetaţi întâi, şi, numai
dacă sunt fără prihană, să fie diaconi.
11. Femeile, de asemenea*, trebuie să
fie cinstite, neclevetitoare, cumpătate,
credincioase în toate lucrurile. *Tit 2.3.
12. Diaconii să fie bărbaţi ai unei
singure neveste şi să ştie să-şi cârmu-
iască bine copiii şi casele lor.
13. Pentru că cei ce* slujesc bine ca
diaconi dobândesc un loc de cinste şi
o mare îndrăzneală în credinţa care
este în Hristos Isus. *Mat. 25.21.

1. Sau: priveghetor

14. Îţi scriu aceste lucruri cu nădejdea că voi veni în curând la tine.
15. Dar, dacă voi zăbovi, să ştii cum trebuie să te porţi în* Casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui Viu, Stâlpul şi Temelia adevărului.
*Efes. 2.21,22. 2 Tim. 2.20.
16. Şi, fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce* a fost arătat în trup a fost dovedit** neprihănit în Duhul, a fost văzut† de îngeri, a fost propovăduit†† printre Neamuri, a fost*† crezut în lume, a fost înălţat†* în slavă.“ *Ioan 1.14. 1 Ioan 1.2. **Mat. 3.16. Ioan 1.32,33; 15.26; 16.8,9. Rom. 1.4. 1 Pet. 3.18. 1 Ioan 5.6, etc. †Mat. 28.2. Marc. 16.5. Luca 2.13; 24.4. Ioan 20.12. Efes. 3.10. 1 Pet. 1.12. ††Fapt. 10.34; 13.46,48. Rom. 10.18. Gal. 2.8. Efes. 3.5,6,8. Col. 1.27,28. Cap. 2.7. *†Col. 1.6,23. †*Luca 24.51. Fapt. 1.9. 1 Pet. 3.22.

4 1. Dar Duhul spune lămurit* că**, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credinţă, ca să se alipească de† duhuri înşelătoare şi†† de învăţăturile dracilor, *Ioan 16.13. 2 Tes. 2.3. 2 Tim. 3.1, etc. 2 Pet. 3.3. 1 Ioan 2.18. Iuda 4,18. **1 Pet. 1.20. †2 Tim. 3.13. 2 Pet. 2.1. Apoc. 16.14. ††Dan. 11.35,37,38. Apoc. 9.20.
2. abătuţi* de făţărnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnaţi cu fierul** roşu în însuşi cugetul lor.
*Mat. 7.15. Rom. 16.18. 2 Pet. 2.3. **Efes. 4.19.
3. Ei opresc* căsătoria şi întrebuinţarea bucatelor** pe care Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate† cu mulţumiri†† de către cei ce cred şi cunosc adevărul.
*1 Cor. 7.28,36,38. Col. 2.20,21. Evr. 13.4. **Rom. 14.3,17. 1 Cor. 8.8. †Gen. 1.29; 9.3. ††Rom. 14.6. 1 Cor. 10.30.
4. Căci orice făptură a lui Dumnezeu este bună, şi nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulţumiri,
5. pentru că este sfinţit prin Cuvântul lui Dumnezeu şi prin rugăciune.
6. Dacă vei pune în mintea fraţilor aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrăneşti* cu cuvintele credinţei şi ale bunei învăţături pe care ai urmat-o până acum.
*2 Tim. 3.14,15.
7. Fereşte-te de basmele* lumeşti şi băbeşti. Caută** să fii evlavios.
*Cap. 1.4; 6.20. 2 Tim. 2.16,23; 4.4. Tit 1.14. **Evr. 5.14.
8. Căci deprinderea* trupească este de puţin folos, pe când** evlavia este folositoare în orice privinţă, întrucât ea are† făgăduinţa vieţii de acum şi a celei viitoare.
*1 Cor. 8.8. Col. 2.23. **Cap. 6.6. †Ps. 37.4; 84.11; 112.2,3; 145.19. Mat. 6.33; 19.29. Marc. 10.30. Rom. 8.28.
9. Iată un cuvânt adevărat* şi cu totul vrednic de primit! *Cap. 1.15.
10. Noi muncim*, în adevăr, şi ne luptăm, pentru că ne-am** pus nădejdea în Dumnezeul cel Viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor, şi mai ales al celor credincioşi.
*1 Cor. 4.11,12. **Cap. 6.17. †Ps. 36.6; 107.2,6, etc.
11. Porunceşte* şi învaţă aceste lucruri. *Cap. 6.2.
12. Nimeni* să nu-ţi dispreţuiască tinereţea; ci fii** o pildă pentru credincioşi: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credinţă, în curăţie.
*1 Cor. 16.11. Tit 2.15. **Tit 2.7. 1 Pet. 5.3.
13. Până voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare şi la învăţătura pe care o dai altora.
14. Nu* fi nepăsător de darul care este în tine, care ţi-a fost dat prin** prorocie, cu† punerea mâinilor de către ceata prezbiterilor[1]. *2 Tim. 1.6. **Cap. 1.18. †Fapt. 6.6; 8.17; 9.6; 13.3. Cap. 5.22. 2 Tim. 1.6.
15. Pune-ţi pe inimă aceste lucruri, îndeletniceşte-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toţi.
16. Fii cu luare aminte* asupra ta însuţi şi asupra învăţăturii pe care o dai altora; stăruie în aceste lucruri, căci, dacă vei face aşa, te** vei mântui pe tine însuţi şi pe† cei ce te ascultă.
*Fapt. 20.28. **Ezec. 33.9. †Rom. 11.14. 1 Cor. 9.22. Iac. 5.20.

5 1. Nu* mustra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuieşte-l ca pe un tată; pe tineri sfătuieşte-i ca pe nişte fraţi;
*Lev. 19.32.
2. pe femeile bătrâne, ca pe nişte mame; pe cele tinere, ca pe nişte surori, cu toată curăţia.
3. Cinsteşte pe văduvele care sunt* cu adevărat văduve. *Vers. 5,16.
4. Dacă o văduvă are copii sau nepoţi de la copii, aceştia să se deprindă să fie evlavioşi, întâi faţă de cei din casa lor, şi să* răsplătească ostenelile părinţilor, căci** lucrul acesta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.
*Gen. 45.10,11. Mat. 15.4. Efes. 6.1,2. **Cap. 2.3.
5. Cea* cu adevărat văduvă, care a rămas singură, şi-a pus nădejdea în Dumnezeu şi stăruie**, zi şi noapte†, în cereri şi rugăciuni.
*1 Cor. 7.32. **Luca 2.39; 18.1. †Fapt. 26.7.

1. Sau: bătrâni

6. Dar* cea dedată la plăceri, măcar că trăieşte, este moartă. *Iac. 5.5.
7. Porunceşte şi aceste* lucruri, ca să fie fără vină. *Cap. 1.3; 4.11; 6.17.
8. Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, şi* mai ales de cei din casa lui, s-a** lepădat de credinţă şi† este mai rău decât un necredincios.
*Isa. 58.7. Gal. 6.10. **2 Tim. 3.5. Tit 1.16. †Mat. 18.17.
9. O văduvă, ca să fie înscrisă în lista văduvelor, trebuie să n-aibă mai puţin de şaizeci de ani, să nu fi avut* decât un singur bărbat, *Luca 2.36. Cap. 3.2.
10. să fie cunoscută pentru faptele ei bune, să fi crescut copii, să fi fost primitoare* de oaspeţi, să fi spălat** picioarele sfinţilor, să fi ajutat pe cei nenorociţi, să fi dat ajutor la orice faptă bună. *Fapt. 16.15. Evr. 13.2.
1 Pet. 4.9. **Gen. 18.4; 19.2. Luca 7.38,43. Ioan 13.5,14.
11. Dar pe văduvele tinere să nu le primeşti, pentru că, atunci când le desparte pofta de Hristos, vor să se mărite din nou
12. şi se fac vinovate de faptul că îşi calcă credinţa dintâi.
13. Totodată* se deprind să umble fără nici o treabă din casă în casă; şi nu numai că sunt leneşe, dar sunt şi limbute şi iscoditoare, şi vorbesc ce nu trebuie vorbit. *2 Tes. 3.11.
14. Vreau*, dar, ca văduvele tinere să se mărite şi să aibă copii, să fie gospodine la casa lor, ca să** nu dea potrivnicului nici un prilej de ocară,
*1 Cor. 7.9. **Cap. 6.1. Tit 2.8.
15. căci unele s-au şi întors să urmeze pe Satana.
16. Dacă vreun credincios, fie bărbat, fie femeie, are văduve în familie, să le ajute, şi să nu fie împovărată cu ele Biserica, pentru ca să poată veni în ajutor celor* cu adevărat văduve.
*Vers. 3,5.
17. Prezbiterii*[1] care cârmuiesc bine să** fie învredniciţi de îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc cu propovăduirea şi cu învăţătura pe care o dau altora. *Rom. 12.8. 1 Cor. 9.10,14. Gal. 6.6.
Filp. 2.29. 1 Tes. 5.12,13. Evr. 13.7,17. **Fapt. 28.10.
18. Căci Scriptura zice: „Să nu legi gura boului* când treieră bucate“; şi: „Vrednic** este lucrătorul de plata lui.“
*Deut. 25.4. 1 Cor. 9.9. **Lev. 19.13. Deut. 24.14,15. Mat. 10.10. Luca 10.7.
19. Împotriva unui prezbiter[1] să nu primeşti învinuire decât din gura a doi* sau trei martori. *Deut. 19.15.
20. Pe* cei ce păcătuiesc mustră-i înaintea tuturor, ca** şi ceilalţi să aibă frică. *Gal. 2.11,14. Tit 1.13. **Deut. 13.11.
21. Te* rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu, înaintea lui Hristos Isus şi înaintea îngerilor aleşi, să păzeşti aceste lucruri, fără vreun gând mai dinainte, şi să nu faci nimic cu părtinire. *Cap. 6.13. 2 Tim. 2.14; 4.1.
22. Să nu-ţi pui mâinile* peste nimeni cu grabă şi să nu** te faci părtaş păcatelor altora; pe tine însuţi păzeşte-te curat.
*Fapt. 6.6; 13.3. Cap. 4.14. 2 Tim. 1.6. **2 Ioan 11.
23. Să nu mai bei numai apă, ci să iei şi câte puţin vin, din pricina* stomacului tău şi din pricina deselor tale îmbolnăviri. *Ps. 104.15.
24. Păcatele* unor oameni sunt cunoscute şi merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă. *Gal. 5.19.
25. Tot aşa şi faptele bune sunt cunoscute; şi cele ce nu sunt cunoscute nu pot să rămână ascunse.

6 1. Toţi cei ce sunt sub jugul robiei* să socotească pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, ca** Numele lui Dumnezeu şi învăţătura să nu fie vorbite de rău. *Efes. 6.5. Col. 3.22.
Tit 2.9. 1 Pet. 2.18. **Isa. 52.5. Rom. 2.24. Tit 2.5,8.
2. Iar cei ce au stăpâni credincioşi să nu-i dispreţuiască, sub cuvânt* că sunt „fraţi“, ci să le slujească şi mai bine, tocmai fiindcă cei ce se bucură de binefacerile slujbei lor sunt credincioşi şi preaiubiţi. Învaţă pe oameni aceste** lucruri şi spune-le apăsat.
*Col. 4.1. **Cap. 4.11.
3. Dacă învaţă* cineva pe oameni învăţătură deosebită, şi nu** se ţine de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos şi† de învăţătura care duce la evlavie, *Cap. 1.3. **Cap. 1.10.
2 Tim. 1.13; 4.3. Tit 1.9. †Tit 1.1.
4. este plin de mândrie şi nu ştie nimic*; ba încă are boala cercetărilor fără rost** şi a certurilor de cuvinte, din care se naşte pizma, certurile, clevetirile, bănuielile rele,
*1 Cor. 8.2. Cap. 1.7. **Cap. 1.4. 2 Tim. 2.23. Tit 3.9.
5. zadarnicele ciocniri de vorbe* ale oamenilor** stricaţi la minte, lipsiţi de adevăr şi care† cred că evlavia este un izvor de câştig. Fereşte-te†† de astfel de oameni.
*1 Cor. 11.16. Cap. 1.6. **2 Tim. 3.8. †Tit 1.11. ††2 Pet. 2.3.

1. Sau: bătrân

6. Negreşit, evlavia* însoţită de mulţumire este un mare câştig.
*Rom. 16.17. 2 Tim. 3.5.
7. Căci noi n-am adus nimic* în lume, şi nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea. *Ps. 37.16. Prov. 15.16; 16.8. Evr. 13.5.
8. Dacă avem*, dar, cu ce să ne hrănim şi cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns. *Iov 1.21. Ps. 49.17. Prov. 27.24. Ecl. 5.15.
9. Cei* ce vor să se îmbogăţească, dimpotrivă, cad în ispită, în laţ** şi în multe pofte nesăbuite şi vătămătoare, care† cufundă pe oameni în prăpăd şi pierzare. *Gen. 28.20. Evr. 13.5.
**Prov. 15.27; 20.12; 28.20. Mat. 13.22. Iac. 5.1. †Cap. 3.7.
10. Căci* iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; şi unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credinţă şi s-au străpuns singuri cu o mulţime de chinuri. *Cap. 1.19.
11. Iar* tu, om** al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, şi caută neprihănirea, evlavia, credinţa, dragostea, răbdarea, blândeţea.
*Exod 23.8. Deut. 16.19. **2 Tim. 2.22.
12. Luptă-te* lupta cea bună a credinţei; apucă** viaţa veşnică, la care ai fost chemat şi pentru care ai† făcut acea frumoasă mărturisire înaintea multor martori. *Deut. 33.1. 2 Tim. 3.17. **1 Cor. 9.25,26. Cap. 1.18. 2 Tim. 4.7. †Filp. 3.12,14. Vers. 19.
13. Te îndemn*, înaintea lui Dumnezeu, care** dă viaţă tuturor lucrurilor, şi înaintea lui Hristos Isus, care† a făcut acea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont, *Evr. 10.23.
**Cap. 5.21. †Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6. Ioan 5.21.
14. să păzeşti porunca, fără prihană şi fără vină, până* la arătarea Domnului nostru Isus Hristos,
*Mat. 27.11. Ioan 18.37. Apoc. 1.5; 3.14.
15. care va fi făcută la vremea ei de fericitul* şi singurul Stăpânitor, Împăratul** împăraţilor şi Domnul domnilor, *Filp. 1.6,10. 1 Tes. 3.13; 5.23. **Cap. 1.11,17.
16. singurul care* are nemurirea, care locuieşte într-o lumină de care** nu poţi să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea şi care† are cinstea şi puterea veşnică! Amin.
*Apoc. 17.14; 19.16. **Cap. 1.17. †Exod 33.20. Ioan 6.46.
17. Îndeamnă pe bogaţii veacului acestuia să nu se îngâmfe şi să nu-şi* pună nădejdea în nişte bogăţii** nestatornice, ci în† Dumnezeu, care†† ne dă toate lucrurile din belşug, ca să ne bucurăm de ele.
*Efes. 3.21. Filp. 4.20. Iuda 25. Apoc. 1.6; 4.11; 7.12. **Iov 31.24. Ps. 52.7; 62.10. Marc. 10.24. Luca 12.21. †Prov. 23.5. ††1 Tes. 1.9. Cap. 3.15; 4.10.
18. Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogaţi* în fapte bune, să fie darnici**, gata să simtă† împreună cu alţii,
*Fapt. 14.17; 17.25. **Luca 12.21. Cap. 5.10. Tit 3.8. Iac. 2.5. †Rom. 12.13.
19. aşa ca să-şi strângă* pentru vremea viitoare, drept comoară, o bună temelie, pentru ca să apuce** adevărata viaţă.
*Gal. 6.6. Evr. 13.16. **Mat. 6.20; 19.21. Luca 12.33; 16.9.
20. Timoteie, păzeşte* ce ţi s-a încredinţat; fereşte-te** de flecăriile lumeşti şi de împotrivirile ştiinţei, pe nedrept numite astfel,
*Vers. 12. **2 Tim. 1.14. Tit 1.9. Apoc. 3.3.
21. pe care au mărturisit-o unii, şi au rătăcit* cu privire la credinţă.
Harul** să fie cu voi! Amin.
*Cap. 1.4,6; 4.7. 2 Tim. 2.14,16,23. Tit 1.14; 3.9. **Cap. 1.6,19. 2 Tim. 2.18.

EPISTOLA A DOUA A LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI

1 1. Pavel, apostol* al lui Hristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, după făgăduinţa vieţii** care este în Hristos Isus, *2 Cor. 1.1. **Efes. 3.6. Tit 1.2. Evr. 9.15.
2. către* Timotei, copilul meu preaiubit: Har, îndurare şi pace de la Dumnezeu Tatăl şi de la Hristos Isus, Domnul nostru! *1 Tim. 1.2.
3. Mulţumesc* lui Dumnezeu, căruia** Îi slujesc cu un cuget curat, din moşi strămoşi, că neîntrerupt† te pomenesc în rugăciunile mele, zi şi noapte. *Rom. 1.8. Efes. 1.16. **Fapt. 22.3; 23.1; 24.14; 27.23. Rom. 1.9. Gal. 1.14. †1 Tes. 1.2; 3.10.
4. Căci mi-aduc aminte* de lacrimile tale şi doresc să te văd, ca să mă umplu de bucurie. *Cap. 4.9,21.
5. Îmi aduc aminte de credinţa* ta neprefăcută, care s-a sălăşluit întâi în

bunica ta Lois şi în mama** ta, Eunice, şi sunt încredinţat că şi în tine.
*1 Tim. 1.5; 4.6. **Fapt. 16.1.

6. De aceea îţi aduc aminte să înflăcărezi* darul lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele. *1 Tes. 5.19. 1 Tim. 4.14.

7. Căci Dumnezeu* nu ne-a dat un duh de frică, ci** de putere, de dragoste şi de chibzuinţă.
*Rom. 8.15. **Luca 24.49. Fapt. 1.8.

8. Să nu-ţi fie ruşine, dar*, de mărturisirea** Domnului nostru, nici de mine, întemniţatul† Lui. Ci†† suferă împreună cu Evanghelia, prin puterea lui Dumnezeu. *Rom. 1.16. **1 Tim. 2.6. Apoc. 1.2. †Efes. 3.1. Filp. 1.7. ††Col. 1.24. Cap. 4.5.

9. El* ne-a mântuit şi ne-a** dat o chemare sfântă, nu† pentru faptele noastre, ci†† după hotărârea Lui şi după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte*† de veşnicii, *1 Tim. 1.1. Tit 3.4. **1 Tes. 4.7. Evr. 3.1. †Rom. 3.20; 9.11. Tit 3.5. ††Rom. 8.28. *†Rom. 16.25. Efes. 1.4; 3.11. Tit 1.2. 1 Pet. 1.20.

10. dar care a fost* descoperit acum prin arătarea Mântuitorului nostru Hristos Isus, care** a nimicit moartea şi a adus la lumină viaţa şi neputrezirea, prin Evanghelie. *Rom. 16.26. Efes. 1.9. Col. 1.26. Tit 1.3. 1 Pet. 1.20. **1 Cor. 15.54,55. Evr. 2.14.

11. Propovăduitorul şi apostolul ei* am fost pus eu şi învăţător al Neamurilor. *Fapt. 9.15. Efes. 3.7,8. 1 Tim. 2.7. Cap. 4.17.

12. Şi din pricina aceasta* sufăr aceste lucruri; dar nu mi-e ruşine, căci** ştiu în cine am crezut. Şi sunt încredinţat că El are putere să păzească† ce I-am încredinţat până în†† ziua aceea. *Efes. 3.1. Cap. 2.9. **1 Pet. 4.19. †1 Tim. 6.20. ††Vers. 18. Cap. 4.8.

13. Dreptarul învăţăturilor* sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine, ţine-l** cu† credinţa†† şi dragostea care este în Hristos Isus. *Cap. 3.14. Tit 1.9. Evr. 10.23. Apoc. 2.25. **Rom. 2.20; 6.17. †Cap. 2.2. ††1 Tim. 1.14.

14. Lucrul acela bun* care ţi s-a încredinţat păzeşte-l prin Duhul Sfânt, care** locuieşte în noi.
*1 Tim. 6.20. **Rom. 8.11.

15. Ştii că cei ce sunt în Asia toţi* m-au părăsit**; între alţii şi Figel şi Ermogen. *Fapt. 19.10. **Cap. 4.10,16.

16. Domnul să-Şi verse* îndurarea peste casa** lui Onisifor; căci† de multe ori m-a mângâiat şi nu†† i-a fost ruşine de lanţul*† meu. *Mat. 5.7. **Cap. 4.19. †Film. 7. ††Vers. 8. *†Fapt. 28.20. Efes. 6.20.

17. Nu numai atât, dar, când a fost în Roma, m-a căutat cu multă grijă şi m-a găsit.

18. Dea Domnul să* capete îndurare de la Domnul „în** ziua aceea“. Tu ştii foarte bine cât ajutor† mi-a dat el în Efes.
*Mat. 25.34-40. **2 Tes. 1.10. Vers. 12. †Evr. 6.10.

2 1. Tu, dar, copilul* meu, întăreşte-te** în harul care este în Hristos Isus. *1 Tim. 1.2. Cap. 1.2. **Efes. 6.10.

2. Şi*, ce-ai auzit de la mine în faţa multor martori, încredinţează** la oameni de încredere, care să fie în stare† să înveţe şi pe alţii.
*Cap. 1.13; 3.10,14. **1 Tim. 1.18. †1 Tim. 3.2. Tit 1.9.

3. Suferă* împreună cu mine, ca** un bun ostaş al lui Hristos.
*Cap. 1.8; 4.5. **1 Tim. 1.18.

4. Nici un* ostaş nu se încurcă cu treburile vieţii, dacă vrea să placă celui ce l-a înscris la oaste. *1 Cor. 9.25.

5. Şi* cine luptă la jocuri nu este încununat, dacă nu s-a luptat după rânduieli. *1 Cor. 9.25,26.

6. Plugarul* trebuie să muncească înainte ca să strângă roadele. *1 Cor. 9.10.

7. Înţelege ce-ţi spun; Domnul îţi va da pricepere în toate lucrurile.

8. Adu-ţi aminte de Domnul Isus Hristos, din* sămânţa lui David, înviat** din morţi, după† Evanghelia mea, *Fapt. 2.30; 13.23. Rom. 1.3,4. **1 Cor. 15.1,4,20. †Rom. 2.16.

9. pentru* care sufăr până** acolo că sunt legat ca un făcător de rele. Dar† Cuvântul lui Dumnezeu nu este legat.
*Fapt. 9.16. Cap. 1.12. **Efes. 3.1. Filp. 1.7. Col. 4.3,18. †Fapt. 28.31. Efes. 6.19,20. Filp. 1.13,14.

10. De aceea rabd totul* pentru cei aleşi, pentru ca** şi ei să capete mântuirea care este în Hristos Isus, împreună cu slava veşnică.
*Efes. 3.13. Col. 1.24. **2 Cor. 1.6.

11. Adevărat* este cuvântul acesta: dacă** am murit împreună cu El, vom şi trăi împreună cu El.
*1 Tim. 1.15. **Rom. 6.5,8. 2 Cor. 4.10.

12. Dacă* răbdăm, vom şi împărăţi împreună cu El. Dacă** ne lepădăm de El, şi El Se va lepăda de noi.
*Rom. 8.17. 1 Pet. 4.13. **Mat. 10.33. Marc. 8.38. Luca 12.9.

13. Dacă* suntem necredincioşi, totuşi El rămâne credincios, căci nu Se** poate tăgădui singur.
*Rom. 3.3; 9.6. **Num. 23.19.

14. Adu-le aminte de aceste lucruri şi roagă-i fierbinte*, înaintea lui Dum-

nezeu, să** se ferească de certurile de
cuvinte, care nu duc la alt folos decât
la pieirea celor ce le ascultă.
*1 Tim. 5.21; 6.13. Cap. 4.1. **1 Tim. 1.4; 6.4. Tit 3.9,11.
15. Caută să te înfăţişezi înaintea lui
Dumnezeu ca un om încercat, ca un
lucrător care n-are de ce să-i fie
ruşine şi care împarte drept Cuvântul
adevărului.
16. Fereşte-te de* vorbăriile goale şi
lumeşti; căci cei ce le ţin vor înainta tot
mai mult în necinstirea lui Dumnezeu.
*1 Tim. 4.7; 6.20. Tit 1.14.
17. Şi cuvântul lor va roade ca
cangrena. Din numărul acestora sunt
Imeneu* şi Filet, *1 Tim. 1.20.
18. care s-au abătut de la* adevăr. Ei
zic** că a şi venit învierea şi răstoarnă
credinţa unora. *1 Tim. 6.21. **1 Cor. 15.12.
19. Totuşi temelia* tare a lui Dum-
nezeu stă nezguduită, având pecetea
aceasta: „Domnul cunoaşte** pe cei
ce sunt ai Lui"; şi: „Oricine rosteşte
Numele Domnului să se depărteze de
fărădelege!" *Mat. 24.24. Rom. 8.35.
1 Ioan 2.19. **Naum 1.7. Ioan 10.14,27. Num. 16.5.
20. Într-o* casă mare nu sunt numai
vase de aur şi de argint, ci şi de lemn
şi de pământ. Unele** sunt pentru o
întrebuinţare de cinste, iar altele
pentru o întrebuinţare de ocară.
*1 Tim. 3.15. **Rom. 9.21.
21. Deci*, dacă cineva se curăţă de
acestea, va fi un vas de cinste, sfinţit,
folositor stăpânului său, destoinic**
pentru orice lucrare bună.
*Isa. 52.11. **Cap. 3.17. Tit 3.1.
22. Fugi de poftele tinereţii şi
urmăreşte* neprihănirea, credinţa,
dragostea, pacea, împreună cu cei ce
cheamă** pe Domnul dintr-o† inimă
curată.
*1 Tim. 6.11. **Fapt. 9.14. 1 Cor. 1.2. †1 Tim. 1.5; 4.12.
23. Fereşte-te de întrebările* nebune şi
nefolositoare, căci ştii că dau naştere
la certuri. *1 Tim. 1.4; 4.7; 6.4. Vers. 16. Tit 3.9.
24. Şi robul* Domnului nu trebuie să
se certe; ci să fie blând cu toţi, în stare
să înveţe pe toţi**, plin de îngăduinţă
răbdătoare, *Tit 3.2. **1 Tim. 3.2,3. Tit 1.9.
25. să îndrepte cu* blândeţe pe
potrivnici, în nădejdea** că Dumnezeu
le va da pocăinţa, ca să ajungă† la
cunoştinţa adevărului; *Gal. 6.1. 1 Tim. 6.11.
1 Pet. 3.15. **Fapt. 8.22. †1 Tim. 2.4. Cap. 3.7. Tit 1.1.
26. şi, venindu-şi în fire, să se
desprindă din* cursa diavolului, de
care au fost prinşi ca să-i facă voia.
*1 Tim. 3.7.

3 1. Să ştii că în* zilele din urmă vor
fi vremuri grele.
*1 Tim. 4.1. Cap. 4.3. 2 Pet. 3.3. 1 Ioan 2.18. Iuda 18.
2. Căci oamenii vor fi iubitori de
sine*, iubitori de bani**, lăudăroşi†,
trufaşi††, hulitori*†, neascultători de
părinţi†*, nemulţumitori, fără evlavie,
*Filp. 2.21. **2 Pet. 2.3. †Iuda 16. ††1 Tim. 6.4.
*†1Tim. 1.20. 2 Pet. 2.12. Iuda 10. †*Rom. 1.30.
3. fără* dragoste firească, neînduplecaţi,
clevetitori**, neînfrânaţi†, neîmblânziţi,
neiubitori de bine,
*Rom. 1.31. **Rom. 1.31. †2 Pet. 3.3.
4. vânzători*, obraznici, îngâmfaţi;
iubitori** mai mult de plăceri decât
iubitori de Dumnezeu;
*2 Pet. 2.10. **Filp. 3.19. 2 Pet. 2.13, etc. Iuda 4,19.
5. având doar o formă de evlavie, dar
tăgăduindu-i puterea*. Depărtează-te
de oamenii aceştia**.
*1 Tim. 5.8. Tit 1.16. **2 Tes. 3.6. 1 Tim. 6.5.
6. Sunt* printre ei unii care se vâră
prin case şi momesc pe femeile uşu-
ratice, îngreuiate de păcate şi frămân-
tate de felurite pofte, *Mat. 23.14. Tit 1.11.
7. care învaţă întotdeauna, şi nu pot
ajunge* niciodată la deplina cunoş-
tinţă a adevărului. *1 Tim. 2.4.
8. După cum* Iane şi Iambre s-au
împotrivit lui Moise, tot aşa şi oame-
nii** aceştia se împotrivesc adevărului,
ca unii care sunt stricaţi la minte şi
osândiţi† în ce priveşte credinţa.
*Exod 7.11. **1 Tim. 6.5. †Rom. 1.28. 2 Cor. 13.5. Tit 1.16.
9. Dar nu vor mai înainta; căci
nebunia lor va fi arătată tuturor, cum*
a fost arătată şi a celor doi oameni.
*Exod 7.12; 8.18; 9.11.
10. Tu însă* ai urmărit de aproape
învăţătura mea, purtarea mea, hotărârea
mea, credinţa mea, îndelunga mea
răbdare, dragostea mea, răbdarea mea,
*Filp. 2.22. 1 Tim. 4.6.
11. prigonirile şi suferinţele care au
venit peste mine în* Antiohia, în**
Iconia şi în† Listra. Ştii ce prigoniri
am răbdat; şi totuşi Domnul m-a
izbăvit din†† toate. *Fapt. 13.45,50. **Fapt.
14.2,5. †Fapt. 14.19, etc. ††Ps. 34.19. 2 Cor. 1.10. Cap. 4.17.
12. De altfel, toţi* cei ce voiesc să
trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor
fi prigoniţi. *Ps. 34.19.
Mat. 16.24. Ioan 17.14. Fapt. 14.22. 1 Cor. 15.19. 1 Tes. 3.3.
13. Dar* oamenii răi şi înşelători vor
merge din rău în mai rău, vor amăgi pe
alţii şi se vor amăgi şi pe ei înşişi.
*2 Tes. 2.11. 1 Tim. 4.1. Cap. 2.16.
14. Tu* să rămâi în lucrurile pe care

le-ai învăţat şi de care eşti deplin încredinţat, căci ştii de la cine le-ai învăţat; *Cap. 1.13; 2.2.

15. din pruncie cunoşti Sfintele* Scripturi, care pot să-ţi dea înţelepciunea care duce la mântuire, prin credinţa în Hristos Isus. *Ioan 5.39.

16. Toată* Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos** ca să înveţe, să mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în neprihănire,
*2 Pet. 1.20,21. **Rom. 15.4.

17. pentru ca* omul lui Dumnezeu să fie desăvârşit şi cu totul destoinic** pentru orice lucrare bună.
*1 Tim. 6.11. **Cap. 2.21.

4 1. Te rog fierbinte*, înaintea lui Dumnezeu şi înaintea lui Hristos Isus, care** are să judece viii şi morţii, şi pentru arătarea şi Împărăţia Sa: *1 Tim. 5.21; 6.13. Cap. 2.14. **Fapt. 10.42.

2. propovăduieşte Cuvântul, stăruie asupra lui la timp şi nelatimp, mustră*, ceartă, îndeamnă** cu toată blândeţea şi învăţătura. *1 Tim. 5.20. Tit 1.13; 2.15. **1 Tim. 4.13.

3. Căci* va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învăţătura** sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute şi îşi vor da învăţători după† poftele lor.
*Cap. 3.1. **1 Tim. 1.10. †Cap. 3.6.

4. Îşi vor întoarce urechea de la adevăr şi se vor îndrepta* spre istorisiri închipuite. *1 Tim. 1.4; 4.7. Tit 1.14.

5. Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă* suferinţele, fă lucrul unui evanghelist** şi împlineşte-ţi bine slujba.
*Cap. 1.8; 2.3. **Fapt. 21.8. Efes. 4.11.

6. Căci eu* sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură, şi clipa plecării** mele este aproape.
*Filp. 2.17. **Filp. 1.23. 2 Pet. 1.14.

7. M-am luptat* lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credinţa.
*1 Cor. 9.24,25. Filp. 3.14. 1 Tim. 6.12. Evr. 12.1.

8. De acum mă aşteaptă cununa* neprihănirii, pe care mi-o va da în** „ziua aceea“ Domnul, Judecătorul cel drept. Şi nu numai mie, ci şi tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.
*1 Cor. 9.25. Iac. 1.12. 1 Pet. 5.4. Apoc. 2.10. **Cap. 1.12.

9. Caută de vino curând la mine.

10. Căci* Dima, din dragoste** pentru lumea de acum, m-a părăsit şi a plecat la Tesalonic. Crescens s-a dus în Galatia, Tit în Dalmatia.
*Col. 4.14. Film. 24. **1 Ioan 2.15.

11. Numai* Luca** este cu mine. Ia pe Marcu† şi adu-l cu tine; căci el îmi este de folos pentru slujbă. *Cap. 1.15. **Col. 4.14. Film. 24. †Fapt. 12.25; 15.37. Col. 4.10.

12. Pe Tihic* l-am trimis la Efes.
*Fapt. 20.4. Efes. 6.21. Col. 4.7. Tit 3.12.

13. Când vei veni, adu-mi mantaua pe care am lăsat-o în Troa, la Carp, şi cărţile, mai ales pe cele de piele.

14. Alexandru*, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îi va răsplăti** după faptele lui.
*Fapt. 19.33. 1 Tim. 1.20. **2 Sam. 3.39. Ps. 28.4. Apoc. 18.6.

15. Păzeşte-te şi tu de el, pentru că este cu totul împotriva cuvintelor noastre.

16. La întâiul meu răspuns de apărare, nimeni n-a fost cu mine, ci* toţi m-au părăsit. Să** nu li se ţină în socoteală lucrul acesta! *Cap. 1.15. **Fapt. 7.60.

17. Însă* Domnul a stat lângă mine şi m-a întărit, pentru ca** propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine şi s-o audă toate Neamurile. Şi am fost izbăvit din† gura leului.
*Mat. 10.19. Fapt. 23.11; 27.23. **Fapt. 9.15; 26.17,18. Efes. 3.8. †Ps. 22.21. 2 Pet. 2.9.

18. Domnul* mă va izbăvi de orice lucru rău şi mă va mântui, ca să intru în Împărăţia Lui cerească. A Lui** să fie slava în vecii vecilor! Amin.
*Ps. 121.7. **Rom. 11.36. Gal. 1.5. Evr. 13.21.

19. Spune sănătate Priscilei* şi lui Acuila şi casei** lui Onisifor.
*Fapt. 18.2. Rom. 16.3. **2 Tim. 1.16.

20. Erast* a rămas în Corint, iar pe Trofim** l-am lăsat bolnav în Milet.
*Fapt. 19.22. Rom. 16.23. **Fapt. 20.4; 21.29.

21. Caută* de vino înainte de iarnă. Eubul şi Pudens, Linus, Claudia şi toţi fraţii îţi trimit sănătate. *Vers. 9.

22. Domnul* Isus Hristos să fie cu duhul tău! Harul să fie cu voi! Amin.
*Gal. 6.18. Film. 25.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE TIT

1 1. Pavel, rob al lui Dumnezeu şi apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credinţa aleşilor lui Dumnezeu şi cunoştinţa* adevărului care este potrivit cu evlavia**, *2 Tim. 2.25. **1 Tim. 3.16; 6.3.

2. în nădejdea* vieţii veşnice, făgăduite mai înainte de veşnicii** de Dumnezeu, care nu poate să mintă†, *2 Tim. 1.1. Cap. 3.7. **Num. 23.19. 2 Tim. 2.13. †Rom. 16.25. 2 Tim. 1.9. 1 Pet. 1.20.

3. ci* Şi-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care** mi-a fost încredinţată, după† porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru; – *2 Tim. 1.10. **1 Tes. 2.4. 1 Tim. 1.11. †1 Tim. 1.1; 2.3; 4.10.

4. către Tit*, adevăratul** meu copil în credinţa† noastră a amândurora: Har†† şi pace de la Dumnezeu Tatăl şi de la Isus Hristos, Mântuitorul nostru! *2 Cor. 2.13; 7.13; 8.6,16,23; 12.18. Gal. 2.3. **1 Tim. 1.2. †Rom. 1.12. 2 Cor. 4.13. 2 Pet. 1.1. ††Efes. 1.2. Col. 1.2. 1 Tim. 1.2. 2 Tim. 1.2.

5. Te-am lăsat în Creta ca să pui în rânduială* ce mai rămâne de rânduit şi să aşezi** prezbiteri[1] în fiecare cetate, după cum ţi-am poruncit: *1 Cor. 11.34. **Fapt. 14.23. 2 Tim. 2.2.

6. dacă* este cineva fără prihană, bărbat** al unei singure neveste, având† copii credincioşi, care să nu fie învinuiţi de destrăbălare sau neascultare. *1 Tim. 3.2, etc. **1 Tim. 3.12. †1 Tim. 3.4,12.

7. Căci episcopul[2], ca* econom al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără prihană; nu încăpăţânat, nici mânios, nici dedat** la vin, nici bătăuş, nici lacom de câştig mârşav†; *Mat. 24.45. 1 Cor. 4.1,2. **Lev. 10.9. Efes. 5.18. 1 Tim. 3.3,8. †1 Tim. 3.3,8. 1 Pet. 5.2.

8. ci* să fie primitor de oaspeţi, iubitor de bine, cumpătat, drept, sfânt, înfrânat; *1 Tim. 3.2.

9. să se ţină* de Cuvântul** adevărat, care este potrivit cu învăţătura, pentru ca să fie în stare să sfătuiască în învăţătura sănătoasă† şi să înfrunte pe potrivnici. *2 Tes. 2.15. 2 Tim. 1.13. **1 Tim. 1.15; 4.9; 6.3. 2 Tim. 2.2. †1 Tim. 1.10; 6.3. 2 Tim. 4.3. Cap. 2.1.

10. În adevăr, mai ales printre cei tăiaţi împrejur, sunt* mulţi nesupuşi, flecari şi amăgitori**, *1 Tim. 1.6. **Rom. 16.18.

11. cărora* trebuie să li se astupe gura. Ei buimăcesc** familii întregi, învăţând pe oameni, pentru† un câştig urât, lucruri pe care nu trebuie să le înveţe. *Fapt. 15.1. **Mat. 23.14. 2 Tim. 3.6. †1 Tim. 6.5.

12. Unul* dintre ei, chiar proroc al lor, a zis: „Cretanii sunt totdeauna nişte mincinoşi, nişte fiare rele, nişte pântece leneşe.“ *Fapt. 17.28.

13. Mărturia aceasta este adevărată. De aceea* mustră-i aspru, ca să fie sănătoşi în credinţă** *2 Cor. 13.10. 2 Tim. 4.2. **Cap. 2.2.

14. şi să nu* se ţină de basme evreieşti şi de porunci** date de oameni care se întorc de la adevăr. *1 Tim. 1.4; 4.7. 2 Tim. 4.4. **Isa. 29.13. Mat. 15.9. Col. 2.22.

15. Totul* este curat pentru cei curaţi; dar pentru cei** necuraţi şi necredincioşi, nimic nu este curat: până şi mintea şi cugetul le sunt spurcate. *Luca 11.39-41. Rom. 14.14,20. 1 Cor. 6.12; 10.23,25. 1 Tim. 4.3,4. **Rom. 14.33.

16. Ei se laudă că cunosc pe Dumnezeu, dar cu* faptele Îl tăgăduiesc, căci sunt o scârbă: nesupuşi şi netrebnici pentru** orice faptă bună. *2 Tim. 3.5. Iuda 4. **Rom. 1.28. 2 Tim. 3.8.

2 1. Tu însă vorbeşte lucruri care se potrivesc cu învăţătura* sănătoasă. *1 Tim. 1.10; 6.3. 2 Tim. 1.13. Cap. 1.9.

2. Spune că cei bătrâni trebuie să fie treji, vrednici de cinste, cumpătaţi, sănătoşi în credinţă*, în dragoste, în răbdare. *Cap. 1.13.

3. Spune* că femeile în vârstă trebuie să aibă o purtare cuviincioasă, să nu fie nici clevetitoare, nici dedate la vin; să înveţe pe alţii ce este bine, *1 Tim. 2.9,10; 3.11. 1 Pet. 3.3,4.

4. ca să înveţe pe femeile mai tinere să-şi* iubească bărbaţii şi copiii; *1 Tim. 5.14.

5. să fie cumpătate, cu viaţa curată, să-şi vadă de treburile casei, să fie bune, supuse* bărbaţilor lor, pentru ca** să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu. *1 Cor. 14.34. Efes. 5.22. Col. 3.18. 1 Tim. 2.11. 1 Pet. 3.1,5. **Rom. 2.24. 1 Tim. 6.1.

6. Sfătuieşte, de asemenea, pe tineri să fie cumpătaţi

7. şi dă-te pe tine însuţi pildă de fapte bune, în* toate privinţele. Iar în învă-

1. Sau: bătrâni 2. Sau: priveghetor

ţătură, dă dovadă de curăţie, de
vrednicie**, *1 Tim. 4.12. 1 Pet. 5.3. **Efes. 6.24.
8. de vorbire* sănătoasă şi fără cusur,
ca** potrivnicul să† rămână de ruşine
şi să nu poată să spună nimic rău de
noi. *1 Tim. 6.3.
**Neem. 5.9. 1 Tim. 5.14. 1 Pet. 2.12,15; 3.16. †2 Tes. 3.14.
9. Sfătuieşte pe robi* să fie supuşi
stăpânilor lor, să le fie pe plac în**
toate lucrurile, să nu le întoarcă vorba,
*Efes. 6.5. Col. 3.22. 1 Tim. 6.1,2. 1 Pet. 2.18. **Efes. 5.24.
10. să nu fure nimic, ci totdeauna să dea
dovadă de o desăvârşită credincioşie,
ca* să facă în totul cinste învăţăturii lui
Dumnezeu, Mântuitorul nostru.
*Mat. 5.16. Filp. 2.15.
11. Căci harul* lui Dumnezeu, care
aduce mântuire pentru toţi oamenii, a
fost** arătat *Rom. 5.15.
Cap. 3.4,5. 1 Pet. 5.12. **Luca 3.6. Ioan 1.9. 1 Tim. 2.4.
12. şi* ne învaţă s-o rupem cu
păgânătatea şi** cu poftele lumeşti şi
să trăim în veacul de acum cu cumpă-
tare, dreptate şi evlavie, *Luca 1.75. Rom.
6.19. Efes. 1.4. Col. 1.22. 1 Tes. 4.7. **1 Pet. 4.2. 1 Ioan 2.16.
13. aşteptând* fericita noastră nădej-
de** şi arătarea† slavei marelui nostru
Dumnezeu şi Mântuitor Isus Hristos.
*1 Cor. 1.7. Filp. 3.20. 2 Pet. 3.12. **Fapt. 24.15.
Col. 1.5,23. Cap. 1.2; 3.7. †Col. 3.4. 2 Tim. 4.1,8. Evr. 9.28. 1
Pet. 1.7. 1 Ioan 3.2.
14. El S-a* dat pe Sine însuşi pentru
noi, ca să ne răscumpere din orice
fărădelege şi să-Şi cureţe** un norod†
care să fie al Lui, plin de râvnă††
pentru fapte bune. *Gal. 1.4;
2.20. Efes. 5.2. 1 Tim. 2.6. **Evr. 9.14. †Exod 15.16; 19.5.
Deut. 7.6; 14.2; 26.18. 1 Pet. 2.9. ††Efes. 2.10. Cap. 3.8.
15. Spune lucrurile acestea, sfătu-
ieşte şi mustră* cu deplină putere.
Nimeni** să nu te dispreţuiască.
*2 Tim. 4.2. **1 Tim. 4.12.

3 1. Adu-le aminte să* fie supuşi
stăpânirilor şi dregătorilor, să-i
asculte, să fie gata să** facă orice
lucru bun,
*Rom. 13.1. 1 Pet. 2.13. **Col. 1.10. 2 Tim. 2.21. Evr. 13.21.
2. să nu vorbească de rău pe* nimeni,
să nu fie gata de ceartă**, ci cumpă-
taţi†, plini de blândeţe†† faţă de toţi
oamenii. *Efes. 4.31.
**2 Tim. 2.24,25. †Filp. 4.5. ††Efes. 4.2. Col. 3.12.
3. Căci şi noi eram* altădată fără
minte, neascultători, rătăciţi, robiţi de
tot felul de pofte şi de plăceri, trăind
în răutate şi în pizmă, vrednici să fim
urâţi şi urându-ne unii pe alţii.
*1 Cor. 6.11. Efes. 2.1. Col. 1.21; 3.7. 1 Pet. 4.3.
4. Dar, când s-a arătat bunătatea* lui
Dumnezeu**, Mântuitorul nostru, şi
dragostea Lui de oameni,
*Cap. 2.11. **1 Tim. 2.3.
5. El ne-a mântuit, nu* pentru faptele
făcute de noi în neprihănire, ci pentru
îndurarea Lui, prin spălarea naşterii**
din nou şi prin înnoirea făcută de
Duhul Sfânt,
*Rom. 3.20; 9.11; 11.6. Gal. 2.16. Efes. 2.4,8,9. 2 Tim. 1.9.
**Ioan 3.3,5. Efes. 5.26. 1 Pet. 3.21.
6. pe care L-a* vărsat din belşug peste
noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul
nostru; *Ezec. 36.25. Ioel 2.18. Ioan 1.16.
Fapt. 2.23; 10.45. Rom. 5.5.
7. pentru ca*, odată socotiţi neprihă-
niţi prin harul Lui, să ne facem**, în
nădejde†, moştenitori ai vieţii veş-
nice. *Rom. 3.24.
Gal. 2.16. Cap. 2.11. **Rom. 8.23,24. †Cap. 1.2.
8. Adevărat* este cuvântul acesta şi
vreau să spui apăsat aceste lucruri,
pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu
să caute să fie cei dintâi** în fapte
bune. Iată ce este bine şi de folos
pentru oameni!
*1 Tim. 1.15. Cap. 1.9. **Vers. 1,14. Cap. 2.14.
9. Dar de* întrebările nebune, de
înşirările de neamuri, de certuri şi cio-
rovăieli privitoare la Lege, fereşte-te,
căci** sunt nefolositoare şi zadarnice.
*1 Tim. 1.4. 2 Tim. 2.23. Cap. 1.14. **2 Tim. 2.14.
10. După* întâia şi a doua mustrare,
depărtează-te** de cel ce aduce dez-
binări, *2 Cor. 13.2. **Mat. 18.17.
Rom. 16.17. 2 Tes. 3.6,14. 2 Tim. 3.5. 2 Ioan 10.
11. căci ştim că un astfel de om este
un stricat şi păcătuieşte, de la sine
fiind osândit*. *Fapt. 13.46.
12. Când voi trimite la tine pe
Artema sau pe Tihic*, grăbeşte-te să
vii la mine în Nicopoli, căci acolo
m-am hotărât să iernez.
*Fapt. 20.4. 2 Tim. 4.12.
13. Ai grijă de legiuitorul Zena şi
Apolo* să nu ducă lipsă de nimic din
ce le trebuie pentru călătoria lor.
*Fapt. 8.24.
14. Trebuie ca şi ai noştri să se
deprindă să* fie cei dintâi în fapte
bune, pentru nevoile grabnice, şi să
nu** stea neroditori.
*Vers. 8. **Rom. 15.28. Filp. 1.11; 4.17. Col. 1.10. 2 Pet. 1.8.
15. Toţi cei ce sunt cu mine îţi trimit
sănătate. Spune sănătate celor ce ne
iubesc în credinţă.
Harul să fie cu voi cu toţi! Amin.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILIMON

1. Pavel, întemniţat* al lui Isus Hristos, şi fratele Timotei, către preaiubitul Filimon, tovarăşul** nostru de lucru,
*Efes. 3.1; 4.1. 2 Tim. 1.8. Vers. 9. **Filp. 2.25.
2. către sora Apfia şi către Arhip*, tovarăşul nostru** de luptă, şi către biserica† din casa ta:
*Col. 4.17. **Filp. 2.25. †Rom. 16.5. 1 Cor. 16.19.
3. Har* şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Hristos!
*Efes. 1.2.
4. Mulţumesc* totdeauna Dumnezeului meu ori de câte ori îmi aduc aminte de tine în rugăciunile mele,
*Efes. 1.16. 1 Tes. 1.2. 2 Tes. 1.3.
5. pentru că am auzit* despre credinţa pe care o ai în Domnul Isus şi dragostea faţă de toţi sfinţii.
*Efes. 1.15. Col. 1.4.
6. Îl rog ca această părtăşie a ta la credinţă să se arate prin fapte, care să dea la iveală* tot binele ce se face între noi în Hristos. *Filp. 1.9,11.
7. În adevăr, am avut o mare bucurie şi mângâiere pentru dragostea ta, fiindcă, frate, inimile sfinţilor au fost înviorate* prin tine.
*2 Cor. 7.13. 2 Tim. 1.16. Vers. 20.
8. De aceea, măcar că* am toată slobozenia în Hristos să-ţi poruncesc ce trebuie să faci, *1 Tes. 2.6.
9. vreau mai degrabă să-ţi fac o rugăminte în numele dragostei, eu, aşa cum sunt, bătrânul Pavel; iar* acum întemniţat pentru Hristos Isus. *Vers. 1.
10. Te rog pentru copilul meu pe care l-am născut* în lanţurile mele: pentru Onisim**[1], *Col. 4.9. **1 Cor. 4.15. Gal. 4.19.
11. care altădată ţi-a fost nefolositor, dar care acum îţi va fi folositor şi ţie şi mie.
12. Ţi-l trimit înapoi, pe el, inima mea.
13. Aş fi dorit să-l ţin la mine ca* să-mi slujească în locul tău cât sunt în lanţuri pentru Evanghelie.
*1 Cor. 16.17. Filp. 2.30.
14. Dar n-am vrut să fac nimic fără învoirea ta, pentru ca* binele pe care mi-l faci să nu fie silit, ci de bunăvoie. *2 Cor. 9.7.
15. Poate* că el a fost despărţit de tine, pentru o vreme, tocmai ca să-l ai pentru veşnicie, *Gen. 45.5,8.
16. dar nu ca pe un rob, ci mult mai presus decât pe un rob: ca pe un frate* preaiubit, mai ales de mine, şi** cu atât mai mult de tine, fie în chip firesc, fie în Domnul!
*Mat. 23.8. 1 Tim. 6.2. **Col. 3.22.
17. Dacă mă socoteşti, dar, ca prieten* al tău, primeşte-l ca pe mine însumi.
*2 Cor. 8.23.
18. Şi, dacă ţi-a adus vreo vătămare sau îţi este dator cu ceva, pune aceasta în socoteala mea.
19. Eu, Pavel „voi plăti“ – scriu cu mâna mea – ca să nu-ţi zic că tu însuţi te datorezi mie.
20. Da, frate, fă-mi binele acesta în Domnul şi înviorează-mi* inima în Hristos! *Vers. 7.
21. Ţi-am scris bizuit* pe ascultarea ta, şi ştiu că vei face chiar mai mult decât îţi zic. *2 Cor. 7.16.
22. Totodată, pregăteşte-mi un loc de găzduire, căci trag nădejde* să vă fiu dăruit, datorită** rugăciunilor voastre. *Filp. 1.25; 2.24. **2 Cor. 1.11.
23. Epafra*, tovarăşul meu de temniţă în Hristos Isus, îţi trimite sănătate;
*Col. 1.7; 4.12.
24. tot aşa şi Marcu*, Aristarh**, Dima†, Luca††, tovarăşii mei de lucru. *Fapt. 12.12,25.
**Fapt. 19.29; 27.2. Col. 4.10. †2 Tim. 4.11. ††2 Tim. 4.11.
25. Harul* Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.
*2 Tim. 4.22.

1. Adică: folositor

EPISTOLA CĂTRE EVREI

1 1. După ce a vorbit în vechime părinţilor noştri prin proroci, în multe rânduri* şi în multe chipuri, Dumnezeu, *Num. 12.6,8.
2. la sfârşitul* acestor zile, ne-a vorbit** prin Fiul pe† care L-a pus moştenitor al tuturor lucrurilor şi prin†† care a făcut şi veacurile.
*Deut. 4.30. Gal. 4.4. Efes. 1.10. **Ioan 1.17; 15.15. Cap. 2.3. †Ps. 2.8. Mat. 21.38; 28.18. Ioan 3.35. Rom. 8.17. ††Ioan 1.3. 1 Cor. 8.6. Col. 1.16.
3. El, care* este oglindirea slavei Lui

şi întipărirea Fiinţei Lui şi care ţine** toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui, a făcut† curăţarea păcatelor şi a şezut†† la dreapta Măririi în locurile preaînalte, *Ioan 1.14; 14.9. 2 Cor. 4.4. Col. 1.15. **Ioan 1.4. Col. 1.17. Apoc. 4.11. †Cap. 7.27; 9.12,14,26. ††Ps. 110.1. Efes. 1.20. Cap. 8.1; 10.12; 12.2. 1 Pet. 3.22.

4. ajungând cu atât mai presus de îngeri, cu cât a* moştenit un Nume mult mai minunat decât al lor. *Efes. 1.21. Filp. 2.9,10.

5. Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu eşti Fiul* Meu; astăzi Te-am născut“? Şi iarăşi: „Eu** Îi voi fi Tată, şi El Îmi va fi Fiu“? *Ps. 2.7. Fapt. 13.33. Cap. 5.5. **2 Sam. 7.14. 1 Cron. 22.10; 28.6. Ps. 89.26,27.

6. Şi, când duce iarăşi în lume pe Cel întâi născut*, zice: „Toţi** îngerii lui Dumnezeu să I se închine!“ *Rom. 8.29. Col. 1.18. Apoc. 1.5. **Deut. 32.43. Ps. 97.7. 1 Pet. 3.22.

7. Şi despre îngeri zice: „Din vânturi face* îngeri ai Lui; şi dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui“; *Ps. 104.4.

8. pe când Fiului I-a zis: „Scaunul* Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate; *Ps. 45.6,7.

9. Tu ai iubit neprihănirea şi ai urât nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a* uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarăşii Tăi.“ *Isa. 61.1. Fapt. 4.27; 10.38.

10. Şi iarăşi: „La* început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; şi cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. *Ps. 102.25, etc.

11. Ele* vor pieri, dar Tu rămâi; toate se vor învechi ca o haină; *Isa. 34.4; 51.6. Mat. 24.35. 2 Pet. 3.7,10. Apoc. 21.1.

12. le vei face sul ca pe o manta, şi vor fi schimbate; dar Tu eşti acelaşi; şi anii Tăi nu se vor sfârşi.“

13. Şi căruia din îngeri i-a zis El vreodată: „Şezi* la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut al picioarelor Tale“? *Ps. 110.1. Mat. 22.44. Marc. 12.36. Luca 20.42. Vers. 3. Cap. 10.12.

14. Nu sunt oare* toţi duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moşteni** mântuirea? *Gen. 19.16; 32.1,2,24. Ps. 34.7; 91.11; 103.20,21. Dan. 3.8,28; 7.10; 10.11. Mat. 18.10. Luca 1.19; 2.9,13. Fapt. 12.7, etc.; 27.23. **Rom. 8.17. Tit 3.7. Iac. 2.5. 1 Pet. 3.7.

2 1. De aceea, cu atât mai mult, trebuie să ne ţinem de lucrurile pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtaţi de ele.

2. Căci, dacă Cuvântul vestit* prin îngeri s-a dovedit nezguduit şi dacă orice** abatere şi orice neascultare şi-a primit o dreaptă răsplătire, *Deut. 33.2. Ps. 68.17. Fapt. 7.53. Gal. 3.19. **Num. 15.30,31. Deut. 4.3; 17.2,5,12; 27.26.

3. cum* vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători faţă de o mântuire aşa de mare, care**, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a† fost adeverită de cei ce au auzit-o, *Cap. 10.28,29; 12.25. **Mat. 4.17. Marc. 1.14. Cap. 1.2. †Luca 1.2.

4. în timp ce Dumnezeu întărea* mărturia lor cu** semne, puteri şi felurite minuni şi cu darurile Duhului Sfânt, împărţite† după†† voia Sa! *Marc. 16.20. Fapt. 14.3; 19.11. Rom. 15.18,19. 1 Cor. 2.4. **Fapt. 2.22,43. †1 Cor. 12.4,7,11. ††Efes. 1.5,9.

5. În adevăr, nu unor îngeri a supus El lumea* viitoare despre care vorbim. *Cap. 6.5. 2 Pet. 3.13.

6. Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire: „Ce* este omul ca să-Ţi aduci aminte de el sau fiul omului, ca să-l cercetezi? *Iov 7.17. Ps. 8.4, etc.; 144.3.

7. L-ai făcut pentru puţină vreme mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu slavă şi cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale:

8. toate* le-ai supus sub picioarele lui.“ În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuşi, acum, încă nu** vedem că toate îi sunt supuse. *Mat. 28.18. 1 Cor. 15.27. Efes. 1.22. Cap. 1.13. **1 Cor. 15.25.

9. Dar pe Acela* care a fost făcut „pentru puţină vreme mai prejos decât îngerii“, adică pe Isus, Îl vedem „încununat** cu slavă şi cu cinste“ din pricina morţii pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru† toţi. *Filp. 2.7-9. **Fapt. 2.33. †Ioan 3.16; 12.32. Rom. 5.18; 8.32. 2 Cor. 5.15. 1 Tim. 2.6. 1 Ioan 2.2. Apoc. 5.9.

10. Se cuvenea, în adevăr*, ca Acela pentru** care şi prin care sunt toate şi care voia să ducă pe mulţi fii la slavă să desăvârşească†, prin suferinţe, pe Căpetenia mântuirii†† lor. *Luca 24.46. **Rom. 11.36. †Fapt. 3.15; 5.31. Cap. 12.2. ††Luca 13.32. Cap. 5.9.

11. Căci Cel* ce sfinţeşte şi cei ce sunt** sfinţiţi sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I† este ruşine să-i numească „fraţi“ *Cap. 10.10,14. **Fapt. 17.26. †Mat. 28.10. Ioan 20.17. Rom. 8.29.

12. când zice: „Voi vesti* Numele Tău fraţilor Mei; Îţi voi cânta lauda** în mijlocul adunării.“ *Ps. 22.22,25. **Ps. 18.2. Isa. 12.2.

13. Şi iarăşi: „Îmi voi pune încrederea în El.“ Şi în alt loc: „Iată-Mă*, Eu şi copiii pe care** Mi i-a dat Dumnezeu!“
*Isa. 8.18. **Ioan 10.29; 17.6,9,11,12.
14. Astfel, dar, deoarece copiii sunt părtaşi sângelui şi cărnii, tot aşa şi* El însuşi a fost deopotrivă părtaş la ele, pentru ca**, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morţii, adică pe diavolul, *Ioan 1.14. Rom. 8.3. Filp. 2.7. **1 Cor. 15.54,55. Col. 2.15. 2 Tim. 1.10.
15. şi să izbăvească pe toţi aceia care, prin frica morţii*, erau supuşi robiei toată viaţa lor. *Luca 1.74. Rom. 8.15. 2 Tim. 1.7.
16. Căci negreşit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminţei lui Avraam.
17. Prin urmare, a trebuit să Se asemene* fraţilor Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce priveşte legăturile cu Dumnezeu, un Mare Preot milos** şi vrednic de încredere, ca să facă ispăşire pentru păcatele norodului.
*Filp. 2.7. **Cap. 4.15; 5.1,2.
18. Şi*, prin faptul că El însuşi a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiţi.
*Cap. 4.15,16; 5.2; 7.25.

3 1. De aceea, fraţi sfinţi, care aveţi parte de chemarea* cerească, aţintiţi-vă privirile la Apostolul** şi Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus, *Rom. 1.7. 1 Cor. 1.2. Efes. 4.1. Filp. 3.14. 2 Tes. 1.11. 2 Tim. 1.9. 2 Pet. 1.10. **Rom. 15.8. Cap. 2.17; 4.14; 5.5; 6.20; 8.1; 9;11; 10.21.
2. care a fost credincios Celui ce L-a rânduit, cum şi Moise* a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu.“
*Num. 12.7. Vers. 5.
3. Căci El a fost găsit vrednic să aibă o slavă cu atât mai mare decât a lui Moise, cu cât cel ce* a zidit o casă are mai multă cinste decât casa însăşi. –
*Zah. 6.12. Mat. 16.18.
4. Orice casă este zidită de cineva, dar Cel ce* a zidit toate lucrurile este Dumnezeu. – *Efes. 2.10; 3.9. Cap. 1.2.
5. Cât despre Moise*, el a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu“ ca slugă**, ca să mărturisească† despre lucrurile care aveau să fie vestite mai târziu. *Vers. 2. **Exod 14.31. Num. 12.7. Deut. 3.24. Ios. 1.2; 8.31. †Deut. 18.15,18,19
6. Dar Hristos este credincios ca Fiu*, peste** casa lui Dumnezeu. Şi casa Lui suntem noi, dacă† păstrăm până la sfârşit încrederea nezguduită şi nădejdea cu care ne lăudăm.
*Cap. 1.2. **1 Cor. 3.16; 6.19; 2 Cor. 6.16. Efes. 2.21,22. 1 Tim. 3.15. 1 Pet. 2.5. †Mat. 10.22; 24.13. Rom. 5.2. Col. 1.23. Vers. 14. Cap. 6.11; 10.35.
7. De aceea, cum zice Duhul* Sfânt: „Astăzi**, dacă auziţi glasul Lui,
*2 Sam. 23.2. Fapt. 1.16. **Ps. 95.7. Vers. 15.
8. nu vă împietriţi inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustiu,
9. unde părinţii voştri M-au ispitit şi M-au pus la încercare şi au văzut lucrările Mele patruzeci de ani!
10. De aceea M-am dezgustat de neamul acesta şi am zis: „Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile Mele!
11. Am jurat, dar, în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!“
12. Luaţi seama, dar, fraţilor, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea şi necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel Viu.
13. Ci îndemnaţi-vă unii pe alţii în fiecare zi, câtă vreme se zice: „astăzi“, pentru ca nici unul din voi să nu se împietrească prin înşelăciunea păcatului.
14. Căci ne-am făcut părtaşi ai lui Hristos, dacă* păstrăm până la sfârşit încrederea nezguduită de la început,
*Vers. 6.
15. câtă vreme se zice: „Astăzi*, dacă auziţi glasul Lui, nu vă împietriţi inimile, ca în ziua răzvrătirii.“ *Vers. 7.
16. Cine* au fost, în adevăr, cei ce s-au răzvrătit după ce auziseră? N-au fost oare toţi aceia care ieşiseră din Egipt prin Moise? *Num. 14.2,4,11,24,30. Deut. 1.34,36,38.
17. Şi cine au fost aceia de care S-a dezgustat El patruzeci de ani? N-au fost oare cei ce păcătuiseră şi ale* căror trupuri moarte au căzut în pustiu?
*Num. 14.22,29, etc.; 26.65. Ps. 106.26. 1 Cor. 10.5. Iuda 5.
18. Şi cui* S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră?
*Num. 14.30. Deut. 1.34,35.
19. Vedem*, dar, că n-au putut să intre din pricina necredinţei lor. *Cap. 4.6.

4 1. Să* luăm, dar, bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduinţa intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu. *Cap. 12.15.

2. Căci şi nouă ni s-a adus o veste bună ca şi lor; dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credinţă la cei ce l-au auzit.
3. Pe când noi*, fiindcă am crezut, intrăm în „odihna“ despre care a vorbit El când a zis: „Am** jurat în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!“ Măcar că lucrările Lui fuseseră isprăvite încă de la întemeierea lumii.
*Cap. 3.14. **Ps. 95.11. Cap. 3.11.
4. Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a şaptea: „Dumnezeu S-a* odihnit în ziua a şaptea de toate lucrările Lui.“ *Gen. 2.2. Exod 20.1; 31.17.
5. Şi aici este zis iarăşi: „Nu vor intra în odihna Mea!“
6. Deci, fiindcă rămâne ca să intre unii în odihna aceasta şi pentru că aceia* cărora li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea, din pricina neascultării lor, *Cap. 3.19.
7. El hotărăşte din nou o zi: „astăzi*“ – zicând, în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: „Astăzi, dacă auziţi glasul Lui, nu vă împietriţi inimile!“ *Ps. 95.7. Cap. 3.7.
8. Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.
9. Rămâne, dar, o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.
10. Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihneşte şi el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.
11. Să ne grăbim, dar, să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeaşi* pildă de neascultare.
*Cap. 3.12,18,19.
12. Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu* şi lucrător, mai** tăietor decât orice sabie† cu două tăişuri: pătrunde†† până acolo că desparte sufletul şi duhul, încheieturile şi măduva, judecă simţirile şi gândurile inimii.
*Isa. 49.2. Ier. 23.29. 2 Cor. 10.4,5. 1 Pet. 1.23. **Prov. 5.4. †Efes. 6.17. Apoc. 1.16; 2.16. ††1 Cor. 14.24,25.
13. Nici o* făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol şi descoperit** înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face. *Ps. 33.13,14; 90.8; 139.11,12. **Iov 26.6; 34.21. Prov. 15.11.
14. Astfel, fiindcă avem un Mare Preot* însemnat, care** a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să† rămânem tari în mărturisirea noastră. *Cap. 3.1. **Cap. 7.26; 9.12,24. †Cap. 10.23.
15. Căci n-avem* un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit** ca şi noi, dar† fără păcat.
*Isa. 53.3. Cap. 2.18. **Luca 22.28. †2 Cor. 5.21. Cap. 7.26. 1 Pet. 2.22. 1 Ioan 3.5.
16. Să* ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare şi să găsim har, pentru ca să fim ajutaţi la vreme de nevoie. *Efes. 2.18; 3.12. Cap. 10.19,21,22.

5 1. În adevăr, orice mare preot luat din mijlocul oamenilor este pus* pentru oameni în** lucrurile privitoare la Dumnezeu, ca† să aducă daruri şi jertfe pentru păcate.
*Cap. 8.3. **Cap. 2.17. †Cap. 8.3,4; 9.9; 10.11; 11.4.
2. El* poate fi îngăduitor cu cei neştiutori şi rătăciţi, fiindcă şi** el este cuprins de slăbiciune.
*Cap. 2.18; 4.15. **Cap. 7.28.
3. Şi, din pricina* acestei slăbiciuni, trebuie să aducă jertfe atât pentru păcatele lui, cât şi pentru ale norodului.
*Lev. 4.3; 9.7; 16.6; 15-17. Cap. 7.27; 9.7.
4. Nimeni* nu-şi ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu, cum a fost Aaron**.
*2 Cron. 26.18. Ioan 3.27. **Exod 28.1. Num. 16.5,40. 1 Cron. 23.13.
5. Tot aşa*, şi Hristos nu Şi-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Cel ce I-a zis: „Tu eşti Fiul** Meu, astăzi Te-am născut.“
*Ioan 8.54. **Ps. 2.7. Cap. 1.5.
6. Şi, cum zice iarăşi într-alt loc: „Tu* eşti Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.“ *Ps. 110.4. Cap. 7.17,21.
7. El este Acela care, în zilele vieţii Sale pământeşti, aducând* rugăciuni şi cereri cu** strigăte mari şi cu lacrimi către Cel ce† putea să-L izbăvească de la†† moarte, şi fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui,
*Mat. 26.39,42,44. Marc. 14.36,39. Ioan 17.1. **Ps. 22.1. Mat. 27.46,50. Marc. 15.34,37. †Mat. 26.53. Marc. 14.36. ††Mat. 26.37. Marc. 14.33. Luca 22.43. Ioan 12.27.
8. măcar* că era Fiu, a învăţat să asculte** prin lucrurile pe care le-a suferit. *Cap. 3.6. **Filp. 2.8.
9. Şi, după ce a fost făcut desăvârşit*, S-a făcut, pentru toţi cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veşnice,
*Cap. 2.10; 11.40.

10. căci a fost numit de Dumnezeu: Mare Preot „după* rânduiala lui Melhisedec.“ *Vers. 6. Cap. 6.20.
11. Asupra celor de mai sus avem multe* de zis şi lucruri grele de tâlcuit, fiindcă v-aţi făcut greoi** la pricepere. *Ioan 16.12. 2 Pet. 3.16. **Mat. 13.15.
12. În adevăr, voi, care de mult trebuia să fiţi învăţători, aveţi iarăşi trebuinţă de cineva să vă înveţe cele* dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu şi aţi ajuns să aveţi nevoie de lapte**, nu de hrană tare.
*Cap. 6.1. **1 Cor. 3.1-3.
13. Şi oricine nu se hrăneşte decât cu lapte nu este obişnuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc*. *1 Cor. 13.11; 14.20. Efes. 4.14. 1 Pet. 2.2.
14. Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuinţare, să deosebească* binele şi răul.
*Isa. 7.15. 1 Cor. 2.14,15.

6 1. De aceea, să lăsăm* adevărurile începătoare ale lui Hristos şi să mergem spre cele desăvârşite, fără să mai punem din nou temelia pocăinţei de faptele moarte** şi a credinţei în Dumnezeu, *Filp. 3.12-14. Cap. 5.12. **Cap. 9.14.
2. învăţătura despre* botezuri, despre** punerea mâinilor, despre învierea morţilor† şi despre†† judecata veşnică. *Fapt. 19.4,5. **Fapt. 8.14-17; 19.6. †Fapt. 17.31,32. ††Fapt. 24.25. Rom. 2.16.
3. Şi vom face lucrul acesta, dacă* va voi Dumnezeu. *Fapt. 18.21. 1 Cor. 4.19.
4. Căci cei ce au fost luminaţi* odată – şi au gustat darul** ceresc, şi s-au făcut părtaşi† Duhului Sfânt,
*Mat. 12.31,32. Cap. 10.26. 2 Pet. 2.20,21. 1 Ioan 5.16. **Cap. 10.32. †Ioan 4.10; 6.32. Efes. 2.8.
5. şi au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu şi puterile veacului viitor* –
*Gal. 3.2,5. Cap. 2.4.
6. şi care totuşi au căzut, este cu neputinţă să fie înnoiţi iarăşi* şi aduşi la pocăinţă, fiindcă** ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu şi-L dau să fie batjocorit.
*Cap. 2.5. **Cap. 10.29.
7. Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el şi rodeşte o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare* de la Dumnezeu. *Ps. 65.10.
8. Dar*, dacă aduce spini şi mărăcini, este lepădat şi aproape să fie blestemat şi sfârşeşte prin a i se pune foc.
*Isa. 5.6.
9. Măcar că vorbim astfel, preaiubiţilor, totuşi de la voi aşteptăm lucruri mai bune şi care însoţesc mântuirea.
10. Căci* Dumnezeu** nu este nedrept ca să uite osteneala† voastră şi dragostea pe care aţi arătat-o pentru Numele Lui, voi, care aţi ajutorat†† şi ajutoraţi pe sfinţi. *Prov. 14.31. Mat. 10.42; 25.40. Ioan 13.20. **Rom. 3.4. 2 Tes. 1.6,7. †1 Tes. 1.3. ††Rom. 15.25. 2 Cor. 8.4; 9.1,12. 2 Tim. 1.18.
11. Dorim însă ca fiecare* din voi să arate aceeaşi râvnă, ca să păstreze până la sfârşit o** deplină nădejde,
*Cap. 3.6,14. **Col. 2.2.
12. aşa încât să nu vă leneviţi, ci să călcaţi pe urmele celor ce, prin credinţă şi răbdare, moştenesc* făgăduinţele.
*Cap. 10.36.
13. Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduinţa, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a* jurat pe Sine însuşi *Gen. 22.16,17. Ps. 105.9. Luca 1.73.
14. şi a zis: „Cu adevărat te voi binecuvânta şi îţi voi înmulţi foarte mult sământa.“
15. Şi astfel, fiindcă a aşteptat cu răbdare, a dobândit făgăduinţa.
16. Oamenii, ce-i drept, obişnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul* este o chezăşie care pune capăt oricărei neînţelegeri dintre ei. *Exod 22.11.
17. De aceea şi Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moştenitorilor* făgăduinţei nestrămutarea** hotărârii Lui, a venit cu un jurământ; *Cap. 11.9. **Rom. 11.29.
18. pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba şi în care este cu neputinţă ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă* înainte, *Cap. 12.1.
19. pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare şi neclintită, care* pătrunde dincolo de perdeaua dinăuntrul Templului, *Lev. 16.15. Cap. 9.7.
20. unde* Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergător, când a fost făcut** „Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec“.
*Cap. 4.14; 8.1; 9.24. **Cap. 3.1; 5.6,10; 7.17.

7 1. În adevăr, Melhisedec* acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Preaînalt – care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de

la măcelul împăraţilor, care l-a bine-
cuvântat, *Gen. 14.18, etc.
2. care a primit de la Avraam zeciuială
din tot, care, după însemnătatea numelui
său, este întâi „împărat al neprihănirii“,
apoi şi „împărat al Salemului“, adică
„împărat al păcii“;
3. fără tată, fără mamă, fără spiţă de
neam, neavând nici început al zilelor,
nici sfârşit al vieţii, dar care a fost ase-
mănat cu Fiul lui Dumnezeu – rămâne
preot în veac.
4. Vedeţi bine, dar, cât de mare a fost
el, dacă* până şi patriarhul Avraam i-a
dat zeciuială din prada de război!
*Gen. 14.20.
5. Aceia* dintre fiii lui Levi care
îndeplinesc slujba de preoţi, după
Lege, au poruncă să ia zeciuială de la
norod, adică de la fraţii lor, cu toate că
şi ei se coboară din Avraam.
*Num. 18.21,26.
6. Iar el, care nu se cobora din familia
lor, a luat zeciuială de la Avraam şi*
a binecuvântat pe** cel ce avea
făgăduinţele. *Gen. 14.19. **Rom. 4.13. Gal. 3.16.
7. Dar fără îndoială că cel mai mic
este binecuvântat de cel mai mare.
8. Şi apoi aici, cei ce iau zeciuială sunt
nişte oameni muritori; pe când acolo, o
ia cineva despre* care se mărturiseşte că
este viu. *Cap. 5.6; 6.20.
9. Mai mult, însuşi Levi, care ia
zeciuială, a plătit zeciuiala, ca să zicem
aşa, prin Avraam;
10. căci era încă în coapsele strămo-
şului său, când a întâmpinat Melhi-
sedec pe Avraam.
11. Dacă*, dar, desăvârşirea ar fi fost
cu putinţă prin preoţia leviţilor – căci
sub preoţia aceasta a primit poporul
Legea – ce nevoie mai era să se ridice
un alt preot „după rânduiala lui
Melhisedec“, şi nu după rânduiala lui
Aaron? *Gal. 2.21. Vers. 18,19. Cap. 8.7.
12. Pentru că, odată schimbată preo-
ţia, trebuia numaidecât să aibă loc şi o
schimbare a Legii.
13. În adevăr, Acela despre care sunt
zise aceste lucruri face parte dintr-o
altă seminţie, din care nimeni n-a
slujit altarului.
14. Căci este vădit că Domnul nostru
a ieşit din* Iuda, seminţie despre care
Moise n-a zis nimic cu privire la
preoţie.
*Isa. 11.1. Mat. 1.3. Luca 3.33. Rom. 1.3. Apoc. 5.5.
15. Lucrul acesta se face şi mai
luminos când vedem ridicându-se,
după asemănarea lui Melhisedec, un
alt preot,
16. pus nu prin legea unei porunci
pământeşti, ci prin puterea unei vieţi
nepieritoare.
17. Fiindcă iată ce se mărturiseşte
despre El: „Tu* eşti Preot în veac,
după rânduiala lui Melhisedec“.
*Ps. 110.4. Cap. 5.6,10; 6.20.
18. Astfel, pe de o parte, se desfiin-
ţează aici o poruncă de mai înainte,
din pricina neputinţei* şi zădărniciei
ei – *Rom. 8.3. Gal. 4.9.
19. căci Legea* n-a făcut nimic
desăvârşit – şi, pe de alta, se pune în loc o
nădejde** mai bună, prin care ne
apropiem de Dumnezeu. *Fapt. 13.39. Rom.
3.20,21,28; 8.3. Gal. 2.16. Cap. 9.9. **Cap. 6.18; 8.6.
20. Şi, fiindcă lucrul acesta nu s-a
făcut fără jurământ –
21. căci, pe când leviţii se făceau
preoţi fără jurământ, Isus S-a făcut
Preot prin jurământul Celui ce I-a zis:
„Domnul a jurat* şi nu Se va căi: „Tu
eşti Preot în veac, după rânduiala lui
Melhisedec“ – *Ps. 110.4.
22. prin chiar faptul acesta, El S-a
făcut* chezaşul unui legământ mai
bun. *Cap. 8.6; 9.15; 12.24.
23. Mai mult, acolo au fost preoţi în
mare număr, pentru că moartea îi
împiedica să rămână pururi.
24. Dar El, fiindcă rămâne „în veac“,
are o preoţie care nu poate trece de la
unul la altul.
25. De aceea şi poate să mântuiască
în chip desăvârşit pe cei ce se apropie
de Dumnezeu prin El, pentru că tră-
ieşte pururi ca să mijlocească* pentru
ei. *Rom. 8.34. 1 Tim. 2.5. Cap. 9.24. 1 Ioan 2.1.
26. Şi tocmai un astfel de Mare Preot
ne trebuia: sfânt*, nevinovat, fără
pată, despărţit de păcătoşi şi** înălţat
mai presus de ceruri,
*Cap. 4.15. **Efes. 1.20; 4.10. Cap. 8.1.
27. care n-are nevoie, ca ceilalţi mari
preoţi, să aducă jertfe în fiecare zi,
întâi* pentru păcatele sale, şi** apoi
pentru păcatele norodului, căci lucrul
acesta† l-a făcut o dată pentru totdea-
una, când S-a adus jertfă pe Sine
însuşi. *Lev. 9.7; 16.6,11.
Cap. 5.3; 9.7. **Lev. 16.15. †Rom. 6.10. Cap. 9.12,28; 10.12.
28. În adevăr, Legea pune mari preoţi
pe nişte oameni* supuşi slăbiciunii;
dar cuvântul jurământului, făcut după
ce a fost dată Legea, pune pe Fiul,
care** este desăvârşit pentru veşnicie.
*Cap. 5.1,2. **Cap. 2.10; 5.9.

8 1. Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care* S-a aşezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri,

*Efes. 1.20. Col. 3.1. Cap. 1.3; 10.12; 12.2.

2. ca slujitor al Locului Preasfânt* şi al adevăratului Cort**, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul.

*Cap. 9.8,12,24. **Cap. 9.11.

3. Orice mare preot* este pus să aducă lui Dumnezeu daruri şi jertfe. De aceea era** de trebuinţă ca şi celălalt Mare Preot să aibă ceva de adus.

*Cap. 5.1. **Efes. 5.2. Cap. 9.14.

4. Dacă ar fi pe pământ, nici n-ar mai fi preot, fiindcă sunt cei ce aduc darurile după Lege.

5. Ei fac o slujbă, care este chipul şi umbra* lucrurilor cereşti, după poruncile primite de Moise de la Dumnezeu, când avea să facă Cortul: „Ia seama**“, i s-a zis, „să faci totul după chipul care ţi-a fost arătat pe munte.“

*Col. 2.17. Cap. 9.23; 10.1. **Exod 25.40; 26.30; 27.8. Num. 8.4. Fapt. 7.44.

6. Dar, acum, Hristos a căpătat* o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este aşezat pe făgăduinţe mai bune. *2 Cor. 3.6,8,9. Cap. 7.22.

7. În* adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea.

*Cap. 7.11,18.

8. Căci, ca o mustrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iată*, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel şi cu casa lui Iuda un legământ nou;

*Ier. 31.31-34.

9. nu ca legământul pe care l-am făcut cu părinţii lor, în ziua când i-am apucat de mână, ca să-i scot din ţara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu, şi nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul.

10. Dar iată* legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor şi le voi scrie în inimile lor; Eu** voi fi Dumnezeul lor, şi ei vor fi poporul Meu.

*Cap. 10.16. **Zah. 8.8.

11. Şi nu* vor mai învăţa fiecare pe vecinul sau pe fratele său, zicând: „Cunoaşte pe Domnul!“, căci toţi Mă vor cunoaşte, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei.

*Isa. 54.13. Ioan 6.45. 1 Ioan 2.27.

12. Pentru că le voi ierta nelegiuirile şi* nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele şi fărădelegile lor.“

*Rom. 11.27. Cap. 10.17.

13. Prin faptul că zice*: „un nou legământ“, a mărturisit că cel dintâi este vechi; iar ce este vechi, ce a îmbătrânit, este aproape de pieire.

*2 Cor. 5.17.

9 1. Legământul dintâi avea şi el porunci privitoare la slujba dumnezeiască şi la un Locaş* pământesc de închinare. *Exod 25.8.

2. În adevăr*, s-a făcut un Cort. În** partea dinainte, numită „Locul Sfânt“, era sfeşnicul†, masa†† şi pâinile pentru punerea înaintea Domnului;

*Exod 26.1. **Exod 26.35; 40.4. †Exod 25.31. ††Exod 25.23,30. Lev. 24.5,6.

3. după* perdeaua a doua se afla partea Cortului care se chema „Locul Preasfânt[1]“. *Exod 26.31,33; 40.3,21. Cap. 6.19.

4. El avea un altar de aur pentru tămâie, şi* chivotul legământului, ferecat peste tot cu aur. În chivot era un vas** de aur cu mană, toiagul lui Aaron† care înfrunzise şi tablele†† legământului. *Exod 25.10; 26.36; 40.3,21. **Exod 16.33,34. †Num. 17.10. ††Exod 25.16,21; 34.29; 40.20. Deut. 10.2,5. 1 Împ. 8.9,21. 2 Cron. 5.10.

5. Deasupra* erau heruvimii slavei, care acopereau capacul ispăşirii[2] cu umbra lor. Nu este vremea să vorbim acum cu de-amănuntul despre aceste lucruri. *Exod 25.18,22. Lev. 16.2. 1 Împ. 8.6,7.

6. Şi, după ce au fost întocmite astfel lucrurile acestea, preoţii* care fac slujbele intră totdeauna în partea dintâi a Cortului.

*Num. 28.3. Dan. 8.11.

7. Dar în partea a doua intră numai marele preot, o dată* pe an, şi nu fără sânge, pe** care îl aduce pentru sine însuşi şi pentru păcatele din neştiinţă ale norodului. *Exod 30.10. Lev. 16.2,11,12,15,34. Vers. 25. **Cap. 5.3; 7.27.

8. Prin aceasta, Duhul Sfânt* arăta că** drumul în Locul Preasfânt, nu era încă deschis câtă vreme stătea în picioare Cortul dintâi.

*Cap. 10.19,20. **Ioan 14.6.

9. Aceasta era o asemănare pentru vremurile de acum, când se aduc daruri şi jertfe care* nu pot duce pe cel ce se închină în felul acesta la desăvârşirea cerută de cugetul lui.

*Gal. 3.21. Cap. 7.18,19; 10.1,11.

10. Ele sunt doar nişte porunci pământeşti date, ca toate cele privitoare la

1. Sau: Sfânta Sfintelor 2. Sau: scaunul îndurării

mâncări*, băuturi şi felurite** spălături, până† la o vreme de îndreptare.

*Lev. 11.2. Col. 2.16. **Num. 19.7, etc. †Efes. 2.15. Col. 2.20. Cap. 7.16.

11. Dar Hristos a venit ca Mare Preot* al bunurilor** viitoare, a trecut prin† cortul acela mai mare şi mai desăvârşit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta,

*Cap. 3.1. **Cap. 10.1. †Cap. 8.2.

12. şi a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu* sânge de ţapi şi de viţei, ci** cu însuşi sângele Său, după ce a căpătat† o răscumpărare veşnică††.

*Cap. 10.4. **Fapt. 20.28. Efes. 1.7. Col. 1.14. 1 Pet. 1.19. Apoc. 1.5; 5.9. †Zah. 3.9. Vers. 26,28. Cap. 10.10. ††Dan. 9.24.

13. Căci, dacă sângele* taurilor şi al ţapilor şi** cenuşa unei vaci, stropită peste cei întinaţi, îi sfinţeşte şi le aduce curăţarea trupului,

*Lev. 16.14,16. **Num. 19.2,17, etc.

14. cu cât mai mult sângele* lui Hristos, care**, prin Duhul cel veşnic, S-a adus pe Sine† însuşi jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va†† curăţa cugetul vostru de faptele*† moarte, ca să slujiţi†* Dumnezeului celui Viu!

*1 Pet. 1.19. 1 Ioan 1.7. Apoc. 1.5. **Rom. 1.4. 1 Pet. 3.18. †Efes. 5.2. Tit 2.14. Cap. 7.27. ††Cap. 1.3; 10.22. *†Cap. 6.1. †*Luca 1.74. Rom. 6.13,22. 1 Pet. 4.2.

15. Şi tocmai* de aceea este El Mijlocitorul** unui legământ nou, pentru ca†, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce†† au fost chemaţi să capete veşnica moştenire care le-a fost făgăduită.

*1 Tim. 2.5. **Cap. 7.22; 8.6; 12.24. †Rom. 3.25; 5.6. 1 Pet. 3.18. ††Cap. 3.1.

16. În adevăr, acolo unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc moartea celui ce l-a făcut.

17. Pentru că un testament* nu capătă putere decât după moarte. N-are nici o putere câtă vreme trăieşte cel ce l-a făcut.

*Gal. 3.15.

18. De aceea* şi întâiul legământ n-a fost sfinţit fără sânge.

*Exod 24.6, etc.

19. Şi într-adevăr, Moise, după ce a rostit înaintea întregului norod toate poruncile Legii, a luat* sânge de viţei şi de ţapi, cu** apă, lână stacojie şi isop, a stropit cartea şi tot norodul

*Exod 24.5,6,8. Lev. 16.14,15,18. **Lev. 14.4,6,7,49,51,52.

20. şi a zis: „Acesta* este sângele legământului care a poruncit Dumnezeu să fie făcut cu voi.“

*Exod 24.8. Mat. 26.28.

21. De asemenea, a stropit cu sânge Cortul* şi toate vasele pentru slujbă.

*Exod 29.12,36. Lev. 8.15,19; 16.14-16,18,19.

22. Şi, după Lege, aproape totul este curăţat cu sânge; şi* fără vărsare de sânge nu este iertare.

*Lev. 17.11.

23. Dar, deoarece chipurile* lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curăţate în felul acesta, trebuia ca înseşi lucrurile cereşti să fie curăţate cu jertfe mai bune decât acestea.

*Cap. 8.5.

24. Căci* Hristos n-a intrat într-un locaş de închinare făcut de mână omenească, după chipul** adevăratului locaş de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se† înfăţişeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.

*Cap. 6.20. **Cap. 8.2. †Rom. 8.34. Cap. 7.25. 1 Ioan 2.1.

25. Şi nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuşi, ca marele preot* care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui;

*Vers. 7.

26. fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârşitul* veacurilor, S-a arătat o singură dată**, ca să şteargă păcatul prin jertfa Sa.

*Vers. 12. Cap. 7.27; 10.10. 1 Pet. 3.18. **1 Cor. 10.11. Gal. 4.4. Efes. 1.10.

27. Şi*, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar** după aceea vine judecata,

*Gen. 3.19. Ecl. 3.20. **2 Cor. 5.10. Apoc. 20.12,13.

28. tot aşa, Hristos*, după ce S-a adus** jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora†, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor†† ce-L aşteaptă.

*Rom. 6.10. 1 Pet. 3.18. **1 Pet. 2.24. 1 Ioan 3.5. †Mat. 26.28. Rom. 5.15. ††Tit 2.13. 2 Pet. 3.12.

10 1. În adevăr, Legea, care are umbra* bunurilor** viitoare, nu înfăţişarea adevărată a lucrurilor, nu† poate niciodată, prin aceleaşi jertfe care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârşiţi†† pe cei ce se apropie.

*Col. 2.17. Cap. 8.5; 9.23. **Cap. 9.11. †Cap. 9.9. ††Vers. 14.

2. Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curăţaţi o dată, n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoştinţă de păcate?

3. Dar* aducerea aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin aceste jertfe;

*Lev. 16.21. Cap. 9.7.

4. căci este cu neputinţă* ca sângele taurilor şi al ţapilor să şteargă păcatele.

*Mica 6.6,7. Vers. 11. Cap. 9.13.

5. De aceea, când intră în lume, El

zice: „Tu n-ai voit nici jertfă, nici
prinos; ci Mi-ai pregătit un trup;
6. n-ai primit nici arderi de tot*, nici
jertfe pentru păcat.
*Ps. 40.6, etc.; 50.8, etc. Isa. 1.11. Ier. 6.20. Amos 5.21,22.
7. Atunci am zis: „Iată-Mă (în sulul
cărţii este scris despre Mine), vin să
fac voia Ta, Dumnezeule!"
8. După ce a zis întâi: „Tu n-ai voit şi
n-ai primit nici jertfe, nici prinosuri,
nici arderi de tot, nici jertfe pentru
păcat" (lucruri aduse toate după Lege),
9. apoi zice: „Iată-Mă, vin să fac voia
Ta, Dumnezeule." El desfiinţează astfel
pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a
doua.
10. Prin* această „voie" am fost
sfinţiţi noi, şi anume prin** jertfirea
trupului lui Isus Hristos o dată pentru
totdeauna. *Ioan 17.19. Cap. 13.12. **Cap. 9.12.
11. Şi, pe când orice preot face slujba în
fiecare* zi şi aduce de multe ori aceleaşi
jertfe, care** niciodată nu pot şterge
păcatele, *Num. 28.3. Cap. 7.27. **Vers. 4.
12. El*, dimpotrivă, după ce a adus o
singură jertfă pentru păcate, S-a aşezat
pentru totdeauna la dreapta lui Dum-
nezeu *Col. 3.1. Cap. 1.3.
13. şi aşteaptă de acum ca vrăjmaşii*
Lui să-I fie făcuţi aşternut al picioarelor
Lui. *Ps. 110.1. Fapt. 2.35. 1 Cor. 15.25. Cap. 1.13.
14. Căci printr-o singură jertfă El a
făcut* desăvârşiţi pentru totdeauna pe
cei ce sunt sfinţiţi. *Vers. 1.
15. Lucrul acesta ni-l adevereşte şi
Duhul Sfânt. Căci, după ce a zis:
16. „Iată legământul* pe care-l voi
face cu ei după acele zile, zice
Domnul: voi pune legile Mele în
inimile lor şi le voi scrie în mintea lor",
*Ier. 31.33,34. Cap. 8.10,12.
17. adaugă: „Şi nu-Mi voi mai aduce
aminte de păcatele lor, nici de fărăde-
legile lor."
18. Dar acolo unde este iertare de
păcate nu mai este nevoie de jertfă
pentru păcat.
19. Astfel, dar, fraţilor, fiindcă prin
sângele* lui Isus avem o intrare
slobodă** în Locul Preasfânt,
*Rom. 5.2. Efes. 2.18; 3.12. **Cap. 9.8,12.
20. pe calea* cea nouă şi vie pe care
ne-a deschis-o El, prin** perdeaua
dinăuntru, adică trupul Său,
*Ioan 10.9; 14.6. Cap. 9.8. **Cap. 9.3.
21. şi, fiindcă avem un Mare Preot*
pus peste casa** lui Dumnezeu,
*Cap. 4.14. **1 Tim. 3.15.
22. să* ne apropiem cu o inimă
curată, cu credinţă deplină**, cu
inimile stropite şi curăţate de† un
cuget rău şi cu trupul spălat†† cu o
apă curată. *Cap. 4.16. **Efes. 3.12.
Iac. 1.6. 1 Ioan 3.21. †Cap. 9.14. ††Ezec. 36.25. 2 Cor. 7.1.
23. Să* ţinem fără şovăire la mărturi-
sirea nădejdii noastre, căci credin-
cios** este Cel ce a făcut făgăduinţa.
*Cap. 4.14. **1 Cor. 1.9; 10.13. 1 Tes. 5.24. 2 Tes. 3.3. Cap.
11.11.
24. Să veghem unii asupra altora, ca
să ne îndemnăm la dragoste şi la fapte
bune.
25. Să nu părăsim* adunarea noastră,
cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm
unii pe alţii şi cu** atât mai mult, cu cât
vedeţi că ziua se apropie†. *Fapt. 2.42.
Iuda 19. **Rom. 13.11. †Filp. 4.5. 2 Pet. 3.9,11,14.
26. Căci, dacă* păcătuim cu voia,
după** ce am primit cunoştinţa adevă-
rului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru
păcate, *Num. 15.30. Cap. 6.4. **2 Pet. 2.20,21.
27. ci doar o aşteptare înfricoşată a
judecăţii şi văpaia* unui foc care va
mistui pe cei răzvrătiţi.
*Ezec. 36.5. Ţef. 1.18; 3.8. 2 Tes. 1.8. Cap. 12.29.
28. Cine* a călcat Legea lui Moise
este omorât fără milă, pe mărturia** a
doi sau trei martori. *Cap. 2.2.
**Deut. 17.2,6; 19.15. Mat. 18.16. Ioan 8.17. 2 Cor. 13.1.
29. Cu cât* mai aspră pedeapsă
credeţi că va lua cel ce va călca în
picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va
pângări** sângele legământului, cu
care a fost sfinţit, şi va batjocori† pe
Duhul harului? *Cap. 2.3; 12.25.
**1 Cor. 11.29. Cap. 13.20. †Mat. 12.31,32. Efes. 4.30.
30. Căci ştim cine este Cel ce a zis:
„A* Mea este răzbunarea, Eu voi
răsplăti!", şi în altă parte: „Domnul**
va judeca pe poporul Său."
*Deut. 32.35. Rom. 12.19. **Deut. 32.36. Ps. 50.4; 135.14.
31. Grozav* lucru este să cazi în mâi-
nile Dumnezeului celui Viu! *Luca 12.5.
32. Aduceţi-vă* aminte de zilele de
la început, când, după ce aţi fost
luminaţi**, aţi dus o mare† luptă de
suferinţe:
*Gal. 3.4. 2 Ioan 8. **Cap. 6.4. †Filp. 1.29,30. Col. 2.1.
33. pe de o parte, eraţi puşi ca
privelişte* în mijlocul ocărilor şi
necazurilor, şi, pe de alta, v-aţi făcut
părtaşi** cu aceia care aveau aceeaşi
soartă ca voi.
*1 Cor. 4.9. **Filp. 1.7; 4.14. 1 Tes. 2.14.
34. În adevăr, aţi avut milă de cei din
temniţă* şi aţi primit cu bucurie
răpirea** averilor voastre, ca unii care

ştiţi că aveţi† în ceruri o avuţie mai bună, care†† dăinuieşte.
*Filp. 1.7. 2 Tim. 1.16. **Mat. 5.12. Fapt. 5.41. Iac. 1.2. †Mat. 6.20; 19.21. Luca 12.33. 1 Tim. 6.19. ††Mat. 5.12; 10.32.
35. Să nu vă părăsiţi, dar, încrederea voastră pe care o aşteaptă o mare răsplătire!
36. Căci* aveţi nevoie de răbdare, ca, după ce aţi împlinit voia lui Dumnezeu, să puteţi căpăta** ce v-a fost făgăduit. *Luca 21.19. Gal. 6.9. Cap. 12.1. **Col. 3.24. Cap. 9.15. 1 Pet. 1.9.
37. „Încă* puţină, foarte puţină vreme“, şi „Cel** ce vine va veni şi nu va zăbovi.
*Luca 18.8. 2 Pet. 3.9. **Hab. 2.3,4.
38. Şi cel neprihănit* va trăi prin credinţă; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găseşte plăcere în el.“
*Rom. 1.17. Gal. 3.11.
39. Noi însă nu suntem din aceia care* dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credinţă** pentru mântuirea sufletului.
*2 Pet. 2.20,21. **Fapt. 16.30,31. 1 Tes. 5.9. 2 Tes. 2.14.

11 1. Şi credinţa este o încredere neclintită în lucrurile* nădăjduite, o puternică încredinţare despre lucrurile care nu se văd.
*Rom. 8.24,25. 2 Cor. 4.18; 5.7.
2. Pentru că*, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.
*Vers. 39.
3. Prin credinţă pricepem că lumea* a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, aşa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.
*Gen. 1.1. Ps. 33.6. Ioan 1.3. Cap. 1.2. 2 Pet. 3.5.
4. Prin credinţă a adus Abel* lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Şi prin ea vorbeşte el încă**, măcar că este mort.
*Gen. 4.4. 1 Ioan 3.12. **Gen. 4.10.
5. Prin credinţă a fost mutat Enoh* de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Şi n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.
*Gen. 5.22,24. Mat. 23.35. Cap. 12.24.
6. Şi, fără credinţă, este cu neputinţă să fim plăcuţi Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este şi că răsplăteşte pe cei ce-L caută.
7. Prin credinţă Noe*, când a fost înştiinţat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, şi, plin de o teamă sfântă, a** făcut un chivot ca să-şi scape casa; prin ea, el a osândit lumea şi a ajuns moştenitor al neprihănirii† care se capătă prin credinţă.
*Gen. 6.13,22. **1 Pet. 3.20. †Rom. 3.22; 4.13. Filp. 3.9.
8. Prin credinţă Avraam*, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moştenire, a ascultat şi a plecat fără să ştie unde se duce.
*Gen. 12.1,4. Fapt. 7.2-4.
9. Prin credinţă a venit şi s-a aşezat el în ţara făgăduinţei, ca într-o ţară care nu era a lui, şi a locuit în* corturi, ca şi Isaac şi Iacov, care erau împreună-moştenitori** cu el ai aceleiaşi făgăduinţe. *Gen. 12.8; 13.3,18; 18.1,9. **Cap. 6.17.
10. Căci el aştepta cetatea* care are temelii tari, al** cărei meşter şi ziditor este Dumnezeu.
*Cap. 12.22; 13.14. **Cap. 3.4. Apoc. 21.2,10.
11. Prin credinţă şi Sara*, cu toată vârsta ei trecută, a** primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioşia† Celui ce-i făgăduise. *Gen. 17.19; 18.11,14; 21.2. **Luca 1.36. †Rom. 4.21. Cap. 10.23.
12. De aceea, dintr-un singur om, şi încă un om* aproape mort, s-a născut o sămânţă în mare număr, ca** stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.
*Rom. 4.19. **Gen. 22.17. Rom. 4.18.
13. În credinţă au murit toţi aceştia, fără să fi căpătat* lucrurile făgăduite; ci** doar le-au văzut şi le-au urat de bine de departe, mărturisind† că sunt străini şi călători pe pământ.
*Vers. 39. **Vers. 27. Ioan 8.56. †Gen. 23.4; 47.9. 1 Cron. 29.15. Ps. 39.12; 119.19. 1 Pet. 1.17; 2.11.
14. Cei ce vorbesc în felul acesta arată* desluşit că sunt în căutarea unei patrii. *Cap. 13.14.
15. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieşiseră, negreşit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.
16. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este ruşine să* Se numească Dumnezeul lor, căci le-a** pregătit o cetate. *Exod 3.6,15. Mat. 22.32. Fapt. 7.32. **Filp. 3.20. Cap. 13.14.
17. Prin credinţă a adus Avraam* jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduinţele** cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu! *Gen. 22.1,9. **Iac. 2.21.
18. El căruia i se spusese: „În* Isaac

vei avea o sământă care-ţi va purta
numele!“ *Gen. 21.12. Rom. 9.7.
19. Căci se gândea că Dumnezeu
poate* să învie chiar şi din morţi; şi,
drept vorbind, ca înviat din morţi l-a
primit înapoi. *Rom. 4.17,19,21.
20. Prin credinţă a dat Isaac* lui
Iacov şi Esau o binecuvântare care
avea în vedere lucrurile viitoare.
*Gen. 27.27,39.
21. Prin credinţă Iacov, când a murit,
a binecuvântat* pe fiecare din fiii lui
Iosif şi „s-a** închinat, rezemat pe
vârful toiagului său.“
*Gen. 48.5,16,20. **Gen. 47.31.
22. Prin credinţă a pomenit Iosif*,
când i s-a apropiat sfârşitul, de ieşirea
fiilor lui Israel din Egipt şi a dat
porunci cu privire la oasele sale.
*Gen. 50.24,25. Exod 13.19.
23. Prin credinţă a fost ascuns
Moise* trei luni de părinţii lui când
s-a născut: pentru că vedeau că era
frumos copilul şi nu s-au lăsat înspăi-
mântaţi de porunca** împăratului.
*Exod 2.2. Fapt. 7.20. **Exod 1.16,22.
24. Prin credinţă Moise*, când s-a
făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul
fiicei lui faraon, *Exod 2.10,11.
25. ci a vrut* mai bine să sufere
împreună cu poporul lui Dumnezeu
decât să se bucure de plăcerile de o
clipă ale păcatului. *Ps. 84.10.
26. El socotea ocara* lui Hristos ca o
mai mare bogăţie decât comorile
Egiptului, pentru că avea ochii pironiţi
spre răsplătire**. *Cap. 13.13. **Cap. 10.35.
27. Prin credinţă a* părăsit el Egiptul,
fără să se teamă de mânia împăratului;
pentru că a rămas neclintit, ca şi cum
ar** fi văzut pe Cel ce este nevăzut.
*Exod 10.28,29; 12.37; 13.17,18. **Vers. 13.
28. Prin credinţă a* prăznuit el Paş-
tile şi a făcut stropirea sângelui, pen-
tru ca nimicitorul celor întâi născuţi să
nu se atingă de ei. *Exod 12.21, etc.
29. Prin credinţă au* trecut ei Marea
Roşie ca pe uscat, pe când egiptenii,
care au încercat s-o treacă, au fost
înghiţiţi. *Exod 14.22,29.
30. Prin credinţă au căzut zidurile*
Ierihonului, după ce au fost ocolite
şapte zile. *Ios. 6.20.
31. Prin credinţă n-a pierit curva
Rahav* împreună cu cei răzvrătiţi, pentru
că găzduise** iscoadele cu bunăvoinţă.
*Ios. 6.23. Iac. 2.25. **Ios. 2.1.
32. Şi ce voi mai zice? Căci nu mi-ar
ajunge vremea, dacă aş vrea să vor-
besc de Ghedeon*, de Barac**, de
Samson†, de Ieftaie††, de David*†, de
Samuel†* şi de proroci!
*Judc. 6.11. **Judc. 4.6. †Judc. 13.24. ††Judc. 11.1; 12.7. *†1 Sam. 16.1,13; 17.45. †*1 Sam. 1.20; 12.20.
33. Prin credinţă au cucerit ei împă-
răţii, au făcut dreptate, au* căpătat
făgăduinţe, au** astupat gurile leilor,
*2 Sam. 7.11, etc. **Judc. 14.5,6. 1 Sam. 17.34,35. Dan. 6.22.
34. au* stins puterea focului, au**
scăpat de ascuţişul sabiei, s-au vinde-
cat de boli†, au fost viteji în războaie,
au pus†† pe fugă oştirile vrăjmaşe.
*Dan. 3.25. **1 Sam. 20.1. 1 Împ. 19.3. 2 Împ. 6.16. †2 Împ. 20.7, etc. Iov 42.10. Ps. 6.8. ††Judc. 15.8,15. 1 Sam. 14.13, etc.; 17.51,52. 2 Sam. 8.1, etc.
35. Femeile* şi-au primit înapoi pe
morţii lor înviaţi; unii, ca să dobân-
dească o înviere mai bună, n-au vrut să
primească izbăvirea care li se dădea, şi
au fost chinuiţi**.
*1 Împ. 17.22. 2 Împ. 4.35. **Fapt. 22.25.
36. Alţii au suferit batjocuri, bătăi,
lanţuri* şi închisoare;
*Gen. 39.20. Ier. 20.2; 37.15.
37. au* fost ucişi cu pietre, tăiaţi în
două cu ferăstrăul, chinuiţi; au murit
ucişi de sabie, au pribegit** îmbrăcaţi
cu† cojoace şi în piei de capre, lipsiţi
de toate, prigoniţi, munciţi –
*1 Împ. 21.13. 2 Cron. 24.21. Fapt. 7.58; 14.19. **2 Împ. 1.8. Mat. 3.4. †Zah. 13.4.
38. ei, de care lumea nu era vrednică –
au rătăcit prin pustiuri, prin munţi, prin*
peşteri şi prin crăpăturile pământului.
*1 Împ. 18.4; 19.9.
39. Toţi aceştia, măcar că au fost
lăudaţi* pentru credinţa lor, totuşi n-au
primit ce le fusese făgăduit; *Vers. 2,13.
40. pentru că Dumnezeu avea în
vedere ceva* mai bun pentru noi, ca să
n-ajungă ei la** desăvârşire fără noi.
*Cap. 7.22; 8.6. **Cap. 5.9; 12.23. Apoc. 6.11.

12 1. Şi noi, dar, fiindcă suntem
înconjuraţi cu un nor aşa de mare
de martori, să* dăm la o parte orice
piedică şi păcatul care ne înfăşoară aşa
de lesne şi să** alergăm cu stăruinţă†
în alergarea care ne stă înainte.
*Col. 3.8. 1 Pet. 2.1. **1 Cor. 9.24. Filp. 3.13,14. †Rom. 12.12. Cap. 10.36.
2. Să ne uităm ţintă la Căpetenia şi
Desăvârşirea credinţei noastre, adică
la Isus, care*, pentru bucuria care-I
era pusă înainte, a suferit crucea, a
dispreţuit ruşinea, şi şade** la dreapta
scaunului de domnie al lui Dumnezeu.
*Luca 24.26. Filp. 2.8, etc. 1 Pet. 1.11. **Ps. 110.1. Cap. 1.3,13; 8.1. 1 Pet. 3.22.

3. Uitaţi-vă, dar*, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoşilor o împotrivire aşa de mare faţă de Sine, pentru ca** nu cumva să vă pierdeţi inima şi să cădeţi de oboseală în sufletele voastre.
*Mat. 10.24,25. Ioan 15.20. **Gal. 6.9.
4. Voi nu v-aţi împotrivit încă* până la sânge, în lupta împotriva păcatului.
*1 Cor. 10.13. Cap. 10.32-34.
5. Şi aţi uitat sfatul pe care vi-l dă ca unor fii: „Fiule, nu* dispreţui pedeapsa Domnului şi nu-ţi pierde inima când eşti mustrat de El. *Iov 5.17. Prov. 3.11.
6. Căci Domnul pedepseşte pe* cine-l iubeşte şi bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primeşte.“
*Ps. 94.12; 119.75. Prov. 3.12. Iac. 1.12. Apoc. 3.19.
7. Suferiţi* pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca şi cu nişte fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepseşte tatăl? *Deut. 8.5. 2 Sam. 7.14. Prov. 13.24; 19.18; 23.13.
8. Dar, dacă sunteţi scutiţi de pedeapsă, de care* toţi au parte, sunteţi nişte feciori din curvie, iar nu fii.
*Ps. 73.14. 1 Pet. 5.9.
9. Şi apoi, dacă părinţii noştri trupeşti ne-au pedepsit, şi tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui* duhurilor, şi să trăim? *Num. 16.22; 27.16. Iov 12.10. Ecl. 12.7. Isa. 42.5; 57.16. Zah. 12.1.
10. Căci ei în adevăr ne pedepseau pentru puţine zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepseşte pentru binele nostru, ca* să ne facă părtaşi sfinţeniei Lui.
*Lev. 11.44; 19.2. 1 Pet. 1.15,16.
11. Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, şi nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin şcoala ei roada* dătătoare de pace a neprihănirii.
*Iac. 3.18.
12. Întăriţi-vă*, dar, mâinile obosite şi genunchii slăbănogiţi; *Iov 4.3,4. Isa. 35.3.
13. croiţi* cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce şchiopătează să nu se abată din cale, ci** mai degrabă să fie vindecat. *Prov. 4.26,27. **Gal. 6.1.
14. Urmăriţi* pacea cu toţi şi sfinţirea, fără** care nimeni nu va vedea pe Domnul. *Ps. 34.14. Rom. 12.18; 14.19. 2 Tim. 2.22. **Mat. 5.8. 2 Cor. 7.1. Efes. 5.5.
15. Luaţi seama* bine ca** nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca† nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, şi mulţi să fie întinaţi de ea.
*2 Cor. 6.1. **Gal. 5.4. †Deut. 29.18. Cap. 3.12.
16. Vegheaţi să* nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care** pentru o mâncare şi-a vândut dreptul de întâi născut.
*Efes. 5.3. Col. 3.5. 1 Tes. 4.3. **Gen. 35.33.
17. Ştiţi că mai pe urmă, când a vrut* să capete binecuvântarea, n-a** fost primit; pentru că, măcar că o cerea cu lacrimi, n-a putut s-o schimbe.
*Gen. 27.34,36,38. **Cap. 6.6.
18. Voi nu v-aţi apropiat de un munte* care se putea atinge şi care era cuprins de foc, nici de negură, nici de întuneric, nici de furtună, *Exod 19.12; 18.19; 20.18. Deut. 4.11; 5.22. Rom. 6.14; 8.15. 2 Tim. 1.7.
19. nici de sunetul de trâmbiţă, nici de glasul care vorbea în aşa fel că cei ce l-au auzit au cerut* să nu li se mai vorbească, *Exod 20.19. Deut. 5.5,25; 18.16.
20. (pentru că nu puteau suferi porunca aceasta: „Chiar* un dobitoc, dacă se va atinge de munte, să fie ucis cu pietre sau străpuns cu săgeata“.
*Exod 19.13.
21. Şi* priveliştea aceea era aşa de înfricoşătoare încât Moise a zis: „sunt îngrozit şi tremur!“) *Exod 19.16.
22. Ci v-aţi apropiat de* muntele Sionului, de** cetatea Dumnezeului celui Viu, Ierusalimul ceresc, de† zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, *Gal. 4.26. Apoc. 3.12; 21.2,10. **Filp. 3.20. †Deut. 3.32. Ps. 68.17. Iuda 14.
23. de Biserica celor întâi născuţi*, care** sunt scrişi în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul† tuturor, de duhurile celor neprihăniţi, făcuţi†† desăvârşiţi,
*Exod 4.22. Iac. 1.18. Apoc. 14.4. **Luca 10.20. Filp. 4.3. Apoc. 13.8. †Gen. 8.25. Ps. 94.2. ††Filp. 3.12. Cap. 11.40.
24. de Isus, Mijlocitorul* legământului celui nou, şi de sângele** stropirii, care vorbeşte mai bine decât† sângele lui Abel. *Cap. 8.6; 9.15. **Exod 24.8. Cap. 10.22. 1 Pet. 1.2. †Gen. 4.10. Cap. 11.4.
25. Luaţi seama ca nu cumva să nu voiţi să ascultaţi pe Cel ce vă vorbeşte! Căci, dacă* n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbeşte din ceruri,
*Cap. 2.2,3; 3.17; 10.28,29.
26. al* cărui glas a clătinat atunci pământul, şi care acum a făcut făgăduinţa aceasta: „Voi mai clătina încă o

dată** nu numai pământul, ci şi cerul.“ *Exod 19.18. **Hag. 2.6.

27. Cuvintele acestea „încă o dată“ arată că schimbarea* lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină. *Ps. 102.26. Mat. 24.35. 2 Pet. 3.10. Apoc. 21.1.

28. Fiindcă am primit, dar, o împărăţie care nu se poate clătina, să ne arătăm mulţumitori şi să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie şi cu frică,

29. fiindcă Dumnezeul* nostru este „un foc mistuitor“. *Exod 24.17. Deut. 4.24; 9.3. Ps. 50.3; 97.3. Isa. 66.15. 2 Tes. 1.8. Cap. 10.27.

13

1. Stăruiţi în dragostea* frăţească. *Rom. 12.10. 1 Tes. 4.9. 1 Pet. 1.22; 2.17; 3.8; 4.8. 2 Pet. 1.7. 1 Ioan 3.11, etc.; 4.7,20,21.

2. Să nu daţi uitării* primirea de oaspeţi, căci unii**, prin ea, au găzduit fără să ştie pe îngeri. *Mat. 25.35. Rom. 12.13. 1 Tim. 3.2. 1 Pet. 4.9. **Gen. 18.3; 19.2.

3. Aduceţi-vă* aminte de cei ce sunt în lanţuri, ca şi cum aţi fi şi voi legaţi cu ei; de cei chinuiţi, ca unii care şi voi sunteţi în trup. *Mat. 25.36. Rom. 12.15. 1 Cor. 12.26. Col. 4.18. 1 Pet. 3.8.

4. Căsătoria să fie ţinută în toată cinstea, şi patul să fie nespurcat, căci* Dumnezeu va judeca pe curvari şi pe preacurvari. *1 Cor. 6.9. Gal. 5.19,21. Efes. 5.5. Col. 3.5,6. Apoc. 22.15.

5. Să nu fiţi iubitori de bani. Mulţumiţi-vă* cu ce aveţi, căci El însuşi a zis: „Nicidecum n-am** să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.“ *Mat. 6.25,34. Filp. 4.11,12. 1 Tim. 6.6,8. **Gen. 28.15. Deut. 31.6,8. Ios. 1.5. 1 Cron. 28.20. Ps. 37.25.

6. Aşa că putem zice plini de încredere: „Domnul* este ajutorul meu, nu mă voi teme: ce mi-ar putea face omul?“ *Ps. 27.1; 56.4,11,12; 118.6.

7. Aduceţi-vă* aminte de mai marii voştri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitaţi-vă cu băgare de seamă la sfârşitul felului lor de vieţuire şi urmaţi-le** credinţa! *Vers. 17. **Cap. 6.12.

8. Isus Hristos este acelaşi* ieri şi azi şi în veci! *Ioan 8.58. Cap. 1.12. Apoc. 1.4.

9. Să* nu vă lăsaţi amăgiţi de orice fel de învăţături străine; căci este bine ca inima să fie întărită prin har, nu** prin mâncări, care n-au slujit la nimic celor ce le-au păzit. *Efes. 4.14; 5.6. Col. 2.4,8. 1 Ioan 4.1. **Rom. 14.17. Col. 2.16. 1 Tim. 4.3.

10. Noi avem* un altar din care n-au drept să mănânce cei ce fac slujbă în Cort. *1 Cor. 9.13; 10.18.

11. În adevăr, trupurile dobitoacelor al* căror sânge este adus de marele preot în Locul Preasfânt, pentru păcat, „sunt arse de tot afară din tabără.“ *Exod 29.14. Lev. 4.11,12,21; 6.30; 9.11; 16.27. Num. 19.3.

12. De aceea şi Isus, ca să sfinţească norodul cu însuşi sângele Său, a* pătimit dincolo de poartă. *Ioan 19.17,18. Fapt. 7.58.

13. Să ieşim, dar, afară din tabără la El şi să suferim ocara* Lui. *Cap. 11.26. 1 Pet. 4.14.

14. Căci* noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare. *Mica 2.10. Filp. 3.20. Cap. 11.10,16; 12.22.

15. Prin* El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă** de laudă, adică, rodul† buzelor care mărturisesc Numele Lui. *Efes. 5.20. 1 Pet. 2.5. **Lev. 7.12. Ps. 50.14,23; 69.30,31; 107.22; 116.17. †Osea 14.2.

16. Şi să* nu daţi uitării binefacerea şi dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe** ca acestea Îi plac. *Rom. 12.13. **2 Cor. 9.12. Filp. 4.18. Cap. 6.10.

17. Ascultaţi* de mai marii voştri şi fiţi-le supuşi, căci ei** priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci aşa ceva nu v-ar fi de nici un folos. *Filp. 2.29. 1 Tes. 5.12. 1 Tim. 5.17. Vers. 7. **Ezec. 3.17; 33.2,7. Fapt. 20.26,28.

18. Rugaţi-vă* pentru noi; căci suntem încredinţaţi că avem un cuget bun**, dorind să ne purtăm bine în toate lucrurile. *Rom. 15.30. Efes. 6.19. Col. 4.3. 1 Tes. 5.25. 2 Tes. 3.1. **Fapt. 23.1; 24.16. 2 Cor. 1.12.

19. Mai ales* vă rog cu stăruinţă să faceţi lucrul acesta, ca să vă fiu înapoiat mai curând. *Film. 22.

20. Dumnezeul* păcii, care**, prin sângele† legământului celui veşnic, a sculat din morţi pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor††, *Rom. 15.33. 1 Tes. 5.23. **Fapt. 2.24,32. Rom. 4.24; 8.11. 1 Cor. 6.14; 15.15. 2 Cor. 4.14. Gal. 1.1. Col. 2.12. 1 Tes. 1.10. 1 Pet. 1.21. †Isa. 40.11. Ezec. 34.23; 37.24. Ioan 10.11,14. 1 Pet. 2.25; 5.4. ††Zah. 9.11. Cap. 10.29.

21. să* vă facă desăvârşiţi în orice lucru bun, ca să faceţi voia Lui şi să lucreze** în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos. A Lui† să fie slava în vecii vecilor! Amin. *2 Tes. 2.17. 1 Pet. 5.10. **Filp. 2.13. †Gal. 1.5. 2 Tim. 4.18. Apoc. 1.6.

22. Vă rog, fraţilor, să primiţi bine acest cuvânt de sfătuire, căci* v-am scris pe scurt. *1 Pet. 5.12.

23. Să ştiţi că fratelui* Timotei i s-a

dat drumul**. Dacă vine curând, voi veni împreună cu el să vă văd.
*1 Tes. 3.2. **1 Tim. 6.12.
24. Spuneţi sănătate tuturor mai marilor* voştri şi tuturor sfinţilor. Cei din Italia vă trimit sănătate. *Vers. 7,17.
25. Harul* să fie cu voi cu toţi! Amin. *Tit 3.15.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A LUI IACOV

1 1. Iacov*, rob** al lui Dumnezeu şi al Domnului Isus Hristos, către cele† douăsprezece seminţii care†† sunt împrăştiate: Sănătate!
*Fapt. 12.17; 15.13. Gal. 1.19; 2.9. Iuda 1. **Tit 1.1. †Fapt. 26.7. ††Deut. 32.26. Ioan 7.35. Fapt. 2.5; 8.1. 1 Pet. 1.1.
2. Fraţii mei, să* priviţi ca o mare bucurie când treceţi prin felurite** încercări,
*Mat. 5.12. Fapt. 5.41. Evr. 10.34. 1 Pet. 4.13,16. **1 Pet. 1.6.
3. ca unii care ştiţi* că încercarea credinţei voastre lucrează răbdare.
*Rom. 5.3.
4. Dar răbdarea trebuie să-şi facă desăvârşit lucrarea, ca să fiţi desăvârşiţi, întregi şi să nu duceţi lipsă de nimic.
5. Dacă* vreunuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea, s-o** ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă şi fără mustrare, şi ea îi† va fi dată. *1 Împ. 3.9,11,12. Prov. 2.3. **Mat. 7.7; 21.22. Marc. 11.24. Luca 11.9. Ioan 14.13; 15.7; 16.23. †Ier. 29.12. 1 Ioan 5.14,15.
6. Dar* s-o ceară cu credinţă, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoieşte seamănă cu valul mării, tulburat şi împins de vânt încoace şi încolo. *Marc. 11.24. 1 Tim. 2.8.
7. Un astfel de om să nu se aştepte să primească ceva de la Domnul,
8. căci este un om* nehotărât şi nestatornic în toate căile sale. *Cap. 4.8.
9. Fratele dintr-o stare de jos să se laude cu înălţarea lui.
10. Bogatul, dimpotrivă, să se laude cu smerirea lui: căci* va trece ca floarea ierbii.
*Iov 14.2. Ps. 37.2; 90.5,6; 102.11; 103.15. Isa. 40.6. 1 Cor. 7.31. Cap. 4.14. 1 Pet. 1.24. 1 Ioan 2.17.
11. Răsare soarele cu căldura lui arzătoare şi usucă iarba: floarea ei cade jos, şi frumuseţea înfăţişării ei piere; aşa se va veşteji bogatul în umbletele lui.
12. Ferice* de cel ce rabdă ispita. Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa** vieţii pe care† a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.
*Iov 5.17. Prov. 3.11,12. Evr. 12.5. Apoc. 3.19. **1 Cor. 9.25. 2 Tim. 4.8. Cap. 2.5. 1 Pet. 5.4. Apoc. 2.10. †Mat. 10.22; 19.28,29. Cap. 2.5.
13. Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „Sunt ispitit de Dumnezeu." Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, şi El însuşi nu ispiteşte pe nimeni.
14. Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuşi şi momit.
15. Apoi pofta*, când a zămislit, dă naştere păcatului; şi păcatul, odată făptuit, aduce** moartea.
*Iov 15.35. Ps. 7.44. **Rom. 6.21,23.
16. Nu vă înşelaţi preaiubiţii mei fraţi:
17. orice* ni se dă bun şi orice dar desăvârşit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în** care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.
*Ioan 3.27. 1 Cor. 4.7. **Num. 23.19. 1 Sam. 15.29. Mal. 3.6. Rom. 11.29.
18. El*, de bunăvoia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca** să fim un fel de pârgă† a făpturilor Lui.
*Ioan 1.13; 3.3. 1 Cor. 4.15. 1 Pet. 1.23. **Efes. 1.12. †Ier. 2.3. Apoc. 14.4.
19. Ştiţi bine lucrul acesta, preaiubiţii mei fraţi! Orice om să* fie grabnic la ascultare, încet** la vorbire, zăbavnic la mânie†; *Ecl. 5.1.
**Prov. 10.19; 17.27. Ecl. 5.2. †Prov. 14.17; 16.32. Ecl. 7.9.
20. căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu.
21. De aceea lepădaţi* orice necurăţie şi orice revărsare de răutate, şi primiţi cu blândeţe Cuvântul sădit în voi, care** vă poate mântui sufletele.
*Col. 3.8. 1 Pet. 2.1. **Fapt. 13.26. Rom. 1.16. 1 Cor. 15.2. Efes. 1.13. Tit 2.11. Evr. 2.3. 1 Pet. 1.9.
22. Fiţi împlinitori* ai Cuvântului, nu numai ascultători, înşelându-vă singuri. *Mat. 7.21. Luca 6.46; 11.28. Rom. 2.13. 1 Ioan 3.7.
23. Căci, dacă* ascultă cineva Cuvântul, şi nu-l împlineşte cu fapta, seamănă cu un om care îşi priveşte faţa firească într-o oglindă,
*Luca 6.47, etc. Cap. 2.14, etc.
24. şi, după ce s-a privit, pleacă şi uită îndată cum era.
25. Dar cine* îşi va adânci privirile în legea** desăvârşită, care este legea slobozeniei, şi va stărui în ea, nu ca un

ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu
fapta, va fi† fericit în lucrarea lui.
*2 Cor. 3.18. **Cap. 2.12. †Ioan 13.17.
26. Dacă crede cineva că este reli-
gios, şi nu-şi* înfrânează limba, ci îşi
înşală inima, religia unui astfel de om
este zadarnică. *Ps. 34.13; 39.1. 1 Pet. 3.10.
27. Religia curată şi neîntinată,
înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru,
este să* cercetăm pe orfani şi pe văduve
în necazurile lor şi** să ne păzim
neîntinaţi de lume. *Isa. 1.16,17;
58.6,7. Mat. 25.36. **Rom. 12.2. Cap. 4.4. 1 Ioan 5.18.

2 1. Fraţii mei, să nu ţineţi credinţa
Domnului nostru Isus Hristos,
Domnul slavei, căutând* la faţa omu-
lui**. *1 Cor. 2.8. **Lev. 19.15. Deut. 1.17;
16.19. Prov. 24.23; 28.21. Mat. 22.16. Vers. 9. Iuda 16.
2. Căci, de pildă, dacă intră în adu-
narea voastră un om cu un inel de aur
şi cu o haină strălucitoare, şi intră şi
un sărac îmbrăcat prost;
3. şi voi puneţi ochii pe cel ce poartă
haina strălucitoare şi-i ziceţi: „Tu şezi
în locul acesta bun!“, şi apoi ziceţi
săracului: „Tu stai acolo în picioare!“
sau: „Şezi jos la picioarele mele!“
4. Nu faceţi voi oare o deosebire în
voi înşivă şi nu vă faceţi voi judecă-
tori cu gânduri rele?
5. Ascultaţi, preaiubiţii mei fraţi:
n-a* ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci
în ochii lumii acesteia, ca să-i facă
bogaţi** în credinţă şi moştenitori ai
Împărăţiei pe care† a făgăduit-o celor
ce-L iubesc? *Ioan 7.48. 1 Cor. 1.26,28.
**Luca 12.21. 1 Tim. 6.18. Apoc. 2.9. †Exod 20.6. 1 Sam.
2.30. Prov. 8.17. Mat. 5.3. Luca 6.20; 12.32. 1 Cor. 2.9. 2 Tim.
4.8. Cap. 1.12.
6. Şi voi* înjosiţi pe cel sărac! Oare
nu bogaţii vă asupresc şi vă** târăsc
înaintea judecătoriilor?
*1 Cor. 11.22. **Fapt. 13.50; 17.6; 18.12. Cap. 5.6.
7. Nu batjocoresc ei frumosul nume
pe care-l purtaţi?
8. Dacă împliniţi Legea împărătească,
potrivit Scripturii: „Să* iubeşti pe aproa-
pele tău ca pe tine însuţi“, bine faceţi.
*Lev. 19.18. Mat. 22.39. Rom. 13.8,9. Gal. 5.14; 6.2.
9. Dar, dacă aveţi* în vedere faţa
omului, faceţi un păcat şi sunteţi
osândiţi de Lege ca nişte călcători de
Lege. *Vers. 1.
10. Căci, cine păzeşte toată Legea, şi
greşeşte într-o singură poruncă, se
face* vinovat de toate.
*Deut. 27.26. Mat. 5.19. Gal. 3.10.
11. Căci, Cel ce a zis: „Să* nu prea-
curveşti“, a zis şi: „Să nu ucizi“. Acum,
dacă nu preacurveşti, dar ucizi, te faci
călcător al Legii. *Exod 20.13,14.
12. Să vorbiţi şi să lucraţi ca nişte
oameni care au să fie judecaţi de o
lege* a slobozeniei, *Cap. 1.25.
13. căci judecata* este fără milă
pentru cel ce n-a avut milă, dar mila**
biruie judecata. *Iov 22.6, etc.
Prov. 21.13. Mat. 6.15; 18.35; 25.41,42. **Ioan 4.17,18.
14. Fraţii mei, ce-i* foloseşte cuiva
să spună că are credinţă, dacă n-are
fapte? Poate oare credinţa aceasta să-l
mântuiască? *Mat. 7.26. Cap. 1.23.
15. Dacă* un frate sau o soră sunt goi
şi lipsiţi de hrana de toate zilele,
*Iov 31.19,20. Luca 3.11.
16. şi unul dintre voi le* zice:
„Duceţi-vă în pace, încălziţi-vă şi
săturaţi-vă!“, fără să le dea cele trebu-
incioase trupului, la ce i-ar folosi?
*1 Ioan 3.18.
17. Tot aşa şi credinţa: dacă n-are
fapte, este moartă în ea însăşi.
18. Dar va zice cineva: „Tu ai cre-
dinţa, şi eu am faptele. Arată-mi cre-
dinţa ta fără fapte, şi eu* îţi voi arăta
credinţa mea din faptele mele.“
*Cap. 3.13.
19. Tu crezi că Dumnezeu este unul şi
bine faci; dar şi* dracii cred... şi se
înfioară!
*Mat. 8.29. Marc. 1.24; 5.7. Luca 4.34. Fapt. 16.17; 19.15.
20. Vrei, dar, să înţelegi, om nesocotit,
că credinţa fără fapte este zadarnică?
21. Avraam, părintele nostru, n-a fost
el socotit neprihănit prin fapte, când*
a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar?
*Gen. 22.9,12.
22. Vezi că* credinţa lucra împreună
cu faptele lui, şi, prin fapte, credinţa a
ajuns desăvârşită. *Evr. 11.12.
23. Astfel s-a împlinit Scriptura care
zice: „Avraam a* crezut pe Dumnezeu,
şi i s-a socotit ca neprihănire“; şi el a fost
numit „prietenul** lui Dumnezeu.“
*Gen. 15.6. Rom. 4.3.
Gal. 3.6. **2 Cron. 20.7. Isa. 41.8.
24. Vedeţi, dar, că omul este socotit
neprihănit prin fapte, şi nu numai prin
credinţă.
25. Tot aşa, curva Rahav*: n-a fost
socotită şi ea neprihănită prin fapte,
când a găzduit pe soli şi i-a scos afară
pe altă cale? *Ios. 2.1. Evr. 11.31.
26. După cum trupul fără duh este
mort, tot aşa şi credinţa fără fapte este
moartă.

3

1. Fraţii mei, să nu* fiţi mulţi învăţători, căci ştiţi** că vom primi o judecată mai aspră.
*Mat. 23.8,10. Rom. 2.20,21. 1 Pet. 5.3. **Luca 6.37.

2. Toţi greşim în* multe feluri. Dacă** nu greşeşte cineva în vorbire, este† un om desăvârşit şi poate să-şi ţină în frâu tot trupul.
*1 Împ. 8.46. 2 Cron. 6.36. Prov. 20.9. Ecl. 7.20. 1 Ioan 1.8. **Ps. 34.13. Cap. 1.26. 1 Pet. 3.10. †Mat. 12.37.

3. De pildă, dacă punem cailor* frâul în gură, ca să ne asculte, le cârmuim tot trupul. *Ps. 32.9.

4. Iată, şi corăbiile, cât de mari sunt, şi, măcar că sunt mânate de vânturi iuţi, totuşi sunt cârmuite de o cârmă foarte mică, după gustul cârmaciului.

5. Tot aşa şi limba* este un mic mădular, şi se făleşte cu lucruri mari**. Iată, un foc mic ce pădure mare aprinde!
*Prov. 12.18; 15.2. **Ps. 12.3; 73.8,9.

6. Limba* este şi ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădularele noastre care întinează** tot trupul şi aprinde roata vieţii, când este aprinsă de focul gheenei.
*Prov. 16.27. **Mat. 15.11; 18.19,20. Marc. 7.15,20,23.

7. Toate soiurile de fiare, de păsări, de târâtoare, de vieţuitoare de mare se îmblânzesc şi au fost îmblânzite de neamul omenesc,

8. dar limba nici un om n-o poate îmblânzi. Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină* de o otravă de moarte. *Ps. 140.3.

9. Cu ea binecuvântăm pe Domnul şi Tatăl nostru, şi tot cu ea blestemăm pe oameni, care* sunt făcuţi după asemănarea lui Dumnezeu. *Gen. 1.26; 5.1; 9.6.

10. Din aceeaşi gură iese şi binecuvântarea şi blestemul! Nu trebuie să fie aşa, fraţii mei!

11. Oare din aceeaşi vână a izvorului ţâşneşte şi apă dulce şi apă amară?

12. Fraţii mei, poate oare un smochin să facă măsline sau o viţă să facă smochine? Nici apa sărată nu poate da apă dulce.

13. Cine* dintre voi este înţelept şi priceput? Să-şi arate, prin purtarea lui bună, faptele** făcute cu blândeţea† înţelepciunii! *Gal. 6.4. **Cap. 2.18. †Cap. 1.21.

14. Dar, dacă aveţi în inima voastră pizmă* amară şi un duh de ceartă, să nu vă lăudaţi şi să nu** minţiţi împotriva adevărului. *Rom. 13.13. **Rom. 2.17,23.

15. Înţelepciunea aceasta* nu vine de sus, ci este pământească, firească[1], drăcească. *Filp. 3.19. Cap. 1.17.

16. Căci acolo unde* este pizmă şi duh de ceartă, este tulburare şi tot felul de fapte rele. *1 Cor. 3.3. Gal. 5.20.

17. Înţelepciunea* care vine de sus este, întâi, curată, apoi paşnică, blândă, uşor de înduplecat, plină de îndurare şi de roade bune, fără părtinire, nefăţarnică**.
*1 Cor. 2.6,7. **Rom. 12.9. 1 Pet. 1.22; 2.1. 1 Ioan 3.18.

18. Şi* roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.
*Prov. 11.18. Osea 10.12. Mat. 5.9. Filp. 1.11. Evr. 12.11.

4

1. De unde vin luptele şi certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care* se luptă în mădularele voastre? *Rom. 7.23. Gal. 5.17. 1 Pet. 2.11.

2. Voi poftiţi, şi nu aveţi; ucideţi, pizmuiţi, şi nu izbutiţi să căpătaţi; vă certaţi şi vă luptaţi, şi nu aveţi, pentru că nu cereţi.

3. Sau cereţi*, şi nu căpătaţi, pentru că** cereţi rău, cu gând să risipiţi în plăcerile voastre.
*Iov 27.9; 35.12. Ps. 18.41. Prov. 1.28. Isa. 1.15. Ier. 11.11. Mica 3.4. Zah. 7.13. **Ps. 66.18. 1 Ioan 3.22; 5.14.

4. Suflete preacurvare*! Nu ştiţi că prietenia** lumii este vrăjmăşie cu Dumnezeu? Aşa că cine† vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaş cu Dumnezeu.
*Ps. 73.27. **1 Ioan 2.15. †Ioan 15.19; 17.14. Gal. 1.10.

5. Credeţi că degeaba vorbeşte Scriptura? Duhul* pe care L-a pus Dumnezeu să locuiască în noi ne vrea cu gelozie pentru Sine.
*Gen. 6.5; 8.21. Num. 11.29. Prov. 21.10.

6. Dar, în schimb, ne dă un har şi mai mare. De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu* stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriţi.“
*Iov 22.29. Ps. 138.6. Prov. 3.34; 29.23. Mat. 23.12. Luca 1.52; 14.11; 18.14. 1 Pet. 5.5.

7. Supuneţi-vă, dar, lui Dumnezeu. Împotriviţi-vă* diavolului, şi el va fugi de la voi. *Efes. 4.27; 6.11. 1 Pet. 5.9.

8. Apropiaţi-vă* de Dumnezeu, şi El Se va apropia de voi. Curăţaţi-vă** mâinile, păcătoşilor; curăţaţi-vă† inima, oameni†† cu inima împărţită!
*2 Cron. 15.2. **Isa. 1.16. †1 Pet. 1.22. 1 Ioan 3.3. ††Cap. 1.8.

9. Simţiţi-vă* ticăloşia; tânguiţi-vă şi plângeţi! Râsul vostru să se prefacă în tânguire, şi bucuria voastră în întristare: *Mat. 5.4.

10. smeriţi-vă* înaintea Domnului, şi El vă va înălţa.
*Iov 22.29. Mat. 13.12. Luca 14.11; 18.14. 1 Pet. 5.6.

11. Nu* vă vorbiţi de rău unii pe alţii, fraţilor! Cine vorbeşte de rău pe

1. Greceşte: sufletească

un frate sau** judecă pe fratele său,
vorbeşte de rău Legea sau judecă Legea.
Şi, dacă judeci Legea, nu eşti împli-
nitor al Legii, ci judecător. *Efes. 4.31.
1 Pet. 2.1. **Mat. 7.1. Luca 6.37. Rom. 2.1. 1 Cor. 4.5.
12. Unul singur este dătătorul şi
judecătorul Legii: Acela care* are
putere să mântuiască şi să piardă. Dar
tu** cine eşti de judeci pe aproapele
tău? *Mat. 10.28. **Rom. 14.4,13.
13. Ascultaţi*, acum, voi care ziceţi:
„Astăzi sau mâine ne vom duce în
cutare cetate, vom sta acolo un an,
vom face negustorie şi vom câştiga!“,
*Prov. 27.1. Luca 12.18, etc.
14. şi nu ştiţi ce va aduce ziua de
mâine! Căci ce este viaţa voastră? Nu
sunteţi decât un abur*, care se arată
puţintel, şi apoi piere.
*Iov 7.7. Ps. 102.3. Cap. 1.10. 1 Pet. 1.24. 1 Ioan 2.17.
15. Voi, dimpotrivă, ar trebui să
ziceţi: „Dacă va* vrea Domnul, vom
trăi şi vom face cutare sau cutare
lucru.“ *Fapt. 18.21. 1 Cor. 4.19; 16.7. Evr. 6.3.
16. Pe când acum vă făliţi cu lăudă-
roşiile voastre! Orice* laudă de felul
acesta este rea. *1 Cor. 5.6.
17. Deci cine* ştie să facă bine, şi nu
face, săvârşeşte un păcat!
*Luca 12.47. Ioan 9.41; 15.22. Rom. 1.20,21,32; 2.17,18,23.

5 1. Ascultaţi acum* voi, bogaţilor!
Plângeţi şi tânguiţi-vă, din pricina
nenorocirilor care au să vină peste
voi. *Prov. 11.28. Luca 6.24. 1 Tim. 6.9.
2. Bogăţiile voastre au putrezit, şi
hainele* voastre sunt roase de molii.
*Iov 13.28. Mat. 6.20. Cap. 2.2.
3. Aurul şi argintul vostru au ruginit;
şi rugina lor va fi o dovadă împotriva
voastră: ca focul are să vă mănânce
carnea! V-aţi* strâns comori în zilele
din urmă! *Rom. 2.5.
4. Iată că plata* lucrătorilor care
v-au secerat câmpiile, şi pe care le-aţi
oprit-o prin înşelăciune, strigă! Şi
strigătele** secerătorilor au ajuns la
urechile Domnului oştirilor.
*Iov 24.10,11. Ier. 22.13. Mal. 3.5. Luca 19.13. **Deut. 24.15.
5. Aţi* trăit pe pământ în plăceri şi în
desfătări. V-aţi săturat inimile chiar
într-o zi de măcel.
*Iov 21.13. Amos 6.1,4. Luca 16.19,25. 1 Tim. 5.6.
6. Aţi* osândit, aţi omorât pe cel
neprihănit care nu vi se împotrivea!
*Cap. 2.6.
7. Fiţi, dar, îndelung răbdători, fraţilor,
până la venirea Domnului. Iată că
plugarul aşteaptă rodul scump al
pământului, şi îl aşteaptă cu răbdare,
până primeşte ploaie* timpurie şi
târzie.
*Deut. 11.14. Ier. 5.24. Osea 6.3. Ioel 2.23. Zah. 10.1.
8. Fiţi şi voi îndelung răbdători,
întăriţi-vă inimile, căci* venirea Dom-
nului este aproape.
*Filp. 4.5. Evr. 10.25,37. 1 Pet. 4.7.
9. Nu* vă plângeţi unii împotriva
altora, fraţilor, ca să nu fiţi judecaţi:
iată că Judecătorul este** chiar la uşă.
*Cap. 4.11. **Mat. 24.33. 1 Cor. 4.5.
10. Fraţii mei, luaţi* ca pildă de sufe-
rinţă şi de răbdare pe prorocii care au
vorbit în Numele Domnului.
*Mat. 5.12. Evr. 11.35, etc.
11. Iată, noi numim fericiţi* pe cei ce
au răbdat. Aţi auzit vorbindu-se despre
răbdarea** lui Iov şi aţi văzut ce
sfârşit i-a dat Domnul† şi cum Dom-
nul†† este plin de milă şi de îndurare.
*Ps. 94.12. Mat. 5.10,11; 10.22. **Iov 1.21,22; 2.10. †Iov
42.10, etc. ††Num. 14.18. Ps. 103.8.
12. Mai presus de toate, fraţii mei, să*
nu vă juraţi nici pe cer, nici pe pământ,
nici cu vreun altfel de jurământ. Ci
„da“ al vostru să fie „da“, şi „nu“ să
fie „nu“ ca să nu cădeţi sub judecată.
*Mat. 5.34, etc.
13. Este vreunul printre voi în sufe-
rinţă? Să se roage! Este vreunul cu
inimă bună? Să cânte cântări de
laudă*! *Efes. 5.19. Col. 3.16.
14. Este vreunul printre voi bolnav?
Să cheme pe prezbiterii[1] bisericii; şi să
se roage pentru el, după ce-l vor unge*
cu untdelemn în Numele Domnului.
*Marc. 6.13; 16.18.
15. Rugăciunea făcută cu credinţă va
mântui pe cel bolnav, şi Domnul îl va
însănătoşi; şi*, dacă a făcut păcate, îi
vor fi iertate. *Isa. 33.24. Mat. 9.2.
16. Mărturisiţi-vă unii altora păcatele
şi rugaţi-vă unii pentru alţii, ca să fiţi
vindecaţi. Mare* putere are rugă-
ciunea fierbinte a celui neprihănit.
*Gen. 20.17. Num. 11.2. Deut. 9.18-20. Ios. 10.12. 1 Sam.
12.18. 1 Împ. 13.6. 2 Împ. 4.33; 19.15,20; 20.2,4,etc. Ps.
10.17; 34.15; 145.18. Prov. 15.29; 28.9. Ioan 9.31. 1 Ioan 3.22.
17. Ilie era un om supus aceloraşi*
slăbiciuni ca şi noi; şi** s-a rugat cu
stăruinţă să nu plouă, şi† n-a plouat
deloc în ţară trei ani şi şase luni.
*Fapt. 14.15. **1 Împ. 17.1. †Luca 4.25.
18. Apoi s-a rugat din nou*, şi cerul a
dat ploaie, şi pământul şi-a dat rodul.
*1 Împ. 18.42,45.

1. Sau: bătrâni

19. Fraţilor, dacă* s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, şi-l întoarce un altul, *Mat. 18.15.

20. să ştiţi că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va* mântui un suflet de la moarte şi va** acoperi o sumedenie de păcate. *Rom. 11.14. 1 Cor. 9.22. 1 Tim. 4.16. **Prov. 10.12. 1 Pet. 4.8.

EPISTOLA ÎNTÂI SOBORNICEASCĂ A LUI PETRU

1 1. Petru, apostol al lui Isus Hristos, către aleşii care trăiesc ca străini, împrăştiaţi prin* Pont, Galatia, Capadocia, Asia şi Bitinia,
*Ioan 7.35. Fapt. 2.5,9,10. Iac. 1.1.

2. după* ştiinţa mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin** sfinţirea lucrată de Duhul spre ascultarea şi stropirea† cu sângele lui Isus Hristos: Harul†† şi pacea*† să vă fie înmulţite!
*Efes. 1.4. Cap. 2.9. **Rom. 8.29; 11.2. †2 Tes. 2.13. ††Evr. 10.22; 12.24. *†Rom. 1.7. 2 Pet. 1.2. Iuda 2.

3. Binecuvântat* să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după** îndurarea Sa cea mare, ne-a† născut din nou prin†† învierea lui Isus Hristos din morţi, la o nădejde vie *2 Cor. 1.3. Efes. 1.3. **Tit 3.5. †Ioan 3.3,5. Iac. 1.18. ††1 Cor. 15.20. 1 Tes. 4.14. Cap. 3.21.

4. şi la o moştenire nestricăcioasă* şi neîntinată, şi care nu se poate veşteji, păstrată** în ceruri pentru voi.
*Cap. 5.4. **Col. 1.5. 2 Tim. 4.8.

5. Voi* sunteţi păziţi de puterea lui Dumnezeu, prin credinţă, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!
*Ioan 10.28,29; 17.11,12,15. Iuda 1.

6. În* ea voi vă bucuraţi mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteţi întristaţi pentru** puţină vreme, prin felurite încercări, *Mat. 5.12. Rom. 12.12. 2 Cor. 6.10. Cap. 4.13. **2 Cor. 4.17. Cap. 5.10.

7. pentru ca încercarea* credinţei voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, şi care totuşi este încercat** prin foc†, să aibă ca urmare lauda††, slava şi cinstea, la arătarea lui Isus Hristos, *Iac. 1.2. **Iac. 1.3,12. Cap. 4.12. †Iov 23.10. Ps. 66.10. Prov. 17.3. Isa. 48.10. Zah. 13.9. 1 Cor. 3.13. ††Rom. 2.7,10. 1 Cor. 4.5. 2 Tes. 1.7-12.

8. pe* care voi Îl iubiţi fără să-L fi văzut, credeţi în** El fără să-L vedeţi şi vă bucuraţi cu o bucurie negrăită şi strălucită,
*1 Ioan 4.20. **Ioan 20.29. 2 Cor. 5.7. Evr. 11.1,27.

9. pentru că veţi dobândi, ca sfârşit* al credinţei voastre, mântuirea sufletelor voastre. *Rom. 6.22.

10. Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din* mântuirea aceasta ţinta cercetărilor şi căutării lor stăruitoare.
*Gen. 49.10. Dan. 2.44. Hag. 2.7. Zah. 6.12. Mat. 13.17. Luca 10.24. 2 Pet. 1.19-21.

11. Ei cercetau să vadă ce vreme şi ce împrejurări avea în vedere Duhul* lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile** lui Hristos şi slava de care aveau să fie urmate.
*Cap. 3.19. 2 Pet. 1.21. **Ps. 22.6. Isa. 53.3, etc. Dan. 9.26. Luca 24.25,26,44,46. Ioan 12.41. Fapt. 26.22,23.

12. Lor* le-a fost descoperit că nu** pentru ei înşişi, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul† Sfânt trimis din cer şi în care†† chiar îngerii doresc să privească.
*Dan. 9.24; 12.9,13. **Evr. 11.13,39,40. †Fapt. 2.4. ††Exod 25.20. Dan. 8.13; 15.5,6. Efes. 3.10.

13. De aceea, încingeţi-vă* coapsele minţii voastre, fiţi** treji şi puneţi-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea† lui Isus Hristos.
*Luca 12.35. Efes. 6.14. **Luca 21.34. Rom. 13.13. 1 Tes. 5.6,8. Cap. 4.7; 5.8. †Luca 17.30. 1 Cor. 1.7. 2 Tes. 1.7.

14. Ca nişte copii ascultători, nu* vă lăsaţi târâţi în poftele pe care le aveaţi altădată, când eraţi în** neştiinţă.
*Rom. 12.2. Cap. 4.2. **Fapt. 17.30. 1 Tes. 4.5.

15. Ci*, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiţi şi voi sfinţi în toată purtarea voastră. *Luca 1.74,75. 2 Cor. 7.1. 1 Tes. 4.3,4,7. Evr. 12.14. 2 Pet. 3.11.

16. Căci este scris: „Fiţi* sfinţi, căci Eu sunt sfânt". *Lev. 11.44; 19.2; 20.7.

17. Şi dacă chemaţi ca Tată pe Cel ce* judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtaţi-vă** cu frică în timpul pribegiei† voastre;
*Deut. 10.17. Fapt. 10.34. Rom. 2.11. **2 Cor. 7.1. Filp. 2.12. Evr. 12.28. †2 Cor. 5.6. Evr. 11.13. Cap. 2.11.

18. căci ştiţi că* nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, aţi fost

răscumpăraţi din felul deşert de vieţuire
pe care-l moşteniserăţi** de la părinţii
voştri, *1 Cor. 6.20; 7.23. **Exod 20.18. Cap. 4.3.
19. ci cu* sângele scump al lui
Hristos, Mielul** fără cusur şi fără
prihană. *Fapt. 20.28. Efes. 1.7. Evr. 9.12,14.
Apoc. 5.9. **Ezec. 12.5. Isa. 53.7. Ioan 1.29,36. 1 Cor. 5.7.
20. El* a fost cunoscut mai înainte de
întemeierea lumii şi a fost arătat la**
sfârşitul vremurilor pentru voi
*Rom. 3.25; 16.25,26. Efes. 3.9,11. Col. 1.26. 2 Tim. 1.9,10.
Tit 1.2,3. Apoc. 13.8. **Gal. 4.4. Efes. 1.10. Evr. 1.2; 9.26.
21. care prin El sunteţi credincioşi în
Dumnezeu care L-a* înviat din morţi
şi I-a** dat slavă, pentru ca credinţa şi
nădejdea voastră să fie în Dumnezeu.
*Fapt. 2.24. **Mat. 28.18.
Fapt. 2.33; 3.13. Efes. 1.20. Filp. 2.9. Evr. 2.9. Cap. 3.22.
22. Deci* ca unii care prin ascultarea
de adevăr v-aţi curăţat sufletele prin
Duhul, ca să aveţi o dragoste** de fraţi
neprefăcută, iubiţi-vă cu căldură unii pe
alţii, din toată inima;
*Fapt. 15.9. **Rom. 12.9,10. 1 Tes. 4.9. 1 Tim. 1.5. Evr. 13.1.
Cap. 2.17; 3.8; 4.8. 2 Pet. 1.7. 1 Ioan 3.18; 4.7,21.
23. fiindcă* aţi fost născuţi din nou nu
dintr-o sămânţă care poate putrezi, ci
dintr-una care nu poate putrezi, prin**
Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu
şi care rămâne în veac.
*Ioan 1.13; 3.5. **Iac. 1.18. 1 Ioan 3.9.
24. Căci* orice făptură este ca iarba,
şi toată slava ei, ca floarea ierbii.
Iarba se usucă, şi floarea cade jos,
*Ps. 103.15. Isa. 40.6; 51.12. Iac. 1.10.
25. dar* Cuvântul Domnului rămâne
în veac. Şi** acesta este Cuvântul care
v-a fost propovăduit prin Evanghelie.
*Ps. 102.12,26. Isa. 40.8. Luca 16.17.
**Ioan 1.1,14. 1 Ioan 1.1,3.

2 1. Lepădaţi*, dar, orice răutate,
orice vicleşug, orice fel de prefăcă-
torie, de pizmă şi de clevetire;
*Efes. 4.22,25,31. Col. 3.8. Evr. 12.1. Iac. 1.21; 5.9. Cap. 4.2.
2. şi, ca* nişte prunci născuţi de
curând, să doriţi laptele** duhov-
nicesc şi curat, pentru ca prin el să
creşteţi spre mântuire,
*Mat. 18.3. Marc. 10.15. Rom. 6.4. 1 Cor. 14.20. Cap. 1.23.
**1 Cor. 3.2. Evr. 5.12,13.
3. dacă aţi gustat* în adevăr că bun
este Domnul. *Ps. 34.8. Evr. 6.5.
4. Apropiaţi-vă de El, Piatra vie
lepădată* de oameni, dar aleasă şi
scumpă înaintea lui Dumnezeu.
*Ps. 108.22. Mat. 21.42. Fapt. 4.11.
5. Şi* voi, ca nişte pietre vii, sunteţi
zidiţi ca să fiţi o casă** duhovnicească,
o preoţie† sfântă şi să aduceţi jertfe††
duhovniceşti, plăcute*† lui Dumnezeu,
prin Isus Hristos. *Efes. 2.21,22. **Evr. 3.6.
†Isa. 61.6; 66.21. Vers. 9. ††Osea 14.2. Mal. 1.11. Rom. 12.11.
Evr. 13.15,16. *†Filp. 4.18. Cap. 4.11.
6. Căci este scris în Scriptură: „Iată*
că pun în Sion o Piatră din capul
unghiului, aleasă, scumpă; şi cine se
încrede în El nu va fi dat de ruşine.“
*Isa. 28.16. Rom. 9.32.
7. Cinstea aceasta este, dar, pentru
voi care aţi crezut! Dar pentru cei
necredincioşi, „Piatra* pe care au
lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în
capul unghiului“,
*Ps. 118.22. Mat. 21.42. Fapt. 4.11.
8. şi „o Piatră* de poticnire şi o
Stâncă de cădere“. Ei** se lovesc de
ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, şi
la† aceasta sunt rânduiţi.
*Isa. 8.14. Luca 2.34. Rom. 9.33.**1 Cor. 1.23. †Exod 9.16.
Rom. 9.22. 1 Tes. 5.9. Iuda 4.
9. Voi însă sunteţi o seminţie* aleasă,
o preoţie** împărătească, un neam†
sfânt, un popor†† pe care Dumnezeu
Şi l-a câştigat ca să fie al Lui, ca să
vestiţi puterile minunate ale Celui ce
v-a chemat din întuneric*† la lumina
Sa minunată; *Deut. 10.15. Cap. 1.2. **Exod
19.5,6. Apoc. 1.6; 5.10. †Ioan 17.19. 1 Cor. 3.17. 2 Tim. 1.9.
††Deut. 4.20; 7.6; 14.2; 26.18,19. Fapt. 20.28. Efes. 1.14. Tit
2.14. *†Fapt. 26.18. Efes. 5.8. Col. 1.13. 1 Tes. 5.4,5.
10. pe voi, care* odinioară nu eraţi
un popor, dar acum sunteţi poporul lui
Dumnezeu; pe voi, care nu căpăta-
serăţi îndurare, dar acum aţi căpătat
îndurare. *Osea 1.9,10; 2.23. Rom. 9.25.
11. Preaiubiţilor, vă sfătuiesc ca* pe
nişte străini şi călători, să** vă feriţi
de poftele firii pământeşti, care† se
războiesc cu sufletul.
*1 Cron. 29.15. Ps. 39.12; 119.19. Evr. 11.13. Cap. 1.17.
**Rom. 13.14. Gal. 5.16. †Iac. 4.1.
12. Să aveţi* o purtare bună în
mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea
ce vă vorbesc de rău ca pe nişte
făcători de rele, prin** faptele voastre
bune pe care le văd să slăvească pe
Dumnezeu în† ziua cercetării.
*Rom. 12.17. 2 Cor. 8.21. Filp. 2.15. Tit 2.8. Cap. 3.16. **Mat.
5.16. †Luca 19.44.
13. Fiţi supuşi* oricărei stăpâniri
omeneşti, pentru Domnul: atât împăra-
tului, ca înalt stăpânitor,
*Mat. 22.21. Rom. 13.1. Tit 3.1.
14. cât şi dregătorilor, ca unii care
sunt trimişi de el să* pedepsească pe
făcătorii de rele şi să** laude pe cei ce
fac bine. *Rom. 13.4. **Rom. 13.3.
15. Căci voia lui Dumnezeu este ca*,

făcând ce este bine, să astupaţi gura oamenilor neştiutori şi proşti.
*Tit 2.8. Vers. 12.
16. Purtaţi-vă ca* nişte oameni slobozi, fără să faceţi din slobozenia aceasta o haină a răutăţii, ci ca nişte robi** ai lui Dumnezeu.
*Gal. 5.1,13. **1 Cor. 7.22.
17. Cinstiţi* pe toţi oamenii, iubiţi** pe fraţi; temeţi-vă† de Dumnezeu; daţi cinste împăratului! *Rom. 12.10. Filp. 2.23.
**Evr. 13.1. Cap. 1.22. †Prov. 24.21. Mat. 22.21. Rom. 13.7.
18. Slugilor*, fiţi supuse stăpânilor voştri cu toată frica, nu numai celor ce sunt buni şi blânzi, ci şi celor greu de mulţumit. *Efes. 6.5. Col. 3.22. 1 Tim. 6.1. Tit 2.9.
19. Căci este un lucru plăcut* dacă cineva, pentru cugetul lui faţă de Dumnezeu, suferă întristare şi suferă pe nedrept. *Mat. 5.10. Rom. 13.5.
20. În adevăr, ce* falā este să suferiţi cu răbdare să fiţi pălmuiţi, când aţi făcut rău? Dar, dacă suferiţi cu răbdare, când aţi făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu.
*Cap. 3.14; 4.14,15.
21. Şi la* aceasta aţi fost chemaţi; fiindcă şi Hristos** a suferit pentru voi şi v-a lăsat o pildă†, ca să călcaţi pe urmele Lui. *Mat. 16.24. Fapt. 14.22. 1 Tes. 3.3. 2 Tim. 3.12. **Cap. 3.18. †Ioan 13.15. Filp. 2.5. 1 Ioan 2.6.
22. „El* n-a făcut păcat, şi în gura Lui nu s-a găsit vicleşug.“
*Isa. 53.9. Luca 23.41. Ioan 8.46. 2 Cor. 5.21. Evr. 4.15.
23. Când* era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; şi, când era chinuit, nu ameninţa, ci Se** supunea dreptului Judecător.
*Isa. 53.7. Mat. 27.39. Ioan 8.48,49. Evr. 12.3. **Luca 23.46.
24. El* a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca** noi, fiind morţi faţă de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin† rănile Lui aţi fost vindecaţi. *Isa. 53.4-6,11. Mat. 8.17. Evr. 9.28. **Rom. 6.2,11; 7.6. †Isa. 53.5.
25. Căci eraţi* ca nişte oi rătăcite. Dar acum v-aţi întors la** Păstorul şi Episcopul[1] sufletelor voastre.
*Isa. 53.6. Ezec. 34.6. **Ezec. 34.23; 37.24. Ioan 10.11,14,16. Evr. 13.20. Cap. 5.4.

3 1. Tot astfel, nevestelor*, fiţi supuse şi voi bărbaţilor voştri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câştigaţi fără cuvânt**, prin purtarea† nevestelor lor,
*1 Cor. 14.34. Efes. 5.22. Col. 3.18. Tit 2.5. **1 Cor. 7.16. †Mat. 18.15. 1 Cor. 9.19-22.
2. când vă vor vedea* felul vostru de trai: curat şi în temere. *Cap. 2.12.
3. Podoaba* voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor,
*1 Tim. 2.9. Tit 2.3, etc.
4. ci să fie omul* ascuns al inimii, în curăţia nepieritoare a unui duh blând şi liniştit, care este de mare preţ înaintea lui Dumnezeu.
*Ps. 45.13. Rom. 2.29; 7.22. 2 Cor. 4.16.
5. Astfel se împodobeau odinioară sfintele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu şi erau supuse bărbaţilor lor;
6. ca Sara, care asculta pe Avraam şi-l numea* „domnul ei“. Fiicele ei v-aţi făcut voi, dacă faceţi binele fără să vă temeţi de ceva. *Gen. 18.12.
7. Bărbaţilor, purtaţi-vă şi voi*, la rândul vostru, cu înţelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca** unui vas mai slab, ca† unele care vor moşteni împreună cu voi harul vieţii, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre. *1 Cor. 7.3. Efes. 5.25. Col. 3.19. **1 Cor. 12.23. 1 Tes. 4.4. †Iov 42.8. Mat. 5.23,24; 18.19.
8. Încolo, toţi* să fiţi cu aceleaşi gânduri, simţind cu alţii, iubind ca fraţii**, miloşi†, smeriţi.
*Rom. 12.16; 15.5. Filp. 3.16 **Rom. 12.10. Evr. 13.1. Cap. 2.17. †Efes. 4.32. Col. 3.12.
9. Nu întoarceţi* rău pentru rău, nici ocară pentru ocară; dimpotrivă, binecuvântaţi, căci la aceasta aţi fost chemaţi: să** moşteniţi binecuvântarea.
*Prov. 17.13; 20.22. Mat. 5.39. Rom. 12.14,17. 1 Cor. 4.12. 1 Tes. 5.15. **Mat. 25.34.
10. „Căci cine* iubeşte viaţa şi vrea să vadă zile bune să-şi** înfrâneze limba de la rău şi buzele de la cuvinte înşelătoare,
*Ps. 34.12, etc. **Iac. 1.26. Cap. 2.1,22. Apoc. 14.5.
11. să se depărteze* de rău şi să facă binele, să** caute pacea şi s-o urmărească. *Ps. 37.27. Isa. 1.16,17. 3 Ioan 11. **Rom. 12.18; 14.19. Evr. 12.14.
12. Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniţi, şi* urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor. Dar faţa Domnului este împotriva celor ce fac răul.“ *Ioan 9.31. Iac. 5.16.
13. Şi* cine vă va face rău, dacă sunteţi plini de râvnă pentru bine?
*Prov. 16.7. Rom. 8.28.
14. Chiar* dacă aveţi de suferit pentru neprihănire, ferice de voi! „N-aveţi** nici o teamă de ei şi nu vă tulburaţi!
*Mat. 5.10-12. Iac. 1.12. Cap. 2.19; 4.14. **Isa. 8.12,13. Ier. 1.8. Ioan 14.1,27.

1. Sau: priveghetorul

15. Ci sfinţiţi în inimile voastre pe
Hristos ca Domn.“ Fiţi totdeauna gata*
să răspundeţi oricui vă cere socoteală
de nădejdea care este în voi; dar cu
blândeţe şi teamă,
*Ps. 119.46. Fapt. 4.8. Col. 4.6. 2 Tim. 2.25.
16. având* un cuget curat; pentru
ca** cei ce bârfesc purtarea voastră
bună în Hristos să rămână de ruşine
tocmai în lucrurile în care vă vorbesc
de rău. *Evr. 13.18. **Tit 2.8. Cap. 2.12.
17. Căci este mai bine, dacă aşa este
voia lui Dumnezeu, să suferiţi pentru
că faceţi binele decât pentru că faceţi
răul!
18. Hristos, de asemenea, a suferit o
dată* pentru păcate, El, Cel Neprihănit,
pentru cei nelegiuiţi, ca să ne aducă la
Dumnezeu. El a fost omorât** în
trup†, dar a fost înviat†† în duh,
*Rom. 5.6. Evr. 9.26,28. Cap. 2.21; 4.1. **2 Cor. 13.4. †Col.
1.21,22. ††Rom. 1.4; 8.11.
19. în care S-a dus să propovăduiască*
duhurilor din** închisoare,
*Cap. 1.12; 4.6. **Isa. 42.7; 49.9; 61.1.
20. care fuseseră răzvrătite odinioară,
când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu
era în aşteptare*, în zilele lui Noe, când
se făcea corabia** în† care au fost
scăpate prin apă un mic număr de
suflete, şi anume opt.
*Gen. 6.3,5,13. **Evr. 11.7. †Gen. 7.7; 8.18. 2 Pet. 2.5.
21. Icoana* aceasta închipuitoare vă
mântuieşte acum pe voi, şi anume
botezul, care nu este o curăţare de întinăciunile** trupeşti, ci† mărturia unui
cuget curat înaintea lui Dumnezeu,
prin învierea†† lui Isus Hristos,
*Efes. 5.26. **Tit 3.5. †Rom. 10.10. ††Cap. 1.3.
22. care* stă la dreapta lui Dumnezeu,
după ce S-a înălţat la cer şi Şi-a
supus** îngerii, stăpânirile şi puterile.
*Ps. 110.1. Rom. 8.34. Efes. 1.20. Col. 3.1. Evr. 1.3. **Rom.
8.38. 1 Cor. 15.24. Efes. 1.21.

4
1. Astfel, dar, fiindcă Hristos* a
pătimit în trup, înarmaţi-vă şi voi cu
acelaşi fel de gândire. Căci cel** ce a
pătimit în trup a sfârşit-o cu păcatul;
*Cap. 3.18. **Rom. 6.2,7. Gal. 5.24. Col. 3.3,5.
2. pentru ca*, în vremea care-i mai rămâne de trăit în trup, să nu mai trăiască**
după poftele oamenilor, ci† după voia lui
Dumnezeu. *Rom. 14.7. Cap. 2.1.
**Gal. 2.20. Cap. 1.14. †Ioan 1.13. Rom. 6.11. 2 Cor. 5.15.
Iac. 1.18.
3. Ajunge*, în adevăr, că în trecut
aţi** făcut voia neamurilor şi aţi trăit
în desfrânări, în pofte, în beţii, în
ospeţe, în chefuri şi în slujiri idoleşti
neîngăduite. *Ezec. 44.6; 45.9.
Fapt. 17.30. **Efes. 2.2; 4.17. 1 Tes. 4.5. Tit 3.3. Cap. 1.14.
4. De aceea se miră ei că nu alergaţi
împreună cu ei la acelaşi potop de
desfrâu şi vă batjocoresc*.
*Fapt. 13.45; 18.6. Cap. 3.16.
5. Dar au să dea socoteală înaintea
Celui ce este gata să* judece viii şi
morţii. *Fapt. 10.42;
17.31. Rom. 14.10,12. 1 Cor. 15.51,52. 2 Tim. 4.1. Iac. 5.9.
6. Căci tocmai în vederea aceasta a
fost vestită* Evanghelia şi celor morţi,
pentru ca să fie judecaţi ca oameni în
trup, dar să trăiască după Dumnezeu
în duh. *Cap. 3.19.
7. Sfârşitul* tuturor lucrurilor este
aproape. Fiţi** înţelepţi, dar, şi vegheaţi
în vederea rugăciunii.
*Mat. 24.13,14. Rom. 13.12. Filp. 4.5. Evr. 10.25. Iac. 5.8.
2 Pet. 3.9,11. 1 Ioan 2.18. **Mat. 26.41. Luca 21.34. Col. 4.2.
Cap. 1.13; 5.8.
8. Mai* presus de toate, să aveţi o
dragoste fierbinte unii pentru alţii,
căci** dragostea acoperă o sumedenie
de păcate.
*Col. 3.14. Evr. 13.1. **Prov. 10.12. 1 Cor. 13.6. Iac. 5.20.
9. Fiţi* primitori de oaspeţi între voi,
fără** cârtire.
*Rom. 12.13. Evr. 13.2. **2 Cor. 9.7. Filp. 2.14. Film. 14.
10. Ca nişte* buni ispravnici ai harului
felurit al lui Dumnezeu, fiecare din
voi** să slujească altora după darul†
pe care l-a primit.
*Rom. 12.6. 1 Cor. 4.7. **Mat. 24.45; 25.14,21. Luca 12.42.
1 Cor. 4.1,2. Tit 1.7. †1 Cor. 12.4. Efes. 4.11.
11. Dacă* vorbeşte cineva, să
vorbească cuvintele lui Dumnezeu.
Dacă** slujeşte cineva, să slujească
după puterea pe care i-o dă Dumnezeu:
pentru ca în† toate lucrurile să fie
slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a
căruia†† este slava şi puterea în vecii
vecilor! Amin.
*Ier. 23.22. **Rom. 12.6-8. 1 Cor. 3.10. †Efes. 5.20. Cap. 2.5.
††1 Tim. 6.16. Cap. 5.11. Apoc. 1.6.
12. Preaiubiţilor, nu vă miraţi de
încercarea* de foc din mijlocul vostru,
care a venit peste voi ca să vă încerce,
ca de ceva ciudat care a dat peste voi;
*1 Cor. 3.13. Cap. 1.7.
13. dimpotrivă*, bucuraţi-vă, întrucât
aveţi parte** de patimile lui Hristos,
ca† să vă bucuraţi şi să vă veseliţi şi la
arătarea slavei Lui.
*Fapt. 5.41. Iac. 1.2. **Rom. 8.17. 2 Cor. 1.7; 4.10. Filp. 3.10.
Col. 1.24. 2 Tim. 2.12. Cap. 5.1,10. Apoc. 1.9. †Cap. 1.5,6.
14. Dacă* sunteţi batjocoriţi pentru
Numele lui Hristos, ferice de voi!

Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihneşte peste voi**.
*Mat. 5.11. 2 Cor. 12.10. Iac. 1.12. Cap. 2.19,20; 3.14. **Cap. 2.12; 3.16.
15. Nimeni* din voi să nu sufere ca ucigaş sau ca hoţ, sau ca făcător de rele, sau** ca unul care se amestecă în treburile altuia. *Cap. 2.20. **1 Tes. 4.11. 1 Tim. 5.13.
16. Dimpotrivă, dacă suferă pentru că este creştin, să nu-i fie ruşine, ci* să proslăvească pe Dumnezeu pentru numele acesta. *Fapt. 5.41.
17. Căci suntem în clipa când* judecata stă să înceapă de la Casa lui Dumnezeu. Şi, dacă** începe cu noi, care† va fi sfârşitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?
*Isa. 10.12. Ier. 25.29; 49.12. Ezec. 9.6. Mal. 3.5. **Luca 23.31. †Luca 10.12,14.
18. Şi*, dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel nelegiuit şi cel păcătos? *Prov. 11.13. Luca 23.31.
19. Aşa că cei ce suferă după voia lui Dumnezeu să-şi* încredinţeze sufletele credinciosului Ziditor şi să facă ce este bine. *Ps. 31.5. Luca 23.46. 2 Tim. 1.12.

5 1. Sfătuiesc pe prezbiterii*[1] dintre voi, eu, care sunt un prezbiter[1] ca şi ei, un martor** al patimilor lui Hristos şi părtaş† al slavei care va fi descoperită: *Film. 9. **Luca 24.48. Fapt. 1.8,22; 5.32; 10.39. †Rom. 8.17,18. Apoc. 1.9.
2. păstoriţi* turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră, nu** de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu† pentru un câştig mârşav, ci cu lepădare de sine. *Ioan 21.15-17. Fapt. 20.28. **1 Cor. 9.17. †1 Tim. 3.3,8. Tit 1.7.
3. Nu ca şi cum aţi* stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărţire**, ci făcându-vă† pilde turmei.
*Ezec. 34.4. Mat. 20.25,26. 1 Cor. 3.9. 2 Cor. 1.24. **Ps. 33.12; 74.2. †Filp. 3.17. 2 Tes. 3.9. 1 Tim. 4.12. Tit 2.7.
4. Şi când Se va arăta Păstorul* cel mare, veţi căpăta cununa** care† nu se poate veşteji, a slavei.
*Evr. 13.20. **1 Cor. 9.25. 2 Tim. 4.8. Iac. 1.12. †Cap. 1.4.

1. Sau: bătrân

5. Tot aşa şi voi, tinerilor, fiţi supuşi celor bătrâni. Şi toţi*, în legăturile voastre, să fiţi împodobiţi cu smerenie. Căci „Dumnezeu** stă împotriva celor mândri, dar celor smeriţi le dă† har.“ *Rom. 12.10. Efes. 5.21. Filp. 2.3. **Iac. 4.6. †Isa. 57.15; 66.2.
6. Smeriţi-vă*, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalţe. *Iac. 4.10.
7. Şi aruncaţi asupra Lui toate* îngrijorările voastre, căci El însuşi îngrijeşte de voi.
*Ps. 37.5; 55.22. Mat. 6.25. Luca 12.11,22. Filp. 4.6. Evr. 13.5.
8. Fiţi* treji şi vegheaţi! Pentru că** potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcneşte şi caută pe cine să înghită. *Luca 21.34,36. 1 Tes. 5.6.Cap. 4.7. **Iov 1.7; 2.2. Luca 22.31. Apoc. 12.12.
9. Împotriviţi-vă* lui tari în credinţă, ştiind** că şi fraţii voştri în lume trec prin aceleaşi suferinţe ca voi.
*Efes. 6.11,13. Iac. 4.7. **Fapt. 14.22. 1 Tes. 3.3. 2 Tim. 3.12. Cap. 2.21.
10. Dumnezeul oricărui har, care* v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veşnică, după ce veţi suferi puţină** vreme, vă va desăvârşi†, vă va întări††, vă va da putere şi vă va face neclintiţi.
*1 Cor. 1.9. 1 Tim. 6.12. **2 Cor. 4.17. Cap. 1.6. †Evr. 13.21. Iuda 24. ††2 Tes. 2.17; 3.3.
11. A Lui* să fie slava şi puterea în vecii vecilor! Amin. *Cap. 4.11. Apoc. 1.6.
12. V-am scris* aceste puţine rânduri prin Silvan**, care cred că† este un frate credincios, ca să vă sfătuiesc şi să vă adeveresc că adevăratul har al lui Dumnezeu este harul acesta de care v-aţi alipit. *2 Cor. 1.19. **Evr. 13.22. †Fapt. 20.24. 1 Cor. 15.1. 2 Pet. 1.12.
13. Biserica aleasă cu voi, care este în Babilon, vă trimite sănătate. Tot aşa şi Marcu*, fiul meu. *Fapt. 12.12,25.
14. Spuneţi-vă sănătate* unii altora cu o sărutare de dragoste.
Pacea** să fie cu voi cu toţi care sunteţi în Hristos Isus! Amin. *Rom. 16.16. 1 Cor. 16.20. 2 Cor. 13.12. 1 Tes. 5.26. **Efes. 6.23.

EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ A LUI PETRU

1 1. Simon[1] Petru, rob şi apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credinţă de acelaşi* preţ cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos:

*Rom. 1.12. 2 Cor. 4.13. Efes. 4.5. Tit 1.4.

2. Harul* şi pacea să vă fie înmulţite prin cunoaşterea lui Dumnezeu şi a Domnului nostru Isus Hristos!

*Dan. 4.1; 6.25. 1 Pet. 1.2. Iuda 2.

3. Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce priveşte viaţa şi evlavia, prin* cunoaşterea Celui ce** ne-a chemat prin slava şi puterea Lui,

*Ioan 17.3. **1 Tes. 2.12; 4.7. 2 Tes. 2.14. 2 Tim. 1.9. 1 Pet. 2.9; 3.9.

4. prin* care El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi** firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit† de stricăciunea care este în lume prin pofte.

*2 Cor. 7.1. **2 Cor. 3.18. Efes. 4.24. Evr. 12.10. 1 Ioan 3.2. †Cap. 2.18,20.

5. De aceea, daţi-vă* şi voi toate silinţele ca să uniţi cu credinţa voastră fapta; cu fapta, cunoştinţa**;

*Cap. 3.18. **1 Pet. 3.7.

6. cu cunoştinţa, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia;

7. cu evlavia, dragostea de fraţi; cu dragostea de fraţi*, iubirea de oameni.

*Gal. 6.10. 1 Tes. 3.12; 5.15. 1 Ioan 4.21.

8. Căci, dacă aveţi din belşug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiţi nici leneşi, nici* neroditori în ce priveşte deplina cunoştinţă a Domnului nostru Isus Hristos. *Ioan 15.2. Tit 3.14.

9. Dar cine nu are aceste lucruri este* orb, umblă cu ochii închişi şi a uitat că a fost curăţat** de vechile lui păcate.

*1 Ioan 2.9,11. **Efes. 5.26. Evr. 9.14. 1 Ioan 1.7.

10. De aceea, fraţilor, căutaţi cu atât mai mult să* vă întăriţi chemarea şi alegerea voastră; căci, dacă faceţi lucrul acesta, nu veţi** aluneca niciodată.

*1 Ioan 3.19. **Cap. 3.17.

11. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belşug intrare în Împărăţia veşnică a Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos.

12. De aceea, voi* fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar** că le ştiţi şi sunteţi tari în adevărul pe care-l aveţi.

*Rom. 15.14,15. Filp. 3.1. Cap. 3.1. 1 Ioan 2.21. Iuda 5. **1 Pet. 5.12. Cap. 3.17.

13. Dar socotesc că este drept, cât* voi mai fi în cortul acesta, să** vă ţin treji aducându-vă aminte;

*2 Cor. 5.1,4. **Cap. 3.1.

14. căci ştiu* că dezbrăcarea de cortul meu va veni deodată, după cum mi-a arătat Domnul** nostru Isus Hristos.

*Deut. 4.21,22; 31.14. 2 Tim. 4.6. **Ioan 21.18,19.

15. Îmi voi da osteneala, dar, ca, şi după moartea mea, să vă puteţi aduce totdeauna aminte de aceste lucruri.

16. În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea şi venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe nişte basme* meşteşugit alcătuite, ci ca unii care am văzut** noi înşine cu ochii noştri mărirea Lui. *1 Cor. 1.17; 2.1,5. 2 Cor. 2.17; 4.2. **Mat. 17.1,2. Marc. 9.2. Ioan 1.14. 1 Ioan 1.1; 4.14.

17. Căci El* a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste şi slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.“

*Mat. 3.17; 17.5. Marc. 1.11; 9.7. Luca 3.22; 9.35.

18. Şi noi înşine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele* cel sfânt. *Exod 3.5. Ios. 5.15. Mat. 17.6.

19. Şi avem cuvântul prorociei făcut şi mai tare; la care bine faceţi că luaţi aminte, ca la o* lumină care străluceşte într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă şi va răsări luceafărul** de dimineaţă în inimile voastre.

*Ps. 119.105. Ioan 5.35. **2 Cor. 4.4,6. Apoc. 2.28; 22.16.

20. Fiindcă mai întâi de toate, să ştiţi că nici o* prorocie din Scriptură nu se tâlcuieşte singură. *Rom. 12.6.

21. Căci nici* o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci** oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânaţi de Duhul Sfânt. *2 Tim. 3.16. 1 Pet. 1.11. **2 Sam. 23.2. Luca 1.70. Fapt. 1.16; 3.18.

2 1. În norod s-au ridicat* şi proroci mincinoşi, cum şi** între voi vor fi învăţători mincinoşi, care vor strecura pe furiş erezii nimicitoare, se vor lepăda† de Stăpânul care†† i-a

1. Sau: Simeon

răscumpărat şi vor face*† să cadă asupra lor o pierzare năprasnică.
*Deut. 13.1. **Mat. 24.41. Fapt. 20.30. 1 Cor. 11.19. 1 Tim. 4.1. 2 Tim. 3.1-5. 1 Ioan 4.1. Iuda 18. †Iuda 4. ††1 Cor. 6.20. Col. 3.13. Efes. 1.7. Evr. 10.29. 1 Pet. 1.18. Apoc. 5.9. *†Filp. 3.19.

2. Mulţi îi vor urma în destrăbălările lor. Şi, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău.

3. În* lăcomia lor vor căuta ca prin cuvântări înşelătoare să aibă un câştig** de la voi. Dar osânda† îi paşte de multă vreme, şi pierzarea lor nu dormitează.
*Rom. 16.18. 2 Cor. 12.17,18. 1 Tim. 6.5. Tit 1.11. **2 Cor. 2.17. Cap. 1.16. †Deut. 32.35. Iuda 4,15.

4. Căci dacă n-a cruţat Dumnezeu pe* îngerii care** au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc†, unde stau înconjuraţi de întuneric, legaţi cu lanţuri şi păstraţi pentru judecată; *Iov 4.18. Iuda 6. **Ioan 8.44. 1 Ioan 3.8. †Luca 8.31. Apoc. 20.2,3.

5. dacă n-a cruţat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe*, acest propovăduitor** al neprihănirii, împreună cu alţi şapte inşi, când a trimis† potopul peste o lume de nelegiuiţi;
*Gen. 7.1,7,23. Evr. 11.7. 1 Pet. 3.20. **1 Pet. 3.19. †Cap. 3.6.

6. dacă a osândit El la pieire şi a prefăcut în cenuşă cetăţile* Sodoma şi Gomora, ca să slujească** de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire,
*Gen. 19.24. Deut. 29.23. Iuda 7. **Num. 26.10.

7. şi* dacă a scăpat pe neprihănitul Lot, care era foarte întristat de viaţa destrăbălată a acestor stricaţi; *Gen. 19.16.

8. (căci neprihănitul acesta, care locuia în mijlocul lor, îşi chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit, din pricina celor ce vedea* şi auzea din faptele lor nelegiuite)
*Ps. 119.139,158. Ezec. 9.4.

9. înseamnă că Domnul ştie* să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici şi să păstreze pe cei nelegiuiţi, ca să fie pedepsiţi în ziua judecăţii: *Ps. 34.17,19. 1 Cor. 10.13.

10. mai ales pe* cei ce, în pofta lor necurată, umblă poftind trupul altuia şi dispreţuiesc stăpânirea.

Ca nişte îndrăzneţi** şi încăpăţânaţi ce sunt, ei nu se tem să batjocorească dregătoriile, *Iuda 4,7,8,10,16. **Iuda 8.

11. pe când îngerii*, care sunt mai mari în tărie şi putere, nu aduc înaintea Domnului nici o judecată batjocoritoare împotriva lor. *Iuda 9.

12. Dar aceştia, ca* nişte dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse şi nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăşi stricăciunea lor
*Ier. 12.3. Iuda 10.

13. şi* îşi vor lua astfel plata cuvenită pentru nelegiuirea lor. Fericirea lor este să trăiască în plăceri** ziua nămiaza mare. Ca nişte întinaţi† şi spurcaţi, se pun pe chefuit la mesele lor de dragoste, când ospătează†† împreună cu voi.
*Filp. 3.19. **Rom. 13.13. †Iuda 12. ††1 Cor. 11.20,21.

14. Le scapără ochii de preacurvie şi nu se satură de păcătuit. Momesc sufletele nestatornice, au* inima deprinsă la lăcomie, sunt nişte blestemaţi! *Iuda 11.

15. După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit şi au urmat calea lui Balaam*, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii.
*Num. 22.5,7,21,23,28. Iuda 11.

16. Dar a fost mustrat aspru pentru călcarea lui de lege: o măgăriţă necuvântătoare, care a început să vorbească cu glas omenesc, a pus frâu nebuniei proorocului.

17. Oamenii aceştia* sunt nişte fântâni fără apă, nişte nori alungaţi de furtună; lor le este păstrată negura întunericului. *Iuda 12,13.

18. Ei vorbesc* cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii şi cu desfrânări, pe cei ce de abia** au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.
*Fapt. 2.40. Iuda 16. **Vers. 20. Cap. 1.4.

19. Le făgăduiesc slobozenia*, în timp ce ei înşişi sunt robi** ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.
*Gal. 5.13. 1 Pet. 2.16. **Ioan 8.34. Rom. 6.16.

20. În adevăr, dacă*, după ce au** scăpat de întinăciunile lumii, prin† cunoaşterea Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăşi şi sunt biruiţi de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi.
*Mat. 12.45. Luca 17.26. Evr. 6.4, etc.; 10.26,27. **Vers. 18. Cap. 1.4. †Cap. 1.2.

21. Ar fi fost mai* bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată. *Luca 12.47,48. Ioan 9.41; 15.22.

22. Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „Câinele* s-a întors la ce vărsase“ şi „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăşi în mocirlă.“
*Prov. 26.11.

3 1. Preaiubiţilor, aceasta este a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă caut să vă trezesc* mintea sănătoasă, prin înştiinţări, *Cap. 1.13.

2. ca să vă fac să vă aduceţi aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinţii proroci şi* de porunca Domnului şi Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voştri. *Iuda 17.

3. Înainte* de toate, să ştiţi că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi** după poftele lor
*1 Tim. 4.1. 2 Tim. 3.1. Iuda 18. **Cap. 2.10.

4. şi vor zice: „Unde* este făgăduinţa venirii Lui? Căci, de când au adormit părinţii noştri, toate rămân aşa cum erau de la începutul zidirii!“
*Isa. 5.19. Ier. 17.15. Ezec. 12.22,27. Mat. 24.48. Luca 12.45.

5. Căci înadins se fac că nu ştiu că odinioară erau ceruri şi un pământ scos* prin** Cuvântul lui Dumnezeu din apă şi cu ajutorul apei
*Gen. 1.6,9. Ps. 33.6. Evr. 11.3. **Ps. 24.2; 136.6. Col. 1.17.

6. şi că* lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă.
*Gen. 7.11,21-23. Cap. 2.5.

7. Iar cerurile* şi pământul de acum sunt păzite şi păstrate, prin acelaşi cuvânt, pentru focul** din ziua de judecată şi de pieire a oamenilor nelegiuiţi.
*Vers. 10. **Mat. 25.41. 2 Tes. 1.8.

8. Dar, preaiubiţilor, să nu uitaţi un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o* mie de ani, şi o mie de ani sunt ca o zi. *Ps. 90.4.

9. Domnul nu* întârzie în împlinirea făgăduinţei Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă** răbdare pentru voi şi doreşte† ca nici unul să nu piară, ci†† toţi să vină la pocăinţă.
*Hab. 2.3. Evr. 10.37. **Isa. 30.18. 1 Pet. 3.20. Vers. 15. †Ezec. 18.23,32; 33.11. ††Rom. 2.4. 1 Tim. 2.4.

10. Ziua Domnului însă va* veni ca un hoţ. În ziua aceea, cerurile** vor trece cu trosnet, trupurile cereşti se vor topi de mare căldură, şi pământul, cu tot ce este pe el, va arde.
*Mat. 24.43. Luca 12.39. 1 Tes. 5.2. Apoc. 3.3; 16.15. **Ps. 102.26. Isa. 51.6. Mat. 24.35. Marc. 13.31. Rom. 8.12. Evr. 1.11. Apoc. 20.11; 21.1.

11. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiţi voi, printr-o* purtare sfântă şi evlavioasă, *1 Pet. 1.15.

12. aşteptând* şi grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor** pieri, şi trupurile cereşti se† vor topi de căldura focului?
*1 Cor. 1.7. Tit 2.13. **Ps. 50.3. Isa. 34.4. †Mica 1.4. Vers. 10.

13. Dar noi, după făgăduinţa Lui, aşteptăm ceruri* noi şi un pământ nou, în care va locui neprihănirea.
*Isa. 65.17; 66.22. Apoc. 21.1,27.

14. De aceea, preaiubiţilor, fiindcă aşteptaţi aceste lucruri, siliţi-vă să* fiţi găsiţi înaintea Lui fără prihană, fără vină şi în pace.
*1 Cor. 1.8; 15.58. Filp. 1.10. 1 Tes. 3.13; 5.23.

15. Să credeţi că îndelunga* răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris şi preaiubitul nostru frate Pavel, după înţelepciunea dată lui,
*Rom. 2.4. 1 Pet. 3.20. Vers. 9.

16. ca şi în toate epistolele lui, când vorbeşte* despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înţeles pe care cei neştiutori şi nestatornici le răstălmăcesc ca şi pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.
*Rom. 8.19. 1 Cor. 15.24. 1 Tes. 4.15.

17. Voi deci, preaiubiţilor, ştiind mai dinainte aceste* lucruri, păziţi-vă** ca nu cumva să vă lăsaţi târâţi de rătăcirea acestor nelegiuiţi şi să vă pierdeţi tăria; *Marc. 13.23. Cap. 1.12.
**Efes. 4.14. Cap. 1.10,11; 2.18.

18. ci* creşteţi în harul şi în cunoştinţa Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui** să fie slava, acum şi în ziua veşniciei. Amin.
*Efes. 4.15. 1 Pet. 2.2. **2 Tim. 4.18. Apoc. 1.6.

EPISTOLA ÎNTÂI SOBORNICEASCĂ A LUI IOAN

1 1. Ce* era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noştri, ce** am privit şi ce am pipăit cu mâinile† noastre, cu privire la Cuvântul vieţii – *Ioan 1.1. Cap. 2.13.
**Ioan 1.14. 2 Pet. 1.16. Cap. 4.14. †Luca 24.39. Ioan 20.27.

2. pentru că viaţa* a fost arătată**, şi noi am văzut-o şi† mărturisim despre ea şi†† vă vestim viaţa veşnică, viaţă care*† era la Tatăl şi care ne-a fost arătată –
*Ioan 1.4; 11.25; 14.6. **Rom. 16.26. 1 Tim. 3.16. Cap. 3.5. †Ioan 21.24. Fapt. 2.32. ††Cap. 5.20. *†Ioan 1.1,2.

3. deci ce* am văzut şi am auzit,

aceea vă vestim şi vouă, ca şi voi să aveţi părtăşie cu noi. Şi părtăşia** noastră este cu Tatăl şi cu Fiul Său, Isus Hristos.

*Fapt. 4.20. **Ioan 17.21. 1 Cor. 1.9. Cap. 2.24.

4. Şi vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria* voastră să fie deplină.

*Ioan 15.11; 16.24. 2 Ioan 12.

5. Vestea*, pe care am auzit-o de la El şi pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu** e lumină, şi în El nu este întuneric. *Cap. 3.11. **Ioan 1.9; 8.12; 9.5; 12.35,36.

6. Dacă* zicem că avem părtăşie cu El, şi umblăm în întuneric, minţim şi nu trăim adevărul. *2 Cor. 6.14. Cap. 2.4.

7. Dar dacă* umblăm în lumină, după cum El însuşi este în lumină, avem părtăşie unii cu alţii; şi sângele* lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăţă de orice păcat. *1 Cor. 6.11. Efes. 1.7. Evr. 9.14. 1 Pet. 1.19. Cap. 2.2. Apoc. 1.5.

8. Dacă* zicem că n-avem păcat, ne înşelăm singuri, şi** adevărul nu este în noi. *1 Împ. 8.46. 2 Cron. 6.36. Iov 9.2; 15.14; 25.4. Prov. 20.9. Ecl. 7.20. Iac. 3.2. **Cap. 2.4.

9. Dacă* ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept ca să ne ierte păcatele şi să** ne cureţe de orice nelegiuire.

*Ps. 32.5. Prov. 28.13. **Ps. 5.2. Vers. 7.

10. Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos, şi Cuvântul Lui nu este în noi.

2 1. Copilaşilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiţi. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem* la Tatăl un Mijlocitor[1], pe Isus Hristos, Cel Neprihănit.

*Rom. 8.31. 1 Tim. 2.5. Evr. 7.25; 9.24.

2. El este* jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre; şi nu numai pentru ale noastre, ci** pentru ale întregii lumi. *Rom. 3.25. 2 Cor. 5.18. Cap. 1.7; 4.10. **Ioan 1.29; 4.42; 11.51,52. Cap. 4.14.

3. Şi prin aceasta ştim că Îl cunoaştem, dacă păzim poruncile Lui.

4. Cine* zice: „Îl cunosc“, şi nu păzeşte poruncile Lui, este** un mincinos, şi adevărul nu este în el.

*Cap. 1.6; 4.20. **Cap. 1.8.

5. Dar cine* păzeşte Cuvântul Lui, în el** dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârşită; prin† aceasta ştim că suntem în El.

*Ioan 14.21,23. **Cap. 4.12. †Cap. 4.13.

6. Cine* zice că rămâne în El trebuie să trăiască** şi el cum a trăit Isus.

*Ioan 15.4,5. **Mat. 11.29. Ioan 13.15. 1 Pet. 2.21.

7. Preaiubiţilor, nu* vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care** aţi avut-o de la început. Porunca aceasta veche este Cuvântul pe care l-aţi auzit.

*2 Ioan 5. **Cap. 3.11. 2 Ioan 5.

8. Totuşi vă scriu o poruncă* nouă, lucru care este adevărat atât cu privire la El, cât şi cu privire la voi; căci** întunericul se împrăştie, şi lumina† adevărată şi răsare chiar.

*Ioan 13.34; 15.12. **Rom. 13.12. Efes. 5.8. 1 Tes. 5.5,8. †Ioan 1.9; 8.12; 12.35.

9. Cine* zice că este în lumină, şi urăşte pe fratele său, este încă în întuneric până acum.

*1 Cor. 13.2. 2 Pet. 1.9. Cap. 3.14,15.

10. Cine* iubeşte pe fratele său rămâne în lumină, şi în el** nu este nici un prilej de poticnire.

*Cap. 3.14. **2 Pet. 1.10.

11. Dar cine urăşte pe fratele său este în întuneric, umblă* în întuneric, şi nu ştie încotro merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii. *Ioan 12.35.

12. Vă scriu, copilaşilor, fiindcă păcatele* vă sunt iertate pentru Numele Lui. *Luca 24.47. Fapt. 4.12; 10.43; 13.38. Cap. 1.7.

13. Vă scriu, părinţilor, fiindcă aţi cunoscut pe Cel ce este de la* început. Vă scriu, tinerilor, fiindcă aţi biruit pe cel rău. V-am scris, copilaşilor, fiindcă aţi cunoscut pe Tatăl. *Cap. 1.1.

14. V-am scris, părinţilor, fiindcă aţi cunoscut pe Cel ce este de la început. V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteţi* tari, şi Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, şi aţi biruit pe cel rău. *Efes. 6.10.

15. Nu* iubiţi lumea, nici lucrurile din lume. Dacă** iubeşte cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

*Rom. 12.2. **Mat. 6.24. Gal. 1.10. Iac. 4.4.

16. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământeşti, pofta ochilor* şi lăudăroşia vieţii, nu este de la Tatăl, ci din lume. *Ecl. 5.11.

17. Şi lumea* şi pofta ei trec; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac. *1 Cor. 7.31. Iac. 1.10; 4.14. 1 Pet. 1.24.

18. Copilaşilor*, este** ceasul cel de pe urmă. Şi, după cum aţi auzit că are să vină Antihrist†, să ştiţi că acum†† s-au ridicat mulţi antihrişti: prin aceasta cunoaştem că*† este ceasul de pe urmă.

*Ioan 21.5. **Evr. 1.2. †2 Tes. 2.3, etc. 2 Pet. 2.1. Cap. 4.3. ††Mat. 24.5,24. 2 Ioan 7. *†1 Tim. 4.1. 2 Tim. 3.1.

1. Sau: Avocat; greceşte: Paraclet, adică: apărător, ajutor

19. Ei au ieşit din* mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noştri. Căci, dacă** ar fi fost dintre ai noştri, ar fi rămas cu noi; ci au ieşit, ca† să se arate că nu toţi sunt dintre ai noştri.
*Deut. 13.13. Ps. 41.9. Fapt. 20.30. **Mat. 24.21. Ioan 6.37; 10.28,29. 2 Tim. 2.19. †1 Cor. 11.19.
20. Dar voi* aţi primit ungerea din partea** Celui Sfânt şi ştiţi† orice lucru. *2 Cor. 1.21. Evr. 1.9. Vers. 27. **Marc. 1.24. Fapt. 3.14. †Ioan 10.4,5; 14.26; 16.13. Vers. 27.
21. V-am scris nu că n-aţi cunoaşte adevărul, ci pentru că îl cunoaşteţi şi ştiţi că nici o minciună nu vine din adevăr.
22. Cine* este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduieşte că Isus este Hristosul? Acela este Antihristul, care tăgăduieşte pe Tatăl şi pe Fiul.
*Cap. 4.3. 2 Ioan 7.
23. Oricine* tăgăduieşte pe Fiul n-are pe Tatăl. Oricine** mărturiseşte pe Fiul are şi pe Tatăl.
*Ioan 15.23. 2 Ioan 9. **Ioan 14.7,9,10. Cap. 4.15.
24. Ce* aţi auzit de la început, aceea să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ce aţi auzit de la început, şi voi veţi** rămâne în Fiul şi în Tatăl.
*2 Ioan 6. **Ioan 14.23. Cap. 1.3.
25. Şi* făgăduinţa pe care ne-a făcut-o El este aceasta: viaţa veşnică.
*Ioan 17.3. Cap. 1.2; 5.11.
26. V-am scris aceste lucruri în* vederea celor ce caută să vă rătăcească.
*Cap. 3.7. 2 Ioan 7.
27. Cât despre voi, ungerea* pe care aţi primit-o de la El rămâne în voi şi n-aveţi** trebuinţă să vă înveţe cineva; ci, după cum ungerea Lui vă† învaţă despre toate lucrurile şi este adevărată, şi nu este o minciună, rămâneţi în El, după cum v-a învăţat ea. *Vers. 20.
**Ier. 31.33,34. Evr. 8.10,11. †Ioan 14.26; 16.13. Vers. 20.
28. Şi acum, copilaşilor, rămâneţi în El, pentru ca, atunci când* Se va arăta El, să** avem îndrăzneală şi, la venirea Lui, să nu rămânem de ruşine şi depărtaţi de El. *Cap. 3.2. **Cap. 4.17.
29. Dacă* ştiţi că El este neprihănit, să ştiţi şi că oricine** trăieşte în neprihănire este născut din El.
*Fapt. 14.22. **Cap. 3.7,10.

3 1. Vedeţi ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să* ne numim copii ai lui Dumnezeu! Şi suntem. Lumea nu ne cunoaşte, pentru că** nu L-a cunoscut nici pe El. *Ioan 1.12. **Ioan 15.18,19; 16.3; 17.25.
2. Preaiubiţilor, acum* suntem copii ai lui Dumnezeu. Şi ce vom fi nu s-a arătat încă**. Dar ştim că, atunci când Se va arăta El, vom† fi ca El; pentru că Îl†† vom vedea aşa cum este.
*Isa. 56.5. Rom. 8.15. Gal. 3.26; 4.6. Cap. 5.1. **Rom. 8.18. 2 Cor. 4.17. †Rom. 8.29. 1 Cor. 15.49. Filp. 3.21. Col. 3.4. 2 Pet. 1.4. ††Iov 19.26. Ps. 16.11. Mat. 5.8. 1 Cor. 13.12. 2 Cor. 5.7.
3. Oricine* are nădejdea aceasta în El se curăţă, după cum El este curat.
*Cap. 4.17.
4. Oricine face păcat face şi fărădelege*; şi păcatul este fărădelege.
*Rom. 4.15. Cap. 5.17.
5. Şi ştiţi că* El S-a arătat ca să** ia păcatele; şi în El† nu este păcat.
*Cap. 1.2. **Isa. 53.5,6,11. 1 Tim. 1.15. Evr. 1.3; 9.26. 1 Pet. 2.24. †2 Cor. 5.21. Evr. 4.15; 9.18. 1 Pet. 2.24.
6. Oricine rămâne în El nu păcătuieşte; oricine* păcătuieşte nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut. *Cap. 2.4; 4.8. 3 Ioan 11.
7. Copilaşilor, nimeni* să nu vă înşele! Cine** trăieşte în neprihănire este neprihănit, cum El însuşi este neprihănit.
*Cap. 2.26. **Ezec. 18.5-9. Rom. 2.13. Cap. 2.29.
8. Cine* păcătuieşte este de la diavolul, căci diavolul păcătuieşte de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca** să nimicească lucrările diavolului. *Mat. 13.38.
Ioan 8.44. **Gen. 3.15. Luca 10.18. Ioan 16.11. Evr. 2.14.
9. Oricine* este născut din Dumnezeu nu păcătuieşte, pentru că sământa** Lui rămâne în el; şi nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.
*Cap. 5.18. **1 Pet. 1.23.
10. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu şi copiii diavolului. Oricine* nu trăieşte în neprihănire nu este de la Dumnezeu; nici** cine nu iubeşte pe fratele său. *Cap. 2.29. **Cap. 4.8.
11. Căci vestirea pe care aţi auzit-o de la început este aceasta*: să ne iubim** unii pe alţii; *Cap. 1.5; 2.4. **Ioan 13.34; 15.12. Vers. 23. Cap. 4.7,21. 2 Ioan 5.
12. nu cum a fost Cain*, care era de la cel rău şi a ucis pe fratele său. Şi pentru ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite. *Gen. 4.4,8. Evr. 11.4. Iuda 11.
13. Nu vă miraţi, fraţilor, dacă vă* urăşte lumea. *Ioan 15.18,19; 17.14. 2 Tim. 3.12.
14. Noi* ştim că am trecut din moarte la viaţă, pentru că iubim pe fraţi. Cine** nu iubeşte pe fratele său rămâne în moarte. *Cap. 2.10. **Cap. 2.9,11.
15. Oricine* urăşte pe fratele său este un ucigaş; şi ştiţi că nici un ucigaş**

n-are viaţa veşnică rămânând în el.
*Mat. 5.21,22. Cap. 4.20. **Gal. 5.21. Apoc. 21.8.

16. Noi am cunoscut* dragostea Lui prin aceea că El Şi-a dat viaţa pentru noi; şi noi deci trebuie să ne dăm viaţa pentru fraţi.
*Ioan 3.16; 5.13. Rom. 5.8. Efes. 5.2,25. Cap. 4.9,11.

17. Dar cine* are bogăţiile lumii acesteia, şi vede pe fratele său în nevoie, şi îşi închide inima faţă de el, cum rămâne** în el dragostea de Dumnezeu? *Deut. 15.7. Luca 3.11. **Cap. 4.20.

18. Copilaşilor, să* nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta şi cu adevărul.
*Ezec. 33.31. Rom. 12.9. Efes. 14.5. Iac. 2.15,16. 1 Pet. 3.22.

19. Prin aceasta vom cunoaşte că* suntem din adevăr şi ne vom linişti inimile înaintea Lui, *Ioan 18.37. Cap. 1.8.

20. în orice* ne osândeşte inima noastră; căci Dumnezeu este mai mare decât inima noastră şi cunoaşte toate lucrurile. *1 Cor. 4.4.

21. Preaiubiţilor*, dacă nu ne osândeşte inima noastră, avem** îndrăzneală la Dumnezeu.
*Iov 22.26. **Evr. 10.22. Cap. 2.28; 4.17.

22. Şi orice* vom cere vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui şi** facem ce este plăcut înaintea Lui.
*Ps. 34.15; 145.18,19. Prov. 15.29. Ier. 29.12. Mat. 7.8; 21.22. Marc. 11.24. Ioan 14.13; 15.7; 16.23,24. Iac. 5.16. Cap. 5.14. **Ioan 8.29; 9.31.

23. Şi* porunca Lui este să credem în Numele Fiului Său, Isus Hristos, şi să** ne iubim unii pe alţii, cum† ne-a poruncit El. *Ioan 6.29; 17.3. **Mat. 22.39. Ioan 5.12; 13.34; Efes. 5.2. 1 Tes. 4.9. 1 Pet. 4.8. Vers. 11. Cap. 4.21. †Cap. 2.8,10.

24. Cine* păzeşte poruncile Lui rămâne în El, şi El în el**. Şi† cunoaştem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni L-a dat. *Ioan 14.23; 15.10. Cap. 4.12. **Ioan 17.21, etc. †Rom. 8.9. Cap. 4.13.

4 1. Preaiubiţilor, să* nu daţi crezare oricărui duh; ci să** cercetaţi duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieşit mulţi† proroci mincinoşi. *Ier. 29.8. Mat. 24.4. **1 Cor. 14.29. 1 Tes. 5.21. Apoc. 2.2. †Mat. 24.5,24. Fapt. 20.30. 1 Tim. 4.1. 2 Pet. 2.1. Cap. 2.18. 2 Ioan 7.

2. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoaşteţi după aceasta: orice* duh care mărturiseşte că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; *1 Cor. 12.3. Cap. 5.1.

3. şi orice* duh care nu mărturiseşte pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire aţi auzit. El chiar** este în lume acum. *Cap. 2.22. 2 Ioan 7. **2 Tes. 2.7. Cap. 2.18,22.

4. Voi*, copilaşilor, sunteţi din Dumnezeu; şi i-aţi biruit, pentru că Cel** ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume. *Cap. 5.4. **Ioan 12.31; 14.30; 16.11. 1 Cor. 2.12. Efes. 2.2; 6.12.

5. Ei* sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume, şi lumea** îi ascultă. *Ioan 3.31. **Ioan 15.19; 17.14.

6. Noi însă suntem din Dumnezeu; cine* cunoaşte pe Dumnezeu ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaştem Duhul** adevărului şi duhul rătăcirii.
*Ioan 8.47; 10.27. 1 Cor. 14.37. 2 Cor. 10.7. **Isa. 8.20. Ioan 14.17.

7. Preaiubiţilor*, să ne iubim unii pe alţii; căci dragostea este de la Dumnezeu. Şi oricine iubeşte este născut din Dumnezeu şi cunoaşte pe Dumnezeu.
*Cap. 3.10,11,23.

8. Cine nu iubeşte n-a* cunoscut pe Dumnezeu**; pentru că Dumnezeu este dragoste. *Cap. 2.4; 3.6. **Vers. 16.

9. Dragostea lui Dumnezeu faţă de noi s-a arătat prin faptul* că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca** noi să trăim prin El.
*Ioan 3.16. Rom. 5.8; 8.32. Cap. 3.16. **Cap. 5.11.

10. Şi dragostea stă nu* în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi şi a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispăşire** pentru păcatele noastre.
*Ioan 15.16. Rom. 5.8,10. Tit 3.4. **Cap. 2.2.

11. Preaiubiţilor, dacă* astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim şi noi unii pe alţii.
*Mat. 18.33. Ioan 15.12,13. Cap. 3.16.

12. Nimeni* n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alţii, Dumnezeu rămâne în noi, şi dragostea** Lui a ajuns desăvârşită în noi.
*Ioan 1.18. 1 Tim. 6.16. Vers. 20. **Vers. 18. Cap. 2.5.

13. Cunoaştem* că rămânem în El şi că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său. *Ioan 14.20. Cap. 3.24.

14. Şi noi* am văzut şi mărturisim că Tatăl** a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii.
*Ioan 1.14. Cap. 1.1,2. **Ioan 3.17.

15. Cine* va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el, şi el în Dumnezeu.
*Rom. 10.9. Cap. 5.1,5.

16. Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu faţă de noi. Dumnezeu* este dragoste;

şi cine** rămâne în dragoste rămâne
în Dumnezeu, şi Dumnezeu rămâne în
el. *Vers. 8. **Vers. 12. Cap. 3.24.
17. Cum este El, aşa suntem şi noi
în lumea aceasta; astfel se face că
dragostea este desăvârşită în noi,
pentru ca* să avem deplină încredere
în ziua judecăţii. *Iac. 2.13. Cap. 2.26; 3.19,21.
18. În dragoste nu este frică; ci
dragostea desăvârşită izgoneşte frica;
pentru că* frica are cu ea pedeapsa; şi
cine se teme n-a** ajuns desăvârşit în
dragoste. *Cap. 3.3. **Vers. 12.
19. Noi Îl iubim, pentru că El ne-a
iubit întâi.
20. Dacă* zice cineva: „Eu iubesc pe
Dumnezeu“, şi urăşte pe fratele său,
este un mincinos; căci, cine nu iubeşte
pe fratele său, pe care-l vede, cum
poate să iubească pe Dumnezeu, pe**
care nu-L vede? *Cap. 2.4; 3.17. **Vers. 12.
21. Şi aceasta este porunca* pe care o
avem de la El: cine iubeşte pe Dumnezeu
iubeşte şi pe fratele său.
*Mat. 22.37,39. Ioan 13.34; 15.12. Cap. 3.23.

5 1. Oricine crede* că Isus** este Hris-
tosul este născut† din Dumnezeu;
şi†† oricine iubeşte pe Cel ce L-a
născut iubeşte şi pe cel născut din El.
*Ioan 1.12. **Cap. 2.22,23; 4.2,15. †Ioan 1.13. ††Ioan 15.23.
2. Cunoaştem că iubim pe copiii lui
Dumnezeu prin aceea că iubim pe
Dumnezeu şi păzim poruncile Lui.
3. Căci* dragostea de Dumnezeu stă
în păzirea poruncilor Lui. Şi** porun-
cile Lui nu sunt grele;
*Ioan 14.15,21,23; 15.10. 2 Ioan 6. **Mica 6.8. Mat. 11.30.
4. pentru că oricine* este născut din
Dumnezeu biruie lumea; şi ceea ce
câştigă biruinţa asupra lumii este
credinţa noastră. *Ioan 16.33. Cap. 3.9; 4.4.
5. Cine este cel ce a biruit lumea,
dacă nu cel ce* crede că Isus este Fiul
lui Dumnezeu? *1 Cor. 15.57. Cap. 4.15.
6. El, Isus Hristos, este Cel ce a venit
cu* apă şi cu sânge; nu numai cu apă, ci
cu apă şi cu sânge; şi Duhul** este Cel
ce mărturiseşte despre lucrul acesta,
fiindcă Duhul este adevărul.
*Ioan 19.34. **Ioan 14.17; 15.26; 16.13. 1 Tim. 3.16.
7. (Căci trei sunt care mărturisesc în
cer: Tatăl, Cuvântul* şi Duhul Sfânt,
şi** aceştia trei una sunt.)
*Ioan 1.1. Apoc. 19.13. **Ioan 10.13.
8. Şi trei sunt care mărturisesc (pe
pământ): Duhul, apa şi sângele, şi aceştia
trei sunt una în mărturisirea lor.
9. Dacă primim mărturisirea* oame-
nilor, mărturisirea lui Dumnezeu este
mai mare; şi** mărturisirea lui Dum-
nezeu este mărturisirea pe care a
făcut-o El despre Fiul Său.
*Ioan 8.17,18. **Mat. 3.16,17; 17.5.
10. Cine* crede în Fiul lui Dumnezeu
are mărturisirea aceasta în el; cine nu
crede pe Dumnezeu Îl** face mincinos,
fiindcă nu crede mărturisirea pe care a
făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său.
*Rom. 8.16. Gal. 4.6. **Ioan 3.33; 5.38.
11. Şi* mărturisirea este aceasta:
Dumnezeu ne-a dat viaţa veşnică, şi**
această viaţă este în Fiul Său.
*Cap. 2.25. **Ioan 1.4. Cap. 4.9.
12. Cine* are pe Fiul are viaţa; cine
n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are
viaţa. *Ioan 3.36; 5.24.
13. V-am scris aceste* lucruri ca**
să ştiţi că voi care credeţi în Numele
Fiului lui Dumnezeu aveţi viaţa
veşnică. *Ioan 20.31. **Cap. 1.1,2.
14. Îndrăzneala pe care o avem la El
este că, dacă* cerem ceva după voia
Lui, ne ascultă. *Cap. 3.22.
15. Şi, dacă ştim că ne ascultă, orice
I-am cere, ştim că suntem stăpâni pe
lucrurile pe care I le-am cerut.
16. Dacă vede cineva pe fratele său
săvârşind un păcat care nu duce la
moarte, să se roage; şi Dumnezeu* îi
va da viaţa, pentru cei ce n-au săvârşit
un păcat care duce la moarte. Este**
un păcat care duce la moarte; nu-i† zic
să se roage pentru păcatul acela.
*Iov 42.8. Iac. 5.14,15. **Mat. 12.31,32. Marc. 3.29. Luca
12.10. Evr. 6.4,6; 10.26. †Ier. 7.16; 14.11. Ioan 17.9.
17. Orice* nelegiuire este păcat; dar
este un păcat care nu duce la moarte.
*Cap. 3.4.
18. Ştim că oricine* este născut din
Dumnezeu nu păcătuieşte, ci Cel
născut din Dumnezeu îl păzeşte**, şi
cel rău nu se atinge de el.
*1 Pet. 1.23. Cap. 3.9. **Iac. 1.27.
19. Ştim că suntem din Dumnezeu şi că
toată* lumea zace în cel rău. *Gal. 1.4.
20. Ştim că Fiul lui Dumnezeu a
venit şi ne-a* dat pricepere să**
cunoaştem pe Cel ce este adevărat. Şi
noi suntem în Cel ce este adevărat,
adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El†
este Dumnezeul adevărat şi†† viaţa
veşnică. *Luca 24.45.
**Ioan 17.3. †Isa. 9.6; 44.6; 54.5. Ioan 20.28. Fapt. 20.28.
Rom. 9.5. 1 Tim. 3.16. Tit 2.13. Evr. 1.8. ††Vers. 11-13.
21. Copilaşilor, păziţi-vă* de idoli. Amin.
*1 Cor. 10.14.

EPISTOLA A DOUA A LUI IOAN

1. Prezbiterul[1], către aleasa Doamnă şi către copiii ei, pe* care-i iubesc în adevăr – şi nu numai eu, ci toţi cei ce cunosc adevărul** –
*1 Ioan 3.18. Vers. 3. 3 Ioan 1. **Ioan 8.32. Gal. 2.5,14; 3.1; 5.7. Col. 1.5. 2 Tes. 2.13. 1 Tim. 2.4. Evr. 10.26.
2. pentru adevărul acesta care rămâne în noi şi care va fi cu noi în veac:
3. Harul, îndurarea şi pacea să fie* cu voi din partea lui Dumnezeu Tatăl şi din partea Domnului Isus Hristos, Fiul Tatălui, în adevăr** şi în dragoste!
*1 Tim. 1.2. **Vers. 1.
4. M-am bucurat foarte mult când am aflat pe unii din copiii tăi umblând* în adevăr, după porunca pe care am primit-o de la Tatăl. *3 Ioan 3.
5. Şi acum, te rog, Doamnă, nu* ca şi cum ţi-aş scrie o poruncă nouă, ci cea pe care am avut-o de la început: să** ne iubim unii pe alţii! *1 Ioan 2.7,8; 3.11. **Ioan 13.34; 15.12. Efes. 5.2. 1 Pet. 4.8. 1 Ioan 3.23.
6. Şi dragostea stă* în vieţuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblaţi, după cum** aţi auzit de la început.
*Ioan 14.15,21; 15.10. Ioan 2.5; 5.3. **1 Ioan 2.24.
7. Căci în lume s-au răspândit mulţi* amăgitori, care** nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată† amăgitorul, iată Antihristul!
*1 Ioan 4.1. **1 Ioan 4.2,3. †1 Ioan 2.22; 4.3.
8. Păziţi-vă* bine să** nu pierdeţi rodul muncii voastre, ci să primiţi o răsplată deplină.
*Marc. 13.9. **Gal. 3.4. Evr. 10.32,35.
9. Oricine* o ia înainte, şi nu rămâne în învăţătura lui Hristos, n-are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învăţătura aceasta are pe Tatăl şi pe Fiul.
*1 Ioan 2.23.
10. Dacă vine cineva la voi, şi nu vă aduce învăţătura aceasta, să nu-l primiţi în casă şi să nu-i* ziceţi: „Bun venit!“ *Rom. 16.17. 1 Cor. 5.11; 16.22. Gal. 1.8,9. 2 Tim. 3.5. Tit 3.10.
11. Căci cine-i zice: „Bun venit!“, se face părtaş faptelor lui rele.
12. Aş avea să vă spun multe* lucruri; dar nu voiesc să vi le scriu pe hârtie şi cu cerneală; ci nădăjduiesc să vin la voi şi să vă vorbesc gură către gură, pentru ca** bucuria noastră să fie deplină. *3 Ioan 13. **Ioan 17.13. 1 Ioan 1.4.
13. Copiii surorii tale alese îţi* trimit sănătate. Amin. *1 Pet. 5.13.

EPISTOLA A TREIA A LUI IOAN

1. Prezbiterul[1], către preaiubitul Gaiu, pe* care-l iubesc în adevăr. *2 Ioan 1.
2. Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ţi meargă bine, şi sănătatea ta să sporească tot aşa cum sporeşte sufletul tău.
3. A fost o mare bucurie pentru mine când au venit fraţii şi au mărturisit că eşti credincios adevărului şi că umbli* în adevăr. *2 Ioan 4.
4. Eu n-am bucurie mai mare decât să aud despre copiii* mei că umblă în adevăr. *1 Cor. 4.15. Film. 10.
5. Preaiubitule, tu lucrezi cu credincioşie în tot ce faci pentru fraţi şi pentru străini totodată.
6. Ei au mărturisit despre dragostea ta înaintea bisericii. Vei face bine să îngrijeşti de călătoria lor, într-un chip vrednic de Dumnezeu;
7. căci au plecat pentru dragostea Numelui Lui, fără să primească ceva* de la neamuri. *1 Cor. 9.12,15.
8. Este datoria noastră, dar, să primim bine pe astfel de oameni, ca să lucrăm împreună cu adevărul.
9. Am scris ceva bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între ei, nu vrea să ştie de noi.
10. De aceea, când voi veni, îi voi aduce aminte de faptele pe care le face, căci ne cleveteşte cu vorbe rele. Nu se mulţumeşte cu atât; dar nici el nu primeşte pe fraţi şi împiedică şi pe cei ce voiesc să-i primească şi-i dă afară din biserică.
11. Preaiubitule, nu* urma răul, ci binele. Cine** face binele este din Dumnezeu; cine face răul n-a văzut pe Dumnezeu.
*Ps. 37.27. Isa. 1.16,17. 1 Pet. 3.11. **1 Ioan 2.29; 3.6,9.
12. Toţi, chiar şi Adevărul, mărturisesc bine despre* Dimitrie; şi noi mărtu-

1. Sau: bătrânul

risim despre el; şi** ştii că mărturisirea noastră este adevărată.
*1 Tim. 3.7. **Ioan 21.24.
13. Aş avea să-ţi spun multe* lucruri, dar nu voiesc să ţi le scriu cu cerneală şi condei. *2 Ioan 12.
14. Nădăjduiesc să te văd în curând, şi atunci vom vorbi gură către gură. Pacea să fie cu tine.
Prietenii îţi trimit sănătate. Spune sănătate prietenilor, fiecăruia pe nume. Amin.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A LUI IUDA

1. Iuda, rob al lui Isus Hristos şi fratele* lui Iacov, către cei** chemaţi, care sunt iubiţi în Dumnezeu Tatăl şi păstraţi† pentru Isus Hristos: *Luca 6.6. Fapt. 1.13. **Rom. 1.7. †Ioan 17.11,12,15. 1 Pet. 1.5.
2. Îndurarea, pacea* şi dragostea să vă fie înmulţite. *1 Pet. 1.2. 2 Pet. 1.2.
3. Preaiubiţilor, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea* noastră de obşte, m-am văzut silit să vă scriu ca** să vă îndemn să luptaţi pentru credinţa care a fost dată sfinţilor o dată pentru totdeauna.
*Tit 1.4. **Filp. 1.27. 1 Tim. 1.18; 6.12. 2 Tim. 1.13; 4.7.
4. Căci* s-au strecurat printre voi unii oameni, scrişi** demult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioşi, care schimbă† în desfrânare harul†† Dumnezeului nostru şi tăgăduiesc*† pe singurul nostru Stăpân şi Domn, Isus Hristos.
*Gal. 2.4. 2 Pet. 2.1. **Rom. 9.21,22. 1 Pet. 2.8. †2 Pet. 2.10. ††Tit 2.11. Evr. 12.15. *†Tit 1.16. 2 Pet. 2.1. 1 Ioan 2.22.
5. Vreau să vă aduc aminte, măcar că ştiţi o dată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul*, după ce a izbăvit pe poporul Său din ţara Egiptului, în urmă a** nimicit pe cei ce† n-au crezut. *1 Cor. 10.9.
**Num. 14.29,37; 26.64. Ps. 106.26. Evr. 3.17,19. †Ioan 8.44.
6. El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puşi în lanţuri veşnice, în întuneric, pe* îngerii care nu şi-au** păstrat vrednicia, ci şi-au părăsit locuinţa. *2 Pet. 2.4. **Apoc. 20.10.
7. Tot aşa, Sodoma* şi Gomora şi cetăţile dimprejurul lor, care se dăduseră ca şi ele la curvie şi au poftit după trupul altuia, ne stau înainte ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veşnic. *Gen. 19.24. Deut. 29.23. 2 Pet. 2.6.
8. Totuşi* oamenii aceştia, târâţi de visările lor, îşi pângăresc la fel trupul, nesocotesc stăpânirea şi batjocoresc** dregătoriile. *2 Pet. 2.10. **Exod 22.28.
9. Arhanghelul Mihail*, când se împotrivea diavolului şi se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit** să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre†!“
*Dan. 10.13; 12.1. Apoc. 12.7. **2 Pet. 2.11. †Zah. 3.2.
10. Aceştia*, dimpotrivă, batjocoresc ce nu cunosc şi se pierd singuri în ceea ce ştiu din fire, ca dobitoacele fără minte. *2 Pet. 2.12.
11. Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui* Cain! S-au aruncat** în rătăcirea lui Balaam, din dorinţa de câştig! Au pierit într-o răscoală ca† a lui Core!
*Gen. 4.5. 1 Ioan 3.12. **Num. 22.7. 2 Pet. 2.15. †Num. 16.1, etc.
12. Sunt* nişte stânci ascunse la mesele** voastre de dragoste, unde se ospătează fără ruşine împreună cu voi şi se îndoapă de-a binelea; nişte nori† fără apă, mânaţi†† încoace şi încolo de vânturi, nişte pomi tomnatici fără rod, de două ori morţi, dezrădăcinaţi*†; *2 Pet. 2.13. **1 Cor. 11.21. †Prov. 25.14. 2 Pet. 2.17. ††Efes. 4.14. *†Mat. 15.13.
13. nişte valuri* înfuriate ale mării, care îşi spumegă** ruşinile lor; nişte stele rătăcitoare, cărora† le este păstrată negura întunericului pentru vecie.
*Isa. 57.20. **Filp. 3.19. †2 Pet. 2.17.
14. Şi pentru ei a prorocit Enoh, al* şaptelea patriarh de la Adam, când a zis: „Iată că a venit** Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi,
*Gen. 5.18. **Deut. 33.2. Dan. 7.10. Zah. 14.5. Mat. 25.31. 2 Tes. 1.7. Apoc. 1.7.
15. ca să facă o judecată împotriva tuturor şi să încredinţeze pe toţi cei nelegiuiţi de toate faptele* nelegiuite pe care le-au făcut în chip nelegiuit şi de toate cuvintele de ocară pe care le-au rostit împotriva Lui aceşti păcătoşi nelegiuiţi.“
*1 Sam. 2.3. Ps. 31.18; 94.4. Mal. 3.13.
16. Ei sunt nişte cârtitori, nemulţumiţi cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura* le este plină de vorbe trufaşe şi slăvesc** pe oameni pentru câştig.
*2 Pet. 2.18. **Prov. 28.21. Iac. 2.1,9.
17. Dar* voi, preaiubiţilor, aduceţi-vă

aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos. *2 Pet. 3.2.
18. Cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor* fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite.
*1 Tim. 4.1. 2 Tim. 3.1; 4.3. 2 Pet. 2.1; 3.3.
19. Ei sunt aceia care* dau naştere la dezbinări, oameni supuşi poftelor firii**, care n-au Duhul. *Prov. 18.1. Ezec. 14.7. Osea 4.14; 9.10. Evr. 10.25. **1 Cor. 2.14. Iac. 3.15.
20. Dar voi, preaiubiţilor, zidiţi-vă* sufleteşte pe credinţa voastră preasfântă, rugaţi-vă** prin Duhul Sfânt,
*Col. 2.7. 1 Tim. 1.4. **Rom. 8.26. Efes. 6.18.
21. ţineţi-vă în dragostea lui Dumnezeu şi aşteptaţi* îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viaţa veşnică.
*Tit 2.13. 2 Pet. 3.12.
22. Mustraţi pe cei ce se despart de voi;
23. căutaţi să mântuiţi* pe unii, smulgându-i** din foc; de alţii iarăşi fie-vă milă cu frică, urând până şi cămaşa† mânjită de carne.
*Rom. 11.14. 1 Tim. 4.16. **Amos 4.11. Zah. 3.2. 1 Cor. 3.15. †Zah. 3.4,5. Apoc. 3.4.
24. Iar* a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere şi să vă facă să** vă înfăţişaţi fără prihană şi plini de bucurie înaintea slavei Sale,
*Rom. 16.25. Efes. 3.20. **Col. 1.22.
25. singurului* Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreţie, putere şi stăpânire, mai înainte de toţi vecii, şi acum şi în veci. Amin.
*Rom. 16.27. 1 Tim. 1.17; 2.3.

APOCALIPSA LUI IOAN

1 1. Descoperirea lui Isus Hristos pe care* i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple** în curând. Şi le-a făcut-o cunoscut, trimiţând†, prin îngerul Său, la robul Său Ioan
*Ioan 3.32; 8.26; 12.49. **Vers. 3. Cap. 4.1. †Cap. 22.16.
2. care* a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu şi despre mărturia lui Isus Hristos şi a spus tot** ce a văzut.
*1 Cor. 1.6. Vers. 9. Cap. 6.9; 12.17. **1 Ioan 1.1.
3. Ferice* de cine citeşte şi de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii şi păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea** este aproape! *Luca 11.28. Cap. 22.7. **Rom. 13.11. Iac. 5.8. 1 Pet. 4.7. Cap. 22.10.
4. Ioan, către cele şapte biserici care sunt în Asia: Har şi pace vouă din partea Celui* ce este, Celui ce era** şi Celui ce vine, şi† din partea celor şapte duhuri, care stau înaintea scaunului Său de domnie, *Exod 3.14. Vers. 8. **Ioan 1.1. †Zah. 3.9; 4.10. Cap. 3.1; 4.5; 5.6.
5. şi din partea lui Isus Hristos, Martorul* credincios, Cel** întâi născut din morţi, Domnul† împăraţilor pământului!
A Lui, care ne iubeşte††, care ne-a*† spălat de păcatele noastre cu sângele Său *Ioan 8.14. 1 Tim. 6.13. Cap. 3.14. **1 Cor. 15.20. Col. 1.18. †Efes. 1.20. Cap. 17.14; 19.16. ††Ioan 13.34; 15.9. Gal. 2.20. *†Evr. 9.14. 1 Ioan 1.7.
6. şi a făcut* din noi o împărăţie şi preoţi pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui** să fie slava şi puterea în vecii vecilor! Amin. *1 Pet. 2.5,9. Cap. 5.10; 20.6. **1 Tim. 6.16. Evr. 13.21. 1 Pet. 4.11; 5.11.
7. Iată* că El vine pe nori. Şi orice ochi Îl va vedea; şi cei** ce L-au străpuns. Şi toate seminţiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin. *Dan. 7.13. Mat. 24.30; 26.64. Fapt. 1.11. **Zah. 12.10. Ioan 19.37.
8. „Eu* sunt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfârşitul“, zice Domnul Dumnezeu, „Cel ce** este, Cel ce era şi Cel ce vine, Cel Atotputernic.“
*Isa. 41.4; 44.6; 48.12. Vers. 11,17. Cap. 2.8; 21.6; 22.13. **Vers. 4. Cap. 1.11,17; 4.8; 6.5.
9. Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaş* cu voi la necaz, la** Împărăţie şi la răbdarea în Isus Hristos, mă aflam în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina† Cuvântului lui Dumnezeu şi din pricina mărturiei lui Isus Hristos. *Filp. 1.7; 4.14. 2 Tim. 1.18. **Rom. 8.17. 2 Tim. 2.12. †Vers. 2.
10. În ziua* Domnului eram în Duhul**. Şi am auzit înapoia mea un glas† puternic, ca sunetul unei trâmbiţe, *Fapt. 10.10. 2 Cor. 12.2. Cap. 4.2; 17.3; 21.10. **Ioan 20.26. Fapt. 20.7. 1 Cor. 16.2. †Cap. 4.1; 10.8.
11. care zicea: „Eu* sunt Alfa şi Omega, Cel** Dintâi şi Cel de pe Urmă. Ce vezi, scrie într-o carte şi trimite-o celor şapte biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia şi Laodiceea.“ *Vers. 8. **Vers. 17.
12. M-am întors să văd glasul care-mi

vorbea. Şi, când m-am întors, am* văzut şapte sfeşnice de aur.
*Exod 25.37. Zah. 4.2. Vers. 20.
13. Şi*, în mijlocul celor şapte sfeşnice, pe Cineva care semăna cu Fiul** omului, îmbrăcat† cu o haină lungă până la picioare şi încins†† la piept cu un brâu de aur. *Cap. 2.1. **Ezec. 1.26. Dan. 7.13; 10.16. Cap. 14.14. †Dan. 10.5. ††Cap. 15.6.
14. Capul şi părul* Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; ochii** Lui erau ca para focului;
*Dan. 7.9. **Dan. 10.6. Cap. 2.18; 19.12.
15. picioarele* Lui erau ca arama aprinsă şi arsă într-un cuptor; şi glasul** Lui era ca vuietul unor ape mari. *Ezec. 1.7. Dan. 10.6. Cap. 2.18. **Ezec. 43.2. Dan. 10.6. Cap. 14.2; 19.6.
16. În* mâna dreaptă ţinea şapte stele. Din** gura Lui ieşea o sabie ascuţită cu două tăişuri, şi† faţa Lui era ca soarele când străluceşte în toată puterea lui.
*Vers. 20. Cap. 2.1; 3.1. **Isa. 49.2. Efes. 6.17. Evr. 4.12. Cap. 2.12,16; 19.15,21. †Fapt. 26.13. Cap. 10.1.
17. Când L-am văzut*, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Şi-a pus** mâna dreaptă peste mine şi a zis: „Nu te teme! Eu† sunt Cel Dintâi şi Cel de pe Urmă, *Ezec. 1.28. **Dan. 8.18; 10.10. †Isa. 41.4; 44.6; 48.12. Vers. 11. Cap. 2.8; 22.13.
18. Cel* Viu. Am fost mort, şi iată că sunt viu** în vecii vecilor. Eu ţin† cheile morţii şi ale Locuinţei morţilor.
*Rom. 6.9. **Cap. 4.9; 5.14. †Ps. 68.20. Cap. 20.1.
19. Scrie, dar, lucrurile* pe care le-ai văzut, lucrurile** care sunt şi cele care† au să fie după ele.
*Vers. 12, etc. **Cap. 2.1, etc. †Cap. 4.1, etc.
20. Taina celor* şapte stele pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea şi a celor** şapte sfeşnice de aur: cele şapte stele sunt îngerii† celor şapte biserici; şi cele†† şapte sfeşnice sunt şapte biserici. *Vers. 16. **Vers. 12. †Mal. 2.7. Cap. 2.1, etc. ††Zah. 4.2. Mat. 5.15. Filp. 2.15.

2 1. Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel* ce ţine cele şapte stele în mâna dreaptă şi Cel ce umblă** prin mijlocul celor şapte sfeşnice de aur: *Cap. 1.16,20. **Cap. 1.13.
2. „Ştiu* faptele tale, osteneala ta şi răbdarea ta, şi că nu poţi suferi pe cei răi; că ai** pus la încercare pe cei ce† zic că sunt apostoli, şi nu sunt, şi i-ai găsit mincinoşi. *Ps. 1.6. Vers. 9,13,19. Cap. 3.1,8,15. **1 Ioan 4.1. †2 Cor. 11.13. 2 Pet. 2.1.
3. Ştiu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu şi că n-ai* obosit. *Gal. 6.9. Evr. 12.3,5.
4. Dar ce am împotriva ta este că ţi-ai părăsit dragostea dintâi.
5. Adu-ţi, dar, aminte de unde ai căzut; pocăieşte-te şi întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel*, voi veni la tine şi-ţi voi lua sfeşnicul din locul lui, dacă nu te pocăieşti. *Mat. 21.41,43.
6. Ai însă lucrul acesta bun: că urăşti faptele nicolaiţilor*, pe care şi Eu le urăsc. *Vers. 15.
7. Cine* are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: „Celui ce va birui îi voi da să** mănânce din† pomul vieţii, care este în raiul lui Dumnezeu."
*Mat. 11.15; 13.9,43. Vers. 11,17,29. Cap. 3.6,13,22; 13.9. **Cap. 22.2,14. †Gen. 2.9.
8. Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i:
„Iată ce zice Cel* Dintâi şi Cel de pe Urmă, Cel ce a murit şi a înviat:
*Cap. 1.8; 17.18.
9. „Ştiu* necazul tău şi sărăcia ta (dar eşti bogat**) şi batjocurile din partea celor† ce zic că sunt iudei, şi nu sunt, ci†† sunt o sinagogă a Satanei.
*Vers. 2. **Luca 12.21. 1 Tim. 6.18. Iac. 2.5. †Rom. 2.17,28,29; 9.6. ††Cap. 3.9.
10. Nu te teme nicidecum* de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniţă pe unii din voi, ca să vă încerce. Şi veţi avea un necaz de zece zile. Fii** credincios până la moarte, şi-ţi voi da cununa† vieţii."
*Mat. 10.22. **Mat. 24.13. †Iac. 1.12. Cap. 3.11.
11. Cine* are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: „Cel ce va birui nicidecum nu va fi vătămat de a** doua moarte."
*Vers. 7. Cap. 13.9. **Cap. 20.14; 21.8.
12. Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i:
„Iată ce zice Cel* ce are sabia ascuţită cu două tăişuri: *Cap. 1.16.
13. „Ştiu* unde** locuieşti: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu ţii Numele Meu şi n-ai lepădat credinţa Mea nici chiar în zilele acelea când Antipa, martorul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuieşte Satana.
*Vers. 2. **Vers. 9.
14. Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo nişte oameni care ţin de învăţătura lui Balaam*, care a învăţat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca să**

mănânce din lucrurile jertfite idolilor
şi† să se dedea la curvie.
*Num. 24.14; 25.1; 31.16. 2 Pet. 2.15. Iuda 11. **Fapt. 15.29. 1 Cor. 8.9,10; 10.19,20. Vers. 20. †1 Cor. 6.13, etc.
15. Tot aşa, şi tu ai câţiva care, de
asemenea, ţin învăţătura nicolaiţilor*,
pe care Eu o urăsc. *Vers. 6.
16. Pocăieşte-te, dar. Altfel, voi veni
la tine curând şi* Mă voi război cu ei
cu sabia gurii Mele."
*Isa. 11.4. 2 Tes. 2.8. Cap. 1.16; 19.15,21.
17. Cine* are urechi să asculte ce
zice bisericilor Duhul: „Celui ce va
birui îi voi da să mănânce din mana
ascunsă şi-i voi da o piatră albă; şi pe
piatra aceasta este scris un nume**
nou pe care nu-l ştie nimeni decât
acela care-l primeşte."
*Vers. 7,11. **Cap. 3.12; 19.12.
18. Îngerului Bisericii din Tiatira
scrie-i:
„Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu,
care* are ochii ca para focului şi ale
cărui picioare sunt ca arama aprinsă:
*Cap. 1.14,15.
19. „Ştiu* faptele tale, dragostea ta,
credinţa ta, slujba ta, răbdarea ta şi
faptele tale de pe urmă, că sunt mai
multe decât cele dintâi. *Vers. 2.
20. Dar iată ce am împotriva ta: tu
laşi ca Izabela*, femeia aceea care
se zice prorociţă, să înveţe şi să
amăgească pe robii Mei să** se dedea
la curvie şi să mănânce din lucrurile
jertfite idolilor.
*1 Împ. 16.31; 21.25. 2 Împ. 9.7. **Exod 34.15. Fapt. 15.20,29. 1 Cor. 10.19,20. Vers. 14.
21. I-am dat vreme să* se pocăiască,
dar nu vrea să se pocăiască de curvia
ei! *Rom. 2.4. Cap. 9.20.
22. Iată că am s-o arunc bolnavă în
pat; şi celor ce preacurvesc cu ea am
să le trimit un necaz mare, dacă nu se
vor pocăi de faptele lor.
23. Voi lovi cu moartea pe copiii ei.
Şi toate bisericile vor cunoaşte că
„Eu* sunt Cel ce cercetez rărunchii şi
inima"; şi voi** răsplăti fiecăruia din
voi după faptele lui. *1 Sam. 16.7.
1 Cron. 28.9; 29.17. 2 Cron. 6.30. Ps. 7.9. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Ioan 2.24,25. Fapt. 1.24. Rom. 8.27. **Ps. 63.12. Mat. 16.27. Rom. 2.6; 14.12. 2 Cor. 5.10. Gal. 6.5. Cap. 20.12.
24. Vouă însă tuturor celorlalţi din
Tiatira, care nu aveţi învăţătura aceasta
şi n-aţi cunoscut „adâncimile Satanei",
cum le numesc ei, vă zic: „Nu* pun
peste voi altă greutate. *Fapt. 15.28.
25. Numai ţineţi cu tărie ce* aveţi,
până voi veni! *Cap. 3.11.
26. Celui ce va birui şi celui ce va
păzi până la sfârşit lucrările* Mele îi
voi da** stăpânire peste neamuri.
*Ioan 6.29. 1 Ioan 3.23. **Mat. 19.28. Luca 22.29,30. 1 Cor. 6.3. Cap. 3.21; 20.4.
27. Le* va cârmui cu un toiag de fier
şi le va zdrobi ca pe nişte vase de lut,
cum am primit şi Eu putere de la Tatăl
Meu. *Ps. 2.8,9; 49.14. Dan. 7.22. Cap. 12.5; 19.15.
28. Şi-i voi da luceafărul* de dimi-
neaţă." *2 Pet. 1.19. Cap. 22.16.
29. Cine* are urechi să asculte ce
zice bisericilor Duhul." *Vers. 7.

3
1. Îngerului Bisericii din Sardes
scrie-i:
„Iată ce zice Cel ce* are cele şapte
Duhuri ale lui Dumnezeu şi cele şapte
stele:
„Ştiu** faptele tale: că îţi merge
numele că trăieşti, dar† eşti mort.
*Cap. 1.4,16; 4.5; 5.6. **Cap. 2.2. †Efes. 2.1,5. 1 Tim. 5.6.
2. Veghează şi întăreşte ce rămâne,
care e pe moarte, căci n-am găsit
faptele tale desăvârşite înaintea Dum-
nezeului Meu.
3. Adu-ţi* aminte, dar, cum ai primit
şi auzit! Ţine şi pocăieşte-te**! Dacă†
nu veghezi, voi veni ca un hoţ, şi nu
vei şti în care ceas voi veni peste tine.
*1 Tim. 6.20. 2 Tim. 1.13. Vers. 11. **Vers. 19. †Mat. 24.42,43; 25.13. Marc. 13.33. Luca 12.39,40. 1 Tes. 5.2,6. 2 Pet. 3.10. Cap. 16.15.
4. Totuşi ai în Sardes câteva* nume
care nu şi-au mânjit hainele**. Ei vor
umbla împreună cu Mine, îmbrăcaţi
în† alb, fiindcă sunt vrednici.
*Fapt. 1.15. **Iuda 23. †Cap. 4.4; 6.1; 7.9,13.
5. Cel ce va birui va fi* îmbrăcat
astfel în haine albe. Nu-i voi şterge**
nicidecum numele din Cartea† vieţii şi
voi†† mărturisi numele lui înaintea
Tatălui Meu şi înaintea îngerilor Lui."
*Cap. 19.8. **Exod 32.32. Ps. 36.28. †Filp. 4.3. Cap. 13.8; 17.8; 20.12; 21.27. ††Mat. 10.32. Luca 12.8.
6. Cine* are urechi să asculte ce zice
bisericilor Duhul." *Cap. 2.7.
7. Îngerului Bisericii din Filadelfia
scrie-i:
„Iată ce zice Cel* Sfânt, Cel** Ade-
vărat, Cel ce ţine cheia† lui David, Cel
ce†† deschide, şi nimeni nu va închide,
Cel ce închide*†, şi nimeni nu va
deschide:
*Fapt. 3.14. **1 Ioan 5.20. Vers. 14. Cap. 1.5,10; 19.61. †Isa. 22.22. Luca 1.32. Cap. 1.18. ††Mat. 16.19. *†Iov 12.14.
8. „Ştiu* faptele tale: iată, ţi-am pus
înainte o uşă** deschisă pe care nimeni
n-o poate închide, căci ai puţină putere,

şi ai păzit Cuvântul Meu şi n-ai
tăgăduit Numele Meu.
*Vers. 1. **1 Cor. 16.9. 2 Cor. 2.13.
9. Iată că îţi dau* din cei ce sunt în
sinagoga Satanei, care zic că sunt
iudei şi nu sunt, ci mint; iată că îi**
voi face să vină să se închine la
picioarele tale, şi să ştie că te-am
iubit. *Cap. 2.9. **Isa. 49.23; 60.14.
10. Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării
Mele, te* voi păzi şi Eu de ceasul
încercării, care are să vină peste lumea
întreagă** ca să încerce pe locuitorii
pământului†. *2 Pet. 2.9. **Luca 2.1. †Isa. 24.17.
11. Eu vin* curând. Păstrează** ce
ai, ca nimeni să nu-ţi ia cununa†.
*Filp. 4.5. Cap. 1.3; 22.7,12,20. **Vers. 3. Cap. 2.25. †Cap. 2.10.
12. Pe cel ce va birui îl voi face un
stâlp* în Templul Dumnezeului Meu,
şi nu va mai ieşi afară din el. Voi**
scrie pe el Numele Dumnezeului Meu
şi numele cetăţii Dumnezeului Meu,
Noul Ierusalim†, care are să se
coboare din cer de la Dumnezeul Meu,
şi†† Numele Meu cel nou."
*1 Împ. 7.21. Gal. 2.9. **Cap. 2.17; 14.1; 22.4. †Gal. 1.26. Evr. 12.22. Cap. 21.2,10. ††Cap. 22.4.
13. Cine* are urechi să asculte ce
zice bisericilor Duhul." *Cap. 2.7.
14. Îngerului Bisericii din Laodiceea
scrie-i:
„Iată* ce zice Cel ce este Amin,
Martorul** credincios şi adevărat,
Începutul† zidirii lui Dumnezeu:
*Isa. 65.16. **Vers. 7. Cap. 1.5; 19.11; 22.6. †Col. 1.15.
15. „Ştiu* faptele tale: că nu eşti nici
rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece
sau în clocot! *Vers. 1.
16. Dar, fiindcă eşti căldicel, nici
rece, nici în clocot, am să te vărs din
gura Mea.
17. Pentru că zici: „Sunt bogat*,
m-am îmbogăţit, şi nu duc lipsă de
nimic", şi nu ştii că eşti ticălos, neno-
rocit, sărac, orb şi gol, *Osea 12.8. 1 Cor. 4.8.
18. te sfătuiesc să* cumperi de la
Mine aur curăţat prin foc, ca să te
îmbogăţeşti; şi haine** albe, ca să te
îmbraci cu ele şi să nu ţi se vadă
ruşinea goliciunii tale; şi doctorie
pentru ochi, ca să-ţi ungi ochii şi să
vezi. *Isa. 55.1. Mat. 13.44; 25.9.
**2 Cor. 5.3. Cap. 7.13; 16.15; 19.8.
19. Eu mustru* şi pedepsesc pe toţi
aceia pe care-i iubesc. Fii plin de
râvnă, dar, şi pocăieşte-te!
*Iov 5.17. Prov. 3.11,12. Evr. 12.5,6. Iac. 1.12.
20. Iată Eu stau* la uşă şi bat. Dacă**
aude cineva glasul Meu şi deschide
uşa, voi† intra la el, voi cina cu el, şi
el cu Mine. *Cânt. 5.2. **Luca 12.37. †Ioan 14.23.
21. Celui ce va birui îi* voi da să
şadă cu Mine pe scaunul Meu de
domnie, după cum şi Eu am biruit şi
am şezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui
de domnie."
*Mat. 19.28. Luca 22.30. 1 Cor. 6.2. 2 Tim. 2.12. Cap. 2.26,27.
22. Cine* are urechi să asculte ce
zice bisericilor Duhul." *Cap. 2.7.

4 1. După aceste lucruri, m-am uitat
şi iată că o uşă era deschisă în cer.
Glasul* cel dintâi, pe care-l auzisem
ca sunetul unei trâmbiţe şi care
vorbea cu mine, mi-a zis: „Suie-te**
aici, şi-ţi† voi arăta ce are să se
întâmple după aceste lucruri!"
*Cap. 1.10. **Cap. 11.12. †Cap. 1.19; 22.6.
2. Numaidecât am* fost răpit în
Duhul. Şi iată că în cer era pus un
scaun** de domnie, şi pe scaunul
acesta de domnie şedea Cineva.
*Cap. 1.10; 17.3; 21.10. **Isa. 6.1. Ier. 17.12. Ezec. 1.26; 10.1. Dan. 7.9.
3. Cel ce şedea pe el avea înfăţişarea
unei pietre de iaspis şi de sardiu; şi
scaunul de domnie era înconjurat cu
un curcubeu* ca o piatră de smarald la
vedere. *Ezec. 1.28.
4. Împrejurul* scaunului de domnie
stăteau douăzeci şi patru de scaune de
domnie; şi pe aceste scaune de domnie
stăteau douăzeci şi patru de bătrâni,
îmbrăcaţi** în haine albe; şi† pe capete
aveau cununi de aur.
*Cap. 11.16. **Cap. 3.4,5; 6.11; 7.9,13,14; 19.14. †Vers. 10.
5. Din scaunul de domnie ieşeau
fulgere*, glasuri şi tunete.
Înaintea scaunului de domnie ardeau**
şapte lămpi de foc, care sunt cele†
şapte Duhuri ale lui Dumnezeu.
*Cap. 8.5; 16.18. **Exod 37.23. 2 Cron. 4.20. Ezec. 1.31. Zah. 4.2. †Cap. 1.4; 3.1; 5.6.
6. În faţa scaunului de domnie mai este
un fel de mare* de sticlă, asemenea
cristalului. În** mijlocul scaunului de
domnie şi împrejurul scaunului de
domnie stau patru făpturi vii, pline cu
ochi pe dinainte şi† pe dinapoi.
*Exod 38.8. Cap. 15.2. **Ezec. 1.5. †Vers. 8.
7. Cea* dintâi făptură vie seamănă cu
un leu; a doua seamănă cu un viţel; a
treia are faţa ca a unui om; şi a patra
seamănă cu un vultur care zboară.
*Num. 2.2, etc. Ezec. 1.10; 10.14.
8. Fiecare din aceste patru făpturi vii
avea câte şase* aripi şi erau pline cu

ochi de jur împrejur şi pe dinăuntru**. Zi şi noapte ziceau fără încetare: „Sfânt†, sfânt, sfânt este Domnul†† Dumnezeu, Cel*† Atotputernic, care era, care este, care vine!“

*Isa. 6.2. **Vers. 6. †Isa. 6.3. ††Cap. 1.8. *†Cap. 1.4.

9. Când aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste şi mulţumiri Celui ce şedea pe scaunul de domnie şi care* este viu în vecii vecilor, *Cap. 1.18; 5.14; 15.7.

10. cei* douăzeci şi patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce şedea pe scaunul de domnie şi** se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, îşi† aruncau cununile înaintea scaunului de domnie şi ziceau:

*Cap. 5.8,14. **Vers. 9. †Vers. 4.

11. „Vrednic* eşti Doamne şi Dumnezeul nostru, să primeşti slava, cinstea şi puterea, căci** Tu ai făcut toate lucrurile şi prin voia Ta stau în fiinţă şi au fost făcute!“ *Cap. 5.12.

**Gen. 1.1. Fapt. 17.24. Efes. 3.9. Col. 1.11. Cap. 10.6.

5 1. Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce şedea pe scaunul de domnie o* carte scrisă pe dinăuntru şi pe din afară, pecetluită** cu şapte peceţi.

*Ezec. 2.9,10. **Isa. 29.11. Dan. 2.4.

2. Şi am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: „Cine este vrednic să deschidă cartea şi să-i rupă peceţile?“

3. Şi nu se găsea nimeni, nici în cer*, nici pe pământ, nici sub pământ, care să poată deschide cartea, nici să se uite în ea. *Vers. 13.

4. Şi am plâns mult pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea şi să se uite în ea.

5. Şi unul din bătrâni mi-a zis: „Nu plânge; iată că Leul* din seminţia lui Iuda, Rădăcina** lui David, a biruit ca să deschidă cartea şi† cele şapte peceţi ale ei. *Gen. 49.9,10. Evr. 7.14.

**Isa. 11.1,10. Rom. 15.12. Cap. 22.16. †Vers. 1. Cap. 6.1.

6. Şi la mijloc, între scaunul de domnie şi cele patru făpturi vii şi între bătrâni, am văzut stând în picioare un* Miel. Părea junghiat şi avea şapte coarne şi şapte** ochi, care sunt cele† şapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul. *Isa. 53.7. Ioan 1.29,36.

1 Pet. 1.19. Vers. 9,12. Cap. 13.8. **Zah. 3.9; 4.10. †Cap. 4.5.

7. El a venit şi a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce* şedea pe scaunul de domnie. *Cap. 4.2.

8. Când a luat cartea, cele patru făpturi vii şi cei* douăzeci şi patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o lăută** şi potire de aur pline cu tămâie, care† sunt rugăciunile sfinţilor.

*Cap. 4.8,10. **Cap. 14.2; 15.2. †Ps. 141.2. Cap. 8.3,4.

9. Şi cântau* o cântare nouă şi ziceau: „Vrednic** eşti Tu să iei cartea şi să-i rupi peceţile: căci† ai fost junghiat şi ai†† răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din*† orice seminţie, de orice limbă, din orice norod şi de orice neam.

*Ps. 40.3. Cap. 14.3. **Cap. 4.11. †Vers. 6. ††Fapt. 20.28. Rom. 3.24. 1 Cor. 6.20; 7.23. Efes. 1.7. Col. 1.14. Evr. 9.12. 1 Pet. 1.18,19. 2 Pet. 2.1. 1 Ioan 1.7. Cap. 14.4. *†Dan. 4.1; 6.25. Cap. 7.9; 11.9; 14.6.

10. Ai* făcut din ei o împărăţie şi preoţi pentru Dumnezeul nostru, şi ei vor împărăţi pe pământ!“

*Exod 19.6. 1 Pet. 2.5,9. Cap. 1.6; 20.6; 22.5.

11. M-am uitat, şi, împrejurul* scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii şi în jurul bătrânilor, am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii** de ori zece mii şi mii de mii.

*Cap. 4.4,6. **Ps. 68.17. Dan. 7.10. Evr. 12.22.

12. Ei ziceau cu glas tare: „Vrednic* este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăţia, înţelepciunea, tăria, cinstea, slava şi lauda!“

*Cap. 4.11.

13. Şi pe toate* făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, şi tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: „A Celui ce** şade pe scaunul de domnie şi a Mielului să fie lauda†, cinstea, slava şi stăpânirea în vecii vecilor!“

*Filp. 2.10. Vers. 3. **1 Cron. 29.11. Rom. 9.5; 16.27. 1 Tim. 6.16. 1 Pet. 4.11; 5.11. Cap. 1.6. †Cap. 6.16; 7.10.

14. Şi* cele patru făpturi vii ziceau: „Amin!“

Şi cei douăzeci şi patru de bătrâni s-au aruncat la pământ şi s-au închinat Celui ce** este viu în vecii vecilor!

*Cap. 19.4. **Cap. 4.9,10.

6 1. Când a rupt Mielul cea dintâi din cele şapte peceţi, m-am* uitat şi am auzit pe una** din cele patru făpturi vii zicând cu un glas ca de tunet: „Vino şi vezi!“ *Cap. 5.5-7. **Cap. 4.7.

2. M-am uitat şi iată că s-a arătat un* cal alb. Cel ce** stătea pe el avea un arc; i† s-a dat o cunună şi a pornit biruitor şi ca să biruie.

*Zah. 6.3. Cap. 9.11. **Ps. 45.4,5. †Zah. 6.11. Cap. 14.14.

3. Când a rupt Mielul a doua pecete, am* auzit pe a doua făptură vie zicând: „Vino şi vezi.“ *Cap. 4.7.

4. Şi* s-a arătat un alt cal, un cal roşu. Cel ce stătea pe el a primit puterea să ia pacea de pe pământ, pentru ca oamenii să se înjunghie unii pe alţii, şi i s-a dat o sabie mare. *Zah. 6.2.

5. Când a rupt Mielul pecetea a treia, am* auzit pe a treia făptură vie zicând: „Vino şi vezi!“ M-am uitat şi iată că s-a arătat un** cal negru. Cel ce stătea pe el avea în mână o cumpănă.

*Cap. 4.7. **Zah. 6.2.

6. Şi, în mijlocul celor patru făpturi vii, am auzit un glas care zicea: „O măsură de grâu pentru un leu[1]! Trei măsuri de orz pentru un leu! Dar să nu vatămi untdelemnul* şi vinul!“ *Cap. 9.4.

7. Când a rupt Mielul pecetea a patra, am* auzit glasul făpturii a patra zicând: „Vino şi vezi!“ *Cap. 4.7.

8. M-am uitat* şi iată că s-a arătat un cal gălbui. Cel ce stătea pe el se numea Moartea, şi împreună cu el venea după el Locuinţa morţilor. Li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să** ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă şi† cu fiarele pământului.

*Zah. 6.3. **Ezec. 14.21. †Lev. 26.22.

9. Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar* sufletele** celor ce fuseseră înjunghiaţi din pricina† Cuvântului lui Dumnezeu şi din pricina mărturisirii†† pe care o ţinuseră.

*Cap. 8.3; 9.13; 14.18. **Cap. 20.4. †Cap. 1.9. ††2 Tim. 1.8. Cap. 12.17; 19.10.

10. Ei strigau cu glas tare şi ziceau: „Până* când, Stăpâne, Tu, care** eşti sfânt şi adevărat, zăboveşti să† judeci şi să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?“

*Zah. 1.12. **Cap. 3.7. †Cap. 11.18; 19.2.

11. Fiecăruia din ei i s-a dat o haină* albă şi li s-a spus să** se mai odihnească puţină vreme, până se va împlini numărul tovarăşilor lor de slujbă şi al fraţilor lor, care aveau să fie omorâţi ca şi ei.

*Cap. 3.4,5; 7.9,14. **Evr. 11.40. Cap. 14.13.

12. Când a rupt Mielul pecetea a şasea, m-am uitat şi iată* că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele** s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele,

*Cap. 16.18. **Ioel 2.10,31; 3.15. Mat. 24.29. Fapt. 2.20.

13. şi* stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat de un vânt puternic. *Cap. 8.10; 9.1.

14. Cerul* s-a strâns ca o carte de piele pe care o faci sul. Şi toţi** munţii şi toate ostroavele s-au mutat din locurile lor. *Ps. 102.26. Isa. 34.4. Evr. 1.12,13. **Ier. 3.23; 4.24. Cap. 16.20.

15. Împăraţii pământului, domnitorii, căpitanii oştilor, cei bogaţi şi cei puternici, toţi robii şi toţi oamenii slobozi s-au* ascuns în peşteri şi în stâncile munţilor. *Isa. 2.19.

16. Şi* ziceau munţilor şi stâncilor: „Cădeţi peste noi şi ascundeţi-ne de faţa Celui ce şade pe scaunul de domnie şi de mânia Mielului;

*Osea 10.8. Luca 23.30. Cap. 9.6.

17. căci* a venit ziua cea mare a mâniei Lui, şi** cine poate sta în picioare?“

*Isa. 13.6, etc. Ţef. 1.14, etc. Cap. 16.14. **Ps. 76.7.

7 1. După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colţuri ale pământului. Ei ţineau* cele patru vânturi ale pământului, ca** să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.

*Dan. 7.2. **Cap. 9.4.

2. Şi am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui şi care avea pecetea Dumnezeului celui Viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul şi marea,

3. zicând: „Nu* vătămaţi pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea** pe fruntea† slujitorilor Dumnezeului nostru!“

*Cap. 6.6; 9.4. **Ezec. 9.4. Cap. 14.1. †Cap. 22.4.

4. Şi* am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiţi: o** sută patruzeci şi patru de mii, din toate seminţiile fiilor lui Israel. *Cap. 9.16. **Cap. 14.1.

5. Din seminţia lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiţi; din seminţia lui Ruben, douăsprezece mii; din seminţia lui Gad, douăsprezece mii;

6. din seminţia lui Aşer, douăsprezece mii; din seminţia lui Neftali, douăsprezece mii; din seminţia lui Manase, douăsprezece mii;

7. din seminţia lui Simeon, douăsprezece mii; din seminţia lui Levi, douăsprezece mii; din seminţia lui Isahar, douăsprezece mii;

8. din seminţia lui Zabulon, douăsprezece mii; din seminţia lui Iosif, douăsprezece mii; din seminţia lui Beniamin, douăsprezece mii au fost pecetluiţi.

1. Greceşte: dinar

9. După aceea m-am uitat şi iată că
era o mare* gloată pe care nu putea s-o
numere nimeni, din** orice neam, din
orice seminţie, din orice norod şi de
orice limbă, care stătea în picioare
înaintea scaunului de domnie şi înaintea
Mielului, îmbrăcaţi† în haine albe, cu
ramuri de finic în mâini;
*Rom. 11.25. **Cap. 5.9. †Vers. 14. Cap. 3.5,18; 4.4; 6.11.
10. şi strigau cu glas tare şi ziceau:
„Mântuirea* este a Dumnezeului nos-
tru, care** şade pe scaunul de domnie,
şi a Mielului!“ *Ps. 3.8.
Isa. 43.21. Ier. 3.23. Osea 13.14. Cap. 19.1. **Cap. 5.13.
11. Şi* toţi îngerii stăteau împrejurul
scaunului de domnie, împrejurul bătrâ-
nilor şi împrejurul celor patru făpturi
vii. Şi s-au aruncat cu feţele la pământ
în faţa scaunului de domnie, şi s-au
închinat lui Dumnezeu, *Cap. 4.6.
12. şi au zis*: „Amin. A Dumnezeului
nostru să fie lauda, slava, înţelepciu-
nea, mulţumirile, cinstea, puterea şi
tăria, în vecii vecilor! Amin.“
*Cap. 5.13,14.
13. Şi unul din bătrâni a luat cuvântul
şi mi-a zis: „Aceştia, care sunt îmbră-
caţi în haine* albe, cine sunt oare? Şi
de unde au venit?“ *Vers. 9.
14. „Doamne“, i-am răspuns eu, „tu
ştii.“ Şi el mi-a zis: „Aceştia* vin din
necazul cel mare; ei şi-au spălat**
hainele şi le-au albit în sângele
Mielului. *Cap. 6.9; 17.6.
**Isa. 1.18. Zah. 3.3-5. Evr. 9.14. 1 Ioan 1.7. Cap. 1.5.
15. Pentru aceasta stau ei înaintea
scaunului de domnie al lui Dumnezeu
şi-I slujesc zi şi noapte în Templul Lui.
Cel ce şade pe scaunul de domnie Îşi
va întinde* peste ei cortul Lui.
*Isa. 4.5,6. Cap. 21.3.
16. Nu* le va mai fi foame, nu le va
mai fi sete; nu-i va mai dogori nici**
soarele, nici vreo altă arşiţă.
*Isa. 49.10. **Ps. 121.6. Cap. 21.4.
17. Căci Mielul, care stă în mijlocul
scaunului de domnie, va fi Păstorul lor*,
îi va duce la izvoarele apelor vieţii, şi**
Dumnezeu va şterge orice lacrimă din
ochii lor.“
*Ps. 23.1; 36.8. Ioan 10.11,14. **Isa. 25.8. Cap. 21.4.

8 1. Când a rupt* Mielul pecetea a
şaptea, s-a făcut în cer o tăcere de
aproape o jumătate de ceas. *Cap. 6.1.
2. Şi* am văzut pe cei şapte îngeri,
care stau înaintea lui Dumnezeu; şi**
li s-au dat şapte trâmbiţe.
*Mat. 18.10. Luca 1.19. **2 Cron. 29.25,28.
3. Apoi a venit un alt înger, care s-a
oprit în faţa altarului, cu o cădelniţă
de aur. I s-a dat tămâie multă, ca s-o
aducă, împreună cu rugăciunile* tutu-
ror sfinţilor, pe altarul** de aur care
este înaintea scaunului de domnie.
*Cap. 5.8. **Exod 30.1. Cap. 6.9.
4. Fumul* de tămâie s-a ridicat din
mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu,
împreună cu rugăciunile sfinţilor.
*Ps. 148.2. Luca 1.10.
5. Apoi îngerul a luat cădelniţa, a
umplut-o din focul de pe altar şi l-a
aruncat pe pământ. Şi s-au* stârnit
tunete, glasuri, fulgere şi un cutremur**
de pământ.
*Cap. 16.18. **2 Sam. 22.8. 1 Împ. 19.11. Fapt. 4.31.
6. Şi cei şapte îngeri care aveau cele
şapte trâmbiţe s-au pregătit să sune
din ele.
7. Îngerul dintâi a sunat din trâmbiţă. Şi*
a venit grindină şi foc amestecat cu sânge,
care au fost aruncate pe** pământ: şi a
treia parte a pământului a fost ars, şi a
treia parte din† copaci au fost arşi, şi toată
iarba verde a fost arsă.
*Ezec. 38.22. **Cap. 6.2. †Ezec. 2.13. Cap. 9.4.
8. Al doilea înger a sunat din trâm-
biţă. Şi* ceva ca un munte mare de foc
aprins a fost aruncat în mare: şi** a
treia parte din mare s-a† făcut sânge,
*Ier. 51.25. Amos 7.4. **Cap. 16.3. †Ezec. 14.19.
9. şi* a treia parte din făpturile care
erau în mare şi aveau viaţă au murit, şi
a treia parte din corăbii au pierit.
*Cap. 16.3.
10. Al treilea înger a sunat din trâm-
biţă. Şi* a căzut din cer o stea mare,
care ardea ca o făclie; a** căzut peste
a treia parte din râuri şi peste izvoa-
rele apelor. *Isa. 14.12. Cap. 9.1. **Cap. 16.4.
11. Steaua* se chema „Pelin“; şi** a
treia parte din ape s-au prefăcut în
pelin. Şi mulţi oameni au murit din
pricina apelor, pentru că fuseseră
făcute amare.
*Rut 1.20. **Exod 15.23. Ier. 9.15; 23.15.
12. Al* patrulea înger a sunat din
trâmbiţă. Şi a fost lovită a treia parte
din soare, şi a treia parte din lună, şi a
treia parte din stele, pentru ca a treia
parte din ele să fie întunecată, ziua
să-şi piardă a treia parte din lumina ei,
şi noaptea de asemenea.
*Isa. 13.10. Amos 8.9.
13. M-am uitat şi am* auzit un vultur

care zbura prin mijlocul cerului şi
zicea cu glas tare: „Vai**, vai, vai
de locuitorii pământului din pricina
celorlalte sunete de trâmbiţă ale celor
trei îngeri care au să mai sune.“
*Cap. 14.6; 19.17. **Cap. 9.12; 11.14.

9 1. Îngerul al cincilea a sunat din
trâmbiţă. Şi* am văzut o stea care
căzuse din cer pe pământ. I s-a dat
cheia fântânii** Adâncului *Luca 10.18.
Cap. 8.10. **Luca 8.31. Vers. 2,11. Cap. 17.8; 20.1.
2. şi a deschis fântâna Adâncului. Din
fântână s-a* ridicat un fum, ca fumul
unui cuptor mare. Şi soarele şi
văzduhul s-au întunecat de fumul
fântânii. *Ioel 2.2,10.
3. Din fum au ieşit nişte lăcuste* pe
pământ. Şi li s-a dat o putere, ca**
puterea pe care o au scorpionii pămân-
tului. *Exod 10.4. Judc. 7.12. **Vers. 10.
4. Li s-a zis să* nu vatăme iarba**
pământului, nici vreo verdeaţă, nici
vreun copac, ci numai pe oamenii
care n-aveau pe frunte pecetea† lui
Dumnezeu.
*Cap. 6.6; 7.3. **Cap. 8.7. Exod 12.23. Ezec. 9.4. †Cap. 7.3.
5. Li s-a dat putere nu să-i omoare,
ci* să-i chinuiască cinci luni; şi chinul
lor era cum e chinul scorpionului,
când înţeapă pe un om. *Vers. 10. Cap. 11.7.
6. În acele zile, oamenii vor căuta*
moartea, şi n-o vor găsi; vor dori să
moară, şi moartea va fugi de ei.
*Iov 3.21. Isa. 12.9. Ier. 8.3. Cap. 6.16.
7. Lăcustele acelea semănau* cu nişte
cai pregătiţi de luptă. Pe** capete
aveau un fel de cununi, care păreau de
aur. Feţele† lor semănau cu nişte feţe
de oameni. *Ioel 2.4. **Naum 3.17. †Dan. 7.8.
8. Aveau părul ca părul de femeie, şi
dinţii* lor erau ca dinţii de lei. *Ioel 1.6.
9. Aveau nişte platoşe ca nişte platoşe
de fier; şi vuietul pe care-l făceau
aripile lor era ca* vuietul unor care
trase de mulţi cai, care se aruncă la
luptă. *Ioel 2.5-7.
10. Aveau* nişte cozi ca de scorpioni,
cu bolduri. Şi în cozile lor stătea
puterea pe care o aveau ca să vatăme
pe oameni cinci luni. *Vers. 5.
11. Peste ele aveau ca împărat* pe
îngerul** Adâncului, care pe evreieşte se
cheamă Abadon, iar pe greceşte, Apolion.
*Efes. 2.2. **Vers. 1.
12. Cea dintâi* nenorocire a trecut.
Iată că mai vin încă două nenorociri
după ea. *Cap. 8.13.
13. Îngerul al şaselea a sunat din
trâmbiţă. Şi am auzit un glas din cele
patru coarne ale altarului de aur care
este înaintea lui Dumnezeu,
14. şi zicând îngerului al şaselea care
avea trâmbiţa: „Dezleagă pe cei patru
îngeri care sunt legaţi la* râul cel
mare, Eufrat!“ *Cap. 16.12.
15. Şi cei patru îngeri, care stăteau
gata pentru ceasul, ziua, luna şi anul
acela, au fost dezlegaţi, ca să omoare a
treia parte din oameni.
16. Oştirea* lor era în număr de
douăzeci de mii de ori zece mii de
călăreţi**; le-am† auzit numărul.
*Ps. 68.17. Dan. 7.10. **Ezec. 38.4. †Cap. 7.4.
17. Şi iată cum mi s-au arătat în
vedenie caii şi călăreţii: aveau platoşe
ca focul, iacintul şi pucioasa. Cape-
tele* cailor erau ca nişte capete de lei,
şi din gurile lor ieşea foc, fum şi
pucioasă. *1 Cron. 12.8. Isa. 5.28,29.
18. A treia parte din oameni au fost
ucişi de aceste trei urgii: de focul, de
fumul şi de pucioasa care ieşeau din
gurile lor.
19. Căci puterea cailor stătea în gurile
şi în cozile lor. Cozile* lor erau ca nişte
şerpi cu capete, şi cu ele vătămau.
*Isa. 9.15.
20. Ceilalţi oameni, care n-au fost
ucişi de aceste urgii, nu* s-au pocăit
de faptele mâinilor lor, ca să nu se
închine dracilor** şi idolilor† de aur,
de argint, de aramă, de piatră şi de
lemn, care nu pot nici să vadă, nici să
audă, nici să umble.
*Deut. 31.29. **Lev. 17.7. Deut. 32.17. Ps. 106.37. 1 Cor.
10.20. †Ps. 115.4; 135.15. Dan. 5.23.
21. Şi nu s-au pocăit de uciderile lor,
nici de vrăjitoriile* lor, nici de curvia
lor, nici de furtişagurile lor. *Cap. 22.15.

10 1. Apoi am văzut un alt înger
puternic, care se cobora din cer,
învăluit într-un nor. Deasupra capului
lui era curcubeul*; faţa** lui era ca
soarele şi picioarele† lui erau ca nişte
stâlpi de foc.
*Ezec. 1.28. **Mat. 17.2. Cap. 1.16. †Cap. 1.15.
2. În mână ţinea o cărticică deschisă. A
pus piciorul* drept pe mare, şi piciorul
stâng pe pământ *Mat. 28.18.
3. şi a strigat cu glas tare, cum răcneşte
un leu. Când a strigat el, cele şapte*
tunete au făcut să se audă glasurile lor.
*Cap. 8.5.
4. Şi, când au făcut cele şapte tunete
să se audă glasurile lor, eram gata să
mă apuc să scriu; şi am auzit din cer

un glas care zicea: „Pecetluieşte* ce au spus cele şapte tunete, şi nu scrie ce au spus!“ *Dan. 8.26; 12.4,9.

5. Şi îngerul pe care-l văzusem stând în picioare pe mare şi pe pământ şi-a* ridicat mâna dreaptă spre cer *Exod 6.8. Dan. 12.7.

6. şi a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care* a făcut cerul şi lucrurile din el, pământul şi lucrurile de pe el, marea şi lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă**, *Neem. 9.6. Cap. 4.11; 14.7. **Dan. 12.7. Cap. 16.17.

7. ci, că în* zilele în care îngerul al şaptelea va suna din trâmbiţa lui, se va sfârşi taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor. *Cap. 11.15.

8. Şi glasul* pe care-l auzisem din cer mi-a vorbit din nou şi mi-a zis: „Du-te de ia cărticica deschisă din mâna îngerului care stă în picioare pe mare şi pe pământ!“ *Vers. 4.

9. M-am dus la înger şi i-am cerut să-mi dea cărticica. „Ia-o*“, mi-a zis el, „şi mănânc-o; ea îţi va amărî pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.“ *Ier. 15.16. Ezec. 2.8; 3.1-3.

10. Am luat cărticica din mâna îngerului şi am mâncat-o; în gura* mea a fost dulce ca mierea, dar, după ce am mâncat-o, mi s-a umplut pântecele de amărăciune**. *Ezec. 3.3. **Ezec. 2.10.

11. Apoi mi-au zis: „Trebuie să proroceşti din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi şi împăraţi.“

11 1. Apoi mi s-a dat o trestie* asemenea unei prăjini şi mi s-a zis: „Scoală-te** şi măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul şi pe cei ce se închină în el. *Ezec. 40.3. Zah. 2.1. Cap. 21.15. **Num. 23.18.

2. Dar curtea* de afară a Templului las-o la o parte nemăsurată; căci** a fost dată neamurilor, care vor călca† în picioare sfânta cetate patruzeci†† şi două de luni. *Ezec. 40.17,20. **Ps. 79.1. Luca 21.24. †Dan. 8.10. ††Cap. 13.5.

3. Voi da celor doi martori* ai mei să prorocească**, îmbrăcaţi în saci, o† mie două sute şaizeci de zile. *Cap. 20.4. **Cap. 19.10. †Cap. 12.6.

4. Aceştia sunt cei doi* măslini şi cele două sfeşnice, care stau înaintea Domnului pământului. *Ps. 52.8. Ier. 11.16. Zah. 4.3,11,14.

5. Dacă umblă cineva să le facă rău, le iese din gură un foc*, care mistuie pe vrăjmaşii lor; şi, dacă** vrea cineva să le facă rău, trebuie să piară în felul acesta. *2 Împ. 1.10,12. Ier. 1.10; 5.14. Ezec. 43.3. Osea 6.5. **Num. 16.29.

6. Ei au* putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele prorociei lor; şi au** putere să prefacă apele în sânge şi să lovească pământul cu orice fel de urgie, ori de câte ori vor voi. *1 Împ. 17.1. Iac. 5.16,17. **Exod 7.19.

7. Când îşi vor* isprăvi mărturisirea lor, fiara**, care se ridică din† Adânc, va†† face război cu ei, îi va birui şi-i va omorî. *Luca 13.32. **Cap. 13.1,11; 17.8. †Cap. 9.2. ††Dan. 7.21. Zah. 14.2.

8. Şi trupurile lor moarte vor zăcea în piaţa cetăţii* celei mari, care, în înţeles duhovnicesc, se cheamă „Sodoma“ şi „Egipt“, unde** a fost răstignit şi Domnul lor. *Cap. 14.8; 17.1,5; 18.10. **Evr. 13.12. Cap. 18.24.

9. Şi* oameni din orice norod, din orice seminţie, de orice limbă şi de orice neam vor sta trei zile şi jumătate şi vor privi trupurile lor moarte şi** nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormânt. *Cap. 17.15. **Ps. 79.2,3.

10. Şi* locuitorii de pe pământ se vor bucura şi se vor veseli de ei; şi îşi vor trimite daruri** unii altora, pentru că† aceşti doi proroci chinuiseră pe locuitorii pământului. *Cap. 12.12; 13.8. **Est. 9.19,22. †Cap. 16.10.

11. Dar*, după cele trei zile şi jumătate, duhul** de viaţă de la Dumnezeu a intrat în ei şi s-au ridicat în picioare, şi o mare frică a apucat pe cei ce i-au văzut. *Vers. 9. **Ezec. 37.5,9,10,14.

12. Şi au auzit din cer un glas tare, care le zicea: „Suiţi-vă aici!“ Şi* s-au suit într-un nor** spre cer; iar† vrăjmaşii lor i-au văzut. *Isa. 14.13. Cap. 12.5. **Isa. 60.8. Fapt. 1.9. †2 Împ. 2.1,5,7.

13. În clipa aceea s-a* făcut un mare cutremur de pământ şi s-a prăbuşit a** zecea parte din cetate. Şapte mii de oameni au fost ucişi în cutremurul acesta de pământ. Şi cei rămaşi s-au îngrozit şi au† dat slavă Dumnezeului cerului. *Cap. 6.12. **Cap. 16.19. †Ios. 7.19. Cap. 14.7; 15.4.

14. A doua* nenorocire a trecut. Iată că a treia nenorocire vine curând. *Cap. 8.13; 9.12; 15.1.

15. Îngerul* al şaptelea a sunat din trâmbiţă. Şi** în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: „Împărăţia† lumii a trecut în mâinile Domnului

nostru şi ale Hristosului Său. Şi†† El va împărăţi în vecii vecilor.“

*Cap. 10.7. **Isa. 27.13. Cap. 16.17; 19.6. †Cap. 12.10. ††Dan. 2.44; 7.14,18,27.

16. Şi cei* douăzeci şi patru de bătrâni, care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, s-au aruncat cu feţele la pământ şi s-au închinat lui Dumnezeu, *Cap. 4.4; 5.8; 19.4.

17. şi au zis: „Îţi mulţumim, Doamne Dumnezeule atotputernice care* eşti şi care erai şi care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare şi** ai început să împărăţeşti. *Cap. 1.4,8; 4.8; 16.5. **Cap. 19.6.

18. Neamurile* se mâniaseră, dar a venit mânia Ta; a venit** vremea să judeci pe cei morţi, să răsplăteşti pe robii Tăi proroci, pe sfinţi şi pe cei ce se tem de Numele Tău, mici† şi mari, şi să†† prăpădeşti pe cei ce prăpădesc pământul!“ *Vers. 2,9. **Dan. 7.9,10. Cap. 6.10. †Cap. 19.5. ††Cap. 13.10; 18.6.

19. Şi Templul* lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis şi s-a văzut chivotul legământului Său în Templul Său. Şi au** fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ şi† o grindină mare. *Cap. 15.5,8. **Cap. 8.5; 16.18. †Cap. 16.21.

12 1. În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare şi cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.

2. Ea era însărcinată, ţipa în durerile naşterii şi avea un mare chin* ca să nască. *Isa. 66.7. Gal. 4.19.

3. În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un* mare balaur roşu cu** şapte capete, zece coarne şi† şapte cununi împărăteşti pe capete.

*Cap. 17.3. **Cap. 17.9,10. †Cap. 13.1.

4. Cu coada* trăgea după el a treia parte din** stelele cerului şi† le arunca pe pământ.

Balaurul a stat înaintea†† femeii, care stătea să nască, pentru ca*† să-i mănânce copilul, când îl va naşte.

*Cap. 9.10,19. **Cap. 17.18. †Dan. 8.10. ††Vers. 2. *†Exod 1.16.

5. Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El* are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu şi la scaunul Lui de domnie.

*Ps. 2.9. Cap. 2.27; 19.15.

6. Şi femeia* a fugit în pustiu, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o** mie două sute şaizeci de zile. *Vers. 4. **Cap. 11.3.

7. Şi în cer s-a făcut un război. Mihail* şi îngerii lui s-au luptat cu** balaurul. Şi balaurul cu îngerii lui s-au luptat şi ei, *Dan. 10.13,21; 12.1. **Vers. 3. Cap. 20.2.

8. dar n-au putut birui; şi locul lor nu li s-a mai găsit în cer.

9. Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi*, numit diavolul şi Satana, acela care** înşală întreaga lume, a fost† aruncat pe pământ; şi împreună cu el au fost†† aruncaţi şi îngerii lui.

*Luca 10.18. Ioan 12.31. **Gen. 3.1,4. Cap. 20.2. †Cap. 20.3. ††Cap. 9.1.

10. Şi am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum* a venit mântuirea, puterea şi împărăţia Dumnezeului nostru şi stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâşul fraţilor noştri, care zi şi noaptea îi** pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.

*Cap. 11.15; 19.1. **Iov 1.9; 2.5. Zah. 3.1.

11. Ei* l-au biruit prin sângele Mielului şi prin cuvântul mărturisirii lor, şi nu** şi-au iubit viaţa chiar până la moarte.

*Rom. 8.33,34,37; 16.20. **Luca 14.26.

12. De aceea, bucuraţi-vă*, ceruri şi voi care locuiţi în ceruri! Vai** de voi, pământ şi mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă† ştie că are puţină vreme.“

*Ps. 96.11. Isa. 49.13. Cap. 18.20. **Cap. 8.13; 11.10. †Cap. 10.6.

13. Când s-a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe* femeia care născuse copilul de parte bărbătească. *Vers. 5.

14. Şi* cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca** să zboare cu ele în† pustiu, în locul ei unde este hrănită o†† vreme, vremi şi jumătatea unei vremi, departe de faţa şarpelui.

*Exod 19.4. **Vers. 6. †Cap. 17.3. ††Dan. 7.25; 12.7.

15. Atunci şarpele a* aruncat din gură apă, ca un râu, după femeie, ca s-o ia râul. *Isa. 59.19.

16. Dar pământul a dat ajutor femeii. Pământul şi-a deschis gura şi a înghiţit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.

17. Şi balaurul, mâniat pe femeie, s-a* dus să facă război cu rămăşiţa seminţei ei, care** păzesc poruncile lui Dumnezeu şi ţin mărturia† lui Isus Hristos. *Gen. 3.15. Cap. 11.7; 13.7. **Cap. 14.12. †1 Cor. 2.1. 1 Ioan 5.10. Cap. 1.2,9; 6.9; 20.4.

13 1. Apoi am stat pe nisipul mării. Şi am văzut ridicându-se din mare o* fiară cu** zece coarne şi şapte capete; pe coarne avea zece cununi împărăteşti, şi pe capete avea nume de hulă. *Dan. 7.2,7. **Cap. 12.3; 17.3,9,12.

2. Fiara* pe care am văzut-o semăna cu un leopard; avea labe** ca de urs şi gură ca o gură† de leu. Balaurul i-a†† dat puterea lui, scaunul*† lui de domnie†* şi o stăpânire mare.
*Dan. 7.6. **Dan. 7.5. †Dan. 7.4. ††Cap. 12.9. *†Cap. 16.10. †*Cap. 12.14.

3. Unul din capetele ei părea rănit* de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Şi tot** pământul se mira după fiară. *Vers. 12,14. **Cap. 17.8.

4. Şi au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Şi au început să se închine fiarei, zicând: „Cine* se poate asemăna cu fiara şi cine se poate lupta cu ea?“
*Cap. 18.18.

5. I s-a dat o gură* care rostea vorbe mari şi hule. Şi i s-a dat putere să lucreze patruzeci** şi două de luni.
*Dan. 7.8; 11.25,36. **Cap. 11.2; 12.6.

6. Ea şi-a deschis gura şi a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul* şi pe cei ce locuiesc în cer.
*Ioan 1.14. Col. 2.9.

7. I s-a dat să facă* război cu sfinţii şi** să-i biruie. Şi i s-a dat stăpânire peste orice seminţie, peste orice norod, peste orice limbă şi peste orice neam.
*Dan. 7.21. Cap. 11.7; 12.17. **Cap. 11.18; 17.15.

8. Şi toţi locuitorii pământului i* se vor închina, toţi aceia al căror nume n-a fost scris, de la** întemeierea lumii, în cartea vieţii Mielului care a fost junghiat. *Exod 32.32.
Dan. 12.1. Filp. 4.2. Cap. 3.5; 20.12,15; 21.27. **Cap. 17.8.

9. Cine* are urechi să audă! *Cap. 2.7.

10. Cine* duce pe alţii în robie va merge şi el în robie. Cine** ucide cu sabia trebuie să fie ucis cu sabie. Aici† este răbdarea şi credinţa sfinţilor.
*Isa. 33.1. **Gen. 9.6. Mat. 26.52. †Cap. 14.12.

11. Apoi am văzut ridicându-se* din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel şi vorbea ca un balaur. *Cap. 11.7.

12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei şi făcea ca pământul şi locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a* cărei rană de moarte fusese vindecată. *Vers. 3.

13. Săvârşea* semne mari, până acolo** că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în faţa oamenilor.
*Deut. 13.1-3. Mat. 24.24. 2 Tes. 2.9. Cap. 16.14. **1 Împ. 18.38. 2 Împ. 1.10,12.

14. Şi amăgea* pe locuitorii pământului prin** semnele pe care i se dăduse să le facă în faţa fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, şi† trăia.
*Cap. 12.9; 19.20. **2 Tes. 2.9,10. †2 Împ. 20.7.

15. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească şi* să facă să fie omorâţi toţi cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. *Cap. 16.2; 19.20; 20.4.

16. Şi a făcut ca toţi, mici şi mari, bogaţi şi săraci, slobozi şi robi, să* primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, *Cap. 14.9; 19.20; 20.4.

17. şi nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele* fiarei sau** numărul numelui ei. *Cap. 14.12. **Cap. 15.2.

18. Aici* e înţelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul** fiarei. Căci† este un număr de om. Şi numărul ei este şase sute şaizeci şi şase. *Cap. 17.9. **Cap. 15.2. †Cap. 21.17.

14 1. Apoi m-am uitat şi iată că Mielul* stătea pe muntele Sionului; şi împreună cu El stăteau o** sută patruzeci şi patru de mii, care† aveau scris pe frunte Numele Său şi Numele Tatălui Său.
*Cap. 5.6. **Cap. 7.4. †Cap. 7.3; 13.16.

2. Şi am auzit venind din cer un glas ca* un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; şi glasul pe care l-am auzit era ca al celor ce cântă cu lăuta**, şi cântau† din lăutele lor.
*Cap. 1.15; 19.6. **Cap. 5.8. †Cap. 5.9; 15.3.

3. Cântau o cântare* nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii şi înaintea bătrânilor. Şi nimeni nu putea să înveţe cântarea, afară de cei o sută patruzeci şi patru de mii care fuseseră răscumpăraţi de pe pământ. *Vers. 1.

4. Ei nu s-au întinat cu femei, căci sunt* verguri şi** urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost† răscumpăraţi dintre oameni, ca cel dintâi rod†† pentru Dumnezeu şi pentru Miel. *2 Cor. 11.2.
**Cap. 3.4; 7.15,17; 17.14. †Cap. 5.9. ††Iac. 1.18.

5. Şi în* gura lor nu s-a găsit minciună,

căci sunt** fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

*Ps. 32.2. Ţef. 3.13. **Efes. 5.26. Iuda 24.

6. Şi am văzut un alt înger, care zbura* prin mijlocul cerului cu o** Evanghelie veşnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui† neam, oricărei seminţii, oricărei limbi şi oricărui norod.

*Cap. 8.13. **Efes. 3.3-11. Tit 1.2. †Cap. 13.7.

7. El zicea cu glas tare: „Temeţi-vă* de Dumnezeu şi daţi-I slavă, căci a venit ceasul judecăţii Lui; şi închinaţi-vă** Celui ce a făcut cerul şi pământul, marea şi izvoarele apelor!“

*Cap. 1.18; 15.4. **Neem. 9.6. Ps. 33.6; 124.8; 146.5,6. Fapt. 14.15; 17.24.

8. Apoi a urmat un alt înger, al doilea, şi a zis: „A* căzut, a căzut Babilonul, cetatea** cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!“

*Isa. 21.9. Ier. 51.8. Cap. 18.2. **Ier. 51.7. Cap. 11.8; 16.19; 17.2,5; 18.3,10,18,21; 19.2.

9. Apoi a urmat un alt înger, al treilea, şi a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva* fiarei şi icoanei ei şi primeşte semnul ei pe frunte sau pe mână,

*Cap. 13.14-16.

10. va bea* şi el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat** neamestecat în† paharul mâniei Lui; şi va fi chinuit†† în foc*† şi în pucioasă, înaintea sfinţilor îngeri şi înaintea Mielului.

*Ps. 75.8. Isa. 51.17. Ier. 25.15. **Cap. 18.6. †Cap. 16.19. ††Cap. 20.10. *†Cap. 19.20.

11. Şi fumul* chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Şi nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei şi icoanei ei şi oricine primeşte semnul numelui ei!

*Isa. 34.10. Cap. 19.3.

12. Aici* este răbdarea sfinţilor, care** păzesc poruncile lui Dumnezeu şi credinţa lui Isus.“

*Cap. 13.10. **Cap. 12.17.

13. Şi am auzit un glas din cer care zicea: „Scrie: Ferice* de acum încolo de morţii care** mor în Domnul!“ „Da“, zice Duhul, „ei† se vor odihni de ostenelile lor, căci faptele lor îi urmează!“

*Ecl. 4.1,2. Cap. 20.6. **1 Cor. 15.18. 1 Tes. 4.16. †2 Tes. 1.7. Evr. 4.9,10. Cap. 6.11.

14. Apoi m-am uitat şi iată un nor alb; şi pe nor şedea Cineva care semăna* cu un fiu al omului; pe cap avea** o cunună de aur, iar în mână, o seceră ascuţită.

*Ezec. 1.26. Dan. 7.13. Cap. 1.13. **Cap. 6.2.

15. Şi un alt înger a* ieşit din Templu şi striga cu glas tare Celui ce şedea pe nor: „Pune secera** Ta şi seceră, pentru că a venit ceasul să seceri, şi secerişul pământului† este copt.“

*Cap. 16.17. **Ioel 3.13. Mat. 13.39. †Ier. 51.33. Cap. 13.12.

16. Atunci Cel ce şedea pe nor Şi-a aruncat secera pe pământ. Şi pământul a fost secerat.

17. Şi din Templul care este în cer a ieşit un alt înger care avea şi el un cosor ascuţit.

18. Şi un alt înger, care avea stăpânire asupra focului, a ieşit* din altar şi a strigat cu glas tare către cel ce avea cosorul cel ascuţit: „Pune** cosorul tău cel ascuţit şi culege strugurii viei pământului, căci strugurii ei sunt copţi.“

*Cap. 16.8. **Ioel 3.13.

19. Şi îngerul şi-a aruncat cosorul pe pământ, a cules via pământului şi a aruncat strugurii în teascul* cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

*Cap. 19.15.

20. Şi teascul* a fost călcat în picioare afară** din cetate; şi din teasc a ieşit sânge, până† la zăbalele cailor, pe o întindere de o mie şase sute de stadii.

*Isa. 63.3. Plân. 1.15. **Evr. 13.12. Cap. 11.8. †Cap. 19.14.

15 1. Apoi am* văzut în cer un alt semn mare şi minunat: şapte** îngeri care aveau şapte urgii, cele din urmă, căci† cu ele s-a isprăvit mânia lui Dumnezeu.

*Cap. 12.1,3. **Cap. 16.1; 21.9. †Cap. 14.10.

2. Şi am văzut ca o* mare de sticlă amestecată** cu foc; şi† pe marea de sticlă, cu†† lăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei şi ai numărului numelui ei.

*Cap. 4.6; 21.18. **Mat. 3.11. †Cap. 13.15-17. ††Cap. 5.8; 14.2.

3. Ei cântau cântarea* lui Moise, robul lui Dumnezeu, şi cântarea Mielului. Şi ziceau: „Mari** şi minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule atotputernice! Drepte† şi adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!

*Exod 15.1. Deut. 31.30. Cap. 14.3. **Deut. 32.4. Ps. 111.2; 139.14. †Ps. 145.17. Osea 14.9. Cap. 16.7.

4. Cine* nu se va teme, Doamne, şi cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu eşti sfânt, şi toate** neamurile vor veni şi se vor închina înaintea Ta, pentru că judecăţile Tale au fost arătate!“

*Exod 15.14-16. Ier. 10.7. **Isa. 66.23.

5. După aceea, am văzut deschizându-se în cer Templul* cortului mărturiei.

*Num. 1.50. Cap. 11.19.

6. Şi* din Templu au ieşit cei şapte

îngeri care ţineau cele şapte urgii. Erau îmbrăcaţi** în in curat, strălucitor şi erau încinşi împrejurul pieptului cu brâie de aur.

*Vers. 1. **Exod 28.6,8. Ezec. 44.17,18. Cap. 1.13.

7. Şi* una din cele patru făpturi vii a dat celor şapte îngeri şapte potire de aur pline de mânia lui Dumnezeu, care** este viu în vecii vecilor.

*Cap. 4.6. **1 Tes. 1.9. Cap. 4.9; 10.6.

8. Şi Templul* s-a umplut de fum, din** slava lui Dumnezeu şi a puterii Lui. Şi nimeni nu putea să intre în Templu, până se vor sfârşi cele şapte urgii ale celor şapte îngeri.

*Exod 40.34. 1 Împ. 8.10. 2 Cron. 5.14. Isa. 6.4. **2 Tes. 1.9.

16 1. Şi am auzit un glas tare care venea din Templu şi care zicea celor* şapte îngeri: „Duceţi-vă şi vărsaţi pe pământ cele şapte potire ale mâniei** lui Dumnezeu!“

*Cap. 15.1. **Cap. 14.10; 15.7.

2. Cel dintâi s-a dus şi a vărsat potirul lui pe* pământ. Şi o rană rea şi dureroasă a lovit** pe oamenii care† aveau semnul fiarei şi care†† se închinau icoanei ei.

*Cap. 8.7. **Exod 9.9-11. †Cap. 13.16,17. ††Cap. 13.14.

3. Al doilea a vărsat potirul lui în* mare. Şi marea s-a** făcut sânge, ca sângele unui om mort. Şi† a murit orice făptură vie, chiar şi tot ce era în mare. *Cap. 8.8. **Exod 7.17,20. †Cap. 8.9.

4. Al treilea a vărsat potirul lui în* râuri şi în izvoarele apelor. Şi apele s-au** făcut sânge. *Cap. 8.10. **Exod 7.20.

5. Şi am auzit pe îngerul apelor zicând: „Drept* eşti Tu, Doamne, care** eşti şi care erai! Tu eşti sfânt, pentru că ai judecat în felul acesta.

*Cap. 15.3. **Cap. 1.4,8; 4.8; 11.17.

6. Fiindcă aceştia au* vărsat sângele sfinţilor** şi al prorocilor, le-ai dat şi Tu să bea sânge†. Şi sunt vrednici.“

*Mat. 23.34,35. Cap. 13.15. **Cap. 11.18; 18.20. †Isa. 49.26.

7. Şi am auzit altarul zicând: „Da, Doamne* Dumnezeule atotputernice, adevărate** şi drepte sunt judecăţile Tale!“ *Cap. 15.3. **Cap. 13.10; 14.10; 19.2.

8. Al patrulea a vărsat potirul lui peste* soare. Şi** soarelui i s-a dat să dogorească pe oameni cu focul lui.

*Cap. 8.12. **Cap. 9.17,18; 14.18.

9. Şi oamenii au fost dogoriţi de o arşiţă mare şi au* hulit Numele Dumnezeului care are stăpânire peste aceste urgii şi** nu s-au pocăit ca să-I† dea slavă.

*Vers. 11,21. **Dan. 5.22,23. Cap. 9.20. †Cap. 11.13; 14.7.

10. Al cincilea a vărsat potirul lui peste* scaunul de domnie al fiarei. Şi** împărăţia fiarei a fost acoperită de întuneric. Oamenii îşi† muşcau limbile de durere.

*Cap. 13.2. **Cap. 9.2. †Cap. 11.10.

11. Şi au* hulit pe Dumnezeul cerului, din pricina durerilor lor şi din pricina rănilor** lor rele, şi† nu s-au pocăit de faptele lor.

*Vers. 9,21. **Vers. 2. †Vers. 9.

12. Al şaselea a vărsat potirul lui peste* râul cel mare, Eufrat. Şi** apa lui a secat, ca† să fie pregătită calea împăraţilor care au să vină din răsărit.

*Cap. 9.14. **Ier. 50.38; 51.36. †Isa. 41.2,25.

13. Apoi am văzut ieşind din gura balaurului* şi din gura fiarei, şi din gura prorocului mincinos** trei duhuri necurate†, care semănau cu nişte broaşte.

*1 Ioan 4.1-3. **Cap. 12.3,9. †Cap. 19.20; 20.10.

14. Acestea sunt* duhuri de draci, care fac** semne nemaipomenite şi care se duc la împăraţii pământului întreg†, ca să-i strângă pentru războiul†† zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic. –

*1 Tim. 4.1. Iac. 3.15. **2 Tes. 2.9. Cap. 13.13,14; 19.20. †Luca 2.1. ††Cap. 17.14; 19.19; 20.8.

15. „Iată*, Eu vin ca un hoţ. Ferice de cel ce veghează şi îşi păzeşte hainele, ca** să nu umble gol şi să i se vadă ruşinea!“ – *Mat. 24.43. 1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. Cap. 3.3. **2 Cor. 5.3. Cap. 3.4,18.

16. Duhurile* cele rele i-au strâns în locul care pe evreieşte se cheamă Armaghedon. *Cap. 19.19.

17. Al şaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Şi din Templu, din scaunul de domnie, a ieşit un glas tare, care zicea: „S-a* isprăvit!“ *Cap. 21.6.

18. Şi au urmat* fulgere, glasuri, tunete, şi s-a** făcut un mare cutremur de pământ, aşa de tare, cum†, de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur aşa de mare.

*Cap. 4.5; 8.5; 11.19. **Cap. 11.13. †Dan. 12.1.

19. Cetatea* cea mare a fost împărţită în trei părţi, şi cetăţile neamurilor s-au prăbuşit. Şi Dumnezeu Şi-a** adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i† dea potirul de vin al furiei mâniei Lui. *Cap. 14.8; 17.18. **Cap. 18.5. †Isa. 51.17,22. Ier. 25.15,16. Cap. 14.10.

20. Toate* ostroavele au fugit, şi munţii nu s-au mai găsit. *Cap. 6.14.

21. O* grindină mare, ale cărei boabe cântăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. Şi oamenii** au

hulit pe Dumnezeu, din pricina urgiei† grindinei, pentru că această urgie era foarte mare.

*Cap. 11.19. **Vers. 9,11. †Exod 9.23-25.

17 1. Apoi, unul* din cei şapte îngeri care ţineau cele şapte potire a venit de a vorbit cu mine şi mi-a zis: „Vino să-ţi** arăt judecata curvei† celei mari, care†† şade pe ape mari.

*Cap. 21.9. **Cap. 16.19; 18.16,17,19. †Naum 3.4. Cap. 19.2. ††Ier. 51.13. Vers. 15.

2. Cu* ea au curvit împăraţii pământului; şi locuitorii pământului s-au** îmbătat de vinul curviei ei!“

*Cap. 18.3. **Ier. 51.7. Cap. 14.8; 18.3.

3. Şi m-a dus, în Duhul, într-un* pustiu. Şi am văzut o femeie şezând pe** o fiară de culoare stacojie, plină cu nume† de hulă, şi†† avea şapte capete şi zece*† coarne.

*Cap. 12.6,14. **Cap. 12.3. †Cap. 13.1. ††Vers. 9. *†Vers. 12.

4. Femeia aceasta era* îmbrăcată cu purpură şi stacojiu; era împodobită** cu aur, cu pietre scumpe şi cu mărgăritare. Ţinea† în mână un potir de aur plin†† de spurcăciuni şi de necurăţiile curviei ei.

*Cap. 18.12,16. **Dan. 11.38. †Ier. 51.7. Cap. 18.6. ††Cap. 14.8.

5. Pe frunte purta scris un nume, o taină*: „Babilonul cel** mare, mama† curvelor şi spurcăciunilor pământului.“

*2 Tes. 2.7. **Cap. 11.8; 14.8; 16.10; 18.2,10,21. †Cap. 18.9; 19.2.

6. Şi am văzut pe* femeia aceasta, îmbătată de** sângele sfinţilor şi de sângele mucenicilor† lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.

*Cap. 18.24. **Cap. 13.15; 16.6. †Cap. 6.9,10; 12.11.

7. Şi îngerul mi-a zis: „De ce te miri? Îţi voi spune taina acestei femei şi a fiarei care o poartă şi care are cele şapte capete şi cele zece coarne.

8. Fiara pe care ai văzut-o era, şi nu mai este. Ea are* să se ridice din Adânc şi are să** se ducă la pierzare. Şi locuitorii pământului, ale† căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieţii, se†† vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este, şi va veni. –

*Cap. 11.7; 13.1. **Vers. 11. Cap. 13.10. †Cap. 13.3. ††Cap. 13.8.

9. Aici* este mintea plină de înţelepciune. – Cele** şapte capete sunt şapte munţi pe care şade femeia.

*Cap. 13.18. **Cap. 13.1.

10. Sunt şi şapte împăraţi: cinci au căzut, unul este, celălalt n-a venit încă, şi când va veni, el va rămâne puţină vreme.

11. Şi fiara, care era, şi nu mai este, ea însăşi este al optulea împărat: este din numărul celor şapte, şi* merge la pierzare.

*Vers. 8.

12. Cele* zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împăraţi, care n-au primit încă împărăţia, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.

*Dan. 7.20. Zah. 1.18,19,21. Cap. 13.1.

13. Toţi au acelaşi gând şi dau fiarei puterea şi stăpânirea lor.

14. Ei* se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că** El este Domnul domnilor şi Împăratul împăraţilor. Şi† cei chemaţi, aleşi şi credincioşi, care sunt cu El, de asemenea, îi vor birui.“

*Cap. 16.14; 19.19. **Deut. 10.17. 1 Tim. 6.15. Cap. 19.16. †Ier. 50.44,45. Cap. 14.4.

15. Apoi mi-a zis: „Apele* pe care le-ai văzut, pe care şade curva, sunt** noroade, gloate, neamuri şi limbi.

*Isa. 8.7. Vers. 1. **Cap. 13.7.

16. Cele zece coarne pe care le-ai văzut şi fiara vor* urî pe curvă, o vor pustii şi o vor lăsa goală**. Carnea i-o vor mânca şi o† vor arde cu foc.

*Ier. 50.41,42. Cap. 16.12. **Ezec. 16.37-44. Cap. 18.16. †Cap. 18.8.

17. Căci* Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin şi să dea fiarei stăpânirea lor împărătească, până** se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.

*2 Tes. 2.11. **Cap. 10.7.

18. Şi femeia pe care ai văzut-o este* cetatea cea mare, care** are stăpânire peste împăraţii pământului.“

*Cap. 16.19. **Cap. 12.4.

18 1. După* aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; şi** pământul s-a luminat de slava lui.

*Cap. 17.1. **Ezec. 43.2.

2. El a strigat cu glas tare şi a zis: „A* căzut, a căzut Babilonul cel mare! A** ajuns un locaş al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare† a oricărei păsări necurate şi urâte;

*Isa. 13.19; 21.9. Ier. 51.8. Cap. 14.8. **Isa. 13.21; 21.8; 34.14. Ier. 50.39; 51.37. †Isa. 14.23; 34.11. Marc. 5.2,3.

3. pentru că toate neamurile au* băut din vinul mâniei curviei ei, şi împăraţii pământului au curvit cu ea, şi negustorii** pământului s-au îmbogăţit prin risipa desfătării ei.“

*Cap. 14.8; 17.2. **Isa. 47.15. Vers. 11,15.

4. Apoi am auzit din cer un alt glas,
care zicea: „Ieşiţi* din mijlocul ei,
poporul Meu, ca să nu fiţi părtaşi la
păcatele ei şi să nu fiţi loviţi cu
urgiile ei! *Isa. 48.20; 52.11. Ier. 50.8;
51.6,45. 2 Cor. 6.17.
5. Pentru că* păcatele ei s-au îngră-
mădit şi au ajuns până în cer; şi
Dumnezeu** Şi-a adus aminte de
nelegiuirile ei.
*Gen. 18.20,21. Ier. 51.9. Iona 1.2. **Cap. 16.19.
6. Răsplătiţi-i* cum v-a răsplătit ea şi
întoarceţi-i de două ori cât faptele ei.
Turnaţi-i** îndoit în potirul în care a
amestecat† ea! *Ps. 137.8. Ier. 50.15,19;
51.24,49. 2 Tim. 4.14. Cap. 13.10. **Cap. 14.10. †Cap. 16.19.
7. Pe cât* s-a slăvit pe sine însăşi şi
s-a desfătat în risipă, pe atât daţi-i
chin şi tânguire! Pentru că zice în
inima ei: „Şed ca împărăteasă**, nu
sunt văduvă şi nu voi şti ce este
tânguirea!“ *Ezec. 28.2, etc. **Isa. 47.7,8. Ţef. 2.15.
8. Tocmai pentru aceea, într-o*
singură zi vor veni urgiile ei: moartea,
tânguirea şi foametea. Şi va fi arsă de
tot în** foc, pentru că† Domnul
Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.
*Isa. 47.9. Vers. 10. **Cap. 17.16. †Ier. 50.34. Cap. 11.17.
9. Şi împăraţii* pământului, care au
curvit şi s-au dezmierdat în risipă cu ea,
când** vor vedea fumul arderii ei, o† vor
plânge şi o vor boci. *Ezec. 26.16,17.
Vers. 3. Cap. 17.2. **Ier. 50.46. †Vers. 18. Cap. 19.3.
10. Ei vor sta departe, de frică să nu
cadă în chinul ei, şi vor zice: „Vai*!
Vai! Babilonul, cetatea cea mare,
cetatea cea tare! Într-o** clipă ţi-a
venit judecata!“ –
*Isa. 21.9. Cap. 14.8. **Vers. 17,19.
11. Negustorii* pământului o plâng şi
o jelesc, pentru că nimeni nu le mai
cumpără marfa: *Ezec. 27.27-36. Vers. 3.
12. marfă* de aur, de argint, de pietre
scumpe, de mărgăritare, de in subţire,
de purpură, de mătase şi de stacojiu;
nici feluritele lor soiuri de lemn de tiin,
tot felul de vase de fildeş, tot felul de
vase de lemn foarte scump, de aramă,
de fier şi de marmură; *Cap. 17.4.
13. nici scorţişoara, nici mirodeniile, nici
miroznele, nici mirul, nici tămâia, nici
vinul, nici untdelemnul, nici făina bună de
tot, nici grâul, nici boii, nici oile, nici caii,
nici căruţele, nici robii, nici sufletele*
oamenilor. *Ezec. 27.13.
14. Şi roadele atât de dorite sufletului tău
s-au dus de la tine. Toate lucrurile alese,
strălucite sunt pierdute pentru tine şi nu le
vei mai găsi.
15. Cei ce fac negoţ* cu aceste lu-
cruri, care s-au îmbogăţit de pe urma
ei, vor sta departe de ea, de frica chi-
nului ei. Vor plânge, se vor tângui
*Vers. 3,11.
16. şi vor zice: „Vai! Vai! Cetatea cea
mare, care* era îmbrăcată cu in foarte
subţire, cu purpură şi cu stacojiu, care
era împodobită cu aur, cu pietre
scumpe şi cu mărgăritare! *Cap. 17.4.
17. Atâtea bogăţii într-un* ceas s-au
prăpădit!“ – Şi** toţi cârmacii, toţi cei
ce merg cu corabia pe mare, marinarii
şi toţi cei ce câştigă din mare stăteau
departe; *Vers. 10. **Isa. 23.14. Ezec. 27.29.
18. şi*, când au văzut fumul arderii
ei, strigau: „Care** cetate era ca
cetatea cea mare?“
*Ezec. 27.30,31. Vers. 9. **Cap. 13.4.
19. Şi îşi aruncau* ţărână în cap,
plângeau, se tânguiau, ţipau şi ziceau:
„Vai! Vai! Cetatea cea mare, al cărei
belşug de scumpeturi a îmbogăţit pe
toţi cei ce aveau corăbii pe mare,
într-o clipă** a fost prefăcută într-un
pustiu!“
*Ios. 7.6. 1 Sam. 4.12. Iov 2.12. Ezec. 27.30. **Vers. 8.
20. „Bucură-te de ea, cerule*! Bucu-
raţi-vă şi voi, sfinţilor, apostolilor şi
prorocilor! Pentru că** Dumnezeu v-a
făcut dreptate şi a judecat-o.“
*Isa. 44.23; 49.13. Ier. 51.48. **Luca 11.49,50. Cap. 19.2.
21. Atunci un înger puternic a ridicat
de jos o piatră ca o mare piatră de
moară, a aruncat-o în mare şi a zis:
„Cu* aşa repeziciune va fi aruncat
Babilonul, cetatea cea mare, şi nu**
va mai fi găsit! *Ier. 51.64. **Cap. 12.8; 16.20.
22. Şi* nu se va mai auzi în tine nici
sunet de lăute, nici cântece din
instrumente, nici cântători din fluiere,
nici cântători din trâmbiţe; nu se va
mai găsi la tine nici un meşter în vreun
meşteşug oarecare. Nu se va mai auzi
în tine vuietul morii.
*Isa. 24.8. Ier. 7.34; 16.9; 25.10. Ezec. 26.13.
23. Lumina* lămpii nu va mai lumina
în tine şi nu se va mai auzi în tine
glasul mirelui** şi al miresei – pentru
că negustorii† tăi erau mai marii
pământului, pentru că†† toate neamu-
rile au fost amăgite de vrăjitoria ta
*Ier. 25.10. **Ier. 7.34; 16.9; 25.10; 33.11. †Isa. 23.8.
††2 Împ. 9.22. Naum 3.4. Cap. 17.2,5.
24. şi pentru că* acolo a fost găsit
sângele prorocilor, şi al sfinţilor, şi al

tuturor celor ce au fost înjunghiaţi**
pe pământ.“ *Cap. 17.6. **Ier. 51.49.

19 1. După aceea, am auzit* în cer ca
un glas puternic de gloată multă
care zicea: „Aleluia! A Domnului, Dum-
nezeului nostru, este mântuirea**,
slava, cinstea şi puterea!
*Cap. 11.15. **Cap. 4.11; 7.10,12; 12.10.
2. Pentru că judecăţile Lui sunt
adevărate* şi drepte. El a judecat pe
curva cea mare, care strica pământul
cu curvia ei, şi a răzbunat** sângele
robilor Săi din mâna ei.“
*Cap. 15.3; 16.7. **Deut. 32.43. Cap. 6.10; 18.20.
3. Şi au zis a doua oară: „Aleluia!...
Fumul* ei se ridică în sus în vecii
vecilor!“ *Isa. 34.10. Cap. 14.11; 18.9,18.
4. Şi cei* douăzeci şi patru de bătrâni,
şi cele patru făpturi vii s-au aruncat la
pământ şi s-au închinat lui Dumnezeu,
care şedea pe scaunul de domnie. Şi au
zis: „Amin**! Aleluia!“ *Cap. 4.4,6,10;
5.14. **1 Cron. 16.36. Neem. 5.13; 8.6. Cap. 5.14.
5. Şi, din scaunul de domnie a ieşit un
glas care zicea: „Lăudaţi* pe Dumnezeul
nostru, toţi robii Lui, voi care vă temeţi de
El, mici şi** mari!“
*Ps. 134.1; 135.1. **Cap. 11.18; 20.12.
6. Şi* am auzit, ca un glas de gloată
multă, ca vuietul unor ape multe, ca
bubuitul unor tunete puternice, care
zicea: „Aleluia! Domnul** Dumnezeul
nostru cel atotputernic a început să
împărăţească.
*Ezec. 1.24; 43.2. Cap. 14.2. **Cap. 11.15,17; 12.10; 21.22.
7. Să ne bucurăm, să ne veselim şi
să-I dăm slavă! Căci a* venit nunta
Mielului; soţia Lui s-a pregătit
*Mat. 22.2; 25.10. 2 Cor. 11.2. Efes. 5.32. Cap. 21.2,9.
8. şi i s-a dat* să se îmbrace cu in
subţire, strălucitor şi curat.“ (Inul**
subţire sunt faptele neprihănite ale
sfinţilor.)
*Ps. 45.13,14. Ezec. 16.10. Cap. 3.18. **Ps. 132.9.
9. Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice* de cei
chemaţi la ospăţul nunţii Mielului!“
Apoi mi-a zis: „Acestea** sunt adevă-
ratele cuvinte ale lui Dumnezeu!“
*Mat. 22.2,3. Luca 14.15,16. **Cap. 21.5; 22.6.
10. Şi m-am* aruncat la picioarele lui
ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis:
„Fereşte-te** să faci una ca aceasta!
Eu sunt un împreună-slujitor cu tine şi
cu fraţii tăi care† păstrează mărturia
lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!
(Căci mărturia lui Isus este duhul
prorociei.)“ *Cap. 22.8.
**Fapt. 10.26; 14.14,15. Cap. 22.9. †1 Ioan 5.10. Cap. 12.17.
11. Apoi* am văzut cerul deschis, şi
iată că s-a arătat un** cal alb! Cel ce
stătea pe el se cheamă „Cel credin-
cios†“ şi „Cel adevărat“, şi El judecă††
şi Se luptă cu dreptate.
*Cap. 15.5. **Cap. 6.2. †Cap. 3.14. ††Isa. 11.4.
12. Ochii* Lui erau ca para focului;
capul** îl avea încununat cu multe
cununi împărăteşti şi† purta un nume
scris pe care nimeni nu-l ştie, decât
numai El singur.
*Cap. 1.14; 2.18. **Cap. 6.2. †Vers. 16. Cap. 2.17.
13. Era* îmbrăcat cu o haină înmuiată
în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul**
lui Dumnezeu.“
*Isa. 63.2,3. **Ioan 1.1. 1 Ioan 5.7.
14. Oştile* din cer Îl urmau călare pe
cai albi, îmbrăcate** cu in subţire, alb
şi curat. *Cap. 14.20. **Mat. 28.3. Cap. 4.4; 7.9.
15. Din* gura Lui ieşea o sabie
ascuţită, ca să lovească neamurile cu
ea, pe care** le va cârmui cu un toiag
de fier. Şi† va călca cu picioarele
teascul vinului mâniei aprinse a atot-
puternicului Dumnezeu.
*Isa. 11.4. 2 Tes. 2.8. Cap. 1.16. Vers. 21. **Ps. 2.9. Cap. 2.27;
12.5. †Isa. 63.3. Cap. 14.19,20.
16. Pe haină şi pe coapsă avea* scris
numele acesta: „Împăratul** împăra-
ţilor şi Domnul domnilor.“
*Vers. 12. **Dan. 2.47. 1 Tim. 6.15. Cap. 17.11.
17. Apoi am văzut un înger care stătea
în picioare în soare. El a strigat cu glas
tare şi a zis tuturor* păsărilor care
zburau prin mijlocul cerului: „Veniţi**,
adunaţi-vă la ospăţul cel mare al lui
Dumnezeu, *Vers. 21. **Ezec. 39.17.
18. ca* să mâncaţi carnea împăraţilor,
carnea căpitanilor, carnea celor viteji,
carnea cailor şi a călăreţilor şi carnea
a tot felul de oameni, slobozi şi robi,
mici şi mari!“ *Ezec. 39.18,20.
19. Şi* am văzut fiara şi pe împăraţii
pământului şi oştile lor adunate ca să
facă război cu Cel ce şedea călare pe
cal şi cu oastea Lui. *Cap. 16.16; 17.13,14.
20. Şi* fiara a fost prinsă. Şi, împreună
cu ea, a fost prins prorocul mincinos
care făcuse înaintea ei semnele cu care
amăgise pe cei ce primiseră semnul
fiarei şi** se închinaseră icoanei ei.
Amândoi aceştia† au fost aruncaţi de
vii în iazul de foc care†† arde cu
pucioasă. *Cap. 16.13,14.
**Cap. 13.12,15. †Dan. 7.11. Cap. 20.10. ††Cap. 14.10; 21.8.

21. Iar ceilalţi au fost ucişi* cu sabia care ieşea din gura Celui ce şedea călare pe cal. Şi toate** păsările s-au† săturat din carnea lor.
*Vers. 15. **Vers. 17,18. †Cap. 17.16.

20

1. Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care* ţinea în mână cheia Adâncului şi un lanţ mare.
*Cap. 1.18; 9.1.

2. El a pus mâna pe balaur*, pe şarpele cel vechi, care este diavolul şi Satana, şi l-a legat pentru o mie de ani.
*2 Pet. 2.2,4. Iuda 6. Cap. 12.9.

3. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo şi a pecetluit* intrarea deasupra lui, ca** să nu mai înşele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea trebuie să fie dezlegat pentru puţină vreme.
*Dan. 6.17. **Vers. 8. Cap. 16.14,16.

4. Şi am văzut nişte scaune* de domnie; şi celor ce au şezut pe ele li s-a dat judecata**. Şi am văzut sufletele† celor ce li se tăiase capul din pricina mărturiei lui Isus şi din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, şi ale celor ce†† nu se închinaseră fiarei şi icoanei ei*† şi nu primiseră semnul ei pe frunte şi pe mână. Ei au înviat şi au†* împărăţit cu Hristos o mie de ani.
*Dan. 7.9,22,27. Mat. 19.28. Luca 22.30. **1 Cor. 6.2,3. †Cap. 6.9. ††Cap. 13.12. *†Cap. 13.15,16. †*Rom. 8.17. 2 Tim. 2.12. Cap. 5.10.

5. Ceilalţi morţi n-au înviat până nu s-au sfârşit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.

6. Fericiţi şi sfinţi sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte* n-are nici o putere; ci vor fi preoţi** ai lui Dumnezeu şi ai lui Hristos şi† vor împărăţi cu El o mie de ani.
*Cap. 2.11; 21.8. **Isa. 61.6. 1 Pet. 2.9. Cap. 1.6; 5.10. †Vers. 4.

7. Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana* va fi dezlegat
*Vers. 2.

8. şi va ieşi din temniţa lui, ca să* înşele neamurile care sunt în cele patru colţuri ale pământului, pe Gog** şi pe Magog, ca să-i† adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.
*Vers. 3,10. **Ezec. 38.2; 39.1. †Cap. 16.14.

9. Şi* ei s-au suit pe faţa pământului, şi au înconjurat tabăra sfinţilor şi cetatea preaiubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit.
*Isa. 8.8. Ezec. 38.9,16.

10. Şi* diavolul, care-i înşela, a fost aruncat în iazul de foc şi de pucioasă, unde** este fiara şi prorocul mincinos. Şi vor fi munciţi† zi şi noapte în vecii vecilor.
*Vers. 8. **Cap. 19.20. †Cap. 14.10,11.

11. Apoi am văzut un scaun de domnie mare şi alb, şi pe Cel ce şedea pe el. Pământul şi cerul au* fugit dinaintea Lui şi** nu s-a mai găsit loc pentru ele.
*2 Pet. 3.7,10,11. Cap. 21.1. **Dan. 2.35.

12. Şi am văzut pe morţi, mari* şi mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Nişte** cărţi au fost deschise. Şi a fost deschisă o altă† carte, care este Cartea Vieţii. Şi morţii au fost judecaţi după†† faptele lor, după cele ce erau scrise în cărţile acelea.
*Cap. 19.5. **Dan. 7.10. †Ps. 69.28. Dan. 12.4. Filp. 4.3. Cap. 3.5; 13.8; 21.27. ††Ier. 17.10; 32.19. Mat. 16.27. Rom. 2.6. Cap. 2.23; 22.12. Vers. 13.

13. Marea a dat înapoi pe morţii care erau în ea; Moartea* şi Locuinţa morţilor au dat înapoi pe morţii care erau în ele. Fiecare a fost judecat după** faptele lui.
*Cap. 6.9. **Vers. 12.

14. Şi Moartea* şi Locuinţa morţilor au fost aruncate în iazul de foc. Iazul** de foc este moartea a doua.
*1 Cor. 15.26,54,55. **Vers. 6. Cap. 21.8.

15. Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieţii a fost aruncat* în iazul de foc.
*Cap. 19.20.

21

1. Apoi am* văzut un cer nou şi un pământ nou; pentru că** cerul dintâi şi pământul dintâi pieriseră, şi marea nu mai era.
*Isa. 65.17; 66.22. 2 Pet. 3.13. **Cap. 20.11.

2. Şi eu am văzut* coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită** ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.
*Isa. 52.1. Gal. 4.26. Evr. 11.10; 12.22; 13.14. Vers. 10. Cap. 3.12. **Isa. 54.5; 61.10. 2 Cor. 11.2.

3. Şi am auzit un glas tare care ieşea din scaunul de domnie şi zicea: „Iată cortul* lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, şi ei vor fi poporul Lui, şi Dumnezeu însuşi va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.
*Lev. 26.11,12. Ezec. 43.7. 2 Cor. 6.16. Cap. 7.15.

4. El* va şterge orice lacrimă din ochii lor. Şi** moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici† tânguire, nici ţipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.“
*Isa. 25.8. Cap. 7.17. **1 Cor. 15.26,54. Cap. 20.14. †Isa. 35.10; 61.3; 65.19.

5. Cel ce* şedea pe scaunul de domnie a zis: „Iată**, Eu fac toate lucrurile noi.“ Şi a adăugat: „Scrie,

fiindcă aceste† cuvinte sunt vrednice de crezut şi adevărate."
*Cap. 4.2,9; 5.1; 20.11. **Isa. 43.19. 2 Cor. 5.17. †Cap. 19.9.
6. Apoi mi-a zis: „S-a* isprăvit! Eu** sunt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfârşitul. Celui ce îi este sete îi voi† da să bea fără plată din izvorul apei vieţii. *Cap. 16.17. **Cap. 1.8; 22.13. †Isa. 12.3; 55.1. Ioan 4.10,14; 7.37. Cap. 22.17.
7. Cel ce va birui va moşteni aceste lucruri. Eu* voi fi Dumnezeul lui, şi el va fi fiul Meu. *Zah. 8.8. Evr. 8.10.
8. Dar*, cât despre fricoşi, necredincioşi, scârboşi, ucigaşi, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli şi toţi mincinoşii, partea lor este în iazul** care arde cu foc şi cu pucioasă, adică moartea a doua." *1 Cor. 6.9,10. Gal. 5.19-21. Efes. 5.5. 1 Tim. 1.9. Evr. 12.14. Cap. 22.15. **Cap. 20.14,15.
9. Apoi unul din cei* şapte îngeri, care ţineau cele şapte potire pline cu cele din urmă şapte urgii, a venit şi a vorbit cu mine, şi mi-a zis: „Vino să-ţi arăt mireasa**, nevasta Mielului!"
*Cap. 15.1,6,7. **Vers. 2. Cap. 19.7.
10. Şi m-a dus, în* Duhul, pe un munte mare şi înalt.
Şi mi-a arătat cetatea** sfântă, Ierusalimul, care se cobora din cer de la Dumnezeu, *Cap. 1.10; 17.3. **Ezec. 48. Vers. 2.
11. având* slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră preascumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca cristalul. *Vers. 23. Cap. 22.5.
12. Era înconjurată cu un zid mare şi înalt. Avea douăsprezece* porţi, şi, la porţi, doisprezece îngeri. Şi pe ele erau scrise nişte nume: numele celor douăsprezece seminţii ale fiilor lui Israel. *Ezec. 48.31-34.
13. Spre* răsărit erau trei porţi; spre miazănoapte, trei porţi; spre miazăzi, trei porţi, şi spre apus, trei porţi.
*Ezec. 48.31-34.
14. Zidul cetăţii avea douăsprezece temelii, şi pe ele* erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului. *Mat. 16.18. Gal. 2.9. Efes. 2.20.
15. Îngerul care vorbea cu mine avea* ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porţile şi zidul ei. *Ezec. 40.3. Zah. 2.1. Cap. 11.1.
16. Cetatea era în patru colţuri, şi lungimea ei era cât lărgimea.
A măsurat cetatea cu trestia, şi a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea şi înălţimea erau deopotrivă.
17. I-a măsurat şi zidul, şi a găsit o sută patruzeci şi patru de coţi, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsura îngerul.
18. Zidul era zidit de iaspis, şi cetatea era de aur curat, ca sticla curată.
19. Temeliile* zidului cetăţii erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintâi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia, de halchedon; a patra, de smarald; *Isa. 54.11.
20. a cincea, de sardonix; a şasea, de sardiu; a şaptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.
21. Cele douăsprezece porţi erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Uliţa cetăţii* era de aur curat, ca sticla străvezie. *Cap. 22.2.
22. În cetate n-am văzut nici un* Templu; pentru că Domnul Dumnezeul cel Atotputernic ca şi Mielul sunt Templul ei. *Ioan 4.23.
23. Cetatea* n-are trebuinţă nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, şi făclia ei este Mielul.
*Isa. 24.23; 60.19,20. Vers. 11. Cap. 22.5.
24. Neamurile* vor umbla în lumina ei, şi împăraţii pământului îşi vor aduce slava şi cinstea lor în ea.
*Isa. 60.3,5,11; 66.12.
25. Porţile* ei nu se vor închide ziua, fiindcă în ea nu va mai fi** noapte.
*Isa. 60.11. **Isa. 60.20. Zah. 14.7. Cap. 22.5.
26. În ea vor aduce* slava şi cinstea neamurilor. *Vers. 24.
27. Nimic întinat nu* va intra în ea, nimeni care trăieşte în spurcăciune şi în minciună; ci numai cei scrişi în Cartea** Vieţii Mielului.
*Isa. 35.8; 52.1; 60.21. Ioel 3.17. Cap. 22.14,15. **Filp. 4.3. Cap. 3.5; 13.8; 20.12.

22 1. Şi mi-a arătat un râu* cu apa vieţii, limpede ca cristalul, care ieşea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu şi al Mielului.
*Ezec. 47.1. Zah. 14.8.
2. În* mijlocul pieţei cetăţii şi pe cele două maluri ale râului era pomul** vieţii, rodind douăsprezece feluri de rod şi dând rod în fiecare lună; şi frunzele pomului slujesc la† vindecarea neamurilor.
*Ezec. 47.12. Cap. 21.21. **Gen. 2.9. Cap. 2.7. †Cap. 21.24.
3. Nu* va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul** de domnie

al lui Dumnezeu şi al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.

*Zah. 14.11. **Ezec. 48.35.

4. Ei vor* vedea faţa Lui, şi** Numele Lui va fi pe frunţile lor.

*Mat. 5.8. 1 Cor. 13.12. 1 Ioan 3.2. **Cap. 3.12; 14.1.

5. Acolo nu va mai fi noapte*. Şi nu vor mai avea trebuinţă nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul** Dumnezeu îi va lumina. Şi† vor împărăţi în vecii vecilor.

*Cap. 21.23,25. **Ps. 36.9; 84.11. †Dan. 7.27. Rom. 5.17. 2 Tim. 2.12. Cap. 3.21.

6. Şi îngerul mi-a zis: „Aceste* cuvinte sunt vrednice de crezare şi adevărate." Şi Domnul Dumnezeul duhurilor prorocilor a** trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. –

*Cap. 19.9; 21.5. **Cap. 1.1.

7. „Şi iată*, Eu vin curând![1] – Ferice de cel ce** păzeşte cuvintele prorociei din cartea aceasta!"

*Vers. 10,12,20. Cap. 3.11. **Cap. 1.3.

8. Eu, Ioan, am auzit şi am văzut lucrurile acestea. Şi, după ce le-am auzit şi le-am văzut, m-am* aruncat la picioarele îngerului care mi le arăta, ca să mă închin lui. *Cap. 19.10.

9. Dar el mi-a zis: „Fereşte-te* să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine şi cu fraţii tăi, prorocii, şi cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu."

*Dan. 8.26.

10. Apoi* mi-a zis: „Să nu pecetluieşti cuvintele prorociei din cartea** aceasta. Căci vremea este aproape.

*Dan. 12.4,9. Cap. 10.4. **Cap. 1.3.

11. Cine* este nedrept să fie nedrept şi mai departe; cine este întinat să se întineze şi mai departe; cine este fără prihană să trăiască şi mai departe fără prihană. Şi cine este sfânt să se sfinţească şi mai departe!

*Ezec. 3.27. Dan. 12.10. 2 Tim. 3.13.

1. Sau: repede

12. „Iată*, Eu vin curând; şi răsplata** Mea este cu Mine, ca să† dau fiecăruia după fapta lui.

*Vers. 7. **Isa. 40.10; 62.11. †Rom. 2.6; 14.12. Cap. 20.12.

13. Eu* sunt Alfa şi Omega, Cel Dintâi şi Cel de pe Urmă, Începutul şi Sfârşitul." *Isa. 41.4; 44.6; 48.12. Cap. 1.8,11; 21.6.

14. Ferice* de cei ce îşi spală hainele, ca să aibă drept la** pomul vieţii şi† să intre pe porţi în cetate!

*Dan. 12.12. 1 Ioan 3.24. **Vers. 2. Cap. 2.7. †Cap. 21.27.

15. Afară* sunt câinii**, vrăjitorii, curvarii, ucigaşii, închinătorii la idoli şi oricine iubeşte minciuna şi trăieşte în minciună! *1 Cor. 6.9,10. Gal. 5.19-21. Col. 3.6. Cap. 9.20,21; 21.8. **Filp. 3.2.

16. „Eu*, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru biserici. Eu** sunt Rădăcina şi Sămânţa lui David, Luceafărul† strălucitor de dimineaţă." *Cap. 1.1. **Cap. 5.5. †Num. 24.17. Zah. 6.12. 2 Pet. 1.19. Cap. 2.28.

17. Şi Duhul şi Mireasa* zic: „Vino!", şi cine aude să zică: „Vino!", şi** celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieţii fără plată!

*Cap. 21.2,9. **Isa. 55.1. Ioan 7.37.

18. Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă* va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va** adăuga urgiile scrise în cartea† aceasta. *Deut. 4.2; 12.32. Prov. 30.6. **Exod 32.33. Ps. 69.28. Cap. 3.5; 13.8. †Cap. 21.2.

19. Şi, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărţii acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieţii şi din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta."

20. Cel ce adevereşte aceste lucruri zice: „Da*, Eu vin curând." Amin**! Vino†, Doamne Isuse!

*Vers. 12. **Ioan 21.25. †2 Tim. 4.8.

21. Harul* Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toţi! Amin.

*Rom. 16.20,24. 2 Tes. 3.18.

SFÂRŞIT

MATERIALE AJUTĂTOARE

Plan de citire a Bibliei într-un singur an

IANUARIE

[1] Gen 1–3
[2] Gen 4–7
[3] Gen 8:1–11:9
[4] Gen 11:10–14:13
[5] Gen 14:14–18:8
[6] Gen 18:9–21:21
[7] Gen 21:22–24:27
[8] Gen 24:28–26:35
[9] Gen 27–29
[10] Gen 30:1–31:42
[11] Gen 31:43–34:31
[12] Gen 35:1–37:24
[13] Gen 37:25–40:8
[14] Gen 40:9–42:28
[15] Gen 42:29–45:15
[16] Gen 45:16–48:7
[17] Gen 48:8–50:26; Exod 1
[18] Exod 2:1–5:9
[19] Exod 5:10–8:15
[20] Exod 8:16–11:10
[21] Exod 12:1–14:20
[22] Exod 14:21–17:16
[23] Exod 18:1–21:21
[24] Exod 21:22–25:9
[25] Exod 25:10–27:21
[26] Exod 28–29
[27] Exod 30–32
[28] Exod 33:1–35:29
[29] Exod 35:30–37:2
[30] Exod 38:1–40:16
[31] Exod 40:17–38; Lev 1–4

FEBRUARIE

[1] Lev 5–7
[2] Lev 8:1–11:8
[3] Lev 11:9–13:39
[4] Lev 13:40–14:57
[5] Lev 15:1–18:18
[6] Lev 18:19–21:24
[7] Lev 22–23
[8] Lev 24:1–26:13
[9] Lev 26:14–27:34; Num 1:1–41
[10] Num 1:42–3:32
[11] Num 3:33–5:22
[12] Num 5:23–7:59
[13] Num 7:60–10:10
[14] Num 10:11–13:16
[15] Num 13:17–15:21
[16] Num 15:22–16:50
[17] Num 17–20
[18] Num 21–23
[19] Num 24:1–26:34
[20] Num 26:35–28:31
[21] Num 29:1–31:47
[22] Num 31:48–33:56
[23] Num 34–36; Deut 1:1–15
[24] Deut 1:16–3:29
[25] Deut 4:1–6:15
[26] Deut 6:16–9:21
[27] Deut 9:22–12:32
[28] Deut 13:1–16:8

MARTIE

[1] Deut 16:9–19:21
[2] Deut 20:1–23:14
[3] Deut 23:15–27:10
[4] Deut 27:11–28:68
[5] Deut 29:1–32:14
[6] Deut 32:15–34:12; Ios 1:1–9
[7] Ios 1:10–4:24
[8] Ios 5:1–8:23
[9] Ios 8:24–11:9
[10] Ios 11:10–14:15
[11] Ios 15–17
[12] Ios 18:1–21:12
[13] Ios 21:13–23:16
[14] Ios 24; Judc 1–2
[15] Judc 3–5
[16] Judc 6–7
[17] Judc 8–9
[18] Judc 10–13
[19] Judc 14–16
[20] Judc 17:1–20:11
[21] Judc 20:12–21:25; Rut 1:1–2:13
[22] Rut 2:14–4:22; 1 Sam 1
[23] 1 Sam 2–4
[24] 1 Sam 5:1–9:10
[25] 1 Sam 9:11–12:18
[26] 1 Sam 12:19–14:42
[27] 1 Sam 14:43–17:25
[28] 1 Sam 17:26–19:24
[29] 1 Sam 20–22
[30] 1 Sam 23:1–25:31
[31] 1 Sam 25:32–30:10

APRILIE

[1] 1 Sam 30:11–31:13; 2 Sam 1–2
[2] 2 Sam 3:1–6:11
[3] 2 Sam 6:12–10:19
[4] 2 Sam 11–13
[5] 2 Sam 14–16
[6] 2 Sam 17–19
[7] 2 Sam 20:1–22:34
[8] 2 Sam 22:35–24:17
[9] 2 Sam 24:18–25; 1 Împ 1:1–2:18
[10] 1 Împ 2:19–4:19
[11] 1 Împ 4:20–7:39
[12] 1 Împ 7:40–9:9
[13] 1 Împ 9:10–11:25
[14] 1 Împ 11:26–13:34
[15] 1 Împ 14–17

[16] 1 Împ 18:1–20:25
[17] 1 Împ 20:26–22:36
[18] 1 Împ 22:37–53; 2 Împ 1:1–4:28
[19] 2 Împ 4:29–8:15
[20] 2 Împ 8:16–10:24
[21] 2 Împ 10:25–14:10
[22] 2 Împ 14:11–17:18
[23] 2 Împ 17:19–19:24
[24] 2 Împ 19:25–23:9
[25] 2 Împ 23:10–25; 1 Cron 1:1–16
[26] 1 Cron 1:17–3:9
[27] 1 Cron 3:10–6:30
[28] 1 Cron 6:31–8:28
[29] 1 Cron 8:29–11:21
[30] 1 Cron 11:22–15:29

MAI

[1] 1 Cron 16:1–19:9
[2] 1 Cron 19:10–23:11
[3] 1 Cron 23:12–26:19
[4] 1 Cron 26:20–29:19
[5] 1 Cron 29:20–30; 2 Cron 1:1–4:10
[6] 2 Cron 4:11–7:22
[7] 2 Cron 8:1–11:12
[8] 2 Cron 11:13–15:19
[9] 2 Cron 16:1–20:13
[10] 2 Cron 20:14–24:14
[11] 2 Cron 24:15–28:27
[12] 2 Cron 29–31
[13] 2 Cron 32:1–35:19
[14] 2 Cron 35:20–36:23; Ezra 1–3
[15] Ezra 4–7
[16] Ezra 8–10; Neem 1
[17] Neem 2–5
[18] Neem 6:1–8:8
[19] Neem 8:9–11:21
[20] Neem 11:22–13:22
[21] Neem 13:23–31; Est 1–4
[22] Est 5–10
[23] Iov 1:1–5:16
[24] Iov 5:17–8:22
[25] Iov 9:1–12:12
[26] Iov 12:13–16:10
[27] Iov 16:11–20:11
[28] Iov 20:12–24:12
[29] Iov 24:13–29:13
[30] Iov 29:14–32:10
[31] Iov 32:11–35:16

IUNIE

[1] Iov 36:1–39:12
[2] Iov 39:13–42:9
[3] Iov 42:10–17; Ps 1:1–5:7
[4] Ps 5:8–8:9
[5] Ps 9–10
[6] Ps 11:1–17:5
[7] Ps 17:6–18:36
[8] Ps 18:37–21:13
[9] Ps 22:1–24:6
[10] Ps 24:7–27:6
[11] Ps 27:7–31:5
[12] Ps 31:6–33:5
[13] Ps 33:6–35:21
[14] Ps 35:22–37:26
[15] Ps 37:27–39:13
[16] Ps 40–42
[17] Ps 43:1–45:12
[18] Ps 45:13–48:14
[19] Ps 49:1–51:9
[20] Ps 51:10–54:7
[21] Ps 55:1–57:3
[22] Ps 57:4–60:12
[23] Ps 61–64
[24] Ps 65:1–68:4
[25] Ps 68:5–69:4
[26] Ps 69:5–71:16
[27] Ps 71:17–73:20
[28] Ps 73:21–76:7
[29] Ps 76:8–78:24
[30] Ps 78:25–72

IULIE

[1] Ps 79–82
[2] Ps 83–86
[3] Ps 87:1–89:37
[4] Ps 89:38–91:13
[5] Ps 91:14–94:16
[6] Ps 94:17–98:3
[7] Ps 98:4–102:7
[8] Ps 102:8–104:4
[9] Ps 104:5–105:24
[10] Ps 105:25–106:33
[11] Ps 106:34–107:38
[12] Ps 107:39–109:31
[13] Ps 110–113
[14] Ps 114:1–118:9
[15] Ps 118:10–119:40
[16] Ps 119:41–96
[17] Ps 119:97–160
[18] Ps 119:161–124:8
[19] Ps 125–131
[20] Ps 132:1–135:14
[21] Ps 135:15–138:3
[22] Ps 138:4–140:13
[23] Ps 141:1–145:7
[24] Ps 145:8–148:6
[25] Ps 148:7–150:6; Prov 1:1–2:9
[26] Prov 2:10–5:14
[27] Prov 5:15–8:11
[28] Prov 8:12–11:11
[29] Prov 11:12–13:25
[30] Prov 14–16
[31] Prov 17–20

AUGUST

[1] Prov 21–23
[2] Prov 24:1–27:10
[3] Prov 27:11–30:33
[4] Prov 31; Ecl 1:1–3:8
[5] Ecl 3:9–8:17

[6] Ecl 9–12; Cânt Cânt 1–2
[7] Cânt Cânt 3–8; Isa 1:1–9
[8] Isa 1:10–5:17
[9] Isa 5:18–9:12
[10] Isa 9:13–13:16
[11] Isa 13:17–19:10
[12] Isa 19:11–24:6
[13] Isa 24:7–28:22
[14] Isa 28:23–32:20
[15] Isa 33:1–37:29
[16] Isa 37:30–40:31
[17] Isa 41–44
[18] Isa 45–49
[19] Isa 50–54
[20] Isa 55:1–60:9
[21] Isa 60:10–65:25
[22] Isa 66; Ier 1:1–2:25
[23] Ier 2:26–5:19
[24] Ier 5:20–8:22
[25] Ier 9–12
[26] Ier 13:1–16:9
[27] Ier 16:10–20:18
[28] Ier 21–24
[29] Ier 25–27
[30] Ier 28:1–31:20
[31] Ier 31:21–33:26

SEPTEMBRIE

[1] Ier 34–36
[2] Ier 37:1–41:10
[3] Ier 41:11–45:5
[4] Ier 46–48
[5] Ier 49:1–51:10
[6] Ier 51:11–52:34
[7] Plâng 1:1–3:51
[8] Plâng 3:52–5:22; Ezec 1–2
[9] Ezec 3–8
[10] Ezec 9–12
[11] Ezec 13:1–16:43
[12] Ezec 16:44–20:17
[13] Ezec 20:18–22:12
[14] Ezec 22:13–24:27
[15] Ezec 25:1–28:10
[16] Ezec 28:11–31:18
[17] Ezec 32:1–34:24
[18] Ezec 34:25–38:9
[19] Ezec 38:10–40:49
[20] Ezec 41–43
[21] Ezec 44–47
[22] Ezec 48; Dan 1:1–2:30
[23] Dan 2:31–4:27
[24] Dan 4:28–7:12
[25] Dan 7:13–11:13
[26] Dan 11:14–12:13; Osea 1–3
[27] Osea 4–9
[28] Osea 10–14; Ioel 1:1–2:17
[29] Ioel 2:18–3:21; Amos 1–4
[30] Amos 5–9; Obad 1:1–9

OCTOMBRIE

[1] Obad 1:10–21; Iona; Mica 1–3
[2] Mica 4–7; Naum 1–2
[3] Naum 3; Habacuc; Ţef 1:1–13
[4] Ţef 1:14–3:20; Hagai; Zah 1:1–11
[5] Zah 1:12–7:14
[6] Zah 8–13
[7] Zah 14; Mal 1–4
[8] Mat 1–4
[9] Mat 5–7
[10] Mat 8:1–10:15
[11] Mat 10:16–12:21
[12] Mat 12:22–14:12
[13] Mat 14:13–17:13
[14] Mat 17:14–20:34
[15] Mat 21–22
[16] Mat 23:1–25:13
[17] Mat 25:14–26:68
[18] Mat 26:69–28:20
[19] Marc 1–3
[20] Marc 4–5
[21] Marc 6–7
[22] Marc 8:1–10:12
[23] Marc 10:13–12:12
[24] Marc 12:13–14:11
[25] Marc 14:12–15:47
[26] Marc 16; Luca 1
[27] Luca 2–3
[28] Luca 4:1–6:26
[29] Luca 6:27–8:25
[30] Luca 8:26–10:16
[31] Luca 10:17–12:12

NOIEMBRIE

[1] Luca 12:13–14:11
[2] Luca 14:12–16:31
[3] Luca 17:1–19:27
[4] Luca 19:28–21:9
[5] Luca 21:10–22:46
[6] Luca 22:47–24:23
[7] Luca 24:24–53; Ioan 1:1–2:11
[8] Ioan 2:12–4:38
[9] Ioan 4:39–6:51
[10] Ioan 6:52–8:20
[11] Ioan 8:21–10:18
[12] Ioan 10:19–12:11
[13] Ioan 12:12–14:11
[14] Ioan 14:12–17:13
[15] Ioan 17:14–19:42
[16] Ioan 20–21; Fapte 1:1–2:13
[17] Fapte 2:14–4:37
[18] Fapte 5:1–7:29
[19] Fapte 7:30–9:22
[20] Fapte 9:23–11:30
[21] Fapte 12–13
[22] Fapte 14:1–16:10
[23] Fapte 16:11–18:28
[24] Fapte 19–20
[25] Fapte 21:1–23:25
[26] Fapte 23:26–27:8

[27] Fapte 27:9–28:31; Rom 1:1–15
[28] Rom 1:16–5:11
[29] Rom 5:12–8:25
[30] Rom 8:26–11:24

DECEMBRIE

[1] Rom 11:25–15:33
[2] Rom 16; 1 Cor 1:1–4:13
[3] 1 Cor 4:14–7:40
[4] 1 Cor 8:1–12:11
[5] 1 Cor 12:12–15:28
[6] 1 Cor 15:29–16:24; 2 Cor 1–2
[7] 2 Cor 3–7
[8] 2 Cor 8–12
[9] 2 Cor 13; Gal 1:1–4:11
[10] Gal 4:12–6:18; Efes 1:1–14
[11] Efes 1:15–5:14
[12] Efes 5–6; Filp 1–2
[13] Filp 3–4; Col 1
[14] Col 2–4; 1 Tes 1:1–2:12
[15] 1 Tes 2:13–5:28; 2 Tes 1–3
[16] 1 Tim 1–5
[17] 1 Tim 6; 2 Tim 1–4
[18] Tit 1–3; Filimon; Evr 1:1–2:10
[19] Evr 2:11–6:20
[20] Evr 7–10
[21] Evr 11–13
[22] Iac 1:1–4:10
[23] Iac 4:11–5:20; 1 Pet 1:1–3:12
[24] 1 Pet 3:13–5:14; 2 Pet 1–2
[25] 2 Pet 3; 1 Ioan 1:1–3:12
[26] 1 Ioan 3:13–5:21; 2 Ioan; 3 Ioan; Iuda 1:1–16
[27] Iuda 1:17–25; Apoc 1–4
[28] Apoc 5:1–9:11
[29] Apoc 9:12–14:8
[30] Apoc 14:9–18:24
[31] Apoc 19–22

Dicţionar de cuvinte

acoperământ = ceea ce serveşte la acoperit; (în special) acoperiş; (Mat. 8:8; 9:12; Luca 7:6)

aidoma = la fel, ca şi, identic, aievea, într-adevăr; (Mat. 24:37)

antimoniu = metaloid de culoare albă-cenuşie folosit în industrie; stibiu; (Isa. 54:11)

aprod (aprozi) = 1. fecior de boier care slujea la curtea domnească; 2. slujbaş care păzea sălile şi introducea publicul în unele instituţii; (Mat. 26:58; Marc. 14:54, 65)

arvună = acont; parte dintr-o sumă de bani plătită sau încasată mai înainte, la o cumpărare sau la încheierea unei tranzacţii, ca garanţie; avans; (2 Cor. 1:22; 5:5; Efes. 1:14)

aspidă = şarpe veninos; (figurativ) femeie rea; (Rom. 3:13)

baniţă = vas special (făcut din doage) folosit ca unitate de măsură pentru cereale; (Marc. 4:21; Luca 11:33)

bedelium = o răşină gălbuie transparentă, mirositoare, produsă din sucul pomilor din genul Commiphora, preţuită pentru folosirea ei ca parfum - se găsea în ţara Havila, de lângă Eden (Gen. 2:12), şi culoarea ei era aceeaşi cu culoarea manei; (Num. 11:7)

boaşă = testicul; (Lev. 22:24)

bortă = gaură; scorbură; groapă; vizuină; (Isa. 11:8)

boşit = castrat, făcut eunuc; (Lev. 21:20)

cange (căngi) = prăjină lungă de lemn, cu cârlig de fier în vârf, utilizată la acostarea sau la îndepărtarea de mal a navelor mici, la împingerea sau la prinderea de departe a unui obiect; (Iov 41:7)

capişte = templu sau altar dedicat zeităţilor antice; (1 Împ. 13:32)

caraulă = 1. pază, gardă, strajă; 2. om care face de pază; santinelă; (Ier. 51:12)

cămăraş = suljbaş care avea în grijă odăile domnului, în special camera domnească; (Ier. 51:59)

căţuie = vas de metal sau de pământ în care se ardeau mirodenii; (1 Împ. 7:50)

cârmâz = 1. plantă erbacee cu flori mici albe-roz, cu fructe în formă de bobiţe mici roşii sau negre, întrebuinţate drept colorant; 2. materie colorantă roşie, extrasă din fructele de cârmâz; (2 Cron. 2:7)

cerbice = 1. ceafă, grumaz; 2. mândrie, încăpăţânare; „a fi tare de cerbice“ = a fi dârz, neînduplecat; (Fapt. 7:51)

cheotoare (chiotori) = mic ochi de aţă, de şiret, de stofă etc. la un obiect de îmbrăcăminte, prin care se petrece nasturele pentru a încheia obiectul; (Exod 36:21)

chezaş = persoană care garantează cu averea sa pentru o datorie făcută de altul; garant; persoană care îşi ia răspunderea morală pentru cineva sau ceva; (Gen. 44:32; Prov. 6:1)

chezăşie = faptul de a garanta pentru altul din punct de vedere material sau moral; ceea ce constituie o garanţie pentru cineva sau ceva; (Prov. 17:18; 22:26; Ps. 33:17)

a chezăşui = a garanta pentru cineva sau ceva; a constitui o garanţie pentru înfăptuirea unui lucru

a chivernisi = 1. a administra, a conduce; 2. a face economii; a agonisi; 3. a ajunge sau a face să ajungă la o situaţie materială bună; a (se) căpătui, a (se) pricopsi; 4. a (se) aproviziona; a (se) îndestula; (1 Tim. 3:4)

cimişir = arbust decorativ cu frunze ovale şi persistente, cu flori galbene-verzui; (Ezec. 27:6)

cirac = om de încredere al cuiva; (1 Împ. 4:5)

codină = grâu de calitate inferioară, amestecat cu multe corpuri străine; (Amos 8:6)

colocint = ornament floral cioplit; (1 Împ. 6:18)

coriandru = plantă erbacee anuală din familia umbeliferelor, cu flori albe sau roz, cu miros pătrunzător şi fructe în formă de globuleţe, bogate în uleiuri eterice, fapt pentru care seminţele uscate se întrebuinţează în industria farmaceutică, a parfumurilor sau drept condiment; (Exod 16:31)

cosor = cuţit scurt, cu vârful încovoiat, întrebuinţat în viticultură şi pomicultură; (Apoc. 4:17)

coşniţă = coş mic de nuiele sau papură, folosit la târguieli; (Mat. 15:37; Marc. 8:8; 2 Cor. 11:33)

covergă = coviltir; acoperământ de frunze, de crengi, de rogojini etc., care serveşte ca adăpost împotriva soarelui, a ploii etc.; nuia încovoiată; (Isa. 1:8)

cucernic = evlavios, cuvios, religios, pios, smerit; (Fapt. 10:2, 7; 13:50)

cucernicie = evlavie, religiozitate, pietate, smerenie; (Fapt. 3:12)

a dărăci = a scărmăna, a destrăma, a pieptăna lâna, cânepa etc. cu daracul; a da la darac, a trece prin darac; (Isa. 19:9)

dres (dresuri) = (de untedelemn) mirodenii, condimente; (Prov. 21:17)

dropică = hidropizie (boală cauzată de acumularea patologică de apă în cavităţile naturale ale corpului sau în ţesuturi); (Luca 14:2)

drug = bară de fier sau lemn având diverse întrebuinţări (în lucrări de construcţii); (Exod 26:16; 36:32)

efod = obiect de îmbrăcăminte ceremonială a marelui preot, asemenea unei veste, pe care era aplicat pieptarul împodobit cu douăsprezece pietre preţioase; (1 Sam. 2:18)

epitrop = 1. tutore; 2. (regionalism) administrator al unui bun, în special al averii unei biserici; (Gal. 4:2)

filacteră = 1. bucată de pergament cu versete din Biblie, purtată ca talisman de vechii evrei; 2. inscripţie în formă de banderolă; (Mat. 23:5)

foale = aparat care serveşte la comprimarea şi la suflarea aerului cu ajutorul unei camere cu burduf de piele cu pereţi plisaţi, acţionată prin mânere sau printr-un sistem de pârghii; (Ier. 6:29)

forfecar = gândac negru, lipsit de aripi posterioare, dăunător pentru viţa de vie; (Naum 3:15)

fruntar = curea care leagă cele două părţi laterale ale căpeţelei şi care trece peste frunte; (Deut. 6:8)

ghebos = (persoană) care are cocoaşă; cocoşat; care are spatele adus, încovoiat, gârbovit; (Lev. 21:20)

gheră = unitate de măsură pentru greutate, echivalentă cu 0.60 g; (Ezec. 45:12)

ghioagă = 1. armă veche de luptă, alcătuită dintr-un fel de ciomag (de lemn sau de fier) cu capătul bombat şi ghintuit; prin generalizare: ciomag, bâtă, măciucă; 2. capătul bombat, de obicei ghintuit, al unei ghioage; (Iov 41:29)

ghitit = probabil o cântare sau un instrument muzical din Gath; (Ps. 8, 81)

gloabă = amendă care se aplica pe vremuri cuiva ca urmare a săvârşirii unor delicte sau crime; taxă care se plătea în trecut în scopul interzicerii redeschiderii unui proces; (Exod 21:22; Ezra 7:26; Prov. 17:26)

hin = unitate de măsură pentru capacitate, echivalent cu 3,56 litri; (Lev. 19:36; 23:13)

iaspis = jasp; rocă silicioasă compactă, variat colorată, întrebuinţată ca piatră semipreţioasă; (Exod 28:20)

a iscăli = a scrie numele pe textul unui act oficial, al unei scrisori, al unei chitanţe etc., a pune semnătura (pentru a întări, a autentifica etc.); a semna; (Iov 31:35; Ier. 32:12; Dan. 6:8, 10)

ispravnic = dregător care aducea la îndeplinire o poruncă domnească sau care conducea, ca reprezentant al domnului, un judeţ sau un ţinut; (1 Cor. 4:2)

isprăvnicie = funcţia de ispravnic; (Efes. 3:2)
izmă = plantă erbacee perenă, cu frunze peţiolate şi florile roşii-violete dispuse în spice la vârful tulpinilor sau ramurilor, întreaga plantă având un miros plăcut caracteristic; mentă; (Mat. 23:23)
izvod = concept, plan; model (1 Cron. 28:19)
închingat = (despre un animal de călărie) legat cu chinga, strâns în chingi; (Prov. 30:31)
învederat = care se poate vedea sau înţelege bine; vizibil, evident; (Gal. 3:11)
leasă = împletitură de nuiele în formă de grătar, de gard, de coş etc., folosită (singură sau ca element component) în numeroase scopuri practice; (Isa. 28:27)
leat = an, contingent; (Num. 32:13; Mica 2:3)
lictor = persoană care însoţea, în anumite ocazii, pe înalţii demnitari, mergând înaintea lor şi purtând fasciile; (Fapt. 16:35)
lin (linuri) = vas de lemn, de tablă sau de beton în care se adună şi se storc strugurii; (Ioel 3:13)
lingoare = febră tifoidă; (Lev. 26:16)
logofăt = secretar, scriitor într-o cancelarie, grămătic, diac, pisar, copist (Exod 5:6)
malah = pervers sexual; (1 Cor. 6:9)
mandragoră = plantă erbacee cu flori violete deschis, cu rădăcini groase, din care se extrage un tonic; (Gen. 30:14)
a mas = a mânea; a petrece undeva noaptea, a rămâne, a poposi, a dormi undeva peste noapte; a poposi o vreme undeva; a se aşeza, a sta; (Mat. 21:17)
mălură = boală a grâului şi a altor păioase, cauzată de unele specii de ciuperci care produc în boabe o pulbere neagră, formată din spori; (2 Cron. 6:28)
meteahnă = 1. defect, cusur, lipsă, imperfecţiune; 2. boală, infirmitate, beteşug; (Lev. 21:17)
mir (de nard) = untdelemn parfumat şi sfinţit, întrebuinţat la săvârşirea unor ritualuri în biserica creştină; (Cânt. 3:6; Mat. 26:7, 12; Marc. 14:3-5)
mucar (mucări) = unealtă în formă de foarfece cu care se taie capătul ars al mucului lumânării sau al candelei, pentru a înviora flacăra; mucarniţă; (2 Cron. 4:21)
mucenic = martir din primele timpuri ale creştinismului; persoană care suferă, care se sacrifică pentru ideile, convingerile sale; (Apoc. 17:6)
nazireu = evreu care a făcut juruinţa ascetică descrisă în Numeri 6; termenul vine din cuvântul ebraic *nazir* care înseamnă „consacrat“ sau „pus deoparte“
nazireat = perioada de dedicare ca nazireu
neghiobeşte = în felul neghiobului, ca neghiobii; prosteşte; (Prov. 19:2)
a (se) nevoi = a face eforturi; a se strădui, a (se) căzni; (Luca 13:24)
nicolait = se presupune că numele lui Nicolae din Antiohia (Fapt. 6:5) a fost purtat de o grupare a bisericii primare care a căutat să facă un compromis cu păgânismul, în scopul de a facilita participarea creştinilor la unele activităţi sociale şi religioase ale societăţii în care trăiau, fără însă a se simţi stânjeniţi. Este posibil ca termenul „nicolait“ să fie o formă grecizată a numelui evreiesc Balaam şi de aceea să fie un termen alegoric, orientarea sectei fiind asemănătoare cu cea a personajului din Vechiul Testament care a încercat să-l corupă pe Israel (Num. 22). În cazul acesta nicolaiţii sunt membri grupării atacate de Petru (2 Pet. 2:15), de Iuda (11) şi de Ioan (Apoc. 2:6, 15 şi posibil 2:20, 23), pentru că au introdus în biserică libertinajul sexual caracteristic păgânilor. Aluziile cu privire la această grupare pe care le găsim în scrierile lui Irineu, Clement şi Tertulian ne sugerează posibilitatea că ea a evoluat într-o sectă gnostică; (Apoc. 2:6, 15)
obârşie = 1. punct de plecare, început, origine; 2. locul unde s-a născut cineva; familia, neamul din care se trage cineva; (Isa. 23:7; Luca 1:3)
de obşte= 1. care priveşte sau interesează pe toţi, care aparţine tuturor; comun, general, public; 2. pretutindeni, peste tot; (Fapt. 2:44; 1 Cor. 9:25)
oboroc = vas mare de formă cilindrică, larg la gură, făcut de obicei din scoarţă de tei, care serveşte ca unitate de măsură pentru cereale sau pentru păstrarea şi transportul acestora; (Mat. 5:15)
(a pune sub) obroc = a feri ceva de văzul lumii, a ţine ascuns, a ascunde bine ceva

obrinteală = inflamaţie, umflătură a unei răni (din cauza infecţiei, a frigului etc); (Deut. 28:22)

opreală = arest, închisoare; arestare, detenţiune; (Gen. 42:16)

otic = lopăţică cu care se curăţă de pământ brăzdarul şi cormana plugului; (Judc. 3:31)

pataşcă = numele mai multor mijloace (rudimentare) de transport sau al unor părţi componente ale acestora; dric; taşcă; (Cânt. 3:7)

pălimar = 1. stâlp de pridvor sau de prispă, care susţine streaşina acoperişului; 2. împrejmuire de scânduri la prispa unei case tărăneşti, la un balcon, la un pod; balustradă; (Deut. 22:8)

pecingine = nume popular dat mai multor boli de piele contagioase, caracterizate prin erupţii cu băşicuţe, care, scurgându-se, lasă nişte pete scorţoase ce produc mâncărimi; (Lev. 21:20)

pipernicit = care s-a oprit din creştere, din dezvoltare sau a degenera din punct de vedere biologic (din cauza unor condiţii neprielnice); (Lev. 21:20)

pogon = unitate de măsură pentru suprafeţe de teren agricol, a cărei mărime variază, după epoci şi regiuni, în jurul unei jumătăţi de hectar; bucată de pământ (agricol) de un pogon; teren cultivat; (Isa. 5:10)

pol = monedă de metal sau hârtie (având valoarea a 20 de lei româneşti pe vremuri); (Luca 19:13, 18);

pomet = grădină cu pomi fructiferi, livadă; (la singular, colectiv) mulţime de pomi fructiferi; (Isa. 29:17; 37:24)

porfir = rocă vulcanică dură, formată din cristale mari de feldspat, cuarţ etc., înglobate într-o masă de feldspat măruntă sau sticloasă; (est. 1:6)

porfiră = purpură; stofă scumpă vopsită cu purpură; haină (domnească) făcută dintr-o astfel de stofă; hlamidă; (Lcua 16:19)

prapur = membrană care înveleşte diferite organe interne ale corpului, în special stomacul şi intestinele; peritoneu; (Exod 29:13)

a prăznui = 1. a celebra un eveniment religios; a serba, a sărbători, a ţine o sărbătoare; 2. a petrece, a ospăta, a benchetui, a chefui; (Exod 5:1; 1 Împ. 8:65; Mat. 14:6; Marc 6:21)

priboi = 1. unealtă de oţel în formă de bară, cu un capăt conic, care serveşte, de obicei, la perforarea sau lărgirea materialelor metalice; 2. băţ lung, terminat la unul din capete cu un fel de măciulie, cu care se bat icrele pentru a le curăţa de pieliţe; (Iov 19:24)

pridvor = galerie exterioară deschisă (mai rar închisă), cu acoperişul sprijinit de stâlpi, aşezată în partea din faţă a unei clădiri sau de jur împrejurul ei; cerdac; (1 Împ. 7:6)

a pritoci = a turna vinul dintr-un butoi în altul, după fermentaţie, pentru a-l limpezi (prin separarea de drojdia care s-a aşezat la fund); (Ier. 48:12)

a purcede = a pleca, a porni la drum; a începe; a izvorî, a proveni, a lua naştere; (Ioan 15:26)

raclă = sicriu, coşciug; (Luca 7:14)

rută = vinariţă; plantă erbacee cu frunze verticilate, cu flori mici albe, plăcut mirositoare, folosite la parfumarea rufelor sau la aromatizarea unor băuturi; (Luca 11:42)

sad = plantaţie de pomi frunctiferi, livadă; vie plantată de curând; (Isa. 61:3)

scoabă = piesă metalică formată dintr-o bară cu capetele îndoite în unghi drept şi ascuţite la vârf, folosită mai ales în construcţii provizorii, pentru a fixa între ele piese de lemn; (1 Cron. 22:3)

scopit = castrat, jugănit; (Deut. 23:1)

scrijelit = acoperit cu scrijelituri; zgâriat, crestat; (Efes. 3:2)

silitră = azotat de potasiu; praf de puşcă; (Prov. 25:20)

silnicie = constrângere, oprimare, violenţă; abuz; silă; (1 Cron. 12:17)

slobod = 1. (despre oameni) care se bucură de plinătatea drepturilor politice şi cetăţeneşti; liber; (despre popoare, state) independent, neatârnat; 2. (despre oameni) care se găseşte în stare de libertate, care nu este închis, întemniţat; 3. care nu este supus nici unei constrângeri, nici unei îngrădiri; care are posibilitatea de a acţiona în anumite împrejurări după propria sa voinţă sau dorinţă, care nu este împiedicat să facă un anumit lucru; (Gen. 49:21; Exod 21:2, 5; Luca 2:29; 4:18)

slobozenie = 1. libertate; 2. permisiune, îngăduinţă, voie; (Lev. 19:20; Fapt. 8:9; 2 Cor. 3:17)

a slobozi = a pune în libertate; a elibera; a elibera dintr-o strânsoare, dintr-o legătură care imobilizează; (Fapt. 27:30)

slovă = 1. literă (chirilică); scriere; alfabet; 2. scrisul cuiva, cu caracteristicile lui, după care poate fi identificat; 3. ştiinţă de carte; învăţătură; (Ezra 4:7; Mat. 22:20; Marc. 12:16)
sodomit = persoană care practică sodomia; homosexual; (1 Cor. 6:9; 1 Tim. 1:10)
stânjen = unitate de măsură pentru lungime, folosită înaintea introducerii sistemului metric, care a variat, după epocă şi regiune, de la 1,96 m la 2,23 m; lungime sau cantitate de material corespunzător acestei unităţi de măsură; (Fapt. 27:28)
strachină = vas de lut ars, de ceramică etc., uşor adâncit, întrebuinţat la ţară în loc de farfurie; blid; (Exod 12:22; Prov. 19:24)
a strămuta = a (se) muta în alt loc, în altă parte; a(-şi) schimba locul, sediul, locuinţa; (1 Împ. 17:26; 2 Împ. 24:15)
strămutare = acţiunea de a (se) strămuta şi rezultatul ei; (Mat. 1:12)
a stropşi = a zdrobi, a sfărâma călcând în picioare; a strivi, a zdreli; a prăpădi, a nimici; (Isa. 21:10; Amos 2:13; Luca 9:39)
a tămădui = a (se) însănătoşi, a (se) vindeca, a (se) lecui; (Mat. 4:23; 8:7)
terebint = arbore răşinos, răspândit pe coastele Mediteranei, din care se extrag terebintina şi alţi tananţi; (Isa. 61:3)
tort = 1. fir tors de cânepă, de in sau de alte materii textile; torsătură; 2. ţesătură, pânză lucrată din fire de cânepă sau de in; (Exod 35:25)
trebuinţă = nevoie, necesitate; (1 Cron. 22:5; Neem. 5:18; Mat. 6:8)
ţăpligă = băţ sau aşchie de lemn; (Osea 10:7)
urdinare = a avea diaree; (Fapt. 28:8)
urgisit = care are de îndurat mari neplăceri, necazuri, persecuţii; (Prov. 6:30; Ps. 78:59)
a vârî = a băga, a introduce; (Exod 37:5; Prov. 19:24; Cânt. 5:4)
vergur = candid, cast, fecioresc, inocent, virgin; (Apoc. 14:4)
zapis = document, dovadă scrisă, act; (Col. 2:14)
zaraf = persoană care se îndeletnicea cu schimbul banilor; cămătar; (Mat. 25:27; Luca 19:23)
zavistie = invidie, pizmă, gelozie; ură, duşmănie; (Gal. 5:20)
zăbale = parte a căpăstrului constând dintr-o bară subţire de metal cu două braţe, prevăzute cu câte un inel mare, care se introduce în gura calului înapoia ultimilor incisivi pentru a-l struni şi a-l conduce; (Apoc. 14:20)
zălog = 1. amanet, garanţie, gaj, chezăşie; 2. sechestru, ipotecă; 3. obiect (rar: persoană) lăsat(ă) ca garanţie; (Exod 22:26; Neem. 5:3, 4; Prov. 20:16)

Lista de cuvinte care au fost corectate conform normelor ortografice actuale

GREŞIT	CORECT
abea	abia
aceea	acea
aceeaş	aceeaşi
aceiaş	aceiaşi
acelaş	acelaşi
aceleaş	aceleaşi
acopere	acoperă
acoperemântul	acoperământul
adaoge	adauge
adaus	adăugat
adaos	adăugat
adăogat	adăugat
adâncul	Adâncul
adecă	adică
adumi-o	adu-mi-o
alăută	lăută
alelor	ale lor
Aliluia	Aleluia
alocurea	alocuri
aloia	aloea
alt ceva	altceva
altă dată	altădată
altfel	alt fel
altmintrelea	altminteri

GREŞIT	CORECT
amăriţi	amărâţi
amândoror	amânduror
amează	amiază
Anticrist	Antihrist
araţi	arăţi
arfă	harpă
artfă	harpă
arginatar	argintar
Arimatea	Arimateea
armătură	armură
asdodit	asdodian
Astartee	Astartei
asvârli	azvârli
aşa dar	aşadar
aşează	aşază
atâta	atât
Atot puternic	Atotputernic
azimi(le)	azime(le)
azimilor	azimelor
baliga	balega
batjocoră	batjocură
batjocori	batjocuri
băierele	băierile
bătae	bătaie
bătături	bătători
bătrâneţa	bătrâneţea
bătrâneţei	bătrâneţii
bătrâneţelor	bătrâneţilor
bâjbăim	bâjbâim
berbece(le)	berbec(ul)
Berea	Bereea
beşici	băşici
beteag(ă)	bolnav(ă)
binecuvintez	binecuvântez
biruiască	biruie
biruieşte	biruie
Biserică	biserică
bizuiesc	bizuie
bizuieşte	bizuie
blastăm	blestem
blăstămat	blestemat
bleastămă	blestemă
blândeţa	blândeţea
blândeţă	blândeţe
blestemurile	blestemele
boale(le)	boli(le)
brâele	brâiele
bună voie	bunăvoie
bună voinţă	bunăvoinţă
ca la	cam la
Canan	Canaan
Cananeancă	canaanită
Cananiţi(lor)	canaaniţi(lor)
capişte	capişti
cară(le)	care(le)
cari	care
cartea legii	cartea Legii
casa (Templul)	Casa
casa Domnului	Casa Domnului
casă-i	ca să-i
catarguri	catarge
călări	călare
căpătenie	căpetenie
căptuşală	căptuşeală
cărmiziu	cârmâziu
cărmâz	cârmâz
cărmiziu	cărămiziu
cărunteţile	cărunteţea
Câmpia	câmpia
câne(le)	câine(le)
câni	câini
cârligile	cârligele
cârmăz(iu)	cârmâz(iu)
cârmizie	cârmâzie
câteşi trei	toţi trei
câteşi trele	toate trei
ceeace	ceea ce
ceice	cei ce
celalt	celălalt
celce	cel ce
celealte	celelalte
celorce	celor ce
celorlaltor	celorlalte
celuice	celui ce
cercau	încercau
cerca(t)	încerca(t)
cetăţuiei	cetăţuii
cetirea	citirea
cetită	citită
cetitorii	cititorii
Cezarea	Cezareea
chezăşluieşti	chezăşuieşti
chiamă	cheamă
chieme	cheme
chiotori	cheotori
chioturi	cheotori
cincelea	cincilea
cincisute	cinci sute
cinci zeci	cincizeci
ciorchinele	ciorchinii
ciumei	ciumii
ciumi	ciumă
clipeală	clipită
coarde	corzi
colea	colo
colibi	colibe
colea	acolo
colo	acolo
coloare	culoare
colori	culori

GREŞIT	CORECT
coperiş(uri)	acoperiş(uri)
cortul întâlnirii	Cortul întâlnirii
cortul mărturiei	Cortul mărturiei
covercă	covergă
cu cristalul	cristalului
cumnată-sa	cumnata sa
cumnată-ta	cumnata ta
curăţească	cureţe
curăţeşte	curăţă
curăţeşti	cureţi
curăţi	cureţi
curăţi	curăţa
curăţit	curăţat
curgere	scurgere
cuvântele	cuvintele
da	dădea
datinei	datinii
datoreşte	datorează
dăinuieşte	dăinuie
deabinelea	de-a binelea
deaceea	de aceea
deacolo	de-acolo
deacum	de acum
deadreptul	de-a dreptul
deagata	de-a gata
deajuns	de ajuns
dealtfel	de altfel
dealungul	de-a lungul
deamănuntul	de-amănuntul
deamăruntul	de-amănuntul
dea'ndăratelea	de-a-ndărătelea
deasemenea	de asemenea
deasupra	de asupra
de cât	decât
dece	de ce
de desubt	dedesubt
dedesupt	dedesubt
defaime	defăimeze
de geaba	degeaba
de grab(ă)	degrabă
degrab	degrabă
dejurîmprejur	de jur împrejur
dela	de la
de loc	deloc
de mult	demult
de o parte	deoparte
deoparte	de o parte
depe	de pe
de primprejur	dimprejur
de prinprejur	dimprejur
desbinată	dezbinată
desbină	dezbină
desbrace	dezbrace
desbrăcare	dezbrăcare
desbrăcaţi	dezbrăcaţi

GREŞIT	CORECT
descopere	descoperă
dese ori	deseori
desgoli	dezgoli
desgoliţi	dezgoliţi
desgustat	dezgustat
desleagă	dezleagă
deslegi	dezlegi
deslegat(e)	dezlegat(e)
deslipi	dezlipi
deslipindu-se	dezlipindu-se
desmerdat	dezmierdat
desmierdat	dezmierdat
desnădăjduit	deznădăjduit
despărţenie	despărţire
despoia	despuia
desrădăcinate	dezrădăcinate
desţelineşte	desţeleneşte
desveleşte	dezveleşte
desveli	dezveli
desvinovăţi	dezvinovăţi
deşerte	deşarte
dimineţei	dimineţii
dinafară	din afară
din lăuntru	dinăuntru
dinlăuntru	dinăuntru
din spre	dinspre
disdedimineaţă	dis-de-dimineaţă
dis de dimineaţă	dis-de-dimineaţă
diseară	deseară
dintr-ai	dintre ai
doftor	doctor
dogorî	dogori
douăsute	două sute
dromaderă	dromader
Dumnezeul Cel Atotputernic	Dumnezeul cel Atotputernic
Dumnezeul Cel Preaînalt	Dumnezeul cel Preaînalt
dupăce	după ce
dupăcum	după cum
Elisaveta	Elisabeta
Emanuil	Emanuel
eri	ieri
eşit	ieşit
Etiopiane	etiopiene
facăţi-se	facă-ţi-se
fagur	fagure
făgăduială	făgăduinţă
făinei	făinii
făptuitori	făptași
fără de legi	fărădelegi
fărâmături	firimituri
fărâmituri	firimituri
fâşii, fâşie	fâșii, fâșie
femee	femeie

GREŞIT	CORECT
femeea	femeia
fer	fier
ferarul	fierarul
ferbea	fierbea
ferbinte	fierbinte
ferestraie	ferăstraie
fierestraie	ferăstraie
ferestrău	ferăstrău
fiică-mea	fiica mea
fiică-sa	fiica sa
fiică-ta	fiica ta
fisticuri	fistic
flueră	fluieră
fluere	fluiere
fluerile	fluierele
fluerul	fluierul
forfăcar	forfecar
frate-meu	fratele meu
frate-său	fratele său
frate-tău	fratele tău
frumuseţă	frumuseţe
frumuseţei	frumuseţii
fruntari	fruntare
fulgerile	fulgerele
Galatea	Galatia
Galilea	Galileea
Galileia	Galileea
gangrena	cangrena
gâfăi	gâfâi
ghiare	gheare
ghiaţa	gheaţa
Ghideon	Ghedeon
Ghitit	ghitit
greşală	greşeală
greşale(le)	greşeli(le)
griji	grijuri
grindinii	grindinei
grumazi	grumaji
iacă	iată
iarăş	iarăşi
iatăcă	iată că
Idumea	Idumeea
ienuper	ienupăr
ieşau	ieşeau
in	în
Irodiani	irodieni
isgonească	izgonească
isgonire	izgonire
isgonit	izgonit
Ismaelit	ismaelit
isvor	izvor
Iudeia	Iudeea
Iudea	Iudeea
iuruş	iureş
iuţime	iuţeală

GREŞIT	CORECT
împărţeală	împărţire
împărţesc	împart
împedec(a)	împiedic(a)
împedecat	împiedicat
împedecă(m)	împiedică(m)
împedece	împiedice
împetreşte	împietreşte
împetrire	împietrire
împiedecate	împiedicate
împiedecă	împiedică
împreune	împreuneze
înafară	în afară
înăduşe	înăbuşe
încălţămintele	încălţămintea
încălţămintelor	încălţămintei
în cât	încât
încheitură	încheietură
închipuieşti	închipui
încingătoare	cingătoare
înconjuri	înconjori
înconjură	înconjoară
îndărăt	înapoi
în delungei	îndelungii
îndeseară	pe înserate
îndoelnic(ă)	îndoielnic(ă)
îndoieşti	îndoi
îndrăsneală	îndrăzneală
îndrăsni	îndrăzni
înebuni	înnebuni
înegri	înnegri
înferbântă	înfierbântă
înferbântau	înfierbântau
îngăduieşte	îngăduie
îngenunche	îngenunchează
îngenunchiat	îngenuncheat
îngroaşe	îngroaşă
înlături	în lături
înlăuntru	înăuntru
înoi(esc)	înnoi(esc)
înoirea	înnoirea
însănătoşază	însănătoşeşte
însănătoşază	însănătoşesc
însănătoşarea	însănătoşirea
însănătoşează	însănătoşesc
însănătoşerii	însănătoşirii
însăş	însăşi
însemnare	însemnătate
însemnează	înseamnă
înseamnă	însemnează
însemneze	însemne
în spre	înspre
însufla	insufla
însuflată	insuflată
însuş	însuşi
înşeală	înşală

GREŞIT	CORECT
înşălaţi	înşelaţi
înşălaţi (şa)	înşeuaţi
înşivă	însevă
întăi	întâi
întâi-născut	întâi născut
întâia	întâi
întâiaş	întâia
întâie	întâi
într-al	în al
într-alt(ă)	în alt(ă)
întregei	întregii
întreţăsute	întreţesute
întunerec	întuneric
înţăpenit	înţepenit
înţelepţeşte	înţelept
înţerca(t)	înţărca(t)
într-una	întruna
învălitoare	învelitoare
învălmăşală	învălmăşeală
învelitoare	învelitori
înviază	învie
învieze	învie
învinuie	învinuiesc
jăfui	jefui
jăfuiască	jefuiască
jăfuiesc	jefuiesc
jăfuieşte	jefuieşte
jăfuit(ori)	jefuit(ori)
jălanie	jelanie
jălea	jelea
jălească	jelească
jăli(t)	jeli(t)
jăratec	jăratic
jghiaburi	jgheaburi
junghia(t)	înjunghia(t)
jungheat	înjunghiat
lacrămi(le)	lacrimi(le)
la o laltă	laolaltă
la olaltă	laolaltă
laturea	latura
lăcaş	locaş
legea lui Dumnezeu	Legea lui Dumnezeu
legea lui Moise	Legea lui Moise
legii Domnului	Legii Domnului
lepădă	leapădă
ligheane(le)	lighene(le)
limpăi(t)	lipăi(t)
locaş(ul) sfânt	Locaş(ul) Sfânt
locuinţa morţilor	Locuinţa morţilor
locul prea sfânt	Locul Preasfânt
locul sfânt	Locul Sfânt
lunei	lunii
Magdalina	Magdalena
mamă-sa	mama sa
mamă-ta	mama ta
marei	marii
marginele	marginile
martur(i)	martor(i)
măcarcă	măcar că
mădulările	mădularele
măhramă	maramă
măruntae	măruntaie
mătuşă-sa	mătuşa sa
mătuşă-ta	mătuşa ta
mâncăruri(le)	mâncări(le)
mâne	mâine
mângăiat	mângâiat
mângăierea	mângâierea
mângăietor	Mângâietor
mâni(le)	mâini(le)
mântueşte	mântuieşte
mântuitor	Mântuitor
mează noapte	miazănoapte
meazănoapte	miazănoapte
mează zi	miazăzi
meazăzi	miazăzi
Medei	Mediei
Mediteraneana	Mediterana
merindele	merindea
miază noapte	miazănoapte
miază zi	miazăzi
micşori	mici
mieluşa	mieluşea
mireazmă	mireasmă
miroasă	miroase
msituiască	mistuie
moaie	înmoaie
molimi	molime
mreji	mreje
muchi	muchii
muiat	înmuiat
mulţămesc	mulţumesc
mulţămire	mulţumire
mulţămiri	mulţumiri
mulţămit	mulţumit
mulţămita	mulţumirea
nainte	înainte
nămeaza	namiaza
nălbitorului	înălbitorului
năpraznică	năprasnică
ne având	neavând
ne mai putând	nemaiputând
neperitoare	nepieritoare
neobicinuit	neobişnuit
neschimbăcioasă	neschimbătoare
nevastă-mea	nevasta mea
nevastă-sa	nevasta sa
nevastă-ta	nevasta ta
nevoe	nevoie
nevrâstnic	nevârstnic

GREŞIT	CORECT
noră-mea	nora mea
noră-sa	nora sa
noră-ta	nora ta
noru-sa	nora sa
noru-ta	nora ta
nici de cum	nicidecum
nicio	nici o
nici o dată	niciodată
niciun	nici un
niciuna	nici una
niciunuia	nici unuia
niciunul	nici unul
nimărui	nimănui
norei	nurorii
nouă zeci	nouăzeci
nurorei	nurorii
oaspe	oaspete
oastei	oştii
obicinuieşti	obişnuieşti
obicinuite	obişnuite
obijduiţi	asupriţi
o dată	odată
odată	o dată
om(ul) (Isus)	Om(ul)
opriau	opreau
opt zeci	optzeci
ori cât	oricât
ori ce	orice
ori cine	oricine
oride câte ori	ori de câte ori
oridecâteori	ori de câte ori
ori şi cine	oricine
orişicărei	oricărei
orişicine	oricine
orişicui	oricui
ori unde	oriunde
orzurilor	orzului
osebindu-se	deosebindu-se
osăminte	oseminte
ostenelele	ostenelile
pacinic(ă)	paşnic(ă)
papă	mănâncă
pasările	păsările
Paşte (jertfă)	paşti
Paşte (sărbătoare)	Paşti
Paştele noastre	Paştile nostru
patrusprezece	paisprezece
patrusute	patru sute
pănă	până
păreche	pereche
părete	perete
păşunei	păşunii
pâne	pâine
pâni	pâini
pârâuri	pâraie

GREŞIT	CORECT
peară	piară
peardă	piardă
pe dată	îndată
pedică	piedică
peire	pieire
pejos	pe jos
pe jos	prejos
pela	pe la
pentrucă	pentru că
pentruce	pentru ce
perde	pierde
perdut(e)	pierdut(e)
Perea	Pereea
peri(t)	pieri(t)
periţi	pieriţi
perzare	pierzare
pesus	presus
pe sus	presus
peştere	peşteră
petec	petic
petrarilor	pietrarilor
petrării	pietrării
petre	pietre
pieţii	pieţei
pismuiască	pizmuiască
pismaş	pizmaş
pismuit	pizmuit
plesnesc	pleznesc
plineşte	îndeplineşte
ploaie	plouă
podeala	podeaua
pogora	cobora
pogorâş	coborâş
pogorât	coborât
pomăt	pomet
poruncisei	porunciseşi
prăştii	praştii
prânzând	prânzind
prea ales(ule)	preaales(ule)
prea iubit(ă)	preaiubit(ă)
prea înalt	preaînalt
prea sfânt(ă)	preasfânt(ă)
presbiter(i)	prezbiter(i)
prinoase	prinosuri
priveghiuiri	privegheri
privigherea	priveghrea
privighetor	priveghetor
prooroc	proroc
protivnic(i)	potrivnic(i)
pururea	pururi
pustie (subst.)	pustiu
pustiei	pustiului
pustiească	pustiască
pustiiască	pustiască
puvoaie(le)	puhoaie(le)

GREŞIT	CORECT
razim(e)	reazem(e)
rămânea	rămâne
răpăreţ	hrăpăreţ
răpede	repede
rărunchii	rinichii
răsboi	război
răsbunat	răzbunat
răsbună	răzbună
răsvrătit	răzvrătit
răzăluiască	răzuiască
răzăluit	răzuit
răzemat	rezemat
răzimători	rezemători
rândea	rindea
reazemi	rezemi
reazime	reazeme
religiune	religie
rezămat	rezemat
rezime	reazeme
roada	rodul
roadă	rod
roate(le)	roţi(le)
roduri(le)	roade(le)
roş	roşu
rotituri	rotiri
rubedeniile	rudeniile
sa	să
sai	sari
samănă	seamănă
sameni	semeni
sardonic	sardonix
săbiei	sabiei
sămănat(ul)	semănat(ul)
sămănţi	semănaţi
sămănăturile	semănăturile
sălbatec	sălbatic
sălbătăciuni	sălbăticiuni
săpi	sapi
sâlnicie	silnicie
sânca	stânca
sbârlit	zbârlit
sbenguiesc	zbenguiesc
sboară	zboară
sbor(ul)	zbor(ul)
schintei(ază)	scântei(ază)
schinteietor	scânteietor
schit	scit
scobora	cobora
scorpie	scorpion
scorpioane	scorpioni
scrâjilaţi	scrijeliţi
secerea	secera
smiţei	seminţei
sfarmă	sfărâmă
sfărma	sfărâma

GREŞIT	CORECT
sfântul locaş	Sfântul Locaş
sidonit	sidonian
simţiminte(le)	simţăminte(le)
Siriacă	siriană
slobozească	sloboadă
slobozesc	slobod
slobozeşte	sloboade
smaragd	smarald
soacră-sa	soacra sa
soacră-ta	soacra ta
soartei	sorţii
socot	socotesc
socru-său	socrul său
socru-tău	socrul tău
soră-mea	sora mea
soră-sa	sora sa
soră-ta	sora ta
sorei	surorii
sorocit(ă)	hotărât(ă)
sorţ	sorţi
soru-mea	sora mea
spăimânta(t)	înspăimânta(t)
sprijinesc	sprijin
sprijineşte	sprijină
sprijineşti	sprijini
spuse	spusese
sta	stătea
stacte	stactie
stam	stăteam
stăi	stai
stăpână-sa	stăpâna sa
stăpână-ta	stăpâna ta
stărpit	stârpit
stăruiască	stăruie
stăruieşte	stăruie
stătut	stat
sterpezi(t)	strepezi(t)
stomahul(ui)	stomacul(ui)
straşină	steaşină
strâmtoare	strâmtorare
stufişurile	tufişurile
stufos	tufos
subt	sub
sufăr(ă)	suferă
sufere	suferă
sugătorului	sugarului
sui-te	suie-te
supt	sub
supţire	subţire
supţiri	subţiri
supţirică	subţirică
surghiun	exil
surghiuniţi	exilaţi
suspinuri	suspine
svârcolea	zvârcolea

GREŞIT	CORECT
svârcoleşte	zvârcoleşte
şapte zeci	şaptezeci
şasesprezece	şaisprezece
şase zeci	şaizeci
şasezeci	şaizeci
şivoaie	şuvoaie
şivoi	şuvoi
şovăieşte	şovăie
taberii	taberei
taberile	taberele
tăbărească	tăbărască
tămâii	tămiei
tâlmaci	tălmaci
tâlmăcire	tălmăcire
tâmpene	timpane
târnosire	sfinţire
tigae	tigaie
Timotee	Timoteie
timpană	timpan
tinereţa	tinereţea
tinereţă	tinereţe
tinzi	tinde
topenie	prăpăd
totdinadinsul	tot dinadinsul
totuş	totuşi
trăeşte	trăieşte
trăznetul	trăsnetul
trebilor	treburilor
trebue	trebuie
trebuiai	trebuia
trebuiaţi	trebuia
trebuiesc	trebuie
trebuieşte	trebuie
treisute	trei sute
trei zeci	treizeci
trenţe	zdrenţe
trimeasă	trimisă
trimeată	trimită
trimes	trimis
trimeşi(lor)	trimişi(lor)
trimet(e)	trimit(e)
trimeţi	trimiţi
troznet	trosnet
tufos	stufos
tupul	trupul
turbura(re)	tulbura(re)
tureci	turetci
ţapăn	ţeapăn

GREŞIT	CORECT
ţarinei	ţarinii
ţăsături	ţesături
ţimbal	ţambal
ţinea	ţine
uceniţă	ucenică
ucizând	ucigând
uliţi	uliţe
umărar(i)	umerar(i)
umplea	umple
umplusei	umplusem
urciorul	ulciorul
uşa oilor (Isus)	Uşa oilor
uşiori	uşori
văpsite	vopsite
vecinic(ă)	veşnic(ă)
vecinici	veşnici
vegheator	veghetor
veghiaţi	vegheaţi
veghiere	veghere
vermele	viermele
vespi	viespi
vesteji	veşteji
veştminte(le)	veşminte(le)
vie	vină
vine	vini
vinei	vinii
vipia	arşiţa
vise(le)	visuri(le)
visteria	vistieria
voiei	voii
voivod(ul)	voievod(ul)
vrăşmăşie	vrăjmăşie
vrăşmaş	vrăjmaş
vrâsta	vârsta
vremi(le)	vremuri(le)
vre o	vreo
vre-o	vreo
zădar	zadar
zădarnic(ă)	zadarnic(ă)
zădarnicile	zadarnicele
zăloage	zăloguri
zecilea	zecelea
zeciuala	zeciuiala
zgârâietori	zgârietori
zgronţuroase	zgrunţuroase
zgurnită	izgonită
zornăesc	zornăiesc
zugrumat	sugrumat

Minunile Domnului Isus

Minunea	Locul	Referința
Apa transformată în vin	Cana	Ioan 2:1-11
Vindecarea fiului slujbaşului împărătesc	Cana	Ioan 4:46-54
Pescuirea minunată	Marea Galileii	Luca 5:1-11
Vindecarea leprosului	Capernaum	Mt. 8:2-4; Mc. 1:40-45; Lc. 5:12-15
Vindecarea robului sutaşului roman	Capernaum	Mt. 8:5-13; Lc. 7:1-10
Învierea fiului văduvei	Nain	Luca 7:1-17
Vindecarea îndrăcitului	Capernaum	Mc. 1:1-28; Lc. 4:31-37
Vindecarea soacrei lui Petru	Capernaum	Mt. 8:14-15; Mc. 1:29-31; Lc. 5:17-26
Vindecarea slăbănogului	Capernaum	Mt. 9:2-8; Mc. 2:1-12; Lc. 5:17-26
Vindecarea slăbănogului la Betesda	Ierusalim	Ioan 5:1-16
Vindecarea omului cu mâna uscată	Galileea	Mt. 12:10-14; Mc. 2:1-12; Lc. 6:6-11
Vindecarea unui îndrăcit mut şi orb	Galileea	Mt. 12:22-24; Lc. 11:14
Potolirea furtunii	Marea Galileii	Mt. 8:23-27; Mc. 4:35-41; Lc. 8:22-25
Vindecarea celor doi îndrăciţi	Gadara	Mt. 8:28-34; Mc. 5:1-20
Învierea fiicei lui Iair	Capernaum	Mt. 9:18-26; Mc. 5:22-24; Lc. 8:41-56
Vindecarea femeii cu scurgere de sânge	Lângă Capernaum	Mt. 9:20-22; Mc. 5:22-24; Lc. 8:43-48
Vindecarea celor doi orbi	Capernaum	Matei 9:27-31
Vindecarea unui mut îndrăcit	Capernaum	Matei 9:32-34
Hrănirea celor cinci mii de oameni	Decapolis	Mt. 14:13-21; Mc. 6:31-44; Lc. 9:10-17; Ioan 6:5-14
Umblarea pe mare	Marea Galileii	Mt. 14:13-21; Mc. 6:45-52; Ioan 6:15-21
Vindecarea fiicei femeii canaanite	Ţinutul Tirului	Mt. 15:21-28; Mc. 7:24-30
Vindecarea omului surd şi mut	Decapolis	Marcu 7:31-37
Hrănirea celor patru mii de oameni	Decapolis	Matei 15:32-39; Marcu 8:1-9
Vindecarea orbului	Betsaida	Marcu 8:22-26

Minunea	Locul	Referinţa
Vindecarea unui copil lunatic	Lângă Cezareea lui Filip	Mt. 17:14-21; Mc. 9:14-29; Lc. 9:37-43
Moneda din gura peştelui	Capernaum	Matei 17:24-27
Vindecarea orbului din naştere	Ierusalim	Ioan 9:1-14
Vindecarea femeii gârbove	(Pereea)	Luca 13:10-17
Vindecarea unui bolnav de dropică	(Pereea)	Luca 14:1-6
Vindecarea celor zece leproşi	Împrejurimile Samariei	Luca 17:11-19
Învierea lui Lazăr	Betania	Ioan 11:1-46
Vindecarea celor doi orbi cerşetori	Ierihon	Mt. 20:29-34; Mc. 10:46-52; Lc. 18:35-43
Blestemarea smochinului	Betania	Mt. 21:12-19; Mc. 11:12-24
Vindecarea urechii lui Malhu	Ierusalim	Mt. 26:51-54; Mc. 14:47-49 Lc. 22:50-51; Io. 18:10-11
A doua pescuire minunată	Marea Galileii	Ioan 21:1-14

Pildele Domnului Isus

Pilda	Subiectul	Referinţa
Cei doi datornici	Iertarea trebuie să aducă cu sine iubirea.	Luca 7:40-43
Semănătorul din Galileea	Nu toţi cei ce răspund afirmativ la mesajul Evangheliei rămân fideli Cuvântului.	Mt. 13:3-23; Mc. 4:3-20; Lc. 8:5-15
Grâul şi neghina	Fiii Împărăţiei şi fiii celui rău sunt pretutin-deni; despărţirea se va face la seceriş.	Matei 13:24-43
Sămânţa de muştar	Deşi are un început modest, Împărăţia cerurilor se extinde peste veacuri devenind puternică.	Mt. 13:31-32; Mc. 4: 30-32; Lc. 13:18-19
Sămânţa crescând în secret	Uneori Împărăţia creşte în mod inexplicabil.	Marcu 4:26-29
Aluatul	Influenţa Împărăţiei	Matei 13:33; Luca 13:20-21
Comoara ascunsă	Împărăţia - o comoară de preţ care aduce bucurie celor ce o găsesc.	Matei 13:44
Mărgăritarul de preţ	Împărăţia - o valoare pentru care merită să renunţi la orice.	Matei 13:45-46
Năvodul	Diversitatea Împărăţiei	Matei 13:47-50
Robul nemilostiv	O inimă rea şi neiertătoare poate să ne des-partă de iertarea lui Dumnezeu.	Matei 18:21-35
Bunul samaritean	Compasiunea faţă de aproapele nostru re-flectă dragostea lui Dumnezeu.	Luca 10:29-37
Un prieten la miezul nopţii	Perseverenţa este cheia succesului în rugă-ciune.	Luca 11:5-8
Bogatul nebun	Sufletul este prioritar lucrurilor; într-o zi Dum-nezeu îl va cere înapoi, mântuit sau nemântuit.	Luca 12:16-21
Smochinul neroditor	Dumnezeu oferă omului posibilitatea întoar-cerii din păcat. Aşteptarea Lui se va sfârşi.	Luca 13:6-9
Cei poftiţi la cină	Unii oameni irosesc invitaţiile la mântuire înlocuind ascultarea cu scuze.	Luca 14:15-24
Oaia rătăcită	Fiecare suflet este valoros pentru Dumnezeu, şi El îi vrea salvarea.	Matei 18:12-14; Luca 15:3-7
Moneda pierdută	Eşti folositor doar în mâna Stăpânului.	Luca 15:8-10
Fiul risipitor	Tatăl Îşi risipeşte dragostea aşteptând întoar-cerea fiului pierdut.	Luca 15:11-32
Păstorul cel bun	Nici chiar viaţa păstorului nu este prea mult de dragul oilor.	Luca 10:1-18
Administratorul nedrept	Foloseşte prezentul pentru a câştiga viitorul.	Luca 16:1-13
Bogatul şi Lazăr	Averea nu rezolvă veşnicia. La moarte unii scapă de necazuri, altii dau de ele.	Luca 16:19-31
Robul care slujeşte	Atunci când facem tot ce trebuie ne împli-nim doar datoria.	Luca 17:7-10
Văduva nedreptăţită	Stăruinţa în rugăciune va fi răsplătită cu dreptate.	Luca 18:1-8
Fariseul şi vameşul	Recunoaşterea păcătoşeniei este atitudinea corectă, nu auto-îndreptăţirea.	Luca 18:9-14

Pilda	Subiectul	Referinţa
Lucrătorii din vie	Dumnezeu ştie să răsplătească, încrede-te în generozitatea Lui.	Matei 20:1-16
Polii	Până la venirea Domnului trebuie să punem în valoare capacităţile şi valorile pe care ni le-a dat	Luca 19:11-27
Cei doi fii	Nu promisiunile frumoase, ci ascultarea este apreciată de Tatăl.	Matei 21:28-32
Vierii răi	Omenirea nu recunoaşte partea Domnului, nici pe trimişii Lui.	Mt. 21:33-34; Mc. 12:1-12; Lc. 20:9-18
Nunta fiului de împărat	Unii refuză invitaţia la mântuire însă nu fără consecinţe.	Matei 22:1-14
Cele zece fecioare	Sunt lucruri care nu se mai pot face când este prea târziu.	Matei 25:1-13
Talanţii	Nu numărul talanţilor, ci felul în care îi administrăm contează.	Matei 25:14-30

Unităţi de măsură în Biblie

- date aproximative -

Greutăţi

ghera	1/20 din siclu	0,6 g	Exod 30:13
(reba)	un sfert de siclu	3 g	1 Sam. 9:8
(beca)	jumătate de siclu	6 g	Exod 38:26
siclul	2 beca	12 g	Gen. 23:15
mina	50 sicli	600 g	Ezec. 45:12
talantul	60 mine	36 kg	Exod 25:39

Lungime

degetul	1,90 cm	Ier. 52:21
latul palmei	8 cm	Exod 25:25
palma	23 cm	1 Sam. 17:4
cotul	25 cm	Gen. 6:15
stânjenul	1,96 m	Fapt. 27:28
stadia	185 m	Luca 24:13
drumul de Sabat	1,100 m	Fapt. 1:12
mila	1,479 m	Mat. 5:41

Capacităţi

logul		0,33 l	Lev. 14:10
cabul	4 logi	1,35 l	2 Împ. 6:25
omerul	o zecime din efă	2,40 l	Exod 16:36
hinul		3,56 l	Exod 29:40
(sea)	trei măsuri	7,90 l	Gen. 18:6
bat, efă		24 l	Ezec. 45:11
vadra		30 l	Ioan 2:6
letec		120 l	Osea 3:2
cor	10 efe	240 l	Ezec. 45:14

Monede

(leptala)	monedă mică de bronz; Bibl: gologan, bănuţ		Marc. 12:42 Luca 12:59
gologan	monedă de aramă; 10 bani		Marc. 12:42
(asarionul)	monedă de cupru; 8 leptale; Bibl: leu	28 g	Mat. 10:29
chesita	probabil 4 sicli		Gen. 33:19
(dinarul)	monedă romană de argint; plata pentru o zi de muncă		Mat. 22:19
(drahma)	monedă grecească de argint; un dinar		Luca 15:8
(statirul)	4 drahme		Mat. 17:27
daricul	persan, 20 drahme	8 g	1 Cron. 29:7

Notă: Denumirile puse în paranteză fie nu apar în textul Bibliei, fie apar doar ca notă explicativă.